

**HET WOORD
VERSCHIJNT
IN HET VLEES**

DE KERK VAN ALMACHTIGE GOD

Dit boek is geheel door professionele vertalers vertaald. Vanwege taalverschillen en dergelijke is een klein aantal onnauwkeurigheden echter onvermijdelijk. Bij onnauwkeurigheden verwijzen wij u graag naar de originele versie in het Chinees. Neem in dat geval gerust contact met ons op, zodat wij het boek bij kunnen werken voordat het opnieuw wordt uitgegeven.

VOORWOORD

Er zijn veel mensen die in God geloven, maar toch zijn er maar weinig die beseffen wat het geloof in God inhoudt en wat ze moeten doen om een mens naar Gods hart te zijn. Dit komt doordat, hoewel mensen wel het woord 'God' kennen en frases zoals 'het werk van God', zij God toch niet kennen – laat staan Zijn werk. Het is dan ook geen wonder dat iedereen die God niet kent een warrig geloof bezit. Mensen nemen het geloof in God niet serieus omdat geloven in God te onbekend en te vreemd voor ze is. Ze voldoen daardoor niet aan de eis van God. Met andere woorden: als mensen God en Zijn werk niet kennen, zijn ze niet geschikt om door God te worden gebruikt en kunnen ze nog veel minder aan de wens van God voldoen. 'Geloof in God' betekent geloven dat er een God is. Dit is het meest eenvoudige concept van het geloof in God. Geloven dat er een God is, is bovendien niet hetzelfde als oprecht in God geloven. Zoiets is eerder een simpele overtuiging waarmee religie sterk wordt geïmpliceerd. Oprecht geloof in God houdt in dat je het woord en werk van God ervaart op basis van een overtuiging dat God in alle dingen soeverein is. Daardoor word je bevrijd van je verdorven gezindheid, voldoe je aan de wens van God en leer je God kennen. Alleen door zo'n traject kan er worden gezegd dat je in God gelooft. Toch zien mensen het geloof in God vaak als iets eenvoudigs en onbelangrijks. Mensen die op die manier in God geloven zijn kwijt wat het betekent om in God te geloven en al blijven ze wellicht tot aan het einde toe geloven, ze zullen nooit Gods goedkeuring ontvangen, omdat deze mensen het verkeerde pad bewandelen. Er

zijn vandaag de dag nog steeds mensen die volgens de letter in God geloven, die geloven in inhoudsloze doctrines. Ze zijn zich er niet van bewust dat hun geloof in God geen essentie heeft en dat ze niet de goedkeuring van God kunnen winnen. Niettemin bidden ze tot God om vrede en overvloedige genade. We moeten hierbij stilstaan en onszelf de vraag stellen: Kan geloven in God echt het gemakkelijkste op aarde zijn? Betekent geloven in God niets meer dan het ontvangen van veel genade van God? Kunnen personen die in God geloven, maar die Hem niet kennen en die in God geloven maar Hem toch tegenwerken écht aan de wens van God voldoen?

God en de mens kunnen niet als twee gelijken worden gezien. Zijn wezen en Zijn werk zijn zeer onbegrijpelijk en ondoorgrondelijk voor de mens. Als God Zijn werk niet persoonlijk doet en Zijn woorden niet spreekt in de wereld waarin de mens leeft, zal de mens de wil van God nooit begrijpen. Daardoor zouden zelfs die mensen die hun hele leven aan God hebben gewijd nooit Zijn goedkeuring kunnen winnen. Zonder het werk van God zal al het werk van de mens, hoe goed in zichzelf ook, niet meetellen. De gedachten van God zijn immers altijd hoger dan de gedachten van de mens en de wijsheid van God is ondoorgrondelijk voor de mens. Daarom zeg ik dat al die mensen die God en Zijn werk hebben 'doorzien', ondoeltreffend, arrogant en onwetend zijn. De mens moet het werk van God niet definiëren. De mens kán het werk van God zelfs niet definiëren. De mens is in de ogen van God kleiner dan een mier. Hoe kan de mens dan Gods werk doorgronden? Zijn zij die constant 'God werkt niet op deze of die manier' of 'God is zoals dit of dat' uitspreken niet allemaal arrogant? We moeten allemaal weten dat de mensen, die uit het vlees zijn, door Satan zijn bedorven. Het ligt in hun natuur om God tegen te werken. Ze staan niet op gelijke voet met God en

kunnen al helemaal geen raad geven over het werk van God. De manier waarop God de mens leidt, is het werk van God Zelf. De mens moet zich onderwerpen en moet niet een bepaalde visie vasthouden, want de mens is niets dan stof. Omdat we God proberen te zoeken, moeten we niet onze opvattingen toevoegen aan het werk van God en dat in de plaats stellen van de overweging van God. Nog minder moeten we onze verdorven gezindheid aanwenden om het werk van God welbewust tegen te staan. Daardoor worden we immers juist allemaal antichrist? Hoe kunnen zulke mensen zeggen dat ze in God geloven? We geloven dat er een God is en we willen Hem tevreden stellen en zien. Daarom moeten we de weg van de waarheid zoeken en uitzien naar een weg waarop we verenigbaar zijn met God. We moeten niet koppig tegenover God staan, want wat voor goeds kan daaruit voortkomen?

God heeft vandaag nieuw werk. Mogelijk kun je deze woorden niet accepteren en vind je ze vreemd. Toch raad ik je aan om niet je natuurlijke aanleg te laten zien, want alleen zij die echt naar de gerechtigheid voor God hongeren en dorsten kunnen de waarheid verkrijgen. Alleen zij die echt godvruchtig zijn, kunnen door God worden verlicht en geleid. Het zoeken naar de waarheid door middel van gekibbel levert niets op. We kunnen alleen resultaat verkrijgen door rustig te zoeken. Als ik beweer dat "God vandaag nieuw werk heeft," bedoel ik daarmee de terugkeer van God in het vlees. Misschien maak je je niet druk over deze woorden of verwerp je ze. Misschien zijn ze voor jou iets waar je veel belangstelling in kunt stellen. Hoe het ook zij, ik hoop dat iedereen die oprecht naar de verschijning van God verlangt dit feit onder ogen kan zien en het zorgvuldig overweegt. Je kunt maar beter niet gelijk een conclusie trekken. Dat is niet de manier waarop wijze mensen zouden moeten handelen.

Het is niet moeilijk om zoiets te bestuderen, maar daar is wel voor nodig dat ieder van ons deze waarheid kent: Hij die de incarnatie van God is, zal de essentie van God hebben. Hij die de incarnatie van God is, zal de uitdrukking van God hebben. Omdat God vlees wordt, zal Hij het werk voortbrengen dat Hij moet doen. En omdat God vlees wordt, zal Hij uitdrukken wat Hij is en zal Hij in staat zijn de waarheid naar de mens te brengen, het leven te schenken en de weg te wijzen. Vlees dat niet de essentie van God bevat, is zeker niet de vleesgeworden God. Dat lijdt geen twijfel. Als de mens wil onderzoeken of dit het geïncarneerde vlees van God is, moet de mens dit vaststellen aan de hand van de gezindheid die Hij uitdrukt en de woorden die Hij spreekt. Dat betekent dat aan de hand van Zijn wezen beoordeeld moet worden of dit al dan niet het geïncarneerde vlees van God is en of dit al dan niet de ware weg is. Bij het vaststellen of dit het geïncarneerde vlees van God is, is het dus het allerbelangrijkste om aandacht te schenken aan Zijn wezen (Zijn werk, Zijn woorden, Zijn gezindheid en nog veel meer dingen) in plaats van aan de uiterlijke schijn. Als de mens alleen Zijn uiterlijk ziet en aan Zijn wezen voorbijgaat, geeft dat blijk van de onwetendheid en naïviteit van de mens. Het uiterlijk zegt niets over het wezen. Bovendien kan het werk van God zich nooit aan de opvattingen van de mens aanpassen. Botste de uiterlijke vertoning van Jezus niet juist met de opvattingen van de mens? Waren het niet juist Zijn uiterlijk en kleding die geen aanwijzingen over Zijn ware identiteit konden leveren? Verzetten de vroegste farizeeën zich niet juist tegen Jezus omdat zij slechts naar Zijn uiterlijke vertoning keken en de woorden die Hij sprak niet ter harte namen? Het is mijn hoop dat de broeders en zusters die de verschijning van God zoeken de tragedie van de geschiedenis niet herhalen. Jullie moeten niet de farizeeën van deze tijd

worden en God opnieuw kruisigen. Jullie moeten zorgvuldig bedenken hoe jullie de terugkeer van God verwelkomen en duidelijk weten hoe je je aan de waarheid onderwerpt. Dit is de verantwoordelijkheid van iedereen die wacht op de terugkeer van Jezus op de wolken. We moeten onze geestelijke ogen uitwrijven en niet ten prooi vallen aan woorden vol fantasie. We moeten nadenken over het praktische werk van God en de echte kant van God bezien. Laat je niet wegvoeren en verlies jezelf niet in dagdromen, uitziend naar de dag waarop de Heer Jezus plotseling op een wolk neerkomt om jullie, die Hem nooit hebben gekend of gezien en niet weten hoe je Zijn wil moet doen, op te nemen. Het is beter om over praktische zaken na te denken!

Mogelijk heb je dit boek geopend omdat je dingen wilt onderzoeken of van plan bent om de inhoud te aanvaarden. Ik hoop dat je dit boek, ongeacht je houding, tot het einde toe zult lezen en niet gemakkelijk terzijde schuift. Misschien verandert je houding nadat je deze woorden hebt gelezen. Dat hangt echter af van je motivatie en de mate waarin je dingen begrijpt. Er is echter een ding dat je moet weten: de woorden van God kunnen niet worden gesproken als menselijke woorden. Nog veel minder kunnen menselijke woorden worden gesproken als het woord van God. Een mens die door God wordt gebruikt, is niet de vleesgeworden God en de vleesgeworden God is geen mens die door God wordt gebruikt. Hier is sprake van een wezenlijk verschil. Misschien accepteer je na het lezen van deze woorden niet dat ze woorden van God zijn en aanvaard je ze alleen als de woorden van een mens die is verlicht. In dat geval word je verblind door onwetendheid. Hoe kunnen de woorden van God hetzelfde zijn als de woorden van een mens die is verlicht? De woorden van de vleesgeworden God luiden een nieuw tijdperk in, bieden leiding aan de gehele mensheid,

onthullen mysteriën en wijzen de mens richting in een nieuw tijdperk. De verlichting die door de mens is verkregen is slechts eenvoudige praktijk of kennis. Deze kan niet de hele mensheid een nieuw tijdperk inleiden of het mysterie van God Zelf onthullen. God is immers God en de mens is mens. God heeft het wezen van God en de mens heeft het wezen van de mens. Als een mens de woorden die God heeft gesproken als eenvoudige verlichting door de Heilige Geest ziet en de woorden van de apostelen en profeten beschouwt als woorden die door God persoonlijk zijn gesproken, heeft de mens het bij het verkeerde eind. Je moet hoe dan ook nooit het goede verdraaien, vernederend over het hoge spreken of diepzinnige dingen oppervlakkig maken – nooit welbewust iets ontzenuwen waarvan je weet dat het de waarheid is. Iedereen die gelooft dat er een God is, moet dit probleem vanuit het juiste standpunt bezien en Zijn nieuwe werk en woorden als een schepsel van God zien, anders zal hij door God worden geëlimineerd.

Na het werk van Jehova, is Jezus vlees geworden om Zijn werk onder de mensen te verrichten. Zijn werk stond niet op zichzelf, maar bouwde voort op het werk van Jehova. Het was het werk van een nieuw tijdperk: God had het Tijdperk van de Wet afgesloten. Zo zette God Zijn werk, nadat het werk van Jezus was voleindigd, voort in het tijdperk dat daarna kwam omdat het hele management van God voortdurend verder gaat. Als het oude tijdperk verstrijkt, wordt dit vervangen door een nieuw tijdperk en nadat het oude werk is voltooid zal een nieuw werk het management van God voortzetten. Deze vleeswording is de tweede vleeswording van God, die volgt op de voltooiing van Jezus' werk. Natuurlijk staat deze vleeswording niet op zichzelf: het is de derde fase in het werk na het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade. Elke nieuwe fase

in het werk van God brengt altijd een nieuw begin en een nieuw tijdperk met zich mee. Er vinden dus ook bijbehorende veranderingen plaats in de gezindheid van God, in Zijn werkwijze, in de plaats van Zijn werk en in Zijn Naam. Het is dan ook geen wonder dat de mens het werk van God in het nieuwe tijdperk moeilijk kan aanvaarden. Maar hoe Hij ook wordt tegengewerkt door de mens, toch doet God altijd Zijn werk en leidt Hij de gehele mensheid verder. Toen Jezus in de wereld kwam, bracht Hij het Tijdperk van Genade en maakte Hij een einde aan het Tijdperk van de Wet. In de laatste dagen werd God nogmaals vlees. Toen Hij dit keer vlees werd, maakte Hij een einde aan het Tijdperk van Genade en bracht Hij het Tijdperk van het Koninkrijk. Allen die de tweede vleeswording van God aanvaarden, worden in het Tijdperk van het Koninkrijk ingeleid en kunnen de leiding van God persoonlijk aanvaarden. Jezus deed veel werk onder de mens, maar voltooide alleen de verlossing van alle mensen en werd het zondoffer van de mens. Hij ontdeed de mens niet van heel zijn verdorven gezindheid. Om de mens volledig van de invloed van Satan te redden, was het niet alleen vereist dat Jezus de zonden van de mensheid als zondoffer op Zich nam, maar ook dat God nog belangrijker werk uitvoerde om de mens volledig te ontdoen van zijn gezindheid die door Satan was verdorven. Daarom keerde God nadat de zonden van de mensen waren vergeven terug in het vlees om de mens naar een nieuw tijdperk te leiden. Hij begon het werk van tuchtiging en oordeel, waardoor de mens in een hogere sfeer terecht kwam. Iedereen die zich aan Zijn heerschappij onderwerpt, zal een hogere waarheid genieten en een rijkere zegen ontvangen. Ze zullen echt in het licht leven en de waarheid, de weg en het leven verkrijgen.

Als mensen in het Tijdperk van Genade blijven, zullen ze nooit vrij zijn van hun verdorven gezindheid – laat staan dat ze de inherente gezindheid van God

zouden kennen. Als mensen altijd uit een overvloed aan genade leven maar niet beschikken over de weg van het leven, waardoor ze God kunnen kennen en bevredigen, zullen ze Hem nooit echt winnen, hoewel ze in Hem geloven. Wat een zielig soort geloof is dat. Als je dit boek uit hebt, als je iedere stap van het werk van de vleesgeworden God in het Tijdperk van het Koninkrijk hebt ervaren, zul je voelen dat je langjarige hoop eindelijk is uitgekomen. Je zult voelen dat je God nu pas echt van aangezicht tot aangezicht aan hebt kunnen kijken; nu heb je God pas in het gezicht kunnen zien, de persoonlijke uitspraak van God kunnen horen, de wijsheid van Gods werk op waarde weten te schatten en ervaren hoe echt en almachtig God is. Je zult merken dat je veel gewonnen hebt, dingen die mensen in het verleden nooit hebben gezien of gehad. Op dat moment zul je duidelijk weten wat het is om in God te geloven, en wat het betekent om naar Gods hart te zijn. Natuurlijk, als je je vastklampt aan oude zienswijzen, en het feit van de tweede incarnatie van God afwijst of ontkent, blijf je met lege handen achter en win je niets. Uiteindelijk maak je je dan schuldig aan verzet tegen God. Diegenen die de waarheid gehoorzamen en zich aan het werk van God onderwerpen zullen worden geschaard onder de naam van de tweede vleesgeworden God – de Almachtige. Zij zullen de persoonlijke leiding van God kunnen aanvaarden, en meer en hogere waarheid verkrijgen en een waarlijk menselijk leven ontvangen. Hij zal het visioen aanschouwen die de mensen uit vroeger tijden nooit te zien kregen: “Ik draaide me om, om te zien welke stem er tegen mij sprak. Toen zag ik zeven gouden lampenstandaards, en in het midden van die zeven lampenstandaards iemand die leek op de Mensenzoon, gekleed in een gewaad tot op de voeten en met een gouden gordel om de borst. Zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol of als sneeuw, en zijn ogen waren als een

vlaamend vuur. Zijn voeten gloeiden als brons in een oven. Zijn stem klonk als het geluid van geweldige watermassa's. In zijn rechterhand had hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de felle zon" (Openbaring 1:12-16). Deze visie is de uitdrukking van Gods hele gezindheid. Zo'n uitdrukking van Zijn hele gezindheid is tevens de uitdrukking van het werk van God wanneer Hij deze keer vlees wordt. In de stortvloed van tuchtiging en oordeel drukt de Mensenzoon Zijn inherente gezindheid uit door het spreken van woorden en laat Hij allen die Zijn tuchtiging en oordeel aanvaarden het ware gezicht van de Mensenzoon zien, een gezicht dat een getrouwe afbeelding is van het gezicht van de Mensenzoon dat door Johannes werd gezien. (Natuurlijk is dit allemaal onzichtbaar voor hen die het werk van God in het Tijdperk van het Koninkrijk niet aanvaarden.) Het ware gezicht van God kan niet volledig in menselijke woorden worden uitgedrukt. Daarom gebruikt God de uitdrukking van Zijn inherente gezindheid om Zijn ware gezicht aan de mens te tonen. Dit betekent dat wie de inherente gezindheid van de Mensenzoon heeft ervaren het ware gezicht van de Mensenzoon heeft gezien, want God is te groot en kan niet volledig in menselijke woorden worden uitgedrukt. Als de mensen eenmaal iedere stap van Gods werk in het Tijdperk van het Koninkrijk heeft ervaren, dan kent hij de ware betekenis van de woorden van Johannes toen hij het over de Mensenzoon tussen de kandelaren had: "Zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol of als sneeuw, en zijn ogen waren als een vlamend vuur. Zijn voeten gloeiden als brons in een oven. Zijn stem klonk als het geluid van geweldige watermassa's. In zijn rechterhand had hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de felle zon." Op dat moment zul je zonder twijfel weten dat dit

gewone vlees dat zoveel woorden heeft gesproken in werkelijkheid de tweede vleesgeworden God is. En dan zul je pas echt voelen hoe gezegend je bent, en je zult het gevoel hebben dat je bijzonder veel geluk hebt. Zou je deze zegening niet willen aannemen?

Het eerste deel van dit boek heet: “Uitspraken van Christus aan het begin”. Deze woorden geven de transitie weer van het einde van het Tijdperk van Genade naar het begin van het Tijdperk van het Koninkrijk en ze zijn de openbare getuigenis van de Geest aan de kerken over de Mensenzoon. Deze woorden zijn tevens de vervulling van de woorden in Openbaring dat “Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt.” Dit is het werk dat God in het Tijdperk van het Koninkrijk heeft aangevangen. Het tweede deel van dit boek bestaat uit de woorden die de Mensenzoon persoonlijk heeft gesproken na Zijn officiële openbaring. Het bevat een rijke inhoud van diverse soorten uitspraken en woorden als profetieën, de openbaring van mysteriën, en de weg van het leven. Er staan voorspellingen in voor de toekomst van het koninkrijk, openbaringen van de mysteriën van Gods managementplan, analyses van de natuur van de mens, vermaningen en waarschuwingen, een streng oordeel, oprechte woorden van troost, woorden over het leven, over binnengaan enzovoorts. Kortom, wat God heeft en is, en de gezindheid van God wordt allemaal in Zijn werk en woorden uitgedrukt. Natuurlijk, als God deze keer vlees wordt is het Zijn werk om Zijn gezindheid uit te drukken, in de eerste plaats door tuchtiging en oordeel. Met dit als basis brengt Hij meer waarheid tot de mens, laat Hij meer manieren zien om dingen in de praktijk te brengen, en zo bereikt Hij Zijn doel om de mens te overwinnen en te redden van zijn verdorven gezindheid. Dit is de achtergrond van het werk van God in het Tijdperk van het Koninkrijk. Wil

jij het nieuwe tijdperk binnentreden? Wil jij jezelf ontdoen van je verdorven gezindheid? Wil jij een hogere waarheid bereiken? Wil jij het ware gezicht van de Mensenzoon zien? Wil jij een waardevol leven leiden? Wil jij volmaakt worden gemaakt door God? Als dat zo is, hoe zul je dan de terugkomst van Jezus verwelkomen?

Deel één

Uitspraken van Christus aan het begin - De woorden van de Heilige Geest aan de gemeenten

(11 februari 1991 tot 20 november 1991)

Inleiding

Hoofdstuk 1

Hoofdstuk 2

Hoofdstuk 3

Hoofdstuk 4

Hoofdstuk 5

Hoofdstuk 6

Hoofdstuk 7

Hoofdstuk 8

Hoofdstuk 9

Hoofdstuk 10

Hoofdstuk 11

Hoofdstuk 12

Hoofdstuk 13

Hoofdstuk 14
Hoofdstuk 15
Hoofdstuk 16
Hoofdstuk 17
Hoofdstuk 18
Hoofdstuk 19
Hoofdstuk 20
Hoofdstuk 21
Hoofdstuk 22
Hoofdstuk 23
Hoofdstuk 24
Hoofdstuk 25
Hoofdstuk 26
Hoofdstuk 27
Hoofdstuk 28
Hoofdstuk 29
Hoofdstuk 30
Hoofdstuk 31
Hoofdstuk 32
Hoofdstuk 33
Hoofdstuk 34
Hoofdstuk 35
Hoofdstuk 36
Hoofdstuk 37
Hoofdstuk 38
Hoofdstuk 39

Hoofdstuk 40
Hoofdstuk 41
Hoofdstuk 42
Hoofdstuk 43
Hoofdstuk 44
Hoofdstuk 45
Hoofdstuk 46
Hoofdstuk 47
Hoofdstuk 48
Hoofdstuk 49
Hoofdstuk 50
Hoofdstuk 51
Hoofdstuk 52
Hoofdstuk 53
Hoofdstuk 54
Hoofdstuk 55
Hoofdstuk 56
Hoofdstuk 57
Hoofdstuk 58
Hoofdstuk 59
Hoofdstuk 60
Hoofdstuk 61
Hoofdstuk 62
Hoofdstuk 63
Hoofdstuk 64
Hoofdstuk 65

Hoofdstuk 66
Hoofdstuk 67
Hoofdstuk 68
Hoofdstuk 69
Hoofdstuk 70
Hoofdstuk 71
Hoofdstuk 72
Hoofdstuk 73
Hoofdstuk 74
Hoofdstuk 75
Hoofdstuk 76
Hoofdstuk 77
Hoofdstuk 78
Hoofdstuk 79
Hoofdstuk 80
Hoofdstuk 81
Hoofdstuk 82
Hoofdstuk 83
Hoofdstuk 84
Hoofdstuk 85
Hoofdstuk 86
Hoofdstuk 87
Hoofdstuk 88
Hoofdstuk 89
Hoofdstuk 90
Hoofdstuk 91

Hoofdstuk 92
Hoofdstuk 93
Hoofdstuk 94
Hoofdstuk 95
Hoofdstuk 96
Hoofdstuk 97
Hoofdstuk 98
Hoofdstuk 99
Hoofdstuk 100
Hoofdstuk 101
Hoofdstuk 102
Hoofdstuk 103
Hoofdstuk 104
Hoofdstuk 105
Hoofdstuk 106
Hoofdstuk 107
Hoofdstuk 108
Hoofdstuk 109
Hoofdstuk 110
Hoofdstuk 111
Hoofdstuk 112
Hoofdstuk 113
Hoofdstuk 114
Hoofdstuk 115
Hoofdstuk 116
Hoofdstuk 117

Hoofdstuk 118

Hoofdstuk 119

Hoofdstuk 120

Deel twee

Gods woorden aan het hele universum

(20 februari 1992 tot 1 juni 1992)

Inleiding

Hoofdstuk 1

Hoofdstuk 2

Hoofdstuk 3

Hoofdstuk 4

Hoofdstuk 5

Hoofdstuk 6

Hoofdstuk 7

Hoofdstuk 8

Hoofdstuk 9

Hoofdstuk 10

Koninkrijkshymne

Hoofdstuk 11

Hoofdstuk 12

Hoofdstuk 13

Hoofdstuk 14

Hoofdstuk 15

Hoofdstuk 16

Hoofdstuk 17

Hoofdstuk 18

Hoofdstuk 19

Hoofdstuk 20

Hoofdstuk 21

Hoofdstuk 22

Hoofdstuk 23

Hoofdstuk 24

Hoofdstuk 25

Verheug jullie, alle volken!

Hoofdstuk 26

Hoofdstuk 27

Hoofdstuk 28

Hoofdstuk 29

Hoofdstuk 30

Hoofdstuk 31

Hoofdstuk 32

Hoofdstuk 33

Hoofdstuk 34

Hoofdstuk 35

Hoofdstuk 36

Hoofdstuk 37

Hoofdstuk 38

Hoofdstuk 39

Hoofdstuk 40

Hoofdstuk 41

Hoofdstuk 42

Hoofdstuk 43

Hoofdstuk 44

Hoofdstuk 45

Hoofdstuk 46

Hoofdstuk 47

Bijlage:

Interpretaties van de mysteriën van Gods woorden aan het hele universum

(Interpretatie van een aantal hoofdstukken)

Hoofdstuk 1

Hoofdstuk 3

Hoofdstuk 4

Hoofdstuk 5

Hoofdstuk 6

Over het leven van Petrus

Hoofdstuk 8

Hoofdstuk 9

Addendum: Hoofdstuk 1

Hoofdstuk 10

Hoofdstuk 11

Addendum: Hoofdstuk 2

Hoofdstuk 12

Hoofdstuk 13

Hoofdstuk 14
Hoofdstuk 15
Hoofdstuk 16
Hoofdstuk 17
Hoofdstuk 18
Hoofdstuk 19
Hoofdstuk 20
Hoofdstuk 21
Hoofdstukken 22 en 23
Hoofdstukken 24 en 25
Hoofdstuk 26
Hoofdstuk 27
Hoofdstuk 28
Hoofdstuk 29
Hoofdstuk 30
Hoofdstuk 31
Hoofdstuk 32
Hoofdstuk 33
Hoofdstuk 35
Hoofdstuk 36
Hoofdstuk 38
Hoofdstuk 39
Hoofdstuk 40
Hoofdstuk 41
Hoofdstuk 42
Hoofdstukken 44 en 45

Deel drie

De woorden van Christus toen Hij door de gemeenten wandelde

(Juni 1992 tot augustus 2014)

Inleiding

I

(Juni 1992 tot oktober 1992)

Het pad ... (1)

Het pad ... (2)

Het pad ... (3)

Het pad ... (4)

Het pad ... (5)

Het pad ... (6)

Het pad ... (7)

Het pad ... (8)

Het gezichtspunt dat gelovigen zouden moeten hebben

Over de stappen van Gods werk

De verdorven mens kan God niet vertegenwoordigen

Religieuze diensten moeten worden gezuiverd

In je geloof in God zou je God moeten gehoorzamen

Het is heel belangrijk om een normale relatie met God aan te gaan

Een normaal geestelijk leven brengt mensen op het goede pad
Beloften aan hen die vervolmaakt zijn
De slechten zullen zeker worden gestraft
Hoe een normale gesteldheid binnen te gaan
Hoe te dienen in harmonie met Gods wil
Hoe je de werkelijkheid kunt kennen
Aangaande een normaal geestelijk leven
Een bespreking van het kerkelijk leven en het echte leven
Over dat iedereen zijn functie vervult
Over het gebruik door God van de mens
Wanneer je de waarheid eenmaal begrijpt, moet je die in praktijk brengen
Iemand die redding ontvangt, is iemand die bereid is om de waarheid in praktijk te brengen
Waarmee een geschikte herder moet zijn toegerust
Over ervaring
De geboden van het nieuwe tijdperk
Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen
Hoe is je relatie met God?
Richt je meer op de realiteit
Het onderhouden van de geboden en het praktiseren van de waarheid
Je zou moeten weten dat de praktische God, God Zelf is
Alleen het in praktijk brengen van de waarheid is werkelijkheid bezitten
Gods huidige werk kennen
Is het werk van God zo eenvoudig als men denkt?
Omdat je in God gelooft, moet je voor de waarheid leven
De zeven donderslagen – een profetie dat het evangelie van het Koninkrijk door heel het universum zal worden verspreid

Het wezenlijke verschil tussen de vleesgeworden God en de mensen die door God gebruikt worden

Ontsnap aan de invloed van de duisternis, en je zult door God gewonnen worden

Bij het geloof moet men zich richten op werkelijkheid, je bezighouden met religieuze rituelen betekent geen geloof

Alleen zij die het huidige werk van God kennen mogen God dienen

Oprechte liefde voor God is spontaan

Over de praktijk van het gebed

Ken Gods nieuwste werk en treed in Zijn voetspoor

Mensen wier gezindheid is veranderd, zijn zij die zijn binnengegaan in de werkelijkheid van Gods woorden

Over je hart stil maken voor God

Houd Gods wil in gedachten om volmaaktheid te bereiken

God vervolmaakt diegenen die naar Zijn eigen hart zijn

Zij die God met een oprecht hart gehoorzamen, zullen zeker door God worden gewonnen

Het Tijdperk van het Koninkrijk is het Tijdperk van het Woord

Alles wordt volbracht door het woord van God

Degenen die God waarlijk beminnen zijn diegenen die zich absoluut kunnen onderwerpen aan Zijn praktische aspecten

Degenen die vervolmaakt moeten worden, moeten loutering ondergaan

Alleen door pijnlijke beproevingen te ervaren, kun je de liefelijkheid van God kennen

Alleen houden van God is werkelijk geloven in God

Een korte toespraak over 'Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen'

Alleen zij die God kennen, kunnen een getuigenis van God afleggen

Hoe Petrus Jezus leerde kennen

Alleen door het ervaren van loutering kan de mens ware liefde bezitten

Zij die God liefhebben zullen voor altijd in Zijn licht leven
Alleen diegenen die zich richten op de praktijk kunnen vervolmaakt worden
Het werk van de Heilige Geest en het werk van Satan
Een waarschuwing aan hen die de waarheid niet beoefenen
Je moet je toewijding aan God in stand houden
Ben je iemand die tot leven is gekomen?
Een onveranderde gezindheid betekent vijandschap jegens God
Alle mensen die God niet kennen, zijn mensen die zich tegen God verzetten

II

(November 1992 tot juni 1993)

Werk en intrede (1)

Werk en intrede (2)

Werk en intrede (3)

Werk en intrede (4)

Werk en intrede (5)

Werk en intrede (6)

Werk en intrede (7)

Werk en intrede (8)

Werk en intrede (9)

Werk en intrede (10)

De visie van Gods werk (1)

De visie van Gods werk (2)

De visie van Gods werk (3)

Over de Bijbel (1)

Over de Bijbel (2)

Over de Bijbel (3)

Over de Bijbel (4)

Praktijk (1)

Praktijk (2)

Het mysterie van de vleeswording (1)

Het mysterie van de vleeswording (2)

Het mysterie van de vleeswording (3)

Het mysterie van de vleeswording (4)

De twee incarnaties voltooien de betekenis van de incarnatie

Bestaat de Drie-eenheid?

Praktijk (3)

Praktijk (4)

Praktijk (5)

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (1)

Waarom ben je niet bereid een contrast te zijn?

Hoe het resultaat van de tweede stap in het overwinningswerk wordt behaald

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (2)

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (3)

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (4)

Praktijk (6)

Praktijk (7)

Praktijk (8)

Dienen zoals de Israëlieten deden

Het kaliber opvijzelen is omwille van het ontvangen van Gods redding

Het belang van het redden van de afstammelingen van Moab

De ervaringen van Petrus: zijn kennis van tuchtiging en oordeel
Jullie moeten het werk begrijpen; volg niet in verwarring!
Hoe je het laatste stuk van het pad moet bewandelen

III

(Juli 1993 tot maart 1994)

Hoe hoor je aandacht te besteden aan je toekomstige missie?
Het doel van het beheren van de mensheid
Het wezen en de identiteit van de mens
Wat is de inherente identiteit en waarde van de mens?
Zij die niet leren en onwetend blijven: zijn zij geen beesten?
Het uitverkoren volk van China kan geen enkele stam van Israël
vertegenwoordigen
Wat verstaan jullie onder zegeningen?
Wat is jouw begrip van God?
Wat het betekent om een echt persoon te zijn
Wat weet jij over het geloof?
Wanneer vallende bladeren terugkeren naar hun wortels, zul je spijt krijgen van
al het kwaad dat je hebt gedaan
Niemand die van vlees en bloed is kan ontsnappen aan de dag van toorn
De Redder is al teruggekeerd op een 'witte wolk'
Het werk van het verspreiden van het evangelie is ook het werk van de redding
van de mens
Jullie zijn allemaal zo laag van karakter!
Het werk in het Tijdperk van de Wet
Het ware verhaal achter het werk van het Tijdperk van Verlossing

Woorden voor jong en oud

Je moet weten hoe de hele mensheid zich tot op heden heeft ontwikkeld

Over titels en identiteit

Alleen de vervolmaaktten kunnen een zinvol leven leiden

Jullie moeten de zegeningen van status opzijzetten en Gods wil begrijpen om de mens heil te brengen

Hoe kan een mens die God in zijn opvattingen heeft afgebakend de openbaring van God ontvangen?

Alleen zij die God en Zijn werk kennen, kunnen God behagen

Het verschil tussen de bediening van vleesgeworden God en de plicht van de mens

God is de Heer van heel de schepping

Waar sta jij ten aanzien van de dertien brieven?

Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt

Gods werk en het werk van de mens

Het kennen van de drie fases van Gods werk is de weg naar het kennen van God

De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God

De essentie van het door God bewoonde vlees

Gods werk en de praktijk van de mens

Het wezen van Christus is gehoorzaamheid aan de wil van de hemelse Vader

Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming

God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan

IV

(1994 tot 1997, 2003 tot 2005)

Tegen de tijd dat je het spirituele lichaam van Jezus ziet, zal God de hemel en de aarde opnieuw gemaakt hebben

Degenen die onverenigbaar zijn met Christus zijn beslist tegenstanders van God
Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren

Je zou de weg van verenigbaarheid met Christus moeten zoeken

Ben jij iemand die waarlijk in God gelooft?

Christus doet het werk van het oordeel met de waarheid

Wist je het al? God heeft iets groots onder de mensen tot stand gebracht

Alleen Christus van de laatste dagen kan de weg van het eeuwige leven aan de mens geven

Bereid voldoende goede daden voor voor je bestemming

Aan wie ben jij loyaal?

Over bestemming

Drie vermaningen

Door overtredingen gaan mensen naar de hel

Het is heel belangrijk Gods gezindheid te begrijpen

Hoe je de God op aarde kunt leren kennen

Een heel ernstig probleem: verraad (1)

Een heel ernstig probleem: verraad (2)

De tien bestuurlijke decreten waaraan Gods uitverkoren volk moet gehoorzamen in het Tijdperk van het Koninkrijk

Jullie moeten goed nadenken over wat je doet

God is de bron van het leven van de mens

Het zuchten van de Almachtige

De verschijning van God heeft een nieuw tijdperk ingeluid

God beschikt over het lot van de gehele mensheid

De mens kan alleen gered worden onder Gods management

Voortzetting

(17 oktober 2013 tot 18 augustus 2014)

God kennen is de weg naar het vrezen van God en het mijden van het kwaad

Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal
verwezenlijken

Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I

Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II

Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III

God Zelf, de unieke I

God Zelf, de unieke II

God Zelf, de unieke III

God Zelf, de unieke IV

God Zelf, de unieke V

God Zelf, de unieke VI

God Zelf, de unieke VII

God Zelf, de unieke VIII

God Zelf, de unieke IX

God Zelf, de unieke X

Het aanschouwen van de verschijning van God in Zijn oordeel en tuchting

Nawoord

Uitleg over voetnoten:

Dit boek bevat twee soorten voetnoten: Voetnoten gemarkeerd met cijfers (zoals^[1]) zijn voetnoten uit de oorspronkelijke tekst, terwijl voetnoten gemarkeerd met letters (zoals^[a]) de vertaling betreffen.

DEEL ÉÉN

UITSPRAKEN VAN CHRISTUS AAN HET BEGIN

- DE WOORDEN VAN DE HEILIGE GEEST AAN DE GEMEENTEN

(11 FEBRUARI 1991 TOT 20 NOVEMBER 1991)

Inleiding

Op 11 februari 1991 deed God Zijn eerste uitspraak in de kerk; een uitspraak die een buitengewone uitwerking had op ieder afzonderlijk persoon onder de mensen die destijds leefden in de stroom van de Heilige Geest. Deze uitspraak maakte melding van het volgende: “Gods woonplaats is tevoorschijn gekomen” en “Het hoofd van het universum, Christus van de laatste dagen – Hij is de schijnende zon.” Door deze woorden vol diepe betekenis kwamen al deze

mensen in een nieuwe sfeer terecht. Alle mensen die deze uitspraak lazen voelden aan dat een nieuw werk werd aangeduid, het grote werk dat God op het punt stond te beginnen. Het was deze mooie, zoetvloeiende en compacte uitspraak die de gehele mensheid binnenvoerde in Gods nieuwe werk en in een nieuw tijdperk, en die het fundament legde en alles voorbereidde voor Gods werk in deze vleeswording. Je zou kunnen zeggen dat de uitspraak die God op dit tijdstip deed er een is die een brug slaat tussen de tijdperken; dat het de eerste keer is sinds het begin van het Tijdperk van de Genade dat God publiekelijk heeft gesproken tot het menselijk ras; en verder, dat het de eerste keer is dat Hij heeft gesproken nadat Hij tweeduizend jaar verborgen was gebleven; en bovendien, dat de uitspraak een aanloop en een cruciaal startpunt vormt voor het werk dat God op het punt staat aan te vangen in het Tijdperk van het Koninkrijk.

De eerste keer dat God een uitspraak deed, gebruikte Hij de vorm van een lofprijzing vanuit het perspectief van de derde persoon, in een taal die tegelijk elegant, verfijnd, duidelijk en ongekunsteld was; daarnaast betrof het een voorziening voor het leven die vlot en gemakkelijk was te begrijpen. Hiermee nam Hij deze kleine groep mensen onder Zijn hoede, mensen die alleen maar wisten hoe ze Zijn genade konden genieten terwijl ze reikhalzend uitzagen naar de wederkomst van de Heer Jezus; in stilte bracht Hij hen over in een andere fase van Gods managementplan. Onder deze omstandigheden wist de mensheid niet, en durfde zij zich al helemaal niet voor te stellen, wat voor een werk God uiteindelijk zou uitvoeren, of wat er stond te wachten op de weg die voor haar lag. Daarna ging God voort met het doen van meer uitspraken, om de mensheid stap voor stap het nieuwe tijdperk binnen te voeren. Verbazend genoeg is elk van Gods uitspraken verschillend van inhoud en wordt daarin gebruik gemaakt van

verschillende vormen van lofprijzing en manieren van uitdrukking. Deze uitspraken, vergelijkbaar in toon maar onderscheiden in inhoud, zijn zonder uitzondering vervuld van Gods gevoelens van zorg en bekommernis; bijna elk daarvan bevat voorzieningen voor het leven, met een verschillende inhoud en daarnaast woorden ter herinnering, ter aansporing en ter bemoediging van de kant van God tot de mens. In deze uitspraken komen we herhaaldelijk passages als deze tegen: “De ene, ware God vlees is geworden, Hij is het Hoofd van het universum en Hij voert het bevel over alle dingen”; “De zegevierende Koning zit op Zijn eretoon”; “Het gehele universum ligt in Zijn handen”; enzovoort. In deze passages wordt een boodschap overgebracht; je zou ook kunnen zeggen dat deze passages een boodschap doorgeven aan het menselijk ras: God is al in de menselijke wereld gekomen, God gaat een zelfs nog groter werk beginnen, Gods koninkrijk is al neergedaald in een bepaalde groep mensen, God heeft Zich al glorie verworven en de menigten van Zijn vijanden verslagen. Elk van Gods uitspraken legt beslag op het hart van ieder afzonderlijk menselijk wezen. De hele mensheid ziet er reikhalzend naar uit dat God aan nog meer nieuwe woorden uiting geeft, want elke keer dat God spreekt schudt Hij het menselijk hart dooreen tot in zijn wortels; en bovendien: Hij ziet toe op en ondersteunt iedere beweging en iedere emotie van de mens, zodat de mensheid zelfs nog meer begint te vertrouwen op Gods woorden en die begint te bewonderen ... Op deze manier waren zeer veel mensen, onbedoeld, in wezen de Bijbel uit het oog verloren; ze maakten zelfs korte metten met de ouderwetse preken en geschriften van spirituele personen, omdat ze in de geschriften van het verleden geen enkele basis konden vinden voor deze woorden van God, en evenmin ergens konden ontdekken wat Gods bedoeling was met het doen van deze

uitspraken. Hoezeer te meer betaamde het de mensheid in dit licht om te erkennen dat deze uitspraken Gods stem waren, dat ze noch gezien noch gehoord waren sinds het begin van de tijd, dat ze buiten het bereik liggen van welke persoon ook maar die in God gelooft, en dat ze alles overtreffen wat gezegd is door welke spirituele persoon ook maar die in voorbije tijden leefde, of Gods eerdere uitspraken. Aangespoord door elk van deze uitspraken is de mensheid onbedoeld binnengegaan in de aura van het werk van de Heilige Geest, in een leven dat zich afspeelt in de frontlinie van het nieuwe tijdperk. Aangespoord door Gods woorden heeft de mensheid, vervuld van voorgevoelens, de zoetheid gesmaakt om in persoon te worden geleid door Gods woorden. Naar mijn overtuiging zal deze voorbijgaande periode een tijd zijn waarop ieder menselijk wezen in blijvende herinnering zal terugkijken; want wat de mensheid gedurende deze periode genoot was in feite niet meer dan een aura van het werk van de Heilige Geest, of wat je ook de zoete smaak zou kunnen noemen van de suiker aan de onderkant van de tablet. Dit komt doordat de mensheid vanaf dit moment, nog altijd onder leiding van Gods woorden en nog altijd in de aura van het werk van de Heilige Geest, zonder het te beseffen in een andere fase van Gods woorden werd geleid, namelijk de eerste stap van het werk en de uitspraken van God in het Tijdperk van het Koninkrijk – de beproeving van de dienstdoeners.

De woorden die werden uitgesproken vóór de beproeving van de dienstdoeners hadden meestal de vorm van instructie, aansporing, verwijt en discipline; af en toe maakten ze gebruik van de oude aanspreekvorm die werd aangewend in het Tijdperk van Genade – door ‘mijn zonen’ te gebruiken voor de mensen die God volgden. Daardoor werd het voor de mensheid gemakkelijker

om tot God te naderen, of kon de mensheid haar relatie tot God beschouwen als intiem. Welk oordeel God ook velde over de zelfingenomenheid, de hoogmoed en andere verdorven gezindheden van de mens: op deze manier zou de mens in staat zijn om dit te verwerken en te aanvaarden, namelijk in zijn identiteit van 'zoon', zonder in te gaan tegen de uitspraken van 'God de Vader'. Bovendien was de belofte die 'God de Vader' aan Zijn 'zonen' deed nooit aan twijfel onderhevig. Gedurende deze periode genoot de hele mensheid een bestaan dat net zo zorgeloos was als dat van een kind. Dit bracht Gods bedoeling ten uitvoer, namelijk dat Hij, wanneer zij de volwassenheid zouden bereiken, zou beginnen met het vellen van Zijn oordeel over hen. Dit legde ook de basis voor het werk van het oordeel over het menselijk ras dat God formeel in gang zet in het Tijdperk van het Koninkrijk. Omdat het werk van God in deze vleeswording er voornamelijk uit bestaat het hele menselijk ras te oordelen en te overwinnen, zodra de mens zijn voeten stevig op de grond heeft geplant, is God onmiddellijk overgegaan op Zijn manier van werken – tot het werk waarin Hij de mens oordeelt en tuchtigt. Het is overduidelijk dat alle uitspraken vóór de beproeving van de dienstdoeners werden gedaan met het doel dat men door de overgangperiode heen zou komen, waarbij het ware doel anders was dan het leek te zijn. Het was Gods vurige wens dat Hij Zijn werk in het Tijdperk van het Koninkrijk zo snel mogelijk formeel in gang kon zetten. Geenszins was het Zijn wens om de mensheid nog langer mee te lokken door haar tabletten met een suikerlaagje te voeden; in plaats daarvan verlangde Hij ernaar de ware gelaatsuitdrukking te zien van ieder menselijk wezen dat voor Zijn rechterstoel verscheen; nog vuriger wenste Hij de werkelijke houding te zien die de mensheid als geheel tegenover Hem zou innemen nadat ze Zijn genade had verloren. Hij

wilde alleen resultaten zien, niet het proces. Maar in die tijd was er niemand die Gods vurige wens begreep; het menselijk hart was immers alleen bezorgd over zijn eigen lotsbestemming en vooruitzichten voor de toekomst. Geen wonder dat Gods oordeel keer op keer werd geveld over het hele menselijk ras. Pas toen de mensheid onder Gods leiding het normale leven van menselijke wezens begon te leiden, veranderde Gods houding tegenover de mensheid.

Het jaar 1991 was een ongewoon jaar; laten we dit een “gouden jaar” noemen. God zette het nieuwe werk van het Tijdperk van het Koninkrijk in gang en richtte Zijn uitspraak tot het menselijk ras als geheel. Tegelijkertijd genoot de mensheid een weergaloze warmte, en ervoer ze bovendien de pijn die het gevolg is van Gods oordeel zonder weerga over de mens. Het menselijk ras proefde een zoetheid die tot dan toe ongekend was, en ze voelde een oordeel en een verlatenheid die eveneens tot dan toe ongekend waren: alsof ze God had gewonnen en vervolgens weer had verloren. Lijden door bezit en lijden door gebrek – deze gevoelens zijn alleen bekend bij mensen die ze persoonlijk hebben ondergaan; deze gevoelens zijn iets wat buiten het vermogen en buiten de middelen van een mens ligt om te beschrijven. Dergelijke verwondingen heeft God toebedeeld aan ieder menselijk wezen bij wijze van een immateriële ervaring en bezit. De inhoud van de uitspraken die God in dit jaar deed, valt feitelijk uiteen in twee grotere onderverdelingen. De eerste onderverdeling is het deel waarin God afdaalde tot de wereld van de mensen, om de mensheid uit te nodigen om als gasten voor Zijn troon te verschijnen; de tweede onderverdeling is het deel waarin de mensheid, na tot verzadiging te hebben gegeten en gedronken, door God in dienst werd genomen als dienstdoeners. Natuurlijk spreekt het vanzelf dat het eerste deel datgene is waarnaar de mensheid het

meest intens en oprecht verlangt, te meer daar menselijke wezens al lang eraan gewend zijn geraakt om het genieten van alles wat met God te maken heeft tot het voorwerp van hun geloof in Hem te maken. Dit is de reden dat, zodra God aanving Zijn uitspraak te laten klinken, de mensheid graag bereid was het koninkrijk binnen te gaan; daar wachtten de mensen af tot God verschillende beloningen aan hen zou toekennen. Onder deze omstandigheden betaalden de mensen gewoon niet de juiste prijs, door hun gezindheid te veranderen, door te proberen God tevreden te stellen, door aandacht te besteden aan Gods wil, enzovoort. Oppervlakkig bezien leek het erop dat de menselijke wezens voortdurend in touw waren om zichzelf uit te putten en werkzaam te zijn voor God; maar in feite waren ze aan het berekenen, in de verborgen schuilhoeken in het diepst van hun hart, welke volgende stap ze zouden moeten nemen om zegeningen te verkrijgen of te regeren als koningen. Je zou kunnen zeggen dat, terwijl het hart van de mens van God genoot, het tegelijkertijd in een berekenende verhouding tot Hem stond. In deze toestand loopt de mensheid aan tegen Gods diepste afschuw en afkeer; Gods gezindheid staat niet toe dat enig menselijk wezen Hem bedriegt of gebruikt. Maar Gods wijsheid ligt buiten het bereik van ieder menselijk wezen. Het was te midden van al dit lijden dat Hij onderging dat Hij het eerste deel van Zijn uitspraken liet horen. Geen menselijk wezen is in staat zich voor te stellen hoeveel lijden God onderging, en hoeveel zorg en gedachten Hij in die tijd aan de mensen besteedde. De bedoeling van het eerste deel van deze uitspraken is alle verschillende vormen van lelijkheid aan het licht te brengen die de mens laat zien wanneer hij te maken krijgt met positie of profijt, en ook om de menselijke hebzucht en verachtelijkheid aan het licht te brengen. Ook al kleedt God Zijn woorden in, wanneer Hij spreekt, in de

oprechte, ernstige toon van een liefhebbende moeder, in het diepst van Zijn hart brandt Zijn toorn als de middagzon, alsof die tegen Zijn vijanden gericht is. Onder geen beding is God bereid om te spreken tot een groep mensen aan wie de normale gelijkenis van het menselijk ras ontbreekt; en daarom onderdrukt Hij, telkens wanneer Hij spreekt, de toorn binnenin Zijn hart, terwijl Hij Zich tegelijkertijd beheerst om uitdrukking te kunnen geven aan Zijn uitspraak. Bovendien spreekt Hij tot een menselijk ras dat verstoken is van de normale menselijkheid, dat buiten zinnen is en uiterst verdorven; hebzucht is de tweede natuur ervan geworden en het is ongehoorzaam en opstandig tegenover God, tot het bittere eind. De diepten waarin het menselijk ras is gevallen kan men zich gemakkelijk voorstellen, en al helemaal Gods walging en afkeer van het menselijk ras; toch kan het menselijk ras zich maar met moeite voorstellen dat de pijn die het God heeft aangedaan onmogelijk met woorden is te beschrijven. Maar het was juist tegen deze achtergrond – toen niemand in staat was om te ontdekken hoezeer Gods hart leed, en toen bovendien niemand ontdekte hoe onredelijk en onverbeterlijk het menselijk ras was – dat ieder afzonderlijk persoon, zonder een greintje schaamte en zonder een spoor van scrupule, ervan uitging dat ze als Gods zonen het recht hadden om alle beloningen te ontvangen die Hij voor de mens had voorbereid; het kwam er zelfs van dat ze met elkaar begonnen te wedijveren, waarbij niemand wilde achterblijven en iedereen ontzettend bang was uit te vallen. Het moet je nu wel duidelijk zijn wat voor een positie de mensen in die tijd innamen in Gods ogen. Hoe kan zo'n soort mensenras nu ooit Gods beloningen verkrijgen? Toch is wat de mens van God ontvangt altijd de kostbaarste schat, en omgekeerd is wat God ontvangt van de mens de opperste pijn. Vanaf het eerste begin van de verhouding tussen God en mens is dit wat de

mens altijd van God heeft ontvangen, en wat hij op zijn beurt altijd aan God heeft gegeven.

Aangezien God brandde van bezorgdheid toen Hij dit mensenras zag, verdorven als het was tot op het bot, had Hij geen andere keus dan het in het meer van vuur te werpen, zodat het gelouterd kon worden. Dit is het tweede deel van Gods uitspraak, waarin Hij de mensheid inzette als Zijn dienstdoeners. In dit deel schakelde God over van zacht naar ruw en van weinig naar veel, zowel in termen van methode als van lengte, waarbij Hij de positie van “Gods persoon” gebruikte als lokaas om de verdorven natuur van de mens aan het licht te brengen; tegelijkertijd presenteerde Hij de verschillende categorieën^[a] van dienstdoeners, volk en zonen, zodat de mensheid daaruit een keuze kon maken. Inderdaad, precies zoals God had voorspeld, koos niemand ervoor een dienstdoener te worden voor God; in plaats daarvan streefde iedereen ernaar Gods persoon te worden. Zelfs al was de gestrengheid waarmee God gedurende deze periode sprak, iets wat mensen nooit hadden zien aankomen, laat staan dat ze ervan hadden gehoord, toch hadden ze, buitensporig bezorgd als ze waren om hun status en bovendien koortsachtig in de weer om zegeningen te verwerven, geen tijd om zich een notie te vormen van de toon waarop God sprak en van de manier waarop Hij sprak. In plaats daarvan woog hun eigen status en de dingen die de toekomst in petto had zwaar op hen. Zodoende werd de mensheid, zonder het te beseffen, door Gods uitspraak binnen gevoerd in de ‘doolhof’ die Hij voor haar had ontworpen. Goedschiks of kwaadschiks, aangelokt door het lokaas van de toekomst en van hun lotsbestemming, beseften de menselijke wezens dat ze ongeschikt waren om Gods persoon te worden; toch waren ze huiverig om op te treden als Zijn dienstdoeners. Verscheurd door deze

tegenstrijdige gezindheden aanvaardden ze onbewust een oordeel en tuchting zonder weerga, door God toegemeten aan de mensheid. Natuurlijk was deze vorm van oordeel en loutering iets wat de mensheid op geen enkele manier bereid was te aanvaarden. Niettemin bezit alleen God de wijsheid, en alleen Hij heeft de macht om deemoedige onderwerping te vorderen van dit verdorven ras van menselijke wezens; daardoor gaven ze uiteindelijk allemaal toe, of ze nu wilden of niet. De mensheid had geen andere mogelijkheden om uit te kiezen. Alleen God heeft het laatste woord, en alleen God is in staat een dergelijke methode te gebruiken om de waarheid en het leven toe te bedelen aan de mens en hem een richting te wijzen. Deze methode laat zien hoe onvermijdelijk het werk is dat God met de mens verricht, en ook, boven alle twijfel verheven, de noodzakelijkheid waar de mens niet zonder kan. God spreekt en werkt volgens een dergelijke methode om dit feit over te brengen aan de mensheid: wanneer God de mensheid redt, doet Hij dit omwille van Zijn liefde en genade en met het oog op Zijn management; wanneer het menselijk ras Gods redding ontvangt, gebeurt dit omdat het zo diep is gezonken dat God alleen nog in eigen persoon kan spreken. Wanneer een mens Gods redding ontvangt, is dit de grootste genade en tegelijk een speciale gunst; dat wil zeggen, als God niet in eigen persoon Zijn uitspraak zou laten klinken, zou het lot van het mensenras uitroeijing zijn. Hoewel Hij gruwet van het mensenras, is God tegelijk nog altijd bereid welke prijs dan ook te betalen voor de redding van de mens. Ondertussen, terwijl de mens maar blijft zeuren dat hij God zozeer liefheeft en hoe hij alles aan God opoffert, komt hij tegen God in opstand en dwingt hij elke soort genade van God af, terwijl hij God ook zelfs in Zijn hart treft met onzegbare pijn. Zo scherp is het contrast van de onbaatzuchtige en de zelfzuchtige tussen God en de mens!

Wanneer Hij werkt en spreekt, is God niet gedwongen Zich te houden aan een bepaalde methode, maar Hij stelt Zich ten doel resultaten te boeken. Daarom heeft God in dit deel van Zijn uitspraken welbewust Zijn eigen identiteit niet duidelijk kenbaar gemaakt, maar alleen enkele termen ontsloten, zoals “Christus van de laatste dagen”, “het Hoofd van het universum”, enzovoort. Dit tast op geen enkele wijze Christus’ bediening aan, noch de kennis die de mensheid heeft over God, vooral vanwege het feit dat de mensheid in die vroegere dagen volkomen onwetend was van de begrippen ‘Christus’ en ‘de vleeswording’; daarom moest God Zichzelf wel vernederen door een persoon met een ‘speciale taak’ te worden, zodat Hij Zijn uitspraak kon uitdrukken. Dit was de nauwgezette zorg en gedachte van God, want de mensen konden in die tijd alleen deze vorm van aanspreken aanvaarden. Welke vorm van aanspreken God ook gebruikt, de resultaten van Zijn werk worden daardoor niet aangetast, want in alles wat Hij doet beoogt God de mens in staat te stellen om te veranderen, en de mens in staat te stellen om Gods redding te verkrijgen. Ongeacht wat Hij doet, God heeft altijd de behoeften van de mens in gedachten. Dit is de bedoeling achter Gods werken en spreken. Hoewel God zo door en door oplettend is wanneer Hij alle aspecten van de mensheid in ogenschouw neemt, en zo volkomen wijs in alles wat Hij doet, kan ik toch dit zeggen: als God geen getuigenis aflegde over Zichzelf, zou er niemand onder het ras van de geschapen menselijke wezens zijn die in staat zou zijn om God Zelf te herkennen of om op te staan om getuigenis voor God Zelf af te leggen. Als God door was gegaan met het gebruiken van “een persoon met een speciale taak” als vorm van aanspreken in Zijn werk, zou er geen enkel menselijk wezen zijn geweest dat God had kunnen beschouwen als God – dat is de smart van de

mensheid. Dat wil zeggen, onder het ras van de geschapen menselijke wezens is niemand in staat God te kennen, laat staan dat er iemand is om God lief te hebben, zorg te dragen voor God, of tot God te naderen. Het geloof van de mens is er alleen op uit om zegeningen te verwerven. Gods identiteit als een persoon met een speciale taak heeft ieder afzonderlijk mens een teken gegeven: de mensheid vindt het gemakkelijk om God op te vatten als één uit het ras van de geschapen menselijke wezens; de grootste pijn en vernedering die de mensheid God aandoet, schuilt juist hierin dat, wanneer Hij openlijk verschijnt of werkzaam is, God nog altijd wordt verworpen door de mens, en zelfs door hem wordt vergeten. God verdraagt de grootste vernedering om het menselijk ras te redden; door alles te geven beoogt Hij de mensheid te redden en haar erkenning te verkrijgen. De prijs die God voor dit alles betaalt, is iets wat iedereen met een geweten op waarde zou moeten kunnen schatten. Het menselijk ras heeft Gods spreken en werken ontvangen, en ook Gods redding ontvangen. Tegelijkertijd is bij niemand de vraag opgekomen: wat is het dat God heeft ontvangen van de mensheid? Dankzij Gods uitspraken, stuk voor stuk, hebben de mensen de waarheid ontvangen, zijn ze erin geslaagd te veranderen en hebben ze een richting in het leven gevonden; maar wat God heeft gewonnen is niet meer dan de woorden waarmee de mensheid haar schuldplichtigheid jegens God uitdrukt, en een zwak gefluister van lofprijzing. Dat is toch zeker niet de beloning die God eist van de mens?

Hoewel veel van Gods uitspraken nu tot uitdrukking zijn gebracht, is een grote meerderheid van de mensen nog altijd gestrand in de fase die wordt vertegenwoordigd door de woorden van God in het begin, als het gaat om hun kennis en begrip van God. Vanaf dat punt zijn ze niet verder gegaan – wat een

werkelijk pijnlijk onderwerp is. Dit deel van ‘Uitspraken van Christus aan het begin’ is slechts een sleutel om het menselijk hart te openen; als je daar ophoudt betekent dit dat je ruimschoots te kort schiet om aan Gods bedoeling te voldoen. Met Zijn spreken in dit deel van Zijn uitspraken beoogt God niet meer dan de mensheid van het Tijdperk van Genade naar het Tijdperk van het Koninkrijk te brengen; op geen enkele manier wenst Hij de mensheid toe dat ze tot stilstand komt bij dit deel van Zijn uitspraken, of dat ze dit deel van Zijn uitspraken zelfs maar tot richtlijn zou nemen; anders zouden Gods toekomstige uitspraken noch nodig noch betekenisvol zijn. Als er iemand is die nog altijd niet in staat is om binnen te gaan in wat God in dit deel van Zijn uitspraken eist dat de mens bereikt, dan blijft het binnengaan van die persoon ongewis. Dit deel van Gods uitspraken vormt de meest basale eis die God in het Tijdperk van het Koninkrijk aan de mens stelt, en dit is de enige manier waarop de mensheid op het juiste spoor terecht kan komen. Als jij een persoon bent die niets begrijpt, kun je maar beter een begin maken met het lezen van de woorden in dit deel!

Voetnoot:

a. De originele tekst bevat niet de frase “de verschillende categorieën van”.

Hoofdstuk 1

Lof heeft Sion bereikt en Gods woonplaats is tevoorschijn gekomen. De glorieuze heilige naam, door alle volken verheerlijkt, verspreidt zich. O, Almachtige God! Het Hoofd van het universum, Christus van de laatste dagen –

Hij is de schijnende Zon die is opgekomen boven de berg Sion, die majesteitelijk en groots boven het hele heelal uittorent ...

Almachtige God! We roepen u jubelend aan; we dansen en zingen. U bent werkelijk onze Verlosser, de grote Koning van het heelal! U hebt een groep overwinnaars gemaakt en Gods managementplan vervuld. Alle volken zullen bij deze berg samenstromen. Alle volken zullen knielen voor de troon! U bent de enige ware God en u verdient glorie en eer. Alle glorie, lof en gezag komen de troon toe! De fontein des levens vloeit vanaf de troon en begiet en voedt de menigten van Gods volk. Het leven verandert met de dag; nieuw licht en openbaringen volgen ons en verschaffen doorlopend nieuwe inzichten over God. Met ervaringen verwerven we volledige zekerheid over God. Zijn woorden worden voortdurend geopenbaard, geopenbaard in hen die juist zijn. We zijn werkelijk erg gezegend! We staan elke dag oog in oog met God, we communiceren met God over alle dingen en geven God soevereiniteit over alles. Zorgvuldig overdenken we Gods woord, onze harten rusten stil in God en zo komen we voor God, waar we Zijn licht ontvangen. Elke dag, in ons leven en in onze daden, woorden, gedachten en ideeën, leven we in Gods woord en altijd kunnen we onderscheid maken. Gods woord helpt de draad door de naald; onverwacht komen de in ons verborgen dingen één voor één aan het licht. Communicatie met God duldt geen uitstel; onze gedachten en ideeën worden blootgelegd door God. Op elk moment leven we voor de zetel van Christus, waar we het oordeel ondergaan. Elke plek in ons lichaam blijft bezet door Satan. Om Gods soevereiniteit te herwinnen, moet vandaag Zijn tempel worden gereinigd. Om volledig in bezit te worden genomen door God, moeten we een strijd op

leven en dood aangaan. Pas wanneer ons oude zelf gekruisigd is, kan het herrezen leven van Christus oppermachtig heersen.

Nu bereidt de Heilige Geest een aanval voor op elke hoek van ons om ons terug te winnen! Zolang we bereid zijn onszelf te verloochenen en met God samen te werken, zal God ons zeker te allen tijde innerlijk illumineren en zuiveren, en opnieuw herwinnen wat Satan heeft bezet, zodat we zo snel mogelijk door God compleet gemaakt kunnen worden. Verspil geen tijd – leef elk moment in Gods woord. Laat je met de heiligen meegroeien, laat je het koninkrijk binnenvoeren en ga samen met God de glorie binnen.

Hoofdstuk 2

De kerk van Filadelfia heeft gestalte gekregen, wat volledig te danken is aan de genade en barmhartigheid van God. Liefde voor God ontstaat in de harten van talloze heiligen, die geen enkele onzekerheid hebben ten aanzien van hun geestelijke reis. Zij houden vast aan hun geloof dat de enige ware God vleesgeworden is, dat Hij het Hoofd van het universum is die alle dingen bestiert: dit wordt bevestigd door de Heilige Geest, het is rotsvast! En het zal nooit veranderen!

O, Almachtige God! Vandaag bent u het die onze geestelijke ogen hebt geopend, de blinden hebt laten zien, de verlamden hebt laten lopen en melaatsen hebt genezen. U bent het die het raam naar de hemel hebt opengezet, waardoor we de mysteries van het spirituele rijk kunnen zien. Doordrenkt zijn van uw heilige woorden en gered zijn van onze menselijkheid, die verdorven was

door Satan – zo is uw onschatbaar grote werk en uw onschatbaar grote genade. Wij zijn uw getuigen!

Lange tijd bent u verborgen gebleven, nederig en in stilte. U hebt opstanding uit de dood ondergaan, het lijden van de kruisiging, de vreugden en droefenissen van het menselijk leven, en vervolging en tegenspoed. U hebt de pijn van de mensenwereld ervaren en geproefd en u bent in de steek gelaten door het tijdperk. De vleesgeworden God is God Zelf. Voor de wil van God hebt u ons gered van de mesthoop; u hebt ons omhooggehouden met uw rechterhand en hebt ons vrijelijk uw genade geschonken. U hebt uzelf geen moeite bespaard om uw leven in ons tot stand te brengen; de prijs die u hebt betaald met uw bloed, zweet en tranen wordt op de heiligen gekristalliseerd. Wij zijn het product van^[a] uw nauwgezette inspanningen; wij zijn de prijs die u hebt betaald.

O, Almachtige God! Het is door uw goedertierenheid en genade, uw rechtvaardigheid en majesteit, uw heiligheid en nederigheid dat alle volken voor u zullen buigen en u voor alle eeuwigheid zullen aanbidden.

Vandaag hebt u alle kerken compleet gemaakt – de kerk van Filadelfia – en zodoende uw zesduizendjarige managementplan verwerkelijkt. De heiligen kunnen zichzelf nederig aan u onderwerpen, verbonden in de geest en volgend in liefde, verenigd met de bron van de fontein. Het levende water van het leven stroomt onafgebroken. Het spoelt en verwijdert alle modder en al het vuile water uit de kerk, waardoor uw tempel opnieuw gezuiverd wordt. Wij hebben de praktische, ware God leren kennen, in Zijn woorden gelopen, onze eigen functies en plichten herkend en alles gedaan wat we kunnen om onszelf in te zetten voor de kerk. We zijn altijd stil in uw aanwezigheid en moeten het werk van de Heilige

Geest ter harte nemen, zodat uw wil niet in ons geblokkeerd raakt. Onder de heiligen is er wederzijdse liefde, en de sterke kanten van sommigen zullen de tekortkomingen van anderen compenseren. Zij kunnen te allen tijde in de geest wandelen, verlicht en geïllumineerd door de Heilige Geest. Ze brengen de waarheid in praktijk zodra ze die begrijpen. Ze houden gelijke tred met het nieuwe licht en volgen Gods voetstappen.

Werk actief samen met God; wanneer je Hem de leiding laat nemen, wandel je met Hem. Al onze eigen ideeën, noties, meningen en wereldse verwickelingen verdwijnen als sneeuw voor de zon. We laten God oppermachtig regeren in onze geest, wandelen met Hem en bereiken op die manier transcendentie. We overwinnen de wereld en onze geesten vliegen vrijelijk en worden bevrijd: dit is de uitkomst wanneer Almachtige God koning wordt. Hoe kunnen we niet vol lof dansen en zingen, onze lof aanbieden, nieuwe hymnen aanbieden?

Er zijn waarlijk veel manieren om God te prijzen: Zijn naam uitroepen, dicht tot Hem naderen, aan Hem denken, biddend lezen, samen communiceren, overwegen en overpeinzen, gebed en lofzangen. In dit soort lofprijzing is er vreugde en zalving; lofprijzing bevat kracht en ook een last. Lofprijzing bevat geloof en nieuw inzicht.

Werk actief samen met God, stem onderling af in dienst van Hem en word één, voldoe aan de bedoelingen van Almachtige God, haast je om een heilig geestelijk lichaam te worden, vertrap Satan en maak een einde aan Satans lot. De kerk van Filadelfia is opgenomen voor Gods aangezicht en komt tot uitdrukking in Zijn glorie.

Voetnoot:

a. De oorspronkelijke tekst bevat niet de frase 'het product van'.

Hoofdstuk 3

De zegevierende Koning zit op Zijn glorieuze troon. Hij heeft de verlossing volbracht en Zijn hele volk geleid om in glorie te verschijnen. Hij houdt het universum in Zijn handen en heeft met Zijn goddelijke wijsheid en macht Sion gebouwd en stevig gemaakt. Met Zijn majesteit oordeelt Hij over de zondige wereld; Hij heeft geoordeeld over alle naties en alle volken, de aarde en de zeeën en alle levende dingen daarin, en ook hen die dronken zijn van de wijn van de promiscuïteit. God zal beslist over hen oordelen, en Hij zal beslist kwaad op hen zijn, en daarin zal de majesteit geopenbaard worden van God, wiens oordeel onmiddellijk is en zonder vertraging geveld wordt. Het vuur van Zijn toorn zal hun afschuwelijke misdaden beslist verbranden en op enig moment zal hun onheil overkomen; ze zullen geen vluchtweg kennen en zich nergens kunnen verbergen, ze zullen jammeren en tandenknarsen en vernietiging over zich afroepen.

De zegevierende, geliefde zonen van God zullen beslist in Sion blijven en er nooit uit vertrekken. De talrijke volken zullen nauwlettend naar Zijn stem luisteren, ze zullen Zijn daden zorgvuldig in acht nemen en de geluiden van hun lofprijzingen zullen nooit ophouden. De enige ware God is verschenen! In onze geest zullen we zeker van Hem zijn en we zullen Hem van nabij volgen; we zullen ons uit alle macht naar voren haasten en niet langer aarzelen. Het einde

van de wereld ontvouwt zich voor onze ogen; een deugdelijk kerkleven en ook de mensen, zaken en dingen die ons omringen maken op dit precieze moment onze training intenser. Laten we geen tijd verliezen om onze harten die zo van de wereld houden terug te nemen! Laten we geen tijd verliezen om onze visie die zo vertroebeld is terug te nemen! Laten we niet verder lopen, zodat we de grenzen niet overschrijden. Laten we onze tong in toom houden, zodat we in Gods woord kunnen lopen en niet langer twisten over onze eigen winsten en verliezen. Ach, laat het los – jullie hebzuchtige voorliefde voor de seculiere wereld en rijkdom! Ach, bevrijd je ervan – jullie krampachtige gehechtheid aan echtgenoten en dochters en zonen! Ach, keer ze de rug toe – jullie standpunten en vooroordelen! Ach, word wakker, de tijd dringt! Kijk omhoog, kijk omhoog, vanuit de geest, en laat God het heft in handen nemen. Wat er ook gebeurt, word niet zoals de vrouw van Lot. Hoe treurig is het om aan de kant te worden geschoven! Hoe treurig is dat toch! Ach, word wakker!

Hoofdstuk 4

Van moment tot moment moeten wij waakzaam en in afwachting zijn, altijd rustig in de geest zijn en met een zuiver hart streven. Wat ons ook ten deel valt, wij moeten niet blindelings communiceren. Wij moeten slechts stil zijn tegenover God en voortdurend communicatie hebben met Hem, dan zullen Zijn bedoelingen aan ons worden geopenbaard. Onze geest moet altijd bereid zijn zich te onderscheiden en moet gretig en onverzettelijk zijn. Wij moeten ons laven aan het levende water voor God, het water waarmee onze uitgedroogde geest

wordt gevoed en waar het van vervuld wordt. Wij moeten te allen tijden bereid zijn onszelf te zuiveren van onze eigendunk, onze arrogantie, onze zelfingenomenheid en onze zelfvoldaanheid, die stuk voor stuk voortkomen uit onze satanische gezindheid. Wij moeten ons hart openstellen om het woord van God te aanvaarden, we moeten ons op Zijn woorden verlaten op onze weg door ons leven. Wij moeten Zijn woord ervaren en er zeker van zijn, en wij moeten inzicht in Zijn woord krijgen en Zijn woord toestaan ons leven te zijn. Dit is onze roeping! Wij triomferen alleen wanneer we naar Gods woord leven.

Nu zijn onze opvattingen te ernstig, wij spreken lichtvaardig, handelen overhaast en zijn niet in staat de Geest te volgen. Vandaag zal anders zijn dan het verleden; het werk van de Heilige Geest gaat op grote snelheid voorwaarts. Wij moeten Gods woord in detail ervaren; elk idee, elke gedachte, elke beweging en reactie moeten wij in ons hart onderscheiden. Niets wat wij mensen recht in hun gezicht of achter hun rug aandoen, kan ontsnappen aan het oordeel voor de zetel van Christus. De Heilige Geest leidt ons het rijk in van het diepere ervaren, en door dit ervaren komen we dichterbij de zekerheid over de Almachtige.

De God van het heelal heeft onze geestelijke ogen geopend en de mysteriën in de geest worden voortdurend aan ons geopenbaard. Streef met een zuiver hart! Wees bereid de prijs te betalen, ga met heel je hart voort, wees bereid jezelf te verloochenen, wees niet langer hebzuchtig, volg de Heilige Geest en verheug je in het woord van God en de complete, universele nieuwe mens zal verschijnen. Het moment breekt aan waarop Satan aan zijn einde zal komen en Gods wil zal zich voltrekken. Alle naties van de wereld zullen het koninkrijk van Christus worden en Christus zal tot in de eeuwigheid als Koning op aarde heersen!

Hoofdstuk 5

Bergen en rivieren veranderen, wateren volgen hun bedding, en een mensenleven blijft niet voortbestaan zoals de hemel en de aarde. Alleen Almachtige God is het eeuwig en herrezen leven dat voor altijd zal blijven bestaan, van generatie op generatie! Alle dingen en alle gebeurtenissen liggen in Zijn handen en Satan ligt onder Zijn voet.

Vandaag worden wij door Gods voorbestemde keuze uit de handen van Satan gered. Hij is werkelijk onze Verlosser. Het eeuwige herrezen leven van Christus is daadwerkelijk in ons gewrocht, waardoor we voorbestemd zijn voor een relatie met Gods leven opdat we echt in staat zullen zijn om van aangezicht tot aangezicht met Hem te staan, Hem te eten, te drinken en van Hem te genieten. Dit is het onzelfzuchtige offer dat God heeft gebracht ten koste van Zijn hartenbloed.

Seizoenen komen en gaan, dwars door wind en vorst, met zo veel lijden, vervolging en moeilijkheden in het leven, zo veel afwijzing en kwaadsprekerij van de wereld, zo veel valse beschuldigingen van de regering, maar Gods geloof en vastberadenheid zijn niet in het minst verminderd. Met volle overtuiging toegewijd aan Gods wil en aan Gods management en plannen, zet Hij Zijn eigen leven opzij opdat deze kunnen slagen. Voor de gehele menigte van Zijn volk gaat Hij geen pijn uit de weg en geeft Hij hun met zorg voedsel en water. Hoe onwetend of hoe lastig we ook zijn, we hoeven ons alleen maar aan Hem te onderwerpen en dan verandert het herrezen leven van Christus onze oude natuur ... Voor al

deze eerstgeboren zonen zwoegt Hij zo hard en ziet Hij af van voedsel en slaap. Zoveel dagen en nachten houdt Hij, door hoeveel verzengende hitte en ijzige kou, met volle aandacht de wacht in Sion.

De wereld, thuis, werk en alles, worden allemaal graag en uit vrije wil volledig opgegeven, en wereldse geneugten hebben niets met Hem te maken ... De woorden uit Zijn mond komen hard bij ons binnen en leggen dingen bloot die we diep in ons hart verborgen houden. Hoe kunnen we dan niet overtuigd zijn? Iedere zin uit Zijn mond kan te allen tijde in ons bewaarheid worden. Wat we ook doen, in Zijn aanwezigheid of voor Hem verborgen, er is niets wat Hij niet weet en niets wat Hij niet begrijpt. Alles zal zeker geopenbaard worden voor Zijn ogen, ondanks onze eigen voornemens en plannen.

Als we voor Zijn aangezicht zitten, voelen we vreugde in onze ziel, op ons gemak en kalm, maar toch voelen we ons altijd leeg van binnen en werkelijk in de schuld bij God. Dit is een wonder dat onvoorstelbaar en onbereikbaar is. De Heilige Geest is voldoende om te bewijzen dat Almachtige God de enige ware God is! Dit is onweerlegbaar bewijs! Wat een onbeschrijfelijke zegening hebben wij, als leden van deze groep mensen! Zonder Gods genade en barmhartigheid zouden we alleen ten onder kunnen gaan en Satan volgen. Alleen Almachtige God kan ons redden!

O Almachtige God, praktische God! U was het die onze geestelijke ogen heeft geopend, zodat we de mysteries van de spirituele wereld kunnen zien. De vooruitzichten van het koninkrijk zijn grenzeloos. Laat ons waakzaam zijn terwijl we wachten. De dag kan niet ver meer zijn.

De oorlogsvlammen kolken, de rook van kanonnen vult de lucht, het weer wordt warmer, het klimaat verandert, een ziekte zal zich verspreiden en mensen kunnen alleen maar sterven zonder hoop op overleven.

O Almachtige God, praktische God! U bent onze onneembare vesting. U bent onze schuilplaats. We schuilen allemaal onder uw vleugels, zodat de ramp niet bij ons kan komen. Zo is uw heilige bescherming en zorg.

We verheffen allemaal onze stemmen in gezang; we zingen in lof en het geluid van onze lof weergalmt door heel Sion! Almachtige God, de praktische God heeft voor ons een heerlijke bestemming bereid. Let goed op – oh, wees op je hoede! Het is nog niet te laat.

Hoofdstuk 6

Almachtige God, Hoofd van alle dingen, oefent gezeten op Zijn troon Zijn koninklijke macht uit. Hij heerst over het heelal en alle dingen, en over de hele wereld leidt Hij ons nu. Voortdurend zullen we Hem nabij zijn, rustig voor Zijn aangezicht komen. We zullen geen enkel moment mogen missen, altijd hebben we iets te leren. Onze omgeving en de mensen, zaken en dingen om ons heen zijn er bij toestemming van de troon. Zorg dat je geen klagend hart hebt, want dan schenkt God je geen genade. Als je ziek wordt, is dat door Gods liefde: Zijn goede bedoelingen zijn er beslist in te vinden. Neem geen ideeën van Satan aan, ook niet als je vleselijk lichaam lijdt. Loof God tijdens je ziekte en geniet van Hem tijdens je lofprijzingen. Verlies niet de moed in het aangezicht van ziekte, blijf zoeken en geef niet op, want God zal Zijn licht op je laten schijnen. Hoe groot

was Jobs geloof? Almachtige God is een oppermachtige dokter! Wie in ziekte leeft is ziek, wie in de ziel leeft is niet ziek. Zolang je nog adem hebt, zal God je niet laten sterven.

Wij hebben het herrezen leven van Christus in ons. We hebben, onmiskenbaar, te weinig geloof voor Gods aangezicht: we zouden willen dat God waar geloof in ons zou brengen. Wat is Gods woord zoet! Gods woord is een krachtig medicijn! Beschaam de duivels en Satan! Als we Gods woord bevatten, vinden we steun: Zijn woord redt meteen ons hart! Alle dingen verdwijnen en overal is vrede. Geloof is een wankel bruggetje. Zij die stumperig aan het leven hangen, kunnen het niet oversteken, maar zij die bereid zijn hun leven op het spel te zetten, kunnen er gerust overheen gaan. Als mensen laffe of bange gedachten hebben, worden ze door Satan in de luren gelegd. Want hij is bang dat we de brug van geloof oversteken om binnen te treden in God. Satan probeert van alles om ons zijn gedachten te sturen. We moeten steeds God vragen ons te beschijnen met Zijn licht, steeds vertrouwen op God om ons te zuiveren van Satans gif. We moeten ons in onze ziel steeds erin oefenen dicht bij God te komen, zodat Hij kan heersen over onze gehele persoon.

Hoofdstuk 7

Door de onrust die om ons heen is ontstaan, trekken we ons haastig terug in onze geest. Handel niet met een verhard hart, zonder erop te letten of de Heilige Geest Zich zorgen maakt. Hang niet de wijsneus uit, wees niet zelfingenomen en schreeuw niet je eigen kommer en kwel van de daken: vereer God in geest en

waarheid. Gods woord mag niet voorbij komen zonder dat het gehoord wordt. Je moet het zorgvuldig proberen te begrijpen en je gebeden herhalen. Je moet het leven dat besloten ligt in het woord van God doorgronden. Lezen zonder te begrijpen is een zinloos project. Steun je op Gods woord in alles wat je doet? Wees niet als een kind dat vol grootspraak is maar in de war raakt zodra het een probleem tegenkomt. Je moet elke dag en elk uur je geest oefenen, zonder je ooit een ogenblik te ontspannen. Je moet beschikken over een scherpzinnige geest. Het maakt niet uit met welke persoon, welke gebeurtenis of welk ding je te maken krijgt, als je voor God komt te staan, zul je aan pad moeten volgen. Je moet dagelijks Gods woord eten en drinken, het proberen te begrijpen en niet onverschillig worden; je moet er nog meer werk in steken, je mag geen enkel detail missen, en je moet jezelf voorzien van de gehele waarheid, om te vermijden dat je Gods wil verkeerd begrijpt. Je moet je ervaring verbreden en je richten op het ervaren van Gods woord. Door deze ervaring kun je nog zekerder worden over God: zonder ervaring is zeggen dat je zeker bent over God een lege bewering. We moeten helder denken! Helder denken! Wees niet meer lui. Je bent werkelijk blind als je in je handelen niet naar vooruitgang streeft. Richt je op het werk van de Heilige Geest, luister aandachtig naar Zijn stem, je oren moeten luisteren naar de woorden van God, je moet elke minuut koesteren van de tijd die je nog over hebt en elke prijs betalen. Wanneer je over staal beschikt, gebruik dat dan wanneer dat nodig is om een sterk blad te maken; zorg ervoor dat je de sleutel begrijpt en je concentreert op het in de praktijk brengen van Gods woord. Hoe goed je ook presteert buiten het woord van God: het is nutteloos. Praktiseren door enkel maar lippendienst te bewijzen is niet acceptabel voor God;

er moet sprake zijn van een verandering van gedrag, gezindheid, geloof, en moed en inzicht.

De tijd is nabij! De dingen in de wereld moeten terzijde worden geworpen, hoe goed ze ook zijn. De vele moeilijkheden en gevaren zullen ons niet doen wankelen en als de hemel instort zullen wij niet worden verpletterd. Zonder die wilskracht wordt het moeilijk om iemand van betekenis te worden. Bange mensen die zich aan het leven vastklampen en de dood vrezen zijn het niet waard om voor God te verschijnen.

Almachtige God is een praktische God, hoe onwetend we ook zijn, Hij zal medelijden met ons hebben, Zijn handen zullen ons redden, en Hij zal ons compleet maken. Als we maar een hart hebben dat werkelijk verlangt naar God, en we Hem op de voet volgen zonder ontmoedigd te raken en uit alle macht zoeken, zal Hij ons zeker niet oneerlijk behandelen en zal Hij onze tekortkomingen compenseren en ons tevredenstellen. Dit is de genade van Almachtige God.

Voor iemand die vraatzuchtig en lui is en volgevreten de dag doorbrengt zonder iets uit te voeren, is het moeilijk om geen verlies te lijden. Almachtige God heerst over alle zaken en gebeurtenissen! Zolang wij in ons hart voortdurend naar Hem opkijken en de geest binnengaan en met Hem communiceren, zal Hij ons alles laten zien waar wij naar zoeken, zal Zijn wil zich openbaren, en zullen onze harten vervuld zijn van vreugde en vrede, standvastigheid en helderheid. De crux is te handelen naar Zijn woord; om Zijn wil te bevatten en om volgens Zijn woord te leven. Dat is de ware ervaring.

De waarheid van Gods woord kan pas in ons binnentreden en ons leven worden als we Zijn woord kennen. Hoe kun je de werkelijkheid van Gods woord binnentreden zonder praktische ervaring? Je gezindheid kan niet veranderen zonder dat Gods woord leven wordt.

Het werk van de Heilige Geest neemt nu een hoge vlucht. Als je niet op de voet volgt en training volgt, zul je het tempo van de Heilige Geest moeilijk kunnen bijbenen. Breng dus snel grote verandering teweeg, anders word je onder de voet gelopen door Satan en kom je terecht in het zwavelmeer waaruit je niet meer kunt ontsnappen. Ga nu uit alle macht op zoek, om niet te worden verworpen.

Hoofdstuk 8

Sinds de tijd dat er getuigd is van Almachtige God – de Koning van het koninkrijk – strekt het bereik van Gods management zich in zijn geheel uit over het hele universum. Niet alleen in China is er getuigd van Gods verschijning, maar in alle naties en op alle plaatsen is er getuigd van de naam van Almachtige God. Mensen roepen Zijn heilige naam, terwijl ze op alle mogelijke manieren communicatie met God zoeken, de wil van Almachtige God begrijpen en Hem gezamenlijk dienen in de kerk. Dit is de wonderbaarlijke wijze waarop de Heilige Geest werkt.

De talen van de verschillende naties verschillen wel van elkaar, maar er is maar één Geest. Deze Geest verbindt de kerken in het hele universum met elkaar en is absoluut één met God, zonder het geringste verschil. Dit is iets wat

aan geen enkele twijfel onderhevig is. De Heilige Geest roept nu tot hen en Zijn stem doet hen ontwaken. Dit is de stem van Gods genade. Ze roepen allen de heilige naam van Almachtige God! Ook zeggen zij lof en zingen zij. Nooit kan er enige afwijking zijn in het werk van de Heilige Geest; deze mensen sparen kosten noch moeite om voorwaarts te gaan over het juiste pad, ze krabbelen niet terug en de wonderen stapelen zich op. Dat is iets wat mensen zich maar moeilijk kunnen voorstellen en waar ze onmogelijk over kunnen speculeren.

Almachtige God is de Koning van het leven in het universum! Hij zit op de glorierijke troon en oordeelt over de wereld en Hij heerst over alles en regeert alle naties; alle volkeren buigen hun knie voor Hem, bidden tot Hem, naderen tot Hem en communiceren met Hem. Het maakt niet uit hoe lang je al in God gelooft, hoe hoog je status is of hoe groot je anciënniteit; als je tegen God in je hart ingaat, moet je het oordeel ondergaan en je voor Hem ter aarde werpen, waarbij je de klanken van pijnlijke smeekbeden zult laten horen: dit is inderdaad de vruchten plukken van je eigen handelingen. Dit klaaglijke geluid is het geluid van het ondergaan van kwellingen in de poel van vuur en zwavel, het is de kreet van iemand die wordt gekastijd door Gods ijzeren staf; dit is oordeel voor de zetel van Christus.

Sommige mensen vrezen, sommigen hebben een slecht geweten, sommigen zijn oplettend, sommigen zorgen ervoor dat ze aandachtig luisteren, sommigen hebben berouw en maken met de diepste spijt een nieuw begin, sommigen wenen bitter en smartelijk, sommigen laten alles achter en gaan wanhopig op zoek, sommige mensen onderzoeken zichzelf en durven niet meer roekeloos te handelen, sommigen proberen met spoed tot God te naderen,

sommigen onderzoeken hun eigen geweten terwijl ze zich afvragen waarom hun leven geen vooruitgang kan boeken. Sommigen blijven in de war, sommigen ontketenen hun voeten en gaan moedig voorwaarts, ze grijpen de sleutel en verspillen geen tijd, maar zorgen voor hun eigen leven. Sommigen aarzelen nog steeds en verkeren in het ongewisse over visies, waardoor de last die ze dragen en met zich meevoeren in hun hart beslist zwaar is.

Als je geest niet helder is, heeft de Heilige Geest geen mogelijkheid om in je te werken. Alles waarop je gericht bent, het pad dat je bewandelt en alles waarnaar je hart verlangt, is vervuld van je eigen noties en van je zelfgenoegzaamheid! Ik brand van ongeduld – wat zou ik jullie allemaal graag compleet maken, en wel onmiddellijk, zodat jullie weldra geschikt mogen worden gemaakt om door mij te worden gebruikt, zodat mijn zware last kan worden verlicht. Maar als ik jullie zo zie, begrijp ik dat ik geen snel resultaat moet nastreven. Ik kan alleen maar geduldig afwachten, langzaam voortgaan en jullie langzaam ondersteunen en leiden. Ach, jullie zouden je hoofd leeg moeten maken! Wat moet je verloochenen, wat zijn je schatten, wat zijn je fatale zwakheden en wat je belemmeringen? Denk meer over deze vragen na in je geest, en communiceer vaker met mij. Wat ik wil is dat jullie harten in stilte naar mij opzien; jullie lippendienst wil ik niet. Aan degenen onder jullie die waarachtig zoeken voor mijn aangezicht zal ik alles openbaren. Mijn tempo wordt steeds sneller; zolang je hart naar mij opziet en je mij voortdurend volgt, kan mijn wil te allen tijde door inspiratie aan jou worden meegedeeld en aan jou worden geopenbaard. Degenen die ervoor zorgen te wachten, zullen voeding verkrijgen en zullen voorwaarts kunnen gaan. Degenen die gedachteloos zijn zullen het moeilijk vinden om mijn hart te begrijpen en zullen een doodlopende weg inslaan.

Wat ik verlang is dat jullie allemaal snel zullen opstaan en met mij zullen samenwerken, en dat jullie voortdurend dicht bij mij zijn, niet slechts een dag en een nacht. Mijn hand moet jullie steeds maar meetrekken, jullie aansporen, jullie voortduwen, jullie overreden om verder te gaan en jullie oproepen om voorwaarts te gaan! Jullie begrijpen mijn wil gewoon niet. De belemmeringen van jullie eigen noties en de obstakels van de wereldse verwickelingen zijn te ernstig en jullie zijn niet in staat om een dieper contact met mij te hebben. Om eerlijk te zijn, jullie komen tot mij als jullie een probleem hebben, maar als jullie geen probleem hebben raken jullie harten in verwarring. Jullie harten worden dan als een vrijmarkt en raken vervuld van satanische gezindheden; ze houden zich bezig met wereldse zaken en jullie weten niet hoe jullie met mij moeten communiceren. Hoe zou ik niet bezorgd zijn om jullie? Maar met bezorgd zijn schiet ik niets op. De tijd dringt te zeer en de taak is te zwaar. Mijn stappen vliegen vooruit; jullie moeten je vasthouden aan alles wat jullie hebben en elk moment naar mij opzien en vertrouwelijk met mij communiceren. Dan zal mijn wil zeker op ieder moment aan je worden geopenbaard. Wanneer jullie mijn hart begrijpen, zullen jullie voorwaarts kunnen gaan. Jullie mogen niet langer aarzelen. Heb waarachtige communicatie met mij, neem niet je toevlucht tot bedrog en probeer niet te slim te zijn; daarmee zouden jullie alleen jezelf bedriegen en het zou op elk moment geopenbaard worden voor de zetel van Christus. Echt goud vreest de vuurproef niet – dit is de waarheid! Wees niet terughoudend, wees niet moedeloos of zwak. Heb meer directe communicatie met mij in je geest en wacht geduldig af, dan zal ik alles zeker aan jou openbaren op mijn eigen tijd. Je moet beslist oppassen dat mijn inspanning niet voor jou verloren gaat; verspil geen moment. Wanneer je hart voortdurende communicatie met mij heeft en voortdurend voor mijn

aangezicht leeft, dan kan niemand, geen voorval, geen ding, geen echtgenoot, geen zoon of dochter jouw communicatie met mij in je hart verstoren. Wanneer je hart voortdurend wordt begrensd door de Heilige Geest en je op ieder moment communicatie met mij hebt, zal mijn wil zeker aan jou worden geopenbaard. Wanneer je op deze wijze voortdurend dichterbij mij komt, zul je, ongeacht je omgeving of wie, wat of welke gebeurtenis je ook tegenkomt, niet in verwarring raken maar voorwaarts kunnen gaan.

Als het niet je gewoonte is om iets te laten schieten in grote of kleine dingen, als iedere gedachte en ieder idee van je wordt gezuiverd en je rustig bent in je geest, zullen mijn woorden onmiddellijk in je worden ingeblazen zodra je een probleem tegenkomt. Ze zijn als een heldere spiegel waarin je jezelf kunt toetsen, zodat je vervolgens voorwaarts zult kunnen gaan. Dit noemt men het geneesmiddel aanpassen aan de aandoening! En de aandoening zal zeker worden genezen – zo almachtig is God. Ik zal zeker iedereen illumineren en verlichten die hongert en dorst naar de gerechtigheid en die oprecht zoekt. Ik zal jullie allen de geheimen van de geestelijke wereld en de weg voorwaarts laten zien en ervoor zorgen dat jullie je oude, verdorven gezindheden zo snel mogelijk afwerpen, zodat jullie levensrijpheid kunnen bereiken en geschikt zijn voor gebruik door mij, en zodat het werk van het evangelie spoedig voortgang kan vinden, zonder belemmering. Alleen dan zal mijn wil tevreden worden gesteld, alleen dan zal Gods zesduizendjarig managementplan op zo kort mogelijke termijn worden volbracht. God zal het koninkrijk winnen en zal op aarde neerdalen; samen zullen we de heerlijkheid binnengaan!

Hoofdstuk 9

Ik wil je eraan herinneren dat je zelfs niet een beetje vaag kunt zijn over mijn woord, en elke onachtzaamheid is onaanvaardbaar. Je moet ernaar luisteren en het gehoorzamen, en de dingen aanpakken in overeenstemming met mijn intenties. Je moet altijd alert zijn en nooit een gezindheid hebben die arrogant en zelfingenomen is, en je moet altijd op mij vertrouwen om afstand te kunnen doen van de natuurlijke oude gezindheid die in je woont. Je moet altijd in staat zijn om voor mij de normale conditie te handhaven en een stabiele gezindheid te hebben. Je denken moet nuchter en helder zijn, en mag door geen enkele persoon, gebeurtenis of geen enkel ding worden beïnvloed of beheerst. Je moet altijd kalm zijn in mijn aanwezigheid en altijd een voortdurende nabijheid en communicatie met mij onderhouden. Je moet kracht en ruggengraat tonen en standvastig staan in je getuigenis naar mij. Sta op en spreek om mijnentwil en vrees niet wat andere mensen zeggen. Richt je op het voldoen aan mijn intenties en zorg dat je niet door anderen wordt beheerst. Wat ik aan jou openbaar, moet worden gedaan in overeenstemming met mijn intenties en mag niet worden uitgesteld. Hoe voel je je van binnen? Voel je je op je gemak? Je zult het begrijpen. Waarom ben je niet in staat om op te staan en om mijnentwil te spreken, en begaan te zijn met mijn last? Je blijft je in sluwe plannetjes storten, maar ik zie het allemaal duidelijk. ik ben je steun en je schild, en alles is in mijn handen, dus waar ben je bang voor? Is dat niet wat over-emotioneel? Je moet de emoties snel terzijde schuiven; ik handel niet op basis van emoties maar in plaats

daarvan oefen ik gerechtigheid uit. Als je ouders ook maar iets doen dat geen voordeel voor de kerk heeft, dan kunnen ze niet ontsnappen. Mijn intenties zijn aan jou onthuld en je mag ze niet negeren. In plaats daarvan moet je al je aandacht erop vestigen en al het andere opzij schuiven om ze met je gehele hart te kunnen volgen. Ik zal je altijd in mijn handen houden. Wees niet verlegen en laat je niet beheersen door je echtgenoot of echtgenote; je moet toestaan dat mijn wil wordt uitgevoerd.

Heb vertrouwen! Heb vertrouwen! Ik ben jouw almachtige. Dit is iets dat je je misschien wel realiseert, maar je moet nog altijd oppassen. In het belang van de kerk, mijn wil en mijn management, moet je volledig toegewijd zijn, en alle mysteriën en beëindigingen zullen je duidelijk worden getoond. Er zullen geen verdere vertragingen zijn en de dagen lopen ten einde. Dus wat ga je doen? Hoe moet je proberen om in je leven op te groeien en volwassen te worden? Hoe kun je jezelf snel nuttig voor mij maken? Hoe ga je ervoor zorgen dat mijn wil wordt uitgevoerd? Dit te kunnen doen, vereist een grondige overdenking en een diepere communicatie met mij. Vertrouw op mij, geloof in mij, wees nooit onzorgvuldig, en zorg dat je kunt handelen in overeenstemming met mijn leiding. De waarheid moet goed uitgerust zijn, en je moet er vaker van eten en drinken. Elke waarheid moet worden uitgevoerd voordat zij duidelijk kan worden begrepen.

Heb je nu het gevoel dat er niet genoeg tijd is? Voel je ook dat je van binnen anders bent dan vroeger en dat je last erg zwaar lijkt? Mijn intenties zijn op jou gericht; je moet helder zijn van geest, scheid je niet af van hen, en blijf altijd verbonden met mij. Blijf altijd dicht bij mij, communiceer met mij, wees meelevend ten opzichte van mijn hart en in staat om in coördinatie te dienen,

zodat mijn intenties altijd aan jullie worden geopenbaard. Let altijd goed op! Goed opletten! Verslap zelfs ook maar niet een beetje; dat is jouw plicht en mijn werk woont daarin.

Misschien heb je op dit punt enige kennis, en voel je dat dit te wonderbaarlijk is. Je hebt in het verleden misschien wat twijfels gehad en ervaren dat het volledig anders was dan de opvattingen, ideeën gedachten van mensen, maar nu ben je er volledig van doordrongen. Dit is mijn wonderlijke werk en het is ook het wonderlijke werk van God. Je moet absoluut klaarwakker zijn en wachten en erin wandelen. De tijd is in mijn handen; verspil die niet en verslap niet ook maar een moment; tijdverspilling vertraagt mijn werk en zorgt ervoor dat mijn wil in jou wordt geblokkeerd. Je moet goed nadenken en vaak met mij communiceren. Je moet alle daden, bewegingen, gedachten, ideeën, familie, echtgenoot, zonen en dochters voor mij brengen. Vertrouw in je praktijk niet op het zelf, want anders zal ik woedend zijn en dan zul je kostbare verliezen lijden.

Beperk altijd je eigen stappen en wees altijd in staat om in mijn woorden te wandelen. Dat zal alleen lukken als je mijn wijsheid hebt. Kom tot mij als je moeilijkheden ondervindt en ik zal je leiding geven. Rommel niet zomaar wat aan en communiceer niet roekeloos. Als je leven er geen voordeel van ondervindt, dan is dat omdat je tekortschiet in kennis en geen onderscheid kunt maken tussen goede en slechte woorden. Je beseft dit pas wanneer je schade lijdt en je omstandigheden slecht zijn, en je het zonder de aanwezigheid van de Heilige Geest moet stellen. Tegen die tijd is het te laat. De tijd is nu zo dringend, je mag in de race van het leven zelfs niet maar een klein stukje treuzelen, je moet nauwkeurig mijn voetstappen volgen. Wanneer zich moeilijkheden voordoen,

overdenk de zaak dan zorgvuldig door dichtbij mij te blijven en rechtstreeks met mij te communiceren. Als je vasthoudt aan dit pad, zal je intreden gemakkelijk worden, aangezien je vooruitgang blijft boeken.

Mijn woorden zijn niet alleen tot jou gericht; iedereen in de kerk schiet in verschillende opzichten tekort. Jullie moeten meer communiceren, zelfstandig kunnen eten en drinken tijdens je eigen spirituele devoties, en in staat zijn de belangrijkste waarheden te begrijpen en deze onmiddellijk in de praktijk te brengen. Je moet een gevoel krijgen voor de realiteit van mijn woord. Begrijp de precieze kern en de principes ervan; verslap niet. Overdenk altijd mijn woord en communiceer met mij, en het zal geleidelijk worden geopenbaard. Je kunt niet voor één moment dichtbij God komen en dan, nog voordat je hart kalm kan zijn voor God, gestoord worden als iets anders je overkomt. Je bent altijd verward en vaag over dingen en niet in staat om mijn gezicht te zien, dus je kunt mijn hart niet duidelijk begrijpen. Zelfs als je er een beetje van kunt begrijpen ben je niet zeker en twijfel je nog steeds. Totdat ik je hart volledig bezit en je geest niet langer wordt verstoord door alle wereldse dingen, en je wacht met een heldere en rustige geest – pas dan zal ik beetje bij beetje aan jullie onthullen in overeenstemming met mijn intenties. Jullie zouden dit pad moeten aangrijpen om dichtbij mij te zijn. Wie je ook slaat of vervloekt, of hoe prettig de dingen ook zijn die mensen je aanbieden, het is onaanvaardbaar als ze je ervan weerhouden om dichtbij God te zijn. Laat je hart in mijn greep zijn en je mag mij nooit verlaten. Met deze nabijheid en communicatie, ongeacht of het je ouders, echtgenoot, kinderen, andere familieleden, of de banden van de seculiere wereld zijn, zullen ze allemaal wegdrijven. Je zult genieten van een bijna onbeschrijfelijke zoetheid in je hart en een geurige en heerlijke smaak ervaren, en je zult waarlijk

onafscheidelijk van mij zijn. Als het altijd zo is, zullen jullie begrijpen wat in mijn hart is. Je zult nooit je weg kwijtraken als je vooruitgang blijft maken, want ik ben jullie weg, en alles bestaat omwille van mij. Hoe volwassen zal je leven zijn, wanneer je in staat zult zijn om je af te scheiden van de seculiere wereld, wanneer je je emoties zult kunnen afleggen, wanneer je in staat zult zijn om je man en je kinderen achter te laten, wanneer je leven tot wasdom zal zijn gekomen? Al deze dingen zijn in overeenstemming met mijn schema. Er is geen reden om bezorgd te zijn.

Je moet het van de positieve kant binnengaan. Als je passief afwacht, is het nog altijd negatief. Je moet proactief zijn in het samenwerken met mij; wees ijverig en nooit lui. Blijf altijd in communicatie met mij en heb een diepere intimiteit met mij. Als je het niet begrijpt, wees dan niet ongeduldig om snelle resultaten te zien. Het is niet zo dat ik het je niet zal vertellen; ik wil zien of je op mij vertrouwt wanneer je in mijn aanwezigheid bent en of je je in vertrouwen van mij afhankelijk durft te stellen. Je moet altijd dichtbij mij blijven en alle zaken in mijn handen leggen. Keer niet tevergeefs terug. Nadat je onbewust voor een bepaalde periode dichtbij mij bent geweest, zullen mijn intenties aan je worden geopenbaard. Als je ze begrijpt, zul je waarlijk voor mijn aangezicht staan, en je zult mijn gezicht waarlijk gevonden hebben. Je zult van binnen glashelder en standvastig zijn, en je zult iets hebben om op te vertrouwen, en je zult zowel macht als vertrouwen hebben. Je zult eveneens een pad hebben dat voorwaarts leidt, en alles zal gemakkelijk naar je toekomen.

Hoofdstuk 10

Wees niet bang voor van alles en nog wat. Hoe veel moeilijkheden en gevaren je ook tegenkomt, je moet standvastig zijn tegenover mij; laat je door niets tegenhouden, zodat mijn wil kan worden uitgevoerd. Dat hoort je plicht te zijn, anders zul je te maken krijgen met mijn toorn en zal mijn hand ..., en zul je eindeloos geestelijk lijden te verduren krijgen. Je moet alles verdragen; voor mij moet je bereid zijn om af te zien van alles wat je bezit en alles te doen wat je kunt om mij te volgen, en bereid zijn je volledig in te zetten. De tijd is aangebroken dat ik je op de proef zal stellen: zul je mij je trouw aanbieden? Kun je mij tot het eind van de weg getrouw volgen? Wees niet bang; wie zou je ooit tot staan kunnen brengen als ik je help? Onthoud dat! Denk daaraan! Alles wat gebeurt, is vanwege mijn goede wil en alles is onder mijn hoede. Kunnen al jouw woorden en daden mijn woord volgen? Wanneer de beproevingen van vuur over je komen, zul je dan knielen en mij aanroepen? Of zul je angstig wegduiken, niet in staat om je naar voren te begeven?

Je moet mijn moed in je hebben en je moet principes hebben wanneer je te maken hebt met familieleden die niet geloven. Omwille van mij moet je niet zwichten voor enige duistere macht. Vertrouw op mijn wijsheid om op de volmaakte weg te blijven lopen; sta niet toe dat de samenzweringen van Satan je in hun greep krijgen. Doe er alles aan om je hart voor mij neer te leggen en ik zal je troosten en vrede en geluk brengen. Wanneer je voor andere mensen staat moet je niet proberen een zekere manier van doen aan te nemen; wanneer je mij

tevreden stelt, is zoiets dan niet van meer waarde en gewicht? Wanneer je mij tevreden stelt, ontvang je dan zelfs niet nog meer levenslange en eeuwige vrede en blijdschap? Het huidige lijden geeft alleen maar aan hoe groot je zegeningen in de toekomst zullen zijn: niet in woorden uit te drukken. Je weet niet hoe groot de zegeningen zijn die je zult krijgen, je kunt je er zelfs geen voorstelling van maken. Vandaag worden ze werkelijkheid, volkomen werkelijkheid! Die is niet meer zo ver weg, zie je dat? Die zit tot het laatste kleine beetje aan toe in mij en hoe stralend ligt die voor je! Veeg je tranen af en voel geen pijn en verdriet meer. Alle dingen worden door mijn handen geregeld en mijn doel is jullie spoedig tot overwinnaars te maken en naast mij tot glorie te brengen. Voor alles wat je overkomt moet je in overeenkomstige mate dankbaar en vol lof zijn; dat zal mij tot diepe tevredenheid stemmen.

Het transcendente leven van Christus is reeds verschenen, er is niets waar je bang voor hoeft te zijn. We hebben de Satans vertrapt en hun tijd zal niet veel langer meer duren. Ontwaak! Werp de wereld van bandeloosheid weg; bevrijd jezelf van de afgrond des doods! Wees, wat er ook gebeurt, trouw aan mij, ga dapper verder; ik ben jouw rots van kracht, vertrouw dus op mij!

Hoofdstuk 11

Ben ik jouw God? Ben ik jouw Koning? Heb jij mij waarlijk toegestaan als Koning binnen in jou te heersen? Je moet grondig nadenken over jezelf. Heb je het nieuwe licht niet nauwkeurig bekeken en afgewezen en ben je zelfs niet zover gegaan dat je stopte zonder het te volgen toen het verscheen? Daarom zul

je geoordeeld worden en ten onder gaan, zul je veroordeeld worden en met de ijzeren roede worden geseseld en zul je het werk van de Heilige Geest niet voelen. Terwijl je weeklaagt, zul je al gauw huilen en in aanbidding je knieën buigen. Ik heb het jullie altijd verteld, ik heb het jullie altijd gezegd, en ik heb jullie alles verteld. Denk daar zorgvuldig aan terug, wanneer heb ik ooit nagelaten jullie iets te vertellen? Dat neemt niet weg dat er mensen zijn die de dingen op de verkeerde manier blijven doen. Zij zijn verdwaald in een waas van twijfels die de zon blokkeert en zij zien nooit het licht. Komt dat niet doordat de wil van hun 'ik' te sterk is of doordat hun eigen opvattingen te groots zijn? Sinds wanneer heb je ook maar enig respect voor mij? Sinds wanneer heb je plaats voor mij in je hart gemaakt? Wanneer je hebt gefaald, wanneer je onbekwaam bent, wanneer je geen opties meer hebt, pas dan bid je tot mij. Waarom doe je de dingen dan niet voortaan op eigen kracht? Jullie mensen! Het is je oude ik dat je heeft geruïneerd!

Sommige mensen kunnen de weg niet vinden en kunnen het nieuwe licht niet bijhouden. Zij communiceren alleen over wat ze eerder hebben gezien, voor hen is er niets nieuws. Waarom is dat? Jullie leven binnen jezelf en hebben de deur voor mij gesloten. Wanneer je ziet dat de werkmethoden van de Heilige Geest veranderen, ben je in je hart altijd op je hoede uit angst je te vergissen. Waar is je eerbied voor God? Heb je ernaar gezocht in de stilte van Gods aanwezigheid? Jij vraagt je alleen af: "werkt de Heilige Geest werkelijk op die manier?" Sommige mensen zijn er getuige van geweest dat het het werk is van de Heilige Geest, en nog hebben ze er iets van te zeggen. Sommige mensen geven toe dat het het woord van God is, maar ze aanvaarden het niet. Er zwermen andere opvattingen om ieder van hen heen, en zij begrijpen het werk van de Heilige Geest niet, omdat ze laks en achteloos zijn, en niet bereid zijn de

prijs te betalen en oprecht te zijn in mijn aanwezigheid. De Heilige Geest heeft hen verlicht, maar zij komen niet naar mij toe om te communiceren en mij te zoeken. In plaats daarvan volgen zij hun eigen verlangens en doen ze alles waar zij zin in hebben; wat is hun bedoeling?

Hoofdstuk 12

Als je een wankelmoedige gezindheid hebt, grillig als de wind of de regen, als je niet voorwaarts kunt blijven gaan, zal mijn roede niet van je afblijven. Als je wordt aangepakt, zal je liefde voor God meer toenemen naarmate je omgeving vijandiger is en je meer vervolgd wordt en je zult ophouden je vast te klampen aan de wereld. Als er geen andere weg is, zul je tot mij komen en je zult je kracht en vertrouwen herwinnen. In gemakkelijke omgevingen echter zul je blijven doormodderen. Je moet positief beginnen, actief zijn en niet passief. Je zult door niets of niemand aan het wankelen worden gebracht in wat voor situatie dan ook, en je kunt niet beïnvloed worden door de woorden van anderen. Je moet een stabiele gezindheid hebben en je zult, wat mensen ook zouden kunnen zeggen, onmiddellijk datgene doen waarvan je weet dat het de waarheid is. Je moet mijn woorden altijd binnenin je laten werken, ongeacht wie tegenover je staat; je moet in staat zijn om stevig te staan in je getuigenis van mij en rekening houden met mijn lasten. Je kunt niet verward zijn, het blindelings met mensen eens zijn zonder je eigen ideeën te hebben, maar moet in plaats daarvan de moed hebben om op te staan en bezwaar te maken tegen dingen die niet van mij komen. Als je duidelijk weet dat iets verkeerd is, maar je houdt je stil, dan ben je niet iemand

die de waarheid beoefent. Als je weet dat iets verkeerd is en het onderwerp dan verdraait, maar Satan blokkeert je weg – je spreekt zonder enig effect te bereiken en bent niet in staat tot het eind vol te houden – dan draag je nog steeds de angst mee in je hart, en is je hart dan niet nog steeds vol van gedachten van Satan?

Wat is een overwinnaar? De goede soldaten van Christus moeten moedig zijn en op mij vertrouwen om spiritueel sterk te zijn; ze moeten vechten om strijders te worden en Satan tot de dood te bestrijden. Je moet altijd waakzaam zijn. Dat is waarom ik je vraag om op elk moment actief met mij samen te werken en te leren om dichtbij mij te komen. Als je, op enig moment en in een bepaalde situatie in staat bent om voor mij te komen, te luisteren naar wat ik zeg en te letten op mijn woorden en daden, dan zul je niet aan het wankelen gebracht worden en terrein verliezen. Alles wat je van binnenin mij ontvangt, kan in de praktijk gebracht worden. Al mijn woorden zijn gericht op jouw situatie. Ze doorboren je hart en zelfs als je ze met je mond ontkent, kun je ze niet ontkennen met je hart en als je mijn woorden nauwkeurig onderzoekt, zul je geoordeeld worden. Met andere woorden, mijn woorden zijn de waarheid, het leven en de weg; ze zijn een scherp dubbelzijdig zwaard en ze kunnen Satan verslaan. Degenen die ze begrijpen en een weg hebben om mijn woorden in de praktijk te brengen, zijn gezegend en degenen die ze niet in de praktijk brengen zullen hoe dan ook geoordeeld worden; dit is zo praktisch. Let wel, de kring van hen die ik oordeel is groter geworden. Ik zal niet alleen voor mijn aangezicht degenen die mij kennen oordelen, maar ook degenen die niet in mij geloven en die hun uiterste best doen om het werk van de Heilige Geest te weerstaan en te hinderen. Ieder die voor mijn aangezicht mijn voetstappen volgt, zal zien dat God

een razend vuur is! God is majesteit! Hij voert Zijn oordelen uit en veroordeelt hen ter dood. Degenen in de kerk die er geen aandacht aan schenken het werk van de Heilige Geest te volgen, die het werk van de Heilige Geest onderbreken, die opscheppen over zichzelf, die onjuiste intenties en doelstellingen hebben, die geen moeite doen om de woorden van God te eten en te drinken, die verward en achterdochtig zijn, die het werk van de Heilige Geest kritisch onderzoeken – de woorden van het oordeel zullen op elk moment over hen komen. Alle daden van mensen worden geopenbaard. De Heilige Geest doorzoekt het binnenste van het hart van mensen, dus wees niet gedachteloos; wees voorzichtig en oplettend, handel niet blindelings op eigen houtje. Als je daden mijn woorden niet volgen, zul je geoordeeld worden. Het zal niet voldoende zijn om te imiteren, om schoonschijnend te zijn of niet werkelijk te begrijpen; je moet vaak tot mij komen en met mij communiceren.

Wat je ook maar neemt van binnenin mij, het zal je een weg geven om te volgen en je zult vergezeld worden door mijn krachten, mijn aanwezigheid hebben en altijd in mijn woorden wandelen, je zult alles in de wereld overstijgen en de kracht van de verrijzenis hebben. Als je woorden, je gedrag en je daden niet mijn woorden en mijn aanwezigheid hebben, als je afstand neemt van mij en op jezelf leeft, leeft in de opvattingen van het verstand, leeft in leerstellingen en regels, dan is dat het bewijs dat je uit bent op zonde. Met andere woorden, je houdt vast aan je oude zelf en laat niet toe dat anderen je pijn doen of je ziel beschadigen; zo iemand is te zwak van kaliber en te absurd en kan de genade van God niet zien of de zegeningen van God herkennen. Wanneer zul je me in je laten werken als je doorgaat met je vermijding! Als ik klaar ben met spreken luister je, maar je onthoudt niet en je wordt vooral zwak als er op je problemen

wordt gewezen; wat is dat voor gestalte! Wanneer kan ik je compleet maken als je altijd aangemoedigd moet worden! Als je bang bent voor krassen en schrammen, moet je snel anderen waarschuwen: 'Ik laat niemand mij behandelen, ik kan mijn natuurlijke, oude gezindheid zelf kwijtraken', zodat niemand je zal bekritisieren of aanraken, en je vrij bent om te geloven wat je zelf wilt zonder dat iemand zich zorgen om je maakt. Kun je op die manier in mijn voetstappen volgen? Het zijn lege woorden als je zegt dat je er zeker van bent dat ik jouw God ben en jouw Heer. Als je werkelijk geen twijfel hebt, zijn deze dingen geen probleem. Dan zul je geloven dat dit Gods liefde is en Gods zegeningen voor jou. Als ik spreek, doe ik dat tot mijn zonen en zou het ontvangen moeten worden met dank en lofzegging.

Hoofdstuk 13

In jullie huidige toestand houden jullie je te veel vast aan de noties over het zelf en zijn er heel ernstige religieuze verstoringen in jullie. Jullie zijn niet in staat om in de geest te handelen, jullie kunnen het werk van de Heilige Geest niet bevatten en jullie verwerpen het nieuwe licht. Je kunt de zon overdag niet zien omdat je blind bent, je de mensen niet kent, nooit je 'ouders' kunt verlaten, geen geestelijk onderscheidingsvermogen hebt, het werk van de Heilige Geest niet herkent en geen idee hebt hoe je mijn woord moet eten en drinken. Het is een probleem dat je het niet zelfstandig kunt eten en drinken. Het werk van de Heilige Geest beweegt zich dag na dag voort met verbluffende snelheid; elke dag is er nieuw licht en ook zijn er elke dag nieuwe en verse dingen. Maar jij begrijpt het

niet. In plaats daarvan doe je graag onderzoek, kijk je naar dingen door de lens van je persoonlijke voorkeuren zonder ze zorgvuldig te overwegen en luister je verdwaasd. Je bidt niet ijverig in de geest, kijkt ook niet naar mij en overdenkt mijn woorden niet vaker. Daarom zijn letters, regels en doctrines het enige wat je hebt. Je moet een duidelijk idee hebben van hoe je mijn woord moet eten en drinken, en je moet mijn woord vaker voor mij brengen.

Mensen kunnen zichzelf tegenwoordig niet loslaten; ze denken altijd dat ze gelijk hebben. Ze zitten vast in hun eigen wereldjes en ze zijn niet de juiste soort persoon. Ze hebben verkeerde bedoelingen en oogmerken, en als ze in deze dingen volharden, zal er beslist over hen worden geoordeeld en zullen ze, in serieuze gevallen, geëlimineerd worden. Je moet meer moeite doen om doorlopende communicatie met mij te behouden, en niet gewoon communiceren met wie je ook maar wilt. Je moet begrip hebben van de mensen met wie je communiceert, en je moet communiceren over geestelijke zaken in het leven; alleen dan kun je anderen van leven voorzien en hun gebrekkigheden compenseren. Je moet niet op een belerende toon tegen hen praten; dat is een fundamenteel verkeerde houding. Bij het communiceren moet je begrip hebben van geestelijke zaken, moet je wijsheid bezitten en moet je kunnen begrijpen wat er in de harten van mensen zit. Om anderen te dienen, moet je de juiste soort persoon zijn en moet je communiceren met alles wat je hebt.

Het is nu cruciaal dat je met mij kunt communiceren, nauw met mij kunt communiceren, dat je zelfstandig kunt eten en drinken en dat je dicht bij God kunt komen. Je moet zo snel mogelijk geestelijke zaken leren begrijpen, en je moet je omgeving en wat er in je omgeving is geregeld, duidelijk kunnen

doorgronden. Ben je in staat te begrijpen wat ik ben? Het is cruciaal dat je eet en drinkt op basis van wat je tekortkomt en dat je naar mijn woord leeft! Herken mijn hand en klaag niet. Als je klaagt en vlucht, kun je de mogelijkheid verliezen om Gods genade te ontvangen. Begin met dichter tot mij te komen: wat kom je tekort, en hoe moet je dicht bij me komen en mijn hart begrijpen? Het is moeilijk voor mensen om dicht bij me te komen, want ze kunnen het zelf niet laten varen. Hun gezindheden zijn altijd onstabiel en gaan steeds dan weer de ene en dan weer de andere kant op. Deze mensen worden verwaand en zelfvoldaan zodra ze een beetje zoetheid proeven. Sommige mensen zijn nog niet ontwaakt; hoeveel van wat je zegt, belichaamt wat je bent? Hoeveel ervan is zelfverdediging, hoeveel ervan is het nadoen van anderen en hoeveel ervan is het volgen van de regels? De reden waarom je het werk van de Heilige Geest niet kunt bevatten of begrijpen, is dat je niet weet hoe je dicht bij mij moet komen. Vanbuiten ben je altijd dingen aan het overpeinzen en vertrouw je op de noties van het zelf en van je gedachten; in het geheim onderzoek je en laat je je in met kleingeestige intriges, en je kunt ze niet eens openbaar maken. Dit toont aan dat je het werk van de Heilige Geest niet werkelijk begrijpt. Als je oprecht weet dat iets niet van God komt, waarom ben je dan bang om op te staan en het te verwerpen? Hoevelen zouden op kunnen staan en voor mij spreken? Je hebt zelfs niet het geringste beetje karaktervastheid dat het mannelijke kind bezit.

Het doel van alles wat momenteel geregeld is, is om je te trainen zodat jullie kunnen groeien in je leven, om jullie geesten oplettend en scherpzinnig te maken en om jullie geestelijke ogen te openen zodat jullie zullen herkennen welke dingen van God komen. Wat van God komt, stelt je in staat om met bekwaamheid en last te dienen en om standvastig van geest te zijn. Alle dingen

die niet van mij komen, zijn leeg; ze brengen je niets, ze veroorzaken een leegte in je geest, zorgen ervoor dat je je geloof verliest en scheppen een afstand tussen jou en mij, waardoor je in je eigen gedachten gevangen komt te zitten. Je kunt nu alles in de seculiere wereld overstijgen wanneer je in de geest leeft, maar in je gedachten leven, is door Satan worden misleid; dit is een dood spoor. Het is nu heel eenvoudig: aanschouw me met je hart, en je geest zal onmiddellijk sterk worden. Je zult een beoefeningspad hebben en ik zal je bij elke stap begeleiden. Mijn woord zal te allen tijde en op alle plekken aan je geopenbaard worden. Het maakt niet uit waar of wanneer, of hoe ongunstig de omgeving is, ik zal ervoor zorgen dat je duidelijk ziet, en mijn hart zal aan je geopenbaard worden als je met het jouwe naar mij kijkt; op deze manier zul je de weg die voor je ligt afrennen en nooit verdwalen. Sommige mensen proberen hun weg extern op de tast te vinden, maar doen dat nooit vanuit hun geest. Vaak kunnen ze het werk van de Heilige Geest niet bevatten. Wanneer ze met anderen communiceren, raken ze alleen maar verwarder: ze hebben geen pad om te volgen en weten niet wat ze moeten doen. Deze mensen weten niet wat hen mankeert; ze bezitten misschien veel dingen en lijken misschien vanbinnen voldaan, maar heeft dat enig nut? Heb je werkelijk een pad om te volgen? Bezit je enige illuminatie of verlichting? Heb je enig nieuw inzicht? Heb je vooruitgang geboekt, of ben je achteruitgegaan? Kun je het nieuwe licht bijhouden? Je hebt geen onderwerping; de onderwerping die je vaak noemt, is niets anders dan praatjes. Heb je een gehoorzaam leven nageleefd?

Hoe groot is het obstakel van de zelfgenoegzaamheid, zelfingenomenheid, zelfvoldaanheid en arrogantie van mensen? Wiens schuld is het wanneer je de werkelijkheid niet kunt binnengaan? Je moet jezelf zorgvuldig onderzoeken om te

zien of je een correcte persoon bent. Worden je doelen en voornemens gevormd met mij in gedachten? Worden al je woorden en handelingen gezegd en gedaan in mijn aanwezigheid? Ik onderzoek al je gedachten en ideeën. Voel je je niet schuldig? Je toont anderen een valse façade en je neemt kalm een houding van zelfgenoegzaamheid aan; dit doe je om jezelf te beschermen. Je doet dit om je kwaadaardigheid te verbergen en je bedenkt zelfs manieren om die kwaadaardigheid op iemand anders af te schuiven. Wat leeft er een verraderlijkheid in je hart! Denk aan alles wat je hebt gezegd. Was het niet voor je eigen voordeel dat je, bang dat je ziel geschaad zou worden, Satan verborg en vervolgens je broeders en zusters hun eten en drinken met geweld ontroofde? Hoe leg je dat uit? Denk je dat je de volgende keer het eten en drinken kunt vergoeden dat Satan deze keer heeft weggenomen? Je ziet het nu dus duidelijk; is dit iets wat je kunt goedmaken? Kun je de verloren tijd compenseren? Jullie moeten jezelf zorgvuldig onderzoeken om te zien waarom er in de laatste paar bijeenkomsten geen eten en drinken plaatsvond, en wie deze problemen heeft veroorzaakt. Jullie moeten één voor één communiceren totdat het duidelijk is. Als zo iemand niet stevig aan banden wordt gelegd, zullen je broeders en zusters het niet begrijpen en dan zal het gewoon opnieuw gebeuren. Je geestelijke ogen zijn gesloten; te veel van jullie zijn blind! Degenen die wel zien, zijn er bovendien achteloos over. Ze staan niet op en doen niet hun zegje, en ook zij zijn blind. Zij die zien, maar niet hun zegje doen, zijn monddood. Er zijn hier velen met gebreken.

Sommige mensen begrijpen niet wat de waarheid is, wat het leven is en wat de weg is, en ze begrijpen de geest niet. Ze beschouwen mijn woord als alleen maar een formule. Dit is veel te star. Ze begrijpen niet wat ware dankbaarheid en

lof zijn. Sommige mensen zijn niet in staat om de essentiële dingen en hoofdzaken te bevatten; in plaats daarvan begrijpen ze alleen bijzaken. Wat betekent het om Gods management te onderbreken? Wat betekent het om het bouwwerk van de kerk af te breken? Wat betekent het om het werk van de Heilige Geest te onderbreken? Wat is een hulpje van Satan? Deze waarheden moeten duidelijk worden begrepen, en niet maar vaag worden afgedaan. Wat was er de oorzaak van dat er deze keer geen eten en drinken was? Sommige mensen voelen dat ze God vandaag luidkeels moeten loven, maar hoe moeten ze Hem loven? Moeten ze dat doen door lofzangen te zingen en te dansen? Tellen andere methodes niet als lofprijzing? Sommige mensen komen naar bijeenkomsten met de notie dat juichende loftuiting de manier is om God te loven. Mensen hebben deze noties en schenken geen aandacht aan het werk van de Heilige Geest; het eindresultaat hiervan is dat onderbrekingen nog altijd voorkomen. Er was geen eten en drinken op deze bijeenkomst; jullie zeggen allemaal dat jullie aandacht schenken aan Gods last en de getuigenis van de kerk zullen verdedigen, maar wie van jullie heeft werkelijk aandacht geschonken aan Gods last? Vraag jezelf af: ben jij iemand die aandacht heeft geschonken aan Zijn last? Kun je voor Hem rechtvaardigheid uitoefenen? Kun je opstaan en voor mij spreken? Kun je de waarheid standvastig in praktijk brengen? Ben je stoutmoedig genoeg om tegen al Satans daden te vechten? Zou je in staat zijn je emoties aan de kant te zetten en Satan te ontmaskeren omwille van mijn waarheid? Kun je toestaan dat mijn voornemens in jou vervuld worden? Heb je je hart geofferd op het allerbelangrijkste moment? Ben je iemand die mijn wil uitvoert? Stel jezelf deze vragen, en denk er vaak over. Satans gaven zitten binnenin je, en dat is jouw schuld – want je begrijpt mensen niet en slaagt er niet

in om Satans gif te herkennen; je voert jezelf richting de dood. Satan heeft je grondig misleid, zozeer dat je helemaal de kluts kwijt bent; je bent dronken van de wijn van de losbandigheid en je zwalkt heen en weer, zonder een vastberaden standpunt in te kunnen nemen, en hebt geen pad voor je beoefening. Je eet en drinkt niet naar behoren, je laat je in met wilde gevechten en ruzies, je kunt goed en fout niet van elkaar onderscheiden en je volgt wie er ook maar de leiding heeft. Bezit je ook maar enige waarheid? Sommige mensen verdedigen zichzelf en doen zelfs aan misleiding. Ze communiceren met anderen, maar dat voert hen alleen maar naar een dode weg. Is het van mij dat deze mensen hun voornemens, doelen, motivaties en bron ontvangen? Denk je dat je je broeders en zusters kunt compenseren voor het feit dat hun eten en drinken is weggenomen? Vind een paar mensen om mee te communiceren en vraag het hun. Laat hen voor zichzelf spreken: zijn zij van iets voorzien? Of zijn hun buiken gevuld met smerig water en afval, waardoor ze geen pad hebben om te volgen? Zou dat de kerk niet afbreken? Waar is de liefde onder broeders en zusters? In het geheim onderzoek je wie er gelijk heeft en wie ongelijk, maar waarom draag je geen last voor de kerk? Gewoonlijk ben je goed in het roepen van slogans, maar wanneer er echt dingen gebeuren, ben je daar onzeker over. Sommige mensen begrijpen het, maar mompelen alleen stilletjes, terwijl anderen hardop zeggen wat ze begrijpen, maar niemand anders zegt een woord. Ze weten niet wat van God komt en wat het werk van Satan is. Waar zijn jullie innerlijke gevoelens over het leven? Jullie kunnen het werk van de Heilige Geest simpelweg niet bevatten en ook niet herkennen, en het valt jullie moeilijk om nieuwe dingen te aanvaarden. Jullie aanvaarden alleen religieuze en seculiere dingen die overeenstemmen met de noties van mensen. Als gevolg vechten jullie

lichtzinnig. Hoeveel mensen kunnen het werk van de Heilige Geest bevatten? Hoeveel hebben werkelijk een last voor de kerk gedragen? Bevat jij het? Lofzangen zingen is één manier om God te loven, maar je begrijpt niet duidelijk de waarheid van het loven van God. Bovendien ben je onbuigzaam in de manier waarop je het loven van Hem aanpakt. Is dat geen notie die je hebt? Je houdt altijd onverbiddelijk vast aan je eigen noties en je bent niet in staat je te richten op wat de Heilige Geest vandaag gaat doen, niet in staat te voelen wat je broeders en zusters voelen en niet in staat Gods wil in stilte te zoeken. Je doet dingen blindelings; je zingt misschien de liederen goed, maar het resultaat is een totale puinhoop. Is dat werkelijk eten en drinken? Zie je wie de onderbrekingen werkelijk veroorzaakt? Je leeft beslist niet in de geest; in plaats daarvan houd je je vast aan verschillende noties. Hoe is dat een manier om een last te dragen voor de kerk? Jullie moeten zien dat het werk van de Heilige Geest nu zelfs nog sneller vordert. Zijn jullie daarom niet blind als jullie je stevig vastklampen aan je eigen noties en als jullie je verzetten tegen het werk van de Heilige Geest? Is dat niet als een vlieg die tegen muren opbotst en rondzoemt? Als je op deze manier volhardt, zul je worden afgedankt.

Zij die vóór de ramp compleet worden gemaakt, zijn onderworpen aan God. Ze leven in afhankelijkheid van Christus, ze getuigen van Hem en ze verheerlijken Hem. Ze zijn de zegevierende mannelijke kinderen en goede soldaten van Christus. Het is nu essentieel dat je jezelf tot rust brengt, dicht bij God komt en met Hem communiceert. Als je niet in staat bent dicht bij God te komen, loop je het risico dat je door Satan gevangen wordt genomen. Als je dicht bij mij kunt komen en met mij kunt communiceren, zullen alle waarheden aan je geopenbaard worden en zul je een norm hebben om naar te leven en je naar te

gedragen. Omdat je iemand bent die dicht bij me is, zal mijn woord je nooit verlaten en zul je je leven lang nooit afdwalen van mijn woord; Satan zal onmogelijk van je kunnen profiteren en zal in plaats daarvan beschaamd worden en verslagen vluchten. Als je buiten zoekt wat er binnen je ontbreekt, zul je misschien nu en dan iets daarvan vinden, maar veel van wat je vindt, zal bestaan uit regels en dingen die je niet nodig hebt. Je moet jezelf laten gaan, meer van mijn woorden eten en drinken en weten hoe je deze moet overdenken. Als je iets niet begrijpt, kom dan dicht bij me en communiceer vaak met me; op deze manier zullen de dingen die je begrijpt echt en waar zijn. Je moet beginnen met dicht bij me zijn. Dit is essentieel! Anders zul je niet weten hoe je moet eten en drinken. Je kunt niet in je eentje eten en drinken; je gestalte is werkelijk te klein.

Hoofdstuk 14

De tijd dringt nu inderdaad. De Heilige Geest gebruikt veel verschillende manieren om ons naar Gods woorden te leiden. Je zou uitgerust moeten zijn met de hele waarheid, geheiligd zijn, in ware nabijheid en verbondenheid met mij moeten zijn; je krijgt geen ruimte om te kiezen. Het werk van de Heilige Geest is zonder gevoelens en houdt geen rekening met het soort persoon dat jij bent. Zolang jij bereid bent om te zoeken en te volgen – geen uitvluchten te zoeken, niet te redetwisten over je eigen winsten en verliezen, maar met honger en dorst naar gerechtigheid te zoeken, dan zal ik je verlichten. Ongeacht hoe dom en onwetend je bent, zoiets zie ik niet. Ik kijk naar hoe hard je werkt in het positieve aspect. Als je nog steeds vasthoudt aan je eigen opvattingen, rondjes draait in je

eigen kleine wereldje, dan denk ik dat je in gevaar bent ... Wat is opname? Wat betekent het om in de steek gelaten te worden? Hoe moet je vandaag de dag leven voor God? Hoe moet je actief met mij samenwerken? Gooi je eigen opvattingen weg, analyseer jezelf, doe je masker af, zie je ware zelf duidelijk, walg van jezelf, heb een hart dat zoekt met honger en dorst naar gerechtigheid, geloof dat je zelf werkelijk niets waard bent, wees bereid om jezelf op te geven, wees in staat om de manier waarop jij dingen doet op te geven, kom tot rust voor mij, kom met meer gebeden, steun oprecht op mij, kijk naar mij op en blijf dicht naar mij toe komen en met mij communiceren – dat is heel belangrijk. Mensen raken vaak verstrikt in zichzelf en staan niet voor God.

Het huidige werk van de Heilige Geest is inderdaad moeilijk voor te stellen voor mensen en allen gaat de werkelijkheid binnen. Het zal echt niet voldoende zijn als je onachtzaam bent. Als je hart en geest niet in de haak zijn, zul je geen uitweg hebben. Je moet van begin tot eind altijd waakzaam zijn en ervoor zorgen dat je je beschermt tegen onachtzaamheid. Gezegend zijn zij die altijd waakzaam zijn en afwachten en die tot rust komen voor mij! Gezegend zijn zij die voortdurend naar mij opkijken met hun hart, die zorgdragen dat ze goed naar mijn stem luisteren, die op mijn daden letten en mijn woorden in praktijk brengen! Dit kan werkelijk geen uitstel lijden. Allerlei soorten plagen zullen uitbreken en hun meedogenloze, bloederige monden openen om jullie allemaal als een tsunami te verzwelgen. Mijn zonen! De tijd is aangebroken! Er is geen ruimte meer om na te denken. De enige ontsnappingsmogelijkheid die jullie onder mijn bescherming zal brengen, is terugkomen tot mij. Je moet de karaktersterkte hebben van het mannelijk kind, wees niet zwak of ontmoedigd; jullie moeten mijn stappen bijhouden, weiger het nieuwe licht niet en wanneer jullie wordt

opgedragen hoe je moet eten en drinken, moeten jullie gehoorzamen en fatsoenlijk eten en drinken. Is er nu nog tijd om te ruziën of willekeurig met elkaar te wedijveren? Kun je oorlog voeren als je niet verzadigd bent en niet volledig toegerust bent met de waarheid? Als je religie wil overwinnen, moet je volledig toegerust zijn met de waarheid. Eet en drink mijn woorden meer en overdenk mijn woorden meer. Je moet mijn woorden onafhankelijk eten en drinken en beginnen met dicht bij God komen. Laat dit een waarschuwing voor je zijn! Je moet opletten! Zij die slim zijn moeten snel hun ogen openen voor de waarheid! Doe afstand van al de dingen die je moeilijk los kunt laten. Ik zeg je nog een keer dat deze dingen echt schadelijk zijn voor je leven en geen nut hebben! Ik hoop dat je op mij kunt vertrouwen bij wat je doet, anders is de enige weg die voor je ligt de weg naar de dood en waar zul je dan gaan zoeken naar de weg van het leven? Trek je hart terug dat het heerlijk vindt om bezig te zijn met externe dingen! Trek je hart terug dat andere mensen niet gehoorzaamt! Als je leven niet kan rijpen en je verlaten bent, ben jij dan niet degene die zichzelf heeft laten struikelen? Het werk van de Heilige Geest nu is niet zoals jij het je voorstelt. Als je niet in staat bent je opvattingen los te laten, zul je een groot verlies lijden. Als het werk overeen zou komen met de opvattingen van mensen, zouden dan je oude natuur en opvattingen aan het licht kunnen komen? Zou je jezelf kunnen kennen? Misschien denk je nog steeds dat je geen opvattingen hebt, maar deze keer zullen al je lelijke kanten duidelijk aan het licht komen. Vraag jezelf zorgvuldig af:

Ben je iemand die mij gehoorzaamt?

Ben je bereid en klaar om jezelf op te geven en mij te volgen?

Ben je iemand die mijn aangezicht zoekt met een puur hart?

Weet je hoe je dicht bij mij kunt komen en met mij kunt communiceren?

Kun je tot rust komen voor mij en mijn wil zoeken?

Breng je de woorden die ik jou openbaar in de praktijk?

Kun je een normale toestand vasthouden voor mij?

Ben je in staat om de sluwe plannen van Satan te doorzien? Durf je ze bloot te leggen?

Hoe ben je bedacht op de last van God?

Ben je iemand die bedacht is op de last van God?

Hoe bevat je het werk van de Heilige Geest?

Hoe dien je in samenwerking in Gods familie?

Hoe leg je duidelijk getuigenis af van mij?

Hoe lever je het goede gevecht voor de waarheid?

Je moet de tijd nemen om grondig over deze waarheden na te denken. De feiten bewijzen in voldoende mate dat de dag nabij is. Je moet compleet gemaakt worden voor de rampen – dit is een zaak van het grootste belang die dringend opgelost moet worden! Ik wil jullie graag compleet maken, maar ik zie dat jullie inderdaad een beetje teugelloos zijn. Jullie hebben moed, maar jullie gebruiken het niet ten beste en jullie hebben de meest belangrijke dingen niet begrepen, in plaats daarvan zijn de dingen die jullie begrijpen onbelangrijke zaken. Wat heeft het voor nut om daarover te beraadslagen? Is dat niet zonde van de tijd? Ik ben op deze manier aardig voor jullie, maar jullie tonen daar geen

waardering voor en jullie ruziën alleen maar met elkaar, is daarom al de moeite die ik heb gedaan voor niets geweest? Als jullie op deze manier doorgaan, zal ik niet meer de tijd nemen om jullie mee te krijgen! Ik zeg jullie, tenzij jullie de waarheid gaan beseffen, zal het werk van de Heilige Geest van jullie weggenomen worden! Jullie zullen geen eten meer ontvangen en jullie mogen geloven wat jullie willen. Mijn woorden zijn uitputtend gesproken; luister of niet, dat is aan jullie. Als de tijd komt dat jullie verward zijn en geen weg vooruit weten en het ware licht niet kunnen zien, zullen jullie dan mij de schuld geven? Wat een onwetendheid! Wat zou de consequentie moeten zijn als jullie je aan jezelf vast blijven klampen en weigeren om los te laten? Zal jullie werk niet een oefening in nutteloosheid zijn? Hoe meelijwekkend is het om aan de kant geschoven te worden wanneer rampen gebeuren!

Nu is de cruciale fase van het bouwen van de kerk. Als je niet in staat bent om proactief met mij samen te werken en jezelf met je hele hart aan mij toe te wijden, als je niet alles kunt achterlaten, dan zul je verlies lijden; kun je dan nog steeds andere bedoelingen hebben? Ik ben op deze manier mild voor jullie geweest, en heb gewacht tot jullie berouw zouden krijgen en opnieuw zouden beginnen. Maar de tijd staat dat nu echt niet toe en ik moet rekening houden met het grote geheel. Omwille van het doel van Gods managementplan gaat alles voorwaarts en mijn stappen gaan voorwaarts, van dag tot dag, van uur tot uur, van moment tot moment, en zij die niet bij kunnen blijven zullen achtergelaten worden. Elke dag is er nieuw licht, elke dag worden nieuwe daden verricht, elke dag zijn er nieuwe dingen en zij die het licht niet kunnen zien zijn blind! Zij die niet volgen zullen geëlimineerd worden ...

Hoofdstuk 15

De verschijning van God heeft zich al voorgedaan in alle kerken. Het is de Geest die spreekt, Hij is een laaiend vuur, Hij bezit majesteit en Hij oordeelt; Hij is de Mensenzoon, gekleed in een gewaad dat tot Zijn voeten reikt met een gouden band om de borst. Zijn hoofd en Zijn haren zijn wit als witte wol en Zijn ogen als een vlamvend vuur, Zijn voeten gloeien als brons in oven en Zijn stem is als het geluid van geweldige watermassa's. Hij heeft zeven sterren in Zijn rechterhand, uit Zijn mond komt een scherp tweesnijdend zwaard en Zijn aangezicht schittert als de felle zon!

Er is getuigenis afgelegd van de Mensenzoon, God Zelf heeft Hem openlijk geopenbaard, Gods glorie schittert als de felle zon! Gods glorieuze aangezicht schijnt verblindend, wiens ogen durven het trotseren? Trotsering betekent de dood! Er is niet het minste beetje genade voor wat je ook maar in je hart denkt, welk woord je ook maar zegt of wat je ook maar doet. Jullie zullen allen tot het inzicht komen en zien wat het is dat jullie hebben verkregen: niets dan mijn oordeel! Kan ik het tolereren wanneer jullie je niet inspannen mijn woorden te eten en drinken, maar ze willekeurig onderbreken en mijn bouwwerk vernietigen? Ik zal zulke mensen niet ontzien! Als je nog iets verder gaat zul je door vlammen worden verzwolgen! De almachtige God manifesteert Zich in een spiritueel lichaam, zonder ook maar het kleinste beetje vlees of bloed van top tot teen. Hij overstijgt de universum-wereld, zittend op de glorieuze troon in de derde hemel waarvandaan Hij alle dingen beheert! Het universum en alle dingen liggen in mijn

handen. Als ik spreek, zal het zijn. Als ik het beveel, zal het zo zijn. Satan ligt onder mijn voeten, hij is in de put van de afgrond! Wanneer mijn stem weerklinkt zullen hemel en aarde voorbijgaan en tot niets worden! Alle dingen zullen worden vernieuwd, dit is een onveranderlijke waarheid die maar al te waar is. Ik heb de wereld overwonnen, alle boosaardigen overwonnen. Ik zit hier en spreek met jullie. Allen die oren hebben moeten luisteren en allen die leven moeten het accepteren.

De dagen lopen ten einde, alle dingen in de wereld zullen tot niets worden en alle dingen zullen opnieuw worden geboren. Onthoud dit! Onthoud dit! Er kan geen dubbelzinnigheid bestaan! Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden zullen nooit verdwijnen! Laat ik jullie nogmaals aansporen: ren niet vergeefs! Word wakker! Bekeer jullie en de redding is nabij! Ik ben reeds onder jullie verschenen en mijn stem is opgeklonken. Mijn stem is voor jullie opgeklonken, elke dag van aangezicht tot aangezicht met jou, elke dag fris en nieuw. Je ziet mij en ik zie jou, ik spreek constant tot je, van aangezicht tot aangezicht met jou. En toch heb je mij verworpen en ken je mij niet; mijn schapen luisteren naar mijn stem en toch aarzelen jullie nog! Jullie aarzelen! Jullie hart is afgestompt, jullie ogen zijn verblind door Satan en jullie kunnen mijn glorieuze aangezicht niet zien – hoe meelijwekkend! Hoe meelijwekkend!

De zeven Geesten voor mijn troon zijn naar alle uithoeken van de aarde gezonden en ik zal mijn Boodschapper zenden om tot de gemeenten te spreken. Ik ben rechtvaardig en trouw, ik ben de God die de diepste delen van het hart van de mens onderzoekt. De Heilige Geest spreekt tot de gemeenten en het zijn mijn woorden die van binnenuit mijn Zoon stromen. Laat allen die oren hebben

luisteren! Allen die leven moeten ze accepteren! Eet en drink ze gewoon en twijfel niet. Allen die gehoorzamen en op mijn woorden letten, zullen grote zegeningen ontvangen! Allen die oprecht mijn aangezicht zoeken zullen zeker nieuw licht, nieuwe verlichting en nieuwe inzichten ontvangen; alles zal fris en nieuw zijn. Je zult mijn woorden op elk moment horen en ze zullen je de ogen van je geest openen opdat je alle mysteries van het spirituele rijk ziet en dat het koninkrijk onder de mensen is. Ga de schuilplaats binnen en alle genade en zegeningen zullen over je komen. Hongersnood en epidemieën zullen je niet kunnen raken en wolven, slangen, tijgers en luipaarden zullen je geen kwaad kunnen doen. Je zult samen met mij gaan, samen met mij wandelen en samen met mij de glorie betreden!

Almachtige God! Zijn glorieuze lichaam verschijnt openlijk, het heilige spirituele lichaam verrijst en Hij is de complete God Zelf. De wereld en het vlees zijn beide veranderd en Zijn transfiguratie op de berg is de persoon van God. Hij draagt een gouden kroon op Zijn hoofd, Zijn kleding is zuiver wit, met een gouden band om de borst en alle dingen in de wereld zijn Zijn voetenbank. Zijn ogen zijn als een vlammend vuur, uit Zijn mond komt een scherp tweesnijdend zwaard en Hij heeft de zeven sterren in Zijn rechterhand. De weg naar het koninkrijk is grenzeloos licht en Zijn glorie verrijst en schijnt. De bergen zijn vol vreugde en de wateren lachen, de zon, de maan en de sterren draaien rond in hun keurige ordening en verwelkomen de unieke, ware God wiens triomfantelijke terugkeer de voltooiing van zijn zesduizendjarige managementplan aankondigt. Allen springen en dansen van vreugde! Juich! De almachtige God zit op Zijn glorieuze troon! Zing! De zegevierende banier van de Almachtige is hoog bovenop de majesteitelijke, magnifieke berg Sion opgericht! Alle naties juichen,

alle mensen zingen, de berg Sion lacht verheugd, de glorie van God is werkelijkheid geworden! Zelfs in mijn dromen heb ik nooit gedacht dat ik Gods aangezicht zou zien, en toch heb ik het vandaag gezien. Elke dag van aangezicht tot aangezicht met Hem, leg ik mijn hart voor Hem bloot. Hij verzorgt me rijkelijk van alles wat wordt gegeten en gedronken. Leven, woorden, handelingen, gedachten en ideeën – Zijn glorieuze licht illumineert ze alle. Hij leidt elke stap van de weg en als een hart rebelleert dan zal Zijn oordeel onmiddellijk worden geveld.

Samen met God eten, samen blijven, samen leven, samen met Hem zijn, samen wandelen, samen genieten, samen glorie en zegeningen verwerven, het koningschap met God delen en samen in het koninkrijk zijn – o, wat een genot! O, hoe zoet! Elke dag van aangezicht tot aangezicht, elke dag sprekend, voortdurend pratend, met elke dag opnieuw verlichting en nieuwe inzichten. Onze spirituele ogen zijn geopend en we zien alles, al de mysteries van de geest worden ons geopenbaard. Het heilige leven is werkelijk zo zorgeloos. Ren hard en stop niet, blijf continu voorwaarts sprinten, er ligt een wonderbaarlijker leven voor je. Wees niet tevreden met slechts een zoete smaak, maar streef er altijd naar binnen te gaan bij God. Hij is allesomvattend en overvloedig en Hij bezit allerlei dingen die ons ontbreken. Werk proactief mee, ga bij Hem binnen en niets zal ooit meer hetzelfde zijn. Ons leven zal transcendent zijn en geen mens, zaak of ding kan ons verstoren.

Transcendentie! Transcendentie! Werkelijke transcendentie! Gods transcendente leven is vanbinnen en alle dingen worden werkelijk ontspannen! We transcenderen de wereld en de wereldlijke dingen, voelen ons niet gehecht

aan echtgenoten en kinderen. We transcenderen de controle die ziekte en omgevingen over ons uitoefenen. Satan durft ons niet te verstoren. Het volledige transcenderen van alle rampen – dit maakt het God mogelijk het koningschap op zich te nemen! We vertrappen Satan onder onze voeten, we getuigen van de kerk en onthullen grondig het lelijke gezicht van Satan. De bouw van de kerk is in Christus, het glorieuze lichaam is opgestaan – dit is leven in opname!

Hoofdstuk 16

Na het getuigenis van de Mensenzoon, heeft Almachtige God Zichzelf openlijk aan ons geopenbaard als de Zon van rechtvaardigheid. Dit is de transfiguratie op de berg! Het wordt nu meer en meer werkelijk en meer een werkelijkheid. We hebben de werkmethode van de Heilige Geest gezien en God Zelf is te voorschijn gekomen uit het vleselijke lichaam. Hij wordt niet beheerst door mens, ruimte of geografie. Hij overstijgt de grenzen van de aarde en de zee. Hij reikt tot aan het hele universum en tot de uiteinden der aarde, alle naties en volken luisteren stil naar Zijn stem. Wanneer we onze spirituele ogen openen, zien we dat het woord van God uit Zijn glorieuze lichaam straalt. Het is God Zelf die te voorschijn is gekomen uit het vlees. Hij is de werkelijke en volledige God Zelf. Hij spreekt in het openbaar met ons, Hij is van aangezicht tot aangezicht met ons, Hij adviseert ons, Hij heeft medelijden met ons, Hij wacht op ons, Hij troost ons, Hij disciplineert ons en Hij oordeelt ons. Hij neemt ons bij de hand en Zijn zorg voor ons brandt als een vlam in Hem, met een gretig hart spoort Hij ons

aan wakker te worden en bij Hem binnen te gaan. Zijn transcendente leven is in ons allen doorwrocht en allen die bij Hem binnengaan zullen de wereld en alle boosaardigen overstijgen en overwinnen, en samen met Hem regeren. Almachtige God is het spirituele lichaam van God. Als Hij het verordent, zal het zo zijn. Als Hij het spreekt, zal het zijn en als Hij het beveelt, dan is het. Hij is de enige ware God! Satan ligt onder Zijn voeten, in de put van de afgrond! Alles in het universum ligt in Zijn handen, de tijd is gekomen en allen zullen terugkeren tot niets en opnieuw worden geboren.

Hoofdstuk 17

De kerk wordt gebouwd en Satan doet zijn uiterste best om haar af te breken. Hij wil mijn bouwwerk op alle mogelijke manieren afbreken; om die reden moet de kerk snel worden gezuiverd. Er mag geen spoortje kwaad overblijven; de kerk moet zodanig worden gezuiverd dat ze onberispelijk wordt en zo puur blijft als vroeger. Jullie moeten te allen tijde waakzaam zijn en wachten, en jullie moeten meer tot mij bidden. Jullie moeten de verschillende intriges en sluwe plannen van Satan herkennen, de geesten herkennen, mensen kennen en in staat zijn om allerlei soorten mensen, gebeurtenissen en dingen te onderscheiden. Jullie moeten ook meer van mijn woorden eten en drinken en, nog belangrijker, jullie moeten er zelfstandig van kunnen eten en drinken. Rust jezelf uit met de hele waarheid en kom tot mij, zodat ik jullie spirituele ogen kan openen en jullie alle mysteries kan laten zien die in de geest vervat zijn ... Als de kerk de bouwphase ingaat, marcheren de heiligen zich ten strijde. Satans verschillende afzichtelijke

trekken verschijnen voor jullie; stoppen jullie en trekken jullie je terug of staan jullie op en vertrouwen jullie op mij om verder te gaan? Leg de verdorven en lelijke trekken van Satan duidelijk bloot, spaar geen gevoelens en toon geen genade! Bestrijd Satan tot de dood! Ik ben je ruggensteun en je moet de geest van het mannelijk kind hebben! In zijn laatste stuiptrekkingen haalt Satan uit, maar hij zal nog steeds niet in staat zijn om aan mijn oordeel te ontsnappen. Satan is onder mijn voeten en wordt ook vertrapt onder jullie eigen voeten. Dat is een feit!

Al die religieuze onderbrekers en degenen die het bouwwerk van de kerk vernielen, verdienen geen greintje tolerantie en er wordt onmiddellijk over hen geoordeeld. Satan zal worden ontmaskerd, vertrapt en volledig vernietigd, en zal zich nergens meer kunnen verschuilen. Alle geesten en demonen zullen zeker hun ware aard aan mij openbaren en ik zal ze allemaal in de bodemloze put gooien waar ze nooit meer uit zullen komen; ze zullen allemaal onder onze voeten zijn. Als je de goede strijd wilt strijden voor de waarheid, moet je om te beginnen Satan de kans niet geven om te werken. Daartoe moet je één van geest zijn en in staat zijn om samen met anderen te dienen, al je eigen opvattingen, meningen, zienswijzen en manieren om dingen te doen, los te laten, je hart stil te maken in mij, je te richten op de stem van de Heilige Geest, te letten op het werk van de Heilige Geest en Gods woorden in detail te ervaren. Je moet slechts één bedoeling hebben en dat is dat mijn wil geschiede. Je mag daarnaast geen andere bedoeling hebben. Je moet met heel je hart naar mij kijken, goed letten op mijn daden en de manier waarop ik dingen doe, en niet nalatig zijn. Je geest moet scherpzinnig zijn, je ogen open. Normaal gesproken, als het gaat om degenen wier bedoelingen en doelstellingen niet juist zijn, evenals degenen die

graag worden gezien door anderen, die zielsgraag dingen willen doen, die geneigd zijn om verstoringen te veroorzaken, die goed religieuze doctrines kunnen spuien, die Satans lakeien zijn enzovoort, als deze mensen opstaan, vormen ze moeilijkheden voor de kerk, wat ertoe leidt dat er niets komt van het eten en drinken van Gods woorden door hun broeders en zusters. Als je zulke mensen tegenkomt die doen alsof, moet je hen onmiddellijk verbannen. Als ze niet veranderen ondanks herhaalde vermaningen, zullen ze schade oplopen. Als degenen die koppig hun manier van doen volhouden zichzelf verdedigen en proberen hun zonden te bedekken, moet de kerk hen onmiddellijk verwijderen en hun geen ruimte geven om te manoeuvreren. Zorg ervoor dat je niet veel verliest door een beetje te willen redden; houd je oog gericht op de grote lijnen.

Je spirituele ogen moeten nu geopend zijn en verschillende soorten mensen in de kerk kunnen herkennen:

Wat voor mensen begrijpen spirituele zaken en kennen de geest?

Wat voor mensen begrijpen spirituele zaken niet?

Wat voor mensen hebben een kwade geest?

Wat voor mensen hebben het werk van Satan in zich?

Wat voor mensen zijn geneigd om verstoringen te veroorzaken?

Wat voor mensen hebben het werk van de Heilige Geest in zich?

Wat voor mensen tonen begrip voor Gods last?

Wat voor mensen kunnen mijn wil doen?

Wie zijn mijn trouwe getuigen?

Weet dat de hoogste visie van vandaag de verlichting is die de Heilige Geest aan alle kerken geeft. Wees niet verward over deze zaken; neem liever de tijd om ze diepgaand te doorgronden. Dat is extreem belangrijk voor de voortgang van jullie leven! Als jullie deze dingen die voor je neus gebeuren niet begrijpen, zullen jullie niet in staat zijn om de weg die voor jullie ligt te gaan. Jullie zullen altijd het gevaar lopen dat jullie worden verleid en gevangengenomen, en jullie kunnen worden verslonden. Het belangrijkste nu is dat je je erop richt om in je hart dichterbij mij te kunnen komen en meer met mij te communiceren. Alles wat je maar ontbreekt of zoekt, zal in jou geheel worden gemaakt door zulke nabijheid en communicatie. Er zal zeker voor je leven worden gezorgd en je zult nieuwe verlichting krijgen. Ik kijk nooit naar hoe onwetend je in het verleden was en ik houd me niet lang bezig met jullie eerdere overtredingen. Ik kijk naar hoe je van mij houdt: kun je meer van mij houden dan van alle andere dingen? Ik kijk om te zien of je kunt terugkeren en op mij kunt vertrouwen om je onwetendheid af te schudden. Sommige mensen verzetten zich tegen mij, dagen me openlijk uit en oordelen over anderen. Ze kennen mijn woorden niet en het is nog minder waarschijnlijk dat ze mijn aangezicht vinden. Iedereen in mijn aanwezigheid die oprecht zoekt naar mij, die een hart heeft dat hongert en dorst naar gerechtigheid: ik zal je verlichten, me aan je openbaren, je toestaan om mij te zien met je eigen ogen en mijn wil zelf te begrijpen; mijn hart zal zeker aan je worden geopenbaard, zodat je het kunt begrijpen. Je moet wat ik in je verlicht volgens mijn woorden in praktijk brengen; anders zal er over je worden geoordeeld. Volg mijn wil en je zult niet verdwalen.

Allen die ernaar streven om mijn woorden binnen te gaan, zullen dubbele genade en zegeningen ontvangen. Zij zullen elke dag nieuwe verlichting en

inzichten krijgen en zich dagelijks frisser voelen bij het eten en drinken van mijn woorden. Ze zullen het met hun eigen mond proeven: hoe zoet is het! ... Je moet voorzichtig zijn en niet tevreden zijn als je enig inzicht hebt verworven en van het zoet hebt geproefd; de sleutel is om te blijven zoeken! Sommige mensen denken dat het werk van de Heilige Geest werkelijk wonderlijk en echt is. Het is inderdaad de persoon van Almachtige God die openlijk wordt geopenbaard en er zijn grotere tekenen en wonderen op komst. Wees te allen tijde oplettend en waakzaam, houd je ogen gericht op de bron, wees stil voor mij, let op en luister zorgvuldig, en wees zeker van mijn woorden. Er kan geen dubbelzinnigheid zijn; als je enige twijfel hebt, dan vrees ik dat je buiten de poort zult worden geworpen. Houd een heldere visie, sta op vaste grond, volg deze stroom van leven en volg nauwkeurig waar hij naartoe stroomt; je mag je geen enkele menselijke aarzeling eigen maken. Eet, drink en prijs gewoon, zoek met een puur hart en geef nooit op. Breng alles wat je niet begrijpt vaker voor mij en zorg ervoor dat je niet twijfelt, zodat je kunt voorkomen dat je grote verliezen lijdt. Houd vol! Houd vol! Blijf dichtbij! Ruim je obstakels uit de weg en wees niet zedeloos. Ga heen, streef met je hele hart en deins niet terug. Je moet te allen tijde je hart opofferen en geen enkel moment missen. De Heilige Geest heeft altijd nieuw werk te doen, doet elke dag nieuwe dingen en heeft ook elke dag nieuwe verlichtingen; de gedaanteverandering op de berg, Gods heilige, spirituele lichaam is verschenen! De Zon der rechtvaardigheid geeft licht en schijnt; alle naties en alle volken hebben uw glorierijke aangezicht gezien. Mijn licht zal schijnen op allen die voor mij komen. Mijn woorden zijn licht en leiden jullie voort. Jullie zullen niet naar links of naar rechts afwijken terwijl jullie lopen, maar jullie zullen lopen in mijn licht en jullie rennen zal geen vergeefse moeite zijn. Je moet het werk van de

Heilige Geest duidelijk zien; mijn wil is daar binnenin. Alle mysteriën zijn verborgen, maar ze zullen geleidelijk aan je worden bekendgemaakt. Houd mijn woorden te allen tijde in gedachten en verschijn voor mij om meer met mij te communiceren. Het werk van de Heilige Geest gaat voort. Treed in mijn voetstappen; grote wonderen wachten en zullen een voor een aan jou worden onthuld. Alleen degenen die oplettend zijn, die wachten en waakzaam zijn, zullen ze zien. Zorg dat je niet verslapt. Het managementplan van God nadert de laatste fase; de bouw van de kerk zal slagen, het aantal overwinnaars is al vastgesteld, het zegevierende mannelijke kind zal worden gemaakt en ze zullen het koninkrijk binnengaan met mij, het koningschap met mij op zich nemen, met de ijzeren staf over alle naties regeren en samen in de glorie zijn!

Hoofdstuk 18

De kerk opbouwen is niet gemakkelijk! Ik werk met hart en ziel aan de opbouw en Satan doet wat hij kan om het weer af te breken. Als je opgebouwd wil worden, moet je een visie hebben; je moet een leven naast mij leiden, een getuige van Christus zijn, Christus hoog houden en trouw zijn aan mij. Je moet geen excuses verzinnen, maar in plaats daarvan onvoorwaardelijk gehoorzamen. Je moet elke beproeving doorstaan en alles wat van mij komt accepteren. Je moet volgen wat de Heilige Geest doet om je te leiden. Je moet een heldere geest hebben en de vaardigheid om dingen te onderscheiden. Je moet mensen begrijpen en niet blindelings anderen volgen, je spirituele ogen helder houden en een gedegen kennis van dingen bezitten. Mensen die hetzelfde denken als ik

moeten getuigen van mij en de beslissende strijd tegen Satan strijden. Je moet zowel opgebouwd worden, als de strijd aangaan. Ik ben in jullie midden, ik steun jullie en ik ben jullie toevlucht.

Het eerste punt op de agenda is om jezelf te zuiveren, een ander mens te worden en een stabiel temperament te hebben. Je moet met mij leven in goede en slechte omgevingen, of je thuis bent of in een andere omgeving, je moet niet wankelen door iemand anders of een gebeurtenis of een ding. Je moet stevig in je schoenen staan en, zoals gebruikelijk, Christus naleven en God Zelf laten zien. Je moet je taken uitvoeren en je plichten volbrengen zoals altijd; dit moet niet slechts één keer gedaan worden, maar moet volgehouden worden. Je moet mijn hart nemen als jouw hart, mijn intenties moeten jouw gedachten worden, je moet de situatie als een geheel beschouwen, Christus uit je laten voortvloeien en dienen in overleg met anderen. Je moet bij blijven met het werk van de Heilige Geest en jezelf storten op de methode van de redding door de Heilige Geest. Je moet jezelf leeg maken en een onschuldig en open mens zijn. Je moet op een normale manier met je broeders en zusters communiceren en met hen omgaan, in staat zijn om dingen in de geest te doen, hen lief te hebben, hun kracht jouw zwakte laten aanvullen, streven naar opgebouwd worden in de kerk. Alleen dan zul je echt een aandeel hebben in het koninkrijk.

Hoofdstuk 19

Terwijl het werk van de Heilige Geest vooruit blijft gaan, heeft God ons opnieuw binnengeleid in een nieuwe manier van werken van de Heilige Geest.

Dat heeft er onvermijdelijk toe geleid dat sommige mensen mij verkeerd hebben begrepen en klachten tegen mij hebben geuit. Sommigen hebben zich tegen mij verzet en tegenstand geboden en hebben mij grondig onderzocht. Ik wacht er echter genadig op dat jullie berouw tonen en jullie leven beteren. De verandering in de manier van werken van de Heilige Geest is dat God Zelf openlijk is verschenen. Mijn woord zal ongewijzigd blijven! Omdat jij het bent die ik red, ben ik helemaal niet van plan je halverwege in de steek te laten. Maar jullie hebben twijfels en jullie willen met lege handen terugkeren. Sommigen van jullie gaan niet meer verder, terwijl anderen alleen maar wachten en toekijken. Weer anderen gaan passief met de situatie om, terwijl sommigen zich eenvoudigweg bezighouden met imiteren. Jullie hebben echt jullie harten verhard! Wat ik heb gezegd tegen jullie heb jij veranderd in iets waar jij trots op bent of over pocht. Denk hier verder over na – dit is niets anders dan woorden van genade en oordeel die op jullie neerdalen. Wanneer de Heilige Geest ziet dat jullie werkelijk opstandig zijn, begint Hij rechtstreeks te spreken en te ontleden. Jullie zouden bang moeten zijn. Handel niet roekeloos of overhaast en wees niet ijdel, arrogant of eigenwijs! Jullie zouden je meer moeten richten op het in praktijk brengen van mijn woorden en die naleven waar je ook gaat, zodat deze je waarlijk van binnenuit mogen omvormen en zodat je mijn gezindheid mag krijgen. Alleen dergelijke resultaten zijn echt.

Om de kerk op te bouwen moet je een bepaalde gestalte hebben en met heel je hart en onophoudelijk streven. Tevens moet je het branden en de reiniging van de Heilige Geest aanvaarden en een veranderd persoon worden. Slechts onder zulke omstandigheden kan de kerk opgebouwd worden. Het werk van de Heilige Geest heeft er nu toe geleid dat jullie beginnen aan het opbouwen

van de kerk. Als jullie je op dezelfde verwarde en trage manier blijven gedragen als jullie in het verleden deden, dan is er geen hoop voor jullie. Jullie moeten jezelf uitrusten met de gehele waarheid en geestelijk onderscheidingsvermogen hebben, en jullie moeten de perfecte weg gaan in overeenstemming met mijn wijsheid. Om de kerk op te bouwen moeten jullie binnenin de geest van het leven zijn en niet slechts oppervlakkig imiteren. Het groeiproces in jullie leven is hetzelfde proces als dat waarin jullie opgebouwd worden. Maar let op dat degenen die op gaven vertrouwen, die spirituele zaken niet kunnen begrijpen of die het ontbreekt aan werkelijkheid niet opgebouwd kunnen worden, noch kunnen degenen die niet in staat zijn om altijd dicht bij mij te zijn en met mij te communiceren, opgebouwd worden. Degenen die zich altijd bezighouden met opvattingen of die leven volgens leerstellingen kunnen niet opgebouwd worden, noch degenen die zich laten leiden door emoties. Ongeacht hoe God je behandelt, je moet je helemaal aan Hem overgeven; anders kun je niet opgebouwd worden. Degenen die opgeslokt worden door hun eigendunk, zelfgenoegzaamheid, trots en tevredenheid, en die ervan houden om neerbuigend te zijn en op te scheppen, kunnen niet opgebouwd worden. Degenen die niet kunnen dienen in samenwerking met anderen kunnen ook niet opgebouwd worden. Hetzelfde geldt voor degenen die geen geestelijk onderscheidingsvermogen hebben en wie hen ook maar leidt blindelings volgen. Zo ook kunnen degenen die mijn bedoelingen niet begrijpen en leven in achterhaalde toestand niet worden opgebouwd, noch kunnen mensen die te traag zijn om nieuw licht bij te houden en geen enkele visie als basis hebben, worden opgebouwd.

De kerk moet zonder uitstel opgebouwd worden; voor mij is deze kwestie een dringende aangelegenheid. Je moet beginnen met focussen op het positieve en je bij de stroom van de bouw aansluiten door jezelf met al je kracht te offeren. Anders zul je afgewezen worden. Je moet helemaal verzaken aan wat verzaakt moet worden en op de juiste wijze eten en drinken van wat gegeten en gedronken moet worden. Je moet de werkelijkheid van mijn woord uitleven en ophouden je te concentreren op oppervlakkige en onbelangrijke zaken. Vraag jezelf af: in welke mate heb je mijn woord ter harte genomen? In welke mate leef je het na? Je moet helderheid van geest bewaren en afzien van overhaast handelen, anders zal zulk gedrag je niet helpen bij het bereiken van groei in het leven, maar zal het juist je groei schaden. Je moet de waarheid begrijpen, weten hoe je die in de praktijk brengt en mijn woord werkelijk je leven laten worden. Daar gaat het om!

Nu de opbouw van de kerk een kritiek punt heeft bereikt, maakt Satan plannen en doet zijn uiterste best om haar te af te breken. Jullie moeten niet onachtzaam zijn, maar behoedzaam te werk gaan en geestelijk onderscheidingsvermogen toepassen. Zonder dergelijk onderscheidingsvermogen zullen jullie groot verlies lijden. Dit is niet iets onbelangrijks. Je moet dit als een zeer belangrijke zaak beschouwen. Ook Satan is in staat om de schijn op te houden en te leuren met vervalsingen, maar de intrinsieke kwaliteit van deze dingen is anders. Mensen zijn zo dom en onoplettend en ze kunnen het verschil niet zien. Dit toont ook aan dat ze niet in staat zijn om te allen tijde hun helderheid van geest en kalmte te bewaren. Jullie harten zijn onvindbaar. Aan de ene kant is dienst een eer, terwijl het aan de andere kant een verlies is. Het kan leiden tot zegen of tot ongeluk. Blijf stil in mijn

aanwezigheid en leef volgens mijn woord, dan zullen jullie inderdaad op geestelijk gebied oplettend blijven en onderscheidingsvermogen kunnen blijven toepassen. Als Satan komt, zullen jullie onmiddellijk in staat zijn om je tegen hem te weer te stellen en zijn komst op te merken; jullie zullen een echt onbehagen in jullie geest voelen. Het huidige werk van Satan past zich aan naarmate de trends veranderen. Als mensen zich verward gedragen en niet oplettend zijn, zullen ze in gevangenschap blijven. Je moet te allen tijde waakzaam zijn en goed blijven opletten. Maak geen ruzie over je eigen winst en verlies, of maak geen berekeningen om er zelf beter van te worden: probeer in plaats daarvan mijn wil te laten geschieden.

Dingen kunnen er wel hetzelfde uitzien, maar hun kwaliteit kan verschillen. Daarom moet je zowel mensen als geesten herkennen. Je moet onderscheidingsvermogen toepassen en geestelijke helderheid bewaren. Als het gif van Satan verschijnt, moet je het onmiddellijk kunnen herkennen; het kan niet ontkomen aan het licht van Gods oordeel. Je moet er beter op letten dat je zorgvuldig luistert naar de stem van de Heilige Geest in jouw geest; je moet anderen niet blindelings achterna lopen of ten onrechte iets wat onwaar is voor waar houden. Loop niet simpelweg achter iemand aan die de leiding neemt, opdat je geen groot verlies lijdt. Wat doet dat met je? Hebben jullie de gevolgen gevoeld? Je moet je niet zomaar bemoeien met een dienst of je eigen mening erin stoppen, anders zal ik je neerslaan. Nog erger, als je weigert je te onderwerpen en blijft zeggen en doen wat je wilt, zal ik je afsnijden! De kerk hoeft niet meer mensen bij elkaar te rapen; zij wil slechts diegenen die God oprecht liefhebben en werkelijk in overeenstemming met mijn woord leven. Je moet je bewust zijn van je eigen daadwerkelijke situatie. Is het geen zelfbedrog

als de armen zichzelf als rijk beschouwen? Om de kerk op te bouwen, moet je de Geest volgen: ga niet verder door blindelings te handelen. Blijf veeleer op je plek en vervul je eigen functie. Jullie moeten niet buiten je rol stappen; je moet je uiterste best doen om om het even welke functie die je kunt uitvoeren te vervullen en dan zal mijn hart voldaan zijn. Het is niet zo dat jullie allemaal dezelfde functie zullen hebben. Het is eerder zo dat ieder van jullie zijn eigen rol moet spelen en jullie diensten moeten uitvoeren in samenspraak met anderen in de kerk. Jullie dienst mag niet afwijken in welke richting dan ook.

Hoofdstuk 20

Het werk van de Heilige Geest snelt vooruit en brengt jullie naar een totaal nieuwe wereld, namelijk dat de werkelijkheid van het leven van het koninkrijk voor jullie is verschenen. De woorden die door de Heilige Geest zijn gesproken hebben rechtstreeks de diepzinnigheid van jullie hart onthuld en daardoor verschijnt het ene beeld na het andere aan jullie. Allen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, allen die de intentie hebben om te gehoorzamen, zullen zeker in Sion verblijven en zullen blijven in het Nieuwe Jeruzalem. Zij zullen zeker samen met mij glorie en eer krijgen en met mij delen in de mooie zegeningen. Nu zijn er enkele mysteries in de spirituele wereld die jullie nog niet hebben gezien omdat jullie spirituele ogen nog niet zijn geopend. Alle dingen zijn absoluut prachtig en wonderen en mirakels; dingen waar mensen nog nooit zelfs maar aan hebben gedacht, zullen geleidelijk aan tot stand komen. De almachtige

God zal Zijn grootste wonderen vertonen zodat het universum en de uiteinden der aarde en alle landen en volken ze met hun eigen ogen kunnen zien en ze kunnen zien waarin mijn majesteit, rechtvaardigheid en almacht zit. De dag komt naderbij! Dit is een extreem kritisch moment – trek je je terug of houd je vol tot het eind en keer je nooit terug? Kijk niet naar een mens, zaak of ding, kijk niet naar de wereld, je echtgenoot, je kinderen of je wantrouwen jegens het leven; kijk alleen naar mijn liefde en genade, zie wat ik heb betaald om jullie te verkrijgen, zie wat ik ben en deze dingen zullen voldoende bemoediging geven.

De tijd is zo nabij en mijn wil moet haastig volbracht worden. Ik zal hen die in mijn naam zijn niet in de steek laten, maar jullie allemaal de glorie inleiden. Maar het is zichtbaar dat dit een cruciaal moment is. Als iemand die volgende stap niet kan zetten, zullen ze zich de rest van hun leven beklagen en spijt hebben als het al te laat is. Nu worden jullie gestalten in de praktijk op de proef gesteld om te zien of de kerk opgebouwd kan worden en of jullie elkaar kunnen gehoorzamen. Op die manier bekeken, is je gehoorzaamheid inderdaad een gehoorzaamheid waarbij je kieskeurig kunt zijn – hoewel je de ene persoon wellicht kunt gehoorzamen, vind je het moeilijk om iemand anders te gehoorzamen. Er is daadwerkelijk geen manier waarop je gehoorzaam kunt zijn als je vertrouwt op menselijke noties. Maar de gedachten van God gaan altijd boven die van de mens uit! Christus was gehoorzaam tot aan de dood en stierf aan het kruis. Christus zei niets over voorwaarden of redenen; zo lang het de wil van Zijn Vader was, gehoorzaamde Hij gewillig. Jouw huidige gehoorzaamheid is te beperkt. Ik zeg tot jullie allen dat gehoorzaamheid niet het gehoorzamen aan mensen is; het betekent eerder het gehoorzamen aan het werk van de Heilige Geest en het gehoorzamen aan God Zelf. Mijn woorden zijn vernieuwend en veranderen jullie

van binnenuit, wie zou anders wie gehoorzamen? Jullie zijn allen ongehoorzaam aan anderen. Jullie moeten de tijd nemen om dit uit te zoeken, wat gehoorzaamheid is en hoe jullie een gehoorzaam leven kunnen leiden. Jullie moeten vaker voor mij komen en hierover communiceren en dan zullen jullie het langzaam gaan begrijpen en daardoor de opvattingen en keuzes binnenin jullie loslaten. Deze manier waarop ik dingen doe, vinden mensen moeilijk om goed te begrijpen. Het gaat niet om hoe goed of vaardig mensen zijn – ik gebruik de meest onwetenden, de meest onbeduidenden om Gods almacht te tonen, terwijl ik tegelijkertijd de noties, meningen en keuzes van sommige mensen omkeer. Gods daden zijn zo wonderlijk en ze gaan de bespiegelingen van mensen te boven!

Als je werkelijk iemand wil worden die van mij getuigt, moet je de waarheid puur ontvangen en niet vol fouten. Je moet je meer concentreren op het in praktijk brengen van mijn woorden, proberen je leven snel te laten rijpen. Ga geen dingen zoeken die waardeloos zijn; zij zijn niet van nut voor de vooruitgang van jullie leven. Jullie kunnen alleen opgebouwd worden als jullie levens gerijpt zijn en alleen dan kunnen jullie het koninkrijk binnengebracht worden – dat is zonder twijfel. Ik wil nog meer tegen je zeggen. Ik heb je veel gegeven, maar hoe veel begrijp je werkelijk? Hoeveel van wat ik zeg is de realiteit van je leven geworden? Hoe veel van wat ik zeg laat je zien in je leven? Put je geen water met een mand van bamboe – je zult uiteindelijk niets bereiken en alleen leegheid verkrijgen. Anderen hebben heel gemakkelijk echte voordelen verkregen; hoe zit dat met jou? Kun je Satan verslaan als je ongewapend bent en geen wapens draagt? Je moet meer leven in vertrouwen op mijn woorden en zij zullen de beste wapens zijn voor je zelfverdediging. Let op: beschouw mijn woorden niet als je

eigendom; als je ze niet kent, zoek ze dan niet, probeer ze niet te begrijpen of met mij te communiceren terwijl je zelfvoldaan en zelfgenoegzaam bent. Dan zul je verlies lijden. Je moet nu gebruikmaken van de les wat dit betreft en je moet jezelf opzijzetten en gebruikmaken van de sterke kanten van anderen om je eigen tekorten aan te vullen; doe niet zomaar wat je wilt. De tijd wacht op niemand. De levens van broeders en zusters groeien dag aan dag, ze ervaren veranderingen en worden allemaal dag aan dag vernieuwd. De kracht van broeders en zusters verschijnt en dit is groots! Sprint naar de eindstreep; niemand zal op iemand anders kunnen letten, probeer gewoon zo goed mogelijk met mij samen te werken. Degenen die een visie hebben, die een weg vooruit hebben, die niet ontmoedigd worden en altijd vooruitkijken, zullen gegarandeerd overwinnen, zonder twijfel. Nu is het cruciale moment. Zorg dat je niet ontmoedigd of terneergeslagen bent. Je moet in alles vooruitkijken en niet terugkeren, alles opofferen en alle verwickelingen loslaten en met al je kracht volhouden. Zolang er nog een ademtocht in je is, moet je tot het eind volhouden; alleen dat is het waard om geprezen te worden.

Hoofdstuk 21

Het werk van de Heilige Geest heeft jullie nu een nieuwe hemel en een nieuwe aarde binnengebracht. Alles wordt vernieuwd, alles is in mijn handen, alles begint opnieuw! Met hun opvattingen, kunnen mensen dit niet begrijpen en voor hen raakt het kant noch wal, maar ik ben het die aan het werk is en mijn wijsheid is erin aanwezig. Daarom moeten jullie al jullie opvattingen en meningen

opzij leggen en in onderwerping het woord van God eten en drinken; heb geen enkele bedenking. Aangezien ik op deze manier werk, zal ik een heilige verantwoordelijkheid op me nemen. In feite hoeven mensen niet op een bepaalde manier te zijn. Het is veeleer God die wonderbaarlijke dingen doet en daardoor Zijn almacht openbaart. Mensen mogen niet opscheppen, tenzij ze opscheppen over God. Anders zul je schade lijden. God heft de behoeftigen op uit het stof; wie nederig is moet worden verheven. Ik zal mijn wijsheid in al haar vormen inzetten om de universele kerk te besturen, alle landen en alle volkeren te leiden, zodat zij allemaal in mij zijn en zodat jullie in de kerk je allemaal aan mij kunnen onderwerpen. Zij die eerder niet gehoorzaam waren, moeten nu gehoorzaam zijn tegenover mij, zich aan elkaar onderwerpen, elkaar verdragen; jullie leven moet onderling verbonden zijn en jullie moeten elkaar liefhebben, waarbij ieder op elkaars sterke punten steunt om de eigen zwaktes te compenseren, en in samenwerking dienen. Op deze manier zal de kerk worden opgebouwd en zal Satan geen gelegenheid hebben om te profiteren. Alleen dan zal mijn managementplan niet mislukt zijn. Laat mij jullie aan nog iets herinneren. Sta niet toe dat er misverstanden in je ontstaan omdat die-en-die persoon op een bepaalde manier in elkaar zit of op een bepaalde manier handelt, waardoor je geestelijke toestand ontaardt. Zoals ik het zie, is dat ongepast en iets waardeloos. Is Degene in wie je gelooft niet God? Het is niet een of andere persoon. De functies verschillen. Er is één lichaam. Ieder doet zijn plicht, ieder op zijn eigen plek. Ieder handelt naar beste kunnen – voor elke vonk is er één lichtflits – en streeft naar volwassenheid in het leven. Op die manier zal ik tevreden worden gesteld.

Jullie moeten je enkel bezighouden met vreedzaam zijn tegenover mij. Blijf nauw in contact met mij, zoek verder als jullie iets niet begrijpen, blijf gebeden tot mij richten en wacht tot mijn tijd komt. Bekijk alles helder vanuit de geest. Handel niet roekeloos, om te voorkomen dat je afdwaalt. Alleen op deze manier zal het eten en drinken van mijn woorden waarlijk vruchtbaar voor je zijn. Eet en drink mijn woorden regelmatig, overdenk wat ik heb gezegd, besteed aandacht aan het beoefenen van mijn woorden en leef de realiteit van mijn woorden na; dat is het belangrijkste. Het proces van het opbouwen van de kerk is ook het proces van levensgroei. Als je leven niet langer groeit, kan je niet worden opgebouwd. Als je vertrouwt op natuurlijkheid, op het vlees, op ijver, op bijdragen, op bekwaamheden, zal je niet worden opgebouwd, hoe goed je ook mag zijn. Je moet leven in de woorden van leven, leven in de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest, je werkelijke toestand kennen en een veranderde persoon zijn. Je moet hetzelfde inzicht hebben in de geest, nieuwe verlichting hebben en in staat zijn gelijke pas te houden met het nieuwe licht. Je moet in staat zijn onophoudelijk dichtbij mij te komen en met mij te communiceren, je handelen in het dagelijkse leven op mijn woorden kunnen grondvesten, op basis van mijn woorden op de juiste wijze om kunnen gaan met allerlei soorten mensen, gebeurtenissen en dingen, en mijn woorden als je maatstaf hebben en mijn gezindheid naleven in alles wat je in je leven doet.

Als je ernaar verlangt mijn wil te doorgronden en erom te geven, dan moet je naar mijn woorden luisteren. Doe geen overhaaste dingen. Alles wat mijn goedkeuring niet heeft, zal slecht aflopen. Zegeningen komen alleen voort uit wat ik heb aanbevolen. Als ik spreek, zal het zo zijn. Als ik beveel, zal het standhouden. Om te voorkomen dat jullie mij kwaad maken, moeten jullie

absoluut nalaten wat ik niet heb toegestaan. Als je het wel doet, dan zal het te laat zijn om spijt te hebben!

Hoofdstuk 22

Het is niet makkelijk om in God te geloven. Je moddert maar wat aan, eet alles en denkt dat het allemaal zo interessant, zo smakelijk is! Er zijn sommigen die nog altijd applaudisseren – ze hebben geen onderscheidingsvermogen in hun geest. Dit is een ervaring die jullie grondige uitleg waard is. In de laatste dagen komen er allerlei geesten tevoorschijn om hun rollen te spelen. Ze verzetten zich openlijk tegen de vooruitgang van Gods kinderen en doen mee aan het saboteren van het bouwen van de kerk. Als je dit lichtvaardig opvat en Satan kansen geeft om te werken, zal dat een warboel van de kerk maken, zullen mensen in paniek raken en zich wanhopig voelen, en in ernstige gevallen zullen de visies van mensen verdwijnen. Zo zal de nauwgezette prijs die ik gedurende vele jaren heb betaald voor niets zijn geweest.

De tijd waarin de kerk moet worden gebouwd, is ook de tijd waarin Satan het hoogtepunt van zijn razernij bereikt. Satan veroorzaakt vaak verstoringen en onderbrekingen via een paar mensen, en het zijn degenen die de geest niet kennen en degenen die nieuwe gelovigen zijn, die de rol van Satan het makkelijkst kunnen spelen. Vaak is het omdat mensen het werk van de Heilige Geest niet begrijpen dat ze willekeurig handelen, volledig volgens hun eigen voorkeuren, hun eigen manieren om dingen te doen en hun eigen noties. Doe er het zwijgen toe – dit is voor je eigen bescherming. Luister en gehoorzaam goed.

De kerk is anders dan de maatschappij. Je kunt niet zomaar zeggen wat je wilt; je kunt niet zeggen wat je maar denkt. Dat is hier niet gepast, want dit is het huis van God. God aanvaardt de manier waarop mensen dingen doen niet. Je moet dingen doen door de Geest te volgen; je moet Gods woorden naleven, dan zullen anderen je bewonderen. Je moet eerst alle moeilijkheden in jezelf oplossen door op God te vertrouwen. Maak een einde aan je ontaarde gezindheid en leer je eigen toestand werkelijk te begrijpen en te weten hoe je moet handelen; blijf communiceren over alles wat je niet begrijpt. Het is onaanvaardbaar dat iemand zichzelf niet kent. Genees eerst je eigen ziekte. Leef je leven en doe je daden op basis van mijn woorden door mijn woorden vaker te eten en drinken en ze te overdenken. Of je nu thuis bent of ergens anders, je moet God toestaan om binnenin je macht uit te oefenen. Werp het vlees en natuurlijkheid af. Laat Gods woorden altijd heerschappij in je hebben. Het is niet nodig bezorgd te zijn dat je leven niet verandert; met de tijd zul je voelen dat je gezindheid sterk veranderd is. Eerder was je gretig om in de volle aandacht te staan, en óf je gehoorzaamde niemand, óf je was ambitieus, zelfgenoegzaam of hoogmoedig – dit zijn dingen waarvan je geleidelijk ontdaan zult worden. Als je ze nu meteen wilt afwerpen – dat is niet mogelijk! Dat komt doordat je oude zelf niet zal toestaan dat anderen het aanraken, zo diep is het geworteld. Daarom moet je een subjectieve inspanning doen, het werk van de Heilige Geest positief en actief gehoorzamen, je wil gebruiken om met God samen te werken, en bereid zijn mijn woorden in praktijk te brengen. Als je een zonde begaat, zal God je disciplineren. Wanneer je rechtsomkeert maakt en begrip verwerft, zal het onmiddellijk goed gaan met alles binnenin je. Als je toegeeflijk spreekt, zul je onmiddellijk in jezelf gedisciplineerd worden. Je ziet dat God geen genoegen scheidt in zulke dingen,

dus als je onmiddellijk stopt, zul je innerlijke vrede ervaren. Er zijn sommige nieuwe gelovigen die niet begrijpen wat de gevoelens van het leven zijn of hoe men binnen die gevoelens moet leven. Soms vraag je je af, hoewel je niets hebt gezegd, waarom je je zo rusteloos voelt vanbinnen. Op zulke momenten zijn het je gedachten en geest waar iets aan mankeert. Soms heb je je eigen keuzes, je eigen noties en meningen. Soms beschouw je anderen als minder dan jezelf. Soms maak je je eigen egoïstische berekeningen en bid je niet of onderzoek je jezelf niet. Dit is waarom je je vanbinnen rusteloos voelt. Misschien weet je wat het probleem is, dus roep meteen Gods naam aan in je hart, kom dicht bij God en je zult beter worden. Wanneer je hart steeds geagiteerder en rustelozer wordt, moet je beslist niet denken dat God het je toestaat om te spreken. Nieuwe gelovigen moeten er extra om denken God in dit opzicht te gehoorzamen. De gevoelens die God in de mens plaatst, zijn vrede, vreugde, duidelijkheid en zekerheid. Vaak zijn er mensen die het niet begrijpen, die een warboel zullen veroorzaken en willekeurig zullen handelen – dit zijn allemaal onderbrekingen; let hier zorgvuldig op. Als je geneigd bent je in deze toestand te bevinden, moet je ‘preventief medicatie’ innemen om dat te voorkomen; anders zul je onderbrekingen veroorzaken en zal God je treffen. Wees niet zelfgenoegzaam; compenseer met de sterke punten van anderen je eigen tekortkomingen, bekijk hoe anderen naar Gods woorden leven, en bekijk of hun levens, handelingen en uitspraken het waard zijn om na te volgen. Als je anderen beschouwt als minder dan jezelf, ben je zelfgenoegzaam, verwaand en niemand tot nut. Wat nu essentieel is, is je richten op het leven, meer van mijn woorden eten en drinken, mijn woorden ervaren, mijn woorden kennen, mijn woorden echt jouw leven laten worden – dit zijn de belangrijkste dingen. Als iemand niet naar Gods woorden

kan leven, kan zijn leven dan rijpen? Nee, dat kan het niet. Je moet te allen tijde naar mijn woorden leven en mijn woorden hebben als de gedragscode voor het leven, zodat je zult voelen dat het handelen naar die code datgene is wat God behaagt, en op een andere manier handelen is wat God haat; dan zul je langzamerhand op het juiste pad komen te lopen. Je moet begrijpen wat van God komt en wat van Satan komt. Wat van God komt, geeft je visies die steeds duidelijker zijn en brengt je steeds dichterbij God; je deelt oprechte liefde met je broeders en zusters, je bent in staat aandacht te schenken aan Gods last en hebt een godminnend hart dat nooit kleiner wordt. Voor je ligt een weg om te bewandelen. Wat van Satan komt, zorgt ervoor dat visies bij jou verdwijnen en dat je alles verliest wat je eerder had; je raakt vervreemd van God, je hebt geen liefde voor je broeders en zusters en je hebt een haatdragend hart. Je wordt wanhopig, je wenst niet langer het kerkleven te leiden en je godminnende hart is verdwenen. Dit is het werk van Satan en is ook het gevolg van het werk van kwade geesten.

Dit is een beslissend moment. Jullie moeten op je post blijven tot je laatste dienst, de ogen van je geest zuiveren om onderscheid te maken tussen goed en kwaad, en al jullie inspanning steken in het bouwen van de kerk. Ban Satans hulpjes, religieuze verstoringen en het werk van kwade geesten uit. Zuiver de kerk, zorg ervoor dat mijn wil ongehinderd wordt uitgevoerd en dan zal ik jullie waarlijk, in deze zeer korte tijd die aan de rampen voorafgaat, zo snel mogelijk compleet maken en naar de glorie leiden.

Hoofdstuk 23

Aan alle broeders en zusters die mijn stem hebben gehoord: jullie hebben de stem van mijn strenge oordeel vernomen en afschuwelijk lijden moeten doorstaan. Maar jullie moeten weten dat achter mijn strenge stem zich mijn intenties verschuilen! Ik disciplineer jullie, opdat jullie gered mogen worden. Weet dat ik jullie terwille van mijn geliefde zonen zal disciplineren, dat ik jullie zal snoeien en spoedig zal vervolmaken. Mijn hart is zo gretig, maar jullie begrijpen mijn hart niet en handelen niet overeenkomstig mijn woord. Vandaag komen mijn woorden tot jullie om je werkelijk te laten inzien dat God een liefhebbende God is en dat jullie allemaal de oprechte liefde van God hebben ervaren. Er is echter ook een klein aantal mensen dat doet alsof. Als ze het verdriet van andere mensen zien, imiteren ze hen en laten de tranen in hun ogen schieten. Er zijn anderen die – oppervlakkig gezien – iets verschuldigd lijken te zijn aan God en berouw lijken te hebben, maar in hun hart God niet echt begrijpen en ook niet zeker van Hem zijn; het is veeleer een façade. Deze mensen verafschuw ik het meest! Vroeg of laat zullen ze van mijn stad worden afgesneden. Mijn intentie is, dat ik verlang naar degenen die vurig naar mij verlangen. Alleen zij die mij met een oprecht hart volgen, kunnen mij behagen – hen zal ik zeker met mijn eigen handen ondersteunen en ervoor zorgen dat hen geen rampen overkomen. De mensen die echt naar God verlangen, zullen bereid zijn om rekening te houden met Gods hart en mijn wil te doen. Daarom zouden jullie spoedig de realiteit moeten binnengaan en mijn woord moeten aanvaarden als jullie leven – dat is de grootste last die ik draag. Pas als alle kerken en heiligen de realiteit binnengaan en rechtstreeks met mij communiceren, oog in oog met mij staan, en de waarheid en de rechtvaardigheid beoefenen, pas dan zullen zij mijn geliefde

zonen zijn, degenen in wie ik mijn welbehagen heb. Op die mensen zal ik alle grote zegeningen doen neerdalen.

Hoofdstuk 24

De tijd komt steeds dichterbij. Ontwaakt! alle heiligen! Ik zal tot jullie spreken. Allen die horen, zullen ontwaken. Ik ben de God in wie jullie al deze jaren hebben geloofd. Vandaag ben ik vlees geworden en voor jullie ogen gekomen. Dat onthult wie echt naar mij verlangt, wie bereid is om welke kosten dan ook voor mij te maken, wie echt naar mijn woord luistert en bereid is om de waarheid in praktijk te brengen. Want ik ben de almachtige God. Ik zie alle geheimen van de mens, die verborgen zijn in de duisternis. Ik weet wie werkelijk naar mij verlangt en wie mij weerstaat. Ik zie alle dingen.

Op dit moment wil ik zo snel mogelijk een groep mensen creëren die mijn hart najagen, en in staat zijn om rekening te houden met mijn lasten. Ik kan niet anders dan mijn kerk reinigen en zuiveren. De kerk is mijn hart. Ik veracht alle slechte mensen die jullie verhinderen om mijn woord te eten en drinken. De reden is dat er enkele mensen zijn die mij niet echt verlangen. Deze mensen zitten vol bedrog. Ze komen niet tot mij met hun ware hart. Ze zijn slecht. Het zijn mensen die de uitvoering van mijn wil belemmeren. Het zijn geen mensen die de waarheid in praktijk brengen. Deze mensen zijn vol zelfingenomenheid en arrogantie. Ze zijn bijzonder ambitieus en laten zich graag laatdunkend uit. De woorden die ze spreken zijn aangenaam om te horen, maar in het geheim beoefenen ze de waarheid niet. Al deze slechte mensen zullen worden

afgesneden en geheel worden weggevaagd. Ze zullen wegwijnen in rampen. Deze woorden dienen om jullie eraan te herinneren en jullie te vermanen, zodat jullie je voeten op het pad houden dat naar mijn hart is. Keer altijd terug naar je geest, want ik houd van hen die mij met heel hun hart liefhebben. Omdat jullie dicht bij mij komen, zal ik jullie beschermen en jullie weghouden van die kwaadaardige mensen. Ik zal jullie standvastigheid geven in mijn huis en jullie behoeden tot het einde.

Hoofdstuk 25

Almachtige God, Eeuwige Vader, Prins van de Vrede, onze God regeert! Almachtige God zet voet op de Olijfberg. Hoe mooi is dat! Luister! Wij wachters verheffen onze stem, wij zingen in koor, want God is naar Sion teruggekeerd. Met onze eigen ogen zien we de verwoesting van Jeruzalem. Barst los in vreugde en zing in koor, want God heeft ons troost gebracht en Jeruzalem verlost. In de ogen van alle naties heeft God Zijn heilige arm blootgelegd, de ware persoon van God is verschenen! Alle uiteinden van de aarde hebben de redding door onze God aanschouwd.

O, Almachtige God! De zeven Geesten zijn vanaf uw troon naar iedere kerk uitgezonden om al uw mysteriën te onthullen. Terwijl u op uw troon van glorie zit, hebt u uw koninkrijk bestuurd, en hebt u het met gerechtigheid en rechtvaardigheid stevig en stabiel gemaakt, en hebt u alle naties aan u onderworpen. O, Almachtige God! U hebt de gordel van koningen losgemaakt, u hebt de stadspoorten voor u opengesperd en deze zullen nooit meer sluiten.

Want uw licht is gekomen en uw glorie staat op en laat haar schittering alle kanten op stralen. Duisternis is over de aarde gevallen, een dichte duisternis is neergedaald over alle volkeren. God! U bent echter aan ons verschenen en hebt uw licht op ons laten schijnen, en uw glorie zal aan ons te zien zijn. Alle naties zullen naar uw licht komen en de koningen zullen naar uw schittering komen. U slaat uw ogen op en kijkt rond: uw zonen komen voor u samen en zij komen van ver. Uw dochters worden in armen gedragen. O, Almachtige God! Uw grote liefde omvat ons. U bent het die onze voortgang op de weg naar uw koninkrijk leidt, u bent het wiens heilige woorden tot ons doordringen.

O, Almachtige God! Wij danken en prijzen u! Laat ons naar u opzien, van u getuigen, u loven en voor u zingen met een oprecht, kalm en standvastig hart. Laat ons vastberaden zijn en samen bouwen. Moge u ons snel mensen naar uw hart maken, die u kunt gebruiken. We wensen dat uw wil onbelemmerd uitgevoerd wordt in het hele land.

Hoofdstuk 26

Mijn zonen, let op mijn woorden, luister stil naar mijn stem en ik zal je openbaringen geven. Wees stil binnen mij, want ik ben je God, jullie enige Verlosser. Jullie moeten te allen tijde je hart stillen en in mij leven; ik ben je rots, jullie steunpilaar. Heb geen andere gedachten, maar vertrouw op mij met jullie hele hart en ik zal zeker aan jullie verschijnen – ik ben jullie God! O, die twijfelaars! Ze kunnen beslist niet standvastig zijn en ze zullen niets winnen. Jullie moeten weten welke tijd het nu is, wat een cruciaal moment het is! Hoe

cruciaal het is! Houd jullie niet druk bezig met dingen die geen nut hebben; kom snel dicht bij mij, communiceer met mij en ik zal alle mysteries aan jullie openbaren.

Jullie moeten luisteren naar elk woord van begeleiding van de Heilige Geest; verkwansel ze niet. Zo vaak hebben jullie mijn woorden gehoord en vervolgens vergeten. O, onnadenkenden! Jullie hebben zo veel zegeningen verloren! Jullie moeten nu zorgvuldig luisteren naar mijn woorden en ze in acht nemen, meer met me communiceren en vaker dicht bij me komen. Bij alles wat je niet begrijpt, zal ik je begeleiden, en ik zal jullie de weg vooruit wijzen. Schenk geen aandacht aan meer communicatie met anderen. Er zijn op dit moment velen die letters en doctrines preken, en er zijn er te weinig die mijn werkelijkheid echt bezitten. Door hun communicatie wordt men verward en verstompt, zonder te weten hoe vooruit te komen. Als men hen heeft gehoord, begrijpt men misschien alleen maar iets meer van de letters en doctrines. Jullie moeten goed uitkijken en jullie hart altijd levend en in mijn bijzijn houden; jullie moeten met me communiceren en dicht bij me komen, en ik zal je datgene laten zien wat je niet begrijpt. Wees voorzichtig met wat je zegt, kijk altijd naar je hart en beloop het pad dat ik beloop.

Het zal nu niet lang meer duren; er is nog een klein beetje tijd over. Verzaak snel alle dingen behalve mij en kom me volgen! Ik zal jullie niet mishandelen. Zo vaak hebben jullie mijn handelingen verkeerd begrepen, maar weet je hoe veel ik van jullie houd? Ach, jullie begrijpen mijn hart gewoon niet. Hoe jullie ook hebben getwijfeld, hoeveel jullie me ook verschuldigd waren, ik zal het niet onthouden, en toch kies ik jullie om eropuit te gaan en naar mijn wil te handelen.

Vandaag is niet het moment om te treuzelen. Van nu af aan zal, in het geval jullie de een of andere verborgen agenda hebben, mijn oordeel over jullie heen komen. Als jullie me ook maar een moment verlaten, zullen jullie de vrouw van Lot worden. Nu versnelt het werk van de Heilige Geest, en wie het nieuwe licht niet kan bijhouden is in gevaar. Wie niet de wacht houdt, zal worden verlaten; jullie moeten jezelf beschermen. Je weet dat alle dingen in de omgeving om je heen er zijn met mijn toestemming, allemaal door mij gepland. Kijk duidelijk en stel mijn hart tevreden in de omgeving die ik je heb gegeven. Wees niet bang, de Almachtige God der heerscharen zal beslist met je zijn; Hij staat achter jullie en Hij is jullie schild. Vandaag hebben mensen te veel noties, wat mij dwingt om mijn wil te uiten via mensen op wie anderen neerkijken, tot schande van hen die verwaand, zelfgenoegzaam, hoogmoedig, eerzuchtig en van hoge rang zijn. Zo lang jullie oprechte aandacht schenken aan mijn last, zal ik alles voor jullie voorbereiden. Volg mij gewoon!

Hoofdstuk 27

De enige ware God die alle dingen in het universum bestuurt – de almachtige Christus! Dit is het getuigenis van de Heilige Geest, dit is onweerlegbaar bewijs! De Heilige Geest is aan het werk om overal getuigenis af te leggen, zo dat niemand nog zal twijfelen. De zegevierende Koning, Almachtige God! Hij heeft de wereld overwonnen, Hij heeft de zonde overwonnen en de verlossing volbracht! Hij redt ons, deze groep mensen die door Satan verdorven

zijn en Hij maakt ons compleet om Zijn wil uit te voeren. Hij regeert over de hele aarde, neemt haar terug en jaagt Satan de put van de afgrond in. Hij oordeelt de wereld, en niemand kan aan Zijn hand ontsnappen. Hij regeert als Koning.

De hele wereld juicht! Zij brengt eer aan de zegevierende Koning – Almachtig God! Voor eeuwig en altijd! U bent eer en lofprijzing waardig. Het gezag en de eer zij aan de grote Koning van het universum!

Er is maar weinig tijd, volg in de voetsporen van Almachtige God en ga door. Wees voorzichtig, houd Zijn last in acht en zet jezelf in eensgezindheid met Hem in voor Zijn managementplan. Je moet niet vasthouden aan je bezittingen en er is niet veel tijd. Offer ze op! Houd ze niet vast! Offer ze op! Houd ze niet vast!

Hoofdstuk 28

Wanneer je ziet dat de tijd zo snel voorbijgaat en het werk van de Heilige Geest voortraast, waardoor jij zulke grote zegeningen verkrijgt en de Koning van het universum ontvangt, Almachtige God, die de stralende Zon is, de Koning van het koninkrijk – dan is dit alles mijn genade en barmhartigheid. Wat is er verder nog dat jou van mijn liefde zou kunnen afsnijden? Denk goed na, probeer niet te ontsnappen, wacht ieder moment rustig bij mij en dwaal niet altijd buiten rond. Jouw hart moet zich sterk hechten aan mijn hart en wat er ook gebeurt, handel niet blindelings of willekeurig. Je moet naar mijn wil omzien, doen wat ik verlang en vastberaden zijn om achter te laten wat ik niet verlang. Je moet niet handelen naar je eigen emoties, maar in plaats daarvan rechtvaardigheid in praktijk brengen, zoals ik; zonder gevoel zelfs voor je ouders. Je moet alles achterlaten

wat niet voldoet aan de waarheid en je moet jezelf aan mij opofferen en je voor mij inzetten met een puur hart dat van mij houdt. Laat je door geen persoon, gebeurtenis of zaak overheersen; zolang het voldoet aan mijn wil, breng het dan gewoon in praktijk in overeenstemming met mijn woorden. Wees niet bang, mijn handen zullen je steunen en ik zal je weghouden van alle kwaaddoeners. Je moet je hart behoeden, te allen tijde in mij verblijven, want je leven steunt om te leven op het mijne; als je mij verlaat zal je meteen verwelken.

Je moet weten dat dit de laatste dagen zijn. De duivel Satan zwerft rond als een brullende leeuw, op zoek naar mensen om te verslinden. Allerlei plagen breken nu uit en er zijn veel van iedere soort kwade geesten. Ik alleen ben de ware God, ik alleen ben jouw toevlucht. Nu kun je je alleen nog maar in mijn geheime plaats verstoppen, alleen binnenin mij, en rampen zullen je niet treffen en geen ramspoed zal bij jouw tent in de buurt komen. Je moet vaker dicht bij mij komen en met mij communiceren in de geheime plaats. Communiceer niet losjes met anderen. Je moet de betekenis in mijn woorden vatten: ik zeg niet dat je niet mag communiceren, maar dat je nog steeds geen onderscheidingsvermogen hebt. In deze tijd tiert het werk van kwade geesten welig. Ze gebruiken allerlei soorten mensen om met jou te communiceren. Hun woorden klinken heel aangenaam, maar er schuilt vergif in. Het zijn kogels met een suikerlaagje en voor je er erg in hebt brengen ze hun vergif bij je in. Je moet weten dat de meeste mensen vandaag de dag onstabiel zijn, alsof ze dronken zijn. Als je met anderen over je problemen communiceert, is wat zij te vertellen hebben slechts regels en doctrine, en dat is niet zo goed als rechtstreeks met mij communiceren. Kom voor mijn aangezicht en verwijder de oude dingen uit je binnenste, open je hart voor mij en dan zal mijn hart voorzeker aan jou

geopenbaard worden. Je hart moet ijverig voor mij zijn. Wees niet lui, maar kom vaak dicht bij mij, dit is hoe jouw leven op de snelste manier kan groeien. Je moet in mij leven en ik zal in jou leven en in jou zal ik Koning zijn en zal ik je leiden in alle dingen en jij zal jouw deel van het koninkrijk krijgen.

Onderschat jezelf niet omdat je jong bent, je moet jezelf aan mij aanbieden. Ik let er niet op hoe mensen aan de oppervlakte lijken, of hoe oud ze zijn. Ik let er alleen maar op of ze me oprecht liefhebben, of ze mijn weg volgen en de waarheid in praktijk brengen zonder acht te slaan op al het andere. Maak je geen zorgen over morgen of wat de toekomst zal brengen. Zolang je in je leven elke dag op mij vertrouwt, zal ik je zeker leiden. Blijf niet hangen in de volgende gedachte: mijn leven is te min, ik begrijp niets – deze gedachte is door Satan gestuurd. Je hoeft alleen je hart te gebruiken om altijd dicht bij mij te komen, om mijn voetsporen tot het einde van de weg te volgen. Wanneer je mijn woorden van verwijt en waarschuwing hoort, word dan wakker en ren meteen naar voren, kom onophoudelijk dicht bij mij, houd de kudde bij en houd je ogen voorwaarts gericht. In mijn aanwezigheid dien je jouw God met heel je hart en heel je ziel lief te hebben. Denk op het pad van het dienen vaker aan mijn woorden. Bij het in praktijk brengen van de waarheid moet je niet flauwhartig zijn. Heb een machtig hart met de vastberadenheid en beslistheid van het mannelijke kind, heb een ontzagwekkend hart. Als je mij wilt liefhebben, moet je me in alles wat ik in jou wens te bereiken tevredenstellen. Als je mij wenst te volgen, moet je alles achterlaten wat je hebt, alles wat je liefhebt, je nederig aan mij onderwerpen met een eenvoudige geest. Onderzoek of denk niet op goed geluk, maar blijf op de hoogte van het werk van de Heilige Geest.

Hier, ik geef je advies: zorg ervoor dat je aan alles vasthoudt wat ik in je verlicht en zorg ervoor dat je het in praktijk brengt!

Hoofdstuk 29

Weet je dat de tijd dringt? Dus op korte termijn zul je je op mij verlaten en alle zaken van je afwerpen die onverenigbaar zijn met mijn gezindheid: onwetendheid, traag reageren, onduidelijke gedachten, teerhartigheid, een zwakke wil, dwaasheid, overtrokken emoties, verwarring en een gebrek aan onderscheidingsvermogen. Deze zaken moeten zo snel mogelijk worden afgeworpen. Ik ben Almachtige God! Zo lang je bereid bent met mij samen te werken, zal ik alle kwalen genezen waaraan jij lijdt. Ik ben de God die diep in het hart van mensen kijkt, ik ken al je kwalen en de plekken waar je tekortkomingen zetelen. Dat zijn de dingen die voorkomen dat je vooruitgang boekt in je leven, en zij moeten snel worden afgeworpen. Anders kan mijn wil niet op je worden uitgevoerd. Verlaat je op mij om alles weg te werpen wat ik van je illumineer, leef altijd volgens mij, blij vlak bij mij, en zorg ervoor dat alle daden en heel je gedrag lijken op die van mij. Communiceer vaker met mij over dingen die je niet begrijpt, dan zal ik je zodanig leiden dat je vooruit kunt gaan. Als je het niet zeker weet, onderneem dan geen willekeurige acties; wacht eenvoudigweg op mijn tijd. Behoud een standvastig temperament, zorg ervoor dat je emoties niet dan weer heet, dan weer koud zijn; je moet een hart hebben dat altijd ontzag voor mij koestert. Wat je voor mijn ogen of achter mijn rug doet, moet altijd in overeenstemming zijn met mijn wil. Wees nooit uit mijn naam vergevensgezind

tegenover iemand, of dat nu je echtgenoot of een familielid is; dat is onaanvaardbaar, hoe goed zij ook zijn. Je moet actie ondernemen op grond van de waarheid. Als je mij liefhebt, zal ik je grootse zegeningen verlenen. Ik zal niemand tolereren die zich verzet. Heb diegenen lief die ik liefheb, en haat degenen die ik haat. Besteed geen aandacht aan enig mens, ding of voorwerp. Kijk met je geest en zie duidelijk de mensen die door mij worden gebruikt, en treed meer in contact met spirituele mannen. Wees niet onwetend; je moet onderscheid maken. Koren zal altijd koren zijn en kaf zal nooit koren worden, en jij moet verschillende typen mensen herkennen. Je moet vooral behoedzaam zijn in wat je zegt en met je voeten op het pad blijven dat naar mijn hart is. Deze woorden moeten zorgvuldig worden overdacht. Je moet je opstandigheid afwerpen en zorgen dat je zo snel mogelijk geschikt bent om door mij te worden ingezet, zodat mijn hart tevreden zal zijn.

Hoofdstuk 30

Word wakker, broeders! Word wakker, zusters! Mijn dag zal niet worden uitgesteld; tijd is leven en tijd aangrijpen is leven redden! De tijd is niet veraf! Als jullie toelatingsexamens aan de universiteit afleggen en jullie slagen niet, kunnen jullie het opnieuw proberen en hard studeren voor de toets. Maar Mijn dag zal niet zo'n uitstel kennen. Onthoud het! Onthoud het! Ik dring bij jullie aan met deze goede woorden. Het einde van de wereld ontvouwt zich voor jullie ogen, grote rampen komen snel naderbij. Is jullie leven belangrijk, of jullie slapen, eten,

drinken en kleden? De tijd is gekomen om deze dingen af te wegen. Twijfel niet langer en aarzel niet om zeker te zijn!

Hoe ellendig! Hoe armzalig! Hoe blind! Hoe wreed is de mensheid. Jullie negeren daadwerkelijk mijn woord – spreek ik dan tevergeefs tot jullie? Jullie zijn nog steeds zo nalatig, waarom? Waarom is dat? Hebben jullie daar nog niet eerder over nagedacht? Voor wie zeg ik deze dingen? Geloof in mij! Ik ben jullie Redder! Ik ben jullie Almachtige! Wees waakzaam! Wees waakzaam! Tijd die verloren is komt nooit meer terug, onthoud dit! Nergens op aarde kan je een medicijn kopen dat spijt verzacht! Hoe moet ik dan tegen jullie praten? Is mijn woord het niet waard dat jullie het zorgvuldig afwegen en herhaaldelijk overwegen? Jullie gaan zo achteloos om met mijn woorden en zo onverantwoordelijk met jullie leven; hoe zou ik dat kunnen verdragen? Hoe zou ik dat kunnen?

Waarom heeft er al die tijd onder jullie geen behoorlijk kerkelijk leven kunnen ontstaan? Omdat het jullie aan geloof ontbreekt; jullie zijn niet bereid om de prijs te betalen, jullie zijn niet bereid jezelf op te offeren en niet bereid om jullie in te zetten voor Mij. Word wakker, mijn zonen! Geloof in mij, mijn zonen! Mijn geliefden, waarom overwegen jullie niet wat er in mijn hart is?

Hoofdstuk 31

Ik hou van allen die oprecht naar mij verlangen. Als jullie je erop richten om van mij te houden, zal ik jullie zeker uitbundig zegenen. Begrijpen jullie mijn bedoelingen? In mijn huis is er geen verschil tussen een hoge en een lage status.

Iedereen is mijn zoon, ik ben jullie vader, jullie God. Ik ben oppermachtig en uniek. Ik regeer over alles in het heelal!

Je moet mij in mijn huis 'met nederigheid en onopvallendheid dienen'. Deze woorden moeten dienen als je motto. Wees geen blad aan een boom, maar ben de wortel van de boom, en wortel je diep in het leven. Betreed een ware levenservaring, leef met mijn woorden, zoek mij meer bij alles wat je doet, en kom nader tot mij en communiceer met mij. Schenk geen aandacht aan externe zaken, en word niet geregeerd door enig persoon, enige gebeurtenis of ding, maar communiceer alleen met geestelijke mensen over wat ik ben. Begrijp mijn bedoelingen, laat mijn leven door je heen stromen, en leef mijn woorden na en gehoorzaam aan mijn voorschriften.

Span je met al je kracht in voor de zaken die ik je opgedragen heb; span je met alles wat je kunt in om mijn hart tevreden te stellen. Ik ben je kracht en je vreugde ... Ik ben je alles. Streef alleen mij na. Ik ken de echte verlangens van je hart en dat je jezelf waarlijk voor mij inspant, maar je moet weten hoe je jezelf aan mij moet toewijden in mijn huis en hoe je mij tot het einde moet volgen.

De kerk is mijn hart en ik brand van spanning voor de bouw van mijn kerk. Je moet jezelf voor mij inspannen door jezelf op te offeren zonder ook maar de minste terughoudendheid, en door wat aandacht te laten zien voor mijn bedoelingen, zodat mijn hart tevreden zal worden gesteld.

Hoofdstuk 32

Wat is licht? In het verleden beschouwden jullie feitelijk de transformatie van het werk van de Heilige Geest als licht. Er is waarachtig licht te allen tijde en wat ook omvat dat jullie verwerven wat God is door dicht tot mij te naderen en met mij te communiceren; dat jullie inzicht hebben in Gods woorden en Gods wil vatten in Zijn woorden, dat wil zeggen de Geest van Gods woorden voelen en Gods woorden in jullie opnemen terwijl jullie eten en drinken, dat jullie vatten wat Hij is door ervaring en Gods illuminatie ontvangen terwijl jullie met Hem communiceren, en ook dat jullie verlicht worden en nieuwe inzichten hebben in Gods woorden te allen tijde bij het beschouwen en overdenken. Als je Gods woord vatten en nieuw licht voelen, zullen je dan geen kracht hebben in je dienen? Jullie maken je echt veel zorgen in jullie dienst! Dat is omdat jullie de werkelijkheid niet hebben aangeraakt, jullie hebben geen echte ervaring of inzicht. Als je waarlijk inzicht had, zou je dan niet weten hoe te dienen? Wanneer je met sommige kwesties worden geconfronteerd, moet je ze met toewijding ervaren. Als je ook in een gemakkelijke en comfortabele omgeving kunt leven in het licht van Gods aangezicht, dan zul je Gods gezicht elke dag zien. Als je Gods gezicht zag en communiceerde met God, zou je dan geen licht hebben? Jullie gaan niet binnen in de realiteit en jullie zijn altijd aan de buitenkant op zoek, en vervolgens vinden jullie niets en wordt jullie voortgang in het leven vertraagd.

Concentreer je niet op de buitenkant, maar nader gewoon dicht tot God vanbinnen, onderhoud een intiem genoeg contact en probeer en Gods wil te begrijpen; zou je dan geen weg vinden in je dienen? Jullie moeten ijverig opletten en gehoorzamen. Als je alleen alle dingen doet in overeenstemming met mijn woorden en binnengaat op de wegen die ik aanwijs, zou je dan geen pad hebben? Als je het pad vindt om de werkelijkheid binnen te gaan, dan heb je ook het pad

om God te dienen. Het is eenvoudig! Kom meer in Gods aanwezigheid, overdenk Gods woorden meer, en je zal verkrijgen wat je tekortkomt. Je zal ook nieuw inzicht hebben, nieuwe verlichting, en je zal het licht hebben.

Hoofdstuk 33

Mijn koninkrijk heeft diegenen nodig die eerlijk zijn, diegenen die niet hypocriet of bedrieglijk zijn. Zijn de oprechte en eerlijke mensen in de wereld dan populair? Ik ben precies het tegenovergestelde. Ik accepteer dat eerlijke mensen tot mij komen. Ik geniet van dit soort mensen, en ik heb zulke mensen dan ook nodig. Juist dit is mijn rechtvaardigheid. Sommige mensen zijn naïef; ze voelen het werk van de Heilige Geest niet en ze kunnen mijn wil niet bevatten. Zij kunnen de omstandigheden waarin hun gezin en hun omgeving zich bevinden niet duidelijk zien, ze doen dingen blindelings en verliezen veel kansen om genade te verkrijgen. Keer op keer hebben zij spijt van hun daden en als er iets voorvalt, kunnen ze het opnieuw niet duidelijk zien. Soms kunnen ze op God vertrouwen om met moeite een overwinning te behalen, maar als ze achteraf een soortgelijk voorval tegenkomen, steekt die oude ziekte weer de kop op en kunnen ze mijn wil niet bevatten. Maar hier kijk ik niet naar, en ik bewaar jullie overtredingen niet. Ik wil jullie juist redden van dit overspelige land en jullie een kans geven je leven te vernieuwen. Ik heb jullie keer op keer gratie verleend. Echter, nu is de meest cruciale stap. Jullie kunnen niet langer op deze manier verward voorwaarts gaan met hollen en stilstaan. Wanneer zullen jullie dan bij de bestemming aan kunnen komen? Jullie moeten je uiterste best doen om zonder

te stoppen naar de eindstreep te rennen. Houd je niet in op het meest kritieke moment, ga moedig voort, en dan zal jullie een prachtig feest te wachten staan. Doe snel je bruiloftskleding en rechtvaardige gewaden aan en neem deel aan het trouwdiner van Christus. Geniet voor altijd van het genoeg van het gezin! Je zult niet langer depressief zijn, verdrietig en zuchtend als tevoren. Alles uit die tijd zal als rook zijn verdwenen en alleen het herrezen leven van Christus zal macht hebben in jou. In jou zal er een tempel zijn, gezuiverd door reiniging en wassen, en het leven der opstanding dat je hebt verworven zal voor altijd in je zijn!

Hoofdstuk 34

Almachtige God is de almachtige, alles bereikende en volledig ware God! Niet alleen draagt Hij de zeven sterren, draagt Hij de zeven Geesten, heeft Hij zeven ogen, opent Hij de zeven zegels en opent Hij de boekrol, maar belangrijker nog is dat Hij de zeven plagen en de zeven offerschalen toedient en de zeven bliksemschichten opent; lang geleden blies Hij op de zeven bazuinen! Alles wat door Hem is geschapen en volledig gemaakt, zou Hem moeten prijzen en loven en Zijn troon moeten verheerlijken. O, Almachtige God! U bent alles, u hebt alles bereikt, en met u is alles volledig, alles stralend, alles vrijgemaakt, alles vrij, alles sterk en machtig! Niets is verborgen of bedekt, met u worden alle mysteries onthuld. Bovendien oordeelt u over de massa's van uw vijanden, u toont uw majesteit, toont uw verterende vuur, toont uw toorn, en wat nog meer is, u toont uw weergaloze, eeuwigdurende, totaal oneindige glorie! Alle volkeren zouden moeten ontwaken en zonder reserve juichen en zingen, daarmee de lof

bezingend van de almachtige, de alom ware, alom levende, overvloedige, glorieuze en ware God Die van eeuwigheid tot eeuwigheid is. Zijn troon moet voortdurend worden verheven, Zijn heilige naam geprezen en verheerlijkt. Dit is mijn – Gods – eeuwige wil en het zijn de oneindige zegeningen die Hij aan ons openbaart en ons verleent! Wie onder ons erft die niet? Om Gods zegeningen te erven moet men Gods heilige naam verheerlijken en komen aanbidden door de troon te omringen. Al wie voor Hem verschijnen met andere motieven en andere bedoelingen, zullen worden weggesmolten door Zijn verterende vuur. Vandaag is de dag dat Zijn vijanden zullen worden veroordeeld, en zij zullen op deze dag ook sterven. Bovendien is het de dag dat ik, Almachtige God, zal worden geopenbaard en ik glorie en eer zal verwerven. O, alle volkeren! Verrijs snel om Almachtige God te verheerlijken en te verwelkomen Die ons voor eeuwig en altijd goedertierenheid en redding betoont, ons zegeningen verleent, Zijn zonen compleet maakt en met succes Zijn koninkrijk bereikt! Dit is Gods wonderbaarlijke daad! Dit is Gods eeuwige voorbeschikking en regeling, dat Hij Zelf komt om ons te redden, ons compleet te maken en ons de glorie binnen te brengen.

Allen die niet opstaan en getuigen, zijn de voorvaderen van de blinden, de koningen van de onwetendheid en zij zullen de eeuwig onwetenden, de eeuwige dwazen en de eeuwig blinde doden worden. Daarom moeten onze geesten ontwaken! Alle mensen moeten opstaan! Juich, prijs en verheerlijk zonder einde de Koning van glorie, de Vader van genade, de Zoon van verlossing, de weldadige zeven Geesten en Almachtige God Die machtig verterend vuur en rechtvaardig oordeel brengt, Die totaal toereikend, weldadig, almachtig en volledig is. Zijn troon zal voor eeuwig worden verheerlijkt! Alle mensen moeten

zien dat dit Gods wijsheid is, Zijn geweldige manier om redding te brengen, en datgene wat Zijn glorieuze wil bereikt. Als wij niet opstaan en getuigen en het moment gaat voorbij, dan is er geen weg terug meer. Of wij zegeningen of tegenslagen krijgen, wordt in deze huidige fase van onze reis beslist, in overeenstemming met wat wij doen en denken en hoe wij leven op dit moment. Dus hoe moeten jullie handelen? Getuig van God en verheerlijk God altijd, verheerlijk Almachtige God, Christus van de laatste dagen – de eeuwige, unieke, ware God!

Van nu af aan moet je duidelijk zien dat allen die geen getuige zijn van God, die niet getuigen van de unieke, ware God, die twijfels koesteren over Hem, allemaal ziek, dood zijn en degenen zijn die God tarten! Gods woorden zijn al in oeroude tijden bewezen: al wie niet met mij bijeenbrengt, die drijft uiteen, en wie niet met mij is, die is tegen mij; dit is een onveranderlijke waarheid die in steen is uitgehouwen! Wie niet getuigen van God, zijn marionetten van Satan. Die mensen komen om Gods kinderen te storen en te misleiden, om Gods management te onderbreken, en zij dienen over de kling te worden gejaagd! Wie hun goede bedoelingen betoont, vraagt om zijn eigen vernietiging. Je moet horen en geloven wat Gods Geest zegt, het pad van Gods Geest bewandelen en naar de woorden van Gods Geest leven, en zelfs nog meer de troon van de almachtige God voorgoed verheerlijken!

Almachtige God is de God van de zeven Geesten! En dat is Hij ook van de zeven ogen en de zeven sterren; Hij opent de zeven zegels en de boekrol wordt door Hem helemaal geopend! Hij heeft op de zeven bazuinen geblazen, en de zeven offerschalen en zeven plagen zijn in Zijn hand, en kunnen worden

ontketend zodra Hij dat wil. O, de zeven bliksemschichten die altijd verzegeld zijn geweest! De tijd is gekomen om die te openen! Hij die de zeven bliksemschichten zal openen, is al voor onze ogen verschenen!

Almachtige God! Bij u is alles van ketenen ontdaan en vrij, er zijn geen moeilijkheden, en alles verloopt vloeiend! Niets waagt het u te dwarsbomen of te hinderen, eenieder onderwerpt zich aan u. Wie dat niet doen, zullen allemaal sterven!

Almachtige God, God van de zeven ogen! Alles is volmaakt duidelijk, alles is licht en onbedekt, alles wordt geopenbaard en blootgelegd. Bij Hem is alles kristalhelder, en niet alleen God Zelf is zo, maar Zijn zonen zijn ook zo. Niemand, geen voorwerp en geen zaak kan verborgen worden voor Hem en Zijn zonen!

De zeven sterren van Almachtige God zijn helder! De kerk is volmaakt gemaakt door Hem, Hij stelt de boodschappers van Zijn kerk aan en de hele kerk valt onder Zijn voorziening. Hij opent alle zeven zegels, en Hij brengt Zelf Zijn managementplan en Zijn wil tot voltooiing. De boekrol is de geheime spirituele taal van Zijn management en Hij heeft die geopend en geopenbaard!

Alle mensen moeten luisteren naar Zijn zeven weerklinkende bazuinen. Met Hem wordt alles bekendgemaakt en zal nooit meer verborgen worden, en er is geen droefheid meer. Alles wordt onthuld en alles is zegevierend!

De zeven bazuinen van Almachtige God zijn open, glorieus en zegevierende bazuinen! Het zijn ook de bazuinen die over Zijn vijanden oordelen! Te midden van Zijn overwinning, wordt Zijn hoorn verheven! Hij heerst over het hele universum!

Hij heeft de zeven offerschalen met plagen bereid en zij worden met volle kracht losgelaten op Zijn vijanden tot de uiterste limiet, en die zullen worden verslonden door de vlammen van Zijn verterende vuren. Almachtige God toont de kracht van Zijn gezag en Zijn vijanden sterven allen. De laatste zeven bliksemschichten zullen niet langer verzegeld zijn voor Almachtige God, zij zijn helemaal open! Helemaal open! Hij brengt Zijn vijanden ter dood met de zeven bliksemschichten, daarmee stabiliseert Hij de aarde en doet Hij haar dienst betonen aan Hem, waardoor zij nooit meer verwoest zal worden!

Rechtvaardige Almachtige God! Wij verheerlijken u voorgoed! U verdient oneindige lof, oneindige bijval en verheerlijking! Uw zeven bliksemschichten zijn niet alleen voor uw oordeel, maar meer nog voor uw glorie en gezag, om alles compleet te maken!

Alle volkeren vierten voor de troon, loven en verheerlijken de almachtige God, Christus van de laatste dagen! Hun stemmen doen, als door de donder getroffen, het hele universum op zijn grondvesten schudden! Absoluut alle dingen bestaan dankzij Hem en komen op dankzij Hem. Wie waagt het niet alle glorie, eer, gezag, wijsheid, heiligheid, overwinning en openbaringen geheel aan Hem toe te schrijven? Dit is wat Zijn wil heeft bereikt en het is de laatste voltooiing van de opbouw van Zijn management!

Hoofdstuk 35

Zeven donderslagen komen er van de troon, doen het universum schudden, werpen hemel en aarde omver en weerklinken door het uitspansel! Het geluid

snerpt door het oor en mensen kunnen er niet aan ontsnappen noch zich ervoor verstoppen. Donder en bliksem breken los en in een ogenblik veranderen hemel en aarde en belanden mensen op de rand van de dood. Dan wordt de hele kosmos bliksemsnel omgeven door een hevige regenstorm vanuit de hemel! Net zo grondig als een stortbui duldt hij geen smet tot in de verste hoeken van de aarde en spoelt hij alles en iedereen van top tot teen schoon, niets kan ervoor verborgen blijven noch kan ook maar iemand ervoor schuilen. Donderslagen knallen als bliksemflitsen met een kil licht en laten mannen rillen van angst! Het scherpe tweesnijdende zwaard slaat neer op de zonen der rebellie en de vijand wordt geconfronteerd met rampen, zonder een plek om zich te verstoppen. Verdoofd door het woeden van wind en regen, wankelend onder de slagen, vallen ze onmiddellijk dood neer in het stromende water en worden weggespoeld. Er is slechts de dood en geen manier om in leven te blijven. De zeven donderslagen komen van mij en laten mijn intentie zien: de oudste zonen van Egypte neerslaan, de slechteriken straffen en mijn kerken reinigen, zodat iedereen affiniteit met elkaar zal hebben, zich waarachtig zal gedragen en één van hart met mij zal zijn en zodat alle kerken in de kosmos samengevoegd kunnen worden tot één. Dat is mijn doel.

De donder rolt en het geluid van geweeklaag rolt in zijn kielzog. Sommigen worden gewekt uit hun sluimering en, zeer verontrust, zoeken diep in hun ziel en haasten zich terug naar de troon. Ze staken hun ongebreidelde bedriegerijen en ongehoorde daden; voor zulke mensen is het niet te laat om gewekt te worden. Ik kijk toe vanaf de troon. Ik kijk diep in de harten van mensen. Ik red hen die oprecht en vurig naar mij verlangen en ik heb medelijden met hen. Ik zal hen die, meer dan al het andere, mij in hun hart liefhebben, die mijn wil begrijpen en mij

helemaal tot aan het einde van de weg volgen, tot in eeuwigheid redden. Mijn hand zal hen veilig vasthouden, zodat ze niet geconfronteerd worden met dit tafereel en hun niets zal overkomen. Sommigen krijgen bij het zien van dit beeld van bliksemschichten een onuitsprekelijk leed in hun hart en hebben buitengewoon veel berouw. Als ze blijven volharden in dit gedrag, is het voor hen te laat. O, alles en alle dingen! Het zal allemaal gedaan worden. Dat is ook een van de manieren waarop ik red. Ik red degenen die mij liefhebben en sla de slechteriken neer. Ik vestig mijn koninkrijk bestendig en rotsvast op aarde en laat alle naties en alle volkeren, allen in het universum en aan de uiteinden van de aarde, weten dat ik majesteit ben, dat ik laaiend vuur ben, dat ik de God ben die het diepst van ieder mensenhart zoekt. Van nu af aan wordt het oordeel van de grote witte troon publiekelijk geopenbaard aan de menigten en aan alle volkeren wordt aangekondigd dat het oordeel is begonnen! Er is geen twijfel mogelijk dat allen wier woorden niet welgemeend zijn, dat zij die twijfelen en niet zeker durven zijn, zij die hun tijd verdoen, zij die mijn wensen begrijpen, maar niet bereid zijn ze in praktijk te brengen – dat over hen allemaal geoordeeld moet worden. Jullie moeten je eigen intenties en motieven zorgvuldig onderzoeken en je juiste plaats innemen; breng mijn woorden serieus in praktijk, schat jullie levenservaring op waarde en handel niet oppervlakkig enthousiast, maar maak jullie levens volgroeid, volwassen, stabiel en ervaren – alleen dan zullen jullie naar mijn hart zijn.

Ontzeg de hielentappers van Satan en de kwade geesten die dat wat ik opbouw, verstoren en verwoesten iedere kans om dingen in hun eigen voordeel te gebruiken. Ze moeten streng beperkt en beteugeld worden; ze kunnen alleen aangepakt worden met behulp van een scherp zwaard. De ergsten moeten direct

uitgeroeid worden om problemen in de toekomst te voorkomen. En de kerk zal vervolmaakt worden, zonder enige mismaaktheid, en zal gezond zijn, vol vitaliteit en energie. Na het flitsen van de bliksem weerklinken er donderslagen. Jullie moeten niet nalatig zijn en jullie moeten niet opgeven, maar je uiterste best doen om bij te blijven en jullie zullen zeker kunnen zien wat mijn hand doet, wat ik wil winnen, wat ik wil verwerpen, wat ik wil vervolmaken, wat ik wil uitroeien en wat ik wil neerslaan. Dat alles zal zich voor jullie ogen ontfouwen, zodat jullie duidelijk mijn almacht kunnen zien.

Van de troon tot het universum en de uiteinden der aarde weerklinken de zeven donderslagen. Een grote groep mensen zal gered worden en zich onderwerpen voor mijn troon. Terwijl ze dit levenslicht volgen, zoeken mensen naar een weg om te overleven en ze kunnen niet anders dan naar mij komen, om neer te knielen in aanbidding en met hun mond de naam van de almachtige ware God uit te roepen en hun smeekbeden te uiten. Maar bij degenen die mij weerstaan, degenen die hun hart verharden, zal de donder in hun oren weergalmen en ze zullen zonder twijfel moeten sterven. Dat is simpelweg de uiteindelijke uitkomst die hun wacht. Mijn geliefde zonen die triomferen, zullen in Sion blijven en alle volkeren zullen zien wat zij verwerven, en voor jullie zal immense glorie verschijnen. Waarlijk, dit is een grote zegen en het is een lieflijkheid die moeilijk onder woorden te brengen is.

Het rollen van de zeven donderslagen is de redding van hen die mij liefhebben, die naar mij verlangen met oprechte harten. Zij die mij toebehoren en hen die ik heb voorbeschikt en gekozen, kunnen allen komen onder mijn naam. Ze kunnen mijn stem horen, die God is die hen roept. Laat hun aan de uiteinden

van de aarde zien dat ik rechtvaardig ben, dat ik trouw ben, dat ik goedertierenheid ben, dat ik barmhartigheid ben, dat ik majesteit ben, dat ik laaiend vuur ben en dat ik ten slotte genadeloos oordeel ben.

Laat iedereen ter wereld zien dat ik de ware en volledige God Zelf ben. Alle mensen zijn ten volle overtuigd en niemand durft mij nogmaals te weerstaan, over mij te oordelen of mij te lasteren. Anders zullen ze onmiddellijk getroffen worden door vervloekingen en zal hun ramspoed ten deel vallen. Ze zullen slechts huilen en tandenknarsen, ze hebben hun eigen verwoesting teweeg gebracht.

Laat het alle volkeren weten, laat het bekend zijn in het universum en tot de uiteinden der aarde, in elk huis en bij ieder mens: Almachtige God is de ene ware God. Iedereen zal, de een na de ander, op de knieën vallen en mij aanbidden, en zelfs kinderen die net hebben leren praten, zullen uitroepen: "Almachtige God"! De ambtenaren die macht uitoefenen, zullen ook met eigen ogen de ware God voor zich zien verschijnen en ze zullen zich ter aarde werpen in aanbidding, smekend om genade en vergeving, maar dit is werkelijk te laat, want het moment van hun ondergang is gekomen. Ze kunnen slechts afgemaakt worden en veroordeeld worden tot de onpeilbare diepte. Ik zal het hele tijdperk tot een einde brengen en mijn koninkrijk des te meer versterken. Alle naties en volkeren zullen zich aan mij onderwerpen tot in alle eeuwigheid!

Hoofdstuk 36

Almachtige ware God, de Koning gezeten op Zijn troon, beheerst het gehele heelal. Zijn gezicht is naar alle landen en volkeren gewend en alles onder de hemel schittert van Zijn glorie. Al wat leeft in het universum en tot de uithoeken van de aarde zal het zien. In het licht van het gezicht van de ware God hebben de bergen, de rivieren, de meren, de aarde, de zeeën en alle levende wezens de gordijnen opengegooid; ze komen weer tot leven, alsof ze ontwaken uit een droom, als kiemplantjes die opkomen uit de aarde!

O! De enige ware God verschijnt voor de mensen van de wereld. Wie durft Hem met verzet tegemoet te treden? Iedereen beeft van angst. Iedereen is volledig overtuigd en smeekt steeds weer om vergeving. Alle mensen knielen voor Hem en alle monden aanbidden Hem! De continenten en de zeeën, de bergen, de rivieren – alles looft Hem zonder ophouden! De lente komt met haar warme winden die zachte lenteregen brengen. Net als alle mensen, dragen de stromen van rivieren verdriet en geluk met zich mee, ze plengen tranen van schuldgevoel en zelfverwijt. De rivieren, de meren, de branding en de woeste baren zingen, ze loven de heilige naam van de ware God! Hoe helder klinkt het geluid van lofprijzingen! De oude dingen die ooit door Satan waren verdorven, zullen stuk voor stuk worden vernieuwd en veranderd en zullen een geheel nieuw rijk binnengaan ...

Dit is de heilige bazuin die begint te schallen! Luister ernaar. Dat zoete geluid is de uitspraak vanaf de troon die aan alle landen en volkeren bekend maakt dat de tijd is gekomen, dat het definitieve einde is gekomen. Mijn managementplan is afgerond, mijn koninkrijk is openlijk op aarde verschenen. De aardse koninkrijken zijn mijn – Gods – koninkrijk geworden. Mijn zeven bazuinen

klinken vanaf de troon en er zullen zulke wonderbaarlijke dingen gaan gebeuren! Met de kracht van een lawine en de macht van donder en bliksem stromen van alle kanten de mensen uit alle hoeken van de aarde toe. Sommigen komen per boot over de zee, anderen per vliegtuig, sommigen met allerlei verschillende voertuigen, weer anderen te paard. Kijk goed, luister aandachtig: deze ruiters op hun paarden in allerlei kleuren zijn geesten die opgewekt zijn, machtig en schitterend. Ze geven niet om leven of sterven, alsof ze het strijdperk in trekken om slag te leveren. Zoveel mannen, vrouwen en kinderen zullen, onder het gehinnik van paarden en het geschreeuw van mensen die de ware God aanroepen, in een ogenblik onder hun hoeven worden vertrappeld. Sommigen sneuvelen, sommigen kijken de dood in de ogen, sommigen raken verminkt, terwijl er niemand naar hen omkijkt. Ze schreeuwen hysterisch en jammeren van pijn. Opstandige kinderen! Is dit niet jullie definitieve einde?

Ik kijk met vreugde neer op mijn volk dat mijn stem hoort en uit alle naties en landen bij elkaar komt. Alle mensen, bij wie de ware God altijd voorop de tong ligt, loven en dansen onophoudelijk van vreugde! Ze getuigen aan de wereld en het geluid van hun getuigenissen van de ware God is als het geluid van donderende wateren. De mensen zullen zich verdringen om mijn koninkrijk binnen te gaan.

De klanken van mijn zeven bazuinen wekken de mensen die in diepe slaap zijn! Sta snel op, het is nog niet te laat. Denk toch om je leven! Doe je ogen open en kijk hoe laat het is. Wat is er nog om naar te streven? Wat is er nog om aan te denken? En wat is er nog om je aan te hechten? Heb je er soms nooit over nagedacht dat er een verschil in waarde is tussen het verkrijgen van mijn leven en de dingen waar je van houdt en aan gehecht bent? Wees niet langer koppig

en vol capriolen. Deze kans mag je niet laten schieten, dit moment komt niet meer terug! Sta onmiddellijk op, oefen je in het gebruik van je geest, gebruik allerlei gereedschappen om alle plannen en intriges van Satan te doorzien en tegen te houden en van Satan te winnen, zodat je levenservaring zich kan verdiepen en je mijn gezindheid kunt naleven, opdat je leven nog rijper en geoefender mag worden en je altijd in mijn voetsporen kunt volgen. Onverschrokken, zonder zwakte, altijd vooruit, stap voor stap, rechtdoor tot het einde van de weg!

Als de zeven bazuinen weer klinken, is dat het signaal van het oordeel. Het oordeel over de kinderen van de opstand, het oordeel over alle landen en volkeren, en alle naties zullen zich overgeven voor God. Gods glorievolle aangezicht zal zeker verschijnen voor alle naties en volkeren. Iedereen zal volledig overtuigd zijn, en het roepen tot de ware God zal nooit verstommen. De almachtige God wordt nog veel glorieuzer en mijn kinderen zullen delen in mijn glorie en delen in mijn koningschap, oordelen over alle naties en volkeren, de slechte mensen straffen, en redding en genade brengen naar de mensen die mij toebehoren, en het koninkrijk sterken en bestendigen. Door het geschal van de zeven bazuinen wordt een groot aantal mensen gered. Ze keren terug voor mijn aangezicht om neer te knielen en mij te aanbidden met onafgebroken lofprijzingen!

Als de zeven bazuinen nogmaals klinken, is dat het slotstuk van het tijdperk, de bazuinstoot van de overwinning over de duivel Satan, het saluut dat het begin van het openlijk leven in het koninkrijk op aarde aankondigt! Hoe verheven is dit geschal, het weerklinkt om de troon, het doet hemel en aarde beven. Dit is het

teken van de overwinning van mijn managementplan en is het oordeel over Satan; het veroordeelt deze oude wereld geheel ter dood om terug te keren in de bodemloze put! Dit geschiedt betekent dat de poort van genade op het punt staat om gesloten te worden en dat het leven van het koninkrijk op aarde zal beginnen, wat juist en correct is. God redt de mensen die Hem liefhebben. Als zij eenmaal zijn teruggekeerd naar Zijn koninkrijk, zullen de mensen op aarde te maken krijgen met hongersnood en pest, en worden Gods zeven kommen en zeven pandemieën een voor een werkelijkheid. Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden gaan nooit voorbij!

Hoofdstuk 37

Het ontbreekt jullie werkelijk aan geloof in mijn aanwezigheid, en jullie vertrouwen vaak op jezelf om te handelen. “Jullie kunnen niets doen zonder mij!” Toch laten jullie, verdorven mensen, mijn woorden altijd het ene oor in en het andere uit waaien. Het leven vandaag de dag is een leven van woorden; zonder woorden is er geen leven, geen ervaring en – dit spreekt al helemaal voor zich – geen geloof. Het geloof ligt in woorden; alleen door meer van julliezelf in Gods woorden te gieten, kunnen jullie alles hebben. Maak je geen zorgen dat jullie niet zullen opgroeien; het Leven groeit wél, en niet door de zorgen van mensen.

Jullie zijn altijd geneigd ongerust te worden en jullie luisteren niet naar mijn instructies. Jullie willen altijd mijn tempo voorbijstreven. Wat is dit? Het is menselijke ambitie. Jullie moeten duidelijk onderscheiden wat van God en wat van julliezelf komt. In mijn aanwezigheid zal enthousiasme nooit worden

geprezen. Ik wil dat jullie in staat zijn mij tot het einde te volgen en de hele tijd onveranderlijk trouw te zijn. Jullie geloven dat op deze manier handelen toewijding aan God is. Jullie blinde mensen! Waarom komen jullie niet vaker voor mij om te zoeken, maar rommelen jullie in je eentje aan? Jullie moeten het duidelijk zien! De ene die nu werkt, is beslist geen mens, maar is de Heerser over alles, de ene ware God – de Almachtige! Jullie moeten niet nalatig zijn, maar alles wat jullie hebben constant vasthouden, want mijn dag is nabij. Zouden jullie op zo'n moment echt nog altijd niet wakker worden? Hebben jullie het nog niet duidelijk gezien? Jullie gaan nog altijd om met de wereld; jullie kunnen er niet mee breken. Waarom? Houden jullie echt van mij? Zijn jullie in staat je harten bloot te leggen, zodat ik ze kan zien? Zijn jullie in staat mij je hele wezen aan te bieden?

Denk vaker aan mijn woorden en begrijp ze altijd duidelijk. Wees niet verward of halfslachtig. Breng meer tijd door in mijn aanwezigheid, ontvang meer van mijn zuivere woorden en begrijp mijn bedoelingen niet verkeerd. Wat willen jullie verder nog dat ik tegen jullie zeg? De harten van mensen zijn hard; mensen zijn te zwaar beladen met noties. Ze denken altijd dat het genoeg is om alleen maar rond te komen en ze maken van hun leven altijd een grapje. Dwaze kinderen! Het is laat; dit is niet het moment om vertier te zoeken. Jullie moeten je ogen openen en zien hoe laat het is. De zon staat op het punt langs de horizon te komen en de aarde te verlichten. Open jullie ogen en kijk; wees niet achteloos.

Dit is een grote kwestie en toch doen jullie er op zo'n manier lichtvaardig over en gaan jullie er op zo'n manier mee om! Ik ben ongerust, maar er zijn er maar weinigen die rekening houden met mijn hart, die mijn goede vermaningen

kunnen horen en naar mijn raad kunnen luisteren! De missie is zwaar, maar onder jullie zijn er weinigen die de last omwille van mij kunnen delen. Jullie houden nog steeds zo'n houding vol. Hoewel jullie, vergeleken met het verleden, enige vooruitgang hebben geboekt, kunnen jullie niet altijd in deze fase blijven! Mijn voetstappen bewegen zich snel voorwaarts, maar jullie snelheid blijft dezelfde. Hoe kunnen jullie het tegenwoordige licht en mijn stappen bijhouden? Twijfel niet langer. Ik heb telkens weer voor jullie benadrukt: mijn dag zal niet langer worden uitgesteld!

Het tegenwoordige licht kan, omdat het bij het heden hoort, niet worden vergeleken met het vroegere licht en evenmin met het toekomstige licht. Met elke dag die voorbijgaat, worden nieuwe openbaringen en nieuw licht sterker en helderder. Wees niet langer verdwaasd; wees niet langer dwaas; klamp je niet langer vast aan de oude manieren van doen; en talm en verspil mijn tijd niet langer.

Wees waakzaam! Wees waakzaam! Bid meer tot mij en breng meer tijd door in mijn aanwezigheid. Dan zullen jullie beslist alles verkrijgen! Geloof dat door dit te doen, jullie beslist alles zullen verkrijgen!

Hoofdstuk 38

Het is niet dat jouw geloof goed en zuiver is, maar eerder dat mijn werk is wonderbaarlijk! Alles is te danken aan mijn genade. Je mag niet de geringste verdorven gezindheid hebben van zelfzucht of arrogantie, anders zal ik niet aan

jou werken. Je moet heel goed begrijpen dat het niet aan mensen zelf te danken is of ze vallen dan wel sterk overeind staan, maar aan mij. Tegenwoordig zul je, als je deze stap niet duidelijk begrijpt, het koninkrijk beslist niet betreden! Je moet begrijpen dat wat er vandaag gedaan wordt het wonderbaarlijke werk van God is; het heeft niets met de mens te maken. Wat stellen de handelingen van de mens voor? Wanneer ze niet zelfzuchtig, arrogant en trots zijn, onderbreken ze Gods management en vernietigen ze zijn plannen. O, de verdorvenen! Je moet je vandaag op mij beginnen te verlaten; als je dat niet doet, dan zal ik je vandaag vertellen dat je nooit iets zal bereiken! Alles zal vruchteloos zijn en wat je onderneemt zal waardeloos zijn!

Treuzel of aarzel niet; vandaag zal bij ieder van hen die mij liefhebben mijn wonderbaarlijke werk worden uitgevoerd. Ik heb niets aan diegenen die zich niet vernederen, en vandaag gebruik ik alleen diegenen die door en door nederig zijn. Alleen voor wie mij met een eerlijk hart beminnen, op wie anderen neerkijken, degenen die in staat zijn zich volledig voor mij open te stellen, zal ik mij volledig openstellen. Ik zal je mijn bedoelingen laten begrijpen en te allen tijde sta je voor mij en ontvang je mijn zegeningen. Vandaag zal ik diegenen die zich voor mij uitputten, die zich voor mij opofferen en voor mij lasten dragen, nooit oneerlijk behandelen, en zo wordt mijn rechtvaardigheid geopenbaard. Klaag niet over mij; mijn genade volstaat voor jullie. Je kunt net zo goed komen en die genade aannemen zodat je onvergelijkelijke zoetheid moge proeven. Dit zal niet alleen liefde voor mij in je scheppen maar die liefde ook verdiepen.

Mijn werk wordt stap voor stap uitgevoerd, en het is absoluut niet ondoordacht of verwarrend. Om mij te volgen moeten jullie dit ook doen. Kijk

naar mijn houding en leer van mij. Op die manier zul je, als je mijn voetstappen volgt, in de manifestatie van het koninkrijk worden gebracht. Juich met één stem! Mijn zonen! Gods werk zal worden volbracht in jullie als groep mensen. Voelen jullie je niet gezegend?

Het is inderdaad moeilijk te bevatten! Ik heb jullie vandaag hier gebracht opdat jullie mijn wonderbaarlijke werk kunnen zien!

Hoofdstuk 39

Open je ogen en kijk, en je kunt mijn geweldige kracht overal zien! Je kunt overal zeker van mij zijn. Het universum en het uitspansel verspreiden mijn geweldige kracht. De woorden die ik heb gesproken zijn allemaal uitgekomen in de opwarming van de aarde, de klimaatverandering, de afwijkingen van de mens, de maatschappelijke chaos en het bedrog in de harten van de mensen. De zon verbleekt en de maan wordt roder; alles is in de war. Zien jullie dat nog steeds niet?

Hierin wordt de geweldige kracht van God geopenbaard. Het lijkt geen twijfel dat Hij de enige ware God is – de Almachtige – die mensen al zovele jaren najagen! Wie kan eerst spreken en daarna dingen bewerkstelligen? Alleen onze Almachtige God. De waarheid openbaart zich onmiddellijk nadat Hij heeft gesproken. Dan kun je toch niet anders dan zeggen dat Hij de ware God is?

Diep vanbinnen weet ik dat jullie allemaal met mij willen samenwerken en ik geloof dat mijn uitverkorenen, mijn geliefde broeders en zusters, allemaal dit soort ambitie hebben. Maar jullie kunnen gewoonweg niet binnengaan en dit

werkelijk in praktijk brengen, kunnen niet rustig en kalm blijven wanneer jullie tegen de werkelijkheid aanlopen. Jullie slaan helemaal geen acht op Gods bedoelingen, jullie persoonlijke belangen komen op de eerste plaats, het gaat allemaal om jullie. Laat ik jullie wel zeggen: op deze manier worden mijn bedoelingen nooit vervuld. Kind! Geef je hart gewoon volledig aan mij. Wees duidelijk! Ik heb geen behoefte aan je geld of je bezittingen. Ik wil niet dat je overijverig, bedrieglijk of bekrompen voor mij komt om me te dienen. Wees stil en zorg dat je hart zuiver is. Wacht en zoek wanneer problemen zich aandienen, en ik zal je een antwoord geven. Twijfel niet! Waarom geloof je nooit dat mijn woorden waar zijn? Waarom kun je mijn woorden niet geloven? Uitermate koppig en nu nog steeds zo; je bent te onwetend en helemaal niet verlicht! Hoeveel herinneren jullie je van de essentiële waarheid? Hebben jullie deze daadwerkelijk ervaren? Jullie raken in verwarring en handelen roekeloos en overhaast wanneer jullie met te maken krijgen met problemen! Het belangrijkste vandaag is dat je je binnengaat in de geest en meer met me communiceert, op dezelfde manier als waarop jullie eigen hart over een kwesties nadenkt. Begrijpen jullie dat? Dit is wezenlijk! Het uitstellen van het in praktijk brengen is werkelijk een probleem. Schiet op, stel het niet uit! Wie mijn woorden hoort en niet treuzelt, maar ze onmiddellijk in praktijk brengt zal een zeer gezegend mens zijn! Ik zal je dubbel belonen! Maak je geen zorgen! Handel naar wat ik zeg, stel het geen seconde uit! Jullie menselijke opvattingen zijn vaak zo en jullie hebben de neiging dingen uit te stellen – wat vandaag gedaan moet worden, stel je altijd uit tot morgen. Lui en zo klunzig. Woorden schieten hier tekort! Ik overdrijf niet, dit is een feit. Geloof je het niet, neem jezelf en je situatie dan eens zorgvuldig in ogenschouw, en je zult ontdekken dat het werkelijk zo is!

Hoofdstuk 40

Waarom zijn jullie zo traag van begrip? Waarom zijn jullie zo verdoofd? Diverse malen zijn jullie eraan herinnerd en nog zijn jullie niet wakker geschud; dit verontrust mij. Ik kan het waarachtig niet aan om mijn zonen zo te zien. Hoe kan mijn hart dit verdragen? Ach! Ik zal het jullie met mijn eigen hand moeten bijbrengen. Mijn tempo gaat voortdurend sneller. Mijn zonen! Kom snel overeind en werk met mij mee. Wie put zich nu oprecht voor mij uit? Wie is in staat zich volledig in te zetten zonder de minste klacht? Jullie zijn altijd zo verdoofd en dom! Hoevelen zijn in staat rekening te houden met mijn gevoelens, en wie kunnen werkelijk de Geest van mijn woorden bevatten? Het enige wat ik kan doen is gespannen afwachten en hopen; als ik zie dat niets van wat jullie doen mijn hart tevreden kan stellen, wat kan ik dan zeggen? Mijn zonen! Alles wat Vader vandaag doet, is voor mijn zonen. Waarom kunnen mijn zonen mijn hart nooit begrijpen, en waarom maken mijn zonen mij, jullie Vader, altijd ongerust? Wanneer worden mijn zonen eens volwassen, wanneer maken ze mij niet meer ongerust en laten ze me eens ontspannen zijn over hen? Wanneer zullen mijn zonen in staat zijn onafhankelijk te leven, op te staan en de lasten die op de schouders van Vader rusten te verlichten? Ik vergiet slechts in stilte tranen om mijn zonen, en ik stort alles uit voor de voltooiing van Gods managementplan en om mijn zonen, degenen die ik liefheb te redden. Ik heb geen andere keus.

Mijn beloften zijn uitgekomen en manifesteren zich voor jullie ogen. Waarom ontzien jullie mijn hart niet? Waarom? Waarom? Tot nu toe hebben jullie geteld: hoeveel dingen hebben jullie gedaan die mijn hart tevredenstelden, en hoeveel dingen hebben jullie gedaan die de kerk ondersteunden en voedden? Denk hier zorgvuldig over na, wees niet achteloos. Laat geen enkele oprechte situatie los. Je mag je niet alleen op uiterlijk richten en de essentie over het hoofd zien. Te allen tijden moet je onderzoeken of elk van je woorden en daden en alles wat je onderneemt het oordeel heeft ondergaan voor de zetel van Christus, en of je getransformeerd bent in het beeld van een nieuwe persoon – geen imitatie, maar eerder iets wat van diep binnenin tot uiting komt met de expressie van leven. Stel je leven niet uit om te vermijden dat je verliezen lijdt. Haast je en verhelp deze situatie, stel mijn hart tevreden en houd de grondbeginselen van het gedrag voor ogen: doe dingen met rechtvaardigheid en oprechtheid en stel mijn hart tevreden. Wees niet roekeloos. Vergeet je dat niet?

Hoofdstuk 41

Wees niet vervuld van zulke zware twijfels met betrekking tot de problemen die zich in de kerk voordoen. Bij het bouwen van de kerk zijn fouten onvermijdelijk, maar raak niet in paniek wanneer je problemen tegenkomt. Wees liever kalm en bedaard. Heb ik het jullie niet al gezegd? Verschijn vaak voor mij en bid, en ik zal je duidelijk mijn bedoelingen laten zien. De kerk is mijn hart en mijn uiteindelijke doel, dus hoe zou ik de kerk niet kunnen liefhebben? Wees niet bang; wanneer zulke dingen in de kerk gebeuren, gebeuren ze met mijn

toestemming. Ga staan en spreek voor mij. Heb vertrouwen dat alle dingen en zaken door mijn troon zijn toegelaten en mijn bedoelingen in zich dragen. Als je lichtzinnig blijft communiceren, zullen er problemen ontstaan. Heb je nagedacht over de consequenties? Dit is iets waar Satan gebruik van zal maken. Verschijn vaak voor mij. Ik zal het duidelijk zeggen: als je iets gaat doen zonder voor mij te verschijnen, denk dan niet dat je in staat zult zijn om het te volbrengen. Jullie hebben me in deze positie gedwongen.

Wees niet ontmoedigd, wees niet zwak. Ik zal het je duidelijk maken. De weg naar het koninkrijk is niet zo vlak; niets is zo eenvoudig! Jullie willen dat zegeningen makkelijk komen, nietwaar? Iedereen zal tegenwoordig bittere beproevingen moeten doorstaan. Zonder dergelijke beproevingen zal het liefhebbende hart dat jullie voor mij hebben niet sterker worden en zullen jullie geen werkelijke liefde voor mij hebben. Zelfs als deze beproevingen slechts bestaan uit geringe omstandigheden, zal iedereen ze toch moeten doorstaan. Het is alleen zo dat de zwaarte van de beproevingen van persoon tot persoon zal verschillen. Beproevingen zijn een zegening van mij. Hoeveel van jullie verschijnen vaak voor mij en smeken op je knieën om mijn zegeningen? Dwaze kinderen! Jullie denken altijd dat een paar gunstige woorden gelden als mijn zegening, maar jullie herkennen niet dat bitterheid een van mijn zegeningen is. Degenen die in mijn bitterheid delen, zullen zeker in mijn zoetheid delen. Dat is mijn belofte en mijn zegening voor jullie. Aarzel niet om te eten en te drinken en te genieten van mijn woorden. Wanneer de duisternis verdwijnt, zal er licht zijn. Het is het donkerst voor zonsopkomst; daarna wordt de lucht geleidelijk lichter en dan komt de zon op. Wees niet bang of timide. Ik ondersteun nu mijn zonen en oefen mijn macht voor hen uit.

Ontloop jullie verantwoordelijkheid niet steeds als het gaat om kerkzaken. Als jullie de zaak gewetensvol voor mij brengen, zullen jullie een weg vinden. Wanneer zich een klein probleem voordoet, worden jullie bang, raken jullie in paniek en weten jullie niet meer wat jullie moeten doen? Ik heb talloze malen gezegd: "Kom vaak dicht bij mij!" Hebben jullie de dingen die ik jullie vraag om te doen gewetensvol in praktijk gebracht? Hoe vaak hebben jullie nagedacht over mijn woorden? Als jullie dat niet hebben gedaan, hebben jullie geen enkel duidelijk inzicht. Is dat niet jullie eigen schuld? Jullie geven anderen de schuld, maar waarom walgen jullie niet van jezelf? Jullie verpesten dingen en blijven achteraf achteloos en oppervlakkig; jullie moeten acht slaan op mijn woorden.

Wie zich gehoorzaam onderwerpt, zal grote zegeningen ontvangen. In de kerk moeten jullie standvastig zijn in jullie getuigenis van mij en de waarheid naleven; goed is goed en fout is fout. Haal zwart en wit niet door elkaar. Jullie moeten in staat van oorlog zijn met Satan en hem volledig verslaan, zodat hij nooit meer opstaat. Jullie moeten alles geven wat jullie hebben om mijn getuigenis te beschermen. Vergeet niet dat dit het doel van jullie handelingen zal zijn. Maar nu is jullie geloof en jullie vermogen om dingen te onderscheiden gebrekkig en zijn jullie nooit in staat om mijn woorden en mijn bedoelingen te begrijpen. Wees evenwel niet bezorgd; alles voltrekt zich volgens mijn stappen en bezorgdheid leidt alleen maar tot moeilijkheden. Besteed meer tijd voor mijn aangezicht en hecht geen belang aan eten en kleding, die voor het fysieke lichaam zijn. Zoek vaak naar mijn bedoelingen en ik zal je duidelijk laten zien wat ze zijn. Geleidelijk zul je in alles mijn bedoelingen zien, zodat ik elk mens zonder belemmeringen kan binnengaan. Dat zal mijn hart bevredigen en jullie zullen met mij voor eeuwig en altijd zegeningen ontvangen!

Hoofdstuk 42

Groots zijn de daden van Almachtige God! Hoe wonderbaarlijk! Hoe geweldig! De zeven trompetten klinken, de zeven donderslagen gaan uit en de zeven kommen worden uitgeschonken – deze zullen terstond openlijk worden onthuld, en er kan geen twijfel zijn. Gods liefde komt dagelijks tot ons. Alleen Almachtige God kan ons redden; of we tegenspoed meemaken of zegeningen ligt volledig in Zijn handen, en wij mensen kunnen daar op geen enkele manier over beslissen. Zij die zich met heel hun hart opofferen, zullen beslist rijkelijke zegeningen ontvangen, terwijl zij die proberen hun leven te behouden het alleen maar zullen verliezen; alle dingen en alle aangelegenheden liggen in de handen van Almachtige God. Houd je passen niet meer in. Er komt een reusachtige verandering naar de hemel en aarde, waar de mens zich op geen enkele manier voor kan verschuilen. Hij zal geen andere keuze hebben dan weklagen van bittere pijn. Volg het werk dat de Heilige Geest vandaag doet. Je moet er voor jezelf duidelijkheid over hebben tot welke stap Zijn werk is gevorderd, zonder dat anderen je eraan hoeven te herinneren. Keer nu zo vaak je kunt terug in de aanwezigheid van Almachtige God. Vraag Hem om alles. Hij zal je beslist van binnen verlichten en zal je op kritieke momenten beschermen. Wees niet bang! Hij bezit je hele wezen al. Wat heb je te vrezen met Zijn bescherming en Zijn

zorg? Vandaag is de volbrenging van Gods wil nabij, en wie ook maar bang is, kan alleen maar verlies leiden. Wat ik je vertel, is de waarheid. Open je geestelijke ogen: de hemel kan in een ogenblik veranderen, maar wat heb je te vrezen? Met de geringste beweging van Zijn hand worden de hemel en aarde onmiddellijk vernietigd. Wat heeft het dan voor zin voor de mens om te piekeren? Ligt niet alles in de handen van God? Als Hij de hemel en aarde opdraagt te veranderen, dan veranderen ze. Als Hij zegt dat we compleet gemaakt moeten worden, dan zullen we compleet gemaakt worden. De mens hoeft zich geen zorgen te maken, maar moet rustig voortgaan. Niettemin moet je zo veel mogelijk opletten en waakzaam zijn. De Hemel kan in een oogwenk veranderen! Hoe wijd de mens zijn blote ogen ook openspert, hij zal niet veel kunnen zien. Wees nu waakzaam. Gods wil is volbracht, Zijn project is voltooid, Zijn plan is geslaagd en Zijn zonen zijn allemaal bij Zijn troon aangekomen. Samen komen ze om met Almachtige God te oordelen over alle naties en volken. Zij die de kerk hebben vervolgd en Gods zonen kwaad hebben gedaan, zullen streng worden gestraft: dat is zeker! Zij die zich oprecht aan God geven, die zich aan alles houden, zal God zeker tot in alle eeuwigheid liefhebben, zonder ooit te veranderen!

Hoofdstuk 43

Heb ik jullie er niet op gewezen? Wees niet bevreesd, jullie hebben alleen maar niet naar me geluisterd, onnadenkende mensen! Wanneer zullen jullie in staat zijn mijn hart te doorgronden? Elke dag is er nieuwe verlichting, elke dag is er nieuw licht. Hoe vaak hebben jullie het uit jezelf begrepen? Ben ik het zelf niet

die het jullie heeft verteld? Nog altijd zijn jullie passief als insecten die alleen bewegen als ze worden opgepord, terwijl jullie niet in staat zijn het initiatief te nemen om met mij samen te werken en rekening te houden met mijn last. Graag zou ik bij jullie allemaal een levendige en lieve glimlach zien, en een actief en levendig optreden van mijn zonen, maar dat kan ik niet. In plaats daarvan zijn jullie zwak in het hoofd, onnozel en dwaas. Jullie zouden het initiatief moeten nemen tot de zoektocht. Jaag dapper na! Stel gewoon jullie harten open en laat mij in jullie leven. Wees voorzichtig en houd je ogen open! Sommige mensen in de kerk zijn bedriegers; altijd moet je grote nadruk leggen op deze woorden, om te voorkomen dat jullie levens worden aangetast of enig verlies lijden. Wees verzekerd: zolang jullie de moed hebben om voor mij op te komen en voor mij te spreken, zal ik de last van dat alles dragen en jullie kracht geven! Zolang jullie mijn hart tevreden stellen, zal ik jullie altijd mijn glimlach en mijn wil tonen. Zolang jullie een sterke ruggengraat hebben en leven volgens de gezindheid van het mannelijke kind, zal ik jullie steunen en belangrijke posities geven. Wanneer jullie voor mij verschijnen, kom dan dicht bij me. Wees niet bang als je geen woorden vindt. Zolang je maar een hart hebt dat zoekt, zal ik je de woorden geven. Ik heb geen behoefte aan aangenaam klinkende woorden en heb jouw vleierij niet nodig; dat soort dingen haat ik het allermeest. Dit soort personen keur ik het sterkst af. Ze zijn als een splinter in mijn oog, of als een doorn in mijn vlees die moet worden verwijderd. Anders kunnen mijn zonen geen macht voor mij uitoefenen en zullen ze aan verstikkende overheersing worden onderworpen. Waarom ben ik gekomen? Om mijn zonen te steunen en te bemoedigen, zodat de dagen dat ze onderdrukking, pesterijen, harteloosheid en misbruik ondergingen, voor altijd zijn afgelopen!

Wees dapper. Ik zal altijd naast je lopen, met je leven, spreken en handelen. Wees niet bang. Aarzel niet om te spreken. Jullie zijn altijd emotioneel, timide en bang. De mensen die niet van nut zijn voor de opbouw van de kerk moeten worden verwijderd. Dat geldt ook voor de mensen in de kerk die niet in een goede toestand verkeren en die niet naar mijn woorden kunnen handelen, om nog maar te zwijgen over je ongelovige moeder en vader. Dat soort dingen wil ik niet. Ze moeten worden uitgeroeid, geen ervan mag blijven bestaan. Verbreek de banden aan je handen en voeten. Zolang je je eigen bedoelingen onderzoekt en die niet gericht zijn op winst en verlies, noch op roem en rijkdom, noch op persoonlijke relaties, zal ik je vergezellen, je op dingen wijzen en je altijd duidelijke leiding geven.

Mijn zonen! Wat moet ik zeggen? Hoewel ik dit alles zeg, houden jullie nog steeds geen rekening met mijn hart en zijn jullie nog steeds te timide. Waar zijn jullie bang voor? Waarom zijn jullie nog steeds gebonden aan wetten en aan regels? Ik heb jullie bevrijd, maar nog steeds hebben jullie geen vrijheid. Hoe komt dat? Zoek vaker contact met mij, dan zal ik het je vertellen. Stel me niet op de proef. Ik ben echt. Ik huichel niet en alles is echt! Wat ik zeg is waar, en ik kom nooit terug op mijn woord.

Hoofdstuk 44

Ik ben rechtvaardig, ik ben betrouwbaar en ik ben de God die het menselijke hart tot in zijn binnenste onderzoekt! Ik zal onmiddellijk openbaren wie oprecht en wie bedrieglijk is. Jullie hoeven niet bang te worden; alle dingen gebeuren op

mijn tijd. Wie oprecht naar mij verlangt en wie niet oprecht naar mij verlangt – dat zal ik jullie één voor één vertellen. Jullie moeten er gewoon voor zorgen dat jullie eten, drinken en vlak bij mij komen staan wanneer je in mijn aanwezigheid komt, en ik zal mijn werk Zelf uitvoeren. Wees niet te zeer gespitst op snelle resultaten; mijn werk is niet iets wat in een oogwenk kan worden voltooid. Mijn werk bevat mijn stappen en mijn wijsheid; daardoor kan mijn wijsheid worden geopenbaard. Ik zal jullie laten zien wat door mijn handen wordt gedaan – de bestraffing van het kwaad en de beloning van het goede. Ik trek beslist niemand voor. Ik zal jou, die mij oprecht liefheeft, oprecht liefhebben en mijn toorn zal altijd met hen zijn die mij niet oprecht liefhebben, zodat ze zich voor eeuwig herinneren dat ik de ware God ben, de God die het menselijke hart tot in zijn binnenste onderzoekt. Gedraag je voor het oog van de mensen niet op een bepaalde manier, maar achter hun rug om op een andere manier; ik zie duidelijk alles wat je doet. Ook al kun je anderen misschien misleiden, mij kun je niet misleiden. Ik zie alles duidelijk. Je kunt onmogelijk iets verbergen; alles ligt in mijn handen. Denk niet dat je slim bent door je onbeduidende rekensommetjes in jouw voordeel uit te laten komen. Ik zeg je: een mens kan nog zo veel plannen smeden, duizenden of tienduizenden, maar uiteindelijk kan hij niet ontsnappen uit de palm van mijn hand. Alle dingen en alle voorwerpen worden door mijn handen bestuurd, dus laat staan één persoon! Probeer me niet te ontwijken of je te verschuilen, probeer niet te vleien of te verbergen. Kan het zijn dat je nog steeds niet ziet dat mijn glorierijke gelaat, mijn toorn en mijn oordeel publiekelijk zijn geopenbaard? Ik zal in een oogwenk en zonder genade oordelen over iedereen die me niet oprecht wil. Mijn medelijden is ten einde gekomen; er is niets meer van over.

Wees niet meer schijnheilig en maak een einde aan je wilde en roekeloze manieren.

Pas op, mijn zoon; breng meer tijd in mijn aanwezigheid door en ik zal je onder mijn hoede nemen. Vrees niet, haal mijn scherpe tweesnijdende zwaard tevoorschijn en vecht met Satan tot het bittere einde in overeenstemming met mijn wil. Ik zal je beschermen; wees niet bezorgd. Alle verborgen dingen zullen aan het licht komen en worden geopenbaard. Ik ben de Zon die licht voortbrengt en heel de duisternis genadeloos verlicht. Mijn oordeel is in zijn geheel geveld; de kerk is een slagveld. Jullie moeten je allemaal gereedmaken en je hele wezen wijden aan de beslissende eindstrijd; ik zal je zeker beschermen, zodat je voor mij de goede, zegevierende strijd kunt vechten.

Wees voorzichtig, want de harten van mensen zijn tegenwoordig bedrieglijk en onvoorspelbaar en kunnen het vertrouwen van andere mensen niet winnen. Alleen ik ben er helemaal voor jullie. In mij is geen bedrog, dus steun op mij! Mijn zonen zullen zeker zegevieren in de beslissende eindstrijd en Satan zal zeker tevoorschijn komen voor de doodsstrijd. Vrees niet! Ik ben je kracht en ik ben je alles. Blijf niet piekeren over dingen, want je kunt geen aandacht schenken aan zoveel gedachten. Zoals ik eerder heb gezegd, zal ik jullie niet langer meetrekken over het pad, want de tijd dringt te zeer. Ik heb geen tijd meer om jullie er om de haverklap bij te slepen en jullie te waarschuwen – dat is onmogelijk! Bereid jullie nu maar voor op de strijd. Ik neem volledige verantwoordelijkheid voor jou; alle dingen zijn in mijn handen. Dit is een strijd tot de dood en een van de twee partijen zal zeker omkomen. Maar dit moet duidelijk

zijn: ik win altijd en verlies nooit en Satan zal zeker omkomen. Dit is mijn aanpak, mijn werk, mijn wil en mijn plan!

Het is volbracht! Alles is volbracht! Wees niet lafhartig of bevreesd. Ik met jou en jij met mij zullen voor eeuwig en altijd koningen zijn! Mijn woorden, eenmaal uitgesproken, zullen nooit veranderen en gebeurtenissen zullen spoedig over jullie komen. Wees waakzaam! Je moet elke regel zorgvuldig overwegen; blijf niet langer in het vage over mijn woorden. Je moet daarover helder zijn! Vergeet niet om zo veel mogelijk tijd in mijn aanwezigheid door te brengen!

Hoofdstuk 45

Jullie oordelen publiekelijk over je broeders en zusters alsof het niets is. Jullie kunnen waarlijk goed niet van kwaad onderscheiden; jullie kennen geen schaamte! Is dit geen gruwelijk brutaal, roekeloos gedrag? Jullie zijn stuk voor stuk in verwarring en jullie hart is bezwaard; jullie zeulen zoveel bagage mee en er is geen plaats voor mij in jullie. Blinde mensen! Hoe wreed zijn jullie – wanneer komt hier een einde aan?

Keer op keer spreek ik tot jullie vanuit mijn hart en ik geef jullie alles wat ik heb, maar jullie zijn zo gierig en ontberen elk greintje menselijkheid; dit is werkelijk ondoorgroendelijk. Waarom houden jullie vast aan je eigen opvattingen? Waarom kun je niet wat ruimte voor mij in jezelf maken? Hoe zou ik jullie ooit kwaad kunnen doen? Jullie moeten je niet op deze manier blijven gedragen – mijn dag is voorwaar niet meer veraf. Spreek niet achteloos, gedraag je niet roekeloos, vecht niet en veroorzaak geen problemen; wat voor goeds zou dat in

jullie leven kunnen brengen? Ik vertel jullie in alle oprechtheid: al wordt er niet één persoon gered wanneer mijn dag komt, dan zal ik nog steeds de zaken in overeenstemming met mijn plan behandelen. Jullie moeten weten dat ik de almachtige God ben! Geen voorwerp, geen persoon, geen gebeurtenis waagt het mijn stappen voorwaarts te dwarsbomen. Jullie moeten niet denken dat ik geen manier heb om zonder jullie mijn wil uit te voeren. Ik kan jullie vertellen dat als jullie op deze negatieve manier met je eigen leven omgaan, jullie alleen je eigen leven verwoesten en dat ik me daar niet druk over zal maken.

Het werk van de Heilige Geest is tot een bepaald stadium gevorderd en de getuigenis heeft een hoogtepunt bereikt. Dit is de eenvoudige waarheid. Open snel jullie matte ogen, sta niet toe dat mijn nauwgezette inspanningen in jullie voor niets zijn, en laat je niet langer gaan. Jullie verrichten maar wat graag goede daden voor mijn ogen, maar zouden jullie me onder ogen kunnen komen met de acties die jullie ondernemen en het gedrag dat jullie vertonen wanneer ik niet aanwezig ben? Jullie kunnen goed niet van kwaad onderscheiden! Jullie luisteren niet naar mij, jullie doen het ene voor mijn ogen en het andere achter mijn rug. Jullie beseffen nog steeds niet dat ik de God ben die diep in het hart van een mens kijkt. Hoe onwetend!

Later, verderop onderweg, moeten jullie geen trucjes uitvoeren of je overgeven aan misleiding en oneerlijkheid, anders zullen de gevolgen onvoorstelbaar zijn! Jullie begrijpen nog steeds niet wat misleiding en oneerlijkheid zijn. Enige actie en enige gedraging die jullie mij niet kunnen laten zien, die jullie niet naar buiten kunnen brengen, is misleiding en oneerlijkheid. Dat moeten jullie nu begrijpen! Als jullie je in de toekomst aan misleiding en

oneerlijkheid overgeven, doe dan niet net of jullie dat niet begrijpen, want dan doen jullie willens en wetens verkeerde dingen, en zijn jullie zelfs nog schuldiger. Dat zal er alleen maar toe leiden dat jullie zullen branden in het vuur, of erger nog, jezelf zullen ruïneren. Dat moeten jullie begrijpen! Waar jullie vandaag tegenover staan, is de kastijding van de liefde; dit is beslist geen harteloos oordeel. Als jullie dat niet inzien, zijn jullie al te zielig en zijn jullie eenvoudigweg alle hoop voorbij. Als jullie niet bereid zijn de kastijding van de liefde te aanvaarden, dan is het enige wat jullie ten deel kan vallen harteloos oordeel. Wanneer dat gebeurt, klaag dan niet dat ik het jullie niet verteld heb. Ik ben niet degene die zich aan zijn verantwoordelijkheden heeft onttrokken, dat zijn jullie die niet naar mijn woorden hebben geluisterd en mijn woorden niet hebben uitgevoerd. Dat vertel ik jullie nu, opdat ik later niet de schuld zal krijgen.

Hoofdstuk 46

Wanneer je jezelf oprecht voor mij uitput en opoffert zal ik je zeker tot aan het einde toe beschermen. Mijn hand zal je zeker vasthouden zodat je altijd in vrede leeft, altijd blij bent en elke dag beschikt over mijn licht en openbaring. Ik zal zeker mijn zegeningen over je verdubbelen, zodat je zult hebben wat ik heb en zult bezitten wat ik ben. Dat wat binnen in je gegeven is, is je leven, en niemand kan het je afnemen. Zorg dat je niet in moeilijkheden komt of depressief raakt, in mij is slechts vrede en vreugde. Ik houd oprecht van je, jij kind dat oprecht naar mij luistert en mij gehoorzaamt. Hen die ik het meest haat zijn de hypocrieten en ik zal ze zeker wegvagen. Ik zal elke zweem van de wereld uit

mijn huis doen verdwijnen en al deze dingen waarvan ik de aanblik niet kan verdragen elimineren.

In mijn hart weet ik precies wie mij oprecht wil en wie niet. Ze kunnen zich misschien goed vermommen en zich een geraffineerd voorkomen aanmeten, er kan zelfs worden gesteld dat ze de beste acteurs van de wereld zijn, maar ik zie duidelijk alles wat ze in hun harten bewaren. Denk niet dat ik niet weet wat er in je hart is. In werkelijkheid is er niemand die een duidelijker begrip heeft dan ik. Ik weet wat er in je hart is. Je bent bereid je voor God op te offeren, jezelf uit te putten, alleen jij wilt geen vleierij gebruiken om anderen vreugde te schenken. Je moet het duidelijk zien! Het koninkrijk van vandaag is niet gebouwd met behulp van de kracht van de mens, maar zal met succes geheel en al worden gebouwd met behulp van mijn onpeilbare wijsheid en nauwgezette werk. Wie over wijsheid beschikt en in hem bezit wat ik ben, zal een aandeel hebben in de bouw van het koninkrijk. Maak je geen zorgen meer, jullie maken jezelf ziek van de zorgen, zonder rekening te houden met de openbaring of de illuminatie van mijn wil binnen in je. Doe dat niet meer. Communiceer meer met mij over alles om jouw verdere lijden door je eigen acties te voorkomen.

Misschien lijkt het oppervlakkig gezien alsof ik tegenover iedereen lauw ben, maar weet je wat ik van binnen denk? Ik verhef altijd de nederigen en breng hen die verwaand en zelfingenomen zijn ten val. Degenen die mijn wil niet begrijpen, zullen groot verlies lijden. Je moet weten dat dit is wat ik ben, het is mijn gezindheid – niemand kan het veranderen, niemand kan het volledig begrijpen. Je kunt het alleen begrijpen door middel van mijn openbaring, ook jij zou het anders niet volledig begrijpen, wees niet arrogant. Sommige mensen spreken

misschien mooi, maar hun harten zijn mij nooit trouw, ze spreken me in het geheim altijd tegen. Ik zal zulke mensen oordelen.

Concentreer je niet slechts op wat anderen je zeggen wat je moet doen; je zou aandacht moeten schenken aan mijn houding en mijn gedrag. Alleen op deze manier zul je geleidelijk mijn wil gaan begrijpen. Dan zullen je handelingen overeenstemmen met mijn wil en zul je geen fouten maken. Huil niet en wees niet verdrietig. Ik zie duidelijk alles wat je doet, je hele gedrag en alles wat je denkt, en ik ken je oprechte verlangens en wensen. Ik zal je gebruiken. Het is nu een cruciale tijd, de tijd om je te beproeven is gekomen. Heb je het nog steeds niet gezien? Heb je het nog steeds niet waargenomen? Waarom neem ik zo'n houding tegenover je aan? Weet je dat? Ik heb deze dingen aan je geopenbaard en je hebt een beetje inzicht verworven. Maar stop niet – blijf je intrede bewerkstelligen en ik zal je blijven verlichten. Heb je je gerealiseerd dat hoe meer je mij gehoorzaamt en naar mij luistert, hoe lichter je van binnen wordt en hoe meer er in je wordt geopenbaard? En hoe meer kennis je van mij hebt en hoe meer ervaring je ontvangt? Klamp je niet altijd vast aan je eigen opvattingen, want als je dit doet, versper je de stroom van mijn levende water en belemmer je de uitvoering van mijn wil. Je moet weten dat het volledig winnen van één mens geen eenvoudige zaak is. Denk niet gecompliceerd. Volg gewoon en stop met overwegen!

Hoofdstuk 47

Almachtige God van rechtvaardigheid – de Almachtige! In u is helemaal niets verborgen. Elk mysterie vanaf onheuglijke tijden tot de eeuwigheid, nooit door mensen ontdekt, is in u zichtbaar en volstrekt helder. Wij hoeven niet langer te zoeken en te tasten, want tegenwoordig is uw persoon openlijk zichtbaar voor ons. U bent het mysterie dat geopenbaard is, u bent de praktische God Zelf; want in het heden bent u van aangezicht tot aangezicht met ons gekomen en bij het zien van uw persoon zien we elk mysterie van het spirituele rijk. Dat had werkelijk niemand zich kunnen voorstellen! U bent tegenwoordig onder ons, zelfs in ons, zo dicht bij ons; er zijn geen woorden voor! Het innerlijke mysterie is weergaloos!

Almachtige God heeft Zijn managementplan voltooid. Hij is de zegevierende Koning van het universum. Alle dingen en alle zaken liggen in het beheer van Zijn handen. Alle mensen knielen in aanbidding en roepen de naam uit van de ware God – de Almachtige. Door de woorden uit Zijn mond worden alle dingen gedaan. Waarom zijn jullie zo laks en kunnen jullie jezelf er niet oprecht toe zetten met Hem te werken, je nauw bij Hem aan te sluiten en samen met Hem de glorie binnen te gaan? Kan het zijn dat jullie bereid zijn te lijden? Bereid zijn te worden verstoten? Denken jullie dat ik niet weet wie mij oprecht toegewijd is en wie zichzelf oprecht voor mij heeft ingezet? Onwetendheid! Dwazen! Jullie kunnen mijn bedoelingen niet ontwaren, laat staan dat jullie mijn lasten in acht kunnen nemen. Jullie zorgen er altijd voor dat ik me zorgen over jullie maak en voor jullie zwoeg. Wanneer zal er een einde aan komen?

Mij naleven in alle dingen, van mij getuigen in alle dingen – is dat eenvoudigweg een kwestie van jullie mond openen en een paar woorden

aaneenrijgen? Jullie kennen het verschil niet tussen goed en kwaad! Jullie ontberen mij in wat jullie doen en ik ben al helemaal niet aanwezig in jullie dagelijks leven. Ik weet dat jullie het geloof in God geen serieuze zaak vinden, dus dit zijn de vruchten die jullie voortbrengen! Jullie zijn nog altijd niet wakker en als jullie zo doorgaan, zullen jullie mijn naam te schande maken.

Vraag jezelf af: wanneer je spreekt, ben ik dan bij je? Wanneer je eet of je kleedt, is mijn belofte dan aanwezig? Jullie zijn werkelijk ondoordacht! Telkens als jullie problemen niet meteen worden bekritiseerd, tonen jullie je ware gezicht, en niemand van jullie is bereidwillig. Als dat niet het geval was, zouden jullie denken dat jullie groots waren en in bezit van veel dingen binnenin jullie. Weten jullie niet dat het lelijke gelaat van Satan binnenin jullie is en jullie vult? Werk met mij om al deze dingen uit te storten. Laat datgene wat ik ben en heb je vanbinnen volledig innemen; alleen op die manier kun je mij naleven, met meer werkelijkheid van mij getuigen en de reden zijn waarom meer mensen zich voor mijn troon onderwerpen. Jullie moeten weten hoe zwaar de last op jullie schouders is: Christus verheerlijken, Christus aantonen, van Christus getuigen, zodat vele mensen gered worden en mijn koninkrijk stevig en onwankelbaar kan blijven. Ik wijs op dit alles, zodat jullie niet maar aanmodderen zonder het belang van het tegenwoordige werk te begrijpen.

Hulpeloos wanneer jullie voor problemen komen te staan, zoals mieren in een hete koekenpan, in een kringetje rondrennend: dat is jullie gezindheid. Vanbuiten zien jullie eruit als volwassenen, maar jullie innerlijke leven is dat van een kind; het enige wat jullie kunnen, is problemen veroorzaken en mijn last vergroten. Als ik mij met ook maar het geringste niet bezighoud, veroorzaken

jullie problemen. Is dat niet het geval? Wees niet zelfgenoegzaam. Wat ik zeg, is de waarheid. Denk niet altijd dat ik jullie de hele tijd de les lees, alsof ik alleen maar hoogdravende woorden zou gebruiken; dit is jullie werkelijke toestand.

Hoofdstuk 48

Ik maak me zorgen, maar hoeveel van jullie zijn in staat om één van geest en gedachte met mij te zijn? Jullie slaan eenvoudig geen acht op mijn woorden, negeren die volkomen en besteden er geen aandacht aan. In plaats daarvan richtten jullie je op je eigen oppervlakkige zaken. Mijn nauwgezette zorg en inspanningen beschouwen jullie als verspilling. Hebben jullie geen schuldig geweten? Jullie zijn onwetend en het ontbreekt jullie aan redelijkheid. Jullie zijn dwaas en op geen enkele manier in staat om mij tevreden te stellen. Ik zet me volledig voor jullie in – in hoeverre kunnen jullie voor mij zijn? Jullie hebben mijn intentie niet begrepen. Dat is jullie ware blindheid en onvermogen dingen te zien, waardoor ik me altijd zorgen om jullie maak en tijd aan jullie moet besteden. Welnu, hoeveel van jullie tijd willen jullie aan mij besteden en toewijden? Vraag je dat eens meer af.

Heel mijn intentie is op jullie gericht – begrijpen jullie dat wel? Als je het echt begreep, zouden jullie mijn intentie allang hebben doorgrond en rekening houden met de mijn last. Wees niet opnieuw zorgeloos, anders kan de Heilige Geest niet in jullie werken, waardoor jullie geesten zullen sterven en ten prooi zullen vallen aan het dodenrijk. Schrikt dat jullie niet af? Het is niet nodig dat ik jullie er nogmaals aan herinner. Jullie moeten je geweten onderzoeken en je afvragen:

komt het omdat ik te veel medelijden met jullie heb of omdat jullie me te veel verschuldigd zijn? Verwar goed en kwaad niet met elkaar en wees niet verstoken van verstand! Het is nu niet het moment om te vechten om macht en winst of deel te nemen aan intriges. Nu moet je de dingen die zo schadelijk zijn voor het leven snel opzij zetten en proberen om de realiteit binnen te treden. Jullie zijn zo zorgeloos! Jullie slagen er niet in om mijn hart te doorgronden of mijn intentie te doorzien. Er zijn veel dingen die ik niet had moeten hoeven zeggen, maar jullie zijn zulke verwarde mensen en hebben zo weinig begrip, dat ik ze steeds opnieuw moet zeggen. En toch hebben jullie mijn hart nog steeds niet bevredigd.

Als ik jullie één voor één afga, hoeveel van jullie kunnen zich dan echt bekommeren om mijn hart?

Hoofdstuk 49

Om in afstemming te dienen, moet je je op de juiste wijze verbinden en ook levendig en geanimeerd zijn. Daarnaast moet je vitaal zijn, energiek en vol vertrouwen, zodat anderen zich eraan kunnen laven en vervuld raken. Om mij te dienen, moet je dienen zoals ik het bedoel, niet alleen naar mijn hart zijn, maar zo dat het ook aan mijn intenties voldoet, zodat ik tevreden ben met wat ik bereik in jou. Vul je leven met mijn woord, vul je spreken met mijn kracht, dit is wat ik van je vraag. Onthult het mijn gelijkenis, als jij jouw eigen verlangens volgt? Stelt dat mijn hart tevreden? Ben jij iemand die oprecht mijn intenties heeft geobserveerd? Ben jij iemand die echt heeft geprobeerd mijn hart te begrijpen?

Heb jij jezelf daadwerkelijk aan mij opgeofferd? Heb je jezelf echt voor mij gegeven? Heb je mijn woorden overwogen?

Je moet in alle aspecten wijsheid gebruiken en wijsheid gebruiken om mijn perfecte weg te bewandelen. Zij die zich laten leiden door mijn woord zijn het meest wijs van allemaal en zij die zich gedragen in overeenstemming met mijn woord zijn het meest gehoorzaam. Wat ik zeg geldt en jij hoeft geen discussie met mij aan te gaan of te proberen met mij te redeneren. Bij alles wat ik zeg heb ik jou in gedachten (het maakt niet uit of ik streng of mild ben), als jij je focust op gehoorzaamheid is het goed. Dit is de weg van ware wijsheid (en om te voorkomen dat Gods oordeel jou treft). Wees vandaag in mijn huis niet hoffelijk voor mijn aangezicht, terwijl je achter mijn rug om andere dingen zegt. Ik wil dat je praktisch bent, je hoeft geen bloemrijke retoriek te gebruiken. Voor hen die praktisch zijn, is er alles. Voor hen die dit niet zijn, is er niets. Zelfs hun lichaam keert terug naar niet-bestaan, want zonder praktische uitoefening is er slechts leegte; een andere uitleg is er niet.

Ik wil graag dat jullie oprecht zijn in jullie geloof in God en niet lang blijven stilstaan bij wat jullie zouden kunnen winnen of verliezen, en ook niet bij alles wat jullie hebben. Jullie moeten er alleen naar streven jullie voeten te zetten op de ware weg, en wijk voor niemand af en wordt door niemand beheerst. Dit is wat het betekent een pijler van de kerk te zijn, een overwinnaar van het koninkrijk, als jullie anders handelen zijn jullie niet waardig te leven voor mijn aangezicht.

Situaties kunnen verschillen, zo ook de manieren om dicht bij mij te zijn. Sommige mensen zeggen graag aardige woorden en gedragen zich vroom voor mijn aangezicht. Achter de schermen echter zijn ze een complete puinhoop en

mijn woorden zijn totaal afwezig in wat ze doen. Ze zijn walgelijk en ergerlijk: er is geen sprake van dat zij iemand kunnen verheffen of dat zij iets bij kunnen dragen. Jullie zijn niet in staat rekening te houden met mijn hart en dat is alleen omdat jullie niet meer verbondenheid en communicatie met mij kunnen hebben, jullie geven mij altijd zorgen en laten mij hard werken ten behoeve van jullie.

Hoofdstuk 50

Alle kerken en alle heiligen zouden moeten terugdenken aan het verleden en ook moeten kijken naar de toekomst. Hoeveel van jullie handelingen uit het verleden waren adequaat en hoeveel hadden een aandeel in de opbouw van het koninkrijk? Wees geen betweter! Je zou duidelijk je eigen tekortkomingen moeten zien en je eigen omstandigheden moeten begrijpen. Ik weet dat niemand van jullie bereid is om enige inspanning te verrichten of er enige tijd aan te besteden. Daarom zijn jullie niet in staat om iets te bereiken. Jullie verdoen je tijd met eten, drinken en plezier maken. Wanneer een paar van jullie bij elkaar zijn, doen jullie maar wat. Maar jullie besteden geen aandacht aan het communiceren over geestelijke zaken in het leven en schenken ook geen aandacht aan leven geven aan elkaar. Ik kan het niet aanzien als jullie lachen en grappen maken terwijl je praat, en toch zijn jullie zo absurd. Ik heb het vaak gezegd, maar jullie begrijpen de betekenis van wat ik zeg niet – is het niet iets dat zo duidelijk is omdat het vlak voor je neus staat? Ik heb dit soort dingen eerder gezegd, maar jullie zijn nog steeds niet overtuigd en erkennen niet wat ik zeg. Jullie denken dat ik je verkeerd begrijp, denken dat ik iets zeg wat niet echt is. Of is het mogelijk dat dit niet het geval is?

Als je zo nonchalant met mij omgaat, zal ik je opzij zetten. Je durft het gewoon aan om weer nonchalant te zijn! Weer waag je het om gedachteloos en zorgeloos te zijn! Mijn woorden zijn als een vleesmes. Alles wat niet overeenstemt met mijn wil zal door dit mes worden weggesneden en je hoeft niet zoveel aandacht voor je eigen zelfrespect te hebben. Ik snijd je uit, zodat je de juiste vorm krijgt en je schikt naar mijn wil. Begrijp mijn hart niet verkeerd. De enige manier die aanvaardbaar is, is dat je zoveel mogelijk rekening houdt met mijn hart. Als je ook maar een klein beetje aandacht toont, zal ik me niet minachtend van je afwenden. Negeer het niet voortdurend achteloos. Sta toe dat mijn wil voortdurend op jou wordt uitgevoerd.

De menigten van heiligen nemen verschillende posities in, dus natuurlijk hebben ook jullie elk een verschillende functie. Jullie zouden echter alles moeten doen wat in je vermogen ligt om jullie oprecht voor mij uit te putten en het is jullie plicht om alles te doen wat je kunt doen. Jullie moeten daar loyaal in zijn, graag bereid en je moet absoluut niet halfslachtig zijn! Anders zal mijn oordeel altijd op jullie rusten, jullie vlees, geest en ziel zullen het niet kunnen verdragen, en er zal geween en tandengeknars zijn.

Hoofdstuk 51

O! Almachtige God! Amen! In u is alles losgemaakt, alles is vrij, alles is open, alles is geopenbaard, alles is helder, ontdaan van verhulling of verborgenheid. U bent de vleesgeworden Almachtige God. U hebt als koning geheerst. U bent openlijk geopenbaard, u bent geen mysterie meer maar volledig en voor altijd en

altijd geopenbaard! Ik ben waarlijk geheel geopenbaard, ik ben openlijk gearriveerd en ik ben als de zon van de rechtvaardigheid verschenen, want vandaag is niet langer het tijdperk van het verschijnen van de morgenster, niet langer de fase van de verhulling. Mijn werk is als flitsende bliksem, het wordt met verbijsterende snelheid voltooid. Vandaag is mijn werk tot dit stadium gevorderd en wie lanterfant of de kantjes ervan af loopt kan slechts een genadeloos oordeel ontmoeten. Je moet met name duidelijk begrijpen dat ik majesteit en oordeel ben en dat ik niet langer medelijden en liefde ben zoals jullie je voorstellen. Als je dit punt nog steeds niet begrijpt, dan zul je oordeel ontvangen, want dan zul je zelf proeven van datgene wat je niet hebt erkend, anders zul je nog steeds twijfels hebben en niet standvastig durven zijn in je geloof.

Zijn jullie in staat datgene wat ik jullie heb toevertrouwd met toewijding te voltooien? Ik zeg dat het wijsheid vraagt om iets te ondernemen, maar hoeveel dingen hebben jullie ondernomen waarin jullie mijn aansporingen keer op keer hebben overdacht en aan nadere beschouwing hebben onderworpen? Zelfs al begrijpen jullie een enkel woord van mijn aansporingen en denken jullie dat het goed is als jullie het horen, dan nog maken jullie je er vervolgens niet druk meer over. Wanneer jullie het horen, richten jullie het op je eigen werkelijke omstandigheden en verachten jullie jezelf. Maar later geloven jullie dat het iets triviaals is.^[a] Vandaag is het de vraag of je leven wel of niet kan vooruitgaan, en het is geen kwestie van het gezicht dat je naar buiten toe laat zien. Niemand van jullie heeft enige vastberadenheid en jullie zijn niet bereid vastbesloten te zijn, je wenst de prijs niet te betalen, jullie willen geen vluchtige aardse genoegens terzijde schuiven en toch vrezen jullie het verlies van zegeningen uit de hemel, wat is dat voor persoon? Dat is een dwaas! Jullie moeten je niet gekrenkt voelen

– is het niet waar wat ik zeg? Wijst het niet op datgene wat je bij jezelf hebt gedacht? Jullie hebben geen menselijkheid! Jullie hebben niet eens de hoedanigheid van een normaal persoon, en zelfs al is dit zoals het is, dan zien jullie je nog steeds niet als verpauperd, jullie zijn de hele dag door ontspannen en zorgeloos, zelfvoldaan! Jullie weten niet hoe groot jullie eigen tekortkomingen zijn en wat jullie ontberen. Hoe dwaas!

Zien jullie dan niet dat mijn werk al tot zo'n punt is gekomen? Mijn wil is helemaal in jullie, wanneer zullen jullie dan in staat zijn die te vatten, wanneer zullen jullie daar enige aandacht aan besteden? Luiards! Jullie zijn niet bereid de prijs te betalen, niet bereid hard te werken, niet bereid de tijd te nemen, en niet bereid je best ervoor te doen. Laat me je vertellen! Hoe meer je vreest ongemakken te zullen doormaken, hoe minder voordelen je leven zal kennen, hoe meer obstakels je bovendien zult ontmoeten naarmate je leven groeit, en hoe onwaarschijnlijker het wordt dat je leven vooruitgang zal boeken. Ik herinner je er nog eens aan (ik zal het niet nog eens zeggen)! Wie geen verantwoordelijkheid neemt voor zijn eigen leven, zal mij onverschillig laten en die zal ik in de steek laten. Ik ben al begonnen dit toe te passen; heb je dat niet duidelijk gezien? Dit is geen zakelijke transactie en evenmin is het commercie, maar dit is het leven, is dat duidelijk?

Voetnoot:

a. In de oorspronkelijke tekst staat: 'Dan is het iets triviaals.'

Hoofdstuk 52

Ik verrijs als de Zon van rechtvaardigheid en jullie en ik delen samen glorie en goede zegeningen voor eeuwig en altijd! Dit is absoluut waar, en het is al begonnen bij jullie in vervulling te gaan. Want alles wat ik heb beloofd, zal ik voor jullie in vervulling doen gaan; alles wat ik zeg is werkelijkheid en zal niet nietig blijken. Deze goede zegeningen dalen op jullie neer, geen ander kan ze opeisen; ze zijn de vruchten van jullie diensten in eenstemmige samenwerking met mij. Zet jullie religieuze opvattingen opzij; geloof dat mijn woorden waar zijn en twijfel niet! Ik maak geen grapjes met jullie, ik meen wat ik zeg; diegenen die ik zegeningen verleen, zullen die aldus ontvangen; wie ik geen zegeningen verleen, zullen die niet ontvangen; dit wordt door mij bepaald. Wat is aards fortuin? In mijn ogen is dat slechts slijk, nog geen cent waard. Sla daarom aardse geneugten niet te hoog aan; is het genieten van hemelse zegeningen samen met mij niet iets veel betekenisvollers en meer de moeite waard?

Vroeger was de waarheid niet geopenbaard, en was ik nog niet openlijk verschenen; jullie twijfelden aan mij en durfden niet zeker van me te zijn. Nu zijn echter alle dingen geopenbaard, en ik ben verzezen als de Zon van rechtvaardigheid; als jullie nog steeds twijfelen, wat zeggen jullie daar dan op? Toen duisternis de aarde nog bedekte, was het vergeeflijk dat jullie het licht niet konden zien, maar nu heeft de zon alle duistere hoeken verlicht; het verborgene is niet langer verborgen, het verholde is niet langer verhuld; als jullie nog steeds twijfelen, zal ik jullie dat niet makkelijk vergeven! Nu is het tijd om absoluut zeker van mij te zijn, nu is het tijd om bereid te zijn je aan mij te wijden en je voor mij uit te putten. Wie zich ook maar op de geringste manier tegen me verzet, zal

onmiddellijk worden bestookt door de vuren van het oordeel, zonder ook me maar even te bedenken of een ogenblik uitstel. Want dit is de tijd dat het genadeloze oordeel is gekomen; voor diegenen wier geest en hart niet juist zijn, zal er een onmiddellijk oordeel volgen; dit is de ware betekenis van: "Mijn werk is gelijk een bliksemschicht," zoals wordt gezegd.

Het gaat snel vooruit; het kan mensen alleen maar verrassen, het kan mensen alleen maar bang maken, het kan niet langer worden uitgesteld en het kan niet worden tegengehouden. Hoe meer mijn werk wordt uitgevoerd, hoe sneller het vooruitgaat; wie niet waakzaam en voorbereid is, draagt altijd het gevaar mee dat hij terzijde zal worden geschoven; probeer mij nooit meer in je hart op de proef te stellen. Mijn werk is volledig begonnen en breidt zich uit naar de heidense landen en de hele wereld. De vuren van het oordeel zijn meedogenloos en kennen geen genade of liefde voor wie ook. Zij die God trouw zijn en toch verkeerde gedachten en ideeën meedragen, of zelfs maar het geringste verzet bieden, zullen zonder twijfel ook worden geoordeeld. Op wie mijn licht neer schijnt, die zal in het licht leven, in het licht handelen en mij tot aan het eind van de weg dienen. Wie niet in het licht leven, leven in duisternis. Nadat ik ze heb beoordeeld, zal ik een beslissing nemen, afhankelijk van hun houding tegenover hun eigen schuld.

Mijn dag is gekomen, mijn voornoemde dag is nu voor jullie ogen, want jullie dalen samen met mij neer. Ik met jou, jij met mij, wij hebben elkaar in het luchtruim ontmoet en delen de glorie samen. Mijn dag is waarachtig volledig gekomen!

Hoofdstuk 53

Ik ben het begin, en ik ben het einde. Ik ben de opgestane en volmaakte enig ware God. Ik spreek mijn woorden voor jullie, en jullie moeten vast geloven wat ik zeg. Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar er zal geen letter of pennenstreek van wat ik zeg, verloren gaan. Onthoud dit! Onthoud dit! Van wat ik eenmaal gesproken heb, is nog nooit een woord teruggenomen en ieder woord zal vervuld worden. Nu is de tijd gekomen en jullie moeten snel de werkelijkheid binnengaan. Er is niet veel tijd. Ik zal mijn zonen het heerlijke koninkrijk binnenleiden en datgene waarnaar jullie gestreefd en verlangd hebben, zal in vervulling gaan. Mijn zonen! Sta snel op en volg mij! Er is nu al geen tijd meer voor jullie om erover na te denken. Gemiste tijd zal nooit terugkeren, na duisternis is er licht, en de opname is voor jullie ogen. Begrijpen jullie dit? Open jullie ogen! Ontwaak snel! Het is jullie nu niet toegestaan onderling te communiceren met als doel zinloos geklets of om iets te zeggen dat niet in het voordeel is van de bouw van de kerk; wat belangrijk is, is dat de broeders en zusters worden uitgerust met je praktische ervaringen of hoe je voor God geïllumineerd bent en jezelf kent; degene die dit kan bieden, zal een gestalte hebben! Nu kennen sommige mensen geen vrees, en wat ik ook zeg of hoeveel ik me ook zorgen maak, je kent nog steeds geen vrees; je oude ik laat zichzelf niet geraakt worden, zodat je gewoon op deze manier kunt doorgaan! Zie wie het is die verwoest zal worden! Je denkt er altijd aan om de wereld vast te grijpen, te verlangen naar weelde, en een sterke band te voelen met je zonen, dochters en je echtgenoot. Welnu, blijf je maar verbonden voelen! Het is niet zo dat mijn woorden niet tot jullie gericht waren, en dat jullie gewoon kunnen doorgaan zoals jullie wensen! In de nabije

toekomst zullen jullie alles begrijpen, maar het zal al te laat zijn en alles dat jullie wacht is het oordeel.

Hoofdstuk 54

Ik begrijp iedere kerk als de palm van mijn hand. Denk niet dat ik het niet duidelijk zie of dat ik het niet begrijp. Ik begrijp en ken alle verschillende mensen in iedere kerk zelfs nog beter. Ik voel een dringende noodzaak dat ik jou moet trainen. Ik wil er voor zorgen dat jij sneller opgroeit tot volwassenenheid, zodat de dag waarop jij voor mij bruikbaar bent eerder zal komen. Ik wil dat jullie acties vervuld zijn van mijn wijsheid zodat jullie God overal kunnen manifesteren. Op deze manier zal mijn ultieme doel bereikt worden. Mijn zonen! Jullie zouden consideratie moeten tonen voor mijn intenties, vraag me niet jullie hand vast te houden wanneer ik jullie onderricht. Jullie moeten leren een gevoel te krijgen voor mijn intenties en het hart van de zaken te zien. Dat geeft jullie het vermogen met alles om te gaan wat op jullie weg komt, makkelijk en zonder problemen. Misschien zullen jullie ze tijdens jullie training eerst niet begrijpen, maar dan, de tweede keer, de derde keer ... na verloop van tijd zullen jullie achter mijn intenties komen.

Jullie woorden dragen altijd een ondoordringbare kwaliteit met zich mee, en jullie denken bij jezelf dat dit wijsheid is, is het niet? Dan weer ongehoorzaam, dan weer grappen makend, soms met menselijke noties of met jaloezie ... Om het op te sommen, jullie spreken zonder standvastigheid, weten niet hoe jullie leven aan anderen kunnen geven of hoe jullie hun toestanden aan kunnen

voelen, en jullie laten je in met slordige communicatie. Jullie denken is onduidelijk, jullie weten niet wat wijsheid is, wat doortraptheid is. Jullie zijn mentaal gewoon te verward. Jullie beschouwen doortraptheid en bedrog als wijsheid. Is zoiets niet beschamend voor mijn naam? Is dat jegens mij geen blasfemie? Brengt dat geen valse beschuldigingen tegen mij? Dus wat is het doel dat jullie nastreven? Hebben jullie daar wel eens over nagedacht? Hebben jullie daar wel eens een poging toe gedaan? Ik zeg je, mijn bedoelingen bepalen de richting en geven het doel aan waar jullie naar streven, anders zal alles voor niets zijn. Zij die mijn intenties niet kennen, dat zijn zij die niet weten hoe ze moeten nastreven en zij zullen achtergelaten worden, uitgeroeid worden! Het is duidelijk dat mijn intenties ontdekken de eerste les is die jullie moeten leren. Het is de meest urgente van alle taken en die verdraagt geen uitstel! Wacht niet tot ik jullie, stuk voor stuk, de mantel uitveeg! Jullie zijn altijd gevoelloos en warhoofdig. Het is bespottelijk! Ik kan niet geloven dat jullie zo warhoofdig zijn! Jullie geven niets om mijn intenties! Vraag jezelf eens af hoe vaak jullie mijn intenties begrijpen voordat jullie iets doen? Jullie zouden jezelf moeten trainen! Jullie willen dat ik jullie een voor een aanpak, zoiets zal niet gebeuren! Al doende moeten jullie ervaring zien te krijgen en inzicht en wijsheid verwerven. De woorden die uit jullie mond komen zijn goed maar wat is de werkelijke situatie? Wanneer jullie tegenover de realiteit komen te staan zullen jullie niet in staat zijn iets te doen. Wat jullie zeggen komt niet overeen met de realiteit. Ik kan het echt niet verdragen, wat jullie aan het doen zijn. Als ik ernaar kijk, kan ik alleen maar verdrietig worden. Vergeet dit niet! In de toekomst moet je leren achter mijn intenties te komen.

Hoofdstuk 55

De normale menselijkheid waarover wordt gesproken, is niet zo bovennatuurlijk als mensen wel denken. Niettemin kan deze de boeien van alle mensen, gebeurtenissen en voorwerpen en vervolgingen, die vanuit iemands omgeving ontstaan, overstijgen. Die menselijkheid is overal en in iedere omstandigheid in staat mij dicht te naderen en met mij te communiceren. Jullie mensen interpreteren mijn bedoelingen steeds verkeerd. Als ik zeg dat jullie in normale menselijkheid moeten leven, houden jullie jezelf in bedwang en jullie vlees onder controle. Maar je hebt geen aandacht voor nauwkeurig onderzoek in je geest, alleen voor wat je aan de buitenkant moet dragen. Daarbij zie je over het hoofd wat ik binnen in jou openbaar en hoe ik je van binnen beroer. Hoe onachtzaam van jou! Te onachtzaam! Is afmaken wat ik jou heb toevertrouwd mogelijk een grote prestatie? Je bent dwaas! Je let niet op of je wortels diep groeien! “Wees geen blad aan een boom, maar wees de wortel van de boom” – is dat wel echt jouw motto? Onnadenkend! Onachtzaam! Je bent al tevreden zodra je denkt dat je een beetje vooruitgang hebt geboekt. Je geeft zo weinig om mijn wil! Let vanaf nu goed op, wees niet passief en wees niet negatief! Als je mij dient, kom dan dicht bij mij en communiceer vaker met mij. Dit is je enige uitweg. Ik weet dat je jezelf al hebt ontkend, dat je je eigen tekortkomingen kent, en dat je je eigen zwakheden kent. Maar deze zelfkennis alleen is niet goed genoeg. Je moet met mij samenwerken en zodra je mijn bedoelingen begrijpt moet je ze onmiddellijk in praktijk brengen. Dat is de beste manier om te laten zien dat je je betrokken voelt bij mijn last, de beste manier om te gehoorzamen.

Hoe je mij ook behandelt, ik wil mijn wil in jou en in alle heiligen uitvoeren, en ik wil dat mijn wil in het hele land ongehinderd wordt uitgevoerd. Ben je hier terdege van bewust! Dit gaat over mijn bestuurlijke decreten. Ben je zelfs niet een beetje bang? Beef je niet van angst vanwege je eigen daden en gedrag? Er is onder alle heiligen nauwelijks iemand die mijn bedoeling kan aanvoelen. Wil jij niet de uitzonderlijke persoon zijn die helemaal mijn wil in acht neemt? Weet je dat? Op dit moment is mijn dringende voornemen een groep mensen uit te zoeken die helemaal rekening houdt met mijn wil. Wil je niet een van hen zijn? Wil je jezelf niet uitputten voor mij, aan mij opofferen? Je bent niet bereid zelfs maar de minste prijs te betalen, zelfs maar een beetje moeite te doen! Als dat zo blijft, zullen mijn onverdroten inspanningen voor jullie tevergeefs zijn geweest. Nu ik jou hierop heb gewezen, begrijp je nu nog steeds de ernst van de zaak niet?

“Wie zich oprecht voor mij uitput, zal ik zeker uitbundig zegenen.” Je ziet het! Ik heb je dit al meerdere malen verteld, maar toch heb je nog zoveel bedenkingen. Je bent bang voor het milieu van je familie en voor de omgeving van buitenaf. Je weet echt niet wat goed is voor jou! Ik gebruik alleen eerlijke, eenvoudige en open mensen. Je werd graag en blijmoedig door mij gebruikt, maar waarom maak je je dan toch zo'n zorgen? Hebben mijn woorden mogelijk helemaal geen effect op jou? Ik heb gezegd dat ik jou gebruik, toch kun je dat niet standvastig geloven. Altijd twijfel je en ben je bang dat ik je in de steek zal laten. Jouw opvattingen zijn zo verankerd! Als ik zeg dat ik jou gebruik, dan betekent dat dat ik jou gebruik. Waarom twijfel je dan altijd zo? Heb ik soms niet duidelijk genoeg gesproken? Ieder woord dat ik heb gezegd is waar. Er is niet één uitspraak die niet waar is. Mijn zoon! Vertrouw mij. Wees voor mij toegewijd, en ik zal jou zeker toegewijd zijn!

Hoofdstuk 56

Ik ben begonnen straffend op te treden tegen de mensen die kwaad doen, die macht uitoefenen en die Gods zonen vervolgen. Vanaf nu geldt voor de mensen die mij tegenspreken in hun hart: de hand van mijn bestuurlijke decreten zal altijd op hen rusten. Besef dit! Dit is het begin van mijn oordeel, en er zal aan niemand genade worden bewezen en niemand zal worden ontzien, want ik ben de God zonder emotie die gerechtigheid laat geschieden; het zou voor jullie allemaal goed zijn om dit te erkennen.

Het is niet zo dat ik de mensen die kwaad doen wil straffen: het is eerder zo dat vergelding over hen komt door hun eigen kwaad. Niet snel straf ik iemand, en ook behandel ik niemand onrechtvaardig – ik laat gerechtigheid geschieden aan iedereen. Ik heb mijn zonen zeker lief en ik heb zeker een afkeer van de kwaadaardige mensen die mij trotseren; dit is het uitgangspunt van mijn handelingen. Ieder van jullie moet oog hebben voor mijn bestuurlijke decreten. Zo niet, dan zullen jullie geen enkele angst kennen en zullen jullie zorgeloos voor mij staan; dan zullen jullie niet weten wat ik wil vervolmaken, wat ik compleet wil maken, welke winst ik wil boeken of aan wat voor soort personen mijn koninkrijk behoefte heeft.

Dit zijn mijn bestuurlijke decreten:

1. Wie je ook bent: als je mij tegenspreekt in je hart, zul je worden geoordeeld.

2. Wat de mensen betreft die ik heb verkozen: ze zullen onmiddellijk worden gedisciplineerd als ze er verkeerde ideeën op nahouden.

3. Ik zal de mensen die niet in mij geloven aan één kant plaatsen. Ik zal hen zorgeloos laten spreken en handelen tot het einde toe; dan zal ik hen grondig straffen en hen ervan langs geven.

4. Wat de mensen betreft die in mij geloven: ik zal op hen letten en hen voortdurend beschermen. Voortdurend zal ik hen van leven voorzien, waarbij ik gebruik maak van de weg van de redding. Deze mensen zullen mijn liefde bezitten en zeker niet ten val komen of verdwaald raken. Elke zwakte die ze hebben zal tijdelijk zijn; ik zal die zeker niet gedenken.

5. Wat de mensen betreft die lijken te geloven maar dat niet echt doen (oftewel de mensen die wel geloven dat er een God is, maar die niet naar Christus zoeken, maar ook geen weerstand bieden): dergelijke mensen zijn het meest beklagenswaardig, en dat zal ik hun door mijn daden duidelijk laten zien. Door mijn daden zal ik dergelijke mensen redden en hen terugbrengen.

6. De eerstgeboren zonen die de eersten waren om mijn naam te aanvaarden, zullen gezegend zijn! Ik zal jullie zeker de beste zegeningen toekennen, en jullie zullen een vreugde voelen die jullie hart tevreden stelt; niemand zal dat durven verhinderen. Alles is voor jullie geheel in gereedheid gebracht, want dit is mijn bestuurlijke decreet.

Jullie zouden in alle opzichten moeten kunnen zien wat mijn hand doet en welke gedachten ik koester in mijn hart – zijn die niet allemaal voor jullie? Wie van jullie is er voor mij? Hebben jullie de gedachten in je hart en de woorden die jullie spreken onderzocht? Hebben jullie deze bewust onder ogen gezien?

Warhoofden! Losbandige lieden! De beperkingen die de Heilige Geest oplegt, aanvaarden jullie niet! Mijn stem heb ik steeds opnieuw in je laten klinken, maar er is geen enkele reactie gekomen. Wees niet langer stompzinnig! Het is je taak om mijn wil te begrijpen, en bovendien is dit het pad dat je moet inslaan. Je bent helemaal in de war, je hebt geen inzicht, en je ziet niet duidelijk wat ik in je wens te bewerkstelligen en van je wens te verkrijgen! Om mijn wil te begrijpen moet je eerst dichterbij mij komen en meer met mij communiceren. Je zegt steeds dat je niet in staat bent mijn wil te begrijpen; je bent al vol van je eigen zaken, hoe kan ik dan aan jou werken? Je komt niet uit eigen initiatief voor mij staan, maar wacht slechts passief af. Wanneer ik zeg dat je een worm bent, voel je je niettemin te kort gedaan en aanvaard je dat niet. Ditmaal moet je opstaan en met mij samenwerken! Wees niet negatief! Want daardoor krijgt je leven een terugslag. Proactief zijn bezorgt jou voordelen, niet aan anderen – heb je dat nog steeds niet ingezien en begrepen? Mijn wil wordt voortdurend in jou geopenbaard – heb je dat niet in de gaten? Waarom heb je daar nooit aandacht aan besteed? En waarom ben je nooit in staat geweest mijn wil te begrijpen? Brengt het je geen voordeel als je mijn wil begrijpt?

Ik hoop dat je achting zult hebben voor mijn wil, in alle opzichten; dan heb ik in jou een weg om te gaan en een huis om te rusten. Werk mij niet langer tegen, want dat is al te wreed! Je hebt geen begrip voor mijn woorden en je reageert er helemaal niet op. Kijk in wat voor tijd we leven – afwachten is niet meer mogelijk! Als je mijn voetstappen niet van nabij volgt, zal het te laat zijn; laat staan dat er een manier zal zijn waarop je dit kunt goedmaken!

Hoofdstuk 57

Heb je elk van je gedachten en ideeën en elk van je handelingen onderzocht? Is het duidelijk voor je welke van deze overeenkomen met mijn wil en welke niet? Jij hebt hier het onderscheidingsvermogen niet voor! Waarom ben je niet voor mij verschenen? Is het omdat ik het je niet zal zeggen, of is er een andere reden? Dat zou je wel moeten weten! Je moet weten dat zij die achteloos zijn mijn wil niet kunnen bevatten en geen grootse illuminatie of openbaring zullen ontvangen.

Heb je de redenen ontdekt waarom de kerk geen geestelijk voedsel ontvangt en waarom er gebrek is aan oprechte communicatie? Weet je hoeveel factoren die hiertoe hebben geleid met jou te maken hebben? Ik heb je onderricht om leven te geven en mijn stem te laten horen. Heb je dat gedaan? Kun jij verantwoording nemen voor het vertragen van de voortgang van je broeders en zusters in hun leven? Wanneer je problemen tegenkomt ben je eerder radeloos dan kalm en beheerst. Je bent echt onwetend! Mijn stem moet bij de heiligen worden gehoord. Onderdruk het werk van de Heilige Geest niet en bezorg mij geen vertraging van tijd; deze dingen doen niemand goed. Ik wil dat je je volledig aan mij wijdt, in lichaam en in geest, zodat je mijn gedachten en belangen zult delen, en zodat alles wat jij doet ten bate zal zijn van het huidige koninkrijk en mijn management en niet voor jezelf. Alleen zo kun je mijn hart tevredenstellen.

Dat wat ik heb gedaan is niet zonder bewijs. Waarom heb je mij niet nagevolgd? Waarom heb je geen bewijs gezocht voor wat je doet? Wat wil je dat ik verder nog tegen je zeg? Ik heb je bij de hand genomen om je te onderwijzen, maar je was niet in staat om te leren – je bent zo hardleers! Zou je helemaal

opnieuw willen beginnen? Wees niet ontmoedigd. Je moet jezelf nogmaals bij elkaar rapen en jezelf volledig toewijden namens de gedeelde hoop en wensen van de heiligen. Vergeet deze woorden niet: “Ik zal hen die zich oprecht voor mij inzetten zeker overvloedig zegenen.”

Wat je ook doet, doe het op een ordelijke manier en niet willekeurig. Durf je werkelijk te zeggen dat je de gesteldheid van de heiligen kent als je eigen broekzak? Dat betekent dat je onvoldoende wijsheid hebt, dat je deze zaak helemaal niet serieus hebt genomen en dat je er nog geen tijd aan hebt besteed. Als je er werkelijk al je tijd aan kon besteden, moest je eens zien hoe je innerlijke gesteldheid zou zijn. Je probeert geen subjectieve pogingen te doen, je zoekt alleen naar objectieve redenen en je toont geen greintje aandacht voor mijn wil en dat heeft me veel pijn gedaan! Ga niet zo verder! Is het mogelijk dat je de zegeningen die ik je heb gegeven niet accepteert?

O, God! Uw kind staat bij u in de schuld. Ik heb uw werk niet serieus genomen, geen aandacht geschonken aan uw wil en ik heb ook uw vermaningen niet gevolgd. Uw kind wil dat allemaal veranderen. Verlaat mij niet en zet uw werk in en via mij voort. O, God! Laat uw kind niet over aan zichzelf, maar begeleid me elk moment. O, God! Als uw kind weet ik dat u van mij houdt, maar ik kan uw wil niet bevatten. Ik weet niet hoe ik aandacht moet tonen voor uw last en ik weet niet hoe ik moet volbrengen wat u mij hebt toevertrouwd. En ik weet nog minder hoe ik de kerk moet leiden. U weet dat ik over deze dingen treurig en verontrust ben. O, God! Geef me te allen tijde leiding. Nu voel ik pas hoe zeer ik tekort schiet, veel te veel! Ik kan het gewoon niet beschrijven. Toon in uw almacht genade voor uw kind en ondersteun uw kind te allen tijde. Zorg dat uw

kind zich helemaal voor u neerbuigt, niet meer zelf eigen keuzes maakt en geen eigen gedachten of ideeën meer laat gelden. O, God! U weet dat uw kind alles wil doen en dat alles helemaal voor u en voor het huidige koninkrijk is. U weet wat ik op dit moment denk en doe. O, God! Onderzoek mij. Alles wat ik vraag is dat u naast me loopt en me altijd in mijn leven begeleidt, zodat uw kracht in mijn handelingen doorwerkt.

Hoofdstuk 58

Als je mijn bedoelingen begrijpt, zul je in staat zijn aandacht te hebben voor mijn last en kun je licht en openbaring, bevrijding en vrijheid verwerven en zo mijn hart tevreden stellen en toestaan dat mijn wil voor jou wordt uitgevoerd, alle heiligen gesticht worden en mijn koninkrijk op aarde stevig en stabiel wordt. Waar het nu om draait, is dat je mijn bedoeling begrijpt, dat is het pad dat jullie moeten betreden, sterker nog, het is de plicht die door ieder persoon moet worden vervuld.

Mijn woord is een goed geneesmiddel dat allerlei soorten ziekten geneest. Zolang je bereid bent voor mij te verschijnen, zal ik je genezen en je de aanwezigheid van mijn almacht laten zien, mijn wonderbaarlijke daden laten zien, mijn rechtvaardigheid en majesteit, sterker nog, jullie eigen verdorvenheid en jullie eigen zwakheden laten zien. Elke aandoening binnen in jou begrijp ik volledig; jij doet altijd dingen in je hart en toont die niet aan de buitenkant. Zelfs nog beter weet ik echt elk afzonderlijk ding wat je doet. Maar je moet weten

welke zaken ik prijs en welke ik niet prijs; je moet duidelijk onderscheid maken tussen die twee en je moet hier niet achteloos mee omgaan.

Jij bewijst alleen maar lippendienst door te zeggen: “We moeten rekening houden met Gods last.” Maar wanneer je met de feiten wordt geconfronteerd, schenk je er geen aandacht aan, al weet je duidelijk wel wat Gods last is. Je bent uitzonderlijk verward, tot op zekere hoogte dom en erger nog, door en door onwetend. Dat verklaart waarom mensen zo moeilijk zijn om mee om te gaan en alles wat ze doen is mooi klinkende lippendienst bewijzen en dingen zeggen als: “Ik begrijp Gods bedoeling gewoon niet, maar als dat wel het geval is, zal ik er beslist naar handelen.” Is dat niet hoe jullie er werkelijk aan toe zijn? Al kennen jullie allemaal Gods bedoeling en weten jullie wat de oorzaak van je ziekte is, waar het om draait is dat jullie niet bereid zijn het te beoefenen; dit is de grootste moeilijkheid. Als je dit niet onmiddellijk oplost, zal dat de grootste belemmering zijn voor je eigen leven.

Hoofdstuk 59

Zoek mijn wil meer in de omgeving waarin je je bevindt en je zult mijn goedkeuring zeker verkrijgen. Zolang je bereid bent om op zoek te gaan en mij in je hart blijft vereren, zal ik je alles schenken waar het jou aan ontbreekt. De kerk begint nu aan een formele oefenperiode en alle dingen komen op het juiste spoor. De dingen zijn niet langer zoals ze waren toen het een voorproefje was van wat

er komen ging. Jullie moeten niet langer verward zijn of zonder onderscheidingsvermogen. Waarom eis ik dat jullie in alles de werkelijkheid betreden? Heb je dit echt ondervonden? Kunnen jullie mij werkelijk tevreden stellen in datgene wat ik van jullie verlang, net zoals ik jullie tevreden stel? Wees niet bedrieglijk! Het is niets anders dan mijn tolerantie voor jullie, keer op keer, en toch zijn jullie herhaaldelijk niet in staat om te onderscheiden wat goed is voor jullie, en tonen jullie gebrek aan waardering!

Mijn rechtvaardigheid, mijn majesteit, mijn oordeel en mijn liefde – al deze dingen die zijn wat ik heb en wat ik ben – heb je ze werkelijk geproefd? Je bent werkelijk zo onnadenkend en je neemt mijn wil niet waar. Keer op keer heb ik jullie gezegd dat de feestmalen die ik bereid, door jullie zelf geproefd moeten worden, maar keer op keer doen jullie ze teniet en kunnen jullie geen goede van een slechte omgeving onderscheiden. Welke van deze omgevingen zijn door jullie zelf geschapen? En welke zijn door mijn handen ingericht? Je hoeft jezelf niet te verdedigen! Ik zie alles heel duidelijk – jullie zijn er gewoon niet naar op zoek gegaan. Wat kan ik nog meer zeggen?

Ik zal iedereen die mijn wil waarneemt voortdurend tevreden stellen en ik zal niet toestaan dat zij lijden of dat hun iets overkomt. Het belangrijkste is nu dat jullie in staat zijn om actie te ondernemen in overeenstemming met mijn wil, en zij die dat doen zullen zeker mijn zegen ontvangen en onder mijn bescherming staan. Wie van jullie kan zich werkelijk volledig uitputten voor mij en zichzelf volledig opofferen aan mij? Jullie zijn allemaal halfslachtig, jullie gedachten gaan steeds maar rond, denkend aan thuis, aan de buitenwereld, aan voedsel en kleding. Ondanks het feit dat je voor mij staat en dingen voor mij doet, denk je in

je hart nog steeds aan je vrouw, je kinderen en je ouders thuis. Zijn die allemaal jouw eigendom? Waarom leg je ze niet in mijn handen? Geloof je niet genoeg in mij? Of ben je soms bang dat ik ongepaste regelingen voor jou zal treffen? Waarom maak je je altijd zorgen over je vleselijke familie? Je hunkert altijd naar je geliefden! Neem ik een bepaalde plek in in jouw hart? En nog altijd praat je erover mij heerschappij te geven in jou en jouw hele wezen in te laten nemen – allemaal bedrieglijke leugens! Hoeveel van jullie zijn met heel je hart voor de kerk? En wie van jullie denkt niet aan zichzelf, maar is voor het koninkrijk van vandaag? Denk hier heel goed over na.

Jullie hebben in zo'n sterke mate druk op mij uitgeoefend, dat ik alleen mijn handen kan gebruiken om jullie aan te sporen; ik zal jullie niet langer overreden. Dat komt omdat ik een wijze God ben, en ik behandel verschillende mensen op verschillende manieren, afhankelijk van hoe trouw jullie aan mij zijn. Ik ben de almachtige God – wie durft mijn stappen voorwaarts te belemmeren? Een ieder die ontrouw aan mij durft te zijn, op hen zal voortaan stellig steeds de hand van mijn bestuurlijke decreten neerkomen, zodat zij mijn almachtigheid zullen kennen. Wat ik verlang is niet een groot aantal mensen, maar een select groepje. Degene die ontrouw of oneerlijk is, die zich bezighoudt met vals gedrag en bedrog, zal ik verzaken en straffen. Denk niet langer dat ik genadig ben of dat ik liefdevol en vriendelijk ben; daarmee geef je alleen maar toe aan jezelf. Ik weet dat hoe meer ik aan jou toegeef, hoe negatiever en passiever je wordt, en dat je niet meer bereid bent om jezelf over te geven. Als mensen zo moeilijk zijn, kan ik ze alleen maar aansporen en ze steeds maar meeslepen. Weet dit dan! Van nu af aan ben ik de God die oordeelt; ik ben niet langer de genadige, vriendelijke en liefdevolle God die de mens zich verbeeldt!

Hoofdstuk 60

Leven te laten groeien is geen gemakkelijk iets. Het vereist een proces en bovendien dat jullie in staat zijn om de prijs te betalen, dat je met mij in volledige overeenstemming samenwerkt, waardoor je mijn lof zal krijgen. Hemel en aarde en alle dingen zijn gevestigd en compleet gemaakt, door de woorden die ik uit en met mij kan alles bereikt worden. Mijn enige wens is dat jullie snel opgroeien, de last van mijn schouders nemen en het op je neemt als je eigen. Doe namens mij mijn werk, want dat zal mijn hart tevreden stellen. Welke zoon zou de last van zijn vader niet over willen nemen? Welke vader zou niet dag en nacht voor zijn zoon zwoegen? Maar jullie begrijpen mijn wil niet, houden geen rekening met mijn lasten, mijn woorden dragen geen gewicht bij jullie en jullie handelen niet overeenkomstig mijn woorden. Jullie zijn altijd je eigen baas. Hoe egoïstisch! Jullie denken alleen maar aan jezelf!

Begrijp je mijn wil niet, of doe je alleen maar alsof? Waarom gedraag je je altijd zo baldadig? Zegt je geweten dat je, door zo te doen, jegens mij juist handelt? Als je de oorzaak van de ziekte gevonden hebt, waarom communiceer je dan niet met mij om genezen te worden? Ik zeg je: vanaf deze dag zullen jullie geen ziektes meer in je lijf meedragen. Als ooit een lichaamsdeel van jullie zich niet lekker voelt, maak je niet druk te zoeken naar een oorzaak buiten jezelf. Kom in plaats daarvan bij mij, en probeer mijn intenties te kennen. Zul je dit onthouden? Dit is mijn belofte: vanaf deze dag zul je geheel weglopen van je fysieke lichaam en de spirituele wereld ingaan, wat wil zeggen dat jullie lichaam

niet langer de last van ziekte met zich meedraagt. Zijn jullie daar blij mee? Voelen jullie vreugde? Dit is mijn belofte, en daar nog bovenop, datgene waar jullie al zo lang op gehoopt hebben. Voor jullie gezegenden is dit vandaag bereikt. Hoe prachtig en ondoorgrondelijk!

Mijn werk gaat dag en nacht door, van moment tot moment, het stopt nooit. Dit komt omdat het mijn vurige wens is jullie naar mijn eigen hart te smeden, en dat binnenkort mijn hart getroost zal worden door jullie. Mijn zonen! Het is tijd voor jullie om deel te hebben aan mijn zegeningen van goedheid! In het verleden hebben jullie om mijn naam geleden, maar nu zijn jullie dagen van beproevingen voorbij. Als iemand zelfs maar een haar op de hoofden van mijn zonen durft te krenken, dan zou ik hun niet makkelijk vergeven en zouden zij ook nooit meer op kunnen staan. Dit is mijn bestuurlijk decreet en ieder die het overtreedt doet dit op eigen risico. Mijn zonen! Geniet naar hartenlust! Zing en roep het uit in vreugde! Jullie zullen niet langer gepest en verdrukt worden of vervolgd worden. Jullie moeten niet langer bevreesd zijn over jullie geloof in mij; jullie moeten jullie geloof openlijk verkondigen. Roep mijn heilige naam zo luid uit, dat daardoor het universum en de uiteinden van de aarde op hun grondvesten schudden. Laat het ze zien, zij op wie neergekeken werd, die door hen verwoest en gemarteld werden, zij staan vandaag boven hen en regeren hen en spreken zelfs recht over hen uit.

Jullie zouden je alleen maar bezig moeten houden met je intrede en ik zal nog betere zegeningen over jullie uitstorten, zodat jullie ervan mogen genieten. En deze zegeningen zullen jullie in staat stellen om hun onvergelijkbare zoetheid

te proeven, intens hun eindeloze mysterie te voelen en dat ze te diepzinnig zijn om te kunnen bevatten!

Hoofdstuk 61

Wanneer je je eigen toestand kent, bewerkstellig je mijn wil. In feite is mijn wil niet moeilijk te begrijpen. Je hebt in het verleden alleen nooit gezocht op een manier die overeenstemt met mijn intentie. Ik wil jouw menselijke noties of menselijke gedachten niet, en evenmin jouw geld of bezittingen. Wat ik wil is jouw hart, snap je? Dat is mijn wil, en sterker nog: dat is wat ik wil bemachtigen. Mensen gebruiken altijd hun eigen opvattingen om over mij te oordelen, ze wegen mijn gestalte met hun eigen maatstaven. Dat is het moeilijkste aspect van het omgaan met de mens en het is wat ik het meest verfoei en verafschuw, zie je? Omdat dit Satans zichtbaarste gezindheid is. En jullie zijn klein van gestalte, dus trappen jullie snel in Satans sluwe gekonkel. Jullie zijn gewoon niet in staat om die te herkennen! Ik heb jullie vaak gezegd om altijd, en in alle opzichten, op je hoede te zijn niet door Satan misleid te worden. Maar jullie luisteren niet, jullie leggen wat ik zeg vrolijk naast je neer en daardoor lijdt je uiteindelijk verliezen in je leven en komt berouw te laat. Hoe dan ook, het is toch goed voor je om deze les te leren voor jouw toekomstige zoektocht? Ik zeg het je: als je gemakkelijk in negativiteit verval, zul je verlies gaan lijden in je leven, en het zullen uiterst zware verliezen zijn. Als je dit weet, moet je daarop alert zijn, nietwaar?

Mensen zijn ongeduldig, ze willen snelle resultaten en zien alleen wat recht voor hun neus gebeurt. Als ik zeg dat ik begonnen ben om de machthebbers te

straffen, worden jullie zelfs nog ongeduriger en vragen jullie: “Waarom zijn die mensen nog steeds aan de macht? Heeft God loze woorden gesproken?” De mens zit zo verankerd in zijn opvattingen! Jullie begrijpen de betekenis van mijn woorden niet. De mensen die ik straf zijn de kwaadwilligen, zij die mij trotseren, zij die mij niet kennen. Ik negeer de mensen die alleen in mij geloven, maar die niet op zoek zijn naar de waarheid. Jullie zijn zo onwetend! Jullie hebben helemaal niets begrepen van wat ik heb gezegd! Desondanks geven jullie jezelf een schouderklopje en denken jullie dat je volwassener geworden bent, dat je inzicht hebt en dat jullie in staat zijn te bevatten wat mijn wil is. Vaak zeg ik dat alle dingen en alle zaken Christus ten dienste staan, maar begrijp je die woorden werkelijk? Weet je echt wat die betekenen? Ik heb al eerder gezegd dat ik iemand niet zomaar bestraf. Iedere mens in de universum-wereld volgt mijn eigen ordeningen: zij die mijn bestraffingen ondergaan, zij die Christus ten dienste staan (hen zal ik niet redden), zij die door mij verkozen zijn, en zij die door mij gekozen zijn, maar later geëlimineerd zullen worden; ik hou ze allemaal in mijn handen, om van jou nog maar te zwijgen, jou – wie ik verkozen heb – en wie ik nog beter begrijp. De dingen die ik in deze fase doe en de dingen die ik doe in de volgende fase, verlopen allemaal volgens mijn wijze plannen. Jij hoeft op voorhand helemaal niets voor me te regelen; je hoeft alleen maar te wachten op het genot! Dit is iets wat je verdient! Ik heers over de dingen die van mij zijn. Wie klaagt of wie een andere mening over mij durft te hebben, ontzie ik niet snel. Tegenwoordig ontsteek ik vaak in woede, nu het programma van bestuurlijke decreten dat ik opgesteld heb tot deze fase gevorderd is. Denk niet dat ik geen gevoelens heb. Want ik heb gezegd dat geen enkel voorwerp, geen enkele persoon of gebeurtenis mijn voortgang mag hinderen. Ik doe wat ik zeg, en zo

ben ik. Sterker nog, het is de zichtbaarste manifestatie van mijn gezindheid. Ik behandel alle mensen hetzelfde, want allemaal zijn jullie mijn zonen en ik hou van jullie allemaal. Welke vader neemt geen verantwoordelijkheid voor het leven van zijn zoon? Welke vader werkt niet dag en nacht keihard voor zijn zoons toekomst? Wie van jullie kan dat weten? Wie kan laten zien dat hij rekening houdt met mijn gevoelens? Jullie maken doorlopend plannen voor jullie eigen lichamelijke genot en jullie hebben helemaal geen benul van mijn gevoelens. Ik maak me aldoor ernstig zorgen over jullie, maar jullie snakken steeds naar lichamelijk genot, eten en drinken, slapen, hoe je je kleedt: hebben jullie dan geen greintje geweten? In dat geval zijn jullie beesten in menselijke kleding. Wat ik zeg is niet buitensporig en jullie zouden er tegen moeten kunnen. Dit is de beste manier om jullie te redden. Sterker nog, hierin ligt mijn wijsheid: Satans achilleshiel treffen, die volkomen verslaan en totaal vernietigd achterlaten. Zo lang je berouw toont en je ervan verzekert dat je op mij kunt vertrouwen om jouw oude natuur te elimineren en het beeld van een nieuwe persoon kunt naleven, is mijn hart helemaal voldaan. Want dat is het naleven van normale menselijkheid, getuigenis gevend van mijn naam, en dat is wat me het gelukkigst maakt.

Jullie moeten steeds dicht bij mij blijven. Het is duidelijk dat mijn tempo met de dag versnelt. Als het je ook maar één moment aan spirituele communicatie ontbreekt, dan zul je mijn oordeel meteen ondergaan. Op dit punt heb je je iets diep gerealiseerd. Ik kastijd je niet omdat ik niet van je hou, maar ik disciplineer je juist uit liefde voor jou. Anders zou je niet groeien, en zonder de beperkingen van de Heilige Geest, zou je altijd losbandig zijn. Dit is juist een facet van mijn wijsheid.

Hoofdstuk 62

Het bevatten van mijn wil heeft niet alleen tot doel dat je mijn bedoeling zult kennen, maar ook dat je in overeenstemming daarmee zult handelen. Mensen begrijpen mijn hart niet. Wanneer ik zeg dat dit het oosten is, dan moeten zij erheen om te beraadslagen en vragen ze zich af: "Is dit werkelijk het oosten? Misschien is dat niet zo. Ik kan het niet zo makkelijk geloven. Ik moet het zelf zien." Jullie mensen zijn zo moeilijk om mee om te gaan, en jullie weten niet wat ware gehoorzaamheid is. Wanneer je mijn bedoeling kent, ga het dan zonder aarzelen uitvoeren – het is niet nodig om erover na te denken! Jij neemt alles wat ik zeg altijd met een korrel zout en legt het op een absurde manier uit, dus hoe kun je dan werkelijk inzicht hebben? Je probeert nooit mijn woorden binnen te gaan. Zoals ik eerder heb gezegd, verlang ik naar een exclusieve minderheid, niet naar heel veel mensen. Degenen die er geen belang aan hechten om mijn woorden binnen te gaan, verdienen het niet om de goede soldaten van Christus te zijn, maar treden in plaats daarvan op als de lakeien van Satan en verstoren mijn werk. Denk niet dat dit iets kleins is. Wie mijn werk verstoort, schendt mijn bestuurlijke decreten, en ik zal hen beslist streng disciplineren. Dat wil zeggen dat als je je van nu af aan voor enige tijd van mij afkeert, mijn oordeel op je zal neervallen. Als je mijn woorden niet gelooft, probeer het dan en kijk zelf, zie in wat voor toestand je bent wanneer je in het licht van mijn aangezicht leeft, en in wat voor toestand je bent wanneer je mij verlaat.

Ik ben er niet bang voor dat je niet in de geest leeft. Mijn werk is voortgegaan tot het huidige stadium, dus wat kun jij doen? Ik doe dingen stap voor stap, dus het is niet nodig dat je bang bent. Ik zal mijn werk zelf doen. Wanneer ik iets doe, zijn mensen allemaal totaal overtuigd, en anders zal ik tegen hen optreden door hen zwaarder te tuchtigen. Dit heeft eerder betrekking op mijn bestuurlijke decreten. Het is zichtbaar dat er nu al is begonnen mijn bestuurlijke decreten uit te vaardigen en toe te passen, zodat ze niet langer verborgen zijn. Dit moet je duidelijk zien! Nu gaat het in alle opzichten over mijn bestuurlijke decreten, en wie die schendt, zal verlies moeten lijden. Dit is beslist geen kleinigheid. Hebben jullie hier werkelijk inzicht in? Hebben jullie dit aspect helemaal helder? Nu begin ik te communiceren: alle naties en alle volkeren ter wereld worden door mijn hand bestuurd en ongeacht hun religie moeten ze allemaal naar mijn troon stromen. Natuurlijk zullen sommigen die een oordeel ontvangen in de put van de afgrond worden gegooid (zij zijn voorwerpen die vernietigd moeten worden, die totaal verbrand zullen worden en niet langer meer bestaan), en sommigen die mijn naam aanvaarden nadat ze zijn veroordeeld, zullen de mensen van mijn koninkrijk worden (waar zij slechts duizend jaar van zullen genieten). Diegenen van jullie zullen samen met mij voor eeuwig het koningschap bekleden, en aangezien jullie eerder voor mij hebben geleden, zal ik jullie lijden vervangen door zegeningen die ik jullie oneindig zal schenken; diegenen van mijn mensen zullen louter Christus diensten blijven verlenen. Dat genieten verwijst niet alleen naar genieten, maar ook naar het feit dat die mensen het ondergaan van rampen zal worden onthouden. Dit is de innerlijke betekenis van het feit dat mijn eisen aan jullie zo streng zijn en dat alles betrekking heeft op mijn bestuurlijke decreten. Want als jullie mijn training niet zouden aanvaarden, zou ik jullie op geen enkele

manier kunnen geven wat jullie zullen erven. Al is dit het geval, jullie zijn nog steeds bang om te lijden, jullie zijn nog steeds bang voor wonden op je ziel, en jullie denken altijd aan het vlees en zijn altijd bezig voor jezelf dingen te regelen en plannen te maken. Heb ik dan geen passende zaken voor jullie geregeld? Waarom regelen jullie dan herhaaldelijk dingen voor jezelf? Jullie belasteren mij! Is dat niet zo? Ik regel iets voor jullie, maar jullie wijzen dat totaal van de hand en maken je eigen plannen.

Jullie zeggen dan misschien goede dingen, maar in werkelijkheid houden jullie je totaal niet aan mijn wil. Ik zeg je: ik zal absoluut niet zeggen dat er iemand onder jullie is die in staat is oprecht aandacht te tonen voor mijn wil. Al zijn je handelingen dan misschien in overeenstemming met mijn wil, ik zal je beslist nooit prijzen. Dit is mijn methode van verlossing. Al is dat het geval, toch zijn jullie nog steeds soms zelfvoldaan, en vinden jullie jezelf geweldig, terwijl jullie verder op iedereen neerkijken. Dit is één aspect van de verdorven gezindheid van de mens. Jullie erkennen allemaal dit punt dat ik naar voren breng, maar alleen aan de oppervlakte. Om werkelijk te kunnen veranderen, moet je dicht bij mij komen; communiceer met mij en ik zal je genade schenken. Sommige mensen denken dat ze passief kunnen blijven zitten en kunnen oogsten wat anderen hebben gezaaid en hebben het gevoel dat ze alleen maar hun armen hoeven uit te strekken om zich te kleden of dat ze enkel maar hun mond hoeven te openen om gevoed te worden, en zelfs wachten tot anderen hun eten gekauwd hebben, voordat ze bereid zijn om het door te slikken. Zulke mensen zijn het dwaast, ze eten graag wat anderen al hebben gegeten, en dit is de manifestatie van het meest luie aspect van de mens. Nu je deze woorden van mij hoort, moet je ze niet langer links laten liggen. De enige juiste manier is om

de grootste zorgvuldigheid te betrachten. Dan kan mijn wil worden bevredigd, en dit is de beste soort gehoorzaamheid.

Hoofdstuk 63

Begrijp je eigen omstandigheden en wees bovendien duidelijk wat betreft de weg die je moet gaan. Verwacht niet langer van mij dat ik een beroep doe op je gehoor en je dingen duidelijk maak. Ik ben de God die in het diepste van het hart van de mens kijkt, ik ken al je gedachten en ideeën en ik begrijp je handelingen en gedrag zelfs nog beter. Maar weerspiegelen jouw handelingen en je gedrag mijn belofte? Bevatten ze mijn wil? Heb je hier echt goed naar gezocht? Heb je hier ook echt tijd aan besteed? Heb je echt pogingen gedaan? Ik bekritiseer je niet. Maar jullie negeren dit aspect gewoonweg! Jullie zijn altijd zo verward en jullie zien niets duidelijk. Weet je wat daarvan de reden is? Dat is omdat jullie gedachten onduidelijk zijn en jullie denkbeelden te vastgeroest. En daarbij komt, dat jullie geen rekening houden met mijn wil. Sommige mensen zullen zeggen: “Hoe kunt u zeggen dat we geen rekening houden met uw wil? We proberen voortdurend uw wil te bevatten, maar we krijgen er geen vat op, dus wat kunnen we dan doen? Kunt u werkelijk zeggen dat we ons niet inspannen?” Laat me je deze vraag stellen: Durf jij te beweren dat je werkelijk loyaal bent tegenover mij? En wie durft te zeggen dat hij of zij zich in perfecte loyaliteit voor mij opoffert? Ik ben bang dat er niet één is onder jullie die dat kan zeggen. Het is nodeloos om te zeggen dat jullie allemaal eigen keuzes en voorkeuren hebben, en dat geldt nog meer voor jullie bedoelingen. Wees niet leugenachtig! Ik heb al heel lang geleden

begrepen wat er in jullie harten leeft. Moet ik dat nog nader toelichten? Je dient alle aspecten beter te onderzoeken (je gedachten en ideeën, alles wat je zegt, elk woord, elke bedoeling en motivatie voor elke handeling die je doet). Op die manier krijg je toegang tot al die aspecten en, wat belangrijker is, zul je je kunnen uitrusten met de volle waarheid.

Als ik niet op deze manier tegen jullie zou spreken, dan zouden jullie nog steeds perplex zijn en de hele dag lang vleselijke geneugtes najagen, zonder enig verlangen om rekening te houden met mijn wil. Ik strek steeds mijn liefhebbende handen naar jullie uit om jullie te redden, weten jullie dat? Zijn jullie je hiervan bewust geworden? Ik heb je oprecht lief: durf jij te zeggen dat jij mij oprecht liefhebt? Stel jezelf deze vraag: kun je echt voor mij staan en elk van je handelingen door mij laten onderzoeken? Kun je echt alle aspecten van je gedrag door mij laten onderzoeken? Ik zeg dat je losbandig bent en dat je jezelf grif verdedigt. Mijn oordeel wordt over je geveld! Je moet nu wakker worden voor de waarheid! Ik spreek alleen maar de waarheid en laat je de werkelijkheid binnenin je zien. O mensheid! Jullie laten je zo moeilijk leiden. Alleen als ik jullie ware omstandigheden aanduid, laten jullie je in hart en woord overtuigen. Als ik dat niet doe, dan blijven jullie je vastklampen aan een oud ideeënsysteem en aan jullie manier van denken, en denken jullie daarbij dat niemand intelligenter is dan jullie. Is het niet zo dat jullie gewoon zelfingenomen zijn? Is het niet zo dat jullie je schikken in zelfgenoegzaamheid en toegeeflijkheid en dat jullie arrogant en verwaand zijn? Dat zou je wel moeten erkennen! Denk niet dat je intelligent of buitengewoon bent, maar weet dat je je constant bewust moet zijn van je eigen gebreken en zwakheden. Op die manier zal je vastberadenheid om van mij te houden niet verflauwen, maar steeds sterker worden, en zal je eigen toestand

steeds verbeteren. En wat nog belangrijker is: je leven zal er elke dag op vooruitgaan.

Als je mijn wil weet te doorgronden, dan zul je jezelf beter kennen en daarom ook mij beter kennen en vooruitgang boeken in je zekerheid over mij. Als iemand geen negentig procent zekerheid over mij heeft, maar in plaats daarvan in een oogwenk van hoogtepunten naar dieptepunten, van heet naar koud gaat, dan zeg ik dat er waarschijnlijk reden is om van deze persoon af te zien. De overgebleven tien procent ligt helemaal bij mijn verlichting en illuminatie, zodat hiermee honderd procent zekerheid over mij kan worden bereikt. Als we het hebben over nu, vandaag, hoeveel zijn er dan die deze gestalte kunnen waarmaken? Ik openbaar mijn wil constant aan je en de emoties van het leven stromen ononderbroken in je, dus waarom handel je niet overeenkomstig de Geest? Ben je bang om fouten te maken? Waarom richt je je dan helemaal niet op oefeningen? Ik zeg je dat je mijn wil niet kunt doorgronden door het één of twee keer te proberen. Het is een proces. Ik heb dit vele malen gezegd, dus waarom breng je het niet in de praktijk? Denk je niet dat je ongehoorzaam bent? Je wilt altijd alles meteen afmaken, je bent nooit bereid om je in te spannen of ergens tijd aan te besteden. Wat ben je dwaas, en zelfs nog onwetender!

Weten jullie niet dat ik constant spreek over dingen zonder een blad voor de mond te nemen? Waarom zijn jullie altijd zo onnozel, gevoelloos en stompzinig? Jullie zouden je meer moeten onderzoeken en vaker naar me toe moeten komen, als er iets is wat jullie niet begrijpen. Ik zeg jullie dit, ik spreek tegen jullie op al deze verschillende manieren om jullie naar me toe te leiden. Waarom begrijpen jullie dit na zo lang nog steeds niet? Is dat omdat mijn woorden jullie in

verwarring hebben gebracht? Of is het zo dat jullie niet al mijn woorden serieus hebben genomen? Als jullie naar mijn woorden luisteren, dan krijgen jullie goede zelfkennis en zullen jullie zeggen dat jullie mij iets verschuldigd zijn, of dat jullie mijn wil niet kunnen doorgronden. En daarna? Dan is het alsof je niets met deze dingen te maken hebt gehad, alsof je gewoonweg niet iemand bent die in God gelooft. Ben je niet gewoon informatie aan het verslinden zonder jezelf de tijd te gunnen om deze te verteren? Van mijn woorden genieten is als een snelle blik op bloemen terwijl je op een paard voorbij galoppeert: je probeert nooit mijn wil in mijn woorden te bespeuren. Mensen zijn als volgt: ze willen altijd dolgraag bescheiden lijken en dit is het meest verachtelijke soort mens. Als ze met anderen bijeenkomen om te communiceren, dan willen ze altijd graag hun zelfkennis met andere mensen delen en aan anderen laten zien dat ze mijn last in acht nemen, terwijl ze feitelijk de domste dwazen zijn. (Zij communiceren over hun ware inzichten of kennis van mij niet met hun broeders en zusters, maar in plaats daarvan brengen ze zichzelf naar voren en scheppen ze op tegenover andere mensen. Dat zijn de mensen die ik het meest veracht, want ze verguizen en kleineren mij.)

Vaak verwerkelijk ik mijn grootste wonderen in jullie: zien jullie ze niet? Dat wat we werkelijkheid noemen, wordt beleefd door hen die mij oprecht liefhebben: hebben jullie dat niet gezien? Is dit niet het beste bewijs waarmee jullie mij kunnen leren kennen? Is dit niet de beste getuigenis voor mij? Maar jullie onderkennen het niet. Zeg me maar eens wie deze werkelijkheid kan beleven op deze immorele aarde, die onzuiver, smerig en door Satan verdorven is? Zijn alle mensen niet verdorven en ledig? Mijn woorden hebben in elk geval hun hoogtepunt bereikt; er bestaan geen woorden die gemakkelijker te begrijpen zijn

dan deze. Zelfs de grootste sufferd kan mijn woorden lezen en begrijpen, dus is het niet zo dat jullie er gewoon geen moeite voor hebben gedaan?

Hoofdstuk 64

Je moet mijn woorden niet op een absurde manier begrijpen; je moet mijn woorden vanuit alle aspecten begrijpen en ze beter proberen te bevatten en ze herhaaldelijk overwegen, niet alleen maar een dag of een nacht lang. Je weet niet wat mijn wil is of op welke manier ik moeizaam de prijs betaal; hoe kun je rekening houden met mijn wil? Zo zijn jullie mensen; je bent niet in staat om in details te treden, je richt je alleen op het oppervlakkige en kunt slechts imiteren. Hoe kun je dit spiritualiteit noemen? Het is louter de geestdrift van de mens, het is dat wat ik niet prijs en meer nog: dat wat ik verafschuw. Ik zeg je: alle dingen die ik verafschuw moeten worden geëlimineerd, in rampen wegwijnen, en moeten mijn vuur en mijn oordeel ondergaan. Anders zullen mensen niet weten wat 'angst' is en zullen zij zo losbandig zijn en mij altijd met menselijke ogen aanschouwen – zo dom zijn ze! Dicht bij mij komen en met mij communiceren is de beste manier om de ideeën van Satan weg te nemen. Ik wens dat jullie allemaal in overeenstemming met deze regel handelen om te voorkomen dat jullie geoordeeld worden en verlies lijden in je leven.

De mens is zo moeilijk om mee om te gaan, hij wordt altijd beheerst door mensen, gebeurtenissen en dingen van buitenaf en onder controle van hun eigen opvattingen, zodat hij niet in staat is goed voor mij te getuigen en niet in staat om goed met mij samen te werken. Ik ondersteun en koester jullie voortdurend, maar

jullie zijn gewoon niet in staat om je best te doen om met mij samen te werken. Al deze dingen drukken jullie onbegrip voor mij ruimschoots uit. Wanneer het moment komt dat je helemaal geen twijfels meer hebt over mij, kan niemand je belemmeren om de ware weg te bewandelen, en geen enkele menselijke opvatting kan je dan tegenhouden. Waarom zeg ik dit? Begrijp je werkelijk de betekenis van mijn woorden? Pas wanneer ik woorden zoals deze verduidelijk, begrijpen jullie ze een beetje. Mensen zijn zo dom en zo zwak van geest. Ze beginnen pas een beetje pijn te voelen als de naald het bot raakt. Dat wil zeggen: jij bent pas volledig overtuigd wanneer mijn woorden op de bron van jouw ziekte wijzen. Maar ook al is dit het geval, soms zijn jullie nog steeds niet bereid om mijn woorden in de praktijk te brengen en zijn jullie niet bereid om jezelf te kennen. Waarom hebben jullie op dit moment nog steeds niet gezien hoe moeilijk de mens is om mee om te gaan? Komt het doordat mijn woorden niet begrijpelijk of volkomen duidelijk gesproken zijn? Wat ik wil is dat jullie serieus en oprecht met mij samenwerken; of je nu mooi klinkende woorden spreekt of niet, zolang je bereid bent met mij samen te werken en mij met een waarachtig hart kunt aanbidden, zul je onder mijn bescherming komen. Zelfs als zulke mensen zeer onwetend zijn, zal ik hun verlichting brengen, zodat zij hun onwetendheid van zich af kunnen werpen. Dat komt omdat mijn handelingen overeenkomstig moeten zijn met wat ik zeg; ik ben de Almachtige God die nooit een belofte doet die Hij niet kan waarmaken.

Mijn wil wordt onmiddellijk geopenbaard aan alle kerken en alle eerstgeboren zonen, nooit meer zal er iets verborgen zijn, omdat de dag waarop alles geopenbaard is aangebroken is. Dat wil zeggen dat het woord 'verborgen' vanaf nu niet meer gebruikt zal worden, laat staan dat er nog iets verborgen zal zijn.

Alle verborgen personen, gebeurtenissen en dingen moeten één voor één blootgelegd worden. Ik ben de wijze God die met volledig gezag heerst. Alle gebeurtenissen, alle dingen en ieder mens houd ik vast in mijn hand. Ik tref mijn eigen maatregelen om ze bloot te leggen, en ik zal ze allemaal, één voor één, op de juiste manier blootleggen. Ik zal ervoor zorgen dat een ieder die mij durft te bedriegen of iets voor mij durft te verbergen, nooit meer opstaat. Op deze manier zal ik actie ondernemen zodat jullie dit allemaal kunnen zien. Zie het duidelijk! De moeizame prijs die ik heb betaald, is niet voor niets, maar zal vruchten afwerpen. Een ieder die niet luistert of gehoorzaamt, zal onmiddellijk mijn oordeel ondervinden. Wie durft nog steeds tegen mij in te gaan? Jullie moeten me allemaal gehoorzamen. Ik zeg je: alles wat ik zeg en doe, elke beweging, elk idee, elk plan en elke gedachte die ik vandaag heb, zijn juist en ze laten de mens geen ruimte om na te denken. Waarom zeg ik jullie steeds weer dat je alleen maar hoeft te volgen en er niet langer over hoeft na te denken? Dit is de reden; moet ik het nog steeds verduidelijken?

Jullie opvattingen houden je tegen, maar jullie denken niet dat het komt omdat je zelf geen moeite hebt gedaan. In plaats daarvan zoeken jullie de oorzaak bij mij, en beweren jullie dat ik je niet heb verlicht – wat is dat voor onzin? Je neemt zelf geen verantwoordelijkheid en klaagt altijd tegen mij. Ik waarschuw je! Als je zo doorgaat en geen enkele prijs betaalt, word je verwijderd! Ik steek niet de hele dag redevoeringen af om jullie te intimideren. Zo is het inderdaad, en ik doe wat ik zeg. Zodra ik de woorden heb uitgesproken komen ze onmiddellijk in vervulling. Voorheen kwamen de woorden die ik sprak geleidelijk in vervulling. Maar nu staan de zaken anders, en gebeuren de dingen niet meer geleidelijk. Om het duidelijk te zeggen: ik zal niet langer druk uitoefenen en overreden, maar

in plaats daarvan spoor ik jullie aan en dwing ik jullie mee te gaan. Of om het nog duidelijker te zeggen: degenen die het kunnen bijhouden doen dat; degenen die het niet kunnen bijhouden en niet verder kunnen lopen, worden geëlimineerd. In het verleden sprak ik op alle mogelijke manieren geduldig tegen jullie, maar jullie luisterden niet. Wat gaan jullie doen nu het werk tot deze fase is voortgezet? Geef je nog steeds toe aan jezelf? Dit soort persoon kan niet compleet gemaakt worden, maar zal stellig een object voor mijn eliminatie worden!

Hoofdstuk 65

Mijn woorden slaan altijd de spijker op de kop, dat wil zeggen dat ze op jullie dodelijke zwakheden wijzen, anders zouden jullie nog steeds treuzelen zonder enig besef hoe laat het nu is. Weet dit! Ik gebruik de weg van de liefde om jullie te redden. Ongeacht hoe jullie zijn, zal ik de dingen die ik goedkeur zeker afmaken, zonder enige fout te maken. Kan ik, de rechtvaardige Almachtige God, een fout begaan? Is dat geen menselijke opvatting? Zeg me, is alles wat ik doe en zeg niet omwille van jullie? Sommige mensen zullen nederig zeggen: "O God, u doet alles omwille van ons, maar we weten niet hoe we met u moeten samenwerken." Wat een onwetendheid! Zeggen dat je niet weet hoe je met mij moet samenwerken! Dit zijn allemaal schandelijke leugens! Omdat jullie dergelijke dingen zeggen, waarom slaan jullie dan in werkelijkheid herhaaldelijk acht op het vlees? Wat je zegt klinkt goed, maar je handelt niet op een makkelijke en plezierige manier. Je moet dit begrijpen: dat wat ik vandaag van jullie eis, is niet te veel gevraagd en ligt ook niet buiten jullie bereik, maar is voor

de mens bereikbaar. Ik overschat jullie helemaal niet; ken ik de omvang van de vermogens van de mens soms niet? Ik begrijp het met volmaakte helderheid.

Mijn woorden verlichten jullie voortdurend, en toch zijn jullie harten te zeer verhard en zijn jullie niet in staat om met jullie geest mijn wil te vatten! Zeg me, hoe vaak heb ik jullie eraan herinnerd om je niet te richten op voedsel, kleding en uiterlijk, maar in plaats daarvan je te richten op het innerlijk leven? Maar jullie luisteren gewoon niet. Ik ben het zat om dat te zeggen. Zijn jullie zo verdoofd geworden? Zijn jullie helemaal onzinnig? Zou het kunnen dat mijn woorden voor niets gesproken zijn? Heb ik iets verkeerd gezegd? Mijn zonen! Heb achting voor mijn serieuze bedoelingen! Wanneer jullie leven gerijpt is, zal er geen reden zijn voor bezorgdheid en zal in alles voorzien worden. Het heeft geen waarde om je nu op die dingen te richten. Mijn koninkrijk is grondig gerealiseerd en openlijk in de wereld afgedaald; meer nog, dit betekent dat mijn oordeel volledig heeft plaatsgevonden. Heb je het ervaren? Het doet me geen genoegen om over jullie te oordelen, maar jullie hebben totaal geen achting voor mijn hart. Ik wens dat datgene wat jullie zullen verkrijgen, voortdurend de zorg en bescherming van mijn liefde is, en niet het ongenadige oordeel. Zou het kunnen dat jullie bereid zijn om geoordeeld te worden? Zo niet, waarom komen jullie dan niet herhaaldelijk dicht naar mij toe, en praten en communiceren jullie niet meer met mij? Jullie behandelen mij zo koud, en wanneer Satan jullie ideeën ingeeft, voelen jullie je verrukt, en denken jullie dat ze overeenkomen met je eigen wil, maar niets wat jullie doen, is omwille van mij. Verlangen jullie ernaar mij altijd zo wreed te behandelen?

Het is niet dat ik niet wens om het aan je te geven, maar dat jullie niet bereid zijn de prijs te betalen, daarom staan jullie met lege handen en hebben jullie helemaal niets. Zien jullie niet dat het werk van de Heilige Geest nu zo op volle toeren draait? Zien jullie niet dat mijn hart brandt van ongeduld? Ik vraag jullie om met mij samen te werken, maar jullie blijven onwillig. Alle rampen zullen één voor één plaatsvinden; alle naties en alle plaatsen zullen rampen ervaren – epidemieën, hongersnoden, overstromingen, droogte en aardbevingen zijn overal. Deze rampen gebeuren niet slechts op een of twee plekken, noch zullen ze in één of twee dagen voorbij zijn, maar in plaats daarvan zullen ze zich over een steeds groter gebied verspreiden, en de rampen zullen steeds zwaarder worden. Gedurende deze tijd zullen allerlei insectenplagen elkaar opvolgen en het verschijnsel van kannibalisme zal in alle plaatsen voorkomen. Dit is mijn oordeel over alle naties en volken. Mijn zonen! Jullie moeten de pijn of de ontberingen van de rampen niet ondergaan. Mijn wens voor jullie is dat jullie snel volwassen worden en zo snel mogelijk de last opnemen die op mijn schouders ligt; waarom begrijpen jullie mijn wil niet? Het werk dat eraan komt zal steeds meer inspanning vergen. Zijn jullie harten zo verhard dat je mij met mijn handen vol achterlaat, dat ik in mijn eentje zo hard moet werken? Ik zal het nog duidelijker zeggen: degenen van wie het leven volwassen wordt zullen de schuilplaats binnengaan en zullen niet de pijn of de ontberingen ondergaan; degenen van wie het leven niet volwassen wordt moeten pijn en schade ondergaan. Mijn woorden zijn toch duidelijk genoeg?

Mijn naam moet zich in alle richtingen en naar alle plaatsen verspreiden, opdat iedereen mijn heilige naam zal kennen en mij zal kennen. Mensen in alle lagen van de bevolking in de VS, Japan, Canada, Singapore, de Sovjet-Unie,

Macau, Hong Kong en andere landen zullen onmiddellijk in China samendrommen, op zoek naar de ware weg. Er is aan hen al getuigenis afgelegd van mijn naam, het enige wat overblijft is dat jullie zo gauw mogelijk volwassen worden, opdat jullie hen mogen hoeden en leiden. Dit is waarom ik zeg dat het werk dat eraan komt groter zal zijn. Mijn naam zal breed circuleren in de nasleep van de rampen, en als jullie niet oppassen, dan zul je het aandeel dat van jullie zou moeten zijn kwijtraken; zijn jullie niet bang? Mijn naam breidt zich uit naar alle religies, alle lagen van de bevolking, alle naties en alle gezindten. Dit is mijn werk dat op een ordelijke manier gedaan wordt, in nauw met elkaar verbonden schakels; het gebeurt allemaal naar mijn wijze plan. Ik zou alleen willen dat jullie met elke stap vooruit zouden kunnen komen, terwijl je nauwgezet mijn voetstappen volgt.

Hoofdstuk 66

Mijn werk is doorgegaan tot de huidige fase en het heeft allemaal de wijze regelingen van mijn hand gevolgd, en daarnaast is het mijn grote succes. Wie onder de mensen kan zoiets doen? En onderbreken zij niet eerder mijn management? Maar je moet weten dat beslist niemand mijn werk in mijn plaats kan doen, laat staan dat die dat werk zou kunnen dwarsbomen, aangezien er niemand is die de dingen die ik doe en zeg, kan zeggen of doen. Hoewel dit het geval is, kennen mensen mij, de wijze almachtige God, nog steeds niet! Jullie wagen het niet om mij openlijk naar buiten toe te tarten, en toch verzetten jullie je in je hart en je geest tegen mij. Dwazen! Weten jullie dan niet dat ik de God ben

die in het binnenste van het hart van de mens kijkt? Weet je niet dat ik al je woorden en daden waarneem? Ik zeg je dat er nooit meer een vriendelijk woord van mijn lippen zal komen. In plaats daarvan zullen het allemaal woorden zijn vol streng oordeel, en ik zal zien of je die wel of niet kunnen verduren. Van nu af aan zijn diegenen wier hart niet dicht bij mij is, dat wil zeggen zij die geen oprechte liefde voor me koesteren, degenen die mij openlijk tarten.

Vandaag is het werk van de Heilige Geest tot een punt gekomen waar de eerdere methode niet meer zal worden gebruikt, en in plaats daarvan zal een nieuwe methode zijn intrede doen. Diegenen die niet positief en actief met mij samenwerken, zullen in Hades vallen, een afgrond van de dood (deze mensen zullen voor eeuwig onder de verdoemenis zuchten). De nieuwe methode is als volgt: als je hart en geest niet juist zijn, zal mijn oordeel je onmiddellijk ten deel vallen, en daaronder valt: vasthouden aan de wereld, aan rijkdom, familie, echtgenoot, echtgenote, kinderen, ouders, eten, drinken, kleren en al dat soort zaken die buiten het terrein van het geestelijke vallen. De verlichting van de heiligen zal steeds zichtbaarder worden, dat wil zeggen, gevoelens van leven zullen nog duidelijker worden en zullen voortdurend in beweging zijn. Wie ook maar de minste onderbreking veroorzaakt, zal een rampzalige val meemaken en ver achterop raken op de renbaan van het leven. Wie lauw zijn, wie niet toegewijd nastreven, laat ik volkomen in de steek en negeer ik stuk voor stuk zonder uitzondering, en zij moeten duizend jaar in rampen wegwijnen. Degenen die ijverig zoeken, dat wil zeggen, degenen die voortdurend onderbreken, hun zal ik hun onwetendheid ontnemen en hen loyaal aan mij maken, en bovendien zullen zij wijsheid en intelligentie hebben en zullen zij daarom met een des te groter geloof zoeken. Ik verdubbel mijn zegeningen voor al mijn eerstgeboren

zonen en mijn liefde daalt te allen tijde op jullie neer. Ik zorg voor jullie en ik bescherm jullie voortdurend en ik zal niet toestaan dat jullie in de netten van Satan terechtkomen. Ik ben begonnen mijn werk onder alle volkeren te lanceren, dat wil zeggen dat ik nog een project heb toegevoegd; die mensen zijn degenen die al duizend jaar dienstbaar aan Christus zijn en dat enorme aantal mensen zal mijn koninkrijk binnen drommen.

Mijn zonen, jullie moeten je opleiding intensiveren. Er ligt nog veel werk op jullie te wachten, werk dat jullie op je moeten nemen en moeten voltooien. Het enige wat ik wens, is dat jullie opschieten en snel volwassen worden, om het werk te voltooien dat ik jullie heb toevertrouwd. Dit is jullie heilige verantwoordelijkheid, en het is de plicht die moet worden verricht door diegenen van jullie die mijn eerstgeboren zonen zijn. Ik zal jullie tot aan het eind van de weg beschermen, en wel zo beschermen dat jullie voorgoed samen met mij gelukzaligheid kunnen genieten! Ieder van jullie zou inzicht moeten hebben in het feit dat ik vele offers en vele omgevingen hebben gearrangeerd, en dat allemaal om jullie te vervolmaken. Jullie weten dat dit allemaal mijn zegeningen zijn, nietwaar? Jullie zijn allemaal mijn beminde zonen. Zolang jullie mij oprecht liefhebben, zal ik geen van jullie verlaten, al hangt dat er wel vanaf of jullie al of niet in staat zijn harmonieus met mij samen te werken.

Hoofdstuk 67

Mijn zonen verschijnen openlijk en voor alle volken. Iedereen die hen openlijk durft te tartten, zal ik streng tuchtigen – dat is zeker. Thans hebben alle

mensen die in staat zijn om op te staan en de kerk te hoeden, de status van eerstgeboren zoon bereikt en verkeren samen met mij in heerlijkheid – alles wat van mij is, is ook van jullie. Ik schenk volop genade aan allen die zich oprecht aan mij onderwerpen, zodat jullie machtig zullen zijn, krachtiger dan andere mensen. Mijn volledige wil is jullie, eerstgeborenen, toegewijd. Ik wens alleen dat jullie zo snel mogelijk rijpen en voltooiën wat ik jullie heb toevertrouwd. Weet dit! Dat wat ik jullie toevertrouw is het laatste project van mijn managementplan. Ik hoop alleen dat jullie je hele wezen aan mij kunnen aanbieden met heel je hart, verstand en kracht en dat jullie je volledig voor mij kunnen inzetten. De tijd wacht echt op niemand en niemand, geen gebeurtenis of ding kan mijn werk belemmeren. Weet dit! Bij elke stap verloopt mijn werk soepel en zonder belemmeringen.

Mijn voetstappen voeren door het universum en naar de uiteinden van de aarde, mijn ogen onderzoeken voortdurend ieder mens en bovendien observeer ik het universum als geheel. Mijn woorden zijn daadwerkelijk aan het werk in elke uithoek van het universum. Wie het dan ook durft om geen dienst te doen aan mij, wie het dan ook durft om mij ontrouw te zijn, wie het dan ook durft om een oordeel uit te spreken over mijn naam en wie het dan ook durft om mijn zonen te beschimpen en te belasteren – zij die echt tot zulke dingen in staat zijn, moeten een streng oordeel ondergaan. Mijn oordeel zal in zijn totaliteit plaatsvinden, wat betekent dat het nu het tijdperk van het oordeel is. Door goed te observeren zullen jullie merken dat mijn oordeel zich over de gehele universum-wereld uitstrekt. Natuurlijk wordt mijn huis niet vrijgesteld; het oordeel komt over hen van wie de gedachten, woorden of daden niet overeenstemmen met mijn wil. Begrijp dit! Mijn oordeel is gericht op de gehele universum-wereld, en niet slechts op één

groep mensen of dingen. Besef je dit? Als je gedachten diep van binnen in conflict zijn met mij, dan word je meteen innerlijk geoordeeld.

Mijn oordeel komt in allerlei vormen en gedaanten. Weet dit! Ik ben de unieke en wijze God van de universum-wereld! Niets gaat mijn kracht te boven. Mijn oordelen worden allemaal aan jullie geopenbaard: als je gedachten met mij in conflict zijn, verlicht ik je, als waarschuwing. Als je niet luistert, verlaat ik je onmiddellijk (ik verwijs hiermee niet naar het in twijfel trekken van mijn naam, maar naar uiterlijke gedragingen die betrekking hebben op vleeselijke genoegens). Als je gedachten naar mij toe opstandig zijn, als je tegen me klaagt, als je steeds weer de ideeën van Satan aanvaardt en niet de gevoelens van het leven volgt, dan zal je geest in duisternis verkeren en je vlees pijn lijden. Je moet dichter bij mij zijn. Je kan onmogelijk je normale toestand in slechts één of twee dagen herstellen, en je leven zal zichtbaar ver achterblijven. Wat betreft degenen die losbandig spreken: ik zal jullie mond en tong disciplineren en jullie tongen aanpakken. Degenen die zich ongebreideld laten gaan in hun handelen, jullie zal ik waarschuwen in jullie geest, en ik zal degenen die niet luisteren streng tuchtigen. Degenen die mij openlijk oordelen en tarten, dat wil zeggen, degenen die ongehoorzaamheid tentoonspreiden in woord of daad, zal ik geheel elimineren en in de steek laten, zodat ze omkomen en de hoogste zegeningen verliezen. Dat zijn degenen die worden geëlimineerd nadat ze waren uitverkoren. Degenen die onwetend zijn, dat wil zeggen degenen van wie de visies onduidelijk zijn, zal ik nog steeds verlichten en redden. Degenen echter die de waarheid begrijpen maar die niet praktiseren, zullen volgens bovengenoemde regels worden behandeld, of zij onwetend zijn of niet. Wat betreft de mensen die vanaf het begin dwalende intenties hebben gehad: ik zal het hun voor altijd

onmogelijk maken om de realiteit te bevatten en ten slotte zullen ze geleidelijk worden geëlimineerd, één voor één. Niet een van hen zal overblijven, hoewel ze er nu door mijn opzet nog zijn (want ik doe dingen niet haastig, maar op ordelijke wijze).

Mijn oordeel is geheel geopenbaard; het richt zich tot verschillende mensen die allemaal hun juiste plaats moeten innemen. Ik zal de mensen besturen en oordelen in overeenstemming met de regels die ze hebben overtreden. Wat betreft degenen die niet in deze naam zijn en Christus van de laatste dagen niet aanvaarden, is er maar één regel: ik zal de geest, de ziel en het lichaam van ieder die mij tart, onmiddellijk wegnemen en in het dodenrijk werpen. Voor al wie mij niet tarten, zal ik wachten totdat jullie rijpen, voordat ik een tweede oordeel uitvoer. Mijn woorden leggen alles volstrekt duidelijk uit en niets is verborgen. Ik hoop alleen dat jullie in staat zijn om ze te allen tijde in gedachten te houden!

Hoofdstuk 68

Mijn woord is uitgevoerd in elk land, elke plaats, elke natie en elke denominatie, en mijn woord wordt op ieder moment in elke hoek vervuld. De rampen die overal plaatsvinden, zijn niet het gevolg van strijd tussen mensen, noch zijn het gevechten met wapens. Er zullen daarna geen oorlogen meer zijn. Ze zijn alle binnen mijn bereik. Alle mensen zullen mijn oordeel onder ogen zien en wegwijnen temidden van deze rampen. Laat degenen die mij weerstaan en die niet het initiatief nemen met mij samen te werken, de pijn van de diverse rampen ondergaan. Laat ze huilen en tandenknarsen in eeuwigheid en voor altijd

in het donker blijven. Ze zullen het niet overleven. Ik handel rechtlijnig en met behendigheid en ik weeg niet mee hoe trouw aan mij je in het verleden bent geweest. Zolang je mij weerstaat, zal mijn hand van oordeel zonder enige aarzeling, zelfs geen seconde, toorn over je uitgieten en zonder enige genade. Ik heb altijd al gezegd dat ik de God ben die Zijn woord houdt. Elk woord dat ik zeg zal worden vervuld en jullie zullen het allemaal zien. Dat is wat er echt bedoeld wordt met in alles de werkelijkheid binnengaan.

De grote rampen zullen mijn zonen, mijn geliefden, zeker niet overkomen. Ik zal op elk moment en elke seconde voor mijn zonen zorgen. Jullie zullen die pijn en dat lijden zeker niet ondergaan. Het is veeleer ter wille van de vervolmaking van mijn zonen en de vervulling van mijn woord in hen, zodat jullie mijn almacht zullen erkennen en verder zullen groeien in het leven, eerder mijn lasten op jullie zullen nemen, en jullie gehele wezen zullen wijden aan de voltooiing van mijn managementplan. Jullie zouden blij en gelukkig moeten zijn en jullie daarom moeten verheugen. Ik zal alles aan jullie overhandigen en jullie toestaan om het bestuur te voeren. Ik zal het in jullie handen geven. Als zonen het volledige vermogen van hun vader erven, hoeveel te meer dan niet jullie, mijn eerstgeboren zonen? Jullie zijn werkelijk gezegend. In plaats van te lijden onder de grote rampen, zullen jullie eeuwigdurende zegeningen genieten. Wat een eer! Wat een eer!

Verhoog je tempo en volg mijn voetstappen overal en altijd, en raak niet achterop. Laat jullie hart mijn hart volgen en laat jullie geest mijn geest volgen. Werk met mij samen, één van hart, één van geest. Eet met mij, leef met mij en geniet met mij. Er wachten jullie geweldige zegeningen waarvan jullie mogen

genieten en nemen. Er is zo'n onvergelykbare overvloed in mij. Daarvan is nog niet eens een klein beetje bereid voor iemand anders – ik doe dit volledig voor mijn zonen.

Welnu, wat ik in mijn gedachte heb, zal worden vervuld. Zodra ik klaar ben met spreken tot jullie, zullen deze zaken reeds voltooid zijn. Het werk gaat echt zo snel en het is elk ogenblik aan het veranderen. Als jullie aandacht even afdwaalt, treedt er een 'middelpuntvliedend' verschijnsel op en zullen jullie veruitgestoten worden en deze stroom achter je laten. Als jullie niet serieus zoeken, zullen jullie toelaten dat mijn ijverige inspanningen tevergeefs zijn. Later zullen mensen uit allerlei landen op elk moment binnenkomen. Kunnen jullie hen leiden met het niveau dat je nu bezit? Ik zal jullie grondig trainen om goede soldaten te worden in die korte tijd om mijn opdracht compleet te maken. Ik wil dat jullie mijn naam in alle opzichten verheerlijken en een prachtig getuigenis van mij geven. Laat degenen die zij verachtten, vandaag de dag boven hen staan en hen leiden en besturen. Begrijpen jullie mijn intenties? Hebben jullie een besef van mijn enorme inspanningen? Ik doe dit allemaal voor jullie eigen belang. Het hangt ervan af of jullie wel of niet in staat zijn om van mijn zegeningen te genieten.

Ik, God die de geest en het hart van de mens doorzoekt en naar de uiteinden van de aarde reist. Wie durft mij geen dienst te doen? De spanningen onder alle naties lopen op. Ze worstelen verbeten, maar uiteindelijk zullen ze niet aan mijn greep ontsnappen. Ik zal ze zeker niet gemakkelijk laten gaan. Ik zal ze een voor een oordelen op grond van hun daden, aardse statussen en aardse genoegens. Ik zal niemand sparen. Mijn toorn begint zich te openbaren en zal hen allemaal overkomen. Alles zal een voor een aan hen vervuld worden en het zal geheel en

al zijn wat ze zelf teweeg hebben gebracht. Degenen die mij niet hebben gekend of mij in het verleden hebben veracht, zullen nu mijn oordeel zien. En wat betreft degenen die mijn zonen in het verleden hebben vervolgd: hen in het bijzonder zal ik tuchtigen in overeenstemming met wat zij hebben gezegd en gedaan. Ik zal zelfs de kinderen niet sparen. Ze behoren allemaal tot Satans soort. Zelfs als ze niets zeggen of doen, als ze mijn zonen in hun hart haten, zal ik niemand van hen sparen. Ik zal ze allen laten zien dat wij het zijn, deze groep mensen, die vandaag de dag regeert en de macht bezit, en niet zij. Om die reden, zouden jullie des te meer je uiterste best moeten doen en je oprecht voor mij moeten inzetten, om mijn naam te verheerlijken en daarvan te getuigen, in elke plaats, uithoek, religie en denominatie, om die te verspreiden naar alle uiteinden van de hele wereld en het hele universum!

Hoofdstuk 69

Een ieder die, terwijl mijn wil uitgaat, het aandurft om zich te verzetten en durft te oordelen of te twijfelen, zal ik onmiddellijk verbannen. Wie in deze tijd niet handelt overeenkomstig mijn wil, of mijn wil verkeerd uitlegt, moet worden uitgeworpen uit mijn koninkrijk en worden vernietigd. In mijn koninkrijk woont niemand anders – allen daar zijn mijn zonen, het zijn degenen die ik liefheb en die zich om mij bekommeren. Het zijn ook degenen die handelen volgens mijn woord en in staat zijn om in mijn naam te regeren en alle naties en alle volkeren te oordelen. Bovenal is deze groep eerstgeboren zonen onschuldig en energiek, eenvoudig en open, eerlijk en wijs. Mijn wil vindt behagen in jullie en wat ik wens

te doen, is in jullie vervuld, zonder fouten, volledig open en geopenbaard. Maar degenen die verkeerde intenties en bedoelingen hebben – ik ben al begonnen om hen in de steek te laten en zal ze stuk voor stuk laten vallen. Ik zal ze stuk voor stuk vernietigen, net zo lang dat ze niet meer kunnen voortbestaan - en dit heeft allemaal betrekking op hun geest, hun ziel en hun lichaam.

Begrijp dat, wat het is, wat mijn hand aan het doen is – de armen ondersteunen, zorgen voor mensen die mij liefhebben en hen beschermen, onwetende en ijverige mensen redden die zich niet met mijn management bemoeien, straffen die mij weerstaan en niet actief met mij meewerken. Al deze dingen zullen een voor een worden bevestigd in overeenstemming met wat ik heb gezegd. Ben jij iemand die werkelijk van me houdt? Ben jij iemand die zichzelf trouw uitput voor mij? Ben jij iemand die naar mijn woord luistert en ernaar handelt? Ben jij iemand die tegen mij is of ben je verenigbaar met mij? Is jouw gedachte duidelijk over deze dingen? Kun je antwoord geven op al deze dingen, die ik een voor een gezegd heb? Als je dat niet kunt, ben je iemand die enthousiast najaagt, maar mijn wil niet begrijpt. Zo iemand zal zich gemakkelijk bemoeien met mijn management en zich vergissen in mijn wil. Als zo iemand tijdelijk vanuit verkeerde intenties handelt, zal hij worden onderworpen aan mijn verbanning en vernietiging.

Er zijn in mij eindeloos veel geheimenissen, die ondoorgrondelijk zijn. Ik zal ze een voor een aan de mensen openbaren volgens mijn plan. Dat wil zeggen, ik zal ze openbaren aan mijn eerstgeboren zonen. Degenen die ongelovig zijn en mij weerstaan, zal ik slechts toestaan om mee te gaan met de stroom. Maar uiteindelijk zal ik hen laten begrijpen dat ik majesteit en oordeel ben. De

ongelovigen van vandaag de dag kennen alleen wat er voor hun ogen gebeurt, maar zij kennen mijn wil niet. Alleen mijn zonen, degenen die ik liefheb, kennen en begrijpen mijn wil. Aan mijn zonen word ik in alle openheid geopenbaard, maar voor Satan ben ik majesteit en oordeel, in het geheel niet verborgen. In deze tijd zijn het alleen mijn eerstgeboren zonen die het waard zijn om mijn wil te kennen. Niemand anders kwalificeert zich en dat is wat ik van tevoren heb geregeld, reeds vóór de schepping. Wie gezegend is en wie gezeseld is, werd al vroeg naar behoren door mij geregeld. Ik was daar duidelijk in en vandaag de dag is het al volledig gemanifesteerd: zij die gezegend zijn, beginnen van hun zegeningen te genieten, terwijl zij die bestraft worden nu reeds rampen ondergaan. Degenen die geen geseling willen ondergaan, zullen niettemin lijden omdat dit is wat ik heb verordonneerd, en dit is wat de handen van mijn bestuurlijke decreten hebben bepaald. Wat voor een persoon is er precies gezegend en wat voor een persoon is gezeseld? Ik heb deze dingen reeds geopenbaard. Het is voor jullie geen geheimenis, het is veeleer in de openbaarheid: degenen die mij aanvaarden, maar verkeerde intenties hebben; degenen die mij aanvaarden, maar me niet volgen; degenen die mij kennen, maar ongehoorzaam zijn; degenen die zich bezighouden met zwendel en verraad om me te misleiden; zij die mijn woorden lezen, maar negativiteit verspreiden; degenen die zichzelf niet kennen en niet weten wat ze zijn, die zichzelf groot achten en denken dat ze volgroeid zijn (het voorbeeld van Satan) – zij zijn het onderwerp van geseling. Degenen die mij aanvaarden en hun intentie op mij gericht houden (als ze verstoringen veroorzaken, zal ik hun overtredingen niet gedenken, maar hun intenties moeten goed zijn en ze moeten altijd behoedzaam, zorgzaam en niet losbandig zijn, en ze moeten steeds bij hun hart

blijven om naar mij te luisteren en mij te gehoorzamen); degenen die zuiver zijn; degenen die open zijn; degenen die eerlijk zijn; degenen die niet worden beheerst door enig persoon, een ding of materie; degenen die kinderlijk lijken, hoewel ze in het gewone leven volwassen zijn, dat zijn mijn geliefden – zij zijn onderwerpen van mijn zegen. Nu zal ieder van hen zijn eigen plaats innemen in overeenstemming met hun gesteldheid. En je zult weten of je gezegend bent of gegeseld – het is niet nodig dat ik dat duidelijk zeg. Degenen die gezegend zijn, zouden zich moeten verheugen en gelukkig moeten zijn, terwijl degenen die straf zullen ondergaan, niet verontrust zouden moeten zijn. Beide situaties zijn door mijn hand geregeld, maar ik draag geen schuld: het is je eigen gebrek aan actieve samenwerking met mij, en het is je eigen falen om te begrijpen dat ik een God ben die het innerlijk van de mens doorzoekt. Het is wat ik van tevoren heb bepaald en het zijn je eigen trucjes waarmee je jezelf hebt geschaad; het is zelf toegebracht! Dat je in het dodenrijk zou vallen, is geen mishandeling van jou! Het is jouw einde; het is jouw resultaat!

De gezegende eerstgeboren zonen! Sta vlug op om te juichen! Sta vlug op om lof te prijzen! Van nu af aan zal er geen bitterheid en geen lijden meer zijn. Alles is in onze handen. Iedereen die één met mij is, is iemand die ik liefheb en zal niet onderhevig zijn aan het lijden van een ramp. Wat de wens van je hart ook is, ik zal die vervullen (al kan dat geen willekeur zijn), dit is mijn werk.

Hoofdstuk 70

Dat mijn geheimenissen onthuld en openlijk gemanifesteerd zijn, en niet langer verborgen, komt geheel door mijn goedgunstigheid en genade. Sterker nog: dat mijn woord onder de mensen verschijnt en niet langer verborgen is, komt ook door mijn goedgunstigheid en genade. Ik houd van al diegenen die zich oprecht voor mij inzetten en zich aan mij toewijden. Ik haat allen die uit mij geboren zijn, maar mij niettemin niet kennen en mij zelfs weerstaan. Niemand die oprecht vóór mij is, zal ik in de steek laten; de zegeningen van die persoon zal ik juist verdubbelen. Degenen die ondankbaar zijn en mijn goedheid schenden, zal ik dubbel straffen en niet lichtvaardig sparen. In mijn koninkrijk is geen valsheid of bedrog en geen wereldsheid; dat wil zeggen: er is geen geur van de doden. Veeleer is alles rechtschapenheid en rechtvaardigheid; alles is zuiverheid en openheid en niets is verborgen of verhuld. Alles is fris, alles is genieting en alles is opbouwend. Iedereen die nog altijd naar de doden riekt, kan beslist niet in mijn koninkrijk blijven en zal daarentegen worden geregeerd door mijn ijzeren staf. Alle eindeloze geheimenissen van onheuglijke tijden tot de dag van vandaag worden volledig aan jullie geopenbaard – de groep mensen die door mij worden gewonnen in de laatste dagen. Voelen jullie je niet gezegend? De dagen waarin alles openlijk wordt geopenbaard zijn bovendien de dagen waarop jullie mijn heerschappij zullen delen.

De groep mensen die werkelijk als koningen heersen, is afhankelijk van mijn voorbestemming en selectie, en daarbinnen bevindt zich geen enkele menselijke wil. Iedereen die hieraan durft mee te doen, moet een slag van mijn hand verduren, en zulke mensen zullen het voorwerp zijn van mijn woedende vuur. Dit is een andere kant van mijn rechtvaardigheid en majesteit. Ik heb gezegd dat ik over alle dingen heers, ik ben de wijze God die volledig gezag uitoefent en ik ben

voor niemand toegeeflijk; ik ben volledig meedogenloos, zonder enige persoonlijke gevoelens. Ik behandel iedereen (hoe goed men ook spreekt, ik zal niemand buiten schot laten) vanuit mijn rechtvaardigheid, rechtschapenheid en majesteit. Ondertussen stel ik iedereen in staat om het wonder van mijn daden beter te zien, en beter te zien wat mijn daden betekenen. Een voor een heb ik boze geesten bestraft voor allerlei daden die ze begaan; stuk voor stuk werp ik hen in de put van de afgrond. Dit werk beëindigde ik voordat de tijd begon, waardoor ze geen positie bezaten en geen plaats hadden om hun werk te doen. Geen van mijn uitverkorenen – diegenen die door mij zijn voorbestemd en gekozen – kan ooit door boze geesten worden bezeten; zij zullen daarentegen altijd heilig zijn. Wat degenen betreft die ik niet heb voorbestemd en gekozen: hen zal ik overdragen aan Satan en zal ik niet langer toestaan te blijven. In alle opzichten komen mijn rechtvaardigheid en majesteit kijken bij mijn bestuurlijke decreten. Van degenen aan wie Satan werkt, zal ik er niet ook maar één laten gaan; ik zal hen en hun lichamen in het dodenrijk werpen, want ik haat Satan. Ik zal hem zeker niet zomaar sparen, maar zal hem volledig vernietigen en niet de minste gelegenheid geven zijn werk te doen. Degenen die Satan tot op zekere hoogte heeft verdorven (dat wil zeggen: degenen die rampen ondergaan) bevinden zich onder de wijze regeling van mijn eigen hand. Denk niet dat dit is gebeurd als gevolg van Satans felheid; weet dat ik Almachtige God ben, die over het heelal en alle dingen regeert! Voor mij zijn er geen problemen die niet kunnen worden opgelost, laat staan dat er ook maar iets is wat niet kan worden bereikt of enig woord dat niet geuit kan worden. Mensen moeten niet handelen als mijn adviseurs. Pas op dat je niet door mijn hand wordt neergeslagen en in het dodenrijk wordt geworpen. Dit zeg ik je! Degenen die vandaag proactief met

mij meewerken, zijn de slimsten. Ze zullen verlies voorkomen en aan de pijn van het oordeel ontsnappen. Dit zijn allemaal mijn regelingen, door mij voorbestemd. Maak geen indiscrete opmerkingen en praat niet bombastisch in de veronderstelling dat je zo geweldig bent. Komt dit alles niet door mijn voorbestemming? Jullie, die mijn adviseurs zouden willen zijn, kennen geen schaamte! Jullie kennen je eigen gestalte niet; weten niet hoe bedroevend klein die is! Dan nog denken jullie dat dit geen belangrijke zaak is en kennen jullie jezelf niet. Keer op keer houden jullie je doof voor mijn woorden, waardoor mijn nauwgezette inspanningen vergeefs zijn. Jullie beseffen totaal niet dat het manifestaties zijn van mijn goedgunstigheid en genade. In plaats daarvan proberen jullie telkens weer met je eigen slimheid te pronken. Herinneren jullie je dit? Welke tuchtiging moeten mensen die denken dat ze zo slim zijn ondergaan? Jullie zijn onverschillig tegenover en ontrouw aan mijn woorden, graveren ze niet in jullie hart en gebruiken mij als een voorwendsel om dit of dat te doen. Boosdoeners! Wanneer zullen jullie volledig rekening kunnen houden met mijn hart? Jullie schenken er geen aandacht aan; daarom behandel ik jullie niet verkeerd als ik jullie 'boosdoeners' noem. Het past perfect bij jullie!

Vandaag toon ik jullie, één voor één, dingen die ooit verborgen waren. De grote rode draak wordt in de put van de afgrond geworpen en volkomen vernietigd, want zijn behoud zou geen enkele zin hebben; dit betekent dat hij Christus niet van dienst kan zijn. Hierna zullen rode dingen niet langer bestaan; geleidelijk moeten ze wegteren tot er niets overblijft. Ik doe wat ik zeg; dit is de voltooiing van mijn werk. Verwijder menselijke noties; alles wat ik zeg, heb ik gedaan. Wie slim probeert te zijn, roept alleen maar vernietiging en minachting over zich af en wil niet leven. Daarom zal ik je tevredenstellen en zal ik zulke

mensen beslist niet houden. Hierna zal de bevolking in voortreffelijkheid toenemen, terwijl iedereen die niet proactief met mij meewerkt zal worden weggevaagd en teruggebracht tot niets. Degenen die ik heb goedgekeurd, zijn degenen die ik zal vervolmaken, en niet één zal ik verwerpen. Er is geen tegenspraak in wat ik zeg. Degenen die niet proactief met mij meewerken, zullen meer tuchtiging ondergaan, hoewel ik hen uiteindelijk met zekerheid zal redden. Maar tegen die tijd zal de omvang van hun levens heel anders zijn. Wil je zo iemand worden? Sta op en werk met me mee! Eenieder die zich oprecht voor mij inzet, zal ik beslist niet slecht behandelen. Wat degenen betreft die zich oprecht aan mij toewijden: ik zal al mijn zegeningen aan je schenken. Geef jezelf volledig aan mij! Wat je eet, wat je draagt en je toekomst, het ligt allemaal in mijn handen; ik zal alles goed regelen, zodat je eindeloos genot kunt hebben, dat je nooit zult opmaken. Dit komt doordat ik heb gezegd: "Aan wie zich oprecht voor mij inzet: ik zal jullie stellig groots zegenen." Alle zegeningen zullen komen tot eenieder die zichzelf oprecht voor mij inzet.

Hoofdstuk 71

Ik heb alles van mezelf geopenbaard aan jullie, hoe kan het dan dat jullie mijn woorden niet met heel je hart en ziel overdenken? Waarom vatten jullie mijn woorden op als onzin? Klopt het niet wat ik zeg? Hebben mijn woorden jullie op een vitale plaats geraakt? Waarom gedragen jullie je zo – waarom blijven jullie uitstellen, aarzelen? Heb ik niet duidelijk gesproken? Ik heb zo vaak gezegd dat mijn woorden zorgvuldig overdacht dienen te worden en dat ze altijd de volle

aandacht moeten krijgen. Zijn er gehoorzame, volgzaam kinderen onder jullie? Heb ik tevergeefs gesproken? Is er dan helemaal geen resultaat? Welk deel van je innerlijk kan zich aanpassen aan mijn wil? Als je zelfs maar een moment niet wordt toegesproken, dan begin je losbandig en onbeheerst te worden. Als ik niet duidelijk zeg hoe je je moet gedragen of hoe je moet spreken, zou het dan zo kunnen zijn dat je geen idee hebt in je hart? Laat ik je dit zeggen! Wie verlies ervaart, is ongehoorzaam, onderwerpt zich niet, gelooft in dwaasheid! Als mensen geen aandacht schenken aan wat ik zeg, als ze de details niet kunnen begrijpen, kunnen ze mijn bedoelingen niet vatten en zijn ze niet in staat mij te dienen. Dit soort mensen zal ik aanpakken, zij zullen mijn oordeel ondervinden. De details niet begrijpen houdt in dat je zeer onbezonnen bent en moedwillig roekeloos. Daarom haat ik dit soort mensen. Ik maak het ze niet gemakkelijk, ik schenk ze geen genade, maar majesteit en oordeel; eens zien of je me dan nog durft te misleiden. Ik ben God die het hart van de mens ten diepste onderzoekt. Dit punt zou voor iedereen duidelijk moeten zijn, anders blijven ze enkel maar op een achteloze manier met hun werk doorgaan en nonchalant met mij omgaan. Dit is de reden dat sommige mensen zonder zich ervan bewust te zijn door mij worden neergeworpen. Ik heb gezegd dat ik niemand onrechtvaardig zal behandelen, dat ik geen verkeerde dingen zal doen, dat alles wat ik doe in overeenstemming is met de wijze ordening van mijn hand.

Mijn oordeel heeft alle mensen die niet waarlijk van mij houden getroffen, en nu zal duidelijk worden wie ik heb voorbestemd en geselecteerd en wie door mij wordt uitgebannen. Deze dingen moeten een voor een duidelijk worden, niets zal verborgen blijven. Alle mensen, gebeurtenissen en dingen zijn er om mijn woorden ten uitvoer te brengen, en zijn bezig de woorden die mijn mond heeft

gesproken, waar te maken. Het universum en de uiteinden van de aarde staan uitsluitend onder mijn beheer. Iedereen die het waagt om niet te gehoorzamen aan mijn woorden of die weigert om mijn daden ten uitvoer te brengen, moet ik neerslaan, waardoor die persoon zal afdalen naar het dodenrijk en zal ophouden te bestaan. Al mijn woorden zijn passend en juist, ze dragen geen onzuiverheid in zich. Kan de wijze waarop jullie spreken lijken op de mijne? Het is allemaal langdradig, niet te volgen, jullie leggen het niet duidelijk uit, en nog steeds denken jullie dat jullie iets hebben bereikt, dat jullie het bijna hebben begrepen. Laat ik je dit zeggen! Hoe zelfgenoegzamer iemand is, hoe verder hij van mijn maatstaven verwijderd is. Zulke mensen houden geen rekening met mijn wil en bedriegen me, ze brengen mijn naam ernstig in diskrediet! Schaamteloos! Je hebt helemaal geen oog voor je eigen gestalte. Dan ben je zo dwaas en onwetend!

Mijn woorden leggen voortdurend dingen uit, op allerlei gebieden. Zou het kunnen zijn dat je dit nog steeds niet begrijpt, en dat het je nog steeds niet helder is? Is het je bedoeling om me teleur te stellen? Beur jezelf op, raap je moed bijeen. Iemand die waarlijk van mij houdt, behandel ik niet met minachting. Ik onderzoek het hart van de mens ten diepste en alles wat in het hart van ieder mens leeft, is mij bekend. Zij zullen een voor een allemaal zichtbaar worden en door mij onderzocht worden. Nooit zal ik iemand die waarlijk van mij houdt, over het hoofd zien. Zij zijn allen ontvangers van zegeningen; zij vormen de groep van eerstgeboren zonen, die door mij zijn voorbestemd om koningen te worden. Voor wat betreft degenen die niet waarachtig zijn in hun liefde voor mij, zij zijn het doelwit van hun eigen listen, en zij zijn ontvangers van tegenspoed, ook dat is door mij voorbestemd. Maak je geen zorgen. Ik zal ze een voor een openbaren.

Ik heb dit werk lang geleden voorbereid en ik ben begonnen met de uitvoering ervan. Het is allemaal ordelijk, het is absoluut niet chaotisch. Ik heb al besloten wie is uitverkoren en wie wordt uitgebannen. Een voor een zullen ze aan jullie worden geopenbaard. In deze tijden zullen jullie zien wat mijn hand aan het doen is, alle mensen zullen zien dat mijn rechtvaardigheid en mijn majesteit van niemand belediging of weerstand toestaan en dat iedereen die beledigt, streng gestraft zal worden.

Ik ben degene die bij iedereen voortdurend het meest intieme hart onderzoekt. Aanschouw mij niet alleen van buiten. Blinde mensen! Jullie luisteren niet naar de woorden die ik zo duidelijk heb uitgesproken, en jullie geloven eenvoudigweg niet in mij, de volledige God Zelf. Eenieder die het waagt om mij met gevele over te halen of iets voor me te verbergen, zal ik beslist niet tolereren.

Herinner je je alles wat ik heb gezegd? "Mijn zien is hetzelfde als het zien van elk afzonderlijk verborgen mysterie van eeuwigheid tot eeuwigheid." Heb je deze uitspraak zorgvuldig overdacht? Ik ben God. Mijn mysteriën zijn voor jullie ontvouwd. Hebben jullie ze niet gezien? Waarom schenk je geen aandacht aan mij? Hoe komt het toch dat je de vage God in je hoofd aanbidt? Zou ik – de enige ware God – iets verkeerd kunnen doen? Zie dit helder. Wees er zeker van! Al mijn woorden en daden, alles wat ik doe, iedere beweging, mijn lachen, mijn eten, mijn kleding, alles van mij wordt gedaan door God Zelf. Jullie oordelen over mij; zou het kunnen zijn dat jullie God al hebben aanschouwd voordat ik kwam? Hoe komt het dan dat je me altijd vergelijkt met de God in je hart? Het zijn allemaal opvattingen van mensen. Mijn daden en gedrag schikken zich niet naar de jullie

verbeelding, of wel? Ik sta niet toe dat wie dan ook een mening heeft over de juistheid van mijn handelingen en gedragingen. Ik ben de enige ware God. Dat is de onveranderlijke, absoluut correcte waarheid! Laat je niet misleiden door je eigen listen. Mijn woorden zijn in alle helderheid gesproken. Er zit geen greintje menselijkheid in mij, alles van mij is God Zelf, volledig zichtbaar voor jullie, niets is verborgen gebleven!

Hoofdstuk 72

Je moet erop vertrouwen dat ik eventuele tekortkomingen of zwakheden zal wegnemen, zodra je deze bespeurt. Wacht er niet mee, anders zal het werk van de Heilige Geest te ver van je wijken en zul je te veel achter raken. Het werk dat ik je heb toevertrouwd kan alleen worden volbracht door vaak dichterbij te komen, in gebed en door de communicatie in mijn aanwezigheid. Zo niet, dan zal er geen enkel resultaat worden bereikt en zal alles tevergeefs zijn. Mijn werk van vandaag is niet zoals het voorheen was. Het leven in de mensen die ik liefheb is helemaal niet zo uitgebreid als het voorheen was. Zij begrijpen mijn woorden allemaal heel duidelijk en hebben er diepgaande inzichten in. Dit is het meest kennelijke aspect, dat het wonder van mijn werk het beste kan weerspiegelen. Het tempo van mijn werk is versneld en dit werk is zeer zeker anders dan wat het in het verleden was. Het is voor mensen moeilijk om zich dit voor te stellen en onmogelijk om te bevatten. Niets is voor jullie nog een mysterie; het is eerder zo dat alles is bekendgemaakt en gemanifesteerd. Het is doorzichtig, het is

vrijgegeven en het is bovendien helemaal vrij. Degenen die ik liefheb zullen zeker niet door een persoon, gebeurtenis, ding of ruimte, of door geografie, worden belemmerd. Ze zullen de controle die door elke omgeving wordt opgelegd overstijgen en uit hethun vlees tevoorschijn komen. Dit is de voltooiing van mijn grootse werk! Er zal niets overblijven; alles zal helemaal klaar zijn.

De voltooiing van dit grootse werk verwijst naar alle eerstgeboren zonen en naar alle mensen die ik liefheb. Daarna zullen jullie niet onder de controle van welke persoon, welke gebeurtenis of welk ding dan ook staan. Jullie zullen door de verschillende naties van het universum reizen, de hele kosmos doorkruisen, zodat jullie voetafdrukken overal zullen achterblijven. Denk niet dat dit ver weg is; het is iets wat heel binnenkort voor jullie ogen gerealiseerd zal worden. Wat ik doe, wordt aan jullie toevertrouwd en de plekken die mijn voeten betreden hebben, zullen jullie voetafdrukken hebben. Dit is daadwerkelijk de ware betekenis van het feit dat jullie en ik samen als koningen zullen regeren. Heb je je afgevraagd waarom de openbaring die ik geef steeds duidelijker en vanzelfsprekender is en niet in het minst verborgen? Waarom heb ik de hoogste getuigenis gebracht en vertelde ik alle mysteries en alle woorden aan jullie? Er is geen andere reden dan het werk dat hierboven genoemd is. De vooruitgang van jullie werk is momenteel echter te langzaam. Jullie kunnen mijn grote stappen niet bijhouden, niet zo goed met mij samenwerken en jullie zijn voorlopig nog niet in staat om mijn wil te volbrengen. Ik moet jullie intensiever trainen, jullie sneller compleet maken, zodat jullie mijn hart zo snel mogelijk tevreden kunnen stellen.

Het meest klaarblijkelijke is nu, dat de groep van eerstgeboren zonen helemaal gevormd is, allemaal door mij goedgekeurd, de zonen die zelfs door mij

zijn voorbestemd en uitverkoren vanaf de schepping van de wereld, elk van hen is door mijn hand bevorderd. Er is hierin geen plaats voor menselijke beschouwingen en het valt buiten je controle. Wees niet trots; dat alles is mijn goedhartigheid en compassie. In mijn ogen is alles al volbracht. Maar jullie ogen zijn gewoon te wazig, zodat jullie zelfs nu niet in staat zijn om het wonder van mijn daden duidelijk te zien. Het is jullie niet perfect duidelijk en jullie begrijpen mijn almacht, mijn wijsheid, al mijn acties en elk van mijn daden en woorden niet echt. Daarom spreek ik met duidelijkheid. Voor mijn zonen, mijn geliefden, wil ik alle kosten dragen, ben ik bereid te zwoegen en me in te spannen. Herken je mij in mijn woorden? Moet ik het duidelijker voor je zeggen? Wees niet meer losbandig, houd rekening met mijn hart! Wat hebben jullie te zeggen, nu dit grote mysterie aan jullie is verteld? Hebben jullie nog enige klachten? Als jullie de prijs niet betalen en niet hard werken, zijn jullie al mijn moeite dan wel waard?

Tegenwoordig kunnen de mensen zich niet altijd beheersen. Als ik iemand geen gunst verleen, dan kan deze persoon mij niet liefhebben, hoewel deze persoon dat misschien zal willen. De mensen die ik voorbestemd en uitverkoren heb, zullen echter niet kunnen ontsnappen, hoe zeer ze dat ook zouden willen. Waar ze ook gaan, ze zullen niet aan mijn hand ontsnappen. Zo is mijn majesteit en zelfs meer nog mijn oordeel. Alle mensen dienen hun zaken te beheren volgens mijn plan en overeenkomstig mijn wil. Absoluut alles keert voortaan terug in mijn hand en valt buiten zelfbestuur. Alles wordt volledig door mij bestuurd en geregeld. Als iemand op kleine schaal deelneemt, dan zal ik deze persoon niet zo gemakkelijk laten gaan. Met ingang van vandaag zal ik me aan alle mensen bekendmaken: de enige ware God die alles geschapen heeft, die zich onder de mensen heeft begeven en die door hen verstoten en belasterd is,

die alles bestuurt en regelt, de Koning die over het koninkrijk regeert, God zelf die over de kosmos heerst, en bovendien de God die het leven en de dood van de mensheid bestuurt en de sleutel van Hades in bezit heeft. Ik zal alle mensen (volwassenen, kinderen, ongeacht of ze een geest hebben of niet, of ze dwazen zijn of handicaps hebben, enzovoort) mij laten kennen. Ik stel niemand van dit werk vrij. Het is het meest zware werk, het is werk dat ik gedegen voorbereid heb en dat vanaf nu uitgevoerd wordt. Wat ik zeg, zal gebeuren. Open je spirituele ogen, laat je eigen opvattingen varen en erken dat ik de enige ware God ben, die het universum bestuurt! Ik ben voor niemand verborgen en voer mijn bestuurlijke decreten tegenover iedereen uit.

Zet je eigen dingen aan de kant. Hebben de dingen die je van mij krijgt niet meer waarde en betekenis? Is er niet een wereld van verschil tussen mijn zaken en jouw warboel? Verlies geen tijd en geef alles wat nutteloos is op! Nu wordt besloten of je de zegen ontvangt of je ongeluk tegemoet gaat. Nu is het beslissende moment, zelfs het essentiële moment. Ben je in staat dit in te zien?

Hoofdstuk 73

Mijn woorden gaan meteen als ze gesproken worden in vervulling; ze veranderen nooit en zijn helemaal correct. Onthoud dat! Elk woord en elke uitspraak uit mijn mond moet zorgvuldig overwogen worden. Wees extra zorgvuldig zodat je geen verlies lijdt en enkel mijn oordeel, mijn toorn, mijn woede ontvangt. Mijn werk gaat nu met een zeer hoog tempo voort, maar het is niet oppervlakkig; het is zo subtiel geraffineerd dat het bijna onzichtbaar is voor

het blote oog en niet aangeraakt kan worden met mensenhanden. Het is bijzonder nauwgezet. Ik spreek nooit lege woorden; alles wat ik zeg is waar. Je moet geloven dat elk woord waar en juist is. Wees niet onachtzaam; dit is het sleutelmoment! Op dit moment zal worden besloten of je zegeningen of ongeluk verkrijgt, en het verschil daartussen is als tussen hemel en aarde. Of je naar de hemel gaat of naar het dodenrijk is helemaal in mijn handen. Degenen die naar het dodenrijk gaan zijn bezig met hun doodsstrijd, terwijl degenen die naar de hemel gaan bezig zijn met hun laatste stuk lijden en hun laatste moeite voor mij. Alles wat ze in de toekomst doen is genieten en prijzen, zonder alle trivialiteiten waar mensen door lastiggevallen worden (huwelijk, werk, vervelende rijkdom, status, enzovoorts). Maar degenen die naar het dodenrijk gaan, zullen voor altijd lijden (dit gaat over hun geest, ziel en lichaam) en nooit ontsnappen aan mijn straffende hand. Deze twee kanten zijn onvereenigbaar als vuur en water. Er is geen verstrengeling: degenen die met tegenslag kampen zullen met tegenslag blijven kampen, terwijl degenen die gezegend zijn hiervan kunnen blijven genieten.

Alle gebeurtenissen en dingen worden door mij bepaald, om maar te zwijgen over het feit dat jullie – mijn zonen, mijn geliefden – mij nog meer toebehoren. Jullie zijn de uitkristallisering van mijn 6000 jaar durend managementplan, mijn schatten. Allen die ik liefheb zijn een lust voor mijn ogen, omdat zij mij openbaren; degenen die ik haat veracht ik zonder zelfs maar naar ze te kijken omdat ze Satans afstammelingen zijn en aan Satan toebehoren. Vandaag zou iedereen zichzelf moeten onderzoeken: als je bedoelingen goed zijn en je echt van mij houdt, zal ik zeker van jou houden. Je moet werkelijk van mij houden en mij niet bedriegen! Ik ben de God die de kern van het hart van mensen onderzoekt! Als

je bedoelingen fout zijn en je koud en ontrouw bent aan mij, zul je zeker door mij veracht worden en ben je niet gekozen of uitverkoren door mij. Wacht maar tot je naar de hel gaat! Andere mensen kunnen deze dingen misschien niet zien, maar alleen jij en ik – de God die diep in de harten van mensen kijkt – kennen ze. Ze zullen op een zeker moment geopenbaard worden. De oprechten hoeven niet nerveus te zijn en de onoprechten niet bang. Het is allemaal onderdeel van mijn wijze plan.

Mijn taak is dringend en lastig en jullie moeten nog een keer moeite voor mij doen om dit laatste werk af te maken. Mijn eisen zijn niet hoog: ik vraag alleen van jullie dat jullie heel goed met mij kunnen samenwerken, mij in alles tevreden stellen, mijn leiding in je volgen. Wees niet blind; heb een doel en voel mijn bedoelingen van alle kanten en in alles. Dit is zo omdat ik niet langer een verborgen God voor jullie ben. Dit moet voor jullie heel helder zijn om mijn bedoelingen te kunnen begrijpen. Heel binnenkort zullen jullie niet alleen buitenlanders tegenkomen die de ware weg zoeken, wat nog veel belangrijker is, is dat jullie hen moeten kunnen weiden. Dat is mijn dringende bedoeling. Het is niet acceptabel als jullie dat niet zien. Maar je moet geloven in mijn almacht. Zo lang mensen goed zijn, zal ik hen zeker trainen tot goede soldaten. Alles is door mij op de juiste manier geregeld. Jullie moeten ernaar streven om te lijden voor mij. Dit is het sleutelmoment. Mis het niet! Ik zal geen dingen uit jullie verleden herinneren. Je moet vaak voor mij bidden en smeken; ik zal je voldoende genade geven om te genieten en te gebruiken. Genade en zegen zijn niet hetzelfde. Wat jullie nu genieten is mijn genade. In mijn ogen is dat het noemen niet waard, terwijl het zegeningen zijn waar je eindeloos van zult genieten in de toekomst. Het zijn zegeningen waar mensen niet aan hebben gedacht en die zij zich niet

kunnen voorstellen. Ik zeg dat jullie daarom gezegend zijn – het is een zegen die de mens sinds de schepping niet heeft ontvangen.

Ik heb mij helemaal aan jullie geopenbaard. Ik hoop alleen maar dat jullie rekening kunnen houden met mijn hart, mijn belang in alles voor ogen houden en altijd rekening met mij houden, zodat het jullie lachende gezichten zijn die ik altijd zie. Vanaf nu zijn het degenen die de status van eerstgeboren zoon verkrijgen die als koningen met mij zullen regeren. Zij zullen niet door een broeder gepest worden, noch zullen ze worden gekastijd of door mij worden aangepakt, omdat ik in principe zo handel: degenen in de groep van de eerstgeboren zonen zijn mensen op wie is neergekeken, die door anderen geïntimideerd zijn en die alle stormen van het leven ondergaan hebben. (Zij zijn op voorhand door mij aangepakt en gebroken en zijn op voorhand door mij compleet gemaakt.) Deze mensen hebben al op voorhand met mij gedeeld in de zegeningen die ze zouden moeten ontvangen. Ik ben rechtvaardig en nooit partijdig tegen wie dan ook.

Hoofdstuk 74

Gezegend zijn zij die mijn woord hebben gelezen en geloven dat het in vervulling zal gaan – ik zal je niet slecht behandelen, maar zal dat wat je gelooft in vervulling laten gaan in jou. Dit is mijn zegen die over jou komt. Mijn woord raakt de geheimen die in ieder mens verborgen zitten. Iedereen heeft dodelijke wonden en ik ben de goede dokter die ze heelt – kom simpelweg in mijn aanwezigheid. Waarom heb ik gezegd dat er in de toekomst geen zorgen en

geen tranen meer zullen zijn? Hierom. In mij is alles volbracht, maar in mensen is alles verdorven en ijdel en alles is bedrieglijk voor mensen. In mijn aanwezigheid zul je alles ontvangen, en zul je alle zegeningen die je je niet voor kunt stellen zowel zien als genieten. Degenen die niet tot mij komen, zijn zeker opstandig en zijn beslist degenen die weerstand bieden tegen mij. Ik zal hen zeker niet eenvoudig sparen; ik zal dit soort mensen streng tuchtigen. Onthoud dit! Degenen die meer tot mij komen, zullen meer verkrijgen, maar het zal niet meer zijn dan genade. Later zullen ze nog grotere zegeningen ontvangen.

Vanaf de schepping van de wereld ben ik begonnen met het voorbestemmen en het selecteren van deze groep mensen, namelijk jullie vandaag. Jullie temperament, kaliber, uiterlijk, gestalte, het gezin waarin je bent geboren, je baan en je huwelijk, alles wat je bent, zelfs de kleur van je haar en je huid en het moment van je geboorte zijn allemaal door mijn toedoen bepaald. Zelfs de dingen die je doet en de mensen die je elke dag tegenkomt zijn door mijn toedoen bepaald, om niet te spreken van het feit dat het in werkelijkheid door mij bepaald is dat jij vandaag in mijn aanwezigheid gebracht bent. Breng jezelf niet in verwarring; je moet kalm voortgaan. Waar ik je vandaag van laat genieten, is een deel dat jij verdient en het is door mij voorbestemd bij de schepping van de wereld. Mensen zijn allemaal zo extreem – ze zijn ofwel overdreven koppig of helemaal schaamteloos. Ze zijn niet in staat om dingen aan te pakken volgens mijn plan en ordening. Doe dit niet langer. In mij is alles vrij gemaakt; bind jezelf niet vast, want dan zul je verlies lijden wat je leven betreft. Onthoud dit!

Geloof dat alles in mijn handen is. Wat jullie in het verleden zagen als een mysterie wordt vandaag de dag allemaal openlijk aan jullie geopenbaard; het is

niet langer verborgen (want ik heb gezegd dat in de toekomst niets verborgen zal blijven). Mensen zijn vaak ongeduldig; ze zijn te gespannen om iets af te maken en houden geen rekening met wat in mijn hart is. Ik train jullie, zodat jullie mijn last kunnen delen en mijn huishouden leiden. Ik wil dat jullie snel opgroeien, zodat jullie in staat zijn om de broeders die jonger zijn dan jullie te leiden, zodat wij, de vader en zonen, spoedig verenigd zullen zijn en nooit meer gescheiden zullen worden. Dan wordt mijn hartsverlangen vervuld. Het mysterie is al aan alle mensen geopenbaard en helemaal niets blijft verborgen: ik – de complete God Zelf, die zowel een normale menselijkheid als een complete goddelijkheid heeft, – ben direct voor jullie ogen vandaag geopenbaard. Mijn hele wezen (kledij, fysieke verschijning en de vorm van mijn lichaam) is de perfecte manifestatie van God Zelf en is de persoon van God die mensen zich hebben voorgesteld vanaf de schepping van de wereld, maar die niemand heeft gezien. De reden dat ik mijn woorden waarmaak, is dat mijn normale menselijkheid en complete goddelijkheid elkaar aanvullen. Ook stelt dit mensen in staat om te zien dat zo'n geweldige kracht aanwezig kan zijn in een gewoon mens. Degenen onder jullie die werkelijk in mij geloven, doen dat omdat ik je een oprecht hart gaf om je in staat te stellen om van mij te houden. Als ik je aanpak, stel ik je in het licht en verlicht ik je en laat ik je daardoor mij kennen. Daarom zul je niet wegronnen, hoe ik je ook behandel. Je zult juist steeds zekerder van me worden. Als je zwak bent, is dat ook volgens mijn plan, waardoor je gaat zien dat als je mij verlaat, je zult sterven en vergaan. Daarvan kun je leren dat ik je leven ben. Als je sterk wordt nadat je zwak was, kun je daarvan leren dat zwak of sterk zijn niet aan jou is, maar geheel door mij wordt bepaald.

Alle mysteries zijn volledig geopenbaard. Tijdens al jullie toekomstige activiteiten zal ik jullie mijn instructies geven. Ik zal niet vaag zijn; ik zal zeer expliciet zijn en zelfs direct tot jullie spreken, zodat jullie er zelf niet over na hoeven te denken, om te voorkomen dat jullie mijn management verstoren. Vanwege deze reden blijf ik keer op keer benadrukken, dat er van nu af aan niets verborgen zal zijn.

Hoofdstuk 75

Alles zal vervuld worden zodra mijn woorden zijn gesproken, zonder de kleinste afwijking. Vanaf nu zullen alle verborgen mysteries in het geheel niet meer versluierd of geheim gehouden worden en zullen ze aan jullie – mijn geliefde zonen – geopenbaard worden. Ik zal je in mij zelfs nog grotere tekenen en wonderen laten zien en nog grotere mysteries tonen. Deze dingen zullen jullie zeker versted doen staan en ervoor zorgen dat jullie mij, de almachtige God, beter begrijpen en mijn wijsheid hierin meer waarderen. Vandaag worden jullie voor het aangezicht geplaatst van de ene ware God die mensen vanaf de schepping nooit hebben gezien en er is niets bijzonders aan mij. Ik eet, leef, praat en lach met jullie en ik leef altijd met jullie, terwijl ik me tegelijkertijd tussen jullie beweeg. Voor degenen die niet geloven of die er zelf pijnlijke noties op na houden, is dit een struikelblok. Dit is mijn wijsheid. Ik zal sommige mensen ook dingen openbaren die mijn normale menselijkheid niet kent, maar dat betekent niet dat ik niet God Zelf ben. Integendeel, dit punt is voldoende om te bewijzen dat ik de almachtige God ben. Voor mensen die geloven is dit punt van

beslissende waarde en alleen omwille van dit punt hebben ze honderd procent zekerheid over mij. Wees niet te bezorgd; ik zal de dingen één voor één aan jullie onthullen.

Voor jullie ben ik open en niet verborgen. Voor niet-gelovigen echter – degenen die verraderlijk zijn, die in zekere mate door Satan verdorven zijn – zal ik verborgen blijven. Toen ik echter eerder sprak over het openbaren van mijzelf aan alle volken, verwees ik naar mijn rechtvaardigheid, oordeel en majesteit, zodat zij door het resultaat dat ze verkrijgen zouden weten dat ik de leiding heb over het universum en alle dingen. Wees moedig! Houd stand! Wees niet bang: ik – jullie vader – ben hier om jullie te steunen en jullie zullen niet lijden. Zolang jullie vaak tot mij bidden en smeken zal ik alle geloof aan jullie schenken. De machthebbers zien er misschien wreed uit aan de buitenkant, maar wees niet bang want dit is zo omdat jullie weinig geloof hebben. Zo lang jullie geloof groeit, zal niets te moeilijk zijn. Juich en spring naar hartenlust! Alles is onder jullie voeten en in mijn greep. Wordt vervulling of vernietiging niet bepaald door één woord van mij?

Degenen die ik nu gebruik zijn allemaal lang geleden door mij goedgekeurd, één voor één. Dat wil zeggen, de mensen in de groep van de eerstgeboren zonen zijn al voorbestemd en zijn voorbestemd sinds ik de wereld heb geschapen. Niemand kan dat veranderen en alles moet gebeuren op mijn bevel. Geen mens kan het doen; dit zijn allemaal mijn regelingen. Met mij zal alles stabiel en veilig zijn; met mij zal alles correct en juist worden gedaan, zonder dat dat enige moeite kost. Ik spreek en het is gevestigd; ik spreek en het is gedaan. Waarom zijn jullie niet snel aan jullie training begonnen in deze onrustige

internationale situatie? Tot wanneer zullen jullie wachten? Zullen jullie wachten tot de dag dat buitenlanders China binnenstromen om jullie te ontmoeten? Jullie zijn misschien eerst een beetje langzaam geweest, maar jullie kunnen je die luxe niet blijven permitteren! Mijn zonen! Houd rekening met mijn zorgvuldige bedoelingen! Degenen die vaker dichtbij mij komen zullen alles verkrijgen. Wantrouw je mij?

De snelheid van mijn werk is een bliksemschicht, maar zeker niet het geluid van de donder. Begrijp je de ware betekenis van deze woorden? Jullie moeten beter met mij kunnen samenwerken en rekening houden met mijn bedoelingen. Jullie willen zegeningen ontvangen, maar zijn ook bang om te lijden; is dat niet jullie dubbelzinnigheid? Ik zal het je zeggen! Als iemand vandaag de dag zegeningen wil ontvangen, maar daar niet alle offers voor brengt, zal alles wat zij ontvangen straf en mijn oordeel zijn. Degenen echter die offers brengen zullen vrede ervaren in alle dingen, alles in overvloed hebben en alles wat zij ontvangen zullen mijn zegeningen zijn. Wat vandaag de dag dringend nodig is, is jullie geloof en dat jullie een prijs betalen. Interpreteer mijn bedoelingen niet verkeerd. Alles zal geschieden en jullie zullen het met jullie eigen ogen zien en het zelf ervaren. Er is bij mij niet een onwaar woord of leugen; alles wat ik zeg is volledig waar, maar zonder gebrek aan wijsheid. Je moet niet half geloven en half twijfelen. Ik ben het die alles onder jullie tot stand brengt en ik ben het ook die oordeelt en degenen die kwaad doen eruit pikt. Ik houd van jullie en ik vervolmaak jullie. Voor hen ben ik echter het compleet tegenovergestelde: haat en vernietiging, zonder enige speelruimte en zonder een spoor achter te laten. Mijn overvloed is inherent aan alles wat ik zeg en doe. Hebben jullie ze beetje bij beetje onderzocht? Sommige woorden heb ik vele keren gezegd, dus waarom

begrijpen jullie niet wat ik bedoel? Zal alles precies zijn zoals het moet zijn nadat jullie mijn woorden hebben gelezen? Komt het dan allemaal voor elkaar? Jullie zijn helemaal niet van plan om rekening te houden met mijn hart. Waarom zeggen jullie dat ik de volledig gezaghebbende, al-wijze, ene ware God ben, die diep in het hart van mensen kijkt? Begrijp je de betekenis van deze woorden nog steeds niet? Heb je al deze woorden die ik heb benadrukt onthouden? Zijn ze werkelijk de grondslagen geworden van waaruit je handelt?

Ik sta boven alles, het hele universum overziend. Ik zal mijn grote macht en al mijn wijsheid tonen aan alle naties en volken. Probeer nu niet gewoon uit alle macht plezier na te jagen. Als alle naties van de wereld zich verenigen, wat zal dan niet van jullie zijn? Niettemin zal ik het niet toestaan dat jullie nu iets ontbreekt, noch dat jullie lijden. Geloof dat ik de almachtige God ben! Alles zal tot stand komen en beter en beter worden! Mijn eerstgeboren zonen! Alle zegeningen zullen jullie toekomen! Jullie zullen er eindeloos van kunnen genieten, ze zijn onuitputtelijk, rijk en overvloedig en volledig!

Hoofdstuk 76

Mijn uitspraken zijn allemaal uitdrukkingen van mijn wil. Wie kan rekening houden met mijn last? Wie kan mijn bedoeling begrijpen? Hebben jullie nagedacht over al de vragen die ik bij jullie heb opgeworpen? Wat een onverschilligheid! Hoe durven jullie mijn plannen te verstoren? Jullie zijn niet onder controle te brengen! Als dergelijk werk van kwade geesten doorgaat, zal ik hen onmiddellijk dood laten vallen in de bodemloze put. Ik heb allang de verschillende daden van kwade geesten duidelijk gezien. En mensen die gebruikt

worden door kwade geesten (degenen met verkeerde bedoelingen, degenen die verlangen naar vlees of rijkdom, degenen die zichzelf verheffen, degenen die de kerk verstoren, etc.) zijn ook allen door mij doorzien. Ga er niet van uit dat alles is afgelopen zodra de kwade geesten weggejaagd zijn. Laat ik je dit zeggen! Vanaf nu zal ik mij een voor een van deze mensen ontdoen en ze nooit gebruiken! Dat wil zeggen, ieder die verdorven is door kwade geesten zal niet door mij worden gebruikt en zal worden verstoten! Denk niet dat ik geen gevoelens heb! Weet dit! Ik ben de heilige God en ik zal niet wonen in een vuile tempel. Ik gebruik alleen eerlijke en wijze mensen die volledig trouw zijn aan mij en rekening kunnen houden met mijn last. Dat is omdat zulke mensen voorbestemd zijn door mij. Er zijn absoluut geen kwade geesten in hen aan het werk. Laat me een ding duidelijk maken: vanaf nu heeft iedereen zonder het werk van de Heilige Geest het werk van kwade geesten. Ik herhaal: ik wil geen enkel mens in wie kwade geesten werken. Zij zullen allemaal in het dodenrijk gegooid worden samen met hun vlees!

De eisen die ik in het verleden aan jullie heb gesteld waren wat losjes en jullie zijn losbandig geweest wat het vlees betreft. Vanaf nu zal ik jullie niet toestaan om zo door te blijven gaan. Als je woorden en daden mij niet in alles laten zien of als ze zelfs maar een beetje niet op mij lijken, zal ik jullie er zeker niet makkelijk vanaf laten komen. Anders zouden jullie altijd lachen en grappen maken, hardop lachend, zonder je in te houden. Als je iets verkeerd doet, voel je dan niet dat ik je heb verlaten? Aangezien je dat wel weet, waarom ben je dan nog steeds zedeloos? Wacht je er nog steeds op dat ik je aanraak met mijn oordelende hand? Vanaf vandaag zal ik onmiddellijk iedereen straffen die zelfs maar voor een enkel moment niet in overeenstemming met mijn bedoeling

handelt. Als jullie samen zitten te roddelen, zal ik je verlaten. Spreek niet als je geen geestelijk voedsel geeft. Ik zeg dit niet om jullie te beperken, maar ik bedoel dat omdat mijn werk heeft gefunctioneerd tot de fase waarin het nu is, ik door zal gaan volgens mijn plan. Als jullie bij elkaar zitten om te praten over spirituele zaken in het leven, zal ik bij jullie zijn. Ik zal niemand van jullie onbillijk behandelen. Als je je mond opent, zal ik je de passende woorden geven. Je moet mijn hart waarderen vanuit mijn woorden. Ik zeg jullie niet dat je moet doen of je stom bent, maar ook niet dat jullie je bezig moeten houden met praten over koetjes en kalfjes.

Waarom blijf ik zeggen dat er niet veel tijd over is en dat mijn dag niet uitgesteld moet worden? Hebben jullie hier zorgvuldig over nagedacht? Begrijpen jullie werkelijk de betekenis van mijn woorden? Dat wil zeggen, ik heb gewerkt vanaf het moment dat ik begon te spreken. Ieder van jullie was het doel van mijn werk, niet een persoon in het bijzonder; en bovendien, niet iemand anders. Jullie zijn alleen bezorgd dat jullie geen zegeningen genieten, maar jullie denken niet na over jullie leven. Wat dom van jullie! Wat zijn jullie zielig! Jullie houden helemaal geen rekening met mijn last!

Alle moeite die ik heb gedaan en de prijs die ik heb betaald waren omwille van jullie. Als jullie geen rekening houden met mijn last, hebben jullie niet voldaan aan mijn verwachtingen van jullie. Alle naties wachten om door jullie geregeerd te worden en alle volken wachten erop dat jullie over hen heersen. Ik heb alles in jullie handen gegeven. Nu zijn de machtigen begonnen af te treden en zijn ingestort en ze wachten alleen nog maar op mijn oordeel over hen. Kijk goed! De wereld is nu uit elkaar aan het vallen, terwijl mijn koninkrijk succesvol is

opgebouwd. Mijn zonen zijn verschenen en mijn eerstgeboren zonen regeren met mij als koningen, heersend over verschillende naties en volken. Denk niet dat dit iets vaags is; het is de simpele waarheid. Nietwaar? Zodra jullie tot mij bidden en smeken, zal ik onmiddellijk handelen en degenen die jullie vervolgen straffen, degenen die jullie storen aanpakken, degenen die jullie haten vernietigen en de mensen, gebeurtenissen en dingen die jullie dienen beheren. Ik heb het vaak gezegd: ik zal geen redding brengen aan iedereen die Christus dient (dat wil zeggen, aan iedereen die mijn Zoon dient). Mijn Zoon dienen betekent niet dat zij goede mensen zijn; het is volledig het gevolg van mijn grote macht en schitterende daden. Hecht niet te veel belang aan de mensheid. Zulke mensen hebben zeker niet het werk van de Heilige Geest en begrijpen spirituele zaken helemaal niet. Zij zullen nutteloos zijn als ik met hen klaar ben. Onthoud dit! Dit is mijn bevestiging aan jullie. Tast niet zomaar rond, begrepen?

Er zijn steeds minder mensen, maar de leden worden steeds zuiverder. Dit is mijn werk, mijn managementplan en vooral mijn wijsheid en almacht. Het is de coördinatie van mijn normale menselijkheid en mijn totale goddelijkheid. Zien jullie dit duidelijk? Begrijpen jullie dit punt werkelijk? Een voor een zal ik, door mijn goddelijkheid, alle dingen waarover ik heb gesproken vanuit mijn normale menselijkheid volbrengen. Daarom blijf ik zeggen dat wat ik zeg werkelijkheid zal worden zonder enige dubbelzinnigheid; integendeel, het zal allemaal heel helder en duidelijk zijn. Alles wat ik zeg zal vervuld worden en zal zeker niet onzorgvuldig worden gedaan. Ik spreek geen lege woorden en ik maak geen fouten. Wie het durft om mij te beoordelen zal beoordeeld worden en zal zeker niet kunnen ontsnappen aan de palm van mijn hand. Zodra mijn woorden zijn gesproken, wie durft dan nog weerstand te bieden? Wie durft het om mij te

bedriegen of iets voor mij te verbergen? Ik heb het eerder gezegd: ik ben een wijze God. Ik gebruik mijn gewone menselijkheid om alle mensen en het duivelse gedrag te onthullen, degenen met verkeerde bedoelingen te ontmaskeren, degenen die op een manier handelen vóór anderen en op een andere manier achter hun rug, degenen die mij weerstaan, degenen die ontrouw aan mij zijn, degenen die hunkeren naar geld, degenen die geen rekening houden met mijn last, degenen die hun broeders en zusters benaderen met bedrog en achterbaksheid, degenen die met zilveren tong spreken om mensen zich te laten verheugen en degenen die niet eensgezind in hart en geest kunnen samenwerken met hun broeders en zusters. Vanwege mijn gewone menselijkheid weerstaan zo veel mensen mij heimelijk en houden zich bezig met bedrog en achterbaksheid, aannemend dat mijn gewone menselijkheid het niet weet. En zo veel mensen besteden speciale aandacht aan mijn gewone menselijkheid, geven me goede dingen te eten en te drinken, dienen me als dienaars en zeggen me wat er in hun hart is, terwijl ze ondertussen totaal anders doen achter mijn rug. Blinde mensen! Wat kennen jullie mij slecht – de God die diep in het hart van de mens kijkt. Je kent me zelfs nu nog niet; je denkt nog steeds dat ik niet weet wat je van plan bent. Denk erover na: hoeveel mensen hebben zichzelf in het verderf gestort vanwege mijn normale menselijkheid? Word wakker! Bedrieg me niet langer. Je moet elke handelwijze en elk gedrag van jou, ieder woord en elke daad vóór mij leggen, en ze door mij laten inspecteren.

Hoofdstuk 77

Als je niet zeker bent van mijn woorden, dan komt dat neer op een afwijzende houding tegenover mijn handelingen. Ik bedoel hiermee, dat mijn woorden via mijn Zoon naar buiten zijn gevloeid, maar dat jullie er toch geen waarde aan hechten. Jullie zijn zo lichtzinnig! Veel woorden zijn via mijn Zoon naar buiten gestroomd, maar toch twijfelen jullie en zijn jullie er niet zeker van. Jullie zijn blind! Jullie begrijpen de bedoeling van alle dingen die ik heb gedaan niet. Zijn de woorden die ik via mijn Zoon spreek niet mijn woorden? Er zijn dingen die ik niet direct wil zeggen, dus ik spreek via mijn Zoon. Maar waarom zijn jullie absurd genoeg om aan te dringen dat ik rechtstreek spreek? Jullie begrijpen mij niet en jullie hebben altijd twijfels over mijn handelingen en daden. Heb ik vroeger al niet gezegd dat elk van mijn bewegingen en elk van mijn handelingen en daden juist zijn? De mensen moeten die niet langer nauwkeurig onderzoeken. Trek je bezoedelde handen terug! Laat me je dit zeggen: alle mensen die ik gebruik waren voorbestemd voordat ik de wereld heb geschapen en zij hebben ook nu nog mijn goedkeuring. Jullie doen altijd moeite voor deze dingen, jullie onderzoeken de persoon die ik ben nauwkeurig en bestuderen mijn handelingen. Jullie hebben allemaal een handelaarsmentaliteit. Als dat weer gebeurt, dan zul je zeker door mijn hand worden neergeveld. Dit is wat ik wil zeggen: twijfel niet aan mij en analyseer of overdenk de dingen die ik heb gedaan niet. Bemoei je bovendien niet met deze dingen. De reden is, dat dit te maken heeft met mijn bestuurlijke decreten. En dat is geen kleinigheid!

Benut de tijd om alles te doen wat ik heb bevolen. Laat me dit nog eens zeggen, ook als waarschuwing: de buitenlanders zullen binnenkort China

binnenstromen. Dit is absoluut waar! Ik weet dat de meeste mensen hieraan twifelen en er niet zeker van zijn, dus ik wil jullie er telkens maar weer aan herinneren, zodat jullie snel zullen streven om in het leven te groeien en mijn wil eerder kunnen vervullen. Vanaf nu zal de internationale situatie zelfs nog gespannen worden en verschillende landen zullen van binnenuit instorten. De dagen zullen in China niet langer gelukkig zijn. Arbeiders zullen gaan staken, studenten zullen afzien van hun studie, zakenmensen zullen de markten verlaten en fabrieken zullen allemaal sluiten omdat ze niet kunnen overleven. Kaderleden zullen beginnen met geld te vergaren om te ontsnappen (dit is ook om mijn managementplan te dienen) en de leiders van de centrale overheden op alle niveaus zullen het te druk hebben om zich, ten koste van anderen, op bepaalde dingen te richten omdat zij allemaal voorbereidingen treffen (dit is om de volgende stap van dienst te zijn). Dit moet duidelijk voor je zijn! Dit is iets wat het hele universum betreft, niet alleen China, want mijn werk is gericht op de hele wereld, maar het is tevens bedoeld om de groep van eerstgeboren zonen tot koningen te maken. Zie je dit duidelijk? Haast je en streef ernaar! Ik zal jullie niet onbillijk behandelen. Ik zal jullie toestaan om naar hartenlust vreugde te ervaren.

Mijn daden zijn wonderbaarlijk. Terwijl er grote rampen in de wereld zijn, als alle kwaaddoeners en heersers hun straf krijgen – of om precies te zijn, terwijl de kwaaddoeners die niet in mijn naam zijn zullen lijden – zal ik jullie mijn zegeningen schenken. Dit is de wezenlijke betekenis van de woorden die ik in het verleden herhaaldelijk heb gezegd: “Jullie zullen beslist niet van de pijn of de schade van de rampen te lijden krijgen”. Begrijpen jullie dit? ‘De tijd’ waarover ik spreek verwijst naar de tijd waarin ik deze woorden heb gesproken. Het werk van de Heilige Geest is heel snel. Ik zal geen minuut of seconde verkwisten.

Integendeel, ik zal handelen in overeenstemming met mijn woorden, direct zodra deze uitgesproken zijn. Als ik zeg dat ik vandaag iemand zal elimineren of verachten, dan is het voor die persoon onmiddellijk afgelopen. Dat wil zeggen dat mijn Heilige Geest onmiddellijk van hen teruggetrokken zal worden en dat zij wandelende doden, nutteloze personen, zullen worden. Misschien dat ze nog ademen, lopen en praten, en misschien dat ze tot mij bidden, maar ze zullen zich nooit realiseren dat ik hen heb verlaten. Dat zijn typisch nutteloze mensen. Dit is absoluut waar en echt!

Mijn woorden vertegenwoordigen het menselijk wezen dat ik ben. Vergeet dat niet! Twijfel niet, je moet het absoluut zeker weten. Dit is een zaak van leven en dood! Dit is ontzettend ernstig! Direct zodra mijn woorden uitgesproken zijn, is datgene wat ik wil doen al gebeurd. Al deze woorden moeten via mijn Zoon gesproken worden. Wie onder jullie heeft serieus over deze zaak nagedacht? Hoe kan ik het anders uitleggen? Wees niet altijd bang en schuchter. Ben ik werkelijk iemand die geen respect heeft voor de gevoelens van anderen? Zou ik degenen die ik goedkeur zomaar verwerpen? Alles wat ik doe gehoorzaamt aan principes. Ik zal het verdrag dat ik zelf heb opgesteld niet verscheuren; ik zal mijn eigen plan niet ontwrichten. Ik ben niet naïef zoals jullie. Mijn werk is iets groots; het is iets wat geen enkel mens kan doen. Ik heb gezegd dat ik rechtvaardig ben en dat ik liefde ben voor hen die mij liefhebben. Geloof je niet dat dit waar is? Je hebt nog steeds bedenkingen! Als je over alles een zuiver geweten hebt, waarom ben je nog steeds zo bang? Dat is allemaal omdat je je gebonden hebt. Mijn zoon! Ik heb je vaak gezegd dat je niet bedroefd hoeft te zijn en niet moet huilen; ik zal je niet verwerpen. Ben je nog steeds niet in staat mij te vertrouwen? Ik zal je vasthouden en je niet laten gaan. Ik zal je altijd in mijn liefde omarmen. Ik zal

voor je zorgen, je beschermen, alles voor je openbaren en je inzicht geven, om je te laten zien dat ik je Vader, je steun ben. Ik weet dat je je altijd afvraagt hoe je de last op de schouders van je Vader kunt verlichten. Dat is de last die ik je heb gegeven. Probeer die niet van je af te schudden! Hoeveel mensen zijn er vandaag die mij trouw kunnen zijn? Ik hoop dat je je opleiding kunt versnellen en snel kunt groeien, om mijn hart tevreden te stellen. De Vader zwoegt dag en nacht voor de zoon, dus de zoon dient het managementplan van de Vader elke minuut en elke seconde in beschouwing te nemen. Dat is de proactieve samenwerking met mij, waar ik het vroeger over had.

Dat alles is door mij gedaan. Ik leg een last op de mensen die ik vandaag gebruik en ik geef hun wijsheid, zodat zij alles overeenkomstig mijn wil zullen doen. Zo zal mijn koninkrijk verwerkelijkt worden en zo zal er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde verschijnen. De mensen die ik niet gebruik zijn helemaal het tegenovergestelde. Ze zijn altijd verdwaasd, ze slapen nadat ze gegeten hebben en ze eten nadat ze geslapen hebben. Ze weten helemaal niet wat last betekent. Deze mensen missen het werk van de Heilige Geest en mijn kerk moet zo snel mogelijk van hen gezuiverd worden. Nu zal ik een aantal dingen bekendmaken over het aspect van visioenen: de kerk is een basisvoorwaarde voor het koninkrijk. Mensen kunnen het koninkrijk alleen binnengaan, als de kerk tot op zekere hoogte is opgebouwd. Niemand kan het koninkrijk rechtstreeks binnengaan (als het niet door mij is beloofd). De kerk is de eerste stap, terwijl het koninkrijk het doeleinde van mijn managementplan is. Alles zal vorm aannemen als mensen eenmaal het koninkrijk binnengaan, en er zal niets zijn om bang van te zijn. Op dit moment zijn alleen mijn eerstgeboren zonen en ik het koninkrijk binnengegaan en begonnen met het regeren van alle naties en volkeren. Mijn

koninkrijk begint op orde te komen en allen die koningen of mijn volk zullen zijn zijn openbaar bekendgemaakt. De toekomstige gebeurtenissen zullen jullie stap voor stap en in de juiste volgorde worden verteld. Jullie hoeven niet al te angstig of bezorgd te zijn. Herinner jij je elk woord dat ik tegen je heb gezegd? Als je werkelijk voor mij bent, dan zal ik je de waarheid zeggen. Wat betreft degenen die liegen en bedriegen, ik zal hen op mijn beurt nonchalant behandelen en hen duidelijk laten zien wie uiteindelijk verwoest zal worden!

Hoofdstuk 78

Ik heb eerder gezegd dat het werk door mij wordt gedaan en niet door mensen. Bij mij is alles ontspannen en blij, maar bij jullie zijn de zaken heel anders en wat jullie ook doen is allemaal uitermate moeilijk. Alles wat ik goedkeur, zal zeker door mij tot stand worden gebracht en iedereen die ik goedkeur zal door mij worden vervolmaakt. Mensen – jullie moeten je niet met mijn werk bemoeien! Het enige waarmee jullie je bezig moeten houden, is dat jullie mijn voorbeeld volgen, doen wat ik op prijs stel, alles verwerpen wat ik haat, jezelf uit de zonde trekken en je in mijn liefhebbende omarming werpen. Ik schep niet tegenover jullie op en evenmin overdrijf ik. Dit is werkelijk de waarheid. Als ik zeg dat ik de wereld ga vernietigen, dan zal de wereld in een menselijke oogwenk tot as vergaan. Jullie zijn vaak te angstig en maken jullie last nog zwaarder, uit grote angst dat mijn woorden leeg zijn, dus draven jullie rond ‘op zoek naar een uitweg’ voor mij. Blind! Dwaas! Jullie kennen je eigen waarde niet

eens en proberen mijn raadgever te zijn. Ben je waardig? Kijk eens goed in de spiegel!

Laat mij je dit vertellen! Wie schuchter is, moet worden getuchtigd om zijn schuchterheid, terwijl wie uitermate gelovig is, gezegend zal worden om zijn geloof. Voor alle duidelijkheid, 'geloof' is nu het meest cruciale punt. Wanneer de zegeningen die jullie toekomen zich nog niet hebben geopenbaard, moeten jullie alles op alles zetten om je op dat moment voor mij uit te putten. Het zogenoemde 'gezegend worden' en 'rampen doorstaan' verwijzen naar dit aspect. Mijn zonen! Staan mijn woorden nog steeds in je hart gegrift? 'Wie zich oprecht voor mij uitput, zal ik zeker ruimschoots zegenen.' Begrijp je vandaag de dag, waarlijk de betekenis die daarin verborgen ligt? Ik spreek geen lege woorden; van nu af aan zal er niets meer verborgen zijn. Dat wil zeggen dat de dingen die eerder in mijn woorden verborgen lagen, nu een voor een aan jullie zullen worden verteld, volkomen zonder enige verhulling. Voortaan zal elk woord mijn ware betekenis zijn, om niet te zeggen dat het onthullen van alle mensen, gebeurtenissen en zaken die voor mij verborgen waren, gemakkelijk zal worden gedaan en niet moeilijk voor mij is. Alles wat ik doe, bevat het aspect van mijn normale menselijkheid en ook het aspect van mijn volledige goddelijkheid. Hebben jullie werkelijk een helder begrip van deze woorden? Daarom blijf ik herhalen: wees niet te haastig. Het is voor mij niet moeilijk om een persoon of een zaak te onthullen en er is altijd een tijdstip voor. Waar of niet? Zo veel mensen hebben hun ware vorm voor mij blootgelegd. Of ze nu een geest als een vos of een hond of een wolf hebben, ze onthullen allemaal hun ware vorm op een specifiek moment dat ik bepaal, want alles wat ik doe, is onderdeel van mijn plan. Jullie begrip moet op dit punt duidelijk zijn!

Begrijp je werkelijk waar 'de tijd is niet al te ver weg' op doelt? In het verleden dachten jullie altijd dat dat verwees naar mijn dag, maar jullie hebben mijn woorden altijd geïnterpreteerd op basis van jullie opvattingen. Laat me je dit vertellen! Wie van nu af aan mijn woorden verkeerd interpreteert, is ongetwijfeld absurd! De woorden 'de tijd is niet al te ver weg', die ik heb gesproken, verwijzen naar jullie dagen dat jullie van zegeningen zullen genieten, dat wil zeggen, de dagen wanneer alle kwade geesten zullen zijn vernietigd en uit mijn kerk zijn geschopt en alle menselijke manieren om dingen te doen zullen zijn verworpen en bovendien verwijzen ze naar de dagen wanneer alle grote rampen zullen neerdalen. Onthoud dat! Het is 'alle grote rampen', zorg dat je dat niet meer verkeerd interpreteert. Mijn grote rampen zullen tegelijkertijd uit mijn handen neerdalen op de hele wereld. Zij die mijn naam hebben verworven, zullen worden gezegend en zullen dit lijden zeker niet dragen. Herinner je je het nog steeds? Begrijp je wat ik heb gezegd? De tijd wanneer ik spreek, is de tijd waarop ik begin te werken (de grote rampen komen op dat moment). Jullie begrijpen mijn bedoelingen niet werkelijk. Weten jullie waarom ik zulke strenge eisen aan jullie stel, zonder jullie enige mildheid te tonen? Wanneer de internationale situatie gespannen is en terwijl de (zogenaamde) machthebbers in China alle voorbereidingen treffen, is dit ook precies het moment waarop er een tijdbom op het punt staat te exploderen. Zij die de ware weg zoeken vanuit de zeven landen, zullen wanhopig China binnen stromen als water door sluisdeuren, ongeacht wat dat kost. Sommigen zijn door mij uitverkoren, anderen dienen mij, maar onder hen is geen eerstgeboren zoon. Dat heb ik gedaan. Dit is gedaan toen ik de wereld schiep. Bevrijd je van menselijke opvattingen. Denk niet dat ik onzin

verkondig. Wat ik denk, is wat ik heb gedaan. Mijn plan is ook iets wat ik al heb bereikt. Is dat duidelijk voor jullie?

Alles is gebaseerd op mijn gedachten en op mijn plan. Mijn zoon! Ik heb jou uitverkoren in jouw belang en bovendien omdat ik je liefheb. Wie het waagt in gedachten ongehoorzaam te zijn of een afgunstig hart te krijgen, zal door mijn vloek en verbranding sterven. Daarbij zijn de bestuurlijke decreten van mijn koninkrijk betrokken, omdat het koninkrijk tegenwoordig al is gevormd. Maar je moet behoedzaam zijn, mijn zoon en hier niet mee omgaan alsof het een soort kapitaal is. Je moet rekening houden met Vaders hart en zo de nauwgezette inspanningen van Vader erkennen. Hieruit moet mijn zoon begrijpen van welk soort persoon ik het meest houd, van welk soort persoon ik als tweede houd, welk soort persoon ik het meest haat en welk soort persoon ik veracht. Voer de druk op jezelf niet steeds op. Wat voor gezindheid je hebt, was al van tevoren door mij bepaald en is een openbaring van een aspect van mijn goddelijke gezindheid. Leg je twijfels af. Ik koester geen haat tegen jou. Hoe moet ik dit onder woorden brengen? Begrijp je het nog steeds niet? Word je nog steeds belemmerd door je angst? Wie trouw is, wie bevlogen is, wie eerlijk is, wie bedrieglijk is: ik weet het allemaal, want zoals ik eerder heb gezegd, ik ken de situatie van de heiligen als mijn eigen handpalm.

In mijn ogen is alles al lang bereikt en geopenbaard (ik ben de God die het binnenste van mensenharten nauwkeurig bekijkt; het is alleen bedoeld om jullie het aspect van mijn normale menselijkheid te laten zien), maar voor jullie is het verborgen en nog niet tot stand gebracht. Dat komt alleen maar doordat jullie mij niet kennen. Alles ligt in mijn handen, alles is onder mijn voeten en mijn ogen

nemen alles op; wie kan er ontsnappen aan mijn oordeel? Al wie onzuiver zijn, al wie dingen te verbergen hebben, al wie achter mijn rug oordelen, al wie verzet in hun hart hebben, enzovoort: alle mensen die in mijn ogen niet dierbaar zijn, moeten voor mij knielen en zich ontlasten. Misschien zullen sommige mensen nadat ze dit hebben gehoord, een beetje gemotiveerd zijn, terwijl anderen niet geloven dat het zo ernstig is. Laat mij jullie waarschuwen. Laten de wijzen zich haasten om berouw te hebben! Als je een dwaas bent, wacht dan gewoon! Zie maar eens wie rampen te verduren krijgt, wanneer de tijd is gekomen.

De hemel is nog steeds de oorspronkelijke hemel en de aarde nog steeds de oorspronkelijke aarde, maar in mijn ogen zijn hemel en aarde al veranderd en zijn ze niet meer de hemel en de aarde die ze ooit waren. Waar verwijst de hemel naar? Weten jullie dat? En waarnaar verwijst de hemel van heden? Waarnaar verwees de hemel uit het verleden? Laat mij dit aan jullie overbrengen: de hemel uit het verleden verwees naar de God in wie jullie geloofden, maar die niemand had gezien en het was de God in wie mensen in ware oprechtheid geloofden (omdat zij hem niet konden zien), terwijl de hemel van heden zowel naar mijn normale menselijkheid als naar mijn complete goddelijkheid verwijst, dat wil zeggen: deze praktische God Zelf. Het is dezelfde God, dus waarom zeg ik dat ik de nieuwe hemel ben? Dit is allemaal gericht op de opvattingen van de mens. De hemel van heden verwijst naar waar jullie je bevinden. Op de aarde uit het verleden was niet een plek die heilig was, terwijl de plaatsen waar jullie vandaag de dag heen gaan, bestempeld zijn als heilig en daarom zeg ik dat het een nieuwe aarde is. Dat 'nieuw' verwijst hier naar 'heilig'. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde zijn nu volledig gerealiseerd. Begrijpen jullie dit goed? Bladzij

voor bladzij zal ik alle mysteriën voor jullie openbaren. Zorg dat je niet haastig bent, dan zullen zelfs nog grotere mysteriën aan jullie worden geopenbaard!

Hoofdstuk 79

Blind! Onwetend! Een berg waardeloze troep! Je scheidt mijn normale menselijkheid van mijn totale goddelijkheid! Zien jullie niet dat dit een zonde tegen mij is? Bovendien is het iets wat moeilijk te vergeven is! De praktische God is vandaag onder jullie gekomen, en toch kennen jullie maar één kant van mij – mijn normale menselijkheid – en hebben jullie mijn kant die volledig goddelijk is in het geheel niet gezien. Denk je dat ik niet weet wie mij achter mijn rug om probeert te bedriegen? Ik ben je niet aan het bekritisieren; ik kijk simpelweg om te zien welk niveau je kunt bereiken en om te zien wat er uiteindelijk van je zal worden. Honderdduizenden van mijn woorden zijn gesproken, maar toch hebben jullie heel veel slechte dingen gedaan. Waarom proberen jullie mij herhaaldelijk te bedriegen? Kijk uit dat je je leven niet verliest! Als je mijn woede tot een bepaald punt uitlokt, zal ik je geen genade tonen en zul je eruit getrapt worden. Ik zal geen rekening houden met hoe je eerder was, of je trouw of gedreven was, hoeveel je hebt rondgerend of hoezeer je je voor mij hebt ingezet; naar deze dingen zal ik helemaal niet kijken. Je hoeft me nu alleen maar uit te lokken, en ik zal je in de put van de afgrond werpen. Wie waagt er nog steeds pogingen om mij te bedriegen? Onthoud dit! Van nu af aan zal ik je, telkens wanneer ik kwaad word op wie dan ook, onmiddellijk verwijderen, zodat er in de toekomst geen moeilijkheden zullen zijn en ik je niet langer hoef te zien. Als je me tart, zal ik je

ogenblikkelijk tuchtigen. Zullen jullie dit in gedachten houden? De slimmen onder jullie zouden onmiddellijk berouw moeten hebben.

Vandaag – dat wil zeggen: nu – ben ik toornig. Jullie zouden me allemaal trouw moeten zijn en je zou je hele wezen aan me moeten opofferen. Je moet niet langer tijd rekken. Als je geen acht slaat op mijn woorden, zal ik mijn hand uitstrekken en je neerslaan. Door dat te doen, zal ik mijzelf aan iedereen bekendmaken; op deze dag ben ik toornig en majesteitelijk jegens iedereen (wat zelfs nog strenger is dan mijn oordeel). Ik heb zo veel woorden gesproken, en toch hebben jullie helemaal niet gereageerd; zijn jullie werkelijk zo traag van begrip? Ik denk niet dat jullie dat zijn. Dit is de oude duivel in jullie, die niets goeds in de zin heeft. Zien jullie dit duidelijk? Haast jullie om een radicale verandering te bewerkstelligen! Vandaag is het werk van de Heilige Geest tot dit stadium gevorderd; hebben jullie het niet gezien? Mijn naam zal zich van huis tot huis verspreiden, in alle naties en in alle richtingen, en zal geroepen worden door de monden van zowel volwassenen als kinderen in de hele universum-wereld; dit is een absolute waarheid. Ik ben de unieke God Zelf en ben bovendien de enige persoon van God. Meer nog: ik, de volledigheid van het vlees, ben de volledige manifestatie van God. Eenieder die het waagt mij niet te vereren, eenieder die in zijn ogen verzet durft te tonen, en eenieder die woorden van opstandigheid tegen mij durft te spreken, zal beslist sterven door mijn vervloekingen en toorn (er zal vervloeking zijn wegens mijn toorn). Verder zal eenieder die het waagt mij niet trouw te zijn of niet als een zoon of dochter van mij te zijn, en eenieder die een poging waagt mij te misleiden, beslist sterven aan mijn haat. Mijn rechtvaardigheid, majesteit en oordeel zullen voor altijd en altijd blijven bestaan. In het begin was ik liefhebbend en genadig, maar dit is niet de gezindheid van

mijn volledige goddelijkheid; alleen rechtvaardigheid, majesteit en oordeel omvatten de gezindheid van mij, de volledige God Zelf. Tijdens het Tijdperk van Genade was ik liefhebbend en genadig. Vanwege het werk dat ik moest voltooien, bezat ik goedertierenheid en genade, maar daarna waren zulke dingen niet meer nodig (en ze zijn sindsdien nooit meer nodig geweest). Het is allemaal rechtvaardigheid, majesteit en oordeel, en dit is de volledige gezindheid van mijn normale menselijkheid, gekoppeld aan mijn volledige goddelijkheid.

Degenen die mij niet kennen, zullen vergaan in de put van de afgrond, terwijl zij die zekerheid over mij hebben voor eeuwig zullen leven en verzorgd en beschermd zullen worden binnen mijn liefde. Zodra ik één enkel woord slaak, beven het hele heelal en de uiteinden van de aarde. Wie kan mijn woorden horen en niet van angst beven? Wie kan voorkomen dat verering voor mij in hem opwelt? En wie is niet in staat om uit mijn daden mijn rechtvaardigheid en majesteit te kennen! En wie kan mijn almacht en wijsheid niet in mijn daden zien! Eenieder die niet oplet, zal beslist sterven. Dit komt doordat zij die niet opletten degenen zijn die zich tegen mij verzetten en die mij niet kennen; zij zijn de aartsengel en zijn het meest roekeloos. Onderzoek julliezelf: iedereen die roekeloos, zelfgenoegzaam, verwaand en arrogant is, is beslist een object van mijn haat en zal ongetwijfeld vergaan!

Ik spreek nu de bestuurlijke decreten van mijn koninkrijk uit: alle dingen vallen binnen mijn oordeel, alle dingen vallen binnen mijn rechtvaardigheid, alle dingen vallen binnen mijn majesteit en ik oefen mijn rechtvaardigheid richting iedereen uit. Zij die zeggen in mij te geloven, maar die mij diep vanbinnen tegenspreken, of zij wier harten mij in de steek hebben gelaten, zullen eruit

worden getrapt – maar alles op mijn eigen tijd. Mensen die sarcastisch over mij spreken, maar op een manier die anderen niet opmerken, zullen onmiddellijk sterven (ze zullen vergaan in geest, lichaam en ziel). Zij die degenen die ik liefheb onderdrukken of harteloos behandelen, zullen onmiddellijk door mijn toorn worden geoordeeld. Dit betekent dat mensen die jaloeers zijn op degenen die ik liefheb, en die denken dat ik onrechtvaardig ben, zullen worden overgeleverd om te worden geoordeeld door degenen die ik liefheb. Allen die zich goed gedragen, die eenvoudig en eerlijk zijn (waaronder zij die geen wijsheid hebben) en die mij met toegewijde oprechtheid behandelen, zullen allemaal in mijn koninkrijk blijven. Zij die geen training hebben doorgemaakt – dat wil zeggen: die eerlijke mensen zonder wijsheid en inzicht – zullen macht hebben in mijn koninkrijk. Maar zij zijn ook behandeld en gebroken. Dat zij geen training hebben ondergaan, is niet absoluut. Veeleer is het door deze dingen dat ik iedereen mijn almacht en mijn wijsheid zal tonen. Ik zal iedereen eruit trappen die nog steeds aan mij twijfelt; ik wil niet één van hen hebben (ik verafschuw mensen die in een tijd als deze nog steeds aan mij twifelen). Door middel van de daden die ik in het hele heelal verricht, zal ik eerlijke mensen de wonderbaarlijkheid van mijn handelingen laten zien; vervolgens zal ik hun wijsheid, inzicht en onderscheidingsvermogen laten groeien. Ik zal er ook voor zorgen dat bedrieglijke mensen als gevolg van mijn wonderbaarlijke daden in een ogenblik worden vernietigd. Alle eerstgeboren zonen die als eersten mijn naam hebben aanvaard (dat wil zeggen: die heilige en onbezoedelde, eerlijke mensen), zullen de eersten zijn die zullen intreden in het koninkrijk en naast mij over alle naties en alle volken zullen heersen. Ze zullen als koningen in het koninkrijk heersen en oordelen over alle naties en alle volken (dit verwijst naar alle eerstgeboren zonen in het koninkrijk, en niemand anders).

Zij onder alle naties en alle volken die geoordeeld zijn, en die berouw hebben getoond, zullen mijn koninkrijk binnengaan en mijn volk worden, terwijl zij die koppig zijn en geen berouw hebben in de put van de afgrond zullen worden geworpen (om voor altijd te vergaan). Het oordeel in het koninkrijk zal het laatste zijn, en het zal mijn grondige reiniging van de wereld zijn. Er zullen dan geen onrecht, verdriet, tranen of verzuchtingen meer zijn, en sterker nog: er zal geen wereld meer zijn. Alles zal een manifestatie van Christus zijn en alles zal het koninkrijk van Christus zijn. Wat een glorie! Wat een glorie!

Hoofdstuk 80

Alles vereist echte communicatie met mij om verlicht en geïllumineerd te worden; bovendien kan de geest alleen op die manier vredig zijn. Anders zal de geest niet vredig zijn. Nu is de ernstigste ziekte onder jullie dat jullie mijn normale menselijkheid scheiden van mijn volledige goddelijkheid; bovendien legt de meerderheid van jullie de nadruk op mijn normale menselijkheid, alsof jullie nooit hebben geweten dat ik ook volledig goddelijk ben. Dat is godslasterlijk jegens mij! Beseffen jullie dat? Jullie ziekte is zo ernstig dat jullie, als jullie niet snel herstellen, door mijn handen zullen worden gedood. Voor mijn ogen gedragen jullie je op de ene manier (en lijken jullie een mens van eer; nederig en geduldig), maar achter mijn rug gedragen jullie je totaal anders (volledig hypocriet, liederlijk en onbeheerst, die precies doet waar hij zelf zin in heeft en facties vormt, onafhankelijke koninkrijken sticht met de wens mij te verraden), jullie zijn blind! Open je ogen die door Satan zijn misleid! Kijk naar wie ik werkelijk ben! Jij kent

geen schaamte! Jij weet niet dat mijn daden wonderbaarlijk zijn! Jij kent mijn almacht niet! Van wie zou worden gezegd dat hij Christus dient en toch niet is gered? Jij weet niet welke rol je speelt! Jij verschijnt waarachtig in vermomming voor mij en pronkt met je charmes, wat een ellendeling ben je! Ik zal je mijn huis uit trappen, dit type personen gebruik ik niet, omdat ik hen niet heb voorbeschikt of gekozen.

Ik doe wat ik zeg, wie kwaad doet, hoeft niet te vrezen. Ik doe niemand kwaad. Ik handel altijd in overeenstemming met mijn plan, in overeenstemming met mijn rechtvaardigheid. Omdat diegenen die kwaad doen, sinds de schepping afstammelingen zijn geweest van Satan, heb ik hen niet gekozen; dat wordt bedoeld met: "Een vos verliest wel zijn haren maar niet zijn streken." Wat zaken aangaat die de mensheid niet kan begrijpen, is alles duidelijk gemaakt en wordt niets voor mij verborgen. Misschien kun je iets verbergen voor de ogen van een klein aantal mensen en het vertrouwen winnen van een kleine groep, maar bij mij is dat niet zo eenvoudig. Uiteindelijk kun je niet aan mijn oordeel ontkomen. De blik van de mensheid is beperkt, en zelfs diegenen die een klein deel van de huidige situatie kunnen begrijpen worden beschouwd als mensen met enige vaardigheid. Voor mij verloopt alles soepel, er staat me in de verste verte niets in de weg, omdat ik alles onder controle heb en alles regel. Wie zou het wagen om jegens mij niet loyaal of niet als een kind te zijn! Wie zou het wagen mijn management te verstoren? Wie zou het wagen niet loyaal of niet vroom tegenover mij te zijn? Wie zou het wagen mij iets te vertellen wat niet waar is, en mij een bende leugens te vertellen! Geen van hen zal ontsnappen aan mijn toornige handen. Zelfs al heb je nu de handdoek in de ring gegooid, en ben je bereid je te laten tuchtigen en de bodemloze put te betreden, dan nog zal ik je

niet makkelijk sparen. Ik moet je terughalen uit de bodemloze put zodat je opnieuw onderworpen zal worden aan mijn toornige bestraffing (een extreme mate van haat), om te zien waarheen je gevluht bent. Wat ik het allermeest verafschuw is het scheiden van mijn normale menselijkheid van mijn volledige goddelijkheid.

Gezegend zijn zij die mij trouw zijn, dat wil zeggen, gezegend zijn zij die mij waarlijk erkennen als de God Zelf die het menselijke hart nauwkeurig onderzoekt. Ik zal zeker je zegeningen vermenigvuldigen en je toestaan voor altijd de goede zegeningen te genieten in mijn koninkrijk. Dit is tevens de meest effectieve manier om schande over Satan te brengen. Wees echter niet te ongeduldig of gretig, er is door mij voor alles een tijd bepaald. Als de tijd die ik van tevoren heb bepaald nog niet is gekomen, al is het nog maar een seconde ervoor, dan zal ik niet handelen. Ik handel precies en in overeenstemming met een ritme en handel niet zonder reden. Voor de mensheid maak ik mij geen zorgen, even bestendig als de berg Tai, maar weet je dan niet dat ik de almachtige God Zelf ben? Wees niet al te ongeduldig, alles ligt in mijn handen. Alles is reeds lang voorbereid, en zij kunnen niet wachten om mij te dienen. Vanaf de buitenkant lijkt de hele universum wereld in chaos te verkeren, maar vanuit mijn standpunt bezien is die geordend. Wat ik voor jullie heb voorbereid is alleen bedoeld voor jullie genoeg, realiseren jullie je dat wel? Bemoei je niet met mijn management, ik zal alle volkeren en alle landen mijn almacht tonen door mijn daden; zegen en prijs mijn heilige naam om mijn wonderbaarlijke daden. Omdat ik heb gezegd dat niets wat ik doe ongegrond is, maar dat alles is vervuld van mijn wijsheid en mijn macht, vervuld van mijn rechtvaardigheid en majesteit, en meer nog mijn toorn.

Zij die onmiddellijk ontwaken wanneer zij mijn woorden horen, zullen zeker mijn zegeningen en zorg ontvangen en zullen niet het lijden ervaren van getuchtigd te worden, zij zullen het geluk van de familie genieten. Weten jullie dit? Lijden is eeuwig, maar vreugde is zelfs nog eeuwiger; ze worden beide vanaf nu ervaren. Of je lijdt, dan wel vreugde ervaart hangt van het soort houding af die je aanneemt wanneer je je zonden erkent. Wat de vraag betreft of je een van mijn voorbestemden en uitverkorenen bent: daar zou je zeker van moeten zijn in het licht van wat ik heb gezegd. Je kunt mensen misleiden, maar mij niet. Degenen die ik heb voorbeschikt en gekozen, zullen vanaf nu ruimschoots worden gezegend; degenen die ik niet heb voorbeschikt en gekozen zal ik vanaf nu streng tuchtigen. Dat zal mijn bewijs voor jullie zijn. Degenen die nu gezegend zijn, zijn ongetwijfeld degenen die ik liefheb; van diegenen die worden getuchtigd, hoeft niet te worden gezegd dat zij niet door mij zijn voorbeschikt en uitverkoren. Dat zou helder voor jullie moeten zijn! Dat wil zeggen: als wat jij nu krijgt mijn optreden tegen jou en mijn woorden van streng oordeel zijn, dan betekent het dat je wordt gehaat en verafschuwd in mijn hart en dat jij degene zult zijn die ik terzijde schuif. Als jij mijn troost en mijn voorzieningen voor het leven ontvangt, ben jij in mijn bezit en ben jij een van degenen die ik liefheb. Dat kun je niet bepalen op basis van mijn uiterlijke verschijning. Verlies hierover niet je verstand!

Mijn woorden betreffen ieders werkelijke toestand. Geloven jullie dat ik maar wat blijf hameren op zomaar wat onderwerpen? Dat ik alles zeg wat mij voor de mond komt? Absoluut niet! In elk woord van mij zit mijn wijsheid verborgen. Ga er eenvoudigweg van uit dat woorden waar zijn. Binnen zeer korte tijd komen er vreemdelingen binnen die op zoek zijn naar de ware weg. Op dat moment zullen jullie met stomheid geslagen zijn en alles zal zonder problemen tot stand worden

gebracht. Weet je niet dat ik de almachtige God ben? Als jullie mijn woorden horen, geloven jullie die standvastig, nietwaar? Ik bega geen vergissingen, laat staan dat ik verkeerde uitspraken doe, weten jullie dat? Daarom heb ik herhaaldelijk benadrukt dat jullie snel mijn training moeten accepteren zodat jullie hen kunnen leiden en voorgaan. Weten jullie dat? Via jullie zal ik hen volmaakt maken. Wat nog belangrijker is, via jullie zal ik mijn immense tekenen en wonderen manifesteren, dat wil zeggen, uit diegenen op wie de mensheid neerkijkt, heb ik een groep mensen uitgekozen om mij te manifesteren, mijn naam te bejubelen, voor mij de touwtjes van alles in handen te nemen, en om met mij als koningen te regeren. Dus dat ik jullie nu train, is het omvangrijkste management van de wereld; het is een verbazingwekkende zaak die de mensheid niet kan uitvoeren. Door jullie te vervolmaken zal ik Satan in het meer van vuur en zwavel en in de bodemloze put gooien, de rode draak volledig neerwerpen tot hij sterft om nooit meer op te staan. Daarom zijn allen die in de bodemloze put worden geworpen afstammelingen van de grote rode draak. Ik haat hen in extreme mate. Dit heb ik tot stand gebracht, kunnen jullie dat niet zien? Iedereen die niet loyaal is, iedereen die oneerlijkheid en misleiding gebruikt, is ontmaskerd. Allen die trots, zelfingenomen, arrogant, schaamteloos zijn, zijn afstammelingen van de aartsengel en het meest typerend voor Satan – al mijn gezworen vijanden, mijn tegenstanders. Ik moet hen een voor een straffen om de haat in mijn hart te doven. Dat zal ik punt voor punt doen en punt voor punt oplossen.

Wat zijn nu welbeschouwd het meer van vuur en zwavel en de bodemloze put? In de voorstelling van de mensheid is het meer van vuur en zwavel iets tastbaars, maar de mensheid beseft niet dat dat een uiterst verkeerde

voorstelling van zaken is, terwijl het toch nog steeds een zekere plaats inneemt in de geest van de mensheid. Het meer van vuur en zwavel is mijn hand die tuchtiging uitdeelt aan de mensheid. Wie in het meer van vuur en zwavel wordt geworpen, is door mijn hand geveld. De geest en ziel en het lichaam van deze mensen lijden voorgoed. Dit is de ware betekenis van wat ik heb gezegd toen ik zei dat allen in mijn handen zijn. En wat betekent de bodemloze put? In de voorstelling van mensen is het een grote afgrond van eindeloze, onpeilbare diepte. De ware bodemloze put is de invloed van Satan. Als iemand in handen van Satan valt, is die persoon in de bodemloze put; zelfs wie dan vleugels zou krijgen, zou niet kunnen wegvliegen. Daarom heet het de bodemloze put. Deze mensen zullen allemaal worden onderworpen aan eeuwige tuchtiging, zo heb ik het geregeld.

Hoofdstuk 81

O, slecht en overspelig oud tijdperk! Ik zal je verslinden! Berg Sion! Sta op om mij te verwelkomen! Wie waagt het niet op te staan en te juichen om de voltooiing van mijn managementplan, de geslaagde voltooiing van mijn verheven werk! Wie waagt het niet op te staan en onophoudelijk van vreugde te springen! Zij zullen door mijn hand de dood vinden. Ik zal iedereen rechtvaardigheid doen wedervaren zonder het minste medeleven of barmhartigheid, en zonder enige emotie. Alle volkeren! Staat op om mij te loven en eer aan mij te geven! Alle oneindige glorie, van eeuwigheid tot eeuwigheid, bestaat dankzij mij en is door mij in het leven geroepen. Wie zou het wagen om voor zichzelf glorie op te eisen?

Wie zou het wagen om mijn glorie als iets tastbaars te behandelen? Zij zullen door mijn hand worden gedood! O, wrede mensen! Ik heb jullie geschapen en jullie van alles voorzien, en ik ben jullie tot op de dag van vandaag voorgegaan, en toch weten jullie niets van mij af en hebben jullie mij niet in het minst lief. Hoe kan ik jullie dan opnieuw genade betonen? Hoe kan ik jullie redden? Ik kan jullie slechts met mijn toorn behandelen! Ik zal jullie met vernietiging terugbetalen, jullie met eeuwige tuchting terugbetalen. Dit is rechtvaardigheid; alleen zo kan het zijn.

Mijn koninkrijk is solide en bestendig; het zal nooit instorten, maar zal tot in eeuwigheid blijven bestaan! Mijn zonen, mijn eerstgeboren zonen, mijn volk zal voor eeuwig en altijd zegeningen met mij genieten! Zij die spirituele zaken niet begrijpen en geen openbaringen ontvangen van de Heilige Geest, zullen vroeg of laat van mijn koninkrijk worden afgesneden. Zij zullen niet uit vrije wil vertrekken, maar verdreven worden door het bewind van mijn ijzeren staaf, door mijn majesteit, en bovendien zullen zij door mijn voet naar buiten worden geschopt. Diegenen die enige tijd (vanaf hun geboorte) door kwade geesten bezeten zijn geweest, zullen nu allen worden bekendgemaakt. Ik zal je eruit schoppen! Herinner je je nog wat ik heb gezegd? Ik – de heilige en onbevleete God – zetel niet in een verdorven en smerige tempel. Degenen die door kwade geesten bezeten zijn geweest, weten dat zelf, en ik hoef dat niet te verduidelijken. Ik heb jou niet voorbeschikt! Jij bent de oude Satan, en toch wil je mijn koninkrijk binnendringen! Geen sprake van! Dat laat ik je weten! Vandaag zal ik het je heel duidelijk maken: diegenen die ik bij de schepping van de mensheid heb uitverkoren, heb ik doortrokken van mijn hoedanigheid en mijn gezindheid; daarom zijn zij vandaag de dag alleen mij trouw, zij kunnen een last dragen voor

de kerk en zijn bereid zichzelf voor mij uit te putten en hun hele wezen voor mij op te offeren. Diegenen die ik niet heb uitverkoren, zijn bijgevolg in zekere mate gecorrumpeerd door Satan, en zij bezitten niets van mijn hoedanigheid en niets van mijn gezindheid. Jullie denken dat mijn woorden met elkaar in tegenspraak zijn, maar de woorden “Jullie zijn voorbeschikt en uitverkoren door mij, en toch dragen jullie de gevolgen van jullie daden” verwijzen allemaal naar Satan. Ik zal nu één punt uitleggen: diegenen die kunnen opstaan en het gezag van de kerken kunnen aanvaarden, die kerken leiden, mijn last aanvaarden en speciale functies bezitten, zijn vandaag de dag geen van allen in dienst van Christus. Allen zijn degenen die ik heb voorbeschikt en gekozen. Ik zeg jullie dit opdat jullie je niet te veel zorgen maken en de voortgang in je leven niet vertragen. Hoevelen kunnen de positie van eerstgeboren zoon verwerven? Zou het kunnen dat dit net zo eenvoudig is als het behalen van een diploma? Onmogelijk! Als ik jullie niet had vervolmaakt, waren jullie al lang geleden in zekere mate door Satan gecorrumpeerd. Daarom heb ik herhaaldelijk benadrukt dat ik altijd zal zorgen voor diegenen die mij trouw zijn, en dat ik hen zal beschermen tegen gevaar en lijden. Diegenen die ik niet heb voorbestemd, zijn degenen die bezeten zijn door kwade geesten, diegenen die verdoofd, traag van begrip en geestelijk mismaakt zijn en niet in staat om kerken te leiden (met andere woorden: diegenen die wel begeesterd zijn, maar geen heldere visies hebben). Jullie dienen snel uit mijn gezichtsveld te worden verwijderd, zodat ik niet van weerzin vervuld en kwaad word bij jullie aanblik. Als je snel verdwijnt, zul je minder ernstig worden getuchtigd, maar hoe langer je erover doet, hoe hardvochtiger de tuchtiging zal zijn. Begrijp je dat? Wees toch niet zo schaamteloos! Jullie zijn verdorven en

onbeheerst, nonchalant en achteloos, zonder te weten wat voor uitschot jullie zijn!
Jullie zijn blind!

Allen die macht hebben in mijn koninkrijk, zijn zorgvuldig door mij uitgekozen en hebben herhaalde malen proeven ondergaan; niemand kan hen verslaan. Ik heb hun kracht gegeven, zodat ze nooit zullen struikelen of dwalen. Zij hebben mijn goedkeuring verworven. Vanaf deze dag zullen de huichelaars hun ware aard onthullen, en zij zijn in staat tot allerlei schandelijkheden, maar uiteindelijk zullen zij niet ontkomen aan mijn hand die Satan tuchtigt en tot as verbrandt. Mijn tempel zal geheiligd en vlekkeloos zijn. Het is allemaal een getuigenis van mij, een uiting van mij, en een eer voor mijn naam. Het is mijn eeuwige woonplaats en het voorwerp van mijn eeuwige liefde. Vaak streel ik hem met de hand van de liefde, troost ik hem met de taal van de liefde, zorg ik ervoor met ogen van de liefde, en omhels ik hem tegen de boezem van liefde, opdat hij niet in de vallen terecht zal komen van kwade lieden of misleid zal worden door Satan. Diegenen die mij vandaag diensten verlenen maar niet zijn gered, zullen door mij worden gebruikt voor de eindtijd. Waarom maak ik haast om deze zaken uit mijn koninkrijk te verdrijven? Waarom moet ik hen uit mijn blikveld verwijderen? Ik haat hen tot in mijn merg! Waarom red ik hen niet? Waarom verafschuw ik hen? Waarom tref ik hen met de dood? Waarom moet ik hen vernietigen? (Niet het kleinste restje van hen mag in mijn blikveld blijven, hun as inclus.) Waarom? De grote rode draak, de oeroude slang, en de oude Satan trachten in mijn koninkrijk, zonder dit verdiend te hebben, in hun levensonderhoud voorzien te worden! Houd op met die fantasieën! Van hun allen zal het bestaan ten einde komen en zij zullen in as worden veranderd!

Ik zal dit tijdperk vernietigen, het veranderen in mijn koninkrijk, en ik zal leven en genieten met de mensen die ik tot in de eeuwigheid liefheb. Die onreine dingen moeten niet denken dat zij in mijn koninkrijk kunnen blijven. Denken jullie dat jullie in troebel water kunnen vissen? Vergeet dergelijke fantasieën maar! Jullie weten niet dat alles wordt onderzocht door mijn ogen! Jullie weten niet dat alles wordt gerangschikt door mijn handen! Denk niet dat jullie in hoog aanzien staan! Ieder van jullie dient zijn juiste plaats in te nemen. Doe niet alsof je nederig bent (verwijzend naar diegenen die gezegend zijn) of siddert en bang bent (verwijzend naar diegenen die tegenslag hebben). Iedereen moet het voor zichzelf, in zijn hart, weten. Zelfs al noem ik niet je naam, dan nog moet je het zeker weten, omdat ik mijn woorden tot ieder individu heb gericht. Ongeacht of jij mijn uitverkorene bent of niet, mijn woorden zijn gericht op de huidige situatie van jullie allemaal. Dat wil zeggen dat als jullie tot mijn uitverkorenen behoren, ik het heb over de toestand van diegenen die ik heb uitverkoren op basis van jullie presentatie; wat betreft degenen die niet een van mijn uitverkorenen zijn, spreek ik ook in overeenstemming met hun toestand. Daarom zijn mijn woorden gericht uitgesproken. Ieder persoon moet daar een duidelijk besef van hebben. Misleid jezelf niet! Wees niet bevreesd! Omdat het aantal mensen slechts gering is, maar heel weinig, zal misleiding niet werken! Wie naar mijn zeggen uitverkoren is, is uitverkoren, en hoezeer je ook doet alsof, zonder mijn hoedanigheid zul je falen. Omdat ik woord houd, zal ik niet achteloos mijn eigen plannen doorkruisen; ik doe wat ik zelf wil, omdat alles wat ik doe juist is, omdat ik de allerhoogste ben, en omdat ik uniek ben. Is dat duidelijk? Begrijpen jullie dat?

Als zij mijn woorden hebben gelezen, werken diegenen die kwaad doen en achterbaks en bedrieglijk zijn ook hard om te proberen vooruit te komen en en

hun eigen persoonlijke inspanningen te leveren. Zij willen slechts een kleine prijs betalen om zich bij mijn koninkrijk naar binnen te werken. Zij moeten dergelijke gedachten naast zich neerleggen! (Deze mensen hebben geen hoop, want ik heb hun niet de kans gegeven om berouw te krijgen.) Ik bewaak de poort van mijn koninkrijk. Geloof jij dat mensen mijn koninkrijk naar believen kunnen binnengaan? Geloof jij dat mijn koninkrijk allerlei troep zal aanvaarden? Dat mijn koninkrijk allerlei waardeloze afval zal aanvaarden? Dan vergis je je! Vandaag zijn degenen die in mijn koninkrijk zijn, degenen die samen met mij koninklijke macht bekleden; Ik heb hen zorgvuldig gecultiveerd. Dit is niet iets wat kan worden bereikt door het alleen maar te willen – je moet door mij worden goedgekeurd. En dit is niet iets wat met wie dan ook wordt besproken, het is iets wat ik zelf bepaal. Wat ik zeg, gebeurt. Mijn mysteriën worden geopenbaard aan wie ik liefheb. Diegenen die kwaad doen, dat wil zeggen, diegenen die ik niet heb uitverkoren, hebben er geen recht op om ze te ontvangen. Zelfs al zouden ze die mysteriën horen, dan nog zullen ze ze niet begrijpen, want Satan heeft hun ogen bedekt en hun harten in bezit genomen, waardoor hun hele wezen wordt vernietigd. Waarom wordt gezegd dat mijn daden verbazingwekkend en wijs zijn, en dat ik alles ten dienste van mij inzet? Degenen die niet voorbeschikt en niet uitverkoren door mij zijn, zal ik overdragen aan Satan om hen te straffen en te verderven, en bij hun bestraffing zal ik niet tussenbeide komen; zo verstandig ben ik wel! Wie heeft daar ooit aan gedacht? Zonder de minste inspanning is mijn grootse werk verricht, waar of niet?

Hoofdstuk 82

Allen zijn doodsbang wanneer zij mijn woord horen. Allen zijn van ongerustheid vervuld. Waar zijn jullie bang voor? Ik zal jullie niet doden! Het komt doordat jullie je schuldig voelen en doodsbang zijn te worden ontdekt. Wat jullie achter mijn rug doen, is heel lichtzinnig en waardeloos. Daardoor ben ik jullie zo erg gaan haten dat ik vurig wens dat ik diegenen die ik niet heb voorbeschikt en uitgekozen in de bodemloze put had gegooid om daar in stukken te vallen. Ik heb echter mijn plan, ik heb mijn doelstellingen. Voorlopig zal ik je leven sparen, en zal ik je er niet uit trappen voordat je dienstverlening aan mij ten einde is gekomen. Dat soort schepselen wil ik niet zien, ze zijn een schande voor mijn naam! Weten jullie dat? Begrijpen jullie het? Waardeloze stumpers! Begrijp dit goed! Wanneer er gebruikt wordt gemaakt van jou, ben ik degene die dat doet, en wanneer je niet ten dienste wordt gesteld, komt dat ook door mij. Alles wordt door mij georkestreerd, en in mijn handen is alles gehoorzaam en ordelijk. Wie het ook maar waagt om voor zijn beurt te bewegen, zal onmiddellijk door mijn handen worden neergeslagen. Ik zeg vaak 'neergeslagen'; denk je heus dat ik dat eigenhandig doe? Dat hoef ik niet te doen! Mijn handelingen zijn niet zo dwaas als de mensen zich voorstellen. Wat wordt er bedoeld wanneer wordt gezegd dat alles door mijn woord wordt bepaald en voltooid? Alles wordt voltooid zonder dat ik ook maar een vinger verroer. Begrijp je de ware betekenis van mijn woord?

Ik zal nooit iemand redden van degenen die diensten voor mij verrichten. Zij hebben geen aandeel in mijn koninkrijk. Dat is omdat deze mensen zich alleen maar druk maken om uiterlijke zaken in plaats van te doen wat ik wil. Al maak ik

nu gebruik van hen, in werkelijkheid zijn zij de mensen die ik het meest haat, de mensen die ik het meest verafschuw. Vandaag heb ik diegenen lief die mijn wil kunnen doen, allen die kunnen laten zien dat zij rekening houden met mijn lasten en degenen die alles voor mij kunnen geven wat zij hebben, met een eerlijk hart en met oprechtheid, en hen zal ik onophoudelijk verlichten en niet aan mij laten ontkomen. Ik zeg vaak: "Voor diegenen die zich oprecht voor mij uitputten: ik zal je zeker enorm zegenen." Waar verwijst "zegenen" naar? Weet je dat? Met betrekking tot het huidige werk van de Heilige Geest verwijst het naar de lasten die ik je geef. Van allen die in staat zijn een last voor de kerk te dragen, die zich oprecht voor mij opofferen, zijn hun last en hun waarachtige hart een zegen van mij. Bovendien zijn mijn openbaringen aan hen ook een zegen van mij. Dat is omdat diegenen die nu geen last dragen, niet door mij zijn voorbestemd en uitverkoren; mijn vervloekingen zijn al op hen neergedaald. Dat wil zeggen dat diegenen die ik heb voorbestemd en uitverkoren een aandeel hebben in de positieve aspecten van wat ik heb gezegd, terwijl degenen die ik niet heb voorbestemd en uitverkoren alleen mogen delen in de negatieve aspecten van mijn uitspraken. Hoe meer mijn woorden worden gesproken, des te duidelijker hun betekenis is; hoe vaker ik ze zeg, hoe transparanter ze worden. Ieder van diegenen die onbetrouwbaar en leugenachtig zijn en die ik niet heb voorbestemd, werd voorafgaand aan de schepping van de wereld door mij vervloekt. Waarom wordt gezegd dat het jaar, de maand, de dag, zelfs het uur, de minuut en de seconde van jullie geboorte allemaal passend door mij zijn gepland? Ik heb lang geleden voorbestemd wie de status zou krijgen van eerstgeboren zoon. Zij zijn in mijn ogen; zij zijn lang geleden door mij beschouwd als dierbaar, en hebben sinds lang een plaats in mijn hart. Elk woord dat ik spreek, heeft gewicht en

draagt mijn ideeën in zich. De mens telt niet! Hoe weinigen, afgezien van de weinigen die ik liefheb en die de status van eerstgeborenen bekleden, houden rekening met mijn wil? Wat zijn mijn zonen waard? Wat zijn mijn mensen waard? In het verleden was de term 'mijn zonen' een benaming voor mijn eerstgeborenen zonen. Maar diegenen van mijn zonen en mijn mensen die geen schaamte kennen, dachten dat het een eretitel was om hen mee aan te spreken. Speel niet schaamteloos de rol van mijn eerstgeborenen zonen, Verdien je deze? Vandaag zijn de enigen die zijn bekrachtigd degenen die op belangrijke posities voor mij zijn geplaatst. Zij hebben de status van eerstgeborenen zonen verworven. Zij hebben reeds een aandeel in mijn troon, mijn kroon, mijn glorie en mijn koninkrijk. Alles is zorgvuldig door mij gearrangeerd. Degenen die vandaag de status van eerstgeborenen zonen ontvangen, hebben allemaal hevige pijn, vervolging en tegenslag ondergaan, zoals hetgeen waaraan ze sinds hun geboorte in hun familie, hun eigen verwachtingen, werk, huwelijk enzovoort het hoofd hebben moeten bieden. Deze eerstgeborenen zonen hebben die status niet verworven zonder een prijs te betalen. Ze hebben al alle aspecten van het leven ondergaan: de goede en de slechte, de ups en de downs. Al wie in het verleden in hoog aanzien stond bij de mensen van de wereld en comfortabel thuis woont, heeft geen aandeel in de eerstgeborenen zonen. Zij verdienen het niet de eerstgeborenen zonen te zijn; zij brengen schande over mijn naam, ik wil hen absoluut niet. Want mijn zonen en mijn mensen die ik heb uitverkoren, hebben ook een goede reputatie in de wereld, maar ze schieten ruimschoots te kort in vergelijking met mijn eerstgeborenen zonen. Ik gebruik nu sommige mensen, maar velen onder hen komen er niet eens voor in aanmerking om mijn mensen te zijn; zij zijn voorwerpen van eeuwige verdoemenis. Zij worden gebruikt om een tijd diensten

voor mij te verrichten, maar niet voor gebruik op de lange termijn. Degenen voor gebruik op de lange termijn zijn al in mijn hart voorbestemd. Dat wil zeggen, diegenen die ik op een belangrijke positie plaats, zijn degenen die ik liefheb en ik ben al lang geleden begonnen hen te gebruiken. Dat wil zeggen, hun functie is al vastgelegd. Wat betreft diegenen die ik verafschuw, die worden in het huidige stadium slechts tijdelijk gebruikt. Wanneer de vreemdelingen komen, dan zullen de eerstgeboren zonen duidelijk aan jullie worden geopenbaard.

Vandaag verlang ik van jullie dat jullie snel volwassen worden en rekening houden met mijn last, deze last is niet te veel, en ik zal jullie alleen datgene laten doen wat binnen jullie vermogens ligt. Ik ken jullie gestalte; ik weet wat voor functies jullie kunnen uitvoeren. Dat weet ik allemaal en ik begrijp die zaken. Ik wens slechts dat mijn zonen zichzelf bereidwillig verloochenen, waarlijk erin slagen datgene lief te hebben wat ik liefheb, te haten wat ik haat, te doen wat ik doe, en te zeggen wat ik zeg. Laat je niet overheersen door ruimte, geografie, tijd of welke persoon ook. Ik wens dat jullie geest overal vrij is en dat ieder van jullie in staat is de positie van eerstgeboren zonen te bekleden. Wie offert vandaag zijn hele wezen aan mij op? Wie besteedt loyaal voor mij? Wie is er dag en nacht voor mij op? Wie regelt mijn huishoudelijke zaken voor mij? Wie verlicht voor mij de last op mijn schouders? Zijn het niet mijn zonen? Alles wat ik doe, is om mijn zonen te vervolmaken en staat in dienst van mijn zonen, begrijp je dat? Alles is voor mijn eerstgeboren zonen en ik bega geen vergissingen. Denk niet dat ik mensen verkeerd beoordeel. Denk niet dat ik op je neerkijk. Denk niet dat ik groot talent te weinig gebruik. Denk niet dat ik me vergis als ik je niet voorbeschik. Dat is omdat je het niet verdient! Weet je dat? Nu zal ik een aantal dingen voor jullie bevestigen: wie geregeld mijn toorn wekt, wie geregeld het doelwit is van

mijn kritiek of mijn handelen, is beslist het doelwit van mijn haat. Zij zullen beslist sterven, dat is in steen uitgebeiteld. Ik heb gezegd dat ik mijn eerstgeboren zonen niet langer zal aanpakken, omdat deze mensen mijn zware proeven al hebben ondergaan en mijn goedkeuring al hebben verworven. Wie ik aankijk met een strenge gelaatsuitdrukking zal gevaar ontmoeten, zijn jullie niet bang? Velen zullen sterven zodra mijn woorden mijn mond verlaten. Sommigen behouden echter nog hun vlees, alleen hun geest is dood. De duidelijkste aanwijzing is dat zij niet het werk van de Heilige Geest hebben en dat er niets is wat hen tegenhoudt. (Zij zijn al in sterke mate verdorven gemaakt door Satan.) Wanneer hun vlees wordt uitgewist, gebeurt dat met gepaste voorbereiding van mij en op een moment dat ik heb uitgekozen. Hun spirituele dood kan mij geen grote dienst bewijzen; ik zal gebruikmaken van hun vlees om het wonder van mijn daden te tonen. Daardoor zullen mensen overtuigd worden, zullen zij onophoudelijk loven, zal er niemand zijn zonder eerbied voor mij, en niemand die mij niet vreest. Ik behandel geen enkel detail lichtvaardig; allen leven of sterven vanwege mij en niemand kan weggaan zonder mij zijn of haar diensten te hebben verleend. Zelfs Satan kan zich niet in de bodemloze put terugtrekken voordat hij zijn diensten aan mij heeft verleend. Elke stap die ik zet, is stabiel en zeker en op stevige grond. Geen enkele stap die ik zet is oppervlakkig, niet in het minst.

Wie zou het wagen zich met mij te vergelijken? Wie zou het wagen mij tegenstand te bieden? Ik zal je onmiddellijk neerslaan! Ik zal geen spoor nalaten, en je vlees zal worden weggevaagd; dit is onbetwistbaar. Dit zal ik in werking stellen zodra ik het zeg en er is geen terugweg. De wereld brokkelt van dag tot dag verder af. De mensheid sterft dagelijks. Mijn koninkrijk krijgt van dag tot dag vorm. Mijn eerstgeboren zonen groeien van dag tot dag op. Mijn razernij groeit

met de dag, mijn tuchtigingen worden met de dag heftiger, en mijn woord wordt met de dag hardvochtiger. Jullie wachten er nog steeds op dat mijn taal over jullie zachtmoediger wordt, mijn toon luchtiger wordt, maar denk nog eens goed na! Het hangt ervan af met wie ik te maken heb. Voor degenen van wie ik houd, is mijn toon zachtmoedig, altijd troostend. Voor jullie kan ik alleen hardvochtig en kritisch zijn, waarbij ik daar ook nog tuchtigingen en razernij aan toevoeg. Ongemerkt is de situatie in elk land ter wereld allengs gespannener en brokkelt zij van dag tot dag verder af, vervalt zij van dag tot dag verder tot chaos. De leiders van alle landen hopen uiteindelijk de macht te veroveren. Ze verwachten het niet, maar mijn tuchtiging daalt al op hen neer. Zij proberen mijn macht te grijpen, maar zij dromen alleen maar! Zelfs de leider van de Verenigde Naties moet mij om vergiffenis smeken. De slechte daden die hij heeft begaan zijn talrijk. Nu is de tijd gekomen voor tuchtiging. Ik zal hem niet luchthartig sparen. Iedereen die macht bekleedt, zal zijn kroon moeten afzetten. Alleen ik verdien het om over alles te heersen. Alles hangt van mij af. Iedereen is van mij afhankelijk, en niet te vergeten enkele vreemdelingen. Ik zal onmiddellijk neerslaan wie mij kritisch benadert, want zover is mijn werk al gevorderd. Elke dag is er een nieuwe openbaring, elke dag is er nieuw licht. Alles wordt steeds completer. De laatste dag van Satan komt steeds dichterbij en wordt steeds duidelijker dan ooit tevoren.

Hoofdstuk 83

Jullie weten niet dat ik de almachtige God ben; jullie weten niet dat alle aangelegenheden en dingen onder mijn controle staan! Wat betekent het dat alles door mij wordt geschapen en voltooid? Alle zegeningen en tegenslagen van ieder persoon hangen af van mijn vervulling, mijn handelingen. Wat kan de mens doen? Wat kan de mens bereiken door te denken? Hoe weinigen zijn er in deze eindtijd, in deze losbandige tijd, in deze duistere wereld die tot op zekere hoogte door Satan is verdorven, die in harmonie zijn met mijn wil? Of dat nu vandaag is, gisteren of in de nabije toekomst, ieders leven wordt door mij bepaald. Of zij zegeningen ontvangen of gebukt gaan onder tegenslagen, en of zij door mij bemind of gehaat worden, het is allemaal in een pennenstreek door mij bepaald. Wie van jullie durft te beweren dat je stappen door jezelf worden bepaald en dat jij zelf je lotsbestemming bepaalt? Wie durft zoiets te zeggen? Wie durft zo opstandig te zijn? Wie vreest mij niet? Wie is mij diep vanbinnen ongehoorzaam aan mij? Wie durven te handelen zoals zij zelf willen? Ik zal hen ter plekke tuchtigen, en beslist niet langer medelijden hebben met de mensheid of haar redden. Dat wil zeggen dat dit, wanneer jullie enkel mijn naam hebben aanvaard, de laatste keer is dat ik de mensheid clementie betoon. Dat wil zeggen, ik heb een deel van de mensheid geselecteerd die ondanks dat hun zegeningen niet eeuwig zijn, heel veel van mijn genade hebben genoten; dus zelfs als niet is voorbeschikt dat jij voor eeuwig gezegend zult zijn, behandel ik je niet slecht en ben je veel beter af dan diegenen die rechtstreeks tegenslagen zullen ervaren.

Mijn oordeel heeft waarlijk een hoogtepunt bereikt en betreedt een ongeëvenaard gebied. Mijn oordeel is op ieder persoon, en nu is het een toornig oordeel. In het verleden was het een majestueus oordeel, heel anders dan nu. In het verleden begon de mensheid pas een beetje angst te ervaren tot zij een

geval meemaakte van een oordeel dat werd geveld, en als ze nu een enkel woord horen, zijn ze al doodsbang; een enkeling vreest zelfs het moment dat ik mijn mond open. Als mijn stem maar even klinkt, wanneer ik begin te spreken, is zo iemand zo bang dat hij niet weet wat hij moet doen, en wil hij niets liever dan in een gat in de grond wegkruipen, verborgen in de donkerste hoek. Dit soort persoon kan niet worden gered, omdat hij bezeten is door kwade geesten. Wanneer ik oordeel over de grote rode draak, de oeroude slang, zal hij gedwee zijn en zelfs vrezende door mensen te worden gezien; hij is waarlijk een afstammeling van Satan, geboren in de duisternis.

In het verleden gebruikte ik vaak de woorden “voorbeschikking en uitverkiezing,” maar wat betekent dat precies? Hoe beschik ik voor en hoe kies ik? Waarom zou iemand niet tot de voorbeschikten en uitverkorenen behoren? Hoe kun je dit begrijpen? Deze dingen vragen om een duidelijke uitleg van mij en noodzaken mij ertoe om rechtstreeks tot jullie te spreken. Als ik deze dingen in jullie zou openbaren, zou zo’n stompzinnig type ten onrechte geloven dat het een door Satan ingegeven gedachte is! Dan zou ik ten onrechte worden belasterd! Nu zal ik onomwonden spreken en niets achterhouden: toen ik alle dingen schiep, schiep ik in eerste instantie alle materialen die de mensheid ten dienste staan (bloemen, gras, bomen, hout, bergen, rivieren, meren, het land en de zee, allerlei soorten insecten, de vogels, de dieren, sommigen als voedsel voor de mensheid en anderen waar de mensheid als voorwerp naar kan kijken). Er werden verschillende soorten graan voor de mensheid geschapen op basis van de verschillen tussen diverse gebieden; pas toen ik dat alles had geschapen, begon ik de mensheid te scheppen. Er zijn twee typen mensen: het eerste type zijn mijn uitverkorenen en voorbeschikten; het tweede type bezit de hoedanigheden van

Satan en dit type werd geschapen voordat ik de wereld schiep, maar die zijn totaal verdorven door Satan, en daarom heb ik hen verlaten. Daarna schiep ik een door mij uitverkoren en voorbeschikt type, die ieder in wisselende mate mijn hoedanigheden bezitten; dus bezitten degenen die nu door mij zijn uitverkoren in uiteenlopende mate mijn hoedanigheden. Al zijn ze door Satan verdorven, ze behoren nog steeds mij toe; elke stap is onderdeel van mijn managementplan. De eerlijke regel in het koninkrijk was helemaal van te voren door mij bedacht; wie slecht en leugenachtig is, kan onmogelijk eerlijk zijn, omdat zij het kroost van Satan zijn, door Satan zijn bezeten, en altijd dienaren van Satan en aan hem ondergeschikt zullen zijn, maar alles staat ten dienste van het in vervulling gaan van mijn wil. Dat heb ik duidelijk gemaakt zodat jullie er niet naar hoeven raden. Wie ik volmaakt maak, voor hen zal ik zorgen en hen zal ik beschermen; diegenen die ik veracht, zullen uit mijn huis vertrekken zodra hun diensten ten einde zijn. Wanneer die mensen genoemd worden, word ik woedend, en ik wil niets liever dan ter plekke met hen afrekenen, maar ik ben terughoudend in mijn handelingen; ik ben afgemeten in mijn handelingen en mijn woorden. Ik kan de wereld in een aanval van razernij verdrukken, afgezien van de mensen die ik heb voorbeschikt; als ik gekalmeerd ben, kan ik de wereld in mijn hand houden, dat wil zeggen dat ik controle over alles heb. Wanneer ik zie dat de wereld in zo ernstige mate is verdorven dat mensen dat niet kunnen verdragen, zal ik de wereld onmiddellijk vernietigen. Zou een enkel woord van mij immers niet volstaan?

Ik ben de praktische God zelf; ik voer geen bovennatuurlijke tekenen en wonderen uit, maar alles is vervuld van mijn wonderbaarlijke werken. De weg die voor jullie ligt, zal onvergelijkkelijk veel stralender worden. Mijn openbaring van

elke stap is de weg die ik jullie wijs, mijn managementplan. Dat wil zeggen dat nadien de openbaringen nog talrijker en steeds duidelijker zullen worden. Zelfs in het Duizendjarig Koninkrijk in de nabije toekomst, moeten jullie voortgaan in overeenstemming met mijn openbaringen en mijn stappen volgen. Alles heeft vorm gekregen, alles is voorbereid, zij die gezegend zijn, staan eeuwige zegeningen te wachten; zij die gezeseld zijn, staat eeuwige tuchting te wachten. Mijn mysteriën zijn te talrijk voor jullie, wat voor mij het eenvoudigste van alle woorden is, kan voor jullie het moeilijkste zijn; daarom zeg ik steeds meer, omdat jullie te weinig begrijpen en mij nodig hebben om het woord voor woord uit te leggen, maar maak je niet te veel zorgen, ik zal in overeenstemming met mijn werk tot jullie spreken.

Hoofdstuk 84

Vanwege gebrek aan kennis over mij hebben mensen mijn management onderbroken en talloze keren mijn plannen ondermijnd, maar ze zijn nooit in staat geweest mijn voortgang te belemmeren. Dit is zo omdat ik een God van wijsheid ben. Er is oneindige wijsheid bij mij; er is oneindig en onvoorstelbaar mysterie bij mij. De mens heeft zich hier nooit een voorstelling van kunnen maken en het nooit helemaal kunnen begrijpen sinds mensenheugenis tot in eeuwigheid. Is dat niet zo? Er is niet alleen wijsheid in elk woord dat ik spreek, er is ook mijn verborgen mysterie. Bij mij is alles mysterie en elk deel van mij is mysterie. Jullie hebben vandaag de dag slechts mysterie gezien, wat betekent dat jullie mijn persoon hebben gezien, maar dit verborgen mysterie moeten jullie

nog ontrafelen. De mensen kunnen mijn koninkrijk slechts binnengaan door mij te volgen. Anders zullen ze vergaan met de wereld en as worden. Ik ben de hele God Zelf en niemand anders dan God Zelf. De uitspraken uit het verleden zoals 'de manifestatie van God' zijn al verouderd; het zijn versleten, oude dingen die niet meer van toepassing zijn. Hoeveel van jullie hebben dit duidelijk gezien? Hoeveel van jullie zijn in deze mate zeker van mij? Alles moet duidelijk uitgelegd en onderwezen worden door mij.

Het koninkrijk van Satan is vernietigd en zijn mensen zullen spoedig klaar zijn met hun dienstverlening aan mij. Ze zullen een voor een uit mijn huis worden gejaagd, dat wil zeggen dat de ware identiteit van degenen die zich eerder hebben vermomd in allerlei rollen nu bekend is gemaakt en zij zullen allemaal afgesloten worden van mijn koninkrijk. Jullie moeten dit onthouden! Vanaf nu zijn degenen die ik in de steek laat, degenen uit het verleden inbegrepen, degenen die alleen maar doen alsof, degenen die veinzen. Zij hebben alleen maar een show opgevoerd voor mij en zij moeten het podium verlaten zodra de show voorbij is. Degenen die werkelijk mijn zonen zijn, zullen officieel in mijn koninkrijk zijn om mijn liefde te ontvangen en de zegeningen ontvangen die ik reeds voor jullie heb voorbereid. Gezegend zijn de eerstgeboren zonen! Jullie zijn klaar om nu door mij gebruikt te worden omdat jullie eerder al mijn training hebben gehad. Geloof dat ik de almachtige God ben. De dingen die mensen niet voor elkaar krijgen, kan ik zonder problemen doen en er is absoluut geen ruimte om dit te betwisten. Denk niet dat jullie niets kunnen doen en dat jullie niet geschikt zijn om mijn eerstgeboren zonen te zijn. Jullie zijn volkomen waardig! Dit is omdat ik degene ben die handelt en alle dingen tot stand brengt. Waarom voelen jullie je nu alsof je zo'n gestalte hebt? Dat is alleen omdat de tijd dat ik jullie echt kan

gebruiken nog niet is gekomen. Grote talenten mogen niet gebruikt worden voor onbelangrijke doelen; begrijpen jullie dat? Zijn jullie slechts beperkt tot een klein China in de hele universum-wereld? Dat wil zeggen, alle mensen in de hele universum-wereld zullen aan jullie gegeven worden om te hoeden en te leiden, want jullie zijn de eerstgeboren zonen en de broeders leiden is de plicht die jullie moeten vervullen. Weet dit! Ik ben de almachtige God! Ik benadruk nogmaals dat ik jullie toesta om te genieten. Ik ben degene die werkt – de Heilige Geest werkt overal en neemt persoonlijk de leiding.

In het verleden hadden mensen geen begrip van mijn redding niet. Is het jullie nu duidelijk? Er zitten verschillende aspecten aan mijn redding: een is dat er voor sommige mensen helemaal geen voorbestemming is, wat betekent dat zij mijn genade helemaal niet kunnen ontvangen. Een ander aspect is dat er mensen zijn die oorspronkelijk voorbestemd waren, die mijn genade een tijd lang ontvangen, maar die na enige tijd door mij geëlimineerd worden, namelijk na de tijd die ik heb voorbestemd en hun leven zal dan helemaal voorbij zijn. Weer een ander aspect is dat er mensen zijn die ik heb voorbestemd en gekozen, die eeuwige zegeningen ontvangen; zij ontvangen mijn genade van begin tot eind, inclusief de ontberingen die zij hebben moeten doorstaan voor en nadat ze mij hebben geaccepteerd, als ook de verlichting en illuminatie die ze ontvangen nadat ze mij accepteren. Vanaf dat moment beginnen ze mijn zegeningen te ontvangen, dat wil zeggen, zij zijn degenen die ik ten volle red. Dit is de meest zichtbare uitdrukking van de voltooiing van mijn grote werk. Waarop heeft die zegen dan betrekking? Ik zou willen vragen: Wat willen jullie het liefste doen? Wat haten jullie het meest? Waar hopen jullie het meest op? Jullie zijn in het verleden door pijn en ontberingen gegaan, allemaal om mij te verkrijgen en om

jullie leven te laten groeien; die zijn deel van de genade. Zegen betekent dat de dingen die jullie haten jullie in de toekomst niet meer zullen overkomen. Dat wil zeggen, deze dingen zullen niet meer aanwezig zijn in jullie echte levens en ze zullen helemaal verwijderd worden voor jullie ogen. Gezin, werk, vrouw, man, kinderen, vrienden en familie en zelfs de drie maaltijden per dag die jullie elke dag haten, zullen er niet meer zijn. (Dit betekent niet beperkt worden door tijd en het vlees helemaal verlaten. Je lichaam kan alleen in stand gehouden worden doordat je verzadigd wordt in de geest. Het is je lichaam, niet het vlees, waarop dit betrekking heeft. Jullie zullen helemaal vrij en transcendent zijn. Dit is het grootste en best zichtbare wonder dat God heeft geopenbaard sinds de schepping van de wereld.) Alle elementen van vuil in jullie lichaam zullen verwijderd worden en jullie zullen helemaal spirituele lichamen worden die heilig en smetteloos zijn en in staat door het hele universum te reizen tot aan de einden van het aarde. Vanaf dat moment zal ook al dat lastige wassen en schrobben voorbij zijn en jullie zullen gewoon volop genieten. Vanaf die tijd zullen jullie niet meer vasthouden aan het idee van het huwelijk (omdat ik een tijdperk beëindig, niet de wereld schep) en er zal geen baringspijn meer zijn, die zeer martelend is voor vrouwen. Jullie zullen ook niet meer werken of je inspannen in de toekomst. Jullie zullen je helemaal onderdompelen in mijn liefdevolle omhelzing en genieten van de zegeningen die ik jullie heb gegeven. Dit is absoluut. Terwijl jullie van deze zegeningen genieten, zal de genade jullie blijven volgen. Wat ik voor jullie heb voorbereid, namelijk zeldzame en kostbare schatten van over de hele wereld, zal allemaal aan jullie worden gegeven. Jullie kunnen je van dit alles geen denkbeeld vormen of het je voorstellen op dit moment en niemand heeft dit eerder ervaren. Als jullie deze zegeningen

ontvangen, zullen jullie eindeloos in vervoering zijn, maar vergeet niet dat dit allemaal mijn macht, mijn daden, mijn rechtvaardigheid en vooral mijn majesteit is. (Ik zal genadig zijn jegens degenen voor wie ik genadig wil zijn en barmhartig jegens degenen voor wie ik barmhartig wil zijn.) Op dat moment zullen jullie geen ouders hebben en er zullen geen bloedverwanten zijn. Jullie zijn allemaal mensen die ik liefheb, mijn geliefde zonen. Niemand zal jullie vanaf dat moment durven te onderdrukken. Het zal tijd zijn voor jullie om op te groeien tot volwassenen en tijd om de naties te regeren met een ijzeren roede! Wie durft mijn geliefde zonen tegen te werken? Wie durft mijn geliefde zonen aan te vallen? Ze zullen allemaal ontzag hebben voor mijn geliefde zonen omdat de Vader verheerlijkt is. Alle dingen die niemand zich ooit heeft kunnen voorstellen zullen voor jullie ogen verschijnen. Ze zullen onbegrensd, onuitputtelijk, eindeloos zijn. Binnenkort zullen jullie niet meer verbrand worden door de zon en de verzengende hitte moeten verdragen. Noch zullen jullie kou lijden of zullen regen, sneeuw of wind jullie bereiken. Dat is zo omdat ik van jullie houd en het zal helemaal de wereld van mijn liefde zijn. Ik zal jullie alles geven wat jullie willen en ik zal alles wat jullie nodig hebben voor jullie bereiden. Wie durft te zeggen dat ik niet rechtvaardig ben? Ik zal je onmiddellijk doden omdat ik eerder heb gezegd dat mijn toorn (tegen de slechten) tot in eeuwigheid zal duren en ik zal niet toegeven, zelfs niet een beetje. Echter mijn liefde (voor mijn geliefde zonen) zal ook tot in eeuwigheid duren; ik zal haar niet inhouden, ook niet enigszins.

Vandaag de dag zijn degenen die mijn woorden verstaan als oordeel degenen die niet in een juiste toestand verkeren, maar tegen de tijd dat ze dat ontdekken heeft de Heilige Geest hen al verlaten. Eerstgeboren zonen worden uit jullie gekozen uit de hele universum-wereld, maar de zonen en volken zijn

slechts een klein deel van jullie. Mijn nadruk ligt op de hele universum-wereld, wat betekent dat de zonen en volken worden gekozen uit alle naties van de wereld. Begrijpen jullie dit? Waarom blijf ik benadrukken dat de eerstgeboren zonen snel volwassen moeten worden en die buitenlanders leiden? Begrijpen jullie de ware betekenis achter die woorden? Het is omdat China een land is dat ik heb vervloekt, het heeft mij het meest vervolgd en ik haat het het meest. Jullie moeten weten dat mijn eerstgeboren zonen en ik uit de hemel komen en de universele mensen zijn. Wij horen niet bij een bepaalde natie. Houd niet vast aan menselijke opvattingen. Dit is zo omdat ik mijn persoon aan jullie heb laten zien. Ik bepaal alles. Kunnen jullie mijn woorden onthouden? Waarom zeg ik dat er steeds minder mensen onder jullie zijn en de bevolking steeds zuiverder is geworden? Dit is zo omdat mijn redding zich geleidelijk aan op het hele universum richt. Degenen die nu geëlimineerd zijn, die mijn naam hebben geaccepteerd, zijn degenen die dienden ter wille van de vervolmaking van de eerstgeboren zonen. Begrijpen jullie het? Waarom zeg ik dat zij allemaal mijn zonen dienen? Jullie hebben het nu echt begrepen, nietwaar? Het aantal is werkelijk klein, er zijn er zeker maar weinig, maar die mensen hebben aanzienlijk voordeel gehad van mijn zonen en veel genade van mij genoten en dat is de reden waarom ik heb gezegd dat ik het mensenras voor de laatste keer red. Nu ken je de ware betekenis van mijn woorden! Ik zal ieder die mij weerstaat streng tuchtigen en ik zal mijn gezicht toekeren naar ieder die mij verdedigt omdat ik altijd, vanaf het begin tot het eind, de majestueuze en rechtvaardige God ben geweest en alles zal worden onthuld aan jullie. Ik werk snel op wonderlijke wijze en spoedig zullen wonderbaarlijke dingen gebeuren die onvoorstelbaar zijn voor mensen. Ik bedoel onmiddellijk en spoedig, begrijpen jullie? Probeer zonder

uitstel het leven binnen te gaan! Mijn geliefde zonen, alles is hier voor jullie en alles bestaat voor jullie.

Hoofdstuk 85

Ik maak gebruik van verschillende mensen om mijn wil te bereiken: mijn vloeken worden toegepast op degenen die ik tuchtig en mijn zegeningen worden toegepast op degenen die ik liefheb. Wie nu mijn zegeningen ondervindt en wie onder mijn vloeken lijdt, heeft genoeg aan één woord van mij en mijn uitspraak. Je weet dat eenieder voor wie ik nu goed ben, beslist altijd mijn zegeningen zal verkrijgen (daarmee bedoel ik dat deze mij geleidelijk leert kennen en steeds zekerder van mij wordt, het nieuwe licht en openbaringen verkrijgt, en dat hij het tempo van mijn werk kan bijhouden). Een ieder die ik verafschuw (dit is iets binnenin mij wat mensen van buitenaf niet kunnen zien) zal zeker mijn vervloekingen ondergaan, en behoort zonder twijfel tot de nakomelingen van de grote rode draak, dus deze mensen zullen delen in mijn vervloeking van de grote rode draak. Hen die ik niet kan aanzien, van wie ik denk dat ze tekortschieten en die niet door mij kunnen worden vervolmaakt of gebruikt; zij zullen alsnog kans maken om gered te worden en een van mijn zonen zijn. Als een persoon helemaal niets van mijn kaliber bezit, spirituele zaken niet begrijpt en mij niet kent, maar wel een vurig hart heeft, dan zullen zij worden aangewezen als een van mijn mensen. Ik beschouw degenen die mijn vervloekingen ondergaan als

reddeloos verloren en dat zijn degenen die bezeten zijn door boze geesten. Ik popel om ze eruit te schoppen. Ze zijn gebaard door de grote rode draak en van hen walg ik het meest. Van nu af aan hoeven ze mij niet langer van dienst te zijn – ik wil ze gewoon niet! Ik wil niemand van hen! Zelfs hun gewezen tandengeknars voor mijn aangezicht heeft geen effect, ik kijk niet eens naar ze, maar schop ze weg – wat ben jij voor iets? Verdien jij het voor mijn aangezicht te zijn? Ben jij waardig? Nog steeds doen alsof je een goed mens bent en doen alsof je nederig bent! Kan ik je sparen, nadat je talloze slechte dingen hebt gedaan? En nu je voor mij staat, begin je mij opnieuw te tarten. Je hebt nooit één goede bedoeling gehad en je wilt me alleen maar om de tuin leiden! Kan het goed met jou komen als je een afstammeling bent van de grote rode draak? Onmogelijk! Je bent al door mij vervloekt en ik oordeel je totaal! Bewijs mij een dienst uit de grond van je hart, op een eerlijke en gedisciplineerde manier, en keer dan terug naar je bodemloze put! Je wilt een aandeel in mijn koninkrijk? Je droomt! Schaamteloos! Jij, met je smerige en vuile lichaam bent zo verdorven, en toch heb je nog steeds het lef om voor mij te staan! Maak plaats! Als je nog langer treuzelt, zal ik je zwaar straffen! Al wie zich voor mijn aangezicht schuldig maken aan misdaad en misleiding moeten worden ontmaskerd. Waar kun je je verstoppen? Waar kun je jezelf verbergen? Kun je aan mijn heerschappij ontsnappen, hoe je ook wegduikt of je verbergt? Als je mij niet goed van dienst bent, zal je leven zelfs nog korter zijn – je zult meteen worden afgemaakt!

Ik vertel jullie duidelijk wat voor mensen mijn eerstgeboren zonen zijn en ik geef jullie precieze verificaties. Als ik dat niet deed, zouden jullie niet in staat zijn om jullie correcte plaats in te nemen en zouden jullie klakkeloos voor jezelf beslissen wat jullie plaats zou moeten zijn. Sommigen zouden te bescheiden zijn

en sommigen zouden te ongeremd zijn, en zij die niet over mijn kaliber beschikken, of van wie de kaliber te zeer tekortschiet, zouden allemaal mijn eerstgeboren zonen willen zijn. Welke uitdrukkingen worden gemaakt door degenen die mijn eerstgeboren zonen zijn? Ten eerste richten ze zich op het begrijpen van mijn wil, houden ze rekening met mijn wil en tegelijkertijd werkt de Heilige Geest in hen allemaal; ten tweede zoeken in de geest met volharding, ze zijn niet ontuchtig, ze blijven te allen tijde binnen mijn grenzen, zijn buitengewoon normaal, en deze gedragingen zijn geen imitatie (omdat ze zich richten op bewustwording van het werk van de Heilige Geest en mijn liefde voor hen in ogenschouw nemen, zijn ze te allen tijde behoedzaam en hebben een diepe angst om een hart te hebben dat mij verraadt of tart); ten derde handelen zij van ganser harte voor mij, zij zijn in staat om hun hele wezen op te offeren, en zij hebben elk idee van hun eigen toekomstperspectief, hun leven, wat ze eten, dragen, gebruiken of waar zij leven reeds achter zich gelaten; ten vierde hongert en dorst hun hart voortdurend naar gerechtigheid, ze geloven dat ze enorm tekortschieten en dat hun houding te onvolwassen is; ten vijfde zijn zij het die ik eerder heb genoemd als degenen die een goede reputatie hebben in de wereld, maar die door wereldse mensen aan de kant zijn gezet en die morele integriteit hebben in hun omgang met het andere geslacht. Dit zijn allemaal verificaties, maar ik kan ze nu niet volledig aan jullie openbaren omdat mijn werk dat stadium nog niet heeft bereikt. Eerstgeboren zonen, denk erom! De levensgevoelens in jou, je eerbied voor mij, liefde voor mij, kennis van mij, zoeken naar mij, jullie geloof – deze dingen zijn allemaal mijn liefde voor jullie en het zijn allemaal verificaties die ik jullie geef, zodat jullie werkelijk mijn geliefde zonen kunnen

worden en hetzelfde kunnen zijn als ik, samen etend, samen levend, samen met mij genietend van zegeningen in ongeëvenaarde glorie.

Ik kan geen mildheid tonen jegens wie mij vervolgd hebben, zij die geen kennis van mij hadden (ook voordat getuigenis van mijn naam werd afgelegd), die geloofden dat ik menselijk was, evenals zij die godslastering tegen mij beoefenden en mij vervloekten in het verleden. Zelfs als zij nu de meest galmende getuigenis afleggen voor mij, zal dat nog steeds niet genoeg zijn. Door mij in het verleden te vervolgen bewezen ze mij een dienst, en ze zijn nog steeds mijn gereedschap als ze vandaag voor mij zouden getuigen. Alleen wie vandaag werkelijk volmaakt zijn gemaakt, zijn van nut voor mij, omdat ik de rechtvaardige God Zelf ben, en ik uit het vlees ben gekomen en mezelf losgemaakt heb van alle aardse relaties. Ik ben God Zelf en ik houd alle mensen, alle zaken en alle dingen die mij in het verleden omringden in mijn hand. Ik ben zonder emotie en ik behandel alle dingen met rechtvaardigheid. Ik ben rechtschapen, niet besmet met de minste smerigheid. Begrijpen jullie de betekenis van mijn woorden? Kunnen jullie dit ook bereiken? Mensen denken dat ik ook over normale menselijkheid beschik, dat ik een familie en emoties heb, maar weten jullie dat jullie het volledig bij het verkeerde eind hebben? Ik ben God! Zijn jullie dit vergeten? Zijn jullie in de war? Jullie kennen me nog steeds niet!

Mijn rechtvaardigheid is volledig aan jullie geopenbaard. Elke manier waarop ik omga met welke persoon dan ook, onthult mijn rechtvaardigheid en majesteit. Omdat ik de God Zelf ben die toorn met Zich meebrengt, zal ik zelfs niet één persoon die mij heeft vervolgd of bedrogen vrijuit laten gaan. Hebben jullie dit duidelijk voor ogen, onder dergelijke strikte voorwaarden? Degenen die Ik heb

uitverkoren en voorbestemd, zijn als schaarse parels of agaat en zijn zeldzaam, want zij die als koningen zullen regeren, moeten beslist met minder zijn dan zij die mijn volk zullen zijn. Dit toont mijn macht en mijn wonderbaarlijke daden. Ik zeg vaak dat ik jullie zal belonen, jullie zal kronen en dat in mij glorie zonder einde is. Wat bedoel ik met beloning, kroon en glorie? In de ogen van mensen bestaan beloningen uit materiële zaken, zoals voedsel, kleding of gebruiksvoorwerpen, maar dit is volledig hun oude denkwijze; het is niet wat ik bedoel, maar een misvatting. Beloningen zijn dingen die nu worden verkregen en ze maken deel uit van genade. Maar sommige hebben te maken met vleselijke genoegens, en zij die mij dienen maar die niet gered zijn, kunnen ook materieel genot verkrijgen (hoewel het nog steeds materiële dingen zijn die mij dienen). Een kroon is geen ambtsembleem. Dat wil zeggen: het is niet iets materieels dat ik jullie geef voor jullie plezier, maar het is eerder een nieuwe naam die ik jullie schenk en wie zijn nieuwe naam eer aandoet, zal degene zijn die een kroon heeft verdiend, die mijn zegeningen ontvangt. Beloningen en kronen maken deel uit van zegeningen, maar in vergelijking met zegeningen zijn ze veel minder, een verschil van hemel en aarde. Glorie kan eenvoudigweg niet worden verbeeld in de opvattingen van mensen omdat het niet materieel is, maar iets waarbij ze zich een extreme abstractie indenken. Wat houdt glorie dan precies in? Wat wil het zeggen dat jullie samen met mij in glorie zullen neerdalen? Mijn geheel, dat wil zeggen, wat ik ben en wat ik heb, genade en goedertierenheid (voor mijn zonen), en rechtvaardigheid, majesteit, oordeel, toorn, vervloeking en vuur (voor alle mensen) – mijn persoon bestaat uit glorie. Waarom zeg ik dat er bij mij eindeloze glorie is? Het is omdat er bij mij eindeloze wijsheid en onvergeloofbare overvloed is. Daarom betekent samen met mij afdalen in glorie dat jullie al door mij zijn

vervolmaakt, jullie hebben wat ik ben en wat ik heb, jullie zijn door mij vervolmaakt, jullie hart is vol eerbied voor mij en jullie zijn niet tegen mij; jullie zouden het nu toch moeten begrijpen?

De gespannen situatie van alle aardse naties heeft een hoogtepunt bereikt en ze bereiden zich allemaal gestaag voor om mij te dienen en om mijn vuur te ontvangen. Wanneer mijn woede en vuur aanbreken, zal er geen teken vooraf zijn geweest, maar ik weet wat ik doe en ik ben er absoluut duidelijk over. Jullie moeten zeker zijn van mijn woorden en jullie moeten haast maken om alles in gereedheid te brengen, en jullie voorbereiden op het hoeden van degenen die vanuit het buitenland op zoek komen. Onthoud dit! China – dat wil zeggen, elke persoon en plaats in China – ondergaat mijn vervloekingen; begrijpen jullie de betekenis van mijn woorden?

Hoofdstuk 86

De mensen zeggen dat ik een genadige God ben en dat ik alles wat ik geschapen heb zal verlossen – al deze dingen worden gezegd volgens de opvattingen van de mensheid. Wie mij aanduidt als een genadige God, verwijst naar mijn eerstgeboren zonen en mijn reddingswerk is gericht op mijn zonen en mijn volk. Ik ben een wijze God, dus mij staat duidelijk voor de geest wie ik liefheb en wie ik haat. Ik zal hen die ik liefheb altijd blijven liefhebben en die liefde zal nooit veranderen. Voor hen die ik haat zal mijn hart onbewogen blijven, hoe goed ze ook zijn. Dat is omdat ze niet uit mij geboren zijn en mijn eigenschappen en mijn leven niet in zich hebben. Hiermee wordt bedoeld dat zij

niet voorbestemd zijn en niet door mij zijn uitverkoren, want ik ben onfeilbaar. Het betekent ook dat alles wat ik doe heilig en eerbaar is en dat ik nooit berouw heb. In de ogen van de mensen ben ik te harteloos, maar weet je niet dat ik de rechtvaardige en majesteitelijke God Zelf ben? Alles wat van mij afkomstig is is goed. Degenen die ik haat zullen zeker het voorwerp zijn van mijn vervloeking en degenen die ik liefheb zullen zeker mijn zegening krijgen. Dit is mijn heilige en onaantastbare gezindheid en niemand kan deze veranderen; dit is absoluut!

In het heden zullen zij die werkelijk handelen overeenkomstig mijn bedoelingen door mij compleet gemaakt worden, want mijn werk is zowel oprecht als grondig en ik laat niets ongedaan. Degenen die ik vervloek zullen branden. Maar waarom is het dan zo dat het merendeel van de mensen door mij vervloekt is, terwijl de Heilige Geest nog steeds Zijn werk in hen doet (dit wordt gezegd met betrekking tot het feit dat ik niet in een smerige tempel woon)? Begrijpen jullie de ware betekenis van alle zaken en dingen die in dienst van Christus staan? De Heilige Geest doet zijn werk via hen als ik gebruik maak van hun diensten, maar meestal, als zij niet in mijn dienst staan, zijn zij fundamenteel niet verlicht in hun geest. Zelfs als zij mij wel zoeken, is dat uit uitsloverij. Het is dan een list van Satan, want normaal gesproken schenken ze helemaal geen aandacht aan mijn werk en hebben ze totaal geen eerbied voor mijn lasten. Nu zijn mijn eerstgeboren zonen opgegroeid, dus ik neem er afstand van en daarom heeft mijn geest zich overal teruggetrokken en ligt er een speciale nadruk op mijn eerstgeboren zonen. Begrijp je dat? Alle dingen rusten op mijn daden, rusten op mijn voorbestemming, rusten op alle woorden uit mijn mond. Alle plaatsen die mijn zegeningen hebben ontvangen, zijn vanzelfsprekend de plaatsen waar ik werk en ook de plaatsen waar mijn werk uitgevoerd wordt. China is de natie waar

Satan het meest wordt aanbeden en is dus door mij vervloekt, want het is ook de natie die het meest heeft gedaan om mij te vervolgen. Ik zal mijn werk beslist niet doen voor een volk dat onder de invloed staat van de grote rode draak. Begrijp je de ware bedoeling van mijn woorden? Per slot van rekening heb ik maar weinig zonen en is mijn volk klein. Alles ligt absoluut in mijn handen en er moet energie en moeite worden aangewend op degenen die ik heb uitverkoren en voorbestemd. Daar moet je meer moeite voor doen. Ik bedoel dat degenen die mijn eerstgeboren zonen zijn snel moeten oefenen, zodat ze zo spoedig mogelijk de lasten die op mijn schouders rusten kunnen dragen, zodat al hun inspanningen aan mijn werk gewijd zijn.

Luister, iedereen die in mijn dienst staat! Jullie kunnen iets van mijn genade krijgen als jullie mij dienen. Dat wil zeggen dat jullie tijdelijk iets van mijn latere werk en van de dingen die in de toekomst gaan gebeuren zullen weten. Maar jullie zullen hier absoluut geen vreugde aan beleven. Dit is mijn genade. Als je dienst gedaan is, laat deze dan achter je en blijf er niet bij stilstaan. Degenen die mijn eerstgeboren zonen zijn, mogen niet arrogant zijn, maar jullie mogen trots zijn, want ik heb jullie oneindige zegeningen geschonken. Degenen die het doelwit zijn van verwoestingen zouden niet bedrukt of bedroefd moeten zijn over hun lot, want wie heeft je tot een afstammeling van Satan gemaakt? Nadat je in mijn dienst bent geweest, mag je weer teruggaan naar de bodemloze put, want je zult voor mij geen nut meer hebben en ik zal jullie behandelen met mijn tuchtigingen. Als ik eenmaal begin te werken, maak ik het af. Mijn daden zullen worden volbracht en de dingen die ik heb verricht zullen eeuwig voortduren. Dit is van toepassing op mijn eerstgeboren zonen, op mijn zonen, op mijn volk, en dit geldt ook voor jullie. Mijn tuchtigingen voor jullie zijn voorgoed. Ik heb het jullie al

vele malen gezegd: de kwaadaardige mensen die mij weerstaan zullen zeker door mij getuchtigd worden. Als je niet door de Heilige Geest wordt berispt nadat je je tegen mij hebt verzet,, dan ben je al vervloekt en zul je vervolgens door mijn hand worden neergeveld. Als je de discipline van de Heilige Geest ondergaat wanneer je slechte gedachten over mij hebt, dan heb je mijn zegening ontvangen. Maar je moet altijd behoedzaam zijn, nooit nalatig of onachtzaam.

Hoofdstuk 87

Je moet je haasten en doen wat ik wil doen. Dat is mijn dringende bedoeling voor jullie. Is het mogelijk dat jullie de betekenis van mijn woorden nog steeds niet hebben begrepen? Is het mogelijk dat jullie mijn bedoeling nog steeds niet kennen? Ik heb steeds duidelijker gesproken en de dingen steeds vaker gezegd, maar hebben jullie niet de moeite genomen om de betekenis van mijn woorden te doorgronden? Satan, denk niet dat je mijn plan kunt vernietigen! Zij die Satan dienen, ofwel het nageslacht van Satan (dit verwijst naar hen die bezeten zijn door Satan, die zeer zeker het leven van Satan hebben en waarvan gezegd wordt dat ze het nageslacht van Satan zijn), smeken aan mijn voeten om genade, wenend en tandenknarsend, maar zoiets doms zou ik niet doen! Kan ik Satan vergeven? Kan ik Satan verlossen? Dat is onmogelijk! Ik doe wat ik zeg en ik heb nooit spijt van!

Wat ik zeg wordt werkelijkheid, is dat niet zo? Maar jullie zullen mij altijd wantrouwen, aan mijn woorden twijfelen en denken dat ik met jullie spot. Dat is werkelijk belachelijk. Ik ben God Zelf! Begrijp je dat? Ik ben God Zelf! Als ik geen

wijsheid of kracht zou hebben, zou ik dan kunnen doen en zeggen wat ik wil? Maar jullie wantrouwen mij nog steeds. Ik heb er herhaaldelijk de nadruk op gelegd en het jullie herhaaldelijk gezegd. Hoe komt het dat de meesten onder jullie nog steeds niet geloven? Waarom hebben je nog twijfels? Waarom houd je je krampachtig vast aan je eigen opvattingen? Kunnen die je redden? Ik doe wat ik zeg. Ik heb het jullie meerdere malen gezegd: beschouw mijn woorden als de waarheid en twijfel niet. Hebben jullie mijn woorden wel serieus genomen? Alleen kun je niets beginnen, maar toch kun je niet geloven in wat ik doe. Wat kan er over zo iemand worden gezegd? Ik zal het maar ronduit zeggen: het is alsof ik jullie nooit heb geschapen, dat wil zeggen dat je in alle opzichten ongeschikt bent om mij te dienen. Iedereen moet mijn woorden geloven! Iedereen moet de test ondergaan; ik zal niemand vrijstellen. Dit is uiteraard afgezien van hen die geloven. Mensen die in mijn woorden geloven zullen zeker mijn zegen krijgen en die zal je worden verleend en in je worden vervuld op basis van wat je gelooft. Mijn eerstgeboren zonen! Nu zal ik beginnen jullie al mijn zegeningen te schenken. Jullie zullen eerst geleidelijk afzien van alle verwerpelijke vleselijke bindingen: huwelijk, familie, eten, kleden, slapen, alle natuurrampen (wind, zon, regen, verwoestende stormen, de narigheid van sneeuwval en alle anderen dingen waar jullie een hekel aan hebben). Jullie zullen reizen op zee, over land en in de lucht zonder de beperkingen van ruimte, tijd of geografie. Jullie zullen genieten in mijn liefhebbende toewijding, en onder mijn liefhebbende zorg aan het hoofd staan van alles.

Wie is niet trots op de eerstgeboren zonen die ik compleet heb gemaakt? Wie zal mijn naam niet prijzen voor mijn eerstgeboren zonen? Waarom wil ik jullie nu zo veel mysteries tonen? Waarom in het verleden niet, en nu wel? Dat is

op zich al een mysterie, weet je dat wel? Waarom heb ik in het verleden niet gezegd dat China een natie is die ik heb vervloekt? En waarom heb ik hen die in mijn dienst staan niet geopenbaard? Vandaag zeg ik jullie ook dit: naar mijn mening is alles nu volbracht en ik zeg dit met betrekking tot mijn eerstgeboren zonen. (Want nu regeren mijn eerstgeboren zonen naast mij; ze nemen niet alleen vorm aan maar regeren daadwerkelijk samen met mij. Nu regeert ieder mens waar de Heilige Geest in werkt met mij, en dat wordt nu geopenbaard, niet gisteren of morgen.) Ik openbaar vandaag al mijn mysteries in normale menselijkheid, want de mensen die ik wil openbaren, zijn bekendgemaakt. Dit is mijn wijsheid. Mijn werk is vooruitgegaan naar dit stadium: op dit punt in de tijd moet ik het plan van bestuurlijke decreten, dat ik al vóór dit tijdstip heb besloten, implementeren. Daarom vertrouw ik de gepaste verificaties toe aan de eerstgeboren zonen, de zonen, de mensen en de dienstdoeners, want het gezag ligt bij mij en ik zal oordelen en met de ijzeren staf regeren. Wie durft het aan om mij niet gehoorzaam te dienen? Wie durft tegen mij te klagen? Wie durft te zeggen dat ik geen rechtvaardige God ben? Ik ken jullie demonische aard, die lang geleden aan mij geopenbaard is: jullie zijn jaloers op mensen voor wie ik goed ben en jullie haten hen. Dit is helemaal de aard van Satan! Ik ben goed voor mijn zonen: durf je te zeggen dat ik onrechtvaardig ben? Ik kan je helemaal verwerpen. Het is maar goed dat je mij dient en de tijd nog niet gekomen is, anders zou ik je verworpen hebben!

Nageslacht van Satan! Wees niet zo onbeheerst! Spreek niet meer! Handel niet meer! Mijn werk wordt al uitgevoerd in mijn uitverkoren zonen en volkeren en verspreidt zich al in alle landen, alle denominaties, alle religies en alle rangen en standen buiten China. Hoe komt het dat degenen die mij dienen altijd spiritueel

geblokkeerd zijn? Waarom begrijpen ze de spirituele zaken nooit? Hoe komt het dat mijn Geest nooit in deze mensen werkt? Algemeen gesproken kan ik niet te veel moeite doen voor hen die ik niet heb voorbestemd of uitverkoren. Al mijn voorafgaand lijden, al mijn zorgvuldige toewijding en inspanning waren voor mijn eerstgeboren zonen en voor een klein deel van de zonen en de mensen. Dit was ook voor de naadloze voltooiing van mijn toekomstige werk, zodat mijn wil onbelemmerd is. Want ik ben de wijze God Zelf en ik heb elke stap zorgvuldig gepland. Ik doe geen moeite om iemand terug te houden (dit geldt voor hen die niet uitverkoren of voorbestemd zijn) en ik verdelg niet zomaar iemand (dit geldt voor hen die uitverkoren of voorbestemd zijn). Dit is mijn bestuurlijke decreet, dat door niemand veranderd kan worden! Voor hen die ik haat ben ik genadeloos; ik waak over hen die ik liefheb en bescherm hen. Zo doe ik wat ik zeg (wie ik kies, is uitverkoren; wie ik voorbestem, is voorbestemd. Dit zijn de zaken die ik al vóór de schepping heb gepland).

Wie kan mijn hart veranderen? Als ik mijn plannen volgens mijn wensen uitvoer, wie durft daar dan ondoordacht tegen te handelen en niet te gehoorzamen aan mijn bevel? Dit zijn mijn bestuurlijke decreten: wie durft een enkele van deze van mij weg te halen? Alles moet onder mijn gezag staan. Sommige mensen zeggen: deze persoon heeft zo veel te lijden gehad, is eerlijk en een man naar mijn hart, maar waarom is hij dan niet uitverkoren? Dit is ook mijn bestuurlijke decreet. Als ik zeg dat iemand naar mijn hart is, dan is die persoon naar mijn hart en iemand die ik liefheb. Als ik van iemand zeg dat het een kind van Satan is, dan haat ik deze persoon. Praat niemand naar de mond! Doorzie je hem daadwerkelijk? Dat alles is door mij besloten. Een zoon is altijd een zoon en Satan is altijd Satan, wat betekent dat de menselijke aard niet

verandert. Alle mensen zullen altijd hun eigen soort volgen en nooit veranderen, tenzij ik hen dwing te veranderen.

Ik zal mijn mysterie aan jullie openbaren naarmate mijn werk vooruitgang boekt. Tot welke fase is mijn werk vandaag vooruitgegaan: weten jullie dat wel? Zullen jullie werkelijk de leiding van mijn Geest volgen en doen wat ik doe, zeggen wat ik zeg? Waarom zeg ik dat China een natie is die ik heb vervloekt? In eerste instantie heb ik het hedendaagse Chinese volk naar mijn evenbeeld geschapen. Ze hadden geen geest, ze waren al vroeg door Satan verdorven en konden niet verlost worden. Daarom was ik boos op deze mensen en heb ik hen vervloekt. Ik haat deze mensen het meest en ik word boos als ik over hen hoor, want ze zijn de kinderen van de grote rode draak. Hierdoor kunnen we denken aan het tijdperk waarin de landen van de wereld China hebben geannexeerd. Tegenwoordig is dat nog steeds zo en dat is allemaal door mijn vloek, mijn machtigste oordeel tegen de grote rode draak. Uiteindelijk heb ik een ander soort volk gevormd, een volk waarin mijn eerstgeboren zonen, mijn zonen, mijn mensen en mijn dienstdoeners voorbestemd zijn. Dus wat ik vandaag doe, heb ik lang geleden gepland. Waarom vervolgen en onderdrukken zij die in China de macht hebben jullie telkens weer? Dat is omdat de grote rode draak ongelukkig is met mijn vloek en mij weerstand biedt. Maar het is nu juist onder dit soort vervolging en bedreiging dat ik mijn eerstgeboren zonen compleet maak, zodat zij sterk in de tegenaanval kunnen gaan tegen de grote rode draak en zijn kinderen. Daarna zal ik orde scheppen. Nu jullie naar mijn woorden hebben geluisterd, begrijpen jullie de betekenis van het feit dat ik jullie toesta om met mij te regeren? Als ik zeg dat de grote rode draak volledig verslagen en de dood ingejaagd is, dan is de tijd ook gekomen dat mijn eerstgeboren zonen met mij

regeren. De vervolging van de eerstgeboren zonen door de grote rode draak bewijst mij een grote dienst en zodra mijn zonen opgegroeid zijn en de zaken van mijn huis kunnen beheren, dan zullen de slechte dienaren (de dienstdoeners) verworpen worden. Omdat mijn eerstgeboren zonen met mij geregeerd en mijn bedoelingen vervuld zullen hebben, zal ik de dienstdoeners één voor één in de poel van vuur en zwavel storten. Ze moeten vertrekken, wat het ook kost! Ik ben me er volledig van bewust dat lieden van Satans slag ook van mijn zegeningen wensen te profiteren en niet terug wensen te keren naar het domein van Satan; maar ik heb mijn bestuurlijke decreten, waaraan iedereen moet gehoorzamen, die uitgevoerd moeten worden en niemand is vrijgesteld. Ik zal jullie later mijn bestuurlijke decreten één voor één zeggen, opdat jullie niet beledigen.

Hoofdstuk 88

Mensen kunnen zich eenvoudigweg niet voorstellen hoezeer mijn tempo verhoogd is: dit is een wonder dat gebeurd is, dat onpeilbaar is voor de mens. Mijn tempo is doorgegaan sinds de schepping van de wereld, en mijn werk is nooit opgehouden. De hele universum-wereld verandert van dag tot dag, en ook mensen veranderen voortdurend. Deze maken allemaal deel uit van mijn werk, van mijn plan, en bovendien behoren ze tot mijn management, en geen mens weet of begrijpt deze dingen. Pas wanneer ikzelf het jullie vertel, pas wanneer ik van aangezicht tot aangezicht met jullie communiceer, weten jullie ook maar het geringste beetje; anders kan helemaal niemand enig idee hebben van de blauwdruk voor mijn managementplan. Zo is mijn grote kracht, en meer nog, zo

zijn mijn wonderbaarlijke handelingen. Dit zijn dingen die niemand kan veranderen. Daarom is wat ik vandaag zeg van toepassing, en dit kan simpelweg niet veranderen. Menselijke noties bevatten zelfs niet het kleinste beetje kennis van mij – ze bestaan bijna volledig uit onzinnig gebabbel! Denk niet dat jullie genoeg hebben gehad of dat jullie tevreden zijn! Ik zeg je dit: je hebt nog een lange weg te gaan! Van mijn hele managementplan weten jullie maar een beetje, dus jullie moeten luisteren naar wat ik zeg en alles doen wat ik jullie opdraag. Handel in alles naar mijn wensen, en jullie zullen beslist mijn zegeningen hebben; iedereen die gelooft, kan ontvangen, terwijl in ieder die niet gelooft dat 'niets' dat hij zich voorstelde, vervuld zal worden. Dit is mijn rechtvaardigheid, en meer nog: het is mijn majesteit, mijn toorn en mijn tuchtiging. Ik zal niemand laten weggelaten met ook maar één enkele gedachte of handeling.

Bij het horen van mijn woorden zijn de meeste mensen bang en beven ze, terwijl hun gelaat gefronst is door rimpels van bezorgdheid. Heb ik je echt tekortgedaan? Is het mogelijk dat je geen kind van de grote rode draak bent? Je doet zelfs alsof je goed bent! Je doet zelfs alsof je mijn eerstgeboren zoon bent! Denk je dat ik blind ben? Denk je dat ik geen onderscheid kan maken tussen mensen? Ik ben de God die het binnenste van de mensenharten doorzoekt: dit is wat ik mijn zonen vertel, en wat ik ook jullie vertel, de kinderen van de grote rode draak. Ik zie alles duidelijk en maak niet de geringste fout. Hoe zou ik niet kunnen weten wat ik doe? Ik ben glashelder over wat ik doe! Waarom zeg ik dat ik God Zelf ben, de Schepper van het universum en alle dingen? Waarom zeg ik dat ik de God ben die het binnenste van de mensenharten onderzoekt? Ik ben me goed bewust van de situatie van elke persoon. Denken jullie dat ik niet weet wat ik moet doen of wat ik moet zeggen? Dit is niet jullie zaak. Pas op dat jullie

niet door mijn hand worden gedood; op die manier zouden jullie verlies lijden. Mijn bestuurlijke decreten zijn genadeloos. Begrijpen jullie dat? Al het bovenstaande zijn onderdelen van mijn bestuurlijke decreten. Vanaf de dag waarop ik ze jullie vertel, zal er, als jullie nog meer overtredingen begaan, vergelding zijn, want voorheen begrepen jullie het niet.

Nu vaardig ik mijn bestuurlijke decreten voor jullie uit (die ingaan op de dag van hun uitvaardiging en verschillende tuchtigingen toekennen aan verschillende mensen):

Ik houd me aan mijn beloften en alles is in mijn handen: eenieder die twijfelt, zal beslist gedood worden. Er is geen ruimte voor enige overweging; ze zullen onmiddellijk worden verdelgd, waardoor de haat uit mijn hart zal worden gebannen. (Van nu af is het bevestigd dat eenieder die gedood wordt geen lid van mijn koninkrijk mag zijn, en een nakomeling van Satan moet zijn.)

Als eerstgeboren zonen moeten jullie je eigen functies behouden en je eigen plichten goed vervullen, en niet nieuwsgierig zijn. Jullie dienen jezelf op te offeren voor mijn managementplan, en overal waar jullie gaan, moeten jullie goed getuigen van mij en mijn naam verheerlijken. Pleeg geen schandelijke daden; wees voorbeelden voor al mijn zonen en mijn volk. Wees niet losbandig, zelfs niet eventjes: jullie moeten altijd voor iedereen verschijnen met de identiteit van eerstgeboren zonen, en niet onderdanig zijn; in plaats daarvan moeten jullie voortschrijden met opgeheven hoofd. Ik vraag jullie mijn naam te verheerlijken, niet om mijn naam te schande te maken. Zij die eerstgeboren zonen zijn, hebben allemaal hun eigen, individuele rol en kunnen niet alles doen. Dit is de verantwoordelijkheid die ik jullie heb gegeven, en deze moet niet uit de weg

worden gegaan. Jullie moeten jezelf van ganser harte toewijden, met je hele geest en al je kracht, om dat te vervullen wat ik jullie heb toevertrouwd.

Vanaf deze dag zal, door de hele universum-wereld heen, het vervullen van de plicht om al mijn zonen en mijn hele volk te hoeden worden toevertrouwd aan mijn eerstgeboren zonen, en zal ik iedereen tuchtigen die zijn hele hart en geest niet kan wijden aan het vervullen ervan. Dit is mijn rechtvaardigheid. Zelfs mijn eerstgeboren zonen zal ik niet sparen en niet ontzien.

Als er onder mijn zonen of onder mijn volk iemand is die een van mijn eerstgeborenen bespot en beledigt, zal ik hem hardvochtig straffen, want mijn eerstgeboren zonen vertegenwoordigen mijzelf; wat iemand hen aandoet, doet hij ook mij aan. Dit is het strengste van mijn bestuurlijke decreten. Ik zal mijn eerstgeboren zonen toestaan mijn rechtvaardigheid naar wens uit te voeren tegen elke zoon van mij en iedereen van mijn volk die dit decreet overtreedt.

Geleidelijk aan zal ik iedereen verlaten die mij lichtzinnig beschouwt en zich alleen richt op mijn voedsel, kleding en slaap, zich alleen bezighoudt met mijn uitwendige zaken, geen oog heeft voor mijn last en geen aandacht schenkt aan het correct vervullen van zijn eigen rollen. Dit is gericht tot iedereen die oren heeft.

Ieder die zijn dienst aan mij beëindigt, moet zich gehoorzaam terugtrekken zonder ophef te maken. Pas op, anders zal ik je op je plaats zetten. (Dit is een aanvullend decreet.)

Mijn eerstgeboren zonen zullen van nu af aan de ijzeren staaf oppakken en mijn gezag beginnen uit te voeren om over alle naties en volken te heersen, om onder alle naties en volken te wandelen en om onder alle naties en volken mijn

oordeel, rechtvaardigheid en majesteit ten uitvoer te brengen. Mijn zonen en mijn volk zullen mij vrezen, mij loven, mij toejuichen en mij verheerlijken zonder ophouden, omdat mijn managementplan vervuld is en mijn eerstgeboren zonen met mij kunnen heersen.

Dit maakt deel uit van mijn bestuurlijke decreten; hierna zal ik ze aan jullie vertellen terwijl het werk vordert. Uit de bovenstaande bestuurlijke decreten zullen jullie opmaken in welk tempo ik mijn werk doe, en ook welke stap mijn werk heeft bereikt. Dit zal een bevestiging zijn.

Ik heb al over Satan geoordeeld. Omdat niets mijn wil in de weg staat en omdat mijn eerstgeboren zonen samen met mij verheerlijkt zijn, heb ik mijn rechtvaardigheid en majesteit al laten gelden jegens de wereld en alle dingen die Satan toebehoren. Ik steek geen vinger uit en besteed geen enkele aandacht aan Satan (want hij verdient het niet eens om met mij te praten). Ik blijf gewoon doen wat ik wil doen. Mijn werk vordert soepel, stap voor stap, en niets op de hele aarde staat mijn wil in de weg. Dit heeft Satan tot op zekere hoogte te schande gezet, en hij is volledig vernietigd, maar dit op zich heeft mijn wil niet vervuld. Ik zal mijn eerstgeboren zonen ook toestaan mijn bestuurlijke decreten over hen uit te voeren. Wat ik Satan aan de ene kant laat zien, is mijn toorn jegens hem; aan de andere kant laat ik hem mijn glorie zien (laat ik hem zien dat mijn eerstgeboren zonen de meest klinkende getuigen zijn van de vernedering van Satan). Ik straf hem niet in persoon; in plaats daarvan laat ik mijn eerstgeboren zonen mijn rechtvaardigheid en majesteit uitvoeren. Omdat Satan voorheen mijn zonen mishandelde, mijn zonen vervolgde en mijn zonen onderdrukte, zal ik vandaag, nadat het uit is met zijn dienst, mijn volwassen

eerstgeboren zonen toestaan met hem af te rekenen. Satan is machteloos geweest tegen de val. De verlamming van alle volken in de wereld is de beste getuigenis; vechtende mensen en oorlogvoerende landen zijn de duidelijke manifestaties van het instorten van Satans koninkrijk. De reden dat ik in het verleden geen tekenen en wonderen liet zien, was om Satan te vernederen en mijn naam te verheerlijken, stap voor stap. Wanneer volledig met Satan is afgerekend, begin ik mijn kracht te tonen: wat ik zeg, ontstaat, en de bovennatuurlijke dingen die niet overeenstemmen met menselijke noties zullen worden vervuld (deze verwijzen naar de zegeningen die spoedig zullen volgen). Omdat ik de praktische God Zelf ben en geen regels heb, en omdat ik spreek volgens veranderingen in mijn managementplan, is wat ik in het verleden heb gezegd niet per se van toepassing in het heden. Klamp je niet vast aan je eigen noties! Ik ben geen God die Zich aan regels houdt; in mijn geval is alles vrij, transcendent en volledig vrijgelaten. Misschien is dat wat gisteren werd gezegd, vandaag achterhaald, of misschien zou het vandaag aan de kant geschoven kunnen worden (maar mijn bestuurlijke decreten zullen nooit veranderen, omdat ze afgekondigd worden). Dit zijn de stappen in mijn managementplan. Klamp je niet vast aan reglementen. Elke dag is er nieuw licht en zijn er nieuwe openbaringen, en dat is mijn plan. Elke dag zal mijn licht in je geopenbaard worden en zal mijn stem vrijgegeven worden in de universum-wereld. Begrijp je dat? Dit is je plicht, de verantwoordelijkheid die ik je heb toevertrouwd. Deze moet je geen moment veronachtzamen. Tot het einde zal ik de mensen die ik goedkeur gebruiken, en dit zal nooit veranderen. Omdat ik de almachtige God ben, weet ik welke soort persoon welk ding moet doen, en ook welke soort persoon in staat is welk ding te doen. Dit is mijn almacht.

Hoofdstuk 89

Het is niet eenvoudig om bij alles wat je doet op een lijn te zitten met mijn bedoelingen. Het is geen kwestie van jezelf te dwingen te doen alsof, maar het hangt af van de vraag of ik je voorafgaand aan de schepping heb begiftigd met mijn kaliber, iets wat van mij afhing. Dat zijn geen dingen die mensen kunnen voor elkaar kunnen krijgen. Ik heb degene lief die ik lief wil hebben en iemand van wie ik zeg dat hij de eerstgeborene is, is zeker de eerstgeborene, dit is absoluut correct. Je wilt misschien doen alsof, maar dit zal tevergeefs zijn! Denk je dat ik je niet zal herkennen? Is het goed genoeg om je voor mijn ogen te gedragen? Is het zo eenvoudig? Absoluut niet. Je moet mijn belofte bezitten, mijn uitverkiezing. Denk je dat ik niet weet wat je achter mijn rug doet? Je bent losbandig! Haast je terug naar de poel van vuur en zwavel zodra je je dienst voor mij hebt gedaan! Ik voel afkeer, ik ben vervuld van walging wanneer ik je zie. Al degenen die mij dienen maar zich niet loyaal voor mij inzetten, zijn losbandig en ongebonden en komen mijn bedoelingen niet te weten. Ga uit mijn ogen zodra je dienst is gedaan! Anders schop ik je eruit! Deze mensen kunnen geen moment langer in mijn huis (dat wil zeggen de kerk) blijven. Ze moeten hier zo snel mogelijk wegwezen zodat ze geen schande brengen over mijn naam en mijn reputatie ruïneren. Deze mensen zijn allen nakomelingen van de grote rode draak, ze zijn door de grote rode draak gezonden om mijn management te verstoren. Ze zijn gespecialiseerd in bedrog om mijn werk te hinderen. Mijn zoon! Je moet dit doorzien! Ga niet met deze mensen om. Wanneer je dit soort

mensen ziet moet je ver bij hen uit de buurt zien te komen zodat je voorkomt dat je door hen wordt verstrikt en je leven schade wordt toegebracht! Ik veracht het meest die mensen die achteloos spreken, die handelen zonder na te denken, die maar wat grappen maken en lachen, die zich bezondigen aan prietpraat. Ik wil geen van deze mensen, zij zijn allemaal van hetzelfde soort als Satan! Zomaar wat plagen, wat zijn dat voor een mensen? Onzin praten en doen, voelen ze nog steeds geen schaamte? In werkelijkheid wordt dit type mens het minst gewaardeerd, ik heb ze al lang doorzien, ze al lang verlaten. Waarom zouden ze anders steeds maar weer onzin uitkramen zonder dat ik ze disciplineer? Ze zijn echt nakomelingen van de grote rode draak! Ik ben nu begonnen deze dingen een voor een te elimineren. Kan ik Satans nakomelingen gebruiken als mijn eerstgeborenen, als mijn zonen en mijn volk? Zou ik dan niet in de war zijn? Dat zal ik absoluut niet doen. Begrijpen jullie dit duidelijk?

Alles waar jullie momenteel tegen aan lopen, of het nu goed of slecht is, is alles georganiseerd door mijn wijze handen, alles is door mij georkestreerd en gecontroleerd. Dit is beslist niet iets dat de mensheid zomaar kan doen. Sommige mensen staat nog steeds het zweet in de handen en ze maken zich zorgen over mij. Ze hoeven zich werkelijk geen zorgen maken! Ze verwaarlozen hun belangrijkste taak, ze gaan het geestelijk leven niet binnen en toch willen ze groei – hun hoop is ijdel! Ze zijn helemaal niet ongerust, maar ze willen nog steeds mijn bedoelingen bevredigen! Je maakt je zorgen over mij, maar ik maak me geen zorgen. Waarom maak je je zorgen? In je werk voor mij ben je oppervlakkig, terwijl je glashard liegt. Dat zeg ik jullie! Ik zal dit type mens vanaf dit moment uit mijn huis jagen. Hij is niet waardig mij in mijn huis te dienen. Ik veracht dit type mens omdat hij mij lastert met zijn daden. Toen werd gezegd

“lastering tegen mij is een onvergeeflijke zonde”, naar wie werd toen verwezen? Is dit jullie duidelijk? Dit type mens gelooft dat het probleem nog niet zo serieus is hoewel hij reeds deze zonde heeft begaan. Deze verwarde mens is blind en onwetend en zijn geest is geblokkeerd! Ik schop je eruit! (Omdat dit de manier is waarop Satan mij verleidt, haat ik het zo erg. Dit onderwerp is herhaaldelijk aangehaald en elke keer maakt het me woedend. Ik kan het niet tegenhouden, niemand kan het stoppen. Als het niet het geval was dat de tijd nog niet gekomen is, zou ik al lang met hem hebben afgerekend.) (Dit heeft betrekking op het feit dat er op dit moment veel mensen zijn die nog steeds niet geloven dat vreemdelingen in grote getale China willen binnendringen; zelfs nu geloven ze het nog niet, wat mij doet trillen en koken van woede.)

Welk soort mensen is naar mijn hart in mijn huis? Dat wil zeggen, welk soort mensen verkoos ik voorafgaand aan de schepping om eeuwig in mijn huis te wonen? Weten jullie dat? Hebben jullie overwogen welk soort mensen ik liefheb en welk soort mensen ik haat? Mijn huis is voor mensen die er hetzelfde over denken als ik, die goede tijden en ellende met mij delen, dat wil zeggen, mensen die zowel in de zegeningen als in de moeilijkheden delen. Al deze mensen kunnen liefhebben wat ik liefheb en haten wat ik haat. Ze kunnen opgeven wat ik veracht. Als ik zeg dat zij niet mogen eten, zijn zij bereid om honger te lijden om zo mijn bedoelingen te bevredigen. Dit soort mensen is bereid mij trouw te blijven en zich voor mij in te spannen. Ze kunnen aandacht tonen voor mijn nauwgezette inspanningen en werken altijd hard voor mij. Daarom geef ik aan dit soort mensen de status van eerstgeboren zoon, ze alles biedend wat ik heb: Ik heb het vermogen om alle kerken te leiden, dit geef ik aan hen. Ik heb wijsheid, deze geef ik ze ook. Ik kan lijden voor het praktiseren van de waarheid, en ik zal deze

mensen ook de wil geven, waardoor ze alles kunnen lijden omwille van mij. Ik ben van goed kaliber en zal deze kwaliteit ook aan hen geven, ik zal ze precies zoals mijzelf maken, zonder ook maar het geringste verschil, zodat anderen mij zullen zien wanneer ze deze mensen zien. Ik stop nu mijn volledige goddelijkheid in deze mensen om hen in staat te stellen één aspect van mijn volledige goddelijkheid uit te leven, een volledige manifestatie van mij te zijn – dit is mijn bedoeling. Probeer niet zoals ik te zijn wat betreft uiterlijke dingen (hetzelfde eten als ik, dezelfde kleren dragen als ik), dit alles is nutteloos en je zult alleen jezelf verwoesten wanneer je deze dingen doet. Dit komt doordat degenen die mij uiterlijk proberen te imiteren lakeien van Satan zijn en dit streven een list van Satan is, Satans ambitie. Je streeft ernaar hetzelfde te zijn als ik, maar ben je waardig? Ik zal je vertrappen tot de dood erop volgt! Mijn werk is altijd werk in uitvoering, het verspreidt zich over alle naties van de wereld. Volg snel mijn voetstappen!

Hoofdstuk 90

Iedereen die blind is, moet van mij weggaan en geen seconde langer blijven, want degenen die ik wil, zijn degenen die mij kennen, die mij kunnen zien, en zij kunnen alles van mij krijgen. En wie kan daadwerkelijk alles van mij krijgen? Er zijn beslist heel weinig van zulke mensen en zij zullen zeker mijn zegen krijgen. Ik heb deze mensen lief en ik selecteer ze één voor één om mijn rechterhand te zijn, om mij in hen te manifesteren. Ik zal zorgen dat alle naties en alle volkeren mij onophoudelijke zullen prijzen en mij eindeloos in het belang van die mensen

zullen toejuichen. O, Berg Sion! Hijs de vlag van de overwinning en juich voor mij! Want ik ga door het universum en naar alle uiteinden van de aarde, door de bergen, langs de rivieren en al het andere, en keer dan hier terug. Ik keer triomfantelijk terug in alle rechtvaardigheid, met mijn oordeel in toorn en vuur, en vooral: ik keer terug met mijn eerstgeboren zonen. Alle dingen die ik verafschuw en alle mensen, zaken en voorwerpen waar ik een hekel aan heb, verwerp ik. Ik ben zegevierend en ik heb alles volbracht wat ik wilde doen. Wie durft te zeggen dat ik mijn werk niet heb voltooid? Wie durft te zeggen dat ik mijn eerstgeboren zonen niet heb verworven? Wie durft te zeggen dat ik niet in triomf teruggekeerd ben? Dat zullen zeker de volgelingen van Satan zijn en degenen die moeite hebben om mijn vergiffenis te verkrijgen. Zij zijn blind, het zijn vunzige demonen en hen verafschuw het meest. Ik zal mijn toorn en mijn complete oordeel wat betreft deze dingen gaan onthullen en het universum en de aarde ontsteken met mijn laaiende vuren, van het ene uiteinde naar het andere, en er elke hoek van verlichten. Dat is mijn bestuurlijk decreet.

Als je mijn woorden eenmaal hebt begrepen, zul je er troost uit putten, maar laat ze niet aan je voorbij gaan. Uitspraken van oordeel komen elke dag voor, dus waarom zijn jullie zo stompzinnig en versuft? Waarom werken jullie niet met mij mee? Hebben jullie dan zo veel zin om naar de hel te gaan? Ik zeg jullie dat ik de God van genade ben voor mijn eerstgeboren zonen, mijn zonen en mijn volk, dus hoe begrijpen jullie dat? Dit is niet zo maar een verklaring en moet vanuit een positief perspectief worden begrepen. O, blinde mensheid! Ik heb jullie vaak gered, jullie uit de greep van Satan en van de tuchting gehaald, zodat jullie mijn belofte kunnen verwerven, dus waarom tonen jullie geen respect voor mijn hart? Kan op deze manier iemand onder jullie gered worden? Mijn

rechtvaardigheid, majesteit en oordeel omvatten geen genade voor Satan. Voor jullie betekenen deze dingen echter verlossing, maar toch zijn jullie gewoon niet in staat om mijn gezindheid te begrijpen of de principes achter mijn handelingen te kennen. Jullie dachten dat ik handel zonder acht te slaan op de strengheid van mijn handelingen, of op het doelwit daarvan; wat is dat onwetend! Ik zie alles duidelijk, de mensen, de evenementen en de dingen. Ik begrijp in alle helderheid de essentie van elke persoon, dat wil zeggen dat ik alle dingen die een persoon in zich koestert volledig doorzie. Ik kan duidelijk zien of iemand een helleveeg of een prostitué is en ik weet wie heimelijk wat doet. Pronk niet met je charmes tegenover mij, jij ellendeling! Ga weg! Dat soort persoon heeft voor mij geen nut, want ik wil voorkomen dat mijn naam onteerd wordt. Zij kunnen geen getuigenis geven van mijn naam, maar in plaats daarvan handelen ze averechts en maken ze mijn familie te schande! Ze zullen onmiddellijk uit mijn huis verdreven worden. Ik wil hen daar niet hebben. Ik zal geen vertraging tolereren, zelfs geen seconde! Wat deze mensen ook proberen, het is zinloos, want in mijn koninkrijk is alles heilig en vlekkeloos. Als ik zeg dat ik iemand niet wil, dan meen ik dat en dat geldt ook voor mijn volk. Verwacht niet dat ik van mening zal veranderen. Het kan me niet schelen hoe goed je voorheen voor mij was!

Ik zal mijn mysterie elke dag aan jullie openbaren. Kennen jullie mijn manier van spreken? Volgens welke aspecten onthul ik mijn mysteries? Weten jullie dat? Jullie zeggen vaak dat ik de God ben die te zijner tijd voor jullie zal zorgen, dus begrijpen jullie deze aspecten? Ik onthul mijn mysteries één voor één aan jullie, in overeenkomst met de fases van mijn werk, en ik zal in jullie behoeftes voorzien volgens mijn plan en vooral volgens jullie ware gestalte (voorzien wordt genoemd met betrekking tot elke persoon in het koninkrijk). Mijn manier van

spreken is als volgt: aan de mensen in mijn huis bied ik comfort. Ik voorzie in hun behoeftes en ik oordeel hen. Voor Satan heb ik geen genade en voor hem zal alles toorn en vuur zijn. Ik zal gebruik maken van mijn bestuurlijke decreten om degenen die ik niet heb voorbestemd of uitverkoren één voor één uit mijn huis te verdrijven. Je hoeft niet bezorgd te zijn. Ik zal erop toezien dat zij hun werkelijke gedaantes onthullen (nadat zij uiteindelijk mijn zonen hebben gediend) en dan zullen ze terugkeren naar de bodemloze put. Zo niet, dan zal ik deze zaak nooit kunnen laten rusten of laten varen. De mensen praten vaak over de hel en Hades. Maar waar verwijzen die woorden naar en wat is het verschil tussen deze twee woorden? Gaat het hierbij echt om één of andere koude, donkere hoek? De menselijke geest is altijd bezig om mijn bestuur te doorbreken en zij denken dat hun eigen willekeurige overwegingen nogal goed zijn. Maar dat zijn allemaal hun eigen inbeeldingen. Hades en de hel verwijzen beide naar een tempel van vuiligheid, waarin Satan en de boze geesten voorheen hebben geleefd. Dat wil zeggen, dat degenen die eens door Satan of door de boze geesten zijn bewoond, de hel en Hades zijn. Dat is een ding dat zeker is! Daarom heb ik in het verleden vaak de nadruk gelegd op het feit dat ik niet in een tempel van vuiligheid leef. Kan ik, God zelf, in Hades of in de hel wonen? Is dat niet gewoon onredelijke onzin? Ik heb dit al meerdere malen gezegd, maar jullie begrijpen nog steeds niet wat ik bedoel. Hades is meer door Satan verdorven in vergelijking tot de hel. Degenen die voor Hades zijn bedoeld, zijn de ernstigste gevallen, en ik heb deze mensen gewoonweg niet voorbestemd. Degenen die voor de hel zijn bedoeld zijn de mensen die ik voorbestemd heb, maar die verworpen zijn. Kortom, ik heb zelfs niet één van deze mensen uitverkoren.

Mensen tonen zich vaak experts in misvatting van mijn woorden. Als ik de dingen niet geleidelijk aan stukje voor stukje uit zou leggen, wie onder jullie zou er dan iets van begrijpen? Jullie geloven de woorden die ik spreek maar half, laat staan de dingen die nog niet eerder zijn aangeduid. Nu zijn er binnen alle naties interne conflicten begonnen. Werkers raken in conflict met leiders, studenten met leraren, burgers met overheidsfunctionarissen, en al deze dingen veroorzaken binnen iedere natie onrust. Maar dat alles is slechts een deel van wat mij een dienst bewijst. En waarom zeg ik dat dit mij een dienst bewijst? Kan het zijn dat ik plezier heb in het ongeluk van de mensen? Blijf ik onverschillig? Zeker niet! Want dit is Satan in zijn laatste stuiptrekkingen en dit fungeert in negatieve zin als weerspiegeling voor mijn macht en voor mijn wonderbaarlijke daden. Dat alles is een sterke getuigenis voor mij en een wapen om Satan mee aan te vallen. Precies op het moment dat alle naties van de wereld vechten over land en invloed, zullen mijn eerstgeboren zonen en ik samen regeren als koningen en over hun lot beslissen, en het feit dat mijn koninkrijk volledig onder de mensheid gevestigd zal worden in deze erbarmelijke omstandigheden is voor hen absoluut onvoorstelbaar. Daarnaast zullen zij, terwijl ze elkaar de macht betwisten en over anderen willen oordelen, door anderen geoordeeld en verzengd worden door mijn toorn. Wat is dat treurig! Wat treurig! Mijn koninkrijk zal worden gevestigd onder de mensheid: wat een glorieuze gebeurtenis!

De mensheid (zowel de mensen van mijn koninkrijk als de nakomelingen van Satan) moet mijn wonderbaarlijke daden zien, anders kan ik deze taak nooit laten rusten. Zelfs als je bereid bent om mijn oordeel te aanvaarden, dan is dat nog steeds niet voldoende als je mijn wonderbaarlijke daden niet hebt gezien. Alle mensen moeten in hun hart overtuigd zijn, zowel in woord als in waarneming,

en niemand kan hier onderuit. Alle mensen moeten mij eer betonen. En als het einde komt, zal ik zelfs de grote rode draak dwingen om op te staan en mij voor mijn overwinning te prijzen. Dat is mijn bestuurlijk decreet; zul je dat niet vergeten? Alle mensen moeten mij eindeloos prijzen en eer betonen!

Hoofdstuk 91

Mijn Geest spreekt en laat mijn stem constant horen: hoevelen onder zijn in staat om mij te kennen? Waarom moet ik vlees worden en in jullie midden komen? Dit is een groot mysterie. Jullie denken aan mij en verlangen naar mij, de hele dag door. Jullie prijzen mij, genieten van mij en eten en drinken elke dag van mij, en toch kennen jullie mij nog steeds niet. Wat is dat onwetend en blind! Wat kennen jullie mij slecht! Hoevelen onder jullie nemen mijn wil in acht? Ik bedoel, hoevelen onder jullie kennen mij? Jullie zijn allemaal duivelse types, maar toch willen jullie aan mijn wil voldoen? Vergeet het maar! Ik zeg het je: hoe goed de acties van Satan ook zijn, ze zijn er allemaal op gericht om mijn bouwwerk te vernielen en mijn management te onderbreken. Ongeacht hoe goed het werkt, de essentie verandert niet: die trotseert mij. Daarom worden veel mensen onbewust door mijn hand geveld en onbewust uit mijn familie verdreven. Tegenwoordig wordt niets (groot of klein) door mensen bestuurd, want ik heb alles in de hand. Als je beweert dat alle dingen onder de controle van mensen staan, dan zeg ik dat je mij trotseert en dan zal ik je zeker zwaar kastijden en zorgen dat je nergens je hoofd te ruste neer kunt leggen. Wat, van alle dingen die er zijn, heb ik niet in mijn hand? Wat wordt niet door mij opgericht of

vastgesteld? En je zegt nog steeds dat je me kent! Dat zijn duivelse woorden. Je hebt anderen bedrogen, dus je denkt dat je mij ook kunt bedriegen? Je denkt dat als niemand weet wat je hebt gedaan, er niets aan de hand is? Denk niet dat je er zo gemakkelijk vanaf komt! Ik zal je voor me laten knielen en het je laten uitspreken. Het is niet aanvaardbaar om het niet uit te spreken; dat is mijn bestuurlijk decreet!

Begrijp je werkelijk wie mijn Geest is, en wie de man is die ik ben? Wat is de betekenis van mijn vleeswording? Wie onder jullie heeft diep nagedacht over een zaak die zo belangrijk is als deze, en een openbaring van mij ontvangen? Jullie houden jezelf voor de gek! Waarom zeg ik dat je een nakomeling bent van de grote rode draak? Vandaag openbaar ik aan jullie het mysterie van mijn incarnatie, een mysterie dat mensen sinds de schepping van de wereld niet hebben kunnen onthullen, en dat zoveel voorwerpen van mijn haat te gronde heeft gericht. En zo is het nu. Vanwege mijn vlees zijn velen van wie ik houd vervolmaakt. Wat is precies de reden dat ik vlees moet worden? En waarom is dit mijn huidige beeld (alle dingen, zoals mijn lengte, verschijning en gestalte, enz.)? Wie kan daar iets over zeggen? Mijn incarnatie is zo betekenisvol dat het niet mogelijk is om er alles over te zeggen. Ik zal jullie er nu een deel van vertellen (want de stappen van mijn werk zijn nu zo ver gevorderd, dat ik dit moet doen en zeggen): mijn incarnatie is vooral gericht op mijn eerstgeboren zonen, zodat ik hen kan leiden en zodat zij rechtstreeks met mij kunnen converseren en spreken. Verder toont dit aan dat ik en mijn eerstgeboren zonen een hechte band met elkaar hebben (dat betekent dat we met elkaar eten, bij elkaar blijven, samenleven en met elkaar actie ondernemen) en dat ze in werkelijkheid door mij gevoed kunnen worden. Dat zijn geen loze woorden, dit is de werkelijkheid.

Voorheen geloofden de mensen in mij, maar konden de werkelijkheid niet bevatten. Dat kwam doordat ik nog niet geïncarneerd was. Nu kunnen jullie, vanwege het feit dat ik geïncarneerd ben, de werkelijkheid bevatten, zodat zij die mij oprecht liefhebben mij kunnen leren kennen door mijn uitspraken, mijn optreden en de principes achter de manier waarop ik zaken behandel – als de wijze God zelf. Het is ook de manier waarop zij die mij niet oprecht zoeken een aspect van mij zullen zien, te weten de menselijkheid in mijn onwaarneembare handelingen, en als zij mij daarbij trotseren, zullen ze 'zonder enige reden' door mij worden geveld. De incarnatie is de meest opzienbarende getuigenis voor mij in de vernedering van Satan, want ik kan niet alleen voortkomen uit het vlees, maar ik kan ook in het vlees leven. Ik ben niet onderworpen aan ruimtelijke of geografische beperkingen. Er zijn met mij helemaal geen belemmeringen en alles verloopt vlot. Voor Satan is dit bijzonder beschamend. Als ik uit vlees voortkom, werk ik door mijn vlees zonder erdoor te worden belemmerd. Ik ga met grote stappen over bergen, rivieren en meren en over alle hoeken in het universum en het groot aantal dingen die het bevat. Ik ben geïncarneerd om al degenen die uit mij geboren zijn, maar opgestaan zijn om mij te trotseren, te openbaren. Als ik niet vlees geworden was, dan zou er geen manier zijn om hen te openbaren (te weten degenen die voor mijn aangezicht op de ene manier handelen en achter mijn rug op de andere manier). Als ik als een Geest was gebleven, dan zouden de mensen mij aanbidden volgens hun opvattingen en denken dat ik een vormeloze en onbereikbare God ben. Ik ben nu geïncarneerd als het tegenovergestelde van de opvattingen van de mensen (wat betreft mijn lengte en verschijning) en zie eruit als een normaal, niet al te groot iemand. Dit is wat Satan het meest vernedert en tegelijkertijd een krachtige ontkenning van de

opvattingen van de mensen (de godslastering van Satan). Als mijn verschijning anders was dan die van anderen, dan zou dat een probleem zijn. Iedereen zou komen om mij te aanbidden en mij begrijpen volgens hun eigen opvattingen en ze zouden deze prachtige getuigenis niet aan kunnen. Dus ik heb de verschijning aangenomen die ik nu heb en dat is helemaal niet moeilijk te begrijpen. Iedereen zou uit zijn menselijke opvattingen moeten treden en zich niet laten strikken door de arglistige plannen van Satan. Ik zal jullie er in de toekomst volgens de eisen van mijn werk stukje bij beetje meer over vertellen.

Momenteel is mijn project succesvol en mijn plan volbracht. Ik heb een groep mensen verkregen die eensgezind en verenigd met mij samenwerken. Dit is voor mij de meest roemrijke tijd. Mijn geliefde zonen (al degenen die mij liefhebben) zijn eensgezind in hart en geest en werken met mij samen in alle dingen die ik moet doen, en dat is iets wonderbaarlijks. Na vandaag zullen de mensen waar ik ontevreden over ben niet het werk van de Heilige Geest hebben. Ik bedoel dat ik hen die wat ik in het verleden heb gezegd niet naleven, zal schrappen. De mensen moeten perfect voldoen aan wat ik zeg. Vergeet dat niet! Het gaat om perfecte naleving. Vergis je niet, alles hangt van mij af. Mensen, begin niet met mij over voorwaarden. Als ik zeg dat je bevoegd bent, dan is dat in steen gebeiteld. En als ik zeg dat je niet bevoegd bent, wees dan niet gekwetst en beschuldig de hemel en de aarde niet, want dit alles is door mij beschikt. Wie heeft gezorgd dat je geen respect hebt voor jezelf? Wie heeft je die schandalige dwaasheid laten doen? Ook als je niets zegt, kun je de waarheid niet voor mij verbergen. Wie bedoel ik, als ik zeg dat ik God zelf ben, die de verste hoeken van het menselijk hart onderzoekt? Ik zeg dat tegen de oneerlijke mensen. Dat soort dingen achter mijn rug om doen is schaamteloos. Wil je mij om de tuin

leiden? Dat is niet zo gemakkelijk! Maak onmiddellijk dat je hier wekomt! Zoon van rebellie! Je hebt jezelf niet lief, je respecteert jezelf niet! Je geeft niet om jezelf, maar je wilt wel dat ik je liefheb? Vergeet het maar! Ik wil deze ellendelingen niet, niet één onder hen. Allen moeten hier onmiddellijk weg! Dit brengt de grootste schande over mijn naam en jullie komen er niet mee weg als je dat niet duidelijk inziet. Jullie moeten je beschermen tegen besmetting door de smerigheid in dit boosaardige en onkuise tijdperk; jullie moeten totaal heilig en vlekkeloos zijn. Degenen die nu bevoegd genoeg zijn om als koningen met mij te regeren, zijn degenen die niet door smerigheid zijn besmet, want ik ben de heilige God zelf en ik wil dat niemand die mijn naam beschaamt. Deze mensen zijn door Satan gezonden om mij te testen en ze zijn daadwerkelijk de lakeien van Satan die verslagen moeten worden (en in de put van de afgrond geworpen).

Mijn familie is heilig en onbevlekt en mijn tempel is schitterend en majesteitelijk (duidend op hen die bezitten wat ik ben en wat ik heb). Wie durft hier binnen te gaan en zomaar oproer te kraaien? Ik zal het hen zeker niet vergeven. Ze zullen volledig vernietigd worden en moeten zich diep schamen. Ik handel in wijsheid. Ik zal hen die mij trotseren en mijn naam te schande zetten volkomen verslaan, zonder mes, zonder vuurwapen en zonder een vin te verroeren. Ik ben grootmoedig en zet mijn werk gestadig voort, zelfs terwijl Satan zo veel hinder veroorzaakt. Ik schenk er geen aandacht aan en zal hem bij de voltooiing van mijn managementplan verslaan. Dat is mijn macht en mijn wijsheid en meer nog: het is een klein deel van mijn oneindige glorie. In mijn ogen zijn degenen die mij trotseren als insecten die in het vuil rondkruipen. Ik kan hen op elk moment met mijn voet doodtrappen, in overeenstemming met mijn bedoelingen. Maar ik doe de dingen met wijsheid. Ik wil dat mijn eerstgeboren

zonen er op uit gaan en hen eruit pikken; ik heb er geen haast mee. Ik handel methodisch, op een geordende manier, nauwkeurig en zonder fouten. De eerstgeboren zonen die uit mij geboren zijn, dienen te beschikken over wat ik ben, en mijn oneindige wijsheid in mijn daden te kunnen zien!

Hoofdstuk 92

Iedere persoon kan mijn almacht en mijn wijsheid waarnemen in de woorden die ik spreek en in de dingen die ik doe. Overal waar ik ga, daar is mijn werk. Mijn voetstappen zijn niet alleen in China maar ook, en dat is belangrijker, in alle naties van de wereld. De eerste die deze naam zullen ontvangen, zijn echter alleen de zeven naties die eerder genoemd zijn, want die vormen de fases van mijn werk; jullie zullen hier in de nabije toekomst duidelijkheid over krijgen en het volkomen begrijpen. Als ik het jullie nu vertel, dan ben ik bang dat de meesten onder jullie zullen vallen. Zoals eerder gezegd spreek ik tot jullie en laat ik mijn stem horen in overeenstemming met jullie gestalte, en alles wat ik doe bevat de oneindige wijsheid die niemand kan doorgronden. Ik kan het jullie alleen stukje bij beetje vertellen. Dat moet je weten! Jullie zijn in mijn ogen altijd als kinderen; ik moet jullie bij elke stap leiden en onderrichten. Mensen, jullie kunnen het leven alleen tot het einde toe leven onder mijn leiding, want zonder mijn leiding zou niemand kunnen leven. De hele universum-wereld is in mijn handen, maar je ziet mij niet druk in de weer. Integendeel, ik ben ontspannen en gelukkig. De mensen kennen mijn almacht niet en ze willen zich allemaal zorgen over mij maken. Wat kennen jullie jezelf slecht! Jullie paraderen nog steeds met je onzin in mijn bijzijn

en bewonderen jezelf! Dat heb ik lang geleden doorzien. En jullie halen streken met mij uit, verachtelijke ellendelingen! Verlaat mijn huis onmiddellijk! Ik wil dit soort dingen niet. Ik zou liever niemand in mijn koninkrijk hebben dan verachtelijke ellendelingen als jullie toelaten! Wist je dat ik nu al niet meer aan je werk? Ondanks het feit dat je nu nog eet en je kleedt zoals gewoonlijk. Maar wist je wel dat je voor Satan leeft? Dat je dienst doet voor Satan? En toch heb je het lef om voor mij te verschijnen! Je bent zo schaamteloos!

Ik heb vroeger vaak gezegd: "Er zullen binnenkort grote rampen gebeuren; er zijn al grote rampen door mijn handen gebeurd." Waar verwijst de term 'grote rampen' naar, en hoe kan 'gebeuren' worden uitgelegd? Jullie denken dat deze grote rampen verwijzen naar de onontkoombare rampen die de geest, de ziel en het lichaam van de mens verwonden en jullie denken dat de 'aardbevingen, hongersnoden en plagen' deze grote rampen zijn waarvan ik spreek. Maar wat jullie niet weten is dat jullie mijn woorden verkeerd geïnterpreteerd hebben. En jullie denken dat het woord 'gebeuren' betekent dat die grote rampen al begonnen zijn! Maar dat is lachwekkend! Jullie begrijpen het feitelijk op deze manier en als ik jullie verklaringen hoor, dan word ik echt boos. Het mysterie dat de mensen niet hebben kunnen ontrafelen (het geheimzinnigste mysterie) is ook het mysterie dat door de eeuwen heen het meest verkeerd is uitgelegd. Bovendien is dit mysterie iets wat niemand ooit tevoren heeft ervaren (want dit mysterie is alleen in de laatste dagen uitgeoefend en men kan het alleen in het laatste tijdperk zien, maar dat weten ze niet), want ik sluit het hermetisch af en de mens kan er in het geheel niet in doordringen (ze kunnen er zelfs het kleinste deel niet van zien). Nu mijn werk dit stadium heeft bereikt, zal ik jullie inspireren volgens de vereisten van mijn werk, anders zouden jullie dit op geen enkele

manier kunnen begrijpen. Ik vang nu aan met communicatie en iedereen moet opletten, want degenen die onvoorzichtig zijn, met inbegrip van mijn eerstgeboren zonen, zullen mijn oordeel ondergaan en in de ernstigste gevallen door mijn hand worden neergeveld. (wat betekent dat hun geest, ziel en lichaam zullen worden weggenomen). De grote rampen worden genoemd in verband met ieder bestuurlijk decreet van mijn koninkrijk, en elk van mijn bestuurlijke decreten is een deel van de grote rampen. (Mijn bestuurlijke decreten zijn nog niet helemaal aan jullie onthuld, maar jullie hoeven je hierover geen zorgen te maken, want er zijn dingen die jullie maar weinig voordeel brengen als jullie ze te vroeg te weten zouden komen. Onthoud dit! Ik ben een wijze God.) Dus wat is het andere deel? De grote rampen omvatten twee delen: mijn bestuurlijke decreten en mijn toorn. De tijd dat de grote rampen gebeuren is ook de tijd dat mijn toorn zal opvlammen en dat ik mijn bestuurlijke decreten zal bekrachtigen. Dan zal ik tegen mijn eerstgeboren zonen zeggen: zorg dat jullie hierdoor niet ontaarden. Ben je vergeten dat alle dingen en alle zaken door mij zijn voorbestemd? Mijn zoon, wees niet bang! Ik zal je zeker beschermen en je zult mijn zegeningen voorgoed ontvangen en voor de eeuwigheid bij mij zijn. Want je bent mijn geliefde en ik zal je niet in de steek laten, want ik doe geen domme dingen. Als ik zou vernielen wat ik met zo veel moeite heb opgebouwd, zou ik mezelf dan niet in de voet schieten? Ik weet waar je in je hart aan denkt. Herinner jij je dit? Wat wil je dat ik verder nog zeg? Ik zal meer zeggen over de grote rampen. De tijd waarin de grote rampen zullen gebeuren zal de meest angstaanjagende tijd zijn, een tijd waarin de lelijkheid van de mens onthuld zal worden. Er zullen in het licht van mijn aangezicht allerlei demonische gezichten worden onthuld en ze zullen zich nergens kunnen verbergen en nergens dekking kunnen vinden. Het gevolg

van de grote rampen zal zijn, dat alle mensen die niet door mij uitverkoren of voorbestemd zijn, voor mij zullen knielen en wenend en tandenknarsend om vergeving zullen smeken. Dit is mijn oordeel over Satan, mijn toornige oordeel. Ik ben momenteel met dit werk bezig, en er zijn misschien mensen die willen beweren dat ze bevoegd zijn en zich een weg kunnen bluffen, maar hoe meer ze zich zo gedragen, des te meer Satan op hen in zal werken, tot het moment dat hun ware gedaante onthuld zal worden.

Ik heb geen haast in mijn werk, ik orkestreer elke persoon persoonlijk (dit drijft de spot met hen, en bewijst dat zij de nakomelingen zijn van de grote rode draak, en ik schenk geen aandacht aan hen, dus het is niet overdreven om het woord 'orkestreren' te gebruiken). Bovendien verricht ik elke daad zelf. Alles eindigt met mij in succes en het is een veilig en zeker succes. Alles wat ik doe, stap voor stap, is al voorbeschikt. Ik zal jullie mijn wil en mijn last stukje bij beetje te kennen geven. Vanaf nu zullen mijn woorden aan alle naties en alle volkeren bekend worden gemaakt. Omdat mijn eerstgeboren zonen al compleet zijn gemaakt (de nadruk van mijn woorden ligt op mijn zonen en mijn volk), is de manier waarop ik werk al weer aan het veranderen. Zien jullie dat duidelijk in? Hebben jullie de toon van mijn woorden de afgelopen dagen waargenomen? Ik troost mijn eerstgeboren zonen tijdens elke stap van de weg, maar vanaf nu (omdat mijn eerstgeboren zonen al compleet gemaakt zijn), draag ik een mes in mijn hand (dat zijn de strengste woorden). Wat betreft degenen tegenover wie ik ongunstig gezind ben (te weten degenen die niet voorbestemd of uitverkoren zijn, wat dus niet tegenstrijdig is), het kan me niet schelen of ze dienst doen aan mij of iets anders zijn; ik zal hen onmiddellijk schrappen. Ik ben de almachtige God en ik kan maken dat alle mensen dienst doen aan mij. Ik heb geen enkele moeite

om afstand te doen van dat soort mensen; als ik zeg dat ik hen niet wil, dan wil ik hen niet. Nu de tijd gekomen is, hoef ik alleen maar iemand te zien die mij ontstemt om deze persoon onmiddellijk zonder verder onderzoek te verwerpen. Want ik ben de God die zijn belofte nakomt. Tegen degenen die ik heb voorbestemd om in mijn dienst te zijn: het maakt niet uit hoe goed je bent en of je wel of niet iets hebt gedaan dat mij trotseert, als je me ontstemt, dan schop ik je eruit. Ik vrees geen problemen in de toekomst. Ik heb mijn bestuurlijke decreten, ik kom mijn beloftes na en mijn woorden zullen werkelijkheid worden. Zou ik Satan kunnen houden? Luister naar mij, mensen! Jullie hoeven niet bang te zijn; je moet weggaan zodra ik zeg dat je weg moet gaan. Geef me geen excuses, want ik heb je niets te zeggen! Ik heb immers al zoveel geduld gehad en de tijd om mijn bestuurlijke decreten te bekrachtigen is gekomen, evenals jullie laatste dagen. Duizenden jaren lang waren jullie losbandig en deden jullie de dingen altijd op een koppige en eigenzinnige manier, maar ik was altijd tolerant (want ik ben grootmoedig en sta jullie verdorvenheid tot op zekere hoogte toe). Maar de einddatum van mijn toegeeflijkheid is nu aangebroken en het is tijd dat jullie bezeten raken en in de poel van vuur en zwavel worden geworpen. Haast je en maak dat je wegkomt. Ik begin mijn oordeel officieel te bekrachtigen en mijn toorn te ontketenen.

Er vinden in alle naties en op alle plekken van de wereld veelvuldig aardbevingen, hongersnoden, plagen en andere rampen plaats. Terwijl ik mijn grootse werk doe in alle naties en op alle plekken, zullen er ernstigere rampen ontstaan dan ooit tevoren sinds de schepping van de wereld. Dit is het begin van mijn oordeel over alle volkeren, maar mijn zonen mogen zonder zorgen zijn, geen ramp zal jullie overkomen, en ik zal jullie beschermen (dat betekent dat

jullie daarna zullen leven in het lichaam maar niet in het vlees, en dus de pijn van geen enkele ramp hoeven te lijden). Jullie zullen samen met mij zijn en regeren als koningen. Jullie zullen over alle naties en volkeren oordelen, en in dit universum en aan het einde van de aarde, samen met mij voor altijd van goede zegeningen genieten. Deze woorden zullen allemaal vervuld en voor jullie ogen verwerkelijkt worden. Ik vertraag zelfs geen enkel uur of geen enkele dag; ik doe de dingen ongelooflijk snel. Wees niet bezorgd of angstig, en de zegen die ik je geef is iets wat niemand je kan ontnemen; dat is mijn bestuurlijk decreet. Alle mensen zullen mij gehoorzaam zijn vanwege mijn daden. Ze zullen onophoudelijk juichen, en bovendien zullen ze eindeloos blijven opspringen van vreugde.

Hoofdstuk 93

Voor je eigen ogen worden de feiten volbracht. Ja, alle dingen zijn volbracht. Mijn werk krijgt vaart, rijst op als een afgevuurde raket waar niemand ooit op had gerekend. Pas als deze dingen gebeuren, zullen jullie de ware betekenis van mijn woorden begrijpen. De nakomelingen van de grote rode draak zijn geen uitzondering, en zij moeten worden gemaakt om mijn wonderbaarlijke daden met eigen ogen te aanschouwen. Denk niet dat ik je niet in de steek zal laten, nu je zeker bent van mij en je mijn daden hebt gezien – zo eenvoudig ligt het niet! Alles wat ik heb gezegd en de dingen die ik heb vastgesteld, zal ik zeker vervullen en zij zullen niet leeg naar mij terugkeren. In China zijn er, afgezien van de minderheid die mijn eerstgeboren zonen zijn, maar weinigen die mijn volk zijn.

Daarom zeg ik vandaag duidelijk tegen jullie (de nakomelingen van de grote rode draak, die mij het ergst hebben vervolgd), dat jullie niet veel hoop moeten koesteren, en dat de focus van mijn werk (sinds de schepping van de wereld) gericht zal zijn op mijn eerstgeboren zonen en op verschillende naties buiten China. Om deze reden zal, als mijn eerstgeboren zonen volgroeid zijn, mijn wil zich vervullen. (Zodra mijn eerstgeboren zonen volgroeid zijn, zullen alle dingen gedaan worden, want de opdracht is aan hen gegeven.) Nu laat ik deze mensen een deel van mijn wonderbare daden zien, om de enige reden dat de grote rode draak kan worden beschaamd. Deze mensen kunnen daar eenvoudigweg niet van genieten, maar kunnen alleen maar gelukkig zijn dat ze mij een dienst bewijzen. Ze hebben geen alternatief, want ik heb mijn bestuurlijk decreten en niemand durft daar iets tegenin te brengen.

Ik zal nu communiceren over een aantal situaties met betrekking tot de komst van vreemdelingen, zodat jullie er van tevoren van op de hoogte zijn en alles gereed kunnen maken om van mijn naam te getuigen, boven hen te kunnen gaan staan en hen te regeren. (Omdat de grootste onder hen nog steeds de minste onder jullie is, zeg ik jullie boven hen te staan en hen te regeren.) Al deze mensen hebben de openbaring van de Heilige Geest ontvangen en zullen later China binnendringen, alsof het zo afgesproken was. De grote rode draak wordt onverwachts beetgepakt en doet alles om weerstand te bieden, maar onthoud één ding! Mijn managementplan is volledig gerealiseerd en niets en niemand zal mijn stappen durven verhinderen. Ik geef ze keer op keer een openbaring en ze handelen onder de leiding van de Heilige Geest. Ze zullen de onderdrukking door de grote rode draak zeker niet ondergaan, want bij mij is vrijlating en vrijheid. Ik heb alle dingen op de juiste manier voorbereid en wacht op jullie om het

voorbereidende werk te voltooien en hen te hoeden. Ik heb dit altijd tegen jullie gezegd in het verleden, maar de meesten van jullie geloven het nog altijd maar half. Hoe is de situatie nu? Jullie zijn stomverbaasd, nietwaar?

Al deze dingen zijn secundair. Het belangrijkste is dat jullie het voorbereidende werk zo snel mogelijk moeten voltooien. Wees niet bevreesd. Degene die het werk doet, ben ik en als de tijd rijp is, zal ik mijn werk zelf doen. Ik heb de grote rode draak in stukken geslagen. Dat wil zeggen, mijn Geest heeft zich teruggetrokken van alle mensen behalve van mijn eerstgeboren zonen (nu wordt het gemakkelijker om te onthullen wie de nakomelingen zijn van de grote rode draak). Deze mensen zijn klaar met het verlenen van diensten aan mij en ik zal ze terugsturen naar de bodemloze put. (Dat betekent dat ik geen van hen zal gebruiken. Van nu af aan zullen mijn eerstgeboren zonen volledig worden geopenbaard en diegenen die aan mijn zijde staan en geschikt zijn voor mijn gebruik zullen mijn eerstgeboren zonen zijn.) Mijn eerstgeboren zonen, jullie genieten officieel van de zegeningen die ik jullie schenk (want al diegenen die ik haat hebben hun ware aard getoond). Ja, voortaan gebeurt er niets meer met jullie dat mij tart. Jullie zijn echt honderd procent zeker van mij. (Pas in deze tijd is dit volledig volbracht, en ik had deze tijd voorbestemd.) Alles waar jullie in hart en geest aan denken is eindeloze liefde voor mij, eerbied voor mij. Jullie prijzen mij en bewijzen mij te allen tijde eer. Jullie leven werkelijk onder de zorg en de bescherming van mijn liefde; jullie zijn in de derde hemel. Wat een ongeëvenaarde gelukzaligheid en geluk! Het is een ander rijk dat mensen zich moeilijk kunnen voorstellen – de echte geestelijke wereld!

De rampen volgen elkaar op, de een nog ernstiger dan de ander. De situatie wordt met de dag erger. En dit is nog maar het begin. De ernstigste rampen, die later zullen komen, zijn onvoorstelbaar voor de mens. Laat mijn zonen ze uitsorteren; dit is mijn bestuurlijk decreet en dat is wat ik al lang geleden heb besloten. Alle tekenen en wonderen die de mensheid nooit eerder heeft aanschouwd, komen van mij. Ze verschijnen de een na de ander voor alle volkeren (dat wil zeggen: alle mensen van mijn koninkrijk). Maar dat is iets wat in de nabije toekomst zal gebeuren. Wees niet ongerust. Onder alle volken is al gesproken over het binnengaan van het koninkrijk. Maar wat zijn de voorwaarden om het koninkrijk binnen te gaan? En wat is het koninkrijk? Is het een fysieke stad? Jullie begrijpen het verkeerd. Het koninkrijk is niet op aarde, en ook niet in de fysieke lucht. Het is veeleer de geestelijke wereld die niet door de mens kan worden gezien of aangeraakt. Alleen diegenen die volledig door mij zijn vervolmaakt en mijn zegeningen hebben genoten na het aanvaarden van mijn naam, kunnen daar binnengaan. De geestelijke wereld die in het verleden vaak werd genoemd vormt de oppervlakte van het koninkrijk. Maar werkelijk het koninkrijk binnengaan is geen eenvoudige zaak. Degenen die daar binnengaan moeten mijn belofte verkrijgen en mensen zijn die ik zelf heb voorbestemd en uitverkoren. Daarom is de geestelijke wereld geen plaats waar mensen uit eigen wil kunnen komen of gaan. Het begrip van de mensen was vroeger heel oppervlakkig en het waren niet meer dan menselijke opvattingen. Alleen zij die het koninkrijk binnengaan, kunnen zegeningen genieten. De mensheid kan niet alleen niet van deze zegeningen genieten, maar ze ook nog eens niet zien, en dit is de laatste van mijn bestuurlijke decreten.

Hoofdstuk 94

Ik keer terug naar Sion met mijn eerstgeboren zonen – begrijpen jullie werkelijk de ware betekenis van deze woorden? Ik heb jullie er herhaaldelijk aan herinnerd dat ik wil dat jullie snel opgroeien om met mij te regeren. Weten jullie dat nog? Deze dingen houden direct verband met mijn vleeswording: ik kwam vanuit Sion in de wereld in het vlees om door het vlees een groep mensen te vormen die een van zin zijn met mij, daarna keren we naar Sion terug. Dit houdt in dat we vanuit het vlees naar het oorspronkelijke lichaam terugkeren. Dit is de ware betekenis van “terugkeren naar Sion”. Dit is ook de ware betekenis en focus van mijn gehele managementplan en zelfs het belangrijkste onderdeel van mijn managementplan, dat niemand kan belemmeren en dat onmiddellijk tot stand wordt gebracht. Als je in het vlees bent, zul je nooit van menselijke opvattingen en gedachten afkomen, je zult al helemaal niet de aardse lucht wegwerpen, het stof afschudden en je zult altijd klei zijn; alleen in het lichaam zul je in aanmerking komen om de zegeningen te genieten. Wat zijn zegeningen? Weten jullie dat nog? In het vlees kan er geen sprake zijn van zegeningen, dus moet iedere eerstgeboren zoon het pad van het vlees naar het lichaam volgen. In het vlees word je onderdrukt en vervolgd door de grote rode draak (dit komt omdat je geen macht hebt, je hebt geen heerlijkheid verworven), maar in het lichaam zal het heel anders zijn en zul je trots en opgetogen zijn. De tijd van onderdrukking zal geheel verdwenen zijn en je zult voor altijd bevrijd en vrij zijn. Het moet zo zijn als ik moet toevoegen wat ik ben en wat ik heb in jullie. Anders hebben jullie alleen mijn eigenschappen. Hoe iemand ook een ander aan de buitenkant imiteert, ze kunnen niet exact hetzelfde zijn. Alleen in het heilige

geestelijke lichaam (dit verwijst naar het lichaam) kunnen we exact hetzelfde zijn. (Dit verwijst naar het hebben van dezelfde eigenschappen, hetzelfde wezen, dezelfde bezittingen en het vermogen om het met elkaar eens te zijn en verenigd, onverdeeld en ongedeeld te zijn, want alles is het heilige geestelijke lichaam.)

Waarom beginnen jullie nu de wereld te haten en te walgen van allerlei vervelende zaken zoals eten, aankleden enzovoort en kunnen jullie niet wachten om ze weg te doen? Dit is het teken dat jullie de geestelijke wereld (het lichaam) zullen binnengaan en jullie hier allemaal een voorgevoel van hebben (hoewel niet iedereen in dezelfde mate). Ik zal allerlei verschillende mensen, verschillende gebeurtenissen en verschillende dingen gebruiken ten dienste van mijn meest cruciale stap en zij zullen allemaal voor mij dienen. Dat moet ik doen. (Dit kan ik uiteraard niet in het vlees volbrengen en alleen mijn Geest Zelf kan dit werk doen, omdat de tijd nog niet gekomen is.) Dit is het laatste kleine beetje functie voor de hele universum-wereld. Iedereen zal mij loven en mij vreugdevol prijzen. Mijn grote werk is voltooid. De zeven schalen met plagen giet ik uit met mijn handen, de zeven donderslagen luiden, de zeven bazuinen weerklinken en de zeven zegels worden geopend, voor de universum-wereld, voor alle naties en alle volken en voor alle bergen, de rivieren en alle dingen. Wat zijn de zeven schalen met plagen? Waar zijn ze voor bestemd? Waarom zeg ik dat ik ze uitgiet met mijn handen? Er zal veel tijd verstrijken voordat iedereen overtuigd zal zijn en voordat iedereen het volledig zal begrijpen. Ook al vertel ik het jullie nu, jullie zullen er maar een klein gedeelte van begrijpen. Volgens de ideeën van mensen zijn de zeven schalen met plagen bestemd voor alle landen en volken van de wereld, maar in feite is dit niet het geval. Deze zeven schalen met plagen verwijzen naar de invloed van Satan de duivel en naar de samenzwering van de

grote rode draak (het voorwerp dat ik gebruik om voor mij te dienen). Op dat moment zal ik Satan en de grote rode draak loslaten om de zonen en het volk te tuchtigen. Zo zal geopenbaard worden wie de zonen zijn en wie het volk zijn. Zij die zijn misleid, zijn degenen die geen doelwitten van mijn voorbestemming waren, terwijl mijn eerstgeboren zonen op dat tijdstip met mij zullen regeren. Zo zal ik de zonen en het volk compleet maken. Het uitgieten van de zeven schalen met plagen zal niet alle naties en alle volken treffen, maar alleen mijn zonen en mijn volk. Zegeningen komen niet zomaar en er moet een volle prijs worden betaald. Wanneer de zonen en het volk opgroeien, zullen de zeven schalen met plagen grondig worden weggehaald en daarna niet meer bestaan. Wat is het luiden van de zeven donderslagen? Dit is niet moeilijk te begrijpen. Op het moment dat mijn eerstgeboren zonen en ik het lichaam worden, zullen de zeven donderslagen luiden. Dit zal het hele universum doen schudden, alsof de hemel en aarde omgekeerd werden. Iedereen zal dit weten en er is niemand die het niet zal weten. Op dat moment zullen mijn eerstgeboren zonen en ik samen zijn in heerlijkheid en zal de volgende stap van mijn werk beginnen. Veel mensen zullen knielen om genade en vergeving, omdat de zeven donderslagen luiden. Maar dit zal niet langer het Tijdperk van Genade zijn: het zal de tijd voor toorn zijn. Wat betreft alle mensen die kwaad doen (zij die ontucht plegen, er dubieuze geldpraktijken op nahouden, onduidelijke grenzen tussen mannen en vrouwen hanteren, die mijn management verstoren of aantasten, wier geest geblokkeerd is, die door boze geesten bezeten zijn enzovoort – allen behalve mijn uitverkorenen), niemand van hen zal de dans ontspringen of vergeven worden, maar ze zullen allemaal in het dodenrijk worden geworpen en voor altijd omkomen! De zeven bazuinen die weerklinken, verwijzen niet naar de grote

slechte omgeving en evenmin naar iets wat aan de wereld wordt verkondigd, wat geheel en al een opvatting van de mens is. De zeven bazuinen verwijzen naar mijn toornige uitspraak. Wanneer mijn stem (majestueuze oordeel en toornige oordeel) zich roert, weerklinken de zeven bazuinen. (Dit is op dit moment het hevigst in mijn huis, waaraan niemand kan ontkomen.) En alle demonen in het dodenrijk en de hel, groot en klein, zullen hun hoofd in hun handen nemen en in alle richtingen vluchten, onder geweën en tandengeknars, beschaamd en niet in staat zich ergens te verbergen. Op het moment beginnen niet de zeven bazuinen te weerklinken, maar zijn mijn razende woede en ook mijn strengste oordeel aan de orde, waaraan niemand kan ontkomen en die allen moeten ondergaan. Op dit moment is wat geopenbaard is niet de inhoud van de zeven zegels. De zeven zegels zijn de zegeningen die jullie in de toekomst zullen genieten. Het openen verwijst alleen naar de aankondiging ervan, maar jullie hebben deze zegeningen nog niet genoten. Wanneer jullie de zegeningen wel genieten, zullen jullie de inhoud van de zeven zegels kennen. Nu krijgen jullie slechts een voorproefje van wat nog niet zover is. Ik kan het jullie alleen maar stap voor stap vertellen in toekomstig werk, zodat jullie het persoonlijk zullen ervaren, een ongekende heerlijkheid zullen voelen en in een toestand van oneindige vervoering zullen bestaan.

De zegeningen van eerstgeboren zonen kunnen genieten, is geen sinecure en ook niet iets wat de gemiddelde persoon kan bereiken. Ik zal nog eens benadrukken en krachtiger zeggen dat ik mijn eerstgeboren zonen strikte eisen moet opleggen. Anders kunnen zij mijn naam niet verheerlijken. Ik wijs resoluut af wie ook onbetamelijk in de wereld is en ik wijs nog meer af wie er een losse moraal op nahoudt of overspelig is. (Zij spelen geen rol in het worden van Gods

volk – hier leg ik speciale nadruk op.) Denk niet dat wat je in het verleden deed over en uit is – hoe kan er zoiets goeds bestaan! Is het zo eenvoudig om de status van eerstgeboren zoon te verkrijgen? En op dezelfde manier wijs ik iedereen af die tegen mij is, iedereen die mij niet herkent in mijn vlees, iedereen die mij hindert terwijl ik mijn wil uitvoer en iedereen die mij vervolgt – ik ben zo hardvochtig (omdat ik mijn macht volledig terug heb genomen)! Tot slot wijs ik iedereen op dezelfde manier af die in zijn leven geen tegenslagen heeft gehad. Ik wil degenen die, net als ik, moeilijkheden hebben doorstaan, ook al zijn het maar kleine moeilijkheden. Anders trap ik zulke personen eruit. Wees niet schaamteloos in je wens om mijn eerstgeboren zoon te zijn en tegenover mij te pronken. Ga weg van mij! Je hebt mij eerder onbelangrijke zaken verteld en geprobeerd om mij daarmee te behagen! Dit is blindheid! Weet je niet dat ik je haat, ellendeling! Denk je dat ik je duistere zaakjes niet ken? Je verbergt je keer op keer! Weet je niet dat je je duivelgezicht hebt verraden? Ook al kunnen mensen het niet zien, denk je dat ik het niet kan zien? Zij die mij dienen, zijn geen goede dingen maar een stelletje ellendelingen. Ik moet met ze afrekenen en zal ze in de put van de afgrond werpen en verbranden!

Iemand die op een goddeloze manier spreekt, die ontrouw handelt en die niet goed met anderen samenwerkt, zo'n persoon zou wel koning willen zijn. Ben je niet aan het dromen? Heb je geen waanideeën? Zie je niet wat je bent? Je bent een ellendeling! Heeft zo iemand enig nut? Verdwijen snel uit mijn ogen! Iedereen moet een duidelijk begrip hebben van wat ik zeg, geïnspireerd worden door mijn woorden, mijn almacht herkennen en mijn wijsheid kennen. Er is vaak beweerd dat het heilige geestelijke lichaam verschenen is. Zeggen jullie trouwens dat het heilige geestelijke lichaam verschenen is of niet? Is wat ik zeg

loos gepraat? Wat is het heilige geestelijk lichaam? In welke omstandigheden is het heilige geestelijk lichaam er? Voor mensen is het onvoorstelbaar en niet te bevatten. Ik zeg jullie: ik ben volmaakt en in mij is alles open en wordt alles vrijgegeven (want ik doe wat wijs is en spreek vrijuit). Niets onder de dingen die ik doe is beschamend en alles wordt in het licht gedaan, zodat iedereen volkomen overtuigd kan zijn. Bovendien kan niemand iets grijpen wat tegen mij gebruikt kan worden. Dit is een uitleg van het "heilige" in het heilige geestelijke lichaam. Ik heb dan ook herhaaldelijk benadrukt dat ik niemand van hen wil die beschamende dingen doet. Dit is één item van mijn bestuurlijke decreten en is tevens één aspect van mijn gezindheid. Het geestelijke lichaam verwijst naar mijn uitspraak. Wat ik zeg, heeft altijd een doel, heeft altijd wijsheid, maar is niet onderhevig aan controle. (Ik zeg wat ik zeggen wil en het is mijn Geest die Zijn stem laat horen en het is mijn persoon die spreekt.) Wat ik zeg, wordt om niet vrijgegeven en wanneer het niet met de opvattingen van mensen strookt, is het de tijd om mensen te openbaren. Het is mijn gepaste regeling. Wanneer dus de persoon die ik ben spreekt of handelt, is het altijd een goede gelegenheid om het wezen van Satan te ontmaskeren. Op het moment dat ik gezalfd ben, verschijnt het heilige geestelijke lichaam. In de toekomst verwijst het heilige geestelijke lichaam naar het lichaam en er zijn twee aspecten aan de betekenis. Er is één aspect van de betekenis in het heden en er is een ander aspect van de betekenis in de toekomst. Maar in de toekomst zal het heilige geestelijke lichaam heel anders zijn dan in het heden – het zal het verschil zijn tussen hemel en aarde. Niemand kan het zich voorstellen en ik zal het jullie persoonlijk moeten openbaren.

Hoofdstuk 95

Mensen denken dat alles heel eenvoudig is, terwijl dat feitelijk niet het geval is. In alle dingen zijn geheimenissen verborgen, alsook mijn wijsheid en mijn plannen. Geen detail wordt over het hoofd gezien, en alles wordt door mij bestuurd. Het oordeel van de grote dag zal alle mensen treffen die mij niet oprecht liefhebben (bedenk dat het oordeel van de grote dag gericht zal zijn op een ieder die deze naam krijgt) en zal hen laten huilen en tandenknarsen. Het geluid van geweeklaag komt uit het dodenrijk en uit de hel. Het zijn geen mensen die daar huilen, maar demonen. Hun wenen is het gevolg van mijn oordeel, dat de uiteindelijke redding van mijn managementplan voor mensen zal brengen. Ik heb altijd hoop gekoesterd voor sommige mensen. Maar ik ben gaan beseffen dat ik deze mensen één voor één moet verlaten, want mijn werk heeft dat stadium bereikt en dat is iets dat niemand kan veranderen. Allen die niet tot mijn eerstgeboren zonen of tot mijn volk behoren, zal ik in de steek laten en moeten hier weg! Jullie zullen moeten inzien dat, afgezien van mijn eerstgeboren zonen en mijn volk, alle anderen in China het nageslacht vormen van de grote rode draak en moeten worden verworpen. Jullie zullen moeten beseffen dat China immers een natie is die door mij is vervloekt, en enkele van mijn mensen daar zijn niet meer dan diegenen die ten dienste staan van mijn toekomstig werk. Om het anders te zeggen, afgezien van mijn eerstgeboren zonen is er niemand anders – ze zullen allemaal vergaan. Denk niet dat ik te extreem ben in mijn daden – dit is mijn bestuurlijke decreet. Degenen die mijn vloek ondergaan zijn het voorwerp van mijn haat, dat is zeker. Ik maak geen fouten. Als ik mensen zie die mij mishagen, gooi ik ze eruit. Dat is voldoende bewijs dat je door mij bent

vervloekt en een afstammeling bent van de grote rode draak. Laat mij jullie opnieuw op het hart drukken: er zijn alleen eerstgeboren zonen van mij in China (afgezien van mijn mensen die ten dienste staan) en dat is mijn bestuurlijke decreet. Maar mijn eerstgeboren zonen zijn met zo weinigen en zijn allen door mij voorbestemd – ik weet wat ik doe. Ik ben niet bang voor je negativiteit en ik koester geen vrees dat je je tegen mij zult keren en me zult bijten, want ik heb mijn bestuurlijke decreten en mijn toorn. Dat wil zeggen, ik houd de grote rampen in mijn hand en ben nergens bang voor, omdat ik alle dingen aanschouw alsof ze al zijn bereikt, en wanneer die dag aanbreekt, zal ik jullie ten volle uitselecteren. Je kunt niet door mensen worden vervolmaakt of toegerust om een eerstgeboren zoon van mij te worden, maar veeleer berust dit volledig in mijn uitverkiezing. Degene van wie ik zeg dat hij een eerstgeboren zoon is, is een eerstgeboren zoon. Vecht er niet om of grijp er niet naar. Alle dingen rusten bij mij, de almachtige God Zelf.

Op een dag zal ik jullie allen toestaan te zien wat mijn bestuurlijke decreten zijn en wat mijn toorn is (allen zullen voor mij buigen, allen zullen mij aanbidden, allen zullen mij om vergeving smeken en allen zullen in gehoorzaamheid blijven; nu laat ik alleen mijn eerstgeboren zonen een deel ervan zien). Ik zal alle nakomelingen van de grote rode draak laten zien dat ik velen heb uitverkoren om te worden geofferd (iedereen behalve mijn eerstgeboren zonen) om mijn eerstgeboren zonen te vervolmaken, en dat ik de grote rode draak in zijn eigen sluwe list verstrikt heb doen raken. (In mijn managementplan zendt de grote rode draak al diegenen uit die mij dienen – iedereen behalve mijn eerstgeboren zonen – om mijn managementplan te verstoren; maar hij is in zijn eigen sluwheid verstrikt geraakt, en zij allen verlenen mijn werk een dienst. Dit is een onderdeel

van de ware betekenis van mijn plan om alles dienstbaar te maken aan mijn werk.) Als vandaag de dag alle dingen zijn bereikt, zal ik me van dat alles ontdoen, ik zal het verpletteren onder mijn voeten. Zo zal ik de grote rode draak vernederen en volkomen beschaamd maken (ze proberen door bluffen zegeningen te verkrijgen, maar hadden nooit gedacht dat ze juist mij zouden dienen) – dat is mijn wijsheid. Als ze dit horen, denken mensen dat ik geen gevoelens of genade ken of menen ze dat ik geen menselijkheid in me heb. Ik ben inderdaad zonder gevoelens of genade tegenover Satan, en bovendien ben ik God Zelf die de menselijkheid overstijgt. Hoe kun je dan zeggen dat ik een God ben die menselijk is? Weet je niet dat ik niet van deze wereld ben? Weet je niet dat ik boven alle dingen verheven ben? Afgezien van mijn eerstgeboren zonen is er niemand zoals ik, niemand die mijn gezindheid heeft (geen menselijke maar een goddelijke gezindheid) en is niemand die mijn eigenschappen bezit.

Als de poort naar de geestelijke wereld wordt geopend, zullen jullie alle geheimenissen zien, waardoor jullie volledig een vrij rijk kunnen binnengaan en mijn liefdevolle omhelzing en eeuwigdurende zegeningen kunnen binnengaan. Mijn hand heeft de mensheid altijd ondersteund. Maar er is een deel van de mensheid dat ik zal redden en een deel dat ik niet zal redden. (Ik zeg 'ondersteund', want als ik de ganse wereld niet had ondersteund, zou die lang geleden al in het dodenrijk zijn gevallen.) Laat dat duidelijk zijn! Dit is mijn managementplan. En wat is mijn managementplan? Ik heb de mensheid geschapen, maar ik was nooit van plan om ieder mens voor me te winnen, maar wilde slechts een klein deel van de mensheid winnen. Dus waarom heb ik zoveel mensen gemaakt? Ik heb eerder gezegd dat voor mij alles vrijheid en bevrijding

is en dat ik doe wat ik wil. Toen ik de mensheid schiep, was dat om ze een normaal leven te laten leiden, zodat er een klein deel van de mensheid kon opstaan die mijn eerstgeboren zonen zouden zijn, mijn zonen en mijn volk. Er kan worden opgemerkt dat alle mensen, dingen en voorwerpen – afgezien van mijn eerstgeboren zonen, mijn volk en mijn zonen – allen dienstdoener zijn en dat ze allemaal moeten omkomen. Op die manier zal mijn volledige managementplan worden voltooid. Dat is mijn managementplan, dat is mijn werk en dat zijn mijn volgende stappen. Als alles voorbij is, zal ik volkomen rust vinden. Op dat moment zal alles goed worden en zal alles vreedzaam en geborgen zijn.

Het tempo van mijn werk is zo snel dat niemand het zich kan indenken. Het verandert van dag tot dag en wie het niet kan bijhouden, zal verlies lijden. Men kan zich alleen dag bij dag vasthouden aan het nieuwe licht (hoewel mijn bestuurlijke decreten, en de visies en de waarheid die ik met jullie deel, nooit veranderen). Waarom spreek ik elke dag? Waarom verlicht ik jullie voortdurend? Begrijpen jullie de ware betekenis die hierin ligt? Nog steeds lachen de meeste mensen. Ze maken grapjes en zijn niet serieus. Ze letten eenvoudigweg niet op mijn woorden, maar voelen slechts een kort moment van vrees als ze ze horen. Daarna worden mijn woorden al snel weer vergeten en zijn ze zich al gauw niet meer bewust van hun eigen identiteit en worden zorgeloos. Weten jullie hoe je ervoor staat? Of iemand mij dient of door mij is voorbestemd en uitverkoren, wordt alleen door mijn handen bepaald. Niemand kan dat veranderen. Ik moet alles zelf doen, zelf kiezen en voorbestemmen. Wie durft er te zeggen dat ik een onverstandige God ben? Elk woord dat ik zeg en alles wat ik doe, is mijn wijsheid. Wie durft mijn management te hinderen of mijn plannen te verijdelen? Ik zal ze zeker niet vergeven! De tijd is in mijn handen en ik vrees geen uitstel. Ben ik niet

degene die beslist wanneer mijn managementplan eindigt? Is dat niet een kwestie van één enkele gedachte van mijn kant? Als ik zeg dat het klaar is, is het klaar, en het eindigt als ik zeg dat het eindigt. Ik heb geen haast en ik zal passende maatregelen nemen. De mens moet zich echter niet met mijn werk bemoeien en niet op eigen houtje dingen voor mij doen. Ik vervloek een ieder die zich ermee bemoeit – dat is een van mijn bestuurlijke decreten. Ik doe mijn werk zelf en ik heb niemand anders nodig (ik sta die dienstdoeners toe om te handelen, anders zouden ze niet overhaast of blindelings durven handelen). Al het werk wordt door mij geregeld, wordt door mij beslist, want ik ben de enige God Zelf.

Alle naties van de wereld wedijveren met elkaar om macht en winst, en vechten voor gebiedsuitbreiding, maar wees niet bezorgd, want al deze dingen staan in mijn dienst. En waarom zeg ik dat ze in mijn dienst staan? Ik doe de dingen zonder een vinger uit te steken. Om Satan te oordelen, laat ik ze eerst met elkaar twisten om ze daarna uiteindelijk ten ondergang te brengen en te verstrikken in hun eigen sluwe plannen (ze willen met mij strijden om de macht, maar uiteindelijk draait het erop uit dat ze mij dienstbaar zijn). Ik spreek slechts en geef mijn orders, en iedereen zal doen wat ik je opdraag, anders zal ik je in één keer vernietigen. Al deze dingen maken deel uit van mijn oordeel, want ik gebied alle dingen, en alle dingen zijn door mij verordend. Ieder mens die iets doet, doet het onvrijwillig, vanuit mijn bestuur, en ik hoop dat jullie vol van mijn wijsheid kunnen zijn in de gebeurtenissen die spoedig zullen plaatsvinden. Ga niet onbezonnen te werk, maar kom wat vaker dichterbij me als deze dingen jullie overkomen. Wees in alle opzichten voorzichtiger en behoedzamer, opdat je je niet tegen mijn tuchtiging verzet en in Satans listige plannen verstrikt raakt.

Jullie zouden inzicht moeten krijgen vanuit mijn woorden, weten wat ik ben en zien wat ik heb. Jullie moeten de dingen doen vanuit de betekenisvolle trekken van mijn gelaat en moeten niet roekeloos te werk gaan. Doe wat ik doe en zeg wat ik zeg. Ik zeg jullie deze dingen van tevoren, zodat jullie fouten kunnen vermijden en niet in de verleiding komen. En wat is wat ik ben en wat ik heb? Weten jullie het echt? Het lijden dat ik onderga maakt deel uit van wat ik ben, omdat het deel uitmaakt van mijn gewone menselijkheid. En wat ik ben, kan ook gevonden worden in mijn volmaakte goddelijkheid – weten jullie dat? Wat ik ben bestaat uit twee aspecten. Het ene aspect is dat van mijn menselijkheid, terwijl het andere dat van mijn volmaakte goddelijkheid is. Alleen deze twee aspecten samen vormen de volledige God Zelf. Wat mijn volmaakte goddelijkheid is, omvat ook meerdere goede dingen: ik word door geen enkele beperking van mensen, zaken of dingen gehinderd; ik overstijg alle omgevingen; ik overstijg elke beperking van tijd, ruimte of geografie; ik ken alle mensen, zaken en dingen als de rug van mijn hand; en toch ben ik nog altijd vlees en botten, in tastbare vorm; ik ben nog steeds die persoon in de ogen van mensen, maar de aard is veranderd – het is geen vlees, maar lichaam. Deze dingen zijn slechts een klein deel ervan. Ook al mijn eerstgeboren zonen zullen in de toekomst zo zijn. Dat is de weg die moet worden gegaan en degenen die veroordeeld zijn kunnen daar niet aan ontsnappen. Terwijl ik dat doe, zullen al diegenen die niet voorbestemd zijn, er allemaal worden uitgeschopt (want dit is Satan die mij test om te zien of mijn woorden kloppen). Degenen die zijn voorbestemd, kunnen er niet aan ontsnappen, waar ze ook gaan. Daaraan kunnen jullie de principes achter deze daad van mij herkennen. Wat ik heb verwijst naar mijn wijsheid, mijn kennis, mijn vindingrijkheid en elk woord dat ik zeg. Zowel mijn menselijkheid als mijn

goddelijkheid bezitten het. Dat wil zeggen, alles wat door mijn menselijkheid wordt gedaan en wat door mijn goddelijkheid wordt gedaan, is wat ik heb. Niemand kan deze dingen wegnemen of verwijderen, ze zijn in mijn bezit en niemand kan dat veranderen. Dit is mijn strengste bestuurlijke decreet (want voor de menselijke opvatting zijn veel dingen die ik doe niet in overeenstemming met hun opvattingen; ze kunnen ook niet door mensen worden begrepen; dit is het besluit dat mensen het meest overtreden en het is ook het meest ernstig, daarom lijdt hun leven in dat opzicht verlies). Ik zal het je opnieuw zeggen, jullie moeten een gewetensvolle benadering volgen van dat waartoe ik jullie aanspoor – jullie moeten niet achteloos zijn!

Hoofdstuk 96

Ik zal iedereen tuchtigen die uit mij geboren is maar mij toch niet kent om al mijn toorn te tonen, mijn grote kracht te tonen en al mijn wijsheid te tonen. In mij is alles rechtvaardig en is er absoluut geen onrechtvaardigheid, geen misleiding en geen valsheid; wie vals en bedrieglijk is, moet wel een zoon van de hel zijn – moet wel in het dodenrijk geboren zijn. In mij is alles openbaar; wat ik ook zeg om te bewerkstelligen, wordt bewerkstelligd en wat ik ook zeg om te vestigen, wordt gevestigd. Niemand kan deze dingen veranderen of evenaren, want ik ben de ene en enige God Zelf. In wat er komen gaat, zal iedereen in de groep van mijn voorbestemde en uitverkoren eerstgeboren zonen een voor een geopenbaard worden. Iedereen die niet tot de groep van mijn eerstgeboren zonen behoort, zal hierdoor door mij geëlimineerd worden. Zo doe en

verwezenlijk ik mijn werk. Momenteel ontmasker ik enkele mensen, met als enige doel dat mijn eerstgeboren zonen mijn wonderbare daden kunnen zien, maar later zal ik niet op deze manier te werk gaan. Ik zal veeleer voortgaan vanuit de algemene situatie in plaats van ze een voor een hun ware natuur te laten tonen (want demonen lijken in beginsel allemaal op elkaar, het is dan ook genoeg om er enkelen te kiezen ter illustratie). Al mijn eerstgeboren zonen zijn duidelijk in hun hart en ik hoef niet uit te weiden (want op de bestemde tijd zullen ze zeker de een na de ander geopenbaard worden).

Het ligt in mijn aard om mijn beloftes na te komen en in mij is er niets verborgen of verhuld. Wat jullie ook moeten begrijpen, ik zal jullie er alles over vertellen, maar wat jullie niet behoren te weten, zal ik jullie absoluut niet vertellen, anders zijn jullie misschien niet in staat om stand te houden. Hou je niet vast aan kleine dingen, waardoor de belangrijke dingen verloren gaan – dat is het echt niet waard. Geloof dat ik de almachtige God ben en dat alles tot stand zal worden gebracht en dat alles gemakkelijk en aangenaam zal worden. Zo doe ik dingen. Wie gelooft, hem zal ik toestaan om te zien. Wie niet gelooft, hem zal ik niet toestaan om te weten en hem nooit begrip bijbrengen. In mij is er geen gevoel of barmhartigheid en wie mij om mijn tuchtiging beledigt, hem zal ik zeker doden zonder hem te sparen. Ik zal iedereen op dezelfde manier behandelen. Ik ben jegens iedereen hetzelfde – ik koester geen persoonlijke gevoelens en handel op geen enkele manier emotioneel. Hoe is het mogelijk dat mensen hierdoor mijn rechtvaardigheid en majesteit niet kunnen zien? Dit is mijn wijsheid en mijn gezindheid, die niemand kan veranderen en niemand volledig kan kennen. Mijn handen hebben altijd de leiding over alles, de hele tijd, en ik regel altijd alles om mij te dienen wanneer ik daartoe ook maar een seintje geef.

Tallose mensen staan mij ten dienste om mijn managementplan te vervullen, maar aan het eind zien ze de zegeningen maar kunnen ze die niet genieten – hoe jammerlijk! Maar niemand kan mijn hart veranderen. Dit is mijn bestuurlijke decreet (wat een bestuurlijk decreet betreft: niemand kan het veranderen, dus wanneer ik in de toekomst spreek, als ik ergens mijn zinnen op heb gezet, is dat zeer zeker mijn bestuurlijke decreet. Denk eraan! Overtreed dit decreet niet, anders zul je verlies lijden), en het is ook een onderdeel van mijn managementplan. Het is mijn eigen werk, niet iets wat zomaar iedereen kan doen. Ik moet dit doen – ik moet dit regelen, wat afdoende is om mijn almacht te tonen en mijn toorn te manifesteren.

De meeste mensen weten het nog steeds niet en hebben geen duidelijk beeld bij mijn menselijkheid. Ik heb het meerdere keren gezegd, maar jullie tasten nog steeds in het duister en begrijpen niet veel. Maar dit is mijn werk en nu, op dit moment, geldt: wie weet, weet en wie niet weet, dwing ik niet. Het kan alleen maar op deze manier. Ik heb duidelijk gesproken en zal het later niet meer zeggen (want ik heb te veel gezegd en het heel duidelijk gezegd. Iemand die mij kent, heeft zeker het werk van de Heilige Geest en is ongetwijfeld een van mijn eerstgeboren zonen. Iemand die mij niet kent, is dat ongetwijfeld niet, wat bewijst dat ik mijn Geest al van hem heb weggenomen). Maar uiteindelijk zal ik zorgen dat iedereen mij kent – mij volledig kent in zowel mijn menselijkheid als in mijn goddelijkheid. Dit zijn de stappen van mijn werk en ik moet op deze manier werken. Dit is ook mijn bestuurlijke decreet. Iedereen moet mij de enige waarachtige God noemen en mij onophoudelijk prijzen en toejuichen.

Mijn managementplan is al helemaal voltooid en alles is reeds lang tot stand gebracht. Voor het menselijke oog ziet het eruit alsof veel van mijn werk nog gaande is, maar ik heb het al goed geregeld en het hoeft alleen nog maar te worden voltooid volgens mijn stappen, een voor een (want vóór de schepping van de wereld heb ik voorbestemd wie beproeving kan doorstaan, wie niet door mij uitverkoren en voorbestemd kan worden en wie niet in mijn lijden kan delen. Zij die wel in mijn lijden kunnen delen, dat wil zeggen zij die door mij voorbestemd en uitverkoren zijn, zal ik zeker behouden en in staat stellen om boven alles uit te stijgen). Ik weet duidelijk in mijn hart wie welke rol heeft. Ik weet heel goed wie mij dient, wie een eerstgeboren zoon is en wie er onder mijn zonen en mijn volk is. Ik weet dit feilloos. Wie ik in het verleden een eerstgeboren zoon heb genoemd, is nu nog steeds een eerstgeboren zoon en wie ik in het verleden geen eerstgeboren zoon heb genoemd, is nu nog steeds geen eerstgeboren zoon. Wat ik ook doe, betreur ik niet en verander ik ook niet zomaar. Ik meen wat ik zeg (er is niets frivools in mij) en dit verandert nooit! Zij die mij dienen, dienen mij altijd: zij zijn mijn vee, zij zijn mijn paarden (maar deze mensen worden nooit verlicht in hun geest; wanneer ik gebruik van hen maak, zijn ze nuttig, maar wanneer ik geen gebruik van hen maak, dood ik ze. Wanneer ik spreek van vee en van paarden, bedoel ik degenen die niet verlicht zijn in hun geest, die mij niet kennen en die mij ongehoorzaam zijn, en zelfs als ze gehoorzaam en onderworpen en eenvoudig en eerlijk zijn, zijn ze nog steeds echt vee en echte paarden). Welnu, de meeste mensen zijn losbandig en ongeremd voor mijn aangezicht, praten en lachen wanordelijk, gedragen zich oneerbiedig – zij zien alleen mijn menselijkheid, niet mijn goddelijkheid. In mijn menselijkheid is dit gedrag toelaatbaar en kan ik het door de vingers zien, maar

in mijn goddelijkheid is het niet zo eenvoudig. In de toekomst zal ik beslissen dat je hebt gezondigd door godslastering tegen mij te plegen. Met andere woorden: mijn menselijkheid kan men beledigen, maar mijn goddelijkheid niet en wie ook in de minste mate in conflict met mij is, zal ik onmiddellijk oordelen, zonder dralen. Denk niet dat je zonder enige verantwoordelijkheid kunt spreken en handelen omdat je vele jaren betrokken bent geweest bij de persoon die ik ben en mij goed hebt leren kennen. Daar bekommer ik mij echt niet erg om! Wie het ook is, ik zal hem met rechtvaardigheid behandelen. Dit is mijn rechtvaardigheid.

Mijn mysteries worden dagelijks aan mensen geopenbaard en ze worden met de dag duidelijker, volgens de fases van openbaring, wat voldoende is om het tempo van mijn werk te tonen. Dit is mijn wijsheid (ik zeg het niet rechtstreeks. Ik verlicht mijn eerstgeboren zonen en verblind de nakomelingen van de grote rode draak). Verder zal ik mijn mysterie aan jullie openbaren door mijn Zoon. Dingen die onvoorstelbaar zijn voor mensen zal ik jullie vandaag openbaren om jullie grondige kennis en duidelijk begrip bij te brengen. Bovendien bestaat dit mysterie in iedereen buiten mijn eerstgeboren zonen, maar niemand kan het begrijpen. Hoewel het in iedere persoon is, kan niemand het herkennen. Wat zeg ik? In mijn werk tijdens deze periode en in mijn uitspraken tijdens deze periode noem ik vaak de grote rode draak, Satan, de duivel en de aartsengel. Wat zijn zij? Wat is hun relatie? Wat wordt er in deze dingen gemanifesteerd? De manifestaties van de grote rode draak zijn verzet tegen mij, gebrek aan begrip en inzicht in de betekenis van mijn woorden, frequente vervolging van mij en het streven naar plannen om mijn management te verstoren. Satan wordt als volgt gemanifesteerd: met mij strijden om macht, mijn uitverkoren volk in bezit willen nemen en negatieve woorden uiten om mijn volk te misleiden. De manifestaties

van de duivel (zij die mijn naam niet aannemen, die niet geloven, zijn allemaal duivels) zijn als volgt: de geneugten van het vlees najagen, zich aan kwade lusten overgeven, leven onder slavernij aan Satan, sommigen weerstaan mij en sommigen steunen mij (maar bewijzen niet dat zij mijn geliefde zonen zijn). De manifestaties van de aartsengel zijn als volgt: onbeschoft spreken, goddeloos zijn, vaak mijn toon aannemen om mensen de les te lezen, zich alleen richten op mij uitwendig nadoen, eten wat ik eet en gebruiken wat ik gebruik; kortom, op gelijke voet met mij willen staan, ambitieus zijn maar zonder mijn kwaliteit en zonder mijn leven te hebben, een verspilling zijn. Satan, de duivel en de aartsengel zijn allemaal typische demonstraties van de grote rode draak, dus zij die niet door mij voorbestemd of uitverkoren zijn, zijn allemaal de nakomelingen van de grote rode draak. Dat is absoluut waar! Zij zijn allemaal mijn vijanden. (Satans verstoringen zijn echter uitgezonderd. Als je natuur mijn kwaliteit heeft, kan niemand dat veranderen. Omdat je nu nog in het vlees leeft, zul je af en toe met Satans verleidingen worden geconfronteerd – dit is onvermijdelijk – maar je moet altijd voorzichtig zijn.) Daarom zal ik alle nakomelingen van de grote rode draak buiten mijn eerstgeboren zonen in de steek laten. Hun natuur kan nooit veranderen en het is de eigenschap van Satan. Zij manifesteren de duivel en leven de aartsengel na. Dit is volkomen waar. De grote rode draak waarvan ik spreek is niet echt een grote rode draak; het is veeleer de boze geest die tegen mij opstaat, voor wie de ‘grote rode draak’ een synoniem is. Dus alle geesten buiten de Heilige Geest zijn boze geesten en men kan ook zeggen de ze de nakomelingen van de grote rode draak zijn. Dit dient voor iedereen zonneklaar te zijn.

Hoofdstuk 97

Ik zal aan elke afzonderlijke persoon mijn wonderbaarlijke daden laten zien en mijn wijze woorden laten horen. Het moet aan elke afzonderlijke persoon zijn en het moet betrekking hebben op elke afzonderlijke kwestie. Dit is mijn bestuurlijke decreet en het is mijn toorn. Ik zal iedere afzonderlijke persoon en elke afzonderlijke kwestie erbij betrekken, zodat alle mensen van het ene uiteinde van het universum tot het andere het met hun eigen ogen zullen zien, en zo niet, dan zal ik er nooit mee ophouden. Mijn toorn is volledig uitgestort en er is geen greintje achtergehouden. Hij is tot iedere persoon gericht die deze naam accepteert (hij zal spoedig tot alle landen van de wereld worden gericht). En wat houdt mijn toorn in? Hoe ernstig is deze? Aan welk type mens valt mijn toorn ten deel? De meeste mensen denken dat toorn de ernstigste graad van boosheid is, maar dat is niet de volledige betekenis ervan. Mijn toorn en mijn bestuurlijke decreten zijn twee onlosmakelijke delen; wanneer ik mijn bestuurlijke decreten uitvaardig, volgt direct daarop mijn toorn. Dus wat is precies toorn? Toorn is een bepaalde mate van oordeel die ik aan mensen toebedeel, en is het principe achter het uitvaardigen van al mijn bestuurlijke decreten. Als wie dan ook een van mijn decreten overtreedt, zal mijn toorn van een overeenkomstige sterkte zijn, afhankelijk van het decreet dat overtreden is. Op mijn toorn volgen mijn bestuurlijke decreten en op mijn bestuurlijke decreten volgt toorn. Mijn bestuurlijke decreten en mijn toorn vormen een onlosmakelijk geheel. Het is het strengste oordeel en niemand mag ertegen zondigen. Alle mensen moeten het in acht nemen, anders zullen ze merken dat het moeilijk te vermijden is om door mijn hand te worden neergeslagen. Door de eeuwen heen hebben de mensen

hier nooit van geweten (hoewel sommige mensen leden onder de pijn veroorzaakt door grote rampen, wisten ze hier toch niets van af; maar dit wordt vooral vanaf heden verordend). Vandaag onthul ik echter alles aan jullie, opdat jullie kunnen vermijden beledigend te zijn.

Alle mensen zouden mijn stem moeten horen en in mijn woorden moeten geloven, anders zal ik niet handelen of enig werk uitvoeren. Ieder woord en elke actie van mij zijn de voorbeelden die jullie zouden moeten volgen. Ze vormen een voorbeeld en een model dat jullie moeten volgen. De reden waarom ik geïncarneerd ben, is opdat jullie kunnen zien wat ik ben en wat ik heb in mijn menselijkheid. In de toekomst zal ik jullie getuige laten zijn van wat ik ben en wat ik heb in mijn goddelijkheid. De dingen moeten op deze manier stap voor stap plaatsvinden. Anders zullen de mensen gewoonweg niet in staat zijn te geloven en zullen ze geen kennis bezitten over mij. Ze zullen daarentegen slechts onduidelijk en troebel zijn wat visies betreft en niet bij machte zijn een duidelijk begrip van mij te hebben. Mijn woorden hebben aangetoond dat mijn persoon volledig aan jullie verschenen is, maar mensen zijn dwaas en onwetend. Daarom horen ze mijn woorden en toch kennen ze mij niet. Mensen verzetten zich nog steeds tegen mij als de huidige incarnatie; daarom zet ik mijn toorn en bestuurlijke decreten in om dit boosaardige en losbandige oude tijdperk af te straffen en Satan en zijn duivels volkomen beschaamd te doen staan. Dit is de enige manier, het is het lot voor de mensheid, en het is het einde dat de mensheid te wachten staat. De uitkomst is een uitgemaakte zaak die niemand kan veranderen en waar niemand zich uit kan praten. Alleen ik heb het laatste woord; dit is mijn management en het is mijn plan. De mensen moeten allen geloven en in hun hart en door het woord overtuigd zijn. Zij die geluk bereiken in

dit leven zullen zeker eeuwig lijden, terwijl zij die lijden in dit leven, zeker voor eeuwig gezegend zullen zijn. Dit heb ik voorbestemd en niemand mag dit veranderen. Niemand mag mijn hart veranderen, en niemand mag ook maar één extra woord aan mijn woorden toevoegen. Er mag al helemaal niemand willekeurig een woord verwijderen. Ik zal zeker alle overtreders tuchtigen.

Mijn mysteries worden dagelijks aan jullie openbaard – begrijpen jullie ze werkelijk? Zijn jullie er echt zeker van? Ben je in staat het te doorzien wanneer Satan je misleidt? Dit wordt bepaald door jullie gestalten in het leven. Ik zeg toch dat alle dingen door mijzelf zijn voorbestemd, waarom word ik dan tot vleesgeworden persoon om mijn eerstgeboren zonen te vervolmaken? Bovendien, waarom heb ik zoveel werk verricht waarvan mensen denken dat het zinloos is? Ben ik het die verward is? Onthoud dit! Alles wat ik doe heeft niet alleen het doel om mijn eerstgeboren zonen te winnen, maar – belangrijker nog – om Satan te beschamen. Hoewel hij me tart, heb ik toch de macht zijn nakomelingen tegen hem in opstand te doen komen, en mij te gaan loven. Bovendien doe ik alles wat ik doe zodat de volgende stap van het werk soepel zal verlopen, en zodat de gehele wereld me zal toejuichen en loven en alle dingen die ademen voor mij zullen knielen en mij zullen verheerlijken; dat zal werkelijk een dag van glorie zijn. Ik houd alle zaken in mijn handen en wanneer de zeven donderslagen weerklinken, zullen alle zaken volledig volbracht zijn, nooit veranderend, volledig vastgelegd. Vanaf dat moment zal het nieuwe leven van de nieuwe hemel en aarde worden binnengegaan, volledig nieuwe omstandigheden binnengaand, en het leven van het koninkrijk zal beginnen. Maar hoe is het gesteld binnen het koninkrijk? Mensen kunnen dat eenvoudigweg niet helder waarnemen (omdat niemand ooit eerder van het leven

van het koninkrijk heeft geproefd, en dus is het alleen maar verbeeld in de geesten van de mensen en overdacht in hun harten). Bij de overgang van het kerkelijk leven naar het leven van het koninkrijk, dat is de overgang van de huidige naar de toekomstige gesteldheid, zullen gedurende deze tijd veel dingen gebeuren die mensen zich van tevoren nooit hadden voorgesteld. Het kerkelijk leven is de voorloper van de intreding in het leven van het koninkrijk, dus voordat het leven van het koninkrijk zich aandient, zal ik alle mogelijke moeite doen om het kerkelijk leven te voeden. Wat is het kerkelijk leven? Het is dat allen, met inbegrip van mijn eerstgeboren zonen, mijn woorden eten, drinken en genieten en me kennen, en zodoende mijn brandmerk en zuivering ontvangen, teneinde mijn bestuurlijke decreten, oordeel en toorn te begrijpen, zodat zij het veroorzaken van onrust kunnen vermijden in het leven van het koninkrijk. En wat is het leven van het koninkrijk? Het leven van het koninkrijk is waar mijn eerstgeboren zonen heersen als koningen tezamen met mij, alle volkeren en naties besturend (slechts mijn eerstgeboren zonen en ik zijn in staat het leven van het koninkrijk te genieten). Hoewel mijn zonen en mijn volk samengesteld uit alle volkeren en alle naties het koninkrijk binnengaan, zijn zij niet in staat het leven van het koninkrijk te genieten. Het leven van het koninkrijk kan alleen worden genoten door degenen die de spirituele wereld binnengaan. Dus alleen mijn eerstgeboren zonen en ik zijn in staat om in het lichaam te leven, terwijl mijn zonen en mijn volk in het vlees blijven leven. (Maar dit is niet het vlees dat door Satan is verdorven. Dit is de betekenis van mijn eerstgeboren zonen die samen met mij regeren als koningen.) Alle andere mensen zullen hun geesten, zielen en lichamen worden ontnomen en deze zullen in het dodenrijk worden geworpen. Dat wil zeggen dat deze mensen volledig zullen vergaan en ophouden te

bestaan (toch moeten zij alle verbintenissen met en wreedheden van Satan ondergaan, zoals ontberingen en rampen). Wanneer dit eenmaal gebeurd is, zal het leven van het koninkrijk officieel op het goede spoor zijn en zal ik beginnen om officieel mijn daden te onthullen (opdat ze openlijk en niet verborgen onthuld zullen worden). Vanaf dan zullen er zeker geen zuchten en geen tranen meer zijn. (Er zal immers niet langer iets zijn wat mensen pijn kan doen, of hen doet wenen of lijden, en dit geldt ook voor mijn zonen en mijn volk. Maar er is één punt dat moet worden benadrukt, namelijk dat mijn zonen en mijn volk voor altijd vlees zullen zijn.) Alles zal vrolijk zijn en een zalig visioen. Het zal niet iets fysieks zijn, het zal iets zijn wat niet met fysieke ogen kan worden gezien. Zij die mijn eerstgeboren zonen zijn, zullen er ook van kunnen genieten; dit is mijn wonderbaarlijke daad en mijn macht.

Ik wens dat jullie in staat zullen zijn mijn wil na te streven en te allen tijde attent te zijn voor mijn hart. Voorbijgaand plezier kan je gehele leven vernietigen, terwijl voorbijgaand lijden een eeuwigheid van zegeningen kan inluiden. Wees niet ontroostbaar; dit is het pad dat begaan moet worden. Ik heb al vaak gezegd: “Degenen die zich oprecht voor mij uitputten, zal ik zeker groots zegenen.” Wat zijn zegeningen? Deze zijn niet alleen welke vandaag worden verworven, maar meer nog welke in de toekomst genoten zullen worden – alleen deze zijn ware zegeningen. Wanneer jullie terugkeren naar de Berg Sion, zullen jullie eindeloze dankbaarheid betonen voor jullie huidig lijden, want dit is mijn zegen. Op dit moment leven in het vlees is op de Berg Sion zijn (wat betekent dat je binnenin mij leeft), terwijl morgen in het lichaam leven de dag van glorie zal zijn, en des te meer inhoudt dat men op de Berg Sion verkeert. Nadat jullie deze woorden gehoord hebben die ik uitspreek, begrijpen jullie wat met de Berg Sion bedoeld

wordt. De Berg Sion is een synoniem voor het koninkrijk, en het is ook de spirituele wereld. Op de Berg Sion van vandaag, ben je in het vlees en ontvang je troost en mijn genade; op de Berg Sion van de toekomst, zul je in het lichaam zijn, de zegening van het heersen als koningen genietend. Dit moet beslist niet worden genegeerd. En laat onder geen beding tijden voorbij glippen waarin zegeningen kunnen worden verworven; vandaag is vandaag, tenslotte, en het is zeer verschillend van morgen. Wanneer je zegeningen zult genieten, zul je denken dat de genade van vandaag niet noemenswaardig is. Dit is wat ik je toevertrouw, en het is mijn laatste raadgeving.

Hoofdstuk 98

Alles zal op ieder van jullie neerkomen, en het zal jullie in staat stellen meer van mij te weten en zekerder van mij te zijn. Het zal jullie toestaan mij te kennen, de enige God Zelf, om mij de Almachtige te kennen, om mij, de vleesgeworden God Zelf te kennen. Daarna zal ik uit het vlees komen, naar Sion terugkeren, terugkeren naar het goede land Kanaän, dat is mijn verblijfplaats, dat is mijn bestemming, en het is de basis van waaruit ik alles schep. Nu begrijpt niemand van jullie de betekenis van de woorden die ik zeg, er is niet één persoon die de betekenis van deze woorden kan begrijpen. Pas wanneer alles aan jullie wordt geopenbaard zullen jullie begrijpen waarom ik deze woorden spreek. Ik behoor niet tot de wereld en ik behoor zelfs niet tot het heelal, omdat ik de enige God Zelf ben. Ik houd de universele wereld in mijn hand, ik heb er zelf de heerschappij over, en mensen kunnen zich alleen aan mijn gezag onderwerpen,

mijn heilige naam uitspreken, voor mij juichen en mij loven. Alles zal gaandeweg aan jullie worden geopenbaard. Al is niets verborgen, jullie kunnen mijn manier van spreken en de toon van mijn woorden nog steeds niet doorgronden. Jullie begrijpen nog steeds niet waar mijn managementplan om gaat. Dus ik zal jullie later over alle dingen vertellen die jullie niet begrijpen in wat ik heb gezegd, want voor mij is alles simpel en duidelijk, terwijl het voor jullie uitzonderlijk moeilijk is; jullie begrijpen er eenvoudigweg helemaal niets van. Daarom zal ik mijn manier van spreken veranderen, ik zal dingen niet met elkaar verbinden wanneer ik spreek, maar zal elk punt stuk voor stuk verhelderen.

Waar gaat de wederopstanding uit de doden over? Is dat sterven in het vlees en dan na de dood terugkeren naar het lichaam? Wordt dat wederopstanding uit de doden genoemd? Is het zo simpel? Ik ben de almachtige God, wat weet jij hiervan? Hoe doorgrond jij dit? Zou de wederopstanding uit de doden tijdens mijn eerste vleeswording werkelijk letterlijk kunnen worden opgevat? Verliep het proces werkelijk zoals het in de tekst werd beschreven? Ik heb gezegd dat als ik niet openhartig spreek, als ik het niet duidelijk vertel, niemand in staat zal zijn de betekenis van mijn woorden te begrijpen. Er is in de loop van de eeuwen niet één persoon geweest die niet dacht dat de wederopstanding uit de doden zo was. Sinds de schepping van de wereld heeft niemand de ware betekenis hiervan begrepen. Werd ik werkelijk aan het kruis genageld? En kwam ik na de dood uit het graf? Ging het werkelijk zo? Kon dat werkelijk waar zijn? Door alle eeuwen heen heeft niemand daar enige inspanning in gestoken, niemand heeft mij daardoor leren kennen en er is niet één persoon die niet gelooft, iedereen denkt dat dit waar is. Zij weten niet dat elk woord van mij een diepere betekenis heeft. Wat is dan precies de wederopstanding uit de dood? (In de nabije toekomst

zullen jullie dit ervaren, dus ik zal jullie er van tevoren over vertellen.) Elk geschapen wezen wil liever leven dan sterven. Vanuit mijn standpunt bezien is de dood van het vlees geen echte dood. Wanneer mijn Geest wordt teruggeroepen van een persoon, sterft die persoon. Daarom noem ik al die demonen die door Satan verdorven zijn gemaakt (diegenen die geen geloof hebben, alle ongelovigen) de doden. Sinds de schepping van de wereld heb ik mijn Geest toegevoegd aan iedereen die ik heb uitverkoren. Na een fase die op de schepping volgde, werden mensen echter enige tijd bezeten door Satan. Dus vertrok ik, en begonnen mensen te lijden (het lijden dat ik heb doorstaan toen ik geïncarneerd was en aan het kruis was genageld, zoals waarover is gesproken). Maar op de door mij voorbeschikte tijd (de tijd toen mijn in de steek laten van mensen eindigde), eiste ik de mensen die ik had voorbestemd weer op, en opnieuw plaatste ik mijn Geest in jullie, zodat jullie weer tot leven kwamen. Dit wordt 'wederopstanding uit de doden' genoemd. Nu zijn diegenen die werkelijk in mijn Geest leven al bovenaards, en zij leven allemaal in het lichaam. Maar binnenkort zullen jullie allemaal jullie manier van denken afwerpen, jullie opvattingen afwerpen, en alle aardse verstrikkingen afwerpen. Maar het is niet, zoals mensen zich voorstellen, opstaan uit de dood na lijden. Dat jullie nu leven is een eerste voorwaarde voor het in het lichaam leven, het is het noodzakelijke pad om de geestelijke wereld te betreden. Dat uitstijgen boven normale menselijkheid waarover ik het heb, houdt in dat je geen familie, geen echtgenote, geen kinderen en geen menselijke noden hebt. Het houdt in dat je je uitsluitend concentreert op het naleven van mijn beeld, je uitsluitend concentreert op mij binnen te gaan en niet denkt aan zaken buiten mij. Overal waar je gaat is je thuis, dat is uitstijgen boven normale menselijkheid. Jullie hebben die woorden van mij

totaal verkeerd begrepen, jullie begripsvermogen is te oppervlakkig. Hoe zal ik precies aan alle landen en alle volkeren verschijnen? In het vlees vandaag? Nee! Wanneer de tijd komt, zal ik in mijn lichaam verschijnen in elk land van het universum. De tijd dat vreemdelingen jullie nodig hebben om hen te leiden is nog niet gekomen. Op dat moment zullen jullie uit het vlees moeten komen en het lichaam moeten betreden om hen te leiden. Dit is de waarheid, maar het is niet de 'wederopstanding uit de doden' die mensen zich voorstellen. Op de aangewezen tijd zullen jullie zonder het te weten uit het vlees komen, de geestelijke wereld binnengaan en samen met mij over alle landen heersen. Het is nog geen tijd. Wanneer ik het nodig heb dat jullie in het vlees zijn, zullen jullie in het vlees zijn (in overeenstemming met de vereisten van mijn werk moeten jullie nu de denkwijze hebben, jullie moeten nog in het vlees leven, dus jullie moeten nog steeds de dingen doen die jullie in overeenstemming met mijn stappen in het vlees moeten doen; wacht niet passief af, want dat vertraagt zaken). Wanneer ik het nodig heb dat jullie in het lichaam als herders van de kerk optreden, zullen jullie uit het vlees komen, jullie denkwijze afleggen en je helemaal op mij verlaten om te leven. Heb vertrouwen in mijn macht, heb vertrouwen in mijn wijsheid. Alles zal door mij persoonlijk worden gedaan. Jullie hoeven alleen te wachten om te genieten. Alle zegeningen zullen tot jullie komen en jullie zullen een onuitputtelijke en eindeloze voorraad krijgen. Wanneer die dag komt, zullen jullie het principe begrijpen van hoe ik dit doe, jullie zullen mijn wonderbaarlijke daden kennen en begrijpen hoe ik mijn eerstgeboren zonen naar Sion terugbreng. Dit is werkelijk niet zo ingewikkeld als jullie je voorstellen, maar het is evenmin zo eenvoudig als jullie denken.

Ik weet dat als ik dit zeg, jullie nog minder in staat zijn mijn bedoeling hierachter te begrijpen en nog erger in verwarring zijn. Jullie zullen het door elkaar halen met wat ik eerder heb gezegd, zodat jullie helemaal niets kunnen begrijpen, en het zal lijken dat er geen uitweg is. Maak je maar geen zorgen, ik zal jullie alles vertellen. Alles wat ik zeg heeft betekenis. Ik heb gezegd dat ik bestaande dingen tot niets kan terugbrengen en een veelheid aan zaken kan maken uit niets. In de menselijke voorstelling van zaken moet je, om het lichaam te betreden vanuit het vlees, uit de doden zijn herrezen. In het verleden gebruikte ik deze methode en manifesteerde ik mijn grootste wonder, maar vandaag is niet hetzelfde als het verleden. Ik zal jullie rechtstreeks van het vlees het lichaam in brengen. Is dit geen nog groter teken en wonder? Is dit geen nog grotere manifestatie van mijn almacht? Ik heb mijn plan, ik heb mijn bedoelingen. Wie is er niet in mijn handen? Ik werk en ik weet het. Mijn werkmethoden zijn vandaag immers anders dan in het verleden. Ik pas mijn werkmethoden aan in overeenstemming met de veranderende tijdperken. Toen ik aan het kruis werd genageld was, was dat het Tijdperk van Genade, maar nu is het de eindtijd. De snelheid van mijn werk gaat omhoog, die is niet meer dezelfde snelheid als in het verleden, laat staan dat die langzamer is dan in het verleden, hij is juist veel sneller dan in het verleden. Er is eenvoudigweg geen manier om het te beschrijven, er is geen noodzaak voor zoveel ingewikkelde processen. Het staat mij vrij om wat dan ook te doen; is het niet zo, dat er slechts één gezaghebbend woord van mij nodig is om te bepalen hoe mijn wil zal worden voltooid en hoe ik jullie volmaakt zal maken? Alles wat ik zeg, zal zeker worden gedaan. In het verleden zei ik vaak dat ik zou lijden, en ik stond niet toe dat mensen het hadden over het lijden dat ik voordien had doorstaan; dat noemen was godslasterlijk

jegens mij. Dat is omdat ik God Zelf ben en er voor mij geen tegenspoed is; wanneer je het over dit lijden hebt, maak je mensen aan het huilen. Ik heb gezegd dat er in de toekomst geen zuchten en geen tranen zullen zijn. Het zou vanuit dit aspect moeten worden verklaard, en dan kan de betekenis van mijn woorden worden begrepen. De betekenis van 'mensen kunnen dit lijden eenvoudigweg niet verdragen' is dat ik me kan losmaken van alle menselijke opvattingen en denken, me kan losmaken van de emoties van het vlees, me kan losmaken van alle overblijfsels van wereldsheid en dat ik het vlees kan verlaten en het nog steeds kan verdragen als iedereen me afwijst. Dat volstaat om te bewijzen dat ik de enige God Zelf ben. Ik heb gezegd: "Elke eerstgeboren zoon moet de geestelijke wereld vanuit het vlees betreden; dit is het pad dat zij moeten nemen om samen met mij als koningen te regeren." De betekenis van deze zin is dat wanneer je datgene tegenkomt dat je je in het verleden hebt voorgesteld, je officieel uit het vlees zult komen en het lichaam zult betreden om officieel die vorsten en koningen te gaan oordelen. Zij zullen worden geoordeeld op basis van de dingen die gedurende deze tijd gebeuren. Het is echter niet zo gecompliceerd als jullie je voorstellen, het zal in een oogwenk gebeuren. Jullie zullen niet uit de doden hoeven verrijzen en jullie zullen zelfs niet hoeven lijden (omdat jullie lijden en ontberingen op aarde al ten einde zijn gekomen en ik heb al gezegd dat ik mijn eerstgeboren zonen daarna niet meer onder handen zal nemen). De eerstgeboren zonen zullen hun zegeningen genieten, dit houdt in dat jullie zonder het te weten/beseffen de geestelijke wereld zullen binnengaan. Waarom zeg ik dat dit mijn barmhartigheid en genade zijn? Als iemand alleen de geestelijke wereld kon binnengaan na uit de doden te zijn opgestaan, zou dit bij lange na niet barmhartig en genadig zijn. Dus dit is de duidelijkste uitdrukking

van mijn barmhartigheid en genade, en bovendien openbaart het mijn voorbeschikking en mijn uitverkiezing van mensen. Het volstaat om te laten zien hoe streng mijn bestuurlijke decreet is. Ik zal genadig zijn tegenover iedereen die ik verkies en barmhartig zijn tegenover iedereen die ik verkies. Niemand zal dat betwisten of zich verzetten. Ik zal dit alles besluiten.

Mensen kunnen dit niet begrijpen en zetten zichzelf onder druk tot ze geen adem meer krijgen en dan nog steeds binden ze zichzelf vast. Het denken van mensen is werkelijk beperkt, dus moeten ze afkomen van menselijk denken en menselijke opvattingen. Vandaar dat ik uit het vlees moet komen en de geestelijke wereld moet betreden om de leiding in handen te nemen en alles te regelen. Dat is de enige manier om over alle volkeren en alle landen te heersen en mijn wil in vervulling te doen gaan. Dat is niet ver weg. Jullie hebben geen vertrouwen in mijn almacht, jullie kennen niet de mens die ik ben. Jullie denken dat ik maar een mens ben, jullie kunnen mijn goddelijkheid helemaal niet zien. Dingen zullen compleet zijn wanneer ik wil dat ze compleet zijn. Daar is alleen het woord uit mijn mond voor nodig. Jullie hebben in wat ik onlangs heb gezegd en in al mijn handelen slechts aandacht besteed aan het aspect van mijn menselijkheid, maar jullie hebben geen aandacht besteed aan het aspect van mijn goddelijkheid. Dat wil zeggen dat jullie denken dat ik ook denkwijzen en opvattingen heb. Maar ik heb gezegd dat mijn gedachten, mijn ideeën en geest, al mijn handelen, alles wat ik doe en alles wat ik zeg, de volledige manifestatie zijn van God Zelf. Zijn jullie dat allemaal vergeten? Jullie zijn allemaal verwarde mensen! Jullie begrijpen de betekenis van mijn woorden niet. Ik heb jullie toegestaan het aspect van mijn normale menselijkheid te zien uit wat ik heb gezegd (ik heb jullie toegestaan mijn normale menselijkheid te zien in mijn

dagelijks leven, in werkelijkheid, omdat jullie nog steeds niet het aspect begrijpen van mijn normale menselijkheid uit wat ik tijdens deze periode heb gezegd), en toch begrijpen jullie mijn normale menselijkheid niet, en jullie proberen alleen maar iets te pakken te krijgen dat tegen mij kan worden gebruikt en jullie zijn tomeloos tegenover mij. Jullie zijn blind! Jullie zijn onwetend! Jullie kennen mij niet! Ik heb heel lang vruchteloos gesproken, jullie kennen mij totaal niet. Jullie beschouwen mijn normale menselijkheid eenvoudigweg niet als een onderdeel van de volledige God Zelf! Hoe kan ik dan niet kwaad zijn? Hoe kan ik dan weer barmhartig zijn? Ik kan slechts met mijn toorn reageren op deze kinderen van de ongehoorzaamheid. Zo aanmatigend, zo onwetend over mij! Jullie denken dat de mens die ik ben onrecht heeft gedaan! Hoe kan ik onrecht doen? Zou ik er zomaar voor kiezen enig vlees aan te nemen? Mijn menselijkheid en mijn goddelijkheid zijn twee onafscheidelijke delen die samen de volledige God Zelf maken. Dat zou jullie nu volmaakt duidelijk moeten zijn! Mijn woorden hebben hun hoogtepunt al bereikt en mijn woorden kunnen niet nog verder worden uitgelegd!

Hoofdstuk 99

Omdat het tempo van mijn werk aan het versnellen is, kan niemand mijn voetstappen volgen of doordringen tot mijn geest, toch dit is de enige weg om op voort te gaan. Dit is 'de dood' (die verwijst naar het onvermogen om mijn wil te bevatten, het onvermogen om te begrijpen wat ik met mijn woorden bedoel; dit is een andere uitleg van 'de dood' en duidt niet op het 'verlaten zijn door mijn

Geest') in de zin 'wederopstanding uit de dood', hetgeen al eerder besproken is. Wanneer jullie en ik van deze fase naar het lichaam zijn overgegaan, zal de oorspronkelijke betekenis van de opstanding uit de dood worden vervuld (dat wil zeggen: de oorspronkelijke betekenis van de opstanding uit de dood). Thans verkeren jullie in deze toestand: jullie kunnen mijn wil niet bevatten en jullie kunnen mijn voetstappen niet vinden. Bovendien slagen jullie er niet in om mentaal tot rust te komen, zodat jullie je innerlijk ongemakkelijk voelen. Deze toestand is exact het 'lijden' dat ik eerder noemde, en binnen dit lijden dat mensen niet kunnen verdragen denken jullie na over jullie eigen toekomst; anderzijds aanvaarden jullie mijn brandend vuur en mijn oordeel, waardoor jullie van alle kanten worden bestoken. Bovendien kunnen jullie in mijn toon en de manier waarop ik spreek geen enkele regel bevatten, en één dag van openbaring bevat verschillende toonsoorten, zodat jullie hevig lijden. Dit zijn de stappen in mijn werk. Dit is mijn wijsheid. In de toekomst zullen jullie in dit opzicht een zwaarder lijden ervaren, en dit alles dient om alle hypocriete mensen te ontmaskeren – dit zou nu duidelijk moeten zijn! Dit is de manier waarop ik werk. Met de motivatie van dit soort lijden, en nadat jullie de pijn hebben ervaren die gelijkwaardig is aan de dood, zullen jullie een ander rijk binnengaan. Jullie zullen het lichaam binnengaan en samen met mij regeren over alle naties en volkeren.

Waarom heb ik onlangs op nog strengere toon gesproken? Waarom is mijn toon zo vaak veranderd en waarom is mijn manier van werken zo vaak veranderd? In deze dingen schuilt mijn wijsheid. Mijn woorden werden gesproken voor iedereen die deze naam heeft aanvaard (of zij nu wel of niet geloven dat mijn woorden kunnen worden volbracht), mijn woorden moeten dus door iedereen worden gehoord en gezien, en ze mogen niet worden achtergehouden,

aangezien ik mijn manier van werken en mijn wijsheid heb. Ik gebruik mijn woorden om mensen te oordelen, mensen te ontmaskeren, en de menselijke natuur bloot te leggen. Daarbij selecteer ik degenen die ik heb uitverkoren, en daarbij ban ik uit wie ik niet heb voorbestemd of uitverkoren. Dit alles is mijn wijsheid en het wonder van mijn werk. Dit is exact mijn methode in deze fase van mijn werk. Is er onder de mensen iemand die mijn wil kan bevatten? Is er onder de mensen iemand die rekening houdt met mijn last? Degene die het werk doet ben ik, God Zelf. Er zal een dag komen dat jullie de betekenis van deze woorden van mij volledig zullen doorgronden, en dat het jullie volkomen duidelijk zal zijn waarom ik deze woorden wil spreken. Mijn wijsheid is eindeloos, oneindig en onmetelijk, en voor de mensen is ze volkomen ondoordringbaar. Ze kunnen er slechts een deel van zien via de dingen die ik doe, maar wat zij zien is nog altijd gebrekkig en onvolledig. Wanneer jullie volledig van deze fase naar de volgende bent overgegaan, dan zullen jullie het helder kunnen zien. Denk eraan! Nu is het meest kostbare tijdperk – het is de laatste fase waarin jullie in het vlees zijn. Jullie leven nu is het laatste van je fysieke leven. Wanneer jullie vanuit het vlees de spirituele wereld binnengaan, zal op dat moment alle pijn jullie verlaten. Jullie zullen zeer verheugd zijn en juichen, en onophoudelijk zul je opspringen van vreugde. Maar het moet jullie duidelijk zijn dat deze woorden die ik spreek alleen voor de eerstgeboren zonen zijn, omdat alleen de eerstgeboren zonen deze zegen waardig zijn. Intreden in de spirituele wereld is de grootste zegen, de hoogste zegen en de meest waardevolle vreugde. Wat jullie nu te eten krijgen en wat je mag dragen, is niets meer dan de geneugten van het vlees, en het is een gunst waar ik simpelweg geen acht op sla. De focus van mijn werk ligt op de

volgende fase (het binnengaan van de spirituele wereld en het aanschouwen van de universum-wereld).

Ik heb gezegd dat de grote rode draak al door mij is neergeworpen en verpletterd. Hoe kunnen jullie mijn woorden niet geloven? Waarom wensen jullie nog altijd vervolging en tegenspoed voor mij te verdragen? Is dit voor jullie niet een onnodige prijs om te betalen? Heb ik jullie er niet veelvuldig aan herinnerd dat je alleen maar hoeft te genieten, terwijl ik persoonlijk het werk doe? Waarom staan jullie dan te trappelen om actie te ondernemen? Jullie weten echt niet hoe je moet genieten! Ik heb alles volledig voor jullie voorbereid. Waarom is er niemand van jullie naar mij toegekomen om het te nemen? Jullie verkeren nog altijd in onzekerheid over wat ik heb gezegd! Jullie begrijpen mij niet! Jullie denken dat ik maar wat prietpraat verkondig en jullie zijn echt ezelskoppen! (De volledige voorbereidingen waarover ik spreek, betekenen dat jullie meer naar mij op moeten kijken, en meer tot mij moeten bidden, terwijl ik persoonlijk zal werken om een ieder die mij weerstaat te vervloeken, en een ieder die jullie vervolgt te straffen. Je weet niets over mijn woorden! Ik openbaar al mijn mysteriën aan jullie, en hoeveel van jullie begrijpen die werkelijk? Hoeveel van jullie begrijpen ze diepgaand? Wat is mijn troon? Wat is mijn ijzeren staf? Wie van jullie weet het? Wanneer mijn troon wordt genoemd, denken de meeste mensen dat dat is waar ik zit, of dat het verwijst naar mijn woonplaats, of dat het verwijst naar mij, naar de persoon die ik ben. Dit zijn allemaal verkeerde inzichten – ze zijn allemaal een warrige puinhoop! Niets ervan is correct, toch? Dit is de manier waarop jullie allen het begrijpen en bevatten – dit is gewoon een enorm misbegrip! Wat is gezag? Wat is de relatie tussen gezag en de troon? De troon is mijn gezag. Op het moment dat mijn eerstgeboren zonen mijn troon hooghouden, zullen zij van

mij gezag ontvangen. Alleen ik heb gezag, dus alleen ik heb de troon. Met andere woorden, nadat mijn eerstgeboren zonen geleden hebben zoals ik leed, zullen zij aanvaarden wat ik ben en wat ik heb, en zij zullen alles van mij ontvangen, en dit is het proces waardoor ze de status van eerstgeboren zoon zullen bereiken. Het zal de tijd zijn wanneer mijn eerstgeboren zonen mijn troon hooghouden, en het zal de tijd zijn dat zij gezag van mij aanvaarden. Jullie zouden dit nu moeten begrijpen! Alles wat ik zeg is duidelijk en volkomen ondubbelzinnig zodat iedereen het zal begrijpen. Zet jullie eigen opvattingen opzij, en wacht om de mysteriën te aanvaarden die ik aan jullie openbaar! Wat is dus de ijzeren staf? In de vorige fase duidde hij op mijn harde woorden, maar nu is het anders dan in het verleden. Nu verwijst de ijzeren staf naar mijn daden: grote rampen die gezag dragen. Dus wanneer de ijzeren staf wordt genoemd, is dit in combinatie met gezag. De oorspronkelijke betekenis van de ijzeren staf verwijst naar grote rampen – hij maakt deel uit van gezag. Iedereen moet dit duidelijk zien en alleen zo kunnen zij mijn wil bevatten en openbaring vanuit mijn woorden ontvangen. Wie het werk van de Heilige Geest heeft, houdt de ijzeren staf in zijn hand, en hij is het die gezag draagt en die het recht heeft om elke grote ramp ten uitvoer te brengen. Dit is een clause van mijn bestuurlijke decreten.

Alles is geopend voor jullie (verwijzend naar het gedeelte dat duidelijk is aangegeven) en alles is verborgen voor jullie (verwijzend naar het geheime gedeelte van mijn woorden). Ik spreek met wijsheid: ik laat jullie alleen de letterlijke betekenis begrijpen van sommige van mijn woorden, terwijl ik je de betekenis van andere liet bevatten (maar de meeste mensen kunnen die niet begrijpen), omdat dit de volgorde van mijn werk is. Ik kan jullie alleen de ware

betekenis van mijn woorden vertellen als je een bepaalde gestalte hebt bereikt. Dit is mijn wijsheid en dit zijn mijn wonderlijke daden (bedoeld om jullie te vervolmaken, om Satan grondig te verslaan en de duivels te vernederen). Pas wanneer jullie een ander rijk binnengaan zul je het volledig kunnen begrijpen. Ik moet het wel op deze manier doen, omdat er in de menselijke opvattingen veel dingen zijn waar mensen simpelweg niet bij kunnen, en zelfs als ik duidelijk spreek, zullen jullie het nog altijd niet begrijpen. Het menselijk verstand is tenslotte beperkt, en er zijn veel dingen die ik alleen aan jullie kan overbrengen nadat jullie zijn binnengekomen in de spirituele wereld; anders is het menselijk vlees niet opgewassen tegen de taak en dit kan mijn management alleen maar verstoren. Dit is de ware betekenis van 'de volgorde van mijn werk' waarover ik spreek. Hoeveel begrijpen jullie van mij in je opvattingen? Is jullie begrip vlekkeloos? Is het de kennis die je hebt in de geest? Daarom moet ik jullie naar een ander rijk laten overgaan zodat je in staat zult zijn om mijn werk te voltooien en mijn wil te doen. Wat is dit andere rijk precies? Is het werkelijk, zoals mensen denken, een soort van transcendent schouwspel? Is het echt zoiets als lucht die niet gezien of gevoeld kan worden, en toch bestaat? Zoals ik heb gezegd is de gesteldheid van in het lichaam verkeren een gesteldheid waarbij men vlees en botten heeft en waarin men over een vorm en een gedaante beschikt. Dit is absoluut waar en onbetwistbaar, en iedereen moet het geloven. Dit is de ware toestand in het lichaam. Bovendien zijn er in het lichaam geen zaken die mensen haten. Maar wat is precies deze staat? Wanneer mensen van het vlees naar het lichaam overgaan, moet er een grote groep verschijnen. Dat wil zeggen: ze zullen weggaan van hun vleselijke thuis, en daarvan kan worden gezegd dat ieder zijn eigen soort zal volgen. Het vlees verzamelt zich naar het vlees en het

lichaam verzamelt zich naar het lichaam. Zij die hun huizen, hun ouders, vrouwen, mannen, zonen en dochters verlaten, beginnen nu de geestelijke wereld te betreden. Uiteindelijk is het als volgt: de situatie in de geestelijke wereld is dat de eerstgeboren zonen verzameld zijn, zingend en dansend, mijn heilige naam prijzend en lovend. Dit is een schouwspel dat prachtig is en altijd nieuw. Allen zijn mijn geliefde zonen, die mij voor altijd onophoudelijk prijzen, en die voor altijd mijn heilige naam hoog houden. Zo zal de situatie eruit zien na het binnengaan in de geestelijke wereld, dit is ook het werk na het binnengaan in de geestelijke wereld, en dit is ook de situatie waarover ik gesproken heb, van het hoeden van de kerk in de geestelijke wereld. Voorts zal mijn persoon verschijnen in elke natie van het universum en onder alle natiën en volken. Hij zal mijn gezag, mijn toorn en mijn oordeel dragen, en bovendien mijn ijzeren staf om alle natiën en volken te regeren. Dit gebeuren onder alle volken en het volledige universum, brengt een getuigenis van mij dat de hemel en aarde schudt, en waardoor alle volken en alles op de bergen, in de rivieren, in de meren en aan de uiteinden der aarde mij zullen prijzen en verheerlijken, en mij zullen kennen, de enige God Zelf, die de Schepper is van alle dingen, en Die alles leidt, alles bestuurt, over alles oordeelt, alles voleindigt, alles bestraft en alles vernietigt. Dit dan is de verschijning van mijn persoon.

Hoofdstuk 100

Ik walg van al degenen die niet door mij zijn voorbestemd en uitgekozen. Ik moet deze mensen dus één voor één uit mijn huis werken en er zo voor zorgen

dat mijn tempel heilig en vlekkeloos is, mijn huis altijd nieuw en nooit oud, dat mijn heilige naam zich eeuwig kan verspreiden en mijn heilige mensen mijn geliefden kunnen worden. Dit soort tafereel, dit soort huis, dit soort koninkrijk is mijn doel en mijn verblijfplaats; dit is de basis voor mijn schepping van alle dingen. Niemand mag dit beïnvloeden of veranderen. Daarbinnen zullen alleen ikzelf en mijn geliefde zonen samen leven en niemand zal worden toegestaan dit onder zijn voeten te vertrappen, niets zal dit mogen bezetten en, nog minder zal er ook maar iets onplezierigs mogen plaatsvinden. Het zal een en al prijzen en juichen zijn, en alles zal een tafereel vormen dat voor de mens onvoorstelbaar is. Ik verlang alleen dat jullie mij al jullie kracht bieden met jullie hele hart en geest en naar jullie beste vermogen. Of het nu vandaag of morgen is, of jullie nu iemand zijn die mij van dienst is of iemand die zegeningen verwerft, jullie zullen allemaal jullie hoeveelheid kracht voor mijn koninkrijk moeten inzetten. Dit is een verplichting die alle geschapen mensen op zich moeten nemen en het moet op deze manier worden gedaan en uitgevoerd. Ik zal alle dingen mobiliseren om dienst te verlenen zodat de schoonheid van mijn koninkrijk eeuwig nieuw wordt gemaakt, en zodat mijn huis harmonieus en verenigd wordt. Het wordt niemand toegestaan mij te trotseren; ieder die dat doet zal het oordeel ondergaan en worden vervloekt. Mijn vervloekingen beginnen nu neer te dalen op alle naties en alle volken, en mijn vervloekingen zijn nog strenger dan mijn oordeel. Het is nu de tijd om te beginnen met het veroordelen van alle mensen, en dus is er gezegd dat dit vervloekingen zullen zijn. Dit komt omdat het nu de eindtijd is en niet de tijd van de schepping. Omdat de tijdperken zijn verschoven, is het tempo van mijn werk nu heel anders. Vanwege de behoeften van mijn werk zijn de mensen die ik nodig heb ook anders. Degenen die in de steek moeten worden gelaten,

zullen in de steek worden gelaten, degenen die afgesneden moeten worden, zullen worden afgesneden, degenen die moeten worden gedood, zullen worden gedood en degenen die over moeten blijven, zullen overblijven. Dit is een onvermijdelijke trend die onafhankelijk is van de wil van de mens en geen mens mag deze veranderen. Het moet worden gedaan in overeenstemming met mijn wil! Ik verloochen degenen die ik wil verloochenen en elimineer degenen die ik wil elimineren; niemand mag willekeurig handelen. Ik behoud degenen die ik wil behouden en heb degenen lief die ik wil liefhebben; dit moet worden gedaan in overeenstemming met mijn wil! Ik handel niet uit emoties; bij mij is er uitsluitend rechtvaardigheid, oordeel en toorn – er is in het geheel geen emotie. Er zit zelfs nog niet het kleinste spoortje van een mens in mij, want ik ben God Zelf, de persoon van God. Want mensen zien allemaal het aspect van mij dat mijn menselijkheid vormt en ze hebben het aspect dat mijn goddelijkheid vormt niet gezien. Echt, ze zijn zo blind en verward!

Jullie moeten wat ik jullie vertel in jullie harten bewaren, jullie moeten mijn hart door mijn woorden begrijpen en rekening houden met mijn last. Dan zullen jullie mijn almacht leren kennen en mijn persoon zien. Want mijn woorden zijn woorden van wijsheid en niemand kan de principes of wetten achter mijn woorden bevatten. Mensen denken dat ik bedrog en valsheid pleeg en kennen mij niet door mijn woorden, in tegendeel, ze lasteren mij zelfs. Ze zijn zo blind en onwetend! Het ontbreekt hen zelfs aan het kleinste beetje onderscheidingsvermogen. Elke zin die ik uitspreek draagt gezag en oordeel, en niemand kan dat veranderen. Zodra mijn woorden worden uitgesproken, zullen de dingen zeker worden volbracht volgens mijn woorden; dit is mijn gezindheid. Mijn woorden zijn gezag en wie ze aanpast, beledigt mijn tuchtiging en diegene

zal ik neer moeten slaan. In ernstige gevallen brengen ze verwoesting over hun eigen leven en gaan ze naar het dodenrijk of de put van de afgrond in. Dit is de enige manier waarop ik met de mensheid omga en de mens kan dit op geen enkele wijze veranderen – dit is mijn bestuurlijk decreet. Onthoud dit! Niemand is het toegestaan mijn decreet te beledigen; de dingen moeten worden uitgevoerd volgens mijn wil! In het verleden was ik te toegeeflijk voor jullie en werden jullie alleen met mijn woorden geconfronteerd. De woorden die ik sprak over het neerslaan van mensen zijn nog geen werkelijkheid geworden. Maar vanaf dit moment zullen al deze rampen (met betrekking tot mijn bestuurlijke decreten) zich één voor één voltrekken om degenen te straffen die zich niet schikken naar mijn wil. De feiten moeten zichtbaar worden, anders zouden mensen mijn toorn niet kunnen zien en zouden ze zich keer op keer overgeven aan bandeloosheid. Dit is een stap van mijn managementplan en het is de manier waarop ik de volgende stap van mijn werk zet. Ik vertel jullie dit vooraf, zodat jullie kunnen voorkomen dat jullie overtredingen begaan en voor eeuwig naar de verdoemenis gaan. Dat wil zeggen, vanaf dit moment zal ik ervoor zorgen dat alle mensen, met uitzondering van mijn eerstgeborenen, hun juiste plaats in overeenstemming met mijn wil innemen, en zal ik hen één voor één tuchtigen. Ik zal er zelfs niet één laten ontsnappen. Waag het eens jullie nogmaals over te geven aan bandeloosheid! Waag het eens nogmaals te rebelleren! Ik heb jullie eerder gezegd dat ik rechtvaardig ben tegenover allen, dat ik geen greintje sentiment heb, en dit dient om te laten zien dat mijn gezindheid niet moet worden beledigd. Dit is mijn persoon. Niemand kan dit veranderen. Alle mensen horen mijn woorden en alle mensen zien mijn glorieuze aangezicht. Alle mensen moeten mij volledig en absoluut gehoorzamen – dit is mijn bestuurlijk decreet. Alle mensen

in het hele universum en tot aan de uiteinden van de aarde moeten mij prijzen en verheerlijken, want ik ben de unieke God Zelf, want ik ben de persoon van God. Niemand kan mijn woorden en uitspraken veranderen, noch mijn spraak en houding, want dit zijn dingen die alleen mij aangaan, dit zijn dingen die ik van oudsher heb bezeten en die tot in eeuwigheid zullen blijven bestaan.

Mensen koesteren de intentie mij te beproeven en ze willen iets in mijn woorden vinden dat ze tegen mij kunnen gebruiken om me te belasten. Moet ik door jou worden belast? Moet ik achteloos worden beoordeeld? Moeten mijn zaken achteloos worden bediscussieerd? Jullie zijn echt een stelletje dat niet weet wat goed voor jullie is! Jullie kennen mij helemaal niet! Wat is de berg Sion? Wat is mijn verblijfplaats? Wat is het goede land Kanaän? Wat is de basis van de schepping? Waarom heb ik de laatste dagen deze woorden steeds weer aangehaald? De berg Sion, mijn verblijfplaats, het goede land Kanaän en de basis van de schepping – deze worden allemaal genoemd met betrekking tot mijn persoon (met betrekking tot het lichaam). Mensen denken allemaal dat dit plaatsen zijn die fysiek bestaan. Mijn persoon is de berg Sion; het is mijn verblijfplaats. Wie de spirituele wereld binnengaat, zal de berg Sion beklimmen en binnengaan in mijn verblijfplaats. Ik heb alle dingen geschapen binnen mijn persoon; dat wil zeggen, alle dingen werden geschapen binnen het lichaam, daarom is dit de basis. Waarom zeg ik dat jullie samen met mij zullen terugkeren in het lichaam? Daarin ligt de originele betekenis. Net als de benaming 'God', hebben deze zelfstandige naamwoorden op zichzelf geen betekenis, maar zijn het veeleer verschillende namen die ik geef aan verschillende plaatsen. Schenk dus niet te veel aandacht aan hun letterlijke betekenis, maar focus alleen op het horen van mijn woorden. Jullie moeten ze op deze manier zien, dan zullen jullie

in staat zijn mijn wil te bevatten. Waarom herinner ik jullie er keer op keer aan dat er wijsheid is in mijn woorden? Hoevelen van jullie hebben geprobeerd te begrijpen welke betekenis hierachter schuilgaat? Jullie analyseren allemaal blindelings en zijn onredelijk!

Jullie begrijpen nu nog steeds het merendeel van de dingen niet die ik jullie in het verleden heb verteld. Jullie blijven in een staat van twijfel en kunnen mijn hart niet tevredenstellen. Het moment dat jullie zekerheid krijgen over elke zin die ik uitspreek, zal het moment zijn waarop jullie leven volwassen wordt. Voor mij is één dag als duizend jaar en duizend jaar als één dag. Hoe denken jullie over de tijd waarover ik spreek? Hoe leggen jullie deze uit? Jullie interpreteren het verkeerd! En daarnaast kibbelen de meeste mensen hier met mij over, in de hoop iets te vinden om tegen mij te gebruiken – jullie weten niet wat goed voor jullie is! Pas op, want anders zal ik je neerslaan! Wanneer de dag komt waarop alles duidelijk wordt gemaakt, zullen jullie het volledig begrijpen. Ik vertel het jullie nu nog niet (het is nu de tijd mensen te ontmaskeren en iedereen moet voorzichtig en behoedzaam zijn om aan mijn wil te kunnen voldoen). Ik zal alle mensen door mijn woorden ontmaskeren en hun originele vormen zullen worden geopenbaard zodat wordt getoond of ze waarachtig zijn of niet. Als iemand een hoer of een Izebel is, moet ik zo iemand ontmaskeren. Ik heb eerder gezegd dat ik dingen doe zonder een vinger uit te steken en dat ik alleen mijn woorden gebruik om mensen te ontmaskeren. Ik ben niet bang voor vermommingen; zodra mijn woorden zijn uitgesproken, zul je je oorspronkelijke vorm moeten openbaren en hoe goed je je ook vermomt, ik zal het zeker doorzien. Dit is het principe van mijn daden – ik gebruik alleen uitspraken en spendeer in het geheel geen kracht. Mensen worden er heel zenuwachtig over of mijn woorden al dan

niet worden vervuld, ze worden ongerust omwille van mij en maken zich zorgen om mij, maar deze inspanningen zijn echt niet nodig; ze zijn een prijs die niet hoeft te worden betaald. Je maakt je zorgen over mij, maar is je eigen leven al volwassen geworden? Hoe zit het met je eigen lot? Stel deze vraag vaak en wees niet laks. De mensen zouden allemaal rekening moeten houden met mijn werk en – door mijn daden en woorden – mijn persoon moeten zien, meer kennis over mij moeten verwerven, mijn almacht moeten kennen, mijn wijsheid moeten kennen en de manieren en methoden moeten kennen waarmee ik alle dingen heb geschapen, en mij daardoor oneindig loven. Ik zal aan alle mensen laten zien op wie ik de handen van mijn bestuurlijke decreten doe rusten, aan wie ik werk, wat het is wat ik wil doen en wat het is wat ik wil volbrengen. Dit is iets dat elk mens moet bereiken, want dit is mijn bestuurlijk decreet. Ik zal volbrengen wat ik zeg. Niemand zou mijn woorden achteloos moeten analyseren. Allen moeten door mijn woorden de principes achter mijn daden zien, en uit mijn woorden te weten komen wat mijn toorn is, wat mijn vloek is en wat mijn oordeel is. Al deze dingen rusten op mijn woorden en zijn dingen die door ieder mens in elk van mijn woorden zouden moeten worden gezien.

Hoofdstuk 101

Ik zal niet lankmoedig zijn tegenover een ieder die mijn management verstoort of die probeert mijn plannen te ruïneren. Iedereen moet begrijpen wat ik met de woorden die ik spreek bedoel en het moet iedereen duidelijk zijn waarover ik het heb. Gezien de huidige situatie zou iedereen zichzelf moeten

onderzoeken: Welke rol speel je? Leef je voor mij, of dien je Satan? Komen al de handelingen die je verricht uit mij voort, of komen ze voort uit de duivel? Dit moet allemaal duidelijk zijn zodat wordt voorkomen dat je mijn bestuurlijke decreten beledigt en daarmee mijn razende woede oproept. Terugkijkend zijn mensen altijd ontrouw en oneerbiedig tegenover mij geweest, ze zijn respectloos geweest en hebben mij bovendien verraden. Om deze redenen worden deze mensen vandaag met mijn oordeel geconfronteerd. Hoewel ik er slechts als een mens uitzie, zullen al degenen die ik niet goedkeur (je zou hieruit moeten begrijpen wat ik hiermee bedoel: het gaat er niet om hoe mooi je eruit ziet of hoe charmant je bent, maar of ik je heb voorbestemd en gekozen) doelwit zijn voor mijn eliminatie. Dit is absoluut waar. Ik zie er dan misschien wel menselijk uit, maar als je verder kijkt dan mijn menselijkheid kun je mijn goddelijkheid zien. Ik heb vele malen gezegd: "Normale menselijkheid en volledige goddelijkheid zijn twee onscheidbare delen van de volledige God Zelf." Ondanks dat begrijpen jullie mij nog steeds niet en hecht je alleen belang aan die vage God van je. Jullie zijn mensen die spirituele zaken niet begrijpen. Toch willen zulke mensen nog steeds mijn eerstgeborenen worden. Hoe schaamteloos! Ze zien niet wat hun eigen status werkelijk is! Ze hebben niet eens de positie mijn volk te zijn, hoe zouden ze dan mijn eerstgeborenen kunnen zijn die samen met mij koningen zullen worden? Zulke mensen kennen zichzelf niet, ze zijn van Satans soort. Ze zijn het niet waardig een pilaar in mijn huishouden te zijn en zijn het nog minder waard voor mij te dienen. Daarom zal ik hen een voor een elimineren en een voor een hun ware gezichten openbaren.

Mijn werk vordert stap voor stap, onbelemmerd en zonder enige hinder dan ook omdat ik de overwinning heb behaald en omdat ik als Koning heb geregeerd

in het gehele universum. (Waar ik naar verwijs is dat ik na het verslaan van de duivel Satan mijn macht weer heb hersteld.) Wanneer ik het geheel van mijn eerstgeboren zonen verwerf, dan zal de overwinningsbanier worden gehesen op de berg Sion. Dat wil zeggen, mijn eerstgeborene zonen zijn mijn overwinningsbanier, mijn glorie, mijn trots. Zij zijn het teken dat ik de Satan heb vernederd en zij zijn de methode volgens welke ik werk. (Door middel van een groep mensen die waren verdorven door Satan nadat ik hen had voorbestemd, maar die opnieuw terugkeerden naar mijn kant, verneder ik de grote rode draak en heers ik over alle zonen van de rebellie.) Mijn eerstgeborene zonen zijn waar mijn almacht ligt, zij zijn mijn grote succes, onveranderbaar en onbetwist. Het is door middel van mijn eerstgeborene zonen dat ik mijn managementplan zal voltooien, dit is wat ik bedoelde toen ik in het verleden zei: "Het is door jullie dat ik alle naties en alle volken zal laten terugkeren voor mijn troon." Bovendien is het wat ik bedoelde met 'de zware last op jullie schouders'. Is dat duidelijk? Begrijpen jullie dat? De eerstgeboren zonen vormen de kristallisatie van mijn gehele managementplan; daarom heb ik deze groep nooit vriendelijk behandeld en heb ik hen altijd streng gedisciplineerd (omdat die zware discipline de ellendigheden zijn die in de wereld worden geleden, de tegenspoed van families, het in de steek worden gelaten door ouders, echtgenoten, echtgenotes en kinderen kortom, het in de steek worden gelaten door de wereld en het worden verlaten door het tijdperk), en daarom hebben jullie het geluk dat jullie vandaag voor mij te verschijnen. Dit is het antwoord op de vraag waar jullie zo vaak over na hebben gedacht: "Waarom hebben andere mensen deze naam niet geaccepteerd maar ik wel?" Nu weten jullie het!

Vandaag is niets hetzelfde als voorheen. Voor mijn managementplan heb ik nieuwe methoden geadopteerd, mijn werk is nu zelfs nog anders dan het in het verleden was en mijn uitspraken zijn nu zelfs nog ongekender. Daarom heb ik herhaaldelijk benadrukt dat jullie mij op de juiste wijze moesten dienen (dit wordt gezegd tegen de dienstdoeners). Behandel jezelf niet negatief, maar blijf oprecht streven. Is het niet plezierig wat genade te verwerven? Het is veel beter dan in de wereld te lijden. Dat zeg ik je! Als je mij niet met je gehele hart dient en in plaats daarvan klaagt dat ik onrechtvaardig ben geweest, dan daal je morgen af in het dodenrijk en de hel. Niemand wil een vroege dood, nietwaar? Zelfs als het maar één dag meer is, is het een dag die telt. Wijd je dus volkomen aan mijn managementplan en wacht daarna mijn oordeel over je af en wacht erop tot mijn rechtvaardige tuchting over je komt. Denk niet dat wat ik zeg nonsens is. Ik spreek vanuit mijn rechtvaardigheid en vanuit mijn gezindheid en bovendien handel ik met mijn majesteit en rechtvaardigheid. Mensen zeggen dat ik niet rechtvaardig ben. Dit is omdat ze mij niet kennen. Het is de duidelijke uitdrukking van hun opstandige gezindheid. Voor mij bestaat er geen emotie, in plaats daarvan zijn er alleen rechtvaardigheid, majesteit, oordeel en toorn. Hoe meer tijd er verstrijkt, hoe meer jullie mijn gezindheid zullen zien. Het heden is een overgangsfase en jullie zullen slechts een klein gedeelte, enkele van de externe dingen, hiervan zien. Wanneer mijn eerstgeboren zonen verschijnen zal ik jullie alles laten zien en alles laten begrijpen. Iedereen zal in hun harten en in hun woorden worden overtuigd. Ik zal jullie openlijk van mij laten getuigen, mij eeuwig laten prijzen en mij voor altijd laten verheerlijken. Dit is onvermijdelijk en kan door niemand worden veranderd. Mensen kunnen het zich nauwelijks voorstellen, laat staan geloven.

Degenen die de eerstgeboren zonen zijn krijgen meer duidelijkheid over de visioenen en hun liefde voor mij wordt steeds groter. (Dit is geen romantische liefde, wat Satans verleiding van mij is, iets waar doorheen moet worden gekeken. Daarom heb ik in het verleden opgemerkt dat er mensen zijn die ten overstaan van mij met hun charmes pronkten. Zulke mensen zijn Satans lakeien, die geloven dat ik zou worden aangetrokken door hun uiterlijk. Schaamteloos! De laagste van de ellendelingen!) Echter, door mijn woorden uit deze periode, worden de visioenen voor mensen die zelf geen eerstgeboren zonen zijn steeds onduidelijker en hebben ze hun geloof verloren in de persoon die ik ben. Hierna worden ze geleidelijk onverschillig totdat ze ten slotte vallen. Deze mensen kunnen zichzelf niet helpen. Dat is het doel van wat ik tijdens deze periode zeg. Iedereen zou dit moeten zien (sprekend tot de eerstgeboren zonen) en door mijn uitspraken en handelingen mijn wonderbaarheid aanschouwen. Waarom wordt gezegd dat ik Vredevorst en Eeuwige Vader ben, dat ik wonderbaarlijk ben, dat ik Pleitbezorger ben? Het is te oppervlakkig dit te verklaren vanuit mijn identiteit, vanuit mijn uitspraken of vanuit wat ik doe: het is zelfs niet het vermelden waard. De reden waarom ik Vredevorst wordt genoemd is mijn macht de eerstgeboren zonen compleet te maken, mijn oordeel over Satan en de grenzeloze zegeningen die ik mijn eerstgeboren zonen heb geschonken. Dat wil zeggen, alleen de eerstgeboren zonen zijn bevoegd mij Vredevorst te noemen, want ik heb mijn eerstgeboren zonen lief en de benaming 'Vredevorst' zou uit hun monden moeten komen. Voor hen ben ik de Vredevorst. Voor mijn zonen en mijn volk wordt ik Eeuwige Vader genoemd. Vanwege het bestaan van mijn eerstgeboren zonen, omdat mijn eerstgeboren zonen samen met mij de macht van het koningschap in handen kunnen houden en over alle naties en volken kunnen

regeren (de zonen en het volk), daarom moeten de zonen en het volk mij Eeuwige Vader noemen, wat God Zelf betekent, die boven de eerstgeborene zonen is. Ik ben wonderbaarlijk voor degenen die niet de zonen, het volk en de eerstgeborenen zijn. Vanwege de wonderbaarheid van mijn werk kunnen ongelovigen mij in het geheel niet zien (want ik heb hun ogen bedekt). Ze kunnen mijn werk absoluut niet duidelijk zien, voor hen ben ik dus wonderbaarlijk. Voor alle duivels en voor Satan ben ik Pleitbezorger omdat alles wat ik doe is bedoeld om hen te schande te maken, en alles wat ik doe is voor mijn eerstgeboren zonen. Elke stap die ik zet verloopt soepel en met elke stap behaal ik de overwinning. Bovendien kan ik alle listen van Satan doorzien en zijn listen gebruiken om mij te dienen, waarmee ik hem tot een object maak om vanaf de negatieve kant mijn doelstellingen te dienen. Dit is wat ik bedoelde met het feit dat ik Pleitbezorger ben. Dit is iets dat niemand kan veranderen en niemand volledig kan begrijpen. Ten aanzien van mijn persoon ben ik Vrededorst en Eeuwige Vader, alsook Pleitbezorger en wonderbaarlijk. Hierin is niets dat onwaar is. Het is de onweerlegbare en onveranderlijke waarheid!

Ik heb zoveel te zeggen, het is gewoon onvergelijklijk. Daarom wil ik dat jullie geduldig zijn en wachten. Wat jullie ook doen, volg geen impuls om weg te gaan. Omdat wat jullie in het verleden begrepen hebben vandaag verouderd is, het is niet langer van toepassing en het heden is een moment van verandering – als een overgang tussen dynastieën, daarom moeten jullie je denken en oude opvattingen veranderen. Dit is de werkelijke betekenis van “het aantrekken van het heilige gewaad van rechtvaardigheid.” Alleen ik kan mijn woorden uitleggen en alleen ik weet waartoe ik me verbind. Daarom zijn alleen mijn woorden zonder onzuiverheid en zijn geheel wat ik bedoel, en daarom heet dit het aantrekken van

het heilige gewaad van rechtvaardigheid. Het begrip van de menselijke geest is niet meer dan fantasie. Het begrip van de mens is onzuiver en kan mijn bedoelingen niet bereiken. Daarom spreek ik zelf en leg ik zelf uit. Dit is de bedoelde betekenis achter "Ik doe het werk zelf". Het is een onmisbaar onderdeel van mijn managementplan en alle mensen moeten mij verheerlijken en prijzen. Wat betreft het begrijpen van mijn woorden. Ik heb dat vermogen nooit aan de mensen gegeven en ze hebben daarvoor in het geheel niet de gave. Dit is een van mijn methoden voor het vernederen van de duivel. (Als mensen mijn uitspraken zouden begrijpen, zouden ze bij elke stap mijn bedoelingen kunnen onderzoeken. Dan zouden de mensen op elk moment door Satan kunnen worden bezeten en daarop zouden de mensen zich tegen mij keren en het mij onmogelijk maken mijn doel van het selecteren van de eerstgeborene zonen te realiseren. Als ik zelf elk mysterie zou begrijpen en de persoon die ik ben uitspraken kon doen die niemand kon doorgronden, dan zou ik ook door Satan kunnen worden bezeten. Dit is de reden waarom ik wanneer ik in het vlees ben in het geheel niet bovennatuurlijk ben.) Iedereen zou duidelijk het belang van deze woorden moeten begrijpen en dingen in navolging van mijn leiderschap moeten doen. Probeer niet zelf diepzinnige woorden en doctrines te begrijpen.

Hoofdstuk 102

Ik heb tot in zekere mate gesproken en tot op zekere hoogte gewerkt. Jullie zouden allen mijn wil moeten begrijpen en in verschillende mate in staat zijn rekening te houden met mijn last. Dit moment is het keerpunt waarop het vlees

overgaat naar de spirituele wereld, jullie zijn de voorlopers die door de tijdperken heen trekken, de universele mensen die het universum en de uiteinden der aarde doorkruisen. Jullie zijn mijn geliefden, jullie zijn degenen die ik liefheb. Er kan worden gezegd dat ik geen andere liefde ken dan die voor jullie, omdat al mijn moeizame inspanning voor jullie is geweest – kan het zijn dat jullie dat niet weten? Waarom zou ik alle dingen scheppen? Waarom zou ik alle dingen arrangeren om jullie te dienen? Dit zijn allemaal uitdrukkingen van mijn liefde voor jullie. Bergen en alle dingen in de bergen, de aarde en alle dingen op de aarde prijzen mij en verheerlijken mij omdat ik jullie heb gewonnen. Waarlijk, alles is gedaan en bovendien, alles is volledig gedaan. Jullie zijn volmondige getuigen van mij geweest en hebben de duivels en Satan voor mij vernederd. Alle mensen, zaken en dingen buiten mij onderwerpen zich aan mijn gezag, en allen, vanwege de voltooiing van mijn managementplan, volgen hun eigen soort (mijn mensen behoren tot mij en zij die van Satans soort zijn gaan naar de poel van het vuur – ze gaan naar de put van de afgrond, waar ze eeuwig zullen weklagen en vergaan). Wanneer ik spreek over ‘vergaan’ en ‘vanaf die tijd af hun geest, ziel en lichaam nemend’, verwijs ik naar het hen overgeven aan Satan en het hen laten vertrappen. Met andere woorden: allen die niet tot mijn huis behoren zullen voorwerpen van vernietiging zijn en ze zullen niet langer bestaan. Dit betekent niet, zoals mensen zich dat voorstellen, dat ze verdwenen zullen zijn. Er kan ook worden gezegd dat alles buiten mij, naar mijn mening, niet bestaat. Dat is de werkelijke betekenis van verdoemenis. Voor het menselijk oog bestaan ze nog steeds, maar in mijn ogen zijn ze al in niets veranderd en zullen ze voor altijd vergaan. (De nadruk ligt op degenen waaraan ik niet langer werk en die buiten mij zijn.) Hoe ze ook denken, ze kunnen dit in mensen niet begrijpen en hoe ze

ook kijken, ze kunnen het niet doordringen. Niemand kan het duidelijk begrijpen, tenzij ik hen verlicht, hen illumineer en er expliciet op wijs. Bovendien zal het iedereen meer en meer wazig voorkomen, zal iedereen zich leger en leger voelen en zal iedereen steeds meer voelen dat er geen pad is om te volgen – ze zijn bijna als dode mensen. Op dit moment bevinden zich de meeste mensen (waarmee alle mensen met uitzondering van de eerstgeborenen worden bedoeld) in deze toestand. Ik zeg deze dingen zo duidelijk en toch tonen deze mensen geen reactie en bekommeren zich om hun vleeselijke genoegens – ze eten en vervolgens slapen ze, ze slapen en vervolgens eten ze, en ze denken niet na over mijn woorden. Zelfs wanneer ze zijn opgewekt is dat slechts voor een korte tijd en zijn ze na afloop hetzelfde als ze waren, volkomen onveranderd, alsof ze in het geheel niet naar mij hebben geluisterd. Dit zijn de typisch lamlelijke mensen die geen lasten dragen – de meest evidente klaplopers. Ik zal ze later een voor een verlaten. Maak jullie geen zorgen! Ik zal ze een voor een terugsturen naar de put van de afgrond. De Heilige Geest heeft nooit aan dergelijke mensen gewerkt en alles wat zij doen vloeit voort uit de gaven die zij hebben ontvangen. Wanneer ik over deze gave spreek, bedoel ik dat dit een mens is zonder leven, iemand die mijn dienstdoener is. Ik wil niemand van hen en ik zal ze elimineren (maar op dit moment zijn ze nog een klein beetje nuttig). Jullie die dienstdoeners zijn: luister! Denk niet dat het feit dat ik je gebruik betekent dat ik je gunstig gezind ben. Zo eenvoudig is het niet. Als je wil dat ik je gunstig gezind ben zul je iemand moeten zijn die ik goedkeur en iemand die ik persoonlijk zal vervolmaken. Dit is het soort mens waar ik van houd. Zelfs als mensen zeggen dat ik een fout heb gemaakt zal ik mijn belofte nooit verbreken. Weten jullie dat? Degenen die diensten verlenen zijn vee en paarden. Hoe

kunnen zij mijn eerstgeborenen zijn? Zou dat geen onzin zijn? Zou dat geen schending zijn van de natuurwetten? Degenen die mijn leven, mijn kwaliteit hebben, dat zijn degenen die mijn eerstgeborenen zijn. Dit is redelijk, niemand kan het weerleggen. Het moet zo zijn, anders zou er niemand zijn die deze rol kan spelen, niemand die als vervanger zou kunnen optreden. Dit is geen zaak waarbij uit emotie is gehandeld. Ik ben immers de rechtvaardige God Zelf, ik ben de heilige God Zelf, ik ben de majesteitelijke, onbeledigbare God Zelf!

Alles wat onmogelijk is voor mensen verloopt soepel en vrijelijk voor mij. Niemand kan het stoppen en niemand kan het veranderen. Ik heb zo'n enorme wereld geheel in mijn handen dat we het over de kleine duivel Satan helemaal niet hoeven te hebben. Als het niet vanwege mijn managementplan was, en als het niet vanwege mijn eerstgeborenen was, zou ik dit oude, kwaadaardige en overspelige tijdperk dat is doordrenkt met de stank van de dood al lang geleden hebben vernietigd. Maar ik handel fatsoenlijk en ik spreek niet lichtvaardig. Zodra ik spreek zal het worden volbracht. Zelfs als dit niet zo zou zijn, dan is er nog het aspect van mijn wijsheid dat alles voor mij zal volbrengen en de weg voor mijn handelingen opent. Want mijn woorden zijn mijn wijsheid, mijn woorden zijn alles. Mensen schieten fundamenteel te kort bij het begrijpen van mijn woorden en kunnen ze niet doorgronden. Ik verwijs vaak naar de 'poel van vuur'. Wat betekent dat? Waarin verschilt het van de poel van vuur en zwavel? De poel van vuur en zwavel verwijst naar de invloed van Satan en de poel van vuur verwijst naar de hele wereld onder het domein van Satan. Iedereen op de wereld is onderworpen aan de verbranding in de poel van vuur (dat wil zeggen, ze worden gaandeweg verdorvener en, wanneer hun verderf een bepaald niveau heeft bereikt, zullen ze door mij één voor één worden vernietigd, iets wat ik moeiteloos

kan doen met niet meer dan één woord van mij). Hoe groter mijn toorn, hoe heftiger het vuur oplaait in de poel van vuur. Dit verwijst naar mensen die boosaardiger en boosaardiger worden. Het moment waarop mijn toorn uitbreekt, zal ook het moment zijn waarop de poel van vuur ontploft; dat wil zeggen, het zal het moment zijn waarop de hele wereld vergaat. Op die dag zal mijn koninkrijk volledig worden gerealiseerd op aarde en zal er een nieuw leven beginnen. Dit is iets dat spoedig in vervulling zal gaan. Aangezien ik spreek, zal alles zichtbaar in vervulling gaan. Dit is de menselijke kijk op de zaak. Vanuit mijn perspectief zijn de dingen echter al vooraf volbracht omdat voor mij alles gemakkelijk is. Ik spreek en het is gedaan. Ik spreek en het is tot stand gebracht.

Elke dag eten jullie mijn woorden, jullie genieten van het vet van mijn tempel, jullie drinken water uit mijn levensrivier en plukken het fruit van mijn levensboom. Wat is het vet van mijn tempel? Wat is het water van mijn levensrivier? Wat is de levensboom? Wat is het fruit van de levensboom? Deze woorden worden vaak gebruikt maar zijn toch onbegrijpelijk voor alle mensen, mensen die allemaal verward zijn en deze woorden onverantwoordelijk en roekeloos bezigen en ze willekeurig toepassen. Het vet van de tempel betekent niet de woorden die ik heb gesproken of de genade die ik jullie heb geschonken. Dus wat betekent het dan wel? Sinds de oudheid is er niemand zo gelukkig geweest van het vet van mijn tempel te genieten. Alleen tijdens de laatste dagen, onder mijn eerstgeborenen, kunnen mensen zien wat het vet van mijn tempel is. De 'tempel' waarover wordt gesproken in het 'vet van mijn tempel' is mijn persoon, het verwijst naar de berg Sion, mijn woonplaats. Zonder mijn toestemming kan niemand er naar binnen of naar buiten gaan. Wat betekent het 'vet'? Het vet verwijst naar de zegening van het samen met mij in het lichaam regeren. In het algemeen betekent dit de

zegening van de eerstgeborenen die samen met mij in het lichaam regeren. Dit is niet moeilijk te begrijpen. Het water van de levensrivier heeft twee betekenissen: Aan de ene kant verwijst het naar het levende water dat uit mijn innerlijke wezen stroomt, dat wil zeggen, elk woord dat uit mijn mond komt. Aan de andere kant verwijst het naar de wijsheid en de strategie van mijn handelingen, alsook naar wat ik ben en wat ik heb. Mijn woorden bevatten eindeloze, verborgen mysteries (dat de mysteries niet langer verborgen zijn wordt gezegd in contrast met het verleden, maar vergeleken met de publieke openbaring op de toekomstige dag, zijn ze nog steeds verborgen. Hier is het 'verborgen zijn' niet absoluut, maar eerder relatief), wat wil zeggen dat het water van de levensrivier voor altijd stroomt. In mij is oneindige wijsheid, en mensen kunnen volstrekt niet bevatten wat ik ben en wat ik heb. Dat wil zeggen, het water van de levensrivier dat voor altijd stroomt. Vanuit het oogpunt van de mens gezien zijn er heel veel verschillende fysieke bomen, maar niemand heeft ooit de levensboom gezien. Maar hoewel ze die vandaag zien, zien de mensen het nog steeds niet in - en toch spreken ze zelfs over het eten van de levensboom. Het is echt belachelijk! Ze zouden er lukraak van eten! Waarom zeg ik dat mensen de levensboom vandaag de dag zien en het niet begrijpen? Waarom zeg ik dat? Begrijpen jullie de betekenis van mijn woorden? De praktische God Zelf van vandaag de dag ben ik, mijzelf, de levensboom. Gebruik geen menselijke opvattingen om mij de maat te nemen – van de buitenkant lijkt ik niet op een boom, maar weten jullie dat ik de levensboom ben? Elke beweging, elk uitspraak en elk gedrag van mij zijn de vruchten van de levensboom en vormen mijn persoon – zij zijn wat mijn eerstgeborenen zouden moeten eten, zodat mijn eerstgeborenen en ik uiteindelijk exact hetzelfde zullen zijn. Zij zullen in staat zijn uit mij te leven en ze

zullen van mij kunnen getuigen. (Dit zijn dingen die plaatsvinden nadat we de spirituele wereld zijn binnengegaan. Alleen in het lichaam kunnen we exact hetzelfde zijn, in het vlees kunnen we ongeveer hetzelfde zijn, maar we hebben nog steeds onze eigen voorkeuren.)

Ik zal niet alleen mijn macht tonen in mijn eerstgeborenen, maar ik zal ook mijn macht tonen door middel van het bestuur van mijn eerstgeborenen over alle naties en alle volken. Dit is een stap van mijn werk. Dit moment is de sleutel en dit moment nog meer het keerpunt. Wanneer alles is volbracht zullen jullie zien wat het is dat mijn handen bewerkstelligen, en zullen jullie zien hoe ik plan en hoe ik manage. Dit is echter geen vaag iets. Blijkens de dynamiek in alle landen van de wereld duurt het niet te lang meer. Het is iets dat mensen zich niet voor kunnen stellen en iets dat ze niet kunnen voorzien. Jullie moeten absoluut niet achteloos of nalatig zijn en daarmee de gelegenheid mislopen te worden gezegend en beloond. Het perspectief op het koninkrijk is in zicht en de hele wereld sterft geleidelijk af. Vanuit de put van de afgrond en de poel van vuur en zwavel klinken uitbarstingen van klagende geluiden op die de mensen doen huiveren en hen angstig en beschaamd doen voelen. Een ieder die in mijn naam is uitgekozen en vervolgens geëlimineerd zal in de put van de afgrond zijn. Zoals ik vele malen heb gezegd: ik zal de objecten van eliminatie in de put van de afgrond werpen. Wanneer de hele wereld is vernietigd, zal alles wat vernietigd is naar de poel van vuur en zwavel gaan – dat wil zeggen, het zal worden overgebracht van de poel van vuur naar de poel van vuur en zwavel. Op dat moment zal voor iedereen zijn bepaald of ze zijn bestemd voor eeuwige vernietiging (dat wil zeggen allen die buiten mij zijn), of voor eeuwig leven (dat wil zeggen allen die in mij zijn). Op dat moment zullen ik en mijn eerstgeborenen te

voorschijn komen uit het koninkrijk en de eeuwigheid binnengaan. Dit is iets dat later zal worden vervuld, en zelfs als ik jullie dit nu vertel, zullen jullie het toch niet begrijpen. Jullie kunnen alleen maar mijn voorbeeld volgen, in mijn licht wandelen, mij vergezellen in mijn liefde, samen met mij genieten in mijn huis, met mij in mijn koninkrijk heersen en met mij regeren over alle naties en volken in mijn gezag. Wat ik hierboven heb gezegd zijn de eindeloze zegeningen die ik jullie geef.

Hoofdstuk 103

Er klinkt een donderende stem die het gehele universum doet beven en mensen verdooft, waardoor ze te laat zijn om uit de weg te gaan en sommigen worden gedood, sommigen worden vernietigd en sommigen worden geoordeeld. Het is echt een spektakel zoals nog nooit eerder is gezien. Luister aandachtig, de donderslagen worden vergezeld door het geluid van wenen en het geluid komt uit het dodenrijk, dit geluid komt uit de hel. Dit is het bittere geluid van die zonen van de rebellie die door mij zijn geoordeeld. Degenen die niet luisteren naar wat ik zeg en mijn woorden niet in de praktijk brengen, worden streng geoordeeld en ontvangen de vloek van mijn toorn. Mijn stem is oordeel en toorn, ik zie bij niemand iets door de vingers en toon niemand genade, want ik ben de rechtvaardige God Zelf, en ik bevat toorn; ik bevat verbranding, reiniging en vernietiging. In mij is niets dat verborgen is, niets dat emotioneel is, alles is veeleer open, rechtvaardig en onpartijdig. Omdat mijn eerstgeboren zonen reeds met mij op de troon zitten, regerend over alle naties en alle volken, vangt het

oordeel over de onrechtvaardige en zondige dingen en mensen aan. Ik zal ze een voor een onderzoeken, niets missen, hen volkomen onthullen. Want mijn oordeel is volledig geopenbaard en is volledig openbaar geweest, er is niets achtergehouden. Ik werp alles dat niet overeenstemt met mijn wil uit en laat het eeuwig vergaan in de put van de afgrond. Ik zal het voor eeuwig laten branden in de put van de afgrond. Dit is mijn rechtvaardigheid, dit is mijn oprechtheid. Niemand kan dit veranderen en het moet op mijn bevel worden gerealiseerd.

De meeste mensen negeren mijn woorden en denken dat woorden slechts woorden zijn en dat feiten feiten zijn. Ze zijn blind! Weten ze niet dat ik de getrouwe God Zelf ben? Mijn woorden en feiten vinden gelijktijdig plaats – is het niet werkelijk waar? Mensen begrijpen mijn woorden niet, en alleen degenen die verlicht zijn kunnen ze werkelijk begrijpen – dit is een feit. Zodra mensen mijn woorden zien worden ze doodsbang, verstoppen ze zich overal – laat staan wanneer mijn oordeel wordt geveld. Toen ik alle dingen schiep, wanneer ik de wereld vernietig en wanneer ik mijn eerstgeboren zonen compleet maak, werden en worden al deze dingen gerealiseerd door een enkel woord uit mijn mond, want mijn woord zelf vormt het gezag, het oordeel. Er kan gesteld worden dat de persoon die ik ben het oordeel en de majesteit is. Dit is een kant van mijn bestuurlijke decreten, een van de manieren die ik heb om mensen te oordelen. In mijn ogen zijn alle mensen, alle zaken en alle dingen – absoluut alles – in mijn handen en vallen onder mijn oordeel, niemand en niets durft zich woest en moedwillig te gedragen, en alles moet worden volbracht in overeenstemming met de woorden van mijn mond. Vanuit menselijke opvattingen gelooft iedereen de woorden van de persoon die ik ben. Wanneer mijn Geest spreekt, twijfelen mensen. Ze kennen niet allemaal mijn almacht en ze doen aantijgingen tegen mij.

Ik zeg het jou! Wie twijfelt aan mijn woorden, wie mijn woorden kleineert, behoort tot degenen die zullen worden vernietigd, zij zijn de eeuwige zonen van de vernietiging. Hieruit blijkt dat er maar heel weinig zijn die eerstgeboren zonen zijn, omdat dit mijn manier van werken is. Zoals ik heb gezegd, ik steek geen vinger uit, maar gebruik in plaats daarvan mijn woord om alles te volbrengen. Dit is waarin mijn almacht ligt. In mijn woorden kan niemand de bron en het doel van mijn uitspraken vinden. Mensen kunnen hier niet in slagen, ze kunnen alleen handelen in overeenstemming met mijn leiding, en kunnen alles uitsluitend doen in overeenstemming met mijn wil volgens mijn rechtvaardigheid, zodat mijn familie rechtvaardigheid en vrede zal kennen, voor eeuwig zal leven, voor eeuwig vast en onwankelbaar.

Mijn oordeel komt over iedereen, mijn bestuurlijke decreten raken iedereen en mijn woorden en mijn persoon worden aan iedereen geopenbaard. Dit is de tijd voor het grote werk van mijn Geest (op dit moment worden al degenen die zullen worden gezegend en degenen die zullen lijden, onderscheiden). Zodra mijn woorden weerklinken heb ik onderscheid gemaakt tussen degenen die zullen worden gezegend en degenen die zullen lijden. Het is allemaal kristalhelder en ik kan het in een oogopslag zien. (Dit wordt gezegd in relatie tot mijn menselijkheid, het is dus niet in tegenspraak met mijn uitverkiezing en selectie.) Ik zwerf rond door de bergen, langs rivieren en alle dingen, door de ruimte van het universum. Ik observeer elke plek en reinig elke plek, zodat deze onreine plekken en deze overspelige landen allemaal ophouden te bestaan en tot niets zullen worden verbrand vanwege mijn woorden. Voor mij is alles eenvoudig. Als het nu de tijd zou zijn die ik heb vastgesteld om de wereld te vernietigen, zou ik deze met een woord kunnen inslikken, maar het is nu niet de

tijd. Alles moet gereed zijn voor ik dit werk zal doen, zodat mijn plan niet wordt gehinderd en mijn management niet wordt onderbroken. Ik weet hoe ik het redelijkerwijs kan doen: ik heb mijn wijsheid en ik heb mijn eigen ordening. Mensen moeten geen vinger uitsteken – zorg ervoor dat jullie niet door mijn hand worden gedood. Dit raakt reeds aan mijn bestuurlijke decreten. Hieruit kan men de strengheid van mijn bestuurlijke decreten aflezen en kan men de principes van mijn bestuurlijke decreten zien, waaronder de volgende twee aspecten: aan de ene kant dood ik allen die niet overeenstemmen met mijn wil en die mijn bestuurlijke decreten beledigen, aan de andere kant vervloek ik in mijn toorn allen die mijn bestuurlijke decreten beledigen. Deze twee aspecten zijn onmisbaar en zijn de uitvoerende principes van mijn bestuurlijke decreten. Iedereen wordt behandeld volgens deze twee principes, zonder emoties, hoe trouw de mensen ook zijn. Dit is voldoende om mijn rechtvaardigheid te tonen en mijn majesteit en toorn te demonstreren, die alle dingen zullen verbranden, alle wereldlijke dingen en alle dingen die niet overeenkomen met mijn wil. Mijn woorden bevatten verborgen mysteries en mijn woorden bevatten ook geopenbaarde mysteries. Volgens de menselijke opvatting, volgens de menselijke geest, zijn mijn woorden daarom voor altijd onbegrijpelijk en is mijn hart voor altijd ondoorgrondelijk. Met andere woorden, ik moet de mensen hun opvattingen en denkwijze laten verwerpen. Dit is het belangrijkste onderdeel van mijn managementplan. Ik moet het op deze manier doen om mijn eerstgeboren zonen te winnen en om de dingen te volbrengen die ik wil doen.

De rampen van de wereld worden met de dag groter en onder mijn familie worden de catastrofale rampen steeds heviger. De mensen hebben werkelijk geen plaats om zich te verbergen en ze zijn beschaamd en niet in staat hun

gezichten te tonen. Omdat de overgang nu plaatsvindt, weet niemand waar zij hun volgende stap zullen doorbrengen. Het zal pas duidelijk worden na mijn oordeel. Denk eraan! Dit is een stap van mijn werk en de manier waarop ik werk. Ik zal al mijn eerstgeboren zonen een voor een troosten en ze iedere keer een stap oprichten; wat de dienstdoeners betreft, die zal ik een voor een elimineren en verlaten. Dit is één gedeelte van mijn managementplan. Nadat alle dienstdoeners zijn onthuld, zullen ook mijn eerstgeborenen worden geopenbaard. (Dit is heel makkelijk voor mij. Nadat zij mijn woorden horen, zullen alle dienstdoeners zich gaandeweg terugtrekken onder mijn oordeel en de dreiging van mijn woorden, de enigen die overblijven zullen mijn eerstgeboren zonen zijn. Dit is niet iets vrijwilligs en het is niet iets dat de menselijke wil kan veranderen, het is veeleer mijn geest die persoonlijk werkt.) Dit is geen gebeurtenis in de verre toekomst, jullie zouden het tot op zekere hoogte kunnen bespeuren in deze fase van mijn werk en uit mijn woorden. Het is voor mensen ondoorgrondelijk waarom ik zoveel zou zeggen en het is onvoorspelbaar. Ik spreek tot mijn eerstgeboren zonen in klanken van troost, genade en liefde (omdat ik deze mensen altijd verlicht en ik ze niet zal verlaten, want ik ze heb uitverkoren). Tegelijkertijd oordeel ik streng over andere mensen dan mijn eerstgeboren zonen en behandel ze met bedreigingen en met intimidatie, zodat ze altijd bang zijn en ze steeds op van de zenuwen zijn. Wanneer de situatie zich tot op zekere hoogte ontwikkelt, zullen ze uit deze gesteldheid ontsnappen (wanneer ik de wereld vernietig, zullen deze mensen in de put van de afgrond zijn), maar ze zullen nooit ontsnappen aan mijn oordelende hand en ze zullen nooit kunnen losbreken uit deze situatie. Dit is dus hun oordeel, dit is hun tuchtiging. Op de dag dat de vreemdelingen arriveren zal ik deze mensen een voor een openbaren. Dit is een

stap in mijn werk. Begrijpen jullie nu de bedoeling achter het feit dat ik eerder deze woorden sprak? Naar mijn mening is iets dat onvervuld is ook iets dat vervuld is, maar iets dat is vervuld is niet noodzakelijkerwijs iets dat is volbracht, omdat ik mijn wijsheid en mijn manier van werken heb, die eenvoudig ondoorgrondelijk zijn voor mensen. Wanneer ik resultaten heb behaald in deze stap (wanneer ik alle boosaardigen die zich tegen mij verzetten aan het licht heb gebracht), dan zal ik beginnen met de volgende stap. Want mijn wil wordt niet gehinderd, niemand durft mijn managementplan te belemmeren en niets durft obstakels op te werpen – ze moeten uit de weg gaan! Kinderen van de grote rode draak, luister! Ik kwam van Sion en werd vlees in de wereld om mijn eerstgeboren zonen te winnen, jullie vader te vernederen (dit is gericht tegen de afstammelingen van de grote rode draak), mijn eerstgeboren zonen te ondersteunen en het kwaad dat verricht is tegen mijn eerstgeboren zonen recht te zetten. Wees dus niet nogmaals barbaars, ik zal jullie laten sorteren door mijn eerstgeboren zonen. In het verleden werden mijn zonen gepest en onderdrukt. Omdat de Vader macht uitoefent voor de zonen, zullen mijn zonen terugkeren in mijn liefdevolle omarming en niet meer worden gepest en onderdrukt. Ik ben niet onrechtvaardig, dit toont mijn rechtvaardigheid en is werkelijk 'liefhebben wie ik liefheb en haten wie ik haat'. Als jullie zeggen dat ik onrechtvaardig ben, moeten jullie je haasten en weg wezen. Wees niet schaamteloos en profiteer niet van mijn familie. Je zou snel terug moeten keren naar je huis zodat ik je niet langer hoef te zien. De put van de afgrond is jullie bestemming en het is daar dat jullie zullen rusten. Als jullie in mijn familie zijn zal er geen plaats voor jullie zijn omdat jullie lastdieren zijn, jullie zijn werktuigen die ik gebruik. Wanneer ik geen gebruik van jullie maak zal ik jullie in het vuur gooien en jullie verbranden. Dit is mijn

bestuurlijke decreet. Ik moet het op deze manier doen en alleen dit toont de manier waarop ik werk en laat mijn rechtvaardigheid en majesteit zien. Belangrijker nog, alleen op deze manier kan ik mijn eerstgeboren zonen samen met mij met macht laten regeren.

Hoofdstuk 104

Alle mensen, gebeurtenissen en dingen buiten mij zullen in het niets verdwijnen, terwijl alle mensen, gebeurtenissen en dingen binnen mij alles van mij zullen verkrijgen en de heerlijkheid met mij zullen binnengaan, mijn berg Sion, mijn verblijfplaats zullen betreden en voor altijd naast mij zullen bestaan. Ik heb alle dingen in het begin geschapen en zal mijn werk aan het einde voltooien en ik zal ook voor altijd als Koning heersen. Ondertussen heb ik de leiding en voer ik ook het gezag over het hele universum. Niemand kan mijn gezag wegnemen, want ik ben de ene God Zelf en ik heb ook de macht om mijn gezag aan mijn eerstgeboren zonen door te geven, zodat mijn eerstgeboren zonen naast mij kunnen regeren. Dit bestaat voor eeuwig en kan nooit veranderd worden. Dit is mijn bestuurlijke decreet. (Telkens wanneer ik mijn bestuurlijke decreet bespreek, verwijs ik naar wat er in mijn koninkrijk gebeurt en wat voor eeuwig zal bestaan en nooit veranderd kan worden.) Iedereen moet onverdeeld overtuigd worden en moet mijn grote macht zien in hen die ik liefheb. Niemand kan mijn naam te schande maken – jullie moeten allemaal maken dat je wegkomt! Het is niet zo dat ik genadeloos ben, maar dat jij onrechtvaardig bent. Als je tegen mijn tuchting zondigt, zal ik met je afrekenen en je voor altijd laten sterven. (Dit is

uiteraard allemaal gericht op de mensen die niet mijn eerstgeboren zonen zijn.) Dergelijke rommel is niet welkom in mijn huis, dus scheer je weg van hier! Talm geen minuut of zelfs maar een seconde! Je moet doen wat ik zeg, anders zal ik je met één woord vernietigen. Je kunt beter maar niet blijven aarzelen, je kunt beter maar niet blijven misleiden. Zij die nonsens bedenken voor mijn aangezicht, zij die in mijn gezicht liegen – maak dat je wegkomt! Ik heb maar beperkt tijd voor zulke dingen. (Wanneer het tijd is om te dienen, zullen ze dienen en wanneer het tijd is om te vertrekken, zullen ze vertrekken. Ik doe dingen met wijsheid; ik zit er geen minuut of seconde, geen greintje naast. Het is allemaal rechtvaardig en volkomen accuraat.) Maar jegens mijn eerstgeboren zonen ben ik oneindig tolerant en ik heb ze tot het einde toe voor altijd lief. Ik stel jullie in staat om voor altijd goede zegeningen en het eeuwige leven met mij te genieten en in de tussentijd nooit tegenslagen of oordeel te ondergaan. (Dit verwijst naar wanneer jullie zegeningen beginnen te genieten.) Dit is de oneindige zegen en belofte aan mijn eerstgeboren zonen toen ik de wereld schiep. Jullie horen mijn rechtvaardigheid daarin te zien – ik heb hen lief die ik voorbestemd heb, haat hen die ik verlaten en uitgebannen heb, voor eeuwig en altijd.

Als mijn eerstgeboren zonen behoren jullie allemaal aan jullie eigen plichten vast te houden en in jullie eigen posities te staan, de eerste rijpe vruchten te zijn die voor mijn aangezicht opgenomen worden en mijn persoonlijke inspectie te aanvaarden, zodat jullie naar het voorbeeld van mijn glorieuze beeltenis kunnen leven en het licht van mijn heerlijkheid door jullie gezicht heen kan schijnen, zodat mijn uitspraken door jullie mond verspreid kunnen worden, zodat mijn koninkrijk door jullie bestuurd kan worden en zodat mijn volk door jullie geregeerd kan worden. Hier noem ik “eerste rijpe vruchten” en ook een term

zoals “opgenomen”. Wat zijn eerste rijpe vruchten? Mensen hebben het idee dat het de eerste groep opgenomen mensen betreft of dat het verwijst naar overwinnaars of mensen die eerstgeboren zonen zijn. Dit zijn allemaal misvattingen en foute interpretaties van mijn woorden. Eerste rijpe vruchten zijn de mensen die openbaring van mij ontvangen hebben en gezag van mij hebben verkregen. De zogenoemde “eerste rijpe” verwijst naar in mijn bezit zijn, door mij voorbestemd zijn en door mij uitgekozen zijn. “Eerste rijpe” betekent niet de eerste in volgorde. “Eerste rijpe vruchten” zijn niet iets materieels in de ogen van de mens. De zogenoemde “vruchten” verwijzen naar iets wat een aangename geur afgeeft (dit is de symbolische betekenis), dat wil zeggen: zij die naar mijn voorbeeld kunnen leven, mij kunnen manifesteren en voor altijd met mij kunnen leven. Wanneer ik van “vruchten” spreek, verwijs ik naar al mijn zonen en mijn volk, terwijl de eerste rijpe vruchten verwijzen naar de eerstgeboren zonen die als koningen naast mij zullen regeren. Dus moet “eerste rijpe” worden uitgelegd als gezagdragend. Dat is de ware betekenis ervan. “Opgenomen worden” is niet van een lagere plek naar een hogere plek gaan zoals mensen zich wellicht inbeelden; dat is een enorme misvatting. “Opgenomen worden” verwijst naar het feit dat ik voorbestem en vervolgens uitverkies. Het is bedoeld voor allen die ik voorbestemd en uitverkoren heb. Zij die de status van eerstgeboren zoon, de status van zonen of volk hebben verkregen, zijn allemaal degenen die zijn opgenomen. Dit strookt helemaal niet met de opvattingen van mensen. Zij die in de toekomst een aandeel in mijn huis hebben, zijn allemaal mensen die voor mijn aangezicht zijn opgenomen. Dit is absoluut waar, onveranderlijk en kan door niemand weerlegd worden. Dit is de tegenaanval jegens Satan. Iedereen die ik voorbestemd heb, zal voor mijn aangezicht opgenomen worden.

Hoe legt men de “heilige hoorn” uit? Wat is jullie begrip hiervan? Waarom wordt er gezegd dat deze heilig is en al weerklonken heeft? Dit dient te worden uitgelegd op basis van de stappen van mijn werk en begrepen te worden op basis van mijn werkmethode. Het moment waarop mijn oordeel in het openbaar wordt aangekondigd, is wanneer mijn gezindheid aan alle naties en volken geopenbaard wordt. Dat is het moment waarop de heilige hoorn weerklinkt. Dat wil zeggen dat ik vaak zeg dat mijn gezindheid heilig en onverstoortbaar is, daarom wordt “heilige” gebruikt om de “hoorn” te beschrijven. Hieruit valt af te leiden dat deze “hoorn” naar mijn gezindheid verwijst en vertegenwoordigt wat ik ben en heb. Men kan ook zeggen dat mijn oordeel elke dag voortgaat, dat mijn toorn elke dag om zich heen grijpt en dat mijn vervloeking elke dag over ieder ding komt dat niet met mijn gezindheid strookt. Dan kan men ook zeggen dat het moment waarop mijn oordeel begint het moment is waarop mijn hoorn weerklinkt, en hij weerklinkt elke dag, zonder enige hapering en zonder een minuut of seconde te stoppen. Voortaan zal de heilige hoorn luider en luider weerklinken met de geleidelijke neerdaling van grote rampen. Dat wil zeggen dat mijn gezindheid, naast de openbaring van mijn rechtvaardige oordeel, steeds opener zal zijn en dat wat ik ben en heb steeds meer in mijn eerstgeboren zonen toegevoegd zal worden. Dit is mijn toekomstige werkmethode: aan de ene kant degenen steunen en behouden die ik liefheb en aan de andere kant mijn woorden gebruiken om allen te openbaren die ik verafschuw. Denk eraan! Dit is de methode van mijn werk, de stappen van mijn werk, wat absoluut waar is. Dit heb ik sinds de schepping al gepland en kan niemand veranderen.

Er zijn nog steeds veel aspecten in mijn woorden die moeilijk te begrijpen zijn voor mensen, dus heb ik mijn spreekstijl en mijn methoden om mysteries te

openbaren verder verbeterd. Met andere woorden, mijn spreekstijl wordt iedere dag anders en beter, met elke dag een andere vorm en methode. Dit zijn de stappen van mijn werk en niemand kan ze veranderen. Mensen kunnen alleen spreken en handelen in overeenstemming met wat ik zeg. Dit is absoluut de waarheid. Ik heb gepaste regelingen getroffen in zowel mijn persoon als mijn vlees. In elke handeling en daad van mijn menselijkheid schuilt een aspect van de wijsheid van mijn goddelijkheid. (Aangezien de mensheid geen enkele wijsheid bezit, betekent zeggen dat eerstgeboren zonen mijn wijsheid hebben dat eerstgeboren zonen mijn goddelijke gezindheid in zich hebben.) Wanneer eerstgeboren zonen dwaze dingen doen, komt dit omdat jullie nog steeds elementen van menselijkheid in jullie hebben. Jullie moeten dan ook de dwaasheid van menselijkheid afschudden, doen wat ik graag wil en verwerpen wat ik haat. Iedereen die uit mij komt, moet in mij terugkeren. Iedereen die uit mij geboren wordt, moet in mijn heerlijkheid terugkeren. Degenen die ik haat, moeten verlaten worden en een voor een van mij worden afgesneden. Dit zijn de stappen van mijn werk; het is mijn management en is het plan van mijn zesduizendjarige schepping. Degenen die ik verlaat, dienen allen te gehoorzamen en mij gehoorzaam te verlaten. Degenen die ik liefheb, dienen mij allemaal te loven wegens de zegeningen die ik over hen heb uitgestort, zodat mijn naam nog heerlijker kan worden en heerlijk licht aan mijn glorieuze gezicht kan worden toegevoegd, zodat ze vol van mijn wijsheid in mijn heerlijkheid kunnen zijn en mijn naam nog meer kunnen verheerlijken in mijn heerlijke licht!

Hoofdstuk 105

Mensen ontkennen mij vanwege de uitgangspunten van mijn woorden, vanwege de methode van mijn werk. Dit is waarom ik zo lang aan het woord ben (gesproken met betrekking tot alle afstammelingen van de grote rode draak). Het is de wijze manier waarop ik werk. Het is mijn oordeel over de grote rode draak. Dit is mijn strategie die geen enkel mens volledig kan begrijpen. Bij elk keerpunt, bij elke overgangsfase van mijn managementplan moeten sommige mensen geëlimineerd worden. Zij zijn geëlimineerd in overeenkomstig de volgorde van mijn werk. Dit alleen is de methode waarop mijn gehele managementplan uitwerkt. Nadat ik de mensen die ik wil elimineren er een voor een uit heb gegooid, begin ik aan de volgende stap van mijn werk. Deze tijd van eliminatie is echter de laatste keer (binnen de kerken in China), en is het ook de tijd waarin het grootste aantal mensen geëlimineerd zal worden in een overgangsfase sinds de schepping van de wereld. Wanneer er in de loop van de geschiedenis tijden waren waarin mensen geëlimineerd werden, bleef er altijd een deel over dat voor later werk bestemd was. Maar deze keer is het anders. Deze tijd is beweeglijk en opgeruimd, het is de meest cruciale en diepgaande van alle tijden. Hoewel mensen na het lezen van mijn woorden proberen twijfel uit hun gedachten te bannen, kunnen ze deze uiteindelijk niet de baas zijn en ten prooi vallen aan hun worsteling. Het is niet aan de mens om te beslissen, want diegenen die ik voorbestemd heb, kunnen daar niet aan ontsnappen, en diegenen die ik niet voorbestemd heb, kan ik alleen maar minachten. Alleen diegenen wie ik gunstig gestemd ben, zijn degenen die ik liefheb. Verder kan geen enkele persoon vrij mijn koninkrijk binnengaan of verlaten. Dit is mijn ijzeren staf en alleen dit is het krachtige getuigenis en de volledige manifestatie van het uitvoeren van mijn

bestuurlijke decreten. Dit is zeker geen zaak van slechts een temperamentvol hart. Waarom heb ik gezegd dat Satan zwak en gevallen is? Eerst had Satan kracht, maar nu is hij in mijn handen. Als ik hem vraag te gaan liggen, dan moet hij dat doen. Als ik hem vraag mij een dienst te bewijzen, dan moet hij dat doen. Satan doet dit niet graag, maar mijn ijzeren staf regeert Satan. Alleen dan is hij in zijn hart en door het woord overtuigd. Mijn bestuurlijke decreten regeren Satan. Ik heb mijn macht, dus kan hij slechts helemaal overtuigd raken, en moet hij vertrapt worden tot onder mijn voetenbank zonder enig teken van verzet. Toen Satan in het verleden diensten verleende aan mijn zonen was hij brutaal en pestte mijn zonen opzettelijk in de hoop mij daardoor te beschamen, en hij zei dat ik machteloos was. Hoe blind kun je zijn! Ik zal je doodtrappen! Hoe durf je opnieuw zo barbaars te zijn! Hoe durf je mijn zonen weer met koude onverschilligheid te behandelen! Hoe eerlijker de mensen zijn, en hoe meer ze naar mijn woorden luisteren en mij gehoorzamen, hoe meer jij ze pest, en hoe meer jij ze isoleert (wat wil zeggen dat je ze rekruteert, verenigt). Nu zijn je barbaarse dagen teneinde en vereffen ik de rekening met je en zal ik je niet in het minst ontzien. Jij, Satan, bent het niet die nu de macht heeft gegrepen. In plaats daarvan heb ik de macht teruggenomen en de tijd om mijn zonen te roepen om korte metten met je te maken is aangebroken. Je moet gehoorzamen en zelfs niet de minste weerstand bieden. Ongeacht hoe goed je in het verleden je voor mij gedragen hebt, het zal je nu niet baten. Als je niet behoort tot diegenen die ik liefheb, dan wil ik je niet. Eén te veel is onacceptabel, het moet het getal zijn wat ik tevoren heb vastgesteld. Eén te weinig is zelfs nog erger! Satan, verstoor niet zo! Kan het zijn dat ik het in mijn eigen hart nog niet helder heb wie ik liefheb en wie ik haat? Heb ik jouw geheugensteun nodig? Kan Satan

bevallen van mijn zonen? Iedereen is absurd! Iedereen is ellendig! Ik zal ze allemaal geheel verwijderen, zelfs niet één is gewenst, iedereen moet eruit! Het zesduizend-jarig managementplan is ten einde, mijn werk is af, ik moet de bruten en de beesten weghalen!

Zij die mijn woorden geloven en mijn woorden uitvoeren moeten degenen zijn die ik liefheb. Niet één daarvan zal ik verlaten, niet één zal losgelaten worden, dus de eerstgeborenen hoeven zich geen zorgen te maken. Omdat het door mij gegeven is, kan niemand het wegnemen en ben ik gebonden het te geven aan diegenen die ik zegen. Diegenen die ik goedkeur (vóór de schepping van de wereld), zegen ik (vandaag). Dit is de manier waarop ik werk. Het is ook het leidende principe van elke clause in mijn bestuurlijke decreten die niemand kan veranderen. Er kan geen woord meer worden toegevoegd, geen enkele zin. En meer nog, geen woord kan worden weggelaten, geen enkele zin. In het verleden zei ik vaak dat mijn persoon aan jullie verschijnt. Dus wat is dan mijn persoon, en hoe verschijnt deze? Heeft dit eenvoudigweg betrekking op de persoon die ik ben? Betekent het eenvoudigweg elke zin die ik zeg? Deze twee aspecten, hoewel onontbeerlijk, zijn slechts een klein deel. Dat wil zeggen, ze zijn niet de volledige verklaring van mijn persoon. Mijn persoon omvat mijn vleselijke zelf, mijn woorden, en ook mijn daden, maar de meest precieze verklaring is dat mijn eerstgeborenen zonen en ik mijn persoon vormen. Dat wil zeggen, een collectief van christelijke mannen die regeren en macht hebben zijn mijn persoon. Vandaar dat elke eerstgeborene zoon onontbeerlijk is, een deel van mijn persoon uitmaakt. Daarom benadruk ik dat het aantal mensen niet één teveel (wat mijn naam kan vernederen), en belangrijker nog, niet één te weinig (wat mijn volledige manifestatie voorkomt) kan zijn. Ik benadruk nogmaals, keer op keer, dat de

eerstgeboren zonen mij het dierbaarst zijn, mijn schatten, de uitkristallisatie van mijn zesduizend-jarig managementplan. Alleen de eerstgeboren zonen kunnen mijn volmaakte en volledige manifestatie zijn. Ikzelf kan alleen een volledige manifestatie van mijn persoon zijn, alleen met de eerstgeboren zonen kan gezegd worden dat het een volmaakte en volledige manifestatie is. Dus heb ik strikte eisen gesteld aan mijn eerstgeboren zonen zonder ook maar iets over het hoofd te zien. Keer op keer snijd en dood ik allen behalve mijn eerstgeboren zonen. Dit is de wortel van alles wat ik heb gezegd, het is het ultieme doel van alles wat ik heb gezegd. Bovendien heb ik keer op keer benadrukt dat zij, degenen die ik persoonlijk gekozen heb sinds de schepping van de wereld, door mij goedgekeurd moeten zijn. Dus hoe moet 'verschijnen' nu verklaard worden? Is het tijd de spirituele wereld binnen te gaan? De meeste mensen geloven dat het de tijd is waarin mijn vleselijke zelf werd gezalfd, of de tijd waarin zij mijn vleselijke zelf zagen, maar dit is allemaal onjuist; het komt zelfs niet eens in de buurt van de waarheid. 'Verschijnen' volgens de oorspronkelijke betekenis is helemaal niet moeilijk te begrijpen, maar om het te begrijpen in het licht van mijn bedoeling is veel moeilijker. Je zou het zo kunnen zeggen: toen ik de mensheid maakte, stopte ik mijn eigenschappen in deze groep mensen die ik liefhad, en deze groep mensen was mijn persoon. Anders gezegd, mijn persoon was toen al verschenen. Het is niet zo dat mijn persoon verscheen nadat deze naam was ontvangen, maar eerder dat deze verscheen nadat ik deze groep mensen voorbestemd had omdat zij mijn eigenschappen bevatten (hun natuur verandert niet, ze zijn nog steeds deel van mijn persoon). Dus mijn persoon is altijd verschenen, vanaf de schepping van de wereld tot aan de dag van vandaag. De meeste mensen hechten geloof aan de opvatting dat mijn vleselijke zelf mijn

eigen persoon is, wat absoluut niet waar is. Dat idee is enkel maar afkomstig uit hun gedachten en opvattingen. Als alleen mijn vleselijke zelf mijn persoon zou zijn, zou dat Satan niet kunnen beschamen. Het zou niet in staat zijn mijn naam te verheffen en het zou feitelijk zelfs een tegengesteld effect hebben, en mijn naam te beschamen en een teken van Satan zijn die mijn naam beschaamt door de eeuwen heen. Ik ben zelf de wijze God en zou nooit zoiets doms doen.

Mijn werk moet resultaat hebben. Meer nog, ik moet methodisch woorden spreken. Al mijn woorden en uitspraken zijn overeenkomstig mijn geest gesproken en ik spreek in overeenstemming met alles wat de geest doet. Dus allen zouden door mijn woorden mijn Geest moeten voelen, zien wat mijn Geest doet, zien wat het precies is dat ik wil doen, mijn manier van werken volgens mijn woorden zien, en zien wat de uitgangspunten van mijn gehele managementplan zijn. Ik overzie het gehele plaatje van het universum: elke persoon, elke gebeurtenis, elke plaats valt onder mijn bevel. Er is niemand die mijn plan durft te overtreden. Allen bewegen stap voor stap voorwaarts in de volgorde die ik heb voorgeschreven. Dit is mijn macht waar de wijsheid van het bestuur van mijn gehele plan ligt. Niemand kan dat volledig bevatten, niemand kan het helder uitspreken. Alles is gedaan door mij persoonlijk en wordt alleen door mij bestuurd.

Hoofdstuk 106

Zij die mijn woorden niet kennen, zij die mijn normale menselijkheid niet kennen, en zij die mijn goddelijkheid uitdagen, zij zullen allen in het niets verdwijnen. Niemand zal hiervan vrijgesteld worden, en iedereen moet in dit

opzicht meedoen, want het is mijn bestuurlijke decreet en dit is het zwaarste decreet om in praktijk te brengen. Zij die mijn woorden niet kennen zijn diegenen die geluisterd hebben naar wat ik duidelijk benadrukt heb, maar die ze nog steeds niet van kennen, met andere woorden zij die spirituele aangelegenheden niet begrijpen (gezien ik dit instrument niet voor de mens gecreëerd heb, vraag ik hen niet veel; ik eis enkel dat ze naar mijn woorden luisteren en deze dan in praktijk brengen). Die mensen behoren niet tot mijn huis, behoren niet tot mijn soort, ze behoren tot het rijk van Satan. Dus ik wil geen enkele van deze mensen die geen spirituele aangelegenheden begrijpen. Vroeger dachten jullie dat ik te ver was gegaan; nu zullen jullie het begrijpen. Hoe zouden dieren een gesprek kunnen voeren met God? Is dat niet absurd? Zij die mijn normale menselijkheid niet kennen, zijn zij die hun eigen noties gebruiken om te meten wat ik in mijn menselijkheid doe. In plaats van gehoorzaamheid, proberen zij, met hun ogen van vlees, mij te beoordelen op kleine zaken. Misschien heb ik voor dovemansoren gesproken? Ik heb gezegd dat mijn normale menselijkheid een onmisbaar onderdeel van mij, de volledige God Zelf, is en dat dit de juiste manier is waarop mijn normale menselijkheid en mijn volledige godheid met elkaar in harmonie samenwerken: Wanneer de zaken die ik door mijn normale menselijkheid uitvoer niet passen bij menselijke opvattingen, dan worden zij die mij uitdagen en zij die niet met mij verenigbaar zijn geopenbaard. Vervolgens spreekt mijn volledige goddelijkheid via de menselijkheid, en op die manier heb ik bepaalde mensen aangepakt. Als je niet begrijpt wat ik doe, maar je gehoorzaamt toch, dan veroordeel ik jou niet, maar verlicht ik jou. Jij bent iemand die ik liefheb, en omwille van je gehoorzaamheid, verlicht ik je. Onder hen die mijn goddelijkheid uitdagen zijn ook diegenen die mijn woorden niet kennen,

diegenen die onverenigbaar zijn met mijn normale menselijkheid en diegenen die wat ik in goddelijkheid verricht afkeuren (bijvoorbeeld, mijn ontsteken in woede of de kerk bouwen enzovoort). Dat zijn allemaal uitdrukkingen van opstandigheid tegen mijn goddelijkheid. Maar er is één ding waar ik de nadruk op leg en elk van jullie zou hier aandacht aan moeten besteden: zij die onverenigbaar zijn met de persoon die ik nu ben, verzetten zich tegen mijn goddelijkheid. Waarom blijf ik zeggen dat de persoon die ik ben de volledige God Zelf is? De gezindheid van de persoon die ik ben omvat de volledigheid van de goddelijke gezindheid; meet mij niet volgens menselijke opvattingen. Zelfs nu, zeggen veel mensen nog steeds dat ik normale menselijkheid bezit en dat mijn handelingen dus niet noodzakelijkerwijs allemaal juist zijn. Deze mensen – vraag je niet gewoon om te sterven? Ze kennen geen enkel woord van wat ik zeg en ze zijn absoluut de afstammelingen van de blinden, gebroed van de grote rode draak! Ik zal het nog éénmaal herhalen (en daarna herhaal ik het niet meer, als iemand dit opnieuw schendt, zullen ze zeker vervloekt zijn): mijn woorden, mijn lach, mijn eten, mijn leefwijze, mijn taalgebruik en gedrag worden allen door mij verricht – God Zelf, en daarin is geen greintje menselijkheid vermengd, niets! In het geheel niets! Houd allemaal op met gedachtenspelletjes, stop met zielige berekeningen. Hoe langer je dit zult volhouden, hoe meer verdoemd je zult zijn. Hoor mijn advies!

Ik onderzoek altijd ieders diepste hart, onderzoek elk woord en elke handeling van hen. Ik zie duidelijk, één voor één, hen die ik graag zie en hen aan wie ik een hekel aan heb. Dit is iets wat mensen zich niet kunnen inbeelden, en meer dan dat, iets wat mensen niet kunnen verwezenlijken. Ik heb zoveel dingen gezegd en gedaan; wie zou duidelijk kunnen spreken over wat de doeleinden zijn achter mijn redevoering en mijn werk? Niemand zou daar duidelijk over kunnen

spreken. Hierna zal ik meer spreken; aan de ene kant zal dit al de mensen elimineren waar ik een hekel aan heb, en aan de andere kant, zal dit jullie een beetje meer doen lijden, omdat jullie nog eens herrijzenis ervaren uit de dood, maar dan heviger. Dit kan niet worden bepaald door mensen, en niemand kan zichzelf hiervoor hoeden. Zelfs al weet je dit nu, wanneer de tijd komt, zal je dit lijden toch niet kunnen vermijden, want dit is hoe ik te werk ga. Ik moet zo te werk gaan om mijn doeleinden te bereiken, en om te bereiken dat mijn wil bij jullie wordt voltooid. Daarom wordt het 'het laatste lijden dat jullie moeten doorstaan' genoemd. Jullie vlees zal daarna nooit meer lijden, omdat de grote rode draak door mij vernietigd zal zijn en hij niet meer zal durven oproer te zaaien. Dit is de laatste stap alvorens het lichaam te betreden; het is een overgangsfase. Maar wees niet bang, ik zal jullie leiden door crisis na crisis. Geloof dat ik de rechtvaardige God Zelf ben. Wat ik gezegd heb, zal zeker verwezenlijkt worden. Ik ben de betrouwbare God Zelf. Alle landen, alle grondgebieden en alle denominaties keren terug naar mij en stromen samen naar mijn troon. Dit is mijn grote kracht en ik zal over ieder en elk kind van rebellie oordelen en ze in de poel van vuur en zwavel werpen, zonder uitzonderingen, allen moeten terugwijken. Dit is de laatste stap van mijn managementplan en wanneer dit voltooid is, zal ik beginnen met rusten, want alles zal verricht zijn en mijn managementplan zal tot een einde gekomen zijn.

Omdat het tempo van mijn werk is versneld (hoewel mijn hart niet angstig is), openbaar ik elke dag mijn woorden aan jullie, ik openbaar jullie elke dag de mysteriën die ik bevat, zodat jullie mijn voetstappen op de voet kunnen volgen. (Dit is mijn wijsheid en ik gebruik mijn woorden om mensen te vervolmaken, maar ook om mensen neer te slaan. Allen lezen mijn woorden en zijn in staat te

handelen in overeenstemming met mijn wil in mijn woorden. Zij die negatief zijn, zullen negatief zijn, zij die geopenbaard moeten worden, zullen kleur bekennen, de opstandige zal uitdagen en zij die mij trouw liefhebben, zullen nog trouwer worden. Zo kan iedereen mijn voetstappen volgen. De verschillende situaties die ik beschreven heb, zijn allemaal methodes van hoe ik handel en zijn de doelstellingen die ik wil bereiken.) Vroeger heb ik gezegd: Hoe ik jullie ook leid, jullie moeten op dezelfde manier doorgaan. Wat ik jullie ook zeg, jullie moeten luisteren. Wat bedoel ik daarmee? Weten jullie dit? Wat is het doel en de betekenis van mijn woord? Begrijpen jullie het? Hoeveel mensen kunnen dit volledig verwoorden? Wanneer ik zeg “hoe ik jullie ook leid, jullie moeten op dezelfde manier doorgaan”, verwijs ik niet enkel naar de leiding die ik geef als de persoon die ik ben; ik verwijs bovendien naar de woorden die ik uitspreek en naar de weg die ik insla. Vandaag is dit woord echt in vervulling gekomen. Zodra ik mijn woorden heb uitgesproken, worden allerlei soorten demonische gelaten blootgesteld aan het licht van mijn aanwezigheid, zodat jullie al deze gezichten duidelijk kunnen zien. Mijn woord is niet enkel een aankondiging voor Satan, het is een toevertrouwing aan jullie allemaal. De meesten onder jullie negeren dit woord, terwijl jullie geloven dat het een toevertrouwing aan jullie is, maar jullie realiseren jullie niet dat dit een woord van oordeel is, een woord dat gezag draagt. Het doel van mijn woorden is om Satan te bevelen mij goed te dienen en mij volledig te gehoorzamen. Onder de mysteriën die ik in het verleden openbaarde, zijn er nog steeds vele die jullie nog niet begrijpen, dus in de toekomst zal ik jullie meer openbaren, zodat jullie een duidelijker en diepgaander begrip kunnen hebben.

Wanneer er rampen komen, is iedereen doodsbang. Mensen huilen allemaal van verdriet en voelen afkeer van de kwade zaken die ze in het verleden deden, maar dan is het te laat want dit is het tijdperk van toorn. Het is niet het moment om mensen te redden en genade te tonen, het is het moment om alle dienstdoeners te verwijderen en mijn zonen voor mij te laten heersen. Dit verschilt inderdaad met het verleden en het is de eerste keer sinds de schepping van de wereld. Omdat ik de wereld één keer geschapen heb, zal ik de wereld één keer vernietigen, en wat ik voorbestemd heb kan door niemand veranderd worden. De twee uitdrukkingen 'de verenigde christelijke mensen' en 'de verenigde universele nieuwe mensen' werden eerder vaak vermeld. Hoe zouden deze uitgelegd moeten worden? Verwijzen de verenigde christelijke mensen naar de eerstgeboren zonen? Verwijzen de verenigde universele nieuwe mensen ook naar de eerstgeboren zonen? Nee, mensen hebben dit verkeerd geïnterpreteerd want menselijke opvattingen kunnen enkel zaken tot een bepaald punt begrijpen. Ik zal dit voor jullie hier en nu verduidelijken. De verenigde christelijke mensen en de verenigde universele nieuwe mensen dekken niet dezelfde lading; ze hebben een verschillende betekenis. Hoewel de bewoordingen van deze twee termen sterk op elkaar lijken en ze wellicht het hetzelfde lijken, is de werkelijke situatie volledig het tegenovergestelde. Naar wie verwijzen de verenigde christelijke mensen precies? Of waarnaar verwijzen ze? Bij christelijke mensen denkt men unaniem aan mij. Het is absoluut niet verkeerd dat ze dat doen. Verder verwijst de term 'mensen in menselijke opvattingen beslist naar mensen en niemand zou dit met iets anders associëren. Bij de term 'verenigd' denken mensen aan een bijeenkomst van veel mensen die bijna één eenheid zijn, dus wordt het verenigd genoemd. Hier kan men zien dat de menselijke geest te eenvoudig is en dat ze

mijn betekenis helemaal niet kunnen begrijpen. Nu, zal ik officieel verkondigen wat de verenigde christelijke mensen zijn (maar iedereen moet zijn eigen opvattingen terzijde zetten, anders zal niemand het kunnen begrijpen en zelfs als ik de term uitlegde, zouden mensen het noch geloven, noch begrijpen). Zodra mijn woorden uitgesproken zijn, zullen mijn eerstgeboren zonen kunnen handelen in overeenstemming met mijn wil, en mijn wil uitdrukken, zodat ze één van hart en één van mond zijn. Wanneer ze oordelen over alle naties en alle volkeren, zullen ze mijn rechtvaardigheid kunnen uitvoeren en mijn bestuurlijke decreten implementeren; zij zijn mijn uitdrukking en mijn manifestatie. Dus kan men zeggen dat de verenigde christelijke mensen het feit zijn dat mijn eerstgeboren zonen mijn bestuurlijke decreten implementeren, ze zijn het gezag in de handen van de eerstgeboren zonen; en dit is allemaal verbonden met Christus, vandaar de term christelijke mensen. Bovendien kunnen alle eerstgeboren zonen handelen volgens mijn wil, dus gebruik ik de term georganiseerd. De verenigde universele nieuwe mensen verwijzen naar alle mensen in mijn naam, met andere woorden, mijn eerstgeboren zonen, mijn zonen en mijn mensen. 'Nieuw' verwijst naar mijn naam. Omdat ze in mijn naam bestaan (mijn naam draagt alles en is eeuwig nieuw en nooit oud, de mens kan dit niet veranderen), en ze zullen eeuwig blijven leven in de toekomst, ze zijn de universele nieuwe mensen. 'Verenigd' verwijst hier naar het aantal mensen en verschilt van de vorige betekenis. Wanneer mijn woord gesproken wordt, moeten allen daarin geloven. Twijfel niet. Laat je menselijke opvattingen en menselijke gedachten achterwege. Mijn huidige proces van openbaring van mysteriën is net het proces om menselijke opvattingen en gedachten te verwijderen (omdat mensen hun eigen opvattingen gebruiken om mij te meten en te meten wat ik

zeg, gebruik ik mijn eigen geopenbaarde mysteriën om menselijke opvattingen en menselijke gedachten te verwijderen). Dit werk zal binnenkort voltooid worden. Wanneer mijn mysteriën geopenbaard worden tot op een bepaald punt, zullen mensen bijna geen gedachtenprocessen hebben ten opzichte van mijn woorden en zullen ze ophouden hun menselijke opvattingen te gebruiken om mij te meten. Wat ze elke dag denken, zal ik openbaren en ik zal terugslaan. Op een bepaald moment, zullen mensen niet langer denken, hun hoofden zullen leeg zijn en zonder gedachten, en ze zullen mijn woorden volledig gehoorzamen, en dat is wanneer jullie het spirituele rijk zullen betreden. Dit is een stap in mijn werk alvorens ik jullie toelaat het spirituele rijk te betreden. Jullie moeten menselijke opvattingen verwijderen alvorens jullie heilig en onbevlekt kunnen zijn en het spirituele rijk betreden, en dit is de originele betekenis van 'ik ben een heilig, spiritueel lichaam'. Maar jullie moeten handelen in overeenstemming met mijn stappen en voor jullie het beseffen, zal mijn tijd komen.

Hoofdstuk 107

Wanneer mijn woorden een bepaald niveau van strengheid bereiken, trekken de meeste mensen zich om die reden terug - en precies op dit moment worden mijn eerstgeboren zonen geopenbaard. Ik heb gezegd dat ik geen vinger zal uitsteken, maar alleen mijn woorden gebruik om alle dingen tot stand te brengen. Ik gebruik mijn woorden om alles te vernietigen wat ik haat en ik gebruik mijn

woorden ook om mijn eerstgeboren zonen te vervolmaken. (Wanneer mijn woorden gesproken worden, zullen de zeven donderslagen klinken en op dat moment zullen mijn eerstgeboren zonen en ik van vorm veranderen en het geestelijke rijk binnengaan.) Toen ik zei dat mijn Geest persoonlijk werkt, bedoelde ik dat mijn woorden alles tot stand brengen, waardoor men kan zien dat ik almachtig ben. Daarom kan men nog duidelijker het oogmerk en doel van al mijn uitspraken zien. Ik heb eerder gezegd dat alles wat ik zeg binnen mijn menselijkheid een aspect van mijn manifestatie is. De mensen die niet zeker kunnen zijn van en die niet echt geloven in wat ik zeg binnen mijn normale menselijkheid moeten dus verwijderd worden! Ik heb herhaaldelijk benadrukt dat mijn normale menselijkheid een onmisbaar aspect van mijn volledige goddelijkheid is, toch richten heel veel mensen zich nog steeds op mijn volledige goddelijkheid terwijl zij mijn menselijkheid negeren. Je bent blind! Je zegt dat ik niet aan je opvattingen conformeer en dat de mens die ik ben niet aan jouw idee van God conformeert. Kunnen deze mensen in mijn koninkrijk blijven? Ik zal je onder mijn voeten vertreden! Je durft gewoon tegen mij in opstand te komen! Ik durf het wel aan dat je voortgaat met dergelijke eigenzinnigheid! Mijn glimlach voldoet niet aan de opvattingen die je koestert, mijn spraak is niet plezierig voor je oren en mijn daden komen je niet ten goede, toch? Al deze dingen moeten je aanstaan – is dat hoe God is? En deze mensen willen in mijn huis blijven en zegeningen in mijn koninkrijk ontvangen? Ben je nu niet aan het dagdromen? Hoe kan er zoiets wonderbaarlijks zijn! Je wilt mij ongehoorzaam zijn en toch zegeningen van mij ontvangen. Ik zeg je: vergeet het maar! Zij die mijn koninkrijk binnengaan en zegeningen ontvangen, moeten mensen zijn die ik liefheb, zoals ik vele malen heb gezegd. Waarom benadruk ik deze woorden? Ik weet en

begrijp wat iedereen in zijn hart denkt, ik hoef al hun gedachten niet aan te duiden. Hun ware vorm zal geopenbaard worden door mijn woorden van oordeel en allen zullen jammeren van verdriet voor mijn rechterstoel. Dit is een duidelijk feit dat niemand kan veranderen! Uiteindelijk zal ik ze een voor een de put van de afgrond laten binnengaan. Dit is het laatste effect van mijn oordeel van de duivel Satan. Ik moet oordeel en bestuurlijke decreten gebruiken om iedere persoon te behandelen en dit is mijn methode van tuchting. Hebben jullie werkelijk inzicht hierin? Ik hoef Satan geen reden te geven, ik sla hem gewoon met mijn ijzeren roede bijna dood en hij herhaaldelijk om genade smeekt. Daarom kunnen mensen, wanneer zij mijn woorden van oordeel lezen, die allerminst begrijpen, maar vanuit mijn perspectief is elke regel, elke zin een implementatie van mijn bestuurlijke decreten. Dit is een duidelijk feit.

Nu ik het vandaag over oordeel heb: hier hoort de rechterstoel bij. Jullie hebben eerder vaak gezegd dat jullie voor de stoel van Christus geoordeeld zullen worden. Jullie hebben enig begrip aangaande het oordeel, maar jullie kunnen je geen voorstelling van de rechterstoel maken. Misschien denken sommige mensen dat de rechterstoel een fysiek voorwerp is, ze stellen zich wellicht een grote tafel voor of denken aan een rechterstoel zoals die in de seculiere wereld. Uiteraard zal ik in mijn uitlegging nu niet ontkennen wat jullie hebben gezegd, maar voor mij hebben dingen die mensen zich voorstellen nog steeds symbolische betekenis. Dus de kloof tussen wat mensen zich voorstellen en mijn oorspronkelijke betekenis is nog steeds zo breed als de afstand tussen hemel en aarde. Volgens de opvattingen van mensen, liggen er veel mensen languit op de grond voor de rechterstoel, jammerend van verdriet en smekend om genade. Hierbij heeft het voorstellingsvermogen van de mens zijn hoogtepunt

bereikt en kan niemand zich verder iets meer voorstellen dan dat. Wat is de rechterstoel dan? Voordat ik de mysteries openbaar, moeten jullie alles ontkennen wat jullie eerder gedacht hebben, alleen dan kan mijn doel worden bereikt. Dit is de enige manier dat jullie opvattingen en gedachten op dit gebied uitgebannen kunnen worden. Jullie moet steeds goed opletten wanneer ik spreek. Jullie moeten niet achteloos zijn. Mijn rechterstoel is sinds de schepping van de wereld gevestigd. In de voorbije tijdperken en generaties zijn veel mensen voor mijn rechterstoel gestorven en veel mensen zijn ervoor opgestaan, naar het leven teruggekeerd. Men kan ook zeggen dat mijn oordeel van begin tot eind nooit ophoudt en mijn rechterstoel dus altijd bestaat. Wanneer de rechterstoel wordt genoemd, vertonen mensen allemaal wel enige vrees. Natuurlijk weten jullie door wat ik eerder heb gezegd helemaal niet wat de rechterstoel is. De rechterstoel en oordeel bestaan naast elkaar, maar zijn twee verschillende materialen. (Het materiaal is geen fysiek voorwerp, maar heeft betrekking op woorden. Mensen kunnen het helemaal niet zien.) Oordeel heeft betrekking op mijn woorden. (Of ze nu hard of zacht zijn, ze maken allemaal deel uit van mijn oordeel. Alles wat ik met mijn mond spreek, is dus oordeel.) Mensen deelden mijn woorden eerder altijd in veel verschillende typen in, zoals woorden van oordeel, vriendelijke woorden en woorden die leven geven. Ik zal jullie vandaag verduidelijken dat oordeel en mijn woorden met elkaar verbonden zijn. Met andere woorden: oordeel is mijn woorden en mijn woorden zijn oordeel. Je moet er niet los van elkaar over spreken. Mensen zijn van mening dat harde woorden oordeel zijn, maar mensen begrijpen het maar ten dele. Alles wat ik zeg is oordeel. Het begin van oordeel dat in het verleden is uitgesproken, houdt er verband mee dat mijn Geest officieel begint te werken op elke plek en mijn

bestuurlijke decreten geïmplementeerd worden. In deze zin verwijst 'oordeel' naar de feitelijke werkelijkheid. Nu zal ik de rechterstoel uitleggen: waarom zeg ik dat de rechterstoel van eeuwigheid tot eeuwigheid bestaat en met mijn oordeel samengaat? Begrijpen jullie het door mijn uitleg van oordeel? De rechterstoel verwijst naar het menselijk wezen dat ik ben. Altijd uit ik me en spreek ik, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Ik leef eeuwig, dus zullen mijn rechterstoel en mijn oordeel voor altijd naast elkaar bestaan. Dit zou nu duidelijk moeten zijn! Mensen behandelen mij als een voorwerp volgens hun denkbeelden, maar in dit opzicht neem ik jullie dit niet kwalijk en veroordeel ik jullie niet. Ik wens alleen dat jullie een gehoorzaam hart zullen hebben, mijn openbaring aannemen en daardoor weten dat ik de allesomvattende God Zelf ben.

Mijn woorden zijn volslagen onbegrijpelijk voor mensen, mijn voetstappen zijn onmogelijk door hen te vinden en mijn wil is onmogelijk door hen te vatten. Dus is de toestand waarin jullie vandaag zijn (in staat zijn om mijn openbaring te ontvangen, mijn wil erdoor te vatten en mijn voetstappen erdoor te volgen) volledig het resultaat van mijn wonderbare daden, mijn genade en mijn compassie. Op een dag zal ik jullie zelfs mijn wijsheid laten zien, laten zien wat ik met mijn handen heb gedaan en het wonder van mijn werk. Dan zullen de blauwdrukken van mijn hele managementplan geheel en al voor jullie ogen worden geopenbaard. Door de hele universum-wereld en elke dag zijn er manifestaties van mijn wonderbare daden en zijn allen aan het dienen zodat mijn managementplan verwezenlijkt kan worden. Wanneer dit volledig wordt geopenbaard, zullen jullie zien wat voor mensen ik heb geregeld om te dienen, wat voor mensen ik heb geregeld om mijn wil te vervullen, wat ik heb bereikt door Satan uit te buiten, wat ik zelf tot stand heb gebracht, wat voor mensen wenen,

wat voor mensen hun tanden knarsen, wat voor mensen ten onder zullen gaan en wat voor mensen verderf zullen ondergaan. Met 'ondergang' verwijs ik naar diegenen die in de poel van vuur en zwavel geworpen zullen worden en volledig verbrand zullen worden; met 'verderf' bedoel ik diegenen die in de bodemloze put geworpen zullen worden om daar voor de hele eeuwigheid weg te kwijnen. Denk daarom niet dat ondergang en verderf hetzelfde zijn. Integendeel, ze verschillen enorm van elkaar. Dienstdoeners die mijn naam vandaag verlaten, zullen verderf ondergaan en zij die niet van mijn naam zijn, zullen vernietigd worden. Daarom zeg ik dat zij die verderf ondergaan mij eeuwigdurend zullen loven na mijn oordeel, maar die mensen zullen nooit van mijn tuchting af komen, zij zullen mijn heerschappij altijd aanvaarden. Daarom zeg ik dat de put van de afgrond de hand is waarmee ik mensen tuchtig. Ik zeg ook dat alles in mijn handen is. Zelfs al heb ik gezegd dat 'de bodemloze put' verwijst naar Satans invloed, ik gebruik die ook in mijn handen om mensen te tuchtigen. Wanneer ik dus zeg dat alles in mijn handen is, zijn er geen paradoxen. Mijn woorden zijn niet onverantwoord. Ze zijn gepast en samenhangend. Ze zijn niet verzonnen of onzinnig en iedereen dient mijn woorden te geloven. In de toekomst zullen jullie daarom lijden. Veel mensen worden vanwege mijn woorden koud, wanhopig, teleurgesteld of ze gaan huilen of wenen. Er zullen allerlei reacties zijn. Op een dag, wanneer alle mensen die ik haat zich terugtrekken, zal mijn werk volbracht zijn. In de toekomst zullen veel mensen vallen vanwege de eerstgeboren zonen en uiteindelijk zullen zij stap voor stap weggaan. Met andere woorden, mijn huis zal geleidelijk aan heilig worden en allerlei demonen zullen zich langzaam van mijn zijde terugtrekken, stilletjes, onderworpen en zonder enige klacht te uiten. Daarna zullen mijn eerstgeboren zonen allemaal

geopenbaard worden en zal ik de volgende stap van mijn werk beginnen. Pas dan zullen de eerstgeboren zonen met mij koningen zijn en over het hele universum heersen. Dit zijn de stappen van mijn werk en zij vormen een belangrijk onderdeel van mijn managementplan. Ga hier niet aan voorbij, anders zitten jullie ernaast.

Wanneer mijn woorden aan jullie geopenbaard worden, is het de tijd dat ik mijn werk zal beginnen. Niet een van mijn woorden zal on vervuld blijven. Voor mij is één dag als duizend jaar en is duizend jaar als één dag. Hoe zien jullie het? Jullie opvatting van tijd is heel anders dan die van mij, want ik beheers de universum-wereld en ik breng alle dingen tot stand. Mijn werk wordt dag na dag, stap voor stap en fase na fase gedaan en bovendien stopt het tempo van mijn werk geen seconde, het gaat elk moment maar door. Vanaf de schepping van de wereld zijn mijn woorden nooit onderbroken. Ik ben woorden blijven spreken en blijven uiten, zelfs vandaag nog, en dat zal in de toekomst onveranderd blijven. Mijn tijd is echter zorgvuldig geregeld en georganiseerd en heel ordelijk. Ik zal doen wat ik moet doen wanneer ik het moet doen (bij mij zullen allen losgemaakt worden, allen zullen vrij zijn) en ik word niet in het minst verstoord ten aanzien van de stappen van mijn werk. Ik kan iedereen in mijn huis regelen, ik kan iedereen in de wereld regelen, maar ik ben helemaal niet druk, want mijn Geest is aan het werk, mijn Geest vult elke plaats, want ik ben de unieke God Zelf en de hele universum-wereld is in mijn handen. Zo kan men zien dat ik almachtig ben, dat ik wijs ben en dat mijn heerlijkheid alle hoeken van het universum vult.

Hoofdstuk 108

In mij kan iedereen rust vinden en kan iedereen vrij zijn. Wie buiten mij leven kunnen geen vrijheid en vreugde ontvangen, want mijn Geest is niet in hen. Deze mensen worden geestloze doden genoemd. Maar wie wel in mij zijn noem ik levende mensen met een geest. Zij behoren mij toe, en zij zullen terugkeren naar mijn troon. Degenen die diensten leveren en degenen die de duivel toebehoren zijn doden zonder geest en moeten tot niets worden vernietigd. Dit is een mysterie van mijn managementplan; het is iets in mijn managementplan dat de mensheid niet kan doorgronden, maar ik heb het wel aan iedereen openbaar gemaakt. Degenen die mij niet toebehoren zijn tegen mij; degenen die mij wél toebehoren zijn verenigbaar met mij. Dit staat volledig buiten kijf en het is het principe van mijn oordeel over Satan. Dit principe moet aan iedereen bekend zijn, zodat men mijn rechtvaardigheid en billijkheid kan zien – allen die van Satan komen zullen worden geoordeeld, verbrand en tot as worden gemaakt. Dit is ook mijn toorn en het geeft dieper inzicht in mijn gezindheid. Van nu af aan zal mijn gezindheid openlijk bekend worden gemaakt – zij zal geleidelijk worden geopenbaard aan alle volken en naties, aan alle religies, alle denominaties en alle rangen en standen. Niets zal verborgen blijven. Alles zal geopenbaard worden. Omdat mijn gezindheid en het principe van mijn handelen de meest verborgen mysteriën zijn voor de mensheid, moet ik dit doen (zodat de eerstgeboren zonen mijn bestuurlijke decreten niet zullen beledigen, en zodat mijn geopenbaarde gezindheid kan worden gebruikt om alle volken en alle naties te oordelen). Dit is mijn managementplan, en dit zijn de stappen van mijn werk. Niemand mag dat lichtvaardig veranderen. Ik heb de volledige gezindheid van mijn goddelijkheid al uitgeleefd in mijn menselijkheid, dus ik sta niemand toe mijn

menselijkheid te beledigen. (Alles wat ik uitleef is de goddelijke gezindheid – daarom heb ik al eerder gezegd dat ik God Zelf ben, die de gewone menselijkheid heeft overstege.) Ik zal zeker niet vergeven wie mij beledigt, en ik zal hem voor altijd te gronde richten. Onthoud dit! Dit is wat ik heb besloten; met andere woorden: dit is een onmisbaar onderdeel van mijn bestuurlijke decreten. Iedereen moet dit begrijpen: de persoon die ik ben is God, ja, God Zelf. Dit moet nu duidelijk zijn! Ik zeg niet zomaar wat. Ik zeg alles duidelijk en laat het ook zien, net zolang totdat je het volledig begrijpt.

De situatie is zeer urgent; niet alleen in mijn huis, maar daarbuiten zelfs nog meer, ik vraag van jullie om te getuigen van mijn naam, mij na te leven, en in alle opzichten van mij te getuigen. Omdat dit momenteel de eindtijd is, is alles nu gereed en behoudt alles zijn oorspronkelijke verschijning en zal nooit meer veranderen. Degenen die verworpen moeten worden zullen verworpen worden, en degenen die behouden moeten worden zullen behouden worden. Probeer niet met kracht vast te houden of weg te duwen. Verstoor mijn management niet en vernietig mijn plan niet. Volgens mensen ben ik altijd liefdevol en vol erbarmen voor de mensheid, maar voor mezelf is er een onderscheid in mijn gezindheid die overeenkomt met de stadia van mijn werk, want ik ben de praktische God Zelf en ik ben de enige God Zelf! Ik ben zowel onveranderlijk als steeds weer veranderend. Dit is iets wat niemand kan doorgronden. Slechts wanneer ik het jullie vertel en het jullie uitleg, zal het jullie duidelijk worden en zullen jullie het begrijpen. Voor mijn zonen ben ik liefdevol, meelevend, rechtvaardig en disciplinerend, maar niet oordelend (daarmee bedoel ik dat ik de eerstgeborenen niet zal vernietigen). Maar voor degenen die niet mijn zonen zijn verander ik voortdurend met het veranderen van de tijdperken: liefdevol, meelevend,

rechtvaardig, majestueus, oordelend, toornig, vervloekend, verterend en, uiteindelijk, hun vlees vernietigend. Degenen die vernietigd worden zullen met hun geest en ziel vergaan. Maar als ze diensten leveren, zullen slechts hun geest en ziel behouden blijven (hoe dit precies in zijn werk gaat, vertel ik jullie later, zodat jullie het zullen begrijpen). Ze zullen echter nooit meer vrijheid kennen en nooit vrijgelaten worden, want zij staan onder mijn volk en zullen onder de heerschappij van mijn volk leven. Ik heb deze dienstdoeners zo verafschuwd omdat ze allemaal afstammelingen van de grote rode draak zijn, en degenen die geen dienstdoeners zijn, zijn ook afstammelingen van de grote rode draak. Met andere woorden, allen die niet tot de eerstgeborenen behoren, zijn afstammelingen van de grote rode draak. Wanneer ik zeg dat degenen die veroemd zijn mij eeuwigdurende lofprijzing zullen betonen, bedoel ik dat ze mij voor altijd zullen dienen. Dit is in steen gezet. Deze mensen zullen altijd slaven blijven, vee en paarden. Ik kan ze op elk moment afslachten en ze overheersen zoals ik dat wil, want ze zijn afstammelingen van de grote rode draak en hebben mijn gezindheid niet. Omdat ze afstammelingen van de grote rode draak zijn, hebben ze zijn gezindheid, dat wil zeggen: de gezindheid van beesten. Dit is een absolute en voor eeuwig onveranderlijke waarheid! Dit is zo, omdat dit alles door mij was voorbestemd. Niemand mag het veranderen (ik bedoel dat ik niemand zal toestaan tegen deze regel in te handelen); als je dat toch probeert, sla ik je neer!

Vanuit de mysteriën die ik openbaar moeten jullie gaan inzien tot welk punt mijn managementplan en mijn werk nu zijn gevorderd, gaan inzien wat ik met mijn handen doe en gaan inzien op wie mijn oordeel en mijn toorn neerkomen. Dit is mijn gerechtigheid. Op basis van de mysteriën die ik heb geopenbaard,

spread ik mijn werk tentoon en beheer ik mijn plan. Niemand kan dit veranderen – het moet stap voor stap worden uitgevoerd in overeenstemming met mijn wens. Mystериën vormen het pad waarlangs mijn werk tot uitvoer komt en geven de stappen aan in mijn managementplan. Niemand mag iets toevoegen aan mijn mysteriën of er iets van wegnemen, want als het mysterie onjuist is, is het pad onjuist. Waarom openbaar ik mijn mysteriën nu aan jullie? Wat is daar de reden van? Wie van jullie kan dit duidelijk zeggen? Ik heb net gezegd dat mysteriën het pad vormen, maar waar heeft dit pad betrekking op? Het is het proces dat jullie doormaken vanuit het vlees tot in het lichaam; dit is een belangrijke fase. Wanneer ik mijn mysteriën openbaar, verdwijnen de opvattingen van mensen geleidelijk en worden hun gedachten geleidelijk zwakker. Het is het proces van het binnengaan van de spirituele wereld. Daarom zeg ik dat mijn werk in stappen plaatsvindt en dat het niet vaag is – dit is de werkelijkheid en dit is mijn werkwijze. Niemand kan dit veranderen, niemand kan dit doen, want ik ben de enige God Zelf! Mijn werk wordt door mij persoonlijk voltooid. De gehele universum-wereld wordt alleen door mij gecontroleerd, en alleen door mij geregeld. Wie waagt het niet naar mij te luisteren? (Met ‘alleen door mij’ bedoel ik God Zelf, want de persoon die ik ben is God Zelf, dus klamp je niet vast aan je eigen opvattingen.) Wie waagt het tegen mij in te gaan? Zij zullen zwaar gestraft worden! Jullie hebben gezien wat de uitkomst was voor de grote rode draak! Het is zijn einde, maar die is ook onvermijdelijk. Het werk moet door mijzelf gedaan worden, zodat hij ten schande zal worden gemaakt; hij kan nooit meer opstaan en zal voor altijd en eeuwig worden vernietigd! Nu begin ik met het openbaren van mysteriën. (Denk eraan! De meeste van de geopenbaarde mysteriën zijn dingen die jullie vaak met de mond uitspreken, maar die niemand begrijpt.) Ik heb gezegd dat alle

dingen die door mensen als incompleet worden gezien in mijn ogen al voltooid zijn, terwijl de dingen die ik als net begonnen beschouw voor mensen al voltooid lijken. Is dit een paradox? Nee. Mensen denken op die manier omdat ze hun eigen opvattingen en gedachten hebben. Wat ik van tevoren bedenkt wordt voltooid door middel van mijn woorden (het wordt tot stand gebracht wanneer ik dat zeg en het wordt voltooid wanneer ik dat zeg), maar het lijkt mij niet dat de dingen die ik heb gezegd al voltooid zijn. Dat komt doordat er een tijdslimiet zit op de dingen die ik doe; daarom zie ik deze dingen als onvoltooid, terwijl ze in de aardse ogen van mensen (vanwege verschillen in tijdsbesef) al voltooid zijn. De meeste mensen wantrouwen mij vanwege de door mij geopenbaarde mysteriën. Omdat de werkelijkheid aan het begin staat, omdat mijn bedoelingen niet overeenkomen met de opvattingen van mensen, verzetten ze zich tegen mij en verloochenen ze mij. Zo raakt Satan verstrikt in zijn eigen plannen. (Ze willen zegeningen ontvangen, maar hadden niet verwacht dat God zozeer niet op één lijn met hun opvattingen zou zitten, en daarom trekken ze zich terug.) Ook dat is een effect van mijn werk. Alle mensen moeten mij prijzen, voor mij juichen en mij eer bewijzen. Absoluut alles ligt in mijn handen en alles ligt onder mijn oordeel. Wanneer alle mensen naar mijn berg komen, wanneer de eerstgeborenen zegevierend terugkeren, is dat het eindpunt van mijn managementplan. Dat is het moment waarop mijn zesduizendjarig managementplan wordt voltooid. Alles wordt door mij persoonlijk geregeld. Dat heb ik al vaak gezegd. Omdat jullie nog steeds binnen jullie eigen noties leven, benadruk ik dit herhaaldelijk om te voorkomen dat jullie je hierin vergissen en mijn plan verstoren. Mensen kunnen mij niet helpen of meedoen aan mijn management, want jullie zijn nu nog van vlees en bloed (hoewel jullie mij toebehoren, leven jullie nog in het vleselijke).

Daarom zeg ik dat zij die van vlees en bloed zijn mijn erfenis niet kunnen ontvangen. Dit is ook de belangrijkste reden om jullie de spirituele wereld te laten binnengaan.

In de wereld zijn aardbevingen het begin van rampspoed. Eerst laat ik de wereld, de aarde, veranderen. Dat wordt gevolgd door epidemieën en hongersnoden. Dat is mijn plan, dat zijn mijn stappen, en ik zal alles mobiliseren om mij te dienen, om mijn managementplan te verwezenlijken. Zo zal de gehele universum-wereld worden vernietigd, zelfs zonder mijn directe tussenkomst. Toen ik voor het eerst vlees werd en aan het kruis genageld werd, schudde de aarde hevig; zo zal het ook aan het einde zijn. Aardbevingen zullen zich voordoen vanaf het moment dat ik de spirituele wereld vanuit het vlees binnenga. Ik zeg daarom dat de eerstgeborenen absoluut niet zullen lijden onder rampspoed. Mensen die niet tot deze eerstgeborenen behoren zullen echter in de rampspoed achterblijven en wel lijden. Daarom wil elk mens een eerstgeborene zijn. In hun voorgevoel wil men dit; niet om zegeningen te ervaren, maar om te kunnen ontsnappen aan het lijden onder rampspoed. Dat is ook het plan van de grote rode draak. Maar ik zal hem nooit laten weggkomen. Ik zal hem mijn zware straf laten ondergaan en hem dan nog laten opstaan en mij laten dienen (dit verwijst naar het compleet maken van mijn zonen en mijn volk); laat hij voor altijd door zijn eigen intriges bedrogen worden, voor altijd mijn oordeel accepteren en voor altijd mijn vuur aanvaarden. Dit is de ware betekenis van het mij laten prijzen door dienstdoeners (hen gebruiken om mijn grote macht te openbaren). Ik zal de grote rode draak niet toestaan mijn koninkrijk binnen te sluipen, en ik zal de grote rode draak het recht niet gunnen om mij te prijzen! (Want hij is dat niet waard, nee nooit waard!) Ik zal hem mij slechts laten dienen

tot in eeuwigheid! Ik zal hem zich slechts voor mij in het stof laten werpen. (Degenen die vernietigd worden zijn beter af dan degenen die verdoemd zijn. Vernietiging is slechts een tijdelijke zware straf, maar degenen die verdoemd zijn zullen voor altijd lijden onder zware bestraffingen; daarom maak ik gebruik van 'prosterner'. Omdat deze mensen mijn huis binnensluipen en veel van mijn genade ervaren en enige kennis van mij hebben, pas ik zware bestraffingen toe. Van degenen die buiten mijn huis zijn zou je kunnen zeggen dat deze onwetenden niet zullen lijden.) Naar de opvatting van mensen zijn degenen die vernietigd worden slechter dan degenen die verdoemd zijn, maar integendeel: degenen die verdoemd zijn moeten voor altijd zwaar worden gestraft, maar degenen die vernietigd worden zullen voor altijd tot niets terugkeren.

Hoofdstuk 109

Ik uit me elke dag, spreek elke dag, en openbaar elke dag mijn grootse tekenen en wonderen. Dit is alles het werk van mijn Geest. In de ogen van de mensen ben ik slechts een mens, maar het is juist door deze mens dat ik mijn grote kracht, mijn alles openbaar.

Omdat mensen de mens die ik ben en mijn handelingen negeren, denken ze dat deze dingen door mensen worden verricht. Waarom vraag je je niet af: kunnen mensen bereiken wat ik volbreng? Zo goed kennen de mensen mij echter niet, zij bevatten mijn woorden niet en begrijpen mijn daden niet. Slechte, verdorven mensen! Wanneer zal ik jou opslokken? Wanneer zal ik je begraven in de poel van zwavel en vuur? Zo vaak ben ik uit jullie groep verdreven, zo vaak

hebben mensen mij beledigd, belachelijk gemaakt en belasterd en zo vaak hebben mensen mij openlijk veroordeeld en getrotseerd. Blinde mensen! Weten jullie niet dat jullie in mijn handen slechts een handvol slijk zijn? Weten jullie niet dat jullie een voorwerp van mijn schepping zijn? Thans ontbrandt mijn toorn, en niemand kan zich er tegen verdedigen. Ze kunnen slechts herhaaldelijk om genade smeken. Maar omdat mijn werk zo ver gevorderd is, kan niemand het veranderen. Degenen die geschapen zijn, moeten tot slijk terugkeren. Het is niet dat ik onrechtvaardig ben, maar dat jullie al te verdorven zijn en, te losbandig, en het is omdat jullie door Satan gegrepen zijn en zijn werktuigen geworden zijn. Ik ben de heilige God Zelf, ik kan niet bezoedeld worden en ik kan geen onreine tempel bezitten. Van nu af aan zal mijn woedende razernij (erger dan toorn) over alle naties en volken uitgestort worden, en zal ik al het gespuis tuchtigen, dat van mij afkomstig is maar mij niet kent. Ik haat mensen tot het uiterste en zal geen genade meer hebben, maar al mijn vervloekingen doen neerregenen. Er zal absoluut geen compassie en liefde meer zijn, alles zal tot niets verbrand worden, en alleen mijn koninkrijk zal overblijven, zodat mijn volk mij zal prijzen in mijn huis, mij eer zal betonen en mij voor altijd zal toejuichen (hetgeen de rol is van mijn volk). Mijn hand zal officieel zowel diegenen binnen en buiten mijn huis tuchtigen. Geen boosdoeners zullen aan mijn greep en oordeel kunnen ontsnappen. Eenieder moet deze beproeving ondergaan en mij aanbidden. Dit is mijn majesteit en het is daarenboven een bestuurlijk decreet dat ik aan boosdoeners verkondig. Niemand kan een ander redden. Ze kunnen alleen aandacht schenken aan zichzelf, maar wat ze ook doen, ze zullen niet kunnen ontsnappen aan mijn hand van tuchtiging. De reden dat mijn bestuurlijke

decreten streng genoemd worden is hier ontsluit. Dit is een feit dat iedereen met eigen ogen kan waarnemen.

Wanneer ik kwaad begin te worden, zullen alle demonen, groot en klein, halsoverkop op de vlucht slaan, diep bevreesd dat mijn hand hen ten dood zal brengen. Niemand kan echter aan mijn hand ontsnappen. Ik bezit alle martelwerktuigen, mijn hand beheerst alles, alles is in mijn greep en niemand kan zich vrijvechten. Dit is mijn wijsheid. Toen ik in het mensenrijk aankwam, had ik allerlei voorbereidingen getroffen en een basis gelegd om mijn werk onder de mensen te beginnen (ik ben immers de wijze God die handelt in overeenkomst met wat wel en niet gedaan dient te worden). Nadat alles naar behoren was geregeld, werd ik vlees en kwam ik tot het mensenrijk, maar niemand herkende mij. Alle zonen van rebellie, behalve die ik heb verlicht, tarten mij, vernederen mij, en laten mij links liggen. Uiteindelijk zal ik ze echter welgemanierd en onderdanig maken. Hoewel het de mensen voorkomt alsof ik niet veel doe, is mijn grootse werk al voltooid. (Mensen gehoorzamen allemaal volledig de mens die ik zowel in woord als in hart ben – hetgeen een teken is.) Vandaag verrijs ik en tuchtig ik allerlei kwade geesten die mij tarten. Ongeacht hoe lang ze mij zijn gevolgd, moeten zij mijn zijde verlaten. Ik wil niemand die tegen mij is (dat zijn degenen die gebrek hebben aan geestelijk inzicht, degenen die tijdelijk door kwade geesten bezeten zijn, en degenen die mij niet kennen). Ik wil geen enkele van hen! Allen zullen worden verwijderd en tot zonen van verderf worden! Nadat zij mij vandaag gediend hebben, moeten zij allemaal vertrekken! Blijf niet in mijn huis, wees niet schaamteloos en wees geen profiteur. Degenen die tot Satan behoren zijn allemaal zonen des duivels die voor immer zullen omkomen. Allen die mij tarten, zullen stilletjes mijn zijde verlaten, zodat het tempo van mijn werk

minder gehinderd, zonder verdere verstoring, voortgaat. Alle dingen zullen op mijn bevel gedaan worden, zonder hindernissen en eventuele tegenwerking. Alles zal voor mijn blik zwichten en door mijn vuur vernietigd worden. Dit betoont mijn almacht en mijn volmaakte wijsheid (hetgeen ik in mijn eerstgeboren zonen heb verwezenlijkt). Het zal mijn naam nog meer verheerlijken en mij meer eer brengen. Door wat ik doe en door de toon van mijn stem, zien jullie allemaal dat ik het werk in mijn huis volledig heb voltooid en ik mij tot de heidense volkeren ben gaan wenden. Ik begin daar met mijn werk en voer de volgende stap van mijn werk uit.

De meeste van mijn woorden komen niet overeen met jullie opvattingen, maar ga niet heen, mijn zonen. Dat het niet met menselijke opvattingen overeenkomt, wil niet zeggen dat het mijn stem niet is. Juist hiermee kan aangetoond worden dat het mijn stem wel is. Als het op menselijke opvattingen was afgestemd, zou dat het werk van kwade geesten zijn. In mijn woorden moet je dus meer werk steken, doe wat ik doe, en houd van de dingen waar ik van houd. Dit laatste tijdperk is ook het tijdperk waarin alle rampen zich opnieuw voordoen, en bovendien het tijdperk waarin ik al mijn gezindheden openbaar. Wanneer mijn heilige trompetten allemaal beginnen te schetteren, zullen de mensen waarlijk bang zijn. Dan zal niemand kwaad durven doen; men zal zich daarentegen voor mij ter aarde werpen en mijn wijsheid en mijn almacht waarderen. Ik ben tenslotte de wijze God Zelf! Wie kan mij weerleggen? En wie durft er tegen mij in opstand te komen? Wie durft mijn wijsheid niet te erkennen? Wie durft mijn almacht niet te herkennen? Wanneer mijn Geest overal goed werk verricht, kennen alle mensen mijn almacht, maar mijn doel is nog niet bereikt. Ik wil dat mensen mijn almacht zien vanwege mijn toorn, dat ze mijn wijsheid zien

en de glorie van mijn persoon. (Dit wordt allemaal, foutloos weerspiegeld in de eerstgeboren zonen. Behalve hen kan niemand deel uitmaken van mijn persoon; dit is door mij voorgeschreven). Er zijn in mijn huis eindeloze geheimenissen die mensen niet kunnen doorgronden. Als ik spreek, zeggen de mensen dat ik te genadeloos ben; ze zeggen ze dat zovele mensen mij al tot op zekere hoogte liefhebben. Maar waarom zeg ik dat zij de afstammelingen zijn van de grote rode draak? En waarom zal ik ze één voor één achterlaten? Is het niet beter om meer mensen in mijn huis te hebben? Maar ik handel nog steeds zo. Er kan er niet één meer of minder zijn dan het aantal dat ik tevoren had bepaald. (Dit is mijn bestuurlijk decreet en kan niet alleen niet door mensen worden veranderd, maar zelfs ik zelf kan het niet veranderen, omdat ik niet voor Satan kan zwichten. Dit is genoeg om mijn wijsheid en mijn majesteit te laten zien. Ik ben de enige God Zelf. Het is alleen het geval dat mensen voor mij neerbuigen, ik zwicht niet voor mensen.) Dit is precies het punt dat Satan het meest vernedert. De mensen die ik heb uitgekozen zijn allemaal nederig, onderdanig, gehoorzaam en eerlijk, en zij kunnen mij met nederigheid en onopvallendheid dienen. (Satan wenste dit te gebruiken om mij te vernederen, maar ik vocht terug.) Mijn gezindheid kan aan deze mensen worden afgemeten. Wanneer ik na overwinning van de strijd teruggekeerd ben, zal ik mijn eerstgeboren zonen zalven als koningen in mijn koninkrijk, en pas dan zal ga ik gaan rusten, omdat mijn eerstgeboren zonen naast mij koningen zullen zijn. Mijn eerstgeboren zonen vertegenwoordigen mij, en zij verwoorden mij. In hun nederige en onopvallende dienst gehoorzamen zij mij, in hun eerlijkheid voeren zij mijn woorden uit, in hun eerlijkheid zeggen zij wat ik zeg, en in hun nederigheid brengen zij eer aan mijn naam (zonder brutaliteit of wreedheid, maar met majesteit en toorn). Mijn eerstgeboren zonen!

Het is tijd om over de universum-wereld te oordelen! Ik begunstig jullie met zegens, ik schenk jullie gezag, en ik beloon jullie met zegeningen! Alles is al volbracht, en het wordt allemaal door jullie beheerst, door jullie geregeld, omdat ik jullie Vader ben, ik ben jullie sterke toren, ik ben jullie toevlucht, ik ben jullie verdediging, en daarenboven ben ik jullie Almachtige, en ik ben jullie alles! Alles ligt in mijn handen en alles is ook in jullie handen. Niet alleen vandaag, maar ook gisteren en zelfs morgen! Is dat het niet waard gevierd te worden? Is dat geen vreugdebetoon van jullie waard? Accepteer allemaal van mij het deel dat jullie toekomt! Ik geef jullie mijn alles, en ik bewaar geen enkel stuk, omdat al mijn eigendommen van jullie zijn en mijn rijkdom bij jullie is. Dit is de reden waarom ik “heel goed” zei nadat ik jullie had geschapen.

Weten jullie wie er bepaalt wat jullie vandaag doen, denken en zeggen – en waar alles wat jullie doen voor is? Ik vraag jullie, hoe wonen jullie het trouwfeest van het Lam bij? Is het vandaag? Of is het in de toekomst? Wat is het bruiloftsfeest van het Lam? Jullie weten het niet, hè? Dan zal ik het jullie uitleggen: Toen ik in het mensenrijk aankwam, had ik allerlei soorten mensen, zaken en dingen geregeld om de mens die ik nu ben te dienen. Nu alles is voltooid, werp ik de dienstdoeners terzijde. Wat heeft dit te maken met het huwelijksfeest? Wanneer deze mensen mij dienen, dat wil zeggen, wanneer ik tot het Lam gemaakt ben, proef ik de smaak van het huwelijksfeest. Dat wil zeggen, alle pijn die ik heb geleden, alle dingen die ik heb gedaan, alles wat ik heb gezegd, iedereen die ik ben tegengekomen en alles wat ik gedurende mijn leven heb gedaan, heeft bestaan uit het huwelijksfeest. Nadat de mens die ik ben gezalfd was, volgden jullie mij (in deze tijd was ik het Lam), dus onder mijn leiderschap hebben jullie allerlei dingen ervaren als pijn, rampspoed,

verlatenheid, belasting door de wereld, door familie achtergelaten worden en jullie leven onder mijn zegen. Dit behoort allemaal tot het huwelijksfeest van het Lam. Ik gebruik 'het huwelijksfeest' omdat het enige waartoe ik jullie aanspoor is om jullie te winnen. Dit maakt allemaal deel uit van het feest. In de toekomst, je zou ook vandaag kunnen zeggen, behoort alles wat jullie verheugt, alles wat jullie verkrijgen, en de koninklijke macht die jullie met mij delen, tot het feest. Mijn liefde komt tot allen die van mij houden. Zij die ik liefheb zullen tot in eeuwigheid blijven. Zij zullen nooit verwijderd worden en zullen voor eeuwig in mijn liefde verblijven. Het is voor immer!

Hoofdstuk 110

Op het moment dat alles is geopenbaard zal ik rusten; dat zal bovendien de tijd zijn dat alles in orde is. Ik doe mijn eigen werk in persoon; ik orkestreer en orden alles zelf. Wanneer ik Sion verlaat en wanneer ik terugkeer, en wanneer ik mijn eerstgeboren zonen compleet heb gemaakt, zal ik mijn grote werk hebben voltooid. Naar menselijke opvattingen moet iets wat gedaan is zichtbaar en tastbaar zijn, maar in mijn optiek is alles voltooid op het moment dat ik mijn plan opstel. Sion is zowel mijn woonplaats als mijn bestemming; dat is de plaats waar ik mijn almacht kenbaar maak en waar mijn eerstgeboren zonen en ik samen ons familiegeluk zullen beleven. Daar zal ik met hen leven tot in alle eeuwigheid. Sion is een prachtige plaats; Sion is een plaats waar mensen naar smachten; talloze mensen in alle eeuwen hebben ernaar verlangd, maar vanaf het eerste begin is geen enkel persoon Sion binnengegaan. (Zelfs niet de heiligen en profeten uit

vroegere tijden. De reden daarvan is dat ik mijn eerstgeboren zonen pas uitkies in de laatste dagen en dat ze allemaal gedurende deze tijd worden geboren; hieruit blijken des te duidelijker mijn barmhartigheid en genade, waarover ik eerder heb gesproken.) Ieder individueel persoon die nu een eerstgeboren zoon is, zal met mij Sion binnengaan en die zegening genieten. Ik verhef mijn eerstgeboren zonen tot een zekere hoogte, omdat ze van mijn kaliber zijn en mijn heerlijke beeltenis bezitten; ze zijn in staat voor mij te getuigen en bovendien mij te verheerlijken en uit mij te leven. Sterker nog: zij zijn in staat Satan te verslaan en de grote rode draak te vernederen. Dat komt doordat mijn eerstgeboren zonen zuivere maagden zijn; ze zijn het voorwerp van mijn liefde en de mensen die ik heb verkozen en begunstigd. De reden dat ik hen verhef is dat ze zich staande kunnen houden op hun eigen plaats, en dat ze in staat zijn om mij nederig en kalm te dienen en een krachtig getuigenis voor mij af te leggen. Al mijn energie heb ik besteed aan mijn eerstgeboren zonen; zorgzaam heb ik erop toegezien dat alle soorten mensen, gebeurtenissen en dingen hun ten dienste staan. Aan het eind zal ik iedereen mijn volledige heerlijkheid laten zien door middel van mijn eerstgeboren zonen; dan zal ik iedereen hebben overtuigd van mijzelf dankzij mijn eerstgeboren zonen. Geen enkele demon zal ik dwingen, en ik heb geen vrees wanneer ze razend of roekeloos worden: want ik beschik over getuigen en ik heb gezag in mijn handen. Luister, mensen van Satans slag! Elk woord dat ik spreek en alles wat ik doe dient om mijn eerstgeboren zonen te vervolmaken. Daarom moet je luisteren naar mijn bevel en mijn eerstgeboren zonen gehoorzamen; anders zal ik je leren door je met onmiddellijke vernietiging te treffen! Mijn eerstgeboren zonen zijn al begonnen mijn bestuurlijke decreten uit te voeren, omdat alleen zij waardig zijn mijn troon te ondersteunen en ik hen

al heb gezalfd. Niemand die mijn eerstgeboren zonen ongehoorzaam is, kan goed zijn. Dergelijke personen zijn ongetwijfeld gezonden door de grote rode draak, met de bedoeling mijn managementplan te doorkruisen; zulke schurken zullen onmiddellijk uit mijn huis worden verdreven. Ik wil niet dat zoiets dienst voor mij verricht; het gaat eeuwige vernietiging tegemoet, en wel op korte termijn, zonder uitstel! De mensen die in mijn dienst staan moeten mijn goedkeuring al hebben ontvangen; ze moeten gehoorzaam zijn en geen acht slaan op de prijs die ze betalen. Als ze opstandig zijn, zijn ze niet waardig mijn dienst te verrichten: dergelijke schepsels heb ik niet nodig. Ze zullen hun hielen lichten, en ik wil niets met hen te maken hebben! Hiervan moet je je rekenschap geven, en wel nu! Mensen die mijn dienst verrichten moeten dat goed doen en geen problemen veroorzaken. Wanneer je het gevoel hebt geen hoop te hebben en voor problemen begint te zorgen, zal ik korte metten met je maken! Zijn jullie die mijn dienst verrichten je daarvan bewust? Dit is mijn bestuurlijke decreet.

Het is de plicht van mijn eerstgeboren zonen om getuigenis van mij af te leggen, en daarom eis ik niet van jullie iets voor mij te doen. Alles wat ik eis is dat jullie je plicht goed uitvoeren en genieten van de zegeningen die ik jullie verleen, zodat mijn hart tevreden kan zijn. Toen ik door het hele universum en tot de uiteinden van de aarde reisde, koos ik mijn eerstgeboren zonen uit en maakte ik hen compleet. Dat is iets wat ik voltooide voordat ik de wereld schiep; hoewel niemand van de mensen dat weet, werd mijn werk verricht in stilte. Dat strookt niet met menselijke opvattingen! Maar feiten zijn feiten en niemand kan die veranderen. Zowel grote als kleine demonen hebben hun ware gedaanten laten zien door middel van hun aanmatigend gedrag, en ze hebben in verschillende maten mijn tichtiging ondergaan. Mijn werk gaat stapsgewijs voort en er is

wijsheid in mijn woorden. Hebben jullie iets gezien van wat ik zeg en doe? Gaat het alleen om dingen doen en dingen zeggen? Zijn mijn woorden alleen maar streng, oordelend of troostend? Dat is al te simpel, maar voor mensen is het niet eenvoudig om dat in te zien. In mijn woorden bevinden zich niet alleen wijsheid, oordeel, rechtvaardigheid, majesteit en troost, maar ook bevatten ze wat ik bezit en wat ik ben. Elk afzonderlijk woord van mij is een geheim dat niet door mensen kan worden geopenbaard. Mijn woorden zijn volkomen ondoorgrondelijk; en al zijn de geheimen geopenbaard, uitgaande van het menselijk vermogen liggen ze nog steeds buiten het bereik van hun voorstellingsvermogen en begrip. Het woord dat voor mij het gemakkelijkst is te begrijpen, is voor mensen het moeilijkst te begrijpen, waardoor het verschil tussen mij en de mens neerkomt op het verschil tussen hemel en aarde. Dit is de reden dat ik de gedaanten van mijn eerstgeboren zonen volledig wil veranderen en wil dat ze geheel en al het lichaam binnengaan. In de toekomst zullen ze het lichaam niet alleen binnengaan vanuit het vlees, maar zullen ze hun gestalten binnen het lichaam in verschillende maten veranderen. Dit is mijn plan. Het gaat om iets wat mensen niet kunnen doen – ze beschikken over geen enkel middel om dat uit te voeren – en zelfs als ik jullie nu de details ervan zou geven, zouden jullie het nog steeds niet begrijpen. Jullie kunnen slechts een vermoeden krijgen van het bovennatuurlijke. Dat komt doordat ik de wijze God Zelf ben.

Wanneer jullie de geheimen zien, vertonen jullie allemaal een bepaalde reactie daarop. Zelfs als jullie die niet aanvaarden of erkennen in jullie hart, erkennen jullie die wel met jullie woorden. Dergelijke mensen zijn het meest bedrieglijk, en wanneer ik mysteries onthul, zal ik hen uitdrijven en in de steek laten, één voor één. Maar alles wat ik doe gebeurt stapsgewijs. Ik doe dingen

niet haastig of blindelings om maar snel tot een afronding te komen; dat komt doordat ik een goddelijke gezindheid heb. Mensen zijn totaal niet in staat om duidelijk te zien waarmee ik op het moment bezig ben en wat ik bij mijn volgende stap zal doen. Alleen wanneer ik over de woorden van één stap spreek, zal de manier waarop ik werk samen met mij een stap vooruit zetten. Alles geschiedt binnen mijn woorden en alles wordt geopenbaard binnen mijn woorden, zodat niemand ongeduldig mag zijn – het is genoeg om mijn dienst op de juiste wijze te verrichten. Vóór alle eeuwen sprak ik een profetie uit over een vijgenboom, maar eeuwenlang had niemand een vijgenboom gezien, en kon niemand de profetie verklaren. Hoewel deze zegswijze ook in vroegere lofprijzingen voorkwam, wist niemand de ware betekenis ervan. Net als ‘de grote catastrofe’ bracht deze zegswijze de mensen in verwarring; het betrof een geheim dat ik nooit aan de mensen onthulde. De mensen dachten dat de vijgenboom waarschijnlijk een goede soort fruitboom was, of dat hij mogelijk ook verwees naar de heiligen; toch waren ze nog steeds heel ver verwijderd van de ware betekenis. Ik zal jullie hierover vertellen wanneer ik mijn boekrol open in de laatste dagen. (De boekrol staat voor alle woorden die ik heb gesproken, mijn woorden in de laatste dagen – dat alles staat daarin.) De vijgenboom verwijst naar mijn bestuurlijke decreten en naar elk van mijn bestuurlijke decreten afzonderlijk; toch is dit maar een deel ervan. Het uitspruiten van de vijgenboom verwijst ernaar dat ik begin te werken en te spreken in het vlees, ook al waren mijn bestuurlijke decreten nog niet bekendgemaakt (dat was dus voordat er getuigenis voor mijn naam was afgelegd en voordat iemand kennis had van mijn bestuurlijke decreten). Wanneer er wordt getuigd van mijn naam en hij wordt verspreid, wanneer hij wordt geprezen door alle mensen, en wanneer mijn bestuurlijke decreten vrucht dragen, dan is de tijd

gekomen dat de vijgenboom vrucht draagt. Dit is de volledige verklaring waaruit niets is weggelaten – alles is geopenbaard. (Dit zeg ik omdat er in mijn eerdere woorden een deel was dat ik nog niet volledig had geopenbaard; daarom moesten jullie geduldig wachten en op zoek gaan.)

Wanneer ik de eerstgeboren zonen compleet maak, zal ik al mijn heerlijkheid laten zien, mijn volledige verschijning in het lichaam aan de universum-wereld, boven alle mensen en in eigen persoon. Dat zal gebeuren op de berg Sion, in mijn heerlijkheid; dat zal in het bijzonder gebeuren te midden van het geroep van lofprijzingen, en mijn vijanden zullen zich rondom mij terugtrekken, om af te dalen in de put van de afgrond, in de poel van vuur en zwavel. Wat mensen zich vandaag kunnen voorstellen is beperkt en is niet volgens mijn oorspronkelijke bedoeling; daarom neem ik elke dag dat ik spreek weer de opvattingen en gedachten van de mensen tot mikpunt. Er zal een dag komen (de dag van het binnengaan van het lichaam) dat wat ik jullie vertel helemaal met jullie overeenstemt en dat er geen enkele weerstand meer zal zijn; in die tijd zullen jullie niet langer je gedachten hebben en zal ik niet langer spreken. Wanneer jullie niet langer jullie eigen manier van denken hebben, zal ik jullie regelrecht verlichten – want dat is de zegening die de eerstgeboren zonen ten deel valt; in die tijd zullen ze als koningen met mij regeren. Menselijke wezens geloven niet in dingen die ze zich niet kunnen voorstellen; zelfs als er sommigen zijn die er geloof aan hechten, komt dat door mijn bijzondere verlichting. Anders zou niemand geloven; het betreft iets wat je moet ondergaan. (Zolang deze stap niet wordt afgelegd, kan mijn grote kracht daarin niet worden geopenbaard; dat betekent dat ik mijn woorden gebruik om mensen af te helpen van hun opvattingen. Niemand anders kan dit werk verrichten, en niemand kan mijn

plaats innemen. Ik ben de enige die het kan voltooien, al is dat niet absoluut. Ik moet dit werk verrichten door middel van de mensheid.) Al krijgen mensen energie nadat ze mijn woorden hebben gehoord, uiteindelijk trekken ze zich allemaal terug. Daar kunnen ze niets aan doen. Ondertussen zijn er geheimen die de mensen niet kunnen bevatten. Niemand kan zich voorstellen wat er zal gebeuren, en ik zal jullie toestaan dit te zien in wat ik openbaar. Daardoor kunnen jullie de ware betekenis inzien van mijn uitspraak: "Alle mensen die nutteloos voor mij zijn zal ik uitroeien." Mijn eerstgeboren zonen manifesteren zich op vele manieren, en dat geldt ook voor mijn vijanden. Ze zullen allemaal aan jullie worden geopenbaard, één voor één. Denk eraan! Behalve de eerstgeboren zonen heeft iedereen het werk van kwade geesten. Ze zijn allemaal lakeien van Satan. (Spoedig zullen ze worden geopenbaard, één voor één, al zijn er sommigen die dienst moeten doen tot het einde, terwijl anderen dienst moeten doen voor een bepaalde tijd.) Onder invloed van mijn woorden zullen ze allemaal hun ware gezicht laten zien.

Elke natie, elke plaats en elke kerkgemeenschap geniet de rijkdommen van mijn naam. Omdat de catastrofe momenteel broeit en binnen mijn greep is, bereid ik de geleidelijke uitstorting ervan voor. Daarom zijn alle mensen dringend op zoek naar de ware weg, die moet worden gezocht, ook al betekent dat dat ze de volle prijs moeten betalen. In alle dingen heb ik mijn eigen tijd. Als ik de tijd aangeef waarop het voltooid zal zijn, dan zál het ook op die tijd voltooid zijn, tot op de minuut en tot op de seconde. Niemand kan dit verhinderen of tegenhouden. De grote rode draak is immers mijn onderworpen vijand. Hij is mijn dienstdoener en hij doet alles wat ik hem opdraag, zonder zich te verzetten. Hij is werkelijk mijn lastdier. Wanneer mijn werk voltooid is, zal ik hem in de put van de afgrond

werpen, in de poel van vuur en zwavel (wat verwijst naar degenen die vernietigd zijn). Wie vernietigd zijn zullen niet alleen de dood smaken, maar zullen ook zwaar worden gestraft omdat ze mij hebben vervolgd. Dit is een werk dat ik nog zal doen door mijn dienstdoeners – ik zal ervoor zorgen dat Satan zichzelf afslacht en zichzelf vernietigt, waarmee ik de nakomelingen van de grote rode draak volkomen uitwis. Dit is één deel van mijn werk; daarna zal ik me wenden tot de heidense naties. Dit zijn de stappen van mijn werk.

Hoofdstuk 111

Alle naties zullen gezegend worden vanwege u; alle volken zullen mij loven en prijzen vanwege u. Mijn koninkrijk zal tot bloei komen en zich ontwikkelen en zal voor altijd blijven. Niemand zal het mogen vertrappen en niets zal kunnen bestaan wat zich niet aan mij conformeert, want ik ben de majestueuze en onbeledigbare God Zelf. Ik sta niemand toe om over mij te oordelen en ik sta niemand toe om onverenigbaar met mij te zijn. Dit is afdoende om mijn gezindheid en mijn majesteit te tonen. Wanneer iemand mij weerstaat, zal ik hem in mijn eigen tijd straffen. Waarom heeft niemand mij iemand zien straffen? Dat is alleen omdat mijn tijd nog niet is gekomen en mijn hand nog niet werkelijk tot daden is overgegaan. Hoewel er grote rampen zijn uitgestort, zegt dit slechts iets over wat grote rampen inhouden, terwijl grote rampen in werkelijkheid niemand zijn overkomen. Hebben jullie ook maar iets van mijn woorden begrepen? Ik zal de realiteit van grote rampen vandaag in gang zetten. Hierna zal iedereen die mij weerstaat door mijn hand neergeslagen worden. In het verleden heb ik slechts

bepaalde mensen geopenbaard en is er geen grote ramspoed gekomen. Vandaag is anders dan het verleden. Aangezien ik jullie alles heb verteld over wat grote rampen inhouden, zal ik op een bestemde tijd de realiteit van grote rampen aan het publiek bekendmaken. Hiervóór is niemand door een grote ramp getroffen, dus de meeste mensen (dat wil zeggen, de zonen van de grote rode draak) zijn roekeloos en naar willekeur blijven handelen. Wanneer de realiteit zich aandient, zullen deze dingen volkomen overtuigd zijn. Anders zal iedereen onzeker over mij zijn en zal niemand duidelijkheid over mij hebben. Dit is mijn bestuurlijke decreet. Hieruit blijkt dat mijn manier van werken (dat wil zeggen, mijn manier van werken in alle mensen) aan het veranderen is. In de nakomelingen van de grote rode draak laat ik mijn toorn zien, laat ik mijn oordeel en mijn vervloeking zien en mijn hand is begonnen om allen te tuchtigen die mij weerstaan. In de eerstgeboren zonen laat ik mijn barmhartigheid en mijn liefde zien. In de eerstgeboren zonen laat ik nog meer mijn heilige en onbeledigbare gezindheid zien, laat ik mijn gezag zien en laat ik mijn persoon zien. Dienstdoeners zijn neergestreken om dienst te doen aan mij en mijn eerstgeboren zonen worden steeds meer bekendgemaakt. Door degenen die mij weerstaan neer te slaan, toon ik de dienstdoeners mijn genadeloze hand zodat zij met vrees en beven dienst doen aan mij. Ook toon ik mijn eerstgeboren zonen mijn gezag en breng ze meer begrip van mij bij zodat ze vooruitgaan in het leven. De in de vorige periode door mij gesproken woorden (waaronder bestuurlijke decreten, profetie en het oordeel over allerlei soorten mensen) beginnen achter elkaar in vervulling te gaan, dat wil zeggen: mensen zullen mijn woorden voor hun ogen verwezenlijkt zien worden, ze zullen zien dat geen van mijn woorden vruchteloos zijn; ze zijn allemaal praktisch. Voordat mijn woorden vervuld worden,

zullen veel mensen afhaken omdat de woorden niet vervuld zijn. Dit is de manier waarop ik werk – het is niet alleen de functie van mijn ijzeren roede, maar het is nog meer de wijsheid van mijn woorden. Hieruit kan men mijn almacht zien en mijn haat voor de grote rode draak zien. (Dit is pas te zien nadat ik mijn werk begonnen ben. Nu worden sommige mensen geopenbaard – het is slechts een klein onderdeel van mijn tuchtiging, maar het kan geen deel van de grote rampen uitmaken. Dit is niet moeilijk te begrijpen. Hieruit blijkt dat mijn manier van werken voortaan nog moeilijker door mensen te begrijpen zal zijn. Ik vertel het jullie vandaag, zodat jullie hierom niet zwak zullen zijn wanneer de tijd aanbreekt. Dit vertrouw ik jullie toe omdat er dingen zullen gebeuren die mensen sinds de oudheid niet gezien hebben en waardoor mensen hun emoties en hun zelfingenomenheid moeilijk zullen kunnen afleggen.) De reden waarom ik verschillende methodes gebruik om de grote rode draak te straffen, is omdat hij mijn vijand is en hij mijn tegenstander is. Ik moet al zijn nakomelingen vernietigen – pas dan kan ik de haat uit mijn hart wegdoen en pas dan kan ik de grote rode draak op gepaste wijze vernederen. Alleen dit vernietigt de grote rode draak volledig en werpt hem in de poel van vuur en zwavel en de bodemloze afgrond.

Ik laat mijn eerstgeboren zonen niet alleen gisteren, maar ook vandaag en, nog belangrijker, morgen met mij regeren en samen met mij alle naties besturen en zegeningen genieten. Ik heb mijn werk met succes volbracht – dat heb ik al die tijd gezegd en je kunt ook zeggen dat ik dit vanaf het begin van de schepping ben gaan zeggen, maar mensen begrijpen niet wat ik zeg. Vanaf de schepping tot nu heb ik niet persoonlijk gewerkt; met andere woorden, mijn Geest is nooit volledig op de mens neergedaald om te spreken en te werken. Maar vandaag is anders dan het verleden: mijn Geest werkt persoonlijk overal in de universum-

wereld. Omdat ik in de laatste dagen een groep mensen voor mij wil winnen die met mij aan de macht zullen regeren, win ik eerst iemand voor mij die eensgezind met mij is, zodat hij rekening houdt met mijn last, waarna mijn Geest volledig op Hem zal neerdalen om mijn stem te laten horen, mijn bestuurlijke decreten uit te vaardigen en mijn mysteries aan de universum-wereld te openbaren. Mijn Geest zal Hem persoonlijk vervolmaken; mijn Geest zal Hem persoonlijk disciplineren. Omdat Hij in normale menselijkheid leeft, kan niemand het duidelijk zien. Wanneer mijn eerstgeboren zonen in het lichaam treden, zal het volkomen duidelijk zijn of wat ik nu doe de realiteit is. Uiteraard is het zo dat in menselijke ogen, volgens de opvatting van de mens, niemand gelooft en niemand gehoorzaam kan zijn. Maar dit is mijn tolerantie jegens mensen. Omdat de realiteit nog niet is gekomen, kunnen mensen het ook niet geloven en niet begrijpen. Er is nooit iemand geweest die mijn woorden zou geloven volgens hun menselijke opvatting. Mensen zijn allemaal zo: of zij geloven alleen wat mijn vleselijke zelf zegt, of zij geloven alleen de stem van mijn Geest. Dit is het moeilijkste aspect in mensen om mee om te gaan. Niemand kan zijn eigen opvattingen laten varen en geloven wat ik zeg als hij iets niet met eigen ogen heeft zien gebeuren, dus gebruik ik mijn bestuurlijke decreten om die zonen van ongehoorzaamheid te straffen.

Ik heb zulke dingen al eerder gezegd: ik ben de eerste en de laatste en ik ben ook van het begin tot het einde voor alles verantwoordelijk. In de laatste dagen zal ik 144.000 zegevierende mannelijke kinderen voor mij winnen. Jullie begrijpen wel iets van deze woorden “zegevierende mannelijke kinderen”, maar de 144.000 is jullie niet duidelijk. Een getal moet volgens de opvatting van de mens naar een aantal mensen of een aantal dingen verwijzen. Voor de 144.000

waarbij^[a] “zegevierende mannelijke kinderen” verandert in de “144.000 zegevierende mannelijke kinderen” denken mensen ook dat er 144.000 zegevierende mannelijke kinderen zijn. Bovendien denken sommige mensen dat het een zinnebeeld is en zij verklaren de 140.000 en de 4.000 afzonderlijk. Maar deze twee verklaringen zijn fout. Het verwijst niet naar een feitelijk aantal en het verwijst nog minder naar een zinnebeeld. Onder de mensen is er niemand die dit kan doorgronden – mensen uit voorbije generaties dachten allemaal dat het mogelijk om een zinnebeeld ging. Honderdvierenveertigduizend heeft te maken met de zegevierende mannelijke kinderen. Als zodanig verwijst de 144.000 naar de groep mensen in de laatste dagen die zal regeren en die ik liefheb. Dat wil zeggen, de 144.000 stelt de groep mensen voor die van Sion kwam en die naar Sion zal terugkeren. De volledige verklaring van de 144.000 zegevierende mannelijke kinderen is als volgt: zij zijn de mensen die van Sion naar de wereld kwamen en door Satan verdorven werden en die uiteindelijk door mij herwonnen zullen worden en met mij naar Sion zullen terugkeren. Uit mijn woorden kan men de stappen van mijn werk opmaken, dat wil zeggen dat het niet lang meer duurt voordat jullie in het lichaam zullen treden. Ik heb jullie in dit opzicht herhaaldelijk toelichting gegeven en jullie eraan herinnerd. Jullie zullen duidelijk zien en uit mijn woorden zullen jullie de weg van de praktijk opmaken; uit mijn woorden zullen jullie het tempo van mijn werk opmaken. Om het tempo van het werk van de Heilige Geest te ontdekken, moeten jullie het onderscheiden van de mysteries die ik openbaar (want niemand kan het werk van de Heilige Geest zien en niemand kan het doorgronden). Daarom openbaar ik de mysteries in de laatste dagen.

In mijn huis zal er niets zijn dat zich niet aan mij conformeert en van nu af aan zal ik met zuiveren en reinigen beginnen, beetje bij beetje. Niemand onder de mensen kan ingrijpen en niemand kan dit werk doen. Dit toont aan waarom ik in eigen persoon werk in de laatste dagen. En dit is waarom ik jullie vele malen heb gezegd dat jullie gewoon moeten genieten en geen vinger hoeven uit te steken. Hierdoor wordt mijn macht geopenbaard, worden mijn rechtvaardigheid en majesteit geopenbaard en worden al mijn mysteries geopenbaard die mensen niet kunnen ontsluiten. (Omdat mensen nooit enige kennis van mijn managementplan of enig begrip van de stappen van mijn werk hebben gehad, worden ze “mysteries” genoemd.) Wat ik zal winnen en wat ik zal doen in de laatste dagen zijn mysteries. Sinds nog vóór ik de wereld schiep, heb ik nooit gedaan wat ik vandaag doe en heb ik mensen nooit mijn glorieuze gezicht of enig aspect van mijn persoon getoond, maar heeft alleen mijn Geest op sommige mensen ingewerkt. (Want sinds de schepping is niemand in staat geweest om mij te manifesteren en is niemand in staat geweest om uitdrukking aan mij te geven, heb ik mensen nooit toegestaan om mijn persoon te zien en heeft mijn Geest op sommige mensen ingewerkt.) Pas vandaag heb ik mijn glorieuze beeltenis en mijn persoon aan mensen geopenbaard en pas nu hebben zij die gezien. Maar wat jullie vandaag zien, is nog steeds onvolledig en het is nog steeds niet wat ik jullie willen laten zien. Wat ik jullie wil laten zien, is alleen in het lichaam en op dit moment voldoet niemand nog aan deze vereiste. Met andere woorden, niemand kan mijn persoon zien voordat hij in het lichaam treedt. Daarom zeg ik dat ik mijn persoon zal openbaren aan de universum-wereld op de berg Sion. Daaruit blijkt dat de berg Sion betreden de laatste fase van mijn project is. Ten tijde van het betreden van de berg Sion zal mijn koninkrijk met

succes zijn opgebouwd. Met andere woorden: mijn persoon is het koninkrijk. Het moment waarop de eerstgeboren zonen in het lichaam treden is precies het moment dat het koninkrijk zal worden verwezenlijkt, dus heb ik herhaaldelijk gesproken over de kwestie dat de eerstgeboren zonen de berg Sion zullen betreden. Dit is het kernpunt van mijn gehele managementplan, dat niemand hiervóór ooit heeft bevat.

Zodra ik mijn manier van werken verander, zullen er nog meer dingen zijn waar de gedachten van de mens niet bij kunnen, wees dus voorzichtig in dit opzicht. Er zijn dingen waar de gedachten van de mens niet bij kunnen, maar dit betekent niet dat wat ik zeg fout is. Het is gewoon nog noodzakelijker dat mensen lijden en het is nog noodzakelijker dat mensen met mij meewerken. Wees niet onverantwoord onbeheerst of volg niet zomaar jullie eigen opvattingen. Want de meesten die dienst doen aan mij, vallen in dit opzicht neer. Ik gebruik mijn woorden om de menselijke natuur aan het licht te brengen en menselijke opvattingen te onthullen. (Maar zij die dienst doen aan mij, vallen gewoon neer, omdat ik hun opvattingen niet heb veranderd, terwijl ik de opvattingen van hen die mijn eerstgeboren zonen zijn wel heb veranderd en hun denkwijze hiermee weggenomen heb.) Uiteindelijk zullen mijn eerstgeboren zonen dus allemaal vervolmaakt worden dankzij de mysteries die ik geopenbaard heb.

Voetnoot:

a. In de oorspronkelijke tekst staat 'Voor dat waarbij'.

Hoofdstuk 112

Dat 'woorden en de realiteit zij aan zij voortgaan', is onderdeel van mijn rechtvaardige gezindheid en met deze woorden zal ik iedereen zeker mijn gehele gezindheid laten zien. Mensen denken dat dit onmogelijk te bereiken valt, maar voor mij is het makkelijk en plezierig en kost het geen moeite. Wanneer mijn woorden uitgaan, is er onmiddellijk een realiteit die iedereen kan zien. Dit is mijn gezindheid. Aangezien ik iets zeg, moet het wel tot stand gebracht worden, anders zou ik niet spreken. De menselijke opvatting is dat het woord 'redding' voor alle mensen wordt uitgesproken, maar dit strookt niet met mijn bedoeling. In het verleden heb ik gezegd: "Ik red altijd degenen die onwetend zijn en die ijverig zoeken", waarin het woord 'red' sloeg op degenen die mij dienen en het betekende dat ik zulke dienstdoeners speciaal zou behandelen. Met andere woorden, ik zou de straf voor die mensen verminderen. Die achterbakse en bedrieglijke dienstdoeners zouden echter het voorwerp van vernietiging zijn, dat wil zeggen: ik zou ze aan een zware straf onderwerpen. (Hoewel ze het voorwerp van vernietiging zijn, zijn ze heel anders dan degenen die vernietigd worden: zij zullen eeuwige, zware straf ondergaan en de straf die die mensen zullen krijgen is de straf van de duivel, Satan. Dit is ook de ware betekenis van wat ik zei, dat die mensen de nakomelingen van de grote rode draak zijn.) Maar ik gebruik dergelijke woorden niet in verband met mijn eerstgeboren zonen; ik zeg veeleer dat ik mijn eerstgeboren zonen zal terugwinnen en zij naar Sion zullen terugkeren. Daarom heb ik altijd gezegd dat mijn eerstgeboren zonen mijn voorbestemden en uitverkorenen zijn. Mijn eerstgeboren zonen behoorden mij oorspronkelijk toe, zij kwamen van mij, dus moeten zij hier tot mij terugkomen. En de zonen en de mensen met de eerstgeboren zonen vergelijken, is echt het

verschil tussen hemel en aarde: Hoewel de zonen en de mensen veel beter zijn dan de dienstdoeners, zijn zij geenszins degenen die mij toebehoren. Men kan ook zeggen dat de zonen en de mensen aanvullend uit de mensheid gekozen worden. Daarom heb ik mijn energie altijd op de eerstgeboren zonen gericht en dan zal ik de eerstgeboren zonen deze zonen en mensen compleet laten maken. Dit zijn de stappen van mijn toekomstige werk. Nu heeft het geen zin om jullie dit te vertellen, dus heb ik het er zelden tegen de zonen en mensen over gehad, maar alleen tot de eerstgeboren zonen heb ik herhaaldelijk gesproken en deze kwesties herhaaldelijk genoemd. Dit is de manier waarop ik spreek en werk. Niemand kan dit veranderen – ik alleen heb in alles het laatste woord.

Elke dag vecht ik terug tegen jullie opvattingen, dag na dag ontleed ik ieder van jullie. Wanneer ik tot een bepaald punt heb gesproken, vallen jullie terug en scheiden jullie mijn menselijkheid wederom van mijn goddelijkheid. Op dit punt is de tijd aangebroken dat mensen worden geopenbaard: mensen denken dat ik nog steeds in het vlees leef en helemaal niet God Zelf ben, dat ik nog steeds menselijk ben en God nog steeds God is en dat God niets van doen heeft met de persoon die ik ben. Wat is deze mensheid toch verdorven! Ik heb eerder zoveel woorden gesproken, die jullie al die tijd hebben behandeld alsof ze niet bestonden, dat ik jullie daardoor tot op het bot haat, dat ik jullie daardoor verafschuw! Ik – de complete God Zelf – mijn menselijkheid plus mijn complete goddelijkheid, wie durft mij lichtzinnig te beledigen? Wie durft mij in zijn gedachten te weerstaan? Nadat mijn catastrofale rampspoed begint neer te dalen, zal ik ze een voor een straffen, ik zal niemand laten ontkomen maar ze allemaal veeleer zwaar straffen. Mijn Geest werkt in eigen persoon, wat niet betekent dat ik niet God Zelf ben; integendeel, het betekent des te meer dat ik de

almachtige God Zelf ben. Mensen kennen mij niet – zij weerstaan mij allemaal en zien niet mijn almacht in mijn woorden, maar zij proberen juist iets in mijn woorden te vinden wat ze tegen mij kunnen gebruiken en zoeken iets om mij te bekritisieren. Wanneer ik op een dag met mijn eerstgeboren zonen in Sion verschijn, zal ik deze dingen beginnen af te handelen. In deze periode doe ik voornamelijk dit werk. Wanneer ik tot een bepaald punt heb gesproken, zal een groot aantal dienstdoeners zich teruggetrokken hebben en zullen de eerstgeboren zonen eveneens allerlei moeilijkheden hebben ondergaan. Met de voortgang van deze twee stappen van het werk zal mijn werk tot een einde komen. In diezelfde tijd zal ik mijn eerstgeboren zonen mee terug naar Sion nemen. Dit zijn de stappen van mijn werk.

Mijn eerstgeboren zonen zijn een onmisbaar onderdeel van mijn koninkrijk, waaruit blijkt dat mijn persoon het koninkrijk is – mijn koninkrijk wordt geboren met de geboorte van mijn eerstgeboren zonen. Met andere woorden, mijn koninkrijk bestaat al sinds de schepping van de wereld en mijn eerstgeboren zonen winnen (ofwel mijn eerstgeboren zonen terugwinnen) is mijn koninkrijk herstellen. Daaruit blijkt dat de eerstgeboren zonen van bijzonder belang zijn. Alleen als mijn eerstgeboren zonen er zijn, zal het koninkrijk er zijn, dan zal de realiteit van regeren met macht verwezenlijkt worden, dan zal er nieuw leven zijn en dan kan het hele oude tijdperk worden beëindigd. Deze trend is onvermijdelijk. Omdat de eerstgeboren zonen in deze positie zijn – omdat de eerstgeboren zonen de vernietiging van de wereld, de ondergang van Satan en de onthulling van de ware aard van de dienstdoeners markeren, en dat de grote rode draak geen nakomelingen zal hebben en zal afdalen in de poel van vuur en zwavel – is het zo dat zij die macht hebben en allen die nakomelingen van de grote rode

draak zijn, herhaaldelijk verhinderen, herhaaldelijk weerstaan en herhaaldelijk vernietigen. Maar ik promoot mijn eerstgeboren zonen herhaaldelijk, getuig herhaaldelijk van ze en openbaar ze herhaaldelijk. Want alleen zij die van mij zijn, komen in aanmerking om van mij te getuigen, alleen zij zijn bevoegd om mij na te leven en alleen zij hebben het fundament om in de slag te vechten en de prachtige zege voor mij te behalen. Zij die los van mij staan, zijn niets meer dan een hoopje klei in mijn hand en ze zijn allemaal schepselen. Zij die de zonen en de mensen zijn, zijn niets meer dan de beteren die gekozen zijn onder de schepselen, maar zij behoren mij niet toe. Er is dus een enorm verschil tussen de eerstgeboren zonen en de zonen. De zonen zijn niet geschikt om ze ook maar enigszins met de eerstgeboren zonen te vergelijken – zij worden door de eerstgeboren zonen bestuurd en overheerst. Nu moet dit kristalhelder voor jullie zijn! Elk woord dat ik gesproken heb, is waar en in geen enkel opzicht onwaar. Dit alles maakt deel uit van de expressie van mijn persoon en is mijn uitspraak.

Ik heb gezegd dat ik geen holle woorden spreek en dat ik geen fouten maak, wat afdoende is om mijn majesteit aan te tonen. Maar mensen zijn niet in staat goed van kwaad te onderscheiden en alleen wanneer mijn tuchtiging over hen komt, worden zij grondig overtuigd; anders blijven zij opstandig en koppig, daarom wend ik ook tuchtiging aan om tegen de hele mensheid terug te vechten. Volgens de opvatting van de mens is er alleen God Zelf, maar waarom zijn er dan zoveel eerstgeboren zonen die van mij komen? Ik kan het zo zeggen: wat betreft mijn eigen zaken, zeg ik wat ik wil zeggen, dus wat kunnen mensen mij aandoen? Ik kan het ook zo zeggen: hoewel de eerstgeboren zonen en ik niet van één beeltenis zijn, zijn wij wel van dezelfde Geest, dus kunnen zij allemaal in harmonie met mij werken. Wij zijn niet van één beeltenis opdat alle mensen elk

aspect van mijn persoon zo buitengewoon duidelijk kunnen zien, daarom laat ik mijn eerstgeboren zonen met mij rechtsbevoegdheid hebben over alle naties en alle volken. Dit is de coda van mijn bestuurlijke decreten (de coda waarvan ik spreek, wil zeggen dat mijn toon mild is en dat ik tot de zonen en de mensen begin te spreken). De meeste mensen hebben twijfels omtrent dit aspect, maar het is niet nodig dat ze zo veel twijfelen. Ik zal de opvattingen van alle mensen een voor een onthullen, om mensen zich beschaamd te laten voelen, zonder dat ze zich ergens kunnen verstoppen. Ik reis door het hele universum en tot de einden van de aarde, en aanschouw het complete beeld van het universum. Ik onderzoek alle soorten personen – niemand kan aan mijn controle ontkomen. Ik meng me in van alles en er is niets wat ik niet persoonlijk afhandel. Wie durft mijn almacht te ontkennen? Wie durft er niet grondig van mij overtuigd te zijn? Wie durft zich niet volledig voor mij ter aarde te werpen? De hemelen zullen volkomen veranderen vanwege mijn eerstgeboren zonen en nog belangrijker, de hele aarde zal hevig beven vanwege mij en mijn eerstgeboren zonen. Alle mensen zullen voor mijn persoon knielen en alle dingen zullen beslist onder de controle van mijn handen komen, zonder de geringste fout. Iedereen moet grondig overtuigd zijn en alles zal naar mijn huis komen en mij dienen. Dit is het laatste onderdeel van mijn bestuurlijke decreten. Van nu af aan zal elk artikel van mijn bestuurlijke decreten, gericht op verschillende mensen, resultaten beginnen op te leveren (want mijn bestuurlijke wetten zijn geheel en al openbaar gemaakt en voor alle soorten personen en elk afzonderlijk ding zijn de gepaste regelingen getroffen. Alle mensen zullen op hun bestemde plek zijn en de ware aard van alle soorten mensen zal onthuld worden als gevolg van mijn bestuurlijke decreten). Dit is de komst van de ware, feitelijke bestuurlijke decreten.

Nu, in overeenstemming met de stappen van mijn werk, zeg ik wat ik wil zeggen; iedereen moet het serieus nemen. Door de eeuwen heeft elke heilige het 'nieuwe Jeruzalem' genoemd en iedereen heeft er weet van, maar niemand begrijpt de ware betekenis van deze term. Nu het werk van vandaag tot deze fase is gevorderd, zal ik de ware betekenis van deze term voor jullie onthullen, zodat jullie die kunnen begrijpen. Maar ik ben beperkt – hoe ik het ook uitleg en hoe duidelijk ik het ook zeg, jullie kunnen het nooit volledig begrijpen omdat niemand de realiteit van deze term kan bevatten. In het verleden verwees Jeruzalem naar mijn verblijfplaats op aarde, dat wil zeggen, de plaats waar ik wandel en mij beweeg. Maar het woord 'nieuwe' verandert deze term in iets heel anders. Mensen kunnen het geenszins bevatten. Sommige mensen denken dat het naar mijn koninkrijk verwijst; sommige mensen denken dat het de man is die ik ben; sommige mensen denken dat het een nieuwe hemel en aarde is; en sommige mensen denken dat het de nieuwe wereld is nadat ik deze wereld heb vernietigd. Zelfs als iemand een rijke fantasie heeft en zelfs als iemands verstand uitzonderlijk complex is, kan hij er nog steeds niets van begrijpen. Door de eeuwen heen hebben mensen de hoop gehad om de ware betekenis van deze term te kennen of te zien, maar hun wens kon niet in vervulling gaan – zij zijn allemaal teleurgesteld en zijn gestorven, hun aspiraties latend voor wat ze waren; omdat mijn tijd nog niet gekomen was, kon ik het niet makkelijk aan iemand vertellen. Aangezien mijn werk tot op dit punt is gedaan, zal ik jullie alles vertellen. Het nieuwe Jeruzalem omvat deze vier dingen: mijn toorn, mijn bestuurlijke decreten, mijn koninkrijk en de eindeloze zegeningen die ik schenk aan mijn eerstgeboren zonen. De reden waarom ik de term 'nieuwe' gebruik, is omdat deze vier aspecten de verborgen aspecten zijn. Omdat niemand mijn

toorn kent, niemand mijn bestuurlijke decreten kent, niemand mijn koninkrijk heeft gezien en niemand mijn zegeningen heeft genoten, verwijst 'nieuwe' naar wat verborgen is. Niemand kan volledig begrijpen wat ik gezegd heb, want het nieuwe Jeruzalem is op aarde neergedaald maar niemand heeft de realiteit van het nieuwe Jeruzalem persoonlijk ervaren. Hoe uitgebreid ik er ook over spreek, mensen zullen het niet volledig begrijpen. Zelfs als iemand het begrijpt, zijn het zijn woorden, is het zijn verstand en zijn het zijn opvattingen. Dit is een onvermijdelijke trend, het is de enige route, waaraan niemand kan ontkomen.

Hoofdstuk 113

Mijn wijsheid zit in elke handeling die ik verricht, maar de mens is totaal niet in staat deze wijsheid te doorgronden; de mens kan alleen mijn handelingen en mijn woorden zien, niet mijn heerlijkheid of de verschijning van mijn persoon, omdat de mens dit vermogen totaal niet heeft. Zonder dat ik veranderingen aanbreng in de mens, zullen dus mijn eerstgeboren zonen en ik teruggaan naar Sion en van vorm veranderen, opdat de mens mijn wijsheid en mijn almacht kan zien. Mijn wijsheid en mijn almacht die de mens nu ziet, zijn slechts een klein deel van mijn heerlijkheid en zijn helemaal niet noemenswaard. Daaruit blijkt dat mijn wijsheid en mijn heerlijkheid oneindig en onmetelijk diep zijn, de mens kan er in gedachten simpelweg niet bij. Het koninkrijk opbouwen is de plicht van de eerstgeboren zonen en het is ook mijn taak, want dit is namelijk een onderdeel van mijn managementplan. Het koninkrijk opbouwen is niet hetzelfde als de kerk opbouwen; aangezien mijn eerstgeboren zonen en ik mijn persoon en het

koninkrijk zijn, zal de opbouw van het koninkrijk zijn bereikt wanneer mijn eerstgeboren zonen en ik de berg Sion betreden. Anders gezegd, het koninkrijk opbouwen is een stap van het werk: de stap van het binnengaan van de geestelijke wereld. (Evenwel heb ik alles wat ik sinds het scheppen van de wereld heb gedaan omwille van deze stap gedaan. Ik noem het wel een stap, maar in werkelijkheid is dat helemaal niet het geval.) Dus gebruik ik alle dienstdoeners om in deze stap te dienen en gedurende de laatste dagen zullen daarom grote aantallen mensen zich terugtrekken; zij dienen allemaal de eerstgeboren zonen. Wie deze dienstdoeners ook een vriendelijkheid bewijst, zal door mijn vervloekingen sterven. (De dienstdoeners vertegenwoordigen allemaal de complotten van de grote rode draak en ze zijn allemaal lakeien van Satan, dus degenen die deze mensen een vriendelijkheid bewijzen, zijn handlangers van de grote rode draak en behoren tot Satan.) Ik heb lief wie ik liefheb en verafschuw allen die het doelwit van mijn vervloekingen en verbranding zijn. Kunnen jullie dit ook doen? Ik zal beslist niemand vergeven of sparen die zich tegen mij verzet! Ik zorg er bij elke daad die ik verricht voor dat grote aantallen dienstdoeners mij dienen. Zo kan men zien dat alle profeten en apostelen door de geschiedenis heen omwille van de tegenwoordige stap van dienst zijn geweest, en ze zijn niet naar mijn hart, ze zijn niet van mij. (Hoewel de meesten van hen mij trouw zijn, behoren ze geen van allen tot mij. Ze zijn dus druk in de weer om het fundament van deze laatste stap voor mij te leggen, maar dit is voor hen allemaal een zinloze oefening.) Daarom zal dit in de laatste dagen zelfs nog meer het geval zijn, zodat er grote aantallen mensen zullen zijn om zich terug te trekken. (De reden waarom ik grote aantallen zeg, is omdat mijn managementplan zijn doel bereikt heeft, de opbouw van mijn koninkrijk geslaagd

is en de eerstgeboren zonen op de troon gezeten hebben.) Dat is allemaal vanwege de verschijning van de eerstgeboren zonen. De grote rode draak probeert vanwege de verschijning van de eerstgeboren zonen alle mogelijke middelen en haalt alles uit de kast om schade te berokkenen: hij stuurt allerlei boze geesten die mij komen dienen, die hun ware identiteit in de huidige periode hebben getoond en die mijn management hebben verstoord. Ze zijn niet met het blote oog te zien en zijn allemaal dingen van de geestelijke wereld. Mensen geloven dus niet dat er grote aantallen mensen zullen zijn om zich terug te trekken, toch weet ik wat ik doe, begrijp ik mijn management en is dit de reden om de mens zich er niet mee te laten bemoeien. (Er komt een dag waarop elke soort lage boze geest zijn ware zelf zal openbaren en alle mensen echt overtuigd zullen zijn.)

Ik heb mijn eerstgeboren zonen lief, maar die nakomelingen van de grote rode draak die mij heel oprecht liefhebben, heb ik helemaal niet lief; ik veracht ze in feite nog meer. (Deze mensen zijn niet van mij en hoewel zij goede bedoelingen laten zien en de aangename woorden spreken, is dat een list van de grote rode draak, daarom haat ik ze tot diep in mijn botten.) Dit is mijn gezindheid en dit is mijn complete rechtvaardigheid. De mens kan het helemaal niet doorgronden. Waarom wordt mijn complete rechtvaardigheid hier geopenbaard? Hierdoor komt mijn heilige en onbeledigbare gezindheid tot uitdrukking. Ik kan mijn eerstgeboren zonen liefhebben en allen verachten die niet mijn eerstgeboren zonen zijn (ook als ze trouwe mensen zijn). Dit is mijn gezindheid. Kunnen jullie dat niet zien? Mensen zien mij altijd als een barmhartige God die allen liefheeft die Hem liefhebben; is dit geen godslastering jegens mij? Kan ik runderen en paarden liefhebben? Kan ik Satan als mijn eerstgeboren zoon

nemen en ervan genieten? Onzin! Mijn werk richt zich op mijn eerstgeboren zonen en naast mijn eerstgeboren zonen heb ik niemand anders om lief te hebben. (De zonen en de mensen komen erbij, maar ze zijn totaal niet belangrijk.) Mensen zeggen dat ik eerder zoveel zinloos werk deed, maar in mijn optiek is dit in feite juist uitermate waardevol, uitermate betekenisvol. (Dit is alles wat er tussen de twee vleeswordingen werd gedaan; omdat ik mijn macht wil openbaren, moet ik vlees worden om mijn werk te voltooien.) De reden waarom ik zeg dat mijn Geest persoonlijk komt werken, is omdat mijn werk in het vlees wordt voltooid, dat wil zeggen: mijn eerstgeboren zonen en ik beginnen aan onze rusttijd. Oorlog met Satan in het vlees is heviger dan oorlog met Satan in de geestelijke wereld en is door alle mensen te zien, dus zelfs de nakomelingen van Satan kunnen ook prachtig van mij getuigen en zijn niet gewillig om weg te gaan; dit is de betekenis op zich van mijn werking in het vlees. Het is voornamelijk om ervoor te zorgen dat de nakomelingen van de duivel de duivel zelf gaan onteren; dit is de grootste schande die de duivel Satan aangedaan kan worden, zodat hij zich zo beschaamd voelt dat hij geen plek kan vinden om zich te verschuilen en herhaaldelijk voor mijn aangezicht om genade smeekt. Ik heb gewonnen, ik heb gezegevierd over alles, ik ben door de derde hemel heen gebroken om de berg Sion te bereiken, om samen met mijn eerstgeboren zonen familiegeluk te ervaren, om voor altijd volop aan het grote banket van het koninkrijk van de hemel deel te nemen!

Ik heb kosten noch moeite gespaard wat de eerstgeboren zonen betreft. (De mens weet gewoon niet dat alles wat ik gedaan heb, alles wat ik gezegd heb, dat ik elke soort boze geest doorzie en dat ik me van elke soort dienstdoener afgemaakt heb, allemaal voor de eerstgeboren zonen zijn geweest.) Maar binnen

veel werk is mijn regeling ordelijk; dit gebeurt geenszins blindelings. Jullie behoren in mijn dagelijkse uitspraken mijn werkmethodes en stappen te kunnen zien; in mijn dagelijkse daden behoren jullie mijn wijsheid en mijn beginselen in de behandeling van zaken te zien. Zoals ik al zei, heeft Satan degenen die mij dienen gestuurd om mijn management te verstoren. Deze dienstdoeners zijn onkruid, toch verwijst tarwe niet naar de eerstgeboren zonen, maar veeleer naar alle zonen en de mensen die niet de eerstgeboren zonen zijn. 'Tarwe blijft tarwe, onkruid blijft onkruid'; dit betekent dat de natuur van wie van Satan zijn nooit kan veranderen. Kortom, zij blijven dus als Satan. Tarwe betekent de zonen en het volk want vóór de schepping van de wereld voorzag ik deze mensen van mijn kaliber. Ik heb al eerder gezegd dat de natuur van de mens niet verandert, zodat tarwe tarwe blijft. Dus wat zijn dan de eerstgeboren zonen? De eerstgeboren zonen komen van mij, zij zijn niet door mij geschapen, dus kunnen zij geen tarwe genoemd worden (want zodra je tarwe zegt, heeft dit betrekking op het woord 'zaaien' en 'zaaien' betekent 'scheppen'; al het onkruid wordt heimelijk gezaaid door Satan, om als dienstdoeners te fungeren). Je kunt alleen zeggen dat de eerstgeboren zonen de complete en overvloedige manifestatie van mijn persoon zijn. Zij behoren door goud en zilver en edelstenen vertegenwoordigd te worden; dit heeft te maken met het feit dat ik als een dief in de nacht kom en ik ben gekomen om goud en zilver en edelstenen te stelen (want dit goud en dit zilver en deze edelstenen behoren mij oorspronkelijk toe en ik wil ze mee terug naar mijn huis nemen). Wanneer de eerstgeboren zonen en ik samen naar Sion terugkeren, zijn dit goud en dit zilver en deze edelstenen door mij gestolen; in deze tijd zal er sprake zijn van Satans obstructies en verstoringen en dus zal ik het goud en het zilver en deze edelstenen nemen en een beslissende strijd met

Satan ontketenen. (Dit is absoluut geen verhaal, maar een kwestie die zich in de geestelijke wereld afspeelt, dus dit is mensen helemaal niet duidelijk en zij kunnen het alleen als verhaal aanhoren. Maar uit wat ik zeg, moeten jullie opmaken wat mijn managementplan van zesduizend jaar is en jullie moeten het absoluut niet als een grap opvatten, anders zal mijn Geest Zich aan alle mensen onttrekken.) Deze strijd is vandaag helemaal voorbij en ik neem mijn eerstgeboren zonen (die mij het goud, het zilver en de edelstenen brengen die mij toebehoren) samen met mij mee terug naar mijn berg Sion. Aangezien goud, zilver en edelstenen schaars en tevens kostbaar zijn, probeert Satan elk mogelijk middel om ze te ontfutselen, maar ik zeg keer op keer dat wat van mij is, naar mij terug moet keren, waarvan de betekenis hierboven wordt genoemd. Mijn woorden dat de eerstgeboren zonen van mij zijn en mij toebehoren, zijn een proclamatie aan Satan, niemand begrijpt dit, en dit alles is een kwestie die zich in de geestelijke wereld afspeelt. De mens begrijpt dus niet waarom ik herhaaldelijk benadruk dat de eerstgeboren zonen mij toebehoren; vandaag zouden jullie het moeten begrijpen! Ik heb gezegd dat mijn uitspraken een doel hebben en wijsheid bevatten, maar jullie begrijpen dit alleen van de buitenkant en niemand kan dit duidelijk in de geest zien.

Ik spreek steeds meer en hoe meer ik spreek, hoe strenger mijn woorden worden. Wanneer het tot een bepaald punt komt, zal ik mijn woorden gebruiken om in een bepaalde mate op mensen in te werken, om mensen niet alleen in het hart en door woorden te overtuigen, maar meer nog om ze tussen leven en dood te laten zweven; dit is mijn werkmethode, dit is de stap in mijn werk; zo moet het zijn, alleen dan kan het Satan te schande en de eerstgeboren zonen compleet maken (door mijn woorden aan te wenden om de eerstgeboren zonen uiteindelijk

te vervolmaken, om ze zich van het vlees te laten losrukken en de geestelijke wereld binnen te laten gaan). De mens begrijpt de methode van mijn uitspraken, de toon van mijn uitspraken niet. Dankzij mijn uitleg zouden jullie allemaal enig inzicht moeten hebben en jullie zouden allemaal mijn uitspraken moeten volgen om het werk te voltooien dat jullie moeten doen. Dit is wat ik aan jullie toevertrouwd heb. Jullie moeten je hiervan bewust zijn, niet alleen vanuit de buitenwereld, maar belangrijker nog vanuit de geestelijke wereld.

Hoofdstuk 114

Ik heb de universum-wereld geschapen; ik heb bergen, rivieren en alle dingen gemaakt; ik heb het universum en de einden van de aarde gevormd; ik heb mijn zonen en mijn volk geleid; ik heb alle dingen en zaken bevolen. Nu, zal ik mijn eerstgeboren zonen terugvoeren naar mijn berg Sion, om terug te keren naar waar ik verblijf, dat zal de laatste stap zijn in mijn werk. Alles wat ik heb gedaan (alles wat vanaf de schepping tot nu toe is gedaan) was voor de huidige fase van mijn werk en bovendien is het voor de heerschappij van morgen, het koninkrijk van morgen, en zodat ik en mijn eerstgeboren zonen eeuwig plezier zullen hebben. Dit is mijn doel geweest in het scheppen van alle dingen en het zal mijn ultieme verwezenlijking van de schepping zijn. Wat ik zeg en doe, heeft een doel en een plan; niets wordt lukraak gedaan. Hoewel ik zeg dat bij mij alles vrijheid en ongebondenheid is, ben ik toch principieel in alles wat ik doe en is alles wat ik doe gebaseerd op mijn wijsheid en gezindheid. Hebben jullie hier iets van opgemerkt? Van de schepping tot de dag van vandaag, heeft niemand mij

leren kennen en heeft niemand mijn ware gezicht gezien, behalve mijn eerstgeboren zonen. De uitzondering die ik maakte voor mijn eerstgeboren zonen is omdat zij in wezen een deel van mijn persoon zijn.

Toen ik de wereld schiep, maakte ik, volgens mijn vereisten, de mens in vier gerangschikte categorieën. Deze zijn: mijn zonen, mijn volk, zij die dienst verlenen en zij die vernietigd zullen worden. Waarom staan mijn eerstgeboren zonen niet op deze lijst? Het is omdat mijn eerstgeboren zonen geen scheppingswezens zijn; ze komen uit mij voort en niet uit de mensheid. Ik heb zaken geregeld voor mijn eerstgeboren zonen voordat ik vlees werd; in welk huishouden ze zouden worden geboren en wie er zou zijn om hen te dienen – al deze dingen waren door mij gepland. Ik heb ook gepland welke van hen op welk tijdstip door mij zouden worden heroverd en uiteindelijk zullen we samen terugkeren naar Sion. Dit was allemaal gepland vóór de schepping, dus niemand weet het en het is niet vastgelegd in een boek, want dat zijn de zaken van Sion. Verder, toen ik vlees werd, gaf ik de mens dit vermogen niet, dus daarom kende niemand die dingen. Wanneer jullie terug naar Sion gaan, weten jullie hoe jullie in het verleden waren, hoe jullie nu zijn en wat jullie in dit leven hebben gedaan. Op dit moment is het gewoon zo, dat ik jullie deze dingen duidelijk en beetje bij beetje vertel, anders zouden jullie het niet begrijpen, ongeacht hoeveel moeite jullie hebben gedaan, en zouden jullie mijn management onderbreken. Hoewel ik in vleselijk opzicht gescheiden ben van de meeste van mijn eerstgeboren zonen, zijn we tegenwoordig één van Geest en hoewel onze fysieke verschijning misschien anders is, zijn we van begin tot eind één van Geest. De afstammelingen van Satan zullen dit echter niet gebruiken als een kans om uit te buiten. Het maakt niet uit hoe je jezelf vermomt, het blijft oppervlakkig en ik zal

het niet goedkeuren. Daarom kun je hieruit zien dat degenen die zich richten op oppervlakkige zaken en ernaar streven mij naar buiten toe te imiteren voor honderd procent zeker Satan zijn. Omdat hun geest anders is en ze niet tot mijn beminden behoren, ongeacht hoe zij mij imiteren, ze zijn niet vergelijkbaar met mij. Bovendien, omdat mijn eerstgeboren zonen in essentie één van Geest met mij zijn, zelfs als ze mij niet navolgen, spreken en handelen ze op dezelfde manier als ik en zijn ze allemaal eerlijk, puur en open (voor degenen die het aan wijsheid ontbreekt is het alleen vanwege hun beperkte ervaring in de wereld en daarom is gebrek aan wijsheid geen fout van mijn eerstgeboren zonen, als ze terugkeren naar het lichaam komt alles goed). Het is derhalve om de hierboven beschreven reden dat de meeste mensen hun oude natuur nog steeds niet veranderen, ongeacht hoe ik hun behandel. Maar voor mijn eerstgeboren zonen geldt, dat ze in overeenstemming zijn met mijn intenties zonder dat ik hen hoeft te behandelen; dit is omdat we uit één Geest zijn. Ze voelen in hun geest een bereidheid om zich volledig aan mij te besteden. Dus afgezien van mijn eerstgeboren zonen, is er geen mens die werkelijk en oprecht rekening houdt met mijn intenties; het is pas nadat ik Satan heb overwonnen dat ze bereid zijn om mij te dienen.

Mijn wijsheid en mijn eerstgeboren zonen staan boven alles, heersen over alles, en geen ding of persoon of gebeurtenis durft in de weg te staan. Bovendien is er geen persoon, gebeurtenis of ding die de overhand kan hebben en in plaats daarvan onderwerpen ze zich gehoorzaam aan mijn persoon. Dit is een feit dat plaatsvindt voor iemands eigen ogen en een feit wat ik al heb volbracht. Iedereen die volhardt in ongehoorzaamheid (degenen die ongehoorzaam zijn, wenden zich nog steeds tot Satan en degenen die door Satan worden bezet, zijn

ongetwijfeld Satan), zal ik zeker met wortel en tak uitroeien zodat er geen toekomstige problemen zullen zijn; ze zullen onmiddellijk sterven door mijn tuchtiging. Dit type Satan zijn degenen die niet bereid zijn om mij te dienen en deze kwesties hebben sinds de schepping altijd in koppige tegenstelling met mij gestaan en vandaag de dag blijven ze volharden in ongehoorzaamheid aan mij (mensen kunnen dit niet zien omdat het eenvoudigweg een zaak is met betrekking tot de geest, dit type persoon representeert dit type Satan). Ik zal ze eerst vernietigen voordat al het andere gereed is, laat hen voor altijd de discipline van zware straf ontvangen ('vernietigen' betekent hier niet 'niet langer bestaan', maar verwijst in plaats daarvan naar de omvang van de meedogenloosheid waaraan zij zullen worden onderworpen en het woord 'vernietigen' staat hier los van de term 'vernietigen' die wordt gebruikt voor degenen die vernietigd zullen worden) en zij zullen voor altijd en eeuwig wenen en knarsetanden, zonder enig einde. De mens kan zich die scène helemaal niet voorstellen. Met het sterfelijk denken van de mensheid zijn zij niet in staat om geestelijke dingen te bedenken, daarom zullen jullie allen slechts meer dingen begrijpen nadat jullie terugkeren naar Sion.

In mijn toekomstige huis zal er niemand zijn behalve mijn eerstgeboren zonen en ik. Pas op dat moment zal mijn doel worden bereikt en mijn plan volledig tot wasdom komen, want alles zal in de oorspronkelijke staat worden teruggebracht en ieder zal worden gesorteerd in overeenstemming met zijn soort. Mijn eerstgeboren zonen zullen mij toebehoren, mijn zonen en mijn volk zullen bij de geschapen wezens horen en de dienstdoeners en degenen die zijn vernietigd zullen bij Satan horen. Na het beoordelen van de wereld, zullen ik en mijn eerstgeboren zonen opnieuw het goddelijke leven beginnen en zij zullen mij nooit

verlaten en zullen altijd samen met mij zijn. Alle mysteries die de menselijke geest kan bevatten, worden stukje bij beetje aan jullie onthuld. Door de geschiedenis heen zijn er ontelbare mensen geweest die, zichzelf volledig opofferend aan mij, omwille van mij zijn gemarteld, maar mensen zijn tenslotte geschapen wezens en ongeacht hoe goed ze zijn, kunnen ze niet als God worden geclassificeerd; dit is een onvermijdelijke trend en die is door niemand te veranderen. Het is tenslotte God die alle dingen schept en de mensen zijn geschapen wezens, en Satan is immers het doelwit van mijn vernietiging en mijn gehate vijand – dit is de waarste betekenis van de woorden 'hoewel bergen en rivieren kunnen verschuiven en veranderen, verandert iemands natuur niet'. Om nu in deze toestand te zijn en deze fase is een voorteken dat ik en mijn eerstgeboren zonen rust zullen binnengaan. Dit komt omdat mijn werk in de wereld grondig voltooid is en de volgende stap van mijn werk vereist dat ik terugkeer naar het lichaam om het compleet te maken. Dit zijn de stappen van mijn werk en ik heb ze al lang geleden goed gepland. Dit punt moet duidelijk worden gezien, anders zullen de meeste mensen mijn bestuurlijke decreten overtreden.

Hoofdstuk 115

Vanwege jou zal mijn hart zal zich zeer verheugen; vanwege jou zal mijn hand vreugdevol dansen, en ik zal jou eindeloze zegeningen geven, want al vóór de schepping kwam je van mij, en vandaag moet je terugkeren naar mijn zij, want je bent niet van de wereld of van de aarde, maar je bent juist van mij. Ik zal

voor eeuwig van je houden, ik zal je voor eeuwig zegenen en ik zal je voor eeuwig beschermen. Alleen zij die van mij zijn gekomen, kennen mijn wil, en alleen zij zullen aandacht schenken aan mijn last en doen wat ik wil doen. Nu is alles al volbracht. Mijn hart is als een vuurball, verlangend naar mijn geliefde zonen om spoedig met mij herenigd te worden, ernaar verlangend dat mijn persoon spoedig volledig naar Sion terugkeert. Jij begrijpt dit enigszins. Hoewel we elkaar niet vaak in de geest kunnen volgen, kunnen we vaak wel in de geest samenzijn en elkaar in het vlees ontmoeten. De Vader en de zonen zijn voor eeuwig onafscheidelijk, ze zijn nauw met elkaar verbonden. Niemand kan jou van mijn zijde wegnemen tot aan de dag van de terugkeer naar de berg Sion. Ik houd van alle eerstgeboren zonen die van mij komen en ik haat alle vijanden die mij tegenwerken. Ik zal degenen die ik liefheb terugbrengen naar Sion en degenen die ik haat in Hades, in de hel werpen. Dit is het hoofdprincipe van al mijn bestuurlijke decreten. Alles wat mijn eerstgeboren zonen zeggen of doen is een uitdrukking van mijn Geest. Iedereen moet getuigenis geven van mijn eerstgeboren zonen, met een duidelijk begrip ervan. Dit is de volgende stap van mijn werk, als iemand zich verzet, zal ik mijn geliefde zonen vragen met ze af te rekenen. Het is nu anders. Als mijn geliefden een woord van oordeel spreken, zal Satan onmiddellijk sterven in Hades omdat ik het gezag reeds heb overgedragen aan mijn eerstgeboren zonen. Dit wil zeggen dat vanaf nu de tijd is aangebroken voor mijn eerstgeboren zonen en mij om samen te regeren. (Dit is in de fase van het vlees, die enigszins verschilt van samen regeren in het lichaam.) Iedereen die ongehoorzaam is in gedachten, zal hetzelfde lot ondergaan als degenen die weerstand bieden tegen de persoon die ik ben. Mijn eerstgeboren zonen moeten net als ik worden behandeld omdat we uit één lichaam bestaan en nooit

gescheiden kunnen worden. Vandaag moet getuigenis worden gegeven van mijn eerstgeboren zonen zoals in het verleden getuigenis van mij werd gegeven. Dit is een van mijn bestuurlijke decreten; iedereen moet opstaan en getuigenis geven.

Mijn koninkrijk strekt zich uit tot de uiteinden van de aarde, mijn eerstgeboren zonen reizen met mij mee tot de uiteinden van de aarde. Er zijn veel dingen waarover ik spreek die jullie niet begrijpen vanwege de belemmeringen van jullie vlees, dus het grootste deel van het werk moet gedaan worden na de terugkeer naar Sion. Uit mijn woorden kan worden opgemaakt dat dit niet lang meer duurt, het staat op het punt te gebeuren. Daarom spreek ik voortdurend over Sion en zaken in Sion. Weten jullie wat het doel van mijn woorden is? Weten jullie wat ik op mijn hart heb? Mijn hart smacht ernaar om spoedig naar Sion terug te keren, om het gehele oude tijdperk te beëindigen, om ons leven op aarde te beëindigen (omdat ik aardse mensen, zaken, dingen verafschuw en een nog grotere hekel heb aan het leven in het vlees, en omdat de belemmeringen van het vlees groot zijn en alles alleen zal floreren bij de terugkeer naar Sion), en om ons leven in het koninkrijk te herstellen. Het doel van mijn eerste incarnatie was om de basis te leggen voor mijn tweede incarnatie. Dit was het pad dat moest worden afgelegd. Alleen door mijzelf volledig aan Satan over te leveren, kon ik jullie verlossen tijdens de laatste fase in mijn lichaam. (Zonder mijn eerste incarnatie had ik niet verheerlijkt kunnen worden, was ik niet in staat geweest om het zondoffer terug te nemen, zodat jullie als zondaars de wereld in zouden zijn gekomen.) Omdat ik oneindige wijsheid bezit, omdat ik jullie uit Sion leidde, zal ik jullie zeker terugbrengen naar Sion. Satans pogingen om de weg te blokkeren zullen niet slagen omdat mijn geweldige werk lang geleden al is volbracht. Mijn eerstgeboren zonen zijn gelijk aan mij, ze zijn

heilig en onberispelijk en daarom zal ik nog altijd terugkeren naar Sion met mijn eerstgeboren zonen, en zullen we nooit uit elkaar zijn.

Mijn hele managementplan wordt geleidelijk aan jullie geopenbaard. Ik ben begonnen mijn werk uit te voeren in alle naties en onder alle volkeren. Dit is genoeg om te bewijzen dat het moment van mijn terugkeer naar Sion nabij is omdat de uitvoering van mijn werk in alle naties en onder alle volkeren zal geschieden na de terugkeer naar Sion. Mijn tempo neemt steeds meer toe. (Omdat de dag dat ik zal terugkeren naar Sion nadert, wil ik mijn werk op aarde beëindigen voordat ik terugkom.) Ik krijg het steeds drukker met mijn werk en toch heb ik steeds minder werk te doen op aarde, bijna niets. (Mijn bezigheden zijn gericht op het werk in de Geest, dat door de mens niet met het blote oog kan worden gezien, maar alleen kan worden afgeleid uit mijn woorden; mijn bezigheden zijn niet zoals het is om bezig te zijn in het vlees, maar verwijzen naar mijn planning van veel taken.) Dit komt omdat, zoals ik al zei, mijn werk op aarde al volledig is voltooid en de rest van mijn werk moet wachten tot ik naar Sion terugkeer. (Ik moet terugkeren naar Sion om te werken omdat het toekomstige werk niet in het vlees kan worden volbracht, en als dit in het vlees werd gedaan, zou het mijn naam onteren.) Wanneer ik mijn vijanden versla en terugkeer naar Sion zal het leven mooier en vrediger zijn dan het leven voor de tijdperken. (Dit komt omdat ik de wereld volledig heb overwonnen, en dankzij mijn eerste en tweede incarnatie ben ik volledig verheerlijkt. Tijdens mijn eerste incarnatie werd ik slechts gedeeltelijk verheerlijkt, maar tijdens mijn tweede incarnatie wordt mijn persoon volledig verheerlijkt, en dus zijn er geen kansen meer voor Satan om te benutten. Daarom zal het toekomstige leven in Sion nog mooier en vrediger zijn.) Mijn persoon zal met nog meer luister verschijnen voor

de wereld en Satan om de grote rode draak te vernederen, dit is de kern van al mijn wijsheid. Hoe meer ik spreek over uitwendige dingen, hoe meer jullie kunnen begrijpen; hoe meer ik spreek over dingen van Sion die onzichtbaar zijn voor mensen, hoe meer jullie zullen denken dat deze dingen ledig zijn en hoe moeilijker ze voor te stellen zullen zijn voor jullie, en jullie zullen denken dat ik sprookjes vertel. Jullie moeten echter opletten; er komen geen loze woorden uit mijn mond, de woorden die uit mijn mond komen zijn betrouwbaar. Al zijn ze moeilijk te begrijpen vanuit jullie denkwijze, is dit absoluut waar. (Vanwege de beperkingen van het vlees kunnen mensen niet volledig en grondig begrijpen wat ik zeg, en veel van de dingen die ik heb gezegd, heb ik niet volledig geopenbaard, maar wanneer we terugkeren naar Sion zal ik het niet hoeven uitleggen, jullie zullen het vanzelf begrijpen.) Dit moet serieus worden genomen.

Hoewel mensen met beperkingen van het vlees en met opvattingen te maken hebben, wil ik jullie sterfelijke denken nog altijd verbeteren en terugvechten tegen jullie opvattingen door de geopenbaarde mysteries, want ik heb vaak gezegd dat dit een stap is in mijn werk (dit werk zal pas stoppen bij de intrede in Sion). Er bestaat een berg Sion in de geest van elke persoon en die is voor iedereen anders. Aangezien ik het steeds over de berg Sion heb, zal ik jullie er algemene informatie over geven zodat jullie er iets over weten. Op de berg Sion zijn, betekent terugkeren naar de spirituele wereld. Hoewel het naar de spirituele wereld verwijst, is het geen plek die mensen niet kunnen zien en aanraken; dit is van toepassing op het lichaam. Het is niet absoluut onzichtbaar of ongrijpbaar, want wanneer het lichaam verschijnt, heeft het een vorm en gestalte, maar wanneer het lichaam niet verschijnt, heeft het geen vorm of gestalte. Op de berg Sion zullen geen zorgen zijn over voedsel, kleding,

dagelijkse behoeften en onderdak, noch zullen huwelijk of gezin er bestaan en zal er geen indeling naar geslacht zijn (allen die op de berg Sion zijn, zijn mijn persoon, zijn in één lichaam, dus er bestaat geen huwelijk, familie of indeling naar geslacht), en alles waarover mijn persoon spreekt zal geschieden. Wanneer mensen niet op hun hoede zijn, zal mijn persoon onder hen verschijnen en wanneer mensen niet opletten, zal mijn persoon verdwijnen. (Mensen van vlees en bloed kunnen dit niet voor elkaar krijgen, dus het is nu moeilijk voorstelbaar voor jullie.) In de toekomst zullen er nog steeds een zon, een maan en een fysieke hemel en aarde zijn, maar omdat mijn persoon in Sion zal zijn, zullen er geen verzengende zon of dagen zijn en geen lijden door natuurrampen. Toen ik zei dat we geen lamplicht of zonlicht nodig zullen hebben omdat God ons licht zal geven, had ik het over hoe het in Sion is. Volgens de opvatting van de mensen moet alles in het universum worden vernietigd en leven alle mensen in mijn licht. Ze denken dat dit de ware betekenis is van “we zullen geen lamp nodig hebben en ook het licht van de zon niet, omdat God ons licht zal zijn”, maar het is een verkeerde interpretatie ervan. Toen ik zei dat “een boom elke maand twaalf soorten vruchten zal dragen”, doelde ik op de zaken in Sion. Deze zin geeft het gehele leven in Sion weer. In Sion zal de tijd onbegrensd zijn en zullen er geen geografische en ruimtelijke beperkingen zijn. Daarom zei ik “elke maand”. “Twaalf soorten fruit” staat niet voor het gedrag dat jullie vandaag aan de dag leggen, het verwijst naar het leven in vrijheid in Sion. Deze woorden zijn een generalisatie van het leven in Sion. Hieruit kan men afleiden dat het leven in Sion rijk en gevarieerd zal zijn (omdat “twaalf” hier naar volheid verwijst). Het zal een leven zonder verdriet en tranen zijn, er zal geen uitbuiting of onderdrukking zijn, dus iedereen zal geëmancipeerd en vrij zijn. Dit komt omdat alles bestaat binnen

mijn persoon, niemand kan hen scheiden en alles zal een tafereel van schoonheid en eeuwige nieuwheid zijn. Het zal een tijd zijn waarin alles gereed is, het zal het begin van ons leven zijn na onze terugkeer naar Sion.

Hoewel mijn werk op aarde grondig is voltooid, moeten mijn eerstgeboren zonen nog steeds op aarde werken, daarom kan ik nog niet naar Sion terugkeren. Ik kan niet alleen naar Sion terugkeren, ik zal samen met mijn eerstgeboren zonen naar Sion terugkeren nadat zij hun werk op aarde hebben voltooid. Op deze manier zou je kunnen zeggen dat we samen glorie verwerven, dit zal de volledige manifestatie van mijn persoon zijn. (Ik zeg dat het werk van mijn eerstgeboren zonen op aarde nog niet voltooid is, omdat mijn eerstgeboren zonen nog niet bekend zijn gemaakt. Dit werk moet door de loyale en eerlijke dienstdoeners gedaan worden.)

Hoofdstuk 116

Veel van mijn woorden maken mensen bang, doen mensen beven van angst; veel andere woorden doen mensen lijden en de hoop verliezen en nog vele andere veroorzaken de vernietiging van mensen. Niemand kan de rijkdom van mijn woorden doorgronden of duidelijk begrijpen. Alleen wanneer ik jullie mijn woorden vertel en ze zin voor zin aan jullie openbaar, kunnen jullie de algemene situatie leren kennen; de waarheid van de specifieke feiten begrijpen jullie nog steeds niet. Dus zal ik feiten gebruiken om al mijn woorden te openbaren, waardoor jullie begrip kan toenemen. Gezien vanuit de methode van mijn spraak, spreek ik niet alleen met mijn woorden, maar handel ik nog meer met mijn

woorden; alleen dit is de ware betekenis van woorden en daden die zich tegelijkertijd voordoen. Want bij mij is alles vrij en wordt alles vrijgegeven en op deze basis is alles wat ik doe met wijsheid vervuld. Ik spreek niet achteloos en ik handel ook niet achteloos. (Of het nu in menselijkheid of goddelijkheid is, ik spreek en handel met wijsheid, want mijn menselijkheid is een onlosmakelijk deel van mijzelf.) Toch besteedt niemand aandacht aan de toon van mijn spraak wanneer ik spreek; niemand schenkt aandacht aan de methode van mijn werk wanneer ik handel. Dit is de tekortkoming van de mens. Ik zal mijn macht aan alle mensen openbaren, niet alleen aan mijn eerstgeboren zonen, maar ik zal mijn macht nog meer tonen in alle landen en alle volken; alleen dit is een krachtig getuigenis om Satan te beschamen. Ik handel niet dwaas; veel mensen denken dat ik een fout bega door getuige van de eerstgeboren zonen te zijn; ze zeggen dat er andere goden buiten mij zijn, dat ik zinloos handel, dat ik mezelf verlaag; daaruit komt de verdorvenheid van de mens des te meer aan het licht. Kan het zijn dat getuige zijn van de eerstgeboren zonen mijn fout is? Jullie zeggen dat ik fout ben, kunnen jullie getuigen? Zonder mijn verheffing, mijn getuigenis, zouden jullie mijn Zoon nog steeds onder jullie vermorzelen, Hem nog steeds met kille onverschilligheid behandelen, Hem nog steeds als jullie dienaar behandelen. Deze beestenbende! Ik zal jullie een voor een bestraffen. Ik laat niemand gaan! Vertel me, wat zijn deze dingen – onverenigbaar met een persoon van normale menselijkheid? Zij zijn zonder twijfel beesten! Ik kan het gewoonweg niet uitstaan hen te zien. Als ik had gewacht op jullie getuigenis, zou mijn werk al vertraging hebben opgelopen! Deze beestenbende! Jullie hebben gewoon geen greintje menselijkheid! Ik heb je niet nodig om mij te dienen! Maak nu dat je wegkomt! Je hebt mijn Zoon zo lang op de kop gezeten; ik zal je tot pulp vermorzelen! Je durft

gewoon weer onbezonnen te zijn, je durft me gewoon weer te schande te maken! Ik heb mijn grote werk al tot stand gebracht; ik zou moeten omkeren en me van deze beestenbende moeten ontdoen!

Alles wordt tot stand gebracht in mijn handen (voor degenen die ik liefheb) en alles wordt ook vernietigd in mijn handen (voor die beesten die ik haat, die mensen, zaken en dingen die ik verafschuw). Ik laat mijn eerstgeboren zonen alles zien wat ik wil doen, laat ze het grondig begrijpen en van daaruit alles zien wat ik gedaan heb sinds ik uit Sion gekomen ben. Daarna zullen we samen de berg Sion betreden, onze verblijfplaats vóór de tijdperken binnengaan en ons leven opnieuw leiden. Van dan af aan zal er geen contact meer zijn met de wereld en deze beestenbende, maar veeleer volledige vrijheid; alles zal ongehinderd en zonder belemmering zijn. Wie durft iemand onder mijn eerstgeboren zonen te weerstaan? Wie durft zich opnieuw tegen mijn eerstgeboren zonen te keren? Ik zal hem niet zomaar sparen! Hoe je mij in het verleden ook geëerd hebt, vandaag moet je mijn eerstgeboren zonen als zodanig eren. Wees niet op één manier vóór mij en op een andere manier achter mij; ik zie haarfijn hoe iedereen is. Niet trouw zijn aan mijn Zoon betekent: niet broederlijk zijn jegens mij, wat een duidelijk feit is, want wij vormen één lichaam. Als iemand goed voor mij is maar een andere houding jegens mijn eerstgeboren zonen heeft, is hij zonder twijfel een typische nakomeling van de grote rode draak, want deze nakomelingen breken het lichaam van Christus af; deze zonde kan nooit vergeven worden! Ieder van jullie moet dit zien. Het is jullie plicht om getuige te zijn van mij en het is nog meer jullie plicht om getuige te zijn van de eerstgeboren zonen. Niemand van jullie zal zijn verantwoordelijkheid ontlopen; ik zal ieder bestraffen die storend bezig is! Denk niet dat je te goed bent. Ik zeg het

je! Hoe meer je zo bent, hoe meer je het doelwit van mijn strenge bestraffing bent! Hoe meer je zo bent, hoe hopelozter je bent en hoe meer je een zoon van het verderf bent; ik zal je dan voor altijd tuchtigen!

Al mijn werk wordt persoonlijk door mijn Geest gedaan en ik sta niet toe dat het gebroed van Satan zich erin mengt, zodat mijn plannen niet verstoord worden. Aan het einde zal ik zowel volwassenen als kinderen laten opstaan en mij en mijn eerstgeboren zonen laten loven, mijn wonderbare daden laten loven en de verschijning van mijn persoon laten loven. Ik zal de klank van loftuiting laten weergalmen in het hele universum en tot de einden van de aarde, en daardoor bergen, rivieren en alle dingen doen schudden, en ook zal ik Satan ten diepste vernederen; ik zal mijn getuigenis gebruiken om de gehele vuile en verachtelijke oude wereld te vernietigen en een heilige en onbezoedelde nieuwe wereld te bouwen. (Door te zeggen dat de zon, de maan, de sterren en de hemellichamen in de toekomst niet zullen veranderen, bedoel ik niet dat de oude wereld nog bestaat, maar veeleer dat de gehele wereld vernietigd en de oude wereld vervangen zal worden. Ik zal het universum niet vervangen.) Pas dan zal het een wereld zijn die met mijn wil overeenstemt; er zal daarin niet meer sprake zijn van de verdrukking zoals die van vandaag, het fenomeen van uitbuiting, en het zal volkomen eerlijk en billijk in het vlees zijn. (Hoewel ik zeg dat het eerlijk en billijk zal zijn, zal dat in het vlees zijn; vergeleken met mijn koninkrijk zal het heel anders zijn, zo verschillend als hemel en aarde; er is simpelweg geen manier om ze te vergelijken – per slot van rekening is de mensenwereld de mensenwereld en is de geestelijke wereld de geestelijke wereld.) Op dat moment zullen mijn eerstgeboren zonen en ik heerschappij over een dergelijke wereld uitoefenen (in deze wereld zal er geen verstoring door Satan zijn, want ik zal mij

volledig van Satan hebben ontdaan), maar zal ons leven nog steeds het leven van het koninkrijk zijn en dit kan niemand ontkennen. Door de eeuwen heen heeft de mens (ongeacht hoe trouw hij is) nooit een dergelijk leven ervaren, want door de eeuwen heen is er niemand geweest die als mijn eerstgeboren zoon handelt en deze mensen zullen later nog dienst doen aan mij. Hoewel deze dienstdoeners trouw zijn, zijn ze uiteindelijk nakomelingen van Satan die door mij zijn overwonnen, dus na de dood van het vlees worden ze nog steeds in de mensenwereld geboren om dienst te doen aan mij; dit is de ware betekenis van 'de zonen zijn naar alle zonen en de dienstdoeners zijn naar alle nakomelingen van Satan'. Door de eeuwen heen is het onbekend hoeveel mensen er zijn om dienst te doen aan de eerstgeboren zonen van vandaag; van alle dienstdoeners kan er niemand weglopen en ik zal ervoor zorgen dat ze altijd dienst doen aan mij. Wat hun natuur betreft, zijn ze allemaal kinderen van Satan, ze weerstaan mij allemaal en hoewel ze dienst doen aan mij, zijn ze daar allemaal toe gedwongen, ze hebben allemaal geen andere keuze, want alles wordt door mijn hand bestuurd; de dienstdoeners die ik gebruik, moeten tot het einde dienst doen aan mij. Er zijn dus nog steeds veel mensen vandaag die dezelfde natuur hebben als de profeten en apostelen door de eeuwen heen, omdat zij van één geest zijn. Er zijn dus nog steeds veel trouwe dienstdoeners die voor mij rennen, maar aan het einde (zij hebben ruim zesduizend jaar constant dienst gedaan aan mij, zodat deze mensen tot de dienstdoeners behoren) kan niemand bereiken waar ze allemaal door de eeuwen heen op gehoopt hebben, aangezien hetgeen ik bereid heb niet voor hen is.

Alles van mij is al tot stand gebracht voor hun ogen; ik zal ervoor zorgen dat mijn eerstgeboren zonen naar mijn huis terugkeren, naar mijn zijde terugkeren

en zich herenigen. Omdat ik triomferend en zegevierend teruggekeerd ben en ik volledige heerlijkheid heb verkregen, kom ik jullie terugbrengen. In het verleden hebben sommige mensen voorspellingen gedaan over 'vijf wijze maagden, vijf dwaze maagden'; hoewel de voorspelling niet accuraat is, is die niet geheel en al verkeerd, dus kan ik jullie wat uitleg geven. Vijf wijze maagden en vijf dwaze maagden vertegenwoordigen zeker niet allebei het aantal mensen, evenmin vertegenwoordigen ze respectievelijk één type mens. Vijf wijze maagden duiden het aantal mensen aan, vijf dwaze maagden vertegenwoordigen één type mens, maar geen van beide verwijzen ze naar de eerstgeboren zonen en ze vertegenwoordigen in plaats daarvan de schepping. Dit is de reden waarom ze de vraag kregen om in de laatste dagen olie te bereiden. (De schepping bezit niet mijn kwaliteit; als ze wijzen willen maken, moeten ze olie bereiden en zo moeten ze met mijn woorden uitgerust worden.) De vijf wijze maagden staan voor mijn zonen en mijn volk onder de mensen die ik geschapen heb. Zij worden 'maagden' genoemd omdat ze door mij worden gewonnen, ondanks hun geboorte p aarde; men kan hen heilig noemen, dus worden ze 'maagden' genoemd. De eerder genoemde 'vijf' vertegenwoordigt het aantal van mijn zonen en mijn volk dat ik voorbestemd heb. 'Vijf dwaze maagden' verwijst naar de dienstdoeners. Ze doen dienst aan mij zonder enig belang aan het leven te hechten, ze jagen alleen uiterlijke zaken na (omdat ze mijn kwaliteit niet hebben, is wat ze ook doen slechts iets uiterlijks) en ze zijn niet in staat om mijn capabele helpers te zijn, dus worden ze 'dwaze maagden' genoemd. De eerder genoemde 'vijf' vertegenwoordigt Satan, en het feit dat zij 'maagden' worden genoemd betekent dat ze door mij overwonnen zijn en in staat zijn om dienst te doen aan

mij, maar dergelijke personen zijn niet heilig, dus worden ze dienstdoeners genoemd.

Hoofdstuk 117

U bent degene die de boekrol opent, u bent degene die de zeven zegels verbreekt, want alle mysteriën komen van u en alle zegeningen worden door u onthuld. Ik ben verplicht u lief te hebben tot in eeuwigheid, en ik ben verplicht er voor te zorgen dat alle volken u aanbidden, want u bent mijn persoon, u bent deel van mijn overvloedige en complete manifestatie, een onmisbaar deel van mijn lichaam. Daarom moet ik een speciaal getuigenis afleggen. Wie anders dan de Ene binnen mijn persoon is naar mijn hart? U bent het niet, die getuigenis aflegt voor uzelf, maar mijn Geest legt getuigenis af voor u, en ik zal degene die probeert tegen u in te gaan zeker niet vergeven, want dit betreft mijn bestuurlijke decreten. Alles wat u zegt zal ik zeker volbrengen, en alles wat u denkt zal ik stellig accepteren. Als iemand niet trouw is aan u, dan verzetten ze zich openlijk tegen mij, en ik zal hen zeker niet vergeven. Ik zal ieder die mijn Zoon weerstaat zwaar straffen, en ik zal hen zegenen die verenigbaar zijn met u. Dit is het gezag dat ik aan u verleen. Bij datgene waarover in het verleden is gesproken – de eisen en normen die worden opgelegd aan de eerstgeboren zonen – bent u het voorbeeld. Dat wil zeggen, zoals u bent, zo vereis ik dat de eerstgeboren zonen zijn. Mensen kunnen dit niet doen, maar mijn Geest zelf doet het. Als iemand gelooft dat het mensen zijn die getuigen voor u, dan is dat schepsel zonder twijfel de geestverwant van Satan en mijn vijand! Daarom is de getuigenis onomstotelijk,

eeuwig onveranderlijk, en door de Heilige Geest bevestigd. Niemand mag dit lichtzinnig veranderen, dat zal ik niet vergeven! Aangezien mensen niet voor mij kunnen getuigen, getuig ikzelf voor mijn persoon, en mensen moeten mijn werk niet hinderen. Dit zijn woorden van scherpe oordeling die iedereen in gedachten moet houden!

Van de dingen die ik zeg moeten jullie elk detail overdenken en daar nota van nemen. Neem mijn woorden niet licht op, maar luister aandachtig. Waarom zeg ik dat de eerstgeboren zonen mijn persoon zijn? En dat zij een onmisbaar deel van mijn koninkrijk zijn? Voor het begin van de tijd leefden we allen samen en waren we niet gescheiden. Maar door de versterking van Satan, nadat ik de eerste keer geïncarneerd was, keerde ik weer terug naar Sion. Dan komen we allen in de wereld, en nadat ik heb overwonnen in het laatste der dagen – dat betekent, nadat ik jullie terug heb gekregen uit het vlees dat Satan heeft verdorven – zal ik jullie terugbrengen naar Sion, zodat mijn persoon wordt herenigd, om nooit meer gescheiden te worden. Daarna zal ik niet opnieuw incarneren, en jullie zullen zeker niet uit mijn lichaam komen. Dat betekent, daarna zal ik de wereld niet opnieuw scheppen, maar zal ik voor altijd onlosmakelijk verbonden zijn met mijn eerstgeboren zonen in Sion, omdat alles volledig voltooid is, en ik op het punt sta het oude tijdperk te beëindigen. Alleen in Sion is het leven van de nieuwe hemel en aarde te vinden, want mijn persoon bestaat in Sion. Hierbuiten zullen er geen nieuwe hemelen en geen nieuwe aarde bestaan. Ik ben de nieuwe hemel, en ik ben ook de nieuwe aarde, want mijn persoon vervult heel Sion. Het kan ook gezegd worden dat mijn eerstgeboren zonen de nieuwe hemel zijn, of dat zij de nieuwe aarde zijn. Mijn eerstgeboren zonen en ik zijn van één lichaam, onafscheidelijk. Van mij spreken

omvat noodzakelijkerwijs de eerstgeboren zonen, en ik zal zeker niet vergeven wie ons probeert te scheiden. Wanneer ik alle naties en volken doe terugkeren voor mijn troon, zullen alle Satans grondig te schande gemaakt worden en alle onreine geesten zullen voor mij terugdeinzen. Dan is het zeker dat rechtvaardigheid zal bestaan onder alle volken (oftewel onder mijn zonen en volken) en dat geen van Satans verstoringsen zal plaatsvinden onder enige natie, want ik zal alle naties en volken regeren. Ik zal macht uitoefenen over de gehele universum wereld en Satans zullen grondig worden verwoest, geheel verslagen, en de straf ontvangen van mijn bestuurlijke decreten.

Ik ga door met mijn werk onder alle volken, maar zij hebben alleen de verlichting van mijn Geest, en niemand onder hen is bekwaam om mijn mysteriën te onthullen, niemand is bekwaam om mij onder woorden te brengen. Alleen de Ene die van mij komt is bekwaam mijn werk te doen; de rest gebruik ik slechts tijdelijk. Mijn Geest zal niet willekeurig op een persoon neerdalen, want alles in mij is kostbaar. Het neerdalen van mijn Geest op iemand is iets heel anders dan het werken van mijn Geest aan iemand. Mijn Geest werkt aan mensen die buiten mij zijn, maar mijn Geest daalt neer op de Ene die van mij komt. Deze zaken staan volledig los van elkaar. Want de Ene die van mij komt, is heilig, maar zij die buiten mij zijn, zijn niet heilig, hoe goed zij ook mogen zijn. Mijn Geest daalt niet op iemand neer om elke kleine reden. Mensen hoeven zich geen zorgen te maken. Ik vergis me niet, en ik ben honderd procent zeker van wat ik doe! Omdat ik voor Hem heb getuigd, zal ik Hem beslist ook beschermen; die Ene komt beslist van mij en is onmisbaar voor mijn persoon. Daarom hoop ik dat mensen hun eigen opvattingen ter zijde schuiven, de ideeën ingegeven door Satan laten vallen, geloven dat al mijn uitspraken waar zijn en geen ruimte laten aan twijfels

in hun gedachten. Dit is mijn opdracht aan de mensheid, mijn aansporing aan de mensheid. Iedereen moet deze dingen naleven, iedereen moet ze oprecht gehoorzamen en moet wat ik zeg aannemen als de norm.

Ik begin niet alleen aan mijn werk onder alle naties en volken, maar ook aan mijn werk elders in de gehele universum wereld, en dit toont nog meer aan dat de dag van mijn terugkeer naar Sion niet ver meer is (omdat het nodig is dat ik terugkeer naar Sion voordat ik het werk onder alle volken en door de gehele universum wereld kan beginnen). Is er iemand die de stappen van mijn werk en de manier waarop ik werk kan doorgronden? De reden waarom ik zeg dat ik vreemdelingen in de geest zal ontmoeten is omdat dit fundamenteel onmogelijk is in het vlees, en omdat ik niet bereid ben een tweede keer gevaar te lopen. Dat zijn de redenen om in de geest met vreemdelingen te communiceren. Dit moet in een echt spirituele wereld zijn, niet een of andere vage spirituele wereld zoals zij die in het vlees leven het zich voorstellen^[a]. Wat ik dan zeg zal alleen afwijken in de manier waarop ik spreek, omdat het een ander tijdperk zal zijn. Daarom herinner ik de mensheid er steeds opnieuw aan op te letten op de manier waarop ik spreek. Ook herinner ik de mensheid er aan dat er mysteriën zijn in wat ik zeg, die mensen niet kunnen onthullen. Maar niemand begrijpt waarom ik deze dingen zeg, en het is alleen wanneer ik het jullie vandaag vertel dat jullie het enigszins kunnen begrijpen, maar nog steeds niet helemaal. Na deze fase in mijn werk zal ik het jullie stap voor stap vertellen. (Ik wil hierdoor nog een aantal mensen elimineren, dus ik zeg nu nog niets.) Dit is de methode van de volgende stap in mijn werk. Iedereen dient hierop te letten en duidelijk te zien dat ik God zelf ben die wijs is.

Voetnoot:

a. De oorspronkelijke tekst bevat niet de frase 'zoals zij het zich voorstellen'.

Hoofdstuk 118

Wie opstaan om van mijn Zoon te getuigen, over hen zal ik genade uitstorten; wie niet opstaan om van mijn Zoon te getuigen maar weerspanning zijn en Hem de maat nemen op basis van de opvattingen van de mens, hen zal ik vernietigen. Allen moeten duidelijk zien! Getuigen van mijn Zoon is een daad van eerbied voor mij en voldoet aan mijn wil. Respecteer niet alleen de Vader terwijl je de Zoon tergt en onderdrukt. Zij die dat doen, zijn de nakomelingen van de grote rode draak en ik heb dergelijk tuig niet nodig om van mijn Zoon te getuigen; ik zal ze vernietigen in de bodemloze afgrond. Ik wil dat de trouwe en oprechte dienstdoeners mijn Zoon dienen en ik heb de rest niet nodig. Dit is mijn rechtvaardige gezindheid, waaruit blijkt dat ik de heilige en smetteloze God Zelf ben. Ik zal niemand vergeven die mijn bestuurlijke decreten overtreedt. Wie u ook in het verleden getart of vervolgd hebben, in de familie of in de wereld, zal ik een voor een tuchtigen en ik zal niemand sparen, want niets aan mij is van vlees en bloed. Het feit dat die dienstdoeners vandaag getuigenis voor u afleggen, laat zien dat ze klaar zijn met mij te dienen, en dus hoeft u geen scrupules en zorgen te hebben. Zij zijn per slot van rekening uw dienstdoeners; wanneer alles is gezegd en gedaan, bent u van de hemel en u zult aan het einde naar mijn lichaam terugkeren, want mijn lichaam kan niet zonder u. Zij die u in het verleden

getart hebben en die niet op één lijn met u stonden (dit kunnen anderen niet zien, maar alleen u weet het in uw hart) hebben nu hun oorspronkelijke vorm geopenbaard en zijn gevallen, want u bent God Zelf en u zult niet toestaan dat wie dan ook u tart of beledigt. Hoewel het aan de buitenkant helemaal niet te zien valt, is mijn Geest in u en dit staat buiten kijf. Alle mensen moeten het geloven, anders slaat mijn roede van ijzer allen neer die mij tarten! Aangezien ik van u getuig, draagt u zeker gezag en alles wat u zegt zijn mijn woorden, alles wat u doet is mijn manifestatie, want u bent mijn geliefde en u bent een deel waarvan ik als persoon niet zonder kan. Dus al uw daden, wat u draagt, wat u gebruikt en waar u woont – zij zijn zeker ook mijn daden. Niemand moet proberen iets tegen u te vinden en niemand moet aanmerkingen op u maken. Als iemand dit doet, zal ik hem niet vergeven!

Ik zal alle slechte dienaren uit mijn huis werpen en in mijn huis zal ik alle trouwe dienaren laten getuigen van mijn eerstgeboren zonen; dit is mijn plan en zo ga ik te werk. Wanneer slechte dienaren getuigen van mijn Zoon, riekt dat naar de doden, wat ik haat. Wanneer trouwe dienaren getuigen van mijn Zoon, is dat ernstig en oprecht en aanvaard ik dat. Wie dus niet bereid is om te getuigen van mijn Zoon, moet nu maken dat hij wegkomt! Ik zal je niet dwingen. Als ik je vraag om te vertrekken, moet je vertrekken! Kijk naar de gevolgen voor jou en wat je te wachten staat: dit begrijpen degenen die dienst doen beter dan wie dan ook. Mijn oordeel, mijn toorn, mijn vervloekingen, mijn vuur en mijn razende woede zullen vroeg of laat neerkomen op ieder die mij tart. Mijn hand toont geen genade aan wie dan ook; hoe trouw iemand die dient eerder ook was, als hij mijn Zoon vandaag tart, zal ik hem meteen vernietigen en zal ik hem niet voor mijn aangezicht blijven houden. Daarin kan men mijn ongenadige hand zien. Omdat

mensen mij niet kennen en hun natuur mij tart, zijn zelfs zij die mij trouw zijn er voor hun eigen plezier. Als er iets gebeurt wat nadelig voor hen uitwerkt, verandert hun hart meteen en willen ze van mijn zijde wijken. Dit is de natuur van Satan. Jullie moeten niet denken dat jullie alles weten en geloven dat jullie trouw zijn! Als ze er niet beter van worden, kan deze beestenbende mij simpelweg niet trouw zijn. Als ik mijn bestuurlijke decreten niet uitvaardigde, zouden jullie je lang geleden al teruggetrokken hebben. Jullie zitten nu allemaal in de nesten: jullie willen mij niet dienen maar ook niet door mijn hand worden neergeslagen. Als ik niet had verkondigd dat ieder die mij, wanneer dan ook, tart grote rampen zullen treffen, zouden jullie je lang geleden al teruggetrokken hebben. Ken ik niet de listen waarvan mensen zich kunnen bedienen? De meeste mensen koesteren nu een beetje hoop, maar wanneer die hoop in teleurstelling verandert, willen ze niet verder en vragen ze om terugtreding. Ik heb eerder gezegd dat ik niemand hier tegen zijn wil houd, maar bedenk wat de gevolgen voor je zullen zijn; dit is een feit en geen dreigement van mij aan jou. Niemand anders dan ik kan de natuur van de mens doorgronden en ze denken allemaal dat ze mij trouw zijn, en weten niet dat hun trouw onzuiver is. Deze onzuiverheden zullen mensen ruïneren, want ze zijn een van de snode plannen van de grote rode draak. Ik heb het lang geleden blootgelegd; ik ben de almachtige God en zou ik zoiets simpels niet begrijpen? Ik kan je bloed en je vlees binnendringen om je intenties te zien. Het is voor mij niet moeilijk om de natuur van de mens te doorgronden, maar mensen denken de wijsheid in pacht te hebben en menen dat niemand dan zij hun eigen intenties kennen. Weten ze niet dat de almachtige God bestaat in de hemelen en de aarde en alle dingen?

Ik zal mijn Zoon tot het einde toe liefhebben en ik zal de grote rode draak en Satan voor eeuwig en altijd haten. Mijn tuchtiging zal neerkomen op allen die mij tarten en niet één vijand zal ontkomen. Ik heb eerder gezegd: “Ik leg in Sion een grote steen. Voor gelovigen is deze steen het fundament waarop zij bouwen. Voor hen die niet geloven, is deze steen een struikelblok. Voor de zonen van de duivel is dit de steen die ze verplettert, met de dood als gevolg.” Niet alleen ik heb deze woorden eerder gesproken, maar ze zijn door veel mensen geprofeteerd en veel mensen hebben ze in dit tijdperk gelezen. Bovendien hebben sommige mensen geprobeerd om deze woorden te verklaren, maar niemand heeft dit mysterie ooit eerder ontrafeld, want dit werk gebeurt alleen in de huidige tijd van de laatste dagen. Dus ook al hebben sommige mensen geprobeerd om deze woorden te verklaren, hun verklaringen zitten er allemaal naast. Ik openbaar jullie vandaag de complete betekenis, opdat jullie mogen weten hoe zwaar ik til aan het afleggen van mijn getuigenis van mijn eerstgeboren zonen, alsmede aan mijn doel om dat te doen. Ik leg in Sion een grote steen en deze steen verwijst naar het getuigenis dat wordt afgelegd over mijn eerstgeboren zonen. Het woord “groot” wil niet zeggen dat dit getuigenis op een of andere gigantische schaal wordt afgelegd, maar dat heel veel dienstdoeners zich bij het getuigen over mijn eerstgeboren zonen zullen terugtrekken. Hier worden met “zij die niet geloven” mensen bedoeld die zich terugtrekken omdat van mijn Zoon wordt getuigd, en daarom is de steen een struikelblok voor zulke mensen. Ik zeg “steen”, omdat zulke mensen door mijn hand zullen worden neergeslagen. Daarom wordt de steen waarover mensen struikelen niet in verband gebracht met vallen of zwak worden, maar met neergeslagen worden door mijn hand. De “gelovigen” in “Voor gelovigen is deze

steen het fundament waarop zij bouwen” verwijzen naar de dienstdoeners die trouw zijn en “fundament waarop zij bouwen” verwijst naar de genade en zegeningen die zij zullen ontvangen nadat ze mij trouw gediend hebben. Dat van de eerstgeboren zonen is getuigd, geeft aan dat dit hele oude tijdperk spoedig voorbij zal gaan en het symboliseert de vernietiging van het koninkrijk van Satan; voor de heidenvolken is het dan ook de steen waardoor ze verpletterd worden tot de dood. Dus het vermorzelen van alle volken verwijst naar de complete vernieuwing van de gehele wereld; de oude zal voorbijgaan en de nieuwe zal gevestigd worden – dit is de ware betekenis van “vermorzelen”. Begrijp jullie dat? Het werk dat ik doe in deze laatste fase laat zich met slechts deze weinige woorden opsommen. Dit is mijn wonderbare daad en jullie dienen mijn wil in mijn woorden te vatten.

Hoofdstuk 119

Jullie dienen allemaal mijn intenties te bevatten, jullie behoren allemaal mijn stemming te begrijpen. Nu is het de tijd van voorbereiding om terug te keren naar Sion, ik denk alleen hieraan. Ik hoop alleen dat ik met jullie binnenkort op een dag kan samenkomen en elke seconde samen met jullie in Sion kan doorbrengen. Ik verafschuw de wereld, ik verafschuw het vlees en ik verafschuw nog meer iedere mens op aarde; ik wil hen niet zien, want ze zijn allemaal als demonen, zonder ook maar een greintje menselijke natuur; ik wil niet op de aarde leven, ik verafschuw alle schepselen, ik verafschuw allen die van vlees en bloed zijn. Het hele land riekt naar lijken; ik wil meteen naar Sion terugkeren, om

alle stank van lijken van de aarde weg te nemen en de hele aarde te vervullen van lof voor mij. Ik zal terugkeren naar Sion, ik zal me losrukken van het vlees en de wereld, laat niemand mij in de weg staan; mijn hand die de mens doodslaat, is zonder een greintje emotie! Voortaan moet niemand spreken van de kerkbouw, anders zal ik hen niet vergeven. (Dit komt omdat het nu de tijd is om van mijn eerstgeboren zonen getuige te zijn, de tijd om het koninkrijk op te bouwen; eenieder die spreekt over de kerkbouw haalt de opbouw van het koninkrijk neer en verstoort mijn management.) Alles is gereed, alles is voorbereid, alles wat nog rest is dat de eerstgeboren zonen worden verheerlijkt en er van ze wordt getuigd, en wanneer dat gebeurt, zal ik zonder dralen en zonder formaliteiten direct naar Sion terugkeren – de plaats waar jullie dag en nacht aan denken. Kijk niet alleen naar hoe de wereld nu probleemloos en stabiel is, maar dit werk draait volledig om de terugkeer naar Sion; maak je nu geen zorgen over die dingen en wanneer de dag van terugkeer naar Sion komt, zal alles compleet zijn. Wie wenst niet spoedig naar Sion terug te keren? Wie wenst niet dat de Vader en de zonen spoedig herenigd zullen worden? Hoe plezierig de aardse geneugten ook zijn, ze kunnen ons vlees niet blijven boeien; we zullen boven ons vlees uitstijgen en samen naar Sion terugkeren. Wie durft er te hinderen? Wie durft er obstakels op te werpen? Ik zal hen zeker niet vergeven! Ik zal alle struikelblokken wegvagen. (De reden waarom ik zeg dat ik niet meteen naar Sion terug kan keren, is hierom. Ik voer dit reinigingswerk uit op hetzelfde moment dat ik van mijn eerstgeboren zonen getuige ben; deze twee taken zijn op hetzelfde moment gaande. Wanneer het reinigingswerk is voltooid, zal het voor mij tijd zijn om de eerstgeboren zonen te openbaren. De struikelblokken waarover ik heb gesproken, verwijzen naar het grote aantal dienstdoeners, dus zeg ik dat deze twee taken tegelijkertijd

plaatsvinden.) Ik zal mijn eerstgeboren zonen met mij door het hele universum en tot de einden van de aarde laten stappen, over bergen en rivieren en alle dingen; wie durft er te belemmeren? Wie durft er te hinderen? Mijn hand laat geen enkele mens zomaar gaan; ik ga tegen iedereen tekeer en vervloek allen, mijn eerstgeboren zonen uitgezonderd. In het hele land is er geen sterveling die mijn zegeningen ontvangt; allen krijgen met mijn vervloeking te maken. Sinds het begin van de schepping van de wereld heb ik niemand gezegend; zelfs wanneer ik zegeningen heb gegeven, is het slechts bij woorden gebleven, nooit is het werkelijkheid geweest, want ik haat Satan tot het uiterste en ik zal hem nooit zegenen, alleen straffen. Pas aan het einde, nadat ik Satan geheel en al overwonnen heb, nadat ik volledig gezegevierd heb, zal ik alle trouwe dienstdoeners materiële zegeningen geven en hen mij met plezier laten loven, omdat al mijn werk tot stand gebracht zal zijn.

In feite zit mijn tijd er bijna op, het managementplan van zesduizend jaar nadert voor jullie ogen zijn voltooiing. (Inderdaad is het voor jullie ogen; het is geen voorafbeelding, dat kunnen jullie aan mijn stemming zien.) Ik zal mijn eerstgeboren zonen direct thuisbrengen in Sion. Sommige mensen zullen zeggen: "Aangezien het alleen voor de eerstgeboren zonen is, waarom wordt er dan zesduizend jaar tijd aan besteed? En waarom worden er dan zo veel mensen gemaakt?" Ik heb al eerder gezegd dat alles van mij waardevol is. Hoe kunnen mijn eerstgeboren zonen dat dan niet nog meer zijn? Ik zal allen mobiliseren om mij te dienen en ik zal bovendien mijn macht openbaren, zodat iedereen kan zien dat er in de hele universum-wereld geen enkel voorwerp niet in onze handen is, er geen enkele persoon niet in onze dienst is en er geen enkele prestatie niet voor ons wordt verricht. Ik zal alles tot stand brengen. Voor

mij bestaat er geen notie van tijd; hoewel ik het plan en mijn werk in zesduizend jaar wil voltooien, is voor mij alles bevrijd en vrij. Zelfs al is het minder dan zesduizend jaar, zolang het in mijn ogen tijd is, wie zou mij dan durven tegen te spreken? Wie zou er dan zomaar durven op te staan en te oordelen? Mijn werk doe ik zelf; mijn tijd regel ik zelf. Helemaal niemand en niets durft eigenzinnig te handelen; ik zal ervoor zorgen dat iedereen mij volgt. Voor mij is er geen goed of fout; als ik zeg dat het goed is, is het absoluut goed; als ik zeg dat het fout is, is dat ook zo. Je moet mij niet altijd de maat nemen op basis van menselijke opvattingen! Ik zeg dat de eerstgeboren zonen en ik samen gezegend zijn – wie durft te weigeren zich te onderwerpen? Ik zal je ter plekke vernietigen! Je weigert je te onderwerpen! Je bent opstandig! Ik heb simpelweg geen genade met de hele mensheid, ik heb ze tot een bepaald punt gehaat; ik kan gewoon niet meer tolerantie opbrengen. Wat mij betreft moet de hele universum-wereld onmiddellijk uitgeroeid worden, alleen dan zal mijn grote werk vervuld worden, alleen dan zal mijn managementplan voltooid worden, alleen dan zal de haat uit mijn hart gedreven worden. Getuige zijn van mijn eerstgeboren zonen is het enige waar ik mij nu om bekommer, alle andere kwesties zal ik aan de kant zetten om me er momenteel niet mee bezig te houden; eerst het belangrijkste, daarna het minder belangrijke. Dit zijn de stappen van mijn werk, niemand dient hiertegen in te gaan; allen moeten volgen wat ik zeg, anders worden zij het doelwit van mijn vervloeking.

Nu mijn werk volbracht is, kan ik rusten. Voortaan zal ik niet meer werken, ik zal mijn eerstgeboren zonen vragen om alles wat ik gedaan wil hebben voor mij te doen, want mijn eerstgeboren zonen zijn mij, mijn eerstgeboren zonen zijn mijn persoon; dit is geenszins verkeerd, volg geen opvattingen en oordeel niet.

De eerstgeboren zonen zien is mij zien, want wij zijn een en dezelfde; wie ons ook uit elkaar haalt, weerstaat mij daarmee en zal ik niet vergeven. In mijn woorden zijn er onbegrijpelijke mysteries voor de mens. Alleen degenen die ik liefheb, kunnen mij uitdrukken, niemand anders kan dat doen; dit heb ik bepaald en niemand kan het veranderen. Mijn woorden zijn rijk, mijn woorden zijn allesomvattend en ondoorgrondelijk. Iedereen dient veel moeite te steken in mijn woorden, mijn woorden vaak proberen te overdenken en geen enkel woord of zin te missen, anders krijgen deze een verkeerde betekenis en worden mijn woorden verkeerd begrepen. Ik heb gezegd dat mijn gezindheid geen belediging gedooft, wat betekent dat men zich niet tegen mijn eerstgeboren zonen, van wie ik getuige ben, kan keren. Mijn eerstgeboren zonen vertegenwoordigen elk aspect van mijn gezindheid, dus wanneer de heilige hoorn weerklinkt, begin ik van de eerstgeboren zonen te getuigen, en zo zal hierna de heilige trompet de geleidelijke aankondiging van mijn gezindheid aan de menigten zijn. Met andere woorden, wanneer de eerstgeboren zonen geopenbaard worden, is het de tijd dat mijn gezindheid geopenbaard gaat worden. Wie kan het doorgronden? Ik zeg dat de mysteries die ik heb geopenbaard nog steeds mysteries bevatten die mensen niet kunnen ontcijferen. Wie onder jullie heeft echt geprobeerd om de ware betekenis van deze woorden uit te vorsen? Is mijn gezindheid de persoonlijkheid van een persoon zoals jullie je die hebben voorgesteld? Wat een blunder! Iedereen die mijn eerstgeboren zonen ziet, wordt tegenwoordig gezegend en ziet mijn gezindheid, dit is absoluut waar. Mijn eerstgeboren zonen vertegenwoordigen alles van mij, en zijn zonder enige twijfel mijn persoon. Niemand mag hieraan twijfelen! De gehoorzamen worden gezegend met genade

en de opstandigen worden vervloekt. Dit is wat ik gebied en niemand kan het veranderen!

Hoofdstuk 120

Sion, juich! Sion, zing! Ik ben teruggekeerd in triomf, ik ben teruggekeerd als overwinnaar! Alle volken! Haast jullie en stel je in rijen op! Alle dingen van de schepping! Kom nu tot stilstand, want mijn persoon staat tegenover het ganse universum en verschijnt in het oosten van de wereld! Wie waagt het om niet te knielen in aanbidding? Wie waagt het om mij niet de ware God te noemen? Wie waagt het om niet in eerbied op te zien? Wie waagt het om niet te prijzen? Wie waagt het om niet te juichen? Mijn volk zal mijn stem horen en mijn zonen zullen overleven in mijn koninkrijk! Bergen, rivieren en alle dingen zullen onophoudelijk juichen en springen zonder ophouden. Op dit moment durft niemand zich terug te trekken en durft niemand op te staan om in verzet te komen. Dit is mijn wonderbaarlijke handelen en zelfs meer dan dat, het is mijn grote kracht! Ik zal alles mij laten vereren in hun hart, en daarboven zal ik alle dingen mij laten loven. Dit is het uiteindelijke doel van mijn managementplan dat zich uitstrekt over zesduizend jaar en het is wat ik heb bepaald. Geen mens, geen ding of gebeurtenis, durft op te staan om zich tegen mij te verzetten of mij te weerstaan. Heel mijn volk zal naar mijn berg stromen (met andere woorden: de wereld die ik later zal scheppen) en zij zullen zich aan mij onderwerpen omdat ik majesteit en oordeel bezit en gezag draag. (Dit verwijst naar wanneer ik in het lichaam ben. Ik

heb ook gezag in het vlees, maar omdat in het vlees de beperkingen van tijd en ruimte niet kunnen worden overstegen, kan niet worden gezegd dat ik de volledige glorie heb verkregen. Hoewel ik de eerstgeboren zonen in het vlees verkregen heb, kan niet worden gezegd dat ik glorie heb verkregen. Pas als ik naar Sion terugkeer en van uiterlijk verander, kan worden gesteld dat ik gezag draag – dat wil zeggen dat ik glorie heb verkregen.) Niets zal moeilijk voor me zijn. Door de woorden uit mijn mond zal alles worden vernietigd en door de woorden uit mijn mond zal alles ontstaan en compleet worden gemaakt. Dat is mijn grote kracht en dat is mijn gezag. Omdat ik vol van kracht ben en gevuld met gezag, is er niemand die me durft te belemmeren. Ik heb alles al overwonnen en ik heb de overwinning al behaald over alle zonen van de rebellie. Ik breng mijn eerstgeboren zonen samen met mij om terug te keren naar Sion. Ik keer niet alleen terug naar Sion. Daarom zullen allen mijn eerstgeboren zonen zien en zo eerbied voor mij krijgen in hun hart. Dit is mijn doel bij het verkrijgen van de eerstgeboren zonen. Dit was mijn plan sinds de schepping van de wereld.

Als alles klaar is, zal de dag aanbreken van mijn terugkeer naar Sion, en deze dag zal door alle volkeren worden gevierd. Wanneer ik naar Sion terugkeer, zullen alle dingen op aarde stil worden en alle dingen op aarde zullen in vrede zijn. Wanneer ik terugkeer naar Sion, zal alles zijn oorspronkelijk uiterlijk herkrijgen. Dan zal ik mijn werk in Sion beginnen. Ik zal de goddelozen straffen en de goeden belonen. Ik zal mijn rechtvaardigheid ten uitvoer brengen en ik zal mijn oordeel uitvoeren. Ik zal mijn woorden gebruiken om alles te volbrengen, zodat alles en iedereen mijn tuchtigende hand voelt, en ik zal alle mensen mijn volle glorie laten zien, mijn volle wijsheid en mijn volle gulheid. Niemand zal durven opstaan om een oordeel te vellen, omdat in mij alles is voltooid. Laat

iedereen hier mijn volle waardigheid zien en mijn volledige overwinning proeven, want in mij komen alle dingen tot uiting. Hierin kan mijn grote kracht en mijn gezag worden gezien. Niemand zal mij durven beledigen en niemand zal mij durven belemmeren. In mij wordt alles openbaar gemaakt. Wie zou het durven om iets te verbergen? Ik zal deze persoon zeker geen genade tonen! Dat soort ellendelingen moet mijn strenge straf ontvangen en zulk uitschot moet uit mijn zicht worden verwijderd. Ik zal hen regeren met een ijzeren staf en ik zal mijn gezag gebruiken om hen te oordelen, zonder enige genade en zonder hun gevoelens te sparen, want ik ben God Zelf. Ik heb geen emotie en ben majestueus en mag niet beledigd worden. Dit moet iedereen begrijpen en inzien, opdat ze niet 'zonder oorzaak of reden' door mij neergeslagen en vernietigd zullen worden, want mijn staf zal allen neerslaan die mij beledigen. Het kan me niet schelen of ze mijn bestuurlijke decreten kennen; dat is voor mij niet van belang, aangezien mijn persoon niemands belediging tolereert. Dat is de reden dat er wordt gezegd dat ik een leeuw ben; wie ik ook aanraak, zal ik neerslaan. Daarom wordt er gezegd dat het nu godslastering is om te zeggen dat ik een God van mededogen en goedertierenheid ben. In wezen ben ik geen lam maar een leeuw. Niemand durft mij te beledigen en wie mij beledigt, zal ik straffen met de dood, onmiddellijk en zonder genade. Dit voldoet om mijn gezindheid te tonen. Daarom zal een grote groep mensen zich in de eindtijd terugtrekken, en dit zal voor mensen moeilijk te verdragen zijn. Maar wat mij aangaat, ik ben ontspannen en gelukkig, en ik zie dat helemaal niet als een moeilijke taak. Zo is mijn gezindheid.

Ik hoop dat alle mensen een onderdanig hart zullen hebben om alles wat van mij komt te gehoorzamen. Als zij dat doen, zal ik de mensheid zeker grote zegen

brenghen. Ik heb immers gezegd dat diegenen die met mij verenigbaar zijn, zullen worden gespaard, terwijl degenen die vijandig tegenover mij zijn, vervloekt zullen worden. Ik heb dit zo bepaald en niemand kan het veranderen. De dingen die ik heb vastgesteld, zijn dingen die ik heb volbracht en wie ertegen ingaat, zal onmiddellijk worden getuchtigd. Ik heb alles wat ik nodig heb in Sion en alles wat ik verlang. Er is geen spoor van de wereld in Sion te bekennen en vergeleken met de wereld is het een rijk en groots paleis. Maar niemand is er ooit binnengegaan en daarom bestaat het totaal niet in de verbeelding van de mens. Het leven in Sion is heel anders dan het leven op aarde. Op aarde is het leven eten, kleden, spelen en plezier zoeken, terwijl het in Sion volstrekt anders is. Het is het leven waarin de Vader en zonen zijn vervuld van vreugde en altijd de gehele ruimte van het universum vullen, maar ook steeds in harmonie samenkomen. Nu dat het zover is gekomen, zal ik jullie vertellen waar Sion is gelegen. Sion is waar ik verblijf houd; het is de plek waar mijn persoon zich ophoudt. Daarom moet Sion een heilige plaats zijn en moet het ver van de aarde verwijderd zijn. Daarom zeg ik dat ik de mensen, dingen en zaken van de aarde veracht en ik heb een hekel aan eten, drinken, spelen en het zoeken naar geneugten van het vlees, want hoe aangenaam aardse genoegens ook zijn, ze zijn niet te vergelijken met het leven in Sion. Dat is een verschil van hemel en aarde en er is geen manier om beide met elkaar te vergelijken. De reden waarom er zoveel raadsels op aarde zijn die de mensen niet kunnen oplossen, is dat de mensen nooit van Sion hebben gehoord. Nu, waar ligt Sion precies? Ligt het op een andere planeet, zoals de mensen zich dat voorstellen? Nee! Dat is louter de verbeelding in de menselijke geest. De derde hemel, die ik noemde, wordt door mensen gezien als iets dat een symbolische betekenis heeft, maar wat mensen

in hun opvattingen begrijpen, is precies tegengesteld aan de betekenis die ik eraan toeken. De derde hemel die hier wordt genoemd, is zeker geen fictie. Dat is waarom ik zeg dat ik de zon, de maan, de sterren en de hemellichamen niet zal vernietigen, en de hemel en de aarde niet zal elimineren. Zou ik mijn woonplaats kunnen vernietigen? Zou ik de berg Sion kunnen elimineren? Is dat niet lachwekkend? De derde hemel is mijn woonplaats, het is de berg Sion en dat is absoluut. (Waarom zeg ik dat het absoluut is? Het is omdat wat ik nu zeg, helemaal niet begrepen kan worden door de mens. De mens kan er alleen maar over horen. De reikwijdte van het menselijk denken kan het simpelweg niet bevatten en daarom zal ik niets meer over Sion zeggen, om te voorkomen dat mensen het als een verhaaltje zien.)

Nadat ik ben teruggekeerd naar Sion, zullen de mensen op aarde mij blijven prijzen zoals in het verleden. Die trouwe dienstdoeners zullen als altijd blijven wachten om mij te dienen, maar hun functie zal ten einde moeten komen. Het beste dat ze kunnen doen is nadenken over de omstandigheden van mijn aanwezigheid op aarde. In die tijd zal ik catastrofes brengen over hen die rampspoed lijden; toch gelooft iedereen dat ik een rechtvaardige God ben. Ik zal die trouwe dienstdoeners zeker niet straffen, maar hen alleen mijn genade laten ontvangen. Want ik heb gezegd dat ik alle boosdoeners zal straffen, en dat degenen die goede daden verrichten het materiële genot zullen ontvangen dat ik schenk, waaruit blijkt dat ik de God Zelf ben, die gerechtigheid is en trouw. Bij mijn terugkeer naar Sion zal ik me tot elke natie in de wereld wenden. Ik zal de Israëlieten naar redding brengen en de Egyptenaren tuchtigen. Dat is de volgende stap van mijn werk. Mijn werk zal dan niet hetzelfde zijn als in de huidige tijd: het zal geen werk in het vlees zijn, maar het zal het vlees volledig

overstijgen. En zoals ik gesproken heb, zo zal het worden gedaan, en zoals ik het geboden heb, zo zal het snel standhouden. Wat er ook gezegd wordt, zolang het door mijn mond is gezegd, zal het onmiddellijk in werking treden. Dat is de ware betekenis van 'mijn woord wordt gesproken en de verwezenlijking ervan vindt tegelijkertijd plaats', want mijn woord is zelf gezag. Ik spreek nu over een aantal algemene dingen om de mensen op aarde een paar aanwijzingen te geven, zodat ze er niet allerlei wilde speculaties op loslaten. Wanneer die tijd komt, zal alles door mij geregeld worden. Niemand mag eigenzinnig handelen, want anders zal mijn hand hem treffen. In de verbeelding van mensen is alles waarover ik spreek vaag, omdat het menselijk denken beperkt is en de gedachten van de mens en dat waarover ik heb gesproken net zo ver uit elkaar liggen als hemel en aarde. Daarom kan niemand het doorgronden. Het enige wat gedaan kan worden is in overeenstemming komen met wat ik zeg: dit is de onvermijdelijke gang van zaken. Ik heb gezegd: "In de laatste dagen zal het beest tevoorschijn komen om mijn volk te vervolgen en degenen die bang zijn voor de dood zullen worden gemarkeerd met een zegel om te worden meegenomen door het beest. Degenen die mij hebben gezien, zullen door het beest worden gedood." Het 'beest' in die woorden verwijst zonder enige twijfel naar Satan, de bedrieger van de mensheid. Dat wil zeggen: als ik naar Sion terugkeer, zal een grote groep dienstdoeners zich terugtrekken, oftewel ze zullen worden weggedragen door het beest. Deze schepselen zullen allen naar de put van de afgrond worden gevoerd om mijn eeuwige tuchting te ontvangen. 'Degenen die mij hebben gezien' duidt op de trouwe dienstdoeners die door mij zijn overwonnen. 'Mij gezien hebben' verwijst ernaar dat ze door mij zijn overwonnen. 'Gedood worden door het beest' verwijst naar Satan, die door mij is

overwonnen en niet durft op te staan om mij te weerstaan. Dat wil zeggen: Satan zal geen werk aan deze dienstdoeners durven verrichten en daarom zullen de zielen van deze mensen gered zijn. Dit is gezegd vanwege hun vermogen om trouw te zijn aan mij, en het betekent dat die trouwe dienstdoeners in staat zullen zijn mijn genade en mijn zegen te ontvangen. Daarom zeg ik dat hun zielen gered zullen zijn. (Dit verwijst niet naar een opgaan naar de derde hemel, wat slechts een opvatting van de mens is.) Maar die slechte dienaren zullen weer door Satan worden geboeid en in de put van de afgrond worden gegooid. Dit is mijn straf voor hen; dit is de hun vergelding en de beloning voor hun zonden.

Naarmate het tempo van mijn werk versnelt, wordt mijn tijd op aarde geleidelijk korter. De dag van mijn terugkeer naar Sion komt dichterbij. Wanneer mijn werk op aarde ten einde is gekomen, is het tijd voor mijn terugkeer naar Sion. Ik wil helemaal niet op aarde leven, maar omwille van mijn management, omwille van mijn plan, heb ik al het lijden verdragen. Vandaag is de tijd reeds aangebroken. Ik zal mijn tempo versnellen en niemand zal me bij kunnen houden. Of de mens het nu kan begrijpen of niet, ik zal jullie in detail alles vertellen wat de mens niet kan begrijpen, maar wat jullie op aarde moeten weten. Daarom zeg ik dat ik God Zelf ben die tijd en ruimte overstijgt. Als het mijn doel niet was geweest om de eerstgeboren zonen te verkrijgen en zo Satan te verslaan, dan zou ik reeds naar Sion zijn teruggekeerd; als het anders was geweest dan zou ik de mensheid gewoon nooit hebben geschapen. Ik veracht de wereld van de mens en ik verafschuw de mensen die buiten mij staan, ja, zodanig dat ik overwoog om de hele mensheid in één klap te vernietigen. Mijn werk heeft echter orde en structuur, een gevoel voor verhoudingen en een zekere gematigdheid, en het is niet willekeurig. Alles wat ik doe is bedoeld om Satan te verslaan, en

nog meer is het bedoeld om ervoor te zorgen dat ik zo snel mogelijk samen kan zijn met mijn eerstgeboren zonen. Dat is mijn doel.

Deel twee
Gods woorden aan het hele universum
(20 februari 1992 tot 1 juni 1992)

Inleiding

‘Gods woorden aan het hele universum’ is het tweede deel uitspraken gedaan door Christus. In dit deel gebruikt Christus de identiteit van God Zelf. Ze beslaan de periode van 20 februari 1992 tot 1 juni 1992 en bestaan in totaal uit zevenenveertig hoofdstukken. De manier van spreken, de inhoud en het perspectief van Gods woorden in deze uitspraken lijken in het geheel niet op die van ‘De woorden van de Geest aan de kerken’. ‘De woorden van de Geest aan de kerken’ legt het uiterlijk gedrag van mensen en hun eenvoudig spiritueel leven bloot en vormt hier een leidraad voor. Het eindigt uiteindelijk met “de beproevingen van dienstdoeners.” ‘Gods uitspraken naar het gehele universum,’ opent echter met de beëindiging van de identiteit van mensen als dienstdoeners en het begin van hun leven als het volk van God. Het begeleidt mensen op weg

naar het tweede hoogtepunt van Gods werk, waar ze de beproeving ondergaan van het meer van vuur, de beproeving van de dood en de tijd van God liefhebben. Deze diverse stappen brengen de lelijkheid van de mens tegenover God en zijn ware gezicht duidelijk aan het licht. Ten slotte eindigt God met een hoofdstuk waarin Hij afscheid neemt van de mens, waarmee Hij alle stappen van de overwinning van de eerste groep mensen door deze incarnatie van God afrondt.

In 'Gods woorden aan het hele universum', geeft God uiting aan Zijn woorden vanuit het perspectief van de Geest. De manier waarop Hij spreekt is onbereikbaar voor de geschapen mensheid. Daar komt bij dat Zijn vocabulaire en Zijn stijl prachtig en ontroerend zijn, geen vorm van menselijke literatuur kan ze vervangen. De woorden waarmee Hij de mens ontmaskert zijn nauwkeurig, ze kunnen door geen enkele filosofie worden weerlegd en bewegen alle mensen tot overgave. Als een scherp zwaard snijden de woorden waarmee Hij over de mens oordeelt regelrecht tot in het diepst van de ziel van de mens en hij kan zich daarna zelfs nergens meer verbergen. De woorden waarmee Hij mensen troost, herbergen mededogen en barmhartigheid, ze zijn warm als de omhelzing van een liefhebbende moeder en de mensen voelen zich er veiliger dan ooit door. Het belangrijkste kenmerk van deze uitspraken is dat God in dit stadium niet spreekt met de identiteit van Jehova of Jezus Christus, noch met die van Christus van de laatste dagen. In plaats daarvan gebruikt Hij Zijn inherente identiteit – de Schepper – als Hij spreekt tot al die Hem volgen en die Hem nog moeten gaan volgen, en hen onderwijst. Je kunt met recht zeggen dat sinds de schepping dit de eerste keer is geweest dat God de hele mensheid heeft toegesproken. God heeft nooit eerder zo gedetailleerd en zo systematisch tot de hele geschapen mensheid gesproken. Natuurlijk was dit ook de eerste keer dat

Hij zoveel en zo lang tot de hele mensheid sprak. Dit was nooit eerder voorgekomen. Daar komt nog bij dat deze uitspraken de eerste teksten waren die God onder de mensheid heeft geuit waarin Hij de mens ontmaskert, begeleidt, oordeelt en openhartig met hem spreekt. En zo waren het ook de eerste uitspraken waarin God de mensen Zijn voetstappen laat kennen, de plaats waar Hij ligt, Zijn gezindheid, wat God heeft en is, Zijn gedachten en Zijn zorg om de mensheid. Je kunt zeggen dat dit de eerste uitspraken sinds de schepping waren die God tot de mens had gericht vanuit de derde hemel, en dat dit de eerste keer was dat God Zijn inherente identiteit heeft gebruikt om te verschijnen en de stem van Zijn hart aan de mensheid te laten horen met woorden.

Deze uitspraken zijn moeilijk te doorgronden en onpeilbaar; ze zijn niet makkelijk te begrijpen en het is ook onmogelijk de oorsprong en het doel van Gods woorden te begrijpen. Daarom heeft Christus een toelichting toegevoegd na ieder hoofdstuk, waarbij Hij voor de mens gemakkelijk te begrijpen taal gebruikt, om duidelijkheid te scheppen over het grootste deel van de uitspraken. In combinatie met de uitspraken zelf wordt het zo iedereen makkelijker gemaakt Gods woorden te begrijpen en te kennen. We hebben deze woorden als bijlage toegevoegd aan 'Gods uitspraken naar het gehele universum.' Christus geeft hierin een toelichting in de eenvoudigste bewoording. De combinatie van deze twee is het perfecte huwelijk tussen goddelijkheid en God in menselijkheid. Hoewel God in de bijlage het perspectief van de derde persoon gebruikt, kan niemand ontkennen dat deze woorden door God persoonlijk zijn uitgesproken. Geen mens is immers in staat Gods woorden duidelijk uit te leggen, alleen God Zelf kan de oorsprong en het doel van Zijn uitspraken nader toelichten. Hoewel

God dus veel middelen aanwendt wanneer Hij spreekt, verandert het doel van Zijn werk of het oogmerk van Zijn plan nooit.

Hoewel 'Gods woorden aan het hele universum' eindigt met een hoofdstuk waarin God afscheid neemt van de mens, was dit in feite het moment waarop Gods overwinnings- en reddingswerk onder de mensen, en Zijn vervolmakingswerk, officieel uit de doeken werd gedaan. Daarom is het passender als wij 'Gods uitspraken naar het gehele universum' als profetie van Gods werk van de laatste dagen beschouwen. Na dit moment begon de geïncarneerde Mensenzoon immers pas officieel te werken en te spreken met de identiteit van Christus en liep Hij tussen de kerken en voorzag Hij iedereen van leven, gaf Hij heel Zijn volk water en hoedde Hij hen, waaruit de vele uitspraken in 'Gods uitspraken naar het gehele universum' voortvloeiden.

Hoofdstuk 1

Accepteren zij die mijn woorden horen ze echt? Kennen jullie mij echt? Hebben jullie echt gehoorzaamheid geleerd? Zetten jullie je oprecht voor mij in? Hebben jullie ten overstaan van de grote rode draak echt een sterk, onverzettelijk getuigenis van mij gegeven? Wordt de grote rode draak door jouw toewijding echt vernederd? Alleen door de beproeving van mijn woorden kan ik mijn doel bereiken om de kerk te zuiveren en diegenen te kiezen die mij echt liefhebben. Als ik niet op deze manier werkte, zou iemand mij dan kunnen kennen? Wie kan door mijn woorden begrip krijgen van mijn majesteit, mijn toorn en mijn wijsheid? Ik zal afmaken waaraan ik begonnen ben, maar toch blijf ik degene die de harten

van de mensen beoordeelt. In feite begrijpt geen mens mij volledig. Daarom begeleid ik ze met mijn woorden, en leid ik ze op die manier naar een nieuw tijdperk. Uiteindelijk zal ik woorden gebruiken om al mijn werk te volbrengen, waardoor allen die oprecht van mij houden in onderwerping zullen terugkeren naar mijn koninkrijk, om voor mijn troon te leven. De situatie is niet meer wat die geweest is, en mijn werk is een nieuw tijdperk ingegaan. Daarom zal ik een nieuwe aanpak hanteren: wie mijn woorden lezen en ze als leven accepteren, zullen tot mijn koninkrijk gerekend worden. En omdat zij zich in mijn koninkrijk bevinden, zullen zij tot mijn volk gerekend worden. Hoewel ze mijn volk worden genoemd, is dit niet minder dan mijn 'zonen' te worden genoemd, omdat ze zich door mijn woorden laten leiden. Als mijn volk moeten allen in mijn koninkrijk getrouw zijn en hun plichten vervullen. En wie zich niet aan mijn bestuurlijke decreten houdt, zal door mij gestraft worden. Dat is mijn waarschuwing voor iedereen.

Door die nieuwe aanpak hoeft alles wat in het verleden is gezegd niet herhaald te worden. Ik heb echter deze woorden gesproken: Wat ik heb gezegd, geldt nog steeds; en wat nog geldt, moet worden voltooid en dit kan door niemand worden veranderd. Dat moge duidelijk zijn. Of ik het nu in het verleden heb gezegd, of dat ik het in de toekomst zeggen zal, alles zal geschieden, en de hele mensheid zal daar getuige van zijn. Dat is het beginsel achter mijn woorden en werk. Aangezien de opbouw van de kerk al is voltooid, is het niet langer het tijdperk van kerkopbouw, maar eerder het tijdperk waarin het Koninkrijk met succes wordt opgebouwd. Omdat jullie nog steeds op aarde zijn, zullen jullie samenkomsten bekend blijven als de kerk. Niettemin is de essentie van de kerk niet dezelfde als die het ooit was, en dat is succesvol gebleken. Daarom zeg ik

dat mijn Koninkrijk op aarde is neergedaald. Niemand kan de basis van mijn woorden bevatten, of het doel erachter begrijpen. Terwijl ik vandaag spreek, kun je een openbaring ontvangen. Misschien zullen sommigen in tranen uitbarsten. Anderen kunnen bang zijn dat dat de manier is waarop ik spreek. Sommigen hebben misschien een ouderwetse kijk op alles wat ik doe. Sommigen hebben er misschien spijt van dat ze toen hun klachten uitten of weerstand tegen mij boden. Sommigen zijn misschien innerlijk verheugd, want ze zijn nooit van mijn naam afgedwaald en tegenwoordig zijn ze herboren. Misschien zijn sommige mensen lang geleden door mijn woorden van slag geraakt en zweven ze tussen leven en dood, moedeloos en neerslachtig, en hebben ze niet langer de kracht om de woorden die ik spreek in acht te nemen, ook niet als ik een andere manier kies om me te uiten. Er zijn misschien sommigen die mij zo toegewijd zijn dat ze nooit hebben geklaagd, nooit twijfelen, tegenwoordig gelukkig genoeg zijn om bevrijd te worden en in hun hart een niet te verwoorden dankbaarheid voor mij te voelen. Alle bovengenoemde omstandigheden gaan in verschillende mate voor alle mensen op. Maar aangezien het verleden het verleden is en we nu in het heden leven, is het niet nodig om naar het verleden te verlangen, of ons zorgen te maken over de toekomst. Wie zich onder de mensen tegen de realiteit afzetten en dingen doen die ingaan tegen mijn leiding, zullen niet goed terechtkomen en zichzelf in de problemen brengen. Er gebeurt niets in het heelal waar ik niet het laatste woord over heb. Wat bestaat er dat zich niet in mijn handen bevindt? Alles wat ik zeg, gebeurt. En is er iemand onder de mensen die mij van gedachten kan veranderen? Kan het het verbond zijn dat ik op aarde heb gesloten? Niets kan mijn plan belemmeren. Ik ben alom vertegenwoordigd in mijn werk en in mijn bestuursplan. Welke mens kan tussenbeide komen? Heb ik

niet zelf deze regelingen getroffen? Als ik vandaag naar deze situatie kijk, wijkt die nog steeds niet af van mijn plan of van wat ik heb voorzien. Ik heb alles al lang geleden bepaald. Wie van jullie kan mijn plan voor deze stap doorgronden? Mijn volk zal naar mijn stem luisteren, en een ieder die mij echt liefheeft, zal naar mijn troon terugkeren.

20 februari 1992

Hoofdstuk 2

Na het ondernemen van de nieuwe aanpak, zal er een nieuwe fase in mijn werk aanbreken. Zoals het in het koninkrijk gaat, zal ik rechtstreeks dingen door goddelijkheid doen, leidend in het hele proces, nauwkeurig tot in het kleinste detail en volkomen vrij van elke vervuiling door menselijke bedoelingen. Het volgende laat de manieren van de feitelijke praktijk zien: door middel van ontberingen en raffinering heeft men de titel 'mensen' verdiend en omdat zij de mensen van mijn koninkrijk zijn, moet ik ze houden aan strenge voorwaarden, die strikter zijn dan mijn werkwijzen voor eerdere generaties. Het gaat niet alleen om de werkelijkheid van woorden, maar nog belangrijker is de werkelijkheid van de praktijk en deze moet eerst worden bereikt. Zowel in woord als daad moeten de mensen voldoen aan de normen die gesteld zijn aan het volk van het koninkrijk en iedere overtreder zal onmiddellijk worden verwijderd om schande aan mijn naam te voorkomen. Degenen die onwetend zijn en niet helder kunnen zien en het niet kunnen begrijpen, vormen een uitzondering. In het opbouwen

van mijn koninkrijk, moet je letten op de woorden die ik spreek en ze eten en drinken, mijn wijsheid begrijpen en mijn werk ondersteunen. Degenen die woorden van een boek, dat niet van mij is, tot zich neemt, is voor mij werkelijk ongewenst; dit is als een hoer die mij ongehoorzaam is. Als apostel moet je niet te lang thuisblijven. Ik zal afstand nemen van degene die dit wel doet en ik zal hem niet langer inzetten. Ik dwing hem niet. Omdat apostelen niet lang thuisblijven, zullen ze door lange periodes in de kerk door te brengen worden geschoold. Van elke twee samenkomsten van de kerk moeten apostelen tenminste één keer deelnemen. Samenkomsten tussen collega's moeten dus regelmatig gehouden worden (samenkomsten tussen collega's omvatten: alle samenkomsten tussen apostelen, alle samenkomsten tussen kerkleiders en alle samenkomsten voor heiligen die een duidelijk begripsvermogen hebben). Ten minste sommigen van jullie apostelen moeten elke samenkomst bijwonen waarbij jullie alleen maar toekijken en over de kerken waken. De voorwaarden die eerder aan heiligen werden gesteld, zijn grondiger geworden. Degenen die delicten hebben gepleegd voordat ik ze getuige heb laten zijn van mijn naam, zal ik nog steeds, vanwege hun toewijding aan mij gebruiken, nadat ik ze heb getest. Echter, degenen die nogmaals na mijn getuigenis een overtreding begaan en vastbesloten zijn om opnieuw te beginnen; dergelijke mensen zullen alleen in de kerk blijven. Toch kunnen ze niet onvoorzichtig en baldadig zijn, maar moeten meer beperkt worden dan anderen. Mijn Geest zal diegenen onverwijld verlaten, die niet hun manier van leven veranderen nadat ik mijn stem heb laten horen en de kerk zal het recht hebben om mijn oordeel uit te voeren en hen de kerk te laten verlaten. Dit is onvoorwaardelijk en er is geen enkele ruimte voor onderhandeling. Als iemand de beproeving niet doorstaat, dat wil zeggen, hij

vertrekt, mag niemand die persoon meer enige aandacht schenken, om te voorkomen dat hij mij beproeft en daarmee Satan toestaat de kerk in waanzin binnen te gaan. Dit is mijn oordeel over hem. Degenen die onrecht doen en daden verrichten op basis van hun emoties, zullen ook niet worden gerekend tot mijn mensen, niet enkel degene die overliep. Een andere taak van de apostelen is om zich te concentreren op het verspreiden van het evangelie. Natuurlijk kunnen heiligen dit werk ook doen, maar ze moeten het op een wijze manier doen en zich ervan weerhouden om problemen te veroorzaken. Bovenstaande beschrijft de huidige gang van zaken. Ook moeten jullie je eraan herinneren dat jullie aandacht moeten besteden aan het diepgaander maken van jullie preken, zodat iedereen de werkelijkheid van mijn woorden tot zich kan nemen. Jullie moeten mijn woorden nauwgezet volgen en ervoor zorgen dat alle mensen ze duidelijk en ondubbelzinnig kunnen begrijpen. Dit is het allerbelangrijkste. Degenen onder mijn volk die gedachten van verraad koesteren, moeten worden verdreven en mogen niet lang in mijn huis blijven, opdat zij mijn naam niet beledigen.

21 februari, 1992

Hoofdstuk 3

Omdat jullie mijn volk worden genoemd, zijn de dingen niet meer zoals ze waren; jullie moeten naar de uitspraken van mijn Geest luisteren en deze gehoorzamen, mijn werk op de voet volgen en mijn Geest en mijn vlees niet

scheiden, want wij zijn onvervreemdbaar, één en onafscheidelijk. Wie de Geest en de persoon scheidt, en zich alleen op de persoon of de Geest richt, zal verlies lijden en alleen kunnen drinken uit zijn eigen bittere beker – en dat is alles wat er over te zeggen valt. Alleen degenen die in staat zijn om de Geest en de persoon als een onafscheidelijk geheel te beschouwen, zullen voldoende kennis van mij verkrijgen en pas dan kunnen veranderingen geleidelijk plaatsvinden in het leven dat in hen besloten ligt. Om de volgende stap van mijn werk soepel en ongehinderd te laten verlopen, gebruik ik de loutering van woorden om allen te testen die in mijn huis zijn, en gebruik ik de werkwijze om allen die mij volgen te testen. Onder deze omstandigheden moet je constateren dat allen de hoop verliezen; als mensen is er niet één onder hen waarvan de omstandigheden niet negatief en passief zijn, alsof hun hele ruimte is veranderd. Sommigen schelden tegen hemel en aarde, sommigen bijten in hun wanhoop door de zure appel heen en accepteren de test van mijn woorden, sommigen kijken naar de lucht en zuchten diep met tranen in hun ogen, alsof ze radeloos zijn door het vroegtijdige overlijden van een pasgeboren baby. Sommigen voelen zelfs schaamte dat ze zo leven, en bidden dat God ze snel weghaalt, sommigen brengen de hele dag door in een roes, alsof ze net ernstig ziek zijn geweest en nog tot zichzelf moeten komen, sommigen klagen en gaan stilletjes weg en sommigen prijzen mij nog steeds vanuit hun eigen plaats, maar zijn toch een beetje negatief. Vandaag, als alles is onthuld, hoef ik niet meer over het verleden te spreken. Het is belangrijker dat jullie nog steeds in staat zijn tot de grootste loyaliteit vanaf de plaats die ik jullie vandaag geef, zodat alles wat jullie doen mijn goedkeuring kan wegdragen, en alles wat jullie zeggen het product is van mijn verlichting en

illuminatie, en uiteindelijk dat wat jullie naleven mijn beeld, de volledige manifestatie van mij is.

Mijn woorden worden op elk moment en elke plaats vrijgegeven en uitgedrukt, en daarom moeten jullie jezelf ook altijd voor mij kennen. Want vandaag is tenslotte niet zoals vroeger, en je kunt niet meer bereiken wat je wilt. In plaats daarvan moet je, onder leiding van mijn woorden, in staat zijn om je lichaam te onderwerpen, moet je mijn woorden gebruiken als steunpilaar en mag je niet roekeloos handelen. Alle paden naar echte beoefening voor de kerk zijn te vinden in mijn woorden. Degenen die niet handelen volgens mijn woorden beledigen rechtstreeks mijn Geest en ik zal hen vernietigen. Nu het zo ver is gekomen, hoeven jullie je niet bedroefd en spijtig te voelen over je daden en acties uit het verleden. Mijn grootmoedigheid is zo grenzeloos als de zeeën en de lucht – zou het kunnen dat de mate waarin de mens bekwaam is en kennis van mij heeft voor mij niet zo vertrouwd is als de palm van mijn eigen hand? Wie van jullie mensen is niet in mijn handen? Denk je dat ik niets weet over hoe groot je gestalte is, geloof je dat ik dit totaal niet weet? Dat is onmogelijk! Dus, wanneer alle mensen het meest wanhopig zijn, wanneer ze niet meer kunnen wachten en opnieuw willen beginnen, wanneer ze me willen vragen wat er gaande is, wanneer sommigen zich overgeven aan losbandigheid en sommigen in opstand willen komen, terwijl sommigen nog steeds loyaal en dienstbaar zijn, begin ik aan het tweede deel van het oordeelstijdperk: mijn volk zuiveren en oordelen. Dat wil zeggen, ik zal officieel mijn volk trainen, zodat jullie niet alleen een mooie getuigenis van mij kunnen geven, maar bovendien een mooie overwinning in de strijd voor mij kunnen behalen vanuit de zetel van mijn volk.

Mijn volk moet te allen tijde waken voor de sluwe plannen van Satan, de poort van mijn huis voor mij beschermen; ze moeten in staat zijn om elkaar te ondersteunen en voor elkaar te zorgen, om te voorkomen dat ze in de val van Satan lopen, want dan zal het te laat zijn voor spijt. Waarom is het zo dringend dat ik jullie train? Waarom vertel ik jullie de feiten van de spirituele wereld? Waarom herinner ik jullie er aan en vermaan jullie keer op keer? Hebben jullie hier ooit over nagedacht? Hebben jullie hier ooit duidelijkheid over verkregen? Jullie moeten dus niet alleen kunnen worden gehard op basis van het fundament van het verleden, maar bovendien, de onzuiverheden in jezelf verwijderen onder de leiding van de woorden van vandaag, waardoor elk van mijn woorden wortel kan schieten en bloeien in je geest, en nog belangrijker, meer vrucht kan dragen. Dat komt omdat ik niet om heldere, weelderige bloemen vraag, maar om overvloedig fruit, wat niet verrot. Begrijp je de ware betekenis van mijn woorden? Hoewel de bloemen in een broeikas even ontelbaar zijn als de sterren, en alle toeristen trekken, worden ze, eenmaal verwelkt, zo gehavend als de bedrieglijke plannen van Satan, en toont niemand enige interesse in hen. Maar voor degenen die door de winden zijn geteisterd en verschroeid door de zon en van mij getuigen, hoewel deze bloemen niet mooi zijn, komen er, als ze eenmaal zijn verwelkt, vruchten aan, omdat ik dit eis. Als ik deze woorden spreek, hoeveel begrijpen jullie dan? Als de bloemen verwelkt zijn en vruchten hebben gedragen, en als al deze vruchten ter vreugde aan mij kunnen worden gegeven, zal ik al mijn werk op aarde beëindigen en gaan genieten van de kristallisatie van mijn wijsheid!

22 februari 1992

Hoofdstuk 4

Mijn hele volk dat voor mij dient zou moeten terugdenken aan het verleden: Was jullie liefde voor mij bezoedeld door onzuiverheid? Was jullie trouw aan mij zuiver en oprecht? Was jullie kennis van mij waarachtig? Hoe groot was de plaats die ik in jullie harten innam? Vulde ik die volledig op? Hoeveel bewerkstelligden mijn woorden in jullie? Zie me niet aan voor een dwaas! Deze dingen zijn mij volkomen duidelijk! Vandaag, terwijl de stem van mijn redding uitgebracht wordt, is jullie liefde voor mij wat toegenomen? Is een deel van jullie trouw aan mij zuiver geworden? Is jullie kennis over mij verdiept? Heeft de lofprijzing van het verleden een stevige ondergrond gelegd voor jullie kennis vandaag? Hoeveel van jullie innerlijk wordt door mijn Geest bewoond? Hoeveel plaats neemt mijn beeltenis bij jullie in? Hebben mijn uitspraken jullie achilleshiel geraakt? Hebben jullie werkelijk het gevoel dat jullie nergens jullie schaamte kunnen verbergen? Geloven jullie waarachtig dat jullie ongeschikt zijn om mijn volk te zijn? Als jullie je totaal niet bewust zijn van de bovenstaande vragen, dan laat dit zien dat je in troebel water aan het vissen bent, dat je er alleen maar bent om de cijfers te verfraaien, en op het door mij gekozen moment zul je zeker worden geëlimineerd en voor de tweede keer in de bodemloze put worden gegooid. Dit zijn mijn woorden van waarschuwing, en een ieder die ze te licht opvat zal door mijn oordeel geveld worden en op de aangewezen tijd door

rampspoed overvallen worden. Is dit niet waar? Moet ik nog steeds voorbeelden geven om dit toe te lichten? Moet ik duidelijker spreken om jullie een toonbeeld te leveren? Vanaf het moment van de schepping tot op heden zijn veel mensen ongehoorzaam geweest aan mijn woorden en op die manier uitgeworpen en geëlimineerd uit mijn stroom van herstel; uiteindelijk sterven hun lichamen en worden hun geesten in Hades geworpen, en tot op de dag van vandaag ondergaan ze een verschrikkelijke straf. Veel mensen hebben mijn woorden gevolgd, maar ze zijn tegen mijn verlichting en mijn illuminatie in gegaan en dus heb ik hen terzijde geschopt, waardoor ze onder het domein van Satan zijn gekomen en degenen zijn geworden die mij weerstaan. (Vandaag de dag gehoorzamen allen die zich rechtstreeks tegen mij verzetten enkel de oppervlakkigheden van mijn woorden, en zijn ongehoorzaam aan de kern van mijn woorden.) Er zijn er ook veel geweest die enkel geluisterd hebben naar de woorden die ik gisteren sprak, die de 'rommel' van het verleden vastgehouden hebben en niet de 'producten' van het heden gekoesterd hebben. Deze mensen zijn niet alleen gevangen genomen door Satan, maar zijn eeuwige zondaars en mijn vijanden geworden, en zij keren zich lijnrecht tegen mij. Zulke mensen onderwerp ik aan mijn oordeel op het hoogtepunt van mijn toorn, en zij zijn vandaag nog steeds blind, zitten nog steeds in hun donkere kerkers (wat wil zeggen, zulke mensen zijn verrotte, verdoofde lijken die door Satan geleid worden; omdat hun ogen versluisd zijn door mij, noem ik hen blind). Het zou goed zijn om een voorbeeld te geven om jullie naar te verwijzen, zodat jullie ervan kunnen leren:

Bij de naam Paulus zullen jullie denken aan zijn geschiedenis, en een aantal verhalen over hem die onjuist zijn en niet stroken met de werkelijkheid. Hij werd

van jongs af aan door zijn ouders onderwezen, en ontving mijn leven, en als gevolg van mijn voorbestemming was hij van het kaliber dat ik verlang. Op 19-jarige leeftijd las hij verscheidene boeken over het leven; daarom hoef ik niet in details te treden over hoe hij, vanwege zijn kaliber, en vanwege mijn verlichting en illuminatie, in staat was om niet alleen met enig inzicht over geestelijke zaken te spreken, maar ook om mijn bedoelingen te begrijpen. Dit sluit natuurlijk niet de combinatie van interne en externe factoren uit. Niettemin was de enige onvolmaaktheid die hij bezat dat hij, vanwege zijn talenten, vaak te rap van tong was en opschepperig. Als gevolg daarvan deed hij door zijn ongehoorzaamheid, waarvan een deel rechtstreeks de aartsengel vertegenwoordigde, toen ik voor de eerste keer vlees werd alles wat in zijn vermogen lag om mij te trotseren. Hij was een van die figuren die mijn woorden niet kennen, en mijn plaats in zijn hart was al verdwenen. Zulke mensen keren zich rechtstreeks tegen mijn goddelijkheid, en worden door mij neergeslagen, en buigen zich neer en bekennen hun zonden enkel op het allerlaatst. Nadat ik zijn sterke punten benut had – dat wil zeggen, nadat hij een tijdje voor me gewerkt had – verviel hij zodoende in zijn oude gewoonten. Hoewel hij niet direct ongehoorzaam was aan mijn woorden, was hij ongehoorzaam aan mijn innerlijke leiding en verlichting. Daarom was alles wat hij in het verleden gedaan had zinloos; met andere woorden, de kroon van glorie waar hij over sprak was leeg gebabbel geworden, een voortbrengsel van zijn eigen verbeelding, want zelfs vandaag is hij nog onderworpen aan mijn oordeel te midden van mijn ketenen.

Uit bovenstaand voorbeeld kan opgemaakt worden dat enig persoon die mij tegenwerkt (door niet alleen mijn vleeselijke persoon te betwisten maar wat belangrijker is, mijn woorden en mijn Geest – ofwel mijn goddelijkheid), mijn

oordeel in zijn vlees zal ontvangen. Wanneer mijn Geest je verlaat, stort je naar beneden, regelrecht naar Hades. En hoewel je vleeselijke lichaam op aarde is, ben je net zoals iemand die aan een geestelijke aandoening lijdt: Je hebt je verstand verloren en voelt je onmiddellijk alsof je een lijk bent, zozeer dat je mij smeekt om je vlees zonder uitstel te beëindigen. De meesten onder jullie die de geest hebben kunnen deze omstandigheden heel goed inschatten, en ik hoef niet verder in detail te treden. In het verleden toen ik in normale menselijkheid werkte, hadden de meeste mensen zich al gemeten tegen mijn toorn en majesteit, en wisten al een beetje van mijn wijsheid en gezindheid af. Vandaag spreek en handel ik regelrecht in goddelijkheid, en zijn er nog steeds mensen die mijn toorn en oordeel met eigen ogen zullen zien; bovendien is het grootste werk van het tweede gedeelte van het tijdperk van oordeel, mijn volk rechtstreeks bewust te maken van mijn daden in het vlees, en jullie allemaal mijn gezindheid rechtstreeks te laten zien. Evenwel: omdat ik in het vlees ben, ben ik bedacht op jullie zwakheden. Het is mijn hoop dat jullie je geest, ziel en lichaam niet als speelgoed behandelen, en ze niet onbekommerd aan Satan wijden. Het is beter om alles wat jullie hebben te koesteren en niet als een spelletje te behandelen, want zulke dingen betreffen jullie lot. Zijn jullie werkelijk in staat de ware betekenis van mijn woorden te begrijpen? Zijn jullie werkelijk in staat met mijn ware gevoelens rekening te houden?

Zijn jullie bereid mijn zegeningen op aarde te genieten, zegeningen die vergelijkbaar zijn met die in de hemel? Zijn jullie bereid jullie begrip van mij, en het genieten van mijn woorden en de kennis over mij, als de meest waardevolle en betekenisvolle dingen in jullie leven te behandelen? Zijn jullie werkelijk in staat je volledig aan mij te onderwerpen, zonder bijgedachte aan jullie eigen

vooruitzichten? Zijn jullie werkelijk in staat jezelf toe te staan door mij ter dood gebracht te worden en door mij geleid te worden als schapen? Kan er iemand van jullie zulke dingen bereiken? Zou het kunnen dat allen die door mij geaccepteerd worden en mijn beloften ontvangen degenen zijn die mijn zegeningen ontvangen? Hebben jullie iets van deze woorden begrepen? Als ik jullie op de proef stel, kunnen jullie je dan werkelijk aan mijn genade overleveren en te midden van deze beproevingen naar mijn bedoelingen zoeken en mijn hart bespeuren? Mijn wens is niet dat je in staat zult zijn veel ontroerende woorden te spreken, of veel opwindende verhalen te vertellen; ik heb liever dat je in staat bent een goede getuigenis over mij af te leggen en dat je volledig en diep de werkelijkheid kunt betreden. Als ik niet rechtstreeks sprak, zou je dan alles om je heen kunnen laten vallen en jezelf toestaan om door mij gebruikt te worden? Is dat niet de werkelijkheid die ik vereis? Wie is in staat de betekenis van mijn woorden te vatten? Toch vraag ik dat jullie niet langer bezwaard worden door twijfels, dat jullie het voortouw nemen bij jullie intrede en de essentie van mijn woorden bevatten. Hierdoor wordt voorkomen dat jullie mijn woorden verkeerd begrijpen, en in het duister tasten omtrent de betekenis ervan, en aldus mijn bestuurlijke decreten overtreden. Ik hoop dat jullie mijn bedoelingen voor jullie in mijn woorden vatten. Denk niet meer aan jullie eigen vooruitzichten, en handel naar wat jullie ten overstaan van mij besloten hebben: dat allen aan de orkestratie van God overgeleverd moeten zijn. Al degenen die in mijn huishouden staan moeten zoveel doen als ze kunnen; je moet het beste van jezelf opofferen aan het laatste gedeelte van mijn werk op aarde. Ben je werkelijk bereid zulke dingen in praktijk te brengen?

Hoofdstuk 5

Wanneer mijn Geest spreekt, geeft Hij uiting aan mijn gehele gezindheid. Is dat duidelijk voor jullie? Onduidelijkheid op dit punt zou gelijk staan aan mij direct tegenwerken. Hebben jullie het belang hiervan werkelijk ingezien? Weten jullie echt hoeveel werk, hoeveel energie ik in jullie steek? Durven jullie echt bloot te leggen wat jullie voor mijn aangezicht hebben gedaan? En jullie wagen het om jezelf in mijn gezicht mijn volk te noemen – jullie hebben geen schaamte, geen greintje verstand! Zulke mensen worden vroeg of laat uit mijn huis verdreven. Doe je bij mij niet voor als de oude soldaat, menend dat je mijn getuigenis hoog hebt gehouden! Is dit iets waar de mensheid toe in staat is? Als er niets van je intenties en je doelen overbleef, zou je al lang een ander pad zijn ingeslagen. Denk je dat ik niet weet hoeveel het hart van de mens kan verdragen? Voortaan moet je de realiteit van de praktijk binnengaan. Alleen maar je kaken op en neer bewegen, zoals je gewend was, brengt je nergens meer. In het verleden wisten de meesten van jullie van mij te profiteren. Het feit dat je nu standvastig kunt zijn, is geheel te danken aan de strengheid van mijn woorden. Denk je dat mijn woorden zomaar doelloos worden gesproken? Onmogelijk! Ik kijk van boven op alles neer en oefen van boven af heerschappij over alles uit. Op die manier heb ik ook mijn heil over de aarde uitgezonden. Er is nooit een moment dat ik de mensheid vanuit mijn schuilplaats niet gadesla. Ik merk alles op wat mensen zeggen en doen. De mensheid is voor mij een open boek. Ik zie en ken iedereen.

Ik verblijf in mijn schuilplaats en het hemelrijk is het bed waarop ik mij uitstrek. Satans machten kunnen mij niet bereiken, want ik ben vol majesteit, rechtvaardigheid en oordeel. Er schuilt een onnoembaar mysterie in mijn woorden. Wanneer ik spreek, lijken jullie op vogels die net in het water zijn gegooid, volkomen in de war. Of jullie lijken op baby's die net zijn geschrokken, volkomen onwetend, omdat jullie geest in staat van ontsteltenis verkeert. Waarom zeg ik dat ik in mijn schuilplaats verblijf? Ken je de diepere betekenis van wat ik zeg? Wie van de hele mensheid is in staat om mij te kennen? Wie is in staat om mij te kennen zoals hij zijn eigen vader en moeder kent? Vanuit mijn verblijfplaats observeer ik nauwgezet. Alle mensen op aarde zijn druk in de weer, 'reizen de hele wereld rond' en haasten zich hierheen en daarheen, allemaal omwille van hun bestemming, hun toekomst. Maar niemand heeft energie over om mijn koninkrijk op te bouwen, zelfs niet een beetje als dat er nodig zou zijn om een hap lucht te nemen. Ik heb het mensenras geschapen en ik heb de mensen vele malen uit moeilijkheden gered, maar deze mensen zijn allemaal ondankbaar. Niemand van hen kan alle voorbeelden van mijn verlossing opsommen. Het heeft zo veel jaren, zo veel eeuwen, geduurd sinds de schepping van de wereld tot nu toe; zo veel wonderen heb ik verricht en zo vaak heb ik mijn wijsheid getoond. Maar de mens heeft geen enkele intentie om op mijn zaken acht te slaan. Hij lijkt meer op een krankzinnige die lijdt aan dementie en apathie, of, erger nog, soms op een wild dier dat door het woud zwalkt. Ik heb de mens vele malen de doodstraf gegeven en hem veroordeeld te sterven, maar niemand kan het plan van mijn management veranderen. De mens is dus nog steeds in mijn handen, bezig met de oude dingen waar hij aan vasthoudt. Ik heb

jullie dankzij de stappen van mijn werk opnieuw gered, jullie die in de verdorven, decadente, vuile en verachtelijke grote familie geboren zijn.

Het werk dat ik heb gepland, blijft onophoudelijk voorwaarts gaan. Het Tijdperk van het Koninkrijk is aangebroken en ik heb jullie als mijn volk in mijn koninkrijk gebracht. Nu stel ik andere eisen aan jullie, dat wil zeggen: ik ga de constitutie afkondigen op basis waarvan ik dit tijdperk ga besturen.

Jullie zijn mijn volk, dus jullie moeten in staat zijn om mijn naam te verheerlijken, oftewel te getuigen te midden van beproevingen. Als mensen mij proberen met gevele te overreden en de waarheid voor mij te verhullen, of achter mijn rug om onbetamelijk handelen, zullen dergelijke mensen zonder uitzondering weggejaagd worden en uit mijn huis worden gezet. Dan kunnen ze wachten tot ik met ze afreken. Zij die mij in het verleden ontrouw en ongehoorzaam zijn geweest, en zich nu openlijk tegen mij keren, zullen eveneens uit mijn huis worden weggejaagd. Mijn volk moet steeds zorgdragen voor mijn last en mijn woorden leren kennen. Alleen zulke mensen zal ik verlichten. Zij zullen zeker onder mijn leiding en verlichting leven en geen tuchtiging ondergaan. Er zijn er die mijn last veronachtzamen en zich op de planning van hun eigen toekomst richten. Zij zijn niet bezig om mijn hart te behagen maar willen alleen een graantje meepikken. Ik weiger absoluut om die bedelaars te gebruiken, want vanaf het moment van hun geboorte weten ze totaal niet hoe ze voor mijn last moeten zorgdragen. Zulke mensen zijn niet goed bij hun hoofd, ze lijden aan 'ondervoeding' van de hersenen en moeten naar huis om 'aan te sterken'. Aan dergelijke mensen heb ik niets. Iedereen onder mijn volk wordt geacht mij te kennen, tot aan het einde toe, zoals ook niemand

bijvoorbeeld geen moment vergeet te eten, zich te kleden en te slapen. Uiteindelijk wordt mij kennen dan een vertrouwde vaardigheid zoals eten, iets wat je moeiteloos, met bedreven hand doet. En de woorden die ik spreek? Die moeten allemaal met de grootste zekerheid worden aangenomen en volledig worden geassimileerd. Van oppervlakkige halve maatregelen kan er geen sprake zijn. Iedereen die geen acht slaat op mijn woorden weerstaat mij in mijn ogen. Iedereen die mijn woorden niet eet of ze niet wil leren kennen, schenkt geen aandacht aan mij en zal meteen buiten de deur van mijn huis worden gezet. Want, ik heb het al eerder gezegd, ik wil niet heel veel mensen, maar een select groepje. Als er uit honderd mensen maar één in staat is om mij door mijn woorden te leren kennen, zou ik bereid zijn om alle anderen weg te doen, zodat ik deze ene gericht kan verlichten en illumineren. Zo zie je dat het niet per se zo is dat alleen grotere aantallen mij kunnen manifesteren, naar mijn voorbeeld kunnen leven. Ik wil de tarwe (ook al zijn de korrels niet helemaal volgroeid) en niet het onkruid (ook al zijn de korrels volgroeid genoeg om bewondering te oogsten). Wat betreft degenen die niet willen zoeken, maar zich lui gedragen: zij behoren uit zichzelf weg te gaan. Ik wil ze niet meer zien, opdat ze mijn naam niet te schande maken. Wat betreft mijn eisen aan mijn volk, stop ik nu bij deze voorschriften. Ik zal wachten om verdere sancties in te stellen, afhankelijk van hoe de omstandigheden veranderen.

In voorbije dagen zag de grote meerderheid van de mensen mij als de God Zelf van wijsheid. Ze zagen mij als de God die het hart van de mens doorgronde, maar dat was allemaal oppervlakkig geklets. Had de mens mij werkelijk gekend, dan zou hij niet tot overhaaste conclusies zijn overgegaan, maar zou hij mij nader door mijn woorden hebben willen leren kennen. Alleen

wanneer hij een fase had bereikt waarin hij mijn daden werkelijk zag, zou hij waardig zijn geweest om te zeggen dat ik Wijs ben, dat ik Wonderbaar ben. Jullie kennis over mij is te oppervlakkig. Zo veel mensen hebben mij zo veel jaar door de eeuwen heen gediend, mijn daden gezien en echt iets van mij leren kennen. Zij hadden dan ook altijd een onderworpen hart jegens mij en durfden mij geenszins te weerstaan. Mijn voetafdrukken zijn immers ontzettend moeilijk te achterhalen. Als mijn leiding onder die mensen ontbrak, zouden ze niet ondoordacht durven handelen. Dus hadden ze na vele jaren ervaring uiteindelijk enige algemene kennis over mij – ze zeiden dat ik Wijs, Wonderbaar en Raadsman ben, dat mijn woorden als een tweesnijdend zwaard zijn, dat mijn daden groot, verbazingwekkend en wonderlijk zijn, dat ik met majesteit bekleed ben, dat mijn wijsheid hoger dan het hemelgewelf reikt en ze noemden nog meer inzichten. Maar tegenwoordig kennen jullie mij alleen maar volgens het fundament dat zij hebben gelegd. De grote meerderheid van jullie praat dus gewoonweg als papegaaien de woorden na die zij hebben gesproken. Ik hou rekening met de oppervlakkigheid waarmee jullie mij kennen en met jullie schamele ‘opvoeding’, alleen daarom heb ik jullie zoveel tuchtiging bespaard. Maar hoe dan ook, de grote meerderheid van jullie kent zichzelf nog steeds niet of denkt dat jullie al handelen volgens mijn wil en daarom aan mijn oordeel zijn ontkomen. Of jullie menen dat ik de daden van de mens na mijn vleeswording helemaal uit het oog heb verloren en dat jullie daarom ook aan mijn tuchtiging zijn ontsnapt. Of jullie denken dat de God in wie jullie geloven niet bestaat in de uitgestrekte ruimte van het universum, zodat jullie het leren kennen van God beschouwen als een klusje dat in jullie vrije tijd gedaan kan worden en niet iets om in jullie hart naar te streven. Jullie gebruiken geloof in God als bedrieglijke

schijn om de tijd te verhullen die jullie anders zouden verkwisten aan leegloperij. Als ik geen medelijden had met jullie gebrek aan kwalificaties, verstandelijke vermogens en inzichten, zouden jullie allemaal omkomen door mijn tuchtiging en van de aarde worden weggevaagd. Maar ik zal tolerant blijven jegens de mensheid tot mijn werk op aarde is volbracht. Daar moeten jullie allemaal kennis van hebben en jullie moeten het goede en slechte niet langer door elkaar halen.

25 februari 1992

Hoofdstuk 6

In zaken van de geest moet je tactvol en gevoelig zijn. Je moet goed op mijn woorden letten. Je moet streven naar de staat waarin je mijn Geest en mijn vleselijke zelf, mijn woorden en mijn vleselijke zelf, als één ondeelbaar geheel ziet, zodat de hele mensheid mij in mijn aanwezigheid zal kunnen behagen. Ik heb het universum betreden met mijn voeten. Ik heb mijn blik uitgestrekt over zijn gehele omvang. Ik heb te midden van alle mensen gewandeld. Ik heb de zoete, zure, bittere en doordringende smaken van de menselijke ervaring geproefd, maar de mens heeft mij nooit echt herkend en heeft mij ook niet opgemerkt toen ik rondwandelde in een ander land. Omdat ik zweeg en geen bovennatuurlijke daden verrichtte, heeft niemand mij ooit echt gezien. De dingen zijn nu niet wat

ze ooit waren. Ik ga dingen doen die de wereld sinds het begin van de schepping nog nooit heeft aanschouwd. Ik ga woorden spreken die de mensen door de eeuwen heen nog nooit hebben gehoord, want ik wil dat de hele mensheid mij in het vlees leert kennen. Dat zijn de stappen van mijn management, waarvan de mensheid geen flauw benul heeft. Ook als ik er openlijk over spreek, blijft de mens zo verward in zijn gedachten dat het onmogelijk is om hem daarover tot in detail in te lichten. Is dat niet de verwerpelijke eenvoud van de mens? Is dat niet precies waar ik hem van af wil helpen? Al die jaren heb ik geen enkel werk verricht aan de mens. Al die jaren hebben zelfs degenen die direct contact hadden met mijn geïncarneerde vlees, nooit rechtstreeks de stem gehoord van mijn goddelijkheid. En dus is het onvermijdelijk dat mensen tekortschieten in kennis van mij, al heeft dat ene aspect door de eeuwen heen de liefde van de mensheid voor mij nooit beïnvloed. Nu heb ik echter talloze wonderbaarlijke en onpeilbare werken aan jullie verricht en ook veel woorden tot jullie gesproken. En toch, ondanks die omstandigheden, verzetten zoveel mensen zich tegen mij voor mijn aangezicht. Laat me je een aantal voorbeelden geven:

Dagelijks bid je tot een vage God, probeer je mijn bedoelingen te vatten, om een gevoel voor het leven te krijgen. Maar wanneer mijn woorden neerdalen, bekijk je ze anders. Je beschouwt mijn woorden en Geest als een geheel, maar schopt mijn wezen aan de kant. Je denkt dat de persoon die ik ben in de grond van de zaak niet in staat is om dergelijke woorden uit te spreken, dat ze veeleer het resultaat zijn van de sturing door mijn Geest. Hoe zou je van een situatie als deze op de hoogte zijn? Je gelooft tot op zekere hoogte in mijn woorden, maar wat betreft het vlees dat ik aantrek, verlaat je je min of meer op je eigen ideeën, waarover je dag aan dag nadenkt, zeggende: "Waarom doet Hij dingen op die

manier? Zou het kunnen zijn dat dit van God komt? Onmogelijk! Naar mijn mening is Hij niet anders dan ik ben – een normaal, gewoon mens.” Nogmaals, hoe zou je zo’n situatie verklaren?

Met betrekking tot wat ik hierboven zei: Is er iemand onder jullie die hiermee niet is uitgerust? Iemand die het niet bezit? Het lijkt iets te zijn waar je aan vasthoudt alsof het je eigendom is. Al die tijd wilde je het niet loslaten. Nog minder ben je bereid om je actief in te spannen. In plaats daarvan wacht je op mij om het werk persoonlijk te komen doen. De waarheid is dat er geen enkel mens is die mij zomaar leert kennen zonder mij te zoeken. Voorwaar, dit zijn geen oppervlakkige woorden waarmee ik jullie de les lees, want ik kan je als herinnering een voorbeeld geven vanuit een heel andere hoek:

Zodra Petrus wordt genoemd, zijn allen vol lof, omdat ze onmiddellijk herinnerd worden aan de vele verhalen over Petrus – hoe hij tot driemaal toe God verloochende en ook nog eens een dienst verleende aan Satan door God te beproeven, maar uiteindelijk ondersteboven werd gekruisigd voor Hem, enzovoort. Nu hecht ik er grote waarde aan om jullie te vertellen hoe Petrus mij heeft leren kennen en tenslotte aan zijn einde kwam. Deze man, Petrus, was van uitstekend kaliber, maar zijn achtergrond was heel anders dan die van Paulus. Zijn ouders vervolgden mij, zij behoorden demonen toe die bezeten waren door Satan. Daarom kun je niet zeggen dat zij de weg aan Petrus hebben doorgegeven. Petrus was gevat, had een aangeboren intelligentie en werd van jongs af aan door zijn ouders geadoreerd. Maar toen hij opgroeide werd hij hun vijand, want hij wilde mij leren kennen en dat bracht hem ertoe om zijn ouders de rug toe te keren. Dat deed hij omdat hij in de allereerste plaats geloofde dat de

hemelen en de aarde en alle dingen in handen zijn van de Almachtige, en dat al het goede van God afkomstig is en rechtstreeks van Hem komt, zonder enige bemoeienis van Satan. Met het voorbeeld van zijn ouders als contrast was het voor hem des te gemakkelijker om mijn liefde en genade te herkennen, waardoor hij een nog grotere passie kreeg om mij te zoeken. Hij concentreerde zich niet alleen op het eten en drinken van mijn woorden, maar bovendien op het begrijpen van mijn wil. Hij was altijd verstandig en behoedzaam met zijn gedachten, steeds scherpzinnig van geest, en daarom in staat om mij te behagen in alles wat hij deed. In het dagelijks leven besteedde hij veel aandacht aan het leren van mensen die in het verleden hadden gefaald om zichzelf aan te sporen tot nog meer ijver. Hij was bang om in de netten van het falen te geraken. Hij besteedde ook veel aandacht aan het in zich opnemen van het geloof en de liefde van allen die door de eeuwen heen van God hadden gehouden. Zo groeide hij niet alleen heel snel in het negatieve, maar wat veel belangrijker was, ook in het positieve, totdat hij in mijn aanwezigheid de mens werd die mij het beste kende. Om die reden is het niet moeilijk om je voor te stellen hoe hij mij alles wat hij had in handen kon geven en niet langer zijn eigen meester was, zelfs niet bij het eten, aankleden, slapen, of op de plek waar hij verbleef. Voor hem werd het behagen van mij in alle dingen de basis waarop hij genoot van mijn overdaad. Ik heb hem zo vaak beproefd, waarbij hij halfdood was. Maar zelfs te midden van die honderden beproevingen verloor hij nooit het geloof in mij. Nooit was hij gedesillusioneerd. Zelfs toen ik zei dat ik hem had verworpen, verslaptte hij niet en verviel niet tot wanhoop. Hij ging door zoals daarvoor en voerde zijn principes uit om mij op een praktische manier lief te hebben. Ik vertelde hem – hoewel hij van me hield – dat ik hem niet zou belonen, maar hem aan het einde van zijn

leven aan Satan zou overleveren. Te midden van deze beproevingen, die zijn vlees niet raakten, maar die beproevingen waren aan de hand van woorden, bad hij nog steeds tot mij: o God! Onder de hemelen en de aarde en de ontelbare dingen, is er één mens, één schepsel of iets wat niet in handen is van u, de Almachtige? Wanneer u mij genade wilt betonen, verheugt mijn hart zich in afwachting van uw genade. Wanneer u het oordeel over mij wenst te vellen, dan voel ik – hoe onwaardig ik ook mag zijn – des te meer het diepe mysterie van uw daden, omdat u vervuld bent van gezag en wijsheid. Ook al lijdt mijn vlees ontberingen, mijn geest wordt getroost. Hoe zou ik uw wijsheid en daden niet kunnen verheerlijken? Zelfs als ik zou sterven na u te hebben leren kennen, zou ik er altijd gewillig en klaar voor zijn. O, Almachtige! Het is toch niet zo dat u uzelf niet echt aan mij wilt laten zien? Het is toch niet zo dat ik echt onwaardig ben om uw oordeel te ontvangen? Kan het zijn dat er iets in mij is dat u niet wilt zien? Hoewel Petrus te midden van dit soort beproevingen niet in staat was om mijn bedoelingen precies te begrijpen, is het duidelijk dat hij het als een kwestie van trots en persoonlijke glorie zag om door mij gebruikt te worden (zij het dan alleen om mijn oordeel te ontvangen zodat de mensheid mijn majesteit en toorn zou kunnen zien). Hij was allesbehalve bedroefd door deze beproevingen. Vanwege zijn trouw in mijn aanwezigheid, en vanwege mijn zegeningen voor hem, is hij duizenden jaren lang een voorbeeld en een model voor de mensheid geweest. Is dit niet precies het voorbeeld dat jullie zouden moeten volgen? Jullie moeten op dit moment goed nadenken en uitvinden waarom ik jullie dit lange verhaal over Petrus heb verteld. Het zou jullie als gedragscode moeten dienen.

Ook al zijn er maar heel weinig mensen die mij kennen, ik zal de mensheid er niet om straffen, aangezien mensen zoveel tekortkomingen hebben dat het

moeilijk voor hen is om het niveau te bereiken dat ik van hen vraag. Daarom was ik duizenden jaren toegeeflijk tegenover de mensheid, tot op de dag van vandaag. Maar ik hoop niet dat jullie vanwege mijn mildheid besluiten om jezelf te verwennen. Jullie zouden er beter aan doen mij te leren kennen via Petrus en naar mij te zoeken; door alles wat hij heeft verricht zouden jullie als nooit tevoren geïnformeerd moeten worden en zodoende gebieden bereiken die de mens nog nooit eerder bereikt heeft. In het hele kosmos en het uitspannel leveren, te midden van alles in hemel en op aarde, alle dingen op aarde en in de hemel, al hun inspanningen aan het laatste stadium van mijn werk. Jullie willen toch geen toeschouwers zijn, die worden gekoeioneerd door de troepen van Satan? Satan verslindt voortdurend de kennis van mij die de mensheid in haar hart heeft. Hij is constant met ontblote tanden en klauwen bezig met de laatste stuiptrekkingen van zijn doodstrijd. Willen jullie op dit moment gevangen worden genomen door zijn bedrieglijke krijgslisten? Willen jullie, op het moment dat de laatste fase van mijn werk wordt voltooid, jezelf van het leven afsnijden? Jullie verwachten toch zeker niet van mij dat ik nogmaals alles door de vingers zie? Mij zoeken te leren kennen is het belangrijkste, maar jullie zullen ook aandacht moeten geven aan het praktiseren. Ik onthul jullie rechtstreeks allerlei inzichten in mijn woorden, in de hoop dat jullie je zullen onderwerpen aan mijn leiding en zullen ophouden met het koesteren van eigen aspiraties of projecten.

27 februari 1992

Hoofdstuk 7

Alle westerse afdelingen moeten naar mijn stem luisteren:

Zijn jullie mij in het verleden trouw geweest? Zijn jullie gehoorzaam geweest aan mijn voortreffelijke woorden van raadgeving? Koesteren jullie hoop die realistisch is en niet vaag en onzeker? De trouw van de mens, zijn liefde, zijn geloof; ze komen alleen maar van mij, er is niets dat ik niet gegeven heb. Mijn volk, wanneer jullie naar mijn woorden luisteren, begrijpen jullie mijn wil? Zien jullie mijn hart? In het verleden, toen jullie het pad van dienstbaarheid bewandelden, kwamen jullie voor bergen en dalen te staan, voor- en tegenspoed, en er waren momenten dat jullie gevaar liepen dat jullie zouden vallen en mij zelfs zouden verraden; maar wisten jullie dat ik op ieder moment bezig was jullie te redden? Dat ik op ieder moment mijn stem verhief om jullie te roepen en te redden? Hoeveel keer zijn jullie in de netten van Satan gevallen? Hoeveel keer zijn jullie verstrengeld geraakt in de strikken van de mensen? En nogmaals, hoe vaak zijn jullie, niet in staat jezelf los te laten, teruggevallen in eindeloze onenigheid met elkaar? Hoe vaak zijn jullie lichamen in mijn huis geweest terwijl jullie harten heel ergens anders waren? Niettemin; hoeveel keer heb ik mijn reddende hand uitgestrekt om jullie omhoog te houden; hoeveel keer heb ik jullie de graantjes van genade toegeworpen. Hoe vaak ben ik niet bij machte geweest de erbarmelijke staat van jullie lijden aan te zien? Hoeveel keer ... weten jullie dat?

Maar vandaag hebben jullie, onder mijn hoede, ten langen leste alle moeilijkheden overwonnen en ik verblijd me samen met jullie; dit is de kristallisatie van mijn wijsheid. Niettemin, onthoud dit goed! Wie onder jullie is

gevallen terwijl je sterk bleef? Wie van jullie is sterk geweest zonder ooit momenten van zwakte te hebben? Wie onder de mensheid heeft enige zegen genoten die niet van mij afkomstig was? Wie heeft enige tegenspoed gehad die niet van mij afkomstig was? Zou het kunnen dat allen die mij liefhebben enkel zegen ontvangen? Zou het kunnen dat Job rampspoed overkwam omdat hij tekortschoot in zijn liefde, en mij eigenlijk weerstond? Zou het kunnen dat Paulus er in slaagde mij trouw te dienen in mijn tegenwoordigheid, omdat hij daadwerkelijk in staat was mij lief te hebben? Hoewel jullie misschien vasthouden aan mijn getuigenis, kan er iemand onder jullie zijn wiens getuigenis als puur goud is, onversneden met onzuiverheden? Is de mens tot onvervalste trouw in staat? Dat jullie getuigenis mij vreugde brengt is niet in strijd met jullie 'trouw', omdat ik nooit veel van iemand verlangd heb. Volgens de oorspronkelijke bedoeling van mijn plan, zouden jullie allemaal 'defecte goederen' zijn – niet voldoende aan de standaard. Is dit niet een voorbeeld van wat ik jullie heb verteld over 'graantjes van genade werpen'? Is wat jullie zien mijn redding?

Jullie moeten allemaal jullie gedachten eens terug laten gaan: sinds jullie teruggekeerd zijn naar mijn huis, is er iemand die, zonder rekening te houden met zijn gewin of verlies, mij leert kennen op de manier waarop Petrus mij kende? Jullie hebben de buitenkant van de Bijbel onder de knie, maar hebben jullie iets van de essentie in je opgenomen? Jullie houden je echter nog steeds vast aan je 'kapitaal', en weigeren jezelf werkelijk los te laten. Wanneer ik een uitspraak doe, wanneer ik rechtstreeks tot jullie spreek, wie onder jullie heeft ooit de dichte boekrol neergelegd om de woorden van leven die ik heb onthuld te ontvangen? Jullie hebben geen achtting voor mijn woorden, noch koesteren jullie ze. Jullie gebruiken mijn woorden liever als een machinegeweer om op je vijanden te

vuren zodat jullie je eigen positie kunnen handhaven; in geen enkele mate proberen jullie mijn oordeel te accepteren om mij te kennen. Ieder van jullie richt zijn wapen op iemand anders, jullie zijn allemaal 'onbaatzuchtig', 'denken allemaal aan anderen' in iedere situatie; is dit niet precies wat jullie gisteren deden? En vandaag? Jullie 'trouw' is met een paar punten gestegen, jullie zijn allemaal wat meer ervaren, meer volwassen en daarom is jullie 'vrees' voor mij wat toegenomen, en niemand treedt 'lichtvaardig op'. Waarom verkeren jullie in een staat van voortdurende passiviteit? Waarom is het dat de positieve aspecten steeds nergens te vinden zijn in jullie? O, mijn volk! Het verleden is allang voorbij; jullie moeten je er niet langer aan blijven vastklampen. Gisteren was je standvastig, vandaag moet je me je oprechte trouw schenken, en bovendien moet je morgen goede getuigenis van mij geven, en dan zul je mijn zegen in de toekomst beërven. Dit moeten jullie begrijpen.

Alhoewel ik niet voor jullie aanwezig ben, zal mijn Geest jullie zeker genade schenken. Ik hoop dat jullie mijn zegen zullen koesteren en, hier op afgaand, in staat zullen zijn jezelf te kennen. Beschouw dit niet als jullie kapitaal; integendeel, jullie moeten wat er in jullie ontbreekt aanvullen vanuit mijn woorden, en hieruit jullie positieve elementen halen. Dit is de boodschap die ik jullie nalaat!

28 februari 1992

Hoofdstuk 8

Wanneer mijn openbaringen hun hoogtepunt bereiken, en wanneer mijn oordeel tot een einde komt, zal het de tijd zijn waarin al mijn mensen bekend en compleet gemaakt zullen worden. Ik reis tot in alle uithoeken van het universum om voortdurend op zoek te gaan naar hen die in één lijn liggen met mijn eigen bedoelingen en geschikt zijn voor mijn dienst. Wie kan opstaan en met me samenwerken? De liefde van de mens voor mij is te mager en zijn geloof in mij is erbarmelijk klein. Als de last van mijn woorden niet gericht was op de zwakheden van de mens, zou hij opscheppen en overdrijven en zou hij hoogdravende theorieën verkondigen en verzinnen, alsof ze alwetend waren ten aanzien van aardse zaken en daar alles van wisten. Wie van diegenen die in het verleden 'loyaal' aan mij waren en van diegenen die vandaag tegenover mij 'voet bij stuk houden', durft er nog op te scheppen? Wie is niet stiekem blij met zijn eigen vooruitzichten? Toen ik hem niet rechtstreeks ontmaskerde, kon de mens zich nergens verbergen en werd hij gekweld door schaamte. Hoeveel erger zou het zijn als ik op een andere manier spreek? De mensen zouden een nog groter schuldgevoel hebben, ze zouden geloven dat niets hen zou kunnen genezen en ze zouden allemaal sterk gebonden zijn door hun passiviteit. Wanneer de mens de hoop verliest, klinkt de groet van het koninkrijk formeel. Dit is, zoals de mensen hebben gezegd: 'de tijd waarin de zevenvoudige geïntensiveerde Geest begint te werken.' Met andere woorden, dit is de tijd waarin het leven van het koninkrijk officieel begint op aarde; het is de tijd waarin mijn goddelijkheid naar voren komt om rechtstreeks te handelen (zonder dat daarbij sprake is van mentale "bewerking"). Alle mensen worden zo druk als bijen; het lijkt alsof hun nieuw leven wordt ingeblazen, alsof ze uit een droom worden gewekt en zodra ze wakker worden, zijn ze verbaasd dat ze zich in dergelijke omstandigheden

bevinden. In het verleden heb ik veel gezegd over de opbouw van de kerk, ik heb veel mysteries onthuld en toen de opbouw van de kerk zijn hoogtepunt bereikte, kwam het abrupt tot een einde. De opbouw van het koninkrijk is echter anders. Pas als de strijd in het spirituele rijk zijn laatste stadium bereikt, begin ik opnieuw op aarde. Dat wil zeggen, pas wanneer de mens op het punt staat zich terug te trekken begin ik formeel om mijn nieuwe werk op te zetten. Het verschil tussen de opbouw van het koninkrijk en de opbouw van de kerk is dat ik bij de opbouw van de kerk werkte in menselijkheid die bestuurd werd door goddelijkheid. Ik pakte direct de oude natuur van de mens aan, openbaarde direct het lelijke zelf van de mens en legde de essentie van de mens bloot. Dientengevolge hebben de mensen zichzelf op deze basis leren kennen en werden ze dus overtuigd in hun hart en in hun woorden. Bij de opbouw van het koninkrijk handel ik rechtstreeks in mijn goddelijkheid en stel ik alle mensen in staat te weten wat ik heb en ben, gebaseerd op de kennis van mijn woorden, waardoor ik ze uiteindelijk de mogelijkheid geef om kennis te maken met mijn vleesgeworden Zelf. Zo komt er een eind aan het najagen door de mensheid van de vage God en houden ze niet langer een plaats in hun hart voor de God in de hemel; dat wil zeggen, ik laat de mensheid mijn daden weten die ik in het geïncarneerde vlees doe en zal zo mijn tijd op aarde beëindigen.

De opbouw van het koninkrijk is rechtstreeks gericht op het spirituele rijk. Met andere woorden, de strijd van het spirituele rijk wordt direct duidelijk gemaakt aan mijn hele volk. Daaruit kan worden afgeleid dat alle mensen altijd strijden, niet alleen in de kerk, maar zelfs nog meer in het Tijdperk van het Koninkrijk, en dat, hoewel de mens van vlees en bloed is, het spirituele rijk direct wordt geopenbaard en de mens zich in het leven van het spirituele rijk begeeft.

Dus, als jullie getrouw worden, moeten jullie je goed voorbereiden op het volgende deel van mijn werk. Jullie moeten je met jullie gehele hart overgeven en alleen dan kunnen jullie mijn hart tevredenstellen. Ik geef niets om wat de mens eerder in de kerk deed; vandaag is het in het koninkrijk. In mijn plan heeft Satan me bij elke stap op de hielen gezeten, en, als contrast van mijn wijsheid, altijd geprobeerd manieren en middelen te vinden om mijn oorspronkelijke plan te verstoren. Maar zou ik kunnen bezwijken voor zijn bedrieglijke plannen? Alles in de hemel en op aarde dient mij – zouden de bedrieglijke plannen van Satan anders kunnen zijn? Dit is precies het kruispunt van mijn wijsheid, het is precies datgene wat wonderbaarlijk is aan mijn daden en het is het principe van de werking van mijn hele managementplan. Gedurende het tijdperk van de opbouw van het koninkrijk, ontwijk ik nog steeds niet de bedrieglijke plannen van Satan, maar blijf ik het werk doen dat ik moet doen. In het universum en onder alle dingen heb ik de daden van Satan als mijn contrast gekozen. Is dit niet mijn wijsheid? Is dit niet nou juist datgene wat wonderbaarlijk is aan mijn werk? Ter gelegenheid van de intrede in het Tijdperk van het Koninkrijk vinden enorme veranderingen plaats in alle dingen in de hemel en op aarde en zij vieren dit en verheugen zich erop. Zijn jullie anders? Wie voelt zich niet zo zoet als honing in zijn hart? Wie barst niet van vreugde in zijn hart? Wie danst niet met plezier? Wie spreekt geen woorden van lof?

Begrijpen jullie de doelen en oorsprong van mijn woorden in alles wat ik hierboven heb gezegd en waarover ik heb gesproken, of niet? Als ik dit niet zou vragen, zouden de meeste mensen geloven dat ik alleen maar aan het prutsen ben en ze zouden de oorsprong van mijn woorden niet kunnen vinden. Als jullie ze zorgvuldig overdenken, zullen jullie het belang van mijn woorden begrijpen. Je

doet er goed aan ze heel goed te lezen: welke ervan zijn niet van nut voor jou? Welke ervan zijn niet in het belang van de groei van je leven? Welke spreken niet over de realiteit van het spirituele rijk? De meeste mensen geloven dat er geen rijm of reden is voor mijn woorden, dat er geen enkele uitleg of interpretatie voor is. Zijn mijn woorden echt zo abstract en onpeilbaar? Onderwerpen jullie je echt aan mijn woorden? Accepteren jullie mijn woorden echt? Behandelen jullie ze niet als speelgoed? Gebruik je ze niet als kleding om je lelijke uiterlijk te verbergen? Wie in deze uitgestrekte wereld, is persoonlijk door mij onderzocht? Wie heeft persoonlijk de woorden van mijn geest gehoord? Zoveel mensen tasten zoekend rond in de duisternis, zo velen bidden te midden van tegenspoed, zo velen kijken in hoop toe terwijl ze hongerig en koud zijn, zo velen zijn gebonden door Satan, toch weten zoveel mensen niet tot wie ze zich moeten wenden, zo velen verraden mij te midden van geluk, zo velen zijn ondankbaar en zo velen zijn loyaal aan de bedrieglijke plannen van Satan. Wie van jullie is Job? Wie is Petrus? Waarom heb ik herhaaldelijk Job genoemd? En waarom heb ik vaak naar Petrus verwezen? Hebben jullie ooit mijn verwachtingen voor jullie waargenomen? Je zou er vaker over na moeten denken.

Petrus was vele jaren trouw aan mij, maar hij mopperde of klaagde nooit, en zelfs Job was niet zijn gelijke. Door de eeuwen heen zijn ook de heiligen ruimschoots te kort geschoten ten opzichte van hem. Hij streefde niet alleen naar kennis van mij, maar leerde mij ook kennen in de tijd dat Satan zijn bedrieglijke plannen aan het uitvoeren was. Dit leidde tot vele jaren van dienstbaarheid die me na aan het hart lag, waardoor hij nooit door Satan werd uitgebuit. Petrus putte uit het geloof van Job, maar hij zag ook duidelijk zijn tekortkomingen. Hoewel Jobs geloof groot was, ontbrak het hem aan kennis van zaken in het

spirituele rijk en daarom zei hij veel dingen die niet met de werkelijkheid overeenkwamen; dit toont aan dat zijn kennis nog steeds oppervlakkig was en niet volmaakt kon zijn. En dus lette Petrus er altijd op dat hij een gevoel van de geest kreeg, en hij was altijd gericht op het observeren van de dynamiek van het spirituele rijk. Daardoor was hij niet alleen in staat om iets van mijn wensen vast te stellen, maar begreep hij ook iets van de bedrieglijke plannen van Satan en dus was zijn kennis van mij groter dan die van alle anderen door de eeuwen heen.

Aan de hand van de ervaringen van Petrus is het niet moeilijk te zien dat wanneer de mens mij wil kennen, hij zich moet concentreren op de zorgvuldige overweging in de geest. Ik vraag niet dat je aan de buitenkant een grote hoeveelheid aandacht aan mij besteedt; dit is van secundair belang. Als je mij niet kent, dan zijn al het geloof, de liefde en de loyaliteit waar je over spreekt slechts illusies, het is gewauwel, en je zult zeker iemand worden die heel hoogmoedig is jegens mij, maar zichzelf niet kent en daardoor zul je nogmaals door Satan in zijn netten worden verstrikt en niet in staat zijn om jezelf te bevrijden; je zult de zoon van het verderf worden en het object van vernietiging. Maar als je koud en onverschillig bent jegens mijn woorden, dan ben je ongetwijfeld tegen mij. Dit is een feit en je zou er goed aan doen om door de poort naar het spirituele rijk te kijken naar de vele en uiteenlopende geesten die door mij worden getuchtigd. Welke van hen waren niet passief en onverschillig en accepteerden mijn woorden niet? Welke van hen waren niet cynisch tegenover mijn woorden? Welke van hen hebben niet geprobeerd van alles op mijn woorden aan te merken? Welke van hen hebben mijn woorden niet als verdedigingswapen gebruikt om zichzelf te beschermen? Ze streefden niet naar

mijn kennis door mijn woorden, maar gebruikten ze alleen als speelgoed om mee te spelen. Stonden ze hierin niet rechtstreeks tegenover mij? Wie zijn mijn woorden? Wie is mijn geest? Zoveel keren heb ik dergelijke woorden tegen jullie gezegd, maar zijn jullie er ooit verhevener en helder door gaan zien? Zijn jullie ervaringen ooit echt geweest? Ik herinner jullie er nog een keer aan: als jullie mijn woorden niet kennen, ze niet accepteren, en ze niet in praktijk brengen, dan zullen jullie onvermijdelijk het doelwit worden van mijn tuchtigen! Jullie zullen zeker een slachtoffer van Satan worden!

29 februari 1992

Hoofdstuk 9

Aangezien je tot de mensen in mijn huis behoort en in mijn koninkrijk mij trouw bent, moeten je doen en laten voldoen aan de standaarden van mijn eis. Ik wil niet dat je alleen maar een zwevende wolk bent, je moet helderwitte sneeuw zijn en niet alleen het wezen daarvan hebben, maar vooral de waarde. Omdat ik uit het heilige land kom, lijkt ik niet op de lotus, die zijn naam niet waarmaakt, omdat hij uit het slijk komt en niet uit het heilige land. Als een nieuwe hemel neerdaalt op de aarde en een nieuwe aarde zich uitspreidt over het hemelgewelf, dan doe ik officieel mijn werk in de wereld. Wie onder de mensen kent mij? Wie heeft mij gezien toen ik gekomen ben? Wie heeft gezien dat ik niet alleen een naam maar ook een wezen heb? Met mijn hand veeg ik de witte wolken opzij om het hemelgewelf nauwkeurig te bekijken. In het hemelruim is er niets dat niet

door mijn hand gestuurd is, onder het hemelruim is er niemand die niet een klein beetje inspanning bijdraagt aan het succes van mijn machtige werk. Mijn eisen aan de mensen op aarde zijn helemaal niet zo hoog, omdat ik altijd een praktische God ben en omdat ik de Almachtige ben die de mensen geschapen heeft en hen door en door kent. Wie onder de mensen wordt niet door de Almachtige gezien? Hoe zouden ze zelfs in de verste hoeken van de aarde aan de onderzoekende blik van mijn Geest kunnen ontkomen? Hoewel de mensen mijn Geest 'kennen', beledigen ze desondanks mijn Geest. Mijn woorden leggen ieders lelijke kanten en ieders diepste gedachten bloot, zodat allen op aarde goed zichtbaar worden door mijn licht en neervallen onder mijn toezicht. Maar hoewel de mensen neervallen, durft hun hart zich niet te ver van mij te verwijderen. Welke van de schepselen vat geen liefde voor mij op door mijn daden? Wie gaat er niet naar mij dorsten door mijn woorden? In wie ontstaan er geen gevoelens van toewijding door mijn liefde? Alleen door Satans verdorvenheid kunnen de mensen niet tot in het rijk komen zoals ik van ze eis. Zelfs over de laagste eisen die ik stel maken ze zich bezorgd, om maar te zwijgen over vandaag, waarin Satans oproer ten top rijst en zijn razernij heerst, of de tijd dat ze, vertrappt door Satan, met vuil bedekt zijn geraakt? Waarom zou ik niet verdrietig zijn omdat de mensen al bedorven zijn en daardoor niet meer om mijn hart geven? Heb ik soms medelijden met Satan? Heb ik soms een fout gemaakt in wie ik liefheb? Als de mensen me ongehoorzaam zijn, huilt mijn hart in het verborgene; als de mensen zich tegen me verzetten, tuchtig ik hen; als de mensen door mij worden gered en opstaan uit de dood, voed ik hen met zorg; wanneer ze zich aan mij onderwerpen, kan mijn hart gerust zijn en voel ik op slag grote veranderingen in hemel en aarde en alle dingen. Wanneer de mensen me

loven, hoe kan ik daar dan niet van genieten? Als de mensen over me getuigen en door mij zijn gewonnen, hoe zou ik niet verheerlijkt worden? Is het doen en laten van de mensen soms niet door mij aangestuurd en van mij afkomstig? Zonder mijn aanwijzingen zijn mensen lui en lusteloos houdt iedereen zich achter mijn rug om bezig met dat 'gewaardeerde' gesjoemel. Denk je soms dat het vlees waarin ik mij kleed niets weet van wat je doet, hoe je handelt en wat je zegt? Jarenlang heb ik regen en wind weerstaan en ook ik heb geproefd hoe bitter het leven in de wereld kan zijn, maar als ik er goed over nadenk, is er geen enkel lijden dat vleselijke mensen hun hoop in mij kan doen verliezen en al helemaal geen zoetheid die hen onverschillig, ontmoedigd of afwijzend tegenover mij kan doen worden. Is de liefde van de mens dan echt beperkt tot geen pijn en geen zoetheid?

Nu woon ik in een vleselijk lichaam en ben ik officieel begonnen aan het werk dat ik moet doen, maar hoewel de mensen bang zijn voor de stem van mijn Geest, gehoorzamen ze niet aan het wezen van mijn Geest. Ik hoef niet uit te leggen hoe moeilijk het is voor de mensen om mij in het vlees te leren kennen door mijn woorden. Zoals ik eerder al zei, zijn mijn eisen helemaal niet zo hoog, jullie hoeven me niet volledig te kennen (want de mensen schieten tekort, dat is nu eenmaal hun aanleg, en hun opvoeding biedt geen gelegenheid dat te verbeteren), alleen mijn woorden en mijn doen en laten in vleselijke vorm. Aangezien mijn eisen niet zo hoog zijn, hoop ik dat jullie ze allemaal kunnen leren kennen en eraan kunnen voldoen. Jullie moeten je in deze wereld vol vuil ontdoen van jullie eigen onzuiverheden, in deze achterlijke keizerlijke familie streven naar vooruitgang en het jezelf niet te makkelijk maken. Je moet jezelf geen moment laten verslappen. Het vergt grote inspanning om de woorden die ik

in één dag uitspreek te begrijpen, en het vergt de ervaring van een heel leven om zelfs maar één zin van mij te begrijpen. Mijn woorden zijn niet vaag en abstract en zijn geen lege praat. Vele mensen willen mijn woorden verwerven, maar ik laat me niets aan hen gelegen liggen; vele mensen verlangen naar mijn lekkernijen, maar ik laat geen kruimel voor hen vallen; vele mensen willen mijn gezicht zien, maar ik houd het steeds verborgen; vele mensen luisteren aandachtig naar mijn stem, maar ik sluit mijn ogen en wend mijn gezicht af, onaangedaan door hun verlangen; vele mensen zijn bang mijn stem te horen, maar mijn woorden blijven hen belagen; vele mensen zijn bang mijn gezicht te zien, maar ik kom bewust tevoorschijn om hen te vellen. De mensen hebben nog nooit werkelijk mijn gezicht gezien of mijn stem gehoord, omdat ze mij niet werkelijk kennen. Zelfs als ze door mij zijn geveld, zich van me verwijderen of door mijn hand worden getuchtigd, weten ze nog steeds niet of hun doen en laten mijn hart werkelijk bevalt, weten ze nog steeds niet aan wie ik mijn hart openbaar. Vanaf de eerste scheppingsdag tot vandaag is er nog nooit iemand geweest die me werkelijk kende, nog nooit iemand die me werkelijk heeft gezien. Nu ben ik vlees geworden, maar nog steeds kennen jullie me niet. Dat is toch een feit? Heb je ooit ook maar het minste beetje gezien van mijn daden of mijn gezindheid in dit vleselijk lichaam?

In de hemel is de plek waar ik ga liggen; onder de hemel is de plaats waar ik rust vind. Ik heb een plek om te wonen en er is een tijd om mijn kracht te tonen. Als ik niet op aarde zou zijn, als ik me niet zou verhullen in een vleselijk lichaam, als ik me niet nederig verborgen hield, dan waren hemel en aarde toch al lang veranderd? Dan waren jullie, mijn volk, toch al lang door mij in gebruik genomen? Maar ik handel met wijsheid. Hoewel ik de leugens van de mensen door en door

ken, volg ik niet hun voorbeeld, maar geef ik hen een ruilmiddel. In de geestelijke wereld is mijn wijsheid overvloedig, in het vlees is mijn wijsheid eeuwigdurend. Dit is toch het moment waarop mijn daden duidelijk worden? Ik heb de mensen vele malen vergeven en gratie verleend, tot op de dag van vandaag, het Tijdperk van het Koninkrijk. Kan ik mijn tijd soms nog verder rekken? Ik heb wat extra compassie gehad voor zwakke mensen, maar ik kan mezelf toch niet hinderen door oud werk te doen als mijn werk eenmaal voltooid is? Laat ik me soms bewust door Satan beschuldigen? De mensen hoeven van mij niets te doen, alleen maar de waarheid van mijn woorden en de oorspronkelijke betekenis van mijn woorden te aanvaarden. Hoewel mijn woorden simpel zijn, hebben ze een complexe essentie, want jullie zijn te klein en te onverschillig geworden. Wanneer ik rechtstreeks mijn mysteries onthul en mijn wil duidelijk maak in het vlees, trekken jullie je er niets van aan en luisteren alleen naar mijn woorden zonder op de inhoud te letten. Ik word er ontroostbaar van, want hoewel ik besta in een vleselijk lichaam, kan ik niet het werk verrichten van de bediening van het vleselijk lichaam.

Wie kan er in mijn handelingen en woorden mijn daden in mijn vleselijk lichaam leren kennen? Als ik op schrift of mondeling mijn mysteries onthul, staan de mensen met de mond vol tanden en sluiten ze zwijgend hun ogen. Waarom begrijpen ze niet wat ik zeg? Waarom zijn mijn woorden niet te doorgronden voor hen? Wie ziet mij en vergeet het nooit meer? Wie hoort mijn stem en laat ze niet wegsterven? Wie kan mijn wil begrijpen en mijn hart behagen? Ik woon en beweeg me onder de mensen, ik heb het menselijk leven ervaren, maar nadat ik alles heb geschapen voor de mens gaf mij dit een goed gevoel, maar genoot ik niet van het leven onder de mensen en vind ik geen vreugde in hun geluk. Ik

verafschuw en verwerp de mens niet, maar ik ben ook niet aan hem gehecht: hij kent me niet, in het donker kunnen ze mijn gezicht haast niet zien; in al het lawaai kunnen ze mijn stem haast niet horen en kunnen ze er niet goed uit opmaken wat ik zeg. Daarom zijn jullie me uiterlijk gehoorzaam in jullie doen en laten, maar zijn jullie me in jullie hart gehoorzaam. Je zou kunnen zeggen dat de oude natuur van de gehele mensheid zo is, want wie is hierop een uitzondering? Wie wordt er niet door mij getuchtigd? Maar wie leeft er niet onder mijn verdraagzaamheid? Als de mensen vernietigd worden door mijn woede, wat voor betekenis heeft het dan gehad dat ik hemel en aarde heb geschapen? Ooit heb ik vele mensen gewaarschuwd, vele mensen aangemoedigd, over vele mensen publiekelijk een oordeel geveld. Dat is toch veel beter dan de mensheid meteen te vernietigen? Mijn doel is niet de mensen de dood in te jagen, maar hun al mijn daden te leren kennen in mijn oordeel. Als jullie bovenkomen uit de bodemloze afgrond, dat wil zeggen, je bevrijden van mijn oordeel, zijn al jullie individuele voornemens en plannen verdwenen en streven alle mensen ernaar mij te behagen. Dan heb ik toch mijn doel bereikt?

1 maart 1992

Hoofdstuk 10

Welbeschouwd is het Tijdperk van het Koninkrijk anders dan in het verleden. Het gaat niet om de vraag hoe de mensheid tewerk gaat, het is eerder zo, dat ik

naar de aarde ben afgedaald om mijn werk persoonlijk uit te voeren, en dat is iets wat mensen niet kunnen begrijpen of tot stand kunnen brengen. Vanaf de schepping van de wereld tot op de dag van vandaag heeft het altijd om het bouwen van de kerk gedraaid, maar je hoort nooit iets over het bouwen van het koninkrijk. Is er iemand die de essentie ervan kent, hoewel ik er met mijn eigen mond over spreek? Ooit daalde ik af naar de wereld van de mens, en ik beleefde en zag zijn lijden. Maar het doel van mijn vleeswording heb ik niet vervuld. Als de bouw van het koninkrijk op gang komt, begint mijn geïncarneerde vlees formeel Zijn bediening, dat wil zeggen dat de Koning van het koninkrijk Zijn soevereine macht formeel aanvaardt. Hieruit blijkt dat de afdaling van het koninkrijk naar de wereld van de mens allesbehalve een kwestie van woorden en schijn is maar juist van reële werkelijkheid. Dit is één aspect van de betekenis van 'de realiteit van de praktijk.' De mens heeft nog nooit één van mijn daden gezien, nog nooit één van mijn uitspraken gehoord. En al had de mens er een gezien, wat zou hij ontdekt hebben? En al had hij mij horen spreken, wat zou hij begrepen hebben? In de hele wereld bevindt de mensheid zich binnen mijn liefde, mijn mededogen. Maar de hele mensheid bevindt zich ook onder mijn oordeel en onder mijn beproeving. Ik ben genadig en liefdevol geweest voor de mensheid, zelfs toen alle mensen in zekere mate verdorven waren. Ik heb tuchtiging uitgedeeld aan de mensheid, zelfs toen alle mensen in onderwerping voor mijn troon neerbogen. Maar is er één mens die zich niet bevindt temidden van het lijden en de loutering die ik heb gezonden? Hoeveel mensen tasten niet in het duister naar het licht, hoeveel mensen worstelen niet bitter met hun beproeving? Job had vertrouwen, maar was hij desondanks niet op zoek naar een uitweg? Mijn volk kan weliswaar stevig overeind blijven onder beproevingen, maar is er iemand die, zonder het

hardop te zeggen, dit in zijn hart gelooft? Is het niet eerder zo dat zijn mond zijn geloof belijdt terwijl zijn hart twijfelt? Er bestaan geen mensen die op hun stuk blijven staan onder beproeving, die ware gehoorzaamheid tonen onder beproeving. Als ik mijn gezicht niet had bedekt om niet naar de wereld te hoeven kijken, zou het hele menselijke ras door mijn brandende blik ten val zijn gekomen. Ik vraag namelijk niets van de mens.

Als het saluut voor het koninkrijk luidt – wat ook het moment is dat de zeven donderslagen klinken – brengt dit geluid hemel en aarde in beroering, laat het hele firmament schudden en raakt het bij alle mensen de gevoelige snaar. Een volkslied van het koninkrijk wordt ceremonieel aangeheven in het land van de grote rode draak, wat bewijst dat ik het land van de grote rode draak heb vernietigd en mijn koninkrijk heb gevestigd. En, belangrijker nog, dat mijn koninkrijk op aarde is gevestigd. Op dit moment begin ik mijn engelen naar iedere natie in de wereld uit te zenden om mijn zonen, mijn volk te hoeden. Dit doe ik ook omdat het nodig is voor de volgende stap van mijn werk. Maar ik ga zelf naar de plek waar de grote rode draak opgekruld ligt om de strijd met hem aan te gaan. En als de hele mensheid mij vanuit het vlees leert kennen en mijn daden vanuit het vlees kan zien, zal het hol van de grote rode draak tot as vergaan en spoorloos verdwijnen. Aangezien jullie, het volk van mijn koninkrijk, de grote rode draak tot op het bot verafschuwen, moeten jullie mijn hart geruststellen met jullie daden en de draak zo te schande maken. Voelen jullie echt haat voor de grote rode draak? Voelen jullie echt dat het de vijand van de Koning van het koninkrijk is? Vertrouwen jullie er echt op dat jullie geweldig van mij kunnen getuigen? Vertrouwen jullie er echt op dat jullie de grote rode draak kunnen verslaan? Dat is wat ik van jullie vraag. Ik vraag alleen of jullie zover

kunnen gaan. Kunnen jullie dat? Vertrouwen jullie erop dat jullie dat kunnen bereiken? Waartoe is de mens in staat? Is het niet eerder zo, dat ik het zelf doe? Waarom zeg ik dat ik zelf naar de plek afdaal waar de strijd wordt aangegaan? Wat ik wil, is jullie vertrouwen, niet je daden. Mensen kunnen mijn woorden niet op een rechtstreeks manier ontvangen, maar ze kunnen alleen gluren van opzij. En hebben jullie zo het doel bereikt? Hebben jullie mij zo leren kennen? Om eerlijk te zijn, van alle mensen op aarde is er niet één die mij recht in het gezicht kan aankijken, niet één die de pure en onvervalste betekenis van mijn woorden kan ontvangen. Daarom heb ik een ongekend project in gang gezet op aarde, zodat ik mijn doel kan bereiken en een ware gelijkenis van mijzelf in het hart van de mensen kan vestigen en zo de periode tot een einde kan brengen waarin ideeën de macht hebben over de mens.

Ik daal nu niet alleen neer op de natie van de grote rode draak, ik keer mijn gezicht ook naar het hele universum, zodat het hele firmament schudt. Is er één plek die aan mijn oordeel ontsnapt? Is er één plek die niet bestaat onder de plagen die ik naar beneden werp? Waar ik ook ga, overal heb ik rampen in alle soorten gezaaid. Dit is een van de manieren waarop ik werk, en zonder twijfel is dit een reddingsactie voor de mens, en wat ik hem aanreik is nog steeds een soort liefde. Ik wil ervoor zorgen dat zelfs meer mensen mij leren kennen, mij kunnen zien, en zo God leren eren, die ze al zovele jaren niet hebben gezien, maar die nu wel reëel is. Waarom heb ik de wereld geschapen? Waarom heb ik, toen de mensheid verdorven werd, haar niet helemaal vernietigd? Waarom leeft het hele menselijke ras met plagen? Waarom heb ik zelf het vlees aangetrokken? Als ik mijn werk doe, kent de mensheid zowel de smaak van bitter als zoet. Van alle mensen op de wereld, wie leeft er niet in mijn genade? Als ik de mensen niet

had begiftigd met tastbare zegeningen, wie zou er dan van een toereikende voorraad in de wereld kunnen genieten? Maar jullie je plaats als mijn volk laten innemen, is niet de enige zegen, of wel soms? Stel dat jullie mijn volk niet waren, maar gewoon dienstdoeners, zouden jullie dan niet in mijn zegen leven? Niemand van jullie kan zich voorstellen waar mijn woorden vandaan komen. Mensen, in plaats van de titels te koesteren die ik hen geschonken heb, wekken velen van hen boosheid op in hun hart vanwege de titel 'dienstdoener' en vanwege de titel 'mijn volk' kweken ze liefde voor mij in hun hart. Niemand mag mij voor de gek proberen te houden; mijn ogen zien alles! Wie van jullie ontvangt bereidwillig, wie van jullie geeft zijn volledige gehoorzaamheid? Als het saluut niet zou luiden, zouden jullie dan echt tot het einde toe kunnen gehoorzamen? Waar de mens toe in staat is, wat de mens kan denken, hoe ver hij kan gaan – dat heb ik allemaal al lang geleden voorbestemd.

De grote meerderheid van de mensen aanvaardt mijn verbranding in het licht van mijn aangezicht. Geïnspireerd door mijn aanmoediging, roert de grote meerderheid van de mensen zich om gestaag vorderingen te maken in navolging van mij. Als de strijdkrachten van Satan mijn volk aanvallen, zal ik er zijn om ze af te weren; als Satans intriges in het leven van mijn volk huishouden, zal ik hem op de vlucht laten slaan, en als hij weg is keert hij nooit meer terug. Op aarde zijn er allerlei kwade geesten die eindeloos op jacht zijn naar een rustplaats en voortdurend op zoek zijn naar lijken van mensen die opgegeten kunnen worden. Mijn volk, blijf onder mijn hoede en bescherming! Gedraag je nooit bandeloos! Gedraag je nooit roekeloos! Bied je trouw liever aan in mijn huis, alleen met trouw kun je een tegenaanval inzetten tegen de sluwheid van de duivel. Gedraag je onder geen omstandigheid als in het verleden toen je het ene deed voor mijn

aangezicht, maar het andere achter mijn rug. Zo kun je al niet meer gered worden. Ik heb nu toch zeker wel meer dan voldoende van dergelijke woorden gesproken? Juist omdat de oude aard van de mens onverbeterlijk is, heb ik hem er herhaaldelijk aan herinnerd. Begin je niet te vervelen! Alles wat ik zeg is in het belang van jullie bestemming! Satan heeft nu juist een vervuilde en smerige plek nodig, en hoe hopelozener jullie verloren zijn voor verlossing en hoe meer ontaard jullie zijn als jullie weigeren jezelf beperkingen op te leggen, hoe meer onzuivere geesten de kans zullen grijpen om te infiltreren. Als jullie eenmaal in deze impasse zijn aangeland is jullie trouw nog slechts kletspraat, zonder enige realiteit, en jullie vastberadenheid zal ten prooi vallen aan onzuivere geesten en veranderen in ongehoorzaamheid of de sluwheid van Satan, en aangewend worden om mijn werk te verstoren. Dan zal ik jullie doodslaan waar en wanneer het mij behaagt. Niemand kent de ernst van deze situatie. De mensen zijn allemaal doof voor wat ze horen en kennen geen greintje voorzichtigheid. Ik weet niet meer wat er vroeger is gedaan. Wacht je nog steeds tot ik mild word voor jou door alweer te vergeten? Hoewel de mensheid tegen mij is opgestaan, neem ik haar dat niet kwalijk, want de gestalte van de mens schiet tekort; daarom stel ik geen hoge eisen aan de mens. Ik vraag alleen maar of hij zich niet wil overgeven aan uitpattingen, of hij zichzelf beperkingen op wil leggen. Het is toch zeker niet te moeilijk voor jullie om aan deze ene voorwaarde te voldoen? De meerderheid van de mensen wacht tot ik nog meer mysteriën openbaar om zich daarin te verlustigen. En toch, al zou je alle mysteriën van de hemel leren begrijpen, wat zou je dan met die kennis aan kunnen vangen? Zou je liefde voor mij erdoor groeien? Zou je liefde voor mij erdoor ontvlammen? Ik onderschat de mens niet en ik oordeel ook niet gemakkelijk over hem. Als dit niet de eigenlijke

omstandigheden van de mens waren, zou ik nooit iemand lichtvaardig met zo'n stempel kronen. Denk eens terug aan het verleden: heb ik jullie ooit belasterd? Heb ik jullie ooit onderschat? Heb ik ooit naar jullie gekeken zonder jullie eigenlijke omstandigheden in ogenschouw te nemen? Heb ik ooit jullie hart en jullie mond niet vervuld met overtuiging? Heb ik ooit gesproken zonder dat dit een gevoelige snaar in jullie binnenste raakte? Wie van jullie heeft mijn woorden zonder angst en beven gelezen, bang dat ik je in een bodemloze put neer zal slaan? Wie doorstaat geen beproevingen met mijn woorden? Mijn woorden bevatten gezag, maar niet het gezag om oppervlakkig te oordelen over de mens. Nee, met de eigenlijke omstandigheden van de mens in gedachten maak ik voortdurend de betekenis in mijn woorden duidelijk. Is er ook maar iemand die mijn almacht in mijn woorden kan herkennen? Is er iemand die het zuiverste goud waar mijn woorden van gemaakt zijn in zichzelf kan ontvangen? Hoeveel woorden heb ik gesproken, maar is er iemand die ze ooit koestert?

3 maart 1992

Koninkrijkshymne

De mensenmassa's jubelen voor mij, de mensenmassa's loven mij; alle monden noemen de enige ware God, alle mensen slaan hun ogen op om te kijken naar mijn daden. Het koninkrijk daalt neer op de mensenwereld, mijn persoon is rijk en overvloedig. Wie zou zich hier niet over verheugen? Wie zou niet van vreugde dansen? O Sion! Hijs je triomfantelijke vlag om mij te vieren!

Zing je triomfantelijke overwinningslied om mijn heilige naam te verbreiden! O, gehele schepping tot de uithoeken van de aarde! Reinig jezelf snel zodat je als een offerande voor mij kunt worden! O gesternten aan de hemel! Snel terug naar jullie plek om mijn grootse macht aan het hemelgewelf te tonen! Ik luister aandachtig naar de stemmen van de mensen op aarde, in wiens gezangen hun grenzeloze liefde en eerbied voor mij tot uitdrukking komt! Op deze dag waarop de gehele schepping weer tot leven komt, daal ik af naar de wereld van de mensen. Op dit moment, precies in dit tijdsgewricht, beginnen alle bloemen uitbundig te bloeien, zingen alle vogels als met één stem, bonst alles van vreugde! Bij het geluid van de begroeting van het koninkrijk, stort Satans koninkrijk neer, vernietigd door het daveren van de koninkrijkshymne. Nooit zal het herleven!

Wie op aarde durft op te staan en zich te verzetten? Bij mijn afdaling naar de aarde breng ik brand mee, breng ik toorn mee, breng ik allerhande calamiteiten mee. De aardse koninkrijken zijn nu mijn koninkrijk! Daarboven in de hemel wervelen de wolken en bollen ze op; onder de hemel zwellen meren en rivieren en brengen ze vreugdevol een roerende melodie ten gehore. Rustende dieren komen tevoorschijn uit hun hol, en alle mensen worden door mij uit hun sluimer gewekt. De dag waarop de talrijke volkeren hebben gewacht is eindelijk gekomen! Ze dragen de mooiste liederen aan mij op!

Op dit heerlijke moment, in deze opwindende tijd,

weerklinkt de lof overal, boven in de hemel en beneden op aarde. Wie wordt hiervan niet opgetogen?

Wiens hart wordt hier niet door verlicht? Wie is bij deze aanblik niet tot tranen toe geroerd?

De hemel is niet langer de hemel van voorheen, het is de hemel van het koninkrijk geworden;

de aarde is niet meer de aarde van voorheen, het is het heilige land geworden.

Na een hevige regenbui wordt de viezige oude wereld volledig herschapen.

De bergen veranderen ... De wateren veranderen ...

Ook de mensen veranderen ... Alles verandert ...

O, jullie zwijgende bergen! Sta op en dans voor mij!

O, jullie stille wateren! Stroom vrijelijk verder!

Jullie, mannen die dromen dromen! Kom in actie en zet de achtervolging in!

Ik ben gekomen ... En ik ben Koning ...

De hele mensheid zal met eigen ogen mijn gezicht zien, met eigen oren mijn stem horen,

en zelf het leven in het koninkrijk leven ...

Hoe zoet ... Hoe heerlijk ...

Onvergetelijk ... Onmogelijk te vergeten ...

De grote rode draak worstelt onder mijn brandende woede;

duivels tonen hun ware gedaante onder mijn majesteitelijk oordeel;

alle mensen zijn diep beschaamd onder mijn strenge woorden en kunnen zich nergens verbergen.

Ze denken terug aan het verleden, toen ze mij bespotten en belachelijk maakten.

Nooit was er een tijd waarin ze niet pronkten, nooit was er een tijd waarin ze me niet tartten.

Wie laat er dan vandaag geen tranen? Wie maakt zichzelf dan geen verwijten?

De hele universum-wereld is vol geweest ...

Vol gejuich ... Vol lachende stemmen ...

Verrukking zonder weerga ... Verrukking die haar weerga niet kent ...

Een kleine regen druppelt zachtjes ... zware vlokken dwarrelende sneeuw ...

In de mensen vermengen zich droefenis en blijdschap ... sommigen lachen ...

sommigen huilen ... Sommigen jubelen ...

Alsof iedereen vergeten is ... of dit een lente is vol regen en wolken,
een zomer van bloemen die uitbundig ontluiken, een herfst met rijke oogsten,
of een winter zo koud als vorst en ijs, niemand die het weet ...

Langs de hemel drijven wolken, op aarde kolken de oceanen.

De zonen zwaaien ... De mensen dansen ...

De engelen werken ... De engelen hoeden ...

De mensen op aarde zijn druk doende, en alle dingen op aarde vermenigvuldigen zich.

Hoofdstuk 11

Ieder menselijk individu zou de waarneming van mijn Geest moeten accepteren, zou elk woord en elke handeling nauwlettend in de gaten moeten houden en zou bovendien naar mijn wonderbaarlijke daden moeten kijken. Hoe voelen jullie je op het moment dat het koninkrijk op aarde komt? Wanneer mijn zonen en mensen naar mijn troon stromen, zal ik formeel beginnen te oordelen voor de grote witte troon. Dat wil zeggen, wanneer ik zelf aan mijn werk op aarde begin en wanneer het tijdperk van oordeel bijna ten einde is, zal ik beginnen om mijn woorden tot het hele universum te richten en geef ik de stem van mijn Geest vrij aan het hele universum. Met mijn woorden zal ik alle mensen schoonwassen en alles wat in de hemel en op aarde is, zodat het land niet meer vuil en losbandig is, maar een heilig koninkrijk. Ik maak alle dingen nieuw, zodat ze er voor mij beschikbaar zullen zijn, zodat ze niet langer de aardse adem zullen dragen en niet langer zullen worden besmeurd met de smaak van de grond. Op aarde tastte de mens naar het doel en de oorsprong van mijn woorden, en men heeft mijn daden waargenomen, maar niemand heeft ooit werkelijk de oorsprong van mijn woorden gekend, en niemand heeft ooit echt de wonderbaarheid van mijn daden aanschouwd. Nu pas, nu ik persoonlijk onder de mensen kom en mijn woorden spreek, hebben mensen een weinig kennis van mij. Ze hebben immers de plaats voor 'mij' in hun gedachten verwijderd, en in plaats daarvan een plaats

geschapen voor de praktische God in hun bewustzijn. De mens heeft ideeën en is vol nieuwsgierigheid; wie zou God niet willen zien? Wie zou God niet willen ontmoeten? Maar het enige dat een definitieve plaats in het hart van de mens inneemt, is de God waarvan de mens denkt dat Hij vaag en abstract is. Wie zou dit beseffen als ik het niet duidelijk vertelde? Wie zou echt geloven dat ik inderdaad besta? Zonder een vleugje twijfel, bovendien? Er is een enorm verschil tussen de 'mij' in het hart van de mens en de 'mij' van de werkelijkheid, en niemand is in staat om vergelijkingen tussen hen te maken. Als ik geen vlees was geworden, zou de mens mij nooit kennen, en zelfs als hij mij leerde kennen, zou die kennis nog steeds een opvatting zijn. Elke dag loop ik te midden van de onophoudelijke stroom van mensen en elke dag werk ik in elk persoon. Wanneer de mens mij werkelijk ziet, zal hij mij in mijn woorden kennen en zal hij de middelen begrijpen waarmee ik spreek, evenals mijn bedoelingen.

Wanneer het koninkrijk formeel op aarde komt, wat van alle dingen, is dan niet stil? Wie van alle mensen, is dan niet bang? Ik loop overal in het universum, en alles is persoonlijk door mij geregeld. Wie weet op dit moment niet dat mijn daden wonderbaarlijk zijn? Mijn handen houden alle dingen in stand, maar ik sta ook boven alle dingen. Is vandaag mijn incarnatie en mijn persoonlijke aanwezigheid onder de mens nu niet de ware betekenis van mijn nederigheid en verborgenheid? Uiterlijk juichen veel mensen mij toe als goed en prijzen mij als mooi, maar wie kent mij werkelijk? Waarom vraag ik jullie vandaag om mij te kennen? Is het niet mijn bedoeling om de grote rode draak te beschamen? Ik wil de mens niet dwingen om mij te prijzen, maar hem mij te laten kennen, waardoor hij mij zal liefhebben en aldus mij zal prijzen. Dergelijke lof is zijn naam waardig, en is geen holle praat; alleen lofprijzing zoals deze kan mijn troon bereiken en

opstijgen. Omdat de mens door Satan verleid en verdorven is, omdat hij is overgenomen door opvattingen en het denken, ben ik vleesgeworden om persoonlijk de hele mensheid te overwinnen, alle denkbeelden van de mens aan het licht te brengen en het denken van de mens te verscheuren. Dientengevolge, paradeert de mens niet langer rond voor mij, en niet langer dient hij mij met behulp van zijn eigen opvattingen, dus is de 'mij' in de opvattingen van de mens volledig verdreven. Als het koninkrijk komt, begin ik allereerst met deze fase van het werk en dat doe ik onder mijn volk. Omdat het mijn volk is, geboren in het land van de grote rode draak, is er toch zeker niet slechts een beetje, of een gedeelte, van het gif van de grote rode draak in jullie. Daarom is deze fase van mijn werk voornamelijk op jullie gericht en dit is een aspect van de betekenis van mijn incarnatie in China. De meeste mensen zijn zelfs niet in staat om een fragment van de woorden die ik spreek te vatten en wanneer ze dat wel doen, is hun begrip vaag en warrig. Dit is een keerpunt in de methode waarmee ik spreek. Als alle mensen in staat zouden zijn mijn woorden te lezen en hun betekenis te begrijpen, wie van de mensen zou dan gered kunnen worden en niet in de Hades worden geworpen? Wanneer de mens mij kent en gehoorzaamt, dan zal ik rusten en dat zal de tijd zijn dat de mens in staat is om de betekenis van mijn woorden te vatten. Tegenwoordig is jullie gestalte te klein, bijna meelijwekkend klein, zelfs niet waardig om opgeheven te worden – om nog maar te zwijgen van jullie kennis van mij.

Hoewel ik zeg dat de engelen zijn uitgezonden om mijn zonen en mensen te hoeden, kan niemand de betekenis van mijn woorden begrijpen. Wanneer ik zelf onder de mensen kom, beginnen de engelen gelijktijdig met het hoedewerk en in de tijd van hoede door de engelen, zullen alle zonen en mensen niet alleen

beproevingen en hoede ontvangen, maar zijn ook in staat om met hun eigen ogen het verschijnen van allerlei visioenen te aanschouwen. Omdat ik rechtstreeks in goddelijkheid werk, krijgt alles een nieuw begin en omdat deze goddelijkheid direct werkt, is deze niet in het minst beperkt door de menselijkheid en lijkt het de mens dat deze vrij werkt onder bovennatuurlijke omstandigheden. Maar voor mij is alles normaal (de mens gelooft dat het bovennatuurlijk is omdat hij nooit rechtstreeks goddelijkheid is tegengekomen); het bezit geen van de opvattingen van de mens en is onaangetast door menselijke ideeën. Mensen zullen dit pas zien als ze allemaal op het goede pad komen, want dit is het begin, voor zijn intrede heeft de mens veel tekortkomingen, en kunnen falen en onduidelijkheden nauwelijks worden vermeden. Aangezien ik jullie nu tot dit punt heb geleid, heb ik passende regelingen getroffen en heb ik mijn eigen doelen. Als ik jullie daar vandaag over zou vertellen, zouden jullie dan echt in staat zijn om ze te kennen? Ik ben goed bekend met de gedachten in de geest van de mens en de wensen van het hart van de mens: wie heeft nooit een uitweg gezocht voor zichzelf? Wie heeft er nooit aan zijn eigen vooruitzichten gedacht? Al is de mens begiftigd met een rijk en oogverblindend intellect, wie had kunnen voorspellen dat het heden zo zou blijken te zijn als het nu is, na eeuwen? Is dit echt de vrucht van je eigen subjectieve inspanningen? Is dit de beloning voor je onvermoeibare ijver? Is dit het prachtige tafereel dat je voor ogen hebt? Als ik niet de hele mensheid zou begeleiden, wie zou zich dan kunnen afscheiden van mijn regelingen en een andere uitweg vinden? Zijn het de dingen die de mens zich voorstelt en wenst, die hem tot het huidige moment hebben gebracht? Veel mensen leiden hun hele leven zonder dat hun wensen worden vervuld. Is dit echt vanwege een fout in hun denken? Het leven van veel mensen is vol van

onverwacht geluk en voldoening. Is dit echt omdat ze te weinig verwachten? Wie van de hele mensheid wordt niet verzorgd in de ogen van de Almachtige? Wie leeft niet te midden van de voorbestemming van de Almachtige? Gebeurt iemands leven en dood volgens zijn eigen keuze? Bestuurt de mens zijn eigen lot? Veel mensen schreeuwen om de dood, maar toch is deze ver van hen verwijderd; veel mensen willen degenen zijn die sterk in het leven staan en vrezen de dood, maar zonder dat ze er erg in hebben nadert de dag van hun ondergang die hen in de afgrond van de dood stort; veel mensen kijken naar de lucht en zuchten diep; veel mensen huilen met grote, jammerende uithalen; veel mensen weerstaan beproevingen niet; en veel mensen worden de gevangene van verleiding. Hoewel ik niet persoonlijk verschijn om mij duidelijk aan de mens te laten zien, vrezen veel mensen mijn aangezicht, ze zijn enorm bang dat ik ze zal neerhalen, dat ik ze zal versmachten. Kent de mens mij werkelijk, of niet? Niemand kan het met zekerheid zeggen, nietwaar? Jullie zijn bang voor mij en mijn tuchtiging, maar jullie staan ook op en verzetten je openlijk tegen mij en veroordelen mij. Is dit niet het geval? Dat de mens mij nooit heeft gekend, is omdat hij mijn gezicht nog nooit heeft gezien of mijn stem gehoord. Daarom, ook al ben ik in het hart van de mens, is er iemand in wiens hart ik niet wazig en onduidelijk ben? Is er iemand van jullie in wiens hart ik volkomen duidelijk ben? Ik wil niet dat degenen die mijn volk zijn mij ook als vaag en onduidelijk zien, en daarom begin ik aan dit grote werk.

Ik kom stilletjes onder de mensen en ik vertrek zachtjes. Heeft iemand me ooit gezien? Is de zon in staat om mij te zien vanwege zijn brandende vlammen? Kan de maan mij zien vanwege zijn schitterende helderheid? Kunnen de sterrenbeelden mij zien vanwege hun plaats in de lucht? Wanneer ik kom, weet

niemand, en alle dingen blijven onwetend, en wanneer ik vertrek, is de mens zich daar nog steeds van niets bewust. Wie kan een getuigenis tegenover mij afleggen? Zou het de lof van de mensen op aarde kunnen zijn? Zouden het de lelies die in het wild bloeien kunnen zijn? Zijn het de vogels die in de lucht vliegen? Zijn het de leeuwen die brullen in de bergen? Niemand kan volledig getuige van mij zijn! Niemand kan het werk doen dat ik zal doen! Zelfs als ze dit werk zouden doen, welk effect zou het hebben? Elke dag beschouw ik elke daad van veel mensen, en elke dag doorzoek ik het hart en de geest van veel mensen; nooit is iemand aan mijn oordeel ontsnapt en nooit heeft iemand zich onttrokken aan de realiteit van mijn oordeel. Ik sta boven de hemel en kijk in de verte: ontelbare mensen zijn door mij neergehaald, maar ook ontelbare mensen leven te midden van mijn genade en goedertierenheid. Leef ook jij niet onder zulke omstandigheden?

5 maart 1992

Hoofdstuk 12

Wanneer de bliksem uit het oosten komt – wat ook precies het moment is dat ik ga spreken – op het moment dat de bliksem komt, wordt de hoogste hemel geheel verlicht en vindt er een transformatie plaats in alle sterren. Het hele menselijke ras is alsof het geordend was. Onder de gloed van deze schacht van licht uit het Oosten, wordt de hele mensheid blootgelegd in haar oorspronkelijke vorm, de ogen verblind, belemmerd in verwarring en ze zijn zelfs nog minder in

staat om hun lelijke eigenschappen te verbergen. Nogmaals, ze zijn als dieren die voor mijn licht wegvluchten in berggrotten; maar toch kan niet één van hen uit mijn licht worden gewist. Alle menselijke wezens zijn ontzet, ze wachten allemaal, ze waken allemaal; met de komst van mijn licht, verheugen ze zich allemaal over de dag dat ze werden geboren, en op dezelfde manier vervloeken ze allemaal de dag dat ze werden geboren. Tegenstrijdige emoties zijn onmogelijk te verwoorden; tranen van zelfkastijding vormen rivieren en worden weggevoerd met de kolkende stroom, in een oogwenk spoorloos verdwenen. Nogmaals, mijn dag nadert het menselijk ras, wekt opnieuw het menselijke ras op, en geeft de mensheid een punt om een nieuw begin te maken. Mijn hart klopt en op het ritme van mijn hartslag springen de bergen van vreugde, de wateren dansen van vreugde, en de golven slaan de maat op de rotsachtige riffen. Het is moeilijk om uit te drukken wat er in mijn hart leeft. Ik wil dat alle onreine dingen tot as worden verbrand onder mijn blik, ik wil dat alle zonen van ongehoorzaamheid verdwijnen voor mijn ogen, en nooit meer blijven hangen in het bestaan. Ik heb niet alleen een nieuw begin gemaakt in de woonplaats van de grote rode draak, ik ben ook begonnen aan nieuw werk in het universum. Spoedig zullen de koninkrijken der aarde mijn koninkrijk worden; spoedig zullen de koninkrijken der aarde voor eeuwig ophouden te bestaan vanwege mijn koninkrijk, omdat ik de overwinning reeds heb behaald, omdat ik triomferend ben teruggekeerd. De grote rode draak heeft alle denkbare middelen uitgeput om mijn plan te verstoren, in de hoop mijn werk op aarde uit te wissen, maar kan ik ontmoedigd worden vanwege zijn bedrieglijke listen? Kan ik zo bang gemaakt worden door zijn bedreigingen dat ik het vertrouwen verlies? Er is nooit ook maar een enkel wezen in de hemel of op aarde geweest dat ik niet in de palm van mijn hand houd; hoeveel te meer geldt

dit voor de grote rode draak, dit werktuig dat als een contrast voor mij dient? Is dit niet ook een object dat met mijn handen moet worden gemanipuleerd?

Ten tijde van mijn incarnatie in de menselijke wereld, arriveerde de mensheid onbewust op deze dag met de hulp van mijn leidende hand, onbewust leerden zij mij kennen. Maar hoe ze het pad dat voor hen ligt moeten bewandelen, daar heeft niemand enig vermoeden van, niemand is zich ervan bewust. Nog minder heeft iemand enig idee van de richting waarin dat pad hem zal brengen. Alleen als de Almachtige over hem waakt, kan iemand het pad tot het einde bewandelen; alleen geleid door de bliksem in het oosten zal iemand in staat zijn om de drempel over te steken die leidt naar mijn koninkrijk. Onder de mensen is er nog nooit iemand geweest die mijn aangezicht heeft gezien, iemand die de bliksem in het oosten heeft gezien; laat staan iemand die de stem heeft gehoord die afkomstig is van mijn troon. In feite is er sinds de dagen van weleer niet één mens rechtstreeks in contact gekomen met mijn persoon; alleen vandaag, nu ik in de wereld ben gekomen, hebben mensen een kans om mij te zien. Maar zelfs nu kennen mensen mij nog steeds niet, net zoals ze alleen naar mijn aangezicht kijken en alleen mijn stem horen, zonder te begrijpen wat ik bedoel. Alle mensen zijn zo. Jullie behoren tot mijn volk, voelen jullie dan geen diepe trots wanneer jullie mijn aangezicht zien? En voelen jullie geen abjecte schaamte omdat jullie mij niet kennen? Ik wandel onder de mensen en ik leef onder de mensen, want ik ben vlees geworden en ik ben in de menselijke wereld gekomen. Mijn doel is niet alleen om de mensheid in staat te stellen mij in het vlees te zien; wat nog belangrijker is, het is om de mensheid in staat te stellen mij te kennen. Wat meer is, ik zal door mijn incarnatie de mensheid veroordelen

wegens haar zonden; ik zal door mijn incarnatie de grote rode draak overwinnen en zijn hol vernietigen.

Hoewel de menselijke wezens die de aarde bevolken zo talrijk zijn als de sterren, ken ik ze allemaal even goed als de palm van mijn eigen hand. En hoewel de mensen die mij 'liefhebben' ook zo talrijk zijn als het zand van de zee, worden er slechts een paar door mij uitverkoren: alleen zij die het heldere licht nastreven, die los staan van degenen die mij 'liefhebben'. Ik overschat de mens niet, noch onderschat ik hem; ik stel eerder eisen aan de mens volgens zijn natuurlijke eigenschappen. Dus is wat ik nodig heb het soort mens dat oprecht naar mij zoekt – dit is om mijn doel te bereiken bij het kiezen van mensen. Er zijn talloze wilde dieren in de bergen, maar ze zijn allemaal even tam als schapen voor mij; onpeilbare mysteries liggen onder de oceaan, maar zij zijn voor mij zo duidelijk als alle dingen op de aardbodem; in de hoogste hemel hierboven zijn rijken die de mens nooit kan bereiken, toch loop ik vrij rond in die ontoegankelijke rijken. De mens heeft mij nooit in het licht herkend, maar heeft mij alleen in de duistere wereld gezien. Zijn jullie vandaag niet in precies dezelfde situatie? Op het hoogtepunt van het tekeergaan van de grote rode draak ben ik formeel geïncarneerd om mijn werk te doen. Het was toen de grote rode draak zijn ware vorm onthulde de eerste keer dat ik getuigde van mijn naam. Toen ik rondliep over de wegen van de mensheid, werd niet één wezen, niet één persoon, wakker geschud. Dus toen ik geïncarneerd was in de menselijke wereld, wist niemand dat. Maar toen ik in mijn geïncarneerde vlees begon met mijn werk, toen ontwaakte de mensheid, ze schrok op uit haar dromen door mijn donderende stem en begon vanaf dat moment aan het leven onder mijn leiding. Onder mijn mensen ben ik opnieuw begonnen aan nieuw werk. Dat ik gezegd heb dat mijn

werk op aarde nog niet is voltooid is voldoende om te laten zien dat mijn mensen van wie ik sprak niet degenen zijn die ik in mijn hart nodig heb, maar toch kies ik onder hen nog steeds een paar uit. Hierdoor wordt het duidelijk dat ik niet alleen mijn volk in staat stel de geïncarneerde God te leren kennen, maar hen ook reinig. Vanwege de ernst van mijn bestuurlijke decreten, loopt een grote meerderheid van de mensen nog steeds het gevaar door mij te worden geëlimineerd. Tenzij jullie alles in het werk stellen om goed met jullie zelf om te gaan, jullie eigen lichaam te onderwerpen, tenzij jullie dit doen, zullen jullie zeker iets worden dat ik verafschuw en verwerp, om in de hel geworpen te worden, net zoals Paulus rechtstreeks uit mijn handen tuchtiging ontving waaraan niet te ontsnappen was. Hebben jullie misschien iets in mijn woorden ontdekt? Zoals eerder, is het nog steeds mijn bedoeling om de kerk te reinigen, om door te gaan met het zuiveren van de mensen die ik nodig heb, omdat ik God Zelf ben, die een en al heiligheid en onberispelijkheid is. Ik zal mijn tempel niet alleen tooien met de kleuren van de regenboog, maar ook vlekkeloos schoon maken, met een interieur dat bij zijn uiterlijk past. In mijn aanwezigheid moeten jullie allen terugdenken aan wat je in het verleden hebt gedaan en beslissen of jullie vandaag kunnen besluiten om mij volmaakte voldoening te geven in mijn hart.

Het is niet alleen dat de mens mij niet in mijn vlees kent; erger nog, hij heeft gefaald zijn eigen ik te begrijpen die zich in een vleeselijk lichaam bevindt. Zoveel jaar hebben mensen mij bedrogen en behandeld als een gast van buitenaf. Zo vaak hebben zij de “deur van hun huis” voor mij gesloten; zo vaak hebben zij, als ze voor mij stonden, geen aandacht aan mij geschonken; zo vaak hebben zij mij te midden van andere mensen verloochend; zo vaak hebben ze mij ten overstaan van de duivel verloochend; en zo vaak hebben ze mij

aangevallen met hun kibbelende monden. Toch houd ik geen boekhouding bij van de zwakheden van de mens, noch eis ik tand om tand vanwege zijn ongehoorzaamheid. Het enige wat ik heb gedaan is medicijnen geven voor zijn kwalen, zijn ongeneeslijke ziekten genezen, en daardoor zijn gezondheid te herstellen, zodat hij me eindelijk kan leren kennen. Is niet alles wat ik heb gedaan omwille van het voortbestaan van de mensheid, om de mensheid een kans op leven te geven? Dikwijls kwam ik in de mensenwereld, maar de mensen hadden geen enkele achting voor mij omdat ik in mijn eigen persoon in de wereld was gekomen; in plaats daarvan deed eenieder wat die zelf wilde, op zoek naar een uitweg voor zichzelf. Ze weten niet dat elke weg onder de hemel uit mijn handen komt! Ze weten niet dat alles onder de hemel onderworpen is aan mijn raadsbesluit! Wie van jullie durft wrok in zijn hart te koesteren? Wie van jullie daagt me lichtvaardig uit om een regeling te treffen? Ik ben gewoon rustig bezig geweest met mijn werk te midden van de mensheid, dat is alles. Als ik tijdens mijn incarnatie geen medelijden had gekregen met de zwakte van de mens, dan zou de hele mensheid, alleen vanwege mijn incarnatie, doodsbang zijn geworden en als gevolg daarvan in Hades gevallen zijn. Alleen omdat ik mijzelf heb vernederd en mijzelf heb verborgen, is de mensheid aan een catastrofe ontsnapt, ontkomen aan mijn straf en heeft op deze manier de dag van vandaag bereikt. Bedenkend hoe moeilijk het was om de dag van vandaag te bereiken, zouden jullie de morgen die nog moet komen niet meer moeten koesteren?

8 maart 1992

Hoofdstuk 13

Binnen de proclamaties van mijn stem ligt een aantal van mijn bedoelingen verborgen, maar de mens kent en begrijpt hier niets van en blijft mijn woorden van buitenaf ontvangen en volgen, zonder zich mijn hart te kunnen realiseren of mijn wil aan te voelen vanuit mijn woorden. Heeft iemand het begrepen, zelfs als ik mijn woorden duidelijk heb gemaakt? Vanuit Sion ben ik tot de mensheid gekomen. Omdat ik mij in normale menselijkheid en in de huid van een mens heb gehuld, kennen mensen mij alleen van de buitenkant, maar ze kennen niet het leven dat in mij is, noch erkennen zij de God van de Geest en ze kennen alleen de man van vlees. Zou het kunnen zijn dat de echte God het niet waard is om te proberen Hem te leren kennen? Zou het kunnen dat de echte God het niet waard is dat je moeite doet om hem te 'ontleden'? Ik heb een hekel aan de verdorvenheid van het hele menselijke ras, maar ik heb medelijden met hun zwakheid. Ik behandel ook de oude natuur van het hele menselijke ras. Als een van mijn mensen in China, zijn jullie dan ook geen deel van het menselijk ras? Onder al mijn mensen en onder al mijn zonen, dat wil zeggen, van degenen die ik heb gekozen uit het hele menselijke ras, behoren jullie tot de laagste groep. Om deze reden heb ik de grootst mogelijke energie aan jullie besteed, de grootst mogelijke inspanning. Koesteren jullie niet nog steeds het gezegende leven dat je vandaag geniet? Zijn jullie nog steeds je hart aan het verharden om tegen mij te rebelleren en zijn jullie nog steeds gesteld op jullie eigen plannen? Zonder mijn voortdurende medelijden en liefde, zou de hele mensheid al lang geleden gevangen zijn genomen door Satan en veranderd zijn in 'heerlijke hapjes' in zijn mond. Tegenwoordig zijn, onder alle mensen, degenen die zich echt voor mij

inzetten en oprecht van mij houden nog steeds zeldzaam genoeg om op de vingers van één hand te worden geteld. Zou vandaag de titel van 'mijn volk' al jullie persoonlijk eigendom kunnen zijn? Is jullie geweten simpelweg ijskoud geworden? Zijn jullie het echt waard om het volk te worden die ik nodig heb? Als ik terugdenk aan het verleden en vandaag opnieuw kijk, wie van jullie heeft mijn hart tevredengesteld? Wie van jullie heeft oprechte zorg getoond voor mijn bedoelingen? Had ik het jullie niet ingeblazen, dan waren jullie nog steeds niet ontwaakt, maar zouden jullie in een bevroren staat gebleven zijn en, opnieuw, alsof jullie in een winterslaap waren.

Te midden van de kolkende golven ziet de mens mijn toorn; in de tuimelende wirwar van donkere wolken zijn de mensen doodsbang en weten niet waarheen ze moeten vluchten, alsof ze bang zijn dat het onweer en de regen hen weg zullen vegen. Dan, nadat de wervelende sneeuwstorm voorbij is gedreven, verandert hun stemming gemakkelijk en lichtvoetig terwijl ze genieten van het mooie landschap van de natuur. Maar wie van hen heeft op zulke momenten ooit de grenzeloze liefde ervaren die ik de mensheid toedraag? In hun hart is alleen mijn figuur, maar niet de essentie van mijn Geest: zou het kunnen dat de mens mij niet openlijk tart? Als de storm voorbij is gegaan, is de hele mensheid als nieuw, als na loutering door middel van beproevingen, hebben ze weer licht en leven. Hebben jullie ook niet het geluk gehad om, na de slagen te hebben doorstaan die ik jullie heb toegebracht, de dag van vandaag te beleven? Maar wanneer vandaag over is en morgen komt, zullen jullie dan in staat zijn de zuiverheid te behouden die volgde op de stortbui? Zullen jullie in staat zijn de devotie te houden die volgde op jullie loutering? Zullen jullie in staat zijn de gehoorzaamheid van vandaag behouden? Kan jullie toewijding standvastig en

onveranderlijk blijven? Is dit zeker weten geen eis die het vermogen van de mens te boven gaat? Ik leef dag in dag uit met mensen en ga met hen om te midden van de mensheid, maar niemand heeft dit ooit opgemerkt. Als de leiding van mijn Geest er niet zou zijn, wie van de hele mensheid zou dan nog steeds bestaan in de huidige tijd? Zou het kunnen dat ik overdrijf, wanneer ik zeg dat ik leef en handel in het gezelschap van mensen? In het verleden zei ik: "Ik schiep de mensheid en leidde de hele mensheid en voerde het bevel over de hele mensheid"; was dit dan niet zo? Zou het kunnen dat jullie ervaring met deze dingen onvoldoende is? Alleen al de uitdrukking 'dienstdoener' zou voldoende moeten zijn om levenslang moeite te doen om te verklaren. Zonder feitelijke ervaring zou een mens mij nooit leren kennen, hij zou nooit in staat zijn om mij te leren kennen door mijn woorden. Maar vandaag ben ik persoonlijk in jullie midden gekomen: zal dit jullie begrip soms niet nog sterker ten goede komen? Is mijn vleeswording soms ook geen redding voor jou? Als ik niet in eigen persoon tot de mensheid was afgedaald, zou dan het hele menselijke ras niet al lang geleden doordrongen zijn geweest van opvattingen, ofwel Satans bezit zijn geworden, omdat waar jij in gelooft slechts het beeld van Satan is en niets van doen heeft met God Zelf. Is dit niet mijn redding?

Wanneer Satan voor mij staat, wijk ik niet terug voor zijn woeste wreedheid en ben ik ook niet bang voor zijn afschuwelijkheid: ik negeer het eenvoudigweg. Wanneer Satan mij verzoekt, kijk ik door zijn bedrog heen, waardoor hij wegglijdt in schaamte en vernedering. Wanneer Satan met mij strijdt en probeert mijn uitverkoren volk weg te rukken, trek ik in mijn vlees ten strijde; en in mijn vlees ondersteun en herder ik mijn volk, zodat zij niet gemakkelijk vallen of verdwalen en ik leid ze in elke stap op het pad. En wanneer Satan zich terugtrekt na de

nederlaag, zal ik verheerlijkt zijn in mijn volk en zal mijn volk een prachtige en weerklinkend getuigenis van mij hebben gegeven. Daarom neem ik de contrasten in mijn plan van management op en gooi ze voor eens en altijd in de bodemloze put. Dit is mijn plan, dit is mijn werk. In jullie levens kan er een dag komen waarop je een dergelijke situatie zult tegenkomen: zou je gewillig toestaan dat je gevangen wordt door Satan, of laat je toe dat ik je krijg? Dit is je eigen lot en je moet het zorgvuldig overwegen.

Het leven in het koninkrijk is het leven van de mensen en God Zelf. De hele mensheid valt onder mijn zorg en bescherming en allen zijn verwickeld in een gevecht tot aan de dood met de grote rode draak. Om dit laatste gevecht te winnen, om de grote rode draak af te maken, zouden alle mensen hun hele wezen aan mij in mijn koninkrijk moeten opofferen. Het 'koninkrijk' waarover hier wordt gesproken, heeft betrekking op een leven dat onder de rechtstreekse heerschappij van goddelijkheid wordt geleefd, waarin de hele mensheid rechtstreeks door mij wordt geleid, rechtstreeks door mij wordt getraind, zodat de levens van de hele mensheid, hoewel die dan nog steeds op aarde zijn, als in de hemel zijn – een ware realisatie van het leven in de derde hemel. Hoewel ik in mijn vlees ben, lijd ik niet aan de beperkingen van het vlees. Zo vaak ben ik te midden van de mensheid gekomen om naar zijn gebeden te luisteren en zo vaak heb ik, wandelend onder de mensen, genoten van hun lof; al zijn menselijke wezens zich nooit bewust geweest van mijn bestaan, ik ga toch nog steeds op deze manier te werk. In mijn woonplaats, de plaats waar ik verborgen ben, hoe dan ook, in deze woonplaats van mij, heb ik al mijn vijanden verslagen; in mijn woonplaats heb ik echte ervaring opgedaan van leven op aarde; in mijn woonplaats observeer ik ieder woord en iedere daad van de mens en ik waak en

regeer over het hele menselijke ras. Als de mensheid bekommernis zou kunnen voelen voor mijn intenties, waarbij ze mijn hart tevredenstellen en mij behagen, dan zou ik zeker de hele mensheid zegenen. Is dit niet wat ik van plan ben voor de mensheid?

Omdat de mensheid comateus is, is het alleen door de slagen van mijn donder dat mensen uit hun dromen worden gewekt. En wanneer ze hun ogen openen, worden velen in deze ogen gekwetst door deze ontploffingen van koude straling, tot ze hun richtingsgevoel verliezen en niet meer weten waar ze vandaan komen of waarheen ze gaan. De meeste mensen worden getroffen door de laserachtige stralen en als gevolg daarvan storten ze in elkaar onder de storm, hun lichamen worden weggevaagd door de stromende bergstromen, zonder een spoor na te laten. In het licht zijn de overlevenden eindelijk in staat mijn aangezicht duidelijk te zien en pas dan komen ze iets te weten over mijn uiterlijke verschijning, tot het punt waarop ze mij niet langer recht in het gezicht durven te kijken, diep bevreesd opdat ik niet mijn tuchtiging en vervloeking nogmaals op hun vlees laat komen. Zoveel mensen breken in tranen uit en wenen bitter; zovelen vallen in diepe wanhoop; zovelen vormen rivieren met hun bloed; zovelen worden lijken die op allerlei manieren doelloos rondrijven. Zoveel mensen, die hun eigen plekje vinden in het licht, voelen een plotselinge steek van hartzeer en laten tranen vanwege hun jarenlange ongeluk. Zoveel mensen belijden, daartoe aangezet door het licht, hun onreinheid en besluiten ertoe zich te hervormen. Zoveel mensen, die verblind zijn, zijn al de vreugde van het leven kwijt en hebben als gevolg daarvan geen zin om naar het licht te kijken en blijven dus stagneren, wachtend op hun einde. En Zoveel mensen hijsen de zeilen van het leven en kijken gretig naar hun toekomst onder leiding van het licht. ... Wie

van de mensheid bestaat vandaag de dag niet in deze staat? Wie bestaat er niet in mijn licht? Zelfs als je sterk bent, of denkt dat je zwak bent, hoe kan je de komst van mijn licht vermijden?

10 maart 1992

Hoofdstuk 14

Door alle tijden heen is geen mens het koninkrijk binnengegaan en daarom is niemand de genade van het Tijdperk van het Koninkrijk ten deel gevallen. Niemand heeft de Koning van het koninkrijk gezien. Hoewel veel mensen door de illuminatie van mijn Geest over de schoonheid van het koninkrijk hebben geprofeteerd, kennen ze alleen het uiterlijk ervan, maar niet de betekenis. Hoewel het koninkrijk vandaag de dag werkelijkheid wordt op aarde, weet het grootste deel van de mensheid nog steeds niet wat er moet worden bereikt, naar welk rijk de mens uiteindelijk zal moeten worden gebracht gedurende het Tijdperk van het Koninkrijk. Ik vrees dat alle mensen hierover in een staat van verwarring verkeren. Omdat de dag van de volledige realisatie van het koninkrijk nog niet geheel is bereikt, zijn alle mensen in de war en niet in staat om het duidelijk te zien. Mijn werk in goddelijkheid begint formeel met het Tijdperk van het Koninkrijk. Met de officiële start van het Tijdperk van het Koninkrijk, zal mijn gezindheid zich langzaam maar zeker aan de mens beginnen te manifesteren. Op dat moment klinkt formeel de heilige bazuin die alle mensen het begin verkondigt. Wanneer ik formeel mijn macht vestig en regeer als Koning in het

koninkrijk, zal ik al mijn volken na verloop van tijd compleet maken. Wanneer alle naties van de wereld in chaos verkeren, juist dan zal mijn koninkrijk worden gevestigd en gevormd. Ook zal ik dan worden verheerlijkt en mij keren tot het hele universum. In die dagen zullen alle mensen mijn verheerlijkt gezicht zien, mijn ware gelaat. Sinds de schepping van de wereld is het, sinds het verderf van de mensen door Satan tot aan de mate waarin ze tegenwoordig verdorven zijn, aan hun verdorvenheid te danken dat ik, vanuit hun gezichtspunt, steeds meer voor mensen verhuld ben en voor hen steeds moeilijker ben geworden om te doorgronden. De mens heeft nog nooit mijn ware gezicht gezien, heeft nog nooit rechtstreeks met mij in contact gestaan. Alleen van horen zeggen en in de vorm van mythen was er een 'mij' in de menselijke verbeelding. Daarom sluit ik me aan bij de menselijke verbeelding, dat wil zeggen, bij de opvattingen die mensen hebben, om het 'mij' van het menselijk denken aan te pakken, om het 'mij' dat ze al die talloze jaren hebben gekoesterd, te transformeren. Dat is mijn werkprincipe. Geen enkel mens heeft het door en door kunnen begrijpen. Hoewel de mensen zich voor mij ter aarde hebben geworpen en voor mij kwamen staan om mij te aanbidden, geniet ik niet van zulke menselijke handelingen. Want in hun harten houden ze niet vast aan mijn beeld, maar aan een ander beeld dan dat van mij. En omdat het hun aan begrip ontbreekt ten aanzien van mijn gezindheid, herkennen mensen daarom mijn ware gezicht niet. Daarom, als ze zich realiseren dat ze mij hebben weerstaan of zich hebben verzet tegen mijn bestuurlijke decreten, zie ik dat door de vingers. En daarom ben ik, in hun herinneringen, een God die mensen eerder genadig is dan tuchtigt, of ben ik God Zelf die niet meent wat Hij zegt. Dit zijn allemaal verbeeldingen die voortkomen uit het menselijk denken en niet in overeenstemming zijn met de feiten.

Ik sta dag na dag het hele universum te observeren en ik verberg mij nederig in mijn verblijfplaats om het menselijk leven te ervaren en elk menselijk handelen van nabij te onderzoeken. Nooit heeft iemand werkelijk zichzelf voor mij opgeofferd. Niemand heeft ooit de waarheid nagestreefd. Niemand is ooit gewetensvol tegenover mij geweest. Niemand heeft ooit iets aan mij beloofd en zich aan zijn plicht gehouden. Er is niemand die ooit heeft toegestaan dat ik onder hen woonde en mij niet gewaardeerd zoals mensen zijn eigen leven waarderen. Niemand heeft ooit, in de praktische realiteit, alles wat mijn goddelijkheid is gezien; niemand is ooit bereid geweest om in contact te treden met de praktische God Zelf. Als mensen verzwolgen worden door de wateren, red ik ze uit de tot stilstand gekomen wateren en geef ze de kans om opnieuw te leven. Als mensen hun vertrouwen in het leven verliezen, trek ik ze op van de rand van de dood, geef ze de moed om te leven, zodat ze erkennen dat ik het fundament ben van hun bestaan. Als mensen mij ongehoorzaam zijn, zorg ik ervoor dat ze mij leren kennen in hun ongehoorzaamheid. In het licht van de oude natuur van de mensheid en in het licht van mijn genade sta ik hen toe om zich te bekeren en een nieuw begin te maken in plaats van hen ter dood te brengen. Als mensen honger lijden, ruk ik ze bij hun laatste ademtocht weg bij de dood, zodat ze niet ten prooi vallen aan Satans bedrog. Hoe vaak hebben mensen mijn handen niet gezien. Hoe dikwijls hebben zij niet mijn vriendelijke gelaat gezien, mijn lachend gezicht. En hoe dikwijls hebben zij mijn majesteit niet gezien, en mijn toorn. Hoewel de mensheid mij nooit heeft gekend, grijp ik hun zwakten niet aan om onnodige problemen te veroorzaken. Door het lijden van de mensheid te ervaren, voel ik sympathie met de zwakheid van de mens. Alleen

wanneer mensen ongehoorzaam en ondankbaar zijn, tuchtig ik hen in verschillende mate.

Ik verberg mijzelf als mensen druk bezig zijn en openbaar mijzelf als ze zich ontspannen. De mensheid denkt dat ik alwetend ben en dat ik God Zelf ben die alle smeekbedes verhoort. De meesten komen voor mij daarom alleen om mijn hulp te zoeken, niet uit verlangen om mij te kennen. Wanneer mensen in de greep van ziekte zijn, roepen ze hartstochtelijk om mij. Wanneer ze tegenspoed ervaren, vertrouwen ze met al hun kracht hun moeilijkheden aan mij toe, om hen van hun lijden te verlossen. Maar niet één mens heeft in goede tijden van mij gehouden. Geen enkel mens heeft in tijd van vrede en geluk zijn hand uitgestoken, zodat ik deel kon krijgen aan zijn vreugde. Als hun gezinnetjes gelukkig en gezond zijn, is het al lang zo, dat de mensen mij opzij werpen of de deur voor mij sluiten, en verbieden ze mij om binnen te gaan en te genieten van het gezegende geluk van het gezin. De menselijke geest is te bekrompen, te bekrompen om zelfs maar te houden van een God die zo liefdevol, genadig en benaderbaar is als ik. Hoe vaak werd ik door mensen afgewezen in tijden van vreugdevol lachen. Hoe dikwijls was ik niet een steun voor mensen die struikelden. Hoe vaak ben ik niet door mensen die ziek waren gedwongen om hen te genezen. Hoe wreed is de mensheid! Absoluut onredelijk en immoreel! Zelfs de gevoelens waarmee mensen zouden zijn uitgerust, zijn in hen niet te vinden; ze zijn bijna geheel verstoken van elk spoor van menselijkheid. Denk na over je verleden en vergelijk het met het heden. Zijn jullie aan het veranderen? Speelt het verleden minder een rol in het heden? Of is het verleden nog altijd onveranderd aanwezig?

Bergen en dalen heb ik doorkruist, de hoogtepunten en dieptepunten van de wereld heb ik ervaren. Ik heb gezworven onder de mensen en vele jaren onder hen geleefd, maar de gezindheid van de mensheid lijkt nauwelijks veranderd. En het is alsof de oude natuur van de mens wortel heeft geschoten en in hen is ontsproten. Ze zijn nooit in staat om die oude natuur te veranderen. Ze kunnen hun oorspronkelijke aard slechts marginaal verbeteren. Het is zoals de mensen zeggen: de essentie is niet veranderd, maar de vorm is veel veranderd. De mensen lijken mij allemaal te willen misleiden en te verblinden, om zich er met bluf uit te kunnen redden en mijn waardering te krijgen. Ik bewonder de slimmigheden van mensen niet en besteed er ook geen aandacht aan. Ik ontsteek niet in razernij, maar neem de houding aan van iemand die kijkt maar niet ziet. Ik ben van plan om de mensheid een zekere speelruimte te geven en daarna alle mensen gezamenlijk te behandelen. Als alle mensen waardeloze stakkers zijn die zichzelf niet respecteren, zichzelf niet koesteren, waarom zouden ze mij dan nodig hebben voor hernieuwde genade en liefde? De mensen kennen zichzelf niet, zonder uitzondering. Ze kennen hun gewicht niet. Ze zouden op een weegschaal moeten gaan staan. De mensheid slaat geen acht op mij, dus neem ik hen ook niet serieus. Mensen letten niet op mij, dus hoef ik ook geen inspanning voor hen te doen. Is dat niet het beste van beide werelden? Heb ik jullie, mijn volk, daar niet goed mee beschreven? Wie heeft er niet voor mijn aangezicht een besluit genomen en dat daarna terzijde gelegd? Wie heeft er een besluit voor de lange termijn genomen voor mijn aangezicht, in plaats van steeds maar van alles en nog wat te besluiten? Mensen nemen altijd allerlei goede besluiten in tijden van voorspoed en vergeten ze allemaal weer in tijden van tegenspoed. En dan pakken ze hun besluit op en zetten het voor mijn

aangezicht neer. Denken jullie dat ik zo oneerbiedwaardig ben dat ik de rommel aanneem die mensen van de vuilnisbelt hebben opgeraapt? Slechts weinigen houden vast aan hun besluit, slechts weinigen zijn kuis en slechts weinigen bieden mij hun meest kostbare offer. Zijn jullie dan niet hetzelfde? Als jullie niet in staat zijn om je aan je plichten te houden als leden van mijn volk in het koninkrijk, dan zullen jullie door mij verafschuwd en verworpen worden!

12 maart 1992

Hoofdstuk 15

De mens is een wezen zonder zelfkennis. Hoewel hij zichzelf niet kent, kent hij verder iedereen op zijn duimpje. Alsof alle anderen eerst door hem geïnspecteerd zijn en zijn goedkeuring hebben verkregen, voordat ze ook maar iets zeggen of doen, en dus alsof hij alle anderen de volledige maat heeft genomen, tot hun psychische toestand aan toe. Alle mensen zijn zo. De mens is nu het Tijdperk van het Koninkrijk ingegaan, maar zijn natuur blijft onveranderd. Tegenover mij doet hij nog zoals ik doe, maar achter mijn rug regelt hij zijn eigen unieke 'zaakjes'. Zodra dat voorbij is en hij weer voor mij verschijnt, gedraagt hij zich echter als een andere persoon, hij lijkt onverschrokken kalm, beheerst en met een rustige hartslag. Is dat niet juist wat de mens zo verachtelijk maakt? Hoeveel mensen hebben twee totaal verschillende gezichten; één ten overstaan van mij en een ander achter mijn rug om? Hoevelen van hen gedragen zich als een pasgeboren lam ten overstaan van mij, maar veranderen, wanneer zij achter

mijn rug staan, in woeste tijgers om vervolgens als vogeltjes te worden die vrolijk in de heuvels rondfladderen? Hoeveel mensen tonen doelgerichtheid en vastberadenheid voor mij? Hoevelen verschijnen voor mij, dorstig en vol verlangen naar mijn woorden zoekend, maar worden die achter mijn rug om beu en zweren ze af, alsof mijn woorden een zware last zouden zijn? Ik ben zo vaak gestopt mijn hoop in de mensheid te stellen, als ik zag hoe het menselijk ras door mijn vijand werd verdorven. Ik heb zo vaak een mens in tranen voor mij zien verschijnen om mij om vergiffenis te vragen, maar vanwege zijn gebrek aan zelfrespect en hardnekkige onverbeterlijkheid heb ik vertoord mijn ogen gesloten voor zijn handeling, zelfs wanneer zijn hart eerlijk was en zijn bedoelingen oprecht waren. Ik heb zo vaak gezien hoe een mens in staat is in geloof met mij samen te werken en hoe hij, eenmaal voor mij, zich in mijn omarming lijkt te nestelen, de warmte van mijn omarming proevend. Ik heb zo vaak de onschuld, levendigheid en lieflijkheid van mijn uitverkoren mensen gezien, en in mijn hart hebben deze zaken mij altijd behaagd. Mensen weten niet hoe ze de voorbeschikte zegen uit mijn handen moeten ervaren, omdat zij noch de uiteindelijke betekenis van gezegend zijn, noch die van lijden kennen. Daarom is de mens verre van eerlijk in zijn zoektocht naar mij. Als er geen morgen was, wie van jullie zou er dan voor mij staan en zo wit zijn als opgedwarrelde sneeuw, zo onberispelijk als zuivere jade? Je liefde voor mij is toch zeker niet iets dat zomaar kan worden ingewisseld voor een heerlijke maaltijd, een chique pak of een exclusieve betrekking en een goed salaris? Of kan het worden ingeruild voor de liefde die anderen voor je hebben? Als iemand een beproeving moet doorstaan is dat toch zeker geen reden om zijn liefde voor mij op te geven? Lijden en tegenspoed zorgen er toch niet voor dat hij klaagt

over alles wat ik heb beschikt? Geen mens heeft ooit echt het zwaard in mijn mond gewaardeerd: hij kent slechts de oppervlakkige betekenis ervan zonder dat hij de innerlijke betekenis echt begrijpt. Als mensen echt in staat waren om de scherpte van mijn zwaard te zien, zouden zij zich als ratten naar hun holen haasten. Vanwege hun gevoelloosheid snappen mensen niets van de ware betekenis van mijn woorden en dus hebben ze geen enkel idee hoe geducht mijn woorden zijn, of hoeveel van hun natuur wordt onthuld en over hoeveel van hun verdorvenheid door die woorden geoordeeld wordt. Om deze reden hebben de meeste mensen, op basis van hun halfbakken ideeën over mijn woorden, een lauwe en vrijblijvende houding aangenomen.

Binnen het koninkrijk komen er niet alleen uitlatingen uit mijn mond, maar ook betreed ik elke plek plechtig met de voeten. Op deze manier heb ik over alle onreine en vuile plaatsen gezegevierd, zodat niet alleen de hemel verandert, maar de aarde ook bezig is met verandering en nadien zal worden vernieuwd. Binnen het kosmos schijnt alles als nieuw in de glans van mijn heerlijkheid. Alles krijgt zo een hartverwarmende aanblik die de zintuigen verrukt en de geest van de mensen verheft, alsof het nu bestaat in een hemel voorbij de hemel, zoals het door de menselijke verbeeldingskracht wordt opgevat, niet geschonden door Satan en vrij van de aanvallen van vijanden van buitenaf. In de bovenste uithoeken van het universum nemen de ontelbare sterren op mijn bevel hun plaats aan de sterrenhemel in, en stralen zij in de duistere uren hun licht uit door de astrale regionen. Geen enkel schepsel waagt het om gedachten van weerspanning te koesteren, en dus is het gehele universum goed gereguleerd en verkeert het in perfecte orde, geheel overeenkomstig het wezen van mijn bestuurlijke decreten. Dit is nog nooit verstoord, noch is de eenheid van het

heelal ooit verbroken. Met vliegende sprongen beweeg ik mij boven de sterren en wanneer de zon haar stralen afschiet, veeg ik hun warmte uit en laat enorme vlagen sneeuwvlokken zo groot als ganzenveren uit mijn handen neerdwarrelen. Maar wanneer ik van gedachten verander, smelt alle sneeuw en wordt het tot een rivier. Van het ene op het andere moment ontspringt de lente overal onder de hemel en het gehele landschap op de aarde kleurt smaragdgroen. Ik dwaal boven het uitspansel en onmiddellijk wordt de aarde gehuld in pikzwarte duisternis vanwege mijn gedaante: zonder waarschuwing is de 'nacht' aangebroken en over de hele wereld is het zo donker dat je geen hand voor ogen kunt zien. Met de verdwijning van het licht grijpt de mensheid de kans om zich over te geven aan wederzijdse vernietiging, te plunderen en dingen van elkaar te weg te grissen. De naties der aarde vervallen in chaotische onenigheid en raken in een staat van troebele beroering totdat ze reddeloos verloren zijn. Mensen worstelen in hevig lijden, klagen er steen en been over, bewenen zich jammerlijk, verlangen ernaar dat het licht opnieuw opeens naar de wereld van de mens komt, zodat daardoor de duistere dagen ten einde komen en de levenskracht die ooit bestond hersteld wordt. Maar ik heb al lang geleden de mens van me afgeschud om nooit meer medelijden met hem te hebben vanwege de misstanden in de wereld. Al lang heb ik alle mensen op aarde verafschuid en afgewezen, mijn ogen voor de omstandigheden op de aarde gesloten, mijn gezicht afgewend van elke actie, elke beweging van de mens, en niet meer genoten van zijn kinderlijke onschuld. Ik ben aan een ander plan begonnen om de wereld opnieuw te scheppen, zodat deze nieuwe wereld tijdig herboren wordt en niet langer in ellende ondergedompeld hoeft te zijn. Hoeveel vreemdsoortige staten onder de mensheid wachten op mij totdat ik hun rechten herstel, hoeveel

fouten zal ik persoonlijk moeten voorkomen, hoeveel stof moet ik opvegen, hoeveel mysteries zal ik nog moeten ontsluiten: de gehele mensheid wacht op mij en verlangt naar mijn komst.

Op aarde ben ik de praktische God Zelf in de harten van de mensen; in de hemel ben ik de Meester van alle schepselen. Ik heb bergen beklommen en rivieren doorwaad, en te midden van de mensheid ben ik verschenen en verdwenen. Wie durft zich openlijk tegen de praktische God Zelf te verzetten? Wie durft weg te breken van de soevereiniteit van de Almachtige? Wie durft zonder enige zweem van twijfel te beweren dat ik in de hemel ben? Bovendien, wie durft te beweren dat ik mij onweerlegbaar op aarde bevind? Helemaal niemand onder de mensen is in staat om in detail weer te geven op welke plaatsen ik mij bevind. Kan het zijn dat ik de bovennatuurlijke God Zelf ben, wanneer ik in de hemel ben? Kan het zijn dat ik de praktische God Zelf ben, wanneer ik op aarde ben? De vraag of ik al dan niet de praktische God Zelf ben, kan beslist niet worden beantwoord door het feit dat ik de Heerser van de hele schepping ben of het feit dat ik het lijden van de menselijke wereld ervaar, of wel soms? Als dat het geval was, zouden mensen dan niet onwetend zijn zonder dat daar nog enige hoop voor was? Ik ben in de hemel; ik ben ook op de aarde; ik behoor tot de ontelbare dingen van de schepping en ook tot de ontelbare mensen. De mens kan me elke dag aanraken; sterker nog, hij kan me elke dag zien. Voor de mensheid lijk ik soms verscholen en soms zichtbaar te zijn; ik schijn echt te bestaan, en toch lijk ik ook niet te zijn. In mij schuilen mysteries die voor de mens niet te doorgronden zijn. Het is alsof alle mensen mij door een microscoop afspeuren om nog meer mysteries in mij te ontdekken, in de hoop daarmee het ongemakkelijke gevoel uit hun hart te verjagen. Maar zelfs al

zouden ze een fluorescoop gebruiken, hoe zou de mensheid de geheimen kunnen ontdekken die in mij verscholen liggen?

Wanneer mijn volk door wat ik doe samen met mij verheerlijkt wordt, zal de schuilplaats van de grote rode draak worden opgegraven, en alle modder en vuil zullen geheel worden weggevaagd. En het vervuilde water, verzameld gedurende talloze jaren, zal opdrogen door mijn brandend vuur en niet langer bestaan. Dan zal de grote rode draak vergaan in de poel van vuur en zwavel. Zijn jullie echt bereid om onder mijn liefhebbende zorg te blijven zodat jullie niet door de draak worden gegrepen? Haten jullie zijn bedrieglijke listen echt? Wie kan een standvastige getuige voor mij zijn? Omwille van mijn naam, omwille van mijn Geest, omwille van mijn gehele managementplan: wie is in staat de volle kracht van zijn lichaam op te offeren? In deze tijd waarin het koninkrijk in de mensenwereld is, ben ik persoonlijk naar de wereld van de mensen gekomen. Als dat niet zo was, zou er dan iemand namens mij onverschrokken het slagveld durven betreden? Opdat het koninkrijk vorm kan krijgen, opdat mijn hart tevreden kan zijn, en nogmaals, opdat mijn dag komt, opdat de tijd komt dat de ontelbare dingen in de schepping herboren worden en overvloedig groeien, opdat de mens gered kan worden uit de zee van het lijden, opdat de dag van morgen komt, en opdat die dag wonderbaarlijk zal zijn en zal bloeien en gedijen, en nogmaals, opdat de vreugde van de toekomst er zal zijn, om dit alles streeft de gehele mensheid hier met alle kracht naar en spaart ze niets in haar zelfopoffering voor mij. Is dit geen teken dat de overwinning al van mij is, en een teken dat mijn plan voltooid is?

Hoe langer de mens in laatste dagen leeft, hoe meer hij de leegte van de wereld voelt en des te minder moed hij heeft om zijn leven te leven. Daarom zijn talloze mensen teleurgesteld gestorven, zijn talloze anderen teleurgesteld in hun zoektocht, en lijden talloze anderen doordat ze zich door Satan laten manipuleren. Ik heb zoveel mensen gered, zovelen geholpen, en mensen die van het licht weg dwaalden heb ik zo vaak teruggebracht naar een verlichte plek, opdat ze mij in het licht zouden kennen en te midden van het geluk van mij zouden kunnen genieten. Vanwege de komst van mijn licht groeit de aanbidding in het hart van de mensen die in mijn koninkrijk leven, want ik ben een God die door de mensheid bemind kan worden, een God aan wie de mensheid zich in innige hechting vastklampt; en de mensheid wordt vervuld met een blijvende indruk van mijn wezen. Maar uiteindelijk begrijpt niemand of dit het werk van de Geest is of een functie van het vlees. Het zou mensen een heel leven kosten om slechts dit ene ding tot in de kleinste details te ervaren. De mensen hebben mij nooit in het diepst van hun hart veracht; het is eerder zo dat zij zich in het diepst van hun geest aan mij vastklampen. Mijn wijsheid vergroot zijn eerbied, de wonderen die ik verricht zijn een lust voor zijn oog, mijn woorden laten hem duizelen en toch koestert hij ze innig. Mijn werkelijkheid laat de mens met de mond vol tanden staan; hij blijft stomverbaasd en perplex achter, en toch is hij bereid het allemaal te accepteren. Is dit niet precies de maat van de mens zoals hij waarlijk is?

13 maart 1992

Hoofdstuk 16

Er is zoveel dat ik tegen de mens wil zeggen, zoveel dingen die ik hem moet vertellen. Maar het acceptatievermogen van de mens schiet zeer tekort: hij kan mijn woorden niet volledig begrijpen overeenkomstig wat ik hem bied. Hij begrijpt slechts één aspect, maar andere aspecten dringen niet tot hem door. Toch dood ik de mens niet vanwege zijn machteloosheid en evenmin bedroeft zijn zwakte mij. Ik doe gewoon mijn werk en spreek zoals ik altijd heb gedaan, ook al begrijpt de mens mijn wil niet. Wanneer de dag komt, zullen mensen mij diep in hun hart kennen en mij in hun gedachten houden. Wanneer ik van deze aarde wegga, is dat precies wanneer ik de troon in het hart van de mens bestijg. Dat wil zeggen: wanneer alle mensen mij kennen. Zo zal het ook zijn wanneer mijn zonen en volk over de aarde regeren. Degenen die mij kennen, zullen zeker de steunpilaren van mijn koninkrijk worden. Niemand dan zij zullen in aanmerking komen om in mijn koninkrijk te regeren en macht uit te oefenen. Allen die mij kennen, zijn door mijn wezen bezeten en in staat om onder alle mensen mij na te leven. Het maakt me niet uit in welke mate de mens mij kent: niemand kan mijn werk op welke manier dan ook verstoren. De mens kan mij evenmin hulp bieden en niets voor mij doen. De mens kan mijn leiding alleen volgen in mijn licht en mijn wil in dit licht zoeken. Mensen zijn tegenwoordig gekwalificeerd en denken dat ze voor mij kunnen paraderen en zonder enige terughoudendheid met me kunnen lachen en grappen maken. Ze spreken me als hun gelijke aan. Toch kent de mens mij nog steeds niet. Hij denkt nog steeds dat we in wezen ongeveer gelijk zijn, dat we allebei van vlees en bloed zijn, en allebei in de mensenwereld wonen. Zijn eerbied voor mij is te gering. Hij heeft eerbied voor mij wanneer hij voor mij staat,

maar hij is niet in staat om mij voor de Geest te dienen. Voor de mens is het alsof de Geest helemaal niet bestaat. Geen mens heeft de Geest daardoor dan ook ooit gekend. Mensen zien in mijn vleeswording alleen een lichaam van vlees en bloed, de Geest van God bespeuren zij niet. Kan mijn wil echt op die manier tot stand worden gebracht? Mensen zijn er echt bedreven in om mij te misleiden. Ze lijken wel speciaal door Satan te zijn opgeleid om mij voor de gek te houden. Toch doet Satan mij niets. Ik gebruik mijn wijsheid nog steeds om de hele mensheid te overwinnen en om de verderver van de hele mensheid te verslaan. Zo kan mijn koninkrijk op aarde worden gevestigd.

Er zijn mensen die geprobeerd hebben de omvang van de sterren of de uitgestrektheid van de ruimte te bepalen. Toch heeft hun onderzoek nooit iets opgeleverd. Ze kunnen zich alleen maar uit frustratie voor het hoofd slaan en toegeven dat het ze niet lukt. Als ik alle mensen zo zie en de dynamiek van de mens in zijn falen aanschouw, zie ik niemand die volkomen van mij overtuigd is, niemand die mij gehoorzaamt en zich aan mij onderwerpt. Wat heeft de mens toch wilde ambities! Toen het gehele uiterlijk van de diepte duister was, begon ik onder de mensen de bitterheid van de wereld te proeven. Mijn Geest gaat de hele wereld rond en beschouwt het hart van alle mensen. Zo overwin ik ook de mensheid in mijn vleesgeworden vlees. De mens ziet mij niet, want hij is blind. De mens kent mij niet, want hij is gevoelloos geworden. De mens weerstaat mij, want hij is ongehoorzaam. De mens komt zich voor mij buigen, want ik heb hem overwonnen. De mens leert mij liefhebben, want ik ben inherent de liefde van de mens waardig. De mens leeft mij na en manifesteert mij, want mijn macht en mijn wijsheid maken hem naar mijn hart. Ik heb een plek in het hart van de mens, maar ik heb de liefde van de mens voor mij in zijn geest nooit ontvangen. Er zijn

in de geest van de mens inderdaad dingen die hij boven al het andere liefheeft, maar daar hoor ik niet bij. De liefde van de mens is dan ook als een zeepbel: de wind voert hem mee, hij knapt en je ziet hem nooit weer. Ik ben altijd constant en onveranderlijk geweest in mijn houding jegens de mens. Had iemand onder de mensen dat ook kunnen doen? In de ogen van de mens ben ik zo ontastbaar en onzichtbaar als lucht. Daarom zoeken de meeste mensen alleen in het oneindige uitspansel, op de woeste zee, op het kalme meer, of in lege letters en leerstellingen. Niemand kent het wezen van de mensheid en al helemaal niemand kan iets zeggen over het mysterie in mij. Ik vraag dan ook niet dat de mens de hoogste normen bereikt die ik naar hun idee van hen vereis.

Door mijn woorden vallen bergen om, stromen wateren terug, onderwerpt de mens zich en beginnen meren zonder ophouden te stromen. Hoewel de kolkende zeeën zwiepend naar de hemel reiken, worden die zeeën door mijn woorden zo kalm als het oppervlak van een meer. Woeste stormen gaan op het minste gebaar van mijn hand direct liggen en verdwijnen voor mijn aangezicht. De rust keert dan onmiddellijk in de mensenwereld terug. Maar wanneer mijn toorn ontbrandt, worden de bergen meteen uiteengereten, begint de grond meteen te schudden, droogt het water ogenblikkelijk op en krijgt de mens onmiddellijk met rampspoed te maken. Wegens mijn toorn schenk ik geen aandacht aan het gekrijs van de mens. Ik schiet ze niet te hulp op hun smeekbede, want mijn woede is ontstoken. Wanneer ik onder de hemelen ben, zijn de sterren nog nooit door mijn tegenwoordigheid in paniek geraakt. Integendeel, ze stoppen hun hart in hun werk voor mij, zodat ik ze met meer licht bekleed en ze nog helderder laat schijnen, zodat ze grotere glorie voor mij winnen. Hoe helderder de hemelen, hoe donkerder de wereld eronder. Heel veel

mensen hebben geklaagd dat mijn bepalingen niet van nut zijn en velen hebben mij verlaten om hun eigen koninkrijk op te bouwen. Daarmee verraden ze mij en proberen ze de staat van duisternis om te keren. Maar wie heeft dit bewerkstelligd door zijn besluit? En wie is in zijn besluit geslaagd? Wie kan omkeren wat mijn hand heeft ingesteld? Wanneer de lente zich over het land verspreidt, zend ik heimelijk en onopvallend licht naar de wereld. Zo krijgt de mens op aarde opeens een gevoel van frisheid in de lucht. Toch dek ik op dat moment de ogen van de mens toe, zodat hij alleen een mist boven de grond ontwaart, en alle mensen en dingen vaag ziet. Het enige wat mensen kunnen tot zichzelf zuchten en daarbij denken: waarom duurde het licht maar even? Waarom geeft God de mens alleen mist en vaagheid? De mist verdwijnt ogenblikkelijk in de wanhoop van mensen, maar wanneer ze een sprankje licht ontwaren, laat ik een regenvloed op hen neerkomen. Ik laat hun trommelvliesen knappen door de onweersbui terwijl ze slapen. In hun paniek hebben ze geen tijd om te schuilen en worden ze door de stortbui bedolven. Alle dingen onder de hemelen worden in een oogwenk schoongewassen te midden van mijn brandende toorn. Mensen klagen niet langer over de hevige regen en in hen allen ontstaat er eerbied. Door deze plotselinge stortvloed van regen verdrinken de meeste mensen door het water dat uit de lucht naar beneden komt en blijven ze als lijken in het water liggen. Ik zie de hele aarde en zie dat velen ontwaken. Ik zie dat velen zich bekeren, dat velen zoeken in kleine bootjes naar de bron van de wateren, dat velen zich voor mij neerbuigen en mij om vergeving vragen, dat velen het licht hebben gezien, dat velen mijn aangezicht hebben gezien, dat velen de moed hebben om te leven en dat de hele wereld is getransformeerd. Na deze hevige regenvloed zijn alle dingen weer zoals ze in mijn gedachten waren

en zijn ze niet langer ongehoorzaam. Het land is binnen de kortste keren gevuld met gelach, overal op aarde is er een lovende sfeer en overal is mijn heerlijkheid te vinden. Mijn wijsheid is overal op aarde en in het hele universum. De vruchten van mijn wijsheid zijn onder alle dingen te vinden en de meesterwerken van mijn wijsheid zijn overvloedig onder alle mensen aanwezig. Alles is als alle dingen in mijn koninkrijk en alle mensen wonen vredig onder mijn hemelen zoals de schapen in mijn weiden. Ik beweeg mij boven alle mensen en waak overal. Niets ziet er ooit oud uit en niemand is zoals hij vroeger was. Ik rust op de troon, boven het hele universum leun ik makkelijk achterover en ik ben volkomen tevreden, want alle dingen hebben hun heiligheid herwonnen. Ik kan weer vredig in Sion verblijven en de mensen op aarde kunnen onder mijn leiding sereen en tevreden leven. Alle mensen beheren alles in mijn hand, alle mensen hebben hun eerdere intelligentie en oorspronkelijke verschijning teruggekregen. Ze zijn niet meer met stof bedekt, maar zijn in mijn koninkrijk zo heilig als jade, ieder met het gezicht als dat van de heilige in het hart van de mens, want mijn koninkrijk is onder de mens gevestigd.

14 maart 1992

Hoofdstuk 17

Mijn stem raast als de donder en verlicht alle vier de kwadranten en de gehele aarde. De mensheid wordt neergeslagen te midden van donder en bliksem. Niemand heeft ooit standgehouden te midden van donder en bliksem.

De meeste mensen zijn doodsbenauwd wanneer mijn licht verschijnt en weten niet wat ze moeten doen. Wanneer een sprankje licht in het oosten gloort, raken veel mensen onder de indruk van dit zwakke schijnsel en ontwaken ze direct uit hun illusies. Toch heeft niemand ooit beseft dat de dag is aangebroken waarop mijn licht op de aarde neerdaalt. Veruit de meeste mensen zijn verbijsterd door de plotselinge verschijning van het licht. Sommigen van hen observeren met een blik van nieuwsgierige fascinatie de bewegingen van het licht en uit welke richting het nadert. Anderen staan met hun gezicht naar het licht gekeerd klaar voor een helderder begrip van de bron waar het licht vandaan komt. Hoe het ook zij, heeft iemand ooit ontdekt hoe kostbaar het licht van vandaag is? Is het iemand ooit gaan dagen hoe uniek het licht is? Veruit de meeste mensen zijn enkel maar verbijsterd. Door het licht worden hun ogen aangetast en worden ze in de modder geworpen. Men zou kunnen zeggen dat de aarde onder dit schimmige licht met chaos bedekt is. Dat is een treurig gezicht, niet om aan te zien. Het wekt zelfs enorme melancholie op bij wie er goed naar kijkt. Daaruit volgt dat de mensheid wanneer het licht op zijn sterkst is, vanwege de toestand van de aarde, minder goed voor mijn aangezicht kan staan. De mensheid bevindt zich in de straling van het licht. Nogmaals, de mensheid bevindt zich in het heil van het licht, maar lijdt tegelijkertijd ook onder de wonden die het licht aanricht. Is er iemand die niet onder de dodelijke werking van het licht gebukt gaat? Is er iemand die aan het brandende licht kan ontsnappen? Ik heb het hele universum doorgewandeld en de zaden van mijn Geest met mijn handen uitgestrooid, zodat ik de hele mensheid op aarde daarmee raak. Ik kijk vanuit de hoogste hoogte uit de hemel op de gehele aarde neer. Ik aanschouw de groteske en fantastische verschijnselen van de schepselen op aarde. Het oppervlak van de oceaan lijkt

door de schok van een aardbeving te zijn getroffen. Zeevogels vliegen her en der, op zoek naar vissen om op te slokken. De zeebodem krijgt intussen helemaal niets mee van wat er aan de oppervlakte gebeurt, want de bodem van de oceaan is zo sereen als de derde hemel. Hier leven dingen groot en klein in harmonie samen, zonder ooit in ‘conflicten van mond en tong’ te verzanden. Onder de legio bizarre en eigenaardige verschijnselen is het de mensheid die het het moeilijkst vindt om mij te behagen. Ik heb de mens een te hoge positie gegeven, en dus is zijn ambitie te groot en in zijn ogen is er altijd enige mate van “ongehoorzaamheid” te bespeuren. In mijn discipline van de mens, in mijn oordeel jegens hem, heb ik veel gestoken wat nauwgezet is, veel wat welwillend is, maar daar heeft de mensheid geen flauw benul van. Ik heb geen mens ooit grof behandeld. Ik heb alleen gepaste correcties uitgevoerd wanneer de mensheid ongehoorzaam was en alleen gepaste hulp geboden wanneer de mensheid zwak was. Maar wanneer de mensheid zich afzijdig van mij houdt en bovendien Satans misleidende strategieën toepast om tegen mij in opstand te komen, zal ik de mensen onverwijld uitroeien. Ik geef ze dan geen kans om hun vaardigheden groots voor mijn aangezicht uit te meten, zodat ze niet langer met veel bombarie kunnen opscheppen en anderen op het aardoppervlak kleineren.

Ik wend mijn gezag op de aarde aan en ontvouw mijn werk in zijn geheel. Alles in mijn werk wordt weerspiegeld op het aardoppervlak. De mensheid heeft op aarde nooit mijn bewegingen in de hemel kunnen vatten, noch de banen en paden van mijn Geest uitputtend kunnen overpeinzen. Veruit de meeste mensen vatten alleen de details die buiten de geest liggen. Ze zijn niet in staat om de feitelijke toestand van de geest te begrijpen. De eisen die ik aan de mensheid stel, komen niet van de vage ik die in de hemel is, of van de onvoorstelbare ik die

op de aarde is. Ik stel gepaste eisen volgens de gestalte van de mens op aarde. Ik heb nooit iemand in moeilijkheden gebracht en evenmin ooit iemand gevraagd om 'zijn bloed uit te gieten' voor mijn welbehagen. Kan het zijn dat mijn eisen beperkt zijn tot alleen deze omstandigheden? Wie van de talrijke schepselen op aarde onderwerpt zich niet aan de beschikking van de woorden in mijn mond? Wie van deze schepselen kan voor mijn aangezicht verschijnen en niet volledig worden verbrand door mijn woorden en mijn brandende vuur? Wie van deze schepselen durft in trotse verrukking voor mijn aangezicht te paraderen? Wie van deze schepselen buigt zich niet voor mij neer? Ben ik de God die de schepping alleen maar het zwijgen oplegt? Van de legio dingen in de schepping kies ik die dingen die aan mijn intentie voldoen. Van de talrijke mensen die deel uitmaken van de mensheid kies ik wie om mijn hart geeft. Ik kies de beste van alle sterren en voeg daarmee een zwak straaltje licht toe aan mijn koninkrijk. Ik wandel over de aarde en verspreid mijn aangename geur overal en op elke plek laat ik mijn vorm na. Op iedere plek weergalmt het geluid van mijn stem. Mensen blijven overal nostalgisch lang stilstaan bij de prachtige taferelen van gisteren, want de hele mensheid denkt aan het verleden ...

De hele mensheid verlangt ernaar om mijn gezicht te zien, maar wanneer ik in eigen persoon naar de aarde afdaal, is iedereen tegen mijn komst. Ze jagen allemaal de komst van het licht weg, alsof ik de vijand van de mens in de hemel ben. De mens begroet mij met een defensieve flikkering in zijn ogen en blijft voortdurend op zijn hoede, ontzettend bang dat ik wellicht andere plannen voor hem heb. Mensen beschouwen mij als een onbekende vriend, daarom hebben zij het gevoel alsof ik de intentie heb om ze lukraak te vermoorden. In de ogen van de mens ben ik een dodelijke tegenstander. De mens heeft mijn warmte

weliswaar geproefd ten tijde van rampspoed, maar is zich toch altijd nog niet bewust van mijn liefde. Hij wil mij nog steeds afweren en mij trotseren. Ik ben geenszins van plan om actie tegen hem te ondernemen vanwege deze toestand. Integendeel, ik omring de mens met omhelzende warmte, vul zijn mond met zoetheid en stop het nodige voedsel in zijn maag. Maar wanneer mijn brandende toorn de bergen en rivieren schudt, zal ik de mens wegens zijn lafheid niet langer van deze verschillende vormen van hulp voorzien. Op dat moment zal mijn grimmigheid toenemen en ontzeg ik alle levende wezens een kans om zich te bekeren. Ik zal alle hoop van de mens wegnemen en de vergelding uitdelen die hij zo ruimschoots verdient. Op dat moment zal de donder razen en de bliksem flitsen, alsof de golven van de oceaan woest tekeer gaan, alsof tienduizenden bergen in elkaar storten. De mens wordt als gevolg van haar opstandigheid door de donder en bliksem geveld. Andere schepselen worden door de donderslagen en bliksem weggevaagd. Het hele universum vervalt abrupt tot chaos en de schepping kan de oeradem van het leven niet herstellen. De talloze horden mensen kunnen niet aan het gebulder van de donder ontkomen. Horde na horde mensen valt te midden van bliksemschichten in de kolkende stroom en wordt weggevoerd door krachtige stromingen die van de bergen af gutsen. Plotseling verzamelt zich op de plaats van 'bestemming' van de mens een 'mensenwereld'. Lijken dobberen op het oppervlak van de oceaan. De hele mensheid verwijdert zich ver van mij wegens mijn toorn, want de mens heeft tegen de essentie van mijn Geest gezondigd, zijn opstandigheid heeft mij beledigd. Maar op de plaatsen zonder water genieten andere mensen, met gelach en gezang, nog wel van de zekere beloften die ik aan hen gedaan heb.

Wanneer de hele mensheid tot zwijgen is gebracht, zend ik een straaltje licht uit ter aanschouwing. Daarop worden mensen helder van geest en kijken ze helder uit de ogen. Ze willen niet langer zwijgen en roepen aldus meteen geestelijke gevoelens op in hun hart. Op dat moment wordt de hele mensheid weer tot leven gebracht. Alle mensen zetten hun onuitgesproken grieven opzij en komen voor mijn aangezicht. Ze hebben nog een kans op overleving verdiend door de woorden die ik verkondig. Alle mensen wensen namelijk op de aarde te leven. Maar wie onder hen heeft ooit de intentie gehad omwille van mij te leven? Wie onder hen heeft ooit prachtige dingen in zichzelf ontdekt om mij te behagen? Wie onder hen heeft ooit een verleidelijke geur aan mij bespeurd? Mensen bestaan allemaal uit grof en ongeraffineerd materiaal. Aan de buitenkant lijken ze oogverblindend, maar in hun kern hebben ze mij niet oprecht lief, omdat er in de diepe krotten van het mensenhart namelijk nooit maar een greintje van mij is geweest. De mens schiet te vaak tekort. Vergelijk ik hem met mijzelf, dan lijken we evenveel van elkaar te verschillen als de aarde van de hemel. Toch val ik de mens niet aan op zijn zwakke en kwetsbare plekken, evenmin lach ik hem honend uit vanwege zijn tekortkomingen. Mijn handen zijn al duizenden jaren op aarde aan het werk en al die tijd hebben mijn ogen over de gehele mensheid gewaakt. Toch heb ik nooit ook maar één mensenleven in beslag genomen om er als speelgoed mee te spelen. Ik observeer de pijnen die de mens ten deel zijn gevallen en begrijp de prijs die hij heeft betaald. Terwijl hij voor mij staat, wil ik de mens niet onverhoeds grijpen om hem te tuchtigen en wil ik hem geen onwenselijke dingen aandoen. Integendeel, heel die tijd heb ik alleen maar voor de mens gezorgd en hem van alles gegeven. Heel die tijd dus. En zo is alles wat de mens geniet geheel mijn genade, geheel de overvloed die uit mijn hand

voortkomt. Ik ben immers op aarde, daarom heeft de mens nooit de kwellingen van honger hoeven ondergaan. Ik sta de mens juist toe om uit mijn handen datgene te ontvangen waar hij vreugde aan kan beleven en laat de mensheid te midden van mijn zegeningen leven. Leeft de gehele mensheid niet onder mijn tuchtiging? Hebben de mensen die tegenwoordig in mijn woorden leven, enkel omdat er diep in de bergen een overvloed heerst en er een overvloed aan dingen in de wateren te genieten zijn, dan niet des te meer het voedsel dat ze waarderen en proeven? Ik ben op aarde en de mensheid geniet mijn zegeningen op aarde. Wanneer ik de aarde verlaat, is mijn werk voltooid. Op dat moment zal ik naar de mensheid niet langer toegeeflijk zijn waar het hun zwakheid betreft.

16 maart 1992

Hoofdstuk 18

In een bliksemschicht wordt de werkelijke vorm van elk dier blootgelegd. Ook de mensheid, geïllumineerd door mijn licht, heeft de heiligheid die ze ooit bezat herwonnen. Oh, dat de verdorven wereld van het verleden eindelijk in het vuile water is geworpen en, zinkend naar de bodem, is opgelost in modder! Oh, dat de gehele mensheid die ik heb geschapen eindelijk weer terug is gekomen tot een leven in het licht, vaste grond heeft gevonden voor zijn bestaan, en zijn worsteling in de modder heeft gestaakt! Oh, de ontelbare dingen van de schepping die ik in mijn handen houd! Hoe kunnen ze nu door mijn woorden niet worden vernieuwd? Hoe kunnen ze nu in het licht nalaten hun rol te vervullen?

De aarde is niet langer dodelijk rustig en stil, de hemel niet langer troosteloos en verdrietig. Hemel en aarde, niet langer gescheiden door een leegte, worden verenigd als één geheel en zullen nooit meer worden gescheiden. Op deze jubelende gebeurtenis, op dit moment van verheerlijking, heeft mijn rechtvaardigheid en heiligheid zich uitgebreid over het gehele universum en hemelt de mensheid ze onophoudelijk op. De hemelse steden lachen van vreugde en de aardse koninkrijken dansen van vreugde. Wie verheugt zich op dit moment niet? Wie huilt er op dit ogenblik niet? Aarde in haar oerstaat behoort tot de hemel, en de hemel is verenigd met de aarde. De mens is het koord dat hemel en aarde verenigt en dankzij zijn heiligheid, dankzij zijn vernieuwing, is de hemel niet langer verborgen voor de aarde en is de aarde niet langer stil ten opzichte van de hemel. De gezichten van de mensheid worden gehuld in glimlachen van voldoening en in hun harten ligt een zoetheid verborgen die geen grenzen kent. De mens maakt geen ruzie met andere mensen en er ontstaan ook geen vechtpartijen. Is er iemand die, in mijn licht, niet vreedzaam met anderen samenleeft? Is er iemand die, op mijn dag, mijn naam te schande maakt? Alle mensen richten hun eerbiedige blik op mij en roepen in het geheim mijn naam in hun hart aan. Ik heb elke handeling van de mensheid onderzocht: onder de mensen die gereinigd zijn, is er niemand die mij ongehoorzaam is, niemand die mij veroordeelt. De hele mensheid is overgoten met mijn dispositie. Iedereen leert mij kennen, komt nader tot mij en aanbidt mij. Ik blijf standvastig in de geest van de mens, word in de ogen van de mens verheerlijkt tot in de hoogste hoogten en stroom door het bloed in hun aders. De vreugdevolle verheerlijking in de harten van de mensen vult alle plekken van het aangezicht van de aarde, de

lucht is levendig en fris, de grond wordt niet langer bedekt door dichte mist en de zon schijnt met schittering.

Richt jullie blik nu op mijn koninkrijk waar ik Koning ben over alles en over iedereen heers. Vanaf het begin van de schepping tot op de dag van vandaag hebben mijn zoons, door mij geleid, zoveel moeilijkheden van het leven ondergaan, zoveel wereldse ongerechtigheid, zoveel wereldse pieken en dalen, maar nu verblijven ze in mijn licht. Wie huilt er niet om de onrechtvaardigheden van gisteren? Wie schreit er geen tranen over de moeilijkheden om vandaag te bereiken? En opnieuw, zijn er mensen die geen gebruikmaken van deze mogelijkheid zich aan mij toe te wijden? Zijn er mensen die deze kans niet aangrijpen om de passie, die in hun hart opwelt, tot uitdrukking te brengen? Zijn er mensen die op dit moment niet vertolken wat ze hebben ervaren? In deze tijd, wijden alle mensen het beste deel van zichzelf aan mij. Hoevelen worden niet geplaagd door berouw over de achterlijke dwaasheden van gisteren, hoevelen verachten zichzelf niet vanwege de bezigheden van gisteren! De mensen hebben zichzelf allemaal leren kennen, ze hebben allemaal Satans daden en mijn wonderbaarlijkheid gezien, en in hun hart is er nu een plaats voor mij. Ik zal niet meer geconfronteerd worden met de aversie of afzwering onder de mens, want mijn grote werk is reeds volbracht en wordt niet meer tegengewerkt. Zijn er vandaag, te midden van de zonen van mijn koninkrijk, nog mensen die niet aan zichzelf gedacht hebben? Zijn er nog mensen die niet nog meer overwegingen hebben ten aanzien van de wijzen waarop mijn werk wordt gedaan? Is er iemand die zich oprecht heeft opgeofferd voor mij? Zijn de onzuiverheden in jullie harten afgenomen? Of zijn ze toegenomen? Als de onzuivere elementen in jullie harten niet zijn afgenomen, noch zijn toegenomen, zulke mensen zal ik met zekerheid

verwerpen. Wat ik wil zijn heiligen naar mijn hart, geen onreine geesten die tegen mij rebelleren. Zelfs al zijn mijn eisen aan de mensheid niet hoog, de innerlijke wereld van de harten van de mens is zo gecompliceerd, dat de mensheid niet direct naar mijn wil kan leven of onmiddellijk mijn wensen kan vervullen. De grote meerderheid van de mensen spant zich in het geheim in, in de hoop aan het eind de lauwerkrans te kunnen bemachtigen. De grote meerderheid van de mensen streeft met alles wat ze heeft, zonder dat ze ook maar een moment durven te verslappen; ze zijn ontzettend bang om voor de tweede keer in de handen van Satan te vallen. Ze durven het zich niet langer te veroorloven dat ze grieven tegen mij koesteren, maar tonen mij doorlopend hun loyaliteit. Ik heb de vanuit het hart gesproken woorden van zoveel mensen gehoord, de beschrijvingen van hun pijnlijke ervaringen te midden van hun lijden. Ik heb zovelen gezien die mij in de moeilijkste situaties onfeilbaar loyaal bleven, en ik heb er zovelen zien lopen op het rotsige pad, zoekend naar een uitweg. In deze omstandigheden hebben ze nooit geklaagd; zelfs wanneer ze, niet in staat het licht te vinden, een beetje somber werden, hebben ze niet één keer een klacht laten horen. Maar ik heb ook heel veel mensen vanuit het diepst van hun hart horen vloeken, de hemel verwensend en de aarde beschuldigend. Ik heb ook vele mensen gezien die zich in het midden van hun nood overgaven aan wanhoop en zichzelf als afval in een vuilnisemmer stortten om zich te laten bedekken door vuil en rotzooi. Ik heb zoveel mensen met elkaar ruzie horen maken omdat een verandering in positie en de daarbij behorende veranderingen in hoe hun gezicht eruitziet ook tot een verandering heeft geleid in de betrekkingen met hun medemensen, zodat hun vrienden ophielden vrienden te zijn en ze elkaar als elkaars vijanden met woorden aanvielen. De grote meerderheid van de mensen gebruikt mijn woorden

als kogels uit een machinegeweer, waarmee ze onverwacht het vuur op anderen openen, totdat de wereld van de mens tot in alle uithoeken is gevuld met een luidruchtig rumoer dat de vredige rust uiteen doet spatten. Gelukkig is het nu vandaag; wie weet hoevelen er anders nog onder het meedogenloze spervuur van het machinegeweer zouden zijn omgekomen.

In overeenstemming met de woorden die uit mij voortkomen, en gelijke tred houdend met de toestanden van de gehele mensheid, daalt mijn koninkrijk stap voor stap neer op de aarde. De mens koestert niet langer zorgelijke gedachten, houdt geen rekening meer met wat andere mensen denken en denkt niet meer voor hen na. Daardoor zijn er geen controversiële conflicten meer op aarde en worden, na de uitspraak van mijn woorden, de diverse 'wapens' van de moderne tijd teruggetrokken. De mens sluit vrede met zijn medemens, het menselijke hart straalt weer een geest van harmonie uit, niemand hoeft zich meer te verdedigen tegen een heimelijke aanval. De gehele mensheid is teruggekeerd naar een normale gesteldheid en is aan een nieuw leven begonnen. Wonend in een nieuwe omgeving, kijken behoorlijk veel mensen om zich heen en voelen zich alsof ze een volledig nieuwe wereld zijn binnengegaan. Daarom kunnen ze zich niet gelijk aanpassen aan hun huidige omgeving of meteen het juiste pad opgaan. Wat betreft de mensheid geldt er dus 'de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak'. Hoewel ik deze bitterheid van de tegenspoed in tegenstelling tot de mens niet Zelf heb geproefd, weet ik alles wat er te weten valt over zijn tekortkomingen. Ik ben innig vertrouwd met de noden van de mens en mijn begrip van zijn zwakheden is compleet. Daarom maak ik de mens niet belachelijk vanwege zijn tekortkomingen, ik geef hem alleen, afhankelijk van zijn onrechtvaardige daden, een passend stukje 'opvoeding' om eenieder beter in staat te stellen op het

goede spoor te komen, zodat de mensheid niet meer uit ronddolende wezens, maar uit geliefde baby's met een thuis zal komen te bestaan. Mijn daden zijn echter gebaseerd op principes. Als de mensen niet bereid zijn van de zaligheid die in mij is te genieten, kan ik niet anders doen dan meegaan met hun verlangens en hen naar de bodemloze put sturen. Op dit punt zou niemand nog grieven in zijn hart mogen koesteren, iedereen zou in staat moeten zijn mijn rechtvaardigheid te zien in de voorzieningen die ik heb getroffen. Ik dwing de mensheid niet mij lief te hebben, noch tref ik een mens voor het feit dat hij mij liefheeft. In mij is totale vrijheid, totale bevrijding. Hoewel het lot van de mens in mijn handen ligt, heb ik de mens een vrije wil gegeven die niet onderworpen is aan mijn controle. Op deze manier zal de mens geen manieren verzinnen om in de problemen te komen vanwege mijn bestuurlijke besluiten, maar zullen daarentegen, vertrouwend op mijn grootmoedigheid, hun bevrijding verkrijgen. En heel veel mensen, die, verre van door mij te worden beperkt, gaan na te zijn vrijgelaten zelf op zoek naar een uitweg.

Ik heb de mens altijd vrij gelaten, ik heb ze nooit onoplosbare problemen voorgeschoteld, nooit ook maar één enkele persoon in de problemen gebracht; is dat niet zo? Hoewel er heel veel mensen zijn die mij niet liefhebben, heb ik, verre van me te ergeren over deze houding, de mens de vrijheid gegeven en bied ik ze zoveel speelruimte dat ik ze zelfs toesta rond te zwemmen in de bittere zee. De mens is een vat dat niet zou moeten worden geprezen: Hoewel hij de zegeningen die ik in mijn hand houd ziet, is hij er niet in geïnteresseerd ervan te genieten, hij plukt liever een plaag uit de hand van Satan en verdoemt zichzelf hierdoor om door Satan als 'voedsel' te worden opgezogen. Natuurlijk zijn er enkelen die mijn licht met hun ogen hebben gezien, en die, hoewel ze in de mist

van de huidige tijd leven, vanwege deze verduisterende mistvlagen hun geloof in het licht niet hebben verloren, maar zich door de mist een weg zijn blijven tasten en zoeken – ofschoon over een pad dat bestrooid ligt met obstakels. Wanneer de mens tegen mij rebelleert laat ik mijn wraakzuchtige toorn op hem los en zo kan de mens omkomen door zijn ongehoorzaamheid. Wanneer hij mij gehoorzaamt, blijf ik voor hem verborgen en wek op deze manier in de diepte van zijn hart liefde op, een liefde die mij geen stroop om de mond probeert te smeren, maar mij vreugde wil schenken. Zo vaak heb ik wanneer de mens naar mij op zoek was mijn ogen gesloten en heb ik gezwegen om zijn echte geloof uit te lokken. Maar wanneer ik niet spreek, verandert het geloof van de mens onmiddellijk en omdat de mens mij nooit van harte heeft liefgehad, zijn zijn valse ‘waren’ alles wat ik zie. Het is alleen als ik mijzelf manifesteer, dat de mensen allemaal een enorm spektakel van ‘geloof’ opvoeren; maar wanneer ik mij verborgen houd op mijn geheime plek, worden ze zwak en vertwijfelen ze, alsof ze bang zijn mij te beledigen. Het is zelfs zo dat, omdat sommigen mijn aangezicht niet kunnen zien, ze mij onderwerpen aan ‘diepgaande bewerking’ waardoor ze dus de waarheid van mijn bestaan ontkennen. Zo vele mensen blijven in deze staat; zo velen hebben deze mentaliteit. Het is enkel maar de voorliefde in alle mensen om datgene te verdoezelen wat lelijk in hen is. Daarom aarzelen ze om aandacht te schenken aan hun eigen onvolkomenheden en geven ze de waarheid van mijn woorden knarsetandend en met afgewend gelaat toe.

17 maart 1992

Hoofdstuk 19

De plicht van de mensheid is van mijn woorden uitgaan om te overleven. De mens moet in ieder deel van mijn woorden zijn eigen gedeelte bepalen. Als hij dat niet doet, is hij op zoek naar zijn eigen ondergang en vraagt hij om minachting. De mensheid kent mij niet en daarom, in plaats van zijn eigen leven in ruil aan mij te bieden, paradeert hij voor mij met afval in zijn handen. En zo probeert hij mij tevreden te stellen. Maar ik ben helemaal niet tevreden met hoe de dingen zijn, ik blijf eisen stellen aan de mensheid. Ik houd van de bijdragen van de mens, maar ik haat zijn eisen. De harten van alle mensen zijn met hebzucht vervuld. Het lijkt wel alsof het menselijk hart slaaf van de duivel is en dat de mens zich daar niet aan kan ontworstelen en zijn hart niet aan mij kan opofferen. Als ik spreek luistert de mens helemaal gegrepen naar mijn stem. Maar als ik ophoud met praten, gaat hij weer met zijn eigen 'onderneming' door en let verder helemaal niet meer op mijn woorden. Alsof mijn woorden slechts een bijkomstigheid zijn voor zijn onderneming. Ik ben nooit slap geweest voor de mensheid en toch ben ik ook geduldig en tolerant jegens de mensheid geweest. En dus overschat de mens zichzelf vanwege mijn clementie en is hij niet in staat tot zelfkennis en zelfreflectie; hij maakt enkel maar misbruik van mijn geduld om mij te bedriegen. Er is er niet één onder hen die om mij geeft, niet één die mij waarlijk als een voorwerp dicht bij zijn hart koestert, pas als de mens even niets te doen heeft, eert hij mij plichtmatig. Ik heb mij al onmetelijk voor de mens ingespannen. Ik heb voor de mens een ongekend werk gesmeed, en daarnaast heb ik hem een extra last gegeven zodat hij van wat ik heb en wat ik ben, kennis zou kunnen vergaren en zou kunnen veranderen. Ik vraag de mens niet om

slechts 'consument' te zijn, ik vraag hem 'producent' te zijn die Satan een nederlaag kan toebrengen. Al vraag ik misschien niets van de mens, ik heb wel normen voor de eisen die ik stel, want er is een doel bij de dingen die ik doe, en er is ook een grondslag waar ik mijn acties op baseer. Ik ben niet zomaar lukraak aan het spelen, zoals de mensen wel denken, noch vorm ik de hemel en de aarde en de talloze schepselen in eigenzinnige wispelturigheid. Door mijn toedoen zou de mens iets moeten kunnen begrijpen, hij zou er iets uit moeten kunnen halen. Hij zou de lente van zijn jeugd niet moeten verkwisten, of zijn eigen leven behandelen als een kledingstuk dat zomaar stof mag vergaren. Integendeel, hij zou zichzelf scherp in de gaten moeten houden en voor zijn eigen plezier uit mijn overvloed moeten putten totdat hij in mijn belang niet meer naar Satan kan terugkeren en in mijn belang een aanval op Satan op touw zet. Is wat ik vraag van de mens niet zo eenvoudig?

Als er in het oosten een zacht licht begint te gloren richten alle mensen in het hele universum voor de gelegenheid hun aandacht op het licht in het oosten. Ze zijn niet meer in slaap ondergedompeld, de mensheid gaat eropuit om de bron van het licht uit het oosten te bekijken, maar door haar beperkte macht kan niemand zien waar het licht vandaan komt. Als alles in het hele universum volledig verlicht is zal de mens uit zijn slaap en dromen ontwaken en dan pas zal hij zich realiseren dat mijn dag langzaam aanbreekt in de wereld. De hele mensheid viert de komst van het licht, en ligt daarom niet meer vast te slapen en is niet meer bewusteloos. In de schittering van mijn licht denkt en ziet de hele mensheid helder en wordt zich plotseling bewust van het genoeg van het leven. Bedekt door een verhullende mist kijk ik over de mensheid uit. De dieren zijn allemaal rustig. Omdat er in het oosten een zacht licht begint te gloren is de

hele schepping zich bewust van het naderende nieuwe leven. Daarom komen alle dieren uit hun holen gekropen en gaan op zoek naar eten. Natuurlijk vormen de planten geen uitzondering, en in de schittering van het licht glinsteren de groene blaadjes met een flonkerende glans. Ze zijn klaar om hun eigen gedeelte aan mij toe te wijden als ik op aarde ben. Alle mensen hopen dat het licht komt, en toch vrezen ze de komst, bang als ze zijn dat ze niet meer kunnen verbergen hoe lelijk ze zijn, want de mens is poedelnaakt en onbedekt. Hoeveel mensen zijn er niet in paniek geraakt door het aankomende licht en geschokt omdat het licht is verschenen? Hoeveel mensen zijn er niet door grenzeloze wroeging overvallen nu ze het licht zien, vol afschuw over hun eigen onzuiverheid maar machteloos het voldongen feit te veranderen, en zij kunnen slechts wachten tot ik een vonnis vel. Hoeveel mensen zijn er niet plotseling geraakt door de diepe betekenis van het licht dat ze zien, nu ze gelouterd zijn door hun lijden in de duisternis en houden het licht vanaf dat moment stevig tegen zich aan uit hevige angst om het weer te verliezen? Zoveel mensen zijn er die in plaats van uit het veld geslagen te zijn door het plotseling verschijnen van het licht, gewoon hun dagelijkse werkzaamheden oppakken, omdat ze al vele jaren blind zijn en dus niet merken dat het licht gekomen is en er ook niet blij mee zijn. In het hart van de mensen neem ik geen verheven en ook geen nederige plaats in. Wat hun betreft maakt niet uit of ik besta of niet; het is net alsof het leven van de mensen niet eenzamer zou zijn als ik niet bestond, of juist prettiger als ik wel bestond. Mensen koesteren mij niet, er is maar weinig vreugde die ik hen bied. Maar zodra de mensheid mij ook maar een greintje verering toont, verander ook ik mijn houding ten opzichte van de mensheid. Daarom zal de mens pas als hij deze wet begrijpt zo gelukkig zijn dat hij zich aan mij kan wijden en naar de dingen zal

vragen die ik in mijn hand houd. De liefde van de mens voor mij is toch zeker niet alleen verbonden met zijn eigen belang? Zijn geloof in mij is toch zeker niet alleen verbonden met de dingen die ik geef? Kan het zijn dat hij alleen in staat is mij oprecht lief te hebben door zijn geloof als hij mijn licht ziet? De kracht en energie van de mens kunnen toch niet echt beperkt zijn tot de huidige omstandigheden? Kan de mens misschien moed nodig hebben om mij lief te hebben?

Omdat de talloze schepselen op mijn bestaan vertrouwen, onderwerpen ze zich gehoorzaam op de plaats waar ze leven en laten ze zich niet gaan in wellustige ongeremdheid als ze niet door mij worden gedisciplineerd. Daarom vormen de bergen de grens tussen de naties in het land, vormen de wateren een barrière tussen landen om mensen uit elkaar te houden, en wordt de lucht hetgeen van mens tot mens stroomt in de ruimte op aarde. Alleen de mensheid is niet in staat om waarlijk de eisen van mijn wil te gehoorzamen; het is daarom dat ik zeg dat in de hele schepping alleen de mens tot de categorie van de ongehoorzamen behoort. De mens heeft zich nooit echt aan mij onderworpen, daarom heb ik hem al die tijd onder strakke discipline gehouden. Als ik onder de mensen ben en mijn glorie zich over het hele universum uit zou strekken, zou ik zeker al mijn glorie nemen en zichtbaar maken. De mens is bezoedeld en daarom is hij niet geschikt mijn glorie te zien. Duizenden jaren lang ben ik niet in het openbaar getreden maar verborgen gebleven. Daarom is mijn glorie nooit zichtbaar geweest voor de mensheid en is de mens altijd in de diepe ravijn van de zonde verzonken geweest. Ik heb de mensheid haar onrechtvaardigheid vergeven, maar de mensen weten niet hoe ze zichzelf moeten beschermen. In plaats daarvan stellen ze zichzelf altijd open voor de zonde en staan de zonde

toe hen te verwonden. Is dit niet het gebrek aan zelfrespect en eigenliefde van de mens? Is er onder de mensen maar één die echt weet lief te hebben? Hoeveel kan de toewijding van de mens wegen? Zijn er geen vervalste zaken door zijn zogenaamde authenticiteit gemengd? Is zijn toewijding niet een totale mengelmoes? Wat ik eis is de onverdeelde liefde van de mens. De mens kent mij niet, en hij is wel op zoek naar mij maar weigert mij zijn ware en vurige hart te geven. Ik vorder niet van de mens wat hij niet wil geven. Als hij mij zijn toewijding geeft, aanvaard ik die zonder beleefd protest. Maar als hij mij niet vertrouwt en zelfs geen jota voor mij wil opofferen, dan ontdoe ik mij liever gewoon op een andere manier van hen en regel ik een passende bestemming voor hen dan dat ik hierdoor nog meer geërgerd raak. De donder die door de lucht raast zal de mensen neervellen; de hoge bergen vallen om en bedelven de mens; de wilde dieren verslinden hem hongerig; de oceanen sluiten hun hoge golven boven zijn hoofd. Terwijl de mensen hun broeders in conflict ombrengen zijn alle mensen op zoek naar hun eigen ondergang in de ramspoed die uit hun midden ontstaat.

Het koninkrijk groeit onder de mensen, het krijgt vorm onder de mensen, het verheft zich onder de mensen; geen enkele macht kan mijn koninkrijk vernietigen. Wie van mijn volk is in het huidige koninkrijk, wie van jullie is niet een mens onder de mensen? Wie staat buiten de menselijke omstandigheden? Wanneer mijn nieuwe uitgangspunt aan de massa wordt verkondigd, hoe zal de mensheid dan reageren? Jullie hebben met eigen ogen de toestand van de mensheid kunnen aanschouwen; jullie koesteren toch zeker geen hoop meer dat jullie voor altijd in deze wereld kunnen blijven? Ik wandel nu temidden van mijn volk, ik woon onder mijn volk. Degenen die mij nu ware liefde betonen zijn gezegend. Gezegend zijn zij die zich aan mij onderwerpen, zij zullen zeker in mijn koninkrijk

verblijven; gezegend zijn zij die mij kennen, zij zullen macht hebben in mijn koninkrijk; gezegend zijn zij die naar mij op zoek zijn, zij zullen zeker aan de ketenen van Satan ontsnappen en zich in mijn zegen verheugen; gezegend zijn zij die zichzelf kunnen verloochenen, zij zullen zeker mijn bezit worden en de overvloed van mijn koninkrijk erven. Zij die druk in de weer zijn voor mij zal ik gedenken, zij die kosten noch moeite sparen voor mij zal ik met blijdschap omarmen, zij die mij offers brengen zal ik vreugde schenken. Zij die vreugde vinden in mijn woorden zal ik zegenen; zij vormen beslist de pilaren waar de nokbalk van mijn koninkrijk op steunt, ze krijgen beslist ongekende overvloed in mijn huis en niemand kan bij hen in de schaduw staan. Hebben jullie ooit de zegeningen aanvaard die jullie zijn gegeven? Hebben jullie ooit naar de beloften gestreefd die er vanwege jullie gedaan zijn? Onder leiding van mijn licht zullen jullie de wurggreep van de duistere krachten doorbreken. In het donker zullen jullie zeker het licht dat jullie begeleidt niet uit het oog verliezen. Jullie zullen beslist meester van de schepping zijn. Jullie overwinnen Satan beslist. Als het koninkrijk van de grote rode draak ten onder gaat, zullen jullie ongetwijfeld opstaan tussen de talloze massa's om mijn overwinning te bewijzen. Jullie zullen beslist resoluut en standvastig zijn in het land van Sinim. Door jullie lijden zullen jullie de zegen erven die van mij komt, en zullen jullie mijn glorie door het hele universum uitstralen.

19 maart 1992

Hoofdstuk 20

De weelde van mijn huishouden is onuitputtelijk en onbevattelijk, maar toch is de mens nooit naar mij toegekomen om ervan te genieten. Hij is onbekwaam om er zelf van te genieten, noch kan hij zichzelf beschermen met zijn eigen inspanningen; in plaats daarvan heeft hij altijd zijn vertrouwen in anderen gesteld. Van allen die ik gadesla, heeft er niet een mij moedwillig en direct opgezocht. Ze komen allemaal tot mij, aangespoord door anderen, de meerderheid volgend, en ze zijn niet bereid de prijs te betalen of de tijd te spenderen om hun levens te verrijken. Daarom heeft niemand onder de mensen ooit in de werkelijkheid geleefd en alle mensen leven levens die zinloos zijn. Door de reeds lang bestaande manieren en gebruiken van de mens zijn de lichamen van de mensen bedekt met de geur van aardse grond. Als resultaat is de mens gevoelloos geworden, ongevoelig voor de eenzaamheid van de wereld en in plaats daarvan is hij druk bezig met de taak zichzelf te amuseren op deze bevroren aarde. Het leven van de mens bevat niet de minste warmte en is verstoken van elk spoor van menselijkheid of licht – en toch is hij altijd genotzuchtig geweest en heeft hij een leven aangenomen zonder waarde waar hij zich doorheen haast zonder iets te bereiken. In een oogwenk nadert de dag van de dood, en de mens sterft een bittere dood. In deze wereld heeft hij nooit iets voltooid of iets verworven – hij komt enkel haastig aan en vertrekt haastig. Niemand van hen in mijn ogen heeft ooit iets gebracht of iets weggenomen en daarom denkt de mens dat de wereld oneerlijk is. Maar toch is niemand bereid om weg te vluchten. Ze wachten slechts op de dag waarop mijn belofte uit de hemel plots onder de mensen zal zijn en hen zal toelaten om, op het moment waarop ze afgedwaald zijn, nog één keer de weg van het eeuwige leven te aanschouwen. Daarom fixeert de mens zich op

elke daad en actie die ik onderneem om te zien of ik mijn belofte echt ben nagekomen tegenover hem. Wanneer hij te midden van verleiding is of in extreme pijn, of omringd wordt door beproevingen en op het punt staat te vallen, dan vervloekt de mens de dag van zijn geboorte zodat hij sneller zou kunnen ontsnappen aan zijn problemen en naar een andere ideale plaats zou kunnen vertrekken. Maar wanneer de beproevingen achter de rug zijn is de mens vervuld van genot. Hij viert de dag van zijn geboorte op aarde en vraagt dat ik zijn geboortedag zegen; op dat moment vernoemt de mens niet langer de beloften uit het verleden, in diepe angst dat de dood een tweede keer op hem zal neerdalen. Wanneer mijn handen de wereld opheffen, dansen de mensen van vreugde, ze zijn niet langer bedroefd en ze zijn allen afhankelijk van mij. Wanneer ik mijn gezicht verberg in mijn handen en mensen onder de grond druk, dan zijn ze onmiddellijk in ademnood en kunnen ze amper overleven. Ze schreeuwen allemaal tot mij, doodsbang dat ik hen zal vernietigen, omdat ze allen de dag willen zien waarop ik verheerlijkt word. De mens beschouwt mijn dag als het kapitaal in zijn bestaan en het is enkel omdat mensen verlangen naar de dag waarop mijn glorie zal komen dat de mensheid het tot nu toe uithoudt. De zege afgekondigd door mijn mond is dat zij die geboren zijn tijdens de laatste dagen het geluk hebben om al mijn glorie te aanschouwen.

Door de eeuwen heen hebben velen deze wereld in teleurstelling verlaten, met tegenzin, en velen zijn erin gekomen met hoop en geloof. Ik heb voor velen geregeld om te komen en heb velen weggezonden. Ontelbare mensen zijn door mijn handen gegaan. Vele geesten zijn in de onderwereld geworpen, vele zijn vleesgeworden en vele zijn gestorven en zijn herboren op aarde. Toch heeft nooit iemand van hen de kans gehad om te genieten van de zegeningen van het

koninkrijk vandaag. Ik heb de mens zo veel gegeven en toch heeft hij weinig verworven, omdat de woeste aanval van Satans krachten het voor hem onmogelijk gemaakt heeft om te genieten van al mijn weelde. De mens heeft enkel het geluk gehad om het te zien, maar nooit heeft hij er echt helemaal van kunnen genieten. Hij heeft nooit de schatkamer ontdekt in zijn lichaam om de weelde van de hemel te ontvangen en zo is hij de zegeningen die ik hem geschonken heb, verloren. Is de geest van de mens niet hét vermogen dat hem verbindt met mijn Geest? Waarom heeft de mens zich nooit tot mij gewend met zijn geest? Waarom komt hij nader tot mij in het vlees en kan hij dat niet in de geest? Is mijn ware gelaat van vlees? Waarom kent de mens mijn substantie niet? Is er dan werkelijk nooit enig spoor geweest van mij in de geest van de mens? Ben ik dan volledig verdwenen uit de geest van de mens? Wanneer de mens niet binnentreedt in het spirituele rijk, hoe kan hij dan mijn intenties vatten? Is er ook maar iets in de ogen van de mens dat de spirituele wereld direct kan binnendringen? Op veel momenten heb ik de mens aangeropen met mijn Geest en toch handelt de mens alsof hij neergestoken is door mij, mij van een afstand aankijkend, in grote angst dat ik hem naar een andere wereld zal brengen. Op veel momenten heb ik de geest van de mens onderzocht en toch is hij totaal vergeetachtig en diep angstig dat ik zijn huis zal binnentreden en de kans zal grijpen om hem al wat hij bezit te ontnemen. Zo sluit hij mij buiten op en laat hij mij achter met niets dan een koude, goed vergrendelde deur. Op veel momenten is de mens gevallen en heb ik hem gered en toch, wanneer hij wakker wordt, verlaat hij mij meteen en, ongevoelig voor mijn liefde, werpt hij mij een behoudende blik toe; nooit heb ik het hart van de mens verwarmd. De mens is een emotioneel, koelbloedig dier. Zelfs als mijn omhelzing hem verwarmt, is hij er

nooit diep door geraakt. De mens is net een wilde in de bergen. Hij heeft mijn waardering voor de mensheid nooit gekoesterd. Hij is niet bereid om mij te benaderen en hij verkiest het om in de bergen te blijven ronddwalen, waar hij de dreiging van wilde beesten doorstaat – en toch is hij niet bereid om zijn vlucht te nemen tot mij. Ik dwing geen enkele mens: ik doe enkel mijn werk. De dag zal komen waarop de mens naar mijn zijde zal zwemmen vanuit het midden van de machtige oceaan, zodat hij kan genieten van al de weelde van de aarde en zodat hij het risico verzwolgen te worden door de zee achter zich kan laten.

Naarmate mijn woorden voltooid worden, wordt het koninkrijk langzamerhand gevormd op aarde en wordt de mens geleidelijk teruggebracht naar de normaliteit en zo zal op aarde het koninkrijk van mijn hart ontstaan. In het koninkrijk krijgen alle mensen van God het leven van de normale mens terug. De ijzige winter zal over zijn en plaatsmaken voor een wereld van steden van lente, waar het lente is het hele jaar door. Niet langer worden mensen geconfronteerd met de sombere, miserabele mensenwereld, niet langer hoeven ze de koude rillingen van de mensenwereld te doorstaan. Mensen vechten niet met elkaar, landen trekken niet ten oorlog tegen elkaar, niet langer zullen er bloedbaden zijn en het bloed dat uit bloedbaden vloeit; alle landen zijn vol van geluk en overal is er warmte tussen de mensen. Ik beweeg door de wereld heen, ik geniet vanaf mijn troon, ik leef tussen de sterren. En de engelen bieden mij nieuwe liederen en nieuwe dansen aan. Niet langer doet hun eigen broosheid tranen lopen over hun gezichten. Niet langer hoor ik, voor mij, het geluid van huilende engelen en niet langer klaagt er wie dan ook over ellende tegen mij. Vandaag leven jullie allen voor mij; morgen zullen jullie bestaan in mijn koninkrijk. Is dat niet de grootste zegening die ik de mens kan schenken? Door de prijs die

jullie vandaag betalen zullen jullie de zegeningen van de toekomst erven en onder mijn glorie leven. Willen jullie je nog steeds niet tot de substantie van mijn Geest wenden? Willen jullie jezelf nog altijd vermoorden? Mensen zijn bereid de beloften te volgen die ze kunnen zien, zelfs al zijn die vergankelijk en toch is niemand bereid om de beloften van morgen te accepteren, zelfs al zijn die voor de eeuwigheid. De dingen die zichtbaar zijn voor de mens zijn de dingen die ik teniet zal doen. En de dingen die ongrijpbaar zijn voor de mens zijn de dingen die ik zal uitvoeren. Dat is het verschil tussen God en de mens.

De mens heeft mijn dag geteld en toch heeft niemand ooit de exacte datum gekend en daarom kan de mens enkel in ongevoeligheid leven. De verlangens van de mens galmen door de grenzeloze hemel en dan verdwijnen ze en daarom heeft de mens keer op keer de hoop verloren, waardoor hij is afgedaald naar zijn huidige omstandigheden. Het doel van mijn uitingen is niet om de mens aan te zetten tot het zoeken naar datums, noch om hem naar zijn eigen vernietiging te drijven als gevolg van zijn wanhoop. Ik wil dat de mens mijn gelofte accepteert en ik wil dat mensen overal in de wereld mijn gelofte kunnen delen. Wat ik wil zijn levende creaties die vol van leven zijn, geen lijken die doordrongen zijn van de dood. Wanneer ik achteroverleun aan de tafel van het koninkrijk zal ik alle mensen op aarde bevelen om mijn inspectie te ondergaan. Ik duld niet de aanwezigheid van iets onreins voor mij. Ik tolereer geen enkele bemoeienis van de mens in mijn werk; al degenen die zich bemoeien met mijn werk worden in kerkers geworpen en nadat ze vrijgelaten zijn, worden ze nog steeds belaagd door rampspoed, verschroeid door de verzengende vlammen van de aarde. Wanneer ik vleesgeworden ben, zal ik iedereen die mijn werk met mijn vlees bediscussieert, verafschuwen. Op veel momenten heb ik alle mensen eraan

herinnerd dat ik geen familie heb op aarde en iedereen die mij beschouwt als een gelijke en mij naar zich toe trekt, zodat hij zich de tijd samen doorgebracht met mij kan herinneren, zal onderworpen worden aan vernietiging. Dat is wat ik beveel. In dergelijke zaken ben ik zeker niet mild voor de mens. Allen die zich bemoeien met mijn werk en die mij raad geven zal ik tuchtigen en ik zal hen nooit vergeven. Wanneer ik niet rechtuit spreek, zal de mens nooit tot bezinning komen en hij zal onbewust in mijn tuchtiging terechtkomen – want de mens kent mij niet in mijn vlees.

20 maart 1992

Hoofdstuk 21

De mens valt te midden van mijn licht, en houdt stand dankzij mijn redding. Wanneer ik de gehele kosmos redding breng, probeert de mens manieren te vinden zich in de stroom van mijn herstel te wagen. Er zijn echter veel mensen die door deze stortvloed van herstel zijn weggespoeld zonder een spoor achter te laten; er zijn er velen die verdronken zijn en overspoeld door de stortvloed; er zijn echter ook mensen die standvastig blijven in het midden van de stortvloed, die hun richtingsgevoel nooit kwijtraakten en aldus tot op de dag van vandaag de stortvloed hebben gevolgd. Ik schrijd voort in gelijke tred met de mens, maar toch heeft hij mij nooit echt leren kennen; hij kent alleen de kleren die ik draag aan de buitenkant, maar is onwetend van de rijkdommen die in mij verborgen liggen. Hoewel ik voor de mens zorg en hem elke dag geef wat hij nodig heeft, is hij niet

in staat dit werkelijk te accepteren, en lukt het hem niet alle rijkdommen die ik hem geef te ontvangen. Niets van het verderf van de mens ontgaat me; voor mij is zijn innerlijke wereld als de heldere maan die op het water spiegelt. Ik behandel de mens niet onzorgvuldig en ga ook niet met hem door de emoties heen. Het probleem is dat de mens niet in staat is verantwoordelijkheid voor zichzelf te nemen. Dit is er de oorzaak van dat de hele mensheid altijd verdorven is geweest en zelfs vandaag de dag niet in staat is zichzelf van deze verdorvenheid te bevrijden. Arme, zielige mensheid! Hoe komt het toch dat de mensheid mij liefheeft, maar niet in staat is de intenties van mijn Geest te volgen? Heb ik me dan echt niet aan de mensheid geopenbaard? Heeft de mensheid dan echt nooit mijn aangezicht gezien? Heb ik misschien te weinig barmhartigheid getoond aan de mensheid? Oh die rebellen onder de mensen! Ze moeten onder mijn voeten worden vertrapt, ze moeten door mijn tuchtiging verdwijnen en ze moeten, op de dag dat mijn grote onderneming is voltooid, worden verdreven uit het midden van de mensheid, zodat de hele mensheid hun lelijke gezicht zal kennen. Dat de mens slechts zelden mijn aangezicht ziet of mijn stem hoort komt doordat de wereld zo troebel is, doordat er te veel rumoer wordt gemaakt. Daardoor is de mens te lui om op zoek te gaan naar mijn aangezicht en om mijn hart te begrijpen. Is dit niet de oorzaak van het verderf van de mens? Is dit niet de reden van de nood van de mens? Ik heb altijd voor de hele mensheid gezorgd; als dit niet zo zou zijn, als ik niet barmhartig zou zijn geweest, wie zou er dan vandaag nog in leven zijn geweest? De rijkdommen die ik in mij draag zijn onovertroffen, maar ik houd aan de andere kant ook alle rampen in mijn handen – en wie is in staat om aan rampspoed te ontsnappen wanneer ze dat willen? Staan de gebeden van de mens hem dat toe? Dankzij de tranen van zijn hart?

De mens heeft nooit echt tot mij gebeden en onder de hele mensheid heeft nog nooit iemand zijn hele leven geheel in het licht van de waarheid geleefd, mensen leven slechts in de grillige uiterlijke verschijningsvormen van het licht. Dit is de oorzaak van de huidige nood van de mensheid.

Iedereen staat te trappelen en is bereid alles voor mij te doen om iets van mij te ontvangen. Met het oog op de psychologie van de mens doe ik ze daarom beloften, zodat in de mens ware liefde ontwaakt. Is het werkelijk de ware liefde van de mens die hem kracht schenkt? Is het de trouw van de mens aan mij die mijn Geest in de hemel heeft ontroerd? De hemel is nog nooit ook maar een klein beetje beïnvloed door de daden van de mens. Als mijn behandeling van de mens uitsluitend zou zijn gebaseerd op alles wat hij deed, dan zou de hele mensheid nu onder mijn tuchtiging leven. Ik heb veel mensen gezien bij wie de tranen over hun wangen liepen en ik heb veel mensen gezien die hun hart aanboden in ruil voor mijn rijkdommen. Ondanks zulle 'vroomheid' heb ik nooit vrijelijk mijn alles aan de mens gegeven als resultaat van zijn plotselinge impulsen, de mens heeft zich immers nooit graag bereid getoond zichzelf aan mij te wijden. Ik heb de maskers van het gezicht van alle mensen getrokken en deze maskers in de poel van vuur geworpen; het resultaat was dat de veronderstelde trouw en de smeekbeden van de mens nooit voor mij hebben weten stand te houden. De mens is als een wolk in de lucht: wanneer de wind loeit vreest de wolk de kracht van de wind en drijft er gehaast achteraan, ten diepste bevreesd dat hij zal worden neergeslagen vanwege zijn ongehoorzaamheid. Is dit niet het lelijke aangezicht van de mens? Is dit niet de zogenaamde gehoorzaamheid van de mens? Is dit niet het 'werkelijke gevoel' en de schijnheilige goede wil van de mens? Veel mensen weigeren zich te laten overtuigen door de woorden van mijn

mond en velen accepteren mijn beoordeling niet; daarom verraden hun woorden en acties hun opstandige intenties. Zijn de woorden die ik spreek in tegenspraak met de oude natuur van de mens? Heb ik de mens geen passende definitie gegeven in overeenstemming met de 'natuurwetten'? De mens gehoorzaamt mij niet werkelijk, als hij echt naar mij zou zoeken zou ik niet zo veel hoeven te zeggen. De mens is waardeloos afval en ik moet hem tuchtigen om hem vooruit te dwingen. Als ik dit niet zou doen, hoe zou zijn hart dan – hoewel de beloften die ik hem heb gedaan hem voldoende reden geven zich te verheugen – ontroerd worden? De mens heeft vele jaren een pijnlijke strijd moeten leveren, er kan wel gesteld worden dat hij altijd in wanhoop heeft geleefd. Als gevolg daarvan is hij depressief geworden, fysiek en mentaal uitgeput, en accepteert daarom niet blijmoedig de rijkdommen die ik hem schenk. Zelfs vandaag de dag is niemand in staat alle zoetheid van de geest van mij te ontvangen. De mens kan alleen maar arm blijven en de laatste dag afwachten.

Er zijn veel mensen die mij werkelijk willen liefhebben, maar ze hebben geen controle over zichzelf omdat hun hart niet van henzelf is. Veel mensen houden echt van me tijdens de beproevingen die ik hen opleg, maar zijn toch niet in staat te begrijpen dat ik echt besta, en houden louter van me in het midden van de leegheid en niet vanwege mijn werkelijke bestaan. Veel mensen schenken nadat ze mij hun hart hebben geschonken geen aandacht meer aan hun hart en laten hun hart door Satan weggraaien zodra hij de kans krijgt, waarna ze mij verlaten. Veel mensen houden echt van mij wanneer ik hen mijn woorden schenk, maar koesteren mijn woorden niet in hun geest. In plaats daarvan gebruiken ze mijn woorden achteloos als openbaar bezit en werpen zij ze terug naar waar ze vandaan kwamen wanneer het hen uitkomt. De mens zoekt me in het midden

van de pijn en kijkt naar me op tijdens beproevingen. In tijden van vrede verheugt hij zich in mij, wanneer hij in gevaar is loochent hij mij, wanneer hij te druk is vergeet hij mij en wanneer hij tijd heeft doet hij plichtmatig wat ik van hem verwacht – en toch heeft niemand zijn hele leven van mij gehouden. Ik wil dat de mens ten opzichte van mij eerlijk is: ik vraag niet dat hij me iets geeft, maar alleen dat alle mensen me serieus nemen, dat ze, in plaats van mij te vlijen, mij toestaan de eerlijkheid van de mens terug te brengen. Mijn verlichting, mijn illuminatie en de kosten van mijn inspanningen dringen tot alle mensen door, maar aan de ander kant dringt ook de ware aard van elke handeling van de mens tot alle mensen door, evenals hun misleiding van mij. Het is alsof de mens de ingrediënten van misleiding al vanaf de moederschoot met zich meedraagt, alsof hij vanaf zijn geboorte over speciale vaardigheid tot bedrog beschikt. Erger nog, hij heeft nooit per ongeluk iets geheims prijsgegeven; niemand heeft ooit de bron van deze bedrieglijke vaardigheden doorzien. Als gevolg daarvan leeft de mens te midden van bedrog zonder het zich te realiseren, het is alsof hij zichzelf vergeeft, alsof dit de bepalingen van God zijn in plaats van zijn doelbewuste misleiding van mij. Is dit niet de werkelijke bron van de poging van de mens mij te misleiden? Is dit niet zijn slinkse plan? Ik heb me nooit in de war laten brengen door de mooie praatjes en trucjes van de mens, ik heb zijn essentie al heel lang geleden doorzien. Wie weet hoeveel onreinheid er door zijn bloed stroomt en hoeveel gif van Satan er in zijn merg zit? De mens raakt er elke dag meer aan gewend, zozeer dat hij ongevoelig wordt voor de teistering van Satan en niet meer geïnteresseerd is in het zoeken naar de ‘kunst van een gezond bestaan’.

Wanneer de mens ver van mij is en mij test, verberg ik mij voor hem tussen de wolken. Daarom kan hij geen spoor van mij vinden en laat hij zich leiden door

de goddelozen en doet alles wat zij hem vragen. Wanneer de mens dicht bij mij is, verschijn ik aan hem en verberg mijn aangezicht niet voor hem, op dat moment ziet de mens mijn vriendelijke gelaat. Hij komt plotseling tot bezinning, en hoewel hij het zich niet realiseert, wordt in hem de liefde tot mij geboren. In zijn hart voelt hij plotseling een onvergelijkbare beminnelijkheid en hij vraagt zich af hoe het mogelijk is dat hij mijn bestaan in het universum niet kende. Zo krijgt de mens een beter begrip van mijn liefelijkheid, en bovenal, van mijn dierbaarheid. Als gevolg daarvan wil hij mij nooit meer verlaten, ziet hij mij als het licht van zijn overleving, en ten diepste bevreesd dat ik hem zal verlaten, omarmt hij mij stevig. Ik ben niet onder de indruk van de ijver van de mens, maar verleen hem genade vanwege zijn liefde. Op dit ogenblik leeft de mens direct onder mijn beproevingen. Mijn gelaat verdwijnt uit zijn hart en hij voelt onmiddellijk dat zijn leven leeg is en maakt plannen om te ontsnappen. Op dit moment wordt het hart van de mens blootgelegd. Hij omarmt me niet vanwege mijn gezindheid, maar vraagt me hem te beschermen vanwege mijn liefde. Wanneer mijn liefde zich echter tegen de mens keert, verandert hij onmiddellijk van gedachten, verscheurt het verbond met me en ontsnapt aan mijn oordeel, niet bereid om ooit weer mijn genadige aangezicht te aanschouwen. En daarom verandert hij zijn mening over mij en zegt dat ik de mensheid nooit heb gered. Omvat echte liefde echt niets ander dan genade? Houd de mens alleen van mij als hij in mijn stralende licht leeft? Hij kijkt terug op gisteren, maar leeft in het heden – zijn dit niet de omstandigheden waarin de mens leeft? Zullen jullie morgen echt nog zo zijn? Wat ik van de mens wil is dat hij een hart heeft dat vanuit de diepten naar mij verlangt, niet een hart dat mij met oppervlakkigheden tevreden stelt.

Hoofdstuk 22

De mens leeft te midden van het licht, niettemin beseft hij niet hoe kostbaar het licht is. Hij weet niets over de essentie van het licht en de bron van het licht, en daarnaast weet hij niet wie het toebehoort. Wanneer ik het licht schenk aan de mens, onderzoek ik onmiddellijk de omstandigheden onder de mensheid: Dankzij het licht zijn alle mensen aan het veranderen, groeien ze en hebben ze de duisternis verlaten. Ik kijk in elke hoek van het universum, en zie dat de bergen opgeslokt zijn in mist, dat de wateren bevroren zijn in de kou en dat vanwege de komst van het licht de mensen in de richting van het oosten kijken opdat zij iets nog kostbaarders mogen ontdekken, de mens blijft echter incapabel om een duidelijke richting te zien te midden van de nevel. Omdat de hele wereld onder een deken van mist ligt wordt mijn bestaan, wanneer ik vanuit de wolken omlaag kijk, nooit door de mens ontdekt; de mens is ergens naar op zoek op aarde, hij schijnt te foerageren, hij is kennelijk van plan mijn aankomst af te wachten maar hij weet niet wanneer dat zal zijn, en het enige wat hij kan doen is vaak naar het lichtschijnsel in het oosten kijken. Onder alle volkeren zoek ik degenen die waarlijk naar mijn eigen hart zijn. Ik wandel tussen alle volkeren, en woon tussen alle volkeren, maar de mens is veilig en wel op aarde, en aldus zijn er geen die echt naar mijn eigen hart zijn. De mensen weten niet hoe ze zich om mijn wil moeten bekommeren, ze kunnen mijn daden niet zien, en ze kunnen zich niet door het licht voortbewegen en door het licht beschenen worden. Alhoewel

de mens mijn woorden immer koestert, is hij onmachtig de bedrieglijke listen van Satan te doorzien; omdat de mens te klein van gestalte is, is hij onmachtig te doen wat zijn hart hem ingeeft. De mens heeft nooit oprecht van mij gehouden. Wanneer ik hem verhoog voelt hij zich onwaardig, maar daardoor wil hij nog niet proberen mij tevreden te stellen. Hij houdt enkel de “status” vast die ik hem in handen gegeven heb en onderzoekt deze; ongevoelig voor mijn lieflijkheid blijft hij zich liever hardnekkig volproppen met de zegeningen van zijn status. Is dit niet de onvolkomenheid van de mens? Als de bergen zich verplaatsen, zouden zij een omweg kunnen maken omwille van jouw status? Wanneer de wateren stromen, kunnen zij voor de status van de mens tot stilstand komen? Zouden de hemelen en de aarde door de status van de mens teruggedraaid kunnen worden? Ik was eens genadig tegenover de mens, alsmaar weer, maar niemand koestert dit of schat dit op waarde, ze luisterden er alleen maar naar als naar een verhaal, of lazen het als een roman. Raken mijn woorden echt het hart van de mens niet? Hebben mijn uitspraken dan echt geen invloed? Zou het kunnen dat niemand in mijn bestaan gelooft? De mens houdt niet van zichzelf; in plaats daarvan verenigt hij zich met Satan om mij aan te vallen, en gebruikt Satan als een ‘troef’ om mij mee te dienen. Ik zal door alle bedrieglijke listen van Satan heen prikken, en de mensen van de aarde er van weerhouden de bedriegerij van Satan te accepteren, zodat zij zich niet tegen mij verzetten vanwege het bestaan van Satan.

In het koninkrijk ben ik de Koning, maar in plaats van mij als hun Koning te behandelen, behandelt de mensheid mij als hun Heiland die uit de hemel is neergedaald. Als gevolg daarvan verlangt hij dat ik hem aalmoezen geef, en streeft hij er niet naar mij te leren kennen. Zovelen hebben naar mij uitgeroepen als een bedelaar; zovelen hebben mij hun ‘bedelnappen’ aangereikt en mij

gesmeekt hen voedsel te geven om te overleven; zovelen houden gretige ogen op mij gevestigd, als hongerige wolven, wensend dat ze mij op kunnen peuzelen en hun buikjes rond kunnen eten; zovelen hebben hun hoofden zwijgend gebogen vanwege hun overtredingen en voelden zich beschaamd, onderwijl biddend om mijn clementie, of gewillig mijn tuchting aanvaardend. Als ik spreek lijken de diverse dwaasheden van de mens absurd, en wordt zijn ware gedaante onthuld onder het licht, en in het stralende licht is de mens niet in staat zichzelf te vergeven. Daarom haast hij zich naar mij toe om zich te buigen en zijn zonden te bekennen. Omwille van de 'eerlijkheid' van de mens trek ik hem nogmaals op de wagen van redding, en daarom is de mens mij dankbaar en werpt mij een liefdevolle blik toe. Toch is hij nog steeds niet bereid om daadwerkelijk zijn toevlucht bij mij te zoeken, en heeft hij zijn hart niet volledig aan mij gegeven. Hij schept alleen maar over me op, maar hij houdt niet echt van mij want hij heeft zijn gedachten niet op mij gezet; zijn lichaam zit voor me, maar zijn hart zit achter me. Omdat de mens een gebrekkig inzicht in de regels heeft en hij geen interesse heeft om voor mij te komen, voorzie ik hem van passende ondersteuning, zodat hij zich tot mij zal wenden te midden van zijn hardnekkige onwetendheid. Dit is precies de genade die ik de mens geef, en dit is de methode waarmee ik er naar streef de mens te redden.

Overal in het heelal vieren de mensen de komst van mijn dag, en er lopen engelen tussen al mijn mensen. Wanneer Satan problemen veroorzaakt helpen de engelen mijn volk altijd, omwille van hun dienst in de hemel. Zij laten zich niet voor de gek houden door de duivel vanwege menselijke zwakheden, maar doen als gevolg van de aanval van de machten van de duisternis, nog meer hun best, door de mist heen, het leven van de mens te ontmoeten. Alle mensen

onderwerpen zich onder mijn naam, en nooit staat er iemand op om mij openlijk tegenstand te bieden. Vanwege het werk van de engelen accepteert de mens mijn naam en allen leven midden in de stroom van mijn werk. De wereld valt! Babylon is verlamd! De religieuze wereld, hoe zou zij niet vernietigd kunnen worden door mijn gezag op aarde? Wie durft mij nog steeds ongehoorzaam te zijn en mij tegenstand te bieden? De schriftgeleerden? Alle religieuze functionarissen? De machthebbers en autoriteiten op aarde? De engelen? Wie viert niet de volmaaktheid en volheid van mijn lichaam? Te midden van alle volkeren, wie zingt mijn lofzang niet onophoudelijk, wie is er niet voortdurend blij? Ik woon in het land van het hol van de grote rode draak, maar dat maakt niet dat ik tril van angst of wegloop, want het hele volk begint er al een afkeer van te krijgen. Nooit is de 'plicht' van wat dan ook uitgevoerd voor de draak; in plaats daarvan gaat alles zijn eigen gang, en gaat ieder zijn eigen weg. Hoe zouden de landen op aarde niet kunnen vergaan? Hoe zouden de landen op aarde niet kunnen vallen? Hoe zou mijn volk niet kunnen juichen? Hoe zouden zij niet kunnen zingen van vreugde? Is dit het werk van de mens? Is dit het toedoen van de handen van de mens? Ik heb de mens de wortel van zijn bestaan gegeven en hem voorzien van materiële zaken, toch is de mens ontevreden over zijn huidige omstandigheden en vraagt dat hij mijn koninkrijk binnen mag gaan. Maar hoe zou hij mijn koninkrijk zo makkelijk binnen kunnen gaan, zonder er een prijs voor te betalen, en niet bereid zijn belangeloze devotie aan te bieden? In plaats van ook maar iets te eisen van de mens, stel ik voorwaarden aan hem, opdat mijn koninkrijk op aarde vervuld zal zijn van glorie. De mens is door mij het huidige tijdperk in geleid, hij leeft in deze staat, en hij leeft onder de leiding van mijn licht. Als het zo niet was, wie van de mensen op aarde zou zijn vooruitzichten dan

kennen? Wie zou mijn wil begrijpen? Ik voeg mijn voorzieningen toe aan de behoeften van de mens; ligt dat niet in lijn met de wetten van de natuur?

Gisteren leefden jullie te midden van de wind en de regen, vandaag zijn jullie mijn koninkrijk binnengegaan en haar volk geworden, en morgen zullen jullie mijn zegeningen genieten. Wie had zich zoiets kunnen voorstellen? Hoeveel tegenspoed en moeilijkheden zullen jullie in je leven meemaken, weten jullie dat? Ik ga vooruit temidden van de wind en de regen en heb jaar na jaar doorgebracht onder de mensheid, en dat wordt gevolgd door de dag van heden. Zijn dit niet de stappen van mijn managementplan? Wie heeft er ooit iets toegevoegd aan mijn plan? Wie kan zich losmaken van de stappen in mijn plan? Ik woon in de harten van honderden miljoenen mensen, ik ben Koning van honderden miljoenen mensen, en ik ben verworpen en verguisd door honderden miljoenen mensen. Mijn beeltenis is niet waarachtig in het hart van de mens. De mens vangt maar een glimp op van mijn glorierijke aangezicht in mijn woorden, maar vanwege de storing in zijn gedachten, vertrouwt hij zijn eigen gevoelens niet; er is maar een vage glimp van mij in zijn hart, maar die blijft er niet lang. En zo is het ook met zijn liefde voor mij: Zijn liefde voor mij is grillig, alsof eenieder mij liefhad volgens zijn eigen temperament, alsof zijn liefde nu weer wel en dan weer niet te zien is en knippert onder versluierd maanlicht. Vandaag is het slechts vanwege mijn liefde dat de mens er nog is en het geluk heeft gehad dat hij het overleeft. Als het zo niet was, wie onder de mensheid zou, ten gevolge van hun uitgemergelde lichaam, niet geveld worden door het laserlicht? De mens kent zichzelf nog steeds niet. Hij slooft zich uit onder mijn blikken en schept over zichzelf op achter mijn rug, toch durft niemand tegen mij in te gaan ten overstaan van mij. De mens kent echter de betekenis niet van het verzet waar ik het over heb; in plaats

daarvan probeert hij mij steeds voor de gek te houden, en verhoogt hij zichzelf, – verzet hij zich dan niet openlijk tegen mij? Ik tolereer de zwakheid van de mens, maar ik ben in het geheel niet soepel ten opzichte van het verzet dat de mens pleegt. Ofschoon hij de betekenis ervan kent, is hij niet bereid zich te gedragen volgens deze betekenis en handelt hij uitsluitend naar zijn eigen voorkeur: mij bedriegen.. Ik maak mijn gezindheid in mijn woorden voortdurend duidelijk, toch is de mens niet verzoend met zijn nederlaag; tegelijkertijd laat hij zijn gezindheid zien. Te midden van mijn oordeel zal de mens volkomen overtuigd worden, en te midden van mijn tuchtiging zal hij eindelijk mijn beeltenis naleven en een manifestatie van mij op aarde worden!

22 maart, 1992

Hoofdstuk 23

Terwijl mijn stem weerklinkt, terwijl mijn ogen vuur schieten kijk ik uit over de hele aarde, observeer ik het hele universum. De hele mensheid bidt tot mij, slaat haar ogen naar mij op, smeekt mij om mijn woede te laten ophouden en zweert dat zij nooit meer tegen mij in opstand zal komen. Maar dit is niet langer het verleden; het is nu. Wie kan mijn wil terugdraaien? Zeker toch niet de aanroeping in de harten van de mensen, of de woorden in hun monden? Wie is in staat geweest om tot op heden te overleven, als het niet vanwege mij is? Wie overleeft behalve door de woorden in mijn mond? Wie ligt er niet onder mijn waakzaam oog? Terwijl ik overal op aarde mijn nieuwe werk ten uitvoer breng, wie is er ooit

in staat geweest er aan te ontsnappen? Zou het kunnen dat de bergen in staat zijn het te ontwijken door middel van hun hoogte? Zou het kunnen dat de wateren, door hun enorme uitgestrektheid in staat zijn het af te weren? In mijn plan heb ik nooit gemakkelijk iets laten gaan, en daarom is er nooit een individu geweest, of een ding, dat buiten mijn handbereik kon komen. Vandaag wordt mijn heilige naam verhoogd door de hele mensheid, en wederom rijzen er woorden van protest tegen mij op door de hele mensheid, en fabeltjes dat ik op aarde zou zijn, zijn wijdverbreid onder de hele mensheid. Ik tolereer niet dat de mensen hun oordeel over mij vellen, noch tolereer ik dat ze mijn lichaam verdelen, en nog minder tolereer ik hun kritiek jegens mij. Omdat hij mij nooit echt gekend heeft, is de mens altijd tegen mij ingegaan en heeft me bedrogen, niet in staat mijn Geest te koesteren of mijn woorden te waarderen. Voor iedere daad en handeling die hij verricht, en voor de houding die hij tegen mij aanneemt geef ik de mens de 'beloning' die hem toekomt. En aldus handelen alle mensen met een oog op hun beloning, en niet een van hen heeft ooit enig werk gedaan waar zelfopoffering mee gemoeid was. Menselijke wezens zijn niet bereid belangeloze toewijding te geven, maar scheppen liever hun genoeg in beloningen die voor niets verkregen kunnen worden. Hoewel Petrus zich voor mij opofferde was het niet ten behoeve van de beloning van morgen, maar ten behoeve van de kennis van vandaag. De mensheid is nooit een oprechte verbintenis met mij aangegaan, maar is steeds weer met mij omgegaan op een oppervlakkige manier, en dacht daardoor zonder moeite mijn goedkeuring te krijgen. Ik heb diep in het hart van de mens gekeken, dus heb ik in zijn diepst verborgen hoeken 'een mijn vol rijkdommen' opgegraven, iets waarvan de mens zichzelf nog niet bewust is, maar die ik opnieuw ontdekt heb. En aldus, pas

wanneer zij het 'stoffelijke bewijs' hebben gezien, pas dan houden menselijke wezens op met hun schijnheilige zelfvernedering en bekennen ze met uitgestrekte handen hun eigen onreine staat. Onder de mensheid is veel meer dat nieuw en vers is dat wacht totdat ik het 'selecteer' voor het plezier van de hele mensheid. Niet van plan mijn werk stil te zetten wegens de onbekwaamheid van de mens, snoei ik hem volgens mijn oorspronkelijke plan. De mens is als een fruitboom: zonder bijwerken en snoeien zal de boom geen vruchten geven, en op het eind zullen er enkel verdorde takken en afgevallen bladeren te zien zijn, zonder fruit dat op de grond valt.

Terwijl ik de 'binnenkamer' van mijn koninkrijk van dag tot dag inricht, is er nog nooit iemand plotseling mijn 'werkkamer' binnengevallen om mijn werk te onderbreken. Alle mensen doen hun best om met mij samen te werken, uit hevige angst 'ontslagen' te worden en 'hun baan te verliezen' en zodoende op een dood punt in hun leven aan te komen waar zij zelfs terecht zouden kunnen komen in de 'woestijn' waar Satan verblijft. Vanwege de angsten van de mens troost ik hem elke dag, beweeg ik hem elke dag tot liefhebben en geef hem verder onderwijs te midden van zijn dagelijks leven. Het is alsof alle menselijke wezens baby's zijn die pas geboren zijn; tenzij ze voorzien worden van melk zullen ze deze aarde spoedig verlaten, om nooit meer gezien te worden. Ik betreed de mensenwereld temidden van de smeekbeden van de mensheid en direct leeft de mensheid in een wereld van licht, niet langer opgesloten in een 'kamer' waarvandaan zij hun gebeden tot de hemel uitschreeuwen. Zodra ze mij zien, klagen de mensen indringend over de grieven die ze in hun hart hebben opgeslagen, terwijl ze hun monden open doen en mij smeken om er voedsel in te laten vallen. Maar naderhand, "wanneer hun angsten weggenomen zijn en zij

hun zelfbeheersing hebben hervonden,” vragen zij mij nergens meer om, maar vallen in een diepe slaap, of anders, terwijl zij mijn bestaan ontkennen, gaan ze er vandoor om hun eigen zaken te behartigen. In de ‘overgave’ van de mensheid is het overduidelijk hoe menselijke wezens, gespeend van enige ‘gevoelens’ hun ‘onpartijdige rechtspraak’ jegens mij uitoefenen. Daarom ga ik er stilletjes vandoor als ik de mens van zijn liefdeloze kant zie, en zal ik niet meer zo vlug afdalen op zijn vurige smeekbede. Wat hij niet weet is dat de problemen van de mensheid elke dag groter worden en aldus, te midden van zijn gezwog en zijn angst, wanneer hij plotseling mijn bestaan ontdekt, wil hij beslist niet geweigerd worden, grijpt hij me bij mijn revers en verwelkomt hij mij in zijn huis als een gast. Maar, hoewel hij mij misschien een luxueuze maaltijd voorzet waar ik van kan genieten, is het geen enkele keer bij hem opgekomen mij als een van de zijnen te beschouwen, en behandelt hij mij in plaats daarvan als een gast zodat hij een minimum hoeveelheid hulp van mij kan krijgen. En aldus legt de mens op dit moment zijn beklagenswaardige staat aan mij voor, in de hoop mijn ‘handtekening’ te krijgen, en zoals iemand die een lening nodig heeft voor zijn zaken, pakt hij mij vast met al zijn kracht. In al zijn gebaren en bewegingen vang ik een vluchtige glimp op van de bedoeling van de mens: Het is alsof ik volgens hem niet weet hoe ik de verborgen bedoelingen achter iemands gelaatsuitdrukking of zijn woorden, kan lezen of niet weet hoe ik diep in het hart van een individu moet kijken. En dus stort de mens in vertrouwen zijn hart voor mij uit over iedere ervaring in iedere ontmoeting die hij ooit heeft gehad, zonder zich te vergissen of iets weg te laten, en daarna somt hij zijn eisen voor mij op. Ik haat en veracht iedere daad en handeling van de mens. Onder de mensheid is er nooit iemand geweest die werk heeft gedaan waar ik van houd, alsof de

mensheid mij met opzet tegen zich in het harnas jaagt, en doelbewust mijn toorn over zich uitroept: ze lopen allemaal voor mij op en neer te paraderen, en leven zich vlak voor mijn neus uit zoals het hen goed dunk. Er is niemand onder de mensheid die voor mij leeft, en als gevolg heeft het bestaan van de voltallige mensheid geen enkele waarde of betekenis, zodat de mensheid in een zinloze leegte leeft. Niettemin weigert de mensheid nog steeds om te ontwaken, maar gaat stug door zich tegen mij te verzetten, en houdt vast aan haar ijdelheid.

In alle beproevingen die zij ondergaan hebben, hebben menselijke wezens mij geen enkele keer behaagd. Omdat zij gruwelijk ongerecht is, stelt de mensheid zich niet tot doel getuigenis af te leggen van mijn naam; ze 'rent liever de andere kant op', onderwijl afhankelijk van mijn ondersteuning. Het hart van de mens keert zich niet volledig tot mij, en aldus maakt Satan gehakt van hem totdat hij een grote pulp van verwondingen is, met zijn lichaam overdekt in vuil. Maar de mens beseft nog steeds niet hoe afstotelijk zijn gezicht is: al die tijd bleef hij Satan achter mijn rug aanbidden. Om die reden werp ik de mens toornig de bodemloze put in, en zorg ervoor dat hij nooit in staat zal zijn zichzelf te bevrijden. Niettemin, midden in zijn meelijwekkende geweeklaag, weigert de mens nog steeds om zijn gedachten te hervormen, vastbesloten zich tegen mij te verzetten tot aan het bittere einde, in de hoop daarbij mijn toorn met opzet aan te wakkeren. Vanwege de dingen die hij heeft gedaan behandel ik hem als de zondaar die hij is en weiger ik hem de warmte van mijn omhelzing. Van begin af aan hebben de engelen mij gediend en mij onveranderlijk gehoorzaamd, maar de mens heeft altijd precies het tegenovergestelde gedaan, alsof hij niet van mij afkomstig was, maar uit Satan was geboren. De engelen in hun respectieve plaatsen geven mij allemaal hun uiterste toewijding; ze worden niet beïnvloed door Satans machten

en vervullen enkel maar hun plicht. Gezoogd en gevoed door de engelen groeien de duizenden zonen en mensen van mij allemaal sterk en gezond op, geen een van hen is zwak of slap. Dit is mijn verdienste, mijn wonder. Terwijl kanonsalvo na kanonsalvo de vestiging van mijn koninkrijk inhuldigen komen de engelen voor mijn aangezicht, op de maat lopend en onder ritmische begeleiding, om zich aan mijn inspectie te onderwerpen, omdat hun harten vrij zijn van onzuiverheid en van afgoden, en zij mijn inspectie niet uit de weg gaan.

Op het gehuil van de storm komen de hemelen in een oogwenk naar beneden, waarbij zij de gehele mensheid verstikken zodat menselijke wezens niet langer in staat zijn mij aan te roepen zoals ze willen. Zonder het te weten is de hele mensheid ingestort. De bomen zwiepen heen en weer in de wind, zo nu en dan hoor je takken afknappen, en worden alle verdorde bladeren weggeblazen. De aarde voelt plotseling somber en troosteloos aan, mensen slaan de armen stevig om zich heen en zetten zich schrap voor de ramp die op de herfst volgt om hun lichamen op ieder moment te vellen. De vogels op de heuvels vliegen heen en weer, alsof ze hun verdriet naar iemand uitschreeuwen; in de berggrotten brullen leeuwen en maken de mensen doodsbang met hun lawaai, het gaat door merg en been en maakt dat de haren hen ten berge rijzen, het is als een onheilspellende voorbode van het einde van de mensheid. Niet bereid om af te wachten tot het mij behaagt mij van hen te ontdoen, bidden alle mensen zwijgend tot de Oppermachtige Heerser in de hemel. Maar hoe kan een storm tegengehouden worden door het geluid van water dat door een beekje stroomt? Hoe kan een storm plotseling tegengehouden worden door het geluid van de smeekbeden van de mens? Hoe kan het geraas in het hart van de donderslag bedaard worden omwille van de terughoudendheid van de mens? De

mens schommelt op en neer met de wind; hij rent heen en weer om voor de regen te schuilen; en onder mijn toorn schudden en beven menselijke wezens, doodsbang dat ik mijn handen op hun lichamen zal leggen, alsof ik de loop van een pistool ben die voortdurend op de borst van de mensheid is gericht, en nogmaals, alsof hij mijn vijand is, maar toch mijn vriend. De mens heeft nooit mijn ware bedoelingen met hem ontdekt, heeft mijn ware plannen nooit begrepen, en aldus, onbewust, beledigt hij mij, maar toch, zonder het te bedoelen, heeft hij ook mijn liefde gezien. Het is moeilijk voor de mens mijn gezicht te zien te midden van mijn toorn. Ik zit verborgen in de zwarte wolken van mijn woede en ik sta, te midden van donderslagen, boven het gehele universum om mijn genade neer te laten dalen op de mens. Omdat de mens mij niet kent tuchtig ik hem niet voor zijn onvermogen mijn bedoelingen te begrijpen. In de ogen van de mens lucht ik mijn boosheid zo nu en dan, ik toon hem mijn glimlach af en toe, maar zelfs wanneer hij mij ziet heeft de mens nooit mijn hele gezindheid gezien en is hij nog steeds niet in staat het honingzoete geluid van de bazuin te horen, omdat hij te verdoofd en gevoelloos is geworden. Het lijkt alsof mijn beeld in de herinneringen van de mens leeft en mijn gedaante in zijn gedachten. Er is echter nooit een enkel individu geweest dat mij werkelijk gezien heeft door de evolutie van de mensheid heen, omdat de hersenen van de mens te verarmd zijn. Hoewel de mens mij zo 'ontleed' heeft is de wetenschap van de mensheid nog steeds zo primitief dat tot op heden zijn wetenschappelijk onderzoek geen overtuigende resultaten heeft opgeleverd. En aldus is het onderwerp van 'mijn beeld' altijd een lege huls geweest, met niemand om die op te vullen, niemand om een wereldrecord te breken, omdat het voor de mensheid al een onschatbare

troost is om zelfs maar zijn positie in het heden te handhaven te midden van enorme tegenspoed.

23 maart 1992

Hoofdstuk 24

Mijn tuchtiging komt over alle mensen, maar blijft tegelijkertijd ook op afstand van alle mensen. Ieders leven is gevuld met liefde en haat tegenover mij, en niemand heeft mij ooit gekend – bijgevolg is de houding van de mens tegenover mij warm en koud tegelijk, niet in staat om normaal te zijn. Toch heb ik altijd voor de mens gezorgd en hem beschermd, en het is alleen omwille van zijn domheid dat hij niet in staat is om al mijn daden te zien en mijn gretige bedoelingen te begrijpen. Ik ben de Leidende van alle landen, en de Hoogst Verhevene onder alle mensen; maar de mens kent mij simpelweg niet. Ik heb vele jaren onder de mensen geleefd en het leven in de wereld van de mensen ervaren, maar de mens heeft mij altijd genegeerd en mij behandeld alsof ik iemand van een andere planeet ben. Bijgevolg, omwille van de verschillen in gezindheid en taal, behandelen mensen mij als een vreemde op straat. Mijn kleding is ook te eigenaardig, zo lijkt het, en daarom heeft de mens niet het nodige zelfvertrouwen om mij aan te spreken. Alleen dan voel ik de verlatenheid van het leven onder de mensen, en alleen dan ervaar ik de onrechtvaardigheid van de wereld van de mens. Ik wandel langs de voorbijgangers, ik observeer al hun gezichten. Het is alsof er een ziekte onder hun leeft, die hun gezichten vervult met melancholie; en

er leeft tuchtiging onder hen, wat hun bevrijding tegenhoudt. De mens slaat zichzelf in de boeien en is op een opvallende manier bescheiden. De meeste mensen creëren een verkeerd beeld van zichzelf tegenover mij, zodat ik hen zou toejuichen, de meeste mensen doen bewust hun best om zich meelijwekkend voor te stellen voor mij, zo dat ze mijn hulp zouden verkrijgen. Achter mijn rug vleien alle mensen mij en zijn ze mij ongehoorzaam. Heb ik ongelijk? Is dit niet de overlevingsstrategie van de mens? Wie heeft mij ooit uitgeleefd in zijn leven? Wie heeft mij ooit verhoogd boven anderen? Wie is ooit gehoorzaam geweest aan de Geest? Wie heeft ooit sterk gestaan in zijn getuigenis over mij tegenover Satan? Wie heeft ooit waarheid gekoppeld aan zijn 'trouw' aan mij? Wie is er ooit door de grote rode draak omwille van mij uitgeworpen? Mensen hebben ervoor gekozen om met Satan samen te werken en wentelen zich nu samen met hem in de modder; ze zijn experts in het verzet tegenover mij, ze zijn de uitvinders van weerstand aan mij, en ze zijn afgestudeerd in mij om de tuin leiden. Omwille van zijn eigen lotsbestemming zoekt de mens de aarde af; als ik hem wenk, blijft hij ongevoelig voor mijn kostbaarheid en blijft halsstarrig op zichzelf 'vertrouwen', niet bereid om een 'last' te zijn voor anderen. De 'ambities' van de mens zijn kostbaar, en zijn nog nooit iemands ambities volledig vervuld geweest: ze storten in voor mij, ze vallen om zonder geluid.

Ik spreek elke dag, en elke dag doe ik ook nieuwe dingen. Wanneer de mens niet uit al zijn krachten put, zal hij het moeilijk hebben om mijn stem te horen en mijn gezicht te zien. De geliefde kan dan wel ontzettend mooi zijn, en Zijn spreken uiterst zachtaardig, maar het is voor de mens niet gemakkelijk Zijn prachtige gezicht te zien of Zijn stem te horen. Door de eeuwen heen is het voor niemand makkelijk geweest mijn gezicht te zien. Ik sprak ooit tegen Petrus en

‘verscheen’ aan Paulus, en niemand anders – met uitzondering van de Israëlieten, heeft ooit echt mijn gezicht gezien. Vandaag ben ik persoonlijk onder jullie gekomen om onder de mensen te leven. Ervaren jullie dit niet als zeldzaam en kostbaar? Willen jullie niet het beste maken van jullie tijd? Willen jullie het op deze manier aan jullie voorbij laten gaan? Kan de tijd in jullie gedachten ineens stilstaan? Of kan de tijd achterwaarts gaan? Of kan de mens opnieuw jong worden? Kan het gezegende leven van vandaag ooit wederkeren? Ik geef de mens geen toepasselijke ‘beloning’ voor zijn ‘verspilling’. Ik kan alleen volharden in mijn werk, vrij van al het andere, en ik laat de tijd niet stil staan omdat de mens te druk is, of omwille van zijn gehuil. Al vele duizenden jaren is niemand in staat geweest om mijn kracht te verdelen, of mijn oorspronkelijk plan te verstoren. Ik zal de ruimte overstijgen, en de tijd overspannen, en de kern van mijn plan oppakken boven zowel als te midden van alle dingen. Geen enkel persoon heeft een voorkeursbehandeling van mij kunnen krijgen, of ‘beloningen’ uit mijn handen, zelfs al openen ze hun mond en bidden ze om die dingen, en al strekken ze hun handen uit en eisen zij die dingen van mij, waarbij ze al het andere vergeten. Niet één van deze mensen heeft ervoor gezorgd dat ik geroerd werd, en ze zijn allemaal teruggedrongen door mijn ‘harteloze’ stem. De meeste mensen geloven nog steeds dat ze ‘te jong’ zijn, en dus wachten ze op mij om grote genade te tonen, om hun een tweede keer barmhartigheid te tonen, en ze vragen of ik hen wil toestaan de achterdeur te nemen. Maar hoe kan ik achteloos mijn plan in de war sturen? Kan ik de aarde doen stoppen met draaien opdat de mens zijn jeugd kan bewaren, zo dat hij nog een paar jaar langer op aarde kan leven? Het menselijk brein is zo complex, en toch lijkt het alsof er ook dingen in

ontbreken. Bijgevolg komen er vaak 'wonderlijke manieren' om mijn werk opzettelijk te onderbreken in de gedachten van de mens naar boven.

Hoewel ik dikwijls de zonden van de mens heb vergeven, en hem speciale gunsten heb getoond omwille van zijn zwakheid, heb ik hem ook dikwijls de gepaste behandeling gegeven omwille van zijn onwetendheid. Het is simpelweg zo dat de mens nooit mijn goedheid heeft weten te appreciëren, met als gevolg dat hij is gezonken tot zijn uiteindelijke huidige staat: onder het stof, zijn kleren aan flarden, zijn haar hangt over zijn hoofd als onkruid, zijn gezicht aangekoekt met smerigheid, zijn voeten beslagen met ruwe, zelfgemaakte schoenen, zijn handen zijn als de klauwen van een dode arend, zwak afhankelijk langs zijn zijden. Als ik mijn ogen open doe en kijk is het alsof de mens net uit de bodemloze put is geklauterd. Ik kan niet anders dan boos zijn: ik ben altijd verdraagzaam geweest tegenover de mens, maar hoe kan ik de duivel toestaan om te komen en gaan wanneer en waar hij wil in mijn heilige koninkrijk? Hoe kan ik een bedelaar toestaan om gratis te eten in mijn huis? Hoe kan ik een onreine geest verdragen als een gast in mijn huishouden? De mens is altijd 'streng met zichzelf' geweest en 'mild tegenover anderen', en toch is hij nooit hoffelijk geweest tegenover mij, zelfs niet een klein beetje, want ik ben de God in de hemel, en dus behandelt hij mij anders, en hij heeft nog nooit enige affectie voor mij getoond. Het is alsof de ogen van de mens bijzonder scherpzinnig zijn: zodra hij mij tegenkomt, verandert de blik op zijn gezicht onmiddellijk en voegt hij een beetje uitdrukking toe aan zijn koude, onverstoorbare gezicht. Ik leg niet de gepaste sancties op aan de mens omwille van zijn houding tegenover mij, maar kijk gewoon eens naar de lucht van boven het universum en vervul vandaar mijn werk op aarde. Volgens wat de mens zich herinnert, heb ik nooit goedheid

getoond aan iemand, maar heb ook nooit iemand verkeerd behandeld. Want de mens zet geen 'lege stoel' klaar voor mij in zijn hart, en als ik tegen beter weten in toch in hem vertoef, gooit hij mij er zonder poespas uit, en maakt dan excuses met mooie woorden en vleierij, en zegt hij dat hij te ontoereikend en onbekwaam is om zichzelf aan te bieden ten gunste van mij. Wanneer hij spreekt, trekt er vaak een 'donderwolk' over zijn gezicht, alsof ieder moment het noodlot kan toeslaan. En toch vraagt hij mij om te vertrekken, zonder stil te staan bij de mogelijke gevaren. Ook al geef ik de mens van mijn woorden en de warmte van mijn omhelzing, het lijkt alsof hij geen gehoororgaan heeft, en hij geeft niet de minste aandacht aan mijn stem, in plaats daarvan grijpt hij naar zijn hoofd terwijl hij ervandoor gaat. Ik laat de mens achter, een beetje teleurgesteld, maar ook een beetje toornig. Intussen verdwijnt de mens onmiddellijk in de ravage van stormen en sterke golven. Kort daarna schreeuwt hij het uit naar mij, maar hoe kan hij de beweging van de wind en de golven beïnvloeden? Langzaamaan verdwijnt elk spoor van hem, totdat hij niet meer terug te vinden is.

Voor de tijd begon, keek ik naar alle landen van boven het universum. Ik plande een grootse onderneming op aarde: de schepping van een mensheid naar mijn hart, en het bouwen van een koninkrijk op aarde zoals dat in de hemel, zodat mijn macht de hemelen kan vullen en mijn wijsheid zich kan verspreiden door heel het universum heen. En dus, duizenden jaren later, ga ik door met mijn plan, en toch kent niemand mijn plan of management op aarde, laat staan dat ze mijn koninkrijk op aarde zien. Dus, de mens jaagt schaduwen na, en komt voor mij staan en tracht mij te bedotten, hij wil een 'stille prijs' betalen voor mijn zegeningen in de hemel. Zo daagt hij mijn toorn uit en dus breng ik oordeel over hem, maar nog steeds wordt hij niet wakker. Het is alsof hij onder de grond aan

het werk is, zonder enig idee wat er boven de grond gebeurt en hij jaagt niets anders na dan zijn eigen vooruitzichten. Onder alle mensen heb ik er niet een gezien die onder mijn schijnend licht leeft. Ze leven in een wereld van duisternis, en lijken er aan gewend te zijn om in een waas te leven. Wanneer het licht komt, blijven zij ver weg, en het is alsof het licht hun werk onderbreekt; bijgevolg zien ze er een beetje geërgerd uit, alsof het licht hun rust heeft verstoord en ze nu niet meer rustig kunnen slapen. Vervolgens verbruikt de mens al zijn krachten om het licht weg te jagen. Het lijkt alsof het ook licht aan bewustzijn ontbreekt, en het doet de mens ontwaken, en wanneer de mens wakker wordt, sluit hij de ogen weer, overweldigd door woede. Hij is enigszins ontevreden over mij, maar in mijn hart weet ik hoe het in elkaar zit. Langzaamaan doe ik het licht harder schijnen om er voor te zorgen dat alle mensen in mijn licht leven, zodat ze snel gewend worden in het licht te zijn, en meer nog, het licht gaan koesteren. Dan is mijn koninkrijk onder de mensen gekomen, alle mensen dansen van vreugde en vieren feest, de aarde is plotseling vervuld van gejuich, en vele duizenden jaren van stilte zijn doorbroken door de komst van het licht ...

26 maart 1992

Hoofdstuk 25

De tijd gaat voorbij, en in een oogwenk is de huidige dag aangebroken. Onder de leiding van mijn Geest leven alle mensen in mijn licht, en niemand denkt nog langer aan het verleden of schenkt aandacht aan gisteren. Wie heeft

nog niet in het heden geleefd? Wie heeft nog geen wonderlijke dagen en maanden in het koninkrijk doorgebracht? Wie heeft nog niet onder de zon geleefd? Hoewel het koninkrijk is neergedaald onder de mensen, heeft nog niemand werkelijk de warmte ervan ervaren; de mens kijkt er enkel van buitenaf naar, en begrijpt het wezen ervan niet. Wie verheugt zich er niet over, terwijl mijn koninkrijk wordt gevormd? Kunnen de landen op de aarde er echt aan ontsnappen? Is de grote rode draak echt in staat om te ontsnappen door zijn sluwheid? Mijn bestuurlijke decreten zijn aangekondigd in het hele universum, zij stellen mijn gezag onder de mensen in en treden in werking in heel de kosmos; desondanks heeft de mens dit nooit echt geweten. Wanneer mijn bestuurlijke decreten geopenbaard worden aan het universum zal ook mijn werk op aarde op het punt van voltooiing staan. Wanneer ik regeer en macht uitoefen onder de mensen en wanneer ik word herkend als de enige God Zelf, zal mijn koninkrijk ten volle neerdalen op aarde. Vandaag de dag, alle mensen hebben een nieuw begin op een nieuwe weg. Ze zijn een nieuw leven begonnen, en toch heeft nog niemand op aarde werkelijk een leven ervaren dat lijkt op dat in de hemel. Leven jullie werkelijk in mijn licht? Leven jullie werkelijk onder mijn woorden? Wie schenkt geen aandacht aan zijn eigen vooruitzichten? Wie is niet verontrust door zijn eigen lot? Wie worstelt niet in de zee van kwelling? Wie wil zichzelf niet bevrijden? Zijn de zegeningen van het koninkrijk er in ruil voor het harde werk van de mens op aarde? Zouden alle verlangens van de mens vervuld kunnen worden naar believen? Ik stelde ooit het mooie zicht van het koninkrijk voor aan de mens, maar hij staarde er slechts naar met gulzige ogen en er was niemand die streefde er binnen te gaan. Ik gaf ooit 'verslag' van de werkelijke situatie op aarde aan de mens, maar hij luisterde slechts, en bekeek de woorden uit mijn

mond niet met een open hart; Ik vertelde de mens ooit over de omstandigheden in de hemel, maar hij beschouwde mijn woorden als wonderlijke verhalen, en nam niet werkelijk aan wat mijn mond beschreef. Vandaag flitsen taferelen van het koninkrijk voorbij aan de mens, maar is al iemand door 'hoogten en dalen gegaan' om ernaar te zoeken? Zonder mijn aandringen zou de mens nog steeds niet wakker zijn geworden uit zijn dromen. Is hij echt zo betoverd door zijn leven op aarde? Zijn er dan echt geen hoge normen in zijn hart?

Hen die ik heb voorbestemd om mijn volk te zijn, zijn in staat om zichzelf aan mij te wijden en in harmonie met mij te leven. Zij zijn kostbaar in mijn ogen, en schijnen met liefde voor mij in mijn koninkrijk. Onder de mensen van vandaag, wie kan aan die voorwaarden voldoen? Wie is in staat te voldoen aan mijn vereisten? Maken mijn vereisten het echt zo moeilijk voor de mens? Laat ik hem opzettelijk fouten maken? Ik ben mild tegenover alle mensen, en geef hen een voorkeursbehandeling. Maar dit is alleen voor mijn volk in China. Het is niet dat ik jullie onderschat, en ook niet dat ik jullie achterdochtig bekijk, maar ik ben praktisch en realistisch tegenover jullie. Het is onvermijdelijk dat mensen tegenslagen ervaren in hun leven, zij het met betrekking tot hun familie of de wereld rondom. Maar wiens lijden is veroorzaakt door zijn eigen hand? De mens is niet in staat om mij te kennen. Hij heeft een beperkt begrip van mijn uiterlijke voorkomen, maar is onwetend wat betreft mijn wezen; hij kent de ingrediënten niet van het voedsel dat hij eet. Wie is in staat om zorgvuldig mijn hart te beschouwen? Wie is werkelijk in staat om mijn wil te begrijpen ten overstaan van mij? Wanneer ik neerdaal op aarde, is zij gehuld in duisternis en de mens is 'diep in slaap'. Ik wandel rond, en alles wat ik zie is verscheurd en gehavend en ondraaglijk om aan te zien. Het is alsof de mens alleen bereid is om te genieten,

en geen verlangen heeft om aandacht te besteden aan 'dingen van de buitenwereld'. Zonder dat de mensen het weten, zoek ik de hele aarde af, maar nergens zie ik dat zij gevuld is met leven. Onmiddellijk schijn ik het licht en de warmte en ik aanschouw de aarde vanuit de derde hemel. Hoewel het licht op het land valt en de warmte zich erover verspreid, lijkt het alsof alleen het licht en de warmte zich verheugen; ze wekken niks op in de mens, die zwelgt in comfort. Bij het zien hiervan, heb ik onmiddellijk de 'staf' die ik heb voorbereid aangewend onder de mensen. Wanneer de staf valt, worden het licht en de warmte langzaam verjaagd en de aarde wordt onmiddellijk verlaten en donker – en vanwege van de duisternis grijpt de mens de kans om te blijven genieten. De mens voelt wel iets van de komst van mijn staf, maar hij reageert niet, en gaat maar door met het genieten van zijn "zegeningen op aarde". Daarna verkondigt mijn mond de tuchting van alle mensen, en overal in het universum worden mensen ondersteboven aan het kruis genageld. Wanneer mijn tuchting komt, wordt de mens opgeschrikt door het geluid van de bergen die omvallen en de aarde die openrijt, waarna hij wakker schrikt. Geschokt en doodsbang wil hij weglopen, maar het is te laat. Wanneer mijn tuchting valt, daalt mijn koninkrijk neer op aarde en worden alle landen kapotgeslagen, ze verdwijnen spoorloos en er blijft niets van over.

Elke dag aanschouw ik het aangezicht van het universum, en elke dag doe ik mijn nieuwe werk onder de mensen. En toch verliezen alle mensen zich in hun werk en schenkt niemand aandacht aan de dynamiek van mijn werk en valt de staat van dingen buiten zichzelf, niemand op. Het is alsof mensen leven in een nieuwe hemel en een nieuwe aarde die ze zelf hebben gecreëerd, en ze willen dat niemand anders ingrijpt. Ze zijn allemaal bezig met het werk van zich

vermaken, ze zijn allemaal onder de indruk van zichzelf wanneer ze hun 'fysieke oefeningen' doen. Is er echt geen plaats voor mij in het hart van de mensen? Ben ik echt niet in staat om de Heerser te zijn in het hart van de mens? Heeft de geest van de mens hem echt verlaten? Wie heeft er ooit de woorden van mijn mond zorgvuldig overwogen? Wie heeft ooit het verlangen in mijn hart gemerkt? Is het hart van de mens echt overgenomen door iets anders? Er zijn veel momenten geweest dat ik het uitschreeuwde naar de mens, en heeft er desondanks iemand ooit mededogen gevoeld? Heeft er ooit iemand in menselijkheid geleefd? De mens mag dan wel in het vlees leven, maar hij is zonder menselijkheid. Is hij geboren in het dierenrijk? Of is hij geboren in de hemel, en is hij goddelijk? Ik stel mijn eisen aan de mens, en het is alsof hij mijn woorden niet begrijpt, alsof ik een ontoegankelijk monster ben dat hem vreemd is. Ik ben zo vaak teleurgesteld door de mens, ik ben zo vaak kwaad geworden over zijn zwakke prestaties, en ik ben zo vaak gekrenkt door zijn zwakheid. Waarom kan ik het spirituele gevoel in het hart van de mens niet oproepen? Waarom kan ik geen liefde opwekken in het hart van de mens? Waarom is de mens niet bereid om mij te behandelen als zijn oogappel? Is het hart van de mens niet van hemzelf? Heeft iets anders verblijf genomen in zijn geest? Waarom jammert de mens zonder ophouden? Waarom is hij ellendig? En als hij verdrietig is, waarom negeert hij dan mijn bestaan? Zou het kunnen zijn dat ik hem gestoken heb? Zou het kunnen zijn dat ik hem opzettelijk heb achtergelaten?

In mijn ogen is de mens de heerser over alle dingen. Ik heb hem veel gezag gegeven, en hem toegestaan alle dingen op aarde te beheren – het gras op de bergen, de dieren in het bos, en de vissen in het water. Maar in plaats van hier gelukkig over te zijn, is de mens geteisterd door onrust. Zijn hele leven is gevuld

met benauwdheid, rondrennen, en plezier toegevoegd aan leegheid, en in zijn hele leven zijn geen nieuwe uitvindingen of creaties te vinden. Niemand is in staat zichzelf aan dit lege leven te onttrekken, en niemand heeft ooit een leven van betekenis ontdekt, en niemand heeft ooit een echt leven ervaren. Hoewel de mensen van vandaag allemaal leven onder mijn lichtschijnsel, weten ze niets over het leven in de hemel. Als ik niet genadig ben tegenover de mens en de mensheid niet red, dan hebben alle mensen voor niets bestaan, hun levens op aarde zijn betekenisloos, en ze zullen vruchteloos vertrekken, met niets om trots over te zijn. De mensen uit elke religie, elke laag van de maatschappij, elk land en van elke denominatie kennen allemaal de leegheid op aarde, en ze zoeken mij allemaal en wachten op mijn terugkeer – maar wie is in staat om mij te kennen als ik aankom? Ik heb alle dingen gemaakt, ik schiep de mensheid, en vandaag ben ik neergedaald onder de mensen. Maar de mens slaat mij terug, en neemt wraak op mij. Is het werk dat ik doe voor de mens dan vruchteloos voor hem? Kan ik dan niet de mens tevredenstellen? Waarom wijst de mens mij af? Waarom is de mens zo koud en onverschillig tegenover mij? Waarom is de aarde bezaaid met lijken? Is dit echt de staat van de wereld die ik heb gemaakt voor de mens? Waarom is het dat, hoewel ik de mens onovertroffen rijkdom heb geschonken, hij mij twee lege handen aanbiedt? Waarom houdt de mens niet echt van mij? Waarom komt hij nooit voor mijn aangezicht? Zijn al mijn woorden dan echt voor niets geweest? Zijn mijn woorden verdwenen zoals hitte van water? Waarom is de mens niet bereid om met mij samen te werken? Is de komst van mijn dag werkelijk het moment waarop de mens komt te sterven? Kan ik werkelijk de mens vernietigen wanneer mijn koninkrijk wordt gevormd? Waarom heeft, tijdens mijn hele managementplan, nooit iemand mijn bedoelingen begrepen?

Waarom, in plaats van de uitspraken van mijn mond te koesteren, veracht de mens ze en wijst hij ze af? Ik veroordeel niemand, maar probeer alleen de mensen te kalmeren en hen het werk van zelfreflectie uit te laten voeren.

27 maart 1992

Verheug jullie, alle volken!

In mijn licht zien mensen opnieuw het licht. In mijn woord vinden mensen de dingen waarvan ze genieten. Ik ben uit het oosten gekomen, ik stam uit het oosten. Wanneer mijn heerlijkheid zich uitstraalt, worden alle naties verlicht, wordt alles in het licht gebracht; niet één enkel ding blijft in de duisternis. In het koninkrijk is het leven dat Gods mensen met God leven onmetelijk gelukkig. De wateren dansen van vreugde over de gezegende levens van de mensen; de bergen genieten, samen met de mensen, van mijn overvloed. Alle mensen doen hun best, werken hard, geven blijk van hun trouw in mijn koninkrijk. In het koninkrijk is er geen opstandigheid meer, is er geen verzet meer. De hemelen en de aarde zijn van elkaar afhankelijk, de mens en ik naderen elkaar dicht in diepe gevoelens, door de zoete gelukzaligheden van het leven, de één steunt op de ander ... Op dit moment begin ik formeel mijn leven in de hemel. Er is geen verstoring meer door Satan, en er komt rust over de mensen. In het hele universum leven mijn uitverkorenen binnen mijn heerlijkheid, weergaloos gezegend, niet als mensen die onder de mensen leven, maar als mensen die met God leven. De gehele mensheid heeft Satans verdorvenheid ondergaan en

heeft het bittere en het zoete van het leven tot de laatste restjes ingedronken. Hoe kan men zich nu, levend in mijn licht, niet verblijden? Hoe kan men dit prachtige moment lichtvaardig aan zich voorbij laten gaan? Jullie mensen! Zing het lied in jullie harten en dans vreugdevol voor me! Verhef jullie oprechte harten en offer ze aan me op! Sla op jullie trommels en speel blijmoedig voor me! Ik straal mijn vreugde uit door het hele universum! Aan de mensen openbaar ik mijn glorierijke gelaat! Met luide stem zal ik roepen! Ik zal het universum overstijgen! Alreeds heers ik onder de mensen! Ik word verheven door de mensen! Ik zweef in de blauwe hemelen hierboven en de mensen lopen met me op. Ik loop onder de mensen en mijn mensen omringen me! De harten van de mensen zijn vreugdevol, hun liederen doen het universum beven en breken de hoogste hemelen open! Niet langer is het universum gehuld in nevelen; niet langer is er modder of stroomt afvalwater samen. Heilige mensen van het universum! Onder mijn inspectie tonen jullie je ware aangezicht. Jullie zijn geen mannen die bedekt zijn met vuil, maar heiligen, puur als jade. Jullie heb ik allen lief, in jullie allen verheug ik me! Alle dingen komen weer tot leven! De heiligen zijn allen teruggekeerd om me te dienen in de hemel. Ze laten zich in mijn warme omhelzing sluiten, huilen niet langer en zijn niet langer angstig. Ze offeren zichzelf aan me op, komen terug naar mijn huis en zullen me in hun thuisland eindeloos liefhebben! Nooit veranderend in alle eeuwigheid! Waar is het verdriet! Waar zijn de tranen! Waar is het vlees! De aarde gaat voorbij, maar de hemelen zijn er voor eeuwig. Ik verschijn aan alle volkeren en alle volkeren loven me. Dit leven, deze schoonheid, van oertijden tot het einde der tijden, zal niet veranderen. Dit is het leven van het koninkrijk.

Hoofdstuk 26

Wie heeft in mijn huis verbleven? Wie is voor mijn belang opgekomen? Wie heeft voor mij geleden? Wie heeft zijn woord aan mij gegeven? Wie heeft mij tot op heden gevolgd en is toch niet onverschillig geworden? Waarom zijn alle mensen koud en ongevoelig? Waarom heeft de mensheid mij verlaten? Waarom is de mensheid mij moe geworden? Waarom bestaat er in de mensenwereld geen warmte meer? Toen ik in Sion was, proefde ik de warmte die in de hemel is, en terwijl ik in Sion was genoot ik van de zegen die in de hemel heerst. Ik zeg nogmaals, ik heb tussen de mensheid geleefd, ik heb de bittere smaak van de mensenwereld geproefd, ik heb met eigen ogen alle verschillende toestanden die onder mensen voorkomen gezien. De mens is zich er niet van bewust, maar hij is met mij mee veranderd, en alleen zo heeft hij de huidige tijd bereikt. Ik eis niet van de mens dat hij iets in mijn belang kan doen of dat hij voor mij groeit. Ik wil slechts dat hij in mijn plan kan meegaan, dat hij niet ongehoorzaam is aan mij of voor mij een schandvlek wordt, en dat hij welluidend van mij getuigt. Er zijn mensen geweest die goed van mij hebben getuigd en mijn naam hebben verheerlijkt, maar hoe kunnen de gewoontes van de mens en zijn gedrag mijn hart ooit tevreden stemmen? Hoe kan hij ooit aan mijn wens voldoen of mijn wil volbrengen? Van de bergen en de wateren op aarde, de bloemen, de grassen en de bomen op aarde is er niet één waarin het werk van mijn handen niet te zien is, niet één die zonder mijn naam zou bestaan. Waarom kan de mens dan toch de norm die ik verlang niet halen? Kan dit aan zijn ellendige nederigheid liggen? Kan het zijn omdat ik hem verheven heb? Ben ik misschien te wreed voor hem? Waarom vreest de mens mijn eisen altijd? Waarom willen jullie, onder de

menigten in het koninkrijk, tegenwoordig naar mijn stem luisteren maar willen jullie niet mijn gezicht zien? Waarom letten jullie alleen op mijn woorden zonder te proberen ze te vergelijken met mijn Geest? Waarom maken jullie onderscheid tussen mij in de hemel boven en op aarde beneden? Kan het zijn dat als ik op aarde ben, ik niet dezelfde ik ben als de ik in de hemel? Kan het zijn dat ik, als ik in de hemel ben, niet op aarde kan komen? Kan het zijn dat als ik op aarde ben, ik niet waardig ben om ten hemel te worden gedragen? Het lijkt alsof ik een laag schepsel ben als ik op aarde ben en alsof ik een verheven wezen ben als ik in de hemel ben, alsof er tussen hemel en aarde een onoverbrugbare kloof ligt. Maar in de mensenwereld lijkt de oorsprong van die zaken onbekend en al die tijd is de mens tegen mij in gegaan, alsof mijn woorden slechts geluid zonder betekenis zijn. Alle mensen doen moeite voor mijn woorden, onderzoeken zelf mijn uiterlijke gelijkenis, maar ze falen allemaal en behalen geen toonbare resultaten. In plaats daarvan worden ze door mijn woorden geveld en durven ze niet meer op te staan.

Als ik het geloof van de mensheid op de proef stel heeft niet één mens het vermogen oprecht getuigenis af te leggen, niet één kan alles wat hij heeft opofferen. De mens blijft zich liever verbergen en weigert zich open te stellen, alsof ik hem zijn hart zou ontroven. Zelfs Job hield nooit echt stand onder de beproevingen noch straalde hij zoetheid uit tijdens zijn lijden. In de warmte van de lente brengen alle mensen een flauw groen schijnsel voort; tijdens de koude stormen van de winter blijven zij nooit groen. Benig en uitgemergeld van gestalte kan de mens mijn opzet niet uitvoeren. In de hele mensheid is er niemand te bespeuren die als model kan dienen voor anderen, omdat mensen in principe op elkaar lijken en niet van elkaar verschillen. Er is weinig onderscheid tussen hen.

Daarom kan de mens zelfs tot op heden mijn werken niet geheel begrijpen. Pas wanneer mijn tuchtiging op de hele mensheid neerdaalt, zal de mens zonder dat hij het zelf in de gaten heeft, zich van mijn werken bewust worden en zonder dat ik iets doe of iemand dwing zal de mens mij leren kennen en zo mijn werken zien. Dit is mijn plan. Dit is het aspect van mijn werken dat duidelijk is, en dat de mens moet weten. In het koninkrijk beginnen de talloze schepselen te herleven en hun levenskracht terug te vinden. Door veranderingen in de toestand van de aarde beginnen de grenzen tussen het ene en het andere land ook te veranderen. Voorheen heb ik geprofeteerd: Als land van land gescheiden wordt, en land verenigt zich met land, dan breekt de tijd aan dat ik de naties aan diggelen zal slaan. Op dat moment vernieuw ik de hele schepping en deel ik het hele universum opnieuw in. Ik breng daarmee het universum in orde en verander de oude staat in de nieuwe. Dit is mijn plan. Dit zijn mijn werken. Als de naties en de volken van de wereld allen weer voor mijn troon staan, zal ik alle overvloed van de hemel tot mij nemen en aan de mensenwereld schenken, zodat deze dankzij mij van ongeëvenaarde overvloed overloopt. Maar zolang de oude wereld blijft bestaan, zal ik mijn woede uitstorten over de naties, mijn bestuurlijke decreten openlijk afkondigen in het hele universum en eenieder die deze overtreedt tuchtigen:

Als ik mijn gezicht naar het universum wend om te spreken, hoort de hele mensheid mijn stem, en ziet vervolgens alle werken die ik heb volbracht in het hele universum. Zij die zich verzetten tegen mijn wil, dat wil zeggen, zij die zich met de daden van de mens tegen mij verzetten, zullen door mijn tuchtiging worden geveld. Ik neem de talrijke sterren in de hemel en vernieuw ze, en dankzij mij worden zon en maan vernieuwd – het firmament zal niet meer zijn

zoals het was; de talloze dingen op aarde zullen vernieuwd zijn. Door mijn woorden wordt alles voltooid. De vele naties in het universum zullen opnieuw worden ingedeeld en door mijn natie worden vervangen, zodat de naties op aarde voor altijd verdwijnen en één natie vormen die mij aanbidt; alle naties op aarde zullen vernietigd worden en ophouden te bestaan. Van alle mensen in het universum zullen zij die aan de duivel toebehoren uitgeroeid worden; allen die Satan aanbidden zullen verslagen worden door mijn brandend vuur – dat wil zeggen: behalve zij die zich nu in de stroom bevinden, de anderen zullen in as veranderen. Als ik de vele volkeren tuchtig, zullen zij die in de religieuze wereld leven, in verschillende gradaties, tot mijn koninkrijk terugkeren, overwonnen door mijn werken, omdat zij de komst van de Heilige die op een witte wolk rijdt hebben aanschouwd. De hele mensheid volgt haar eigen soort en ontvangt tuchtiging naar gelang haar daden. Zij die tegen mij stelling hebben genomen zullen omkomen. Als de daden van mensen op aarde geen betrekking hebben gehad op mij, zullen deze mensen, gezien de manier waarop zij zich van hun taak hebben gekweten, blijven voortbestaan op aarde onder heerschappij van mijn zonen en mijn volk. Ik zal mijzelf aan de talloze volken en de talloze naties openbaren, en mijn eigen stem laten klinken op aarde om de voltooiing te verkondigen van mijn grote werk zodat alle mensen het met hun eigen ogen kunnen aanschouwen.

Terwijl mijn stem intenser wordt, kijk ik ook goed naar de toestand van het universum. Door mijn woorden worden de talloze schepselen vernieuwd. De hemel verandert, en ook de aarde verandert. De originele vorm van de mens komt aan het licht en langzamerhand vindt de mens, ieder naar zijn eigen soort, onbewust zijn weg terug naar de boezem van zijn familie. Ik zal daarover zeer

verheugd zijn. Ik ken geen ontwrichting, en mijn grote werk wordt geheel onbewust voltooid, de talloze schepselen worden geheel onbewust veranderd. Toen ik de wereld schiep, heb ik alles naar zijn soort gevormd en heb ik alle dingen die een vorm hebben naar hun soort bijeengebracht. Nu het einde van mijn managementplan naderbij komt, herstel ik de schepping in de oude staat, breng ik alles terug naar hoe het oorspronkelijk was, en verander ik alles grondig, zodat alles in de boezem van mijn plan weerkeert. De tijd is aangebroken! De laatste fase van mijn plan wordt aanstonds volbracht! O, onzuivere, oude wereld! Jij wordt zeker door mijn woorden geveld! Jij zult zeker tot niets worden teruggebracht door mijn plan! O, de talloze schepselen! Jullie zullen allemaal nieuw leven in mijn woorden verkrijgen, jullie zullen jullie oppermachtige Heer hebben! O, zuivere en smetteloze nieuwe wereld! Jij zult zeker in mijn glorie herleven! O, Berg Sion! Zwijg niet langer. Ik ben triomfantelijk teruggekeerd. Te midden van de Schepping, bekijk ik de hele aarde nauwkeurig. Op aarde is de mensheid een nieuw leven begonnen. De mens heeft nieuwe hoop. O, mijn volk! Hoe kun je in mijn licht niet weer tot leven komen? Hoe kun je onder mijn leiding niet springen van vreugde? Landen juichen in vervoering, de wateren zijn hees van vrolijk gelach! O, het herrezen Israël! Hoe kun je over mijn voorbeschikking geen trots voelen? Wie heeft er gehuild? Wie heeft er geweeklaagd? Het oude Israël bestaat niet meer, het huidige Israël is in de wereld verrezen en staat rechtop en hoog overeind, en is in de harten van de hele mensheid opgestaan. Door mijn volk zal het huidige Israël zeker de bron van bestaan verwerven! O, gehaat Egypte! Je verzet je toch niet meer tegen mij? Hoe kun je mijn barmhartigheid misbruiken en proberen te ontkomen aan mijn tuchtiging? Hoe kun je niet bestaan binnen mijn tuchtiging? Allen die ik liefheb zullen zeker het

eeuwige leven hebben, en allen die tegen mij zijn zullen zeker voor eeuwig door mij worden getuchtigd. Ik ben een na-ijverige God, ik spaar de mensen niet gemakkelijk na alles wat zij gedaan hebben. Ik zal over de hele wereld waken, in het oosten van de wereld verschijnen in rechtvaardigheid, majesteit, toorn en tuchtiging, en mij dan aan de talrijke mensenscharen openbaren!

29 maart 1992

Hoofdstuk 27

Menselijk gedrag heeft mijn hart nooit geraakt, ik heb het ook nooit als dierbaar ervaren. In de ogen van de mens behandel ik hem altijd heel streng en oefen ik altijd gezag over hem uit. In alle handelingen van de mens is er nauwelijks iets dat in mijn belang werd gedaan, nauwelijks iets dat overeind blijft in mijn ogen. Uiteindelijk is alles wat betrekking heeft op de mens haast onmerkbaar voor mijn aangezicht verbrokkeld. Pas achteraf maak ik mijn handelingen zichtbaar, dan zorg ik ervoor dat iedereen mij kent door zijn eigen falen. De menselijke natuur blijft onveranderd. Wat in het hart van de mens leeft is niet in overeenstemming met mijn wil – het is niet wat ik nodig heb. Ik heb de grootste hekel aan de onverzettelikheden en terugval van de mens, maar welke kracht is de oorzaak dat de mensheid mij nog steeds niet kent en mij op afstand houdt, en niet in overeenstemming met mijn wil handelt maar liever achter mijn rug om tegen mij in opstand komt? Is dit haar loyaliteit? Is dit haar liefde voor mij? Waarom kunnen de mensen geen spijt betuigen en wedergeboren worden?

Waarom willen ze voor eeuwig in het moeras blijven leven, in plaats van in een plek zonder modder? Heb ik ze misschien verkeerd behandeld? Heb ik ze misschien de verkeerde richting uitgestuurd? Leid ik ze misschien naar de hel? Iedereen is bereid in de 'hel' te leven. Als het licht komt worden hun ogen meteen blind, omdat alles wat ze in zich hebben uit de hel komt. Maar onwetend geniet de mensheid slechts 'helse zegeningen'. Ze houdt deze als een schat tegen haar borst in angst dat ik ze weg kom rukken en hen zonder 'bron van bestaan' achterlaat. Mensen vrezen mij. Daarom blijven ze ver bij mij vandaan als ik op aarde kom. Ze komen niet graag dicht bij mij omdat ze niet graag 'problemen opzoeken'. In plaats daarvan willen ze de harmonie binnen de familie handhaven en zo 'geluk op aarde' genieten. Ik kan de mensheid echter niet laten begaan zoals zij dat zou willen, omdat ik nu juist hier ben om de familie van de mens te vernietigen. Op het moment dat ik aankom zal de vrede uit hun huizen zijn verdwenen. Ik zal de naties aan diggelen slaan, om van de familie van de mens nog maar niet te spreken. Wie kan er aan mijn greep ontsnappen? Kan het zo zijn dat zij die de zegeningen hebben ontvangen vanwege hun onwilligheid kunnen ontkomen? Kan het zo zijn dat zij die getuchtigd zijn vanwege hun angst, mijn medelijden verdienen? In al mijn woorden hebben de mensen mijn wil en mijn handelingen gezien, maar wie kan zich ooit bevrijden uit de verwarring van zijn eigen gedachten? Wie weet ooit de uitweg te vinden binnen of buiten mijn woorden?

De mensheid heeft mijn warmte ervaren, zij heeft mij oprecht gediend, en ze was oprecht gehoorzaam aan mij en deed alles voor mij in mijn aanwezigheid. Maar de huidige mens kan op de een of ander manier deze staat niet bereiken, hij kan alleen in zijn geest rouwen alsof hij door een uitgehongerde wolf is

ontvoerd. Hij kan mij alleen hulpeloos aankijken, zonder ophouden naar mij om hulp te roepen, maar uiteindelijk zal hij niet aan zijn situatie kunnen ontsnappen. Ik denk terug hoe de mensen in het verleden in mijn aanwezigheid beloften deden, op hemel en aarde zwoeren in mijn aanwezigheid dat ze mijn goedheid terug zouden betalen met hun genegenheid. Ze stonden voor mij en huilden verdrietig, en het geluid van hun geweeklaag was hartverscheurend en moeilijk te verdragen. Vaak heb ik de mensheid geholpen vanwege haar vastberadenheid. Ontelbare malen zijn er mensen tot mij gekomen die zich op een aanbiddelijke manier aan mij onderwierpen en die ik niet licht zal vergeten. Ontelbare malen hebben ze mij met standvastige loyaliteit liefgehad en hun oprechte emoties waren bewonderenswaardig. Bij ontelbare gelegenheden hebben ze mij liefgehad, zover dat ze hun leven hebben opgeofferd, ze hebben mij meer liefgehad dan zichzelf. Toen ik hun oprechtheid zag, heb ik hun liefde aanvaard. Bij ontelbare gelegenheden hebben ze zich in mijn aanwezigheid opgeofferd, in mijn belang onverschillig oog in oog met de dood, en ik heb de zorgen uit hun gezicht geveegd en zorgvuldig hun gelaat geïnterpreteerd. Er zijn ontelbare momenten geweest dat ik hen liefhad als mijn eigen schat, en er zijn ontelbare momenten geweest dat ik ze heb gehaat als mijn eigen vijand. Toch kan de mens nog steeds niet bevatten wat er in mij omgaat. Als mensen verdrietig zijn kom ik ze troosten, als ze zwak zijn kom ik ze verder helpen. Als ze verdwaald zijn, wijs ik de weg. Als ze huilen, droog ik hun tranen. Maar als ik verdrietig ben, wie komt mij dan met zijn hart troosten? Als ik ziek ben van de zorgen, wie houdt er dan rekening met mijn gevoelens? Als ik treurig ben, wie kan de wonden in mijn hart weer helen? Als ik iemand nodig heb, wie biedt dan uit zichzelf aan samen met mij te handelen? Kan het zijn dat de vroegere

houding van de mens ten opzichte van mij voorgoed verloren is gegaan en nooit meer terugkomt? Hoe kan het dat er geen jota in hun geheugen over is? Hoe kunnen de mensen dit alles vergeten zijn? Komt dit niet doordat de mens door zijn vijand is verdorven?

Als de engelen muziek maken om mij te eren, wakkert dit alleen maar mijn medelijden voor de mens aan. Mijn hart vult zich meteen met verdriet, en ik kan dit pijnlijke gevoel niet kwijtraken. In het geluk en verdriet dat ik van de mens ben gescheiden en daarna weer ben herenigd met hem, kunnen we deze gevoelens niet uitwisselen. Gescheiden in de hemel hierboven en op de aarde hierbeneden kunnen de mens en ik elkaar niet regelmatig ontmoeten. Wie kan zich van het heimwee naar eerdere gevoelens losmaken? Wie kan stoppen met herinneringen ophalen? Wie zou niet hopen dat de gevoelens uit het verleden voortduren? Wie verlangt niet naar mijn terugkeer? Wie verlangt niet naar mijn hereniging met de mens? Mijn hart is diep ongerust en de geest van de mens maakt zich ernstig zorgen. Al lijken onze geesten op elkaar, we kunnen niet vaak samenzijn en we kunnen elkaar niet vaak zien. Zo is het leven van de mens vol verdriet en ontbreekt het aan levenskracht, want de mens heeft altijd naar mij verlangd. Het lijkt wel of mensen voorwerpen zijn die uit de hemel zijn gestoten. Ze roepen mijn naam op aarde en richten hun blik vanaf de grond omhoog naar mij. Maar hoe kunnen ze aan de kaken van de gulzige wolf ontsnappen? Hoe kunnen ze zich van zijn dreigementen en verleidingen bevrijden? Hoe kunnen mensen zich, uit gehoorzaamheid aan de regels van mijn plan, dan niet opofferen? Als zij mij luid smeken, wend ik mijn gezicht af. Ik kan het niet langer aanzien. Maar hoe kan ik hun huilende kreten niet horen? Ik zal het onrecht in de wereld van de mens rechtekken. Ik doe mijn werk met mijn eigen handen over

de hele wereld en verbied Satan mijn volk ooit nog kwaad te doen. Ik verbied de vijanden ooit nog te doen wat ze willen. Ik word Koning op aarde en verplaats mijn troon naar daar. Ik laat al mijn vijanden op de grond knielen en hun misdaden aan mij opbiechten. Mijn verdriet is vermengd met boosheid; ik vertrap het hele universum en spaar niemand. Ik jaag mijn vijanden de schrik op het lijf. De wereld zal in puin liggen en mijn vijanden worden geruïneerd zodat ze vanaf dat moment de mensheid niet meer kunnen bederven. Mijn plan staat vast en niemand, wie het ook zij, kan dit veranderen. Terwijl ik in majesteitelijke pracht boven het universum dwaal wordt de mensheid vernieuwd en komt alles weer tot leven. De mens huilt niet meer en roept niet meer om mijn hulp. Mijn hart verheugt zich en de mensen keren zich met hun vieringen weer tot mij. Het hele universum van boven tot beneden kolkt van het gejubel ...

Onder de naties van de wereld verricht ik nu het werk dat ik af wil maken. Ik beweeg me onder de mensheid en doe al het werk dat in mijn plan besloten ligt, en de hele mensheid breekt de verschillende naties van de wereld op volgens mijn wil. De mensen op aarde richten hun aandacht op hun eigen bestemming, want de dag komt naderbij en de engelen schallen hun trompetten. Er zal geen uitstel meer zijn en de hele schepping zal dan in vervoering beginnen te dansen. Wie kan mijn dag naar zijn believen verlengen? Een aardbewoner? Of de sterren in de hemel? Of de engelen? Als ik een uiting doe om te beginnen met de redding van het volk Israëls, wordt de druk van mijn naderende dag voelbaar voor de hele mensheid. Ieder mens vreest de terugkeer van Israël. Als Israël terugkeert is dat mijn gloriëdag en het zal ook de dag zijn dat alles verandert en vernieuwt. Nu een rechtvaardig oordeel voor het hele universum op handen is, wordt de mens bang en angstig, omdat in de mensenwereld rechtvaardigheid

ongekend is. Als de Zon der rechtvaardigheid verschijnt zal het Oosten verlicht worden, en dat zal op zijn beurt het hele universum verlichten en iedereen bereiken. Als de mens mijn rechtvaardigheid echt kan uitvoeren, wat is er dan te vrezen? Mijn volk wacht op de komst van mijn dag, het kijkt uit naar de komst van mijn dag. Het wacht tot ik vergelding over de hele mensheid breng en de bestemming van de mensheid regel in mijn rol als de Zon der rechtvaardigheid. Mijn koninkrijk wordt gevormd boven het hele universum en mijn troon voert de heerschappij in de harten van honderden miljoenen mensen. Met hulp van de engelen zal mijn grote voltooiing spoedig in vervulling gaan. Al mijn zonen en mijn volk wachten met ingehouden adem op mijn terugkeer. Ze verlangen ernaar met mij herenigd te zijn en nooit meer van mij te hoeven scheiden. Hoe zou de talrijke bevolking van mijn koninkrijk niet in een vreugdevol feest naar elkaar toe kunnen rennen omdat ik met hen samen ben? Kan dit een reünie zijn waarvoor geen prijs hoeft te worden betaald? Ik ben in ieders ogen eerbaar, ik word verkondigd in ieders woorden. Bovendien zal ik, wanneer ik terugkom, alle vijandelijke krachten overwinnen. De tijd is aangebroken! Ik zet mijn werk in gang, ik zal als Koning over de mensen heersen! Ik sta op het punt terug te keren! Ik ben klaar om te vertrekken! Hier hoopt iedereen op, dit wenst iedereen. Ik laat de hele mensheid de komst van mijn dag zien en laat ze de komst van mijn dag in vreugde verwelkomen!

2 april 1992

Hoofdstuk 28

Toen ik uit Sion kwam, werd ik door alle dingen opgewacht en toen ik terugkeerde naar Sion werd ik door alle mensen begroet. In mijn komen en gaan werden mijn voetstappen nooit gehinderd door dingen die mij vijandig gezind waren en daarom verliep mijn werk soepel. Als ik tegenwoordig onder alle schepselen kom, begroeten alle dingen mij met stilte, bang als ze zijn dat ik weer wegga en hun steun meeneem. Alle dingen volgen mijn leiding en alles kijkt in de richting die mijn hand aangeeft. De woorden uit mijn mond hebben veel schepselen vervolmaakt en veel zonen der ongehoorzaamheid getuchtigd. De mensen hebben daarom gespannen de blik gericht op mijn woorden en luisteren goed naar de uitspraken uit mijn mond en zijn tot in hun diepste wezen bang deze mooie gelegenheid mis te lopen. Daarom ben ik blijven spreken, zodat mijn werk sneller uitgevoerd kan worden, zodat er eerder aangename omstandigheden op aarde zullen komen en zodat de taferelen van troosteloosheid op aarde eerder kunnen worden verholpen. Het is als ik naar de lucht kijk dat ik mij weer tot de mens wend; alle landen raken onmiddellijk vervuld met leven, er hangt geen stof meer in de lucht en de grond is niet meer bedekt met slijk. Mijn ogen lichten onmiddellijk op, waardoor de volkeren van alle landen naar mij opkijken en hun toevlucht tot mij nemen. Wie, van alle mensen van de hedendaagse wereld – waaronder al degenen in mijn huishouden – neemt er echt zijn toevlucht tot mij? Wie geeft zijn hart in ruil voor de prijs die ik heb betaald? Wie heeft er ooit in vrede in mijn huishouden gewoond? Wie heeft zich ooit echt aan mij geofferd? Als ik de mens eisen stel, sluit hij zijn 'kleine voorraadschuur' onmiddellijk voor mij. Als ik aan de mens geef, opent hij zijn mond snel om mijn rijkdommen onopvallend te pakken, en in zijn hart huivert hij

vaak omdat hij bang is dat ik terug zal slaan. Zo is de mond van de mens half open en half dicht, en kan hij niet waarlijk genieten van de rijkdommen die ik schenk. Ik veroordeel de mens niet lichtvaardig, en toch neemt hij mij altijd bij de hand en vraagt mij om genade. Pas als de mens mij hierom smeekt, schenk ik hem nogmaals 'genade', en ik geef hem de hardvochtigste woorden uit mijn mond, zodat hij zich onmiddellijk schaamt. Omdat hij niet in staat is mijn 'genade' rechtstreeks te ontvangen, zorgt hij in plaats daarvan dat anderen deze aan hem doorgeven. Als hij al mijn woorden grondig heeft begrepen, komt zijn gestalte overeen met mijn wensen. Dan hebben zijn smeekbeden succes en zijn ze niet vergeefs of nutteloos. Ik zegen de smeekbeden van de mensheid die oprecht en pretentieloos zijn.

Door de tijden heen heb ik gehandeld en gesproken, maar nog nooit heeft de mens uitspraken gehoord van het soort dat ik nu doe, en nog nooit heeft hij mijn majesteit en oordeel ondervonden. Sommige mensen uit de vroegere wereld hebben weliswaar legendes over mij gehoord, maar niemand heeft ooit echt de reikwijdte van mijn rijkdommen ontdekt. Hoewel de moderne mens de woorden uit mijn mond hoort, weet hij nog steeds niet hoeveel mysteries er in mijn mond zijn en beschouwt hij deze daarom als een hoorn des overvloeds. Alle mensen willen graag iets uit mijn mond krijgen. Of het nu staatsgeheimen zijn, of de hemelse mysteries, of de dynamiek van de spirituele wereld, of de bestemming van mensheid, alle mensen willen dergelijke zaken ontvangen. Als ik dus de mensen zou verzamelen en hen 'verhalen' zou vertellen, zouden ze onmiddellijk van hun 'ziekbed' opstaan om mijn weg aan te horen. Er ontbreekt te veel aan de mens: Hij heeft niet alleen 'voedingssupplementen' nodig, maar meer nog 'mentale steun' en 'spirituele bevoorrading'. Dat is wat er in alle mensen

ontbreekt, dat is de 'ziekte' van alle mensen. Ik heb een effectievere behandeling voor de ziekte van de mens die iedereen weer gezond kan maken, zodat de mens dankzij mijn behandeling weer normaal kan worden. Haten jullie de grote rode draak echt? Haten jullie hem echt uit het diepst van jullie hart? Waarom heb ik jullie dat zo vaak gevraagd? Waarom blijf ik jullie deze vraag steeds opnieuw stellen? Welk beeld van de grote rode draak dragen jullie in jullie hart? Is het echt verwijderd? Beschouwen jullie de draak echt niet als jullie vader? Alle mensen zouden mijn bedoeling uit mijn vragen moeten kunnen opmaken. Het is niet mijn bedoeling de mensen boos te maken of in opstand te brengen, en ook niet om ze op eigen initiatief een uitweg te laten vinden, maar om alle mensen de kans te geven zich te bevrijden uit de slavernij van de grote rode draak. Toch hoeft niemand zich zorgen te maken. Alles zal door mijn woorden volbracht worden; geen mens mag deelnemen en geen mens kan het werk doen dat ik zal uitvoeren. Ik zal de luchten van alle landen schoonvegen en ieder spoor van de demonen op aarde uitroeien. Ik ben al begonnen en de eerste stap van mijn tuchtigingswerk zal ik zetten in het nest van de grote rode draak. Zo wordt het duidelijk dat het hele universum aan mijn tuchtiging is onderworpen, en dat de grote rode draak en allerlei soorten onzuivere geesten niet bij machte zullen zijn om aan mijn tuchtiging te ontkomen, want ik observeer alle landen. Als mijn werk op aarde klaar is, dat wil zeggen: als het tijdperk van het oordeel teneinde is gekomen, zal ik de grote rode draak formeel tuchtigen. Mijn volk zal mijn rechtvaardige tuchtiging van de grote rode draak zien, de lof over mijn rechtvaardigheid zal stromen en mijn heilige naam zal voor eeuwig hoog geprezen worden vanwege mijn rechtvaardigheid. Vanaf dat moment zullen jullie je plicht formeel vervullen, mij formeel prijzen in alle landen, voor eeuwig en altijd!

Als het tijdperk van het oordeel zijn hoogtepunt bereikt, zal ik niet haastig mijn werk afmaken, maar verwerk ik het in het bewijs van het tijdperk van de tuchtiging en zal ik mijn hele volk in de gelegenheid stellen om dit bewijs te zien: en dit zal betere vruchten dragen. Dit bewijs is het middel waarmee ik de grote rode draak tuchtig, en ik zal ervoor zorgen dat mijn volk het met eigen ogen ziet, zodat men mijn gezindheid beter leert kennen. De tijd dat mijn volk van mij geniet is wanneer de grote rode draak getuchtigd is. Het is mijn plan het volk van de grote rode draak ertegen in opstand te laten komen. Dit is mijn manier om mijn volk te vervolmaken en het is een geweldige kans voor mijn gehele volk om gedurende het leven te groeien. Als de heldere maan opkomt, barst plotseling de stille nacht uiteen. Al is de maan aan flarden, de mens voelt zich prima, zit vredig in het maanlicht en kijkt bewonderend naar het prachtige tafereel waar het licht op schijnt. De mens kan zijn emoties niet omschrijven. Het lijkt wel alsof hij zijn verleden wil overdenken, alsof hij vooruit wil kijken naar de toekomst, alsof hij van het heden geniet. Er verschijnt een glimlach op zijn gezicht, en een frisse geur dringt door in de aangename lucht. Er steekt een zacht windje op en de mens ontdekt een rijke geur; hij lijkt wel bedwelmd, hij kan niet opstaan. Dit is precies het moment waarop ik persoonlijk onder de mensen ben gekomen, en de mens ervaart het rijke aroma intensiever, en zo leven alle mensen in deze geur. Ik heb vrede met de mens, hij leeft met mij in harmonie, hij is niet meer afwijkend in zijn respect voor mij, ik snoei zijn tekortkomingen niet meer, het lijden staat niet langer op het aangezicht van de mens te lezen, en de dood bedreigt de hele mensheid niet meer. Vandaag treed ik samen met de mens het tijdperk van de tuchtiging binnen, ik loop verder met de mens aan mijn zijde. Ik doe mijn werk, wat betekent dat ik tussen de mensen in het rond sla met mijn staf en dat deze

datgene raakt wat opstandig is in de mens. In de ogen van de mens lijkt mijn staf bijzondere gaven te bezitten: Hij raakt allen die mijn vijand zijn en spaart ze niet gemakkelijk; de staf oefent zijn eigen functie uit jegens allen die tegen mij zijn; allen die in mijn handen zijn vervullen hun taak volgens mijn bedoeling en hebben nooit mijn wens getrotseerd of hun wezen veranderd. Als gevolg zullen de wateren razen, de bergen omvallen, de grote rivieren uiteenvallen, de mens zal altijd aan verandering onderhevig blijven, de zon zal vervagen en de maan verduisteren, de mens zal geen dagen van vredig leven meer kennen, er zullen geen rustige tijden meer zijn op het land, het firmament zal nooit meer kalm en rustig blijven en zal niet langer standhouden. Alles zal vernieuwd worden en zijn oorspronkelijke uiterlijk terugkrijgen. Alle huishoudens op aarde zullen worden verscheurd en alle landen ter wereld zullen in stukken gereten worden; de dagen dat man en vrouw bij elkaar waren zullen voorbij zijn, moeder en zoon zullen elkaar nooit meer ontmoeten, niet langer zullen vader en dochter bijeenkomen. Alles wat op aarde bestond zal door mij worden vernietigd. Ik geef de mensen geen kans hun gevoelens te uiten, want ik heb geen gevoelens, en ik heb in enorme mate een afkeer gekregen van de gevoelens van de mens. Door de gevoelens tussen mensen ben ik terzijde geworpen en zo ben ik in hun ogen een 'ander' geworden. Door de gevoelens tussen mensen ben ik vergeten. Door zijn gevoelens grijpt de mens de kans zijn 'geweten' op te poetsen. Door zijn gevoelens is de mens mijn tuchtiging altijd moe. Vanwege zijn gevoelens noemt de mens mij oneerlijk en onrechtvaardig en zegt hij dat ik achteloos omspring met zijn gevoelens in wat ik doe. Heb ik ook familie op aarde? Wie heeft er ooit, net als ik, dag en nacht gewerkt zonder aan eten of slaap te denken in het belang van mijn hele managementplan? Hoe zou de mens met God kunnen

worden vergeleken? Hoe zou hij verenigbaar kunnen zijn met God? Hoe zou God, die scheidt, van dezelfde soort kunnen zijn als de mens, die geschapen is? Hoe zou ik altijd samen met de mens op aarde kunnen leven en handelen? Wie maakt zich zorgen om mijn hart? Zijn het de gebeden van de mens? Ooit ging ik ermee akkoord om me bij de mens aan te sluiten – en ja, tot op vandaag de dag heeft de mens onder mijn hoede en bescherming geleefd, maar zal er ooit een dag komen waarop de mens onder mijn hoede uit kan? Al heeft de mens zich nooit met zorgen overladen om mijn hart, wie kan er in een land zonder licht blijven leven? Alleen door mijn zegeningen is de mens tot op heden blijven leven.

4 april 1992

Hoofdstuk 29

Op de dag dat alle dingen werden opgewekt, kwam ik onder de mensheid en heb ik daar geweldige dagen en nachten mee doorgebracht. Pas op dit moment krijgt de mens enig besef van mijn toegankelijkheid, en naarmate zijn interactie met mij frequenter wordt, ziet hij een glimp van wat ik heb en wat ik ben en zodoende doet hij meer kennis over mij op. Omgeven door alle mensen hef ik mijn hoofd op en kijk ik, en zij zien mij allemaal. Niettemin wanneer rampspoed over de wereld komt, worden ze direct angstig, en verdwijnt mijn beeld uit hun harten; aangeslagen met paniek door de komst van de rampspoed, schenken ze geen aandacht aan mijn vermaningen. Er zijn vele jaren met mij voorbij gegaan onder de mensen, toch zijn zij altijd onkundig gebleven en hebben ze mij nooit

gekend. Vandaag vertel ik dit hun met mijn eigen mond en laat ik alle mensen voor mij komen om iets van mij te ontvangen, maar nog steeds blijven zij op een afstand van mij, en kennen mij daarom niet. Wanneer mijn voetstappen het universum tot aan de uithoeken van de aarde betreden, zal de mens over zichzelf gaan nadenken en zullen alle mensen naar mij toe komen, zich voor mij buigen en mij aanbidden. Dit zal de dag van mijn verheerlijking zijn, de dag van mijn terugkeer, en ook de dag van mijn vertrek. Nu ben ik met mijn werk onder de gehele mensheid begonnen, ben ik officieel van start gegaan, door het gehele universum, met het laatste deel van mijn managementplan. Van nu af aan lopen allen die niet oppassen elk moment het risico in een genadeloze tuchting gestort te worden. Dit komt niet doordat ik harteloos ben, maar het is een stap in mijn managementplan; allen moeten voortgaan volgens de stappen van mijn plan, en geen mens kan dat veranderen. Wanneer ik officieel met mijn werk begin, bewegen alle mensen zoals ik beweeg, zodat alle mensen in het gehele universum bezig zijn in gelijke tred met mij, er is 'gejuich' over het hele universum, en de mens wordt door mij aangespoord. Als gevolg daarvan wordt de grote rode draak zelf door mij opgezweept tot een staat van razernij en ontsteltenis, en dient hij mijn werk en, ondanks het feit dat hij er niet toe bereid is, is het onmogelijk voor hem zijn eigen wensen te volgen, waardoor hij geen andere keus heeft dan zich te onderwerpen aan mijn leiding. In al mijn plannen fungeert de grote rode draak als mijn contrast, als mijn vijand, en ook als mijn dienaar; derhalve heb ik mijn 'eisen' aan hem nooit laten verslappen. Daarom wordt het laatste stadium van het werk van mijn incarnatie voltooid in zijn huishouding. Op deze manier is de grote rode draak beter in staat mij naar behoren diensten te verlenen, waardoor ik hem zal overwinnen en mijn plan zal

voltooien. Terwijl ik aan het werk ben, beginnen alle engelen met mij aan de beslissende strijd en zij zijn vastberaden mijn wensen in het laatste stadium te vervullen, zodat de mensen op aarde zich aan mij overgeven zoals de engelen, en geen verlangen koesteren mij tegen te werken, en niets doen dat zich tegen mij verzet. Dit is de dynamiek van mijn werk door het gehele universum.

Het doel en de betekenis van mijn komst onder de mensheid is de gehele mensheid te redden, de gehele mensheid terug te brengen naar mijn huishouden, de hemel met de aarde te herenigen, en de mens de 'tekens' tussen hemel en aarde over te laten brengen, want dat is de ingewortelde functie van de mens. In de tijd dat ik de mensheid schiep, had ik alle dingen klaargemaakt voor de mensheid, en later stond ik de mensheid toe de rijkdommen te ontvangen die ik haar onder mijn voorwaarden gaf. Daarom zeg ik dat het onder mijn leiding is dat de gehele mensheid deze dag heeft bereikt. En dit alles is mijn plan. Onder de gehele mensheid bestaan talloze hoeveelheden mensen onder de bescherming van mijn liefde, en leven talloze hoeveelheden onder de tuchtiging van mijn haat. Ofschoon de mensen allemaal tot mij bidden, zijn zij nog steeds niet in staat hun huidige omstandigheden te veranderen; als zij eenmaal de hoop verloren hebben kunnen zij slechts de natuur haar gang laten gaan en ophouden mij ongehoorzaam te zijn, want dit is alles wat door de mens bereikt kan worden. Wanneer het aankomt op de staat van het leven van de mens, moet de mens het echte leven nog vinden; hij heeft nog steeds de onrechtvaardigheid, de troosteloosheid en de ellendige omstandigheden in de wereld niet doorzien – en aldus, ware het niet dat er een ramp op komst was, zouden de mensen nog steeds Moeder Natuur omarmen, en zouden zij zich nog steeds verdiepen in de smaak van 'het leven'. Is dit niet de realiteit van de wereld? Is dit niet de stem

van de redding waarmee ik tot de mensheid spreek? Waarom heeft, onder de mensheid, niemand mij ooit waarlijk liefgehad? Waarom heeft de mens mij enkel lief te midden van tuchtiging en beproevingen, maar heeft niemand mij lief onder mijn bescherming? Ik heb de mensheid mijn tuchtigingen vele malen geschonken. Ze kijken er naar, maar sluiten de ogen ervoor, en zij bestuderen en overdenken ze niet op dat moment, en daarom is alles wat over de mensheid komt genadeloos oordeel. Dit is slechts een van mijn werkwijzen, maar het is nog steeds met het doel de mens te veranderen en er voor te zorgen dat hij mij liefheeft.

Ik regeer in het koninkrijk, en daarnaast regeer ik door het gehele universum; ik ben zowel de Koning van het koninkrijk als het Hoofd van het universum. Van nu af aan zal ik al degenen die niet de uitverkorenen zijn verzamelen en mijn werk onder de heidenen beginnen en zal ik mijn bestuurlijke decreten aankondigen aan het hele universum, zodat ik met succes mag aanvangen met de volgende stap van mijn werk. Ik zal tuchtiging gebruiken om mijn werk onder de heidenen te verspreiden, wat wil zeggen, ik zal geweld gebruiken tegen al diegenen die heidenen zijn. Uiteraard zal dit werk op hetzelfde moment worden uitgevoerd als mijn werk onder de uitverkorenen. Wanneer mijn volk regeert en macht zal uitoefenen op aarde zal dit ook de dag zijn dat alle mensen op aarde overwonnen zijn, en voorts zal dit de tijd zijn waarin ik rust, en pas dan zal ik verschijnen aan al degenen die overwonnen zijn. Ik verschijn aan het heilig koninkrijk, en houd mij verborgen voor het land van vuiligheid. Allen die overwonnen zijn en mij gehoorzaam worden zijn in staat mijn aangezicht met eigen ogen te zien, en zijn in staat mijn stem met eigen oren te horen. Dat is de zegen van allen die gedurende de laatste dagen worden geboren, dit is de zegen

die is voorbestemd door mij, en dit is onveranderbaar door welke mens ook. Vandaag werk ik op deze manier omwille van het werk van de toekomst. Al mijn werkzaamheden houden verband met elkaar, in alle aspecten ervan zit een roep en een weerklank: Nooit is een stap plotseling opgehouden, en nooit is enige stap uitgevoerd onafhankelijk van een andere. Is dit niet waar? Is het werk van het verleden niet de fundering van het werk vandaag? Zijn de woorden van het verleden niet de voorlopers van de woorden van vandaag? Zijn de stappen van het verleden niet de oorsprong van de stappen vandaag? Wanneer ik officieel de boekrol open is wanneer de mensen over het gehele universum worden getuchtigd, wanneer alle mensen in de gehele wereld aan beproevingen onderworpen worden, en het hoogtepunt van mijn werk gekomen is, alle mensen in een land zonder licht leven en alle mensen te midden van de bedreiging van hun omgeving leven. Met andere woorden, het is het leven dat de mens nooit heeft meegemaakt vanaf de tijd van de schepping tot op de dag van vandaag, en niemand door de eeuwen heen heeft van dit soort leven ooit 'genoten', en daarom zeg ik dat ik werk doe dat nooit eerder gedaan is. Dit is de werkelijke stand van zaken en dit is de verborgen betekenis. Omdat mijn dag voor de gehele mensheid dichterbij komt, omdat hij niet ver weg schijnt te zijn, maar vlak voor de ogen van de mens staat, wie zou er daardoor niet angstig kunnen zijn? En wie zou er niet blij over kunnen zijn? De verdorven stad Babylon is eindelijk aan zijn einde gekomen; de mens is weer in aanraking gekomen met een gloednieuwe wereld, en de hemel en de aarde zijn veranderd en vernieuwd.

Wanneer ik verschijn aan alle natiën en volkeren, kolken de witte wolken in de lucht en omhullen die mij. Aldus zingen ook de vogels op aarde uit volle borst en dansen van vreugde voor mij, verduidelijken de atmosfeer op aarde en

brengen aldus alle dingen op aarde tot leven, om niet langer ‘bezinksel’ te zijn maar in plaats daarvan te leven te midden van een atmosfeer van levenskracht. Wanneer ik mij tussen de wolken bevind, neemt de mens vaag mijn gezicht en mijn ogen waar, en op dat moment voelt hij zich een beetje angstig. In het verleden heeft hij geschiedkundige gegevens over mij gehoord in legenden, en als gevolg daarvan is hij maar half gelovig en half in twijfel ten aanzien van mij. Hij weet niet waar ik ben, of hoe groot mijn gezicht precies is, is het zo uitgestrekt als de zee, of zo grenzeloos als groene weiden? Niemand weet deze dingen. Het is pas wanneer de mens vandaag de dag mijn gezicht in de wolken ziet, dat de mens het gevoel heeft dat de ik uit de legende werkelijkheid is, en daarom wordt hij een beetje meer goedgunstig ten opzichte van mij, en het is alleen vanwege mijn daden dat zijn bewondering voor mij een beetje groter wordt. Maar de mens kent mij nog steeds niet, en ziet slechts een gedeelte van mij in de wolken. Daarna strek ik mijn armen uit en laat ze aan de mens zien. De mens wordt verbaasd en slaat zijn handen voor zijn mond, doodsbenauwd dat hij door mijn hand neergeslagen zal worden, en aldus voegt hij wat meer eerbied aan zijn bewondering toe. De mens houdt zijn ogen gevestigd op al mijn bewegingen, diep bevreesd dat hij door mij neergeslagen zal worden als hij niet oplet – niettemin word ik niet beperkt door het feit dat de mens mij in de gaten houdt, en ga ik verder met het werk dat mij voorhanden ligt. Het is enkel in alle daden die ik verricht dat de mens gunstig tegenover mij staat, en aldus geleidelijk aan voor mij komt om betrekkingen met mij te onderhouden. Wanneer mijn totaliteit aan de mens wordt geopenbaard, zal de mens mijn gezicht zien, en vanaf dat moment zal ik mij niet meer verbergen of voor de mens verhullen. Door het gehele universum zal ik openlijk verschijnen aan alle mensen, en al degenen die uit

vlees en bloed bestaan zullen al mijn daden aanschouwen. Al degenen die van de geest zijn zullen stellig in vrede in mijn huishouden verblijven, en zullen gegarandeerd van geweldige zegeningen genieten samen met mij. Al degenen van wie ik houd zullen zeker aan tuchtiging ontsnappen, en zullen zeker de pijn van de geest en de kwelling van het vlees ontlopen. Ik zal openlijk verschijnen aan alle volkeren en regeren en macht uitoefenen, zodat de lucht van lijken niet meer in het universum doordringt; in plaats daarvan zal mijn frisse geur over de hele wereld verspreid worden, omdat mijn dag naderbij komt, de mens wakker wordt, alles op aarde in orde is en de dagen van overleving op de aarde niet langer bestaan, want ik ben gekomen!

6 april 1992

Hoofdstuk 30

Ik heb ooit de ongehoorzaamheid van de mens onder de mensen samengevat, en zijn zwakheid, en zo begreep ik de zwakheid van de mens en werd ik vertrouwd met zijn ongehoorzaamheid. Ik had al lang voor ik onder de mensen aankwam de vreugde en het verdriet van de mens begrepen – en hierdoor ben ik in staat om dat te doen wat de mens niet kan, en om dat te zeggen wat de mens niet kan zeggen, en ik doe het met gemak. Is dit niet het verschil tussen mij en de mens? En is dit niet een duidelijk verschil? Kan het zijn dat mijn werk door mensen van vlees en bloed uitgevoerd kan worden? Kan het

zijn dat ik van dezelfde soort ben als geschapen wezens? Mensen hebben mij geklasseerd als van een vergelijkbaar soort – is dit niet omdat ze mij niet kennen? Waarom, in plaats van hoog te verrijzen onder de mensen, moet ik mezelf vernederen? Waarom blijft de mensheid mij verloochenen, waarom is de mensheid niet bekwaam om mijn naam te verkondigen? Er is groot verdriet in mijn hart, maar hoe kunnen de mensen het weten? Hoe kunnen ze het zien? Door de dingen die mij aangaan niet als uiterst belangrijk in hun leven te behandelen, zijn mijn mensen verdoofd en verward achtergebleven, alsof ze net een slaappil hebben genomen; wanneer ik naar hen uitroep, blijven ze gewoon dromen, en niemand is dus ooit bewust geweest van mijn daden. Vandaag de dag zijn de meeste mensen nog steeds diep in slaap. Enkel wanneer de hymne van het koninkrijk klinkt, doen ze hun slaperige ogen open en voelen ze wat melancholie in hun harten. Wanneer mijn stok slaat onder de mensheid, schenken ze er nog steeds uiterst weinig aandacht aan, alsof hun lot zo waardeloos is als het zand in de zee. Hoewel de meesten onder hen enigszins bewust zijn, weten ze nog steeds niet hoe ver mijn stappen zijn gekomen – want ze proberen niet om mijn hart te begrijpen en zijn dus nooit in staat geweest om zichzelf te bevrijden van de slavernij van Satan. Ik beweeg boven alle dingen, en leef te midden van alle dingen, en tegelijkertijd speel ik de hoofdrol in de harten van alle mensen. Daarom zien mensen mij als anders, geloven ze dat ik bijzonder ben, of dat ik ondoorgrondelijk ben – bijgevolg wordt hun vertrouwen in mij met de dag groter. Ooit leunde ik achterover in de derde hemel, ik observeerde alle mensen en dingen in het universum. Wanneer ik slaap, worden mensen stil, diep bevreesd om mijn rust te verstoren. Als ik wakker word, worden ze onmiddellijk geanimeerd, alsof ze zich ermee bezighouden mij uitdrukkelijk

vreugde te brengen. Is dit niet de houding van de mensen op aarde tegenover mij? Wie onder de mensen vandaag ziet de ik in de hemel en de ik op aarde als één en dezelfde? Wie vereert niet de ik in de hemel? En wie kijkt niet neer op de ik op aarde? Waarom scheurt de mens mij altijd in tweeën? Waarom heeft de mens altijd twee verschillende houdingen tegenover mij? Is de vleesgeworden God op aarde niet de God die alles verordent in de hemel? Is de ik in de hemel niet nu op aarde? Waarom zien mensen mij, maar kennen ze mij niet? Waarom is er zo'n grote afstand tussen hemel en aarde? Zijn deze dingen het niet waard dat de mens er dieper in zou graven?

Wanneer ik mijn werk doe, en op die momenten dat ik mijn stem doe weerklinken, willen mensen er altijd 'aroma' aan toevoegen, alsof hun reukvermogen beter is dan het mijne, alsof ze een sterk aroma verkiezen, en alsof ik me niet bewust ben van wat de mens nodig heeft, en dus de mens moet 'lastigvallen' om mijn werk 'aan te vullen'. Ik temper niet met opzet de positiviteit van de mensen, maar ik vraag hen, gebaseerd op het fundament van mij te kennen, om zichzelf te reinigen. Omdat het hen aan te veel ontbreekt, stel ik voor dat ze meer moeite doen om hun tekortkomingen goed te maken, om mijn hart tevreden te stellen. Mensen kenden mij ooit in hun opvattingen, maar waren zich hier toch volstrekt niet bewust van en dus was het koesteren van hen vergelijkbaar met het behandelen van zand alsof het goud is. Toen ik hen hieraan herinnerde, namen ze slechts afstand van een deel hiervan, maar in plaats van dat deel te vervangen dat was vertrokken met dingen van goud en zilver, zijn ze blijven genieten van dat deel dat achterbleef in hun handen – en bijgevolg zijn ze altijd nederig en geduldig ten overstaan van mij; ze zijn niet in staat om verenigbaar met mij te zijn, want ze hebben te veel opvattingen. Dus

heb ik besloten om alles wat de mens heeft en is te grijpen en ver weg te werpen, zodat iedereen bij mij kan leven en niet langer van mij gescheiden moet zijn. Het is omwille van mijn werk dat de mens mijn wil niet begrijpt. Sommigen geloven dat ik mijn werk een tweede keer zal afronden en hen in de hel zal werpen. Sommigen geloven dat ik zal beginnen te spreken op een nieuwe manier, en de meesten van hen sidderen van angst: ze zijn diep bevreesd dat ik mijn werk zal beëindigen en hen zal achterlaten met nergens om heen te gaan, en ze zijn enorm bang dat ik hen opnieuw in de steek zal laten. Mensen gebruiken altijd oude opvattingen om mijn nieuwe werk te meten. Ik zei dat mensen nooit de methode waarmee ik werk hebben begrepen – kunnen ze deze keer een goede weergave van zichzelf geven? Zijn de oude opvattingen van de mensen niet de wapenen die mijn werk hinderen? Wanneer ik spreek tot de mensen, ontwijken ze altijd mijn blik, diep bevreesd dat mijn ogen op hen zullen rusten. Dus laten ze het hoofd hangen, alsof ze een inspectie door mij aanvaarden – is dit niet veroorzaakt door hun opvattingen? Waarom is het dat ik mezelf heb vernederd tot vandaag, maar niemand het ooit heeft opgemerkt? Moet ik me buigen voor de mens? Ik kwam uit de hemel naar de aarde, ik daalde neer uit de hoogte naar een geheime plaats, en kwam onder de mensen en openbaarde hun alles wat ik heb en ben. Mijn woorden zijn oprecht en gemeend, geduldig en mild – maar wie heeft ooit gezien wat ik ben en heb? Ben ik nog steeds verborgen voor de mens? Waarom is het zo moeilijk voor mij om de mens te ontmoeten? Is het omdat mensen te druk zijn met hun werk? Is het omdat ik mijn plichten verzaak, en mensen allemaal gebrand zijn op het najagen van succes?

In de hoofden van de mensen is God God, en niet eenvoudig te benaderen, terwijl de mens mens is, en niet makkelijk losbandig zou moeten worden – en

toch kunnen de daden van de mensen nog niet voor mij worden gebracht. Zou het kunnen dat mijn vereisten te hoog zijn? Zou het kunnen dat de mens te zwak is? Waarom kijken mensen altijd naar de maatstaven die ik stel van op afstand? Zijn ze echt onbereikbaar voor de mens? Mijn vereisten zijn berekend op basis van het 'gestel' van de mensen, en hebben dus nooit de gestalte van de mens overstegen – maar toch blijven mensen onbekwaam om de maatstaven die ik stel te bereiken. Ontelbare keren ben ik onder de mensen verlaten, ontelbare keren hebben mensen naar mij gekeken met ogen vol spot, alsof mijn lichaam bedekt was met doornen en walgelijk voor hen was, en dus verafschuwen mensen mij en geloven ze dat ik zonder waarde ben. Op deze manier word ik heen en weer geduwd door de mens. Ontelbare keren hebben mensen mij thuis gebracht voor een lage prijs, en ontelbare keren hebben ze mij verkocht voor een hoge prijs, en daarom bevind ik mezelf in de huidige situatie. Het is alsof mensen nog steeds plannetjes beramen tegen mij, de meesten van hen willen mij nog steeds verkopen voor een winst van honderden miljoenen dollars, want de mens heeft mij nooit gekoesterd. Het is alsof ik een bemiddelaar tussen mensen ben geworden, of een atoomwapen waarmee ze elkaar bevechten, of een door beide partijen getekende overeenkomst – bijgevolg ben ik, samengevat, compleet waardeloos in het hart van de mens, ben ik een vervangbaar huishoudproduct. Toch veroordeel ik de mens hier niet voor, ik doe niets dan de mens redden, en ik ben altijd barmhartig geweest tegenover de mens.

Mensen geloven dat ik mij rustig zal voelen wanneer ik mensen in de hel werp, alsof ik speciaal een overeenkomst heb gesloten met de hel, en alsof ik een soort afdeling ben gespecialiseerd in het verkopen van mensen, alsof ik specialist ben in het oplichten van mensen en hen zal verkopen voor een hoog

bedrag zodra ik hen in mijn handen heb. Met hun monden zeggen mensen het niet, maar dit is wat ze geloven in hun harten. Hoewel ze allemaal van mij houden, doen ze dit in het geheim. Heb ik zo'n hoge prijs betaald en zo veel gegeven in ruil voor dit kleine beetje liefde van hen? Mensen zijn bedriegers, en ik speel steeds weer de rol van de bedrogene. Het is alsof ik te argeloos ben: zodra ze dit zwakke punt hebben gezien, blijven ze mij bedriegen. De woorden van mijn mond zijn niet bedoeld om mensen ter dood te veroordelen of om hen willekeurig een etiket op te plakken – ze zijn de werkelijkheid van de mens. Misschien gaan sommige van mijn woorden 'te ver,' en dan kan ik enkel 'smeken' om de vergeving van de mensen; omdat ik niet 'bedreven' ben in de taal van de mensen, is veel van wat ik zeg niet in staat om de behoeften van de mensen te bevredigen. Misschien doorboren sommige van mijn woorden de harten van de mensen, en dus kan ik enkel 'smeken' dat ze tolerant zijn; omdat ik niet vakkundig ben in de levensfilosofie van de mens en niet specifiek ben ten aanzien van de manier waarop ik spreek, roepen veel van mijn woorden bij mensen wellicht verlegenheid op. Misschien spreken sommige van mijn woorden tot de kern van de ziekte van mensen en leggen ze hun aandoening bloot, en dus raad ik aan om wat van het medicijn te nemen dat ik voor je heb bereid, want het is niet mijn bedoeling om je pijn te doen en dit medicijn heeft geen bijwerkingen. Misschien klinken sommige van mijn woorden niet 'realistisch,' maar ik 'smEEK' mensen om niet in paniek te raken – ik ben niet 'wendbaar' in voet of hand, dus mijn woorden moeten nog worden uitgevoerd. Ik vraag mensen om 'verdraagzaam' te zijn tegenover mij. Zijn deze woorden behulpzaam voor de mens? Ik hoop dat mensen iets uit deze woorden kunnen halen, zodat mijn woorden niet steeds voor niets zijn!

9 april 1992

Hoofdstuk 31

Ik heb nooit een plaats gehad in de harten van de mensen. Wanneer ik werkelijk zoek naar mensen, knijpen ze hun ogen dicht en negeren ze mijn daden, alsof alles wat ik doe een poging is om hen te behagen, en daarom walgen ze altijd van mijn daden. Het is alsof het mij aan zelfbewustzijn ontbreekt: ik sloof mezelf uit voor de mens, wat woede in de mens opwekt, de mens die “rechtschapen en rechtvaardig” is. Toch houd ik vol onder zulke tegengestelde omstandigheden, en ga ik door met mijn werk. Dus zeg ik dat ik de zoete, zure, bittere en pikante smaken van de menselijke ervaring heb geproefd, dat ik in wind en regen de vervolging van familie heb ervaren, dat ik de hoogtes en laagtes van het leven heb ervaren, en de pijn die van het lichaam kwam. Maar toen ik naar de aarde kwam, hebben ze mij niet verwelkomd omwille van de ontberingen die ik voor hen heb geleden, maar wezen de mensen mijn goede bedoelingen “beleefd” af. Hoe kan ik anders dan hieronder lijden? Hoe kan ik anders dan gekrenkt zijn? Zou het kunnen dat ik vlees werd, opdat alles op deze manier zou eindigen? Waarom houdt de mens niet van mij? Waarom wordt mijn liefde beantwoord met de haat van de mens? Zou het kunnen dat het de bedoeling is dat ik op deze manier lijd? Mensen hebben tranen van medeleven laten stromen omwille van mijn ontberingen op aarde en hebben zich uitgesproken tegen de onrechtvaardigheid van mijn ellende. Maar wie heeft ooit

mijn hart werkelijk gekend? Wie kan mijn gevoelens waarnemen? De mens had ooit een diepe genegenheid voor mij, en verlangde vaak naar mij in zijn dromen – maar hoe konden de mensen op aarde mijn wil in de hemel begrijpen? Hoewel mensen ooit mijn gevoelens van verdriet zagen, wie heeft ooit meegeleefd met mijn gevoelens als iemand die ook lijdt? Zou het kunnen dat het geweten van mensen op aarde mijn verdrietig hart kan bewegen en veranderen? Zijn de mensen op aarde niet in staat mij te vertellen over de onuitsprekelijke ontberingen in hun harten? De geesten en de Geest zijn afhankelijk van elkaar, maar omwille van de barrières van het vlees heeft het brein van de mensen “de controle verloren.” Ooit herinnerde ik mensen eraan om voor mij te komen – maar mijn oproepen hadden niet als gevolg dat mensen deden wat ik vroeg; ze keken simpelweg naar de lucht met tranen in de ogen, alsof ze een onuitsprekelijk lijden droegen, alsof er hun iets in de weg stond. Dus vouwden ze de handen en bogen ze neer onder de hemel in smeekbeden voor mij. Omdat ik genadig ben, doe ik mijn zegeningen neerdalen over de mensen, en in een oogwenk is het moment van mijn persoonlijke advent onder de mensen daar – en toch is de mens sindsdien al lang zijn eed aan de hemel vergeten. Is dit niet precies de ongehoorzaamheid van de mens? Waarom lijdt de mens altijd aan “geheugenverlies”? Heb ik hem neergestoken? Heb ik zijn lichaam neergeveld? Ik vertel de mens over de gevoelens in mijn hart; waarom vermijdt hij mij altijd? Het is alsof de mensen iets verloren zijn in hun herinnering wat ze nergens meer terugvinden, maar ook alsof hun herinneringen onjuist zijn. Dus, mensen lijden altijd aan vergetelheid in hun levens, en de dagen van de levens van de hele mensheid zijn in wanorde. Toch beheert niemand dit; mensen doen niets anders dan elkaar vertrappelen en vermoorden, wat geleid heeft tot de staat van

rampzalige verslagenheid van vandaag en wat iedereen onder het universum doet instorten in het smerig water en de modder, zonder enige kans op redding.

Het moment waarop ik onder de mensen kwam, is het moment waarop mensen trouw aan mij werden. Op dit moment begon ook de grote rode draak zijn moordzuchtige hand aan de mensen te leggen. Ik accepteerde de “uitnodiging,” bracht de “uitnodiging” van de mens mee om te “zitten aan het feestmaal” onder de mensen. Toen ze me zagen, sloegen de mensen geen acht op mij, want ik had mezelf niet opgesmukt met weelderige kledij en ik had enkel mijn “identiteitskaart” meegebracht om aan tafel te zitten met de mens. Er was geen dure make-up op mijn gezicht, geen kroon op mijn hoofd, en ik droeg slechts een paar simpele, zelfgemaakte schoenen aan mijn voeten. Wat mensen het meest teleurstelde, was dat ik geen lippenstift op de lippen had. Meer nog, ik sprak geen beleefde woorden, mijn tong was niet de pen van een parate schrijver, in plaats daarvan doorboorden elk van mijn woorden het hart van de mens diep van binnen, wat de mensen een “gunstiger” indruk gaf van mijn mond. Het bovenstaande was genoeg voor de mensen om mij een “voorkeursbehandeling” te geven, en dus behandelden ze mij als een eenvoudige boerenkinkel van het platteland, zonder kennis van de wereld en zonder wijsheid. Maar toen iedereen zijn “geldelijke giften” overdroeg, beschouwden de mensen mij nog steeds niet als eerzaam, maar kwamen ze simpelweg voor mij zonder enig respect, schoorvoetend, met een kort lontje. Toen ik mijn hand uitstreekte, waren ze onmiddellijk met stomheid geslagen, ze knielden neer en ze lieten zich geweldige schreeuwen ontvallen. Ze verzamelden al mijn “geldelijke giften.” Omdat het een groot bedrag betrof, dachten ze onmiddellijk dat ik een miljonair was, en scheurden ze de gerafelde kleren

zonder toestemming van mijn lichaam en vervangen ze door nieuwe kleren – maar dit stemde mij niet gelukkig. Omdat ik niet gewend was aan zo'n gemakkelijk leven en dit soort “eerste klasse” behandeling verachtte, omdat ik geboren ben uit het heilige huis, en, het kan gezegd worden, omdat ik geboren ben in “armoede”, was ik niet gewend aan een luxueus leven waarin ik op mijn wenken bediend werd. Ik hoop alleen dat mensen de gevoelens in mijn hart kunnen begrijpen, dat ze een klein beetje lijden kunnen verdragen om de oncomfortabele waarheden van mijn mond te aanvaarden. Omdat ik nooit heb kunnen praten over de theorie, of in staat ben geweest om de geheimen van het socialiseren te gebruiken om met mensen om te gaan, en omdat ik mijn woorden niet kan aanpassen aan de gezichtsuitdrukking van de mensen of aan hun psychologie, hebben mensen mij altijd veracht, vonden ze mij het niet waard om interactie mee te hebben, en zeiden ze dat ik een scherpe tong heb waarmee ik mensen altijd kwets. Maar ik heb geen keuze: ik ‘bestudeerde’ ooit de psychologie van de mens, ik ‘emuleerde’ ooit de levensfilosofie van de mens, en ik ging ooit naar een ‘taaluniversiteit’ om de taal van de mensen te leren, zo dat ik de middelen waarmee mensen spreken kon beheersen, en kon spreken op een manier die ze kunnen dulden – maar hoewel ik veel moeite heb gedaan, en vele ‘experts’ heb bezocht, leidde het allemaal tot niets. Nooit is er enige menselijke natuur in mij geweest. Gedurende al deze jaren heeft al de moeite die ik heb gedaan nooit enig effect gehad, ik heb nooit enig vermogen gehad voor de taal van de mensen. Dus, de menselijke uitspraak dat “hard werk resultaat levert” wordt door mij “weerspiegeld” en bijgevolg komen deze woorden tot een einde op aarde. Zonder dat de mensen het beseffen, is dit gezegde weerlegd door de God van de hemel, voldoende aantonend dat deze woorden onhoudbaar zijn.

Dus ik verontschuldig mij tegenover de mens, maar er is niks aan te doen – wie heeft mij zo “dom” gemaakt? Ik ben niet in staat om de taal van mensen te leren, om vakkundig te worden in levensfilosofie, om met mensen te socialiseren. Ik raad mensen enkel aan om geduldig te zijn, om de woede in hun harten te onderdrukken, om zichzelf geen pijn te doen ter wille van mij. Wie doet ons met elkaar in interactie gaan? Wie heeft ons doen ontmoeten op dit moment? Wie zorgde ervoor dat wij gedeelde idealen hebben?

Mijn gezindheid is in al mijn woorden terug te vinden, en toch zijn mensen niet in staat het te vatten in mijn woorden. Ze doen niets dan muggenziften over wat ik zeg – en welk nut heeft dat? Kunnen hun opvattingen over mij hen volmaken? Kunnen de dingen op aarde mijn wil verwezenlijken? Ik bleef de mensen maar leren hoe mijn woorden te spreken, maar het was alsof de mens met de mond vol tanden stond, niet in staat om te leren mijn woorden te spreken zoals ik het zou willen. Ik leerde het hem mond-op-mond, maar hij is nooit in staat geweest het te leren. Hierna deed ik een nieuwe ontdekking: hoe kunnen de mensen op aarde de woorden van de hemel spreken? Gaat dit niet in tegen de wetten van de natuur? Maar, omwille van de ijver van de mens en zijn nieuwsgierigheid tegenover mij, begon ik aan een ander deel van het werk aan de mens. Ik heb de mens nooit beschaamd omwille van zijn gebreken, maar in plaats daarvan voorzie ik waar het hem aan ontbreekt. Het is alleen hierdoor dat mensen een enigszins gunstige indruk van mij hebben, en ik gebruik deze mogelijkheid om mensen weer samen te brengen, zodat ze kunnen genieten van een ander deel van mijn rijkdom. Op dit moment worden mensen wederom ondergedompeld in geluk, vreugdekreten en gelach, drijvend op de roze wolken in de lucht. Ik open het hart van de mens, en onmiddellijk heeft hij een nieuwe

levenskracht en is hij niet langer bereid zich voor mij te verstoppen, want hij heeft de zoete smaak van honing geproefd, en dus brengt hij al zijn rommel naar buiten om ingewisseld te worden – alsof ik een inzamelpunt voor afval of een containerpark ben geworden. Dus, na het zien van de “reclameboodschappen” die geplaatst zijn, komen de mensen voor mij en nemen zij gretig deel, want ze lijken te denken dat ze een paar “souvenirs” kunnen verzamelen, dus een ieder van hen stuurt mij ‘brieven’ om deel te nemen aan de gebeurtenissen die ik gepland heb. Op dit moment zijn ze niet bang om verlies te lijden, omdat het “kapitaal” van deze activiteiten niet groot is, en dus durven ze het risico te nemen er aan deel te nemen. Als er geen souvenirs waren te winnen door deel te nemen, zouden mensen de arena verlaten en hun geld terugvragen, en zelfs vragen om de “rente” die ik hun schuldig zou zijn. Het is omdat de levensstandaard vandaag verbeterd is, een “bescheiden niveau van voorspoed” en “modernisering” bereikt is, met “hooggeplaatste kaderleden” die persoonlijk “naar het platteland gaan” om werk te regelen, dat het geloof van de mensen onmiddellijk vele malen vermenigvuldigd is – en omdat hun “gestel” beter en beter wordt, dat ze met bewondering naar mij kijken, en bereid zijn met mij om te gaan om mijn vertrouwen te winnen.

11 april 1992

Hoofdstuk 32

Wanneer mensen zich om mij heen verzamelen, is mijn hart vervuld van vreugde. Dan schenk ik onverwijld de zegeningen in mijn hand aan hen, opdat zij met mij kunnen samenkomen, niet als vijanden die mij ongehoorzaam zijn, maar als vrienden die op één lijn met mij staan. Evenzo draag ik de mens een warm hart toe. In mijn werk wordt de mens beschouwd als lid van een organisatie van hoog niveau en dus besteed ik meer aandacht aan hem, want hij is altijd het voorwerp van mijn werk geweest. Ik heb mij een plaats in de harten van mensen verworven, opdat hun harten naar mij zullen opzien – maar toch weten ze nog steeds niet waarom ik dit doe en wachten ze gewoon af. Hoewel ik mij een plaats in de harten van mensen heb verworven, eisen zij niet van mij dat ik daar woon. In plaats daarvan wachten zij af tot ‘de Heilige’ plotseling in hun hart verschijnt. Omdat mijn identiteit te ‘armzalig’ is, voldoe ik niet aan de verlangens van de mensen en daarom word ik door hen uitgesloten. Want wat zij willen is de ‘ik’ die hoogstaand en machtig is – terwijl ik, toen ik tot de mensen kwam, niet in deze hoedanigheid aan hen verscheen en dus bleven zij hun blik afwenden en wachtten op diegene die zij in hun hart hadden. Toen ik tot de mensen kwam, wezen zij mij af ten overstaan van velen. Ik kon alleen terzijde treden, afwachten tot ik door de mens werd ‘aangepakt’, toekijken om te zien wat de mensen uiteindelijk met mij, dit ondeugdelijke ‘product’, zouden doen. Ik kijk niet naar de littekens van de mensen, maar naar het deel van hen dat onbeschadigd is en dit is wat mij verheugt. In de ogen van mensen ben ik slechts een ‘kleine ster’, die is neergedaald uit de hemel, waar ik slechts de minste ben en mijn huidige komst op aarde is mij opgedragen door God. Bijgevolg hebben de mensen, diep bevreesd om God en mij als één en dezelfde te beschouwen, meer verklaringen van de woorden ‘mij’ en ‘God’ bedacht. Omdat mijn aangezicht in niets lijkt op het

aangezicht van God, geloven de mensen allen dat ik een dienaar ben die niet behoort tot Gods familie en zij zeggen dat dit niet de gelijkenis van God is. Wellicht zijn er mensen die God hebben aanschouwd – maar vanwege mijn gebrek aan inzicht op aarde, is God nooit aan mij ‘verschenen’. Wellicht heb ik te weinig ‘geloof’ en zien de mensen mij daarom als laaggeplaatst. De mensen stellen zich voor dat als iemand waarlijk God is, hij voorzeker de taal van mensen machtig zal zijn, want God is de Schepper. Maar in werkelijkheid is precies het tegenovergestelde het geval: niet alleen ben ik niet deskundig in de taal van mensen, maar er zijn tijden waarin ik zelfs geen ‘rekening kan houden’ met hun ‘gebreken’. Het gevolg is dat ik mij ietwat ‘schuldig’ voel, want ik handel niet zoals de mensen van mij ‘eisen’, maar bereid alleen de materialen voor en werk in overeenstemming met wat hun ‘ontbreekt’. De eisen die ik aan de mens stel zijn geenszins hoog, maar de mensen zijn een andere mening toegedaan. Aldus blijkt hun ‘nederigheid’ uit al hun stappen. Zij lopen altijd voor mij uit en maken de weg voor mij vrij, in angst en beven dat ik zal verdwalen, diep bevreesd dat ik mij in de oeroude wouden diep in de bergen zal begeven. Bijgevolg hebben de mensen, in hun grote angst dat ik in de kerker zal belanden, mij altijd voort geleid. Ik heb een redelijk ‘goede indruk’ van het geloof van mensen, want zij hebben voor mij ‘gezwoegd’, zonder aan voedsel of slaap te denken, zozeer zelfs dat hun werken voor mij hen dag en nacht van de slaap hebben beroofd en hun zelfs grijze haren hebben bezorgd – wat volstaat om aan te tonen dat hun geloof de universums heeft ‘overstegen’ en de apostelen en profeten van alle tijden heeft ‘overtroffen’.

Ik klap niet van blijdschap in mijn handen vanwege de grote bekwaamheid van de mensen, noch kijk ik kil op hen neer vanwege hun gebreken. Ik doe louter

datgene wat in mijn hand is, trek niemand voor, maar werk eenvoudig volgens mijn plan. De mensen zijn echter onwetend van mijn wil en blijven mij om dingen bidden, alsof de rijkdommen die ik hun geschonken heb niet aan hun eisen kunnen voldoen, alsof hun vraag het aanbod overtreft. Maar in de huidige tijd voelen alle mensen aan dat er 'inflatie' is – en daardoor hebben zij hun handen vol met wat ik hun heb gegeven om van te genieten. Daarom worden zij mij zat waardoor er chaos in hun leven ontstaat en zij niet meer weten wat ze mogen eten en wat niet. Sommigen klampen zich zelfs vast aan de dingen die ik hun heb gegeven om van te genieten en houden ze goed in de gaten. Omdat de mensen vroeger honger leden en zij de geneugten van vandaag niet voor lief nemen, zijn zij allen 'eeuwig dankbaar' en is hun houding tegenover mij ietwat veranderd. Zij blijven voor mij huilen; omdat ik hen zoveel heb gegeven, blijven zij mij de hand schudden en hun 'dankbaarheid uiten' wanneer ze voor mij staan. Ik stijg boven de universums uit en in het voorbijgaan sla ik de mensen van het gehele universum gade. Onder de mensenmenigten op aarde, is er nooit één persoon geweest die geschikt was voor mijn werk of die mij waarlijk liefhad. Daarom zucht ik nu vol ontzetting en gaan mensen onverwijld uiteen en komen nooit meer samen, ontzettend bang dat ik hen "allen zal vangen in één net". Ik maak van deze gelegenheid gebruik om mij tussen de mensen te begeven en mijn werk te doen – werk dat passend is – onder deze van elkaar gescheiden mensen en diegenen onder hen te kiezen die geschikt zijn om in te werken. Ik wens geen mensen 'vast te houden' gedurende mijn tuchtiging, hen nooit te laten ontsnappen. Ik doe enkel het werk dat mij is opgedragen. Ik ben gekomen om de mens om 'hulp' te vragen; omdat mijn management niet over de daden van de mens beschikt, is het niet mogelijk om mijn werk succesvol te voltooien, wat

verhindert dat ik effectief kan optreden. Ik hoop alleen dat de mensen de vastberadenheid hebben om met mij kunnen samenwerken. Ik verlang niet van hen dat zij smakelijk voedsel voor mij bereiden, mij een geschikte plaats bieden om mijn hoofd neer te leggen of fraaie kleding voor mij zullen maken – in dergelijke zaken ben ik in het geheel niet geïnteresseerd. Wanneer de mensen mijn wil kunnen begrijpen en zich zij aan zij met mij ontwikkelen, zal ik voldaan zijn in mijn hart.

Wie ter wereld heeft mij ooit in zijn hart ontvangen? Wie heeft mij ooit in zijn hart liefgehad? De liefde van de mensen is nooit zuiver, zelfs ik 'weet niet' waarom hun liefde niet zuiver en geraffineerd kan zijn. Daarom bevat de mens ook veel 'mysteries'. Onder de schepselen wordt de mens beschouwd als 'wonderbaarlijk' en 'onpeilbaar', en dus heeft hij 'kwalificaties' voor mij, alsof zijn status gelijk is aan de mijne – maar het bevreemdt hem niet dat hij zich deze 'status' aanmeet. In deze kwestie is het niet zo dat ik de mensen verbied dit standpunt in te nemen en zich erin te verheugen, maar ik wil dat zij een gevoel van correctheid hebben en zichzelf niet overschatten; er is een afstand tussen hemel en aarde, om nog maar te zwijgen van de afstand tussen God en de mens. Is de afstand tussen hen niet nog groter? Op aarde zitten de mensen en ik "in hetzelfde schuitje" en samen "doorstaan we de storm". Mijn identiteit stelt mij niet vrij van de ontberingen van de mensenwereld en daardoor verkeer ik thans in deze situatie. Ik heb nooit een plaats op aarde gehad waar ik in vrede kon wonen en daarom zeggen de mensen: "de Mensenzoon heeft nooit een plaats gehad om Zijn hoofd neer te leggen." Bijgevolg hebben de mensen ook tranen van medelijden om mij vergoten en tientallen yuan opzigelegd voor een 'hulpfonds'

voor mij. Alleen daarom heb ik een rustplaats; als de mensen mij niet hun 'hulp' hadden geboden, wie weet waar ik dan geëindigd zou zijn!

Wanneer mijn werk eindigt, zal ik niet langer deze 'financiële hulp' van de mens vragen. In plaats daarvan zal ik mijn intrinsieke functie vervullen en zal ik voor de mensen alle 'dingen van mijn huis' laten neerdalen zodat ze ervan kunnen genieten. Vandaag de dag wordt iedereen onder mijn beproevingen getest. Wanneer mijn hand formeel op de mens neerkomt, zullen de mensen niet langer met bewonderende blikken naar mij opkijken, maar zullen ze mij met haat behandelen, en op dit moment zullen hun harten onmiddellijk door mij uit hun borst worden gerukt om als voorbeeld te dienen. Ik onderzoek het hart van de mens onder een 'microscoop' – er is geen echte liefde voor mij te vinden. Jarenlang hebben mensen mij bedrogen en misleid – het blijkt dat zowel hun linkeratrium als hun rechterventrikel het gif van haat jegens mij bevatten, en het hoeft dan ook geen verbazing te wekken dat ik zo'n houding tegenover hen heb. En toch blijven ze hiervan volkomen onwetend en erkennen ze het zelfs niet. Wanneer ik hen de resultaten van mijn onderzoek toon, worden ze nog steeds niet wakker; het is alsof ze vinden dat dit allemaal dingen uit het verleden zijn, die nu niet opnieuw onder de aandacht zouden moeten worden gebracht. Daarom kijken de mensen onverschillig naar de 'laboratoriumresultaten'. Ze geven de spreadsheet terug en lopen weg. Bovendien zeggen ze dingen als: "Deze dingen zijn niet belangrijk, ze hebben geen gevolgen voor mijn gezondheid." Ze geven een glimlach van verachting, en dan is er een ietwat dreigende blik in hun ogen, alsof ze willen impliceren dat ik niet zo naïef zou moeten zijn, dat ik wel wat nonchalant moet zijn. Het is alsof ik door hun innerlijke geheimen te openbaren de 'wetten' van de mens heb gebroken, en ze

mij daardoor nog meer zijn gaan haten. Het is pas op dat moment dat ik de bron van de haat van de mensen zie. Dit komt omdat ik, terwijl ik toekijk hoe hun bloed stroomt en na door de bloedvaten van hun lichaam te zijn gevloed in het hart terechtkomt, pas op dat moment, een nieuwe 'ontdekking' doe. Toch zijn de mensen hier niet van onder de indruk. Het kan ze niets schelen, ze schenken geen aandacht aan wat ze winnen of verliezen; dit gegeven is genoeg om hun geest van 'onbaatzuchtige' devotie te tonen. Ze houden geen rekening met hun eigen gezondheidstoestand en 'rennen rond' voor mij. Dit is ook hun 'trouw' en wat in hen 'te prijzen' is. Ik zend hen dus nogmaals een brief van 'lof', zodat ze er blij mee kunnen worden gemaakt. Maar wanneer ze deze 'brief' lezen, voelen ze zich onmiddellijk een beetje geïrriteerd, omdat alles wat ze doen door mijn zwijgende brief is verworpen. Ik heb mensen altijd gestuurd wanneer ze handelden, toch lijkt het alsof ze gruwen van mijn woorden; dus zodra ik mijn mond open, knijpen ze hun ogen dicht en stoppen ze hun vingers in hun oren. Ze kijken niet met ontzag naar mij op vanwege mijn liefde, maar voelen haat voor mij omdat ik hen op hun tekortkomingen wijs en alle goederen in hun bezit blootstel, zodat ze verlies hebben geleden bij hun zakendoen en hun middelen van bestaan zijn verdwenen. Als zodanig wordt hun haat voor mij daardoor nog groter.

14 april 1992

Hoofdstuk 33

Ooit waren er in mijn huis mensen die mijn heilige naam prezen en onvermoeibaar werkten zodat mijn heerlijkheid op aarde het uitspansel zou vullen. Dat maakte mij bijzonder blij, mijn hart was vervuld van vreugde – maar wie kon er in mijn plaats werken, dag en nacht zonder slaap? Ik schep behagen in de voornemens van mensen tegenover mij, maar hun rebellie wekt mijn toorn op. En daarom, omdat de mens zijn plicht nooit weet te houden, wordt mijn verdriet om hem steeds groter. Waarom het altijd zo, dat mensen niet in staat zijn om zich aan mij toe te wijden? Waarom proberen ze altijd met mij te onderhandelen? Ben ik soms de manager van een handelsfirma? Waarom is het dat ik oprecht doe wat mensen van mij vragen, terwijl er van wat ik van de mens vraag niets terechtkomt? Zou het kunnen zijn dat ik niet goed ben in zaken doen, terwijl de mens dat wel is? Waarom bedriegen de mensen me altijd met mooie praatjes en vleierij? Waarom nemen mensen altijd giften mee, en willen ze het 'buiten de boeken om' doen? Is dit wat ik de mens heb geleerd? Waarom doen mensen dergelijke dingen wel snel en netjes? Waarom zijn mensen altijd gemotiveerd om mij te misleiden? Als ik onder hen ben, beschouwen ze mij als een geschapen wezen. Als ik in de derde hemel ben, beschouwen ze mij als de Almachtige die heerst over alle dingen. Als ik in het uitspansel ben, zien ze mij als de Geest die alles doordringt. Kortom, er is geen passende plaats voor mij in het mensenhart. Het is alsof ik een ongenode gast ben, mensen hebben een hekel aan mij. Als ik dus mijn toegangsbewijs toon en naar mijn plaats ga, jagen ze me weg en zeggen dat er voor mij geen plek is, dat ik naar de verkeerde plaats ben gekomen, en dus rest mij niets anders dan zo snel mogelijk weg te gaan. Ik heb besloten om niet meer met de mens om te gaan, want mensen zijn te klein van geest, hun grootmoedigheid is te zwak. Ik zal niet langer aan

dezelfde tafel eten als zij, ik zal geen tijd meer met hen doorbrengen op aarde. Maar als ik spreek, zijn de mensen verbaasd en bang dat ik zal vertrekken en blijven ze zich aan mij vastklampen. Als ik hun aanstellerij zie, voel ik me op slag somber en verlaten in mijn hart. De mensen zijn bang dat ik ze zal verlaten en wanneer ik hen verlaat, is het land dus onmiddellijk vervuld van hun gehuil en zijn de gezichten van mensen bedekt met tranen. Ik veeg hun tranen weg. Ik troost ze nog een keer en ze kijken mij aan. Hun smekende ogen vragen mij om niet weg te gaan en vanwege hun 'oprechtheid' blijf ik bij hen. Maar wie kan de pijn in mijn hart begrijpen? Wie denkt er aan mijn onuitsprekelijke dingen? In de ogen van mensen is het alsof ik geen emoties heb en dus zijn we altijd afkomstig geweest uit twee verschillende families. Hoe zouden ze het gevoel van verdriet in mijn hart kunnen zien? Mensen zijn alleen bezig met hun eigen genoegens. Ze zijn zich niet bewust van mijn wil, omdat de mensen tot vandaag toe geen weet hebben van de bedoeling van mijn managementplan. Daarom voeren ze vandaag nog steeds stille pleidooien – wat is de zin daarvan?

Als ik onder de mensen ben heb ik een bepaalde plaats in hun hart. Aangezien ik verschenen ben in het vlees en omdat de mensen leven in het oude vlees, gaan ze steeds vanuit het vlees met mij om. Omdat mensen alleen vleselijk zijn en geen verdere toevoegingen kennen, hebben ze 'alles wat ze hebben' aan mij gegeven. Maar ze zijn onwetend, ze 'offereren slechts hun toewijding' aan mij. Wat ik oogst is waardeloos afval – toch denken mensen van niet. Als ik de 'gaven' die ze hebben gegeven, vergelijk met mijn dingen beseffen de mensen onmiddellijk hoe kostbaar ik ben en dan pas zien ze mijn onmetelijkheid. Ik ben niet trots op hun lof, maar ik blijf aan de mensen verschijnen, opdat ze me dan misschien volledig leren kennen. Wanneer ik mijn

volheid aan hen laat zien, kijken ze mij met grote ogen aan. Ze staan stil voor me als een zoutpilaar. En als ik hun eigenaardigheden zie, kan ik mijn lachen nauwelijks inhouden. Omdat ze mij om allerlei dingen vragen, geef ik ze die uit mijn hand. Ze klemmen het tegen de borst en koesteren het als een pasgeboren kind, een gebaar waar ze zich maar even mee inlaten. Want als ik de omgeving waarin ze verblijven verander, gooien ze het 'kind' meteen aan de kant en rennen weg met het hoofd in hun handen. In de ogen van mensen ben ik degene die hen helpt, op elk moment en in elke situatie. Het is alsof ik een ober ben die verschijnt zodra hij wordt geroepen. De mensen hebben mij altijd 'opgekeken' alsof ik grenzeloze kracht bezit om rampen te bestrijden. Daarom hebben ze mij altijd bij de hand gehouden en me op hun reizen door het land meegenomen, zodat alles kon zien dat ze een leider hadden en niemand hen durfde te misleiden. Ik heb de truc van de mensen, namelijk 'de vos die de majesteit van een tijger aanneemt' al heel lang door, want zij 'hangen allemaal hun vlaggen uit' en wensen winst te boeken door bedrog. Ik heb hun verraderlijke, kwaadaardige bedoelingen al lang doorzien en het is alleen maar dat ik onze relatie niet wil schaden. Ik maak geen problemen om niets – daar zie ik de waarde of het belang niet van in. Het werk dat ik doe, doe ik met het oog op de zwakheden van de mensen; anders zou ik hen in stof en as veranderen en niet langer een bestaan gunnen. Het werk dat ik doe heeft betekenis en daarom tuchtig ik de mens niet lichtvaardig. Het is om die reden dat mensen hun vlees altijd de vrije hand hebben gegeven. Ze houden zich niet aan mijn wil, maar hebben mij altijd voor mijn rechterstoel met gevlei proberen over te halen. Mensen zijn zo dapper. Als ze bedreigd worden met alle 'martelwerktuigen', wankelen ze niet. Geconfronteerd met de feiten zijn ze niet in staat om welke van deze dan ook te

weerleggen en ze doen niets anders dan hardnekkig weerstand bieden aan mij. Als ik ze vraag om alles wat vuil is naar buiten te brengen laten ze me steeds twee lege handen zien – hoe zouden anderen dit niet als een ‘voorbeeld’ kunnen gebruiken? Het is omdat het ‘geloof’ van mensen zo groot is dat ze ‘bewonderenswaardig’ zijn.

Ik ben begonnen aan mijn werk in het universum. Plotseling ontwaken de mensen van het universum en bewegen rondom een kern, die mijn werk is. Ja, wanneer ik in hen ‘reis’, ontsnappen ze allemaal aan de gebondenheid van Satan en worden ze niet gekweld door Satans verdrukking. Door de komst van mijn dag worden mensen vervuld van geluk en verdwijnt het verdriet uit hun hart. De wolken van verdriet veranderen in zuurstof in de lucht en zweven daar rond. Op dat moment geniet ik van het geluk van het samenzijn met de mens. De daden van de mens geven me iets om van te genieten en daardoor voel ik me niet langer gegriefd. Bij de komst van mijn dag vinden dingen op aarde die leven bevatten de wortel terug van hun bestaan. Alle dingen op aarde komen weer tot leven en aanvaarden mij als de grond van hun bestaan, want ik laat alle dingen schitteren van leven en zorg er tevens voor dat ze weer in stilte verdwijnen. Daarom wacht alles wat er is op de bevelen uit mijn mond en vinden ze behagen in wat ik doe en zeg. Van alle dingen ben ik de Allerhoogste – en toch leef ik ook onder alle mensen en maak ik gebruik van hun daden als manifestaties van mijn schepping van hemel en aarde. Als mensen veel lof geven voor mijn aangezicht, word ik verhoogd onder alle dingen, waardoor de bloemen op aarde mooier worden onder de hete zon. Het gras wordt groener en de wolken aan de hemel lijken blauwer. Als mijn stem klinkt rennen de mensen heen en weer. De gezichten van de mensen in mijn koninkrijk zijn vandaag vervuld van vreugde en

hun leven floreert. Ik werk onder al mijn uitverkoren mensen en laat niet toe dat mijn werk wordt bezoedeld met menselijke ideeën, want ik verricht persoonlijk mijn eigen werk. De hemelen en de aarde en alles wat er is verandert en wordt vernieuwd, als ik werk. En wanneer ik mijn werk voltooi, is de mens volledig vernieuwd en leeft hij niet langer in angst om wat ik vraag. Want de geluiden van geluk kunnen over de hele aarde worden gehoord en ik maak van die gelegenheid gebruik om de mens de zegeningen te schenken die ik hem geef. Als ik de koning van het koninkrijk ben, vrezen de mensen mij, maar als ik koning te midden van de mensen ben en tussen de mensen leef, vinden de mensen geen vreugde in mij, want hun opvattingen over mij zijn te zwaar en zodanig diep ingebed dat ze nauwelijks te verwijderen zijn. Vanwege de manifestatie van de mens doe ik mijn werk, dat gepast is, en wanneer ik me hoog aan de hemel verhef en mijn toorn over hen uitgiet, vergaan al die verschillende meningen van mensen over mij onmiddellijk tot as. Ik vraag de mensen om nog meer van hun opvattingen over mij uit te spreken, maar ze zijn stomverbaasd, alsof ze er geen hebben en alsof ze nederig zijn. Hoe meer ik leef in de opvattingen van mensen, hoe meer ze van mij gaan houden, en hoe meer ik buiten de opvattingen van mensen leef, hoe meer ze mij vermijden. Ze hebben nog veel meer meningen over mij, want ik heb – vanaf toen ik de wereld schiep tot vandaag toe – altijd geleefd in de opvattingen van mensen. Als ik vandaag de dag tot de mensheid kom, verwerp ik al die opvattingen, en daarom wijzen de mensen mij eenvoudig af. Niettemin heb ik geschikte methoden om hun opvattingen te behandelen. De mensen zouden niet bezorgd of angstig moeten zijn. Ik zal de hele mensheid redden door mijn eigen methoden, alle mensen van mij laten houden en hen toestaan om mijn zegeningen in de hemel te genieten.

17 april 1992

Hoofdstuk 34

Ik heb de mens eens als gast in mijn huis uitgenodigd. Hij rende echter voortdurend alle kanten op als ik hem riep; alsof ik hem naar het executieterrein had gebracht in plaats van hem als gast uitgenodigd te hebben. Daarom was mijn huis leeg gebleven, want de mens heeft mij altijd gemeden en was altijd op zijn hoede voor mij. Hierdoor heb ik mijn werk niet kunnen uitvoeren, in de zin dat ik het feestmaal dat ik hem bereid had, afgeblazen heb, want de mens had geen zin om aan dit feestmaal deel te nemen, dus heb ik hem er niet toe gedwongen. Maar opeens wordt de mens overvallen door honger, dus komt hij aan mijn deur kloppen om mij om hulp te vragen. Als ik hem dan zie in al zijn ellende, hoe zou ik hem dan niet willen redden? Daarom maak ik de mens wederom een feestmaal klaar, opdat hij ervan mag genieten en pas dan zal hij ondervinden hoe lofwaardig ik ben. Op die manier zal hij afhankelijk van mij worden. En door de houding die ik ten opzichte van hem aanneem, leert hij geleidelijk aan om mij lief te hebben 'zonder terughouding' en denkt hij niet meer dat ik hem naar 'het land van de ondergang' zal sturen, want dit is niet mijn wil. En aldus, enkel nadat hij in mijn hart heeft gekeken, leert de mens om waarachtig afhankelijk van mij te worden, wat laat zien hoe zeer hij 'op zijn hoede' is. Toch ben ik niet afstandelijk jegens de mens vanwege zijn bedrieglijke houding, maar beroer ik de harten van de mensen met mijn warme omhelzing. Is dat niet juist wat ik op dit moment doe?

Is dit niet wat in de mensen geopenbaard wordt in deze tijd? Waarom zijn zij tot zulke dingen in staat? Waarom worden zij bezeten door zulke gevoelens? Is het omdat dat ze mij echt kennen? Omdat zij eigenlijk een grenzeloze liefde voor mij koesteren? Ik dwing niemand om mij lief te hebben, maar ik geef hen alleen de vrije wil om hun eigen keuzes te maken. Ik kom niet tussenbeide in deze zaak, noch beïnvloed ik hun keuzes inzake hun lot. De mensen brachten mij hun voornemens, die legden zij mij ter inspectie voor en toen ik de zak open deed die 'de voornemens van de mensheid' bevatte, zag ik dat alles door elkaar gehusseld zat. Wat er in zat was echter 'overvloedig' en de mensen keken mij met grote ogen aan, doodsbenuwd dat ik hun voornemens teniet zou doen. Maar omdat ik de zwakheden van de mens ken, bepaalde ik mijn oordeel niet direct en sloot daarom de zak maar en ging verder met het werk dat ik behoor te doen. De mens onderwerpt zich echter niet aan mijn leiding, maar is nog steeds bezorgd over de vraag of zijn voornemens mijn goedkeuring kunnen wegdragen. Ik heb zoveel werk gedaan, zoveel woorden gesproken, maar tot op heden is de mens nog steeds niet in staat mijn wil te bevatten en daarom blijf ik verbaasd staan over al zijn verbijsterende daden. Hoe komt het dat hij mijn wil nooit kan begrijpen en alles willekeurig doet zoals het hem uitkomt? Heeft hij misschien een hersenschudding opgelopen? Is het mogelijk dat hij de woorden die ik spreek niet begrijpt? Waarom gaat hij gewoon maar door met zijn blik recht vooruit gericht, maar is hij niet in staat om een weg voor te bereiden en een voorbeeld te geven aan de mensen van de toekomst? Was er iemand die Petrus een voorbeeld gaf? Was het niet onder mijn leiding dat Petrus het overleefde? Waarom zijn de mensen van vandaag hier niet toe in staat? Waarom zijn ze, nadat ze een voorbeeld hebben gekregen dat ze kunnen volgen, nog steeds niet

capabel om mijn wil te vervullen? Dit laat zien dat de mens nog steeds geen vertrouwen in mij stelt. Dit heeft geleid tot de ellendige omstandigheden van vandaag.

Ik schep groot genoegen in het observeren van de vogeltjes die in de lucht vliegen. Ofschoon zij hun voornemens niet aan mij voorgelegd hebben en geen woorden hebben om tegen me te spreken, vinden zij veel plezier in de wereld die ik hen heb gegeven. De mens is echter niet in staat dit te doen en zijn gelaat is vol zwaarmoedigheid. Kan het zijn dat ik een onbetaalbare schuld bij hem heb? Waarom is zijn gezicht altijd betraand? Ik bewonder de lelies die in de heuvels bloeien. De bloemen en het gras strekken zich uit over de hellingen, maar de lelies voegen glans toe aan mijn glorie op aarde voor de komst van de lente. Kan de mens zoiets bewerkstelligen? Zou hij een getuigenis over mij kunnen geven voordat ik terugkeer? Zou hij een offer kunnen brengen omwille van mijn naam in het land van de grote rode draak? Het is alsof mijn uitspraken doorspekt zijn met eisen die ik aan de mens stel. Hij walgt van mij vanwege deze voorwaarden, omdat zijn lichaam te zwak is en omdat hij in principe niet in staat is om uit te voeren wat ik vraag, vreest hij mijn woorden. Wanneer ik mijn mond open doe zie ik de mensen op aarde in alle richtingen wegvluchten alsof ze aan de hongerdood proberen te ontsnappen. Wanneer ik mijn aangezicht bedek, wanneer ik mijn lichaam omdraai worden de mensen direct gegrepen door paniek, ze weten niet wat ze moeten doen want zij vrezen mijn vertrek; naar hun opvatting is de dag waarop ik vertrek de dag waarop het onheil uit de hemel nederdaalt, de dag waarop ik vertrek is de dag waarop hun straf begint. Toch is wat ik doe precies het tegenovergestelde van wat de mens zich verbeeldt. Ik heb me nooit gedragen volgens de opvattingen van de mens, ik heb nooit toegestaan

dat zijn opvattingen overeenstemden met mij. Het moment waarop ik iets doe is precies het moment waarop de mens blootgelegd wordt. Met andere woorden, mijn daden kunnen niet gemeten worden volgens de opvattingen van de mens. Vanaf de tijd van de schepping tot aan het heden heeft niemand ooit een 'nieuw continent' ontdekt in de dingen die ik doe, niemand heeft ooit iets begrepen van de wetten waarnaar ik handel, niemand heeft ooit een nieuwe uitweg geopend. Daarom zijn de mensen vandaag nog steeds niet in staat de juiste weg te volgen; dat is precies hetgeen hen ontbreekt en waar zij moeten binnen gaan. Vanaf de tijd van de schepping tot aan de dag van vandaag heb ik me nooit in een dergelijke onderneming begeven, ik heb alleen een aantal nieuwe stukjes toegevoegd aan mijn werk in de laatste dagen. Maar zelfs onder zulke duidelijke omstandigheden zijn de mensen nog steeds niet in staat te begrijpen wat mijn wil is. Is dat juist niet precies wat hen ontbreekt?

Nadat ik het nieuwe werk binnengegaan ben, stel ik nieuwe eisen aan de mens. Voor de mens lijkt het alsof de eisen van het verleden geen enkele consequentie hebben gehad en daarom vergeet hij ze. Wat is de nieuwe manier waarop ik werk? Wat vraag ik van de mens? De mensen zelf kunnen beoordelen of wat zij in het verleden gedaan hebben in overeenstemming was met mijn wil, of hun daden binnen de grenzen lagen van wat ik vroeg. Het is niet nodig dat ik alles afzonderlijk inspecteer; zij begrijpen heel goed waartoe zij in staat zijn, dus naar hun idee weten ze heel goed tot hoe ver ze kunnen gaan en is het niet nodig dat ik het hen uitdrukkelijk vertel. Wanneer ik spreek zullen sommige mensen misschien struikelen; daarom ben ik dit gedeelte van mijn woorden uit de weg gegaan om te voorkomen dat er mensen als gevolg daarvan zwak worden. Is dit niet veel beter voor het streven van de mens? Is het niet veel beter

voor de vooruitgang van de mens? Wie wil er niet liever zijn verleden maar vergeten en verder streven naar de dingen die komen? Vanwege mijn 'gedachteloosheid' ben ik me niet bewust of de mensen het beseft hebben dat ik door de manier waarop ik spreek al een nieuwe dimensie ben binnen gegaan. Daar komt nog bij dat ik, omdat mijn werk te 'druk' is, de tijd niet heb gehad om bij de mensen te informeren of ze de toon begrijpen die ik tegen hen aansla. Daarom vraag ik slechts dat de mensen mij beter proberen te begrijpen. Omdat mijn werk zo 'druk' is, ben ik niet in staat om mijn werkstations te bezoeken om de mensen persoonlijk te leiden, daarom 'begrijp ik zo weinig van hen.' Om alles samen te vatten, ik ben nu begonnen de mens officieel naar een nieuwe start te leiden en naar een nieuwe methode. In al mijn uitspraken hebben de mensen gezien dat er iets grappigs is aan de dingen die ik zeg, dat er humor in zit en een bijzondere ondertoon van zelfspot. Daardoor wordt de harmonie tussen de mens en mij ongemerkt verstoord, waardoor er een dikke wolk over de gezichten van de mensen komt. Ik word daardoor echter niet beperkt in mijn doen en laten, maar ik ga verder met mijn werk, want alles wat ik zeg en doe is een noodzakelijk onderdeel van mijn plan, alles wat uit mijn mond komt helpt de mens en niets wat ik doe is onbelangrijk, maar bouwt alle mensen op. Het is omdat de mens in gebreke blijft dat ik loslaat en blijf spreken. Sommige mensen wachten misschien met smart tot ik nieuwe voorschriften voor hen maak. Als zij dat willen zal ik hun wensen inwilligen. Maar er is iets waar ik je aan moet herinneren: wanneer ik spreek, hoop ik dat de mensen meer inzicht zullen krijgen. Ik hoop dat zij meer onderscheidingsvermogen zullen krijgen zodat zij meer uit mijn woorden kunnen halen en zodoende mijn voorschriften zullen naleven. Voorheen waren de mensen er in de kerken op gespist dat zij aangepakt en

gebroken werden. Het eten en drinken van mijn woorden was gebaseerd op het begrijpen van hun doelen en hun bron, maar vandaag is het heel anders dan in het verleden; mensen zijn volkomen onbekwaam om de bron van mijn uitingen te begrijpen, en daardoor hebben ze geen kans om door mij aangepakt en gebroken te worden, want zij hebben al hun energie uitsluitend gestoken in het eten en drinken van mijn woorden. Maar zelfs onder deze omstandigheden blijven ze niet in staat om aan mijn eisen te voldoen, dus stel ik nieuwe eisen aan hen: ik vraag hen om de beproevingen samen met mij te ondergaan, dat ze tuchtiging zullen ondergaan. Laat mij jullie echter aan één ding herinneren: hierdoor wordt de mens niet ter dood gebracht, maar dit wordt vereist zodat ik mijn werk kan doen. Want zoals de zaken er nu voor staan, zijn mijn woorden onbegrijpelijk voor de mens en is de mens niet in staat om met mij samen te werken; er is niets aan te doen! Ik kan alleen maar zorgen dat de mens samen met mij de nieuwe methode zal binnengaan. Wat kan ik anders doen? Omdat de mens tekortschiet moet ik me ook begeven in de stroom die de mens binnengaat - ik was geroepen om de mensen compleet te maken, nietwaar? En ik was geroepen om dit plan te ontwerpen, nietwaar? Ofschoon het andere vereiste niet moeilijk is, is het niet minder dan het eerste. Mijn werk onder de groep mensen van de laatste dagen is een onderneming die nooit eerder is voorgekomen en daarom, opdat mijn glorie het heelal mag vervullen, moeten alle mensen de laatste narigheden voor mij ondergaan. Begrijpen jullie mijn wil? Dit is het laatste wat ik van de mens eis, ik hoop echter dat alle mensen een sterke, klinkend getuigenis zullen geven over mij voor de grote rode draak, dat zij zich om mijnentwille kunnen opofferen voor een laatste keer en mijn eisen nog een keer zullen inwilligen. Kunnen jullie dit echt wel aan? Jullie waren niet in staat om mijn

hart te bevredigen in het verleden. Kunnen jullie dit patroon veranderen tijdens het laatste stadium? Ik geef de mensen de kans om na te denken, ik laat hen heel goed nadenken voordat ze mij hun antwoord geven. Is het verkeerd dit te doen? Ik wacht op antwoord van de mens, ik wacht zijn 'brief van antwoord' af. Hebben jullie het geloof om mijn eisen in te willigen?

20 april, 1992

Hoofdstuk 35

Ik ben mijn werk begonnen onder de mensen, zodat ze in dezelfde stroom met mij kunnen leven. Ik zal mijn werk voltooien terwijl ik nog onder hen ben, want ik bestuur ze in mijn hele managementplan – en ik wens dat zij meester van alle dingen worden. Ik blijf mij dan ook onder de mensen begeven. Ik voel me erg op mijn gemak nu de mensen en ik het huidige tijdperk ingaan, want het tempo van mijn werk is versneld. Hoe kunnen deze mensen het tempo bijhouden? Ik heb veel werk gedaan bij apathische en stompzinnige mensen, en toch zijn ze vrijwel niets wijzer geworden omdat ze mij niet koesteren en liefhebben. Ik heb tussen alle mensen verbleven en hun bewegingen gevolgd zowel boven als onder de grond. Allen die tot de 'mensen' behoren, weerstaan mij, alsof 'mij weerstaan' in hun taakomschrijving stond. Het lijkt erop dat ze bij verzuim van deze taak als een dakloze wees zouden zijn, door niemand geadopteerd. Ik berecht mensen echter niet willekeurig op basis van hun handelingen en gedrag. Ik steun en zorg veeleer voor ze overeenkomstig hun gestalte. Omdat mensen

de hoofdpersonen zijn van mijn hele managementplan, geef ik meer leiding aan degenen in deze rol van 'menschelijkheid', zodat zij die naar beste kunnen en met volle overtuiging kunnen spelen, en zodat dit stuk dat ik regisseer een doorslaand succes zal worden. Dit is mijn smeekbede aan de mensheid. Als ik niet voor de mensheid bad, zouden zij dan niet in staat zijn om hun rol te spelen? Zou het dan zo zijn dat ik kan bewerkstelligen wat mensen van mij vragen, maar zij niet kunnen bewerkstelligen wat ik van hen vraag? Er kan worden gezegd dat ik mijn macht niet gebruik om de mensheid te onderdrukken. In plaats daarvan is dit mijn laatste verzoek, die ik hun in alle ernst en oprechtheid afsmeek. Zijn ze werkelijk niet in staat om te doen wat ik vraag? Ik geef al vele jaren aan mensen, toch heb ik er niets voor teruggekregen. Wie heeft mij ooit iets gegeven? Zijn mijn bloed, zweet en tranen simpelweg als wolken in de bergen? Ik heb mensen vele malen 'vaccinaties' gegeven en ze gezegd dat mijn eisen aan hen niet veeleisend waren. Waarom mijden mensen mij dan constant? Komt dat omdat ik ze zal behandelen als kuikentjes, om gedood te worden zodra ze gevangen worden? Ben ik echt zo bruto en onmenselijk? Mensen beoordelen mij altijd naar hun eigen opvattingen. Ben ik, zoals ik volgens hun opvattingen ben, dezelfde als die ik in de hemel ben? Ik beschouw de opvattingen van mensen niet als iets om van te genieten. Ik zie hun hart veeleer als iets om te waarderen. Ik heb echter wel schoon genoeg van hun geweten, want volgens hen bezit ik dat Zelf niet. Ik heb dan ook nog een aantal extra opinies over dat geweten van hen. Ik weiger echter om hun geweten rechtstreeks te bekritisieren, maar ik blijf ze geduldig en systematisch leiden. Mensen zijn uiteindelijk zwak en niet in staat om enig werk te verrichten.

Ik heb vandaag officieel een stap in het rijk van grenzeloze tuchtiging gezet en geniet ervan naast de mensheid. Ik bestuur ze ook met de hand en ze gedragen zich keurig onder mijn bestuur; niemand durft zich tegen mij te keren. Allen vallen onder mijn leiding en vervullen de taken die ik hun heb toegewezen, omdat dit in hun 'taakomschrijving' staat. Wie onder alle dingen in de hemel en onder de hemel waagt het zich niet aan mijn plannen te onderwerpen? Wie is niet in mijn greep? Wie uit geen lof en roem voor mijn woorden en mijn werk? Mensen bewonderen mijn daden en handelingen, zodat ze zich toewijden aan de stroom van mijn werk vanwege elke kleine beweging die ik maak. Wie kan zich losrukken? Wie kan zich onttrekken van het werk dat ik heb geregeld? Dankzij mijn bestuurlijke decreet worden mensen gedwongen om te blijven; zonder dat decreet zouden ze zich allemaal stiekem van de 'frontlinie' hebben teruggetrokken en 'deserteurs' zijn geworden. Wie is er niet bang voor de dood? Kunnen mensen echt hun leven riskeren? Ik dring me niet op aan wie dan ook, want ik heb de menselijke natuur al lang geleden grondig leren kennen. Zo heb ik altijd projecten uitgevoerd waar mensen nooit eerder aan gewerkt hebben. Omdat niemand mijn werk kon uitvoeren, heb ik persoonlijk het strijdtoneel betreden om een strijd op leven en dood te voeren met Satan. Satan grijpt tegenwoordig extreem om zich heen. Waarom neem ik deze gelegenheid niet te baat om de focus van mijn werk te etaleren en zo mijn macht te openbaren? Zoals ik al eerder heb gezegd, gebruik ik Satans list als contrast met mijzelf; is dit niet de beste gelegenheid? Nu pas laat ik een tevreden glimlach zien, want ik heb mijn doel bereikt. Ik ren niet langer rond om mensen om 'hulp' te vragen. Ik ben niet meer jachtig in de weer en leid niet langer het leven van een zwerver. Ik zal voortaan in vrede leven. De mensen zullen eveneens veilig en wel zijn, want

mijn dag is gekomen. Op aarde heb ik het drukke leven van een mens geleid, een leven waarin veel onrecht lijkt te hebben plaatsgevonden. In de ogen van mensen heb ik in hun vreugde en verdriet gedeeld, alsmede in hun tegenspoed. Ik heb net als de mensen op aarde en onder de hemel geleefd. Zij hebben mij dan ook altijd gezien als een geschapen wezen. Omdat mensen de ik in de hemel niet hebben gezien, hebben ze nooit veel moeite voor mij gedaan. Maar gezien de situatie van nu moeten mensen wel toegeven dat ik de Meester van hun lot ben en de spreker die vanuit de wolken spreekt. Mensen hebben daarom met hun hoofd in aanbidding de grond aangeraakt voor mijn aangezicht. Is dit niet het bewijs van mijn zegevierende terugkeer? Spreekt daaruit niet mijn overwinning op alle vijandelijke strijd machten? Mensen hebben allemaal waarschuwingen vooraf gehad dat het einde van wereld nadert en dat de mensheid een grote reiniging zal ondergaan. Zij kunnen echter werkelijk niet bewust uitvoeren wat ik van hen vraag, zodat ze niets anders kunnen dan wenen onder mijn tuchtiging. Wat valt eraan te doen? Wie heeft deze mensen verteld om ongehoorzaam te zijn? Wie heeft ze verteld om het laatste tijdperk in te gaan? Waarom zijn ze in de wereld van de mens in de laatste dagen geboren? Elk afzonderlijk ding is door mij persoonlijk geregeld en gepland. Wie kan er een klacht uitbrengen?

Sinds de schepping van de wereld heb ik steeds onder de mensen gedooled en ze gezelschap gehouden in hun aardse bestaan. In eerdere generaties werd echter geen enkele persoon door mij gekozen; iedereen werd afgewezen door mijn stille brief. Dit komt omdat die mensen in het verleden mij niet dienden met standvastige toewijding. Ik hield daarom ook niet uitsluitend van hen. Zij hadden Satans 'geschenken' aangenomen, zich toen omgedraaid en ze aan mij

aangeboden; was deze handelwijze niet lasterlijk jegens mij? Terwijl mensen mij iets dergelijks aanboden, hield ik mijn afschuw voor mij; ik probeerde hun plannetjes juist in mijn voordeel aan te wenden door deze 'geschenken' toe te voegen aan de materialen die in mijn management worden gebruikt. Later, nadat ze waren verwerkt door een machine, verbrandde ik dan de rommel binnenin. In het huidige tijdperk hebben mensen mij niet veel 'geschenken' aangeboden, dat verwijt ik ze dit niet. Deze mensen zijn altijd arm geweest en hebben nooit iets gehad; ik heb de realiteit van hun situatie in ogenschouw genomen en aldus nooit onredelijke eisen aan ze gesteld nadat ik naar de mensenwereld kwam. Integendeel, nadat ik ze 'materialen' had gegeven, heb ik simpelweg het 'eindproduct' gezocht dat ik wilde, want dit is het enige wat mensen tot stand kunnen brengen. Ik heb zoveel jaar ontberingen geleden en geleerd wat het betekent om als mens te leven, voordat ik met een gepast verzoek kwam. Als ik niet het leven van een mens had ervaren, hoe kon ik dan de kwesties begrijpen die zij moeilijk vinden om te bespreken? Toch zien mensen het niet zo; zij zeggen gewoon dat ik de almachtige, bovennatuurlijke God Zelf ben. Is dit niet precies de opvatting dat alle mensen de hele geschiedenis door hebben gehad tot zelfs op de dag van vandaag toe? Ik zei dat er op aarde niemand is die mij werkelijk voor de volle honderd procent kan kennen. Deze opmerking heeft zijn implicaties; dit zijn geen loze woorden. Ik heb dit zelf ervaren en waargenomen, dus heb ik inzicht in de details. Als ik niet naar de mensenwereld was neergedaald, wie zou dan een kans hebben om mij te kennen? Wie zou persoonlijk naar mijn woorden kunnen luisteren? Wie zou mijn gestalte onder hen kunnen zien? Sinds de oudheid was ik altijd verborgen gebleven in de wolken. Ik voorspelde al in een vroeg stadium dat ik zou neerdalen naar de

mensenwereld in de laatste dagen om als hun voorbeeld te dienen. Daarom hebben mensen tegenwoordig het geluk om hun horizon te verbreden. Is dit geen gunst die ik ze heb verleend? Kan het zijn dat ze mijn genade helemaal niet begrijpen? Waarom zijn mensen zo gevoelloos en stompzinnig? Ze zijn zover gekomen, waarom zijn ze nog niet ontwaakt? Ik ben al vele jaren in deze wereld, maar wie kent mij? Geen wonder dat ik mensen tuchtig. Het lijkt erop dat ze het doelwit zijn waarop ik mijn gezag moet uitoefenen; het lijkt erop dat ze kogels in mijn geweer zijn die, nadat ik ze heb afgevuurd, allemaal ontsnappen. Dit is hun verbeelding. Ik heb mensen altijd gerespecteerd; ik heb ze nooit willekeurig uitgebuit of verhandeld als slaven. Dit komt omdat ik ze niet kan verlaten en evenmin kunnen ze mij verlaten. Zo is er een band in leven en dood gevormd tussen ons. Ik heb de mensheid altijd gekoesterd. Hoewel de mensheid mij nooit gekoesterd heeft, hebben ze altijd op mij vertrouwd, daarom blijf ik moeite in hen steken. Ik heb mensen lief zoals mijn eigen schat, omdat zij het 'kapitaal' zijn van mijn management op aarde; daarom zal ik ze zeker niet elimineren. Mijn wil voor mensen zal nooit veranderen. Kunnen zij werkelijk vertrouwen in mijn eed? Hoe kunnen ze mij behagen? Dit is de taak voor de gehele mensheid; het is het 'huiswerk' dat ik voor hen heb achtergelaten. Het is mijn hoop dat zij allemaal hard zullen werken om het tot een goed einde te brengen.

23 april 1992

Hoofdstuk 36

Alles wordt door mijn hand geregeld. Wie durft te doen wat hij wil? Wie kan het met gemak veranderen? Mensen zweven rond in de lucht, bewegen zich als het stof, hun gezicht bevuild, waardoor ze van top tot teen weerzinwekkend zijn. Ik kijk vanuit de wolken met een zwaar hart neer. Waarom is de mens, die eens vol vitaliteit was, zoiets geworden? En waarom is hij zich hier niet van bewust en doet het hem niets? Waarom “laat hij zichzelf gaan” en staat hij toe dat hij met vuil bedekt wordt? Dat is zijn gebrek aan liefde en respect voor zichzelf. Waarom ontwijkt de mens altijd wat ik vraag? Ben ik echt wreed en onmenselijk jegens hem? Ben ik echt willekeurig en onredelijk? Waarom kijken mensen dan altijd met ziedende ogen naar mij? Waarom haten ze mij altijd? Heb ik ze tot het einde van de weg gebracht? De mens heeft nooit iets ontdekt in mijn tuchtiging, want hij doet niets anders dan het juk om zijn hals met beide handen grijpen, mij met beide ogen strak aankijkend alsof hij een vijand in de gaten houdt – en pas op dit moment besef ik hoe uitgemergeld hij is. Daarom zeg ik dat niemand ooit standvastig is geweest te midden van beproevingen. Is de gestalte van de mens niet precies dat? Moet ik hem echt de cijfers voor zijn “afmetingen” geven? De “lengte” van de mens is niet groter dan die van een wormpje dat over de grond kronkelt en zijn “borst” is niet breder dan die van een slang. Hiermee kleiner ik de mens niet – zijn dit niet de exacte cijfers van zijn gestalte? Heb ik de mens vernederd? De mens is net een dartelend kind. Hij speelt soms zelfs met dieren en toch blijft hij gelukkig; en hij is als een kat met een onbezorgd leventje. Misschien komt het door de aanwijzing van de Geest, of de rol van de God in de hemel, dat ik de extravagante levensstijl van mensen op aarde grondig moe ben. Mijn ‘interesse’ in de woorden ‘menselijk leven’ is dankzij het leven van de mens – dat op dat van een parasiet lijkt – ietwat toegenomen, zodat ik iets meer

‘eerbied’ voor het menselijk leven heb gekregen. Want het lijkt erop dat alleen de mens een leven kan scheppen dat betekenis heeft, terwijl ik daar niet toe in staat ben. Ik kan me dus alleen nog in de ‘bergen’ terugtrekken, want ik kan de ontbering onder de mensen niet ervaren en aanschouwen. Toch dwingt de mens mij ertoe – ik heb geen keus! Ik kan alleen maar de regelingen van de mens gehoorzamen, de ervaring samen met hem samenvatten en het menselijk leven naast hem ondergaan. In de hemel trok ik ooit de hele stad door en onder de hemel trok ik ooit alle landen door. Toch heeft niemand mij ooit ontdekt, ze hebben mij alleen horen bewegen terwijl ik rondging. In de ogen van mensen kom en ga ik zonder een spoor achter te laten. Het is alsof ik een onzichtbare afgod ben geworden in hun hart en toch geloven mensen dat niet. Kan het zo zijn dat dit allemaal geen feiten zijn die de mens met zijn mond belijdt? Wie erkent op dit punt niet dat hij getuchtigd dient te worden? Kunnen mensen nog steeds met opgeheven hoofd lopen in het licht van concreet bewijs?

Ik sluit een ‘zakelijke deal’ onder de mensen: ik vaag al zijn onzuiverheid en onrechtvaardigheid weg en ‘bewerk’ hem dan zodat hij naar mijn eigen hart kan zijn. Maar de medewerking van de mens is onmisbaar in deze fase van het werk, want hij spartelt altijd heen en weer als een vis die net gevangen is. Om ongelukken te voorkomen, heb ik daarom alle gevangen ‘vissen’ gedood, waarna de vissen gehoorzaam werden en geen enkele klacht meer hadden. Wanneer ik de mens nodig heb, houdt hij zich altijd schuil. Het is alsof hij nooit verbluffende taferelen heeft gezien, alsof hij op het platteland is geboren en niets van stadse zaken afweet. Ik voeg mijn wijsheid toe aan de delen van de mens die ontbreken en zorg ervoor dat hij mij kent; aangezien de mens te arm is, kom ik persoonlijk naar hem toe en geef ik hem “het pad naar rijkdommen”, zodat hij zijn ogen

opent. Red ik hem hierdoor niet? Is dit niet mijn mededogen met de mens? Bestaat liefde uit onvoorwaardelijk geven? Is haat dan tuchtiging? Ik heb dit vanuit verschillende perspectieven aan de mens uitgelegd, maar hij behandelt het als slechts woorden en leerstellingen. Het is alsof mijn uitspraken gebrekkige goederen zijn, die voor een habbekrats in de handen van de mens verkocht worden. Wanneer ik mensen dus vertel dat er een grote storm komt die het bergdorp zal wegvagen, bekommert zich daar niemand over; slechts een handjevol van hen verhuist, met twijfel in hun hart. De rest verhuist niet, alsof het ze niets doet, alsof ik een zwaluw uit de lucht ben – ze begrijpen niets van wat ik zeg. Pas wanneer de bergen omvallen en de aarde openscheurt, denken mensen aan mijn woorden, pas dan ontwaken ze uit hun dromen, maar dan is de tijd al gekomen, ze worden overspoeld in de grote vloed, hun lijken dobberen op het wateroppervlak. Ik zie de ellende in de wereld en slaak een zucht vanwege het ongeluk van de mens. Ik heb veel tijd besteed en een hoge prijs betaald ten behoeve van het lot van de mens. Mensen denken dat ik geen traanbuizen heb – maar ik, dit “gedrocht” zonder traanbuizen, heb veel tranen om de mens gelaten. De mens weet hier echter niets van, hij speelt alleen maar met het speelgoed in zijn handen in de aarde, alsof ik niet besta. In de huidige omstandigheden blijven mensen dus harteloos en afgestompt, ze zitten nog steeds ‘vastgevroren’ in de kelders, alsof ze nog steeds in een grot liggen. Wanneer ik de daden van de mens zie, is weggaan mijn enige keuze ...

Ik heb in de ogen van mensen veel goeds gedaan voor de mens en dus kijken ze naar mij op als een rolmodel voor het huidige tijdperk. Toch hebben ze mij nooit beschouwd als de Heerser over het lot van de mens en de Schepper van alle dingen. Het is alsof ze mij niet begrijpen. Hoewel mensen eens uitriepen

“Lang leve het begrip”, heeft niemand veel tijd besteed aan het analyseren van het woord “begrip”, waaruit blijkt dat mensen er niet naar verlangen om mij lief te hebben. Mensen hebben mij in deze tijden nooit gekoesterd, ik heb geen plek in hun hart. Kunnen zij ware liefde voor mij tonen in de dagen van ellende die nog komen? De rechtvaardigheid van de mens blijft iets zonder vorm, iets wat niet te zien of aan te raken is. Wat ik wil is het hart van de mens, want in het menselijk lichaam is het hart het waardevolst. Zijn mijn daden het niet waard om met het hart van de mens te worden terugbetaald? Waarom geven mensen mij hun hart niet? Waarom houden ze het altijd vast in hun eigen borst, onwillig om er afstand van te doen? Kan het hart van de mens voor vrede en geluk zorgen gedurende het leven van mensen? Waarom pakken mensen altijd een hand vol stof op van de grond en werpen dat naar mij wanneer ik iets van hen vraag? Is dit het snode plan van de mens? Het is alsof ze een voorbijganger voor de gek proberen te houden die nergens heen kan en hem terug naar hun huis lokken, waar ze kwaadaardig worden en hem vermoorden. Mensen hebben zulke dingen ook bij mij willen doen. Het is alsof ze een beul zijn die iemand zonder blikken of blozen vermoordt, alsof ze de koning van duivels zijn, voor wie het een tweede natuur is om mensen te vermoorden. Maar nu verschijnen er mensen voor mij die zulke methodes nog steeds willen toepassen – zij hebben zo hun plannen, maar ik heb mijn tegenmaatregelen. Ook al hebben mensen mij niet lief, hoe kan ik mijn tegenmaatregelen deze keer niet aan de mens openbaar maken? Ik heb oneindige, onmetelijke vaardigheden om de mens aan te pakken; elk deel van hem wordt persoonlijk door mij aangepakt en persoonlijk door mij bewerkt. Uiteindelijk zal ik de mens de pijn laten verduren van het afstand doen van wat hij liefheeft en hem aan mijn regelingen onderwerpen. Wat zullen de mensen dan

te klagen hebben? Doe ik alles niet ten behoeve van de mens? Vroeger vertelde ik de mens nooit over de stappen van mijn werk – maar nu, in een tijd die anders is dan het verleden omdat de inhoud van mijn werk anders is, heb ik mensen van tevoren over mijn werk verteld om te voorkomen dat ze als gevolg hiervan neervallen. Is dit niet de vaccinatie die ik bij de mens geïnjecteerd heb? Mensen hebben mijn woorden om wat voor reden ook nooit serieus overwogen; het is alsof ze honger in hun buik hebben en ze niet kieskeurig zijn met wat ze eten, waardoor hun maag verzwakt is. Maar mensen beschouwen hun ‘gezonde gestel’ als kapitaal en slaan de waarschuwingen van de ‘dokter’ in de wind. Ik zie hun onvatbaarheid en maak me zorgen om de mens. Omdat mensen onvolgroeid zijn en het menselijk leven nog moeten ervaren, kennen ze geen vrees; in hun hart bestaan de woorden ‘menselijk leven’ niet, ze hebben er geen achting voor en zijn mijn woorden alleen maar beu, alsof ik een kakelend oud vrouwtje ben geworden. Kortom hoop ik, hoe dan ook, dat mensen mijn hart kunnen begrijpen, want ik heb geen verlangen om de mens het land van de dood in te sturen. Ik hoop dat de mens kan begrijpen wat mijn stemming is op dit exacte moment en rekening kan houden met de last die ik precies op dit moment draag.

26 april 1992

Hoofdstuk 37

Door de eeuwen heen heeft al het werk dat ik heb gedaan – elke fase van dat werk – mijn gepaste werkmethoden omvat. Daarom zijn mijn geliefde mensen steeds puurder en meer en meer geschikt geworden voor mijn gebruik. Om dezelfde reden is het echter jammer dat, naarmate mijn werkmethoden toenemen, het aantal mensen afneemt, waardoor mensen in contemplatie wegzakken. Natuurlijk is mijn werk van vandaag geen uitzondering en de meeste mensen zijn opnieuw verstrikt in contemplatie, dus vanwege veranderingen in mijn methoden, is er een aantal mensen dat zich zal terugtrekken. Het kan op deze manier worden beschreven: dit was door mij voorbestemd, maar niet door mij gedaan. Vanaf het moment van de schepping tot nu toe zijn er zoveel mensen weggevallen en zijn er zoveel mensen de weg kwijtgeraakt door de methoden van mijn werk, maar het maakt mij niet uit hoe mensen zijn, of dat ze het gevoel hebben dat ik niet liefdevol ben of dat ze mij te wreed vinden. Of de mensen het goed begrijpen of niet, ik vermijd het een uitleg te geven. Laten we het eerst een communicatie hebben over het hoofdpunt van deze discussie, zodat iedereen een grondig begrip kan krijgen en om te voorkomen dat ze niet begrijpen waarom ze lijden. Ik zal de mensen niet dwingen om in stilte te lijden als een doofstomme. In plaats daarvan zal ik alles duidelijk beschrijven, zodat mensen niet bij mij komen klagen, en op een dag zullen alle mensen oprechte lof uiten temidden van de tuchtiging. Kun je met deze methode instemmen? Voldoet dat aan de eisen van mensen?

In deze proloog van het tijdperk van de tuchtiging, zal ik eerst de mensen de algemene betekenis achter dit ‘tijdperk’ vertellen, zodat ze mij niet beledigen. Ik zal namelijk regelingen treffen voor mijn werk, die door niemand veranderd zullen worden, en ik zal beslist niemand makkelijk weg laten komen die daar

verandering in aanbrengt: ik zal hem veroordelen. Zul je dat onthouden? Dit zijn allemaal 'inertingen'. Van de nieuwe methoden moet iedereen eerst begrijpen dat het allereerste wat ze moeten bereiken is om inzicht te krijgen in hun eigen feitelijke gesteldheid. Voordat iemand wat inzicht in zichzelf heeft gekregen, mag niemand in de kerk zorgeloos spreken, en ik zal diegenen die hier tegenin gaan zeker tuchtigen. Vanaf deze dag zullen alle apostelen in de kerken worden genoteerd en mogen ze niet naar believen overal heen gaan; zoiets zal maar weinig nut hebben. Ze leken allemaal hun plichten te vervullen, maar in werkelijkheid bedrogen ze me allemaal. Ongeacht het verleden, vandaag zal het allemaal heengaan en moet het niet weer ter sprake komen. Voortaan zal de term 'apostel' worden afgeschaft en nooit opnieuw worden gebruikt, dus alle mensen kunnen uit hun posities komen en zichzelf kennen. Dit is natuurlijk voor hun redding. Een 'positie' is geen kroon, het is slechts een aanspreektitel. Begrijp je wat ik bedoel? Degenen die de kerken leiden, zullen nog steeds het kerkelijk leven in hun eigen kerken leiden, en natuurlijk is dit geen starre, vaste regel. Indien nodig kunnen ze andere kerken gaan bezoeken om te coördineren met andere voormalige apostelen. Het meest cruciale is dat de communicatie van de kerken moet worden vergroot, tenzij geen enkel lid van de kerken het echte leven van de kerk leidt. Niettemin moet ik benadrukken dat jullie je allemaal moeten verenigen om jezelf te leren kennen en in opstand te komen tegen de grote rode draak. Dat is mijn bedoeling. Het is niet belangrijk hoeveel de mensen spreken, maar het is wel cruciaal dat al mijn mensen als één samenkomen, wat de enige manier is om echt te kunnen getuigen. In het verleden zeiden de mensen allemaal dat ze zichzelf zouden leren kennen, maar toch heb ik ontelbare woorden gesproken en hoeveel zijn jullie over jezelf gaan begrijpen? Hoe hoger

iemands positie is, des te moeilijker het voor hem is om zichzelf opzij te zetten, en hoe groter iemands hoop is, des te meer hij zal lijden wanneer hij wordt getuchtigd. Dat is mijn redding van de mensheid – begrijpen jullie dat? Neem dit niet zomaar voetstoots aan. Dat zou te oppervlakkig zijn en daardoor geen waarde hebben; begrijpen jullie de onderliggende betekenis? Als de mensen in de kerk echt in staat zijn zichzelf te begrijpen, laat dit immers zien dat dit type persoon echt van mij houdt. Dat wil zeggen dat je, als je geen brood breekt met de mensen, hun ontberingen niet zult begrijpen. Hoe begrijpen jullie deze woorden? Uiteindelijk zal ik alle mensen inzicht geven in zichzelf tijdens hun tuchtiging, en ze laten zingen en lachen tijdens hun tuchtiging. Zullen jullie echt het geloof hebben om mij tevreden te stellen? Dus weten jullie wat je moet doen in de praktijk? Voortaan zullen de zaken van elke kerk worden behandeld door de juiste personen in die kerk, en zullen apostelen gewoon het leven van de kerk gaan leiden. Dat wordt ‘het leven ervaren’ genoemd. Begrijpen jullie dat?

Voordat de tuchtiging officieel over de mensheid is gekomen zal ik op de mensen eerst het ‘werk van het groeten’ uitvoeren zodat ze mij uiteindelijk allen tevreden zullen stellen. Zelfs degenen die zich zullen terugtrekken zullen moeten lijden en hun getuigenis moeten beëindigen voordat ze weggaan, anders laat ik ze er niet makkelijk mee weggkomen. Dit toont mijn gezindheid van intolerantie ten aanzien van de beledigingen van de mensen en mijn gezindheid alles te volbrengen wat ik zeg. Aldus volbrengt het de woorden van mijn mond: “Ik meen wat ik zeg, wat ik meen zal worden volbracht en wat ik volbreng zal voor altijd blijven bestaan.” Wanneer de woorden mijn mond verlaten, begint mijn Geest met Zijn werk. Wie zouden het wagen moedwillig te spelen met het ‘speelgoed’ dat ze in hun handen houden? Mensen moeten eerbiedig en gehoorzaam mijn

tuchtiging accepteren, en wie zou er aan kunnen ontsnappen? Kan er een andere weg zijn dan ik? Vandaag heb ik je toegestaan op de aarde te zijn, en je juicht. Morgen zal ik je toelaten in de hemel en zul je lof uitbrengen. De dag erna zal ik je onder de grond hebben waar je zult worden getuchtigd. Zijn dit niet alle vereisten van mijn werk? Wie lijdt er geen ellende en wie ontvangt er geen zegeningen ten behoeve van mijn vereisten? Zouden jullie de uitzondering vormen? Wat zouden jullie als mijn volk op aarde moeten doen voor mijn vereisten, voor mijn wil? Kan het zijn dat jullie mijn heilige naam prijzen met jullie mond maar jullie mij in jullie hart verachten? Mijn werk doen, mijn hart tevredenstellen en jezelf te begrijpen en je te verzetten tegen de grote rode draak zijn geen eenvoudige taken en als jullie dit doen, moeten jullie de prijs betalen. Wanneer ik zeg 'prijs', wat denken jullie dan wat ik bedoel? Ik zal dit nu niet bespreken en ik zal mensen geen rechtstreekse antwoorden geven. Ik bied hen allen in plaats daarvan de gelegenheid er zelf over na te denken en daarna hun handelingen en gedrag te gebruiken om mijn vragen werkelijk te beantwoorden. Kunnen jullie dat?

27 april 1992

Hoofdstuk 38

Nooit in de ervaring van de mensheid is mijn persoon er geweest, of de leiding van mijn woorden. Daarom heb ik me steeds op afstand van de mensen gehouden en heb ik hen vervolgens verlaten. Ik veracht de ongehoorzaamheid

van het mensdom. Ik weet niet waarom. Het lijkt alsof ik de mens vanaf het begin heb gehaat, en toch voel ik diep medelijden voor hem. Dus hebben mensen altijd twee houdingen ten opzichte van mij, want ik bemint de mens en haat hem ook. Wie onder de mensen is waarlijk mijn liefde indachtig? En wie is mijn haat indachtig? In mijn ogen zijn de mensen dode, levenloze dingen, als beeldjes van klei tussen alle andere voorwerpen. Soms vormt de ongehoorzaamheid van de mens de bron van mijn haat. Toen ik onder de mensen woonde, glimlachten ze zuinigjes als ik plotseling opdook, want ze waren altijd bewust naar mij op zoek, alsof ik op aarde met hen speelde. Ze namen mij nooit serieus, en dus had ik vanwege hun houding tegenover mij geen andere keuze dan 'met pensioen te gaan' uit het 'bedrijf' van de mensheid. Toch wil ik aankondigen dat, hoewel ik 'met pensioen ben', er niet één cent aan mijn 'pensioen' mag ontbreken. Gezien mijn 'senioriteit' in het 'bedrijf' van de mensen, blijf ik betaling van hen eisen, betaling die mij verschuldigd is. Al hebben de mensen mij verlaten, hoe zouden zij zich aan mijn greep kunnen onttrekken? Ik heb mijn greep op hen iets versoepeld om hen toe te staan zich over te geven aan hun vleselijke geneugten. Zodoende durfden ze tomeloos te zijn, zonder zelfbeheersing, en men kan zien dat ze niet echt van mij hielden, aangezien ze in het vlees leefden. Is het mogelijk dat ware liefde wordt gegeven in ruil voor het vlees? Is het mogelijk dat het enige wat ik van de mens vraag 'liefde' van het vlees is? Als dit echt zo zou zijn, welke waarde zou de mens dan hebben? De hele mensheid is waardeloze rommel! Als ik mijn bestendige 'bovennatuurlijke kracht' niet had, zou ik de mensen lang geleden verlaten hebben – waarom ook maar de moeite nemen om bij hen te blijven en hun 'pesterijen' te ondergaan? Maar ik hield vol. Ik wilde de 'zaken' van de mens tot op de bodem uitzoeken. Wanneer mijn werk op aarde

gedaan zal zijn, zal ik hoog de hemel in stijgen om over de 'meester' van alle dingen te oordelen. Dit is mijn voornaamste taak, want ik veracht de mens al zozeer. Wie zou zijn vijand niet haten? Wie zou zijn vijand niet uitroeien? In de hemel is Satan mijn vijand; op aarde zijn de mensen mijn tegenstanders. Gezien de verbintenis tussen hemel en aarde zouden negen van hun generaties beschouwd moeten worden als schuldig door associatie, en niemand zal vergeven worden. Wie zei hen zich tegen mij te verzetten? Wie zei hen ongehoorzaam te zijn tegenover mij? Waarom kunnen de mensen niet losgemaakt worden van hun oude natuur? Waarom vermenigvuldigt hun vlees zich altijd binnen hen? Dit alles is bewijs voor mijn oordeel over de mensen. Wie durft niet te bezwijken voor de feiten? Wie durft te zeggen dat mijn oordeel gekleurd is door gevoelens? Ik ben anders dan de mensen, dus ben ik van hen weggegaan, want ik ben eenvoudigweg niet menselijk.

Alles wat ik doe, doe ik om een reden; wanneer de mensen de 'waarheid' voor mij 'onthullen', begeleid ik hen naar de 'plek van terechtstelling', want de schuld van de mensheid is groot genoeg om tuchtiging door mij te verdienen. En zo tuchtig ik de mensen niet blindelings: hun tuchtiging is altijd in verhouding met de waarheid van hun zonden. Anders zou zij zich nooit buigen en tegenover mij hun schuld bekennen wegens hun opstandigheid. Vanwege de huidige toestand buigen de mensen allemaal onwillig het hoofd, maar hun hart is nog steeds niet overtuigd. Ik geef de mensen 'barium' te drinken, waardoor de organen in hun lichaam helder zichtbaar zijn door een 'lens'; het vuil en de onzuiverheid in hun buik is nog altijd niet uitgeroeid. Allerlei soorten vuil vloeien door hun aderen, en zo neemt het gif in hun binnenste toe. Omdat de mensen al zo lang op deze manier geleefd hebben, zijn ze eraan gewend en vinden het niet vreemd.

Dientengevolge rijpen de ziektekiemen in hen en worden hun aard, en iedereen wordt erdoor overheerst. Daarom rennen mensen als wilde paarden overal in het rond. Dit geven ze echter nooit volledig toe; ze knikken slechts met hun hoofd om te tonen dat ze instemmen. De waarheid is dat de mensen mijn woord niet ter harte nemen. Als ze mijn woord als remedie aannamen, zouden ze 'naar de dokter luisteren' en de remedie toestaan om de ziekte in hen te helen. Maar hun gedrag kan in mijn hart deze wens niet in vervulling brengen, dus kan ik slechts 'de bittere pil slikken' en met hen blijven praten. Of ze nu luisteren of niet, ik doe slechts mijn plicht. De mensen willen mijn zegeningen niet genieten en zijn bereid om de kwellingen van de hel te ondergaan, dus kan ik niets anders doen dan hun verzoek inwilligen. Opdat echter mijn naam en mijn Geest niet beschaamd worden in de hel, zal ik hen eerst disciplineren en mij dan 'buigen' naar hun wensen en ervoor zorgen dat zij 'uitbundige vreugde' genieten. Ik ben niet bereid de mensen toe te staan om mij onder mijn eigen vlag te schande te zetten, wanneer of waar dan ook, dus disciplineer ik hen steeds opnieuw. Hoe zouden de mensen vandaag de dag nog altijd vóór mij kunnen staan zonder bedwongen te zijn door de strenge woorden die ik tegen hen richt? Onthouden mensen zich niet louter van zonde omdat ze vrezen dat ik weg zal gaan? Is het niet waar dat zij alleen niet klagen omdat ze tuchtiging vrezen? Wiens wil is louter omwille van mijn plan? Mensen denken allemaal dat ik een goddelijkheid ben die 'intellectuele kwaliteiten' ontbeert, maar wie kan begrijpen dat ik alles in de mensheid doorzie? Het is precies zoals men zegt: "Waarom een spijker met een moker slaan?" De mensen 'houden' niet van mij uit aangeboren liefde voor mij, maar uit vrees voor tuchtiging. Wie onder de mensen is geboren met liefde voor mij? Is er iemand die mij behandelt zoals hij zijn eigen hart behandelt? En

zo vat ik dit samen met een gezegde voor de mensenwereld: onder de mensen is er niemand die van mij houdt.

Omdat ik mijn werk op aarde tot een einde wil brengen, heb ik de snelheid ervan opgevoerd, zodat de mensen niet ver van mij worden geworpen, zo ver dat zij in de onbegrensde oceaan vallen. Omdat ik de mensen van tevoren de waarheid over de dingen heb verteld, zijn zij ietwat wantrouwig. Als dat niet het geval was, wie zou dan de zeilen hijsen als er straffe winden en hoge golven op komst waren? Mensen zijn allemaal waakzaam. Het is alsof ik in hun ogen een 'rover' ben geworden. Ze vrezen dat ik alle dingen uit hun huis zal halen, dus drukken ze allemaal tegen hun 'deuren' met alle kracht die ze kunnen opbrengen, doodsbang dat ik plotseling binnen zal breken. Wanneer ik zie hoe zij zich gedragen als laffe ratten, vertrek ik in stilte. In de verbeelding van de mensen lijkt het alsof de wereld een 'apocalyps' zal ondergaan, en zodoende vluchten zij allen doodsbenuwd alle kanten op. Slechts dan zie ik de geesten over de aarde zwerven. Ik moet er wel om lachen, en de klank van mijn lach overrompelt de mensen en jaagt hen angst aan. Op dat moment beseft ik de waarheid en dus onderdruk ik mijn glimlach en kijk niet langer over de aarde; in plaats daarvan keer ik terug naar mijn oorspronkelijke plan. Niet langer zal ik de mens beschouwen als een model dat dient als een voorbeeld voor mijn onderzoek, want de mens is niets meer dan schroot. Wanneer ik hem afdank, dient hij nergens meer voor – restjes afval. Op dat moment zal ik hem vernietigen en in het vuur stoten. Naar het idee van de mensen omvatten mijn oordeel, majesteit en toorn mijn barmhartigheid en goedertierenheid. Maar ze vermoeden niet dat ik hun zwakheden lange tijd over het hoofd gezien heb, dat ik mijn barmhartigheid en goedertierenheid lang geleden teruggetrokken heb en dat zij daarom in hun

huidige staat verkeren. Geen mens kan mij kennen, mijn woorden begrijpen, mijn gezicht zien of mijn wil doorgronden. Is dit niet de huidige staat van de mensheid? Hoe kan men dan zeggen dat ik barmhartigheid of goedertierenheid heb? Hun zwakheden laten mij koud, en ik houd mij niet met hun tekortkomingen bezig. Is dit nog altijd mijn barmhartigheid en goedertierenheid? Of zou het nog steeds mijn liefde voor de mensheid kunnen zijn? De mensen geloven allemaal dat ik ‘onbetekenende aardigheidjes’ spreek en hechten dus geen geloof aan de woorden die ik spreek. Maar wie begrijpt ‘Aangezien dit een ander tijdperk is, zijn mijn barmhartigheid en goedertierenheid momenteel niet aanwezig; toch ben ik altijd God die doet wat Hij zegt’? Ik ben onder de mensen, en in gedachten zien zij mij als de Allerhoogste, en dus geloven zij dat ik graag door mijn wijsheid spreek. Daarom nemen de mensen mijn woord altijd met een korreltje zout. Maar wie kan de regels achter mijn woorden begrijpen? Wie kan de oorsprong van mijn woorden bevatten? Wie kan doorgronden wat ik eigenlijk wil bereiken? Wie begrijpt de details van de uitvoering van mijn managementplan? Wie kan een vertrouweling van mij worden? Wie buiten ikzelf kan van alle dingen begrijpen wat ik precies doe? En wie kan mijn uiteindelijke doel kennen?

30 april 1992

Hoofdstuk 39

Elke dag beweeg ik mij boven de universums en aanschouw ik alle dingen die door mijn hand geschapen zijn. Boven de hemelen is mijn rustplaats en

daaronder is het land waarin ik mij beweeg. Ik heers over alles onder alle dingen, ik beveel alles onder alle dingen, zodat alles wat er is de gang van de natuur volgt en zich aan de heerschappij van de natuur onderwerpt. Omdat ik mensen verafschuw die ongehoorzaam zijn en mensen haat die zich tegen mij verzetten en niet in hun eigen classificatie vallen, zal ik alles onderwerpen aan mijn regelingen, zonder weerstand, zal ik alles boven en binnen het universum op orde brengen. Wie zal mij nog steeds naar willekeur durven te weerstaan? Wie durft de regelingen van mijn hand niet te gehoorzamen? Hoe kan de mens er enig 'belang' bij hebben om tegen mij te rebelleren? Ik zal mensen voor hun 'voorouders' brengen, zal ervoor zorgen dat hun voorouders ze terug naar hun familie voeren en ze zullen niet tegen hun voorouders mogen rebelleren en aan mijn zijde terugkeren. Dat is mijn plan. Mijn Geest beweegt Zich vandaag over de hele aarde, wijst allerlei soorten mensen nummers toe en zet verschillende tekens op ieder type persoon, zodat hun voorouders ze met succes terug kunnen voeren naar hun familie en ik me geen 'zorgen' over hen hoeft te blijven maken, wat te lastig is; ik verdeel dus ook het werk en ik verspreid de inspanningen. Dit maakt deel uit van mijn plan en kan door geen mens verstoord worden. Ik zal geschikte vertegenwoordigers kiezen uit alles wat er is om alle dingen te besturen en zo de ordelijke onderwerping van alles voor mijn aangezicht bewerkstelligen. Geregeld zweef ik boven en wandel ik onder de hemelen. Als ik de grote wereld aanschouw waarin mensen komen en gaan, de mensheid gadesla, dicht opeengepakt op de aarde, en de vogels en de dieren zie die op de planeet leven, dan voel ik me, zonder dat ik er iets aan kan doen, emotioneel in mijn hart. Omdat ik ten tijde van de schepping alle dingen heb gemaakt en alles en iedereen zijn taak uitvoert in zijn eigen plaats onder mijn regelingen, lach ik

hoog daarboven; wanneer alle dingen onder de hemelen het geluid van mijn gelach dan horen, worden ze direct geïnspireerd, want op dit moment is mijn grote onderneming voltooid. Ik stop de wijsheid van de hemel in de mens, zodat hij mij kan vertegenwoordigen onder alle dingen, want ik heb de mens geschapen opdat hij mijn vertegenwoordiger kan zijn, mij niet tart maar mij in de diepten van zijn hart looft. En wie kan deze eenvoudige woorden verwezenlijken? Waarom houdt de mens zijn hart altijd voor zichzelf? Is zijn hart niet voor mij? Het is niet zo dat ik onvoorwaardelijk dingen van de mens vraag, maar dat hij mij altijd heeft toebehoord. Hoe kan ik aan anderen zomaar de dingen weggeven die mij toebehoren? Hoe kan ik 'kleding' die ik gemaakt heb aan iemand anders te dragen geven? In de ogen van mensen is het alsof ik mijn verstand verloren heb, aan een geestesziekte lijdt en niets van de handelwijzen van de mens begrijp, alsof ik een imbeciel ben. Mensen kijken dus altijd naar mij op alsof ik naïef ben, maar zij hebben mij nooit echt lief. Omdat alles wat de mens doet erop is gericht om mij met opzet te misleiden, vaag ik de hele mensheid in een vlaag van toorn weg. Onder alle dingen die ik heb geschapen, probeert alleen de mensheid altijd met manieren te komen om mij voor de gek te houden, en daarom zeg ik dat de mens 'heerser' van alle dingen is.

Vandaag werp ik alle mensen in de 'grote oven' om gelouterd te worden. Ik sta erboven en kijk nauwgezet toe terwijl mensen in de oven branden en ze, gedwongen door de vlammen, de feiten naar voren brengen. Dit is een van de middelen waardoor ik werk. Was dat niet zo, dan zouden mensen zichzelf voor 'nederig' uitgeven en zou niemand bereid zijn om als eerste zijn mond te openen om over zijn eigen ervaringen te spreken, maar zou iedereen alleen maar naar elkaar kijken. Dit is precies de kristallisatie van mijn wijsheid, want ik heb de

zaken van vandaag al vóór de tijdperken voorbestemd. Mensen gaan dus onbewust de oven in, alsof ze daar heen zijn geleid aan een touw, alsof ze gevoelloos zijn geworden. Niemand kan aan het ziedende vuur ontkomen, zij 'vallen' elkaar 'aan', zij 'gaan jubelend in het rond' en maken zich nog steeds druk om hun eigen lot in de oven, doodsbenauwd dat ze levend zullen verbranden. Wanneer ik het vuur opstook, neemt het meteen toe en schiet het de lucht in; de vlammen blijven dan vaak aan mijn gewaden kleven, alsof ze die de oven in willen trekken. Mensen kijken met grote ogen naar mij. Meteen volg ik het vuur de oven in en op dit moment laaien de vlammen nog meer op en roepen mensen het uit. Ik wandel te midden van het vuur. De vlammen zijn legio, maar deren mij geenszins. Ik geef de gewaden aan mijn lijf wederom over aan de vlammen – toch blijven zij op afstand van mij. Pas dan zien mensen mijn ware gezicht duidelijk door het licht van de vlammen. Omdat zij te midden van de schroeiende oven staan, vluchten zij alle kanten op vanwege mijn gezicht en de oven begint onmiddellijk te 'koken'. Allen die in de vlammen zijn, aanschouwen de Mensenzoon, die in het vuur wordt gelouterd. Hoewel de kleren aan Zijn lijf gewoon zijn, zijn ze uitermate prachtig; hoewel de schoenen aan Zijn voeten onopmerkelijk zijn, zijn ze zeer benijdenswaardig; er straalt een vurige luister van Zijn gezicht, Zijn ogen schitteren en de mensen lijken Zijn ware gezicht duidelijk te zien dankzij het licht in Zijn ogen. Mensen zijn met ontzag vervuld en zien een wit gewaad om Zijn lichaam; en Zijn haar, wit als wol, hangt tot op Zijn schouders. Opvallend is een gouden gordel over Zijn borst die schijnt met een verblindend licht, terwijl de schoenen aan Zijn voeten nog indrukwekkender zijn. En omdat de schoenen die de Mensenzoon draagt in het vuur blijven, geloven mensen dat ze wonderbaarlijk zijn. Mensen zien alleen bij pijscheuten de mond van de

Mensenzoon. Hoewel ze midden in de loutering van vuur zijn, begrijpen ze geen enkel woord uit de mond van de Mensenzoon en dus horen ze, op dit moment, de aangename stem van de Mensenzoon niet meer, maar zien ze een scherp zwaard in Zijn mond; Hij zegt niets meer, maar Zijn zwaard doet de mens pijn. Mensen verduren pijn, omgeven door de vlammen. Vanwege hun nieuwsgierigheid blijven ze opzien naar de buitengewone verschijning van de Mensenzoon en pas op dit moment ontdekken ze dat de zeven sterren in Zijn hand verdwenen zijn. Omdat de Mensenzoon in de oven is, en niet op aarde, zijn de zeven sterren in Zijn hand weggenomen, want ze zijn slechts een metafoor. Op dit moment worden ze niet meer genoemd, maar toebedeeld aan de verschillende aspecten van de Mensenzoon. Het bestaan van de zeven sterren roept in de herinnering van mensen ongemak op. Vandaag maak ik dingen niet meer moeilijk voor de mens, ik neem de zeven sterren van de Mensenzoon weg en combineer alle aspecten van de Mensenzoon tot één geheel. Pas op dit moment ziet de mens mijn hele verschijning. Mensen zullen mijn Geest niet meer van mijn vlees scheiden, want ik ben van de aarde naar omhoog opgevaren. Mensen hebben mijn ware gezicht aanschouwd, zij breken mij niet meer in stukken en ik onderga niet langer de kwaadsprekerij van de mens. Omdat ik me in de grote oven naast de mens bevind, vertrouwt hij nog steeds op mij, merkt hij mijn bestaan op in zijn bewustzijn. Zo wordt alles wat zuiver goud is beetje bij beetje met mij vergaard te midden van het brandende vuur, wat precies het moment is waarop ieder wordt ingedeeld naar zijn soort. Ik categoriseer elk type 'metaal', waardoor ze allemaal kunnen terugkeren naar hun familie en pas nu beginnen alle dingen vernieuwd te worden ...

De mens is zó bezoedeld dat ik hem in de oven werp om verbrand te worden. Toch wordt hij niet door de vlammen verteerd maar gelouterd, zodat ik genoeg in hem kan hebben – want wat ik wil, is iets wat van zuiver goud gemaakt is, zonder onzuiverheden, zonder smerige, vervuilde dingen. Mensen begrijpen mijn gemoedstoestand niet, dus voordat ze op de ‘operatietafel’ gaan liggen, zitten ze vol angst, alsof ik ze na het opensnijden ter plekke op de operatietafel ga vermoorden. Ik begrijp de gemoedstoestand van mensen wel, dus lijk ik tot de mensheid te behoren. Ik leef erg met de ‘ellende’ van de mens mee en ik weet niet waarom de mens ‘ziek geworden’ is. Als hij gezond en niet misvormd was, wat voor noodzaak zou er dan zijn om een prijs te betalen en tijd op de operatietafel door te brengen? Maar de feiten kunnen niet veranderd worden – wie heeft de mens verteld om niet te letten op ‘voedselhygiëne’? Wie heeft hem verteld om niet op zijn gezondheid te letten? Welke andere middelen heb ik vandaag? Ik toon mijn compassie voor de mens door samen met hem de ‘operatiekamer’ in te gaan – en wie heeft me verteld om de mens lief te hebben? Ik neem dus persoonlijk het ‘chirurgenmes’ ter hand en begin de mens te ‘opereren’ om complicaties te voorkomen. Ik ben zo trouw aan de mens, dat mensen in hun pijn tranen van dankbaarheid jegens mij laten vloeien. Mensen geloven dat ik trouw waardeer, dat ik een handje help wanneer mijn ‘vrienden’ in moeilijkheden zijn. Mensen zijn zelfs nog dankbaarder voor mijn vriendelijkheid en zeggen dat ze me ‘geschenken’ zullen sturen wanneer de ziekte genezen is – maar ik let niet op wat ze uiten en in plaats daarvan concentreer ik me op het opereren van de mens. De mens is lichamelijk zwak en hij doet zijn ogen vanwege het mes dan ook stijf dicht en ligt geschokt op de operatietafel – maar daar let ik niet op, ik blijf gewoon het werk doen dat ik onder handen heb. Na de

operatie zijn mensen aan de 'kaken van de tijger' ontsnapt. Ik voed ze met rijke voedingselementen en zonder het zelf te weten nemen de voedingsstoffen in hen gestaag toe. Dan glimlach ik naar hen en zij zien mijn ware gezicht pas duidelijk nadat ze weer gezond zijn, en zo gaan ze nog meer van mij houden en nemen ze mij als hun vader aan – is dit niet de verbinding tussen hemel en aarde?

4 mei 1992

Hoofdstuk 40

Mensen fixeren zich op elke beweging die ik maak, alsof ik de hemelen op elk moment naar beneden laat komen, en ze raken altijd van hun stuk door wat ik doe, alsof mijn daden voor hen helemaal niet te bevatten zijn. Dus letten ze op mij bij alles wat ze doen, uitermate bang dat ze de hemel zullen beledigen en in de 'wereld van stervelingen' worden geworpen. Het is niet zo, dat ik iets probeer te vinden dat ik tegen mensen kan gebruiken, of dat ik hun tekortkomingen tot het doel van mijn werk maak. Op dit moment zijn ze erg gelukkig en gaan ze op mij vertrouwen. Wanneer ik de mens iets geef, houden mensen van mij zoals ze hun eigen leven liefhebben, maar wanneer ik dingen van hen vraag, schuwen ze mij. Waarom is dit zo? Kunnen ze de 'billijkheid en redelijkheid' van de mensenwereld niet eens in praktijk brengen? Waarom vraag ik zulke dingen telkens weer aan mensen? Is het echt zo dat ik niets heb? Mensen behandelen mij als een bedelaar. Wanneer ik dingen van hen vraag, houden ze mij hun 'restantjes' voor om van te 'genieten' en zeggen ze zelfs dat ze speciaal voor mij

zorgen. Ik kijk naar hun lelijke gezichten en rariteiten en laat de mens wederom achter. Onder die omstandigheden blijven mensen onbegrijpend en nemen ze wederom de dingen terug die ik ze ontzegd heb, in afwachting van mijn terugkeer. Ik heb veel tijd besteed en een hoge prijs betaald ten behoeve van de mens – maar op dit moment blijft het geweten van mensen om een onbekende reden maar niet in staat om zijn oorspronkelijke functie te vervullen. Het gevolg is dat ik hun aanhoudende twijfels onder de ‘woorden van mysterie’ schaar, als ‘referentie’ voor toekomstige generaties, want dit zijn de ‘resultaten van wetenschappelijk onderzoek’ door het ‘harde werk’ van mensen; hoe kan ik ze achteloos schrappen? Zou ik daarmee niet de goede bedoelingen van mensen ‘wegwuiven’? Ik heb namelijk wel een geweten, ik handel dus niet gewiekt of misleidend met de mens – zijn mijn daden niet zo? Is dit niet de ‘billijkheid en redelijkheid’ waarvan de mens spreekt? Ik heb tot op heden onophoudelijk onder de mensen gewerkt. Met de komst van tijden zoals vandaag kennen mensen mij nog steeds niet, behandelen ze mij als een vreemde en krijgen ze zelfs nog meer een hekel aan mij omdat ik ze op een ‘doodlopende weg’ heb gebracht. De liefde in hun hart is op dit moment allang verdwenen zonder een spoor achter te laten. Ik sta niet op te scheppen en kleiner de mens al helemaal niet. Ik kan de mens eeuwig liefhebben en ik kan hem ook eeuwig haten; dit zal nooit veranderen, want ik ben volhardend. Maar de mens bezit deze volharding niet, hij gedraagt zich altijd wisselvallig jegens mij, hij schenkt altijd maar weinig aandacht aan mij wanneer ik mijn mond opendoet, en wanneer ik mijn mond sluit en niets zeg, raakt hij al snel verloren in de golven van de grote wereld. Ik vat dit samen in een andere levensspreuk: mensen hebben geen doorzettingsvermogen en kunnen mijn hart dus niet vervullen.

Terwijl mensen dromen, trek ik de landen van de wereld door en verspreid ik de 'stank van de dood' in mijn handen onder de mensen. Alle mensen laten hun vitaliteit meteen achter en gaan de volgende laag van het menselijk leven binnen. Er zijn onder de mensen geen levende dingen meer te zien, overal liggen lijken, dingen gevuld met vitaliteit verdwijnen ogenblikkelijk zonder een spoor achter te laten en de verstikkende stank van lijken doordringt het land. Ik bedek meteen mijn gezicht en laat de mensen achter, want ik begin de volgende stap van het werk, geef de mensen die levend zijn geworden een plek om te wonen en laat alle mensen in een ideaal land wonen. Dit is het gezegende land – een land zonder verdriet of gezucht – die ik voor de mens heb bereid. Het water uit de valleibronnen is kristalzuiver, helder genoeg om de bodem te zien, het stroomt onophoudelijk en droogt nooit op, mensen leven in harmonie met God, de vogels fluiten, en hemel en aarde zijn in de zachte bries en warme zon beide in rust. Vandaag liggen de lijken van alle mensen hier schots en scheef verspreid. Zonder dat mensen het weten, laat ik de pestilentie in mijn hand los; de lichamen van mensen vergaan, laten van top tot teen geen spoor van vlees achter en ik trek mij ver van de mens terug. Ik zal nooit meer met de mens samenkomen, ik zal nooit meer onder de mensen komen, want de laatste fase van mijn gehele management is ten einde en ik zal de mensheid niet wederom scheppen, zal niet wederom naar de mens omzien. Nadat ze de woorden uit mijn mond gelezen hebben, raken alle mensen hun hoop kwijt, want ze willen niet sterven – maar wie 'sterft' er niet om 'levend te worden'? Wanneer ik mensen vertel dat ik de magie niet heb om ze tot leven te wekken, barsten ze huilend in pijn uit; ik ben weliswaar de Schepper, maar ik heb inderdaad slechts de macht om mensen te laten sterven en heb niet het vermogen om ze tot leven te wekken. Daarvoor

bied ik de mens excuses aan. Ik heb de mens dan ook van tevoren verteld dat 'ik hem een onbetaalbare schuld verschuldigd ben' – maar hij dacht dat ik beleefd wilde zijn. Ik zeg dit vandaag, met de feiten op tafel, nog steeds. Ik zal de feiten niet verloochenen wanneer ik spreek. Mensen geloven in hun opvattingen dat ik op vele manieren spreek, dus klampen ze zich altijd aan de woorden vast die ik ze geef terwijl ze op iets anders hopen. Zijn dit niet de verkeerde motivaties van de mens? Onder deze omstandigheden durf ik 'duidelijk' te stellen dat de mens mij niet waarlijk liefheeft. Ik zou mijn geweten niet de rug toekeren en de feiten niet verdraaien, want ik zou mensen niet in hun ideale land brengen; uiteindelijk, wanneer mijn werk is voltooid, zal ik ze naar het land van de dood voeren. Mensen kunnen dus beter maar niet over mij klagen – is het niet omdat mensen mij 'liefhebben'? Is het niet omdat hun verlangen naar zegeningen te sterk is? Als mensen niet naar zegeningen wilden streven, hoe kan dit 'ongeluk' er dan zijn? Omwille van de 'trouw' van mensen jegens mij, omdat ze mij vele jaren gevolgd hebben, hard gewerkt hebben zonder enige bijdrage te leveren, openbaar ik ze iets van wat er zich de 'geheime kamer' afspeelt: gezien mijn werk vandaag nog een bepaald punt moet bereiken en mensen nog in de vuurpoel moeten worden geworpen, adviseer ik ze zo spoedig mogelijk weg te gaan – iedereen die overblijft zal waarschijnlijk rampspoed ondervinden en zal weinig geluk hebben, en zij zullen de dood uiteindelijk nog steeds niet kunnen vermijden. Ik zet de 'deur naar rijkdommen' wijd voor hen open; wie ook maar weg willen gaan, moeten zich zo snel mogelijk uit de voeten maken – als ze wachten tot tuchting zich aandient, zal het te laat zijn. Deze woorden zijn geen spotternij – ze zijn ware feiten. Mijn woorden worden oprecht tot de mens gesproken en als je nu

niet gaat, wanneer dan wel? Zijn mensen echt in staat om op mijn woorden te vertrouwen?

Ik heb nooit teveel over het lot van de mens nagedacht; ik doe gewoon wat ik wil, ongehinderd door mensen. Hoe kon ik mijn hand terugtrekken vanwege hun angsten? Door mijn hele managementplan heen heb ik nooit extra regelingen getroffen voor de ervaringen van de mens. Ik handel alleen maar overeenkomstig mijn oorspronkelijke plan. In het verleden 'offerden' mensen zichzelf voor mij op en was ik niet warm of koud jegens hen. Vandaag hebben ze zich voor mij 'opgeofferd' en word ik nog steeds niet warm of koud jegens hen. Ik ben niet zelfingenomen omdat mensen hun leven voor mij opofferen, evenmin ben ik door enorme vreugde overmand, maar blijf ze naar het executieveld sturen overeenkomstig mijn plan. Ik schenk geen aandacht aan hun houding tijdens hun belijdenis – hoe kan mijn ijzige, kille hart door het hart van de mens worden geraakt? Ben ik een van de emotionele dieren onder de mensen? Ik heb mensen er vaak aan herinnerd dat ik geen emoties heb, maar ze glimlachen dan alleen en veronderstellen dat ik alleen maar beleefd ben. Ik heb gezegd dat 'ik niets weet van de levensfilosofieën van de mensheid', maar mensen hebben dat nooit gedacht en gezegd dat ik op zo veel manieren spreek. Vanwege de beperkingen van deze opvatting van de mens weet ik niet met welke toon en op welke manier ik tot mensen moet spreken – dus heb ik geen andere keuze dan ze gewoon zonder omhaal te vertellen waar het op staat. Wat kan ik nog meer doen? Mensen spreken op zoveel manieren – zij zeggen: "Ik vertrouw niet op emoties maar beoefen rechtvaardigheid", welke slogan ze al jarenlang roepen, maar ze zijn niet in staat om te handelen overeenkomstig hun woorden, hun woorden zijn hol – ik zeg dan ook dat mensen het vermogen niet hebben om

'hun woorden en daden zich tegelijkertijd voor te laten doen'. Mensen geloven in hun hart dat ze mij nadoen door zo te handelen – toch heb ik geen belangstelling voor hun navolging, ik heb er schoon genoeg van. Waarom keren mensen zich altijd tegen de Ene die hen voedt? Heb ik de mens te weinig gegeven? Waarom aanbidden mensen Satan altijd stiekem achter mijn rug om? Het is alsof ze voor mij werken en het maandsalaris dat ik ze geef ontoereikend is om in hun levensonderhoud te voorzien, zodat ze op zoek gaan naar een extra baan buiten de werktijden om hun inkomsten te verdubbelen – want mensen geven te veel uit en lijken niet te weten hoe ze binnen hun budget moeten leven. Als het echt zo was, zou ik ze vragen om mijn 'fabriek' te verlaten. Ik heb de mens lang geleden uitgelegd dat werken voor mij geen speciale behandeling inhoudt. Ik behandel mensen zonder uitzondering billijk en redelijk volgens het principe 'werk hard verdien meer, werk minder verdien minder, werk niet verdien niets'. Wanneer ik spreek, houd ik niets achter; als iemand mijn 'fabrieksregels' te strikt vindt, moet hij maar meteen vertrekken, ik zal hem zijn 'reiskosten' vergoeden. Ik behandel zulke mensen 'tolerant', ik dwing ze niet om te blijven. Kan ik onder deze talloze mensen niet een 'arbeider' naar mijn hart vinden? Mensen moeten mij niet onderschatten! Als mensen mij nog steeds ongehoorzaam zijn en elders een 'baan' willen zoeken, zal ik ze niet dwingen – ik zal het toejuichen, ik heb geen keuze! Is het niet omdat ik te veel 'regels en voorschriften' heb?

8 mei 1992

Hoofdstuk 41

Ik heb ooit iets groots ondernomen onder de mensen, maar zij letten er niet op, daarom moest ik mijn woord gebruiken om het aan hen te openbaren. En toch konden de mensen mijn woorden nog steeds niet begrijpen en bleven zij onwetend aangaande het doel van mijn plan. Dus deden mensen vanwege hun tekortkomingen en gebreken dingen om mijn management te verstoren; onreine geesten namen de kans waar om zich te manifesteren en de mensen hun slachtoffers te maken, totdat ze door de onreine geesten werden gekweld en geheel en al werden verontreinigd. Op dat moment zag ik de intentie en het doel van de mens. Ik verzuchtte vanuit de mist: Waarom moeten mensen altijd in hun eigen belang handelen? Zijn mijn tuchtigingen niet bedoeld om hen te vervolmaken? Probeer ik ze te ontmoedigen? De taal van de mens is erg mooi en zacht, en toch zijn de daden van mensen uitermate verschrikkelijk. Waarom komt er nooit iets terecht van mijn eisen aan de mens? Vraag ik soms een hond om in een boom te klimmen? Probeer ik uit het niets een probleem te veroorzaken? Terwijl ik mijn hele managementplan uitvoer, heb ik diverse 'experimentele kavels' gemaakt, maar door het slechte terrein, en door gebrek aan zonlicht al die jaren, verandert het terrein voortdurend, waardoor het uiteenvalt. Dus heb ik in mijn hoofd talloze van dit soort kavels verlaten. En ook nu nog blijft veel terrein aan het veranderen. Als de aarde op een dag echt in een ander type verandert, zal ik haar direct aan de kant gooien – is dat niet de fase waarin ik op dit moment in mijn werk ben? Maar de mens heeft hier geen enkel idee van. Ze worden alleen getuchtigd onder mijn leiding. Waar is zoiets goed voor? Zou ik een God kunnen zijn die expres is gekomen om de mens te tuchtigen? Ik heb in de hemelen hierboven ooit het plan opgevat dat als ik

eenmaal onder de mensen zou zijn, me met hen zou verenigen, zodat allen die ik liefheb dicht bij mij konden zijn zonder iets wat ons kon scheiden. We hebben tegenwoordig, in de huidige omstandigheden, echter niet alleen geen contact, maar, erger nog, zij houden mij ook op een afstand vanwege mijn tuchtiging. Ik ween niet om hun afwezigheid. Wat valt eraan te doen? Mensen doen allemaal maar wat de groep doet. Ik zou de mensen uit mijn greep kunnen laten glippen en bovendien kan ik ze terug laten keren naar mijn 'fabriek' vanuit 'vreemde landen'. Wat voor klachten zouden ze op dit moment kunnen hebben? Wat kan de mens mij aandoen? Zijn mensen niet als het gras dat bovenop een muur groeit? En toch doe ik de mens niets aan wegens deze fout, maar geef hem veeleer mijn voeding. Wie heeft ze machteloos laten handelen? Wie heeft er gezorgd dat ze gebrek aan voedsel hebben? Ik beroer het kille hart van de mens met mijn warme omhelzing, wie anders kan zoiets doen? Waarom heb ik dit werk onder de mensen uitgebreid? Kan de mens mijn hart werkelijk begrijpen?

Onder alle mensen die ik heb gekozen, heb ik me met 'handel' ingelaten, dus is het altijd een komen en gaan van mensen in mijn huis, in een oneindige stroom. Ze laten zich allemaal in met diverse formaliteiten in mijn plaats, alsof ze zaken met mij aan het bespreken zijn, zozeer zelfs, dat ik het zo druk heb met mijn werk dat ik niet de kans heb om met al het gekrakeel van mensen om te gaan. Ik dring er bij mensen op aan om mijn last niet nog groter te maken; ze kunnen beter hun eigen koers uitzetten in plaats van constant op mij terug te vallen. Ze moeten zich niet altijd als kinderen gedragen in mijn huis; wat levert dat op? Mijn werk is een geweldige onderneming. Het is geen een of andere buurtwinkel of werkplaatsje. Mensen begrijpen mijn gemoedstoestand nooit, alsof ze mij opzettelijk bespotten, alsof ze allemaal ondeugende kinderen waren met

een onverzadigbare aandrang om te spelen en nooit serieuze zaken overwogen, waardoor velen het 'huiswerk' niet afmaken dat ik hun heb opgegeven. Hoe durven deze mensen dan hun 'leerkracht' onder ogen te komen? Waarom houden ze zich nooit met hun plichten bezig? Wat is het hart van de mens voor iets? Dat is me nog steeds niet duidelijk. Waarom verandert het hart van de mens voortdurend? Net als een dag in juni: van tijd tot tijd is de brandende zon meedogenloos, op andere momenten zijn de wolken donker en opeengepakt en op weer andere momenten giert er een felle wind. Waarom zijn mensen dan niet in staat om van hun ervaringen te leren? Misschien is dit wel een overdrijving. Mensen beseffen niet dat ze een paraplu mee moeten nemen in het regenseizoen, dus door hun onwetendheid zijn ze doorweekt van de plotselinge regen die talloze malen uit de hemelen valt, alsof ik hen opzettelijk plaag en ze altijd worden overvallen door het hemelwater. Of misschien ben ik wel te 'wreed' en raakt iedereen door mij vergeetachtig en dus verstrooid, voortdurend onzeker wat te doen. Niemand heeft ooit het doel of de betekenis van mijn werk werkelijk begrepen. Dus doen ze allemaal het werk wat ze problemen oplevert en tuchtigen ze zichzelf. Zou het kunnen zijn dat ik ze met opzet tuchtig? Waarom werken mensen zichzelf in de nesten? Waarom lopen ze altijd zo in de val? Waarom onderhandelen ze niet met mij, maar zoeken ze in plaats daarvan werk voor zichzelf? Zou het kunnen zijn dat ik de mensheid zo weinig geef?

Ik publiceerde mijn eerste werk onder alle mensen en aangezien mijn werk te veel bewondering bij de mensen opriep, verdiepten ze er zich allemaal nauwgezet in, en door deze aandachtige studie hadden ze veel te winnen. Het lijkt erop dat mijn werk als een complexe, indrukwekkende roman, als een romantisch prozaïsch gedicht, als de inhoud van een politiek programma, als een

ingewikkelde mix van economisch boerenverstand is. Aangezien mijn werk zo rijk is, zijn er veel verschillende meningen over en kan niemand een samenvatting geven van het voorwoord van mijn werk. Hoewel de mens 'uitstekende' kennis en talenten heeft, is alleen dit werk van mij al genoeg om alle helden te verbijsteren. Mensen zeggen weleens "bloed kan vloeien en tranen biggelen over de wangen, maar we moeten het hoofd niet laten hangen", maar onbewust laten ze het hoofd wel hangen, als uitdrukking van hun overgave aan mijn werk. Vanuit de lessen van zijn ervaring heeft de mens samengevat dat mijn geschreven werk een hemels boek is dat uit de hemel is gevallen. Maar ik spoor de mens aan om niet te overgevoelig te zijn. Naar mijn idee is wat ik heb gezegd allemaal erg conventioneel; ik hoop echter dat mensen in De Encyclopedie van het Leven in mijn werk, kunnen vinden hoe ze in hun levensonderhoud moeten voorzien, dat ze in De Bestemming van de Mens de zin van het leven mogen vinden, dat ze in De Geheimen van de Hemelen mijn wil mogen vinden en dat ze in Het Pad van de Mensheid de kunst van het leven kunnen ontdekken. Zou dit niet nog beter zijn? Ik dwing mensen niet; want zij die niet geïnteresseerd zijn in mijn werk geef ik hun 'geld terug' voor mijn boek, plus 'servicekosten'. Mensen hoeven van mij niet met tegenzin te handelen. Als auteur van dit boek hoop ik alleen dat lezers van mijn werk zullen houden, maar smaken van mensen zijn altijd verschillend. En dus dring ik er bij mensen op aan hun toekomstverwachtingen niet op het spel te zetten om geen gezichtsverlies te lijden. Als dat het geval was, hoe zou ik, de vriendelijkheid zelve, dan zo'n grote schande kunnen verdragen? Als je van mijn werk houdt, hoop ik dat je mij je eigen waardevolle suggesties stuurt, zodat ik mijn schrijfstijl kan verbeteren en zo door de fouten van de mens de inhoud van mijn geschriften ook kan verbeteren. Dit komt zowel de auteur als de lezer

ten goede, nietwaar? Ik weet niet of dit klopt. Misschien kan ik op deze manier mijn schrijfvaardigheid verbeteren of wellicht de vriendschap die er tussen ons is versterken. Al met al hoop ik dat iedereen aan mijn werk zal meewerken, zonder onderbreking, zodat mijn woord kan uitgaan naar elk gezin en huis, en zodat alle mensen op aarde te midden van mijn woord kunnen leven. Dit is mijn doel. Ik hoop dat alle mensen iets van Het Hoofdstuk over het Leven in mijn woorden opsteken, zoals levensmotto's, of kennis van de fouten die er in de wereld van de mensen plaatsvinden, of wat ik van de mens eis, of de "geheimen" van de mensen van het koninkrijk vandaag. Ik spoor mensen echter aan om eens naar De Schandalen van de Mens Vandaag te kijken; daar kan iedereen zijn voordeel mee doen. Je kunt ook net zo goed Het Laatste Geheim lezen, waar mensen nog wel eens meer aan kunnen hebben voor hun leven. Er is ook nog Actuele Onderwerpen – hebben mensen daar niet nog meer aan in hun leven? Mijn advies ter harte nemen, zien of het enig effect heeft en mij laten weten hoe je je voelt nadat je het gelezen hebt, kan geen kwaad, want zo kan ik het juiste medicijn voorschrijven, wat de ziektes van de mensheid uiteindelijk volledig kan uitbannen. Ik weet niet hoe mijn suggesties zullen werken, maar ik hoop dat je ze als referentie kunt gebruiken. Wat denk je?

12 mei 1992

Hoofdstuk 42

Zodra het nieuwe werk begint, verleent dat alle mensen een nieuwe intrede en zullen ze hand in hand met mij verdergaan. We zullen samen op de grote weg van het koninkrijk wandelen, en er zal een sterke intimiteit zijn tussen de mens en mij. Om de mens mijn gevoelens te tonen, om mijn houding tegenover hem te laten zien, heb ik altijd tegen de mens gesproken. Een deel van mijn woorden kan de mensen echter pijn doen, terwijl een ander deel van grote waarde voor hen zou kunnen zijn. Daarom raad ik de mensen aan om beter te luisteren naar wat er uit mijn mond komt. Mijn uitingen zijn misschien niet altijd elegant en verfijnd, maar het zijn woorden uit de grond van mijn hart. Omdat de mens oorspronkelijk mijn vriend was, ben ik mijn werk onder de mensen blijven uitvoeren. En ook de mens doet zijn uiterste best om met mij samen te werken en is zeer bevreesd om mijn werk te onderbreken. Op dit moment is mijn hart vervuld van grote vreugde, want ik heb een deel van de mensen gewonnen. Mijn 'bedrijf' is de crisis te boven. Het zijn niet langer lege woorden en mijn 'franchisemarkt' loopt een stuk beter. Mensen zijn tenslotte verstandig. Ze zijn allemaal bereid om zich 'toe te wijden' aan mijn naam en mijn glorie. Op die manier verwerft mijn 'franchiseafdeling' 'nieuwe goederen' – ja, op spiritueel gebied besluiten veel 'klanten' tot aankoop van mijn 'goederen'. Alleen dan verwerf ik glorie, en alleen dan zijn de woorden die uit mijn mond komen geen lege woorden meer. Ik vier triomfen en ben terug bij de overwinning, en alle mensen juichen me toe. Om zijn bewondering voor mij te tonen, om aan te tonen dat hij voor mij op de knieën valt, komt nu ook de grote rode draak naar de 'viering', en ik word daardoor verheerlijkt. Vanaf de schepping tot de dag van vandaag heb ik vaak gezegevierd in veldslagen en veel bewonderenswaardige dingen gedaan. Veel mensen hebben mij ooit toegejuicht en geprezen en voor

mij gedanst. Hoewel dit bezielende en onvergetelijke scènes waren, liet mijn glimlach niet zien, want ik moest de mens nog overwinnen en was slechts bezig met een deel van het werk, vergelijkbaar met dat van de schepping. Vandaag is het echter anders dan toen. Nu glimlach ik op de troon. Ik heb de mens overwonnen en alle mensen buigen zich voor mij neer in aanbidding. De mensen van nu zijn niet die van het verleden. Wanneer is mijn werk niet in het belang van nu geweest? Wanneer was het niet voor mijn glorie? Omwille van een betere toekomst zal ik al mijn werk keer op keer duidelijk maken aan de mens, zodat al mijn glorie kan 'rusten' in de mens, die geschapen is. Ik zal dat als het principe van mijn werk beschouwen. Degenen die bereid zijn met mij samen te werken, staan op en werken hard, zodat mijn glorie nog meer het uitspannel kan vullen. Dit is het moment om grootse plannen uit te voeren. Allen die onder de zorg en bescherming van mijn liefde vallen, hebben de kans om hun talenten te gebruiken, in mijn plaats. En ik zal alle dingen zo bewerken dat ze ten goede keren van mijn werk. De vogels die vliegen door de lucht zijn mijn glorie in de lucht, de zeeën op aarde getuigen van mijn handelen op aarde, de meester van alle dingen is mijn manifestatie onder alle dingen. Ja, ik gebruik alles wat er op de aarde is als hoofdstad van mijn bestuur, waardoor alle dingen zich vermenigvuldigen, bloeien en barsten van het leven.

In de tijd van de schepping stelde ik al vast dat mijn werk op aarde in de laatste der dagen volledig ten einde zou komen. Als mijn werk ten einde komt, zal de tijd zijn aangebroken om mijn handelen te openbaren in het uitspannel. Ik zal de mensen op aarde mijn daden laten erkennen. Mijn daden zullen voor 'de rechterstoel' worden bewezen, zodat zij worden erkend door alle mensen op aarde, die zich er aan zullen onderwerpen. En daarna zal ik beginnen aan een

onderneming die nooit eerder is uitgevoerd in eerdere tijdperken. Vanaf vandaag zal ik mijn daden stap voor stap duidelijk maken, zodat mijn wijsheid, mijn wonderbaarlijkheid en mijn ondoorgrondelijkheid zullen worden erkend en aangetoond in elke kring van de samenleving. Ja, bij de heersende partijen op aarde zal de erkenning van mijn daden zelfs nog groter zijn, zodanig dat er over mijn daden zal worden geoordeeld door 'rechters' en 'verdedigd' door 'advocaten'. Zo zullen mijn daden worden erkend, waarna alle mensen hun hoofd zullen buigen en toegeven. Vanaf dat moment zullen mijn daden erkend worden door elke kring in de samenleving. Dat zal het moment zijn waarop ik alle glorie op aarde zal ontvangen. Op dat moment zal ik voor de mens verschijnen en niet langer verborgen zijn. Op dit moment moeten mijn daden hun hoogtepunt nog bereiken. Mijn werk vordert en wanneer het zijn hoogtepunt bereikt, zal het ten einde komen. Ik zal de mensen van alle naties volledig overwinnen, ik zal ervoor zorgen dat wilde beesten voor mij als lammeren zullen zijn, en de grote rode draak zich aan mij laten onderwerpen zoals de mensen op aarde. Ik zal al mijn vijanden in de hemel verslaan en al mijn tegenstanders op aarde overwinnen. Dat is mijn plan en de wonderbaarlijkheid van mijn daden. De mens kan alleen onder mijn leiding leven onder de invloed van de natuur – hij kan zelf geen beslissing nemen! Wie kan aan mijn hand ontsnappen? Ik heb de hele natuur geordend, zodat die door wetten wordt gereguleerd, en alleen daarom zijn er dergelijke wetten zijn op aarde, zoals de warmte van de lente en de koelte van de herfst. De reden waarom de bloemen op aarde verdorren in de winter en bloeien in de zomer is de wonderbaarlijkheid van mijn handen. De reden waarom de ganzen in de winter naar het zuiden vliegen is omdat ik de temperatuur regel. En de reden waarom de zeeën brullen is omdat ik de dingen aan de oppervlakte

wens te verdrinken. Wat wordt niet bestuurd door mij? Vanaf dit moment af is de 'natuurlijke huishouding' van de mens volledig overwonnen door mijn woorden. De mensen ontkennen mijn aanwezigheid niet langer vanwege het bestaan van 'natuur wetten'. Wie zal ooit weer het bestaan van de bestuurder van alle dingen ontkennen? In de hemel ben ik het hoofd. Onder alle dingen ben ik de heer. En onder alle mensen sta ik op de eerste plaats. Wie durft dit te 'overschilderen'? Kunnen onwaarheden het bestaan van de waarheid verstoren? Bij deze kostbare gelegenheid begin ik opnieuw met het werk van mijn handen en houd, niet langer gehinderd door de bemoeienis van de mens, de machines draaiend.

Ik heb verschillende 'smaakmakers' aan mijn woorden toegevoegd, en zo lijkt het alsof ik de chef-kok der mensen ben. Hoewel de mensen niet weten welke smaakmakers ik heb toegevoegd, genieten ze van de smaak. Terwijl ze hun 'bord' leegeten, genieten ze van de 'gerechten' die ik heb bereid. Ik weet niet waarom, maar mensen willen altijd meer eten van de gerechten die ik persoonlijk heb bereid. Het is alsof ze tegen mij opzien, alsof ze mij als de hoogste van alle specerijen zien en helemaal geen belang hechten aan anderen. Omdat ik te veel zelfrespect heb, wil ik de 'ijzeren rijstkom' van anderen niet kapot te gooien om eigen redenen. Daarom neem ik de kans waar om uit de keuken te stappen en geef anderen de kans om zich te onderscheiden. Alleen op die manier is mijn hart standvastig. Ik wil niet dat mensen naar mij opkijken en neerkijken op anderen. Dat is niet juist. Wat is het waard om een plaats te hebben in de harten van mensen? Ben ik echt zo onbehouden en onredelijk? Ben ik echt bereid om in zo'n positie te zijn? Als dat zo is, waarom begin ik dan aan zo'n geweldige onderneming? Ik wens niet te strijden voor roem en rijkdom tegen anderen. Ik minacht aardse roem en rijkdom. Dat is niet wat ik nastreef. Ik beschouw de

mens niet als een rolmodel. Ik vecht en trek niet, maar verdien de kost door te vertrouwen op mijn 'kundigheid' en door geen onredelijke dingen te doen. Als ik dus over de aarde wandel, handel ik eerst en vraag later om 'betaling voor het werk' – dat is de eerlijkheid en de redelijkheid waarover de mensen spreken. Dat is niet overdreven, maar het is ook niet minder groot voorgesteld. Ik spreek vanuit de oorspronkelijke betekenis van de feiten. Ik wandel heen en weer tussen de mensen, op zoek naar mensen die eerlijk en redelijk zijn, maar het heeft geen effect gehad. Omdat mensen graag onderhandelen, is de prijs te hoog of te laag en vervul ik nog steeds mijn plichten. Ik weet nu nog steeds niet waarom de mens zich niet aan zijn plichten houdt, waarom hij niet beseft hoe groot de gestalte is die hij heeft. De mensen weten niet eens of dat enkele gram of meerdere liang is.^[a] En dus bedriegen ze mij nog steeds. Het is alsof al mijn werk tevergeefs is geweest, alsof mijn woorden slechts een echo zijn in het hooggebergte. Het is alsof niemand de wortels van mijn woorden en uitlatingen ooit heeft waargenomen. En daarom gebruik ik dit als basis om het derde aforisme samen te vatten: De mensen kennen mij niet, want zij zien mij niet. Het is alsof de mensen, nadat ze mijn woorden hebben gegeten, een medicijn drinken om de spijsvertering te bevorderen, waarbij de bijwerkingen zo sterk zijn dat ze last krijgen van geheugenverlies. Mijn woorden worden wat is vergeten, de plaats waar ik ben wordt de hoek die ze vergeten, en daarom zucht ik. Waarom heb ik zoveel werk verricht, maar is er geen bewijs van bij de mensen. Heb ik niet genoeg moeite gedaan? Of komt het omdat ik niet heb begrepen wat de mens nodig heeft? Ik heb geen idee meer. Mijn enige keuze is om mijn bestuurlijke decreten te gebruiken om alle mensen te overwinnen. Ik zal niet

langer een liefhebbende moeder zijn, maar zal de hele mensheid leiden als een strenge vader!

15 mei 1992

Voetnoot:

a. De 'liang' is een Chinese gewichtsmaat, één liang is 50 gram.

Hoofdstuk 43

Het is misschien uitsluitend te danken aan mijn bestuurlijke besluiten dat de mensen grote 'interesse' in mijn woorden aan de dag leggen. Ware het niet dat zij gestuurd werden door mijn bestuurlijke besluiten, dan zouden ze allemaal huilen als tijgers die in hun doen en laten zijn gestoord. Dagelijks zwerf ik boven de wolken en sla de mensheid gade die over de aarde heen en weer loopt, door mij in toom gehouden door middel van mijn bestuurlijke besluiten. Op deze manier wordt het mensenras in het gareel gehouden, en aldus handhaaf ik mijn bestuurlijke besluiten. Van nu af aan ontvangen zij die op aarde zijn allerlei soorten tuchtiging vanwege mijn bestuurlijke besluiten, en terwijl deze tuchtigingen op haar neerdalen, begint de mensheid luidkeels te schreeuwen en vlucht in alle richtingen. Op dit moment sterven de natiën van de aarde onmiddellijk. De grenzen tussen naties houden op te bestaan, plaatsen zijn niet langer van elkaar afgescheiden en er is niets dat een mens van een ander mens

afzondert. Ik begin het 'ideologische' werk te doen te midden van de mensheid, opdat de mensen vredig met elkaar mogen samenleven en niet meer vechten, en terwijl ik bruggen bouw en verbindingen tot stand breng te midden van de mensheid, worden de mensen verenigd. Ik zal het hemelrijk vervullen met de manifestaties van mijn werking, zodat alles op aarde in het stof knielt onder mijn macht, en mijn plan voor 'wereldomvattende eenheid' ten uitvoer wordt gebracht en deze ene wens van mij in vervulling zal gaan, opdat de mensheid niet langer 'ronddoolt' over de aardbodem, maar zonder uitstel een passende bestemming vindt. Ik denk op alle mogelijke manieren aan de mensheid en zorg ervoor dat de hele mensheid spoedig in een land van vrede en geluk zal wonen, zodat hun levensdagen niet langer ongelukkig en eenzaam zullen zijn en mijn plan niet zal mislukken op de aarde. Omdat de mens zich daar bevindt zal ik mijn natie op aarde bouwen, want een gedeelte van de manifestatie van mijn glorie is op aarde. In de hemel boven zal ik mijn steden in orde brengen en aldus maak ik alles nieuw, zowel boven als beneden. Ik zal alles wat bestaat, zowel boven als onder de hemel, in eenheid brengen, zodat alle dingen op aarde verenigd zullen worden met alles wat in de hemel is. Dit is mijn plan, dit is wat ik tot stand zal brengen in het laatste tijdperk. Laat niemand tussenbeide komen in dit deel van mijn werk! Het uitbreiden van mijn werk naar de natiën van de heidenen is het laatste gedeelte van mijn werk op aarde. Niemand is in staat het werk dat ik zal doen te bevatten, en zodoende raken de mensen volkomen van de wijs. En omdat ik druk bezig ben met mijn werk op aarde, nemen de mensen de gelegenheid waar om maar wat 'aan te rommelen'. Om te voorkomen dat ze te onhandelbaar worden, heb ik hen eerst onder mijn tuchtiging gesteld, zodat ze de boetedoening in de poel van vuur kunnen ondergaan. Dit is een stap in mijn

werk en ik zal de macht van de poel van vuur gebruiken om dit werk van mij te volbrengen, anders zou het onmogelijk zijn om mijn werk uit te voeren. Ik zal bewerkstelligen dat menselijke wezens uit het hele universum zich voor mijn troon onderwerpen, waarbij ik hen in verschillende categorieën onderbreng naar gelang mijn oordeel en vervolgens classificeer aan de hand van deze categorieën en hen verder in families onderbreng, zodat de gehele mensheid op zal houden mij ongehoorzaam te zijn en in plaats daarvan keurig en ordelijk gerangschikt wordt volgens de categorieën die ik genoemd heb. Laat niemand willekeurig rondlopen! In het gehele universum heb ik nieuw werk gesmeed. In het gehele universum wordt de gehele mensheid met stomheid geslagen door mijn plotselinge verschijning, hun horizonnen explodeerden als nooit tevoren door mijn openlijke verschijning. Is het vandaag niet precies zo?

Ik heb de eerste stap gezet en heb een begin gemaakt met het eerste gedeelte van mijn werk onder alle natiën en volkeren. Ik zal mijn plan niet onderbreken om weer opnieuw te beginnen: het werk onder de heidenen is opgezet in overeenstemming met de procedures van mijn werk in de hemel. Wanneer alle menselijke wezens hun ogen opslaan om naar al mijn gebaren en handelingen te kijken, werp ik op hetzelfde moment een mist over de wereld. Het zicht van de mensen wordt verduisterd, ze kunnen hun richting niet vinden, als schapen in een dorre woestijn, en als de storm begint te loeien worden hun kreten gesmoord door de gierende wind. Te midden van de windvlagen kunnen menselijke silhouetten vaag waargenomen worden, maar geen menselijke stem kan gehoord worden. Ook al schreeuwen de mensen luidkeels, hun pogingen zijn tevergeefs. Op dat moment weent en huilt de mensheid luidkeels, in de hoop dat een verlosser plotseling uit de lucht zal vallen om hen uit de eindeloze

woestijn weg te leiden. Maar hoe groot hun geloof ook zijn mag, de verlosser blijft onbeweeglijk en de hoop van de mens wordt de grond in geboord: Het vuur dat is aangestoken wordt uitgeblazen door de storm uit de woestijn. De mens ligt machteloos in een dorre en onbewoonde plaats, nooit meer in staat een brandende fakkel omhoog te houden. Hij verliest zijn bewustzijn en raakt in een coma ... Ik grijp het moment aan en laat een oase voor de ogen van de mens verschijnen. Maar alhoewel zijn hart misschien jubelt van blijdschap, is het lichaam van de mens te zwak om te reageren en ligt hij met alle ledematen slap. Ook al ziet hij de prachtige vruchten in de oase groeien, het ontbreekt hem aan kracht om ze te plukken, want de 'inwendige bronnen' van de mens zijn helemaal verteerd totdat er niets van over is. Ik pak de dingen op die de mens nodig heeft en bied ze hem aan, maar het enige wat hij doet is flauwtjes glimlachen, zijn gezicht is volkomen vreugdeloos. Elk beetje kracht is spoorloos verdwenen, vervlogen met de lucht. Om die reden is het gezicht van de mens volkomen uitdrukkingloos, slechts een enkel sprankje genegenheid straalt nog uit zijn bloeddoorlopen ogen, met de zachte liefdadigheid van een moeder die over haar kind waakt. Zo nu en dan maken de droge, gebarsten lippen van de mens nog een trillende beweging, alsof hij op het punt staat iets te zeggen, maar er de kracht niet voor heeft. Ik geef de mens wat water, maar hij schudt slechts zijn hoofd. Uit deze grillige en onvoorspelbare bewegingen maak ik op dat de mens alle hoop in zichzelf heeft verloren en mij slechts nog aankijkt met een smekende blik in zijn ogen, alsof hij dringend ergens om vraagt. Maar onbekend als ik ben met de gewoonten en manieren van de mensheid, ben ik verbijsterd over de gelaatsuitdrukkingen en bewegingen van de mens. Pas op dit moment kom ik plotseling tot de ontdekking dat de dagen van het menselijk bestaan snel

ten einde raken en ik kijk hem medelevend aan. En het is pas op dit moment dat de mens een glimlach van vreugde laat zien en mij toeknikt, alsof al zijn wensen vervuld zijn. De mensheid is niet langer verdrietig. De mensen op aarde klagen niet meer over de leegheid van het leven en zien af van alle bemoeiingen met 'het leven'. Vanaf dat moment zal er geen gezucht meer te horen zijn op de aarde en zullen de levensdagen van de mensheid vervuld zijn van heerlijkheid ...

Voordat ik verder ga met mijn eigen werk, zal ik mij ontdoen van de zaken van de mens zoals het hoort, opdat de mensheid zich niet voortdurend met mijn werk bemoeit. Voor mij zijn de zaken van de mens niet de belangrijkste kwestie. De aangelegenheden van de mensheid zijn onbetekenend. Omdat de mens zo klein van geest is, lijkt het alsof de mensheid niet bereid is om zelfs maar genade te schenken aan een mier of dat mieren de vijanden van de mensheid zijn. Er is altijd ruzie onder de mensen. Als ik de ruzie van de mensen hoor, ga ik weer weg en schenk verder geen aandacht aan hun verhalen. In de ogen van de mensheid ben ik een 'bewonerscomité', gespecialiseerd in het oplossen van 'familiegeschillen' onder de 'bewoners'. Wanneer de mensen voor mij verschijnen, brengen ze steeds hun persoonlijke redenen naar voren en vertellen ze met aanmatigend enthousiasme over hun eigen 'ongewone ervaringen', waar ze nog hun eigen commentaren aan toevoegen terwijl zij spreken. Ik kijk naar het buitengewone gedrag van de mensheid. Hun gezichten zijn overdekt met stof. Een stof dat door de 'bevloeiing' met zweet zijn 'onafhankelijkheid' verliest, aangezien het onmiddellijk een binding aangaat met het zweet, zodat de gezichten van de mens nog meer 'verrijkt' worden, als zand op het strand aan de zee, waar voetsporen af en toe op te zien zijn. Hun haar lijkt op dat van schimmen van de doden, zonder enige glans, en het staat recht overeind als

stukjes stro die in een bol gestoken zijn. Omdat hij te heet gebakerd is, tot op het punt waar hij zichzelf opzweept tot grote razernij, blaast zijn gezicht zo nu en dan 'stoom' af, als het 'uitbreken' van zweet. Als ik hem van dichtbij observeer, zie ik dat het gezicht van de mens overdekt is met 'vlammen' als van een gloeiende zon, en daarom stijgen er hete gaswolken uit op. Ik maak me echt zorgen dat zijn boosheid zijn gezicht zal verbranden, hoewel hij er zelf geen acht op slaat. In deze toestand maak ik de mens aan zijn temperament op een lager pitje te zetten, want wat bereikt hij ermee? Waarom doet hij zo? Vanwege deze woede zijn de strootjes aan de oppervlakte van deze 'bol' bijna helemaal verbrand door de vlammen van de zon. In dergelijke omstandigheden wordt zelfs de 'maan' rood. Ik dring er bij de mens op aan zijn temperament te matigen; het is belangrijk om zijn gezondheid in de gaten te houden. Maar de mens luistert niet naar mijn advies. Integendeel, hij blijft 'klachten deponeren' aan mijn adres. Wat heeft het voor zin? Het is toch zeker niet zo dat mijn overvloed ontoereikend is voor de genietingen van de mensheid? Of dat hij weigert wat ik hem geef? In een plotselinge woede-uitbarsting gooi ik de tafel omver, waarop de mens geen opwindende afleveringen van zijn verhaal meer durft te vertellen. Uit angst dat ik hem naar een 'huis van bewaring' zal leiden om een paar dagen af te koelen, neemt hij de gelegenheid die hem geboden wordt door mijn woedeaanval te baat om weg te glippen. De mens zou op een andere manier nooit bereid zijn de dingen te laten rusten, maar zou zijn versje blijven opdreunen. Ik kan het niet meer aanhoren. Hoe komt het dat de mensheid zo gecompliceerd in elkaar zit? Zou het kunnen dat ik teveel 'reserve-onderdelen' in zijn constructie heb gestopt? Waarom stelt hij zich altijd zo aan in mijn nabijheid? Het is toch zeker niet zo dat ik een 'consulent' ben voor het oplossen van 'burgergeschillen'? Heb ik de mens

gevraagd om naar me toe te komen? Ik ben toch geen provinciale rechter? Hoe komt het dat de onderlinge affaires van de mensen altijd aan mij worden gerapporteerd? Het is mijn hoop dat de mens bij machte zal zijn, zijn eigen zaakjes te behartigen en mij niet zal storen, want ik heb teveel werk te doen.

18 mei, 1992

Hoofdstuk 44

Mensen behandelen mijn werk als een bijkomstigheid, zij laten er geen eten voor staan en offeren er geen slaap voor op, zodat ik geen andere keuze heb dan eisen aan de mens te stellen, overeenkomstig zijn houding ten opzichte van mij. Ik herinner me goed dat ik de mens heel genadig ben geweest en enorm gezegend heb, maar nadat hij zoveel ontvangen had ging hij er direct weer vandoor. Het was net alsof hij niet gemerkt had dat ik ze aan hem gegeven had. En aldus heeft de mens mij liefgehad volgens zijn eigen opvattingen. Ik wil dat de mens mij waarlijk lief heeft; maar vandaag gaat het bij de mensen nog steeds wat sloom en zijn ze niet in staat mij hun ware liefde te schenken. Zij leven in de veronderstelling dat zij niets meer over zouden hebben als zij mij hun ware liefde zouden schenken. Als ik daar bezwaar tegen maak trillen zij over hun hele lichaam, maar toch zijn zij nog steeds niet bereid mij hun ware liefde te schenken. Het is alsof ze ergens op wachten, en daarom kijken zij recht voor zich uit en vertellen mij nooit wat er nu echt aan de hand is. Het lijkt alsof er plakband over hun mond is geplakt, zodat hun stem voortdurend onvast is. Het lijkt er op dat ik

in de ogen van de mens een ongenadige kapitalist ben geworden. De mensen zijn altijd bang voor mij: als ze mij in het oog krijgen verdwijnen ze direct spoorloos, doodsbenuwd voor hetgeen ik hen zal vragen over hun omstandigheden. Ik weet niet waarom de mensen wel oprechte liefde kunnen opbrengen voor hun 'dorpsgenoten', maar niet in staat zijn mij lief te hebben, die oprecht van geest ben. Om deze reden verzucht ik: Waarom kunnen de mensen wel altijd blijk geven van hun liefde in de mensenwereld? Waarom kan ik niet proeven van de liefde van de mens? Is dat omdat ik geen deel uitmaak van de mensheid? Mensen behandelen mij altijd als een wilde in de bergen. Het lijkt alsof ik wars ben van alle normale omgangsvormen, dus slaan de mensen tegenover mij altijd een hoogdravend moreel toontje aan. Zij slepen mij vaak voor zich om mij terecht te wijzen, mij een standje te geven zoals ze dat tegen een kleuter zouden doen; omdat ik, in de herinneringen van de mensen iemand ben die onredelijk is en onopgevoed, daarom spelen zij altijd schoolmeestertje tegen mij. Ik tuchtig de mensen niet voor hun fouten, maar geef hen passende hulpverlening, en sta hen toe regelmatige 'economische hulp' te ontvangen. Omdat de mens altijd in rampsituaties heeft geleefd en het moeilijk vindt om een uitweg te vinden, en te midden van deze rampsituatie altijd naar mij heeft uitgeroepen, lever ik op gezette tijden 'graanvoorraden' af, zodat alle mensen in het grote familie van het nieuwe tijdperk kunnen leven en de warmte van het grote familie kunnen ervaren. Als ik het werk onder de mensheid aanschouw, ontdek ik de vele gebreken aan de mens en ten gevolge daarvan bied ik de mens hulp. Zelfs in deze tijd komt er nog steeds uitzonderlijke armoede onder de mensheid voor en daarom heb ik passende zorg gegeven aan 'achtergestelde

gebieden' en hen boven de armoede uitgetild. Dit is de manier waarop ik te werk ga, en alle mensen toesta zoveel mogelijk van mijn genade te genieten.

De mensen op aarde ondergaan onbewust tuchting, en daarom open ik mijn grote hand en haal hen naar mij toe, en sta hen het grote voorrecht toe van mijn genade op aarde te genieten. Wat is er niet leeg en zonder waarde op de aarde? Ik wandel te midden van alle plaatsen in de mensenwereld, en hoewel er genoeg beroemde monumenten zijn en oogstrelend natuurschoon, toch is alles waar ik kom al heel lang beroofd van levenskracht. Pas dan voel ik de mistroostigheid en troosteloosheid op de aarde: op aarde is het leven allang verdwenen, er hangt slechts de geur van de dood, en daarom is het dat ik de mens altijd geroepen heb om zich te haasten om dit land van kwellingen te verlaten. Alles wat ik zie riekt naar leegte. Ik waag het er op het leven in mijn hand naar degenen die ik heb uitverkoren uit te strooien; en ogenblikkelijk is er een lapje groen op het land. Mensen zijn bereid van levensvatbare dingen te genieten op de aarde, maar ik vind hier geen vreugde in; de mensen koesteren altijd aardse dingen en zien nooit hoe leeg ze zijn. Het is zelfs zo erg dat, nu zij op dit punt gekomen zijn vandaag, zij nog steeds niet doorhebben waarom er geen leven bestaat op de aarde. Terwijl ik vandaag door het universum loop, zijn de mensen in staat van de genade gebruik te maken op de plaats waar ik ben en slaan er munt uit terwijl zij nooit achter de bron van het leven aan gaan. Zij slaan allemaal munt uit hetgeen ik geef, maar geen van hen probeert iets te doen met de oorspronkelijke functie van levenskracht. Ze weten niet hoe ze natuurlijke bronnen moeten gebruiken of ontwikkelen en daarom zijn zij verstoken van alles. Ik woon onder de mensheid, ik leef onder de mensheid, en toch kent de mens mij vandaag nog steeds niet. Alhoewel de mensen mij veel hulp hebben gegeven

doordat ik zo ver van huis ben, is het alsof zij de juiste vriendschap met de mens nog niet gesloten hebben, en daarom voel ik nog steeds de ongerechtigheid van de mensenwereld; in mijn ogen is de mensheid tenslotte leeg en is er geen enkele waardevolle schat onder de mensheid. Ik weet niet wat voor opvatting de mensen hebben over het menselijk leven, maar om het in een woord op te sommen, mijn eigen opvatting is onverbrekkelijk verbonden met het woord 'leeg.' Ik hoop dat mensen mij dat niet kwalijk zullen nemen, zo ben ik nu eenmaal. Ik ben rechtdoorzee, ik probeer niet om beleefd te blijven. Ik adviseer de mensen echter om meer acht te slaan op wat ik denk, want mijn woorden zijn hen tenslotte behulpzaam. Ik weet niet wat mensen verstaan onder het woord 'leegte.' Ik heb de hoop dat zij wat moeite zullen doen voor dit werk. Ze doen er goed aan het menselijk leven werkelijk te ervaren en te zien of zij er waardevolle 'mineralen' in kunnen vinden. Ik probeer niet het enthousiasme van mensen te temperen, ik wil alleen dat zij wat kennis vergaren uit mijn woorden. Ik maak me altijd druk om menselijke zaken, maar zelfs op dit punt van vandaag aangekomen, hebben mensen nog steeds geen woord van dank uitgesproken, alsof ze het daar te druk voor hebben en het vergeten zijn. Zelfs vandaag begrijp ik nog steeds niet wat voor zin het voortdurend de hele dag rondrennen van de mens heeft gehad. Tot op heden heb ik nog steeds geen plaats in de harten van de mensen, en ben ik wederom diep in gedachten verzonken. Ik ben een onderzoek gaan voorbereiden over het onderwerp: 'waarom de mensen geen hart hebben dat waarlijk van mij houdt.' Ik zal de mens op de operatietafel neerleggen, ik zal zijn hart grondig ontleden en kijken wat het is dat zijn hart blokkeert en hem ervan weerhoudt mij waarlijk lief te hebben. Onder de invloed van dit 'mes' knijpen mensen hun ogen dicht en wachten tot ik begin, want op dit

moment hebben zij zich volkomen overgegeven; in hun hart vind ik veel vervalsingen. In hun harten zitten vooral de eigen dingen van de mensen. Hoewel zij misschien buiten hun lijven weinig dingen bezitten, zijn de dingen in hun lijf ontelbaar. Het lijkt alsof het hart van de mens een grote opbergkist is, vol met rijkdommen, alles wat mensen ooit nodig hebben. Pas dan begrijp ik waarom de mensen mij nooit enige aandacht schenken: het is omdat zij alles al van zichzelf hebben. Waarom zouden zij mijn hulp nodig hebben? Dus dan verlaat ik de mens, want de mensen hebben mijn hulp niet nodig; waarom moet ik “schaamteloos optreden” en hun walging oproepen?

Ik weet niet waarom, maar ik ben altijd bereid geweest de mensen toe te spreken, het is alsof ik er niets aan kan doen. En daarom bekijken de mensen mij als iets waardeloos, behandelen zij mij als iets dat geen enkele waarde heeft, behandelen zij mij niet als iets dat gerespecteerd moet worden. Zij koesteren mij niet als een dierbaar bezit en ze slepen mij mee naar hun huis wanneer ze daar behoefte aan hebben en gooien mij er dan weer uit, voor het oog van het publiek. Ik heb de grootste walging voor het laaghartige gedrag van de mens, en daarom zeg ik zonder omwegen dat de mens gewetenloos is. Maar de mensen zijn onverzettelijk, zij pakken hun ‘zwaarden en speren’ op en raken slaags met mij en zeggen dat mijn woorden in tegenspraak zijn met eigenlijke omstandigheden, ze zeggen dat ik hen belaster, maar ik oefen geen wraak op hen uit als gevolg van hun gewelddadige gedrag. Ik gebruik mijn waarheden slechts om de mensen voor mij te winnen, zodat zij zich schamen over zichzelf, waarna zij zich stilletjes terugtrekken. Ik concurrer niet met de mens, want daar heeft niemand voordeel van. Ik zal mij aan mijn plicht houden, en ik hoop dat de mens zich ook aan zijn plicht kan houden en niet tegen mij zal optreden. Zou het niet beter zijn om op

deze manier in vrede met elkaar te leven? Waarom zouden we onze relatie beschadigen? We hebben jarenlang met elkaar kunnen opschieten, waarom zouden we elkaar last bezorgen? Zou dat niet allebei onze reputaties schaden? Onze 'oude vriendschap' bestaat al jarenlang. 'Oude vertrouwden'; wat voor nut heeft het om op voet van bittere verstandhouding te scheiden? Heeft dat enig nut? Ik hoop dat de mensen aandacht schenken aan de weerslag, dat ze weten wat goed voor hen is. Mijn houding ten opzichte van de mens van vandaag is toereikend voor een levenslange discussie door de mens. Waarom slagen de mensen er niet in mijn goedheid te herkennen? Komt het doordat zij uitdrukkingsvaardigheid missen? Beschikken zij niet over de juiste woordenschat? Waarom staan zij altijd met hun mond vol tanden? Wie leeft in onwetendheid over de manier waarop ik mij gedraag? De mensen weten meestal heel goed wat ik doe. Ze willen alleen altijd anderen voor hun eigen karretje spannen, dus zijn ze nooit bereid hun eigen belangen opzij te zetten; als er maar een enkel woord inbreuk doet op hun eigen belangen weigeren ze een stap opzij te doen totdat ze de overhand hebben gekregen, en wat voor nut heeft dat? In plaats van te wedijveren wie het meeste kan geven, vechten ze erover wie het meeste krijgt. Hoewel er geen enkele vreugde te behalen is aan hun status, koesteren zij die enorm, en beschouwen die zelfs als een kostbare schat. Dus ondergaan zij nog liever mijn tuchtiging dan de voordelen van hun status op te geven. De mensen hebben een te hoge dunk van zichzelf, en zijn daarom nooit bereid zichzelf weg te cijferen. Misschien is mijn evaluatie van de mens niet volkomen juist, of misschien heb ik hem wel een label opgeplakt dat streng noch mild is, maar om het kort samen te vatten, het is mijn hoop dat de mensen dit als een waarschuwing opvatten.

21 mei, 1992

Hoofdstuk 45

Ik koos eens verfijnde goederen om in mijn huis te plaatsen, zodat er ongeëvenaarde rijkdommen zouden zijn en het met grote pracht versierd zou worden. Dat verschaftte mij veel genoeg. Maar vanwege de houding van de mens jegens mij, en vanwege de motivaties van de mensen, had ik geen andere keus dan dit werk terzijde te leggen en mij bezig te gaan houden met ander werk. Ik zal de motivaties van de mens gebruiken om mijn werk te bewerkstelligen, ik zal alle dingen zo manoeuvreren dat ze mij van dienst zijn en er zodoende voor zorgen dat mijn huis niet meer mistroostig en verloren zal zijn. Ik heb de mens eens gadeslagen: Alles wat van vlees en bloed was verkeerde in een staat van verdoving, geen enkel ding ervoer de zegen van mijn bestaan. De mensen leven midden tussen de zegeningen, maar weten niet hoe gezegend zij zijn. Als mijn zegeningen jegens de mensheid tot op vandaag niet hadden bestaan, wie in de mensheid zou het tot het heden gehaald hebben en niet omgekomen zijn? Het feit dat de mens leeft is mijn zegen, en het betekent dat hij leeft te midden van mijn zegeningen, want oorspronkelijk had hij niets, want hij bezat oorspronkelijk het kapitaal niet om te leven tussen hemel en aarde; vandaag help ik de mens nog steeds, en alleen om die reden staat de mens voor mij, en heeft hij het geluk aan de dood te ontsnappen. De mensen hebben de geheimen van het bestaan van de mens samengevat, maar niemand heeft ooit in de gaten

gehad dat dit mijn zegen is. Het gevolg daarvan is, dat alle mensen de onrechtvaardigheid die in de wereld is vervloeken, en over mij klagen omdat ze zo ongelukkig zijn in hun leven. Als mijn zegeningen er niet geweest waren, wie had de dag van vandaag dan gezien? De mensen klagen allemaal over mij omdat zij niet in staat zijn te midden van gemak te leven. Als het leven van de mens altijd stralende zon was met een licht briesje, als de warme 'lentewind' in het hart van de mens zou waaien die ongeëvenaard plezier aan zijn hele lichaam zou geven, zonder een enkel pijntje, welk mens zou dan klagend doodgaan? Ik heb enorm veel moeite om absolute oprechtheid uit de mens te krijgen, want mensen beramen teveel sluwe plannen; eenvoudigweg genoeg om van te duizelen. Maar als ik bezwaren maak jegens hen, wijzen ze mij kil af, schenken ze mij geen enkele aandacht, omdat mijn bezwaren hun zielen hebben geraakt waardoor zij zich niet helemaal gesticht kunnen voelen, en aldus walgen de mensen van mijn bestaan, want ik vind het altijd heerlijk om hen te 'kwellen'. Vanwege mijn woorden zingen en dansen de mensen, vanwege mijn woorden buigen ze in stilte hun hoofd en vanwege mijn woorden barsten ze in tranen uit. In mijn woorden wanhopen de mensen, in mijn woorden vinden ze het licht om te overleven, vanwege mijn woorden liggen ze te woelen en slapen ze dag en nacht niet, en vanwege mijn woorden rennen ze als kippen zonder kop rond. Mijn woorden doen de mensen in Hades belanden, dan worden ze erdoor getuchtigd, maar zonder het te beseffen genieten de mensen ook mijn zegen. Kan dit door de mens bereikt worden? Kan het in ruil komen voor de onvermoeide pogingen van de mensen? Wie kan aan de orkestraties van mijn woorden ontsnappen? Aldus, omdat de mens gebreken heeft, schenk ik de mensheid mijn woorden, zodat de onvolkomenheden van de mens gevoed worden door mijn woorden, die

rijkdommen aan het leven van de mensheid toevoegen die hun weerga niet kennen.

Ik onderzoek de woorden en daden van de mensen vaak kritisch. In hun gedrag en gelaatsuitdrukkingen heb ik vele 'raadsels' ontdekt. In de omgang van de mensen met anderen worden 'geheime recepten' gebruikt, en aldus, wanneer ik me bezig houd met de mens krijg ik de 'geheime recepten van de menselijke wisselwerking' te zien, wat laat zien dat de mens niet van mij houdt. Ik geef de mens vaak uitbranders vanwege zijn fouten, maar ik ben niet in staat zijn vertrouwen te winnen. De mens is niet bereid om zich door mij te laten berispen, want in de 'geheime recepten voor menselijke omgang' is nooit ontdekt dat de mens een fatale ramp heeft ondergaan, hij heeft slechts een paar tegenslagen te verduren gehad in tijden van tegenspoed. De mensen schreeuwen het altijd uit vanwege mijn woorden, en in hun smeekbeden zitten klachten over mijn harteloosheid. Het is alsof ze allemaal op zoek zijn naar mijn ware 'liefde' voor de mensheid, maar hoe zouden ze mijn liefde in mijn strenge woorden kunnen vinden? Als gevolg daarvan laten ze altijd alle hoop vallen vanwege mijn woorden. Het is alsof ze, zodra ze mijn woorden lezen, 'magere Hein' al aan zien komen, en daardoor sidderen van angst. Hierdoor word ik ongelukkig: Waarom zijn de mensen van het vlees, die te midden van de dood leven, altijd bang voor de dood? Zijn de mens en de dood aartsvijanden? Waarom raakt de mens uit angst voor de dood altijd van streek? Ervaren ze maar een beetje van de dood, door alle 'exceptionele' ervaringen in hun leven heen? Waarom klagen de mensen altijd over mij in de dingen die ze zeggen? Aldus vat ik het vierde aforisme in het menselijk leven samen: De mensen zijn maar een klein beetje gehoorzaam aan mij, en zodoende haten ze mij. Vanwege de haat van de

mensheid ga ik vaak weg. Waarom moet ik mijzelf hier aan onderwerpen? Waarom moet ik altijd walging in de mensen opwekken? Als de mensen mijn bestaan niet toejuichen, waarom moet ik dan schaamteloos in het huis van de mens leven? Ik heb geen andere keuze dan mijn 'biezen' te pakken en de mens te verlaten. Maar de mensen kunnen het niet over hun hart verkrijgen om mij te laten gaan, ze willen mij nooit laten gaan, ze huilen en janken, doodsbang dat ik zal vertrekken en dat zij datgene zullen verliezen waar zij van afhangen om te kunnen leven. Als ik dan hun smekende blikken zie, wordt mijn hart week. Te midden van de woelige baren van de wereld, wie is er in staat van mij te houden? De mens wordt overdekt door smerig water, overspoeld door de kracht van de zee. Ik walg van de ongehoorzaamheid van de mens, en toch voel ik ook medelijden met alle tegenspoed van de mensheid, want de mens is tenslotte nog altijd een slachtoffer. Hoe kan ik de mens in het water gooien als hij zo zwak en machteloos is? Ben ik dan zo wreed dat ik hem schop als hij op de grond ligt? Is mijn hart zo genadeloos? Het is vanwege mijn houding ten opzichte van de mensheid dat de mens dit tijdperk binnengaat aan mijn zijde, het is om deze reden dat hij deze buitengewone dagen en nachten samen met mij heeft doorgebracht. Vandaag leven de mensen in overvloedige vreugde, zij hebben een groter besef van mijn genegenheid, en zij hebben mij met grote kracht lief, omdat er levenskracht in hun levens is, en zij geen verloren zonen meer zijn die de hele aarde rondzwerven.

In mijn dagen dat ik met de mens leef steunen de mensen op mij en omdat ik in alles rekening houd met de mens en hem tot in de puntjes verzorg, leven de mensen altijd in mijn warme omhelzing en hoeven zij de windvlagen niet te verduren, of de striemende regen, of de brandende zon; de mensen leven in

geluk en behandelen mij als een liefdevolle moeder. Mensen zijn als bloemen in een broeikas, totaal niet in staat de aanvallen van 'natuurrampen' te weerstaan, altijd onmachtig om sterk te blijven staan. Aldus plaats ik hen tussen de beproevingen van woelige zeeën en ze kunnen niet anders dan voortdurend 'weifelen', ze hebben praktisch de kracht niet om er tegen te vechten en omdat hun gestalte ontoereikend is en hun lichamen te zwak, voel ik een last op me rusten. Aldus, zonder het te beseffen, worden de mensen aan mijn beproevingen onderworpen, omdat zij te teer zijn en niet in staat de huilende wind en de brandende zon te verdragen. Is dit niet mijn werk van het heden? Waarom barsten de mensen altijd in tranen uit wanneer ze oog in oog komen te staan met mijn beproevingen? Doe ik hen onrecht aan? Slacht ik hen met opzet af? Waarom sterft de staat van de mens die beminnelijk is, en kan hij niet meer opgewekt worden? De mensen klampen zich altijd aan mij vast en laten mij niet los, omdat ze nooit in staat zijn geweest alleen te leven, zij hebben zichzelf laten leiden door mijn hand, doodsbang dat ze door iemand anders meegenomen zouden worden. Wordt hun hele leven niet geleid door mij? Gedurende hun onstuimige leven, over bergen en dalen, hebben zij veel chaos ervaren. Kwam dit niet van mijn hand? Waarom zijn de mensen nooit in staat mijn hart te doorgronden? Waarom worden mijn goede bedoelingen altijd verkeerd door hen begrepen? Waarom kan mijn werk op aarde niet probleemloos voortgaan? Vanwege de zwakheid van de mens heb ik de mens altijd gemeded, wat mij met droefheid vervult: Waarom kan mijn volgende stap in het werk niet worden uitgevoerd in de mens? Daarom zwijg ik en neem ik aandachtig in overweging: Waarom word ik altijd tegengehouden door de gebreken van de mens? Waarom wordt mijn werk altijd gedwarsboomd? Tot op heden moet ik nog een volledig

antwoord vinden in de mens, want de mens blaast altijd heet of koud, hij is nooit normaal, hij haat mij tot in het diepst van zijn hart of hij heeft de grootste liefde voor mij. Ik, de normale God zelve, kan zulke kwelling niet verdragen van de mens. Omdat de mensen altijd mentaal abnormaal zijn, ben ik schijnbaar een beetje bang voor de mens, en daarom denk ik aan zijn abnormaliteit bij elke beweging die hij maakt. Ik heb ongewild het raadsel in de man ontrafeld: Het blijkt dat er een meesterbrein achter hem schuilt; als gevolg daarvan zijn de mensen altijd vrijmoedig en zelfverzekerd, alsof ze iets gedaan hebben dat gerechtvaardigd is. Aldus doen de mensen alsof ze een volwassene zijn die minzaam tegen 'het kleine kind' praat. Als ik die schertsvertoning in de mens gadesla word ik onwillekeurig razend: Waarom zijn de mensen zo liefdeloos en weinig respectvol tegenover zichzelf? Waarom kennen ze zichzelf niet? Zijn mijn woorden voorbij gegaan? Zijn mijn woorden de vijand van de mens? Waarom worden de mensen zo afkerig van mij als ze mijn woorden lezen? Waarom zetten de mensen altijd hun eigen gedachten bij mijn woorden? Ben ik te onredelijk tegenover de mens? Alle mensen moeten hier eens terdege over nadenken, over de dingen die in mijn woorden staan.

24 mei 1992

Hoofdstuk 46

Ik weet niet hoe goed de mensen er in zijn, mijn woorden de basis voor hun bestaan te maken. Ik ben altijd ongerust geweest over het lot van de mens, maar

de mensen schijnen er in het geheel geen erg in te hebben en als gevolg daarvan hebben ze nooit acht geslagen op de dingen die ik doe en nooit enige verering ontwikkeld voor mijn houding tegenover de mens. Het lijkt alsof ze zich lang geleden ontdaan hebben van enige emotie om mijn hart tevreden te stellen. Als ik geconfronteerd word met zulke omstandigheden word ik weer stil. Waarom zijn mijn woorden voor de mensen de moeite niet waard om bij stil te staan, om zich verder in te verdiepen? Is het omdat ik 'niet realistisch ben' en iets probeer te vinden dat ik tegen de mensen kan gebruiken? Waarom geven de mensen me altijd een 'speciale behandeling'? Ben ik een gehandicapt iemand die op zijn eigen afdeling leeft? Waarom, als de zaken het punt bereikt hebben waar ze vandaag staan, bekijken de mensen me nog steeds op een andere manier? Is er iets verkeerd met mijn houding ten opzichte van de mens? Vandaag ben ik nieuw werk begonnen boven de universums. Ik heb de mensen op aarde een nieuw begin gegeven, en hen gevraagd om allemaal mijn huis uit te gaan. En omdat de mensen zich altijd graag uitleven, vraag ik hen om zich bewust te zijn van zichzelf, en mijn werk niet altijd te verstoren. In het 'gastenverblijf' dat ik geopend heb, brengt niets anders me meer tot walging dan de mens, omdat de mensen altijd problemen voor mij veroorzaken en mij teleurstellen. Hun gedrag zet mij te schande en ik ben nooit in staat geweest 'met opgeheven hoofd te lopen'. Aldus spreek ik hen altijd rustig toe, vraag hen om mijn huis zo spoedig mogelijk te verlaten en op te houden mijn voedsel gratis op te eten. Als ze willen blijven, dan moeten ze er voor lijden en mijn kastijding ondergaan. Naar hun idee ben ik totaal niet op de hoogte en heb ik geen idee van hun doen en laten. Daarom hebben ze altijd vol trots voor me gestaan, zonder enig teken van gevallenheid, en doen ze zich voor alsof ze menselijk zijn om betere cijfers te krijgen. Wanneer

ik eisen stel aan de mensen, zijn ze verbaasd. Ze hadden nooit gedacht dat God, die zo goedmoedig en vriendelijk is geweest al die jaren, zulke dingen kan zeggen, zulke harteloze onrechtvaardige woorden, en daarom zijn ze sprakeloos. Op zulke momenten zie ik dat de haat jegens mij in de harten van de mensen weer gegroeid is, omdat ze weer aan het klagen zijn geslagen. Ze beschuldigen altijd de aarde en verdoemen de hemel. Toch vind ik in hun woorden niets waarmee ze zichzelf vervloeken omdat hun eigenliefde zo groot is. Aldus som ik de betekenis van het menselijk leven op: Omdat de mensen zoveel van zichzelf houden, zijn hun levens pijnlijk en leeg, en halen ze verwoesting over zich heen vanwege hun haat jegens mij.

Hoewel er onmetelijke 'liefde' voor mij schuilt in de woorden van de mens, als ik deze woorden naar het 'laboratorium' breng om onderzocht te worden en ze te laten observeren onder de microscoop, wordt alles wat ze inhouden met grote helderheid onthuld. Op dat moment kom ik nog een keer naar de mens toe om hen een kijkje te laten nemen in hun 'medische dossiers' om hen oprecht overtuigd te maken. Als de mensen ze zien worden hun gezichten bedroefd, voelen ze spijt in hun harten en worden ze zo angstig dat ze popelen om hun slechte daden achter te laten en naar het rechte pad terug te keren om mij blij te maken. Als ik hun voornemens zie word ik buitengewoon opgetogen, raak ik buiten mezelf van vreugde: wie anders dan de mens zou vreugde en leed met me kunnen delen? Is de mens niet de enige? Maar als ik wegga verscheuren de mensen hun medische dossiers en gooien ze die op de grond voordat ze weer opstappen. Sinds die tijd heb ik weinig in de daden van de mensen gezien dat naar mijn eigen hart is. Maar hun voornemens voor mij hebben zich aanzienlijk opgestapeld. En als ik naar hun voornemens kijk voel ik walging, want er zit niets

bij dat stand kan houden zodat ik er vreugde aan beleef, ze zijn te bezoedeld. Als ze mijn afkeur van hun voornemen zien, koelen de mensen af. Naderhand leveren ze sporadisch nog een 'smeekbede' in omdat het hart van de mens nooit geprezen is voor mij en alleen maar verworpen is door mij. Er is geen enkele geestelijke steun meer in de levens van de mensen, daarom verdwijnt hun geestdrift en ik voel dat het weer niet meer 'snikheet' is. De mensen lijden veel, hun leven lang, zo erg dat ze met de komst van de situatie van vandaag, zo 'gekweld' worden door mij dat ze tussen leven en dood zweven. Als gevolg daarvan wordt het licht op hun gezichten dof en verliezen ze hun 'levendigheid', want ze zijn allemaal 'volwassen geworden'. Ik kan de meelijwekkende staat van de mensen niet aanzien wanneer ze gelouterd worden tijdens hun tuchtiging, maar wie kan verlossing brengen in de ellendige ondergang van de mensheid? Wie kan de mens redden van het ellendige menselijke leven? Waarom zijn de mensen nooit in staat geweest zich te bevrijden uit de afgrond van de zee van kwellingen? Laat ik de mensen met opzet in de val lopen? De mensen hebben mijn gemoedstoestand nooit begrepen, dus jammer ik tegen het universum dat te midden van alle dingen in de hemel en op de aarde, niets mijn hart ooit heeft waargenomen, dat niets mij waarlijk liefheeft. Zelfs vandaag weet ik nog steeds niet waarom de mensen onmachtig zijn van mij te houden. Ze kunnen mij hun hart geven, ze zijn in staat hun bestemming voor mij op te offeren, maar waarom kunnen ze mij hun liefde niet geven? Bezitten zij niet wat ik vraag? De mensen zijn in staat van alles te houden wat niets met mij te maken heeft, waarom kunnen ze dan niet van mij houden? Waarom is hun liefde altijd verborgen? Waarom, zoals ze voor mij gestaan hebben tot op heden, heb ik hun liefde nooit gezien? Is dit iets dat hen ontbreekt? Maak ik met opzet alles moeilijk voor de

mensen? Hebben zij nog tegenwerkingen in hun hart? Zijn ze bang dat ze van de verkeerde persoon houden en zijn ze daarom bang dat ze zichzelf niet meer kunnen helpen? In de mensen schuilen talloze onbegrijpelijke raadsels en daarom ben ik altijd 'schuchter en bang' tegenover de mens.

Vandaag, ten tijde van het naderen van de poort van het koninkrijk, beginnen alle mensen gestaag vorderingen te maken, maar als ze aan de poort zijn gekomen sluit ik de poort. Ik sluit de mensen buiten en eis dat ze hun toegangsbewijs laten zien. Zo een rare maatregel is niet wat de mensen verwachtten en ze zijn allemaal onthutst. Waarom is de poort, die altijd wagenwijd open gestaan heeft, plotseling potdicht vandaag? De mensen stampvoeten en ijsberen heen en weer. Ze verbeelden zich dat ze zich met een smoesje naar binnen kunnen werken, maar als ze mij hun valse entreebewijs overhandigen werp ik hen pardoos in de vurige put en dan, wanneer ze hun eigen 'verwoede pogingen' in rook zien opgaan, verliezen ze alle hoop. Ze grijpen naar hun hoofden, huilen, kijken naar de prachtige landschappen in het koninkrijk, maar zijn niet in staat om binnen te gaan. Toch laat ik hen niet binnen uit medelijden met hun meelijwekkende staat, wie kan er mijn plannen zomaar naar geloven in de war sturen? Worden de zegeningen van de toekomst gegeven in ruil voor de ijver die de mensen aan de dag leggen? Ligt de betekenis van het menselijk bestaan in het binnengaan van mijn koninkrijk wanneer men er toevallig zin in heeft? Ben ik zo laag? Als ik niet zulke harde woorden gebruikt had, zouden de mensen het koninkrijk niet lang geleden al zijn binnengegaan? Vandaar dat de mensen mij altijd haten, vanwege alle last die mijn bestaan hen veroorzaakt. Als ik niet bestond zouden ze de zegeningen van het koninkrijk kunnen genieten in het heden, en waarom zou het dan nodig zijn

om zo te lijden? En aldus zeg ik tegen de mensen dat ze er beter aan doen om weg te gaan, dat ze de gelegenheid te baat moeten nemen in het heden om een uitweg voor zichzelf te vinden terwijl ze nog jong zijn, om wat vaardigheden te leren. Doen ze dat niet, dan zal het te laat zijn om het in de toekomst nog te doen. In mijn huis heeft niemand ooit zegeningen ontvangen. Ik zeg tegen de mensen dat ze op moeten schieten en weg moeten gaan, niet moeten blijven steken in een leven van 'armoede'. In de toekomst zal het te laat zijn voor berouw. Maak het jezelf niet te moeilijk, waarom zou je? Toch vertel ik de mensen ook dat wanneer ze er niet in slagen zegeningen te verwerven, niemand over mij mag klagen. Ik heb geen tijd om mijn woorden aan de mens te verspillen. Ik hoop dat de mensen dit in hun oren knopen, dat ze het niet zullen vergeten. Deze woorden zijn de ongemakkelijke waarheid van mij. Ik heb reeds lang het geloof in de mensheid verloren, ik heb reeds lang de hoop in mensen verloren, want zij hebben geen eerzucht, ze zijn nooit in staat geweest mij een hart te geven dat God liefheeft, en geven mij in plaats daarvan altijd hun motivaties. Ik heb veel gezegd tegen de mens en aangezien de mensen mijn advies nog steeds in de wind slaan vandaag, vertel ik hen over mijn gezichtspunt om te voorkomen dat ze mijn hart in de toekomst misverstaan. Of ze leven of sterven in de komende tijd is hun zaak, daar heb ik geen controle over. Ik hoop dat ze hun eigen pad naar overleving vinden, en ik ben hier machteloos in. Aangezien de mens niet echt van mij houdt, scheiden onze wegen eenvoudig. In de toekomst zullen er niet langer woorden tussen ons zijn, we zullen niet langer iets tegen elkaar te zeggen hebben, we zullen elkaar niet in de weg staan, we zullen ieder ons weegs gaan. De mensen moeten mij niet komen zoeken, nooit meer zal ik de mens om zijn 'hulp' vragen. Dit is iets tussen ons, en we hebben ondubbelzinnig

gesproken om te voorkomen dat er in de toekomst nog problemen komen. Maakt dit de zaken niet makkelijker? We gaan ieder onze eigen weg en hebben niets met elkaar van doen – wat is daar verkeerd aan? Ik hoop dat de mensen dit in overweging nemen.

28 mei, 1992

Hoofdstuk 47

Om de mensheid te laten rijpen in het leven en de mensheid en mij in staat te stellen resultaten te behalen in ons gemeenschappelijke ideaal, ben ik altijd toegeeflijk geweest jegens de mensheid en heb ik haar toegestaan voeding en levensonderhoud uit mijn woord te halen en al mijn overvloed daaruit te ontvangen. Ik heb de mens nooit in verlegenheid gebracht, maar de mens houdt nooit rekening met mijn gevoelens. Dit komt doordat de mensheid ongevoelig is en alle dingen los van mij 'minacht'. Vanwege de tekortkomingen van de mens voel ik echt met hem mee en heb daarom kosten noch moeite bespaard, zodat hij van alle overvloed op de aarde met volle teugen kan genieten zolang hij op aarde is. Ik behandel de mens niet onrechtvaardig en heb rekening gehouden met het feit dat de mensen mij vele jarenlang gevolgd hebben, en heb een teder hart voor hen ontwikkeld. Het is alsof ik het niet over mijn hart kan verkrijgen mijn handen op hen te leggen om mijn werk te doen. Dus kijk ik naar broodmagere mensen die mij liefhebben zoals zij zichzelf liefhebben en in mijn hart is altijd een onverklaarbaar gevoel van pijn, maar wie zou om deze reden breken met de

conventies? Wie zou zich hier aan storen? Niettemin heb ik al mijn overvloed aan de mensheid gegeven zodat zij er ten volle van mag genieten, en ik heb de mensheid in dit opzicht niet onjuist behandeld. Daarom ziet de mensheid nog steeds mijn medelevende en welwillende gezicht. Ik heb altijd volgehouden en gewacht. Wanneer de mensheid met volle teugen genoten heeft en verveeld begint te raken zal ik aan hun verzoeken beginnen te 'voldoen' en de mensheid toestaan aan hun lege levens te ontsnappen en dan zal ik voortaan van de mensen af zijn. Op aarde heb ik de mensheid voorheen verzwolgen met zeewater, ik heb hen onder de duim gehouden met hongersnood, ik heb hen bedreigd met insectenplagen, en ik heb zware regenval gebruikt om hen te 'bewateren,' maar de mens voelde nooit de leegheid van het leven. Nu begrijpt de mens nog steeds niet wat leven op aarde betekent. Zou het kunnen dat leven in mijn nabijheid het aspect is met de diepste betekenis van het menselijk leven? Geeft leven in mij iemand de kans om te ontsnappen aan de dreiging van catastrofe? Hoeveel vleeselijke lichamen op aarde hebben geleefd in de vrijheid van zelfgenot? Wie is er aan de leegheid van het leven in het vlees ontsnapt? En wie zou het weten? Vanaf mijn schepping van de mensheid tot op heden, heeft niemand een enorm betekenisvol leven geleid, en zo heeft de mens altijd een leven van enorme onbeduidendheid verlummeld, maar niemand is bereid aan dit dilemma te ontsnappen en niemand is bereid zijn lege en lusteloze leven te mijden. Het is de ervaring van de mensheid dat niet één van hen die in het vlees leeft aan de gebruiken van de wereld van de mensheid ontsnapt, zelfs wanneer zij profiteren van het genieten van mij. In plaats daarvan hebben ze de natuur haar gang laten gaan en zichzelf voor de gek gehouden.

Wanneer ik het bestaan van de mensheid volledig beëindigd heb, zal er niemand meer over zijn om de vervolging vanaf de aarde te ondergaan, en dan kan er gezegd worden dat mijn werk volledig volbracht is. In de laatste dagen, wanneer geïncarneerd ben, is het mijn wens met mijn werk te bewerkstelligen dat de mensheid de leegheid van het leven in het vleselijke lichaam zal begrijpen, en daardoor zal ik het vlees vernietigen. Daarna zullen er geen mensen meer op aarde zijn, niemand zal meer huilen over de leegheid van de aarde, niemand zal meer reppen van de moeilijkheden van het vlees, niemand zal zich er meer over beklagen dat ik onrechtvaardig ben, en alle mensen en dingen zullen tot rust komen. Nadien zal niemand meer rondrennen, noch zullen zij her en der over de aarde lopen te zoeken omdat de mensen een geschikte bestemming voor zichzelf zullen hebben gevonden. In die tijd zullen zij een glimlach op hun gezicht hebben. Ik zal dan niets meer van de mensheid vragen en niet verder meer met hen redetwisten; er zal geen vredesverdrag meer tussen ons zijn. Ik besta op de aarde en de mens leeft op de aarde; ik leef en woon bij hen. De mensheid voelt de vreugde van mijn aanwezigheid; daarom is de mensheid niet bereid om zonder reden weg te gaan, en zou in plaats daarvan liever hebben dat ik wat langer zou blijven. Hoe zou ik de aanblik van de alom tegenwoordige ellende op de aarde kunnen aanzien zonder iets te doen om te helpen? Ik ben niet van de aarde. Het is door geduld dat ik tot op heden op de aarde blijf, hoewel ik dit met tegenzin doe. Ware het niet omwille van de eindeloze smeekbeden van de mensheid, dan zou ik lang geleden vertrokken zijn. Tegenwoordig is de mensheid in staat om voor zichzelf te zorgen en hebben ze mijn hulp niet nodig omdat ze volwassen zijn geworden en mij niet nodig hebben om hen te voeren. Daarom ben ik van plan om een overwinningsfeest te vieren met de mensheid,

waarna ik afscheid van hen zal nemen, zodat zij zich hiervan bewust zullen zijn. Op slechte voet uiteen gaan zou natuurlijk niet goed zijn, omdat er geen rancune tussen ons bestaat. Aldus zal de vriendschap tussen ons eeuwigdurend zijn. Ik hoop dat als onze wegen scheiden, mensen mijn 'erfenis' voortzetten en de leringen waar ik tijdens mijn leven in heb voorzien niet vergeten. Ik hoop dat ze geen dingen zullen doen die mijn naam te schande zouden maken, en dat ze mijn woord in gedachten zullen houden. Ik hoop dat de mensheid haar best zal doen om mij tevreden te stellen nadat ik vertrokken ben. Ik hoop dat de mensheid mijn woord zal gebruiken als een fundament voor haar leven. Stel me niet teleur want mijn hart is altijd bezorgd geweest voor de mensheid en ik ben altijd aan haar gehecht geweest. De mensheid en ik kwamen ooit samen en wij genoten op aarde dezelfde zegeningen die in de hemel zijn. Ik leefde samen met de mensheid en woonde bij hen, de mensheid hield altijd van mij, en ik hield altijd van hen; we hadden verwantschap met elkaar. Als ik aan mijn tijd samen met de mensheid denk, herinner ik me dat onze dagen gevuld waren met plezier en vreugde, en daarnaast waren er meningsverschillen. Niettemin was de liefde tussen ons gevestigd op deze basis en onze betrekkingen met elkaar werden nooit verbroken. Te midden van onze vele jaren van contact heeft de mensheid een diepe indruk op mij achtergelaten en ik heb de mensheid vele dingen gegeven om van te genieten, waar de mensheid altijd grote dankbaarheid voor heeft getoond. Nu is onze samenkomst heel anders dan de eerdere; wie zou het moment van ons afscheid mis kunnen lopen? De mensheid heeft een diepe genegenheid voor mij, en ik heb eindeloze liefde voor haar, maar wat is er aan te doen? Wie zou tegen de eisen van de hemelse Vader in durven gaan? Ik zal naar mijn woonplaats terugkeren, waar ik een ander gedeelte van mijn werk zal

afmaken. Misschien krijgen we de kans om elkaar weer te ontmoeten. Het is mijn hoop dat de mensheid niet al te bedroefd zal zijn en dat zij mij tevreden zullen stellen op de aarde; mijn Geest in de hemel zal hen dikwijls genade schenken.

Ten tijde van de schepping had ik voorspeld dat ik in de laatste dagen een groep mensen zal samenstellen die één zal zijn in gedachten met mij. Ik had voorspeld dat ik, na het stellen van een voorbeeld in de laatste dagen op aarde zou terugkeren naar mijn woonplaats. Wanneer de hele mensheid mij eenmaal tevreden gesteld heeft, hebben ze aan mijn eisen voldaan en verlang ik verder niets van hen. In plaats daarvan zullen de mensheid en ik elkaar verhalen vertellen over de goede oude tijd en daarna zullen we afscheid van elkaar nemen. Ik begin met dit werk en geef de mensheid de tijd om zich mentaal voor te bereiden. Ik zal de hele mensheid mijn voornemens laten begrijpen zodat ze mij niet zullen misverstaan of denken dat ik wreed ben of harteloos, wat niet mijn bedoeling is. Heeft de mensheid mij lief, maar weigert zij mij een geschikte rustplaats te laten hebben? Is de mensheid niet bereid de hemelse Vader te smeken ter wille van mij? Heeft de mens geen tranen vergoten uit medeleven voor mij? Heeft de mensheid niet geholpen een samenkomst op tijd tot stand te brengen van ons, de Vader en de Zoon? Waarom zijn ze daar nu niet toe bereid? Mijn bediening op aarde is volbracht en nadat ik afscheid van de mensheid heb genomen zal ik nog steeds verder gaan met het assisteren van de mensheid, dat is toch fijn? Om mijn werk effectiever te laten verlopen en om het voor beide partijen een zegen te maken, moeten we uiteen gaan ofschoon dit pijnlijk is. Onze tranen zullen stilletjes vallen en ik zal de mensheid niet langer iets verwijten. In het verleden heb ik veel dingen gezegd die het hart van de mensheid gestoken hebben, waardoor zij tranen van verdriet hebben vergoten.

Daarvoor bied ik mijn excuses aan de mensheid aan, en vraag ik de mensheid om vergeving; wees niet afgunstig op mij en haat mij niet want dit alles was voor hun eigen bestwil. Dus hoop ik dat de mensheid mijn hart zal begrijpen. In het verleden hebben we onze geschillen gehad, maar als we er nu aan terugdenken, hebben we er wederzijds voordeel aan gehad. Door deze disputen is er een brug van vriendschap tussen God en de mensheid ontstaan, is dat niet de vrucht van onze pogingen tot samenwerking? We moeten hier allemaal van genieten. Ik vraag de mens om mij mijn eerdere 'fouten' te vergeven, en de overtredingen van de mens zullen ook vergeten worden. Zolang de mens in staat is mijn liefde te beantwoorden in de toekomst, dan zal dat troost geven aan mijn Geest in de hemel. Ik weet niet wat het voornemen van de mens is in dit opzicht, of dat de mens bereid is mijn laatste verzoek in te willigen. Ik vraag niets anders van de mensheid, enkel dat zij van mij houdt en dat is genoeg. Kan dat gebeuren? Laat alle onaangename dingen die tussen ons gebeurd zijn in het verleden blijven, laat er altijd liefde heersen tussen ons. Ik heb de mensheid zoveel liefde gegeven en de mensheid heeft zo'n hoge prijs betaald om mij lief te hebben. Dus ik hoop dat de mensheid de onverdeelde en pure liefde tussen ons zal koesteren zodat onze liefde zal uitgaan over de hele mensenwereld en voor altijd zal worden doorgegeven. Als wij elkaar weerzien laten wij dan nog steeds verbonden zijn in liefde zodat onze liefde mag voortduren in de eeuwigheid en geprezen en doorverteld mag worden door alle mensen. Dit zou mij tevreden stellen en ik zou mijn glimlachende gezicht aan de mensheid tonen. Ik hoop dat de mensheid alles zal onthouden wat ik haar heb toevertrouwd.

BIJLAGE:

INTERPRETATIES VAN DE MYSTERIËN VAN GODS WOORDEN AAN HET HELE UNIVERSUM (INTERPRETATIE VAN EEN AANTAL HOOFDSTUKKEN)

Hoofdstuk 1

Precies zoals God het zei: “Niemand kan de basis van mijn woorden bevatten, of het doel erachter begrijpen.” Zonder de leiding van de Geest van God, zonder de komst van Zijn woorden, zouden allen onder Zijn tuchtiging omkomen. Waarom stelt God de mens zo lang op de proef? Waarom wel vijf maanden lang? Dit is het kernpunt van onze communicatie alsook een kernpunt in Gods wijsheid. Wij kunnen dit aannemen: als deze beproeving er niet was en God de verdorven mensheid niet aanviel, vermoordde en op haar inhakte, wat zou er dan worden bereikt als het opbouwen van de kerk tot op heden voortduurde? In de eerste zin van zijn toespraak komt God gelijk tot de kern en legt Hij het gewenste effect uit van deze maanden werk en dat is pijnlijk accuraat! Het laat de wijsheid van Gods daden over deze tijdsperiode zien: de mensen onderwerping en oprechte toewijding bijbrengen door de beproeving alsook hoe

ze God door pijnlijke loutering beter kunnen begrijpen. Hoe meer wanhoop mensen ervaren, hoe meer ze in staat zijn om zichzelf te begrijpen. En om de waarheid te zeggen, hoe pijnlijker de loutering is die ze ondergaan, hoe beter ze hun eigen verdorvenheid kunnen begrijpen. Daarbij komen ze er zelfs achter dat ze niet waardig zijn om een dienstdoener voor God te zijn en dat deze vorm van dienstverlening door Hem wordt verheven. Dus wanneer dit is bereikt, nadat de mens zichzelf heeft uitgeput, spreekt God de woorden van genade, zonder daarbij iets verborgen te houden. Man kan makkelijk zien dat Gods nieuwe aanpak van het werk, na deze paar maanden vandaag begint; Hij heeft ervoor gezorgd dat iedereen dit duidelijk kan zien. Want in het verleden heeft God vaak gezegd: “Het is niet gemakkelijk om het recht te verdienen Gods volk te worden genoemd”, dus als Hij deze woorden heeft vervuld in de mensen die dienstdoeners worden genoemd, kan iedereen zien dat God feilloos te vertrouwen valt. Alles wat God zegt, zal bewaarheid worden in diverse gradaties en Zijn woorden zijn geenszins hol.

Wanneer alle mensen radeloos en bedroefd zijn, treffen deze woorden van God hun doel bij allen die zonder hoop zijn en wekken ze hen op. Om verdere twijfel weg te nemen, voegde God toe: “Hoewel ze mijn volk worden genoemd, is deze titel geenszins minder dan mijn ‘zonen’ genoemd worden.” Hier kan men zien dat alleen God Zijn eigen gezag kan beschermen. Wanneer de mensen het gelezen hebben, geloven zij nog sterker dat dit geen manier van werken is, het is een feit. Om nog één stap verder te gaan, wordt bij Zijn nieuwe aanpak de identiteit van iedereen duidelijk gemaakt, zodat de visie van mensen helder kan blijven. Dit is voldoende om de wijsheid van God te tonen en zo kunnen mensen beter beseffen dat God in het hart van mensen kan kijken; in alles wat ze doen

en alles wat ze denken worden ze als marionetten door God gemanipuleerd. Dit is absoluut zo.

Terug naar het begin, wat God het eerst zei was dat de eerste stap van Zijn werk, 'de kerk zuiveren', is voltooid. "De situatie is niet meer wat die geweest is, en mijn werk is een nieuw beginpunt ingegaan." Uit deze verklaring kan men opmaken dat Gods werk een nieuw beginpunt is binnengegaan. Spoedig nadat Hij ons de blauwdrukken voor de volgende stap van Zijn werk uit de doeken deed – nadat het opbouwen van de kerk is afgerond, zal het leven van het Tijdperk van het Koninkrijk beginnen. "Want nu is het niet langer het tijdperk van kerkopbouw, maar veeleer het tijdperk waarin het koninkrijk met succes wordt opgebouwd." Bovendien heeft Hij gezegd dat zolang de mensen nog op de aarde zijn, hun samenkomsten de kerk blijven heten. Op die manier wordt de verwezenlijking van een onrealistisch 'koninkrijk' vermeden zoals iedereen zich dat heeft voorgesteld. Vervolgens komt er communicatie over de kwestie van visioenen.

Nu is het tijdperk van de opbouw van het koninkrijk en het einde van de opbouw van de kerk; waarom worden alle samenkomsten dan nog steeds de kerk genoemd? In het verleden is gezegd dat de kerk de voorloper van het koninkrijk is, en dat er zonder de kerk niet kan worden gesproken over het koninkrijk. Het Tijdperk van het Koninkrijk begint met Gods bediening in het vlees en het Tijdperk van het Koninkrijk wordt door de vleesgeworden God bewerkstelligd. Wat Hij brengt is het Tijdperk van het Koninkrijk, niet de officiële komst van het koninkrijk. Dit is niet moeilijk voor te stellen; de mensen om wie het gaat, zijn mensen van het Tijdperk van het Koninkrijk, niet de mensen van

het koninkrijk zelf. Dus is het logisch dat samenkomsten op aarde nog steeds de kerk worden genoemd. In het verleden handelde Hij door Zijn normale menselijkheid en werd er niet van Hem als God Zelf getuigd, dus was het Tijdperk van het Koninkrijk nog niet begonnen onder de mensen; dat wil zeggen, zoals ik al zei, dat mijn Geest nog niet officieel was begonnen om in mijn geïncarneerde vlees te werken. Nu er van God Zelf getuigenis is afgelegd, wordt het koninkrijk onder de mensen verwezenlijkt. Dit duidt erop dat ik begin te werken door goddelijkheid en dat degenen die mijn woorden en mijn daden in goddelijkheid kunnen waarderen als mijn volk van het Tijdperk van het Koninkrijk bekend staan. Hieruit is 'Gods volk' ontstaan. In deze fase werk en spreek ik voornamelijk door mijn goddelijkheid. De mens kan zich er niets tegen doen en mijn plan ook niet verstoren. Zodra Gods woord een bepaald punt heeft bereikt, wordt er van Zijn naam getuigd en beginnen de beproevingen voor de mensheid. Dit is het toppunt van de wijsheid in Gods woorden. Het legt een stevig fundament en plant de wortels voor het begin van de volgende stap plus het einde van de vorige stap. De mens kon dat echt niet weten; dit is het raakvlak van het eerste en tweede gedeelte van het tijdperk van oordeel. Zonder een paar maanden loutering van de mens was ik niet in staat om te werken door mijn goddelijkheid. Deze maanden van loutering openen de weg voor de volgende stap van mijn werk. Het einde van deze paar maanden werk is een teken dat er dieper in de volgende fase van het werk wordt gegaan. Als iemand de woorden van God werkelijk begrijpt, kan hij wellicht begrijpen dat Hij deze periode van verschillende maanden gebruikt om aan de volgende stap van Zijn werk te beginnen, waardoor het zelfs betere resultaten kan bereiken. Omdat de obstructie van mijn menselijkheid een hindernis heeft gecreëerd voor de

volgende stap van mijn werk, zijn daarom tijdens deze paar maanden van loutering door lijden beide kanten opgebouwd en hebben die er aanmerkelijk veel profijt van gekregen. Nu pas begint de mens, als gevolg hiervan, de manier te koesteren waarop ik met tot hem wend. Toen God dus met een pennenstreek zei dat Hij mensen niet langer ‘dienstdoener’ maar veeleer ‘Zijn volk’ zou noemen, werden ze allemaal door vreugde overmand. Dit was de achilleshiel van de mens. Het was precies om deze belangrijke zwakheid van de mens te pakken te krijgen dat God aldus sprak.

Om alle mensen verder te overtuigen en op de onzuiverheden te wijzen in de toewijding van sommige mensen, is God verder gegaan om de verschillende lelijke kenmerken van de mensheid aan de kaak te stellen. Zo heeft Hij Zijn woorden als de volgende vervuld: “Hoevelen hebben mij werkelijk lief? Wie handelt er niet met zijn eigen toekomst voor ogen? Wie heeft er nooit geklaagd tijdens zijn beproevingen?” Uit deze woorden kunnen mensen hun eigen ongehoorzaamheid, ontrouw en gebrek aan broederlijke godsvrucht opmaken en aldus Gods barmhartigheid en liefde zien voor allen die Hem steeds zoeken. Dit is uit deze woorden af te leiden: “Wanneer een deel van de mensen op het punt staat om zich terug te trekken, wanneer allen die hopen dat ik mijn manier van spreken verander de hoop verliezen, spreek ik de woorden van heil en breng ik allen die mij waarlijk liefhebben terug naar mijn koninkrijk, voor mijn troon.” Hier botsen de woorden “degenen die mij waarlijk liefhebben” en de retorische vraag “Hoevelen hebben mij werkelijk lief?” niet met elkaar. Het geeft aan dat zij die trouw zijn met onzuiverheden behept zijn. Het is niet alsof God niets weet. Aangezien God diep in het hart van mensen kan kijken, wordt het woord ‘trouw’ sarcastisch gebruikt om naar de verdorven mensheid te verwijzen, zodat alle

mensen beter kunnen zien dat ze bij God in de schuld staan, de schuld meer op zich nemen en ook begrijpen dat de wrok in hun hart geheel en al van Satan komt. Mensen zijn verbaasd wanneer ze het woord 'toewijding' zien en denken bij zichzelf: vele keren ben ik tegen hemel en aarde tekeergegaan en vele keren heb ik weg willen gaan, maar ben ik uit vrees voor Gods bestuurlijke decreten maar gebleven en met de meute meegegaan, wachtte ik tot God me zou behandelen en dacht ik dat ik me geleidelijk aan zou terugtrekken als de dingen werkelijk hopeloos zouden blijken te zijn. Nu noemt God ons Zijn toegewijde volk, dus betekent dit dat God werkelijk diep in het hart van mensen kan kijken? God wees pas op het allerlaatste moment op de innerlijke toestand van verschillende soorten mensen om dit type misverstand te vermijden. Hierdoor raakten mensen die eerst achterdochtig in hun hart maar blij in hun woorden waren, overtuigd in hun hart, woorden en ogen. Op deze manier is de indruk van Gods woorden op de mens diepzinniger geworden en heeft de mens navenant meer ontzag, meer eerbied en een beter begrip van God gekregen. Uiteindelijk zei God om de bezorgdheden van de mens te verlichten: "Maar aangezien het verleden het verleden is en we nu in het heden leven, is het niet nodig om naar het verleden te verlangen, of ons zorgen te maken over de toekomst." Deze urgente, harmonieuze en toch bondige manier van spreken heeft een nog groter effect, waardoor allen die Zijn woorden lezen wederom het licht kunnen zien in hun wanhoop, vervolgens Gods wijsheid en daden zien, dan de titel 'Gods volk' verkrijgen, daarna de twijfels in hun hart uitbannen en vervolgens zichzelf leren kennen uit de verandering van de patronen van hun psychologische gesteldheid. Deze toestanden verschijnen beurtelings, zowel verdriet en rouw als geluk en vreugde. God heeft mensen in dit hoofdstuk levensecht geschetst. Ze zijn

levendig tot aan de perfectie toe, iets wat de mens niet kan bereiken. Ze leggen werkelijk de diepste geheimen in het hart van de mens bloot. Is dit iets wat de mens kan doen?

De volgende passage, waarin God Zijn bestuurlijke decreet rechtstreeks aan de mens openbaart, is zelfs nog belangrijker. En dit is het belangrijkste gedeelte: “Wie zich onder de mensen tegen de realiteit afzetten en dingen doen die ingaan tegen mijn leiding, zullen niet goed terechtkomen en zichzelf in de problemen brengen. Er gebeurt niets in het heelal waar ik niet het laatste woord over heb.” Is dit niet het bestuurlijke decreet van God? Hieruit blijkt dat er talloze voorbeelden zijn van mensen die tegen dit bestuurlijke decreet handelen. Bovendien waarschuwt het iedereen om niet aan zijn eigen bestemming te denken. Als iemand aan Gods orkestratie wenst te ontsnappen, zullen de gevolgen onvoorstelbaar akelig zijn. Aldus stelt het allen die verlichting en illuminatie ervaren in deze woorden beter in staat om Gods bestuurlijke decreet te begrijpen en tevens te begrijpen dat Zijn majesteit niet beledigd moet worden. Daardoor raken ze meer ervaren en onwrikbaar, groen als een verweerde pijnboom die de dreiging van de bittere kou trotseert en blijft toevoegen aan de gedijende groene vitaliteit van de natuur. Deze uitspraak geeft de meeste mensen een duizelingwekkend verward gevoel, alsof ze een soort doolhof zijn binnengelopen; dit komt omdat de inhoud van Gods woorden relatief snel verandert, zodat negen van de tien mensen een labrynt betreden wanneer ze hun eigen verdorven gezindheid proberen te begrijpen. Aan het einde van die passage benadrukt Hij het volgende teneinde soepeler te werken, de twijfels van de mens weg te nemen en verder geloof in Gods getrouwheid bij allen op te wekken: “een ieder die mij echt liefheeft, zal naar mijn troon terugkeren.” Aldus

worden allen die maanden van Zijn werk hebben ondergaan in een oogwenk van hun verdriet verlost; hun hart, dat voelde alsof het in de lucht hing, keert terug tot wat het eens was geweest, alsof er een zware steen was op de grond was gevallen. Niet langer hoeven bedacht te zijn over hun lot; verder geloven zij dat God niet langer holle woorden zal spreken. Mensen zijn zelfingenomen, daarom is er niemand die niet gelooft dat hij de grootste toewijding toont jegens God; daarom benadrukt God met opzet 'waarlijk' om betere resultaten te bereiken. Dit dient om de weg te bereiden en het fundament te leggen voor de volgende stap in Zijn werk.

Hoofdstuk 3

We leven niet meer in het Tijdperk van Genade, noch het tijdperk van barmhartigheid, maar het Tijdperk van het Koninkrijk, waarin het volk van God wordt geopenbaard, het tijdperk waarin God dingen rechtstreeks door goddelijkheid doet. Op deze manier, in dit hoofdstuk van Gods woorden, leidt God iedereen die Zijn woorden aanvaardt naar het spirituele rijk. In de eerste alinea maakt Hij vooraf deze voorbereidingen, en als iemand de kennis van Gods woorden bezit, zal hij of zij de wijnstok volgen om de winst te verdelen en zullen zij direct begrijpen wat God met Zijn volk wil bereiken. Vroeger werden mensen getest met de titel 'dienstdoeners' en vandaag, nadat ze zijn onderworpen aan de beproeving, begint hun training officieel. Daar komt bij dat mensen een grotere kennis van Gods werk moeten hebben, gebaseerd op het fundament van de woorden in het verleden, en de woorden en de persoon, en de Geest en de

persoon als een onafscheidelijk geheel moeten beschouwen – als één mond, één hart, één daad en één bron. Deze eis is de hoogste eis die God sinds de schepping van de mens heeft gesteld. Hieruit kan worden afgeleid dat God een deel van Zijn inspanningen aan Zijn volk wil besteden, dat Hij tekenen en wonderen voor ze wil doen, en, wat belangrijker is, dat Hij wenst dat alle mensen het geheel van Gods werk en woorden gehoorzamen. In één opzicht bevestigt God Zelf Zijn getuigenis, en in een ander opzicht heeft Hij eisen gesteld aan Zijn volk en heeft Hij Gods bestuurlijke decreten rechtstreeks uitgebracht aan de menigte: Daarom, aangezien jullie mijn volk worden genoemd, zijn de dingen niet zoals zij vroeger waren; jullie moeten naar de uitspraken van mijn geest luisteren en ze gehoorzamen, mijn werk op de voet volgen en je mag mijn Geest en mijn vlees niet scheiden, want wij zijn één en onafscheidelijk. En om te voorkomen dat de mensen de vleesgeworden God negeren, wordt er wederom de nadruk gelegd op “wij zijn een, en onafscheidelijk.” Omdat een dergelijke nalatigheid eigen is aan het falen van de mens, wordt dit nogmaals vermeld in Gods bestuurlijke decreten. Vervolgens informeert God, zonder iets te verbergen, de mensen over de gevolgen als zij Gods bestuurlijke decreten beledigen door te zeggen: “Zij zullen verlies lijden en alleen kunnen drinken uit hun eigen bittere beker.” Omdat de mens zwak is, wordt hij, na het horen van deze woorden, in zijn hart, vanzelf wat meer op zijn hoede voor God, want de ‘bittere beker’ is genoeg om mensen een tijdje te laten nadenken. Mensen hebben veel interpretaties van deze ‘bittere beker’ waarvan God spreekt: geoordeeld worden door woorden of uit het koninkrijk worden verdreven, of een tijdje geïsoleerd worden, of iemands vlees laten verderven door Satan en bezeten worden door boze geesten, of in de steek gelaten worden door de Geest van God, of iemands

vlees komt teneinde en wordt naar de Hades gestuurd. Deze interpretaties kunnen voortkomen uit het brein van de mensen, en dus zijn mensen in hun verbeelding niet in staat om verder te denken. Maar Gods gedachten zijn niet zoals die van de mens; dat wil zeggen, de 'bittere beker' verwijst niet naar het bovenstaande, maar naar de omvang van de kennis van mensen over God, nadat Hij ze behandeld heeft. Om het duidelijker te zeggen, wanneer iemand eigenmachtig de Geest van God en Zijn woorden scheidt, of de woorden scheidt van de persoon, of de Geest en het vlees waarmee Hij zichzelf kleedt, dan is deze persoon niet alleen niet in staat om God te kennen aan Zijn woorden, maar als hij een beetje achterdochtig jegens God wordt, zal hij ook telkens verblind raken. Het is niet zoals mensen denken dat ze direct worden afgesneden; maar ze ondergaan eigenlijk geleidelijk de tuchting van God, wat wil zeggen dat ze grote catastrofes meemaken, en niemand met hen verenigbaar is, alsof ze bezeten zijn door boze geesten, en alsof ze als een kip zonder kop overal tegenaan lopen. Desondanks kunnen ze niet weg. In hun hart zijn de dingen onbeschrijfelijk moeilijk, alsof er onuitsprekelijk leed in hun hart is. Toch kunnen ze hun mond niet open doen en verkeren ze de hele dag in trance, niet in staat om God te voelen. Onder deze omstandigheden bedreigen Gods bestuurlijke decreten hen, zodat ze de kerk niet durven te verlaten ondanks het feit dat ze er geen vreugde aan beleven. Dit is wat een 'interne en externe aanval' wordt genoemd, en het is verschrikkelijk moeilijk voor mensen om dit te ondergaan. Wat hier is gezegd, is anders dan de opvattingen van mensen, omdat de mensen onder die omstandigheden, nog steeds God weten te zoeken, en dit gebeurt wanneer God zich van hen afkeert. Nog belangrijker is het dat ze, net als een ongelovige, totaal niet in staat zijn om Gods aanwezigheid te voelen. God redt

dergelijke mensen niet meteen; wanneer hun bittere beker is geleege, breekt het moment van hun laatste dag aan. Maar nu zijn ze nog steeds op zoek naar Gods wil, willen ze nog een beetje meer genieten – maar deze tijd is anders dan het verleden, tenzij er bijzondere omstandigheden zijn.

Hierna verklaart God ook de positieve aspecten voor iedereen, en dus ontvangen ze opnieuw het leven. In het verleden zei God namelijk dat de dienstdoeners geen leven hadden, maar nu spreekt God plotseling over ‘het leven dat erin besloten ligt’. Alleen door te praten over het leven weten mensen dat het leven van God nog steeds in hen kan zijn. Op deze manier groeit hun liefde voor God meermaals en krijgen ze een grotere kennis van Gods liefde en genade. Daarom hebben alle mensen berouw over hun eerdere fouten na het horen van deze woorden en vergieten ze stiekem tranen van berouw. De meesten nemen ook stil het besluit dat ze God tevreden moeten stellen. Soms boren Gods woorden diep in de harten van mensen, waardoor het moeilijk wordt voor mensen om ze te accepteren en vrede te vinden. Soms zijn Gods woorden oprecht en eerlijk en warmen ze de harten van mensen, zodat als mensen ze hebben gelezen, het is alsof een lam zijn moeder weerziet na vele jaren verdwaald te zijn geweest. Tranen wellen op in hun ogen, ze worden overweldigd door emotie en verlangen ernaar om zich in Gods omhelzing te storten, ze zijn verscheurd door hun gesnik en laten de onbeschrijflijke pijn die ze al vele jaren in hun hart voelen los om hun trouw aan God te tonen. Door het aantal testmaanden zijn ze een beetje overgevoelig geworden, alsof ze net een zenuwzinking hebben opgelopen, als een al jaren bedlegerige invalide. Om hen onvermurwbaar te maken in hun geloof in Gods woorden, benadrukt God vaak het volgende: “Opdat de volgende stap van mijn werk soepel en ongehinderd kan

verlopen, gebruik ik de loutering van woorden om al diegenen die in mijn huis zijn te testen.” Hier zegt God: “Test allen die in mijn huis zijn.” Als je deze woorden goed leest, zie je dat wanneer mensen als dienstdoeners optreden, het nog steeds mensen in Gods huis zijn. Bovendien benadrukken deze woorden Gods waarachtigheid ten opzichte van de titel ‘het volk van God’, waardoor mensen enigermate opgelucht zijn in hun hart. En waarom wijst God dus herhaaldelijk op de vele manifestaties in mensen nadat ze Gods woorden hebben gelezen, of wanneer de titel ‘volk van God’ nog moet worden bekendgemaakt? Is het alleen om te laten zien dat God de God is die diep in het hart van de mens kijkt? Dit is slechts een deel van de reden en deze is hier slechts van ondergeschikt belang. God doet dat om alle mensen volkomen te overtuigen, zodat iedereen uit Gods woorden weet wat zijn eigen tekortkomingen zijn en weet wat zijn vorige gebreken waren met betrekking tot het leven en, belangrijker nog, om de basis te leggen voor de volgende stap van het werk. Mensen kunnen er alleen naar streven om God te kennen en na te streven om God te emuleren op basis van zelfkennis. Door deze woorden veranderen mensen van negatief en passief naar positief en proactief, en dit plant de wortels voor het tweede deel van Gods werk. Je zou kunnen zeggen dat, met deze stap van het werk als fundament, het tweede deel van Gods werk een makkelijk karweitje wordt wat slechts minimale inspanning vereist. Wanneer mensen op deze manier het verdriet uit hun hart verdrijven en positief en proactief worden, gebruikt God deze gelegenheid zo goed mogelijk om andere eisen aan Zijn volk te stellen: “Mijn woorden worden op elk moment en elke plaats vrijgegeven en uitgedrukt, en daarom moeten jullie jezelf ook altijd kennen voor mij. Want vandaag is tenslotte niet zoals vroeger, en je kunt niet meer bereiken wat je wilt. In plaats daarvan moet je, onder de leiding

van mijn woorden, in staat zijn om je lichaam te onderwerpen, je moet mijn woorden gebruiken als een steunpilaar, en je moet niet roekeloos handelen.” Hierin benadrukt God in de eerste plaats ‘mijn woorden’; ook in het verleden verwees hij vaak naar ‘mijn woorden’, en daarom zal iedereen er vanzelf wel aandacht aan schenken. Zo wordt de kern van de volgende stap van Gods werk aangegeven: alle mensen moeten hun aandacht richten op Gods woorden en mogen geen andere liefdes hebben. Allen moeten de woorden koesteren die door Gods mond worden gesproken en er niet mee spelen. Daarmee komen de eerdere omstandigheden in de kerk teneinde, wanneer één persoon Gods woorden zou lezen en velen amen zouden zeggen en gehoorzamen. In die tijd kenden mensen de woorden van God niet, maar beschouwden ze als een wapen waarmee ze zichzelf konden verdedigen. Om dit te keren, stelde God op aarde nieuwe, hogere eisen aan de mens. Om te voorkomen dat mensen negatief en passief worden na het zien van Gods hoge normen en strenge eisen, moedigt God mensen vaak aan door te zeggen: “Aangezien de dingen tot aan de dag van vandaag zijn gekomen, hoeven jullie je niet te bedroefd en spijtig te voelen over je daden en acties uit het verleden. Mijn grootmoedigheid is zo grenzeloos als de zeeën en de lucht – zou het kunnen dat de mate van menselijke daden en kennis van mij, mij niet zo bekend is als de palm van mijn eigen hand?” Deze oprechte en eerlijke woorden openen plotseling de geest van mensen en nemen hun onmiddellijk mee van wanhoop naar de liefde voor God, naar positief en proactief, want God spreekt door de zwakte in de harten van mensen aan te pakken. Zonder zich ervan bewust te zijn, voelen mensen zich altijd beschaamd voor God vanwege hun eerdere daden, en betuigen ze steeds weer spijt. Daarom openbaart God deze woorden heel natuurlijk en normaal, zodat mensen niet het

gevoel hebben dat Gods woorden stijf en levenloos zijn, maar zowel streng als zacht, en levendig en levensecht.

Vanaf de schepping tot op de dag van vandaag heeft God vanuit de spirituele wereld alles in stilte geregeld voor de mens, en de waarheid van de spirituele wereld nooit voor de mens beschreven. Maar vandaag schetst God plotseling het gevecht dat er geleverd wordt, wat natuurlijk mensen op hun hoofd laat krabben, en waardoor hun gevoel groeit dat God diep en onpeilbaar is, en het nog moeilijker maakt voor hen om de bron van Gods woorden te vinden. Men kan zeggen dat de strijdbare staat van de spirituele wereld alle mensen in de geest brengt. Dit is het eerste cruciale deel van het werk van de toekomst en is de aanwijzing waardoor mensen het spirituele rijk kunnen betreden. Hieruit kan worden afgeleid dat de volgende stap van Gods werk voornamelijk gericht is op de geest, met als voornaamste doel om alle mensen meer kennis bij te brengen van de wonderbaarlijke daden van de Geest van God in het vlees, en aldus al diegenen die loyaal zijn aan God een grotere kennis bij te brengen over de dwaasheid van Satan en de aard van Satan. Hoewel ze niet in het spirituele rijk geboren zijn, hebben ze het gevoel dat ze Satan hebben aanschouwd. Zodra ze dit gevoel hebben, heeft God onmiddellijk een andere manier van spreken. Zodra mensen eenmaal deze manier van denken hebben bereikt, vraagt God: "Waarom train ik jullie met zoveel urgentie? Waarom vertel ik je de feiten van de spirituele wereld? Waarom herinner ik jullie er aan, en vermaan jullie keer op keer?" Enzovoort – een hele reeks vragen die veel vragen oproepen in de geest van mensen: waarom spreekt God op deze toon? Waarom spreekt Hij over de zaken van de spirituele wereld, en niet over Zijn eisen aan mensen in de tijd van de stichting van de kerk? Waarom slaat God niet toe in de opvattingen van mensen

door mysteries te onthullen? Gewoon door een beetje meer na te denken, verwerven mensen een beetje kennis van de stappen van Gods werk. Daardoor ontstaat er in hen een echt gevoel van afkeer van Satan wanneer zij in de toekomst verleidingen tegenkomen. En zelfs wanneer zij in de toekomst beproevingen ondergaan, zullen zij God nog steeds kennen en Satan dieper verafschuwen, en aldus Satan vervloeken.

Uiteindelijk wordt de wil van God volledig aan de mens geopenbaard: "Toestaan dat elk van mijn woorden wortel schiet, bloeit en vrucht draagt in je geest, en wat nog belangrijker is, om meer vrucht te dragen. Dat is omdat ik niet om heldere, weelderige bloemen vraag, maar om fruit. Bovendien is dat fruit wat niet verrot." Van Gods herhaalde eisen aan Zijn volk is dit de meest uitgebreide. Het is de kern, en wordt op een eenvoudige manier naar voren gebracht. Ik ben overgestapt van werken in normale menselijkheid naar werken in volledige goddelijkheid; zo was het in het verleden met mijn gewone woorden niet nodig om verdere uitleg te geven en waren de meeste mensen in staat de betekenis van mijn woorden te begrijpen. Als gevolg hoefden mensen toen alleen maar mijn woorden te kennen en in staat te zijn om over de werkelijkheid te praten. Deze stap is echter totaal anders. Mijn goddelijkheid heeft het volledig overgenomen en laat geen ruimte voor de menselijkheid om een rol te spelen. Dus als de mensen van mijn volk de ware betekenis van mijn woorden willen begrijpen, hebben ze er de grootste moeite mee. Alleen door mijn uitspraken kunnen ze verlichting en illuminatie bereiken, en als het niet via dit kanaal is, zijn alle gedachten om het doel van mijn woorden te begrijpen slechts nutteloze dagdromen. Wanneer alle mensen een grotere kennis van mij hebben na het aanvaarden van mijn uitspraken breekt de tijd aan dat mijn volk mij naleeft, de

tijd waarin mijn werk in het vlees is voltooid, en de tijd dat mijn goddelijkheid volledig in het vlees wordt nageleefd. Op dit moment zullen alle mensen mij in het vlees kennen en echt kunnen zeggen dat God in het vlees verschijnt, en dit zal de vrucht zijn. Dit is verder bewijs dat God de stichting van de kerk beu is, dat wil zeggen: “Hoewel de bloemen in een broeikas even ontelbaar zijn als de sterren, en alle toeristen trekken, als ze eenmaal zijn verwelkt, raken ze zo gehavend als de bedrieglijke plannen van Satan, en niemand toont er interesse in.” Hoewel God ook persoonlijk heeft gewerkt in de tijd van de stichting van de kerk, omdat Hij de God is die altijd nieuw is en nooit oud, heeft Hij geen heimwee naar zaken van het verleden. Om te voorkomen dat mensen terugdenken aan het verleden, gebruikte Hij de woorden ‘zij worden zo gehavend als de bedrieglijke plannen van Satan’, wat aantoont dat God zich niet aan de leer vasthoudt. Sommige mensen kunnen de wil van God verkeerd interpreteren en vragen: aangezien het werk door God zelf is gedaan, waarom zei Hij dan: “als ze eenmaal zijn verwelkt, toont niemand interesse in hen”? Deze woorden geven mensen een openbaring. Het belangrijkste is dat ze alle mensen een nieuw, en correct, startpunt geven, en dan zullen ze pas in staat zijn om Gods wil te vervullen. Uiteindelijk zal het volk van God in staat zijn om God ware, ongedwongen lof te geven, die uit hun hart komt. Dit is de kern van Gods 6,000-jarige managementplan. Dat wil zeggen, het is de kristallisatie van dit 6.000-jarige managementplan: alle mensen het belang van Gods incarnatie laten kennen, hen in de praktijk laten weten dat God vlees wordt, dat wil zeggen, de daden van God in het vlees laten kennen, zodat zij de vage God ontkennen, en de God kennen die van vandaag en ook gisteren is, en meer nog van morgen,

die echt en werkelijk bestaat van eeuwigheid tot eeuwigheid. Alleen dan zal God rust krijgen!

Hoofdstuk 4

Om te voorkomen dat iedereen naast zijn schoenen gaat lopen en gaat overdrijven na zijn overgang van negatief naar positief, geeft God hun in het laatste hoofdstuk van Zijn uitspraak, na gesproken te hebben over de hoogste eisen die Hij aan Zijn volk stelt – nadat God mensen heeft verteld wat Zijn wil in deze fase van Zijn managementplan is – de gelegenheid om over Zijn woorden na te denken, om hen te helpen hun keuze te maken om Gods wil uiteindelijk te vervullen. Wanneer de omstandigheden van mensen positief zijn, begint God hun onmiddellijk vragen te stellen over de andere kant van de zaak. Hij stelt een reeks vragen die voor mensen moeilijk te begrijpen zijn: “Was jullie liefde voor mij bezoedeld door onzuiverheid? Was jullie trouw aan mij zuiver en oprecht? Was jullie kennis van mij waarachtig? Hoe groot was de plaats die ik in jullie harten innam?” Enzovoort. Met uitzondering van twee berispingen, bestaat de eerste helft van deze paragraaf helemaal uit vragen. Vooral “Hebben mijn uitspraken jullie achilleshiel geraakt?” is een zeer gepast vraag, het is er een die bij mensen werkelijk de geheimste dingen in de diepten van hun hart raakt, waardoor ze zich onbewust afvragen: Ben ik werkelijk trouw in mijn liefde voor God? Onbewust, van binnen, herinneren mensen zich hun eerdere ervaringen tijdens het dienen: ze werden verteerd door zelf-vergiffenis, zelf-vergoeielijking, eigenbelang, zelfvoldoening, welbehagen en trots. Het waren net grote vissen die in een net

gevangen waren – nadat ze in het net gevallen waren, was het voor hun niet gemakkelijk om zichzelf te bevrijden. Voorts waren ze vaak onbeheerst, ze bedrogen regelmatig Gods normale menselijkheid en stelden zichzelf voorop bij alles wat ze deden. Voordat ze ‘dienstdoeners’ werden genoemd, waren het net pasgeboren tijgerwelpen, vol energie. Hoewel ze hun aandacht wel enigszins op het leven focusten, deden ze dingen soms alleen voor de vorm; als een slaaf hadden ze alleen oppervlakkige aandacht voor God. In de tijd dat ze als dienstdoeners onthuld werden, waren ze negatief, ze bleven achter, ze waren vervuld van droefheid, ze bekloegen zich over God, ze lieten hun hoofd verslagen hangen, enzovoort. Elke stap van hun eigen geweldige, aangrijpende verhalen hangt nog in hun hoofd. Ze hebben zelfs moeite met slapen en overdag zijn ze verdwaasd. Ze lijken voor een tweede keer door God geëlimineerd te zijn, ze zijn in Hades gevallen en niet in staat te ontsnappen. Terwijl God in de eerste paragraaf alleen maar een paar moeilijke vragen heeft gesteld die, als ze nauwkeurig worden gelezen, laten zien dat het vragen stellen geen doel op zich is, Gods streven is groter; de vragen hebben een diepere betekenis, die preciezer uitgelegd moet worden.

Waarom heeft God eens gezegd dat vandaag tenslotte vandaag is, en dat nostalgie geen zin heeft, omdat gisteren al voorbij is – maar stelt Hij hier in de eerste zin vragen aan de mensen en laat Hij hen terugdenken aan het verleden? Denk daar eens over na: Waarom vraagt God de mensen om niet nostalgisch te zijn over het verleden, maar ook om eraan terug te denken? Is er misschien sprake van een vergissing in Gods woorden? Zou de bron van deze woorden het mis kunnen hebben? Natuurlijk stellen zij die geen aandacht schenken aan Gods woorden zulke diepzinnige vragen niet. Maar vooralsnog is het niet nodig

hierover te spreken. Laat ik eerst het 'waarom' hierboven uitleggen. Uiteraard is iedereen zich ervan bewust dat God heeft gezegd dat Hij geen loze woorden spreekt. Als Gods mond woorden vormt, hebben die een doel en een betekenis – en dat raakt aan de essentie van deze kwestie. De grootste tekortkoming van mensen is hun onvermogen om hun kwaadaardige manieren te veranderen en de hardnekkigheid van hun oude natuur. Om mensen de gelegenheid te geven zichzelf beter en realistischer te kennen, laat God hen eerst terugdenken aan het verleden, zodat ze dieper op zichzelf kunnen reflecteren en op die manier leren dat geen enkel van Gods woorden loos is, dat al Gods woorden in verschillende mensen tot verschillende mate vervuld worden. De manier waarop God in het verleden mensen behandelde, voorzag hen van een klein beetje kennis over God en maakte hun oprechtheid jegens God wat welgemeender. Het woord 'God' neemt bij mensen en hun hart slechts 0,1 procent in. Dat dit bereikt is, laat zien dat God een geweldige hoeveelheid verlossing uitgevoerd heeft. Je kunt stellen dat God zo veel gepresteerd heeft bij deze groep mensen – een groep die door de grote rode draak uitgebuit wordt en door Satan is bezeten – dat ze niet durven doen waar ze zin in hebben. Dat is omdat het onmogelijk is dat God honderd procent van de harten bezet van hen die door Satan bezeten zijn geweest. Om de kennis van de mensen over God tijdens de volgende stap te vermeerderen, vergelijkt God de omstandigheden van de dienstdoeners uit het verleden met die van Gods volk van nu, hij scheidt een duidelijk contrast dat het gevoel van schaamte bij de mensen vergroot. Precies zoals God zei: "jullie kunnen jullie schaamte nergens verbergen."

Waarom zei ik dat voor God het vragen stellen geen doel op zich is? Nauwkeurige lezing van het begin tot eind laat zien dat hoewel de vragen die

God stelt doordringend zijn, ze allemaal gaan over in hoeverre mensen loyaal zijn aan God en hoeveel kennis ze van Hem hebben; met andere woorden, ze vragen naar de werkelijke omstandigheden van de mensen, die jammerlijk zijn en waarover ze niet graag openheid geven. Dit laat zien dat het gestalte van de mensen ondermaats is, dat hun kennis over God te oppervlakkig, hun trouw aan Hem te bezoedeld en onzuiver is. Zoals God al zei, bijna alle mensen vissen in troebele wateren en ze zijn er alleen maar om de cijfers te verfraaien. Wanneer God zegt “Geloven jullie waarachtig dat jullie ongeschikt zijn om mijn volk te zijn?”, is de werkelijke betekenis van deze woorden dat geen enkel volk geschikt is om Gods volk te zijn. Maar om een groter effect te bereiken, gebruikt God de methode van het vragen stellen. Deze methode is veel effectiever dan de woorden uit het verleden, die mensen onbarmhartig aanvielen, op mensen inhakten en hen doodden, tot aan het doorboren van hun hart aan toe. Stel dat God regelrecht iets saais en flauws had gezegd als ‘Jullie zijn niet trouw aan mij, en jullie trouw is bezoedeld, voor mij is er geen absolute plek in jullie hart ... Ik zal jullie geen plek laten om je voor jezelf te verbergen, want geen van jullie is goed genoeg om mijn volk te zijn’. Je kunt de twee vergelijken: Inhoudelijk zijn ze hetzelfde, maar de toon is anders. Het gebruik van vragen is veel effectiever. En dus gebruikt de wijze God de eerste manier, waaruit blijkt hoe kunstig Hij spreekt. Dit is voor de mens niet haalbaar en dus is het niet verwonderlijk dat God zei: “Mensen zijn slechts gereedschappen die ik gebruik, het enige verschil is dat sommigen laaghartig zijn en anderen kostbaar.”

Lees verder. Gods woorden komen in hoog tempo, de mensen krijgen nauwelijks de kans om adem te halen, want God maakt het de mens zeker niet gemakkelijk. Wanneer mensen de grootste spijt voelen, waarschuwt Hij hen: “Als

jullie je totaal niet bewust zijn van de bovenstaande vragen, dan laat dit zien dat je in troebel water aan het vissen bent, dat je er alleen maar bent om de cijfers te verfraaien, en op het door mij gekozen moment zul je zeker worden geëlimineerd en voor de tweede keer in de bodemloze put worden gegooid. Dit zijn mijn woorden van waarschuwing, en wie het ook is die ze te licht opvat zal door mijn oordeel geveld worden en op de aangewezen tijd door rampspoed overvallen worden.” Wanneer ze zulke woorden lezen, denken mensen onwillekeurig terug aan toen ze in de bodemloze put geworpen waren: bedreigd door een catastrofe, geregeerd door Gods bestuurlijke decreten, hun eigen einde nabij, hadden ze zich lange tijd ongelukkig, depressief en ongemakkelijk gevoeld, niet in staat om met wie dan ook over hun droefgeestigheid te praten – in vergelijking daarmee was het beter om hun vlees gezuiverd te krijgen ... Terwijl ze dit denken, kunnen ze er niets aan doen dat ze zich ongelukkig voelen. Denkend aan hoe ze in het verleden waren, hoe ze nu zijn en hoe ze morgen zullen zijn, neemt de droefheid in hun hart toe, onbewust beginnen ze te beven en op die manier gaan ze Gods bestuurlijke decreten nog meer vrezen. Als ze bedenken dat de term ‘Gods volk’ ook een zegswijze kan zijn, zal de blijdschap in hun hart onmiddellijk veranderen in ongelukkigheid. Want God gebruikt hun grote zwakte om hen te raken, en op dit punt begint hij met de volgende stap van Zijn werk, waarbij Hij de geest van de mensen telkens uitdaagt, ze steeds meer het gevoel geeft dat Gods daden ondoorgrondelijk zijn, dat God onbereikbaar is, dat God heilig en puur is, en dat ze niet geschikt zijn om deel uit te maken van Gods volk. Het gevolg is dat ze twee keer zo goed hun best doen om zichzelf te verbeteren, bang zijn om achterop te raken.

Daarna gaat God verder met Zijn nieuwe plan, om de mensen een les te leren, zichzelf beter te laten kennen, God te vereren en God te vrezen: “Vanaf het moment van de schepping tot op heden zijn veel mensen ongehoorzaam geweest aan mijn woorden en op die manier uitgeworpen en geëlimineerd uit mijn stroom van herstel; uiteindelijk sterven hun lichamen en worden hun geesten in Hades geworpen, en tot op de dag van vandaag ondergaan ze een verschrikkelijke straf. Veel mensen hebben mijn woorden gevolgd, maar ze zijn tegen mijn verlichting en mijn illuminatie in gegaan ... en zo nog even verder”. Dit zijn werkelijke voorbeelden. Met deze woorden geeft God niet alleen aan al Gods mensen een echte waarschuwing zodat ze bekend worden met Gods daden door de eeuwen heen, maar ook een indirecte beschrijving van een gedeelte van wat zich afspeelt in de spirituele wereld. Dit zorgt ervoor dat mensen weten dat er niets goeds kan voortkomen uit hun ongehoorzaamheid aan God. Ze zullen een eeuwigdurend teken van schaamte vormen en ze zullen de belichaming worden van Satan, een kopie van Satan. In Gods hart is dit betekenisaspect minder van belang, want alleen al door deze woorden zijn mensen gaan beven en zich verloren gaan voelen. Het positieve hiervan is dat, terwijl de mensen van angst beven, ze ook wat details over de spirituele wereld meekrijgen – maar slechts een paar, dus daar moet ik ook wat over uitleggen. Vanaf de poort van de spirituele wereld is te zien dat er allerlei verschillende soorten geesten zijn. Sommige bevinden zich echter in Hades, sommige in de hel, sommige in het meer van vuur en sommige in de bodemloze put. Ik moet hier nog iets aan toevoegen. Oppervlakkig bekeken kunnen deze geesten ingedeeld worden naar plaats; maar nader bekeken ondergaan sommige rechtstreekse tuchtiging van God en zijn andere geknecht door Satan, die door God gebruikt wordt. Om nog

specifieker te zijn, hun tuchtiging verschilt naar gelang de ernst van hun omstandigheden. Laat me op dit punt nog wat extra uitleg geven. Zij die rechtstreekse tuchtiging door Gods hand ondergaan, hebben op aarde geen geest, hetgeen betekent dat ze geen kans hebben om herboren te worden. De geesten onder het domein van Satan – de vijanden over wie God spreekt als Hij zegt “ze zijn mijn vijanden geworden” – zijn verbonden met aardse zaken. De verschillende kwade geesten op aarde zijn allemaal de vijanden van God, de dienaars van Satan, en de reden voor hun bestaan^[a] is dat zij dienen als contrast voor Gods daden. Zodoende zegt God: “Deze mensen zijn niet alleen gevangen genomen door Satan, maar zijn eeuwige zondaars en mijn vijanden geworden, en zij keren zich lijnrecht tegen mij.” Vervolgens vertelt God de mensen over het einde van dit soort geesten: “Zulke mensen onderwerp ik aan mijn oordeel op het hoogtepunt van mijn toorn.” God verduidelijkt ook hun huidige omstandigheden: “vandaag zijn ze nog steeds blind, zitten ze nog steeds in hun donkere kerkers.”

Om mensen te laten zien hoe waar Gods woorden zijn, gebruikt God een werkelijk voorbeeld als bewijs (het geval van Paulus waarover Hij spreekt), zodat zijn waarschuwing diepere indruk maakt op de mensen. Om te voorkomen dat mensen wat Hij over Paulus zegt, als een verhaal opvatten, en om te voorkomen dat ze zichzelf beschouwen als toeschouwers – en bovendien om tegen te gaan dat ze gaan lopen snoeven over dingen die ze van God hebben geleerd die duizenden jaren geleden zijn gebeurd, concentreert God zich niet op Paulus' ervaringen gedurende zijn leven. In plaats daarvan focust God op de gevolgen en het einde voor Paulus, de reden dat Paulus zich tegen God verzette, en hoe hij uiteindelijk terecht kwam. Waar God op focust en de nadruk op legt, is dat Hij Paulus aan het einde de heerlijke hoop ontzegt en diens situatie in het spirituele

rijk direct blootlegt: “Paulus wordt rechtstreeks door God getuchtigd.” Omdat mensen verdoofd zijn en niet in staat ook maar iets van Gods woorden te begrijpen, voegt God een uitleg toe (het volgende deel van de uitspraak) en begint Hij over de kwestie op een ander gebied te spreken: “enige persoon die mij tegenwerkt (door niet alleen mijn vleselijke persoon te betwisten maar wat belangrijker is, mijn woorden en mijn Geest – ofwel mijn goddelijkheid), zal mijn oordeel in zijn vlees ontvangen.” Hoewel het op het eerste gezicht lijkt alsof deze woorden geen verband hebben met wat erboven staat en er geen enkele correlatie tussen beide lijkt te bestaan, is er geen reden tot paniek: God heeft Zijn eigen doelen; door de simpele formulering “bovenstaand voorbeeld bewijst dit” worden twee ogenschijnlijk ongerelateerde kwesties op organische wijze met elkaar verbonden – en dat is de vernuftigheid van Gods woorden. Op die manier raken mensen verlicht door het relaas over Paulus en zo wordt hun streven om God te kennen vergroot door het verband tussen de tekst erboven en eronder, door middel van de les van Paulus, hetgeen precies het effect is wat God beoogde met de woorden die hij sprak. Daarna spreekt God enkele woorden die hulp en verlichting bieden voor de intrede in het leven van de mensen. Daar hoeft ik niet op in te gaan. Je zult merken dat ze gemakkelijk te begrijpen zijn. Wat ik wel moet uitleggen, is wanneer God zegt: “toen ik in normale menselijkheid werkte, hadden de meeste mensen zich al gemeten tegen mijn toorn en majesteit, en wisten al een beetje van mijn wijsheid en gezindheid af. Vandaag spreek en handel ik regelrecht in goddelijkheid, en zijn er nog steeds mensen die mijn toorn en oordeel met eigen ogen zullen zien; bovendien is het grootste werk van het tweede gedeelte van het tijdperk van oordeel, mijn volk rechtstreeks bewust te maken van mijn daden in het vlees, en jullie allemaal mijn gezindheid

rechtstreeks te laten zien.” Deze paar woorden ronden Gods werk in normale menselijkheid af en zijn het officiële begin van Gods werk in het tijdperk van oordeel, dat wordt uitgevoerd in goddelijkheid en het einde van een deel van de mensen voorspelt. Dit is een goed moment om uit te leggen dat God de mensen niet verteld had dat dit het tweede deel van het tijdperk van oordeel was, toen ze Gods volk werden. Nee, pas nadat Hij heeft verteld over Gods wil, de doelen die God wenst te bereiken in deze periode en over Gods laatste stap in het werk op aarde, legt Hij uit dat dit het tweede deel van het tijdperk van oordeel is. Vanzelfsprekend zit ook hier Gods wijsheid in. Wanneer mensen nog maar net opgestaan zijn van hun ziekbed bekommeren ze zich er alleen maar om of ze zullen sterven of niet, of hun ziekte uit hen verdreven kan worden of niet. Ze letten er niet op of ze aankomen, en ook niet of ze de juiste kleren aantrekken. Dat is de reden dat God pas als mensen volkomen geloven dat ze deel uitmaken van Gods volk, over Zijn vereisten spreekt, stap voor stap, en de mensen vertelt in welk tijdperk ze zich bevinden. Omdat het een paar dagen duurt voordat mensen na hun herstel de energie hebben om zich te concentreren op de stappen van Gods management, is dit de beste tijd om het aan hen te vertellen. Pas als ze het eenmaal begrepen hebben, beginnen de mensen met analyseren: aangezien dit het tweede deel van het tijdperk van oordeel is, zijn Gods eisen strenger geworden en ben ik deel gaan uitmaken van Gods volk. Het is juist om op die manier te analyseren, voor de mens is dat haalbaar en dus gebruikt God deze manier van spreken.

Wanneer mensen een beetje begrip hebben, gaat God opnieuw het spirituele rijk binnen om te spreken en lopen ze opnieuw in de hinderlaag. Tijdens deze reeksen met vragen, krabt iedereen zich achter de oren, is verward, weet niet

waar Gods wil ligt, weet niet op welke van Gods vragen antwoord te geven en weet bovendien niet in welke taal Gods vragen te beantwoorden. Ze vragen zich af of ze moeten lachen of huilen. Voor mensen lijken deze woorden alsof ze wellicht zeer diepgaande mysteries bevatten – maar eigenlijk is het precies het tegenovergestelde. Ik kan hier net zo goed een beetje uitleg over geven. Het zal je hersens even rust gunnen, je zult het gevoel hebben^[b] dat het iets eenvoudigs is, waarover je niet diep hoeft na te denken. In feite is het zo dat hoewel er veel woorden staan, ze maar één doel van God hebben: door middel van deze vragen de trouw van de mensen verkrijgen. Maar het is niet wenselijk om dit rechtstreeks te zeggen en dus maakt God opnieuw gebruik van vragen. De toon is echter bijzonder zacht, zeer in tegenstelling tot die in het begin. Hoewel ze door God ondervraagd worden, brengt dit verschil de mensen een zekere mate van opluchting. Je zou elke vraag apart kunnen lezen; er werd toch in het verleden al vaak naar verwezen? Deze paar eenvoudige vragen hebben een rijke inhoud. Sommige zijn een beschrijving van de mentaliteit van mensen: “Ben je bereid te genieten van een leven op aarde dat vergelijkbaar is met dat in de hemel?” Sommige zijn een ‘strijders-eed’ van mensen aan God: “Zijn jullie werkelijk in staat jezelf toe te staan door mij ter dood gebracht te worden en door mij geleid te worden als schapen?” En sommige zijn de eisen die God aan de mens stelt: “Als ik niet rechtstreeks sprak, zou je dan alles om je heen kunnen laten vallen en jezelf toestaan om door mij gebruikt te worden? Is dat niet de werkelijkheid die ik vereis? ...” Of Gods aansporingen en geruststellingen voor de mens: “Toch vraag ik dat jullie niet langer bezwaard worden door twijfels, dat jullie het voortouw nemen bij jullie intrede en de essentie van mijn woorden bevatten. Hierdoor wordt voorkomen dat jullie mijn woorden verkeerd begrijpen,

en in het duister tasten omtrent de betekenis ervan, en aldus mijn bestuurlijke decreten overtreden.” Tenslotte spreekt God over de hoop die Hij voor de mens koestert: “Ik hoop dat jullie mijn bedoelingen voor jullie in mijn woorden vatten. Denk niet meer aan jullie eigen vooruitzichten, en handel naar wat jullie ten overstaan van mij besloten hebben: dat allen aan de genade van God overgeleverd moeten zijn.” De laatste vraag heeft een diepe betekenis. Hij nodigt uit tot nadenken, laat een indruk achter in het hart van de mensen en is moeilijk te vergeten, hij blijft doorlopend in hun oren rondzingen als de nagalm van een bel ...

Bovenstaande woorden zijn enige uitleg die jij kunt gebruiken als referentie.

Voetnoten:

- a. De originele tekst bevat niet de frase ‘hun bestaan’.
- b. De originele tekst bevat niet de frase ‘zult het gevoel hebben’.

Hoofdstuk 5

Wanneer God eisen stelt aan de mensheid die voor hen moeilijk uit te leggen zijn, en wanneer Zijn woorden het mensenhart direct treffen en mensen hun oprechte hart met vreugde aan Hem overgeven, dan geeft God mensen de kans om na te denken, een besluit te nemen en een pad te zoeken om ze in praktijk te brengen. Zo zullen allen die Zijn volk zijn hun hele wezen wederom, met gebalde vuisten van vastberadenheid, aan God overgeven. Sommigen stellen misschien

een plan en een dagelijks schema op zodat ze daadwerkelijk en bewust aan de slag gaan. Zo wijden ze een deel van hun energie toe aan het plan van Gods management om dit plan eer aan te doen en de voltooiing ervan te versnellen. En juist als mensen opgaan in deze psychologische toestand en deze dingen nauwgezet in gedachten houden terwijl ze met hun taken bezig zijn, terwijl ze praten en terwijl ze werken, haakt God daar snel op in met de woorden: “Wanneer mijn Geest spreekt, geeft Hij uiting aan mijn gehele gezindheid. Is dat duidelijk voor jullie?” Hoe vastberadener een mens is, hoe wanhopiger hij ernaar verlangt om Gods wil te kennen en hoe ernstiger hij ernaar verlangt dat God eisen aan hem stelt. God geeft mensen dan ook wat ze willen, Hij neemt deze gelegenheid te baat om Zijn woorden, die Hij reeds lang klaar heeft staan, over te brengen in het diepst van hun wezen. Hoewel deze woorden wat hard of nors kunnen overkomen, zijn ze voor de mensheid weergaloos zoet. Het hart bloeit meteen op van vreugde, alsof de mensheid in de hemel was of naar een ander rijk was overgebracht, een heus paradijs van de verbeelding, waar de zaken van de buitenwereld zich niet langer aan de mensheid opdringen. Om te voorkomen dat mensen vanuit de buitenkant spreken en handelen, zoals ze in het verleden plachten te doen, en zo geen goede wortels ontwikkelen, om dit vóór te zijn, past God Zijn manier van spreken nog steeds aan hun psychologische toestand aan wanneer mensen het verlangen van hun hart vervuld hebben gekregen, en bovendien zich voorbereiden om met passie en enthousiasme aan de slag te gaan. Hij maakt dan ook zonder enige schroom en terughoudendheid korte metten met de ijver en religieuze poespas in hun hart. Zoals God heeft gezegd: “Hebben jullie het belang hiervan werkelijk ingezien?” Of een menselijk wezen zich nu al wel of niet iets vast heeft voorgenomen, hij vindt het niet heel

belangrijk om God te kennen in Zijn daden of in Zijn woorden, maar blijft zich het volgende afvragen: wat kan ik voor God doen? Daar draait het om! Daarom zegt God: “En jullie wagen het om jezelf in mijn gezicht mijn volk te noemen – jullie hebben geen schaamte, geen greintje verstand!” Zodra God deze woorden heeft gesproken, raken mensen er meteen van doordrongen. Alsof ze een elektrische schok krijgen, trekken ze hun handen snel terug naar de veiligheid van hun boezem en zijn ze ontzettend bang om Gods toorn opnieuw uit te lokken. Daarnaast heeft God ook gezegd: “Zulke mensen worden vroeg of laat uit mijn huis verdreven. Doe je bij mij niet voor als de oude soldaat, menend dat je mijn getuigenis hoog hebt gehouden!” Bij het horen van zulke woorden worden mensen nog banger, alsof ze een leeuw hebben gezien. Ze beseffen het drommels goed in hun hart. Ze zijn aan de ene kant bezorgd door de leeuw te worden opgegeten terwijl ze aan de andere kant geen ontsnappingsmogelijkheid zien. Op dit moment verdwijnt het plan in het mensenhart volkomen en geheel zonder enig spoor na te laten. Ik voel alsof ik door Gods woorden elk aspect van de schandelijkheid van de mensheid kan zien. Met gebogen hoofd en een verslagen houding, als een kandidaat die is gezakt voor het toelatingsexamen tot de universiteit, zijn zijn aspiraties, een gelukkig gezin, een rooskleurige toekomst en ga zo maar door, allemaal – samen met de Vier Modernisering en tegen het jaar 2000 – tot holle praat geworden, tot een denkbeeldig scenario in een sciencefictionfilm. Dit is om passieve door actieve elementen te vervangen en mensen in hun passiviteit te laten opstaan in de plaats die God ze heeft toegewezen. Het is van uitzonderlijk belang dat mensen ontzettend bang zijn om deze benaming kwijt te raken. Ze klampen zich dan ook vast aan hun eigen ambtspenning alsof hun leven ervan afhangt, ontzettend bang dat iemand die zal

proberen weg te grissen. Wanneer de mensheid in deze gemoedstoestand is, maakt God Zich geen zorgen dat ze passief zullen worden. Dus verandert Hij overeenkomstig Zijn woorden van oordeel in woorden van verhoor. Niet alleen geeft Hij mensen een kans om op adem te komen, maar ook een kans om de aspiraties die ze voorheen hadden voor de toekomst onder de loep te nemen: wat ongeschikt is, kan aangepast worden. God is namelijk nog niet met Zijn werk begonnen – dat is een geluk bij een ongeluk – en bovendien veroordeelt Hij ze niet. Dus ik zal Hem al mijn toewijding blijven geven!

Je moet Gods woorden ook niet uit vrees aan de kant zetten. Kijk of God soms nieuwe eisen heeft. Je komt dan vast de volgende eis tegen: “Voortaan moet je de realiteit van de praktijk ingaan. Alleen maar je kaken op en neer bewegen, zoals je gewend was, brengt je nergens meer.” Hierin is eveneens Gods wijsheid kenbaar. God heeft Zijn eigen getuigenis altijd beschermd. Wanneer de realiteit van de woorden uit het verleden tot een einde is gekomen, is helemaal niemand in staat om zich de kennis van “de realiteit van de praktijk” voor te stellen. Dit is voldoende om de waarheid aan te tonen van wat God zei: “Ik neem het werk Zelf ter hand.” Het heeft te maken met de ware betekenis van het werk in goddelijkheid en eveneens met de reden waarom de mensheid, na een nieuw beginpunt, nog steeds niet in staat is om zich de ware betekenis van Gods woorden voor te stellen. Dat komt omdat veruit de meeste mensen zich in het verleden aan de realiteit van Gods woorden vasthielden en ze tegenwoordig geen idee hebben van de realiteit van de praktijk. Ze begrijpen alleen de oppervlakkige aspecten van deze woorden zonder hun essentie te begrijpen. Nog belangrijker, dat komt omdat niemand tegenwoordig in de opbouw van het koninkrijk zich ergens mee mag bemoeien, maar God alleen op Zijn wenken als

robot mag gehoorzamen. Onthoud dit goed! Telkens wanneer God het verleden ter sprake brengt, begint Hij over de actuele situatie van nu. Deze manier van spreken zorgt voor een sterk contrast tussen wat er vóór en ná komt. Daarmee zijn er nog betere vruchten mogelijk, kunnen mensen het heden naast het verleden plaatsen, en zo voorkomen dat ze het onderscheid tussen beide door elkaar halen. Dit is één facet van Gods wijsheid en het heeft als doel de vruchten van het werk te bewerkstelligen. Daarna onthult God wederom de kwade kant van de mensheid, zodat de mensheid nooit zal vergeten om Gods woorden elke dag te eten en te drinken. Belangrijker nog, ze zullen dan dagelijks zichzelf kennen en dit ter harte nemen als de les die ze elke dag moeten leren.

Wanneer God deze woorden heeft uitgesproken, heeft Hij de effecten bereikt die Hij oorspronkelijk voor ogen had. Zo gaat Hij hier in een paar zinnen aan voorbij, zonder er verder bij stil te staan of de mensheid Hem al dan niet begrepen heeft. Satans werk heeft immers niets van doen met de mensheid – daar heeft de mensheid geen idee van. We laten nu de wereld van de geest achter ons en kijken verder naar hoe God Zijn eisen aan de mensheid stelt: “Vanuit mijn verblijfplaats observeer ik nauwgezet. Alle mensen op aarde zijn druk in de weer, ‘reizen de hele wereld rond’ en haasten zich hierheen en daarheen, allemaal omwille van hun bestemming, hun toekomst. Maar niemand heeft ook maar een zuchtje energie over om mijn koninkrijk op te bouwen.” Na uitwisseling van deze formaliteiten met de mensheid schenkt God er nog geen verdere aandacht aan, maar blijft Hij spreken vanuit het perspectief van de Geest. Hij openbaart door deze woorden de algemene omstandigheden van het leven van het mensenras in zijn geheel. Het is zonneklaar dat “reizen de hele wereld rond” en “haasten zich hierheen en daarheen” erop duiden dat het leven van de

mens inhoudsloos is. Zij die in de aan lager wal geraakte uitgebreide familie van China's keizerlijke lijn zijn geboren, zouden zonder de almachtige verlossing van God nog meer een heel leven in ijdelheid doorbrengen en hadden net zo goed in Hades en de hel terecht kunnen komen dan in de wereld. Onder de dominantie van de grote rode draak hebben ze, zonder het te weten, tegen God overtreden. Daardoor zijn ze, vanzelfsprekend en wederom zonder het te weten, onder Gods tuchtiging gevallen. Daarom heeft God "uit moeilijkheden gered" en "ondankbaar" als contrast naast elkaar gezet, opdat mensen zichzelf beter leren kennen en van daaruit een contrast voor Zijn verlossende genade vormen. Levert dit niet een nog doeltreffender resultaat op? Ik hoef het uiteraard niet zo expliciet te zeggen, maar mensen kunnen uit de inhoud van Gods woorden wel een element van terechtwijzing plus een element van verlossing en appél afleiden, alsmede een hint van droefheid. Bij het lezen van deze woorden beginnen mensen zich onbewust wat verdrietig te voelen te voelen en kunnen ze hun tranen niet in bedwang houden ... Maar God laat Zich niet tegenhouden door een paar bedroefde gevoelens. Hij zal evenmin vanwege de verdorvenheid van het hele menselijke ras Zijn werk staken om Zijn volk te disciplineren en eisen aan hen te stellen. Daarom betreffen Zijn onderwerpen direct de omstandigheden zoals die vandaag de dag zijn. Bovendien verkondigt Hij aan de mensheid de majesteit van Zijn bestuurlijke wetten, zodat Zijn plan voorwaarts blijft gaan. Daarom smeedt God het ijzer nu het heet is en kondigt Hij hierop met de nodige haast op deze kritieke tweesprong een constitutie aan voor deze tijden, een constitutie die met zorgvuldige aandacht voor elke clausule moet worden gelezen, voordat de mensheid Gods wil kan begrijpen. Daar hoeft nu niet verder op ingegaan te worden – ze moeten simpelweg aandachtiger lezen.

Jullie – deze groep mensen hier – zijn vandaag de enigen die Gods woorden werkelijk kunnen zien. Toch zijn de mensen tegenwoordig in hun kennis van God ver achter ten opzichte van wie dan ook in het verleden. Hieruit blijkt duidelijk hoeveel moeite Satan al die duizenden jaren heeft gestoken in mensen, en hoezeer hij de mensheid verdorven heeft. Dat gaat zo ver, dat de mensheid ondanks de vele woorden die God heeft gesproken, God nog steeds niet begrijpt of kent. In plaats daarvan wagen de mensen het openlijk tegen Hem op te staan. Zo vergelijkt God de mensen uit het verleden vaak met de mensen van tegenwoordig, om de laatstgenoemden, gevoelloos en afgestompt als ze zijn, realistische referentiepunten te bieden. Mensen hebben geen kennis van God en schieten tekort in oprecht geloof in Hem. Daarom acht God de mensheid verstoken van kwalificaties en gezond verstand en heeft Hij mensen, steeds opnieuw, tolerantie betoond en ze het heil geschonken. Er woedt een strijd in dit opzicht in het rijk van de geest. Het is Satans ijdele hoop om de mensheid tot een bepaalde mate te verderven. Hij wil de wereld onrein en slecht maken, en mensen zo in het moeras trekken en Gods plan vernietigen. Gods plan beoogt echter niet dat alle mensen Hem leren kennen, maar Hij kiest veeleer een deel van de mensheid dat het geheel vertegenwoordigt. De rest laat Hij dan als afval, als defecte producten achter om als vuilnis te worden afgevoerd. Dus Satan ziet vanuit zijn standpunt weliswaar het overmeesteren van enkele individuen als een uitstekende kans om Gods plan te vernietigen, maar wat weet een uilskuiken als hij over Gods bedoeling? Daarom zei God lang geleden al: “Ik heb mijn aangezicht verborgen om deze wereld niet te hoeven aanschouwen.” Daar weten wij wel iets van. God vraagt niet dat mensen tot iets in staat zijn, maar dat zij inzien dat wat Hij doet wonderbaarlijk en onvoorstelbaar is, en dat zij eerbied

voor Hem koesteren in hun hart. Als God de mens zou tuchtigen zonder oog te hebben voor de omstandigheden, zoals hij zich inbeeldt, zou de hele wereld al lang zijn vergaan. Zouden we dan niet allemaal in Satans valstrik zijn gevangen? God gebruikt Zijn woorden dus alleen om de vruchten te bewerkstelligen die Hij voor ogen heeft. Daar gaan zelden feiten aan vooraf. Is dit niet een geval van wat Hij zei: “Als ik geen medelijden had met jullie gebrek aan kwalificaties, verstandelijke vermogens en inzichten, zouden jullie allemaal omkomen door mijn tuchtiging en van de aarde worden weggevaagd. Maar ik zal tolerant blijven jegens de mensheid tot mijn werk op aarde is volbracht”?

Hoofdstuk 6

De mensheid is met stomheid geslagen na Gods uitspraken omdat ze zich realiseert dat God een grote daad volbracht heeft in het rijk van de geest, iets waar de mens niet toe in staat is en wat alleen God Zelf kan bereiken. Om deze reden verkondigt God opnieuw milde woorden aan de mensheid. Wanneer de harten van de mensen vol tegenstrijdigheden zijn, en ze zich afvragen: “God is een God zonder genade of liefde, maar meer een God die toegewijd is aan het neerslaan van de mensheid; dus waarom zou Hij ons clementie geven? Zou het kunnen dat God opnieuw naar een methode is overgeschakeld?” Op dit moment krijgt deze opvatting, deze gedachte vorm in hun hoofd, ze strijden er uit alle macht tegen. Niettemin, nadat Gods werk nog een tijd is doorgedaan, heeft de Heilige Geest een groot werk binnen de kerk gedaan, en elk menselijk wezen is aan het werk gegaan om zijn functie te vervullen, en daarna is de hele mensheid

deze methode van God aangegaan. Dit komt omdat niemand enige imperfectie kan zien in wat God zegt en doet, en wat God hierna daadwerkelijk zal doen, niemand kan het weten of er zelfs maar naar raden. Zoals God Zelf heeft gezegd: “Is er van alle mensen die onder de hemel leven, iemand die ik niet in de palm van mijn hand heb? Is er iemand die niet handelt volgens mijn leiding?” Maar ik geef jullie dit advies: in zaken die jullie niet volledig begrijpen, moet niemand van jullie spreken of handelen. Wat ik net heb gezegd, is niet om je enthousiasme de kop in te drukken, maar om je aan te moedigen om Gods leiding te volgen bij wat je doet. In geen geval mag je, door wat ik zei over ‘onvolkomenheden’ de moed verliezen of in twijfel raken: mijn doel is vooral om je eraan te herinneren dat je aandacht moet schenken aan Gods woorden. Wanneer God zegt: “In zaken van de geest, moet je tactvol en gevoelig zijn; je moet goed op mijn woorden letten. Je moet streven naar de staat waarin je mijn Geest en mijn vleselijke Zelf ziet, mijn woorden en mijn vleselijke Zelf, als één ondeelbaar geheel, zodat de hele mensheid in staat zal zijn mij tevreden te stellen in mijn aanwezigheid.” Als ze deze woorden leest, is de mensheid wederom met stomheid geslagen. Wat ze gisteren zagen, was een waarschuwend woord, een voorbeeld van Gods mildheid, maar vandaag is het gesprek plotseling overgegaan naar zaken van de geest – wat betekent dit in vredesnaam? Waarom blijft God Zijn manier van spreken veranderen? En waarom moet dit alles als een ondeelbaar geheel worden beschouwd? Zou het kunnen dat Gods woorden niet reëel zijn? Als je goed over deze woorden nadenkt, realiseer je je dit: wanneer Gods Geest en vlees gescheiden zijn, dan is dat vlees een fysiek lichaam met de attributen van een fysiek lichaam, met andere woorden, wat mensen een wandelend lijk noemen. Het vleesgeworden vlees vindt Zijn oorsprong in de Geest: het is de

incarnatie van de Geest, dat wil zeggen, het Woord wordt vlees. Met andere woorden, God Zelf leeft in het vlees. Hieruit kan men zien dat het een ernstige fout is om te proberen de Geest los van de mens te zien. Om deze reden, hoewel Hij 'mens' wordt genoemd, behoort Hij niet tot het menselijke ras en heeft Hij geen menselijke eigenschappen: dit is de man waarin God Zichzelf kleedt, dit is de man die God goedkeurt. In de woorden is de Geest van God belichaamd, en de woorden van God zijn rechtstreeks in het vlees geopenbaard. Dit maakt het des te duidelijker dat God in het vlees leeft en een meer praktische God is, waaruit blijkt dat God bestaat, waarmee een einde komt aan het tijdperk van de rebellie van de mensheid tegen God. Nu Hij de mensheid heeft geïnstrueerd over het pad dat leidt naar kennis van God, verandert Hij opnieuw van onderwerp en pakt een ander aspect van het probleem op.

“Ik heb het universum betreden met mijn voeten, mijn blik uitgestrekt over zijn hele uitgestrektheid, en ik heb tussen de hele mensheid gewandeld, en geproefd van de zoete, zure, bittere en doordringende smaken van de menselijke ervaring.” Deze verklaring is, ondanks zijn eenvoud, verre van gemakkelijk te begrijpen. Hoewel het onderwerp is veranderd, blijft het in wezen hetzelfde: het stelt de mensheid nog steeds in staat Hem te kennen in Zijn vleesgeworden vlees. Waarom zegt God dat Hij de zoete, zure, bittere en doordringende smaken van de menselijke ervaring heeft geproefd? Waarom zegt Hij dat Hij te midden van de hele mensheid heeft gewandeld? God is Geest, maar Hij is ook een vleesgeworden mens. De Geest, niet gebonden aan de beperkingen van de mens, kan het hele universum betreden en de kosmos in een overweldigende blik omvatten. Hieruit kan men zien dat de Geest van God de hele kosmos vult en de aarde bedekt van pool tot pool; er is geen plaats die niet door Zijn handen

is aangelegd, geen plaats die niet het spoor van Zijn voetstappen draagt. Zelfs hoewel de Geest die vlees wordt als een mens wordt geboren, kan Hij niet vanwege Zijn wezen als een Geest zonder alle dingen die mensen nodig hebben, maar Hij heeft juist net als een gewoon mens voedsel nodig, draagt kleren, slaapt en woont in een woning, en doet alles wat een gewoon mens doet. Tegelijkertijd is de innerlijke essentie anders, Hij is niet net zo als wat men gewoonlijk een man noemt. Hoewel Hij al het lijden van de mensheid doorstaat, is dat geen reden voor Hem om de Geest te verlaten; hoewel Hij geniet van zegeningen, vergeet Hij de Geest niet. De Geest en de mens zijn samengevoegd in stille verbintenis; die twee kunnen niet worden gescheiden en zijn ook nooit gescheiden. Omdat de mens de incarnatie van de Geest is en van de Geest afkomstig is, van de Geest die een vorm heeft, daarom is de Geest die in het vlees is niet transcendent, dat wil zeggen, Hij kan geen buitengewone dingen doen, dat wil zeggen, deze Geest kan het fysieke lichaam niet verlaten, want als Hij dat deed, zou Gods vleeswording al zijn betekenis verliezen. Alleen wanneer de Geest volledig tot uitdrukking komt in het fysieke lichaam, kan de mensheid de praktische God Zelf leren kennen, en alleen dan wordt Gods wil vervuld. Pas nadat God de Geest en het vlees apart aan de mensheid heeft gepresenteerd, wijst Hij naar de blindheid en ongehoorzaamheid van de mens: “maar de mens heeft mij nooit echt herkend en evenmin heeft hij mij opgemerkt toen ik tussen de mensen ging.” Aan de ene kant zegt God dat Hij, buiten medeweten van de wereld, Zich verbergt in een lichaam van vlees, Hij doet nooit iets bovennatuurlijks wat voor mensen zichtbaar is; aan de andere kant klaagt hij tegen de mensheid omdat ze Hem niet kennen. Hierin is echter geen tegenspraak. In feite is het, als je naar de details kijkt, niet moeilijk om te zien dat

er twee kanten zijn aan de manier waarop God Zijn doelen bereikt. Welnu, als God bovennatuurlijke tekenen en wonderen zou verrichten, dan zou Hij zonder al teveel moeite eenvoudig een mens dood kunnen vloeken, de mens zou ter plekke sterven, en op deze manier zou ieder mens overtuigd zijn; maar dit zou niet het doel bereiken dat God heeft met vlees worden. Als God dit echt zou doen, zou de mensheid nooit met zijn bewuste geest in Zijn bestaan kunnen geloven, ze zouden nooit echt kunnen geloven en bovendien de duivel met God verwarren. Het is nog belangrijker dat de mensheid Gods gezindheid nooit zal kennen: is dit niet één aspect van de betekenis van Gods incarnatie? Als de mensheid niet in staat is om God te kennen, dan zal Hij altijd een vage God zijn, een bovennatuurlijke God, die de scepter zwaait in het menselijke rijk: zouden in dit geval de menselijke opvattingen geen bezit nemen van de mens? Of om het nog eens duidelijk te herhalen, zou Satan, de duivel, dan niet de scepter zwaaien? “Waarom zeg ik dat ik mijn kracht terugneem? Waarom zeg ik dat de incarnatie teveel betekenissen heeft?” Het moment dat God vlees wordt, is het moment waarop Hij Zijn kracht terugneemt; Dan komt ook Zijn goddelijkheid rechtstreeks naar voren om Zijn werk te doen. Stap voor stap leert ieder mens de praktische God kennen, en daarom wordt de plaats die Satan in het menselijk hart heeft, volledig onderdrukt terwijl Gods plaats wordt vergroot. Vroeger werd de God die bestond in de hoofden van mensen gezien als een satanisch beeld, een God die ongreepbaar en onzichtbaar was en toch geloofde men niet alleen dat deze bestond, maar ook dat Hij allerlei bovennatuurlijke tekenen en wonderen kon doen en allerlei soorten mysteries onthulde, zoals de verschrikkingen van degenen die door demonen bezeten waren. Dit is voldoende om te bewijzen dat de God in de menselijke geest geen beeld van God is, maar eerder het beeld

van een ander wezen dan God. God zegt dat Hij een plaats wil innemen die 0,1 procent is van het menselijk hart, en dat dit de hoogste norm is die Hij van de mensheid eist. Er zit niet alleen een oppervlakkige kant aan deze verklaring; er is ook een realistische kant. Als het niet op deze manier zou worden uitgelegd, zouden mensen de eisen die God aan hen stelt als te laag beschouwen, alsof God te weinig van ze begreep. Is dit geen menselijke psychologie?

Als je het bovenstaande neemt en het samen met het voorbeeld van Petrus hieronder zet, zullen ze ontdekken dat Petrus inderdaad de mens was die God het beste kende, omdat hij in staat was de vage God de rug te keren en kennis van de praktische God na te streven. Waarom maakte God er een speciaal punt van om te zeggen dat zijn ouders duivels waren die tegen God waren? Hieruit kun je opmaken dat Petrus niet de God in zijn eigen hart volgde, en dat zijn ouders de vage God vertegenwoordigen: het is Gods bedoeling om het voorbeeld van Petrus' ouders naar voren te brengen. De overgrote meerderheid van de mensen besteedt geen bijzondere aandacht aan dit feit en concentreert in plaats daarvan hun aandacht op de gebeden van Petrus, zodanig dat sommigen zelfs voortdurend de gebeden van Petrus in hun mond en geest houden, maar zonder er ooit aan te denken dat deze vage God contrasteert met de kennis van Petrus. Waarom keerde Petrus zich tegen zijn ouders en wilde hij God kennen? Waarom heeft hij de lessen die hij heeft geleerd van degenen die in het verleden gefaald hadden, geïntegreerd om zich meer in te spannen? Waarom verwerkte hij het geloof en de liefde van allen die God door de eeuwen heen hadden liefgehad? Petrus begreep dat alles wat positief is van God afkomstig is – het komt regelrecht van God zonder dat Satan daar iets mee heeft gedaan. Hieraan kun je zien dat Degene die hij kende de praktische God was en geen

bovennatuurlijke God. Waarom zegt God dat Petrus speciale aandacht schonk aan het verwerken van het geloof en de liefde van iedereen die God door de eeuwen heen heeft liefgehad? Hieraan kun je zien dat de belangrijkste reden waarom mensen gefaald hebben door de eeuwen heen, is dat ze alleen geloof en liefde bezaten maar de praktische God niet kenden en hun geloof bleef dus vaag. Waarom noemt God het geloof van Job heel vaak zonder ooit te zeggen dat hij God kende, en noemde Hij hem bovendien de mindere van Petrus? Uit Jobs woorden: “Eerder had ik slechts over u gehoord, maar nu heb ik u met eigen ogen aanschouwd.” kun je zien dat Job alleen geloof had, maar geen kennis. Bij het lezen van de verklaring: “Met het verkeerde voorbeeld van zijn ouders om als contrast te dienen, stelde dit hem des te gemakkelijker in staat om mijn liefde en genade te erkennen”, zullen de meeste mensen gelijk een heleboel vragen hebben: Hoe komt het dat Petrus God alleen kent door het slechte voorbeeld, maar niet rechtstreeks? Waarom kent hij alleen genade en liefde, maar worden andere dingen niet genoemd? Pas wanneer iemand de onwerkelijkheid van de vage God erkent, is iemand in staat om de kennis van de praktische God na te streven. Het doel van deze uitspraak is om mensen ertoe te brengen de vage God uit hun hart te verwijderen. Als de mensheid altijd Gods ware gezicht had gekend, vanaf het begin van de schepping tot op de dag van vandaag, dan zouden zij niet volledig bekend zijn geworden met de manieren van Satan, zoals bekend is uit het spreekwoord: “Je merkt een vlakte pas op als je een berg bent over gegaan” wat voldoende duidelijk maakt wat God bedoelt met deze woorden. Omdat Hij mensen wil leiden om beter te begrijpen wat de waarheid is in het voorbeeld dat Hij geeft, legt God bewust de nadruk op genade en liefde en bewijst daarmee dat het tijdperk waarin Petrus leefde het Tijdperk

van Genade was. Vanuit een ander perspectief gezien, onthult dit des te levendiger het afschuwelijke gezicht van de duivel, die de mensheid alleen maar gevangen neemt en verderft en daarmee, in nog sterker contrast, Gods liefde en genade ontsteekt.

God schetst ook de feiten over Petrus' beproevingen en beschrijft bovendien hun feitelijke omstandigheid, zodat mensen beter het volgende kunnen waarnemen: dat God niet alleen genade en liefde is, maar ook majesteit en toorn en dat degenen die in vrede leven niet noodzakelijkerwijs leven te midden van Gods zegen. Bovendien toont het vertellen aan mensen over de ervaringen van Petrus na zijn beproevingen nog duidelijker de waarachtigheid van deze woorden van Job: "Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?" Dit is voldoende om te laten zien dat Petrus een ongekennde kennis van God had gekregen, iets dat niemand in de voorgaande eeuwen ooit had bereikt: dit bereikte Petrus toen hij het geloof en de liefde van allen die God hadden liefgehad door de eeuwen heen verwerkte en de lessen uit fouten in het verleden integreerde om zichzelf aan te moedigen. Om deze reden wordt iedereen die echte kennis van God verkrijgt een 'vrucht' genoemd en Petrus is daar één van. In Petrus' gebeden tot God kan men de echte kennis van God zien die hij door zijn beproevingen verkreeg, maar het enige foutje is dat hij Gods wil niet volledig kon doorgronden. Daarom heeft God, voortbouwend op de fundering van de kennis van God verkregen door Petrus, de eis gesteld om "slechts 0,1 procent van het menselijk hart in beslag te nemen." Als je rekening houdt met het feit dat zelfs Petrus, de man die God het beste kende, niet in staat was om Gods wil goed te begrijpen, dan kan er alleen maar worden geconcludeerd dat de mensheid eenvoudigweg niet is uitgerust met een orgaan om God te kennen,

omdat Satan de mens al zo heeft verdorven en dit leidt alle mensen naar de kennis van het wezen van de mensheid. Deze twee randvoorwaarden – dat de mensheid een orgaan mist om God te kennen en bovendien volledig doordrenkt is door Satan – vormen een zetting om Gods grote kracht te laten zien, want God heeft een bepaalde positie ingenomen in het menselijk hart, alleen door het uitspreken van woorden en zonder zelfs maar iets te hoeven doen. Hoe komt het dat het bereiken van 0,1 procent betekent dat we Gods wil al vervullen? Dit kun je uitleggen als je kijkt naar het feit dat God de mens niet begiftigde met het orgaan in kwestie: Als, in de afwezigheid van dit orgaan, de mensheid tot honderd procent kennis zou komen, dan zou elke beweging en handeling van God een open boek worden voor de mens, en gezien de inherente natuur van de mens, zou hij onmiddellijk rebelleren tegen God, en zich publiekelijk tegen Hem verzetten (zo is Satan ten val gekomen). Dus onderschat God de mens nooit. Dit komt omdat Hij de mens al grondig heeft ontleed, zodat Hij alles kristalhelder weet, zelfs hoeveel water is vermengd met zijn bloed: hoeveel beter begrijpt Hij dan wat blijkbaar de natuur is van de mens? God maakt nooit fouten en bovendien kiest Hij bij Zijn uitspraken Zijn woorden met grote nauwkeurigheid. Om deze reden is het feit dat Petrus Gods wil niet voldoende begreep niet in tegenspraak met het feit dat hij ook degene is die God het beste kende en wat meer is, dat deze twee zaken totaal niets met elkaar te maken hebben. God gaf dit voorbeeld niet om de aandacht van mensen op Petrus te vestigen. Waarom was Petrus in staat om kennis van God te verwerven als zelfs iemand als Job dat niet zou kunnen? Waarom zou Hij zeggen dat een mens in staat is om het te bereiken en toch ook zeggen dat het te danken is aan Gods grote kracht? Is het echt zo dat de aangeboren inborst van de mensheid goed is? Mensen vinden het

niet gemakkelijk om dit punt te begrijpen – niemand zou de innerlijke betekenis ervan kennen tenzij ik het uitlegde. Het doel van deze woorden is om mensen in staat te stellen tot een vorm van waarneming te komen, van waaruit ze vertrouwen krijgen om met God samen te werken. Alleen dan kan God met medewerking van de mens te werk gaan. Zo is de feitelijke situatie in het rijk van de geest, en dat is iets wat de mens totaal niet kan doorgronden. Het elimineren van de plaats van Satan in het hart van de mensen en het geven van die plaats aan God – dat wordt bedoeld met het weerstaan van Satans aanval; alleen op die manier kan worden gezegd dat Christus op aarde is nedergedaald en alleen op die manier kan worden gezegd dat de koninkrijken op aarde het koninkrijk van Christus zijn geworden.

Hier wordt vermeld dat Peter duizenden jaren een voorbeeld en een model was voor de mensheid. Dit is niet alleen om het feit uit te leggen dat hij een voorbeeld en een model is: deze woorden zijn een weerspiegeling van het feitelijke tafereel van een veldslag in het spirituele rijk. Al die tijd heeft Satan aan de mens gewerkt, in de ijdele hoop de mensheid op te slokken en daardoor God de wereld te laten vernietigen en Zijn getuigenis te verliezen. Maar God zei: “Ik zal eerst een model maken zodat ik de kleinste positie in het menselijk hart kan innemen. In dit stadium behaagt de mensheid mij niet volledig, noch kent mij volledig; niettemin vertrouwend op mijn grote kracht, zal de mens in staat zijn om zich volledig aan mij te onderwerpen en op te houden tegen mij te rebelleren, en ik zal dit voorbeeld gebruiken om Satan te overwinnen, dat wil zeggen, ik zal mijn positie bestaande uit 0,1 procent gebruiken om alle krachten te onderdrukken die Satan op de mens heeft uitgeoefend.” En dus heeft God vandaag Petrus verheven tot een voorbeeld zodat hij de hele mensheid kan dienen als een

patroon om te volgen. Als je dit naast de openingspassage zet, kan men de juistheid van wat God zei over de feitelijke situatie in het rijk van de geest zien: “De dingen zijn nu niet meer zoals ze eens waren: ik ga dingen doen die sinds het begin van de schepping, de wereld nog nooit heeft gezien, ik ga woorden spreken die mensen door de eeuwen heen nog nooit hebben gehoord, omdat ik vraag dat de hele mensheid mij in het vlees leert kennen.” Hieraan kan men zien, dat God vandaag is begonnen aan datgene waar Hij over sprak. Mensen kunnen alleen dingen aan de buitenkant zien en niet de werkelijke situatie binnen het rijk van de geest. Om deze reden zei God op een duidelijke en directe manier: “Dit zijn stappen in mijn management, waarvan de mensheid geen flauw vermoeden heeft. Zelfs wanneer ik openlijk tot hen spreek, is de mens nog steeds zo bedwelmd in zijn gedachten dat het onmogelijk is om dit tot in elk detail aan hem duidelijk te maken. Hierin ligt de verachtelijke nederigheid van de mens, nietwaar?” Er zijn onuitgesproken woorden in deze woorden, die uitleggen dat er een strijd heeft plaatsgehad in het spirituele rijk, waar hierboven al op is gezinspeeld.

Gods wil is niet volledig gerealiseerd na Zijn korte beschrijving van het verhaal van Petrus, dus stelt God de volgende eis aan de mens met betrekking tot de kwesties in Petrus' leven: “In het hele kosmos en het uitspannel leveren, te midden van alles in hemel en op aarde, alle dingen op aarde en in de hemel, al hun inspanningen aan het laatste stadium van mijn werk. Jullie willen toch geen toeschouwers zijn, die worden gekoeioneerd door de troepen van Satan?” Getuige zijn van Petrus' kennis was zeer verlichtend voor de mensheid en dus, om nog betere vruchten te bereiken, laat God de mensheid de gevolgen zien van moedwillige onrust en onwetendheid van Hem en bovendien vertelt Hij de

mensheid – nog een keer en met grotere precisie – over de feitelijke omstandigheden van de strijd in het rijk van de geest. Alleen op deze manier kan de mensheid voorzichtiger worden in het beschermen van zichzelf tegen de verovering door Satan; verder wordt het duidelijk dat, als ze deze keer vallen, ze niet opnieuw redding van God zullen ontvangen zoals tot nu toe. Alles bij elkaar genomen hebben deze verschillende waarschuwingen, in het verdiepen van de indruk van de mensheid van Gods woorden, ervoor gezorgd dat mensen Zijn genade meer koesteren en Zijn waarschuwende woorden beter onthouden en zo echt komen tot het doel van God: het redden van de mensheid.

Over het leven van Petrus

Petrus was Gods rolmodel voor de mensheid, een licht dat iedereen kende. Waarom werd iemand die zo onopmerkelijk was door God omhooggetild als een voorbeeld en door opeenvolgende generaties geroemd? Het spreekt voor zich dat dit niet te scheiden valt van zijn uitdrukking van liefde voor God en zijn voornemen om God lief te hebben. Als we willen weten hoe Petrus' hart van liefde voor God zich openbaarde en hoe zijn levenservaringen echt waren, moeten we terugkeren naar het Tijdperk van Genade om opnieuw te kijken naar de gewoontes van destijds en om de Petrus van dat tijdperk te beschouwen.

Petrus werd geboren in een doorsnee Joods boerenhuishouden. Zijn ouders onderhielden het hele gezin met het boerenbedrijf. Hij was het oudste kind en had vier broers en zussen. Dit is natuurlijk niet het belangrijkste deel van ons verhaal; Petrus is onze hoofdpersoon. Toen hij vijf was, begonnen Petrus' ouders

hem te leren lezen. In die tijd was het Joodse volk behoorlijk erudiet en vooral geavanceerd op gebieden zoals landbouw, industrie en handel. Als gevolg van hun sociale omgeving hadden de ouders van Petrus allebei een hogere opleiding genoten. Hoewel ze van het platteland kwamen, waren ze goed opgeleid en vergelijkbaar met de gemiddelde universiteitsstudent van tegenwoordig. Petrus was duidelijk gezegend om in zulke gunstige sociale omstandigheden te zijn geboren. Hij was slim, leerde snel en maakte zich met gemak nieuwe ideeën eigen. Toen zijn lessen waren begonnen, pikte hij dingen heel gemakkelijk op. Zijn ouders waren trots op zo'n pientere zoon en deden er alles aan om hem naar school te kunnen laten gaan. Ze hoopten dat hij zichzelf zou kunnen onderscheiden en een of andere officiële betrekking in de maatschappij zou kunnen vinden. Zonder het te beseffen was Petrus geïnteresseerd geraakt in God. Als gevolg daarvan had hij op zijn veertiende, op de middelbare school, genoeg van het lesprogramma over de antieke Griekse cultuur, vooral van de fictieve personen en verzonnen gebeurtenissen in de antieke Griekse geschiedenis. Vanaf dat moment probeerde Petrus – die net in de lente van zijn jeugd was – meer te weten te komen over het menselijke leven en de grotere wereld. Zijn geweten verplichtte hem niet om de inspanningen van zijn ouders terug te betalen, want hij zag duidelijk dat de mensen allemaal in een toestand van zelfbedrog leefden. Allemaal leefden ze een betekenisloos leven dat ze verpestten in hun strijd om rijkdom en erkenning. Zijn inzicht had grotendeels te maken met de sociale omgeving waarin hij zich bevond. Hoe meer kennis mensen hebben, hoe complexer hun interpersoonlijke relaties en interne werelden, en hoe meer ze daarom in een leegte bestaan. In deze omstandigheden wijdde Petrus zijn vrije tijd aan het afleggen van bezoeken in de

wijde omtrek, vooral aan religieuze figuren. In zijn hart leek het vage gevoel te bestaan dat religie misschien alles kon verklaren wat onbegrijpelijk was aan de mensenwereld. Daarom ging hij vaak naar de diensten van een synagoge in de buurt. Zijn ouders wisten hier niet van af en al gauw kreeg Petrus, die altijd rechtschapen en een prima leerling was geweest, er een hekel aan om naar school te gaan. Onder toezicht van zijn ouders maakte hij met de hakken over de sloot de middelbare school af. Hij zwom naar de kust uit de oceaan van kennis en haalde diep adem; vanaf dat moment zou niemand hem nog langer onderrichten of beperken.

Toen hij klaar was met school, begon hij allerlei boeken te lezen, maar op zijn zeventiende had hij nog altijd niet veel ervaring met de grotere wereld. Na zijn schooldiploma te hebben gehaald, voorzag hij in zijn levensonderhoud met boerenwerk, terwijl hij zo veel mogelijk tijd vrijmaakte om boeken te lezen en religieuze diensten bij te wonen. Zijn ouders, die hoopten dat hij het ver zou schoppen, vervloekten de Hemel vaak vanwege hun 'opstandige zoon', maar zelfs dat stond niet in de weg van zijn honger en dorst naar gerechtigheid. Petrus had een behoorlijk aantal tegenslagen in zijn leven, maar zijn hart was gretig en hij groeide zoals gras na een regenbui. Al gauw had hij het 'geluk' om een aantal hooggeplaatste figuren in de religieuze wereld te ontmoeten. Omdat zijn verlangen zo sterk was, begon hij steeds regelmatig met hen om te gaan, tot hij bijna de hele tijd in hun gezelschap was. Terwijl hij was ondergedompeld in tevreden geluk, besepte hij plotseling dat de meeste van deze mensen geloofden met hun lippen en dat ze hun hart niet aan hun geloof hadden gegeven. Hoe kon Petrus, wiens ziel oprecht en puur was, zo'n klap verdragen? Hij besepte dat bijna alle mensen met wie hij omging beesten in mensenkleding waren – het

waren dieren met mensengezichten. In die tijd was Petrus erg naïef, dus bij meerdere gelegenheden deed hij bij hen oprecht zijn pleidooi. Maar hoe hadden deze sluwe, geslepen religieuze figuren ooit kunnen luisteren naar de smeekbedes van deze gepassioneerde jongeman? Het was in die tijd dat Petrus de ware leegte van het menselijke leven voelde: bij zijn eerste stap op het levenstoneel had hij gefaald ... Eén jaar later verliet hij de synagoge en ging een zelfstandig leven leiden.

Door de tegenslag werd de achttienjarige Petrus veel volwassener en ontwikkelder. Niet langer was er enig spoor van zijn jeugdige naïviteit; de onschuld en ongeunsteldheid van de jeugd was meedogenloos gesmoord door de tegenslag die hij te verduren had gekregen, en hij begon een leven als visser. Daarna zag men mensen naar hem luisteren terwijl hij predikte op zijn boot. Omdat hij als visser de kost verdiende, verspreidde hij de boodschap overal waar hij kwam. Iedereen voor wie hij predikte, was in de ban van zijn preken, want datgene waarover hij sprak, vond weerklank in de harten van de gewone mensen en ze waren allemaal diep geraakt door zijn eerlijkheid. Hij leerde mensen vaak om oprecht met anderen om te gaan, de Vorst van de hemelen en de aarde en alle dingen aan te roepen, hun geweten niet te negeren en geen schandelijke dingen te doen, en in alle dingen de God tevreden te stellen die ze in hun harten liefhadden ... De mensen werden vaak diep geraakt door zijn preken; ze voelden zich allemaal door hem geïnspireerd en waren vaak tot tranen geroerd. In die tijd werd hij erg bewonderd door al zijn volgelingen, die allemaal armlastig waren en van wie er uiteraard, met het oog op hoe de maatschappij toen was, maar heel weinig waren. Petrus werd ook vervolgd door de religieuze elementen van de maatschappij van toen. Het gevolg van dit alles was dat hij twee jaar lang van

plaats tot plaats trok en een eenzaam leven leidde. Gedurende deze twee jaar van bijzondere ervaringen verkreeg hij veel inzichten en leerde hij enorm veel over dingen waarover hij eerder geen kennis had gehad, waardoor hij inmiddels onherkenbaar verschilde van zijn veertienjarige zelf, met wie hij nu niets gemeen leek te hebben. In de loop van deze twee jaar ontmoette hij allerlei soorten mensen en zag hij allerlei waarheden over de maatschappij; als gevolg daarvan begon hij zich geleidelijk te ontdoen van allerlei rituelen uit de religieuze wereld. Hij werd ook diepgaand beïnvloed door ontwikkelingen in het werk van de Heilige Geest in die tijd; tegen die tijd had Jezus al vele jaren gewerkt, dus werd het werk van Petrus ook beïnvloed door het werk van de Heilige Geest in die tijd, hoewel hij Jezus nog moest ontmoeten. Daarom verkreeg Petrus, toen hij predikte, veel dingen die voorgaande generaties van heiligen nooit hadden gehad. Natuurlijk was hij zich in die tijd enigszins bewust van Jezus, maar hij had nog nooit de kans gehad om Hem persoonlijk te ontmoeten. Hij hoopte en verlangde er alleen naar dat hij die hemelse, uit de Heilige Geest geboren figuur zou zien.

Op een avond toen de schemer inviel, was Petrus op zijn boot aan het vissen (nabij de kust van wat toen het Meer van Galilea werd genoemd). Hij had een vishengel in zijn handen, maar hij dacht over andere dingen na. De ondergaande zon verlichtte het wateroppervlak als een grote oceaan van bloed. Het licht werd weerspiegeld op het jonge, maar kalme en beheerste gezicht van Petrus; hij leek diep in gedachten verzonken. Op dat moment stak er een bries op en voelde hij plotseling de eenzaamheid van zijn leven, wat hem onmiddellijk een gevoel van somberheid bezorgde. Terwijl de golven van de oceaan in het licht glinsterden, was het duidelijk dat zijn hoofd helemaal niet naar vissen stond.

Terwijl hij in gedachten verzonken was, hoorde hij plotseling iemand achter zich zeggen: “Simon Barjona, de Jood, de dagen van je leven zijn eenzaam. Wil je mij volgen?” Petrus schrikte op en liet pardoes zijn hengel vallen; deze zonk meteen naar de bodem van de zee. Petrus keerde zich snel om en zag een man in zijn boot staan. Hij bekeek Hem van top tot teen: het haar van de man, dat tot Zijn schouders reikte, was lichtelijk goudkleurig geel in het zonlicht, Hij droeg grijze kleding, had een gemiddelde lengte en was volledig gekleed als een Joodse man. In het verdwijnende licht zag de grijze kleding van de man er enigszins zwart uit en op Zijn gezicht leek iets van een glans te liggen. Vaak had Petrus geprobeerd Jezus te ontmoeten, maar hij was er nooit in geslaagd. Op dat moment geloofde Petrus diep in zijn ziel dat deze man de heilige van zijn hart moest zijn. Daarom wierp hij zich voor Hem neer in de vissersboot en zei: “Kan het zijn dat u de Heer bent die is gekomen om het evangelie van het hemelse koninkrijk te prediken? Ik heb over uw ervaringen gehoord, maar ik heb u nog nooit gezien. Ik wilde u volgen, maar ik kon u niet vinden.” Jezus was inmiddels naar de kajuit van de boot gegaan en zat daar kalm. “Kom overeind en kom naast me zitten!” zei Hij. “Ik ben hier om hen te zoeken die werkelijk van mij houden. Ik ben speciaal gekomen om het evangelie van het hemelse koninkrijk te verspreiden, en ik zal door de landen reizen om hen te vinden die net zo denken als ik. Ben jij bereid?” Petrus antwoordde: “Ik moet hem volgen die gestuurd is door de hemelse Vader. Ik moet hem erkennen die gekozen is door de Heilige Geest. Ik houd van de hemelse Vader, dus hoe zou ik niet bereid kunnen zijn om u te volgen?” Hoewel de woorden van Petrus vol religieuze noties zaten, glimlachte Jezus en knikte tevreden. Op dat moment groeide er in Hem een vaderlijke liefde voor Petrus.

Petrus volgde Jezus een aantal jaar en zag in Hem veel wat niet in andere mensen zat. Nadat hij Hem een jaar had gevolgd, werd Petrus door Jezus gekozen uit de twaalf discipelen. (Natuurlijk zei Jezus dit niet hardop en wisten anderen er helemaal niets van af.) In het leven liet Petrus zichzelf af aan alles wat Jezus deed. Vooral de boodschappen die Jezus preekte, stonden in zijn hart gegrift. Hij was Jezus volledig toegewijd en trouw, en beklagde zich nooit over Hem. Daardoor werd hij, overal waar Jezus heen ging, Diens trouwe metgezel. Petrus observeerde de leringen van Jezus, Zijn zachtvaardige woorden, wat Hij at, Zijn kleding, Zijn onderdak en hoe Hij reisde. Hij volgde Jezus na in elk opzicht. Hij was nooit zelfgenoegzaam, maar hij ontdeed zich van alles wat verouderd was en volgde het voorbeeld van Jezus in zowel woord als daad. Het was toen dat Petrus voelde dat de hemelen en aarde en alle dingen in de handen van de Almachtige lagen en dat hij om deze reden geen persoonlijke keuze had. Petrus nam ook alles wat Jezus was in zich op en gebruikte het als voorbeeld. Het leven van Jezus toont dat Hij niet zelfgenoegzaam was bij wat Hij deed; in plaats van over Zichzelf op te scheppen, raakte Hij mensen met liefde. Verschillende dingen toonden wat Jezus was en daarom volgde Petrus alles van Hem na. De ervaringen van Petrus lieten hem steeds meer de beminnelijkheid van Jezus voelen en hij zei dingen als: "Ik heb in het hele heelal de Almachtige gezocht en ik heb de wonderen van de hemelen en aarde en alle dingen gezien, en zo heb ik een intens gevoel van de beminnelijkheid van de Almachtige verkregen. Maar ik had nooit oprechte liefde in mijn eigen hart gehad, en ik had de beminnelijkheid van de Almachtige nooit met eigen ogen gezien. Vandaag ben ik, in de ogen van de Almachtige, gunstig door Hem beschouwd en heb ik eindelijk Gods beminnelijkheid gevoeld. Ik heb eindelijk ontdekt dat de mensheid niet

alleen tot liefde voor God wordt gebracht omdat Hij alle dingen heeft geschapen; in mijn dagelijks leven heb ik Zijn grenzeloze beminnelijkheid gevonden. Hoe zou die ooit beperkt kunnen zijn tot wat op dit moment kan worden gezien?” Met het verstrijken van de tijd kwam er ook veel beminnelijks in Petrus naar boven. Hij werd Jezus heel gehoorzaam en kreeg natuurlijk ook heel wat tegenslagen te verduren. Toen Jezus hem meenam om op verschillende plekken te prediken, stelde Petrus zich altijd nederig op en luisterde naar de preken van Jezus. Hij werd nooit arrogant op grond van het feit dat hij Jezus jarenlang had gevolgd. Nadat Jezus hem had verteld dat Hij was gekomen om gekruisigd te worden, zodat Hij Zijn werk kon voltooien, voelde Petrus vaak een kwelling in zijn hart en huilde in het geheim als hij alleen was. Toch kwam uiteindelijk die ‘ongelukkige’ dag. Nadat Jezus was gearresteerd, huilde Petrus alleen in zijn vissersboot en bad hier veel voor. Maar in zijn hart wist hij dat dit de wil van God de Vader was en dat niemand die kon veranderen. Puur vanwege zijn liefde bleef hij gekweld en had hij tranen in zijn ogen. Dit is natuurlijk een menselijke zwakte. Toen hij leerde dat Jezus aan het kruis zou worden genageld, vroeg hij daarom aan Jezus: “Als u bent weggegaan, zult u dan terugkomen om onder ons te zijn en over ons te waken? Zullen wij u nog steeds kunnen zien?” Hoewel deze woorden erg naïef en vol menselijke noties waren, wist Jezus van de bitterheid van Petrus’ leed, dus was Hij door Zijn liefde begripvol voor de zwakte van Petrus: “Petrus, ik heb van je gehouden. Weet je dat? Hoewel er geen reden is voor wat je zegt, heeft de Vader beloofd dat ik na mijn opstanding veertig dagen lang aan mensen zal verschijnen. Geloof je niet dat mijn Geest jullie allemaal vaak genade zal schenken?” Hoewel Petrus zich hierdoor enigszins getroost voelde, voelde hij nog steeds dat er één ding miste en daarom verscheen Jezus, na te zijn

herrezen, voor het eerst openlijk aan hem. Maar om te voorkomen dat Petrus zich aan zijn noties zou blijven vastklampen, wees Jezus de rijkelijke maaltijd af die Petrus voor Hem had bereid en verdween Hij in een oogwenk. Vanaf dat moment had Petrus eindelijk een dieper begrip van de Heer Jezus en hield hij zelfs nog meer van Hem. Na Zijn verrijzenis verscheen Jezus vaak aan Petrus. Toen de veertig dagen voorbij waren en Hij naar de hemel was gevaren, verscheen Hij nog drie keer aan Petrus. Elke verschijning was precies wanneer het werk van de Heilige Geest bijna voltooid was en er bijna aan nieuw werk werd begonnen.

Petrus voorzag zijn hele leven in zijn levensonderhoud door te vissen, maar meer nog leefde hij om te prediken. In zijn latere jaren schreef hij de eerste en tweede brief van Petrus en ook verschillende brieven aan de kerk van Filadelfia van die tijd. De mensen van deze periode werden diep door hem geraakt. In plaats van mensen de les te lezen op basis van zijn eigen kwalificaties, voorzag hij hen van een passende toevoer van leven. Hij vergat nooit Jezus' leringen voordat Jezus vertrok, en werd er zijn leven lang door geïnspireerd. Terwijl hij Jezus volgde, nam hij zich voor om de liefde van de Heer terug te betalen met zijn dood en om in alle dingen Zijn voorbeeld te volgen. Hier stemde Jezus mee in. Toen Petrus 53 was (meer dan 20 jaar na het vertrek van Jezus), verscheen Jezus daarom aan hem om hem te helpen zijn ambitie te vervullen. In de zeven jaar die volgden, bracht Petrus zijn leven door met het leren kennen van zichzelf. Op een dag aan het einde van deze zeven jaar werd hij ondersteboven gekruisigd, waardoor er een einde kwam aan zijn buitengewone leven.

Hoofdstuk 8

Wanneer God Zijn woord vanuit het perspectief van de Geest spreekt, richt Hij zich tot de gehele mensheid. Wanneer God Zijn woord vanuit het perspectief van de mens spreekt, richt Zijn stem zich tot allen die het leiderschap van Zijn Geest volgen. Wanneer God Zijn woord spreekt vanuit het perspectief van de derde persoon (wat mensen aanduiden als een waarnemer), laat Hij zijn woord rechtstreeks aan mensen zien, zodat mensen Hem als een commentator zullen zien, en het lijkt erop dat vanuit Zijn mond dingen die de mens niet weet, dingen die de mens niet kan peilen, grenzeloos naar voren komen. Nietwaar? Wanneer God Zijn woord spreekt vanuit het perspectief van de Geest, verbaast het de hele mensheid: “De liefde van de mens voor mij is te mager en zijn geloof in mij is erbarmelijk klein. Als de last van mijn woorden niet gericht was op de zwakheden van de mens, zou hij opscheppen en overdrijven en zou hij hoogdravende theorieën verkondigen en verzinnen, alsof hij alwetend was over zaken op aarde en alles wist.” Deze woorden onthullen niet alleen de ware aard van de mens en onthullen Gods positie in de harten van mensen, maar ze leggen ook het hele leven van de mensheid bloot. Elke persoon gelooft dat hij buitengewoon is en mensen weten zelfs niet eens dat er een woord is dat “God” heet, dus verzinnen ze hoogdravende theorieën. Dit “verzinnen van hoogdravende theorieën” is echter niet “spreken” in de zin dat mensen het begrijpen. In plaats daarvan betekent het dat de mensheid is verdorven door Satan, zodat alles wat mensen doen ongehoorzaam is aan God en zich rechtstreeks tegen God verzet en dat de essentie van wat de mens doet van Satan komt en in strijd is met God; het is een daad van onafhankelijkheid en het druist in tegen Gods wil. Daarom zegt God dat

mensen allemaal hoogdravende theorieën verzinnen. Waarom zegt God dat de kern van Zijn woorden gericht is op de zwakheden van de mens? Omdat God, in overeenstemming met Zijn bedoeling, wanneer Hij de dingen die verborgen waren in de innerlijke wereld van het menselijk hart niet onthulde, dan zou niemand zich onderwerpen, en daarom zouden zij zichzelf niet begrijpen en zouden zij God niet eerbiedigen. Dit wil zeggen dat wanneer de bedoelingen van de mens niet worden blootgelegd, de mens van alles zal durven doen, misschien zelfs vloeken richten tot de hemel of tot God. Dit zijn zwakheden van de mensheid. Daarom spreekt God als volgt: “Ik reis tot in alle uithoeken van het universum om voortdurend op zoek te gaan naar hen die in één lijn liggen met mijn eigen bedoelingen en geschikt zijn voor mijn dienst.” Deze verklaring, in samenhang met wat er later wordt gezegd over de groet van het koninkrijk die formeel weerklinkt, dient om te laten zien dat Gods Geest bezig is met nieuw werk op aarde; het is enkel maar dat mensen het niet met hun fysieke ogen kunnen zien. Omdat er wordt gezegd dat de Geest op aarde is en nieuw werk doet, ondergaat ook de hele universum-wereld een enorme verandering: niet alleen beginnen Gods zonen en Gods mensen de getuigenis van Gods incarnatie te aanvaarden, maar ook elke religie, elke denominatie, elke levensloop en elke plaats, accepteert het in verschillende mate. Het is een grote beweging van de universum-wereld in het spirituele rijk. Het schudt de hele religieuze wereld op haar grondvesten, wat deel uitmaakt van de betekenis van de “aardbeving” die in het verleden werd genoemd. Vervolgens beginnen de engelen met hun officiële werk en het volk van Israël keert terug naar zijn thuisland en hoeft nooit meer rond te dwalen en allen die inbegrepen zijn, beginnen te accepteren dat zij geleid worden. In tegenstelling daarmee beginnen

de Egyptenaren zich los te maken van de omvang van mijn redding, dat wil zeggen, om mijn tuchtiging te ontvangen (maar dat is nog niet formeel begonnen). Wanneer de wereld dus tegelijkertijd die verschillende veranderingen ondergaat, is ook het moment aangebroken waarop de groet van het koninkrijk formeel weerklinkt, een tijd die mensen als volgt hebben genoemd: “de tijd waarin de zevenvoudige geïntensiveerde Geest begint te werken”. Elke keer wanneer God het herstelwerk doet, in deze fasen (of overgangsperiodes), is niemand in staat het werk van de Heilige Geest gewaar te worden. Daarom klinken Gods woorden “wanneer de mens de hoop verliest” waar. Bovendien begint God opnieuw en neemt Hij de volgende stap in Zijn werk in elk van deze overgangsfasen wanneer de mensheid de hoop verliest, of wanneer ze vinden dat deze stroom verkeerd is. Vanaf het moment van schepping tot nu zijn Gods herstelwerk en het veranderen van de methoden waarmee Hij werkt gelijk gebleven. Hoewel de meeste mensen, in verschillende mate, een bepaald aspect ervan kunnen bevatten, worden ze uiteindelijk toch weggespoeld door een stortvloed van water omdat hun gestalte te klein is; ze zijn niet in staat de stappen van Gods werk te doorgronden en daarom worden ze geëlimineerd. Dit is echter ook Gods methode om mensen te zuiveren en dit is Gods oordeel over de oude opvattingen van de mensheid. Hoe meer fundament mensen hebben, hoe groter hun religieuze opvattingen over God zijn, die zij moeilijk opzij kunnen zetten; ze klampen zich vast aan oude dingen en het is moeilijk voor hen om nieuw licht te accepteren. Aan de andere kant, als men staat, moet men enige fundering hebben, maar de meeste mensen hebben er problemen mee om hun opvattingen opzij te zetten. Dit geldt vooral voor hun opvattingen over de geïncarneerde God van vandaag, wat je duidelijk en gemakkelijk kunt zien.

In de woorden van vandaag spreekt God veel over visies, en er is geen behoefte hierover uit te wijden. God spreekt er voornamelijk over hoe het bouwen van de kerk de fundering legt voor de bouw van het koninkrijk. Om specifieker te zijn, terwijl de kerk gebouwd werd, was het hoofddoel om mensen zowel in hun hart als door woorden te overtuigen, al hebben ze de vleesgeworden God niet met hun eigen ogen gekend. Hoewel ze geloof in hun hart hielden, kenden ze de vleesgeworden God niet, omdat Hij in die fase niet te onderscheiden was van een persoon. In het Tijdperk van het Koninkrijk moeten allen overtuigingskracht laten zien in hun hart, hun spraak en hun ogen. Van hieruit is het duidelijk dat teneinde iedereen in hun hart, hun spraak en hun ogen te overtuigen, zij de in het vlees levende God met hun fysieke ogen moeten kennen. Dit kan niet worden bereikt in een situatie waarin mensen gedwongen zijn iets te doen, omdat ze geen andere optie hebben of waarin mensen een oppervlakkig geloof hebben. In plaats daarvan zullen mensen overtuigd worden in hun hart en door woorden omdat ze het begrijpen. Daarom wordt er in dit stadium van de opbouw niet gedood of geslagen. In plaats daarvan geeft het de mensen de gelegenheid om verlichting te ontvangen door Gods woord, en hierdoor kunnen ze het nastreven en onderzoeken zodat ze onbewust de geïncarneerde God zullen leren kennen. Dus wat God betreft, is deze fase van het werk veel eenvoudiger, het laat de natuur zijn gang gaan en is niet tegengesteld aan de mensheid. Dit zal uiteindelijk de mens in staat stellen om op een natuurlijke manier God te leren kennen, dus wees niet bezorgd of angstig. Toen God zei: “de strijd van het spirituele rijk wordt direct duidelijk gemaakt aan mijn hele volk”, bedoelde Hij dat wanneer mensen op de goede weg zijn en beginnen God te leren kennen, dit niet alleen elke persoon omvat die door Satan

in de verleiding wordt gebracht, maar dat zij ook door Satan in de kerk zelf verleid kunnen worden. Dit is echter een pad dat iedereen moet volgen, dus niemand hoeft ongerust te worden. De verleiding van Satan kan in verschillende vormen komen: iemand kan onverschillig zijn voor of afstand doen van wat God zegt, en hij zou negatieve dingen kunnen zeggen om de positiviteit van anderen te temperen, hij strikt andere mensen meestal echter niet; deze dingen zijn moeilijk voor mensen om te onderscheiden. De belangrijkste reden hiervoor is: hij kan nog steeds proactief zijn in het bijwonen van bijeenkomsten, maar hij is onduidelijk over zijn visies. Als de kerk zich niet tegen hem wapent, kan de hele kerk door zijn negativiteit worden beïnvloed om lauw te reageren tegenover God, waarbij ze geen aandacht schenken aan Gods woorden en dan vallen ze recht in de verleiding door Satan. Hij rebelleert misschien niet rechtstreeks tegen God, maar omdat hij Gods woord niet kan begrijpen en hij God niet kent, klaagt hij misschien of laat wrok in zijn hart opbouwen. Hij kan zeggen dat God hem in de steek heeft gelaten, zodat hij niet in staat is om verlichting en illuminatie te ontvangen. Hij zou misschien willen vertrekken, maar een stil gevoel van angst woont in hem en hij zou kunnen zeggen dat Gods werk niet van God komt, maar in plaats daarvan het werk is van boze geesten.

Waarom noemt God Petrus zo vaak? En waarom zegt Hij dat zelfs Job nog niet bij benadering zijn gelijke was? Een dergelijke uitspraak zorgt er niet alleen voor dat mensen aandacht schenken aan de daden van Petrus, maar dat ze ook alle voorbeelden die ze in hun hart hebben opzijzetten en zelfs het voorbeeld van Job – die het grootste vertrouwen had – moet ook terzijde worden gezet. Alleen hierdoor kan er een beter resultaat worden verkregen waarin mensen in staat zijn om alles terzijde te schuiven om Petrus te imiteren en daardoor een stap

dichterbij komen in het kennen van God. God introduceerde bij de mensen de weg van beoefenen die Petrus koos om God te leren kennen, met als doel mensen een referentiepunt te geven. God gaat vervolgens door met het voorspellen van een van de manieren waarop Satan mensen zal verleiden wanneer Hij zegt: “Maar als je koud en onverschillig bent jegens mijn woorden, dan ben je ongetwijfeld tegen mij. Dit is een feit.” Met deze woorden voorspelt God de listige plannen die Satan zal proberen te gebruiken en Hij alarmeert mensen om dit als een waarschuwing te beschouwen. Ook al zal niet iedereen koud blijven onder Gods woord, toch zullen sommige mensen worden gegrepen door deze verleiding, dus aan het eind zegt God opnieuw met nadruk: “Als jullie mijn woorden niet kennen, ze niet accepteren, en ze niet in praktijk brengen, dan zullen jullie onvermijdelijk het doelwit worden van mijn tuchtigen! Jullie zullen zeker een slachtoffer van Satan worden!” Dit is Gods raad aan de mensheid, maar uiteindelijk, zoals God voorspelde, zal een deel van de mensen het slachtoffer worden van Satan.

Hoofdstuk 9

Zoals mensen het zich voorstellen, blijft God uiteindelijk God en blijven mensen mensen. God spreekt de taal van mensen niet en mensen kunnen de taal van God niet spreken; wat mensen van God vragen is een fluitje van een cent, maar wat God van de mensen vraagt is voor hen onbereikbaar en is meer dan ze zich durven voorstellen. Maar eigenlijk is het precies omgekeerd: God vraagt van de mensen maar één-tiende procent. Dat is niet alleen een schok

voor iedereen, het brengt de mensen ook in verwarring – ze zijn helemaal de draad kwijt. Alleen door Gods verlichting en door Gods genade beginnen ze een klein beetje van Zijn wil te begrijpen. Maar op 1 maart waren alle mensen alweer geheel confuus en wisten ze niet meer waar ze het zoeken moesten. God zei dat Zijn volk helderwitte sneeuw moet zijn, niet als drijvende wolken. Maar wat wordt er dan bedoeld met “sneeuw”? En met “drijvende wolken”? God heeft hier met opzet de diepere betekenis niet uitgelegd. Daardoor tasten de mensen in het duister, zodat ze met nog meer vertrouwen op zoek gaan – want dit is niets anders dan een concrete eis aan Zijn volk. En dus denkt iedereen onbewust wat langer na over die moeilijk te begrijpen woorden. Daardoor ontkiemen allerlei gedachten in hun brein. Rondzwevende sneeuwvlokken flitsen voorbij in hun ogen en drijvende wolken duiken opeens op in hun hoofd. Maar waarom wil God dan dat Zijn volk als sneeuw is en niet als drijvende wolken? Wat is de ware betekenis hiervan? Waar verwijzen deze woorden concreet naar? “Sneeuw” maakt niet alleen het landschap mooi, het is ook goed voor akkers – het doodt bacteriën. Als er een dik pak is gevallen, zijn alle ziektekiemen bedekt onder de helderwitte sneeuw en bruist de hele ruimte opeens van leven. Op dezelfde manier moet Gods volk niet alleen de vleesgeworden God kennen, het moet ook door het feit van de vleesgeworden God zichzelf overwinnen en zo leven in normale menselijkheid. Zo verfraait de sneeuw het landschap. Uiteindelijk komt er door de volwassenwording van Gods volk een einde aan de grote rode draak. En door het stichten van Gods koninkrijk op aarde, zodat Zijn naam geprezen en verbreid wordt, wordt dat gehele koninkrijk op aarde vervuld van Zijn rechtvaardigheid, straalt het Zijn licht uit en schittert het van Zijn glorie, en heerst overal vreugde en vrede, geluk en tevredenheid, en steeds hernieuwde

schoonheid. Alle plagen die in de huidige tijd bestaan –de verdorven gezindheden van Satan, zoals onrecht, leugens en bedrog, kwaadaardige verlangens enzovoorts – worden allemaal uitgeroeid en daarmee worden hemel en aarde beide hernieuwd. Dat is de ware betekenis van “na een dik pak sneeuw”. Degenen die drijvende wolken zijn, zijn als de mensen die de kudde volgen waarvan God gesproken heeft: als zo iemand wordt verleid door Satan of beproefd door God, zweeft hij weg en bestaat hij niet meer. Zelfs zijn aard blijft niet bestaan, die is allang verdwenen. Als mensen drijvende wolken zijn, kunnen ze niet alleen niet Gods beeld uitdragen in hun leven, maar beschamen ze bovendien Zijn naam, want zulke mensen lopen overal en op elk moment het gevaar om weggevoerd te worden, ze zijn het voedsel dat Satan opslokt. En als Satan hen gevangen neemt, zullen zij God verraden en Satan dienen. Dit brengt duidelijk schande over Gods naam. Dat is wat God het ergste haat en zulke mensen zijn Gods vijanden. Ze zijn dus niet geboren met de substantie van een normaal mens en hebben in de praktijk dan ook geen waarde. Daarom stelt God zulke eisen aan Zijn volk. Maar als de mensen dan iets meer van die woorden beginnen te begrijpen, weten ze vervolgens niet wat ze nu moeten doen, want God verandert van onderwerp en spreekt over Zichzelf. Dat brengt hen in een lastige positie. “Omdat ik uit het heilige land kom, lijk ik niet op de lotus, die zijn naam niet waarmaakt, omdat hij uit het slijk komt en niet uit het heilige land.” Waarom vertelt God opeens over Zijn eigen geboorte, terwijl Hij het net nog had over de eisen die Hij aan Zijn volk stelt? Is er soms een verband? Inderdaad is er een intrinsiek verband tussen die twee kwesties – anders zou God er niet zo tegen mensen spreken. Tussen hun groene bladeren wiegt de lotus zachtjes heen en weer op een briesje, een oogstrelend gezicht dat velen dierbaar is. De

mensen kunnen er gewoon geen genoeg van krijgen, ze zouden er het liefst naartoe dobberen om er één te plukken en eens van dichtbij te bekijken. Maar God zegt dat de lotus uit het slijk komt en zijn naam niet waarmaakt. Het lijkt erop dat God de lotus helemaal niet belangrijk vindt en uit Zijn woorden is duidelijk op te maken dat Hij er enige afkeer van heeft. Door de eeuwen heen hebben vele mensen de lotus onophoudelijk geprezen omdat hij uit het slijk groeit zonder erdoor te worden bezoedeld, totdat hij bijna onvergelijkbaar en onvoorstelbaar prachtig is geworden. Maar in Gods ogen is de lotus geen cent waard – en dat is nu net het verschil tussen God en de mensen. Daaraan is te zien dat het verschil tussen God en de mensen even groot is als de afstand tussen het gewelf van de hemel en de diepste fundering van de aarde. Omdat de lotus uit het slijk komt, komt de voeding die hij nodig heeft daar ook vandaan. De lotus kan zich alleen vermommen, dat is alles, om zo een lust voor het oog te worden. Vele mensen zien alleen het mooie uiterlijk van de lotus, terwijl niemand ziet dat zijn leven binnenin doortrokken is van viezigheid en vuil. Daarom zegt God dat de lotus zijn naam niet waarmaakt en dat is de volle waarheid. En is vandaag de dag Gods volk niet net zo? Alleen uiterlijk gehoorzamen ze God en geloven ze in Hem. Voor Gods aangezicht flemen en pochen ze om Hem tevreden te stellen, maar van binnen hebben ze de slechte gezindheden van Satan en hun buik is vol onzuiverheden. Daarom stelt God vragen aan de mensen: Hij vraagt hen of hun geloof in Hem vervuild is met onzuiverheden, of het wel puur en van harte is. Er zijn er velen die, terwijl ze dienstdoeners waren, God met de mond loofden maar in hun hart vervloekten. Met hun mond gehoorzaamden zij God, maar in hun hart waren zij Hem ontrouw. Hun mond sprak negatieve woorden en in hun hart verborgen ze tegenstand tegen God. Er

zijn zelfs mensen wiens handelingen gecoördineerd werden: ze namen obscene taal in de mond, maakten handgebaren en waren volkomen losgeslagen. Zo droegen ze het ware gezicht van de grote rode draak energiek en levensecht uit. Zij verdienen het echt om het waar gebroed van de grote rode draak te worden genoemd! Maar vandaag staan ze op de plek van Gods trouwe dienstdoeners en doen ze of ze Zijn trouwe volk zijn. Schaamteloos! Geen wonder: ze komen uit het slijk, dus onvermijdelijk tonen ze hun ware gedaante. Omdat God heilig en onbezoedeld is, waar en echt is, komt Zijn vlees voort uit de Geest. Dat is zeker, zonder enige twijfel. Hij kan niet alleen getuigen van God Zelf, maar bovendien Zijn wil volledig uitvoeren. Dat is één kant van Gods substantie. Dat het vlees voortkomt uit de Geest die een beeld heeft, wil zeggen dat er een verschil in aard is tussen het vlees waarin Gods Geest Zich kleedt en het vlees van mensen. Het verschil zit vooral in hun geest. 'De Geest met een voorkomen' wil zeggen dat de goddelijkheid, bedekt door normale menselijkheid, binnenin normaal kan werken. Hij is in het geheel niet bovennatuurlijk en wordt niet beperkt door die menselijkheid. Met het voorkomen van de Geest wordt volledige goddelijkheid bedoeld, die ook niet wordt beperkt door menselijkheid. Daarom komen Gods oorspronkelijke gezindheid en ware voorkomen volledig tot uiting in het geïncarneerde vlees, dat niet alleen normaal en stabiel is, maar bovendien vol majesteit en toorn. Het eerste geïncarneerde vlees kon alleen de God laten zien die bestond in de voorstelling van de mensen, waardoor Hij alleen tekenen en wonderen kon verrichten en profetieën kon uitspreken. Zo kon Hij de werkelijkheid van God niet volledig tot uiting laten komen. Daarom was Hij niet de belichaming van de Geest met een voorkomen: Hij was enkel de rechtstreekse verschijning van goddelijkheid. En omdat Hij de normale

menselijkheid ontsteeg, kon Hij niet de volledige praktische God Zelf worden genoemd: Hij had nog een beetje van de vage God in de hemel in Zich; Hij was de God zoals mensen die zich voorstellen. Dit is het essentiële verschil tussen de twee gevallen dat er sprake was van geïncarneerd vlees.

Vanaf het hoogste punt van het universum waakt God over elke beweging van de mens, over alles wat mensen zeggen en doen. Zelfs elke diepste gedachte van hen observeert Hij met absolute helderheid – niets ontgaat Hem. Daarom dringen Zijn woorden rechtstreeks door in het hart en treffen ze elke gedachte, en zijn ze bovendien bestendig en feilloos. “Hoewel de mensen mijn Geest ‘kennen’, beledigen ze desondanks mijn Geest. Mijn woorden leggen ieders lelijke kanten en ieders diepste gedachten bloot, zodat allen op aarde goed zichtbaar worden door mijn licht en neervallen onder mijn blik.” Hieraan is duidelijk te zien dat hoewel Gods eisen aan de mensen helemaal niet zo hoog zijn, die mensen desondanks de Goddelijke toets der kritiek niet kunnen doorstaan. “Maar hoewel de mensen neervallen, durft hun hart zich niet te ver van mij te verwijderen. Welke van de schepselen vat geen liefde voor mij op door mijn daden?” Hiermee wordt Gods alwijsheid en almacht nog beter zichtbaar, en zo wordt duidelijk gemaakt wat Gods gehele volk dacht toen het de positie van dienstdoeners had: na een ‘transactie’ die op een mislukking is uitgelopen, zijn de ‘honderdduizenden’ of ‘miljoenen’ die ze in hun hoofd hadden in rook opgegaan. Maar door Gods bestuurlijke decreten en door Zijn majesteit en woede lieten ze weliswaar terneergeslagen het hoofd hangen, maar bleven ze Hem in hun negatieve toestand dienen, waarbij hun vroegere praktijk veranderde in holle woorden en volledig vergeten raakte. In plaats daarvan deden ze precies waar ze zin in hadden om zichzelf en anderen blij te maken in een poging zich te

vermaken, om zo de tijd te doden en de dagen door te komen ... Dat is wat er echt gaande was onder de mensen. Daarom opent God Zijn hart voor de mensen en zegt Hij: "Wie gaat er niet naar mij dorsten door mijn woorden? In wie ontstaan er geen gevoelens van toewijding door mijn liefde?" Om eerlijk te zijn wil iedereen Gods woorden aanvaarden en er is geen mens die niet graag Zijn woorden leest. Ze worden er alleen door hun natuur in belemmerd Zijn woorden in de praktijk te brengen. Veel mensen kunnen Gods woorden niet meer missen als ze ze gelezen hebben en vatten vanzelf liefde voor Hem op. Daarom vervloekt God Satan nogmaals en onthult Hij nogmaals Satans lelijke kanten. "De tijd dat Satans furie ten top rijst en zijn razernij heerst" is precies de tijd dat God officieel aan Zijn grote werk op aarde begint, om daarna te beginnen aan het werk van het vernietigen van de aarde. Dat wil zeggen, hoe groter Satans furie, hoe dichterbij Gods dagen zijn; dus hoe meer God spreekt over Satans furie, hoe dichterbij daarmee de dag is dat Hij de aarde zal vernietigen. Dat is de verkondiging van God aan Satan.

Waarom zegt God steeds: "... en iedereen houdt zich achter mijn rug om bezig met dat 'gewaardeerde' gesjoemel. Denk je soms dat het vlees waarin ik mij kleed niets weet van wat je doet, hoe je handelt en wat je zegt?" Dat heeft God al meer dan eens gezegd, maar waarom eigenlijk? Als mensen door God zijn getroost, als ze weten dat Hij verdriet om hen heeft, vergeten ze gemakkelijk wat er achter hen ligt, terwijl ze hun best doen om vooruit te komen. Maar God laat de mensen niet zomaar hun gang gaan: Hij zit hun gedachten steeds op de hielen. Daarom wil Hij steeds weer dat de mensen zichzelf leren kennen, niet langer losgeslagen leven, zich niet langer inlaten met hun "gewaardeerde" gesjoemel en niet langer de vleesgeworden God bedriegen. De aard van de

mensen verandert weliswaar niet, maar het helpt toch om ze weer een paar keer te vermanen. Daarna spreekt God vanuit het perspectief van de mens om de mysteries in zijn hart te verklaren: “Jarenlang heb ik regen en wind weerstaan en ook ik heb geproefd hoe bitter het leven in de wereld kan zijn, maar als ik er goed over nadenk, is er geen enkel lijden dat vleselijke mensen hun hoop in mij kan doen verliezen en al helemaal geen zoetheid die hen onverschillig, ontmoedigd of afwijzend tegenover mij kan doen worden. Is de liefde van de mens dan echt beperkt tot geen pijn en geen zoetheid?” “Alles onder de zon is leegte.” Deze woorden bevatten een diepe betekenis. Daarom zegt God dat er niets is dat mensen hun hoop in Hem kan doen verliezen of onverschillig tegenover Hem kan maken. Als de mensen God niet liefhebben, kunnen ze net zo goed dood zijn. Als ze God niet liefhebben, is de ellende die ze doormaken voor niets en is het geluk dat ze genieten niets dan leegte, en wordt het bij hun zonden opgeteld. Omdat geen mens Hem werkelijk liefheeft, zegt God: “Is de liefde van de mens dan echt beperkt tot geen pijn en geen zoetheid?” Wie op aarde zou zonder bitterheid of zoetheid kunnen bestaan? Steeds weer benadrukt God: “Niemand heeft werkelijk mijn gezicht gezien of mijn stem gehoord, omdat de mensen mij niet werkelijk kennen.” God zegt dus dat de mensen Hem niet werkelijk kennen, maar waarom vraagt Hij de mens dan ook Hem te kennen? Is dat niet met elkaar in tegenspraak? Elke zin van God heeft een duidelijk doel. Omdat de mensen zo verdoofd zijn geworden, hanteert God het principe dat Hij honderd procent van het werk aan hen moet verzetten om uiteindelijk één-tiende procent te bereiken in hun hart. Dat is Zijn werkwijze, en God moet het zo aanpakken om Zijn doel te kunnen bereiken. Dat is ook precies de wijsheid in Zijn woorden. Hebben jullie dit begrepen?

God zegt: “Wanneer ik rechtstreeks mijn mysteries onthul en mijn wil duidelijk maak in het vlees, trekken jullie je er niets van aan en luisteren alleen naar mijn woorden zonder op de inhoud te letten. Ik word er ontroostbaar van, want hoewel ik besta in een vleeselijk lichaam, kan ik niet het werk verrichten van de bediening van het vleeselijk lichaam.” Door deze woorden nemen aan de ene kant mensen door hun verdoofdheid zelf het initiatief om met God mee te werken; aan de andere kant onthult God hiermee het ware gezicht van Zijn goddelijkheid in een vleeselijk lichaam. Omdat mensen te klein van gestalte zijn, toont God in de fase dat Hij in een vleeselijk lichaam huist Zijn goddelijkheid alleen in een mate die zij kunnen bevatten. Tijdens deze stap in het werk kunnen de meeste mensen die nog niet geheel aanvaarden, waaruit duidelijk blijkt hoe gebrekkig het menselijk aanvaardingsvermogen is. Dus tijdens het werk kunnen de eigenlijke vermogens van de goddelijkheid niet volledig worden ingezet, alleen een klein deel ervan. Dit betekent dat de goddelijkheid in het toekomstige werk geleidelijk steeds meer geopenbaard zal worden, afhankelijk van de mate van herstel van de mensen. Maar de goddelijkheid wordt dus niet langzaam groter: de vleesgeworden God had deze altijd al, en ze is anders dan de gestalte van mensen.

Gods schepping van de mensen had een doel en een betekenis, daarom zegt Hij: “Als de mensen vernietigd worden door mijn woede, wat voor betekenis heeft het dan gehad dat ik hemel en aarde heb geschapen?” Toen de mensen waren bedorven, besloot God een deel van hen voor Zich te winnen voor Zijn eigen plezier, het is dus niet zo dat alle mensen worden vernietigd, of dat God hen onmiddellijk wegvaagt als ze zich tegen Zijn bestuurlijke decreten keren. Dat is niet Gods wil. Zoals God al zegt, dat zinloos zijn. En juist uit dat woord

“zinloos” blijkt Gods wijsheid. Betekent het niet juist veel meer dat Hij, nadat Hij alle mensen met allerlei manieren van spreken en allerlei werkwijzen heeft getuchtigd, geoordeeld en gekastijd, uiteindelijk de mensen die Hem werkelijk liefhebben uitverkiest? Daarmee worden Gods daden pas echt en krijgt Zijn schepping van de mens meer betekenis. Daarom drijven de meeste van Zijn woorden in de leegte voorbij: het is om een doel te bereiken. En alleen dat is de werkelijkheid van een deel van Zijn woorden.

Addendum: Hoofdstuk 1

Wat ik jullie vraag te doen, is niet de vage en holle theorie waarvan ik spreek, evenzeer is het onvoorstelbaar voor het brein van de mens of onbereikbaar voor het vlees van de mens. Wie is in staat tot volledige trouw in mijn huis? En wie kan alles opofferen in mijn koninkrijk? Zouden jullie, zonder de openbaring van mijn wil, echt van jezelf kunnen eisen dat jullie mijn hart tevreden stellen? Niemand heeft mijn hart ooit begrepen en niemand heeft mijn wil ooit gevat. Wie heeft ooit mijn gezicht gezien of mijn stem gehoord? Petrus? Of Paulus? Of Johannes? Of Jakobus? Wie is ooit door mij gekleed, door mij bezeten of door mij gebruikt? Hoewel ik de eerste keer in goddelijkheid vlees werd, kende het vlees waarin ik mij hulde niet het leed van de mens, want ik was niet geïncarneerd in een vorm en men kon dus niet zeggen dat het vlees mijn wil volledig ten uitvoer bracht. Alleen wanneer mijn goddelijkheid kan doen wat ik zou doen en kan spreken wat ik zou spreken in iemand met een normale menselijkheid, zonder hinder of belemmering, kan men zeggen dat mijn wil in het

vlees wordt uitgevoerd. Doordat de normale menselijkheid de goddelijkheid kan afschermen, bereik ik mijn oogmerk om nederig en verborgen te zijn. Tijdens de fase van het werk in het vlees handelt de goddelijkheid weliswaar direct, maar zijn zulke daden voor de mens niet makkelijk te zien. Dat komt gewoon door het leven en de daden van de normale mensheid. Deze vleeswording kan niet 40 dagen vasten zoals de eerste vleeswording, maar Hij werkt en spreekt normaal. Hoewel Hij mysteries openbaart, is Hij heel normaal; het is niet, zoals mensen zich dat voorstellen – Zijn stem klinkt niet als de donder, Zijn aangezicht straalt geen licht uit en de hemelen beven niet wanneer Hij wandelt. Als dat het geval was, zou hier niets van mijn wijsheid in zitten en zou het onmogelijk zijn Satan te beschamen en te verslaan.

Wanneer ik mijn goddelijkheid toon onder het schild van normale menselijkheid, word ik ten volle verheerlijkt, wordt mijn grote werk verwezenlijkt en zijn er geen enkele moeilijkheden. Dit komt omdat het oogmerk van mijn vleeswording voornamelijk is om allen die in mij geloven de daden van mijn goddelijkheid in het vlees te laten aanschouwen en de praktische God Zelf te laten zien, en zo de plek van de onzichtbare en ontastbare God in het hart van mensen te verdrijven. Omdat ik eet, mezelf kleed, slaap, woon en handel als een normale persoon, omdat ik spreek en lach als een normale persoon en de behoeften van een normale persoon heb en ook het wezen van volledige goddelijkheid heb, word ik “de praktische God” genoemd. Dit is niet abstract en het is makkelijk te begrijpen; daarin is te zien in welk deel de kern van mijn werk ligt en in welke fase van het werk mijn focus is. Mijn goddelijkheid openbaren door normale menselijkheid is het kerndoel van mijn vleeswording. Het is niet

moeilijk te zien dat het middelpunt van mijn werk in het tweede deel van het tijdperk van oordeel ligt.

Er is in mij nooit menselijk leven of een greintje menselijkheid geweest. Menselijk leven heeft nooit een plaats in mij gehad en heeft de openbaring van mijn goddelijkheid nooit onderdrukt. Dus hoe meer de Ene mijn stem in de hemel en de wil van mijn Geest uit, hoe meer Hij Satan kan beschamen en dus hoe makkelijker het wordt om mijn wil in normale menselijkheid uit te voeren. Alleen dit heeft Satan verslagen en Satan is al volkomen te schande gemaakt. Hoewel ik verborgen ben, belemmert dit niet de uitspraken en daden van mijn goddelijkheid – wat genoeg is om te laten zien dat ik gezegevierd heb en volledig verheerlijkt ben. Omdat mijn werk in het vlees zonder belemmering is en omdat de praktische God nu een plek heeft in het hart van mensen en in hun hart geworteld is, is volkomen bewezen dat Satan door mij verslagen is. En omdat Satan niets meer kan doen onder de mensen en het moeilijk is om de eigenschap van Satan over te brengen in het vlees van mensen, gaat mijn wil zonder belemmering voort. De inhoud van mijn werk is voornamelijk alle mensen mijn wonderbare daden te laten aanschouwen en mijn ware gezicht te laten zien. Ik ben niet buiten bereik, ik toren niet hoog in de lucht, ik ben niet vormloos en zonder vorm. Ik ben niet onzichtbaar zoals lucht en ik lijk evenmin op een drijvende wolk die makkelijk weggeblazen wordt; nee, ik leef dan wel onder de mensen en ervaar de zoetheid, zuurheid, bitterheid en heftigheid onder de mensen, maar mijn vlees verschilt wezenlijk van dat van de mens. De meeste mensen vinden het moeilijk om met mij om te gaan, toch hunkeren de meesten er ook naar om met mij om te gaan. Het lijkt alsof er enorme, onvoorstelbare mysteries in de vleesgeworden God zijn. Vanwege de directe openbaring van

goddelijkheid en het schild van een menselijke verschijning, blijven mensen op een respectvolle afstand van mij. Zij geloven wel dat ik een barmhartige en liefhebbende God ben, maar vrezen ook mijn majesteit en toorn. In hun hart willen ze dus wel oprecht met mij spreken, maar ze kunnen toch niet doen wat ze verlangen – wat hun hart verlangt, hun kracht ontbeert. Zo is de toestand van iedereen in deze omstandigheid – en hoe meer mensen zo zijn, hoe groter het bewijs van de openbaring van verschillende aspecten van mijn gezindheid is, zodat het oogmerk wordt bereikt dat mensen God kennen. Maar dit is bijzaak; het gaat er voornamelijk om dat mensen mijn wonderbare daden leren kennen op basis van wat mijn vlees doet, zodat ze het wezen van God leren kennen. Ik ben niet abnormaal en bovennatuurlijk, zoals mensen zich dat inbeelden; nee, ik ben de praktische God die normaal is in alle dingen. “Mijn” plek in de opvattingen van mensen wordt verdreven en zij leren mij in het echt kennen. Pas dan neem ik mijn ware plaats in de gedachten van mensen in.

Ik heb voor alle mensen nooit iets bovennatuurlijks gedaan dat door mensen werd gekoesterd en ben bovendien uitermate gewoon en normaal; ik laat mensen opzettelijk niets zien dat ook maar iets van God weg heeft in mijn geïncarneerde vlees. Maar mensen worden dankzij mijn woorden volkomen overwonnen en onderwerpen zich aan mijn getuigenis. Alleen zo leren mensen, zonder twijfels, mij in het vlees kennen op basis van hun volstrekte geloof dat God inderdaad bestaat. Op deze manier wordt de kennis die mensen van mij hebben echter werkelijker, helderder en niet in het minst besmeurd door hun goede gedrag; dit alles is het resultaat van mijn goddelijkheid die direct handelt, waardoor mensen meer kennis van mijn goddelijkheid krijgen, want alleen goddelijkheid is het ware gezicht van God en de inherente eigenschap van God –

mensen behoren dat te zien. Wat ik wil, zijn woorden, daden en handelingen in goddelijkheid – ik geef niets om woorden en daden in menselijkheid. Mijn oogmerk is leven en handelen in goddelijkheid – ik wil niet wortelen en ontspruiten in menselijkheid, ik wil niet in menselijkheid verblijven. Begrijpen jullie wat ik zeg? Ook al ben ik te gast in menselijkheid, ik wil dit niet; ik handel in volledige goddelijkheid en alleen op deze manier kunnen mensen mijn ware gezicht beter begrijpen.

Hoofdstuk 10

In de tijd van de stichting van de kerk bracht God het oprichten van een koninkrijk nauwelijks ter sprake. En zelfs als Hij dat wel deed, deed Hij dat in de taal van de tijd van de stichting van de kerk. Toen het Tijdperk van het Koninkrijk aanbrak, zette God een dikke streep door sommige methodes en de zorgen uit de tijd van de stichting van de kerk en sprak er verder nooit meer één woord over. Dit nu is precies de fundamentele betekenis van 'God Zelf' die altijd nieuw is en nooit oud. Hoe goed dingen in het verleden ook gedaan zijn, voor zover ze deel uitmaken van een vroeger tijdperk groepeerde God ze als van voor de tijd van Christus, terwijl het heden bekendstaat als de tijd na Christus. In dit opzicht kan het stichten van de kerk gezien worden als een noodzakelijke voorloper voor het bouwen van het koninkrijk. Dit heeft voor God een basis gelegd om Zijn soevereine macht in het koninkrijk uit te oefenen. Nu is het werk van de stichting van de kerk nog maar een klein beginnetje van het bouwen van het koninkrijk, waar Gods werk op aarde zich nu in de eerste plaats op richt. God bereidde alle

details van Zijn werk voor, voordat het werk van het bouwen van de kerk af was, en toen de tijd daar was ging Hij meteen aan de slag. Als zodanig sprak God: “Welbeschouwd is het Tijdperk van het Koninkrijk anders dan in het verleden. Het gaat niet om de vraag hoe de mensheid tewerk gaat, het is eerder zo, dat ik naar de aarde ben afgedaald om mijn werk persoonlijk uit te voeren, en dat is iets wat mensen niet kunnen begrijpen of tot stand kunnen brengen.” Dit werk moet inderdaad door God persoonlijk uitgevoerd worden – geen mens is in staat dergelijk werk te verrichten, dat kan de mens gewoon niet aan. Wie behalve God zou dergelijk groots werk onder de mensen kunnen uitvoeren? Wie is er anders in staat de hele mensheid te ‘kwellen’ totdat ze halfdood zijn? Zouden mensen dergelijk werk kunnen organiseren? Waarom zegt Hij: “Ik ben naar de aarde afgedaald om mijn werk persoonlijk uit te voeren”? Zou Gods Geest werkelijk uit alle ruimte verdwenen kunnen zijn? Die regel: “Ik ben naar de aarde afgedaald om mijn werk persoonlijk uit te voeren”, verwijst zowel naar het feit dat Gods Geest geïncarneerd is in het vlees om te werken, en naar het feit dat Gods Geest duidelijk aan de mensheid aan het werk is. Door Zijn werk persoonlijk uit te voeren laat God veel mensen God Zelf met het blote oog zien, zodat ze niet zorgvuldig in hun geest op zoek hoeven. Bovendien kunnen alle mensen de werking van de Geest zo met hun eigen ogen zien en wordt het duidelijk dat er een essentieel verschil is tussen het vlees van de mens en dat van God. Tegelijkertijd is de Geest van God nog steeds aan het werk in de hele ruimte en de universum-wereld. Al die mensen die verlicht zijn, die Gods naam aanvaard hebben, zien hoe de Geest van God werkt en leren zo de incarnatie van God nog beter kennen. Zo kan de mens de praktische God Zelf alleen leren kennen als Gods goddelijkheid rechtstreeks werkt, dat wil zeggen als Gods Geest zonder de

geringste belemmering kan werken. Dit is de essentie van de bouw van het koninkrijk.

Hoe vaak is God in het vlees geïncarneerd? Kan dat meerdere malen zijn? Waarom heeft God vaak opgemerkt: “Ooit daalde ik af naar de wereld van de mens, en ik beleefde en zag zijn lijden. Maar het doel van mijn vleeswording heb ik niet vervuld”? Betekent dit dat God diverse malen geïncarneerd is, maar niet één keer door de mens is gekend? Dat is niet wat met deze bewering wordt bedoeld. De eerste keer dat God incarneerde was het eigenlijk niet Zijn doel dat de mens Hem zou kennen. Integendeel, Hij deed Zijn werk en verdween zonder dat iemand het doorhad of zelfs de kans kreeg Hem te kennen. Hij stond niet toe dat de mens Hem volledig kende en Hij bezat het belang van de incarnatie ook niet volledig. Je kon dus niet zeggen dat Hij volledig geïncarneerd was. In de eerste incarnatie gebruikte Hij alleen maar een lichaam van vlees, zonder zondige aard, om dat werk uit te voeren – toen het werk klaar was hoefde daar verder niets meer over gezegd te worden. En wat betreft de mensen die door de eeuwen heen door God zijn gebruikt, dergelijke gevallen kunnen nog minder incarnatie worden genoemd. Vandaag de dag kan alleen de praktische God Zelf, die aan de buitenkant een normale menselijkheid heeft, die een volledige goddelijkheid in zich bergt en wiens doel het is de mens Hem te laten kennen, volledig een ‘incarnatie’ worden genoemd. De betekenis van het eerste bezoek van God aan deze wereld omvat slechts een aspect van het belang van wat tegenwoordig incarnatie wordt genoemd – dit bezoek had op geen enkele manier al de volle betekenis van wat nu incarnatie wordt genoemd. Daarom zei God: “Zonder het belang van de incarnatie te vervullen.” “Ervaring en observatie van het lijden van de mens” verwijst naar Gods Geest en de twee incarnaties, en zo

zei God: “Als de bouw van het koninkrijk op gang komt, begint mijn geïncarneerde vlees formeel Zijn bediening, dat wil zeggen dat de Koning van het koninkrijk Zijn soevereine macht formeel aanvaardt.” Hoewel de bouw van de kerk een getuigenis voor Gods naam was, was het werk nog niet formeel begonnen – nu pas kan gezegd worden dat het uit het bouwen van het koninkrijk bestaat. Alles wat voorheen gedaan was, was slechts een voorproefje, het was nog niet het echte werk. Al werd er gezegd dat het koninkrijk binnen was gegaan, er werd nog geen werk in gedaan. Nu pas, nu er wordt gewerkt in Gods goddelijkheid en God formeel met Zijn werk is begonnen, is de mens eindelijk het koninkrijk binnengetroten. Zo “is de afdaling van het koninkrijk naar de wereld van de mens allesbehalve een letterlijke uiting, maar juist een uiting van reële werkelijkheid. Dit is één aspect van de betekenis van ‘de realiteit van de praktijk’.” Dit fragment is een treffende samenvatting van bovengenoemde uiteenzetting. Na deze omschrijving gaat God verder en kenschetst Hij de algemene toestand van de mensheid, waarbij de mens in een toestand van constante drukte achterblijft. “In de hele wereld bevindt de mensheid zich binnen mijn liefde, mijn mededogen. Maar de hele mensheid bevindt zich ook onder mijn oordeel en onder mijn beproeving.” Bepaalde door God ingestelde principes en regels zijn van toepassing op het leven van de mens. Deze principes en regels luiden als volgt: er zullen gelukkige tijden zijn, momenten van frustratie en bovendien tijden van de louteringen van de ontberingen die geleden worden. Zo zal geen mens een uitsluitend gelukkig leven leiden of een leven dat alleen uit lijden bestaat. Elk leven zal zijn goede en slechte momenten kennen. Bij de hele mensheid is niet alleen Gods liefde en mededogen duidelijk, maar ook Zijn oordeel en Zijn hele gezindheid. Het kan zo gezegd worden: alle mensen ervaren

Gods beproeving, nietwaar? In deze hele grote wereld is de hele mensheid druk aan het werk om zijn eigen weg te vinden. De mens weet niet precies welke rol hij speelt en sommige mensen beschadigen of verspelen zelfs hun leven ten behoeve van hun lot. Zelfs Job vormde geen uitzondering op deze regel: hij doorstond Gods beproeving, maar toch bleef hij zijn eigen weg zoeken. Geen mens kan standvastig blijven onder Gods beproevingen. Door zijn hebzucht of zijn menselijke natuur is geen mens helemaal tevreden met zijn huidige omstandigheden en kan geen mens onder de beproevingen standvastig blijven: ieder mens valt in stukken uiteen onder Gods oordeel. Als God nog zo serieus was met de mens, als Hij nog zulke hoge eisen aan de mens stelde, zou het precies zo zijn als God zegt: “Het hele menselijke ras zou door mijn brandende blik ten val zijn gekomen.”

Ondanks het feit dat de bouw van het koninkrijk formeel van start is gegaan, moet het saluut voor het koninkrijk formeel nog worden uitgebracht – nu is het nog maar een profetie van wat te komen staat. Als alle mensen compleet gemaakt zijn en alle naties op aarde het koninkrijk van Christus zijn geworden, dan is de tijd aangebroken waarin de zeven donderslagen klinken. De dag van vandaag is een flinke stap in de richting van dat stadium, de aanval op de komende tijd is ingezet. Dit is Gods plan – het zal gerealiseerd worden in de nabije toekomst. Maar God heeft alles al bereikt wat Hij zei. Zo blijkt dat de naties op aarde slechts zandkastelen zijn die schudden onder de naderende vloed: de laatste dag is ophanden en de grote rode draak zal geveld worden door Gods woord. Om ervoor te zorgen dat Gods plan succesvol wordt uitgevoerd zijn de engelen uit de hemel naar de aarde afgedaald en doen zij hun uiterste best om God tevreden te stellen. De vleesgeworden God heeft Zichzelf op het

slagveld ingezet om oorlog te voeren met de vijand. Overal waar de incarnatie verschijnt wordt de vijand op die plaats vernietigd. China zal als eerste vernietigd worden, verwoest door de hand van God. God zal genadeloos optreden tegen China. Je kunt het bewijs zien van de toenemende instorting van de grote rode draak in de voortdurende ontwikkeling van het volk. Dit kan goed gezien worden door iedereen. De ontwikkeling van het volk is een teken van de ondergang van de vijand. Dit is een stukje uitleg over wat er bedoeld wordt met “de strijd aangaan”. Bij ontelbare gelegenheden herinnerde God de mensen eraan zo een prachtige getuigenis af te leggen voor God om in de harten van de mens de status van opvattingen, de verfoeilijkheid van de grote rode draak, teniet te doen. God gebruikt dit om het geloof van de mens nieuw leven in te blazen, verworvenheden te bereiken in Zijn werk. Dit is omdat God gezegd heeft: “Waartoe is de mens in staat? Is het niet eerder zo, dat ik het zelf doe?” Zo is de hele mensheid. Ze is niet alleen onbekwaam, ze verliest ook snel de moed en is vlug teleurgesteld. Daarom is ze niet in staat om God te kennen. God laat niet alleen het geloof van de mens herleven, heimelijk doordrenkt Hij de mens ook nog onafgebroken met kracht.

Toen begon God het hele universum toe te spreken. God startte niet alleen Zijn nieuwe werk in China, Hij begon het huidige nieuwe werk in het universum. In dit stadium van het werk, omdat God al Zijn daden over de hele wereld wil openbaren zodat de hele mensheid die Hem verraden heeft zich weer in overgave voor Zijn troon zal neerbuigen, is er dus binnen het oordeel van God plaats voor Gods mededogen en liefde. God gebruikt de huidige gebeurtenissen in de wereld als gelegenheid om de mensen in paniek te laten raken en hen aan te sporen God te zoeken, zodat ze terug kunnen stromen en voor Hem kunnen

staan. Zo zegt God: “Dit is een van de manieren waarop ik werk, en zonder twijfel is dit een reddingsactie voor de mens, en wat ik hem aanreik is nog steeds een soort liefde.” God legt de ware aard van de mens bloot met een doordringende, ongeëvenaarde en moeiteloze nauwkeurigheid. De mens kan alleen nog maar vol schaamte zijn gezicht verbergen, hij is volslagen vernederd. Iedere keer dat God spreekt, slaagt Hij er altijd op de een of andere manier in om op een bepaald aspect te wijzen van de schandelijke prestaties van de mens, zodat de mens, eenmaal op zijn gemak, niet vergeet zichzelf te kennen en het niet als een oude opgave ziet om zichzelf te kennen. Aangezien Hij de aard van de mens kende, zou de mens losbandig en arrogant worden, als God hem ook maar één moment niet op zijn gebreken zou wijzen. Daarom zegt God tegenwoordig weer: “Mensen, in plaats van de titels te koesteren die ik hen geschonken heb, wekken velen van hen boosheid op in hun hart vanwege de titel ‘dienstdoener’ en vanwege de titel ‘mijn volk’ kweken ze liefde voor mij in hun hart. Niemand mag mij voor de gek proberen te houden; mijn ogen zien alles!” Zodra de mens deze bewering ziet, voelt hij zich meteen ongemakkelijk. Hij denkt dat zijn vroegere daden onvolwassen waren – juist het soort slecht handelen dat God beledigt. De laatste tijd heeft hij God tevreden willen stemmen, maar ondanks dat hij zeer bereidwillig is heeft hij geen kracht en weet hij niet wat hij zou moeten doen. Onbewust is hij bezield met een hernieuwde vastberadenheid. Dat is het effect als je op je gemak bent en deze woorden leest.

Aan de ene kant zegt God dat Satan tot in het extreme krankzinnig is, terwijl Hij aan de andere kant ook zegt dat de meeste mensen hun oude natuur niet veranderen. Hieruit blijkt duidelijk dat Satans daden zich via de mens manifesteren. Zo herinnert God de mens er vaak aan dat hij niet losbandig moet

zijn zodat hij niet door Satan verslonden wordt. Dit is niet alleen een voorspelling dat sommige mensen in opstand zullen komen, het is bovendien een alarm dat afgaat om alle mensen te waarschuwen het verleden snel achter zich te laten en het heden te gaan zoeken. Niemand wil bezeten worden door demonen of overwonnen door kwade geesten. Gods woord is dus nog een sterkere waarschuwing en aansporing voor hen. Maar terwijl de meeste mensen de tegengestelde uitersten opzoeken, en veel belang hechten aan ieder woord van God, zegt God op Zijn beurt: “De meerderheid van de mensen wacht tot ik nog meer mysteriën openbaar om zich daarin te verlustigen. En toch, al zou je alle mysteriën van de hemel leren begrijpen, wat zou je dan met die kennis aan kunnen vangen? Zou je liefde voor mij erdoor groeien? Zou je liefde voor mij erdoor ontvlammen?” Hieruit blijkt dat de mens Gods woord niet gebruikt om God te kennen en lief te hebben, maar juist om de voorraad in zijn ‘kleine voorraadschuur’ op te bouwen. Gods gebruik van de uitdrukking “zich daarin te verlustigen” om het extremisme van de mens te beschrijven laat dus zien hoe de liefde van de mens voor God nog steeds niet zuiver is. Als God de mysteriën niet had onthuld zou de mens niet veel belang hebben gehecht aan Zijn woorden, maar ze slechts oppervlakkig hebben bekeken, alsof hij naar bloemen kijkt terwijl hij in galop voorbysnelt. Hij zou de tijd niet genomen hebben om werkelijk na te denken over Zijn woorden en ze grondig te overdenken. De meeste mensen koesteren Gods woord niet echt. Ze getroosten zich niet echt veel moeite om Zijn woorden te eten en te drinken, maar nemen ze liever vlug even oppervlakkig door. Waarom spreekt God nu op een andere manier dan vroeger? Waarom altijd in ondoorgrondelijke taal? Bijvoorbeeld “kronen” in “Ik zou nooit iemand lichtvaardig met zo’n stempel kronen”, “zuiverste goud” in “Is er iemand die het

zuiverste goud waar mijn woorden van gemaakt zijn in zichzelf kan ontvangen”, Zijn eerdere vermelding van “bewerking” in “zonder een bewerking door Satan door te maken”, en meer van die uitdrukkingen. De mens begrijpt niet waarom God zo spreekt. Hij begrijpt niet waarom Hij op zo’n geestige, humoristische en provocerende manier praat. Maar dit is nu precies een manifestatie van het doel van Gods spraak. Vanaf het eerste begin tot op de dag van vandaag is de mens nooit in staat geweest Gods woord te begrijpen en leek het alsof Gods woord inderdaad ernstig en streng was. Door er een klein vleugje humor aan toe te voegen – hier en daar een geestigheidje – kan Hij de stemming met Zijn woord lichter maken en de mens zijn spieren wat laten ontspannen. Zo kan Hij zelfs een nog groter effect bereiken: Hij dwingt de mens zo om Gods woord goed te overdenken.

Hoofdstuk 11

Voor het blote oog van de mens lijkt er geen verandering te zijn in Gods woorden gedurende deze periode, omdat mensen niet in staat zijn om de wetten te begrijpen waardoor God spreekt, en ze de context van Zijn woorden niet begrijpen. Na het lezen van de woorden van God geloven mensen niet dat er nieuwe mysteries in deze woorden vervat zijn; daarom zijn ze niet in staat om levens te leiden die buitengewoon nieuw zijn, en in plaats daarvan leven ze een leven dat stagneert en levenloos is. Maar in Gods uitspraken zien we dat er een dieper niveau van betekenis is, een niveau dat zowel onpeilbaar als onbereikbaar is voor de mens. Tegenwoordig is het feit dat de mens zoveel geluk

heeft om dergelijke woorden van God te lezen, de grootste van alle zegeningen. Als niemand deze woorden zou lezen, zou de mens voor altijd arrogant blijven, zelfingenomen, zichzelf niet kennen, en zich niet bewust zijn van alle tekortkomingen die hij heeft. Na het lezen van de diepzinnige, onpeilbare woorden van God, bewonderen mensen hem in het geheim, en er is ware overtuiging in hun hart, onaangetast door valsheid; hun harten worden echt, geen namaak. Dit gebeurt echt in de harten van mensen. Iedereen heeft zijn eigen verhaal in zijn hart. Het is alsof ze tegen zichzelf zeggen: hoogstwaarschijnlijk is dit door God Zelf gesproken – als het niet God is, wie anders zou zulke woorden kunnen spreken? Waarom kan ik dat niet? Waarom ben ik niet in staat om zoiets te doen? Het lijkt erop dat de vleesgeworden God waarvan God spreekt echt bestaat, en God Zelf is! Ik twijfel niet meer. Overigens kan het heel goed zijn dat wanneer de hand van God verschijnt, het te laat zal zijn voor spijt! ... Dit is wat de meeste mensen in hun hart denken. Het is redelijk om te zeggen dat vanaf het moment dat God begon te spreken tot de dag van vandaag, alle mensen zonder de steun van Gods woorden zouden zijn weggevallen. Waarom wordt er gezegd dat al dit werk door God Zelf wordt gedaan, en niet door de mens? Als God geen woorden gebruikte om het leven van de kerk te ondersteunen, zou iedereen spoorloos verdwijnen. Is dit niet de kracht van God? Is dit de welsprekendheid van de mens? Is dit het talent van de individuele mens? Absoluut niet! Zonder ontleding zou niemand weten welke bloedgroep door hun aderen stroomt, ze zouden niet weten hoeveel harten ze hebben, of hoeveel hersenen, en ze zouden allemaal denken dat ze God kennen. Weten zij niet dat er nog steeds tegenstand is vervat in hun kennis? Geen wonder dat God zegt: "Ieder menselijk individu zou de waarneming van mijn

Geest moeten accepteren, zou elk woord en elke handeling nauwlettend in de gaten moeten houden en zou bovendien naar mijn wonderbaarlijke daden moeten kijken.” Hieruit kan worden afgeleid dat Gods woorden niet doelloos en zonder basis zijn. God heeft nooit iemand oneerlijk behandeld; zelfs Job werd met al zijn geloof hiervan niet vrijgesteld; hij werd ook ontleed en vertrok zonder een plek te hebben om zich voor zijn schaamte te verbergen. En dat zegt niets over de mensen van vandaag. Dus vraagt God dan onmiddellijk: “Hoe voelen jullie je op het moment dat het koninkrijk op aarde komt?” Gods vraag is van weinig belang, maar het brengt mensen in verwarring: wat voelen we? We weten nog steeds niet wanneer het koninkrijk zal komen, dus hoe kunnen we praten over gevoelens? Erger nog, we hebben geen idee. Als ik iets moest voelen, zou het ‘verbaasd’ zijn, en niets anders. In feite is deze vraag niet het doel van Gods woorden. Bovenal: “Wanneer mijn zonen en mensen naar mijn troon stromen, zal ik formeel beginnen te oordelen voor de grote witte troon”, deze enige zin vat de ontwikkelingen van het gehele spirituele rijk samen. Niemand weet wat God in deze tijd in het spirituele rijk wil doen, en pas nadat God deze woorden uitspreekt, ontwaken de mensen enigszins. Omdat er verschillende stappen zijn in Gods werk, varieert ook Gods werk in het universum. Gedurende deze tijd redt God voornamelijk de zonen en het volk van God, dat wil zeggen, geleid door de engelen, beginnen de zonen en het volk van God te aanvaarden dat ze worden aangepakt en gebroken, ze zullen officieel hun gedachten en opvattingen verdrijven en gedag zeggen tegen enig spoor van deze wereld; met andere woorden, het “oordeel voor de grote witte troon” waarover door God is gesproken, begint officieel. Omdat dit het oordeel van God is, moet God Zijn stem laten horen – en hoewel de inhoud varieert, is het doel altijd hetzelfde. Heden ten dage,

uitgaande van de toon waarop God spreekt, lijkt het erop dat Zijn woorden gericht zijn op een bepaalde groep mensen. In feite gaan deze woorden vooral over de natuur van de hele mensheid. Ze snijden rechtstreeks in het ruggenmerg van de mens, ze sparen de gevoelens van de mens niet, en ze onthullen zijn gehele essentie, laten niets weg en laten niets door. Vanaf vandaag onthult God officieel het ware gezicht van de mens en zo “geef ik de stem van mijn Geest vrij aan het hele universum”. Het effect dat uiteindelijk wordt bereikt, is “Met mijn woorden zal ik alle mensen schoonwassen en alles wat in de hemel en op aarde is, zodat het land niet meer vuil en losbandig is, maar een heilig koninkrijk.” Deze woorden presenteren de toekomst van het koninkrijk, dat geheel uit het koninkrijk van Christus bestaat, precies zoals God zei: “Alles draagt goede vrucht, het zijn allemaal ijverige boeren.” Uiteraard zal dit overal in het universum plaatsvinden en zal het niet alleen beperkt zijn tot China.

Pas wanneer God begint te spreken en handelen, hebben mensen een beetje kennis van Hem in hun opvattingen. In het begin bestaat deze kennis alleen in hun opvattingen, maar naarmate de tijd verstrijkt, worden de gedachten van de mensen steeds nuttelozer en minder geschikt voor menselijk gebruik; op deze manier komen ze er toe om alles wat God zegt te geloven, in zoverre dat ze “een plaats schapen voor de praktische God in hun bewustzijn”. Alleen in hun bewustzijn hebben ze plaats voor de praktische God. In werkelijkheid echter, kennen ze God niet en spreken ze alleen maar lege woorden. Maar vergeleken met het verleden hebben ze enorme vooruitgang geboekt, hoewel er nog steeds een enorm verschil bestaat ten opzichte van de praktische God Zelf. Waarom zegt God altijd: “Elke dag loop ik te midden van de onophoudelijke stroom van mensen en elke dag werk ik in elk persoon”? Hoe meer God zulke dingen zegt,

hoe meer mensen ze kunnen vergelijken met de daden van de praktische God Zelf van vandaag, en ze dus de praktische God beter in werkelijkheid kunnen leren kennen. Omdat Gods woorden worden gesproken vanuit het perspectief van het vlees, en geuit met behulp van de taal van de menselijkheid, kunnen mensen de woorden van God waarderen door ze te vergelijken met materiële dingen, waardoor een groter effect wordt bereikt. Bovendien spreekt God keer op keer over het beeld van het 'ik' in het hart van mensen en het 'ik' in werkelijkheid, waardoor mensen meer bereid zijn om het beeld van God in hun hart te zuiveren, oftewel bereid zijn de praktische God Zelf te kennen en te ontmoeten. Dit is de wijsheid van Gods woorden. Hoe meer God zulke dingen zegt, hoe groter het voordeel van de kennis van mensen over God, en aldus zegt God: "Als ik geen vlees was geworden, zou de mens mij nooit kennen, en zelfs als hij mij leerde kennen, zou die kennis nog steeds een opvatting zijn." Inderdaad, als mensen God volgens hun eigen opvattingen zouden moeten kennen, dan zou het gemakkelijk voor hen zijn, ze zouden ontspannen en gelukkig zijn, en daardoor zou God voor altijd vaag blijven en niet werkelijk in de harten van mensen, wat zou bewijzen dat Satan, en niet God, de heerschappij heeft over het hele universum; dus, Gods woorden "Ik heb mijn kracht teruggenomen", zouden voor altijd leeg blijven.

Wanneer goddelijkheid direct gaat handelen, is het ook de tijd dat het koninkrijk officieel afdaalt naar de wereld van de mens. Maar wat hier wordt gezegd, is dat het koninkrijk neerdaalt onder de mens, niet dat het koninkrijk vorm krijgt onder de mens – en dus wordt er vandaag gesproken over de opbouw van het koninkrijk, en niet over hoe het vorm krijgt. Waarom zegt God altijd: "Alle dingen vallen stil"? Zou het kunnen dat alles stil blijft staan? Zou het

kunnen dat grote bergen echt stil worden? Dus waarom hebben mensen hier geen idee van? Zou het kunnen dat Gods woord verkeerd is? Of overdrijft God? Omdat alles wat God doet, wordt uitgevoerd binnen een bepaalde omgeving, is niemand zich ervan bewust, of in staat om het met eigen ogen waar te nemen, en alles wat mensen kunnen doen, is luisteren naar wat God zegt. Vanwege de majesteit waarmee God handelt, wanneer God arriveert, is het alsof er een enorme verandering in hemel en op aarde plaatsvindt; en voor God lijkt het erop dat iedereen naar dit moment uitkijkt. Vandaag moeten de feiten nog uitkomen. Mensen hebben slechts een beetje geleerd van een deel van de letterlijke betekenis van Gods woorden. De ware betekenis wacht op de tijd dat ze zichzelf zuiveren van hun opvattingen; alleen dan zullen ze zich bewust worden van wat de vleesgeworden God op aarde en in de hemel doet vandaag de dag. In het volk van God in China is er niet alleen het venijn van de grote rode draak. Zo wordt ook de natuur van de grote rode draak overvloediger en duidelijker in hen geopenbaard. Maar God spreekt hier niet direct over, Hij noemt alleen maar iets over het venijn van de grote rode draak. Op deze manier legt Hij de littekens van de mens niet rechtstreeks bloot, wat bevorderlijker is voor de vooruitgang van de mens. Het gebroed van de grote rode draak vindt het niet leuk om nazaten van de grote rode draak te worden genoemd tegenover anderen. Het is alsof de woorden “grote rode draak” hen beschaamd maken; geen van hen is bereid om over deze woorden te spreken, en aldus zegt God alleen: “deze fase van mijn werk is voornamelijk op jullie gericht en dit is een aspect van de betekenis van mijn incarnatie in China.” Om het preciezer te zeggen, God is voornamelijk gekomen om de archetypische vertegenwoordigers van het gebroed van de

grote rode draak te overwinnen, wat de betekenis is van Gods incarnatie in China.

“Wanneer ik zelf onder de mensen kom, beginnen de engelen gelijktijdig met het hoedewerk”. In feite wordt niet letterlijk genomen dat Gods Geest pas in de mensenwereld arriveert wanneer de engelen hun werk onder alle volken beginnen. In plaats daarvan worden deze twee werken van goddelijkheid en het hoeden der engelen tegelijkertijd uitgevoerd. Vervolgens praat God een beetje over het hoeden van de engelen. Wanneer Hij zegt dat “alle zonen en mensen niet alleen beproevingen en hoede ontvangen, maar zijn ook in staat om met hun eigen ogen het verschijnen van allerlei visioenen te aanschouwen”, hebben de meeste mensen een grote voorstelling van het woord ‘visioenen’. Visioenen verwijzen naar de bovennatuurlijke gebeurtenissen in de verbeelding van mensen. Maar de inhoud van het werk blijft de kennis van de praktische God Zelf. Visioenen zijn het middel waardoor engelen werken. Ze kunnen mensen gevoelens of dromen geven, waardoor ze het bestaan van de engelen kunnen waarnemen. Maar de engelen blijven onzichtbaar voor de mens. De methode waarmee ze onder de zonen en het volk van God werken, is om hen rechtstreeks te verlichten en illumineren, maar ook om hen te behandelen en te breken. Ze geven zelden preken. Natuurlijk is de gemeenschap tussen mensen de uitzondering; dit is wat er gebeurt in landen buiten China. Vervat in Gods woorden is de openbaring van de levensomstandigheden van de hele mensheid – natuurlijk is dit voornamelijk gericht op het gebroed van de grote rode draak. Uit de verschillende spirituele gesteldheden van de hele mensheid, selecteert God degenen die representatief zijn om als modellen te dienen. Dus Gods woorden zetten mensen in hun hemd, en ze kennen geen schaamte, of hebben

geen tijd om zich te verbergen voor het schijnende licht en worden verslagen bij hun eigen spel. De vele gedragingen van de mens vormen een overvloed aan beelden, die God heeft geschilderd vanaf de oudheid tot vandaag, en die Hij van vandaag tot morgen zal schilderen. Alles wat Hij schildert is de lelijkheid van de mens: sommigen wenen in de duisternis, schijnbaar treurend omdat ze het licht in hun ogen verloren hebben, sommigen lachen, sommigen worden geteisterd door grote golven, sommigen lopen op slingerende bergwegen, sommigen zoeken te midden van de uitgestrekte wildernis, trillend van angst, als een vogel geschrokken van het getokkel van een gespannen boog, doodsbang om opgegeten te worden door wilde dieren in de bergen. In Gods handen worden deze vele lelijke manieren aangrijpende, levensechte taferelen, waarvan de meesten te afschuwelijk zijn om naar te kijken, of anders genoeg om de haren van de mensen te berge te laten rijzen, en ze verbijsterd en verward achter te laten. In Gods ogen is alles wat zich in de mens manifesteert niets anders dan lelijkheid, en hoewel het mededogen zou kunnen oproepen, is het nog steeds lelijkheid. Het verschil van de mens ten opzichte van God is dat de zwakheid van de mens ligt in zijn neiging om vriendelijkheid jegens anderen te tonen. God is echter altijd hetzelfde voor de mens geweest, wat betekent dat Hij altijd dezelfde houding heeft gehad. Hij is niet altijd zo vriendelijk als mensen zich voorstellen, als een ervaren moeder wiens kinderen altijd voorop staan in haar gedachten. In werkelijkheid, wilde God geen reeks methoden gebruiken om de grote rode draak te veroveren, op geen enkele manier zou Hij Zich onderwerpen aan dergelijke vernedering, Hij zou Zichzelf niet toestaan onderworpen te zijn aan de beperkingen van de mens. Volgens Gods gezindheid veroorzaakt alles wat mensen doen en zeggen Gods toorn, en zij zouden bestraft moeten worden. In

Gods ogen voldoet niet één van hen aan de norm, en moeten ze allemaal door God neergeslagen worden. Vanwege de principes van Gods werk in China, en bovendien vanwege de natuur van de grote rode draak, daaraan toegevoegd het feit dat China het land is van de grote rode draak en het land waarin de vleesgeworden God verblijft, moet God Zijn woede inslikken en al het gebroed van de grote rode draak overwinnen; toch zal Hij altijd het gebroed van de grote rode draak verfoeien, dat wil zeggen, Hij zal altijd alles verafschuwen wat komt van de grote rode draak – en dit zal nooit veranderen.

Niemand is ooit op de hoogte geweest van enige daad van God, noch is ooit door iets naar Zijn daden gekeken. Toen God terugkeerde naar Sion bijvoorbeeld, wie was hiervan op de hoogte? Dus woorden als: “Ik kom stilletjes onder de mensen en ik vertrek zachtjes. Heeft iemand me ooit gezien?” laten zien dat de mens inderdaad de vermogens mist om de gebeurtenissen in het spirituele rijk te accepteren. In het verleden zei God dat, wanneer Hij terugkeert naar Sion, “de zon vurig is, de maan schitterend”. Omdat mensen nog steeds bezig zijn met Gods terugkeer naar Sion – omdat ze het nog moeten laten gaan – spreekt God direct de woorden “de zon is vurig en de maan is schitterend” om te voldoen aan de opvattingen van mensen. Dientengevolge, wanneer de opvattingen van mensen door Gods woorden worden getroffen, zien zij dat Gods daden zo wonderbaarlijk zijn, en zien zij dat Zijn woorden diepgaand en onpeilbaar zijn en niet voor iedereen te ontcijferen; dus leggen ze deze zaak volledig opzij en voelen een beetje helderheid in hun geest, alsof God al naar Sion is teruggekeerd, en dus besteden mensen geen aandacht aan deze zaak. Vanaf dat moment accepteren ze Gods woorden met één hart en één geest, en tobben ze er niet langer over dat er een catastrofe zal plaatsvinden na Gods terugkeer

naar Sion. Alleen dan is het gemakkelijk voor mensen om Gods woorden te accepteren, hun aandacht volledig op Gods woorden te richten, hen achter te laten zonder de wens om iets anders te overwegen.

Addendum: Hoofdstuk 2

Wanneer mensen de praktische God aanschouwen, wanneer ze in eigen persoon leven met God Zelf, naast Hem wandelen en met Hem verblijven, zetten ze de nieuwsgierigheid aan de kant die ze zo veel jaar in hun hart hebben gekoesterd. De eerder besproken kennis van God is slechts de eerste stap; hoewel mensen kennis van God hebben, blijven er veel twijfels in hun hart achter, zoals: waar kwam God vandaan? Eet God ook? Is God heel anders dan gewone mensen? Is de omgang met alle mensen voor God een peulenschil, puur kinderspel? Zij alle woorden die God spreekt mysteries uit de hemel? Is alles wat Hij zegt verhevener dan dat van alle schepselen? Schijnt er licht uit Gods ogen? Enzovoort – dit is waar menselijke opvattingen toe in staat zijn. Jullie moeten vóór al het andere deze dingen begrijpen en binnengaan. De vleesgeworden God is naar de opvatting van mensen nog steeds een vage God. Mensen zouden mij nooit kunnen begrijpen dan alleen door praktische kennis en zouden ook nooit mijn daden zien in hun ervaringen. Alleen omdat ik vlees ben geworden, zijn mensen ‘niet in staat’ mijn wil te ‘bevatten’. Als ik geen vlees was geworden en nog in de hemel, in het geestelijke rijk was, dan zouden de mensen mij wel ‘kennen’. Dan zouden zij voor mij buigen, mij aanbidden en praten over hun

“kennis” van mij door hun ervaringen – maar wat zou zulke kennis voor nut hebben? Wat zou die waard zijn als referentie? Kan de kennis die uit de opvattingen van mensen voortkomt echt zijn? Ik wil niet de kennis uit het brein van mensen – ik wil praktische kennis.

Mijn wil wordt te allen tijde onder jullie geopenbaard en te allen tijde is er mijn illuminatie en verlichting. En wanneer ik direct handel in goddelijkheid, vindt er geen filtering plaats door het brein, is er geen noodzaak om het te “kruiden” – dit is een directe daad van goddelijkheid. Waar zijn mensen toe in staat? Is alles vanaf de tijd van de schepping tot nu niet persoonlijk door mij uitgevoerd? Ik sprak in het verleden over de zevenvoudig geïntensiverde Geest, maar niemand kon Zijn wezen begrijpen – ook al waren ze zich ervan bewust, compleet begrip lag buiten hun bereik. Wanneer ik werk in menselijkheid bestuurd door goddelijkheid, omdat dit werk wordt uitgevoerd in omstandigheden die mensen niet als bovennatuurlijk maar als normaal beschouwen, wordt dit het werk van de Heilige Geest genoemd. Wanneer ik direct in goddelijkheid werk, heeft dit werk meteen effect omdat ik niet door de opvattingen van mensen en het “bovennatuurlijke” in hun opvattingen word beperkt – het raakt dan de kern van de zaak en gaat recht op het doel af. Deze stap van het werk is daardoor zuiverder en twee keer zo snel, mensen verkrijgen sneller kennis en mijn woorden nemen toe, zodat alle mensen hun pas moeten versnellen om bij te blijven. Omdat het effect anders is, omdat de manier, de aard en de inhoud van mijn werk niet hetzelfde zijn – en bovendien omdat ik mijn werk in het vlees officieel ben begonnen, wordt deze stap van het werk in het licht van het voorgaande het werk van de zevenvoudig geïntensiverde Geest genoemd. Het is niet iets abstracts. Na ontwikkelingen in de manier waarop ik in jullie werk en

na de komst van het koninkrijk begint de zevenvoudig geïntensiveerde Geest te werken, gaat dit werk steeds dieper en wordt het steeds intenser. Wanneer alle mensen God aanschouwen en zij allen zien dat de Geest van God onder de mensen is, wordt de volledige betekenis van mijn vleeswording duidelijk. Een samenvatting is niet nodig – mensen weten dit op natuurlijke wijze.

In veel opzichten – de methodes waarmee ik werk, de stappen van mijn werk, de toon van mijn woorden vandaag enzovoort – komen uit mijn mond nu alleen “de uitspraken van de zeven Geesten” in de ware betekenis. Hoewel ik in het verleden ook sprak, was dat gedurende de opbouwfase van de kerk. Het was net als het voorwoord en de inhoudsopgave in een roman, die geen inhoud heeft; alleen de uitspraken van vandaag kunnen de inhoud van de uitspraken van de zeven Geesten genoemd worden. “De uitspraken van de zeven Geesten” verwijzen naar de uitspraken die van de troon afkomstig zijn, dat wil zeggen: ze worden direct gesproken in goddelijkheid. Het moment waarop mijn uitspraken de mysteries van de hemel gingen openbaren, was het moment waarop ik direct in goddelijkheid sprak. In andere woorden: zonder menselijke beperking openbaarde ik direct alle mysteries en omstandigheden van het geestelijke rijk. Waarom zeg ik dat ik eerder aan de beperkingen van de mensheid onderhevig was? Dit vereist toelichting. In de ogen van mensen is niemand in staat om de mysteries van de hemel te openbaren; als God het Zelf niet had geopenbaard, kon niemand anders op aarde deze mysteries kennen. Daarom kom ik de opvattingen van mensen tegemoet en zeg ik dat ik in het verleden geen mysteries openbaarde omdat ik onderhevig was aan de beperkingen van de mensheid. Concreter gezegd, is dit echter niet het geval. De inhoud van mijn woorden verschilt net zoals mijn werk verschilt, toen ik dus mijn bediening in

goddelijkheid ter hand nam, openbaarde ik mysteries; in het verleden moest ik werken in omstandigheden die alle mensen als normaal beschouwden en waren de woorden die ik sprak volgen de opvattingen van mensen haalbaar. Toen ik mysteries begon te openbaren, was niet een daarvan volgens de opvattingen van mensen haalbaar – ze vielen buiten het denkpatroon van de mens. Zo begon ik officieel over te gaan op het spreken in goddelijkheid en deze waren de uitspraken van de zeven Geesten in de ware betekenis. Hoewel de woorden in het verleden uitspraken van de troon waren, werden ze gesproken op basis van wat voor mensen haalbaar was en werden ze dus niet direct in goddelijkheid gesproken – daarom waren ze niet de uitspraken van de zeven Geesten in de ware betekenis.

Hoofdstuk 12

Wanneer alle mensen opletten, wanneer alle dingen worden vernieuwd en nieuw leven wordt ingeblazen, wanneer iedereen zich zonder aarzelen onderwerpt aan God en bereid is om de zware verantwoordelijkheid van Gods last te dragen – dan zal de bliksem uit het oosten komen, alles van het oosten tot het westen illumineren, en de gehele aarde met de komst van dit licht angst aanjagen; en op dit moment begint God opnieuw aan Zijn nieuwe leven. Dat wil zeggen dat God op dit moment het nieuwe werk op aarde begint en aan de mensen van het hele universum verkondigt: “Wanneer de bliksem uit het oosten komt – wat ook precies het moment is dat ik ga spreken – op het moment dat de bliksem komt, wordt de hoogste hemel geheel geïllumeerd en beginnen alle

sterren te transformeren.” Dus, wanneer is het de tijd dat de bliksem vanuit het oosten verschijnt? Wanneer de hemelen donker worden en de aarde schemerig wordt, is ook wanneer God Zijn aangezicht zal verbergen voor de wereld en precies op het moment zal alles onder de hemel worden overvallen door een machtige storm. Op dat moment worden alle mensen getroffen door paniek, bang voor de donder, bang voor de felheid van de bliksem en zelfs nog banger voor de aanval van de zondvloed, zodanig dat de meesten hun ogen sluiten en wachten tot God Zijn toorn laat gelden en ze neerslaat. En terwijl verschillende situaties zich voordoen, zal de bliksem uit het oosten onmiddellijk verschijnen. Dat wil zeggen, in het oosten van de wereld, vanaf het moment waarop het getuigenis van God Zelf begint tot wanneer Hij begint te werken, tot aan het moment waarop de goddelijkheid soevereine macht over de aarde begint uit te oefenen – dit is de gloeiende schicht van de bliksem uit het oosten, die altijd het hele universum heeft beschenen. Wanneer de landen op aarde het koninkrijk van Christus worden, zal het hele universum geïllumineerd zijn. Nu is de tijd gekomen dat de bliksem uit het oosten verschijnt: de vleesgeworden God begint te werken en spreekt bovendien rechtstreeks in goddelijkheid. Men kan zeggen dat wanneer God op aarde begint te spreken, de bliksem uit het oosten verschijnt. En nog preciezer, wanneer levend water van de troon stroomt – wanneer de uitspraken vanaf de troon beginnen – dan zullen de uitspraken van de zeven geesten formeel beginnen. Op dit moment begint de bliksem uit het oosten te verschijnen en vanwege de tijdsduur ervan varieert ook de mate van illuminatie en is er ook een grens aan het bereik van de glans. Maar terwijl Gods werk beweegt, terwijl Zijn plan verandert – zoals het werk aan de zonen en het volk van God varieert – vervult de bliksem steeds meer zijn inherente functie, zodat

alles door het hele universum wordt geïllumineerd en er geen bezinksel of afval achterblijft. Dit is de kristallisatie van Gods zesduizendjarige managementplan en precies de vruchten waarvan God geniet. 'De sterren' verwijst niet naar de sterren aan de hemel, maar naar alle zonen en mensen van God die voor God werken. Omdat ze getuigen van God in Gods koninkrijk en God vertegenwoordigen in Gods koninkrijk en omdat ze schepselen zijn, worden ze 'de sterren' genoemd. 'Transformeren' verwijst naar veranderingen in identiteit en status: ze veranderen van mensen op aarde naar mensen van het koninkrijk en bovendien is God met hen en Gods heerlijkheid is in hen. Als gevolg daarvan oefenen ze soevereine macht uit in Gods plaats en het gif en de onzuiverheden in hen worden gereinigd vanwege Gods werk, waardoor ze uiteindelijk geschikt worden gemaakt voor gebruik door God en naar Gods hart – wat één aspect is van de betekenis van deze woorden. Wanneer de lichtschacht van God het hele land illumineert, zullen alle dingen in de hemel en op aarde in verschillende mate veranderen en de sterren aan de hemel zullen ook veranderen, de zon en de maan zullen worden vernieuwd en vervolgens zullen de mensen op aarde worden vernieuwd – wat allemaal het werk is dat God tussen hemel en aarde heeft gedaan en dit is geen verrassing.

Wanneer God mensen redt – wat natuurlijk niet degenen omvat die niet de uitverkorenen zijn – is dat de tijd dat God mensen reinigt en oordeelt en alle mensen bitter wenen, of aangeslagen op hun bedden neervallen, of worden neergeslagen en ondergedompeld in de hel van de dood vanwege Gods woorden. Het is alleen dankzij Gods uitspraken dat ze zichzelf beginnen te kennen. Zo niet, dan zouden ze de ogen hebben van een vuilak – opkijkend, niemand overtuigd, geen van hen kent zichzelf, onwetend van hoe zwaar ze zijn.

De mensen zijn echt in aanzienlijke mate verdorven door Satan. Het is juist vanwege Gods almacht dat het lelijke gezicht van de mens zo levendig wordt beschreven, waardoor de mens, na het te hebben gelezen, het vergelijkt met zijn eigen ware gezicht. Mensen weten allemaal dat het voor God zo helder als kristal lijkt hoeveel hersencellen ze in hun hoofd hebben, om maar te zwijgen van hun lelijke gezichten of diepste gedachten. Uit de woorden “Het hele menselijke ras is alsof het geordend was. Onder de gloed van deze schacht van licht uit het Oosten, wordt de hele mensheid blootgelegd in haar oorspronkelijke vorm, de ogen verblind, belemmerd in verwarring” kan worden opgemaakt dat op een dag, wanneer Gods werk eindigt, de hele mensheid door God zal zijn geoordeeld. Niemand zal kunnen ontsnappen, God zal de mensen van de hele mensheid één voor één behandelen, niemand van hen over het hoofd zien, en alleen dan zal Gods hart tevreden zijn. En dus zegt God: “Nogmaals, ze zijn als dieren die voor mijn licht wegvlugten in berggrotten; maar toch kan niet één van hen uit mijn licht worden gewist.” Mensen zijn lage en inferieure dieren. Levend in de handen van Satan, is het alsof ze hun toevlucht hebben gezocht in oeroude bossen diep in de bergen – maar omdat geen enkel ding kan ontsnappen aan de verbranding door Gods vlammen, zelfs onder de ‘bescherming’ van de krachten van Satan, hoe zouden zij door God worden vergeten? Wanneer zij de komst van Gods woorden accepteren, worden de verschillende bizarre vormen en groteske gesteldheden van alle mensen beschreven door Gods pen; God spreekt zoals het past bij de behoeften en mentaliteit van de mens. Dus voor mensen lijkt God goed thuis in de psychologie. Het is alsof God een psycholoog is, maar ook alsof God een specialist is in de interne geneeskunde – geen wonder dat Hij zo’n begrip heeft van de mens, die ‘complex’ is. Hoe meer mensen dit denken, hoe

groter hun gevoel voor Gods kostbaarheid en hoe meer zij voelen dat God diepgaand en onpeilbaar is. Het is alsof er een onoverbrugbare hemelse grens is tussen mens en God, maar ook alsof die twee elkaar vanaf beide oevers van de Chu-rivier observeren,^[a] niet in staat om iets anders te doen dan naar de ander te kijken. Dat wil zeggen, de mensen op aarde kijken alleen met hun ogen naar God, ze hebben nooit de kans gehad om Hem nauwkeurig te bestuderen en hebben alleen maar een gevoel van gehechtheid. In hun hart hebben ze altijd het gevoel dat God lieflijk is, maar omdat God zo ‘harteloos en ongevoelig’ is, hebben ze nooit de kans gehad om te spreken over de angst in hun hart voor Hem. Ze zijn als een mooie jonge vrouw voor haar echtgenoot – die vanwege de rechtschapenheid van haar man nooit de gelegenheid heeft gehad om haar ware gevoelens te onthullen. Mensen zijn zichzelf verachtende stakkers en daarom, vanwege hun kwetsbaarheid, vanwege hun gebrek aan zelfrespect, neemt mijn haat van de mens onbewust wat toe, en de woede in mijn hart barst los. In mijn gedachten is het alsof ik een trauma heb opgelopen. Ik ben al lang de hoop verloren in de mens, maar omdat “Nogmaals, mijn dag nadert het menselijk ras, wekt opnieuw het menselijke ras op, en geeft de mensheid een punt om een nieuw begin te maken,” vat ik opnieuw moed om de hele mensheid te veroveren, om de grote rode draak te vangen en te verslaan. Gods oorspronkelijke bedoeling was als volgt: niets anders te doen dan het gebroed van de grote rode draak in China te overwinnen. Alleen dit zou kunnen worden beschouwd als de nederlaag van de grote rode draak, het overwinnen van de grote rode draak en alleen dit zou voldoende zijn om te bewijzen dat God als koning over de aarde regeert, wat de voltooiing van Gods grote onderneming bewijst en ook dat God een nieuw begin heeft gemaakt op aarde en wordt verheerlijkt op aarde.

Vanwege het uiteindelijke mooie tafereel, kan God niet anders dan de passie in Zijn hart uitdrukken: “Mijn hart klopt en op het ritme van mijn hartslag springen de bergen van vreugde, de wateren dansen van vreugde, en de golven slaan de maat op de rotsachtige riffen. Het is moeilijk om uit te drukken wat er in mijn hart leeft.” Hieruit kan worden afgeleid dat wat God gepland had, is wat God al heeft volbracht, dat het vooraf door God was bepaald en precies is wat God mensen laat ervaren en aanschouwen. Het vooruitzicht van het koninkrijk is prachtig, de Koning van het koninkrijk is de overwinnaar, van top tot teen is er geen spoor van vlees en bloed, alles aan Hem is heilig. Zijn hele lichaam gloeit van heilige glorie, volkomen onaangetast door menselijke ideeën, Zijn hele lichaam, van boven naar beneden, bruist van gerechtigheid en de aura van de hemel en geeft een heerlijke geur af. Zoals de geliefde in Hooglied, is Hij nog mooier dan alle heiligen, hoger dan de oude heiligen, Hij is het voorbeeld onder alle mensen, en onvergelijkbaar met de mens; mensen zijn niet geschikt om rechtstreeks naar Hem te kijken. Niemand kan in de buurt komen van Gods glorieuze gelaat, Gods uiterlijk of Gods beeld, niemand kan concurreren en niemand kan Hem gemakkelijk prijzen met zijn mond.

Gods woorden hebben geen einde, zoals water dat uit een bron stroomt zullen ze nooit opdrogen en daardoor kan niemand de mysteries van Gods managementplan doorgronden – toch zijn zulke mysteries voor God eindeloos. Met verschillende middelen en taal heeft God vele keren gesproken over Zijn vernieuwing en volledige transformatie van het hele universum, elke keer diepgaander dan de vorige: “Ik wil dat alle onreine dingen tot as worden verbrand onder mijn blik, ik wil dat alle zonen van ongehoorzaamheid verdwijnen voor mijn ogen, en nooit meer blijven hangen in het bestaan.” Waarom zegt God

herhaaldelijk zulke dingen? Is Hij niet bang dat mensen er moe van zullen worden? Mensen tasten alleen rond te midden van Gods woorden, ze willen God op deze manier kennen, maar ze denken er nooit aan zichzelf te onderzoeken. Daarom gebruikt God dit middel om hen eraan te herinneren, om hen zichzelf te laten kennen, zodat ze van zichzelf de ongehoorzaamheid van de mens kunnen leren kennen en zo hun ongehoorzaamheid aan God kunnen uitwissen. Als ze lezen dat God wil 'reinigen en uitsorteren', worden ze gelijk bang en ook hun spieren lijken te stoppen met bewegen. Ze keren onmiddellijk terug voor God om zichzelf te bekritisieren en zo God te leren kennen. Daarna – nadat zij een besluit hebben genomen – gebruikt God de gelegenheid om hen de essentie van de grote rode draak te laten zien; aldus treden mensen rechtstreeks in contact met het spirituele rijk en door de rol die hun besluit speelt, beginnen hun gedachten ook een rol te spelen, waardoor het gevoel tussen de mens en God toeneemt – wat van groter belang is voor Gods werk in het vlees. Op deze manier willen mensen onbewust terugkijken op voorbije tijden: in het verleden geloofden mensen jarenlang in de vage God, jarenlang werden ze nooit bevrijd in hun hart, waren ze niet in staat tot grote vreugde en hoewel ze geloofden in God, was er geen leiding in hun leven. Het was alsof er geen verschil was met voordat zij gelovigen waren, hun leven voelde nog steeds leeg en hopeloos, het was alsof hun geloof in die tijd een soort verstrengeling was en alsof het beter was geweest om niet te geloven. Sinds zij de praktische God Zelf van vandaag hebben aanschouwd, is het alsof hemel en aarde zijn vernieuwd; hun leven is stralend geworden, ze zijn niet langer zonder hoop en door de komst van de praktische God, voelen ze zich standvastig in hun hart en vredig in hun geest. Niet langer jagen ze de wind achterna en grijpen ze naar schaduwen in alles wat

ze doen, niet langer is hun streven doelloos en ze modderen niet meer aan. Het leven van vandaag is nog mooier, mensen zijn onverwacht het koninkrijk binnengegaan en zijn een van Gods mensen geworden en daarna ... In hun hart, hoe meer mensen denken, hoe groter de zoetheid, hoe meer ze denken, hoe gelukkiger ze zijn en hoe meer ze geïnspireerd worden om God lief te hebben. Zo wordt, zonder dat zij het beseffen, de vriendschap tussen God en de mens versterkt. Mensen houden meer van God en kennen God beter en Gods werk in de mens wordt steeds gemakkelijker. Het dwingt mensen niet meer of dwingt het af, maar volgt de loop van de natuur en de mens vervult zijn eigen unieke functie – alleen dan zullen ze geleidelijk in staat zijn God te kennen. Alleen dit is Gods wijsheid – het brengt geen enkele inspanning met zich mee en het wordt toegepast zoals het in de menselijke natuur past. Dus zegt God op dit moment: “Ten tijde van mijn incarnatie in de menselijke wereld, arriveerde de mensheid onbewust op deze dag met de hulp van mijn leidende hand, onbewust leerden zij mij kennen. Maar hoe ze het pad dat voor hen ligt moeten bewandelen, daar heeft niemand enig vermoeden van, niemand is zich ervan bewust. Nog minder heeft iemand enig idee van de richting waarin dat pad hem zal brengen. Alleen als de Almachtige over hem waakt, kan iemand het pad tot het einde bewandelen; alleen geleid door de bliksem in het oosten zal iemand in staat zijn om de drempel over te steken die leidt naar mijn koninkrijk.” Is dit niet een samenvatting van wat ik hierboven in het hart van de mens heb beschreven? Hierin ligt het geheim van Gods woorden. Wat de mens in zijn hart denkt is precies datgene waarover Gods met Zijn mond spreekt en wat Hij door Zijn mond spreekt is precies datgene waar de mens naar smacht. Precies hierin is God bijzonder vaardig bij het blootleggen van de harten van de mens; zo niet, hoe

zouden dan allen oprecht overtuigd kunnen worden? Is dit niet het effect dat God wil bereiken met het overwinnen van de grote rode draak?

In feite zijn er vele woorden, waarbij God niet de bedoeling heeft om te wijzen op hun oppervlakkige betekenis. In veel van Zijn woorden verandert God gewoon opzettelijk de opvattingen van mensen en leidt hun aandacht af. God hecht geen enkel belang aan deze woorden en daarom zijn veel woorden geen verklaring waard. Wanneer de overwinning van de mens door Gods woorden is aangekomen op het punt van vandaag, heeft de kracht van mensen een bepaald punt bereikt en daarom spreekt God vervolgens meer waarschuwendende woorden uit – de wet die Hij uitdraagt aan het volk van God: “Hoewel de menselijke wezens die de aarde bevolken zo talrijk zijn als de sterren, ken ik ze allemaal even goed als de palm van mijn eigen hand. En hoewel de mensen die mij ‘liefhebben’ ook zo talrijk zijn als het zand van de zee, worden er slechts een paar door mij uitverkoren: alleen zij die het heldere licht nastreven, die los staan van degenen die mij ‘liefhebben’.” Inderdaad, er zijn er velen die zeggen dat ze van God houden, maar er zijn er maar weinig die Hem liefhebben in hun hart – wat, zo lijkt het, zelfs met gesloten ogen duidelijk te zien is. Dit is de werkelijke situatie van de hele wereld van degenen die in God geloven. Hierin zien we dat God Zich wendt tot het werk van het 'uitsorteren van mensen', wat aantoont dat wat God wil en wat God tevreden stelt, niet de kerk van vandaag is, maar het koninkrijk na het uitsorteren. Op dit moment geeft Hij verder een waarschuwing aan alle ‘gevaarlijke goederen’: tenzij God niet handelt, zodra God begint te handelen, zullen deze mensen worden weggevaagd uit het koninkrijk. God doet nooit dingen plichtmatig, Hij handelt altijd volgens het principe van ‘één is één en twee is twee’, en als er mensen bij zijn die Hij niet wenst te zien dan doet Hij al

het mogelijke om ze weg te vegen om hen te weerhouden van het veroorzaken van problemen in de toekomst. Dit wordt 'het afval verwijderen en grondig schoonmaken' genoemd. Wanneer God de bestuurlijke decreten aan de mens aankondigt, is dat ook het moment waarop Hij Zijn wonderbaarlijke daden en alles wat in Hem is, presenteert en aldus zegt Hij vervolgens: "Er zijn talloze wilde dieren in de bergen, maar ze zijn allemaal even tam als schapen voor mij; onpeilbare mysteries liggen onder de oceaan, maar zij zijn voor mij zo duidelijk als alle dingen op de aardbodem; in de hoogste hemel hierboven zijn rijken die de mens nooit kan bereiken, toch loop ik vrij rond in die ontoegankelijke rijken." Gods bedoelt dit: Hoewel het hart van de mens bovenal bedrieglijk is en schijnbaar zo eindeloos mysterieus als de hel van de opvattingen van de mensen, kent God kent de werkelijke gesteldheid van de mens als de palm van Zijn hand (Jer. 17:9). Bij alle dingen is de mens een dier dat feller en wreder is dan een wild beest, maar toch heeft God de mens zodanig overwonnen, dat niemand tegen Hem durft op te staan en zich verzetten. In feite is, volgens Gods mening, wat mensen in hun hart denken complexer dan alle dingen, het is onpeilbaar, toch slaat God geen acht op het hart van de mens. Hij behandelt het slechts als een kleine worm voor Zijn ogen; met een woord uit Zijn mond overwint Hij het, op welk moment dat Hij het maar wenst slaat Hij het neer, met de geringste beweging van Zijn hand tuchtigt Hij het en Hij veroordeelt het naar believen.

Tegenwoordig leven alle mensen in duisternis, maar door Gods komst leren mensen het wezen van het licht kennen als resultaat van het zien van God. Over de hele wereld is het alsof een grote zwarte pot over de aarde is omgekeerd; niemand kan ademen, ze willen allemaal de situatie terugdraaien, maar niemand heeft ooit de zwarte pot weggetild. Het is alleen door Gods incarnatie

dat de ogen van mensen plotseling zijn geopend en zij hebben de praktische God aanschouwd en daarom vraagt God hen op een vragende toon: "De mens heeft mij nooit in het licht herkend, maar heeft mij alleen in de duistere wereld gezien. Zijn jullie vandaag niet in precies dezelfde situatie? Op het hoogtepunt van het tekeergaan van de grote rode draak ben ik formeel geïncarneerd om mijn werk te doen." God verbergt niet wat er gaande is in het spirituele rijk, noch verbergt Hij wat er in het hart van de mens gebeurt en aldus herinnert Hij mensen er herhaaldelijk aan: "... ik dit niet alleen doe om mijn volk in staat te stellen de geïncarneerde God te leren kennen, maar ook om mijn volk te reinigen. Vanwege de ernst van mijn bestuurlijke decreten, loopt een grote meerderheid van de mensen nog steeds het gevaar door mij te worden geëlimineerd. Tenzij jullie alles in het werk stellen om goed met jullie zelf om te gaan, jullie eigen lichaam te onderwerpen, tenzij jullie dit doen, zullen jullie zeker iets worden dat ik verafschuw en verwerp, om in de hel geworpen te worden, net zoals Paulus rechtstreeks uit mijn handen tuchtiging ontving waaraan niet te ontsnappen was." Hoe vaker God zulke dingen zegt, hoe voorzichtiger mensen zijn met ze hun eigen voetstappen en hoe banger ze zijn voor Gods bestuurlijke decreten, en alleen dan kan Gods gezag worden uitgevoerd en Zijn majesteit duidelijk worden gemaakt. Hier wordt Paulus opnieuw genoemd om mensen de wil van God te laten begrijpen: ze moeten niet degenen zijn die door God worden getuchtigd, maar degenen die zich bewust zijn van Gods wil. Alleen hierdoor kunnen mensen, te midden van hun angst, terugkijken op het vroegere onvermogen van hun voornemen om God volledig tevreden te stellen, wat hen nog grotere spijt oplevert, en hen meer kennis geeft van de praktische God en zo hebben ze alleen dan geen twijfel over Gods woorden.

“Het is niet alleen dat de mens mij niet in mijn vlees kent; erger nog, hij heeft gefaald zijn eigen ik te begrijpen die zich in een vleeselijk lichaam bevindt. Zoveel jaar hebben mensen mij bedrogen en behandeld als een gast van buitenaf. Zo vaak ...” Dit ‘Hoe vaak’ noemt de realiteit van het verzet van de mens tegen God en toont mensen echte voorbeelden van tuchtiging; dit is een bewijs van zonde en niemand kan het opnieuw weerleggen. Alle mensen gebruiken God als een alledaags voorwerp, alsof Hij een onmisbaar huishoudelijk voorwerp is dat ze kunnen gebruiken zoals ze willen. Niemand koestert God; niemand heeft geprobeerd de schoonheid van God en het heerlijke gelaat van God te kennen, laat staan dat iemand van plan is zich aan God te onderwerpen. Noch heeft iemand ooit God als iets geliefds in zijn hart gezien; ze slepen Hem er allemaal bij wanneer ze Hem nodig hebben en gooien Hem opzij en negeren Hem als ze Hem niet nodig hebben. Het is alsof God, in de ogen van de mensen een marionet is, één die de mens naar willekeur kan manipuleren en eisen aan kan stellen naargelang hij wenst of verlangt. Maar God zegt: “Als ik tijdens mijn incarnatie geen medelijden had gekregen met de zwakte van de mens, dan zou de hele mensheid, alleen vanwege mijn incarnatie, doodsbang zijn geworden en als gevolg daarvan in Hades gevallen zijn”, wat laat zien hoe groot de betekenis van Gods incarnatie in feite is: in het vlees is Hij gekomen om de mensheid te overwinnen, in plaats van de hele mensheid te vernietigen vanuit het spirituele rijk. Alzo, toen het Woord vlees werd, wist niemand het. Als God niet om de broosheid van de mens had gegeven, als hemel en aarde op hun kop waren gezet toen Hij vlees werd, zouden alle mensen zijn vernietigd. Omdat het in de natuur van de mens ligt om het nieuwe te waarderen en het oude te haten en ze vaak de slechte tijden vergeten wanneer alles goed gaat en geen van hen weet

hoe gezegend ze zijn, herinnert God hen er herhaaldelijk aan dat ze naar waarde moeten schatten hoe hard er is gevochten voor wat er vandaag is. Omwille van morgen moeten ze vandaag nog meer koesteren en mogen ze niet als een dier hoog klimmen en de meester niet herkennen en niet onwetend zijn van de zegeningen waar ze onder leven. Zo worden ze goedgemanierd, niet langer pocherig of arrogant en komen ze erachter dat het niet zo is dat de menselijke natuur goed is, maar dat Gods genade en liefde over de mens zijn gekomen; ze zijn bang voor tuchtiging en durven daarom niets meer te doen.

Voetnoot:

a. 'Chu River' is een figuurlijke verwijzing naar de grens tussen elkaar bestrijdende machten.

Hoofdstuk 13

God haat alle afstammelingen van de grote rode draak en Hij haat de grote rode draak zelfs nog meer. Dit is de wortel van de toorn in Gods hart. Het lijkt erop dat God alle dingen die bij de grote rode draak horen, in de poel van vuur en zwavel wil gooien om ze grondig te verbranden. Er zijn tijden dat het zelfs lijkt of God Zijn hand wil uitstrekken om hem persoonlijk te vernietigen – alleen dat kan de haat in Zijn hart uitwissen. Iedereen in het huis van de grote rode draak is een beest waaraan menselijkheid ontbreekt, daarom heeft God Zijn woede krachtig onderdrukt om het volgende te zeggen: “Onder al mijn mensen en onder al mijn zonen, dat wil zeggen, van degenen die ik heb gekozen uit het hele

menselijke ras, behoren jullie tot de laagste groep.” God is een beslissende strijd begonnen met de grote rode draak in zijn eigen land, en wanneer Zijn plan tot wasdom komt, zal Hij hem vernietigen, en niet langer toestaan dat hij de mensheid verderft of hun zielen verwoest. Elke dag roept God naar Zijn volk dat sluimert om hen te redden, maar toch verkeren ze allemaal in een verdoofde toestand, alsof ze slaappillen hebben ingenomen. Als Hij hen zelfs geen moment wakker maakt, keren ze terug naar hun slaap, zonder bewustzijn. Het lijkt erop dat al Zijn mensen voor twee derde verlamd zijn. Ze kennen hun eigen behoeften of hun eigen tekortkomingen niet en ze weten zelfs niet wat ze zouden moeten dragen of wat ze zouden moeten eten. Het laat zien dat de grote rode draak veel moeite heeft gedaan om mensen te verderven. Zijn lelijkheid strekt zich uit in elke regio van China. Hij heeft mensen zelfs boos gemaakt en niet bereid om langer in dit decadente, vulgaire land te blijven. Wat God het meest haat, is de essentie van de grote rode draak, en daarom herinnert Hij de mensen elke dag aan Zijn toorn en leven de mensen dagelijks onder het oog van Zijn toorn. Toch weet de meerderheid van de mensen nog steeds niet hoe ze God kunnen zoeken, maar ze zitten gewoon te kijken en wachten tot ze met de hand worden gevoerd. Zelfs als ze uitgehongerd waren, zouden ze niet bereid zijn om hun eigen voedsel te zoeken. Het geweten van mensen is lang geleden door Satan verdorven en in essentie veranderd om koud van hart te worden. Geen wonder dat God zei: “Had ik het jullie niet ingeblazen, dan waren jullie nog steeds niet ontwaakt, maar zouden jullie in een bevroren staat gebleven zijn en, opnieuw, alsof jullie in een winterslaap waren.” Het lijkt alsof mensen op dieren lijken die de winter doorbrengen in winterslaap en niet om eten of drinken vragen; dit is precies de huidige toestand van Gods volk, dat is waarom God mensen slechts

vraagt om vleesgeworden God Zelf te kennen in het licht. Hij eist niet dat mensen veel moeten veranderen of dat ze een grote groei in hun leven moeten doormaken. Het zou genoeg zijn om de vuile, smerige grote rode draak te verslaan, en zo Gods grote kracht beter te manifesteren.

Wanneer mensen Gods woorden lezen, is alles wat ze kunnen begrijpen de letterlijke betekenis, maar ze zijn niet in staat hun spirituele betekenis te begrijpen. De drie woorden “de kolkende golven” hebben alle helden in verwarring gebracht. Wanneer Gods toorn wordt getoond, zijn dan niet Zijn woorden, Zijn daden en Zijn gezindheid de kolkende golven? Wanneer God de hele mensheid oordeelt, is dit dan niet een onthulling van Zijn toorn? Is dit niet het moment waarop die kolkende golven effect hebben? Wie is het die niet leeft te midden van de kolkende golven als gevolg van de verdorvenheid van de mens? Dat wil zeggen, wie leeft niet te midden van Gods toorn? Wanneer God de catastrofe op de mensheid wil laten neerkomen, is dat dan niet wat mensen zien als een “tuimelende wirwar van donkere wolken?” Wie onder de mensen is niet op de vlucht voor een catastrofe? Gods toorn regent neer als een stortbui en blaast mensen omver als een felle wind. De mensen worden allemaal gezuiverd door Gods woorden alsof ze een wervelende sneeuwstorm over zich heen hebben gehad. Het zijn Gods woorden die het meest ondoorgrondelijk zijn voor de mensheid. Het is door Zijn woorden dat Hij de wereld schiep en ook door Zijn woorden dat Hij de gehele mensheid leidt en zuivert. En uiteindelijk zal Hij door Zijn woorden de zuiverheid van het hele universum herstellen. In elk deel van Zijn woorden is te zien dat het bestaan van de Geest van God niet hol is. Alleen in Gods woorden kunnen mensen een beetje van de weg van overleven zien. De mensen kunnen allemaal Zijn woorden koesteren omdat die levenschenkende

elementen bevatten. Hoe meer de mens zich op Zijn woorden concentreert, hoe meer problemen Hij de mens zal voorschotelen – dit maakt dat zij zich volledig verloren voelen en geen tijd hebben om te reageren. Alleen al de vragen die God achtereenvolgens stelt zijn al genoeg om mensen een hele tijd na te laten denken, laat staan de rest van Zijn woorden. In God is alles vol en overvloedig en er ontbreekt niets. De mensen kunnen er echter niet erg van genieten; ze kennen alleen de oppervlakkige kant van Zijn woorden alsof het enige wat ze konden zien het vel van de kip was, maar ze het kippenvlees niet konden eten. Dit betekent dat mensen te weinig fortuin hebben en dat ze eigenlijk niet in staat zijn om van God te genieten. In de opvattingen van mensen houden ze elk een bepaalde God in hun hart en daarom heeft niemand enig idee wat een vage God is, of wat het beeld van Satan is. Dus toen God zei “omdat waar jij in gelooft slechts het beeld van Satan is en niets van doen heeft met God Zelf”, waren de mensen allemaal verbijsterd dat ze zoveel jaren hadden geloofd, maar nog steeds niet hadden beseft dat waar ze in geloofden Satan was en niet God Zelf. Ze voelden een plotselinge leegte, maar ze wisten niet wat ze moesten zeggen. Op zo’n moment raakten ze weer in de war. Alleen door op deze manier te werken, kunnen mensen beter het nieuwe licht aannemen en zo de dingen van vroeger ontkennen. Het maakt niet uit hoe goed ze lijken, ze zullen niet voldoen. Het is gunstiger voor mensen om de praktische God Zelf te begrijpen; hierdoor kunnen ze hun hart van de staat ontdoen die daar door hun opvattingen wordt vastgehouden en kunnen ze toelaten dat God Zelf mensen in Zich opneemt. Alleen op deze manier kan de betekenis van de incarnatie worden bereikt en kunnen mensen de praktische God Zelf met hun fysieke ogen kennen.

God heeft de mensen vaak over de omstandigheden in de geestelijke wereld verteld: “Wanneer Satan voor mij staat, wijk ik niet terug voor zijn woeste wreedheid en ben ik ook niet bang voor zijn afschuwelijkheid: ik negeer het eenvoudigweg.” Wat mensen hieruit hebben begrepen is alleen de situatie in werkelijkheid; zij kennen de waarheid niet in de geestelijke wereld. Omdat God vlees is geworden, heeft Satan allerlei methoden van beschuldiging gebruikt, om op die manier God aan te vallen. God deinst daarvoor echter niet terug – Hij spreekt gewoon en werkt onder de mensheid en staat mensen toe Hem te kennen door Zijn incarnatie. Satan kookt van woede en heeft veel moeite gedaan om Gods volk negatief te maken, zich terug te laten trekken en zelfs de weg kwijt te laten raken. Maar door het effect van Gods woorden heeft Satan gefaald, waardoor hij des te baldadiger is geworden. Daarom heeft God iedereen eraan herinnerd: “In jullie levens kan er een dag komen waarop je een dergelijke situatie zult tegenkomen: zou je gewillig toestaan dat je gevangen wordt door Satan, of laat je toe dat ik je krijg?” Hoewel mensen zich niet bewust zijn van de dingen die in de spirituele wereld voorkomen, zodra ze dit soort woorden van God horen, zijn ze voorzichtig en bang – dit verslaat de aanvallen van Satan, wat voldoende is om Gods glorie te tonen. Hoewel ze lang geleden een nieuwe manier van werken zijn binnengegaan, hebben mensen nog steeds geen duidelijkheid over het leven in het koninkrijk – zelfs als ze het begrijpen, ontbreekt het ze aan helderheid. Dus nadat God een waarschuwing aan de mensen had gegeven, introduceerde Hij de essentie van het leven in het koninkrijk aan hen: “Het leven in het koninkrijk is het leven van de mensen en God Zelf.” Omdat God Zelf is geïncarneerd, is er een leven van de derde hemel hier op aarde bereikt. Dit is niet alleen Gods plan, maar het wordt ook door God

bereikt. Naarmate de tijd verstrijkt, leren mensen God Zelf meer en meer kennen en zijn ze dus beter in staat om het leven in de hemel te proeven, omdat ze echt hebben gevoeld dat God op aarde is, dat Hij geen vage God in de hemel is. Dus, het leven op aarde is net zoals in de hemel. De realiteit is dat God vlees wordt en de bitterheid van de menselijke wereld proeft, en hoe meer Hij in staat is om die bitterheid lijfelijk te proeven, hoe meer het bewijst dat Hij de praktische God Zelf is. Daarom zijn de volgende woorden voldoende om de bruikbaarheid van de God van vandaag te bewijzen: “In mijn woonplaats, de plaats waar ik verborgen ben, hoe dan ook, in deze woonplaats van mij, heb ik al mijn vijanden verslagen; in mijn woonplaats heb ik echte ervaring opgedaan van leven op aarde; in mijn woonplaats observeer ik ieder woord en iedere daad van de mens en ik waak en regeer over het hele menselijke ras.” Werkelijk in het vlees leven, werkelijk het leven van de mens in het vlees ervaren, werkelijk de hele mensheid vanuit het vlees begrijpen, werkelijk de mensheid in het vlees overwinnen, werkelijk het beslissende gevecht in het vlees voeren met de grote rode draak, en al het werk van God in het vlees doen – is dit niet precies het bestaan van de praktische God Zelf? Toch zijn er maar uiterst zelden mensen die de boodschap zien in deze gewone regels die door God worden gesproken. Ze nemen ze gewoon snel door en voelen niet de kostbaarheid of zeldzaamheid van Gods woorden.

Gods woorden brengen heel goed een overgang teweeg – de uitdrukking “Omdat de mensheid comateus is” brengt de beschrijving van God Zelf over in een beschrijving van de staat van de hele mensheid. Hier vertegenwoordigen de woorden “ontploffingen van koude straling” niet de bliksem van het oosten, maar het zijn Gods woorden, dat is Zijn nieuwe manier van werken. Daardoor zijn hierin allerlei vormen van dynamiek van mensen te zien: nadat ze de nieuwe

methode zijn binnengegaan verliezen ze allemaal hun richtingsgevoel, niet wetende waar ze vandaan komen of waar ze naartoe gaan. “De meeste mensen worden getroffen door de laserachtige stralen” verwijst naar de mensen die geëlimineerd zijn door de nieuwe methode, degenen die de beproevingen niet kunnen weerstaan of de loutering van het lijden niet kunnen verdragen en zo opnieuw in de bodemloze put worden gegooid. Gods woord legt de mensheid tot op zekere hoogte bloot – het lijkt erop dat mensen bang zijn als ze Gods woorden zien, en ze durven niets te zeggen alsof ze de loop van een pistool recht op hun hart gericht zien. Ze voelen echter ook dat er goede dingen zijn in Gods woorden. Hun harten zijn zeer in conflict en ze weten niet wat ze moeten doen, maar vanwege hun geloof, is alles wat ze doen zichzelf verharden en dieper graven in Zijn woorden uit angst dat God hen in de steek zal laten. Precies zoals God zei: “Wie van de mensheid bestaat vandaag de dag niet in deze staat? Wie bestaat er niet in mijn licht? Zelfs als je sterk bent, of denkt dat je zwak bent, hoe kan je de komst van mijn licht vermijden?” Als God iemand gebruikt, zelfs als ze zwak zijn, zal God hen nog steeds illumineren en verlichten in Zijn tuchtiging, dus hoe meer mensen Gods woorden lezen, hoe meer zij Hem begrijpen, hoe meer eerbied zij voor Hem hebben, en hoe minder zij roekeloos durven te zijn. Dat mensen het hier tot vandaag hebben gehaald, is geheel te danken aan Gods grote kracht. Het is vanwege het gezag van Zijn woorden, dat wil zeggen, het is vanwege de Geest in Zijn woorden dat mensen God vrezen. Hoe meer God het ware gezicht van de mens onthult, des te meer ontzag zij voor Hem hebben, des te zekerder zijn zij van de realiteit van Zijn bestaan. Dit is Gods baken op het pad voor de mensheid om God te begrijpen; dit is het spoor

dat God hun heeft gegeven om te volgen. Als je er goed over nadenkt, is dit dan niet waar?

Is niet het bovenstaande het baken op het pad dat voor de mensheid ligt?

Hoofdstuk 14

De mens heeft nooit iets van het woord van God geleerd. In plaats daarvan koestert de mens slechts de oppervlakte van Gods woord, zonder de ware betekenis te kennen. Daarom is het zo dat – hoewel de meeste mensen van Gods woord houden – God zegt dat ze het niet echt koesteren. De reden daarvan is volgens God dat de mensen de ware zoetheid ervan niet hebben geproefd, hoewel Zijn woord een waardevol iets is. Daarom kunnen ze alleen ‘hun dorst lessen door te denken aan pruimen’ waarmee ze de begeerte van hun hart stillen. Niet alleen Gods Geest is onder alle mensen aan het werk, maar er is ook de verlichting van Gods woord. Mensen zijn gewoon te onverschillig om de essentie ervan echt te kunnen waarderen. In de gedachten van de mens wordt het tijdperk van het koninkrijk nu al volledig gerealiseerd, maar in feite is dat niet het geval. Hoewel dat wat God profeteert hetgeen is wat Hij heeft volbracht, is het feitelijke koninkrijk nog niet volledig op aarde gekomen. Want het koninkrijk zal samen met veranderingen in de mensheid, samen met de vooruitgang in het werk en samen met de bliksem die uit het Oosten komt, dat wil zeggen, samen met de verdieping van Gods woord, geleidelijk op aarde tot stand komen. Het zal geleidelijk maar volledig op de aarde neerdalen. Het proces van de komst van

het koninkrijk is ook het proces van het goddelijk werk op aarde. God is tegelijkertijd in heel het universum begonnen met het werk dat in alle eeuwen van de geschiedenis niet is gedaan: het reorganiseren van de gehele aarde. Zo zijn er bijvoorbeeld enorme veranderingen in het hele universum ophanden, zoals veranderingen in de staat Israël, de staatsgreep in de Verenigde Staten van Amerika, de veranderingen in Egypte, de veranderingen in de Sovjet-Unie en de omverwerping van China. Wanneer het hele universum tot rust is gekomen en alles weer normaal geworden is, zal Gods werk op aarde zijn voltooid. Dan zal het koninkrijk naar de aarde komen. Dat is de ware betekenis van de woorden “Wanneer alle naties van de wereld in chaos verkeren, juist dan zal mijn koninkrijk worden gevestigd en gevormd. Ook zal ik dan worden verheerlijkt en mij keren tot het hele universum.” God verbergt niets voor de mensheid. Hij heeft de mensen voortdurend verteld over Zijn rijkdom, maar ze zijn niet in staat om Zijn bedoeling te begrijpen. Ze aanvaarden Zijn woord als een dwaas. De mens heeft in dit stadium van het werk de ondoorgrondelijkheid van God kunnen inzien en kan nu bovendien beseffen hoe moeilijk de taak is om Hem te begrijpen. Daarom hebben de mensen het idee dat geloven in God het moeilijkste is wat er bestaat, net zoiets als varkens leren zingen. Ze lijken volstrekt hulpeloos en zijn net als muizen in een val. Het maakt werkelijk niet uit hoeveel macht iemand heeft of hoe meesterlijk zijn vaardigheden zijn. Het maakt niet uit of iemand alles kan, want als het gaat om Gods woord betekenen deze dingen niets. Het is alsof de mensheid in Gods ogen een hoop verbrand papier is, volkomen verstoken van enige waarde, laat staan van enig nut. Dat is een perfecte illustratie van de ware betekenis van de woorden: “Door de ontaarding van de mens ben ik steeds meer verhuld voor mensen en word ik steeds moeilijker te doorgronden voor

hen.” Daaruit blijkt dat Gods werk zich ontwikkelt volgens een natuurlijk proces en wordt uitgevoerd op basis van wat de zintuigen van de mens kunnen opnemen. Als de natuur van de mens standvastig en onwankelbaar is, zijn de woorden die God spreekt volledig in overeenstemming met hun opvattingen en lijkt het alsof de opvattingen van God en de mens één en hetzelfde zijn, zonder ook maar enig verschil. Dit maakt mensen enigszins bewust van Gods echtheid, maar dat is niet het primaire doel van God. God staat mensen toe om enig houvast te vinden, voordat Hij formeel aan Zijn ware werk op aarde begint. Daarom is het zo dat de mens tijdens dat begin, dat verwarrend voor hem is, zich realiseert dat zijn eerdere ideeën onjuist waren en dat God en de mens evenveel van elkaar verschillen als hemel en aarde, ja, volstrekt niet hetzelfde zijn. Doordat Gods woorden niet langer kunnen worden beoordeeld vanuit menselijke opvattingen, gaat de mens God onmiddellijk zien in een nieuw licht. Daarbij kijken ze vol verbazing naar God, alsof de praktische God net zo ontoegankelijk is als de onzichtbare en onaanraakbare God, alsof het vlees van God alleen in het uiterlijke is en zonder Zijn essentie. Ondanks het feit dat Gods Geest in het vlees is geïncarneerd, kan Hij elk moment de vorm van de Geest aannemen en wegzweven. Daarom hebben de mensen een enigszins behoedzame houding ontwikkeld. Zodra het over God gaat, kleden de mensen Hem aan met hun opvattingen. Ze zeggen dat Hij kan rijden op wolken en mist, kan lopen over water, plotseling kan verschijnen en verdwijnen onder mensen, terwijl er anderen zijn die nog verder gaan in hun verklaringen. Vanwege de onwetendheid en het gebrek aan inzicht van de mensheid, zei God: “als ze zich realiseren dat ze mij hebben weerstaan of zich hebben verzet tegen mijn raadsbesluiten, zie ik dat door de vingers.”

Als God de lelijke kant en de innerlijke wereld van de mensheid blootlegt, schiet Hij werkelijk altijd raak, zonder enige afwijking. Je kunt zelfs zeggen foutloos. Het is een bewijs dat de mensen volkomen overtuigt. Door het principe van Gods werk laten veel van Zijn woorden en daden een indruk achter die onmogelijk uit te wissen is. Mensen lijken een nog dieper begrip van Hem te krijgen, alsof ze nog waardevollere dingen in Hem ontdekken. “In hun herinneringen ben ik een God die mensen eerder genadig is dan tuchtigt, of ben ik God Zelf die niet meent wat Hij zegt. Dit zijn allemaal verbeeldingen die voortkomen uit het menselijk denken en niet in overeenstemming zijn met de feiten.” Hoewel de mensheid nooit belang heeft gehecht aan het ware gezicht van God, kennen ze ‘de zijkant van Zijn gezindheid’ zoals ze de rug van hun hand kennen. Ze prikken voortdurend gaten in Gods woorden en daden. De reden is dat de mensheid wel bereid is om aandacht te schenken aan negatieve dingen, maar positieve dingen negeert, en slechts neerkijkt op de daden van God. Hoe vaker God zegt dat Hij Zich nederig verbergt in Zijn woonplaats, hoe hoger de eisen worden die de mensen aan Hem stellen. Ze zeggen: ‘Als de geïncarneerde God de menselijke daden observeert en het menselijk leven ervaart, waarom is het dan meestal zo dat God onze werkelijke situatie niet kent? Betekent dat dan dat God verborgen is?’ Hoewel God diep in het menselijk hart ziet, werkt Hij nog steeds met de feitelijke staat van de mens, en niet vaag of bovennatuurlijk. Om zich volledig te ontdoen van de oude gezindheid van de mensheid is God tot het uiterste gegaan door: verschillende standpunten in te nemen; hun ware natuur te onthullen; door een oordeel uit te spreken over hun ongehoorzaamheid; op het ene moment te zeggen dat het Hem om alle mensen gaat en het volgende moment te beweren dat Hij een bepaalde groep mensen

zal redden; eisen te stellen aan de mensheid of hen te waarschuwen; de ene keer hun ingewanden te ontleden en die dan weer te genezen. Ja, onder leiding van Gods woord is het alsof de mensheid naar alle uithoeken van de aarde is gereisd en een overvloedige tuin is binnengegaan waar elke bloem de mooiste wil zijn. Wat God ook zegt, de mensheid zal Zijn woord binnengaan, alsof God een magneet is die alles van ijzer naar zich toetrekt. Als we kijken naar de woorden “De mensheid slaat geen acht op mij, dus neem ik hen ook niet serieus. Mensen letten niet op mij, dus hoef ik ook geen inspanning voor hen te doen. Is dat niet het beste van beide werelden?” lijkt heel Gods volk weer in een bodemloze put te worden geduwd en opnieuw te worden geraakt op een vitaal punt. Ze zijn vreselijk geschrokken. Dus gaan ze de methode weer binnen. Ze verkeren vooral in verwarring met betrekking tot de woorden “Als jullie niet in staat zijn om je aan je plichten te houden als leden van mijn volk in het koninkrijk, dan zullen jullie door mij verafschuwd en verworpen worden!” Dit bracht de meeste mensen tot een hartverscheurend huilen: “Ik ben met grote moeite uit de bodemloze put geklommen. Ik zou wanhopig worden als ik er opnieuw in val. Ik heb niets bereikt in de menselijke wereld, want mijn leven is vol moeilijkheden en problemen. Nadat ik tot geloof gekomen was, werd ik door mijn geliefden verlaten, vervolgd door familie, gelasterd door de mensen op aarde. Ik kon niet van het geluk van deze wereld genieten. Als ik weer in de put van de afgrond val, zou mijn leven dan niet tevergeefs zijn?” (Hoe meer mensen hierover nadenken, des te treuriger ze worden.) “Al mijn hoop heb ik op God gevestigd. Als God me in de steek laat, kan ik net zo goed sterven ... Maar goed, God heeft alles voorbestemd, daarom kan ik alleen maar proberen om God lief te hebben. Al het andere is ondergeschikt. Wie heeft mij dit lot gegeven?” Hoe meer mensen

nadenken, des te dichter ze bij Gods normen komen en bij het doel van Zijn woorden. Op deze manier wordt het doel van Zijn woorden bereikt. Als de mensen Gods woorden zien, breekt er in elk van hen een ideologische strijd uit. Ze hebben geen andere keuze dan zich te onderwerpen aan het dictaat van het lot, en op die manier wordt het doel van God bereikt. Hoe harder de woorden van God zijn, des te complexer wordt als gevolg daarvan de innerlijke wereld van de mensheid. Het is als het aanraken van een wond: hoe harder die wordt geraakt, des te meer het pijn doet, tot het punt dat ze tussen leven en dood zweven en zelfs het geloof verliezen om te overleven. Daarom, alleen als mensen het meest lijden en zich in de diepten van de hopeloosheid bevinden, kunnen ze hun hart echt aan God geven. De natuur van de mens is dat als er ook maar een klein sprankje hoop over is, ze niet naar God gaan voor hulp, maar zelf methoden bedenken om op een natuurlijke manier te overleven. Dit komt omdat de natuur van de mensheid zelfingenomen is en omdat ze neerkijken op iedereen. Daarom zei God: "Maar niet één mens heeft in goede tijden van mij gehouden. Geen enkel mens heeft in tijd van vrede en geluk zijn hand uitgestoken, zodat ik deel kon krijgen aan zijn vreugde." Dat is inderdaad teleurstellend: God schiep de mens, maar als Hij naar de mensenwereld komt, verzetten de mensen zich tegen Hem. Ze proberen Hem weg te jagen uit hun territorium alsof Hij slechts een of ander weeskind was dat over de wereld rondzwerft of een man uit deze wereld die bij geen enkel land hoort. Niemand is gehecht aan God, niemand houdt echt van Hem, niemand verwelkomt Hem bij Zijn komst. Nee, zodra ze zien dat God komt, verschijnt er op hun vrolijke gezicht in een oogwenk een donkere blik, alsof er opeens storm op komst is, alsof God het geluk van hun familie komt wegnemen, alsof God de mensheid nooit heeft gezegend maar de mensheid

slechts ongeluk heeft gegeven. Daarom is God in de gedachten van de mensheid geen weldaad, maar iemand die hen altijd weer vervloekt. Daarom besteedt de mensheid geen aandacht aan Hem en verwelkomt ze Hem niet. De mens is altijd onverschillig tegenover Hem geweest en dat is nooit veranderd. Dat is wat er leeft in het menselijk hart en daarom zegt God dat de mensheid onredelijk is en immoreel, en dat zelfs de gevoelens waarmee mensen zouden zijn uitgerust onvindbaar zijn. De mensheid schenkt geen enkele aandacht aan Gods gevoelens, maar gebruikt zogenaamde 'gerechtigheid' in de omgang met God. Zo is de mensheid al vele jaren en om die reden heeft God gezegd dat hun gezindheid niet is veranderd. Daaruit blijkt dat ze geen inhoud hebben, afgezien van een paar veren. Men zou kunnen zeggen dat mensen waardeloze stakkers zijn omdat ze zichzelf niet op waarde schatten. Als ze niet eens zichzelf liefhebben, maar zichzelf vertrappen, toont dit dan niet aan dat ze waardeloos zijn? De mensheid is als een overspelige vrouw die spelletjes speelt met zichzelf en zich graag aan anderen geeft om te worden aangerand. Maar toch beseffen ze nog steeds niet hoe laag ze zijn. Ze vinden het prettig om voor anderen te werken, of om met anderen te praten en zichzelf onder de macht van anderen te stellen. Is dat niet de ware bezoedeling van de mensheid? Hoewel ik niet onder de mensen heb geleefd en geen echt menselijk leven heb ervaren, heb ik een glashelder begrip van elke beweging, elke handeling, elk woord en elke daad van de mens. Ik ben zelfs in staat om de mensen bloot te stellen aan hun diepste schaamte, tot het punt dat ze niet langer hun eigen trucjes durven tonen en niet langer durven toegeven aan hun lusten. Als een slak die zich terugtrekt in zijn huisje, zo durven ze niet langer hun eigen lelijkheid te tonen. Omdat de mens zichzelf niet kent, is zijn grootste tekortkoming dat hij gewillig zijn charmes laat

zien aan anderen, pronkend met zijn lelijke gelaat. Dat is waar God het meest van walgt. Omdat de relaties tussen mensen abnormaal zijn en er geen gewone relaties tussen mensen bestaan, laat staan normale relaties tussen hen en God. God heeft zoveel gezegd, waarbij het Zijn voornaamste doel is om een plaats te verwerven in het menselijk hart, om mensen te kunnen ontdoen van alle afgoden in hun hart, zodat God macht over de hele mensheid kan uitoefenen en het doel kan bereiken van Zijn aanwezigheid op aarde.

Hoofdstuk 15

Het grootste verschil tussen God en de mens is dat Gods woorden altijd rechtstreeks de kern van de zaak raken en niets verhullen. Zo is dit aspect van Gods gezindheid te zien in de eerste zin van vandaag. Deze legt de ware aard van de mens bloot en openbaart tegelijkertijd Gods gezindheid. Het is de bron van verschillende aspecten van het vermogen van Gods woorden om resultaat te boeken. Maar mensen zien dit niet in; ze leren altijd alleen maar zichzelf kennen door Gods woorden, zonder God te hebben 'ontleed'. Het is alsof ze als de dood zijn om Hem te beledigen of door Hem te worden gedood vanwege hun 'ernstigheid'. In feite is het zo dat, wanneer de meeste mensen van het woord van God eten en drinken, ze dat doen vanuit een negatief in plaats van een positief perspectief. Men kan stellen dat mensen nu begonnen zijn zich te 'richten op nederigheid en onderwerping' onder begeleiding van Zijn woorden. Hieruit wordt duidelijk dat mensen zijn begonnen naar een ander uiterste te gaan – van geen enkele aandacht schenken aan Zijn woorden naar er bovenmatige

aandacht aan schenken. Maar helemaal niemand is binnengegaan vanuit een positief perspectief, noch heeft wie dan ook ooit echt Gods doel begrepen: de aandacht van de mensen op Zijn woorden vestigen. Op basis van wat God zegt, is bekend dat Hij het leven van de kerk niet persoonlijk hoeft te ervaren om de huidige gesteldheden van alle mensen daarbinnen nauwkeurig en foutloos te begrijpen. Omdat ze zojuist intreding in een nieuwe methode hebben bereikt, hebben mensen zich nog niet volledig ontdaan van hun negatieve elementen; de geur van lijken drijft nog steeds door de hele kerk. Het is alsof mensen zojuist een medicijn ingenomen hebben en nog altijd versuft zijn; ze zijn nog niet helemaal bij bewustzijn. Het is alsof de dood hen nog steeds bedreigt zodat ze, nog steeds bevangen door doodsangst, zichzelf niet kunnen overstijgen. “De mens is een wezen zonder zelfkennis”: de manier waarop deze stelling wordt uitgesproken, is nog altijd gebaseerd op het bouwen van de kerk. Hoewel alle mensen in de kerk aandacht besteden aan Gods woorden, blijft hun natuur diep en onlosmakelijk verankerd. Daarom sprak God net zoals Hij in de voorgaande fase sprak om over mensen te oordelen, zodat ze zouden aanvaarden dat ze, in al hun trots, door Zijn woorden werden getroffen. Hoewel mensen in de put van de afgrond vijf maanden van loutering hebben ondergaan, is hun huidige gesteldheid er nog altijd één van een gebrek aan kennis van God. Ze zijn nog altijd losbandig; ze zijn alleen wat meer op hun hoede geworden voor God. Deze stap is de eerste echte stap die mensen zetten op het pad van kennis van Gods woorden; bij het aansluiten bij de kern van Gods woorden is het daarom niet moeilijk te zien dat het voorgaande deel van het werk de weg heeft bereid voor vandaag, en dat pas nu alles genormaliseerd is. De noodlottige zwakte van de mensen is dat ze geneigd zijn Gods Geest te scheiden van Zijn vleeselijke zelf om

persoonlijke vrijheid te verkrijgen en voortdurende beperking te voorkomen. Daarom beschrijft God mensen als vogeltjes die “vrolijk ... rondfladderen”. Dit is de huidige gesteldheid van de hele mensheid. Het is wat ervoor zorgt dat alle mensen het makkelijkst omver te werpen zijn, en het is de plek waar ze het meeste gevaar lopen de weg kwijt te zullen raken. Hieruit blijkt duidelijk dat Satans werk onder de mensheid niets meer is dan dit werk. Hoe meer Satan van dit werk onder de mensen doet, hoe strenger Gods vereisten aan hen. Hij vereist dat mensen hun volle aandacht aan Zijn woorden schenken, terwijl Satan hard werkt om deze aandacht te breken. Maar God heeft de mensen er altijd op gewezen dat ze meer aandacht aan Zijn woorden moeten schenken; dit is de climax van de oorlog die woedt in de spirituele wereld. Het kan op deze manier gesteld worden: wat God in de mens wil doen, is precies wat Satan wil vernietigen, en wat Satan wil vernietigen wordt volstrekt openlijk uitgedrukt via de mensheid. Er zijn duidelijke voorbeelden van wat God in de mensen doet: hun toestanden worden steeds beter. Er zijn ook duidelijke weergaven van de vernietiging die Satan uitricht onder de mens: ze raken steeds meer ontaard en hun toestanden zinken steeds dieper. Wanneer hun situaties eenmaal ernstig genoeg zijn, lopen ze het risico gevangen te worden door Satan. Dit is de huidige toestand van de kerk, zoals voorgesteld in Gods woorden, en het is ook de huidige toestand van de spirituele wereld. Het is een weerspiegeling van de dynamiek van de spirituele wereld. Als bij mensen het vertrouwen ontbreekt om met God samen te werken, lopen ze het risico gevangengenomen te worden door Satan. Dit is een feit. Als iemand werkelijk zijn hart volledig kan opofferen voor inbezitname door God, dan is dat precies zoals God heeft gezegd: “... hij die zich, eenmaal voor mij, in mijn omarming lijkt te nestelen, de warmte van mijn

omarming proevend.” Hieruit blijkt dat God niet veel van de mensen vereist; Hij wil alleen dat ze opstaan en met Hem samenwerken. Is dat niet iets simpels en vreugdevols? Is dit het enige waardoor elke held en grootse persoon in verwarring is geraakt? Het is alsof de generaals uit een slagveld zijn getild en in plaats daarvan aan het breien zijn gezet – deze ‘helden’ zijn tot stilstand gebracht door tegenspoed en weten niet wat ze moeten doen.

Welk aspect van Gods vereisten aan de mens ook maar het grootst is, met betrekking tot dat aspect zullen Satans aanvallen op de mens het felst zijn, en zo zullen de gesteldheden van alle mensen dienovereenkomstig worden onthuld. “Wie van jullie zou er dan voor mij staan en zo wit zijn als opgedwarrelde sneeuw, zo onberispelijk als zuivere jade?” Nog altijd proberen alle mensen God door vleierij te beïnvloeden en verbergen ze dingen voor Hem; nog altijd voeren ze hun eigen bijzondere plannetjes uit. Ze hebben hun hart niet volledig in Gods handen gelegd om Hem tevreden te stellen en toch willen ze Zijn beloningen verwerven door enthousiast te zijn. Wanneer mensen een heerlijke maaltijd eten, zetten ze God opzij en laten Hem daar staan om te wachten op ‘hantering’; wanneer mensen prachtige kleren hebben, staan ze voor de spiegel en genieten van hun eigen pracht, en diep in hun hart stellen ze God niet tevreden. Wanneer ze aanzien hebben, wanneer ze weelderige genietingen hebben, zitten ze boven op hun status en beginnen daarvan te genieten, en toch verootmoedigen ze zich niet als gevolg van Gods verheffing. In plaats daarvan bevinden ze zich op hun hoge posities, spreken hun hoogdravende woorden en schenken geen aandacht aan Gods aanwezigheid; ook proberen ze niet Zijn kostbaarheid te kennen. Wanneer mensen een afgod in hun hart hebben, of wanneer hun hart door een ander in beslag genomen is, betekent dat dat ze de aanwezigheid van God al

ontkend hebben, alsof Hij alleen maar een indringer in hun hart was. Ze zijn als de dood dat God de liefde zal wegkopen die anderen voor hen hebben en dat ze zich dan eenzaam zullen voelen. Gods oorspronkelijke bedoeling is dat niets op aarde ertoe moet leiden dat mensen Hem negeren, en al mag er liefde tussen mensen zijn, God mag niet door deze 'liefde' worden verdreven. Alle aardse dingen zijn ledig – zelfs gevoelens tussen mensen die men niet kan zien of aanraken. Zonder het bestaan van God zouden alle schepselen terugkeren tot het niets. Op aarde hebben alle mensen dingen waarvan ze houden, maar niemand heeft ooit Gods woorden genomen als dat ding waarvan ze houden. Dit bepaalt de mate waarin mensen Zijn woorden begrijpen. Hoewel Zijn woorden hard zijn, verwonden ze niemand, want mensen besteden er geen werkelijke aandacht aan; in plaats daarvan kijken ze ernaar zoals ze naar een bloem zouden kijken. Ze behandelen Zijn woorden niet als fruit dat zij zelf kunnen proeven, dus kennen ze niet de essentie van Gods woorden. "Als mensen echt in staat waren om de scherpte van mijn zwaard te zien, zouden zij zich als ratten naar hun holen haasten." Iemand met de gesteldheid van een normale persoon zou na het lezen van Gods woorden versteld staan, zich erg schamen en anderen niet onder ogen kunnen komen. Maar vandaag de dag zijn mensen precies het tegenovergestelde – ze gebruiken Gods woorden als een wapen om anderen slagen toe te brengen. Ze zijn werkelijk onbeschaamd!

Met Gods uitspraken zijn we deze gesteldheid binnengebracht: "Binnen het koninkrijk komen er niet alleen uitlatingen uit mijn mond, maar ook betreed ik elke plek plechtig met de voeten." In de oorlog tussen God en Satan wint God doorlopend. Hij breidt Zijn werk op grote schaal door het hele heelal uit, en je kunt zeggen dat Zijn voetafdrukken en de tekenen van Zijn overwinning overal

zijn. Satan hoopt met zijn planetjes het management van God te vernietigen door landen van elkaar los te breken, maar God heeft gebruikgemaakt van deze scheiding door het hele heelal te herorganiseren – maar niet om het weg te vagen. God doet elke dag iets nieuws, maar de mensen hebben het niet gemerkt. Ze schenken geen aandacht aan de dynamiek van de spirituele wereld, waardoor ze het nieuwe werk van God niet kunnen zien. “Binnen het kosmos schijnt alles als nieuw in de glans van mijn heerlijkheid. Alles krijgt zo een hartverwarmende aanblik die de zintuigen verrukt en de geest van de mensen verheft, alsof het nu bestaat in een hemel voorbij de hemel, zoals het door de menselijke verbeeldingskracht wordt opgevat, niet geschonden door Satan en vrij van de aanvallen van vijanden van buitenaf.” Dit voorspelt het vreugdevolle tafereel van het koninkrijk van Christus op aarde, en het laat de mens ook kennismaken met de situatie van de derde hemel: daar bestaan alleen die heilige dingen die van God zijn, zonder enige aanslagen van de strijdkrachten van Satan. Maar het belangrijkste is mensen in staat stellen de omstandigheden te zien van het werk op aarde van God Zelf: de hemel is een nieuwe hemel, en in navolging ervan wordt de aarde net zo vernieuwd. Want dit is het leven onder leiding van God Zelf, de mensen zijn allemaal onmetelijk blij. In hun bewustzijn is Satan de ‘gevangene’ van de mens, en de mensen zijn helemaal niet schuw of angstig vanwege zijn bestaan. Door de directe aansturing en begeleiding van het goddelijke, zijn Satans planetjes allemaal op niets uitgelopen. Dit is zelfs genoeg om te bewijzen dat Satan niet langer bestaat: hij is verpletterd door Gods werk. Daarom wordt er gezegd: “... bestaat in een hemel voorbij de hemel”. Toen God zei: “Dit is nog nooit verstoord, noch is de eenheid van het heelal ooit verbroken”, verwees Hij naar de toestand van de spirituele wereld. Dit is bewijs

dat God de overwinning aankondigt aan Satan, en het is het teken van Gods uiteindelijke overwinning. Geen mens kan God op andere gedachten brengen en niemand kan Zijn gedachten kennen. Hoewel mensen Gods woorden hebben gelezen en serieus hebben onderzocht, zijn ze nog altijd niet in staat de essentie ervan uit te drukken. Zo heeft God gezegd: “Met vliegende sprongen beweeg ik mij boven de sterren en wanneer de zon haar stralen afschiet, veeg ik hun warmte uit en laat enorme vlagen sneeuwvlokken zo groot als ganzenveren uit mijn handen neerwarrelen. Maar wanneer ik van gedachten verander, smelt alle sneeuw en wordt het tot een rivier. Van het ene op het andere moment ontspringt de lente overal onder de hemel en het gehele landschap op de aarde kleurt smaragdgroen.” Hoewel mensen zich deze woorden misschien in gedachten kunnen voorstellen, is Gods bedoeling niet zo eenvoudig. Als iedereen onder de hemel verdwaasd is, klinkt Gods stem van de redding, die de harten van de mensen wekt. Maar omdat hun allerlei rampen overkomen, voelen ze de somberheid van de wereld, dus zoeken ze allemaal de dood en leven ze in koude, ijzige grotten. Ze zijn bevroren door de kou van zware sneeuwstormen, zozeer dat ze niet kunnen overleven vanwege gebrek aan warmte op aarde. Het komt door de verdorvenheid van de mensen dat ze elkaar steeds wreder vermoorden. En in de kerk zullen de meeste mensen in één keer opgeslokt worden door de grote rode draak. Als alle beproevingen voorbij zijn, zullen Satans verstoringen verwijderd worden. De hele wereld, volop bezig te transformeren, zal zo worden doordrongen van de lente, warmte zal zich over de aarde verspreiden en de wereld zal vol energie zijn. Dit zijn allemaal de stappen van het volledige managementplan. De ‘nacht’ waar God over spreekt, verwijst naar het moment waarop de waanzin van Satan een hoogtepunt bereikt, wat ’s

nachts zal gebeuren. Is dat niet wat er op dit moment gaande is? Hoewel de mensen allemaal overleven onder de begeleiding van Gods licht, moeten ze de ellende van de duisternis van de nacht ondergaan. Als ze niet uit de ketenen van Satan kunnen ontsnappen, zullen ze voor eeuwig in een donkere nacht leven. Kijk naar de landen op aarde: door de stappen van Gods werk zijn de landen op aarde aan het 'rondrennen', en elk 'zoekt zijn eigen gepaste bestemming'. Omdat de dag van God nog niet is aangebroken, bevindt alles op aarde zich nog in een toestand van troebele turbulentie. Wanneer Hij openlijk verschijnt aan het hele heelal, zal Zijn heerlijkheid de berg Sion vullen, en alle dingen zullen geordend en net zijn, want Zijn handen zullen ze schikken. Gods woorden betreffen niet alleen de dag van vandaag, ze voorspellen ook de dag van morgen. Vandaag is de basis van morgen, dus kan niemand in de situatie zoals die vandaag is de uitspraken van God volledig begrijpen. Pas nadat Zijn woorden volledig vervuld zijn, zullen mensen ze in hun volledigheid kunnen begrijpen.

Gods Geest vult alle ruimte in het heelal, maar ook werkt Hij binnen alle mensen. Daarom is het in de harten van de mensen alsof Gods gestalte overal is en elke plek het werk van Zijn Geest bevat. Het doel van Gods verschijning in het vlees is dan ook om deze mensen die een toonbeeld zijn van Satan te overwinnen en uiteindelijk te verkrijgen. Maar terwijl Hij in het vlees werkt, werkt de Geest ook samen met het vlees om deze mensen te transformeren. Het kan gesteld worden dat Gods daden zich over de hele wereld uitstrekken en dat Zijn Geest het hele heelal vult, maar vanwege de stappen van Zijn werk zijn degenen die kwaad doen nog niet gestraft, terwijl degenen die goed doen nog niet zijn beloond. Daarom zijn Zijn daden niet geprezen door alle mensen op aarde. Hij is zowel boven als binnen alle dingen; bovendien is Hij onder alle mensen. Dit is

genoeg om aan te tonen dat God werkelijk bestaat. Omdat Hij niet openlijk is verschenen aan alle mensen, hebben ze illusies ontwikkeld zoals: “Voor de mensheid lijkt ik ... echt te bestaan, en toch lijkt ik ook niet te zijn.” Van iedereen die nu in God gelooft, is niemand volledig, voor honderd procent zeker dat God werkelijk bestaat; iedereen heeft drie delen twijfel en twee delen geloof. Dit is de mensheid zoals ze er momenteel voor staat. Mensen bevinden zich tegenwoordig allemaal in de volgende situatie: ze geloven dat er een God is, maar hebben Hem niet gezien; of ze geloven niet dat er een God is, maar ze hebben veel moeilijkheden die de mens niet kan oplossen. Er lijkt altijd iets te zijn wat hen verstrikt en waaruit ze niet kunnen ontsnappen. Ook al geloven ze in God, ze lijken altijd enige vaagheid te voelen. Maar als ze niet geloven, zijn ze bang dat ze naast het net vissen als Hij toch mocht bestaan. Dit is hun tweeslachtigheid.

“Omwille van mijn naam, omwille van mijn Geest, omwille van mijn gehele managementplan: wie is in staat de volle kracht van zijn lichaam op te offeren?” Ook heeft God gezegd: “In deze tijd waarin het koninkrijk in de mensenwereld is, ben ik persoonlijk naar de wereld van de mensen gekomen. Als dat niet zo was, zou er dan iemand namens mij onverschrokken het slagveld durven betreden?” Het doel van Gods woorden is dit: als God Zijn goddelijke werk niet direct in het vlees deed, of als Hij niet vleesgeworden was maar in plaats daarvan met geestelijken werkte, dan zou God de grote rode draak nooit kunnen overwinnen; evenmin zou Hij als Koning onder de mensen kunnen heersen. De mens zou niet in staat zijn God Zelf in werkelijkheid te kennen, dus zou dit nog altijd Satans heerschappij zijn. Daarom moet deze fase van het werk persoonlijk worden gedaan door God, via het geïncarneerde vlees. Als het vlees veranderd zou

worden, zou deze fase van het plan nooit kunnen worden voltooid, want de betekenis en de essentie van ander vlees zouden niet hetzelfde zijn. Mensen kunnen alleen de letterlijke betekenis van deze woorden bevatten, want God bevat de wortel. God heeft gezegd: “Maar uiteindelijk begrijpt niemand of dit het werk van de Geest is of een functie van het vlees. Het zou mensen een heel leven kosten om slechts dit ene ding tot in de kleinste details te ervaren.” Mensen zijn zo veel jaren door Satan verdorven en hebben lang geleden hun bewustzijn van geestelijke zaken verloren. Om deze reden is slechts één zin van Gods woorden al een feest voor de ogen van de mensen. Vanwege de afstand tussen de Geest en geesten, verlangen allen die in God geloven naar Hem, en allemaal zijn ze bereid dichter bij Hem te komen en hun hart uit te storten. Maar ze durven niet in contact met Hem te komen en blijven in plaats daarvan alleen maar ontzag voelen. Dit is de aantrekkingskracht die de Geest bezit. Omdat God een God is voor mensen om lief te hebben, en er in Hem eindeloze elementen zijn die zij kunnen liefhebben, heeft iedereen Hem lief en wil iedereen op Hem vertrouwen. In werkelijkheid koestert iedereen liefde voor God in zijn hart – het is alleen zo dat Satans verstoringen voorkomen hebben dat afgestompte, onnozele, erbarmelijke mensen God kennen. Daarom heeft God gesproken over de ware gevoelens die mensen voor Hem hebben: “De mensen hebben mij nooit in het diepst van hun hart veracht; het is eerder zo dat zij zich in het diepst van hun geest aan mij vastklampen. ... Mijn werkelijkheid laat de mens met de mond vol tanden staan; hij blijft stomverbaasd en perplex achter, en toch is hij bereid het allemaal te accepteren.” Dit is de werkelijke toestand diep in de harten van hen die in God geloven. Wanneer mensen God echt kennen, verandert hun houding tegenover Hem op natuurlijke wijze, en kunnen ze vanuit het diepst van hun hart

lof uitspreken vanwege de functie van hun geest. God is aanwezig in het diepst van de geest van alle mensen, maar vanwege de door Satan veroorzaakte verdorvenheid hebben mensen God verward met Satan. Gods tegenwoordige werk begint met precies dit probleem, en in de spirituele wereld is hier de strijd van begin tot einde op gericht geweest.

Hoofdstuk 16

God is voor mensen te groot, te overvloedig, te wonderlijk, te onvoorstelbaar. Gods woorden stijgen in hun ogen hoog op en verschijnen als een groot meesterwerk van de wereld. Maar mensen hebben te veel tekortkomingen en hun verstand is onder de maat. Bovendien is hun vermogen tot acceptatie onvoldoende. Hoe duidelijk God Zijn woorden dus ook spreekt, zij verroeren geen vin, alsof ze aan een geestesziekte lijden. Wanneer ze honger hebben, begrijpen ze niet dat ze moeten eten. Wanneer ze dorst hebben, begrijpen ze niet dat ze moeten drinken. Ze blijven gewoon schreeuwen en gillen alsof ze onbeschrijflijke moeilijkheden in het diepst van hun geest ondervinden en er niet over kunnen praten. Toen God de mensheid schiep, was het Zijn bedoeling dat in normale menselijkheid te leven en Gods woorden overeenkomstig zijn instinct zou aanvaarden. Maar omdat de mens vanaf het eerste begin zwichtte voor de verleiding van Satan, blijft hij tegenwoordig onmachtig om zich los te rukken. Hij is nog steeds niet in staat om de misleidende snode plannen te herkennen die Satan in de loop van duizenden jaren heeft uitgevoerd. Bovendien mist hij het vermogen om Gods woorden volledig te kennen, wat allemaal tot de huidige

toestand heeft geleid. Zoals de zaken er nu voor staan, leven mensen nog steeds met het gevaar van Satans verleiding. Zo zijn ze dus nog steeds niet in staat om Gods woorden in puurheid te waarderen. De gezindheid van normale mensen kent geen valsheid of bedrog. Die mensen hebben een normale relatie met elkaar, ze werken niet op eigen houtje en hun leven is niet middelmatig of decadent. Ook is God onder allen verheven. Zijn woorden vinden hun weg onder de mensen, mensen leven in vrede met elkaar en onder de zorg en bescherming van God, de aarde is vervuld van harmonie, zonder de bemoeienis van Satan, en de heerlijkheid van God is van het grootste belang onder de mensen. Zulke mensen zijn als engelen. Ze zijn puur, levendig, klagen nooit over God en wijden al hun inspanningen alleen aan Gods heerlijkheid op aarde. Nu is het de tijd van de zwarte nacht, allen zoeken tastend om zich heen, de pikdonkere nacht doet hun haren overeind staan en ze beven het uit. Als je goed luistert, lijken huilende noordwestelijke windstoot na windstoot vergezeld te zijn door treurig gesnik van de mens. Mensen treuren en wenen om hun bestemming. Waarom lezen ze Gods woorden wel maar zijn ze niet in staat die te begrijpen? Hun leven lijkt zich aan de rand van hopeloosheid te bevinden, alsof de dood nabij is, alsof hun laatste dag is aangebroken. Zulke miserabele omstandigheden zijn precies het moment waarop de broze engelen tot God roepen en vertellen over hun eigen moeilijkheden met de ene treurige kreet na de andere. Om die reden dalen de engelen die onder de zonen en het volk van God werken nooit meer onder de mensen neer. Zo wordt voorkomen dat ze in het vlees in de manipulatie van Satan terechtkomen, niet in staat om zich los te rukken. Ze werken dan ook alleen in de geestelijke wereld die voor de mens onzichtbaar is. Wanneer God dus zegt: "Wanneer ik de troon in het hart van de mens bestijg, is dat wanneer

mijn zonen en volk over de aarde regeren”, verwijst Hij naar wanneer de engelen op aarde de zegeningen van dienstbaarheid aan God in de hemel genieten. De mens is de uitdrukking van de geesten van engelen. Daarom zegt God dat voor de mens het verblijf op aarde als het verblijf in de hemel is, dat op aarde zijn dienst aan God als de dienst van de engelen direct aan God in de hemel is. Zo geniet de mens gedurende zijn dagen op aarde de zegeningen van de derde hemel. Dat wordt er eigenlijk in deze woorden gezegd.

Er is zoveel betekenis verborgen in Gods woorden. “Wanneer de dag komt, zullen mensen mij diep in hun hart kennen en mij in hun gedachten houden” is gericht tot de geest van de mens. Vanwege de broosheid van de engelen zijn ze altijd in alles van God afhankelijk. Ze hebben zich altijd aan God gehecht en God aanbeden. Maar Satans beroering leidt ertoe dat ze zichzelf niet kunnen helpen en zichzelf niet kunnen beheersen. Ze willen God wel liefhebben maar zijn niet in staat om Hem met hun gehele hart lief te hebben, daarom lijden ze pijn. Het verlangen van deze arme engelen om God waarlijk lief te hebben, kan alleen werkelijkheid worden wanneer Gods werk een bepaald punt bereikt. Daarom heeft God die woorden gesproken. De aard van de engelen is God liefhebben, koesteren en gehoorzamen, maar toch zijn ze niet in staat geweest om dit op aarde te bereiken. Ze hadden dan ook geen andere keuze dan te volharden tot op de dag van vandaag toe. Kijk eens naar de wereld van nu. Er is een God in het hart van alle mensen, maar toch kunnen ze niet uitmaken of de God in hun hart de ware God is of een valse god. Hoewel ze hun God liefhebben, zijn ze niet in staat om God waarlijk lief te hebben, wat wil zeggen dat ze zichzelf niet in de hand hebben. Het door God geopenbaarde lelijke gezicht van de mens is het ware gezicht van Satan in het geestelijke rijk. De mens was van origine

onschuldig en zonder zonde. Alle verdorven, verwerpelijke manieren van de mens zijn dus Satans acties in het geestelijke rijk. Ze vormen ook een getrouw verslag van de ontwikkelingen van het geestelijke rijk. “Mensen zijn tegenwoordig gekwalificeerd en denken dat ze voor mij kunnen paraderen en zonder enige terughoudendheid met me kunnen lachen en grappen maken. Ze spreken me als hun gelijke aan. Toch kent de mens mij nog steeds niet. Hij denkt nog steeds dat we in wezen gelijk zijn, dat we allebei van vlees en bloed zijn en allebei in de mensenwereld wonen.” Dit is wat Satan in het hart van de mens heeft gedaan. Satan gebruikt de denkbeelden en het blote oog van mensen om tegen God op te staan. Maar God stelt de mens ondubbelzinnig op de hoogte van deze gebeurtenissen zodat de mens hier in dit opzicht catastrofes kan voorkomen. De sterfelijke zwakte van alle mensen is dat ze alleen “een lichaam van vlees en bloed zien, de Geest van God bespeuren zij niet.” Dit is de basis van één aspect waarmee Satan de mens verleidt. Mensen geloven dat alleen de Geest in dit vlees God genoemd kan worden. Niemand gelooft dat de Geest nu vlees is geworden en feitelijk voor hun ogen is verschenen. Mensen zien God als twee delen: ‘de kleding en het vlees’. Niemand beschouwt God als de vleeswording van de Geest, niemand ziet dat de aard van het vlees de gezindheid van God is. Mensen stellen zich God als heel normaal voor. Maar weten ze niet dat verborgen in deze normaalheid één aspect van de diepzinnige betekenis van God schuilt?

Toen God de hele wereld begon te bedekken, werd het pikzwart. Terwijl de mensen sliepen, nam God die gelegenheid te baat om onder de mens neer te dalen. Hij begon de Geest officieel naar alle hoeken van de aarde uit te zenden en het reddingswerk onder de mensheid aan te vangen. Je kunt zeggen dat God

bij het aannemen van de beeltenis van het vlees persoonlijk op aarde werkte. Daarna begon het werk van de Geest en daar ving al het werk op aarde officieel mee aan. De Geest van God werkt al tweeduizend jaar door het hele universum heen. Mensen weten of merken dit niet, maar gedurende de laatste dagen, in een periode dat dit tijdperk weldra ten einde komt, is God op aarde neergedaald om in eigen persoon te werken. Dit is de zegen voor de mensen die in de laatste dagen geboren zijn, die persoonlijk het beeld van God in het vlees kunnen aanschouwen. "Toen het gehele oppervlak van het diep duister was, begon ik onder de mens de bitterheid van de wereld te proeven. Mijn Geest gaat de hele wereld rond en beschouwt het hart van alle mensen. Zo overwin ik ook de mensheid in mijn vleesgeworden vlees." Zo is de harmonieuze samenwerking tussen God in de hemel en God op aarde. Uiteindelijk zullen de mensen in hun gedachten geloven dat de God op aarde de God in de hemel is, dat de hemelen en de aarde en alles daarin geschapen zijn door de God op aarde, dat de mens wordt bestuurd door de God op aarde, dat de God op aarde het werk in de hemel op aarde doet en dat de God in de hemel in het vlees is verschenen. Dit is het ultieme oogmerk van Gods werk op aarde. Deze fase is dan ook de hoogste standaard van het werk in de periode van het vlees. Het werk wordt in goddelijkheid verricht en zorgt ervoor dat alle mensen oprecht overtuigd raken. Hoe meer mensen God zoeken in hun opvattingen, hoe meer ze voelen dat de God op aarde niet echt is. God zegt dus dat mensen God zoeken in holle woorden en leringen. Hoe beter mensen God kennen in hun opvattingen, hoe bedrevener ze in het verkondigen van deze woorden en leringen worden en hoe bewonderenswaardiger ze worden. Hoe meer mensen woorden en leringen verkondigen, hoe verder ze van God afdwalen, hoe minder ze in staat zijn om het

wezen van de mens te kennen, hoe ongehoorzamer ze zijn aan God en hoe verder ze van Gods eisen afwijken. Gods eisen aan de mens zijn niet zo bovennatuurlijk als mensen zich voorstellen. Toch heeft niemand Gods wil ooit werkelijk begrepen, zodat God zegt: "Mensen zoeken alleen in het oneindige uitspannel, op de woeste zee, op het kalme meer, of in dode letters en leringen." Hoe meer eisen God aan de mens stelt, hoe meer mensen voelen dat God onbereikbaar is en hoe meer ze geloven dat God groot is. Ze raken zich er dus van bewust dat alle woorden uit Gods mond voor de mens onhaalbaar zijn voor de mens, zodat er voor God niets anders overblijft dan persoonlijk te handelen. De mens heeft daarentegen geen enkele intentie om met God samen te werken. Hij blijft slechts steevast zijn hoofd buigen en zijn zonden belijden in een poging om nederig en gehoorzaam te zijn. Als zodanig gaan mensen zonder het te beseffen een nieuwe godsdienst aanhangen. Ze stappen over op een religieuze ceremonie die zelfs nog extremer is dan in de religieuze kerken. Dit vereist dat mensen terugkeren naar normale omstandigheden door hun negatieve toestand om te vormen tot een positieve. Zo niet, dan zal de mens steeds dieper verstrikt raken.

Waarom beschrijft God de bergen en wateren zo vaak in Zijn woorden? Bevatten die woorden symbolische betekenis? God laat de mens niet alleen Zijn daden in Zijn vlees aanschouwen, maar laat de mens ook Zijn machten in het uitspannel begrijpen. Op deze manier geloven de mensen niet alleen zonder twijfel dat dit God in het vlees is, maar komen ze ook de daden van de praktische God te weten. Zo wordt de God op aarde naar de hemel gezonden en daalt de God in de hemel neer op aarde. Alleen daarna zijn mensen in staat om alles wat God is vollediger te aanschouwen en meer kennis van de almacht van God te

verkrijgen. Hoe beter God in staat is om de mensheid in het vlees te overwinnen en het vlees te overstijgen om zowel boven als door het hele universum te reizen, hoe beter mensen in staat zijn om Gods daden te aanschouwen op basis van aanschouwing van de praktische God en zo de waarheid van Gods werk door het hele universum heen te kennen, dat het geen schijn maar echt is. Zo komen zij te weten dat de praktische God van nu de belichaming van de Geest is en niet van hetzelfde vleselijke lichaam als de mens. Aldus zegt God: “Maar wanneer mijn toorn ontbrandt, worden de bergen meteen uiteengereten, begint de grond meteen te schudden, droogt het water meteen op en krijgt de mens meteen met rampspoed te maken.” Wanneer mensen Gods woorden lezen, verbinden ze die met het vlees van God. Zo wijzen het werk en de woorden in het geestelijke rijk direct naar God in het vlees, wat de effectiviteit vergroot. Wanneer God spreekt, is dat vaak vanuit de hemel naar de aarde en wederom van de aarde naar de hemel. Alle mensen tasten dan in het duister wat de motivatie en oorsprong van Gods woorden betreft. “Wanneer ik onder de hemelen ben, zijn de sterren nog nooit door mijn tegenwoordigheid in paniek geraakt. Integendeel, ze stoppen hun hart in hun werk voor mij.” Zo is de toestand van de hemel. God regelt alles methodisch in de derde hemel, met alle dienaren in dienst van God, bezig met hun eigen werk voor God. Ze zijn God nooit ongehoorzaam geweest, zodat ze niet in de paniek raken waar God over sprak. In plaats daarvan zetten ze zich met hun hart in voor het werk en is er nooit sprake van ontredding. Alle engelen leven dus in Gods licht. Intussen leven de mensen op aarde allemaal in duisternis vanwege hun ongehoorzaamheid en omdat ze God niet kennen. Ook geldt dat hoe meer ze tegen God opstaan, hoe meer ze in duisternis leven. Wanneer God zegt: “Hoe helderder de hemelen, hoe donkerder de wereld

eronder”, verwijst Hij naar hoe de dag van God voor de hele mensheid naderbij komt. Gods zesduizend jaar bedrijvigheid in de derde hemel komt dan ook spoedig ten einde. Alle dingen op aarde zijn met het laatste hoofdstuk bezig en alles zal spoedig uit Gods handen worden weggenomen. Hoe verder mensen in de laatste dagen komen, hoe meer ze de verdorvenheid in de mensenwereld kunnen proeven. Hoe verder ze in de laatste dagen komen, hoe meer ze ook aan hun eigen vlees toegeven. Er zijn er zelfs velen die een ommekeer willen brengen in de ellendige toestand van de wereld, maar ze verliezen onder hun gezucht allemaal de hoop vanwege Gods daden. Wanneer mensen dus de warmte van de lente voelen, bedekt God hun ogen en dobberen ze op de golven, zonder dat iemand de reddingsboot ver weg kan bereiken. Mensen zijn inherent zwak. Daarom zegt God dat niemand in staat is om een ommekeer teweeg te brengen. Wanneer mensen de hoop verliezen, begint God tot het hele universum te spreken en begint Hij de hele mensheid te redden. Alleen daarna kunnen mensen van het nieuwe leven genieten dat komt nadat er een ommekeer heeft plaatsgevonden. De mensen bevinden zich tegenwoordig in de fase van zelfbedrog. De weg vóór hen is zo troosteloos en vaag, en hun toekomst is zo ‘onbeperkt’ en ‘grenzeloos’, dat de mensen in dit tijdperk niet geneigd zijn om te vechten. Ze kunnen hun dagen slechts doorbrengen als een Hanhao-vogel.^[a] Niemand heeft ooit serieus een leven en de kennis van het menselijk bestaan nagestreefd. In plaats daarvan wachten ze op de dag dat de Heiland in de hemel plotseling afdalt om een ommekeer te brengen in de ellendige toestand van de wereld. Alleen daarna zullen ze serieus zijn in hun pogingen om te leven. Zodanig is de werkelijke toestand van de hele mensheid en de mentaliteit van alle mensen.

God voorzegt nu het toekomstige leven van de mens in het licht van zijn mentaliteit gedurende deze tijd, wat het sprankje licht is waar God over spreekt. God voorzegt wat er uiteindelijk door God zal worden bereikt, namelijk de vruchten van Gods overwinning op Satan. “Ik beweeg mij boven alle mensen en waak overal. Niets ziet er ooit oud uit en niemand is zoals hij vroeger was. Ik rust op de troon, ik leun boven het hele universum ...” Dit is het resultaat van Gods huidige werk. Alle door God uitverkoren mensen keren terug tot hun oorspronkelijke vorm. Daardoor worden de engelen, die zoveel jaar hebben geleden, vrijgelaten, precies zoals God het zegt “met het gezicht als van de heilige in het hart van de mens.” Omdat de engelen werken op aarde en God dienen op aarde, en Gods heerlijkheid zich over de wereld verspreidt, wordt de hemel op aarde gebracht en de aarde naar de hemel opgetild. Daarom is de mens de link die hemel en aarde verbindt. Hemel en aarde zijn niet langer apart, niet langer gescheiden, maar verenigd als één. Over de hele wereld bestaan alleen God en de mens. Er is geen stof of slijk en alle dingen worden vernieuwd, zoals een lammetje liggend in een groene weide onder de hemel, genietend van Gods volle genade. Door de komst van het jonge groen straalt de levensadem voort, want God komt voor alle eeuwigheid op de wereld wonen naast de mens. Uit Gods mond klonk immers al: “Ik kan weer vredig in Sion verblijven.” Dit is het symbool van Satans nederlaag en het is de dag van Gods rust. Deze dag zal door alle mensen worden bejubeld en verkondigd en door alle mensen worden herdacht. Wanneer God rust op de troon is ook wanneer God Zijn werk op aarde afrondt. Op dat moment worden alle mysteries van God aan de mens getoond. God en de mens zullen dan voor altijd in harmonie zijn, nooit apart – dit zijn de prachtige taferelen van het koninkrijk!

In mysteries zijn verborgen mysteries en Gods woorden zijn werkelijk diepzinnig en onvoorstelbaar!

Voetnoot:

a. Het verhaal van de Hanhao-vogel lijkt sterk op de fabel van de krekkel en de mier van Aesopus. De Hanhao-vogel slaapt liever dan dat hij een nest bouwt terwijl het warm weer is, ondanks herhaalde waarschuwingen van zijn buurman, een ekster. Wanneer de winter aanbreekt, vriest de vogel dood.

Hoofdstuk 17

Mensen kennen alle woorden uit Gods mond in werkelijkheid niet. Mensen hebben die taal niet gehoord, dus kan het als volgt worden gesteld: Gods woorden zijn zelf een mysterie. De meeste mensen geloven dat alleen dingen waar mensen conceptueel niet bij kunnen, de hemelse zaken waar God mensen kennis over vergunt of de waarheid over wat God in de geestelijke wereld doet, mysteries zijn. Daaruit blijkt dat mensen alle woorden van God niet gelijkwaardig behandelen. Ze koesteren die woorden ook niet, maar concentreren zich op wat zij als ‘mysteries’ beschouwen. Dit bewijst dat mensen niet weten wat Gods woorden zijn of wat mysteries zijn – ze lezen Gods woorden alleen vanuit hun eigen opvattingen. In werkelijkheid houdt niemand echt van Gods woorden. Daarin ligt de oorzaak van de uitdrukking “mensen zijn er echt bedreven in om mij te misleiden”. God zegt geenszins dat mensen nergens voor deugen of dat ze overal een puinhoop van maken. Dit is de feitelijke situatie van de mensheid.

Mensen weten zelf niet goed hoeveel ruimte God feitelijk in hun hart inneemt – dat weet alleen God Zelf. Mensen lijken op dit moment dus net zuigelingen – ze beseffen helemaal niet waarom ze melk drinken en waarom ze aan het overleven zijn. Alleen hun moeder begrijpt hun behoeften. Zij laat ze niet verhongeren en zichzelf ook niet dood eten. God weet het beste wat mensen nodig hebben. Daarom zijn Zijn woorden soms vol liefde, spreekt Zijn oordeel er soms uit, doen Zijn woorden soms tot in het diepst van het mensenhart pijn, en zijn Zijn woorden soms ernstig en oprecht. Mensen voelen daardoor Zijn goedertierenheid, dat Hij er voor ze is, dat Hij niet de vermeende ‘imposante figuur’ is die ongenaakbaar is. Hij is ook niet de ‘Zoon des Hemels’ in de ogen van mensen, iemand die men niet aan kan kijken. In het bijzonder is Hij niet de veronderstelde ‘beul’ die de onschuldigen ombrengt. Gods hele gezindheid wordt in Zijn werk geopenbaard. De gezindheid van God in het vlees is tegenwoordig nog steeds door Zijn werk zichtbaar. De bediening van God is dus de bediening van woorden, niet wat Hij doet of hoe Hij er aan de buitenkant uitziet. Uiteindelijk zullen alle mensen door Gods woorden opgebouwd en compleet worden. Ze krijgen door hun ervaringen, dankzij de leiding van Gods woorden, een oefenpad. Mensen zullen door de woorden uit Gods mond Zijn hele gezindheid leren kennen. Door de woorden zal al het werk van God worden vervuld, zullen alle mensen tot leven komen en zullen alle vijanden worden verslagen. Dit is het primaire werk en niemand kan het negeren. Laten wij eens naar Zijn woorden kijken: “Mijn stem raast als de donder en verlicht alle vier de kwadranten en de gehele aarde. De mensheid wordt neergeslagen te midden van donder en bliksem. Niemand heeft ooit standgehouden te midden van donder en bliksem. De meeste mensen zijn doodsbenuwd wanneer mijn licht verschijnt en weten niet wat ze moeten doen.”

Wanneer God Zijn mond opent, komen er steeds woorden uit. Hij brengt alles tot stand met woorden. Alles wordt getransformeerd door Zijn woorden en alle mensen worden hernieuwd door Zijn woorden. Waar verwijst “donder en bliksem” naar? En waar verwijst “licht” naar? Niets of niemand kan aan Gods woorden ontkomen. Hij gebruikt Zijn woorden om de gedachten en nare kant van mensen bloot te leggen. Hij gebruikt woorden om de oude natuur van mensen aan te pakken en Zijn hele volk compleet te maken. Is dat niet het belang van Gods woorden? Zonder de kracht en steun van Gods woorden zou de hele mensheid in het hele universum al lang geleden zijn uitgeroeid. Dit is een principe van wat God doet en de werkmethode voor Zijn managementplan van zesduizend jaar. Het belang van Zijn woorden is daardoor duidelijk te zien. Gods woorden dringen rechtstreeks tot diep in de ziel van de mensheid door. Zodra mensen Zijn woorden zien, staan ze versteld en vluchten ze snel met grote vrees weg. Ze willen aan de realiteit van Zijn woorden ontsnappen, daarom zie je deze ‘vluchtelingen’ overal. Mensen gaan er direct vandoor nadat Gods woorden gesproken zijn. Dit is één aspect van de nare kant van de mensheid dat God belicht. Alle mensen ontwaken op dit moment langzaam uit hun verdoofde toestand. Het lijkt wel alsof alle mensen een vorm van dementie hebben ontwikkeld. Nu ze Gods woorden zien, hebben ze nog steeds last van die ziekteverschijnselen en weten ze hun eerdere toestand niet te herstellen. Zo is het feitelijk met alle mensen gesteld. Het geeft ook een treffende beschrijving van deze zin: “Veel mensen raken onder de indruk van dit zwakke schijnsel en ze ontwaken direct uit hun illusies. Toch heeft niemand ooit beseft dat de dag is aangebroken waarop mijn licht op de aarde neerdaalt.” Daarom heeft God ook gezegd: “Veruit de meeste mensen zijn verbijsterd door de plotselinge

verschijning van het licht.” Deze woorden slaan de spijker op zijn kop. Er is geen speld tussen Gods beschrijving van de mensheid te krijgen. Hij heeft dat echt feilloos en accuraat gedaan, daarom zijn alle mensen volkomen overtuigd. Hun liefde voor God is zonder het te weten vanuit het binnenste van hun hart gaan opbloeien. Alleen zo wordt Gods positie in het hart van mensen steeds oprechter en God werkt onder meer ook op die manier.

“Veruit de meeste mensen zijn enkel maar verbijsterd. Door het licht worden hun ogen aangetast en worden ze in de modder geworpen.” Zij gaan tegen Gods wil in (dat wil zeggen, zij weerstaan God), zodat zulke mensen getuchtigd worden vanwege hun opstandigheid wanneer Gods woorden zich aandienen. Vandaar dat er wordt gezegd dat hun ogen door het licht worden aangetast. Zulke mensen zijn al aan Satan overgeleverd, dus wanneer ze het nieuwe werk binnengaan, zijn ze niet verlicht of geïllumineerd. Satan heeft allen in bezit die het werk van de Heilige Geest niet hebben. Diep in hun hart is er geen plaats voor God, vandaar dat er gezegd wordt dat ze “in de modder zijn geworpen”. Iedereen in die toestand bevindt zich in een staat van ontredde. Ze kunnen niet het juiste pad betreden, ze kunnen evenmin naar hun normale toestand terugkeren. Al hun gedachten zijn tegenstrijdig. Alle mensen op aarde zijn uitermate door Satan verdorven. Ze missen vitaliteit en stinken als lijken. Alle mensen op aarde overleven te midden van ziekteverwekkers en niemand kan eraan ontkomen. Ze willen eigenlijk niet op aarde overleven, maar ze voelen altijd dat er iets groters gaat gebeuren opdat mensen het zelf gaan zien, zodat mensen zichzelf allemaal dwingen om voort te leven. Mensen hebben al heel lang geen kracht in hun hart. Ze gebruiken gewoon hun onzichtbare hoop als geestelijke steunpilaar, houden het hoofd erbij als mens en komen zo hun dagen

op aarde door. Het lijkt erop of alle mensen kinderen van de vleesgeworden duivel zijn. Daarom heeft God ook gezegd: “De aarde is met chaos bedekt. Dat is een treurig gezicht, niet om aan te zien. Het wekt zelfs enorme melancholie op bij wie er goed naar kijkt.” Deze situatie leidde ertoe dat God “de zaden van mijn Geest met mijn handen uitgestrooid” heeft in het hele universum. Hij is Zijn heilswerk op de hele aarde begonnen. God is allerlei rampspoed gaan uitstorten om Zijn werk vooruit te helpen, zodat Hij verstokte mensen kan redden. In de fases van Gods werk neemt redding nog steeds de vorm aan van allerlei rampen en van degenen die verdoemd zijn kan niemand daaraan ontkomen. Pas op het eind zal er een situatie op aarde kunnen ontstaan “zo sereen als de derde hemel. Hier leven dingen groot en klein in harmonie samen, zonder ooit in ‘conflicten van mond en tong’ te verzanden.” Eén aspect van Gods werk is om door Zijn woorden de hele mensheid te overwinnen en ook het uitverkoren volk te winnen. Een ander aspect is alle opstandige zonen door uiteenlopende rampen overwinnen. Dit is één onderdeel van Gods grootschalige werk. Alleen op deze manier kan het koninkrijk op aarde dat God wil volledig worden bereikt. Dit onderdeel van Gods werk is als fijn goud.

God vereist altijd dat mensen de dynamiek van de hemel kennen. Kunnen ze echt zover komen? De realiteit is dat mensen, op basis van hun huidige feitelijke toestand en na ruim 5900 jaar door Satan te zijn verdorven, niet met Petrus te vergelijken zijn en ze het dus eenvoudigweg niet voor elkaar kunnen krijgen. Dit is een van de methoden van Gods werk. Hij wil liever niet dat mensen passief afwachten, Hij heeft liever dat ze actief gaan zoeken. Alleen zo heeft God de kans om in mensen te werken. Wat meer uitleg kan geen kwaad, anders blijft het begrip van mensen oppervlakkig. Nadat God de mensheid geschapen en van

een geest voorzien had, drukte Hij ze het volgende op het hart: als ze Hem niet aanriepen, zouden ze geen verbinding met Zijn Geest kunnen krijgen, waardoor ze de 'satelliettelevisie' uit de hemel niet op aarde konden ontvangen. Wanneer God niet langer in de geest van mensen is, is er een zetel voor andere dingen vrij. Zo grijpt Satan de kans om binnen te komen. Wanneer mensen met hun hart in contact met God blijven, raakt Satan meteen in paniek en gaat hij er snel vandoor. God hoort de mensen roepen en geeft ze wat ze nodig hebben. Maar Hij 'verblijft' eerst niet in hen. Hij geeft ze gewoon steeds hulp vanwege hun geroep en mensen raken gehard door die innerlijke kracht, zodat Satan hier niet durft te komen om naar hartenlust te 'spelen'. Op deze manier staan mensen voortdurend in verbinding met Gods Geest en durft Satan de boel niet te verstoren. Zonder Satans verstoring is ieders leven normaal en kan God zonder belemmeringen in iedereen werken. Op deze manier kan God Zijn doeleinden door mensen bereiken. Nu weten we waarom God mensen altijd heeft gevraagd hun geloof te vergroten en ook heeft gezegd: "Ik stel gepaste eisen volgens de gestalte van de mens op aarde. Ik heb nooit iemand in moeilijkheden gebracht en evenmin ooit iemand gevraagd om 'zijn bloed uit te gieten' voor mijn welbehagen." De meeste mensen zijn verbijsterd door Gods eisen. Ze vragen zich af waarom God eisen aan hen blijft stellen, aangezien mensen daar niet aan kunnen voldoen en onherroepelijk door Satan zijn verdorven. Brengt God mensen niet in een moeilijke positie? Als je de ernstige gezichten van mensen ziet en ze dan zo ongemakkelijk ziet kijken, moet je wel lachen. De nare kanten van mensen zijn erg komisch – ze zijn soms net een kind dat graag wil spelen en soms zijn ze net een klein meisje dat 'mama' speelt. Soms lijken ze op een hond die een muis opeet. Je weet gewoon niet of je nou moet huilen of lachen om al

die nare kanten van hen. Vaak geldt dat hoe minder mensen in staat zijn Gods wil te begrijpen, hoe eerder ze in de problemen komen. Gods woorden “Ben ik de God die de schepping alleen maar het zwijgen oplegt?” tonen dan ook aan hoe dwaas mensen zijn en dat niemand in staat is Gods wil te begrijpen. Ook al spreekt Hij Zijn wil uit, mensen kunnen er toch geen rekening mee houden. Ze doen het werk van God alleen op basis van de menselijke wil, dus hoe kunnen ze Zijn wil op die manier begrijpen? “Ik wandel over de aarde en verspreid mijn aangename geur overal en op elke plek laat ik mijn vorm na. Op iedere plek weergalmt het geluid van mijn stem. Mensen blijven overal nostalgisch lang stilstaan bij de prachtige taferelen van gisteren, want de hele mensheid denkt aan het verleden ...” Dit zal de situatie zijn wanneer het koninkrijk is gevormd. God heeft in feite op diverse plaatsen geprofeteerd over de schoonheid van de komst van het koninkrijk. Al die profetieën samen geven een volledig beeld van het koninkrijk. Maar mensen schenken daar geen aandacht aan – ze kijken ernaar als naar een stripverhaal.

Dankzij de duizenden jaren van verdorvenheid door Satan hebben mensen altijd in duisternis geleefd. Ze hebben dan ook geen moeite met de duisternis en verlangen evenmin naar het licht. Dit is het gevolg nu het licht is gekomen: “Iedereen is tegen mijn komst. Ze jagen allemaal de komst van het licht weg, alsof ik de vijand van de mens in de hemel ben. De mens begroet mij met een defensieve flikkering in zijn ogen.” Hoewel de meeste mensen God met een oprecht hart liefhebben, is Hij nog steeds niet tevreden en veroordeelt Hij de mensheid nog steeds. Dit is verbijsterend voor mensen. Omdat mensen in duisternis leven, wijden ze zich nog steeds aan God toe alsof ze geen licht hebben. Dat wil zeggen, mensen dienen God allemaal volgens hun eigen

opvattingen. Wanneer God komt, is iedereen in die toestand en kan niemand God dienen door nieuw licht aan te nemen. Allen dienen Hem op basis van hun eigen ervaring. God beleeft geen plezier aan de 'toewijding' van de mensheid. De mensheid kan het licht dan ook niet prijzen in de duisternis. Daarom heeft God bovenstaande woorden gesproken; dit gaat absoluut niet tegen de werkelijkheid in en God behandelt de mensheid niet verkeerd. Ook doet Hij de mensen geen onrecht aan. Vanaf de schepping van de wereld tot op heden heeft niemand werkelijk Gods warmte ervaren. Alle mensen zijn steeds op hun hoede geweest, vreselijk bang dat God ze neer zal slaan, dat Hij ze zal uitroeien. God heeft in die 6000 jaar altijd warmte gegeven in ruil voor oprechtheid van mensen. Hij heeft ze bij elke wending altijd geduldig geleid. Dat komt omdat mensen erg zwak zijn. Ze kunnen Gods wil niet volledig kennen en ze kunnen Hem niet met heel hun hart liefhebben, want ze kunnen niet aan Satans manipulatie ontkomen. Maar ook al is dat het geval, God is nog steeds verdraagzaam. Wanneer Hij dit tot een bepaalde dag tolereert, dat wil zeggen wanneer Hij de wereld vernieuwt, zorgt Hij niet meer als een moeder voor mensen. Nee, dan zal Hij de mensen vergelden wat hun toekomst. Vanwege deze reden zal daarna het volgende gebeuren: "Lijken dobberen op het oppervlak van de oceaan", terwijl "op de plaatsen zonder water genieten andere mensen, met gelach en gezang, nog wel van de zekere beloften die ik aan hen gedaan heb." Dit is het verschil tussen de bestemming van hen die gestraft worden en van hen die beloond worden. "Op het oppervlak van de oceaan" verwijst naar de put van de afgrond van tuchtiging van de mensheid waarover God spreekt. Dat is Satans bestemming en de 'rustplaats' die God heeft bereid voor allen die Hem weerstaan. God heeft altijd de oprechte liefde van de mensheid gewild, maar de mensen weten dit niet, zijn

er ongevoelig voor en doen nog steeds hun eigen werk. Daarom vraagt God de mensen in al Zijn woorden om dingen en wijst Hij ze op hun tekortkomingen en wijst Hij hun ook het oefenpad toe, zodat ze deze woorden wellicht in praktijk kunnen brengen. God heeft ook licht geworpen op Zijn eigen houding jegens mensen: “Maar ik heb nooit ook maar één mensenleven in beslag genomen om er als speelgoed mee te spelen. Ik observeer het bloed in het hart van de mens en ik begrijp de prijs die hij heeft betaald. Terwijl hij voor mij staat, wil ik de weerloosheid van de mens niet uitbuiten om hem te tuchtigen of onwenselijke dingen aan te doen. Ik heb de mens al die tijd juist van alles gegeven en hem van alles voorzien.” Als mensen deze woorden van God lezen, voelen ze meteen Zijn warmte. Ik heb in het verleden inderdaad een prijs betaald voor God, maar ik heb Hem ook plichtmatig behandeld en heb bij tijden tegen Hem geklaagd. God heeft me altijd geleid met Zijn woorden en Hij schenkt heel veel aandacht aan mijn leven, toch speel ik er soms mee alsof het speelgoed is. Dat is echt ongepast. God houdt zoveel van mij, waarom kan ik het dan niet hard genoeg proberen? Wanneer ze daaraan denken, willen mensen zich wel in hun eigen gezicht slaan. Sommigen trekken zelfs met hun neus en barsten in huilen uit. God begrijpt het mensenhart en spreekt overeenkomstig. Deze weinige woorden die hard noch zacht zijn, inspireren mensen tot liefde voor God. Tot slot profeteerde God de verandering in Zijn werk in de tijd dat het koninkrijk op aarde wordt gevormd: Wanneer God op aarde is, zullen mensen geen rampen en calamiteiten meer kennen. Ze zullen in genade kunnen baden, maar wanneer Hij het oordeel van de grote dag begint, zal Hij onder alle mensen verschijnen en zal al Zijn werk op aarde volkomen voltooid worden. Het zal in die tijd, omdat de dag is gekomen, zijn zoals in de Bijbel staat: “Wie onrechtvaardig is, laat hij nog

steeds onrechtvaardig zijn. En wie heilig is, laat hij nog steeds heilig zijn.” De onrechtvaardigen krijgen met tuchtiging te maken en de heiligen keren voor de troon terug. Niemand zal Zijn gunst verkrijgen, niet eens de zonen en het volk van het koninkrijk. Alles zal Gods rechtvaardigheid zijn en alles de openbaring van Zijn gezindheid. Hij zal Zich niet voor de tweede keer iets aan de zwakheden van de mensheid gelegen laten liggen.

Hoofdstuk 18

Alle woorden van God bevatten een deel van Zijn gezindheid. Gods gezindheid kan niet volledig in woorden worden uitgedrukt, wat afdoende aantoont hoeveel rijkdom er wel niet in Hem is. Wat mensen kunnen zien en aanraken is immers beperkt, net als het menselijke vermogen. Hoewel Gods woorden duidelijk zijn, zijn mensen niet in staat ze volledig te begrijpen. Neem bijvoorbeeld deze woorden: “In een bliksemschicht wordt de werkelijke vorm van elk dier blootgelegd. Ook de mensheid, geïllumineerd door mijn licht, heeft de heiligheid die ze ooit bezat herwonnen. Oh, dat de verdorven wereld van het verleden eindelijk in het vuile water is geworpen en, zinkend naar de bodem, is opgelost in modder!” Alle woorden van God bevatten Zijn wezen, en hoewel alle mensen zich bewust zijn van deze woorden, heeft niemand ooit de betekenis ervan gekend. In Gods ogen zijn allen die zich tegen Hem verzetten Zijn vijanden, dat wil zeggen: zij die de kwaadaardige geesten toebehoren zijn beesten. Op basis hiervan kan men de ware gesteldheid van de kerk observeren. Alle mensen worden geïllumineerd door Gods woorden, en in dit licht onderzoeken ze

zichzelf zonder dat anderen hun de les lezen, hen kastijden of hen rechtstreeks verdrijven, zonder dat ze gehouden zijn aan andere menselijke handelwijzen en zonder dat anderen dingen aanwijzen. Vanuit het 'microscopische perspectief' zien ze heel duidelijk hoeveel ziekte er werkelijk in hen zit. In Gods woorden wordt elke soort geest gerubriceerd en onthuld in zijn oorspronkelijke vorm. De geesten van engelen worden meer geïllumineerd en verlicht, vandaar Gods woorden: "De mensheid heeft de heiligheid die ze ooit bezat herwonnen." Deze woorden zijn gebaseerd op het uiteindelijke resultaat dat God bereikt. Voorlopig kan dit resultaat natuurlijk nog niet volledig worden bereikt – het is maar een voorproefje, waaruit Gods wil blijkt. Deze woorden tonen afdoende aan dat een groot aantal mensen uit elkaar zal vallen binnen Gods woorden en verslagen zal worden in het geleidelijke proces van de heiliging van alle mensen. Hier spreekt "het is opgelost in modder" niet tegen dat God de wereld met vuur vernietigt, en "bliksemschicht" slaat op de toorn van God. Wanneer God Zijn grote toorn uitstort, zal de hele wereld als gevolg daarvan allerlei rampen ondervinden, zoals het uitbarsten van een vulkaan. Hoog in de hemel staand valt te zien dat op aarde allerlei soorten rampspoed op de hele mensheid afkomen en elke dag dichterbij komen. Van hoog boven naar beneden kijkend is op aarde een verscheidenheid aan taferelen te zien, zoals de taferelen die aan een aardbeving voorafgaan. Vloeibaar vuur verplaatst zich snel en ongecontroleerd, lava vloeit vrijuit, bergen verschuiven en over alles fonkelt een koud licht. De hele wereld is in het vuur gezonken. Dit is het tafereel van God die Zijn toorn de vrije loop laat, en het is de tijd van Zijn oordeel. Niemand die van vlees en bloed is zal kunnen ontsnappen. Zo zullen er geen oorlogen tussen landen en conflicten tussen mensen nodig zijn om de hele wereld te vernietigen; in plaats daarvan zal de

wereld 'bewust genieten' binnen de wieg van Gods tuchtiging. Niemand zal kunnen ontsnappen; alle mensen moeten deze beproeving doorstaan, een voor een. Daarna zal het volledige heelal opnieuw sprankelen van heilige glans, en de hele mensheid zal opnieuw een nieuw leven beginnen. En God zal rusten boven het heelal en zal de hele mensheid elke dag zegenen. De hemel zal niet ondraaglijk verlaten zijn, maar zal de levenskracht herwinnen die de hemel niet heeft gekend sinds de schepping van de wereld, en de komst van de 'zesde dag' zal zijn wanneer God een nieuw leven begint. God en de mensheid zullen allebei in rust treden en het heelal zal niet langer troebel of vuil zijn, maar zal vernieuwd worden. Dit is waarom God heeft gezegd: "De aarde is niet langer dodelijk rustig en stil, de hemel niet langer troosteloos en verdrietig." In het hemelse koninkrijk is er nooit sprake geweest van onrechtvaardigheid of menselijke gevoelens, of ook maar iets van de verdorven gezindheid van de mensheid, omdat Satans verstoring hier niet aanwezig is. 'Mensen' kunnen allemaal Gods woorden begrijpen, en het leven in de hemel is een leven vol vreugde. Iedereen in de hemel heeft wijsheid en de waardigheid van God. Vanwege de verschillen tussen de hemel en aarde worden de bewoners van de hemel geen 'mensen' genoemd; in plaats daarvan noemt God hen 'geesten'. Er zijn wezenlijke verschillen tussen deze twee woorden – degenen die nu 'mensen' worden genoemd zijn door Satan verdorven, terwijl 'geesten' dat niet zijn. Op het einde zal God de mensen van de aarde veranderen in wezens met de eigenschappen van de hemelse geesten, en dan zullen ze niet langer getroffen worden door de verstoring van Satan. Dit is de ware betekenis van de volgende woorden: "mijn rechtvaardigheid en heiligheid heeft zich uitgebreid over het gehele universum". "Aarde in haar oerstaat behoort tot de hemel, en de hemel is verenigd met de aarde. De mens is het koord dat

hemel en aarde verenigt en dankzij zijn heiligheid, dankzij zijn vernieuwing, is de hemel niet langer verborgen voor de aarde en is de aarde niet langer stil ten opzichte van de hemel.” Dit wordt gezegd met betrekking tot mensen die de geesten van engelen hebben, en op dit punt zullen de ‘engelen’ opnieuw vredig kunnen samenleven en hun oorspronkelijke gesteldheid herwinnen, niet langer gescheiden door het vlees tussen het hemelse rijk en het aardse rijk. De ‘engelen’ op de aarde zullen kunnen communiceren met de engelen in de hemel, mensen op aarde zullen de mysteries van de hemel kennen, en de engelen in de hemel zullen de geheimen van de mensenwereld kennen. De hemel en aarde zullen worden herenigd, zonder afstand ertussen. Dit is de schoonheid van de totstandkoming van het koninkrijk. Het is wat door God zal worden voltooid, en het is iets waar alle mensen en geesten naar verlangen. Maar degenen in de religieuze wereld weten hier niets van. Zij wachten maar tot Jezus de Redder op een witte wolk aankomt en hun ziel wegneemt, waarbij Hij ‘rommel’ over de aarde uitgestrooid achterlaat (‘rommel’ verwijst hier naar lijken). Is dat geen notie die alle mensen delen? Dit is waarom God heeft gezegd: “De religieuze wereld, hoe zou zij niet vernietigd kunnen worden door mijn gezag op aarde?” Door het compleet maken van Gods volk op aarde zal de religieuze wereld worden vernietigd. Dit is de ware betekenis van het ‘gezag’ waar God het over had. God heeft gezegd: “Is er iemand die, op mijn dag, mijn naam te schande maakt? Alle mensen richten hun eerbiedige blik op mij en roepen in het geheim mijn naam in hun hart aan.” Dit is wat Hij heeft gezegd over de gevolgen van de vernietiging van de religieuze wereld. Deze zal zich volledig onderwerpen aan Gods troon vanwege Zijn woorden, en zal niet langer wachten tot er een witte wolk neerkomt of naar de hemel kijken, maar zal in plaats daarvan overwonnen worden voor de

troon van God. Vandaar de woorden “[Alle mensen] roepen in het geheim mijn naam in hun hart aan” – dit zal de uitkomst zijn voor de religieuze wereld, die volledig door God veroverd zal worden. Dit is waar Gods almacht naar verwijst – het neerslaan van alle religieuze mensen, de meest opstandigen onder de mensheid, zodat ze zich nooit weer zullen vastklampen aan hun eigen noties, zodat ze God kunnen kennen.

Hoewel Gods woorden herhaaldelijk de schoonheid van het koninkrijk hebben voorspeld, hebben gesproken over de verschillende aspecten ervan en het vanuit verschillende perspectieven hebben beschreven, kunnen ze toch nog steeds niet volledig elke toestand van het Tijdperk van het Koninkrijk uitdrukken, omdat het menselijk vermogen om te ontvangen te gebrekkig is. Alle woorden van Zijn uitspraken zijn gesproken, maar de mensen hebben er niet naar gekeken door een specifieke lens. Daardoor zijn ze van duidelijkheid en begrip verstoken, en het heeft zelfs tot verwarring geleid. Dit is de grootste tekortkoming van het vlees. Hoewel mensen in hun hart van God willen houden, verzetten ze zich tegen Hem vanwege de verstoring van Satan. Dus heeft God steeds opnieuw de gevoelloze, traag van begrip zijnde harten van de mensen aangeraakt om hen te doen herleven. Alles wat God blootlegt, is de lelijkheid van Satan. Daarom: hoe hardvochtiger Zijn woorden, hoe meer Satan wordt beschaamd, hoe minder gebonden de harten van de mensen worden en hoe meer de liefde van de mensen kan worden opgewekt. Dit is hoe God werkt. Omdat Satan is blootgelegd en omdat hij is doorzien, durft hij niet langer de harten van mensen te bezetten, en daarom worden de engelen niet langer lastiggevallen. Op deze manier houden ze van God met hun hele hart en ziel. Alleen is op dit moment duidelijk te zien dat de engelen, met hun ware zelf, bij

God horen en van God houden. Het is alleen langs die weg dat de wil van God kan worden voldaan. “In hun hart is er nu een plaats voor mij. Ik zal niet meer geconfronteerd worden met de aversie of afzwering onder de mens, want mijn grote werk is reeds volbracht en wordt niet meer tegengewerkt.” Dit is de betekenis van wat hierboven is beschreven. Vanwege Satans intimidatie vinden mensen geen tijd om van God te houden, raken ze telkens verstrikt in de dingen van de wereld en worden ze altijd door Satan misleid, waardoor ze in verwarring handelen. Dit is waarom God heeft gezegd dat de mensheid “zoveel moeilijkheden van het leven heeft ondergaan, zoveel wereldse ongerechtigheid, zoveel wereldse pieken en dalen, maar nu verblijven ze in mijn licht. Wie huilt er niet om de onrechtvaardigheden van gisteren?” Als mensen deze woorden hebben gehoord, voelt het voor hen alsof God hun gezelschap is in hun ellende, met hen meevoelt en, op dat moment, hun klachten deelt. Ze voelen plotseling de pijn van de mensenwereld en denken: dat is volledig waar – er is in de wereld niets waarvan ik ooit heb genoten. Sinds ik uit de schoot van mijn moeder ben gekomen tot nu heb ik het menselijke leven ervaren en ik heb niet veel gewonnen, maar ik heb zo veel geleden. Het is allemaal zo leeg! En nu ben ik zo verdorven door Satan! O! Als mijn stervensuur aanbreekt, zal ik dan niet mijn hele leven voor niets hebben geleefd, ware het niet dat Gods redding er is? Heeft het leven van de mens enige betekenis? Geen wonder dat God heeft gezegd dat alles onder de zon ledig is. Als God me vandaag niet had verlicht, zou ik nog steeds in het donker verkeren. Wat ellendig! Op dat moment komt er twijfel op in hun hart: als ik Gods belofte niet kan winnen, hoe kan ik dan het leven blijven ervaren? Bij iedereen die deze woorden leest zullen onder het bidden tranen verschijnen. Zo is de menselijke psyche. Het zou onmogelijk zijn dat iemand dit

leest en geen enkele reactie heeft, tenzij diegene een geestelijke stoornis heeft. Elke dag onthult God de gesteldheden van allerlei soorten mensen. Soms geeft Hij namens hen uiting aan grieven. Soms helpt Hij mensen een bepaalde omgeving te overwinnen en er succesvol doorheen te gaan. Soms geeft Hij de 'transformaties' van mensen voor hen aan. Anders zouden mensen niet weten hoeveel ze in hun leven zijn gegroeid. Soms wijst God op de ervaringen van de mensen in de werkelijkheid en soms wijst Hij op hun tekortkomingen en gebreken. Soms stelt Hij nieuwe eisen aan hen en soms geeft Hij aan in welke mate ze Hem begrijpen. God heeft echter ook gezegd: "Ik heb de vanuit het hart gesproken woorden van zoveel mensen gehoord, de beschrijvingen van hun pijnlijke ervaringen te midden van hun lijden. Ik heb zovelen gezien die mij in de moeilijkste situaties onfeilbaar loyaal bleven, en ik heb er zovelen zien lopen op het rotsige pad, zoekend naar een uitweg." Dit is een beschrijving van positieve karakters. In elke aflevering van het 'drama van de menselijke geschiedenis' zijn er niet alleen positieve karakters geweest, maar ook negatieve. Daarom openbaart God de lelijkheid van deze negatieve karakters. Zo is het alleen door hun contrast met 'verraders' dat de onverzettelijke trouw en onverschrokken moed van 'eerlijke mensen' wordt geopenbaard. In ieders leven zijn er negatieve factoren en ook, zonder uitzondering, positieve factoren. God gebruikt beide om de waarheid over alle mensen te openbaren, zodat de verraders het hoofd zullen buigen en hun zonden zullen toegeven en zodat eerlijke mensen, met aanmoediging, trouw blijven. De implicaties van Gods woorden zijn erg diep. Soms lezen mensen ze en liggen ze dubbel van het lachen, terwijl ze op andere momenten alleen maar stil het hoofd laten zakken. Soms denken ze terug, soms huilen ze bitter en erkennen ze hun zonden, soms tasten ze in het rond en soms

zoeken ze. Over het algemeen zijn er veranderingen in de reacties van mensen vanwege de verschillende omstandigheden waarin God spreekt. Wanneer iemand Gods woorden leest, kunnen omstanders soms zelfs ten onrechte geloven dat die persoon een psychische aandoening heeft. Neem deze woorden: “Daardoor zijn er geen controversiële conflicten meer op aarde en worden, na de uitspraak van mijn woorden, de diverse ‘wapens’ van de moderne tijd teruggetrokken.” Alleen al het woord ‘wapens’ zou een hele dag lachen teweeg kunnen brengen, en steeds wanneer iemand toevallig terugdenkt aan het woord ‘wapens’, zal die persoon enorme binnenpret hebben. Nietwaar? Hoe zou je hier niet om kunnen lachen?

Wanneer je lacht, vergeet dan niet te begrijpen wat God van de mensheid vereist, en vergeet niet de ware gesteldheid van de kerk te zien: “De gehele mensheid is teruggekeerd naar een normale gesteldheid en is aan een nieuw leven begonnen. Wonend in een nieuwe omgeving, kijken behoorlijk veel mensen om zich heen en voelen zich alsof ze een volledig nieuwe wereld zijn binnengegaan. Daarom kunnen ze zich niet gelijk aanpassen aan hun huidige omgeving of meteen het juiste pad opgaan.” Dit is op het moment de ware gesteldheid van de kerk. Maak je niet te veel zorgen of alle mensen wel onmiddellijk op het juiste spoor komen. Wanneer het werk van de Heilige Geest eenmaal is gevorderd tot een zeker punt, zullen mensen er allemaal in binnengaan zonder het te beseffen. Wanneer je het wezen van Gods woorden begrijpt, zul je weten tot hoever Zijn Geest heeft gewerkt. Gods wil is: “ik geef de mens alleen, afhankelijk van zijn onrechtvaardige daden, een passend stukje ‘opvoeding’ om eenieder beter in staat te stellen op het goede spoor te komen”. Dit is Gods manier van spreken en werken, en het is ook het specifieke

beoefeningspad van de mensheid. Hierna toonde Hij mensen een van de andere gesteldheden van de mensheid: "Als de mensen niet bereid zijn van de zaligheid die in mij is te genieten, kan ik niet anders doen dan meegaan met hun verlangens en hen naar de bodemloze put sturen." God sprak uitgebreid en gaf mensen niet de geringste kans om te klagen. Dit is precies wat het verschil is tussen God en de mens. God spreekt altijd openlijk en vrijelijk tot de mens. Uit alles wat God zegt, blijkt Zijn oprechte hart, waardoor mensen hun eigen hart afmeten tegen het Zijne en hun hart voor Hem kunnen openstellen, zodat Hij kan zien waar ze zich bevinden op het spectrum van de regenboog. God heeft nooit het geloof of de liefde van wie dan ook toegejuicht, maar Hij heeft altijd eisen gesteld aan mensen en hun lelijke kant blootgelegd. Dit toont aan wat een kleine 'gestalte' mensen hebben en hoezeer hun 'constitutie' tekortschiet. Ze hebben meer 'oefening' nodig om hun tekortkomingen te compenseren. Dat is waarom God doorlopend 'Zijn woede ontketent' tegen mensen. Op een dag, wanneer God de volledige waarheid over de mensheid heeft geopenbaard, zullen mensen compleet gemaakt worden en zal God vrede hebben. Mensen zullen God niet langer vleien, en Hij zal hen niet langer 'onderwijzen'. Vanaf dat moment zullen mensen 'op zichzelf kunnen leven', maar daar is het nu het moment niet voor. Er zit in de mens nog altijd veel wat 'namaak' kan worden genoemd, en er zijn nog meerdere keuringsrondes nodig, nog meerdere 'controleposten' waar hun 'belasting' kan worden betaald zoals het hoort. Als er nog steeds namaakproducten zijn, zullen die in beslag worden genomen zodat ze niet zullen worden verkocht. Vervolgens zal die lading smokkelwaar worden vernietigd. Is dat geen goede handelwijze?

Hoofdstuk 19

In de fantasie van de mens lijkt God hoog verheven en ondoorgrondelijk. Het lijkt wel of God niet onder de mensen woont, of Hij op de mensen neerkijkt omdat Hij zo verheven is. Maar God smijt de opvattingen van de mens kapot en verdrijft ze allemaal, begraaft ze in een 'graf' waar ze tot as wederkeren. God heeft hetzelfde standpunt over de opvattingen van de mens als over de dood; Hij definieert ze zoals Hij wil. Het lijkt alsof er geen reactie komt van opvattingen. God is dus aan het werk geweest vanaf de schepping van de wereld tot nu, en is niet opgehouden. Vanwege het vlees wordt de mens verdorven door Satan, en vanwege de daden van Satan op aarde vormt de mens allerlei opvattingen naarmate hij ervaringen opdoet. Dit wordt 'natuurlijke vorming' genoemd. Deze fase van het werk is het laatste deel van Gods werk op aarde. De methode van Gods werk heeft zijn hoogtepunt dus bereikt en Hij begint de mens intensiever te trainen, zodat hij voltooid kan worden tijdens Zijn laatste werk en Zijn wil eindelijk kan worden bevredigd. Voorheen waren er alleen de verlichting en de illuminatie van de Heilige Geest onder de mensen, maar er waren geen door God gesproken woorden. Toen God met Zijn eigen stem sprak, schrok iedereen, en vandaag de dag brengen Zijn woorden de mens zelfs nog meer in verwarring. Het is nog moeilijker achter de betekenis van Zijn woorden te komen, de mens lijkt in een toestand van verblinding te verkeren, want vijftig procent van Zijn woorden verschijnen tussen aanhalingstekens. "Als ik spreek luistert de mens helemaal gegrepen naar mijn stem. Maar als ik ophoud met praten, gaat hij weer met zijn eigen 'onderneming' door". In die passage staat er een woord tussen aanhalingstekens. Hoe grappiger de woorden van God, hoe beter ze de mensen

kunnen verleiden om ze te lezen. Een aspect is dat als de mensen ontspannen zijn, ze accepteren dat ze onder handen worden genomen. Het belangrijkste aspect is te voorkomen dat mensen ontmoedigd of teleurgesteld raken omdat ze Gods woorden niet begrijpen. Dit is een tactiek in de oorlog van God tegen Satan. Alleen zo zijn de mensen geïnteresseerd in Gods woord en blijven ze er aandacht aan besteden al zijn ze in de war. Maar ook de woorden die niet tussen aanhalingstekens staan zijn heel charmant. Ze zijn daardoor heel opmerkelijk en zorgen ervoor dat de mensen Gods woorden nog meer liefhebben waardoor ze de beminnelijkheid van Zijn woorden in hun hart kunnen voelen. Omdat Gods woorden in veel vormen worden geuit en ze rijk en divers zijn, en omdat de zelfstandig naamwoorden niet herhaald worden in Gods woorden geloven de mensen, anderszins, altijd dat God nieuw is en nooit oud. Bijvoorbeeld: "Ik vraag de mens niet om slechts 'consument' te zijn, ik vraag hem 'producent' te zijn die Satan een nederlaag kan toebrengen." De woorden 'consument' en 'producent' hebben in die zin dezelfde betekenis als sommige woorden uit vroegere tijden, maar God is niet rigide. Hij maakt de mens liever bewust van Zijn frisheid zodat hij Gods liefde kan waarderen. De humor in Gods uitlatingen houdt Zijn oordeel en Zijn eisen aan de mens in bedwang. Gods woorden hebben een doel en betekenis. Daarom is Zijn humor niet alleen bedoeld om de sfeer wat te verlichten of om de mens te laten bulderen van het lachen of alleen maar voor de ontspanning van zijn spieren. Gods humor is eerder bedoeld om de mens te bevrijden uit vijfduizend jaar slavernij en nooit meer slaaf te laten zijn, zodat hij Gods woorden beter kan aanvaarden. Gods methode is: 'met een lepel suiker is het medicijn makkelijker in te nemen'. Hij duwt de mens geen bitter medicijn door de keel. Het bittere zit in het zoete, en het zoete zit in het bittere.

“Als er in het oosten een zacht licht begint te gloren richten alle mensen in de wereld voor de gelegenheid hun aandacht op het licht in het oosten. Ze zijn niet meer in slaap ondergedompeld, de mensheid gaat eropuit om de bron van het licht uit het oosten te bekijken, maar door haar beperkte macht kan niemand zien waar het licht vandaan komt.” Dit gebeurt nu overal in de wereld, niet alleen onder de zonen en de mensen van God. Zowel de religieuze kringen als de ongelovigen ervaren deze reactie. Op het moment dat Gods licht schijnt verandert ieders hart geleidelijk en onbewust ontdekt iedereen dat leven zinloos is, dat het menselijk leven geen waarde heeft. De mensen hebben geen ambitie meer voor de toekomst, denken niet aan morgen, maken zich daar geen zorgen over. Liever houden ze zich vast aan het idee dat ze meer moeten eten en drinken zolang ze ‘jong’ zijn, dat het allemaal de moeite waard is geweest als de eindtijd komt. De mens wil de wereld niet in orde maken. De energie van de liefde van de mens voor de wereld is gestolen door de ‘duivel’, maar niemand weet waar dit wortelt, men kan alleen maar heen en weer rennen en elkaar op de hoogte houden omdat de dag van God nog niet is aangebroken. Op een dag zal iedereen het antwoord op de ondoorgroendelijke mysteries zien. Dat is de ware betekenis van Gods woorden dat “de mens uit zijn slaap en dromen zal ontwaken en zich dan pas zal realiseren dat mijn dag langzaam aanbreekt in de wereld.” Als die dag komt zullen alle mensen die tot God behoren als groene bladeren zijn “klaar om hun eigen gedeelte aan mij toe te wijden als ik op aarde ben.” Zoveel mensen van Gods volk in China vervallen weer tot het kwaad nadat God Zijn stem heeft laten horen, en daarom zegt God, “maar machteloos om het voldongen feit te veranderen, kunnen zij slechts wachten tot ik een vonnis vel.” Sommigen zullen verdreven moeten worden - niet iedereen blijft onveranderd.

Sterker nog, de mensen kunnen alleen aan de normen voldoen nadat zij een test hebben doorstaan en krijgen dan 'kwaliteitscertificaten'; anders worden ze afval op een vuilnisbelt. God wijst ons voortdurend op de toestand van de mens, de mens voelt de geheimzinnigheid van God dus steeds sterker. 'Als Hij God niet was, hoe zou Hij onze ware toestand dan zo goed kennen?' Maar vanwege de zwakte van de mensen, "In het hart van de mensen neem ik geen verheven en ook geen nederige plaats in. Wat hun betreft maakt het niet uit of ik besta of niet." Is dit niet precies de toestand van alle mensen die het beste met de werkelijkheid overeenkomt? Wat de mens betreft bestaat God als hij Hem zoekt en bestaat God niet als hij Hem niet zoekt. Met ander woorden, God bestaat onmiddellijk in het hart van de mens als hij Zijn hulp nodig heeft, maar als hij Hem niet meer nodig heeft, bestaat Hij ook niet meer. Dit leeft in het hart van de mens. In werkelijkheid denkt iedereen op aarde zo, ook alle atheïsten, die ook een duistere en abstracte indruk van God hebben.

"Daarom vormen de bergen de grens tussen de naties in het land, vormen de wateren een barrière tussen landen om mensen uit elkaar te houden, en wordt de lucht wat van mens tot mens stroomt in de ruimte op aarde." Dit was het werk dat God uitvoerde toen Hij de wereld schiep. De mensen staan versteld als je dit hier vernoemt: Kan het zijn dat God nog een wereld wil scheppen? Je kunt best het volgende zeggen: Iedere keer dat God spreekt bevatten Zijn woorden schepping, management en de vernietiging van de wereld; het is alleen soms duidelijk en soms ambigue. Gods heel management komt tot uiting in Zijn woorden. Het probleem is alleen dat de mens Zijn woorden niet kan onderscheiden. Door Gods zegen groeit het geloof van de mens honderdvoudig. Van buitenaf lijkt het alsof God de mens een belofte doet, maar in wezen is het

een meetlat voor de eisen die God aan het volk van Zijn koninkrijk stelt. Zij die voldoen kunnen blijven, en degenen die niet voldoen zullen verzwolgen worden in de ramspoed die vanuit de hemel komt vallen. “Donder en bliksem razen rollend door de lucht en vellen de mens; de hoge bergen vallen om en bedelven de mens; de wilde dieren verslinden hem hongerig; de oceanen sluiten hun hoge golven boven zijn hoofd. Terwijl de mensen hun broeders in conflict ombrengen zijn alle mensen op zoek naar hun eigen ondergang in de ramspoed die uit hun midden ontstaat.” Dit is de ‘speciale behandeling’ die degenen die niet aan de normen voldoen krijgen, zij die niet gered worden voor het koninkrijk van God hierna. Hoe vaker Gods dingen zegt, als: “Onder leiding van mijn licht kunnen jullie echt de wurggreep van de duistere machten wel doorbreken. In het donker zullen jullie zeker het licht dat jullie begeleidt niet uit het oog verliezen.” hoe meer de mens zich bewust wordt van zijn achtenswaardigheid en hoe meer vertrouwen hij zal voelen om een nieuw leven te zoeken. God geeft naar behoefte. Als God hen eenmaal tot op zekere hoogte blootstelt, verandert Zijn manier van spreken en gebruikt Hij een zegenende toon om het beste resultaat te krijgen. Als God zo Zijn eisen aan de mens stelt levert het een beter praktisch resultaat op. Omdat de mensen allemaal zakelijk met hun tegenhangers willen spreken – zakelijk zijn het allemaal deskundigen – is dit precies waar God Zijn woorden op toespitst als Hij zegt: “Wat is ‘Sinim’ dan?” De betekenis van Gods woorden hier is niet het koninkrijk op aarde dat door Satan is verdorven, maar juist een samenkomst van alle engelen die van God zijn gekomen. De woorden ‘resoluut en standvastig’ houden in dat de engelen Satans machten zullen doorbreken en Sinim in de hele wereld gesticht zal worden. De echte betekenis van Sinim is dus een samenkomst van alle engelen op aarde; hier verwijst het

naar de engelen op aarde. Het koninkrijk dat later dus op aarde bestaat zal 'Sinim' worden genoemd, en niet het 'koninkrijk'. Het 'koninkrijk' op aarde heeft geen echte betekenis, en in wezen is het Sinim. Dus pas als jullie het verbinden met de betekenis van Sinim kunnen jullie de ware betekenis begrijpen van de woorden: "jullie zullen ongetwijfeld mijn glorie door het gehele universum uitstralen." Dit laat de toekomstige indeling in klassen van alle mensen op aarde zien. De mensen van Sinim zullen allen koningen zijn die over alle volkeren op aarde regeren nadat zij getuchtigd zijn. Alles op aarde zal gewoon werken door het bestuur van de mensen van Sinim. Dit is slechts een ruwe schets van de situatie. Alle mensen blijven binnen Gods koninkrijk, wat betekent dat zij binnen Sinim blijven. De mens op aarde zal met de engelen kunnen communiceren. De hemel en de aarde zullen dus verbonden zijn, met andere woorden alle mensen op aarde onderwerpen zich aan God en hebben Hem lief, zoals de engelen in de hemel. In die tijd zal God openlijk aan de mensen op aarde verschijnen en ervoor zorgen dat zij Zijn ware gezicht met het blote oog kunnen zien, en Hij zal op ieder moment aan de mens verschijnen.

Hoofdstuk 20

God heeft de hele mensheid geschapen en heeft tot op vandaag de hele mensheid geleid. Op die manier weet God wat er gebeurt tussen de mensen: Hij kent de bitterheid in de wereld van de mens, begrijpt de zoetheid van de wereld van de mens, en zo omschrijft Hij elke dag de levensomstandigheden van de hele mensheid en, meer nog, Hij richt zich tot de zwakte en de corruptie van de

hele mensheid. Het is niet Gods hartewens dat de hele mensheid in een bodemloze put gegooid wordt, noch dat de volledige mensheid gered wordt. Er zit altijd een principe in Gods daden, en toch kan niemand de wetten van al wat Hij doet begrijpen. Wanneer mensen zich bewust worden van Gods majesteit en toorn, dan verandert God onmiddellijk de toon naar vergevingsgezindheid en liefde, maar wanneer mensen Gods vergevingsgezindheid en liefde leren kennen, dan verandert Hij opnieuw onmiddellijk de toon, en maakt Hij Zijn woorden zo moeilijk om te eten als was het een levende kip. In al Gods woorden werd het begin nooit herhaald, en nooit werden Zijn woorden uitgesproken volgens het principe van de uitspraken van gisteren; zelfs de toon is niet dezelfde, noch is er enige samenhang in de inhoud – en dat alles maakt dat mensen zich nog verwarder voelen. Dit is Gods wijsheid, en de openbaring van Zijn gezindheid. Hij gebruikt de toon en de manier van spreken om de denkbeelden van mensen uiteen te laten spatten, om Satan te verwarren, om Satan niet de mogelijkheid te geven Gods daden te vergiftigen. De wonderlijkheid van Gods daden maakt dat de geesten van de mensen verward zijn door Gods woorden. Ze kunnen amper hun eigen voordeur vinden, of ze weten zelfs niet wanneer ze moeten eten of rusten, waardoor ze echt ‘afstand doen van slaap en voedsel om zich uit te putten voor God’. Maar zelfs op dit punt, onder de huidige omstandigheden, blijft God onverzadigd en is Hij altijd kwaad op de mens en dwingt Hij hem om zijn echte hart te tonen. Als Hij dit niet zou doen zouden mensen bij de minste toegevendheid van God, onmiddellijk ‘gehoorzamen’ en laks worden. Dat is de laagheid van de mens; hij kan niet langzaam overgehaald worden, maar hij moet geslagen of voortgetrokken worden om hem in beweging te krijgen. “Van allen die ik gadesla, heeft er niet een mij moedwillig en direct opgezocht. Ze komen

allemaal tot mij, aangespoord door anderen, de meerderheid volgend, en ze zijn niet bereid de prijs te betalen of de tijd te spenderen om hun levens te verrijken.” Dat zijn de omstandigheden van allen op aarde. En zo, zonder het werk van de apostelen of de leiders zouden alle mensen al lang verspreid zijn en daarom is er door de eeuwen heen geen gebrek geweest aan apostelen en profeten.

In deze uitspraken besteedt God speciale aandacht aan het samenvatten van de levensomstandigheden van de hele mensheid. Woorden als “Het leven van de mens bevat niet de minste warmte en is verstoken van elk spoor van menselijkheid of licht – en toch heeft hij zich eraan onderworpen en een leven aangenomen zonder waarde waar hij zich doorheen haast zonder iets te bereiken. In een oogwenk nadert de dag van de dood, en de mens sterft een bittere dood” zijn allemaal van dit type. Waarom is het dat God het bestaan van de mensheid geleid heeft tot vandaag en tegelijkertijd ook de leegte van het leven in de wereld van de mens blootlegt? En waarom omschrijft Hij het hele leven van al de mensen als ‘haastig aankomen en haastig vertrekken’? Er kan gezegd worden dat dit alles het plan van God is, God heeft dit allemaal voorgeschreven, en zo weerspiegelt het in een ander perspectief hoe God alles veracht, op het leven in goddelijkheid na. Ondanks dat God de hele mensheid geschapen heeft, heeft Hij nooit echt plezier gehad in het bestaan van de hele mensheid en daarom staat hij de mensheid slechts toe te leven in de verdorvenheid van Satan. Nadat de mensheid dit proces heeft doorlopen, zal Hij de mensheid tenietdoen of redden, en zo zal de mens een leven op aarde bereiken dat niet leeg is. Dat is allemaal deel van Gods plan. En daarom is er altijd een wens in het bewustzijn van de mens, wat ertoe geleid heeft dat niemand graag een onschuldige dood sterft – maar de enigen die deze wens in

vervulling zien gaan, zijn de mensen van de laatste dagen. Vandaag leven mensen nog steeds in een onomkeerbare leegte en wachten ze nog steeds op die onzichtbare wens: “Wanneer ik mijn gezicht verberg in mijn handen en mensen onder de grond druk, dan zijn ze onmiddellijk in ademnood en kunnen ze amper overleven. Ze schreeuwen allemaal tot mij, doodsbang dat ik hen zal vernietigen, omdat ze allen de dag willen zien waarop ik verheerlijkt word.” Dat zijn de omstandigheden van alle mensen vandaag. Ze leven allemaal in een ‘vacuüm’, zonder ‘zuurstof’, wat het voor hen moeilijk maakt te ademen. God gebruikt de wens in het bewustzijn van de mens om het overleven van de hele mensheid te ondersteunen. Als Hij dat niet zou doen zouden allen hun ‘thuis verlaten om monnik te worden’, met als resultaat dat de mensheid zou uitsterven en aan zijn einde zou komen. Dat is de waarheid, maar de mens heeft deze wet nooit ontdekt, en daarom weet hij niet waarom hij “een diepe angst heeft dat de dood een tweede keer op hem zal neerdalen.” Als mens heeft niemand de moed om voort te leven, en toch heeft nog nooit iemand de moed gehad om te sterven, en daarom zegt God dat mensen ‘een bittere dood sterven’. Dat is de ware situatie onder mensen. Misschien hebben sommige mensen naar verwachting tegenslagen gekend en nagedacht over de dood, maar deze gedachten zijn nooit werkelijkheid geworden; misschien hebben sommigen aan de dood gedacht door familieconflicten, maar waren ze bezorgd over hun geliefden en konden ze hun wens niet ten uitvoer brengen; en misschien hebben sommigen aan de dood gedacht door tegenslagen in hun huwelijk, maar zijn ze niet bereid om het echt door te voeren. Zo sterven mensen met pijn of eeuwige spijt in hun hart. Dat zijn de uiteenlopende omstandigheden van alle mensen. Wanneer je de wijde wereld van de mens overschouwt, dan zie je dat mensen komen en gaan in een

eindeloze stroom, en ook al voelen ze dat er meer vreugde zou zijn in de dood dan in het leven, bewijzen ze nog steeds lippendienst en heeft nog nooit iemand een voorbeeld gesteld door te sterven en terug te komen om de levenden te vertellen hoe ze kunnen genieten van de vreugde van de dood. Mensen zijn onwaardige ellendelingen: ze kennen geen schaamte en hebben geen zelfrespect, en ze komen altijd terug op hun woord. In Zijn plan heeft God een groep mensen voorbestemd om te kunnen genieten van Zijn gelofte, en daarom zegt God: “vele zijn vleesgeworden en vele zijn gestorven en zijn herboren op aarde. Toch heeft nooit iemand van hen de kans gehad om te genieten van de zegeningen van het koninkrijk vandaag.” Allen die vandaag de zegeningen van het koninkrijk genieten zijn voorbestemd door God vanaf het moment dat Hij de wereld heeft geschapen. God heeft geregeld dat die geesten in de laatste dagen vlees worden en uiteindelijk zal God deze groep van mensen tot zich nemen en regelen dat ze in Sinim zullen zijn. In wezen zijn de geesten van deze mensen engelen en daarom zegt God: “Is er dan werkelijk nooit enig spoor geweest van mij in de geest van de mens?” In feite, wanneer mensen in het vlees zijn, blijven ze onwetend over de zaken van het spirituele koninkrijk. Aan deze eenvoudige woorden “de mens werpt mij een behoudende blik toe” kan men Gods stemming zien. In deze eenvoudige woorden wordt de complexe psychologie van God tot uitdrukking gebracht. Vanaf de tijd van de schepping tot vandaag is er in Gods hart altijd verdriet geweest samen met toorn en oordeel, omdat de mensen op aarde niet aandachtig kunnen zijn voor Gods hartewens, zoals God het zegt: “De mens is net een wilde in de bergen.” Maar God zegt ook: “De dag zal komen waarop de mens naar mijn zijde zal zwemmen vanuit het midden van de machtige oceaan, zodat hij kan genieten van al de weelde van de aarde en zodat

hij het risico verzwolgen te worden door de zee achter zich kan laten.” Dat is de vervulling van Gods wil, en het kan ook omschreven worden als een onvermijdbare tendens, en het symboliseert de vervulling van Gods werk.

Wanneer het koninkrijk volledig neerdaalt op aarde zullen alle mensen hun oorspronkelijke gelijkenis terugkrijgen. Daarom zegt God: “ik geniet vanaf van mijn troon, ik leef tussen de sterren. En de engelen bieden mij nieuwe liederen en nieuwe dansen aan. Niet langer doet hun eigen broosheid tranen lopen over hun gezichten. Niet langer hoor ik, voor mij, het geluid van huilende engelen en niet langer klaagt er wie dan ook over ellende tegen mij.” Dit toont aan dat de dag waarop God volledige glorie verwerft de dag is waarop de mens van zijn rust zal genieten; mensen zullen zich niet langer haasten als gevolg van Satans verstoring, de wereld zal zich niet langer ontwikkelen, en mensen zullen in rust leven – omdat al de sterren in het hemelgewelf nieuw zullen zijn, en omdat de zon, de maan, de sterren, enzovoort, en al de bergen en de rivieren in de hemel en op de aarde allemaal veranderd zullen zijn. En omdat de mens veranderd zal zijn en omdat ook God veranderd zal zijn, zullen alle dingen veranderen. Dat is het ultieme doel van Gods managementplan, en dat zal uiteindelijk bereikt worden. Gods doel om al deze woorden uit te spreken, is voornamelijk zodat de mens Hem zou kennen. Mensen begrijpen Gods bestuurlijke besluiten niet. Al wat God doet, is georkestreerd en gearrangeerd door God zelf en God is niet bereid om wie dan ook er tussen te laten komen; in de plaats daarvan laat Hij de mens zien dat alles gearrangeerd is door Hem en onbereikbaar is voor de mens. Zelfs wanneer de mens het kan zien, of het moeilijk vindt om het zich in te beelden, is alles beheerd door God alleen, en God wil niet dat het bezoedeld wordt met de minste menselijke gedachte. God zal hen die deelnemen, ook al is

het maar een klein beetje, zeker niet vergeven; God is de God die jaloers is op de mens, en het lijkt erop dat de Geest van God uitzonderlijk gevoelig is op dat gebied. Daarom zal wie ook maar de minste intentie heeft zich hiermee te bemoeien onmiddellijk belaagd worden door Gods verterende vlammen en verast worden in het vuur. God laat de mensen hun gaven niet tentoonspreiden zoals zij willen, want de begaafden zijn zonder leven; deze veronderstelde gaven dienen enkel God en ze hebben hun oorsprong bij Satan, en daarom heeft God een bijzondere hekel aan ze en daarin doet God geen tegemoetkomingen. Toch zijn het vaak mensen zonder leven die het meest waarschijnlijk deelnemen in het werk van God, en meer nog, hun deelname blijft onbekend, omdat ze verborgen blijft achter hun gaven. Door de eeuwen heen hebben de begaafden nooit standgehouden, omdat ze zonder leven zijn, en daarom ontbreekt het hen aan kracht om weerstand te bieden. Daarom zegt God: "Wanneer ik niet rechtuit spreek, zal de mens nooit tot bezinning komen en hij zal onbewust in mijn tuchtiging terechtkomen – want de mens kent mij niet in mijn vlees." Allen van vlees en bloed worden geleid door God, maar tegelijkertijd leven ze ook in de greep van Satan, en daarom hebben mensen nooit een normale relatie gehad met elkaar, of het nu uit begeerte is of uit bewondering of door de regelingen van hun omgeving. God veracht zulke abnormale relaties het meest van al en het is door zulke relaties dat woorden als "Wat ik wil zijn levende creaties die vol van leven zijn, geen lijken die doordrongen zijn van de dood. Wanneer ik achteroverleun aan de tafel van het koninkrijk zal ik alle mensen op aarde bevelen om mijn inspectie te ondergaan" uit Gods mond komen. Wanneer God boven het hele universum is, observeert Hij elke dag elke daad van hen die van vlees en bloed zijn, en nog nooit heeft Hij een van hen over het hoofd gezien.

Dat zijn de daden van God. En daarom spoor ik alle mensen aan om hun eigen gedachten, ideeën en daden te onderzoeken. Ik vraag niet dat je een teken van schaamte bent voor God, maar een uiting van Gods glorie, dat je in al je daden, woorden en levens niet het onderwerp wordt van Satans grappen. Dat is wat God van alle mensen eist.

Hoofdstuk 21

In Gods ogen zijn mensen zoals de dieren in de dierenwereld. Ze vechten met elkaar, slachten elkaar af en hebben buitengewone interacties met elkaar. In Gods ogen zijn ze ook net als apen die listige plannen tegen elkaar smeden, onafhankelijk van leeftijd of geslacht. Als zodanig is alles wat de mensheid doet en manifesteert nooit naar Gods hart geweest. De periode dat God Zijn gezicht bedekt is precies de periode waarin de mensen van over de hele wereld worden getest. Alle mensen kreunen in pijn, ze leven allen onder de dreiging van een catastrofe, en er is er niet een die ooit aan Gods oordeel is ontsnapt. Feitelijk is het primaire doel van Gods incarnatie de mens in Zijn vlees te oordelen en te veroordelen. In Gods geest is al lang besloten wie, in overeenstemming met zijn essentie, zal worden gered of vernietigd, en dit zal geleidelijk duidelijk worden gemaakt tijdens de laatste fase. Naarmate de dagen en maanden voorbijgaan, veranderen mensen en wordt hun originele vorm geopenbaard. Het wordt duidelijk of er een kip of een eend in het ei zit wanneer het openbarst. De tijd dat het ei barst, is precies de tijd dat er een eind komt aan de rampen op de aarde. Hieruit kan worden afgeleid dat, om te kunnen weten of er een 'kip' of een 'eend'

in het ei zit, het 'ei' moet worden opengebroken. Dit is het plan in Gods hart, en het dient te worden volbracht.

“Arme, zielige mensheid! Hoe komt het toch dat de mensheid mij liefheeft, maar niet in staat is de intenties van mijn Geest te volgen?” Vanwege deze gesteldheid van de mens dient hij zich te onderwerpen aan een behandeling om Gods wil te bevredigen. En vanwege Gods afkeer van de mensheid heeft Hij vele keren uitgeroepen: “Oh de rebellerende mensheid! Ze zouden onder mijn voeten moeten worden vertrapt, ze moeten door mijn tuchtiging van de aardbodem verdwijnen, en ze moeten, op de dag dat mijn grote onderneming is voltooid, worden verdreven uit het midden van de mensheid, zodat de hele mensheid hun lelijke gezicht zal kennen.” God spreekt tot de gehele mensheid in het vlees en spreekt ook tot Satan in het geestelijke domein, dat wil zeggen, boven het gehele universum. Dit is de wil van God en dit is wat is bereikt met Gods zesduizendjarenplan.

In feite is God uitzonderlijk normaal en zijn er een aantal dingen die alleen maar kunnen worden volbracht als Hij ze zelf uitvoert en ze met Zijn eigen ogen ziet. Het is niet zoals mensen zich dat voorstellen, God rust niet op zijn lauweren terwijl alles gaat zoals Hij wil; dit is het gevolg van Satans verstoring in de mensen, dit leidt ertoe dat mensen in het ongewisse zijn over Gods werkelijke gezicht. Als zodanig is God tijdens het laatste tijdperk vlees geworden om openlijk Zijn werkelijkheid aan de mens te openbaren zonder iets te verbergen. Sommige beschrijvingen van Gods gezindheid zijn pure overdrijving, zoals wanneer gezegd wordt dat God de wereld kan vernietigen met een enkel woord of de geringste gedachte. Als gevolg hiervan zeggen de meeste mensen dingen

zoals: hoe kan het dat God almachtig is maar niet in één hap Satan kan verzwelgen? Deze woorden zijn absurd en tonen aan dat de mensen God nog steeds niet kennen. God heeft een proces nodig om Zijn vijanden te vernietigen, maar toch is het juist om te zeggen dat God onoverwinnelijk is: God zal uiteindelijk Zijn vijanden verslaan. Op dezelfde manier als een sterk land een zwak land verslaat; het moet zelf de overwinning behalen, stap-voor-stap, soms met gebruik van geweld, soms met gebruik van strategie. Het is een proces, het is niet zo dat, omdat het sterke land moderne nucleaire wapens heeft en het zwakke land duidelijk inferieur is, het zwakke land zich zonder slag of stoot gewonnen zal geven. Dat is een absurd argument. Er kan worden gezegd dat het sterke land zeker zal winnen en het zwakke land zeker zal verliezen, maar alleen wanneer het sterke land persoonlijk het zwakke land binnenvalt kan worden gezegd dat het echt machtiger is. Derhalve heeft God altijd gezegd dat de mens Hem niet kent. Is dus wat hierboven is gezegd één kant van de oorzaak waarom de mens God niet kent? Zijn dit opvattingen van de mens? Waarom vraagt God de mens alleen dat hij Zijn werkelijkheid kent, en dat Hij persoonlijk vlees is geworden? Bijgevolg aanbidden de meeste mensen vroom de hemel en toch is “de hemel nog nooit ook maar een klein beetje beïnvloed door de handelingen van de mens. Als mijn behandeling van de mens uitsluitend zou zijn gebaseerd op alles wat hij deed, dan zou de hele mensheid nu onder mijn tuchtiging leven.”

God doorziet de essentie van de mens. In Gods uitspraken lijkt God zo ‘getormenteerd’ door de mens, dat Hij geen aandacht meer aan de mens wil schenken, noch ook maar een glimpje hoop voor hem heeft, de mens, lijkt het wel, is niet te redden. “Ik heb veel mensen gezien bij wie de tranen over hun wangen liepen en ik heb veel mensen gezien die hun hart aanboden in ruil voor

mijn rijkdommen. Ondanks zulle 'vroomheid' heb ik nooit vrijelijk mijn alles aan de mens gegeven als resultaat van zijn plotselinge impulsen, de mens heeft zich immers nooit graag bereid getoond zichzelf aan mij te wijden.” Wanneer God de natuur van de mens openbaart, schaamt de mens zich over zichzelf, maar dit is niet meer dan oppervlakkige kennis. Hij is niet in staat zijn natuur werkelijk te herkennen in Gods woorden. Daarom begrijpen de meeste mensen Gods wil niet, ze kunnen in Gods woorden geen pad voor hun leven vinden, dus hoe stompziniger ze zijn, des te strenger God ze bespot. Daarom nemen ze onbewust de rol van afzichtelijkheid op zich, en als gevolg daarvan leren ze zichzelf kennen wanneer ze worden gestoken door het ‘zachte zwaard’. Het lijkt alsof Gods woorden de daden van de mens toejuichen en aanmoedigen, en toch hebben mensen altijd het gevoel dat God hen belachelijk maakt. En dus vertrekken hun gezichten van tijd tot tijd wanneer ze Gods woorden lezen, alsof ze stuip trekken. Dit is de onreinheid van hun geweten, en het is hierom dat zij ongewild hun gezicht vertrekken. Hun pijn is van het soort waarbij ze willen lachen, maar het niet kunnen, waarbij ze willen huilen, maar het ook niet kunnen. Want de belachelijkheid van de mensen wordt van afstand bestuurd, alsof een video wordt afgespeeld. Ze kunnen het niet uitschakelen, ze kunnen het alleen verdragen. Hoewel “focussen op Gods woorden” wordt gepredikt op elke vergadering met collega's, wie kent er niet de natuur van het gebroed van de grote rode draak? Van aangezicht tot aangezicht zijn ze zo gehoorzaam als lammeren, maar wanneer ze zich omkeren zijn ze even wild als wolven, iets wat kan worden opgemaakt uit Gods woorden: “Veel mensen houden echt van mij wanneer ik hen mijn woorden schenk, maar koesteren mijn woorden niet in hun geest. In plaats daarvan gebruiken ze mijn woorden achteloos als openbaar bezit

en werpen ze ze terug naar waar ze vandaan kwamen wanneer het hen uitkomt.”

Waarom heeft God de mens altijd ontmaskerd? Dit toont dat de oude natuur van de mens nooit ook maar een centimeter heeft toegegeven. Net als de berg Tai, houdt de oude natuur in de honderden miljoenen harten van de mensen stand. Maar de dag zal komen dat Yu Gong de berg zal verplaatsen, en dit is het plan van God. In Zijn uitspraken is er geen moment waarop God geen eisen aan de mens stelt, hem niet waarschuwt, of niet op de natuur van de mens wijst zoals deze in zijn leven wordt geopenbaard. “Wanneer de mens ver van mij is en mij test, verberg ik mij voor hem tussen de wolken. Daarom kan hij geen spoor van mij vinden en laat hij zich leiden door de goddelozen en doet alles wat zij hem vragen.” In werkelijkheid hebben mensen zelden de gelegenheid in Gods aanwezigheid te leven omdat ze te weinig verlangen hebben om ernaar te zoeken. Hoewel de meeste mensen God liefhebben, leven ze onder de hand van de boze, en wordt alles wat ze doen gestuurd door de boze. Als mensen werkelijk in het licht van God zouden leven en op elk moment van de dag God zouden zoeken, zou God niet zo hoeven te spreken, nietwaar? Wanneer mensen de schriften aan de kant schuiven, schuiven ze tegelijkertijd met het boek onmiddellijk God terzijde. En dus houden ze zich bezig met hun eigen zaken, waarna God uit hun harten verdwijnt. Wanneer ze echter het boek weer oprapen, realiseren ze zich plotseling dat ze God hebben veronachtzaamd. Zo is het leven van de mens ‘zonder geheugen’. Hoe meer God spreekt, des te hoger Zijn woorden. Wanneer ze hun toppunt bereiken, is al het werk voltooid en stopt God bijgevolg met Zijn uitspraken. Het principe van waaruit God werkt is Zijn werk te voltooien op het moment dat het zijn toppunt bereikt. Hij gaat niet door met zijn

werk wanneer het zijn toppunt heeft bereikt, maar stopt abrupt. Hij doet nooit werk dat niet noodzakelijk is.

Hoofdstukken 22 en 23

Vandaag wil iedereen wel Gods wil begrijpen en Gods gezindheid kennen, maar niemand weet waarom ze niet naar hun wens kunnen handelen, ze weten niet waarom hun hart hen altijd verraadt en waarom ze niet kunnen bereiken wat ze willen. Daardoor gaan ze wederom gebukt onder verpletterende wanhoop en zijn ze toch ook angstig. Zij zijn niet in staat om hun botsende gevoelens onder woorden te brengen en kunnen alleen hun hoofd verdrietig laten hangen en zichzelf blijven afvragen: kan het zijn dat God mij niet heeft verlicht? Kan het zijn dat God mij heimelijk heeft verlaten? Misschien is verder iedereen in orde en heeft God iedereen verlicht behalve mij. Waarom voel ik me altijd onrustig wanneer ik Gods woorden lees, waarom kan ik nooit eens iets begrijpen? Hoewel mensen deze gedachten wel koesteren, durft niemand die te uiten; zij blijven er gewoon inwendig mee worstelen. In feite kan niemand behalve God Zijn woorden begrijpen of Zijn werkelijke wil doorgronden. Toch vraagt God altijd dat mensen Zijn wil doorgronden – lijkt dit niet op een eend op een stok jagen? Is God niet op de hoogte van de tekortkomingen van de mens? Dit is het snijvlak van Gods werk, het is wat mensen niet begrijpen en dus zegt God: “De mens leeft te midden van het licht, niettemin beseft hij niet hoe kostbaar het licht is. Hij weet niets over de essentie van het licht en de bron van het licht, en daarnaast weet hij niet wie het toebehoort.” Volgens Gods woorden en wat Hij van de mens

vraagt, zal niemand overleven, want er is niets in het vlees van de mens wat Gods woorden aanneemt. Als mensen dus Gods woorden kunnen gehoorzamen, Gods woorden koesteren en ernaar smachten, en de woorden in Gods uitspraken toepassen die wijzen op de gesteldheid van de mens, op hun eigen toestand en zichzelf zo leren kennen, dan is dit de hoogste norm. Wanneer het koninkrijk uiteindelijk wordt verwezenlijkt, zullen degenen die in het vlees leven Gods wil nog steeds niet kunnen begrijpen en nog steeds de persoonlijke leiding van God nodig hebben. Het is alleen zo dat mensen geen last van de bemoeienis van Satan zullen hebben en het normale leven van de mens zullen bezitten, wat Gods oogmerk is om Satan te verslaan en voornamelijk dient om het oorspronkelijke wezen van de mens te herstellen, die door God werd geschapen. In Gods ogen verwijst het “vlees” naar het volgende: het onvermogen om Gods wezen te kennen, het onvermogen om de zaken van het spirituele rijk te zien en bovendien het vermogen om door Satan te worden verdorven maar ook om door de Geest van God te worden geleid. Dit is het wezen van het vlees dat God heeft geschapen. Het dient natuurlijk ook om chaos te vermijden door een gebrek aan orde in het leven van de mensheid. Hoe meer God spreekt en hoe indringender Zijn woorden worden, hoe meer mensen Zijn woorden begrijpen. Mensen veranderen onbewust en leven onbewust in het licht, en zo “groeien alle mensen dankzij het licht en hebben ze de duisternis verlaten”. Dit is het prachtige tafereel van het koninkrijk en het lijkt op dat waar vroeger vaak over gesproken werd: “leven in het licht, wijken van de dood.” Wanneer Sinim op aarde wordt verwezenlijkt – wanneer het koninkrijk wordt verwezenlijkt – zal er geen oorlog meer zijn op aarde, zullen er nooit meer hongersnoden, pestilentiën en aardbevingen zijn, zullen mensen geen wapens meer produceren,

zal iedereen in vrede en stabiliteit leven en zullen zowel mensen als landen normaal met elkaar omgaan. Toch lijkt het heden hier in de verte niet op. Alles onder de hemel is in chaos, in elk land beginnen zich geleidelijk aan staatsgrepen voor te doen. Als God Zijn stem laat horen, veranderen mensen geleidelijk en wordt elk land intern langzaam uiteengescheurd. De stabiele fundamenten van Babylon beginnen te schudden, zoals een kasteel dat tot de hemel reikt. Met de veranderende wil van God treden er enorme veranderingen op die de wereld niet opmerkt en verschijnen er op ieder moment allerlei tekenen, waaraan mensen kunnen zien dat de laatste dag van de wereld is aangebroken! Dit is Gods plan, dit zijn de stappen waarmee Hij werkt en elk land zal zeker uiteen worden gereten, het oude Sodom zal voor de tweede keer worden weggevaagd en aldus zegt God: "De wereld valt! Babylon is verlamd!" Niemand dan God Zelf kan dit volledig begrijpen; het besef van de mens is immers beperkt. De ministers van binnenlandse zaken weten bijvoorbeeld wel dat de huidige omstandigheden instabiel en chaotisch zijn, maar zij zijn niet in staat om er iets aan te doen. Zij kunnen de rit alleen uitzitten met hoop in hun hart dat ze eens het hoofd kunnen opheffen, smachtend dat de dag zal aanbreken wanneer de zon weer in het oosten opkomt, over het land schijnt en deze miserabele stand van zaken ten goede keert. Ze hebben echter geen idee dat wanneer de zon voor de tweede keer opkomt dat niet is om de oude orde te herstellen, maar om op te krabbelen en grondige verandering te bewerkstelligen. Aldus is Gods plan voor het hele universum. Hij zal een nieuwe wereld bewerkstelligen, maar Hij zal bovenal eerst de mens vernieuwen. Vandaag gaat het vooral om mensen in Gods woorden te brengen, niet alleen om ze de zegeningen van status te laten genieten. God zegt bovendien: "In het koninkrijk ben ik de Koning, maar in plaats

van mij als hun Koning te behandelen, behandelt de mens mij als de Heiland die uit de hemel is neergedaald. Als gevolg daarvan verlangt hij dat ik hem aalmoezen geef, en streeft hij er niet naar mij te leren kennen.” Zo staan alle mensen er werkelijk voor. Vandaag is het cruciaal om de onverzadigbare hebzucht van de mens volledig uit te bannen, zodat mensen God kunnen leren kennen zonder om iets te vragen; het is dan ook geen wonder dat God zegt: “Zovelen hebben naar mij uitgeroepen als een bedelaar; zovelen hebben mij hun ‘bedelnappen’ aangereikt en mij gesmeekt hen voedsel te geven om te overleven.” Uit deze verschillende gesteldheden blijkt de hebzucht van mensen en dat mensen God niet liefhebben, maar eisen aan God stellen of anderszins proberen de dingen te verkrijgen waar ze naar verlangen. Mensen hebben de natuur van een hongerige wolf, ze zijn allemaal geslepen en vraatzuchtig en dus stelt God steeds weer eisen aan hen om ze te dwingen de hebzucht in hun hart af te leggen en God oprecht lief te hebben. In werkelijkheid moeten mensen tot op heden nog steeds hun gehele hart aan God geven, ze proberen van twee walletjes te eten: soms vertrouwen ze op zichzelf, soms vertrouwen ze op God zonder zich volledig op God te verlaten. Wanneer Gods werk een bepaald punt bereikt, zullen alle mensen door echte liefde en echt geloof omringd zijn en zal Gods wil vervuld worden; Gods stelt dus geen hoge eisen.

De engelen bewegen zich voortdurend onder de zonen en het volk van God, ze haasten zich tussen hemel en aarde en dalen dagelijks naar de mensenwereld af nadat ze naar het spirituele rijk zijn teruggekeerd. Dit is hun plicht en zo worden de zonen en het volk van God gehoed en verandert hun leven geleidelijk. Op de dag dat God Zijn vorm verandert, zal het werk van de engelen op aarde officieel eindigen en zullen zij naar het rijk van de hemel

terugkeren. Vandaag verkeren alle zonen en het volk van God in dezelfde gesteldheid. Alle mensen veranderen met het wegtikken van de seconden en de zonen en het volk van God worden geleidelijk aan volwassener. Ter vergelijking, alle opstandigen veranderen ook voor de grote rode draak: mensen zijn niet langer trouw aan de grote rode draak en duivels volgen niet langer zijn regelingen. Integendeel, allen “doen wat ze willen en nemen de weg die hen het beste uitkomt.” Wanneer God dus zegt: “Hoe zouden de landen op aarde niet kunnen vergaan? Hoe zouden de landen op aarde niet kunnen vallen?” komen de hemelen in een ogenblik naar beneden zetten ... Het is alsof een onheilspellend gevoel als voorbode van het einde van de mensheid dient. De verschillende hier geprofeteerde onheilstekenen zijn precies wat er in het land van de grote rode draak aan het gebeuren is en niemand op aarde kan ontkomen. Dit is wat er is geprofeteerd in Gods woorden. Mensen voelen tegenwoordig aan dat de tijd kort is en lijken het gevoel te hebben dat er ramspoed boven hun hoofd hangt – toch kunnen ze op geen enkele manier ontkomen en zijn ze dus allemaal zonder hoop. God zegt: “Terwijl ik de ‘binnenkamer’ van mijn koninkrijk van dag tot dag inricht, is er nog nooit iemand plotseling mijn ‘werkkamer’ binnengevallen om mijn werk te onderbreken.” In feite ligt de betekenis van Gods woorden niet alleen in mensen kennis van God te laten opdoen in Zijn woorden. Ze geven bovenal aan dat God elke dag allerlei ontwikkelingen regelt door het hele universum heen ten behoeve van het volgende onderdeel van Zijn werk. De reden waarom Hij zegt: “Er is nog nooit iemand plotseling mijn ‘werkkamer’ binnengevallen om mijn werk te onderbreken”, is omdat God in goddelijkheid werkt en mensen niet capabel zijn om aan Zijn werk deel te nemen, ook al zouden zij het willen. Ik zou willen

vragen: kun je alle ontwikkelingen van het hele universum regelen? Kun je zorgen dat de mensen op aarde tegen hun voorouders opstaan? Kun je mensen in het hele universum ertoe bewegen om Gods wil te dienen? Kun je Satan vrij spel geven? Kun je mensen laten voelen dat de wereld troosteloos en leeg is? Mensen zijn niet tot zulke dingen in staat. In het verleden, toen Satan zijn “vaardigheden” nog volledig uit de kast moest halen, was Satan in elke fase van Gods werk altijd verstorend bezig; in deze fase is Satan door zijn trucjes heen en staat God Satan toe zijn ware hoedanigheid tonen zodat alle mensen er kennis van kunnen nemen. Dit is de waarheid van de woorden “Niemand heeft mijn werk ooit verstoord.”

De mensen van de kerken lezen Gods woorden iedere dag, ze worden iedere dag op ‘de operatietafel’ ontleed. Bijvoorbeeld, spottende woorden zoals ‘hun baan verliezen’, ‘ontslagen worden’, ‘wanneer hun angsten weggenomen zijn en zij hun zelfbeheersing hebben hervonden’, ‘verlating’, zonder “gevoel” enzovoort laten ze met de mond vol tanden beschaamd achter; het is alsof geen enkel deel van hun hele lichaam – van top tot teen, van binnen naar buiten – door God is goedgekeurd. Waarom priemen Gods woorden zo door het leven van mensen heen? Maakt God dingen opzettelijk moeilijk voor mensen? Het is alsof het gezicht van alle mensen besmeurd is met modder die er niet af gewassen kan worden. Ze doen elke dag met gebogen hoofd verslag van hun zonden alsof ze zwendelaars zijn. Mensen zijn zo ver door Satan verdorven dat ze zich niet volledig bewust zijn van hun werkelijke gesteldheid. Maar voor God zit Satans venijn in elk deel van hun lichaam, zelfs in hun beenmerg; daarom is het zo dat hoe diepzinniger Gods openbaringen zijn, hoe bevreesder mensen worden. Aldus kunnen alle mensen Satan kennen en Satan in de mens zien,

want zij zijn niet in staat geweest om Satan met het blote oog te zien. En sinds alles realiteit is geworden, ontmaskert God de natuur van de mens – dat wil zeggen: Hij ontmaskert de beeltenis van Satan – en laat de mens dus de echte, tastbare Satan aanschouwen, waardoor ze beter in staat zijn om de praktische God te leren kennen. God laat de mens met Hem kennismaken in het vlees en geeft vorm aan Satan, opdat de mens de werkelijke, tastbare Satan in het vlees van alle mensen kan kennen. Deze verschillende gesteldheden zijn de manifestatie van Satans daden. Je kunt dan ook gerust stellen dat allen die van het vlees zijn de belichaming van Satans beeltenis zijn. Omdat God onverenigbaar is met Zijn vijanden, omdat ze vijandig ten opzichte van elkaar staan en twee verschillende machten zijn, demonen demonen zijn en God God is, zijn ze net zo onverenigbaar als water en vuur en liggen ze net zo ver uiteen als hemel en aarde. Toen God de mens schiep, vormden de geesten van de engelen één soort mensen; één soort had geen geest, dus werden ze door de geesten van demonen bezeten en daarom worden ze demonen genoemd. Uiteindelijk zijn engelen engelen, zijn demonen demonen – en is God God. Dit wordt er bedoeld met dat ieder naar zijn soort wordt ingedeeld, dus wanneer de engelen op aarde regeren en zegeningen genieten, keert God terug naar Zijn woonplek en wordt de rest – de vijanden van God – tot as gereduceerd. In feite hebben alle mensen God aan de buitenkant lief – maar de wortel ervan ligt in hun wezen; hoe kunnen zij met de natuur van engelen aan Gods hand ontkomen en in de put van de afgrond vallen? En hoe kunnen zij met de natuur van demonen God ooit werkelijk liefhebben? In wezen hebben deze mensen God niet werkelijk lief, dus hoe kunnen zij ooit de kans krijgen om het koninkrijk binnen te gaan? Alles was door God geregeld sinds de schepping van de wereld,

precies zoals God het zegt: “Ik ga vooruit te midden van de wind en de regen en heb jaar na jaar doorgebracht onder de mensheid, en dat wordt gevolgd door de dag van heden. Zijn dit niet de stappen van mijn managementplan? Wie heeft er ooit iets toegevoegd aan mijn plan? Wie kan zich losmaken van de stappen in mijn plan?” God is vlees geworden en moet het leven van de mens ervaren. Is dit niet de werkelijke kant van de praktische God? God verbergt niets voor de mens vanwege de zwakheid van de mens; Hij legt de waarheid juist bloot voor de mens, precies zoals God zegt: “Ik heb jaar na jaar doorgebracht onder de mensheid.” Omdat God de vleesgeworden God is, heeft Hij jaar na jaar op aarde doorgebracht; het is dan ook zo dat Hij pas na het ondergaan van allerlei processen als vleesgeworden God kan worden beschouwd, waarna Hij pas in staat is om te werken in goddelijkheid in het vlees. En daarna, pas na het openbaren van alle mysteries, zal Hij Zijn vorm veranderen. Dit is een andere uitleg van “niet-bovennatuurlijk zijn” en wordt rechtstreeks door God opgedragen.

Mensen moeten de test doorstaan van elk van Gods woorden, zonder plichtmatigheid – dit is Gods opdracht!

Hoofdstukken 24 en 25

Zonder nauwkeurige lezing is het onmogelijk iets te ontdekken in de uitspraken van deze twee dagen; eigenlijk zouden ze op één dag gesproken moeten zijn, maar God heeft ze verspreid over twee dagen. Met andere woorden, de uitspraken van deze twee dagen vormen een geheel, maar om het voor mensen makkelijker te maken om ze aan te nemen, heeft God ze verspreid over

twee dagen om mensen een kans te geven adem te halen. God houdt op zo'n manier rekening met mensen. In al Gods werk, hebben alle mensen hun taak en hun plichten op hun eigen plek. Het zijn niet alleen de mensen met de geest van een engel die meewerken; zij met de geest van een demon "werken ook mee", net als alle geesten van Satan. In Gods uitspraken zien we Gods wil en Zijn vereisten voor de mens. De woorden "Mijn tuchtiging komt over alle mensen, maar blijft tegelijkertijd ook op afstand van alle mensen. Ieders leven is gevuld met liefde en haat tegenover mij" tonen dat God tuchtiging gebruikt als een dreigement voor alle mensen, zodat zij kennis over Hem kunnen vergaren. Omwille van de verdorvenheid van Satan en de kwetsbaarheid van de engelen, gebruikt God enkel woorden en geen bestuurlijke besluiten, om mensen te tuchtigen. Vanaf de schepping tot vandaag, is dit het principe van Gods werk tegenover de engelen en alle mensen geweest. Omdat de engelen van God zijn, zullen zij op een dag vast en zeker het volk van Gods koninkrijk worden, en zal God voor hen zorgen en hen beschermen. Alle anderen zullen intussen worden ingedeeld naar hun soort, al de verschillende kwade geesten van Satan zullen getuchtigd worden, en over al degenen die zonder geest zijn, zal worden geregeerd door de zonen en mensen van God. Dit is Gods plan. Dus, God zei "Is de komst van mijn dag werkelijk het moment waarop de mens komt te sterven? Kan ik werkelijk de mens vernietigen wanneer mijn koninkrijk wordt gevormd?" Hoewel dit twee simpele vragen zijn, zijn het Gods bepalingen voor de bestemming van de mensheid. Wanneer God aankomt, is het de tijd dat "overal in het universum mensen ondersteboven aan het kruis worden genageld." Het doel is dat God verschijnt aan alle mensen, en tuchtiging gebruikt om hen het bestaan van God te doen kennen. Omdat de tijd dat God neerdaalt op aarde het

laatste tijdperk is, en de tijd wanneer de landen op aarde het meest onstuimig zijn, zegt God “Wanneer ik neerdaal op aarde, is zij gehuld in duisternis en de mens is ‘diep in slaap.’” Daarom is er vandaag slechts een handvol mensen die in staat is om de vleesgeworden God te kennen, er zijn er bijna geen. Omdat het nu het laatste tijdperk is, heeft niemand ooit de praktische God waarlijk gekend, en hebben mensen slechts een oppervlakkige kennis van God. En het is daarom dat mensen leven in de pijnlijke loutering. Wanneer mensen de loutering achterlaten, begint de tuchtiging, het is de tijd wanneer God verschijnt aan alle mensen, zodat ze Hem persoonlijk kunnen aanschouwen. Omwille van de vleesgeworden God vallen mensen in rampspoed, en zijn ze niet in staat zichzelf er van te onttrekken – dit is Gods straf voor de grote rode draak, en Zijn bestuurlijke decreet. Wanneer de warmte van de lente komt en de bloemen bloeien, wanneer alles onder de hemel bedekt is in groen en alle dingen op aarde op hun plaats vallen, komen alle mensen en dingen langzaam onder Gods tuchtiging, en dan zal al Gods werk op aarde tot een einde komen. God zal niet langer werken of leven op aarde, want Gods grote werk zal volbracht zijn. Zijn mensen niet in staat om hun vlees deze korte periode aan de kant te schuiven? Welke dingen kunnen de liefde doen splijten tussen de mens en God? Wie is in staat om de liefde tussen de mens en God uiteen te rukken? Zijn het ouders, echtgenoten, zusters, of is het pijnlijke loutering? Kunnen de gevoelens van het geweten Gods beeld in de mens wegvagen? Zijn de schuld en daden van mensen jegens elkaar hun eigen werk? Kunnen ze door de mens worden opgelost? Wie is in staat zichzelf te beschermen? Zijn mensen in staat om zichzelf te onderhouden? Wie zijn de sterken in het leven? Wie is in staat om mij te verlaten en op zichzelf te leven? Waarom vraagt God keer op keer dat

mensen het werk van zelfreflectie uitvoeren? Waarom zegt God, “Wiens lijden is veroorzaakt door zijn eigen hand?”

Momenteel heerst een donkere nacht in het universum, en zijn mensen gevoelloos en dom, maar de klok tikt alsmaar door, de minuten en seconden stoppen niet, en de omwenteling van de aarde, zon en maan gaat alsmaar sneller. Mensen geloven in hun hart dat de dag niet ver weg is, alsof hun laatste dag staat aan te breken. Zonder ophouden doen mensen alles in voorbereiding op hun eigen doodsuur, zodat hun dood een doel kan hebben; anders zouden ze voor niets geleefd hebben, en is dat niet betreurenswaardig? Wanneer God de wereld vernietigt, begint Hij met veranderingen in de binnenlandse aangelegenheden van landen, van waaruit staatsgrepen plaatsvinden; zo mobiliseert God de dienst van de mensen door het universum heen. Het land waar de grote rode draak opgerold ligt, is een demonstratiezone. Want het is van binnenuit in stukken gereten, zijn binnenlandse aangelegenheden zijn in chaos geworpen, iedereen doet aan zelfbescherming, bereidt zich voor om te ontsnappen naar de maan – maar hoe kunnen zij aan de heerschappij van Gods hand ontsnappen? Zo zei God dat de mensen zouden “drinken uit zijn eigen bittere beker.” De tijd van interne strijd is precies wanneer God de aarde verlaat; God zal niet langer in het land van de grote rode draak blijven, en zal onmiddellijk Zijn werk op aarde beëindigen. Het kan gezegd worden dat de tijd vliegt, en er niet veel meer over blijft. Aan de toon van Gods woorden kan men merken dat God al heeft gesproken over de eindbestemming van alles in het universum, dat hij voor de rest niets meer te zeggen heeft. Dit is wat God aan de mens openbaart. Het is omwille van Gods doel bij het scheppen van de mens dat Hij zegt: “In mijn ogen is de mens de heerser over alle dingen. Ik heb hem veel

gezag gegeven, en hem toegestaan alle dingen op aarde te beheren – het gras op de bergen, de dieren in het bos, en de vissen in het water.” Toen God de mens schiep, heeft Hij hem voorbestemd als de meester van alle dingen – maar de mens werd verdorven door Satan, en dus kan hij niet leven zoals hij zou willen. Dit heeft geleid tot de wereld van vandaag, waarin mensen niet verschillen van beesten, en de bergen zijn vermengd met de rivieren, met als resultaat dat “Zijn hele leven is gevuld met benauwdheid, rondrennen, en plezier toegevoegd aan leegheid.” Omdat het leven van de mens geen betekenis heeft, en omdat dit niet Gods doel was toen Hij de mens schiep, is de hele wereld vertroebeld. Wanneer God de orde zal herstellen in het hele universum, zullen alle mensen officieel menselijk leven beginnen te ervaren, en pas dan zullen hun levens betekenis krijgen. Mensen zullen dan gebruik maken van het gezag die ze van God hebben gekregen, ze zullen officieel voor alle dingen als hun meester verschijnen, en ze zullen Gods leiding op aarde aanvaarden, en ze zullen niet langer God ongehoorzaam zijn, maar gehoorzaam. De mensen van vandaag zijn daar echter nog ver van af. Alles wat ze doen, is “hun zakken vullen” door God, en daarom stelt God een reeks vragen zoals “Is het werk dat ik doe voor de mens dan vruchteloos voor hem?” Als God dit soort vragen niet zou stellen, zou er niets gebeuren; maar wanneer Hij zulke dingen vraagt, zijn sommige mensen niet in staat standvastig te blijven, want er is schuld in hun geweten, en ze zijn niet zuiver voor God, maar voor zichzelf. Alles is leeg; dus deze mensen en “de mensen uit elke religie, elke laag van de maatschappij, elk land en van elke denominatie kennen allemaal de leegheid op aarde, en ze zoeken mij allemaal en wachten op mijn terugkeer” Alle mensen verlangen naar Gods terugkeer, zodat Hij het lege oude tijdperk tot een einde mag brengen, maar ze vrezen ook

om in rampspoed te vervallen. De hele religieuze wereld zal onmiddellijk troosteloos achtergelaten worden, en door iedereen genegeerd worden; het ontbreekt hen aan werkelijkheid, en ze zullen inzien dat hun geloof in God vaag en abstract is. Mensen uit elke laag van de maatschappij zullen zich ook verspreiden, en elke natie en denominatie zal in chaos vervallen. Samengevat, de regelmaat van alle dingen zal verscheurd worden, alles zal zijn normale toestand verliezen, en evenzo zullen mensen hun ware gezichten onthullen. Dus zegt God: "Er zijn veel momenten geweest dat ik het uitschreeuwde naar de mens, en heeft er desondanks niemand ooit mededogen gevoeld? Heeft er nooit iemand in menselijkheid geleefd? De mens mag dan wel in het vlees leven, maar hij is zonder menselijkheid. Is hij geboren in het dierenrijk?" Verandering zal ook onder de mensen optreden, en omwille van deze verandering wordt iedereen ingedeeld naar zijn soort. Dit is Gods werk van de laatste dagen, en het effect dat door het werk in de laatste dagen bereikt zal worden. Dat God zo duidelijk spreekt over het wezen van de mens, toont aan dat het einde van Zijn werk dichterbij komt, en meer nog, dat God meer verborgen is voor de mensen, wat hen nog meer onthutst. Hoe minder mensen Gods wil naleven, hoe minder aandacht ze besteden aan Gods werk van de laatste dagen; dit weerhoudt hen te onderbreken, en zo doet God het werk dat Hij van plan is te doen wanneer niemand kijkt. Dit is een principe van Gods werk door de tijden heen. Dat Hij minder attent is voor de zwakheden van de mensen, toont aan dat Zijn goddelijkheid meer zichtbaar is, en de dag van God dus dichterbij komt.

Hoofdstuk 26

Uit alle woorden die God heeft gesproken kunnen we afleiden dat Gods dag naderbij komt met iedere dag die voorbijgaat. Het lijkt wel alsof deze dag staat te gebeuren voor de ogen van de mensen, alsof hij morgen aanbreekt. Na het lezen van Gods woorden slaat de schrik de mensen om het hart en begint de ledigheid van de wereld tot hen door te dringen. Terwijl de bladeren vallen en het zacht regent zijn alle mensen spoorloos verdwenen, alsof ze volledig in het niets zijn verdwenen. Iedereen heeft een onheilspellend gevoel en hoewel alle mensen hun uiterste best doen en graag Gods bedoelingen willen vervullen, wenden ze allemaal ze al hun kracht aan om Gods bedoelingen te vervullen zodat Zijn wil soepel en ongehinderd voortgang vindt, maar een dergelijk gevoel is altijd met een gevoel van onheil vermengd. Neem de uitspraak van vandaag: als het voor de massa uitgezonden zou worden en aan het universum bekendgemaakt zouden alle mensen buigen en huilen, want uit de woorden "Ik houd de hele wereld in de gaten en als ik in het oosten verschijn met rechtvaardigheid, majesteit, toorn en tuchtiging, dan openbaar ik mijzelf aan de talloze massa's mensen!" kunnen allen die de spirituele zaken begrijpen, opmaken dat niemand aan de tuchtiging van God kan ontkomen, dat iedereen zijn eigen soort zal volgen na het ondergaan van de tuchtiging. Dit is echt een fase van het werk van God, niemand kan hier iets aan veranderen. Toen God de wereld schiep, toen Hij het mensdom leidde, heeft Hij Zijn wijsheid en wonderbaarlijkheid laten zien. Pas wanneer Hij dit tijdperk ten einde brengt ziet de mens Zijn waarlijke rechtvaardigheid, majesteit, toorn en tuchtiging. Daarbij is het slechts door tuchtiging dat de mensen Zijn rechtschapenheid, majesteit en toorn kunnen zien. Deze weg moet afgelegd worden, net zoals in de laatste dagen Gods vleeswording noodzakelijk en onontbeerlijk is. Nadat God het einde van het

mensdom heeft aangekondigd, laat Hij de mens het werk zien dat Hij nu verricht. God zegt bijvoorbeeld: “Het oude Israël bestaat niet meer, het huidige Israël is verrezen, fier overeind in de wereld, en is in de harten van de hele mensheid opgestaan. Door mijn volk zal het huidige Israël zeker de bron van bestaan verwerven!” “O, gehaat Egypte! ... Hoe kun je niet bestaan binnen mijn tuchtiging?” God laat de mensen opzettelijk de vruchten zien van twee antithetische landen van Zijn hand. Aan de ene kant verwijst Hij naar Israël, dat materieel is, aan de andere kant wijst Hij naar alle uitverkorenen – dat wil zeggen naar hoe de uitverkorenen met Israël mee veranderen. Als Israël helemaal naar haar oude vorm terug is gekeerd, worden alle uitverkorenen vervolgens compleet gemaakt. Dit betekent dat Israël een betekenisvol symbool is van hen die God liefheeft. Ondertussen is Egypte de samenbundeling van de vertegenwoordigers van hen die God haat. Hoe meer het in verval raakt, hoe meer verdorven degenen raken die door God worden gehaat – en dan valt Babylon. Dit vormt een duidelijk contrast. Door het einde van Israël en Egypte aan te kondigen openbaart God de bestemming van alle mensen. Als God Israël dus noemt, spreekt Hij ook over Egypte. Hieruit kan worden afgeleid dat de dag van de ondergang van Egypte de dag van de vernietiging van de wereld zal zijn, de dag waarop God alle mensen zal tuchtigen. Dit staat binnenkort te gebeuren. God staat op het punt dit te volbrengen, en het is iets dat de mens met het blote oog helemaal niet kan zien. Maar het is ook onontbeerlijk en kan door niemand worden veranderd. God zegt: “allen die tegen mij zijn zullen zeker voor eeuwig door mij worden getuchtigd. Ik ben een na-ijverige God, ik spaar de mensen niet gemakkelijk na alles wat zij gedaan hebben.” Waarom spreekt God zo absoluut? En waarom is Hij persoonlijk vleesgeworden in de natie van de grote rode draak?

Zijn doel kan worden afgeleid uit Gods woorden: Hij is niet gekomen om de mensen te redden of mededogen met hen te hebben of voor hen te zorgen of hen te beschermen – maar om allen die tegen Hem zijn te tuchtigen. Want God zegt: “Niemand kan aan mijn tuchtiging ontkomen.” God leeft in het vlees en bovendien is Hij een normaal persoon – toch vergeeft Hij de mensen hun zwakte niet waarmee zij niet in staat zijn Hem subjectief te kennen. Integendeel, juist omdat Hij normaal is, veroordeelt Hij de mensen om al hun zonden. Hij zorgt ervoor dat allen die Zijn vlees aanschouwen getuchtigd worden en zo het slachtoffer worden van allen die niet het volk van het land van de grote rode draak zijn. Maar dit is niet een van het belangrijkste doelen van de vleeswording van God. God is vooral vleesgeworden om in het vlees te strijden met de grote rode draak en hem te schande te maken in de strijd. Omdat Gods enorme kracht beter blijkt wanneer Hij de grote rode draak in het vlees bestrijdt dan in de Geest, vecht God in het vlees zodat Zijn daden en almacht duidelijk te zien zijn. Door Gods vleeswording zijn talloze mensen ‘onschuldig’ veroordeeld, ontelbare mensen in de hel geworpen en getuchtigd en lijden zij in het vlees. Zo toont God Zijn rechtvaardige gezindheid. Hoe degenen die tegen Hem zijn nu ook veranderen, Gods oprechte gezindheid zal nooit veranderen. Eenmaal veroordeeld blijven de mensen voor altijd veroordeeld, daaruit kunnen ze nooit meer verrijzen. De gezindheid van de mens kan nooit als die van God worden. De mensen gedragen zich beurtelings warm en koud tegenover degenen die tegen God zijn, ze zwalken van links naar rechts, van boven naar beneden, ze kunnen onmogelijk constant blijven: soms haten ze hen tot op het bot, en dan weer omarmen ze hen. De huidige omstandigheden zijn ontstaan omdat de mensen Gods werk niet kennen. Waarom zegt God woorden als: “De engelen

zijn uiteindelijk engelen, God is uiteindelijk God, de demonen zijn uiteindelijk demonen, de onrechtvaardigen blijven onrechtvaardig, en de heiligen blijven heilig”? Kunnen jullie dit niet begrijpen? Kan het zijn dat God het Zich verkeerd herinnert? Zo zegt God: “ieder naar zijn eigen soort, vindt de mens onbewust zijn weg terug naar de boezem van zijn familie.” Hieruit kun je afleiden dat God heden alle dingen al in families heeft ingedeeld, zodat er geen ‘oneindige wereld’ meer bestaat en mensen niet meer uit dezelfde grote pan eten maar hun eigen plicht in hun eigen huis uitvoeren en hun eigen rol spelen. Dit was het oorspronkelijke plan van God toen Hij de wereld schiep: nadat de mens naar zijn soort was ingedeeld zou eenieder ‘zijn eigen maaltijd eten’ – en zou God met Zijn oordeel kunnen beginnen. Daarom kwamen de volgende woorden uit Gods mond: “Ik zal de schepping in de oude staat herstellen, ik zal alles terugbrengen naar hoe het oorspronkelijk was, en ik verander alles wezenlijk, zodat alles in de boezem van mijn plan weerkeert.” Dit is nu precies het doel van het werk van God, dat is niet moeilijk te begrijpen. God zal Zijn werk voltooien – kan de mens dat tegenhouden? En zou God het verbond dat tussen Hem en de mens is gesloten kunnen verscheuren? Wie kan veranderen wat de Geest van God heeft gedaan? Kan dat een van de mensen zijn?

Vroeger begrepen de mensen dat er een wet gold voor Gods woorden: Zodra Gods sprak, waren de feiten voldongen. Daar zit geen onwaarheid in. Sinds God gezegd heeft dat Hij alle volkeren zal tuchtigen en verder, sinds Hij de bestuurlijke decreten heeft uitgevaardigd, blijkt dat Gods werk tot op zekere hoogte is uitgevoerd. Het statuut dat in het verleden voor alle mensen is uitgevaardigd richtte zich op hun leven en hun houding tegenover God. Het bereikte de wortel niet: er stond niet in dat het op Gods voorbeschikking was

gebaseerd, maar op het gedrag van de mens op dat moment. De bestuurlijke decreten van tegenwoordig zijn buitengewoon. Ze vermelden het volgende: “De hele mensheid volgt zijn eigen soort en ontvangt tuchting naar gelang haar daden.” Zonder zorgvuldige lezing kan hier geen probleem in worden gezien. Het is namelijk pas in het eindtijdperk dat God alle dingen hun eigen soort laat volgen. Na lezing hiervan blijven de meeste mensen in verwarring achter. Ze zijn nog halfslachtig, ze zien de urgentie van deze tijd niet en dus zien ze dit ook niet als een waarschuwing. Waarom worden Gods bestuurlijke decreten – die aan het hele universum zijn bekendgemaakt – dan op dit moment aan de mens geopenbaard? Vertegenwoordigen deze mensen dan allen uit het hele universum? Is het mogelijk dat God achteraf mededogen verleent aan deze mensen? Hebben deze mensen twee hoofden gekregen? Als God de volkeren van het hele universum tuchtigt, als allerlei catastrofes toeslaan, zullen er als gevolg van deze catastrofes veranderingen optreden in de zon en de maan. En als deze catastrofes voorbij zijn, zullen de zon en de maan zijn veranderd. Dit heet de transitie. Het volstaat om te zeggen dat de rampspoed in de toekomst pijnlijk zal zijn. De nacht kan in de plaats van de dag komen, de zon kan wel een jaar niet verschijnen, er kan maandenlang een verzengende hitte voorkomen, een afnemende maan kan uitzien op de mensheid, de bizarre situatie kan voorkomen dat de zon en de maan samen opkomen, enzovoorts. Na diverse cyclische veranderingen zullen zij uiteindelijk, na verloop van tijd, vernieuwd worden. God let speciaal op de regeling voor degenen die van de duivel zijn. Daarom zegt Hij opzettelijk: “Van alle mensen in het universum zullen zij die aan de duivel toebehoren uitgeroeid worden.” Terwijl deze ‘mensen’ hun ware gezicht nog moeten tonen, maakt God altijd gebruik van hun diensten. Dientengevolge

schenkt Hij geen aandacht aan wat zij doen, 'beloont' Hij hen niet wanneer zij het goed doen en kort Hij hun 'loon' niet wanneer zij slecht presteren. Hij negeert ze, Hij keert ze de rug toe. Hij verandert niet ineens vanwege hun 'goedheid', want ongeacht tijd en plaats verandert het wezen van de mens niet, evenmin als het verbond tussen God en de mens en, zoals de mens zegt: "Er zal nooit iets veranderen, al droogt de zee op en verbrokkelen de rotsen." Zo deelt God deze mensen in en bekommert Zich niet makkelijk om hen. Vanaf de dag van de schepping tot op heden heeft de duivel zich nog nooit goed gedragen. Hij heeft altijd belemmerd, gestoord en in mening afgeweken. Als God handelt of spreekt, probeert hij altijd mee te praten – maar God slaat hier geen acht op. Als het woord 'duivel' valt ontsteekt God in een ontembare woede. Dit komt omdat hij niet behoort tot degenen met de Geest, er is geen verband, slechts afstand en afscheiding. Na de openbaring van de zeven zegels komt de toestand van de aarde steeds meer in opspraak; alle dingen 'gaan schouder aan schouder met de zeven zegels vooruit' en blijven zelfs niet in het minst achter. Door Gods woorden heen ziet God de mensen als bedwelmd, maar ze zijn niet eens wakker. Om een hoger punt te bereiken, om de kracht van alle mensen aan het licht te brengen en, bovendien, om Gods werk op het hoogtepunt af te maken stelt God de mensen een reeks vragen, alsof Hij hun buik opblaast, en zo vult Hij alle mensen bij. Omdat deze mensen geen werkelijke gestalte hebben, op basis van feitelijke omstandigheden, zijn degenen die opgeblazen zijn, goederen die aan de norm voldoen en degenen die niet opgeblazen zijn, onbruikbaar afval. Deze eis stelt God aan de mens, dit is het doel van de manier waarop Hij spreekt. Vooral wanneer God zegt: "Kan het zijn dat als ik op aarde ben, ik niet dezelfde ik ben als de ik in de hemel? Kan het zijn dat ik, als ik in de hemel ben, niet op

aarde kan komen? Kan het zijn dat als ik op aarde ben, ik niet waardig ben om ten hemel te worden gedragen?”. Deze vragen maken God zelfs nog verder bekend aan de mensen. In Gods woorden is Gods urgente wil te zien; de mensen kunnen het niet bereiken, en God blijft maar nieuwe voorwaarden stellen, waarmee Hij de mensen eraan herinnert dat ze de hemelse God op aarde moeten kennen en de God die in de hemel is maar op aarde leeft.

Uit Gods woorden kan de toestand van de mens worden afgeleid: “Alle mensen doen moeite voor mijn woorden, onderzoeken zelf mijn uiterlijke gelijkenis, maar ze falen allemaal en behalen geen toonbare resultaten. In plaats daarvan worden ze door mijn woorden geveld en durven ze niet meer op te staan.” Wie kan het verdriet van God begrijpen? Wie kan het hart van God troosten? Wie is op Gods hart uit in wat hij aan God vraagt? Als de mensen geen resultaten behalen, verloochenen ze zichzelf en staan ze waarlijk open voor de willekeur van Gods orkestraties. Wanneer ze hun ware hart tonen, volgt eenieder geleidelijk zijn eigen soort en wordt het duidelijk dat het wezen van de engelen de zuivere gehoorzaamheid aan God is. Daarom zegt God: “De originele vorm van de mens komt aan het licht.” Als het werk van God dit stadium bereikt zal al het werk van God voltooid zijn. God lijkt niets te zeggen over het feit dat Hij een voorbeeld is voor Zijn zoons en volkeren. In plaats daarvan concentreert Hij Zich erop dat alle mensen hun oorspronkelijk vorm kunnen laten zien. Begrijpen jullie de ware betekenis van deze woorden?

Hoofdstuk 27

Gods woorden hebben het hoogtepunt nu bereikt, dat wil zeggen, het tweede deel van het tijdperk des oordeels heeft de top bereikt. Maar het is nog niet de hoogste top. Gods toon is nu veranderd, hij is niet spottend of grappig, haalt niet uit of vervloekt niet. God heeft de toon van Zijn woorden afgezwakt. God begint nu “gevoelens uit te wisselen” met de mens. God gaat verder met het werk van het tijdperk des oordeels en opent bovendien de weg naar het volgende onderdeel van het werk, zodat alle onderdelen van Zijn werk met elkaar zijn verstrengeld. Aan de ene kant spreekt Hij van “de onverzettelijkheid en terugval van de mens” en aan de andere kant zegt Hij: “In het geluk en verdriet dat ik van de mens ben gescheiden en daarna weer ben herenigd met hem” – beide uitspraken roepen een reactie op in het hart van de mens, en brengen zelfs de meest verdoofde harten in beroering. Gods doel met deze woorden is vooral alle mensen op het laatst geruisloos voor God te laten neervallen, en pas achteraf “maak ik mijn handelingen zichtbaar, dan zorg ik ervoor dat iedereen mij kent door zijn eigen falen.” De kennis van de mensen uit deze periode over God is uitsluitend oppervlakkig, het is geen ware kennis. Hoewel ze hun uiterste best doen kunnen ze Gods wil niet vervullen. Gods woorden hebben nu het toppunt bereikt, maar de mensen blijven achter in de eerdere stadia en kunnen dus de uitspraken van het hier en nu niet binnengaan – waaruit blijkt dat God en de mens als dag en nacht van elkaar verschillen. Op basis hiervan zullen de mensen slechts aan Gods laagste norm kunnen voldoen wanneer Gods woorden ten einde komen. Zo werkt God in deze mensen die geheel verdorven zijn door de grote rode draak, en God moet zo werken om het maximale effect te bereiken. De mensen van de kerken hebben wat meer aandacht voor Gods woorden, maar het is Gods bedoeling dat zij Hem kennen door Zijn woorden – zit daar geen

verschil? Maar zoals de zaken er nu voorstaan, neemt God de zwakheid van de mens niet langer in beschouwing. Hij spreekt door, ongeacht of de mensen Zijn woorden kunnen aanvaarden of niet. Conform Zijn bedoeling zullen Zijn woorden stoppen als Zijn werk op aarde is volbracht. Maar dit werk is niet als voorheen. Niemand weet wanneer de uitspraken van God ophouden; niemand weet wanneer Gods werk eindigt; niemand weet wanneer Gods vorm verandert. Dit is Gods wijsheid. Om beschuldigingen van Satan en tussenkomst van vijandelijke machten te vermijden werkt God zonder dat iemand het weet, en op dit moment komt er geen reactie van de mensen op aarde. Hoewel de tekenen van de gedaanteverandering van God ooit wel werden besproken, kan niemand ze waarnemen, want de mens is dit vergeten en besteedt er geen aandacht meer aan. En door de aanvallen van binnenuit en van buitenaf – de rampen van de buitenwereld en het branden en zuiveren van Gods woorden – willen de mensen niet hard meer werken voor God, omdat ze het te druk hebben met hun eigen zaken. Als alle mensen de kennis en de zoektochten van het verleden ontkennen, als alle mensen zichzelf duidelijk hebben gezien, falen ze en zal hun eigen zelf geen plek meer in hun eigen hart vinden. Dan pas gaan de mensen oprecht naar het woord van God verlangen, dan pas krijgt Gods woord echt een plek in hun hart, dan pas worden die woorden de bron van hun bestaan – en op dat moment is Gods wil voldaan. Maar de huidige mens is daar nog ver van verwijderd. Sommigen zijn nog geen centimeter opgeschoven, daarom noemt God dit “terugval”.

Alle woorden van God bevatten veel vragen. Waarom blijft God zulke vragen stellen? “Waarom kunnen de mensen geen spijt betuigen en wedergeboren worden? Waarom willen ze voor eeuwig in het moeras blijven leven, in plaats van

in een plek zonder modder? ...” Vroeger werkte God door dingen rechtstreeks aan te wijzen of bloot te stellen. Maar nadat de mensen enorm veel pijn hadden geleden, is God minder rechtstreeks gaan praten. Aan de ene kant herkennen de mensen hun eigen tekortkomingen in deze vragen, aan de andere kant begrijpen ze de weg naar de praktijk. Omdat iedereen graag eet wat makkelijk verkrijgbaar is, spreekt God volgens hun eisen en biedt Hij ze onderwerpen om over na te denken, zodat ze die kunnen overdenken. Dit is één aspect van het belang van Gods vragen. Maar natuurlijk is het niet de betekenis van sommige andere van Zijn vragen, zoals: “Heb ik ze misschien verkeerd behandeld? Heb ik ze misschien de verkeerde richting uit gestuurd? Leid ik ze misschien naar de hel?” Dit soort vragen wijzen op de opvatting die de mens in het diepst van zijn hart heeft. Hoewel hun mond er niet van spreekt, leeft er in het hart van de meeste mensen twijfel, en geloven zij dat Gods woorden hen afschilderen als mensen die nergens goed voor zijn. Zulke mensen kennen zichzelf natuurlijk niet, maar uiteindelijk zullen ze toegeven ze door Gods woorden zijn verslagen. Dat is onvermijdelijk. Aan de hand van deze vragen, zegt God ook nog: “Ik zal de naties aan diggelen slaan, om van de familie van de mens nog maar niet te spreken.” Als de mensen de naam van God aanvaarden, zullen alle naties als gevolg op hun grondvesten schudden. De mensen zullen hun mentaliteit langzamerhand veranderen, en de familierelatie tussen vader en zoon, moeder en dochter of man en vrouw zal niet langer bestaan. Wat meer is, de relaties tussen mensen van een familie zullen steeds verder van elkaar vervreemden; ze voegen zich bij de grote familie en de orde van het leven van bijna alle families zal verscheurd worden. Daarom zal het idee van familie in het hart van de mens steeds meer vervagen.

Waarom is er in Gods huidige woorden zo'n groot deel aan "gevoelens uit te wisselen" gewijd? Ook dit is natuurlijk om een bepaald effect te sorteren, waaraan men kan zien dat Gods hart vervuld is van bezorgdheid. God zegt: "als ik verdrietig ben, wie komt mij dan met zijn hart troosten?" Deze woorden zegt God omdat Zijn hart van verdriet overstroomt. Omdat de mensen niet alle zorg aan Gods wil kunnen wijden, en ze altijd losbandig zijn en zichzelf niet onder controle kunnen houden, doen ze wat ze willen. Omdat ze te eenvoudig zijn, en zichzelf altijd vergeven, en Gods wil niet in beschouwing nemen. Maar omdat de mensen tot op de dag van vandaag door Satan zijn verdorven en zich daar niet van kunnen bevrijden, zegt God: "Hoe kunnen ze aan de kaken van de gulzige wolf ontsnappen? Hoe kunnen ze zich van zijn dreigementen en verleidingen bevrijden?" De mens leeft in het vlees – in de muil van de hongerige wolf. Hierom, en omdat de mens geen zelfbewustzijn heeft, zichzelf altijd tegoed doet, en aan losbandigheid toegeeft, kan God er niets aan doen dat Hij bezorgd is. Hoe meer God de mensen op deze manier herinnert, hoe beter ze zich in hun hart voelen, en hoe meer ze bereid worden zich aan God te binden. Pas dan zullen de mens en God het samen kunnen vinden, zonder enige scheiding of afstand tussen hen. Op dit moment wacht de hele mensheid op de komst van God, en daarom is de mensheid niet vooruitgekomen. Toch zegt God: "Als de Zon der rechtvaardigheid verschijnt zal het Oosten verlicht worden, en dat zal op zijn beurt het hele universum verlichten en iedereen bereiken." Met andere woorden, als God van vorm verandert zal het oosten eerst geïllumineerd worden, en het land van het oosten zal eerst verdrongen worden, waarna de overblijvende landen van het zuiden tot het noorden vernieuwd zullen worden. Dit is de orde en alles zal verlopen volgens Gods woorden. Als dit stadium voorbij is zullen de mensen het

zien. God werkt volgens deze orde. Als ze deze dag zien, zullen de mensen verrukt zijn. Uit Gods dringende bedoeling kan worden afgeleid dat deze dag niet ver meer weg is.

In de woorden van vandaag roepen het tweede en derde deel tranen van verdriet op in al diegenen die God liefhebben. Hun harten worden onmiddellijk in schaduw gehuld, en vanaf dat moment zijn alle mensen met een enorm verdriet vervuld vanwege Gods hart – pas als God klaar is met Zijn werk op aarde kunnen zij zich weer op hun gemak voelen. Dit is de algemene trend. “Boosheid welt in mijn hart op, samen met een overweldiging gevoel van verdriet. Als mijn ogen de daden, handelingen en ieder woord van de mens als vuil aanschouwen, zwelt mijn woede aan en in mijn hart groeit het besef van de onrechtvaardigheid van de menselijke wereld, wat mij nog verdrietiger maakt. Ik verlang ernaar het vlees van de mens nu meteen ten einde te brengen. Ik weet niet waarom de mens niet in staat is zichzelf in het vlees te zuiveren, waarom de mens in het vlees niet van zichzelf kan houden. Kan de ‘functie’ van het vlees zo belangrijk zijn?” In Gods woorden van vandaag heeft God alle bezorgdheid in Zijn hart openbaar gemaakt zonder enige terughoudendheid. Als de engelen van de derde hemel muziek voor Hem maken, verlangt God nog steeds naar de mensen op aarde. Dit omdat Hij zegt: “Als de engelen muziek maken om mij te eren, wakkert dit alleen maar mijn medelijden voor de mens aan. Mijn hart vult zich meteen met verdriet, en ik kan dit pijnlijke gevoel niet kwijtraken.” Hierom zegt God de woorden: “Ik zal het onrecht in de wereld van de mens rechtekken. Ik doe mijn werk met mijn eigen handen over de hele wereld en verbied Satan mijn volk ooit nog kwaad te doen. Ik verbied de vijanden ooit nog te doen wat ze willen. Ik word Koning op aarde en verplaats mijn troon naar daar. Ik laat al mijn

vijanden op de grond knielen en hun misdaden aan mij opbiechten.” Het verdriet van God wakkert Zijn haat voor duivels aan, en zo onthult Hij de massa’s hun einde al vooraf. Dit is het werk van God. God heeft altijd herenigd willen worden met alle mensen en Hij wil het oude tijdperk afsluiten. Alle mensen in het universum komen op gang – wat inhoudt dat alle mensen onder de kosmos de leidende rol van God binnengaan. Als gevolg beginnen ze te denken aan een opstand tegen hun keizers. Het duurt niet lang meer tot de volkeren van de wereld in chaos uitbarsten en de hoofden van alle landen zullen in alle richtingen vluchten om uiteindelijk het schavot op geduwd te worden door hun volk. Dit is het uiteindelijke einde van de koningen der duivels; uiteindelijk ontkomt niemand, iedereen moet hier doorheen. Degenen die ‘slim’ zijn, zijn nu stappen terug gaan nemen. Nu ze zien dat het er niet zo goed uitziet, maken ze van de gelegenheid gebruik om terug te krabbelen en aan de ontbering van de ramspoed te ontsnappen. Maar ik zeg duidelijk, het werk dat God in de laatste dagen verricht, is vooral de tuchtiging van de mens, dus hoe zouden die mensen dan ontsnappen? Vandaag wordt de eerste stap gezet. Op een dag zal de hele wereld in het tumult van de oorlog terechtkomen. De volkeren op aarde zullen nooit meer leiders hebben, de hele wereld hangt als los zand aan elkaar en wordt door niemand meer geregeerd, de mensen zullen alleen om hun eigen leven geven zonder acht te slaan op iemand anders, want alles wordt door Gods hand gestuurd. Daarom zegt God: “De hele mensheid breekt de verschillende naties van de wereld op volgens mijn wil.” De ‘trompetten van de engelen’, waar God nu van spreekt, zijn een teken. Ze luiden de alarmklok voor de mens. En als de trompetten nog eenmaal schallen zal de laatste dag van de wereld zijn aangebroken. Op dat moment zal de volle tuchtiging van God in zijn geheel op

de aarde neerdalen. Dit zal het harteloze oordeel zijn, en het officiële begin van het tijd der tuchtiging. Onder de Israëlieten zal de stem van God hen door verschillende omgevingen leiden en zo zullen de engelen ook aan hen verschijnen. De Israëlieten zullen in slechts een paar maanden compleet worden gemaakt, omdat zij de stap om het gif van de grote rode draak te verdrijven niet hoeven te ondergaan; ze kunnen gemakkelijk de juiste weg inslaan onder diverse soorten leiding. Uit de ontwikkelingen in Israël kan de toestand van de hele wereld worden begrepen, en dit laat zien hoe snel de stappen zijn die Gods werk neemt. “De tijd is aangebroken! Ik zet mijn werk in gang, ik zal als Koning over de mensen heersen!” Vroeger heerste God alleen in de hemel. Nu heerst Hij op aarde; God heeft Zijn gezag weer terug in eigen hand genomen, en zo is voorspeld dat de mens nooit meer het normale mensenleven zal leiden, want God brengt een nieuwe orde aan in de hemel en op aarde en geen mens zal Hem daarbij in de weg staan. Zo herinnert God de mens vaak dat “de tijd is aangebroken.” Als de Israëlieten allemaal naar hun land zijn weergekeerd – op de dag dat het land Israël geheel herwonnen is – zal Gods werk klaar zijn. Zonder dat iemand zich ervan bewust is, zullen de mensen in de wereld in opstand komen, en de landen in de hele wereld zullen vallen als de sterren aan de hemel; ze liggen in een oogwenk in puin. Als Hij klaar is met hen, bouwt God het koninkrijk dat Zijn hart liefheeft.

Hoofdstuk 28

De gesteldheid van de mensen is zodanig, dat hoe minder zij van Gods woorden begrijpen, hoe sceptischer ze worden over de huidige middelen waar God mee werkt. Dit heeft echter geen invloed op het werk van God; als Zijn woorden een bepaald punt bereiken, draaien de harten van de mensen wel bij. Alle mensen fixeren zich in hun leven op de woorden van God, en beginnen naar Zijn woorden te verlangen – en omdat God zich voortdurend toont, beginnen ze zichzelf te verfoeien. Toch heeft God ook vaak woorden geuit zoals de volgende: “Als hij al mijn woorden grondig heeft begrepen, komt zijn gestalte overeen met mijn wensen. Dan hebben zijn smeekbeden succes en zijn ze niet vergeefs of nutteloos. Ik zeg de smeekbeden van de mensheid die oprecht en pretentieloos zijn.” In feite zijn de mensen niet in staat Gods woorden volledig te begrijpen, ze kunnen enkel aan de oppervlakte raken. God gebruikt deze woorden alleen om hen een doel te geven om naar te streven, om hen het gevoel te geven dat God niet lichtvaardig handelt, maar Zijn werk serieus neemt. Pas dan hebben ze het vertrouwen om door te gaan. En omdat alle mensen alleen voor hun eigen belang pleiten en niet voor de wil van God, maar God niet met alle winden meewaait, zijn Zijn woorden altijd tot de natuur van de mens gericht geweest. Hoewel vandaag de dag de meeste mensen pleiten, zijn ze niet eerlijk. Het is slechts een voorwendsel. Alle mensen verkeren in een gesteldheid dat ze “Mijn mond beschouwen als een hoorn des overvloeds. Alle mensen willen graag iets uit Mijn mond krijgen. Of het nu staatsgeheimen zijn, of hemelse mysteries, of de dynamiek van de spirituele wereld, of de bestemming van de mensheid.” Het komt door hun nieuwsgierigheid dat alle mensen bereid zijn naar deze zaken op zoek te gaan en er niets bij wensen te winnen dat Gods woorden leven geven. Aldus zegt God: “Er ontbreekt te veel aan de mens: Hij heeft niet

alleen 'voedingssupplementen' nodig, maar meer nog 'mentale steun' en 'spirituele bevoorrading'." Het zijn de opvattingen in de mens die tot de huidige negativiteit hebben geleid, en omdat hun fysieke ogen te 'feodaal' zijn, is er geen vitaliteit in wat ze zeggen en doen en doen ze alles plichtmatig en nonchalant. Zijn dit niet de omstandigheden van de mens? Zouden mensen niet voort moeten maken en dit rechtzetten, in plaats van zo maar door te gaan? Wat zou het de mens baten om de toekomst te kennen? Waarom vertonen mensen een reactie nadat ze Gods woorden hebben gelezen, maar sorteert de rest van Zijn woorden geen effect? Als God bijvoorbeeld zegt: "Ik heb een effectievere behandeling voor de ziekte van de mens die iedereen weer gezond kan maken, zodat de mens dankzij mijn behandeling weer normaal kan worden", hoe kunnen deze woorden geen effect sorteren op de mens? Is alles wat door God is gedaan niet iets dat door de mens had moeten worden bereikt? God heeft werk te doen – waarom hebben de mensen geen weg te bewandelen? Gaan ze zo niet in tegen God? Eigenlijk is er heel veel werk dat door mensen zou moeten worden gedaan – bijvoorbeeld, wat weten ze eigenlijk van de 'grote rode draak' in de woorden "Haten jullie de grote rode draak echt?" Gods woorden "Waarom heb ik jullie dat zo vaak gevraagd?" laten zien dat de mensen nog steeds ontwetend zijn aangaande de natuur van de grote rode draak, dat ze nog steeds niet dieper kunnen graven. Is dit dan niet het eigenlijke werk dat de mens zou moeten verrichten? Hoe kan er gezegd worden dat de mens geen werk heeft? Als dat het geval was, waarom zou Gods vleeswording dan zo belangrijk zijn? Is God nonchalant en oppervlakkig om net te doen alsof? Kan de grote rode draak zo verslagen worden?

God zegt: “Ik ben al begonnen en de eerste stap van mijn tuchtigingswerk zal ik zetten in het nest van de grote rode draak.” Deze woorden zijn gericht op het werk in goddelijkheid; de huidige mensen zijn vooraf al aan de tuchting blootgesteld en daarom zegt God dat dit de eerste stap van Zijn werk is. Hij laat de mens niet de tuchting van rampen ondergaan, maar die van woorden. Want als de toon van Gods woorden verandert, worden de mensen geheel onwetend. Daarna worden ze aan de tuchting blootgesteld. En als ze de tuchting eenmaal hebben ondergaan, is het zoals God zegt^[a] “Vanaf dat moment zullen jullie je plicht formeel vervullen, mij formeel prijzen in alle landen, voor eeuwig en altijd!” Dit zijn stappen in het werk van God – die maken deel uit van Zijn plan. Daarnaast zullen deze mensen van God zelf aanschouwen op welke manier de grote rode draak getuchtigd wordt, en dus begint de ramspoed officieel buiten hen om, in de wereld om hen heen. Dit is een van de manieren waarop God de mensen redt: innerlijk worden ze getuchtigd, en uiterlijk gebeuren er rampen – dit betekent dat de woorden van God vervuld worden. De mensen ondergaan aldus liever de tuchting dan de ramspoed, en om deze reden blijven ze. Aan de ene kant is dit het punt waartoe het werk van God nu is gekomen; aan de andere kant is het zo dat de mensen nu allemaal Gods gezindheid mogen kennen. God zegt aldus: “De tijd dat mijn volk van mij geniet is wanneer de grote rode draak getuchtigd is. Het is mijn plan het volk van de grote rode draak ertegen in opstand te laten komen. Dit is mijn manier om mijn volk te vervolmaken en het is een geweldige kans voor mijn gehele volk om gedurende het leven te groeien.” Hoe komt het dat God deze woorden spreekt, maar dat ze de aandacht van de mensen niet krijgen?

Landen bevinden zich in grote chaos omdat de staf van God met zijn rol op aarde is begonnen. Het werk van God kan in de toestand van de aarde herkend worden. Als God zegt: “De wateren zullen razen, de bergen omvallen, de grote rivieren uiteenvallen”, is dit het eerste werk van de staf op aarde, met als gevolg dat “Alle huishoudens op aarde zullen worden verscheurd, en alle naties op aarde uiteen zullen worden gereten; de dagen van de hereniging tussen man en vrouw in het verleden zullen liggen, moeder en zoon elkaar nooit meer zullen ontmoeten, vader en dochter niet langer zullen bijeenkomen. Alles wat op aarde bestond zal door mij worden vernietigd.” Dat zal de algemene toestand van gezinnen op aarde zijn. Het zou natuurlijk niet de toestand van alle gezinnen kunnen zijn, maar het is de toestand van de meeste. Aan de andere kant verwijst het naar de omstandigheden die de mensen uit deze stroming in de toekomst ervaren. Het voorspelt dat als zij de tuchtiging van woorden hebben ondergaan en de ongelovigen aan ramspoed zijn blootgesteld, er geen familierelaties meer zullen zijn tussen de mensen op aarde. Allen zullen dan het volk van Sinim zijn, en allen zullen getrouw zijn in Gods koninkrijk. Aldus, zullen de dagen van hereniging tussen man en vrouw in het verleden liggen, moeder en zoon zullen elkaar nooit meer ontmoeten, vader en dochter zullen niet langer bijeenkomen. En zo worden de gezinnen op aarde verscheurd, in stukken gescheurd, en dit is het eindwerk dat God in de mens verricht. En omdat God dit werk over het universum zal verspreiden, maakt Hij van de gelegenheid gebruik het woord ‘emotie’ uit te leggen aan de mensen. Zo laat Hij ze zien dat het Gods wil is om de gezinnen van alle mensen te verscheuren en dat Hij tuchtiging gebruikt om alle familiegeschillen tussen mensen op te lossen. Als Hij dat niet deed, zou er geen manier zijn om het laatste deel van het werk van God op aarde tot een eind

te brengen. Het laatste deel van de woorden van God legt de grootste zwakte van de mensheid bloot – de hele mensheid leeft in de emotie – en God gaat er dus geen enkele uit de weg, Hij toont de verborgen geheimen in de harten van alle mensen. Waarom vinden mensen het zo moeilijk om zich van hun emotie los te maken? Gaat zoiets de normen van het geweten te boven? Kan het geweten de wil van God vervullen? Kan emotie de mens helpen bij tegenslag? In Gods ogen is de emotie Zijn vijand – is dit niet duidelijk gezegd in Gods woorden?

Voetnoot:

a. In de brontekst is “het is precies zoals God zegt” weggelaten.

Hoofdstuk 29

Van het werk dat mensen doen, wordt een deel uitgevoerd op directe aanwijzing van God, maar voor het andere deel geeft God geen duidelijke aanwijzingen, waaruit afdoende blijkt dat wat God doet vandaag nog volledig geopenbaard moet worden – dat wil zeggen: er blijft nog veel verborgen wat nog openbaar gemaakt moet worden. Maar sommige dingen moeten openbaar gemaakt worden en er zijn wat zaken waarover mensen in verwarring moeten blijven; dit is wat Gods werk vereist. Bijvoorbeeld Gods komst vanuit de hemel onder de mensen: hoe Hij is gekomen, welke seconde Hij is gekomen, of de hemelen en de aarde en alle dingen veranderingen hebben ondergaan of niet – hierover moeten mensen in verwarring blijven. Dit is ook gebaseerd op actuele omstandigheden, want het menselijke vlees is zelf niet in staat om het spirituele

rijk rechtstreeks binnen te gaan. Dus ook al stelt God duidelijk hoe Hij uit de hemel op aarde is gekomen of wanneer Hij zegt: “Op de dag dat alle dingen werden opgewekt, kwam ik onder de mensheid en heb ik daar geweldige dagen en nachten mee doorgebracht”, zijn zulke woorden als iemand die tegen een muur praat – er is geen enkele reactie, omdat mensen niets van de stappen van Gods werk af weten. Zelfs wanneer ze er echt van op de hoogte zijn, geloven ze dat God vanuit de hemel naar de aarde omlaag is gevlogen als een elf en onder de mensen is wedergeboren. Dit is het resultaat van de gedachten van de mens. In de kern kan de mens namelijk het wezen van God niet begrijpen en kan hij de realiteit van het spirituele rijk niet begrijpen. In hun kern alleen zouden mensen niet als voorbeeld voor anderen kunnen fungeren, omdat mensen intrinsiek hetzelfde en niet verschillend zijn. Dus wordt de vraag aan mensen om een voorbeeld voor anderen te zijn of als voorbeeld te fungeren een zeepbel, het wordt stoom dat uit het water opkomt. Terwijl Gods woorden “hij krijgt enig inzicht in wat ik heb en ben” eigenlijk alleen maar betrekking hebben op de manifestatie van het werk dat God in het vlees doet; met andere woorden: ze hebben betrekking op Gods ware gezicht – goddelijkheid, hetgeen voornamelijk naar Zijn goddelijke gezindheid verwijst. Dat wil zeggen: mensen krijgen de vraag om dingen te begrijpen zoals waarom God op deze manier werkt, welke dingen door Gods woorden tot stand gebracht moeten worden, wat God wil bereiken op aarde, wat Hij onder de mensen tot stand wil brengen, de methodes waardoor God spreekt en wat Gods houding jegens de mens is. Men kan zeggen dat de mens zich op niets kan beroemen, oftewel er is niets in hem wat een voorbeeld voor anderen kan zijn om na te volgen.

Juist vanwege de normaliteit van God in het vlees, vanwege het verschil tussen God in de hemel en God in het vlees, die niet uit God in de hemel geboren lijkt te zijn, zegt God: “Er zijn vele jaren met mij voorbij gegaan onder de mensen, toch zijn zij altijd onkundig gebleven en hebben ze mij nooit gekend.” God zegt ook: “Wanneer mijn voetstappen de uithoeken van het heelal betreden zal de mens over zichzelf gaan nadenken en zullen alle mensen naar mij toe komen, zich voor mij buigen en mij aanbidden. Dit zal de dag van mijn verheerlijking zijn, de dag van mijn terugkeer, en ook de dag van mijn vertrek.” Pas op die dag wordt Gods ware gezicht aan de mens getoond. Toch stelt God Zijn werk als gevolg daarvan niet uit en doet Hij gewoon het werk dat gedaan moet worden. Wanneer Hij oordeelt, veroordeelt Hij mensen overeenkomstig hun houding jegens God in het vlees. Dit is een van de hoofdthema’s in Gods uitspraken gedurende deze periode. God zegt bijvoorbeeld: “Ik ben officieel van start gegaan, door het gehele universum, met het laatste deel van mijn managementplan. Van nu af aan lopen allen die niet oppassen elk moment het risico in een genadeloze tuchtiging gestort te worden.” Dit is de inhoud van Gods plan en het is niet raar of vreemd, maar behoort allemaal tot deze stap van het werk. De mensen en zonen van God elders worden intussen geoordeeld door God naar alles wat ze in de kerken doen en dus zegt God: “Terwijl ik aan het werk ben, beginnen alle engelen met mij aan de beslissende strijd en zij zijn vastberaden mijn wensen in het laatste stadium te vervullen, zodat de mensen op aarde zich aan mij overgeven zoals de engelen, en geen verlangen koesteren mij tegen te werken, en niets doen dat zich tegen mij verzet. Dit is de dynamiek van mijn werk door het gehele universum.” Dit is het verschil in het werk dat God uitvoert over de hele aarde; Hij treft verschillende maatregelen afhankelijk van de

beoogde doelgroep. De mensen van de kerken hebben heden allemaal een verlangend hart en ze zijn de woorden van God gaan eten en drinken – wat afdoende aantoont dat Gods werk zijn einde nadert. Vanuit de lucht omlaag kijken staat gelijk aan wederom treurige taferelen aanschouwen van verdorde takken en gevallen bladeren, van door de najaarswind weggeblazen löss, het voelt alsof er een apocalyps ophanden is onder de mensen, alsof alles spoedig in een woestijn gaat veranderen. Het komt misschien door de fijngevoeligheid van de Geest dat er altijd een ongelukkig gevoel in het hart is, met een vleugje kalme gemoedsrust, maar die ook gepaard gaat met enig verdriet. Dit kan de weergave van Gods woorden zijn dat “de mens wakker wordt, alles op aarde in orde is en de dagen van overleving op de aarde niet langer bestaan, want ik ben gekomen!” Mensen worden misschien wat negatief na het horen van deze woorden, of ze zijn enigszins teleurgesteld in Gods werk of ze richten zich teveel op de gevoelens in hun geest. Maar vóór de voltooiing van Zijn werk op aarde kon God nooit zo dwaas zijn om mensen een dergelijke illusie voor te schotelen. Als je werkelijk zulke gevoelens hebt, toont dat aan dat je te veel let op je eigen gevoelens, dat je iemand bent die doet wat hij maar wil en God niet liefheeft; het toont aan dat zulke mensen zich teveel op het bovennatuurlijke richten en helemaal geen acht slaan op God. Hoe mensen ook proberen weg te komen, door Gods hand zijn ze niet in staat om aan deze omstandigheid te ontkomen. Wie kan aan de hand van God ontkomen? Wanneer zijn je toestand en omstandigheden niet door God geregeld? Of je nu leed of zegeningen ervaart, hoe kun je aan de hand van God ontglippen? Dit is geen menselijke kwestie, maar geheel en al Gods behoefte – wie zou hierdoor niet gaan gehoorzamen?

“Ik zal tuchtiging gebruiken om mijn werk onder de heidenen te verspreiden, wat wil zeggen, ik zal geweld gebruiken tegen al diegenen die heidenen zijn. Uiteraard zal dit werk op hetzelfde moment worden uitgevoerd als mijn werk onder de uitverkorenen.” Met het uitspreken van deze woorden vangt God dit werk aan door het hele universum heen. Het is ook een stap van Gods werk, dat al voortgegaan is tot op dit punt; niemand kan gedane zaken terugdraaien. Ramspoed zal zich over een deel van de mensheid ontfermen, waardoor ze samen met de wereld vergaan. Wanneer het universum officieel wordt getuchtigd, verschijnt God officieel aan alle volken. En mensen worden vanwege Zijn verschijning getuchtigd. God heeft bovendien gezegd: “Wanneer ik officieel de boekrol open is wanneer de mensen over het gehele universum worden getuchtigd, wanneer alle mensen in de gehele wereld aan beproevingen onderworpen worden.” Hieruit blijkt duidelijk dat de inhoud van de zeven zegels de inhoud van de tuchtiging is, wat wil zeggen dat er ramspoed in de zeven zegels is. Vandaag de dag moeten de zeven zegels dus nog worden geopend; de genoemde ‘beproevingen’ zijn de tuchtiging die de mens ondergaat en te midden van deze tuchtiging wordt er een groep mensen gewonnen dat het door God afgegeven ‘certificaat’ officieel aanvaardt, zodat zij het volk in Gods koninkrijk zullen zijn. Dit is de oorsprong van de zonen en het volk van God; vandaag de dag moet die nog besloten worden en het legt slechts het fundament voor toekomstige ervaringen. Als mensen het ware leven hebben, zullen ze standvastig kunnen zijn in beproevingen en als ze het leven niet hebben, dan toont dit afdoende aan dat Gods werk geen effect op hen heeft gehad, dat ze vissen in woelige wateren en zich niet richten op Gods woorden. Omdat dit het werk van de laatste dagen is, namelijk om dit tijdperk af te sluiten in plaats van

het werk voort te zetten, zegt God aldus: “Met andere woorden, het is het leven dat de mens nooit heeft meegemaakt vanaf de tijd van de schepping tot op de dag van vandaag, en daarom zeg ik dat ik werk doe dat nooit eerder gedaan is.” Bovendien zegt Hij: “Omdat mijn dag voor de gehele mensheid dichterbij komt, omdat hij niet ver weg schijnt te zijn, maar vlak voor de ogen van de mens staat.” Vroeger vernietigde God persoonlijk diverse steden, toch werd geen van hen net zo met de grond gelijk gemaakt als in de eindtijd. Hoewel God in het verleden Sodom vernietigde, moet het Sodom van vandaag niet behandeld worden zoals vroeger – het moet niet direct vernietigd worden, maar eerst overwonnen, dan geoordeeld en uiteindelijk aan eeuwigdurende straf onderworpen worden. Dit zijn de stappen van het werk en het Sodom van vandaag zal aan het einde uitgeroeid worden in dezelfde volgorde als de eerdere vernietiging van de wereld – wat Gods plan is. De dag waarop God verschijnt, is de dag van de officiële veroordeling ervan en is niet ter redding ervan door middel van Zijn verschijning. Aldus zegt God: “Ik verschijn aan het heilig koninkrijk, en houd mij verborgen voor het land van vuiligheid.” Omdat het Sodom van vandaag vuil is, verschijnt God er niet waarlijk, maar gebruikt Hij dit middel om het te tuchtigen – hebben jullie dit niet duidelijk gezien? Men kan zeggen dat niemand op aarde Gods ware gezicht kan zien. God is nooit aan de mens verschenen en niemand weet op welk niveau van de hemel God is. Dit heeft ertoe geleid dat de mensen van vandaag in deze omstandigheid zijn geraakt. Als ze het gezicht van God zouden zien, zou dat zeker de tijd zijn waarin hun einde geopenbaard wordt, de tijd wanneer ieder wordt ingedeeld naar zijn soort. Vandaag worden de woorden in goddelijkheid rechtstreeks aan mensen getoond, wat voorzegt dat de laatste dagen van de mensheid zijn gekomen en niet veel langer zullen duren. Dit is een

van de tekenen van de onderwerping van mensen aan beproevingen wanneer God aan alle mensen verschijnt. Dus ook al genieten mensen van Gods woorden, hebben ze toch altijd een onheilspellend gevoel, alsof er een grote rampspoed op hen afkomt. De mensen van vandaag zijn als mussen in bevroren landen, waarvoor het is alsof de dood de betaling van een schuld forceert zonder manieren om te overleven. Vanwege de schuld van de mens aan de dood voelen mensen allemaal dat hun laatste dagen zijn aangebroken. Dit is wat er gebeurt in het hart van mensen in het hele universum en hoewel het niet aan hun gezicht te zien is, kan wat er in hun hart is niet voor mijn ogen verborgen worden – dit is de realiteit van de mens. Misschien zijn veel woorden wat minder goed gekozen – maar deze woorden geven het probleem juist wel afdoende aan. Alle gesproken woorden uit Gods mond zullen vervuld worden, of ze nu uit het verleden of het heden komen; ze zullen de feiten voor mensen presenteren, een feest voor hun ogen, waarop ze verbluft en verward zullen raken. Zien jullie nog steeds niet duidelijk welk tijdperk het vandaag is?

Hoofdstuk 30

Sommige mensen hebben misschien weinig inzicht in Gods woorden, maar geen van hen vertrouwt zijn gevoelens; ze zijn diep bevreesd om in negativiteit te vervallen. Dus wisselen ze altijd af tussen vreugde en verdriet. Het is juist om te zeggen dat de levens van alle mensen gevuld zijn met verdriet; om nog een stap verder te gaan: er is loutering in het dagelijks leven van alle mensen, en toch kan ik zeggen dat niemand elke dag bevrijding in zijn geest vindt, en het is alsof drie

grote bergen drukken op hun hoofden. Niet een van hun levens is altijd gelukkig en vreugdevol, en zelfs wanneer ze een beetje gelukkig zijn, proberen ze simpelweg om de schijn op te houden. In hun harten hebben mensen altijd een gevoel van iets dat niet af is. Dus zijn ze niet standvastig in hun harten; in het leven voelen dingen leeg en oneerlijk aan, en wanneer het aankomt op geloven in God, zijn ze druk en hebben ze weinig tijd, of ze hebben geen tijd om te eten en te drinken van Gods woorden, of weten ze niet hoe ze Gods woorden op een gepaste manier moeten eten en drinken. Niemand van hen is in vrede en helder en standvastig in zijn hart. Het is alsof ze altijd hebben geleefd onder een bewolkte hemel, alsof ze leven op een plaats zonder zuurstof, en dit heeft geleid tot de verwarring in hun levens. God spreekt altijd rechtstreeks tot de zwakheden van de mensen, Hij raakt hen altijd in hun achilleshiel – heb je niet duidelijk de toon gehoord waarmee Hij steeds gesproken heeft? God heeft mensen nooit de kans gegeven om te belijden, en Hij doet alle mensen op de ‘maan’ leven, zonder zuurstof. Van het begin tot vandaag hebben Gods woorden blijkbaar de natuur van de mens blootgelegd, en toch heeft niemand duidelijk de substantie van deze woorden gezien. Het lijkt erop dat door het blootleggen van het wezen van de mens, mensen zichzelf leren kennen en zo God leren kennen, en toch is dit in wezen niet de weg. De toon en grotere diepgang van Gods woorden toont een duidelijk verschil tussen God en de mens. In hun gevoelens, doet dit de mensen onbewust geloven dat God onbereikbaar is en ontoegankelijk; God brengt alles in de openbaarheid en het lijkt er op dat niemand in staat is om terug te keren naar hoe de relatie tussen God en mens vroeger was. Het is niet moeilijk om te zien dat het doel van al Gods uitingen is om woorden te gebruiken om alle mensen “omver te werpen”, en zo Zijn werk te bereiken. Dit zijn de

stappen van Gods werk. En toch is dit niet wat mensen geloven in hun gedachten. Zij geloven dat Gods werk de climax nadert, dat het dichtbij zijn meest waarneembare resultaat komt: het overwinnen van de grote rode draak, dat wil zeggen de kerken doen bloeien, en niemand die nog opvattingen heeft over de vleesgeworden God, oftewel dat alle mensen God kennen. Laat ons lezen wat God zegt: “In de hoofden van de mensen is God God, en niet makkelijk te betrekken, terwijl de mens mens is, en niet makkelijk losbandig zou moeten worden ... en bijgevolg zijn ze altijd nederig en geduldig voor mij; ze zijn niet in staat om verenigbaar met mij te zijn, want ze hebben te veel opvattingen.” Hieruit kan worden gezien dat, ongeacht wat God zegt of wat de mens doet, mensen totaal niet in staat zijn om God te kennen; vanwege de rol die wordt gespeeld door hun wezen zijn ze, wat er ook gebeurt, aan het eind van de dag niet in staat om God te kennen. Dus Gods werk zal eindigen wanneer de mensen zichzelf zien als de zonen van de hel. God heeft het niet nodig om zijn wraak op de mensen los te laten, of om hen onmiddellijk te veroordelen, of om hen uiteindelijk ter dood te veroordelen zodat Hij Zijn hele management kan afronden. Hij praat maar wat luchthartig op Zijn eigen tempo, alsof de afronding van Zijn werk toevallig is, iets dat wordt bereikt in Zijn vrije tijd zonder de minste moeite. Van buitenaf lijkt er wat dringendheid te zijn voor Gods werk – en toch heeft God niets gedaan, Hij doet niets dan spreken. Het werk onder de kerken is niet van dezelfde grote schaal als in eerdere tijden: God voegt geen mensen toe, of verdrijft hen, of legt hen bloot – dat soort werk is te triviaal. Het lijkt er op dat God helemaal niet van plan is dit soort werk te doen. Hij zegt slechts een beetje van wat Hij zou moeten doen, waarna Hij zich omdraait en verdwijnt zonder een spoor na te laten – wat natuurlijk het schouwspel is van de voltooiing van Zijn

uitingen. En wanneer dit moment komt, zullen alle mensen wakker worden uit hun slaap. De mensheid verkeert al duizenden jaren in een lusteloze sluimer, zij is al die tijd in coma geweest. En vele jaren hebben mensen in hun dromen van links naar rechts lopen rennen, ze schreeuwen het zelfs uit in hun dromen, niet in staat om te spreken over het onrecht in hun harten. En zo “voelen ze wat melancholie in hun harten” – maar wanneer ze wakker worden, zullen ze de ware feiten ontdekken en uitroepen: “Dus dit is wat er aan de hand is!” En zo is het gezegd dat “vandaag de dag de meeste mensen nog steeds diep in slaap zijn. Enkel wanneer de hymne van het koninkrijk klinkt, doen ze hun slaperige ogen open en voelen ze wat melancholie in hun harten.”

Niemand's geest is ooit bevrijd geweest, nooit is iemand's geest ooit zorgeloos en gelukkig geweest. Wanneer Gods werk volledig voltooid is, zullen de geesten van de mensen bevrijd worden, want eenieder zal geklasseerd worden volgens zijn soort, en dus zullen allen standvastig zijn in hun harten. Het is alsof mensen op een soort verre reis zijn en hun harten standvastig worden wanneer ze naar huis terugkeren. Wanneer ze thuis aankomen, zullen mensen niet langer voelen dat de wereld leeg is en oneerlijk, maar ze zullen in vrede leven in hun huizen. Dat zullen de omstandigheden zijn onder de mensheid. Dus zegt God dat mensen “nooit in staat zijn geweest om zichzelf te bevrijden van de slavernij van Satan.” Niemand die nog in het vlees is, is in staat zichzelf te onttrekken aan deze gesteldheid. Laten we voor het moment aan de kant zetten wat God zegt over de verschillende actuele gesteldheden van de mens, en laten we enkel spreken over de mysteries die God nog moet openbaren aan de mens. “Ontelbare keren hebben mensen naar mij gekeken met ogen vol spot, alsof mijn lichaam bedekt was met doornen en walgelijk voor hen was, en dus

verafschuwen mensen mij en geloven ze dat ik zonder waarde ben.” In tegendeel, in wezen wordt de ware aard van de mens geopenbaard in Gods woorden: hij is bedekt met stekels, er is niets behagend aan hem, en dus neemt Gods haat voor de mens toe, want de mens is niets anders dan een met prikkels bedekte egel waaraan niets prettigs is. Oppervlakkig gezien lijken deze woorden de opvattingen van de mens over God te beschrijven – maar in werkelijkheid schetst God een beeld van de mens gebaseerd op zijn ‘beeld.’ Deze woorden zijn Gods afbakening van de mens en het is alsof God een fixeermiddel op het beeld heeft gespoten; zo blijft het beeld van de mens staan door het universum heen, het doet mensen zelfs versted staan. Sinds Hij is beginnen te spreken, heeft God Zijn strijdkrachten opgesteld voor een grote strijd met de mens. Hij is als een professor wiskunde die de feiten uitstalt voor de mens, en wat wordt bewezen door de feiten die Hij opsomt, het bewijs en de tegenargumenten, laat de mensen totaal overtuigd achter. Dit is het doel van al Gods woorden, en het is hierom dat God terloops deze raadselachtige woorden in de richting van de mens werpt: “ik ben, samengevat, compleet waardeloos in het hart van de mens, ik ben een vervangbaar huishoudproduct.” Na het lezen van deze woorden kunnen mensen niet anders dan een gebed uitspreken in hun harten, waardoor ze hun schuld jegens God te weten komen en waardoor ze zichzelf veroordelen, en gaan geloven dat de mens hoort te sterven, en dat hij zonder de minste waarde is. God zegt: “daarom bevind ik mezelf in de huidige situatie,” die, wanneer die in verband wordt gebracht met de eigenlijke omstandigheden van vandaag, mensen er toe brengt zichzelf te veroordelen. Is dit geen feit? Als je ertoe gebracht werd jezelf te kennen, zouden er dan woorden als “Ik zou werkelijk moeten sterven!” uit jouw mond komen? Dit zijn de ware

omstandigheden van de mens, en dit is het niet waard om al te veel over na te denken – het is gewoon een passend voorbeeld.

In zekere zin, wanneer God smeekt om de vergeving en tolerantie van de mens, zien mensen dat God met hen spot, en tegelijk zien ze ook hun eigen opstandigheid – ze wachten gewoon tot God zich uitermate gaat inspannen voor de mens. Trouwens, over de opvattingen van de mensen zegt God dat hij niet vakkundig is in de levensfilosofie of de taal van de mens. Dus, in één opzicht gaan mensen hierdoor deze woorden vergelijken met de praktische God, en in een ander opzicht zien ze Gods bedoeling met Zijn woorden – God spot met hen, want zij begrijpen dat God het ware gelaat van de mens openbaart, en het zijn niet echt de ware omstandigheden van God waarover Hij de mensen vertelt. De inherente betekenis van Gods woorden is overgoten met spot, hoon, gelach en haat ten opzichte van de mens. Het is alsof de mens in alles wat hij doet de wet perverteert en smeergeld aanneemt; mensen zijn hoeren en wanneer God Zijn mond opent om te spreken, sidderen zij van angst, diep bevreesd dat de waarheid over hen volledig zal worden blootgesteld, en dat ze achterblijven, te beschaamd om iemand onder ogen te komen. Maar feiten zijn feiten. God stopt niet met Zijn uitspraken omwille van het “berouw” van de mens; hoe meer onuitspreekbaar beschaamd en sprakeloos gegeneerd mensen worden, hoe meer God zijn brandende blik op hun gezichten richt. De woorden uit Zijn mond leggen alle lelijke daden van de mens op tafel; alleen dit is rechtvaardig en onpartijdig zijn, dit noemt men Qingtian^[a], dit is het oordeel van de hoogste rechtbank van de mensen. Dus, wanneer de mensen Gods woorden lezen, krijgen ze plots een hartaanval, hun bloeddruk stijgt, het is alsof ze lijden aan een hartkwaal, alsof een hersenbloeding op het punt staat hen terug te sturen naar

het westerse paradijs om hun voorouders te ontmoeten – dit is de reactie wanneer ze Gods woorden lezen. De mens is invalide gemaakt door jaren van hard werken, hij is door en door ziek, alles aan hem is ziek: van zijn hart tot zijn bloedvaten, zijn dikke darm, dunne darm, maag, longen, nieren, enzovoort. Niets in zijn hele lichaam is gezond. Dus is het niet zo dat Gods werk een niveau bereikt dat voor de mens onhaalbaar is, maar zorgt dit ervoor dat mensen zichzelf kennen. Omdat het lichaam van de mens gekweld wordt door virussen, en omdat hij oud geworden is, komt de dag van zijn dood dichterbij en is er geen weg terug. Maar dit is slechts een deel van het verhaal; de innerlijke betekenis moet nog worden geopenbaard, want de oorzaak van de ziekte van de mens wordt gezocht. In werkelijkheid is het moment waarop Gods werk volledig wordt voltooid niet het moment waarop zijn werk op aarde voltooid zal zijn, want wanneer deze stap van zijn werk eenmaal afgerond is, is er geen weg meer om het werk van de toekomst in het vlees uit te voeren, en zal de Geest van God het moeten voltooien. Daarom zegt God: “Wanneer ik officieel de boekrol open is wanneer de mensen over het gehele universum worden getuchtigd, de tijd wanneer mijn werk zijn climax bereikt, wanneer mensen in de gehele wereld aan beproevingen onderworpen worden.” Het tijdstip waarop het werk in het vlees afgerond is, is niet wanneer Gods werk zijn climax bereikt – de climax van deze tijd verwijst uitsluitend naar het werk in deze fase, en is niet de climax van het hele managementplan. Dus, Gods vereisten voor de mens zijn niet hoog. Hij vraagt alleen dat mensen zichzelf kennen, om zo de volgende stap van het werk te dienen, waarin Gods wil volledig zal worden bereikt. Wanneer Gods werk verandert, verandert ook de “arbeidseenheid” van de mensen. Tegenwoordig is de fase van Gods werk op aarde, en dus moeten zij werken op basis van het volk.

In de toekomst zal het nodig zijn om de natie te beheren, en zullen ze overgeplaatst worden naar het “Centraal Comité”. Als ze naar het buitenland reizen, zullen ze te doen hebben met procedures voor buitenlandse reizen overzee. Op zulke momenten zullen ze overzee zijn, ver van hun thuisland – maar dit zal nog steeds zijn omwille van de vereisten van Gods werk. Zoals mensen hebben gezegd: “Indien nodig zullen we ons leven geven voor God” – is dit niet de weg die in de toekomst bewandeld zal worden? Wie heeft ooit zo’n leven genoten? Iemand kan overal heen reizen, andere landen bezoeken, leiding geven op het platteland, zichzelf aanpassen aan het gewone volk, en ook praten over de belangrijke zaken van de natie met leden van hooggeplaatste organisaties; en wanneer nodig kunnen ze persoonlijk het leven in de hel proeven, waarna ze kunnen terugkeren en nog steeds in staat zullen zijn om te genieten van de hemelse zegeningen – zijn dit niet de zegeningen van de mens? Wie is er ooit met God te vergelijken geweest? Wie heeft ooit door alle naties gereisd? Eigenlijk zouden mensen in staat kunnen zijn om een beetje van enkele van Gods woorden te begrijpen zonder aanwijzingen of uitleggingen – het is gewoon dat ze geen vertrouwen hebben in zichzelf, waardoor Gods werk uitgestrekt is tot de dag van vandaag. Omdat het mensen aan te veel ontbreekt – zoals God zei: “ze hebben niks” – is het werk van vandaag ontzettend moeilijk voor hen; bovendien heeft de mond van God, vanwege hun zwakheid natuurlijk met beperkingen te maken – en zijn deze dingen niet precies wat Gods werk verhindert? Zien jullie dit nog steeds niet in? Er ligt een verborgen betekenis in alles wat God zegt. Wanneer God spreekt, grijpt Hij de kwestie ter zake en, evenals in een fabel, schuilt er een diepe betekenis achter alle woorden die Hij spreekt. Deze simpele woorden bevatten een diepe betekenis, en verklaren

daarom belangrijke vragen – is dit niet waarin Gods woorden uitblinken? Weet je dit?

Voetnoot:

a. Qingtian: Deze term wordt gebruikt om te verwijzen naar een rechtvaardige rechter in de tijd van het keizerrijk in China.

Hoofdstuk 31

De gezindheid van God is terug te vinden in al Zijn uitspraken, maar de rode draad van zijn woorden ligt in het openbaren van de opstandigheid van de gehele mensheid en het blootleggen van dingen als ongehoorzaamheid, opstandigheid oneerlijkheid, onrechtvaardigheid en het onvermogen om God werkelijk lief te hebben. Het is zo dat Gods woorden het punt hebben bereikt waarop Hij zegt dat elke porie van het menselijk lichaam weerstand tegenover God bevat, dat zelfs hun haarvaten verzet tegen God bevatten. Als mensen dit niet proberen te onderzoeken, zullen ze altijd onbekwaam blijven om hun weerstand te kennen, en zullen ze deze nooit aan de kant kunnen schuiven. Dat wil zeggen, het virus van weerstand tegen God zal zich in hen verspreiden en uiteindelijk zal het zijn alsof hun witte bloedcellen de rode bloedcellen hebben verslonden, en hun hele lichaam achtergelaten wordt zonder rode bloedcellen; uiteindelijk zullen ze sterven aan leukemie. Dit is de ware toestand van de mens, en niemand kan het ontkennen. Geboren in het land waar de grote rode draak gekronkeld ligt, is er binnen elk mens ten minste één ding terug te vinden dat

typerend en illustrerend is voor het gif van de grote rode draak. Dus, in deze fase van het werk is de rode draad door Gods woorden geweest: zichzelf kennen, zichzelf verloochenen, zichzelf verzaken en zichzelf verslaan. Het kan gezegd worden dat dit Gods voornaamste werk is tijdens de laatste dagen, en dat dit deel van het werk het meest omvattend en grondig van alles is – wat aantoont dat God van plan is om het tijdperk tot een einde te brengen. Niemand verwachtte dit, maar het is tegelijkertijd iets wat ze hebben aangevoeld in hun zintuigen. Hoewel God het niet expliciet zegt, zijn de zintuigen van de mensen erg scherp – ze hebben altijd het gevoel dat de tijd kort is. Ik kan zeggen dat hoe meer een persoon dit aanvoelt, hoe meer hij duidelijke kennis over het tijdperk heeft. Het is niet de wereld als normaal beschouwen en dus Gods woorden ontkennen; het is eerder aan de hand van de middelen waarmee God werkt, de inhoud van Gods werk kennen. Dit wordt bepaald door de toon van Gods woorden. Er ligt een geheim in de toon van Gods uitspraken, dat niemand ontdekt heeft en dat ook precies het moeilijkste is voor mensen om zich erin in te verplaatsen. De essentie van waarom mensen Gods woorden niet kunnen begrijpen, is omdat ze onwetend blijven over de toon waarop God spreekt – en als ze dit geheim beheersen, zullen ze in staat zijn om enige kennis te hebben over Gods woorden. Gods woorden hebben altijd één principe gevolgd: ervoor zorgen dat mensen weten dat Gods woorden alles zijn, en alle moeilijkheden van de mens oplossen door Gods woorden. Vanuit het perspectief van de Geest maakt God Zijn daden bekend, vanuit het perspectief van de mens legt hij de opvattingen van de mensen bloot; vanuit het perspectief van de Geest zegt Hij dat de mens zich niet bewust is van Zijn wil en vanuit het perspectief van de mens zegt Hij dat Hij geproefd heeft van de zoete, zure, bittere en pikante

smaken van de menselijke ervaring, en dat Hij komt in de wind en gaat met de regen, dat Hij de vervolging van familie heeft ervaren, en de ups en downs van het leven. Deze woorden zijn gesproken vanuit verschillende perspectieven. Wanneer Hij spreekt tot het volk van God, is dat als een huisbewaarder die de slaven terechtwijst, of als een grappige scene; Zijn woorden laten mensen achter met een rood gezicht, zonder een plek om te schuilen voor hun schaamte, alsof ze zijn aangehouden door de feodale autoriteiten om een bekentenis af te leggen onder zware martelingen. Wanneer Hij spreekt tot het volk van God, is God zo grenzeloos als protesterende universiteitsstudenten die de schandalen van de centrale overheid blootleggen. Als al Gods woorden spottend zouden zijn, zouden ze voor de mensen moeilijker te aanvaarden zijn; daarom zijn de woorden gesproken door God eenduidig, ze bevatten geen codes voor de mens, maar wijzen direct op de eigenlijke staat van de mens – wat aantoonde dat Gods liefde voor de mens niet slechts in woorden bestaat, maar echt is. Hoewel mensen echtheid waarderen, is er niets echt aan hun liefde voor God. Dit ontbreekt in de mens. Als de liefde van de mensen voor God niet echt is, dan zal alles volledig leeg zijn en een illusie, alsof alles hierdoor zou verdwijnen. Als hun liefde voor God de universums overstijgt, zullen ook hun status en identiteit en zelfs deze woorden echt zijn, en niet leeg – zie je dit? Heb je Gods vereisten voor de mens gezien? De mens zou niet enkel van de zegeningen van status moeten genieten, maar de werkelijkheid van status moeten uitleven. Dit is wat God vraagt van het volk van God en van alle mensen, en het is niet zomaar een grootse lege theorie.

Waarom spreekt God dit soort woorden: “alsof alles wat ik doe een poging is om hen te behagen, en daarom walgen ze altijd van mijn daden”? Ben je in staat

om te spreken over de echte manifestaties van de verachting van God door mensen? In de opvattingen van de mensen zijn de mens en God “gepassioneerd verliefd,” en vandaag heeft het verlangen van de mensen naar de woorden van God het punt bereikt waarop ze God gretig in één slok willen inslikken— maar God zegt woorden als: “De mens veracht mij. Waarom wordt mijn liefde beantwoord met de haat van de mens?” Is dit niet de minerale afzetting in de mens? Is dit niet dat wat uitgegraven moet worden? Dit is het gebrek in het nastreven dat mensen doen, het is een ernstige kwestie die opgelost moet worden, en het is de leeuw die de mens belet kennis over God te verkrijgen en die verjaagd moet worden – is dit niet wat gedaan moet worden? Aangezien de mens net als een varken geen geheugen heeft, en hij altijd naar genot verlangt, geeft God de mens het medicijn voor zijn geheugenverlies – Hij spreekt meer, zegt meer, Hij grijpt mensen bij de oren en doet hen aandachtig luisteren, en Hij meet hen een hoorapparaat aan. Wat sommige van zijn woorden betreft, slechts één keer spreken kan het probleem niet oplossen; ze moeten opnieuw en opnieuw worden gezegd, want “mensen lijden altijd aan vergetelheid in hun levens, en de dagen van de levens van de hele mensheid zijn in wanorde.” Op deze manier kunnen mensen gered worden van de staat waarin “ze lezen wanneer ze tijd hebben, luisteren wanneer ze vrij zijn, en met rust gelaten worden wanneer ze geen tijd hebben; als de woorden vandaag worden gesproken, schenken ze er aandacht aan, maar ze zullen ze naar de achtergrond van hun gedachten verplaatsen als ze morgen niet worden gesproken.” Wat de natuur van mensen betreft, als God vandaag zou spreken over hun werkelijke staat en ze tot een grondige kennis ervan zouden komen, zouden ze vervuld worden met spijt – maar daarna zouden ze terugkeren naar

hun oude manieren, Gods woorden naast zich neerleggen en het bovenstaande herhalen wanneer ze eraan herinnerd worden. Dus wanneer je werkt of spreekt, vergeet niet deze essentie van de mens; het zou een vergissing zijn om deze essentie aan de kant te schuiven bij het werken. Wanneer je het werk doet, is het van bijzonder belang om te spreken met het oog op de opvattingen van de mensen. In het bijzonder moet je je eigen inzichten bij de woorden van God voegen en deze communiceren. Dit is het pad van het zorgen voor mensen en hen toestaan om zichzelf te kennen. Door het zorgen voor de mensen, gebaseerd op de inhoud van Gods woorden, zal het uiteindelijk mogelijk worden om hun werkelijke staat te vatten. In Gods woorden is het genoeg om de werkelijke staat van de mens te vatten en zo voor hen te zorgen – en derhalve zal ik niets meer zeggen over Gods woorden die naar voren brengen dat “God de uitnodiging om aan de feesttafel op aarde te zitten, heeft aanvaard.”

Hoofdstuk 32

Gods woorden laten mensen zich achter de oren krabben; het is alsof God wanneer Hij spreekt geen oog heeft voor de mens en zomaar wat in de lucht staat te praten, het is alsof het niet meer in Hem opkomt nog aandacht te besteden aan de daden van de mens en totaal geen acht slaat op de gestalte van de mens, alsof de woorden die Hij spreekt niet gericht zijn op de opvattingen van de mens, maar de mens uit de weg gaat, zoals het Gods oorspronkelijke

bedoeling was. Er zijn talloze redenen waarom Gods woorden niet door de mens zijn te begrijpen en te doorgronden. Dit is geen verrassing. Het oorspronkelijke doel van Gods woorden is niet dat mensen ermee kennis of vaardigheden opdoen; ze zijn in plaats daarvan een van de middelen waarmee God vanaf het begin tot op dit moment heeft gewerkt. Natuurlijk komen mensen middels Gods woorden ook dingen te weten over mysteries, of dingen die te maken hebben met Petrus, Paulus en Job – maar dit is wat ze zouden moeten verwezenlijken, en wat ze kunnen verwezenlijken, en, zoals dat bij hun gestalte past, heeft dit zijn toppunt al bereikt. Waarom is het zo dat het effect waarvan God vraagt dat het wordt bereikt niet groot is, hoewel Hij toch zoveel woorden heeft gesproken? Dit heeft te maken met de tuchting waarover Hij spreekt, en natuurlijk is dit allemaal bereikt zonder dat de mensen het zich realiseren. Vandaag de dag hebben mensen meer te lijden onder de aanvallen van Gods woorden. Oppervlakkig gezien lijkt het of er niemand van hen is aangepakt, de mensen zijn meer en meer vrijgelaten in het doen van hun werk, en de dienstdoeners zijn verheven tot het niveau van het volk van God – en hiermee hebben de mensen het idee gekregen dat ze de vreugde zijn binnengegaan. In feite is de werkelijkheid zo dat ze, door loutering, alle opgenomen zijn in strengere tuchting. Net zoals God zegt: “De stappen van mijn werk zijn nauw met elkaar verbonden, elke stap is een stap hoger.” God heeft de dienstdoeners uit de put van de afgrond opgetrokken en hen in het meer van vuur en zwavel geworpen, waar de tuchting serieuzer is. Ze lijden dus nog meer en kunnen er nauwelijks aan ontsnappen. Is zo’n tuchting niet nog serieuzer? Waarom is het zo dat wanneer mensen een hoger domein binnengaan, ze verdriet voelen in plaats van vreugde? Waarom wordt gezegd dat ze, wanneer ze gered zijn uit de handen

van Satan, ze over worden gegeven aan de grote rode draak? Herinner je je dat God zei: “Het laatste deel van het werk is voltooid in het huis van de grote rode draak”? Herinner je je dat God zei: “De uiteindelijke ontbering vormt een krachtig en duidelijk getuigenis van God tegenover de grote rode draak”? Als de mensen niet worden overgegeven aan de grote rode draak, hoe kunnen ze dan getuigen tegenover hem? Wie heeft ooit woorden als “Ik heb de duivel verslagen” uitgesproken nadat hij de hand aan zichzelf had geslagen? Zelfmoord plegen omdat je het vlees als de vijand bent gaan beschouwen – wat is daar werkelijk het nut van? Waarom sprak God de volgende woorden? “Ik kijk niet naar de littekens van de mensen, maar naar het deel van hen dat onbeschadigd is en dan ben ik voldaan.” Als God zou hebben gewild dat degenen zonder littekens Zijn uitdrukking zouden zijn, waarom heeft Hij dan geduldig en ernstig zo vele woorden gesproken vanuit het perspectief van de mens om tegen de opvattingen van de mens in te gaan? Waarom zou Hij Zich daarvoor druk maken? Waarom zou hij de moeite doen om zoiets te doen? Hier blijkt dus uit dat Gods vleeswording wezenlijke betekenis heeft, dat Hij het vlees niet ‘afschrijft’ nadat Hij vlees is geworden en Zijn werk heeft voltooid. Waarom wordt er gezegd dat “goud niet zuiver kan zijn en de mens niet perfect”? Hoe kunnen deze woorden worden uitgelegd? Wanneer God over de essentie van de mens spreekt, wat betekenen Zijn woorden dan? Met het blote oog van de mens lijkt het vlees nergens toe in staat, of anderszins met teveel gebreken. In Gods ogen is dit volstrekt niet belangrijk, maar in de ogen van de mensen is dit een gigantisch probleem. Het lijkt erop alsof ze totaal niet in staat zijn dit op te lossen en het probleem persoonlijk moet worden aangepakt door een hemelse organisatie – is dat niet de opvatting die de mens hierover heeft? “In de ogen van de mensen

ben ik slechts een 'kleine ster', die is neergedaald uit de hemelen, een kleine ster in de hemel, en mijn huidige komst op aarde is mij opgedragen door God. Bijgevolg hebben de mensen meer verklaringen van de woorden 'mij' en 'God' bedacht." Mensen stellen niets voor, waarom legt God dan hun opvattingen vanuit verschillende perspectieven bloot? Kan dit ook de wijsheid van God zijn? Zijn zulke woorden niet belachelijk? Zoals God zegt: "Hoewel ik mij dus een plaats in de harten van de mensen heb verworven, eisen zij niet van mij dat ik daar woon. In plaats daarvan wachten zij af tot 'de Heilige' plotseling in hun hart verschijnt. Omdat ik als persoon te 'nederig' ben, voldoe ik niet aan de verlangens van de mensen en daarom word ik door hen uitgesloten." Omdat de menselijke inschatting van God 'te hoog' is, zijn veel dingen 'onhaalbaar' voor God, wat Hem 'in een moeilijke situatie' plaatst. De mensen begrijpen niet dat ze God vragen te voldoen aan hun eigen opvattingen. En is dit niet de werkelijke betekenis van "Een slim persoon kan het slachtoffer worden van zijn eigen vernuft"? Dit is echt een geval van "over het algemeen slim, maar dit keer een dwaas"! Jullie vragen in jullie verkondiging de mensen afstand te doen van de God van hun opvattingen. En is de God van jullie opvattingen verdwenen? Hoe kunnen Gods woorden dat "de eisen die ik aan de mens stel allerminst hoog zijn" worden geïnterpreteerd? Ze zijn niet bedoeld om mensen negatief en losbandig te maken, maar om hen een duidelijk begrip te geven van Gods woorden – begrijpen jullie dat? Is de vleesgeworden God echt de "Ik die hoog en machtig ben" zoals mensen zich voorstellen?

Er zijn mensen die alle woorden die door God zijn gesproken hebben gelezen en er een algemeen overzicht van kunnen geven, maar zijn er ook mensen die in staat zijn te spreken over wat Gods ultieme doel is? Dit is iets dat

de mensheid ontbreekt. Ongeacht vanuit welk perspectief God spreekt, Zijn uiteindelijke doel is dat de mensen God in het vlees leren kennen. Als er niets menselijks aan Hem was – als alles wat Hij had de attributen waren van de God in de hemel – dan zou het voor God niet nodig zijn zoveel te zeggen. Er kan worden gesteld dat wat mensen ontbreekt, dient als materiaal uit de eerste hand dat verband houdt met Gods woorden. Dat wil zeggen, wat in de mens is gemanifesteerd, vormt de achtergrond van wat God zegt over de opvattingen van mensen, en zo dienen de mensen de uitspraken van God. Natuurlijk is dit gebaseerd op wat God zegt over de opvattingen van mensen – alleen op deze manier kan worden gezegd dat dit een combinatie van theorie en realiteit vormt, alleen dan kan er effectiever voor worden gezorgd dat mensen serieus omgaan met het zichzelf leren kennen. Wat zou het nut zijn als God in het vlees zou overeenkomen met de menselijke opvattingen en God ook van Hem zou hebben getuigd? Het is precies hierom dat God vanaf de negatieve kant werkt en gebruikmaakt van de menselijke opvattingen om Zijn geweldige kracht te benadrukken. Is dit niet de wijsheid van God? Alles wat God voor een ieder doet, is goed – dus waarom zouden we Hem deze keer niet lofprijzen? Wanneer de dingen een bepaald punt bereiken, of de dag komt, zou je dan, net als Petrus, in staat zijn in het midden van je beproevingen toch diep vanuit jezelf gebeden op te zeggen? Alleen als je, net als Petrus, nog steeds God kunt prijzen als je in Satans handen bent, zal “bevrijd uit Satans banden, het vlees overwinnen en Satan overwinnen” zijn ware betekenis krijgen. Is dit geen werkelijker getuigenis voor God? Alleen dit is het effect bereikt door “goddelijkheid die te voorschijn komt om te handelen en de zeventvoudig geïntensiveerde Geest die in de mens werkt” en dus is het ook het effect dat wordt bereikt door “de Geest die uit het

vlees komt.” Zijn zulke acties niet werkelijk? Je was het gewend aandacht te besteden aan de realiteit, maar beschik je op dit moment wel over ware kennis van de realiteit? “De eisen die ik aan de mens stel zijn geenszins hoog, maar de mensen zijn een andere mening toegedaan. Aldus blijkt hun ‘nederigheid’ uit al hun stappen. Zij lopen altijd voor mij uit en maken de weg voor mij vrij, in angst en beven dat ik zal verdwalen, diep bevreesd dat ik mij in de oeroude wouden diep in de bergen zal begeven. Bijgevolg hebben de mensen, in hun grote angst dat ik in de kerker zal belanden, mij altijd voort geleid.” In hoeverre kennen jullie deze eenvoudige woorden – zijn jullie werkelijk in staat de oorsprong van Gods woorden daarin te ontdekken? Hebben jullie aandacht besteed aan jullie opvattingen waar God zulke woorden over heeft gesproken? Is jullie aandacht elke dag op dit essentiële punt gericht? In de eerste regel van het volgende gedeelte, dat er direct op volgt, zegt God: “De mensen zijn echter onwetend van mijn wil en blijven mij om dingen bidden, alsof de rijkdommen die ik hun geschonken heb niet aan hun eisen kunnen voldoen, alsof hun vraag het aanbod overtreft.” Deze zin toont wat de opvattingen zijn die jullie in jullie dragen. God onthoudt en onderzoekt niet wat jullie in het verleden hebben gedaan, denk dus niet meer na over het verleden. De vraag of jullie in staat zijn “de geest van Petrus in het laatste tijdperk” voor jullie toekomstige pad te creëren is veel belangrijker – hebben jullie het geloof dit te bereiken? Wat God van de mens vraagt is niets meer dan de navolging van Petrus, dat mensen uiteindelijk hard hun best doen om de grote rode draak te schande te maken. Het is hierom dat God zegt: “Ik hoop alleen dat de mensen zo vastberaden zullen zijn dat zij met mij kunnen samenwerken. Ik verlang niet van hen dat zij smakelijk voedsel voor mij bereiden, mij een geschikte plaats bieden om mijn hoofd neer te leggen ...” In

de wereld werd mensen in de jaren 90 van de vorige eeuw gevraagd de “geest van Lei Feng” te hebben, maar in het huis van God vraagt God jullie de “unieke stijl van Petrus” te creëren. Begrijpen jullie Gods wil? Zijn jullie werkelijk in staat hier naar te streven?

“Ik stijg boven de universums uit en in het voorbijgaan sla ik de mensen van het gehele universum gade. Onder de mensenmenigten op aarde, is er nooit één persoon geweest die geschikt was voor mijn werk of die mij waarlijk liefhad. Daarom zucht ik nu vol ontzetting en de mensen gaan onverwijld uiteen en komen nooit meer samen, slaan duizend angsten uit dat ik hen ‘allen zal vangen in één net.’” Misschien vinden de meeste mensen deze woorden erg moeilijk te begrijpen. Ze vragen waarom God niet veel van de mens vraagt, maar Hij toch wanhopig zucht, omdat er niemand is die geschikt is voor Zijn werk. Is dit een tegenstrijdigheid? Letterlijk opgevat is die er inderdaad – maar in werkelijkheid is er geen tegenstrijdigheid. Misschien herinner je het je nog dat God zei: “Al mijn woorden zullen het effect hebben dat ik wens.” Wanneer God in het vlees werkt, fixeren de mensen zich op elk van Zijn acties om te zien wat Hij precies gaat doen. Wanneer God Zijn nieuwe werk jegens Satan in de spirituele wereld uitvoert, worden er, in andere woorden, allerhande opvattingen onder de mensen op aarde geproduceerd vanwege de vleesgeworden God. Wanneer God wanhopig zucht, oftewel wanneer Hij spreekt over alle opvattingen van de mens, doen mensen hun uiterste best deze aan te pakken, en zijn er zelfs mensen die geloven dat ze zonder hoop zijn, want God zegt immers dat al degenen die opvattingen over Hem hebben zijn vijanden zijn – dus hoe is het mogelijk dat mensen om deze reden niet “verstrooid” zouden worden? Vooral vandaag de dag, nu de tuchting is gekomen, zijn de mensen banger dan ooit dat God hen

zal wegvagen. Ze geloven dat nadat ze zijn getuchtigd, God “hen allen in één net vangt.” Zo zijn de feiten echter niet: Zoals God zegt: “Ik wens geen mensen ‘vast te houden’ gedurende mijn tuchtiging, hen nooit te laten ontsnappen. Omdat mijn management niet over de daden van de mens beschikt, is het niet mogelijk om mijn werk succesvol te voltooien, wat verhindert dat ik effectief kan optreden.” Het is niet Gods wil Zijn werk te beëindigen zodra alle mensen zijn gedood – wat zou daar ook de zin van zijn? Door in mensen te werken en hen te tuchtigen, maakt God Zijn daden middels hen duidelijk. Omdat de mensen nooit hebben begrepen dat er al tuchtiging is in de toon van Gods woorden, zijn ze nooit binnengedrongen in hun bewustzijn. De mensen zijn niet in staat hun voornemen uit te drukken en daarom kan God niets tegenover Satan zeggen, iets wat de voortgang van Gods woord tegenhoudt. God spreekt aldus: “Ik nodigde een keer een mens als gast uit in mijn huis, maar hij rende van hot naar her vanwege mijn uitnodiging – alsof ik hem niet als gast had uitgenodigd, maar hem naar de executieplaats had gebracht. Mijn huis bleef dus leeg, want de mens heeft mij altijd geschuwd en is altijd op zijn hoede geweest voor mij. Hierdoor bleven er geen middelen voor me over om mijn werk uit te voeren.” Het is vanwege de fouten van de mens in zijn werk dat God duidelijk met Zijn eisen aan de mens komt. En het is vanwege het feit dat de mensen er niet in slagen deze stap van het werk te zetten dat God meer uitspraken toevoegt – wat precies het “andere deel van het werk aan de mens is” waar God over spreekt. Maar ik ga niet in op het “hen allen in één net vangen” waarover God spreekt, omdat dit weinig invloed heeft op het werk van dit moment. In ‘Gods woorden aan het hele universum’ behandelen natuurlijk veel van Zijn woorden de mens – maar mensen dienen Gods wil te begrijpen; ongeacht wat Hij zegt, Zijn bedoelingen zijn altijd goed. Er

kan worden gesteld dat, omdat God op zoveel verschillende manieren spreekt, mensen niet voor de volle honderd procent zeker zijn van Gods woorden en geloven dat de meeste woorden van God worden gesproken omdat deze noodzakelijk zijn voor Zijn werk en weinig bevatten dat werkelijk is, een overtuiging die hen verward en hen onder hun gedachten gebukt laat gaan – want volgens hun opvattingen is God zo wijs, zo totaal buiten hun bereik, dat het is alsof ze niets weten en ze geen idee hebben hoe ze Gods woorden kunnen eten. Mensen maken Gods woorden abstract en complex – zoals God zegt: “mensen willen altijd mijn uitspraken op smaak brengen.” Omdat hun ideeën te gecompliceerd zijn en ‘nauwelijks bereikbaar’ voor God, wordt een deel van Gods woorden door de mens beperkt, wat Hem geen andere keus biedt dan op een ongecompliceerde en duidelijke manier te spreken. Omdat de eisen van de mens ‘te hoog’ zijn en omdat hun fantasie te rijk is – alsof ze in staat zijn over te gaan in de geestelijke wereld om de daden van Satan te aanschouwen – dit heeft Gods woorden verminderd, want hoe meer God zegt, hoe melancholischer de gezichten van de mensen worden. Waarom kunnen ze niet eenvoudig gehoorzamen in plaats van aan hun einde te denken? Wat is hiervan het voordeel?

Hoofdstuk 33

Werkelijk, op grond van wat God heeft gedaan in mensen en wat Hij hen heeft gegeven en wat mensen bezitten, kunnen we stellen dat Zijn eisen tegenover mensen niet overdreven zijn, dat Hij niet veel van hen vraagt. Waarom

zouden ze dan niet kunnen proberen om God tevreden te stellen? God geeft zich voor honderd procent aan de mens en heeft slechts een fractie van één procent van de mensen nodig – is dat te veel gevraagd? Maakt God problemen om niets? Meestal kennen de mensen zichzelf niet. Ze onderzoeken zichzelf niet voor God en daarom raken ze vaak verstrikt – hoe kan dat worden gezien als samenwerken met God? Mocht er ooit een tijd zijn waarin God de mensen geen zware last zou opleggen, dan zouden de mensen afbrokkelen als verdroogde modder en uit zichzelf niets ondernemen. Dat is hoe mensen zijn: ze zijn passief of negatief en niet in staat om actief samen te werken met God. Ze zijn altijd op zoek naar een negatieve reden om aan zichzelf toe te geven. Ben je echt iemand die niet alles voor zichzelf doet, maar probeert om God te behagen? Ben je echt iemand die niet op emoties steunt, die niet zijn eigen persoonlijke voorkeuren heeft, en die voldoet aan de vereisten van Gods werk? “Waarom proberen ze altijd met mij te onderhandelen? Ben ik soms de manager van een handelsfirma? Waarom is het dat ik oprecht doe wat mensen van mij vragen, terwijl er niets terechtkomt van dat wat ik van de mens vraag?” Waarom vraagt God dit meerdere keren achter elkaar? Waarom roept Hij dit vol ontzetting uit? God heeft van de mensen niets gekregen, alles wat Hij ziet is het werk dat ze zelf uitkiezen. Waarom zegt God: “terwijl er niets terechtkomt van dat wat ik van de mens vraag”? Stel jezelf de vraag: wie kan van begin tot eind zijn taak vervullen zonder te kiezen? Wie handelt er niet op grond van de gevoelens van zijn hart? Mensen geven hun persoonlijkheid de vrije hand, zijn nooit volhardend in wat ze doen, alsof ze drie dagen gaan vissen en dan hun netten achterlaten en de twee dagen daarna rondlummelen. Soms zijn ze warm, dan weer koud: als ze warm zijn, zijn ze in staat om alles op aarde te verbranden, en als ze koud zijn, kunnen ze alle

wateren op aarde bevroren. Dat is niet de functie van de mens, maar het is wel de meest passende vergelijking voor de toestand van de mens. Is dit geen feit? Misschien heb ik 'opvattingen' over mensen, misschien bekritiseer ik ze scherp – maar hoe dan ook: “Met de waarheid kun je in de hele wereld terecht; zonder de waarheid kom je nergens.” Hoewel dit een menselijk gezegde is, denk ik dat het in dit geval een geschikte vergelijking is. Ik giet niet met opzet koud water over de mensen heen door hun daden te ontkennen. Laat me jullie raadplegen over enkele vragen: Wie ziet Gods werk als zijn plicht? Wie kan zeggen: “Zolang ik in staat ben om God behagen, zal ik alles geven”? Wie kan zeggen: “Ik zal alles doen wat God nodig heeft, ongeacht de anderen. Ik zal mijn plicht vervullen, ongeacht de lengte en duur van Gods werk. Het is Gods zaak om zijn werk te volbrengen, het is niet iets waar ik over nadenk”? Wie is in staat tot dergelijke kennis? Het maakt niet uit wat jullie denken – misschien heb je zelf hogere inzichten. In dat geval berust ik en geef ik toe dat ik verslagen ben. Maar ik moet je wel vertellen dat God vraagt om een trouw hart dat oprecht en bewogen is, en niet het ondankbare hart van een wolf. Wat weet je van dit 'onderhandelen'? Van begin tot eind heb je 'de wereld rondgereisd'. Het ene moment zijn jullie in 'Kunming' met zijn eeuwige lente, en binnen een oogwenk arriveren jullie op de extreem koude, besneeuwde 'Zuidpool'. Wie is er nooit ontrouw geweest aan zichzelf? Waar God om vraagt is een geest die 'geen rust kent tot de dood'. Wat Hij wil is een geest waarin mensen 'niet teruggaan voordat zij de zuidelijke muur hebben bereikt'. Natuurlijk is het niet Gods bedoeling dat mensen het verkeerde pad op gaan, maar dat ze een dergelijke geest aanvaarden. Precies zoals God zegt: “Als ik de 'gaven' die ze hebben gegeven, vergelijk met mijn dingen beseffen de mensen onmiddellijk hoe kostbaar ik ben en pas dan zien ze mijn

onmetelijkheid.” Hoe moeten die woorden worden uitgelegd? Misschien geeft het lezen van bovenstaande woorden je enig inzicht, want God ontleedt heel het menselijk hart, waardoor we zijn woorden leren kennen. Maar vanwege de diepe innerlijke betekenis van Gods woorden blijven mensen in verwarring over het oude vlees, want ze hebben niet gestudeerd aan een medische universiteit, en ze zijn ook geen archeologen, en daarom vinden ze deze nieuwe term onbegrijpelijk – en pas daarna ze geven een beetje toe. En mensen staan machteloos tegenover het oude vlees. Hoewel het geen wild dier is en ook niet in staat om de mensheid te vernietigen zoals een atoombom, weten ze niet wat ze ermee moeten doen. Het is alsof ze machteloos zijn. Maar voor mij zijn er methoden om met het oude vlees om te gaan. De mens heeft nooit de moeite genomen om tegenmaatregelen te bedenken en dat heeft ertoe geleid dat de verschillende eigenaardigheden van de mens voortdurend voor mijn ogen opduiken – precies zoals God zei: “Wanneer ik mijn volheid aan hen laat zien, kijken ze mij met grote ogen aan. Ze staan stil voor me als een zoutpilaar. En als ik hun eigenaardigheden zie, kan ik mijn lachen nauwelijks inhouden. Omdat ze mij om allerlei dingen vragen, geef ik ze die uit mijn hand. Ze klemmen het tegen de borst en koesteren het als een pasgeboren kind, een gebaar waar ze zich maar even mee inlaten.” Zijn dit niet de daden van het oude vlees? Omdat de mensen vandaag inzicht hebben, waarom geven ze niet op maar houden ze eraan vast? In feite is een deel van Gods eisen niet ondoenlijk voor de mens, maar de mensen slaan er geen acht op, en “daarom bestraf ik de mens niet lichtvaardig. Het is om die reden dat mensen hun vlees altijd de vrije hand hebben gegeven. Ze houden zich niet aan mijn wil, maar hebben mij altijd voor mijn rechterstoel met gevlei proberen over te halen.” Is dat niet de gestalte van

de mens? Het is niet zo dat God doelbewust muggenzift. Dit is de realiteit – moet God dit uitleggen? Precies zoals hij zegt: “Het is omdat het ‘geloof’ van mensen zo groot is dat ze ‘bewonderenswaardig’ zijn.” Daarom gehoorzaam ik aan Gods verordeningen, en daarom zeg ik er niet veel over. Vanwege het geloof van mensen grijp ik dit aan. Ik maak gebruik van hun geloof om de mensen hun functie te laten vervullen zonder dat ik ze eraan herinner. Is het verkeerd om dat te doen? Is dit niet precies wat God nodig heeft? Misschien dat sommige mensen het beu worden na het horen van dit soort woorden – daarom zal ik over iets anders beginnen en hen niet te hard aanpakken. Als alle uitverkoren mensen van God in het gehele universum getuchtigd worden, en wanneer de menselijke toestand wordt rechtgezet, zullen mensen zich heimelijk verheugen in hun harten, alsof ze ontsnapt zijn aan verdrukking. Op dat moment zullen mensen niet langer voor zichzelf kiezen, want dit is precies het effect dat bereikt is tijdens Gods laatste werk. In de stappen die hij tot vandaag toe heeft genomen zijn al Gods zonen en alle mensen getuchtigd, ook de Israëlieten kunnen niet aan deze fase ontsnappen. Want de mens is van binnenin besmet met onzuiverheden, en dus leidt God alle mensen naar de grote smeltoven om hen te raffineren, wat een noodzakelijk pad is. Als dit eenmaal voorbij is, zullen de mensen worden opgewekt uit de dood, wat precies is wat God voorspelde in “de uitspraken van de zeven geesten”. Ik zal hier niet meer over spreken, om mensen niet in het harnas te jagen. Omdat Gods werk wonderlijk is, moeten de profetieën uit Gods mond uiteindelijk in vervulling gaan. Als God vraagt dat mensen opnieuw over hun opvattingen spreken, zijn ze stomverbaasd, en dus zou niemand ongerust of angstig moeten worden. Precies zoals ik zei: “Van al mijn werk, is er ooit een

stap uitgevoerd door de handen van de mens?” Begrijp je de essentie van die woorden?

Hoofdstuk 35

Alle mensen zijn tegenwoordig, in uiteenlopende mate, een toestand van tuchtiging ingegaan. Zoals God zei: “Ik ga zij aan zij voort met mensen.” Dit is absoluut waar, maar mensen kunnen dit punt nog steeds niet grondig begrijpen. Als gevolg daarvan is een deel van het werk dat ze gedaan hebben onnodig geweest. God zei: “Ik steun en zorg veeleer voor ze overeenkomstig hun gestalte. Omdat mensen de hoofdpersonen zijn van mijn hele managementplan, geef ik meer leiding aan degenen in deze rol van ‘menschelijkheid’, zodat zij die naar beste kunnen en met volle overtuiging kunnen spelen”, alsmede “Ik weiger echter om hun geweten rechtstreeks te bekritisieren, maar ik blijf ze geduldig en systematisch leiden. Mensen zijn uiteindelijk zwak en niet in staat om enig werk te verrichten.” Gods gedachten zijn als volgt: zelfs als Hij al deze mensen uiteindelijk uitroeit, zal Zijn werk op aarde nog steeds voortgaan overeenkomstig Zijn oorspronkelijke plan. God doet geen nutteloos werk; alles wat Hij doet, is goed. Zoals Petrus zei: “Zelfs al speelde God met mensen alsof ze speelgoed waren, hoe zouden mensen dan kunnen klagen? Welk recht zouden ze daartoe hebben?” Is dit niet wat God tegenwoordig met de mensheid aan het bereiken is? Kunnen mensen echt deze opvatting hebben? Waarom kon de Petrus van enkele duizenden jaren geleden zoiets zeggen, terwijl de “Petrussen” in het gemoderniseerde hightechtijdperk van nu dat niet kunnen? Ik kan niet met

zekerheid zeggen of de geschiedenis vooruitgang of achteruitgang laat zien. Of de wetenschap een stap voorwaarts of achterwaarts heeft gedaan, is tot dusver nog steeds een vraag die niemand kan beantwoorden. Alles wat God heeft gedaan voor de mensen is ze positief maken en ze zich laten ontwikkelen in het leven. Kunnen mensen dit niet begrijpen? Alles wat jou negatief maakt, is een zwak punt van je; het is een cruciaal punt van kwetsbaarheid en doelwit van Satans aanvallen. Begrijp je dit? Waarom sprak God op deze manier? “Ik smeed ze in alle ernst en oprechtheid. Zijn ze werkelijk niet in staat om te doen wat ik vraag?” Wat betekenen deze woorden? Waarom stelde God deze vraag? Het laat zien dat er te veel negatieve aspecten kleven aan de mensheid en slechts één negatieve factor is genoeg om mensen te laten struikelen. Je zou best eens kunnen kijken wat volharding in je negatieve manieren je zal brengen. Alles wat God doet, is gericht op het vervolmaken van de mensheid. Vereist dit enige verdere toelichting? Ik denk het niet! Je zou kunnen beweren dat mensen door Satan zijn bezeten, maar je kunt veel beter zeggen dat mensen door negativiteit zijn bezeten. Dit is een manier waarop mensen zich uiten; het hoort bij hun vlees. Ze zijn dan ook allemaal onbewust tot negativiteit vervallen en daarmee tot tuchtiging. Dit is een valstrik die God voor de mensheid heeft bereid en in deze tijd lijden de mensen het meest. Omdat mensen in negativiteit blijven hangen, is het moeilijk voor ze om van tuchtiging los te komen. Is dit niet precies hoe de zaken er in deze tijd voor staan? Maar hoe kunnen mensen Gods woorden negeren: “Satan grijpt tegenwoordig extreem om zich heen. Waarom neem ik deze gelegenheid niet te baat om de focus van mijn werk te etaleren en zo mijn macht te openbaren?” Zodra ik iets zeg om ze eraan te herinneren, vervallen mensen van de kerken meteen tot tuchtiging. Dit is omdat mensen na twee

maanden van Gods werk nog steeds geen innerlijke transformatie van betekenis ondergaan. Zij analyseren simpelweg Gods woorden met hun eigen verstand. In werkelijkheid is hun gesteldheid echter helemaal niet veranderd; ze zijn nog steeds negatief. Daar dit het geval is, krijgen mensen het meteen benauwd wanneer God zegt dat de tijden van tuchtiging nabij zijn, met de gedachte: “Ik weet niet of ik ben voorbestemd door God, evenmin weet ik of ik standvastig kan blijven onder deze tuchtiging. Het is zelfs nog moeilijker om te weten welke methoden God zal gebruiken om mensen te tuchtigen.” Mensen zijn allemaal doodsbenauwd voor tuchtiging, toch zijn ze niet in staat om te veranderen. Ze lijden gewoon in stilte, maar zijn ook bang dat ze niet standvastig kunnen zijn. In dergelijke omstandigheden zijn mensen, wanneer er geen tuchtiging op hen wordt uitgeoefend en er geen kwelling is door woorden, allemaal onbewust tot tuchtiging vervallen. Ze zijn dan ook allemaal nerveus en onrustig. Dit heet “oogsten wat ze gezaaid hebben”, omdat mensen Gods werk helemaal niet begrijpen. God is in feite niet eens geneigd om nog meer woorden aan deze mensen vuil te maken; het lijkt erop dat God inmiddels op een andere manier met hen omgaat die geen echte tuchtiging inhoudt. Het is net als wanneer iemand een kuiken vangt en oppakt om te zien of het een hennetje of een haantje is; dit lijkt niet erg ingrijpend, maar het kuikentje is zo bang dat het zich wil loswurmen, alsof het doodsbang is dat de persoon hem gaat slachten en opeten, want het kuiken heeft geen zelfkennis. Hoe kan iemand een kuikentje slachten en opeten dat nog geen ons weegt? Zou dat niet onzinnig zijn? Het is precies zoals God zei: “Waarom mijden mensen mij dan constant? Komt dat omdat ik ze zal behandelen als kuikentjes, om gedood te worden zodra ze gevangen worden?” Het leed van de mens is dan ook allemaal ‘onzelfzuchtige’

toewijding en kan als waardeloze prijs om te betalen worden beschouwd. Ze zijn bang omdat ze geen zelfkennis hebben; als gevolg daarvan kunnen ze hun leven niet in gevaar brengen. Dit is een zwakheid van de mensheid. Zijn de volgende door God gesproken woorden achterhaald: “Laat mensen uiteindelijk zichzelf kennen. Dit is mijn ultieme doel”? Wie kent zichzelf werkelijk? Als iemand zichzelf niet kent, wat geeft hem dan het recht om getuchtigd te worden? Neem lammeren bijvoorbeeld. Hoe kunnen ze geslacht worden als ze nog niet zijn uitgegroeid tot schapen? Hoe kunnen mensen genieten van een boom die nog geen vruchten heeft voortgebracht? Iedereen legt te veel nadruk op ‘vaccinatie’. Mensen gaan dus allemaal vasten en krijgen dan honger. Dit is een voorbeeld van oogsten wat ze gezaaid hebben, waarbij ze zichzelf kwaad doen en het niet de bruutheid of de onmenselijkheid van God is. Als mensen zichzelf op een dag ineens kennen en uit angst voor het aangezicht van God beven, dan zal God ze beginnen te tuchtigen. Alleen op deze manier zullen mensen ontberingen gehoorzaam en bereidwillig omarmen. Maar hoe gaat het nu dan? Mensen worden allemaal getuchtigd tegen hun wil, als kinderen die worden gedwongen om een maaltijd te bereiden. Als dit het geval is, hoe is het dan mogelijk dat zij zich niet slecht op hun gemak voelen? Iedereen denkt: “Ach! Zolang ik getuchtigd word, kan ik mijn hoofd net zo goed laten hangen en mijn schuld bekennen! Wat kan ik doen? Ook al ben ik aan het huilen, ik moet God toch behagen, dus wat kan ik doen? Wie heeft me verteld om rechtstreeks dit pad op te lopen? Ach! Ik heb gewoon pech gehad!” Is dit niet hoe mensen denken?

Zoals God zei: “Iedereen gedraagt zich keurig en niemand durft zich te verzetten. Allen vallen onder mijn leiding en doen de taken die ik aan hen heb toegewezen.” Uiteraard zit geen enkel mens op tuchtiging te wachten, die

overigens van God komt, omdat mensen allemaal liever een rustig leven leiden dan een leven vol beroering en chaos. God zei: “Wie is er niet bang voor de dood? Zijn mensen echt bereid zichzelf op te offeren?” Dit is absoluut waar; iedereen is bang om dood te gaan, tenzij hij of zij uiteraard door woede of wanhoop verteerd wordt. Dit is het wezen van de mensheid en het is buitengewoon moeilijk op te lossen. God is nu juist gekomen om deze netelige situatie op te lossen. Mensen zijn allemaal machteloos, dus God heeft de moeite genomen om onder hen te komen en een specialistisch ziekenhuis op te zetten, zodat ze van een dergelijke ziekte kunnen genezen. Mensen kunnen zichzelf niet van deze ziekte bevrijden, daarom zijn ze allemaal zo gespannen dat hun mond ontstoken raakt en hun buik opzwelt. Het volume gas in hen neemt gaandeweg toe, zodat de druk steeds hoger wordt. Uiteindelijk scheurt hun maag en sterven ze allemaal. God heeft deze ernstige aandoening van de mens dan ook op dat moment behandeld, omdat iedereen dood is gegaan. Wordt hierdoor niet de toestand van de mens genezen? God is met opzet gekomen om dit werk te doen. Omdat mensen overmatig bang zijn voor de dood, is God Zelf gekomen om deel te nemen aan hetzelfde werk als mensen; omdat ze zo weinig moed hebben, geeft Hij ze eerst een demonstratie om naar te kijken. Pas daarna wordt iemand gewillig om te gehoorzamen. Daarom zei God: “Omdat niemand mijn werk kon uitvoeren, heb ik persoonlijk het strijdtoneel betreden om een strijd op leven en dood te voeren met Satan.” Dit is een beslissende strijd, zodat de vis sterft of het net scheurt. Dit staat vast. Omdat de geest uiteindelijk zal zegevieren, moet het vlees het doelwit van de dood zijn. Begrijp je de implicaties hiervan? Wees echter niet overgevoelig. Deze zin is misschien eenvoudig of misschien wel ingewikkeld. Hoe het ook zij, mensen kunnen het nog steeds niet bevatten. Dat staat vast.

Mensen kunnen vanuit hun leed de loutering van Gods woord aanvaarden; dan kun je zeggen dat dit hun geluk is. Je kunt echter ook zeggen dat dit pech voor hen is. Ik wil iedereen er echter nog wel op wijzen dat Gods bedoeling uiteindelijk goed is – anders dan de bedoelingen van mensen, die altijd bezig zijn om zaken ten behoeve van zichzelf te plannen en te regelen. Dat moet duidelijk voor je zijn, zonder dat je er oneindig diep over na hoeft te denken. Is dit niet precies een zwakheid van mensen? Ze zijn allemaal zo; in plaats dat ze een geweldige liefde voor God hebben, hebben ze een geweldige liefde voor zichzelf. Hij is een God die jaloers is op mensen, Hij stelt altijd eisen aan hen. Hoe meer mensen zichzelf liefhebben, hoe meer God eist dat ze Hem liefhebben en hoe strikter Zijn eisen aan hen worden. Het lijkt wel of God mensen opzettelijk plaagt. Als mensen Hem werkelijk liefhebben, lijkt het alsof Hij dat niet beloont. Daarom krabben mensen zich allemaal op het hoofd en trekken aan hun oren terwijl ze in gedachten verzonken raken. Dit beschrijft Gods gezindheid; het noemt slechts kort een of twee dingen. Dit is Gods wil. God eist dat mensen dit weten; het is noodzakelijk. Het is een nieuwe taak en de mensen moeten er hard aan werken om door te breken en opnieuw vooruitgang te maken. Begrijp je dit? Moet ik nog meer zeggen over dit onderwerp?

Aangaande eerdere tijdperken zei God: “Geen enkele persoon werd ooit door mij gekozen; allen werden afgewezen door mijn stille brief. Dit komt omdat die mensen in het verleden mij niet dienden met standvastige toewijding. Ik hield daarom ook niet uitsluitend van hen. Zij hadden Satans ‘geschenken’ aangenomen, zich toen omgedraaid en ze aan mij aangeboden; was deze handelwijze niet lasterlijk jegens mij?” Hoe kunnen deze woorden worden uitgelegd? Het is zoals God zei: “Alle gaven zijn van Satan afkomstig.” Vroegere

generaties van apostelen en profeten waren geheel afhankelijk van hun gaven terwijl zij hun werk deden, en door de eeuwen heen heeft God hun gaven gebruikt om Zijn werk uit te voeren. Daarom wordt er gezegd dat de dienstverlening van alle mensen met gaven van Satan afkomstig is. God zegt echter: “Ik gebruik Satans list als contrast met mijzelf”, dankzij Zijn wijsheid. Aldus heeft God de dienstverlening van mensen met gaven geschenken van Satan genoemd. En het is enkel omdat ze bij Satan horen, dat God deze actie ‘laster’ noemt. Dit is geen ongefundeerde beschuldiging tegen mensen; het is een goed gefundeerde en gepaste uitleg. Daarom zei Hij: “Ik hield mijn afschuw voor mij; ik probeerde hun plannetjes juist in mijn voordeel aan te wenden door deze ‘geschenken’ toe te voegen aan de materialen die in mijn management worden gebruikt. Later, nadat ze waren verwerkt door een machine, verbrandde ik dan al het resulterende afval.” Dit is zo prachtig aan Gods werk. Dit punt is het minst in lijn met de opvattingen van mensen, want niemand zou denken dat zij die heersen als koningen geen mensen met gaven zijn, het zijn de mensen zonder gaven die God liefheeft. Zoals je kunt zien, is er niets overgebleven van de ideeën of verwachtingen van Witness Lee en Watchman Nee – en mensen met gaven in deze tijd zijn daarop geen uitzondering. Nu is God dit werk begonnen en Hij trekt al het werk van de Heilige Geest in mensen die dienen als contrast voor Zijn werk gestaag terug. Wanneer Gods werk helemaal is voltooid, zullen deze mensen allemaal naar hun oorspronkelijke plaats terugkeren. Ik spoor mensen echter aan om niet roekeloos te handelen naar aanleiding van wat ik heb gezegd. Je moet met de stroom meegaan en de stappen van Gods werk volgen zodat je die niet verstoort. Begrijp je dit punt? Want dit is de stap en de methode van Gods werk. Wanneer God deze ‘geschenken’ tot ‘eindproducten’

‘verwerkt’, zullen al Zijn bedoelingen duidelijk worden en zullen alle geschenken die dienstdoen voor Hem allemaal worden geëlimineerd; God zal echter de eindproducten hebben om van te genieten. Begrijp je dit? God wil eindproducten, geen dure geschenken van mensen. Alleen wanneer iedereen zijn passende plaats heeft ingenomen, dat wil zeggen wanneer God is teruggekeerd naar Zijn oorspronkelijke positie en de duivel ook op zijn eigen plek heeft plaatsgenomen, alsook de engelen, zonder uitzondering – pas dan zal er een tevreden glimlach op Gods gezicht verschijnen, want Zijn bedoelingen zullen dan zijn gerealiseerd en Zijn doel bereikt. God zal niet langer ‘assistentie’ van de ‘duivel’ zoeken, want Gods bedoelingen zullen openlijk aan mensen zijn geopenbaard en mensen zullen die nooit meer over hoeven te brengen. Op dat moment zal hun lichaam van vlees één worden met hun geest. Dit is wat God aan mensen openbaart; het is de eindbestemming van de geest, de ziel en het lichaam. Het is een samenvatting van het oorspronkelijke idee van de ‘menschheid’. Dit hoeft niet in detail onderzocht te worden; het is genoeg om er een of twee dingen over te weten. Begrijp je dit?

Hoofdstuk 36

Er wordt gezegd dat God nu is begonnen om de mens te tuchtigen, maar niemand kan dat met zekerheid zeggen, niemand kan een duidelijk antwoord geven of de oorspronkelijke bedoeling van deze tuchtiging over de mens is gekomen. God zegt: “De mens heeft nooit iets ontdekt in mijn tuchtiging, want hij doet niets anders dan het juk om zijn hals met beide handen grijpen, mij met

beide ogen strak aankijkend alsof hij een vijand in de gaten houdt – en pas op dit moment besef ik hoe uitgemergeld hij is. Daarom zeg ik dat ‘niemand ooit standvastig is geweest te midden van beproevingen.’” God vertelt de mens over de feiten van de tuchtiging die hem nog te wachten staat en dat doet hij zeer gedetailleerd, zonder iets weg te laten. Het is alsof ze tuchtiging ondergaan en echt niet standvastig kunnen zijn. God geeft een levendige, levensechte beschrijving van de lelijke kanten van mensen. Dit is waarom ze het gevoel hebben onder druk te staan: aangezien God zegt dat de mens nooit standvastig heeft gestaan te midden van beproevingen, hoe kan ik dan het wereldrecord verbreken en geaccepteerd worden tegen de conventie in? Op dit moment beginnen ze na te denken. In werkelijkheid is het zoals God het zegt: “Heb ik ze tot het einde van de weg gebracht?” God heeft alle mensen inderdaad tot het einde van de weg gebracht, daarom geloven mensen in hun bewustzijn altijd dat God wreed en onmenselijk is. God heeft alle mensen uit de zee van wereldlijke ellende gevist, waarna ik “om ongelukken te voorkomen, alle gevangen ‘vissen’ heb gedood, waarna de vissen gehoorzaam werden en geen enkele klacht meer hadden.” Is dit geen feit? God heeft alle mensen uit de bittere zee van de dood getrokken en in een andere afgrond van de dood geplaatst, Hij heeft ze allemaal naar het ‘hakblok van de beul’ gesleept, Hij heeft ze tot het einde van de weg gedwongen – waarom doet Hij dit niet met de andere zonen en het volk van God? Wat is Zijn intentie met de uitvoering van zulk werk in het land van de grote rode draak? Waarom is de hand van God zo ‘kwaadaardig’? Geen wonder: “Wanneer ik de mens nodig heb, houdt hij zich altijd schuil. Het is alsof hij nooit verbluffende taferelen heeft gezien, alsof hij op het platteland is geboren en niets van stadse zaken af weet.” Mensen vragen zich in feite van binnen af: “Wat heeft

God hiermee voor ogen? Brengt Hij ons niet ter dood? En wat heeft het voor zin? Waarom komen de stappen van zijn werk in hoog tempo en waarom is Hij niet ook maar enigszins tolerant jegens ons?" Maar mensen durven dit niet te zeggen en omdat ze naar aanleiding van Gods woorden dergelijke gedachten uitbannen, verliezen ze de kans om verder te denken en kunnen ze niet anders dan meer van die gedachten van zich afzetten. God openbaart alleen alle opvattingen van de mens, dus houden mensen hun opvattingen voor zich en staan ze niet toe dat deze kenbaar worden. Er is eerder gezegd dat deze mensen de nakomelingen van de grote rode draak zijn. Om duidelijk te zijn: ze belichamen in feite de grote rode draak. Wanneer God ze tot het einde van de weg dwingt en afslacht, dan heeft de geest van de grote rode draak – zonder twijfel – geen verdere kans meer om in hen te werken. Zo komt ook de grote rode draak aan zijn einde wanneer mensen naar het einde van de weg wandelen. Je kunt zeggen dat hij Gods "goedgunstigheid" met de dood terugbetaalt – wat het oogmerk is van Gods werk in de natie van de grote rode draak. Wanneer mensen bereid zijn om hun leven op te offeren, wordt alles een kleinigheid en kan niemand ze overheersen. Wat kan er belangrijker zijn dan het leven? Aldus kan Satan niets meer bewerkstelligen in de mensen, hij kan niets meer met de mens beginnen. Hoewel de definitie van het 'vlees' zegt dat het vlees verdorven is door Satan, is het zo dat niemand mensen kan overheersen als zij zich werkelijk overgeven en niet door Satan worden gedreven – en op dit moment zal het vlees zijn andere functie vervullen en officieel de leiding van de Geest van God beginnen te ontvangen. Dit is een noodzakelijk proces, het moet stap voor stap gebeuren; zo niet, dan zou God geen middel hebben om in het hardnekkige vlees te werken. Zo is de wijsheid van God. Op deze manier zijn alle mensen

onbewust de omstandigheden van nu binnengegaan. En is het niet God die de mens tot het “einde van de weg” heeft geleid? Kan er sprake zijn van een nieuwe weg die de mens heeft gebaand? Kijkend naar jullie ervaringen, lijkt het erop dat God in jullie uiterst wrede methodes gebruikt, waaruit Gods rechtvaardigheid blijkt. Hoe kunnen jullie niet loven? Mensen kunnen de rechtvaardige gezindheid van God zien in wat Hij in jullie doet; verdient dit niet jullie bewondering van God? Hoe gaan jullie vandaag van God getuigen, op de tweesprong waarbij het oude tijdperk nog bestaat en het nieuwe tijdperk nog vorm moet krijgen? Vraagt zo’n ernstige kwestie niet om diepe overpeinzing? Houden jullie je nog steeds bezig met andere, niet ter zake doende dingen? Waarom zegt God: “Hoewel mensen eens uitroepen ‘Lang leve het begrip’, heeft niemand veel tijd besteed aan het analyseren van het woord ‘begrip’, waaruit blijkt dat mensen er niet naar verlangen om mij lief te hebben”? Als God zulke dingen niet zei, zouden jullie Gods hart dan niet uit eigen vrije wil kunnen proberen te begrijpen?

Hoewel sommige mensen in recente tijden misschien iets van de oogmerken en doeleinden van Gods incarnatie hebben leren kennen, kan ik met zekerheid zeggen dat niemand in staat zou zijn om de oogmerken en doeleinden van Gods vleeswording te raden als God niet duidelijk tot de mens sprak. Dit is absoluut. Is het jullie nog steeds niet duidelijk? Alles wat God in mensen doet, is onderdeel van Zijn managementplan – toch zijn ze niet in staat om Gods wil accuraat te vatten. Dit is de tekortkoming van de mens, maar God eist niet dat mensen tot iets in staat zijn, Hij vraagt alleen maar dat ze naar de “waarschuwingen van de dokter” luisteren. Dit is Gods vereiste. Hij vraagt alle mensen het ware menselijke leven te leren kennen, want “in hun hart bestaan de woorden ‘menselijk leven’ niet, ze hebben er geen acht voor en zijn mijn woorden alleen maar, alsof ik

een kakelend oud vrouwtje ben geworden.” In de ogen van mensen zijn Gods woorden als een alledaags gebruiksvoorwerp: ze achten ze helemaal niet belangrijk. Mensen kunnen Gods woorden dan ook niet in praktijk brengen – zij zijn miserabele misbaksels geworden die zich bewust zijn van de waarheid maar die niet in praktijk brengen. Alleen deze fout van de mens is dus al genoeg om God een tijdlang te laten walgen, daarom zegt Hij meerdere keren dat mensen geen acht slaan op Zijn woorden. Toch hebben mensen de volgende opvattingen: “Elke dag bestuderen en analyseren we Gods woorden, hoe kan er dan gezegd worden dat we er geen acht op slaan? Doet ons dat geen onrecht aan?” Maar laat me er iets dieper op ingaan – mensen zullen ervan gaan blozen. Wanneer ze Gods woorden lezen, knikken ze met hun hoofd en gedragen zich kruiperig, als een mopshond die kruipt bij de woorden van zijn meester. Op dit moment voelen mensen zich dus onwaardig, tranen stromen langs hun wangen, het is alsof ze zich willen bekeren en opnieuw willen beginnen – maar zodra dit moment voorbij is, maakt hun schaapachtigheid meteen plaats voor wolfachtige trekken, zetten ze Gods woorden aan de kant en zijn ze altijd van mening dat hun eigen zaken voorrang hebben, dat zaken van God op de laatste plaats komen; daarom zijn ze nooit in staat om Gods woorden in daden om te zetten. Wanneer de feiten aan het licht komen, steken ze hun ellebogen uit^[a] – dat wil zeggen dat ze hun eigen mensen bedriegen – geen wonder dat God zegt “ze ‘rent liever de andere kant op’, onderwijl afhankelijk van mijn ondersteuning”. Alleen hieruit kan men zien dat er geen greintje onwaarheid in Gods woorden schuilt, ze zijn volstrekt waar en bevatten geen enkele overdrijving. Toch lijken ze niet helemaal genoeg benadrukt te zijn, want de gestalte van de mens is te klein, hij kan ze niet verdragen. Gods woorden hebben al een kristalheldere

beschrijving gegeven van de dingen van de mens, zowel van binnen als van buiten, ze hebben die loepzuiver in beeld gebracht, een levendige weergave die precies op het oorspronkelijke gezicht van Satan lijkt. Het is alleen zo dat mensen in de huidige fase alles nog duidelijk moeten gaan zien, daarom wordt er gezegd dat ze geen inzicht in zichzelf hebben verkregen. Daarom zeg ik dat deze les moet doorgaan en niet kan stoppen. Wanneer mensen zelf tot inzicht komen, dan zal God worden verheerlijkt. Dit is eenvoudig te begrijpen – ik hoef er niet in detail op in te gaan. Er is echter één ding waar ik jullie aan zal herinneren, maar eerst moeten deze woorden van God gelezen worden: “Mensen hebben mij in deze tijden nooit gekoesterd, ik heb geen plek in hun hart. Kunnen zij ware liefde voor mij tonen in de dagen van ellende die nog komen?”

Wat is de betekenis van deze woorden? God zegt dat mensen nog met tuchtiging te maken zullen krijgen, waaruit blijkt dat de woorden “inzicht in zichzelf verkrijgen” nog een diepere betekenis hebben – zag je dit ook? Hoe kunnen mensen zelf tot inzicht komen zonder moeilijkheden en loutering te ondergaan? Zijn dit geen holle woorden? Vertrouw je echt alles wat door God gesproken wordt? Ben je in staat om Gods woorden te onderscheiden? Waarom zegt God herhaaldelijk dingen zoals: “Wanneer ik de daden van de mens zie, is weggaan mijn enige keuze” en zegt Hij ook: “Pas wanneer de bergen omvallen en de aarde openscheurt, denken mensen aan mijn woorden, pas dan ontwaken ze uit hun dromen, maar dan is de tijd al gekomen, ze worden overspoeld in de grote vloed, hun lijken dobberen op het wateroppervlak”? Waarom zegt God “denken mensen aan” en niet “gehoorzamen mensen mijn woorden”? Is het waar dat de bergen omvallen en de aarde openscheurt? Mensen letten niet op zulke woorden, die laten ze aan zich voorbijgaan, daarom vallen Gods woorden hen

erg “zwaar”. Dit komt omdat ze te onnadenkend zijn. Vanwege deze tekortkoming van de mens zegt God: “Ik, dit ‘gedrocht’ zonder traanbuizen, heb veel tranen om de mens gelaten. De mens weet hier echter niets van.” Omdat mensen niet letten op Gods woorden, gebruikt God dit middel om ze eraan te herinneren en hun “hulp” te krijgen.

Ik zal voor het moment niet profeteren over ontwikkelingen in de wereld, maar wel iets voorspellen over het lot van de mens. Heb ik mensen niet gevraagd zichzelf te kennen? Hoe valt dit uit te leggen? Hoe zouden mensen zichzelf kunnen kennen? Wanneer God mensen zo erg ‘foltert’ dat ze op het randje van de dood balanceren, beginnen ze iets van de betekenis van het menselijk leven te begrijpen en krijgen ze er een afkeer van, ze geloven dan dat het hele leven van de mens niet meer dan een droom is. Ze geloven dat het leven van de mens uit smart bestaat, dat ze zullen sterven zonder ooit iets bereikt te hebben, dat hun leven zinloos is en geen waarde heeft. Het menselijk leven is slechts een droom, een droom waarin verdriet en vreugde komen en gaan. Mensen leven tegenwoordig wel voor God, maar omdat ze in de mensenwereld leven, blijft hun dagelijks leven leeg en zonder waarde, zodat alle mensen weten dat het zich verheugen in God slechts een voorbijgaande troost is – maar als ze zich niet in God verheugen en nog steeds in het vlees leven ook al geloven ze in God, wat heeft het dan voor zin? In het vlees is alles zinloos voor de mens. Na de ervaringen met de wisselvalligheden van het menselijk leven wordt het haar van de mens op oudere leeftijd grijs, raakt zijn gezicht vol rimpels en krijgt hij eelt op zijn handen. Hoewel hij een hoge prijs betaald heeft, heeft hij er vrijwel niets mee gewonnen. Dus gaan mijn woorden een stap verder: alles is zinloos voor wie in het vlees leven. Dit staat buiten kijf en hoef je niet in detail uit

te zoeken. Dit is het oorspronkelijke gezicht van het menselijk leven waarover God keer op keer gesproken heeft. God gaat deze woorden niet uit de weg als gevolg van de zwakheid van de mens, maar handelt gewoon overeenkomstig Zijn oorspronkelijke plan. Misschien bieden sommige woorden mensen steun en begrip, en misschien doen sommige precies het omgekeerde en plaatsen ze mensen met opzet in een sfeer van de dood – en dat is precies de reden waarom ze lijden. God onderneemt dus wellicht de “strategie van de verlaten stad”^[b] om mensen met opzet op een dwaalspoor te brengen, maar dit kunnen ze totaal niet zien, ze blijven in het duister. Toch is alles in Gods handen en ook al weten mensen dit, hoe kunnen ze zich ertegen weren? Niemand kan dus aan de dreiging van tuchting ontkomen – wat zouden mensen kunnen doen? Ze kunnen zich alleen onderwerpen aan Gods regelingen – en is dat niet omdat God ze gegrepen heeft en niet wil laten gaan? Alleen onder Gods dreigementen zijn alle mensen in staat om de gang van de natuur te volgen – is dit niet het geval? Hoe konden mensen zonder de regelingen van God hun nederlaag gewillig toegeven? Zou dat geen lachertje zijn? Hoewel het menselijk leven leeg is, wie is er bereid om een comfortabel leven in de mensenwereld stilletjes achter te laten en te proberen God te behagen? Mensen sterven te midden van hulpeloosheid – wie zijn er ooit gestorven te midden van overvloed, wanneer ze alles hebben wat ze zich maar konden wensen? Alleen een “ster” die uit de hemel neerdaalt, zou hierop een uitzondering zijn. Vergeleken met het leven in de derde hemel dat de ster genoot, zou het leven op aarde zijn als leven in de hel – alleen onder zulke omstandigheden zou hij misschien bereid zijn om te sterven. Maar wie is er tegenwoordig een ster in de hemel? Dat is mij ook “niet duidelijk”. Laten we eens rondkijken of we er een kunnen vinden. Vinden we hem, dan vraag ik mensen

om met mij te vragen of hij bereid is om overeenkomstig mijn bovenstaande woorden te handelen. Toch heb ik nog een waarschuwing voor ieder van jullie: Niemand van jullie moet de “held” uithangen en vrijwillig willen sterven, begrijpen jullie dat?

Voetnoten:

a. “Je ellebogen uitsteken” is een Chinees gezegde dat betekent dat iemand anderen helpt ten koste van mensen die dicht bij die persoon staan, zoals ouders, kinderen, verwanten, broers of zussen.

b. “Strategie van de verlaten stad” is de 32ste van de 36 krijgsliden in het China van vroeger. Die strategie houdt in dat er een façade wordt getoond die er misleidend sterk uitziet om een gebrek aan paraatheid te verhullen en de vijand op het verkeerde been te zetten.

Hoofdstuk 38

Met het oog op de inherente eigenschappen van de mens – dat wil zeggen: zijn ware gezicht – is het werkelijk niet eenvoudig geweest om het tot nu toe vol te houden, en het is alleen hierdoor dat de grote macht van God aangetoond is. Als men de essentie van het vlees en de verdorvenheid van de grote rode draak tot dusver in aanmerking neemt, hoe zou de mens zich dan nog altijd overeind kunnen houden ware het niet dankzij de begeleiding van de Geest van God? De mens is het niet waard om voor God te verschijnen, maar Hij houdt van de mens omwille van Zijn management en zodat Zijn grote werk binnenkort voltooid zal kunnen worden. Voorwaar, niemand kan binnen zijn levensdagen God afdoende

vergoeden voor zijn liefde voor de mens. Sommigen willen misschien Gods genade vergoeden door hun leven op te offeren, maar ik zeg je: de mens is het niet waard om in Gods aangezicht te sterven en sterft dus een nutteloze dood. Voor God is immers het overlijden van een mens niet eens het noemen waard; het is nog geen cent waard en het is als het sterven van een mier op aarde. Ik raad de mensen aan om zich niet al te waardevol te achten, en niet te veronderstellen dat het sterven voor God zo gewichtig is als een grote berg. Het overlijden van een mens is waarlijk zo licht als een veertje. Het is het opmerken niet waard. Anderzijds is het vlees van de mens van nature gedoemd te sterven, waardoor uiteindelijk het fysieke lichaam op aarde moet eindigen. Dit is de eerlijke waarheid die niemand kan ontkennen. Dit is een 'natuurwet', die ik heb afgeleid uit alles wat ik uit het leven van mensen heb ervaren. En dus heeft God op die manier het einde voor de mens vastgesteld, zonder dat men zich dat realiseert. Begrijp je dit? Het verwondert niet dat God zegt: "Ik veracht de ongehoorzaamheid van het mensdom. Ik weet niet waarom. Het lijkt alsof ik de mens vanaf het begin heb gehaat, en toch voel ik diep medelijden voor hem. Dus hebben mensen altijd twee houdingen ten opzichte van mij, want ik bemin de mens en haat hem ook."

Wie looft God niet voor Zijn aanwezigheid of Zijn verschijning? Op het moment is het alsof ik de onzuiverheid en onrechtvaardigheid in de mens volledig vergeten heb. De zelfingenomenheid, eigendunk, ongehoorzaamheid, oproerigheid en alle opstandigheid van de mens – dit alles verdring ik uit mijn gedachten om het te vergeten. God wordt niet ingeperkt door zulke gedragingen van de mens. Omdat God en ik 'onder deze zelfde kwelling lijden', zal ik mij ook van deze puzzel bevrijden, opdat de mens mij niet verder belemmert. Wat zou ik

mij daaraan gelegen laten liggen? Hoe kan ik, aangezien de mens niet samen met mij tot Gods huishouding wil toetreden, mijn macht gebruiken om de mens te onderdrukken? Ik doe geen dingen om hem mijn macht op te leggen, wat voor zich spreekt: ik ben geboren in de familie van God; uiteraard verschillen de mens en ik altijd van elkaar. Dit heeft tot de verpletterende nederlaag van deze tijd geleid. Maar ik blijf de zwaktes van de mens uit de weg gaan: heb ik soms een keuze? Is dit niet omdat ik machteloos ben? Geen wonder dat God 'met pensioen' wenst te gaan uit het 'bedrijf' van de mensheid en Zijn 'pensioen' wil ontvangen. Ik spreek vanuit het oogpunt van een mens en de mensen luisteren niet, maar wanneer ik als God spreek, zijn de mensen dan niet nog altijd ongehoorzaam? Misschien zal de dag aanbreken waarop God werkelijk plotseling 'met pensioen' zal gaan uit het 'bedrijf' van de mens, en wanneer die tijd komt, zal het woord van God nóg geduchter zijn. Op het moment kan het wegens mij zijn dat God op deze manier spreekt, en als die dag komt, zal God niet langer als ik zijn, die geduldig 'verhaaltjes vertelt aan de kinderen in de kleuterschool'. Misschien is wat ik zeg niet helemaal gepast, maar is God bereid om, alleen vanwege de vleesgeworden God, Zijn greep op de mens iets te verslappen; anders zou het te gruwelijk zijn om je voor te stellen. Net zoals God zei: "Ik heb mijn greep op hen iets versoepeld om hen toe te staan zich over te geven aan hun vleeselijke geneugten. Zodoende durfden ze tomeloos te zijn, zonder zelfbeheersing, en men kan zien dat ze niet echt van mij hielden, aangezien ze in het vlees leefden." Waarom zegt God hier "zich overgeven aan hun vleeselijke geneugten" en "in het vlees leven"? Het is werkelijk niet nodig dat ik deze bewoording verklaar: ze kan begrepen worden zoals ze is. Misschien zeggen sommige mensen het niet te begrijpen, maar laat mij zeggen dat je de

waarheid kent en onwetendheid slechts voorwendt. Ik herinner je aan het volgende: Waarom zegt God “Ik vraag de mens slechts om met mij mee te werken”? Waarom zegt God dat de menselijke natuur moeilijk te veranderen is? Waarom veracht God de menselijke natuur? En waar precies bestaat deze natuur uit? Wat behoort niet tot de menselijke natuur? Wie heeft deze vragen overdacht? Mogelijk is dit een nieuw onderwerp voor de mens; hoe dan ook smee ik de mens om er zorgvuldig over na te denken. Anders zul je God voortdurend aanstoot geven met woorden als ‘de menselijke natuur is onveranderlijk’. Wat baat het om op die manier tegen God te handelen? Vraagt men hiermee tenslotte niet om problemen? Is het uiteindelijk niet precies alsof je een ei tegen een steen smijt?

Voorwaar, alle beproevingen en verleidingen die een mens overkomen zijn lessen die hij van God moet leren. In overeenstemming met de bedoeling van God, kan de mens deze dingen verwezenlijken; zelfs als hij datgene moet opofferen waar hij van houdt, kan het nog steeds worden bereikt. Het probleem is alleen dat de mens altijd van zichzelf houdt, waardoor hij er niet in slaagt om werkelijk met God samen te werken. God vraagt niet veel van de mens. Alles wat God van de mens vraagt, kan eenvoudig en blijmoedig gedaan worden; alleen is de mens onwillig om tegenspoed te doorstaan. Zoals kinderen, zouden mensen eenvoudig kunnen leven om zo wat centen bijeen te schrapen om hun ouders te eren en hun plicht te doen. Ze zijn echter bang dat ze niet goed genoeg zullen eten en dat hun kleding te eenvoudig zal zijn, dus werpen ze om de een of andere reden de liefde en zorg van hun ouders ver van zich af, tot in de wolken, alsof ze dit zullen beginnen te doen na een boel geld te verdienen. Maar ik maak hieruit op dat mensen niet de vroomheid hebben van het kind dat van zijn ouders

houdt – ze zijn zonen die het predicaat niet verdienen. Dit is misschien te extreem, maar ik kan geen onzin uitkramen die tegen de feiten ingaat. Ik kan ‘anderen niet nabootsen’ om God te weerstaan ten behoeve van mijn eigen voldoening. Het is slechts omdat de mensen op aarde geen van allen goede kinderen zijn dat God zei: “In de hemel is Satan mijn vijand; op aarde zijn de mensen mijn tegenstanders. Gezien de verbintenis tussen hemel en aarde zouden negen van hun generaties beschouwd moeten worden als schuldig door associatie.” Satan is een vijand van God; de reden waarom ik dit zeg is dat het Gods grote gunst en goedheid niet vergoedt, maar in plaats daarvan ‘tegen de stroom in peddelt’, en zodoende niet zijn ‘kinderlijke vroomheid’ jegens God vervult. Is het zo ook niet met de mensen gesteld? Ze betonen niet het respect van kinderen jegens hun ‘ouders’ en geven nooit iets terug voor de opvoeding en steun die ze van hun ‘ouders’ ontvangen. Dit volstaat om aan te tonen dat de mens op aarde verwant is aan Satan in de hemel. De mens en Satan bestaan uit één hart en geest tegen God, waardoor het geen wonder is dat God negen generaties als schuldig bij associatie benoemt – en niemands schuld kan vergeven worden. In het verleden had God een dienaar in de hemel die zich neergeworpen had, op wie Hij zich beriep om de mens te beheren, maar deze luisterde niet en kwam wegens zijn eigen temperament in opstand tegen God. Stevenen rebelse mensen niet ook op dit pad af? Hoezeer God de ‘teugels’ ook aanhaalt, de mensen weifelen eenvoudigweg nooit en kunnen niet keren. Zoals ik het zie, zal de mens ten gronde gaan als hij deze weg nog verder vervolgt, en mogelijk zul je op dat moment de ware betekenis van deze woorden begrijpen: “de mensen kunnen niet losgemaakt worden van hun oude natuur.” Keer op keer heeft God de mens hieraan herinnerd: “Vanwege de ongehoorzaamheid van de

mens heb ik hem de rug toegekeerd.” Waarom zegt God dit telkens weer? Zou God werkelijk zo harteloos kunnen zijn? Waarom zegt God eveneens: “ik ben eenvoudigweg niet menselijk”? Wie heeft gedurende zoveel ledige dagen deze gedetailleerde onderwerpen echt grondig onderzocht? Ik verzoek de mens dringend om meer moeite te doen met betrekking tot Gods woord en het niet lichtvaardig op te vatten; daaruit trek jij geen voordeel en anderen evenmin. Het is beter om niet datgene te zeggen wat niet gezegd hoeft te worden, en niet datgene te denken wat niet overdacht hoeft te worden. Is dat niet eenvoudiger? Hoe zou dit verkeerd kunnen lopen? Voordat God het einde van Zijn werk op aarde verkondigt, zal niemand ophouden te ‘bewegen’; niemand zal zich aan zijn plicht onttrekken. Nu is niet het moment; gedraag je niet als een gids voor God, of een voorhoede. Ik denk dat het te vroeg is om nu op te houden en niet langer voorwaarts te bewegen – wat denk jij?

God brengt tuchtiging over de mens, en Hij voert de mens naar een sfeer des doods, maar wat wil God aan de andere kant dat de mens op aarde doet? Wil Hij dat de mens thuis als een garderobe dient? Ze kan niet gegeten of gedragen worden, slechts bekeken. Als dit zo is, waarom dan zoveel ingewikkelde processen gebruikt, waardoor de mens lichamelijk zoveel te lijden heeft? God zegt: “ik begeleid hen naar de ‘plek van terechtstelling’, want de schuld van de mensheid is groot genoeg om tuchtiging door mij te verdienen.” Laat God op dit moment de mensen zelf naar de plek van terechtstelling lopen? Waarom smeekt niemand om vergeving van zijn schulden? Hoe moet de mens dan samenwerken? Kan de mens werkelijk dingen doen zonder gekleurd te worden door emoties, terwijl God Zijn oordelen velt? Hoe doeltreffend deze woorden zijn, hangt vooral af van de handelingen van de mens. Als een vader

geld verdient maar vervolgens de moeder niet in staat is mee te werken omdat ze niet weet hoe het huishouden te bestieren, wat zou er dan van dat gezin worden? Kijk naar de huidige staat van de kerk; wat zullen jullie er als leiders van denken? Jullie zouden een vergadering kunnen beleggen waarin iedereen zijn persoonlijke indrukken kan delen. De moeder stuurt het huishouden in het honderd, dus hoe zullen de kinderen in dit gezin zich gedragen? Als wezen? Als bedelaars? Het verwondert niet dat God zei: "Mensen denken allemaal dat ik een goddelijkheid ben die 'intellectuele kwaliteiten' ontbeert, maar wie kan begrijpen dat ik alles in de mensheid doorzie?" Wat zo'n vanzelfsprekende situatie betreft, is het niet nodig om vanuit Zijn goddelijkheid te spreken. Net zoals God zegt: "Het is niet nodig om op een spijker te slaan met een sloophamer." Op het moment zijn er wellicht mensen met enige praktische ervaring met Gods stelling: "Onder de mensen is er niemand die van mij houdt." Momenteel is het precies zoals God gezegd heeft: "Vanwege de huidige toestand buigen de mensen allemaal onwillig het hoofd, maar hun hart is nog steeds niet overtuigd." Deze woorden zijn als een telescoop. In de nabije toekomst zal de mens een andere toestand bereiken. Dit heet: onverbeterlijk zijn. Begrijpen jullie dit? Het is het antwoord op de volgende twee vragen van God: "Onthouden de mensen zich niet louter van zonde omdat ze vrezen dat ik weg zal gaan? Is het niet waar dat zij alleen niet klagen omdat ze tuchtiging vrezen?" In feite zijn mensen op het moment een beetje laks en lijken ze al te lusteloos. Ze zijn in het geheel niet genegen om acht te slaan op Gods werken, en houden zich uitsluitend bezig met de plannen en voornemens voor hun vlees. Is dit niet hoe het is?

Hoofdstuk 39

Laten we verder gaan dan Gods woorden en het even over zaken hebben die ons leven aangaan, zodat ons leven floreert en we voldoen aan Gods hoop voor ons. Er is vooral vandaag – een tijd waarin ieder naar zijn soort wordt ingedeeld en een tijd van tuchtiging – meer behoefte aan focus op het grotere plaatje en het concentreren op het ‘collectieve belang’. Dit is de wil van God en moet door alle mensen verwezenlijkt worden. Hoe kunnen we onszelf niet voor de wil van God in de hemel opofferen? God “wijst allerlei soorten mensen nummers toe en markeert ieder type persoon met verschillende tekens, zodat hun voorouders ze terug kunnen voeren naar hun familie”, wat laat zien dat mensen naar hun soort zijn ingedeeld en alle soorten mensen als gevolg daarvan hun ware vormen openbaren. Als zodanig is het eerlijk om te zeggen dat mensen trouw zijn aan hun voorouders, niet aan God. Alle mensen doen echter ook dienst aan God op aanwijzing van hun voorouders, wat de wonderlijkheid is van Gods werk. Alle dingen dienen God en ook al verstoort Satan mensen, God gebruikt deze gelegenheid om ‘plaatselijke bronnen’ aan te wenden om Hem te dienen. Mensen kunnen dit evenwel niet onderscheiden. Zoals God zegt: “Ik verdeel dus ook het werk en ik verspreid de inspanningen. Dit maakt deel uit van mijn plan en kan door geen mens verstoord worden.” Mensen kunnen niet alles zien wat God heeft bepaald, en alles wat God tot stand wenst te brengen, voordat Hij het gedaan heeft. Zij kunnen het pas zien wanneer Gods werk voltooid is; zo niet, dan zijn ze blind en zien ze niets.

God heeft vandaag nieuw werk onder de kerken. Hij zorgt ervoor dat alles de gang van de natuur volgt en de functie van de mens werkelijk tot zijn recht komt. Zoals God zegt: “. Ik heers over alles onder alle dingen, ik beveel alles onder alle dingen, zodat alles wat er is de gang van de natuur volgt en zich aan de heerschappij van de natuur onderwerpt.” Ik weet niet welke slimme inzichten jullie hebben in het “volgen van de gang van de natuur”, dus laten we het hierover hebben. Ik zie het zo: omdat zij huiswaarts worden geleid door hun voorouders, moeten allerlei soorten mensen voorwaarts komen en ‘presteren’. En omdat zij de gang van de natuur volgen, zorgt wat inherent is aan hen ervoor dat hun oorspronkelijke functie tot zijn recht komt, zodat zij de leiding van de Heilige Geest volgen overeenkomstig deze wetmatigheid. Het werk van de Heilige Geest wordt uitgevoerd overeenkomstig de gesteldheid in iedere persoon; juist gezegd, wordt dit “God manoeuvreert alle dingen zodat zij Hem dienen” genoemd, wat dan gekoppeld wordt aan de gang van de natuur volgen. Ook al heeft iemand de elementen van de duivel in zich, God zal daar gebruik van maken en het werk van de Heilige Geest toevoegen aan het fundament van wat er inherent in hen is, zodat ze toereikend zijn om dienst te doen aan God. Meer zal ik niet zeggen over “de gang van de natuur volgen” – misschien hebben jullie suggesties die meer verheven zijn. Ik hoop dat jullie met wat gewaardeerde inbreng komen, wat dachten jullie daarvan? Zijn jullie bereid om mee te werken om de gang van de natuur te volgen? Zijn jullie bereid om het werk met God te delen? Hebben jullie er ooit over nagedacht hoe dit te bereiken valt? Ik hoop dat mensen Gods wil kunnen begrijpen, dat ze eensgezind kunnen zijn in het behagen van God omwille van gezamenlijke idealen en samen kunnen voortgaan op de weg naar het koninkrijk. Welke noodzaak is er om met onnodige

opvattingen te komen? Wiens bestaan tot op de dag van vandaag is niet omwille van God geweest? En aangezien dit zo is, wat voor noodzaak is er dan voor verdriet, droefheid en gezucht? Daar heeft niemand baat bij. Het hele leven van mensen is in Gods handen en als het niet om hun vastberadenheid voor Gods aangezicht was, wie zou er dan voor niets willen leven in deze lege mensenwereld? Waarom moeite doen? Als ze zich in en uit de wereld haasten en niets voor God doen, zal hun hele leven dan niet verspild zijn? Zelfs als God je daden niet noemenswaardig vindt, zul je niet dankbaar glimlachen op het moment dat je sterft? Je dient positieve vooruitgang na te streven, geen negatieve achteruitgang – is dit geen betere praktijk? Als je daden zuiver waren om God te behagen, zul je niet negatief of regressief zijn. Omdat er altijd dingen zijn die mensen zich in hun hart niet kunnen voorstellen, wordt hun gezicht zonder dat ze het beseffen met donkere wolken bedekt, waardoor er ‘groeven’ op hun gezicht verschijnen zonder dat ze dit weten, omdat de grond steeds open lijkt te barsten. Het is alsof de grond blijft bewegen, waardoor de ‘bulten’ of ‘deuken’ op de grond van plaats verwisselen zonder dat mensen dit beseffen. Hierin maak ik mensen niet belachelijk, maar spreek ik van ‘geografische kennis’.

Hoewel God alle mensen tot tuchtiging heeft gevoerd, zegt Hij hier niets over. In plaats daarvan mijdt Hij dit onderwerp met opzet en begint Hij over iets anders, deels vanwege Gods werk en deels om deze stap van het werk meteen af te ronden. Aangezien Gods doelen met het uitvoeren van deze stap van het werk allang zijn bereikt, hoeft er niets meer gezegd te worden. Ik weet niet hoeveel jullie vandaag hebben gezien van de methodes van Gods werk; ik heb altijd het idee dat Gods werk niet zo duidelijk in fases en tijdsperioden is opgedeeld dan eerder het geval was. In plaats daarvan heeft elke dag zijn eigen manier van

werken, treden er om de drie tot vijf dagen wel veranderingen op en kan er in vijf dagen sprake zijn van twee verschillende soorten inhoud wat Gods werk betreft. Dit toont de snelheid van Gods werk aan; voordat mensen de tijd hebben gehad om te reageren en goed te kijken, is God verdwenen zonder een spoor achter te laten. Zo is God altijd ongrijpbaar voor mensen, wat heeft geleid tot de onwaarneembaarheid van het werk van de Heilige Geest. Waarom zegt God altijd woorden zoals “en zo verliet ik de mens”? Mensen besteden misschien enige aandacht aan deze woorden, maar ze begrijpen de betekenis ervan niet. Hoe zit dat nu, begrijpen jullie het? Geen wonder dat mensen de aanwezigheid van de Heilige Geest niet kunnen vatten. Hun zoektocht naar God is altijd onder vaag maanlicht – echt waar – en het lijkt alsof God de mens met opzet plaagt en het brein van alle mensen laat opzwellen, zodat ze zich duizelig en gedesoriënteerd voelen. Ze weten amper wat ze doen, het is alsof ze dromen en nadat ze ontwaken niet meer weten wat er gebeurd is. Er zijn niet meer dan enkele gewone woorden van God voor nodig om mensen in onzekerheid achter te laten. Geen wonder dus dat God zegt: “Vandaag werp ik alle mensen in de ‘grote oven’ om gelouterd te worden. Ik sta erboven en kijk nauwgezet toe terwijl mensen in de oven branden en ze, gedwongen door de vlammen, de feiten naar voren brengen.” Mensen hebben te midden van Gods steeds veranderende woorden geen idee wat ze moeten doen; in feite is tuchtiging, precies zoals God het zegt, allang begonnen en omdat mensen dit niet beseft hebben, weten ze het alleen wanneer God het expliciet zegt en letten ze alleen op nadat God ze erop gewezen heeft. Je kunt zeggen dat mensen tuchtiging pas beginnen te bestuderen nu Gods werk tot op dit punt is uitgevoerd. Het is net als toen mensen zich bewust werden van de atoombom – maar omdat de tijd niet is

gekomen, letten mensen niet op; pas wanneer iemand ermee aan de slag gaat, beginnen mensen erop te letten. Pas wanneer de atoombom in de openbaarheid komt, begrijpen mensen er meer van. Pas wanneer God zegt dat Hij de mens in de oven zal werpen, gaan mensen enigszins opletten. Als God niet sprak, zou niemand iets weten – is dat niet zo? God zegt dus: “Mensen gaan dus onbewust de oven in, alsof ze daar heen zijn geleid aan een touw, alsof ze gevoelloos zijn geworden.” Waarom analyseren we dit niet: wanneer mensen met de feiten komen, is het wanneer God zegt dat tuchtiging is begonnen of voordat God zegt dat tuchtiging is begonnen? Daaruit blijkt dat mensen begonnen toe te geven voordat God van tuchtiging sprak en dat tuchtiging dus begon voordat God ervan sprak – is dit geen feit?

Hoofdstuk 40

De mens is voor God als een speeltje of een langgerekte noedel in Zijn handen – die God zo dik of dun kan maken als Hij wil, om naar believen mee te doen wat Hij wil. Je kunt gerust stellen dat de mens echt een speeltje in Gods handen is, zoals een Perzische kat die een dame op de markt heeft gekocht. Hij is zonder twijfel een speeltje in Gods handen – en dus was er niets verkeerd aan de kennis van Petrus. Hieruit is te zien dat Gods woorden en daden in de mens met gemak en plezier tot stand worden gebracht. Hij pijnigt Zijn hersenen niet en maakt geen plannen, zoals mensen wel veronderstellen; het werk dat Hij in de mens doet, is heel normaal, evenals de woorden die Hij tot de mens spreekt. Wanneer God spreekt, lijkt Hij Zijn tong de vrije loop te laten, Hij zegt wat er in

Hem opkomt, zonder terughoudendheid. Na het lezen van Gods woorden zijn mensen echter volkomen overtuigd, zijn ze sprakeloos, met de ogen wijd open en met stomheid geslagen. Wat is hier aan de hand? Hieruit blijkt duidelijk Gods grote wijsheid. Als Gods werk in de mens nauwgezet gepland moest worden om accuraat en correct te zijn, zoals mensen dat veronderstellen, dan – om deze veronderstellingen door te trekken – zouden Gods wijsheid, wonderlijkheid en onvoorstelbaarheid kwantificeerbaar zijn wat aantoont dat mensen God te laag inschatten. Omdat mensen altijd wel dwaas handelen, schrijven ze hetzelfde aan God toe. God maakt geen plannen en treft geen regelingen voor Zijn werk; in plaats daarvan wordt het direct door de Geest van God uitgevoerd – en de principes waarmee de Geest van God werkt, zijn vrij en onbelemmerd. Het is alsof God geen aandacht schenkt aan de gesteldheid van de mens en praat zoals Hij dat wil – toch kan de mens zich maar moeilijk losrukken van Gods woorden, wat komt door de wijsheid van God. De feiten zijn uiteindelijk de feiten. Omdat het werk van Gods Geest in alle mensen zo evident is, toont dit de principes van Gods werk afdoende aan. Als God zo'n hoge prijs moest betalen in Zijn werk in geschapen wezens, zou dat dan niet hetzelfde zijn als het gebruiken van mooi hout voor ordinaire zaken? Moet God persoonlijk handelen? Zou dat de moeite waard zijn? Aangezien de Geest van God al zo lang werkt en door de eeuwen heen nog nooit op deze manier heeft gewerkt, heeft niemand ooit de middelen en principes gekend waarmee God werkt, die zijn nooit duidelijk geweest. Vandaag zijn ze wel duidelijk, want Gods Geest heeft ze persoonlijk geopenbaard – dit staat buiten kijf, de Geest van God laat het direct zien, en het wordt niet opgesomd door de mens. Waarom neem je niet een kijkje in de derde hemel om te zien of dit werkelijk zo is, of Gods arbeid Hem na al dit werk heeft

uitgeput, een zere rug en pijn in de benen heeft opgeleverd, of anders Zijn eetlust of slaap heeft ontnomen en of God nu ontzettend veel referentiemateriaal moest doorlezen om al deze woorden te kunnen spreken, of de concepten van Gods uitspraken op tafel verspreid liggen en of Hij een droge mond heeft nadat Hij zoveel gesproken heeft. De feiten zijn precies omgekeerd. De bovenstaande woorden hebben niets gemeen met de plaats waar God verblijft. God zegt: “Ik heb veel tijd besteed en een hoge prijs betaald ten behoeve van de mens – maar op dit moment blijft het geweten van mensen om een onbekende reden maar niet in staat om zijn oorspronkelijke functie te vervullen.” Of mensen nu wel of niet enig besef van Gods verdriet hebben, als ze Gods liefde konden benaderen zonder tegen hun geweten in te gaan, zou dit als rationeel en redelijk beschouwd worden. De enige vrees is dat zij niet bereid zijn om de oorspronkelijke functie van het geweten tot zijn recht te laten komen. Klopt dit volgens jou? Helpen deze woorden jou? Mijn hoop is dat jullie tot het soort behoren dat een geweten bezit en geen verwerpelijke wezens zonder geweten zijn. Wat vinden jullie van deze woorden? Voelt iemand dit aan? Doet een naald die in je hart wordt geprikt niet pijn? Prikt God de naald in een gevoelloos lijk? Zit God ernaast, heeft ouderdom Zijn gezichtsvermogen aangetast? Ik zeg dat dit onmogelijk is! Hoe het ook zij, dit moet een menselijke fout zijn. Waarom ga je niet naar het ziekenhuis om een kijkje te nemen? De mens heeft ongetwijfeld een probleem met zijn hart, het heeft nieuwe ‘onderdelen’ nodig – hoe zit dat? Zou je dat doen?

God zegt: “Ik kijk naar hun lelijke gezichten en rariteiten en laat de mens wederom achter. Onder die omstandigheden blijven mensen onbegrijpend en nemen ze wederom de dingen terug die ik ze ontzegd heb, in afwachting van mijn terugkeer.” Waarom praat God in dit ‘nieuwe technologische tijdperk’ nog

steeds over wagens die door een os worden voortgetrokken? Waarom is dit zo? Is het omdat God graag sarta? Verveelt God Zich omdat Hij niets beters te doen heeft? Is God als de mens en verlummelt Hij de tijd nadat Hij Zich met eten volgepropt heeft? Heeft het enig nut om deze woorden keer op keer te herhalen? Ik heb gezegd dat mensen ellendelingen zijn, dat je ze altijd bij de oren moet pakken om tot ze door te dringen. Nadat de woorden vandaag tot hen gesproken zijn, vergeten ze die morgen meteen weer – alsof ze aan geheugenverlies lijden. Het is dus niet zo dat sommige woorden niet gesproken zijn, maar dat mensen ze niet ten uitvoer hebben gebracht. Als iets maar één of twee keer wordt gezegd, blijven mensen onwetend – het moet op zijn minst drie keer worden gezegd. Er zijn zelfs wat ‘oude mannen’ die het tien tot twintig keer moeten horen. Zo wordt hetzelfde steeds weer gezegd op verschillende manieren, om te zien of mensen al dan niet zijn veranderd. Hebben jullie werkelijk op deze manier gewerkt? Ik wil mensen niet berispen, maar ze houden God allemaal voor de gek; ze weten allemaal wel extra voedingssupplementen in te nemen, maar bekommeren zich niet om God – is dit God dienen? Is dit God liefhebben? Geen wonder dat ze de hele dag zonder zorgen in de wereld doorbrengen, lui en levenloos. Maar toch zijn sommige mensen nog niet tevreden en creëren ze hun eigen verdriet. Misschien ben ik wat hard, maar dit noemt men zelfmedelijden! Is het God die je een verdrietig gevoel geeft? Doe je jezelf geen verdriet op deze manier? Kan Gods genade in geen enkel opzicht de bron van je geluk zijn? Je hebt je de hele tijd niets van Gods wil aangetrokken en je bent negatief, ziekelijk en benauwd geweest – waarom is dit zo? Is het Gods wil om je in het vlees te laten leven? Je weet niets van Gods wil, je bent onrustig in je eigen hart, je moppert en klaagt en kniest de hele dag, en je vlees heeft pijn en marteling te verduren – dat is wat je

verdient! Je vraagt dat anderen God loven te midden van tuchtiging, dat ze tuchtiging te boven komen en er ongeremd door worden – toch ben je erin gevallen en kun je niet ontsnappen. Het kost jaren om deze Dong Cunrui-achtige ‘geest van zelfopoffering’ na te doen. Voel je je niet beschaamd wanneer je woorden en leerstellingen predikt? Ken je jezelf? Heb je jezelf aan de kant geschoven? Heb je God echt lief? Heb je je vooruitzichten en lot terzijde gelegd? Geen wonder dat God zegt dat mensen verbazingwekkend en onpeilbaar zijn. Wie had er gedacht dat er zo veel ‘schatten’ in de mens waren die nog uitgegraven moeten worden? Vandaag is het zicht erop genoeg om ‘iemand’s ogen te openen’ – mensen zijn zo ‘fantastisch’! Het is alsof ik een kind ben dat niet tellen kan. Zelfs nu ben ik er nog niet achter hoeveel mensen God werkelijk liefhebben. Ik kan het aantal nooit onthouden – dus sta ik, wegens mijn ‘ontrouw’, altijd met lege handen wanneer de tijd komt om rekenschap voor God af te leggen, niet in staat om te doen wat ik zou willen, ik sta altijd bij God in de schuld. Het gevolg is dat ik altijd door God word ‘berispt’ wanneer ik rekenschap afleg. Ik weet niet waarom mensen zo wreed zijn en mij daardoor altijd laten lijden. Mensen gebruiken deze gelegenheid om nog harder te lachen, zij zijn zeker niet mijn vrienden. Wanneer ik in moeilijkheden verkeer, geven ze mij geen enkele hulp, maar lachen ze me expres uit – ze hebben werkelijk geen geweten!

Hoofdstuk 41

Hoe werkt God met de mens? Begrijp je dit? Is het duidelijk? En hoe gebeurt het in de kerk? Wat denk je? Heb je ooit over deze vragen nagedacht? Wat

hoopt Hij met Zijn werk in de kerk te bereiken? Is dit allemaal al duidelijk? Zo niet, dan is alles wat je doet zinloos en volkomen nutteloos! Raken deze woorden je hart? Is alles wat vereist is om aan Gods wens te voldoen alleen proactieve vooruitgang en niet negatief zijn en jezelf terugtrekken? Is blinde medewerking genoeg? Wat moet je doen als er nog steeds een waas van onduidelijkheid over de visie hangt? Is het okay om niet te zoeken? God zegt: "Ik heb ooit iets groots ondernomen onder de mensen, maar zij letten er niet op, daarom moest ik mijn woord gebruiken om het aan hen te openbaren. En toch konden de mensen mijn woorden nog steeds niet begrijpen en bleven zij onwetend aangaande het doel van mijn plan." Wat betekent dit? Heb je ooit over het doel ervan nagedacht? Gaat God gewoon maar doelloos en blind te werk? Zo ja, wat heeft dat dan voor zin? Als het doel niet duidelijk is en als mensen het niet begrijpen, hoe kunnen zij dan werkelijk meewerken? God zegt dat mensen het in de uitgestrekte zee zoeken, in holle woorden en leringen. Jullie kunnen niet eens zeggen in welke categorie jullie zoektocht valt. Wat wil God met de mens bereiken? Dit alles moet duidelijk voor jullie zijn. Is het alleen om de grote rode draak te schande te maken in het negatieve aspect? Kan het zo zijn dat God na het beschamen van de grote rode draak gewoon als een armetierige kluizenaar gaat leven? Wat wil God dan? Wil Hij echt het hart van mensen? Of hun leven? Of hun rijkdom en bezittingen? Wat hebben ze voor nut? God heeft er niets aan. Heeft God zoveel in de mensen gedaan om ze alleen maar als bewijs te gebruiken van Zijn overwinning op Satan en om Zijn macht te tonen? Zou dit God niet bekrompen doen lijken? Is God werkelijk zo'n God? Als een kind dat volwassenen schrikt aanjaagt? Wat heeft dit voor betekenis? De mens heeft God altijd volgens zijn eigen opvattingen beoordeeld. God heeft eens gezegd: "Een jaar heeft vier

seizoenen en elk seizoen telt drie maanden.” De mensen luisterden, onthielden Zijn woorden en bleven zeggen dat er drie maanden in een seizoen waren en vier seizoenen in een jaar. Wanneer God dan vroeg: “Hoeveel seizoenen zijn er in een jaar? En hoeveel maanden per seizoen?” antwoordden ze in koor: “Vier seizoenen, drie maanden.” Mensen proberen God altijd te definiëren op basis van een verzameling regels. De mens blijft tegenwoordig in het tijdperk van “drie seizoenen per jaar, vier maanden in een seizoen” nog steeds onwetend, alsof hij blind is geworden, en zoekt in alle dingen regels. En nu proberen mensen hun regels op God toe te passen! Zij zijn werkelijk blind! Zien zij niet in dat er nu geen ‘winter’ is, maar alleen ‘lente, zomer en herfst’? De mens is echt dwaas! In de huidige toestand weten mensen nog steeds niet hoe zij God moeten kennen. Zij lijken op mensen uit de jaren 1920 die vinden dat het vervoer te wensen overlaat, dus gaan ze te voet of per ezel, of die denken dat ze olielampen zouden moeten gebruiken of op een andere primitieve manier zouden moeten leven. Zijn dit niet allemaal opvattingen en hersenspinsels van mensen? Waarom vandaag dan nog steeds van barmhartigheid en liefde spreken? Wat heeft dit voor zin? Als een kakelende oude vrouw die haar verleden oprakelt, wat hebben deze woorden voor zin? Het heden is immers het heden; kan de klok 20 of 30 jaar teruggezet worden? Mensen volgen altijd het getij; waarom is het zo moeilijk voor hen om dat te vatten? Wat hebben deze woorden van barmhartigheid en liefde in dit huidige tijdperk van tuchtiging voor zin? Alsof God niet meer is dan barmhartigheid en liefde? Waarom blijven mensen in dit tijdperk van ‘meel en rijst’ altijd ‘gierstkaf en wilde groenten’ serveren? Datgene wat God niet bereid is te doen wordt Hem door de mens opgedrongen. Als Hij weerstand bood, zou Hij als ‘antirevolutionair’ worden betiteld, en ook al werd het keer op keer gezegd dat

God van nature niet barmhartig of liefdevol was, wie zou er dan luisteren? De mens is te absurd. Het lijkt erop dat het woord van God geen effect heeft. Mensen zien mijn woorden altijd in een ander licht. God wordt altijd op de kop gezeten door mensen en het lijkt erop dat onschuldige mensen met een ongefundeerde beschuldiging te maken hebben; wie zal er in overeenstemming met God handelen? Jullie willen altijd wel in Gods barmhartigheid en liefde leven, wat kan God dus anders doen dan de beledigingen van de mens te dulden? Ik hoop echter dat jullie erachter kunnen komen hoe de Heilige Geest werkt, voordat jullie met God gaan redetwisten. Maar ik spoor je ook aan om de oorspronkelijke betekenis van Gods woord te begrijpen. Acht jezelf niet slim en denk niet dat het woord van God onzuiverheid bevat. Dit is onnodig! Wie kan zeggen hoeveel 'onzuiverheid' er in het woord van God is? Tenzij God dit direct zegt of dit duidelijk aangeeft. Acht jezelf niet zo hoog. Als je het pad van de praktijk kunt zien door Zijn woorden, voldoe je aan de vereisten. Wat wil je nog meer zien? God zei: "Ik heb geen enkele genade meer voor de zwakheid van de mens." Zelfs deze duidelijke, eenvoudige woorden zijn niet te interpreteren, dus wat heeft verder onderzoek dan voor zin? Hoe kan de mens zonder ook maar enige basale technische kennis de kwalificaties hebben om een raket te bouwen? Is dat niet gewoon iemand die graag wil opscheppen? De mens is niet gekwalificeerd om het werk van God te doen; het is alleen zo dat God hem verhoogt. Hij weet niet waar Hij van houdt, waar Hij een hekel aan heeft en dient Hem alleen maar. Is dit geen recept voor rampspoed? Mensen begrijpen zichzelf niet, maar vinden zichzelf buitengewoon. Wie denken ze wel dat ze zijn! Ze zijn werkelijk blind voor het verschil tussen goed en kwaad. Denk terug aan het

verleden en kijk vooruit naar de toekomst. Wat denk je? Leer vervolgens jezelf kennen.

God heeft veel over de intentie en het doel van de mens geopenbaard. God zei: "Op dat moment zag ik de intentie en het doel van de mens. Ik verzuchtte vanuit de mist: Waarom moeten mensen altijd in hun eigen belang handelen? Zijn mijn tuchtigingen niet bedoeld om hen te vervolmaken? Probeer ik ze te ontmoedigen?" Wat kom je door deze woorden over jezelf te weten? Zijn de intentie en het doel van de mens echt verdwenen? Ben je dat ooit nagegaan? Jullie kunnen net zo goed voor God verschijnen en leren, wat bereikt Zijn werk van tuchtiging met jullie? Hebben jullie dat samengevat? Wellicht zo goed als niets, anders hadden jullie dat al lang overdreven. Wat wil God jullie laten bereiken? Hoeveel hebben jullie in praktijk gebracht van de woorden die tot jullie gesproken zijn? Hoeveel was er tevergeefs gezegd? In de ogen van God zijn maar enkele van Zijn woorden geïmplementeerd; dit komt omdat mensen Zijn oorspronkelijke bedoeling nooit kunnen ontcijferen en zij gewoon aanvaarden wat er ook nagepraat wordt. Kunnen zij op deze manier Gods denkwijze leren kennen? In de nabije toekomst zal God meer werk voor de mens hebben; kan de mens dat werk tot stand brengen met het beetje gestalte dat de mens nu heeft? De mens is absurd, zo niet verkeerd bezig of misschien wel arrogant, alsof die dingen in de natuur van de mensen verweven zijn. Het is echt onbegrijpelijk: God heeft zoveel gezegd, waarom neemt de mens dit allemaal niet ter harte? Kan het zijn dat Gods woord niet meer is dan een grap, niet bedoeld om enig effect te sorteren? Allemaal om de mens een toneelstuk van 'geluk, boosheid, verdriet en vreugde' te zien opvoeren? Om de mens het ene moment gelukkig te maken en het volgende moment te laten huilen, waarna hij doet wat hij wil? Wat voor effect

zou dit hebben? “Waarom komt er nooit iets terecht van mijn eisen aan de mens? Vraag ik soms een hond om in een boom te klimmen? Probeer ik uit het niets een probleem te veroorzaken?” De woorden die God spreekt, richten zich op de feitelijke gesteldheid van de mens. Het zou dus geen kwaad kunnen om bij alle mensen eens naar binnen te kijken om te zien wie er binnen Gods woord leeft. “En ook nu nog blijft veel terrein aan het veranderen. Als de aarde op een dag echt in een ander type verandert, zal ik haar direct aan de kant gooien – is dat niet de fase waarin ik op dit moment in mijn werk ben?” God is nu inderdaad bezig met dit werk; wanneer God echter “direct aan de kant gooien” zegt, doelt dit op de toekomst, aangezien alles een proces is. Kun je zien dat dit de trend in Gods huidige werk is? Wegens de gebrekkige intentie van de mens grijpen onreine geesten de kans om zich te manifesteren. Op dat moment “verandert de aarde in een ander type” en zullen de mensen in die tijd van kwaliteit veranderen, maar blijft hun wezen hetzelfde. Dit komt omdat er iets anders op de aarde van verbetering is. Met andere woorden, de oorspronkelijke aarde was inferieur en zij kan na verbetering worden gebruikt. Maar als zij na een bepaalde periode van gebruik niet meer gebruikt wordt, keert zij gestaag naar haar oorspronkelijke vorm terug. Dit vat de volgende stap in Gods werk samen. Gods toekomstige werk zal complexer zijn, want het is tijd om verschillende soorten mensen te classificeren. Op de ontmoetingsplek aan het einde zal er wanordelijke verwarring heersen en zal de mens zonder duidelijk perspectief zijn. Zoals God zei: “Mensen doen allemaal maar wat de groep doet.” Mensen hebben dus het prestatievermogen om met de groep mee te gaan, terwijl God dit gebrek voor de volgende stap in Zijn werk gebruikt, zodat Hij alle mensen dit defect kan laten ombuigen. Dat mensen net als gras zijn dat bovenop een muur groeit komt

omdat ze geen werkelijke gestalte hebben. Hadden ze dat wel, dan zouden ze torenhoge bomen zijn. God beoogt een deel van het werk van boze geesten te gebruiken om een deel van de mensheid te vervolmaken, zodat deze mensen de daden van demonen volledig kunnen doorzien en iedereen zijn voorouders werkelijk kan begrijpen. Alleen op die manier kunnen mensen helemaal losbreken, en niet alleen de nakomelingen van de duivels van zich afschudden, maar zelfs de duivels van hun voorouders. Dit is de oorspronkelijke intentie van God om de grote rode draak volkomen te verslaan, zodat alle mensen de ware vorm van de grote rode draak zullen kennen, door zijn masker helemaal weg te rukken en zijn ware vorm te zien. Dit is wat God wil bereiken en het is Zijn einddoel op aarde waarvoor Hij zoveel werk gedaan heeft; Hij beoogt dit in alle mensen te bewerkstelligen. Dit heet het manoeuvreren van alle dingen voor Gods doeleinde.

Is het jullie duidelijk hoe het toekomstige werk gedaan zal worden? Dit moet allemaal begrepen worden. Bijvoorbeeld: waarom zegt God dat mensen hun plichten nooit nakomen? Waarom zegt Hij dat veel mensen het huiswerk niet hebben gedaan wat Hij ze heeft opgedragen? Hoe kunnen deze dingen tot stand gebracht worden? Heb je ooit over deze vragen nagedacht? Zijn ze het onderwerp van je communicatie geworden? Voor deze fase van het werk moet de mens Gods huidige intenties begrijpen. Als dat is bereikt, kunnen de andere besproken worden, okay? Wat God met de mensen hoopt te bereiken, moet expliciet uitgelegd worden, anders heeft het geen zin. Zij zullen niet in staat zijn om daar binnen te gaan en het is nog minder waarschijnlijk dat zij het kunnen bereiken; het is allemaal irrelevant. Heb je een pad voor de praktijk gevonden van wat God momenteel gezegd heeft? Mensen beschouwen Gods woord met

een gevoel van vrees. Zij kunnen het niet begrijpen en vrezen God te beledigen. Hoeveel manieren om te eten en te drinken die nu zijn aangeduid, hebben zij gevonden? De meesten weten niet hoe ze moeten eten en drinken;; hoe valt dit op te lossen? Heb je daar een manier voor gevonden in de uitspraak van vandaag? Op welke manier heb je geprobeerd om mee te werken? En zodra jullie allemaal de woorden tot jullie hebben genomen, door welke middelen bespreek je dan je indrukken? Behoort de mens dat niet te doen? Hoe kun je het juiste medicijn voorschrijven? Heb je de directe stem van God nog steeds nodig? Is dit vereist? Hoe kunnen deze problemen volledig uitgewist worden? Dat hangt ervan af of jullie, bij jullie handelingen om de praktijk, in staat zijn met de Heilige Geest samen te werken. Als er gepaste medewerking is, zal de Heilige Geest geweldig werk doen. Als er geen gepaste medewerking maar veeleer verwarring is, zal de Heilige Geest niet in een positie zijn om te helpen. "Als je je vijand kent en jezelf kent, zul je uiteindelijk altijd zegevieren." Wie deze woorden ook oorspronkelijk gesproken heeft, ze zijn uitermate geschikt voor jullie. Kortom, jullie moeten jezelf eerst kennen voordat jullie je vijanden kunt leren kennen en uiteindelijk zullen jullie in staat zijn om elke strijd te winnen. Jullie moeten allemaal in staat zijn om dit te doen. Wat God ook van je vraagt, je hoeft alleen maar je uiterste best te doen. Hopelijk ben je uiteindelijk in staat om je trouw aan God te tonen voor Zijn aangezicht, en zolang je Gods tevreden glimlach op Zijn troon kunt zien, zelfs al is het ten tijde van je dood, zou je in staat moeten zijn om te lachen en te glimlachen terwijl je ogen gesloten zijn. Je moet je laatste plicht voor God doen tijdens je aardse leven. In het verleden werd Petrus ondersteboven voor God gekruisigd; je behoort God uiteindelijk te behagen en al je energie voor God in te zetten. Wat kan een schepsel voor God doen? Dus

moet je jezelf vroeg of laat aan de barmhartigheid van God overgeven. Zolang God blij en tevreden is, laat Hem dan maar doen wat Hij wil. Welk recht hebben mensen dan om te klagen?

Hoofdstuk 42

Ik weet niet of mensen enige verandering in de uitspraken van vandaag hebben opgemerkt. Sommige mensen hebben misschien een beetje gezien, maar durven het niet met zekerheid te zeggen. Anderen hebben mogelijk niets opgemerkt. Waarom is er tussen de twaalfde en vijftiende dag van de maand zo'n grote verandering geweest in Gods uitspraken? Hebben jullie hierover nagedacht? Wat is jullie mening? Hebben jullie iets begrepen van al Gods uitspraken? Wat was het belangrijkste werk dat werd gedaan tussen 2 april en 15 mei? Waarom hebben mensen tegenwoordig geen idee en zijn ze zo verwaasd alsof ze met een knuppel op het hoofd zijn geslagen? Waarom zijn er tegenwoordig geen columns met de titel 'Schandalen van het volk van het koninkrijk'? Op 2 en 4 april heeft God niet gewezen op de gesteldheid van de mens. Evenmin heeft Hij in de dagen na vandaag gewezen op de gesteldheid van de mens – waarom is dat? Er moet hier wel een onopgeloste puzzel zijn – waarom was er een draai van 180 graden? Laat ons het eerst even hebben over de vraag waarom God zo sprak. Laat ons naar Gods eerste woorden kijken, waarin Hij onmiddellijk al zei: "Zodra het nieuwe werk begint". Deze zin wekt een eerste vermoeden dat Gods werk een nieuw begin is binnengegaan, dat Hij weer nieuw werk is begonnen. Dit toont aan dat de tuchtiging ten einde loopt. Je zou

kunnen zeggen dat het hoogtepunt van de tuchtiging al is ingegaan en dat jullie je tijd dus maximaal moeten benutten om het werk van het tijdperk van de tuchtiging goed te ervaren, zodat jullie niet achteropraken en niet in de steek worden gelaten. Dit is allemaal het werk van de mens en het vergt van de mens dat deze zijn uiterste best doet om mee te werken. Wanneer de tuchtiging volledig wordt weggestuurd, begint God met het volgende deel van Zijn werk, want God zegt: "... ben ik mijn werk onder de mensen blijven uitvoeren. ... Op dit moment is mijn hart vervuld van grote vreugde, want ik heb een deel van de mensen gewonnen. Mijn 'bedrijf' is de crisis te boven. Het zijn niet langer lege woorden ...". In vroeger tijden zagen de mensen Gods dringende wil in Zijn woorden – daarin zit geen onwaarheid – en tegenwoordig doet God Zijn werk sneller. Voor de mens lijkt dit niet helemaal in overeenstemming met Gods eisen – maar voor God is Zijn werk al voltooid. Omdat de gedachten van mensen te complex zijn, is hun kijk op de dingen vaak al te ingewikkeld. Mensen vragen te veel van mensen, maar God stelt niet zulke hoge eisen aan de mens. Hieruit blijkt hoe groot het verschil is tussen God en de mens. De noties van mensen worden blootgelegd in alles wat God doet. Het is niet zo dat God hoge eisen aan mensen stelt en dat mensen hier niet aan kunnen voldoen, maar dat mensen hoge eisen aan God stellen en God hier niet aan kan voldoen. Omdat er na behandeling nog effecten doorwerken in de mensheid, die gedurende duizenden jaren door Satan is verdorven, hebben mensen altijd zulke hoge eisen aan God gesteld, zijn ze niet in het minst inschikkelijk en zijn ze doodsbang dat God niet tevreden is. Het feit dat mensen in veel opzichten niet tegen de taak zijn opgewassen is zodoende een manier voor hen om zich te onderwerpen aan zelftuchtiging; ze dragen de gevolgen van hun eigen daden – dit is puur lijden.

Van de tegenspoed die mensen verdragen, wordt meer dan 99 procent door God veracht. Om het bot te stellen: niemand heeft werkelijk geleden voor God. Mensen dragen allemaal de gevolgen van hun eigen daden – en deze stap van tuchtiging is natuurlijk geen uitzondering. Het is een bittere drank, door de mens gebrouwen, die hij zelf aan zijn lippen zet om te drinken. Omdat God het werkelijke doel van Zijn tuchtiging niet heeft onthuld, hoewel een deel van de mensen is vervloekt, betekent dit geen tuchtiging. Een deel van de mensen is gezegend, maar dit betekent niet dat ze in de toekomst gezegend zullen zijn. Voor de mens lijkt God een God die Zich niet aan Zijn woord houdt. Maak je geen zorgen. Deze woorden zijn misschien wat overdreven, maar wees niet negatief. Waar ik het over heb, heeft wel iets te maken met het lijden van de mens, maar toch denk ik dat je een goede relatie met God moet opbouwen. Je moet Hem meer ‘geschenken’ geven – dat zal Hem beslist gelukkig maken. Ik vertrouw erop dat God diegenen liefheeft die Hem ‘geschenken’ geven. Wat denk je? Kloppen deze woorden?

Hoeveel van jullie vooruitzichten hebben jullie op dit moment al opzijgezet? Gods werk zal binnenkort eindigen, dus moeten jullie min of meer al je vooruitzichten opzij hebben gezet, toch? Jullie kunnen jezelf maar beter onderzoeken: jullie houden er altijd van om op een hoogte te staan, jezelf te verheerlijken en te pronken – wat is dit? Ik weet tegenwoordig nog altijd niet wat de vooruitzichten van de mensen zijn. Als mensen in hun leven echt overspoeld zijn door de zee van teistering, wanneer ze leven te midden van de loutering van de tegenspoed, of anders onder bedreiging van diverse martelwerktuigen, of wanneer ze leven in een tijd van afwijzing door alle mensen, en omhoogkijken naar de hemel en diep zuchten, dan zullen ze op zulke momenten misschien hun

vooruitzichten uit hun gedachten zetten. Dat komt doordat mensen te midden van hopeloosheid zoeken naar een buitenaardse utopie, en doordat niemand die er warmpjes bij zit ooit het najagen van zijn eigen prachtige dromen heeft opgegeven. Dit is misschien onrealistisch, maar ik zou willen dat dit niet in de mensenharten leefde. Willen jullie nog altijd bij leven worden opgenomen? Willen jullie nog altijd van vorm veranderen in het vlees? Ik weet niet of jullie dezelfde mening zijn toegedaan, maar ik heb dit altijd onrealistisch gevonden – zulke gedachten lijken te buitensporig. Mensen zeggen dingen zoals: “Zet je vooruitzichten opzij, wees realistischer.” Je vraagt mensen om af te zien van gedachten aan gezegend worden – maar hoe zit het met jezelf? Ontken je de ideeën van mensen over gezegend worden, terwijl je zelf zegeningen zoekt? Je staat het anderen niet toe om zegeningen te ontvangen, terwijl je stiekem zelf aan zegeningen denkt – wat ben je als je dat doet? Een zwendelaar! Is het geen aanklacht tegen je geweten om zo te handelen? Voel je je in je hart niet verschuldigd? Ben je geen oplichter? Je graaft de woorden uit in de harten van anderen, maar zegt niets over de woorden in je eigen hart – wat ben je een waardeloos stuk vuilnis! Ik vraag me af wat jullie in je hart denken wanneer jullie spreken – zou de Heilige Geest jullie geen verwijten kunnen maken? Tast dit jullie waardigheid niet aan? Jullie weten werkelijk niet wat goed voor jullie is! Jullie zijn allemaal net als meneer Nanguo geweest: bedriegers. Het is geen wonder dat God ‘toe te wijden’ in “ze zijn allemaal bereid om zich ‘toe te wijden’” tussen aanhalingstekens heeft geplaatst. God kent de mens door en door, en hoe listig het bedrog van de mens ook is – zelfs als hij niets verraadt, zijn gezicht niet rood kleurt en zijn hart niet sneller klopt – de ogen van God zijn helder, dus heeft de mens het altijd moeilijk gevonden om aan Gods blik te ontsnappen. Het

is alsof God met röntgenogen de inwendige organen van de mens kan zien, alsof Hij door mensen heen kan kijken en hun bloedgroep zonder test kan bepalen. Dat is Gods wijsheid, die niet door de mens kan worden nagevolgd. Zoals God zegt: “Waarom heb ik zoveel werk verricht, maar is er geen bewijs van bij de mensen. Heb ik niet genoeg moeite gedaan?” De samenwerking van de mens met God schiet te zeer tekort. Je zou kunnen zeggen dat er te veel negatiefs in de mens zit, en dat mensen zelden positief zijn. Slechts af en toe zijn ze een beetje positief, maar die positiviteit is te bezoedeld. Dit laat zien hoeveel mensen van God houden; het is alsof in hun harten maar één deel op de honderd miljoen delen uit liefde voor God bestaat, en vijftig procent daarvan is nog altijd bezoedeld. Dat is waarom God zegt dat Hij geen bewijs uit de mens verkrijgt. Het is juist vanwege de ongehoorzaamheid van de mens dat de toon van Gods uitspraken zo harteloos en ongevoelig is. Hoewel God niet met de mens over voorbije tijden praat, willen mensen altijd het verleden in herinnering halen om zichzelf ten overstaan van God te tonen, en willen ze het altijd over voorbije tijden hebben. Maar God heeft het verleden van de mens nooit behandeld als het heden; in plaats daarvan benadert Hij de mensen van tegenwoordig aan de hand van het heden. Dit is Gods houding, en met betrekking hierop heeft God deze woorden duidelijk gezegd, om te voorkomen dat mensen in de toekomst zeggen dat God te onredelijk is. Want God doet geen gewetenloze dingen, maar vertelt mensen over de ware feiten, om te voorkomen dat mensen niet standvastig kunnen zijn – want de mens is immers zwak. Wat denken jullie nu jullie deze woorden hebben gehoord: zijn jullie bereid te luisteren en je te onderwerpen, en er verder niet over te denken?

Het bovengenoemde doet niet ter zake; het maakt niet uit of erover wordt gesproken of niet. Ik hoop dat jullie geen aanstoot nemen, want God komt om het werk van woorden te doen, en Hij praat graag over alles onder de zon. Maar ik hoop dat jullie deze woorden niettemin zullen lezen en niet zullen negeren. Wat zeggen jullie daarop? Zouden jullie dat doen? Er is zojuist gezegd dat God in de woorden van vandaag nieuwe informatie heeft geopenbaard: de methode waarmee God werkt, staat op het punt te veranderen. Daarom zou het beter zijn om zich te richten op deze heel actuele kwestie. Men kan stellen dat alle uitspraken van vandaag over toekomstige zaken profeteren; deze uitspraken zijn de manier waarop God regelingen treft voor de volgende stap van Zijn werk. God heeft Zijn werk in de mensen van de kerk bijna voltooid. Daarna zal Hij in alle woede verschijnen voor alle mensen. Zoals God zegt: "Ik zal de mensen op aarde mijn daden laten erkennen. Mijn daden zullen voor 'de rechterstoel' worden bewezen, zodat zij worden erkend door alle mensen op aarde, die zich er aan zullen onderwerpen." Heb je iets opgemerkt in deze woorden? Hierin ligt de samenvatting van het volgende deel van Gods werk. Ten eerste zal God alle waakhonden die politieke macht uitoefenen oprecht overtuigen. Hij zal ervoor zorgen dat ze zich uit eigen beweging terugtrekken van het toneel van de geschiedenis, nooit meer om status vechten en zich nooit meer inlaten met plannetjes en intriges. Dit werk moet via God worden verricht door verschillende rampen op aarde op te wekken. Maar het is geenszins het geval dat God zal verschijnen. In deze tijd zal de natie van de grote rode draak nog steeds een land van vuilheid zijn. Daarom zal God niet verschijnen, maar alleen maar door tuchtiging tevoorschijn komen. Zo is de rechtvaardige gezindheid van God, waaraan niemand kan ontkomen. Gedurende deze tijd zal iedereen die in de

natie van de grote rode draak woont met rampspoed te maken krijgen, en hieronder valt natuurlijk ook het koninkrijk op aarde (de kerk). Dit is precies het moment waarop de feiten boven tafel komen. Zo wordt het door alle mensen ervaren en kan niemand ontsnappen. Dit is door God voorbestemd. Het is precies vanwege deze stap van het werk dat God zegt: “Dit is het moment om grootse plannen uit te voeren.” Omdat er in de toekomst geen kerk op aarde zal zijn, en vanwege de komst van rampspoed, zullen mensen alleen kunnen denken aan wat ze vóór zich zien en alle andere dingen negeren, en zal het hun moeilijk vallen om van God te genieten te midden van rampspoed. Daarom wordt mensen gevraagd om God met heel hun hart lief te hebben in deze prachtige tijd, zodat ze de kans niet mislopen. Wanneer dit feit voorbijgaat, zal God de grote rode draak grondig hebben verslagen. Zo zal het werk van getuigenis van het volk van God ten einde komen. Daarna zal God de volgende stap van het werk beginnen: Hij zal het land van de grote rode draak verwoesten en uiteindelijk mensen in het hele heelal ondersteboven aan het kruis spijkeren. Daarna zal Hij de hele mensheid vernietigen – dit zijn de toekomstige stappen van Gods werk. Jullie moeten er daarom naar streven je best te doen om God lief te hebben in deze vredige omgeving. In de toekomst zullen jullie geen kansen meer hebben om God lief te hebben, want alleen mensen in het vlees hebben de kans om God lief te hebben. Wanneer ze in een andere wereld leven, zal niemand het hebben over het liefhebben van God. Is dit niet de verantwoordelijkheid van een schepsel? En hoe moeten jullie God liefhebben in jullie levensdagen? Heb je daar ooit over nagedacht? Wacht je met het liefhebben van God tot na je dood? Is dit geen lege praat? Waarom streef je het liefhebben van God vandaag niet na? Kan het liefhebben van God terwijl je steeds druk bent echte liefde voor God zijn? De

reden waarom wordt gezegd dat deze stap van Gods werk spoedig ten einde zal komen, is dat God al een getuigenis tegenover Satan heeft. De mens hoeft daarom niets te doen; de mens wordt alleen gevraagd om het liefhebben van God na te streven gedurende zijn levensjaren – dat is de sleutel. Omdat Gods eisen niet hoog zijn en ook omdat er een brandende bezorgdheid in Zijn hart is, heeft Hij een samenvatting van de volgende stap van het werk geopenbaard vóór het einde van deze stap van het werk. Hieruit blijkt duidelijk hoeveel tijd er is; als God in Zijn hart niet bezorgd was, zou Hij deze woorden dan zo vroeg uiten? Het is omdat er weinig tijd is dat God op deze manier werkt. Het is te hopen dat jullie God met heel je hart, met heel je verstand en met al je kracht kunnen liefhebben, net zoals jullie je eigen leven koesteren. Is dit geen leven met de hoogste betekenis? Waar anders zouden jullie de zin van het leven kunnen vinden? Zijn jullie niet stekeblind? Ben je bereid God lief te hebben? Is God de liefde van de mens waard? Zijn mensen de aanbidding van mensen waard? Nu dan: wat moet je doen? Heb God moedig lief, zonder voorbehoud, en kijk wat God met je zal doen. Kijk of Hij je zal doden. Kortom: de opdracht om God lief te hebben is belangrijker dan het overnemen en opschrijven van dingen voor God. Je moet voorrang geven aan wat het belangrijkste is, zodat je leven waardevoller wordt en vol geluk zal zijn. Vervolgens moet je wachten op Gods ‘vonnis’ voor jou. Ik vraag me af of het liefhebben van God deel zal uitmaken van je plan. Ik hoop dat ieders plannen datgene zullen worden wat door God compleet wordt gemaakt, en dat ze allemaal werkelijkheid zullen worden.

Hoofdstukken 44 en 45

Sinds God de mens over 'de liefde voor God' heeft verteld – de diepzinnigste van alle lessen – heeft Hij de schijnwerpers op dit onderwerp gericht in 'de uitspraken van de zeven Geesten,' waardoor alle mensen probeerden te herkennen hoe leeg het menselijk leven is en op die manier de ware liefde in hen naar boven te brengen. En hoeveel van hen die in deze huidige fase leven hebben God lief? Weet jij dat? Er zijn geen grenzen aan de les van 'God liefhebben.' En hoe zit het met kennis over het menselijk leven in alle mensen? Wat is hun houding ten opzichte van het liefhebben van God? Zijn ze daar wel of niet toe bereid? Volgen zij de grote massa, of verafschuwen zij het vlees? Dit zijn allemaal dingen waar je duidelijk over moet zijn en die je moet begrijpen. Zit er helemaal niets in het innerlijk van de mensen? "Ik wil dat de mens mij waarlijk lief heeft; maar vandaag gaat het bij de mensen nog steeds wat sloom en zijn ze niet in staat mij hun ware liefde te schenken. Zij leven in de veronderstelling dat zij niets meer over zouden hebben als zij mij hun ware liefde zouden schenken." Wat betekent 'ware liefde' eigenlijk precies in deze woorden? Waarom vraagt God nog steeds om de ware liefde van de mensen in dit tijdperk waarin 'alle mensen God liefhebben'? Het is daarom Gods bedoeling de mens te vragen om de betekenis van ware liefde op te schrijven op een antwoordenvel, en dit is precies het huiswerk dat God de mens heeft opgedragen. Wat betreft deze huidige fase, ook al vraagt God geen grote dingen van de mens, moeten de mensen Gods oorspronkelijke eisen aan de mens nog steeds inwilligen. Met andere woorden, ze zijn nog niet begonnen al hun kracht in het liefhebben van God te leggen. Omdat zij daar nog steeds niet toe bereid zijn, stelt God nog steeds deze eis aan de mensen, totdat dit werk resultaat oplevert en Hij

verheerlijkt wordt in dit werk. Zeker, het werk op aarde wordt afgerond door liefde voor God. Daarom, enkel wanneer God Zijn werk afrondt wijst Hij de mens op het allerbelangrijkste werk. Als Hij, wanneer Zijn werk ten einde loopt, de mens de dood geeft, wat zou er dan van de mens terecht komen, wat zou er van God terecht komen en wat zou er van Satan terecht komen? Enkel wanneer de liefde van de mens op aarde opgewekt is kan er gezegd worden dat 'God de mens overwonnen heeft.' Anders zouden de mensen zeggen dat God de mens intimideert en dan zou God te schande worden gemaakt. God zou niet zo dom zijn om Zijn werk geruisloos af te ronden. Daardoor, wanneer het werk bijna ten einde is, komt de hartstocht op voor de liefde van God, en wordt de liefde van God het onderwerp van de dag. Vanzelfsprekend is deze liefde van God niet beoedeld door de mens, het is een pure liefde, zoals de liefde van een trouwe vrouw voor haar echtgenoot, of de liefde van Petrus. God wil de liefde van Job en Paulus niet, maar de liefde van Jezus voor Jehova, de liefde tussen de Vader en de Zoon: "alleen te denken aan de Vader, zonder aandacht voor persoonlijk verlies of persoonlijke winst, enkel de Vader lief te hebben, en niemand anders, en nergens anders om vragend." Is de mens hier toe in staat?

Als we dat vergelijken met wat Jezus heeft gedaan, Hij die niet alleen maar menselijk was, wat denken we dan? Hoe ver ben jij gekomen in jouw volledige menselijkheid? Ben jij in staat om nog maar een tiende te presteren van wat Jezus heeft gedaan? Ben jij gekwalificeerd om voor God naar het kruis te gaan? Kan jouw liefde voor God schande over Satan brengen? En hoeveel van je mensenliefde heb jij uitgedreven? Is die vervangen door liefde voor God? Onderga jij werkelijk alles voor de liefde van God? Denk eens aan de Petrus uit het verleden, en kijk dan eens naar jezelf, die leeft in het heden – er is echt een

heel groot onderscheid, je bent niet geschikt om voor God te staan. Leeft er in jou meer liefde voor God, of meer liefde voor de duivel? Dit moet beurtelings op de linker- en dan op de rechterkant van de weegschaal worden gelegd om te kijken welke zwaarder weegt, hoeveel liefde van God leeft er echt in jou? Ben jij geschikt om voor God te sterven? De reden dat Jezus in staat was om aan het kruis te gaan was dat Zijn ervaringen op aarde voldoende waren om Satan te schande te zetten, en enkel om die reden stond God de Vader Hem vrijmoedig toe om dat gedeelte van het werk te volbrengen; het was om de ontberingen die Hij had doorstaan en Zijn liefde voor God. Maar jij bent daar niet voor gekwalificeerd. Daarom moet je voortgaan met die beleving, er naar streven om God, en niets anders, in je hart te hebben; kun jij dit voor elkaar krijgen? Daaraan kan worden beoordeeld hoeveel je God haat, en hoeveel je God liefhebt. Het is niet dat God teveel van de mens vraagt, maar het probleem is dat de mens niet hard genoeg werkt. Is dat niet de werkelijkheid van de situatie? Zo niet, hoeveel wat beminlijk is zou je in God ontdekken, en hoeveel dat afstotelijk is zou je in jezelf vinden? Over deze dingen moet je eens heel goed nadenken. Het zou redelijk zijn om te zeggen dat er maar een paar mensen onder de hemel zijn die God liefhebben, maar kun jij een pionier zijn, het wereldrecord breken, en God liefhebben? God vraagt niets van de mens. Kan de mens Hem hiermee niet ter wille zijn? Ben jij nog niet eens in staat om dit te bereiken? Wat valt er nog meer te zeggen?

Hoofdstuk 46

Te midden van al deze woorden zijn er geen onvergetelijker dan die van vandaag. Gods woorden openbaarden voorheen de staat van de mensheid of de mysteriën van de hemel, maar deze uitspraak is heel anders dan die van het verleden. Er wordt niet in gespot en er worden geen grapjes gemaakt, maar het is iets volkomen onverwachts: God ging zitten en praatte rustig met de mensen. Wat is Zijn bedoeling? Wat zie je wanneer God zegt: “Vandaag ben ik nieuw werk begonnen boven de universums. Ik heb de mensen op aarde een nieuw begin gegeven, en hen gevraagd om allemaal mijn huis uit te gaan. En omdat de mensen zich altijd graag uitleven, vraag ik hen om zich bewust te zijn van zichzelf, en mijn werk niet altijd te verstoren”? En wat is dit ‘nieuwe begin’ waar God het over heeft? God heeft de mensen al eerder geadviseerd om weg te gaan, maar het was toen Gods intentie om hun geloof op de proef te stellen. Dus vandaag, wanneer Hij op een andere toon spreekt, is Hij hier dan serieus of houdt Hij ons voor de gek? Voorheen kenden de mensen de beproevingen niet waar God over sprak. Het was pas door de stap van het werk van de dienstdoeners dat hun ogen open gingen en zij persoonlijk Gods beproevingen ervoeren. Aldus, vanaf die tijd, dank zij het voorbeeld van de honderden beproevingen van Petrus, begingen de mensen vaak de fout van het geloven dat ‘Het de beproeving van God was’. Bovendien kwamen de feiten in Gods woorden maar zelden voor. Zodoende zonken de mensen steeds dieper in een blind geloof in de beproevingen van God, en daarom geloofden ze nooit in alle woorden die gesproken werden door God, dat dit het werk van de feiten was dat door God werd uitgevoerd; in plaats daarvan geloofden ze dat God, die niets anders te doen had, specifiek woorden gebruikte om de mensen te beproeven. Het was te midden van zulke beproevingen, die hopeloos waren en toch hoop

schenen te bieden, dat de mensen volgden, en daarom zei God later: “iedereen die overblijft zal waarschijnlijk rampspoed ondervinden en zal weinig geluk hebben aan het einde,” de mensen vestigden nog steeds hun aandacht op het volgen, en aldus waren ze niet van plan om weg te gaan. De mensen volgden te midden van zulke illusies en geen van hen durfde er zeker van te zijn dat er geen hoop was – wat deels het bewijs is van Gods overwinning. Gods gezichtspunt laat zien dat Hij alles zo stuurt dat het Hem van dienst is. De illusies van de mensen moedigen hen aan God niet te verlaten, ongeacht de tijd of de plaats, en dus gebruikt God gedurende deze stap de onvolmaakte motivaties van de mensen om hen getuigenis te laten geven van Hem, wat de diepe betekenis is van wanneer God zegt: “Ik heb een deel van de mensen gewonnen.” Satan gebruikt de motivaties van de mens om belemmeringen te veroorzaken, terwijl God de motivaties van de mens gebruikt om hem te laten dienen – wat de ware betekenis is van Gods woorden: “Ze verbeelden zich dat ze zich met een smoesje naar binnen kunnen werken, maar als ze mij hun valse entreebewijs overhandigen werp ik hen pardoos in de vurige put en dan, wanneer ze hun eigen ‘verwoede pogingen’ in rook zien opgaan, verliezen ze alle hoop.” God bestuurt alle dingen zo, dat ze Hem van dienst zijn, en Hij omzeilt dus de verschillende meningen van de mens niet, maar zegt moedig tegen de mensen dat ze moeten vertrekken; dit is de wonderbaarlijkheid en de wijsheid van Gods werk, het combineren van eerlijke woorden en de methode in één, waardoor de mensen duizelig en verward achterblijven. Hier kunnen we aan zien dat God de mensen werkelijk vraagt om Zijn huis uit te gaan, dat dit niet zomaar een soort beproeving is; en God neemt de gelegenheid waar om te zeggen: “Toch vertel ik de mensen ook dat wanneer ze er niet in slagen zegeningen te verwerven,

niemand over mij mag klagen.” Niemand kan bevatten of Gods woorden echt gemeend zijn of niet, maar God gebruikt deze gelegenheid om mensen te stabiliseren, het verlangen om weg te gaan bij hen weg te nemen. Aldus, als ze op een dag vervloekt worden, zullen ze van tevoren gewaarschuwd zijn door Gods woorden, zoals er gezegd wordt: “De woorden die onplezierig zijn om te horen zijn de goede.” Vandaag is de liefde van de mensen voor God eerlijk en oprecht en dus werden ze, in woorden waarvan zij niet konden onderscheiden of ze gemeend waren of niet, overwonnen en kwamen ze er toe God lief te hebben en daarom zegt God: “Ik heb mijn grote werk al volbracht.” Wanneer God zegt: “Ik hoop dat ze hun eigen pad naar overleving vinden, en ik ben hier machteloos in,” is dit de werkelijkheid van Gods uitspraak in deze woorden – toch denken de mensen van niet; in plaats daarvan hebben ze altijd gevolgd zonder de geringste aandacht te schenken aan Gods woorden. Aldus, als God zegt: “in de toekomst zullen er niet langer woorden tussen ons zijn, we zullen niet langer iets tegen elkaar te zeggen hebben, we zullen elkaar niet in de weg staan, we zullen ieder ons weegs gaan,” zijn deze woorden realiteit, en niet in het minst bezoedeld. Wat de mensen ook denken, dit is het ‘irrationele’ van God. God heeft de getuigenis al voorgedragen aan Satan, en God zei dat Hij zal zorgen dat de mensen Hem niet zullen verlaten, ongeacht de tijd of de plaats – en aldus is deze stap van het werk volbracht, en slaat God geen acht op de klachten van de mens. Toch heeft God dit van begin af aan al duidelijk gemaakt, en aldus wordt de mens hulpeloos achtergelaten en wordt hij gedwongen zich te vernederen. De strijd tussen God en Satan is volledig gebaseerd op de mens. De mensen hebben geen macht over zichzelf, ze zijn wis en waarachtig marionetten, terwijl God en Satan achter de schermen aan de touwtjes trekken. Wanneer God mensen gebruikt om

getuigenis af te leggen voor Hem, doet Hij alles wat Hij zich kan bedenken, doet Hij al het mogelijke, om de mensen te gebruiken om dienst te doen aan Hem, waardoor de mensen gemanipuleerd worden door Satan, en daarenboven bestuurd worden door God. En wanneer de getuigenis die God uitgedragen wenst te zien is afgelegd, gooit Hij de mensen aan de kant en laat Hij hen lijden, terwijl God doet alsof Hij niets met hen te maken heeft. Wanneer Hij de mensen weer wil gebruiken, raapt Hij ze weer op en maakt Hij weer gebruik van hen – en de mensen zijn zich hier totaal niet van bewust. Ze zijn slechts zoals een os of een paard dat gebruikt wordt zoals het zijn meester goeddunkt, niet een ervan heeft macht over zichzelf. Dit klinkt misschien wat droevig, maar ongeacht of de mensen enige macht over zichzelf hebben, het dienst doen aan God is een eer, niet iets om kwaad over te worden. Het is alsof God zich op deze manier hoort te gedragen. Is het niet iets om trots op te zijn; in staat te zijn de noden van de Almachtige te vervullen? Dus wat vind je ervan? Heb jij je ooit voorgenomen om God te dienen? Kan het zijn dat jij je nog altijd het recht wilt voorbehouden je eigen vrijheid op te zoeken?

Hoe dan ook, alles wat God doet is goed, en is het waard om na te streven, en er is tenslotte een verschil tussen de mens en God. Op basis hiervan moet je God liefhebben met een menselijk hart ongeacht of God wel of niet enige aandacht schenkt aan je liefde. Gods woorden laten zien dat er ook grote droefheid is in Gods hart. Het is enkel vanwege Gods woorden dat de mensen gelouterd worden. Toch is dit werk tenslotte gisteren gebeurd – en wat zal God dus precies verder doen? Tot op heden blijft dit een geheim, en daarom zijn de mensen niet in staat het te begrijpen of te doorgronden, en kunnen ze alleen op

het ritme van Gods muziek zingen. Niettemin is alles wat God zegt echt, het wordt allemaal werkelijkheid, dit is ongetwijfeld zo!

DEEL DRIE

DE WOORDEN VAN CHRISTUS TOEN HIJ DOOR DE GEMEENTEN WANDELDE (JUNI 1992 TOT AUGUSTUS 2014)

Inleiding

Dit gedeelte van Gods woorden bestaat in totaal uit vier delen, alle door Christus geuit tussen juni 1992 en september 2005. De meeste zijn gebaseerd op preken en communicaties van Christus tijdens Zijn reizen naar de kerken. Ze zijn op geen enkele wijze veranderd of nadien door Christus gewijzigd. De andere delen werden door Christus persoonlijk geschreven (als Christus schrijft, schrijft Hij aan één stuk door, zonder na te denken of achteraf te redigeren, en Zijn woorden zijn helemaal de uitdrukking van de Heilige Geest – dit lijdt geen enkele twijfel). In plaats van deze twee soorten uitspraken te scheiden, bieden we ze samen aan in de volgorde waarin ze oorspronkelijk tot uiting kwamen. Zo kunnen we de stappen van Gods werk uit het geheel van Zijn uitspraken herleiden en begrijpen hoe Hij tijdens iedere fase werkt, wat de kennis van de mensen van de stappen van Gods werk en van Gods wijsheid ten goede komt.

De eerste acht hoofdstukken van ‘De woorden van Christus toen Hij door de gemeenten wandelde I’ – tezamen genoemd ‘Het pad’ – zijn een klein gedeelte

van de woorden die Christus heeft gesproken toen Hij op gelijke voet met de mens stond. Ze lijken weliswaar nietszeggend, maar lopen over van Gods liefde voor en bezorgdheid om de mensheid. Voordien sprak God vanuit het perspectief van de derde hemel, waardoor er een grote afstand ontstond tussen Hem en de mens, die daardoor bang werd God te benaderen en Hem al helemaal niet durfde te vragen voor zijn leven te zorgen. Daarom sprak God in 'Het pad' als gelijke tot de mens en wees Hij de richting van de weg en bracht zo de verhouding van de mens tot God weer terug in de oude staat. Mensen twijfelden niet langer of God nog steeds een methode gebruikte om te spreken en ze werden niet meer achtervolgd door de terreur van de beproeving van de dood. God daalde vanuit de derde hemel af naar de aarde, mensen kwamen vanuit het meer van vuur en zwavel voor de troon van God, wierpen het schrikbeeld van 'de dienstdoeners' van zich af en als pasgeboren kalveren aanvaardden zij officieel de doop van Gods woorden. Toen was God pas in staat vertrouwelijk met hen te praten en meer werk te verrichten om hun leven te geven. God stelde Zich als persoon nederig op om de mens naderbij te komen, om de afstand tussen de mens en Hem terug te dringen en zo de erkenning en het vertrouwen van de mensen te krijgen en de mensen aan te kunnen zetten om overtuigd naar het leven te streven en God te volgen. De acht hoofdstukken van 'Het pad' kunnen worden samengevat als de sleutel waarmee God de deur naar de harten van de mensen opent en samen vormen ze een met een suikerlaagje omgeven pil die Hij aan de mens geeft. Alleen doordat God dit doet zijn mensen in staat goed op te letten bij Gods herhaaldelijke lessen en berispingen. Je zou kunnen zeggen dat God daarna pas officieel begon aan het werk van leven geven en de waarheid tot uitdrukking brengen in deze huidige fase van het werk,

toen Hij verder sprak in: 'Het gezichtspunt dat gelovigen zouden moeten hebben' en 'Over de stappen van Gods werk' ... Laat een dergelijke methode Gods wijsheid en Zijn serieuze bedoelingen niet zien? Dit is het allereerste begin van de levensbevoorrading door Christus. De waarheden zijn daarom wat oppervlakkiger dan in latere delen. Het principe hierachter is heel eenvoudig: God werkt naar de behoefte van de mensheid. Hij handelt of spreekt niet blindelings; alleen God begrijpt de behoeften van de mensheid volledig, en niemand anders heeft meer liefde en begrip voor de mens.

In de uitspraken 1 t/m 10 in 'Werk en intrede', gaan Gods woorden een nieuwe fase in. Deze uitspraken staan daarom aan het begin. Vervolgens ontstond 'De woorden van Christus toen Hij door de gemeenten wandelde II'. In deze fase stelde God specifiekere eisen aan Zijn volgelingen, eisen die onder andere kennis inhielden van de levensstijl van de mens en van welke eisen er aan zijn kaliber worden gesteld, enzovoorts. Omdat deze mensen vastbesloten waren God te volgen en Zijn identiteit en wezen niet langer in twijfel trokken, begon God ze ook formeel als leden van Zijn eigen familie te behandelen en communiceerde Hij de innerlijke waarheid van Gods werk vanaf de tijd van de schepping tot op heden. Hiermee onthulde Hij de waarheid die achter de Bijbel zit en leerde Hij hun het ware belang van Gods incarnatie. Door Gods uitspraken in dit deel kregen de mensen een beter inzicht in het wezen van God en de essentie van Zijn werk. Ze werden zich ervan bewust dat wat ze door Gods redding kregen veel meer was dan wat er door de eeuwen heen door profeten en apostelen was verkregen. In iedere zin van Gods woorden bespeur je ieder stukje van Zijn wijsheid en Zijn gewetensvolle liefde en zorg voor de mens. God heeft deze woorden tot uitdrukking gebracht, maar daarnaast heeft Hij ook

openlijk de vooronderstellingen en misvattingen van de mens een voor een blootgelegd en dingen laten zien die mensen zich niet eerder hadden kunnen voorstellen en onthulde Hij het pad dat de mensen in de toekomst dienden te gaan. Dit is misschien wel juist de beperkte 'liefde' die de mens kan ervaren! God had de mensen immers alles gegeven wat ze nodig hadden en waar ze om vroegen, zonder iets achter te houden of er iets voor terug te vragen.

In dit deel zijn er diverse speciale hoofdstukken aan de Bijbel gewijd. De Bijbel is al een paar duizend jaar onderdeel van de menselijke geschiedenis. Verder behandelen mensen de Bijbel als God. Dit gaat zover, dat in de laatste dagen de Bijbel de plaats van God heeft ingenomen, wat God tegen de borst stuit. Toen er dus voldoende tijd was, had God het gevoel dat Hij de innerlijke waarheid en de oorsprong van de Bijbel moest verklaren. Als Hij dit zou nalaten, zou de Bijbel de plaats van God in de harten van de mensen blijven innemen en zouden de mensen de woorden van de Bijbel gebruiken om de daden van God de maat te nemen en te veroordelen. De uitleg van het wezen, de structuur en de gebreken van de Bijbel was in geen geval een ontkenning van het bestaan of een veroordeling ervan door God. Integendeel, Hij gaf een geschikte, passende beschrijving die het oorspronkelijke beeld van de Bijbel in ere herstelde, de misvattingen die mensen over de Bijbel hadden aanpakte en hun de juiste visie op de Bijbel verschafte, zodat ze de Bijbel niet langer aanbaden en niet meer verloren waren. Dit wil zeggen, zodat ze hun blind vertrouwen op de Bijbel niet meer verwarden met geloof in God en aanbidding van God, en ook niet meer bang waren om zelfs de ware achtergrond en de gebreken onder ogen te zien. Als mensen eenmaal een onvervalst begrip van de Bijbel hebben, zijn ze in staat zonder scrupules de Bijbel terzijde te werpen en Gods nieuwe woorden moedig

te aanvaarden. Dat is het doel van God in deze paar hoofdstukken. De waarheid die God de mensen hier wil vertellen is dat geen theorie of feit in de plaats kan komen van Gods huidige werk of woorden en dat niets Gods plaats kan innemen. Als mensen niet weten te ontkomen aan de valstrik van de Bijbel, zullen ze nooit voor God kunnen verschijnen. Als ze voor God willen verschijnen, moeten ze eerst hun hart zuiveren van alles wat Hem zou kunnen vervangen, dan zullen ze God tevredenstellen. Hoewel God hier alleen de Bijbel uitlegt, moet je niet vergeten dat er naast de Bijbel nog veel meer onjuistheden zijn die de mensen oprecht aanbidden. Het enige dat ze niet aanbidden zijn de dingen die echt van God komen. God gebruikt de Bijbel slechts als voorbeeld om de mensen eraan te herinneren niet het verkeerde pad te nemen en niet weer in extremen of in verwarring te vervallen bij hun geloof in God en de aanvaarding van Zijn woorden.

De woorden die God de mens schenkt, gaan van oppervlakkig naar diepzinnig. De onderwerpen van Zijn uitspraken gaan steeds verder van het uiterlijk gedrag en de handelingen van de mens naar zijn verdorven gezindheid, van waar God Zijn linguïstische speerpunt richt op het diepste deel van de menselijke ziel: zijn aard. Tijdens de periode waarin ‘De woorden van Christus toen Hij door de gemeenten wandelde III’ onder woorden werd gebracht, benadrukten de uitspraken van God het wezen en de identiteit van de mens, en wat het betekent om een echt persoon te zijn – de meest diepgaande waarheden en essentiële vragen over het leven binnengaan. Natuurlijk, als we terugdenken aan de waarheden die God de mens gaf in ‘De woorden van Christus toen Hij door de gemeenten wandelde I’, dan is de inhoud van ‘De woorden van Christus toen Hij door de gemeenten wandelde III’ in vergelijking daarmee ongelooflijk diepzinnig. De woorden in dit deel hebben betrekking op het toekomstige pad

van de mensen en hoe ze vervolmaakt kunnen worden; ook hebben ze betrekking op de toekomstige bestemming van de mensheid en hoe God samen met de mens rust vindt. (Je zou kunnen zeggen dat deze woorden, die God geuit heeft naar de mens over zijn aard, zijn missie en zijn bestemming, tot nu toe de meest eenvoudige woorden zijn om te begrijpen). Het is Gods hoop dat de lezers van deze woorden mensen zijn die de menselijke opvattingen en fantasieën de rug hebben toegekeerd, die in staat zijn diep in hun hart een zuiver begrip van ieder woord van God te hebben. Bovendien hoopt Hij dat allen die deze woorden lezen Zijn woorden kunnen aanvaarden als de waarheid, de weg en het leven, en dat zij God niet lichtvaardig zullen behandelen of met gevele bij Hem te werk gaan. Als mensen Zijn woorden lezen met een onderzoekende, kritische houding tegenover God, dan blijven deze uitspraken een gesloten boek voor hen. Alleen zij die de waarheid nastreven, die vastbesloten zijn God te volgen en geen spoor van twijfel hebben over Hem zijn geschikt om deze woorden te accepteren.

‘De woorden van Christus toen Hij door de gemeenten wandelde IV’ is een andere categorie van goddelijke uitspraken, het vervolg op ‘Gods woorden aan het hele universum’. Dit deel omvat Gods terechtwijzingen, lessen en onthullingen aan de mensen in de christelijke denominaties, zoals: ‘Tegen de tijd dat je het spirituele lichaam van Jezus ziet, zal God de hemel en de aarde opnieuw gemaakt hebben’, ‘Degenen die onverenigbaar zijn met Christus zijn beslist tegenstanders van God’. Ook omvat het de meest specifieke vereisten die God aan de mensheid stelt, zoals: ‘Bereid voldoende goede daden voor voor je bestemming’, ‘Drie vermaningen’, ‘Door overtredingen gaan mensen naar de hel’. Er wordt een groot aantal aspecten behandeld, zoals onthullingen en oordelen voor allerlei mensen en woorden over hoe je God kunt leren kennen. Je kunt

zeggen dat dit deel de kern is van Gods oordeel over de mensheid. Het meest onvergetelijke onderdeel van dit deel van Gods uitspraken is dat toen God bijna het doek liet vallen voor Zijn werk, Hij aan het licht bracht wat er diep in de kern van de mens schuilt: verraad. Zijn doel voor de mens is dat hij uiteindelijk het volgende feit kent en deze in het diepst in het hart van de mens brandt: het doet er niet toe hoe lang je Gods volgeling bent geweest – het is nog steeds jouw aard God te verraden. Met andere woorden, het ligt in de aard van de mens om God te verraden omdat de mens onmogelijk absolute volwassenheid kan bereiken in zijn leven en er slechts relatieve veranderingen in zijn gezindheid kunnen optreden. En hoewel deze twee hoofdstukken, 'Verraad (1)' en 'Verraad (1)', een klap in het gezicht van de mens betekenen, zijn het echt de meest loyale en welwillende waarschuwingen van God aan de mens. Als mensen zelfgenoegzaam en verwaand zijn, zal na het lezen van deze twee hoofdstukken hun eigen slechtheid op zijn minst onder controle komen en zullen ze rustiger worden. Met deze twee hoofdstukken herinnert God alle mensen eraan dat, hoe volwassen je leven ook is, hoe diep je ervaringen, hoe groot je vertrouwen, en waar je ook geboren bent en naar op weg bent, je aard om God te verraden zich toch wel overal en op ieder moment kan laten zien. Wat God aan iedereen wil zeggen, is dit: het is de aangeboren aard van ieder afzonderlijk mens om God te verraden. Het is natuurlijk niet Gods bedoeling met deze twee hoofdstukken een excuus te vinden om de mensheid uit te roeien en te veroordelen. Hij wil de mensen juist bewuster maken van hun eigen aard, zodat ze steeds voorzichtig in Gods aanschijn kunnen leven om Zijn begeleiding te ontvangen, waardoor ze Gods aanwezigheid niet meer kwijtraken en het pad niet meer inslaan waarvan de terugweg is afgesloten. Deze twee hoofdstukken luiden de noodklok voor alle

volgelingen van God. We hopen dat de mensen de serieuze bedoelingen van God begrijpen. Deze woorden zijn tenslotte allemaal onweerlegbare feiten – waarom moet de mens dan marchanderen over hoe en wanneer God ze heeft geuit? Als God dit alles voor Zich had gehouden en had gewacht tot het moment dat mensen geschikt achtten om die woorden te uiten, zou het dan niet te laat zijn? Wat zou het meest geschikte moment zijn?

In deze vier delen gebruikt God een veelvoud van methodes en perspectieven. Hij gebruikt bijvoorbeeld soms satire, soms gebruikt Hij de methode van rechtstreekse bevoorrading en lering, soms geeft Hij voorbeelden en soms geeft Hij forse reprimandes. Al met al zijn er allerhande verschillende methodes, waarvan het doel is bij de mensen in te spelen op hun verschillende staten en smaken. Als Hij spreekt wijzigt Zijn perspectief met de verschillende methodes en de inhoud van Zijn uitspraken. Zo zegt Hij, bijvoorbeeld, soms “ik” of “mij”. Hij spreekt dan tot de mensen vanuit het perspectief van God Zelf. Andere keren spreekt Hij in de derde persoon, Hij zegt dan “God” is dit of dat. Ook zijn er momenten waarop Hij vanuit het perspectief van een mens spreekt. Vanuit welk perspectief Hij ook spreekt, Zijn wezen verandert niet, want hoe Hij ook spreekt, alles wat Hij uitdrukt is het wezen van God Zelf – het is allemaal de waarheid en het is wat de mensheid nodig heeft.

DE WOORDEN VAN CHRISTUS TOEN HIJ DOOR DE GEMEENTEN WANDELDE

I
(JUNI 1992 TOT OKTOBER 1992)

Het pad ... (1)

Niemand weet met wat voor tegenslagen hij gedurende zijn leven te maken krijgt of wat voor loutering hij zal ondergaan. Voor sommigen heeft het te maken met hun werk, voor anderen met hun toekomstperspectief, voor sommigen met het gezin waarin ze geboren zijn en voor anderen met hun huwelijk. Maar het verschil tussen hen en ons is dat wij, deze groep mensen, nu lijden te midden van het woord van God. Dat wil zeggen: als mensen die God dienen hebben we tegenslagen te verduren gekregen op het pad van het geloof in Hem, wat het pad is dat alle gelovigen gaan, en de weg onder onze voeten. Het is vanaf dit punt dat we officieel de weg van het geloof in God aanvangen, officieel een begin maken met het menselijk leven en voet zetten op het juiste levenspad. Met andere woorden: dit is het moment dat we voet zetten op het juiste pad dat God naast de mens leeft, dat het pad is dat normale mensen nemen. Als iemand die voor God staat en Hem dient, iemand die het ambtsgewaad van een priester in de tempel draagt en de waardigheid, het gezag en de majesteit van God heeft, leg ik de volgende verklaring af aan alle mensen, met name: het glorierijke gelaat van God is mijn glorie, Zijn managementplan is mijn kern. Ik probeer niet het honderdvoudige te verkrijgen in het hiernamaals, maar alleen Gods wil in deze wereld te doen, zodat Hij een heel klein deel van Zijn glorie op aarde kan genieten dankzij de povere inspanningen die ik in het vlees verricht. Dit is mijn enige verlangen. Naar mijn mening is dit mijn enige spirituele steun. Ik geloof dat dit de 'laatste woorden' zouden moeten zijn van iemand die in het vlees leeft en die van emoties is vervuld. Dit is vandaag het pad onder mijn voeten. Ik geloof

dat deze kijk van mij mijn laatste woorden in het vlees zijn en ik hoop dat de mensen geen opvattingen of andere gedachten over mij hebben. Hoewel ik er alles wat ik kon voor heb gedaan, ben ik er toch niet in geslaagd aan de wil van God in de hemel te voldoen. Ik ben mateloos verdrietig. Waarom is dit de essentie van het vlees? Het was dus slechts door de dingen die ik in het verleden heb gedaan en door het overwinningswerk dat God in mij heeft uitgevoerd, dat ik een grondiger begrip van de essentie van de mensheid heb verworven. Pas daarna heb ik mezelf de meest fundamentele norm gesteld: er alleen naar streven Gods wil te doen, er alles aan doen wat ik kan en niets op mijn geweten laten drukken. Ik let er niet op wat anderen die God dienen voor zichzelf eisen. Kortom, ik ben vastberaden Zijn wil te doen. Dit is mijn biecht als een van Zijn schepselen die voor Zijn aangezicht dienen, iemand die gered en geliefd is door God en die Zijn slagen heeft ondergaan. Dit is de biecht van iemand die bewaakt, beschermd, geliefd en geweldig gebruikt is door God. Van nu af aan ga ik door op dit pad tot ik de belangrijke taak heb voltooid die mij door God is toevertrouwd. Maar naar mijn mening is het einde van de weg in zicht, want Zijn werk is voltooid en de mensen hebben tot op heden alles gedaan wat ze konden.

Doordat het Chinese vasteland deze stroom van herstel binnen is gegaan, zijn er geleidelijk plaatselijke kerken ontstaan die zich rond het werk van de Heilige Geest hebben geconcentreerd. God heeft ononderbroken in deze plaatselijke kerken gewerkt, want de kerken die in deze tijd zijn geboren zijn de kern geworden van God in de gevallen keizerlijke familie. Vanzelfsprekend stichtte God maar al te graag de plaatselijke kerken in zo'n familie – Zijn blijdschap tartte iedere beschrijving. Nadat Hij op het Chinese vasteland

plaatselijke kerken had gesticht en dit goede nieuws aan broeders en zusters in de andere plaatselijke kerken over de hele wereld had gebracht, was God zeer opgetogen: dit was de eerste stap van het werk dat Hij van plan was te doen op het Chinese vasteland. Je kunt zeggen dat dit deel het eerste bedrijf was. En is Zijn vermogen de eerste stap van Zijn werk te beginnen in een demonenfort als dit, een onneembaar fort voor ieder mens en ding, niet de grote kracht van God? Het is duidelijk dat er talloze broeders en zusters martelaren zijn geweest en gestorven zijn onder het slagersmes van de duivels voor het herstel van dit werk. Het doet me pijn en maakt me kwaad om daar nu over te beginnen, maar voor het grootste deel zijn de dagen van lijden voorbij. Dat ik nu voor God kan werken en dat ik heb kunnen komen tot waar ik nu ben, is geheel te danken aan de grote macht van God. Ik voel grote bewondering voor degenen die God als martelaren heeft uitgekozen. Ze waren in staat Gods wil te doen en zichzelf voor God op te offeren. Eerlijk gezegd is het aan Gods genade en barmhartigheid te danken dat ik niet allang in het slijk ineens ben gezakt. God zij dank! Ik wil God alle glorie geven, zodat Hij rustig kan zijn. Sommigen mensen vragen me: "Vanwege uw positie zou u niet moeten sterven. Hoe komt het dat u blij wordt wanneer God het over de dood heeft?" In plaats van rechtstreeks te antwoorden, glimlach ik een weinig en zeg ik: "Dit is het pad waarop ik verder moet gaan, dat ik absoluut moet volgen." De mensen staan versteld van mijn antwoord. Ze kunnen slechts stomverbaasd naar me kijken, ze twijfelen enigszins aan mij. Maar omdat dit het pad is dat ik heb gekozen en het ook de vastberadenheid is die ik voor God heb getoond, geloof ik dat ik verder moet blijven streven, hoe groot de moeilijkheden ook zijn. Dit is, denk ik, de belofte die gehandhaafd moet worden door diegenen die God dienen, en ze mogen niet op hun woord terugkomen, ook niet een beetje.

Ook dit is een regel, regelgeving die lang geleden, in het Tijdperk van de Wet, was uitgevaardigd, die iemand die in God gelooft zou moeten begrijpen. Hoewel ik niet heel veel kennis heb van God en wat ik heb ervaren eigenlijk nietig is, niet eens noemenswaardig, zodanig dat ik geen schrandere inzichten heb, moeten in mijn ervaring de woorden van God gehandhaafd blijven en kunnen ze niet worden getart. In alle eerlijkheid zijn mijn eigen praktische ervaringen nietig, maar wat kan ik doen nu God van mij getuigt en de mensen blindelings de persoon vertrouwen die ik ben? Toch blijf ik hopen dat de mensen hun visie op het liefhebben van God corrigeren. De persoon die ik ben stelt niets voor, want ook ik probeer de weg van het geloof in God te bereiken en het pad dat ik bewandel is ook niets anders dan het pad van het geloof in God. Iemand kan best een goed mens zijn, maar zou niet het voorwerp van aanbidding moeten zijn, hij kan alleen dienen als een voorbeeld om te volgen. Het maakt mij niet uit wat anderen doen, maar ik verklaar aan de mensen dat ook ik God glorie geef; ik geef de glorie van de Geest niet aan het vlees. Ik hoop dat iedereen mijn gevoelens hierover kan begrijpen. Het is niet dat ik mijn verantwoordelijkheid niet neem, het is gewoon het hele verhaal. Dit zou glashelder moeten zijn, zodat er niet meer over zal worden gesproken.

Heden ben ik voor God verlicht. Gods werk op aarde is het reddingswerk. Het is door niets anders besmet. Misschien denken sommige mensen er anders over, maar ik heb altijd gevoeld dat de Heilige Geest maar één fase van het werk uitvoert – het reddingswerk – en geen ander werk. Dit zou duidelijk moeten zijn. Pas nu is het werk van de Heilige Geest op het Chinese vasteland duidelijk geworden. En waarom zou God alle paden willen openen en willen werken op een plek als deze, waar demonen welig tieren? Hieruit blijkt dat God bovenal het

reddingswerk verricht. Om het preciezer te formuleren: het is vooral het overwinningswerk. De naam Jezus is vanaf het begin geroepen. (Misschien dat sommigen het niet ervaren hebben, maar ik zeg dat dit een stap van het werk van de Heilige Geest is geweest.) Het was om de Jezus uit het Tijdperk van Genade achter te kunnen laten. Een deel van de mensen werd daarom vooraf uitgekozen, en later werd die selectie uitgedund. Daarna werd de naam van Getuige Lee over het Chinese vasteland geroepen, wat het tweede deel was van het herstelwerk van de Heilige Geest op het Chinese vasteland. Dit was de eerste stap van het werk waarin de Heilige Geest mensen begon te selecteren. Eerst verzamelde Hij mensen en wachtte Hij tot de herder ze zou hoeden. De naam 'Getuige Lee' werd gebruikt om deze dienst te verlenen. God deed Zijn werk Zelf na van de naam 'de Machtige' te getuigen en voordien was het in een voorbereidende fase. Het doet er daarom niet toe of dit goed of fout was en dit is niet het belangrijkste in Gods plan. Na de getuigenis van de naam 'de Machtige' begon God officieel Zelf Zijn eigen werk te doen en daarna begonnen Zijn daden als God in het vlees officieel. Door de naam 'de Machtige Heer' kreeg Hij allen onder controle die opstandig en ongehoorzaam waren. Zij begonnen op menselijke wezens te lijken, net zoals mensen op volwassenen beginnen te lijken als ze drie- of vierentwintig worden; dat wil zeggen dat mensen net het leven van een normaal mens waren begonnen te krijgen. Door de beproeving van de dienstdoeners ging Gods werk natuurlijk over naar de fase van uitvoering van goddelijk werk. Je zou kunnen zeggen dat alleen deze stap van het werk de kern vormt van zo veel van Zijn werk en dat het de primaire stap in Zijn werk is. Mensen kennen zichzelf en haten zichzelf. Ze zijn op een punt gekomen waar ze zichzelf kunnen vervloeken en graag hun eigen leven opgeven. Ze hebben een

vaag gevoel van de lieflijkheid van God, het fundament waarop ze de ware betekenis van het menselijk bestaan leren kennen – en zo bereiken ze Gods wil. Gods werk op het Chinese vasteland begint ten einde te lopen. God heeft al een paar jaren Zijn voorbereidingen getroffen in dit land van vuil, maar de mensen zijn nog nooit op het punt gekomen dat ze nu hebben bereikt, wat inhoudt dat God pas nu Zijn werk formeel begint. Het is niet nodig om hierover nog meer details of duidelijkheid te verschaffen. Het klopt helemaal als je zegt dat dit werk rechtstreeks door Gods goddelijkheid wordt gedaan, maar wordt uitgevoerd via de mens. Niemand kan dit ontkennen. Het is zeker aan Gods grote macht op aarde te danken dat Zijn werk zover heeft kunnen komen als het nu is in de mensen van dit land van wellust. De vruchten van dit werk kunnen overal mee naartoe worden genomen om mensen te overtuigen. Niemand zou hier lichtvaardig een oordeel over durven uitspreken en het durven ontkennen.

Het pad ... (2)

Onze broeders en zusters hebben misschien enig idee van de volgorde, de stappen en de methodes van Gods werk op het vasteland van China, maar ik denk nog steeds dat het de moeite waard is nog eens naar deze dingen te kijken, of jullie een korte samenvatting te geven. Ik zal deze kans alleen maar benutten om te zeggen wat ik op mijn hart heb, en ik zal het niet hebben over dingen die losstaan van dit werk. Ik hoop dat de broeders en zusters mijn stemming kunnen begrijpen, en ik doe ook het bescheiden verzoek dat iedereen die mijn woorden leest begrip en vergiffenis heeft voor mijn kleine gestalte, de ontoereikendheid

van mijn levenservaring en mijn onvermogen om het hoofd fier te houden voor God. Toch voel ik dat dit alleen maar objectieve redenen zijn. Kort gezegd: wat er ook gebeurt, niemand, geen enkele gebeurtenis, niets kan ons ervan weerhouden te communiceren in Gods aanwezigheid, en ik hoop dat onze broeders en zusters samen met mij harder kunnen werken in Gods aanwezigheid. Ik wil graag het volgende gebed aanbieden: "O, God! Heb alstublieft medelijden met ons, zodat mijn broeders en zusters en ik samen kunnen worstelen onder de heerschappij van onze gedeelde idealen, u trouw kunnen zijn tot de dood en nooit enige spijt zullen hebben!" Deze woorden zijn mijn voornemen voor God, maar je zou ook kunnen zeggen dat ze mijn eigen motto zijn, als een persoon van vlees en bloed die door God wordt gebruikt. Ik heb deze woorden vaak gedeeld in communicatie met de broeders en zusters aan mijn zijde, en ik heb ze als boodschap gegeven aan degenen die bij mij zijn. Ik weet niet wat mensen ervan denken, maar in elk geval geloof ik dat deze woorden niet alleen een aspect van subjectieve inspanning hebben, maar bovendien een aspect van objectieve theorie. Hierdoor is het mogelijk dat sommige mensen bepaalde meningen hebben, en je zou er goed aan doen om deze woorden aan te nemen als je motto en te zien hoe groot je drang om God lief te hebben wordt. Sommige mensen zullen bij het lezen van deze woorden een bepaalde notie ontwikkelen en denken: hoe zou het zeggen van zoiets alledaags en normaal mensen een grote drang kunnen geven om God tot de dood lief te hebben? En het heeft niets van doen met het onderwerp waarover we het hebben, 'Het pad'. Ik geef toe dat deze woorden misschien niet bijzonder boeiend zijn, maar ik heb altijd gedacht dat ze mensen op het juiste pad kunnen brengen, en hen in staat kunnen stellen allerlei beproevingen te ondergaan op het pad van geloof in God zonder

ontmoedigd te raken of terug te keren. Dit is waarom ik ze altijd behandel als mijn motto. Ik hoop dat mensen er ook zorgvuldig over zullen nadenken. Maar het is niet mijn bedoeling om iedereen te dwingen mijn eigen zienswijzen te aanvaarden – dit is maar een voorstel. Wat andere mensen ook van me denken, ik denk dat God de innerlijke dynamiek in absoluut ieder van ons begrijpt. God werkt doorlopend in ieder van ons, en Zijn werk is onvermoeibaar. Omdat we allemaal geboren zijn in het land van de grote rode draak werkt Hij op deze manier in ons. Zij die geboren zijn in het land van de grote rode draak hebben het geluk dit werk van de Heilige Geest te verwerven. Als een van hen ben ik me sterk bewust van de dierbaarheid en beminnelijkheid van God, en van het feit dat Hij respect verdient. Dit is het zorgen van God voor ons. Dat zo'n achtergebleven, conservatief, feodaal, bijgelovig en pervers rijk van het proletariaat zulk werk van God kan verwerven, toont aan hoe gezegend we zijn, deze groep mensen in het laatste tijdperk. Ik geloof dat alle broeders en zusters van wie de geestelijke ogen geopend worden om dit werk te zien, als gevolg tranen van vreugde zullen huilen. En zul je jezelf op dat moment niet tegenover God uiten door te dansen van vreugde? Zul je het lied in je hart niet aan God aanbieden? Zul je op dat moment niet God je vastberadenheid tonen en nog een plan maken in Zijn aanwezigheid? Ik denk dat dit allemaal datgene is wat normale mensen die in God geloven zouden moeten doen. Ik geloof dat wij als mensen allemaal een vorm van uiting tegenover God moeten hebben. Dit is wat iemand met gevoelens moet doen. Een blik op het kaliber van elk van ons, en op waar we zijn geboren, toont aan hoeveel vernedering God wel heeft ondergaan om onder ons te komen. Er is in ons misschien enige kennis van God, maar datgene wat we weten – dat God zo groot, zo soeverein en zo eerbiedwaardig is – is genoeg om te benadrukken hoe

erg Hij geleden heeft onder de mensen. En toch zijn deze woorden van mij nog vaag en kunnen mensen ze alleen behandelen als letters en doctrine, want de mensen in ons midden zijn te afgestompt en te traag van begrip. Ik heb daarom geen andere keuze dan meer moeite doen om deze kwestie uit te leggen aan al die broeders en zusters die haar wel willen aanvaarden, zodat onze geesten bewogen kunnen worden door de Geest van God. Moge God onze geestelijke ogen openen, zodat we de prijs zien die God voor ons heeft betaald, de inspanningen die Hij voor ons heeft verricht en de energie die Hij voor ons heeft aangewend.

Als een van degenen op het vasteland van China die de Geest van God heeft aanvaard, ben ik me er grondig van bewust hoezeer ons kaliber tekortschiet. (Ik hoop dat onze broeders en zusters zich hierom niet negatief voelen – dit is de realiteit van de situatie.) In mijn praktische leven heb ik duidelijk gezien dat wat we hebben en zijn allemaal zo achtergebleven is. Wat betreft de grotere aspecten, gaat het over hoe we ons in ons leven gedragen en over onze verhouding tot God. Wat betreft de kleinere aspecten, gaat het over elk idee dat we hebben en elke gedachte die we hebben. Dit zijn allemaal dingen die objectief bestaan, en ze vallen moeilijk met woorden of nepwerk te verhullen. Als ik dit zeg, knikken daarom de meeste mensen en erkennen ze het, en overtuigt het hen, tenzij ze geen normale rede hebben: zulke mensen zijn niet in staat deze zienswijzen van mij te aanvaarden. Misschien ben ik te onbeleefd door deze mensen onbeschaamd te betitelen als ware beesten. Dat komt doordat ze in het land van de grote rode draak het laagste van het laagste zijn, zoals varkens of honden. Niemand schiet méér tekort in kaliber; ze zijn het niet waard voor God te verschijnen. Misschien is het zo dat mijn woorden te ‘schaamteloos’

zijn. Door het vertegenwoordigen van de Geest van God die in mij werkt, vervloek ik dit soort beestachtige, vuile schepsels, en ik hoop dat mijn broeders en zusters hier niet verzwakt door raken. Het is mogelijk dat zulke mensen zich niet onder ons bevinden, maar wat de waarheid ook is, dit is hoe er met zulke mensen moeten worden omgegaan. Wat denk jij?

Het rijk van de grote rode draak heeft meerdere duizenden jaren bestaan, en het is door en door verdorven – en omdat het zich al die tijd tegen God heeft verzet, heeft het te maken gekregen met de vervloekingen en toorn van God, gevolgd door Gods tuchtiging. Dit land, vervloekt door God, heeft aanhoudend onder rassendiscriminatie geleden, en blijft in een achtergebleven toestand. Het land waarin we zijn geboren krioelt van allerlei vuile demonen die daardoor ongeremd overheersing nastreven – wat betekent dat ze diegenen bezoedelen die hier zijn geboren. De gewoontes, gebruiken, ideeën en concepten van mensen zijn achtergebleven en ouderwets, waardoor ze allerlei opvattingen over God ontwikkelen die ze tot dusver niet hebben kunnen afschudden. In het bijzonder gedragen ze zich in Gods bijzijn op een bepaalde manier en achter Zijn rug op een andere manier. Ze verwarren het als heilig verheffen van Satan met het dienen van God, wat aantoont dat ze het meest achtergesteld van iedereen zijn. God heeft zo veel werk verricht op het vasteland van China en heeft zo veel van Zijn woorden gesproken, maar mensen zijn nog totaal gevoelloos en onverschillig. Ze doen nog steeds het werk dat ze eerder deden en hebben geen enkel begrip van Gods woorden. Toen God verkondigde dat er geen toekomst en geen hoop was, verviel een kerk die leefde in de warmte van de zomer meteen tot een koude winter. Het ware zelf van de mensen werd aan het daglicht blootgesteld, en hun eerdere vertrouwen, liefde en kracht verdwenen allemaal

spoorloos. En vandaag heeft geen van hen zijn levenskracht herwonnen. Met hun woorden zeggen ze dat ze van God houden, en hoewel ze in hun hart niet durven te klagen, hebben ze die liefde hoe dan ook gewoon niet. Wat is daar aan de hand? Ik denk dat onze broeders en zusters dit feit zullen erkennen. Moge God ons verlichten, zodat we allemaal Zijn beminnelijkheid kunnen kennen, God in het diepste van ons hart kunnen liefhebben en de liefde die elk van ons voor God heeft kunnen uiten in onze verschillende functies. Moge God ons begiftigen met onwankelbare harten van oprechte liefde voor Hem – dit is waar ik op hoop. Dit gezegd hebbende, heb ik enig medelijden met mijn broeders en zusters die ook geboren zijn in dit land van vuil, en daarom is er haat in mij gegroeid voor de grote rode draak. Hij zit onze liefde voor God in de weg en lokt onze inheligheid naar onze toekomstperspectieven uit. Hij verleidt ons om negatief te zijn, om God te weerstaan. Het is de grote rode draak geweest die ons tot dusver heeft misleid, verdorven en geteisterd, zozeer dat we Gods liefde niet kunnen terugbetalen met ons hart. We hebben de gedrevenheid in ons hart, maar ondanks onszelf zijn we krachteloos. Allemaal zijn we zijn slachtoffers. Daarom haat ik hem uit het diepste van mijn wezen en kan ik niet wachten om hem te vernietigen. Hoewel, wanneer ik nog eens nadenk, dat zou geen zin hebben en zou God alleen maar last bezorgen. Dus kom ik terug op deze woorden – ik richt mijn hart op het doen van Zijn wil – God liefhebben. Dit is het pad dat ik volg – het is het pad dat ik, een van Zijn schepsels, moet bewandelen. Het is hoe ik mijn leven moet doorbrengen. Dit zijn woorden uit mijn hart, en ik hoop dat mijn broeders en zusters wat bemoedigd zullen zijn na het lezen van deze woorden, zodat mijn hart een beetje vrede kan vinden. Want het is mijn doel om Gods wil te doen en zo een verlichtend en glansrijk, betekenisvol leven te leiden. Zo zal ik kunnen sterven

zonder dingen te betreuren, met een hart vol voldoening en troost. Zou jij dat willen? Ben jij iemand met een dergelijk voornemen?

Dat God in staat is te werken in de zogeheten 'zieke man van Oost-Azië' is Zijn grote kracht. Het is Zijn nederigheid en verborgenheid. Ongeacht Zijn hardvochtige woorden of tuchtiging voor ons, moeten we Hem vanuit de grond van ons hart loven voor Zijn nederigheid en Hem hierom tot het einde toe liefhebben. Mensen die meerdere duizenden jaren door Satan zijn gebonden, zijn onder zijn invloed blijven leven en hebben die niet afgeschud. Verbitterd zijn ze blijven tasten en worstelen. In het verleden brandden ze wierook, knielden ze voor Satan en verhieven ze hem als heilig, en ze waren strak gebonden aan familie- en seculiere verwickelingen en sociale interacties. Die konden ze niet afschudden. Waar in een dergelijke meedogenloze maatschappij kan iemand een zinvol leven vinden? Dat waar mensen over vertellen, is een leven van lijden. Gelukkig heeft God deze onschuldige mensen gered en onze levens onder Zijn zorg en bescherming gesteld, zodat onze levens vreugdevol zijn en niet langer vol zorgen. We zijn tot dusver bij Zijn gratie blijven leven. Is dat niet Gods zegen? Hoe kan iemand het lef hebben om buitensporige eisen te stellen aan God? Heeft Hij ons zo weinig gegeven? Ben je nog steeds niet tevreden? Ik denk dat de tijd is gekomen dat we Gods liefde terugbetalen. We zullen misschien heel wat bespotting, laster en vervolging ondergaan omdat we het pad van geloof in God volgen, maar ik geloof dat dit iets zinvol is. Het is iets eervols, niet iets schandelijks, en wat er ook gebeurt, we genieten heel veel zegeningen. In talloze tijden van teleurstelling hebben Gods woorden troost gebracht, en voordat we het weten, is verdriet veranderd in vreugde. In talloze tijden van behoefte heeft God zegeningen gebracht en zijn wij door Zijn woorden voorzien. In talloze tijden

van ziekte hebben Gods woorden leven gebracht – we zijn bevrijd van gevaar en zijn vanuit het gevaar in veilige haven gekeerd. Je hebt al zo veel dingen zoals deze genoten zonder het te beseffen. Herinner je je daar niets van?

Het pad ... (3)

In mijn leven geef ik altijd graag mijn lichaam en geest volledig aan God. Pas dan maakt mijn geweten me geen verwijten en heeft het enigszins vrede. Wie het leven nastreeft, moet eerst zijn hele hart aan God geven; dit is een voorwaarde. Ik zou willen dat mijn broeders en zusters met mij tot God bidden: “O, God! Moge uw Geest in de hemel genade schenken aan de mensen op aarde, zodat mijn hart zich volledig naar u keert, zodat mijn geest door u geroerd wordt, zodat ik uw lieflijkheid zie in mijn hart en mijn geest, en zodat degenen op aarde gezegend worden met het zien van uw schoonheid. God! Moge uw Geest opnieuw onze geest bewegen, zodat onze liefde altijddurend en onveranderlijk is!” In elk van ons toetst God eerst ons hart – en als we eenmaal ons hart in Hem uitgestort hebben, begint Hij onze geest te bewegen. Het is alleen in onze geest dat we Gods lieflijkheid, oppermacht en grootsheid kunnen zien. Dit is het pad van de Heilige Geest in mensen. Heb jij zo’n soort leven? Heb je het leven van de Heilige Geest ervaren? Is je geest bewogen door God? Heb je gezien hoe de Heilige Geest in mensen werkt? Heb je je hele hart aan God overgegeven? Wanneer je je hele hart aan God hebt gegeven, kun je het leven van de Heilige Geest rechtstreeks ervaren en zal Zijn werk je telkens duidelijk worden gemaakt. Op dat moment zal je iemand worden die gebruikt wordt door de Heilige Geest.

Wil je zo iemand worden? Ik herinner me hoe ik, toen de Heilige Geest me bewoog en ik voor het eerst mijn hart aan God gaf, voor Hem neerviel en uitriep: “O, God! U hebt mijn ogen geopend en mij toegestaan uw redding te kennen. Ik wens mijn hart volledig aan u te geven, en ik vraag alleen dat uw wil wordt gedaan, ik wens alleen dat mijn hart uw goedkeuring mag verkrijgen in uw aanwezigheid, en ik vraag alleen dat ik uw wil mag volgen.” Dat gebed zal ik nooit vergeten; ik werd diep bewogen en in het bijzijn van God begon ik tranen van leed te storten. Dat was mijn eerste geslaagde gebed in het bijzijn van God als iemand die gered was, en het was de eerste wens van mijn hart. Daarna werd ik vaak bewogen door de Heilige Geest. Heb jij een dergelijke ervaring gehad? Hoe heeft de Heilige Geest in jou gewerkt? Ik denk dat deze ervaring in meerdere of mindere mate gedeeld wordt door iedereen die van God wil houden – ze vergeten die alleen. Als iemand zegt dat hij niet zo’n ervaring heeft gehad, bewijst dat dat hij nog gered moet worden en dat hij zich nog onder het domein van Satan bevindt. Het werk van de Heilige Geest dat voor ons allen gemeenschappelijk is is het pad van de Heilige Geest, en het is ook het pad van hen die in God geloven en Hem zoeken. De eerste stap van het werk dat de Heilige Geest in mensen verricht, bestaat uit het bewegen van hun geest. Daarna beginnen ze van God te houden en het leven na te streven, en iedereen die dit pad volgt, bevindt zich in de stroom van de Heilige Geest. Dit is niet alleen de dynamiek van Gods werk op het Chinese vasteland, het is de dynamiek van Gods werk in het hele universum. Zo werkt Hij in iedereen. Als iemand nog nooit bewogen is, bewijst dat dat hij zich buiten de stroom van herstel bevindt. In mijn hart bid ik onophoudelijk tot God en vraag Hem om alle mensen te bewegen, zodat iedereen onder de zon door Hem mag worden bewogen en dit pad mag

bewandelen. Dit is misschien een onbeduidend verzoek van mij aan God, maar ik geloof dat Hij dit zal doen. Ik hoop dat al mijn broeders en zusters hiervoor zullen bidden, dat Gods wil gedaan mag worden en dat Zijn werk spoedig voltooid mag zijn, zodat Zijn Geest in de hemel kan rusten. Dit is mijn eigen kleine hoop.

Ik geloof dat God, aangezien Hij Zijn werk heeft kunnen laten aanvangen in één burcht van demonen, dit beslist ook kan doen in de talloze andere burchten die door het universum verspreid zijn. Wij van het laatste tijdperk zullen met zekerheid de dag van Gods glorie zien, net zoals gezegd wordt dat “hij die tot het einde volgt, gered zal worden”. Niemand kan God vervangen in deze fase van Zijn werk – alleen God Zelf kan dit werk doen. Deze fase van het werk is immers uitzonderlijk, het is een fase van het werk van overwinning, en mensen kunnen andere mensen niet overwinnen. Mensen worden alleen overwonnen wanneer God spreekt met Zijn eigen mond en handelt met Zijn eigen hand. Van het hele universum gebruikt God het land van de grote rode draak als proeftuin; daarna zal Hij dit werk overal in het universum aanvangen. Zo zal Hij zelfs nog groter werk overal in het universum uitvoeren, en alle mensen van het universum zullen Gods overwinningswerk ontvangen. Mensen van elke religie en elke denominatie moeten deze fase van het werk aanvaarden. Dit is een pad dat gegaan moet worden – niemand kan eronderuit. Ben jij bereid dit te aanvaarden, wat je toevertrouwd wordt door God? Ik heb altijd het gevoel gehad dat het aanvaarden van de opdracht van de Heilige Geest iets glorieus is. In mijn optiek is dit de grootste opdracht die God de mensheid geeft. Ik hoop dat mijn broeders en zusters hard werken aan mijn zijde en deze opdracht van God aanvaarden, zodat God door het hele universum en in het rijk hierboven verheerlijkt kan

worden en onze levens niet vergeefs zullen zijn. We zouden iets moeten doen voor God, of we zouden een eed moeten zweren. Als mensen geen enkel doel nastreven wanneer ze in God geloven, is hun leven voor niets; wanneer hun stervensuur aanbreekt, zullen ze alleen de blauwe lucht en de stoffige aarde zien. Is dat een zinvol leven? Als je bij leven aan Gods vereisten kunt voldoen, is dat dan niet iets prachtigs? Waarom breng je jezelf toch altijd zo in de problemen en waarom ben je altijd zo moedeloos? Heb je door zo te handelen iets van God gewonnen? En kan God iets van jou winnen? Mijn eed aan God bestond alleen uit de belofte van mijn hart; ik probeerde Hem niet met woorden voor de gek te houden. Zo iets zou ik nooit doen – het enige wat ik wil, is de God die ik met mijn hart liefheb troosten, zodat Zijn Geest in de hemel wordt getroost. Het hart is misschien kostbaar, maar de liefde is waardevoller. Ik zou de meest waardevolle liefde in mijn hart aan God geven zodat Hij kan genieten van het mooiste wat ik heb en zodat Hij tevreden kan zijn door de liefde die ik aan Hem offer. Ben jij bereid je liefde aan God te geven, zodat Hij ervan kan genieten? Ben je bereid hiervan het kapitaal van je bestaan te maken? Mijn ervaringen hebben me getoond dat hoe meer liefde ik aan God geef, hoe meer vreugde ik schep in het leven. Verder heb ik grenzeloze kracht, offer ik graag mijn hele lichaam en geest op en heb ik voortdurend het gevoel dat ik God nooit genoeg kan liefhebben. Is jouw liefde dan een verwaarloosbare liefde, of is ze oneindig, onmetelijk? Als je God werkelijk wilt liefhebben, zul je altijd meer liefde hebben om aan Hem terug te geven – en als dat het geval is, wie of wat zou dan ooit jouw liefde voor God in de weg kunnen staan?

God koestert de liefde van alle mensen. Voor iedereen die Hem liefheeft, worden Zijn zegeningen verdubbeld, want de liefde van de mens is zo moeilijk te

verkrijgen, en er is zo weinig van, ze valt haast niet op te merken. Door het hele universum heen heeft God geprobeerd mensen te vragen Hem terug te beminnen, maar door de tijden heen tot tegenwoordig hebben maar een paar – een handvol – Hem ooit ware liefde terug bewezen. Voor zover ik me herinner, was Petrus een van hen, maar hij werd persoonlijk geleid door Jezus en pas tegen zijn dood schonk hij God zijn volledige liefde; toen eindigde zijn leven. En zo heeft God, in deze afschuwelijke omstandigheden, de omvang van Zijn werk in het universum beperkt en het land van de grote rode draak gebruikt als voorbeeldgebied. Hij heeft al Zijn energie en Zijn inspanningen op één plek gericht, zodat Zijn werk doeltreffender werd en zodat het Zijn getuigenis beter ten goede kwam. Het was in deze twee toestanden dat God Zijn werk verlegde van het hele universum naar deze mensen op het Chinese vasteland, die het laagste kaliber van iedereen hadden, en dat Hij Zijn liefdevolle overwinningswerk begon. En nadat Hij ervoor heeft gezorgd dat ze Hem allemaal liefhebben, zal Hij de volgende stap van Zijn werk uitvoeren, die bestaat uit Gods plan. Zo heeft Zijn werk het grootste effect. De omvang van Zijn werk heeft zowel een kern als beperkingen. Het is duidelijk hoe groot de prijs is die God heeft betaald en hoeveel moeite Hij heeft gedaan voor het uitvoeren van het werk in ons, zodat onze dag mag komen. Dit is onze zegening. Wat de noties van mensen daarom in de war schopt, is dat westerlingen jaloers op ons zijn omdat we op een aangename plek geboren zijn, maar wij beschouwen ons allemaal als nederig en eenvoudig. Is dit niet God die ons optilt? Westerlingen kijken op naar de nakomelingen van de grote rode draak, die altijd vertrappt zijn – dit is werkelijk onze zegening. Wanneer ik hieraan denk, word ik overweldigd door de goedheid van God, en door Zijn dierbaarheid en nabijheid. Dit toont aan dat alles wat God

doet, onverenigbaar is met menselijke noties. Hoewel al deze mensen vervloekt zijn, wordt Hij niet belemmerd door wettelijke beperkingen en heeft Hij het middelpunt van Zijn werk bewust naar dit deel van de aarde verplaatst. Dit is waarom ik mij verheug, waarom ik dolgelukkig ben. Als iemand die een vooraanstaande rol vervult in het werk, net als de voornaamste priesters onder de Israëlieten, kan ik het werk van de Geest rechtstreeks uitvoeren en de Geest van God rechtstreeks dienen; dit is mijn zegening. Wie zou zich zoiets durven voorstellen? Maar tegenwoordig is dit ons onverwacht ten deel gevallen. Dat is werkelijk een immens genoegen dat het verdient door ons gevierd te worden. Ik hoop dat God ons blijft zegenen en verheffen, zodat diegenen onder ons die op deze mesthoop leven in grote mate door God gebruikt kunnen worden en zo Zijn liefde kunnen terugbetalen.

Het pad dat ik nu bewandel, is er een van het terugbetalen van Gods liefde. En toch heb ik aanhoudend het gevoel dat dit niet Gods wil is en evenmin het pad dat ik zou moeten volgen. In grote mate door God gebruikt worden – dit is Gods wil, en dit is het pad van de Heilige Geest. Misschien vergis ik me, maar ik denk dat dit mijn pad is, want lang geleden zwoer ik tegenover God dat ik door Hem begeleid wilde worden, zodat ik in alle haast het pad zou kunnen betreden dat ik hoorde te volgen, en zo gauw mogelijk aan Gods wil zou voldoen. Wat anderen ook denken, ik geloof dat het doen van Gods wil uiterst belangrijk is. Niets in mijn leven is belangrijker, en niemand kan me dit recht ontnemen. Dit is mijn persoonlijke kijk en misschien zijn er mensen die dat niet kunnen begrijpen, maar ik geloof niet dat ik het voor wie dan ook hoeft te rechtvaardigen. Ik zal het pad opgaan dat ik moet opgaan – als ik eenmaal het pad herken dat ik hoor te bewandelen, zal ik het volgen en niet terugkeren. Zo kom ik terug bij deze

woorden: ik heb mijn hart gericht op het doen van Gods wil. Ik weet zeker dat mijn broeders en zusters me niet zullen bekritisieren! In het algemeen, denk ik zelf, mogen anderen zeggen wat ze willen, maar naar mijn gevoel is het volgen van Gods wil het allerbelangrijkste is en mag niets me hiervan weerhouden. Het doen van Gods wil kan nooit verkeerd zijn! En het komt niet neer op handelen uit eigenbelang! Ik geloof dat God in mijn hart heeft gekeken! Hoe moet jij dit dan begrijpen? Ben je bereid je op te offeren voor God? Ben je bereid gebruikt te worden door God? Zweer je dat je de wil van God zult volgen? Ik hoop dat mijn woorden mijn broeders en zusters enige hulp kunnen bieden. Hoewel er niets diepzinnigs is aan mijn inzichten, vertel ik jullie er niettemin over, zodat we onze diepste gevoelens kunnen delen zonder dat er barrières tussen ons zijn, en zodat God voor altijd in ons midden zal zijn. Dit zijn woorden uit mijn hart. Goed! Dat is alles wat ik vandaag vanuit mijn hart te zeggen heb. Ik hoop dat mijn broeders en zusters hard zullen blijven werken, en ik hoop dat de Geest van God altijd voor ons zal zorgen!

Het pad ... (4)

Dat mensen in staat zijn Gods liefelijkheid te ontdekken, de weg van het liefhebben van God in het huidige tijdperk te zoeken, en bereid zijn de oefening van het huidige koninkrijk te aanvaarden – dit alles is Gods genade en bovendien is het Zijn verheffing van de mensheid. Telkens als ik hieraan denk, heb ik een sterk besef van Gods liefelijkheid. God heeft ons echt lief; als dat niet zo was, wie zou dan Zijn liefelijkheid kunnen ontdekken? Alleen zo zie ik dat al dit werk

persoonlijk door God Zelf wordt gedaan, en dat mensen worden begeleid en aangestuurd door God. Hiervoor dank ik God, en ik zou graag willen dat mijn broeders en zusters samen met mij God loven: “Alle glorie zij aan u, de hoogste God Zelf! Moge uw glorie zich vermeerderen en geopenbaard worden in diegenen onder ons die door u zijn uitgekozen en gewonnen.” God heeft mij verlicht: Hij heeft me laten zien dat we eeuwigheden geleden voorbestemd waren en dat Hij ons in de laatste dagen wilde winnen, om zo het heelal en alle dingen in staat te stellen Gods volledige glorie te zien via ons. Wij zijn daarom de kristallisatie van de zesduizend jaar van Gods managementplan; wij zijn de modellen, de voorbeelden van Gods werk in het hele heelal. Nu pas beseft ik hoeveel God wel niet van ons houdt, en dat het werk dat Hij in ons verricht en de dingen die Hij zegt een miljoen keer meer zijn dan in voorbije tijden. Zelfs in Israël of in Petrus heeft God niet persoonlijk zo veel werk gedaan of zo veel woorden gesproken – wat aantoont dat wij, deze groep mensen, werkelijk ongelooflijk gezegend zijn, onvergelijkbaar meer gezegend dan de heiligen uit voorbije tijden. Dit is waarom God altijd heeft gezegd dat de mensen van het laatste tijdperk gezegend zijn. Wat anderen ook zeggen, ik geloof dat wij het meest door God gezegend zijn. We moeten de zegeningen die God ons heeft geschonken aannemen; er zijn misschien sommigen die klagen tegenover God, maar ik geloof dat als deze zegeningen van God komen, dit bewijst dat wij ze verdienen. Zelfs als anderen klagen of niet blij met ons zijn, geloof ik nog steeds dat niemand anders de zegeningen die God ons heeft gegeven kan overerven of ons ervan kan verwijderen. Omdat Gods werk in ons wordt uitgevoerd en Hij tot ons spreekt van aangezicht tot aangezicht – tot ons en niemand anders – doet God zoals Hij zou wensen. En als mensen niet overtuigd zijn, maken ze het

zichzelf dan niet alleen maar moeilijk? Roepen ze door dat te doen geen minachting over zich af? Waarom zeg ik zulke dingen? Omdat ik hier een diepgaand begrip van heb. Neem bijvoorbeeld het werk dat God in mij doet: alleen ik kan dit werk ondernemen – zou een ander het kunnen? Ik ben zo gelukkig dat ik deze opdracht van God heb ontvangen – zou een ander dit op goed geluk kunnen? Ik hoop echter dat de broeders en zusters mijn hart zullen begrijpen. Ik schep niet op over mijn kwalificaties, ik leg iets uit. Ik zou willen dat alle glorie naar God gaat en dat God het hart van ieder van ons aanschouwt, zodat onze harten in Zijn aanwezigheid gereinigd kunnen worden. Op mijn hart: ik wens volledig gewonnen te worden door God, een pure maagd te worden die op het altaar wordt opgeofferd, en bovendien de gehoorzaamheid te hebben van een lam en onder de hele mensheid te verschijnen als een heilig geestelijk lichaam. Dit is mijn belofte, de eed die ik voor Gods aangezicht uiteengezet heb. Ik wil deze graag vervullen en op deze manier Gods liefde terugbetalen. Ben jij bereid dat te doen? Ik geloof dat deze belofte van mij meer jongere broeders en zusters zal stimuleren en meer jonge mensen hoop zal geven. Mij lijkt het dat God jonge mensen als extra belangrijk beschouwt. Misschien is het mijn eigen vooroordeel, maar ik heb altijd het gevoel dat jonge mensen vooruitzichten en hoop hebben; het lijkt erop dat God extra werk verricht in jonge mensen. Het ontbreekt hen misschien aan inzicht en wijsheid, en ze zijn misschien zo temperamentvol en wispelturig als een pasgeboren kalf, maar toch geloof ik dat ze hun verdiensten hebben. Je ziet de onschuld van de jeugd in hen, en ze accepteren gauw nieuwe dingen. Hoewel jonge mensen een neiging hebben tot arrogantie, felheid en impulsiviteit, belemmert dat niet hun vermogen om nieuw licht te ontvangen, want jonge mensen houden zelden vast aan oude dingen die

verouderd zijn. Dat is waarom ik grenzeloze belofte zie in jonge mensen, en hun vitaliteit zie; het is daarom dat ik tedere gevoelens voor hen heb. Ik heb geen afkeer van de oudere broeders en zusters, maar ik vind ze ook totaal niet interessant – waarvoor ik hun mijn oprechte excuses aanbied. Misschien is dat wat ik gezegd heb ongepast of onattent, maar ik hoop dat jullie allemaal mijn roekeloosheid kunnen vergeven, want ik ben te jong om veel aandacht te schenken aan hoe ik praat. Maar eerlijk gezegd hebben de oudere broeders en zusters uiteindelijk ook een rol – ze zijn niet volslagen nutteloos. Dat komt doordat ze ervaring hebben met het omgaan met dingen; ze zijn standvastig in de omgang met dingen, en ze maken niet evenveel fouten. Zijn dat niet hun sterke kanten? Laat ons allemaal tegenover God zeggen: “O, God! Mogen wij allemaal onze eigen taken uitvoeren vanuit onze verschillende functies, en mogen wij allemaal ons uiterste best doen omwille van u!” Ik geloof dat dit Gods wil moet zijn!

In mijn ervaring zijn veel van de mensen die zich openlijk tegen deze stroom verzetten – die zich rechtstreeks verzetten tegen de Geest van God – oudere mensen. Deze mensen hebben heel sterke religieuze opvattingen; om de haverklap vergelijken ze Gods woorden met dingen die verouderd zijn, en proberen ze de dingen die in het verleden werden aanvaard te rijmen met Gods woorden. Zijn ze niet absurd? Zouden zulke mensen het werk kunnen uitvoeren dat God hun heeft toevertrouwd? Zou God zulke mensen in Zijn werk gebruiken? De Heilige Geest heeft een methode voor elke willekeurige dag van Zijn werk; als mensen zich vastklampen aan ouderwetse dingen, komt er een dag waarop ze van het podium van de geschiedenis worden afgeduwd. Bij elke fase van Zijn werk gebruikt God nieuwe mensen. Roepen degenen die anderen de les lezen

aan de hand van verouderde dingen geen vernietiging over mensen af? En vertragen ze Gods werk niet? En als dat zo is, wanneer zal Gods werk dan worden voltooid? Er zijn misschien mensen met enkele opvattingen over wat ik net heb gezegd. Misschien zijn ze niet overtuigd. Maar ik wil niet dat je je zorgen maakt: gauw genoeg zullen er veel dingen zoals dit gebeuren, en die kunnen alleen worden uitgelegd aan de hand van de feiten. Laat ons een paar belangrijke mensen bezoeken, een paar gerenommeerde dominees of Bijbeluitleggers en deze stroom aan hen preken. Eerst zullen ze zich er niet openlijk tegen verzetten, dat is zeker – maar ze zullen de Bijbel tevoorschijn halen om je uit te dagen. Ze zullen je vragen het Boek van Jesaja en het Boek van Daniël na te vertellen, en ze zullen je zelfs vragen het Boek van Openbaring te verklaren. En als je daar niet op in kunt gaan, zullen ze je afwijzen, en je een valse Christus noemen en zeggen dat je een weg van absurditeit verspreidt. Na een uur zullen ze valse beschuldigingen tegen je uiten die je de adem zullen benemen. Is dat geen openlijk verzet? Maar dat is nog maar het begin. Ze kunnen de volgende stap van Gods werk niet tegenhouden, en de Heilige Geest zal hen al gauw dwingen die te aanvaarden. Dit is een niet te stoppen tendens; het is iets wat mensen niet kunnen doen, iets wat mensen zich niet eens kunnen voorstellen. Ik geloof dat Gods werk zich ongehinderd door het hele heelal zal verspreiden. Dit is de wil van God, en niemand kan die tegenhouden. Moge God ons verlichten en ons in staat stellen meer nieuw licht te aanvaarden en Gods management in deze kwestie niet te onderbreken. Moge God medelijden met ons hebben, zodat we allemaal Zijn dag van glorie kunnen zien aanbreken. De tijd wanneer God in het hele heelal wordt verheerlijkt, zal ook de tijd zijn dat wij heerlijkheid zullen ontvangen aan Zijn zijde. Het lijkt erop dat dat ook de tijd zal

zijn waarop ik afscheid zal nemen van degenen die met mij lopen. Ik hoop dat mijn broeders en zusters samen met mij hun stem kunnen verheffen in een smeekbede tot God: moge Gods grote werk spoedig voltooid zijn, zodat we Zijn dag van glorie kunnen zien tijdens ons leven. Ik hoop nog altijd dat ik Gods wil kan verwezenlijken tijdens mijn leven, en ik hoop dat God Zijn werk in ons blijft doen en dat er nooit enige belemmeringen zijn. Dit is mijn eeuwige streven. Moge God altijd onder ons zijn, en moge Zijn liefde bruggen tussen ons bouwen, zodat de vriendschap tussen ons waardevoller wordt. Ik hoop dat liefde meer begrip tussen ons doet ontstaan en dat liefde ons inniger bij elkaar kan brengen, elke afstand tussen ons kan wegnemen, en dat de liefde tussen ons dieper, breder en zoeter kan worden. Ik geloof dat dit de wil van mijn God moet zijn. Ik hoop dat mijn broeders en zusters naar mij toe zullen groeien en dat we allemaal de korte dagen die we samen hebben zullen koesteren, dat ze ons prachtige herinneringen zullen geven.

Er zijn meer stappen van Gods werk geweest op het vasteland van China, maar die zijn niet ingewikkeld. Als ik erover nadenk, heeft elke stap van Zijn werk een reden; elke stap is persoonlijk uitgevoerd door God en iedereen heeft een rol gespeeld in dit werk. Elke 'scène' is werkelijk lachwekkend, en wie had zich kunnen voorstellen dat deze mensen een dergelijk drama zouden spelen, dat hun optreden zo levensecht zou zijn onder elke beproeving, dat allerlei personen zo levendig en volledig door Gods pen zouden worden beschreven, waarbij elk van hen veel blootstelt aan het daglicht? Maar hiermee bedoel ik niet dat God middels Zijn werk met mensen speelt. Dat zou zinloos zijn; Gods werk heeft een opzet en Hij zou nooit iets doen wat nutteloos of waardeloos is. Alles wat Hij doet, wordt gedaan om mensen te vervolmaken, te winnen. Dit laat mij echt zien dat

Gods hart er helemaal is in het belang van de mens. Ik heb dit misschien een drama genoemd, maar je kunt ook zeggen dat dit drama uit het echte leven gegrepen is. Het is alleen zo dat voor God – algemeen directeur van dit drama – mensen er zijn om met Hem samen te werken bij de voltooiing van dit werk. Maar in een ander opzicht gebruikt God dit om mensen te winnen, om hen meer van Hem te laten houden. Is dit niet Gods wil? Ik hoop daarom dat niemand enige zorgen heeft. Heb je geen enkel benul van Gods wil? Ik heb veel gezegd – ik hoop dat de broeders en zusters het allemaal hebben begrepen en mijn hart niet verkeerd hebben begrepen. Het lijdt voor mij geen twijfel dat jullie allemaal door God zullen worden gewonnen. Iedereen volgt een ander pad. Moge het pad onder jullie voeten geopend worden door God, en mogen jullie tot Hem bidden met de woorden: o, God! Ik wens dat u me zult winnen, zodat mijn geest naar u kan terugkeren. Ben jij er klaar voor om Gods begeleiding te zoeken in de diepten van je geest?

Het pad ... (5)

In het verleden kende niemand de Heilige Geest, laat staan dat iemand zich bewust was van het pad dat de Heilige Geest liep. Daarom hebben mensen zichzelf altijd belachelijk gemaakt tegenover God. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat bijna iedereen die in God gelooft de Geest niet kent en dat zijn geloof beneveld en verward is. Het is duidelijk dat mensen God niet begrijpen. Met de mond belijden ze misschien hun geloof in Hem, maar in wezen, op basis van hun gedrag, geloven ze in zichzelf, niet in God. In mijn eigen feitelijke ervaringen heb

ik gezien dat God getuigt van de vleesgeworden God, en aan de buitenkant lijkt het dat mensen genoodzaakt zijn geweest de getuigenis van God te erkennen. Maar er kan slechts nauwelijks worden beweerd dat ze geloven dat de Geest van God geheel foutloos is. Ik zeg echter dat datgene waar de mensen in geloven niet deze persoon is, laat staan de Geest van God, maar dat het hun eigen gevoelens zijn. Geloven ze niet gewoon in zichzelf door dat te doen? Wat ik zeg is waar. Ik plak geen etiket op mensen, maar er is wel iets wat ik duidelijk moet maken: de Heilige Geest beslist of mensen tot het heden zijn gebracht, of ze duidelijkheid hebben of verward zijn. Het is niet iets waar mensen enige zeggenschap over hebben. Dit is een voorbeeld van wat ik eerder heb gezegd over de Heilige Geest die het geloof van mensen afdwingt; dit is de manier waarop de Heilige Geest te werk gaat en het is het pad dat door de Heilige Geest is genomen. Het maakt niet uit in wie de mensen in wezen geloven, de Heilige Geest geeft met kracht een soort gevoel aan de mensen, waardoor Hij ze in de God in hun hart laat geloven. Is dat niet hoe jij gelooft? Voel je niet dat je geloof in God iets vreemds is? Vind je het niet vreemd dat je niet aan deze stroom kunt ontsnappen? Heb je nog helemaal geen moeite gedaan hierover na te denken? Is dat niet de grootste van alle tekenen en wonderen? Al heb je vaak de drang gevoeld te ontsnappen, er is altijd een sterke levenskracht die je heeft aangetrokken en je heeft doen aarzelen om weg te lopen. En iedere keer dat je je in dergelijke omstandigheden bevindt, begin je steevast te huilen en te snikken, zonder enig idee wat je hierna te doen staat. Sommigen van jullie proberen inderdaad weg te komen, maar wanneer je probeert te gaan, voelt dat als een mes in je hart, het voelt alsof je ziel je is ontnomen door een of andere aardse geest en je hart rusteloos en zonder vrede achter is gelaten. Daarna kun je niet

anders dan je schrap zetten en naar God terugkeren. ... Heb je deze ervaring niet gehad? Ik twijfel er niet aan dat de jongere broeders en zusters, die hun harten open kunnen stellen, zullen zeggen: "Ja! Dit heb ik zo vaak meegemaakt, ik schaam me als ik er aan denk!" In mijn eigen dagelijkse leven behandel ik mijn jonge broeders en zusters altijd graag als mijn intimi, omdat er zoveel onschuld in hen is – ze zijn zo puur en lieflijk. Ze zijn als mijn eigen metgezellen. Daarom zoek ik altijd naar de mogelijkheid al mijn intimi bijeen te brengen om over onze idealen en plannen te praten. Moge Gods wil in ons worden uitgevoerd zodat we allen als vlees en bloed zijn, zonder grenzen of afstand tussen ons. Laat ons allen bidden tot God: "O God! Als het uw wil is, smeken we dat u ons de juiste omgeving geeft, zodat de wensen in ons hart vervuld mogen worden. We hopen dat u medelijden hebt met ons, die jong en redeloos zijn en ons de kracht in onze harten laat aanwenden!" Ik vertrouw erop dat dit Gods wil is, want lang geleden bad ik tot God en zei ik: "Vader! Op aarde roepen wij onophoudelijk naar u en hopen wij dat uw wil spoedig op aarde moge geschieden. Ik wil uw wil graag zoeken. Moge u doen wat u wil doen en met alle haast uw opdracht in mij voltooien. Ik ben zelfs bereid dat u tussen ons een nieuw pad opent, als dat betekent dat uw wil spoedig wordt voltooid! Ik vraag alleen dat uw werk spoedig wordt voltooid en ik vertrouw erop dat het door geen regels wordt tegengehouden!" Zo is het werk van God nu; zie je het pad niet dat de Heilige Geest loopt? Ieder keer dat ik oudere broeders en zusters ontmoet, krijg ik een ongelooflijk beklemmend gevoel. Wanneer ik ze ontmoet, merk ik dat ze naar de maatschappij ruiken. Hun religieuze opvattingen, hun ervaring met het omgaan met dingen, de manier waarop ze spreken, de woorden die ze gebruiken, enzovoort – ze zijn allemaal onuitstaanbaar. Ze zijn zogenaamd vol 'wijsheid'. Ik

blijf altijd zo ver mogelijk uit hun buurt, want ik ben persoonlijk niet met de filosofieën uitgerust om in de wereld te leven. Iedere keer dat ik deze mensen ontmoet, blijf ik uitgeput achter, mijn hoofd bedekt met zweet. Soms voel ik me zo benauwd dat ik haast niet kan ademen. Op dit gevaarlijke moment biedt God mij dus een geweldige uitweg. Misschien is dit gewoon mijn misvatting. Ik geef alleen om datgene waar God baat bij heeft, Gods wil doen is het belangrijkste. Ik blijf ver uit de buurt van deze mensen, maar als God van me eist dat ik ze ontmoet, zal ik toch gehoorzamen. Het is niet dat ze verachtelijk zijn, maar hun 'wijsheid', opvattingen en filosofieën voor het leven in de wereld zijn zo weerzinwekkend. Ik ben er om Gods opdracht te voltooien, niet om te leren hoe zij dingen doen. Ik weet nog hoe God ooit tegen me zei: "Tracht op aarde alleen de wil van je Vader te doen en voltooi Zijn opdracht. Niets anders gaat jou aan." Als ik hier aan denk, krijg ik wel wat vrede. Dat komt omdat de dingen van de mensen altijd zo gecompliceerd voelen voor mij, ik kan ze niet begrijpen en ik weet nooit wat ik moet doen. Talloze keren ben ik hier dus verontrust door geraakt en heb ik de mensheid gehaat. Waarom moeten mensen zo gecompliceerd zijn? Waarom kunnen ze niet eenvoudig zijn? Waarom nemen ze de moeite te proberen zo slim te zijn? Als ik mensen ontmoet is dat meestal gebaseerd op Gods opdracht aan mij. Misschien was dat een paar keer niet het geval, maar wie weet wat er in de grond van mijn hart verborgen ligt?

Ik heb de broeders en zusters bij mij vaak aangeraden met hun hart in God te geloven, niet hun eigen belangen na te jagen, maar op Gods wil te letten. Vaak heb ik smartelijk in Gods aangezicht gehuild: waarom letten mensen niet op Gods wil? Gods werk kan toch zeker niet zonder reden spoorloos verdwijnen? Ik weet ook niet waarom – dit is bijna een raadsel in mijn gedachten geworden –

waarom mensen nooit het pad herkennen dat de Heilige Geest heeft gelopen, maar wel vasthouden aan de abnormale relaties die ze met anderen hebben? Ik word misselijk als ik mensen zo zie. In plaats van naar het pad van de Heilige Geest te kijken, concentreren ze zich op de daden van de mens. Zou God hier tevreden over kunnen zijn? Ik word hier vaak verdrietig van. Het is bijna mijn last geworden – en het verontrust de Heilige Geest ook. Voel je geen enkel verwijt in je hart? Laat God de ogen van onze geest openen. Vaak heb ik, die mensen begeleid om in Gods werk te treden, voor God gebeden: “O, Vader! Ik zou willen dat uw wil centraal staat, ik zou uw wil willen zoeken, ik zou willen dat ik uw opdracht trouw was, zodat u deze groep mensen kunt winnen. Moge u ons meenemen naar het land der vrijheid, zodat we u kunnen aanraken met onze geest, en moge u de spirituele gevoelens in ons hart tot leven wekken!” Ik zou willen dat Gods wil uitgevoerd wordt. Daarom bid ik onophoudelijk dat Zijn Geest ons blijft verlichten, dat we het pad dat door de Heilige Geest wordt geleid mogen belopen – want het pad dat ik beloop is het pad van de Heilige Geest. En wie zou anders in mijn plaats dit pad kunnen lopen? Dit is wat mijn last nog zwaarder maakt. Het voelt alsof ik ga vallen, maar ik heb vertrouwen dat God Zijn werk nooit zou uitstellen. Misschien zullen onze wegen pas scheiden als Zijn opdracht eenmaal is vervuld. Misschien komt het dus door het effect van de Geest van God dat ik me altijd anders heb gevoeld. Het lijkt wel of er werk is dat God wil doen, maar ik kan nog niet begrijpen wat dat is. Toch vertrouw ik erop dat niemand op aarde beter is dan mijn intimi en ik vertrouw erop dat ze voor mij zullen bidden in het aangezicht van God, waarvoor ik mateloos dankbaar ben. Ik wil graag dat de broeders en zusters met mij zeggen: “O God! Moge uw wil geheel kenbaar worden gemaakt in ons, de mensen van de eindtijd, zodat we

gezegend kunnen zijn met het leven van de geest en de daden van de Geest van God kunnen aanschouwen en het ware gezicht van God kunnen zien!” Als we deze stap eenmaal hebben bereikt, leven we echt onder de leiding van de Geest en pas dan zullen we in staat zijn naar Gods ware gezicht te kijken. Dat wil zeggen dat mensen in staat zullen zijn de ware betekenis van alle waarheden te begrijpen. Niet begrijpen of bevatten volgens menselijke opvattingen, maar volgens de verlichting van de wil van de Geest van God. Dit is helemaal het werk van God Zelf, er zit niets van menselijke ideeën in. Het is Zijn werkplan voor de daden die Hij duidelijk wil maken op aarde en het is het laatste deel van Zijn werk op aarde. Wil jij meedoen aan Zijn werk? Wil jij er deel van uitmaken? Streef jij ernaar vervolmaakt te worden door de Heilige Geest en in het leven van de geest te delen?

Wat nu belangrijk is, is nog dieper te gaan dan onze oorspronkelijke fundering. We moeten dieper graven in de waarheid, de visies en het leven. Maar eerst moet ik de broeders en zusters eraan herinneren dat je je moet ontdoen van je vroegere opvattingen om deze stap van het werk binnen te gaan. Dat wil zeggen dat je je manier van leven moet veranderen, nieuwe plannen moet maken, de bladzijde om moet slaan. Als je nog steeds vast blijft houden aan wat je vroeger dierbaar was, zal de Heilige Geest niet in staat zijn in jou te werken en zal Hij nauwelijks in staat zijn jouw leven in stand te houden. Zij die niet streven, binnengaan of plannen zullen volkomen aan hun lot worden overgelaten door de Heilige Geest. En dus wordt er gezegd dat ze door het tijdperk in de steek zijn gelaten. Ik hoop dat alle broeders en zusters mijn hart kunnen begrijpen en ik hoop dat er meer ‘nieuwe rekruten’ op zullen staan om samen te werken met God en dit werk samen te voltooien. Ik vertrouw erop dat

God ons zal zegenen. En dus vertrouw ik er ook op dat God mij veel meer intimi zal geven, zodat ik naar alle windstreken mag gaan en er een grotere liefde tussen ons bestaat. Bovendien vertrouw ik erop dat God door onze inspanningen Zijn koninkrijk zal uitbreiden. Ik zou willen dat deze inspanningen van ons ongekende hoogten bereiken, waardoor God meer jonge mensen kan winnen. Ik wil dat we meer tijd besteden aan het gebed hiervoor, ik wil dat we onophoudelijk bidden, zodat we ons hele leven besteden voor Gods aangezicht en zo dicht als mogelijk bij God zijn. Laat er nooit meer iets tussen ons in staan en laten we allen deze eed voor God afleggen: samen hard werken! Trouw zijn tot het allerlaatste einde! Elkaar nooit verlaten en altijd samen zijn! Ik hoop dat de broeders en zusters deze belofte allemaal voor God afleggen, zodat ons hart nooit zal veranderen en onze vastberadenheid nooit wankelt! In het belang van Gods wil zeg ik nogmaals: laten we hard werken! Laten we uit alle macht streven! God zal ons zeker zegenen!

Het pad ... (6)

Het is door Gods werk dat we tot de dag van vandaag zijn gebracht en zo zijn we de overlevenden in Gods managementplan. Dat we hier nu blijven, is een grote verheffing van God, want volgens Gods plan zou het land van de grote rode draak moeten worden vernietigd. Maar ik denk dat Hij misschien een ander plan heeft ingezet, of Hij wil een ander deel van Zijn werk uitvoeren. Dus zelfs nu kan ik dit niet duidelijk uitleggen – het is als een onoplosbaar raadsel. Maar al met al is deze groep van ons door God voorbestemd en ik blijf geloven dat God

nog ander werk in ons heeft. Laten we allen de Hemel als volgt smeken: "Moge uw wil worden volbracht en moge u nogmaals aan ons verschijnen en uzelf niet verbergen zodat we uw glorie en uw aangezicht duidelijker kunnen zien." Bij mij is het gevoel steeds aanwezig dat het pad waarover God ons leidt niet recht omhooggaat, maar een kronkelweg is vol kuilen. Verder zegt God dat, hoe rotsachtiger het pad, des te meer kan het onze liefhebbende harten onthullen. Toch kan geen van ons zo'n pad openleggen. In mijn ervaring heb ik veel rotsachtige, verraderlijke paden gelopen en heb ik zwaar leed doorstaan. Soms werd ik zelfs zo tot het uiterste door verdriet overmand dat ik het wilde uitschreeuwen, maar ik ben dit pad tot op deze dag gegaan. Ik geloof dat dit het pad is dat door God wordt geleid, dus verdraag ik de kwelling van alle lijden en loop ik verder. Want dit is wat God heeft verordineerd, wie kan er dus ontsnappen? Ik vraag niet om zegeningen. Ik vraag alleen in staat te zijn het pad te gaan dat ik zou moeten gaan volgens de wil van God. Ik probeer anderen niet te imiteren door het pad te gaan dat zij gaan. Ik probeer alleen mijn toewijding te volbrengen om het voor mij voorbestemde pad tot het einde uit te lopen. Ik vraag niet om de hulp van anderen. Om eerlijk te zijn kan ik ook niemand anders helpen. Het lijkt erop dat ik vreselijk gevoelig ben in dit opzicht. Ik weet niet wat andere mensen denken. Dit komt doordat ik altijd heb geloofd dat God heeft voorbestemd hoeveel een persoon moet lijden en welke afstand hij moet afleggen op zijn pad, en dat niemand echt iemand anders kan helpen. Sommige van onze ijverige broeders en zusters zeggen misschien dat ik liefdeloos ben, maar dit is gewoon wat ik geloof. Mensen lopen hun pad in vertrouwen op de begeleiding van God en ik vertrouw erop dat de meeste van mijn broeders en zusters mijn hart zullen begrijpen. Ik hoop ook dat God ons veel meer verlicht

over dit aspect, zodat onze liefde puurder en onze vriendschap dierbaarder wordt. Laten we niet verward raken over dit onderwerp, maar slechts meer duidelijkheid krijgen, zodat intermenselijke relaties op de fundering van Gods leiderschap kunnen worden gebouwd.

God heeft een aantal jaren op het Chinese vasteland gewerkt en Hij heeft een hoge prijs betaald voor alle mensen om ons uiteindelijk te krijgen waar we nu zijn. Om iedereen op het juiste pad te leiden, denk ik dat dit werk moet beginnen bij eenieders zwakste plek. Pas dan kan iedereen de eerste hindernis doorbreken en verdergaan. Is dat niet beter? De Chinese natie, al duizenden jaren verdorven, heeft tot op heden overleefd en allerlei 'virussen' hebben zich onophoudelijk verder ontwikkeld en zich als de pest naar overal verspreid. Als je alleen al naar de relaties van mensen kijkt, zie je hoeveel 'ziektekiemen' er in mensen op de loer liggen. Het is uitermate moeilijk voor God in zo'n strikt afgesloten en door virussen geïnfecteerd gebied Zijn werk te ontwikkelen. De persoonlijkheden, gewoonten, manier van doen van mensen, alles wat ze in hun leven tot uitdrukking brengen, hun intermenselijke relaties, ze zijn allemaal zover verscheurd dat menselijke kennis en culturen allemaal door God ter dood zijn veroordeeld. Om nog maar niet van de diverse ervaringen te spreken die zij van hun familie en in de maatschappij hebben opgedaan, ook die zijn allemaal veroordeeld in de ogen van God. Dit komt omdat degenen die in dit land leven te veel virussen tot zich hebben genomen. Alles is voor hen zoals het altijd is, ze vinden het helemaal geen probleem. Hoe meer verdorven mensen er dus op een plek zijn, hoe abnormaler hun intermenselijke relaties. De relaties van mensen zitten vol intriges, ze spannen samen tegen elkaar en slachten elkaar af alsof ze in een soort kannibalistisch demonenfort zitten. In een dergelijke plaats vol angst,

in de greep van geesten, is het uitermate moeilijk Gods werk uit te voeren. Ik bid onophoudelijk tot God als ik mensen moet ontmoeten, want ik ben doodsbenauwd ze te ontmoeten. Doodsbang dat ik hun 'waardigheid' zal aantasten met mijn gezindheid. In mijn hart ben ik altijd bang dat deze onreine geesten zich roekeloos zullen gedragen, dus bid ik altijd tot God om mij te beschermen. Alle soorten abnormale relaties zijn duidelijk onder ons, en als ik dat allemaal zie, is er haat in mijn hart, want onderling zijn de mensen altijd druk met de 'zaken' van de mens en hebben ze nooit een gedachte over voor God. Tot op het bot veracht ik hun gedrag. Wat blijkt uit de mensen van het Chinese vasteland is niets dan verdorven satanische gezindheden. Met het werk van God in deze mensen is het dus welhaast onmogelijk iets waardevols in hen te ontdekken. Al het werk wordt door de Heilige Geest gedaan en de Heilige Geest beroert de mensen slechts meer en is in hen aan het werk. Het is bijna onmogelijk deze mensen te gebruiken. Dat wil zeggen dat het werk van de Heilige Geest die mensen beroert, gekoppeld aan de samenwerking van de mensen, niet kan worden uitgevoerd. De Heilige Geest ploetert gewoon door om mensen te beroeren, maar desondanks blijven mensen verlamd en ongevoelig en hebben geen benul van wat het is dat God doet. Gods werk op het Chinese vasteland is dus vergelijkbaar met Zijn scheppingswerk van hemel en aarde. Hij laat alle mensen opnieuw geboren worden, verandert alles aan hen, want in hen is niets de moeite waard. Dit is zo hartverscheurend. Vaak bid ik verdrietig voor deze mensen: "God, moge uw grote kracht in deze mensen worden geopenbaard, opdat uw Geest hen diep moge beroeren en opdat deze afgestompte en domme lijdens wakker mogen worden, niet langer in lusteloze sluimer verkeren en de dag van uw glorie mogen aanschouwen." Mogen we allen

bidden in het aanschijn van God en zeggen: O God! Moge u nogmaals medelijden met ons hebben en voor ons zorgen zodat ons hart zich geheel naar u kan wenden en zodat we uit dit vuile land kunnen ontsnappen, opstaan en afmaken wat u aan ons hebt toevertrouwd. Ik hoop dat God ons nogmaals in beweging zet, zodat we Zijn verlichting kunnen verkrijgen en ik hoop dat Hij medelijden met ons heeft, zodat ons hart zich geleidelijk naar Hem toe kan wenden en Hij ons kan winnen. Dit is het verlangen dat wij allemaal delen.

Het pad dat we gaan is geheel door God voorbestemd. Om kort te gaan, ik geloof dat ik dit pad zeker tot het einde toe zal begaan, want God glimlacht altijd naar mij en het lijkt alsof Zijn hand mij altijd leidt. Zo is mijn hart door niets anders bevuurd en zo heb ik altijd Gods werk in gedachten. Ik voer met al mijn kracht en met toewijding alles uit wat God mij opdraagt, ik bemoei me nooit met taken die mij niet zijn toebedeeld en ik houd me er evenmin mee bezig wie dat dan doet. Ik geloof namelijk dat ieder mens zijn eigen pad moet gaan en zich niet aan anderen moet opdringen. Zo zie ik het. Misschien komt het door mijn eigen persoonlijkheid, maar ik hoop dat mijn broeders en zusters me begrijpen en vergeven omdat ik nooit tegen de decreten van mijn vader in durf te gaan. Ik durf de wil van de Hemel niet te tartten. Ben je vergeten dat 'de wil van de Hemel niet getart kan worden'? Misschien vinden sommige mensen me op mezelf gericht, maar ik geloof dat ik speciaal ben gekomen om één deel van Gods managementwerk uit te voeren. Ik ben niet gekomen om bij intermenselijke relaties te worden betrokken, ik zal nooit leren hoe je goed met anderen om moet gaan. Bij Gods opdracht word ik echter door God begeleid en ik heb het vertrouwen en de vasthoudendheid om dit werk te volbrengen. Ik mag dan misschien te zeer 'op mezelf gericht' zijn, maar ik hoop dat iedereen de taak op

zich neemt Gods rechtvaardige en onzelfzuchtige liefde te proberen te voelen en te proberen met God samen te werken. Wacht niet op de wederkomst van Gods majesteit, daar wordt niemand beter van. Ik denk altijd dat we met het volgende rekening zouden moeten houden: 'We moeten al het mogelijke doen dat we zouden kunnen doen om God tevreden te stellen. Gods opdracht voor ieder van ons is anders. Hoe zouden we deze moeten volbrengen?' Je moet beseffen wat het pad dat je begaat precies is. Het is noodzakelijk dat dit je duidelijk is. Aangezien jullie allemaal God tevreden willen stellen, waarom geven jullie jezelf niet aan Hem over? De eerste keer dat ik tot God bad, heb ik mijn hele hart aan Hem gegeven. De mensen om me heen – ouders, zussen, broers en collega's – werden allemaal ver naar de achtergrond van mijn gedachten gedrongen door wat ik me had voorgenomen. Het leek wel alsof ze helemaal niet bestonden voor mij. Want mijn gedachten waren altijd bij God, of bij Gods woorden, of Zijn wijsheid. Die dingen waren altijd in mijn hart en ze namen de meest dierbare plaats in mijn hart in beslag. Voor mensen die vol zitten van filosofieën voor het leven ben ik dus iemand die hardvochtig en emotioneel is. Hun hart doet pijn door hoe ik me gedraag, hoe ik dingen doe, door ieder beweging van mij. Ze werpen me vreemde blikken toe, alsof de persoon die ik ben een of ander soort onoplosbaar raadsel zou zijn. In gedachten nemen ze stiekem de maat van de persoon die ik ben, ze weten niet wat mijn volgende stap zal zijn. Hoe kan iets wat zij doen mij in de weg staan? Misschien zijn ze jaloers, walgen ze of spotten ze. Het maakt niet uit, als met grote honger en dorst bid ik in het aangezicht van God, alsof Hij en ik alleen zijn in dezelfde wereld en er niemand anders is. De krachten van de buitenwereld drommen altijd samen om me heen – maar zo zwelt het gevoel dat ik door God ben beroerd ook aan in mij. Gevangen in dit

dilemma boog ik neer voor God: “O God! Hoe kon ik onwelwillend tegenover uw wil staan? Uw ogen zien me als eerzaam, als van goud gesmeed. Toch ben ik niet in staat aan de duistere machten te ontsnappen. Ik wil graag mijn hele leven voor u lijden, ik wil uw werk de bezigheid van mijn leven maken en ik smeeek u om een goede rustplaats waar ik mezelf aan u kan wijden. O God! Ik wil mezelf aan u opofferen. U kent de zwakte van de mens goed, waarom houdt u zichzelf dan voor mij verborgen?” Op dat moment leek het wel alsof ik een lelie was met een door de wind opkomende geurigheid, allen onbekend. Maar de Hemel huilde en mijn hart bleef wenen. Het leek wel alsof de pijn in mijn hart nog groter was. Alle krachten en de belegering van de mens – ze waren als een donderslag op een heldere dag. Wie zou mijn hart kunnen begrijpen? En dus verscheen ik weer voor God en zei: “O, God! Is er geen manier waarop uw werk in dit land van vuil kan worden uitgevoerd? Hoe komt het dat anderen uw hart niet in gedachten kunnen houden in een comfortabele, ondersteunende omgeving, vrij van vervolging? Ik wil mijn vleugels uitspreiden. Waarom is het dan zo moeilijk weg te vliegen? Keurt u het niet goed?” Dagenlange huilde ik hierover. Toch vertrouwde ik er altijd op dat God mijn droevig hart troost zou brengen. Niemand heeft ooit mijn bezorgdheid begrepen. Misschien is het een rechtstreeks inzicht van God – ik heb altijd een vuur in me gehad voor Zijn werk en ik heb nauwelijks tijd gehad adem te halen. Tot op de dag van vandaag bid ik nog steeds en zeg ik: “O, God! Als het uw wil is, moge u mij dan leiden zodat ik nog groter werk van u kan uitvoeren, zodat dit zich over het universum kan uitspreiden en open komt te staan voor iedere natie en denominatie, zodat er een weinig vrede in mijn hart komt, en zodat ik dan in een rustplaats voor u mag leven en ongestoord voor u mag werken en u mijn hele leven mag dienen met een vredig hart.” Dit is mijn

hartenwens. De broeders en zusters zeggen misschien dat ik arrogant en verwaand ben. Ook ik erken dit, want het is een feit. Jonge mensen zijn altijd gewoon arrogant. Dus vertel ik het zoals het werkelijk is, zonder de feiten tegen te spreken. In mij kun je alle persoonlijkheidstrekken van een jong mens zien, maar je kunt ook zien waar ik van andere jonge mensen verschil: mijn kalmte en rust. Ik maak hier geen punt van. Ik geloof dat God mij beter kent dan dat ik mezelf ken. Dit zijn woorden uit mijn hart en ik hoop dat de broeders en zusters niet beledigd zijn. Laten we van de woorden in ons hart spreken, kijken naar wat ieder van ons najaagt, onze harten van liefde voor God vergelijken, luisteren naar de woorden die wij tot God fluisteren, de prachtigste liederen luid zingen in ons hart en de trots in ons hart een stem geven zodat ons leven mooier wordt. Vergeet het verleden en kijk naar de toekomst. God zal een pad voor ons openen!

Het pad ... (7)

In onze praktijkervaring hebben we gezien dat God vaak persoonlijk een pad voor ons heeft opengelegd, zodat het pad onder onze voeten steviger en werkelijker kan worden. Want dit is het pad dat God sinds mensenheugenis voor ons heeft opengelegd en dat tienduizenden jaren lang van generatie op generatie is doorgegeven. Zo hebben we het pad opgepakt van onze voorgangers, die het niet tot het einde toe uit hebben gelopen. Wij zijn door God gekozen om de laatste fase uit te lopen. En dus was dit pad voor ons speciaal door God voorbereid, en of we nu gezegend zijn of door tegenspoed getroffen,

niemand anders kan dit pad lopen. Laat ik mijn eigen inzicht hieraan toevoegen: overweeg niet naar elders te vluchten of een ander pad te vinden, begeer geen status, probeer niet je eigen koninkrijk te stichten – dat zijn allemaal fantasieën. Misschien heb je bepaalde vooropgezette ideeën over mijn woorden. In dat geval stel ik voor dat je ophoudt zo'n warhoofd te zijn. Je kunt hier beter wat meer gedachten aan wijden. Probeer niet de slimmerik uit te hangen en verwar goed niet met kwaad. Daar krijg je spijt van wanneer Gods plan is volbracht. Wat ik zeg is dat alle naties op aarde aan stukken zullen worden geslagen wanneer het koninkrijk van God komt. Dan zul je zien dat je eigen plannen ook vernietigd zijn en dat zij die getuchtigd zijn, in stukken worden geslagen en dat God zo Zijn gezindheid volledig zichtbaar maakt. Ik denk dat ik je deze dingen moet zeggen, omdat ze voor mij zo duidelijk zijn, zodat je mij dan achteraf niet de schuld kan geven. Dat we dit pad tot op de dag van vandaag hebben kunnen lopen was door God beschikt. Denk dus niet dat je speciaal bent, of dat je pech hebt. Niemand mag iets beweren over het huidige werk van God, opdat je niet in stukken wordt geslagen. Ik ben door Gods werk verlicht: wat er ook gebeurt, God zal deze groep mensen compleet maken. Zijn werk zal nooit meer veranderen, en Hij zal deze groep mensen tot het einde van het pad meenemen en Zijn werk op aarde beëindigen. Dit zouden we allemaal moeten begrijpen. De meeste mensen kijken graag 'vooruit' en hun begeerte kent geen grenzen. Geen van hen begrijpt de huidige dringende wil van God en dus denken ze er allemaal aan om te vluchten. Ze lijken op gevluichte paarden die alleen maar in de wildernis willen rondzwerven. Er zijn er maar weinigen die zich willen vestigen in het goede land van Kanaän om de weg van het menselijk leven te zoeken. Als mensen het land dat overvloedig van melk en honing zijn binnengegaan, en er niet van kunnen

genieten, wat willen ze dan nog meer? Eerlijk is eerlijk, buiten het goede land Kanaän is alleen de wildernis. Zelf als mensen de plaats van de rust zijn binnengetreden, kunnen ze nog niet trouw zijn aan hun plicht. Zijn het dan niet gewoon hoeren? Als je hier de kans laat liggen om door God te worden vervolmaakt, zal je dit tot in lengte van dagen spijten, je wroeging zal oneindig zijn. Je zult als Mozes zijn die naar het land Kanaän keek maar er niet van kon genieten, zijn vuisten gebald, zijn dood vol spijt – denk je niet dat dit beschamend is? Raak je niet in verlegenheid als anderen de spot met je drijven? Ben je bereid door anderen vernederd te worden? Wil je niet zelf goed terechtkomen? Wil jij niet een eerbaar en oprecht mens zijn die door God is vervolmaakt? Heb je werkelijk geen ambitie? Je bent niet bereid de andere paden te nemen. Wil je dan ook het pad niet nemen dat God voor jou heeft beschikt? Durf je tegen de wil van de hemel in te gaan? Hoe groot je ‘vaardigheid’ ook is, kun je echt de hemel beledigen? Ik denk dat we er goed aan doen te proberen onszelf goed te leren kennen. Eén woord van God kan hemel en aarde veranderen, wat is dan een schriel klein mensje in Gods ogen?

In mijn eigen ervaring heb ik gezien dat, hoe meer je tegen God gekant bent, hoe meer God Zijn majesteitelijke gezindheid laat zien en hoe strenger de tuchtiging zal zijn die Hij je ‘toebedeelt’. Hoe meer je Hem gehoorzaamt, hoe meer Hij je zal liefhebben en beschermen. Gods gezindheid is als een instrument van straf: als je gehoorzaamt blijf je veilig en gezond. Als je niet gehoorzaamt – als je altijd probeert indruk te maken en altijd vol streken zit – verandert Gods gezindheid onmiddellijk. Hij is als de zon op een bewolkte dag, Hij verbergt Zich voor jou en laat je Zijn toorn zien. En zo is ook Zijn gezindheid als het weer in juni: de lucht is kilometers om je heen blauw en de golven zijn slechts een

rimpeling op het wateroppervlak, tot de stroom plotseling versnelt en het water verandert in een kolkend golf. Waag je het zo roekeloos te zijn tegenover een dergelijke gezindheid van God? De meesten van jullie, broeders en zusters, hebben in jullie ervaringen meegemaakt, dat jullie vol vertrouwen zijn wanneer de Heilige Geest in het daglicht werkt. Maar dan, ineens, verlaat de Geest van God je plotseling en ben je zo gekweld dat je 's nachts niet kunt slapen, naarstig op zoek naar de richting waarin Zijn Geest is verdwenen. Wat je ook doet, je kunt niet vinden waar Zijn Geest naartoe is gegaan. Maar dan, onverwacht, verschijnt Hij weer voor jou en ben je net zo in extase als Petrus was toen hij zijn Heer Jezus plotseling weer zag, zozeer in extase dat je het bijna uitschreeuwt. Ben je dit echt vergeten, nadat je het zo vaak hebt meegemaakt? De Heer Jezus Christus, die vlees is geworden, die aan het kruis was genageld, en daarna weer was herrezen en ten hemel was opgestegen, is altijd een periode verborgen voor jou en dan verschijnt Hij weer een periode voor jou. Hij openbaart Zich voor jou vanwege jouw rechtvaardigheid en Hij wordt boos en verlaat jou vanwege jouw zonden. Waarom bid je dus niet vaker tot Hem? Wist je niet dat na Pinksteren de Heer Jezus Christus een nieuwe opdracht heeft op aarde? Je kent alleen het feit dat de Heer Jezus Christus vlees werd, op aarde kwam en aan het kruis werd genageld. Je hebt je nooit gerealiseerd dat de Jezus waarin jij vroeger geloofde Zijn werk allang aan iemand anders heeft toevertrouwd en dat dit werk al lang geleden is voltooid. De Geest van de Heer Jezus Christus is dus in het vlees op aarde weergekeerd om een andere deel van Zijn werk te doen. Hier zou ik iets in willen voegen. Ondanks het feit dat jullie je nu in deze stroom bevinden, durf ik te beweren dat er onder jullie maar enkelen zijn die geloven dat deze persoon de Ene is die jullie door de Heer Jezus Christus is gegeven. Jullie weten alleen hoe

van Hem te genieten. Jullie erkennen niet dat de Geest van God is opnieuw op aarde is gekomen, en jullie erkennen niet dat de hedendaagse God de Jezus Christus van duizenden jaren geleden is. En dus zeg ik dat jullie allemaal met je ogen dicht rondlopen, jullie accepteren gewoon waar jullie uitkomen en zijn hier helemaal niet serieus over. Jullie geloven dus in woord in Jezus, maar durven schaamteloos de Ene te weerstaan van wie God vandaag heeft getuigd. Ben je niet dwaas? De God van vandaag geeft niks om jouw fouten, Hij veroordeelt jou niet. Je zegt dat je in Jezus gelooft, zou jouw Heer Jezus Christus jou dan vrijuit kunnen laten gaan? Denk je dat God een plek voor jou is om stoom af te blazen en te liegen? Wanneer jouw Heer Jezus Christus Zich nogmaals openbaart, bepaalt Hij of jij rechtvaardig bent of kwaadaardig, op basis van hoe je je nu gedraagt. De meeste mensen hebben uiteindelijk opvattingen over wat ik "mijn broeders en zusters" noem en ze geloven dat de middelen waarmee God werkt zullen veranderen. Solliciteren zulke mensen niet naar de dood? Kan God voor Satan getuigen als God Zelf? Veroordeel je God niet hiermee? Geloof je dat zomaar iedereen God Zelf kan worden? Als je het echt wist, zou je geen opvattingen hebben. In de Bijbel staat de volgende passage: alle dingen zijn voor Hem en alle dingen komen van Hem. Hij zal veel zonen laten gloriëren en Hij is onze Kapitein ... Dus schaamt Hij Zich niet als Hij ons broeders noemt. Misschien ben je in staat deze woorden gemakkelijk uit je hoofd op te zeggen, maar je begrijpt niet wat ze werkelijk betekenen. Geloof je niet in God met gesloten ogen?

Ik geloof dat onze generatie gezegend is dat we het pad kunnen opnemen waar vorige generaties het hebben laten liggen en dat we mogen aanschouwen dat de God van enige duizenden jaren geleden weer verschijnt – een God die

onder ons is en overvloedig in alle dingen aanwezig is. Je zou nooit bedacht hebben dat je dit pad zou gaan. Is dit iets dat je kunt? Dit pad wordt rechtstreeks door de Heilige Geest geleid, het wordt geleid door de zevenvoudig versterkte Geest van de Heer Jezus Christus en het is het pad dat door de God van vandaag voor je is opengesteld. Zelfs in je stoutste dromen had je je niet kunnen voorstellen dat de Jezus van enige duizenden jaren geleden weer voor je zou verschijnen. Voel je je niet dankbaar? Wie kan er persoonlijk voor God komen? Ik bid vaak dat onze groep grotere zegeningen van God krijgt, dat we door God bevoorrecht en gewonnen worden, maar er zijn ook talloze malen geweest dat ik bittere tranen heb geweend voor ons en heb gevraagd of God ons wilde verlichten, zodat we grotere openbaringen zouden kunnen aanschouwen. Als ik mensen zie die God voortdurend voor de gek proberen te houden en nooit naar iets streven, of anders hun vlees steeds in gedachten hebben of belangen of een goede naam nastreven om in het middelpunt te staan, hoe kan ik dan niet veel pijn in mijn hart voelen? Hoe kunnen mensen zo ongevoelig zijn? Heeft mijn werk dan helemaal geen effect gehad? Als jouw kinderen opstandig en respectloos tegenover jou zouden zijn, als ze geen geweten hadden, als ze slechts om zichzelf zouden geven maar nooit rekening zouden houden met jouw gevoelens, en ze je het huis uit zouden zetten als ze eenmaal volwassen waren, hoe zou jij je dan voelen op dat moment? Zouden de tranen dan niet langs je wangen stromen als je denkt aan het bloed, het zweet en de offers die je in hun opvoeding hebt gestopt? Zo heb ik talloze malen tot God gebeden en gezegd: "Lieve God! Alleen u weet of ik voor uw werk een last draag. Waar mijn handelen afwijkt van uw wil disciplineert u mij, vervolmaakt u mij en maakt u mij bewust. Mijn enige verzoek aan u is dat u deze mensen meer in beweging krijgt, zodat u

weldra verheerlijkt wordt en zij door u gewonnen kunnen worden, zodat uw werk uw wil volbrengt en uw plan eerder voltooid wordt.” God wil mensen niet door middel van tuchtiging overwinnen, Hij wil niet altijd strikte controle over mensen uitoefenen. Hij wil dat mensen gedisciplineerd Zijn woorden en werk gehoorzamen en hiermee aan Zijn wil voldoen. Maar de mensen zijn schaamteloos en staan voortdurend tegen Hem op. Ik denk dat we het beste de meest eenvoudige weg kunnen zoeken om Hem tevreden te stellen, dat wil zeggen, al Zijn regelingen te gehoorzamen. Als je dit echt kunt bereiken, word je vervolmaakt. Is dit niet eenvoudig en vreugdevol? Neem het pad dat je moet nemen, let niet op wat anderen zeggen en denk niet te veel na. Liggen je toekomst en je lot in je eigen handen? Je probeert altijd weg te komen, en wenst het wereldse pad te nemen. Maar waarom kun je niet ontsnappen? Waarom sta je vele jaren op een kruispunt te aarzelen om vervolgens toch weer dit pad te kiezen? Waarom ben je nu, na jarenlange omzwervingen, ondanks jezelf naar dit huis teruggekeerd? Ligt die keuze bij jou? Voor diegenen onder jullie die in deze stroom zitten, als jullie me niet geloven, luister dan hier naar: als je van plan bent te vertrekken, kijk dan of God je laat gaan, zie hoe de Heilige Geest je beroert – ervaar het zelf. Eerlijk gezegd, ook al heb je met tegenslag te kampen, toch moet je dat binnen deze stroom doen. Als er lijden is, dan moet je dat hier en nu ondergaan. Je kunt nergens naartoe. Is dit jou duidelijk? Waar zou je naartoe gaan? Dit is Gods bestuurlijke decreet. Denk je dat God deze groep zomaar betekenisloos heeft uitgekozen? In Zijn werk van vandaag wordt God niet snel boos. Maar als mensen Zijn plannen in de war proberen te brengen, verandert Zijn gezicht onmiddellijk van helder naar betrokken. Ik raad je dus aan tot rust te

komen en je aan Gods opzet te onderwerpen en Hem toe te staan je compleet te maken. Alleen mensen die dit doen zijn slim.

Het pad ... (8)

Het is niet maar slechts een dag of twee geleden dat God naar de aarde kwam om onder de mensen te wonen en met hen om te gaan. Misschien verwerven mensen in deze tijd behoorlijke kennis van God en misschien verwerven ze heel wat inzicht in het dienen van God en worden ze doorgewinterd in hun geloof in God. Wat ook het geval is, mensen begrijpen Gods gezindheid min of meer en drukken ook hun eigen gezindheden op talloze manieren uit. Zoals ik het zie, heeft God genoeg aan de verschillende manifestaties van mensen om als voorbeelden te gebruiken, en aan hun mentale activiteiten om als referentie te gebruiken. Dat zou een aspect kunnen zijn van de samenwerking tussen de mens en God, een samenwerking waarvan de mens zich niet bewust is, waardoor deze door God geregisseerde opvoering erg levendig en natuurgetrouw wordt. Ik zeg deze dingen tegen mijn broeders en zusters als de algemene regisseur van dit drama – ieder van ons kan het hebben over zijn gedachten en gevoelens nadat hij dit heeft uitgebeeld, en spreken over hoe ieder van ons zijn leven ervaart binnen dit drama. We kunnen net zo goed een volledig nieuw soort symposium hebben om ons hart te openen en te praten over onze uitvoerende kunsten, en zien hoe God ieder individu begeleidt, zodat we bij de volgende uitvoering een hoger niveau van onze kunst kunnen uitdrukken en elk zoveel mogelijk onze eigen rol kunnen spelen zonder God

teleur te stellen. Ik hoop dat mijn broeders en zusters dat serieus zullen nemen. Niemand moet het lichtvaardig opvatten, want een rol goed spelen is niet iets wat in één of twee dagen kan worden bereikt. Daarvoor moeten we het leven ervaren en dieper ingaan op ons echte leven op de lange termijn, en praktische ervaring hebben met verschillende soorten leven. Pas dan kunnen we het podium op. Ik ben vol hoop over mijn broeders en zusters. Ik vertrouw erop dat jullie niet ontmoedigd zullen raken; dat, wat God ook doet, jullie als een pot vuur zullen zijn: nooit lauw, en tot het uiterste volhardend, tot Gods werk volledig is geopenbaard, tot het drama dat God regisseert zijn finale ontknoping bereikt. Ik vraag niets anders van jullie. Ik hoop alleen dat jullie zullen volhouden, dat jullie niet ongeduldig zullen zijn om resultaten te verkrijgen, dat jullie met mij samenwerken zodat het werk dat ik moet doen goed wordt gedaan, en dat niemand onderbrekingen of verstoringen veroorzaakt. Wanneer dit deel van het werk is voltooid, zal God alles aan jullie openbaren. Nadat mijn werk is voltooid, zal ik jullie krediet aan God voorleggen om rekenschap aan Hem af te leggen. Is dat niet beter? Elkaar helpen om onze eigen doelen te bereiken – is dat geen perfecte oplossing voor iedereen? Dit is een moeilijke tijd, een tijd die een tol van jullie eist. Omdat ik nu de regisseur ben, hoop ik dat dit niemand van jullie ergert. Zo is het werk dat ik doe. Misschien zal ik op een dag overschakelen op een meer gepaste ‘werkploeg’ en het jullie niet langer moeilijk maken. Ik zal jullie tonen wat jullie maar willen zien en inwilligen wat jullie maar wensen te horen. Maar niet nu. Het werk van tegenwoordig is dit werk, en ik kan jullie niet de vrije hand geven en jullie niet toestaan te doen wat jullie maar willen. Dat zou mijn werk bemoeilijken; om eerlijk te zijn, zou het geen vrucht dragen en jullie niet van nut zijn. Tegenwoordig moeten jullie daarom ‘onrecht’ verdragen. Wanneer de

dag daar is en deze fase van het werk wordt voltooid, zal ik vrij zijn, zal ik niet zo'n zware last dragen en zal ik toegeven aan wat jullie ook maar van mij vragen. Zolang het jullie leven ten goede komt, zal ik in vervulling laten gaan wat jullie vragen. Tegenwoordig heb ik een zware verantwoordelijkheid op mij genomen. Ik kan niet tegen de opdrachten van God de Vader ingaan en ik kan de plannen voor mijn werk niet verstoren. Ik kan mijn persoonlijke zaken niet beheren via mijn zakelijke aangelegenheden – en ik hoop dat jullie allen me kunnen begrijpen en vergeven, want alles wat ik doe, is in overeenstemming met de wensen van God de Vader. Ik doe alles wat Hij me opdraagt te doen, wat Hij ook wil, en ik zou Zijn boosheid of Zijn toorn niet uitlokken. Ik doe alleen wat ik hoor te doen. Dus namens God de Vader raad ik jullie aan om nog wat langer vol te houden. Niemand hoeft zich zorgen te maken. Nadat ik heb voltooid wat ik moet doen, kunnen jullie doen wat jullie willen en zien wat jullie willen – maar ik moet het werk voltooien dat ik moet doen.

In deze fase van het werk wordt van ons het uiterste aan geloof en liefde gevergd. We kunnen struikelen door de geringste onoplettendheid, want deze fase van het werk is anders dan alle voorgaande: wat God vervolmaakt, is het geloof van de mensheid, dat zowel onzichtbaar als ontastbaar is. Wat God doet, is woorden omzetten in geloof, liefde en leven. Mensen moeten een punt bereiken waarop ze honderden louteringen hebben verdragen en een geloof hebben dat groter is dan dat van Job. Ze moeten ongelooflijk lijden en allerlei martelingen verdragen zonder God ooit te verlaten. Wanneer ze gehoorzaam zijn tot de dood en een groot geloof in God hebben, is deze fase van Gods werk voltooid. Dit is het werk dat ik op mij heb genomen, dus ik hoop dat mijn broeders en zusters mijn hachelijke toestand kunnen begrijpen en niets anders van mij

vragen. Dit is wat God de Vader van mij vereist en aan deze werkelijkheid kan ik niet ontsnappen; ik moet het werk doen dat ik hoor te doen. Ik hoop alleen dat jullie geen geforceerde argumenten en geperverteerde logica gebruiken, dat jullie een beter inzicht hebben en niet te simplistisch naar dingen kijken. Jullie denken is te kinderachtig, te naïef. Gods werk is niet zo simpel als jullie je misschien voorstellen, Hij doet niet zomaar alles wat Hij wil; als Hij dat deed, zou dat Zijn plan bederven. Zijn jullie het daar niet mee eens? Ik doe het werk van God. Ik doe niet slechts incidentele klusjes voor mensen, ik doe niet waar ik maar zin in heb en ik regel niet persoonlijk of ik iets wel of niet doe. Tegenwoordig liggen de zaken niet zo eenvoudig. Ik ben door de Vader gestuurd om op te treden als de regisseur – denken jullie dat ik dit zelf heb geregeld en gekozen? De ideeën van de mens neigen er vaak naar Gods werk te onderbreken. Daarom zijn er, nadat ik een poos heb gewerkt, veel verzoeken van mensen waaraan ik niet kan voldoen en veranderen mensen van mening over mij. Jullie moeten allen duidelijkheid hebben over deze ideeën van jullie. Ik ga ze niet individueel aansnijden. Ik kan alleen het werk dat ik doe uitleggen. Mijn gevoelens worden hierdoor niet in het minst gekwetst. Als jullie dat eenmaal hebben begrepen, kunnen jullie het bekijken hoe jullie maar willen. Ik zal geen bezwaar maken, want dit is hoe God werkt; ik ben niet verplicht om het allemaal uit te leggen. Ik ben alleen gekomen om het werk van woorden uit te voeren, te werken en toe te staan dat dit drama zich ontvouwt door de regie van woorden. Ik hoef nergens anders over te spreken en zou niets anders kunnen doen. Ik heb alles uitgelegd wat ik te zeggen heb; het maakt me niet uit wat jullie denken en het doet er voor mij niet toe. Maar ik zou jullie er nog steeds op willen wijzen dat Gods werk niet zo simpel is als jullie je voorstellen. Hoe minder het overeenstemt met de noties

van mensen, hoe dieper de betekenis ervan; en hoe meer het overeenstemt met de noties van mensen, hoe minder waardevol het is, hoe meer het echte betekenis ontbeert. Overweeg deze woorden zorgvuldig – dat is alles wat ik daarover zal zeggen. Jullie kunnen de rest zelf analyseren. Ik zal het niet uitleggen.

Mensen stellen zich voor dat God dingen op een bepaalde manier doet, maar is wat we in pakweg het afgelopen jaar van Gods werk hebben gezien en ervaren echt in overeenstemming geweest met menselijke noties? Vanaf de schepping van de wereld tot nu is helemaal niemand in staat geweest de fasen of de regels van Gods werk te doorgronden. Als men dat kon, hoe komt het dan dat die religieuze leiders niet begrijpen dat dit is hoe God tegenwoordig werkt? Hoe komt het dat zo weinig mensen de werkelijkheid van tegenwoordig begrijpen? Hieraan kunnen we zien dat niemand Gods werk begrijpt. Mensen moeten alleen handelen volgens de leiding van Zijn Geest; ze moeten niet gewoon op een rigide manier regels toepassen op Zijn werk. Als je het beeld en het werk van Jezus neemt en vergelijkt met Gods huidige werk, is het net als de Joden die proberen Jezus te laten stroken met Jehova. Trek je door dat te doen niet aan het kortste eind? Zelfs Jezus wist niet wat Gods werk in de laatste dagen zou zijn; het enige wat Hij wist, was dat Hij het werk van Zijn kruisiging moest voltooien. Dus hoe hadden anderen het kunnen weten? Hoe hadden ze kunnen weten welk werk God in de toekomst zou doen? Hoe zou God Zijn plan hebben kunnen onthullen aan mensen, die bezeten zijn door Satan? Is dat niet dwaas? God vraagt je Zijn wil te kennen en te begrijpen. Hij vraagt je niet Zijn toekomstige werk te overdenken. We hoeven ons alleen bezig te houden met het geloof in God, Zijn advies te volgen en pragmatisch te zijn in onze omgang met echte

moeilijkheden, en we moeten geen moeilijkheden of problemen voor God veroorzaken. We moeten doen wat we horen te doen; zolang we binnen Gods huidige werk kunnen zijn, is dat genoeg! Zo is het pad waarop ik jullie leid. Als we ons alleen concentreren op vooruitgang, zal God niemand van ons mishandelen. Gedurende het afgelopen jaar waarin jullie buitengewone ervaringen hebben gehad, hebben jullie heel veel dingen gewonnen; ik vertrouw erop dat jullie er niet zo zwaar aan zullen tillen. Het pad waarover ik jullie leid, is mijn werk en mijn missie en is lang geleden door God verordend, zodanig dat we voorbestemd waren om zo ver te komen, tot tegenwoordig. Dat we dit hebben kunnen doen, is onze grote zegen en hoewel het een oneffen weg is geweest, is onze vriendschap altijddurend en zal deze door de tijden heen worden doorgegeven. Of het nu gejuich en gelach of droefheid en tranen is, laat het allemaal een prachtige herinnering worden! Jullie zijn je er misschien van bewust dat de dagen van mijn werk geteld zijn. Ik heb veel werkprojecten en kan jullie niet vaak vergezellen. Ik hoop dat jullie me kunnen begrijpen – want onze oorspronkelijke vriendschap is niet veranderd. Misschien zal ik op een dag weer aan jullie verschijnen, en ik hoop dat jullie het me niet moeilijk maken. Ik ben tenslotte anders dan jullie. Ik reis overal heen voor mijn werk en leef mijn leven niet gewoon maar lanterfantend in hotels. Ongeacht hoe jullie zijn, ik doe gewoon wat ik moet doen. Ik hoop dat de dingen die we in het verleden hebben gedeeld, de bloem van onze vriendschap mogen worden.

Men kan zeggen dat dit pad door mij is geopend, en of het nu bitter of zoet was, ik ben voorgegaan op de weg. Dat we de huidige tijd hebben gehaald, komt allemaal door de genade van God. Er zijn misschien sommigen die me danken en er zijn misschien sommigen die over mij klagen – maar dat maakt allemaal

niet uit. Het enige wat ik wil zien, is dat is bereikt wat in deze groep mensen moet worden bereikt. Dat is iets wat zou moeten worden gevierd. Dus ik ben niet wrokkig op degenen die over mij klagen; het enige wat ik wil, is mijn werk zo snel mogelijk voltooien, zodat Gods hart binnenkort kan rusten. Op dat moment zal ik geen enkele zware last dragen en zullen er in Gods hart geen zorgen zijn. Zijn jullie bereid je samenwerking te verbeteren? Is het niet beter te proberen Gods werk goed te doen? Gedurende deze periode is het redelijk om te zeggen dat we enorm veel tegenspoed hebben verdragen en elke soort vreugde en verdriet hebben gekend. Over het algemeen is de prestatie van ieder van jullie voldoende geweest. Misschien zal er in de toekomst beter werk zijn dat van jullie wordt vereist, maar blijf jullie niet bezighouden met gedachten aan mij; doe gewoon wat jullie moeten doen. Wat ik moet doen, is bijna daar; ik hoop dat jullie te allen tijde trouw zullen blijven en dat jullie niet nostalgisch zullen zijn over mijn werk. Jullie moeten weten dat ik alleen ben gekomen om één werkfase te voltooien, beslist niet om al Gods werk te doen. Hierover moeten jullie duidelijkheid hebben en geen andere ideeën hebben. Gods werk vereist veel meer middelen om te worden voltooid; jullie kunnen je niet altijd op mij verlaten. Misschien hebben jullie al beseft dat ik alleen ben gekomen om één deel van het werk te doen, een deel dat niet Jehova of Jezus vertegenwoordigt. Gods werk is verdeeld in vele fasen, dus jullie moeten niet te star zijn. Terwijl ik werk, moeten jullie naar mij luisteren. In elk tijdperk verandert Gods werk; het is niet allemaal van hetzelfde laken een pak en het is niet elke keer hetzelfde liedje. En in elke fase past Zijn werk bij het tijdperk en verandert het, omdat het tijdperk niet hetzelfde is. En omdat je in dit tijdperk bent geboren, moet je de woorden van God eten en drinken en deze woorden lezen. Er kan een dag komen waarop mijn werk

verandert; in dat geval moeten jullie voorwaarts blijven gaan zoals jullie dat horen te doen; Gods werk kan niet verkeerd zijn. Schenk geen aandacht aan hoe de buitenwereld verandert; God kan niet verkeerd zijn en Zijn werk kan niet verkeerd zijn. Het is alleen zo dat soms Zijn oude werk voorbijgaat en Zijn nieuwe werk begint. Maar dat het nieuwe werk is gekomen, betekent niet dat het oude werk verkeerd is. Dat is een misvatting! Gods werk kan niet goed of verkeerd worden genoemd, alleen vroeger of later. Dat is de leidraad voor het geloof van mensen in God en hiermee moet niet lichtvaardig worden omgegaan.

Het gezichtspunt dat gelovigen zouden moeten hebben

Wat is het dat de mens ontvangen heeft vanaf het moment dat hij in God is gaan geloven? Wat heb je over God geweten? Hoeveel ben je veranderd door je geloof in God? Nu weten jullie allemaal dat het geloof van de mens in God niet alleen voor de redding van zijn ziel en zijn lichamelijk welvaren is, noch is het om het leven te verrijken door van God te houden, enzovoorts. Het is zo: als je God liefhebt omwille van het welzijn van het vlees of voor tijdelijk geluk, dan zal, zelfs als je liefde voor God uiteindelijk het hoogtepunt bereikt en je nergens om vraagt, deze liefde die je zoekt nog steeds onzuiver zijn en God niet behagen. Wie de liefde voor God gebruikt om zijn saaie leven te verrijken en een leegte in zijn hart te vullen, zoekt een gemakkelijk leven, en probeert niet werkelijk God lief te hebben. Dit soort liefde gaat tegen de wil in, is een nastreven van emotioneel genot, en God heeft geen behoefte aan dit soort liefde. Wat voor soort liefde is de jouwe? Waarom heb je God lief? Hoeveel ware liefde heb je nu voor God? De

liefde van de meesten van jullie is als hierboven omschreven. Dit soort liefde kan alleen de status quo bewaren; het kan niet een eeuwige bestendigheid bereiken, noch wortel schieten in de mens. Dit soort liefde is die van een bloem die geen vrucht draagt nadat hij gebloeid heeft en is verdord. Met andere woorden: nadat je God eenmaal op die manier hebt liefgehad, en er is niemand om je verder op weg te helpen, dan zul je ten val komen. Als je God alleen lief kan hebben in de tijd van het liefhebben van God maar je levensgezindheid nadien onveranderd blijft, dan zal je voortdurend omhuld blijven door de invloed van de duisternis, waar je niet aan kunt ontsnappen. Je kunt je nog steeds niet bevrijden van de manipulaties van Satan en het bedrogen worden door Satan. Zulke mensen kunnen niet volledig worden gewonnen door God; uiteindelijk behoren hun geest, ziel en lichaam steeds aan Satan toe. Hier bestaat geen twijfel over. Alle mensen die niet volledig gewonnen kunnen worden door God zullen terugkeren naar hun plaats van oorsprong, dat wil zeggen: terug naar Satan. Zij zullen afdalen naar het meer waarin het helle vuur brandt om de volgende stap in de straf van God te ondergaan. Zij die gewonnen zijn door God zijn degenen die tegen Satan rebelleren en uit zijn domein ontsnappen. Die mensen zullen officieel tot het koninkrijk worden gerekend. Zo ontstaan de mensen van het koninkrijk. Wil jij zo'n soort mens zijn? Wil jij door God gewonnen worden? Wil jij aan het domein van Satan ontsnappen en terugkeren naar God? Behoor je nu Satan toe of word je onder de mensen van het koninkrijk gerekend? Dit soort dingen zouden duidelijk moeten zijn en vereisen geen verdere uitleg.

In het verleden streefden velen met menselijke ambities en opvattingen, en voor de hoop van de mens. Deze dingen zullen nu niet worden besproken. Het is belangrijk een weg van beoefening te vinden dat een ieder van jullie in staat stelt

een normale toestand voor God te behouden en om gaandeweg de ketenen van Satans invloed te verbreken, zodat jullie door God gewonnen kunnen worden en op aarde het leven mogen leiden dat God van jullie vraagt. Dit alleen kan het verlangen van God vervullen. Velen geloven in God maar weten noch wat God verlangt noch wat Satan verlangt. Ze geloven anderen domweg en volgen hen blindelings en hebben zodoende nooit een normaal christelijk leven gehad; bovendien hebben ze nooit normale persoonlijke relaties gehad, laat staan een normale relatie van een mens met God. Hieruit kan men opmaken dat de problemen en fouten van de mens, en andere factoren die de wil van God kunnen dwarsbomen, veelvuldig zijn. Dit is voldoende bewijs dat de mens nog niet op het juiste traject is terechtgekomen ten aanzien van het geloof in God, en ook niet de echte ervaring van het menselijk leven is binnengegaan. Dus wat betekent het dan om op het juiste traject tekomen ten aanzien van het geloof in God? Op het juiste traject terecht komen betekent dat je op elk moment je hart stil kunt maken voor God, en van een normale omgang met God kunt genieten. Gaandeweg kom je dan te weten wat de mens mist en leer je langzaam God beter kennen. Hierdoor zal je dagelijks nieuwe visies en verlichting van je geest bereiken; je verlangen groeit meer en meer om de waarheid binnen te gaan. Elke dag is er nieuw licht en nieuw begrip. Door dit pad word je gaandeweg bevrijd van de invloed van Satan, en wordt je leven grootser. Zo'n mens zit op het juiste traject. Evalueer je werkelijke belevingen en onderzoek het pad dat je hebt genomen bij je geloof in God met het bovenstaande. Ben je iemand die op het juiste traject zit? In welke zaken heb je je bevrijd van de ketenen van Satan en van de invloed van Satan? Als je het juiste traject nog niet hebt gevonden is je verbinding met Satan nog niet verbroken. Kan dit zoeken naar de liefde voor God

zo leiden tot een liefde die authentiek, toegewijd en puur is? Je zegt dat je liefde voor God onwankelbaar is en uit je hart komt, maar je bent nog niet van de ketenen van Satan losgebrouwen. Houd je God niet voor de gek? Als je een pure liefde voor God wil bereiken en volledig gewonnen wil zijn door God, en tot de mensen van het koninkrijk gerekend wil worden, moet je je eerst op het juiste traject begeven ten aanzien van het geloof in God.

Over de stappen van Gods werk

Vanbuiten lijkt het dat de stappen van Gods huidige werk al geëindigd zijn en dat de mens al het oordeel, de tuchting, de slagen en de loutering van Gods woorden heeft ervaren, en stappen heeft ondergaan zoals de beproeving van de dienstdoeners, de loutering van de tijd van de tuchting, de beproeving van de dood, de beproeving van de contrasten en de tijd van het liefhebben van God. En toch, hoewel ze bij elke stap grote ontberingen ondergaan, blijven mensen onwetend over de wil van God. Neem bijvoorbeeld de beproeving van de dienstdoeners: zij weten nog altijd niet goed wat ze hebben gewonnen, wat ze te weten zijn gekomen en welk effect God wilde bereiken. Als je kijkt naar de snelheid van Gods werk, lijkt de mens totaal niet in staat om de tegenwoordige snelheid bij te houden. Men kan zien dat God eerst deze stappen van Zijn werk aan de mens openbaart en dat Hij, in plaats van bij een van de stappen noodzakelijkerwijs een niveau te bereiken dat de mens zich kan voorstellen, licht werpt op een kwestie. Om iemand te vervolmaken zodat hij werkelijk door God gewonnen kan worden, moet God alle bovengenoemde stappen uitvoeren. Het

doel van dit werk is om te laten zien welke stappen God moet uitvoeren om een groep mensen te vervolmaken. Daarom zijn, van de buitenkant bekeken, de stappen van Gods werk voltooid – maar in wezen is Hij nog maar net officieel begonnen de mensheid te vervolmaken. Dit moet mensen duidelijk zijn: het zijn de stappen van Zijn werk die voltooid zijn, maar het werk zelf is niet ten einde gekomen. En toch geloven mensen in hun noties dat de stappen van Gods werk allemaal geopenbaard zijn aan de mens, waardoor er geen twijfel over kan zijn dat het werk van God beëindigd is. Deze kijk is totaal verkeerd. Gods werk gaat in tegen de noties van de mens en slaat in alle opzichten terug tegen zulke noties; vooral de stappen van Gods werk staan haaks op de noties van de mens. Uit dit alles blijkt Gods wijsheid. Het blijkt dat de noties van de mens continu verstorend werken, en God slaat terug tegen alles wat de mens zich voorstelt, wat duidelijk wordt tijdens werkelijke ervaringen. Iedereen denkt dat God te snel werkt en dat Gods werk eindigt voordat men het weet, voordat men enig begrip heeft verkregen en terwijl men nog in een staat van verwarring verkeert. Dat is hoe het is met elke stap van Zijn werk. De meeste mensen geloven dat God met mensen solt – maar dat is niet de bedoeling van Zijn werk. Zijn werkwijze is er een van herkauwen: eerst is het zoals het vluchtig kijken naar bloemen terwijl men te paard langs galoppeert, vervolgens worden de details behandeld en daarna worden deze details volledig verfijnd – waar mensen verrast van staan. Mensen proberen God voor de gek te houden en denken dat God tevreden zal zijn als ze alleen het strikt noodzakelijke doen tot ze een bepaald punt bereiken. Hoe zou God in werkelijkheid ooit tevreden kunnen zijn over de pogingen van de mens om alleen het strikt noodzakelijke te doen? Om het optimale effect te bereiken, werkt God door mensen te overrompelen, door toe te slaan wanneer

ze het niet doorhebben; dit geeft hun grotere kennis van Zijn wijsheid en een groter begrip van Zijn rechtvaardigheid, majesteit en onbeledigbare gezindheid.

In de huidige tijd is God officieel begonnen met het vervolmaken van de mens. Om vervolmaakt te worden, moeten mensen de openbaring, het oordeel en de tuchting van Zijn woorden ondergaan, moeten ze de beproevingen en loutering ondergaan van Zijn woorden (zoals de beproeving van de dienstdoeners), en moeten ze in staat zijn de beproeving van de dood te weerstaan. Wat dit betekent, is dat onder het oordeel, de tuchting en de beproevingen van God diegenen die echt Gods wil tevredenstellen God kunnen loven vanuit het diepst van hun hart, God volstrekt kunnen gehoorzamen en zichzelf kunnen verzaken – zo hebben ze God lief met een hart dat oprecht, onverdeeld en puur is. Zo is een volmaakt iemand, en het is precies het werk dat God van plan is te doen, en het werk dat Hij zal volbrengen. Mensen moeten geen voorbarige conclusies trekken over Gods werkwijze. Ze moeten alleen intrede in het leven nastreven. Dit is fundamenteel. Inspecteer niet constant Gods werkwijze; dit zal alleen maar je toekomstperspectieven in de weg zitten. Hoeveel heb je gezien van Gods werkwijze? Hoe gehoorzaam ben je geweest? Hoeveel heb je gewonnen uit elk van Zijn werkwijzen? Ben je bereid door God vervolmaakt te worden? Wens je vervolmaakt te worden? Dit zijn allemaal dingen die je duidelijk moet begrijpen en binnen moet gaan.

De verdorven mens kan God niet vertegenwoordigen

De mens leeft onder de sluier van de invloed van de duisternis, geketend door de invloed van Satan en zonder een mogelijkheid om te ontsnappen. En de menselijke gezindheid wordt, nadat die door Satan bewerkt is, alleen maar verdorvener. Men zou kunnen zeggen dat de mens altijd heeft geleefd, in deze verdorven satanische gezindheid, niet in staat om God echt lief te hebben. Omdat dit het geval is, moet een mens, als hij God werkelijk wil liefhebben, worden ontdaan van eigengerechtigheid, eigendunk, arrogantie, verwaandheid en dergelijke, die allemaal horen bij de gezindheid van Satan. Want anders is de liefde van de mens onzuiver, een liefde van Satan, en één die absoluut niet de goedkeuring van God kan krijgen. Niemand kan oprecht God liefhebben, tenzij de Heilige Geest een mens vervolmaakt, behandelt, breekt, snoeit, disciplineert, kastijdt en loutert. Als je beweert dat een deel van je gezindheid God vertegenwoordigt en dat je daardoor in staat bent om God echt lief te hebben, dan ben je iemand die arrogant spreekt en dan ben je een dwaas mens. En mensen zoals dit zijn de aartsengel! De aangeboren natuur van de mens kan God niet direct vertegenwoordigen. De mens moet zijn aangeboren natuur afwerpen door de vervolmaking die van God komt. Alleen door het zich bekommeren om Gods wil, het vervullen van Gods wil en verder het ondergaan van het werk van de Heilige Geest, kan zijn naleving door God goedgekeurd worden. Niemand die in het vlees leeft, kan direct God vertegenwoordigen, tenzij hij een mens is die door de Heilige Geest wordt gebruikt. Maar zelfs voor zo iemand geldt dat zijn gezindheid en naleving God niet volledig vertegenwoordigen; iemand kan slechts zeggen dat zijn naleven wordt aangestuurd door de Heilige Geest. De gezindheid van zo'n mens kan God niet vertegenwoordigen.

Hoewel de gezindheid van de mens door God beschikt is – dat valt niet te betwisten en kan worden beschouwd als iets positiefs – is zij bewerkt door Satan. Daardoor is de hele gezindheid van de mens gelijk aan de gezindheid van Satan. Iemand zou kunnen beweren dat God naar Zijn gezindheid oprecht is in Zijn handelen en dat hij ook op die manier handelt en zo'n karakter heeft en dus, zo zegt hij, dat zijn gezindheid God vertegenwoordigt. Wat is dat voor mens? Is de verdorven satanische gezindheid in staat om God te vertegenwoordigen? Wie zegt dat zijn gezindheid een vertegenwoordiging van God is, spreekt godslasterlijk en beledigt de Heilige Geest! Gezien de wijze waarop de Heilige Geest werkt, is het werk dat God op aarde doet niets anders dan overwinnen. Dus is veel van de verdorven satanische gezindheid van de mens nog niet gezuiverd en is zijn uitleven nog steeds een weerspiegeling van Satan. Het gaat om wat de mens gelooft dat goed is en de daden van het vlees vertegenwoordigt. Of beter gezegd, het vertegenwoordigt Satan en kan absoluut God niet vertegenwoordigen. Zelfs als iemand God zo liefheeft dat hij van het leven kan genieten alsof het de hemel op aarde is, of uit kan roepen: 'O God, ik kan u niet genoeg liefhebben' en de hoogste sferen heeft bereikt, kun je nog steeds niet zeggen dat hij God naleeft of God vertegenwoordigt, omdat het wezen van de mens niet is als dat van God. Een mens kan nooit God naleven, laat staan God zijn. Waartoe de Heilige Geest de mens aanstuurt om na te leven is alleen maar in overeenstemming met wat God vraagt van de mens.

Alle handelingen en daden van Satan worden zichtbaar in de mens. Alle handelingen en daden van de mens zijn een uitdrukking van Satan en kunnen daarom God niet vertegenwoordigen. De mens is de belichaming van Satan en de gezindheid van de mens is niet in staat om de gezindheid van God te

vertegenwoordigen. Sommige mensen hebben een goed karakter. God kan wat werk doen door het karakter van zulke mensen en het werk dat zij doen wordt aangestuurd door de Heilige Geest. Maar ook hun gezindheid is niet in staat om God te vertegenwoordigen. Het werk dat God aan hen doet is niet meer dan een werken met en uitbreiden van wat al in hen aanwezig is. Of het nu profeten zijn of mensen uit vroeger tijden die door God zijn gebruikt, niemand is in staat om God direct te vertegenwoordigen. Alle mensen die God liefhebben, komen daartoe onder druk van de omstandigheden. Niemand streeft er uit vrije wil naar om mee te werken. Wat zijn positieve dingen? Alles wat direct van God komt, is positief. Maar de gezindheid van de mens is bewerkt door Satan en kan God niet vertegenwoordigen. Alleen de vleesgeworden God – Zijn liefde, Zijn bereidheid om te lijden, Zijn rechtvaardigheid, gehoorzaamheid, nederigheid en verborgenheid – deze allemaal zijn een directe vertegenwoordiging van God. Dat is zo omdat Hij toen Hij kwam, Hij zonder zondige natuur was en direct van God kwam, zonder bewerkt te zijn door Satan. Jezus heeft slechts de gelijkenis van zondig vlees, maar vertegenwoordigt geen zonde. Daarom vertegenwoordigen Jezus' woorden en daden, tot aan de voltooiing van Zijn werk aan het kruis (waaronder het moment van de kruisiging), allemaal direct God. Het voorbeeld van Jezus is voldoende om aan te tonen dat geen enkel mens met een zondige natuur God kan vertegenwoordigen, en dat de zonde van de mens Satan vertegenwoordigt. Dat wil zeggen, de zonde is geen vertegenwoordiger van God en God is zonder zonde. Zelfs het werk in de mens door de Heilige Geest, kan alleen gezien worden als aangestuurd door de Heilige Geest. Men kan niet zeggen dat dit door de mens wordt gedaan in naam van God. Integendeel, wat de mens betreft, vertegenwoordigt noch zijn zonde, noch zijn gezindheid God.

Door te kijken naar het werk dat de Heilige Geest sinds het verleden tot de dag van vandaag op de mens heeft verricht, kan men zien dat de mens alles wat hij uitleeft alleen maar heeft, omdat de Heilige Geest werk op hem verricht heeft. Zeer weinigen zijn in staat de waarheid uit te leven, nadat ze door de Heilige Geest zijn behandeld en gedisciplineerd. Dat wil zeggen, alleen het werk van de Heilige Geest is aanwezig, en medewerking door de mens is afwezig. Begrijp je het nu? Als het zo is, wat zou jij dan moeten doen als je je uiterste best wil doen om met Hem mee te werken, terwijl de Heilige Geest aan het werk is om zo je plicht te vervullen?

Religieuze diensten moeten worden gezuiverd

Vanaf het begin van Zijn werk in het gehele universum heeft God vele mensen, uit alle rangen en standen, voorbestemd om Hem te dienen. Het is Zijn doel Zijn eigen wil te realiseren en ervoor te zorgen dat Zijn werk op aarde probleemloos wordt verwezenlijkt. Dit is Gods doel wanneer Hij mensen kiest om Hem te dienen. Ieder mens die God dient, moet deze wil van God begrijpen. Door middel van Zijn werk zijn mensen beter in staat Gods wijsheid en almacht te begrijpen en de principes van Zijn werk op aarde te zien. God komt daadwerkelijk naar de aarde om Zijn werk te doen en legt daarbij contact met mensen zodat zij Zijn daden duidelijker leren kennen. Vandaag de dag heeft jullie groep het geluk de praktische God te dienen. Dit is voor jullie een zegen van onschatbare waarde. In werkelijkheid is het God die jullie op een hoger niveau brengt. Wanneer God iemand uitkiest om Hem te dienen, hanteert Hij altijd Zijn

eigen principes. God dienen is absoluut niet, zoals mensen het zich dat voorstellen, eenvoudig een kwestie van enthousiasme. Vandaag zien jullie dat hoe eenieder die God dient in Zijn aanwezigheid, dit doet omdat hij de begeleiding van God heeft en het werk van de Heilige Geest, en omdat zij mensen zijn die naar de waarheid zoeken. Dit zijn de minimumvereisten waaraan al degenen die God dienen moeten voldoen.

God dienen is geen eenvoudige taak. Degenen wier verdorven gezindheid onveranderd blijft kunnen God nooit dienen. Als jouw gezindheid niet door Gods woord is geoordeeld en getuchtigd, vertegenwoordigt jouw gezindheid nog steeds Satan. Dit is voldoende om te bewijzen dat je God dient vanuit je eigen goede intentie. Dit is dienst die gebaseerd is op je satanische natuur. Je dient God met je natuurlijke karakter en volgens je persoonlijke voorkeuren, sterker nog, je blijft maar denken dat God zich verheugt in alles wat je maar wilt doen en alles haat wat je niet wilt doen, en je wordt in je werk geheel geleid door je eigen voorkeuren. Kan dit God dienen worden genoemd? Uiteindelijk zal de gezindheid van je leven er geen jota mee veranderen; in tegendeel, je zult nog koppiger worden omdat je God hebt gediend, en hierdoor raakt je verdorven gezindheid nog dieper geworteld. Op deze manier zul je van binnen regels over het dienen van God ontwikkelen die hoofdzakelijk zijn gebaseerd op je eigen karakter en de ervaring die je opdoet met het dienen volgens je eigen gezindheid. Deze les kan worden getrokken uit de menselijke ervaring. Het is de levensfilosofie van de mens. Zulke mensen behoren tot de farizeeën en de religieuze functionarissen. Wanneer zij niet op een gegeven moment wakker worden en berouw tonen, zullen zij beslist de valse christussen en de antichristen worden die de mensen in de laatste dagen misleiden. De valse christussen en de antichristen waarover is

gesproken zullen voortkomen uit dergelijke mensen. Als degenen die God dienen hun eigen karakter volgen en naar hun eigen wil handelen, zullen ze op elk moment het gevaar lopen uitgedreven te worden. Degenen die de ervaring van vele jaren dienst doen aan God gebruiken om de harten van anderen te veroveren, hen neerbuigend de les te lezen en hen te beteugelen, en degenen die nooit berouw tonen, hun zonden nooit opbiechten, nooit de voordelen van hun positie opgeven, zullen allen voor God ten val komen. Deze mensen zijn van hetzelfde type als Paulus, mensen die zich voorstaan op hun senioriteit en pronken met hun kwalificaties. God zal zulke mensen niet tot volmaaktheid brengen. Dit soort dienst hindert het werk van God. Mensen klampen zich graag vast aan het oude. Ze klampen zich vast aan opvattingen uit het verleden, dingen uit het verleden. Dit is een enorm obstakel voor hun dienst. Als je deze dingen niet van je af kunnen schudden, zullen ze je hele leven verstikken. God zal je niet prijzen, in het geheel niet, zelfs niet als je je benen of rug breekt van het rondrennen of het harde werk, zelfs niet als je je leven geeft in dienst van God. Integendeel: Hij zal zeggen dat je een boosdoener bent.

Vanaf vandaag zal God degenen die geen religieuze opvattingen hebben formeel vervolmaken, degenen die gereed zijn afstand te doen van hun oude zelf en die God dienen in de eenvoud van hun hart, en Hij zal hen vervolmaken die verlangen naar het woord van God. Deze mensen zouden op moeten staan en God dienen. In God is eindeloze overvloed en grenzeloze wijsheid. Zijn geweldige werk en dierbare woorden staan klaar om door nog meer mensen te worden genoten. Zoals het er nu voorstaat is het voor degenen met religieuze opvattingen, degenen die zich voorstaan op hun senioriteit en degenen die zichzelf niet kunnen wegcijferen, moeilijk deze nieuwe dingen te accepteren. De

Heilige Geest heeft geen kans deze mensen te vervolmaken. Als een mens niet vastbesloten is te gehoorzamen en geen dorst heeft naar het woord van God, dan zal deze persoon niet in staat zijn deze nieuwe dingen te ontvangen. Deze personen zullen alleen maar steeds opstandiger en listiger worden en uiteindelijk op het verkeerde spoor belanden. Door Zijn werk nu te doen, zal God meer mensen opwekken die Hem werkelijk liefhebben en die het nieuwe licht kunnen accepteren. En Hij zal de religieuze functionarissen die zich voorstaan op hun senioriteit volledig neermaaien. Degenen die zich koppig verzetten tegen verandering: Hij wil niemand van hen. Wil je een van deze personen zijn? Dien je volgens je eigen voorkeuren, of doe je wat God vraagt? Dit is iets dat je van jezelf moet weten. Ben je een van de religieuze functionarissen, of ben je een pasgeboren baby die door God is vervolmaakt? Hoe groot is het deel van je dienst dat wordt geprezen door de Heilige Geest? Hoe groot is het deel waarvan God niet eens de moeite neemt het te herdenken? Hoe zeer is je leven veranderd na al die jaren van dienst? Heb je hierover duidelijkheid? Als je echt geloof hebt, verwerp je je oude, voormalige religieuze opvattingen en dien je God beter op een nieuwe manier. Het is nog niet te laat om op te staan. Oude religieuze opvattingen verstikken het leven van een mens. De ervaring die mensen opdoen leidt hen weg van God en laat hen dingen op hun eigen manier doen. Als je geen afstand van deze dingen neemt zullen ze een struikelblok gaan vormen voor de groei in je leven. God heeft altijd degenen vervolmaakt die Hem dienen. Hij verwerpt ze niet snel. Als je het oordeel en de tuchtiging van Gods woord werkelijk accepteert, als je je oude religieuze praktijken en regels opzij kunt zetten en kunt stoppen met het gebruik van oude religieuze opvattingen als maatstaf voor Gods woord van vandaag de dag, alleen dan zul je een toekomst

hebben. Maar als je je blijft vastklampen aan oude dingen, als je ze blijft koesteren, dan kun je onmogelijk worden gered. God heeft geen aandacht voor zulke mensen. Als je werkelijk vervolmaakt wilt worden, zul je moeten besluiten al het oude volledig achter je te laten. Zelfs als wat je hebt gedaan goed was, zelfs als het Gods werk was, zul je toch in staat moeten zijn het terzijde te schuiven en ophouden je eraan vast te klampen. Zelfs als het duidelijk het werk van de Heilige Geest was, rechtstreeks gedaan door de Heilige Geest, dan nog moet je het nu opzijzetten. Je moet je er niet aan vastklampen. Dit is wat God vereist. Alles moet worden vernieuwd. In Gods werk en Gods woord verwijst Hij niet naar de oude dingen van vroeger en hij graaft niet in het verre verleden. God is een God die altijd nieuw en nooit oud is. Hij klampt zich zelfs niet vast aan Zijn eigen woorden uit het verleden, waaruit blijkt dat God geen enkele regel volgt. In dit geval, als je je als mens altijd vastklampt aan de dingen uit het verleden, weigert er afscheid van te nemen en ze onbuigzaam, op een formalistische manier toepast, terwijl God niet langer op dezelfde manieren werkt als voorheen, hebben je woorden en acties dan geen storende invloed? Ben je dan geen vijand van God geworden? Ben je bereid je hele leven te verwoesten voor deze oude dingen? Deze oude dingen maken je tot een mens die Gods werk belemmert. Is dat het soort mens dat je wilt zijn? Als je dit echt niet wilt, stop dan snel met wat je aan het doen bent, draai je om en begin helemaal opnieuw. God onthoudt je dienst uit het verleden niet.

In je geloof in God zou je God moeten gehoorzamen

Waarom geloof je in God? De meeste mensen raken compleet in de war van deze vraag. Ze hebben altijd twee totaal verschillende perspectieven met betrekking tot de praktische God en de God in de hemel, wat laat zien dat ze in God geloven niet om te gehoorzamen, maar om bepaalde voordelen te behalen, of om aan lijden en rampspoed te ontsnappen. Alleen dan zijn ze enigszins gehoorzaam, maar hun gehoorzaamheid is voorwaardelijk. Het is in het belang van hun eigen persoonlijke winst en hen opgedrongen. Dus waarom geloof je in God? Als het alleen maar voor je eigen vooruitzichten, je eigen lot is, dan kan je maar beter niet geloven. Dit geloof dient alleen maar om jezelf voor de gek te houden, gerust te stellen en te waarderen. Als je geloof niet gebouwd is op het fundament van gehoorzaamheid aan God dan zal je uiteindelijk worden gestraft als gevolg van je verzet tegen God. Iedereen die geen gehoorzaamheid aan God zoekt in zijn geloof in God, verzet zich tegen God. God vraagt dat mensen de waarheid zoeken en dat ze naar Gods woorden dorsten, Gods woorden eten en drinken en ze in de praktijk brengen zodat ze gehoorzaamheid aan God kunnen bereiken. Als dat werkelijk je motivatie is, dan zal God je zeker opheffen en genadig zijn. Niemand kan hieraan twijfelen en niemand kan het veranderen. Als je motivatie niet is gericht op gehoorzaamheid aan God en je andere doelen hebt, dan is alles wat je zegt en doet – je gebeden tot God en zelfs elke handeling die je verricht – in verzet tegen God. Al spreek je aardig en ben je beleefd, al lijkt alles wat je doet en elke uitdrukking die je bezigt helemaal in orde, en al lijkt je te gehoorzamen, als het op je motivatie en je visie op geloof in God aankomt, dan is alles wat je doet in verzet tegen God en kwaad van aard. Mensen die zo mak als schapen lijken, maar in wiens harten kwade bedoelingen huizen, zijn wolven in schaapskleren. Ze geven aanstoot aan God zelf en God zal niet één van hen

sparen. De Heilige Geest zal ze allemaal ontmaskeren, zodat iedereen kan zien dat al die hypocriete figuren zeker zullen worden verafschuwd en verworpen door de Heilige Geest. Maak je maar geen zorgen: God zal hen één voor één onder handen nemen en passend aanpakken.

Als je niet in staat bent om het nieuwe licht van God te accepteren, niet kunt begrijpen wat God allemaal doet vandaag de dag en als je het niet zoekt of er aan twijfelt, het beoordeelt of nauwkeurig onderzoekt en analyseert, dan heb je niet de mentaliteit om God gehoorzaam te zijn. Wanneer het licht van de dag van vandaag verschijnt en je nog steeds het licht van gisteren vasthoudt en Gods nieuwe werk tegen zit, dan ben je gewoon onzinnig. Dan ben je iemand die Gods werk opzettelijk dwars zit. Als je God wil gehoorzamen is het belangrijk dat je het nieuwe licht waardeert, het kan accepteren en kan toepassen. Dit alleen is ware gehoorzaamheid. Degenen die niet de wil hebben om naar God te dorsten zijn niet in staat de mentaliteit te hebben om God te gehoorzamen en kunnen slechts God tegenwerken als resultaat van hun tevredenheid met de status quo. Dat de mens God niet kan gehoorzamen komt omdat hij bezeten is door wat eerder is gebeurd. Deze dingen hebben mensen allerlei opvattingen en illusies over God gegeven en hebben het beeld van God in hun gedachten gevormd. Waar zij dus in geloven zijn hun eigen opvattingen en de normen van hun eigen verbeelding. Als je de God die hier en nu echt werk verricht afmeet aan de God van je eigen verbeelding, dan komt je geloof van Satan en volg je je eigen voorkeuren – en God wil zo'n geloof niet. Ongeacht hun mooie kwalificaties en ongeacht hun toewijding – zelfs als ze zich levenslang hebben ingespannen voor Zijn werk en ze zichzelf als martelaren hebben gegeven – keurt God geen enkele van hen met zo'n geloof goed. Hij geeft ze alleen maar een beetje genade en staat toe

dat ze er een poosje van kunnen genieten. Zulke mensen zijn niet in staat om de waarheid in de praktijk te brengen. De Heilige Geest werkt niet in hen en God op zijn beurt zal eenieder van hen verdrijven. Of ze nu oud of jong zijn, zij die God niet gehoorzamen in hun geloof en de verkeerde motivatie hebben zijn degenen die dwarsliggen en storen en zulke mensen zullen zonder twijfel worden geëlimineerd door God. Zij die God helemaal niet gehoorzaam zijn, die alleen maar Gods naam erkennen en zich wel enigszins bewust zijn van Gods goedheid en liefelijkheid, maar niet in de pas lopen met de Heilige Geest en niet gehoorzaam zijn aan de huidige werken en woorden van de Heilige Geest – die mensen leven in Gods genade, maar zullen niet worden gewonnen en vervolmaakt door God. God vervolmaakt mensen door hun gehoorzaamheid, doordat ze eten en drinken en genieten van Gods woorden en door het lijden en de raffinage in hun leven. Alleen door dit soort geloof kan de gezindheid van mensen veranderen. Alleen dan kunnen zij de ware kennis van God bezitten. Niet tevreden zijn met een leven in Gods genade, actief dorsten naar de waarheid, zoeken naar de waarheid en nastreven door God gewonnen te worden – dat is wat het betekent om God bewust te gehoorzamen; dit is het soort geloof dat God verlangt. Mensen die niets anders doen dan alleen maar van Gods genade genieten kunnen niet worden vervolmaakt of veranderd en hun gehoorzaamheid, vroomheid, liefde en geduld zijn allemaal oppervlakkig. Zij die alleen maar van Gods genade genieten kunnen God niet werkelijk kennen en zelfs als ze God kennen is hun kennis oppervlakkig en zeggen ze dingen zoals: God houdt van de mens en is barmhartig voor de mens. Dit is niet representatief voor het leven van mensen en laat niet zien dat mensen God werkelijk kennen. Als de woorden van God de mensen louteren of als ze Zijn beproevingen

ondergaan en ze zijn niet in staat om God te gehoorzamen, maar als ze in plaats daarvan beginnen te twijfelen en ten val komen, dan zijn ze allerm minst gehoorzaam. In hen zitten vele regels en beperkingen omtrent het geloof in God, oude ervaringen die het resultaat zijn van vele jaren van geloof of verschillende doctrines gebaseerd op de Bijbel. Kunnen zulke mensen God gehoorzamen? Deze mensen zitten vol menselijke dingen – hoe zouden zij God kunnen gehoorzamen? Zij gehoorzamen volgens hun eigen voorkeuren – zou God dit soort gehoorzaamheid wensen? Dit is niet God gehoorzamen, maar een doctrine aanhangen: dit is jezelf troosten en bevredigen. Als je zegt dat dit gehoorzaamheid aan God is, laster je dan God niet? Je bent een Egyptische farao, je doet kwaad en je bent bezig God expres te dwarsbomen – zou God zo een dienstbaarheid willen? Je kan het beste maar razendsnel berouw hebben en wat bewustwording krijgen. Zo niet, dan kan je maar beter naar huis gaan. Daar heb je meer aan dan aan je dienst aan God. Dan zou je niet storen en verstoren; dan zou je je plaats weten en een goed leven hebben – en zou dat niet beter zijn? Op die manier zou je vermijden om tegen God te zijn en gestraft te worden!

Het is heel belangrijk om een normale relatie met God aan te gaan

De manier waarop mensen in God geloven, van God houden en God tevredenstellen is door de Geest van God aan te raken met hun hart en zo Zijn voldoening te verkrijgen, en door hun hart te gebruiken om contact te maken met Gods woorden en zo bewogen te worden door de Geest van God. Als je een

normaal geestelijk leven wilt verkrijgen en een normale relatie met God wilt aangaan, moet je eerst je hart aan Hem geven. Pas wanneer je je hart hebt gestild tegenover Hem en je hele hart in Hem hebt uitgestort, zul je geleidelijk aan een normaal geestelijk leven kunnen ontwikkelen. Als mensen, in hun geloof in God, hun hart niet aan Hem geven en als hun hart niet in Hem is en zij Zijn last niet als de hunne behandelen, dan is alles wat ze doen een daad van misleiding van God, een daad die typisch is voor religieuze mensen en die niet door God geprezen kan worden. God kan niets winnen van dit soort persoon; dit soort persoon kan alleen dienen als contrast voor Gods werk, zoals een versiering in het huis van God, iets wat overbodig en nutteloos is. God maakt geen gebruik van dit soort persoon. In zulke personen is er niet alleen geen gelegenheid voor het werk van de Heilige Geest, maar heeft zelfs hun vervolmaking geen enkele waarde. Dit soort persoon is, om de waarheid te zeggen, een lopend lijk. Zulke mensen hebben niets wat door de Heilige Geest kan worden gebruikt, maar zijn integendeel allemaal tot eigendom van Satan gemaakt en diep verdorven door Satan. God zal deze mensen verwijderen. Op dit moment, bij het gebruiken van mensen, gebruikt de Heilige Geest niet alleen die delen van hen die wenselijk zijn om dingen gedaan te krijgen; Hij vervolmaakt en verandert ook hun ongewenste delen. Als je hart in God kan worden uitgestort en stil kan blijven tegenover Hem, zul je de kans en de bekwaamheid hebben om door de Heilige Geest te worden gebruikt, om de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest te ontvangen en, bovendien, de kans hebben dat de Heilige Geest je tekortkomingen vergoedt. Wanneer je je hart aan God geeft, kun je aan de positieve kant dieper intreden en een hoger niveau van inzicht verwerven, maar zul je aan de negatieve kant een groter begrip hebben van je eigen gebreken en

tekortkomingen, gretiger zijn om te proberen Gods wil tevreden te stellen en niet passief zijn, maar actief binnengaan. Zo zul je een juiste persoon worden. Ervan uitgaand dat je hart stil kan blijven tegenover God, is wel of niet actief kunnen binnengaan de sleutel tot de vragen of je wel of geen lof krijgt van de Heilige Geest en of je God wel of niet bevalt. Wanneer de Heilige Geest iemand verlicht en gebruikt, maakt dat die persoon nooit negatief maar zorgt het er altijd voor dat hij actief vooruitgang boekt. Ook al heeft deze persoon zwaktes, hij kan voorkomen dat hij de manier waarop hij zijn leven leidt op die zwaktes baseert. Hij kan voorkomen dat hij de groei in zijn leven vertraagt en kan blijven proberen Gods wil tevreden te stemmen. Dit is een maatstaf. Als je dit kunt bereiken, is dat genoeg bewijs dat je de aanwezigheid van de Heilige Geest hebt verworven. Als iemand altijd negatief is en, zelfs na het ontvangen van verlichting en na zichzelf te hebben leren kennen, negatief en passief blijft, niet kan opstaan en niet samen met God kan handelen, dan ontvangt dit soort persoon gewoon de genade van God, maar de Heilige Geest is niet met hem. Wanneer iemand negatief is, betekent dat dat zijn hart zich niet naar God heeft gekeerd en dat zijn geest niet is bewogen door Gods Geest. Dit moet door iedereen worden begrepen.

Uit ervaring blijkt dat een van de belangrijkste zaken het stillen van je hart tegenover God is. Dit is een zaak die aan het geestelijke leven van mensen raakt, en aan de groei in hun leven. Pas wanneer je hart vrede heeft tegenover God zal je streven naar de waarheid en naar veranderingen in je gezindheid vruchten afwerpen. Omdat je voor God verschijnt terwijl je een last draagt, en omdat je altijd voelt dat je in zo veel opzichten tekortschiet, dat er veel waarheden zijn die je moet kennen, dat er veel werkelijkheid is die je moet ervaren en dat je alle zorg moet besteden aan Gods wil, denk je altijd aan deze dingen. Het is alsof ze

op je drukken met een kracht die je het ademen onmogelijk maakt, en daarom voel je dat je hart bezwaard is (hoewel je je niet in een negatieve gesteldheid bevindt). Alleen zulke mensen zijn bevoegd de verlichting van Gods woorden te ontvangen en bewogen te worden door de Geest van God. Het komt door hun last, doordat ze een bezwaard hart hebben en – zoals je kunt zeggen – door de prijs die ze tegenover God hebben betaald en de kwelling die ze tegenover God hebben geleden, dat ze Zijn verlichting en illuminatie ontvangen. God geeft immers niemand een voorkeursbehandeling. Hij is altijd redelijk in de omgang met mensen, maar Hij geeft ook niet willekeurig of onvoorwaardelijk aan mensen. Dit is één aspect van Zijn rechtvaardige gezindheid. In het echte leven moeten de meeste mensen dit rijk nog bereiken. Op zijn allerm minst moet hun hart zich nog volledig tot God keren, en daarom is er nog altijd geen grote verandering in hun levensgezindheid opgetreden. Dit komt doordat ze alleen in Gods genade leven en het werk van de Heilige Geest nog altijd moeten winnen. De criteria waaraan mensen moeten voldoen om gebruikt te worden door God zijn de volgende: hun hart keert zich tot God, ze dragen de last van de woorden van God, ze hebben een hunkerend hart en ze hebben de vastberadenheid om de waarheid te zoeken. Alleen zulke mensen kunnen het werk van de Heilige Geest winnen, en vaak winnen ze verlichting en illuminatie. De mensen die God gebruikt, lijken van buiten irrationeel en geen normale relaties met anderen te hebben, hoewel ze fatsoenlijk spreken, niet achteloos spreken en altijd een stil hart tegenover God kunnen hebben. Dit is precies het soort persoon dat toereikend is om gebruikt te worden door de Heilige Geest. Deze ‘irrationele’ personen waarover God het heeft, lijken geen normale relaties te hebben met anderen en niet genoeg aandacht te schenken aan uitwendige liefde of

uitwendige praktijken, maar wanneer ze geestelijke zaken communiceren kunnen ze hun hart openen en onbaatzuchtig anderen de illuminatie en verlichting schenken die ze verkregen hebben door hun werkelijke ervaring tegenover God. Dit is hoe ze hun liefde voor God uitdrukken en aan Gods wil voldoen. Wanneer anderen hen allemaal belasteren en belachelijk maken, weten zij te voorkomen dat ze beheerst worden door mensen, kwesties of dingen van buiten en kunnen ze nog altijd stil zijn tegenover God. Zulke personen lijken hun eigen unieke inzichten te hebben. Wat andere mensen ook doen, hun hart verlaat God nooit. Wanneer anderen opgewekt en geestig kletsen, blijft hun hart nog altijd bij God en overdenkt Gods woord of bidt in stilte tot de God in hun hart, zoekend naar Gods bedoelingen. Ze hechten nooit belang aan het onderhouden van normale relaties met andere mensen. Zulke personen lijken geen levensfilosofie te hebben. Vanbuiten zijn ze levendig, beminnelijk en onschuldig, maar hebben ze ook een kalme instelling. Dit is de gelijkenis van het soort persoon waar God gebruik van maakt. Dingen zoals de levensfilosofie of 'normale rede' werken gewoon niet in dit soort persoon; dit is een soort persoon dat zijn hele hart aan Gods woord heeft gewijd en alleen God in zijn hart lijkt te hebben. Dit is het soort persoon waar God naar verwijst als een persoon 'zonder rede', en het is precies dit soort persoon dat door God wordt gebruikt. Het kenmerk van personen die door God worden gebruikt is: ongeacht wanneer of waar, hun hart bevindt zich altijd tegenover God, en hoe losbandig anderen ook zijn, hoezeer ze zich ook overgeven aan hun lust en hun vlees, het hart van deze personen verlaat God nooit en ze volgen de menigte niet. Alleen dit soort persoon is geschikt voor gebruik door God, en alleen dit soort persoon wordt vervolmaakt door de Heilige

Geest. Als je deze dingen niet kunt bereiken, ben je niet bevoegd om door God te worden gewonnen en door de Heilige Geest te worden vervolmaakt.

Als je een normale relatie met God wilt hebben, moet je hart zich tot God keren. Met dit als fundament zul je ook een normale relatie hebben met andere mensen. Als je geen normale relatie met God hebt, dan zal, ongeacht wat je doet om je relaties met andere mensen te onderhouden, ongeacht hoe hard je werkt of hoeveel energie je besteedt, alles alleen maar betrekking hebben op een menselijke levensfilosofie. Je onderhoudt je positie onder de mensen via een menselijk perspectief en een menselijke filosofie zodat mensen je zullen loven, maar je volgt niet het woord van God om normale relaties aan te gaan met mensen. Als je je niet richt op je relaties met mensen maar een normale relatie met God onderhoudt, als je bereid bent je hart aan God te geven en te leren Hem te gehoorzamen, dan zal je relatie met alle mensen natuurlijkerwijze normaal worden. Op deze manier worden deze relaties niet tot stand gebracht in het vlees, maar op het fundament van Gods liefde. Er zijn bijna geen vleselijke interacties, maar in de geest is er communicatie, onderlinge liefde, onderlinge troost en voorziening voor elkaar. Dit wordt allemaal gedaan op het fundament van een hart dat God tevredenstelt. Deze relaties worden niet onderhouden door te vertrouwen op een menselijke levensfilosofie, maar worden op een heel natuurlijke manier gevormd door een last voor God te dragen. Er is geen inspanning van de mens voor nodig. Je hoeft alleen maar te praktiseren volgens de principes van het woord van God. Ben je bereid rekening te houden met de wil van God? Ben je bereid iemand te zijn die 'zonder rede' is tegenover God? Ben je bereid je hart volledig aan God te geven en je positie onder de mensen te negeren? Met wie, van alle mensen met wie je contact hebt, heb je de beste

relaties? Met wie heb je de slechtste relaties? Zijn je relaties met mensen normaal? Behandel je alle mensen gelijk? Worden je relaties met anderen onderhouden in overeenstemming met je levensfilosofie, of zijn ze gebouwd op het fundament van Gods liefde? Wanneer iemand zijn hart niet aan God geeft, raakt zijn geest verstompt, ongevoelig en onbewust. Dit soort persoon zal Gods woorden nooit begrijpen en nooit een normale relatie met God hebben; de gezindheid van dit soort persoon zal nooit veranderd worden. Je gezindheid veranderen is het proces van het volledig aan God geven van je hart, en van het ontvangen van verlichting en illuminatie uit de woorden van God. Gods werk kan iemand in staat stellen actief binnen te gaan en zich te zuiveren van negatieve aspecten nadat hij daarover kennis heeft verkregen. Wanneer je het punt bereikt waarop je je hart aan God geeft, zul je elke subtiele beweging binnen je geest kunnen waarnemen en zul je alle van God verkregen verlichting en illuminatie kennen. Houd je hieraan vast, dan zul je geleidelijk het pad opgaan van vervolmaking door de Heilige Geest. Hoe stiller je hart kan zijn tegenover God, hoe gevoeliger en delicateser je geest zal zijn en hoe meer je geest zal kunnen waarnemen hoe de Heilige Geest deze beweegt. Dan zal je relatie met God steeds normaler worden. Een normale relatie tussen mensen komt tot stand op het fundament van het geven van hun hart aan God, niet via menselijke inspanning. Als mensen God niet in hun hart hebben, zijn hun interpersoonlijke relaties slechts relaties van het vlees. Ze zijn niet normaal; ze zijn juist een overgave aan lust. Dat zijn relaties die God veracht, die Hij verafschuwt. Als je zegt dat je geest is bewogen, terwijl je altijd wilt communiceren met mensen op wie je gesteld bent, met enige persoon voor wie je hoge achting hebt, en als iemand anders zoekt maar je niet op die persoon gesteld bent, als je zelfs

bevooroordeeld bent tegenover die persoon en weigert ermee om te gaan, dan is dat verder bewijs dat je van je emoties afhangt en totaal geen normale relatie met God hebt. Je probeert God te misleiden en je eigen lelijkheid te verdoezelen. Zelfs als je enig begrip kunt delen maar toch verkeerde bedoelingen met je meedraagt, is alles wat je doet alleen maar goed volgens menselijke maatstaven. God zal je niet loven – je handelt naar het vlees, niet naar Gods last. Als je je hart kunt stillen tegenover God en normale interacties kunt hebben met al diegenen die van God houden, dan pas ben je geschikt voor gebruik door God. Op die manier zal, hoe je ook met anderen omgaat, die omgang niet volgens een levensfilosofie zijn, maar in Gods aanwezigheid, levend op een manier die rekening houdt met Zijn last. Hoeveel van zulke mensen zijn er onder jullie? Zijn je relaties met anderen echt normaal? Op welk fundament zijn ze gebouwd? Hoeveel levensfilosofieën zijn er binnen je? Zijn ze afgeworpen? Als je hart zich niet volledig tot God kan richten, dan ben je niet van God – dan kom je van Satan en zul je uiteindelijk terug naar Satan worden gestuurd. Je bent het niet waard deel uit te maken van Gods volk. Dit alles vergt je zorgvuldige overweging.

Een normaal geestelijk leven brengt mensen op het goede pad

Jullie hebben nog maar een klein deel gelopen op de weg van iemand die gelooft in God en jullie moeten het goede pad nog op gaan. Daarom zijn jullie nog ver van het voldoen aan Gods standaard. Op dit moment voldoet jullie gestalte nog niet aan Zijn eisen. Door jullie kaliber en jullie aangeboren

verdorven natuur, gaan jullie altijd achteloos om met Gods werk en nemen jullie het niet serieus. Dat is jullie grootste tekortkoming. Bovendien zijn jullie niet in staat om de weg van de Heilige Geest te vinden. De meesten van jullie begrijpen die niet en kunnen hem niet duidelijk zien. Daarnaast besteden de meesten van jullie er geen aandacht aan en zijn jullie er nog minder serieus mee bezig. Als jullie je op deze manier blijven gedragen en het werk van de Heilige Geest niet kennen, zal de weg die jullie nemen als gelovige in God nutteloos zijn. Dat is zo omdat jullie niet alles wat in jullie macht ligt doen om te proberen Gods wil te volbrengen en omdat jullie niet goed met God samenwerken. Het is niet zo, dat God niet in je aan het werk is geweest of dat de Heilige Geest je niet heeft bewogen. Het punt is dat je zo onverschillig bent dat je het werk van de Heilige Geest niet serieus neemt. Je moet onmiddellijk een omkeer maken en de weg gaan waarop de Heilige Geest je leidt. Dat is het belangrijkste onderwerp van vandaag. Deze 'weg waarop de Heilige Geest je leidt' betekent dat de geest van mensen wordt verlicht, ze kennen Gods woord, ze krijgen helderheid over de weg die voor hen ligt. Ze kunnen de waarheid stap voor stap binnengaan en leren God meer en meer kennen. De weg waarop de Heilige Geest je leidt betekent vooral dat mensen Gods woord beter begrijpen, zonder afwijkingen en misvattingen, zodat ze deze weg kunnen gaan. Om dit te bereiken moeten jullie in harmonie met God werken, een juiste weg vinden om in de praktijk te brengen en de weg gaan waarop de Heilige Geest jullie leidt. Daarvoor is de medewerking nodig vanuit de kant van de mens, oftewel wat jullie doen om wat God van jullie vereist te volbrengen en hoe jullie je gedragen om op het juiste pad van geloof in God te komen.

Het klinkt best ingewikkeld om de weg te gaan waarop de Heilige Geest je leidt, maar je zult merken dat dit proces veel eenvoudiger is als het pad om dit in praktijk te brengen glashelder voor je is. De waarheid is dat mensen alles wat God van hen eist kunnen doen. Hij vraagt ze niet om van een kikker veren te plukken. In alle situaties probeert God de problemen van de mensen op te lossen en hun zorgen weg te nemen. Dit moeten jullie allemaal begrijpen; begrijp God niet verkeerd. De weg van de Heilige Geest gebruikt Gods woord om mensen te leiden. Zoals eerder gezegd, moeten jullie je hart aan God geven. Dat is een voorwaarde om de weg te gaan waarop de Heilige Geest je leidt. Jullie moeten dit doen om op het juiste pad te komen. Hoe geef je bewust je hart aan God? Als jullie Gods werk ervaren en tot Hem bidden in jullie dagelijks leven, doen jullie dit onverschillig – jullie bidden tot God terwijl jullie werken. Kun je dit je hart aan God geven noemen? Jullie denken aan huishoudelijke dingen of vleeselijke zaken; jullie zijn altijd met jullie gedachten bij andere dingen. Kan dat gezien worden als je hart stil maken in de aanwezigheid van God? Dit gebeurt omdat je hart altijd is gericht op externe zaken en niet in staat is om zich tot God te keren. Als jullie werkelijk verlangen om je hart tot rust te brengen voor God, moeten jullie bewust meewerken. Dat betekent dat ieder van jullie tijd moet maken weg van ieder mens, zaak of ding voor je persoonlijk spirituele oefeningen, waar jullie je hart tot rust kunnen brengen en stil kunnen worden voor God. Jullie moeten daarbij je eigen aantekeningen maken, waarbij jullie je eigen kennis van Gods woord en hoe je geest is bewogen, kunnen noteren. Het maakt niet uit of wat jullie opschrijven diepzinnig of oppervlakkig is. Maak bewust jullie hart stil voor God. Als je een of twee uur per dag kunt besteden aan een waarlijk spiritueel leven, zal je leven die dag rijker voelen en je hart zal helder en duidelijk zijn. Als je

dagelijks een dergelijk spiritueel leven kunt leiden, zul je steeds meer je hart aan God kunnen geven en zal je geest steeds sterker worden. Je toestand zal steeds beter worden, je zult beter in staat zijn om de weg waarop de Heilige Geest je leidt te gaan en God zal je meer en meer zegenen. Het doel van jullie geestelijk leven is om bewust de nabijheid van de Heilige Geest te zoeken en te verkrijgen. Het is niet om regels te onderhouden of religieuze rituelen te volbrengen, maar om waarlijk te handelen volgens de wil van God en jullie lichaam te disciplineren. Dat is wat de mens moet doen, dus moeten jullie je hier helemaal op richten. Hoe beter je meewerkt en hoe meer moeite je doet, des te meer zul je in staat zijn om je hart tot God te keren en des te meer zul je je hart stil maken voor Hem. Als je eenmaal een zekere staat hebt bereikt, zal God je hart helemaal winnen. Niemand zal je hart kunnen doen wankelen of stelen en je zult helemaal aan God toebehoren. Als je deze weg gaat, zal Gods woord zich te allen tijden aan je openbaren en je alles wat je niet begrijpt verklaren. Dit kun je allemaal bereiken door mee te werken. Dat is waarom God altijd zegt: “Ieder die handelt in overeenstemming met mij, zal ik dubbel belonen.” Jullie moeten deze weg duidelijk zien. Als jullie de juiste weg willen gaan, moeten jullie alles doen wat je kunt om God tevreden te stellen. Jullie moeten doen wat je kunt om een spiritueel leven te krijgen. In het begin zul je misschien niet veel bereiken, maar je moet jezelf niet toestaan om terug te vallen of te zwelgen in negativiteit – je moet hard blijven werken! Hoe meer je een spiritueel leven leidt, des te meer zal je hart vol zijn van de woorden van God, altijd hiermee bezig zijn en altijd deze last dragen. Daarna kun je je diepste waarheid aan God openbaren door je spirituele leven, kun je Hem vertellen over wat je wil doen, waar je aan denkt, je begrip van en je eigen zienswijzen betreffende Gods woord. Houd niets achter,

zelfs niet het kleinste beetje! Oefen om de woorden in je hart aan God te zeggen, vertel Hem de waarheid en aarzel niet om te zeggen wat er in je hart omgaat. Hoe meer je dit doet, des te meer zul je Gods lieflijkheid voelen en je hart zal meer en meer naar God toe getrokken worden. Als dat gebeurt, zul je voelen dat God je meer lief is dan wie dan ook. Je zult God nooit verlaten, wat er ook gebeurt. Als je dit soort spirituele oefeningen dagelijks doet en dat niet vergeet, maar het behandelt als je levensroeping, dan zal Gods woord in je hart zijn. Dit is wat het betekent om aangeraakt te worden door de Heilige Geest. Het zal zijn alsof je hart altijd het bezit is geweest van God, alsof er altijd liefde in je hart is geweest. Niemand kan dat van je wegnemen. Als dat gebeurt, zal God werkelijk in je leven en een plaats hebben in je hart.

Beloften aan hen die vervolmaakt zijn

Wat is het pad waardoor God de mens vervolmaakt? Welke aspecten zijn inbegrepen? Ben je bereid door God vervolmaakt te worden? Ben je bereid om het oordeel en de tuchting van God te aanvaarden? Wat weet je van deze vragen? Als je niet over dergelijke kennis kunt spreken, dan laat dit zien dat je nog steeds niet weet van Gods werk en helemaal niet verlicht bent door de Heilige Geest. Zo iemand kan niet worden vervolmaakt. Deze kan slechts een kleine hoeveelheid genade ontvangen om kort ervan te genieten en het kan niet op de lange termijn worden gehandhaafd. Als iemand slechts Gods genade geniet, kan hij niet vervolmaakt worden door God. Sommigen zijn misschien content met de vrede en het plezier van het vlees, een leven van gemak zonder

tegenspoed of ongeluk, in vrede leven met hun familie zonder gevechten of ruzies. Ze kunnen zelfs geloven dat dit de zegen van God is, maar in werkelijkheid is het slechts Gods genade. Jullie kunnen niet alleen maar tevreden zijn door te genieten van Gods genade. Dit soort denken is te vulgair. Zelfs als je dagelijks het woord van God leest, elke dag bidt en je geest voelt bijzonder genot en vrede, maar uiteindelijk kun je niet spreken over enige kennis van God en Zijn werk of heb je er geen ervaring mee, ongeacht hoeveel van Gods woord je hebt gegeten en gedronken, als je enkel vrede en genot in je geest voelt en dat het woord van God onvergelijklijk zoet is, alsof je er niet genoeg van kunt genieten, maar je hebt geen echte ervaring met en geen realiteit van het woord van God, wat kun je dan ontvangen door op zo'n manier in God te geloven? Als je niet kunt leven naar de essentie van Gods woord, zijn je eten en drinken van Gods woorden en gebeden totaal gericht op religie. Dan kan zo iemand niet worden vervolmaakt en kan hij niet door God worden gewonnen. Allen die door God zijn gewonnen, zijn degenen die de waarheid najagen. Wat God wint, is niet het vlees van de mens noch zijn bezittingen, maar het deel in hem dat God toebehoort. Daarom vervolmaakt God niet het vlees van de mens, maar zijn hart, zodat het hart van de mens door God gewonnen kan worden. Met andere woorden, als je zegt dat God de mens vervolmaakt, is de essentie ervan dat God het hart van de mens vervolmaakt zodat het zich tot God kan wenden en van Hem kan houden.

Het vlees van de mens is sterfelijk. Het heeft geen nut voor God om het vlees van de mens te winnen, want het is hetgeen dat onvermijdelijk vergaat. Het kan de erfenis van God of Zijn zegeningen niet ontvangen. Als God alleen het vlees van de mens wint en het vlees van de mens in deze stroom houdt, zou de

mens in deze stroom in naam bestaan, maar het hart van de mens zou aan Satan toebehoren. Dan zou de mens niet alleen onbekwaam zijn om de manifestatie van God te worden, maar zou in plaats daarvan Zijn last worden. Dus het kiezen van mensen door God zou zinloos worden. Degenen die vervolmaakt zullen worden door God zijn zij die Gods zegeningen en Zijn erfenis zullen ontvangen. Dat wil zeggen, ze nemen in wat God heeft en is, zodat het wordt wat ze innerlijk hebben; ze hebben alle woorden van God in hen gesmeed; wat het wezen van God ook is, jullie zijn in staat om alles op te nemen zoals het is en daardoor naar de waarheid te leven. Dit is het soort mens dat door God vervolmaakt en gewonnen is. Alleen zo'n persoon komt in aanmerking voor het erven van deze zegeningen die door God zijn geschonken:

1. Het ontvangen van de ganse liefde van God.
2. Handelen in overeenstemming met Gods wil in alle dingen.
3. Het ontvangen van de leiding van God, leven onder het licht van God en verlicht worden door God.
4. Leven op aarde naar het door God geliefde beeld; God oprecht liefhebben zoals Petrus deed, gekruisigd voor God en waardig om te sterven als beloning voor Gods liefde; dezelfde glorie hebben als Petrus.
5. Geliefd zijn, gerespecteerd en bewonderd door iedereen op aarde.
6. Het overwinnen van alle gebondenheid van de dood en Hades, geen gelegenheid geven aan Satans werk, doordrongen zijn met God, leven in een frisse en levendige geest en geen gevoel van vermoeidheid hebben.

7. Het hebben van een onuitsprekelijk gevoel van opgetogenheid en opwinding te allen tijde in het leven, alsof men de komst van de dag van Gods heerlijkheid heeft gezien.

8. Het ontvangen van Gods glorie en een gelaatsuitdrukking hebben vergelijkbaar met Gods geliefde heiligen.

9. Het worden van hetgeen God liefheeft op aarde, dat is de geliefde zoon van God.

10. Het veranderen van vorm en met God naar de derde hemel opstijgen, het vlees overstijgen.

Alleen degenen die in staat zijn om de zegeningen van God te erven zijn degenen die door God zijn vervolmaakt en door God zijn gewonnen. Heb jij iets gewonnen? In welke mate heeft God je vervolmaakt? God vervolmaakt de mens niet willekeurig. Er zijn omstandigheden en duidelijke resultaten die door de mens gezien kunnen worden. Het is niet zoals de mens gelooft, dat zolang hij geloof in God heeft, hij door God kan worden vervolmaakt en gewonnen en op aarde de zegeningen en erfenissen van God kan ontvangen. Zulke zaken zijn buitengewoon moeilijk en nog veel meer als het gaat om het veranderen van vorm. Op dit moment is datgene wat jullie in de eerste plaats moeten zoeken, door God te worden vervolmaakt in alle dingen en door God te worden vervolmaakt middels alle mensen, zaken en dingen waarmee jullie worden geconfronteerd, zodat wat God is meer in jullie zal worden opgenomen. Jullie moeten eerst de erfenis van God op aarde ontvangen voordat jullie in aanmerking komen om meer en grotere zegeningen van God te erven. Alle dergelijke dingen zijn hetgeen waarnaar jullie zouden moeten zoeken en dat wat

jullie eerst moeten begrijpen. Hoe meer je probeert door God in alle dingen te worden vervolmaakt, hoe meer je in staat zult zijn om de hand van God in alle dingen te kunnen zien, daarbij actief zoekend om het wezen van Gods woord en de realiteit van Zijn woord binnen te gaan door verschillende vooruitzichten en in verschillende zaken. Je kunt niet tevreden zijn met dergelijke passieve toestanden als enkel maar geen zonden begaan, of geen noties hebben, geen levensfilosofie en geen menselijke wil. God vervolmaakt de mens op verschillende manieren en het is mogelijk dat je in alle opzichten als gevolg daarvan vervolmaakt wordt. Je kunt niet alleen worden vervolmaakt in termen van het positieve, maar ook van het negatieve, waardoor je je verrijkt met wat je verkrijgt. Elke dag zijn er mogelijkheden om te worden vervolmaakt en is er tijd om door God gewonnen te worden. Na een periode van zo'n ervaring zul je enorm veranderd zijn. Je zult nu een natuurlijk inzicht kunnen krijgen in veel dingen die je voorheen niet begreep; zonder dat je anderen nodig hebt om je te leren, onbewust zul je door God verlicht worden, zodat je verlichting in alle dingen hebt en al je ervaringen in details treden. God zal je leiden zodat je niet naar beide kanten buigt. Dan zul je door Hem op het pad naar volmaaktheid worden gezet.

Het door God vervolmaakt worden kan niet beperkt worden tot vervolmaking door Gods woord te eten en te drinken. Deze manier van ervaren is te eenzijdig en omvat niet voldoende; het beperkt de mens alleen maar tot een heel klein bereik. In dit geval mist de mens de broodnodige geestelijke voeding. Als jullie wensen te worden vervolmaakt door God, moeten jullie leren om alle dingen te ervaren en verlicht te zijn in alles hetgeen jullie tegenkomen. Wanneer je iets tegenkomt, of het nu goed of slecht is, dan zou je er voordeel uit moeten halen

en het zou niet mogen leiden tot passiviteit. Wat er ook gebeurt, je zou in staat moeten zijn om het te kunnen overwegen door aan de kant van God te staan en het niet vanuit het oogpunt van de mens te analyseren of te bestuderen (dit is een afwijking in je ervaring). Als dit de manier is van je ervaring, dan zal je hart worden overgenomen door de lasten van je leven; jij zult constant in het licht van Gods aangezicht leven en niet gemakkelijk afwijken in je beoefening. Zo iemand heeft grote vooruitzichten. Er zijn zoveel mogelijkheden om door God te worden vervolmaakt. Het hangt er allemaal van af of jullie diegenen zijn die echt van God houden en of jullie de vastberadenheid hebben om door God te worden vervolmaakt, door God te worden gewonnen en zijn zegeningen en erfenis ontvangen. Het zal jullie niet baten om alleen vastberadenheid te hebben. Jullie moeten veel kennis hebben, anders zullen jullie altijd afwijken in jullie beoefening. God is bereid om een ieder van jullie te vervolmaken. Zoals het er nu uitziet, hebben de meesten het werk van God al geruime tijd geaccepteerd, maar ze hebben zich beperkt tot het louter koesteren in de genade van God en zijn alleen bereid om slechts enige troost van het vlees van Hem te ontvangen. Ze zijn niet bereid om meer en hogere openbaringen te ontvangen, wat aantoont dat het hart van de mens nog steeds altijd aan de buitenkant staat. Hoewel het werk van de mens, zijn dienst en zijn hart van liefde voor God wel minder onzuiverheden hebben, zoekt de mens, voor wat betreft de essentie van de mens in zichzelf en zijn onverlichte denken, nog steeds voortdurend naar de vrede en het genot van het vlees en maakt het hem niet uit wat de voorwaarden en bedoelingen van God zijn om de mens te vervolmaken. Dus zijn de levens van de meesten nog steeds vulgair en decadent, zonder de minste verandering. Ze beschouwen geloof in God eenvoudigweg niet als een belangrijke zaak. Het is eerder alsof ze enkel

geloof hebben omwille van een ander, zonder ernst of toewijding handelen, en het doen met het absolute minimum, op drift in een doelloos bestaan. Er zijn maar weinigen die ernaar streven het woord van God in alle dingen binnen te gaan, meer verrijkende dingen te verwerven, om degenen van grotere welstand te worden in het huis van God heden ten dage en om meer van Gods zegeningen te ontvangen. Als je ernaar streeft door God in alle dingen te worden vervolmaakt en in staat bent om de beloften van God op aarde te erven; als je in alles door God verlicht wilt worden en de jaren niet voorbij laat gaan, is dit het ideale pad om actief in te gaan. Alleen op deze manier ben je waardig en geschikt om door God te worden vervolmaakt. Ben jij echt iemand die door God vervolmaakt wil worden? Ben jij echt iemand die serieus is in alle dingen? Heb jij dezelfde geest van liefde voor God als Petrus? Heb je de wil om God lief te hebben zoals Jezus deed? Je hebt vele jaren geloof in Jezus gehad; heb je gezien hoe het kwam dat Jezus van God hield? Is het echt Jezus in Wie je gelooft? Je gelooft in de praktische God van deze dag; heb je gezien hoe de praktische God in het vlees de God in de hemel liefheeft? Je hebt geloof in de Heer Jezus Christus; dat is omdat de kruisiging van Jezus, om zodoende de mensheid te verlossen, en de wonderen die Hij heeft verricht algemeen geaccepteerde waarheden zijn. Het geloof van de mens komt echter niet voort uit kennis en echt begrip van Jezus Christus. Je gelooft alleen in de naam van Jezus maar hebt geen geloof in Zijn Geest, want je toont geen achting voor hoe Jezus God liefhad. Je geloof in God is te jeugdig. Hoewel je al vele jaren in Jezus gelooft, weet je niet hoe je van God moet houden. Maakt dit je niet de grootste dwaas van de wereld? Dit toont aan dat je jarenlang tevergeefs het voedsel van de Heer Jezus Christus hebt gegeten. Niet alleen ik heb een hekel

aan zo iemand, ik vertrouw erop dat dat ook geldt voor de Heer Jezus Christus, die je aanbidt. Hoe kan zo iemand worden vervolmaakt? Loop je niet rood aan? Schaam je je niet? Heb je nog steeds het lef om je Heer Jezus Christus onder ogen te zien? Begrijpen jullie allemaal de betekenis van mijn woorden?

De slechten zullen zeker worden gestraft

Onderzoeken of je rechtvaardigheid toepast in alles wat je doet, en of al je daden geobserveerd worden door God, zijn de gedragsprincipes van hen die in God geloven. Jullie zullen rechtvaardig genoemd worden omdat jullie in staat zijn God tevreden te stellen, en omdat jullie Gods verzorging en bescherming accepteren. In Gods ogen zijn al degenen die Gods verzorging, Zijn bescherming en perfectie accepteren, en die door Hem gewonnen worden rechtvaardig en zij worden door God liefkozend bekeken. Hoe meer jullie de woorden van God aannemen in het hier en nu, des te meer jullie in staat zijn Gods wil te ontvangen en te begrijpen, en zo kunnen jullie Gods woorden naleven en aan Zijn eisen voldoen. Dit is Gods opdracht voor jullie en wat jullie behoren te bereiken. Als jullie opvattingen gebruiken om God aan af te meten en af te bakenen, alsof God een onveranderlijk aarden beeld was, en als jullie God afbakenen binnen de Bijbel, en Hem proberen te vatten in een beperkte reikwijdte van werk, dan bewijst dat, dat jullie God veroordeeld hebben. Omdat, in hun harten, de Joden uit het tijdperk van het Oude Testament God in de vorm van een afgod goten, alsof God alleen de Messias genoemd kon worden en enkel Hij die de Messias genoemd werd God was, en omdat de mensen God dienden en aanbaden alsof

Hij een (levenloos) aarden beeld was, nagelden ze de Jezus van die tijd aan het kruis, veroordeelden ze Hem ter dood, veroordeelden ze de onschuldige Jezus ter dood. God had geen misdaad begaan, maar de mens spaarde God niet en veroordeelde Hem zonder te aarzelen ter dood. Dus werd Jezus gekruisigd. De mens gelooft altijd dat God onveranderlijk is, en definieert Hem volgens de Bijbel, alsof de mens Gods management doorzien heeft, alsof alles wat God doet in de handen van de mens ligt. De mensen zijn volslagen belachelijk, ze zijn uitermate arrogant, en ze hebben allemaal aanleg voor gezwollen welbespraaktheid. Ongeacht hoe groot jullie kennis van God ook is, nog steeds zeg ik dat jullie God niet kennen, dat er niemand is die meer gekant is tegen God, en dat jullie God veroordelen, want jullie zijn totaal niet in staat het werk van God te gehoorzamen en het pad van volmaakt gemaakt te worden door God te bewandelen. Waarom is God nooit tevreden over de daden van de mens? Omdat de mens God niet kent, omdat hij zoveel opvattingen heeft en omdat in plaats van zich te schikken naar de werkelijkheid, al zijn kennis over God van hetzelfde laken een pak is en uitgaat van dezelfde benadering voor elke situatie. Dus, nu God vandaag naar de aarde gekomen is, is God nogmaals aan het kruis genageld. Wrede, meedogenloze mensheid! Het samenzweren, gekonkel en knokken, het bijeen schrapen van reputatie en fortuin, de wederzijdse afslachting; wanneer zal er ooit een einde aan komen? God heeft honderdduizenden woorden gesproken, maar niemand is tot bezinning gekomen. Ze handelen in het belang van hun gezinnen, hun zonen en dochters, hun carrières, vooruitzichten, status, ijdelheid en geld, voor het verkrijgen van kleding, voor voedsel en het vlees; wiens daden zijn zuiver in het belang van God? Zelfs onder hen wier daden in het belang van God zijn, zijn er maar weinigen die God kennen. Hoeveel handelen er niet in hun

eigen belang? Hoeveel onderdrukken en discrimineren anderen niet om hun eigen status te handhaven? Zo is God onnoemelijk veel keren hardhandig ter dood veroordeeld, talloze barbaarse rechters hebben God veroordeeld en Hem nogmaals aan het kruis genageld. Hoeveel kunnen er rechtvaardig genoemd worden omdat zij werkelijk handelen in het belang van God?

Voor God, is het zo makkelijk om vervolmaakt te worden tot een heilig iemand, of een rechtvaardig individu? Het is een ware bewering dat “er geen rechtvaardigen zijn op deze aarde, de rechtvaardigen niet in deze wereld zijn.” Wanneer jullie voor God komen, kijk eens goed naar wat je aan hebt, bekijk ieder woord en iedere daad, al je gedachten en ideeën, en zelfs de dromen die jullie iedere dag dromen; ze zijn allemaal om jezelf te behagen. Is dat niet de ware stand van zaken? ‘Rechtvaardigheid’ betekent niet het geven van aalmoezen, het betekent niet het liefhebben van je naaste als jezelf, noch betekent het niet vechten, ruzie maken, roven of stelen. Rechtvaardigheid betekent Gods opdracht als je plicht opvatten en Gods orkestraties en schikkingen als een uit de hemel gezonden roeping gehoorzamen, ongeacht het moment of de plaats, net zoals alles wat gedaan werd door de Heer Jezus. Dat is de rechtvaardigheid waarmee God heeft gesproken. Lot kon rechtvaardig genoemd worden, omdat hij de twee engelen die God gezonden had redde, zonder acht te slaan op wat hij zou winnen of verliezen; je zou alleen kunnen zeggen dat wat hij op dat moment deed rechtvaardig genoemd kan worden, maar hij kan geen rechtvaardig man genoemd worden. Het was enkel omdat Lot God had gezien dat hij zijn twee dochters gaf in ruil voor de engelen. Maar niet al zijn gedrag in het verleden vertegenwoordigt rechtvaardigheid, en daarom zeg ik dat “er geen rechtvaardigen zijn op deze aarde.” Zelfs onder hen die aan het herstellen zijn

kan er geen een rechtvaardig genoemd worden. Hoe goed je daden ook zijn, in welke mate je de naam van God ook schijnt te verheerlijken, anderen niet slaat en vervloekt, of berooft en besteelt, je kunt nog steeds niet rechtvaardig genoemd worden, want zulke dingen kunnen door elk normaal mens bereikt worden. Vandaag is de sleutel dat je God niet kent. Het kan alleen gezegd worden dat je tegenwoordig een beetje normale menselijkheid hebt, maar geen elementen van de rechtvaardigheid waar God over spreekt, en daarom is niets wat je doet een bewijs van je kennis van God.

Voorheen, toen God in de hemel was, probeerde de mens God voor de gek te houden in zijn daden; vandaag is God onder de mensheid gekomen, voor hoe lang weet niemand, toch doet de mens nog steeds alsof voor God en probeert hij God voor de gek te houden. Is de mens niet veel te achterlijk in zijn denkwijze? Het was hetzelfde met Judas: voordat Jezus kwam, vertelde Judas leugens tegen zijn broers en zussen en nadat Jezus gekomen was veranderde hij nog steeds niet; hij bezat niet het kleinste beetje kennis over Jezus, en uiteindelijk verried hij Jezus. Kwam dat niet doordat hij God niet kende? Als jullie God vandaag nog steeds niet kennen, dan zullen jullie Judas worden, en dan zou de tragedie van de kruisiging van Jezus tijdens het Tijdperk van Genade, twee duizend jaar geleden, opnieuw worden uitgespeeld. Geloven jullie dit niet? Het is een feit! Vandaag verkeren de meeste mensen in zulke omstandigheden – misschien zeg ik dit wat vroeg – en zulke mensen spelen de rol van Judas. Dit bedoel ik niet schertsend, maar dit is een feit – en jullie moeten het geloven. Hoewel veel mensen doen alsof ze nederig zijn, toch zit er in hun harten niets dan stilstaand, stinkend water. Nu zijn teveel mensen in de kerk op die manier bezig. Jullie denken dat ik niets weet; vandaag leidt mijn Geest mij, en getuigt

daarover tegen mij. Denken jullie dat ik niets weet? Denken jullie dat ik niets begrijp van de onoprechte gedachten in jullie harten en de dingen die in jullie harten worden bewaard? Laat God zich zo gemakkelijk misleiden? Denken jullie dat jullie Hem kunnen behandelen zoals het jullie uitkomt? In het verleden maakte ik me zorgen dat jullie beperkt zouden worden, en daarom bleef ik jullie vrijheid geven, maar de mensen konden niet zeggen dat ik goed jegens hen was en wanneer ik hun een vinger gaf, namen zij de hele hand. Vraag het maar aan elkaar: ik heb haast niemand aangepakt en ben niet snel geweest om ook maar iemand te berispen – toch ben ik heel duidelijk over de motivaties en opvattingen van de mens. Denken jullie dat de God Zelf aan wie God getuigenis aflegt een dwaas is? In dat geval zeg ik dat je te blind bent! Ik zal je niet ontmaskeren, maar laten we gewoon eens zien hoe verdorven je kunt worden. Laten we kijken of je listen je kunnen redden, of dat jullie gered kunnen worden doordat jullie je best doen God lief te hebben. Vandaag zal ik jullie niet veroordelen; laten we wachten tot aan de tijd van God om te zien hoe Hij jullie straft. Ik heb nu geen tijd voor kletspraatjes met jullie, en ik ben niet bereid mijn grotere werk uitsluitend omwille van jou uit te stellen. Een made zoals jij is het de tijd niet waard die God nodig zou hebben om jou aan te pakken, dus laten we eens zien liederlijk je kunt worden. Dergelijke mensen jagen geen enkele kennis van God na, en zij hebben ook geen enkele liefde voor Hem, maar toch willen zij graag dat God hen rechtvaardig noemt – is dat geen grap? Omdat er eigenlijk maar een weinig mensen bestaan die eerlijk zijn, houd ik me bezig met niets anders dan leven geven aan de mensheid. Ik zal alleen afmaken wat vandaag gedaan moet worden, en later zal vergelding over een ieder komen naar gelang hun gedrag. Ik heb gezegd wat ik moet zeggen, want dit is het werk dat ik doe. Ik doe dat wat ik

moet doen, en dat wat ik niet moet doen, doe ik niet, maar toch hoop ik nog steeds dat jullie meer tijd doorbrengen met bezinning. Hoeveel van jullie kennis van God is waar? Ben jij een van diegenen die God wederom aan het kruis genageld hebben? Tot slot zeg ik dit: wee hen die God kruisigen.

Hoe een normale gesteldheid binnen te gaan

Hoe meer mensen de woorden van God aanvaarden, hoe meer verlicht ze zijn, en hoe groter hun honger en dorst in hun streven naar het kennen van God. Alleen zij die de woorden van God aanvaarden zijn in staat tot rijkere en diepzinniger ervaringen, en zij zijn de enigen wier levens kunnen blijven groeien als sesambloemen. Al diegenen die het leven nastreven, moeten dit benaderen als een voltijdbaan; ze moeten dit idee hebben: 'Zonder God kan ik niet leven; zonder God speel ik niets klaar; zonder God is alles leeg.' Zo moeten ze ook dit voornemen hebben: 'Zonder de aanwezigheid van de Heilige Geest zal ik niets doen, en als het lezen van de woorden van God geen effect heeft, dan ben ik onverschillig over het doen van wat dan ook.' Ga jullie niet te buiten. Levenservaringen vloeien voort uit de verlichting en begeleiding van God, en zijn de kristallisering van jullie subjectieve inspanningen. Wat jullie van jezelf moeten eisen, is dit: 'Wat levenservaring betreft, mag ik mezelf niet ontzien.'

Soms, wanneer je je in een abnormale toestand bevindt, verlies je de aanwezigheid van God en raak je het vermogen kwijt om God te voelen tijdens het bidden. Het is normaal om op zulke momenten bang te zijn. Je moet onmiddellijk beginnen te zoeken. Als je dat niet doet, zal God Zich van je

losmaken en zul je de aanwezigheid van de Heilige Geest ontberen – en, daarenboven, het werk van de Heilige Geest – gedurende een dag, twee dagen, zelfs een maand of twee maanden. In deze situaties word je ongelooflijk afgestompt en word je opnieuw gevangengenomen door Satan, zozeer dat je in staat bent om allerhande daden te begaan. Je hunkert naar rijkdom, misleidt je broeders en zusters, bekijkt films en video's, speelt mahjong, en rookt en drinkt zelfs ongedisciplineerd. Je hart is ver van God afgedwaald, heimelijk ben je je eigen weg gegaan en willekeurig heb je een oordeel geveld over Gods werk. In sommige gevallen zakken sommige mensen zo diep, dat ze geen schaamte of gêne voelen wanneer ze zonden van een seksuele natuur begaan. Dit soort persoon is verlaten door de Heilige Geest; meer nog: het werk van de Heilige Geest is al lang niet meer aanwezig in zo'n persoon. Men kan alleen toekijken terwijl zij steeds dieper wegzakken in verdorvenheid, terwijl de handen van het kwaad zich steeds verder uitstrekken. Uiteindelijk ontkennen ze het bestaan van deze weg en worden ze onder het zondigen gevangengenomen door Satan. Als je ontdekt dat je alleen de aanwezigheid van de Heilige Geest hebt, maar het werk van de Heilige Geest ontbeert, is dat al een gevaarlijke situatie om je in te bevinden. Wanneer je niet eens de aanwezigheid van de Heilige Geest kunt voelen, bevind je je op het randje van de dood. Als je geen berouw hebt, zul je volledig zijn teruggekeerd naar Satan en zul je je onder diegenen bevinden die geëlimineerd worden. Wanneer je dus ontdekt dat je je in een gesteldheid bevindt waarin alleen de Heilige Geest aanwezig is (je zondigt niet, je houdt jezelf in toom en je doet niets uit schaamteloos verzet tegen God), maar waarin je het werk van de Heilige Geest ontbeert (je bent niet geroerd wanneer je bidt, je verwerft geen duidelijke verlichting of illuminatie wanneer je de woorden van God

eet en drinkt, je bent onverschillig over het eten en drinken van de woorden van God, er is nooit enige groei in je leven en je bent allang verstoken van grote illuminatie) – op zulke momenten moet je voorzichtiger zijn. Je moet jezelf niet te goed doen, je moet je eigen karakter niet nog langer vrij spel geven. De aanwezigheid van de Heilige Geest kan op ieder moment verdwijnen. Daarom is zo'n situatie zo gevaarlijk. Als je merkt dat je je in een dergelijke gesteldheid bevindt, probeer dan zo snel mogelijk het tij te keren. Allereerst moet je een gebed van berouw opzeggen en God vragen om Zijn genade opnieuw over je uit te strekken. Bid oprechter en stil je hart om meer van Gods woorden te eten en drinken. Met deze basis moet je meer tijd doorbrengen in gebed; verdubbel je inspanningen bij het zingen, het bidden, het eten en drinken van Gods woorden en het doen van je plicht. Wanneer je op je zwakst bent, neemt Satan het makkelijkst bezit van je hart. Wanneer dat gebeurt, wordt je hart van God weggenomen en teruggegeven aan Satan, waarna je de aanwezigheid van de Heilige Geest ontbeert. Op zulke momenten is het dubbel zo moeilijk om het werk van de Heilige Geest opnieuw te verkrijgen. Het is beter om het werk van de Heilige Geest te zoeken terwijl Hij nog bij je is; daardoor kan God je meer van Zijn verlichting schenken en zal Hij je niet verlaten. Bidden, lofzangen zingen, je taak verrichten en Gods woorden eten en drinken – dit alles wordt gedaan zodat Satan geen kans heeft zijn werk te doen, en zodat de Heilige Geest in je kan werken. Als je het werk van de Heilige Geest niet op deze manier herwint, als je gewoon maar wacht, dan zal het herwinnen van het werk van de Heilige Geest niet eenvoudig zijn wanneer je de aanwezigheid van de Heilige Geest hebt verloren, tenzij de Heilige Geest je bijzonder heeft bewogen, of speciaal heeft geïllumineerd en verlicht. Niettemin duurt het niet maar een dag of twee voor je

gesteldheid zich herstelt; soms gaan er wel zes maanden voorbij zonder enig herstel. Dit komt allemaal doordat mensen het zichzelf te makkelijk maken, dingen niet op een normale wijze kunnen ervaren en zodoende verlaten worden door de Heilige Geest. Zelfs als je het werk van de Heilige Geest herwint, kan het zijn dat Gods huidige werk je nog altijd niet erg duidelijk is, want je bent in je levenservaring ver achter geraakt, alsof je tienduizend mijl achterliep. Is dat niet iets vreselijks? Maar ik vertel zulke mensen dat het niet te laat is om nu berouw te hebben; er is alleen één voorwaarde: je moet harder werken en je niet overgeven aan luiheid. Als andere mensen vijf keer per dag bidden, moet jij tien keer bidden; als andere mensen Gods woorden twee uur per dag eten en drinken, moet jij dat vier of zes uur doen; en als andere mensen twee uur lang naar lofzangen luisteren, moet jij op zijn minst een halve dag luisteren. Sta vaak in vrede tegenover God en denk aan Gods liefde, tot je bewogen wordt, je hart terugkeert naar God en je niet langer durft af te dwalen van God – pas dan zal je beoefening vrucht dragen; pas dan zul je je vorige, normale gesteldheid kunnen herwinnen.

Sommige mensen investeren veel enthousiasme in hun streven en slagen er toch niet in het juiste pad te vinden. Dit komt doordat ze te onachtzaam zijn en geen aandacht schenken aan geestelijke zaken. Ze hebben er geen idee van hoe ze Gods woorden moeten ervaren, en weten niet wat het werk en de aanwezigheid van de Heilige Geest zijn. Zulke mensen zijn enthousiast, maar dwaas; ze streven het leven niet na. Dat komt doordat je de geringste kennis van de Geest ontbeert, niets weet over ontwikkeling in het lopende werk van de Heilige Geest en onwetend bent over de gesteldheid binnen je eigen geest. Is het geloof van zulke mensen niet een dwaas soort geloof? Het streven van zulke

mensen brengt uiteindelijk niets op. De sleutel tot het bewerkstelligen van groei in het leven in je geloof in God is weten welk werk God doet in jouw ervaring, de beminnelijkheid van God aanschouwen en de wil van God begrijpen, zodanig dat je je onderwerpt aan al Gods regelingen, Gods woorden op je laat inwerken zodat ze je leven worden, en zo God tevredenstelt. Als je geloof een dwaas geloof is, als je geen aandacht schenkt aan geestelijke zaken en aan veranderingen in je levensgezindheid, als je geen moeite doet voor de waarheid, zul je dan Gods wil kunnen bevatten? Als je niet begrijpt wat God vraagt, dan zul je niet kunnen ervaren en zul je zodoende geen beoefeningspad hebben. Waar je op moet letten bij het ervaren van Gods woorden, is het effect dat ze in je bewerkstelligen, zodat je God kunt leren kennen uit Zijn woorden. Als je alleen in staat bent Gods woorden te lezen, maar niet weet hoe ze te ervaren, laat dat dan niet zien dat je niets weet van geestelijke zaken? Op dit moment zijn de meeste mensen niet in staat Gods woorden te ervaren; daarom kennen ze het werk van God niet. Is dat geen falen in hun beoefening? Als ze zo doorgaan, wanneer zullen ze dan dingen in hun volle rijkdom kunnen ervaren en groei kunnen bereiken in hun leven? Komt dit niet neer op louter loos gepraat? Er zijn onder jullie velen die zich op theorie richten, die niets weten van geestelijke zaken en die desondanks groots ingezet willen worden door God en door God gezegend willen worden. Zoiets is volslagen onrealistisch! Daarom moeten jullie dit falen een halt toeroepen, zodat jullie allemaal op het juiste pad kunnen komen in jullie geestelijke leven, echte ervaringen kunnen hebben en de werkelijkheid van Gods woorden waarlijk kunnen binnengaan.

Hoe te dienen in harmonie met Gods wil

Als je in God gelooft, hoe moet je Hem dan precies dienen? Aan welke voorwaarden moet worden voldaan en welke waarheden moeten worden begrepen als je God dient? En waar wijken jullie af in je dienst? Jullie moeten de antwoorden op al deze dingen weten. Deze kwesties hebben betrekking op hoe jullie in God geloven, hoe jullie het pad opgaan dat wordt geleid door de Heilige Geest en hoe jullie je in alle dingen aan Gods orkestraties onderwerpen, om zo elke stap van Gods werk in jullie te kunnen begrijpen. Wanneer jullie dat punt bereiken, zullen jullie beseffen wat geloof in God is, hoe jullie naar behoren in God moeten geloven en wat jullie moeten doen om in harmonie met Gods wil te handelen. Daardoor zullen jullie Gods werk volledig en volstrekt gehoorzamen; jullie zullen geen klachten hebben en Gods werk niet beoordelen of analyseren, laat staan onderzoeken. Zo zullen jullie allemaal God kunnen gehoorzamen tot de dood, waardoor God jullie kan sturen en slachten als een schaap, zodat jullie allemaal de Petrus van de jaren 1990 kunnen worden en God tot het uiterste kunnen liefhebben, zelfs aan het kruis, zonder ook maar de geringste klacht. Pas dan zullen jullie kunnen leven als de Petrus van de jaren 1990.

Iedereen die het zich heeft voorgenomen, kan God dienen – maar alleen wie in alle zorgvuldigheid met Gods wil omgaat en deze begrijpt, is bevoegd en gerechtigd om God te dienen. Ik heb dit onder jullie ontdekt: veel mensen geloven dat ze God dienen zolang ze het evangelie geestdriftig voor God verspreiden, voor God rondreizen, zichzelf volledig inzetten en dingen opgeven voor God enzovoorts. Nog meer religieuze mensen geloven dat ze God dienen

door rond te rennen met een bijbel in de hand, het evangelie van het hemelse koninkrijk te verspreiden en mensen te redden door hen berouw te laten hebben en te laten biechten. Er zijn ook veel religieuze functionarissen die denken dat het dienen van God bestaat uit het preken in kapellen nadat ze hogere studies hebben gevolgd en in het seminarie zijn opgeleid, en het onderwijzen van mensen door het lezen van Schriftpassages. Bovendien zijn er mensen in arme gebieden die geloven dat het dienen van God betekent: zieken genezen, demonen uitdrijven onder hun broeders en zusters, voor hen bidden of hen dienen. Velen van jullie geloven dat jullie God dienen door dagelijks de woorden van God te eten en te drinken, dagelijks tot God te bidden en overal kerken te bezoeken en daarin werk te verrichten. Andere broeders en zusters geloven dat God dienen betekent dat men nooit trouwt of een gezin sticht en zijn volledige wezen aan God wijdt. Toch weten weinig mensen wat het werkelijk betekent om God te dienen. Hoewel er evenveel mensen zijn die God dienen als er sterren aan de hemel staan, is het aantal mensen dat direct kan dienen, en dat kan dienen naar Gods wil, schamel – armzalig klein. Waarom zeg ik dit? Ik zeg dit omdat jullie de inhoud van de uitdrukking ‘dienst aan God’ niet begrijpen en maar heel weinig begrijpen van hoe te dienen naar Gods wil. Het is hoog tijd dat mensen precies begrijpen hoe ze God kunnen dienen in overeenstemming met Zijn wil.

Als jullie willen dienen naar Gods wil, moeten jullie eerst begrijpen in welk soort mensen God genoeg scheidt, welk soort mensen God verafschuwt, welk soort mensen God vervolmaakt en welk soort mensen bekwaam is om God te dienen. Jullie zouden op zijn minst met deze kennis uitgerust moeten zijn. Bovendien moeten jullie de doelen van Gods werk kennen, en het werk dat God

in het hier en nu zal doen. Als jullie dit hebben begrepen, en door de begeleiding van Gods woorden, moeten jullie eerst intreden hebben en eerst Gods opdracht ontvangen. Als jullie Gods woorden eenmaal werkelijk hebben ervaren en Gods werk echt kennen, zullen jullie bekwaam zijn om God te dienen. En het is wanneer jullie Hem dienen dat God jullie geestelijke ogen opent en jullie een beter begrip van Zijn werk en een duidelijkere blik op Zijn werk geeft. Wanneer je deze werkelijkheid binnengaat, zullen je ervaringen dieper en echter zijn. Iedereen die zulke ervaringen heeft gehad, zal in de kerken voor zijn broeders en zusters kunnen zorgen, zodat jullie elkaars sterke punten kunnen gebruiken om jullie eigen tekortkomingen te compenseren en rijkere kennis te verkrijgen in jullie geest. Pas als jullie dit effect hebben bereikt, zullen jullie kunnen dienen naar Gods wil en door God worden vervolmaakt in de loop van jullie dienst.

Zij die God dienen, moeten Gods vertrouwelingen zijn, moeten God welgevallig zijn en moeten God uiterst trouw kunnen blijven. Of je nu privé of publiek handelt, je kunt in Gods bijzijn de vreugde van God verkrijgen, je kunt overeind blijven in Gods bijzijn en hoe andere mensen je ook behandelen, je bewandelt altijd het pad dat je moet gaan en schenkt alle aandacht aan Gods last. Alleen zulke mensen zijn vertrouwelingen van God. Dat Gods vertrouwelingen Hem direct kunnen dienen, komt doordat ze Gods grote opdracht en Gods last hebben ontvangen, zich Gods hart kunnen toe-eigenen, Gods last op zich kunnen nemen als hun eigen, en geen aandacht schenken aan hun toekomstperspectieven: zelfs wanneer ze geen perspectieven hebben en er voor hen geen winst in het verschiet ligt, zullen ze altijd in God geloven met een liefhebbend hart. Zodoende is dit soort persoon Gods vertrouwing. Gods vertrouwelingen zijn ook Zijn intimi; alleen Gods intimi kunnen Zijn rusteloosheid

en Zijn gedachten delen, en hoewel hun vlees pijnlijk en zwak is, kunnen ze pijn verdragen en verzaken wat ze liefhebben om God tevreden te stellen. God geeft zulke mensen meer lasten en wat God wenst te doen, wordt bevestigd door de getuigenis van zulke mensen. Daarom zijn deze mensen aangenaam voor God. Ze zijn dienaren van God die naar Zijn eigen hart zijn, en alleen zulke mensen kunnen samen met God heersen. Wanneer je werkelijk Gods vertrouwing bent geworden, is precies het moment dat je samen met God zult heersen.

Jezus kon Gods opdracht – het werk van de verlossing van de hele mensheid – voltooien omdat Hij alle aandacht schonk aan Gods wil, zonder enige plannen of regelingen voor Zichzelf te maken. Zo was Hij ook de vertrouwing van God – God Zelf – wat jullie allemaal goed begrijpen. (In feite was Hij de God Zelf van wie God had getuigd. Ik zeg dit hier om met het feit van Jezus de kwestie toe te lichten.) Hij was in staat van Gods managementplan het exacte middelpunt te maken, bad altijd tot de hemelse Vader en zocht de wil van de hemelse Vader. Hij bad en zei: “God de Vader! Volbreng dat wat uw wens is en handel niet naar mijn wensen, maar naar uw plan. De mens mag dan zwak zijn, maar waarom zou u om hem geven? Hoe kan de mens uw bezorgdheid waardig zijn, de mens die als een mier in uw hand is? In mijn hart wens ik alleen uw wil te volbrengen, en ik wil dat u in mij kunt doen wat u zou doen in overeenstemming met uw eigen wensen.” Op weg naar Jeruzalem leed Jezus hevige pijn, alsof er een mes werd rondgedraaid in Zijn hart, en toch had Hij niet het geringste voornemen om Zijn woord te breken. Steeds was er een sterke kracht die Hem voortdreef naar waar Hij zou worden gekruisigd. Uiteindelijk werd Hij aan het kruis genageld, werd Hij de gelijkenis van zondig vlees en voltooide Hij het werk van de verlossing van de mens. Hij brak los uit de ketens van de

dood en het dodenrijk. Tegenover Hem verloren de sterfelijkheid, de hel en het dodenrijk hun kracht en werden door Hem overwonnen. Hij leefde drieëndertig jaar en gedurende die tijd spande Hij Zich altijd tot het uiterste in om aan Gods wil te voldoen in overeenstemming met Gods werk destijds. Hij dacht nooit aan Zijn eigen winst of verlies en had altijd de wil van God de Vader voor ogen. Daarom zei God na Zijn doop: "Dit is mijn geliefde Zoon, in hem vind ik vreugde." Vanwege Zijn dienst aan God die in harmonie was met Gods wil, legde God de zware last van de verlossing van de hele mensheid op Zijn schouders en zorgde ervoor dat Hij die volbracht, en Hij was bekwaam en gerechtigd om deze belangrijke taak te voltooien. Zijn hele leven verdroeg Hij onmetelijk lijden voor God en talloze malen werd Hij verzocht door Satan, maar nooit verloor Hij de moed. God gaf Hem zo'n immense taak omdat Hij Hem vertrouwde en liefhad, en daarom zei God persoonlijk: "Dit is mijn geliefde Zoon, in hem vind ik vreugde." Alleen Jezus kon destijds deze opdracht volbrengen, en dit was één praktisch aspect van Gods voltooiing van Zijn werk van verlossing van de hele mensheid in het Tijdperk van Genade.

Als jullie net als Jezus alle aandacht kunnen schenken aan de last van God en jullie vlees de rug kunnen toekeren, zal God jullie Zijn belangrijke taken toevertrouwen, zodat jullie zullen voldoen aan de voorwaarden om God te dienen. Alleen onder zulke omstandigheden zullen jullie durven zeggen dat jullie Gods wil doen en Zijn opdracht vervullen, en alleen dan zullen jullie durven zeggen dat jullie God werkelijk dienen. Durf je, met het voorbeeld van Jezus, te zeggen dat je Gods vertrouweling bent? Durf je te zeggen dat je Gods wil doet? Durf je te zeggen dat je God werkelijk dient? Tegenwoordig begrijp je niet hoe je God moet dienen; durf je te zeggen dat je Gods vertrouweling bent? Als je zegt dat je God

dient, is dat dan geen godslastering? Denk er eens over na: dien je God of dien je jezelf? Je dient Satan en toch zeg je koppig dat je God dient – is dat geen godslastering? Achter mijn rug om begeren veel mensen de zegen van een hoge status. Ze doen zich tegoed aan eten, slapen graag en besteden veel zorg aan het vlees; ze zijn altijd bang dat er voor het vlees geen uitweg is. In de kerk doen ze niet hun geëigende taak, ze klaplopen ten koste van de kerk of lezen anders hun broeders en zusters de les met mijn woorden en spelen de baas over anderen vanuit gezaghebbende functies. Deze mensen zeggen steeds dat ze Gods wil doen en Gods vertrouwelingen zijn – is dat niet absurd? Als je de juiste bedoelingen hebt, maar niet kunt dienen naar Gods wil, gedraag je je dwaas; maar als je bedoelingen niet goed zijn en je nog steeds zegt dat je God dient, dan ben je iemand die zich tegen God verzet en zou God je moeten straffen! Met zulke mensen heb ik geen medelijden! Ze klaplopen in het huis van God, begeren altijd de gemakken van het vlees en houden geen rekening met de belangen van God. Ze zoeken altijd wat goed voor hen is en schenken geen aandacht aan Gods wil. Ze aanvaarden niet het toezicht van Gods Geest in alles wat ze doen. Voortdurend intrigeren ze en misleiden ze hun broeders en zusters. Ze zijn achterbaks als een vos in een wijngaard die altijd druiven steelt en de wijngaard vertrapt. Kunnen zulke mensen Gods vertrouwelingen zijn? Ben je het waardig om Gods zegen te ontvangen? Je neemt geen last aan voor je leven en de kerk, ben je het dan waardig om Gods opdracht te ontvangen? Wie zou iemand als jij durven vertrouwen? Als je op deze manier dient, zou God je dan een grotere taak durven toevertrouwen? Zou dit geen vertragingen opleveren voor het werk?

Ik zeg dit zodat jullie kunnen weten aan welke voorwaarden moet worden voldaan om te dienen in harmonie met Gods wil. Als jullie je hart niet aan God geven, als jullie niet zoals Jezus heel zorgvuldig omgaan met Gods wil, dan kan God jullie niet vertrouwen en zal Hij uiteindelijk over jullie oordelen. Misschien koester je tegenwoordig, in je dienst aan God, steeds het voornemen om God te misleiden en ga je steeds op een plichtmatige manier met Hem om. Kortom, ongeacht al het andere: als je God bedriegt, zul je een meedogenloos oordeel ondergaan. Jullie moeten ervan profiteren dat jullie zojuist het juiste pad van dienst aan God zijn opgegaan om eerst jullie hart aan God te geven, met onverdeelde loyaliteit. Of je nu tegenover God of tegenover andere mensen staat, je hart moet altijd naar God gekeerd zijn en je moet het voornemen hebben om God lief te hebben zoals Jezus dat deed. Op deze manier zal God je vervolmaken, zodat je een dienaar van God wordt die naar Zijn hart is. Als je werkelijk wilt worden vervolmaakt door God, en als je wilt dat jouw dienst in harmonie is met Zijn wil, moet je je eerdere opvattingen over geloof in God veranderen en de oude manier waarop je God diende, veranderen, zodat God meer van je vervolmaakt. Zo zal God je niet in de steek laten en zul je net als Petrus in de voorhoede zitten van hen die God liefhebben. Als je nog steeds geen berouw toont, ga je een einde als dat van Judas tegemoet. Dit moet iedereen die in God gelooft, begrijpen.

Hoe je de werkelijkheid kunt kennen

God is een praktische God: Zijn hele werk is praktisch, alle woorden die Hij spreekt zijn praktisch en alle waarheden die Hij uitdrukt zijn praktisch. Alles wat niet Zijn woorden zijn, is zonder betekenis, niet-bestaand en onvast. In deze dagen moet de Heilige Geest mensen leiden tot de woorden van God. Willen de mensen de werkelijkheid binnentreden, dan moeten ze de werkelijkheid zoeken, en de werkelijkheid kennen, waarna ze de werkelijkheid moeten ervaren en de werkelijkheid moeten naleven. Hoe beter mensen de werkelijkheid kennen, hoe beter ze kunnen inschatten of andermans woorden echt zijn. Hoe beter mensen de werkelijkheid kennen, hoe minder opvattingen ze hebben. Hoe meer mensen de werkelijkheid ervaren, hoe beter zij het handelen kennen van de God van de werkelijkheid en hoe gemakkelijker het voor hen is om te breken met hun verdorven, satanische gezindheid. Hoe meer werkelijkheid de mensen bezitten, hoe meer ze God kennen, hoe meer ze het vlees haten en de waarheid liefhebben, des te dichter naderen ze de norm van Gods eisen. Mensen die door God gewonnen zijn, zijn zij die de werkelijkheid bezitten, de werkelijkheid kennen, en die door God gewonnen zijn, hebben Gods echte daden leren kennen door het ervaren van de werkelijkheid. Hoe meer je echt met God samenwerkt en je je lichaam disciplineert, hoe meer je het werk van de Heilige Geest zult verkrijgen, hoe meer je de werkelijkheid zult winnen en hoe meer je door God verlicht zult worden ... en zodoende zal je kennis van Gods echte daden vermeerderen. Als je in staat bent om te leven in het tegenwoordige licht van de Heilige Geest, zal het aanwezige, te volgen pad duidelijker voor je worden en zul je beter in staat zijn om jezelf af te zonderen van de religieuze opvattingen en oude praktijken van het verleden. Tegenwoordig heeft de werkelijkheid de aandacht: Hoe meer mensen in de werkelijkheid leven, hoe duidelijker hun kennis van de waarheid is

en hoe beter zij Gods wil begrijpen. De werkelijkheid kan alle letters en leerstellingen overwinnen. Het kan iedere vorm van theorie en kundigheid overwinnen en hoe meer mensen zich op de werkelijkheid richten, hoe meer zij echt van God houden, en hongeren en dorsten naar Zijn woorden. Als je je altijd op de werkelijkheid richt, dan zullen je levensfilosofie, religieuze opvattingen en natuurlijke karakter als vanzelf verdwijnen bij het navolgen van het werk van God. Zij die de werkelijkheid niet najagen en geen kennis hebben van de werkelijkheid, zullen zich waarschijnlijk met het bovennatuurlijke bezighouden en zij zullen gemakkelijk in de val lopen. De Heilige Geest heeft geen aanleiding om in zulke mensen te werken en daarom zullen zij zich leeg voelen en vinden dat hun leven geen betekenis heeft.

De Heilige Geest kan alleen in je werken als je daadwerkelijk traint, zoekt, bidt en bereid bent om te lijden voor het zoeken naar de waarheid. Zij die de waarheid niet zoeken, hebben alleen maar letters, leerstellingen en lege theorieën, en zij die de waarheid niet hebben, hebben natuurlijk veel noties van God. Dergelijke mensen verlangen alleen maar van God dat Hij hun vleselijke lichaam omzet in een geestelijk lichaam, zodat zij misschien zouden opstijgen naar de derde hemel. Wat zijn deze mensen dom! Allen die dergelijke dingen zeggen hebben geen kennis van God of van de werkelijkheid. Dergelijke mensen kunnen onmogelijk met God samenwerken en kunnen alleen maar passief afwachten. Als mensen de waarheid willen begrijpen en de waarheid duidelijk willen zien en als zij bovendien de waarheid willen binnengaan en deze in praktijk willen brengen, dan moeten zij daadwerkelijk trainen, zoeken, en hongeren en dorsten. Wanneer je hongert en dorst, en je daadwerkelijk meewerkt met God, zal Gods Geest je zeker aanraken en in je werken. Dat zal je

meer verlichting brengen en meer kennis geven van de werkelijkheid en je leven meer ondersteunen.

Als mensen God willen kennen, moeten ze eerst weten dat God een praktische God is en moeten ze Gods woorden, Gods praktische verschijning in het vlees en Gods praktische werk kennen. Pas nadat je weet dat al Gods werk praktisch is, zul je echt met God kunnen samenwerken en alleen via deze weg kun je groei in je leven bereiken. Allen die de werkelijkheid niet kennen, hebben geen middel om Gods woorden te ervaren. Ze zijn in hun opvattingen verstrikt geraakt, ze leven in hun verbeelding en hebben daardoor geen kennis van Gods woorden. Hoe meer je weet van de werkelijkheid, des te dichter je bij God bent en des te intiemer je bent met hem. Hoe meer je op zoek bent naar vaagheid, abstractie en leerstellingen, des te meer je van God zult afdwalen en dus ook zult merken dat het ervaren van Gods woorden meer inspanning en moeite kost en dat je niet in staat bent om binnen te gaan. Als je de werkelijkheid van Gods woorden wilt binnengaan en het juiste pad van je geestelijk leven wilt inslaan, moet je eerst de werkelijkheid kennen en jezelf afzonderen van vage en bovennatuurlijke dingen. Dat wil zeggen dat je eerst moet begrijpen hoe de Heilige Geest je feitelijk vanbinnen verlicht en leidt. Als je op deze manier werkelijk het echte werk van de Heilige Geest binnenin je kunt bevatten, dan ben je op de juiste weg om door God volmaakt gemaakt te worden.

Vandaag begint alles bij de werkelijkheid. Gods werk is het meest echt en kan door mensen aangeraakt worden. Het is wat mensen kunnen ervaren en bereiken. In mensen bevindt zich veel wat vaag en bovennatuurlijk is, hetgeen hen tegenhoudt om het huidige werk van God te kennen. Zodoende ervaren zij

altijd afwijking in zichzelf en moeite, hetgeen allemaal wordt veroorzaakt door hun opvattingen. Mensen kunnen de principes van het werk van de Heilige Geest niet bevatten. Ze kennen de werkelijkheid niet en daarom zijn ze op hun weg naar de intrede altijd negatief. Ze kijken op een afstand naar Gods eisen, niet in staat om eraan te voldoen. Ze zien wel dat Gods woorden echt goed zijn, maar kunnen de weg naar intrede niet vinden. De Heilige Geest werkt volgens dit principe: Door medewerking van mensen, doordat ze actief bidden, zoeken en dichter bij God komen, kunnen resultaten geboekt worden en kunnen ze door de Heilige Geest worden verlicht en geïllumineerd. Het is niet zo dat de Heilige eenzijdig handelt of dat de mens eenzijdig handelt. Beide zijn onmisbaar en hoe meer mensen meewerken en hoe meer zij streven naar het bereiken van de normen van Gods eisen, des te groter is het werk van de Heilige Geest. Alleen echte medewerking van mensen, aangevuld met het werk van de Heilige Geest, kan echte ervaringen en wezenlijke kennis van Gods woorden teweegbrengen. Langzaam wordt iemand, door op deze manier ervaringen op te doen, uiteindelijk volmaakt. God doet geen bovennatuurlijke dingen. In de opvattingen van mensen is God almachtig en wordt alles door God gedaan; met als resultaat dat mensen passief afwachten, de woorden van God niet lezen, niet bidden en alleen maar wachten op de aanraking van de Heilige Geest. Degenen met een juist begrip geloven echter dit: God kan niet meer doen dan de mate waarin ik meewerk en het effect dat Gods werk op mij heeft, hangt van mijn medewerking af. Wanneer God spreekt, moet ik alles doen om Gods woorden te zoeken en na te streven: dit is wat ik zou moeten bereiken.

Aan Petrus en Paulus kunnen jullie duidelijk zien dat het Petrus was die het meest gericht was op de werkelijkheid. Van wat Petrus doormaakte, kan worden

afgeleid dat zijn ervaringen de lessen samenvatten van degenen die in het verleden hadden gefaald en dat hij de sterke punten van de heiligen uit het verleden in zich opgenomen heeft. Hierdoor kan men zien hoe echt Petrus' ervaringen waren, dat ze goed genoeg waren om door mensen aangeraakt te worden, in staat te stellen en dat ze haalbaar waren voor mensen. Maar Paulus was anders: Alles wat hij zei was vaag en onzichtbaar: dingen als gaan naar de derde hemel, de opstijging naar de troon en de kroon van rechtvaardigheid. Hij richtte zich op de buitenkant: op status, het berispen van mensen, opscheppen over zijn hoge positie, aangeraakt zijn door de Heilige Geest, enzovoort. Niets van wat hij najaagde was echt en veel daarvan was fantasie. Daarom kun je zien dat alles wat bovennatuurlijk is, zoals de mate waarin de Heilige Geest mensen aanraakt, de grote vreugde van mensen, het gaan naar de derde hemel of regelmatige training en in zekere mate daarvan genieten, het lezen van Gods woorden en tot op zekere hoogte hiervan genieten; niets hiervan is echt. Al het werk van de Heilige Geest is normaal en echt. Als je Gods woorden leest en bidt, ben je vanbinnen helder en standvastig. De buitenwereld heeft geen invloed op je. Je wilt God vanbinnen liefhebben, je met positieve dingen bezighouden en de kwade wereld verfoeien. Dit is leven in God. Het is niet, zoals mensen wel zeggen, zoveel plezier hebben. Dergelijke praat is niet echt. Vandaag zou alles moeten beginnen bij de werkelijkheid. Al wat God doet, is echt en in je ervaringen moet je er acht op slaan dat je God echt kent en dat je onderzoek doet naar de voetdrukken van Gods werk en naar het middel waardoor de Heilige Geest mensen aanraakt en verlicht. Als je de woorden van God eet en drinkt, en bidt, en meewerkt op een manier die echter is, vergelijkt wat goed was in vroeger tijden en afwijst wat slecht was zoals Petrus. Als je luistert met je oren

en kijkt met je ogen, en vaak bidt en in je hart overdenkt, en alles doet wat je kan om mee te werken met Gods werk, dan zal God je zeker leiden.

Aangaande een normaal geestelijk leven

Geloof in God vereist een normaal geestelijk leven, wat het fundament is om Gods woorden te ervaren en de werkelijkheid binnen te gaan. Komt tegenwoordig het praktiseren van al jullie gebeden, nadering tot God, lofgezing, lofprijzing, meditatie en overdenking van Gods woorden neer op een 'normaal geestelijk leven'? Niemand van jullie lijkt het te weten. Een normaal geestelijk leven is niet beperkt tot praktijken zoals bidden, lofgezing, een actief kerkelijk leven en het eten en drinken van Gods woorden. Het houdt veeleer een nieuw en bruisend geestelijk leven in. Het gaat er niet om hoe je praktiseert, maar wat je daarmee aan vruchten voortbrengt. De meeste mensen geloven dat een normaal geestelijk leven noodzakelijkerwijs bidden, lofgezing, het eten en drinken van Gods woorden of overdenking van Zijn woorden inhoudt, of een dergelijke praktijk nu werkelijk enig effect heeft of tot waar begrip leidt of niet. Deze mensen richten zich vooral op oppervlakkige procedures zonder bij de resultaten daarvan stil te staan; deze mensen leven in religieuze rituelen, ze leven niet binnen de kerk en ze behoren al helemaal niet tot het volk van het koninkrijk. Met hun gebeden, lofgezing en eten en drinken van Gods woorden volgen ze alleen maar regels, uit dwang en om met de trends mee te doen, niet uit bereidwilligheid of vanuit het hart. Hoeveel deze mensen ook bidden of zingen, hun inspanningen brengen geen vruchten voort, want ze brengen alleen maar

godsdienstige regels en rituelen in praktijk; ze brengen niet daadwerkelijk Gods woorden in praktijk. Ze maken zich alleen druk om hoe ze praktiseren, en ze behandelen Gods woorden als regels om te volgen. Zulke mensen brengen Gods woorden niet in praktijk; ze bevredigen alleen het vlees en doen dingen om door anderen gezien te worden. Deze religieuze regels en rituelen hebben allemaal een menselijke oorsprong; ze komen niet van God. God volgt geen regels en Hij is niet onderworpen aan enige wet. Integendeel, Hij doet gewoon elke dag nieuwe dingen en brengt praktisch werk tot stand. Zoals mensen in de Drie-Zelfkerk, die zichzelf beperken tot praktijken als dagelijks een ochtenddienst bijwonen, avondgebeden en dankgebeden voor het eten opzenden, en dankzegging in alle dingen – hoeveel ze ook doen en hoe lang ze dat ook doen, ze zullen het werk van de Heilige Geest niet hebben. Als mensen alleen volgens regels leven en hun hart op methodes van praktisering zetten, kan de Heilige Geest niet werken, want hun hart wordt beheerst door regels en menselijke opvattingen. Dus kan God niet ingrijpen en op ze inwerken, en ze kunnen alleen maar onder de controle van wetten verder leven. Zulke mensen zullen Gods lof nooit kunnen ontvangen.

Een normaal geestelijk leven is een leven dat voor God wordt geleid. Je kunt bij het bidden je hart voor God verstillen, en door gebed kun je naar verlichting door de Heilige Geest zoeken, Gods woorden kennen en Gods wil begrijpen. Mensen kunnen door het eten en drinken van Zijn woorden een duidelijker en grondiger begrip krijgen van Gods huidige werk. Ze kunnen ook een nieuw pad van praktisering verkrijgen en zullen niet aan het oude vasthouden; wat ze praktiseren, zal allemaal groei in het leven tot doel hebben. Wat bidden betreft: het gaat er niet om een paar fraai klinkende woorden uit te spreken of in tranen

uit te barsten voor God om te laten zien hoezeer je bij Hem in de schuld staat; het doel ervan is juist om jezelf te trainen in het gebruik van de geest, jezelf toe te staan dat je hart voor God verstilt, jezelf te trainen om leiding uit Gods woorden te putten in alle aangelegenheden, zodat je hart elke dag weer tot nieuw licht wordt getrokken, en zodat je niet passief of lui zult zijn en het juiste pad gaat betreden om Gods woorden in praktijk te brengen. De meeste mensen richten zich tegenwoordig op methodes van praktisering, toch doen ze dat niet om naar de waarheid te streven en levensgroei te verwezenlijken. Daarin zijn ze afgedwaald. Sommigen zijn wel in staat om nieuw licht te ontvangen, maar veranderen hun methodes van praktisering niet. Ze nemen hun oude religieuze opvattingen met zich mee terwijl ze Gods woorden van vandaag willen ontvangen, zo is wat ze ontvangen nog steeds met doctrine ingekleurd door religieuze opvattingen; ze ontvangen niet zomaar het licht van vandaag. Hun praktijken zijn bijgevolg bezoedeld; ze zijn dezelfde oude praktijken in een nieuwe verpakking. Hoe goed ze ook mogen praktiseren, ze zijn hypocriet. God leidt mensen elke dag in het doen van nieuwe dingen, Hij vraagt dat ze elke dag nieuw inzicht en begrip verwerven en eist dat ze niet ouderwets zijn en in herhaling vallen. Als je al vele jaren in God gelooft maar je methodes van praktisering geen greintje zijn veranderd, en als je nog steeds fanatiek en druk bent met externe zaken maar geen stil hart hebt om voor God te brengen en van Zijn woorden te genieten, dan zul je niets bereiken. Wat betreft het accepteren van Gods nieuwe werk: als je niet anders gaat plannen, niet op een nieuwe manier gaat praktiseren en niet naar nieuw begrip streeft, maar in plaats daarvan vasthoudt aan het oude en slechts een klein beetje nieuw licht ontvangt zonder je manier van praktiseren te veranderen, dan zijn zulke mensen zoals jij alleen in

naam in deze stroom; in werkelijkheid zijn ze religieuze farizeeën buiten de stroom van de Heilige Geest.

Voor een normaal geestelijk leven moet je in staat zijn om dagelijks nieuw licht te ontvangen en naar waarlijk begrip van Gods woorden streven. Je moet de waarheid duidelijk zien, een pad van praktisering vinden in alle aangelegenheden, nieuwe vragen ontdekken door Gods woorden dagelijks te lezen en je eigen onvolkomenheden inzien, zodat je een hunkerend en speurend hart mag hebben dat je hele wezen tot actie aanzet, en zodat je te allen tijde stil mag zijn voor God, intens bang dat je achterop raakt. Iemand met zo'n hunkerend, speurend hart die gewillig is om voortdurend intrede te bereiken, bevindt zich op het juiste spoor van een geestelijk leven. Wie door de Heilige Geest worden geraakt, wie verlangen het beter te doen, wie gewillig zijn en ernaar streven om door God te worden vervolmaakt, wie hunkeren naar diepgaander begrip van Gods woorden, wie niet naar het bovennatuurlijke streven maar veeleer een echte prijs betalen, wie zich echt om Gods wil bekommeren, wie werkelijk intrede bereiken zodat hun ervaringen oprechter en echter zijn, wie geen holle woorden en doctrines najagen of ernaar streven om het bovennatuurlijke te voelen, wie geen enkele geweldige persoonlijkheid vereren – zij zijn degenen die een normaal geestelijk leven zijn binnengegaan. Alles wat ze doen beoogt het bereiken van verdere groei in het leven en het vernieuwen en verlevendigen van de geest, en ze zijn altijd in staat om actief intrede te bereiken. Ze komen zonder het te beseffen tot begrip van de waarheid en gaan de werkelijkheid binnen. Mensen met een normaal geestelijk leven vinden elke dag de bevrijding en vrijheid van geest, en ze kunnen Gods woorden op een vrije manier tot Zijn tevredenheid praktiseren. Bidden is voor deze mensen geen formaliteit of een procedure; ze zijn elke dag

in staat om gelijke tred met het nieuwe licht te houden. Mensen trainen zichzelf bijvoorbeeld om hun hart voor God te verstillen, en hun hart kan werkelijk stil zijn voor God en ze kunnen door niemand verstoord worden. Geen mens, gebeurtenis of ding kan hun normale geestelijke leven belemmeren. Dergelijke training is bedoeld om resultaten op te leveren en niet bedoeld om mensen regels te laten volgen. Deze praktijk gaat niet om het volgen van regels, maar gaat juist om het bevorderen van groei in iemands leven. Als je deze praktijk alleen als te volgen regels ziet, zal je leven nooit veranderen. Je praktiseert misschien wel op dezelfde manier als anderen, maar terwijl zij uiteindelijk in staat zijn om gelijke tred te houden met het werk van de Heilige Geest, word jij van de stroom van de Heilige Geest afgesneden. Houd je jezelf dan niet voor de gek? Het doel van deze woorden is mensen hun hart voor God te laten verstillen, hun hart tot God te laten keren, zodat Gods werk in hen zonder belemmering mag zijn en vruchten mag voortbrengen. Alleen dan kunnen mensen in overeenstemming zijn met Gods wil.

Een bespreking van het kerkelijk leven en het echte leven

Mensen hebben het idee dat ze alleen binnen het kerkelijk leven kunnen transformeren. Als ze niet binnen de kerk leven, denken ze dat ze niet kunnen transformeren, alsof transformatie niet bereikt kan worden in het echte leven. Zien jullie het probleem hier? Ik heb het erover gehad om God in het echte leven in te brengen, en dit is de weg die de mensen die in God geloven op moeten gaan om de realiteit van Gods woorden binnen te gaan. Het kerkelijk leven is in

feite slechts een beperkte manier om de mens te vervolmaken. De meest aangewezen omgeving voor de vervolmaking van de mens is nog altijd het echte leven. Dit is de werkelijke praktijk en de werkelijke training waar ik het over had. Hiermee kan de mens een leven van normale menselijkheid bereiken en in het dagelijks leven naar de gelijkenis van een waar persoon leven. Eén aspect is dat je opgeleid moet worden om je eigen opleidingsniveau te verhogen, om Gods woorden te begrijpen en het vermogen te verwerven om te begrijpen. Een tweede aspect is dat je met de meest elementaire kennis om als mens te leven moet zijn toegerust zodat je het inzicht en de rede van normale menselijkheid kunt bereiken, omdat de mens op deze gebieden bijna volledig tekortschiet. Verder moet je door het kerkelijk leven ook van Gods woorden kunnen genieten en zo langzamerhand een duidelijk begrip van de waarheid krijgen.

Waarom wordt er gezegd dat, als je in God gelooft, je God in het echte leven moet inbrengen? Het kerkelijk leven kan de mens niet alleen transformeren, het is belangrijker dat de mens de realiteit binnengaat in het echte leven. Jullie hadden het altijd over jullie spirituele toestand en over spirituele zaken, terwijl jullie in het echte leven nalieten om in veel dingen getraind te worden, en ook je intrede in die dingen verwaarloosden. Jullie schreven iedere dag, jullie luisterden iedere dag, jullie lazen iedere dag. Jullie baden onder het koken: "O God! Moge u mijn leven in mij worden. Hoe moet ik deze dag doorbrengen? Zegen mij, verlicht mij. Waarover u mij vandaag ook verlicht, laat het mij nu dan alstublieft ook begrijpen, zodat uw woorden mogen handelen als mijn leven." Jullie baden ook onder het eten: "O God! U heeft ons deze maaltijd geschonken. Moge u ons zegenen. Amen! Laat ons op u vertrouwen met onze levens. Blijf bij ons. Amen!" En na het eten onder de afwas begonnen jullie weer te kletsen: "O God, ik ben

deze schaal. Wij zijn verdorven door Satan, en zijn net als gebruikte schalen die met water schoongewassen moeten worden. U bent het water, uw woorden zijn het levend water dat mijn leven onderhoudt.” Binnen de kortste keren was het bedtijd, en begonnen jullie weer te bazelen: “O God! U heeft mij gezegend en gedurende deze dag geleid. Ik ben u zeer dankbaar ...” Zo brachten jullie de dag door en vielen jullie in slaap. De meeste mensen leefden alle dagen zo, en zelfs tot op dit moment hebben ze geen aandacht geschonken aan werkelijke intrede, maar ze concentreren zich alleen op mooie praatjes in hun gebeden. Dit is het vroegere leven van de mens, zijn vorige leven. De meeste mensen zijn zo en hebben geen echte training gehad en hebben weinig echte transformatie ondergaan. Ze verkopen alleen mooie praatjes in hun gebeden en benaderen God met hun woorden, maar de verdieping van hun begrip ontbreekt. Laten we een heel eenvoudig voorbeeld nemen: het opruimen van je huis. Je ziet dat je huis rommelig is, dus ga je zitten bidden: “O God! Zie toch het verderf dat Satan in mij heeft aangericht. Ik ben net zo vies als dit huis. O God! Ik prijs u en ik dank u. Zonder uw redding en verlichting zou ik me dat feit niet hebben gerealiseerd.” Je zit daar maar te kletsen en lange tijd te bidden, je doet net alsof er niets is gebeurd, je gedraagt je als een kwebbelende oude vrouw. Je brengt je spirituele leven op die manier door zonder ooit de realiteit echt te betreden, met teveel oppervlakkige praktijken! Het binnentreden in werkelijke training betreft de echte levens van mensen en hun praktische problemen erbij – dit is de enige manier waarop zij kunnen veranderen. Zonder het echte leven kan de mens niet getransformeerd worden. Wat is het nut van de mooie praatjes in hun gebeden? Zonder de aard van de mens te begrijpen, is het allemaal verspilling van tijd, en zonder een weg voor de praktijk, is het allemaal verspilde moeite. Normaal

gebed kan mensen helpen hun normale gesteldheid in stand te houden, maar ze kunnen er nooit ten volle door getransformeerd worden. Kennis van zelfgenoegzaamheid, arrogantie, ijdelheid, overmoed en de verdorven gezindheid van de mens – de kennis van deze dingen komt niet voort uit het gebed, maar wordt ontdekt door van Gods woorden te genieten, en komt men te weten door de verlichting van de Heilige Geest in het echte leven. Tegenwoordig kunnen alle mensen goed spreken en ze hebben allemaal naar de meest verheven preken geluisterd – meer verheven dan ooit iemand tevoren – maar toch hebben ze maar weinig daarvan in praktijk gebracht in hun eigen leven. Dat wil zeggen, in het echte leven van de mensen is er geen God, en het leven van de nieuwe, getransformeerde mens ontbreekt. Ze leven niet naar de waarheid in hun echte leven, en in het echte leven brengen ze God niet in. Mensen leiden hun leven alsof ze de zonen van de hel zijn. Is dat niet een onmiskenbare afwijking?

Om de gelijkenis met een normaal mens te herstellen, dat wil zeggen, om een gewone menselijkheid te verkrijgen, is het niet genoeg dat mensen God met hun woorden behagen. Ze berokkenen zichzelf schade door dat te doen, en hun intrede of transformatie is er niet bij gebaat. Om transformatie te bereiken moeten de mensen stukje bij beetje oefenen, moeten ze langzaam binnentreden, stukje bij beetje zoeken en ontdekken, binnentreden vanuit het positieve, en een praktisch leven leiden van waarheid, het leven van de heiligen. Van nu af aan gaat het om echte zaken, echte dingen en een echte omgeving waardoor mensen praktische training krijgen. Ze hoeven geen mooie praatjes meer te verkopen; integendeel, ze moeten in een echte omgeving getraind worden. De mensen beginnen zich te realiseren dat zij van een beperkt kaliber zijn, en dan

eten en drinken ze normaal van Gods woorden, en gaan ze ook normaal binnen en praktiseren ze normaal; alleen op deze manier kunnen zij de werkelijkheid verkrijgen, en zo kan intrede zelfs sneller plaatsvinden. Er zijn wat praktische aspecten nodig om mensen te transformeren, ze moeten met echte zaken, echte dingen, en een echte omgeving oefenen. Kun je door alleen op het kerkelijk leven te vertrouwen een ware training krijgen? Kan de mens de realiteit zo binnentreden? Nee. Als de mens de realiteit niet kan binnentreden, dan kan hij zijn vroegere manier van doen en zijn beleving van het leven ook niet transformeren. Dat ligt niet alleen aan de luiheid van de mens, of aan zijn sterke afhankelijkheid, maar komt vooral doordat de mens gewoon het vermogen tot leven niet heeft; ze hebben bovendien geen begrip van Gods norm van de gelijkenis met een normaal mens. In het verleden waren mensen altijd aan het praten, spreken, en communiceerden ze, en werden ze zelfs 'redenaars'. Maar geen van hen streefde naar transformatie van levensgezindheid, ze drongen alleen aan op de zoektocht naar diepgaande theorieën. Daarom moeten jullie nu dit religieuze leven van het geloof in God veranderen. Jullie moeten binnentreden en oefenen door je op één ding te richten, één zaak, één persoon. Jullie moeten de dingen geconcentreerd doen – alleen dan kunnen jullie resultaat behalen. De transformatie van de mens moet in zijn wezen beginnen. Het werk moet op het wezen van de mens gericht zijn, op hun leven, hun luiheid, afhankelijkheid, en hun slaafsheid – alleen zo kunnen ze worden getransformeerd.

Hoewel het kerkelijke leven op sommige gebieden resultaten oplevert, is de sleutel nog steeds dat het echte leven mensen kan transformeren; hun vroegere aard kan niet zonder het echte leven worden getransformeerd. Laten we het werk van Jezus tijdens het Tijdperk van Genade nemen. Toen Jezus de oude

wetten afschafte en de geboden van het nieuwe tijdperk instelde, sprak Hij door middel van voorbeelden uit het echte leven. Toen Jezus Zijn discipelen op een sabbat door het tarweveld leidde, en Zijn discipelen honger kregen en korenaren plukten, om op te eten, zagen de farizeeën dit en zeiden dat ze zich niet aan de sabbat hielden. Ze zeiden ook dat mensen de kalveren die in de put waren gevallen niet mochten redden tijdens de sabbat, en zeiden dat er tijdens de sabbat geen werk mocht worden verricht. Jezus gebruikte deze voorbeelden om de geboden van de nieuwe tijd geleidelijk te verspreiden. In die tijd gebruikte Hij vaak de praktijk om de mensen iets te laten begrijpen en te transformeren. De Heilige Geest verricht Zijn werk volgens dit principe, en alleen op deze manier kunnen mensen transformeren. Zonder de praktijk kunnen mensen alleen theoretisch begrip verwerven, en kunnen ze de dingen alleen intellectueel bevatten. Dat is geen effectieve manier om mensen te transformeren. Nu we het toch hebben over wijsheid en inzicht verwerven door middel van training, hoe kunnen we dit bereiken? Kan de mens wijsheid en inzicht verwerven door alleen te luisteren, te lezen, en zijn kennis te vergroten? Hoe leidt dit tot de verwerving van wijsheid en inzicht? De mens moet streven naar begrip en ervaring door het echte leven. Daarom kun je niet zonder training en kun je je niet onttrekken aan het echte leven. De mens moet verschillende aspecten in de gaten houden en in verschillende aspecten binnentreden: opleidingsniveau, uitdrukkingsvaardigheid, het vermogen om dingen te zien, onderscheidingsvermogen, het vermogen om Gods woorden te begrijpen, gezond verstand, de regels van de menselijkheid, en andere dingen die met menselijkheid te maken hebben en waarmee de mens moet zijn uitgerust. Als begrip eenmaal bereikt is, moet de mens zich op intrede concentreren, pas dan kan transformatie worden bereikt. Als iemand begrip heeft

bereikt, maar de praktijk heeft verwaarloosd, hoe kan er dan een transformatie plaatsvinden? De mens begrijpt nu veel, maar hij leeft de werkelijkheid niet uit en dus kan hij slechts weinig substantieel begrip van Gods woorden hebben. Jullie zijn slechts marginaal verlicht, jullie hebben een beetje verlichting van de Heilige Geest ontvangen, maar jullie treden niet binnen in het echte leven, of misschien geven jullie niets om die intrede. Daarom transformeren jullie maar weinig. Na zo'n lange tijd hebben de mensen heel wat begrepen en kunnen zij veel over hun kennis van theorieën praten, maar hun uiterlijke gezindheid blijft hetzelfde en hun oorspronkelijk kaliber blijft hangen zonder in het minst te worden verheven. Als dit het geval is, wanneer zullen jullie dan eindelijk binnentreden?

Het kerkelijk leven is niet meer dan een soort leven waar mensen samenkomen om van de woorden van God te genieten, en het neemt slechts een klein stukje van iemands leven in beslag. Als het echte leven van mensen ook zou kunnen zijn als hun kerkleven, waaronder een normaal spiritueel leven, normaal van Gods woorden genieten, normaal bidden en dicht bij God zijn, een echt leven leiden waarin alles volgens Gods wil wordt uitgevoerd, een echt leven leiden waarin alles volgens de waarheid wordt uitgevoerd, een echt leven leiden waarin gebeden in de praktijk worden gebracht en men stil is voor God, en waarin het zingen van liederen en dans in praktijk worden gebracht, dan alleen, met zo'n leven, zou de mens in een leven van Gods woorden kunnen worden gebracht. De meeste mensen concentreren zich alleen op de paar uren van hun kerkelijk leven zonder 'aandacht te besteden' aan hun leven buiten die uren, alsof hen dat niet aangaat. Er zijn ook veel mensen die het leven van de heiligen alleen binnengaan als zij Gods woorden eten en drinken, liederen zingen of bidden, maar buiten die momenten weer terugvallen op hun oude zelf. Zo'n leven

kan een mens niet transformeren, en geeft hem niet de mogelijkheid God te kennen. Als een mens in God gelooft en transformatie van zijn eigen gezindheid verlangt, moet hij zich niet van het echte leven losmaken. In het echte leven moet je jezelf kennen, jezelf verloochenen, de waarheid in praktijk brengen en voor alles de principes, het gezond verstand en de regels van zelfbeheersing leren voordat je een geleidelijke transformatie kunt bereiken. Als je alleen op theoretische kennis richt en temidden van religieuze ceremonies leeft zonder diep in de werkelijkheid te duiken, zonder het echte leven binnen te gaan, dan zul je de werkelijkheid nooit binnentreden, jezelf of de waarheid of God nooit kennen en zul je altijd blind en onwetend blijven. Het werk van God van het redden van de mens dient niet om hem na betrekkelijk korte tijd een normaal mensenleven te laten leiden en ook niet om zijn foutieve opvattingen en doctrines om te zetten. Zijn doel is eerder om de oude gezindheid bij de mens te veranderen, heel zijn oude manier van leven te veranderen en om zijn achterhaalde manieren van denken en zijn mentale zienswijze te veranderen. Als de mens zich alleen concentreert op het kerkelijk leven zullen zijn oude gewoonten of zijn oude manier van leven die hij zolang heeft gevolgd niet veranderen. Wat er ook gebeurt, de mens moet zich niet onttrekken aan het echte leven. God vraagt dat mensen naar de normale menselijkheid leven in het echte leven, niet alleen in het kerkelijk leven; dat zij naar de waarheid leven in het echte leven, niet alleen in het kerkelijk leven; dat ze hun functie in het echte leven vervullen, niet alleen in het kerkelijk leven. Om de realiteit binnen te kunnen gaan, moet je alles naar het echte leven richten. Als mensen, bij het geloven in God, zichzelf niet kunnen leren kennen door het echte leven binnen te gaan, en geen normale menselijkheid uit kunnen leven in het echte leven, dan

zullen zij mislukkelingen worden. Zij die God niet gehoorzamen zijn alle mensen die het echte leven niet binnen kunnen treden. Het zijn allemaal mensen die over menselijkheid praten maar de natuur van demonen uitleven. Het zijn allemaal mensen die over de waarheid praten maar in plaats daarvan doctrines uitleven. Zij die niet de waarheid uit kunnen leven in het echte leven, zijn zij die in God geloven maar door Hem verafschuwd en verworpen worden. Je moet je intrede in het echte leven oefenen, je eigen tekortkomingen, ongehoorzaamheid en onwetendheid kennen en je abnormale menselijkheid en zwakheden kennen. Zo zal al je kennis worden geïntegreerd in je eigenlijke situatie en problemen. Alleen dit soort kennis is echt en zorgt ervoor dat je je eigen toestand werkelijk begrijpt en een transformatie van je gezindheid bereikt.

Nu de vervolmaking van de mensheid formeel van start is gegaan, moet je het echte leven binnengaan. Daarom moet je, om transformatie te bereiken, beginnen bij de intrede in het echte leven, en stukje bij beetje transformeren. Als je het normale leven van de mens uit de weg gaat en alleen over spirituele zaken praat, wordt alles droog en oppervlakkig en onrealistisch, en hoe kan een mens dan transformeren? Nu wordt je gezegd dat je het echte leven moet binnengaan om te oefenen, om een basis te leggen om de ware ervaring binnen te gaan. Dit is een van de dingen die de mens zou moeten doen. Het werk van de Heilige Geest is slechts een leidraad, de rest hangt af van de praktijk en de intrede van de mensen. Iedereen kan de intrede in het echte leven op verschillende manieren bereiken, zodat hij God in het echte leven kan inbrengen en volgens een echte normale menselijkheid kan leven. Alleen dat is een betekenisvol leven!

Over dat iedereen zijn functie vervult

In de huidige stroom heeft ieder persoon die werkelijk van God houdt de gelegenheid om vervolmaakt te worden door Hem. Ongeacht of men jong of oud is, zo lang men in zijn hart God gehoorzaamt en ontzag voor Hem heeft, zal men in staat zijn om vervolmaakt te worden door Hem. God maakt mensen volmaakt in overeenstemming met hun verschillende functies. Voor zover je alles hebt gedaan wat in je kracht ligt en je je onderwerpt aan het werk van God, kun je volmaakt gemaakt worden door Hem. Op dit moment is niemand van jullie volmaakt. Soms zijn jullie in staat een bepaald type functie te vervullen, en soms zijn jullie in staat er twee te vervullen; zo lang jullie al je kracht aan God geven en jullie je uitputten voor Hem, zullen jullie uiteindelijk vervolmaakt worden door God.

Jonge mensen hebben minder levensfilosofieën, en het ontbreekt hen aan wijsheid en inzicht. God komt om de wijsheid en het inzicht van de mens te vervolmaken, en het woord van God vult aan wat ze in dit opzicht missen. Echter, de gezindheid van jonge mensen is instabiel en dat vereist transformatie door God. Jonge mensen hebben minder religieuze opvattingen en minder levensfilosofieën. Ze denken in eenvoudige termen, en hun overwegingen zijn niet complex. Dit is het facet waar hun menselijkheid nog niet gevormd is en het is een wenselijk facet, maar jonge mensen zijn onwetend en het ontbreekt hen aan wijsheid, en dit is een gebied dat vervolmaakt moet worden door God. Door te worden vervolmaakt door God, kunnen jullie onderscheidingsvermogen ontwikkelen en in staat zijn om veel spirituele zaken duidelijk te begrijpen, en kunnen jullie stap voor stap mensen worden die geschikt zijn om door God

ingezet te worden. Oudere broeders en zusters zijn ook in staat bepaalde functies te vervullen en ze worden niet verlaten door God. Oudere broeders en zusters hebben ook wenselijke en onwenselijke facetten. De oudere broeders en zusters hebben meer levensfilosofieën, meer religieuze opvattingen, hun handelingen zitten vast in een onbuigzaam raamwerk, ze volgen regels als automaten, ze passen die mechanisch toe en ze zijn niet flexibel. Dit is een onwenselijk facet. Echter, oudere broeders en zusters zijn kalm en bedaard ten opzichte van wat er ook maar op hun weg komt; hun gezindheid is stabiel en ze hebben geen stormachtige stemmingen. Ze zijn misschien langzamer in het accepteren van dingen, maar dat is geen groot gebrek. Zo lang als jullie in staat zijn om jezelf te onderwerpen en de huidige woorden van God te accepteren, als jullie Gods woorden niet kritisch onderzoeken, als jullie niet aarzelen om jezelf te onderwerpen en te volgen, als jullie beslist niet oordelen of andere slechte gedachten hebben, en als jullie Zijn woorden accepteren en in praktijk brengen – als jullie aan deze voorwaarden voldoen – dan kunnen jullie volmaakt gemaakt worden.

Of jullie nu een jongere of een oudere broeder of zuster zijn, jullie weten welke functie jullie moeten vervullen. Degenen die jong zijn, zijn niet arrogant; degenen die ouder zijn, zijn niet passief en hebben geen terugval. Ze zijn in staat om gebruik te maken van elkaars sterke punten ter compensatie van hun zwakke punten, en ze zijn in staat elkaar te dienen zonder enig vooroordeel. Er wordt een brug van vriendschap gebouwd tussen jongere en oudere broeders en zusters. Vanwege de liefde van God zijn jullie in staat elkaar beter te begrijpen. Jongere broeders en zusters kijken niet neer op oudere broeders en zusters, en de oudere broeders en zusters zijn niet zelfgenoegzaam. Is dit geen harmonieus

partnerschap? Als jullie je dit allemaal voornemen, dan zal de wil van God zeker vervuld worden in jullie generatie.

Of je gezegend bent of vervloekt, zal in de toekomst besloten worden op basis van de dingen die je vandaag doet. Als jullie volmaakt worden gemaakt door God zal dat nu zijn, in dit tijdperk; er zal geen andere gelegenheid in de toekomst zijn. Op dit moment wil God jullie nu werkelijk volmaakt maken, en dit is niet alleen maar bij wijze van spreken. In de toekomst wil God jullie vervolmaken, ongeacht welke beproevingen jullie overkomen, welke gebeurtenissen plaatsvinden, of welke rampen jullie overkomen – dit is een definitief en onbetwist feit. Waaraan kan dat worden gezien? Aan het feit dat het woord van God door de eeuwen en generaties nooit zo'n grote hoogte heeft bereikt als vandaag de dag – het heeft de hoogste sfeer bereikt, en het werk van de Heilige Geest onder alle mensen vandaag de dag is ongekend. Bijna niemand in voorbije generaties heeft dit meegemaakt. Zelfs in het tijdperk van Jezus waren er niet de openbaringen die er vandaag de dag zijn; grote hoogten zijn bereikt in de woorden tot jullie gesproken, de dingen die jullie begrijpen, en de dingen die jullie ervaren. Jullie vertrekken niet te midden van beproevingen en tuchtigingen; dat is voldoende bewijs dat het werk van God weergaloze glorie heeft bereikt. Dit is niet iets waartoe de mens in staat is en het is niet iets wat de mens in stand houdt, maar het is het werk van God zelf. Allerlei feiten van het werk van God tonen dus aan dat God de mens wil vervolmaken, en Hij is zeker in staat om jullie compleet te maken. Als jullie in staat zijn om dit op te merken, als jullie in staat zijn om deze nieuwe ontdekking te doen, dan zullen jullie niet wachten op de wederkomst van Jezus, maar in plaats daarvan God toestaan om jullie nu compleet te maken, in het huidige tijdperk. Daarom moet ieder van jullie zijn

uiterste best doen en geen enkele moeite sparen zodat jullie vervolmaakt kunnen worden door God.

Vandaag de dag moet je geen aandacht schenken aan de negatieve zaken. Je moet eerst werkelijk alles wat je een negatief gevoel kan geven aan de kant zetten en negeren. Als je zaken afhandelt moet je een hart hebben van zoeken en tasten, en je moet een hart van gehoorzaamheid aan God houden. Wanneer jullie ook maar enige zwakheid in jezelf ontdekken: als deze geen macht over jullie heeft, en als jullie de functie uitvoeren die je moet uitvoeren, is dat een positieve stap vooruit. Bijvoorbeeld: oudere broeders en zusters hebben religieuze opvattingen, maar jij bent in staat om te bidden, en je bent in staat om jezelf te onderwerpen, het woord van God te eten en drinken en liederen te zingen ... Kortom, waartoe je ook in staat bent, welke functie je ook kunt vervullen, zet je er helemaal voor in, met alle kracht die je kunt opbrengen. Wacht niet passief af. In staat zijn om je plicht te doen tot voldoening van God is de eerste stap. Dan, als je in staat bent de waarheid te begrijpen en binnen te gaan in de realiteit van het woord van God, zul je vervolmaakt zijn door God.

Over het gebruik door God van de mens

Niemand is in staat onafhankelijk te leven, behalve zij die speciale leiding en begeleiding krijgen van de Heilige Geest. Dat is omdat mensen de bediening en hoede van hen die door God worden gebruikt nodig hebben. Daarom laat God in ieder tijdperk mensen opstaan die zich naarstig inzetten voor het hoeden van de kerken omwille van Zijn werk. Dat betekent dat Gods werk moet worden

uitgevoerd door hen aan wie Hij de voorkeur geeft en die Hij goedkeurt. De Heilige Geest moet dat deel van hen gebruiken dat het waard is om gebruikt te worden, zodat de Heilige Geest kan werken. En ze worden geschikt gemaakt voor het gebruik door God doordat zij worden vervolmaakt door de Heilige Geest. Omdat het vermogen van de mens om te begrijpen zo gebrekkig is, moet hij worden gehoed door hen die worden gebruikt door God. Dit gold ook voor het gebruiken van Mozes, in wie God destijds veel bruikbare dingen zag, die Hij ook gebruikte om Gods werk in die fase uit te voeren. In deze fase gebruikt God een mens, terwijl Hij tevens het deel benut dat door de Heilige Geest gebruikt kan worden om te werken. De Heilige Geest bestuurt die mens en vervolmaakt tegelijkertijd het overgebleven, onbruikbare gedeelte.

Het werk dat uitgevoerd wordt door degene die door God wordt gebruikt dient om bij te dragen aan het werk van Christus of de Heilige Geest. God heeft deze mens doen opstaan onder de mensen; hij is hier om alle uitverkorenen van God te leiden. God heeft hem ook op doen staan om het werk van de menselijke samenwerking uit te voeren. Met zo iemand, die het werk van de menselijke samenwerking kan uitvoeren, kunnen meer eisen van God aan de mens en het werk dat de Heilige Geest onder de mensen uit moet voeren via hem verwezenlijkt worden. Je kunt het ook zo zeggen: Gods doel bij het gebruiken van deze mens is dat alle mensen die God volgen Gods wil beter kunnen begrijpen en meer van Gods vereisten kunnen vervullen. Omdat de mensen niet in staat zijn om Gods woorden of Gods wil rechtstreeks te begrijpen, heeft God iemand doen opstaan, die wordt gebruikt om zulk werk uit te voeren. Deze persoon kan ook worden beschreven als een medium via wie God de mens begeleidt, als de 'vertaler' die als tolk optreedt tussen God en de mens.

Zoende is zo iemand niet als alle anderen die in Gods huishouden werken of die Zijn apostelen zijn. Net als zij is hij iemand van wie gezegd kan worden dat hij God dient. Maar in het wezen van zijn werk en in de onderliggende reden waarom hij gebruikt wordt door God, verschilt hij in grote mate van de andere werkers en apostelen. Wat betreft het wezen van zijn werk en de onderliggende reden waarom hij gebruikt wordt, doet God de mens die door Hem gebruikt wordt opstaan. Hij wordt door God voorbereid op Gods werk en doet mee aan het werk van God Zelf. Geen enkele persoon zou zijn werk ooit over kunnen nemen; dit is de menselijke samenwerking die naast het goddelijke werk onmisbaar is. Het werk dat uitgevoerd wordt door andere werkers of apostelen, is daarentegen slechts de overdracht en implementatie van de vele aspecten van de regelingen voor de kerken tijdens elke periode, of het werk van het eenvoudigweg geven van leven om het kerkleven in stand te houden. Deze werkers en apostelen zijn niet aangesteld door God, laat staan dat zij kunnen worden gezien als mensen die door de Heilige Geest worden gebruikt. Ze worden gekozen uit de kerken en nadat ze training hebben ondergaan en gedurende een tijd gevormd zijn, mogen zij die geschikt zijn blijven. Degenen die ongeschikt zijn, worden teruggestuurd naar waar zij vandaan kwamen. Omdat deze mensen zijn gekozen uit de kerken, laten sommigen van hen hun ware aard zien wanneer zij leiders zijn geworden. Sommigen doen zelfs veel slechte dingen en worden uiteindelijk geëlimineerd. De persoon die door God gebruikt wordt, is echter iemand die door God is voorbereid en die een zeker kaliber bezit en menselijkheid heeft. Hij is van tevoren voorbereid en volmaakt gemaakt door de Heilige Geest en hij wordt volledig geleid door de Heilige Geest. Met name waar het om zijn werk gaat, wordt hij geleid en geïnstrueerd door de Heilige Geest. Daardoor wijkt hij niet af

van het pad van het leiden van Gods uitverkorenen, want God neemt zeker verantwoordelijkheid voor Zijn eigen werk en God doet altijd Zijn eigen werk.

Wanneer je de waarheid eenmaal begrijpt, moet je die in praktijk brengen

Gods werk en woord zijn bedoeld om een verandering in jullie gezindheid te bewerkstelligen. Zijn doel is niet louter dat jullie Zijn werk en woord begrijpen of kennen. Dat is niet genoeg. Je bent een persoon met het vermogen om te begrijpen, dus zou het niet moeilijk voor je moeten zijn om het woord van God te begrijpen. Gods woord is immers voor het grootste deel geschreven in menselijke taal, en Hij spreekt heel duidelijk. Je bent bijvoorbeeld prima in staat erachter te komen wat God wil dat je begrijpt en beoefent; dit is iets waartoe een normale persoon met begripsvermogen in staat zou moeten zijn. Vooral de woorden die God spreekt in de huidige fase zijn bijzonder duidelijk en helder, en God wijst op veel dingen waar mensen niet bij hebben stilgestaan en ook op allerlei menselijke gesteldheden. Zijn woorden zijn alomvattend en zo helder als het licht van een volle maan. Nu begrijpen mensen dus veel kwesties, maar er ontbreekt nog altijd iets – mensen die Zijn woord in praktijk brengen. Mensen moeten alle aspecten van de waarheid in detail ervaren en deze in meer detail verkennen en zoeken, in plaats van simpelweg te wachten en in zich op te nemen wat er maar aan hen beschikbaar wordt gesteld. Anders worden ze weinig meer dan parasieten. Ze kennen Gods woord en toch brengen ze het niet in praktijk. Dit soort persoon houdt niet van de waarheid en zal uiteindelijk

geëlimineerd worden. Om te zijn als een Petrus van de jaren 1990 betekent dit dat ieder van jullie het woord van God moet beoefenen, ware intreding moet hebben in zijn ervaringen en zelfs nog meer en nog grotere verlichting moet verwerven in zijn samenwerking met God, wat jullie steeds meer zal helpen met jullie eigen leven. Als jullie veel van Gods woord hebben gelezen maar alleen de betekenis van de tekst begrijpen en geen directe kennis van Gods woord hebben via jullie praktische ervaringen, dan zullen jullie Gods woord niet kennen. Wat jou betreft, is Gods woord niet het leven, maar bestaat het alleen maar uit levenloze letters. En als je alleen maar leeft met inachtneming van levenloze letters, kun je de essentie van Gods woord niet begrijpen en Zijn wil evenmin. Pas wanneer je Zijn woord ervaart in je werkelijke ervaringen zal de geestelijke betekenis van Gods woord zich aan je openbaren. Alleen via ervaring kun je de geestelijke betekenis begrijpen van veel waarheden en de mysteries van Gods woord ontsluiten. Als je het niet in praktijk brengt, dan zal, hoe duidelijk Zijn woord ook is, het enige wat je begrepen hebt lege letters en doctrines zijn, die voor jou religieuze bepalingen zijn geworden. Is dit niet wat de farizeeën deden? Als jullie Gods woord beoefenen en ervaren, wordt het praktisch voor jullie; als jullie niet proberen het te beoefenen, dan is Gods woord voor jou weinig meer dan de legende van de derde hemel. In feite is het proces van geloof in God het proces waarbij jullie Zijn woord ervaren en ook door Hem gewonnen worden, of om het duidelijker te stellen: in God geloven is de kennis en het begrip van Zijn woord hebben en Zijn woord ervaren en naleven; dat is de werkelijkheid achter jullie geloof in God. Als jullie in God geloven en op het eeuwige leven hopen zonder te proberen het woord van God te beoefenen als iets wat je in je hebt, dan zijn jullie dwaas. Dat zou zijn zoals naar een feest gaan en alleen kijken naar het voedsel

en de heerlijke dingen van buiten leren zonder er werkelijk iets van te proeven. Zou zo iemand geen dwaas zijn?

De waarheid die de mens moet bezitten, is te vinden in het woord van God, en het is een waarheid die het gunstigst en nuttigst is voor de mensheid. Het is het medicijn en de voeding die jullie lichaam nodig heeft, iets wat de mens helpt zijn normale menselijkheid terug te krijgen. Het is een waarheid waarmee de mens moet zijn uitgerust. Hoe meer jullie Gods woord in praktijk brengen, hoe sneller jullie leven tot bloei zal komen en hoe duidelijker de waarheid zal worden. Naarmate jullie gestalte groeit, zullen jullie dingen van de geestelijke wereld duidelijker zien, en zullen jullie meer kracht hebben om over Satan te zegevieren. Veel van de waarheid die jullie niet begrijpen, zal duidelijk worden gemaakt wanneer jullie het woord van God in praktijk brengen. De meeste mensen vinden het genoeg alleen maar de tekst van Gods woord te begrijpen en zijn erop gericht zich uit te rusten met doctrines, in plaats van hun ervaring in de praktijk te verdiepen. Maar is dat niet de weg van de farizeeën? Hoe kan dan de zinsnede 'Het woord van God is leven' echt zijn voor hen? Iemand's leven kan niet groeien door eenvoudigweg Gods woord te lezen; het kan alleen groeien wanneer het woord van God in praktijk wordt gebracht. Als je gelooft dat het begrijpen van Gods woord het enige is wat nodig is om leven en gestalte te hebben, is je begrip verwrongen. Van een echt begrip van Gods woord is sprake wanneer je de waarheid in praktijk brengt, en je moet begrijpen dat Gods woord 'uitsluitend begrepen kan worden door de waarheid in praktijk te brengen'. Vandaag kun je, na het lezen van het woord van God, alleen maar zeggen dat je Gods woord kent, maar je kunt niet zeggen dat je het begrijpt. Sommigen zeggen dat de enige manier om de waarheid in praktijk te brengen is om deze eerst te begrijpen, maar

dit klopt slechts deels en is beslist niet helemaal juist. Voordat je kennis hebt van een waarheid, heb je die waarheid niet ervaren. Voelen dat je iets begrijpt wat je in een preek hoort, is geen werkelijk begrip – dit is alleen maar bezit nemen van de letterlijke woorden van de waarheid, en het is niet hetzelfde als het begrijpen van de ware betekenis die daarin ligt. Alleen maar een oppervlakkige kennis van de waarheid hebben betekent niet dat je die werkelijk begrijpt of er kennis van hebt; de ware betekenis van de waarheid komt voort uit de ervaring ervan. Daarom kun je de waarheid alleen begrijpen wanneer je die ervaart; pas dan kun je de verborgen delen ervan bevatten. Je ervaring verdiepen is de enige manier om de connotaties te bevatten en de kern van de waarheid te begrijpen. Daarom kun je overal heen met de waarheid, maar als er geen waarheid in je is, overweeg dan niet om zelfs maar je familieleden te overtuigen, laat staan religieuze mensen. Zonder de waarheid ben je als dwarrelende sneeuwvlokken, maar met de waarheid kun je vrij en blij zijn en kan niemand je aanvallen. Hoe sterk een theorie ook is, deze kan de waarheid niet overwinnen. Met de waarheid kan de wereld zelf worden omgekeerd en kunnen bergen en zeeën worden bewogen, terwijl een gebrek aan de waarheid ervoor kan zorgen dat sterke stadsmuren tot puin worden afgebroken door maden. Dit is een overduidelijk feit.

In de huidige fase is het van cruciaal belang om eerst de waarheid te kennen en vervolgens deze in praktijk te brengen en jezelf verder uit te rusten met de ware betekenis van de waarheid. Dit moeten jullie proberen te bereiken. In plaats van alleen maar te proberen anderen je woorden te laten volgen, moet je ervoor zorgen dat ze je praktijk volgen. Alleen zo kun je iets betekenisvols vinden. Wat je ook overkomt, wie je ook tegenkomt: zo lang je de waarheid hebt, zul je stevig kunnen staan. Het woord van God is wat de mens leven brengt, niet dood. Als je,

na Gods woord te lezen, niet tot leven komt maar nog altijd dood bent, dan is er iets mis met je. Als je na enige tijd veel van Gods woord hebt gelezen en veel praktische preken hebt gehoord, maar je nog steeds in een toestand van dood bevindt, dan is dat bewijs dat je niet iemand bent die de waarheid op prijs stelt, of iemand die de waarheid nastreeft. Als jullie echt probeerden God te winnen, zouden jullie je er niet op richten jezelf uit te rusten met doctrines en anderen te onderwijzen met verheven doctrines, maar zouden jullie je in plaats daarvan richten op het ervaren van Gods woord en het in praktijk brengen van de waarheid. Is dit niet wat jullie nu zouden moeten proberen binnen te gaan?

God heeft beperkt de tijd om Zijn werk in de mens te doen. Wat kan het resultaat dus zijn als je niet met Hem meewerkt? Waarom wil God altijd dat jullie Zijn woord in praktijk brengen wanneer jullie het eenmaal begrijpen? Dat is omdat God Zijn woorden aan jullie heeft geopenbaard, en jullie volgende stap is om die werkelijk in praktijk te brengen. Terwijl jullie deze woorden in praktijk brengen, zal God het werk van verlichting en begeleiding uitvoeren. Dat is hoe het moet worden gedaan. De woorden van God stellen de mens in staat tot bloei te komen in het leven, en bevatten geen elementen als gevolg waarvan de mens zou kunnen afwijken of passief zou kunnen worden. Je zegt dat je God woord hebt gelezen en beoefend, maar je hebt nog altijd helemaal geen werk van de Heilige Geest ontvangen. Je woorden zouden alleen een kind voor de gek kunnen houden. Andere mensen weten misschien niet of je de juiste bedoelingen hebt, maar denk je dat het mogelijk is dat God dat niet weet? Hoe komt het dat anderen het woord van God beoefenen en de verlichting van de Heilige Geest ontvangen, maar dat jij Zijn woord beoefent en de verlichting van de Heilige Geest niet ontvangt? Heeft God emoties? Als je bedoelingen werkelijk juist zijn

en je meewerkt, zal Gods Geest met je zijn. Sommige mensen willen altijd hun eigen vlag planten, maar waarom staat God niet toe dat zij opstaan en de kerk leiden? Sommige mensen vervullen alleen maar hun functie en doen alleen maar hun plicht, en voordat ze het weten, hebben ze Gods goedkeuring verkregen. Hoe kan dat? God onderzoekt de schuilhoeken van het hart van de mens, en mensen die de waarheid nastreven moeten dat doen met juiste bedoelingen. Mensen die geen juiste bedoelingen hebben, kunnen niet stevig staan. In de kern is jullie doel om Gods woord effect te laten hebben binnen jullie. Met andere woorden: het is om een waar begrip te hebben van Gods woord in jullie beoefening ervan. Misschien is jullie vermogen om Gods woord te begrijpen gebrekkig, maar wanneer jullie het woord van God beoefenen, kan Hij deze tekortkoming verhelpen. Daarom moeten jullie niet alleen veel waarheden kennen, maar deze ook beoefenen. Dit is de grootste focus die niet te negeren valt. In Zijn 33,5 jaar verdroeg Jezus veel vernederingen en veel leed. Hij leed zozeer, alleen maar omdat Hij de waarheid in praktijk bracht, omdat Hij in alle dingen de wil van God deed en omdat alleen Gods wil Hem uitmaakte. Dit was leed dat Hij niet zou hebben ondergaan als Hij de waarheid had gekend zonder deze in praktijk te brengen. Als Jezus de leringen van de Joden had gevolgd en de farizeeën had gevolgd, zou Hij niet hebben geleden. Uit de handelingen van Jezus kun je opmaken dat de effectiviteit van Gods werk in de mens voortkomt uit de medewerking van de mens, en dit is iets wat jullie moeten erkennen. Zou Jezus zo aan het kruis hebben geleden als Hij de waarheid niet in praktijk had gebracht? Had Hij zo'n droevig gebed kunnen bidden als Hij niet naar Gods wil had gehandeld? Daarom moeten jullie lijden omwille van het beoefenen van de waarheid; dit is het soort lijden dat een mens moet ondergaan.

Iemand die redding ontvangt, is iemand die bereid is om de waarheid in praktijk te brengen

De noodzakelijkheid van een gepast kerkleven wordt vaak genoemd in preken. Waarom is dan het leven van de kerk nog niet verbeterd en is het nog steeds hetzelfde oude verhaal? Waarom is er geen volledig nieuwe en andere manier van leven? Is het normaal dat iemand uit de jaren negentig leeft als een keizer uit lang vervlogen tijden? Hoewel datgene wat mensen tegenwoordig eten en drinken lekkernijen zijn die in eerdere tijden maar zelden werden geproefd, zijn er geen grote kenteringen in het kerkelijk leven geweest. Het is als oude wijn in nieuwe zakken. Wat is dan het nut van de vele dingen die God zegt? Op de meeste plaatsen zijn de kerken helemaal niet veranderd. Ik heb het met mijn eigen ogen gezien en het is duidelijk in mijn hart; ook al heb ik het kerkleven niet persoonlijk ervaren, ik ken de omstandigheden van bijeenkomsten in de kerk als de palm van mijn hand. Ze hebben niet veel vooruitgang geboekt. Het komt neer op het gezegde – het is als oude wijn in nieuwe zakken. Niets is veranderd! Wanneer er een herder is, branden ze als vuur, maar wanneer er niemand is om hen te steunen, zijn ze als een blok ijs. Slechts enkelen kunnen spreken over praktische dingen, en slechts zelden kan iemand het roer in handen nemen. Hoewel de preken verheven zijn, heeft er zelden iemand intrede bereikt. Weinig mensen koesteren het woord van God. De tranen springen hun in de ogen wanneer ze Gods woord ter hand nemen, ze worden vrolijk wanneer ze het terzijde leggen, en ze worden lusteloos en verliezen hun luister wanneer ze

ervan afwijken. Eerlijk gezegd, jullie koesteren simpelweg het woord van God niet en de woorden die tegenwoordig uit Zijn eigen mond komen beschouwen jullie nooit als een schat. Jullie worden slechts rusteloos bij het lezen van Zijn woord, en vinden het lastig om ze uit het hoofd te leren, en wat betreft het in de praktijk brengen van Gods woord, daarbij is het net alsof jullie de zwengel van een pomp omhoog proberen te trekken met een haar uit een paardenstaart – hoezeer jullie het ook proberen, jullie kunnen gewoon niet voldoende energie opbrengen. Jullie krijgen er steeds energie van wanneer jullie Gods woord lezen, maar zijn vergeetachtig bij het in de praktijk brengen. Eigenlijk hoeven deze woorden niet zo nauwgezet gesproken en zo geduldig herhaald te worden; het feit echter dat mensen wel luisteren maar Gods woord niet in praktijk brengen, is een struikelblok geworden voor Zijn werk. Ik kan niet nalaten het ter sprake te brengen en erover te praten. Ik ben verplicht dit te doen; het is niet zo dat ik er plezier aan beleef om de zwakheden van anderen bloot te leggen. Denken jullie dat jullie beoefening min of meer voldoende is – dat wanneer openbaringen op een hoogtepunt zijn, jullie intreden ook op zijn hoogtepunt is? Is het zo simpel? Jullie onderzoeken nooit het fundament waarop jullie ervaringen uiteindelijk zijn gebouwd! Op dit moment kunnen jullie samenkomsten niet een gepast kerkleven worden genoemd, en vormen ze allerm minst een gepast spiritueel leven. Het is slechts een samenkomst van een groep mensen die ervan genieten om te kletsen en te zingen. Strikt genomen zit er niet veel werkelijkheid in. Ter verdere verduidelijking, als je de waarheid niet in de praktijk brengt, waar is dan de werkelijkheid? Is het niet opscheppen als je zegt dat je werkelijkheid hebt? Zij die altijd werk verrichten, zijn arrogant en zelfingenomen, terwijl zij die altijd gehoorzamen, zwijgen en zich gedeisd houden, zonder enige kans om te

oefenen. Mensen die het werk doen, doen niks dan praten, ze gaan maar door met hun hoogdravende redevoeringen, en de volgelingen luisteren alleen maar. Er is geen sprake van transformatie; dit zijn allemaal louter de gewoonten uit het verleden! Dat jij vandaag in staat bent om je te onderwerpen en het niet waagt je ermee te bemoeien of je te gedragen zoals het je belieft, is te danken aan de komst van de administratieve decreten van God; het is geen verandering die jij hebt ondergaan door ervaringen. Dat jij het nu niet langer waagt sommige dingen te doen die indruisen tegen de administratieve decreten, is omdat Gods werk van woorden een duidelijk effect heeft gehad en mensen heeft overwonnen. Laat me iemand vragen: hoeveel van jouw prestaties vandaag is verdiend met het zweet van jouw eigen harde werk? Hoeveel ervan is je rechtstreeks verteld door God? Hoe zou je antwoorden? Zou je verbijsterd en sprakeloos zijn? Waarom kunnen anderen over veel van hun werkelijke ervaringen spreken om jou van voedsel te voorzien, terwijl jij gewoon geniet van de maaltijden die anderen hebben bereid? Schaam je je niet? Jullie mogen een onderzoek doen naar de feiten en diegenen onderzoeken die relatief goed zijn: hoeveel waarheid begrijp je? Hoeveel breng je uiteindelijk in praktijk? Van wie houd je meer, van God of van jezelf? Geef je vaker of ontvang je vaker? Bij hoeveel gelegenheden waarbij je een verkeerde bedoeling had, heb je je oude ik verzaakt en aan de wil van God voldaan? Deze paar vragen alleen al zullen veel mensen verbijsteren. Want zelfs wanneer ze zich realiseren dat ze de verkeerde bedoeling hebben, doen de meeste mensen bewust het verkeerde en verzaken al helemaal niet hun eigen vlees. De meeste mensen staan toe dat de zonde welig in hen tiert, staan toe dat de zonde al hun daden stuurt. Ze zijn niet in staat om hun zonden te overwinnen en blijven leven in zonde. Op dit punt beland: wie weet er niet hoeveel kwade daden hij heeft

begaan? Als je zegt dat je dat niet weet, dan lieg je alsof het gedrukt staat. Eerlijk gezegd is het allemaal onwil om je oude zelf prijs te geven. Welk nut heeft het om zoveel berouwvolle 'woorden uit het hart' te spreken, die waardeloos zijn? Helpt dit je om te groeien in je leven? Men zou kunnen stellen dat jezelf kennen jouw voltijdse bezigheid is. Ik vervolmaak mensen door hun onderwerping en hun beoefening van Gods woorden. Als je Gods woorden slechts draagt zoals je je kleren zou dragen, alleen om er stijlvol en hip uit te zien, houd je dan niet zowel jezelf als anderen voor de gek? Als je alleen maar praatjes hebt en je het nooit in de praktijk brengt, wat zal je dan bereiken?

Veel mensen kunnen een beetje praten over praktiseren en ze kunnen praten over hun persoonlijke indrukken, maar het merendeel is de verlichting die ze hebben ontvangen uit de woorden van anderen. Er zit niets in van hun eigen persoonlijke beoefening, en ook niets van wat ze uit hun ervaringen leren. Dit punt heb ik al eerder geanalyseerd, denk niet dat ik niets weet. Je bent slechts een papieren tijger en toch spreek je over Satan verslaan, over het afleggen van triomfantelijke getuigenissen en over het leven naar Gods beeld? Dit is allemaal onzin! Denk je dat alle woorden die vandaag door God worden gesproken, er zijn om door jou bewonderd te worden? Je mond spreekt over het verzaken van je oude zelf en de waarheid in praktijk brengen, maar je handen voeren andere daden uit en je hart smeedt andere plannen – wat ben jij voor persoon? Waarom zijn je hart en je handen niet een en dezelfde? Zo veel preken zijn lege woorden geworden; is dit niet hartverscheurend? Als je niet in staat bent om Gods woorden in de praktijk te brengen, bewijst dit dat je de manier waarop de Heilige Geest te werk gaat nog niet bent ingegaan, dat je het werk van de Heilige Geest nog niet in je hebt, en dat je Zijn leiding nog niet hebt ontvangen. Als je zegt dat

je enkel in staat bent om de woorden van God te verstaan, maar ze niet in de praktijk kunt brengen, ben je iemand die niet van de waarheid houdt. God komt niet om zo iemand te redden. Jezus heeft ondraaglijke pijn geleden toen Hij gekruisigd werd om de zondaars te redden, de armen te redden en om al die nederige mensen te redden. Zijn kruisiging diende als zoenoffer. Als je Gods woord niet in praktijk kan brengen, moet je zo snel mogelijk vertrekken; hang niet als een klaploper rond in het huis van God. Veel mensen vinden het zelfs moeilijk om geen dingen meer te doen die God duidelijk tegenwerken. Vragen zij niet om de dood? Hoe kunnen zij spreken over het binnengaan in Gods koninkrijk? Zouden zij het lef hebben om Gods gezicht te aanschouwen? Het voedsel eten dat God jou geeft, slechte dingen doen die tegen Hem ingaan, kwaadwillig en verraderlijk zijn, snode plannen smeden, zelfs terwijl God jou laat genieten van de zegeningen die Hij jou verleent – voel je niet dat daardoor jouw handen branden wanneer je ze ontvangt? Voel je niet dat je rood wordt? Als je iets hebt gedaan dat ingaat tegen God, als je snode plannen hebt uitgevoerd om je eigen weg te gaan, ben je dan niet bang? Als je niks voelt, hoe kan je dan spreken over een toekomst? Lang geleden was er al geen toekomst voor jou, dus welke grotere verwachtingen kun je nu nog hebben? Als je iets schaamteloos zegt, maar geen afkeuring voelt en je hart geen bewustheid kent, betekent dat dan niet dat God je al heeft verlaten? Mateloos en ongeremd spreken en handelen is jouw natuur geworden; hoe kun je op deze manier ooit door God worden vervolmaakt? Zou je in staat zijn om de wereld over te reizen? Wie zou door jou overtuigd worden? Zij die jouw ware natuur kennen, zouden afstand houden. Is dit niet Gods straf? Kortom, wanneer er enkel woorden zijn en geen praktiseren, is er geen groei. De Heilige Geest mag dan wel aan je werken wanneer je

spreekt, maar als je het niet in de praktijk brengt, zal de Heilige Geest ophouden met werken. Als je op deze manier verder gaat, hoe kan er dan gesproken worden over de toekomst of over het geven van je hele wezen aan het werk van God? Je kunt alleen maar spreken over het aanbieden van je hele wezen, maar toch heb je je ware liefde niet aan God gegeven. Het enige wat Hij van jou krijgt is toewijding in woorden; wat Hij niet van je krijgt is jouw intentie om de waarheid in de praktijk te brengen. Is dit misschien jouw werkelijke gestalte? Als je zo verder zou gaan, wanneer zou je dan door God vervolmaakt worden? Ben je niet bezorgd over je donkere en sombere toekomst? Voel je niet dat God de hoop in jou heeft verloren? Weet je niet dat God ernaar verlangt om meer en nieuwere mensen te vervolmaken? Zouden oude dingen zich kunnen handhaven? Je besteed vandaag geen aandacht aan Gods woorden: wacht je soms op morgen?

Waarmee een geschikte herder moet zijn toegerust

Je moet inzicht hebben in de vele gesteldheden waarin mensen zich zullen bevinden wanneer de Heilige Geest aan hen werkt. In het bijzonder zij die samenwerken ten dienste van God moeten een zelfs nog beter begrip hebben van de vele gesteldheden die ontstaan door het werk dat de Heilige Geest aan mensen verricht. Als je alleen praat over een heleboel ervaringen of manieren om intrede te bewerkstelligen, toont dat aan dat je ervaring te eenzijdig is. Zonder je ware gesteldheid te kennen en de principes van de waarheid te begrijpen, is het niet mogelijk een verandering in gezindheid te bewerkstelligen. Zonder de principes van het werk van de Heilige Geest te kennen, of te begrijpen

welke vruchten dat afwerpt, zal het lastig voor je zijn om het werk van boze geesten te herkennen. Je moet het werk van boze geesten blootleggen, net als de noties van de mens, en direct tot de kern van de zaak doordringen; je moet ook veel afwijkingen aanwijzen in de beoefening van mensen, en problemen aanwijzen die ze zouden kunnen hebben met betrekking tot hun geloof in God, zodat ze die kunnen herkennen. Op zijn minst moet je er niet voor zorgen dat zij zich negatief of passief voelen. Maar je moet de moeilijkheden begrijpen die objectief bestaan voor de meeste mensen, je moet niet onredelijk zijn of 'proberen een varken te leren zingen'; dat is dwaas gedrag. Om de vele moeilijkheden op te lossen die mensen ervaren, moet je eerst de dynamiek van het werk van de Heilige Geest begrijpen; je moet begrijpen hoe de Heilige Geest werk verricht aan verschillende mensen, je moet inzicht hebben in de moeilijkheden waar mensen mee te maken hebben en in hun tekortkomingen, en je moet de hoofdzaken van het probleem doorzien en tot de kern ervan komen, zonder af te wijken of enige fout te maken. Alleen dit soort personen is bekwaam om samen te werken ten dienste van God.

Of je in staat bent de hoofdzaken te begrijpen en veel dingen duidelijk te zien, hangt af van je persoonlijke ervaringen. De manier waarop je ervaart, is ook de manier waarop je anderen leidt. Als je letters en doctrines begrijpt, zul je anderen voorgaan in het begrijpen van letters en doctrines. De manier waarop je de werkelijkheid van Gods woorden ervaart, is de manier waarop je anderen zult voorgaan in het intreden in de werkelijkheid van Gods uitspraken. Als je in staat bent door Gods woorden veel waarheden te begrijpen en duidelijk inzicht te verwerven in veel dingen, ben je ook in staat anderen voor te gaan in het begrijpen van veel waarheden, en degenen die jij leidt, zullen een duidelijk begrip

verwerven van de visies. Als je je richt op het begrijpen van bovennatuurlijke gevoelens, zullen degenen die je leidt hetzelfde doen. Als je de beoefening veronachtzaamt en in plaats daarvan de nadruk legt op discussie, zullen degenen die jij leidt zich ook op discussie richten en helemaal niet beoefenen of helemaal geen transformatie bereiken in hun gezindheden. Ze zullen alleen oppervlakkig enthousiast zijn, zonder enige waarheid in praktijk te hebben gebracht. Alle mensen voorzien anderen van datgene wat zij zelf bezitten. Het soort persoon dat men is, bepaalt op welk pad men anderen leidt en welk soort mensen men leidt. Om echt geschikt te zijn voor gebruik door God moet je niet alleen een streven hebben, maar heb je ook heel veel verlichting van God nodig, begeleiding door Zijn woorden, de ervaring om door Hem behandeld te worden en loutering door Zijn woorden. Met dit als basis moeten jullie in normale tijden aandacht besteden aan jullie waarnemingen, gedachten, overpeinzingen en conclusies, en je dienovereenkomstig bezighouden met absorptie of eliminatie. Dit zijn allemaal paden voor jullie intrede in de werkelijkheid, en ze zijn stuk voor stuk onontbeerlijk. Dit is hoe God werkt. Als je deze methode waarmee God werkt binnengaat, kun je elke dag kansen hebben om door Hem te worden vervolmaakt. En op elk moment, ongeacht of je omgeving hardvochtig of welgezind is, of je getest of in verzoeking gebracht wordt, of je werkt of niet, en of je het leven leeft als een individu of als onderdeel van een collectief, zul je altijd kansen vinden om door God te worden vervolmaakt, zonder ooit een enkele kans te missen. Je zult ze allemaal kunnen ontdekken – en op deze manier zul je het geheim tot het ervaren van Gods woorden hebben gevonden.

Over ervaring

Tijdens zijn ervaringen kreeg Petrus met honderden beproevingen te maken. Hoewel de mens de term 'beproeving' nu kent, is hij verward over de ware betekenis en omstandigheden ervan. God matigt de vastberadenheid van de mens, loutert zijn vertrouwen, en vervolmaakt elk deel van hem. Dit wordt voornamelijk bereikt door beproevingen, die ook het verborgen werk zijn van de Heilige Geest. Het lijkt alsof God de mensen in de steek heeft gelaten en als ze dus niet oppassen, zullen ze deze beproevingen zien als de verleidingen van Satan. In feite kunnen veel beproevingen als verleidingen worden beschouwd, en dit is het principe en de regel waarmee God zijn werk verricht. Als mensen werkelijk in Gods tegenwoordigheid leven, zullen zij zulke dingen beschouwen als beproevingen van God, en zullen zij ze niet aan zich voorbij laten gaan. Als iemand zegt dat, omdat God met hen is, Satan hen zeker niet zal benaderen, is dit niet helemaal correct; hoe kan er dan verklaard worden dat Jezus verleidingen moest doorstaan nadat hij 40 dagen gevast had in de wildernis? Dus, als mensen hun opvattingen over het geloof in God echt rechtzetten, zullen ze veel duidelijker zien, en zal hun begrip niet vertekend en misleidend zijn. Als iemand echt vastberaden is om vervolmaakt te worden door God, moet hij de zaken die zich voordoen vanuit veel verschillende invalshoeken bekijken, en daarbij niet naar links of naar rechts neigen. Als je geen kennis hebt van Gods werk, zal je niet weten hoe je met God moet samenwerken. Als je de principes van Gods werk niet kent en je weet niet hoe Satan in de mens werkt, dan zal je

geen pad hebben om te bewandelen. Alleen door ijverig streven bereik je de resultaten die God eist niet. Een dergelijke manier van ervaren is verwant aan die van Lawrence: geen enkel onderscheid maken en je enkel concentreren op ervaring, volkomen onbewust zijn van wat het werk van Satan is en wat van de Heilige Geest, hoe de mens is zonder de aanwezigheid van God, en welk soort mensen God wil vervolmaken. Welke principes moeten worden gevolgd in de omgang met verschillende soorten mensen, hoe je Gods wil in het heden moet begrijpen, hoe je Gods gezindheid moet leren kennen, en op welke mensen, omstandigheden en welk tijdperk Gods genade, majesteit en gerechtigheid zijn gericht – hij heeft geen inzicht in een van deze gebieden. Als mensen niet verscheidene visioenen hebben als fundament voor hun ervaringen, dan kan er geen leven zijn, laat staan ervaring. Ze kunnen dom blijven doorgaan met alles ondergaan en verdragen. Zulke mensen zijn erg moeilijk te vervolmaken. Je kunt zeggen dat, als je niets hebt van bovengenoemde visioenen, dit voldoende bewijs is dat je een domoor bent, je bent als een zoutpilaar die altijd in Israël zal staan. Zulke mensen zijn nutteloos, ze zijn nergens goed voor! Sommige mensen volgens slechts blindelings, ze kennen zichzelf altijd en gebruiken steeds hun eigen manier van doen wanneer ze met nieuwe zaken te maken krijgen, of ze gebruiken ‘wijsheid’ om met triviale zaken die het noemen niet waard zijn om te gaan. Zulke mensen zijn verstoken van inzicht, het lijkt wel alsof ze gepest worden van nature accepteren, en ze zijn altijd hetzelfde, ze veranderen nooit. Zulke mensen zijn dwazen zonder zelfs het geringste inzicht. Zij proberen nooit maatregelen aan te passen aan de omstandigheden of aan verschillende mensen. Zulke mensen hebben geen ervaring. Ik heb sommige mensen gezien die zo aan hun zelfkennis vasthouden dat zij hun hoofd laten

hangen en hun zonden biechten wanneer ze geconfronteerd worden met mensen die bezeten zijn door het werk van kwade geesten, zonder op te durven staan en hen te veroordelen. En wanneer zij worden geconfronteerd met wat duidelijk het werk is van de Heilige Geest, durven zij niet te gehoorzamen. Zij geloven dat deze boze geesten ook in de handen van God zijn, en hebben geen enkele moed om op te staan en weerstand aan hen te bieden. Zulke mensen maken God ten schande, en zijn volkomen onbekwaam om een zware last voor God te dragen. Dergelijke sufferds maken geen enkel onderscheid. Een dergelijke manier van ervaren moet dan ook worden gelouterd, want in de ogen van God is dit onhoudbaar.

God verricht inderdaad veel werk in mensen, soms door hen te testen, soms door omgevingen te creëren om hen te matigen, en soms door woorden uit te spreken om hen te begeleiden en hun tekortkomingen te corrigeren. Soms leidt de Heilige Geest mensen naar een omgeving die door God is voorbereid zodat ze onbewust veel dingen kunnen ontdekken die ze nodig hebben. Door wat mensen zeggen en doen, de manier waarop mensen anderen behandelen en omgaan met dingen, verlicht de Heilige Geest hen, buiten hun weten om, over veel zaken die ze eerder niet begrepen, waardoor ze veel dingen en mensen duidelijker kunnen zien. Daardoor krijgen ze inzicht in veel zaken waar ze zich voordien niet bewust van waren. Als je je in de wereld beweegt, begin je geleidelijk aan de wereldse dingen te onderscheiden, en voor je aan je einde komt, zou je kunnen besluiten: 'Het is echt moeilijk om mens te zijn'. Als je enige tijd ervaring opdoet in het aanschijn van God, en Gods werk en Zijn gezindheid leert begrijpen, zal je onbewust veel inzicht krijgen, en je gestalte zal geleidelijk aan groeien. Je zal veel spirituele dingen beter begrijpen, en je zal meer

duidelijkheid krijgen over Gods werk in het bijzonder. Je zal Gods woord, Gods werk, elke daad van God, Gods gezindheid, en wat God is en heeft als je eigen leven aanvaarden. Als je alleen maar ronddwaalt in de wereld, zullen je vleugels steeds meer groeien en zal je weerstand tegen God steeds groter worden; hoe kan God je dan gebruiken? Door een overdaad aan 'naar mijn mening' in jou, zet God jou niet in. Hoe meer je in de aanwezigheid van God bent, hoe meer ervaring je zal hebben. Als je nog steeds in de wereld leeft als een beest, je mond geloof in God belijdt terwijl je hart elders is, en nog steeds de wereldse levensfilosofieën bestudeert, zullen al je voorbije inspanningen dan niet voor niets geweest zijn? Hoe meer de mensen dus in de aanwezigheid van God zijn, hoe makkelijker ze kunnen worden vervolmaakt door God. Dit is het pad waarlangs de Heilige Geest zijn werk verricht. Als je dit niet begrijpt, zal het voor jou onmogelijk zijn om op het juiste pad te komen en kan je onmogelijk door God vervolmaakt worden. Je zal niet in staat zijn een normaal spiritueel leven te hebben, het zal zijn alsof je gehandicapt bent, met alleen je eigen harde werk en niets van Gods werk. Is dit geen vergissing in je beleving? Je hoeft niet per se te bidden om in de aanwezigheid van God te zijn; soms is het door je bespiegelingen over God of door het nadenken over Zijn werk, soms door hoe je omgaat met een of ander onderwerp, en soms door een openbaring aan jou tijdens een gebeurtenis, dat jullie in Gods aanwezigheid komen. De meeste mensen zeggen: "Ben ik dan niet in de aanwezigheid van God, omdat ik vaak bid?" Veel mensen bidden eindeloos 'in de aanwezigheid van God'. De gebeden zijn misschien altijd op hun lippen, maar ze leven niet echt in Gods aanwezigheid. Alleen zo kunnen zulke mensen hun toestand in de aanwezigheid van God handhaven. Zij zijn absoluut niet in staat hun hart te gebruiken om te allen tijde

met God bezig te zijn. Ook kunnen zij niet voor God verschijnen door middel van ervaring, of overweging, stille bezinning, of door met hun geest met de God in hun hart bezig te zijn door aandacht te hebben voor Zijn last. Ze richten enkel met hun mond gebeden tot God in de hemel. Het hart van de meeste mensen is verstoken van God, God is er alleen wanneer zij toenadering zoeken tot Hem. Maar meestal is God er helemaal niet. Is dit niet het teken dat je God niet in je hart hebt? Als zij werkelijk God in hun hart hadden, konden zij dan doen wat rovers en beesten doen? Als iemand God werkelijk vereert, zal hij zijn ware hart in contact brengen met God, en zijn gedachten en ideeën zullen altijd door de woorden van God worden ingenomen. In zijn spreken en zijn handelen zal hij geen fouten maken, en hij zal niets doen dat duidelijk tegen God is. Dat is de norm om een gelovige te zijn.

De geboden van het nieuwe tijdperk

Bij het ervaren van Gods werk, moet je Gods woorden zorgvuldig lezen en je met de waarheid toerusten. Maar ten aanzien van de dingen die jullie willen doen of hoe jullie die doen, bestaat er geen behoefte aan jullie oprechte gebeden en smeekbeden; die dingen zijn inderdaad nutteloos. Maar tegenwoordig is het zo, dat de problemen waar jullie tegenwoordig mee te maken krijgen erop neerkomen dat jullie niet weten hoe jullie Gods werk moeten ervaren, en dat er veel passiviteit in jullie is. Jullie kennen vele doctrines, maar hebben niet veel realiteit. Is zoiets niet een teken dat jullie het bij het verkeerde eind hebben? Bij jullie, in deze groep, is er veel dwaling. Vandaag de dag kunnen jullie zulke

beproevingen als 'dienstdoeners' niet bereiken, en kunnen jullie je onmogelijk andere beproevingen of louteringen voorstellen of bereiken die samenhangen met de woorden van God. Jullie moeten je houden aan de vele dingen die je in de praktijk moet brengen. Dat betekent dat mensen zich moeten houden aan de vele plichten die ze moeten vervullen. Daar moeten de mensen zich aan houden en die moeten zij uitvoeren. Laat de Heilige Geest doen wat door de Heilige Geest gedaan moet worden; mensen kunnen daar geen rol in spelen. Mensen moeten zich houden aan datgene wat mensen moeten doen; dat heeft geen betrekking op de Heilige Geest. Het gaat daarbij alleen om datgene wat mensen moeten doen en waar zij trouw aan moeten zijn als aan een gebod, net als trouw aan de wet van het Oude Testament. Hoewel het nu niet het Tijdperk van de Wet is, zijn er nog steeds vele woorden die gelijk zijn aan die in het Tijdperk van de Wet en waaraan onverkort vastgehouden moet worden, en zij worden niet alleen maar uitgevoerd door te vertrouwen op de aanraking door de Heilige Geest, maar ze moeten door mensen nageleefd worden. Bijvoorbeeld: vel geen oordeel over het werk van de praktische God; verzet je niet tegen de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd; ken je plaats voor Gods aangezicht en wees niet losbandig; spreek met mate en laat je woorden en daden in overeenstemming zijn met de regelingen die de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd, heeft ingesteld; heb ontzag voor de getuigenis van God; veronachtzaam het werk van God en de woorden uit Zijn mond niet; boots de toon en de bedoelingen van Gods uitspraken niet na; doe naar buiten toe niets wat duidelijk ingaat tegen de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd. Dit, en nog meer, is waar iedereen zich aan dient te houden. In elk tijdperk stelt God veel aan de wetten verwante regels vast waaraan de mens zich moet houden. Daardoor stelt Hij grenzen aan

de gezindheid van de mens en onderzoekt Hij diens oprechtheid. Neem bijvoorbeeld het gebod 'Eer je vader en je moeder' uit het tijdperk van het Oude Testament. Dit gebod geldt tegenwoordig niet meer; destijds beperkte het alleen enkele externe gezindheid van de mens, werd het gebruikt om de oprechtheid van het geloof van de mens in God aan te tonen en was het het teken van hen die in God geloofden. Hoewel we nu in het Tijdperk van het Koninkrijk leven, zijn er toch nog veel regels waar mensen zich aan moeten houden. De regels van het verleden gelden niet; tegenwoordig zijn er vele, meer toepasselijke zaken die mensen moeten doen en die noodzakelijk zijn. Ze hebben niets te maken met het werk van de Heilige Geest en moeten door de mens uitgevoerd worden.

In het Tijdperk van Genade zijn veel praktijken uit het Tijdperk van de Wet afgeschaft, omdat die wetten in die tijd niet echt effectief waren voor het werk. Nadat die wetten waren afgeschaft, werden veel praktijken ingevoerd die wel geschikt waren voor dat tijdperk en die zijn uitgegroeid tot de vele regels die er tegenwoordig zijn. Toen de God van vandaag verscheen, werden die regels overbodig en hoefden ze niet meer nageleefd te worden. Er werden veel praktijken ingevoerd die voor het werk in de huidige tijd geschikt zijn. Tegenwoordig zijn deze praktijken geen regels, ze zijn er om een doel te bereiken; voor vandaag zijn ze geschikt en morgen worden het misschien voorschriften. Samenvattend: je moet je houden aan dat wat vruchtbaar is voor het werk dat je vandaag doet. Denk niet aan morgen: wat je vandaag doet, doe je ter wille van vandaag. Misschien zijn er morgen wel betere praktijken en moet je die dan uitvoeren, maar besteed daar niet te veel aandacht aan; houd je aan datgene waaraan je je vandaag moet houden zodat je niet tegen God ingaat. Vandaag de dag is het voor de mensen het allerbelangrijkst dat zij zich houden

aan wat hieronder vermeld staat. Je moet niet proberen om bij de God die voor je staat een wit voetje te halen of iets voor Hem te verbergen. Spreek geen onreine of hooghartige taal tegen de God die voor je staat. Bedrieg de God die voor je staat niet door mooie woorden en fraaie toespraken met het doel Zijn vertrouwen te winnen. Handel niet oneerbiedig voor Gods aangezicht. Gehoorzaam alle woorden die uit Gods mond komen en verzet je niet tegen Zijn woorden, ga er niet tegen in en betwist ze niet. Leg de woorden die uit Gods mond komen niet op de manier uit die je het best uitkomt. Houd je tong in bedwang, opdat je niet ten prooi valt aan de bedrieglijke plannen van de goddelozen. Let op waar je loopt, opdat je de grenzen die God voor jou heeft gesteld niet overschrijdt. Als je zondigt, zal dit ervoor zorgen dat je de plaats van God inneemt en woorden spreekt die verwaand en hoogdravend zijn en zul je dus door God worden verafschuwde. Je moet de woorden die uit de mond van God komen niet achteloos verspreiden, anders zullen anderen je bespotten en zullen de duivels je voor de gek houden. Gehoorzaam al het werk dat door de God van vandaag gedaan wordt. Zelfs als je het niet begrijpt, moet je er geen oordeel over vellen; het enige wat je kunt doen is te streven en te communiceren. Niemand mag inbreuk maken op Gods oorspronkelijke positie. Het enige wat je kunt doen is de God van vandaag dienen vanuit de standplaats van de mensen. De God van vandaag kun je niet onderwijzen vanaf de plaats van de mensen; dat is misplaatst. Niemand mag op de plaats staan van de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd; in je woorden, daden en diepste gedachten sta je op de standplaats van de mensen. Daar moet je je bij neerleggen, het is de verantwoordelijkheid van de mens, het kan door niemand veranderd worden, en

als je dat wel zou doen, zou je inbreuk maken op de bestuursbesluiten. Iedereen moet dat onthouden.

Door de lange tijd dat God gesproken heeft en zich uitgesproken heeft, zijn mensen het lezen en onthouden van de woorden van God als hun belangrijkste plicht gaan beschouwen. Niemand besteedt aandacht aan daden en zelfs datgene waaraan jullie je zouden moeten houden, doen jullie niet; daardoor is jullie dienstbetrachting met veel moeilijkheden en problemen gepaard gegaan. Als je je voorafgaand aan het in de praktijk brengen van de woorden van God niet hebt gehouden aan dat waaraan je je zou moeten houden, dan ben je een van diegenen die door God verafschuwd en verworpen worden. Als je je aan deze praktijken houdt, moet je eerlijk en oprecht zijn. Beschouw ze niet als ketenen, maar houd ze in acht als geboden. In deze tijd moet je je er niet druk over maken welke effecten behaald moeten worden; om kort te gaan, zo werkt de Heilige Geest en iedereen die een overtreding begaat moet gestraft worden. De Heilige Geest heeft geen emoties en let er niet op of je het begrijpt. Als je vandaag tegen Hem zondigt, zal Hij je straffen. Als je binnen Zijn rechtsgebied tegen Hem zondigt, zal Hij je niet ontzien. Het kan Hem niet schelen hoe serieus je de woorden van Jezus naleeft. Als je Gods geboden van vandaag overtreedt, zal Hij je straffen; Hij zal je ter dood veroordelen. Hoe zou het aanvaardbaar voor jou kunnen zijn om je daar niet aan te houden? Je móet het doen, ook al doet het wat pijn! Het doet er niet toe om welke religie, sector, land of denominatie het gaat, in de toekomst moeten ze zich allemaal aan deze praktijken houden. Niemand is daarvan uitgesloten en niemand zal gespaard worden! Dit is namelijk wat de Heilige Geest vandaag zal doen en er kan door niemand tegen worden gezondigd. Deze praktijken stellen niet heel veel voor, maar ze moeten wel door

iedereen gedaan worden. Het zijn de geboden die Jezus, die uit de dood is opgewekt en naar de hemel is opgevaren, voor de mens heeft ingesteld. Zegt Jezus in 'De weg ... (7)' niet dat het antwoord op de vraag of je rechtvaardig of zondig bent afhangt van de houding die je nu tegenover God hebt? Niemand mag aan dit aspect voorbijgaan. In het Tijdperk van de Wet geloofden Farizeeërs generatie na generatie in God, maar toen het Tijdperk van Genade aanbrak, kenden ze Jezus niet en verzetten ze zich tegen Hem. Daardoor kwam er niets terecht van alles wat zij deden, alles was tevergeefs en God accepteerde het niet. Als je dit kunt doorzien, zul je niet snel zondigen. Veel mensen hebben zich misschien met God gemeten. Hoe smaakt het om je tegen God te verzetten? Is het bitter of zoet? Je zou dit moeten begrijpen – doe maar niet alsof je het niet weet. Misschien zijn sommige mensen in hun hart nog steeds niet overtuigd. Toch adviseer ik je om te proberen het uit te vinden; ontdek hoe het smaakt. Dit zal voorkomen dat veel mensen het blijven wantrouwen. Er zijn veel mensen die de woorden van God lezen, maar zich in hun hart toch stiekem tegen Hem verzetten. Als je je op die manier tegen Hem verzet hebt, voelt het dan niet alsof er een mes in je hart is rondgedraaid? Als het al geen ruzie in de familie is, is het lichamelijk ongemak of beproevingen van zoons en dochters. Hoewel je vlees de dood bespaard wordt, zal de hand van God je nooit loslaten. Denk je dat het zo eenvoudig zou kunnen zijn? Het is vooral voor de velen die dichtbij God staan nog noodzakelijker om zich hierop te richten. Naarmate de tijd verstrijkt, vergeet je het en dan zul je, zonder dat je het beseft, in verzoeking gestort worden; je slaat nergens meer acht op en daardoor begin je te zondigen. Lijkt je dit onbelangrijk? Als je dit goed kunt, dan krijg je de kans om vervolmaakt te worden, om uit Gods eigen mond voor Gods aangezicht advies te ontvangen. Als je niet

voorzichtig bent, zal het een probleem voor je zijn; dan zul je God ongehoorzaam zijn, je woorden en daden zullen liederlijk zijn en vroeg of laat zul je door zware stormen en machtige golven weggevoerd worden. Ieder van jullie moet aandacht schenken aan deze geboden. Als je ze overtreedt, zal de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd je misschien niet veroordelen, maar de Geest van God is niet klaar met je; Hij zal je niet ontzien. Kun je de gevolgen dragen van je overtreding? Dus, wat God ook zegt, je moet Zijn woorden in de praktijk brengen en je er op wat voor manier dan ook aan houden. Dat is niet eenvoudig!

Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen

Hebben jullie gezien wat voor werk God tot stand zal brengen in deze groep mensen? God heeft eens gezegd dat mensen Zijn woorden zelfs tot in het Duizendjarig Koninkrijk moeten blijven volgen. Gods woorden zullen het leven van de mens ook in de toekomst rechtstreeks in het goede land Kanaän leiden. Toen Mozes in de wildernis was, instrueerde God hem en sprak Hij rechtstreeks tot hem. God zond vanuit de hemel voedsel, water en manna waar de mens van kon smullen en dat is vandaag de dag nog steeds zo: God heeft persoonlijk dingen omlaag gezonden die de mens tot zijn genot kan eten en drinken. Hij heeft ook persoonlijk vloeken doen neerkomen om mensen te kastijden. God voert elke stap van Zijn werk aldus persoonlijk uit. Mensen zien tegenwoordig reikhalzend uit naar gebeurtenissen. Ze proberen tekenen en wonderen te zien en al die mensen blijven mogelijk verlaten achter, want het werk van God wordt steeds werkelijker. Niemand weet dat God uit de hemel is neergedaald. Ze

beseffen nog steeds niet dat God voedsel en dranken uit de hemel heeft gezonden. Toch bestaat God werkelijk en de hartverwarmende taferelen van het Duizendjarig Koninkrijk die mensen zich voorstellen, zijn ook de persoonlijke uitingen van God. Dit is een feit en alleen dit is met God op aarde regeren. Met God op aarde regeren heeft betrekking op het vlees. Wat niet van het vlees is, is niet op aarde en daarom is het zo, dat allen die sterk hun best doen om naar de derde hemel te gaan, hier tevergeefs mee bezig zijn. Op een dag, wanneer het hele universum tot God terugkeert, zal de kern van Zijn werk door de kosmos heen de uitspraken van God volgen. Op andere plaatsen zullen sommige mensen telefoneren, sommigen zullen een vliegtuig nemen of een boot over de zee, en sommigen zullen lasers gebruiken om de woorden van God te ontvangen. Iedereen zal aanbidden en vol verlangen zijn. Ze zullen allemaal dicht bij God komen en tot God samenkomen. Allen zullen God aanbidden en dit alles zal aan Gods daden zijn toe te schrijven. Vergeet dat niet! God zal nooit ergens anders opnieuw beginnen. God zal dit feit tot stand brengen: Hij zal ervoor zorgen dat alle mensen in het hele universum voor Hem komen te staan en de God op aarde zullen vereren. Zijn werk in andere plaatsen zal ophouden en mensen zullen gedwongen worden om de ware weg te zoeken. Het zal zijn zoals bij Jozef: iedereen kwam bij hem om voedsel en boog zich voor hem neer, want hij had eten. Mensen zullen gedwongen worden de ware weg te zoeken om hongersnood te vermijden. De hele religieuze gemeenschap zal ernstige honger lijden en alleen de God van het heden is de bron van levend water, in het bezit van de eeuwig stromende bron tot vreugde van de mens, en mensen zullen komen en zich op Hem verlaten. Dat zal zijn wanneer de daden van God geopenbaard zullen worden en God verheerlijkt wordt; alle mensen in het hele

universum zullen deze onopvallende “man” vereren. Zal dit niet de dag van Gods heerlijkheid zijn? Op een dag zullen oude voorgangers telegrammen versturen en op zoek zijn naar het water uit de bron van levend water. Ze zullen op leeftijd zijn, maar toch zullen ze deze man, die ze veracht hebben, komen vereren. In hun mond zal erkenning zijn en in hun hart vertrouwen – is dit geen teken en geen wonder? De dag waarop het hele koninkrijk zich verheugt is de dag van Gods heerlijkheid en wie ook tot jullie komt en Gods goede nieuws ontvangt, zal door God worden gezegend. God zal deze landen en deze mensen zegenen en voor ze zorgen. De toekomstige koers is als volgt: degenen die de woorden uit Gods mond krijgen, zullen een pad ter bewandeling op aarde hebben en degenen die zonder Gods woord zijn, of ze nu zakenlieden, wetenschappers, leerkrachten of industriëlen zijn, zullen heel veel moeite hebben om zelfs maar één stap te zetten, en zullen gedwongen worden om de ware weg te zoeken. Dat wordt er bedoeld met: “Met de waarheid wandel je over de hele wereld, zonder de waarheid kom je nergens.” De feiten zijn als volgt: God zal de Weg (oftewel al Zijn woorden) gebruiken om het hele universum te gebieden en de mensheid te besturen en te overwinnen. Mensen hopen altijd op een grote wisseling in de werkwijze van God. Om het duidelijk te zeggen: God bestuurt mensen door middel van woorden en jullie moeten doen wat Hij zegt, of je dat nu wilt of niet. Dit is een objectief feit, dat iedereen moet gehoorzamen. Het is dan ook onverbiddelijk en bij allen bekend.

De Heilige Geest geeft mensen een gevoel. Ze zijn na het lezen van de woorden van God standvastig en vredig in hun hart, terwijl mensen die Gods woorden niet ontvangen, zich leeg voelen. Dat is de kracht van Gods woorden – mensen moeten ze lezen, door het lezen worden ze gevoed en kunnen ze niet

meer zonder. Het werkt als een soort opium bij mensen: ze krijgen er kracht door en als ze het niet hebben, voelen ze de sterke aantrekking ervan en zijn ze krachteloos. Dat is de tendens onder mensen tegenwoordig. Gods woorden lezen geeft mensen kracht. Lezen ze die niet, dan voelen ze zich lusteloos, maar na het lezen staan ze meteen van hun 'ziekbed' op. Dit is Gods woord, die gezag uitoefent op aarde en God regeert op aarde. Sommige mensen willen weggaan of zijn moe van Gods werk. Hoe dan ook, ze kunnen zich niet van Gods woorden losmaken. Hoe zwak ze ook zijn, ze moeten volgens Gods woorden leven. En hoe opstandig ze ook zijn, ze durven Gods woorden toch niet aan de kant te zetten. Gods woorden tonen werkelijk hun macht wanneer God regeert en macht uitoefent. Op die manier werkt God. Dit is per slot van rekening hoe God werkt en niemand kan eraan verlaten. Gods woorden zullen zich verspreiden naar talloze huizen. Ze zullen iedereen bekend worden en alleen dan zal Zijn werk zich in het hele universum verspreiden. Dat wil zeggen, wil Gods werk zich in het hele universum verspreiden, dan moeten Zijn woorden verspreid worden. Op de dag van Gods heerlijkheid zullen Gods woorden hun kracht en gezag tonen. Al Zijn woorden sinds mensenheugenis tot op heden zullen bewaarheid en vervuld worden. Zo zal God op aarde heerlijkheid toekomen. Dat wil zeggen: Zijn woorden zullen op aarde regeren. Allen die goddeloos zijn, zullen door de woorden in Gods mond getuchtigd worden. Allen die rechtvaardig zijn, zullen door de woorden in Zijn mond gezegend worden. En alles zal door de woorden in Zijn mond tot stand worden gebracht en vervolmaakt worden. Hij zal geen tekenen of wonderen tonen. Alles zal door Zijn woorden tot stand worden gebracht en Zijn woorden zullen feiten voortbrengen. Iedereen op aarde zal Gods woorden vieren. Alle mensen, groot of klein, man of vrouw, oud of jong,

zullen zich aan de woorden van God onderwerpen. Gods woorden verschijnen in het vlees, zodat mensen ze op aarde kunnen zien, levendig en levensecht. Dat wordt er bedoeld met het Woord dat vlees wordt. God is voornamelijk op aarde gekomen om “het vleesgeworden Woord” te bewerkstelligen. Dat wil zeggen: Hij is gekomen zodat Zijn woorden vanuit het vlees zullen uitgaan (niet zoals in de tijd van Mozes in het Oude Testament, toen God rechtstreeks vanuit de lucht sprak). Daarna zullen al Zijn woorden vervuld worden tijdens het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk. Ze zullen voor de ogen van mensen zichtbare feiten worden, en mensen zullen ze zonder enig verschil met eigen ogen aanschouwen. Dit is de opperste betekenis van Gods vleeswording. Dat wil zeggen: het werk van de Geest wordt volbracht door het vlees en door woorden. Dit is de ware betekenis van “het vleesgeworden Woord” en “de verschijning van het Woord in het vlees”. Alleen God kan de wil van de Geest spreken en alleen God in het vlees kan namens de Geest spreken. De woorden van God worden duidelijk in de vleesgeworden God en iedereen wordt er verder door geleid. Niemand is uitgezonderd, iedereen bestaat binnen dit opzicht. Alleen uit deze woorden kunnen mensen tot kennis komen. Mensen die niet op deze manier kennis verkrijgen, zijn aan het dagdromen als ze menen dat ze woorden uit de hemel kunnen ontvangen. Zo is het gezag dat van het vlees van de vleesgeworden God uitgaat: allen tot geloof brengen. Zelfs de meest eerbiedwaardige experts en religieuze voorgangers kunnen deze woorden niet spreken. Ze moeten zich er allemaal aan onderwerpen en niemand kan opnieuw beginnen. God zal woorden gebruiken om het universum te overwinnen. Dat zal Hij niet doen door Zijn vleesgeworden vlees, maar door de uitspraken uit de mond van de vleesgeworden God te gebruiken om alle mensen in het hele universum te

overwinnen. Alleen dit is het vleesgeworden Woord en alleen dit is de verschijning van het Woord in het vlees. Misschien schijnt het mensen toe dat God niet veel werk heeft gedaan – maar God hoeft slechts Zijn woorden te uiten om mensen volkomen te overtuigen en versted te doen staan. Mensen schreeuwen en gillen als er geen feiten zijn. Met de woorden van God vallen ze stil. God zal dit feit zeker bewerkstelligen, want dit is Gods reeds lang gemaakte plan: de komst van het Woord op aarde bewerkstelligen. Ik hoef het eigenlijk niet uit te leggen: de komst van het Duizendjarig Koninkrijk op aarde is de komst van Gods woorden op aarde. Het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem uit de hemel is de komst van Gods woorden om onder de mens te leven, om alle daden van de mens en al zijn diepste gedachten te vergezellen. Dit is ook het feit dat God wil bewerkstelligen en het prachtige tafereel van het Duizendjarig Koninkrijk. Dit is het door God gemaakte plan: Zijn woorden zullen duizend jaar lang op aarde verschijnen, al Zijn daden manifesteren en al Zijn werk op aarde voltooien. Daarna zal deze fase van de mensheid tot een einde komen.

Hoe is je relatie met God?

Bij het geloven in God moet je op zijn minst de kwestie oplossen van het hebben van een normale relatie met God. Als je geen normale relatie met God hebt, is de betekenis van je geloof in God verloren. Een normale relatie met God tot stand brengen is volledig haalbaar met een hart dat stil is in Gods aanwezigheid. Een normale relatie met God hebben betekent dat je in staat bent aan niets van Zijn werk te twifelen en niets ervan te ontkennen en dat je je aan

Zijn werk kunt onderwerpen. Het betekent dat je juiste voornemens hebt in Gods aanwezigheid, geen plannen voor jezelf maakt en bij alle dingen eerst aan de belangen van Gods familie denkt; het betekent dat je Gods inspectie aanvaardt en Gods regelingen gehoorzaamt. Je moet in staat zijn om bij alles wat je doet je hart te stillen in Gods aanwezigheid. Zelfs als je Gods wil niet begrijpt, moet je nog altijd zo goed als je kunt je plichten en verantwoordelijkheden nakomen. Wanneer Gods wil eenmaal aan je geopenbaard is, kom dan in actie, dan zal het niet te laat zijn. Wanneer je relatie met God normaal is geworden, zul je ook normale relaties met mensen hebben. Alles is gebouwd op het fundament van Gods woorden. Eet en drink de woorden van God, breng dan Gods vereisten in de praktijk, corrigeer je zienswijzen en zorg ervoor dat je niets doet wat God weerstaat of de kerk hindert. Doe niets wat de levens van je broeders en zusters niet ten goede komt, zeg niets wat anderen niet verder brengt en doe niets schandelijks. Wees rechtvaardig en eerzaam bij alles wat je doet en verzeker jezelf ervan dat al je handelingen geschikt zijn om aan God voor te leggen. Hoewel het vlees soms zwak kan zijn, moet je de belangen van Gods familie voorrang kunnen geven, zonder gretig te zijn op persoonlijk gewin, en moet je rechtvaardig kunnen handelen. Als je op deze manier kunt beoefenen, zal je relatie met God normaal zijn.

Bij alles wat je doet, moet je nagaan of je voornemens juist zijn. Als je in overeenstemming met Gods vereisten kunt handelen, is je relatie met God normaal. Dit is de minimale norm. Onderzoek je voornemens en als je bemerkt dat er onjuiste voornemens zijn ontstaan, wees dan in staat die de rug toe te keren en gedraag je in overeenstemming met de woorden van God. Zo zul je iemand worden die juist is ten overstaan van God, wat op zijn beurt aantoont dat

je relatie met God normaal is en dat alles wat je doet omwille van God is, niet omwille van jezelf. Wees bij alles wat je doet en alles wat je zegt in staat om je hart op de goede plaats te hebben en rechtvaardig te zijn in je handelingen, laat je niet leiden door je emoties en handel niet naar je eigen wil. Dit zijn principes waar zij die in God geloven naar moeten handelen. Iemands voornemens en gestalte kunnen blijken uit kleine dingen, en om het pad van vervolmaking door God op te gaan moet men daarom eerst zijn voornemens en zijn relatie met God corrigeren. Pas wanneer je relatie met God normaal is, kun je door Hem worden vervolmaakt; pas dan kunnen het behandelen, snoeien, disciplineren en louteren door God hun bedoelde effect op je hebben. Dat wil zeggen: als mensen God in hun hart kunnen houden, geen persoonlijk gewin nastreven en niet over hun eigen vooruitzichten nadenken (in vleselijke zin), maar in plaats daarvan de last van het binnengaan van het leven dragen, hun best doen de waarheid na te streven en zich onderwerpen aan Gods werk – als je dit kunt doen, zullen de doelen die je nastreeft juist zijn en zal je relatie met God normaal worden. Je relatie met God goedmaken kan de eerste stap worden genoemd van je geestelijke reis. Hoewel het lot van de mens in Gods handen ligt, door God wordt voorbestemd en niet door de mens kan worden veranderd, hangt de vraag of je door God kunt worden vervolmaakt of gewonnen ervan af of je relatie met God normaal is. Er zijn misschien delen van je die zwak of ongehoorzaam zijn, maar zolang je zienswijzen en je voornemens juist zijn en zolang je relatie met God juist en normaal is, ben je geschikt om door God te worden vervolmaakt. Als je niet de juiste relatie met God hebt en handelt omwille van het vlees of je familie, dan maakt het niet uit hoe hard je werkt: het zal vergeefs zijn. Als je relatie met God normaal is, zal al het andere op zijn plaats vallen. God kijkt naar niets

anders; Hij kijkt alleen of je zienswijzen met betrekking tot je geloof in God juist zijn: in wie je gelooft, omwille van wie je gelooft en waarom je gelooft. Als je deze dingen duidelijk kunt zien en als je kunt beoefenen met goed gecorrigeerde zienswijzen, zul je vooruitgang boeken in je leven en ervan verzekerd zijn dat je het juiste pad zult betreden. Als je relatie met God niet normaal is en de zienswijzen van je geloof in God afwijkend zijn, is al het andere vergeefs en zul je, hoe hard je ook gelooft, niets ontvangen. Pas wanneer je relatie met God normaal is geworden, zul je lof van Hem ontvangen als je het vlees verzaakt, bidt, lijdt, verdraagt, je onderwerpt, je broeders en zusters helpt, jezelf meer inzet voor God enzovoorts. Of datgene wat je doet waarde en betekenis heeft, hangt ervan af of je voornemens goed en je zienswijzen juist zijn. Tegenwoordig geloven veel mensen in God alsof ze hun hoofd in hun nek leggen om naar een klok te kijken – hun perspectieven zijn verwrongen en moeten worden rechtgezet met een doorbraak. Als dit probleem wordt opgelost, zal alles goed zijn; zo niet, dan zal alles op niets uitlopen. Sommige mensen gedragen zich goed in mijn aanwezigheid, maar achter mijn rug om verzetten ze zich alleen maar tegen mij. Dit is een uiting van valsheid en bedrieglijkheid, en dit soort persoon is een dienaar van Satan; een typische belichaming van Satan, die is gekomen om God op de proef te stellen. Je bent alleen maar een juiste persoon als je jezelf kunt onderwerpen aan mijn werk en mijn woorden. Zolang je in staat bent de woorden van God te eten en drinken; zolang alles wat je doet toonbaar is voor God en je je rechtvaardig en eervol gedraagt bij alles wat je doet; zolang je geen schandelijke dingen doet, of dingen die de levens van anderen zouden schaden; en zolang je in het licht leeft en niet toestaat dat Satan je uitbuit, is je relatie met God in orde.

In God geloven vereist van je dat je je voornemens en zienswijzen op orde brengt; je moet een juist begrip hebben van, en een juiste omgangswijze hebben met, de woorden van God en Gods werk, alle omgevingen die God regelt, de mens voor wie God getuigt en de praktische God. Je moet niet beoefenen volgens je eigen ideeën, of je eigen kleingeestige plannetjes uitdenken. Wat je ook doet, je moet in staat zijn de waarheid te zoeken en je, in je positie als schepsel, onderwerpen aan al het werk van God. Als je vervolmaking door God en het betreden van het juiste levenspad wilt nastreven, moet je hart altijd in Gods aanwezigheid leven. Wees niet liederlijk, volg Satan niet, geef Satan geen enkele kans om zijn werk uit te voeren en sta Satan niet toe om gebruik van je te maken. Je moet jezelf volledig aan God geven en God over je laten heersen.

Ben je bereid de dienaar van Satan te zijn? Ben je bereid door Satan te worden uitgebuit? Geloof je in God en streef je Hem na, zodat je door Hem kunt worden vervolmaakt of zodat je een contrast kunt worden voor Gods werk? Zou je liever een betekenisvol leven willen waarin je door God wordt verkregen, of een waardeloos en ledig leven? Zou je liever door God worden gebruikt of door Satan worden uitgebuit? Zou je liever toestaan dat Gods woorden en waarheid je vullen, of je laten vullen door zonde en Satan? Denk zorgvuldig na over deze dingen. In je dagelijks leven moet je begrijpen welke woorden die je zegt en welke dingen die je doet een afwijking zouden kunnen veroorzaken in je relatie met God, en jezelf dan corrigeren om de juiste manier binnen te gaan. Onderzoek te allen tijde je woorden, je handelingen, elke stap die je zet en al je gedachten en ideeën. Verkrijg een juist begrip van je echte gesteldheid en ga de manier van het werk van de Heilige Geest binnen. Dit is de enige manier om een normale relatie met God te hebben. Door na te gaan of je relatie met God

normaal is, zul je je voornemens kunnen corrigeren, de natuur en kern van de mens kunnen begrijpen en jezelf werkelijk kunnen begrijpen. Op die manier zul je werkelijke ervaringen kunnen binnengaan, jezelf op een echte manier kunnen verzaken en jezelf bewust kunnen onderwerpen. Bij het ervaren van deze dingen rond de vraag of je relatie met God normaal is, zul je kansen tegenkomen om door God te worden vervolmaakt en in staat zijn veel gesteldheden van het werk van de Heilige Geest te doorgronden. Ook zul je in staat zijn veel van Satans trucjes en samenzweringen te doorzien. Alleen dit pad voert naar vervolmaking door God. Je maakt je relatie met God goed, zodat je je kunt onderwerpen aan al Zijn regelingen en zodat je zelfs nog dieper de echte ervaring kunt binnengaan en zelfs nog meer van het werk van de Heilige Geest kunt ontvangen. Wanneer je oefent om een normale relatie met God te hebben, zal in de meeste gevallen succes worden behaald door het vlees te verzaken en door echt met God samen te werken. Je moet begrijpen dat 'het zonder een meewerkend hart moeilijk is om het werk van God te ontvangen; als het vlees niet lijdt, zullen er geen zegeningen van God zijn; als de geest niet worstelt, zal Satan niet te schande worden gezet'. Als je deze beginselen in praktijk brengt en ze grondig begrijpt, zullen de zienswijzen van je geloof in God worden gecorrigeerd. In jullie huidige beoefening moeten jullie je ontdoen van de mentaliteit van 'het zoeken van brood om honger te stillen'; jullie moeten je ontdoen van de mentaliteit dat 'alles wordt gedaan door de Heilige Geest, en mensen niet in staat zijn in te grijpen'. Iedereen die dat zegt, denkt: mensen kunnen doen wat ze maar willen en wanneer de tijd rijp is, zal de Heilige Geest Zijn werk doen. Mensen hoeven het vlees niet te beteugelen en hoeven niet mee te werken; het enige wat telt, is dat ze door de Heilige Geest worden bewogen. Al deze meningen zijn absurd. In

zulke omstandigheden kan de Heilige Geest niet werken. Het is dit soort zienswijze dat het werk van de Heilige Geest enorm in de weg zit. Vaak wordt het werk van de Heilige Geest bewerkstelligd via menselijke samenwerking. Zij die niet samenwerken en niet vastberaden zijn, maar toch een verandering in hun gezindheid willen bewerkstelligen, het werk van de Heilige Geest willen ontvangen en verlichting en illuminatie van God willen ontvangen, hebben behoorlijk buitenissige gedachten. Dit wordt 'toegeven aan jezelf en Satan vergeven' genoemd. Zulke mensen hebben geen normale relatie met God. Je moet in jezelf veel openbaringen en uitingen vinden van satanische gezindheid, en elke beoefening die je hebt die ingaat tegen wat God nu vereist. Zul je Satan nu kunnen verzaken? Je moet een normale relatie met God verkrijgen, handelen naar Gods bedoelingen en een nieuwe persoon met een nieuw leven worden. Blijf je niet bezighouden met overtredingen uit het verleden; wees niet onnodig berouwvol; wees in staat op te staan en met God samen te werken, en doe de plichten die je hoort te doen. Op deze manier zal je relatie met God normaal worden.

Als je, na dit te lezen, enkel beweert dat je deze woorden aanvaardt terwijl je hart onbewogen blijft en je niet probeert je relatie met God te normaliseren, bewijst dit dat je geen belang hecht aan je relatie met God. Het bewijst dat je zienswijzen nog niet zijn rechtgezet, dat je voornemens er nog niet op zijn gericht dat je gewonnen wordt door God en Hem glorie toebrengt, maar dat ze er in plaats daarvan op zijn gericht dat je toestaat dat Satans samenzweringen zegevieren en dat je je eigen doelen behaalt. Zulke mensen herbergen verkeerde voornemens en onjuiste zienswijzen. Wat God ook zegt en hoe Hij het ook zegt, zulke mensen blijven volledig onverschillig en totaal niet

getransformeerd. Hun harten voelen geen angst en ze zijn schaamteloos. Een dergelijk iemand is een geesteloze dwaas. Lees alle uitspraken van God en praktiseer ze zodra je ze begrijpt. Misschien waren er gelegenheden waarbij je vlees zwak was of jij opstandig was of weerstand bood; hoe je je in het verleden ook hebt gedragen, dat doet er weinig toe en kan niet voorkomen dat je leven tegenwoordig rijper wordt. Zolang je tegenwoordig een normale relatie met God kunt hebben, is er hoop. Als er een verandering in je plaatsvindt telkens wanneer je Gods woorden leest, en anderen je kunnen vertellen dat je leven ten goede is veranderd, toont dat aan dat je relatie met God nu normaal is, dat deze is goedgeemaakt. God gaat niet met mensen om op basis van hun overtredingen. Wanneer je het eenmaal hebt begrepen en bewust bent geworden, zolang je kunt ophouden in opstand te komen of weerstand te bieden, zal God nog steeds medelijden met je hebben. Wanneer je het begrip en de vastberadenheid hebt om vervolmaking door God na te streven, zal je gesteldheid in Gods aanwezigheid normaal worden. Wat je ook doet, vraag je het volgende af terwijl je het doet: wat zal God denken als ik dit doe? Zal het mijn broeders en zusters ten goede komen? Zal het gunstig zijn voor het werk in Gods huis? Of je nu bidt, communiceert, praat, werkt of contact hebt met anderen, onderzoek je voornemens en ga na of je relatie met God normaal is. Als je je eigen voornemens en gedachten niet kunt waarnemen, betekent dat dat je geen onderscheidingsvermogen hebt, wat bewijst dat je te weinig van de waarheid begrijpt. Als je alles wat God doet duidelijk kunt begrijpen, en dingen kunt waarnemen door de lens van Zijn woorden terwijl je aan Zijn kant staat, zullen je zienswijzen juist zijn geworden. Daarom is het aangaan van een goede relatie met God uiterst belangrijk voor iedereen die in God gelooft; iedereen moet het

beschouwen als een taak van het grootste belang en de grootste gebeurtenis in het leven. Alles wat je doet, wordt afgemeten aan de vraag of je een normale relatie met God hebt. Als je relatie met God normaal is en je voornemens juist zijn, onderneem dan actie. Om een normale relatie met God te onderhouden, moet je niet bang zijn dat je persoonlijke belangen worden geschaad; je kunt niet toestaan dat Satan zegeviert, je kunt niet toestaan dat Satan grip op je krijgt en je kunt niet toestaan dat Satan van jou een lachertje maakt. Zulke voornemens hebben is een teken dat je relatie met God normaal is – niet omwille van het vlees, maar omwille van geestelijke vrede, om het werk van de Heilige Geest te winnen en om de wil van God tevreden te stellen. Om de juiste gesteldheid binnen te gaan, moet je een goede relatie met God aangaan en de zienswijzen over je geloof in God rechtzetten. Dit is zodat God je kan winnen en zodat Hij de vruchten van Zijn woorden in jou kan openbaren en je zelfs nog meer kan verlichten en illumineren. Zo zul je de juiste manier zijn binnengegaan. Blijf Gods woorden van tegenwoordig eten en drinken, ga de huidige werkwijze van de Heilige Geest binnen, handel naar Gods eisen van tegenwoordig, houd je niet aan ouderwetse beoefeningswijzen, klamp je niet vast aan oude handelswijzen en ga zo snel mogelijk de huidige werkwijze binnen. Zo zal je relatie met God volledig normaal worden en zul je het juiste pad van geloof in God zijn opgegaan.

Richt je meer op de realiteit

Iedereen heeft de mogelijkheid om door God vervolmaakt te worden, dus iedereen moet begrijpen wat voor soort dienst aan God het meest overeenkomt

met Zijn intenties. De meeste mensen weten niet wat het betekent om in God te geloven en begrijpen niet waarom ze in Hem zouden moeten geloven. Dat wil zeggen dat de meeste mensen geen begrip hebben van Gods werk of het doel van Zijn managementplan. Tegenwoordig denken de meeste mensen nog steeds dat geloven in God gaat over naar de hemel gaan en hun ziel laten redden. Ze hebben nog steeds geen idee van de precieze betekenis van geloven in God en bovendien hebben ze helemaal geen notie van het belangrijkste werk met betrekking tot Gods managementplan. Om allerlei persoonlijke redenen interesseren mensen zich gewoon niet voor Gods werk en schenken geen aandacht aan Zijn intenties of Zijn managementplan. Als individu in deze stroom zou elke persoon moeten weten wat het doel is van Gods hele managementplan, de feiten die Hij al lang geleden heeft volbracht, waarom Hij deze groep mensen heeft gekozen, wat het doel en de betekenis ervan is dat Hij hen heeft gekozen en wat Hij wil bereiken in deze groep. Omdat God zo'n groep onopvallende mensen heeft doen opstaan in het land van de grote rode draak en Hij tot op de dag van vandaag is blijven werken om hen op allerlei manieren te beproeven en te vervolmaken, waarbij Hij talloze woorden heeft gesproken, veel werk heeft verricht en veel gebruiksvoorwerpen heeft gestuurd om te dienen – omdat God alleen zo'n groot werk heeft volbracht, blijkt wel de enorme betekenis van Zijn werk. Op dit moment kunnen jullie het nog niet volledig op waarde schatten. Beschouw daarom het werk dat God in jullie heeft verricht niet zomaar als iets triviaals; het is niet zomaar iets kleins. Zelfs wat God jullie vandaag heeft onthuld, is genoeg voor jullie om een poging te doen om te doorgronden en te weten. Alleen als je het echt en volledig begrijpt, kan je ervaring dieper gaan en je leven groeien. Mensen begrijpen en doen op dit moment echt veel te weinig; ze

kunnen niet volledig aan Gods intenties voldoen. Dat is de ontoereikendheid van de mens en zijn tekortkoming om zijn plicht te vervullen en zo is hij niet in staat om het gewenste resultaat te bereiken. Het ontbreekt de Heilige Geest aan middelen om in veel mensen aan het werk te zijn, omdat ze zo'n oppervlakkig begrip hebben van Gods werk en niet bereid zijn om het werk van het huis van God als iets waardevols te behandelen wanneer ze het uitvoeren. Ze doen steevast alsof, om met zo min mogelijk inspanning weg te komen, of anders volgen ze de meerderheid of werken alleen voor de show. Vandaag de dag zouden alle mensen in deze stroom moeten nadenken of ze in hun handelingen en daden alles hebben gedaan wat ze kunnen en of ze zich tot het uiterste hebben ingespannen. Mensen zijn hun plicht totaal niet nagekomen, niet omdat de Heilige Geest Zijn werk niet doet, maar omdat de mensen hun werk niet doen, waardoor ze het de Heilige Geest onmogelijk maken om Zijn werk te doen. God heeft geen woorden meer, maar de mensen zijn helemaal niet bijgebleven, ze zijn te ver achterop geraakt, niet in staat om bij elke stap dichtbij te blijven, niet in staat om de voetstappen van het Lam nauwgezet te volgen. Waar ze zich aan hadden moeten houden, daar hebben ze zich niet aan gehouden; wat ze in praktijk hadden moeten brengen, hebben ze niet in praktijk gebracht; waar ze voor hadden moeten bidden, hebben ze niet voor gebeden; wat ze buiten beschouwing hadden moeten laten, hebben ze niet buiten beschouwing gelaten. Ze hebben geen van deze dingen gedaan. Daarom is deze praat over het bijwonen van het feestmaal leeg. Het heeft helemaal geen werkelijke betekenis en bestaat alleen in hun verbeelding. Je zou kunnen zeggen dat vanuit het huidige standpunt mensen zich nog helemaal niet van hun plicht hebben gekwet. Alles is afhankelijk geweest van dat God dingen Zelf deed en zei. De

rol van mensen is veel te beperkt geweest. Mensen zijn allemaal nutteloos uitschot en niet in staat om met God samen te werken. God heeft honderdduizenden woorden gesproken, maar mensen hebben er geen enkele van in praktijk gebracht: ongeacht of het nu gaat om vlees verzaken, loslaten van opvattingen, beoefenen van gehoorzaamheid aan God bij alle dingen terwijl ze onderscheidingsvermogen ontwikkelen en inzicht verkrijgen, geen plaats inruimen voor mensen in hun hart, verwijderen van de idolen in hun hart, verzet tonen tegen hun verkeerde opvattingen, niet handelen vanuit hun emoties, dingen eerlijk en zonder vooringenomenheid doen, meer aandacht besteden aan Gods belangen en hun invloed op anderen wanneer ze spreken, meer dingen doen die Gods werk ten goede komen, rekening houden met Gods huis in alles wat ze doen, hun emoties niet hun gedrag laten overheersen, negeren wat hun eigen lichaam behaagt, egoïstische oude opvattingen verwijderen enzovoort. Ze begrijpen eigenlijk sommige van alle eisen al die God aan de mens stelt, maar ze zijn gewoon niet bereid om ze in praktijk te brengen. Wat kan God nog meer doen en hoe kan Hij hen verder nog in beweging krijgen? Hoe kunnen de zonen van de rebellie in de ogen van God nog steeds het lef hebben om Zijn woorden op te pakken en die te bewonderen? Hoe hebben ze het lef om Gods voedsel te eten? Waar is het geweten van de mens? Ze hebben het allerminste niet eens gedaan van de plichten die ze zouden moeten hebben vervuld; om nog maar te zwijgen van hun uiterste best doen. Leven ze niet in een opiumdroom? Je kunt niet over de werkelijkheid spreken zonder beoefening. Dit is een feit dat zo klaar is als een klontje!

Julie zouden meer realistische lessen moeten leren. Er is geen behoefte aan die hoogdravende, lege praat die mensen bewonderen. Als er over kennis

gesproken wordt, is de een nog verhevener dan de ander, maar ze hebben nog steeds geen beoefeningspad. Hoeveel mensen hebben de principes van iets in praktijk brengen begrepen? Hoeveel hebben echte lessen geleerd? Wie kan communiceren over de realiteit? Kunnen spreken over je kennis van Gods woorden betekent niet dat je werkelijke gestalte hebt. Het laat alleen maar zien dat je slim geboren bent en dat je begaafd bent. Als je het pad niet kunt aanwijzen, dan is het resultaat niets en ben je nutteloos uitschot! Doe je niet alsof wanneer je niets kunt zeggen over een werkelijke weg om te praktiseren? Doe je niet alsof wanneer je je eigen reële ervaringen niet aan anderen kunt aanbieden, waardoor ze lessen ontvangen om van te leren of een pad om te volgen? Ben je geen huichelaar? Wat voor waarde heb je? Zo iemand kan alleen de rol spelen van 'uitvinder van de theorie van het socialisme', niet 'iemand die bijdraagt aan het tot stand brengen van het socialisme'. Geen realiteit hebben, betekent geen waarheid hebben. Zonder realiteit zijn, is een nietsnut zijn. Zonder realiteit zijn, is een levend lijk zijn. Zonder realiteit zijn, is een 'marxistisch-leninistische denker' zijn, zonder referentiewaarde. Ik dring er bij ieder van jullie op aan te zwijgen over theorie en te praten over iets echts, iets oprechts en wezenlijks; bestudeer wat 'moderne kunst', praat over iets wezenlijks, draag iets werkelijks bij en toon een geest van toewijding. Zie de realiteit onder ogen als je spreekt en geef je niet over aan onrealistische en overdreven praat om mensen blij te maken of zodat ze van je op zullen kijken. Wat is de waarde daarvan? Wat voor zin heeft het om mensen jou hartelijk te laten behandelen? Wees een beetje 'artistiek' in je spreken, wees een beetje eerlijker in je gedrag, wees een beetje redelijker in hoe je dingen aanpakt, wees een beetje praktischer wanneer je mensen aanspreekt, probeer voor Gods huis van nut te zijn in elke handeling,

laat je geweten je emoties leiden, vergeld vriendelijkheid niet met haat of wees niet ondankbaar voor vriendelijkheid en wees geen huichelaar, omdat je anders van slechte invloed bent. Wanneer je Gods woorden eet en drinkt, verbind ze meer met de realiteit. En wanneer je communiceert, spreek meer over werkelijke dingen. Wees niet neerbuigend, dat zal God niet tevredenstellen. Wees in je omgang met anderen een beetje toleranter, geef een beetje meer toe, wees een beetje grootmoediger en leer van de 'geest van de premier'.^[a] Als je slechte gedachten hebt, oefen dan meer het verzaken van het vlees. Spreek onder het werk vaker over realistische paden en doe niet te verheven, anders is wat je zegt onbereikbaar voor mensen. Minder plezier, meer bijdragen – laat je onbaatzuchtige geest van toewijding zien. Let meer op Gods bedoelingen, luister meer naar je geweten, wees bedachtzamer en vergeet niet hoe God je iedere dag geduldig en ernstig toespreekt. Lees vaker de 'oude almanak'. Bid meer en communiceer regelmatig. Wees niet meer zo verward, maar laat wat verstand zien en verkrijg wat inzicht. Wanneer je je zondige hand uitsteekt, trek hem dan terug en laat hem niet zover reiken. Het heeft geen zin en wat je dan van God krijgt, is niets anders dan vervloeking; wees dus voorzichtig. Heb medelijden met anderen en sla niet altijd gewapenderhand toe. Communiceer meer over de kennis van de waarheid, praat meer over het leven en bewaar je wil om anderen te helpen. Doe meer en praat minder. Breng meer in praktijk en geef minder aandacht aan onderzoek en analyse. Laat je meer raken door de Heilige Geest en geef God meer mogelijkheden om je te vervolmaken. Neem meer afstand van menselijke elementen – jullie hebben nog steeds te veel menselijke manieren om dingen te doen. Jullie oppervlakkige manier van dingen doen en gedrag zijn nog steeds weerzinwekkend voor anderen. Schakel meer van die manieren uit. Jullie

psychologische toestand is nog steeds te verfoeilijk; besteed er meer tijd aan om deze te verbeteren. Je kent mensen nog steeds te veel status toe; ken God meer status toe en wees niet zo onredelijk. De 'tempel' is altijd van God geweest en mag niet door mensen overgenomen worden. Kortom, focus meer op gerechtigheid en minder op emoties. Het is het beste om het vlees te verzaken. Praat meer over de realiteit en minder over kennis. Wat het beste is, is je mond houden en niets zeggen. Spreek meer over de weg van de praktijk en vertel minder waardeloze sterke verhalen. Het beste is om nu meteen te beginnen met het beoefenen van dit alles.

Gods eisen aan mensen zijn niet zo hoog. Als ze slechts een klein beetje moeite doen, zullen ze al 'slagen'. Eigenlijk is het begrijpen, kennen en doorgronden van de waarheid ingewikkelder dan het in praktijk brengen ervan. Het kennen en doorgronden van de waarheid komt na het beoefenen van de waarheid. Dit zijn de stappen en methodes waarmee de Heilige Geest werkt. Hoe zou je niet kunnen gehoorzamen? Kun je het werk van de Heilige Geest ontvangen als je dingen op je eigen manier doet? Werkt de Heilige Geest naar jouw genoegen of op basis van jouw tekortkomingen volgens Gods woorden? Het heeft geen zin als je dit niet duidelijk kunt zien. Waarom hebben de meeste mensen veel moeite besteed aan het lezen van Gods woorden, maar hebben ze naderhand slechts kennis vergaard en kunnen ze niets zeggen over het werkelijke pad? Denk je dat kennis hebben neerkomt op de waarheid in pacht hebben? Is dat niet een verwarde kijk? Je kunt net zoveel kennis uiten als er zand op een strand is, terwijl niets daarvan een echt pad bevat. Probeer je op deze manier mensen niet voor de gek te houden? Voer je niet een lege show op zonder substantie die deze onderbouwt? Al dergelijk handelen is schadelijk voor

de mens! Hoe verhevener de theorie en hoe meer ze verstoken is van realiteit, des te minder is ze in staat om mensen naar de realiteit te brengen; hoe verhevener de theorie, des te meer je tegen God in zult gaan en je zult verzetten. Behandel de meest verheven theorieën niet als een kostbare schat; ze zijn verderfelijk en dienen geen enkel doel! Sommige mensen zijn misschien in staat om over de meest verheven theorieën te praten – maar die bevatten niets van de werkelijkheid, want deze mensen hebben ze niet persoonlijk doorleefd en hebben daarom geen beoefeningspad. Zulke mensen zijn niet in staat om anderen op het goede spoor te zetten en zullen ze alleen maar op een dwaalspoor brengen. Is dat niet schadelijk voor mensen? Je moet op zijn minst de huidige problemen van mensen kunnen oplossen en hun toestaan intrede te bereiken; alleen dat geldt als toewijding en alleen dan zul je gekwalificeerd zijn om voor God te werken. Spreek niet altijd grandioze, fantasievolle woorden en gebruik geen stel ongepaste handelwijzen om mensen te verplichten je te gehoorzamen. Dat zal geen resultaat hebben en zaait alleen maar meer verwarring bij hen. Als je zo doorgaat, zal dat veel doctrine voortbrengen, waardoor mensen je zullen verafschuwen. Zo is de tekortkoming van de mens en dat is waarlijk vernederend. Spreek dus meer over problemen die echt bestaan. Behandel de ervaringen van anderen niet als je eigen privé-eigendom, dat je kunt laten zien zodat anderen dat bewonderen. Je moet je eigen, persoonlijke uitweg zoeken. Dat is wat elke persoon in praktijk zou moeten brengen.

Als wat je communiceert mensen een weg kan bieden om te nemen, betekent dat dat je de werkelijkheid hebt. Wat je ook zegt, je moet mensen naar de praktijk brengen en hun allemaal een weg bieden die ze kunnen volgen. Laat ze niet alleen kennis hebben; het is belangrijker dat ze een weg hebben om te

nemen. Willen mensen in God geloven, dan moeten ze de weg bewandelen die God in Zijn werk heeft aangegeven. Dat wil zeggen, het proces van geloven in God is het proces van het wandelen op de weg geleid door de Heilige Geest. Daarom moet je een weg hebben die je kunt gaan, wat er ook gebeurt, en je moet de weg betreden die naar de vervolmaking door God leidt. Raak niet te ver achterop en houd je niet bezig met te veel dingen. Alleen als je de weg bewandelt waarop God leidt zonder onderbrekingen te veroorzaken, kun je het werk van de Heilige Geest ontvangen en de weg naar de intrede bezitten. Alleen dat is in lijn met Gods bedoelingen en vervult de plicht van de mens. Als individu in deze stroom moet iedereen zijn plicht goed vervullen, meer doen van wat mensen zouden moeten doen en niet eigenzinnig handelen. Mensen die werk verrichten, moeten duidelijke woorden gebruiken. Mensen die volgen, moeten zich meer concentreren op het doorstaan van ontberingen en gehoorzamen, en iedereen moet zijn plaats kennen en niet uit de pas lopen. Het moet in ieders hart duidelijk zijn hoe hij moet beoefenen en welke rol hij moet vervullen. Neem het pad geleid door de Heilige Geest; dwaal niet af of loop niet verkeerd. Je moet het werk van vandaag duidelijk voor je zien. Jullie moeten het binnengaan in de huidige werkwijze in praktijk brengen. Hier moeten jullie mee beginnen. Verspil geen woorden meer aan andere dingen. Het is jullie verantwoordelijkheid om het werk van Gods huis vandaag te doen, het is jullie plicht om binnen te gaan in de huidige werkwijze en het is jullie last om de huidige waarheid in praktijk te brengen.

Voetnoot:

a. De geest van de premier: een klassiek Chinees gezegde dat wordt gebruikt om een persoon te beschrijven die ruimdenkend en vrijgevig is.

Het onderhouden van de geboden en het praktiseren van de waarheid

In de praktijk moet het gehoorzamen van de geboden altijd samengaan met het praktiseren van de waarheid. Bij het onderhouden van de geboden moet men de waarheid praktiseren. Bij het praktiseren van de waarheid mogen de principes van de geboden niet worden geschonden en mogen de geboden niet worden overtreden. Doe wat God van je verlangt. De geboden onderhouden en de waarheid praktiseren houden rechtstreeks verband, en zijn niet tegenstrijdig. Hoe meer je de waarheid praktiseert, des te beter volg je de essentie van de geboden. Hoe meer je de waarheid praktiseert, des te beter zul je Gods Woord, zoals dit in de geboden tot uitdrukking komt, begrijpen. De waarheid praktiseren en de geboden onderhouden zijn geen tegenstrijdige handelingen, maar hangen met elkaar samen. Aanvankelijk zal een mens pas de waarheid kunnen praktiseren en door de Heilige Geest verlicht kunnen worden wanneer hij de geboden onderhoudt. Maar dat is niet Gods oorspronkelijke bedoeling. God wil dat je Hem eert met je hart, en niet alleen met goed gedrag. Maar je moet de geboden daarbij toch op z'n minst oppervlakkig onderhouden. Geleidelijk, door ervaring,

zal iemand een duidelijker begrip van God krijgen. Hij zal ophouden God te weerstaan of tegen Hem in opstand te komen en Zijn werk in twijfel te trekken. Zo kan een mens leven naar de essentie van de geboden. Simpelweg de geboden onderhouden zonder de waarheid te praktiseren, heeft geen nut en is niet wat ware aanbidding van God inhoudt, aangezien je nog niet de ware gestalte hebt. De geboden onderhouden zonder de waarheid te praktiseren, leidt tot het rigide vasthouden aan regels. Als je dat doet, worden de geboden een wet, en dat zal je niet helpen om te groeien in het leven. Ze zullen juist een blok aan je been worden, je aan banden leggen zoals de oudtestamentische wet, waardoor de Heilige Geest van je zijde wijkt. Alleen door de waarheid te praktiseren kun je de geboden daadwerkelijk onderhouden. Men onderhoudt de geboden om de waarheid te praktiseren. Je praktiseert nog meer waarheden door de geboden te onderhouden. Je krijgt nog meer inzicht in de praktische betekenis van de geboden door de waarheid te praktiseren. Het doel en de betekenis van Gods instructie dat de mens de geboden moet onderhouden, is niet het volgen van verordeningen zoals de mens zich dat voorstelt, maar heeft te maken met iemands intrede in het leven. Hoe meer je groeit in het leven, des te meer zul je in staat zijn de geboden te onderhouden. Hoewel de mens de geboden moet onderhouden, wordt de essentie van de geboden pas duidelijk door iemands levenservaring. De meeste mensen denken dat het juist onderhouden van de geboden 'alles is gereed, we kunnen mee' betekent. Dat is een buitensporige voorstelling van zaken, en niet in overeenstemming met Gods wil. Wie dat soort dingen zeggen, hebben niet tot doel vooruit te komen en zijn begerig naar het vlees. Dit slaat nergens op! Dit is niet de realiteit! Het is niet Gods wil om alleen de waarheid te praktiseren, zonder daadwerkelijk de

geboden te onderhouden. Degenen die dat doen, zijn kreupel; ze zijn net als mensen die een been missen. Alleen maar de geboden onderhouden alsof ze zich aan de regels houden, zonder echter waarheid te hebben, is niet in staat zijn aan Gods wil te voldoen; evenals als mensen die een oog missen, lijden mensen die dit doen, ook aan een soort handicap. Als je de geboden juist onderhoudt en een helder begrip krijgt van de praktische God, dan heb je de waarheid. Relatief gezien zal je dan werkelijk gestalte hebben gekregen. Dan praktiseer je de waarheid die je hoort te praktiseren en onderhoud je tegelijk de geboden, zonder dat die twee conflicteren. Het praktiseren van de waarheid en het onderhouden van de geboden zijn twee systemen die elk deel uitmaken van iemands levenservaring. In iemands ervaring moeten het onderhouden van de geboden en het praktiseren van de waarheid geïntegreerd zijn, niet gescheiden. Er zijn echter zowel verschillen als overeenkomsten tussen deze twee dingen.

De bekendmaking van de geboden in het nieuwe tijdperk getuigt van het gegeven dat alle mensen in deze stroom en allen die vandaag Gods stem horen, een nieuw tijdperk zijn binnengegaan. Dit is een nieuw begin van Gods werk, en de start van het laatste deel van Gods managementplan over een periode van zesduizend jaar. De geboden van het nieuwe tijdperk symboliseren dat God en de mensheid het rijk van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn binnengegaan en dat God, zoals Jehova werkzaam was onder de Israëlieten en Jezus onder de Joden, meer praktisch, uitgebreider en grootser werk zal doen op aarde. Ze symboliseren ook dat deze groep mensen een ruimere en grotere opdracht van God zal krijgen, en van God praktische voorzieningen, voedsel, steun, zorg en bescherming zullen ontvangen. Verder zullen ze meer praktische oefening voor hun kiezen krijgen en zullen ze worden aangepakt, gebroken en

gelouterd door Gods Woord. De betekenis van de geboden van het nieuwe tijdperk gaat diep. Ze geven aan dat God daadwerkelijk zal verschijnen op aarde, dat Hij de hele schepping op aarde zal onderwerpen en Zijn gehele glorie in het vlees zal openbaren. Verder geven ze aan dat de praktische God meer praktisch werk zal doen op aarde om al wat Hij heeft gekozen, te vervolmaken. Voorts zal God al zijn aardse werk volbrengen door middel van woorden en zijn decreet manifest maken dat 'de geïncarneerde God geëerd zal worden als hoogst verhevene, en dat alle volkeren en naties zullen knielen om God te aanbidden, die groot is.' Hoewel de mens de geboden van het nieuwe tijdperk moet onderhouden en dit de taak en de plicht van de mens is, is de betekenis van die geboden eigenlijk te diep om dat in enkele woorden uit te drukken. De geboden van het nieuwe tijdperk komen in de plaats van de wetten van het Oude Testament en de verordeningen van het Nieuwe Testament, zoals verkondigd door Jehova en Jezus. Dat is een dieper gaande les, en geen eenvoudige kwestie zoals je je kunt voorstellen. De geboden van het nieuwe tijdperk hebben een aspect van praktische betekenis: Ze dienen als koppeling tussen het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk. De geboden van het nieuwe tijdperk maken een eind aan alle gebruiken en verordeningen van de oude tijd, en maken eveneens een eind aan de gebruiken van het tijdperk van Jezus en die daarvoor. Ze leiden de mens naar de aanwezigheid van de meer praktische God en laten de mens het begin van Gods persoonlijke vervolmaking ontvangen, dat wil zeggen het begin van de weg naar vervolmaking. Daarom moeten jullie allemaal een juiste houding hebben ten opzichte van de geboden van het nieuwe tijdperk, en deze niet lichtzinnig volgen of minachten. De geboden van het nieuwe tijdperk benadrukken één punt: dat de mens vanaf nu

de praktische God Zelf moet aanbidden, dat wil zeggen zich in meer praktische zin aan de essentie van de Geest moet onderwerpen. Ook benadrukken ze het principe dat God de mens als schuldig of rechtvaardig zal oordelen nadat Hij verschijnt als de zon van gerechtigheid. Het is makkelijker de geboden te begrijpen dan ze in praktijk te brengen. Als God de mens wil vervolmaken, moet Hij het daarom doen door Zijn eigen woorden en leiding, de mens kan geen volmaaktheid bereiken door zijn eigen aangeboren intelligentie alleen. Of de mens de geboden van het nieuwe tijdperk kan onderhouden of niet, houdt verband met zijn kennis van de praktische God. Of je de geboden kunt bewaren of niet is dus geen kwestie die in luttele dagen kan worden opgelost. Het is een diepgaande les.

Het praktiseren van de waarheid is een pad dat kan leiden tot groei. Als jullie de waarheid niet praktiseren, kennen jullie alleen de theorie en zullen jullie niet werkelijk leven. De waarheid is het symbool van iemands gestalte. Of je wel of niet de waarheid praktiseert, hangt samen met het werkelijk verkrijgen van gestalte. Als je de waarheid niet in praktijk brengt, niet rechtvaardig handelt of wordt beheerst door emoties en openstaat voor vleselijke begeerte, ben je ver verwijderd van het onderhouden van de geboden. Dat is de meest diepgaande les. Er zijn in ieder tijdperk tal van waarheden die de mens moet binnengaan en die de mens moet doorgronden. Maar de geboden die bij de waarheden van ieder tijdperk horen, verschillen. De waarheid die de mens praktiseert, hangt samen met het tijdperk, net als de geboden die de mens onderhoudt. Elk tijdperk heeft zijn eigen waarheden die gepraktiseerd moeten worden en zijn eigen geboden die onderhouden moeten worden. Echter, het doel en het effect van het praktiseren van de waarheid door de mens verschilt net zo afhankelijk van de

verschillende geboden die God heeft uitgevaardigd, dat wil zeggen afhankelijk van het tijdperk. We kunnen stellen dat de geboden de waarheid dienen, en dat de waarheid bestaat om de geboden te handhaven. Als er alleen waarheid bestaat, zullen er geen noemenswaardige veranderingen optreden in Gods werk. De mens kan echter, refererend aan de geboden, de dynamische omvang waarnemen van het werk van de Heilige Geest, en inzien in welk tijdperk God werkzaam is. In religie zijn veel mensen die de waarheden kunnen praktiseren die ook de mens in het Tijdperk van de Wet praktiseerde. Maar ze zijn verstoken van de geboden van het nieuwe tijdperk en kunnen dus ook de geboden daarvan niet onderhouden. Ze gaan op de oude weg voort en leven voort als primitieve mensen. Ze worden niet begeleid door de nieuwe werkwijze en kunnen de geboden van het nieuwe tijdperk niet zien. Als zodanig is Gods werk afwezig. Ze zijn als iemand die een lege eierschaal vasthoudt: Er zit geen geest in als er geen kuiken in zit. Exacter gezegd: Er zit geen leven in. Zulke mensen zijn nog niet het nieuwe tijdperk binnengegaan en zijn ver achterop geraakt. Het is dan ook zinloos als mensen de waarheid van oude tijden bezitten, maar niet de geboden van het nieuwe tijdperk. Velen van jullie praktiseren de waarheid van deze tijd, maar onderhouden niet de geboden van deze tijd. Het zal jullie niets opleveren, de waarheid die jullie praktiseren zal waardeloos en betekenisloos zijn en God zal haar niet prijzen. De waarheid praktiseren moet gebeuren op een manier die de Heilige Geest vandaag de dag hanteert; het moet gebeuren door te luisteren naar de stem van de praktische God van nu. Gebeurt dat niet, dan is alles voor niets – als water putten met een mand van bamboe. Dat is de praktische betekenis van de verbreiding van de geboden van het nieuwe tijdperk. Zodat mensen zich aan de geboden kunnen houden, moeten ze op zijn minst de

praktische God kennen die in het vlees verschijnt, zonder verwarring. Met andere woorden: mensen moeten de principes van het eerbiedigen van de geboden begrijpen. De geboden eerbiedigen betekent niet dat ze lukraak of willekeurig gevolgd moeten worden, maar dat ze met een basis, een doel en principes gevolgd moeten worden. Het eerste wat bereikt moet worden, is dat je visies duidelijk worden. Als je een grondig begrip hebt van het werk van de Heilige Geest in de huidige tijd en de werkwijze van vandaag aanhoudt, zal je als vanzelf de essentie van het bewaren van de geboden doorzien. Als de dag aanbreekt dat je de essentie van de geboden van het nieuwe tijdperk ziet, en in staat bent de geboden te onderhouden, dan ben je op dat moment vervolmaakt. Dat is de ware betekenis van het praktiseren van de waarheid en het onderhouden van de geboden. Of je de waarheid kunt praktiseren of niet, hangt af van hoe je de essentie van de geboden van het nieuwe tijdperk ziet. Het werk van de Heilige Geest zal voortdurend aan de mens verschijnen en God zal meer en meer van de mensen vragen. Daarom zullen de waarheden die de mens werkelijk praktiseert talrijker en uitgebreider zijn, en de effecten van het bewaren van de geboden zullen dieper doorwerken. Daarom moeten jullie de waarheid praktiseren en tegelijk de geboden onderhouden. Niemand mag deze kwestie veronachtzamen. Laat nieuwe waarheid en nieuwe geboden tegelijkertijd een aanvang nemen in dit nieuwe tijdperk.

Je zou moeten weten dat de praktische God, God Zelf is

Wat zou je moeten weten over de praktische God? De Geest, de Persoon en het Woord vormen de praktische God Zelf, en dit is de ware betekenis van de praktische God Zelf. Als je alleen de Persoon kent – als je Zijn gewoonten en persoonlijkheid kent – maar niet weet van het werk van de Geest, of wat de Geest doet in het vlees, en als je alleen aandacht geeft aan de Geest, en het Woord, en alleen bidt tegenover de Geest, niet weet van het werk van Gods Geest in de praktische God, dan bewijst dit toch dat je geen weet hebt van de praktische God. Kennis van de praktische God houdt ook het weten en ervaren van Zijn woorden in, en de regels en principes van het werk van de Heilige Geest begrijpen, en hoe de Geest van God in het vlees werkt. Zo omvat het ook het weten dat elke actie van God in het vlees wordt bestuurd door de Geest, en dat de woorden die Hij spreekt een regelrechte expressie zijn van de Geest. Dus, als je de praktische God wenst te kennen, dan moet je in de eerste plaats weten hoe God werkt in menselijkheid en in goddelijkheid; dit, op zijn beurt, heeft betrekking op de uitdrukkingen van de Geest, waar alle mensen zich mee bezig houden.

Waar gaan de uitdrukkingen van de Geest over? Soms werkt God in menselijkheid en soms in goddelijkheid – maar over het algemeen voert de Geest in beide gevallen het bevel. Wat de geest in menselijkheid ook is, dit is hun uiterlijke uitdrukking. De Geest werkt normaal, maar Zijn leiding via de Geest bestaat uit twee delen. Eén deel is Zijn werk in menselijkheid en het andere is Zijn werk door goddelijkheid. Dit moet je goed begrijpen. Het werk van de Geest varieert naar gelang de omstandigheden. Wanneer Zijn menselijke werk vereist is, geeft de Geest richting aan dit menselijke werk, en wanneer Zijn goddelijke werk vereist is, verschijnt de goddelijkheid rechtstreeks om het uit te voeren. Omdat God in het vlees werkt en in het vlees verschijnt, werkt Hij zowel in

menselijkheid als in goddelijkheid. Zijn werk in de menselijkheid wordt geleid door de Geest, en dient om tegemoet te komen aan de vleeselijke behoeften van de mensen, om hun betrokkenheid bij Hem te vergemakkelijken, hen in staat te stellen de werkelijkheid en normaliteit van God te aanschouwen, en hen te kunnen laten zien dat de Geest van God in het vlees is gekomen, en onder de mensen is, samen met de mens leeft, en omgang heeft met de mens. Zijn werk in goddelijkheid dient om te voorzien in het leven van de mens, en de mens te begeleiden in alles van de positieve kant, verandering te brengen in de gezindheid van de mens en hen in staat te stellen om waarlijk de verschijning van de Geest in het vlees te aanschouwen. In het algemeen wordt de groei in iemands leven rechtstreeks bereikt door Gods werk en woorden in goddelijkheid. Alleen als mensen Gods werk in goddelijkheid accepteren, kunnen ze veranderingen in hun gezindheid bereiken, alleen dan kunnen ze verzadigd zijn in hun geest, alleen als hieraan het werk in menselijkheid wordt toegevoegd – het hoeden, ondersteunen en voorzien in de menselijkheid door God – kunnen de resultaten van Gods werk volledig worden bereikt. De praktische God Zelf, waarvan tegenwoordig gesproken wordt, werkt zowel in menselijkheid als in goddelijkheid. Door de verschijning van de praktische God, zijn Zijn normale menselijke werken en leven en Zijn volledig goddelijke werk bereikt. Zijn menselijkheid en goddelijkheid zijn gecombineerd in één, en het werk van beiden is volbracht door woorden, of het nou in menselijkheid of goddelijkheid is, Hij spreekt de woorden uit. Wanneer God werkt in menselijkheid, spreekt Hij de woorden van de menselijkheid, zodat mensen in contact kunnen komen en het kunnen begrijpen. Zijn woorden zijn duidelijk uitgesproken en zijn eenvoudig te begrijpen, zodat ze aan alle mensen kunnen worden verstrekt. Of deze mensen

nu rijk zijn aan kennis, of slecht onderwezen, ze kunnen allen Gods woorden ontvangen. Gods werk in goddelijkheid wordt eveneens uitgedragen door woorden, maar het is vol van voorziening, vol van leven, het is onaangetast door menselijke ideeën, er zijn geen menselijke voorkeuren bij betrokken, en het is zonder menselijke grenzen, het is buiten de grenzen van enig normale menselijkheid. Ook dit wordt uitgevoerd in het vlees, maar het is de directe uitdrukking van de Geest. Als mensen alleen maar Gods werk in menselijkheid accepteren, dan zullen ze zich beperken tot een bepaalde reikwijdte, en zal dus een eeuwigdurende aanpak, snoei en discipline nodig zijn om een kleine verandering in hen teweeg te brengen. Zonder het werk of de aanwezigheid van de Heilige Geest zullen ze echter altijd weer terugvallen op hun oude levenswijze; het is alleen door het werk van goddelijkheid dat deze kwalen en tekortkomingen verholpen kunnen worden, alleen dan kunnen mensen compleet worden. In plaats van gestaag handelen en snoeien, is er behoefte aan positieve voorziening, aan woorden om alle tekortkomingen te compenseren, aan woorden om elke toestand van iemand kenbaar te maken, aan woorden om richting te geven aan hun leven, hun uitspraken, al hun acties, om hun intenties en motivaties bloot te leggen; dit is het echte werk van de praktische God. En dus zou je, in je houding tegenover de praktische God, je moeten onderwerpen aan Zijn menselijkheid, Hem herkennen en erkennen, en bovendien het goddelijke werk en de woorden moeten accepteren en gehoorzamen. Gods verschijning in het vlees betekent dat al het werk en de woorden van Gods Geest gedaan zijn door Zijn normale menselijkheid, en door Zijn vleesgeworden vlees. Met andere woorden, Gods Geest leidt zowel Zijn menselijk werk en voert het goddelijk werk in het vlees uit, en in de geïncarneerde God kun je zowel Gods werk in

menselijkheid als Zijn volledig goddelijk werk zien. Dit is de werkelijke betekenis van de praktische verschijning van God in het vlees. Als je dit duidelijk kunt doorzien, ben je in staat om alle verschillende delen van God te verbinden, en zul je ophouden Zijn werk in goddelijkheid een te hoge premie toe te kennen, en te afwijzend te staan tegenover Zijn werk in menselijkheid, en zul je niet tot het uiterste gaan, noch omwegen nemen. Over het algemeen is de betekenis van de praktische God, dat het werk van Zijn menselijkheid en van Zijn goddelijkheid, zoals geleid door de Geest, tot uitdrukking komt door Zijn vlees, zodat de mensen kunnen zien dat Hij levendig is en levensecht, en werkelijk en actueel.

Het werk van de Geest van God in de mensheid heeft overgangsfases. Door de menselijkheid perfect te maken, stelt Hij Zijn menselijkheid in staat om de aansturing van de Geest te ontvangen, waarna Zijn menselijkheid in staat is om de kerken te voorzien en te hoeden. Dit is een expressie van Gods normale werk. Dus, als je duidelijk de principes van Gods werk in de mensheid kan doorzien, dan zul je waarschijnlijk geen opvattingen hebben over Gods werk in menselijkheid. Ongeacht alle andere dingen, Gods Geest kan het niet verkeerd hebben. Hij heeft gelijk, en is zonder fout; Hij zou niet iets doen wat niet correct is. Goddelijk werk is de directe expressie van Gods wil, zonder tussenkomst van menselijkheid. Het ondergaat geen perfectionering, maar komt regelrecht van de Geest. En toch, dat Hij kan werken in goddelijkheid is vanwege Zijn normale menselijkheid; het is helemaal niet bovennatuurlijk, en schijnt uitgevoerd te zijn door een normaal persoon; God kwam vooral van de hemel naar de aarde om de woorden van God door het vlees tot uitdrukking te brengen, om met gebruik van het vlees het werk van Gods Geest te voltooien.

Vandaag de dag, blijft de kennis van de mensen over de praktische God te eenzijdig, en hun begrip van het belang van de incarnatie is nog steeds te gering. Wanneer het op Gods vlees aankomt, zien de mensen door Zijn werk en woorden, dat Gods Geest zoveel inhoudt, in zo'n overvloedigheid. Maar, hoe dan ook, Gods getuigenis komt uiteindelijk van de Geest van God; wat Hij doet in het vlees, volgens welke principes Hij werkt, hoe Hij doet in menselijkheid, en hoe Hij doet in goddelijkheid. Mensen moeten hier kennis over hebben. Vandaag ben je in staat om deze persoon te aanbidden, maar in werkelijkheid aanbid je de Geest. Dit is de minimale kennis die de mens over de vleesgeworden God zou moeten hebben: kennis van het wezen van de Geest door het vlees, kennis van het goddelijke werk van de Geest in het vlees en het menselijk werk in het vlees, acceptatie van alle woorden en uitspraken van de Geest in het vlees, en zien hoe de Geest van God het vlees aanstuurt en Zijn kracht in het vlees openbaart. Dat wil zeggen, men leert de Geest in de hemel kennen door het vlees; het verschijnen van de praktische God Zelf onder de mens heeft de vage God zelf doen verdwijnen in de opvatting van de mens; het aanbidden van de praktische God Zelf door de mensen heeft hun gehoorzaamheid aan God vergroot; en door het goddelijke werk in het vlees door de Geest van God, en menselijk werk in het vlees, ontvangt de mens openbaring en wordt hij gehoed, en veranderingen worden bereikt in zijn levensgezindheid. Alleen dit is de eigenlijke betekenis van de komst van de Geest in het vlees, en het is in de eerste plaats zo dat mensen zich kunnen verbinden met God, vertrouwen op God, en de kennis van God kunnen verkrijgen.

In het algemeen, welke houding moeten mensen hebben tegenover de praktische God? Wat weet je van de incarnatie, van de verschijning van het

Woord in het vlees, van Gods verschijning in het vlees, van de daden van de praktische God? En waarover wordt heden ten dage hoofdzakelijk gesproken? De incarnatie, de komst van het Woord in het vlees, en Gods verschijning in het vlees – deze zaken moet allemaal begrepen worden. Gebaseerd op jullie gestalte, en het tijdperk, gedurende jullie levenservaringen, moeten jullie geleidelijk begrip krijgen van deze zaken, en een heldere kennis ervan hebben. Het proces waarbij mensen Gods woorden ervaren is hetzelfde proces als waardoor zij de verschijning van Gods woorden in het vlees kennen. Hoe meer mensen Gods woorden ervaren, hoe beter zij de Geest van God kennen; door het ervaren van Gods woorden, begrijpen mensen de principes van het werk van de Geest en leren ze de praktische God Zelf kennen. In feite, wanneer God mensen volmaakt maakt en hen voor Zich wint, leert Hij ze de daden van de praktische God kennen; Hij gebruikt het werk van de praktische God om mensen de werkelijke betekenis van de incarnatie te laten zien, en om hun te laten zien dat de Geest van God daadwerkelijk is verschenen aan de mens. Wanneer God de mensen voor zich gewonnen heeft en volmaakt heeft gemaakt, hebben de uitspraken van de praktische God hen overwonnen. De woorden van de praktische God hebben hen veranderd, en hun binnenste Zijn leven geschonken, en hen vervuld met wat Hij is (of het nou is wat Hij menselijk is, of wat Hij goddelijk is), vervuld met het wezen van Zijn woorden, en hebben mensen laten leven naar Zijn woorden. Wanneer God mensen wint, doet Hij dat in de eerste plaats door de woorden en uitspraken te gebruiken van de praktische God om zodoende de tekortkomingen van mensen aan te pakken, en hun rebellerende gezindheid te oordelen en te openbaren, waardoor ze krijgen wat ze nodig hebben en zien dat God onder de mensen is gekomen. Maar bovenal is het werk

van de praktische God om iedere persoon van de invloed van Satan te redden door hen weg te halen uit het land van vuiligheid, en hun verdorven gezindheid te verjagen. De meest diepgaande betekenis van door de praktische God gewonnen worden, is dat je de praktische God als voorbeeld kunt nemen, als een model, een normaal menselijk leven kunt leiden, in staat bent de woorden en eisen van de praktische God te beoefenen, zonder de geringste afwijking of het geringste verschil, praktiseren zoals Hij het zegt, en in staat bent om alles te bereiken wat Hij vraagt. Op deze manier zul je gewonnen zijn door God. Wanneer je door God gewonnen bent, bezit je niet slechts het werk van de Heilige Geest. Je hebt in de eerste plaats de capaciteiten gekregen om te leven naar de wil van de praktische God. Alleen het feit dat je het werk van de Heilige Geest hebt, betekent niet dat je het leven hebt. Het gaat erom of je in staat bent om te handelen naar de eisen die de praktische God aan je stelt, wat ermee te maken heeft of je in staat bent om door God gewonnen te worden. Deze dingen zijn de grootste betekenis van het werk van de praktische God in het vlees. Dat wil zeggen, God wint een groep mensen door echt en daadwerkelijk in het vlees te verschijnen en levendig en levensecht te zijn, gezien te worden door mensen, daadwerkelijk het werk van de Geest uit te voeren in het vlees, en door te handelen als voorbeeld voor mensen in het vlees. God is voornamelijk in het vlees gekomen om mensen in staat te stellen de echte daden van God te zien, de vormloze Geest gedaante te laten aannemen in het vlees, en mensen toe te staan om Hem te zien en aan te raken. Op deze manier zullen zij die door Hem compleet zijn gemaakt Hem naleven, ze zullen door Hem gewonnen zijn, en Zijn hart navolgen. Als God alleen maar in de hemel sprak, en niet daadwerkelijk op aarde was gekomen, dan zouden mensen Hem nog steeds niet kunnen kennen,

ze zouden alleen in staat zijn met lege theorie Gods daden te prediken, en zouden Gods woorden niet als realiteit ervaren. God is voornamelijk op aarde gekomen om te handelen als een voorbeeld en een model voor hen die door God gewonnen gaan worden; alleen op deze manier kunnen mensen daadwerkelijk God kennen, en God aanraken, en Hem zien, en alleen dan kunnen ze werkelijk door God gewonnen worden.

Alleen het in praktijk brengen van de waarheid is werkelijkheid bezitten

Als je Gods woorden openlijk kunt uitleggen, wil dat nog niet zeggen dat je over de werkelijkheid beschikt – dingen zijn niet zo eenvoudig als je ze misschien had voorgesteld. Of je over de werkelijkheid beschikt of niet, is niet gebaseerd op wat je zegt, het is eerder gebaseerd op hoe je utiveeft. Wanneer Gods woorden je leven en je natuurlijke uitdrukking worden, telt alleen dit als werkelijkheid en geldt alleen dit als het bezitten van inzicht en een ware gestalte. Je moet in staat zijn om de toets voor een lange periode te doorstaan en je moet in staat zijn om de gelijkenis na te leven die God van je verlangt; het moet niet louter van buiten zijn, maar het moet als vanzelf uit je stromen. Alleen dan heb je echt de werkelijkheid en alleen dan heb je het leven verkregen. Laat mij het voorbeeld gebruiken dat iedereen kent, van de beproeving van de dienstdoeners. Iedereen kan de meest verheven theorieën naar voren brengen over dienstdoeners en iedereen heeft een behoorlijk begrip met betrekking tot dit onderwerp; ze spreken erover en wat de één erover zegt overtreft nog wat de vorige had gezegd, alsof het een

wedstrijd is. Als de mens echter geen ingrijpende beproeving heeft ondergaan, kan je moeilijk zeggen dat hij een goede getuigenis heeft. Kort gezegd, het echt naleven van de mens schiet nog steeds erg tekort en dit strookt niet met zijn begrip. Daarom moet het nog steeds de waarlijke gestalte van de mens worden en het is nu nog niet zijn leven. Omdat het begrip van de mens nog niet in werkelijkheid is gebracht, is zijn gestalte nog steeds als een kasteel gebouwd op zand, wankelend en op het punt van instorten. De mens heeft te weinig werkelijkheid – het is bijna onmogelijk om enige werkelijkheid in de mens te vinden. Er is te weinig werkelijkheid die op een natuurlijke manier uit de mens stroomt en alle werkelijkheid in zijn leven is gedwongen en daarom zeg ik dat de mens geen echte werkelijkheid bezit. Hecht niet te veel waarde aan mensen die zeggen dat hun liefde voor God nooit verandert – dit is alleen wat ze zeggen, voordat ze met beproevingen geconfronteerd worden. Als ze plotseling met beproevingen worden geconfronteerd, worden de dingen waarover ze spreken opnieuw onverenigbaar met de werkelijkheid en bewijst het opnieuw dat mensen geen werkelijkheid bezitten. Je zou kunnen zeggen dat wanneer je dingen tegenkomt die niet passen bij je opvattingen en die verlangen dat je jezelf opziet, dat dit je beproevingen zijn. Voordat Gods wil onthuld wordt, is er een strenge proef voor elke man, een enorme beproeving voor iedereen – is deze kwestie duidelijk voor je? Wanneer God de mens op de proef wil stellen, laat Hij hen altijd hun keuzes maken voordat de waarheid van de feiten is onthuld. Dat betekent dat wanneer God de mens aan beproevingen onderwerpt, Hij je nooit de waarheid zal vertellen en dat is hoe mensen onmaskerd kunnen worden. Dit is een manier waarop God Zijn werk uitvoert, om te zien of je de God van vandaag begrijpt en om te zien of je enige werkelijkheid bezit. Ben je echt vrij van

twijfels over Gods werk? Zal je in staat zijn om standvastig te zijn wanneer een grote beproeving over je heen komt? Wie durft woorden te spreken als: “Ik garandeer dat er geen problemen zullen zijn”? Wie durft woorden te spreken als: “Anderen twifelen misschien, maar ik zal nooit twifelen”? Net zoals de keren dat Petrus aan beproevingen werd blootgesteld – hij schepte altijd op voordat de waarheden waren geopenbaard. Dit is geen persoonlijke fout die uniek is voor Petrus; dit is de grootste moeilijkheid waarmee iedereen tegenwoordig geconfronteerd wordt. Als ik verschillende plaatsen zou bezoeken of als ik verschillende broeders en zusters zou bezoeken, om naar jullie begrip van Gods werk van vandaag te kijken, zouden jullie zeker in staat zijn om over veel van jullie inzichten te praten en zou het erop lijken dat jullie geen enkele twijfels hebben. Als ik je zou vragen: “Kun je met zekerheid vaststellen dat het werk van vandaag de dag door God Zelf is verricht? Geen twijfel mogelijk?” Dan zou je zeker antwoorden: “Zonder enige twijfel, het is het werk dat door de Geest van God is verricht.” Als je eenmaal op zo’n manier hebt geantwoord, zou je beslist geen enkele twijfel meer hebben en je zou zelfs grote vreugde ervaren – je zou kunnen voelen dat je een beetje aan werkelijkheid hebt gewonnen. Degenen die de neiging hebben om dingen op deze manier te begrijpen zijn degenen die minder werkelijkheid bezitten; hoe meer iemand denkt haar gewonnen te hebben, des te meer men niet in staat zal zijn om standvastig te blijven in beproevingen. Wee degenen die arrogant en hooghartig zijn en wee degenen die geen kennis van zichzelf hebben. Zulke mensen kunnen als de besten spreken, niettemin zijn hun acties het slechtst. Bij het minste of geringste teken van problemen, beginnen deze mensen te twifelen en komt de gedachte om te stoppen in hun hoofd op. Ze hebben geen enkele werkelijkheid; het enige wat ze hebben zijn

theorieën, verhevener dan die van religie, zonder enige werkelijkheden welke God nu verlangt. Ik walg het meest van diegenen die alleen over theorieën spreken en geen werkelijkheid bezitten. Ze slaken de luidste kreten bij het uitvoeren van hun werk, maar ze bezwijken zodra ze worden geconfronteerd met werkelijkheid. Laat dat niet zien dat deze mensen geen werkelijkheid hebben? Het doet er niet toe hoe woest de wind en golven zijn, als je kunt blijven staan zonder een vleugje twijfel in je gedachten en als je standvastig kunt zijn en niet in een staat van ontkenning bent, zelfs als er niemand anders meer over is, dan geldt dit als dat jij een waarlijk begrip hebt en echt in het bezit van de werkelijkheid bent. Als je de wind volgt, waar die ook heen waait, als je de meerderheid volgt en als je leert zeggen wat anderen zeggen, dan maakt het niet uit hoe goed je zulke dingen zegt, het is geen enkel bewijs dat je in het bezit bent van de werkelijkheid. Daarom stel ik voor dat je niet overhaast lege woorden gaat uitschreeuwen. Ken je het werk dat God zal uitvoeren? Gedraag je niet zoals Petrus, waardoor je jezelf schande toebrengt en je niet langer je hoofd hoog kunt houden – dit doet niemand enig goed. De meeste mensen hebben geen ware gestalte. God heeft veel werk verricht, maar Hij heeft de werkelijkheid niet op mensen laten neerdalen; preciezer gezegd, God heeft nooit iemand persoonlijk getuchtigd. Sommige mensen zijn ontmaskerd door dergelijke beproevingen, waarbij hun zondige handen steeds verder naar buiten reikten met de gedachte dat ze God makkelijk de baas kunnen worden en dat ze kunnen doen wat ze maar willen. Omdat ze niet eens in staat zijn om dit soort beproevingen het hoofd te bieden, zijn de meer uitdagende beproevingen uitgesloten en is de werkelijkheid ook uitgesloten. Proberen ze nu niet God voor de gek te houden? De werkelijkheid bezitten, is niet iets dat kan worden vervalst en evenmin is het

iets dat je enkel kunt bereiken door er kennis van te hebben. Het is gebaseerd op je ware gestalte en het is gebaseerd op of je in staat bent om alle beproevingen te doorstaan. Begrijp je het nu?

God vraagt van de mensen niet simpelweg om in staat te zijn om over de werkelijkheid te praten. Zou dat niet te gemakkelijk zijn? Waarom spreekt God dan over binnengaan in het leven? Waarom spreekt Hij over transformatie? Als iemand alleen maar in staat is om inhoudsloos over de werkelijkheid te praten, kan dan een transformatie in zijn gezindheid plaatsvinden? Het trainen van een groep goede soldaten van het koninkrijk is niet hetzelfde als het trainen van mensen die alleen over de werkelijkheid kunnen praten of mensen die alleen maar opscheppen, maar het is het trainen van mensen die Gods woorden te allen tijde kunnen naleven, die onverzettelijk zijn, ongeacht de tegenslagen waarmee ze geconfronteerd worden en die te allen tijde in overeenstemming met Gods woorden leven en niet terugkeren naar het wereldse. Dit is de werkelijkheid waar God over spreekt en dit is wat God van de mensen vraagt. Zie daarom de door God gesproken werkelijkheid niet als zomaar iets. Louter verlichting door de Heilige Geest staat niet gelijk aan het bezitten van de werkelijkheid: het is namelijk niet de gestalte van de mens, maar de genade van God en menselijke prestaties staan daarbuiten. Elke persoon moet hetzelfde lijden als Petrus verdragen en, meer nog, de glorie van Petrus bezitten, want dat is wat mensen uitleven die Gods werk hebben ontvangen. Alleen dit kan werkelijkheid worden genoemd. Denk niet dat je de werkelijkheid zult bezitten omdat je over de werkelijkheid kunt praten. Dit is een misvatting, dit past niet bij Gods wil en het heeft geen werkelijk gewicht. Zeg dergelijke dingen ook niet in de toekomst – doof zulke uitspraken! Allen die een verkeerd begrip van Gods woorden hebben,

zijn ongelovigen. Ze hebben geen enkele echte kennis, laat staan een ware gestalte; het zijn onwetende mensen zonder werkelijkheid. Dat betekent dat allen die buiten de substantie van Gods woorden leven ongelovigen zijn. Degenen die door de mens als ongelovig worden beschouwd, zijn beesten in de ogen van God en degenen die door God als ongelovig worden beschouwd, zijn zij die Gods woorden niet als hun leven hebben. Daarom zijn degenen die niet de werkelijkheid van Gods woorden bezitten en die falen in het uitleven van Gods woorden, ongelovigen. Gods bedoeling is om het zo te maken dat iedereen vanuit de werkelijkheid van Gods woorden leeft. Het gaat er niet alleen om dat iedereen in staat is om over de werkelijkheid te praten, maar nog belangrijker, dat iedereen in staat is om de werkelijkheid van Gods woorden na te leven. De werkelijkheid die de mens waarneemt, is te oppervlakkig, het heeft geen waarde, het kan Gods wil niet vervullen, het is te laag bij de grond, het is het niet eens waard om genoemd te worden, het mist te veel en staat te ver af van de maatstaf van wat God verlangt. Ieder van jullie zal onderworpen worden aan een grote keuring om te zien wie van jullie alleen weet te praten over jullie begrip, maar niet in staat is om het pad te wijzen en te zien wie van jullie nutteloos uitschot is. Onthoud dit voor de toekomst! Praat niet over lege begrippen – spreek alleen over de weg van beoefening en over de werkelijkheid. Transitie van waarlijke kennis naar huidige praktijk en vervolgens overgaan van oefenen naar het uitleven van de werkelijkheid. Lees anderen niet de les en praat niet over waarlijke kennis. Als je begripsvermogen een weg is, kun je het vrijelijk naar buiten laten komen; als het geen weg is, houd alsjeblieft je mond en stop met praten. Wat je zegt is nutteloos. Het zijn slechts enkele woorden van begrip om God voor de gek te houden en anderen jaloers op je te laten worden. Is dat niet

waar je op uit bent? Is dit niet het opzettelijk bespelen van anderen? Heeft dit enige waarde? Praat alleen over begrip nadat je het ervaren hebt en dan zul je niet langer aan het opscheppen zijn. Anders ben je enkel iemand die arrogante woorden spreekt. Je kunt veel dingen niet eens overwinnen of weerstand bieden tegen je eigen vlees in je daadwerkelijke ervaring, je doet altijd wat je verlangens je ingeven en voldoet niet aan Gods wil, maar je hebt wel het lef om over theoretische begrippen te praten – je bent schaamteloos! Je hebt nog steeds het lef om te praten over je begrip van Gods woorden – hoe brutaal van jou! Zomaar praten en opscheppen zijn jouw natuur geworden en je bent eraan gewend geraakt om dat te doen. Wanneer je wilt praten doe je het met gemak, maar als het op de praktijk aankomt, neem je je toevlucht tot versiersels. Houd je anderen zo niet voor de gek? Je kunt mensen misschien voor de gek houden, maar God kan niet misleid worden. Mensen doorzien het niet en kunnen het niet goed onderscheiden, maar God neemt dit soort zaken serieus op en Hij zal je niet sparen. Je broeders en zusters zullen misschien voor je pleiten, je begripsvermogen prijzen, je bewonderen, maar als je geen werkelijkheid bezit, zal de Heilige Geest je niet sparen. Misschien zal de praktische God je tekortkomingen door de vingers zien, maar Gods Geest zal geen aandacht aan je schenken en dat zal genoeg zijn voor je om te dragen. Geloof je dit? Praat meer over de werkelijkheid van de praktijk; ben je het al vergeten? Praat meer over de praktische wegen; ben je het al vergeten? “Spreek minder van verheven theorieën of waardeloos opgeblazen praat en het is het beste om nu te beginnen met in de praktijk brengen.” Ben je deze woorden vergeten? Begrijp je dit allemaal niet? Heb je geen idee van Gods wil?

Gods huidige werk kennen

Gods werk in deze tijden kennen is grotendeels kennen wat de voornaamste bediening is van de vleesgeworden God van de laatste dagen, en wat Hij op aarde is komen doen. Ik heb eerder in mijn woorden genoemd dat God op aarde is gekomen (in de laatste dagen) om ons een voorbeeld te geven vóór Zijn heengaan. Hoe geeft God dit voorbeeld? Door woorden te spreken, door te werken en te spreken door het hele land. Dit is Gods werk in de laatste dagen; Hij spreekt alleen, zodat de aarde een wereld van woorden wordt, zodat iedere persoon wordt voorzien van en verlicht door Zijn woorden en zodat de geest van de mens ontwaakt en hij de visies duidelijk begrijpt. De vleesgeworden God is in de laatste dagen voornamelijk naar de aarde gekomen om woorden te spreken. Toen Jezus kwam, verspreidde Hij het evangelie van het koninkrijk van de hemel en bracht Hij het verlossingswerk van de kruisiging tot stand. Hij maakte een einde aan het Tijdperk van de Wet en schafte alle oude dingen af. De komst van Jezus eindigde het Tijdperk van de Wet en luidde het Tijdperk van Genade in. De komst van de vleesgeworden God van de laatste dagen heeft een einde gemaakt aan het Tijdperk van Genade. Hij is voornamelijk gekomen om Zijn woorden te spreken, om woorden te gebruiken en de mens zo te vervolmaken, om de mens te illumineren en verlichten en het hart van de mens te ontdoen van de plaats van de vage God. Dit is niet de fase van het werk dat Jezus deed toen Hij kwam. Toen Jezus kwam, verrichtte Hij vele wonderen, genas Hij de zieken en wierp Hij demonen uit. Hij deed eveneens het verlossingswerk van de kruisiging. Mensen houden er daardoor het denkbeeld op na dat God zo moet zijn. Want toen Jezus kwam, deed Hij niet het werk om het hart van de mens te ontdoen van het beeld

van de vage God; toen Hij kwam, werd Hij gekruisigd, genas Hij de zieken en wierp Hij demonen uit. Bovendien verspreidde Hij het evangelie van het koninkrijk van de hemel. In één opzicht ontdoet de vleeswording van God in de laatste dagen de plaats die de vage God inneemt in de opvattingen van de mens. zodat het beeld van de vage God niet langer in het hart van de mens te vinden is. Door Zijn feitelijke woorden en feitelijke werk, Zijn reizen door alle landen en het uitzonderlijk echte en normale werk dat Hij doet onder de mensen, leert Hij de mens de realiteit van God kennen en ontdoet hij het hart van de mens van de plaats van de vage God. In een ander opzicht gebruikt God de door Zijn vlees gesproken woorden om de mens compleet te maken en om alle dingen tot stand te brengen. Dit is het werk dat God tot stand zal brengen in de laatste dagen.

Wat jullie moeten weten:

1. Gods werk is niet bovennatuurlijk en jullie moeten er geen opvattingen over koesteren.
2. Jullie moeten het voornaamste werk begrijpen dat de vleesgeworden God deze keer is komen doen.

Hij is niet gekomen om de zieken te genezen, demonen uit te werpen of wonderen te verrichten. Hij is ook niet gekomen om het evangelie van bekering te verspreiden of de mens verlossing te schenken. Jezus heeft dit werk namelijk al gedaan en God doet hetzelfde werk niet nog een keer. God is nu gekomen om een einde te maken aan het Tijdperk van Genade en om alle praktijken van het Tijdperk van Genade uit te bannen. De praktische God is voornamelijk gekomen om te laten zien dat Hij echt is. Toen Jezus kwam, sprak Hij enkele woorden; Hij toonde voornamelijk wonderen, deed tekenen en wonderen, genas de zieken en

wierp demonen uit. Daarnaast sprak Hij profetieën uit om de mens te overtuigen en de mens te laten inzien dat Hij werkelijk God was en een rustige God was. Uiteindelijk voltooide Hij het werk van de kruisiging. De God van nu toont geen tekenen en wonderen, evenmin geneest Hij de zieken en werpt Hij demonen uit. Toen Jezus kwam, vertegenwoordigde het werk dat Hij deed één aspect van God, maar deze keer is God gekomen om de fase van het werk te doen die nu aan de beurt is, want God doet hetzelfde werk niet nog een keer; Hij is de God die altijd nieuw en nooit oud is, dus alles wat je nu ziet zijn de woorden en het werk van de praktische God.

De vleesgeworden God van de laatste dagen is voornamelijk gekomen om Zijn woorden te spreken, om alles uit te leggen wat noodzakelijk is voor het leven van de mens, om aan te duiden waar mensen moeten binnengaan, om de mens Gods daden te laten zien, en om de mens de wijsheid, almacht en wonderlijkheid van God te tonen. Door de vele manieren waarop God spreekt, aanschouwt de mens de oppermacht van God, de grootsheid van God en bovendien de nederigheid en verborgenheid van God. De mens ziet dat God oppermachtig is, dat Hij nederig en verborgen is en de minste van allen kan worden. Sommige woorden van Hem worden direct vanuit het perspectief van de Geest gesproken, sommige woorden van Hem worden direct vanuit het perspectief van de mens gesproken en sommige woorden van Hem worden direct vanuit het perspectief van de derde persoon gesproken. Hieraan kan men zien dat de wijze van Gods werk zeer uiteenloopt en Hij de mens het door woorden laat zien. Gods werk in de laatste dagen is normaal en echt, dus wordt de groep mensen van de laatste dagen onderworpen aan de grootste beproevingen. Vanwege de normaliteit en realiteit van God, hebben alle mensen hun intrede gedaan in zulke beproevingen;

dat de mens in de beproevingen van God is neergedaald, komt door de normaliteit en realiteit van God. In het tijdperk van Jezus waren er geen opvattingen of beproevingen. Omdat het meeste werk dat Jezus deed in overeenstemming met de opvattingen van de mens was, volgden mensen Hem en hadden ze geen opvattingen over Hem. De beproevingen van nu zijn groter dan ooit voor de mens. Wanneer er wordt gezegd dat deze mensen uit de grote verdrukking zijn gekomen, wordt deze verdrukking bedoeld. God spreekt nu om geloof, liefde, lankmoedigheid en gehoorzaamheid in deze mensen te kweken. De woorden die de vleesgeworden God van de laatste dagen spreekt, zijn overeenkomstig het wezen van de aard van de mens, overeenkomstig het gedrag van de mens en overeenkomstig de intrede die de mens nu geacht wordt te doen. Zijn woorden zijn zowel echt als normaal: Hij spreekt niet over morgen, Hij kijkt ook niet terug op gisteren; Hij spreekt alleen over de gewenste intrede, wat nu in praktijk moet worden gebracht en begrepen. Als er tegenwoordig iemand zou opstaan die tekenen en wonderen kan tonen, demonen kan uitwerpen, zieken kan genezen en vele wonderen kan verrichten en deze persoon beweert dat hij Jezus is die gekomen is, dan is er sprake van valse boze geesten die Jezus nabootsen. Vergeet dat niet! God doet hetzelfde werk niet nog een keer. Jezus' fase van het werk is al voltooid en God zal die fase van het werk nooit opnieuw uitvoeren. Gods werk is onverenigbaar met de opvattingen van de mens; het Oude Testament voorspelde bijvoorbeeld de komst van een Messias, maar het bleek dat Jezus kwam, dus zou het niet kloppen dat er weer een andere Messias komt. Jezus is al een keer gekomen en het zou niet kloppen als Jezus deze keer weer kwam. Elk tijdperk heeft een eigen naam en elke naam wordt gekenmerkt door het tijdperk. Volgens de opvattingen van de mens moet

God altijd tekenen en wonderen laten zien, moet Hij altijd de zieken genezen en demonen uitwerpen, en moet Hij altijd net zoals Jezus zijn, maar deze keer is God helemaal niet zo. Als God in de laatste dagen nog steeds tekenen en wonderen toonde en nog steeds demonen uitwierp en de zieken genas – als Hij precies hetzelfde als Jezus deed – dan zou God hetzelfde werk herhalen en zou het werk van Jezus geen betekenis of waarde hebben. God voert dus één fase van het werk uit in elk tijdperk. Zodra één fase van Zijn werk is voltooid, wordt die al spoedig nagebootst door boze geesten. Nadat Satan God op de voet gaat volgen, stapt God over op een andere methode. Zodra God een fase van Zijn werk heeft voltooid, wordt die nagebootst door boze geesten. Jullie moeten dit duidelijk inzien. Waarom is Gods werk nu anders dan het werk van Jezus? Waarom doet God nu geen tekenen en wonderen, werpt Hij geen demonen uit en geneest Hij de zieken niet? Als Jezus' werk hetzelfde was als het werk in het Tijdperk van de Wet, had Hij dan de God van het Tijdperk van Genade kunnen vertegenwoordigen? Had Hij dan het werk van de kruisiging kunnen volbrengen? Als Jezus net als in het Tijdperk van de Wet de tempel had betreden en de sabbat in acht had genomen, dan zou Hij door niemand vervolgd zijn en door allen omarmd. Had Hij in dat geval gekruisigd kunnen worden? Had Hij dan het werk van verlossing kunnen volbrengen? Wat zou het voor zin hebben als de vleesgeworden God van de laatste dagen tekenen en wonderen liet zien, zoals Jezus? Alleen als God een ander aspect van Zijn werk doet in de laatste dagen, een aspect dat een onderdeel van Zijn managementplan vertegenwoordigt, kan de mens meer kennis van God verkrijgen en alleen dan kan Gods managementplan volledig uitgevoerd worden.

God is in de laatste dagen voornamelijk gekomen om Zijn woorden te spreken. Hij spreekt vanuit het perspectief van de Geest, vanuit het perspectief van de mens en vanuit het perspectief van de derde persoon; Hij spreekt op verschillende manieren, waarbij Hij voor een bepaalde tijdsperiode een bepaalde manier gebruikt en de manieren van spreken gebruikt om de opvattingen van de mens te veranderen en het hart van de mens te ontdoen van het beeld van de vage God. Dit is het belangrijkste werk dat God doet. Omdat de mens gelooft dat God is gekomen om de zieken te genezen, demonen uit te werpen, wonderen te verrichten en materiële zegeningen aan de mens te schenken, voert God deze fase van het werk uit – het werk van tuchtiging en oordeel – om de opvattingen van de mens te ontdoen van dergelijke dingen, zodat de mens de realiteit en normaliteit van God kan kennen en zodat zijn hart kan worden ontdaan van het beeld van Jezus en vervangen door een nieuw beeld van God. Zodra het beeld van God in de mens oud wordt, wordt het een afgod. Toen Jezus kwam en die fase van het werk uitvoerde, vertegenwoordigde Hij God niet in volle omvang. Hij deed enkele tekenen en wonderen, sprak enige woorden, werd uiteindelijk gekruisigd en vertegenwoordigde één aspect van God. Hij kon niet alles van God vertegenwoordigen, maar vertegenwoordigde God door één aspect van Gods werk te doen. Dat komt omdat God zo groot en zo wonderbaar is, en onvoorstelbaar is. Ook doet God maar één aspect van Zijn werk in elk tijdperk. Het werk dat God doet in dit tijdperk is voornamelijk het voorzien in de woorden voor het leven van de mens, de onthulling van de verdorven gezindheid van de mens en het wezen van de aard van de mens ; en ook de eliminatie van godsdienstige opvattingen, feodale denkpatronen, achterhaalde denkpatronen, alsmede de kennis en cultuur van de mens. Dit moet allemaal worden

blootgelegd en weggezuiverd door Gods woorden. In de laatste dagen gebruikt God woorden en geen tekenen en wonderen, om de mens te vervolmaken. Hij gebruikt Zijn woorden om de mens te ontmaskeren, de mens te oordelen en te tuchtigen en de mens te vervolmaken, zodat de mens in Gods woorden de wijsheid en lieflijkheid van God gaat zien en Gods gezindheid gaat begrijpen, zodat de mens door Gods woorden de daden van God aanschouwt. In het Tijdperk van de Wet leidde Jehova Mozes uit Egypte met Zijn woorden en sprak Hij enkele woorden tot de Israëlieten; in die tijd werd een deel van Gods daden duidelijk gemaakt, maar omdat het kaliber van de mens beperkt was en niets zijn kennis compleet kon maken, bleef God spreken en werken. In het Tijdperk van Genade zag de mens wederom een deel van Gods daden. Jezus was in staat om tekenen en wonderen te tonen, de zieken te genezen en demonen uit te werpen, en gekruisigd te worden. Na drie dagen stond Hij op uit de dood en verscheen Hij in het vlees aan mensen. De mens wist over God niet meer dan dit. De mens weet alleen wat God hem toont. Als God de mens niet meer zou tonen, zou dit alles zijn wat de mens over God wist. Dus blijft God werken, zodat de kennis van de mens aangaande Hem dieper kan worden en zodat hij het wezen van God beetje bij beetje leert kennen. God gebruikt in de laatste dagen Zijn woorden om de mens te vervolmaken. Je verdorven gezindheid komt aan het licht door Gods woorden en je godsdienstige opvattingen worden vervangen door de realiteit van God. De vleesgeworden God van de laatste dagen is voornamelijk gekomen om de woorden te vervullen dat “het Woord vlees wordt, dat het Woord in het vlees komt en dat het Woord in het vlees verschijnt”. Als je hier geen gedegen kennis van hebt, zul je nog steeds niet standvastig kunnen zijn. In de laatste dagen streeft God er voornamelijk naar om een fase van het

werk te volbrengen waarin het Woord in het vlees verschijnt, en dit is één aspect van Gods managementplan. Dus moet jullie kennis duidelijk zijn; hoe God ook werkt, God staat niet toe dat de mens Hem beperkt. Als God dit werk in de laatste dagen niet deed, kon de kennis van de mens aangaande Hem niet verder gaan. Je zou alleen weten dat God gekruisigd kan worden en Sodom kan vernietigen en dat Jezus kan worden opgewekt uit de dood en aan Petrus kan verschijnen ... Maar je zou nooit zeggen dat Gods woorden alles tot stand kunnen brengen en de mens kunnen overwinnen. Alleen door het ervaren van Gods woorden kun je van dergelijke kennis spreken en hoe meer je van Gods werk ervaart, hoe grondiger jouw kennis van Hem zal worden. Alleen dan zul je God niet langer beperken tot je eigen opvattingen. De mens leert God kennen door Zijn werk te ervaren en er is geen andere juiste manier om God te leren kennen. Er zijn tegenwoordig veel mensen die niets anders doen dan wachten op tekenen en wonderen en de tijd van de ramspoed. Geloof je in God of geloof je in de enorme rampen? Wanneer de enorme rampen komen, is het te laat en als God de ramspoed niet naar de aarde zendt, is Hij dan niet God? Geloof je in tekenen en wonderen, of geloof je in God Zelf? Jezus toonde geen tekenen en wonderen toen Hij door anderen werd beschimpt; was Hij niet God? Geloof je in tekenen en wonderen, of geloof je in het wezen van God? De opvattingen van de mens inzake geloof zitten ernaast! Jehova sprak vele woorden tijdens het Tijdperk van de Wet, maar zelfs nu moeten sommige daarvan nog in vervulling gaan. Kun je zeggen dat Jehova niet God was?

Nu zou het voor jullie allemaal duidelijk moeten zijn dat in de laatste dagen voornamelijk het feit dat “het Woord vlees wordt” door God tot stand wordt gebracht. Door Zijn feitelijke werk op aarde stelt Hij de mens in staat om Hem te

leren kennen, met Hem om te gaan en Zijn feitelijke daden te zien. Hij laat de mens duidelijk zien dat Hij in staat is om tekenen en wonderen te tonen, en dat er ook tijden zijn wanneer Hij daartoe niet in staat is, wat afhankelijk is van het tijdperk. Daaruit kun je zien dat God niet onmachtig is om tekenen en wonderen te tonen, maar dat Hij Zijn werkwijze verandert overeenkomstig Zijn werk en overeenkomstig het tijdperk. In de huidige fase van het werk toont Hij geen tekenen en wonderen; Hij toonde enkele tekenen en wonderen in het tijdperk van Jezus omdat Zijn werk in dat tijdperk anders was. God doet dat werk nu niet en sommige mensen geloven dat Hij niet in staat is om tekenen en wonderen te tonen, of denken dat Hij God niet is als Hij geen tekenen en wonderen toont. Is dat geen misvatting? God is in staat om tekenen en wonderen te tonen, maar Hij werkt in een ander tijdperk en dus doet Hij dergelijk werk niet. Omdat dit een ander tijdperk is en omdat dit een andere fase van Gods werk is, zijn de daden die God laat zien ook anders. Het geloof van de mens in God is niet het geloof in tekenen en het geloof in wonderen, maar het geloof in zijn echte werk in het nieuwe tijdperk. De mens leert God kennen door de manier waarop God werkt en deze kennis zorgt ervoor dat de mens geloof in God ontwikkelt, dat wil zeggen het geloof in het werk en de daden van God. In deze fase van het werk spreekt God voornamelijk. Wacht niet op tekenen en wonderen; je zult ze niet zien! Je bent namelijk niet geboren in het Tijdperk van Genade. Was dat wel het geval, dan had je tekenen en wonderen kunnen zien, maar je bent geboren in de laatste dagen, dus kun je alleen de realiteit en normaliteit van God zien. Verwacht niet dat je de bovennatuurlijke Jezus ziet in de laatste dagen. Je kunt alleen de praktische vleesgeworden God zien, die niet anders is dan andere normale mensen. In elk tijdperk laat God duidelijk andere daden zien. In elk tijdperk maakt

Hij een deel van Gods daden duidelijk en het werk van elk tijdperk vertegenwoordigt één aspect van Gods gezindheid en één aspect van Gods daden. De daden die Hij laat zien, variëren op basis van het tijdperk waarin Hij werkt, maar ze voorzien de mens allemaal van meer kennis aangaande God en een geloof in God dat alledaagser en meer waar is. De mens gelooft in God vanwege alle daden van God, omdat God zo wonderbaar en zo groot is, omdat Hij almachtig en ondoorgrondelijk is. Als je gelooft in God omdat Hij in staat is om tekenen en wonderen te doen, de zieken kan genezen en demonen kan uitwerpen, dan zit je ernaast. Sommige mensen zullen dan tegen je zeggen: “Kunnen boze geesten dergelijke dingen ook niet doen?” Is dit niet het beeld van God verwarren met het beeld van Satan? Het geloof van de mens in God komt nu vanwege Zijn vele daden en de enorme hoeveelheid werk die Hij verricht en de vele manieren waarop Hij spreekt. God gebruikt Zijn uitspraken om de mens te overwinnen en hem te vervolmaken. De mens gelooft in God vanwege Zijn vele daden, niet omdat Hij tekenen en wonderen kan tonen en mensen begrijpen Hem alleen omdat zij Zijn daden zien. Alleen door de feitelijke daden van God te kennen, hoe Hij werkt, welke wijze methoden Hij gebruikt, hoe Hij spreekt en hoe Hij de mens vervolmaakt – alleen door deze aspecten te kennen – kun je de realiteit van God vatten en Zijn gezindheid begrijpen, weten waar Hij van houdt, wat Hij verafschuwt, hoe Hij op de mens inwerkt. Door de voorkeuren en afkeuren van God te begrijpen, kun je onderscheiden wat positief is en wat negatief is en door je kennis van God is er vooruitgang in je leven. Kortom, je moet kennis van Gods werk verkrijgen en je opvattingen over het geloof in God rechtzetten.

Is het werk van God zo eenvoudig als men denkt?

Het is belangrijk dat jij, als iemand die in God gelooft, begrijpt dat, doordat je het werk van God in de laatste dagen mag ontvangen alsook al het werk van Gods plan in jou, je werkelijk buitengewone glorie en redding van God heb gekregen. Al het werk van God in het hele universum is gericht op deze groep mensen. Hij heeft zich volledig voor jullie ingespannen en alles voor jullie opgeofferd. Vanuit het hele universum heeft Hij al het werk van de Geest herwonnen en aan jullie gegeven. Daarom zeg ik: jullie zijn de gelukkigen. Bovendien heeft Hij Zijn glorie van Israël, Zijn uitverkoren volk, verplaatst naar jullie om het doel van Zijn plan volledig door jullie groep mensen te openbaren. Daarom zijn jullie degenen die Gods erfdeel zullen ontvangen en zelfs meer nog: jullie zullen de erfgenamen van Gods glorie zijn. Misschien herinneren jullie je allemaal deze woorden: “De geringe last die we tijdelijk te dragen hebben, brengt ons een eeuwige luister, die alles omvat en alles overtreft.” Vroeger hebben jullie dit allemaal horen zeggen, maar niemand begreep de ware betekenis van de woorden. Tegenwoordig kennen jullie de echte betekenis hiervan wel. Deze woorden beschrijven wat God in de laatste dagen tot stand zal brengen. En ze zullen worden volbracht in hen die geteisterd zijn door de grote rode draak in het land waar deze zich bevindt. De grote rode draak vervolgt God en is de vijand van God. In dit land zijn zij die in God geloven dus onderworpen aan vernedering en vervolging. Daarom worden deze woorden in jullie groep mensen de realiteit. Aangezien het werk wordt uitgevoerd in een land dat tegen God is, wordt al Zijn werk buitensporig tegengewerkt en veel van Zijn woorden kunnen niet op tijd tot stand worden gebracht. Derhalve worden mensen gelouterd vanwege de

woorden van God. Dit is ook een onderdeel van het lijden. Het is bijzonder zwaar voor God om Zijn werk te volbrengen in het land van de grote rode draak, maar het is door deze moeite dat God een fase van Zijn werk doet om Zijn wijsheid en wonderbaarlijke daden openbaar te maken. God grijpt deze gelegenheid aan om deze groep mensen compleet te maken. Vanwege het lijden van mensen, hun kaliber en de hele satanische gezindheid van mensen in dit onreine land doet God Zijn werk van zuivering en overwinning, zodat Hij hierdoor glorie verkrijgt en hen kan winnen die getuigen van Zijn daden. Dit is de volledige betekenis van alle offers die God heeft gebracht voor deze groep mensen. Dat wil zeggen: God doet het werk van de overwinning gewoon door hen die tegen Hem opstaan. Alleen op deze manier kan de grote macht van God duidelijk worden. Met andere woorden: alleen diegenen in het onreine land zijn het waard om de glorie van God te erven en alleen dit kan bekendheid geven aan de grote macht van God. Daarom zeg ik dat de glorie van God wordt verkregen in het onreine land en door hen die erin wonen. Dit is de wil van God. Dit is precies als in de fase van het werk van Jezus. Hij kon alleen verheerlijkt worden te midden van die farizeeërs die Hem vervolgden. Als dergelijke vervolging en het verraad van Judas niet hadden plaatsgevonden, was Jezus niet belachelijk gemaakt of belasterd, laat staan gekruisigd, en kon Hij zodoende de glorie nooit hebben verkregen. Waar God ook werkt in ieder tijdperk, en waar Hij Zijn werk in het vlees ook doet, Hij ontvangt dan en daar de glorie en wint diegenen die Hij wil. Dit is het plan van Gods werk en dit is Zijn management.

In Gods plan van enkele duizenden jaren wordt het werk in het vlees in twee delen voltrokken: Eerst heb je het werk van de kruisiging, waarvoor Hij verheerlijkt wordt, en dan krijg je het werk van de overwinning en vervolmaking in

de laatste dagen, waardoor Hij glorie zal krijgen. Dit is het management van God. Schat het werk van God of Gods opdracht voor jou daarom niet te eenvoudig. Jullie zijn allemaal erfgenamen van het ver overstijgende, en eeuwige gewicht van de glorie van God, en dit was speciaal door God voorbestemd. Van de twee onderdelen van Zijn glorie is er één in jullie geopenbaard. Het geheel van één deel van Gods glorie is aan jullie toebedeeld, opdat het jullie erfenis moge zijn. Dit is de verheffing van God en Zijn lang geleden voorbestemde plan. In het licht van de grootheid van het werk dat God heeft gedaan in het land waarin de grote rode draak verblijft kun je zeggen dat, als zo'n werk ergens anders gedaan zou zijn, het allang al veel vruchten zou hebben voortgebracht en gemakkelijk door de mens zou zijn aanvaard. En zo'n werk zou door de geestelijken uit het Westen die in God geloven veel te gemakkelijk aanvaard worden, want de fase van het werk van Jezus dient als een precedent. Hierom kan Hij deze werkfase van verheerlijking niet ergens anders tot stand brengen. Dat wil zeggen: als er een draagvlak is van alle mensen en erkenning van alle naties, dan kan Gods glorie nergens op rusten. En dat is precies de buitengewone waarde van deze werkfase in dit land. Onder jullie is er niemand die door de wet wordt beschermd. Integendeel, jullie worden gestraft door de wet en daar komt als bemoeilijkende factor bij dat niemand jullie begrijpt, noch familieleden, noch ouders, noch vrienden, noch jullie collega's. Niemand begrijpt jullie. Wanneer God jullie afwijst, houdt het leven op aarde voor jullie zeker op. Mensen kunnen het echter toch niet verdragen om God te verlaten. Dit is de betekenis van Gods overwinning van mensen en dit is Gods glorie. Wat jullie deze dag hebben geërfd, overstijgt alles van eerdere apostelen en profeten en is zelfs geweldiger dan dat van Mozes en Petrus. Zegeningen ontvang je niet in een of twee dagen. Ze moeten via veel

opoffering verdiend worden. Dat wil zeggen: jullie moeten een gelouterde liefde hebben, een groot geloof en de vele waarheden, waarvan God wil dat jullie je ze toe-eigenen. Bovendien moeten jullie gericht zijn op gerechtigheid, je nooit laten ontmoedigen of zwichten en een constante en onverminderde liefde voor God hebben. Vastberadenheid wordt van jullie verlangd, evenals verandering in de gezindheid van jullie leven. Jullie moeten genezen van jullie verdorvenheid en alle orkestratie van God zonder klachten accepteren en zelfs gehoorzaam zijn tot in de dood. Dit is wat jullie zouden moeten bereiken. Dit is het uiteindelijke doel van Gods werk en de eisen die God aan deze groep mensen stelt. Naar wat Hij jullie geeft, moet Hij in ruil ook van jullie vragen en een passend beroep op jullie doen. Al het werk van God is dus niet zonder reden en hieruit kan worden geconcludeerd waarom God telkens hoge normen en strikte eisen hanteert in Zijn werk. Hierom zouden jullie vol moeten zijn van geloof in God. Samengevat is al het werk van God voor jullie eigen bestwil, zodat jullie waardig zijn om Zijn erfenis te ontvangen. Dit is niet zozeer voor Gods eigen glorie maar voor jullie eigen redding en voor de vervolmaking van deze in het onreine land zwaar geteisterde groep mensen. Jullie moeten de wil van God begrijpen. En daarom doe ik een dringende oproep aan de vele onwetende mensen zonder inzicht en verstand: beproef God niet en biedt geen weerstand meer. God heeft al het lijden al te verduren gehad dat de mens nooit heeft hoeven te verduren en lang geleden werd Hij in plaats van de mens vernederd. Wat kunnen jullie nog meer niet uit jullie hoofd zetten? Wat kan belangrijker zijn dan de wil van God? Wat kan boven Gods liefde uitsteken? Het is voor God al dubbel zo zwaar om Zijn werk in dit onreine land uit te voeren. Als de mens willens en wetens zondigt, zal het werk van God verlengd moeten worden. Dit is nooit in iemands belang of

iemands voordeel. God is niet gebonden aan tijd. Zijn werk en glorie staan voorop. Hoelang het ook duurt, Hij zal daarom kosten noch moeite sparen als het Zijn werk betreft. Dit is de eigenlijke gezindheid van God: Hij zal niet rusten voordat Zijn werk is voltooid. Pas als de tijd komt dat Hij het tweede deel van Zijn glorie verkrijgt, kan Zijn werk worden afgesloten. Als God niet in staat zou zijn om in het heelal het werk van het tweede deel van Zijn verheerlijking te voltooien, dan zou Zijn dag nooit komen, Zijn hand Zijn uitverkorenen nooit verlaten, Zijn glorie nooit op Israël komen en Zijn plan nooit tot stand komen. Jullie moeten de wil van God zien en zien dat het werk van God niet zo eenvoudig is als het scheppen van de hemel, de aarde en alle dingen. Want het werk van vandaag is om de verdorven mensen, die zeer verdoofd zijn, te transformeren, en hen te reinigen die zijn geschapen en toen door Satan zijn bewerkt; niet om Adam en Eva te scheppen, nog minder om het licht of alle soorten planten en dieren te maken. Het is nu Zijn werk om allen te reinigen die door Satan zijn verdorven, zodat zij teruggewonnen mogen worden en Zijn bezit en Zijn glorie mogen worden. Dit werk is niet zo eenvoudig als men denkt dat het is om de hemel, de aarde en alle dingen die er zijn te scheppen, en het is niet te vergelijken met het vervloeken van Satan tot de bodemloze put, zoals men wel denkt. Het is eerder om de mens te transformeren, om datgene wat negatief is in iets positiefs om te zetten en datgene wat Hem niet toebehoort tot Zijn bezit te maken. Dit is de waarheid achter deze fase van Gods werk. Jullie moeten dit beseffen en de zaken niet simpeler zien dan ze zijn. Het werk van God is geen gewoon werk. Het is een wonder dat niet te bevatten is voor de mens en de wijsheid ervan kan door de mens niet worden bereikt. Tijdens deze fase van Zijn werk, maakt God niet alle dingen en vernietigt Hij ze niet. Maar Hij verandert Zijn gehele schepping

en zuivert alle dingen die door Satan verontreinigd zijn. Daarom zal God een werk van grote omvang beginnen en dit is de volledige betekenis van het werk van God. Denk je na deze woorden nog steeds dat het werk van God zo eenvoudig is?

Omdat je in God gelooft, moet je voor de waarheid leven

Het veelvoorkomende probleem dat zich in feite bij alle mensen voordoet is dat ze de waarheid wel begrijpen, maar deze niet in de praktijk kunnen brengen. Eén factor daarbij is dat de mens niet bereid is er iets voor te doen en de andere is dat de mens niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt; hij kan niet verder kijken dan de vele moeilijkheden die zich in het dagelijkse leven voordoen en hij weet niet hoe hij dingen op een gepaste manier in de praktijk moet brengen. Aangezien de mens te weinig ervaring heeft, van zeer matig kaliber is en slechts een beperkt begrip heeft van de waarheid, is hij niet in staat de moeilijkheden op te lossen waar hij in het leven tegenaan loopt. Hij kan slechts lippendienst bewijzen aan zijn geloof in God, maar kan voor God geen plaats vinden in zijn leven van alledag. Met andere woorden: God is God en het leven is het leven, alsof de mens in zijn leven geen relatie heeft met God. Dat geloven alle mensen. Met een dergelijk geloof in God kan de mens in werkelijkheid niet door Hem gewonnen en vervolmaakt worden. Het is echt niet zo, dat het woord van God onvolledig is, maar het vermogen van de mens om

Zijn woord te ontvangen is gewoonweg ontoereikend. Men kan wel zeggen dat bijna niemand volgens de bedoelingen van God te werk gaat. Het is eerder zo, dat hun geloof in God in overeenstemming is met hun eigen bedoelingen, vaste religieuze opvattingen en gebruiken. Er zijn er maar weinig die een transformatie ondergaan na het accepteren van Gods woord, en in overeenstemming met Zijn wil beginnen op te treden. Het is eerder zo, dat zij volharden in hun onjuiste geloofsovertuigingen. Wanneer de mens in God begint te geloven, baseert hij zich daarbij op de conventionele regels van religie en is zijn leven en zijn omgang met anderen volledig gebaseerd op zijn eigen levensfilosofie. Dit is bij negen op de tien mensen het geval. Er zijn er maar weinig die, nadat ze in God zijn gaan geloven, een ander plan formuleren en een nieuwe pagina openslaan. Niemand beschouwt het woord van God als de waarheid of zal dit als zodanig in de praktijk brengen.

Neem bijvoorbeeld het geloof in Jezus. Of iemand nu een nieuweling was op het gebied van het geloof of daar al heel lang mee bezig was, ze gebruikten allemaal eenvoudigweg alle talenten waar ze over beschikten en lieten zien wat voor vaardigheden ze bezaten. Mensen voegden eenvoudigweg die drie woorden 'geloof in God' toe aan het leven dat ze tot dusverre geleefd hadden, maar brachten geen veranderingen aan in hun gezindheid; en hun geloof in God nam nog met geen greintje toe. Het nastreven van de mens was warm noch koud. Hij zei niet dat hij niet geloofde maar gaf evenmin zijn hart volledig aan God. Hij had nooit echt van God gehouden of God gehoorzaamd. Zijn geloof in God was zowel oprecht als geveinsd, hij zag veel door de vingers en was niet oprecht bij het uitoefenen van zijn geloof. Vanaf zijn allereerste begin tot aan zijn dood bleef hij in een dergelijke staat van verwarring verkeren. Wat betekent dit?

Vandaag de dag moet je voortschrijden over het juiste pad, omdat je in de praktische God gelooft. En wanneer je geloof hebt in God, moet je niet alleen streven naar Zijn zegeningen, maar moet je er ook naar streven om God te beminnen en God te kennen. Ten gevolge van Zijn verlichting en jouw streven, kun je Zijn woord eten en drinken, kun je een waarlijk begrip van God ontwikkelen en een ware liefde jegens God krijgen die uit je hart komt. Je liefde voor God is, met andere woorden, zo echt, dat niemand jouw liefde voor Hem kan vernietigen of belemmeren. Dan zit je, wat betreft je geloof in God, op de juiste weg. Het bewijst dat je God toebehoort, want dan is je hart door God in bezit genomen en kun je daarna door niets anders in bezit worden genomen. Dankzij jouw ervaring, de prijs die je hebt betaald en het werk van God, kun je uit eigen beweging een liefde voor God ontwikkelen. Dan word je bevrijd van de invloed van Satan en leef je in het licht van Gods woord. Pas wanneer je jezelf bevrijd hebt van de invloed van de duisternis, kun je als iemand beschouwd worden die God heeft gewonnen. Bij je geloof in God moet je dit doel nastreven. Dit is de taak van elk van jullie. Niemand hoort tevreden te zijn over de dingen zoals ze zijn. Je kunt niet tweeslachtig zijn ten aanzien van het werk van God of dit lichtvaardig opnemen. Je moet steeds en in alle opzichten aan God denken en alles ter wille van Hem doen. En wanneer je over dingen spreekt of die doet, moet je de belangen van het huis van God op de eerste plaats stellen. Alleen dit komt overeen met Gods wil.

De grootste fout die de mens maakt die in God gelooft, is dat zijn geloof alleen maar in woorden bestaat en God helemaal geen plaats krijgt in zijn dagelijkse leven. Inderdaad, alle mensen geloven in het bestaan van God, maar toch maakt God geen deel uit van hun leven van alledag. Er komen wel veel

gebeden tot God uit de mond van de mens, maar God heeft weinig plaats in zijn hart en dus stelt God de mens keer op keer op de proef. Aangezien de mens onzuiver is, heeft God geen andere keuze dan de mens op de proef te stellen, zodat hij zich bij die beproevingen wellicht beschaamd zal voelen en zichzelf zal tegenkomen. Anders zullen alle mensen afstammelingen van de aartsengel worden en hoe langer hoe meer verdorven raken. Terwijl de mens in God gelooft, worden er vele persoonlijke motieven en doelstellingen afgeworpen, aangezien hij voortdurend door God wordt gereinigd. Anders kan geen enkel mens door God worden gebruikt en kan God op geen enkele manier in de mens het werk verrichten dat nodig is. God reinigt de mens eerst. Tijdens dit proces kan de mens wellicht zichzelf leren kennen en door God veranderd worden. Pas hierna kan God Zijn leven in de mens aanbrengen en alleen op deze manier kan het hart van de mens volledig op God worden gericht. Het geloven in God is dus niet zo eenvoudig als de mens wel beweert. Zoals God het ziet: als je alleen maar over kennis beschikt, maar Zijn woord niet als leven hebt; als je beperkt bent tot je eigen kennis, maar de waarheid niet in de praktijk kunt brengen of het woord van God niet kunt naleven, dan bewijst dit dat je nog steeds geen hart hebt dat met liefde voor God is vervuld en laat dit zien dat je hart God niet toebehoort. God leren kennen door in Hem te geloven, is het uiteindelijke doel en daar moet de mens naar streven. Je moet met toewijding moeite doen om de woorden van God uit te leven, zodat ze in je praktijk worden gerealiseerd. Als je uitsluitend over doctrinaire kennis beschikt, zal je geloof in God op niets uitlopen. Alleen als je dat ook in de praktijk brengt en naar Zijn woord leeft, kan je geloof als volledig worden beschouwd en in overeenstemming met Gods wil. Op deze weg kunnen er vele mensen over veel kennis spreken, maar op het moment van hun dood

vullen hun ogen met tranen en haten zij zichzelf omdat ze een leven hebben verspild en voor niks tot hoge leeftijd hebben geleefd. De doctrines begrijpen ze gewoon, maar de waarheid kunnen ze niet in praktijk brengen noch getuigen zijn voor God. In plaats daarvan rennen ze van hot naar her, als een bezige bij; als ze eenmaal op de rand van de dood staan, zien ze eindelijk dat ze ware getuigenis missen, dat ze God helemaal niet kennen. Is dit dan niet te laat? Waarom pluk je de dag niet en streef je de waarheid niet na die je bemint? Waarom wachten tot morgen? Als je tijdens je leven niet lijdt ter wille van de waarheid of haar niet probeert te winnen, kan dat dan zijn omdat je spijt wilt voelen op je stervensuur? Als dat zo is, waarom zou je dan in God geloven? Er zijn werkelijk vele kwesties waarbij de mens, als hij er maar enige moeite aan besteedt, de waarheid in de praktijk kan brengen en daardoor God kan behagen. Het hart van de mens wordt voortdurend in bezit genomen door demonen, zodat hij niet in het belang van God kan handelen. Het is eerder zo dat hij voortdurend van hot naar her op reis is ter wille van het vlees en uiteindelijk nergens baat van heeft. Daarom heeft de mens voortdurend last van moeilijkheden en verdriet. Zijn dat niet de kwellingen van Satan? Is dit niet de verdorvenheid van het vlees? Je moet God niet bedotten door Hem enkel lippendienst te bewijzen. Het is beter als je concrete acties onderneemt. Houd jezelf niet voor de gek; wat heeft dat voor zin? Wat baat het je om ter wille van het vlees te leven en te ploeteren voor roem en fortuin?

De zeven donderslagen – een profetie dat het evangelie van het Koninkrijk door heel het universum zal worden verspreid

Ik verspreid mijn werk onder de heidense naties. Mijn glorie flitst door het heelal; mijn wil is belichaamd in de star-star-punt-punt mensen, die allemaal worden gestuurd door mijn hand en zich allemaal wijden aan de taken die ik heb toebedeeld. Vanaf dit punt ben ik een nieuw tijdperk binnengegaan en breng alle mensen naar een andere wereld. Toen ik terugkeerde naar mijn 'vaderland', begon ik nog een ander deel van het werk in mijn oorspronkelijke plan, zodat de mens mij dieper zou leren kennen. Ik beschouw het universum in zijn geheel en zie dat^[a] het een geschikte tijd is voor mijn werk, dus ik haast ik me heen en weer en verricht mijn nieuwe werk aan de mens. Dit is tenslotte een nieuw tijdperk en ik heb nieuw werk gebracht om meer nieuwe mensen naar het nieuwe tijdperk te brengen en meer mensen opzij te zetten die ik zal elimineren. In de natie van de grote rode draak heb ik een fase van werk uitgevoerd die voor de mens onpeilbaar is, waardoor ze in de wind zwieren, waarna velen stilletjes wegzweven door het blazen van de wind. Echt, dit is de 'dorsvloer' die ik ga zuiveren; het is waar ik naar verlang en het is ook mijn plan. Want vele goddelozen zijn binnengeslopen terwijl ik aan het werk ben, maar ik heb geen haast om ze weg te jagen. Integendeel, ik zal ze uiteenjagen wanneer de tijd rijp is. Pas daarna zal ik de bron van het leven zijn, diegenen die echt van mij houden toestaan om van mij de vrucht van de vijgenboom en de geur van de lelie te ontvangen. In het land waar Satan verblijft, het land van stof, daar blijft geen puur goud over, alleen zand, en zo, onder deze omstandigheden, verricht ik een dergelijke fase van werk. Je zou moeten weten dat wat ik verdien puur, gezuiverd goud is, geen zand. Hoe kunnen de goddelozen in mijn huis blijven? Hoe kan ik toestaan dat vossen parasieten zijn in mijn paradijs? Ik gebruik elke

denkbare methode om deze dingen weg te jagen. Voordat mijn wil is onthuld, weet niemand wat ik ga doen. Gebruikmakend van deze gelegenheid, verdrijf ik die goddelozen en zij worden gedwongen uit mijn aanwezigheid te gaan. Dit is wat ik de goddelozen aandoe, maar er zal nog steeds een dag komen dat ze dienst zullen doen aan mij. Het verlangen van mensen naar zegeningen is veel te sterk; daarom draai ik mijn lichaam om en laat mijn glorieuze gelaat zien aan de heidenen, zodat de mensen allemaal in hun eigen wereld kunnen leven en over zichzelf oordelen, terwijl ik verder de woorden zeg die ik zou moeten zeggen, en mensen voorzie van wat zij nodig hebben. Als mensen tot bezinning komen, zal ik mijn werk allang hebben verspreid. Ik zal dan mijn wil aan de mensen kenbaar maken en beginnen met de tweede fase van mijn werk aan de mens. Ik laat alle mensen mij dan nauw volgen zodat ze meewerken met mijn werk, en laat ze alles doen wat in hun vermogen ligt om samen met mij het werk te verrichten dat ik moet doen.

Niemand heeft het geloof dat zij mijn glorie zullen zien, en ik dwing hen niet, maar verwijder eerder mijn glorie uit het midden van de mensheid en breng deze naar een andere wereld. Wanneer mensen opnieuw berouw hebben, dan zal ik mijn glorie nemen en het laten zien aan nog meer mensen die vertrouwen hebben. Dit is het principe waarmee ik werk. Want er is een tijd dat mijn glorie Kanaän verlaat, en er is ook een tijd waarin mijn glorie de uitverkorenen verlaat. Verder is er een tijd dat mijn glorie de hele aarde verlaat, waardoor deze schemerig wordt en in duisternis vervalt. Zelfs het land Kanaän zal het zonlicht niet zien; alle mensen zullen hun geloof verliezen, maar niemand kan het verdragen om de geur van het land Kanaän te verlaten. Pas wanneer ik de nieuwe hemel en aarde binnenga, neem ik het andere deel van mijn glorie en

openbaar dit als eerste in het land Kanaän, waardoor er een sprankje licht op de hele aarde schijnt die verzonken is in de pikdonkere duisternis van de nacht, zodat de gehele aarde in het licht kan komen. Laat alle mensen van de hele aarde komen om kracht te putten uit de kracht van het licht, waardoor mijn glorie kan toenemen en voor elke natie opnieuw verschijnt. Laat de hele mensheid beseffen dat ik lang geleden naar de menselijke wereld ben gekomen en lang geleden mijn glorie van Israël naar het oosten heb gebracht; want mijn glorie straalt vanuit het oosten, waarnaar het werd overgebracht van het Tijdperk van Genade tot op de dag van vandaag. Maar het was vanuit Israël dat ik vertrok en dat ik in het oosten aankwam. Pas wanneer het licht van het oosten geleidelijk wit wordt, zal de duisternis over de aarde licht worden, en pas dan zal de mens ontdekken dat ik al lang geleden uit Israël ben weggegaan en opnieuw in het oosten opsta. Nadat ik eenmaal in Israël ben afgedaald en er later uit ben vertrokken, kan ik niet opnieuw in Israël geboren worden, omdat mijn werk het hele universum leidt, en bovendien, de bliksem rechtuit van oost naar west flitst. Daarom ben ik in het Oosten afgedaald en heb Kanaän naar de mensen in het oosten gebracht. Ik wens mensen van over de hele aarde naar het land Kanaän te brengen, en dus blijf ik doorgaan met uitspraken in het land Kanaän om het hele universum te beheersen. Op dit moment is er geen licht op de hele aarde behalve in Kanaän, en alle mensen zijn in gevaar door honger en kou. Ik gaf mijn glorie aan Israël en nam het toen weg, en daarna bracht ik de Israëlieten naar het oosten en ook de hele mensheid naar het oosten. Ik heb ze allemaal naar het licht gebracht, zodat ze ermee kunnen worden herenigd en er mee verbonden zijn, en er niet langer naar hoeven te zoeken. Ik zal iedereen die zoekt het licht opnieuw laten zien en de glorie laten zien die ik in Israël had; ik zal hen laten

zien dat ik lang geleden op een witte wolk te midden van de mensheid ben afgedaald, laat hen de ontelbare witte wolken zien en vruchten in hun overvloedige trossen, en bovendien, laat hen Jehova de God van Israël zien. Ik zal hen de Meester van de Joden laten zien, de verlangde Messias en de volledige verschijning van mij, die door koningen door de eeuwen heen vervolgd zijn. Ik zal aan het hele universum werken en ik zal groot werk verrichten en in de laatste dagen al mijn glorie en al mijn daden onthullen aan de mens. Ik zal mijn glorieuze gelaat in al zijn volheid tonen aan hen die vele jaren op mij hebben gewacht, aan hen die verlangd hebben dat ik op een witte wolk kom, en aan Israël dat verlangd heeft om mij opnieuw te zien verschijnen, en aan de hele mensheid die mij vervolgt, zodat allen zullen weten dat ik lang geleden mijn glorie heb weggenomen en naar het oosten heb gebracht, zodat deze niet langer in Judea is. Want de laatste dagen zijn al gekomen!

Door het hele universum heen ben ik mijn werk aan het verrichten, en in het oosten klinken donderslagen eindeloos voort waardoor alle landen en denominaties schudden. Het is mijn stem die alle mensen naar het heden heeft geleid. Ik zal ervoor zorgen dat alle mensen door mijn stem worden overwonnen, in deze stroom geraken en zich aan mij onderwerpen, want ik heb sinds lange tijd mijn glorie van de hele aarde teruggevorderd en deze opnieuw in het oosten tevoorschijn laten komen. Wie verlangt er niet naar mijn glorie te zien? Wie kijkt niet reikhalzend uit naar mijn terugkeer? Wie dorst er niet naar dat ik opnieuw verschijn? Wie smacht niet naar mijn liefelijkheid? Wie zou niet naar het licht komen? Wie zou de rijkdom van Kanaän niet aanschouwen? Wie verlangt niet naar de terugkeer van de Verlosser? Wie aanbidt de grote Almachtige niet? Mijn stem zal zich over de aarde verspreiden; ik wens, als ik mijn uitverkoren volk

tegemoet tredt meer woorden tegen hen te spreken. Als machtige donderslagen die bergen en rivieren doen schudden, spreek ik mijn woorden tot het hele universum en tot de mensheid. Daarom zijn de woorden in mijn mond de schat van de mens geworden en alle mensen koesteren mijn woorden. De bliksem flitst vanuit het oosten helemaal naar het westen. Mijn woorden zijn zodanig dat de mens ze niet op wil geven en ze tegelijkertijd onpeilbaar vindt, maar zich er des te meer in verheugt. Net als een pasgeboren baby zijn alle mensen blij en vrolijk en vieren ze mijn komst. Door mijn stem zal ik alle mensen voor mijn aangezicht brengen. Voortaan zal ik formeel het mensenras ingaan zodat de mensen mij zullen aanbidden. Met de glorie die ik uitstraal en de woorden in mijn mond, zal ik er voor zorgen dat alle mensen voor mijn aangezicht zullen komen en zullen zien dat de bliksem flitst vanuit het oosten en dat ik ook ben afgedaald naar de 'Olijfberg' van het oosten. Ze zullen zien dat ik al lang op aarde ben, niet meer als de Zoon van de Joden maar als de Bliksem uit het oosten. Want ik ben lang geleden opgestaan en ben uit het midden van de mensheid vertrokken en ben toen wederom met glorie onder de mensen verschenen. Ik ben Hem, die ontelbare eeuwen tevoren werd aanbeden, en ik ben ook het kind dat door de Israëlieten talloze eeuwen geleden in de steek is gelaten. Bovendien ben ik de al-glorieuze Almachtige God van het huidige tijdperk! Laat allen voor mijn troon komen en mijn glorieuze gezicht zien, naar mijn stem luisteren en naar mijn daden zien. Dit is mijn totale wil; het is het einde en het hoogtepunt van mijn plan, evenals het doel van mijn management. Laat elke natie mij aanbidden, elke tong mij erkennen, elk mens zijn geloof in mij berusten, en alle mensen onderworpen zijn aan mij!

Voetnoot:

a. De originele tekst bevat niet de frase 'zie dat'.

Het wezenlijke verschil tussen de vleesgeworden God en de mensen die door God gebruikt worden

Gedurende zovele jaren heeft Gods Geest onophoudelijk gezocht tijdens Zijn werk op aarde. Door de eeuwen heen heeft God zoveel mensen gebruikt om Zijn werk te doen. Maar Gods Geest heeft nog steeds geen geschikte rustplaats. God doet Zijn werk dus, terwijl Hij onophoudelijk rondtrekt tussen de verschillende volkeren en over het geheel genomen gebruikt Hij mensen om dit te doen. Dat wil zeggen dat Gods werk al die vele jaren nooit gestopt is, maar helemaal tot op de dag van vandaag wordt voortgezet in de mens. Hoewel God zoveel woorden gesproken heeft en zoveel werk heeft gedaan, kent de mens God nog steeds niet. Dit alles is omdat God nooit aan de mens verschenen is, en ook omdat Hij geen tastbare vorm heeft. En dus moet God Zijn werk voltooien, waardoor alle mensen de praktische betekenis van de praktische God leren kennen. Om dit doel te bereiken, moet God Zijn Geest tastbaar aan de mensheid openbaren en Zijn werk in hun midden doen. Dat wil zeggen dat alleen wanneer Gods Geest een fysieke vorm aanneemt, vlees en botten aantrekt, en zichtbaar tussen de mensen wandelt en hen vergezelt in hun leven, Zichzelf soms laat zien en soms verbergt, alleen dan kunnen mensen Hem beter leren begrijpen. Als God alleen in het vlees verbleef, zou Hij Zijn werk niet volledig kunnen afronden. Nadat God een periode in het vlees heeft gewerkt en zo de bediening die in het vlees moet

worden gedaan, zal hebben vervuld, zal God het vlees achter zich laten en het werk in vleeselijke vorm in de spirituele wereld voortzetten, net zoals Jezus deed nadat Hij gedurende een periode in de normale menselijkheid al het werk had voltooid dat voltooid moest worden. Wellicht herinneren jullie je deze tekst uit 'De weg ... (5)': 'Ik herinner me dat mijn Vader tegen mij heeft gezegd: "Probeer op aarde alleen de wil van je Vader te doen en maak Zijn opdracht af. Niets anders is van belang voor jou." Wat zie je in deze tekst? Wanneer God naar de aarde komt, doet Hij Zijn werk alleen op een goddelijke manier. Dit is wat de hemelse Geest heeft toevertrouwd aan de vleesgeworden God. Wanneer Hij komt, komt Hij alleen maar om overal te spreken, om op verschillende manieren en vanuit verschillende perspectieven uiting te geven aan Zijn uitspraken. Zijn doel en het principe volgens welke Hij werkt is om de mens voornamelijk te voorzien en te onderwijzen, en Hij houdt Zich niet bezig met interpersoonlijke relaties of de details van het leven van de mensen. Zijn belangrijkste bediening is om te spreken namens de Geest. Wanneer Gods Geest tastbaar verschijnt in het vlees, voorziet Hij alleen in het leven van de mens en maakt Hij de waarheid bekend. Hij raakt niet betrokken bij het werk van de mens. Dat wil zeggen dat Hij niet deelneemt aan het werk van de menselijkheid. Mensen kunnen geen goddelijk werk verrichten en God neemt geen deel aan het werk van de mens. Sinds God naar deze aarde is gekomen om Zijn werk te doen, heeft Hij dat al die jaren altijd door middel van mensen gedaan. Maar deze mensen kunnen niet worden beschouwd als de vleesgeworden God, alleen als mensen die worden gebruikt door God. Maar de God van vandaag kan rechtstreeks spreken vanuit het goddelijk perspectief en de stem van de Geest uitzenden en werken namens de Geest. Alle mensen die God door de eeuwen heen heeft gebruikt, zijn eveneens

voorbeelden van Gods Geest die werkt in een vleeselijk lichaam. Waarom kunnen zij dan niet God genoemd worden? Maar de God van vandaag is ook Gods Geest die rechtstreeks in het vlees werkt en Jezus was ook Gods Geest die in het vlees werkt. Zij worden beiden God genoemd. Wat is dan het verschil? Door de eeuwen heen heeft God mensen gebruikt die allemaal een gezond verstand hebben en normaal kunnen denken. Ze kennen allemaal de principes van menselijk gedrag. Ze hielden er normale menselijke ideeën op na en beschikten over alles waar normale mensen over zouden moeten beschikken. De meesten van hen hebben uitzonderlijk talent en een aangeboren intelligentie. Door te werken in deze mensen, maakt Gods Geest gebruik van hun talenten welke door God gegeven gaven zijn. Gods Geest laat hun talenten gelden en gebruikt hun talenten in Gods dienst. Het wezen van God is echter vrij van ideeën en vrij van denken, niet vervalst door menselijke intenties en mist zelfs datgene waar normale mensen mee zijn uitgerust. Dat wil zeggen dat Hij niet eens vertrouwd is met de principes van het menselijke gedrag. Zo zal het zijn wanneer de God van vandaag naar de aarde komt. Zijn werk en Zijn woorden zijn niet vervalst door menselijke intenties of menselijke gedachtegangen, maar ze zijn een directe manifestatie van de intenties van de Geest en Hij werkt rechtstreeks namens God. Dit betekent dat de Geest direct spreekt, oftewel de goddelijkheid doet het werk rechtstreeks, het is dus niet vermengd met ook maar enige menselijke intentie. Met andere woorden de vleesgeworden God belichaamt de goddelijkheid rechtstreeks, heeft geen menselijke gedachtegangen of ideeën en geen inzicht in de principes van het menselijke gedrag. Indien alleen de goddelijkheid aan het werk was (dus als alleen God Zelf aan het werk was), dan zou Gods werk geenszins op aarde uitgevoerd worden. Dus als God naar de

aarde komt, moet Hij een klein aantal mensen hebben dat Hij gebruikt om te werken binnen de menselijkheid in samenhang met het werk dat God in goddelijkheid verricht. Met andere woorden: Hij gebruikt menselijk werk om Zijn goddelijke werk te handhaven. Anders zou er geen manier zijn waarop de mens rechtstreeks in contact kan komen met het goddelijke werk. Zo was het met Jezus en Zijn discipelen. Tijdens Zijn verblijf in de wereld heeft Jezus de oude wetten afgeschaft en nieuwe geboden ingesteld. Hij sprak ook veel woorden. Al dit werk werd in goddelijkheid verricht. De anderen, zoals Petrus, Paulus en Johannes baseerden al hun latere werk op Jezus' woorden. Dat betekent dat God Zijn werk in dat tijdperk begon en het begin van het Tijdperk van Genade inluidde. Dat wil zeggen dat Hij een nieuw tijdperk instelde door het afschaffen van het oude tijdperk en eveneens door het in vervulling brengen van de woorden "God is het begin en het einde". Met andere woorden: de mens moet het menselijke werk verrichten op basis van het goddelijke werk. Nadat Jezus alles gezegd had wat Hij moest zeggen en Zijn werk op aarde beëindigd had, verliet Hij de mens. Hierna werkten alle mensen overeenkomstig de beginselen van Zijn woorden en volgden zij Zijn uitgesproken waarheden na. Dit waren allemaal mensen die voor Jezus werkten. Als het enkel Jezus zou zijn geweest die het werk verrichtte, zou het niet uitmaken hoeveel woorden Hij sprak. De mensen zouden nog steeds niet in contact kunnen komen met Zijn woorden, omdat Hij in goddelijkheid werkte en alleen goddelijke woorden kon spreken. Hij zou de dingen niet zodanig hebben kunnen uitleggen dat normale mensen Zijn woorden zouden kunnen begrijpen. En dus had Hij de apostelen en profeten nodig om na Hem Zijn werk aan te vullen. Dit is het principe volgens welke de vleesgeworden God Zijn werk doet. Hij gebruikt het geïncarneerde vlees om te

spreken en te werken en zo het goddelijke werk te voltooien en vervolgens een paar, of misschien meer, mensen naar Gods hart te gebruiken om Zijn werk aan te vullen. Dat betekent dat God mensen naar Zijn hart gebruikt om in menselijkheid het werk van weiden en bewateren te verrichten, zodat Gods uitverkorenen de realiteit van de waarheid mogen binnengaan.

Als God, – komende in het vlees, – het goddelijke werk alleen doet zonder daarnaast harmonieus met een paar mensen naar Gods hart samen te werken, dan is er voor de mens geen manier om Gods wil te begrijpen of met God in contact te komen. God moet normale mensen naar Zijn hart gebruiken om dit werk te voltooien, om op de kerken toe te zien en deze te hoeden, en op het niveau te komen dat er een beroep kan worden gedaan op de cognitieve processen van de mens, zijn brein. Met andere woorden: God gebruikt een klein aantal mensen naar Zijn hart om het werk dat Hij binnen Zijn goddelijkheid verricht te ‘vertalen’, zodat dit kan worden opengesteld. Dat wil zeggen dat de goddelijke taal wordt omgezet in de menselijke taal, waardoor alle mensen deze kunnen bevatten en begrijpen. Als God dit niet zou doen, zou niemand Gods goddelijke taal begrijpen, omdat de mensen naar Gods hart tenslotte een kleine minderheid zijn en de mens weinig bevattingvermogen heeft. Daarom kiest God deze methode alleen wanneer Hij in het geïncarneerde vlees werkt. Als er alleen goddelijk werk was, zou er voor de mens geen manier zijn om God te leren kennen of met Hem in contact te komen, omdat de mens Gods taal niet verstaat. De mens kan deze taal alleen maar verstaan door de tussenkomst van de mensen naar Gods hart die Zijn woorden verklaren. Als er echter alleen zulke mensen zouden zijn die binnen de menselijkheid werkten, dan zou dat alleen maar het normale leven van de mens in stand houden; het zou de gezindheid

van de mens niet kunnen omvormen. Gods werk zou dan geen nieuw startpunt kunnen hebben. Het zou gewoon hetzelfde liedje zijn: dezelfde platgetreden paden. Alleen door de tussenkomst van de vleesgeworden God, die alles zegt wat er gezegd moet worden en alles doet wat er gedaan moet worden tijdens de periode van Zijn incarnatie, waarna mensen zullen werken naar Zijn woorden en deze zullen ervaren, alleen zo kan hun levensgezindheid veranderen en kunnen zij met de tijd meegaan. Hij die werkt binnen het goddelijke vertegenwoordigt God, terwijl zij die werken binnen de menselijkheid mensen zijn die door God worden gebruikt. Dat wil zeggen: de vleesgeworden God is wezenlijk anders dan de mensen die door God worden gebruikt. De vleesgeworden God kan het werk van goddelijkheid verrichten, terwijl de mensen die door God worden gebruikt dat niet kunnen. Aan het begin van ieder tijdperk spreekt Gods Geest persoonlijk om het nieuwe tijdperk van start te laten gaan en de mens naar een nieuw begin te brengen. Wanneer Hij klaar is met spreken, betekent dit dat Gods werk binnen Zijn goddelijkheid klaar is. Daarna volgen alle mensen hen die door God gebruikt worden om hun levenservaring binnen te gaan. Evenzo is dit ook de fase waarin God de mens in het nieuwe tijdperk brengt en iedereen een nieuw startpunt geeft. Hiermee wordt Gods werk in het vlees afgesloten.

God komt niet naar de aarde om Zijn normale menselijkheid te vervolmaken. Hij komt niet om het werk van normale menselijkheid te verrichten, maar alleen om het werk van goddelijkheid in normale menselijkheid te verrichten. Wat God zegt over normale menselijkheid is niet wat men denkt dat het is. De mens definieert normale menselijkheid als het hebben van een vrouw of een man en zonen en dochters. Deze vormen het bewijs dat men een normaal mens is. Maar God ziet het niet op deze manier. Hij ziet normale menselijkheid als het hebben

van normale menselijke gedachten, een normaal menselijk leven en uit normale mensen geboren zijn. Maar Zijn normaliteit houdt niet het hebben van een vrouw, man en kinderen in op een manier waar de mens normaal over spreekt. Dat houdt in dat voor de mens de normale menselijkheid waar God over spreekt, datgene is wat de mens beschouwt als de afwezigheid van menselijkheid, bijna als het ontbreken van emotie en schijnbaar zonder vleeselijke behoeften, net als Jezus, die alleen het uiterlijk van een normaal mens had en de vorm aannam van een normaal mens, maar in wezen niet volledig alles had wat een normaal mens zou hebben. Hieruit blijkt dat het wezen van de vleesgeworden God niet de gehele normale menselijkheid omvat, maar slechts een deel van de dingen waarmee mensen moeten zijn uitgerust om de routines van het normale menselijke leven en het normale menselijke redeneringsvermogen in stand te houden. Maar deze dingen hebben niets te maken met wat de mens als normale menselijkheid beschouwt. Het zijn de dingen die de vleesgeworden God zou moeten bezitten. Sommigen houden echter vol dat van de vleesgeworden God gezegd kan worden dat Hij alleen een normale menselijkheid bevat als Hij een vrouw, zonen en dochters – een gezin – heeft. Zonder deze dingen zeggen ze dat Hij geen normaal mens is. Ik vraag je daarom: “Heeft God een vrouw? Is het mogelijk voor God om een man te hebben? Kan God kinderen hebben?” Zijn dit geen misvattingen? De vleesgeworden God kan echter niet voortkomen uit een rotsspleet of vallen uit de lucht. Hij kan alleen worden geboren in een normaal menselijk gezin. Daarom heeft Hij ouders en zussen. Dit zijn de dingen die de normale menselijkheid van de geïncarneerde God moet hebben. Dit was ook het geval met Jezus. Jezus had een vader en een moeder, en zussen en broers. Dit alles was normaal. Maar als Hij een vrouw had gehad en zonen en dochters, dan

zou dit niet de normale menselijkheid zijn geweest die God voor de vleesgeworden God had bedoeld. Als dit het geval was, zou Hij niet hebben kunnen werken namens de goddelijkheid. Het was juist omdat Hij geen vrouw of kinderen had, en toch uit normale mensen in een normaal gezin geboren was, dat Hij het werk van goddelijkheid kon verrichten. Om dit verder te verduidelijken: wat God beschouwt als een normaal mens, is iemand die in een normaal gezin geboren is. Alleen zo iemand is geschikt om goddelijk werk te verrichten. Als diegene daarentegen een vrouw, kinderen of een man had, dan zou die persoon geen goddelijk werk kunnen doen, omdat hij slechts de normale menselijkheid zou bezitten die de mens vereist, maar niet de normale menselijkheid die God vereist. Hoe God de dingen ziet en hoe mensen de dingen begrijpen, is vaak enorm verschillend, ligt mijlenver uiteen. In deze fase van Gods werk is er veel dat indruist tegen, en sterk verschilt van de opvattingen van de mens. Men zou kunnen zeggen dat deze fase van Gods werk geheel bestaat uit praktisch goddelijk werk, waarbij de menselijkheid een ondersteunende rol speelt. Dat God naar de aarde komt om Zelf Zijn werk te doen, in plaats van toe te staan dat de mens ermee aan de slag gaat, verklaart waarom Hij Zelf in het vlees incarneert (in een incompleet, normaal mens) om Zijn werk te doen. Hij maakt gebruik van deze incarnatie om de mensheid een nieuw tijdperk te laten zien, om de mensheid van de volgende stap in Zijn werk te vertellen en haar te vragen te handelen in overeenstemming met de weg die Hij met Zijn woorden heeft beschreven. Hiermee beëindigt God Zijn werk in het vlees en staat Hij op het punt om de mens te verlaten. Hij zal niet langer in het vlees van normale menselijkheid verblijven, maar de mens achterlaten en verdergaan met een ander onderdeel van Zijn werk. Vervolgens zal Hij, gebruikmakend van de

mensen naar Zijn hart, Zijn werk op aarde voortzetten onder deze groep mensen, maar wel in hun menselijkheid.

De vleesgeworden God kan niet altijd bij de mens blijven, omdat God nog veel meer ander werk te doen heeft. Hij kan niet met het vlees verbonden blijven, maar moet het vlees afleggen om het werk te doen dat Hij moet doen, ook al doet Hij dat werk in de gedaante van het vlees. Wanneer God naar de aarde komt, wacht Hij niet totdat Hij de staat bereikt waarin een normaal mens zou sterven om de mensheid achter zich te laten. Ongeacht hoe oud Zijn vlees is, wanneer Zijn werk beëindigd is, gaat hij weg en laat Hij de mens achter. Er bestaat niet zoiets als leeftijd voor Hem; Hij telt Zijn dagen niet volgens de menselijke levensduur. Hij beëindigt Zijn leven in het vlees daarentegen volgens de stappen van Zijn werk. Sommigen menen misschien dat God, als Hij in het vlees komt, een bepaalde fase moet bereiken, volwassen moet worden, oud moet worden en het lichaam pas moet verlaten als het op is. Dat is de menselijke verbeelding; God werkt niet zo. Hij komt alleen in het vlees om het werk te doen dat Hij wordt geacht te doen en niet om een gewoon mensenleven te leiden, uit ouders geboren te worden, op te groeien, een gezin te stichten en carrière te maken, kinderen te krijgen of de ups en downs van het leven te ervaren, allemaal activiteiten van een normaal mens. Wanneer God naar de aarde komt, trekt Gods Geest het vlees aan, komt Hij in het vlees, maar God leidt niet het leven van een normaal mens. Hij komt alleen om één onderdeel van Zijn managementplan te vervullen. Daarna zal Hij de mensheid verlaten. Als Gods Geest in het vlees komt, is dat niet om de normale menselijkheid van het vlees te vervolmaken. Integendeel, op de tijd die God heeft voorbestemd, gaat de goddelijkheid direct aan het werk. Dan, nadat Hij alles heeft gedaan wat Hij

moest doen en Zijn bediening volledig heeft vervuld, is het werk van Gods Geest in deze fase voltooid. Op dat moment eindigt ook het leven van de vleesgeworden God, ongeacht of Zijn vleeselijk lichaam een lang leven heeft gehad. Dat wil zeggen: welke levensfase het vleeselijk lichaam ook bereikt, ongeacht hoe lang het op aarde leeft, alles wordt bepaald door het werk van de Geest. Het heeft niets te maken met wat de mens beschouwt als normale menselijkheid. Laten we Jezus als voorbeeld nemen. Hij woonde drieëndertig en een half jaar in het vlees. In termen van de levensduur van een menselijk lichaam zou Hij op die leeftijd niet gestorven moeten zijn en niet weg moeten zijn gegaan. Maar dit was niet de minste zorg voor Gods Geest. Aangezien Zijn werk klaar was, werd het lichaam op dat moment weggenomen en verdween het samen met de Geest. Volgens dit principe werkt God in het vlees. En dus is de menselijkheid van de vleesgeworden God, strikt genomen, niet van primair belang. Nogmaals, Hij komt niet naar de aarde om het leven van een normaal mens te leiden. Hij bouwt niet eerst een normaal menselijk leven op om daarna aan het werk te gaan. Zolang Hij echter in een normaal menselijk gezin wordt geboren, kan Hij goddelijk werk verrichten, werk dat onbesmet is met welke menselijke intentie dan ook, werk dat niet vleeselijk van aard is, dat zeker geen maatschappelijke stroming navolgt of betrokken raakt bij de ideeën of opvattingen van de mens, en dat bovendien niets te maken heeft met de levensfilosofieën van de mens. Dit is het werk dat de vleesgeworden God wil doen en het is ook de praktische betekenis van zijn incarnatie. God komt voornamelijk in het vlees om een fase van het werk te doen dat in het vlees gedaan moet worden, zonder andere triviale ontwikkelingen te doorlopen, en wat betreft de ervaringen van een normaal mens: die heeft Hij niet. Het werk dat

Gods geïncarneerde vlees moet doen, omvat geen normale menselijke ervaringen. God komt dus in het vlees met het oog op het volbrengen van het werk dat Hij in het vlees moet doen. De rest heeft niets met Hem te maken. Hij gaat niet door zoveel onbelangrijke ontwikkelingen. Zodra Zijn werk gedaan is, is de betekenis van Zijn incarnatie ook ten einde gekomen. Met de afronding van deze fase is het werk dat Hij in het vlees moest doen ook beëindigd en is de bediening van Zijn vlees voltooid. Maar Hij kan niet onbepaald in het vlees blijven werken. Hij moet Zich naar een andere plek begeven, een plek buiten het vlees, om te gaan werken. Alleen op deze manier kan Zijn werk vollediger en verder uitgebreid worden. God werkt volgens Zijn oorspronkelijke plan. Het werk dat Hij moet doen en het werk dat Hij heeft afgerond, kent Hij net zo goed als de palm van Zijn hand. God leidt elk individu om een pad te bewandelen dat Hij al heeft voorbestemd. Niemand kan daaraan ontsnappen. Alleen diegenen die zich laten leiden door Gods Geest zullen de rust kunnen binnengaan. In het latere werk kan het zijn dat het niet God is die in het vlees spreekt om de mens te leiden, maar een Geest met een tastbare vorm die het leven van de mens leidt. Pas dan zal de mens God letterlijk kunnen aanraken, naar God kunnen kijken en vollediger de realiteit die God verlangt kunnen binnengaan, met als doel door de praktische God vervolmaakt te worden. Dit is het werk dat God voornemens is te doen, dat Hij al lang geleden heeft uitgedacht. Vanuit dit perspectief moeten jullie allemaal de weg zien die jullie moeten gaan!

**Ontsnap aan de invloed van de duisternis, en je zult door
God gewonnen worden**

Wat is de invloed van de duisternis? De 'invloed van de duisternis' is de invloed van Satan, die mensen bedriegt, verderft, bindt en in zijn macht heeft; de invloed van Satan, een invloed die een aura van de dood heeft. Al degenen die onder Satans domein leven zijn gedoemd te vergaan.

Hoe kun je aan de invloed van de duisternis ontsnappen na het geloof in God te hebben gewonnen? Nadat je oprecht tot God hebt gebeden, keert je hart volledig tot Hem. Op dit punt wordt je hart bewogen door Gods geest, ben je bereid om jezelf volledig te geven, en op dit moment ben je ontsnapt aan de invloed van de duisternis. Als alles wat de mens doet aangenaam is voor God en in overeenstemming is met Zijn vereisten, dan is hij iemand die leeft in Gods woorden, en is hij iemand die leeft onder de zorg en bescherming van God. Als mensen niet in staat zijn Gods woorden te praktiseren, Hem altijd voor de gek houden, op een plichtmatige manier met Hem omgaan en niet in Zijn bestaan geloven, leven ze allemaal onder de invloed van de duisternis. Mensen die de redding van God niet hebben ontvangen, leven allemaal onder het domein van Satan, dat wil zeggen, ze leven allemaal onder de invloed van de duisternis. Degenen die niet in God geloven, leven onder het domein van Satan. Zelfs degenen die in het bestaan van God geloven, hoeven niet noodzakelijk in het licht van God te leven, want degenen die in Hem geloven, hoeven niet noodzakelijkerwijs naar Gods woorden te leven, en ze hoeven niet noodzakelijk mensen te zijn die in staat zijn om God te gehoorzamen. De mens gelooft alleen in God, en vanwege zijn falen om God te kennen, leeft hij nog steeds binnen de oude regels, levend in dode woorden, levend in een leven dat donker en onzeker

is, niet volledig gezuiverd door God of volledig gewonnen door God. Daarom, hoewel het vanzelfsprekend is dat degenen die niet in God geloven, onder de invloed van de duisternis leven, kunnen zelfs degenen die in God geloven, nog steeds onder die invloed leven, want de Heilige Geest heeft geen werk in hen verricht. Degenen die de gratie van God of de genade van God niet hebben ontvangen, en zij die het werk van de Heilige Geest niet kunnen zien, leven allemaal onder de invloed van de duisternis; zij die alleen de genade van God genieten maar Hem niet kennen, leven ook meestal onder de invloed van de duisternis. Als een mens in God gelooft en toch het grootste deel van zijn leven onder de invloed van de duisternis doorbrengt, heeft het bestaan van deze mens zijn betekenis verloren, om nog maar te zwijgen over degenen die niet in het bestaan van God geloven.

Allen die Gods werk niet kunnen accepteren of die Gods werk accepteren maar niet in staat zijn om aan Zijn eisen te voldoen, leven onder de invloed van de duisternis; alleen zij die de waarheid nastreven en in staat zijn om aan Gods eisen te voldoen, zullen zegeningen van Hem ontvangen en alleen zij zullen aan de invloed van de duisternis ontsnappen. Mensen die niet zijn vrijgelaten, die altijd worden beheerst door bepaalde dingen en niet in staat zijn om hun hart aan God te geven, zijn mensen die onder de slavernij van Satan zijn en die leven onder een aura van de dood. Degenen die ontrouw zijn aan hun eigen plichten, ontrouw aan Gods opdracht en degenen die hun functie niet vervullen in de kerk, leven onder de invloed van de duisternis. Degenen die opzettelijk het kerkleven verstoren, die opzettelijk relaties tussen de broeders en zusters vernietigen, of hun eigen kliek vormen, leven nog dieper onder de invloed van de duisternis; ze leven onder de slavernij van Satan. Degenen die een abnormale relatie met God

hebben, die altijd extravagante verlangens hebben, die altijd een voordeel willen behalen, en die nooit transformatie zoeken in hun gezindheid, zijn mensen die leven onder de invloed van de duisternis. Degenen die altijd slordig zijn, niet serieus zijn in hun beoefening van de waarheid, en die niet proberen de verlangens van God te bevredigen, maar alleen hun eigen vlees bevredigen, zijn ook mensen die leven onder de invloed van de duisternis en gehuld in de dood. Degenen die zich bezighouden met leugenachtigheid en misleiding bij het verrichten van werk voor God, die op een plichtmatige manier met God omgaan, die God bedriegen, en die altijd aan zichzelf denken zijn mensen die onder de invloed van de duisternis leven. Allen die God niet oprecht kunnen liefhebben, die de waarheid niet nastreven, en die zich niet richten op het transformeren van hun gezindheid leven onder de invloed van de duisternis.

Als je door God geprezen wilt worden, moet je eerst ontsnappen aan Satans duistere invloed, je hart openen voor God, en het volledig naar God keren. Worden de dingen die je nu doet geprezen door God? Heb je je hart tot God gekeerd? Zijn de dingen die je hebt gedaan, hetgeen God van je heeft vereist? Komen ze overeen met de waarheid? Je moet jezelf altijd onderzoeken, je concentreren op het eten en drinken van Gods woorden, je hart voor Hem blootleggen, Hem liefhebben met oprechtheid en jezelf toegewijd aan God besteden. Zulke mensen zullen zeker Gods lof ontvangen.

Allen die in God geloven maar de waarheid niet nastreven, kunnen onmogelijk aan de invloed van Satan ontsnappen. Al degenen die hun leven niet in eerlijkheid leven, die zich op de ene manier recht in het gezicht van andere mensen gedragen maar op een andere manier achter hun rug om, die de schijn

van nederigheid, geduld en liefde geven terwijl ze in essentie sluw zijn, geslepen en geen loyaliteit tonen aan God – deze mensen zijn de typische vertegenwoordigers van hen die onder de invloed van de duisternis leven. Zij zijn het soort van de slang. Degenen wiens geloof in God altijd voor hun eigen winst is, die zelfingenomen en hooghartig zijn, die zichzelf laten zien en hun eigen status beschermen, zijn zij die van Satan houden en de waarheid tegenspreken. Ze weerstaan God en behoren volledig toe aan Satan. Degenen die niet oplettend zijn aangaande Gods lasten, die God niet van harte dienen, die altijd bezorgd zijn om hun eigen belangen en de belangen van hun familie, die niet in staat zijn om alles achter te laten om zichzelf aan God te geven, en nooit volgens Zijn woorden leven, leven buiten de woorden van God. Zulke mensen kunnen Gods lof niet ontvangen.

Toen God mensen schiep, was het zodat ze konden genieten van Zijn rijkdom en Hem oprecht lief konden hebben; op deze manier zouden mensen in Zijn licht leven. Tegenwoordig zijn allen die niet in staat zijn God lief te hebben en niet op Zijn lasten gericht zijn, niet in staat om hun hart volledig aan God te geven, niet in staat om Gods hart als hun eigen hart te nemen en niet in staat Gods last te dragen als hun eigen last. Gods licht schijnt niet op zulke mensen, daarom leven ze allemaal onder de invloed van de duisternis. Ze zijn op een pad dat lijnrecht tegenover Gods wil staat, en in niets van wat ze doen is ook maar een greintje waarheid. Ze wentelen zich in de modder met Satan, en zijn degenen die onder de invloed van de duisternis leven. Als je altijd Gods woorden kunt eten en drinken, en aandachtig bent voor Zijn wil en Zijn woorden in praktijk kunt brengen, dan behoort je tot God en ben je iemand die leeft in Gods woorden. Ben je bereid om te ontsnappen aan Satans domein en in het licht van God te

leven? Als je in Gods woorden leeft, zal de Heilige Geest de gelegenheid hebben om Zijn werk te verrichten; als je onder Satans invloed leeft, zal de Heilige Geest geen gelegenheid hebben om enig werk te verrichten. Het werk dat de Heilige Geest in mensen verricht, het licht dat Hij op mensen schijnt en het vertrouwen dat Hij de mens geeft, duren slechts een ogenblik; als ze niet opletten en geen aandacht hebben, zal het werk van de Heilige Geest aan hen voorbij gaan. Als mensen in Gods woorden leven, dan zal de Heilige Geest met hen zijn en aan hen werken; als mensen niet in Gods woorden leven, leven ze in slavernij van satan. Mensen die in een corrupte gezindheid leven, hebben niet de aanwezigheid of het werk van de Heilige Geest. Als je leeft binnen de sfeer van Gods woorden, als je leeft in de staat die God vereist, dan behoort je Hem toe en zal Zijn werk in je worden uitgevoerd; als je niet binnen de sfeer van Gods vereisten, maar in plaats daarvan onder het domein van Satan leeft, dan leef je met zekerheid onder Satans corruptie. Alleen door te leven in Gods woorden en je hart aan Hem te geven, kun je aan Zijn vereisten voldoen; je moet doen wat God zegt, je moet Gods woorden het fundament van je bestaan en de realiteit van je leven maken, en alleen dan zul je God toebehoren. Als je oprecht praktiseert in overeenstemming met Gods wil, zal Hij werk in je verrichten en dan zul je leven onder Gods zegeningen, leven in het licht van Gods aangezicht, het werk begrijpen dat de Heilige Geest verricht, evenals de vreugde voelen van Gods aanwezigheid.

Om te ontsnappen aan de invloed van de duisternis, moet je eerst loyaal zijn aan God en de gretigheid hebben om de waarheid na te streven – alleen dan zul je in een juiste staat zijn. Leven in de juiste staat is de voorwaarde om te ontsnappen aan de invloed van de duisternis. Het niet hebben van de juiste staat

betekent dat je niet loyaal aan God bent en dat je niet de gretigheid hebt om de waarheid te zoeken. Dan is ontsnappen aan de invloed van de duisternis uitgesloten. De ontsnapping van de mens aan de invloed van de duisternis is gebaseerd op mijn woorden, en als de mens niet in overeenstemming met mijn woorden kan leven, zullen ze niet ontsnappen aan de gebondenheid van de invloed van de duisternis. Leven in de juiste staat is leven onder de leiding van Gods woorden, leven in de staat van trouw aan God, leven in de staat van het zoeken naar de waarheid, leven in de realiteit van oprecht toewijden aan God, leven in de staat van oprechte liefde voor God. Degenen die in deze staten en in deze realiteit leven, zullen geleidelijk transformeren als ze dieper in de waarheid binnengaan, en ze zullen transformeren met de verdieping van het werk, totdat ze uiteindelijk zeker door God zullen worden gewonnen, en ze oprecht liefde zullen hebben voor God. Degenen die zijn ontsnapt aan de invloed van de duisternis, zullen geleidelijk aan Gods wil kunnen begrijpen, geleidelijk de wil van God kunnen begrijpen en uiteindelijk vertrouwelingen van God kunnen worden. Niet alleen zullen zij geen opvatting van God hebben en geen opstand tegen Hem, maar zullen zij nog meer de opvattingen en rebellie die zij eerder hadden, verafschuwen, en in hun hart ware liefde voor God teweegbrengen. Mensen die niet in staat zijn te ontsnappen aan de invloed van de duisternis, zijn allemaal volledig bezig met het vlees en vol opstandigheid; hun harten zijn gevuld met menselijke ideeën en levensfilosofieën, evenals hun eigen intenties en afwegingen. God eist de enkelvoudige liefde van de mens en Hij eist van de mens dat hij zich bezighoudt met Zijn woorden en de liefde van de mens voor Hem. Om te leven in Gods woorden, om te ontdekken wat de mens moet zoeken in zijn woorden, om van God te houden als resultaat van Zijn woorden, om druk

in de weer te zijn omwille van Gods woorden, om voor Gods woorden te leven – dit zijn allemaal dingen die de mens zou moeten bereiken. Alles moet op Gods woorden zijn gebouwd en alleen dan zal de mens in staat zijn om aan de eisen van God te voldoen. Als de mens niet is uitgerust met Gods woorden, is hij niets anders dan een made die bezeten is door Satan. Weeg het af in je eigen hart – hoeveel woorden van God hebben in jou wortel geschoten? Betreffende welke dingen leef je in overeenstemming met Gods woorden? Betreffende welke dingen heb je niet in overeenstemming met Gods woorden geleefd? Als Gods woorden je niet volledig hebben aangegrepen, wat beheerst dan precies je hart? Word je in het dagelijkse leven beheerst door Satan, of ben je vervuld door de woorden van God? Worden je gebeden geïnitieerd vanuit Zijn woorden? Ben je uit je negatieve toestand gekomen door de verlichting van Gods woorden? Gods woorden als de basis van je bestaan nemen is waarmee iedereen zou moeten beginnen. Als Gods woorden niet aanwezig zijn in je leven, dan leef je onder de invloed van de duisternis, ben je rebels tegen God, verzet je je tegen God en onteer je Zijn naam – het geloof van die mensen in God is puur onheil en verstoring. Hoeveel van je leven is geleefd in overeenstemming met Zijn woorden? Hoeveel van je leven is niet geleefd in overeenstemming met Zijn woorden? Hoeveel van wat Gods woorden van je hebben geëist is in jou vervuld? Hoeveel is er in je verloren? Heb je zulke dingen aandachtig onderzocht?

Ontsnappen aan de invloed van de duisternis, is een aspect dat het werk van de Heilige Geest vereist, en een ander aspect is dat het toegewijde medewerking van de mens vereist. Waarom zeg ik dat de mens niet op de goede weg is? In de eerste plaats, als een mens op de goede weg is, zal hij in staat zijn om zijn hart aan God te geven, wat een taak is die een lange periode van tijd vergt om binnen

te gaan omdat de mensheid altijd onder de invloed van de duisternis heeft geleefd en al duizenden jaren onder de slavernij van Satan is. Daarom kan dit binnengaan niet binnen een dag of twee worden bereikt. Ik heb dit onderwerp vandaag ter sprake gebracht, zodat mensen hun eigen staat kunnen begrijpen; aangaande wat de invloed is van de duisternis en wat het is om in het licht te leven, binnengaan wordt mogelijk wanneer de mens in staat is om deze dingen te onderscheiden. Dit komt omdat je moet weten wat de invloed van Satan is voordat je eraan kunt ontsnappen, en alleen dan zul je het pad hebben om je er geleidelijk aan van te bevrijden. Wat betreft wat daarna moet gebeuren, dat is een zaak voor de mens zelf. Je moet altijd vanuit een positief aspect binnengaan en je moet nooit passief wachten. Het is alleen op deze manier dat je door God kunt worden gewonnen.

Bij het geloof moet men zich richten op werkelijkheid, je bezighouden met religieuze rituelen betekent geen geloof

Hoeveel religieuze gebruiken neem je in acht? Hoe vaak heb je tegen het woord van God gerebelleerd en ben je je eigen weg gegaan? Hoe vaak heb je het woord van God in praktijk gebracht omdat je werkelijk Zijn last op je wilt nemen en wilt doen wat Zijn verlangen is? Begrijp het woord van God en activeer het. Wees principieel in je doen en laten; dit gaat niet over regels naleven of met tegenzin iets doen, enkel voor de show. Dit is veeleer het praktiseren van de waarheid en leven naar het woord van God. Breng het alleen zo in praktijk, want dat geeft God voldoening. Voorschriften zijn geen gebruiken die God behagen,

maar het praktiseren van de waarheid. Sommige mensen hebben de neiging de aandacht op zichzelf te richten. In het bijzijn van hun broeders en zusters zeggen ze dat ze God verschuldigd zijn, maar achter hun rug om brengen ze de waarheid niet in praktijk en gedragen ze zich totaal anders. Zijn ze niet net als die religieuze farizeeërs? Een mens die echt van God houdt en de waarheid heeft is trouw aan God, maar laat dat niet zo aan de buitenkant zien. Hij is bereid de waarheid te praktiseren als er zich aangelegenheden voordoen en spreekt of handelt niet op een manier die tegen zijn geweten ingaat. Hij toont wijsheid als er zich zaken voordoen en is principieel in zijn handelingen, ongeacht de omstandigheden. Zo'n mens is iemand die werkelijk dient. Er zijn er die God alleen maar met hun mond dienen in wat ze aan Hem verschuldigd zijn. Ze brengen hun dagen door met gefronste wenkbrauwen, nemen een theatrale houding aan en veinzen een ongelukkige gelaatsuitdrukking. Hoe verachtelijk! En als je hen zou vragen: 'Hoezo ben je God dank verschuldigd? Zeg het me alsjeblieft!' zouden ze met de mond vol tanden staan. Als je aan God trouw bent, praat daar dan niet in het openbaar over, maar laat je liefde voor God zien door hoe je werkelijk in de praktijk leeft en bid tot Hem met een waarachtig hart. Degenen die alleen woorden gebruiken in hun omgang met God zijn allemaal huichelaars! Sommigen spreken in elk gebed uit dat ze God verschuldigd zijn en beginnen telkens als ze bidden te huilen, zelfs zonder dat de Heilige Geest hun beweegt. Zulke mensen zijn bezeten van religieuze rituelen en opvattingen; zij leven naar zulke rituelen en opvattingen en geloven altijd dat dergelijke handelingen God behagen en dat oppervlakkige vroomheid of berouwvolle tranen God gunstig stemmen. Wat voor goeds kan van zulke belachelijke mensen komen? Om hun nederigheid te demonstreren, veinzen sommigen

genadevol te zijn als ze in de buurt van anderen spreken. Sommigen zijn overdreven onderdanig bij anderen, als krachteloze lammetjes. Is dit hoe mensen van het koninkrijk zich gedragen? Een persoon van het koninkrijk zou levendig en vrij moeten zijn, onschuldig en open, eerlijk en lieflijk; iemand die vrijuit leeft. Hij heeft integriteit en waardigheid en kan overal waar hij gaat een goede getuigenis geven; hij is iemand die bij God en mensen geliefd is. Die nieuw in het geloof zijn hebben teveel uiterlijke routine; zij moeten eerst een periode doormaken van aangepakt en gebroken worden. Zij die het geloof in God in hun hart hebben, zijn uiterlijk niet van anderen te onderscheiden, maar hun handelingen en daden zijn prijzenswaardig voor anderen. Alleen van zulke mensen kan worden gezegd dat ze het woord van God naleven. Ook al zou je elke dag evangeliseren en verschillende mensen kunnen redden, dan zou God uiteindelijk toch niet geëerd worden als je nog voorschriften en doctrines naleeft. Zulke mensen zijn religieus en ook huichelaars.

Als zulke religieuze mensen samenkomen, vragen ze: "Zuster, hoe gaat het met je de laatste tijd?" Zij antwoordt: "Ik voel dat ik God veel verschuldigd ben en dat ik Zijn hartsverlangen niet kan vervullen." Iemand anders zegt: "Ik ben God dank verschuldigd en kan Hem niet tevreden stellen." Deze paar zinnen en woorden alleen al zijn uitingen van hun laaghartigheid. Dergelijke woorden zijn weerzinwekkend en erg stuitend. De natuur van zulke mensen gaat tegen God in. Zij die zich op de werkelijkheid richten, dragen alles uit wat er in hun binnenste leeft en openen hun hart in communicatie. Er is van geen enkele valse praktijk sprake, geen beleefdheden of loze grapjes. Ze zijn altijd rechtdoorzee en houden zich niet aan aardse regels. Er zijn er die geneigd zijn tot uiterlijk vertoon; zelfs zonder enig verstand. Als iemand anders zingt, begint hij te dansen, zonder te

beseffen dat 'de rijst in zijn pot al is aangebrand'. Dergelijke mensen zijn niet vroom of eerzaam en veel te frivol. Dit zijn allemaal manifestaties van gebrek aan realiteitszin! Wanneer sommigen communiceren over zaken in het leven in de geest en hoewel ze niet spreken over schuldenlast aan God, hebben ze echte liefde voor Hem in hun hart. Wat je aan God verschuldigd bent heeft niets met anderen van doen; je bent God iets verschuldigd, niet mensen. Dus wat heeft het voor zin om voortdurend hierover met anderen te spreken? Je moet belang hechten aan het in de praktijk brengen, niet aan uiterlijke ijver of aan uiterlijk vertoon.

Waar staan de oppervlakkige goede daden van mensen voor? Ze vertegenwoordigen het vlees en zelfs de beste uiterlijke praktijken geven niet het leven weer, maar alleen jouw eigen temperament als individu. De uiterlijke praktijken van de mens kunnen het verlangen van God niet vervullen. Je spreekt voortdurend over wat je aan God verschuldigd bent, maar je kunt anderen niet voorzien van het leven of anderen aanzetten om God lief te hebben. Geloof je dat dergelijke handelingen God tevreden zullen stellen? Je geloof dat dit Gods hartsverlangen is, dat dit van de geest is, maar in werkelijkheid is dit absurd! Je gelooft dat hetgeen jóú behaagt en wat jij wenst, datgene is wat God verheugt. Kan iets waar je blij mee bent weergeven wat van God is? Kan het karakter van de mens God vertegenwoordigen? Waar je blij mee bent is juist waar God van gruwet en het zijn je gewoonten die God haat en afwijst. Als je het gevoel hebt iets aan God verschuldigd te zijn, ga dan tot God bidden. Het is niet nodig daarover met anderen te spreken. Als je niet tot God bidt, maar in plaats daarvan voortdurend de aandacht naar jezelf toetrekt in het bijzijn van anderen, kan dit dan het verlangen van Gods hart vervullen? Als je handelingen altijd slechts

mooie schijn zijn, houdt dat in dat je de ijdelste mens van allemaal bent. Wat is dat voor een mens die alleen oppervlakkige goede werken heeft maar de werkelijkheid niet heeft? Zulke mensen zijn hypocriete farizeeërs en religieuze mensen! Als jullie je uiterlijke praktijken niet afleggen en niet kunnen veranderen, dan zal de mate van huichelarij in jullie alleen maar toenemen. Hoe groter de elementen van huichelarij zijn, hoe meer weerstand er is tegen God en uiteindelijk zullen dergelijke mensen zeker uitgeworpen worden!

Alleen zij die het huidige werk van God kennen mogen God dienen

Om getuigenis af te leggen van God en de grote rode draak te beschamen, heb je een principe en een voorwaarde nodig: in je hart moet je van God houden en je door Gods woorden laten opnemen. Als je de woorden van God niet in je opneemt, kun je Satan op geen enkele manier beschamen. Door te groeien in je leven verwerp je de grote rode draak en verneder je hem en alleen dan is de grote rode draak daadwerkelijk beschaamd. Hoe meer je bereid bent om de woorden van God in praktijk te brengen, hoe groter het bewijs van je liefde voor God en je afkeer van de grote rode draak. Hoe meer je de woorden van God gehoorzaamt, hoe groter het bewijs dat je naar de waarheid verlangt. Mensen die niet naar de woorden van God verlangen, zijn mensen zonder leven. Zulke mensen staan buiten de woorden van God en horen bij een religie. Mensen die echt in God geloven hebben een diepere kennis van Gods woorden doordat zij de woorden van God eten en drinken. Als je niet verlangt naar de woorden van

God, kun je de woorden van God niet echt eten en drinken en als je de woorden van God niet kent, heb je geen middel om van God te getuigen of om God tevreden te stellen.

Hoe moet je God kennen binnen je geloof in God? Je moet God leren kennen op basis van de huidige woorden en het werk van God, zonder afwijkingen of dwalingen. En bovenal moet je het werk van God kennen. Dit is de basis voor het kennen van God. Al die verschillende dwalingen waarbij een pure acceptatie van Gods woorden afwezig is, zijn religieuze opvattingen. Zij zijn acceptaties die afwijkend en verkeerd zijn. De grootste vaardigheid van religieuze figuren is om Gods woorden die in het verleden geaccepteerd werden, te vergelijken met Gods huidige woorden. Als je tijdens het dienen van de huidige God vasthoudt aan zaken die in het verleden door de Heilige Geest zijn verlicht, zal jouw dienst doen voor een onderbreking zorgen en zal jouw beoefening gedateerd en niet meer dan religieuze ceremonie zijn. Als je gelooft dat zij die God dienen van buiten nederig en geduldig moeten zijn ... en als je dit soort kennis in het hier en nu in praktijk brengt, dan is dat soort kennis een religieuze opvatting en is deze beoefening een hypocriete uitvoering geworden. 'Religieuze opvattingen' verwijzen naar zaken die gedateerd en achterhaald zijn (inclusief het accepteren van woorden die eerder door God zijn uitgesproken en licht dat direct door de Heilige Geest is geopenbaard). Als deze zaken in het hier en nu in praktijk worden gebracht, dan vormen zij de onderbreking van Gods werk en hebben zij geen enkel nut voor de mens. Als de mens niet in staat is om interne zaken die tot religieuze opvattingen behoren te zuiveren, dan zullen deze opvattingen een grote belemmering vormen wanneer de mens God dient. Mensen met religieuze opvattingen zijn niet in staat om de stappen van het werk

van de Heilige Geest bij te houden, zij lopen één stap achter en vervolgens twee. Deze religieuze opvattingen zorgen er namelijk voor dat de mens zelfingenomen en arrogant wordt. God voelt geen nostalgie voor wat Hij in het verleden heeft gesproken en gedaan. Als het achterhaald is, zal Hij het verwijderen. Je bent toch zeker wel in staat om je opvattingen los te laten? Als je je vastklampt aan de woorden die God in het verleden heeft gesproken, laat dat dan zien dat je het werk van God kent? Als je niet in staat bent om het huidige licht van de Heilige Geest te accepteren en in plaats daarvan je vastklampt aan het licht uit het verleden, laat dat dan zien dat je in de voetsporen van God treedt? Ben je nog steeds niet in staat om religieuze opvattingen los te laten? Als dat het geval is, dan word je iemand die zich tegen God verzet.

Als de mens religieuze opvattingen los kan laten dan zal hij niet zijn verstand gebruiken om de huidige woorden en het werk van God te meten en zal hij in plaats daarvan direct gehoorzamen. Al is het hedendaagse werk van God duidelijk anders dan in het verleden kun je toch de vroegere ideeën loslaten en het hedendaagse werk van God rechtstreeks gehoorzamen. Als je tot zulke kennis in staat bent, dat je voorrang geeft aan het huidige werk van God, ongeacht hoe Hij in het verleden heeft gewerkt, dan ben jij iemand die zijn opvattingen heeft losgelaten, iemand die God gehoorzaamt en iemand die in staat is om het werk en de woorden van God te gehoorzamen en in de voetsporen van God te treden. Op die manier zal je iemand zijn die God daadwerkelijk gehoorzaamt. Je analyseert of bestudeert het werk van God niet. Het is alsof God Zijn eerdere werk is vergeten en jij bent het ook vergeten. Het heden is het heden en het verleden is het verleden en aangezien God in het hier en nu datgene wat Hij in het verleden deed aan de kant heeft geschoven, moet jij

er niet aan vasthouden. Alleen dan zal je iemand zijn die God volledig gehoorzaamt en die zijn religieuze opvattingen heeft losgelaten.

Omdat er altijd nieuwe ontwikkelingen zijn in Gods werk, is er werk dat achterhaald en oud wordt wanneer zich nieuw werk aandient. Deze verschillende soorten werk, oud en nieuw, spreken elkaar niet tegen, maar vullen elkaar aan. Elke stap gaat verder waar de vorige gebleven is. Omdat er nieuw werk is, moeten de oude dingen natuurlijk verwijderd worden. Zo zijn er bijvoorbeeld oude gebruiken en gebruikelijke uitspraken van de mens die samen met de vele jaren ervaring en onderwijs van de mens, in de gedachten van de mens vorm hebben gegeven aan allerlei opvattingen. Wat nog meer bijdraagt aan het vormen van opvattingen door de mens, is dat God Zijn ware gezicht en Zijn gezindheid ten opzichte van de mens nog volledig moet openbaren, dit samen met het feit dat de jarenlange verspreiding van traditionele theorieën uit de oudheid nog meer hebben bijgedragen aan het vormen van opvattingen door de mens. Het mag gezegd dat gedurende het geloof van de mens in God, de invloed van verschillende opvattingen bij mensen heeft geleid tot de continue vorming en evolutie van allerlei soorten begrippen over God, met als resultaat dat veel religieuze mensen die God dienen Zijn vijanden zijn geworden. Zo zijn ze, naarmate hun opvattingen sterker werden, zich meer gaan verzetten tegen God en meer Zijn vijand geworden. Het werk van God is altijd nieuw en nooit oud en het is nooit een doctrine, in plaats daarvan is het in meer of mindere mate continu onderhevig aan verandering en vernieuwing. Dit werk is de uiting van de inherente gezindheid van God Zelf. Het is ook het inherente principe van Gods werk en een van de manieren waarop God Zijn management vervult. Als God niet op deze manier zou werken, zou de mens niet veranderen of in staat zijn om

God te kennen en zou Satan niet worden verslagen. Daarom komen er in Zijn werk continu veranderingen voor die willekeurig lijken, maar in feite regelmatig terugkeren. De manier waarop de mens in God gelooft is echter heel anders: hij houdt vast aan oude, bekende doctrines en systemen en hoe ouder ze zijn hoe aangenamer hij ze vindt. Hoe kan het onwetende verstand van de mens, een verstand dat zo onbuigzaam is als steen, zo veel ondoorgrondelijk nieuw werk en nieuwe woorden van God accepteren? De mens verafschuwt de God die altijd nieuw is en nooit oud. Hij houdt alleen van de oude God die lange tanden en wit haar heeft en zich vast op één plaats bevindt. Doordat God en de mens beide hun eigen voorkeur hebben, is de mens zo de vijand van God geworden. Veel van deze tegenstellingen bestaan nu nog, op het moment dat God gedurende bijna zesduizend jaar nieuw werk heeft verricht. Daar is geen oplossing voor. Misschien komt het door de koppigheid van de mens of de onaantastbaarheid van Gods bestuurlijke decreten voor de mens – maar de geestelijken houden nog steeds vast aan stoffige oude boeken en documenten, terwijl God doorgaat met Zijn onvoltooide managementwerk alsof Hij niemand aan Zijn zijde heeft. Hoewel deze tegenstellingen vijanden maken van God en de mens en ze zelfs onverzoenbaar zijn, schenkt God er geen aandacht aan, alsof ze er wel zijn en er tegelijkertijd niet zijn. De mens houdt zich echter aan zijn geloof en opvattingen en laat ze nooit los. Maar er is één ding dat duidelijk is: zelfs al wijkt de mens niet af van zijn standpunt, Gods voeten zijn altijd in beweging en Hij verandert altijd Zijn standpunt in overeenstemming met de omgeving en uiteindelijk zal het de mens zijn die wordt verslagen zonder slag of stoot. God is ondertussen de grootste vijand van al Zijn vijanden die zijn verslagen en is ook de overwinnaar op allen onder de mensheid die zijn verslagen en zij die nog verslagen moeten

worden. Wie kan er met God strijden en zegevieren? De opvattingen van de mens lijken afkomstig te zijn van God omdat veel van deze opvattingen werden gevormd in het kielzog van Gods werk. Toch zal God de mens daarom niet vergeven, noch zal Hij de mens prijzen voor het steeds opnieuw produceren van producten 'voor God' die buiten het werk van God vallen. In plaats daarvan walgt Hij ontzettend van de opvattingen van de mens en de oude, vrome geloofsovertuigingen en is zelfs niet van plan om zelfs maar de datum te bevestigen waarop deze opvattingen voor het eerst naar boven kwamen. Hij accepteert absoluut niet dat deze opvattingen veroorzaakt zijn door Zijn werk, want de opvattingen van de mens worden door de mens verspreid. Ze ontstaan in de gedachten en de geest van de mens en ze komen niet van God, maar van Satan. Het is altijd Gods intentie geweest dat Zijn werk nieuw en levend is, niet oud en dood, en datgene waar Hij de mens zich stevig aan laat vasthouden, varieert met de tijd en de periode en is niet eeuwigdurend en onveranderlijk. Dat komt doordat Hij een God is die ervoor zorgt dat de mens leeft en nieuw is, in plaats van een duivel die ervoor zorgt dat de mens doodgaat en oud is. Begrijpen jullie dit nog steeds niet? Jullie hebben opvattingen over God en zijn niet in staat om ze los te laten omdat jullie bekrompen zijn. Het komt niet doordat Gods werk onbegrijpelijk is of doordat Gods werk niet in overeenstemming is met de wensen van mensen – noch komt het doordat God altijd nalatig is in Zijn taken. Het feit dat jullie die opvattingen niet los kunnen laten, komt doordat jullie niet voldoende gehoorzaam zijn en in niets lijken op een schepsel van God, het komt niet doordat God de dingen moeilijk maakt voor jullie. Dit alles is door jullie veroorzaakt en heeft niets te maken met God. Al het lijden en ongeluk zijn veroorzaakt door de mens. Gods intenties zijn altijd goed: Hij wil er niet voor

zorgen dat je opvattingen vormt, maar Hij wil dat je verandert en vernieuwt bij het voorbijgaan van de tijd. Jullie vergelijken appels met peren en zijn altijd bezig met nauwkeurig onderzoek of analyse. God maakt het niet moeilijk voor jullie, maar jullie hebben geen eerbied voor God en jullie ongehoorzaamheid is te groot. Een klein wezen durft een triviaal deel te nemen van dat wat eerder door God werd gegeven en keert vervolgens op zijn schreden terug en gebruikt het om God mee aan te vallen – is dat geen ongehoorzaamheid van de mens? Het mag gezegd worden dat mensen volledig ongekwalificeerd zijn om hun ideeën voor God te uiten, en dat zij nog minder gekwalificeerd zijn om naar believen opzichtig te koop te lopen met hun waardeloze, stinkende, rottige, bloemrijke taal – om nog maar te zwijgen over die stoffige opvattingen. Zijn die niet nog waardelozer?

Iemand die God daadwerkelijk dient, is iemand naar het hart van God en geschikt om door God te worden gebruikt en dat is iemand die in staat is om zijn religieuze opvattingen los te laten. Als je wilt dat het eten en drinken van Gods woorden zinvol is, moet je je religieuze opvattingen loslaten. Als je God wilt dienen, is het nog belangrijker om eerst religieuze opvattingen los te laten en de woorden van God in alles te gehoorzamen. Dit is wat iemand die God dient, hoort te doen. Als je deze kennis niet hebt, zal je op het moment dat je gaat dienen voor onderbrekingen en verstoringen zorgen en als je aan je opvattingen vast blijft houden, zal je onvermijdelijk neergeslagen worden door God en nooit meer overeind komen. Kijk bijvoorbeeld maar eens naar het heden. Veel van het huidige werk en de huidige uitspraken zijn onverenigbaar met de Bijbel en met het eerdere werk van God en als je niet wenst te gehoorzamen, kun je op ieder moment vallen. Als je wilt dienen in overeenstemming met de wil van God, moet je eerst de religieuze opvattingen loslaten en je eigen visies rechtzetten. Veel

van wat er gezegd wordt in de toekomst zal onverenigbaar zijn met wat er gezegd werd in het verleden en als je nu niet de wil hebt om te gehoorzamen, zal je niet in staat zijn om het pad dat voor je ligt te bewandelen. Als één van Gods werkmethodes wortel heeft geschoten binnenin jou en je laat het nooit los, dan zal deze methode jouw religieuze opvatting worden. Als dat wat God is binnen in je wortel heeft geschoten, heb je de waarheid verworven en als de woorden en waarheid van God je leven kunnen worden, zal je niet langer opvattingen over God hebben. Zij die ware kennis van God hebben zullen geen opvattingen hebben en zullen zich niet bij een doctrine neerleggen.

Stel de volgende vragen om te zorgen dat je waakzaam blijft:

1. Zit de kennis binnenin je het dienen van God in de weg?
2. Hoeveel religieuze handelingen verricht je in je dagelijks leven? Als je alleen een schijnvroomheid laat zien, betekent dat dan dat je leven gegroeid en volwassen is?
3. Ben je in staat om je religieuze opvattingen los te laten wanneer je de woorden van God eet en drinkt?
4. Ben je in staat om je religieuze ceremonie los te laten wanneer je bidt?
5. Ben je iemand die geschikt is om door God gebruikt te worden?
6. Hoeveel van je kennis van God bestaat uit religieuze opvattingen?

Oprechte liefde voor God is spontaan

Alle mensen zijn onderworpen aan loutering dankzij Gods woorden. Zonder de vleesgeworden God had de mens nooit op die manier door lijden gezegend kunnen worden. Anders gezegd: zij die de beproevingen van Gods woorden kunnen aanvaarden, zijn gezegende mensen. Op basis van het oorspronkelijke kaliber van mensen, hun gedrag en hun houding jegens God, zijn ze een dergelijke loutering niet waardig. Maar God heeft ze verheven, daarom hebben ze deze zegen genoten. Mensen zeiden altijd dat ze niet waardig waren om het aangezicht van God te zien of Zijn woorden te horen. Tegenwoordig is het geheel omdat God hen verheft en aan Zijn barmhartigheid te danken dat mensen door Zijn woorden gelouterd worden. Die zegen is voor ieder weggelegd die in de laatste dagen is geboren – hebben jullie dit zelf ervaren? In welke aspecten mensen leed en moeilijkheden moeten ondervinden, wordt door God beschikt en is niet gebaseerd op de vereisten van de mens zelf. Dit is absoluut waar. Elke gelovige dient in staat te zijn de beproevingen van Gods woorden te ondergaan en in Zijn woorden te lijden. Is dit iets wat jullie duidelijk kunnen zien? Het lijden dat je hebt ondergaan, is dus beloond met huidige zegeningen. Als je niet lijdt voor God, kun je Zijn lof niet verdienen. Misschien heb je in het verleden geklaagd. Maar hoezeer je ook hebt geklaagd, God denkt daar niet meer aan. Het is nu vandaag en er is geen reden om terug te kijken op zaken uit het verleden.

Sommige mensen zeggen dat ze proberen God lief te hebben maar dat niet kunnen. Wanneer ze dan horen dat God Zich gaat onttrekken, houden ze wel van Hem. Sommige mensen brengen de waarheid in het algemeen niet in praktijk. Wanneer ze dan horen dat God Zich in toorn gaat onttrekken, verschijnen ze voor Hem en bidden: "O God! Ga alstublieft niet weg. Geef me

een kans! God! Ik heb u in het verleden niet behaagd. Ik sta bij u in het krijt en heb u weerstaan. Vandaag wil ik mijn lichaam en hart volledig overgeven zodat ik u eindelijk kan behagen en u liefhebben. Die kans krijg ik niet weer.” Heb je op een dergelijke manier gebeden? Wanneer iemand zo bidt, doet hij dat omdat zijn geweten door Gods woorden is aangesproken. Mensen zijn gevoelloos en stompzinnig. Ze ondergaan tuchtiging en loutering, toch weten ze niet wat God teweegbrengt. Als God niet op die manier te werk ging, zouden mensen nog steeds in verwarring zijn. Niemand zou de geestelijke gevoelens in iemands hart kunnen opwekken. Alleen Gods woorden die mensen oordelen en aan de kaak stellen, kunnen die vruchten voortbrengen. Alle dingen worden dus dankzij Gods woorden tot stand gebracht en vervuld en alleen dankzij Zijn woorden wordt de liefde van de mens voor God opgewekt. Als mensen God alleen liefhadden op basis van hun eigen geweten, zouden ze geen resultaten zien. Hebben mensen hun liefde voor God in het verleden niet op hun geweten gebaseerd? Was er ook maar één iemand die God uit zichzelf liefhad? Alleen door de aansporing van Gods woorden hadden zij God lief. Sommige mensen zeggen: “Ik volg God al zoveel jaar en heb zijn genade en zegeningen overvloedig ervaren. Ik ben gelouterd en geoordeeld naar Zijn woorden. Ik heb dus veel inzicht gekregen en Gods liefde gezien. Ik moet Hem danken, ik moet Zijn genade goedmaken. Ik behaag God met de dood en baseer mijn liefde voor Hem op mijn geweten.” Als mensen alleen op de gevoelens van hun geweten vertrouwen, kunnen ze Gods liefde niet voelen. Als ze alleen op hun geweten vertrouwen, is hun liefde voor God wankel. Als je alleen Gods genade en liefde terug wilt betalen, heb je geen drijfveer in je liefde voor Hem. Hem liefhebben op basis van de gevoelens van je geweten is een passieve benadering. Waarom zeg ik dat dit een passieve

benadering is? Dit is een praktische kwestie. Wat voor liefde is dit? Probeert men zo God niet voor de gek te houden en alleen maar de schijn voor Hem hoog te houden? De meeste mensen geloven dat er geen beloning is voor het liefhebben van God en dat iemand die Hem niet liefheeft evenzeer wordt getuchtigd. Al met al is niet zondigen in hun ogen dan ook goed genoeg. God liefhebben en Zijn liefde terugbetalen op basis van je geweten is dus een passieve benadering. Dan is er geen sprake van spontane liefde voor God vanuit je hart. Liefde voor God dient een oprecht gevoel diep vanuit iemands hart te zijn. Sommige mensen zeggen: "Ik ben zelf bereid om God te zoeken en te volgen. God wil me verlaten, maar ik wil Hem nog steeds volgen. Of Hij me nu wil of niet, ik blijf Hem liefhebben en uiteindelijk zal ik Hem winnen. Ik geef mijn hart aan God. Wat Hij ook doet, ik zal Hem mijn hele leven volgen. Wat er ook gebeurt, ik moet God liefhebben en ik zal Hem winnen. Ik zal niet rusten totdat ik Hem heb gewonnen." Heb jij die wil?

Het pad van geloven in God is het pad van Hem liefhebben. Als je in Hem gelooft, moet je Hem ook liefhebben. Maar Hem liefhebben betekent niet alleen Zijn liefde terugbetalen of Hem liefhebben op basis van de gevoelens van het geweten – het is een zuivere liefde voor God. Er zijn tijden dat mensen alleen op hun geweten vertrouwen en Gods liefde niet kunnen voelen. Waarom zei ik altijd: "Moge Gods Geest onze geest beroeren"? Waarom sprak ik niet over het geweten van mensen beroeren om God lief te hebben? Het is omdat het geweten van de mens Gods beminnelijkheid niet kan voelen. Als die woorden je niet overtuigen, probeer dan Zijn liefde maar te voelen met je geweten. Je zult op dat moment wel enige gedrevenheid ervaren, maar die zal weer verdwijnen. Als je alleen met je geweten Gods liefde probeert te voelen, heb je wel de

gedrevenheid wanneer je bidt, maar daarna gaat die zo weer weg, verdwijnt die. Wat houdt dat in? Als je alleen je geweten gebruikt, kun je je liefde voor God niet opwekken. Wanneer je Zijn liefde werkelijk in je hart voelt, wordt je geest door Hem geraakt. Alleen dan kan je geweten zijn oorspronkelijk beoogde rol spelen. Dat wil zeggen dat mensen nadat ze door God in hun geest zijn geraakt en wanneer hun hart kennis en bemoediging heeft verkregen, oftewel nadat ze ervaring hebben opgedaan, alleen dan kunnen ze God effectief met hun geweten liefhebben. God met je geweten liefhebben is niet verkeerd – dit is het laagste niveau om God lief te hebben. De liefde van de mens die amper recht doet aan Gods genade, kan geenszins proactief aanzetten tot hun intreding. Wanneer mensen enige werkingen van de Heilige Geest ontvangen, wanneer ze Gods liefde dus daadwerkelijk zien, proeven en ervaren, wanneer ze enige kennis van God hebben en werkelijk zien dat God de liefde van de mens zo waard is en hoe liefdevol Hij is, alleen dan kunnen mensen God oprecht liefhebben.

Wanneer mensen hun hart naar God laten uitgaan, wanneer hun hart zich geheel tot Hem kan keren, is dat de eerste stap in liefde van de mens voor God. Wil je God liefhebben, dan moet je je hart eerst tot Hem kunnen keren. Wat is je hart tot God keren? Dat is wanneer alles waar je in je hart naar streeft, is gericht op het liefhebben van God en Hem te winnen. Daarmee laat je zien dat je je hart volledig tot God hebt gekeerd. Naast God en Zijn woorden is er bijna niets anders in je hart (familie, rijkdom, man, vrouw, kinderen of andere dingen). Ook al zijn die er wel, dan nemen ze je hart niet in beslag. Je denkt ook niet aan je toekomstige kansen, maar streeft er alleen naar om God lief te hebben. Dan heb je je hart volledig tot God gekeerd. Stel dat je nog steeds plannen voor jezelf maakt in je hart en altijd naar eigen voordeel streeft, altijd denkt: “Wanneer kan ik

God om iets kleins vragen? Hoe kan ik aan mooie kleding komen? ..." Als je in die toestand leeft, laat je zien dat je hart niet volledig tot God is gekeerd. Als je alleen Gods woorden in je hart hebt en altijd tot God kunt bidden en dicht bij Hem kunt zijn, alsof Hij je zeer nabij is, alsof God in jou is en jij in Hem bent, als je in die toestand bent, wil dat zeggen dat je hart in de tegenwoordigheid van God is geweest. Als je elke dag tot God bidt en van Zijn woorden eet en drinkt, altijd aan het werk van de kerk denkt, als je Gods wil voor ogen houdt, je Hem oprecht met je hart liefhebt en Zijn hart behaagt, dan behoort je hart aan God toe. Als je hart door diverse andere dingen in beslag wordt genomen, is Satan er nog steeds in te vinden en is het niet waarlijk tot God gekeerd. Wanneer iemands hart werkelijk tot God is gekeerd, heeft hij oprechte, spontane liefde voor Hem en zal hij Gods werk voor ogen houden. Zij zullen nu en dan uiteraard nog dwaas en onverstandig zijn en doen, maar ze hebben oog voor de belangen van het huis van God, voor Zijn werk en voor een verandering in hun gezindheid. Hun hart zal volkomen juist zijn. Sommige mensen wapperen altijd de vlag van de kerk, wat ze ook doen. In werkelijkheid doen ze het ten gunste van zichzelf. Zo iemand heeft niet het juiste motief. Hij is vals en bedrieglijk en bij het meeste wat hij doet is hij op eigen voordeel uit. Zo iemand streeft er niet naar om God lief te hebben. Zijn hart behoort nog aan Satan toe en kan zich niet tot God keren. God kan zo iemand onmogelijk verkrijgen.

De eerste stap om God werkelijk lief te hebben en door Hem te worden aanvaard, is je hart volledig tot God te keren. Vraag jezelf bij alles wat je doet oprecht af: "Doe ik dit op basis van een hart vol liefde voor God? Heb ik er enige persoonlijke bedoelingen mee? Wat is mijn eigenlijke doel om dit te doen?" Wil je je hart aan God overgeven, dan moet je je eigen hart eerst onderwerpen, al je

eigen intenties opgeven en het punt bereiken dat je volledig voor God leeft. Dit is het pad waarop je oefent om je hart aan God te geven. Waar verwijst je eigen hart onderwerpen naar? Het betekent de buitensporige verlangens van het vlees loslaten, de zegeningen van status of comfort niet begeren, alles doen om God te behagen, en dat je hart volledig voor Hem kan zijn, niet voor jezelf. Dat is voldoende.

Oprechte liefde voor God komt diep vanuit het hart. Die liefde bestaat alleen op basis van de kennis die de mens van God heeft. Wanneer iemands hart zich volledig tot God keert, heeft hij God lief. Maar die liefde is daarom niet noodzakelijk zuiver of volkomen. Dat komt omdat er een bepaalde afstand is tussen iemands hart volledig tot God keren en een werkelijk begrip van God en werkelijke adoratie voor Hem hebben. De manier om ware liefde voor God te ontwikkelen en Gods gezindheid te leren kennen, is je hart volledig tot God te keren. Nadat ze hun ware hart aan God overgeven, begint het binnengaan in het ervaren van het leven. Daardoor verandert hun gezindheid, neemt hun liefde voor God gestaag toe en neemt ook hun kennis van God gestaag toe. Je hart tot God keren is dus de voorwaarde om op het juiste pad van levenservaring te raken. Mensen die hun hart voor God plaatsen, hebben alleen een hart dat naar Hem verlangt maar Hem niet liefheeft, want zij hebben geen begrip van Hem. Hoewel ze in deze toestand wel enige liefde voor Hem hebben, is die niet spontaan en niet oprecht. Dat komt omdat alles wat uit het vlees van de mens voortkomt een emotioneel effect is en niet uit werkelijk begrip voortkomt. Het is slechts een tijdelijke impuls en het kan geen aanhoudende adoratie zijn. Wanneer mensen geen begrip van God hebben, kunnen zij Hem alleen liefhebben op basis van hun eigen voorkeuren en individuele opvattingen.

Dergelijke liefde kun je geen spontane liefde of oprechte liefde noemen. Wanneer iemands hart zich oprecht tot God richt, denkt hij in alles aan Gods belangen. Maar heeft hij geen begrip van God, dan kan hij geen oprechte, spontane liefde hebben. Hij kan dan alleen enkele functies voor de kerk en wat van zijn plicht vervullen, maar dat is zonder basis. Zo iemand heeft een gezindheid die moeilijk te veranderen is. Dergelijke mensen streven niet naar de waarheid of begrijpen die niet. Zelfs als iemand zijn hart volledig tot God keert, betekent dat niet dat zijn hart van liefde voor God helemaal zuiver is. Iemand met God in zijn hart hoeft immers niet altijd liefde in zijn hart voor God te hebben. Dit heeft te maken met het onderscheid tussen iemand die wel of niet naar begrip van God streeft. Heeft iemand begrip van Hem, dan blijkt daaruit dat zijn hart volledig tot God is gekeerd. Dan blijkt daaruit dat zijn oprechte liefde voor God in zijn hart spontaan is. Alleen zo iemand heeft God in zijn hart. Je hart tot God keren is een voorwaarde om op het juiste pad te raken, God te begrijpen en liefde voor God te bereiken. Het geeft niet aan dat je plicht om God lief te hebben is vervuld. Het geeft ook niet aan dat je oprechte liefde voor Hem hebt. De enige manier om oprechte liefde voor God te ontwikkelen, is je hart tot Hem te keren. Dat is ook het eerste wat een van Zijn schepselen behoort te doen. Degenen die God liefhebben, zijn allemaal mensen die het leven zoeken. Dat wil zeggen: mensen die de waarheid zoeken en mensen die God echt willen. Zij hebben allemaal de verlichting van de Heilige Geest en zijn door Hem bewogen. Zij kunnen allemaal door God worden geleid.

Wanneer iemand kan voelen dat Hij bij God in het krijt staat, is dat omdat de Geest hem heeft bewogen. Wie dat voelt, heeft vaak een hart vol verlangen en kan streven om het leven binnen te gaan. Maar stop je bij een bepaalde stap,

dan kun je niet dieper gaan. Er is dan nog steeds het gevaar om in Satans val te trappen, waardoor je op een bepaald punt door Satan gevangengenomen zult worden. Dankzij Gods illuminatie kunnen mensen zichzelf leren kennen, en vervolgens voelen dat ze bij God in het krijt staan, en ook de bereidheid voelen om met Hem samen te werken en die dingen weg te doen die Hem niet welgevallig zijn. Dit is het beginsel van Gods werk. Jullie zijn allemaal bereid om jullie te ontwikkelen en God lief te hebben. Heb je je oppervlakkige manieren dus afgelegd? Als je je alleen van die manieren ontdoet en je geen verstoringen veroorzaakt of jezelf op de borst klopt, streef je dan echt naar ontwikkeling in je leven? Vertoon je helemaal geen oppervlakkig gedrag maar verdiep je je niet in Gods woorden, dan ben je iemand die geen proactieve vooruitgang maakt. Wat ligt aan oppervlakkig gedrag ten grondslag? Zijn je daden gericht op ontwikkeling in je leven? Ben je bezig je te kwalificeren om onder Gods volk te worden gerekend? Je leeft naar dat waar je focus op ligt. Ligt je focus op oppervlakkige manieren, dan is je hart op externe zaken gericht. Je richt je dan niet op ontwikkeling in je leven. God vereist een verandering in gezindheid, maar je jaagt altijd uiterlijke dingen na. Zulke mensen zullen hun gezindheid geenszins kunnen veranderen! Iedereen heeft een bepaalde manier voordat hij tot ontwikkeling komt in zijn leven. Hij moet daarvoor het oordeel, de tuchtiging en de vervolmaking van Gods woorden aanvaarden. Als je Gods woorden niet hebt maar alleen op je zelfvertrouwen en je eigen wil steunt, is alles wat je doet alleen op fanatisme gebaseerd. Dat wil zeggen: als je vooruitgang wilt maken in je leven, moet je Gods woorden eten en drinken en beter gaan begrijpen. Al degenen die door Zijn woorden volmaakt worden, zijn in staat ernaar te leven. Zij die de loutering en het oordeel van Zijn woorden niet ondergaan, zijn niet

geschikt om door Hem te worden gebruikt. Dus in welke mate leven jullie naar Zijn woorden? Alleen als jullie Gods woorden eten en drinken en ze met de gesteldheid van jullie eigen leven kunnen vergelijken, en een pad van beoefening vinden in het licht van de kwesties die ik bespreek, zal jullie praktijk juist zijn. Die is dan ook naar Gods hart. Alleen iemand die op deze manier praktiseert, heeft de wil om God lief te hebben.

Over de praktijk van het gebed

Jullie besteden geen aandacht aan het gebed in jullie dagelijkse leven. Mensen hebben altijd het gebed over het hoofd gezien. Gebeden waren altijd oppervlakkig waarbij de mens voor God gewoon iets plichtmatigs opzegde. Niemand heeft ooit volledig z'n hart aan God aangeboden en zich in echt gebed met God bezig gehouden. Mensen bidden alleen tot God als er iets met hen gebeurt. Heb je ooit echt tot God gebeden in al die tijd? Heb je ooit tranen van pijn laten vloeien voor het aangezicht van God? Heb je ooit echt jezelf leren kennen voor het aangezicht van God? Heb je ooit intiem tot God gebeden? Bidden vraagt oefening. Als je niet gewoonlijk thuis bidt, dan kun je gewoonweg niet bidden in de kerk en als je normaliter niet bidt tijdens kleine bijeenkomsten, dan zul je niet in staat zijn om tijdens grote bijeenkomsten te bidden. Als je gewoonlijk God niet benadert of nadenkt over de woorden van God, dan zul je niets te zeggen hebben wanneer het op het gebed aankomt – en zelfs al zou je

bidden, dan zou je alleen maar lippendienst bewijzen, niet daadwerkelijk aan het bidden zijn.

Wat betekent het om werkelijk te bidden? Het betekent het uitspreken van de woorden in je hart tot God en communiceren met God terwijl je Zijn wil begrepen hebt, gebaseerd op Zijn woorden; het betekent bijzonder dicht bij God voelen, voelen dat Hij voor je staat en dat je iets tegen Hem te zeggen hebt; en het betekent vooral het uitstralen binnen in je hart en voelen dat God uitzonderlijk liefelijk is. Je zult je bijzonder geïnspireerd voelen en na het horen van jouw woorden zullen je broeders en zusters tevreden zijn, ze zullen voelen dat de woorden die je spreekt de woorden zijn in hun harten, de woorden die zij wensen te zeggen en dat wat jij zegt vertegenwoordigt wat zij willen zeggen. Dit is wat het betekent om werkelijk te bidden. Nadat je echt hebt gebeden, zal je hart vervuld zijn van vrede en tevredenheid; de kracht om van God te houden zal naar boven komen en je zult voelen dat niets in je hele leven meer waard is of belangrijker dan God lief te hebben – en dit alles zal bewijzen dat je gebeden effectief geweest zullen zijn. Heb je ooit op deze manier gebeden?

En hoe zit het met de inhoud van het gebed? Je zou stap voor stap moeten bidden, in overeenstemming met je werkelijke toestand en dat wat door de Heilige Geest gedaan moet worden en je moet met God communiceren in overeenstemming met Gods wil en Zijn vereisten van de mens. Wanneer je begint te oefenen met je gebeden, geef je eerst je hart aan God. Probeer niet Gods wil te begrijpen; probeer alleen de woorden in je hart tot God uit te spreken. Wanneer je voor Gods aangezicht komt, spreek dan “O God! Vandaag pas realiseer ik me dat ik u ongehoorzaam ben geweest. Ik ben werkelijk verdorven

en verachtelijk. Voorheen was ik mijn tijd aan het verdoen; vanaf vandaag zal ik voor u leven. Ik zal een betekenisvol leven leiden en uw wil bevredigen. Ik zou dat doen, opdat uw Geest altijd werkt in mij en mij altijd illuminatie en verlichting geeft, zodat ik een krachtige en klinkende getuigenis voor u kan uitdragen, waardoor Satan uw glorie kan aanschouwen, uw getuigenis en het bewijs van uw overwinning in ons." Wanneer je op deze manier bidt, zal je hart volkomen vrij gemaakt zijn en door op deze manier gebeden te hebben, zal je hart dicht bij God zijn en door vaak op deze manier te bidden, zal de Heilige Geest onvermijdelijk in je werkzaam zijn. Als je altijd op deze wijze tot God uitroept en je vastberadenheid voor God duidelijk maakt, dan zal de dag komen dat je vastberadenheid voor God geaccepteerd kan worden, dat je hart en heel je wezen ontvangen zullen worden door God en je uiteindelijk door God vervolmaakt zult worden. Het gebed is van uiterst belang voor jullie. Wanneer je bidt, ontvang je het werk van de Heilige Geest, je hart is dus aangeraakt door God en de kracht van de liefde voor God in je zal uit je voortkomen. Als je niet bidt vanuit je hart en je niet je hart opent om te communiceren met God, dan zal God geen manier hebben om in je te werken. Als je, nadat je gebeden hebt, alle woorden in je hart gesproken hebt en de Geest van God heeft niet gewerkt, als je je niet geïnspireerd voelt van binnen, dan toont dit aan dat je hart niet eerlijk is, dat je woorden niet waarachtig zijn en nog steeds onzuiver. Als je, nadat je gebeden hebt, tevredenheid voelt, dan zijn je gebeden geaccepteerd door God en heeft de Geest van God in je gewerkt. Als iemand die voor God dient, kun je niet zonder gebeden. Als je communicatie met God daadwerkelijk als iets zinvol en waardevol beschouwt, kun je dan het gebed verzaken? Niemand kan zonder communicatie met God zijn. Zonder het gebed, leef je in het vlees, leef je in de

slavernij van Satan; zonder het werkelijke gebed, leef je onder invloed van de duisternis. Ik hoop dat de broeders en zusters in staat zullen zijn om elke dag waarlijk te bidden. Dit is echter niet het naleven van een doctrine, maar een effect dat bereikt moet worden. Ben je bereid om wat minder te slapen en voldoening te vinden, ochtendgebeden uit te spreken bij het aanbreken van de ochtend en dan te genieten van de woorden van God? Als je met een zuiver hart bidt en zo de woorden van God eet en drinkt, dan zul je voor Hem acceptabeler zijn. Als je dit elke ochtend doet, als je er dagelijks in oefent om je hart aan God te geven, met Hem te communiceren en je met Hem bezig te houden, dan zal je kennis van God beslist toenemen en zul je beter in staat zijn om Gods wil te begrijpen. Je moet zeggen: "O God! Ik wens mijn plicht te vervullen, zodat u in ons verheerlijkt mag worden en mag genieten van de getuigenis in ons, deze groep mensen, ik kan alleen maar mijn hele wezen aan u toewijden. Ik smEEK u om in ons werkzaam te zijn, zodat ik u waarlijk kan liefhebben en u tevreden kan stellen en u tot het doel maak dat ik nastreef." Wanneer je vervuld bent met deze last, zal God je zeker vervolmaken; je moet niet alleen voor jezelf bidden, maar ook omwille van het doen van Gods wil en omwille van de liefde voor Hem. Dat is het ware gebed. Bid je om de wil van God te doen?

Voorheen, wisten jullie niet hoe jullie moesten bidden en zagen jullie het gebed over het hoofd; vandaag moeten jullie je best doen om jezelf te leren bidden. Als je niet in staat bent om de kracht binnenin je op te roepen om van God te houden, hoe kun je dan bidden? Je moet zeggen: "O God! Mijn hart is niet in staat om werkelijk van u te houden, ik wens om van u te houden, maar ik kom de kracht te kort. Wat moet ik doen? Ik verlang van u om de ogen van mijn geest te openen, ik wens dat uw Geest mijn hart aanraakt, zodat ik voor uw

aangezicht ontdaan ben van mijn passiviteit en ongedwongen door enig persoon, materie of ding; ik leg mijn hart volkomen bloot voor u, zodat mijn hele wezen aan u is toegewijd en u mag mij testen hoe u dat ook zou willen. Nu geef ik geen aandacht aan mijn vooruitzichten, noch ben ik gebonden door de dood. Gebruikmakend van mijn hart dat van u houdt, wens ik de weg van het leven te zoeken. Alle dingen en gebeurtenissen zijn in uw handen, mijn lot is in uw handen en bovenal is mijn hele leven onder controle van uw handen. Nu volg ik de liefde voor u na en ongeacht of u mij u laat liefhebben, ongeacht hoe Satan zich ermee bemoeit, ik ben vastbesloten om van u te houden.” Wanneer je op zulke dingen stuit, bid je op deze manier. Als je dit elke dag doet, dan zal de kracht om van God te houden geleidelijk toenemen.

Hoe kan iemand waarlijk het gebed beginnen?

Terwijl je bidt, moet je hart in vrede zijn met God en moet het oprecht zijn. Je bent werkelijk aan het communiceren met God en tot Hem aan het bidden; je moet God niet met mooi klinkende woorden vlijen. Het gebed moet gericht zijn op dat wat God vandaag verlangt te bereiken. Vraag God om je verlichting en illuminatie te brengen en maak de toestand waarin je verkeert en moeilijkheden duidelijk in je gebed tot God en toon je vastberadenheid aan God. Het gebed is niet het volgen van een procedure, maar het zoeken van God door je waarachtige hart te gebruiken. Vraag God om je hart te beschermen, waardoor het mogelijk wordt om vaak in vrede voor God te zijn, zodat je in staat zult zijn om jezelf te leren kennen, jezelf te minachten en jezelf te begeven in de omgeving die God voor je heeft ingesteld, zodat het mogelijk voor je is om

zodoende een normale relatie met God te hebben, hetgeen jou iemand maakt die werkelijk van God houdt.

Wat is het belang van het gebed?

Het gebed is één van de manieren waarop iemand samenwerkt met God, het is een manier waarop iemand tot God spreekt en het is het proces waardoor iemand aangeraakt wordt door Gods Geest. Zogezegd zijn degenen die zonder het gebed leven dood zonder geest, het bewijs dat hen het vermogen ontbreekt om aangeraakt te worden door God. Zonder het gebed zijn mensen niet in staat om een normaal spiritueel leven te leiden, laat staan dat ze in staat zijn om het werk van de Heilige Geest na te volgen; zonder het gebed brengen ze schade toe aan hun relatie met God en zijn ze niet in staat om Gods goedkeuring te ontvangen. Als iemand die gelooft in God, zul je meer door Hem aangeraakt worden, hoe vaker je bidt. Zulke mensen hebben een grotere vastberadenheid en zijn beter in staat de laatste verlichting van God te ontvangen; met als resultaat dat alleen zulke mensen zo snel mogelijk volmaakt kunnen worden gemaakt door de Heilige Geest.

Wat is het effect dat door het gebed bereikt moet worden?

Mensen zijn in staat om het gebed in praktijk te brengen en het belang van het gebed te begrijpen, maar het effect dat door het gebed bereikt moet worden is geen eenvoudige zaak. Het gebed is geen kwestie van formaliteiten, of het volgen van een procedure, of het herhalen van de woorden van God, dat wil zeggen, het gebed betekent niet het nazeggen van woorden en anderen kopiëren. In het gebed, moet je je hart aan God geven, de woorden in je hart delen met God zodat je door God aangeraakt mag worden. Als je gebeden

effectief moeten zijn, dan moeten ze gebaseerd zijn op het lezen door jou van Gods woorden. Alleen door te bidden te midden van Gods woorden zul je in staat zijn om meer verlichting en illuminatie te ontvangen. Een waarachtig gebed wordt getoond door een hart dat verlangt naar de vereisten die door God gesteld zijn en bereidheid om deze eisen te vervullen; je zult in staat zijn om alles te haten wat God haat, op basis waarvan je kennis hebt, je zult weten en zult duidelijkheid hebben over de waarheden door God uitgelegd. Vastberadenheid, geloof en kennis hebben en een te beoefenen pad na het gebed – alleen dat is waarlijk bidden en alleen het gebed als zodanig kan effectief zijn. Toch moet het gebed gebouwd worden op basis van het genieten van Gods woorden en communiceren met God in Zijn woorden, op basis van je hart dat in staat is om God te zoeken en in vrede zijn voor het aangezicht van God. Zo'n gebed heeft reeds het punt bereikt van werkelijke communicatie met God.

Basiskennis van het bidden:

1. Zeg niet blindelings wat in je opkomt. Er moet een last in je hart zijn, hetgeen wil zeggen dat je een doel moet hebben als je bidt.
2. Een gebed moet de woorden van God bevatten; het moet gebaseerd zijn op de woorden van God.
3. Wanneer je bidt, moet je geen punten die al verouderd zijn opnieuw naar voren brengen. Je gebeden moeten betrekking hebben op de huidige woorden van God, en wanneer je bidt, vertel God dan je diepste gedachten.
4. Groepsgebed moet om een centrum heen draaien, en dat is noodzakelijkerwijs het huidige werk van de Heilige Geest.

5. Iedereen behoort te leren op voorspraak te bidden. Dit is ook een manier om te laten blijken dat je rekening houdt met de wil van God.

Het leven in persoonlijk gebed is gebaseerd op het begrip van het belang van het gebed en de basiskennis van het gebed. Men moet vaak bidden voor zijn tekortkomingen in zijn dagelijkse leven, vaak bidden om veranderingen te bewerkstelligen in je levensgezindheid en bidden op basis van je kennis van Gods woorden. Ieder moet z'n eigen gebedsleven voor elkaar zien te krijgen, men moet bidden voor de kennis gebaseerd op Gods woorden, men moet bidden om zodoende te zoeken naar de kennis van Gods werk. Leg je actuele omstandigheden bij God neer, wees pragmatisch en besteed geen aandacht aan methode; de sleutel is om ware kennis te verkrijgen en om daadwerkelijk Gods woorden te ervaren. Iedereen die het binnengaan tot het spirituele leven nastreeft, moet in staat zijn om te bidden op verschillende manieren. Stil gebed, nadenken over de woorden van God, het werk van God leren kennen, enzovoorts – dit doelgerichte werk van communicatie is om zodoende ingang te krijgen tot een normaal spiritueel leven, het steeds beter maken van je eigen situatie voor het aangezicht van God, met grotere progressie in je leven als gevolg. Kortom, alles wat je doet – of het nou eten en drinken van Gods woorden, of stilletjes bidden of hardop afroepen – doe je om duidelijk Gods woorden te zien, evenals Zijn werk en datgene wat Hij in jou wenst te bereiken. Nog belangrijker, het is om zodoende de standaard te bereiken die God vereist en om je leven tot een hoger niveau te brengen. De laagste norm die God van mensen verlangt, is dat zij in staat zijn om hun harten te openen voor Hem. Als men z'n waarachtige hart aan God geeft en tegen God zegt wat er werkelijk omgaat in zijn hart, dan is God bereid om werkzaam te zijn in de mens; God verlangt niet

het verdraaide hart van de mens, maar zijn zuivere en eerlijke hart. Als men niet waarlijk zijn hart uitspreekt tot God, dan raakt God zijn hart niet aan, of werkt niet in hem. Dus de meest cruciale zaak aangaande het gebed is om de woorden van een waarachtig hart te spreken tot God en Hem te vertellen over je gebreken of rebellerende gezindheid en je totaal open te stellen naar God toe. Alleen dan zal God geïnteresseerd zijn in je gebeden; zo niet, dan zal God Zijn gezicht voor je verbergen. Het minimale criterium voor het gebed is dat je in staat moet zijn om je hart in vrede te behouden voor God, het moet zich niet van God verwijderen. Misschien heb je gedurende deze periode geen nieuwer of hoger zicht verkregen, maar je moet het gebed gebruiken om de dingen te behouden zoals ze zijn – je kunt niet achteruitgaan. Dit is wat je op z'n minst moet verwerven. Als je zelfs dit niet eens kunt bereiken, dan bewijst het dat je spirituele leven zich niet op het juiste pad begeeft; met als gevolg dat je niet in staat zult zijn om vast te houden aan je oorspronkelijke visie, het geloof in God mist en je vastberadenheid substantieel verdwijnt. Je ingang tot het spirituele leven is gemarkeerd door het feit of je gebeden op het juiste spoor zijn beland. Alle mensen moeten deze realiteit binnengaan, ze moeten allemaal het werk van bewuste training van het gebed voor zichzelf uitvoeren, niet passief afwachten, maar bewust zoeken om aangeraakt te worden door de Heilige Geest. Alleen dan zullen ze mensen zijn die waarlijk God zoeken.

Wanneer je begint met bidden, moet je realistisch zijn en niet boven jezelf uitstijgen; je kunt geen extravagante eisen stellen, hopen dat je, zodra je je mond opendoet, aangeraakt zult worden door de Heilige Geest, verlicht en illumineert, overladen met grote genade. Dat is onmogelijk – God doet geen dingen die bovennatuurlijk zijn. God vervult de gebeden van mensen op Zijn

eigen tijd en soms test Hij je geloof om te zien of je nog loyaal aan Hem bent. Wanneer je bidt, moet je geloof, doorzettingsvermogen, en vastberadenheid hebben. Wanneer ze beginnen met zichzelf te trainen om te bidden, voelen de meeste mensen niet dat ze aangeraakt zijn door de Heilige Geest en verliezen zo de moed. Zo zal het niet voor elkaar gekregen worden! Je moet doorzettingsvermogen hebben, je moet je richten op het voelen van de aanraking door de Heilige Geest en op het zoeken en ontdekken. Soms is het pad dat je bewandelt het verkeerde pad; soms zijn je motivaties en opvattingen niet in staat om standvastig voor God te staan en zodoende beweegt Gods Geest je niet; zo zijn er ook tijden wanneer God kijkt of je wel of niet loyaal bent. Kortom, je moet meer moeite doen om jezelf te trainen. Als je ontdekt dat de weg die je gaat afwijkt, kun je de manier waarop je bidt veranderen. Zolang je waarachtig zoekt en verlangt te ontvangen, dan zal de Heilige Geest je met zekerheid in deze realiteit meenemen. Soms bid je met een waarachtig hart, maar voel je niet dat je in het bijzonder bent aangeraakt. Op zulke momenten als deze moet je vertrouwen op je geloof en vertrouwen dat God op je gebeden toeziet; je moet doorzettingsvermogen hebben met je gebeden.

Je moet eerlijk zijn en moet bidden om zodoende jezelf te ontdoen van de listigheid van je hart. Als je het gebed gebruikt om jezelf te zuiveren wanneer het nodig is en het gebruikt om aangeraakt te worden door de Geest van God, dan zal je gezindheid geleidelijk veranderen. Het ware spirituele leven is een leven van het gebed en het is een leven dat door de Heilige Geest is aangeraakt. Het proces van aangeraakt zijn door de Heilige Geest is het proces van de verandering van iemands gezindheid. Een leven dat niet aangeraakt is door de Heilige Geest is geen spiritueel leven, het is nog steeds een religieus ritueel;

alleen zij die vaak zijn aangeraakt door de Heilige Geest en verlichting en illuminatie hebben ontvangen door de Heilige Geest, zijn mensen die het spirituele leven zijn binnengegaan. Ieders gezindheid zal continu veranderen als hij bidt en hoe meer hij is bewogen door de Geest van God, hoe meer proactief en gehoorzaam hij is. Zo ook, zal zijn hart geleidelijk aan gezuiverd worden, waarna zijn gezindheid geleidelijk zal veranderen. Zo is het effect van het ware gebed.

Ken Gods nieuwste werk en treed in Zijn voetspoor

Nu zullen jullie ernaar moeten streven om het volk van God te worden en moeten jullie geheel en al het juiste pad betreden. Het volk van God worden betekent: intreden tot het Tijdperk van het Koninkrijk. Vandaag zullen jullie officieel aanvangen met de training van het koninkrijk en zal jullie leven hierna niet meer zo lauw en slordig zijn als eerder wel het geval was. Als je op zo'n manier leeft is het onmogelijk de standaards te bereiken die God stelt. Als je de urgentie niet voelt, dan betekent dat, dat je jezelf niet wilt verbeteren, dat je verward bent en maar wat aanmoddert en je niet in staat bent om Gods wil te volbrengen. Intrede tot de training van het koninkrijk betekent het begin van het leven van het volk van God. Ben je bereid om zo'n training te aanvaarden? Ben je bereid om een urgentie te voelen? Ben je bereid om je leven door God te laten disciplineren? Ben je bereid om Gods tuchtiging te kennen in je leven? Hoe reageer je als Gods woorden tot je komen en je getoetst wordt? En wat doe je als je geconfronteerd gaat worden met allerlei feiten? In het verleden was je niet

gericht op het leven. Nu moet je de werkelijkheid van het leven betreden en veranderingen in je levensgezindheid nastreven. Dit is wat het volk van het koninkrijk moet verwezenlijken. Allen die het volk van God zijn, moeten het leven bezitten. Ze moeten de training van het koninkrijk aanvaarden en veranderingen in hun levensgezindheid nastreven. Dit is wat God vraagt van het volk van het koninkrijk.

Dit zijn de eisen die God stelt aan het volk van het koninkrijk:

1. Zij moeten Gods opdrachten aanvaarden. Dat wil zeggen dat ze alle woorden die gesproken worden tijdens Gods werk van de laatste dagen moeten aanvaarden.

2. Zij moeten de training van het koninkrijk ontvangen.

3. Zij moeten ernaar streven dat hun hart door God wordt aangeraakt. Als je hart volledig op God gericht is en je een normaal geestelijk leven leidt, leef je in vrijheid. Dat betekent dat je leeft onder de zorg en bescherming van Gods liefde. Alleen als je leeft onder de zorg en bescherming van God behoort je God toe.

4. Zij moeten worden gewonnen door God.

5. Zij moeten Gods glorie op aarde uitdragen.

Deze vijf punten zijn mijn opdrachten aan jullie. Mijn woorden zijn gericht tot het volk van God en als je niet bereid bent om deze opdrachten te aanvaarden, zal ik je daar niet toe dwingen. Maar als je ze echt aanvaardt, dan zul je in staat zijn om de wil van God uit te voeren. Vandaag beginnen jullie met het aanvaarden van Gods opdrachten en streven jullie ernaar om het volk van het koninkrijk te worden en te voldoen aan de normen die vereist zijn om het volk

van het koninkrijk te worden. Dit is de eerste stap van het intreden. Als je volledig Gods wil wilt doen, dan moet je deze vijf opdrachten aanvaarden en als je deze kunt volbrengen, zul je zijn naar Gods hart en zal God je geweldig goed kunnen gebruiken. Het is nu van essentieel belang dat je de training van het koninkrijk ontvangt. Intreden in de training van het koninkrijk heeft te maken met het geestelijke leven. Voorheen was er geen sprake van het geestelijke leven, maar nu je toetreedt tot de training van het koninkrijk, ga je officieel het geestelijke leven binnen.

Hoe ziet het geestelijke leven eruit? In het geestelijke leven is je hart volledig op God gericht, is je gedachte vervuld van Gods liefde en leef je in Gods woorden en kent je hart geen plaats voor iets anders en vandaag ken je Gods wil en word je geleid door het licht van de Heilige Geest om je plicht te vervullen. Zo'n leven tussen God en de mens is het geestelijke leven. Als je het licht van vandaag niet kunt volgen, dan is er afstand gekomen tussen jou en God – de relatie kan zelfs verbroken zijn – en leid je geen normaal geestelijk leven. Een normale relatie met God is gefundeerd op het nu aanvaarden van de woorden van God. Leid je een normaal geestelijk leven? Heb je een normale relatie met God? Ben je iemand die het werk van de Heilige Geest volgt? Als je het licht van de Heilige Geest vandaag kunt volgen en de wil achter Gods woorden begrijpt en naar deze woorden kunt leven, dan ben je iemand die de stroom van de Heilige Geest volgt. Als je de stroom van de Heilige Geest niet volgt, ben je zonder twijfel iemand die de waarheid niet nastreeft. De Heilige Geest heeft geen kans om te werken in degenen die zichzelf niet willen verbeteren en dientengevolge kunnen zulke mensen hun krachten nooit verzamelen en zijn zij altijd passief. Volg je vandaag de stroom van de Heilige Geest? Bevind je je in de stroom van

de Heilige Geest? Ben je uit je passiviteit gekomen? Allen die in de woorden van God geloven, die het werk van God als fundament beschouwen en vandaag het licht van de Heilige Geest volgen, zijn in de stroom van de Heilige Geest. Als je gelooft dat Gods woorden onmiskenbaar waar en correct zijn, en als je de woorden van God onvoorwaardelijk gelooft, dan ben je iemand die ernaar streeft het werk van God binnen te gaan, en zo volbreng je Gods wil.

Om de stroom van de Heilige Geest binnen te gaan, moet je een normale relatie hebben met God en moet je je passiviteit van je afwerpen. Sommige mensen volgen altijd de meerderheid en hun hart is te ver van God afgedwaald. Zulke mensen verlangen er niet naar om zichzelf te verbeteren en de normen die zij nastreven zijn te laag. Alleen het streven om God lief te hebben en door God te worden gewonnen is Gods wil. Er zijn mensen die alleen hun geweten gebruiken om Gods liefde terug te betalen, maar dit kan niet aan Gods wil voldoen. Hoe hoger de normen die je nastreeft, des te meer het in overeenstemming met Gods wil zal zijn. Als een normaal iemand die het liefhebben van God nastreeft, is jullie ware toekomst om in te treden in het koninkrijk om tot Gods volk te behoren en een dergelijk leven is zeer waardevol en van grote betekenis; niemand is meer gezegend dan jullie. Waarom zeg ik dit? Omdat degenen die niet in God geloven naar het vlees leven en zij leven voor Satan, maar jullie leven nu voor God en om de wil van God uit te voeren. Daarom zeg ik dat jullie leven van uiterst belang is. Alleen deze groep mensen, die door God is uitverkozen, is in staat om een leven uit te leven dat van uiterst belang is. Niemand anders op aarde is in staat om een leven te leiden dat zo betekenisvol en waardevol is. Omdat jullie door God zijn uitverkoren en door God zijn opgericht en, bovendien, vanwege Gods liefde voor jullie hebben jullie het

ware leven begrepen en weten jullie hoe je een leven leidt dat van zeer grote waarde is. Het is niet omdat jullie streven goed is, maar vanwege Gods genade. Het was God die de ogen van jullie geest heeft geopend en het was de Geest van God die jullie harten heeft aangeraakt, waardoor jullie het geluk hebben gekregen om voor Hem te verschijnen. Als de Geest van God je niet had verlicht, zou je niet in staat zijn geweest om Gods beminnelijkheid te zien, noch zou het mogelijk voor je geweest zijn om God lief te hebben. Het is geheel omdat de Geest van God de harten van mensen heeft aangeraakt, dat hun harten zich naar God gekeerd hebben. Soms – als je de woorden van God tot je neemt – wordt je geest aangeraakt en merk je dat je God alleen maar kunt liefhebben, dat er grote kracht in je is en dat er niets is dat je niet terzijde kunt zetten. Als je zo voelt, ben je door de Geest van God aangeraakt, en is je hart geheel op God gericht, en zul je tot God bidden en zeggen: “O God! Wij zijn werkelijk voorbestemd en gekozen door u. Uw glorie geeft mij trots en het voelt glorieus om één van uw volk te zijn. Ik zal alles gebruiken en alles geven om uw wil te doen en zal al mijn jaren en een heel leven van inspanning toewijden aan u.” Als je zo bidt, zal er oneindige liefde voor God en ware gehoorzaamheid aan God in je hart zijn. Heb je ooit een ervaring als deze gehad? Als mensen vaak door de Geest van God worden aangeraakt, zijn ze zeer bereid om zichzelf in hun gebed aan God toe te wijden: “O God! Ik wens uw dag van glorie te aanschouwen en ik wil voor u leven. Er is niets waardiger of van meer betekenis dan voor u te leven en ik heb niet het minste verlangen om voor Satan of voor het vlees te leven. U richt mij op door mij in staat te stellen om vandaag voor u te leven.” Als je op deze manier hebt gebeden, zul je het gevoel hebben dat je je hart alleen maar aan God kunt geven, dat je God moet winnen en dat je bijzonder ongaarne zou

sterven zonder dat je God tijdens je leven hebt gewonnen. Nadat je zo'n gebed hebt uitgesproken, zal er een onuitputtelijke kracht in je zijn en je zult niet weten waar deze vandaan komt. Er zal een onmetelijke kracht in je hart zijn en je zult je er bewust van zijn dat God zo beminnelijk is en dat Hij het waard is om van te houden. Dit is wanneer je door God aangeraakt zal zijn. Allen die zo'n ervaring hebben gehad, zijn door God aangeraakt. Degenen die vaak door God worden aangeraakt, zien veranderingen in hun leven plaatsvinden. Ze zijn vastberaden en bereid om God helemaal te winnen. De liefde voor God in hun hart is sterker. Hun hart is geheel op God gericht. Ze hechten geen belang aan familie, de wereld, verwikkelingen of hun toekomst en ze zijn bereid om een leven van inspanning aan God toe te wijden. Allen die door de Geest van God zijn aangeraakt, zijn mensen die de waarheid zoeken en hoop hebben om door God volmaakt gemaakt te worden.

Heb je je hart op God gericht? Is je hart door de Geest van God aangeraakt? Als je nooit zo'n ervaring hebt gehad en als je nooit zo hebt gebeden, dan laat dit zien dat God geen plaats heeft in je hart. Allen die door de Geest van God worden geleid en die door de Geest van God zijn aangeraakt, zijn vol van het werk van God en dat laat zien dat Gods woorden en Gods liefde zich in hen hebben geworteld. Sommige mensen zeggen: "Ik ben niet zo ernstig als jij in mijn gebeden, noch word ik zo door God aangeraakt. Soms – als ik mediteer en bid – ervaar ik dat God beminnelijk is en wordt mijn hart aangeraakt door God." Niets is belangrijker dan het hart van de mens. Als je hart zich op God heeft gericht, heeft je hele wezen zich op God gericht en op dat moment is je hart aangeraakt door de Geest van God. De meesten van jullie hebben wel zo'n ervaring gehad. Alleen de diepte van jullie ervaringen is niet gelijk. Sommige mensen zeggen: "Ik

gebruik niet veel woorden in mijn gebed. Ik luister gewoon naar de woorden van anderen en de kracht rijst in mij op.” Dit laat zien dat je van binnen door God bent aangeraakt. Mensen die vanbinnen door God zijn aangeraakt, worden geïnspireerd wanneer ze de woorden van anderen horen. Als iemands hart totaal onbewogen blijft wanneer ze inspirerende woorden horen, dan bewijst dit dat het werk van de Heilige Geest niet in hen is. Er is geen sterk verlangen in hen, hetgeen bewijst dat ze niet vastberaden zijn en zodoende het werk van de Heilige Geest niet hebben. Wie door God is aangeraakt, zal reageren bij het horen van Gods woorden. Wie niet door God is aangeraakt, is niet betrokken bij de woorden van God, staat er niet mee in verbinding en is niet in staat om te worden verlicht. Zij die de woorden van God hebben gehoord en er niet op reageerden zijn mensen die niet door God zijn aangeraakt. Zij zijn mensen zonder het werk van de Heilige Geest. Iedereen die het nieuwe licht kan aanvaarden, wordt aangeraakt en wordt bezielde door het werk van de Heilige Geest.

Beoordeel jezelf:

1. Bevind je je temidden van het tegenwoordige werk van de Heilige Geest?
2. Is je hart op God gericht? Ben je door God aangeraakt?
3. Hebben Gods woorden zich in je geworteld?
4. Is jouw praktiseren gefundeerd op Gods eisen?
5. Word je geleid door het tegenwoordige licht van de Heilige Geest?
6. Wordt jouw hart gestuurd door oude opvattingen of wordt het gestuurd door het woord van God van vandaag?

Hoe reageren jullie van binnen nu jullie deze woorden horen? Bepalen Gods woorden jullie leven na al deze jaren geloofd te hebben? Heeft er een verandering plaatsgevonden in jullie verdorven gezindheid van vroeger? Weten jullie – in overeenstemming met de woorden van God van vandaag – wat het is om het leven te hebben en wat het is om zonder het leven te zijn? Is dit duidelijk voor jullie? Bij het volgen van God is het van het grootste belang dat alles is volgens de woorden van God van vandaag. Ongeacht of je er nu naar streeft om het leven binnen te treden of dat je streeft naar het volbrengen van Gods wil, tegenwoordig moet alles draaien om Gods woorden. Als bij wat je communiceert en nastreeft de woorden van God van vandaag niet centraal staan, dan ben je een vreemdeling voor de woorden van God en compleet verstoken van het werk van de Heilige Geest. Wat God wil, zijn mensen die in Zijn voetspoor treden. Ongeacht de pracht en puurheid van wat je voorheen begreep, God wil het niet, en als je niet in staat bent om zulke dingen terzijde te leggen, dan zal dat een enorm obstakel zijn voor je intrede in de toekomst. Allen die in staat zijn om het tegenwoordige licht van de Heilige Geest te volgen, zijn gezegend. De mensen van eeuwen geleden traden ook in het voetspoor van God. Maar zij konden niet volgen tot vandaag. Dit is de zegen van het volk van de laatste dagen. Zij die het tegenwoordige werk van de Heilige Geest kunnen volgen en in staat zijn om in het voetspoor van God te treden – waar hij hen maar naartoe leidt – zijn mensen die door God gezegend zijn. Zij die het tegenwoordige werk van de Heilige Geest niet volgen, zijn niet binnengegaan in het werk van Gods woorden en hoeveel zij ook maar werken of hoezeer zij ook maar lijden of hoeveel ze ook maar rondvliegen, het betekent allemaal niets voor God en Hij zal hen niet verheerlijken. Vandaag is iedereen die de huidige woorden van God volgt in de

stroom van de Heilige Geest en staan mensen voor wie de woorden van God van vandaag vreemd zijn, buiten de stroom van de Heilige Geest en zulke mensen worden niet door God verheerlijkt. Dienstbaarheid die is afgescheiden van de tegenwoordige uitspraken van de Heilige Geest, is dienstbaarheid van het vlees en van opvattingen, en deze is onmogelijk in overeenstemming met Gods wil. Als mensen leven te midden van religieuze opvattingen, dan zijn ze niet in staat om iets te doen naar Gods wil, en hoewel ze God dienen, dienen ze naar hun verbeelding en opvattingen en zijn ze totaal ongeschikt om te dienen overeenkomstig Gods wil. Zij die het werk van de Heilige Geest niet kunnen volgen, begrijpen de wil van God niet en zij die de wil van God niet begrijpen, kunnen God niet dienen. God wil dienstbaarheid die naar Zijn eigen hart is. Hij wil geen dienstbaarheid die volgens opvattingen en naar het vlees zijn. Als mensen niet in staat zijn om de voetstappen van het werk van de Heilige Geest te volgen, dan leven ze te midden van opvattingen. De dienstbaarheid van zulke mensen is verstorend en hinderlijk, en dergelijke dienstbaarheid gaat in tegen God. Zodoende zijn zij, die niet in staat zijn om in Gods voetspoor te treden, niet in staat om God te dienen. Zij die niet in Gods voetspoor kunnen treden, gaan zeker tegen God in en zijn onverenigbaar met God. Het 'volgen van het werk van de Heilige Geest' betekent het begrijpen van Gods wil voor vandaag, het kunnen handelen in overeenstemming met de tegenwoordige eisen van God, het kunnen gehoorzamen en volgen van de God van vandaag, en het kunnen leven naar de meest recente uitspraken van God. Alleen zo iemand volgt het werk van de Heilige Geest en is in de stroom van de Heilige Geest. Zulke mensen zijn niet alleen in staat om Gods lof te ontvangen en God te zien, maar uit het nieuwste werk van God kunnen ze ook Gods gezindheid herleiden, en kennen ze de

opvattingen en ongehoorzaamheid van de mens, en de natuur en het wezen van de mens. Bovendien kunnen ze in hun dienstbaarheid geleidelijk veranderingen in hun gezindheid teweegbrengen. Alleen zulke mensen kunnen God winnen en hebben echt de ware weg gevonden. Zij die geëlimineerd worden door het werk van de Heilige Geest, zijn mensen die niet in staat zijn om zich te voegen naar het nieuwste werk van God en die hiertegen in opstand komen. Dat zulke mensen openlijk tegen God in opstand komen, is omdat God een nieuw werk heeft gedaan en omdat het beeld van God niet overeenkomt met hun opvattingen. Hierdoor gaan zij openlijk tegen God in en oordelen zij over God, hetgeen ertoe leidt dat God een afkeer van hen krijgt en hen verwerpt. Het is niet eenvoudig om je de kennis van het nieuwste werk van God eigen te maken. Maar als mensen erop ingesteld zijn om gehoorzaam te zijn aan het werk van God en dat zoeken, dan hebben ze de kans om God te zien en de nieuwste leiding van de Heilige Geest te ontvangen. Zij die opzettelijk tegen het werk van God ingaan, kunnen de verlichting van de Heilige Geest en de leiding van God niet ontvangen. Dus of mensen al dan niet het nieuwste werk van God kunnen ontvangen, hangt af van Gods genade, hun streven en hun intenties.

Allen die in staat zijn om de tegenwoordige uitspraken van de Heilige Geest te gehoorzamen, zijn gezegend. Het maakt niet uit hoe zij waren of hoe de Heilige Geest in hen werkzaam was. Zij die het nieuwste werk hebben, zijn het meest gezegend en zij die het nieuwste werk niet kunnen volgen, worden geëlimineerd. God wil hen die het nieuwe licht kunnen aanvaarden en Hij wil hen die Zijn nieuwste werk kennen en aanvaarden. Waarom wordt gezegd dat jullie een ingetogen maagd moeten zijn? Een ingetogen maagd is in staat om het werk van de Heilige Geest te zoeken en de nieuwe dingen te begrijpen, en is

bovendien in staat om oude opvattingen terzijde te leggen en vandaag gehoorzaam te zijn aan het werk van God. Deze groep mensen, die het nieuwste werk van vandaag aanvaardt, was voor het begin van de tijd door God voorbestemd en zij zijn de meest gezegende van alle mensen. Jullie horen rechtstreeks de stem van God en aanschouwen de verschijning van God, en dus, binnen de hemelen en de aarde en door alle eeuwen heen is niemand meer gezegend dan jullie, deze groep mensen. Dit is allemaal vanwege het werk van God, vanwege Gods voorbestemming en uitverkiezing, en door Gods genade. Konden jullie omstandigheden zijn als die van vandaag, als God Zijn woorden niet had gesproken? Derhalve moge alle glorie en lof God toekomen, want dit alles is omdat God jullie opricht. Kun je met deze dingen in gedachten nog steeds passief blijven? Heb je nog steeds niet voldoende kracht om op te staan?

Dat je het oordeel, de tuchting, de straffen en de loutering van Gods woorden kunt aanvaarden, en bovendien Gods opdrachten kunt aanvaarden, is aan het begin der tijden door God voorbestemd en zodoende hoef je je niet al te veel zorgen te maken als je wordt getuchtigd. Niemand kan het werk afnemen dat in jullie is gedaan en de zegeningen die in jullie zijn gelegd, en niemand kan ook maar iets afpakken dat aan jullie gegeven is. Mensen van religie zijn niet met jullie te vergelijken. Jullie zijn niet zeer onderlegd in de Bijbel en religieuze dogma's hebben jullie niet, maar omdat God in jullie gewerkt heeft, hebben jullie meer dan wie dan ook door alle eeuwen heen gewonnen en dat is jullie grootste zegen. Dientengevolge moeten jullie God zelfs nog meer toegewijd zijn en Hem nog trouwer zijn. Omdat God je opricht, moet je alles op alles zetten, moet je je gestalte sterken en gereed maken om de opdrachten van God te kunnen accepteren. Je moet krachtig staan op de plek die God je gegeven heeft, ernaar

streven iemand te worden van het volk van God, de training van het koninkrijk aanvaarden, gewonnen worden door God en uiteindelijk een glorieuze getuige van God worden. Beschik je over een dergelijke vastberadenheid? Als je over een dergelijke vastberadenheid beschikt, dan zul je uiteindelijk zeker gewonnen worden door God en een glorieuze getuige van God worden. Je moet begrijpen dat het de belangrijkste opdracht is om door God gewonnen te worden en een glorieuze getuige van God te worden. Dit is de wil van God.

De huidige woorden van de Heilige Geest zijn de dynamiek van het werk van de Heilige Geest en de voortdurende verlichting van de mens van de Heilige Geest gedurende deze periode is de trend van het werk van de Heilige Geest. En welke trend is er tegenwoordig te zien in het werk van de Heilige Geest? Het is het leiderschap om de mensen te brengen tot het werk van God van vandaag en tot een normaal spiritueel leven. Er zijn verschillende stappen naar de toegang tot een normaal spiritueel leven:

1. Ten eerste moet je je hart storten in de woorden van God. Je moet Gods woorden uit het verleden niet najagen, je moet ze niet bestuderen of vergelijken met de woorden van vandaag. In plaats daarvan moet je je hart volledig storten in de huidige woorden van God. Als er mensen zijn die tegenwoordig nog steeds de woorden van God, spirituele boeken of andere preken uit het verleden willen lezen, die niet volgens de huidige woorden zijn van de Heilige Geest, dan zijn dat de domste mensen die er maar zijn. God verafschuwt zulke mensen. Als je bereid bent om het licht van de Heilige Geest van tegenwoordig te aanvaarden, stort je hart dan volledig in de huidige uitspraken van God. Dit is het eerste wat je moet doen.

2. Je moet bidden op het fundament van de woorden die God vandaag spreekt, binnengaan in de woorden van God, en communiceren met God, en je voornemens bekendmaken bij God, vaststellen van welke norm je volledig wilt nastreven.

3. Je moet een diepgaande toegang nastreven tot de waarheid volgens het huidige werk van de Heilige Geest. Houd niet vast aan de verouderde uitspraken en theorieën van het verleden.

4. Je moet ernaar streven door de Heilige Geest te worden aangeraakt en de woorden van God binnen te gaan.

5. Je moet ernaar streven het pad te betreden dat tegenwoordig door de Heilige Geest wordt bewandeld.

En hoe streef je naar een aanraking van de Heilige Geest? Het is essentieel om te leven naar Gods huidige woorden en te bidden op basis van Gods eisen. Als je zo bidt, zal de Heilige Geest je zeker aanraken. Als je niet zoekt op basis van de woorden die God vandaag spreekt, dan is het zinloos. Je moet bidden en zeggen: "O God! Ik ben opstandig en ben u zo veel schuldig. Ik ben ongehoorzaam en nooit in staat om u te behagen. O God, ik wil dat u mij redt. Ik wil tot het einde toe aan u dienstdoen. Voor u wil ik sterven. U oordeelt mij en tuchtigt mij en ik heb niets te klagen. Ik ben opstandig tegen u en verdien het om te sterven, zodat alle mensen uw rechtvaardige gezindheid zien in mijn dood." Als je zo vanuit je hart bidt, zal God zeker naar je luisteren en je leiden. Als je niet bidt op basis van de huidige woorden van de Heilige Geest, dan zal de Heilige Geest je niet aanraken. Als je bidt naar Gods wil en in overeenstemming met wat God tegenwoordig wil doen, dan zeg je: "O God! Ik wil uw opdrachten

aanvaarden en daarin trouw zijn, en ik ben bereid om mijn hele leven aan uw glorie toe te wijden, zodat alles wat ik doe, zal voldoen aan de normen van Gods volk. Dat mijn hart mag worden aangeraakt door u. Ik wil dat uw Geest mij voor altijd verlicht, zodat al wat ik doe Satan beschaamt en ik uiteindelijk word gewonnen door u.” Als je zo op zo’n manier bidt, op een manier waarop je de wil van God centraal stelt, zal de Heilige Geest onvermijdelijk Zijn werk in jou verrichten. Het maakt niet uit hoeveel woorden je gebruikt in je gebeden. Het gaat erom of je de wil van God omarmt. Misschien hebben jullie het volgende allemaal wel eens meegemaakt: soms bereikt de uitwerking van de Heilige Geest tijdens het gebed in een samenkomst een hoogtepunt, waardoor iedereen een kracht voelt opkomen. Sommige mensen wenen bitter en laten vol wroeging tranen voor God tijdens hun gebed. Anderen laten hun vastberadenheid zien en doen beloftes. Dit is het resultaat dat door het werk van de Heilige Geest volbracht moet worden. Nu is het van essentieel belang dat mensen hun hart volledig storten in de woorden van God. Richt je niet op de woorden die eerder zijn gesproken. Als je nog steeds vasthoudt aan wat vroeger was, zal de Heilige Geest niet in je werken. Zie je hoe belangrijk dit is?

Kennen jullie de weg die de Heilige Geest vandaag bewandelt? Bovengenoemde punten moeten nu en in de toekomst door de Heilige Geest volbracht worden. Ze beschrijven het pad dat door de Heilige Geest wordt bewandeld en de intrede waar de mens naar moet streven. Bij jouw intrede in het leven moet je op zijn allerminst je hart storten in de woorden van God en in staat zijn om het oordeel en de tuchtiging van Gods woorden te aanvaarden. Je hart moet verlangen naar God. Je moet trachten diep door te dringen tot de waarheid en de doelen die door God verlangd worden. Als je deze kracht in je hebt, dan

laat dat zien dat je door God bent aangeraakt en je hart is begonnen zich te keren naar God.

De eerste stap van intrede in het leven is dat je je hart volledig stort in de woorden van God. De tweede stap is het aanvaarden van een aanraking van de Heilige Geest. Wat wordt bereikt met het aanvaarden van een aanraking van de Heilige Geest? Een vermogen om naar een diepere waarheid te smachten, deze te zoeken en te onderzoeken, en een vermogen om op een positieve manier met God samen te werken. Tegenwoordig werk je samen met God. Dat wil zeggen dat je streven, je gebeden en jouw communicatie van Gods woorden een doel hebben en jij je plicht doet naar Gods maatstaven. Alleen dit is samenwerken met God. Als je het er alleen maar over hebt om God daden te laten verrichten, maar zelf geen actie onderneemt, en niet bidt en niet zoekt, kun je dat dan samenwerking noemen? Als je niets van samenwerking in je hebt en verstoken bent van training om ergens in te treden dat een doel heeft, dan werk je niet samen. Sommige mensen zeggen: "Alles hangt af van Gods voorbeschikking. Alles wordt door God zelf gedaan. Als God het niet doet, hoe kan de mens het dan doen?" Gods werk is normaal en geheel niet bovennatuurlijk. De Heilige Geest werkt alleen door jouw actieve zoeken, want God dwingt de mens niet. Je moet God de gelegenheid bieden om te werken en als je daar niet naar streeft of daar niet binnengaat en er geen greintje verlangen in je hart is, dan heeft God geen kans om te werken. Hoe kun je dan streven naar Gods aanraking? Door gebed en dichter bij God komen. Maar onthoud dat het belangrijkste is dat het moet zijn op basis van de woorden die God spreekt. Wanneer je vaak door God wordt aangeraakt, ben je geen slaaf van het vlees. Man, vrouw, kinderen en geld; deze zijn allemaal niet in staat om je te ketenen. Je wilt alleen de waarheid

najagen en leven voor God. Op dat moment ben je iemand die leeft in het rijk der vrijheid.

Mensen wier gezindheid is veranderd, zijn zij die zijn binnengegaan in de werkelijkheid van Gods woorden

De eerste stap van het pad van de Heilige Geest in de mens is, vóór al het andere, de mensenharten wegleiden van mensen, gebeurtenissen en dingen, en ze de woorden van God binnenvoeren. Zo worden mensenharten ertoe gebracht te geloven dat de woorden van God boven alle twijfel verheven zijn en volledig waar zijn. Als je in God gelooft, moet je in Zijn woorden geloven; als je, na vele jaren van geloof in God, nog altijd niet afweet van het pad dat de Heilige Geest heeft genomen, ben je dan echt een gelovige? Om een normaal menselijk leven te bereiken – een normaal menselijk leven dat een normale relatie heeft met God – moet je eerst in Zijn woorden geloven. Als je de eerste stap van het werk van de Heilige Geest in mensen niet hebt behaald, heb je geen fundament. Als zelfs het miniemste principe buiten je bereik ligt, hoe zul je dan het pad dat voor je ligt bewandelen? Het juiste pad inslaan waarlangs God de mens vervolmaakt, betekent het juiste pad van het huidige werk van de Heilige Geest opgaan; het betekent dat je het pad inslaat dat de Heilige Geest heeft genomen. Op dit moment is het pad dat de Heilige Geest heeft genomen dat van de huidige woorden van God. Daarom: als mensen het pad van de Heilige Geest willen opgaan, moeten ze de huidige woorden van de vleesgeworden God gehoorzamen, en eten en drinken. Het werk dat Hij doet is het werk van woorden;

alles begint vanuit Zijn woorden en alles is gebouwd op Zijn woorden, op Zijn huidige woorden. Of het nu gaat om het hebben van zekerheid over de vleesgeworden God, of het kennen van de vleesgeworden God, voor elk moet je meer je best doen op Zijn woorden. Zo niet, dan kunnen mensen niets klaarspelen en zullen ze uiteindelijk niets hebben. Alleen door te bouwen op het fundament van het eten en drinken van Gods woorden, en Hem zo te leren kennen en tevreden te stellen, kunnen mensen geleidelijk aan een normale relatie met God opbouwen. Voor de mens is er geen betere samenwerking met God dan het eten en drinken van Zijn woorden en deze in praktijk brengen. Zulke beoefening stelt hen het best in staat standvastig te staan in hun getuigenis van Gods volk. Wanneer mensen de kern van Gods huidige woorden begrijpen en kunnen gehoorzamen, leven ze op het pad van begeleiding door de Heilige Geest, en zijn ze het juiste pad van Gods vervolmaking van de mens opgegaan. Voorheen konden mensen Gods werk verkrijgen door simpelweg Gods genade te zoeken, of door vrede en vreugde te zoeken, maar nu liggen de zaken anders. Zonder de woorden van de vleesgeworden God, zonder de werkelijkheid van Zijn woorden, kunnen mensen Gods goedkeuring niet verkrijgen en zullen ze allemaal door God worden geëlimineerd. Om een normaal geestelijk leven te bereiken, moeten mensen eerst Gods woorden eten en drinken en ze in praktijk brengen; vervolgens moeten ze op dit fundament een normale relatie met God aangaan. Hoe werk je samen? Hoe sta je standvastig in het getuigenis van Gods volk? Hoe bouw je een normale relatie met God op?

Hoe je moet zien of je een normale relatie met God hebt in je dagelijkse leven:

1. Geloof je Gods eigen getuigenis?
2. Geloof je in je hart dat Gods woorden waar en onfeilbaar zijn?
3. Ben je iemand die Zijn woorden in praktijk brengt?
4. Ben je Zijn opdracht trouw? Wat doe je om Zijn opdracht trouw te zijn?
5. Is alles wat je doet omwille van het tevredenstellen van en trouw zijn aan God?

Met de hierboven genoemde punten kun je peilen of je in de huidige fase een normale relatie met God hebt.

Als je Gods opdracht kunt aanvaarden, Zijn belofte kunt aanvaarden en het pad van de Heilige Geest kunt volgen, dan volg je Gods wil. Is het pad van de Heilige Geest je vanbinnen duidelijk? Handel je op dit moment in overeenstemming met het pad van de Heilige Geest? Komt je hart dichtbij God? Wil je het nieuwste licht van de Heilige Geest bijhouden? Wil je door God worden gewonnen? Wil je een manifestatie van Gods glorie op aarde worden? Heb je de vastberadenheid om te bereiken wat God van je vereist? Als je, wanneer Gods woorden worden gesproken, vanbinnen de vastberadenheid hebt om samen te werken, en de vastberadenheid om God tevreden te stellen – als dit je mentaliteit is – betekent dit dat Gods woorden vrucht hebben gedragen in je hart. Als je zulke vastberadenheid niet hebt, als je geen doelen hebt die je nastreeft, betekent dit dat je hart niet door God is bewogen.

Wanneer mensen eenmaal officieel de training van het koninkrijk zijn binnengegaan, stijgen de eisen die God aan hen stelt naar een hoger niveau. In welk opzicht kunnen deze hogere eisen worden gezien? Eerder werd er gezegd

dat mensen geen leven hadden. Vandaag zoeken ze het leven, proberen ze Gods volk te worden, door God te worden gewonnen, door God te worden vervolmaakt. Is dit geen hoger niveau? In feite zijn de eisen die God aan mensen stelt eenvoudiger dan ze vroeger waren. Er wordt van mensen niet vereist dat ze dienstdoeners zijn, of sterven – het enige wat van hen wordt verwacht, is dat ze het volk van God worden. Is dat niet eenvoudiger? Het enige wat je moet doen, is je hart aan God offeren en je onderwerpen aan Zijn begeleiding, dan zal alles vrucht dragen. Waarom vind je dit zo moeilijk? Intreden in het leven waarover vandaag wordt gesproken is duidelijker dan voorheen. In het verleden waren mensen verward en wisten ze niet wat de werkelijkheid van de waarheid was. In feite is het zo dat allen die reageren wanneer ze de woorden van God horen, die verlicht en geïllumineerd worden door de Heilige Geest en die, tegenover God, Zijn vervolmaking ontvangen en van gezindheid veranderd worden – al zulke mensen hebben het leven. God wil levende wezens, geen dode dingen; als je dood bent, heb je niet het leven en zal God niet met je spreken, laat staan dat Hij je zal verheffen als iemand van Zijn volk. Omdat je door God bent verheven en zo'n grote zegen van Hem hebt ontvangen, toont dit aan dat jullie allemaal mensen met leven zijn, en mensen met leven komen van God.

In het streven naar verandering in je levensgezindheid is het beoefeningspad eenvoudig. Als je in je praktische ervaring de huidige woorden van de Heilige Geest kunt volgen en Gods werk kunt ervaren, is je gezindheid in staat te veranderen. Als je navolgt wat de Heilige Geest ook maar zegt, en zoekt wat de Heilige Geest ook maar zegt, dan ben je iemand die Hem gehoorzaamt en zal er een verandering in je gezindheid zijn. De gezindheden van mensen veranderen met de huidige woorden van de Heilige Geest; als je je altijd vastklampt aan je

oude ervaringen en de regels van het verleden, kan je gezindheid niet veranderen. Als de huidige woorden van de Heilige Geest vergen dat alle mensen een leven van normale menselijkheid binnengaan, terwijl jij gefixeerd blijft op externe zaken, verward bent over de werkelijkheid en die niet serieus neemt, dan ben je iemand die er niet in is geslaagd het werk van de Heilige Geest bij te houden, iemand die het pad van begeleiding door de Heilige Geest niet is opgegaan. Of je gezindheid wel of niet kan veranderen, hangt ervan af of je de huidige woorden van de Heilige Geest wel of niet bijhoudt en of je wel of geen ware kennis hebt. Dit verschilt van wat jullie eerder hebben begrepen. De verandering in je gezindheid die je eerder hebt begrepen, was dat jij, die gauw oordeelt, door de discipline van God gestopt bent met achteloos praten; maar dat is maar één aspect van de verandering. Op dit moment is het meest kritieke punt dat je de begeleiding door de Heilige Geest volgt: volg wat God ook maar zegt en gehoorzaam wat Hij ook maar zegt. Mensen kunnen hun eigen gezindheid niet veranderen; ze moeten het oordeel en de tuchtiging, en het leed en de loutering, van Gods woorden ondergaan, of door Zijn woorden worden behandeld, gedisciplineerd en gesnoeid. Pas dan zijn ze in staat tot gehoorzaamheid en trouw aan God en kunnen ze ophouden nonchalant te zijn richting Hem. Het is door de loutering van Gods woorden dat de gezindheden van mensen veranderen. Alleen door blootstelling, oordeel, discipline en behandeling door Zijn woorden zullen ze niet langer overhaast durven handelen, maar zullen ze in plaats daarvan stabiel en beheerst worden. Het belangrijkste punt is dat ze zich kunnen onderwerpen aan Gods huidige woorden en aan Zijn werk, zelfs als het niet overeenstemt met menselijke opvattingen, dat ze deze opvattingen opzij kunnen zetten en zich gewillig kunnen onderwerpen. In het verleden verwezen

gesprekken over veranderingen in gezindheid vooral naar het vermogen om jezelf te verzaken, naar toelaten dat het vlees lijdt, naar het disciplineren van je lichaam en naar jezelf ontdoen van vleselijke voorkeuren – wat één soort verandering in gezindheid is. Vandaag weet iedereen dat de ware uitdrukking van verandering in gezindheid bestaat uit het gehoorzamen van de huidige woorden van God en het echt kennen van Zijn nieuwe werk. Op deze manier kan het eerdere begrip van God dat mensen hadden, dat gekleurd was door hun eigen opvattingen, worden uitgebannen en kunnen ze ware kennis van en gehoorzaamheid aan God bereiken – alleen dit is een waarachtige uitdrukking van een verandering in gezindheid.

Het streven van mensen naar het binnengaan van het leven is gebaseerd op Gods woorden. Eerder werd gezegd dat alles door Zijn woorden wordt volbracht, maar niemand zag dit feit. Als je de ervaring van de huidige stap binnengaat, zal alles je duidelijk zijn en zul je een goede basis opbouwen voor toekomstige beproevingen. Wat God ook zegt, richt je alleen op het intreden in Zijn woorden. Wanneer God zegt dat Hij zal beginnen mensen te tuchtigen, aanvaard dan Zijn tuchtiging. Wanneer God mensen vraagt te sterven, aanvaard dan die beproeving. Als je altijd leeft binnen Zijn nieuwste uitspraken, zullen Gods woorden je uiteindelijk vervolmaken. Hoe meer je Gods woorden binnengaat, hoe sneller je vervolmaakt zult worden. Waarom vraag ik jullie in communicatie na communicatie om Gods woorden te kennen en binnen te gaan? Alleen wanneer je in Gods woorden streeft en ervaart, en de werkelijkheid van Zijn woorden binnengaat, heeft de Heilige Geest de gelegenheid om in je te werken. Daarom zijn jullie allemaal deelnemers in elke methode waar God mee werkt, en in welke mate jullie ook lijden, uiteindelijk zullen jullie allemaal een ‘aandenken’

ontvangen. Om jullie uiteindelijke vervolmaking te bereiken, moeten jullie al Gods woorden binnengaan. De vervolmaking van mensen door de Heilige Geest komt niet van één kant: Hij vereist de samenwerking van mensen, Hij vereist dat iedereen bewust met Hem samenwerkt. Wat God ook zegt, richt je alleen op het intreden in Zijn woorden – dit zal bevorderlijker zijn voor jullie leven. Alles is omwille van het bereiken van een verandering in jullie gezindheid. Wanneer je Gods woorden binnengaat, zal je hart door Hem worden bewogen, zul je alles kunnen weten wat God wenst te bereiken in deze stap van Zijn werk, en zul je de vastberadenheid hebben om het te bereiken. Gedurende de tijd van de tuchtiging waren er diegenen die geloofden dat dit een werkmethode was, en die niet in Gods woorden geloofden. Als gevolg daarvan ondergingen ze geen loutering en kwamen ze uit de tijd van tuchtiging tevoorschijn zonder iets te hebben gewonnen of begrepen. Er waren er een paar die deze woorden werkelijk binnengingen zonder ook maar de geringste twijfel, die zeiden dat de woorden van God de onfeilbare waarheid zijn en dat de mensheid moet worden getuchtigd. Daarmee worstelden ze enige tijd, waarbij ze hun toekomst en hun lot lieten varen, en toen ze tevoorschijn kwamen, hadden hun gezindheden enige verandering ondergaan en hadden ze een dieper inzicht in God verworven. Zij die uit de tuchtiging tevoorschijn kwamen, voelden allemaal de lieflijkheid van God en beseften dat deze stap van het werk belichaamde dat Gods grote liefde in hen indaalde, dat het de overwinning en redding van Gods liefde was. Ze zeiden ook dat Gods gedachten altijd goed zijn en dat alles wat God in de mens doet, voortkomt uit liefde, niet uit haat. Zij die niet geloofden in Gods woorden, die niet naar Zijn woorden keken, ondergingen geen loutering gedurende de tijd van de tuchtiging, en als gevolg was de Heilige Geest niet met hen en wonnen

ze niets. Wat betreft hen die de tijd van de tuchtiging ingingen: hoewel ze wel loutering ondergingen, werkte de Heilige Geest verborgen in hen en veranderde hun levensgezindheid als gevolg. Sommigen, naar het zich van buiten liet aanzien, leken heel positief, de hele dag vol goede moed, maar zij gingen de gesteldheid van de loutering van Gods woorden niet binnen en veranderden daarom helemaal niet, wat het gevolg was van het niet geloven in Gods woorden. Als je niet in Gods woorden gelooft, zal de Heilige Geest niet in je werken. God verschijnt aan allen die in Zijn woorden geloven, en zij die in Zijn woorden geloven en deze aanvaarden, zullen Zijn liefde kunnen winnen!

Om de werkelijkheid van Gods woorden binnen te gaan, moet je het beoefeningspad vinden en weten hoe je Gods woorden in de praktijk moet brengen. Alleen zo zal er een verandering in je levensgezindheid zijn, alleen langs dit pad kun je worden vervolmaakt door God, en alleen mensen die op deze manier door God zijn vervolmaakt kunnen in overeenstemming zijn met Zijn wil. Om nieuw licht te ontvangen, moet je binnen Zijn woorden leven. Maar één enkele keer bewogen worden door de Heilige Geest is lang niet voldoende – je moet dieper gaan. Wat betreft hen die maar één keer zijn bewogen: hun innerlijke geestdrift is opgewekt en ze willen zoeken, maar dit kan niet lang duren; ze moeten continu bewogen worden door de Heilige Geest. Vele malen in het verleden heb ik mijn hoop uitgesproken dat Gods Geest de geesten van mensen mag bewegen, zodat ze veranderingen in hun levensgezindheid mogen nastreven, en zodat ze, onder het streven door God bewogen te worden, hun eigen tekortkomingen mogen begrijpen, en zodat ze in de loop van het ervaren van Zijn woorden de onzuiverheden in zichzelf mogen afwerpen (zelfgenoegzaamheid, arrogantie, opvattingen enzovoorts). Denk niet dat het

genoeg is om alleen maar proactief te zijn bij het ontvangen van nieuw licht – je moet ook alles afwerpen wat negatief is. Aan de ene kant moeten jullie binnengaan vanuit een positief aspect, en aan de andere kant moeten jullie jezelf ontdoen van alles wat onzuiver is vanuit een negatief aspect. Je moet jezelf voortdurend onderzoeken om te zien welke onzuiverheden er nog in je bestaan. De religieuze opvattingen, voornemens, hoop, zelfgenoegzaamheid en arrogantie van de mensheid zijn allemaal onreine dingen. Beschouw jezelf vanbinnen en zet alles naast al Gods woorden van openbaring om te zien welke religieuze opvattingen je hebt. Pas wanneer je ze werkelijk herkent, kun je ze afwerpen. Sommige mensen zeggen: “Het is genoeg om nu simpelweg het licht van het huidige werk van de Heilige Geest te volgen. Men hoeft nergens anders moeite voor te doen.” Maar wanneer je religieuze opvattingen bovenkomen, hoe zul je je daar dan van ontdoen? Denk je dat het volgen van Gods woorden tegenwoordig iets simpels is? Als je een religieuze persoon bent, kunnen er uit je religieuze opvattingen en de traditionele theologische theorieën in je hart verstoringen ontstaan, en wanneer deze dingen opkomen, zit dat je aanvaarding van nieuwe dingen in de weg. Dit zijn allemaal echte problemen. Als je alleen de huidige woorden van de Heilige Geest nastreeft, kun je Gods wil niet vervullen. Terwijl je het huidige licht van de Heilige Geest nastreeft, moet je herkennen welke opvattingen en voornemens er in je zijn, en wat voor menselijke zelfgenoegzaamheid je hebt, en welke gedragingen ongehoorzaam aan God zijn. En nadat je al deze dingen hebt herkend, moet je ze afwerpen. Bewerkstelligen dat je afstand neemt van je eerdere handelingen en gedragingen, is allemaal zodat je de woorden kunt volgen die de Heilige Geest vandaag spreekt. Een verandering in gezindheid wordt aan de ene kant bereikt door Gods woorden, en

vereist aan de andere kant de samenwerking van de mensheid. Er is Gods werk en er is de menselijke praktijk, en beide zijn onmisbaar.

Hoe kun je op je toekomstige pad van dienstbaarheid voldoen aan Gods wil? Eén cruciaal punt is het nastreven van intrede in het leven, van een verandering in gezindheid en van diepere intrede in de waarheid – dit is het pad om te bereiken dat je door God wordt vervolmaakt en gewonnen. Jullie zijn allemaal ontvangers van Gods opdracht, maar wat voor opdracht? Dit heeft betrekking op de volgende stap van het werk; de volgende stap van het werk zal groter werk zijn dat door het hele heelal wordt uitgevoerd. Vandaag moeten jullie dus veranderingen in jullie levensgezindheid nastreven, zodat jullie in de toekomst echt het bewijs kunnen worden van God die glorie verwerft door Zijn werk en die jullie tot voorbeelden maakt van Zijn toekomstige werk. Het tegenwoordige streven dient volledig om de basis te leggen voor toekomstig werk, zodat je door God kunt worden gebruikt en van Hem kunt getuigen. Als je dit tot het doel van je streven maakt, zul je de aanwezigheid van de Heilige Geest kunnen verkrijgen. Hoe hoger je het doel van je streven stelt, hoe meer je vervolmaakt kunt worden. Hoe meer je de waarheid nastreeft, hoe meer de Heilige Geest werkt. Hoe meer energie je steekt in je streven, hoe meer je zult winnen. De Heilige Geest vervolmaakt mensen op basis van hun innerlijke gesteldheid. Sommige mensen zeggen dat ze niet bereid zijn door God te worden gebruikt of vervolmaakt, dat ze alleen maar willen dat hun vlees veilig blijft en geen tegenspoed te verduren krijgt. Sommige mensen zijn niet bereid het koninkrijk binnen te gaan, maar zijn niettemin bereid af te dalen in de put van de afgrond. In dat geval zal God ook je wens inwilligen. Wat je ook nastreeft, God zal het laten gebeuren. Dus wat streef je op dit moment na? Is het om vervolmaakt te worden? Zijn je handelingen en

gedragingen van het moment erop gericht door God te worden vervolmaakt en door Hem te worden gewonnen? Op die manier moet je jezelf constant meten in je dagelijkse leven. Als je je hele hart in het nastreven van één enkel doel legt, zal God je beslist vervolmaken. Dat is het pad van de Heilige Geest. Het pad waarop de Heilige Geest mensen begeleidt, wordt bereikt door middel van hun streven. Hoe meer je ernaar dorst om door God te worden vervolmaakt en gewonnen, hoe meer de Heilige Geest in je zal werken. Hoe meer je tekortschiet in het zoeken, en hoe negatiever je bent en hoe meer je achteruitgaat, hoe meer je de Heilige Geest kansen om te werken ontnemt; in de loop van de tijd zal de Heilige Geest je in de steek laten. Wil je door God worden vervolmaakt? Wil je door God worden gewonnen? Wil je door God worden gebruikt? Jullie moeten ernaar streven alles te doen om door God te worden vervolmaakt, gewonnen en gebruikt, zodat alle dingen in het heelal kunnen zien dat Gods handelingen in jullie tot uitdrukking komen. Jullie zijn de meester onder alle dingen, en te midden van alles wat er is, zullen jullie God laten genieten van getuigenis en verheerlijking via jullie – dit is bewijs dat jullie de meest gezegende van alle generaties zijn!

Over het stillen van je hart tegenover God

Er is geen stap die crucialer is voor het binnengaan in de woorden van God dan het stillen van je hart in Zijn aanwezigheid. Het is een les die alle mensen momenteel urgent moeten binnengaan. De paden voor het intreden in het stillen van je hart tegenover God zijn de volgende:

Trek je hart terug uit externe zaken. Wees in vrede tegenover God en schenk je onverdeelde aandacht aan het bidden tot God.

Eet, drink en geniet van Gods woorden terwijl je hart in vrede is tegenover God.

Zorg dat je in je hart over Gods liefde mediteert en nadenkt en Gods werk overpeinst.

Begin eerst vanuit het aspect van het gebed. Bid met onverdeelde aandacht en op vaste tijden. Hoe weinig tijd je ook ter beschikking hebt, hoe druk je werk ook is of wat je ook overkomt, bid elke dag zoals gewoonlijk en eet en drink Gods woorden zoals gewoonlijk. Zolang je Gods woorden eet en drinkt zul je, hoe je omgeving ook is, grote vreugde hebben in je geest en zul je niet gestoord worden door de mensen, gebeurtenissen en dingen om je heen. Wanneer je doorgaans in je hart nadenkt over God, kan dat wat er buiten gebeurt je niet storen. Dit is wat het betekent om gestalte te bezitten. Begin met gebed: stil bidden voor God is het meest vruchtbaar. Eet en drink daarna de woorden van God, zoek het licht in Gods woorden door erover na te denken, vind het beoefeningspad, zorg dat je weet wat God bedoelt bij het spreken van Zijn woorden en dat je die precies begrijpt. Gewoonlijk zou het normaal voor je moeten zijn om in je hart dichtbij God te kunnen komen, Gods liefde te overdenken en Gods woorden te overpeinzen, zonder dat je door externe dingen wordt gestoord. Wanneer je hart een bepaalde mate van vrede heeft bereikt, zul je in stilte kunnen mijmeren en in jezelf Gods liefde kunnen overdenken en werkelijk dichtbij Hem kunnen komen, ongeacht je omgeving, tot je uiteindelijk zo ver bent, dat er lof opkomt in je hart, en zoiets is zelfs beter dan gebed. Dan zul

je een zekere gestalte verkrijgen. Als je de hierboven beschreven gesteldheden kunt bereiken, zal dat bewijs zijn dat je hart werkelijk vrede kent voor God. Dit is de eerste fundamentele les. Pas nadat mensen in vrede kunnen zijn tegenover God, kunnen ze aangeraakt worden door de Heilige Geest en verlicht en geïllumineerd worden door de Heilige Geest. Pas dan kunnen ze echte communicatie hebben met God en ook Gods wil en de begeleiding van de Heilige Geest begrijpen. Ze zullen dan het juiste pad in hun geestelijke leven zijn opgegaan. Wanneer hun training om in Gods aanwezigheid te leven een bepaalde diepgang heeft bereikt, en ze zichzelf kunnen verzaken, zichzelf kunnen verachten en in Gods woorden kunnen leven, dan zijn hun harten werkelijk in vrede tegenover God. In staat zijn om jezelf te verachten, te vervloeken en te verzaken is het effect dat bereikt wordt door Gods werk en kan niet door mensen op eigen houtje worden gedaan. Daarom is de oefening van het stillen van je hart tegenover God een les die mensen onmiddellijk moeten binnengaan. Sommige mensen zijn niet alleen gewoonlijk niet in staat in vrede te zijn in Gods aanwezigheid, maar kunnen zelfs onder het gebed hun hart niet stillen tegenover God. Dit schiet te veel tekort ten opzichte van Gods normen! Als je hart niet in vrede kan zijn tegenover God, kun je dan bewogen worden door de Heilige Geest? Als je iemand bent die geen vrede kan hebben tegenover God, ben je gevoelig voor afleiding wanneer er iemand voorbijkomt, of wanneer anderen praten, en kunnen je gedachten afgeleid worden wanneer anderen dingen doen; in dat geval leef je niet in Gods aanwezigheid. Als je hart werkelijk in vrede is tegenover God, zul je door niets van wat er in de wereld om je heen gebeurt worden gehinderd en zul je door geen enkele mens of gebeurtenis en geen enkel ding in beslag worden genomen. Als je hierin intrede hebt, zullen die

negatieve gesteldheden en alle negatieve dingen – menselijke opvattingen, levensfilosofieën, abnormale relaties tussen mensen, en ideeën en gedachten, enzovoorts – natuurlijkerwijze verdwijnen. Omdat je altijd Gods woorden overdenkt en je hart altijd dichtbij God komt en altijd in beslag wordt genomen door de huidige woorden van God, zullen die negatieve dingen van je wegvallen zonder dat je het beseft. Wanneer nieuwe en positieve dingen je in beslag nemen, zullen negatieve oude dingen geen plek hebben, dus schenk geen aandacht aan die negatieve dingen. Je hoeft je niet in te spannen om ze te beheersen. Je moet je erop richten om in vrede te zijn tegenover God, zo veel als je kunt Gods woorden te eten, drinken en genieten, zo veel als je kunt lofzangen te zingen om God te loven, en God de kans te geven om aan je te werken. God wil immers nu de mensheid persoonlijk vervolmaken, en Hij wil je hart winnen; Zijn Geest beweegt je hart en als je, door de begeleiding van de Heilige Geest te volgen, in Gods aanwezigheid komt te leven, zul je God tevredenstellen. Als je aandacht schenkt aan het leven in Gods woorden en meer communiceert over de waarheid om de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest te verkrijgen, zullen die religieuze opvattingen en je zelfgenoegzaamheid en zelfingenomenheid allemaal verdwijnen, en zul je weten hoe je je moet uitputten voor God, hoe je God moet liefhebben en hoe je God tevreden moet stellen. En zonder dat je het beseft, zullen die dingen die niet relevant zijn voor God volledig uit je bewustzijn verdwijnen.

De woorden van God overdenken en erover bidden onder het eten en drinken van Zijn huidige woorden is de eerste stap om in vrede te zijn tegenover God. Als je echt in vrede kunt zijn tegenover God, zullen de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest met je zijn. Elk geestelijk leven wordt bereikt

door in vrede te zijn in Gods aanwezigheid. Onder het bidden moet je in vrede zijn tegenover God, en pas dan kun je bewogen worden door de Heilige Geest. Wanneer je in vrede bent tegenover God onder het eten en drinken van Gods woorden, kun je verlicht en geïllumineerd worden en een waar begrip van Gods woorden verkrijgen. Wanneer je, bij je gewoonlijke activiteiten van meditatie en communicatie en het dicht naderen van God in je hart, tot vrede komt tegenover God, zul je echte nabijheid tot God kunnen genieten, echt begrip kunnen hebben van Gods liefde en Zijn werk en ware bedachtzaamheid en zorg voor Gods bedoelingen kunnen tonen. Hoe meer je gewoonlijk in vrede kunt zijn tegenover God, hoe meer je geïllumineerd zult worden en hoe beter je begrip zal zijn van je eigen verdorven gezindheid, van wat je tekortkomt, van wat je moet binnengaan, van de functie waarin je moet dienen en van waar je gebreken liggen. Dit alles wordt bereikt door in vrede te zijn in Gods aanwezigheid. Als je werkelijk diepte bereikt in je vrede tegenover God, kun je bepaalde mysteriën van de geest begrijpen, begrijpen wat God tegenwoordig in jou wil uitvoeren, een dieper begrip verwerven van Gods woorden, de essentie van Gods woorden begrijpen, de substantie van Gods woorden begrijpen, het wezen van Gods woorden begrijpen en het beoefeningspad duidelijker en nauwkeuriger zien. Als je er niet in slaagt voldoende diepte te bereiken bij het komen tot vrede in je geest, zul je maar een beetje bewogen worden door de Heilige Geest; je zult je van binnen versterkt voelen en een zekere mate van vreugde en vrede voelen, maar je zult niets diepers begrijpen. Ik heb eerder gezegd: als mensen niet elk grammetje van hun kracht inzetten, zal het moeilijk voor hen zijn om mijn stem te horen of mijn gezicht te zien. Dit verwijst naar het bereiken van diepte in je vrede tegenover God, en niet naar het verrichten van oppervlakkige inspanningen. Iemand die

echt in vrede kan zijn in de aanwezigheid van God kan zichzelf bevrijden van alle wereldse banden en kan bezit door God bereiken. Allen die niet in staat zijn in vrede te zijn in Gods aanwezigheid zijn gegarandeerd losbandig en ongeremd. Allen die in staat zijn in vrede te zijn voor God zijn degenen die vroom zijn tegenover God en die naar God verlangen. Alleen zij die in vrede zijn tegenover God hechten waarde aan het leven, hechten waarde aan communicatie in de geest, dorsten naar Gods woorden en streven de waarheid na. Allen die geen waarde hechten aan het in vrede tegenover God zijn en die niet oefenen om in vrede tegenover God te zijn, zijn ijdel en oppervlakkig, gehecht aan de wereld en zonder leven; zelfs als ze zeggen in God te geloven, is dat maar lippendienst. Zij die uiteindelijk door God worden vervolmaakt en compleet gemaakt, zijn mensen die in vrede kunnen zijn in Zijn aanwezigheid. Zij die in vrede zijn tegenover God worden daarom gezegend met grote zegeningen. Mensen die in de loop van de dag nauwelijks tijd nemen om Gods woorden te eten en drinken, die druk bezig zijn met externe aangelegenheden en weinig waarde hechten aan het binnengaan van het leven – dit zijn allemaal hypocrieten zonder perspectief op toekomstige groei. Het zijn degenen die in vrede kunnen zijn tegenover God en die echt kunnen communiceren met God die Gods volk zijn.

Om voor God te komen en Zijn woorden te aanvaarden als jouw leven, moet je eerst in vrede zijn tegenover God. Alleen wanneer je in vrede bent tegenover God, zal God je verlichten en je kennis geven. Hoe meer mensen in vrede zijn tegenover God, hoe beter ze in staat zijn Gods verlichting en illuminatie te ontvangen. Dit alles vereist van mensen dat ze vroomheid en geloof hebben; alleen op die manier kunnen ze vervolmaakt worden. De fundamentele les voor het binnengaan van het geestelijke leven is: in vrede zijn in Gods aanwezigheid.

Alleen als je in vrede bent in Gods aanwezigheid zal al je geestelijke training effectief zijn. Als je hart niet in staat is in vrede te zijn tegenover God, zul je het werk van de Heilige Geest niet kunnen ontvangen. Als je hart in vrede is tegenover God, wat je ook aan het doen bent, dan ben je iemand die in Gods aanwezigheid leeft. Als je hart in vrede is tegenover God en dichtbij God komt, wat je ook aan het doen bent, bewijst dat dat je iemand bent die in vrede is tegenover God. Als je, onder het praten met anderen of onder het lopen, kunt zeggen: "Mijn hart komt dichtbij God en is niet gericht op bijkomstigheden, en ik kan in vrede zijn tegenover God", dan ben je iemand die in vrede is tegenover God. Laat je niet met niets in wat je hart in de richting van externe zaken trekt, of met mensen die je hart scheiden van God. Wat het ook is dat je hart kan afleiden van het nabij God zijn, zet het opzij of blijf ervan weg. Dit is van groter profijt voor je leven. Nu is precies de tijd voor het grote werk van de Heilige Geest, de tijd waarop God persoonlijk mensen vervolmaakt. Als je op dit moment niet in vrede kunt zijn tegenover God, ben je niet iemand die zal terugkeren voor de troon van God. Als je andere dingen dan God nastreeft, zul je onmogelijk kunnen worden vervolmaakt door God. Zij die tegenwoordig zulke uitspraken van God kunnen horen en er desondanks niet in slagen in vrede te zijn tegenover Hem, zijn mensen die niet van de waarheid houden en niet van God houden. Als je jezelf niet opoffert op dit moment, waar wacht je dan op? Jezelf opofferen houdt in: je hart stillen tegenover God. Dat zou een echte offergave zijn. Ieder die zijn hart nu echt aan God aanbiedt, is ervan verzekerd dat hij compleet zal worden gemaakt door God. Niets, wat het ook is, kan je hinderen; of het nou is om je te snoeien of te behandelen, en of je met frustratie of mislukking te maken krijgt, je hart moet altijd in vrede zijn tegenover God. Hoe mensen je ook behandelen, je hart moet

in vrede zijn tegenover God. Welke omstandigheden je ook tegenkomt – of je nou geplaagd wordt door tegenspoed, leed, vervolging of verschillende beproevingen – je hart moet altijd in vrede zijn tegenover God; dat zijn de paden om vervolmaakt te worden. Alleen wanneer je werkelijk in vrede bent tegenover God, zullen Gods huidige woorden je duidelijk worden. Je kunt dan op een juistere manier en zonder afwijking de illuminatie en verlichting van de Heilige Geest beoefenen, met grotere helderheid Gods bedoelingen begrijpen die je dienst een duidelijkere richting zullen geven, nauwkeuriger de beweging en begeleiding van de Heilige Geest begrijpen en ervan verzekerd zijn te leven onder de begeleiding van de Heilige Geest. Dat zijn de effecten die worden bereikt door echt in vrede te zijn tegenover God. Wanneer mensen geen duidelijkheid hebben over Gods woorden, geen beoefeningspad hebben, er niet in slagen Gods bedoelingen te begrijpen of de principes van de beoefening niet hebben, komt dat doordat hun hart niet in vrede is tegenover God. Het doel van in vrede zijn tegenover God is oprecht en pragmatisch zijn, juistheid en transparantie zoeken in Gods woorden en, uiteindelijk, de waarheid begrijpen en God kennen.

Als je hart niet vaak in vrede is tegenover God, heeft God geen mogelijkheid om je te vervolmaken. Geen vastberadenheid hebben komt neer op geen hart hebben, en iemand zonder hart kan niet in vrede zijn tegenover God; zo iemand weet niet hoeveel werk God doet of hoeveel Hij spreekt, en evenmin weet hij hoe hij moet beoefenen. Is dat geen persoon zonder hart? Kan een persoon zonder hart in vrede zijn voor God? God heeft geen mogelijkheid om mensen zonder hart te vervolmaken – zij verschillen niet van lastdieren. God heeft zo duidelijk en transparant gesproken, en toch is je hart onbewogen gebleven en ben je nog

altijd niet in staat in vrede te zijn tegenover God. Ben je dan geen stom beest? Sommige mensen gaan de verkeerde kant op als ze oefenen om in vrede te zijn in Gods aanwezigheid. Wanneer het tijd is om te koken, koken ze niet, en wanneer het tijd is om klussen te doen, doen ze die niet, maar blijven ze gewoon bidden en mediteren. In vrede zijn tegenover God betekent niet dat men niet kookt of geen klussen doet, of zijn leven niet leeft; veeleer is het het vermogen om je hart te stillen tegenover God in alle normale gesteldheden, en een plek voor God te hebben in je hart. Wanneer je bidt, moet je op gepaste wijze voor God knielen om te bidden; wanneer je klussen doet of eten bereidt, stil dan je hart tegenover God, overdenk Gods woorden of zing lofzangen. In welke situatie je je ook bevindt, je moet je eigen manier van beoefening hebben, je moet alles doen wat je kunt om dichtbij God te komen, en je moet uit alle macht proberen je hart te stillen tegenover God. Wanneer de omstandigheden het toelaten, bid dan met volle aandacht; wanneer de omstandigheden het niet toelaten, kom dan dichtbij God in je hart terwijl je de taak van het moment uitvoert. Wanneer je Gods woorden kunt eten en drinken, eet en drink dan Zijn woorden; wanneer je kunt bidden, bid dan; wanneer je aan God kunt denken, denk dan aan Hem. Met andere woorden: zet je volledig in om jezelf te trainen voor intrede in overeenstemming met je omgeving. Sommige mensen kunnen in vrede zijn tegenover God wanneer er niets aan de hand is, maar zodra er iets gebeurt, raken hun gedachten afgeleid. Dat is niet in vrede zijn tegenover God. De juiste manier om te ervaren is deze: onder geen enkele omstandigheid verwijderd iemands hart zich van God, of voelt het zich gehinderd door mensen, gebeurtenissen of dingen van buiten; pas dan is men iemand die echt in vrede is tegenover God. Sommige mensen zeggen dat wanneer ze bidden op

bijeenkomsten hun hart in vrede kan zijn tegenover God, maar in de communicatie met anderen zijn ze niet in staat in vrede te zijn tegenover God, en nemen hun gedachten de vrije loop. Dit is niet in vrede zijn tegenover God. Tegenwoordig bevinden de meeste mensen zich in deze gesteldheid, hun hart is niet in staat altijd in vrede te zijn tegenover God. Daarom moeten jullie meer moeite doen om jezelf te oefenen op dit terrein, stap voor stap het juiste pad van levenservaring opgaan en het pad opgaan van vervolmaking door God.

Houd Gods wil in gedachten om volmaaktheid te bereiken

Hoe beter je Gods wil in gedachten houdt, hoe groter de last die je draagt, en hoe groter de last die je draagt, hoe rijker je ervaring zal zijn. Wanneer je Gods wil in gedachten houdt, zal God je een last opleggen en je vervolgens verlichten over de taken die Hij je heeft toevertrouwd. Wanneer God je deze last geeft, zul je aandacht schenken aan alle waarheden die daarmee te maken hebben terwijl je Gods woorden eet en drinkt. Als je een last hebt die te maken heeft met de gesteldheid van de levens van je broeders en zusters, is dat een last die je is toevertrouwd door God, en zul je deze last steeds met je meedragen in je dagelijkse gebeden. Je bent belast met wat God doet en je bent bereid om datgene te doen wat God wil doen. Dit is wat het betekent om Gods last op je te nemen als je eigen last. Op dit punt zul je je bij het eten en drinken van Gods woorden richten op dit soort kwesties en zul je je afvragen: hoe zal ik deze problemen oplossen? Hoe kan ik mijn broeders en zusters in staat stellen bevrijding en geestelijke vreugde te vinden? Ook als je communiceert, zul je je

richten op het oplossen van deze problemen, en wanneer je Gods woorden eet en drinkt, zul je je richten op het eten en drinken van woorden die met deze kwesties te maken hebben. Je zult ook een last dragen terwijl je Zijn woorden eet en drinkt. Wanneer je eenmaal Gods vereisten hebt begrepen, zal het je duidelijker zijn welk pad je moet nemen. Dit is de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest, het gevolg van je last, en dit is ook Gods begeleiding die je geschonken is. Waarom zeg ik dit? Als je geen last hebt, zul je niet oplettend zijn onder het eten en drinken van Gods woorden. Wanneer je Gods woorden eet en drinkt tijdens het dragen van een last, kun je de kern ervan begrijpen, je weg vinden en Gods wil in gedachten houden. Daarom moet je in je gebeden wensen dat God meer lasten op je legt en je zelfs nog grotere taken toevertrouwt, zodat je een langer pad vóór je hebt om op te beoefenen, zodat jouw eten en drinken van Gods woorden een groter effect heeft, zodat je uiteindelijk in staat bent de essentie van Zijn woorden te begrijpen en zodat je beter in staat wordt om bewogen te worden door de Heilige Geest.

Gods woorden eten en drinken, het gebed beoefenen, Gods last aanvaarden en de taken aanvaarden die Hij je toevertrouwt – dit alles is zodat er vóór je een pad kan zijn. Hoe meer de last van dat wat God heeft toevertrouwd op je weegt, hoe makkelijker het je zal vallen om door Hem te worden vervolmaakt. Sommigen zijn niet bereid met anderen samen te werken bij het dienen van God, zelfs wanneer er op hen een beroep is gedaan; dit zijn luie mensen die alleen maar willen zwelgen in comfort. Hoe meer je gevraagd wordt te dienen in samenwerking met anderen, hoe meer ervaring je zult opdoen. Door meer lasten en ervaringen te hebben, zul je meer kansen krijgen om te worden vervolmaakt. Als je God oprecht kunt dienen, zul je daarom Gods last in gedachten houden, zo

zul je meer kansen hebben om door God te worden vervolmaakt. Precies zo'n groep mensen wordt op het moment vervolmaakt. Hoe meer de Heilige Geest je aanraakt, hoe meer tijd je zult besteden aan het in gedachten houden van Gods last, hoe meer je door God zult worden vervolmaakt en hoe meer je door Hem zult worden gewonnen – tot je uiteindelijk een persoon wordt die door God wordt gebruikt. Op dit moment zijn er sommigen die geen lasten voor de kerk dragen. Deze mensen zijn slap en slordig, en interesseren zich alleen voor hun eigen vlees. Zulke mensen zijn enorm egoïstisch en ze zijn ook blind. Als je deze kwestie niet duidelijk kunt zien, zul je geen enkele last dragen. Hoe beter je Gods wil in gedachten houdt, hoe groter de last die Hij je zal toevertrouwen. Zij die egoïstisch zijn, zijn niet bereid zulke dingen te ondergaan, ze willen de prijs niet betalen en zullen als gevolg daarvan kansen om door God te worden vervolmaakt mislopen. Berokkenen ze zichzelf geen schade? Als je iemand bent die Gods wil in gedachten houdt, zul je een ware last voor de kerk ontwikkelen. In plaats van dit een last te noemen die je voor de kerk draagt, zou het in feite beter zijn om het een last te noemen die je draagt omwille van je eigen leven, want het doel van deze last die je ontwikkelt voor de kerk is dat je zulke ervaringen gebruikt om door God te worden vervolmaakt. Iedereen die de grootste last draagt voor de kerk, iedereen die een last draagt om het leven binnen te gaan, zal daarom iemand zijn die door God wordt vervolmaakt. Heb je dit duidelijk gezien? Als de kerk waar je bij bent verstrooid is als zand, maar jij noch bezorgd noch ongerust bent, en zelfs een oogje dichtknijpt wanneer je broeders en zusters Gods woorden niet normaal eten en drinken, dan draag je geen enkele last. Zulke mensen zijn niet het soort waar God genoeg in schept. Het soort mensen waar God genoeg in schept, hongert en dorst naar

rechtvaardigheid en houdt Gods wil in gedachten. Daarom moet je Gods last in gedachten houden, hier en nu; je moet niet wachten tot God Zijn rechtvaardige gezindheid aan de hele mensheid openbaart voordat je Gods last in gedachten begint te houden. Zou het dan niet te laat zijn? Nu is er een goede gelegenheid om door God vervolmaakt te worden. Als je deze kans door je vingers laat glippen, zul je daar voor de rest van je leven spijt van hebben, net zoals Mozes het goede land Kanaän niet binnen kon en daar voor de rest van zijn leven spijt van had, en berouwvol stierf. Wanneer God eenmaal aan alle volkeren Zijn rechtvaardige gezindheid heeft geopenbaard, zul je van spijt vervuld worden. Zelfs als God je niet tuchtigt, zul je jezelf tuchtigen vanwege je eigen wroeging. Sommigen zijn hiervan niet overtuigd, maar als je het niet gelooft, wacht dan maar, dan zul je het zien. Er zijn sommige mensen die als enige doel het vervullen van deze woorden hebben. Ben je bereid jezelf op te offeren omwille van deze woorden?

Als je niet naar kansen uitkijkt om door God te worden vervolmaakt, en als je niet probeert op de menigte vooruit te lopen in je streven naar vervolmaking, zul je uiteindelijk van wroeging vervuld worden. De beste kans om volmaaktheid te bereiken is het heden; nu is een uitstekende tijd. Als je niet oprecht nastreeft door God te worden vervolmaakt, zal het te laat zijn wanneer eenmaal Zijn werk voltooid is – je zult de kans gemist hebben. Hoe groot je aspiraties ook, als God niet langer werk uitvoert, zul je nooit volmaakt kunnen worden, hoeveel moeite je daar ook voor doet. Je moet deze kans grijpen en meewerken terwijl de Heilige Geest Zijn enorme werk uitvoert. Als je deze kans mist, krijg je geen tweede, welke inspanningen je ook verricht. Sommigen van jullie jammeren: “God, ik ben bereid om uw last in gedachten te houden en ik ben bereid aan uw wil te

voldoen!” Maar je hebt geen pad om op te beoefenen, dus zijn je lasten niet blijvend. Als je een pad voor je hebt liggen, zul je stapje voor stapje ervaring krijgen en zal je ervaring gestructureerd en georganiseerd zijn. Nadat er één last is voltooid, zal er je een andere gegeven worden. Terwijl je levenservaring dieper wordt, zullen ook je lasten ingrijpender worden. Sommige mensen dragen alleen een last wanneer ze aangeraakt zijn door de Heilige Geest; na een tijdje, wanneer ze geen pad meer hebben om op te beoefenen, dragen ze geen enkele last meer. Je kunt geen lasten ontwikkelen door simpelweg Gods woorden te eten en drinken. Door veel waarheden te begrijpen, zul je onderscheidingsvermogen verkrijgen, problemen leren oplossen door de waarheid te gebruiken, en een preciezer begrip verwerven van Gods woorden en Gods wil. Met deze dingen zul je lasten ontwikkelen om te dragen, en pas dan zul je in staat zijn op gepaste manier werk te doen. Als je een last hebt, maar geen duidelijk begrip hebt van de waarheid, is dat evenmin genoeg. Je moet Gods woorden persoonlijk ervaren en weten hoe ze in praktijk te brengen. Pas nadat je zelf de werkelijkheid bent binnengegaan, zul je anderen kunnen voorzien, anderen kunnen leiden en door God kunnen worden vervolmaakt.

In ‘Het pad ... (4)’ staat geschreven dat jullie allemaal de mensen van het koninkrijk zijn, vóór de tijdperken voorbestemd door God, en door niemand kunnen worden weggenomen. Daar staat ook dat God wenst dat iedereen gebruikt en vervolmaakt wordt door God, dat Hij van hen eist dat zij staan als het volk van God, en dat ze alleen door Gods volk te worden Gods wil kunnen vervullen. In die tijd waren jullie allemaal in communicatie over deze kwestie en communiceerden jullie over het pad van intrede op basis van de normen voor Gods volk. Daarom bestond het werk dat de Heilige Geest in die tijd verrichtte

eruit om alle mensen uit hun negatieve gesteldheid te halen en een positieve gesteldheid binnen te leiden. In die tijd neigde het werk van de Heilige Geest iedereen in staat te stellen om van Gods woorden te genieten als Gods volk, en neigde het ervoor te zorgen dat elk van jullie duidelijk begreep dat jullie Gods volk zijn, zoals voorbestemd was vóór de tijdperken, en dat Satan jullie niet kan pakken. Dus baden jullie allemaal: “God! Ik ben bereid deel uit te maken van uw volk, omdat wij vóór de tijdperken door u voorbestemd zijn en omdat u ons deze status hebt geschonken. Vanuit deze positie zijn wij bereid u tevreden te stellen.” Steeds wanneer je op zo’n manier bad, raakte de Heilige Geest je aan; dit was hoe de Heilige Geest meestal te werk ging. In deze tijd moeten jullie bidden en jezelf trainen om je hart te stillen voor God, zodat jullie kunnen streven naar het leven en naar intrede in de training van het koninkrijk. Dit is de eerste stap. Op het moment is het Gods werk ervoor te zorgen dat iedereen op het juiste pad komt, een normaal geestelijk leven leidt en oprechte ervaringen heeft, bewogen wordt door de Heilige Geest en – met die dingen als fundament – Gods opdrachten aanvaardt. Het doel van het binnengaan van de training van het koninkrijk is om elk woord, elke daad, elke beweging, elke gedachte en elk idee van jullie in staat te stellen Gods woorden binnen te gaan; om vaker door God te worden aangeraakt en zo een hart van liefde voor Hem te ontwikkelen, en om jullie meer van de last van Gods wil op je te laten nemen, zodat iedereen zich op het pad van vervolmaking door God bevindt, zodat iedereen zich op het juiste pad bevindt. Wanneer je je op dit pad van vervolmaking door God bevindt, zit je op het juiste spoor. Wanneer je gedachten en ideeën, net als je verkeerde voornemens, gecorrigeerd kunnen worden en je van bewustzijn van het vlees kunt keren naar bewustzijn van Gods wil, en wanneer je de afleiding van

verkeerde voornemens kunt weerstaan wanneer die opkomen, en in plaats daarvan in overeenstemming met Gods wil kunt handelen – als je zo'n transformatie kunt bereiken, dan ben je op het juiste pad van levenservaring. Wanneer je gebedsgebruiken op het juiste pad zijn, zul je in je gebeden worden aangeraakt door de Heilige Geest. Telkens als je bidt, zul je door de Heilige Geest worden aangeraakt; telkens als je bidt, zul je je hart kunnen stillen ten overstaan van God. Telkens als je een passage van Gods woorden eet en drinkt, als je het werk kunt begrijpen dat Hij op het moment uitvoert en kunt leren hoe te bidden, hoe samen te werken en hoe intrede te bewerkstelligen, dan pas zal jouw eten en drinken van Gods woorden resultaat boeken. Wanneer je, middels Gods woorden, het pad van intrede kunt vinden en de huidige dynamiek van Gods werk en de richting van het werk van de Heilige Geest kunt onderscheiden, zul je het juiste pad zijn opgegaan. Als je de hoofdpunten niet hebt begrepen bij het eten en drinken van Gods woorden, en nadien nog altijd geen pad kunt vinden om op te beoefenen, zal dat aantonen dat je nog altijd niet weet hoe je Gods woorden op een gepaste manier moet eten en drinken, en dat je de methode of het principe daarvoor niet hebt ontdekt. Als je het werk dat God op het moment uitvoert niet hebt begrepen, zul je de taken die Hij je zou willen toevertrouwen niet kunnen aanvaarden. Het werk dat God op het moment doet, is precies datgene wat mensen op het moment moeten binnengaan en begrijpen. Begrijp je deze dingen?

Als je Gods woorden effectief eet en drinkt, zal je geestelijke leven normaal worden, en – met welke beproevingen je ook wordt geconfronteerd, welke omstandigheden je ook tegenkomt, welke lichamelijke aandoeningen je ook verdraagt, welke vervreemding van broeders en zusters of familieproblemen je

ook ervaart – als je Gods woorden normaal kunt eten en drinken, normaal kunt bidden en je kerkleven normaal kunt voortzetten, als je dit alles kunt bereiken, zal dat aantonen dat je op het juiste pad bent. Sommige mensen zijn te fragiel en hebben geen doorzettingsvermogen. Wanneer ze een kleine hindernis tegenkomen, jammeren ze en worden ze negatief. Het nastreven van de waarheid vereist doorzettingsvermogen en vastberadenheid. Als je er niet in bent geslaagd om deze keer aan Gods wil te voldoen, moet je van jezelf kunnen walgen en moet je diep vanbinnen de stille vastberadenheid hebben om de volgende keer te slagen. Als je deze keer Gods last niet in gedachten hield, zou je vastberaden moeten zijn om tegen het vlees te rebelleren wanneer je in de toekomst dezelfde hindernis tegenkomt en je moeten voornemen aan Gods wil te voldoen. Op die manier zul je prijzenswaardig worden. Sommige mensen weten niet eens of hun eigen gedachten of ideeën juist zijn; die mensen zijn dwazen! Als je je hart wilt onderwerpen en tegen het vlees wilt rebelleren, moet je eerst weten of je voornemens juist zijn; pas dan kun je je hart onderwerpen. Als je niet weet of je voornemens juist zijn, kun je dan ooit je hart onderwerpen en tegen het vlees rebelleren? Zelfs als je wel rebelleert, zul je dat op een verwarde manier doen. Je moet weten hoe je tegen je misplaatste voornemens moet rebelleren; dat is wat het betekent om tegen het vlees te rebelleren. Wanneer je eenmaal inziet dat je voornemens, gedachten en ideeën verkeerd zijn, moet je snel van koers veranderen en het juiste pad bewandelen. Los deze kwestie eerst op, en train jezelf om in dit opzicht intrede te verwezenlijken, want jij weet het beste of je wel of niet de juiste voornemens hebt. Wanneer je onjuiste voornemens gecorrigeerd zijn en nu omwille van God zijn, zul je het doel van het onderwerpen van je hart hebben bereikt.

Het belangrijkste wat jullie nu moeten doen, is kennis verkrijgen over God en Zijn werk. Je moet ook weten hoe de Heilige Geest werk uitvoert aan de mensheid. Deze handelingen zijn essentieel om het juiste pad op te gaan. Het zal je makkelijker vallen dat te doen wanneer je dit essentiële punt hebt begrepen. Je gelooft in God en je kent God, wat aantoont dat je geloof in God oprecht is. Als je ervaring blijft opdoen, maar uiteindelijk nog steeds niet in staat bent God te kennen, dan ben je beslist iemand die zich tegen God verzet. Zij die alleen in Jezus Christus geloven, zonder ook te geloven in de vleesgeworden God van vandaag, zijn allemaal veroordeeld. Zij zijn allemaal farizeeën van de huidige tijd, want ze erkennen niet de tegenwoordige God. Ze zijn allemaal tegen God gekant. Ongeacht hoe toegewijd hun aanbidding van Jezus ook mag zijn, het zal allemaal voor niets zijn, God zal hen niet loven. Al diegenen met een uithangbord waarop beweerd wordt dat ze in God geloven, terwijl ze geen ware kennis van God in hun hart hebben, zijn huichelaars!

Om te proberen door God te worden vervolmaakt, moet men eerst begrijpen wat het betekent om door Hem te worden vervolmaakt, en ook aan welke voorwaarden men moet voldoen om te worden vervolmaakt. Wanneer men zulke zaken eenmaal begrijpt, moet men naar een beoefeningspad zoeken. Om vervolmaakt te worden, moet men van een bepaalde kwaliteit zijn. De inherente kwaliteit van veel mensen is niet hoog genoeg, in welk geval je een prijs moet betalen en subjectief hard moet werken. Hoe lager je kwaliteit, hoe meer subjectieve moeite je moet doen. Hoe beter je begrip van Gods woorden en hoe meer je ze in praktijk brengt, hoe sneller je het pad van vervolmaking kunt betreden. Door gebed kun je vervolmaakt worden op het gebied van gebed. Je kunt ook vervolmaakt worden door de woorden van God te eten en te drinken, de

inhoud ervan te begrijpen en de werkelijkheid ervan uit te leven. Door Gods woorden dagelijks te ervaren, moet je erachter komen wat er in jezelf ontbreekt. Bovendien moet je je fatale gebrek en je zwaktes herkennen, en bidden en smeken tot God. Door dat te doen, zul je geleidelijk vervolmaakt worden. Het pad naar de volmaaktheid is: bidden; Gods woorden eten en drinken; de kern van Gods woorden begrijpen; de ervaring van Gods woorden binnengaan; erachter komen wat er in jezelf ontbreekt; je onderwerpen aan Gods werk; Gods last in gedachten houden en het vlees verzaken door je liefde voor God; en veelvuldig communiceren met je broeders en zusters, wat je ervaringen kan verrijken. Of het nu gaat om het gemeenschapsleven of je persoonlijke leven, en of het nu gaat om grote of kleine bijeenkomsten, ze kunnen je allemaal in staat stellen ervaring op te doen en getraind te worden, zodat je hart stil kan zijn voor God en naar Hem kan terugkeren. Dit alles maakt deel uit van het proces van vervolmaking. De woorden van God ervaren, zoals eerder genoemd, betekent dat je in staat bent ze echt te proeven en jezelf toe te staan ze na te leven, zodat je een groter geloof en grotere liefde voor God zult verwerven. Op die manier zul je geleidelijk je verdorven, satanische gezindheid afleggen, jezelf bevrijden van ongepaste drijfveren en de gelijkenis van een normale persoon naleven. Hoe groter de liefde voor God in je – dat wil zeggen: hoe meer er van je vervolmaakt is door God – hoe minder je in de greep zult zijn van Satans verdorvenheid. Door je praktijkervaringen zul je geleidelijk de weg van de vervolmaking opgaan. Als je vervolmaakt wilt worden, is het daarom vooral belangrijk om de wil van God in gedachten te houden en om Zijn woorden te ervaren.

God vervolmaakt diegenen die naar Zijn eigen hart zijn

God wil nu een bepaalde groep mensen winnen, een groep die bestaat uit hen die streven naar samenwerking met Hem, die Zijn werk kunnen gehoorzamen, die geloven dat de woorden die God spreekt waar zijn en die Gods vereisten in de praktijk kunnen brengen. Zij zijn degenen die waar begrip in hun hart hebben, zij zijn degenen die kunnen worden vervolmaakt, en zij zullen ongetwijfeld het pad van volmaaktheid kunnen bewandelen. Zij die niet kunnen worden vervolmaakt, zijn mensen zonder duidelijk begrip van Gods werk, die Gods woorden niet eten en drinken, die geen aandacht schenken aan Zijn woorden en die geen enkele liefde voor God in hun hart hebben. Degenen die God in het vlees in twijfel trekken, die voortdurend onzeker over Hem zijn, Zijn woorden nooit serieus nemen en Hem voortdurend misleiden, zijn mensen die zich tegen God verzetten en aan Satan toebehoren. Het is onmogelijk zulke mensen te vervolmaken.

Als je vervolmaakt wilt worden, moet je eerst door God worden begunstigd, want Hij vervolmaakt diegenen die Hij begunstigt en die naar Zijn eigen hart zijn. Als je naar Gods eigen hart wilt zijn, moet je een hart hebben dat Zijn werk gehoorzaamt, moet je proberen de waarheid na te streven en moet je Gods inspectie bij alle dingen aanvaarden. Is alles wat je doet door God geïnspecteerd? Is je intentie juist? Als je intentie juist is, zal God je prijzen; als je intentie verkeerd is, toont dat aan dat je hart niet van God houdt, maar van het vlees en Satan. Daarom moet je het gebed gebruiken als een manier om Gods inspectie bij alle dingen te aanvaarden. Wanneer je bidt, sta ik weliswaar niet persoonlijk

tegenover je, maar is de Heilige Geest met je, en zijn het zowel ikzelf als de Geest van God tot wie je bidt. Waarom geloof je in dit vlees? Je gelooft omdat Hij de Geest van God heeft. Zou je in deze persoon geloven als Hij de Geest van God niet had? Wanneer je in deze persoon gelooft, geloof je in de Geest van God. Wanneer je deze persoon vreest, vrees je de Geest van God. Geloof in Gods Geest is geloof in deze persoon, en geloof in deze persoon is ook geloof in de Geest van God. Wanneer je bidt, voel je dat de Geest van God met je is en dat God Zich vóór je bevindt, en daarom bid je tot Zijn Geest. Tegenwoordig zijn de meeste mensen te bang om hun handelingen voor God te brengen; hoewel je Zijn vlees kunt misleiden, kun je Zijn Geest niet misleiden. Elke zaak die de inspectie van God niet kan doorstaan, is in strijd met de waarheid en moet verworpen worden; iets anders doen is zondigen tegen God. Je moet dus te allen tijde je hart vóór God neerleggen, wanneer je bidt, wanneer je met je broeders en zusters praat en communiceert en wanneer je je plicht doet en met je eigen dingen bezig bent. Wanneer je je functie vervult, is God met je, en zolang je intentie juist is en voor het werk van Gods huis is, zal Hij alles aanvaarden wat je doet; je moet jezelf oprecht toewijden aan het vervullen van je functie. Als je bij het bidden liefde voor God hebt in je hart en Gods zorg, bescherming en inspectie zoekt, als deze dingen je intentie zijn, zullen je gebeden effectief zijn. Wanneer je bijvoorbeeld bij het bidden op bijeenkomsten je hart opent, tot God bidt en Hem vertelt wat er in je hart is zonder onwaarheden te spreken, dan zullen je gebeden beslist effectief zijn. Als je oprecht van God houdt in je hart, leg dan een eed af tegenover God: "God, die in de hemelen en op aarde en onder alle dingen is, ik beloof u plechtig: moge uw Geest alles wat ik doe onderzoeken, me te allen tijde beschermen, te allen tijde voor me zorgen en mogelijk maken

dat alles wat ik doe in uw aanwezigheid staat. Mocht mijn hart ooit ophouden u te beminnen of mocht het u ooit verraden, tuchtig en vervloek mij dan streng. Vergeef mij niet in deze wereld of in de volgende!” Durf jij zo’n eed af te leggen? Zo niet, dan laat dat zien dat je angstig bent en dat je nog steeds van jezelf houdt. Hebben jullie deze vastberadenheid? Als dit werkelijk je vastberadenheid is, moet je deze eed afleggen. Als je de vastberadenheid hebt om zo’n eed af te leggen, zal God je vastberadenheid in vervulling brengen. Wanneer je een eed zweert aan God, luistert Hij. God bepaalt of je zondig of rechtvaardig bent op basis van je gebed en je beoefening. Dit is nu het proces van je vervolmaking, en als je er echt vertrouwen in hebt vervolmaakt te worden, zul je alles wat je doet voor God brengen en Zijn inspectie aanvaarden; als je iets schandelijk opstandigs doet of God verraadt, zal Hij je eed in vervulling laten gaan, en wat er ook met je gebeurt, of het nu de ondergang of tuchtiging is, zal dus door jezelf komen. Jij hebt de eed afgelegd, dus moet je die ook nakomen. Als je een eed aflegt maar niet nakomt, zul je naar de verdoemenis gaan. Omdat de eed de jouwe was, zal God je eed in vervulling laten gaan. Sommigen zijn bang na het bidden, en jammeren dan: “Het is allemaal voorbij! Mijn kans op losbandigheid is voorbij, mijn kans om slechte dingen te doen is voorbij, mijn kans om aan mijn wereldse verlangens toe te geven is voorbij!” Deze mensen houden nog steeds van wereldsheid en zonde, en zullen met zekerheid naar de verdoemenis gaan.

Iemand zijn die in God gelooft, betekent dat alles wat je doet voor Hem moet worden gebracht en aan Zijn inspectie moet worden onderworpen. Als dat wat je doet voor Gods Geest kan worden gebracht, maar niet voor Gods vlees, toont dat aan dat je niet aan de inspectie van Zijn Geest bent blootgesteld. Wie is de Geest van God? Wie is de persoon van wie God getuigt? Zijn zij niet één en

dezelfde? De meesten zien Hen als twee afzonderlijke wezens; ze geloven dat de Geest van God de Geest van God is, en dat de persoon van wie God getuigt slechts een mens is. Maar heb je het niet mis? Namens wie werkt deze persoon? Zij die de vleesgeworden God niet kennen, hebben geen geestelijk begrip. Gods Geest en Zijn geïncarneerde vlees zijn één, want Gods Geest is gematerialiseerd in het vlees. Als deze persoon onvriendelijk is tegen jou, zal Gods Geest dan vriendelijk zijn? Ben je niet in de war? Iedereen die tegenwoordig geen inspectie door God kan aanvaarden, kan Zijn goedkeuring niet verkrijgen, en zij die de vleesgeworden God niet kennen, kunnen niet vervolmaakt worden. Beschouw alles wat je doet en kijk of het voor God kan worden gebracht. Als je niet alles wat je doet voor God kunt brengen, toont dat aan dat je een boosdoener bent. Kunnen boosdoeners vervolmaakt worden? Alles wat je doet, elke handeling, elk voornemen en elke reactie moet voor God worden gebracht. Zelfs je dagelijkse geestelijke leven – je gebeden, je nabijheid tot God, hoe je Gods woorden eet en drinkt, je communicatie met je broeders en zusters en je leven binnen de kerk – en je dienst bij samenwerking kan aan God worden voorgelegd voor inspectie. Dergelijke beoefening zal je helpen om te groeien in het leven. Het proces van aanvaarding van inspectie door God is het proces van zuivering. Hoe meer je Gods inspectie kunt aanvaarden, hoe meer je gezuiverd wordt en hoe meer je voldoet aan Gods wil, zodat je je niet zult overgeven aan losbandigheid en zodat je hart zal leven in Zijn aanwezigheid. Hoe meer je Zijn inspectie aanvaardt, hoe groter Satans vernedering en jouw vermogen om het vlees te verzaken. Het aanvaarden van Gods inspectie is daarom een beoefeningspad dat mensen moeten volgen. Ongeacht wat je doet, zelfs tijdens het communiceren met je broeders en zusters, kun je je handelingen voor God brengen, Zijn inspectie

zoeken en proberen God Zelf te gehoorzamen; dit zal datgene wat je beoefent veel correcter maken. Alleen als je alles wat je doet voor God brengt en Gods inspectie aanvaardt, kun je iemand worden die in de aanwezigheid van God leeft.

Zij die God niet begrijpen, kunnen God nooit volledig gehoorzamen. Zulke mensen zijn zonen van ongehoorzaamheid. Zij zijn te ambitieus en er is te veel opstandigheid in hen, dus distantiëren ze zich van God en zijn ze niet bereid Zijn inspectie te aanvaarden. Het is niet eenvoudig zulke mensen te vervolmaken. Sommige mensen zijn selectief in hoe ze Gods woorden eten, drinken en aanvaarden. Ze aanvaarden bepaalde gedeeltes van Gods woorden die overeenstemmen met hun opvattingen, terwijl ze de gedeeltes die daar niet mee overeenstemmen van de hand wijzen. Is dat geen schaamteloze opstandigheid en weerstand tegen God? Als iemand jarenlang in God gelooft zonder zelfs maar een beetje inzicht in Hem te verwerven, is die persoon een niet-gelovige. Zij die bereid zijn Gods inspectie te aanvaarden, zijn degenen die een begrip van Hem nastreven en die bereid zijn Zijn woorden te aanvaarden. Zij zijn degenen die Gods erfenis en zegeningen zullen ontvangen, en zij zijn het meest gezegend. God vervloekt degenen die geen plek voor Hem hebben in hun hart, en zulke mensen tuchtigt en verlaat Hij. Als je niet van God houdt, zal Hij je verlaten en als je niet luistert naar wat ik zeg, beloof ik je dat Gods Geest je zal verlaten. Probeer het maar als je het niet gelooft! Vandaag maak ik een beoefeningspad voor je duidelijk, maar het is aan jou of je het in de praktijk brengt. Als je het niet gelooft, als je het niet in de praktijk brengt, zul je er zelf achter komen of de Heilige Geest wel of niet in je werkt! Als je geen begrip van God nastreeft, zal de Heilige Geest niet in je werken. God werkt in hen die Zijn woorden nastreven en koesteren. Hoe meer je Gods woorden koestert, hoe meer Zijn Geest in je zal

werken. Hoe meer iemand Gods woorden koestert, hoe groter diens kans om door God te worden vervolmaakt. God vervolmaakt hen die echt van Hem houden, en Hij vervolmaakt hen die een hart hebben dat vrede kent in Zijn aanwezigheid. Al Gods werk koesteren, Gods verlichting koesteren, Gods aanwezigheid koesteren, Gods zorg en bescherming koesteren, koesteren hoe Gods woorden jouw werkelijkheid worden en in je leven voorzien – dit alles komt het best overeen met Gods hart. Als je Gods werk koestert, dat wil zeggen, als je al het werk koestert dat Hij aan je verricht heeft, dan zal Hij je zegenen en ervoor zorgen dat alles wat van jou is zich vermenigvuldigt. Als je Gods woorden niet koestert, zal Hij niet in je werken, maar zal Hij je slechts karige genade schenken vanwege je geloof, of je met weinig rijkdom zegenen en je familie met weinig veiligheid. Je moet proberen van Gods woorden jouw werkelijkheid te maken, en je moet Hem tevreden kunnen stellen en naar Zijn eigen hart kunnen zijn; je moet niet alleen maar proberen Zijn genade te genieten. Niets is belangrijker voor gelovigen dan Gods werk ontvangen, vervolmaking bereiken en iemand worden die Gods wil doet. Dit is het doel dat je moet nastreven.

Alles waar de mens in het Tijdperk van Genade naar heeft gestreefd, is nu achterhaald, omdat er nu een hogere norm van streven is; wat wordt nagestreefd is zowel verhevener als praktischer, wat wordt nagestreefd kan beter voldoen aan wat de mens inwendig nodig heeft. In voorbije tijden werkte God niet aan mensen zoals Hij dat tegenwoordig doet; Hij sprak niet zo veel tot hen als Hij tegenwoordig doet, en evenmin waren Zijn eisen aan hen zo hoog als Zijn eisen tegenwoordig zijn. Dat God nu tot jullie spreekt over deze dingen, laat zien dat de uiteindelijke bedoeling van God gericht is op jullie, op deze groep mensen. Als je werkelijk vervolmaakt wilt worden door God, streef dat dan na als je centrale doel.

Of je rondrent, jezelf inzet, in een functie dient of Gods opdracht hebt ontvangen, het oogmerk is altijd om vervolmaakt te worden en Gods wil tevreden te stellen, om deze doelen te bereiken. Als iemand zegt niet te streven naar vervolmaking door God of het binnengaan van het leven, maar alleen vleselijke vrede en vreugde na te streven, is die persoon de blindste onder de mensen. Zij die de werkelijkheid van het leven niet nastreven, maar alleen het eeuwige leven nastreven in de komende wereld en veiligheid in deze wereld, zijn de blindste mensen. Alles wat je doet, moet dus gedaan worden om door God vervolmaakt en gewonnen te worden.

Het werk dat God in mensen doet, bestaat uit voor hen zorgen naar hun verschillende behoeften. Hoe groter het leven van een mens is, hoe meer hij nodig heeft en hoe meer hij nastreeft. Als je in deze fase geen streven hebt, bewijst dat dat de Heilige Geest je heeft verlaten. Allen die het leven nastreven, zullen nooit worden verlaten door de Heilige Geest; zulke mensen streven altijd en hebben altijd een verlangen in hun hart. Zulke mensen zijn nooit tevreden met de dingen zoals ze nu zijn. Elke fase van het werk van de Heilige Geest is bedoeld om een effect op jou te hebben, maar als je zelfgenoegzaam wordt, als je geen behoeften meer hebt, als je het werk van de Heilige Geest niet langer aanvaardt, zal Hij je verlaten. Mensen hebben dagelijkse inspectie door God nodig; ze hebben elke dag overvloedige voorziening van God nodig. Kunnen mensen zich redden zonder elke dag Gods woord te eten en te drinken? Als iemand altijd voelt dat hij nooit genoeg kan eten of drinken van Gods woord, als hij het altijd zoekt en er altijd naar hongert en dorst, dan zal de Heilige Geest altijd in hem werken. Hoe meer iemand smacht, hoe meer praktische dingen er uit zijn communicatie kunnen komen. Hoe intenser iemand de waarheid zoekt,

hoe sneller hij groei bereikt in zijn leven, waardoor hij rijk wordt in ervaring en een welvarende inwoner van het huis van God.

Zij die God met een oprecht hart gehoorzamen, zullen zeker door God worden gewonnen

Het werk van de Heilige Geest verandert met de dag, klimt hoger met elke stap; de openbaring van morgen is zelfs hoger dan die van vandaag, stap voor stap steeds hoger. Zo is het werk waardoor God de mens vervolmaakt. Wanneer de mens niet kan volgen, kan hij op ieder moment worden achtergelaten. Wanneer de mens geen gehoorzamend hart heeft, kan hij niet volgen tot het eind. De vroegere tijd is voorbij gegaan, dit is een nieuwe tijd. En in een nieuwe tijd moet nieuw werk worden gedaan. In het bijzonder in de laatste tijd waarin de mens zal worden vervolmaakt, zal God steeds sneller nieuw werk volbrengen. Daarom zal de mens het moeilijk vinden om in de voetstappen van God te treden, zonder gehoorzaamheid in zijn hart. God komt geen regels na, noch behandelt Hij enige fase van Zijn werk als onveranderlijk. Nee, het werk dat Hij doet is steeds nieuwer en hoger. Zijn werk wordt praktischer met elke stap, steeds meer in overeenstemming met de werkelijke noden van de mens. Alleen nadat de mens dit soort werk heeft ervaren, kan hij de uiteindelijke transformatie van zijn gezindheid bereiken. De kennis die de mens heeft van het leven bereikt steeds hogere niveaus en op dezelfde manier bereikt het werk van God steeds hogere niveaus. Alleen op deze manier kan de mens volmaakt gemaakt worden en geschikt worden om door God te worden gebruikt. God werkt enerzijds op deze

manier om de opvattingen van de mens tegen te gaan en om te draaien en anderzijds om de mens te leiden tot een hogere en meer realistische staat, tot in de hoogste sferen van geloof in God, zodat op het einde, de wil van God gedaan kan worden. Al degenen met een ongehoorzame natuur die zich moedwillig verzetten zullen achtergelaten worden in deze fase van Gods snelle en verwoed voortschrijdend werk; alleen zij die welwillend gehoorzamen en zich van harte nederig opstellen kunnen doorgaan tot het einde van de rit. In dit soort werk moeten jullie allen leren hoe jullie te onderwerpen en jullie opvattingen aan de kant te zetten. Jullie moeten voorzichtig zijn met elke stap die jullie zetten. Wanneer je achteloos bent, zul je zeker iemand worden die is afgewezen door de Heilige Geest, iemand die God onderbreekt in Zijn werk. Voordat hij deze fase van het werk onderging, waren de regels van de mens en de oude wetten zo ontelbaar geworden dat hij werd meegesleept, vervolgens werd hij verwaand en vergat hij zichzelf. Dit zijn allemaal obstakels die de mens ervan weerhouden om het nieuwe werk van God te aanvaarden; ze werken de mens tegen in het leren kennen van God. Wanneer een mens geen gehoorzaamheid heeft in zijn hart, noch naar de waarheid verlangt, zal hij in gevaar zijn. Als je je enkel onderwerpt aan werk en woorden die gemakkelijk zijn en niet in staat bent om enige diepere intensiteit te aanvaarden, dan ben je iemand die de oude manier vasthoudt en niet kan volgen in het werk van de Heilig Geest. Het werk dat God doet verschilt van tijd tot tijd. Wanneer je grote gehoorzaamheid toont in een fase, maar in de volgende fase minder of zelfs geen enkele, dan zal God je in de steek laten. Als je gelijke tred houdt met God wanneer Hij deze trede opgaat, dan moet je gelijke tred blijven houden wanneer Hij de volgende opgaat. Alleen dan ben je iemand die de Heilige Geest gehoorzaam is. Aangezien je gelooft in God, moet je

aanhoudend blijven in je gehoorzaamheid. Je kan niet simpelweg gehoorzamen en ongehoorzaam zijn wanneer je maar wilt. Dit soort gehoorzaamheid krijgt Gods goedkeuring niet. Wanneer je geen gelijke tred kan houden met het nieuwe werk dat ik communiceer en blijft vasthouden aan wat eerder gezegd is, hoe kan er dan ontwikkeling zijn in je leven? Gods werk is om jou te voorzien door Zijn woorden. Wanneer je gehoorzaamt en Zijn woorden accepteert, dan zal de Heilige Geest zeker in je werken. De Heilige Geest werkt precies op de manier zoals ik spreek. Doe zoals ik heb gezegd en de Heilige Geest zal meteen in je werken. Ik laat jullie een nieuw licht zien en breng jullie in het licht van de huidige tijd. Wanneer je in dit licht wandelt, zal de Heilige Geest onmiddellijk in je werken. Sommigen zullen opstandig zijn en zeggen: "Ik zal simpelweg niet doen wat u zegt." Dan zeg ik jou dat je nu bent gekomen aan het eind van de rit, je bent uitgedroogd en hebt geen leven meer. Daarom, in het ervaren van de transformatie van jouw gezindheid, is het essentieel om gelijke tred te houden met het huidige licht. De Heilige Geest werkt niet alleen in bepaalde mensen die door God worden gebruikt, maar meer nog in de kerk. Hij kan in iedereen werken. Hij zou op dit moment in jou kunnen werken en wanneer je het hebt ervaren, kan Hij vervolgens in iemand anders werken. Haast je om bij te blijven; hoe dichter je bij het huidige licht blijft, hoe meer je leven kan groeien. Welk soort mens hij dan ook moge zijn, zo lang de Heilige Geest werkt in hem zorg dat je volgt. Neem zijn ervaringen in door je eigen en je zult steeds hogere dingen ontvangen. Op deze manier zul je sneller vooruitgaan. Dit is het pad van vervolmaking van de mens en een weg waardoor het leven groeit. Het pad tot vervolmaking wordt bereikt door jouw gehoorzaamheid aan het werk van de Heilige Geest. Je weet niet door welk soort persoon God zal werken om jou te vervolmaken, noch door welk

persoon heen, welke gebeurtenis, of welk ding Hij jou in staat zal stellen om verworvenheden binnen te gaan en enig inzicht te verwerven. Wanneer je in staat bent om te wandelen op dit juiste spoor, toont dit dat er veel hoop is voor jou om vervolmaakt te worden door God. Als je niet in staat bent om dit te doen, toont dit dat jouw toekomst grauw is, beroofd van licht. Eens wanneer je op het juiste spoor bent, zul je openbaring ontvangen in alle dingen. Wat de Heilige Geest ook mag openbaren aan anderen, als je voortgaat op basis van hun kennis om dingen voor jezelf te ervaren, zal deze kennis deel worden van je leven en zul je in staat zijn om anderen te voorzien vanuit deze ervaring. Zij die anderen voorzien door het napraten van woorden zijn mensen die zelf geen ervaringen hebben gehad. Door de verlichting en illuminatie van anderen moet je leren om een praktische weg te vinden, voordat je kunt beginnen te spreken over je eigen werkelijke ervaring en kennis. Dit zal grotere voordelen opleveren in je eigen leven. Je moet op deze manier ervaren, alles gehoorzamen wat van God komt. Je moet de wil van God in alle dingen zoeken en het onderwijs in alle dingen bestuderen, zodat je leven kan groeien. Deze werkwijze verschaft de snelste vooruitgang.

De Heilige Geest verlicht je door je praktische ervaringen en vervolmaakt je door je geloof. Ben je werkelijk bereid om vervolmaakt te worden? Als je werkelijk bereid bent om vervolmaakt te worden door God, dan zul je de moed hebben om je vleeselijke lichaam aan de kant te schuiven en zul je in staat zijn om Gods woorden uit te voeren en niet passief of zwak te zijn. Je zult in staat zijn om alles wat van God komt te gehoorzamen en al je daden, of ze nu gedaan worden in het openbaar of in afzondering, zullen toonbaar zijn voor God. Als je een eerlijk persoon bent en de waarheid in praktijk brengt in alle dingen, dan zul je

vervolmaakt worden. Die bedrieglijke mensen die op één manier handelen wanneer anderen het zien en op een andere manier achter hun rug om, zijn niet bereid om vervolmaakt te worden. Ze zijn allen zonen van het verderf en de vernieling; ze behoren God niet toe, maar Satan. Ze zijn niet het soort mensen dat God uitkiest! Wanneer je daden en gedrag niet toonbaar zijn voor God of gezien kunnen worden door de Geest van God, is dit het bewijs dat er iets mis is met jou. Alleen wanneer je het oordeel en de tuchting van God aanvaardt en waarde hecht aan de transformatie van je gezindheid, zul je in staat zijn om op het pad te komen richting vervolmaking. Als je waarlijk bereid bent om door God te worden vervolmaakt en om Zijn wil te doen, dan moet je ook aan al Zijn werk gehoorzamen, zonder enige klacht uit te spreken, zonder aanname van beoordeling of oordeel over het werk van God. Dit zijn de minimale vereisten om door God te worden vervolmaakt. De noodzakelijke vereiste voor hen die willen worden vervolmaakt door God is dit: doe alles met een hart dat God liefheeft. Wat betekent het om 'alles te doen met een hart dat God liefheeft?' Het betekent dat al je daden en gedrag toonbaar kunnen zijn voor God. Wanneer je de juiste bedoelingen hebt, ongeacht of je daden goed of fout zijn, ben je niet bang ze te tonen aan God of aan je broeders en zusters; je durft een gelofte af te leggen voor God. Je moet al je bedoelingen, gedachten en ideeën voorleggen aan God zodat Hij ze nauwkeurig kan onderzoeken; als je handelt en binnengaat op deze manier zal de vooruitgang in je leven snel gaan.

Aangezien je gelooft in God, moet je geloof stellen in al de woorden van God en in al Zijn werken. Ik bedoel hiermee, aangezien je gelooft in God, moet je Hem gehoorzamen. Als je niet in staat bent om dit te doen, dan maakt het niet uit of je in God gelooft. Als je al vele jaren in Hem hebt gelooft, maar Hem

desalniettemin nooit hebt gehoorzaamd of al Zijn woorden hebt aanvaard, maar in plaats daarvan God hebt gevraagd Zich aan jou te onderwerpen en te handelen in overeenstemming met jouw opvattingen, dan ben je de meest opstandige van alle mensen en ben je een ongelovige. Hoe is zo iemand in staat om te gehoorzamen aan het werk en de woorden van God die niet in overeenstemming zijn met de opvattingen van de mens? De meest opstandige mens is degene die opzettelijk God weerstaat en zich tegen Hem verzet. Deze is de vijand van God en is de antichrist. Zo'n persoon heeft continu een vijandige houding tegenover het nieuwe werk van God en heeft nooit het minste voornemen tot onderwerpen getoond en heeft nooit van harte onderwerping getoond of zichzelf nederig opgesteld. Hij stelt zichzelf boven anderen en toont nooit onderwerping aan wie dan ook. Voor God beschouwt hij zichzelf als het meest bekwaam in het prediken van het woord en het meest vakkundig in het inwerken op anderen. Hij verwerpt nooit de 'schatten' die hij reeds in zijn bezit heeft, maar behandelt ze als familie-erfgoed om te vereren, om tegen anderen over te preken en gebruikt ze om de dwazen die hem verafgoden te instrueren. Er zijn inderdaad een aantal mensen als dit in de kerk. Het kan gezegd worden dat zij 'ontembare helden' zijn, generatie op generatie verblijven zij in het huis van God. Ze gaan ervan uit dat de prediking van het woord (doctrine) hun hoogste plicht is. Jaar na jaar en generatie op generatie gaan ze door met het krachtdadig afdwingen van hun 'heilige en onaantastbare' plicht. Niemand durft hen aan te raken en geen enkel persoon durft hen openlijk te berispen. Ze worden 'koningen' in het huis van God, ongebreideld tiranniseren ze anderen, van het ene tijdperk in het andere. Deze groep demonen probeert de handen ineen te slaan en mijn werk te vernietigen; hoe kan ik deze levende duivels

toestaan te bestaan voor mijn ogen? Zelfs zij die slechts half gehoorzamen, kunnen niet wandelen tot het einde, hoeveel minder nog deze tirannen met geen enkele gehoorzaamheid in hun hart! Het werk van God is niet gemakkelijk te verkrijgen voor de mens. Zelfs wanneer een mens al zijn kracht gebruikt, zal hij slechts in staat zijn een klein gedeelte te ontvangen en volmaaktheid pas aan het eind bereiken. Wat dan met de kinderen van de aartsengel die trachten het werk van God te vernietigen? Hebben zij niet nog minder hoop om door God te worden gewonnen? Mijn doel in het werk van de overwinning is niet louter om te overwinnen ten bate van het overwinnen alleen, maar om te overwinnen om zo rechtvaardigheid en onrechtvaardigheid te openbaren, om bewijs te verzamelen voor de straffen van de mens, om de slechten te verdoemen en meer nog, om te overwinnen met het oog op het vervolmaken van hen die bereidwillig gehoorzamen. Aan het eind zal iedereen gescheiden worden naar zijn soort en al degenen die vervolmaakt worden, hebben gedachten en ideeën die vervuld zijn met gehoorzaamheid. Dit is het werk dat aan het eind vervuld zal worden. Maar zij die vervuld zijn van opstandigheid zullen gestraft worden, gestuurd om te branden in het vuur en onder de eeuwige vloek te vervallen. Wanneer die tijd komt, zullen die 'grote en ontembare helden' van verleden tijden het laagst worden, de meest ontweken 'zwakke en machteloze lafaards'. Alleen dit kan elk aspect van Gods rechtvaardigheid aantonen en Zijn gezindheid, die geen aanstoot van de mens duldt, openbaren. Alleen dit kan de haat in mijn hart tevreden stellen. Zijn jullie het er niet mee eens dat dit volstrekt redelijk is?

Niet iedereen die het werk van de Heilige Geest ervaart kan het leven verkrijgen en niet alle mensen in deze stroom kunnen het leven verkrijgen. Leven is geen openbaar bezit dat gedeeld wordt door heel de mensheid en de

transformatie van gezindheid is niet iets dat gemakkelijk door iedereen bereikt wordt. Onderwerping aan het werk van God moet tastbaar zijn en nageleefd worden. Onderwerping op een oppervlakkig niveau kan geen goedkeuring van God ontvangen en louter gehoorzamen aan de oppervlakkige aspecten van Gods woord, zonder te zoeken naar de transformatie van je gezindheid, is niet genoeg om Gods hart te verheugen. Gehoorzaamheid aan God en onderwerping aan het werk van God zijn een en hetzelfde. Zij die zich enkel onderwerpen aan God, maar niet aan Zijn werk, kunnen niet beschouwd worden als gehoorzaam en nog minder zij die zich niet waarlijk onderwerpen maar uiterlijke pluimstrijkers zijn. Zij die zich werkelijk aan God onderwerpen, zijn allen in staat om winst te halen uit het werk en begrip te verkrijgen over de gezindheid en het werk van God. Alleen zulke mensen onderwerpen zich werkelijk aan God. Zulke mensen zijn in staat nieuwe kennis te verkrijgen en nieuwe veranderingen te ervaren uit nieuw werk. Alleen dit soort mensen krijgt de goedkeuring van God; alleen dit soort mens is degene die wordt vervolmaakt, degene die een transformatie van zijn gezindheid heeft ondergaan. Zij die Gods goedkeuring ontvangen, zijn zij die zich van harte onderwerpen aan God, alsook aan Zijn woord en werk. Alleen dit soort mens staat in zijn recht; alleen dit soort mens verlangt oprecht naar God en zoekt oprecht naar God. Wat betreft hen die enkel over hun geloof in God spreken met hun monden, maar Hem in werkelijkheid vervloeken, dit zijn mensen die zichzelf een masker voorhouden, zij dragen het gif van slangen, ze zijn de verraderlijkste van alle mensen. Vroeg of laat zullen de maskers van deze schurken worden weggetrokken. Is dat niet het werk dat vandaag wordt gedaan? Slechte mensen zullen altijd slecht zijn en zullen nooit aan de dag van straffen ontsnappen. Goede mensen zullen altijd goed zijn en zullen worden

geopenbaard wanneer het werk ten einde loopt. Geen enkele van de slechten zal worden beschouwd als rechtvaardig, noch zal een van de rechtvaardigen beschouwd worden als slecht. Zal ik toestaan dat een mens vals beschuldigd wordt?

Naar mate je leven voortgaat, moet je steeds nieuwe ingang hebben en nieuwere en hogere inzichten krijgen, die dieper groeien met elke stap. Dit is waar de hele mensheid in moet binnengaan. Door te communiceren, het luisteren naar een boodschap, het lezen van Gods woord, of het oplossen van een kwestie, zul je nieuwe inzichten en nieuwe verlichting verkrijgen. En je leeft niet volgens de regels van vroeger en de tijden van vroeger. Je leeft altijd in het nieuwe licht en je wijkt niet af van het woord van God. Dit heet 'op het juiste spoor komen'. Het is niet genoeg om de prijs te betalen op een oppervlakkig niveau. Dag aan dag bereikt het woord van God een hogere sfeer en nieuwe dingen verschijnen elke dag. Het is ook nodig voor de mens om elke dag een nieuwe ingang te maken. Wanneer God spreekt, verwezenlijkt Hij al wat Hij heeft gesproken; als je niet kunt volgen, krijg je achterstand. Je moet dieper gaan in je gebeden; eten en drinken van het woord van God kan niet onderbroken worden. Diep de verlichting en illuminatie die je ontvangt uit, en je opvattingen en verbeeldingen moeten geleidelijk vervagen. Je moet ook je oordeel versterken, en wat je ook meemaakt, je moet er je eigen gedachten over hebben en je eigen gezichtspunten hebben. Door sommige dingen in de geest te begrijpen, moet je inzicht verwerven in uiterlijke zaken en de kern van elke kwestie bevatten. Wanneer je niet uitgerust bent met deze dingen, hoe zul je dan in staat zijn om de kerk te leiden? Als je alleen spreekt over letters en doctrines zonder enige realiteit en zonder een praktische weg, zul je alleen in staat zijn om een korte tijd

te overleven. Het kan misschien enigszins te accepteren zijn wanneer je tot nieuwe gelovigen spreekt, maar na een tijdje, wanneer nieuwe gelovigen echte ervaringen hebben gehad, zul je niet langer in staat zijn om hen te voorzien. Hoe ben je dan geschikt om door God gebruikt te worden? Zonder nieuwe verlichting kun je niet werken. Zij zonder nieuwe verlichting zijn zij die niet weten hoe te ervaren en dat soort mensen verkrijgt nooit nieuwe kennis of ervaring. En wat betreft het voorzien van leven, kunnen zij nooit hun taak volbrengen, noch kunnen zij geschikt worden om door God te worden gebruikt. Dit soort mens is nergens goed voor, is slechts een nietsnut. Werkelijk, zulke mensen zijn totaal onbekwaam om hun taak uit te voeren in het werk en zijn nergens goed voor. Niet alleen slagen zij er niet in om hun taak te volbrengen, ze leggen ook nog eens veel onnodige druk op de kerk. Ik spoor deze 'eerbiedwaardige oude mannen' aan om met spoed de kerk te verlaten zodat anderen niet langer naar je hoeven te kijken. Zulke mensen hebben geen begrip van het nieuwe werk, maar zijn gevuld met eindeloze opvattingen. Ze vervullen geen enkele functie in de kerk, nee, ze vertonen wangedrag en verspreiden overal negativiteit, zelfs tot het punt dat ze meegaan in allerlei soort van wangedrag en verstoringen in de kerk en daarmee brengen ze hen die niet kunnen onderscheiden in verwarring en wanorde. Deze levende duivels, deze kwade geesten zouden de kerk zo snel mogelijk moeten verlaten, opdat de kerk niet zou worden aangetast op jouw conto. Je bent dan misschien niet bang voor het werk van vandaag, maar ben je dan ook niet bang voor de rechtvaardige straf van morgen? Er zijn veel mensen in de kerk die profiteren en ook veel wolven die proberen het normale werk van God te onderbreken. Deze dingen zijn allen demonen gestuurd door de duivel, valse wolven die proberen de onwetende lammeren te verslinden. Als deze

zogenaamde mensen niet worden weggestuurd, worden ze parasieten in de kerk en motten die de offerandes verslinden. Deze verwerpelijke, onwetende, lage en weerzinwekkende maden zullen op een dag gestraft worden!

Het Tijdperk van het Koninkrijk is het Tijdperk van het Woord

In het Tijdperk van het Koninkrijk gebruikt God het woord om een nieuw tijdperk in te luiden, om Zijn werkmethode te veranderen en om het werk voor het gehele tijdperk uit te voeren. Dit is het beginsel op grond waarvan God werkt in het Tijdperk van het Woord. Hij werd vlees om vanuit verschillende perspectieven te spreken en stelde de mens in staat God werkelijk te zien, God die het Woord is dat verschijnt in het vlees, en Zijn wijsheid en wonderbaarlijkheid te aanschouwen. Zulk werk wordt uitgevoerd om de doelen het overwinnen van de mens, het vervolmaken van de mens en de eliminatie van de mens beter te verwezenlijken. Dit is de werkelijke betekenis van het gebruik van het woord voor het werk in het Tijdperk van het Woord. Door het woord leert de mens het werk van God, de gezindheid van God, de essentie van de mens en waar de mens binnen moet gaan kennen. Door het woord komt het werk dat God in het Tijdperk van het Woord wenst te doen volledig tot bloei. Door het woord wordt de mens ontmaskerd, geëlimineerd en beproefd. De mens heeft het woord gezien, het woord gehoord en is zich bewust geworden van het bestaan van het woord. Als gevolg hiervan gelooft hij in het bestaan van God, in de almacht en wijsheid van God, alsook in Gods liefde voor de mens en Zijn verlangen de mens te redden. Hoewel het woord 'woord' eenvoudig en alledaags is, schudt het

woord uit de mond van de vleesgeworden God het gehele universum op. Het transformeert het hart, de opvattingen en de oude gezindheid van de mens, en verandert de manier waarop de hele wereld er tot dan toe uitzag. Door de eeuwen heen is het alleen de God van dit moment die op deze manier werkt, en alleen Hij spreekt aldus en komt om de mens aldus te redden. Vanaf deze tijd leeft de mens onder de leiding van het woord en wordt geweid en onderhouden door het woord. De hele mensheid is in de wereld van het woord komen te leven, binnen de vervloekingen en zegeningen van Gods woord, en er zijn nu zelfs nog meer mensen die onder het oordeel en de tuchtiging van het woord zijn komen te leven. Deze woorden en dit werk zijn er alle ten behoeve van de redding van de mens, ten behoeve van het vervullen van Gods wil en ten behoeve van het veranderen van het oorspronkelijke uiterlijk van de wereld van de oude schepping. God schiep de wereld met het woord, leidt mensen uit het gehele universum met Zijn woord, en overwint en redt hen opnieuw met het woord. Tenslotte zal Hij het woord gebruiken om een einde te maken aan de gehele oude wereld. Alleen dan is het managementplan geheel voltooid. Tijdens het Tijdperk God gebruikt het woord om Zijn werk uit te voeren en de resultaten van Zijn werk te bereiken. Hij doet geen wonderen noch voert Hij mirakels uit. Hij voert Zijn werk uitsluitend uit door het woord. Dankzij het woord wordt de mens gevoed en onderhouden, dankzij het woord verwerft de mens kennis en werkelijke ervaring. De mens in het Tijdperk van het Woord heeft werkelijk buitengewone zegeningen ontvangen. Hij heeft geen fysieke pijn geleden en geniet eenvoudig van de overvloedige voorraad van het woord van God. Zonder de noodzaak verder blindweg op zoek of op blindweg reis te gaan, vanuit zijn comfortabele positie, ziet hij Gods verschijning, hoort hij Hem spreken met Zijn

eigen mond, ontvangt hij wat Hij verstrekt en kijkt hij toe hoe Hij persoonlijk Zijn werk doet. Dit zijn dingen waar mensen in vorige tijdperken niet van konden genieten en dit zijn zegeningen die zij nooit konden ontvangen.

God is vastbesloten de mens compleet te maken. Vanuit welk perspectief Hij ook spreekt, het is altijd omwille van het vervolmaken van deze mensen. Woorden die worden gesproken vanuit het perspectief van de Geest zijn voor de mens moeilijk te begrijpen en de mens is niet in staat een pad voor zijn oefening te vinden, omdat zijn begripsvermogen beperkt is. Het werk van God bereikt verschillende effecten en met elke stap die Hij in het werk zet, heeft Hij een doel. Daarnaast is het noodzakelijk dat Hij vanuit verschillende perspectieven spreekt, want alleen zo kan Hij de mens vervolmaken. Als Hij Zijn stem alleen vanuit het perspectief van de Geest zou laten klinken, zou het onmogelijk zijn dat deze fase van Gods werk zou kunnen worden voltooid. Afgaande op de toon waarmee Hij spreekt, kun je opmaken hoe vastbesloten Hij is om deze groep mensen compleet te maken. Wat zou voor elk van degenen die door God wensen te worden vervolmaakt de eerste stap zijn die zou moeten worden gezet? Allereerst moet je het werk van God leren kennen. Nu er nieuwe methoden geïntroduceerd zijn in Gods werk, en het tijdperk is overgegaan, is ook de manier waarop God werkt, veranderd en de manier waarop God spreekt, is ook anders. Momenteel is niet alleen Zijn werkmethode veranderd, maar ook het tijdperk. Nu is het Tijdperk van het Koninkrijk, een voorsmaak van het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk – wat ook het Tijdperk van het Woord is – dat wil zeggen een tijdperk waarin God vele manieren van spreken gebruikt om de mens te vervolmaken en Hij vanuit verschillende perspectieven spreekt om de mens te onderhouden. Vanaf het moment dat de tijd overgaat in het Tijdperk van het Duizendjarig

Koninkrijk zal God beginnen het woord te gebruiken om de mens te vervolmaken, de mens in staat te stellen binnen te gaan in de werkelijkheid van het leven en de mens naar het juiste pad te leiden. De mens heeft zo vele stappen van Zijn werk ervaren en heeft gezien dat het werk van God niet onveranderd blijft maar zich onophoudelijk verder evolueert en verdiept. Het evolueert en verdiept. Nadat mensen het zo lang hebben ervaren is het werk meerdere malen op de schop gegooid, en steeds weer opnieuw en opnieuw veranderd. Maar hoeveel het ook verandert, het wijkt nooit af van Gods doel om redding te brengen aan de mensheid. Zelfs na duizenden veranderingen te hebben ondergaan dwaalt het nooit af van zijn oorspronkelijke doel. Hoe de methodiek van Gods werk ook mag veranderen, dit werk wijkt nooit af van de waarheid of van het leven. De veranderingen in de methode waarmee het werk wordt gedaan, brengen slechts een verandering van de vorm van het werk en het perspectief van waaruit wordt gesproken met zich mee, geen verandering van de centrale doelstelling van Zijn werk. Veranderingen in de toonzetting en de werkmethode zijn bedoeld om een effect te bereiken. Een verandering in de toonzetting betekent geen verandering in de doelstelling of het principe achter het werk. Wanneer de mens in God gelooft, is zijn primaire doel het leven te zoeken. Als je in God geloofd en toch nog niet het leven zoekt of naar waarheid of kennis van God streeft, dan is dit geen geloof in God! Dat je er nog steeds naar streeft het koninkrijk binnen te gaan om koning te zijn – is dat realistisch? Ware liefde voor God bereiken door het leven te zoeken – alleen dit is werkelijkheid. Het streven en het beoefenen van waarheid – deze dingen zijn allemaal werkelijkheid. Ervaar de woorden van God terwijl je Zijn woorden leest: op deze manier zul je de kennis van God begrijpen door werkelijke ervaring. Dit is een oprechte vorm van streven.

Nu is het Tijdperk van het Koninkrijk. Of je leven is binnengegaan in dit nieuwe tijdperk hangt af van of je bent binnengegaan in de realiteit van Gods woorden en of Zijn woorden je geloof zijn geworden, je liefde, en de werkelijkheid van je leven. Het woord van God is bekend geworden aan elk mens zodat, uiteindelijk, alle mensen op de wereld van het woord zullen leven en het woord van God elk mens van binnenuit zal verlichten en illumineren. Als je tijdens deze periode haastig en achteloos bent bij het lezen van Gods woord en niet in Zijn woord bent geïnteresseerd, toont dat aan dat er iets mis is met je toestand. Als je niet in staat bent binnen te gaan in het Tijdperk van het Woord zal de Heilige Geest niet in je werken. Als je binnengaat in dit tijdperk zal Hij Zijn werk uitvoeren. Wat kun je doen op het moment dat dit Tijdperk van het Woord begint zodat je in staat zult zijn het werk van de Heilige Geest te verwerven? In dit tijdperk zal God deze werkelijkheid onder jullie bewerkstelligen: dat elk mens zal leven uit het woord van God, in staat zal zijn de waarheid in de praktijk te brengen en God oprecht zal liefhebben; dat alle mensen het woord van God als grondslag en als hun werkelijkheid zullen gebruiken en harten vol eerbied voor God zullen hebben; en dat, door de beoefening van het woord van God, de mens samen met God koninklijke macht zal uitoefenen. Het is dit werk dat God gaat bewerkstelligen. Kun je doorgaan zonder het lezen van het woord van God? Er zijn er velen die nu voelen dat ze nog geen dag of twee zouden kunnen zonder het woord van God te lezen. Zij moeten Zijn woord elke dag lezen en als er geen tijd is zal het luisteren naar Zijn woord ook volstaan. Dit is het gevoel dat de Heilige Geest de mens geeft en dit is de manier waarop Hij de mens in beweging zet. Dat wil zeggen, Hij bestuurt de mens door woorden zodat de mens kan binnengaan in de werkelijkheid van het woord van God. Als je, na slechts één dag niet van het

woord van God te hebben gegeten of gedronken, duisternis en dorst voelt en je dit onaanvaardbaar vindt, dan toont dit aan dat je bent geraakt door de Heilige Geest en dat Hij Zich niet van je heeft afgewend. Je bent dan een van degenen die zich in deze stroom bevindt. Als je echter na een dag of twee niet van het woord van God te hebben gegeten en gedronken helemaal niets voelt en geen dorst hebt, noch je ook maar enigszins geraakt voelt, dan toont dit aan dat de Heilige Geest Zich van je heeft afgewend. Dit betekent dat er iets mis is met je innerlijke toestand, je bent het Tijdperk van het Woord niet binnengaan en je bent iemand die achterop is geraakt. God gebruikt het woord om de mens te besturen. Je voelt je goed als je van het woord van God eet en drinkt en als dit niet het geval is, heb je geen pad om te volgen. Het woord van God wordt het voedsel van de mens en de kracht die hem drijft. De Bijbel zegt "De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God". Dit is het werk dat God op dit moment zal voltooien. Hij zal deze waarheid in jullie realiseren. Hoe komt het dat de mensen in het verleden vele dagen konden leven zonder het woord van God te lezen en toch gewoon konden eten en werken? En waarom is dat nu niet het geval? In dit tijdperk gebruikt God primair het woord om allen te besturen. Door het woord van God wordt de mens geoordeeld en vervolmaakt, en uiteindelijk opgenomen in het koninkrijk. Alleen het woord van God kan het leven van de mens onderhouden en alleen het woord van God kan de mens licht en een pad ter oefening geven, vooral in het Tijdperk van het Koninkrijk. Zolang je dagelijks eet en drinkt van Zijn woord, zonder af te wijken van de werkelijkheid van het woord van God, zal God je kunnen vervolmaken.

Als je leven zoekt, kun je geen haast hebben om succes te behalen. Levensgroei voltrekt zich niet in slechts een dag of twee. Het werk van God is normaal en praktisch, en het doorloopt noodzakelijkerwijs een proces. De vleesgeworden Jezus had drieëndertig en een half jaar nodig om Zijn kruisigingswerk te volbrengen: Hoeveel te meer geldt dit voor het zuiveren van de mens en het transformeren van zijn leven! Dit is werk wat het allermoeilijkst is. Het is ook geen eenvoudige taak een normaal mens die God manifesteert te maken. Dit geldt in het bijzonder voor de mensen die geboren zijn in de natie van de grote rode draak, die van een laag kaliber zijn en Gods woord en werk voor een lange periode nodig hebben. Wees dus niet ongeduldig om snel resultaten te zien. Je moet proactief zijn bij het eten en drinken van Gods woorden en meer werk stoppen in de woorden van God. Wanneer je klaar bent met het lezen van Zijn woorden, moet je in staat zijn ze werkelijk in praktijk te brengen en te groeien in kennis, inzicht, onderscheiding en wijsheid van de woorden van God. Hierdoor zul je veranderen zonder het je te realiseren. Als je het tot je principe kunt maken het woord van God te eten en te drinken, het te lezen, het te leren kennen, het te ervaren en het te beoefenen, zul je volwassen worden zonder je het te realiseren. Er zijn mensen die zeggen dat ze niet in staat zijn het woord van God in praktijk te brengen zelfs na het te hebben gelezen. Waarom heb je zo'n haast? Wanneer je een zekere gestalte bereikt, zul je in staat zijn Zijn woorden in de praktijk te brengen. Zegt een vier- of vijfjarig kind dat hij niet in staat is zijn ouders te ondersteunen of te eren? Je zou in staat moeten zijn te weten wat je huidige gestalte is. Breng in praktijk wat je in praktijk kunt brengen en voorkom dat je iemand bent die het management van God verstoort. Eet en drink gewoon Gods woorden en maak dat vanaf nu tot je principe. Maak je voorlopig geen zorgen

over de vraag of God je compleet kunt maken. Verdiep je daar nog niet in. Eet en drink gewoon Gods woorden zoals ze tot je komen, en God zal zeker in staat zijn je compleet te maken. Er is echter een principe waar je je aan moet houden als je Zijn woord eet en drinkt. Doe het niet blind, maar zoek aan de ene kant liever de woorden op die je moet leren kennen, dat wil zeggen, die betrekking hebben op visie, en zoek aan de andere kant naar dat wat je in de praktijk moet brengen, dat wil zeggen, datgene waar je binnen moet gaan. Eén aspect heeft te maken met kennis en het andere met naar binnen gaan. Zodra je beide hebt begrepen, dat wil zeggen, wanneer je hebt begrepen wat je zou moeten weten en wat je zou moeten beoefenen, dan zul je weten hoe je het woord van God moet eten en drinken.

In de toekomst zal spreken over het woord van God het principe zijn dat je spreken moet leiden. Normaal gesproken zouden jullie als jullie samenkomen moeten communiceren over het woord van God, Gods woord tot inhoud van jullie interacties moeten nemen en moeten spreken over wat jullie over het woord van God weten, hoe jullie Zijn woord in de praktijk brengen en hoe de Heilige Geest werkt. Alles wat je hoeft te doen te communiceren over het woord van God, en de Heilige Geest zal je illumineren. Om een wereld van Gods woord te scheppen, vereist dit samenwerking van de mens. Als je dit niet binnengaat, heeft God geen manier om te werken. Als je je mond dichthoudt en niet over Zijn woord spreekt, heeft God geen manier om je te illumineren. Spreek wanneer je niet met iets anders bezig bent over het woord van God en zeg niet zomaar wat! Laat je leven vervuld zijn met het woord van God – alleen dan ben je een vrome gelovige. Zelfs als je communicatie oppervlakkig is – dat is geen probleem. Zonder het oppervlakkige zou er geen diepte zijn. Er is een proces dat moet worden

ondergaan. Door je training begrijp je de illuminatie van de Heilige Geest over je, en hoe je effectief van het woord van God eet en drinkt. Na een interval waarin je zoekende bent, zul je de realiteit van het woord van God binnengaan. Alleen als je de beslissing hebt genomen mee te werken, zul je het werk van de Heilige Geest kunnen ontvangen.

Het principe van het eten en drinken van het woord van God kent twee aspecten: Het ene heeft te maken met kennis en het andere met binnengaan. Welke woorden zou je moeten leren kennen? Je moet de woorden leren kennen die te maken hebben met visie (zoals, de woorden die te maken hebben met welk tijdperk Gods werk nu is binnengegaan, wat God nu wil bereiken, wat vleeswording is, enzovoort; al deze dingen hebben te maken met visie). Wat wordt bedoeld met het pad dat de mens zou moeten ingaan? Dit verwijst naar de woorden van God die de mens moet beoefenen en waarin hij moet binnengaan. De bovenstaande zaken zijn de twee aspecten van het eten en drinken van het woord van God. Eet en drink van nu af aan het woord van God op deze manier. Als je een duidelijk begrip hebt van de woorden die met visie te maken hebben, dan is het niet nodig de hele tijd te blijven lezen. Van primair belang is dat je meer van de woorden eet en drinkt over het binnengaan, zoals hoe je je hart tot God wendt, hoe je je hart voor God tot rust brengt en hoe je het vlees verzaakt. Dit zijn de dingen die je in de praktijk zou moeten brengen. Zonder te weten hoe het woord van God moet worden gegeten en gedronken, is ware communicatie niet mogelijk. Zodra je weet hoe je van Zijn woord eet en drinkt en hebt begrepen wat de hoofdzaak is, zal de communicatie vrij worden. Welke kwesties ook te berde worden gebracht, je zult er communicatie over kunnen hebben en de werkelijkheid kunnen begrijpen. Communiceren over het woord van God zonder

de werkelijkheid te bezitten, betekent dat je niet in staat bent te begrijpen wat de hoofdzaak is. Dit toont aan dat je niet weet hoe je van Zijn woord eet en drinkt. Sommigen voelen misschien vermoeidheid wanneer ze het woord van God lezen. Dat is geen normale gesteldheid. Het is normaal dat je nooit moe wordt van het lezen van Gods woord, dat je er altijd naar dorst en het woord van God altijd als goed ervaart. Dit is hoe iemand die echt is binnengegaan van het woord van God eet en drinkt. Wanneer je voelt dat het woord van God uitzonderlijk praktisch is en precies dat is waarin je zou moeten binnengaan, wanneer je voelt dat Zijn woord bijzonder behulpzaam en nuttig voor de mens is en dat het de voorziening van het leven van de mens uitmaakt, dan is het de Heilige Geest die je dit gevoel geeft en is het de Heilige Geest die je aanraakt. Dit bewijst dat de Heilige Geest in je werkt en dat God Zich niet van je heeft afgewend. Sommige mensen, als ze zien dat God altijd spreekt, worden moe van Zijn woorden en denken dat het niet uitmaakt of ze Zijn woorden wel of niet lezen. Dat is geen normale gesteldheid. Het ontbreekt hen aan een hart dat ernaar dorst binnen te gaan in de werkelijkheid en zulke mensen dorsten er niet naar te worden vervolmaakt, noch hechten er belang aan. Wanneer je voelt dat je niet naar het woord van God dorst, toont dat aan dat je niet in een normale gesteldheid bent. In het verleden was het zo dat je kon bepalen of God Zich van je had afgewend door je af te vragen of je innerlijke vrede voelde en of je vreugde ervoer. Nu gaat het erom of je dorst naar het woord van God, of Zijn woord je werkelijkheid is, of je trouw bent en of je in staat bent alles voor God te doen wat je kan. Met andere woorden, de mens wordt beoordeeld op basis van de realiteit van het woord van God. God richt Zijn woord op de hele mensheid. Als je bereid bent het te lezen, zal Hij je verlichten, maar als je er niet toe bereid bent, zal Hij dit niet doen. God

verlicht degenen die hongeren en dorsten naar rechtvaardigheid en degenen die Hem zoeken. Sommigen zeggen dat God hen niet verlicht ondanks dat ze Zijn woord lezen. Maar op welke manier las je de woorden? Als je Zijn woorden las op de manier waarop een ruiter op een paard naar bloemen kijkt en geen belang hechtte aan de werkelijkheid, hoe zou God je dan hebben kunnen verlichten? Hoe kan iemand die Gods woord niet koestert door Hem worden vervolmaakt? Als je het woord van God niet koestert, dan zul je noch waarheid noch werkelijkheid bezitten. Als je Zijn woord koestert, dan zul je in staat zijn de waarheid in praktijk te brengen. Alleen dan zul je werkelijkheid bezitten. Dit is de reden waarom je te allen tijde moet eten en drinken van het woord van God, of je het nu druk hebt of niet, of de omstandigheden nu ongunstig zijn of niet, en of je nu wordt beproefd of niet. Al met al is het woord van God de basis van het bestaan van de mens. Niemand kan zich afwenden van Zijn woord, maar moet Zijn woord eten, net zoals iemand de drie maaltijden van de dag moet eten. Kan het worden vervolmaakt en gewonnen door God een eenvoudige zaak zijn? Of je het op dit moment nu begrijpt of niet, en of je nu inzicht in het werk van God hebt of niet, je moet zo veel mogelijk eten en drinken van het woord van God. Dit is op een proactieve manier binnengaan. Haast je na het woord van God te hebben gelezen datgene waarin je kunt binnengaan in de praktijk te brengen, en zet even opzij wat je nog niet kunt. Er is misschien veel van het woord van God dat je in het begin nog niet begrijpt, maar na twee of drie maanden, misschien zelfs een jaar, zul je het wel begrijpen. Waarom is dit zo? Dit is omdat God de mens niet in een dag of twee volmaakt kan maken. Wanneer je Zijn woord leest zul je het meestal niet gelijk begrijpen. Op dat moment lijkt het niet meer dan louter tekst en alleen na een ervaringsvolle periode zul je in staat zijn het te begrijpen.

God heeft zoveel gesproken dat je je uiterste best moet doen om van Zijn woord te eten en te drinken, en dan, onbewust, zul je het gaan begrijpen en zal de Heilige Geest je onbewust verlichten. Wanneer de Heilige Geest een mens verlicht, is dat vaak zonder dat de mens zich daarvan bewust is. Hij verlicht en leidt je wanneer je dorst en zoekt. Het principe volgens welke de Heilige Geest werkt is gecentreerd op het woord van God waarvan je eet en drinkt. Al degenen die geen belang hechten aan het woord van God en altijd een andere houding aannemen ten opzichte van Zijn woord, die in hun verdwaasdheid denken dat het niet uitmaakt of ze Zijn woord lezen of niet, zijn degenen die geen werkelijkheid bezitten. Noch het werk van de Heilige Geest, noch Zijn verlichting kan in zo'n persoon worden gezien. Zulke mensen drijven slechts met de stroom mee, schijnheiligen zonder werkelijke kwalificaties, zoals meneer Nanguo uit de gelijkenis.^[a]

Zonder het woord van God als je werkelijkheid, heb je geen werkelijke gestalte. Wanneer het tijd is om te worden beproefd, zul je zeker falen en dan zal je werkelijke gestalte worden geopenbaard. Maar degenen die er regelmatig naar streven de werkelijkheid binnen te gaan, zullen in een tijd van beproevingen het doel van Gods werk leren begrijpen. Iemand die in het bezit is van een geweten en dorst naar God zou praktische actie moeten ondernemen om God terug te betalen voor Zijn liefde. Degenen die niet in het bezit zijn van de werkelijkheid kunnen zelfs geen standhouden tegenover triviale zaken. Er is eenvoudig een verschil tussen degenen met werkelijke gestalte en degenen zonder. Hoe komt het dat, hoewel allen eten en drinken van het woord van God, sommigen in staat zijn stand te houden in een beproeving en anderen ervan wegvluchten? Het duidelijke verschil is dat sommigen het aan werkelijke gestalte ontbreekt. Ze

bezitten het woord van God niet om als hun werkelijkheid te dienen en Zijn woord heeft geen wortel in hen geschoten. Zodra ze worden beproefd zijn ze aan het eind van hun pad beland. Waarom is het dan zo, dat sommigen in staat zijn onder beproevingen stand te houden? Dit komt omdat ze de waarheid begrijpen en een visie hebben, en Gods wil en Zijn vereisten begrijpen en dus zijn ze in staat stand te houden tijdens de beproevingen. Dit is werkelijke gestalte, en het is ook leven. Sommigen kunnen ook het woord van God lezen zonder het in de praktijk te brengen of het serieus te nemen. Degenen die niet serieus zijn, hechten geen waarde aan de praktijk. Degenen die het woord van God niet als hun werkelijkheid hebben zijn degenen die zonder werkelijke gestalte zijn. Zulke mensen kunnen geen standhouden in beproevingen.

Zodra het woord van God weerklinkt, moet je het onmiddellijk ontvangen en ervan eten en drinken. Het maakt niet uit hoeveel je begrijpt, het enige standpunt dat je moet vasthouden is dat je Zijn woord moet eten en drinken, kennen en beoefenen. Dit is iets dat je zou moeten kunnen doen. Maak je geen zorgen over hoe groot je gestalte kan worden, focus je eenvoudig op het eten en drinken van Zijn woord. Dit is iets waar de mens aan zou moeten meewerken. Je geestelijke leven bestaat hoofdzakelijk uit het proberen binnen te gaan in de realiteit van het eten en drinken van Gods woorden en deze in praktijk te brengen. Het is niet jouw zaak je op iets anders te focussen. Kerkleiders zouden in staat moeten zijn al hun broeders en zusters te leiden, zodat ze weten hoe Gods woorden te eten en drinken. Dit is de verantwoordelijkheid van elke kerkleider. Of ze nu jong of oud zijn, ze zouden allemaal het eten en drinken van Gods woorden belangrijk moeten vinden en Zijn woorden in hun harten moeten bewaren. Deze werkelijkheid binnengaan, betekent het Tijdperk van het Koninkrijk binnengaan.

De meeste mensen voelen tegenwoordig dat ze niet kunnen leven zonder het woord van God te eten en te drinken, en voelen, op welk moment dan ook, dat Zijn woord nieuw is. Dit betekent dat de mens zich op het juiste pad begint te begeven. God gebruikt het woord om Zijn werk te doen en de mens te onderhouden. Wanneer iedereen verlangt en dorst naar het woord van God zal de mensheid in de wereld van Zijn woord binnengaan.

God heeft veel gesproken. Hoeveel daarvan ken je? Bij hoeveel ben je binnengegaan? Als een kerkleider zijn broeders en zusters niet de werkelijkheid van het woord van God binnenleidt, dan heeft hij zijn plicht verzaakt en is hij er niet in geslaagd zijn verantwoordelijkheden te vervullen! Of je begrip nu diep of oppervlakkig is, ongeacht de mate waarin je begrijpt, dien je te weten hoe je van Zijn woord eet en drinkt. Je moet belang hechten aan Zijn woord en het belang en de noodzaak van het eten en drinken ervan begrijpen. Wanneer je, nu God zo veel heeft gesproken, van Zijn woord niet eet en drinkt en niet op zoek gaat of Zijn woord in de praktijk brengt, kan dit geen geloof in God genoemd worden. Omdat je in God gelooft, moet je van Zijn woord eten en drinken, Zijn woord ervaren en uit Zijn woord leven. Alleen dit kan geloof in God worden genoemd! Als je met je mond zegt dat je in God gelooft, maar toch geen van Zijn woorden in de praktijk kunt brengen of enige werkelijkheid voort kunt brengen, wordt dit geen geloven in God genoemd. Dit is eerder “brood zoeken om honger te stillen.” Alleen maar praten over triviale getuigenissen, nutteloze dingen en oppervlakkige zaken, zonder ook maar het minste beetje werkelijkheid te bezitten: deze dingen vormen geen geloof in God en je hebt eenvoudig het juiste pad om in God te geloven niet gevonden. Waarom moet je zo veel mogelijk van Gods woorden eten en drinken? Als je niet van Zijn woorden eet en drinkt, maar er

alleen naar streeft naar de hemel op te stijgen, is dat dan geloven in God? Wat is de eerste stap die iemand die in God gelooft moet zetten? Via welk pad vervolmaakt God de mens? Kan je worden vervolmaakt zonder het woord van God te eten en te drinken? Kun je worden beschouwd als iemand van het koninkrijk zonder dat het woord van God als je werkelijkheid dient? Wat betekent geloof in God precies? Gelovigen in God moeten, op z'n minst, aan de buitenkant goed gedrag tonen; het belangrijkste is het woord van God te bezitten. Je kunt je in geen geval ooit van Zijn woord afkeren. God kennen en Zijn wil vervullen, worden beide bereikt door Zijn woord. In de toekomst zal elke natie, denominatie, religie en sector worden overwonnen door het woord. God zal rechtstreeks spreken en alle mensen zullen het woord van God in hun handen houden. Op deze manier zal de mensheid worden vervolmaakt. Van binnen en buiten, het woord van God doordringt alles: De mensheid zal Gods woord spreken met hun monden, in overeenstemming met Gods woord beoefenen, het woord van God in zich bewaren en van binnen en buiten doordrenkt blijven van Gods woord. Aldus zal de mensheid worden vervolmaakt. Degenen die de wil van God vervullen en van Hem kunnen getuigen, dat zijn de mensen die het woord van God als hun werkelijkheid bezitten.

Het binnengaan in het Tijdperk van het Woord, dat wil zeggen het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk, is het werk dat op dit moment wordt voltooid. Oefen je van nu af aan in het aangaan van communicatie over het woord van God. Alleen door het woord van God te eten en te drinken alsmede het te ervaren, zullen jullie het woord van God op natuurlijke wijze kunnen naleven. Je moet wat praktische ervaring overleggen om anderen te overtuigen. Als je de realiteit van het woord van God niet kunt naleven, zal niemand worden overtuigd!

Al degenen die door God zijn gebruikt, zijn mensen die de realiteit van het woord van God ervaren. Als je deze realiteit niet kunt overleggen, zou dit aantonen dat de Heilige Geest niet in je heeft gewerkt en je niet bent vervolmaakt. Dit is het belang van het woord van God. Hebben jullie een hart dat dorst naar het woord van God? Degenen die dorsten naar het woord van God dorsten naar waarheid, en alleen zulke mensen zijn door God gezegend. In de toekomst zullen er nog veel meer woorden zijn die God tegen alle religies en alle denominaties zal spreken. Hij spreekt en laat Zijn stem eerst onder jullie horen om jullie compleet te maken voordat Hij verder gaat en spreekt en Zijn stem laat horen onder de heidenen om hen te overwinnen. Door het woord zullen allen echt en volledig worden overtuigd. Door het woord van God en Zijn openbaringen neemt de verdorven gezindheid van de mens af, hij heeft het uiterlijk van een mens, en zijn opstandige gezindheid vermindert ook. Het woord werkt met gezag in de mens en overwint de mens in het licht van God. Het werk dat God zal doen in het huidige tijdperk, alsmede de keerpunten van Zijn werk, kunnen alle worden gevonden in Zijn woord. Als je Zijn woord niet leest, zul je niets begrijpen. Door je eigen eten en drinken van Zijn woord, door communicatie aan te gaan met je broeders en zusters, en door je huidige ervaring, zal je kennis van het woord van God groeien en uitgebreid worden. Alleen op deze manier zul je in staat zijn het waarlijk in werkelijkheid uit te leven.

Voetnoot:

- a. De originele tekst bevat niet de frase "van de gelijkenis".

Alles wordt volbracht door het woord van God

God spreekt Zijn woorden en doet Zijn werk in overeenstemming met de verschillende tijdperken, en in verschillende tijdperken spreekt Hij verschillende woorden. God houdt zich niet aan regels en Hij herhaalt hetzelfde werk niet en Hij voelt ook geen nostalgie voor dingen uit het verleden. Hij is een God die altijd nieuw is en nooit oud, en elke dag spreekt Hij nieuwe woorden. Je moet gehoorzaam blijven aan datgene waaraan vandaag gehoorzaamd moet worden; dit is de verantwoordelijkheid en de plicht van de mens. Het is cruciaal dat het licht en de woorden van God het middelpunt zijn van onze gewoontes en gebruiken vandaag de dag. God houdt Zich niet aan regels en kan vanuit verschillende perspectieven spreken om Zijn wijsheid en Zijn almacht aan ons bekend te maken. Het maakt niet uit of Hij spreekt vanuit het perspectief van de Geest, of van mensen, of in de derde persoon – God is altijd God en je kunt niet zeggen dat Hij God niet is omdat Hij vanuit het perspectief van de mens spreekt. Onder sommige mensen zijn er ideeën ontstaan door de verschillende perspectieven van waaruit God spreekt. Deze mensen hebben geen kennis van God en geen kennis van Zijn werk. Als God altijd vanuit hetzelfde perspectief zou spreken, dan zou de mens toch regels op gaan stellen voor God? Zou God de mens toe kunnen staan om zich zo te gedragen? Ongeacht vanuit welk perspectief God spreekt, God heeft een doel met elk perspectief. Als God altijd zou spreken vanuit het perspectief van de Geest, zou je dan contact met Hem kunnen maken? Daarom spreekt Hij dus soms in de derde persoon om jou Zijn woorden te geven en je naar de realiteit te leiden. Alles wat God doet past bij de situatie. Kort gezegd, alles wordt gedaan door God en jij hoeft hier niet over te

twijfelen. Omdat Hij God is, maakt het niet uit vanuit welk perspectief Hij spreekt, Hij is nog steeds God. Dit is een onveranderlijke waarheid. Hoe Hij ook werkt, Hij blijft God en Zijn wezen zal niet veranderen! Petrus hield zoveel van God en was een man naar Gods hart, maar God getuigde niet van hem als de Heer of Christus, omdat iemands wezen is wat het is en nooit kan veranderen. In Zijn werk houdt God zich niet aan regels, maar gebruikt Hij verschillende methodes om Zijn werk effectief te maken en de mens Hem beter te laten leren kennen. Al Zijn methodes van werken helpen de mens om Hem te leren kennen en worden gebruikt om de mens te vervolmaken. Ongeacht welke manier van werken Hij gebruikt, ze zijn allen bedoeld om de mens op te bouwen en te vervolmaken. Hoewel Hij een van Zijn werkwijzen misschien lang heeft gebruikt, is dat bedoeld om het geloof van de mens in Hem te temperen. Daarom zou je niet moeten twijfelen. Het zijn al de stappen in het werk van God en daar moet je gehoorzaam aan zijn.

Vandaag de dag wordt er gesproken over het toetreden tot de realiteit. Er wordt niet gesproken over opstijgen naar de hemel, of heersen als koningen; er wordt alleen gesproken over de zoektocht naar het toetreden tot de realiteit. Er bestaat geen bezigheid die praktischer is dan deze, en het is niet praktisch om te spreken over heersen als koningen. De mens is erg nieuwsgierig en hij beoordeelt het huidige werk van God nog steeds naar zijn eigen religieuze ideeën. Doordat de mens zoveel verschillende werkwijzen van God heeft meegemaakt, kent de mens het werk van God nog steeds niet, zoekt hij nog steeds naar wonderen en tekenen en kijkt nog steeds of Gods woorden in vervulling zijn gegaan. Is dit geen vorm van ernstige blindheid? Zou je zonder dat Gods woorden in vervulling zijn gegaan nog steeds geloven dat Hij God is?

Tegenwoordig zijn er veel van dit soort mensen in de kerk die wachten tot ze tekenen en wonderen zien. Zij zeggen: als Gods woorden in vervulling zijn gegaan, dan is Hij God; als Gods woorden niet in vervulling zijn gegaan, dan is Hij God niet. Geloof je dan in God, omdat Zijn woorden in vervulling gaan, of omdat Hij God Zelf is? De visie van de mens op het geloof in God moet rechtgezet worden! Je rent weg als je ziet dat Gods woorden niet in vervulling zijn gegaan. Is dat geloof in God? Als je gelooft in God moet je alles overlaten aan de genade van God en alle werken van God gehoorzamen. God sprak zoveel woorden in het Oude Testament – welke hiervan heb je met je eigen ogen in vervulling zien gaan? Kun je zeggen dat Jehova niet de ware God is, omdat je dit niet gezien hebt? Zelfs al zijn er wellicht vele woorden in vervulling gegaan, de mens is niet in staat om dat duidelijk te zien, omdat de mens de waarheid niet heeft en niets begrijpt. Sommige mensen willen wegrekken wanneer ze het gevoel hebben dat Gods woorden niet in vervulling zijn gegaan. Probeer het maar. Kijk maar of je weg kunt rennen. Als je weggerend bent, zul je toch weer terugkeren. God heeft de controle over jou door Zijn woord, en als je de kerk en het woord van God verlaat, zul je niet meer kunnen leven. Als je dit niet gelooft, probeer het dan uit. Denk je dat je zomaar kunt vertrekken? De Geest van God heeft de macht over jou en je kunt niet vertrekken. Dit is een bestuurlijk decreet van God! Als sommigen het willen proberen, nou dan kan dat! Je zegt dat deze persoon God niet is, dus bega een zonde tegen Hem en kijk wat Hij doet. Het is mogelijk dat je vlees niet zal sterven en dat je nog in staat zult zijn om jezelf van eten en kleding te voorzien, maar geestelijk zal het ondragelijk zijn: je zult gestrest zijn en je gekweld voelen, niets zal pijnlijker zijn dan dat. De mens kan het niet verdragen om geestelijk gekweld en geteisterd te worden. Misschien ben

je in staat om lichamelijk lijden te verdragen, maar je bent absoluut niet in staat de geestelijke stress en langdurige kwelling te verdragen. Tegenwoordig worden sommige mensen negatief omdat ze geen tekenen en wonderen hebben kunnen zien en toch durft er niemand weg te rennen, hoe negatief ze ook worden, want God houdt de mens met Zijn woord onder controle. Hoewel er geen feiten hebben opgetreden, kan niemand vluchten. Zijn dit geen handelingen van God? Vandaag de dag is God op aarde gekomen om de mens leven te geven. Hij verleidt je niet, zoals mensen denken, door tekenen en wonderen te laten zien om zo een vredige relatie tussen God en de mens te garanderen. Allen die zich niet op het leven focussen, maar zich in plaats daarvan bezighouden met het zorgen dat God tekenen en wonderen laat zien, zijn Farizeeërs! Het waren destijds de Farizeeërs die Jezus aan het kruis nagelden. Als je God beoordeelt volgens je eigen visie op het geloof in God, waarbij je gelooft in God als Zijn woorden in vervulling zijn gegaan, en twijfelt en zelfs godslasterlijk spreekt over God als dat niet zo is, nagel je Hem dan ook niet aan het kruis? Zulke mensen zijn nalatig in hun plichten en genieten gretig en comfortabel!

Aan de ene kant is het grootste probleem met de mens dat hij het werk van God niet kent. Hoewel de houding van de mens er niet een is van ontkenning, is het er wel een van twijfel: hij ontkent het niet, maar hij accepteert het ook niet volledig. Als mensen een gedegen kennis van het werk van God hebben, dan zullen ze niet wegrennen. Aan de andere kant is het probleem dat de mens de realiteit niet kent. Het is tegenwoordig het woord van God waar de mensen zich mee bezighouden. En je zou inderdaad voortaan niet meer moeten verwachten tekenen en wonderen te zien. Ik zal het ronduit zeggen: In de huidige fase ben je alleen in staat om de woorden van God te zien, en hoewel er geen feiten zijn,

kan het leven van God nog steeds uitgewerkt worden in de mens. Dit werk is het belangrijkste werk tijdens het Duizendjarig Koninkrijk en als je dit werk niet kunt waarnemen, dan zul je verzwakken en neervallen, neergaan te midden van beproevingen en, nog erger, je zult gevangen worden door Satan. God is in de eerste plaats op aarde gekomen om Zijn woorden te spreken. Waar jij je mee bezighoudt, is het woord van God, wat je ziet is het woord van God, wat je hoort is het woord van God, waar je je aan vasthoudt is het woord van God, wat je ervaart is het woord van God, en deze incarnatie van God gebruikt in de eerste plaats het woord om de mensen te vervolmaken. Hij laat geen tekenen en wonderen zien en doet ook vooral niet het werk dat Jezus in het verleden heeft gedaan. Hoewel Zij God zijn en beiden vleesgeworden zijn, zijn Hun bedieningen niet hetzelfde. Toen Jezus kwam, deed Hij ook een deel van het werk van God en sprak Hij een aantal woorden, maar wat was het belangrijkste werk dat Hij volbracht? Wat Hij vooral volbracht was het werk van de kruisiging. Hij werd gelijk aan zondig vlees om het werk van de kruisiging te volbrengen en de gehele mensheid te verlossen, en het was in het belang van de gehele zonde van de mensheid dat Hij het offerlam voor onze zonden werd. Dit is het meest belangrijke werk dat Hij heeft volbracht. Uiteindelijk heeft Hij het pad naar het kruis vrijgemaakt om degenen die na Hem kwamen te leiden. Toen Jezus kwam, kwam Hij in de eerste plaats om het verlossingswerk te volbrengen. Hij heeft de gehele mensheid verlost en heeft het evangelie van het koninkrijk der hemelen naar de mensen gebracht en bovendien heeft Hij ook de weg naar het koninkrijk der hemelen voortgebracht. Als gevolg daarvan zeiden allen die na Hem kwamen: "We moeten het pad naar het kruis bewandelen en onszelf opofferen voor het kruis." Jezus deed in het begin natuurlijk ook wat ander werk en Hij

sprak enkele woorden zodat de mensen berouw zouden hebben over hun zonden en deze zouden belijden. Maar Zijn bediening was nog steeds de kruisiging en de drieënhalf jaar dat Hij preekte over de weg, waren ter voorbereiding op de kruisiging die daarna kwam. De verscheidene keren dat Jezus bad, waren ook in het belang van de kruisiging. Zijn leven als een normale man en de drieëndertig-en-een-half jaar die Hij op aarde leefde waren vooral van belang voor het volbrengen van het werk van de kruisiging. Ze waren bedoeld om Hem kracht te geven Zijn werk te doen, waardoor God het werk van de kruisiging aan Hem toevertrouwde. Welk werk zal de vleesgeworden God vandaag volbrengen? Vandaag de dag is God in de eerste plaats vleesgeworden om het werk van 'het verschijnen van het Woord in het vlees' te volbrengen, om het woord te gebruiken om de mens te vervolmaken en de mens de behandeling van het woord en de loutering van het woord te laten accepteren. Door Zijn woorden zorgt Hij ervoor dat je gevoed wordt en leven ontvangt; door Zijn woorden zie je Zijn werk en handelingen. God gebruikt het woord om je te tuchtigen en te louteren, dus als je moeilijkheden ervaart, komt dit ook door het woord van God. God gebruikt voor Zijn werk tegenwoordig geen feiten, maar woorden. Pas als Zijn woord op jou is neergedaald, kan de Heilige Geest in jou werken en zorgen dat je pijn voelt of heerlijkheid ervaart. Alleen het woord van God kan je in de realiteit zetten en alleen het woord van God kan jou vervolmaken. Daarom moet je op zijn minst dit begrijpen: Het werk van God gedurende de laatste dagen in de eerste plaats bestaat uit het gebruiken van Zijn woord om iedereen te vervolmaken en de mens te leiden. Alles wat Hij doet, doet Hij door het woord, Hij gebruikt geen feiten om jou te tuchtigen. Sommige mensen verzetten zich soms tegen God. God zorgt niet voor groot ongemak voor

je, je vlees wordt niet getuchtigd en je zult ook geen ontberingen hoeven doorstaan, maar zodra het woord van God op je neerdaalt en je loutert, is het ondraaglijk voor je. Dat is toch zo? In de tijd van de dienstdoeners zei God dat mensen in een bodemloze put gegooid moesten worden. Kwamen mensen daadwerkelijk in de bodemloze put terecht? Door simpelweg woorden te gebruiken om mensen te louteren, stapten mensen in de bodemloze put. En daarom gebruikt God tijdens de laatste dagen, wanneer God vlees wordt, in de eerste plaats woorden om alles te volbrengen en duidelijk te maken. Alleen door Zijn woorden kun je zien wat Hij is; alleen door Zijn woorden kun je zien dat Hij God Zelf is. Wanneer de vleesgeworden God op aarde komt, doet Hij geen ander werk dan het spreken van woorden, en zijn feiten dus ook niet meer nodig; woorden zijn voldoende. Dit komt doordat Hij in de eerste plaats gekomen is om dit werk te doen, zodat de mens door Zijn woorden Zijn kracht en oppermacht kan zien, zodat de mens door Zijn woorden kan zien hoe Hij Zichzelf nederig verbergt, en zodat de mens door Zijn woorden Zijn alomvattendheid kan kennen. Alles wat Hij heeft en is, zit in Zijn woorden, Zijn wijsheid en wonderbaarlijkheid worden kenbaar door Zijn woorden. Hierdoor kun je de vele methodes zien die God gebruikt om Zijn woorden te spreken. Het grootste deel van Gods werk in al die tijd is ter voeding, openbaring en behandeling van de mens geweest. Hij vervloekt een mens niet lichtvaardig, en zelfs wanneer Hij dit doet, dan is het door middel van het woord. Probeer daarom in deze tijd van de vleesgeworden God niet te zien hoe God weer de zieken geneest en demonen uitdrijft, probeer niet altijd tekenen te zien, het heeft geen zin! Deze tekenen kunnen de mens niet vervolmaken! Simpel gezegd: de echte vleesgeworden God Zelf spreekt vandaag de dag alleen en handelt niet. Dit is de waarheid! Hij gebruikt woorden

om jou te vervolmaken en gebruikt woorden om je te voeden en bewateren. Hij gebruikt ook woorden om te werken en Hij gebruikt woorden in plaats van feiten om jou Zijn werkelijkheid kenbaar te maken. Als je in staat bent dit soort werk van God waar te nemen, dan is het moeilijk om passief te blijven. Leg je focus in plaats van op de negatieve dingen, alleen op de positieve dingen, dat wil zeggen: ongeacht of de woorden van God in vervulling zijn gegaan en ongeacht of er feiten zullen komen, God zorgt ervoor dat de mens leven ontvangt uit Zijn woorden en dit is het grootste teken van allemaal, sterker nog, het is een onweerlegbaar feit. Dit is het beste bewijs waardoor je kennis van God kunt hebben en is zelfs een groter teken dan wonderen. Alleen deze woorden kunnen de mens vervolmaken.

Zodra het Tijdperk van het Koninkrijk begon, begon God Zijn woorden bekend te maken. In de toekomst zullen deze woorden geleidelijk in vervulling gaan, en op dat moment zal de mens naar het leven groeien. De manier waarop God het woord gebruikt om de verdorven gezindheid van de mens te onthullen is werkelijker en noodzakelijker, en Hij gebruikt enkel en alleen het woord om Zijn werk te doen teneinde het geloof van de mens te vervolmaken, want we leven nu in het Tijdperk van het Woord en daar is geloof, vastberadenheid en medewerking van de mens voor nodig. Het werk van de vleesgeworden God van de laatste dagen bestaat uit het gebruiken van Zijn woord om de mens te dienen en te voorzien. Pas nadat de vleesgeworden God klaar is met het spreken van Zijn woorden, zullen zij in vervulling gaan. Gedurende de tijd dat Hij spreekt, gaan Zijn woorden niet in vervulling, want zolang Hij in de fase van het vlees zit, kunnen Zijn woorden niet in vervulling gaan en dit is zo zodat de mens kan zien dat God vlees is en geen Geest, zodat de mens met zijn eigen ogen de

werkelijkheid van God kan aanschouwen. Op de dag dat Zijn werk voltooid is, als alle woorden die door Hem op aarde gesproken moeten worden, gesproken zijn, zal de vervulling van Zijn woorden beginnen. Het is nu niet de tijd van de vervulling van Gods woorden, omdat Hij nog niet klaar is met het spreken van Zijn woorden. Wanneer je dus ziet dat God nog steeds Zijn woorden spreekt op aarde, wacht dan niet op de vervulling van Zijn woorden; wanneer God stopt met het spreken van Zijn woorden en als Zijn werk op aarde klaar is, dan breekt de tijd aan waarin de vervulling van Zijn woorden aanvangt. Aan de ene kant brengen de woorden die Hij op aarde spreekt leven, aan de andere kant bevatten ze een profetie, de profetie van dingen die nog moeten komen, van dingen die gedaan zullen worden en dingen die nog bereikt moeten worden. Ook de woorden van Jezus bevatten profetieën. Aan de ene kant gaf Hij leven en aan de andere kant profeteerde Hij. Tegenwoordig wordt er niet gesproken over het vervullen van woorden en feiten tegelijk, omdat het verschil tussen dat wat de mens met zijn eigen ogen kan zien en dat wat God doet te groot is. Er kan alleen gezegd worden dat zodra het werk van God voltooid is Zijn woorden in vervulling zullen gaan en de feiten zullen na de woorden komen. Op aarde voert de vleesgeworden God van de laatste dagen de bediening van het woord uit en tijdens de bediening van het woord spreekt Hij alleen woorden en geeft Hij niet om andere zaken. Zodra het werk van God verandert, zal de vervulling van Zijn woorden beginnen. Vandaag de dag worden er eerst woorden gebruikt om je te vervolmaken; als Hij in het gehele universum glorie vergaart, zal dat het moment zijn waarop Zijn werk voltooid is, waarop alle woorden die gesproken zouden moeten worden, gesproken zijn en alle woorden feiten zijn geworden. God kwam op aarde gedurende de laatste dagen om de bediening van het woord op zich te

nemen zodat de mens Hem zou kennen en zodat de mens zou zien wat Hij is, en Zijn wijsheid en al Zijn wonderbaarlijke daden uit Zijn woord zou zien. Tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk gebruikt God hoofdzakelijk het woord om alle mensen te overwinnen. In de toekomst zal Zijn woord ook neerdalen op elke religie, sector, land en denominatie; God gebruikt het woord om te overwinnen en om alle mensen te laten zien dat Zijn woord autoriteit en macht heeft. Daarom word je vandaag de dag alleen met het woord van God geconfronteerd.

De woorden die God spreekt in dit tijdperk verschillen van de woorden die gedurende het Tijdperk van de Wet werden gesproken en zo verschillen ze dus ook van de woorden die gedurende Het Tijdperk van Genade werden gesproken. Tijdens het Tijdperk van Genade deed God niet het werk van het woord, maar beschreef Hij simpelweg de kruisiging om de gehele mensheid te verlossen. De Bijbel beschrijft alleen waarom Jezus gekruisigd moest worden en het lijden dat Hij moest ondergaan aan het kruis en hoe de mens gekruisigd zou moeten worden voor God. Tijdens dat tijdperk draaide al het werk dat God deed om de kruisiging. Tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk spreekt de vleesgeworden God woorden om allen die in Hem geloven te overwinnen. Dit is 'het verschijnen van het Woord in het vlees'. God is gekomen tijdens de laatste dagen om dit werk te doen, dat wil zeggen: Hij is gekomen om de werkelijke betekenis van 'het verschijnen van het Woord in het vlees' te vervullen. Hij spreekt enkel woorden en maar zelden komen er feiten. Dit is wat het verschijnen van het Woord in het vlees inhoudt en wanneer de vleesgeworden God Zijn woorden spreekt, is dit de verschijning van het Woord in het vlees en komt het Woord in het vlees. "In het begin was het Woord, het Woord was bij God, het Woord was God en het Woord is vlees geworden." Dit (het werk van het verschijnen van het Woord in het vlees)

is het werk dat God in de laatste dagen zal volbrengen en dit is het laatste hoofdstuk van Zijn gehele managementplan en daarom moet God op aarde komen en Zijn woorden in het vlees zichtbaar maken. Dat wat vandaag gedaan is, dat wat in de toekomst gedaan zal worden, dat wat God zal volbrengen, de eindbestemming van de mens, zij die gered zullen worden, zij die verwoest zullen worden, enzovoorts – dit werk dat uiteindelijk volbracht zal moeten worden is allemaal duidelijk aangegeven en dit alles is bedoeld om de daadwerkelijke betekenis van het verschijnen van het Woord in het vlees te vervullen. De bestuurlijke decreten en statuten die eerder werden uitgebracht, zij die verwoest zullen worden, zij die de rust zullen binnengaan – deze woorden moeten allemaal in vervulling gaan. Dit is het werk dat de vleesgeworden God in de eerste plaats volbrengt tijdens de laatste dagen. Hij helpt mensen te begrijpen waar degenen die door God voorbestemd zijn thuishoren en waar degenen die niet door God voorbestemd zijn thuishoren, hoe Zijn volkeren en zonen gerangschikt zullen worden, wat er met Israël zal gebeuren, wat er met Egypte zal gebeuren; in de toekomst zullen al deze woorden in vervulling gaan. De stappen van het werk van God versnellen. God gebruikt het woord als middel om aan de mens duidelijk te maken wat er in elk tijdperk moet gebeuren, wat de vleesgeworden God van de laatste dagen moet doen, Zijn bediening die uitgevoerd moet worden, en deze woorden zijn allen bedoeld om de daadwerkelijke betekenis van het verschijnen van het Woord in het vlees te vervullen.

Ik heb eerder gezegd: “Allen die zich richten op het aanschouwen van tekenen en wonderen, zullen verlaten worden; zij zijn niet degenen die vervolmaakt zullen worden.” Ik heb zoveel woorden gesproken, maar toch heeft

de mens geen enkele kennis van dit werk, en nu we bij dit punt zijn aangekomen, vraagt de mens nog steeds om tekenen en wonderen. Bestaat je geloof in God uit het najagen van tekenen en wonderen, of is het om het leven te verkrijgen? Jezus sprak ook vele woorden, waarvan sommige nu nog in vervulling moeten gaan. Kun je zeggen dat Jezus God niet is? God getuigde dat Hij Christus was en de geliefde Zoon van God. Kun je dit ontkennen? Vandaag de dag spreekt God alleen woorden en als je niet tot grondige kennis in staat bent, kun je geen standhouden. Geloof je in Hem, omdat Hij God is, of geloof je in Hem op basis van het feit of Zijn woorden wel of niet in vervulling zijn gegaan? Geloof je in tekenen en wonderen, of geloof je in God? Hij laat vandaag de dag geen tekenen en wonderen zien, is Hij echt God? Als de woorden die Hij spreekt niet in vervulling gaan, is Hij echt God? Wordt het wezen van God bepaald door het wel of niet in vervulling gaan van de woorden die Hij spreekt? Hoe komt het dat sommige mensen altijd wachten op het in vervulling gaan van de woorden van God voordat ze in Hem geloven? Betekent dit niet dat zij Hem niet kennen? Alle mensen die zulke opvattingen hebben, zijn mensen die God ontkennen. Zij gebruiken opvattingen om God te beoordelen. Als de woorden van God in vervulling zijn gegaan, geloven ze in God, en als ze niet in vervulling zijn gegaan, geloven ze niet in God. En ze zijn altijd op zoek naar het zien van tekenen en wonderen. Zijn zij niet de Farizeeërs van deze tijd? Of je wel of geen stand kunt houden, hangt af van het feit of je de echte God wel of niet kent, dat is van cruciaal belang! Hoe groter de werkelijkheid van Gods woord in jou is, hoe groter jouw kennis van de werkelijkheid van God is en hoe beter je in staat bent om stand te houden tijdens beproevingen. Hoe meer je je richt op het zien van tekenen en wonderen, hoe minder je in staat zal zijn om stand te houden en hoe

meer je zult terugvallen tijdens beproevingen. Tekenen en wonderen vormen niet het fundament, alleen de werkelijkheid van God is leven. Sommige mensen kennen de gevolgen niet die door het werk van God bewerkstelligd zullen worden. Zij brengen hun dagen door in verwarring en niet met het najagen van kennis van het werk van God. Zij vragen altijd dat God hun verlangens vervult en pas daarna kunnen zij serieus zijn in hun geloof. Zij zeggen dat ze het leven na zullen jagen als de woorden van God in vervulling zijn gegaan, maar dat als Zijn woorden niet in vervulling gaan, dat zij met geen mogelijkheid het leven na kunnen jagen. De mens denkt dat het geloof in God bestaat uit het streven naar het aanschouwen van tekenen en wonderen en het streven naar het opstijgen naar de hemel en de derde hemel. Er is niemand die zegt dat zijn geloof in God bestaat uit zijn streven om de werkelijkheid binnen te gaan, het leven na te jagen en het streven om God toe te behoren. Welke waarde heeft een dergelijk streven? Zij die de kennis van God en de tevredenheid van God niet najagen, zijn mensen die niet in God geloven, zij zijn mensen die God lasteren!

Begrijpen jullie nu wat geloof in God inhoudt? Bestaat het geloof in God uit het aanschouwen van tekenen en wonderen? Of het opstijgen naar de hemel? Geloven in God is helemaal niet gemakkelijk. Dat soort religieuze praktijken zouden weggevaagd moeten worden; het najagen van het genezen van zieken en uitdrijven van demonen, het richten op tekenen en wonderen, het meer begeren naar Gods genade, vrede en vreugde, het najagen van vooruitzichten en geneugten van het vlees – dit zijn religieuze praktijken en dit soort religieuze praktijken zijn een vaag soort geloof. Wat houdt een oprecht geloof in God in vandaag de dag? Het is het accepteren van Gods woord als werkelijkheid in jouw leven en God leren kennen vanuit Zijn woord zodat je Hem waarlijk lief zult

hebben. Voor de duidelijkheid: door het geloof in God zul je God gehoorzamen, God liefhebben en de plicht vervullen die van Gods schepselen verlangd wordt. Dat is het doel van het geloof in God. Je moet kennis verwerven over de beminnelijkheid van God, over hoe God het waard is om geëerd te worden en hoe Hij in Zijn schepselen het reddingswerk uitvoert en hen vervolmaakt. Dit zijn nog maar de meest noodzakelijke dingen bij je geloof in God. Geloof in God betekent in de eerste plaats dat je een ommekeer maakt van een leven van het vlees naar een leven waarin je God liefhebt; van leven in verdorvenheid naar leven binnen het leven van Gods woorden. Je komt onder Satans domein vandaan en leeft onder de zorg en de bescherming van God, het is in staat zijn om God te gehoorzamen en niet het vlees, God je hele hart toevertrouwen, God jou laten vervolmaken en jezelf bevrijden van de verdorven satanische gezindheid. In de eerste plaats is geloven in God het zichtbaar laten worden van de kracht en de glorie van God in jou, zodat je Gods wil gaat doen, Gods plan volbrengt en in staat bent om van God te getuigen ten overstaan van Satan. Het zien van tekenen en wonderen mag niet de reden van je geloof in God zijn, ook het belang van je eigen vlees mag geen reden zijn. Het moet voortkomen uit het streven om God te leren kennen en Hem te kunnen gehoorzamen en om net als Petrus Hem te gehoorzamen tot in de dood. Dat is het belangrijkste om het geloof te behalen. Je eet en drinkt van het woord van God om God te leren kennen en om God welgevallig te zijn. Door het woord van God te eten en drinken, vergroot je je kennis van God, en alleen dan kun je Hem gehoorzamen. Alleen met kennis van God kun je Hem liefhebben, en dit is het doel dat een mens in zijn geloof in God zou moeten hebben. Wanneer je met je geloof in God altijd probeert om tekenen en wonderen te zien, dan is het uitgangspunt van je geloof in God

verkeerd. Geloof in God betekent in de eerste plaats dat je Gods woord accepteert als de werkelijkheid van het leven. Alleen door de woorden van Gods mond in de praktijk te brengen en deze in jezelf uit te dragen, bereik je het doel van God. Door het geloven in God zou de mens ernaar moeten streven om door God vervolmaakt te worden, zich te kunnen overgeven aan God en God volledig te gehoorzamen. Als je God zonder klagen kunt gehoorzamen, je bewust bent van Gods verlangens, de gestalte van Petrus bereikt en de stijl van Petrus bezit waar God over sprak, dan is dat het moment waarop je succesvol bent in het geloof in God en laat je daarmee zien dat je aan God toebehoort.

God volbrengt Zijn werk in het hele universum. Iedereen die in Hem gelooft, moet Zijn woord aannemen en eten en drinken; niemand kan door God gewonnen worden door het zien van tekenen en wonderen van God. Door de eeuwen heen heeft God altijd het woord gebruikt om de mensen te vervolmaken. Daarom moet je niet al je aandacht wijden aan tekenen en wonderen, maar zou vervolmaakt worden door God je streven moeten zijn. Tijdens het Tijdperk van de Wet in het Oude Testament sprak God diverse woorden en tijdens het Tijdperk van Genade sprak ook Jezus vele woorden. Nadat Jezus vele woorden gesproken had, hebben later de apostelen en discipelen de mensen ertoe geleid in overeenstemming te handelen met de geboden die Jezus had uitgevaardigd en beleefden zij dingen in overeenstemming met de woorden en principes waar Jezus over had gesproken. De God van de laatste dagen gebruikt in de eerste plaats het woord om mensen te vervolmaken. Hij gebruikt geen tekenen en wonderen om mensen te onderwerpen of te overtuigen; daarmee kan de kracht van God niet zichtbaar gemaakt worden. Als God alleen tekenen en wonderen zou laten zien, dan zou het onmogelijk zijn om de werkelijkheid van God over te

brengen, en zou het daarom dus ook onmogelijk zijn om de mens te vervolmaken. God vervolmaakt de mens niet door middel van tekenen en wonderen, maar Hij gebruikt het woord om mensen te voeden en te leiden, waarna de volledige gehoorzaamheid van de mens en de kennis die de mens heeft van God, tot stand worden gebracht. Dit is het doel van het werk dat Hij doet en de woorden die Hij spreekt. God laat geen tekenen en wonderen zien om zo de mens te vervolmaken, Hij gebruikt woorden en verschillende werkwijzen om mensen te vervolmaken. Of het nu door loutering, behandeling, snoeien, of het voorzien van woorden is, God spreekt vanuit veel verschillende perspectieven om mensen te vervolmaken en om mensen een groter besef te geven van het werk, de wijsheid en de wonderbaarlijkheid van God. Wanneer God de eindtijd afrondt en de mens volmaakt is gemaakt, zal hij gekwalificeerd zijn om tekenen en wonderen te zien. Wanneer je God leert kennen en je in staat bent om God te gehoorzamen, ongeacht wat Hij doet, dan zul je geen opvattingen meer over Hem hebben wanneer je tekenen en wonderen ziet. Op het moment dat je verdorven bent en niet in staat om God volledig te gehoorzamen; ben je dan gekwalificeerd om tekenen en wonderen te zien? God laat tekenen en wonderen zien op het moment dat Hij de mens bestraft, wanneer het tijdperk verandert en ook wanneer een tijdperk tot een einde komt. Wanneer Gods werk op de normale manier wordt uitgevoerd, zal Hij geen tekenen en wonderen laten zien. Teken en wonderen laten zien is ontzettend makkelijk, maar dat is niet het uitgangspunt van Gods werk, noch is dat het doel van Gods management over de mens. Als de mens tekenen en wonderen zou zien en als het geestelijke lichaam van God aan de mens zou verschijnen, zouden dan niet alle mensen in God geloven? Ik heb eerder gezegd dat een groep overwinnaars

in het Oosten is gewonnen. Overwinnaars die uit de grote beproeving komen. Wat betekenen deze woorden? Ze betekenen dat deze mensen, die gewonnen zijn, pas echt gehoorzaam waren, nadat zij het oordeel en de tuchting, de behandeling en het snoeien, en allerlei vormen van loutering hadden ondergaan. Het geloof van dit soort mensen is niet vaag en abstract, maar oprecht. Zij hebben geen tekenen en wonderen gezien, of mirakels; zij spreken niet over duistere letters en doctrines, of diepzinnige inzichten; in plaats daarvan hebben zij realiteit, de woorden van God, en een waarlijke kennis van de werkelijkheid van God. Is zo'n groep niet veel beter in staat om de kracht van God duidelijk te maken? Gods werk gedurende de laatste dagen is echt werk. Hij kwam in de tijd van Jezus niet om de mensen te vervolmaken, maar om hen te verlossen en daarom liet Hij enkele wonderen zien, zodat mensen Hem zouden volgen. Hij kwam in de eerste plaats om het werk van het kruis te volbrengen. Het laten zien van tekenen maakte geen onderdeel uit van Zijn bediening. Zulke tekenen en wonderen waren werken die gedaan werden om Zijn werk effectief te maken; het waren extra werken en die waren niet representatief voor de werken van het gehele tijdperk. Tijdens het Tijdperk van de Wet in het Oude Testament liet God ook enkele tekenen en wonderen zien, maar het werk dat God vandaag de dag doet, is echt werk en Hij zal nu absoluut geen tekenen en wonderen laten zien. Zodra Hij tekenen en wonderen zou laten zien, zou Zijn echte werk verstoord worden en zou Hij niet meer verder kunnen met Zijn werk. Als God zou zeggen dat het woord gebruikt moet worden om de mens te vervolmaken, maar ook tekenen en wonderen zou laten zien, zou het dan duidelijk kunnen worden of iemand waarlijk in Hem gelooft of niet? Daarom doet God deze dingen niet. Er zitten te veel religieuze dingen in de mens; God is in de laatste dagen gekomen

om alle religieuze opvattingen en bovennatuurlijk dingen uit de mens te verdrijven en om de mens de realiteit van God te laten leren kennen. Hij is gekomen om een abstract en denkbeeldig beeld van God, met andere woorden een beeld dat helemaal niet bestaat, weg te nemen. En daarom is het kennen van de werkelijkheid het enige wat nu nog belangrijk is voor jou! De waarheid overwint alles. Hoeveel waarheid bezit jij vandaag? Is alles wat tekenen en wonderen laat zien, God? Slechte geesten kunnen ook tekenen en wonderen laten zien; zijn ze allemaal God? Waar de mens naar zoekt in zijn geloof in God is de waarheid, wat hij nastreeft is het leven, en niet het zien van tekenen en wonderen. Dit zou het doel moeten zijn van eenieder die in God gelooft.

Degenen die God waarlijk beminnen zijn diegenen die zich absoluut kunnen onderwerpen aan Zijn praktische aspecten

Kennis verwerven van praktische aspecten en een grondig begrip verwerven van Gods werk – beide zijn te zien in Zijn woorden, en het is alleen door deze uitspraken dat je verlichting kunt bereiken. Je moet daarom meer doen om jezelf uit te rusten met Gods woorden. Draag je begrip van Gods woorden uit in communicatie, en op deze manier kun je anderen verlichten en hun een uitweg geven – dit is een praktisch pad. Voordat God een omgeving voor je regelt, moet ieder van jullie zich eerst uitrusten met Zijn woorden. Dit is iets wat iedereen moet doen; het is een urgente prioriteit. Bereik eerst een punt waarop je weet hoe je Gods woord moet eten en drinken. Doorzoek bij alles wat je niet kunt doen Zijn woorden voor een beoefeningspad, en kijk deze uitspraken door voor enige

kwesties die je niet begrijpt of enige moeilijkheden die je eventueel hebt. Maak van Gods woorden je voorziening en sta ze toe je te helpen je praktische moeilijkheden en problemen op te lossen. Sta Zijn woorden ook toe je hulp in het leven te worden. Deze dingen zullen inspanning van jouw kant vergen. Bij het eten en drinken van Gods woord moet je resultaten boeken; je moet je hart kunnen stillen ten overstaan van Hem, en je moet beoefenen in overeenstemming met Zijn uitspraken telkens wanneer je problemen tegenkomt. Wanneer je geen enkel probleem bent tegengekomen, moet je jezelf gewoon bezighouden met het eten en drinken van Zijn woord. Soms kun je bidden en Gods liefde overdenken, in communicatie je begrip van Zijn woorden delen, en communiceren over de verlichting en illuminatie die je binnen jezelf ervaart en hoe je hebt gereageerd tijdens het lezen van deze uitspraken. Bovendien kun je mensen een uitweg bieden. Alleen dit is praktisch. Het doel hiervan is om Gods woorden jouw praktische voorziening te laten worden.

Hoeveel uur bevind je je in de loop van een dag werkelijk ten overstaan van God? Hoeveel van je dag wordt echt aan God gegeven? Hoeveel wordt aan het vlees gegeven? Het hart altijd op God georiënteerd hebben, is de eerste stap naar het begaan van het juiste pad van vervolmaking door Hem. Als je je hart, lichaam en al je oprechte liefde aan God kunt wijden, ze voor Hem kunt neerleggen, Hem volledig gehoorzaam kunt zijn en volledig rekening kunt houden met Zijn wil – niet om het vlees, niet om familie en niet om je eigen, persoonlijke verlangens, maar om de belangen van Gods huishouden, waarbij je Gods woord neemt als het uitgangspunt en fundament voor alles – dan zullen, door zo te handelen, je bedoelingen en zienswijzen zich allemaal op de juiste plek bevinden, en zul je een persoon ten overstaan van God zijn die Zijn lof

ontvangt. De mensen op wie God is gesteld, zijn degenen die absoluut zijn richting Hem; zij zijn degenen die uitsluitend Hem toegewijd kunnen zijn. Degenen van wie God walgt, zijn degenen die halfslachtig zijn richting Hem en die tegen Hem in opstand komen. Hij walgt van degenen die in Hem geloven en Hem altijd willen genieten, terwijl ze niet in staat Zijn zich volledig in te zetten omwille van Hem. Hij walgt van degenen die zeggen van Hem te houden, maar die in hun hart tegen Hem in opstand komen; Hij walgt van degenen die welbespraakte, bloemrijke woorden gebruiken om bedrog te plegen. Degenen die niet oprecht aan God zijn gewijd of die zich niet echt aan Hem hebben onderworpen, zijn verraderlijk en van nature buitensporig arrogant. Zij die niet oprecht onderworpen kunnen zijn ten overstaan van de normale, praktische God, zijn zelfs nog arroganter, en vooral zij zijn het plichtsgetrouwe nageslacht van de aartsengel. Mensen die zichzelf werkelijk inzetten voor God, spreiden hun hele wezen uit ten overstaan van Hem; ze onderwerpen zich oprecht aan al Zijn uitspraken en kunnen Zijn woorden in praktijk brengen. Ze maken van Gods woorden het fundament van hun bestaan en kunnen oprecht in Gods woorden zoeken om erachter te komen welke delen ze moeten beoefenen. Zo zijn mensen die werkelijk ten overstaan van God leven. Als dat wat je doet je leven ten goede komt, en je door het eten en drinken van Zijn woorden aan je innerlijke behoeften en tekortkomingen kunt voldoen, zodat je levensgezindheid wordt getransformeerd, zal dit Gods wil tevredenstellen. Als je handelt volgens Gods vereisten en als je in plaats van het vlees Zijn wil tevredenstelt, zul je in dit opzicht de werkelijkheid van Zijn woorden zijn binnengegaan. Wanneer er gesproken wordt over het meer realistisch binnengaan van de werkelijkheid van Gods woorden, betekent dit dat je je plicht kunt vervullen en aan Gods vereisten

kunt voldoen. Alleen dit soort praktische handelingen kan het binnengaan van de werkelijkheid van Zijn woorden worden genoemd. Als je deze werkelijkheid kunt binnengaan, zul je de waarheid bezitten. Dit is het begin van het binnengaan van de werkelijkheid; je moet eerst deze training ondernemen, en pas dan zul je werkelijkheden kunnen binnengaan die zelfs nog dieper zijn. Bedenk hoe je je aan de geboden kunt houden en hoe je trouw kunt zijn ten overstaan van God; denk niet continu aan wanneer je het koninkrijk zult kunnen binnengaan. Als je gezindheid niet verandert, zal datgene waar je aan denkt nutteloos zijn, wat het ook is! Om de werkelijkheid van Gods woorden binnen te gaan, moet je eerst bewerkstelligen dat al je ideeën en gedachten voor God zijn – dit is het absolute minimumvereiste.

Op het moment zijn er veel mensen die zich middenin beproevingen bevinden en Gods werk niet begrijpen, maar ik zeg je: als je het niet begrijpt, kun je er maar beter geen oordelen over vellen. Misschien zal er een dag komen waarop de waarheid volledig aan het licht komt, en dan zul je het begrijpen. Geen oordelen vellen zou je ten goede komen; toch kun je niet maar gewoon passief afwachten. Je moet proberen actief binnen te gaan; alleen dan zul je iemand zijn die echt binnengaat. Vanwege hun opstandigheid ontwikkelen mensen altijd noties over de praktische God. Hierdoor is het noodzakelijk dat alle mensen leren hoe ze onderdanig moeten zijn, want de praktische God is een enorme beproeving voor de mensheid. Als je niet standvastig kunt zijn, is alles afgelopen; als je geen begrip hebt van de echte praktische aspecten van de praktische God, zul je niet door God kunnen worden vervolmaakt. Een kritische stap wat betreft of mensen wel of niet kunnen worden vervolmaakt, is hun begrip van Gods praktische aspecten. De praktische aspecten van de vleesgeworden,

naar de aarde gekomen God zijn een beproeving voor iedereen; als je in dit opzicht standvastig kunt zijn, zul je iemand zijn die God kent, en zul je iemand zijn die echt van Hem houdt. Als je in dit opzicht niet standvastig kunt zijn, en als je alleen in de Geest gelooft en niet kunt geloven in de praktische aspecten van God, dan kan je geloof in God nog zo groot zijn, maar zal het nutteloos zijn. Als je niet kunt geloven in de zichtbare God, kun je dan in Gods Geest geloven? Probeer je niet gewoon God voor de gek te houden? Je bent niet onderworpen ten overstaan van de zichtbare en tastbare God; ben je dan in staat je te onderwerpen ten overstaan van de Geest? De Geest is onzichtbaar en ontastbaar, dus wanneer je zegt dat je je onderwerpt aan Gods Geest, sla je dan niet gewoon onzin uit? De sleutel tot het naleven van de geboden is een begrip van de praktische God. Wanneer je eenmaal een begrip hebt van de praktische God, zul je de geboden kunnen naleven. De naleving ervan bestaat uit twee onderdelen: het ene is vasthouden aan de essentie van Zijn Geest, en ten overstaan van de Geest het onderzoek van de Geest kunnen aanvaarden. Het tweede is een echt begrip van het vleesgeworden vlees kunnen hebben en tot echte onderwerping komen. Of het nu ten overstaan van het vlees of ten overstaan van de Geest is, men moet altijd onderwerping aan en eerbied voor God koesteren. Alleen zo iemand is gekwalificeerd om vervolmaakt te worden. Als je een begrip hebt van de praktische aspecten van de praktische God – dat wil zeggen, als je in deze beproeving standvastig bent geweest – zal niets te veel voor je zijn.

Sommige mensen zeggen: “De geboden zijn makkelijk na te leven, je hoeft alleen maar vrijuit en vroom te spreken ten overstaan van God en geen gebaren te maken. Dat is wat het naleven van de geboden inhoudt.” Klopt dat? Dus als je

een paar dingen achter Gods rug om doet die zich tegen Hem verzetten, telt dat dan als het naleven van de geboden? Je moet een grondig begrip hebben van wat er komt kijken bij het naleven van de geboden. Dit hangt samen met of je werkelijk begrip hebt van het praktische aspect van God; als je een begrip hebt van praktische aspecten en tijdens deze beproeving niet struikelt en valt, kun je gerekend worden tot hen die een sterk getuigenis hebben. Een klinkend getuigenis geven van God hangt er bovenal mee samen of je wel of geen begrip hebt van de praktische God, en met of je je wel of niet kunt onderwerpen aan deze persoon die niet alleen gewoon is, maar ook normaal, en of je je zelfs tot de dood kunt onderwerpen. Als je, door zulke onderwerping, echt getuigt van God, betekent dat dat je door God bent verkregen. Als je je tot de dood kunt onderwerpen en ten overstaan van Hem vrij van klachten kunt zijn, je kunt onthouden van oordelen en laster, geen noties hebt en geen bijbedoelingen hebt, dan zal God op deze manier glorie verwerven. Onderwerping aan een normale persoon op wie de mens neerkijkt, en je tot de dood kunnen onderwerpen zonder enige noties – dit is waar getuigenis. De werkelijkheid waarvan God vereist dat mensen haar binnengaan, is dat je Zijn woorden kunt gehoorzamen, ze in praktijk kunt brengen, je kunt buigen ten overstaan van de praktische God en je eigen verdorvenheid kunt kennen, je hart kunt openen tegenover Hem en uiteindelijk door Hem kunt worden gewonnen door deze woorden van Hem. God wint glorie wanneer deze uitspraken je overwinnen en je volledig gehoorzaam aan Hem maken; hierdoor beschaamt Hij Satan en voltooit Hij Zijn werk. Wanneer je geen enkele notie hebt over de praktische aspecten van de vleesgeworden God – dat wil zeggen: wanneer je standvastig bent geweest tijdens deze beproeving – dan heb je dit getuigenis goed gegeven. Als er een

dag komt waarop je een volledig begrip hebt van de praktische God en jezelf tot de dood kunt onderwerpen, zoals Petrus deed, dan zul je door God worden gewonnen en vervolmaakt. Alles wat God doet wat niet overeenstemt met je noties, is voor jou een beproeving. Als Gods werk zou overeenstemmen met je noties, zou het niet vereisen dat je lijdt of wordt gelouterd. Het is doordat Zijn werk zo praktisch is en niet overeenstemt met je noties, dat het van je vereist dat je zulke noties laat varen. Dit is waarom het een beproeving voor je is. Het is vanwege Gods praktische aspecten dat alle mensen zich te midden van beproevingen bevinden; Zijn werk is praktisch, niet bovennatuurlijk. Door Zijn praktische woorden en Zijn praktische uitspraken volledig te begrijpen zonder enige noties, en door oprecht van Hem te kunnen houden terwijl Zijn werk steeds praktischer wordt, zul je door Hem worden gewonnen. De groep mensen die God zal winnen, zijn degenen die God kennen, dat wil zeggen, degenen die Zijn praktische aspecten kennen. Ook zijn zij degenen die zich kunnen onderwerpen aan Gods praktische werk.

Gedurende Gods tijd in het vlees, houdt de onderwerping die Hij van mensen vereist niet in dat men zich onthoudt van het vellen van oordelen of van verzet, zoals mensen denken. Eerder vereist Hij dat mensen Zijn woorden gebruiken als hun principe om naar te leven en als het fundament voor hun overleving, dat ze de essentie van Zijn woorden absoluut in praktijk brengen en dat ze Zijn wil volledig tevredenstellen. Eén aspect van het vereisen dat mensen zich onderwerpen aan de vleesgeworden God, verwijst naar het in praktijk brengen van Zijn woorden, terwijl een ander aspect verwijst naar het zich kunnen onderwerpen aan Zijn normaliteit en praktische aspecten. Deze moeten beide absoluut zijn. Zij die deze beide aspecten kunnen bereiken, zijn allen wie die

oprecht liefde voor God koesteren in hun hart. Het zijn allemaal mensen die door God zijn gewonnen, en ze houden allemaal van God zoals van hun eigen leven. De vleesgeworden God draagt in Zijn werk normale en praktische menselijkheid. Op deze manier wordt Zijn buitenste omhulsel van zowel normale als praktische menselijkheid een enorme beproeving voor mensen; het wordt hun grootste moeilijkheid. Maar Gods normaalheid en praktische aspecten kunnen niet worden vermeden. Hij heeft er alles aan gedaan om een oplossing te vinden, maar kon Zichzelf uiteindelijk niet ontdoen van het buitenste omhulsel van Zijn normale menselijkheid. Dit kwam doordat Hij immers de vleesgeworden God is, niet de God van de Geest in de hemel. Hij is niet de God die mensen niet kunnen zien, maar de God die het omhulsel van een lid van de schepping draagt. Het zou dus zeker niet gemakkelijk zijn om Zichzelf te ontdoen van het omhulsel van Zijn normale menselijkheid. Daarom doet Hij, wat er ook gebeurt, nog altijd het werk dat Hij wil doen vanuit het perspectief van het vlees. Dit werk is de uitdrukking van de normale en praktische God, dus hoe zou het goed kunnen zijn dat mensen zich niet onderwerpen? Wat zouden mensen ooit kunnen doen met betrekking tot de handelingen van God? Hij doet wat Hij maar wil doen; wat het ook maar is waar Hij gelukkig mee is, is gewoon zoals het is. Als mensen zich niet onderwerpen, welke andere gedegen plannen kunnen ze dan hebben? Tot dusver heeft alleen onderwerping mensen kunnen redden; niemand heeft enig ander slim idee gehad. Als God mensen op de proef wil stellen, wat kunnen ze daar dan aan doen? Maar dit alles is niet bedacht door God in de hemel; het is bedacht door de vleesgeworden God. Hij wil dit doen, dus kan niemand het veranderen. God in de hemel bemoeit Zich niet met wat de vleesgeworden God doet, dus is dit geen reden te meer waarom mensen zich aan Hem moeten

onderwerpen? Hoewel Hij zowel praktisch als normaal is, is Hij volledig de vleesgeworden God. Op basis van Zijn eigen ideeën doet Hij wat Hij maar wil. God in de hemel heeft alle taken aan Hem overgedragen; je moet je onderwerpen aan alles wat Hij doet. Hoewel Hij menselijkheid heeft en heel normaal is, heeft Hij dit alles bewust geregeld, dus hoe kunnen mensen naar Hem staren met opengesperde ogen vol afkeuring? Hij wil normaal zijn, dus is Hij normaal. Hij wil binnen de menselijkheid leven, dus leeft Hij binnen de menselijkheid. Hij wil binnen de goddelijkheid leven, dus leeft Hij binnen de goddelijkheid. Mensen kunnen het zien zoals ze willen, maar God zal altijd God zijn en mensen zullen altijd mensen zijn. Zijn essentie kan niet worden ontkennd vanwege een of ander miniem detail, en evenmin kan Hij uit de 'persoon' van God gedrukt worden vanwege één dingetje. Mensen hebben de vrijheid van menselijke wezens, en God heeft de waardigheid van God; dit staat elkaar niet in de weg. Kunnen mensen God niet een beetje vrijheid geven? Kunnen ze niet verdragen dat God iets luchtiger is? Wees niet zo streng voor God! Iedereen zou verdraagzaam moeten zijn jegens de ander; zou alles dan niet zijn opgelost? Zou er nog enige vervreemding bestaan? Als men zoiets onbeduidends niet kan verdragen, hoe kan men er dan zelfs maar over peinzen om een grootmoedige persoon of een waarachtig mens te zijn? Het is niet God die het de mensheid moeilijk maakt, maar de mensheid die het God moeilijk maakt. Ze gaan altijd met dingen om door van een mug een olifant te maken. Ze maken echt iets uit het niets, en het is zo onnodig! Wanneer God binnen normale en praktische menselijkheid werkt, is wat Hij doet niet het werk van de mensheid, maar het werk van God. Maar mensen zien niet de essentie van Zijn werk; ze zien altijd alleen maar het externe omhulsel van Zijn menselijkheid. Zulk groots werk

hebben ze niet gezien, en toch staan ze erop om Zijn gewone en normale menselijkheid te zien, en laten deze niet los. Hoe kan men zeggen dat dit onderwerping aan God is? God in de hemel is nu 'veranderd in' God op aarde, en God op aarde is nu God in de hemel. Het maakt niet uit of Hun uiterlijke verschijningen dezelfde zijn, en evenmin maakt het uit hoe Zij precies werken. Uiteindelijk is God Zelf Degene die Gods eigen werk doet. Je moet je onderwerpen, of je wilt of niet – dit is geen kwestie waarin jij een keuze hebt! God moet worden gehoorzaamd door mensen, en mensen moeten zich absoluut aan God onderwerpen, zonder ook maar het geringste beetje schijn.

De groep mensen die de vleesgeworden God vandaag de dag wil winnen, zijn degenen die zich voegen naar Zijn wil. Ze hoeven zich alleen maar te onderwerpen aan Zijn werk, en op te houden zich constant te bemoeien met de ideeën van God in de hemel, op te houden met leven in vaagheid en op te houden met dingen moeilijk maken voor God in het vlees. Degenen die Hem kunnen gehoorzamen, zijn degenen die absoluut luisteren naar Zijn woorden en zich onderwerpen aan Zijn regelingen. Zulke mensen besteden totaal geen aandacht aan hoe God in de hemel echt zou kunnen zijn, of wat voor werk God in de hemel op het moment aan het doen zou kunnen zijn onder de mensheid; ze geven hun hart volledig aan God op aarde en leggen hun volledige wezen voor Hem. Ze besteden nooit enige aandacht aan hun eigen veiligheid en maken zich ook nooit druk over de normaliteit en praktische aspecten van God in het vlees. Zij die zich onderwerpen aan God in het vlees, kunnen door Hem worden vervolmaakt. Zij die in God in de hemel geloven, zullen niets winnen. Dit komt doordat het niet God in de hemel is, maar God op aarde die de mensen beloften en zegeningen schenkt. Mensen zouden niet altijd God in de hemel moeten

verheerlijken en God op aarde beschouwen als gewoon maar een gemiddelde persoon; dit is oneerlijk. God in de hemel is groot en wonderbaarlijk, met geweldige wijsheid, maar toch bestaat dit helemaal niet; God op aarde is heel gemiddeld en onbeduidend en is ook heel normaal. Hij heeft geen buitengewone geest en verricht geen wereldschokkende handelingen; Hij werkt en spreekt gewoon op een heel normale en praktische manier. Hoewel Hij niet spreekt door donder, en geen wind en regen laat aanrukken, is Hij waarlijk de incarnatie van God in de hemel, en is Hij werkelijk de God die onder de mensen leeft. Mensen moeten degene die zij kunnen begrijpen en die overeenkomt met hun eigen verbeelding, niet verhogen alsof ze God zijn, terwijl ze degene die zij niet kunnen aanvaarden en zich absoluut niet kunnen voorstellen als nederig zien. Dit alles komt voort uit de opstandigheid van mensen; het is allemaal de bron van het verzet van de mens tegen God.

Degenen die vervolmaakt moeten worden, moeten loutering ondergaan

Als je in God gelooft, moet je God gehoorzamen, de waarheid in praktijk brengen en al je plichten vervullen. Verder moet je de dingen begrijpen die je zou moeten ervaren. Als je alleen maar ervaart dat je behandeld, gedisciplineerd en geoordeeld wordt, als je alleen in staat bent van God te genieten, maar nog altijd niet in staat bent te voelen wanneer God je disciplineert of behandelt, dan is dat onaanvaardbaar. Misschien ben je in dit geval van loutering in staat voet bij stuk te houden, maar dit is nog steeds niet genoeg; je moet nog altijd voorwaarts

blijven marcheren. De les van God liefhebben houdt nooit op en er komt nooit een einde aan. Mensen zien het geloven in God als iets extreem eenvoudigs, maar als ze eenmaal wat praktische ervaring opdoen, beseffen ze dat geloof in God niet zo eenvoudig is als mensen zich voorstellen. Wanneer God werkt om de mens te louteren, lijdt de mens. Hoe zwaarder iemands loutering, hoe groter zijn liefde voor God zal zijn en hoe meer van Gods macht in hem zal worden geopenbaard. Omgekeerd is het zo, dat hoe minder loutering iemand ontvangt, hoe minder zijn liefde voor God zal groeien en hoe minder Gods macht in hem zal worden geopenbaard. Hoe groter de loutering en pijn van zo iemand en hoe meer kwelling hij ervaart, hoe dieper zijn liefde voor God zal worden, hoe oprechter zijn geloof in God zal worden en hoe grondiger zijn kennis van God zal zijn. Door je ervaringen zul je mensen zien die enorm lijden tijdens hun loutering, die veel behandeld en gedisciplineerd worden, en je zult zien dat het deze mensen zijn die een diepe liefde voor God en een grondigere en meer indringende kennis van God hebben. Zij die geen behandeling hebben ervaren, hebben slechts oppervlakkige kennis, en zij kunnen alleen zeggen: "God is zo goed, Hij schenkt genade aan mensen zodat zij van Hem kunnen genieten." Als mensen behandeling en discipline hebben ervaren, dan zijn ze in staat om van de ware kennis van God te spreken. Dus hoe wonderbaarlijker Gods werk in de mens is, des te waardevoller en betekenisvoller het is. Hoe ondoordringbaarder het voor je is en hoe onverenigbaarder het is met je noties, hoe meer Gods werk in staat is je te overwinnen, te winnen en te vervolmaken. De betekenis van Gods werk is zo groot! Als God de mens niet op deze manier zou louteren, als Hij niet volgens deze methode zou werken, dan zou Zijn werk vruchteloos en betekenisloos zijn. In het verleden is gezegd dat God deze groep zou uitkiezen

en winnen, en hen in de laatste dagen compleet zou maken; hierin ligt uitzonderlijke betekenis. Hoe groter het werk dat Hij in jullie uitvoert, hoe dieper en zuiverder jullie liefde voor God. Hoe groter het werk van God, hoe meer de mens in staat is iets van Zijn wijsheid te begrijpen en hoe grondiger de kennis van de mens over Hem is. Tijdens de laatste dagen zullen de zesduizend jaar van Gods managementplan aflopen. Kan het werkelijk gemakkelijk eindigen? Wanneer Hij de mensheid eenmaal overwint, is Zijn werk dan voorbij? Kan het zo eenvoudig zijn? Mensen beelden zich inderdaad in dat het zo eenvoudig is, maar wat God doet, is niet zo eenvoudig. Welk deel van Gods werk je ook maar noemt, het is allemaal ondoorgrondelijk voor de mens. Zou je het kunnen doorgronden, dan zou Gods werk zonder betekenis of waarde zijn. Het werk dat door God wordt gedaan is ondoorgrondelijk; het staat volledig haaks op jouw noties, en hoe onverenigbaarder het is met jouw noties, hoe meer het laat zien dat Gods werk betekenisvol is. Als het verenigbaar was met je noties, zou het betekenisloos zijn. Je voelt nu dat Gods werk zo wonderlijk is, en hoe wonderlijker het naar je gevoel is, hoe meer je voelt dat God ondoorgrondelijk is en ziet hoe groots Gods daden zijn. Als Hij slechts wat oppervlakkig, plichtmatig werk deed om de mens te overwinnen en daarna niets anders deed, dan zou de mens niet in staat zijn de betekenis van Gods werk te aanschouwen. Hoewel je nu een beetje loutering ontvangt, is het van groot nut voor je groei in het leven. Het is dus uiterst noodzakelijk dat je zulke tegenspoed ondergaat. Je ontvangt nu een beetje loutering, maar naderhand zul je waarlijk de daden van God kunnen aanschouwen en uiteindelijk zul je zeggen: "Gods daden zijn zo wonderlijk!" Dit zullen de woorden in je hart zijn. Nadat ze een tijdje Gods loutering hadden ervaren (de beproeving van de dienstdoeners en de tijd van tuchtiging), zeiden

sommige mensen uiteindelijk: "Geloven in God is echt moeilijk!" Het feit dat ze de woorden 'echt moeilijk' gebruikten, laat zien dat Gods daden ondoorgrondelijk zijn, dat Gods werk van grote betekenis en waarde is, en dat Zijn werk het in hoge mate waard is om door de mens te worden gekoesterd. Als, nadat ik zoveel werk heb gedaan, je niet de minste kennis had, zou mijn werk dan nog steeds waarde kunnen hebben? Je zult hierdoor zeggen: "God dienen is echt moeilijk, de daden van God zijn zo wonderlijk, en God is werkelijk wijs! Hij is zo lieflijk!" Als je na het ondergaan van een periode van ervaring zulke woorden kunt spreken, bewijst dit dat je Gods werk in je hebt gewonnen. Op een dag, wanneer je het evangelie in het buitenland verspreidt en iemand je vraagt: "Hoe gaat het met je geloof in God?" zul je kunnen zeggen: "Gods handelingen zijn zo wonderbaarlijk!" Ze zullen het gevoel krijgen dat je woorden over echte ervaringen gaan. Dit is echt getuigenis afleggen. Je zult zeggen dat Gods werk vol wijsheid is en dat Zijn werk in jou je echt heeft overtuigd en je hart heeft overwonnen. Je zult altijd van Hem houden, omdat Hij de liefde van de mensheid meer dan waard is! Als je over deze dingen kunt praten, kun je de harten van mensen bewegen. Dit alles is het afleggen van getuigenis. Als je in staat bent om een klinkend getuigenis af te leggen, om mensen tot tranen toe te bewegen, laat dat zien dat je echt iemand bent die van God houdt, want je bent in staat om te getuigen van het liefhebben van God, en door jou kunnen Gods handelingen bevestigd worden in getuigenis. Door jouw getuigenis worden anderen ertoe gebracht Gods werk te zoeken en Gods werk te ervaren, en kunnen ze sterk staan in elke omgeving die ze ervaren. Dit is de enige echte manier om te getuigen en dit is precies wat nu van jou wordt vereist. Je zou moeten zien dat Gods werk buitengewoon waardevol is en het waard is om door mensen te

worden gekoesterd, dat God zo kostbaar en zo overvloedig is. Hij kan niet alleen spreken, maar ook over mensen oordelen, hun harten louteren, hun plezier bezorgen, hen winnen, hen overwinnen en hen vervolmaken. Vanuit je ervaring zul je zien dat God erg beminnelijk is. Dus hoeveel heb je God nu lief? Kun je deze dingen echt vanuit je hart zeggen? Wanneer je deze woorden uit het diepste van je hart kunt uiten, zul je kunnen getuigen. Zodra je ervaring dit niveau heeft bereikt, zul je in staat zijn een getuige van God te zijn en zul je bevoegd zijn. Als je dit niveau in je ervaring niet bereikt, zul je nog steeds te ver verwijderd zijn. Het is normaal dat mensen zwaktes tonen tijdens het proces van loutering, maar na loutering moet je kunnen zeggen: "God is zo wijs in Zijn werk!" Als je echt in staat bent een praktisch begrip van deze woorden te verwerven, zal het iets worden wat je koestert en zal je ervaring waarde hebben.

Waar moet je nu naar streven? Of je wel of niet in staat bent te getuigen van Gods werk, of je wel of niet een getuigenis en een manifestatie van God kunt worden, en of je wel of niet geschikt bent om door Hem te worden gebruikt – dit zijn de dingen die je moet zoeken. Hoeveel werk heeft God echt in jou gedaan? Hoeveel heb je gezien, hoeveel heb je aangeraakt? Hoeveel heb je ervaren en geproefd? Of God je nu heeft getest, je heeft behandeld of je heeft gedisciplineerd – Zijn daden en Zijn werk zijn in jou uitgevoerd. Maar ben jij, als iemand die in God gelooft en bereid is vervolmaking door Hem na te streven, in staat te getuigen van Gods werk op basis van je praktische ervaring? Kun je Gods woord naleven door je praktische ervaring? Kun je anderen voorzien middels je eigen praktische ervaring en je hele leven inzetten om te getuigen van Gods werk? Om te getuigen van Gods werk moet je afgaan op je ervaring, je kennis en de prijs die je hebt betaald. Alleen zo kun je aan Zijn wil voldoen. Ben

je iemand die van Gods werk getuigt? Bezit je dit streven? Als je kunt getuigen van Zijn naam en bovendien van Zijn werk, en als je het beeld kunt naleven dat Hij van Zijn volk vereist, dan ben je een getuige voor God. Hoe getuig je eigenlijk van God? Dat doe je door te zoeken en ernaar te verlangen Gods woord na te leven, en door, middels het getuigen met je woorden, mensen in staat te stellen Zijn werk te kennen en Zijn handelingen te zien. Als je dit allemaal echt zoekt, zal God je vervolmaken. Als alles wat je zoekt is om door God vervolmaakt te worden en helemaal op het einde gezegend te worden, dan is het perspectief van je geloof in God niet puur. Je zou moeten nastreven hoe je Gods daden in het echte leven kunt zien, hoe je Hem kunt tevredenstellen wanneer Hij Zijn wil aan je openbaart, en je zou moeten zoeken hoe je hoort te getuigen van Zijn wonderlijkheid en wijsheid, en hoe je moet getuigen van hoe Hij je disciplineert en behandelt. Dit zijn allemaal dingen die je nu zou moeten overdenken. Als je liefde voor God er alleen is om te kunnen delen in de glorie van God nadat Hij je vervolmaakt, dan is deze nog steeds ontoereikend en kan ze niet voldoen aan Gods vereisten. Je moet in staat zijn op een praktische manier te getuigen van Gods werk, Zijn eisen te bevredigen en het werk te ervaren dat Hij aan de mensen heeft verricht. Of het pijn, tranen of verdriet betreft, je moet al deze dingen in je beoefening ervaren. Ze zijn bedoeld om je te vervolmaken als iemand die van God getuigt. Wat is het precies wat jou nu drijft om te lijden en vervolmaking te zoeken? Is je huidige lijden werkelijk omwille van het liefhebben van God en het getuigen van Hem? Of is het omwille van zegeningen van het vlees, omwille van je toekomstperspectieven en je lot? Al je intenties, motivaties en de doelen die je nastreeft, moeten worden gerectificeerd en kunnen niet worden geleid door je eigen wil. Als één persoon vervolmaking zoekt om

zegeningen te ontvangen en met macht te regeren, terwijl een ander streeft naar vervolmaking om God tevreden te stellen, om een praktisch getuigenis af te leggen van Gods werk, welke van de twee manieren van streven zou jij kiezen? Als je de eerste zou kiezen, zou je nog steeds te ver verwijderd zijn van Gods normen. Ik heb eens gezegd dat mijn handelingen openlijk bekend zouden zijn in het hele heelal en dat ik als Koning in het heelal zou regeren. Aan de andere kant, wat jullie is toevertrouwd is heengaan om te getuigen van Gods werk, niet om koningen te worden en aan het hele heelal te verschijnen. Laat Gods daden de kosmos en het uitspansel vullen. Laat iedereen ze zien en erkennen. Deze woorden worden gesproken in relatie tot God Zelf, en wat menselijke wezens moeten doen, is van God getuigen. Hoeveel van God weet je nu? Van hoeveel van God kun je getuigen? Wat is het doel van de vervolmaking van de mens door God? Als je Gods wil eenmaal begrijpt, hoe moet je dan rekening houden met Zijn wil? Als je bereid bent te worden vervolmaakt en te getuigen van Gods werk door dat wat je naleeft, als je deze drijvende kracht hebt, dan is niets te moeilijk. Wat mensen nu nodig hebben, is geloof. Als je deze drijvende kracht hebt, is het gemakkelijk om alle negativiteit, passiviteit, luiheid en noties van het vlees, levensfilosofieën, opstandige gezindheid, emoties, enzovoorts los te laten.

Terwijl ze beproevingen ondergaan, is het normaal dat mensen zwak zijn, of negativiteit in zich hebben, of geen duidelijkheid hebben over Gods wil of hun beoefeningspad. Maar in ieder geval moet je, net als Job, vertrouwen hebben in Gods werk en God niet verloochenen. Hoewel Job zwak was en de dag van zijn eigen geboorte vervloekte, ontkende hij niet dat alle dingen in het menselijk leven door Jehova geschonken waren en dat Jehova ook Degene is die ze allemaal wegneemt. Hoe hij ook werd beproefd, hij behield dit geloof. In jouw ervaring,

ongeacht wat voor loutering je ondergaat door Gods woorden, is datgene wat God van de mens vereist, in het kort, zijn geloof en zijn liefde voor Hem. Wat Hij vervolmaakt door op deze manier te werken, zijn het geloof, de liefde en de aspiraties van mensen. God verricht het werk van vervolmaking in mensen, en ze kunnen het niet zien, kunnen het niet voelen; in zulke omstandigheden is je geloof vereist. Het geloof van mensen is vereist wanneer iets met het blote oog niet kan worden gezien, en je geloof is vereist wanneer je je eigen noties niet kunt loslaten. Wanneer je geen duidelijkheid hebt over Gods werk, is het nodig dat je geloof hebt en dat je een duidelijk standpunt inneemt en standvastig staat in je getuigenis. Toen Job dit punt bereikte, verscheen God aan hem en sprak tot hem. Dat wil zeggen, het is alleen vanuit je geloof dat je in staat zult zijn God te zien, en wanneer je geloof hebt, zal God je vervolmaken. Zonder geloof kan Hij dit niet doen. God zal je schenken wat je maar hoopt te verwerven. Als je geen geloof hebt, kun je niet vervolmaakt worden en zul je niet in staat zijn Gods handelingen te zien, laat staan Zijn almacht. Wanneer je erop vertrouwt Zijn handelingen te zullen zien in je praktische ervaring, zal God aan je verschijnen en zal Hij je van binnenuit verlichten en begeleiden. Zonder dat geloof zal God niet in staat zijn dat te doen. Als je de hoop op God hebt verloren, hoe zul je Zijn werk dan kunnen ervaren? Daarom, alleen als je geloof hebt en geen twijfels koestert over God, alleen als je echt geloof in Hem hebt, ongeacht wat Hij doet, zal Hij je verlichten en illumineren door je ervaringen, en alleen dan zul je Zijn daden kunnen zien. Deze dingen worden allemaal bereikt door geloof. Geloof komt alleen door loutering, en als loutering ontbreekt, kan geloof zich niet ontwikkelen. Waar verwijst dit woord, 'geloof', naar? Geloof is de waarachtige overtuiging en het oprechte hart dat mensen moeten bezitten wanneer ze iets

niet kunnen zien of aanraken, wanneer Gods werk niet in overeenstemming is met menselijke noties, wanneer het buiten het menselijk bereik ligt. Dit is het geloof waarover ik spreek. Mensen hebben behoefte aan geloof in tijden van tegenspoed en loutering, en geloof is iets waar loutering op volgt; loutering en geloof kunnen niet worden gescheiden. Ongeacht hoe God werkt en ongeacht in welke omgeving je bent, je bent in staat het leven na te streven, de waarheid te zoeken, kennis van Gods werk na te streven en Zijn handelingen te begrijpen, en je bent in staat te handelen volgens de waarheid. Dit doen is wat het betekent om waar geloof te hebben, en dit doen toont aan dat je je geloof in God niet hebt verloren. Je kunt alleen waar geloof in God hebben als je kunt volhouden de waarheid in loutering na te streven, als je echt van God kunt houden en geen twijfels over Hem ontwikkelt, als je ongeacht wat Hij doet nog altijd de waarheid beoefent om Hem tevreden te stellen, en als je in de diepten kunt zoeken naar Zijn wil en rekening kunt houden met Zijn wil. In het verleden, toen God zei dat je als een koning zou regeren, hield je van Hem en toen Hij Zich openlijk aan je toonde, volgde je Hem na. Maar nu God verborgen is, kun je Hem niet zien en ben je in de problemen gekomen – verlies je dan nu de hoop op God? Je moet dus te allen tijde het leven nastreven en proberen Gods wil tevreden te stellen. Dit is wat waarachtig geloof wordt genoemd en het is de meest ware en mooiste soort liefde.

In het verleden verschenen mensen allemaal voor God om hun voornemens te maken en zeiden ze doorgaans: “Zelfs als niemand anders van God houdt, moet ik van Hem houden.” Maar nu komt er loutering over je, en omdat dit niet overeenstemt met je noties, verlies je het vertrouwen in God. Is dit oprechte liefde? Je hebt vele malen gelezen over de daden van Job – ben je die vergeten?

Ware liefde kan alleen vanuit het geloof gestalte krijgen. Je ontwikkelt echte liefde voor God door de louteringen die je ondergaat, en het is door je geloof dat je in je praktische ervaringen Gods wil in acht kunt nemen, en het is ook door geloof dat je je eigen vlees verzaakt en het leven nastreeft; dit is wat mensen moeten doen. Als je dit doet, zul je Gods handelingen kunnen zien, maar als je een gebrek aan geloof hebt, zul je Gods handelingen niet kunnen zien en Zijn werk niet kunnen ervaren. Als je door God gebruikt en vervolmaakt wilt worden, moet je alles bezitten: de wil om te lijden, geloof, volharding, gehoorzaamheid en het vermogen om het werk van God te ervaren, een begrip te krijgen van Zijn wil, rekening te houden met Zijn verdriet, enzovoorts. Iemand vervolmaken is niet gemakkelijk en elke loutering die je ervaart, vergt je geloof en liefde. Als je door God vervolmaakt wilt worden, is het niet genoeg om alleen maar over het pad te snellen, en evenmin is het genoeg om jezelf alleen maar uit te putten voor God. Je moet veel dingen bezitten om iemand te worden die wordt vervolmaakt door God. Wanneer je geconfronteerd wordt met lijden, moet je in staat zijn je niet druk te maken over het vlees en geen klachten te uiten tegen God. Wanneer God Zich voor je verbergt, moet je het geloof kunnen hebben om Hem te volgen, om je vorige liefde te behouden zonder deze te laten haperen of verdwijnen. Wat God ook doet, je moet je aan Zijn plan onderwerpen en bereid zijn je eigen vlees te vervloeken in plaats van klachten over Hem te uiten. Wanneer je voor beproevingen staat, moet je God tevredenstellen, hoewel je misschien bitter zult wenen of zult aarzelen om afstand te doen van een geliefd object. Alleen dit is ware liefde en geloof. Het maakt niet uit wat je werkelijke gestalte is, je moet eerst zowel de wil om tegenspoed te lijden als waar geloof bezitten, en je moet ook de wil hebben om het vlees te verzaken. Om Gods wil te bevredigen, moet je

bereid zijn persoonlijke tegenspoed te doorstaan en verliezen te lijden met betrekking tot je persoonlijke interesses. Je moet ook in staat zijn in je hart spijt te voelen over jezelf: in het verleden was je niet in staat God tevreden te stellen, en nu kun je jezelf betreuren. In geen enkele van deze opzichten mag je tekortschieten – het is door deze dingen dat God je zal vervolmaken. Als je niet aan deze voorwaarden kunt voldoen, kun je niet worden vervolmaakt.

Iemand die God dient, moet niet alleen weten hoe te lijden voor Hem; hij moet bovendien begrijpen dat het doel van geloven in God is om liefde voor God na te streven. God maakt gebruik van je, niet alleen om je te louteren of te laten lijden; veeleer maakt Hij gebruik van je zodat je Zijn handelingen kunt kennen, de ware betekenis van het menselijk leven kunt kennen en, vooral, zodat je kunt weten dat het dienen van God geen gemakkelijke taak is. Het ervaren van Gods werk gaat niet over het genieten van genade, maar over lijden vanwege je liefde voor Hem. Omdat je geniet van Gods genade, moet je ook genieten van Zijn tuchtiging; je moet dit alles ervaren. Je kunt Gods verlichting in je ervaren en je kunt ook ervaren hoe Hij je behandelt en over je oordeelt. Op deze manier zal je ervaring uitgebreid zijn. God heeft Zijn werk van oordeel en tuchtiging in je verricht. Gods woord heeft je behandeld, maar niet alleen dat; het heeft je ook verlicht en geïllumineerd. Wanneer je negatief en zwak bent, is God bezorgd om je. Al dit werk is om je te laten weten dat alles van de mens binnen Gods orkestraties valt. Je denkt misschien dat geloven in God gaat over lijden, of het doen van allerlei dingen voor Hem; je denkt misschien dat het doel van geloven in God is dat je vlees vrede kan hebben, of dat alles in je leven op rolletjes loopt, of dat je gerieflijk en gerust kunt zijn in alle dingen. Maar geen van deze dingen zijn doeleinden die door mensen verbonden moeten worden met hun geloof in

God. Als je vanwege deze doeleinden gelooft, is je zienswijze onjuist en is het gewoonweg onmogelijk voor je om vervolmaakt te worden. Gods handelingen, Gods rechtvaardige gezindheid, Zijn wijsheid, Zijn woorden en Zijn wonderlijkheid en ondoorgrondelijkheid zijn allemaal dingen die mensen zouden moeten begrijpen. Dit begrip dat je hebt, moet je gebruiken om alle persoonlijke eisen, hoop en noties uit je hart te verwijderen. Alleen door deze dingen te elimineren, kun je voldoen aan de voorwaarden die God stelt, en alleen door dit te doen, kun je leven hebben en God tevredenstellen. Het doel van geloven in God is Hem tevredenstellen en de gezindheid die Hij vereist naleven, zodat Zijn handelingen en glorie gemanifesteerd kunnen worden door deze groep onwaardige mensen. Dit is de juiste zienswijze om in God te geloven en ook het doel dat je moet zoeken. Je moet het juiste standpunt hebben over het geloven in God en je moet proberen Gods woorden te verkrijgen. Je moet Gods woorden eten en drinken en je moet in staat zijn om de waarheid na te leven, en in het bijzonder moet je in staat zijn om Zijn praktische daden, Zijn geweldige daden in het hele heelal te zien, evenals het praktische werk dat Hij in het vlees verricht. Door hun feitelijke ervaringen kunnen mensen begrijpen hoe God Zijn werk aan hen precies verricht en wat Zijn wil jegens hen is. Het doel van dit alles is om de verdorven satanische gezindheid van mensen te elimineren. Als je alle onreinheid en onrechtvaardigheid uit jezelf hebt verstoten, en als je je verkeerde voornemens hebt verstoten, en als je waar geloof in God hebt ontwikkeld – alleen met waar geloof kun je waarlijk van God houden. Je kunt God alleen oprecht liefhebben op basis van je geloof in Hem. Kun je bereiken dat je van God houdt zonder in Hem te geloven? Omdat je in God gelooft, kun je hier niet verward over zijn. Sommige mensen raken van energie vervuld zodra ze zien dat

het geloof in God hun zegeningen zal brengen, maar verliezen vervolgens alle energie zodra ze zien dat ze louteringen moeten ondergaan. Is dat geloven in God? Uiteindelijk moet je volledige en totale gehoorzaamheid aan Hem bereiken. Je gelooft in God, maar stelt nog steeds eisen aan Hem, hebt veel religieuze noties die je niet kunt afleggen, persoonlijke interesses die je niet kunt loslaten en toch zoek je zegeningen van het vlees en wil je dat God je vlees redt, je ziel redt – dit zijn allemaal gedragingen van mensen met de verkeerde zienswijze. Hoewel mensen met religieuze overtuigingen geloof in God hebben, proberen ze niet hun gezindheden te veranderen en streven ze geen kennis van God na, maar zoeken ze in plaats daarvan alleen de belangen van hun vlees. Velen onder jullie hebben geloofsovertuigingen die behoren tot de categorie religieuze overtuigingen; dit is geen waar geloof in God. Om in God te geloven, moeten mensen een hart bezitten dat bereid is voor Hem te lijden en de wil om zichzelf op te geven. Tenzij mensen aan deze twee voorwaarden voldoen, is hun geloof in God ongeldig en zullen ze geen verandering van gezindheid kunnen bereiken. Alleen mensen die oprecht de waarheid nastreven, kennis van God zoeken en het leven nastreven, zijn degenen die echt in God geloven.

Als er beproevingen over je heen komen, hoe zul je Gods werk dan toepassen in de omgang met die beproevingen? Zul je negatief zijn of zul je Gods beproeving en loutering van de mensheid begrijpen vanuit een positief aspect? Wat zul je winnen door Gods beproevingen en louteringen? Zal je liefde voor God groeien? Als je onderworpen wordt aan loutering, zul je dan de beproevingen van Job kunnen toepassen en je oprecht kunnen bezighouden met het werk dat God in je doet? Kun je zien hoe God de mensheid op de proef stelt door de beproevingen van Job? Wat voor soort inspiratie kunnen de

beproevingen van Job je bezorgen? Zul je bereid zijn standvastig te staan in je getuigenis van God te midden van je louteringen, of zul je het vlees tevreden willen stellen in een comfortabele omgeving? Wat is jouw zienswijze over het geloof in God werkelijk? Is het werkelijk voor Hem en niet voor het vlees? Heb je eigenlijk een doel dat je nastreeft wanneer je zoekt? Ben je bereid louteringen te ondergaan zodat je door God kunt worden vervolmaakt, of zou je liever door God getuchtigd en vervloekt worden? Hoe zie je echt de kwestie van het getuigen van God? Wat moeten mensen in bepaalde omgevingen doen om een waar getuigenis te geven voor God? Aangezien de praktische God zo veel heeft blootgelegd in Zijn werkelijke werk in je, waarom denk je altijd aan weggaan? Is je geloof in God voor God? Voor de meesten van jullie is jullie geloof onderdeel van een berekening die jullie omwille van jezelf maken, om jullie eigen persoonlijke voordeel na te streven. Heel weinig mensen geloven in God voor God; is dit geen opstandigheid?

Het doel van het werk van loutering is in de eerste plaats om het geloof van mensen te vervolmaken. Wat er uiteindelijk wordt bereikt is dat je weg wilt gaan, maar dat op dat moment niet kunt; sommige mensen kunnen zelfs nog geloof hebben wanneer hun laatste sprankje hoop ontnomen is; en mensen hebben totaal geen hoop ten aanzien van hun eigen toekomstperspectieven. Pas op dat moment zal Gods loutering klaar zijn. De mensheid heeft nog steeds niet het stadium van zweven tussen leven en dood bereikt, en heeft de dood niet geproefd, dus is het proces van loutering nog niet afgelopen. Zelfs degenen die bij de stap van de dienstdoeners waren, waren niet tot het uiterste gelouterd. Job onderging een extreme vorm van loutering, en hij had niets om zich op te verlaten. Mensen moeten louteringen ondergaan tot het moment waarop ze geen

hoop hebben en niets hebben om zich op te verlaten – alleen dit is echte loutering. Als, gedurende de tijd van de dienstdoeners, je hart altijd stil was voor God, en als, wat Hij ook deed en wat Zijn wil met betrekking tot jou ook was, je Zijn regelingen altijd gehoorzaamde, dan zou je aan het einde van de weg alles begrijpen wat God had gedaan. Je ondergaat de beproevingen van Job en ondergaat tegelijkertijd de beproevingen van Petrus. Toen Job op de proef werd gesteld, stond hij standvastig in zijn getuigenis en uiteindelijk werd Jehova aan hem geopenbaard. Pas nadat hij standvastig had gestaan in zijn getuigenis, was hij waardig het aangezicht van God te zien. Waarom wordt er gezegd: “Ik verberg me voor het land van vuiligheid, maar laat mijzelf zien aan het heilige koninkrijk”? Dat betekent dat alleen wanneer je heilig bent en standvastig staat in je getuigenis, je de waardigheid kunt hebben om het aangezicht van God te zien. Als je niet voor Hem standvastig kunt staan in je getuigenis, heb je niet de waardigheid om Zijn aangezicht te zien. Als je je terugtrekt of klachten uit tegen God wanneer je louteringen ondergaat, en er zodoende niet in slaagt om voor Hem standvastig te staan in je getuigenis en je Satans mikpunt van spot wordt, zul je niet de verschijning van God winnen. Als je bent zoals Job, die te midden van beproevingen zijn eigen vlees vervloekte en geen klachten uitte tegen God, en zijn eigen vlees kon verafschuwen zonder te klagen of te zondigen met zijn woorden, dan zul je standvastig staan in je getuigenis. Wanneer je tot op zekere hoogte louteringen ondergaat en nog steeds zoals Job kunt zijn, volkomen gehoorzaam ten overstaan van God en zonder andere vereisten van Hem of je eigen noties, dan zal God aan je verschijnen. Nu verschijnt God niet aan je omdat je zoveel van je eigen noties, persoonlijke vooroordelen, egoïstische gedachten, individuele eisen en vleselijke belangen hebt, en je het niet waard

bent om Zijn aangezicht te zien. Als je God zou zien, zou je Hem meten aan de hand van je eigen opvattingen, en als je dat deed, zou Hij door jou aan het kruis worden genageld. Als er veel dingen over je heen komen die niet in overeenstemming zijn met je noties, maar je toch in staat bent ze opzij te zetten en kennis te verwerven van Gods handelingen uit deze dingen, en als je te midden van louteringen je hart van liefde voor God onthult, dan is dat het standvastig staan in je getuigenis. Als je huis vredig is, je van de gemakken van het vlees geniet, niemand je vervolgt en je broeders en zusters in de kerk je gehoorzamen, kun je dan je hart van liefde voor God tonen? Kan deze situatie je louteren? Het is alleen door middel van loutering dat je liefde voor God kan worden getoond, en het is alleen door dingen die gebeuren die niet in overeenstemming zijn met je noties, dat je kunt worden vervolmaakt. Met de dienst van veel tegengestelde en negatieve dingen, en door allerlei manifestaties van Satan te gebruiken – zijn handelingen, zijn beschuldigingen, zijn verstoringen en misleidingen – laat God je duidelijk het afzichtelijke gelaat van Satan zien, waardoor Hij je vermogen om Satan te onderscheiden vervolmaakt, zodat je Satan kunt haten en verzaken.

Je vele ervaringen van mislukking, van zwakte, je tijden van negativiteit, kunnen allemaal worden gezien als Gods beproevingen. Dit komt doordat alles van God komt, en alle dingen en gebeurtenissen in Zijn handen liggen. Of je nu faalt of zwak bent en struikelt, het rust allemaal op God en is binnen Zijn bereik. Vanuit Gods oogpunt is dit een beproeving van jou, en als je dat niet kunt inzien, zal het verzoeking worden. Er zijn twee soorten gesteldheid die mensen moeten herkennen: de ene komt van de Heilige Geest en de waarschijnlijke bron van de andere is Satan. De ene is een gesteldheid waarin de Heilige Geest je illumineert

en je toestaat jezelf te kennen, jezelf te verafschuwen en te betreuren en oprechte liefde voor God te hebben, om je hart te richten op het tevredenstellen van Hem. De andere is een gesteldheid waarin je jezelf kent, maar je negatief en zwak bent. Men zou kunnen zeggen dat deze gesteldheid Gods loutering is, en ook dat ze Satans verzoeking is. Als je herkent dat dit Gods redding van jou is en als je voelt dat je Hem nu heel veel verschuldigd bent, en als je vanaf nu probeert Hem terug te betalen en niet langer in zulke verdorvenheid te vervallen, als je je inspanning richt op het eten en drinken van Zijn woorden, en als je altijd denkt dat je tekortschiet, en een hart van verlangen hebt, dan is dit Gods beproeving. Nadat het lijden is geëindigd en je je weer voortbeweegt, zal God je nog steeds leiden, illumineren, verlichten en voeden. Maar als je het niet herkent en je negatief bent, en jezelf gewoon maar overgeeft aan wanhoop, als je op deze manier denkt, dan zal Satans verzoeking over je zijn gekomen. Toen Job beproevingen onderging, gingen God en Satan een weddenschap met elkaar aan en stond God Satan toe Job te teisteren. Ook al was het God die Job testte, het was eigenlijk Satan die zich op hem wierp. Voor Satan was het Job verzoeken, maar Job stond aan de kant van God. Als dat niet het geval was geweest, zou Job in verzoeking zijn geraakt. Zodra mensen in verzoeking raken, komen ze in gevaar. Het ondergaan van loutering kan worden beschouwd als een beproeving van God, maar als je gesteldheid niet goed is, kan worden gezegd dat het verzoeking door Satan is. Als je geen duidelijkheid hebt over de visie, zal Satan je beschuldigen en vertroebelen met betrekking tot visie. Voordat je het weet, zul je in verzoeking raken.

Als je het werk van God niet ervaart, zul je nooit in staat zijn vervolmaakt te worden. In je ervaring moet je ook op de details ingaan. Bijvoorbeeld: door welke

dingen ontwikkel je noties en een overschot aan motieven, en wat voor geschikte praktijken heb je om deze problemen aan te pakken? Als je Gods werk kunt ervaren, betekent dit dat je gestalte hebt. Als je alleen maar kracht lijkt te hebben, is dat geen echte gestalte en zul je beslist niet standvastig kunnen staan. Alleen wanneer je Gods werk kunt ervaren en overal en altijd kunt ervaren en overpeinzen, wanneer je in staat bent de herders te verlaten en onafhankelijk te leven in vertrouwen op God, en Gods werkelijke handelingen kunt zien – alleen dan zal Gods wil worden bereikt. Op dit moment weten de meeste mensen niet hoe ze moeten ervaren, en wanneer ze een probleem tegenkomen, weten ze niet hoe ze het moeten oplossen; ze zijn niet in staat Gods werk te ervaren en ze kunnen geen spiritueel leven leiden. Je moet Gods woorden en werk in je praktische leven meenemen.

Soms geeft God je een bepaald soort gevoel, een gevoel waardoor je je innerlijke vreugde verliest en Gods aanwezigheid verliest, zodat je in de duisternis wordt geworpen. Dit is een vorm van loutering. Telkens wanneer je iets doet, gaat het altijd mis of loop je tegen een muur aan. Dit is Gods discipline. Soms, wanneer je iets doet wat ongehoorzaam en opstandig jegens God is, mag niemand anders ervan weten – maar God weet ervan. Hij zal je er niet mee weg laten komen en Hij zal je disciplineren. Het werk van de Heilige Geest is heel gedetailleerd. Hij observeert heel nauwlettend elk woord en elke handeling van mensen, al hun handelingen en bewegingen en al hun gedachten en ideeën, zodat mensen zich innerlijk bewust kunnen worden van deze dingen. Je doet iets één keer en het gaat mis, je doet iets opnieuw en het gaat nog steeds mis, en geleidelijk aan zul je het werk van de Heilige Geest gaan begrijpen. Door vele malen gedisciplineerd te worden, zul je weten wat je moet doen om in

overeenstemming te zijn met Gods wil en zul je weten wat niet in overeenstemming is met Zijn wil. Uiteindelijk zul je nauwkeurige antwoorden hebben op de begeleiding door de Heilige Geest vanbinnen. Soms zul je opstandig zijn en zul je door God vanbinnen worden berispt. Dit komt allemaal van Gods discipline. Als je Gods woord niet koestert, als je Zijn werk geringschat, zal Hij geen aandacht aan je schenken. Hoe serieuzer je Gods woorden neemt, hoe meer Hij je zal verlichten. Op dit moment zijn er sommige mensen in de kerk die een vertroebeld en verward geloof hebben, en ze doen heel wat ongepaste dingen en handelen ongedisciplineerd, en daarom is het werk van de Heilige Geest niet duidelijk in hen te zien. Sommige mensen keren zich van hun plichten af om geld te verdienen, en gaan een zaak drijven zonder dat ze gedisciplineerd worden; dat soort personen is zelfs nog meer in gevaar. Niet alleen hebben ze momenteel niet het werk van de Heilige Geest, maar in de toekomst zullen ze moeilijk te vervolmaken zijn. Er zijn veel mensen in wie het werk van de Heilige Geest niet te zien is en in wie Gods discipline niet te zien is. Zij zijn degenen die geen duidelijkheid hebben over Gods wil en die Zijn werk niet kennen. Degenen die standvastig kunnen blijven te midden van louteringen, die God volgen ongeacht wat Hij doet, en op zijn minst in staat zijn om niet weg te gaan, of 0,1% te bereiken van wat Petrus bereikte, daar gaat het wel goed mee, maar ze hebben geen waarde in de zin van gebruikmaking van hen door God. Veel mensen begrijpen dingen snel, hebben ware liefde voor God en kunnen het niveau van Petrus ontstijgen, en God verricht in hen het werk van vervolmaking. Discipline en verlichting bereiken zulke mensen, en als er in hen iets is wat niet overeenstemt met Gods wil, kunnen ze dat onmiddellijk afwerpen. Zulke mensen zijn goud, zilver en edelstenen – hun waarde is het hoogst! Als God veel soorten

werk heeft verricht maar jij nog altijd als zand of steen bent, dan ben je waardeloos!

Gods werk in het land van de grote rode draak is wonderbaarlijk en ondoorgrondelijk. Hij zal één groep mensen vervolmaken en sommige andere elimineren, want er zijn allerlei soorten mensen in de kerk – er zijn mensen die van de waarheid houden en mensen die dat niet doen; er zijn mensen die Gods werk ervaren, en mensen die dat niet doen; er zijn mensen die hun plicht doen, en mensen die dat niet doen; er zijn mensen die voor God getuigen, en mensen die dat niet doen – en een deel van hen bestaat uit niet-gelovigen en slechte mensen, en zij zullen beslist geëlimineerd worden. Als je het werk van God niet duidelijk kent, zul je negatief zijn; dit komt doordat Gods werk alleen kan worden gezien in een minderheid van mensen. Op dat moment zal duidelijk worden wie echt van God houdt en wie niet. Degenen die echt van God houden, hebben het werk van de Heilige Geest, terwijl degenen die niet echt van Hem houden door elke stap van Zijn werk zullen worden geopenbaard. Zij zullen het voorwerp van eliminatie worden. Deze mensen zullen worden geopenbaard in de loop van het overwinningswerk, en zij zijn mensen die geen waarde hebben om te worden vervolmaakt. Degenen die vervolmaakt zijn, zijn door God in hun geheel gewonnen en zijn in staat God lief te hebben zoals Petrus dat deed. Degenen die overwonnen zijn, hebben geen spontane liefde, maar alleen passieve liefde en zij worden gedwongen om God lief te hebben. Spontane liefde wordt ontwikkeld door begrip dat verworven is door praktische ervaring. Deze liefde neemt iemands hart in beslag en maakt hem vrijwillig aan God toegewijd; Gods woorden worden zijn fundament en hij is in staat om voor God te lijden. Natuurlijk zijn dit dingen die in het bezit zijn van iemand die door God is vervolmaakt. Als je

alleen probeert te worden overwonnen, kun je niet getuigen van God; als God Zijn doel van redding alleen bereikt door mensen te overwinnen, dan zou de stap van de dienstdoeners de klus klaren. Het overwinnen van mensen is echter niet Gods uiteindelijke doel: dat is om mensen te vervolmaken. Dus zeg niet dat deze fase het werk van overwinning is, maar dat dit het werk is van vervolmaken en elimineren. Sommige mensen zijn nog niet volledig overwonnen en tijdens het overwinnen van hen zal een groep mensen worden vervolmaakt. Deze twee werken worden in harmonie uitgevoerd. Zelfs gedurende zo'n lange periode van werk zijn mensen niet vertrokken, en dit laat zien dat het doel van het overwinnen is bereikt – dit is een feit van overwonnen worden. Louteringen zijn er niet voor om overwonnen te worden, maar om vervolmaakt te worden. Zonder louteringen konden mensen niet worden vervolmaakt. Dus louteringen zijn werkelijk waardevol! Heden wordt één groep mensen vervolmaakt en gewonnen. De tien zegeningen die eerder werden genoemd, waren allemaal gericht op degenen die zijn vervolmaakt. Alles betreffende het veranderen van hun beeld op aarde is gericht op degenen die zijn vervolmaakt. Degenen die niet zijn vervolmaakt, zijn niet bevoegd om de beloften van God te ontvangen.

Alleen door pijnlijke beproevingen te ervaren, kun je de liefelijkheid van God kennen

Hoeveel heb jij God vandaag gewoon lief? En hoeveel precies weet je gewoon van alles wat God in je heeft gedaan? Dit zijn de dingen die je moet leren. Wanneer God op aarde aankomt, is alles wat Hij in de mens doet en de

mens laat zien, om reden dat de mens Hem zal liefhebben en Hem werkelijk zal kennen. Dat de mens in staat is om voor God te lijden en in staat is geweest om zover te komen, is in één opzicht, omwille van de liefde van God en in een ander opzicht vanwege Gods redding; bovendien, is het vanwege het werk van oordeel en tuchtiging dat God in de mens heeft uitgevoerd. Als jullie zonder het oordeel, de tuchtiging en de beproevingen van God zijn en als God jullie niet heeft laten lijden, dan houden jullie, om eerlijk te zijn, niet echt van God. Hoe groter Gods werk in de mens en hoe groter het lijden van de mens is, hoe meer het kan aantonen hoe zinvol Gods werk is en hoe meer het hart van de mens in staat is om echt van God te houden. Hoe leer je hoe je God liefhebt? Zonder pijniging en loutering, zonder pijnlijke beproevingen – en als bovendien, alles wat God aan de mens gaf gratie, liefde en genade was – zou je dan in staat zijn om de ware liefde voor God te verkrijgen? Aan de ene kant leert de mens tijdens zijn beproevingen zijn tekortkomingen kennen en ziet hij dat hij onbetekenend, verachtelijk en nederig is, dat hij niets heeft en niets is; aan de andere kant creëert God tijdens Zijn beproevingen verschillende omgevingen voor de mens die de mens beter in staat stellen om de liefelijkheid van God te ervaren. Hoewel de pijn groot en soms onoverkomelijk is en het zelfs het niveau bereikt van verpletterend verdriet, ziet de mens, na dit ervaren te hebben, hoe liefdevol Gods werk in hem is en alleen op deze basis is de ware liefde voor God in de mens geboren. Vandaag de dag ziet de mens dat hij slechts met de genade, liefde en barmhartigheid van God, niet in staat is om zichzelf echt te kennen en nog minder in staat is om het wezen van de mens te kennen. Alleen door zowel de loutering als het oordeel van God, kan de mens tijdens zo'n loutering zijn tekortkomingen kennen en weten dat hij niets heeft. De liefde van de mens voor

God is dus gebouwd op het fundament van de loutering en het oordeel van God. Als je alleen geniet van de genade van God, met een vreedzaam gezinsleven of materiële zegeningen, dan heb je God niet gewonnen en kan je geloof in God niet als succesvol worden beschouwd. God heeft reeds één fase van het werk van genade in het vlees uitgevoerd en heeft reeds materiële zegeningen aan de mens gegeven, maar de mens kan niet slechts alleen met genade, liefde en barmhartigheid vervolmaakt worden. In de ervaringen van de mens ontmoet hij een deel van Gods liefde en ziet de liefde en genade van God, maar toch na dit gedurende een tijdsbestek ervaren te hebben, ziet hij dat Gods genade en Zijn liefde en barmhartigheid, niet in staat zijn om de mens te vervolmaken en niet in staat zijn om dat te onthullen wat verdorven is in de mens, noch zijn ze in staat om de mens te bevrijden van zijn verdorven gezindheid, of zijn liefde en geloof te vervolmaken. Gods werk van genade was het werk van één periode en men kan niet afgaan op het genieten van Gods genade om zodoende God te kennen.

Waardoor is Gods vervolmaking van de mens bereikt? Door Zijn rechtvaardige gezindheid. Gods gezindheid bestaat in de eerste plaats uit rechtvaardigheid, toorn, majesteit, oordeel en vloek en Zijn vervolmaking van de mens komt voornamelijk door oordeel. Sommige mensen begrijpen het niet en vragen waarom het is dat God alleen in staat is om de mens volmaakt te maken door oordeel en vloek. Ze zeggen: "Als God er was om de mens te vervloeken, zou de mens dan niet sterven? Als God de mens zou oordelen, zou de mens dan niet veroordeeld worden? Hoe kan hij dan nog steeds volmaakt worden gemaakt?" Dat zijn de woorden van mensen die het werk van God niet kennen. Wat God vervloekt is de ongehoorzaamheid van de mens en wat Hij oordeelt zijn de zonden van de mens. Hoewel Hij hard en zonder enige gevoeligheid spreekt,

openbaart Hij alles wat zich in de mens bevindt en door deze strenge woorden openbaart Hij dat wat wezenlijk is in de mens, maar door een dergelijk oordeel geeft Hij de mens een diepgaande kennis van het wezenlijke van het vlees en aldus onderwerpt de mens zich aan gehoorzaamheid aan God. Het vlees van de mens is zondig en van Satan, het is ongehoorzaam en het onderwerp van Gods tuchtiging en dus, om de mens zichzelf te laten kennen, moeten de woorden van Gods oordeel hem overkomen en moet er elke vorm van loutering worden toegepast; alleen dan kan Gods werk effectief zijn.

Uit de woorden van God kan worden afgeleid dat Hij het vlees van de mens reeds heeft veroordeeld. Zijn deze woorden dan de vloekwoorden? De woorden die door God worden gesproken onthullen de ware kleuren van de mens en middels zo'n onthulling wordt hij beoordeeld en wanneer hij ziet dat hij niet in staat is Gods wil tevreden te stellen, voelt hij innerlijk verdriet en spijt, voelt hij dat hij zo veel verschuldigd is aan God en onvoldoende is naar Gods wil. Er zijn tijden dat de Heilige Geest je van binnenuit disciplineert en deze discipline komt van Gods oordeel. Er zijn tijden dat God je verwijt en Zijn aangezicht voor je verbergt, wanneer Hij geen acht op jou slaat, niet in je werkt en je zonder geluid tuchtigt om je te louteren. Gods werk in de mens is in de eerste plaats om Zijn rechtvaardige gezindheid duidelijk te maken. Welke getuigenis van God draagt de mens uiteindelijk? Hij getuigt dat God de rechtvaardige God is, dat Zijn gezindheid rechtvaardigheid, toorn, tuchtiging en oordeel is. De mens getuigt van de rechtvaardige gezindheid van God. God gebruikt Zijn oordeel om de mens volmaakt te maken, Hij heeft de mens liefgehad en de mens gered, maar hoeveel is er vervat in Zijn liefde? Er is oordeel, majesteit, toorn en vloek. Hoewel God de mens in het verleden heeft vervloekt, heeft Hij de mens niet

volledig in de bodemloze put geworpen, maar heeft dat middel gebruikt om het geloof van de mens te louteren; Hij heeft de mens niet ter dood gebracht, maar heeft gehandeld om zodoende de mens volmaakt te maken. Het wezenlijke van het vlees is dat wat van Satan is - God zei het precies goed – maar de door God uitgevoerde feiten zijn niet voltooid volgens Zijn woorden. Hij vervloekt je zodat je Hem zou kunnen liefhebben en opdat je het wezenlijke van het vlees zou kennen. Hij tuchtigt je zodat je wellicht ontwaakt, om je in staat te stellen de tekortkomingen in jezelf te kennen en de volslagen onwaardigheid van de mens te kennen. Dus, Gods vloeken, Zijn oordeel, Zijn majesteit en toorn, zijn allemaal om de mens volmaakt te maken. Alles wat God vandaag de dag doet en de rechtvaardige gezindheid die Hij in jullie duidelijk maakt, is allemaal om de mens te vervolmaken en zodanig is de liefde van God.

Volgens de traditionele opvattingen van de mens, gelooft hij dat Gods liefde Zijn genade, barmhartigheid en sympathie voor de zwakheid van de mens inhoudt. Hoewel deze dingen ook de liefde van God zijn, zijn ze te eenzijdig en vormen ze niet het primaire middel waarmee God de mens volmaakt maakt. Soms beginnen mensen net in God te geloven, vanwege ziekte. Deze ziekte is Gods genade voor jou; zonder deze, zou je niet in God geloven en als je niet in God geloofde, zou je niet zo ver zijn gekomen en dus, is zelfs deze genade de liefde van God. In de tijd van het geloof in Jezus, deden mensen veel dat niet geliefd was door God omdat ze de waarheid niet begrepen, maar God heeft liefde en genade en Hij heeft de mens zo ver gebracht. Hoewel de mens niets begrijpt, laat God de mens toch toe om Hem te volgen en heeft Hij de mens bovendien naar het heden geleid. Is dit niet de liefde van God? Wat geopenbaard wordt in Gods gezindheid is de liefde van God – dit is absoluut

waar! Toen de bouw van de kerk zijn hoogtepunt bereikte, voerde God de stap van het werk van de dienstdoeners uit en wierp de mens in de bodemloze put. De woorden van de tijd van de dienstdoeners waren allemaal vloeken: de vloeken van je vlees, de vloeken van je verdorven satanische gezindheid en de vervloekingen van de dingen van jou die Gods wil niet vervullen. Het werk dat door God in die stap werd uitgevoerd, werd gemanifesteerd als majesteit, waar God kort daarna de stap van tuchtiging uitvoerde en toen kwam de beproeving van de dood. In dat werk zag de mens de toorn, majesteit, oordeel en tuchtiging van God, maar hij zag ook Gods genade en Zijn liefde en barmhartigheid. Alles wat God deed en alles wat gemanifesteerd was als Zijn gezindheid, was de liefde voor de mens en alles wat God deed maakte het mogelijk om aan de behoeften van de mens te voldoen. Hij deed het om zodoende de mens volmaakt te maken en Hij voorzag de mens in overeenstemming met diens gestalte. Als God dit niet had gedaan, zou de mens niet in staat zijn om voor God te verschijnen en zou geen enkele manier hebben om het ware gezicht van God te kennen. Vanaf het moment dat de mens voor het eerst in God begon te geloven tot nu toe, heeft God de mens geleidelijk aan voorzien in overeenstemming met de gestalte van de mens, zodat de mens Hem innerlijk geleidelijk aan heeft leren kennen. Nu we echter tot de dag van vandaag zijn gekomen, beseft de mens hoe wonderlijk het oordeel van God is. De stap van het werk van de dienstdoeners was de eerste verbreiding van de vloek vanaf de schepping tot heden. De mens was vervloekt tot de bodemloze put. Als God dat niet had gedaan, zou de mens vandaag geen ware kennis van God hebben. Het was alleen door de vloek van God dat de mens officieel op Zijn gezindheid stuitte. Door de beproeving van de dienstdoeners werd de mens ontmaskerd. Hij zag dat zijn loyaliteit

onaanvaardbaar was, dat zijn gestalte te klein was, dat hij niet in staat was om Gods wil tevreden te stellen en dat zijn aanspraken om God altijd tevreden te stellen niets meer waren dan woorden. Hoewel God de mens vervloekte tijdens de stap van het werk van de dienstdoeners, was die stap van Gods werk geweldig, vanuit de huidige tijd bezien. Het bracht een grote ommekeer voor de mens teweeg en een grote verandering in z'n levensgezindheid. Vóór de tijd van de dienstdoeners, begreep de mens niets van het najagen van het leven, wat het betekent om in God te geloven, of van de wijsheid van Gods werk, noch begreep hij dat Gods werk de mens kan testen. Vanaf de tijd van de dienstdoeners tot en met vandaag, ziet de mens hoe wonderbaarlijk het werk van God is, het is ondoorgrondelijk voor de mens en hij kan zich met zijn hersenen niet voorstellen hoe God werkt en ziet ook hoe klein zijn gestalte is en dat te veel van hem ongehoorzaam is. Toen God de mens vervloekte, was het om zodoende een effect te bereiken en heeft Hij de mens niet ter dood gebracht. Hoewel Hij de mens vervloekte, deed Hij dat met woorden en de mens onderging Zijn vloeken niet echt, want wat God vervloekte was de ongehoorzaamheid van de mens en dus, waren de woorden van Zijn vloeken ook om de mens volmaakt te maken. Of God de mens nou oordeelt of vervloekt, beide maken de mens volmaakt: beide zijn om zodoende wat onzuiver is in de mens volmaakt te maken. Op deze manieren wordt de mens gelouterd en wordt datgene wat er aan de mens ontbreekt volmaakt gemaakt door Zijn woorden en werk. Elke stap in Gods werk, of het nu gaat om harde woorden of oordeel of tuchtiging, vervolmaakt de mens en is absoluut passend. Door de eeuwen heen heeft God nooit werk gedaan zoals dit. Heden werkt Hij in jullie, zodat jullie Zijn wijsheid hebben gewaardeerd. Hoewel jullie van binnen wat pijn hebben geleden, voelen jullie harten

standvastig en in vrede. Het is jullie zegen om te kunnen genieten van deze fase van het werk van God. Ongeacht wat jullie in de toekomst kunnen bereiken, is alles liefde wat jullie vandaag de dag zien van Gods werk in jullie. Als de mens Gods oordeel en loutering niet ervaart, zullen zijn daden en vurigheid altijd aan de buitenkant zijn en zal zijn gezindheid altijd onveranderd blijven. Telt dit als door God gewonnen zijn? Hoewel er nog steeds veel is dat arrogant en verwaand is in de mens, is de gezindheid van de mens tegenwoordig veel stabielere dan voorheen. Het behandelen van jou door God, is om je te redden en hoewel je op dat moment misschien wat pijn voelt, zal de dag komen dat er een verandering in je gezindheid optreedt. Op dat moment zul je terugkijken en zien hoe wijs het werk van God is en dat zal zijn wanneer je in staat bent om Gods wil werkelijk te begrijpen. Tegenwoordig zijn er sommige mensen die zeggen dat ze Gods wil begrijpen, maar dat is niet al te realistisch. In feite spreken ze onwaarheden, omdat ze op dit moment nog moeten begrijpen of de wil van God nou is om de mens te redden of te vervloeken. Misschien kun je het nu niet duidelijk zien, maar de dag zal komen wanneer je ziet dat de dag van Gods verheerlijking is aangebroken en je ziet hoe zinvol het is om God lief te hebben, zodat je kennis zult krijgen betreffende het menselijk leven en je vlees dat zal leven in de wereld van de liefdevolle God, betreffende je geest die zal worden bevrijd, je leven dat vol zal zijn van vreugde en dat je altijd dicht bij God zult blijven en altijd naar God zult kijken. Op dat moment zul je echt weten hoe waardevol het werk van God vandaag de dag is.

Tegenwoordig hebben de meeste mensen die kennis niet. Ze geloven dat het lijden zonder waarde is, ze worden verworpen door de wereld, hun leven thuis is in moeilijkheden, ze zijn niet geliefd door God en hun vooruitzichten zijn

somber. Het lijden van sommige mensen bereikt een hoogtepunt en hun gedachten keren zich tot de dood. Dit is niet de ware liefde voor God. Zulke mensen zijn lafaards, ze hebben geen doorzettingsvermogen, ze zijn zwak en machteloos! God verlangt ernaar dat de mens Hem liefheeft, maar hoe meer men van Hem houdt, hoe groter het lijden van de mens is en hoe meer men van Hem houdt, hoe zwaarder de beproevingen van de mens zijn. Als je van Hem houdt zal elke vorm van lijden je overkomen en als je dat niet doet, dan zal misschien alles voor je soepel verlopen en zal alles vredig om je heen zijn. Wanneer je van God houdt, zul je voelen dat er veel om je heen onoverkomelijk is en omdat je gestalte te klein is, zul je gelouterd worden. Bovendien ben je niet in staat om God tevreden te stellen en je zult altijd het gevoel hebben dat Gods wil te verheven is, dat het buiten het bereik van de mens ligt. Vanwege dit alles zul je worden gelouterd. Omdat er veel zwakheid in je is en veel dat niet in staat is om de wil van God te bevredigen, zul je van binnen gelouterd worden. Toch moeten jullie duidelijk zien dat zuivering alleen wordt bereikt door loutering. Dus, moeten jullie tijdens deze laatste dagen een getuigenis aan God afleggen. Ongeacht hoe groot jullie lijden is, moeten jullie tot het uiterste einde toe doorgaan en zelfs bij jullie laatste ademhaling, moeten jullie nog steeds trouw zijn aan God en aan de genade van God; alleen dit is God echt liefhebben en alleen dit is de sterke en klinkende getuigenis. Wanneer Satan je verleidt, zou je moeten zeggen: "Mijn hart behoort God toe en God heeft me al gewonnen. Ik kan u niet tevreden stellen – ik moet alles inzetten om God tevreden te stellen." Hoe meer je God tevreden stelt, hoe meer God je zegent. Eveneens zul je ook geloof en vastberadenheid hebben naarmate de kracht van je liefde voor God groter is en zul je voelen dat niets waardevoller of betekenisvoller is dan een

leven dat besteed is aan het liefhebben van God. Men kan zeggen dat de mens alleen maar God hoeft lief te hebben om zonder verdriet te zijn. Er zijn echter tijden dat je vlees zwak is en je omringd wordt door vele echte problemen. Gedurende deze tijden zul je echt vertrouwen op God en in je geest zul je worden getroost en zul je zekerheid voelen en voelen dat je iets hebt waarop je kunt vertrouwen. Op deze manier zul je in staat zijn om vele situaties te overwinnen en zul je dus niet klagen over God vanwege de angst waaraan je lijdt. Je zult willen zingen, dansen en bidden, samenkomen en communiceren, om aan God te denken en je zult voelen dat alle mensen, zaken en dingen om je heen die door God zijn georganiseerd passend zijn. Als je niet van God houdt zal alles waar je naar kijkt je irriteren, niets zal plezierig zijn in je ogen. In je geest zul je niet vrij zijn maar onderdrukt, je hart zal altijd klagen over God en je zult altijd het gevoel hebben dat je zoveel kwelling ondergaat en dat het zo onrechtvaardig is. Als je niet geluk najaagt, maar nastreeft om God tevreden te stellen en niet te worden beschuldigd door Satan, dan zal een dergelijke navolging je grote kracht geven om God lief te hebben. De mens is in staat om alles uit te voeren wat door God wordt uitgesproken en alles wat hij doet is in staat om God tevreden te stellen. Dit is wat het betekent om met realiteit vervuld te zijn. Het streven naar de tevredenheid van God, is de liefde van God gebruiken om Zijn woorden in praktijk te brengen, ongeacht de tijd – zelfs als anderen zonder kracht zijn – is er binnen in jou nog steeds een hart dat God liefheeft, dat diep smacht naar God en God mist. Dit is een ware gestalte. Hoe groot je gestalte is, hangt af van hoe geweldig je liefde voor God is, of je in staat bent om standvastig te zijn wanneer je getest wordt, of je zwak bent wanneer een bepaalde situatie op je afkomt en of je bij je standpunt kunt blijven wanneer je broeders en zusters je afwijzen. Als de

komende feiten zich voordoen, zullen ze aantonen hoe jouw liefde voor God eruit ziet. Veel van Gods werk laat zien dat God echt van de mens houdt, het is gewoon zo, dat de ogen van de menselijke geest nog volledig geopend moeten worden en hij niet in staat is, om veel van het werk van God, de wil van God en de vele dingen van God die heerlijk zijn, te doorzien. De mens heeft te weinig ware liefde voor God. Je hebt al die tijd in God geloofd en heden heeft God alle middelen om te ontsnappen afgesneden. Realistisch gesproken heb je geen andere keuze dan het juiste pad te nemen, het juiste pad waarop je bent geleid door het harde oordeel en de opperste redding van God. Pas na het ervaren van ontbering en loutering weet de mens dat God liefelijk is. Tot op de dag van vandaag kan door opgedane ervaringen worden gezegd dat de mens een deel van Gods liefelijkheid heeft leren kennen, maar dit is nog steeds niet genoeg, omdat de mens zoveel tekort schiet. Hij moet meer van Gods wonderbaarlijke werk ervaren en meer van al de loutering door het lijden dat door God is uiteengezet. Alleen dan kan de levensgezindheid van de mens worden veranderd.

Alleen houden van God is werkelijk geloven in God

Nu jullie God willen kennen en liefhebben, moeten jullie lijden doorstaan en geraffineerd worden. Daarnaast moeten jullie een prijs betalen. Geen les gaat dieper dan van God te leren houden en je kunt zeggen dat de les die men leert

van een leven van geloof is hoe je van God moet houden. Dat wil zeggen: als je gelooft in God, moet je van Hem houden. Als je alleen in God gelooft, maar niet van Hem houdt, de kennis van God niet hebt verkregen en nooit van God hebt gehouden met een waarachtige liefde die vanuit je binnenste komt, dan is je geloof in God vruchteloos. Als je in God gelooft, maar niet van Hem houdt, dan leef je tevergeefs en dan leid je het meest armzalige leven dat er bestaat. Als je je hele leven lang nooit van God hebt gehouden of Hem hebt behaagd, wat is dan de zin van je leven? En wat is dan de zin van je geloof in God? Is dat geen verspilde energie? Dat betekent dus dat als mensen in God moeten geloven en Hem dienen lief te hebben, zij ook een prijs moeten betalen. In plaats van zich aan de buitenkant op een bepaalde manier te gedragen, moeten ze diep in hun hart op zoek naar ware inzicht gaan. Als je graag danst en zingt, maar je kunt de waarheid niet in praktijk brengen, kun je dan zeggen dat je van God houdt? Als je van God houdt, moet je Zijn wil zoeken in alles. Als er iets met je gebeurt, moet je in je binnenkamer gaan, zoeken naar Gods wil en proberen te zien wat Zijn wil is met betrekking tot hetgeen je overkomen is: welk doel heeft Hij met jou en hoe moet je bewust zijn van Zijn wil. Bijvoorbeeld: er gebeurt iets waardoor je lijden hebt te verduren. Op dat moment moet je begrijpen wat Gods wil is en hoe je bewust kunt zijn van Zijn wil. Je moet niet aan jezelf denken. Schuif jezelf eerst terzijde. Niets is zo ellendig als het vlees. Probeer God te behagen en vervul je plicht. Met zulke gedachten brengt God je verlichting en zal je hart rust vinden. Of het nu groot of klein is, als er iets met je gebeurt, moet je jezelf eerst terzijde schuiven en het vlees beschouwen als het meest lage van alles. Hoe meer je aan het vlees tegemoetkomt, hoe meer het je vrijheid de weg staat. Als je er nu voor zwicht, zal het de volgende keer om meer vragen. Naarmate dit voortduurt,

gaan mensen steeds meer van het vlees houden. Het vlees heeft altijd buitensporige verlangens. Het verlangt altijd dat je eraan tegemoetkomt en dat je het van binnen koestert. Dat kan zijn in wat je eet, wat je draagt, of in je opvliedendheid, of toegeven aan je zwakheden en luiheid. ... Hoe meer je het vlees behaagt, hoe groter zijn verlangens worden en hoe losbandiger het wordt. Ooit komt het zover dat men diepere opvattingen laat verankeren in het vlees, dat men God ongehoorzaam is, men zichzelf gaat verhogen en men gaat twifelen aan het werk van God. Hoe meer je aan het vlees tegemoetkomt, hoe zwakker het vlees wordt. Je zult vinden dat niemand rekening houdt met je zwakheden. Je denkt dat God te ver is gegaan en je zult zeggen: hoe kan God zo wreed zijn? Waarom geeft Hij mensen geen rustpauze? Wanneer mensen te toegeeflijk zijn aan het vlees en het te zeer koesteren, zullen ze zichzelf uiteindelijk verwoesten. Als je echt van God houdt en het vlees niet behaagt, dan zul je zien dat alles wat God doet zo goed is en dat Zijn vloek over jouw rebellie en oordeel over jouw ongerechtigheid zo gerechtvaardigd is. Er zullen tijden komen waarin God je kastijdt en disciplineert en een omgeving creëert om je in te tomen. Zo wil Hij je dwingen om tot Hem te komen en je zult altijd ervaren dat wat God doet, geweldig is. Op die manier voelt het alsof er nauwelijks pijn is en ervaar je Gods liefelijkheid. Als je toegeeft aan de zwakheid van het vlees en zegt dat God te ver gaat, zul je altijd pijn ervaren, depressief zijn en zul je onzeker zijn van het werk van God. Bovendien lijkt het dan alsof God helemaal geen begrip heeft voor de zwakheid van de mens en zich niet bewust is van zijn moeilijkheden. Zodoende voel je je miserabel en alleen, alsof je een groot onrecht is aangedaan en dan zul je beginnen met klagen. Hoe meer je toegeeft aan de zwakheid van het vlees, hoe meer je vindt dat God te ver gaat, totdat het

zo erg wordt dat je het werk van God gaat verloochenen, tegen Hem in opstand gaat komen en totaal ongehoorzaam zult zijn. Je moet dus tegen het vlees in opstand komen en er niet aan toegeven: “Mijn man (vrouw), kinderen, vooruitzichten, huwelijk, familie: deze doen er niet toe! Alleen God is in mijn hart en ik moet mijn best doen om Hem te behagen en niet het vlees.” Dit moet je voornemen zijn. Als dit altijd je vaste voornemen is, dan zul je, als je de waarheid in praktijk brengt en jezelf terzijde stelt, in staat zijn om het met maar weinig moeite zo te volbrengen. Er was eens een boer die een slang op de weg zag die stijf bevroren was. De boer tilde hem op en hield hem tegen zijn borst en toen de slang weer tot leven kwam, beet hij de boer dood. Het vlees van de mens is als de slang. In essentie wil het hun leven beschadigen en – als het volledig de vrije hand krijgt – verlies je je leven. Het vlees behoort aan Satan. Het heeft buitensporige verlangens. Het gaat alleen voor zichzelf. Het jaagt comfort en verkwisting na en wentelt zich om in luiheid en nietsdoen. Op een zeker moment, nadat je eraan tegemoet bent gekomen, zul je er uiteindelijk aan onderdoor gaan. Dat wil zeggen, als je er nu aan tegemoet komt, komt het de volgende keer om meer vragen. Het heeft altijd extravagante verlangens en eist nieuwe dingen op. Het vlees maakt misbruik van het feit dat je eraan toegeeft, zodat je het maar nog meer zult koesteren en gaat leven naar zijn comfort. Als je het niet overwint, zul je uiteindelijk jezelf verwoesten. Of je je leven kunt winnen voor God en wat je einde zal zijn, hangt af van hoe je je tegen het vlees verzet. God heeft je gered, verkozen en voorbestemd. Maar als je nu niet bereid bent om Hem te behagen, de waarheid in praktijk te brengen en tegen je eigen vlees in opstand te komen met een hart dat God echt liefheeft, zul je uiteindelijk jezelf te gronde richten en zodoende extreme pijn te verduren hebben. Als je altijd toegeeft aan het vlees,

zal Satan je geleidelijk opslokken en geen leven voor je overlaten of aanraking van de Geest toelaten, totdat de dag komt dat je vanbinnen volledig duister zult zijn. Als je in duisternis wandelt, ben je door Satan gevangengenomen, heb je God niet meer in je hart en op dat moment zul je Gods bestaan ontkennen en Hem verlaten. Als mensen God dus lief willen hebben, moeten ze de prijs van pijn moeten betalen en ontberingen lijden. Het is niet nodig om uiterlijke vurigheid te vertonen, ontberingen te doorstaan, meer te lezen of heen en weer te rennen. In plaats daarvan moeten ze de dingen afleggen die in hen zijn; extravagante gedachten, eigenbelang, en hun eigen overwegingen, noties en bedoelingen. Dat is de wil van God.

Een onderdeel van Gods werk is ook het behandelen van de uiterlijke gezindheid van de mens; het behandelen van zijn uiterlijke, abnormale menselijkheid, of bijvoorbeeld zijn levensstijl en gebruiken, wegen en gewoonten, alsmede zijn uiterlijke praktijken en zijn vurigheid. Maar als Hij de mens vraagt om de waarheid in praktijk te brengen en zijn gezindheid te veranderen, wat vooral wordt behandeld zijn de beweegredenen en opvattingen die van binnen leven. Alleen het behandelen van je uiterlijke gezindheid, is niet moeilijk. Dat is als het vragen om niet te eten wat je lekker vindt, dat is nog eenvoudig. Maar datgene dat te maken heeft met de opvattingen binnenin je is niet zo gemakkelijk los te laten. Daarvoor is het nodig dat mensen ingaan tegen het vlees, een prijs betalen en lijden voor God. In het bijzonder geldt dit voor de bedoelingen van mensen. Vanaf het moment dat zij in God zijn gaan geloven, hebben mensen veel verkeerde bedoelingen gehad. Als je de waarheid niet in praktijk brengt, vind je dat al je beweegredenen juist zijn. Maar als er iets met je gebeurt, kom je erachter dat er veel verkeerde beweegredenen in je leven zijn. Dus, als God

mensen volmaakt maakt, zorgt Hij ervoor dat ze beseffen dat er veel opvattingen in hen leven die hun kennis van God in de weg staan. Als je erkent dat je beweegredenen verkeerd zijn, als je in staat bent op te houden met het praktiseren volgens deze opvattingen en beweegredenen, en in staat bent van God getuigenis af te leggen en stevig op je plek te staan in alles wat je overkomt, bewijst dit dat je tegen het vlees bent ingegaan. Als je tegen het vlees ingaat, zul je onvermijdelijk een strijd van binnen voeren. Satan zal proberen en ervoor zorgen dat de mensen hem volgen, zal proberen en ervoor zorgen dat ze de opvattingen van het vlees volgen en de belangen van het vlees hooghouden. Maar Gods woorden zullen mensen van binnen verlichten en illumineren en op dat moment is het aan jou of je God of Satan volgt. God vraagt mensen om de waarheid in praktijk te brengen, hoofdzakelijk om de dingen die binnen in hen zijn te behandelen, om de gedachten en opvattingen die niet naar Gods hart zijn te behandelen. De Heilige Geest raakt mensen in hun hart, en verlicht en illumineert hen. Daarom is er een strijd achter alles wat er gebeurt: elke keer dat mensen de waarheid of de liefde voor God in de praktijk brengen, is er sprake van een hevige strijd. Hoewel in hun vlees alles op orde lijkt, is er in de diepten van hun hart een strijd van leven en dood gaande en pas na deze hevige strijd, na ontzaglijk veel reflectie wordt bepaald of er verlies is geleden of een overwinning is behaald. Men weet niet of er gelachen of gehuild moet worden. Aangezien veel van de beweegredenen in mensen verkeerd zijn, of anders omdat veel van Gods werk ingaat tegen hun opvattingen, wordt er achter de schermen een groot gevecht geleverd als mensen de waarheid in praktijk brengen. Voordat deze waarheid in de praktijk is gebracht, hebben mensen achter de schermen ontzettend veel tranen van verdriet gelaten toen zij hun

zinnen erop hadden gezet om God te behagen. Vanwege deze strijd ondergaan mensen lijden en loutering, dit is het ware lijden. Als de strijd je tegemoetkomt en je werkelijk aan de kant van God staat, dan ben je in staat om God te behagen. Tijdens het beoefenen van de waarheid is het onvermijdelijk dat men innerlijk zal lijden. Als alles van binnen juist was tijdens het in de praktijk brengen van de waarheid, dan zou men niet volmaakt hoeven te worden gemaakt door God en zou er geen strijd zijn en geen lijden. Het is vanwege de vele dingen in mensen die door God niet gebruikt kunnen worden en veel van de opstandigheid van het vlees, dat mensen de opstand tegen het vlees op een dieper niveau moeten leren. Dit noemt God het lijden dat Hij de mensen heeft gevraagd met Hem te doorstaan. Schiet op en bid tot God als er moeilijkheden op je pad komen: "O God! Het is mijn wens om u te behagen. Ik wil het ultieme lijden dragen om uw hart te behagen. Hoe groot de tegenslagen ook zijn, ik moet u toch behagen. Zelfs als ik mijn hele leven moet opgeven, moet ik u behagen!" Als je met dit voornemen zo bidt, zul je in staat zijn om rechtop te blijven in je getuigenis. Telkens als ze de waarheid in praktijk brengen, telkens als ze raffinering ondergaan, telkens als ze worden beproefd en telkens als Gods werk op hen af komt, dragen mensen een extreme last. Dit alles is een test voor de mensen en in hen allen is er dus een strijd gaande. Dit is de werkelijke prijs die ze betalen. Meer lezen van de woorden van God en veel doen is ook wel een prijs. Het is wat mensen zouden moeten doen. Het is hun plicht en de verantwoordelijkheid die ze moeten nemen. Maar mensen moeten afleggen wat in hen leeft dat afgelegd moet worden. Als je dat niet doet, maakt het niet uit hoe veel uiterlijke pijn je lijdt en hoeveel werken je verricht. Dat zal allemaal tevergeefs zijn. Dat wil zeggen, alleen de veranderingen die je van binnen ondergaat, bepalen van

welke waarde het uiterlijke lijden is. Wanneer je van binnen veranderd bent en je de waarheid in praktijk brengt, zal al het uiterlijk lijden Gods goedkeuring verdienen. Als er geen innerlijke verandering heeft plaatsgevonden, dan maakt het niet uit hoeveel lijden je hebt te verduren of hoe hard je er van buitenaf werkt. Er is dan geen goedkeuring van God en lijden dat niet door God is bevestigd, is tevergeefs. Dus of de prijs die je hebt betaald is goedgekeurd door God, wordt bepaald door of je al dan niet van binnen bent veranderd, en door of je de waarheid in praktijk brengt en rebelleert tegen je eigen beweegredenen en opvattingen om Gods tevredenheid, de kennis van God en trouw aan God te verwerven. Hoeveel je ook doet, als je nooit hebt geweten tegen je eigen beweegredenen te hebben gerebelleerd, alleen uiterlijke acties en vurigheid zoekt en geen aandacht schenkt aan je eigen leven, dan zal al het lijden voor niets zijn geweest. Als je in een bepaalde omgeving iets wilt zeggen, maar je van binnen het gevoel hebt dat het niet goed is om het te zeggen, dat het zeggen daarvan je broeders en zusters geen goed doet en hen kan kwetsen, dan houd je het binnen. Kies ervoor om de pijn van binnen te dragen, omdat deze woorden niet zijn naar Gods wil. Op dat moment vindt er een strijd plaats van binnen, maar je bent bereid om pijn te lijden en je eigen wil af te leggen. Je bent bereid om dit lijden te dragen en God te behagen, en hoewel je van binnen pijn lijdt, zul je niet toegeven aan het vlees en zo God tevredenstellen en daarom zul je ook van binnen rust ervaren. Dit is echt een prijs betalen en het is de prijs die God verlangt. Als je zo handelt, zal God je zeker zegenen. Als je dit niet kunt volbrengen, dan maakt het niet uit hoeveel je begrijpt of hoe goed je kan spreken. Het zal allemaal voor niets zijn! Als je – op je weg naar het leren liefhebben van God – in staat bent om naast God te staan, terwijl Hij strijdt met Satan en je niet

terugkeert naar Satan, dan zul je de liefde voor God hebben bereikt, en zal de kracht van je getuigenis blijven bestaan.

Elke stap van het werk dat God in mensen verricht, lijkt van buitenaf op interacties tussen mensen, alsof het voortkomt uit menselijke bepalingen of menselijke interventie. Maar achter de schermen is elke stap en alles wat gebeurt een weddenschap van Satan bij God en moeten mensen rechtop blijven staan in hun getuigenis van God. Kijk bijvoorbeeld maar eens naar Job toen hij werd beproefd: achter de schermen ging Satan een weddenschap aan met God en wat er gebeurde met Job, waren daden van mensen en hun tussenkomst. Achter elke stap die God in jullie verricht, zit Satans weddenschap met God. Achter dit alles vindt er een strijd plaats. Als je bijvoorbeeld een vooroordeel hebt ten aanzien van je broeders en zusters, wil je dingen zeggen, woorden waarvan je weet dat God er wellicht niet blij mee is. Maar als je het ze niet zegt, voel je je ongemakkelijk van binnen en op dat moment begint er een strijd in je binnenste: "Spreek ik of niet?" Dit is de strijd. Zodoende is er in alles wat je meemaakt een strijd en als er een strijd is in jezelf dan werkt God in je, dankzij jouw daadwerkelijke medewerking en jouw daadwerkelijke lijden. Uiteindelijk ben je van binnen in staat om de zaak af te leggen en wordt boosheid op een natuurlijke manier gedoofd. Dit is het resultaat van jouw samenwerking met God. Voor alles wat mensen doen, betalen ze een zekere prijs door het leveren van inspanning. Zonder daadwerkelijke moeite kunnen ze God niet behagen. Het komt zelfs niet in de buurt van het behagen van God en ze kramen zomaar wat uit! Kunnen deze lege woorden God tevredenstellen? Als God en Satan in het spirituele rijk strijd voeren, hoe kun je God dan behagen en hoe kun je standhouden in je getuigenis van Hem? Je moet weten dat alles wat er met je gebeurt een grote

beproeving is. Het zijn gelegenheden waarbij God wil dat je getuigt. Het lijkt van buitenaf niets bijzonders te zijn, maar deze dingen tonen wel aan of je al dan niet van God houdt. Als je van Hem houdt, ben je in staat om stand te houden in je getuigenis van Hem en als je de liefde voor Hem niet in praktijk brengt, laat dat zien dat je de waarheid niet in praktijk brengt, dat je niet in de waarheid bent, zonder leven, dat je het kaf bent! Alles wat er met mensen gebeurt, is wanneer God hen nodig heeft om stand te houden in hun getuigenis van God. Op dit moment heb je nog niets bijzonders meegemaakt en leg je nog geen sterk getuigenis af, maar elk detail van je leven heeft betrekking op je getuigenis van God. Als je door je broeders en zusters, familieleden en iedereen om je heen bewonderd wordt, als de ongelovigen op een dag komen en alles bewonderen wat je doet en als ze zien dat alles wat God doet fantastisch is, dan zal je getuigenis waarachtig zijn. Hoewel je geen inzicht hebt en van klein kaliber bent, ben je door het vervolmakingsproces van God in jou in staat om Hem te behagen en op Zijn wil gericht te zijn, waardoor anderen wordt aangetoond wat een fantastisch werk Hij in mensen van het kleinste kaliber heeft gedaan. Wanneer mensen God leren kennen en ten overstaan van Satan overwinnaars worden die in aanzienlijke mate loyaal aan God zijn, dan heeft niemand meer ruggengraat dan deze groep mensen en is dit de allergrootste getuigenis. Hoewel je niet in staat bent om groot werk te verrichten, ben je wel in staat om God te behagen. Anderen kunnen hun opvattingen niet terzijde schuiven, maar jij kunt dat wel. Anderen kunnen tijdens hun reële ervaringen geen getuigenis van God afleggen, maar jij kunt je feitelijke gestalte en daden gebruiken om Gods liefde terug te betalen en een krachtig getuigenis van Hem af te leggen. Alleen dit geldt als werkelijke liefde voor God. Als je dit niet kunt, ben je geen getuige voor je familie,

broeders en zusters of de mensen van de wereld. Als je je getuigenis niet kunt afleggen ten overstaan van Satan, zal hij je uitlachen, je als een lachertje behandelen, als een speeltje. Hij zal je belachelijk en gek maken. In de toekomst moet je misschien grote beproevingen doorstaan, maar als je vandaag met je hele hart van God houdt en ondanks eventuele grote beproevingen in de toekomst, ondanks wat er met je gebeurt, in staat bent om stand te houden in je getuigenis en God te behagen, dan zul je rust vinden, en ongeacht de grootte van de beproevingen in de toekomst, onbevreesd zijn. Jullie kunnen niet zien wat de toekomst brengen zal. Jullie kunnen God alleen tevredenstellen onder de huidige omstandigheden. Jullie zijn niet in staat om grote werken te verrichten en jullie moeten je richten op het behagen van God door het ervaren van Zijn woorden in het werkelijke leven en jullie moeten een krachtig en klinkend getuigenis afleggen die Satan beschamen zal. Hoewel je vlees onbevredigd blijft en lijden heeft te verduren, heb je God behaagd en Satan te schande gemaakt. Als je altijd op deze manier handelt, zal God je de weg bereiden. Wanneer er op een dag een grote beproeving komt, zullen anderen vallen, maar jij zult nog steeds rechtop kunnen blijven staan; vanwege de prijs die je hebt betaald, zal God je beschermen zodat je kunt blijven staan en niet zult vallen. Als je gewoon de waarheid in praktijk kunt brengen en God behaagt met een hart dat Hem waarlijk liefheeft, dan zal God je zeker beschermen tijdens toekomstige beproevingen. Hoewel je dwaas bent en van kleine gestalte en slechte kaliber, zal God je niet als minderwaardig behandelen. Het hangt ervan af of je beweegredenen juist zijn. Vandaag de dag ben je in staat om God te behagen. Je bent er tot in het kleinste detail op gericht om God in alle dingen te behagen. Je hebt een hart dat God waarlijk liefheeft. Je geeft je volledig aan God en

hoewel er enkele dingen zijn die je niet kunt begrijpen, kun je tot God komen om je motieven voor God te herzien en Zijn wil te zoeken. Je doet alles wat nodig is om God te behagen. Misschien zullen je broeders en zusters je verlaten, maar met je hart behaag je God en je zult de geneugten van het vlees niet begeren. Als je altijd zo handelt, zul je beschermd worden wanneer je grote beproevingen moet ondergaan.

Op welke innerlijke gesteldheid zijn deze beproevingen gericht? Ze zijn gericht op de rebellerende gezindheid in mensen die niet in staat zijn God te behagen. Er is veel onrein in mensen en er is veel hypocrisie. God onderwerpt ze daarom aan beproevingen om hen te reinigen. Maar als je God vandaag kunt behagen, zullen de beproevingen van morgen leiden tot jouw vervolmaking. Als je God vandaag niet kunt behagen, dan zullen de beproevingen van morgen je verleiden en je val betekenen zonder dat je het door hebt. Op dat moment kun je jezelf niet helpen, want je kunt Gods werk niet aan en je bezit geen echte gestalte. En als je in de toekomst dus zult willen standhouden, God beter wilt behagen en Hem tot het einde aan toe wilt volgen, moet je vandaag een sterke basis creëren. Je moet God behagen door in alles de waarheid in praktijk te brengen en op Zijn wil gericht te zijn. Als je altijd zo handelt, zal er een sterke basis in je zijn en zal God een hartsgesteldheid van liefde voor Hem in je bewerkstelligen en zal Hij je geloof geven. Wanneer je op een dag werkelijk beproefd wordt, kan het best zijn dat je pijn lijdt en je in zekere mate gekrenkt voelt en dat je een vernietigend lijden doorstaat, alsof je sterft. Maar je liefde voor God zal niet veranderen en zelfs sterker worden. Dat zijn de zegeningen van God. Als je alles wat God zegt en doet, kunt aanvaarden en dat ook doet vanuit een hart van gehoorzaamheid, dan zal God je zeker zegenen. Je zult dan zijn als

iemand die door God gezegend wordt en Zijn belofte ontvangt. Als je dat vandaag niet doet, zul je, als beproevingen je op een dag zullen overvallen, geen geloof hebben en geen liefdevol hart en op dat moment zal de beproeving een verzoeking worden. Satans verleiding zal je overvallen en je zult geen mogelijkheid tot ontsnappen hebben. Vandaag kun je misschien standhouden als je een kleine beproeving meemaakt, maar je zult niet per definitie kunnen standhouden als je op dag een grote beproeving meemaakt. Sommige mensen zijn verwaand en denken dat ze al zo goed als volmaakt zijn. Als je op zulke momenten niet dieper gaat en zelfvoldaan blijft, dan loop je gevaar. Tegenwoordig beproeft God niet in sterke mate. Oppervlakkig lijkt alles goed te zijn, maar als God je beproeft, kom je erachter dat je veel tekortschiet, omdat je gestalte klein is en je niet in staat bent om zware beproevingen te doorstaan. Als je blijft zoals je bent en in een staat van inertie verkeert wanneer de beproevingen komen, zul je omvallen. Jullie moeten vaker inzien hoe onvolwassen jullie geestelijk zijn. Alleen dan kunnen jullie vooruitkomen. Als je alleen tijdens beproevingen ontdekt hoe klein je gestalte is, dat je wilskracht ontbreekt, dat er te weinig van binnenin echt is en dat je niet voldoet aan Gods wil, en als je deze dingen alleen dan beseft, dan is het te laat.

Als je Gods gezindheid niet kent, zul je zeker vallen tijdens beproevingen, omdat je niet weet hoe God mensen vervolmaakt en met welke middelen Hij ze vervolmaakt. Als Gods beproevingen over je komen en deze niet overeenkomen met je opvattingen, zul je niet kunnen standhouden. Gods ware liefde is Zijn hele gezindheid en wanneer Gods hele gezindheid zich aan de mensen openbaart, wat doet dit dan met je vlees? Wanneer Gods rechtvaardige gezindheid zich aan de mensen openbaart, zal hun vlees onvermijdelijk veel pijn lijden. Als je deze

pijn niet draagt, kan God je niet vervolmaken, noch kun je God de ware liefde betonen. Als God je vervolmaakt, zal Hij zeker Zijn hele gezindheid aan je laten zien. Vanaf de tijd van de schepping tot vandaag heeft God de mens nog nooit Zijn hele gezindheid laten zien. Maar in de laatste dagen openbaart Hij het aan de groep mensen die Hij heeft voorbestemd en verkozen, en door het vervolmaken van mensen openbaart Hij Zijn gezindheid waardoor Hij een groep mensen compleet maakt. Dat is Gods ware liefde voor mensen. Het ervaren van Gods ware liefde voor mensen vereist dat zij extreme pijn lijden en een hoge prijs betalen. Alleen hierna zullen zij door God gewonnen worden en in staat zijn om hun ware liefde terug te geven aan God en alleen dan zal Gods hart tevreden zijn. Als mensen volmaakt willen worden gemaakt door God en als ze Zijn wil willen doen en volledig hun ware liefde aan God willen geven, dan moeten ze veel lijden en kwellingen dragen door de omstandigheden. Door het lijden dat erger is dan de dood zullen ze uiteindelijk gedwongen worden om hun ware hart aan God terug te geven. Of iemand God werkelijk liefheeft, wordt geopenbaard door lijden en loutering heen. God zuivert de liefde van mensen en ook dit wordt alleen bereikt door middel van pijn en loutering.

Een korte toespraak over ‘Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen’

Wat vinden jullie van het visioen van het Duizendjarig Koninkrijk? Sommige mensen denken daar veel over na en zeggen dat het Duizendjarig Koninkrijk duizend jaar op aarde zal duren. Als de oudere leden van de kerk dus ongehuwd zijn, moeten ze dan trouwen? Ons gezin heeft geen geld, moet ik nog geld gaan verdienen? ... Wat is het Duizendjarig Koninkrijk? Weten jullie dat? Mensen zien gebrekkig en worden zwaar beproefd. Het Duizendjarig Koninkrijk moet in feite

nog officieel komen. Gedurende de fase waarin mensen worden vervolmaakt, is het Duizendjarig Koninkrijk niet meer dan een klein beginnetje. In de tijd van het Duizendjarig Koninkrijk waar God over spreekt, is de mens inmiddels vervolmaakt. Er is eerder gezegd dat mensen als heiligen en standvastig zouden zijn in het land Sinim. Pas wanneer mensen vervolmaakt zijn – wanneer ze de heiligen worden over wie God het heeft – zal het Duizendjarig Koninkrijk zijn gekomen. Wanneer God mensen vervolmaakt, zuivert Hij hen. Hoe zuiverder ze zijn, hoe meer God ze heeft vervolmaakt. Wanneer de onzuiverheid, opstandigheid, weerstand en dingen van het vlees in je zijn verdreven, wanneer je gezuiverd bent, dan zul je door God bemind worden (en zul je, met andere woorden, een heilige zijn). Wanneer God je heeft vervolmaakt en je een heilige wordt, zul je in het Duizendjarig Koninkrijk zijn. Nu is het Tijdperk van het Koninkrijk er. In het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk zullen de mensen vertrouwen op Gods woord om te leven. Alle volkeren komen dan bijeen onder Gods naam en allen gaan Gods woorden lezen. In die tijd zullen sommigen gaan telefoneren, anderen gaan faxen ... ze zullen alles aanwenden om toegang tot Gods woorden te krijgen. Ook jullie zullen onder Gods woord komen te staan. Dat gebeurt er allemaal nadat mensen vervolmaakt zijn geworden. Mensen worden vandaag vervolmaakt, gelouterd, verlicht en geleid door woorden, dit is het Tijdperk van het Koninkrijk, de fase waarin mensen vervolmaakt worden. Het houdt geen verband met het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk. Tijdens het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk zullen mensen al vervolmaakt zijn en zal de verdorven gezindheid in hen gezuiverd zijn. In die tijd zullen de door God gesproken woorden mensen stap voor stap leiden en alle mysteries van Gods werk openbaren vanaf de schepping tot nu toe. Zijn woorden zullen mensen

vertellen van Gods daden in elk tijdperk en op elke dag, hoe Hij mensen innerlijk leidt, het werk dat Hij doet in het spirituele rijk, en ze zullen hen de dynamiek van het spirituele rijk uiteenzetten. Alleen dan zal er werkelijk sprake zijn van het Tijdperk van het Woord, nu is het slechts een klein beginnetje. Als mensen niet vervolmaakt en gezuiverd worden, kunnen ze met geen mogelijkheid duizend jaar op aarde leven en vergaat hun vlees onherroepelijk. Als mensen innerlijk gezuiverd worden en niet langer Satan en het vlees aanhangen, zullen ze op aarde blijven leven. In deze fase ben je nog steeds traag van begrip. Je ervaart alleen je liefde voor God en getuigt van Hem, elke dag die je op aarde leeft.

‘Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen’ is een profetie, analoog aan de voorspelling van een profeet, waarin God profeteert wat er in de toekomst gaat gebeuren. De woorden die God in de toekomst spreekt en de woorden die Hij vandaag spreekt, zijn niet dezelfde. De woorden van de toekomst zullen het tijdperk leiden, terwijl de woorden die Hij vandaag spreekt mensen vervolmaken, louteren en aanpakken. Het Tijdperk van het Woord in de toekomst is anders dan het Tijdperk van het Woord vandaag. Alle woorden die God vandaag spreekt tezamen genomen – ongeacht de manier waarop Hij dat doet – zijn bedoeld om mensen te vervolmaken, te zuiveren wat er vuil in hen is, en ze heilig en rechtvaardig te maken voor Gods aangezicht. De woorden vandaag gesproken en de woorden gesproken in de toekomst zijn twee verschillende dingen. De woorden gesproken in het Tijdperk van het Koninkrijk zijn bedoeld om mensen alle training te laten ondergaan, om mensen in alles op het juiste pad te brengen, om alles wat onzuiver in hen is te verdrijven. God doet het volgende in dit tijdperk: Hij legt een fundament van Zijn woorden in ieder persoon, Hij maakt Zijn woorden het leven van iedere persoon, en Hij verlicht en leidt ieders innerlijk met

Zijn woorden op ieder moment. Wanneer ze dan geen acht slaan op Gods wil, zullen Gods woorden in hen ze terechtwijzen en disciplineren. De woorden van vandaag horen het leven van de mens te zijn, ze voorzien direct in alles wat de mens nodig heeft, ja, Gods woorden voorzien in alles wat je innerlijk tekortkomt. Allen die Gods woorden aanvaarden, worden verlicht door Zijn woorden te eten en te drinken. De woorden door God gesproken in de toekomst leiden de mensen in het hele universum, vandaag worden zij alleen in China gesproken en vertegenwoordigen ze niet die welke in het hele universum worden gesproken. God zal pas spreken tot het hele universum wanneer het Duizendjarig Koninkrijk komt. Weet dat de woorden die God vandaag spreekt allemaal bedoeld zijn om mensen te vervolmaken, de woorden die God in deze fase spreekt voorzien in de behoeften van mensen, ze zijn niet bedoeld om je mysteries te leren kennen of de wonderen van God te laten zien. Hij spreekt op vele manieren om in de behoeften van mensen te voorzien. Het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk moet nog komen – het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk waarover wordt gesproken, is de dag van Gods heerlijkheid. Nadat Jezus' werk in Judea was volbracht, verplaatste God Zijn werk naar China en stelde Hij een ander plan op. Hij doet een ander deel van Zijn werk in jullie, ja, Hij doet het werk om mensen met woorden te vervolmaken: Hij gebruikt woorden zowel om mensen veel pijn te laten lijden als om Gods genade overvloedig te verkrijgen. Deze fase van het werk vormt een groep overwinnaars, en nadat Hij deze groep van overwinnaars heeft gemaakt, zullen zij in staat zijn om van Zijn daden te getuigen. Zij zullen naar de werkelijkheid kunnen leven en Hem echt behagen en trouw zijn tot in de dood. Op die manier zal God verheerlijkt worden. Wanneer God wordt

verheerlijkt, wanneer Hij deze groep mensen heeft vervolmaakt, is het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk gekomen.

Jezus was 33,5 jaar op aarde. Hij kwam om het werk van de kruisiging te doen, waardoor God één onderdeel van heerlijkheid verwierf. Toen God in het vlees kwam, kon Hij nederig en verborgen blijven en verschrikkelijk lijden verdragen. Hoewel Hij God Zelf was, verdroeg Hij elke vernedering en elke beschimping. Hij verdroeg grote pijn toen Hij aan het kruis werd genageld om het verlossingswerk te volbrengen. Nadat deze fase van het werk was volbracht, zagen mensen weliswaar dat God grote heerlijkheid had verworven, maar dit was niet Zijn volle heerlijkheid. Het was slechts één deel van Zijn heerlijkheid, dat Hij door Jezus had verkregen. Hoewel Jezus alle moeilijkheden kon verdragen, nederig en verborgen kon blijven, gekruisigd kon worden voor God, verwierf God maar één deel van Zijn heerlijkheid, en Zijn heerlijkheid werd in Israël verkregen. God heeft nog een ander deel van heerlijkheid: naar de aarde komen om daadwerkelijk te werken en een groep mensen te vervolmaken. Gedurende Jezus' fase van het werk deed Hij enkele bovennatuurlijke dingen, maar die fase van het werk diende zeker niet alleen om de tekenen en wonderen te verrichten. Het diende voornamelijk om te laten zien dat Jezus in staat was om te lijden en voor God te worden gekruisigd, dat Jezus in staat was om verschrikkelijke pijn te verdragen omdat Hij God liefhad, en dat Hij nog steeds bereid was Zijn leven te offeren volgens Gods wil hoewel God Hem had verlaten. Nadat God Zijn werk in Israël had voltooid en Jezus aan het kruis was genageld, werd God verheerlijkt en legde Hij getuigenis af voor Satan. Jullie weten niet en hebben niet gezien hoe God vlees is geworden in China, dus hoe kunnen jullie zien dat God is verheerlijkt? Wanneer God veel werk in jullie doet om jullie te overwinnen en

jullie standvastig blijven, dan is deze fase van het werk van God geslaagd en is dit een deel van Gods heerlijkheid. Jullie zien alleen dit en God moet jullie nog vervolmaken, jullie moeten je hart nog geheel aan God geven. Jullie moeten deze heerlijkheid nog in volle omvang zien. Jullie zien alleen dat God jullie hart al overwonnen heeft, dat jullie Hem nooit kunnen verlaten, God helemaal tot het einde zullen volgen en jullie hart niet zal veranderen, en dat dit de heerlijkheid van God is. Waarin zien jullie Gods heerlijkheid? In de effecten van Zijn werk in mensen. Mensen zien dat God zo lieflijk is, zij hebben God in hun hart en willen Hem niet verlaten. Dit is Gods heerlijkheid. Wanneer de kracht van de broeders en zusters van de kerken naar boven komt en zij God met hun hart kunnen liefhebben, de opperste macht van het werk dat God doet zien, de ongeëvenaarde macht van Zijn woorden, wanneer zij zien dat Zijn woorden gezag uitstralen en dat Hij Zijn werk kan aanvangen in de spookstad van het vasteland van China, wanneer mensen, ook al zijn zij zwak, hun hart buigen voor God en bereid zijn Gods woorden aan te nemen, en wanneer zij, ook al zijn zij zwak en onbekwaam, kunnen zien dat Gods woorden zo lieflijk en zo waardig zijn om te koesteren, dan is dit de heerlijkheid van God. Wanneer de dag komt waarop mensen door God worden vervolmaakt, en zij zich aan Hem kunnen overgeven, God volledig kunnen gehoorzamen, en hun vooruitzichten en lot in de handen van God laten, dan heeft God het tweede deel van Zijn heerlijkheid geheel en al verworven. Dat wil zeggen, wanneer het werk van de praktische God geheel is volbracht, komt Zijn werk in het vasteland China tot een einde. Met andere woorden: wanneer zij die door God waren voorbestemd en gekozen vervolmaakt zijn, wordt God verheerlijkt. God zei dat Hij het tweede deel van Zijn heerlijkheid naar het Oosten heeft gebracht, maar dit is onzichtbaar voor het

blote oog. God heeft Zijn werk inderdaad naar het Oosten gebracht: Hij is al naar het Oosten gekomen en dit is Gods heerlijkheid. Hoewel Zijn werk vandaag nog gaande is, zal het zeker worden volbracht omdat God heeft besloten om te werken. God heeft besloten dat Hij dit werk in China zal volbrengen, en Hij heeft besloten dat Hij jullie compleet zal maken. Hij laat jullie dan ook niet ontsnappen – Hij heeft jullie hart al overwonnen. Je zult moeten doorgaan, of je nu wilt of niet, en wanneer God jullie heeft gewonnen, wordt God verheerlijkt. God moet vandaag nog volkomen verheerlijkt worden, want jullie moeten nog vervolmaakt worden. Hoewel jullie hart tot God is teruggekeerd, zijn er nog steeds veel zwakheden in jullie vlees, kunnen jullie God niet behagen, kunnen jullie Gods wil niet in acht nemen, en hebben jullie veel negatieve dingen waar jullie vanaf moeten komen en moeten jullie nog veel beproevingen en louteringen ondergaan. Alleen op die manier kan jullie levensgezindheid veranderen en kunnen jullie door God gewonnen worden.

Alleen zij die God kennen, kunnen een getuigenis van God afleggen

Het is de wet van de hemel en het principe van de aarde om in God te geloven en God te kennen, en vandaag de dag – in een tijdperk waarin de geïncarneerde God in eigen persoon Zijn werk verricht – is het een bijzonder goede tijd om God te kennen. God tevredenstellen wordt bereikt door te bouwen op het fundament van het begrip van Gods wil, en om Gods wil te begrijpen, is het noodzakelijk om enige kennis van God te hebben. Deze kennis van God is

de visie die iemand die in God gelooft moet hebben; het is de basis van het geloof van de mens in God. Als deze kennis afwezig zou zijn, zou het geloof van de mens in God bestaan in een vage gesteldheid, te midden van een lege theorie. Zelfs als het het voornemen is van dergelijke mensen om God te volgen, zullen ze niets winnen. Allen die niets winnen in deze stroom zijn degenen die geëlimineerd zullen worden – zij zijn allemaal profiteurs. Welke stap in Gods werk je ook ervaart, je zou vergezeld moeten zijn van een machtig visioen. Anders zou het moeilijk voor je zijn om elke stap van nieuw werk te accepteren, want het nieuwe werk van God gaat de menselijke verbeeldingskracht te boven, en bevindt zich buiten de grenzen van zijn noties. En dus, zonder een herder om de mens te leiden, zonder een herder om deel te nemen aan gemeenschap over visioenen, is de mens niet in staat om dit nieuwe werk te accepteren. Als de mens geen visioenen kan ontvangen, dan kan hij het nieuwe werk van God niet ontvangen, en als de mens Gods nieuwe werk niet kan gehoorzamen, dan zal de mens niet in staat om Gods wil te begrijpen, en dus zal zijn kennis van God tot niets leiden. Voordat de mens het woord van God uitvoert, moet hij het woord van God kennen, dat wil zeggen, hij moet Gods wil begrijpen; alleen op deze manier kan Gods woord nauwkeurig en naar Gods wil worden uitgevoerd. Dit is iets dat iedereen die de waarheid zoekt moet bezitten, en het is tevens het proces dat iedereen die God probeert te kennen moet ondergaan. Het proces van het leren kennen van het woord van God is het proces van het leren kennen van God, en ook het proces van het leren kennen van het werk van God. Dus verwijst het kennen van visioenen niet alleen naar het kennen van de menselijkheid van de vleesgeworden God, maar omvat het ook het kennen van het woord en het werk van God. Uit het woord van God leren mensen Gods wil

begrijpen en uit het werk van God leren ze Gods gezindheid kennen en wat God is. Geloof in God is de eerste stap naar het kennen van God. Het proces van vooruitgang van dit beginnend geloof in God naar het diepste geloof in Hem is het proces van het leren kennen van God en het proces van het ervaren van het werk van God. Als je alleen in God gelooft omwille van het geloof in God, en niet om Hem te kennen, dan is jouw geloof niet werkelijk, en dan kan jouw geloof niet zuiver worden – hierover bestaat geen twijfel. Als, tijdens het proces waarmee hij Gods werk ervaart, de mens geleidelijk aan God leert kennen, dan zal zijn gezindheid geleidelijk veranderen en zal zijn geloof meer en meer werkelijk worden. Op deze manier, wanneer de mens succes bereikt in zijn geloof in God, zal hij God volledig gewonnen hebben. De reden waarom God er alles aan deed om voor de tweede keer vlees te worden en in eigen persoon Zijn werk te doen, was opdat de mens Hem zou kunnen leren kennen en Hem zien. God kennen^[a] is het uiteindelijke effect dat bereikt moet worden met de conclusie van Gods werk; het is Gods laatste vereiste aan de mensheid. De reden waarom Hij dit doet is vanwege Zijn laatste getuigenis – zodat de mens zich uiteindelijk en volledig tot Hem kan wenden – daarom doet Hij dit werk. De mens kan alleen van God leren houden door God te kennen, en om God lief te hebben moet hij God kennen. Hoe hij ook zoekt, of wat hij wil bereiken, hij moet in staat zijn om kennis van God te bereiken. Alleen op deze manier kan de mens Gods hart tevreden stellen. Alleen door God te kennen, kan de mens een waar geloof in God hebben, en alleen door God te kennen, kan hij waarachtig God eren en gehoorzamen. Degenen die God niet kennen, zullen nooit tot echte gehoorzaamheid en verering van God komen. God kennen omvat het kennen van Zijn gezindheid, het begrijpen van Zijn wil en weten wat Hij is. Maar welk

aspect men ook leert kennen, elk aspect vereist dat de mens een prijs betaalt, en vereist de wil om te gehoorzamen, zonder welke niemand tot het einde zou kunnen blijven volgen. Het werk van God is te onverenigbaar met de opvattingen van de mens, Gods gezindheid en wat God is, zijn te moeilijk voor de mens om te kennen, en alles wat God zegt en doet is te onbegrijpelijk voor de mens; als de mens God wenst te volgen, en toch niet bereid is om Hem te gehoorzamen, dan zal de mens niets winnen. Vanaf de schepping van de wereld tot vandaag, heeft God veel werk gedaan dat onbegrijpelijk is voor de mens en dat de mens moeilijk heeft kunnen accepteren, en God heeft veel gezegd wat de opvattingen van de mens moeilijk te genezen maakt. Maar Hij heeft Zijn werk nooit gestaakt omdat de mens te veel moeilijkheden heeft; integendeel, Hij is doorgegaan met werken en spreken, en hoewel grote aantallen 'strijders' langs de kant zijn gevallen, doet Hij nog steeds Zijn werk en blijft Hij zonder onderbreking de ene groep mensen na de andere kiezen die bereid zijn om zich aan Zijn nieuwe werk te onderwerpen. Hij heeft geen medelijden met die gevallen 'helden', maar in plaats daarvan koestert Hij hen die zijn nieuwe werk en woorden accepteren. Maar tot welk doel werkt Hij, stap voor stap, op deze manier? Waarom verwerpt Hij altijd sommige mensen en verkiest Hij andere? Waarom gebruikt Hij altijd zo'n methode? Het doel van Zijn werk is de mens toestaan Hem te kennen en zo door Hem te worden gewonnen. Het principe van Zijn werk is om te werken aan diegenen die in staat zijn om zich te onderwerpen aan het werk dat Hij vandaag doet, en niet om te werken aan diegenen die zich onderwerpen aan Zijn werk uit het verleden, terwijl zij zich verzetten tegen het werk dat Hij vandaag doet. Dit is de reden waarom Hij zoveel mensen heeft geëlimineerd.

De effecten van de les van het leren kennen van God kunnen niet binnen een of twee dagen worden bereikt: de mens moet ervaringen opdoen, lijden ondergaan en ware onderwerping bereiken. Begin allereerst met het werk en de woorden van God. Het is noodzakelijk dat je begrijpt wat is vervat in de kennis van God, hoe deze kennis te bereiken en hoe God te zien in je ervaringen. Dit is wat iedereen moet doen als ze God nog moeten leren kennen. Niemand kan het werk en de woorden van God in één keer begrijpen en niemand kan in korte tijd kennis opdoen van Gods totaliteit. Er is een noodzakelijk proces van ervaring, zonder welke niemand God zou kunnen kennen of Hem echt zou kunnen volgen. Hoe meer werk God doet, hoe meer de mens Hem kent. Hoe meer het werk van God op gespannen voet staat met de opvattingen van de mens, hoe meer de kennis van de mens over Hem wordt vernieuwd en verdiept. Als het werk van God voor altijd zou vaststaan en onveranderd zou blijven, dan zou de mens maar geringe kennis van Hem hebben. Tussen de schepping en het heden, wat God deed tijdens het Tijdperk van de Wet, wat Hij deed tijdens het Tijdperk van Genade, en wat Hij doet gedurende het Tijdperk van het Koninkrijk, moeten deze visioenen voor jullie volkomen helder zijn. Jullie moeten het werk van God kennen. Pas toen hij Jezus volgde, ging Petrus langzamerhand veel van het werk dat de Geest in Jezus deed, begrijpen. Hij zei: "Vertrouwen op de ervaringen van de mens is niet genoeg om volledige kennis te verkrijgen; er moeten veel nieuwe dingen uit het werk van God voortkomen om ons te helpen Hem te kennen." In het begin geloofde Petrus dat Jezus iemand was die door God gezonden was, als een apostel, en zag hij Jezus niet als de Christus. Op dat moment, toen hij Jezus begon te volgen, vroeg Jezus hem: "Simon, zoon van Jona, zul je mij volgen?" Petrus zei: "Ik moet Hem volgen die door de hemelse

Vader is gezonden. Ik moet Hem erkennen die is gekozen door de Heilige Geest. Ik zal u volgen.” Uit zijn woorden kan worden afgeleid dat Petrus eenvoudigweg geen kennis van Jezus had; hij had de woorden van God ervaren, zichzelf aangepakt en ontbering geleden voor God, maar hij had geen kennis van het werk van God. Na een periode van ervaring zag Petrus in Jezus veel van de daden van God, hij zag de schoonheid van God en hij zag veel van Gods wezen in Jezus. Zo zag hij ook dat de woorden die Jezus sprak niet door een mens gesproken hadden kunnen zijn en dat het werk van Jezus niet door een mens gedaan had kunnen worden. In Jezus’ woorden en daden zag Petrus bovendien veel van de wijsheid van God en veel werk van een goddelijke natuur. Tijdens zijn ervaringen leerde hij niet alleen zichzelf kennen, maar hij lette goed op elke handeling van Jezus, waaruit hij veel nieuwe dingen ontdekte; namelijk dat er veel uitdrukkingen waren van de praktische God in het werk dat God door Jezus deed, en dat Jezus verschilde van een gewoon mens in de woorden die Hij sprak en de handelingen die Hij deed, en ook in de manier waarop Hij de kerken begeleidde en het werk dat Hij uitvoerde. En dus leerde Petrus van Jezus veel lessen die hij verondersteld werd te leren, en tegen de tijd dat Jezus op het punt stond aan het kruis te worden genageld, had hij een bepaalde hoeveelheid kennis van Jezus opgedaan – kennis die de basis werd van zijn levenslange loyaliteit aan Jezus, en van zijn kruisiging ondersteboven omwille van de Heer. Hoewel hij bezeten was door een aantal opvattingen en in het begin geen duidelijke kennis van Jezus had, zijn zulke dingen onvermijdelijk deel van de verdorven mens. Toen Jezus op het punt stond te vertrekken, vertelde Hij aan Petrus dat Zijn kruisiging het werk was waartoe Hij gekomen was om dat te doen: Het was noodzakelijk dat Hij door het tijdperk verlaten werd, dit onzuivere en

oude tijdperk Hem aan het kruis moest nagelen; Hij was gekomen om het werk van de verlossing te voltooien, en als dit werk voltooid was, zou Zijn bediening ten einde zijn. Toen hij dit hoorde, werd Petrus overmand door verdriet en raakte hij nog meer met Jezus verbonden. Toen Jezus aan het kruis genageld werd, weende Petrus bitter in afzondering. Voorafgaand hieraan had hij Jezus gevraagd: "Mijn Heer! U zegt dat u zult worden gekruisigd. Als u weg bent, wanneer zullen wij u opnieuw zien?" Was er niet een element van vervalsing in de woorden die hij sprak? Waren ze niet doorspekt met opvattingen? In zijn hart wist hij dat Jezus gekomen was om een deel van Gods werk te voltooien, en dat, nadat Jezus vertrokken was, de Geest met hem zou zijn; ook al zou Hij aan het kruis genageld worden en naar de hemel opstijgen, toch zou de Geest van God met hem zijn. In die tijd had Petrus enige kennis van Jezus: hij wist dat Jezus door de Geest van God was gezonden, dat de Geest van God in Hem was en dat Jezus God Zelf was, dat Hij Christus was. Maar het was vanwege zijn liefde voor Jezus en vanwege zijn menselijke zwakte, dat Petrus nog steeds zulke woorden sprak. Als iemand in elke stap van Gods werk kan observeren en het moeizaam kan ondergaan, dan zal hij in staat zijn om geleidelijk de schoonheid van God te ontdekken. En welk visioen droeg Paulus met zich mee? Toen Jezus aan hem verscheen, zei Paulus: "Wie bent u, Heer?" Jezus zei: "Ik ben Jezus, die jij vervolgt." Dit was het visioen van Paulus. Petrus nam als zijn visioen Jezus' opstanding, Zijn verschijning gedurende veertig dagen, en de leringen van Jezus gedurende Zijn leven, tot aan het einde van zijn reis.

De mens ervaart Gods werk, leert zichzelf kennen, bevrijdt zichzelf van zijn verdorven gezindheid en zoekt groei in het leven, alles omwille van het kennen van God. Als je alleen maar probeert jezelf te kennen en te stellen hebt met je

eigen verdorven gezindheid, maar geen kennis hebt van wat voor werk God doet aan de mens, hoe groot Zijn redding is, of hoe je Gods werk ervaart en getuigt van Zijn daden, dan is deze ervaring van je dwaas. Als je denkt dat alleen het in praktijk kunnen brengen van de waarheid en kunnen verdragen, inhoudt dat iemands leven volwassenheid heeft bereikt, betekent dit dat je de ware zin van het leven nog steeds niet hebt begrepen, noch Gods doel bij het vervolmaken van de mens. Op een dag, wanneer je in de religieuze kerken bent, tussen leden van de 'Repentance Church' of de 'Life Church', zul je veel vrome mensen tegenkomen wiens gebeden visioenen bevatten, en die zich, in hun zoektocht naar het leven, aangeraakt voelen en geleid worden door woorden. Bovendien zijn ze in veel zaken in staat om te verdragen en zichzelf te verzaken, en worden ze niet geleid door het vlees. Op dat moment zul je niet in staat zijn om het verschil te zien: je zult geloven dat alles wat ze doen goed is, dat het de natuurlijke uiting van leven is, en dat het jammer is dat de naam waarin ze geloven verkeerd is. Zijn dergelijke standpunten niet dwaas? Waarom wordt er gezegd dat veel mensen geen leven hebben? Omdat zij God niet kennen en er dus wordt gezegd dat zij geen God in hun hart hebben en geen leven hebben. Als jouw geloof in God een bepaald punt heeft bereikt, waarop je in staat bent om de daden van God, de realiteit van God en elke fase van Gods werk grondig te kennen, dan ben je bezeten van de waarheid. Als je het werk en de gezindheid van God niet kent, is er nog steeds iets mis in je ervaring. Hoe Jezus die fase van Zijn werk uitvoerde, hoe deze fase wordt uitgevoerd, hoe God Zijn werk deed in het Tijdperk van Genade en wat voor werk er werd gedaan, welk werk er in deze fase wordt gedaan – als je geen grondige kennis hebt van deze dingen, dan zul je je nooit verzekerd voelen en altijd onzeker zijn. Als je na een

periode van ervaring in staat bent om het werk van God en elke stap van Zijn werk te kennen, en een grondige kennis hebt verkregen van Gods doelen door het spreken van Zijn woorden, en waarom zoveel woorden die Hij heeft gesproken niet zijn vervuld, dan kun je vrijmoedig en zonder aarzelen de weg die voor je ligt volgen, vrij van zorgen en loutering. Jullie zouden moeten zien met welke middelen God zoveel van Zijn werk volbrengt. Hij gebruikt de woorden die Hij spreekt, loutert de mens en transformeert zijn opvattingen door middel van veel soorten woorden. Al het leed dat jullie hebben doorstaan, alle loutering die jullie hebben ondergaan, de behandeling die jullie in jezelf hebben aanvaard, de verlichting die jullie hebben ervaren – deze zijn allemaal bereikt door middel van de woorden die God sprak. Vanwege wat volgt de mens God? Vanwege de woorden van God! De woorden van God zijn diep mysterieus en kunnen bovendien het hart van de mens bewegen, dingen diep begraven in het hart van de mens onthullen, hem dingen laten weten die in het verleden zijn gebeurd en hem toestaan door te dringen in de toekomst. En zo verdraagt de mens het lijden vanwege Gods woorden en wordt hij ook vervolmaakt door Gods woorden; pas op dat moment volgt de mens God. Wat de mens in deze fase zou moeten doen, is de woorden van God aanvaarden, en ongeacht of hij vervolmaakt is of onderworpen aan loutering, de woorden van God zijn doorslaggevend. Dit is het werk van God en dit is ook het visioen dat de mens vandaag de dag zou moeten kennen.

Hoe maakt God de mens volmaakt? Wat is de gezindheid van God? En wat ligt vervat in Zijn gezindheid? Om al deze dingen te verduidelijken: de een noemt dit het verspreiden van Gods naam, de ander het getuigen van God en weer een ander het verhogen van God. De mens zal op basis van het fundament van het

kennen van God uiteindelijk veranderd worden in zijn levensgezindheid. Hoe meer aanpak en loutering de mens ondergaat, hoe meer hij gesterkt is, en hoe talrijker de stappen van Gods werk, hoe meer de mens vervolmaakt wordt. In de ervaring van de mens slaat elke stap van Gods werk vandaag de dag terug op zijn opvattingen, en ze stijgen allemaal boven het intellect van de mens uit, en liggen buiten zijn verwachtingen. God verschaft alles wat de mens nodig heeft en in alle opzichten staat het haaks op zijn opvattingen. God spreekt zijn woorden uit op het moment dat je zwak bent; alleen op deze manier kan Hij je leven voorzien. Doordat Hij terugslaat op je opvattingen, zorgt Hij ervoor dat je de aanpak van God accepteert; alleen op deze manier kun je jezelf ontdoen van je verdorvenheid. Vandaag de dag werkt de vleesgeworden God aan de ene kant in een gesteldheid van goddelijkheid, en aan de andere kant in een gesteldheid van normale menselijkheid. Als je geen enkel werk van God meer kunt ontkennen, als je in staat bent je te onderwerpen ongeacht wat God zegt of doet binnen de gesteldheid van normale menselijkheid, als je in staat bent je te onderwerpen en te begrijpen ongeacht de soort normaliteit die Hij manifesteert, en als je werkelijke ervaring hebt verkregen, alleen dan kun je er zeker van zijn dat Hij God is, alleen dan zul je ophouden opvattingen voort te brengen en alleen dan zul je Hem tot het einde kunnen volgen. Er is wijsheid in Gods werk en Hij weet hoe de mens standvastig kan zijn in getuigen van Hem. Hij weet waar de vitale zwakheid van de mens ligt, en de woorden die Hij spreekt, kunnen je treffen in je vitale zwakheid, maar Hij gebruikt Zijn majestueuze en wijze woorden ook om je standvastig te maken in getuigen van Hem. Dat zijn de wonderbaarlijke daden van God. Het werk dat God doet is onvoorstelbaar voor het menselijk intellect. De soorten verderf waardoor de mens, een wezen van vlees en bloed, bezeten is,

en de dingen waaruit de essentie van de mens is samengesteld, worden allemaal geopenbaard door Gods oordeel en dat het laat voor de mens geen enkele plek over om zich te verbergen voor zijn schaamte.

God verricht het werk van oordeel en tuchtiging zodat de mens kennis van Hem kan verkrijgen, en omwille van Zijn getuigenis. Zonder Zijn oordeel over de verdorven gezindheid van de mens, zou de mens Zijn rechtvaardige gezindheid die geen belediging duldt, onmogelijk kunnen kennen en zijn oude kennis van God niet in een nieuwe kunnen veranderen. Omwille van Zijn getuigenis, en omwille van Zijn management, maakt Hij Zijn totaliteit openbaar, en door Zijn publieke verschijning stelt Hij de mens in staat kennis van God te bereiken, veranderd te worden in zijn gezindheid, en een klinkend getuigenis van God af te leggen. De verandering van de gezindheid van de mens wordt bereikt door verschillende soorten van Gods werk; zonder zulke veranderingen in zijn gezindheid zou de mens niet in staat zijn om een getuigenis van God af te leggen en zou hij niet iemand naar Gods hart kunnen zijn. Veranderingen in de menselijke gezindheid betekenen dat de mens zich heeft bevrijd van de slavernij van Satan en van de invloed van duisternis en werkelijk een model en voorbeeld van Gods werk is geworden, een getuige van God en iemand naar Gods hart. Tegenwoordig is de vleesgeworden God gekomen om Zijn werk op aarde te verrichten, en Hij eist dat de mensen kennis over Hem verwerven, gehoorzaamheid aan Hem tonen, een getuigenis van Hem afleggen – Zijn praktische en normale werk kennen, al Zijn woorden en werk gehoorzamen die niet overeenstemmen met de opvattingen van de mens, en getuigen van al het werk dat Hij doet om de mens te redden, en alle daden die Hij verricht om de mens te overwinnen. Degenen die getuigen van God, moeten kennis van God

hebben; alleen dit soort getuigenis is accuraat en echt, en alleen dit soort getuigenis kan Satan beschaamd doen staan. God gebruikt degenen die Hem hebben leren kennen door Zijn oordeel en tuchtiging, aanpak en snoei te ondergaan, om een getuigenis van Hem af te leggen. Hij gebruikt degenen die verdorven zijn door Satan om een getuigenis van Hem af te leggen, en zo ook gebruikt Hij degenen wiens gezindheid is veranderd en die aldus Zijn zegeningen hebben verkregen, om een getuigenis van Hem af te leggen. Hij heeft de mens niet nodig om Hem met zijn mond te prijzen, noch heeft Hij de lof en de getuigenis nodig van het soort van Satan, mensen die niet door Hem gered zijn. Alleen degenen die God kennen, zijn gekwalificeerd om een getuigenis van Hem af te leggen, en alleen degenen die veranderd zijn in hun gezindheid, zijn gekwalificeerd om een getuigenis van Hem af te leggen. God zal niet toestaan dat de mens opzettelijk schande brengt over Zijn naam.

Voetnoot:

a. De originele tekst luidt: 'Het werk van God kennen.'

Hoe Petrus Jezus leerde kennen

In de tijd die Petrus met Jezus heeft doorgebracht, leerde hij veel beminnelijke eigenschappen van Jezus kennen, en veel aspecten die navolging verdienden en een aanvulling voor hem betekenden. Hoewel Petrus op veel manieren het wezen van God in Jezus zag, en veel beminnelijke kwaliteiten, kende hij Jezus nog niet in het begin. Toen Petrus 20 jaar was begon hij Jezus te

volgen, en hij is dit 6 jaar lang blijven doen. Al die tijd heeft hij Jezus niet leren kennen, maar puur uit bewondering voor Hem was hij wel bereid Hem te volgen. Toen Jezus hem aan de oever van het meer van Galilea voor het eerst tot zich riep vroeg Hij: “Simon, zoon van Jona, wil je mij volgen?” Petrus antwoordde: “Ik moet Hem die door de hemelse Vader is gestuurd volgen. Ik moet Hem die door de Heilige Geest is verkozen erkennen. Ik volg u.” Petrus had toen al horen praten over een man die Jezus heette, de grootste onder de profeten, Gods geliefde zoon, en Petrus hoopte steeds Hem te vinden. Hij hoopte op een mogelijkheid Hem te zien (zo werd hij toen namelijk door de Heilige Geest geleid). Hij had Hem weliswaar nog nooit gezien en alleen maar geruchten over Hem gehoord maar toch groeide er geleidelijk een verlangen naar en bewondering voor Jezus in zijn hart. Hij verlangde er vaak naar Jezus op een dag te zien. En hoe nodigde Jezus Petrus dan uit? Ook Hij had al horen praten over een man die Petrus heette. Het was niet zo dat de Heilige Geest Hem de opdracht gaf: “Ga naar het meer van Galilea, waar iemand zal zijn die Simon, zoon van Jona, wordt genoemd.” Jezus hoorde iemand zeggen dat er iemand was die Simon, zoon van Jona, werd genoemd en dat de mensen hem hadden horen preken. Dat ook hij het evangelie van het koninkrijk van de hemel verkondigde, en dat de mensen die hem hoorden tot tranen toe waren geroerd. Toen Jezus dit hoorde volgde Hij die persoon en ging op weg naar het meer van Galilea. Hier ging Petrus in op de uitnodiging van Jezus, en volgde Hem.

In de tijd dat hij Jezus volgde, had Petrus veel meningen over Hem en oordeelde hij altijd vanuit zijn eigen perspectief. En hoewel hij de Geest tot op zekere hoogte begreep was zijn begrip enigszins onzeker. Vandaar dat hij zei: “Ik moet Hem die door de hemelse Vader is gestuurd volgen. Ik moet Hem die door

de Heilige Geest is verkozen erkennen.” Hij begreep de dingen die Jezus deed niet en het ontbrak hem aan duidelijkheid daarover. Toen hij Hem een tijdje had gevolgd raakte hij geïnteresseerd in wat Hij deed en zei, en in Jezus Zelf. Hij kreeg het gevoel dat Jezus zowel genegenheid als respect opriep. Hij ging graag met Hem om en verbleef graag in Zijn nabijheid. Als hij naar de woorden van Jezus luisterde ontving hij steun en hulp. De hele tijd dat Petrus Jezus heeft gevolgd heeft hij goed opgelet en alles over Zijn leven ter harte genomen: Zijn handelingen, woorden, bewegingen en uitdrukkingen. Hij begon heel goed te begrijpen dat Jezus geen gewoon mens was. Hoewel Zijn menselijke verschijning uitermate gewoon was, was Hij vervuld met liefde, mededogen en tolerantie voor de mens. Alles wat Hij deed of zei betekende een grote steun voor anderen, en naast Hem leerde en zag Petrus dingen die hij nooit eerder had gezien of gehad. Hij zag dat, ondanks dat Jezus geen groot postuur had of een uitzonderlijke menselijkheid, Hij wel echt iets buitengewoons en ongebruikelijks had. En hoewel Petrus het niet goed uit kon leggen, zag hij wel dat Jezus anders handelde dan alle andere mensen, want Hij deed de dingen heel anders dan gewone mensen. Uit de tijd dat Petrus met Jezus in contact stond leerde hij ook dat Hij een ander karakter had dan andere mensen. Hij was altijd constant en zonder haast, hij overdreef of bagatelliseerde geen enkel onderwerp, en Hij leidde Zijn leven op een manier waaruit een karakter bleek dat normaal en bewonderenswaardig was. In conversaties was Jezus elegant en gracieus, open en opgewekt maar toch sereen, en bij de uitvoering van Zijn werk behield Hij altijd Zijn waardigheid. Petrus zag dat Jezus soms zwijgzaam was, maar op andere momenten onophoudelijk praatte. Soms was Hij zo gelukkig dat Hij leek op een beweeglijke en levendige duif, en andere keren was Hij zo verdrietig dat

Hij totaal niet meer sprak, en leek Hij met verdriet beladen, alsof Hij een uitgeputte en vermoeide moeder was. Soms werd Hij door boosheid bevangen, als een dappere soldaat die ten strijde trekt om de vijand te vermoorden; soms leek Hij zelfs op een brullende leeuw. Hij lachte soms, maar dan bad Hij weer en huilde Hij. Hoe Jezus zich ook gedroeg, Petrus begon een oneindige liefde en een grenzeloos respect voor Hem te voelen. Als Jezus lachte, voelde Petrus zich gelukkig. Zijn zorgen stortten hem in het verdriet. Hij was bang van Zijn boosheid, terwijl Zijn barmhartigheid, vergevingsgezindheid en de strenge eisen die Hij aan mensen stelde ervoor zorgden dat hij Jezus echt leerde liefhebben en een oprecht ontzag voor en verlangen naar Hem ontwikkelde. Natuurlijk drong dit alles pas geleidelijk door tot Petrus nadat hij een aantal jaren naast Jezus had doorgebracht.

Petrus was een bijzonder gevoelig mens met een aangeboren natuurlijke intelligentie, en toch heeft hij veel dwaasheden begaan in de tijd dat hij Jezus volgde. In het begin had hij allerlei opvattingen over Jezus. Hij vroeg: “Men zegt dat u een profeet bent. Toen u acht jaar was en oud genoeg om dingen te begrijpen, wist u toen dus al dat u God was? Wist u dat u door de Heilige Geest bent verwekt?” Jezus antwoordde: “Nee, dat wist ik niet. Lijk ik jou niet net een heel gewoon mens? Ik ben hetzelfde als iedereen. De persoon die de Vader heeft gestuurd is een normaal persoon, geen bijzonder persoon. En al vertegenwoordigt het werk dat ik doe mijn hemelse Vader, toch kunnen mijn beeld, de persoon die ik ben en mijn vleeselijk lichaam, mijn hemelse Vader niet volledig vertegenwoordigen – maar alleen een deel van Hem. En ook al ben ik uit de Geest voortgekomen, ik blijf een normaal persoon. Mijn Vader heeft mij als een normaal persoon naar de aarde gestuurd, niet als een bijzonder persoon.”

Pas toen Petrus dit hoorde begon hij een beetje te begrijpen van Jezus. En pas nadat hij talloze uren van het werk, de leer, het herderschap en de ondersteuning van Jezus had doorgespit begon hij een diepgaander begrip te ontwikkelen. In Zijn dertigste levensjaar vertelde Jezus aan Petrus over Zijn aanstaande kruisiging en dat Hij gekomen was om een werkstadium – het kruisigingswerk – te verrichten om daarmee de mensheid te verlossen. Hij vertelde hem ook dat drie dagen na de kruisiging de Mensenzoon weer zou opstaan, en na Zijn opstand veertig dagen lang aan de mensen zou verschijnen. Petrus werd verdrietig toen hij deze woorden hoorde en nam deze woorden ter harte; van toen af aan groeide hij steeds verder naar Jezus toe. Na enige tijd van ervaring begon Petrus zich te realiseren dat alles wat Jezus deed van het wezen van God kwam, en hij begon Jezus uitzonderlijk beminnelijk te vinden. Pas toen hij dit begrip had verworven verlichtte de Heilige Geest hem vanbinnen. Jezus keerde zich toen naar Zijn discipelen en Zijn andere volgelingen, en vroeg: “Johannes, wie zeg jij dat ik ben?” Johannes antwoordde: “U bent Mozes.” Vervolgens wendde Hij zich tot Lucas: “En jij, Lucas, wie zeg jij dat ik ben?” Lucas antwoordde: “U bent de grootste van de profeten.” Toen vroeg Hij een zuster en zij antwoordde: “U bent de grootste van de profeten die veel woorden spreekt vanaf het begin der tijden tot in de eeuwigheid. Niemand profeteert zo goed als u, en niemand heeft meer kennis dan u; u bent een profeet.” Toen keerde Jezus zich tot Petrus, en vroeg: “Petrus, wie zeg jij dat ik ben?” Petrus antwoordde: “U bent de Christus, de Zoon van de levende God. U bent uit de hemel gekomen, u komt niet van de aarde, u bent niet hetzelfde als de schepselen van God. Wij zijn op aarde en u bent hier bij ons, Maar u bent van de hemel, u bent niet van de wereld, en u bent niet van de aarde.” Het kwam door zijn ervaring dat de Heilige

Geest hem had verlicht, waardoor hij dit begrip had kunnen bereiken. Na zijn verlichting bewonderde hij alles wat Jezus deed nog meer, vond hij Hem nog beminnelijker, en in zijn hart wilde hij nooit van Jezus gescheiden worden. En zo, de eerste keer dat Jezus zich aan Petrus openbaarde nadat Hij gekruisigd en herrezen was, riep Petrus buitengewoon gelukkig uit: "Heer! U bent opgestaan!" Huilend ving hij toen een bijzonder grote vis, maakte die klaar en diende hem aan Jezus op. Jezus glimlachte slechts, Hij sprak niet. Hoewel Petrus wist dat Jezus herrezen was, begreep hij het mysterie niet. Toen hij Jezus de vis te eten gaf, weigerde Jezus deze niet, maar evenmin sprak Hij of ging Hij zitten om te eten. In plaats daarvan verdween Hij plotseling. Dit kwam als een grote schok voor Petrus. Toen pas begreep hij dat de herrezen Jezus anders was dan de eerdere Jezus. Toen hij zich dit realiseerde, was Petrus bedroefd, maar hij putte ook troost uit de wetenschap dat de Heer Zijn taak had volbracht. Hij wist dat Jezus Zijn taak had volbracht, dat Zijn tijd onder de mensen voorbij was, en dat de mens vanaf dat moment zijn eigen weg zou moeten gaan. Jezus had eens tegen hem gezegd: "Ook jij zult moeten drinken uit de bittere drinkbeker waarvan ik gedronken heb (dit zei Hij na de herrijzenis), ook jij zult de weg moeten gaan die ik heb bewandeld, je zult je leven moeten geven voor mij." Anders dan nu hield werk in die tijd geen persoonlijk gesprek in. Tijdens het Tijdperk van Genade was het werk van de Heilige Geest goed verborgen; en Petrus leed veel ontberingen en af en toe bereikte hij het punt waarop hij uitriep: "God! Ik heb niets dan dit leven. Het is u misschien niet veel waard, maar ik draag het op aan u. De mens is misschien onwaardig u lief te hebben, en zijn liefde en hart zijn waardeloos, maar ik geloof dat u de bedoeling in zijn hart kan zien. En ook al kan het lichaam van de mens uw bijval niet verkrijgen, toch wil ik graag dat u mijn

hart aanvaardt.” Na het uiten van deze gebeden ontving hij bemoediging, vooral als hij als volgt bad: “Ik ben bereid mijn hele hart op te dragen aan God. Ook al kan ik niets doen voor God, ik ben bereid om God toch trouw te behagen en mezelf met heel mijn hart aan Hem te wijden. Ik geloof dat God mijn hart ziet.” Hij zei: “In mijn leven vraag ik alleen maar dat mijn gedachten over de liefde voor God en mijn hartenwens door God worden aanvaard. Ik ben zo lang bij de Heer Jezus geweest, en toch heb ik Hem nooit liefgehad, dit is mijn grootste schuld. Ook al was ik bij Hem, ik kende Hem niet en sprak zelfs wat ongepaste dingen achter Zijn rug om. Als ik daaraan denk voel ik mij nog meer verschuldigd aan de Heer Jezus.” Zo bad hij altijd. Hij zei: “Ik ben minder dan stof. Ik kan alleen dit trouwe hart aan God opdragen.”

Dit was een hoogtepunt in de ervaringen van Petrus, toen zijn lichaam bijna geheel gebroken was, maar Jezus hem van binnen aanmoedigde. En Hij verscheen eenmaal aan hem. Toen Petrus enorm leed en voelde dat zijn hart gebroken was, gaf Jezus hem de opdracht: “Jij bent met mij op aarde geweest, en ik was hier met jou. En ondanks dat wij voordien samen in de hemel waren, behoort dat uiteindelijk tot de spirituele wereld. Ik ben nu naar de spirituele wereld teruggekeerd, en jij bent op aarde. Want ik ben niet van aarde, en ook al ben jij ook niet van aarde, jij zult wel je functie op aarde moeten uitoefenen. Aangezien je een dienaar bent, moet je je plicht zo goed mogelijk uitvoeren.” Petrus was getroost nu hij gehoord had dat hij aan Gods zijde terug mocht keren. Toen Petrus zo’n pijn had dat hij haast aan zijn bed was gekluisterd, voelde hij zoveel wroeging dat hij zei: “Ik ben zo verdorven, ik kan God niet tevredenstellen.” Jezus verscheen aan hem en zei: “Petrus, kan het zijn dat je de belofte die je mij ooit hebt gedaan vergeten bent? Ben je echt alles vergeten wat

ik gezegd heb? Ben je je belofte aan mij vergeten?” Petrus zag dat het Jezus was en stond van zijn bed op, en Jezus troostte hem: “Ik ben niet van de aarde, dit heb ik je eerder verteld, dit moet je begrijpen, maar ben je iets anders vergeten dat ik je verteld heb? ‘Jij bent ook niet van de aarde, niet van de wereld.’ Op dit moment is er werk dat je moet doen, je kunt je nu niet in je verdriet verliezen, je kunt nu niet zo lijden. Ook al kunnen de mens en God niet samen in één wereld leven, toch heb ik mijn werk, en jij het jouwe. Op een dag, als jouw werk klaar is, zullen we samen in een Koninkrijk verblijven, en zal ik je leiden zodat je voor altijd bij mij kan zijn.” Nadat Petrus deze woorden had gehoord, voelde hij zich getroost en gerustgesteld. Hij wist dat hij zijn lijden moest doorstaan en ervaren, en vanaf dat moment was hij bezielde. Jezus verscheen speciaal op alle cruciale momenten en gaf hem een speciale verlichting en leiding, en Jezus verrichtte veel werk in hem. En waar had Petrus het meeste spijt van? Jezus stelde Petrus nog een vraag (al staat dit niet zo in de Bijbel) niet lang nadat Petrus ‘U bent de Zoon van de levende God’ gezegd had, en dat was de volgende vraag: “Petrus! Heb je mij ooit liefgehad?” Petrus begreep wat Hij bedoelde en zei: “Heer! Ik heb de Vader in de hemel ooit liefgehad, maar ik moet toegeven dat ik u nooit heb liefgehad.” Toen zei Jezus: “Als mensen de Vader in de hemel niet liefhebben, hoe kunnen ze de Zoon op aarde dan liefhebben? En als mensen de Zoon die door God de Vader gestuurd is niet liefhebben, hoe kunnen ze dan de Vader in de hemel liefhebben? Als mensen de Zoon op aarde echt liefhebben, dan hebben ze de Vader in de hemel ook echt lief.” Toen Petrus deze woorden hoorde begreep hij zijn tekortkoming. Hij voelde altijd tot tranen toe wroeging over zijn woorden ‘Ik heb de Vader in de hemel ooit liefgehad, maar ik heb u nooit liefgehad.’ Na de herrijzenis en

hemelvaart van Jezus voelde hij nog meer wroeging en verdriet door deze woorden. Hij herinnerde zich zijn werk in het verleden en zijn huidige gestalte en kwam vaak tot Jezus in gebed, altijd vol spijt en schuld omdat hij Gods wens niet had vervuld en niet aan Gods normen had voldaan. Dit werd zijn zwaarste last. Hij zei: “Op een dag zal ik alles wat ik heb en alles wat ik ben aan u wijden, ik zal u het meest waardevolle geven.” Hij zei: “God! Ik heb slechts één geloof en één liefde. Mijn leven is niets waard, mijn lichaam is niets waard. Ik heb slechts één geloof en één liefde. In mijn geest heb ik geloof in u en in mijn hart heb ik liefde voor u; ik heb alleen deze twee dingen aan u te geven, niets anders.” Petrus putte veel moed uit de woorden van Jezus, want voor Zijn kruisiging had Jezus tegen hem gezegd: “Ik ben niet van deze wereld, en ook jij bent niet van deze wereld.” Later, toen Petrus een moment van grote pijn had bereikt, herinnerde Jezus hem hier aan: “Petrus, ben je het vergeten? Ik ben niet van de wereld, en het was slechts voor mijn werk dat ik vroegtijdig wegging. Ook jij bent niet van de wereld, ben je dat vergeten? Ik heb je dit tweemaal verteld, herinner je je dat niet?” Petrus hoorde Hem en zei: “Ik ben het niet vergeten!” Toen zei Jezus: “Ooit heb je een gelukkige tijd met mij samen in de hemel doorgebracht en je bent een tijd aan mijn zijde geweest. Je mist mij, en ik mis jou. Hoewel de schepselen in mijn ogen het vermelden niet waard zijn, hoe kan ik hem die onschuldig is en beminnelijk niet liefhebben? Ben je mijn belofte vergeten? Je moet mijn opdracht op aarde aanvaarden; je moet de taak die ik jou heb toevertrouwd uitvoeren. Op een dag zal ik je zeker bij de hand nemen en naast mij plaatsen.” Toen Petrus dit had gehoord vatte hij nog meer moed en raakte hij nog meer geïnspireerd, zodanig dat toen hij aan het kruis hing hij in staat was te zeggen: “God! Ik kan u niet voldoende liefhebben! Zelfs als u mij vraagt te

sterven, kan ik u niet voldoende liefhebben! Waar u mijn ziel ook heenzendt, of u nu uw beloften uit het verleden nakomt of niet, wat u daarna ook doet, ik heb u lief en geloof in u.” Waar hij zich aan vasthield was zijn geloof, en ware liefde.

Diverse discipelen, waaronder Petrus, waren op een avond op een vissersbootje. Ze waren allemaal samen met Jezus, en Petrus stelde Jezus een heel naïeve vraag: “Heer! Er is een vraag die ik al heel lang aan u wil stellen.” Jezus antwoordde: “Ga je gang. Vraag maar.” Toen vroeg Petrus: “Was het werk in het Tijdperk van de Wet ook van u?” Jezus glimlachte, alsof Hij wilde zeggen: “Dit kind, wat is hij naïef!” Toen ging Hij doelgericht verder: “Het was niet mijn werk, maar het werk van Jehova en Mozes.” Petrus hoorde dit en riep uit: “O! Dus het was niet uw werk.” Toen Petrus dit eenmaal had gezegd, zweeg Jezus verder. Petrus dacht bij zichzelf: u bent het niet geweest die het heeft gedaan. Geen wonder dus dat u gekomen bent om de wet te vernietigen, het was niet uw werk. Zijn hart was ook gerustgesteld. Naderhand realiseerde Jezus zich dat Petrus erg naïef was, maar omdat hij het op dat moment niet begreep, zei Jezus niets meer en sprak hem niet meer rechtstreeks tegen. Op een dag preekte Jezus in een synagoge waar veel mensen aanwezig waren, waaronder Petrus. In Zijn preek zei Jezus: “Hij die komt vanaf het begin der tijden tot in de eeuwigheid zal het werk van de verlossing verrichten in het Tijdperk van Genade om de hele mensheid van de zonde te verlossen, maar Hij zal niet door regelgeving gedwongen worden om de mens uit de zonde weg te leiden. Hij gaat aan de wet voorbij en gaat het Tijdperk van Genade binnen. Hij zal de hele mensheid verlossen. Hij zal met grote passen van het Tijdperk van de Wet het Tijdperk van Genade binnenlopen, maar niemand kent Hem, Hij die van Jehova komt. Het werk dat Mozes heeft verricht was hem door Jehova gegund; Mozes ontwierp de

wet vanwege het werk dat Jehova had gedaan.” Toen dit gezegd was, ging Hij verder: “Zij die tijdens het Tijdperk van Genade de geboden van het Tijdperk van Genade afschaffen zullen rampspoed ondervinden. Zij zullen in de tempel moeten staan en Gods vernietiging moeten ondergaan, en het vuur zal hen verslinden.” Toen Petrus dit hoorde, reageerde hij nogal heftig en gedurende een periode van zijn ervaring, begeleidde en steunde Jezus hem en sprak openhartig met Petrus, waardoor hij Jezus iets beter begreep. Petrus dacht na over de preek van Jezus van die dag, en daarna over de vraag die hij Hem had gesteld toen ze op het vissersbootje waren en over Jezus’ antwoord en hoe Hij had gelachen. Het was op dat moment dat hij het allemaal begreep. Later verlichtte de Heilige Geest Petrus en alleen hierdoor begreep hij dat Jezus de Zoon van God was. Het begrip van Petrus kwam door de verlichting van de Heilige Geest, maar hij moest een heel proces doorlopen om tot dit begrip te komen. Door vragen te stellen, naar de preken van Jezus te luisteren, vervolgens door het speciale verbond met Jezus en Zijn speciale begeleiding realiseerde Petrus zich uiteindelijk dat Jezus de Zoon van de levende God was. Dit gebeurde niet plotseling; het was een proces, en bij zijn latere ervaringen had hij hier heel veel aan. Waarom heeft Jezus het vervolmakingswerk niet in andere mensen volbracht, alleen maar in Petrus? Omdat Petrus de enige was die begreep dat Jezus de Zoon van God was en niemand anders dit wist. Hoewel er veel discipelen waren die veel geleerd hadden in de periode dat ze Hem volgden, was hun kennis toch oppervlakkig. Daarom is Petrus door Jezus gekozen als voorbeeld voor vervolmaking. Wat Jezus toen tegen Petrus zei is wat Hij nu zegt tegen de mensen wier kennis en ingang in het leven het niveau van Petrus moeten bereiken. God zal volgens deze vereiste en dit pad iedereen

vervolmaken. Waarom wordt er tegenwoordig van mensen verwacht dat ze echt geloof en ware liefde hebben? Wat Petrus heeft meegemaakt moeten jullie ook meemaken; de vruchten die Petrus van zijn ervaringen heeft geplukt moeten zich ook in jullie openbaren, en de pijn die Petrus heeft geleden zal zeker ook aan jullie niet voorbijgaan. Jullie gaan dezelfde weg die Petrus is gegaan. De pijn die jullie lijden is de pijn die Petrus leed. Als jullie de hemelse glorie ontvangen en een waar leven leiden, dan leven jullie naar het beeld van Petrus. Het is dezelfde weg, en volgens deze weg wordt men vervolmaakt. Jullie kaliber blijft echter wat achter bij dat van Petrus, want de tijden zijn veranderd en dat geldt ook voor de mate van verdorvenheid. Ook omdat Judea een oud koninkrijk was met een zeer oude cultuur. Jullie moeten dus proberen jullie kaliber te verbeteren.

Petrus was een verstandig man, scherpzinnig in alles wat hij deed en bovendien uiterst eerlijk. Hij kende veel tegenslag. Hij kwam met de maatschappij in contact toen hij 14 was. Hij ging naar school en ook bezocht hij vaak de synagoge. Hij was zeer enthousiast en wilde altijd bijeenkomsten bijwonen. Jezus was toen nog niet officieel met Zijn werk begonnen, het was nog maar het begin van het Tijdperk van Genade. Petrus kwam voor het eerst in contact met religieuze figuren toen hij veertien was. Tegen de tijd dat hij achttien was, had hij contact met de religieuze elite, maar toen hij de religieuze chaos achter de schermen zag, verliet hij die wereld. Hij zag hoe doortrapt, sluw en twistziek deze mensen waren en hij voelde een grote walging (dit is hoe de Heilige Geest toen werkte om hem te vervolmaken. In het bijzonder beroerde Hij hem en verrichtte bijzonder werk in hem). Daarom trok Petrus zich terug uit de synagoge toen hij achttien was. Zijn ouders vervolgden hem en stonden niet toe dat hij geloofde (zij behoorden de duivel toe, en hadden geen geloof). Uiteindelijk

ging Petrus thuis weg en begon zomaar wat rond te reizen. Twee jaar lang viste en preekte hij en in deze tijd leidde hij ook een redelijk aantal mensen. Nu moet je de weg die Petrus bewandelde duidelijk kunnen zien. Als je het pad van Petrus duidelijk kunt zien, dan zul je zeker zijn ten aanzien van het werk dat tegenwoordig gedaan wordt, en zou je niet meer klagen of passief blijven, of ergens naar verlangen. Je zou de toenmalige stemming van Petrus ervaren: hij was door verdriet getroffen; hij vroeg niet meer om een toekomst of om zegen. Hij was niet op zoek naar de winst, het geluk, de roem of de voorspoed van deze wereld. Hij wilde alleen maar een zeer betekenisvol leven leiden, wat inhield dat hij Gods liefde terug wilde betalen en aan Hem zijn aller dierbaarste bezit op wilde dragen. Dat zou zijn hart tevredenstellen. Hij bad vaak tot Jezus met de volgende woorden: "Heer Jezus Christus, ooit had ik u lief, maar ik had u niet waarlijk lief. Hoewel ik betoogde dat ik in u geloofde, heb ik u nooit met een waar hart liefgehad. Ik keek alleen naar u op, bewonderde u, en miste u, maar ik heb u nooit liefgehad of waarlijk in u geloofd." Hij bad altijd om zijn besluit te nemen, hij was voortdurend bemoedigd door de woorden van Jezus en zette ze in motivatie om. Later, na een periode van ervaring, stelde Jezus hem op de proef en zette hem aan om vervolgens naar Hem te verlangen. Hij zei: "Heer Jezus Christus! Ik mis u zo, en verlang ernaar u te zien. Mij ontbreekt te veel, dat kan uw liefde niet compenseren. Ik smEEK u mij spoedig hier weg te halen. Wanneer zult u mij nodig hebben? Wanneer komt u mij halen? Wanneer zal ik uw gezicht weer zien? Ik wil niet meer in dit lichaam leven, verder verdorven worden, en ik wil ook geen verzet meer plegen. Ik ben er klaar voor om alles wat ik heb aan u op te dragen zodra ik dat kan, ik wil u verder geen verdriet meer doen." Zo bad Petrus. Maar toen wist hij nog niet wat Jezus in hem zou vervolmaken. Tijdens de kwelling van

deze beproeving verscheen Jezus aan hem en zei: "Petrus, ik wil jou vervolmaken, zodat jij een stuk fruit wordt dat de kristallisatie van mijn vervolmaking van jou is en waarvan ik kan genieten. Kun jij oprecht voor mij getuigen? Heb je gedaan wat ik je gevraagd heb? Heb je naar de woorden geleefd die ik heb gesproken? Ooit had je me lief, maar hoewel je me liefhad, heb je wel naar mij geleefd? Wat heb je voor mij gedaan? Je erkent dat je mijn liefde niet waard bent, maar wat heb je voor mij gedaan?" Petrus zag in dat hij niets voor Jezus had gedaan en herinnerde zich zijn eerdere eed dat hij zijn leven voor God zou geven. En dus klaagde hij niet meer en zijn gebeden werden nadien beter. Hij zei in gebed: "Heer Jezus Christus! Ooit liet ik u alleen, en u liet mij ook ooit alleen. We zijn een tijdje uit elkaar geweest, en een tijdje in elkaars gezelschap. Toch hebt u mij meer lief dan alle anderen. Ik ben herhaaldelijk tegen u opgestaan, en heb u herhaaldelijk verdriet gedaan. Hoe kan ik zoiets vergeten? Het werk dat u in mij hebt volbracht en wat u mij hebt toevertrouwd is altijd in mijn gedachten, ik vergeet het nooit. Ik wens mij aan uw orkestraties te onderwerpen en ik zal alles wat ik heb aan u opdragen. U weet waar ik toe in staat ben en u weet bovendien welke rol ik kan spelen. Uw wil is mijn wet en alles wat ik heb draag ik aan u op. U alleen weet wat ik voor u kan doen. Hoewel Satan mij danig voor de gek heeft gehouden, en ik tegen u ben opgestaan, geloof ik dat u mij die overtreding niet toerekent, dat u mij niet daarnaar zult behandelen. Ik wil mijn hele leven aan u opdragen. Ik vraag nergens om. Ik heb geen andere hoop of plannen; ik wil alleen handelen naar uw bedoeling en uw wil uitvoeren. Ik zal uit uw bittere drinkbeker drinken, ik behoor aan u toe."

Jullie moeten duidelijk zijn over de weg die jullie bewandelen; jullie moeten duidelijk zijn over de weg die jullie in de toekomst in zullen slaan, wat God straks

gaat vervolmaken, en wat aan jullie is toevertrouwd. Misschien worden jullie op een dag op de proef gesteld. Als jullie dan bezieling vinden in de ervaringen van Petrus dan blijkt dat jullie waarlijk de weg van Petrus bewandelen. God prees Petrus om zijn ware geloof en liefde en zijn trouw aan God. En door zijn oprechtheid en verlangen naar God in zijn hart heeft God hem vervolmaakt. Als je oprecht dezelfde liefde en hetzelfde geloof hebt als Petrus, dan zal Jezus je zeker vervolmaken.

Alleen door het ervaren van loutering kan de mens ware liefde bezitten

Jullie zitten allemaal middenin beproeving en loutering. Hoe moet je tijdens loutering van God houden? Na het ervaren van loutering, kunnen mensen ware lof aan God brengen en tijdens de loutering kunnen ze zien dat ze aanzienlijk tekortschieten. Hoe groter je loutering, hoe meer je in staat bent om afstand te doen van het vlees; hoe groter hun loutering, hoe meer mensen van God houden. Dit is wat jullie zouden moeten begrijpen. Waarom moeten mensen worden gelouterd? Welk effect wordt ermee beoogd? Wat is de betekenis van Gods werk van loutering in de mens? Als je echt God zoekt en je tot op een bepaald punt Zijn loutering hebt ervaren, zul je voelen dat het zeer goed is en van het grootste belang. Hoe moet de mens God liefhebben tijdens de loutering? Door vastberadenheid aan te wenden om God lief te hebben om Zijn loutering te accepteren: tijdens loutering word je van binnen gekweld, alsof een mes in je hart wordt omgedraaid, en toch ben je bereid God tevreden te stellen met je hart,

dat van Hem houdt, en je bent niet gericht op de zorg voor het vlees. Dit is wat bedoeld wordt met het praktiseren van de liefde voor God. Het doet pijn van binnen en je lijden heeft een bepaald punt bereikt, toch ben je nog steeds bereid om voor God te verschijnen en te bidden met de woorden: "O God! Ik kan u niet verlaten. Hoewel er duisternis in mij is, wens ik u tevreden te stellen; u kent mijn hart en ik zou willen dat u meer van uw liefde in mij investeert." Dit is praktiseren tijdens loutering. Als je de liefde voor God als fundament gebruikt, kan loutering je dichter bij God brengen en je intiemer maken met God. Omdat je in God gelooft, moet je je hart aan God overdragen. Als je je hart opoffert en neerlegt voor God, dan zal het tijdens je loutering onmogelijk zijn om God te verloochenen of God te verlaten. Op deze manier zal je relatie met God steeds hechter worden en steeds normaler en je communicatie met God zal steeds frequenter worden. Als je altijd op deze manier praktiseert, dan zul je meer tijd in Gods licht doorbrengen en meer tijd onder de leiding van Zijn woorden. Er zullen ook meer en meer veranderingen in je gezindheid optreden en je kennis zal van dag tot dag toenemen. Wanneer de dag komt dat Gods beproevingen jou plotseling overkomen, zul je niet alleen aan Gods zijde kunnen staan, maar ook in staat zijn om een getuigenis van God af te leggen. In die tijd zul je zijn zoals Job en Petrus. Als je van God hebt getuigd, zul je Hem echt liefhebben en je leven graag voor Hem neerleggen; je zult Gods getuige zijn en iemand die geliefd is door God. Liefde die loutering heeft ervaren, is sterk en niet zwak. Het maakt niet uit wanneer of hoe God je onderwerpt aan Zijn beproevingen, je bent in staat om je zorgen over of je leeft of sterft los te laten, om alles van harte opzij te zetten voor God en om alles blijmoedig te doorstaan voor God – en daardoor zal je liefde

zuiver zijn en jouw geloof echt. Alleen dan zul je iemand zijn die echt door God wordt bemind en die echt door God volmaakt is gemaakt.

Als mensen onder de invloed van Satan raken, hebben ze geen liefde voor God in zich en zijn hun vorige visies, liefde en vastberadenheid verdwenen. Mensen hadden het gevoel dat ze moesten lijden voor God, maar vandaag de dag vinden ze het beschamend en blijven ze maar klagen. Dit is het werk van Satan; een teken dat de mens is komen te vallen onder het domein van Satan. Als je deze gesteldheid tegenkomt, moet je zo snel mogelijk bidden en die omkeren – dit zal je beschermen tegen aanvallen van Satan. Het is tijdens bittere loutering dat de mens het gemakkelijkst onder de invloed van Satan kan vallen, dus hoe moet je God liefhebben tijdens zo'n loutering? Je moet je wil oproepen, je hart voor God neerleggen en het laatste beetje van je tijd aan Hem toewijden. Ongeacht hoe God je loutert, zou je in staat moeten zijn om de waarheid in praktijk te brengen om Gods wil tevreden te stellen en je zou het op je moeten nemen om God te zoeken en naar communicatie te streven. Hoe passiever je bent, hoe negatiever je zult worden in tijden zoals deze, en hoe makkelijker het voor je zal zijn om terug te vallen. Wanneer het nodig is dat je je functie vervult en je, hoewel je die niet goed vervult, toch alles doet wat je kunt en je die doet met niets anders dan je liefde voor God, dan zijn, ongeacht wat anderen zeggen – of ze nu zeggen dat je het goed hebt gedaan, of dat je het slecht hebt gedaan – je bedoelingen correct en ben je niet zelfgenoegzaam, want je handelt ten behoeve van God. Wanneer anderen je verkeerd interpreteren, kun je tot God bidden en zeggen: “O God! Ik vraag niet dat anderen me tolereren of goed behandelen, noch dat ze me begrijpen of goedkeuren. Ik vraag alleen dat ik in staat mag zijn om u lief te hebben in mijn hart, dat ik op mijn gemak mag zijn in

mijn hart en dat mijn geweten zuiver mag zijn. Ik vraag niet dat anderen me prijzen, of me hoog in aanzien houden; ik streef er alleen naar om u tevreden te stellen vanuit mijn hart. Ik vervul mijn rol door alles te doen wat ik kan en hoewel ik dwaas en stom ben, van klein kaliber en blind, weet ik dat u liefelijk bent en ben ik bereid om alles wat ik heb te wijden aan u.” Zodra je op deze manier bidt, komt je liefde voor God naar voren en voel je je veel opgeluchter in je hart. Dit is wat bedoeld wordt met het praktiseren van de liefde voor God. Terwijl je ervaart, zul je twee keer falen en één keer slagen, of anders vijf keer falen en twee keer slagen en door op deze manier te ervaren, zul je alleen door falen in staat zijn om de liefelijkheid van God te zien en te ontdekken wat er in jou ontbreekt. Wanneer je vervolgens dergelijke situaties tegenkomt, moet je jezelf waarschuwen, je pas inhouden en vaker bidden. Je zult geleidelijk het vermogen ontwikkelen om te triomferen in dergelijke situaties. Wanneer dat gebeurt, zijn je gebeden effectief geweest. Wanneer je ziet dat je deze keer succesvol bent geweest, zul je innerlijk verheugd zijn en wanneer je bidt, zul je in staat zijn om God te voelen en dat de tegenwoordigheid van de Heilige Geest je niet heeft verlaten – pas dan zul je weten hoe God werkt in jou. Praktiseren op deze manier verschaft je een weg naar ervaren. Als je de waarheid niet in praktijk brengt, dan zul je zonder de aanwezigheid van de Heilige Geest in je zijn. Maar als je de waarheid in de praktijk brengt op momenten dat je dingen aantreft zoals ze zijn, dan zal, hoewel je inwendig pijn hebt, de Heilige Geest daarna met je zijn en zul je in staat zijn om de aanwezigheid van God te voelen wanneer je bidt en zul je de kracht hebben om de woorden van God te praktiseren en tijdens de communicatie met je broeders en zusters zal je geweten niet bezwaard zijn en zul je vrede voelen. Op deze manier zul je in staat zijn om aan het licht te

brengen wat je hebt gedaan. Ongeacht wat anderen zeggen, zul je in staat zijn om een normale relatie met God te hebben, zul je niet beperkt worden door anderen, zul je boven alles uitstijgen – en hierin zul je laten zien dat jouw beoefening van Gods woorden effectief is geweest.

Hoe groter de loutering van God, hoe meer de harten van mensen in staat zijn God lief te hebben. De kwelling in hun hart is van nut voor hun leven, ze zijn meer in staat om vrede te hebben voor God, hun relatie met God is hechter en ze zijn beter in staat Gods allerhoogste liefde en Zijn allerhoogste redding te zien. Petrus ervaarde loutering honderden keren en Job onderging verscheidene beproevingen. Als jullie door God willen worden vervolmaakt, moeten jullie ook honderden keren loutering ondergaan; alleen als jullie door dit proces heen gaan en op deze stap vertrouwen, zullen jullie in staat zijn om Gods wil te behagen en door God te worden vervolmaakt. Loutering is het beste middel waardoor God mensen volmaakt maakt; alleen loutering en bittere beproevingen kunnen de ware liefde voor God in de harten van mensen naar boven brengen. Zonder ontbering missen mensen de ware liefde voor God; als ze niet binnenin getest worden, als ze niet echt onderworpen zijn aan loutering, dan zal hun hart altijd buiten rondzweven. Nadat je tot een bepaald punt bent gelouterd, zul je je eigen zwakheden en moeilijkheden zien, je zult zien hoeveel je mist en dat je niet in staat bent om de vele problemen die je tegenkomt te overwinnen en je zult zien hoe groot je ongehoorzaamheid is. Alleen tijdens beproevingen zijn mensen in staat om hun werkelijke gesteldheid echt te kennen; beproevingen maken mensen beter in staat om volmaakt te worden gemaakt.

Tijdens zijn leven heeft Petrus honderden malen loutering en veel pijnlijke beproevingen ondergaan. Deze loutering werd het fundament van zijn allerhoogste liefde voor God en werd de belangrijkste ervaring van zijn hele leven. Dat hij in staat was een allerhoogste liefde voor God te bezitten, was in zekere zin vanwege zijn vastbeslotenheid om God lief te hebben; maar nog belangrijker, het was vanwege de loutering en het lijden dat hij onderging. Dit lijden werd zijn gids op het pad van het liefhebben van God en het was wat voor hem het meest gedenkwaardig was. Als mensen de pijn van loutering niet ondergaan als ze van God houden, dan is hun liefde vol onzuiverheden en hun eigen voorkeuren; liefde zoals deze zit vol met de ideeën van Satan en is fundamenteel niet in staat om Gods wil te behagen. De vastbeslotenheid om God lief te hebben is niet hetzelfde als God echt liefhebben. Zelfs als alles waar ze in hun hart aan denken omwille van het houden van God en het tevredenstellen van God is, en zelfs als hun gedachten volledig aan God gewijd lijken te zijn en gespeend zijn van alle menselijke ideeën, toch prijst of zegent Hij zulke gedachten niet, wanneer hun gedachten voor God gebracht worden. Zelfs als mensen alle waarheden volledig hebben begrepen – wanneer ze deze allemaal hebben leren kennen – kan dit niet als een teken van liefde voor God worden beschouwd, er kan niet gezegd worden dat deze mensen God werkelijk liefhebben. Ondanks dat ze veel waarheden hebben begrepen zonder loutering te ondergaan, zijn mensen niet in staat deze waarheden in praktijk te brengen; alleen tijdens loutering kunnen mensen de ware betekenis van deze waarheden begrijpen, alleen dan kunnen mensen zich oprecht de innerlijke betekenis ervan realiseren. Op dat moment, wanneer ze het opnieuw proberen, zijn ze in staat om de waarheden naar behoren in praktijk te brengen en in overeenstemming

met Gods wil; dan zijn hun menselijke ideeën afgenomen, is hun menselijke verdorvenheid geslonken en zijn hun menselijke emoties verminderd. Pas op dat moment is hun praktiseren een ware manifestatie van de liefde voor God. Het effect van de waarheid van de liefde voor God wordt niet bereikt door gesproken kennis of mentale bereidheid, noch kan het worden bereikt door simpelweg die waarheid te begrijpen. Het vereist dat mensen een prijs betalen en dat ze tijdens hun loutering veel bitterheid ondergaan en alleen dan zal hun liefde puur worden en naar Gods eigen hart. In Zijn vereiste dat de mens van Hem houdt, eist God niet dat de mens Hem liefheeft met behulp van passie of zijn eigen wil; alleen door loyaliteit en het toepassen van de waarheid om Hem te dienen kan de mens echt van Hem houden. Maar de mens leeft te midden van verdorvenheid en is dus niet in staat om de waarheid en loyaliteit toe te passen om God te dienen. Hij is óf te gepassioneerd over God óf te koud en onverschillig; hij houdt van God tot in het extreme of haat Hem tot op het bot. Degenen die te midden van verdorvenheid leven, leven altijd tussen deze twee uitersten en ze leven altijd volgens hun eigen wil en toch geloven ze dat ze gelijk hebben. Hoewel ik dit keer op keer naar voren heb gebracht, zijn mensen niet in staat om het serieus te nemen, ze zijn niet in staat het belang ervan volledig te begrijpen en dus leven ze te midden van het geloof van zelfbedrog en in de illusie van liefde voor God die stoelt op hun eigen wil. Door de geschiedenis heen zijn, naarmate de mensheid zich heeft ontwikkeld en de eeuwen voorbij zijn gegaan, Gods eisen aan de mens steeds hoger geworden en heeft Hij in toenemende mate geëist dat de mens absoluut is ten opzichte van Hem. Toch is de menselijke kennis aangaande God steeds vager en abstracter geworden en is zijn liefde voor God tegelijkertijd steeds onzuiverder geworden. De gesteldheid van de mens en alles

wat hij doet, zijn steeds meer in strijd met de wil van God, want de mens is steeds dieper verdorven door Satan. Dit vereist dat God meer en grootser reddingswerk verricht. De mens wordt steeds veeleisender in zijn eisen aan God en zijn liefde voor God wordt steeds minder. Mensen leven in ongehoorzaamheid, zonder de waarheid, en ze leven een leven zonder menselijkheid; niet alleen hebben ze geen greintje liefde voor God, maar ze wemelen van ongehoorzaamheid en weerstand. Hoewel ze denken dat ze al de opperste liefde voor God hebben en niet nog gedienstiger naar Hem toe kunnen zijn, gelooft God niet dat dit zo is. Het is Hem volkomen duidelijk hoe besmeurd de liefde van de mens voor Hem is en Hij heeft Zijn mening over de mens nooit veranderd vanwege het toegeven van de mens en heeft nooit de goede wil van de mens terugbetaald als resultaat van zijn toewijding. In tegenstelling tot de mens is God in staat om te differentiëren: Hij weet wie Hem werkelijk liefheeft en wie niet, en in plaats van overweldigd te worden door geestdrift en Zichzelf te verliezen vanwege de kortstondige bevliegingen van de mens, behandelt Hij de mens volgens de essentie en het gedrag van de mens. God is tenslotte God en Hij heeft Zijn waardigheid en Zijn inzichten; de mens is immers de mens en Gods hoofd zal niet van slag raken door een liefde van de mens wanneer die op gespannen voet staat met de waarheid. Integendeel, alles wat de mens doet, behandelt Hij op gepaste wijze.

Geconfronteerd met de gesteldheid van de mens en de houding van de mens ten opzichte van God, heeft God nieuw werk verricht, waardoor de mens zowel kennis van en gehoorzaamheid aan Hem, en zowel liefde als getuigenis heeft mogen verwerven. Dus moet de mens Gods loutering ervaren, evenals Zijn oordeel, het behandelen en snoeien, zonder welke de mens God nooit zou

kennen en nooit in staat zou zijn om echt van Hem te houden en van Hem te getuigen. Gods loutering van de mens is niet alleen omwille van een eenzijdig effect, maar omwille van een veelzijdig effect. Alleen op deze manier doet God het louteringswerk in hen die bereid zijn de waarheid te zoeken, zodat hun vastbeslotenheid en liefde door God worden vervolmaakt. Voor degenen die bereid zijn om de waarheid te zoeken en die naar God hunkeren, is niets betekenisvoller, of van grotere hulp, dan een dergelijke loutering. Gods gezindheid wordt niet zo gemakkelijk gekend of begrepen door de mens, want God is nu eenmaal God. Uiteindelijk is het onmogelijk voor God om dezelfde gezindheid als de mens te hebben en daarom is het niet gemakkelijk voor de mens om Zijn gezindheid te kennen. De mens bezit van nature de waarheid niet en ze wordt niet gemakkelijk begrepen door degenen die door Satan zijn verdorven. De mens is verstoken van de waarheid en verstoken van de vastbeslotenheid om de waarheid in praktijk te brengen, en als hij niet lijdt en niet wordt gelouterd of geoordeeld, dan zal zijn vastbeslotenheid nooit vervolmaakt worden. Voor alle mensen is loutering een foltering en heel moeilijk te accepteren – maar het is tijdens de loutering dat God Zijn rechtvaardige gezindheid aan de mens duidelijk maakt, Zijn eisen aan de mens openbaar maakt, meer verlichting verschaft en meer daadwerkelijk snoeien en behandelen; door de vergelijking tussen de feiten en de waarheid, geeft Hij de mens een grotere kennis van zichzelf en de waarheid, en geeft Hij de mens een beter begrip van Gods wil, waardoor de mens een waarachtigere en zuiverdere liefde voor God krijgt. Dat zijn Gods doelen bij het uitvoeren van loutering. Al het werk dat God doet in de mens heeft zijn eigen doelen en betekenis; God doet geen zinloos werk, noch doet Hij werk dat zonder voordeel voor de mens is. Loutering

betekent niet dat mensen van Gods aangezicht worden verwijderd, noch betekent het dat ze in de hel worden vernietigd. Het betekent veeleer het veranderen van de gezindheid van de mens tijdens de loutering, het veranderen van zijn intenties, zijn oude inzichten, het veranderen van zijn liefde voor God en het veranderen van zijn hele leven. Loutering is een echte test voor de mens en een vorm van echte training, en alleen tijdens loutering kan zijn liefde zijn inherente functie dienen.

Zij die God liefhebben zullen voor altijd in Zijn licht leven

De essentie van het geloof in God van de meeste mensen is een religieuze overtuiging: ze zijn niet in staat om van God te houden en kunnen God alleen als een robot volgen, zonder in staat te zijn om echt naar God te smachten of Hem te aanbidden. Ze volgen Hem alleen maar in stilte. Veel mensen geloven in God, maar er zijn er maar heel weinig die van God houden; ze 'vereren' God alleen omdat ze bang zijn voor rampspoed, of ze bewonderen God omdat Hij hoog en machtig is – maar hun eerbied en bewondering bevat geen liefde of echt verlangen. Ze zoeken in hun ervaringen naar de details van de waarheid of naar wat onbelangrijke mysteries. De meeste mensen zijn volgers, ze vissen in duistere wateren, alleen om zegeningen te ontvangen; ze zoeken de waarheid niet, noch gehoorzamen ze God werkelijk om Gods zegen te ontvangen. Het leven van ieders geloof in God is zinloos, het is waardeloos, en daarin zijn hun persoonlijke overwegingen en bezigheden; ze geloven niet in God om God lief te hebben, maar om gezegend te worden. Veel mensen handelen naar eigen

goeddenken, ze doen maar wat ze willen en overwegen nooit de belangen van God, of dat wat ze doen in overeenstemming is met de wil van God. Zulke mensen kunnen niet een werkelijk geloof bereiken, laat staan de liefde van God. De mens moet niet alleen in het wezen van God geloven, maar het bovendien liefhebben. Maar velen van degenen die in God geloven, zijn niet in staat om dit 'geheim' te ontdekken. Mensen durven niet van God te houden en proberen Hem ook niet lief te hebben. Ze hebben nooit ontdekt dat er zo veel is dat beminnelijk is aan God, ze hebben nooit ontdekt dat God de God is die de mens liefheeft en dat Hij de God is die voor de mens is om van te houden. De liefelijkheid van God is uitgedrukt in Zijn werk: alleen wanneer ze Zijn werk ervaren, kunnen mensen Zijn liefelijkheid ontdekken, alleen in hun werkelijke ervaringen kunnen ze de liefelijkheid van God waarderen en zonder het in het echte leven waar te nemen, kan niemand Gods liefelijkheid ontdekken. Er is zoveel aan God om van te houden, maar mensen zijn niet in staat om het te ontdekken als ze niet met Hem omgaan. Dat wil zeggen, als God geen vlees geworden was dan zouden mensen niet in staat zijn om daadwerkelijk met Hem om te gaan, en als ze niet in staat waren om daadwerkelijk met Hem om te gaan zouden ze ook niet in staat zijn om Zijn werk te ervaren – en dus zou hun liefde voor God besmet zijn met een heleboel leugens en verzinsels. Hun liefde voor de God in de hemel is niet zo echt als hun liefde voor de God op aarde, want de kennis van mensen van God in de hemel is gebaseerd op hun verbeelding, in plaats van wat ze met hun eigen ogen hebben gezien en wat ze persoonlijk hebben ervaren. Wanneer God naar de aarde komt, zijn de mensen in staat om Zijn werkelijke daden en Zijn liefelijkheid te aanschouwen en zij kunnen alles zien van Zijn praktische en normale gezindheid, die duizenden keren meer echt is dan de kennis van de God

in de hemel. Ongeacht hoeveel mensen de God in de hemel liefhebben, er is niets echt aan deze liefde en het zit vol menselijke ideeën. Ongeacht hoe klein hun liefde voor de God op aarde is, deze liefde is echt; zelfs als er maar een beetje van is, is het nog steeds echt. God zorgt ervoor dat mensen Hem leren kennen door werkelijk werk en door deze kennis verkrijgt Hij hun liefde. Het is als met Petrus: als hij niet met Jezus had geleefd, zou het onmogelijk voor hem zijn geweest om Jezus te vereren. Zo was ook zijn loyaliteit aan Jezus gebaseerd op zijn omgang met Jezus. Om de mens van Hem te laten houden, is God te midden van de mensen gekomen en leeft Hij samen met de mens en alles wat Hij de mens laat zien en ervaren is de realiteit van God.

God maakt gebruik van de realiteit en de benadering van feiten om mensen te vervolmaken; Gods woorden vervullen een deel van Zijn vervolmaking van mensen. Dit is het werk van begeleiding en het openen van de weg. Dat wil zeggen, in Gods woorden moet je het pad van beoefening vinden en moet je de kennis van visies vinden. Door deze dingen te begrijpen, zullen mensen een pad en visies hebben terwijl ze feitelijk beoefenen en in staat zijn om verlicht te worden door Gods woorden, ze zullen kunnen begrijpen dat deze dingen van God komen en in staat zijn om veel te onderscheiden. Na het begrijpen moeten ze onmiddellijk deze realiteit binnengaan en Gods woorden gebruiken om God tevreden te stellen in hun werkelijke leven. God zal je in alle dingen leiden en je een pad van beoefening geven en je laten voelen dat God zo liefelijk is en je toestaan te zien dat elke stap van Gods werk in jou er is om je te vervolmaken. Als je Gods liefde wilt zien, als je Gods liefde echt wilt ervaren, dan moet je diep in de realiteit gaan, moet je diep in het echte leven gaan en inzien dat alles wat God doet liefde is en redding en om te zorgen dat mensen hetgeen wat onrein is

achterlaten en om de dingen in hun binnenste, die niet in staat zijn om Gods wil te bevredigen, te louteren. God gebruikt woorden om de mensen te voorzien, terwijl Hij ook omgevingen in het werkelijke leven creëert die de mensen laten ervaren en als de mensen veel van Gods woorden eten en drinken, als ze die werkelijk in praktijk brengen, dan kunnen ze alle moeilijkheden in hun leven oplossen door veel woorden van God te gebruiken. Dat wil zeggen, je moet de woorden van God hebben om diep in de realiteit te gaan; als je de woorden van God niet eet en drinkt en zonder werk van God bent, dan zul je geen pad in het werkelijke leven hebben. Als je de woorden van God nooit eet of drinkt, dan zal je verbijsterd zijn als jou iets overkomt. Je weet alleen maar dat je van God moet houden, maar je bent niet in staat om te onderscheiden en hebt geen pad van beoefening; je bent vertroebeld en verward en soms geloof je zelfs dat je God tevreden stelt door het bevredigen van het vlees – dit is allemaal het gevolg van het niet eten en drinken van Gods woorden. Dat wil zeggen, als je de hulp van Gods woorden niet hebt en alleen maar rondtast in de realiteit, dan ben je fundamenteel niet in staat het pad van beoefening te vinden. Zulke mensen begrijpen gewoon niet wat het betekent om in God te geloven en nog minder begrijpen ze wat het betekent om God lief te hebben. Als je, gebruikmakend van de verlichting en begeleiding van Gods woorden, vaak bidt en onderzoek doet en zoekt, waardoor je ontdekt wat je in praktijk zou moeten brengen, gelegenheden voor het werk van de Heilige Geest vindt, echt samen met God werkt en je niet vertroebeld en verward bent, dan zul je in het echte leven een pad hebben en God echt tevreden stellen. Als je God tevreden hebt gesteld, zal de leiding van God binnenin je zijn en zul je bijzonder gezegend zijn door God, wat je een gevoel van vreugde zal geven: je zult je vooral vereerd voelen dat je God

tevreden hebt gesteld, je zult je vooral helder voelen van binnen en in je hart zul je helder en vreedzaam zijn, je geweten zal worden getroost en vrij van beschuldigingen zijn en je zult je van binnen prettig voelen als je je broeders en zusters ziet. Dit is wat het betekent om Gods liefde te genieten en alleen dit is werkelijk genieten van God. Het genieten, door de mensen, van Gods liefde wordt verkregen door het ervaren: door ontberingen te ervaren en door het ervaren van het in praktijk brengen van de waarheid, verkrijgen zij Gods zegeningen. Als je alleen maar zegt dat God echt van je houdt, dat God een zware prijs heeft betaald in mensen, dat Hij geduldig en vriendelijk zoveel woorden heeft gesproken en altijd mensen redt, dan is jouw uiting van deze woorden slechts één kant van het genieten van God. Maar een grotere vreugde – echte vreugde – zou zijn dat mensen de waarheid in hun werkelijke leven in praktijk te brengen, waarna ze vreedzaam en helder in hun hart zullen zijn, ze zullen zich innerlijk zo ontroerd voelen en dat God zo lieflijk is. Je zult het gevoel hebben dat de prijs die je hebt betaald zo de moeite waard is. Als je een hoge prijs hebt betaald betreffende je inspanningen, zul je bijzonder helder van binnen zijn: je zult het gevoel hebben dat je Gods liefde echt ervaart en begrijpen dat God het reddingswerk onder de mensen gedaan heeft, dat Hij de mensen loutert om hen puur te maken en dat God mensen beproeft om te testen of ze echt van Hem houden. Als je de waarheid steeds op deze manier in praktijk brengt, dan zul je geleidelijk een duidelijke kennis van veel van Gods werk ontwikkelen en gedurende die tijd zul je steeds het gevoel hebben dat Gods woorden zo helder als kristal zijn voor je. Als je veel waarheden duidelijk kunt begrijpen, zul je voelen dat alle zaken gemakkelijk in praktijk te brengen zijn, dat je dit probleem kunt overwinnen en die verleiding kunt weerstaan en je zult zien dat niets een

probleem voor je is, waardoor je heel los en bevrijd wordt. Op dat moment zul je genieten van Gods liefde en Gods ware liefde zal tot je zijn gekomen. God zegent hen die visies hebben, die de waarheid hebben, die kennis hebben en die echt van Hem houden. Als mensen Gods liefde willen aanschouwen, dan moeten ze de waarheid in praktijk brengen in het werkelijke leven, dan moeten ze bereid zijn om pijn te verdragen en verzaken waar ze van houden om God tevreden te stellen en ondanks de tranen in hun ogen moeten ze toch in staat zijn om Gods hart tevreden te stellen. Op deze manier zal God je zeker zegenen en als je moeilijkheden zoals deze doorstaat, zal het worden gevolgd door het werk van de Heilige Geest. Door het werkelijke leven en door het ervaren van Gods woorden, zijn mensen in staat Gods liefelijkheid te zien en alleen als ze Gods liefde hebben geproefd, kunnen ze werkelijk van Hem houden.

Hoe meer je de waarheid in praktijk brengt, des te meer je de waarheid bezit; hoe meer je de waarheid in praktijk brengt, des te meer je Gods liefde bezit; en hoe meer je de waarheid in praktijk brengt, des te meer je door God gezegend wordt. Als je altijd op deze manier beoefent, zul je geleidelijk Gods liefde in je zien, net zoals Petrus God leerde kennen: Petrus zei dat God niet alleen de wijsheid heeft om de hemelen en de aarde en alle dingen te scheppen, maar dat Hij ook de wijsheid heeft om daadwerkelijk werk te doen in mensen. Petrus zei dat Hij niet alleen de liefde van mensen waardig is vanwege Zijn schepping van de hemelen en de aarde en alle dingen, maar bovendien vanwege Zijn vermogen om de mens te scheppen, de mens te redden, de mens te vervolmaken en Zijn liefde na te laten aan de mens. Zo zei Petrus ook dat er in Hem veel is dat de liefde van de mens waardig is. Petrus zei tegen Jezus: "Is het scheppen van de hemelen en de aarde en alle dingen de enige reden dat u de liefde van de mens

verdient? Er is meer in u dat beminnelijk is, u handelt en beweegt zich in het werkelijke leven, uw Geest raakt mij van binnen, u disciplineert mij, u roept mij tot de orde – deze dingen zijn nog meer de liefde van mensen waardig.” Als je Gods liefde wilt zien en ervaren, dan moet je in het werkelijke leven verkennen en zoeken en moet je bereid zijn om je eigen vlees opzij te zetten. Je moet deze beslissing nemen. Je moet iemand met vastberadenheid zijn, die in staat is om God in alle dingen tevreden te stellen, zonder lui te zijn, of de pleziertjes van het vlees te begeren, niet leven voor het vlees, maar leven voor God. Er kunnen momenten zijn wanneer je God niet tevreden stelt. Dat komt omdat je Gods wil niet begrijpt; de volgende keer, ook al kost het je meer moeite, moet je Hem tevreden stellen en moet je niet het vlees bevredigen. Wanneer je op deze manier ervaart zul je God hebben leren kennen. Je zult inzien dat God de hemelen en de aarde en alle dingen kon schapen, dat Hij vlees geworden is, zodat mensen Hem echt en daadwerkelijk kunnen zien en echt en daadwerkelijk met Hem kunnen omgaan, inzien dat Hij in staat is om te midden van de mensen te wandelen, dat Zijn Geest mensen kan vervolmaken in het werkelijke leven, zodat ze Zijn liefelijkheid kunnen zien en Zijn discipline, Zijn kastijding en Zijn zegeningen kunnen ervaren. Als je altijd op deze manier ervaart, zul je in het werkelijke leven onafscheidelijk van God zijn en als op een dag je relatie met God ophoudt normaal te zijn, zul je in staat zijn om berispingen te ondergaan en om spijt te voelen. Wanneer je een normale relatie met God hebt, zul je God nooit willen verlaten en als God op een dag zegt dat Hij je zal verlaten, zul je bang zijn en zul je zeggen dat je liever zou sterven dan door God te worden verlaten. Zodra je deze emoties hebt, zul je voelen dat je niet in staat bent om

God te verlaten en op deze manier zul je een fundament hebben en Gods liefde werkelijk genieten.

Mensen spreken er vaak over om God hun leven te laten zijn, maar moeten dat tot dan toe nog ervaren. Je zegt alleen maar dat God je leven is, dat Hij je elke dag begeleidt, dat je elke dag zijn woorden eet en drinkt en dat je elke dag tot Hem bidt en dat Hij daarom je leven is geworden. De kennis van hen die dit zeggen is zo oppervlakkig. Bij veel mensen is er geen fundament; Gods woorden zijn in hen geplant, maar ze moeten nog ontkiemen, laat staan dat ze vrucht dragen. In welke mate heb je vandaag de dag ervaren? Pas nu, nadat God je heeft gedwongen om zover te komen, heb je het gevoel dat je God niet kunt verlaten. Wanneer je, op een dag, tot een bepaald punt hebt ervaren en God zou je laten vertrekken, dan zou je dat niet kunnen. Je zult altijd het gevoel hebben dat je niet zonder God binnen in je kan bestaan; je kunt zonder echtgenoot, echtgenote of kinderen, zonder familie, zonder moeder of vader, zonder vleeselijk genot zijn, maar niet zonder God. Zonder God zijn is alsof je je leven verliest, je zult niet in staat zijn om zonder God te leven. Wanneer je tot op dit punt hebt ervaren, zul je het doel hebben bereikt betreffende je geloof in God en op deze manier zal God je leven zijn geworden, Hij zal het fundament van je bestaan zijn geworden en je zult God nooit meer kunnen verlaten. Wanneer je tot dit punt hebt ervaren, zul je Gods liefde echt hebben genoten, zal je relatie met God zo dichtbij zijn, zal God je leven zijn, je liefde en op dat moment zul je tot God bidden en zeggen: "O God! Ik kan u niet verlaten, u bent mijn leven, ik kan zonder al het andere – maar zonder u kan ik niet blijven leven." Dit is de ware gestalte van de mensen; het is het werkelijke leven. Sommige mensen zijn gedwongen om zover te komen als vandaag de dag: ze moeten doorgaan of ze

willen of niet, en ze hebben altijd het gevoel dat ze zich tussen wal en schip bevinden. Je moet op zodanige wijze ervaren dat God je leven is, zodanig dat als God van je hart weggenomen zou worden, het zou zijn alsof je je leven verliest; God moet je leven zijn en je moet Hem niet kunnen verlaten. Op deze manier zul je God echt ervaren hebben en op dat moment, wanneer je God liefhebt, zul je echt God liefhebben en zal het een unieke, pure liefde zijn. Op een dag wanneer je ervaringen zo zijn dat je leven een bepaald punt heeft bereikt, wanneer je tot God bidt en de woorden van God eet en drinkt, zul je God binnen in jou niet kunnen verlaten en zul je Hem ook niet kunnen vergeten, zelfs als je dat zou willen. God zal je leven zijn geworden; je kunt de wereld vergeten, je kunt je vrouw, man of kinderen vergeten, maar je zult moeite hebben om God te vergeten – dat is onmogelijk, dit is je ware leven en je ware liefde voor God. Wanneer de liefde van mensen tot God een bepaald punt heeft bereikt, is er niets waarvoor hun liefde gelijk is aan hun liefde voor God; hun liefde voor God komt op de eerste plaats. Op deze manier kun je al het andere opgeven en bereid zijn om al het aanpakken en het snoeien van God te accepteren. Als je een liefde voor God hebt bereikt die al het andere overtreft, zul je in de realiteit leven en in Gods liefde.

Zodra God het leven in de mensen wordt, zijn ze niet langer in staat om God te verlaten. Is dit niet de daad van God? Er is geen groter getuigenis! God heeft tot op een zeker punt gewerkt; Hij heeft gezegd dat mensen dienst moesten doen en getuchtigd moesten worden of sterven en mensen hebben zich toch niet teruggetrokken, wat aantoont dat ze door God zijn overwonnen. Mensen die de waarheid hebben zijn degenen die in hun werkelijke ervaringen standvastig zijn in hun getuigenis, standvastig zijn in hun positie, aan de kant van God staan,

zonder zich ooit terug te trekken en die een normale relatie kunnen hebben met mensen die van God houden, die als er wat met hen gebeurt, in staat zijn om God volledig te gehoorzamen en God tot de dood kunnen gehoorzamen. Je beoefening en openbaringen in het werkelijke leven zijn de getuigenis van God, zij zijn de naleving van de mens en de getuigenis van God en dit is echt genieten van de liefde van God ; wanneer je tot op dit punt hebt ervaren, zal het gepaste effect zijn bereikt. Je bent bezeten van daadwerkelijke naleving en alles wat je doet wordt met bewondering door anderen bekeken. Je kleding en je uiterlijk zijn onopvallend, maar je leeft een leven van uiterste vroomheid en wanneer je de woorden van God communiceert, word je door hem geleid en verlicht. Je bent in staat om Gods wil uit te spreken door je woorden, de realiteit te communiceren en je begrijpt veel over het dienen in de geest. Je bent openhartig in je spraak, je bent fatsoenlijk en oprecht, niet confronterend en beleefd, in staat om Gods regelingen te gehoorzamen en standvastig te blijven in je getuigenis wanneer dingen je overkomen en je bent kalm en beheerst, ongeacht waar je mee te maken hebt. Dit soort persoon heeft echt Gods liefde gezien. Sommige mensen zijn nog jong, maar ze gedragen zich als iemand van middelbare leeftijd; ze zijn volwassen, bezeten van de waarheid en worden bewonderd door anderen – en dit zijn de mensen die getuigenis hebben en de manifestatie van God zijn. Dat wil zeggen, wanneer ze tot op een zeker punt hebben ervaren, zullen ze van binnen een inzicht hebben in God, en zo zal hun externe gezindheid zich ook stabiliseren. Veel mensen brengen de waarheid niet in praktijk en zijn niet standvastig in hun getuigenis. In zulke mensen is er geen liefde van de kant van God, of een getuigenis van God en dit zijn de mensen die het meest door God worden veracht. Ze lezen de woorden van God tijdens de bijeenkomsten, maar

wat ze uitleven is Satan, en dit komt neer op het ontveren van God, het belasteren van God en het lasteren van God. Bij zulke mensen is geen spoor van Gods liefde, en ze beschikken totaal niet over het werk van de Heilige Geest. Dus representeren de woorden en acties van mensen Satan. Als je hart altijd in vrede is voor God en je altijd aandacht schenkt aan de mensen en dingen om je heen en wat er om je heen gebeurt en als je je bewust bent van Gods last en altijd een hart hebt dat God vereert, dan zal God je vaak van binnen verlichten. In de kerk zijn er mensen die 'opzichter' zijn, die specifiek de tekortkomingen van anderen in de gaten houden, en deze vervolgens kopiëren en trachten te evenaren. Ze zijn niet in staat om onderscheid te maken, ze haten de zonde niet en verafschuwen en walgen niet van de dingen van Satan. Zulke mensen zijn vervuld van de dingen van Satan en zij zullen uiteindelijk volkomen door God verlaten worden. Je hart zou altijd eerbiedig moeten zijn voor God, je moet gematigd zijn in je woorden en daden en je nooit verzetten tegen God of Hem boos maken. Je moet nooit toestaan dat Gods werk in jou voor niets is geweest, of toestaan dat alle ontberingen die je hebt doorstaan en alles wat je in praktijk hebt gebracht, teniet wordt gedaan. Je moet bereid zijn harder te werken en God meer lief te hebben op het pad dat voor je ligt. Dit zijn de mensen die een visie als hun fundament hebben. Dit zijn de mensen die vooruitgang zoeken.

Als mensen in God geloven en Gods woorden ervaren, met een hart dat God vereert, dan is in zulke mensen Gods redding zichtbaar en Gods liefde. Deze mensen kunnen getuigen van God, ze leven de waarheid uit en waar ze van getuigen is ook de waarheid, wat God is en Gods gezindheid, en ze leven te midden van Gods liefde en hebben Gods liefde gezien. Als mensen God willen liefhebben, moeten ze Gods liefelijkheid proeven en Gods liefelijkheid zien;

alleen dan kan er een hart in hen worden opgewekt dat God liefheeft, een hart dat bereid is zich loyaal aan God te besteden. God laat mensen niet van Hem houden door middel van woorden en uitdrukkingen, of hun verbeelding en Hij dwingt mensen niet om Hem lief te hebben. In plaats daarvan laat Hij hen van Hem houden uit hun eigen wil en Hij laat hen Zijn liefelijkheid zien in Zijn werk en uitingen, waarna de liefde van God in hen wordt megedragen. Alleen op deze manier kunnen mensen echt getuigen van God. Het is niet zo, dat mensen van God houden omdat ze daartoe door anderen zijn aangespoord en het is ook geen kortstondige emotionele impuls. Ze houden van God omdat ze Zijn liefelijkheid hebben gezien, ze hebben gezien dat er zo veel van Hem is dat de liefde van mensen waardig is, omdat ze Gods redding, wijsheid en wonderbaarlijke daden hebben gezien – en als gevolg daarvan prijzen ze God waarlijk en verlangen echt naar Hem en is er zo'n passie in hen opgewekt dat ze niet zouden kunnen overleven zonder God te winnen. De reden waarom zij die echt van God getuigen in staat zijn om een klinkende getuigenis van Hem te geven, is omdat hun getuigenis op het fundament staat van de ware kennis en het ware verlangen naar God. Het is niet volgens een emotionele impuls, maar volgens de kennis van God en Zijn gezindheid. Omdat ze God hebben leren kennen, hebben ze het gevoel dat ze zeker van God moeten getuigen en dat ze iedereen die naar God verlangt, God moeten laten leren kennen en hen bewust moeten laten zijn van Gods liefelijkheid en Zijn werkelijkheid. Net als de liefde van mensen voor God is hun getuigenis spontaan, het is echt en heeft werkelijke betekenis en waarde. Het is niet passief of hol en zonder betekenis. De reden waarom alleen degenen die echt van God houden de meeste waarde en betekenis in hun leven hebben en alleen zij echt in God geloven, is omdat deze

mensen in Gods licht leven, ze in staat zijn te leven voor Gods werk en management. Ze leven niet in de duisternis, maar leven in het licht; ze leven geen zinloze levens, maar levens die gezegend zijn door God. Alleen zij die van God houden, kunnen van God getuigen, alleen zij zijn Gods getuigen, alleen zij zijn door God gezegend en alleen zij zijn in staat Gods beloften te ontvangen. Degenen die God liefhebben zijn Gods vertrouwelingen, zij zijn de mensen die door God geliefd zijn en zij kunnen samen met God zegeningen genieten. Alleen mensen zoals deze zullen tot in eeuwigheid leven, en alleen zij zullen voor altijd leven onder Gods zorg en bescherming. God is om lief te hebben voor mensen en Hij is de liefde van alle mensen waardig, maar niet alle mensen zijn in staat God lief te hebben en niet alle mensen kunnen van God getuigen en met God de macht behouden. Omdat zij in staat zijn om van God te getuigen en al hun inspanningen aan Gods werk te wijden, kunnen zij die echt van God houden overal onder de hemelen rondlopen zonder dat iemand tegen hen durft op te staan en zij kunnen de macht op aarde uitoefenen en over alle mensen van God heersen. Deze mensen zijn samengekomen van over de hele wereld, ze spreken verschillende talen en hebben verschillende huidskleuren, maar hun bestaan heeft dezelfde betekenis, ze hebben allemaal een hart dat God liefheeft, ze geven allemaal dezelfde getuigenis en hebben hetzelfde voornemen en dezelfde wens. Degenen die van God houden kunnen vrij rondlopen over de hele wereld, zij die van God getuigen kunnen door het hele heelal reizen. Deze mensen zijn geliefd door God, ze zijn gezegend door God en ze zullen voor altijd in Zijn licht leven.

**Alleen diegenen die zich richten op de praktijk kunnen
vervolmaakt worden**

In de laatste dagen werd God vlees om het werk te verrichten dat Hij moest doen en om Zijn bediening van woorden uit te voeren. Hij kwam persoonlijk om te werken te midden van de mensen met het doel om die mensen te vervolmaken die naar Zijn hart zijn. Vanaf de schepping tot vandaag heeft Hij dit soort werk alleen gedaan gedurende de laatste dagen. Pas in de laatste dagen is God vleesgeworden om zulk grootschalig werk te doen. Hoewel Hij ontberingen doorstaat die mensen maar moeilijk zouden doorstaan, en hoewel Hij een grote God is die niettemin de nederigheid heeft om een gewoon mens te worden, heeft geen enkel aspect van Zijn werk vertraging opgelopen en is Zijn plan niet in het minst in chaos vervallen. Hij voert het werk uit volgens Zijn oorspronkelijke plan. Een van de doelen van deze incarnatie is om mensen te overwinnen, een ander doel is om de mensen van wie Hij houdt te vervolmaken. Hij wil graag met eigen ogen de mensen die Hij vervolmaakt zien, en Hij wil met eigen ogen zien hoe de mensen die Hij vervolmaakt van Hem getuigen. Het zijn niet één of twee mensen die vervolmaakt worden. In plaats daarvan is het een groep die uit maar een paar mensen bestaat. De mensen in deze groep komen uit verschillende landen in de wereld en hebben verschillende nationaliteiten. Het doel van zo veel werk is om deze groep mensen te winnen, om de getuigenis te winnen die deze groep mensen van Hem aflegt, en om de glorie te verkrijgen die Hij bij hen kan vinden. Hij doet geen werk dat geen betekenis heeft, noch doet Hij werk dat geen waarde heeft. Je zou kunnen zeggen dat God met het doen van zo veel werk als doel heeft om al diegenen te vervolmaken die Hij wenst te vervolmaken. In de vrije tijd die Hij dan nog overhoudt, zal Hij hen die slecht zijn verstoten. Weet dat Hij dit geweldige werk niet doet vanwege hen die slecht zijn; integendeel, Hij zet

alles op alles vanwege dat kleine aantal mensen dat door Hem vervolmaakt moet worden. Het werk dat Hij doet, de woorden die Hij spreekt, de mysteries die Hij openbaart en Zijn oordeel en tuchtiging zijn allemaal omwille van dat piepkleine aantal mensen. Hij is niet vleesgeworden omwille van hen die slecht zijn, laat staan dat die slechte mensen grote toorn in Hem opwekken. Hij spreekt de waarheid en spreekt over intrede vanwege degenen die vervolmaakt moeten worden; Hij is vleesgeworden vanwege hen, en het is vanwege hen dat Hij Zijn beloften en zegeningen schenkt. De waarheid, intrede en het leven in menselijkheid waarover Hij spreekt worden niet bewerkt omwille van hen die slecht zijn. Hij wil het praten met hen die slecht zijn vermijden, en wil in plaats daarvan alle waarheden schenken aan hen die vervolmaakt moeten worden. Toch vereist Zijn werk dat voorlopig wordt toegestaan dat zij die slecht zijn genieten van sommige van Zijn rijkdommen. Zij die de waarheid niet uitvoeren, die God niet tevredenstellen en die Zijn werk verstoren zijn allemaal slecht. Zij kunnen niet vervolmaakt worden en worden door God verafschuwd en verworpen. Omgekeerd zijn de mensen die de waarheid in praktijk brengen, die God tevreden kunnen stellen en die zich volledig uitputten in Gods werk de mensen die door God moeten worden vervolmaakt. Degenen die God compleet wenst te maken zijn geen anderen dan deze groep mensen, en het werk dat God doet is omwille van deze mensen. De waarheid waarover Hij spreekt is gericht tot de mensen die bereid zijn deze in praktijk te brengen. Hij richt Zich niet tot de mensen die de waarheid niet in praktijk brengen. De toename in inzicht en groei van onderscheidingsvermogen waarover Hij spreekt, zijn gericht tot de mensen die de waarheid kunnen uitvoeren. Wanneer Hij spreekt over degenen die vervolmaakt moeten worden, spreekt Hij over deze mensen. Het werk van de

Heilige Geest is gericht op de mensen die de waarheid in praktijk kunnen brengen. Dingen zoals het bezit van wijsheid en menselijkheid zijn gericht op de mensen die bereid zijn de waarheid in praktijk te brengen. Zij die de waarheid niet uitvoeren, horen misschien veel woorden van waarheid, maar omdat ze van nature zo slecht zijn en niet geïnteresseerd zijn in de waarheid, bestaat wat ze begrijpen slechts uit doctrines en woorden en loze theorieën, zonder ook maar enig nut voor hun intrede in het leven. Geen van hen is trouw aan God; het zijn allemaal mensen die God zien, maar Hem niet kunnen verkrijgen; ze zijn allemaal veroordeeld door God.

De Heilige Geest heeft in elke persoon een pad te bewandelen en geeft elke persoon de kans om vervolmaakt te worden. Door jouw negativiteit leer je je eigen verdorvenheid kennen en door je negativiteit af te werpen zul je vervolgens een beoefeningspad vinden; dit zijn allemaal manieren waarop je vervolmaakt wordt. Verder zul je, door de voortdurende begeleiding en illuminatie van sommige positieve dingen in je, je functie proactief vervullen, groeiend inzicht hebben en onderscheidingsvermogen verkrijgen. Wanneer je toestanden goed zijn, ben je bijzonder bereid het woord van God te lezen en bijzonder bereid tot God te bidden, en zie je het verband tussen de preken die je hoort en je eigen gesteldheid. Op zulke momenten verlicht en illumineert God je vanbinnen, waardoor je je rekenschap geeft van sommige dingen van het positieve aspect. Dit is hoe je vervolmaakt wordt in het positieve aspect. In negatieve gesteldheden ben je zwak en passief; je voelt dat je God niet in je hart hebt, en toch illumineert God je en helpt je een beoefeningspad te vinden. Hieruit komen is het bereiken van volmaaktheid in het negatieve aspect. God kan de mens in zowel positieve als negatieve aspecten vervolmaken. Het hangt ervan af of je in

staat bent te ervaren, en of je streeft naar vervolmaking door God. Als je werkelijk probeert door God te worden vervolmaakt, kun je door het negatieve geen verlies lijden, maar kan het je dingen brengen die echter zijn. Het kan ervoor zorgen dat je beter weet wat er in je ontbreekt, dat je je werkelijke gesteldheid beter begrijpt en dat je inziet dat de mens niets heeft en niets is. Als je geen beproevingen ondergaat, heb je geen kennis en zul je altijd het gevoel hebben dat je boven anderen staat en beter bent dan wie dan ook. Door dit alles zul je zien dat alles wat voorafging door God werd gedaan en door God werd beschermd. Door intrede in beproevingen kom je zonder liefde of geloof te zitten, het ontbreekt je aan gebed en je kunt geen lofzangen zingen, en zonder het door te hebben leer je jezelf te midden van dit alles kennen. God heeft veel middelen om de mens te vervolmaken. Hij zet allerlei omgevingen in om de verdorven gezindheid van de mens aan te pakken, en gebruikt verschillende dingen om de mens bloot te leggen. In één opzicht pakt Hij de mens aan, in een ander opzicht legt Hij de mens bloot en in een ander opzicht onthult Hij de mens: Hij graaft de 'mysterieën' op uit de diepten van de harten van de mens en onthult ze, en Hij toont de mens zijn natuur door veel van zijn gesteldheden te onthullen. God vervolmaakt de mens door vele methoden – door openbaring, door behandeling van de mens, door loutering en tuchtiging – zodat de mens zal weten dat God praktisch is.

Wat zoeken jullie op het moment? Door God vervolmaakt worden, God kennen, God verkrijgen – of misschien proberen jullie je te gedragen zoals een Petrus van de jaren negentig, of een geloof te hebben dat groter is dan dat van Job, of rechtvaardig te worden genoemd door God en voor de troon van God te verschijnen, of God op aarde te kunnen manifesteren en krachtig en klinkend van

God te kunnen getuigen. Ongeacht wat jullie zoeken, over het algemeen zoeken jullie met het doel om door God gered te worden. Of je nou een rechtvaardige persoon probeert te zijn, de manier van Petrus of het geloof van Job zoekt, of streeft naar vervolmaking door God, dit alles is het werk dat God in de mens verricht. Met andere woorden: wat je ook zoekt, het is allemaal om door God vervolmaakt te worden, allemaal om Gods woord te ervaren, om Gods hart tevreden te stellen; wat je ook zoekt, het is allemaal om de liefelijkheid van God te ontdekken, om een pad te zoeken voor oefening met echte ervaring, met het doel om je eigen opstandige gezindheid te kunnen afwerpen, een normale gesteldheid in jezelf te bereiken, volledig aan Gods wil te kunnen voldoen, een juiste persoon te worden en een juist motief te hebben bij alles wat je doet. De reden waarom je al deze dingen ervaart, is om uiteindelijk God te kennen en groei in je leven te bereiken. Hoewel wat je ervaart Gods woord is en echte gebeurtenissen zijn, en ook de mensen, zaken en dingen in je omgeving, ben je uiteindelijk in staat God te kennen en door God vervolmaakt te worden. Proberen het pad van een rechtvaardige persoon te bewandelen of proberen Gods woord in praktijk te brengen: dit is de hardloopbaan, terwijl kennis van God en vervolmaakt worden door God de bestemming zijn. Of je op dit moment nou vervolmaking door God zoekt of van God wilt getuigen, het is uiteindelijk allemaal om God te kennen; het is zodat het werk dat Hij in je verricht niet voor niets is, zodat je uiteindelijk de werkelijkheid van God leert kennen, Zijn grootsheid leert kennen en, meer nog, Gods nederigheid en verborgenheid leert kennen en de grote hoeveelheid werk leert kennen die God in je verricht. God heeft Zichzelf in zo'n mate nederig opgesteld dat Hij Zijn werk doet in deze vuile en verdorven mensen, en deze groep mensen vervolmaakt. God is niet alleen vleesgeworden

om onder de mensen te wonen en te eten, om mensen te hoeden en om te voorzien in wat mensen nodig hebben. Belangrijker is dat Hij Zijn machtige reddingswerk en overwinningswerk verricht onder deze ondraaglijk verdorven mensen. Hij is naar het hart van de grote rode draak gekomen om deze mensen te redden die het meest verdorven zijn van allemaal, zodat alle mensen veranderd en vernieuwd kunnen worden. De immense beproeving die God verdraagt, is niet alleen de beproeving die de vleesgeworden God verdraagt; ze bestaat er bovenal uit dat de Geest van God extreme vernedering ondergaat – Hij vernedert en verbergt Zichzelf zozeer dat Hij een gewone persoon wordt. God was vleesgeworden en nam een vleeselijke vorm aan, zodat de mensen zien dat Hij een normaal menselijk leven en normale menselijke behoeften heeft. Dit is genoeg om te bewijzen dat God Zichzelf verregaand nederig heeft opgesteld. De Geest van God wordt verwezenlijkt in het vlees. Zijn Geest is zo verheven en groots en toch neemt Hij de vorm aan van een gewone mens, een verwaarloosbare mens, om zo het werk van Zijn Geest te doen. Het kaliber, het inzicht, het verstand, de menselijkheid en het leven van elk van jullie tonen aan dat jullie het werkelijk onwaardig zijn dit soort werk van God te aanvaarden. Jullie zijn het werkelijk onwaardig God zulke beproevingen te laten ondergaan omwille van jullie. God is zo groots. Hij is zo soeverein en mensen zijn zo bescheiden, en ondanks dat werkt Hij in hen. Hij is niet alleen vleesgeworden om mensen te voorzien en tot mensen te spreken; Hij leeft zelfs samen met mensen. God is zo nederig, zo beminnelijk. Als je, zo gauw de liefde van God wordt genoemd, zo gauw de genade van God wordt genoemd, tranen plengt terwijl je grote lofprijzingen uitspreekt, als je deze gesteldheid bereikt, dan heb je ware kennis van God.

Het tegenwoordige streven van mensen is afwijkend; ze streven er alleen naar God te beminnen en God tevreden te stellen, maar ze hebben geen enkele kennis van God en hebben de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest in zichzelf veronachtzaamd. Ze hebben niet de basis van ware kennis van God. Op deze manier boeten ze in aan passie terwijl hun ervaring voortschrijdt. Al degenen die streven naar ware kennis van God, zelfs al hadden ze in het verleden geen goede gesteldheid en neigden ze naar negativiteit en zwakte, en plengden ze vaak tranen, raakten ze ontmoedigd en verloren ze de hoop – nu, terwijl ze meer ervaring opdoen, wordt hun gesteldheid er beter op. Na een ervaring van aangepakt en gebroken te worden, en een ronde van beproeving en loutering te hebben ondergaan, hebben ze grote vooruitgang geboekt. De negatieve gesteldheden zijn verminderd en er heeft zich enige verandering in hun levensgezindheid voorgedaan. Terwijl ze meer beproevingen ondergaan, beginnen hun harten God te beminnen. Gods vervolmaking van mensen kent een regel, namelijk dat Hij je verlicht door een wenselijk deel van je te gebruiken, zodat je een beoefeningspad hebt en jezelf kunt afscheiden van alle negatieve gesteldheden, wat je geest helpt zich te bevrijden en je beter in staat stelt Hem lief te hebben. Op deze manier kun je de verdorven gezindheid van Satan afwerpen. Je bent ongekunsteld en open, bereid jezelf te kennen en de waarheid in praktijk te brengen. God zal je beslist zegenen, zodat Hij je dubbelop verlicht wanneer je zwak en negatief bent. Hij helpt je jezelf beter te kennen, meer bereid te zijn berouw te hebben en beter in staat te zijn de dingen uit te voeren die je moet uitvoeren. Alleen zo kan je hart rust en vrede kennen. Iemand die gewoonlijk aandacht besteedt aan het kennen van God, die aandacht besteedt aan het kennen van zichzelf, die aandacht besteedt aan zijn eigen beoefening,

zal Gods werk veelvuldig kunnen ontvangen, net als Zijn begeleiding en verlichting. Ook al heeft zo iemand misschien een negatieve gesteldheid, hij kan de zaken onmiddellijk omkeren, hetzij door de werking van het geweten of door de verlichting van Gods woord. Verandering van iemands gezindheid wordt altijd bereikt wanneer hij zijn eigen gesteldheid van het moment kent en de gezindheid en het werk van God. Iemand die bereid is zichzelf te kennen en zichzelf open te stellen, zal waarheid kunnen uitvoeren. Dit soort persoon is trouw aan God, en een persoon die trouw aan God is, heeft een begrip van God, of dat begrip nou diep of oppervlakkig is, schamel of overvloedig. Dit is Gods rechtvaardigheid, en het is iets wat mensen bereiken; het is hun eigen gewin. Een persoon die kennis van God heeft, is iemand met een basis, iemand met een visie. Dit soort persoon is zeker over Gods vlees, en is zeker over Gods woord en Gods werk. Ongeacht hoe God werkt of spreekt of wat voor verstoring andere mensen aanrichten, kan hij standhouden en standvastig staan in zijn getuigenis van God. Hoe meer iemand zo is, hoe meer hij de waarheid kan uitvoeren die hij begrijpt. Omdat hij altijd Gods woord beoefent, neemt zijn begrip van God toe en heeft hij de vastberadenheid om voor altijd standvastig te staan in zijn getuigenis van God.

In het bezit zijn van onderscheidingsvermogen, onderwerping en het vermogen om dingen te doorzien, zodat je scherp van geest bent, betekent dat Gods woorden je van binnen illumineren en verlichten zodra je iets tegenkomt. Dit is wat het betekent om scherp van geest te zijn. Alles wat God doet, is erop gericht de geest van de mensen te helpen herleven. Waarom zegt God altijd dat mensen gevoelloos en traag van begrip zijn? Dat is omdat de geest van de mensen is gestorven, en ze zo gevoelloos zijn geworden dat ze zich volledig onbewust zijn van dingen van de geest. Gods werk is ervoor om het leven van de

mensen vordering te laten boeken en de geest van de mensen te helpen tot leven te komen, zodat mensen in de dingen van de geest kunnen schouwen, God altijd in hun hart kunnen liefhebben en God altijd tevreden kunnen stellen. Het bereiken van deze fase toont aan dat de geest van een persoon herleefd is, en de volgende keer dat hij iets tegenkomt, kan hij onmiddellijk reageren. Hij is ontvankelijk voor preken en reageert snel op situaties. Dit is wat het betekent om scherp van geest te worden. Er zijn veel mensen die snel reageren op een externe gebeurtenis, maar zodra er wordt gesproken over intrede in de werkelijkheid of gedetailleerde dingen van de geest, worden ze gevoelloos en traag van begrip. Ze begrijpen iets pas als het vlak voor hun neus staat. Dit zijn allemaal tekenen van geestelijke gevoelloosheid en traagheid van begrip, van weinig ervaring met dingen van de geest. Sommige mensen zijn scherp van geest en hebben onderscheidingsvermogen. Zodra ze woorden horen die hun gesteldheid benoemen, schrijven ze die haastig op. Wanneer ze eenmaal woorden horen over principes van de beoefening, kunnen ze die aanvaarden en toepassen op hun volgende ervaring, waardoor ze zichzelf veranderen. Dit is een persoon die scherp van geest is. Hoe kunnen ze zo snel reageren? Het komt doordat ze zich in het dagelijks leven op deze dingen richten. Wanneer ze Gods woorden lezen, kunnen ze hun gesteldheden daaraan toetsen en over zichzelf nadenken. Wanneer ze communicaties, preken en woorden horen die hun verlichting en illuminatie brengen, kunnen ze die onmiddellijk ontvangen. Het is net als het geven van voedsel aan iemand die honger heeft: die kan meteen beginnen te eten. Als je voedsel geeft aan iemand die geen honger heeft, zal die niet zo vlug reageren. Je bidt vaak tot God, en dan kun je onmiddellijk reageren wanneer je iets tegenkomt: wat God in deze kwestie vereist en hoe je hoort te

handelen. God heeft je de vorige keer in deze kwestie geleid; wanneer je vandaag iets soortgelijks tegenkomt, zul je vanzelfsprekend weten hoe je moet beoefenen op een manier die Gods hart tevredenstelt. Als je altijd op deze manier beoefent en altijd op deze manier ervaart, zal het je op een bepaald moment makkelijk af gaan. Wanneer je Gods woord leest, weet je over wat voor iemand God het heeft, je weet over welke toestanden van de geest Hij het heeft en je begrijpt het belangrijkste punt en kunt het in praktijk brengen; dit toont aan dat je kunt ervaren. Waarom schieten sommige mensen in dit opzicht tekort? Dat komt doordat ze geen grote moeite doen voor het aspect van de beoefening. Hoewel ze bereid zijn de waarheid in praktijk te brengen, hebben ze geen werkelijk inzicht in de details van het dienstdoen, de details van de waarheid in hun leven. Ze raken verward wanneer er iets gebeurt. Op deze manier kun je op een dwaalspoor raken wanneer er een valse profeet of een valse apostel verschijnt. Je moet vaak communiceren over Gods woorden en werk – alleen zo zul je de waarheid kunnen begrijpen en onderscheidingsvermogen kunnen ontwikkelen. Als je de waarheid niet begrijpt, zul je geen onderscheidingsvermogen hebben. Bijvoorbeeld: wat God zegt, hoe God werkt, wat Zijn vereisten van mensen zijn, met wat voor soort mensen je in contact moet komen en wat voor soort mensen je moet verwerpen – over deze dingen moet je vaak communiceren. Als je Gods woorden altijd op deze manier ervaart, zul je de waarheid begrijpen en veel dingen grondig begrijpen, en zul je ook onderscheidingsvermogen hebben. Wat is discipline door de Heilige Geest, wat is schuld geboren uit menselijke wil, wat is leiding van de Heilige Geest, wat is de ordening van een omgeving, wat is verlichting van binnen door Gods woorden? Als deze dingen je niet duidelijk zijn, zul je geen onderscheidingsvermogen

hebben. Je hoort te weten wat er van de Heilige Geest afkomstig is, wat behoort tot een opstandige gezindheid, hoe je Gods woord moet gehoorzamen en hoe je je eigen opstandigheid moet afleggen; als je deze dingen vanuit je ervaring begrijpt, zul je een basis hebben; wanneer er iets gebeurt, zul je een gepaste waarheid hebben waar je dat tegen kunt afmeten en zul je geschikte visies hebben als basis. Je zult principes hebben bij alles wat je doet en zult naar de waarheid kunnen handelen. Dan zal je leven vol zijn van Gods verlichting, vol van Gods zegeningen. God zal niemand onjuist bejegenen die Hem oprecht zoekt, of die Hem naleeft en getuigenis aflegt voor Hem, en Hij zal niemand vervloeken die werkelijk naar de waarheid kan dorsten. Als je, onder het eten en drinken van Gods woorden, aandacht kunt schenken aan het kennen van je eigen ware gesteldheid, je eigen beoefening en je eigen begrip, zul je, wanneer je een probleem tegenkomt, verlichting ontvangen en praktisch begrip verwerven. Dan zul je in alle dingen een beoefeningspad en onderscheidingsvermogen hebben. Een persoon die de waarheid heeft, zal niet snel misleid worden, zich niet snel storend gedragen en niet snel buitensporig handelen. Vanwege de waarheid wordt hij beschermd, en ook vanwege de waarheid verkrijgt hij meer begrip. Vanwege de waarheid heeft hij meer beoefeningspaden, krijgt hij meer mogelijkheden waarbij de Heilige Geest in hem kan werken en krijgt hij meer mogelijkheden om te worden vervolmaakt.

Het werk van de Heilige Geest en het werk van Satan

Hoe komt men tot een begrip van de details van de geest? Hoe werkt de Heilige Geest in de mens? Hoe werkt Satan in de mens? Hoe werken boze geesten in de mens? Wat zijn de verschijningsvormen? Als jou iets gebeurt, komt dat dan van de Heilige Geest en moet je het gehoorzamen of afwijzen? In de werkelijke beoefening van mensen is er veel wat voortkomt uit de menselijke wil, waarvan mensen steevast geloven dat het van de Heilige Geest komt. Sommige dingen komen van boze geesten en toch blijven mensen denken dat ze van de Heilige Geest zijn gekomen, en soms begeleidt de Heilige Geest mensen vanbinnen, maar zijn mensen bang dat dergelijke begeleiding van Satan komt, waardoor ze niet durven gehoorzamen, terwijl die begeleiding in werkelijkheid de verlichting van de Heilige Geest is. Daarom is het, tenzij men onderscheiding toepast, onmogelijk om ervaring op te doen in de praktijk; zonder onderscheiding is het onmogelijk om het leven te winnen. Hoe werkt de Heilige Geest? Hoe werken boze geesten? Wat komt voort uit de wil van de mens? En wat ontstaat uit de begeleiding en verlichting van de Heilige Geest? Als je de patronen van het werk van de Heilige Geest in de mens begrijpt, zul je in je dagelijks leven en tijdens je praktische ervaringen in staat zijn je kennis te vermeerderen en onderscheid toe te passen; je zult God leren kennen, je zult Satan kunnen begrijpen en onderscheiden; je zult niet verward zijn in je gehoorzaamheid of streven, en je zult iemand zijn met heldere gedachten die het werk van de Heilige Geest gehoorzaamt.

Het werk van de Heilige Geest is een vorm van proactieve begeleiding en positieve verlichting. Het staat mensen niet toe om passief te zijn. Het brengt hun troost, geeft hun geloof en volharding en stelt hen in staat om vervolmaking door God na te streven. Wanneer de Heilige Geest werkt, kunnen mensen actief

binnengaan; ze zijn niet passief of gedwongen, maar handelen op eigen initiatief. Wanneer de Heilige Geest werkt, zijn mensen blij en bereidwillig; ze zijn bereid om te gehoorzamen en worden graag nederig. Zelfs al hebben ze pijn en zijn ze kwetsbaar vanbinnen, ze zijn vastberaden om mee te werken; ze lijden gewillig, ze zijn in staat te gehoorzamen en worden niet bezoedeld door de menselijke wil, worden niet bezoedeld door de gedachten van de mens, en worden beslist niet bezoedeld door menselijke verlangens en drijfveren. Wanneer mensen het werk van de Heilige Geest ervaren, zijn ze vanbinnen bijzonder heilig. Zij die het werk van de Heilige Geest bezitten, leven de liefde voor God na, en de liefde voor hun broeders en zusters; ze verheugen zich in de dingen waarin God Zich verheugt, en verafschuwen de dingen die God verafschuwt. Mensen die geraakt worden door het werk van de Heilige Geest hebben normale menselijkheid, streven doorlopend de waarheid na en bezitten menselijkheid. Wanneer de Heilige Geest in mensen werkt, wordt hun toestand steeds beter en wordt hun menselijkheid steeds normaler. Hoewel een deel van hun samenwerking misschien dwaas is, zijn hun drijfveren de juiste, is hun intreden positief, proberen ze geen verstoring te veroorzaken en is er in hen geen kwaadwilligheid. Het werk van de Heilige Geest is normaal en echt, de Heilige Geest werkt in de mens volgens de regels van het normale leven van de mens, en Hij verzorgt verlichting en begeleiding in de mensen in overeenstemming met het werkelijke streven van normale mensen. Wanneer de Heilige Geest in mensen werkt, begeleidt en verlicht Hij hen naar gelang de behoeften van normale mensen. Hij voorziet hen van wat ze nodig hebben, en Hij begeleidt en verlicht hen positief aan de hand van wat hen ontbreekt en aan de hand van hun tekortkomingen. Het werk van de Heilige Geest is er om mensen te verlichten en te begeleiden in het echte leven; alleen

als ze Gods woorden ervaren in hun werkelijke leven kunnen ze het werk van de Heilige Geest zien. Als mensen in hun dagelijks leven een positieve gesteldheid en een normaal geestelijk leven hebben, bezitten ze het werk van de Heilige Geest. Wanneer ze met zo'n gesteldheid de woorden van God eten en drinken, hebben ze geloof; wanneer ze bidden, zijn ze geïnspireerd; wanneer ze ergens tegenaan lopen, zijn ze niet passief; en als er dingen gebeuren, kunnen ze in die dingen de lessen zien waarvan God wil dat ze die leren. Ze zijn niet passief of zwak, en hoewel ze echte moeilijkheden hebben, zijn ze bereid alle regelingen van God te gehoorzamen.

Welke effecten worden bereikt door het werk van de Heilige Geest? Je kunt dan wel dwaas zijn en geen onderscheidingsvermogen hebben, maar zodra de Heilige Geest werkt zal er geloof in je zijn, en je zult steeds voelen dat je nooit genoeg van God kunt houden. Je zult bereid zijn samen te werken, hoe groot de moeilijkheden die nog komen ook zullen zijn. Er zullen je dingen overkomen en het zal je niet duidelijk zijn of die afkomstig zijn van God of van Satan, maar je zult kunnen wachten en zult niet passief zijn en ook niet nalatig. Dit is het normale werk van de Heilige Geest. Wanneer de Heilige Geest in je werkt, loop je nog steeds tegen echte moeilijkheden op. Soms zul je in tranen uitbarsten, en soms zullen er dingen zijn die je niet kunt overwinnen, maar dit is allemaal maar een fase van het gebruikelijke werk van de Heilige Geest. Hoewel je die moeilijkheden niet te boven kwam, en hoewel je destijds zwak was en veel te klagen had, kon je nadien God nog altijd liefhebben met een absoluut geloof. Je passiviteit kan je er niet van weerhouden normale ervaringen te hebben, en wat anderen ook zeggen, hoe anderen je ook aanvallen, je kunt nog altijd van God houden. Tijdens het gebed voel je altijd dat je God in het verleden zo veel

schuldig was, en telkens wanneer je zulke dingen weer tegenkomt, neem je je voor om God tevreden te stellen en het vlees te verzaken. Deze kracht toont aan dat het werk van de Heilige Geest in je is. Dit is de normale gesteldheid van het werk van de Heilige Geest.

Wat is het werk dat van Satan afkomstig is? In het werk dat van Satan komt, zijn de visies binnen de mensen vaag; het ontbreekt mensen aan normale menselijkheid, de drijfveren van hun handelingen zijn verkeerd, en hoewel ze van God willen houden, zijn er in hen altijd beschuldigingen. Deze beschuldigingen en gedachten veroorzaken doorlopend verstoring in hen, beperken de groei van hun leven en verhinderen dat ze in de normale toestand voor God verschijnen. Dat wil zeggen: zodra het werk van Satan in de mensen is, kan hun hart niet in vrede voor God verschijnen. Zulke mensen weten niet wat ze met zichzelf aan moeten – wanneer ze mensen zien bijeenkomen, willen ze wegrennen, en ze kunnen hun ogen niet sluiten wanneer anderen bidden. Het werk van boze geesten verwoest de normale verhouding tussen de mens en God en verstoort de vroegere visies van mensen of hun voormalige pad om het leven binnen te gaan. In hun hart kunnen ze nooit dichtbij God komen, en er overkomen hen altijd dingen die hen verstoren en ketenen. Hun hart vindt geen vrede, ze hebben geen kracht over om van God te houden en de moed zakt hen in de schoenen. Dat zijn de verschijningsvormen van het werk van Satan. De verschijningsvormen van het werk van Satan zijn: niet standvastig kunnen zijn en niet standvastig in je getuigenis kunnen staan, waardoor je iemand wordt die fout zit, wanneer hij tegenover God staat en die God niet trouw is. Wanneer Satan ingrijpt, verlies je de liefde voor en trouw jegens God die binnenin je zijn, wordt de normale verhouding tot God van je afgenomen, streef je geen waarheid of

zelfverbetering na; je gaat achteruit en wordt passief, je leeft jezelf uit, je geeft de zonde alle ruimte om zich te verspreiden en haat de zonde niet. Ook maakt de inmenging van Satan je losbandig; deze zorgt ervoor dat Gods aanraking uit je verdwijnt, dat je over God klaagt en dat je je tegen Hem keert, waardoor je aan Hem begint te twijfelen. Het risico bestaat zelfs dat je God zult verlaten. Dit alles is afkomstig van Satan.

Wanneer er in het dagelijks leven iets met je gebeurt, hoe moet je dan onderscheiden of het door het werk van de Heilige Geest komt of door het werk van Satan? Wanneer de toestand van mensen normaal is, is hun geestelijke leven en hun leven in het vlees normaal en is hun verstand normaal en ordelijk. Wanneer ze zich in deze toestand bevinden, kan over het algemeen gezegd worden dat wat ze ervaren en in zichzelf te weten komen het gevolg is van de aanraking van de Heilige Geest (inzicht hebben of wat simpele kennis hebben bij het eten en drinken van de woorden van God, of trouw zijn in sommige dingen, of de kracht hebben om van God te houden bij sommige dingen – dit alles komt van de Heilige Geest). Het werk van de Heilige Geest in de mens is bijzonder normaal; de mens kan het niet voelen, en het lijkt door de mens zelf te komen, hoewel het in feite het werk van de Heilige Geest is. In het dagelijks leven doet de Heilige Geest zowel groot als klein werk in iedereen, en alleen de omvang van het werk varieert. Sommige mensen hebben een goed kaliber en begrijpen dingen snel, en de verlichting van de Heilige Geest is extra groot in hen. Sommige mensen hebben daarentegen een zwak kaliber en het kost hen langer om dingen te begrijpen, maar de Heilige Geest raakt hen vanbinnen aan en ook zij kunnen trouw aan God bereiken – de Heilige Geest werkt in iedereen die God nastreeft. Wanneer mensen in het dagelijks leven zich niet tegen God keren en

niet in opstand komen tegen God, geen dingen doen die ingaan tegen het management van God en het werk van God niet verstoren, werkt in elk van hen de Geest van God in meerdere of mindere mate. Hij raakt hen, verlicht hen, geeft hun geloof, geeft hun kracht en beweegt hen ertoe om proactief binnen te gaan, niet lui te zijn of de geneugten van het vlees te begeren, de waarheid in de praktijk te willen brengen en naar de woorden van God te verlangen. Dit alles is werk dat van de Heilige Geest afkomstig is.

Wanneer de gesteldheid van mensen niet normaal is, worden ze verlaten door de Heilige Geest; in hun gedachten klagen ze al gauw, hun drijfveren zijn verkeerd, ze zijn lui, ze geven zich over aan het vlees en hun hart komt in opstand tegen de waarheid. Dit alles komt van Satan. Wanneer mensen geen normale toestand hebben, wanneer ze duister vanbinnen zijn en hun normale verstand verloren hebben, door de Heilige Geest zijn verlaten en God niet in zich kunnen voelen, dat is wanneer Satan in hen werkt. Wanneer mensen altijd innerlijke kracht hebben en altijd van God houden, dan zullen dingen die hen overkomen over het algemeen van de Heilige Geest afkomstig zijn, en steeds wanneer ze iemand ontmoeten, komt die ontmoeting voort uit de regelingen van God. Dat wil zeggen: wanneer je een normale toestand hebt, wanneer je je binnen het grote werk van de Heilige Geest bevindt, dan kan Satan je onmogelijk doen wankelen. Met dit fundament kan gesteld worden dat alles van de Heilige Geest komt, en hoewel je misschien onjuiste gedachten hebt, kun je die afzweren en volg je die niet. Dit alles komt van het werk van de Heilige Geest. Met wat voor situaties bemoeit Satan zich? Satan kan makkelijk in je werken wanneer je toestand niet normaal is, wanneer je niet door God bent aangeraakt en wanneer je het werk van God ontbeert, wanneer je vanbinnen droog en dor

bent, wanneer je tot God bidt maar niets begrijpt, en wanneer je de woorden van God eet en drinkt maar niet wordt verlicht of geïllumineerd. Met andere woorden, wanneer de Heilige Geest je heeft verlaten en je God niet kunt voelen, dan overkomen je veel dingen die het gevolg zijn van de verzoeking van Satan. Terwijl de Heilige Geest werkt, werkt Satan ook doorlopend. De Heilige Geest raakt de mens vanbinnen aan, terwijl Satan zich tegelijkertijd bemoeit met de mens. Maar het werk van de Heilige Geest neemt de eerste plaats in, en mensen met een normale toestand kunnen zegevieren; dit is de zege van het werk van de Heilige Geest over het werk van Satan. Terwijl de Heilige Geest werkt, bestaat er in de mensen nog steeds een verdorven gezindheid; maar onder het werk van de Heilige Geest kunnen mensen hun opstandigheid, drijfveren en onzuiverheden makkelijk ontdekken en herkennen. Pas dan hebben mensen wroeging en worden ze bereid om berouw te tonen. Als zodanig worden hun opstandige en verdorven gezindheden geleidelijk afgeworpen binnen Gods werk. Het werk van de Heilige Geest is bijzonder normaal; terwijl Hij in de mensen werkt, hebben ze nog altijd moeilijkheden, huilen ze nog altijd, lijden ze nog altijd, zijn ze nog altijd zwak en is er nog steeds veel dat onduidelijk is voor hen. Toch kunnen ze in deze gesteldheid hun achteruitgang een halt toeroepen en kunnen ze van God houden, en ook al huilen ze en zitten ze in nood, dan nog kunnen ze God loven; het werk van de Heilige Geest is bijzonder normaal, niet in het minst bovennatuurlijk. De meeste mensen geloven dat, zodra de Heilige Geest begint te werken, er veranderingen optreden in de gesteldheid van mensen en de dingen die wezenlijk voor hen zijn, worden verwijderd. Zulke overtuigingen zijn misvattingen. Wanneer de Heilige Geest in de mens werkt, zijn de passieve dingen van de mens nog steeds aanwezig en blijft zijn gestalte dezelfde, maar hij

verwerft de illuminatie en verlichting van de Heilige Geest. Daardoor wordt zijn gesteldheid proactiever, wordt zijn innerlijke toestand normaal en verandert hij snel. In zijn echte belevingen ervaren de mensen vooral het werk van ofwel de Heilige Geest ofwel Satan, en als ze deze gesteldheden niet kunnen begrijpen en geen onderscheid maken, dan kan er van intreden in ware ervaringen geen sprake zijn, laat staan van veranderingen in gezindheid. Zodoende bestaat de sleutel tot het ervaren van Gods werk uit het kunnen doorzien van zulke dingen; op die manier zullen zij het makkelijker kunnen ervaren.

Het werk van de Heilige Geest is positieve vooruitgang, terwijl het werk van Satan bestaat uit terugtrekking, negativiteit, opstandigheid, verzet tegen God, verlies van geloof in God, onwilligheid om zelfs maar lofzangen te zingen en te zwak zijn om je plicht te vervullen. Alles wat voortkomt uit de verlichting van de Heilige Geest is volkomen natuurlijk; het wordt je niet opgedrongen. Als je het opvolgt, zul je vrede kennen; zo niet, dan zul je achteraf berispt worden. Met de verlichting van de Heilige Geest zal niets wat je doet gehinderd of belemmerd worden. Je zult worden bevrijd en in je handelingen zal er een beoefeningspad zijn. Je zult op geen enkele manier worden tegengehouden en zult in staat zijn de wil van God te doen. Het werk van Satan bezorgt je inmenging in veel dingen; het leidt ertoe dat je niet bereid bent te bidden, te lui bent om de woorden van God te eten en drinken, en niet geneigd bent het leven van de kerk te leiden, en het vervreemdt je van het geestelijke leven. Het werk van de Heilige Geest verstoort je dagelijks leven niet, en verstoort je normale geestelijke leven niet. Veel dingen kun je juist op het moment waarop ze gebeuren niet onderscheiden, maar na een paar dagen wordt je hart lichter en je geest helderder. Je begint iets te begrijpen van de dingen van de geest, en langzaamaan kun je onderscheiden

of een gedachte afkomstig is van God of van Satan. Sommige dingen zorgen er duidelijk voor dat je je tegen God verzet en tegen Hem in opstand komt, of weerhouden je ervan de woorden van God in praktijk te brengen; al deze dingen komen van Satan. Sommige dingen zijn niet duidelijk, en op het moment zelf kun je niet zeggen wat ze zijn; achteraf kun je hun verschijningsvormen zien en dan onderscheidingsvermogen toepassen. Als je duidelijk kunt onderscheiden welke dingen van Satan komen en welke door de Heilige Geest worden aangestuurd, zul je in je ervaringen niet gauw op een dwaalspoor worden gebracht. Soms, wanneer je toestand niet goed is, heb je bepaalde gedachten die je uit je passieve gesteldheid halen. Dit toont aan dat zelfs wanneer je toestand ongunstig is, sommige van je gedachten nog steeds afkomstig kunnen zijn van de Heilige Geest. Het is niet het geval dat wanneer je passief bent, al je gedachten afkomstig zijn van Satan; als dat zo was, wanneer zou je dan kunnen overgaan op een positieve gesteldheid? Als je een tijdlang passief bent geweest, geeft de Heilige Geest je een kans om vervolmaakt te worden; Hij raakt je aan en haalt je uit je passieve gesteldheid.

Wanneer je weet wat het werk van de Heilige Geest en wat het werk van Satan is, kun je deze vergelijken met je eigen gesteldheid tijdens je ervaringen, en met je eigen ervaringen. Op deze manier zullen er veel meer waarheden zijn die te maken hebben met beginselen in je ervaringen. Als je deze waarheden over beginselen hebt begrepen, zul je je huidige gesteldheid kunnen beheersen, zul je onderscheid kunnen maken tussen mensen en onderscheid kunnen maken tussen gebeurtenissen, en zul je niet zo veel moeite hoeven te steken in het verkrijgen van het werk van de Heilige Geest. Natuurlijk hangt dit ervan af of je beweegredenen goed zijn en of je bereid bent te zoeken en te beoefenen. Zulke

taal – taal die betrekking heeft op beginselen – moet een rol spelen in je ervaringen. Als deze ontbreekt, zullen je ervaringen volop inmenging van Satan kennen en veel dwaze kennis bevatten. Als je niet begrijpt hoe de Heilige Geest werkt, begrijp je niet hoe je binnen moet gaan, en als je niet begrijpt hoe Satan werkt, begrijp je niet hoe je behoedzaam moet zijn bij elke stap die je zet. Mensen moeten begrijpen hoe zowel de Heilige Geest als Satan werkt; beide zijn een onmisbaar onderdeel van de ervaringen van mensen.

Een waarschuwing aan hen die de waarheid niet beoefenen

Degenen onder de broeders en zusters die altijd lucht geven aan hun negativiteit zijn hielenlikkers van Satan en hinderen de kerk. Ooit moeten zulke mensen worden verdreven en geëlimineerd. Als mensen in hun geloof in God geen hart van verering voor God hebben, geen hart van gehoorzaamheid jegens God hebben, dan zullen ze niet alleen helemaal geen werk voor Hem kunnen doen, maar zullen ze daarentegen degenen worden die Zijn werk hinderen en die zich tegen Hem verzetten. In God geloven zonder Hem te gehoorzamen of te vereren, en in plaats daarvan weerstand tegen Hem bieden, is voor een gelovige de grootste schande. Als gelovigen in hun spreken en gedrag net zo nonchalant en ongeremd zijn als ongelovigen, dan zijn ze zelfs nog slechter dan ongelovigen; ze zijn archetypische demonen. Zij die binnen de kerk hun giftige, kwaadaardige praat spuien, die geruchten verspreiden, onenigheid zaaien en klikjes vormen onder de broeders en zusters – zij hadden uit de kerk moeten worden gezet. Maar omdat het nu een ander tijdperk van Gods werk is, zijn deze mensen

ingeperkt, want hen staat gegarandeerde eliminering te wachten. Iedereen die door Satan is verdorven, heeft een verdorven gezindheid. Sommigen hebben niets anders dan een verdorven gezindheid, terwijl anderen anders zijn: ze hebben niet alleen een verdorven satanische gezindheid, maar hun natuur is ook uiterst kwaadaardig. Niet alleen onthullen hun woorden en daden hun verdorven, satanische gezindheid; deze mensen zijn bovendien de authentieke duivel Satan. Hun gedrag onderbreekt en hindert Gods werk, het verstoort het intreden van de broeders en zusters in het leven en het schaadt het normale leven van de kerk. Vroeg of laat moeten deze wolven in schaapskleren verwijderd worden; er moet een onverbiddelijke houding, een houding van afwijzing worden aangenomen tegenover deze hielenlikkers van Satan. Alleen zo staat men aan de kant van God, en wie dat niet doet, wentelt zich met Satan in het slijk. Mensen die oprecht in God geloven, hebben Hem altijd in hun hart en dragen in zich altijd een godvererend hart, een godminnend hart. Zij die in God geloven, moeten dingen voorzichtig en behoedzaam doen, en alles wat ze doen moet overeenstemmen met Gods vereisten en moet Zijn hart tevreden kunnen stellen. Ze moeten niet eigengereid zijn en doen wat ze maar willen; dat past niet bij heilig fatsoen. Mensen moeten niet door het lint gaan en met de vlag van God in de rondte zwaaien terwijl ze overal dik doen en de boel oplichten; dit is de meest opstandige vorm van gedrag. Gezinnen hebben hun regels en naties hebben hun wetten – en is dat zelfs niet nog sterker het geval in het huis van God? Zijn de normen niet nóg strenger? Zijn er niet nóg meer bestuurlijke decreten? Het staat mensen vrij om te doen wat ze willen, maar de bestuurlijke decreten van God kunnen niet naar wens veranderd worden. God is een God die geen belediging

door mensen tolereert; Hij is een God die mensen ter dood brengt. Weten mensen dit echt nog niet?

Elke kerk heeft mensen die problemen voor de kerk veroorzaken of zich bemoeien met het werk van God. Zij zijn allemaal Satans die in vermomming het huis van God zijn binnengedrongen. Zulke mensen zijn goede acteurs: ze verschijnen voor mij met grote eerbied, gaan door het stof, leven als schurftige honden en stellen 'alles' wat ze hebben ten dienste van hun eigen doelen – maar tegenover de broeders en zusters laten ze hun lelijke kant zien. Als ze mensen zien die de waarheid in praktijk brengen, halen ze naar hen uit en duwen ze hen opzij; als ze mensen zien die indrukwekkender zijn dan zichzelf, vleien ze die en likken hun hielen. In de kerk zijn ze losgeslagen. Je kunt zeggen dat dergelijke 'plaatselijke pestkoppen', dergelijke 'schoothondjes', in de meeste kerken voorkomen. Samen sluipen ze rond, ze knipogen naar elkaar en geven elkaar geheime tekens, en geen van hen beoefent de waarheid. Wie van hen ook maar het meeste gif heeft, is de 'hoofddemon', en wie van hen ook maar het meeste prestige heeft, voert hen aan en steekt hun vaandel hoog in de lucht. Deze mensen gaan tekeer in de kerk, verspreiden hun negativiteit, geven lucht aan de dood, doen waar ze zin in hebben, zeggen wat ze maar willen, en niemand durft hen te stoppen. Ze zitten bomvol met Satans gezindheid. Zodra ze een verstoring veroorzaken, komt de lucht van dood de kerk binnen. Degenen binnen de kerk die de waarheid beoefenen, worden verstoten en kunnen zich niet meer volledig inzetten, terwijl degenen die de kerk hinderen en dood zaaien daarbinnen tekeergaan – en bovendien volgen de meeste mensen hen. Zulke kerken worden geregeerd door Satan, zo simpel is het; de duivel is hun koning. Als de gemeenteleden niet in verzet komen en de hoofddemonen verwerpen,

dan zullen ook zij vroeg of laat ten onder gaan. Van nu af aan moeten er maatregelen genomen worden tegen zulke kerken. Als degenen die in staat zijn een klein beetje van de waarheid te beoefenen daar niet naar streven, dan zal die kerk verwijderd worden. Als er binnen een kerk niemand is die de waarheid wil beoefenen en niemand die standvastig kan staan in zijn getuigenis voor God, dan moet die kerk volledig geïsoleerd worden en moeten de banden ervan met andere kerken doorgesneden worden. Dit noemen we 'het begraven van de dood'; dit is wat het inhoudt om Satan te verstoten. Als er in een kerk meerdere plaatselijke pestkoppen zijn, en deze gevolgd worden door 'vliegjes' die totaal geen onderscheidingsvermogen hebben, en als de gemeenteleden, zelfs als ze de waarheid hebben gezien, nog altijd de greep en manipulatie van deze pestkoppen niet kunnen afwijzen, dan zullen al deze dwazen uiteindelijk worden geëlimineerd. Deze vliegjes hebben misschien niets vreselijks gedaan, maar zij zijn nóg bedrieglijker, nóg gladder en ongrijpbaarder, en iedereen die zo is, zal worden geëlimineerd. Er zal er niet één overblijven! Zij die aan Satan toebehoren, zullen aan Satan worden teruggegeven, terwijl zij die aan God toebehoren, beslist op zoek zullen gaan naar de waarheid; dit wordt bepaald door hun natuur. Laat al degenen die Satan volgen vergaan! Aan zulke mensen zal geen medelijden getoond worden. Laat degenen die de waarheid zoeken voorzien worden, en mogen zij zo veel genoeg scheppen in Gods woorden als hun hart begeert. God is rechtvaardig; Hij zou niemand voortrekken. Als je een duivel bent, dan ben je niet in staat de waarheid te beoefenen; als je iemand bent die de waarheid zoekt, dan is het zeker dat je niet gevangengenomen zult worden door Satan. Dit lijdt geen enkele twijfel.

Mensen die geen vooruitgang nastreven, willen altijd dat anderen even negatief en lui zijn als zijzelf. Wie de waarheid niet in praktijk brengt, is jaloers op wie dat wel doet en probeert altijd degenen te misleiden die warhoofdig zijn en geen onderscheidingsvermogen hebben. De dingen die deze mensen spuien, kunnen er de oorzaak van zijn dat je degenereert, omlaagglijdt, een abnormale gesteldheid ontwikkelt en van duisternis vervuld wordt. Ze veroorzaken dat je ver weg raakt van God, het vlees koestert en jezelf uitleeft. Mensen die de waarheid niet liefhebben en die zich altijd plichtmatig gedragen tegenover God hebben geen zelfbewustzijn, en de gezindheid van zulke mensen verleidt anderen tot zonde en tot verzet tegen God. Ze beoefenen de waarheid niet en staan ook anderen niet toe die te beoefenen. Ze koesteren de zonde en verachten zichzelf niet. Ze kennen zichzelf niet en weerhouden anderen ervan zichzelf te kennen; ze weerhouden anderen er ook van naar de waarheid te verlangen. Degenen die door hen misleid worden, kunnen het licht niet zien. Ze vervallen tot duisternis, kennen zichzelf niet, begrijpen de waarheid niet goed en raken steeds verder van God verwijderd. Ze beoefenen de waarheid niet, weerhouden anderen ervan de waarheid te beoefenen en halen al die dwazen vóór zich. In plaats van te zeggen dat ze in God geloven, zou het beter zijn te zeggen dat ze in hun voorouders geloven, of dat het de afgoden in hun hart zijn waar ze in geloven. Die mensen die beweren God te volgen zouden er het beste aan doen hun ogen te openen en eens goed te kijken, om precies te zien in wie ze geloven: is het werkelijk God in wie je gelooft, of is het Satan? Als je weet dat datgene waarin je gelooft, niet God is maar je eigen afgoden zijn, dan kun je beter niet beweren een gelovige te zijn. Als je werkelijk niet weet in wie je gelooft, ook dan kun je beter niet beweren een gelovige te zijn. Het zou godslasterlijk zijn om dat te zeggen! Niemand

dwingt je om in God te geloven. Zeg niet dat jullie in mij geloven; ik heb genoeg gehad van zulke praat en wil die niet meer horen, want waar jullie in geloven, zijn de afgoden in jullie hart en de plaatselijke pestkoppen onder jullie. Zij die hun hoofd schudden wanneer ze de waarheid horen, die grijnzen wanneer ze over de dood horen praten, zijn allemaal Satansgebroed, en zij zijn degenen die geëlimineerd zullen worden. Velen in de kerk hebben geen onderscheidingsvermogen. Wanneer er iets misleidends gebeurt, staan ze onverwacht aan de kant van Satan; ze vinden het zelfs onrechtvaardig dat ze hielenlikkers van Satan worden genoemd. Hoewel mensen misschien zeggen dat ze geen onderscheidingsvermogen hebben, staan ze altijd aan de kant zonder waarheid; ze staan nooit aan de kant van de waarheid als puntje bij paaltje komt, ze staan nooit op om voor de waarheid te pleiten. Ontbreekt het hun werkelijk aan onderscheidingsvermogen? Waarom kiezen ze onverwacht partij voor Satan? Waarom zeggen ze nooit een enkel billijk en redelijk woord om de waarheid te ondersteunen? Is deze situatie werkelijk ontstaan als gevolg van hun tijdelijke verwarring? Hoe minder onderscheidingsvermogen mensen hebben, hoe kleiner hun vermogen om aan de kant van de waarheid te staan. Wat blijkt hieruit? Blijkt hieruit niet dat mensen zonder onderscheidingsvermogen van het kwaad houden? Blijkt hieruit niet dat ze trouw Satansgebroed zijn? Waarom is het zo dat ze altijd aan de kant van Satan kunnen staan en zijn taal kunnen spreken? Al hun woorden en daden, hun gezichtsuitdrukkingen, volstaan allemaal als bewijs dat ze op geen enkele manier van de waarheid houden; veeleer zijn ze mensen die de waarheid verachten. Dat ze aan de kant van Satan kunnen staan, is voldoende bewijs dat Satan echt houdt van deze kleinere duiveltjes die hun hele leven vechten omwille van Satan. Zijn al deze feiten niet overduidelijk? Als je

werkelijk iemand bent die van de waarheid houdt, waarom heb je dan geen achting voor degenen die de waarheid beoefenen en waarom volg je onmiddellijk, als ze ook maar even een blik op je werpen, degenen die de waarheid niet beoefenen? Wat is dit voor probleem? Het kan me niet schelen of je wel of geen onderscheidingsvermogen hebt. Het kan me niet schelen hoe groot de prijs is die je hebt betaald. Het kan me niet schelen hoe groot je machten zijn, en het kan me niet schelen of je een plaatselijke pestkop bent of een vlagdragende leider. Als je machten groot zijn, komt dat alleen maar door de hulp van Satans kracht. Als je in hoog aanzien staat, komt dat louter doordat er om je heen te veel mensen zijn die de waarheid niet beoefenen. Als je niet verdreven bent, is dat omdat het nu niet het moment is voor het verdrijvingswerk; in plaats daarvan is het tijd voor het elimineringswerk. Er is geen haast om je nu te verdrijven. Ik wacht simpelweg op de dag waarop ik je zal straffen, nadat je geëlimineerd bent. Eenieder die de waarheid niet beoefent, zal worden geëlimineerd!

Mensen die oprecht in God geloven, zijn degenen die bereid zijn Gods woord in praktijk te brengen en de waarheid te beoefenen. Mensen die werkelijk kunnen volharden in hun getuigenis van God zijn ook degenen die bereid zijn Zijn woord in praktijk te brengen en die oprecht aan de kant van de waarheid kunnen staan. Mensen die hun toevlucht nemen tot bedrog en onrecht hebben geen van allen de waarheid, en allemaal maken ze God te schande. Zij die geschillen in de kerk veroorzaken, zijn Satans hielenlikkers, ze zijn de belichaming van Satan. Zulke mensen zijn enorm kwaadaardig. Zij die geen onderscheidingsvermogen hebben en niet in staat zijn aan de kant van de waarheid te staan, koesteren stuk voor stuk kwade bedoelingen en bezoedelen de waarheid. Meer nog, ze zijn de archetypische vertegenwoordigers van Satan. Ze kunnen niet verlost worden en

zullen vanzelfsprekend worden geëlimineerd. Gods familie laat hen die de waarheid niet beoefenen niet blijven; ook laat ze hen die de kerk bewust ontmantelen niet blijven. Maar nu is het niet de tijd om het werk van verdrijving te doen; zulke mensen zullen uiteindelijk simpelweg ontmaskerd en geëlimineerd worden. Voor deze mensen moet geen zinloos werk meer worden verricht; zij die aan Satan toebehoren, kunnen niet aan de kant van de waarheid staan, terwijl zij die de waarheid zoeken, dat wel kunnen. Mensen die de waarheid niet beoefenen, zijn het niet waard om de weg van de waarheid te horen en zijn het niet waard om van de waarheid te getuigen. De waarheid is gewoonweg niet voor hun oren; veeleer is deze gericht aan degenen die haar beoefenen. Voordat ieders einde wordt geopenbaard, zullen zij die de kerk hinderen en Gods werk onderbreken voorlopig eerst genegeerd worden; later zullen ze worden aangepakt. Wanneer het werk eenmaal voltooid is, zullen deze mensen allemaal onthuld worden, waarna ze geëlimineerd zullen worden. Voorlopig, terwijl de waarheid wordt verschaft, zullen ze genegeerd worden. Wanneer de volledige waarheid aan de mens wordt geopenbaard, horen die mensen geëlimineerd te worden; dat zal de tijd zijn waarop alle mensen zullen worden ingedeeld naar hun soort. De kleinere trucjes van hen die geen onderscheidingsvermogen hebben, zullen leiden tot hun vernietiging door de boosaardigen; ze zullen door hen worden weggelokt en zullen nooit terugkeren. En zo'n behandeling is wat ze verdienen, omdat ze niet van de waarheid houden, omdat ze niet aan de kant van de waarheid kunnen staan, omdat ze slechte mensen volgen en aan de kant van slechte mensen staan, en omdat ze met slechte mensen samenspannen en zich tegen God verzetten. Ze weten heel goed dat die slechte mensen slechtheid uitstralen, maar toch verharden ze hun hart en keren de waarheid de rug toe om

hen te volgen. Deze mensen die de waarheid niet beoefenen, maar vernietigende en afschuwelijke dingen doen, bedrijven ze niet stuk voor stuk kwaad? Sommigen onder hen werpen zichzelf op als koning en anderen volgen hen, maar is hun natuur die God tart niet dezelfde? Welk excuus kunnen ze hebben om te beweren dat God hen niet redt? Welk excuus kunnen ze hebben om te beweren dat God niet rechtvaardig is? Worden ze niet door hun eigen kwaad vernietigd? Worden ze niet door hun eigen opstandigheden neergetrokken naar de hel? Mensen die de waarheid beoefenen, zullen uiteindelijk gered worden en vervolmaakt worden door de waarheid. Zij die de waarheid niet beoefenen, zullen uiteindelijk vernietiging over zich afroepen door de waarheid. Dit zijn de uitkomsten die hen die de waarheid beoefenen en hen die dat niet doen te wachten staan. Ik raad hen die niet van plan zijn de waarheid te beoefenen aan om de kerk zo snel mogelijk te verlaten, om zo niet nog meer zonden te begaan. Wanneer de tijd daar is, zal het te laat zijn voor spijt. Vooral degenen die klikjes vormen en scheuringen teweegbrengen, en de plaatselijke pestkoppen binnen de kerk, moeten zelfs nog eerder vertrekken. Zulke mensen, die de natuur van boze wolven hebben, kunnen onmogelijk veranderen. Het zou het beste zijn als ze zo snel mogelijk de kerk verlieten, nooit meer het normale leven van de broeders en zusters hinderden en zo Gods straf vermeden. Diegenen onder jullie die met hen zijn meegegaan, kunnen maar beter deze kans benutten om over zichzelf na te denken. Zullen jullie samen met de slechten de kerk verlaten, of zullen jullie blijven en gehoorzaam volgen? Dit moeten jullie zorgvuldig overwegen. Ik geef jullie opnieuw gelegenheid om te kiezen, en ik wacht op jullie antwoord.

Je moet je toewijding aan God in stand houden

Hoe werkt de Heilige Geest tegenwoordig binnen de kerk? Heb je een goed begrip van dit vraagstuk? Wat zijn de grootste moeilijkheden van je broeders en zusters? Waar hebben zij het meeste gebrek aan? Op het moment zijn er sommige mensen die negatief zijn bij het ondergaan van beproevingen, en sommigen klagen zelfs. Anderen bewegen zich niet langer voorwaarts, omdat God is opgehouden met spreken. Mensen zijn het juiste pad van geloof in God niet opgegaan. Ze kunnen niet onafhankelijk leven en ze kunnen hun eigen geestelijke leven niet onderhouden. Sommige mensen volgen en achtervolgen energiek, en zijn bereid te praktiseren wanneer God spreekt, maar wanneer God niet spreekt, bewegen ze zich niet langer voorwaarts. Mensen hebben Gods wil binnen hun hart nog altijd niet begrepen en hebben geen spontane liefde voor God; in het verleden volgden ze God omdat ze gedwongen werden. Nu zijn er sommige mensen die Gods werk moe zijn. Lopen zulke mensen geen gevaar? Veel mensen leven in een gesteldheid waarin ze zich er alleen maar doorheen slaan. Hoewel ze Gods woorden eten en drinken en tot Hem bidden, doen ze dat halfslachtig, en ze hebben niet langer de gedrevenheid die ze ooit hadden. De meeste mensen zijn niet geïnteresseerd in Gods werk van loutering en vervolmaking, en het is zelfs alsof ze voortdurend zonder enige interne gedrevenheid zijn. Wanneer ze overstelpt zijn door overtredingen, voelen ze niet dat ze God iets verschuldigd zijn en hebben ze evenmin het bewustzijn om

wroeging te voelen. Ze streven de waarheid niet na en verlaten de kerk niet, en streven in plaats daarvan alleen maar tijdelijke pleziertjes na. Deze mensen zijn dwazen, totaal stompzinnig! Wanneer de tijd rijp is, zullen ze allemaal worden verstoten en niet een van hen zal worden gered! Denk je dat als iemand één keer is gered, hij altijd zal worden gered? Dat geloof is puur bedrog! Iedereen die intrede in het leven niet nastreeft, zal getuchtigd worden. De meeste mensen hebben totaal geen interesse in intrede in het leven, in visies, of in het in praktijk brengen van de waarheid. Ze streven geen intrede na en ze streven beslist geen diepere intrede na. Verwoesten zij zichzelf niet? Op dit moment is er een deel van de mensen van wie de toestand steeds beter wordt. Hoe meer de Heilige Geest werkt, hoe meer vertrouwen ze krijgen; hoe meer ze ervaren, hoe sterker ze het diepe mysterie van Gods werk voelen. Hoe dieper ze binnengaan, hoe beter ze het begrijpen. Ze voelen dat Gods liefde enorm groot is en vanbinnen voelen ze zich standvastig en verlicht. Ze hebben een begrip van Gods werk. Dit zijn de mensen in wie de Heilige Geest werkt. Sommige mensen zeggen: "Hoewel er geen nieuwe woorden van God zijn, moet ik nog altijd proberen dieper de waarheid binnen te gaan. Ik moet over alles serieus zijn in mijn echte ervaring, en de werkelijkheid van Gods woorden binnengaan." Dit soort mensen bezit het werk van de Heilige Geest. Hoewel God aan niemand Zijn aangezicht toont en voor ieder mens verborgen is, en hoewel Hij geen woord uit en er tijden zijn waarop mensen enige innerlijke loutering ervaren, heeft God de mens niet volledig verlaten. Als iemand de waarheid die hij moet uitvoeren niet kan behouden, zal hij het werk van de Heilige Geest niet hebben. Als je tijdens de periode van loutering, de periode waarin God Zichzelf niet toont, geen vertrouwen hebt maar in plaats daarvan achteruitdeinst, als je je niet richt op het

ervaren van Zijn woorden, dan vlucht je van Gods werk. Later zul je een van degenen zijn die verstoten worden. Zij die er niet naar streven het woord van God binnen te gaan, kunnen onmogelijk dienen als getuigen van Hem. Mensen die van God kunnen getuigen en aan Zijn wil kunnen voldoen, vertrouwen allemaal volledig op hun gedrevenheid om Gods woorden na te streven. Het werk dat God in mensen verricht, dient voornamelijk om hen in staat te stellen de waarheid te verwerven. Jou het leven laten nastreven is bedoeld om je te vervolmaken, en dit is allemaal om je geschikt te maken voor gebruik door God. Het enige wat je nu nastreeft, is mysteriën horen, naar Gods woorden luisteren, je ogen laten smullen en rondkijken om te zien of er een bepaalde nieuwigheid of trend is, om zo je nieuwsgierigheid te bevredigen. Als dit het voornemen in je hart is, kun je op geen enkele manier aan Gods vereisten voldoen. Zij die de waarheid niet nastreven, kunnen niet helemaal tot het einde volgen. Op dit moment is het niet zo dat God iets niet aan het doen is, maar is het eerder zo dat mensen niet met Hem meewerken omdat ze Zijn werk moe zijn. Ze willen alleen woorden horen die Hij spreekt om zegeningen te schenken, en ze zijn niet bereid de woorden van Zijn oordeel en tuchtiging te horen. Wat is daar de reden voor? De reden is dat de verlangens van mensen om zegeningen te verkrijgen niet vervuld zijn, waardoor ze negatief en zwak zijn geworden. Het is niet zo dat God mensen opzettelijk niet toestaat om Hem te volgen, en evenmin brengt Hij de mensheid opzettelijk slagen toe. De enige reden waarom mensen negatief en zwak zijn, is dat hun intenties onjuist zijn. God is de God die de mens leven geeft, en Hij kan de mens niet de dood in brengen. De negativiteit, de zwakten en het terugvallen van mensen worden allemaal door henzelf veroorzaakt.

Gods huidige werk brengt mensen enige loutering, en alleen degenen die standvastig kunnen blijven terwijl ze deze loutering ontvangen, zullen Gods goedkeuring verkrijgen. Hoezeer Hij Zichzelf ook verbergt, door niet te spreken dan wel door niet te werken, jij kunt nog steeds energiek nastreven. Zelfs als God zou zeggen dat Hij je zou afwijzen, zou je Hem nog steeds volgen. Dit is standvastig staan in je getuigenis voor God. Als God Zichzelf voor je verbergt en je ophoudt Hem te volgen, is dat dan standvastig staan in je getuigenis voor God? Als mensen niet werkelijk binnengaan, hebben ze geen werkelijke gestalte, en wanneer ze echt een grote beproeving tegenkomen, zullen ze struikelen. Wanneer God niet spreekt, of wanneer Hij iets doet wat niet overeenkomt met je eigen noties, dan stort je in. Als God op dit moment zou handelen volgens je eigen noties, als Hij aan jouw wil zou voldoen en je in staat was op te staan en energiek na te streven, wat zou dan het fundament zijn waarop je leeft? Ik zeg dat er veel mensen zijn die leven op een manier die volledig afhangt van menselijke nieuwsgierigheid. Het zit absoluut niet in hun meest oprechte hart om na te streven. Allen die het intreden in de waarheid niet nastreven, maar op hun nieuwsgierigheid in het leven vertrouwen, zijn verachtelijke mensen, en ze lopen gevaar! Gods verschillende soorten werk worden allemaal uitgevoerd om de mensheid te vervolmaken. Maar mensen zijn altijd nieuwsgierig, ze doen graag navraag naar geruchten, ze zijn bezorgd over de actualiteit in andere landen – zo zijn ze bijvoorbeeld nieuwsgierig over wat er gebeurt in Israël, en over de vraag of er in Egypte een aardbeving heeft plaatsgevonden. Ze zoeken altijd nieuwe, originele dingen om hun egoïstische verlangens te bevredigen. Ze streven het leven niet na, en streven het evenmin na vervolmaakt te worden. Het enige waar ze naar streven is dat de dag van God eerder komt, zodat hun prachtige droom

bewaarheid mag worden en hun extravagante wensen vervuld mogen worden. Dit soort persoon is niet praktisch – het is iemand met een onjuist perspectief. Alleen het nastreven van de waarheid is het fundament van het geloof van de mensheid in God, en als mensen het intreden in het leven niet nastreven, als ze niet proberen God tevreden te stellen, dan zullen ze onderworpen worden aan straf. Zij die gestraft moeten worden, zijn degenen die het werk van de Heilige Geest niet hebben gehad in de tijd van Gods werk.

Hoe moeten mensen met God samenwerken tijdens deze fase van Zijn werk? God is op dit moment mensen aan het testen. Hij uit geen woord, maar verbergt Zichzelf en maakt geen direct contact met mensen. Van buitenaf lijkt het alsof Hij helemaal geen werk doet, maar in werkelijkheid werkt Hij nog steeds binnen de mens. Iedereen die het intreden in het leven nastreeft, heeft een visie voor zijn nastreven van het leven en heeft geen twijfels, zelfs als hij Gods werk niet volledig begrijpt. Terwijl je beproevingen ondergaat, moet je weten – zelfs als je niet weet wat God wil doen en welk werk Hij wil volbrengen – dat Gods bedoelingen met de mensheid altijd goed zijn. Als je naar Hem streeft met een waarachtig hart, zal Hij je nooit verlaten, en uiteindelijk zal Hij je beslist vervolmaken en mensen naar een gepaste bestemming brengen. Ongeacht hoe God op dit moment mensen op de proef stelt, zal er een dag komen waarop Hij mensen een gepaste uitkomst zal geven en de gepaste vergelding zal geven op basis van wat ze hebben gedaan. God zal mensen niet naar een bepaald punt leiden en hen dan gewoon maar opzij werpen en negeren. Dit is omdat God betrouwbaar is. In deze fase doet de Heilige Geest het werk van loutering. Hij loutert elke persoon. Bij de stappen van het werk die bestonden uit de beproeving van de dood en de beproeving van de tuchting werd loutering

uitgevoerd met woorden. Mensen kunnen Gods werk pas ervaren als ze eerst Zijn huidige werk begrijpen, en begrijpen hoe de mensheid moet meewerken. Ja, dit is iets wat iedereen moet begrijpen. Wat God ook doet, of het nu loutering is, of zelfs als Hij niet spreekt: niet één enkele stap van Gods werk komt overeen met de noties van de mensheid. Elke stap van Zijn werk verbrijzelt en doorbreekt de noties van mensen. Dit is Zijn werk. Maar je moet geloven dat God, omdat Zijn werk een bepaalde fase heeft bereikt, niet de hele mensheid ter dood zal brengen, wat er ook gebeurt. Hij geeft de mensheid zowel beloften als zegeningen, en allen die Hem navolgen, zullen Zijn zegeningen kunnen verkrijgen, maar wie dat niet doet, zal door God opzij worden geworpen. Dit hangt af van je streven. Ongeacht al het andere, moet je geloven dat wanneer het werk van God voltooid is, iedere persoon een geschikte bestemming zal hebben. God heeft de mens prachtige aspiraties gegeven, maar zonder streven zijn die niet haalbaar. Dit zou je nu moeten kunnen zien – Gods loutering en Zijn tuchtiging van mensen is Zijn werk, maar mensen moeten op hun beurt te allen tijde een verandering in gezindheid nastreven. In je praktische ervaring moet je eerst weten hoe je Gods woorden moet eten en drinken; je moet binnen Zijn woorden vinden wat je moet binnengaan en je eigen tekortkomingen vinden, je moet proberen in te treden in je praktische ervaring, en het deel van Gods woorden nemen dat in praktijk moet worden gebracht, en proberen dat in praktijk te brengen. Gods woorden eten en drinken is één aspect. Daarnaast moet het leven van de kerk onderhouden worden, moet je een normaal geestelijk leven hebben en moet je al je huidige gesteldheden aan God kunnen overdragen. Ongeacht hoe Zijn werk verandert, je geestelijk leven moet normaal blijven. Een geestelijk leven kan je normale intrede onderhouden. Wat God ook doet, je hoort

je geestelijk leven ononderbroken voort te zetten en je plicht te vervullen. Dit is wat mensen moeten doen. Het is allemaal het werk van de Heilige Geest, maar terwijl dit voor degenen met een normale toestand vervolmaking is, is het voor degenen met een abnormale toestand een beproeving. In de huidige fase van het louteringswerk van de Heilige Geest zeggen sommige mensen dat Gods werk zo groots is en dat mensen absoluut loutering nodig hebben, anders zal hun gestalte te klein zijn en zullen ze onmogelijk Gods wil kunnen bereiken. Maar voor hen met een toestand die niet goed is, wordt het een reden om God niet na te volgen, en een reden om geen bijeenkomsten bij te wonen of Gods woorden te eten en drinken. Wat God ook doet en welke veranderingen Hij ook bewerkstelligt, in Zijn werk moeten mensen een basisniveau van een normaal geestelijk leven onderhouden. Misschien ben je in deze huidige fase van je geestelijke leven niet laks geweest, maar heb je nog steeds niet veel verkregen en geen grote oogst binnengehaald. In zulke omstandigheden moet je nog altijd de regels volgen; je moet je aan deze regels houden, zodat je in je leven geen verliezen lijdt en zodat je aan Gods wil voldoet. Als je geestelijk leven abnormaal is, kun je Gods huidige werk niet begrijpen en voel je in plaats daarvan altijd dat het volledig onverenigbaar is met je eigen noties, en hoewel je bereid bent Hem te volgen, heb je geen innerlijke drijfveer. Daarom moeten mensen meewerken, wat God op het moment ook doet. Als mensen niet meewerken, kan de Heilige Geest Zijn werk niet doen, en als mensen geen hart hebben om mee te werken, kunnen ze moeilijk het werk van de Heilige Geest verkrijgen. Als je het werk van de Heilige Geest in je wilt hebben en als je Gods goedkeuring wilt krijgen, moet je je oorspronkelijke toewijding ten overstaan van God in stand houden. Nu is het niet nodig dat je een dieper begrip, een hogere theorie of zoiets dergelijks hebt –

het enige wat vereist is, is dat je Gods woord op het oorspronkelijke fundament in stand houdt. Als mensen niet meewerken met God en geen diepere intrede nastreven, zal God alle dingen die oorspronkelijk van hen waren, wegnemen. Vanbinnen begeren mensen altijd het gemak en zouden ze liever genieten van datgene wat al beschikbaar is. Ze willen Gods beloften verkrijgen zonder enige prijs te betalen. Dit zijn de buitenissige gedachten die de mensheid erop nahoudt. Het leven zelf verkrijgen zonder een prijs te betalen – maar is er ooit iets zo makkelijk geweest? Wanneer iemand in God gelooft en probeert het leven binnen te gaan en zijn gezindheid te veranderen, moet hij een prijs betalen en een gesteldheid bereiken waarin hij God altijd zal volgen, wat God ook doet. Dit is iets wat mensen moeten doen. Zelfs als je dit alles in de regel navolgt, moet je het altijd in stand houden, en hoe groot de beproevingen ook zijn, je normale relatie met God kun je niet laten varen. Je moet in staat zijn te bidden, je kerkleven te onderhouden en je broeders en zusters nooit te verlaten. Wanneer God je op de proef stelt, moet je nog altijd de waarheid zoeken. Dit is het minimumvereiste voor een geestelijk leven. Altijd het verlangen hebben te zoeken, streven mee te werken, al je energie in te zetten – is dat haalbaar? Als mensen dit als fundament nemen, zullen ze onderscheidingsvermogen kunnen verwerven en intrede in de werkelijkheid kunnen bewerkstelligen. Het is makkelijk om Gods woord te aanvaarden wanneer je eigen gesteldheid normaal is; in deze omstandigheden voelt het niet moeilijk om de waarheid in praktijk te brengen en voel je dat Gods werk groots is. Maar als je toestand slecht is, zul je geen aandacht schenken, ongeacht hoe groots Gods werk is en ongeacht hoe prachtig iemand spreekt. Wanneer iemands toestand abnormaal is, kan God niet in hem werken en kan hij geen veranderingen in zijn gezindheid bewerkstelligen.

Als mensen geen enkel vertrouwen hebben, is het voor hen niet eenvoudig om langs dit pad verder te gaan. Iedereen kan nu zien dat Gods werk niet in het minst overeenkomt met de noties van mensen. God heeft zo veel werk gedaan en zo veel woorden gesproken, die volledig afwijken van menselijke noties. Daarom moeten mensen het vertrouwen en de wilskracht hebben om zich te kunnen blijven scharen achter wat ze al gezien hebben en wat ze uit hun ervaringen hebben verkregen. Wat God ook doet in mensen, ze moeten in stand houden wat zijzelf bezitten, oprecht zijn ten overstaan van God en Hem helemaal tot het einde toegewijd zijn. Dit is de plicht van de mensheid. Mensen moeten datgene in stand houden wat ze horen te doen. Geloof in God vereist gehoorzaamheid aan Hem en het ervaren van Zijn werk. God heeft zo veel werk gedaan – men zou kunnen stellen dat het voor mensen allemaal vervolmaking, loutering en, meer nog, tuchtiging is. Er is niet één stap van Gods werk geweest die overeenkwam met menselijke noties; wat mensen hebben genoten, zijn Gods strenge woorden. Wanneer God komt, moeten mensen Zijn majesteit en Zijn toorn genieten. Maar hoe streng Zijn woorden eventueel ook zijn, Hij komt om de mensheid te redden en te vervolmaken. Als schepselen moeten mensen de plichten vervullen die ze horen te vervullen, en standvastig staan in hun getuigenis te midden van loutering. Bij elke beproeving moeten ze de getuigenis in stand houden die ze moeten geven, en dit klinkend doen omwille van God. Wie dit doet, is een overwinnaar. Ongeacht hoe God je loutert, je blijft vol vertrouwen en verliest nooit het vertrouwen in Hem. Je doet wat de mens hoort te doen. Dit is wat God van de mens vereist, en het hart van de mens moet in staat zijn om volledig naar Hem terug te keren en zich op elk moment dat voorbijgaat naar Hem toe te wenden. Dan is men een overwinnaar. Degenen

naar wie God verwijst als 'overwinnaars' zijn degenen die nog altijd standvastig kunnen staan in hun getuigenis, en die hun vertrouwen in en toewijding aan God kunnen behouden terwijl ze onder invloed van Satan staan en door Satan worden belegerd – dat wil zeggen: wanneer ze zich onder de duistere machten bevinden. Als je ten overstaan van God, wat er ook gebeurt, nog altijd een zuiver hart kunt behouden en je oprechte liefde voor God kunt behouden, sta je standvastig in je getuigenis ten overstaan van God. Dit is waar God naar verwijst met een 'overwinnaar' zijn. Als je streven uitstekend is wanneer God je zegent, maar je je terugtrekt zonder Zijn zegeningen, is dat dan zuiverheid? Aangezien je er zeker van bent dat deze weg waar is, moet je hem tot het einde volgen; je moet je toewijding aan God in stand houden. Aangezien je hebt gezien dat God Zelf naar de aarde is gekomen om je te vervolmaken, moet je je hart volledig aan Hem geven. Als je Hem kunt blijven volgen, ongeacht wat Hij doet, zelfs als Hij helemaal aan het einde een ongunstige uitkomst voor je vaststelt, dan is dat het in stand houden van zuiverheid ten overstaan van God. Een heilig geestelijk lichaam en een zuivere maagd aan God offeren betekent het behouden van een oprecht hart ten overstaan van God. Voor de mensheid is oprechtheid zuiverheid, en is het vermogen om oprecht te zijn richting God het in stand houden van zuiverheid. Dit is wat je in praktijk moet brengen. Wanneer je hoort te bidden, bid je; wanneer je in communicatie bij elkaar hoort te komen, doe je dat; wanneer je lofzangen hoort te zingen, zing je lofzangen; en wanneer je het vlees hoort te verzaken, verzaak je het vlees. Wanneer je je plicht doet, modder je niet maar wat aan; wanneer je voor beproevingen staat, blijf je standvastig. Dit is toewijding aan God. Als je niet in stand houdt wat mensen zouden moeten doen, is al je eerdere leed en zijn al je eerdere voornemens zinloos geweest.

Voor elke stap van Gods werk is er een route waarop mensen moeten samenwerken. God loutert mensen zodat ze vertrouwen hebben terwijl ze louteringen ondergaan. God vervolmaakt mensen zodat ze er vertrouwen in hebben door God te worden vervolmaakt, en bereid zijn Zijn louteringen te aanvaarden en door Hem te worden behandeld en gesnoeid. De Geest van God werkt in mensen om hun verlichting en illuminatie te brengen en ervoor te zorgen dat ze met Hem samenwerken en praktiseren. God spreekt niet tijdens louteringen. Hij laat Zijn stem niet klinken, maar toch is er werk dat mensen moeten doen. Je moet in stand houden wat je al hebt, je moet nog steeds in staat zijn om tot God te bidden, dichtbij God te zijn en standvastig te staan in je getuigenis voor God; op deze manier zul je je eigen plicht vervullen. Jullie allemaal moeten duidelijk aan Gods werk zien dat er voor Zijn beproevingen van het vertrouwen en de liefde van mensen wordt vereist dat mensen meer tot God bidden en dat ze Gods woorden vaker ten overstaan van Hem genieten. Als God je verlicht en ervoor zorgt dat je Zijn wil begrijpt, maar je desalniettemin niets van dit alles in praktijk brengt, zul je niets verwerven. Wanneer je Gods woorden in praktijk brengt, moet je in staat blijven om tot Hem te bidden, en wanneer je Zijn woorden geniet, moet je voor Hem verschijnen en zoeken en vol vertrouwen in Hem zijn, zonder je ook maar enigszins ontmoedigd of koud te voelen. Degenen die Gods woorden niet in praktijk brengen, zijn tijdens bijeenkomsten vol energie, maar vallen in de duisternis wanneer ze naar huis terugkeren. Er zijn sommigen die niet eens willen samenkomen. Daarom moet je duidelijk zien welke plicht het is die mensen moeten vervullen. Je weet misschien niet wat Gods wil eigenlijk is, maar je kunt je plicht doen, je kunt bidden wanneer je dat hoort te doen, je kunt de waarheid in praktijk brengen wanneer je dat hoort te doen, en je kunt doen

wat mensen horen te doen. Je kunt je oorspronkelijke visie handhaven. Op deze manier zul je beter in staat zijn om Gods volgende stap van het werk te aanvaarden. Wanneer God op een verborgen manier werkt, is het een probleem als je niet zoekt. Wanneer Hij spreekt en preekt tijdens bijeenkomsten, luister je enthousiast, maar wanneer Hij niet spreekt, ontbreekt het je aan energie en trek je je terug. Wat voor soort persoon gedraagt zich op deze manier? Dit is iemand die de kudde gewoon maar overal heen volgt. Zo iemand heeft geen houding, geen getuigenis en geen visie! De meeste mensen zijn zo. Als je op die weg verdergaat, zul je op een dag, wanneer je een grote beproeving tegenkomt, straf oplopen. Een houding hebben is erg belangrijk in Gods proces van het vervolmaken van mensen. Als je aan geen enkele stap van Gods werk twijfelt, als je de plicht van de mens vervult, als je oprecht in stand houdt wat God je in praktijk laat brengen, dat wil zeggen: als je Gods aansporingen onthoudt, en Zijn aansporingen niet vergeet, wat Hij in het heden ook doet, als je niet twijfelt over Zijn werk, je houding volhoudt, je getuigenis handhaaft en met elke stap op de weg zegeviert, zul je uiteindelijk door God worden vervolmaakt en zal er een overwinnaar van je worden gemaakt. Als je in staat bent elke stap van Gods beproevingen standvastig te doorstaan, en als je helemaal aan het einde nog steeds standvastig kunt blijven, ben je een overwinnaar, dan ben je iemand die door God is vervolmaakt. Als je in je huidige beproevingen niet standvastig kunt zijn, zal het in de toekomst zelfs nog moeilijker worden. Als je alleen een onbeduidende mate van lijden ondergaat en de waarheid niet nastreeft, zul je uiteindelijk niets winnen. Je zult met lege handen komen te staan. Er zijn sommige mensen die hun streven opgeven wanneer ze zien dat God niet spreekt, en hun hart raakt versnipperd. Is zo iemand geen dwaas? Dit soort mensen heeft

geen werkelijkheid. Wanneer God spreekt, rennen ze altijd rond en lijken ze vanbuiten druk en enthousiast, maar nu Hij niet spreekt, stoppen ze met zoeken. Dit soort persoon heeft geen toekomst. Tijdens louteringen moet je binnengaan vanuit een positief perspectief en de lessen leren die je hoort te leren; wanneer je tot God bidt en Zijn woord leest, moet je je eigen gesteldheid daaraan afmeten, je tekortkomingen ontdekken en uitvinden dat je nog veel lessen te leren hebt. Hoe oprechter je zoekt terwijl je louteringen ondergaat, hoe meer je zult ontdekken dat je ontoereikend bent. Wanneer je louteringen ervaart, zijn er veel kwesties die je tegenkomt; je kunt ze niet duidelijk zien, je klaagt, je openbaart je eigen vlees – alleen op deze manier kun je ontdekken dat je veel te veel verdorven gezindheden in je hebt.

Mensen hebben een tekort aan kaliber en ze schieten ruim tekort voor Gods maatstaven. In de toekomst zullen ze misschien zelfs nog meer behoefte hebben aan het vertrouwen om dit pad te bewandelen. Gods werk in de laatste dagen vereist een enorm vertrouwen, een vertrouwen dat zelfs groter is dan dat van Job. Zonder vertrouwen zullen mensen niet in staat zijn ervaring te blijven opdoen en zullen ze evenmin door God vervolmaakt kunnen worden. Wanneer de dag van grote beproevingen aanbreekt, zullen er mensen zijn die de kerken verlaten – een aantal hier, een aantal daar. Er zullen er sommigen zijn die de voorgaande dagen veel succes hadden met hun streven, en het zal onduidelijk zijn waarom ze niet langer geloven. Er zullen veel dingen gebeuren die je niet zult begrijpen, en God zal geen enkel teken of wonder openbaren en niets bovennatuurlijks doen. Dit is om te zien of je standvastig kunt zijn – God gebruikt feiten om mensen te louteren. Je hebt nog niet veel geleden. In de toekomst, wanneer er grote beproevingen komen, zal op sommige plekken iedereen in de kerk

vertrekken, en degenen met wie je een goede relatie hebt gehad, zullen vertrekken en hun geloof de rug toekeren. Zul je dan standvastig kunnen zijn? Tot dusver zijn de beproevingen waar je tegenover hebt gestaan gering geweest, en je was waarschijnlijk nog maar net in staat ze te weerstaan. Deze stap omvat louteringen en vervolmaking door alleen woorden. Bij de volgende stap zullen de feiten je overvallen om je te louteren, en dan zul je je te midden van het gevaar bevinden. Wanneer het eenmaal echt menens wordt, zal God je aanraden om je te haasten en te vertrekken, en zullen religieuze mensen proberen je te strikken om met hen mee te gaan. Dit is om te zien of je over het pad kunt verdergaan, en al deze dingen zijn beproevingen. De huidige beproevingen zijn gering, maar de dag zal komen waarop in enkele huizen de ouders niet langer geloven, en in enkele huizen de kinderen niet langer geloven. Zul je in staat zijn om door te gaan? Hoe verder je voorwaarts gaat, hoe groter je beproevingen zullen worden. God voert Zijn werk van het louteren van mensen uit naar gelang hun behoeften en hun gestalte. Tijdens de fase waarin God de mensheid vervolmaakt, is het onmogelijk dat het aantal mensen zal blijven groeien – het zal alleen maar krimpen. Het is alleen door deze louteringen dat mensen vervolmaakt kunnen worden. Behandeld worden, gedisciplineerd worden, op de proef gesteld worden, getuchtigd worden, vervloekt worden – kun je dit allemaal weerstaan? Wanneer je een kerk ziet met een bijzonder goede situatie, waar de zusters en broeders allemaal heel energiek zoeken, voel je je bemoedigd. Wanneer de dag komt waarop ze allemaal vertrokken zijn, sommigen van hen niet langer geloven, sommigen vertrokken zijn om zaken te doen of te trouwen, en sommigen zich bij de religie hebben aangesloten, zul je dan standvastig kunnen zijn? Zul je vanbinnen onaangeroerd kunnen blijven? De vervolmaking van de mensheid

door God is niet zo eenvoudig! Hij gebruikt veel dingen om mensen te louteren. Mensen beschouwen deze als methoden, maar in Gods oorspronkelijke opzet zijn dit helemaal geen methoden, maar feiten. Op het einde, wanneer Hij mensen tot een bepaald punt heeft gelouterd en ze geen klachten meer hebben, zal deze fase van Zijn werk voltooid zijn. Het grote werk van de Heilige Geest bestaat eruit jou te vervolmaken, en wanneer Hij niet werkt en Zichzelf verbergt, is dat nog meer omwille van jouw vervolmaking, en vooral op deze manier kan men zien of mensen liefde voor God hebben, of ze echt vertrouwen in Hem hebben. Wanneer God duidelijk spreekt, is het niet nodig dat je zoekt; het is alleen wanneer Hij verborgen is dat je moet zoeken en je weg op de tast moet vinden. Je moet in staat zijn de plicht van een schepsel te vervullen, en wat je toekomstige uitkomst en je bestemming ook mogen zijn, je moet kennis en liefde voor God kunnen nastreven gedurende je levensjaren, en hoe God je ook behandelt, je moet kunnen voorkomen dat je klaagt. Er is één voorwaarde bij het werk van de Heilige Geest in mensen. Ze moeten dorsten en zoeken, niet halfslachtig zijn over Gods handelingen en die niet in twijfel trekken, en ze moeten hun plicht te allen tijde kunnen handhaven; alleen op deze manier kunnen ze het werk van de Heilige Geest verkrijgen. Bij elke stap van Gods werk wordt vereist dat de mensheid enorm veel vertrouwen heeft en voor God verschijnt om te zoeken. Alleen door ervaring kunnen mensen ontdekken hoe beminnelijk God is en hoe de Heilige Geest in mensen werkt. Als je niet ervaart, als je niet op de tast je weg erdoorheen vindt, als je niet zoekt, zul je niets winnen. Je moet op de tast je weg door je ervaringen vinden, en alleen door je ervaringen kun je Gods handelingen zien en Zijn wonderlijkheid en ondoorgrondelijkheid herkennen.

Ben je iemand die tot leven is gekomen?

Alleen wanneer je je verdorven gezindheden hebt afgeworpen en het leven hebt bereikt vanuit normale menselijkheid, zul je perfect gemaakt worden. Ook al kun je geen profetieën spreken en ken je geen mysteries, je zult het beeld van een mens naleven en onthullen. God heeft de mens geschapen, waarna hij werd verdorven door Satan en dit verderf heeft van mensen 'dode lichamen' gemaakt. Daarom zul je, nadat je bent veranderd, anders zijn dan deze dode lichamen. Het zijn de woorden van God die leven geven aan de ziel van mensen en ervoor zorgen dat zij herboren worden en wanneer de ziel van mensen herboren wordt, is zij tot leven gekomen. Het noemen van de "doden" verwijst naar lichamen die geen ziel hebben, naar mensen van wie de ziel gestorven is. Wanneer de ziel van mensen leven ontvangt komt zij tot leven. De heiligen waar eerder over gesproken werd verwijzen naar mensen die tot leven zijn gekomen, zij die onder invloed van Satan zijn geweest, maar Satan hebben verslagen. Het gekozen volk van China heeft de wrede en onmenselijke vervolging en het bedrog van de grote rode draak verdragen, wat hen mentaal heeft verwoest zonder enige levensmoed. Daarom moet de ontwaking van hun zielen beginnen bij hun wezen: beetje bij beetje, in hun wezen moet hun ziel ontwaken. Wanneer zij op een dag tot leven komen, zullen er geen obstakels meer zijn en zal alles moeiteloos verlopen. Op dit moment blijft dat niet haalbaar. Wat de meeste mensen naleven

ademt de sfeer van de dood, ze worden omgeven door een aura van dood en er ontbreekt te veel aan hen. Sommige mensen dragen de dood in hun woorden, hun handelingen dragen de dood en bijna alles wat zij naleven is dood. Als mensen vandaag de dag publiekelijk een getuigenis afleggen van God, dan zal dit werk mislukken, want ze moeten nog volledig tot leven komen en er zijn te veel doden onder jullie. Vandaag de dag vragen sommige mensen waarom God geen tekenen geeft en wonderen verricht, zodat Hij snel Zijn werk kan verspreiden onder de heidense volkeren. De doden kunnen geen getuigenis afleggen van God, alleen de levenden. Maar vandaag de dag zijn de meeste mensen dood, te veel van hen leven in de kooi van de dood, ze leven onder invloed van Satan en zijn niet in staat om te overwinnen, dus hoe kunnen ze een getuigenis afleggen van God? Hoe kunnen ze het werk van het evangelie verspreiden?

Zij die onder invloed van de duisternis leven zijn zij die met de dood leven, het zijn zij die door Satan bezeten zijn. Zonder de redding van God en zonder door God te worden geoordeeld en getuchtigd, kunnen mensen niet ontsnappen aan de invloed van de dood, ze kunnen geen levenden worden. Deze doden kunnen geen getuigenis afleggen van God en kunnen ook niet worden gebruikt door God en zeker niet het koninkrijk betreden. God wil de getuigenis van de levenden, niet van de doden, en Hij vraagt dat de levenden, en niet de doden voor Hem werken. “De doden” zijn zij die zich tegen God verzetten en rebelleren, hun ziel is verdoofd en zij begrijpen Gods woorden niet, het zijn zij die de waarheid niet in praktijk brengen en niet loyaal zijn aan God en het zijn zij die in het rijk van Satan leven en gebruikt worden door Satan. De doden maken zich kenbaar door zich te verzetten tegen de waarheid, door tegen God in te gaan en

door laag, verachtelijk, kwaadaardig, bruto, misleidend en verraderlijk te zijn. Zelfs al eten en drinken zulke mensen van de woorden van God, zij zijn niet in staat de woorden van God na te leven; zij leven, maar zij zijn ten dode opgeschreven, zij zijn ademende lijken. De doden kunnen God op geen enkele manier tevredenstellen en zij zijn al helemaal niet in staat Hem te gehoorzamen. Zij kunnen Hem alleen verraden, blasfemie tegen Hem uitspreken, en alles wat zij naleven onthult de aard van Satan. Als mensen levende wezens willen worden en getuigenis willen geven van God en door God willen worden goedgekeurd, zullen zij Gods redding moeten aanvaarden, ze zullen zich graag moeten onderwerpen aan Zijn oordeel en tuchting en verheugd het snoeien en behandelen van God moeten accepteren. Alleen dan kunnen zij alle waarheden die door God geëist worden in praktijk brengen en alleen dan zullen zij Gods redding ontvangen en daadwerkelijk levende wezens worden. De levenden worden gered door God, zij zijn geoordeeld en getuchtigd door God, zij zijn bereid om zichzelf aan God te wijden en hun leven aan God te geven en zij willen graag hun hele leven aan God opdragen. Alleen wanneer de levenden getuigenis geven van God kan Satan te schande worden gemaakt, alleen de levenden kunnen het evangelische werk van God verspreiden, alleen de levenden zullen mensen naar Gods hart zijn en alleen de levenden zijn echte mensen. Oorspronkelijk was de mens die door God werd gemaakt levend, maar door Satans verdorvenheid leeft de mens met de dood en leeft de mens onder de invloed van Satan. Daarom zijn deze mensen doden geworden die leven zonder ziel, zijn zij vijanden geworden die zich verzetten tegen God, zijn zij middelen van Satan geworden en zijn zij de gevangenen van Satan geworden. Alle levende mensen die door God geschapen zijn, zijn dood geworden en dus heeft

God Zijn getuigenis verloren en Hij heeft de mensheid verloren, die door Hem geschapen is en het enige is dat Zijn adem bevat. Als God Zijn getuigenis terugneemt en hen terugneemt die door Zijn hand geschapen zijn maar gevangen zijn genomen door Satan, dan moet Hij hen laten herrijzen zodat ze levende wezens kunnen worden en Hij moet hen terugnemen zodat zij in Zijn licht leven. De doden zijn zij die geen ziel hebben, zij die extreem verdoofd zijn en zich verzetten tegen God. Bovendien kennen zij God niet. Deze mensen hebben geen enkel intentie om God te gehoorzamen, zij rebelleren alleen maar tegen Hem en verzetten zich tegen Hem en zijn niet in het minst loyaal. De levenden zijn zij met een herboren ziel, zij die weten hoe ze God moeten gehoorzamen en die loyaal zijn aan God. Zij zijn bezeten van de waarheid en van getuigenis en alleen deze mensen behagen God in Zijn huis. God redt degenen die tot leven kunnen komen, die Gods redding kunnen zien, die loyaal kunnen zijn aan God en bereid zijn om God te zoeken. Hij redt hen die geloven in Gods incarnatie en geloven in Zijn verschijning. Sommige mensen kunnen tot leven komen en sommigen mensen kunnen dat niet; het hangt ervan af of hun aard gered kan worden of niet. Veel mensen hebben veel woorden van God gehoord en toch begrijpen zij Gods wil niet, zij hebben de vele woorden van God gehoord maar nog steeds zijn zij niet in staat om ze in praktijk te brengen, zij zijn niet in staat om naar een waarheid te leven en ook hinderen zij opzettelijk Gods werk. Zij zijn niet in staat om werk voor God te verrichten, zij kunnen niets aan Hem wijden en zij geven stiekem het geld van de kerk uit en eten gratis in het huis van God. Deze mensen zijn dood en zij zullen niet worden gered. God redt allen die met Zijn werk bezig zijn. Maar een deel van hen kan Zijn redding niet ontvangen. Slechts een klein aantal kan Zijn redding ontvangen. Dit komt

doordat de meeste mensen te diep zijn verdorven en de doden zijn geworden en niet kunnen worden gered; zij zijn volledig gebruikt door Satan en zijn qua natuur te kwaadaardig. Die minderheid van de mensen is ook niet in staat om God volledig te gehoorzamen. Zij zijn niet degenen die God volledig trouw zijn geweest sinds het begin of die een diepe liefde voor God koesterden sinds het begin; in plaats daarvan zijn zij God gaan gehoorzamen vanwege Zijn overwinningswerk, zij zien God vanwege Zijn allerhoogste liefde, er vinden veranderingen plaats in hun gezindheid vanwege Gods rechtvaardige gezindheid en zij leren God kennen via Zijn werk, dat zowel echt als normaal is. Ongeacht hoe goed deze mensen zijn, zonder dit werk van God, zouden zij nog steeds bij Satan horen, zij zouden nog steeds bij de dood horen, zij zouden nog steeds dood zijn. Dat deze mensen nu Gods redding kunnen ontvangen is enkel omdat zij bereid zijn samen te werken met God.

Vanwege hun loyaliteit ten opzichte van God, zullen de levenden worden gewonnen door God en zullen zij met Zijn beloftes leven. En vanwege hun verzet tegen God, zullen de doden worden verafschuwd en worden afgewezen door God en zullen zij met Zijn straffen en vervloeking leven. Dat is de rechtvaardige gezindheid van God en dat kan door geen enkele mens worden veranderd. Vanwege hun eigen zoektocht ontvangen mensen de goedkeuring van God en leven zij in het licht; vanwege hun sluwe plannen worden mensen door God vervloekt en dalen zij af naar de straffen. Vanwege het kwaad dat zij verrichten worden mensen gestraft door God; en vanwege hun verlangen en loyaliteit ontvangen mensen de zegeningen van God. God is rechtvaardig: Hij zegent de levenden en vervloekt de doden, zodat zij altijd met de dood zullen leven en nooit in Gods licht. God zal de levenden in Zijn koninkrijk opnemen, Hij zal de

levenden opnemen in Zijn zegeningen zodat zij voor altijd bij Hem kunnen zijn. De doden zal Hij treffen met eeuwige dood; zij zijn het onderwerp van Zijn verwoesting en zullen voor altijd tot Satan behoren. God behandelt niemand onrechtvaardig. Allen die oprecht naar God zoeken zullen zeker in het huis van God blijven en allen die God ongehoorzaam zijn en onverenigbaar met Hem zijn, zullen zeker met zijn straffen leven. Misschien heb je twijfels over Gods werk in het vlees, maar er zal een dag komen dat Gods vlees niet rechtstreeks het einde van de mens zal bepalen. In plaats daarvan zal Zijn Geest de bestemming van de mens bepalen en op dat moment zullen de mensen weten dat Gods vlees en Zijn Geest één zijn, dat Zijn vlees geen fouten kan begaan en Zijn Geest nog minder in staat is fouten te begaan. Uiteindelijk zal Hij degenen die tot leven komen zeker opnemen in Zijn koninkrijk, niet één meer, niet één minder, en de doden die niet tot leven zijn gekomen zullen in het hol van Satan worden geworpen.

Een onveranderde gezindheid betekent vijandschap jegens God

Na enkele duizenden jaren van verdorvenheid is de mens gevoelloos en stompzinnig geworden, een demon die zich tegen God keert. De opstandigheid van de mens jegens God is zo erg, dat die in de geschiedenisboeken is opgetekend. Zelfs de mens zelf is niet in staat om zijn opstandige gedrag volledig te beschrijven, want de mens is grondig verdorven door Satan. Hij is door Satan op een dwaalspoor gebracht en weet niet meer waar hij het zoeken moet. Ook

nu verraadt de mens God nog steeds: wanneer de mens God ziet, verraadt hij Hem en wanneer hij God niet kan zien, verraadt hij Hem ook. Er zijn zelfs mensen die Gods vervloekingen en Gods toorn hebben gezien en Hem dan alsnog verraden. Ik zeg dus dat het verstand van de mens en ook zijn geweten, hun oorspronkelijke functie zijn kwijtgeraakt. De mens die ik aanschouw, is een beest in menselijke kledij, hij is een giftige slang en hoe meelijwekkend hij zich ook probeert voor te doen voor mijn ogen, ik zal nooit barmhartig zijn jegens hem. Hij vat namelijk niet het verschil tussen zwart en wit, of het verschil tussen waarheid en onwaarheid. Het verstand van de mens is erg gevoelloos geworden, toch wil hij zegeningen verkrijgen. Zijn menselijkheid is erg laaghartig, toch wil hij de soevereiniteit van een koning bezitten. Van wie kan hij de koning zijn, met zo'n verstand? Hoe kan hij met zo'n menselijkheid op een troon zitten? De mens kent werkelijk geen schaamte! Hij is een verwaande ellendeling! Voor degenen die zegeningen wensen, heb ik een suggestie: kijk eerst eens in een spiegel naar je eigen lelijke spiegelbeeld – heb je de kwaliteiten om een koning te zijn? Heb je het gezicht van iemand die zegeningen kan verkrijgen? Er is geen greintje verandering opgetreden in je gezindheid en je hebt niets van de waarheid in praktijk gebracht, en toch verlang je een prachtige toekomst. Je spiegelt jezelf iets voor! De mens, geboren in zo'n smerig land, is ernstig aangetast door de maatschappij. Hij is beïnvloed door een feodale ethiek en is geschoold in 'instituten voor hoger onderwijs'. Het achterlijke denken, de verdorven moraliteit, de minderwaardige kijk op het leven, de verachtelijke levensfilosofie, het uiterst waardeloze bestaan, en de verdorven levensstijl en gewoonten – al die dingen zijn diep het mensenhart binnengedrongen, en hebben zijn geweten ernstig ondermijnd en aangevallen. De mens raakt daardoor steeds verder van God

verwijderd en keert zich steeds meer tegen Hem. De gezindheid van de mens wordt met de dag kwaadaardiger, en niemand zal uit zichzelf iets opgeven voor God, niemand zal uit zichzelf God gehoorzamen en niemand zal bovendien uit zichzelf de verschijning van God zoeken. In plaats daarvan doet de mens onder het domein van Satan juist niets anders dan het najagen van plezier, en geeft hij zich over aan de verdorvenheid van het vlees in het land van drek. Ook al horen ze de waarheid, mensen die in duisternis leven denken er niet aan om die in praktijk te brengen, noch zijn ze geneigd om God te zoeken, ook al hebben ze Zijn verschijning gezien. Hoe kan een mensheid die zo verdorven is enige kans op redding hebben? Hoe kan een mensheid die zo decadent is in het licht leven?

Het veranderen van de gezindheid van de mens begint met de kennis van zijn wezen en door veranderingen in zijn denken, natuur en mentale kijk – door fundamentele veranderingen. Alleen zo komen echte veranderingen tot stand in de gezindheid van de mens. De verdorven gezindheid van de mens is het gevolg van het feit dat Satan hem vergiftigt en vertrapt, en de verschrikkelijke schade die Satan heeft aangebracht in zijn denken, moraliteit, inzicht en verstand. Juist omdat deze fundamentele dingen van de mens door Satan zijn verdorven, en volslagen anders zijn dan hoe God ze oorspronkelijk heeft gemaakt, keert de mens zich tegen God en begrijpt hij de waarheid niet. Veranderingen in de gezindheid van de mens dienen dus te beginnen met veranderingen in zijn denken, inzicht en verstand, waardoor zijn kennis van God en zijn kennis van de waarheid veranderen. Zij die geboren zijn in het meest verdorven van alle landen weten zelfs nog minder over wat God is of wat het betekent om in God te geloven. Hoe verdorvener mensen zijn, hoe minder ze het bestaan van God kennen en hoe ondermaatser hun verstand en inzicht zijn. De mens is door

Satan verdorven, dat is de bron van zijn tegenstand en rebellie jegens God. Doordat de mens dus door Satan is verdorven, is zijn geweten gevoelloos geworden, is hij immoreel, zijn zijn gedachten ontaard en heeft hij een achterlijke mentale kijk. Voordat de mens door Satan was verdorven, volgde hij God van nature en gehoorzaamde hij Zijn woorden na ze gehoord te hebben. Hij had van nature een gezond verstand en geweten, en had een normale menselijkheid. Nadat hij door Satan werd verdorven, raakten zijn oorspronkelijke verstand, geweten en menselijkheid afgestompt en door Satan aangetast. Zo is hij zijn gehoorzaamheid en liefde jegens God kwijtgeraakt. Het verstand van de mens is abnormaal geworden en zijn gezindheid gelijk aan dat van een dier, en zijn rebellie jegens God wordt steeds frequenter en intenser. Toch weet of herkent de mens dit nog steeds niet, en blijft hij zich blind verzetten en rebels opstellen. De openbaring van de gezindheid van de mens is de uiting van zijn verstand, inzicht en geweten en aangezien zijn verstand en inzicht ondeugdelijk zijn en zijn geweten uitermate is afgestompt, is zijn gezindheid opstandig jegens God. Als het verstand en inzicht van een mens niet kunnen veranderen, is er geen sprake van verandering in zijn gezindheid en kan hij evenmin naar Gods hart zijn. Als het verstand van een mens ondeugdelijk is, kan hij God niet dienen en is hij ongeschikt om door God te worden gebruikt. 'Normaal verstand' verwijst naar gehoorzaamheid en trouw aan God, naar verlangen naar God, naar absoluut zijn jegens God en naar een geweten hebben jegens God. Het verwijst naar één van hart en geest zijn jegens God en niet zich niet opzettelijk tegen God keren. Mensen met een abnormaal verstand zijn niet zo. Sinds de mens door Satan werd verdorven, heeft hij allerlei opvattingen over God bedacht, hij heeft geen trouw of verlangen naar God gekend, om maar niet te spreken over een geweten

jegens God. De mens keert zich opzettelijk tegen God en veroordeelt Hem naar believen. Bovendien werpt hij Hem achter zijn rug beschimpingen toe. De mens weet heel goed dat Hij God is, toch veroordeelt hij Hem achter Zijn rug, is hij geenszins van plan om Hem te gehoorzamen en stelt hij alleen lukrake vragen en eisen aan God. Zulke mensen – mensen met een abnormaal verstand – zijn niet in staat om hun eigen verwerpelijke gedrag te kennen of hun opstandigheid te betreuren. Als mensen in staat zijn om zichzelf te kennen, hebben ze iets van hun verstand teruggekregen. Hoe opstandiger mensen zijn jegens God maar zichzelf niet kennen, hoe ondeugdelijker hun verstand is.

De bron van de openbaring van de verdorven gezindheid van de mens is niets meer dan zijn afgestompte geweten, zijn kwaadaardige natuur en zijn ondeugdelijke verstand. Als het geweten en het verstand van de mens weer normaal kunnen worden, zal hij geschikt worden om voor Gods aangezicht te worden gebruikt. Het komt simpelweg omdat het geweten van de mens altijd gevoelloos is geweest, het verstand van de mens nooit gezond is geweest en steeds afgestompter raakt, dat de mens steeds opstandiger wordt jegens God. Hij heeft Jezus zelfs aan het kruis genageld en heeft de vleesgeworden God van de laatste dagen toegang tot zijn huis geweigerd. Hij veroordeelt Gods vlees en ziet Gods vlees als onwaardig. Als de mens ook maar een beetje menselijkheid had, zou hij niet zo wreed zijn in zijn behandeling van Gods vleesgeworden vlees. Als hij ook maar een beetje verstand had, zou hij niet zo kwaadaardig zijn in zijn behandeling van het vlees van de vleesgeworden God. Als hij ook maar een beetje geweten had, zou hij de vleesgeworden God niet zo ‘dankbaar’ zijn op deze manier. De mens leeft in het tijdperk dat God vlees is geworden, toch is hij niet in staat om God te danken voor deze geweldige gelegenheid. In plaats

daarvan vervloekt hij de komst van God of negeert hij het feit van Gods vleeswording volkomen, en is hij er schijnbaar op tegen en moe van. Hoe de mens ook tegen de komst van God aankijkt, God heeft, kort gezegd, Zijn werk altijd geduldig voortgezet – zelfs al heeft de mens Hem geenszins verwelkomd en stelt hij wel blindelings eisen aan Hem. De gezindheid van de mens is uitermate kwaadaardig geworden, zijn verstand is uitermate afgestompt en zijn geweten is volkomen vertrapt door de boze en is al heel lang niet meer als het oorspronkelijke geweten van de mens. De mens is niet alleen ondankbaar jegens de vleesgeworden God voor het uitstorten van zoveel leven en genade op de mensheid, maar is zelfs verbitterd jegens God dat Hij hem de waarheid heeft gegeven. De mens heeft namelijk geen greintje belangstelling voor de waarheid, daarom is hij verbitterd jegens God. De mens is niet alleen niet in staat om zijn leven neer te leggen voor de vleesgeworden God, maar hij probeert desondanks gunsten van Hem los te krijgen, en hij verwacht een rente die tientallen keer meer is dan wat de mens God heeft gegeven. Mensen met zo'n geweten en verstand vinden dit geen belangrijk punt en blijven geloven dat ze heel veel voor God hebben gedaan en dat God ze te weinig heeft gegeven. Er zijn mensen die mij een kom water hebben gegeven en daarna hun hand uitsteken en eisen dat ik ze betaal voor twee kommen melk, of ze hebben mij onderdak voor één nacht geboden en eisen dan dat ik voor verscheidene nachten betaal. Hoe kun je met zo'n menselijkheid, en zo'n geweten, nog steeds wensen het leven te verkrijgen? Wat zijn jullie verachtelijke ellendelingen! Het is vanwege deze menselijkheid en dit geweten van de mens dat de vleesgeworden God het land doorkruist zonder een schuilplaats te vinden. Mensen die werkelijk een geweten en menselijkheid bezitten, dienen de vleesgeworden God te aanbidden en met geheel hun hart te

dienen, niet omwille van hoeveel werk Hij heeft gedaan, maar zelfs als Hij geen enkel werk zou doen. Dit moeten mensen met gezond verstand doen en dit is de plicht van de mens. De meeste mensen spreken zelfs over voorwaarden in hun dienst aan God. Het maakt ze niet uit of Hij God of een mens is, ze praten alleen over hun eigen voorwaarden en proberen alleen hun eigen verlangens te bevredigen. Wanneer jullie voor mij koken, eisen jullie een vergoeding voor dienstverlening, wanneer jullie voor mij hardlopen, vragen jullie om een hardloopvergoeding, wanneer jullie voor mij werken, eisen jullie betaling van jullie arbeidskosten, wanneer jullie mijn kleren wassen, eisen jullie wasgeld, wanneer jullie iets aan de kerk leveren, eisen jullie een onkostenvergoeding, wanneer jullie spreken, eisen jullie een sprekersvergoeding, wanneer jullie boeken uitgeven, eisen jullie vergoeding van de distributiekosten en wanneer jullie schrijven, eisen jullie een beloning voor het schrijven. De mensen die ik heb aangepakt, eisen zelfs een beloning van mij, terwijl zij die naar huis zijn gestuurd genoegdoening eisen voor de bezoedeling van hun naam. Zij die niet getrouwd zijn, eisen een bruidsschat of genoegdoening voor hun verloren jeugd, zij die een kip doden, eisen een slagersprijs, zij die voedsel frituren, eisen een frituurvergoeding en zij die soep maken, eisen daar ook betaling voor ... Dit is jullie hoogstaande en verheven menselijkheid, en dit zijn de daden die jullie warme geweten voorschrijft. Waar is jullie verstand? Waar is jullie menselijkheid? Ik zal het jullie vertellen! Als jullie zo doorgaan, staak ik mijn werk onder jullie. Ik ga niet werken onder een stel beesten in menselijke kledij, ik ga zo niet lijden voor zo'n groep mensen achter wier mooie gezicht een verwilderd hart schuilgaat, ik ga niet volharden voor zo'n stel dieren dat geen enkele kans op redding heeft. De dag waarop ik jullie mijn rug toekeer, is de dag waarop jullie sterven, het is de

dag dat duisternis over jullie komt en de dag dat het licht jullie zal verlaten! Ik zal het jullie vertellen! Ik zal nooit welwillend zijn naar een groep zoals die van jullie, een groep die zelfs lager is dan dieren! Er zijn grenzen aan mijn woorden en daden. Met jullie menselijkheid en geweten zoals ze zijn, ga ik geen werk meer doen, want jullie geweten schiet zeer tekort, jullie hebben me te veel pijn berokkend en jullie verwerpelijke gedrag hangt me echt de keel uit! Mensen zonder enige menselijkheid en geweten zullen nooit de kans hebben om gered te worden, ik zou zulke harteloze en ondankbare mensen nooit redden. Wanneer mijn dag komt, zal ik mijn verzengende vlammen voor alle eeuwigheid doen neerregenen op de kinderen van de ongehoorzaamheid die mijn brandende toorn ooit hebben opgewekt. Ik zal mijn eeuwigdurende straf opleggen aan die dieren die mij ooit hebben bestookt met beschimpingen en mij in de steek hebben gelaten. Ik zal voor altijd met het vuur van mijn toorn de zonen van de ongehoorzaamheid verbranden die ooit met mij samen gegeten en geleefd hebben maar niet in mij geloofden, en die mij beledigd en verraden hebben. Ik zal iedereen die mijn toorn heeft opgewekt aan mijn straf onderwerpen. Ik zal al mijn toorn doen neerkomen op die beesten die ooit als mijn gelijken naast mij wilden staan, maar mij niet aanbeden of gehoorzaamd hebben; de roede waarmee ik de mens sla, zal neerkomen op die dieren die ooit hebben genoten van mijn zorg en de mysteries die ik sprak, en die hebben geprobeerd om materiële geneugten van mij te verkrijgen. Ik zal niemand vergeven die probeert mijn plaats in te nemen. Ik zal niemand sparen die probeert mij voedsel en kleding te ontfutselen. Jullie lopen nu nog geen schade op, maar blijven te ver gaan in de eisen die jullie aan mij stellen. Wanneer de dag van verbolgenheid komt, zullen jullie geen eisen meer aan mij stellen. Dan zal ik jullie naar

hartenlust laten 'genieten', dan zal ik jullie gezicht ter aarde werpen en jullie zullen nooit meer kunnen opstaan! Ik ga deze schuld vroeg of laat aan jullie 'terugbetalen' – en ik hoop dat jullie met geduld naar die dag uitkijken.

Als deze verachtelijke wezens hun extravagante verlangens werkelijk opzij kunnen zetten en tot God terugkeren, hebben ze nog steeds de kans om gered te worden. Als de mens een hart heeft dat werkelijk naar God verlangt, zal God hem niet in de steek laten. De mens kan God niet winnen, niet omdat God emoties heeft, of omdat God niet gewonnen wil worden door de mens, maar omdat de mens God niet wil winnen en hij God niet naarstig zoekt. Hoe kan iemand die God werkelijk zoekt door God worden vervloekt? Hoe kan iemand met een gezond verstand en gevoelig geweten door God worden vervloekt? Hoe kan iemand die God werkelijk aanbidt en dient door het vuur van zijn toorn worden verteerd? Hoe kan iemand die God blijmoedig gehoorzaamt uit Gods huis worden gezet? Hoe kan iemand die God niet genoeg kon liefhebben in Gods straf leven? Hoe kan iemand die alles blijmoedig wil verzaken voor God met niets achterblijven? De mens is niet bereid om God te zoeken, niet bereid om zijn bezittingen voor God aan te wenden en niet bereid om zijn hele leven aan God te wijden. In plaats daarvan zegt hij dat God te ver is gegaan, dat teveel aan God niet rijmt met de opvattingen van de mens. Met zo'n menselijkheid zouden jullie zelfs bij een ruimhartige inzet nog steeds Gods goedkeuring niet kunnen verkrijgen, om maar niets te zeggen over het feit dat jullie God niet zoeken. Weten jullie niet dat jullie tot de defecte goederen van de mensheid behoren? Weten jullie niet dat jullie menselijkheid het laagste peil van iedereen heeft? Weten jullie niet wat jullie 'eretitel' is? Zij die God waarlijk liefhebben, noemen jullie de vader van de wolf, de moeder van de wolf, de zoon van de wolf

en de kleinzoon van de wolf. Jullie zijn de nakomelingen van de wolf, het volk van de wolf, en jullie dienen je eigen identiteit te kennen en nooit te vergeten. Denk niet dat jullie een of ander superieur wezen zijn. Jullie zijn de kwaadaardigste groep niet-menselijke wezens onder de mensheid. Weten jullie daar niets van? Weten jullie hoeveel risico ik heb genomen door onder jullie te werken? Als jullie verstand niet weer normaal kan worden en jullie geweten niet normaal kan werken, zullen jullie nooit van de benaming 'wolf' afkomen. Jullie zullen de dag van vervloeking en de dag van jullie straf dan nooit ontlopen. Jullie zijn inferieur geboren, een ding zonder enige waarde. Jullie zijn inherent een roedel hongerige wolven, een berg rommel en afval. Ik werk niet met jullie om gunsten te verkrijgen, zoals jullie dat wel doen, maar omdat het werk nodig is. Als jullie op deze manier opstandig blijven, zal ik mijn werk staken en nooit meer met jullie werken. Integendeel, dan zal ik mijn werk verplaatsen naar een andere groep die mij behaagt en jullie op die manier voor altijd verlaten, want ik wil niet omzien naar mensen die zich vijandig jegens mij opstellen. Willen jullie dus op één lijn met mij zijn of je vijandig jegens mij opstellen?

Alle mensen die God niet kennen, zijn mensen die zich tegen God verzetten

Te begrijpen wat het doel van Gods werk is, welk effect in de mens dient te worden bereikt, en wat de wil van God ten opzichte van de mens is, dat is wat elk mens die God volgt dient te bereiken. Wat alle mensen echter ontbreekt, is kennis van Gods werk. Sinds de schepping van de wereld doorgrondt noch

begrijpt de mens precies wat de daden van God in de mens, al het werk van God en de wil van God zijn. Deze onvolkomenheid is niet alleen te zien in de religieuze wereld, maar in alle mensen die in God geloven. Wanneer de dag komt dat je God echt aanschouwt en je de wijsheid van God realiseert, wanneer je alle daden van God aanschouwt en herkent wat God is en heeft, wanneer je zijn overvloed, wijsheid, wonderen en al het werk dat Hij in de mens doet aanschouwt, dan, op dat moment, heb je succesvol geloof in God bereikt. Wanneer van God wordt gezegd dat Hij alomvattend en zeer overvloedig is, wat wordt er dan bedoeld met alomvattend? En wat wordt bedoeld met overvloed? Als je dit niet begrijpt, kun je niet als iemand die in God gelooft worden beschouwd. Waarom zeg ik dat degenen in de religieuze wereld die niet in God geloven en boosdoeners zijn, van dezelfde soort zijn als de duivel? Wanneer ik zeg dat ze boosdoeners zijn, zeg ik dat omdat ze de wil van God niet begrijpen of Zijn wijsheid niet zien. God openbaart nooit Zijn werk aan hen, ze zijn blinde mensen die de daden van God niet zien. Ze zijn door God verlaten en bezitten de zorg en bescherming van God niet, laat staan het werk van de Heilige Geest. Degenen zonder het werk van God zijn boosdoeners en verzetten zich tegen God. Degenen waarvan ik zeg dat ze zich verzetten tegen God zijn: degenen die God niet kennen; degenen die God met lege woorden erkennen, maar Hem niet kennen; degenen die God volgen, maar Hem niet gehoorzamen; en, degenen die zich koesteren in de genade van God, maar toch niet van Hem kunnen getuigen. Zonder het doel van Gods werk en het werk van God in de mens te begrijpen, kan de mens niet in overeenstemming zijn met Gods hart en kan hij niet van God getuigen. De reden dat de mens zich tegen God verzet komt aan de ene kant voort uit de verdorven gezindheid van de mens en aan de andere kant uit zijn

onwetendheid van God en gebrek aan begrip van de principes van Gods werk en Zijn wil ten opzichte van de mens. Deze twee aspecten samen vormen een geschiedenis van verzet van de mens tegen God. Nieuwelingen in het geloof verzetten zich tegen God omdat dit verzet in hun natuur ligt, terwijl het verzet tegen God van degenen die alle jaren geloven het resultaat is van hun onwetendheid van God en hun verdorven gezindheid. In de tijd voor de vleeswording van God werd bepaald of een mens zich verzette tegen God aan de hand van of hij zich hield aan de wetten die de hemelse God had uitgevaardigd. Tijdens het Tijdperk van de Wet bijvoorbeeld verzette iedereen die zich niet aan de wetten van Jehova hield zich tegen God. Iedereen die iets stal van de offergaven voor Jehova en iedereen die tegen de gunsteling van Jehova opstond, was een tegenstander van God en werd gedood door steniging. Iedereen die zijn vader en moeder niet eerbiedigde en iedereen die een ander sloeg of vervloekte, was iemand die zich niet aan de wetten hield. En allen die zich niet aan de wetten van Jehova hielden waren degenen die zich tegen Hem verzetten. Dit was niet langer meer het geval in het Tijdperk van Genade, toen iedereen die zich tegen Jezus verzette zich tegen God verzette en iedereen die de woorden die door Jezus werden gesproken niet gehoorzaamde, degenen waren die zich tegen God verzetten. In dit tijdperk is het vaststellen van verzet tegen God duidelijker omschreven en werkelijker geworden. In de tijd dat God nog niet vleesgeworden was, was de maat waarmee gemeten werd of de mens zich tegen God verzette gebaseerd op de vraag of de mens de onzichtbare hemelse God vereerde en naar Hem opkeek. De omschrijving verzet tegen God was toentertijd niet zo werkelijk, omdat de mens God noch kon zien, noch Zijn beeld kon kennen, noch kon weten hoe Hij werkte en sprak. De mens had geen

opvattingen over God en geloofde op een vage wijze in God, Hij was immers nog niet aan de mens verschenen. Hoewel de mensen in de God van hun eigen voorstellingen geloofden, veroordeelde God de mens daarom niet en vroeg Hij ook niet veel van de mensen. De mens kon God immers nog helemaal niet zien. Wanneer God vlees wordt en onder de mensen gaat werken, zien allen God en horen Zijn woorden, en allen zien de daden van God in het vlees. Op dat moment gaan alle opvattingen van de mens op in schuim. Wat betreft degenen die God in het vlees zien verschijnen, geldt dat allen die gehoorzaamheid in hun harten hebben niet zullen worden veroordeeld, terwijl degenen die zich doelbewust tegen Hem verzetten zullen worden beschouwd als tegenstanders van God. Zulke mensen zijn antichristen en vijanden die zich moedwillig tegen God verzetten. Degenen die opvattingen over God hebben, maar toch met vreugde gehoorzamen, zullen niet worden veroordeeld. God veroordeelt de mens op basis van zijn bedoelingen en acties, nooit voor zijn gedachten en ideeën. Als de mens op deze basis zou worden veroordeeld, zou niemand aan de wraakzuchtige handen van God kunnen ontsnappen. Degenen die zich moedwillig tegen de geïncarneerde God verzetten, zullen worden gestraft voor hun ongehoorzaamheid. Hun moedwillige verzet tegen God komt voort uit hun opvattingen met betrekking tot Hem, die ertoe leiden dat ze het werk van God verstoren. Zulke mensen verzetten zich bewust tegen het werk van God en vernietigen het. Ze hebben niet alleen hun eigen opvattingen over God, ze doen ook datgene wat Zijn werk verstoort. Het is om deze reden dat zulk gedrag van de mens zal worden veroordeeld. Degenen die zich niet bezighouden met het bewust verstoren van het werk van God zullen niet als zondaars worden veroordeeld, omdat zij in staat zijn gewillig te gehoorzamen en geen wanorde en

verstoring veroorzaken. Zulke mensen zullen niet worden veroordeeld. Echter, wanneer er mensen zijn die jarenlang het werk van God hebben ervaren en er toch nog hun eigen opvattingen over God op na houden en niet in staat zijn het werk van de geïncarneerde God te kennen en, ondanks jaren ervaring, vasthouden aan talloze opvattingen over God en God nog steeds niet hebben leren kennen, dan zijn zulke mensen, zelfs als ze door de vele opvattingen over God in hun hart geen problemen hebben veroorzaakt en zelfs als zulke opvattingen niet openbaar worden, nutteloos voor het werk van God. Ze zijn niet in staat het evangelie te verkondigen of te getuigen van God, zulke mensen zijn nietsnutten en imbecielen. Omdat ze God niet kennen en niet in staat zijn hun opvattingen over God te verwerpen, zijn ze verdoemd. Het kan op de volgende manier worden gezegd: Het is niet ongewoon voor nieuwelingen in het geloof om bepaalde opvattingen over God te hebben, of om niets over Hem te weten, maar het is abnormaal voor degenen die al vele jaren hebben geloofd en het werk van God hebben ervaren om nog steeds aan zulke opvattingen vast te houden, en het is nog abnormaler wanneer zulke mensen geen kennis hebben van God. Het is als gevolg van een dergelijke abnormale staat dat zulke mensen worden veroordeeld. Zulke abnormale mensen zijn nietsnutten; zij zijn degenen die God het meest tegenwerken en die de genade van God tevergeefs hebben ontvangen. Zulke mensen zullen uiteindelijk allen worden geëlimineerd!

Iedereen die het doel van Gods werk niet begrijpt behoort tot degenen die zich tegen God verzetten, en dit geldt nog sterker voor degenen die zich bewust zijn van het doel van Gods werk en er toch niet naar streven God te behagen. Degenen die de Bijbel lezen in majestueuze kerken reciteren de Bijbel elke dag, maar toch begrijpt geen van hen het doel van Gods werk. Niemand van hen kent

God en niemand leeft in overeenstemming met Gods hart. Ze zijn allemaal waardeloze, verachtelijke mensen, die alle vanuit de hoogte God onderwijzen. Hoewel ze met de naam van God schermen, verzetten ze zich moedwillig tegen Hem. Hoewel ze zichzelf gelovigen van God noemen, zijn ze degene die het vlees van de mens eten en zijn bloed drinken. Zulke mensen zijn allemaal duivels die de ziel van de mens verslinden, hoofd-demonen die opzettelijk degenen die op het rechte pad willen wandelen in de weg staan, en struikelblokken waarmee degenen die God zoeken belemmerd worden. En hoewel ze van 'stevig vlees' zijn, hoe kunnen hun volgelingen weten dat ze antichristen zijn die de mens leiden in zijn verzet tegen God? Hoe kunnen zij weten dat ze levende duivels zijn die er in het bijzonder op uit zijn hun zielen te verslinden? Zij die zich groot maken voor God zijn de laagsten van alle mensen, terwijl zij die zichzelf vernederen het meest eerbaar zijn. En degenen die van zichzelf denken dat ze het werk van God kennen en het werk van God met veel tamtam aan anderen proclameren terwijl hun ogen op Hem rusten, dat zijn de meest onwetenden onder de mensen. Dat zijn de mensen zonder getuigenis van God, dat zijn de arrogante en verwaande mensen. Degenen die geloven dat ze weinig kennis van God hebben ondanks hun feitelijke ervaring en praktische kennis van God, zijn degenen die Hij het meest liefheeft. Het zijn zulke mensen die een werkelijk getuigenis hebben en echt door God kunnen worden vervolmaakt. Degenen die de wil van God niet begrijpen zijn tegenstanders van God. Degenen die de wil van God begrijpen, maar de waarheid toch niet beoefenen zijn tegenstanders van God. Degenen die het woord van God eten en drinken en toch tegen de essentie van Gods woorden ingaan zijn tegenstanders van God. Degenen die eigen opvattingen over de geïncarneerde God hebben en

bewust rebelleren zijn tegenstanders van God. Degenen die God veroordelen zijn tegenstanders van God. En iedereen die niet in staat is God te kennen en getuigenis te geven voor Hem is een tegenstander van God. Luister dus naar mijn vermaning: als jullie echt het geloof hebben om dit pad te bewandelen, blijf het dan volgen. Als jullie niet in staat zijn jullie te onthouden van verzet tegen God, dan kunnen jullie het beste weggaan voor het te laat is. Anders is het eerder een slecht dan een goed voorteken, omdat jullie natuur te verdorven is. Jullie tonen niet de geringste trouw of gehoorzaamheid, of een hart dat dorst naar gerechtigheid en waarheid. En niemand van jullie heeft ook maar de geringste liefde voor God. Er kan gesteld worden dat jullie toestand voor God een totale puinhoop is. Jullie zijn niet in staat jullie te houden aan wat jullie behoren te doen of te zeggen wat jullie behoren te zeggen. Jullie zijn niet in staat in de praktijk te brengen wat jullie in de praktijk behoren te brengen en jullie zijn niet in staat de functie uit te voeren die jullie behoren uit te voeren. Jullie tonen niet de trouw, het geweten, de gehoorzaamheid of de vastberadenheid die jullie behoren te tonen. Jullie hebben het lijden niet verdragen zoals jullie het behoren te verdragen en jullie hebben niet het geloof dat jullie zouden moeten hebben. Jullie zijn volkomen verstoken van enige verdienste; hebben jullie het zelfrespect om te blijven leven? Ik verklaar jullie met klem dat het beter is jullie ogen te sluiten voor de eeuwige rust en God Zijn zorg over jullie te besparen en niet omwille van jullie hoeft te lijden. Jullie geloven in God, maar kennen toch Zijn wil niet. Jullie eten en drinken de woorden van God, maar zijn toch niet in staat jullie aan de eisen van God te houden. Jullie geloven in God maar toch kennen jullie Hem niet en leven alsof jullie geen doel hebben om naar te streven. Jullie hebben geen waarden en geen doel. Jullie leven als iemand die geen geweten,

integriteit en ook maar de geringste mate van geloofwaardigheid heeft. Hoe kunnen jullie als mensen worden beschouwd? Jullie geloven in God, maar toch bedriegen jullie Hem. Sterker nog, jullie nemen Gods geld en eten van Zijn offers, en toch houden jullie uiteindelijk geen rekening met Gods gevoelens of geven blijk van een geweten ten opzichte van God. Jullie kunnen zelfs de meest triviale eisen van God niet houden. Dus hoe kunnen jullie als mensen worden beschouwd? Het voedsel dat jullie eten en de lucht die jullie inademen zijn afkomstig van God, jullie genieten van Zijn genade, en toch hebben jullie uiteindelijk niet de geringste kennis van God. Integendeel, jullie zijn nietsnutten geworden die zich tegen God verzetten. Zijn jullie dan niet net als beesten en niet beter dan een hond? Zijn er dieren die even kwaadaardig zijn als jullie?

De predikanten en ouderlingen die vanaf hun hoge preekstoel de mensen onderwijzen zijn tegenstanders van God en werken samen met Satan. Zouden jullie, die niet eens op een hoge preekstoel staan om de mensen te onderwijzen niet nog grotere tegenstanders van God zijn? Zweren jullie dan bovendien niet samen met Satan? Degenen die het doel van Gods werk niet begrijpen, weten niet hoe ze in overeenstemming met Gods hart moeten leven. Dit kan toch zeker niet gelden voor degenen die het doel van Zijn werk begrijpen? Het werk van God is nooit een vergissing, het is veeleer het streven van de mens dat gebrekkig is. Zijn niet die gedegenereerden die zich moedwillig tegen God verzetten meer sinister en kwaadaardiger dan deze predikanten en ouderlingen? Velen verzetten zich tegen God en deze vele mensen verzetten zich in verschillende vormen tegen God. Zoals er allerlei verschillende soorten gelovigen zijn, zo zijn er ook allerlei verschillende ongelovigen die zich tegen God verzetten, elk op een andere wijze dan de ander. Geen van hen die niet

duidelijk het doel van Gods werk erkennen, kan gered worden. Ongeacht hoe de mens zich in het verleden tegen God heeft verzet, wanneer de mens het doel van Gods werk gaat begrijpen en zijn inspanningen wijdt aan het tevredenstellen van God, worden zijn eerdere zonden door God geheel uitgewist. Zolang de mens de waarheid zoekt en de waarheid beoefent, zal God niet in gedachten houden wat hij heeft gedaan. Integendeel, het is op basis van de beoefening van de waarheid dat God de mens rechtvaardigt. Dit is Gods rechtvaardigheid. Op welke manier de mens ook heeft gehandeld tegenover God voordat hij God heeft gezien of Zijn werk heeft ervaren; Hij houdt het niet in gedachten. Echter, zodra de mens God heeft gezien en Zijn werk heeft ervaren worden alle daden en handelingen van de mens door God opgetekend in de 'annalen'. De mens heeft God immers gezien en in Zijn werk geleefd.

Wanneer de mens werkelijk heeft gezien wat God heeft en is, Zijn heerschappij heeft aanschouwd, en het werk van God echt heeft leren kennen, en wanneer daarnaast zijn oude gezindheid is veranderd, dan zal de mens zijn opstandige gezindheid die zich tegen God verzet hebben weggeworpen. Er kan worden gezegd dat elke mens zich ooit tegen God heeft verzet en dat iedereen ooit tegen God heeft gerebelleerd. Als je echter een mindset hebt de geïncarneerde God te gehoorzamen en voortaan Gods hart tevreden stelt met je trouw, de waarheid beoefent zoals het behoort, je plicht vervult zoals het behoort en je aan de regels houdt zoals het behoort, dan behoort je tot degenen die bereid zijn hun opstandigheid terzijde te schuiven om God tevreden te stellen en behoort je tot degenen die door God kunnen worden vervolmaakt. Als je weigert je fouten in te zien en geen berouwvol hart hebt, als je blijft vasthouden aan je opstandige manieren en in het geheel de wil niet hebt om met God te werken en

Hem tevreden te stellen, dan zal een koppige idioot zoals jij zeker worden gestraft en zul je nooit tot degenen behoren die door God worden vervolmaakt. Als dit het geval is ben je vandaag en morgen de vijand van God en blijf je ook overmorgen de vijand van God; je zult voor altijd een tegenstander en een vijand van God blijven. Hoe zou God je kunnen laten gaan? Het ligt in de natuur van de mens zich tegen God te verzetten, maar omdat het veranderen van zijn natuur een onoverkomelijke taak is, kan de mens niet doelbewust naar de 'geheimen' van het verzet van God zoeken. Als dit het geval is kun je beter weglopen voor het te laat is, opdat je tuchtiging in de toekomst niet strenger wordt en opdat je grove natuur zich niet openbaart en onbeheersbaar wordt totdat God uiteindelijk een eind maakt aan je vleselijke lichaam. Je gelooft in God om te worden gezegend. Als je aan het eind alleen onheil ten deel valt, zou dat niet de moeite waard zijn. Ik vermaan jullie een ander plan te ontwerpen. Elke andere oefening zou beter voor jullie zijn dan jullie geloof in God. Er is toch zeker wel meer dan dit ene pad? Zouden jullie niet gewoon op dezelfde manier doorleven zonder naar de waarheid te zoeken? Waarom zouden jullie op deze manier op gespannen voet met God leven?

DE WOORDEN VAN CHRISTUS TOEN HIJ DOOR DE GEMEENTEN WANDELDE

II (NOVEMBER 1992 TOT JUNI 1993)

Werk en intrede (1)

Sinds mensen het juiste pad zijn gaan bewandelen van het geloof in God, zijn er veel dingen die voor hen nog onduidelijk blijven. Ze hebben nog steeds geen flauw benul van Gods werk en van veel werk dat ze behoren te doen. Dat is aan de ene kant te wijten aan hun afwijkende ervaring en hun beperkte vermogen om te ontvangen. Aan de andere kant is het zo dat Gods werk mensen nog niet tot deze fase heeft gebracht. Iedereen is dan ook vaag over de meeste geestelijke zaken. Niet alleen weten jullie niet precies wat jullie moeten binnengaan, jullie weten nog minder over Gods werk. Dat heeft niet zozeer te maken met jullie tekortkomingen alleen, maar het is een groot gebrek dat bij iedereen in de religieuze wereld speelt. Hierin ligt de sleutel waarom mensen God niet kennen en dit gebrek komt voor bij iedereen die Hem zoeken. Niemand heeft God ooit gekend of heeft Zijn ware gezicht ooit gezien. Daarom wordt Gods werk zo moeilijk als het verplaatsen van een berg of droogleggen van de zee. Hoeveel mensen hebben hun leven opgeofferd voor Gods werk, hoeveel zijn er

verworpen omwille van Zijn werk en hoevelen zijn er omwille van Zijn werk doodgemarteld? Hoevelen zijn er met hun ogen vol tranen van liefde voor God onrechtvaardig gestorven; zovelen hebben met wrede en onmenselijke vervolging te maken gehad ... Komen deze tragedies niet voort uit het gebrek aan kennis dat mensen van God hebben? Hoe kan iemand die God niet kent voor Hem verschijnen? Hoe kan iemand die in God gelooft en Hem desondanks vervolgt voor Hem verschijnen? Dit is niet alleen de tekortkoming van mensen in de religieuze wereld, maar veeleer die van zowel jullie als van hen. Mensen geloven in God zonder Hem te kennen, dat is de enige reden waarom ze God niet vereren in hun hart en geen ontzag voor Hem hebben in hun hart. Er zijn zelfs mensen die openlijk en schaamteloos het werk doen dat ze in deze stroom voor zichzelf zien. Ze pakken het werk aan dat God hun heeft opgedragen overeenkomstig hun eigen vereisten en onmatige verlangens. Veel mensen handelen in het wilde weg. Ze hebben geen achting voor God, maar volgen hun eigen wil. Blijkt hieruit niet duidelijk het zelfzuchtige hart van mensen? Laat dit niet het overvloedige bedrog zien dat mensen in zich hebben? Mensen kunnen dan wel uitermate intelligent zijn, maar hoe kunnen hun talenten de plaats van Gods werk innemen? Mensen kunnen Gods opdracht dan wel belangrijk vinden, maar ze mogen niet te zelfzuchtig handelen. Zijn de daden van mensen echt goddelijk? Kan iemand absoluut zeker zijn? Van God getuigen, Zijn heerlijkheid beërven – God maakt daarmee een uitzondering en brengt mensen op een hoger plan. Hoe kunnen ze daartoe waardig zijn? Gods werk is nog maar net begonnen, Zijn woorden worden nog maar net gesproken. Mensen voelen zich op dit moment goed over zichzelf. Roepen ze daarmee geen vernedering over zichzelf af? Ze begrijpen veel te weinig. Zelfs de meest begaafde theoreticus of

de meest welbespraakte redenaar kan al Gods overvloed niet beschrijven – laat staan dat jullie dat kunnen. Jullie doen er goed aan om jullie eigen waarde niet hoger dan de hemelen te achten, maar jullie moeten jezelf juist als lager beschouwen dan de minsten van die rationele mensen die God proberen lief te hebben. Dit is het pad waarlangs jullie zullen binnengaan: jezelf een stuk kleiner achten dan alle anderen. Waarom achten jullie jezelf zo hoog? Waarom schatten jullie jezelf zo hoog in? Jullie hebben op de lange levensreis nog maar de eerste paar stappen gezet. Jullie zien alleen maar Gods arm, niet alles van God. Het past jullie om meer van Gods werk te zien, om meer te ontdekken van waar jullie moeten binnengaan, want jullie zijn te weinig veranderd.

Aangezien God de mens vervolmaakt en diens gezindheid verandert, houdt Zijn werk nooit op, omdat de mens in te veel opzichten tekortschiet en veel te ver onder de normen blijft die Hij heeft bepaald. Je zou dus kunnen zeggen dat jullie in Gods ogen altijd pasgeboren baby's blijven. Jullie beschikken maar over heel weinig elementen die Hem behagen, omdat jullie slechts schepselen in Gods handen zijn. Zou iemand die tot zelfgenoegzaamheid vervalt niet door God worden verafschuwde? Om te zeggen dat jullie God tegenwoordig wel kunnen behagen, is spreken vanuit het begrensde perspectief van jullie vleselijk lichaam, maar als jullie het tegen God op zouden moeten nemen dan delven jullie altijd het onderspit. Het vlees van de mens heeft nooit de overwinning gekend, niet één keer. Alleen door het werk van de Heilige Geest kan de mens over verlossende eigenschappen beschikken. De mens komt van al Gods scheppingen echt op de laatste plaats. Hij is weliswaar de meester van alle dingen, maar de mens is ook de enige die onder invloed van Satans misleiding staat, de enige die op eindeloze manieren ten prooi valt aan zijn verdorvenheid.

De mens heeft nooit heerschappij over zichzelf gehad. De meeste mensen leven in de onreine sfeer van Satan en gaan gebukt onder zijn spot. Hij maakt ze het leven zuur, tot ze halfdood zijn door alle perikelen, alle moeilijkheden in de mensenwereld. Satan speelt met ze en maakt vervolgens een eind aan hun bestemming. Mensen brengen zo hun hele leven in een waas van verwarring door: ze genieten geenszins van de goede dingen die God voor hem heeft bereid, maar laten zich door Satan beschadigen en kapotmaken. Ze zijn nu zo krachteloos en futloos geworden dat ze eenvoudigweg geen oog meer hebben voor Gods werk. Als mensen geen oog meer hebben voor Gods werk, zal hun ervaring helaas voor altijd gefragmenteerd en incompleet blijven. Hun intrede zal dan voor altijd zonder inhoud zijn. In de paar duizend jaar sinds God in de wereld is gekomen, heeft God door de jaren heen diverse mensen met hoge idealen gebruikt om voor Hem te werken, maar het aantal mensen dat Zijn werk kent, is nagenoeg verwaarloosbaar. Daarom weerstaan talloze mensen God, terwijl ze tegelijkertijd voor Hem werken. In feite doen zij dan niet Zijn werk maar mensenwerk in een door God verleende positie. Kun je dat werk noemen? Hoe kunnen zij binnengaan? De mensheid heeft Gods genade weggenomen en begraven. Daardoor hebben zij die Zijn werk door de generaties heen hebben gedaan, weinig binnenkomst. Ze praten er gewoon niet over, over Gods werk kennen, want ze begrijpen te weinig van Gods wijsheid. Je zou kunnen zeggen dat velen God weliswaar dienen, maar dat ze niet inzien hoe verheven Hij is. Daarom hebben ze zich allemaal als God opgeworpen om door anderen aanbeden te worden.

God is vele jaren verborgen gebleven in de schepping, Hij heeft menig voorjaar en najaar gadeslagen vanachter een sluiierende mist, vele dagen en

nachten heeft Hij vanuit de derde hemel neergekeken, en Hij heeft vele maanden en jaren onder de mens gewandeld. Hij heeft vele koude winters kalm boven alle mensen zitten wachten. Hij heeft Zich nooit openlijk aan iemand getoond en geen enkel geluid voortgebracht. Hij is zonder teken heengegaan en net zo stilletjes teruggekeerd. Wie kan Zijn ware gezicht kennen? Hij heeft nooit tot de mens gesproken en is nooit aan de mens verschenen. Hoe gemakkelijk is het voor mensen om het werk te doen dat hun door God is opgedragen? Ze beseffen niet dat van alle dingen Hem kennen het moeilijkst is. God heeft in deze tijd tot de mens gesproken, maar de mens heeft Hem nooit gekend, want zijn intrede in het leven is daarvoor te beperkt en oppervlakkig. Vanuit Zijn gezichtspunt gezien, zijn mensen volkomen ongeschikt om voor God te verschijnen. Ze begrijpen te weinig van God en zijn te zeer van Hem vervreemd. Bovendien is het hart waarmee ze in God geloven te gecompliceerd en hebben ze het beeld van God gewoonweg niet diep in hun hart gegrift. Daardoor kunnen Gods nauwgezette inspanningen en Zijn werk, als klompjes goud begraven in het zand, geen greintje licht laten schitteren. Het kaliber, de motieven en de opvattingen van deze mensen zijn voor God uitermate weerzinwekkend. Ze zijn nagenoeg niet in staat om te ontvangen, ongevoelig tot op het gevoelloze af, verdorven en gedegenereerd, overmatig slaafs, zwak en zonder wilskracht. Ze moeten net als vee en paarden worden geleid. Wat hun intrede in de geest of intrede in Gods werk betreft: ze slaan er geen enkele acht op en hebben geen greintje vastberadenheid om omwille van de waarheid te lijden. God kan een dergelijke persoon niet gemakkelijk volmaakt maken. Het is dan ook belangrijk dat jullie vanuit deze invalshoek jullie intrede bewerkstelligen – dat jullie door jullie werk en jullie intrede Gods werk leren kennen.

Werk en intrede (2)

Jullie werk en intrede zijn ondermaats. De mens vindt het niet belangrijk hoe hij werkt en is nog nonchalanter ten aanzien van zijn intrede in het leven. De mens beschouwt ze niet als lessen die ze moeten binnengaan; daarom bestaat, volgens jouw ervaring, vrijwel alles wat de mens ziet alleen uit lege luchtkastelen. Ten aanzien van het werk wordt er niet heel veel van jullie gevraagd, maar jullie moeten als mensen die door God vervolmaakt worden, jullie lessen leren over hoe voor God te werken, zodat jullie weldra volgens Gods wil zijn. Door de eeuwen heen zijn degenen die wel werkten werkers of apostelen genoemd. Zij vormen een kleine groep mensen die God gebruikt. Het werk waar ik vandaag over spreek, verwijst echter niet alleen naar die werkers of apostelen. Het is gericht op allen die door God vervolmaakt worden. Velen zijn hier misschien niet echt geïnteresseerd, maar omwille van jullie intrede is bespreking van deze waarheid zeker gewenst.

De mens verstaat onder werk overal heengaan voor God, in alle plaatsen prediken en zich uitputten voor God. Die opvatting klopt wel, maar is te eenzijdig. God vraagt van de mens namelijk niet alleen overal voor God heen te reizen, het gaat meer om de bediening en zorg in de geest. Veel broeders en zusters hebben zelfs na zoveel jaar ervaring nooit over werken voor God nagedacht. Mensen kijken namelijk heel anders tegen werk aan dan wat God van ze vraagt. De mens heeft dan ook geen enkele interesse in de kwestie van werk. Daarom is de intrede van de mens ook zo eenzijdig. Het binnengaan zou voor jullie allemaal

moeten beginnen met werken voor God, zodat jullie alle aspecten ervan beter kunnen ervaren. Daar moeten jullie in opgaan. Werk betekent niet heen en weer rennen voor God, het gaat om de vraag of het leven van de mens en het leven dat hij naleeft God behaagt. Werk verwijst naar de trouw die mensen aan God betonen en de kennis die zij van God hebben om van God te getuigen en anderen te dienen. Dit is de verantwoordelijkheid van de mens en wat alle mensen dienen te beseffen. Met andere woorden: jullie intrede is jullie werk. Jullie proberen binnen te gaan tijdens jullie werk voor God. Gods werk ervaren betekent niet alleen dat je weet hoe je Zijn woord kunt eten en drinken. Wat nog belangrijker is: jullie moeten van God kunnen getuigen, God dienen, anderen dienen en voor hen zorgen. Dit is werk en ook jullie intrede. Dit is wat ieder mens dient te verwezenlijken. Er zijn er velen die zich alleen richten op overal naartoe reizen voor God en prediken op alle plaatsen. Toch zien ze hun persoonlijke ervaring over het hoofd en verwaarlozen ze hun intrede in het geestelijke leven. Daardoor worden zij die God dienen zij die God weerstaan. Zij die God dienen en anderen dienen, hebben werken en prediken al die jaren simpelweg als intrede beschouwd. Niemand heeft zijn eigen geestelijke ervaring als belangrijke intrede beschouwd. Nee, ze profiteren van de verlichting van het werk van de Heilige Geest om anderen te onderwijzen. Wanneer ze prediken, voelen ze de last en ontvangen ze het werk van de Heilige Geest. Daardoor maken ze de stem van de Heilige Geest openbaar. Op die momenten voelen zij die werken zich zelfvoldaan, alsof het werk van de Heilige Geest hun eigen geestelijke ervaring is. Ze voelen dat alle woorden die ze dan spreken hun eigen wezen zijn en ook alsof hun eigen ervaring niet zo duidelijk is als ze beschreven hebben. Bovendien hebben ze geen flauw idee wat ze moeten zeggen voordat ze gaan

spreken. Maar wanneer de Heilige Geest in hen werkt, stromen de woorden als vanzelf. Nadat je eenmaal op zo'n manier hebt gepredikt, voel je dat je werkelijke gestalte niet zo klein is als je dacht. Nadat de Heilige Geest een paar keer op die manier in je werkt, stel je vast dat je al gestalte hebt en geloof je onterecht dat het werk van de Heilige Geest je eigen intrede en wezen is. Wanneer je deze ervaring constant hebt, wordt je laks ten opzichte van je eigen intrede. Je wordt dan lui zonder dat op te merken en vindt je eigen intrede helemaal niet belangrijk meer. Wanneer je anderen dus dient, moet je duidelijk onderscheid maken tussen jouw gestalte en het werk van de Heilige Geest. Dat bevordert je intrede en komt je ervaring ten goede. Zodra de mens het werk van de Heilige Geest als zijn eigen ervaring gaat beschouwen, is dat het begin van zijn verval. Wat voor plicht jullie dus ook vervullen, jullie behoren je intrede als belangrijkste les te beschouwen.

Iemand werkt om de wil van God te vervullen, om allen die naar Gods hart zijn voor Zijn aangezicht te brengen, om de mens tot God te brengen en om het werk van de Heilige Geest en Gods leiding aan de mens te introduceren. Daarbij vervolmaakt hij de vruchten van Gods werk. Om die reden is het noodzakelijk dat jullie de essentie van werken vatten. Als mens die door God gebruikt wordt, zijn alle mensen waardig om voor God te werken. Dat wil zeggen: allen zijn in de gelegenheid om door de Heilige Geest te worden gebruikt. Er is echter één punt dat jullie moeten beseffen. Wanneer de mens Gods werk doet, is de mens in de gelegenheid om door God te worden gebruikt. Maar wat de mens zegt en weet, is niet geheel te danken aan de gestalte van de mens. Jullie kunnen alleen beter inzicht in jullie tekortkomingen in jullie werk verkrijgen en meer verlichting van de Heilige Geest ontvangen. Daarmee kunnen jullie een betere intrede in jullie werk

verkrijgen. Als de mens leiding van God beschouwt als zijn eigen intrede en wat er inherent is in de mens, kan zijn gestalte geen ontwikkeling meer doormaken. De Heilige Geest verlicht de mens in zijn normale staat. Op die momenten houdt de mens de verlichting die hij ontvangt onterecht voor zijn eigen gestalte in werkelijkheid. De Heilige Geest zorgt namelijk op een doodnormale manier voor verlichting: door gebruik te maken van wat er inherent is in de mens. Wanneer de mens werkt en spreekt, of tijdens zijn gebed in zijn geestelijke meditatie, wordt hem een waarheid opeens duidelijk. Wat de mens ziet, is echter in werkelijkheid verlichting door de Heilige Geest (uiteraard hangt dit af van samenwerking van de mens) en niet de ware gestalte van de mens zelf. Na een periode van ervaring waarin de mens enige moeilijkheden en beproevingen tegenkomt, komt de ware gestalte van de mens onder dergelijke omstandigheden aan het licht. Alleen dan komt de mens erachter dat zijn gestalte niet zo geweldig is. De zelfzucht, persoonlijke overwegingen en hebzucht van de mens steken dan allemaal de kop op. Pas na meerdere ervaringscyclussen zullen velen die in hun geest zijn opgewekt, beseffen dat er geen sprake was van hun eigen werkelijkheid in het verleden, maar van een plotselinge verlichting door de Heilige Geest en dat de mens het licht alleen maar had ontvangen. Wanneer de Heilige Geest de mens verlicht zodat hij de waarheid begrijpt, gebeurt dat vaak op een heldere en duidelijke manier, zonder dat er wordt uitgelegd hoe dingen zijn ontstaan of waar ze heen gaan. Dat wil zeggen dat Hij, in plaats van de moeilijkheden van de mens in deze openbaring op te nemen, de waarheid eerder rechtstreeks openbaart. Wanneer de mens moeilijkheden qua intrede tegenkomt, neemt hij daarbij de verlichting van de Heilige Geest op, wat vervolgens de feitelijke ervaring van de mens wordt. Een ongetrouwde zuster spreekt

bijvoorbeeld als volgt tijdens een bijeenkomst: “We zoeken geen glorie en rijkdommen noch begeren we het geluk van de liefde tussen man en vrouw. We streven alleen naar de toewijding van een zuiver hart dat alleen op God is gericht.” Zij zegt verder: “Zodra mensen trouwen, hebben ze veel aan hun hoofd. Hun hart met liefde voor God is dan niet langer oprecht. Hun hart is altijd bezig met hun gezin en hun partner. Hun hart wordt daardoor een stuk gecompliceerder ...” Haar woorden lijken zo uit haar hart gegrepen. Haar woorden zijn welluidend en krachtig, alsof alles wat ze zegt uit het diepst van haar hart komen. Ze wil zich graag helemaal aan God toewijden en hoopt dat broeders en zusters net als zij hetzelfde voornemen hebben. Je kunt zeggen dat je voornemen en gevoelens op dit moment geheel van het werk van de Heilige Geest komen. Wanneer de methode van Gods werk verandert, ben je een paar jaartjes ouder geworden. Je ziet dat al je klasgenoten en vriendinnen van jouw leeftijd een man hebben, of je hoort dat die-en-die getrouwd is en haar man haar meenam naar de stad waar ze een baan kreeg. Wanneer je haar ziet, borrelen er afgunstige gevoelens in je hart op. Je ziet dat ze van top tot teen heel charmant en elegant is. Wanneer ze spreekt, heeft ze een kosmopolitische uitstraling, zonder dat er nog iets aan haar over is dat wijst op de lompe plattelandsvrouw. Wanneer je dit ziet, doet dit iets met je gevoelens. Jij hebt je de hele tijd voor God ingezet en hebt geen gezin of carrière. Je hebt veel moeten doorstaan en bent al lang van middelbare leeftijd. Je jeugd is ongemerkt voorbijgegaan, alsof je in een droom hebt geleefd. Je bent helemaal gekomen tot waar je vandaag bent, maar je weet niet waar je moet neerstrijken. Je gedachten gaan op dat moment alle kanten op, alsof je radeloos bent. Je ligt 's nachts in je eentje in bed en kunt de slaap niet goed vatten. Voordat je er erg in hebt, begin je aan je

voornemen en je plechtige beloften aan God te denken, en waarom je toch in zo'n kommervolle toestand verzeild bent geraakt? Voordat je het weet, moet je ongemerkt stilletjes huilen van diep verdriet. Je wendt je tot God in gebed en begint te denken aan de vertrouwelijke omgang en onlosmakelijke hechte band tijdens je gelukkige dagen met God. Je ziet het ene tafereel na het andere voor je en de eed die je die dag aflegde, weerklinkt opnieuw in je oren: "Is God niet mijn enige vertrouweling?" Tegen die tijd snik je: "God! Geliefde God! Ik heb mijn hart al geheel aan u gegeven. Ik wil u graag altijd toebehoren en ik zal u mijn hele leven lang onveranderd liefhebben ..." Pas in je extreme zielenstrijd besef je werkelijk hoe liefdevol God is. Pas dan besef je zonneklaar: ik gaf mijn alles lang geleden aan God. Na een dergelijke klap krijg je veel meer ervaring op dit gebied. Je ziet dat het werk van de Heilige Geest op dat moment niet de mens toebehoort. Je bent in je ervaring nadien niet langer beperkt in deze intrede. Het is alsof je littekens je intrede zeer ten goede zijn gekomen. Wanneer je dergelijke omstandigheden weer meemaakt, denk je onmiddellijk terug aan je tranen van die dag, alsof je weer met God wordt herenigd. Je bent voortdurend bang om je band met God weer door te snijden en de emotionele binding (normale relatie) tussen jou en God te schaden. Dit is jouw werk en jouw intrede. Wanneer jullie dus het werk van de Heilige Geest ontvangen, moeten jullie je tegelijkertijd des te meer concentreren op jullie intrede. Jullie moeten erop letten wat het werk van de Heilige Geest is en wat jullie intrede is, en tevens het werk van de Heilige Geest in jullie intrede opnemen. Zo kunnen jullie beter door Hem worden vervolmaakt en de essentie van het werk van de Heilige Geest in jullie laten uitwerken. Jullie leren de Heilige Geest in de loop van jullie ervaring van het werk van de Heilige Geest kennen, evenals jezelf. In de talrijke situaties van extreem

leed ontwikkelen jullie een normale relatie met God, en de band tussen jullie en God wordt met de dag hechter. Nadat jullie talloze malen zijn gesnoeid en gelouterd, ontwikkelen jullie ware liefde voor God. Daarom moeten jullie beseffen dat lijden, klappen en moeilijkheden niet beangstigend zijn. Wat wel beangstigend is, is alleen het werk van de Heilige Geest hebben maar niet jullie intrede. Wanneer de dag komt dat Gods werk is voltooid, zullen jullie dan voor niets hebben gearbeid. Hoewel jullie Gods werk dan hebben ervaren, hebben jullie de Heilige Geest niet leren kennen of jullie eigen intrede niet gehad. De verlichting van de mens door de Heilige Geest is niet om de passie van de mens te onderhouden, maar om een weg te openen voor de intrede van de mens en ook om de mens de Heilige Geest te doen leren kennen en op basis daarvan een hart vol eerbied en aanbidding voor God ontwikkelen.

Werk en intrede (3)

God heeft veel aan mensen toevertrouwd en heeft ook hun intrede op talloze manieren aangepakt. Maar het kaliber van mensen is behoorlijk ondermaats. Daarom hebben veel woorden van God geen wortel kunnen schieten. Er zijn verschillende redenen voor dit ondermaatse kaliber aan te voeren. Denk bijvoorbeeld aan de verdorven gedachten en moraliteit van de mens en een gebrekkige opvoeding; feodaal bijgeloof dat het hart van de mens fors in zijn greep heeft gekregen; verdorven en ontaarde levensstijlen die onderdak hebben geboden aan veel kwaad in de diepste schuilhoeken van het mensenhart; een oppervlakkig begrip van culturele geletterdheid, met bijna 98 procent van de

mensen zonder scholing in culturele geletterdheid en bovendien zeer weinigen die op een hoger cultureel niveau worden onderwezen. Daarom hebben mensen eigenlijk geen idee van wat er met God of de Geest wordt bedoeld, maar alleen een vaag en onduidelijk beeld van God op basis van feodaal bijgeloof. Verderfelijke invloeden die duizenden jaren van 'de verheven geest van het nationalisme' diep in het mensenhart hebben achtergelaten alsmede het feodale denken waardoor mensen gebonden en geketend zijn, zonder greintje vrijheid, zonder wil om ergens naar te streven of in te volharden, zonder verlangen om vooruitgang te maken, maar in plaats daarvan een passieve en regressieve houding aannemen, vastgeroest in een slavenmentaliteit, enzovoorts – deze objectieve factoren hebben voor een onuitwisbaar vuile en lelijke waas over de ideologische zienswijze, idealen, moraliteit en gezindheid van de mensheid gezorgd. Het lijkt wel of mensen in een terroristische wereld van duisternis leven, die niemand van hen wil ontstijgen. Niemand onder hen is van plan om naar een ideale wereld over te gaan, nee, ze nemen kennelijk genoeg met hun levenslot. Ze vinden het genoeg om hun dagen te slijten met het krijgen en grootbrengen van kinderen, zich in te spannen, te zweten, hun taken te doen, te dromen van een comfortabel en gelukkig gezin, van affectie in het huwelijk, van respectvolle kinderen, van vreugde in de nadagen van hun leven terwijl ze vredig naar het einde toeleven ... Mensen verdoen al tientallen, duizenden, tienduizenden jaren tot op heden hun tijd op deze manier. Niemand creëert een volmaakt leven, allen zijn alleen uit op wederzijdse afslachting in deze duistere wereld, in de race naar roem en rijkdom, en op het smeden van complotten tegen elkaar. Wie heeft ooit Gods wil gezocht? Heeft iemand ooit acht geslagen op het werk van God? Alle aspecten van de menselijkheid beïnvloed door de duisternis zijn al sinds heel

lang de menselijke natuur. Het is dan ook erg moeilijk om het werk van God uit te voeren en mensen hebben nog minder de neiging om acht te slaan op wat God ze tegenwoordig heeft toevertrouwd. Hoe dan ook, mensen hebben er vast geen moeite mee dat ik deze woorden bezig. Waar ik over spreek, is immers de geschiedenis van duizenden jaren. Over geschiedenis praten betekent feiten en bovendien schandalen die voor iedereen duidelijk zijn. Wat heeft het dan voor zin om te zeggen wat tegen feiten ingaat? Maar ik denk ook dat redelijke mensen bij het zien van deze woorden zullen ontwaken en naar vooruitgang zullen streven. God hoopt dat mensen in vrede en naar tevredenheid kunnen leven en werken en tegelijkertijd God kunnen liefhebben. Het is Gods wil dat de hele mensheid rust mag ingaan. Gods nog grotere verlangen dan dit is het hele land vullen met Gods heerlijkheid. Het is gewoon jammer dat mensen in vergetelheid verzonken en ingedut blijven, zo erg verdorven door Satan dat ze niet meer op mensen lijken. Het menselijk denken, de moraliteit en de opvoeding vormen een belangrijke schakel, met training in culturele geletterdheid als tweede schakel, om het culturele kaliber van mensen op te vijzelen en hun geestelijke zienswijze te veranderen.

Eigenlijk zijn de eisen die God aan de mensheid stelt helemaal niet zo hoog, maar is de kloof tussen het kaliber van de mens en de norm die God eist erg groot. Daarom kijken de meeste mensen wel in de richting van Gods eisen, maar zijn ze niet in staat daaraan te voldoen. De aangeboren gaven van mensen, samen met wat ze na hun geboorte verwerven, zijn verre van voldoende om aan de eisen van God te voldoen. Maar dit punt simpelweg erkennen is nog geen formule voor succes. Water op afstand kan geen onmiddellijke dorst lessen. Zelfs als mensen van zichzelf weten dat ze minder dan het stof zijn, wat hebben ze

dan aan die kennis als ze niet het voornemen hebben om Gods hart te behagen en al helemaal niet de hogere weg bewandelen om aan Gods eisen te voldoen? Lijkt dat niet op water scheppen met een zeef – een zinloze inspanning? Het draait in mijn woorden om intrede. Dat is het voornaamste onderwerp.

Tijdens het verloop van de intrede van de mens is het leven altijd saai, vol eentonige elementen van geestelijk leven, zoals wat bidden, het eten en drinken van Gods woorden of het houden van bijeenkomsten. Mensen voelen daardoor altijd dat geloven in God niet veel vreugde oplevert. Zulke geestelijke activiteiten vinden altijd plaats op basis van de oorspronkelijke gezindheid van de mensheid, die door Satan is verdorven. Mensen kunnen weliswaar soms de verlichting van de Heilige Geest ontvangen, toch blijven ze vastzitten aan hun oorspronkelijke manier van denken, gezindheid, levensstijl en gewoonten. Hun aard blijft dan ook onveranderd. De bijgelovige activiteiten waar mensen zich mee inlaten, haat God nog het meest, maar veel mensen kunnen er toch geen afstand van nemen. Ze denken namelijk dat God deze bijgelovige activiteiten heeft voorgeschreven en moeten er zelfs nu nog helemaal mee afrekenen. Neem bijvoorbeeld alle voorbereidingen die jonge mensen voor een bruiloft en hun uitzet treffen; geld als cadeaus, feestmaaltijden en soortgelijke manieren waarop heugelijke gelegenheden worden gevierd; oude gewoonten die overgeleverd zijn; alle zinloze bijgelovige activiteiten ten behoeve van de doden en hun uitvaartrituelen: die zaken verafschuwt God nog meer. Zelfs de dag van verering (waaronder de sabbat, zoals de religieuze wereld die naleeft) verafschuwt Hij. Ook de sociale relaties en wereldse omgang tussen mensen verafschuwt en verwerpt God in hoge mate. Zelfs het Lentefestival en Kerstmis, bekend bij iedereen, zijn niet door God voorgeschreven, laat staan het speelgoed en de versieringen voor

deze feestdagen, zoals liedjes, vuurwerk, lampionnen, heilige communie, kerstcadeaus en kerstfestiviteiten – zijn dat geen afgoden in het brein van mensen? Het breken van het brood op de sabbat, wijn en fijn linnen zijn nog nadrukkelijker afgoden. Alle populaire traditionele feestdagen in China, zoals de Drakenkoppendag, het Drakenbootfestival, het Midherfstfestival, het Labafestival en nieuwjaarsdag, plus de feestdagen in de godsdienstige wereld, zoals Pasen, iemands doopdag en Kerstmis, zijn allemaal niet te rechtvaardigen feesten die vanaf vroegere tijden door veel mensen zijn gehouden en overgeleverd tot op de dag van vandaag toe. Ze zijn dankzij de rijke verbeelding en geniale denkbeelden van de mensen tot op de dag van vandaag overgeleverd. Ze lijken geen gebreken te hebben, maar in feite houdt Satan er de mensheid mee voor de gek. Hoe meer een plaats vol satans is en hoe ouderwets en achtelijker die plaats is, hoe dieper de feodale gebruiken zijn ingebakken. Deze dingen houden mensen strak gebonden, zonder enige beweegruimte. Veel feestdagen in de godsdienstige wereld lijken heel origineel en een brug te slaan naar het werk van God. In werkelijkheid zijn ze echter de onzichtbare koorden waarmee Satan mensen bindt en voorkomt dat ze God leren kennen – ze zijn allemaal listige strategieën van Satan. In feite is het zo dat na de voltooiing van een fase van Gods werk Hij de middelen en de stijl van die tijd al heeft uitgewist zonder een spoor achter te laten. ‘Toegewijde gelovigen’ blijven die tastbare materiële voorwerpen echter aanbidden. Intussen plaatsen ze wat God heeft op de achtergrond en bestuderen ze dat niet verder. Ze lijken vol liefde voor God, terwijl ze Hem eigenlijk lang geleden al uit huis hebben gejaagd en Satan ter aanbedding op de tafel hebben geplaatst. Portretten van Jezus, het kruis, Maria, de doop van Jezus en het laatste avondmaal: mensen vereren ze als de Heer

van de hemel, terwijl ze herhaaldelijk uitroepen “Heer, hemelse Vader”. Is dat allemaal geen lachertje? Tot op de dag van vandaag zijn veel van dergelijke gezegden en praktijken die steeds door de mensheid zijn overgeleverd niet door God te verteren. Ze belemmeren echt de weg voorwaarts voor God en zorgen bovendien voor een enorme terugval met betrekking tot de intrede van de mensheid. Los van de mate waarin Satan de mensheid heeft verdorven, is het binnenste van mensen vol van zaken zoals de wet van Witness Lee, de ervaringen van Lawrence, de onderzoeken van Watchman Nee en het werk van Paulus. God kan gewoonweg niet op mensen inwerken, omdat ze te veel individualisme, wetten, regels, voorschriften, systemen en dergelijke in zich hebben. Deze dingen hebben, naast de feodale bijgelovige tendensen, de mensheid gevangen en verslonden. De gedachten van mensen zijn als een interessante sprookjesfilm in kleur, met fabeldieren in de wolken, zo fantasierijk dat ze mensen verbaasd, versuft en sprakeloos achterlaten. Om eerlijk te zijn, is het werk dat God nu komt doen vooral gericht op het aanpakken en verdrijven van de bijgelovige eigenschappen van mensen en de volledige verandering van hun mentale zienswijze. Gods werk heeft tot op de dag van vandaag voortgeduurd, niet vanwege de erfenis die al generaties lang door de mensheid is overgeleverd. Dat werk wordt persoonlijk door Hem geïnitieerd en voltooid, zonder enige noodzaak om op het erfgoed van een bepaalde grote geestelijke man voort te borduren en zonder enig werk van typerende aard erbij te halen dat door God in een ander tijdperk is verricht. Mensen hoeven zich niet om dergelijke zaken te bekommeren. God heeft tegenwoordig een andere stijl van spreken en werken, waarom zouden mensen dan zo’n moeite doen? Als mensen het pad van nu bewandelen in de huidige stroom, terwijl ze vasthouden aan de

overleveringen van hun 'voorouders', bereiken ze hun bestemming niet. God voelt een diepe afkeer voor dit type gedrag van mensen, net zoals Hij van de jaren, maanden en dagen van de mensenwereld gruwet.

De beste manier om de gezindheid van de mens te veranderen, is een ommekeer teweegbrengen in die gedeelten in het diepst van het hart van mensen die ernstig zijn aangetast. Zo kunnen mensen hun denkpatroon en moraliteit gaan veranderen. Mensen moeten allereerst duidelijk inzien dat al deze religieuze rituelen, godsdienstige activiteiten, jaren, maanden en feesten niet te verteren zijn door God. Ze moeten zich losrukken van deze banden van feodaal denken en elk spoor van hun diepgewortelde neiging tot bijgeloof wissen. Dit hoort allemaal bij de intrede van de mensheid. Jullie moeten begrijpen waarom God de mensheid uit de seculiere wereld leidt, alsmede waarom Hij de mensheid van regels en voorschriften wegleidt. Dit is de poort waardoor jullie zullen binnengaan. Hoewel deze dingen niets te maken hebben met jullie geestelijke ervaring, zijn deze wel de grootste obstakels die jullie intrede belemmeren, jullie kennis van God belemmeren. Ze vormen een net waarin mensen verstrikt raken. Veel mensen lezen te veel in de Bijbel en kunnen zelfs talloze passages uit de Bijbel uit het hoofd opzeggen. Mensen gebruiken bij hun intrede tegenwoordig onbewust de Bijbel om het werk van God te peilen, alsof de basis van deze fase in het werk van God de Bijbel is en de bron ervan de Bijbel is. Wanneer het werk van God in lijn is met de Bijbel, steunen mensen het werk van God van harte en beschouwen ze Hem met hernieuwde achting. Wanneer het werk van God niet in overeenstemming is met de Bijbel, raken mensen zo verhit dat het zweet ze uitbreekt en zoeken ze erin naar de basis voor het werk van God. Als het werk van God niet in de Bijbel wordt genoemd, negeren mensen God. De meeste

mensen accepteren Gods huidige werk met de nodige voorzichtigheid, zijn er selectief gehoorzaam aan en zijn er niet echt op uit er kennis van te nemen. Wat het verleden betreft, houden ze de ene helft vast en laten ze de andere helft los. Kan men dit intrede noemen? Als mensen de boeken van anderen als schat koesteren en ze als de gouden sleutel tot de poort van het koninkrijk behandelen, tonen ze simpelweg geen interesse in wat God nu van hen eist. Veel 'intelligente experts' houden bovendien de woorden van God in hun linkerhand en de 'meesterwerken' van anderen in hun rechterhand, alsof ze de basis van Gods woorden van vandaag in deze meesterwerken willen vinden om zo te bewijzen dat Gods woorden juist zijn. Ze leggen Gods woorden zelfs aan anderen uit door ze te vermengen met de meesterwerken, alsof zij aan het werk zijn. Eerlijk gezegd, zijn er veel 'wetenschappelijk onderzoekers' onder de mensheid die nooit een hoge pet op hebben gehad van de nieuwste wetenschappelijke ontwikkelingen die hun weerga niet kennen (dat wil zeggen het werk van God, de woorden van God en het pad voor intrede tot het leven). Mensen zijn dus allemaal "zelfredzaam", "prediken" overal volgens de sterkte van hun zilveren tong en strooien met "de goede naam van God". Hun eigen intrede loopt intussen gevaar en ze lijken zo ver van Gods eisen verwijderd te zijn als de schepping van dit moment is. Hoe gemakkelijk is het om het werk van God te doen? Het lijkt erop dat mensen al besloten hebben om de helft van zichzelf in gisteren te laten hangen en de helft naar vandaag over te hevelen, om de helft aan Satan af te geven en de helft aan God voor te leggen, alsof dit de manier is om hun geweten te sussen en zich enigszins comfortabel te voelen. De innerlijke werelden van mensen zijn erg verraderlijk. Ze zijn bang om niet alleen morgen maar ook gisteren te verliezen, ontzettend bang om zowel Satan als de God van nu voor

het hoofd te stoten, die er lijkt te zijn en toch niet te zijn. Mensen hebben verzuimd om hun denken en moraliteit goed te cultiveren. Daarom schieten ze enorm tekort in hun onderscheidingsvermogen en weten ze simpelweg niet of het huidige werk van God is of niet. Misschien zit het feodale en bijgelovige denken van mensen zo diep dat ze bijgeloof en waarheid, God en afgoden al heel lang in dezelfde categorie plaatsen. Ze doen geen moeite om deze dingen van elkaar te onderscheiden en lijken niet eens in staat om duidelijk onderscheid te maken al kraken ze nog zo hun hersenen. Daarom zijn mensen stil komen te staan en gaan ze niet langer vooruit. Al deze problemen komen voort uit een gebrek aan de juiste ideologische opvoeding, wat hun intrede ten zeerste bemoeilijkt. Mensen koesteren daardoor nooit enige belangstelling voor het werk van de ware God, maar blijven voortdurend plakken aan^[1] het werk van mensen (bijvoorbeeld lieden die ze als grote mannen beschouwen) alsof ze erdoor gebrandmerkt zijn. Zijn dit niet de nieuwste onderwerpen waarin de mensheid zich moet verdiepen?

Voetnoot:

1. "Blijven voortdurend plakken aan" wordt spottend gebruikt. Deze zinsnede geeft aan dat mensen koppig en hardnekkig zijn. Ze houden vast aan verouderde dingen en willen die niet loslaten.

Werk en intrede (4)

Als de mens werkelijk kan binnengaan in overeenstemming met het werk van de Heilige Geest, zou zijn leven spoedig ontspruiten als een bamboescheut na een lenteregenbui. Uitgaande van de huidige gestalte van de meeste mensen hecht niemand enig belang aan het leven. In plaats daarvan hechten mensen belang aan sommige oppervlakkige zaken die er niet toe doen. Of ze haasten zich van hot naar her en werken zonder doel en lukraak zonder focus, niet wetend in welke richting ze moeten gaan en al helemaal niet voor wie. Het enige wat zij doen is dat zij 'zich nederig verbergen'. De waarheid is dat maar weinigen onder jullie Gods bedoelingen voor de laatste dagen kennen. Vrijwel niemand van jullie kent Gods voetafdruk, maar wat nog erger is, niemand weet wat God uiteindelijk zal hebben bereikt. Toch aanvaardt iedereen, door pure wilskracht, discipline en behandeling van anderen, alsof ze hun spieren spannen en zich klaar maken voor de strijd^[1] in afwachting van het uur van hun triomf. Ik zal geen commentaar geven op deze 'wonderen' onder de mensen, maar er is één punt dat jullie allemaal moeten begrijpen. De meeste mensen ontwikkelen zich op dit moment in de richting van abnormaliteit,^[2] en bij hun stappen naar de intrede marcheren ze al over een doodlopende weg.^[3] Veel mensen denken misschien dat dit een utopie is waar de mens naar verlangt maar die buiten de menselijke wereld ligt, in de overtuiging dat het de plaats van vrijheid is. Dat is het in feite niet. Of men kan zeggen dat mensen al afgedwaald zijn. Maar ongeacht wat mensen doen, wil ik het nog steeds hebben over wat de mens moet binnengaan. De verdiensten en tekortkomingen van de menigten zijn niet het voornaamste onderwerp van deze toespraak. Ik hoop dat alle broeders en zusters in staat zullen zijn om mijn woorden zuiver en precies te ontvangen en mijn bedoeling niet verkeerd begrijpen.

God is vlees geworden op het vasteland van China, wat de medepatriotten in Hongkong en Taiwan het binnenland noemen. Toen God van boven naar de aarde kwam, wist niemand in de hemel en op aarde daar iets van, want dit is de ware betekenis van God die op verborgen wijze terugkeert. Hij werkt en leeft al heel lang in het vlees, toch heeft niemand er iets van geweten. Zelfs tot op de dag van vandaag herkent niemand het. Dit zal wellicht een eeuwig raadsel blijven. Gods komst in het vlees is deze keer niet iets waar iedereen zomaar van op de hoogte kan zijn. Hoe grootschalig en machtig het werk van de Geest ook is, God blijft altijd beheerst en geeft Zichzelf nooit bloot. Men kan zeggen dat het is alsof deze fase van Zijn werk plaatsvindt in het hemelse rijk. Hoewel het voor iedereen zonneklaar is, herkent niemand het. Wanneer God deze fase van Zijn werk voltooit, zal de hele mensheid hun gebruikelijke houding niet langer aannemen^[4] en uit zijn langdurige droom ontwaken. Ik weet nog dat God eens heeft gezegd: "In het vlees komen is deze keer als het vallen in het hol van de tijger." Dit betekent dat, omdat in deze ronde van Gods werk God in het vlees komt en bovendien geboren wordt in de woonplaats van de grote rode draak, Hij deze keer nog meer dan voorheen geconfronteerd wordt met extreem gevaar door naar de aarde te komen. Hij wordt met messen, geweren en knuppels geconfronteerd; Hij wordt met verleiding geconfronteerd; Hij wordt met hordes geconfronteerd die er moordlustig uitzien. Hij loopt het risico om elk moment vermoord te worden. God kwam wél met toorn. Hij kwam echter om het werk van vervolmaking te doen, oftewel het tweede deel van Zijn werk dat verdergaat na het verlossingswerk. Ten behoeve van deze fase van Zijn werk heeft God er uiterste zorg en aandacht aan besteed en gebruikt Hij elk denkbaar middel om de aanvallen van verleiding te vermijden, waarbij Hij Zichzelf nederig verbergt en

nooit met Zijn identiteit te koop loopt. In het redden van de mens vanaf het kruis voltooide Jezus alleen het verlossingswerk; Hij was niet bezig met het werk van vervolmaking. Dus slechts de helft van Gods werk werd gedaan en voltooiing van het verlossingswerk was maar de helft van Zijn hele plan. Terwijl het nieuwe tijdperk op het punt stond om te beginnen en het oude op het punt stond om afgesloten te worden, begon God de Vader plannen te maken voor het tweede deel van Zijn werk en er voorbereidingen voor te treffen. Deze vleeswording in de laatste dagen was vroeger niet duidelijk geprofeteerd, waardoor een fundament is gelegd voor de toegenomen geheimzinnigheid rond Gods komst in het vlees op deze keer. In de morgenstond kwam God zonder medeweten van wie dan ook naar de aarde en begon Hij Zijn leven in het vlees. Mensen waren zich niet bewust van dit moment. Misschien waren ze allemaal in diepe slaap, misschien waren er velen klaarwakker aan het wachten en misschien waren er velen in stilte tot God in de hemel aan het bidden. Toch wist niemand onder al deze vele mensen dat God al op aarde was aangekomen. God werkte op deze manier om Zijn werk zo soepeler uit te voeren en betere resultaten te bereiken, alsook om meer verleidingen uit de weg te gaan. Als de mens uit zijn lentesluimer ontwaakt, zal Gods werk al lang zijn voltooid, zal Hij vertrekken en Zijn zwervende leven en verblijf op aarde tot een einde brengen. Aangezien Gods werk vereist dat God persoonlijk handelt en spreekt, en aangezien de mens er zich op geen enkele manier in kan mengen, heeft God extreme pijn verdragen door naar de aarde te komen om het werk Zelf te doen. De mens is niet in staat om als plaatsvervanger op te treden voor Gods werk. Daarom riskeerde God gevaren die duizenden malen groter zijn dan die tijdens het Tijdperk van Genade om af te dalen naar waar de grote rode draak woont om Zijn eigen werk te doen, om al Zijn aandacht

en zorg te stoppen in het redden van deze groep armoedige mensen, het redden van deze groep mensen die is weggezonken in een mesthoop. Hoewel niemand van Gods bestaan afweet, maalt God daar niet om, want het komt Gods werk zeer ten goede. Iedereen is afschuwelijk slecht, dus hoe kan wie dan ook Gods bestaan verdragen? Daarom is God op aarde altijd stil. Hoe overmatig wreed de mens ook is, God trekt Zich daar niets van aan, maar blijft gewoon het werk doen dat Hij moet doen om de grotere opdracht te vervullen die de hemelse Vader Hem gaf. Wie onder jullie heeft Gods lieflijkheid herkend? Wie bekommert zich meer om de last van God de Vader dan Zijn Zoon dat doet? Wie is er in staat om de wil van God de Vader te begrijpen? De Geest in de hemel van God de Vader is vaak bezorgd en Zijn Zoon op aarde bidt vaak over de wil van God de Vader, waarbij Zijn hart van zorgen in stukken breekt. Is er iemand die van de liefde van God de Vader voor Zijn Zoon afweet? Is er iemand die weet hoe de geliefde Zoon God de Vader mist? Verscheurd tussen hemel en aarde houden ze elkaar van veraf constant in het oog, zij aan zij in de Geest. O mensheid! Wanneer houden jullie rekening met Gods hart? Wanneer zullen jullie Gods bedoeling begrijpen? Vader en Zoon hebben altijd op elkaar vertrouwd. Waarom moeten Zij dan gescheiden zijn, een in de hemel boven en een op de aarde beneden? De vader houdt van Zijn Zoon zoals de Zoon van Zijn Vader houdt. Waarom moet Hij dan met zo'n verlangen wachten en met zo'n spanning smachten? Hoewel Zij niet lang gescheiden zijn, weet iemand wel dat de Vader al zo veel dagen en nachten een smachtend verlangen heeft en al heel lang uitkijkt naar de spoedige terugkeer van Zijn geliefde Zoon? Hij observeert, Hij zit in stilte, Hij wacht. Het is allemaal voor de spoedige terugkeer van Zijn geliefde Zoon. Wanneer zal Hij weer samen met de Zoon zijn die op aarde zwerft? Zelfs al waren zij eens samen

en al zullen Zij voor eeuwig samen zijn, hoe kan Hij de duizenden dagen en nachten verdragen dat Zij gescheiden zijn, één in de hemel boven en één op aarde beneden? Tientallen jaren op aarde zijn als duizenden jaren in de hemel. Hoe zou God de Vader Zich geen zorgen kunnen maken? Wanneer God naar de aarde komt, ervaart Hij de vele wisselvalligheden van de mensenwereld net zoals de mens dat doet. God Zelf is onschuldig, dus waarom God dezelfde pijn laten lijden als de mens? Geen wonder dat God de Vader zo naar Zijn Zoon smacht; wie kan Gods hart begrijpen? God geeft de mens teveel; hoe kan de mens Gods hart afdoende terugbetalen? Toch geeft de mens God te weinig; hoe zou God Zich dan geen zorgen kunnen maken?

Onder de mensen begrijpt amper iemand de urgentie in de geestesgesteldheid van God, omdat het kaliber van menselijke wezens te minderwaardig is en hun geest behoorlijk is afgestompt, en omdat zij geen van allen opmerken noch aandacht schenken aan wat God aan het doen is. God blijft Zich dus zorgen maken om de mens, alsof de dierlijke natuur van de mens op elk moment de kop op zou kunnen steken. Dit laat verder zien dat Gods komst naar de aarde gepaard gaat met grote verleidingen. Maar omdat God een groep mensen compleet wil maken, liet Hij, vol glorie, de mens al Zijn bedoelingen weten, zonder iets te verbergen. Hij heeft Zich vast voorgenomen om deze groep mensen compleet te maken. Daarom schenkt Hij geen aandacht aan moeilijkheden of verleidingen en negeert Hij die volkomen. Hij doet alleen stillerjes Zijn eigen werk, in de vaste overtuiging dat de mens God op een dag zal kennen wanneer Hij glorie heeft verkregen, en met het geloof dat de mens Gods hart volledig zal begrijpen wanneer hij door God compleet is gemaakt. Op dit moment zijn er misschien mensen die God in verzoeking brengen of God

verkeerd begrijpen of God verwijten maken; God trekt Zich daar helemaal niets van aan. Wanneer God in glorie afdaald, zullen alle mensen begrijpen dat alles wat God doet voor het welzijn van de mensheid is en zullen alle mensen begrijpen dat alles wat God doet de mensheid helpt om beter te overleven. Gods komst gaat gepaard met verleidingen en God komt ook met majesteit en toorn. Tegen de tijd dat God de mens verlaat, zal Hij al glorie hebben verkregen en zal Hij vol glorie vertrekken en met de vreugde over Zijn terugkeer. De God die op aarde werkt, trekt Zich nergens iets van aan, hoe mensen Hem ook verwerpen. Hij doet gewoon Zijn werk. Gods schepping van de wereld gaat duizenden jaren terug, Hij is naar de aarde gekomen om een onmetelijke hoeveelheid werk te doen en Hij heeft de afwijzing en lasterpraat van de mensenwereld volop ervaren. Niemand heet God welkom; iedereen beziet Hem slechts met een koude blik. In de loop van deze duizenden jaren aan moeilijkheden heeft het gedrag van de mens Gods hart lang geleden al verbrijzeld. Hij schenkt geen aandacht meer aan de opstandigheid van mensen, maar maakt in plaats daarvan een afzonderlijk plan om de mens om te vormen en te reinigen. De spot, de lasterpraat, de vervolging, de beproeving, het lijden aan het kruis, de uitsluiting door de mens enzovoort die God in het vlees heeft ervaren – God heeft hier al genoeg van geproefd. God in het vlees heeft de ellende van de mensenwereld volop ondergaan. De Geest van God de Vader in de hemel kon zulke dingen al lang geleden niet aanzien, gooide Zijn hoofd achterover en sloot Zijn ogen, wachtend op de terugkeer van Zijn geliefde Zoon. Alles wat Hij verlangt, is dat mensen allemaal luisteren en gehoorzamen, in staat zijn om zich zeer te schamen in het aangezicht van Zijn vlees en niet tegen Hem in opstand komen. Alles wat Hij verlangt, is dat mensen allemaal geloven dat God bestaat. Hij hield er lang

geleden mee op om hogere eisen aan de mens te stellen, want God heeft een te hoge prijs betaald, toch maakt de mens zich niet druk^[5] en neemt hij Gods werk geenszins ter harte.

Hoewel de dingen die ik vandaag over Gods werk zeg veel 'ongerijmdheid die nergens op is gebaseerd'^[6] bevatten, zijn ze van grote betekenis voor de intrede van de mens. Ik praat gewoon wat over werk en wat over intrede, maar geen van beide aspecten is overbodig, en in combinatie komen deze twee aspecten het leven van de mens zelfs nog meer ten goede. Deze twee aspecten vullen elkaar aan^[7] en zijn bijzonder nuttig. Hierdoor kunnen mensen Gods wil beter begrijpen en wordt er communicatie bevorderd tussen de mensen en God. Door vandaag over werk te spreken, wordt de relatie van mensen met God verder verbeterd, neemt het wederzijdse begrip toe en is de mens in staat om meer rekening te houden met Gods last en daar zorg aan te besteden; de mens kan voelen wat God voelt, meer vertrouwen hebben dat God hem verandert en wachten tot God opnieuw verschijnt. Dit is Gods enige verzoek aan de mens vandaag de dag – om het toonbeeld uit te leven van iemand die God liefheeft, opdat het licht van de kristallisatie van Gods wijsheid voort flitst in het tijdperk van duisternis en opdat de levenswandel van de mens een stralende pagina in Gods werk achterlaat, dat voor altijd in het Oosten van de wereld schijnt en de aandacht van de wereld trekt en de bewondering van allen. Dit is zeer zeker de betere intrede voor hen die God vandaag liefhebben.

Voetnoten:

1. "Hun spieren spannen en zich klaar maken voor de strijd" wordt spottend gebruikt.

2. “Abnormaliteit” betekent dat de intrede van mensen afwijkend is en hun ervaringen eenzijdig zijn.

3. “Een doodlopende weg” betekent dat mensen trajecten afleggen die tegengesteld is aan de wil van God.

4. “Hun gebruikelijke houding niet langer aannemen” duidt op hoe de opvattingen en ideeën van mensen over God veranderen wanneer ze God eenmaal hebben leren kennen.

5. “Maakt de mens zich niet druk” geeft aan dat mensen zich niet bekommeren om Gods werk en het niet belangrijk achten.

6. “Ongerijmdheid die nergens op is gebaseerd” betekent dat mensen fundamenteel niet in staat zijn om de basis van de woorden die God spreekt te pakken te krijgen en ze geen idee hebben waar Hij het over heeft. Deze uitdrukking wordt ironisch gebruikt.

7. “Vullen elkaar aan” betekent dat het combineren van de twee aspecten ‘werk’ en ‘intrede’ tijdens communicaties, onze kennis van God nog meer ten goede zou komen.

Werk en intrede (5)

Vandaag weten jullie allemaal dat God mensen op het juiste levenspad leidt, dat Hij de mens naar de volgende stap in een ander tijdperk leidt, dat Hij de mens leidt om boven dit duistere oude tijdperk uit te stijgen, buiten het vlees, weg van de verdrukking van de machten van de duisternis en de invloed van Satan, zodat iedere persoon in een wereld van vrijheid kan leven. Omwille van een prachtige morgen en opdat mensen vastberadener in hun stappen mogen zijn morgen, plant de Geest van God alles voor de mens, en opdat de mens meer

kan genieten, stopt God alle moeite in het vlees om het pad voor de mens uit te bereiden en de komst van de dag te bespoedigen waarnaar de mens verlangt. Hopelijk kunnen jullie dit prachtige moment allemaal koesteren; het is geen sinecure om samen te komen met God. Hoewel jullie Hem nooit hebben gekend, zijn jullie al lang met Hem samen. Kon iedereen deze prachtige doch vluchtige dagen maar voor altijd gedenken en ze hun gekoesterde bezit op aarde maken. Gods werk is al lang geleden aan de mens geopenbaard – maar omdat het hart van mensen te gecompliceerd is en omdat ze er nooit enige interesse in hebben gehad, is Gods werk stil blijven staan op het oorspronkelijke fundament ervan. Hun gedachten, opvattingen en mentale kijk blijven, naar het lijkt, achterhaald, zozeer zelfs dat de mentale kijk van velen van hen lijkt op die van de primitieven uit tijden van weleer en geen greintje veranderd is. Daarom zijn mensen nog steeds van hun stuk en is het werk dat God doet onduidelijk voor hen. Het is voor hen nog onduidelijker wat zij doen en waar zij moeten binnengaan. Deze dingen zorgen voor enorme moeilijkheden voor Gods werk en verhinderen dat het leven van mensen ooit voorwaarts kan gaan. Vanwege het wezen van de mensen en hun ondermaatse kaliber, zijn ze fundamenteel niet in staat om Gods werk te bevatten en kunnen ze die dingen nooit als belangrijk behandelen. Als jullie vooruitgang wensen in je leven, moeten jullie aandacht gaan schenken aan de details van jullie bestaan en elk aspect vatten om jullie intrede in het leven te bepalen, jullie hart allemaal grondig transformeren en de problemen oplossen van de leegte in jullie hart en een schraal en somber bestaan die jullie teisteren, zodat jullie allemaal van binnenuit hernieuwd worden en werkelijk van een leven genieten dat verheven, transcendent en vrij is. Het doel is dat jullie allemaal tot leven kunnen komen, in jullie geest opgewekt worden en op een levend wezen

gaan lijken. Van alle broeders en zusters met wie jullie in contact komen, is er maar zelden iemand die levendig en fris is. Ze lijken allemaal op aapmensen uit de oudheid, onnozel en achterlijk, kennelijk zonder enig vooruitzicht op ontwikkeling. Erger nog, de broeders en zusters met wie ik in contact ben gekomen, zijn zo lomp en barbaars als wilde bergbewoners geweest. Ze kennen vrijwel geen manieren en weten al helemaal niet hoe ze zich netjes moeten gedragen. Er zijn veel jonge zusters die er weliswaar intelligent en knap uitzien en de schoonheid van een bloem hebben, maar zich in een 'alternatieve' stijl presenteren. Het haar van een zuster^[a] bedekt haar hele gezicht, zodat haar ogen niet te zien zijn. Hoewel haar gelaatstrekken netjes en fatsoenlijk zijn, is haar haarstijl afschuwelijk, ze straalt daarmee iets vreemds uit, alsof ze de grootste crimineel in een jeugdgevangenis is. Haar glinsterende, stralende ogen zijn als smaragden in water en lijken door haar kleding en haardracht net twee lantaarns die je plotseling in een pikdonkere nacht ontwaart, flikkerend met een oogverblindende felheid die het hart van mensen angst aanjaagt, terwijl ze ook de indruk geeft dat ze zich opzettelijk voor iemand wil verschuilen. Wanneer ik haar tegenkom, probeert ze altijd ter plekke weg te komen, zoals een moordenaar die net iemand vermoord heeft en voortdurend wegduikt vanwege een enorme vrees om ontdekt te worden; ze lijkt ook op de zwarte Afrikanen^[1] die generaties lang slaven zijn geweest en hun hoofd nooit voor anderen kunnen opheffen. Dit spectrum aan gedragingen, tot aan de manier waarop deze mensen zich kleden en verzorgen, zou meerdere maanden werk vergen om te verbeteren.

Het Chinese volk heeft duizenden jaren lang het leven van slaven geleid en dit heeft hun gedachten, opvattingen, leven, taal, gedrag en daden zo ingeperkt

dat ze geen greintje vrijheid meer hebben. Enkele duizenden jaren geschiedenis hebben vitale mensen met een geest tot iets gemaakt wat iets van lijken zonder een geest weg heeft. Velen leven er onder het slagersmes van Satan, velen wonen er in huizen als de schuilplaatsen van dieren, velen eten hetzelfde voedsel als ossen of paarden. Velen liggen er gevoelloos en schots en scheef bij in de 'benedenwereld'. Mensen verschillen qua uiterlijk niet van de primitieve mens, hun rustplaats is als een hel en als gezelschap zijn ze omringd door allerlei vuile demonen en boze geesten. Aan de buitenkant lijken mensen op een hogere 'diersoort'; in feite leven en wonen ze onder vuile demonen. Zonder iemand om op ze te passen, leven mensen in Satans hinderlaag, verstrikt in zijn werkingen zonder enige uitweg. Men kan niet zeggen dat zij met hun dierbaren samenkomen in een knusse woning en een gelukkig leven leiden dat voldoening geeft, maar wel dat mensen in het dodenrijk wonen en omgaan met demonen en duivels. In feite zijn mensen nog steeds gebonden door Satan, zij wonen waar vuile demonen bijeenkomen en zij worden gemanipuleerd door deze vuile demonen, alsof hun bed een plek voor hun lijk is om op te sluimeren, alsof het een knus nest is. Bij het binnengaan van hun woning is de binnenplaats koud en eenzaam, een kille wind suist door de droge takken. Als je de deur opent naar de 'woonkamer', is de kamer pikdonker – je ziet letterlijk geen hand voor ogen. Er valt een klein beetje licht naar binnen door een barst in de deur, wat de kamer een nog mistroostiger en ellendiger gevoel geeft. Van tijd tot tijd zijn er vreemd piepende ratten te horen, alsof ze vrolijk zijn. Alles in de kamer is weerzinwekkend en angstaanjagend, als een huis waarin iemand heeft gewoond die net in de grafkist is gelegd. Het bed, de dekens en het onopvallende kastje in de kamer zijn allemaal met stof bedekt, op de vloer ontbloten een paar krukjes

hun tanden en zwaaien met hun klauwen en er hangen spinnenwebben aan de muren. Er staat een spiegel op de tafel met een houten kam ernaast. Je loopt naar de spiegel, pakt een kaars en steekt die aan. Je ziet dat de spiegel met stof is bedekt, wat voor een soort 'make-up' in het spiegelbeeld van mensen^[b] zorgt, zodat ze eruitzien alsof ze net uit een grafheuvel zijn gekomen. De kam zit vol haren. Al deze dingen zijn oud en grof en lijken pas te zijn gebruikt door iemand die net overleden is. Kijkend naar de kam voelt het alsof er een lijk aan de zijkant ligt. De haren in de kam, waar geen bloed in circuleert, ruiken naar de dood. Een kille wind tocht door de barst in de deur, alsof een geest zich door de barst wurmt om de kamer weer te gaan bewonen. Er heerst een bedrukte kilte in de kamer en plotseling is er een stank als van een rottend lijk, en op dit moment zijn er allerlei dingen te ontwaren die aan de muren hangen, het vuile, stinkende beddengoed op het bed is één chaos, er ligt graan in de hoek, de kast is bedekt met een laag stof, de vloer is bezaaid met takjes en vuil en ga zo maar door – alsof ze pas nog door een dode gebruikt zijn, voorover slingerend, hun tanden knarsend en klauwend in de lucht. Je krijgt er koude rillingen van. Er is nergens een spoor van leven in de kamer, alles is duister en klam, als het dodenrijk en de hel waar God over spreekt. Dit is net de grafheuvel van een mens, met de ongeverfde kast, krukken, raamkozijnen en deuren gehuld in treurige kledij als een stil eerbetoon aan de dode. Mensen leven al tientallen jaren, of diverse eeuwen of zelfs enkele duizenden jaren, in deze benedenwereld, zij gaan vroeg weg en komen pas laat terug. Zij komen uit hun 'grafheuvel' zodra het licht wordt, wanneer de hanen kraaien en kijken omhoog naar de lucht en turen omlaag naar de grond, waarna ze met hun bezigheden van de dag beginnen. Wanneer de zon achter de bergen zakt, slepen ze hun vermoeide lichaam terug naar de 'grafheuvel'; tegen de tijd

dat ze hun maag hebben gevuld, schemert het. Nadat ze hun voorbereidingen hebben getroffen om de 'grafheuvel' de volgende dag weer te verlaten, doen ze het licht uit, dat lijkt te stralen als fosforescerend vuur. Op dit moment ziet men onder het maanlicht alleen sombere hoopjes als heuveltjes in elke hoek verspreid. Uit de 'grafheuvels' weerklinkt af en toe ritmisch snurkgeluid. Mensen liggen allemaal vast te slapen en de vuile demonen en geesten lijken ook allemaal vredig in ruste. Van tijd tot tijd hoort men kraaien in de verte kraaien – het geluid van dit desolate geroep in een rustige en stille nacht als deze doen de rillingen over je rug lopen en je haren overeind staan ... Wie weet hoeveel jaren ze in zulke situaties hebben doorgebracht, stervend en opnieuw geboren wordend, wie weet hoe lang ze al in de mensenwereld zijn gebleven waar mensen en geesten zich onder elkaar mengen, en bovendien, wie weet hoe vaak ze de wereld al vaarwel hebben gezegd. In deze hel op aarde leiden mensen een gelukkig leven, alsof ze geen enkele klacht hebben te uiten, want ze zijn al zo lang gewend aan het leven in het dodenrijk. En dus zijn mensen gefascineerd door deze plaats waar vuile demonen huizen, alsof de vuile demonen hun vrienden en collega's zijn, alsof de wereld van de mens een bende gangsters^[2] is – want het oorspronkelijke wezen van de mens is reeds lang zonder enige fluistering verdwenen, zonder een spoor achter te laten. Het uiterlijk van mensen heeft wat weg van een vuile demon; bovendien worden hun daden gemanipuleerd door vuile demonen. Ze zien er vandaag niet anders uit dan vuile demonen, alsof ze door vuile demonen zijn voortgebracht. Bovendien zijn mensen ook uitermate liefdevol en ondersteunend jegens hun voorouders. Niemand weet dat de mensen al zo lang door Satan zijn vertrapt dat zij als gorilla's in de bergen zijn geworden. Hun bloeddoorlopen ogen hebben een

onderzoekende blik en in het zwakke licht dat eruit straalt, is een spoortje dreigende kwaadwilligheid van een vuile demon te bespeuren. Hun gezicht zit vol rimpels, met groeven als de bast van een dennenboom, hun mond steekt naar voren uit, alsof Satan die gevormd heeft, hun oren zijn van binnen en van buiten met viezigheid bedekt, hun rug is gebogen, hun benen hebben moeite om hun lichaam te dragen en hun knokige armen zwaaien ritmisch heen en weer. Ze lijken echt vel over been, maar zijn ook weer zo dik als een beer in de bergen. Van binnen en van buiten zijn ze slonzig verzorgd en gekleed als een aap uit de oudheid – het is alsof deze apen vandaag nog volledig moeten evolueren tot^[3] vorm van de moderne mens, zo achterlijk zijn zij!

De mens leeft zij aan zij met de dieren en zij gaan harmonieus met elkaar om, zonder geschillen of verbale onenigheden. De mens is kieskeurig in zijn zorg en aandacht voor de dieren en de dieren bestaan zodat de mens kan overleven, uitdrukkelijk tot zijn nut, zonder enig voordeel voor henzelf en in volledige en totale gehoorzaamheid aan de mens. Het heeft er alle schijn van dat de band tussen mens en dier een nauwe^[4] en harmonieuze^[5] is – en vuile demonen lijken wel de perfecte combinatie van mens en dier. Dus zijn de mens en de vuile demonen op aarde zelfs nog intiemer en onafscheidlijker. Hoewel de mens niet gelijk is aan de vuile demonen, blijft hij met ze verbonden; intussen weerhouden de vuile demonen de mens niets en ‘wijden’ ze alles wat ze hebben aan hem toe. Mensen huppelen dagelijks rond in het ‘paleis van de koning van de hel’, dartelend in het gezelschap van de ‘koning van de hel’ (hun voorouder) en worden door hem gemanipuleerd, zodat de viezigheid vandaag aan de mensen is vastgekoekt en ze na zo’n lange tijd in het dodenrijk te hebben doorgebracht al lang niet meer de wens koesteren om naar de ‘wereld van de levenden’ terug te

keren. Dus zodra ze het licht zien en de eisen van God, Gods karakter en Zijn werk bezien, voelen ze zich nerveus en onrustig, met nog steeds het sterke verlangen om terug te keren naar de benedenwereld en onder geesten te vertoeven. Zij zijn God lang geleden vergeten en dus hebben ze altijd op het kerkhof rondgedoold. Wanneer ik iemand ontmoet, probeer ik met haar te spreken, en dan kom ik er pas achter dat de persoon die voor mij staat helemaal niet menselijk is. Haar haar is onverzorgd, haar gezicht vuil en haar glimlach met blote tanden heeft iets wolfachtigs over zich. Tevens lijkt zij de onbeholpenheid van een geest te hebben die net uit de grafheuvel tevoorschijn is gekomen en een mens uit de wereld van de levenden heeft gezien. Deze persoon probeert haar lippen steeds tot een glimlach te vormen; dat ziet er zowel verraderlijk als sinister uit. Wanneer ze naar mij glimlacht, is het alsof ze iets zeggen wil maar de woorden niet lijkt te kunnen vinden, en dus kan ze alleen maar aan de kant staan met een holle en achterlijke blik. Van achteren gezien, lijkt ze het prototype van de 'machtige beeltenis van het Chinese werkende volk'; op deze momenten lijkt ze nog weerzinwekkender en roept ze het beeld op van de nakomelingen van de legendarische Yan Huang/Yan Wang van weleer^[c] over wie mensen spreken. Wanneer ik haar iets vraag, laat ze haar hoofd zwijgend hangen. Ze doet er heel lang over om te antwoorden en ze is daarbij zeer geremd. Ze kan haar handen niet stilhouden en zuigt op haar twee vingers als een kat. Pas nu besef ik dat de handen van de mens eruitzien alsof ze net in afval hebben zitten wroeten, met gescheurde nagels die zo verkleurd zijn dat je niet zou denken dat ze wit behoren te zijn, 'slanke' nagels met een dikke laag vuil. Nog walgelijker is dat de bovenkant van hun handen er als de huid van een pas geplukte kip uitzien. De groeven in hun handen zijn nagenoeg allemaal geïmpregneerd met de prijs van

het bloed en zweet van de arbeid van de mens, overal zit iets in wat op vuil lijkt, kennelijk de 'geur van de grond' verspreidend om de waarde en lovenswaardigheid van de geest van het lijden van de mensen beter te vertegenwoordigen – zodat deze geest van lijden diep in al de groeven van hun handen is ingebed. Van top tot teen lijkt niets van de kleren die mensen dragen ook maar enigszins op de pels van een dier, maar ze hebben geen flauw benul dat hun waarde, ook al zijn ze nog zo 'eerbaar', eigenlijk minder is dan de vacht van een vos – zelfs nog minder dan één pauwenveer, want hun kleren maken ze al zo lang lelijk, dat ze er nog slechter uitzien dan een varken en een hond. Haar veel te kleine topje komt tot halverwege haar rug en haar broekspijpen leggen haar lelijkheid – als de ingewanden van een kip – volop aan het felle zonlicht bloot. Ze zijn kort en dun, alsof ze wil laten zien dat haar voeten al lang niet meer gebonden zijn: grote voeten, niet langer de 'gouden lotussen van acht centimeter' uit de oude maatschappij. De kledij van deze persoon is te verwesterd, maar ook te weinig respectvol. Wanneer ik haar ontmoet, is ze altijd verlegen, wordt haar gezicht vuurrood en is ze helemaal niet in staat om haar hoofd op te heffen, alsof ze door vuile demonen is vertrapt en het niet meer kan opbrengen om mensen aan te kijken. Het gezicht van mensen zit onder het stof. Dit stof, dat uit de lucht is gevallen, lijkt heel oneerlijk op het gezicht van mensen te vallen, zodat het eruitziet als mussendons. De ogen van mensen lijken ook op die van een mus: klein en droog, zonder enige fonkeling. Wanneer ze praten, is hun spraak gewoontegetrouw haperend en ontwijkend, weezinwekkend en walgelijk voor anderen. Toch hemelen velen zulke mensen op als 'vertegenwoordigers van de natie'. Is dat geen lachertje? God wil mensen

veranderen, verlossen, redden uit de grafheuvel van de dood, dat ze mogen ontsnappen aan het leven dat ze leiden in het dodenrijk en in de hel.

Voetnoten:

1. “Zwarte Afrikanen” verwijst naar zwarte mensen die door God werden vervloekt en die generaties lang slaven zijn geweest.

2. “Een bende gangsters” verwijst naar de verdorvenheid van de mens en dat de mensheid geen heilige mensen telt.

3. “Evolueren tot” verwijst naar de “evolutie” van de aapmens naar de huidige vorm van de mensen. Het is satirisch bedoeld: er is in feite niet zoiets als een theorie waarin apen uit de oudheid in menselijke wezens veranderden die rechtop lopen.

4. “Nauwe” wordt spottend gebruikt.

5. “Harmonieuze” wordt spottend gebruikt.

a. In de oorspronkelijke tekst staat “Haar”.

b. In de oorspronkelijke tekst staat “de gezichten van mensen”.

c. “Yan” en “Huang” zijn de namen van twee mythologische keizers die onder de eerste cultuurbrengers van China worden geschaard. “Yan Wang” is de Chinese naam voor de “koning van de hel”. “Yan Huang” en “Yan Wang” klinken vrijwel hetzelfde wanneer ze in het Mandarijn worden uitgesproken.

Werk en intrede (6)

Werk en intrede zijn intrinsiek praktisch en verwijzen naar Gods werk en intrede van de mens. Het complete gebrek aan begrip van Gods ware gezicht en Gods werk heeft de intrede van de mens heel erg bemoeilijkt. Tot op de dag van vandaag kennen veel mensen nog steeds niet het werk dat God volbrengt in de laatste dagen of waarom God extreme vernedering verdraagt door in het vlees te komen en in wel en wee naast de mens te staan. De mens weet niets van het doel van Gods werk, evenmin van het doel van Gods plan voor de laatste dagen. Om verschillende redenen zijn mensen altijd lauw en ambigu^[1] wat betreft de intrede die God eist, wat Gods werk in het vlees grote moeilijkheden heeft opgeleverd. Mensen lijken allemaal obstakels te zijn geworden en zij hebben, tot op de dag van vandaag, nog steeds geen duidelijk begrip. Daarom zal ik spreken over het werk dat God doet met de mens en Gods dringende bedoeling, zodat jullie allemaal Gods trouwe dienaren zullen worden die, net als Job, liever zouden sterven dan God te verwerpen en elke vernedering zullen verdragen en die, net als Petrus, jullie hele wezen zullen overgeven aan God en de door God gewonnen vertrouwelingen worden in de laatste dagen. Mogen alle broeders en zusters alles in hun vermogen doen om hun hele wezen aan Gods hemelse wil over te geven, heilige dienaren worden in het huis van God en de belofte van oneindigheid genieten die God schenkt, zodat het hart van God de Vader spoedig vredige rust kan genieten. 'De wil van God de Vader tot stand brengen' dient het motto te zijn van allen die God liefhebben. Deze woorden behoren de mens als gids te dienen voor zijn intrede en als het kompas dat zijn daden richting geeft. Dit is de vastberadenheid die de mens behoort te hebben. Gods werk op aarde nauwgezet voltooien en meedoen met Gods werk in het vlees – dit is de plicht van de mens. Op een dag, wanneer Gods werk gedaan is, zal de

mens Hem vaarwel zeggen voor een vroege terugkeer naar de Vader in de hemel. Is dit niet de verantwoordelijkheid die de mens behoort te vervullen?

Toen God in het Tijdperk van Genade terugkeerde naar de derde hemel, was Gods werk van verlossing van de gehele mensheid eigenlijk al in de slotfase beland. Alles wat op aarde achterbleef, waren het kruis dat Jezus droeg, het fijne linnen waarin Jezus was gewikkeld, de doornenkroon en de scharlaken mantel die Jezus aanhad (dit waren voorwerpen waarmee de Joden de spot met Hem dreven). Dat wil zeggen, nadat het werk van Jezus' kruisiging voor een enorme opschudding had gezorgd, waren de dingen weer geluwd. Van toen af begonnen Jezus' discipelen Zijn werk voort te zetten, overal in de kerken te hoeden en te bewateren. De inhoud van hun werk was dit: alle mensen tot bekering brengen, hun zonden laten belijden en zich laten dopen; de apostelen verspreidden allemaal uit eerste hand het verhaal van Jezus' kruisiging en wat er feitelijk was gebeurd, iedereen kon niet anders dan voor Jezus neervallen om zijn zonden te belijden, en bovendien verspreidden de apostelen overal de woorden die Jezus had gesproken. Vanaf dat punt begon het opbouwen van de kerken in het Tijdperk van Genade. Waar Jezus over sprak in dat tijdperk richtte zich ook op het leven van de mens en de wil van de hemelse Vader. Het is alleen zo dat de tijdperken verschillend zijn en daardoor veel van die uitspraken en praktijken erg verschillen van die van deze tijd. Maar de essentie van beide is gelijk. Beide zijn niets meer of minder dan het werk van Gods Geest in het vlees. Dat soort werk en die woorden zijn tot op de dag van vandaag doorgedaan, en dus wordt dit soort dingen in de huidige religieuze instellingen nog steeds verkondigd en is er geen greintje veranderd. Toen Jezus' werk werd afgesloten en de kerken al op het juiste pad van Jezus Christus terecht waren gekomen, begon God plannen te

maken voor een andere fase van Zijn werk, de kwestie van vleeswording in de laatste dagen. Voor de mens besloot Gods kruisiging het werk van Gods vleeswording, verlost de hele mensheid en was Hij in staat om de sleutel tot het dodenrijk te bemachtigen. Iedereen denkt dat Gods werk volledig is volbracht. In feite is voor God nog maar een klein gedeelte van Zijn werk volbracht. Hij heeft de mensheid slechts verlost; Hij heeft de mensheid niet overwonnen, laat staan de lelijkheid van Satan in de mens veranderd. Vandaar dat God zegt: “Hoewel mijn geïncarneerde vlees de pijn van de dood heeft ondergaan, was dat niet het hele doel van mijn vleeswording. Jezus is mijn geliefde Zoon en werd voor mij aan het kruis genageld, maar Hij heeft mijn werk niet volledig afgerond. Hij heeft er maar een deel van gedaan.” Dus begon God de tweede ronde met plannen om het werk van de vleeswording voort te zetten. Gods ultieme bedoeling is iedereen die is gered uit Satans handen te vervolmaken en te winnen, daarom maakte God Zich wederom op om gevaren te riskeren door in het vlees te komen. Wat met ‘vleeswording’ wordt bedoeld, heeft betrekking op Hij die geen heerlijkheid brengt (omdat Gods werk nog niet is voltooid), maar die verschijnt in de identiteit van de geliefde Zoon en de Christus is, in wie God welbehagen heeft. Daarom wordt er gezegd dat hiermee “gevaren worden getrotseerd”. Het geïncarneerde vlees heeft uiterst geringe macht en moet grote voorzichtigheid betrachten,^[2] en Zijn macht verschilt hemelsbreed van het gezag van de Vader in de hemel; Hij vervult alleen de bediening van het vlees, volbrengt het werk en de opdracht van God de Vader zonder zich met ander werk in te laten. Hij volbrengt slechts één deel van het werk. Daarom wordt God bij Zijn komst op aarde ‘Christus’ genoemd. Deze betekenis is erin vervat. De reden waarom er wordt gezegd dat de komst gepaard gaat met verleidingen is

omdat er slechts één werkproject wordt volbracht. Bovendien is de reden waarom God de Vader Hem slechts 'Christus' en 'geliefde Zoon' noemt en Hem niet alle glorie heeft gegeven precies omdat het geïncarneerde vlees één werkproject komt doen, niet om de Vader in de hemel te vertegenwoordigen, maar veeleer om de bediening van de geliefde Zoon te vervullen. Wanneer de geliefde Zoon de hele opdracht voltooit die Hij op Zijn schouders heeft genomen, zal de Vader Hem alle heerlijkheid geven samen met de identiteit van de Vader. Men kan zeggen dat dit de hemelse heerschappij is. Omdat de Ene die in het vlees is gekomen en de Vader in de hemel in twee verschillende omstandigheden zijn, staren de twee alleen in de Geest naar elkaar, de Vader houdt een oog op de geliefde Zoon, maar de Zoon kan de Vader niet van veraf zien. Omdat de functie van het vlees ontoereikend is en Hij de kans loopt om elk moment vermoord te worden, wordt er gezegd dat deze komst gepaard gaat met groot gevaar. Dit komt erop neer dat God Zijn geliefde Zoon wederom afstaat en Hem in de bek van de tijger plaatst. God plaatste Hem met gevaar voor Zijn leven op de plaats waar Satan het meest geconcentreerd is. Zelfs in zulke benarde omstandigheden stond God Zijn geliefde Zoon af aan de mensen van een vuile, losbandige plaats om Hem in 'groot te brengen'. Dit komt omdat het de enige manier is waarop Gods werk volledig zin heeft en de enige manier om alle wensen van God de Vader te vervullen en het laatste deel van Zijn werk onder de mensen te volbrengen. Jezus volbracht slechts één fase van het werk van God de Vader. Vanwege de barrière van het geïncarneerde vlees en de verschillen in het volbrachte werk, wist Jezus Zelf niet dat er een tweede terugkeer naar het vlees zou zijn. Daarom heeft geen enkele Bijbel-uitlegger of profeet duidelijk durven profeteren dat God in de laatste dagen opnieuw zou

incarneren, dat wil zeggen, dat Hij opnieuw in het vlees zou komen om het tweede deel van Zijn werk in het vlees te verrichten. Daarom heeft niemand zich gerealiseerd dat God Zichzelf al lang geleden in het vlees had verborgen. Een klein wonder, want pas nadat Jezus was herrezen en naar de hemel was opgevaren, aanvaardde Hij deze opdracht, dus daarom is er geen duidelijke profetie over Gods tweede vleeswording en is het moeilijk in te schatten voor het menselijk verstand. In al de vele boeken met profetieën in de Bijbel zijn geen woorden te vinden waarmee dit duidelijk wordt vermeld. Maar toen Jezus met Zijn werk begon, was er al een duidelijke profetie geweest die zei dat er een maagd met een kind zou zijn en dat zij een zoon voort zou brengen, wat betekende dat Hij was verwekt door de Heilige Geest. Toch zei God dat dit onder levensgevaar was gebeurd, dus in welke mate zal dit vandaag de dag nog sterker het geval zijn? Geen wonder dat God zegt dat de vleeswording deze keer gevaren riskeert die duizenden malen groter zijn dan die tijdens het Tijdperk van Genade. Op veel plaatsen heeft God geprofeteerd dat Hij een groep overwinnaars in het land Sinim zal vormen. Aangezien overwinnaars in het Oosten van de wereld moeten worden gevormd, is dus de plek waar God bij Zijn tweede vleeswording voet zet ongetwijfeld het land Sinim, precies waar de grote rode draak opgerold ligt. Daar zal God de nakomelingen van de grote rode draak winnen zodat hij compleet verslagen en te schande gemaakt wordt. God wil deze zwaar lijdende mensen opwekken, ze compleet opwekken, en ze uit de mist laten wandelen en de grote rode draak laten verwerpen. God wil ze opwekken uit hun droom, ze de essentie van de grote rode draak laten weten, ze hun gehele hart aan God laten geven, ze de verdrukking van de duistere machten laten ontstijgen, ze in het Oosten van de wereld laten opstaan en ze bewijs van Gods

overwinning laten worden. Pas dan zal God glorie verkrijgen. Om juist die reden bracht God het werk dat tot een einde kwam in Israël naar het land waar de grote rode draak opgerold ligt en is Hij, bijna tweeduizend jaar nadat Hij vertrokken is, weer gekomen in het vlees om het werk van het Tijdperk van Genade voort te zetten. Voor het blote oog van de mens introduceert God nieuw werk in het vlees. Maar wat God betreft, zet Hij het werk van het Tijdperk van Genade voort, alleen met een tijdsverschil van een paar duizend jaar en alleen met een verandering van werklocatie en werkproject. Hoewel de beeltenis van het vlees die God in het huidige werk heeft aangenomen een heel andere persoon is dan Jezus, hebben Zij hetzelfde wezen en dezelfde basis en komen Zij uit dezelfde bron. Zij mogen dan wel veel uiterlijke verschillen hebben, maar de innerlijke waarheden van Hun werk zijn volkomen identiek. De tijdperken verschillen immers ook als dag en nacht. Hoe kan Gods werk onveranderd blijven? Of hoe kan het werk elkaar verstoren?

Jezus nam de gedaante van een Jood aan, conformeerde zich aan de kleding van de Joden en groeide op met het eten van Joods voedsel. Dit is Zijn normale menselijke aspect. Maar het geïncarneerde vlees van vandaag neemt de vorm van een inwoner van Azië aan en groeit op in het land van de grote rode draak. Ze botsen niet met het doel van Gods vleeswording. Ze vullen elkaar veeleer aan en completeren de ware betekenis van Gods vleeswording vollediger. Aangezien met 'Zoon des mensen' of 'Christus' naar het geïncarneerde vlees wordt verwezen, kan over de Christus van nu niet in dezelfde bewoordingen gesproken worden als over Jezus Christus. Het vlees wordt namelijk 'Zoon des mensen' genoemd en is in de beeltenis van het vlees. Elke fase van Gods werk bevat behoorlijk diepe betekenis. De reden dat Jezus

door de Heilige Geest werd ontvangen, is omdat Hij zondaars kwam redden. Hij moest zonder zonde zijn. Maar pas op het eind toen Hij gedwongen werd om de gelijkenis van zondig vlees te worden en de zonden van de zondaars op Zich nam, redde Hij ze van het vervloekte kruis dat God gebruikte om mensen te tuchtigen. (Het kruis is Gods middel om mensen te vervloeken en te tuchtigen; vervloekingen en tuchtigingen worden specifiek genoemd in verband met zondaars.) Het doel was om alle zondaars tot bekering te brengen en kruisiging te gebruiken om ze hun zonden te laten belijden. Dat wil zeggen, omwille van de verlossing van de hele mensheid werd God Zelf vlees in een vlees dat door de Heilige Geest werd ontvangen en nam Hij de zonden van de hele mensheid op Zich. De gebruikelijke manier om dit te beschrijven is het offeren van heilig vlees in ruil voor alle zondaars, wat erop neerkomt dat Jezus een zondoffer is die voor Satan wordt geplaatst om Satan te 'smeken' de hele onschuldige mensheid die hij vertreden heeft aan God terug te geven. Voor het volbrengen van deze fase van het verlossingswerk was dus conceptie door de Heilige Geest vereist. Dit was een noodzakelijke voorwaarde, een 'verdrag' gedurende de strijd tussen God de Vader en Satan. Daarom werd Jezus aan Satan gegeven en toen pas werd deze fase van het werk voltooid. Gods verlossingswerk is vandaag echter al van ongekende grootsheid en Satan heeft geen reden om eisen te stellen, dus vereist Gods vleeswording geen conceptie door de Heilige Geest, want God is intrinsiek heilig en onschuldig. De vleesgeworden God is deze keer niet meer de Jezus van het Tijdperk van Genade. Maar Hij is er nog steeds omwille van de wil van God de Vader en om de wensen van God de Vader te vervullen. Hoe kan dit als een onredelijke uitspraak worden beschouwd? Moet Gods vleeswording een stel regels volgen?

Veel mensen zoeken in de Bijbel naar bewijs, ze willen een profetie van Gods vleeswording vinden. Hoe kan de mens, met zijn verwarde en onsamenhangende gedachten, weten dat God lang geleden is gestopt met 'werken' in de Bijbel en buiten de grenzen daarvan is 'gesprongen' om met verve en gretigheid het werk op zich te nemen dat Hij lang geleden had gepland maar de mens nooit over had verteld? Het ontbreekt mensen te veel aan verstand. Na slechts een voorproefje van Gods gezindheid gaan ze achteloos een groot podium op en zitten ze in een sjeke 'rolstoel' Gods werk te inspecteren, ze gaan zelfs zo ver om God de les te lezen met bombastisch gereutel. Menig 'oude man', met leesbril op en strijkend langs zijn baard, opent zijn vergeelde 'oude almana' (Bijbel) die hij al zijn hele leven leest. Hij mompelt wat en zijn ogen lijken te schitteren terwijl hij het boek Openbaring opslaat, daarna het boek Daniël en dan het boek Jesaja dat iedereen zo goed kent. Hij staart naar bladzijden achtereen die vol staan met dicht op elkaar staande woordjes, leest in stilte, terwijl zijn gedachten maar doordraaien. Plotseling stopt de hand langs de baard te strijken en begint eraan te trekken. Nu en dan hoort men het geluid van gebroken baardharen. Zulk ongewoon gedrag is enigszins schokkend. "Waarom zo veel geweld gebruiken? Waar is hij zo boos over?" Terug naar de oude man, zijn wenkbrauwen staan nu overeind. De zilvergrijze wenkbrauwen zijn als ganzenveren precies twee centimeter boven de oogleden van deze oude man beland, alsof per toeval en toch zo perfect, terwijl de oude man zijn ogen strak gericht houdt op de bladzijden die eruitzien alsof ze beschimmeld zijn. Nadat hij dezelfde pagina's verschillende keren opnieuw heeft doorgenomen, springt hij onwillekeurig op en begint te kwetteren alsof hij met iemand een praatje^[3] maakt, hoewel het licht uit zijn ogen de almanak niet verlaten heeft. Plotseling bedekt hij

de huidige bladzijde en gaat naar 'een andere wereld'. Zijn bewegingen zijn zo gehaast^[4] en angstwekkend, dat ze mensen bijna verrassen. Weldra schrikt de muis die tijdens het stilzwijgen van de oude man uit zijn hol was gekomen en zich zo ontspannen was gaan voelen, dat hij zich vrijelijk in het rond begon te bewegen, zo zeer van zijn onverwachte bewegingen, dat hij snel terug naar zijn hol rent en daarin als in een rookwolk verdwijnt om nooit meer opnieuw te verschijnen. Nu begint de bewegingloze linkerhand van de oude man weer langs zijn baard te strijken. Hij loopt bij de stoel vandaan en laat het boek op het bureau liggen. Door de deur die op een kier staat en het open raam komt de wind binnen, die het boek achteloos dicht blaast, dan weer open, weer dicht en weer open. Er hangt een onuitsprekelijke verlatenheid om dit tafereel, en behalve het geluid van de ritselende bladzijden van het boek door de wind lijkt alles stil te zijn geworden. Hij, met de handen op zijn rug, ijsbeert door de kamer, nu en dan stopt hij en loopt hij weer verder, hij schudt zijn hoofd van tijd tot tijd en lijkt steeds te zeggen: "Ach! God! Zou u dat echt doen?" Van tijd tot tijd knikt hij ook het hoofd: "O God! Wie kan uw werk doorgronden? Is het niet moeilijk om uw voetafdrukken uit te vorsen? Ik geloof dat u geen onredelijke dingen doet." De wenkbrauwen van de oude man zijn nu samengeperst, zijn ogen dichtgeknepen, met een opgelaten uitdrukking en tevens een uiterst gepijnigde uitdrukking, alsof hij iets langzaam wil overwegen. Dit is echt problematisch voor deze 'grootse oude man'. In deze late fase van zijn leven is hij 'helaas' op deze kwestie gestuit. Wat valt eraan te doen? Ik heb ook geen idee en kan er niets aan doen. Wie heeft deze oude almanak laten vergelen? Wie heeft zijn baard en wenkbrauwen allemaal harteloos laten groeien als witte sneeuw op verschillende plekken in zijn gezicht? Het is alsof zijn baard zijn achtergrond vertegenwoordigt. Maar wie wist

dat de mens in deze mate dwaas zou worden en de aanwezigheid van God in de oude almanak zou gaan zoeken? Hoeveel vellen papier kan de oude almanak hebben? Kan deze alle daden van God werkelijk optekenen? Wie durft dat te garanderen? Toch denkt de mens in werkelijkheid naar Gods verschijning te zoeken en Gods wil te vervullen door het analyseren van woorden en met muggenziften,^[5] in de hoop op die manier het leven binnen te gaan. Is het proberen om het leven op deze manier binnen te gaan zo eenvoudig als het klinkt? Is dit geen absurde, valse redenering? Vind je dit niet lachwekkend?

Voetnoten:

1. “Ambigue” geeft aan dat mensen geen duidelijk inzicht hebben in Gods werk.
2. Met “heeft uiterst geringe macht en moet grote voorzichtigheid betrachten” wordt aangegeven dat de moeilijkheden van het vlees talrijk zijn en het verrichte werk te gering.
3. “Praatje” is een metafoor voor het lelijke gezicht van mensen wanneer ze het werk van God nader gaan onderzoeken.
4. “Gehaast” verwijst naar de gretige, haastige bewegingen van de “oude man” wanneer hij naar de Bijbel verwijst.
5. “Het analyseren van woorden en muggenziften” wordt gebruikt om de experts in misvattingen te bespotten, die muggenziften over de woorden maar niet op zoek zijn naar de waarheid en het werk van de Heilige Geest niet kennen.

Werk en intrede (7)

De mens beseft pas in deze tijd dat wat de mens ontbeert niet enkel de toevoer van geestelijk leven en de ervaring van het kennen van God is, maar meer nog, veranderingen aan hun gezindheid. Doordat de mens helemaal niets afweet van de geschiedenis en de eeuwenoude cultuur van de mensheid, heeft hij geen greintje kennis over Gods werk. De mens hoopt dat hij diep in zijn hart aan God gehecht kan zijn, maar omdat het vlees van de mens buitensporig verdorven is, zowel gevoelloos als dom, weet hij helemaal niets over God. God verschijnt tegenwoordig voor de mens met geen ander doel dan het transformeren van de gedachten en geest van de mensen, alsook het beeld van God in hun hart dat zij al miljoenen jaren hebben. Hiermee heeft Hij de gelegenheid om de mens te vervolmaken. Dat wil zeggen, door de kennis van de mens zal Hij de manier waarop zij Hem leren kennen veranderen, evenals hun houding ten opzichte van Hem, zodat hun kennis van God met een schone lei kan beginnen, en hun harten daardoor vernieuwd en getransformeerd kunnen worden. Aanpak en discipline zijn het middel, terwijl overwinning en vernieuwing de doelstellingen zijn. De bijgelovige gedachten wegnemen die de mens heeft over de vage God is altijd al Gods bedoeling geweest en is de laatste tijd een dringende kwestie voor Hem geworden. Dachten alle mensen maar aan de langere termijn bij het overdenken van deze situatie. Veranderen hoe ieder individu ervaart, zodat dit dringende streven van God spoedig verwezenlijkt kan worden en het laatste stadium van Gods werk op aarde tot een vruchtbare afsluiting gebracht kan worden. Toon je trouw zoals je behoort te doen, en beur het hart van God nog een laatste keer op. Ik hoop dat geen van de broeders en zusters deze verantwoordelijkheid uit de weg gaan of enkel de routine doorlopen. God komt deze keer op uitnodiging in het vlees en met het oog op de toestand

van de mens. Dat wil zeggen, Hij komt om de mens te voorzien in wat nodig is. Hij zal elk mens in staat stellen, van wat voor kaliber of opvoeding hij ook is, het woord van God te zien en, vanuit Zijn Woord, het bestaan en de manifestatie van God te zien en Gods volmaaktheid daarvan accepteren. Zijn woord zal de gedachten en opvattingen van de mens veranderen zodat het ware aangezicht van God stevig geworteld wordt in de diepten van het hart van de mens. Dit is Gods enige wens op aarde. Hoe groot de natuur van de mens ook is, hoe arm het wezen van de mens ook is, of hoe de mens ook in het verleden gehandeld heeft, God schenkt er geen aandacht aan. Hij hoopt enkel dat de mens het beeld van God dat hij in zijn hart heeft volledig zal vernieuwen en dat hij de essentie van de mensheid zal leren kennen, waarbij de ideologische zienswijze van de mens veranderd wordt. Hij hoopt dat de mens in staat is hevig naar God te verlangen en een eeuwige verbondenheid met Hem zal hebben. Dit is alles wat God van de mens verlangt.

Kennis van de cultuur en geschiedenis van lang geleden, die duizenden jaren bestrijken, heeft de gedachten, opvattingen en geestelijke horizon van de mens zo strak afgesloten, dat deze ondoordringbaar en niet biologisch afbreekbaar zijn.^[1] Mensen leven in de achttiende kring van de hel, waar het licht nooit zichtbaar is, net alsof ze door God naar de kerkers zijn verbannen. Het feodale denken heeft mensen zozeer onderdrukt, dat ze nauwelijks kunnen ademen en dat ze aan het verstikken zijn. Ze hebben niet het minste beetje kracht om zich te verzetten, en ondergaan het maar rustig aan ... Nooit heeft er een het aangedurfd te vechten of op te staan voor rechtvaardigheid en gerechtigheid; mensen leven gewoon een slechter leven dan dat van een dier, onder de slagen en de uitbuiting van feodale ethiek, dag na dag en jaar na jaar.

Het is nooit in hen opgekomen God te zoeken om geluk te genieten in de mensenwereld. Het is alsof de mens neergeslagen is, zoals de afgevallen blaadjes van de herfst, verdord en bruin geworden. De mens heeft lang geleden zijn geheugen verloren en leeft hulpeloos in de hel genaamd de mensenwereld, en wacht op de komst van de laatste dag zodat zij allemaal samen met de hel mogen vergaan, alsof de laatste dag waar zij naar verlangen de dag is dat zij rustige vrede zullen genieten. Feodale ethiek heeft het leven van de mens naar het 'dodenrijk' gebracht, waardoor de kracht van de mens om zich te verzetten nog verder is verzwakt. Verscheidene soorten onderdrukking dwongen de mens om steeds dieper de put van het dodenrijk in te vallen, en verder weg van God. Nu is God een volkomen vreemde voor de mens geweest en de mens gaat Hem nog steeds haastig uit de weg wanneer zij elkaar tegenkomen. De mens neemt Hem niet in acht en isoleert Hem alsof de mens Hem nooit eerder gekend of gezien heeft. God heeft gedurende de lange reis van het menselijk leven gewacht, maar heeft nooit Zijn onbedwingbare woede naar de mens geslingerd. Hij heeft enkel in stilte gewacht tot de mens zich zou bekeren en opnieuw zou beginnen. God is lang geleden naar de mensenwereld gekomen en ondergaat hetzelfde lijden als de mens. Hij heeft vele jaren met de mens geleefd en niemand heeft Zijn bestaan ontdekt. God verdraagt alleen in stilte de ellende van schamelheid in de mensenwereld, terwijl Hij het werk doet dat Hij in persoon heeft gebracht. Hij blijft standhouden omwille van de wil van God de Vader, en omwille van de behoeften van de mens heeft Hij standgehouden en pijn geleden die de mens nooit eerder heeft ervaren. Onder de mensen heeft Hij hen stilletjes gediend en Zich vernederd, naar de wil van God de Vader en de noden van de mensheid. De kennis van een oude cultuur heeft de mens stiekem uit de

tegenwoordigheid van God gehaald en de mens overgeleverd aan de koning van de duivels en zijn zonen. De Vier Boeken en Vijf Klassiekers^[a] hebben de gedachtegang en opvattingen van de mens in een ander tijdperk van opstandigheid gebracht, waardoor de mens nog verder degenen die de Vier Boeken en Vijf Klassiekers schreven begon te aanbidden en zijn opvattingen over God nog versterkte. Zonder dat de mens het wist, verstiet de koning van de duivels God harteloos uit het hart van de mens en nam dat toen zelf met triomfantelijke vreugde in bezit. Sinds die tijd verwierf de mens een lelijke, slechte ziel en het gelaat van de koning van de duivels. Een haat tegen God vulde zijn borstkas en de kwaadaardigheid van de koning van de duivels verspreidde zich dag na dag doorheen de mens totdat de mens volledig verteerd was. De mens had niet langer ook maar de geringste vrijheid en kon op geen enkele manier losbreken van de worstelingen van de koning van de duivels. Hij kon enkel maar ter plekke gevangen worden genomen, zich overgeven en in onderwerping neervallen in aanwezigheid van de koning van de duivels. Lang geleden, toen het hart en de ziel van de mens nog maar kort bestonden, plantte de koning van de duivels daarin het zaad van de tumor van het atheïsme en onderwees hij de mens dwalingen zoals “leer over wetenschap en technologie, realiseer de Vier Modernisaties, er is geen God in de wereld.” Niet alleen dat, maar hij verkondigde herhaaldelijk: “Laten we een prachtig vaderland bouwen door onze nijvere arbeid,” waarbij hij iedereen vroeg om vanaf hun kindertijd bereid te zijn hun land te dienen. De mens werd onbewust voor hem gebracht en hij eiste zonder aarzeling de eer voor zichzelf op (met betrekking tot God die de gehele mensheid in Zijn hand houdt). Nooit had hij enig schaamtebesef. Bovendien zette hij Gods volk schaamteloos gevangen in zijn huis, terwijl hij als

een muis op de tafel sprong en zich door de mens als God liet aanbidden. Wat een desperado is het toch. Hij schreeuwt zulke schokkende schandalen uit als: “Er is geen God in de wereld. De wind ontstaat door natuurwetten; de regen is vochtigheid die condenseert en als druppels naar de aarde valt; een aardbeving is het schudden van de aardoppervlakte ten gevolge van geologische veranderingen; droogte komt door droogheid in de lucht die veroorzaakt wordt door kernfysische storingen aan de oppervlakte van de zon. Dit zijn natuurverschijnselen. Welke hand heeft God hierin?” Er zijn er zelfs die uitspraken zoals deze uitroepen, uitspraken die geen stem zouden moeten krijgen: “De mens is in het verre verleden uit apen geëvolueerd en de huidige wereld komt voort uit een opeenvolging van primitieve samenlevingen vanaf ongeveer duizend miljoen jaar geleden. Of een land bloeit of valt, is in handen van zijn bevolking.” Op de achtergrond laat hij zich door de mens aan de muur hangen of op tafel plaatsen om hem eer te bewijzen en offers aan hem te brengen. Terwijl hij uitroept: “Er is geen God,” beschouwt hij zichzelf als God en duwt God genadeloos buiten de grenzen van de aarde. Hij staat op Gods plaats en handelt als de koning van de duivels. Wat vreselijk lachwekkend! Hij zorgt ervoor dat je verteerd wordt door een giftige haat. Het lijkt alsof God zijn aartsvijand is en God niet meer met hem te verzoenen is. Hij smeedt snode plannen om God weg te jagen terwijl hij ongestraft blijft en vrij rondloopt.^[2] Hij is zo’n koning van duivels! Hoe kunnen we zijn bestaan tolereren? Hij zal niet rusten tot hij het werk van God verstoord heeft en aan flarden en aan rafels heeft gelaten,^[3] alsof hij God tot het einde toe wil tegenwerken totdat ofwel de vis dood gaat of het net breekt. Hij gaat opzettelijk in tegen God en komt steeds dichterbij. Zijn weerzinwekkende gezicht is lang geleden volledig ontmaskerd en is nu bont

en blauw,^[4] in een wanhopige situatie, maar toch geeft hij niet op in zijn haat tegen God, alsof hij wenst dat hij God volledig zou kunnen verslinden in een grote hap om de haat in zijn hart te verlichten. Hoe kunnen we hem tolereren, deze gehate vijand van God! Enkel zijn uitroeiing en volledige vernietiging zal onze levenswens tot bloei laten komen. Hoe kan hem toegestaan worden ongebreideld voort te gaan op deze manier? Hij heeft de mens tot zulk een staat aangetast dat de mens het licht van de hemel niet meer ziet en doods en afgestompt wordt. De mens heeft zijn normale menselijke redeneringsvermogen verloren. Waarom zouden we ons hele wezen niet opofferen om hem te vernietigen en te verbranden om af te rekenen met alle zorgen voor de toekomst, en het werk van God de kans te geven eerder ongeëvenaarde glorie te bereiken? Deze bende onverlaten is onder de mensheid gekomen en heeft absolute onrust en chaos veroorzaakt. Zij hebben alle mensen tot aan de rand van een afgrond gebracht waarbij ze stiekem van plan zijn hen een zet te geven zodat ze aan stukken vallen en zij hun lijken kunnen verslinden. Zij hebben de ijdele hoop dat ze Gods plan kunnen ontwrichten en met God kunnen wedijveren in een ongelijke weddenschap.^[5] Dat is geenszins eenvoudig! Het kruis is tenslotte al klaargezet voor de koning van duivels, die schuldig is aan de meest gruwelijke misdaden. God hoort niet bij het kruis en heeft het al voor de duivel achtergelaten. God is al lang geleden als de overwinnaar opgestaan en voelt geen droefheid meer over de zonden van de mensheid. Hij zal redding brengen aan de gehele mensheid.

Van boven naar beneden en van begin tot eind heeft Satan het werk van God verstoord en heeft hij tegen Hem gewerkt. Al het gepraat over eeuwenoud cultureel erfgoed, waardevolle kennis over eeuwenoude culturen, de leer van

Taoïsme en Confucianisme en Confucianistische klassieken en feodale ritens heeft de mens in de hel doen belanden. Geavanceerde moderne wetenschap en technologie, evenals ontwikkelde industrie, landbouw en zaken zijn nergens te zien. Veeleer benadrukt hij eenvoudigweg de feodale ritens die gepropageerd worden door de oude 'apen' om opzettelijk het werk van God te ontwrichten, tegen te werken en te vernietigen. Niet alleen heeft hij de mens tot op heden geteisterd, maar hij wil de mens volledig verteren^[6]. De leer van de feodale ethische gedragscode en het doorgeven van de kennis over eeuwenoude cultuur heeft de mens al heel lang geïnfecteerd en de mens in kleine en grote duivels veranderd. Er zijn er maar een paar die zouden klaarstaan om God te ontvangen en juichend de komst van God zouden verwelkomen. Het gezicht van de mens is gevuld met moord en overal hangt de dood in de lucht. Zij streven ernaar God dit land uit te werpen; met messen en zwaarden in de hand stellen zij zich op om de strijd aan te gaan om God te vernietigen. Er worden afgodsbeelden verspreid doorheen het land van de duivel waar de mens voortdurend onderwezen wordt dat er geen God is. Boven dit land hangt een doordringende misselijkmakende stank van verbrand papier en wierook, die zo dicht is dat hij verstikkend is. Het lijkt de geur van slijk te zijn die opstijgt wanneer de slang kronkelt en zich oprolt en het is genoeg om de mens onwillekeurig te laten kotsen. Bovendien kunnen er vaag snode demonen gehoord worden die Bijbelverzen scanderen. Dit geluid schijnt van ver weg uit de hel te komen, en de mens voelt onwillekeurig een rilling over zijn rug lopen. Door dit hele land zijn er afgodsbeelden in alle kleuren van de regenboog verspreid die het land veranderen in een wereld van sensuele verrukkingen, terwijl de koning van de duivels boosaardig blijft lachen, alsof zijn kwade plan geslaagd is. Ondertussen is de mens zich er in het geheel niet van

bewust, noch weet de mens dat de duivel hem al zodanig verdorven heeft dat hij bewusteloos en verslagen is geworden. Hij wenst alles van God weg te vagen en Hem wederom te bezoedelen en te vermoorden; hij is vastberaden Zijn werk af te breken en te verstoren. Hoe zou hij God kunnen toestaan een gelijkwaardige status te bekleden? Hoe kan hij God toestaan 'Zich te bemoeien' met zijn werk onder de mensen op aarde? Hoe kan hij God toestaan zijn afschuwelijke gezicht te ontmaskeren? Hoe kan hij God toestaan zijn weerzinwekkende gezicht te ontmaskeren? Hoe kan hij God toestaan zijn werk te ontwrichten? Hoe zou deze duivel, kokend van razernij, God kunnen toestaan het hof van zijn rijk op aarde te beheersen? Hoe zou hij gewillig toegeven dat hij verslagen is? Zijn weerzinwekkende gezicht is ontmaskerd voor wat het is, daarom weet men niet of hij moet lachen of huilen, en het is echt moeilijk om over te praten. Is dat niet zijn wezen? Met een lelijke ziel gelooft hij nog steeds dat hij ongelooflijk mooi is. Deze bende medeplichtigen!^[7] Ze komen naar beneden onder de stervelingen om zich uit te leven aan pleziertjes en chaos op te stoken. Hun stoornis veroorzaakt wispelturigheid in de wereld en zaait paniek in het hart van de mensen, en ze hebben zo veel met de mensen gesold dat zijn uiterlijk het uiterlijk van een onmenselijk beest van het veld is geworden, uitermate lelijk, waaruit het laatste restje oorspronkelijke heilige mens is verdwenen. Verder wensen zij zelfs soevereine macht op aarde te verkrijgen. Zij belemmeren het werk van God zodat het nauwelijks vooruit kan komen en ze sluiten de mens zo strak af als muren van koper en staal. Ze hebben zo veel ernstige zonden en zo veel rampen veroorzaakt; verwachten ze dan nog iets anders dan tuchtiging? Als ze zoveel zonden begaan hebben en zoveel problemen veroorzaakt hebben, hoe kunnen ze iets anders verwachten dan tuchtiging? Demonen en kwade geesten zijn op

hol geslagen op aarde en hebben de wil en moeizame poging van God afgesloten, waardoor ze ondoordringbaar zijn geworden. Wat een doodzonde! Hoe zou God zich niet bezorgd kunnen voelen? Hoe zou God zich niet wraaklustig kunnen voelen? Ze veroorzaken smartelijke hinder en tegenwerking aan het werk van God. Te opstandig! Zelfs die grote en kleine demonen worden hoogmoedig op de kracht van de machtiger duivel en beginnen deining te maken. Zij weerstaan opzettelijk de waarheid ondanks het feit dat ze zich er duidelijk bewust van zijn. Zonen van verzet! Het is alsof ze, nu hun hellekoning de koninklijke troon bestegen heeft, zelfgenoegzaam worden en alle anderen met verachting behandelen. Hoeveel zoeken er de waarheid en volgen gerechtigheid? Ze zijn allemaal beesten zoals varkens en honden, aan het hoofd van een bende stinkende vliegen in het midden van een mesthoop, wiebelen met hun hoofd uit zelfvoldane borstklapperij en veroorzaken allerlei problemen.^[8] Ze geloven dat hun hellekoning de grootste van alle koningen is, zonder te beseffen dat zijzelf niet meer zijn dan stinkende vliegen. En toch profiteren ze van de macht van de varkens en honden die hun ouders zijn om het bestaan van God te belasteren. Als nietige vliegjes geloven ze dat hun ouders zo groot zijn als tandwalvissen.^[9] Ze beseffen niet dat, hoewel zijzelf miniem zijn, hun ouders onreine varkens en honden zijn, honderden miljoenen malen groter dan zijzelf. Zich niet bewust van hun eigen laagheid slaan zij op hol op de basis van die doordringende stank van die varkens en honden en hebben ze het waanidee toekomstige generaties voort te brengen. Dat is volkomen schaamteloos! Met groene vleugels op hun rug (dit verwijst naar hun bewering dat zij in God geloven), beginnen ze hoogmoedig te worden en scheppen overal op over hun eigen schoonheid en aantrekkelijkheid, terwijl ze stiekem hun onzuiverheden op de mens gooien. En ze zijn zelfs

zelfvoldaan, alsof een paar vleugels in de kleuren van de regenboog hun eigen onzuiverheden konden verhullen, en op deze manieren oefenen zij hun onderdrukking uit tegen het bestaan van de ware God (dit verwijst naar wat er gebeurt achter de schermen van de religieuze wereld). Hoe zou de mens kunnen weten dat, hoe betoverend mooi de vleugels van een vlieg ook kunnen zijn, de vlieg zelf uiteindelijk niet meer is dan een miniem wezen met een buik vol smerigheid en een lijf dat bedekt is met ziektekiemen? Op de kracht van hun varkens en honden van ouders slaan zij op hol in dit land (dit verwijst naar de religieuze functionarissen die God vervolgen op basis van sterke ondersteuning van het land, waarbij zij de ware God en de waarheid verraden) met overweldigende felheid. Het is alsof de geesten van de Joodse farizeeërs zijn teruggekeerd samen met God naar de natie van de grote rode draak, terug naar hun oude nest. Ze zijn met nog weer een ronde van vervolging begonnen, waarmee ze hun werk van meerdere duizenden jaren geleden hervatten. Deze groep ontaarde figuren zal zeker sterven op aarde, aan het eind! Het lijkt er op dat na verscheidene millennia, de onreine geesten nog listiger en geniepiger zijn geworden. Ze bedenken onophoudelijk manieren om in het geheim het werk van God te ondermijnen. Ze zijn sluw en geraffineerd en wensen in hun vaderland de tragedie te herhalen van verscheidene duizenden jaren geleden. Dit daagt God haast uit een luide kreet te slaken en Hij kan Zich er nauwelijks van weerhouden naar de derde hemel terug te keren om hen uit te roeien. Als de mens God wil liefhebben moet hij Zijn wil begrijpen en Zijn vreugde en verdriet, evenals wat Hij verafschuwt. Dit zal bevorderlijker zijn voor het binnengaan van de mens. Hoe sneller de mens intrede vindt, des te meer het hart van God tevreden wordt

gesteld; hoe duidelijker de mens de koning van de duivels doorziet, des te dichter de mens naar God toe komt zodat Zijn wens vervuld mag worden.

Voetnoten:

1. “Niet afbreekbaar” is hier bedoeld als satire; het betekent dat mensen onbuigbaar zijn wat hun kennis, cultuur en spirituele opvattingen betreft.

2. “Ongestraft blijft en vrij rondloopt” betekent dat de duivel op hol slaat en tekeergaat.

3. “Aan rafels heeft gelaten” verwijst naar hoe het gewelddadige gedrag van de duivel ondraaglijk is om te zien.

4. “Bont en blauw” verwijst naar het lelijke gezicht van de koning van de duivels.

5. “Een ongelijke weddenschap” is een metafoor voor de verraderlijke, sinistere listen van de duivel. Wordt spottend bedoeld.

6. “Verteren” verwijst naar het gewelddadige gedrag van de koning van de duivels, die de mensen volledig plundert.

7. “Medeplichtigen” zijn van hetzelfde soort als “een groep gangsters”.

8. “Veroorzaken allerlei problemen” verwijst naar de manier waarop mensen die demonisch zijn, in opstand komen, waardoor zij het werk van God hinderen en weerstaan.

9. “Tandwalvissen” is spottend bedoeld. Het is een metafoor voor het feit dat vliegen zo klein zijn dat varkens en honden voor hen zo groot als walvissen lijken.

a. De Vier Boeken en Vijf Klassiekers zijn de gezaghebbende boeken van het confucianisme in China.

Werk en intrede (8)

Ik heb zo vaak gezegd dat het Gods werk van de laatste dagen is om de geest van elke persoon te veranderen, om de ziel van elke persoon te veranderen, zodat hun hart, dat veel trauma heeft ondergaan, wordt hervormd en hun ziel aldus wordt gered, die zo diep door het kwaad is gekwetst; het is om de geest van mensen op te wekken, om hun kille hart te laten ontdooien en om ze tot vernieuwing te brengen. Dit is Gods grootste wens. Zet praatjes over hoe verheven of diepzinnig het leven en de ervaringen van de mens zijn aan de kant; wanneer het hart van mensen is opgewekt, wanneer ze uit hun dromen zijn ontwaakt en heel goed beseffen welk kwaad de grote rode draak heeft aangericht, zal het werk van Gods bediening zijn voltooid. De dag waarop Gods werk wordt voltooid, is ook de dag waarop de mens officieel begint op het juiste pad van geloof in God. Op dat moment zal Gods bediening tot een einde zijn gekomen: het werk van de vleesgeworden God zal volkomen zijn voltooid en de mens zal officieel de plicht gaan vervullen die hij behoort te vervullen – hij zal zijn bediening uitvoeren. Dit zijn de stappen van Gods werk. Dus jullie dienen jullie pad voor intrede tastend te zoeken op basis van jullie kennis van deze dingen. Dit alles dienen jullie te begrijpen. De intrede van de mens zal alleen verbeteren wanneer diep in zijn hart veranderingen hebben plaatsgevonden, want Gods werk is de complete redding van de mens – de mens die is verlost, die nog steeds onder de machten van duisternis leeft en die zichzelf nooit heeft opgewekt – van deze verzamelplaats van demonen; het is opdat de mens bevrijd mag worden van duizenden jaren aan zonde en door God te worden bemind, waarbij de grote rode draak volkomen wordt verslagen, Gods koninkrijk wordt

gevestigd en Gods hart sneller rust krijgt, het is om de haat die in jullie opwelt zonder terughoudendheid te ventileren, om die beschimmelde ziektekiemen uit te roeien, om jullie dit leven te laten verlaten dat niet anders is dan dat van een os of een paard, om niet langer een slaaf te zijn, om niet langer vrijelijk vertreden of rond gecommandeerd te worden door de grote rode draak; jullie zullen niet langer van deze mislukte natie zijn, niet langer behoren tot de verschrikkelijke grote rode draak, jullie zullen geen slaaf meer van hem zijn. Het demonennest zal zeker in stukken worden gereten door God en jullie zullen naast God staan – jullie behoren God toe en behoren niet tot dit imperium van slaven. God verafschuwt deze duistere maatschappij al lang tot op Zijn botten. Hij knarst Zijn tanden, hunkerend om Zijn voeten te zetten op deze slechte, verschrikkelijke oude slang, opdat hij nooit meer op mag staan en de mens nooit meer kwaad zal doen; Hij zal geen pardon hebben met zijn vroegere daden, Hij zal zijn misleiding van de mens niet tolereren, Hij zal afrekenen met elke zonde die hij door de eeuwen heen heeft begaan; God zal deze aanvoerder van al het kwaad^[1] allerminst sparen, Hij zal hem volkomen vernietigen.

Duizenden jaren lang is dit het land van vuil geweest, het is ondraaglijk smerig, ellende heerst alom, geesten waren overal ongebreideld rond met trucjes en misleiding, ze doen ongefundeerde beschuldigingen,^[2] zijn meedogenloos en kwaadaardig, vertreden deze spookstad en laten de plaats bezaaid met dode lichamen achter; de stank van ontbinding bedekt het land en doordringt de lucht, en het wordt zwaar bewaakt.^[3] Wie kan de wereld voorbij het uitspansel zien? De duivel knevelt het lichaam van de mens, neemt beide ogen weg en sluit zijn lippen stevig toe. De koning van de duivels raast al enkele duizenden jaren, tot op de dag van vandaag, en houdt nog steeds de spookstad nauwlettend in de

gaten, alsof deze een ondoordringbaar paleis van demonen was; deze horde waakhonden staren inmiddels met loerende ogen, ontzettend bang dat God ze onverhoeds zal vangen en ze allemaal zal wegvagen, zonder ze een plek van vrede en geluk te gunnen. Hoe kunnen de mensen van een spookstad zoals deze God ooit hebben gezien? Hebben zij ooit de genegenheid en liefde van God genoten? Welke waardering hebben zij voor de kwesties van de mensenwereld? Wie van hen kan Gods hunkerende wil begrijpen? Het is dan ook niet verwonderlijk dat de vleesgeworden God volslagen verborgen blijft: hoe zou de koning van de duivels die mensen, zonder maar met een oog te knippen, vermoordt, in een duistere samenleving zoals deze, waar de demonen meedogenloos en onmenselijk zijn, het bestaan van een God kunnen tolereren die liefdevol, vriendelijk en tevens heilig is? Hoe zou hij de komst van God kunnen verwelkomen en toejuichen? Deze lakeien! Zij betalen vriendelijkheid terug met haat, zij verachten God al heel lang, zij doen God kwaad, zij zijn beestachtig tot in het extreme, zij hebben geen greintje achting voor God, zij plunderen en roven, hun geweten is helemaal zoek, zij zijn onverenigbaar met welke vorm van geweten dan ook, en zij verleiden de onschuldigen tot gevoelloosheid. Voorvaderen van de alouden? Geliefde leiders? Zij keren zich allemaal tegen God! Hun bemoeienis heeft alles onder de hemel in een toestand van duisternis en chaos achtergelaten! Godsdienstvrijheid? De wettelijke rechten en belangen van burgers? Die zijn allemaal trucjes om zonde te bedekken! Wie heeft het werk van God omarmd? Wie heeft ooit zijn leven gegeven of bloed vergoten voor het werk van God? Generatie na generatie, van ouders op kinderen, heeft de mens in slavernij God zonder pardon in slavernij gebracht – hoe zou dit geen woede kunnen ontketenen? Duizenden jaren van

haat zijn samengebundeld in het hart, duizenden jaren van zonde zijn in het hart gegrift – hoe zou dit geen walging kunnen opwekken? Wreek God, schakel Zijn vijand compleet uit, laat hem niet langer om zich heen grijpen en laat hem geen moeilijkheden meer veroorzaken zoveel hij maar wil! Dit is de tijd: de mens heeft reeds lang geleden al zijn kracht verzameld, hij heeft hiervoor al zijn inzet toegewijd, elke prijs betaald, om het afschrikwekkende gezicht van deze demon af te rukken en mensen, die verblind zijn en allerlei leed en moeilijkheden hebben doorstaan, boven hun pijn uit te laten stijgen en deze boze oude duivel de rug toe te laten keren. Waarom zo'n ondoordringbaar obstakel voor het werk van God optrekken? Waarom diverse trucjes gebruiken om Gods volk te misleiden? Waar is de ware vrijheid en zijn de wettelijke rechten en belangen? Waar is de billijkheid? Waar is de troost? Waar is de warmte? Waarom misleidende plannen gebruiken om Gods volk voor de gek te houden? Waarom de komst van God met dwang onderdrukken? Waarom God niet vrij laten rondgaan op de aarde die Hij heeft geschapen? Waarom God opjagen tot Hij nergens een rustplek voor Zijn hoofd heeft? Waar is de warmte onder de mensen? Waar is het welkom onder de mensen? Waarom zo'n hunkerend verlangen naar God veroorzaken? Waarom God mensen steeds weer tot de orde laten roepen? Waarom God dwingen Zich om Zijn geliefde Zoon zorgen te maken? Waarom laten de trieste waakhonden in deze duistere maatschappij God niet vrijelijk komen en rondgaan in de wereld die Hij heeft geschapen? Waarom heeft de mens geen begrip, de mens die leeft te midden van pijn en leed? God heeft ten behoeve van jullie grote kwelling doorstaan, met grote pijn heeft Hij Zijn geliefde Zoon, Zijn vlees en bloed, aan jullie gegeven – dus waarom sluiten jullie er nog steeds jullie ogen voor? Jullie verwerpen de komst van God en weigeren Gods

vriendschap voor het oog van iedereen. Waarom zijn jullie zo gewetenloos? Zijn jullie bereid om het onrecht in een duistere maatschappij als deze te verduren? Waarom proppen jullie jezelf vol met de 'rotzooi' van de koning van de duivels in plaats van jullie buik te vullen met duizenden jaren van vijandigheid?

Hoe groot zijn de obstakels voor Gods werk? Heeft iemand dat ooit geweten? Met mensen die vastzitten aan diepgewortelde bijgelovige inkleuringen, wie is er in staat om Gods ware gezicht te kennen? Met deze achterlijke culturele kennis die zo oppervlakkig en absurd is, hoe zouden zij de door God gesproken woorden volledig kunnen begrijpen? Zelfs wanneer ze van aangezicht tot aangezicht worden toegesproken en van mond tot mond worden gevoed, hoe zouden ze het kunnen begrijpen? Soms is het alsof Gods woorden aan dovemansoren zijn gericht: mensen geven geen enkele reactie, zij schudden hun hoofd en begrijpen niets. Hoe zou dit niet zorgelijk kunnen zijn? Deze 'verre',^[4] oude culturele geschiedenis en culturele kennis' hebben zo'n waardeloze groep mensen opgevoed. Deze oude cultuur – dit kostbare erfgoed – is een berg rommel! Het is lang geleden een blijvende schandvlek geworden en is het niet waard om vermeld te worden! Het heeft mensen de trucjes en technieken geleerd om tegen God op te staan en door de 'verplichte, subtiele begeleiding'^[5] van het nationale onderwijs zijn mensen nog ongehoorzamer aan God geworden. Elk onderdeel van Gods werk is extreem moeilijk en elke stap van Zijn werk op aarde heeft God zorgen gebaad. Wat is Zijn werk op aarde moeilijk! De stappen van Gods werk op aarde omvatten grote moeilijkheden: voor de zwakheid van de mens, zijn tekortkomingen, kinderlijkheid, onwetendheid en alles van de mens – maakt God zeer nauwgezette plannen en heeft Hij weloverwogen meningen. De mens is als een papieren tijger die men niet durft uit te dagen of te stangen; bij

de geringste aanraking bijt hij terug of anders valt hij neer en raakt hij de weg kwijt, en het is alsof hij bij het geringste verlies aan concentratie terugvalt, of anders God negeert, of naar zijn ouders rent, die veel weghebben van varkens en honden, om zich over te geven aan de onreine dingen van hun lichaam. Wat een grote belemmering! Bij vrijwel elke stap van Zijn werk wordt God aan verleiding onderworpen en bij vrijwel elke stap riskeert God groot gevaar. Zijn woorden zijn oprecht en eerlijk en zonder kwaadwilligheid, maar wie is bereid ze aan te nemen? Wie is bereid zich volledig te onderwerpen? Het breekt Gods hart. Hij zwoegt dag en nacht voor de mens, Hij gaat gebukt onder zorgen voor het leven van de mens en Hij voelt mee met de zwakheid van de mens. Hij heeft veel kronkels doorstaan in elke stap van Zijn werk, voor elk woord dat Hij spreekt; Hij zit altijd tussen twee vuren en denkt aan de zwakheid, ongehoorzaamheid, kinderlijkheid en kwetsbaarheid van de mens ... dag en nacht, steeds weer. Wie heeft dit ooit geweten? Wie kan Hij in vertrouwen nemen? Wie zou in staat zijn om Hem te begrijpen? Hij verafschuwt immer de zonden van de mens en het gebrek aan ruggengraat, de karakterloosheid, van de mens, en Hij is altijd bezorgd om de kwetsbaarheid van de mens en overpeinst het pad dat vóór de mens ligt; als Hij de woorden en daden van de mens waarneemt, vult dat Hem altijd met barmhartigheid en boosheid, en het zien van deze dingen doet Zijn hart altijd pijn. De onschuldigen zijn namelijk gevoelloos geraakt; waarom moet God dingen altijd moeilijk voor hen maken? De zwakke mens ontbreekt het volledig aan doorzettingsvermogen; waarom moet God altijd zo'n niet-aflatende boosheid jegens hem hebben? De zwakke en krachteloze mens heeft geen greintje vitaliteit meer; waarom moet God hem altijd berispen om zijn ongehoorzaamheid? Wie kan de dreigementen van God in de hemel weerstaan? De mens is

uiteindelijk broos en God heeft ten einde raad Zijn boosheid diep in Zijn hart gestopt, zodat de mens zichzelf stilaan onder de loep kan nemen. Toch heeft de mens, die in ernstige moeilijkheden verkeert, geen greintje waardering voor Gods wil; hij is vertreden onder de voet van de oude koning van de duivels, toch is hij zich daar volkomen onbewust van, hij stelt zichzelf altijd tegenover God op of is warm noch koud jegens God. God heeft zo veel woorden gesproken, maar wie heeft ze ooit serieus genomen? De mens begrijpt Gods woorden niet, toch blijft hij onverstoord en zonder hunkering, en hij heeft het wezen van de oude duivel nooit echt gekend. Mensen wonen in het dodenrijk, in de hel, maar geloven dat ze wonen in het paleis van de zeebodem; ze worden vervolgd door de grote rode draak, toch menen ze dat ze 'in de gunst staan'^[6] bij het land; ze worden belachelijk gemaakt door de duivel, toch denken ze de overtreffende artisticeit van het vlees te genieten. Wat een stelletje vuile, lage misbaksels zijn ze! De mens heeft tegenspoed gehad, maar hij weet het niet, en in deze duistere maatschappij overkomt hem het ene ongeluk na het andere,^[7] toch is dit nooit tot hem doorgedrongen. Wanneer zal hij zich ontdoen van zijn zelfvriendelijkheid en slaafse gezindheid? Waarom geeft hij niets om Gods hart? Staat hij deze verdrukking en moeilijkheden zwijgend toe? Verlangt hij niet naar de dag waarop hij duisternis in licht kan veranderen? Verlangt hij er niet naar om het onrecht jegens gerechtigheid en waarheid nog eens te verhelpen? Is hij bereid om toe te kijken en niets te doen, terwijl mensen de waarheid verzaken en de feiten verdraaien? Is hij er gelukkig mee om deze slechte behandeling te blijven ondergaan? Is hij bereid om een slaaf te zijn? Is hij bereid om te komen door de handen van God samen met de slaven van deze mislukte staat? Waar is je vastberadenheid? Waar is je ambitie? Waar is je waardigheid? Waar is je

integriteit? Waar is je vrijheid? Ben je bereid om je hele leven^[8] neer te leggen voor de grote rode draak, de koning van de duivels? Of laat je je blijmoedig door hem tot de dood toe martelen? Het oppervlak van het diep is chaotisch en donker, het gewone volk, dat zo veel ellende meemaakt, roept de hemel aan en klaagt tot de aarde. Wanneer zal de mens in staat zijn om zijn hoofd hoog te houden? De mens is mager en uitgemergeld, hoe zou hij het tegen deze wrede en tirannieke duivel kunnen opnemen? Waarom geeft hij zijn leven niet aan God zodra hij dat kan? Waarom weifelt hij nog steeds, wanneer kan hij Gods werk voltooien? Zo op de kop gezeten en verdrukt, zal zijn hele leven uiteindelijk zinloos zijn geweest; waarom heeft hij zo'n haast om te komen en wil hij zo snel weer vertrekken? Waarom houdt hij niet iets kostbaars om aan God te geven? Is hij de duizenden jaren van haat vergeten?

Misschien, veel mensen hebben een hekel aan sommige woorden van God, of misschien hebben ze er geen hekel aan maar ook geen belangstelling voor. Hoe dan ook, de feiten kunnen geen absurde redeneringen worden; niemand mag woorden spreken die in strijd zijn met de feiten. God is deze keer vleesgeworden om zulk werk te doen, om het werk te besluiten dat Hij nog moet voltooien, om dit tijdperk af te sluiten, om dit tijdperk te oordelen, om de grote zondaars te redden uit de wereld van de zee van ellende en ze grondig te veranderen. De Joden nagelden God aan het kruis en eindigden zo Gods reizen in Judea. Niet lang daarna kwam God persoonlijk nogmaals onder de mensen, Hij kwam stilletjes in het land van de grote rode draak. In feite had de religieuze gemeenschap van de Joodse staat al lang de beeltenis van Jezus aan hun muren hangen en mensen riepen met hun mond: "Heer Jezus Christus." Ze wisten niet dat Jezus al lang geleden de opdracht van Zijn Vader had aanvaard

om terug te keren onder de mensen om het tweede stadium van Zijn werk af te maken dat nog moest worden voltooid. Als gevolg daarvan werden mensen verrast toen ze Hem aanschouwden: Hij was geboren in een wereld waarin vele tijdperken voorbij waren gegaan en Hij verscheen onder de mensen met het uiterlijk van iemand die uitermate gewoon is. In feite zijn Zijn kleren en ganse uiterlijk met het verstrijken van de tijdperken veranderd, alsof Hij wedergeboren was. Hoe zouden mensen kunnen weten dat Hij dezelfde Heer Jezus Christus is die van het kruis af kwam en was herrezen? Hij is zonder enig spoor van letsel, net zoals Jezus geen gelijkenis vertoonde met Jehova. De Jezus van vandaag lijkt al lang niet meer op die in tijden van weleer. Hoe zouden mensen Hem kunnen kennen? De dubbelhartige 'Thomas' trekt altijd in twijfel dat Hij de herrezen Jezus is, hij wil altijd de littekens van de spijkers in Jezus' handen zien voordat hij de kwestie kan laten rusten; zonder die te hebben gezien, zou hij altijd op een wolk van achterdocht blijven zitten en niet in staat zijn om zijn voeten op vaste grond neer te zetten en Jezus te volgen. Arme 'Thomas' – hoe zou hij kunnen weten dat Jezus is gekomen om het door God de Vader opgedragen werk te doen? Waarom moet Jezus de littekens van de kruisiging dragen? Zijn de littekens van de kruisiging het merkteken van Jezus? Hij is gekomen om te werken voor de wil van Zijn Vader; waarom zou Hij gekleed en uitgedost als een Jood van enkele duizenden jaren geleden komen? Zou de vorm die God in het vlees aanneemt het werk van God belemmeren? Wiens theorie is dit? Waarom moet het, wanneer God werkt, stroken met de voorstelling die de mens ervan heeft? Het enige waar God Zich in Zijn werk op richt is dat het effect sorteert. Hij houdt Zich niet aan de wet en er zijn geen regels voor Zijn werk – hoe zou de mens het kunnen doorgronden? Hoe zou de mens het werk van God volledig

kunnen doorgronden door zich te verlaten op zijn noties en fantasieën? Dus kunnen jullie het beste op gepaste wijze inbinden: maak jullie niet druk om kleinigheden en blaas dingen niet op die gewoon nieuw voor jullie zijn – zo zet je jezelf niet langer te kijk en lachen mensen je niet meer uit. Je hebt al die jaren in God geloofd, maar kent God nog steeds niet; uiteindelijk zul je tuchting ondergaan, jij, die als ‘beste van de klas’^[9] wordt beschouwd, wordt onder degenen geschaard die getuchtigd worden. Je kunt maar beter geen slimmigheidjes gebruiken om met je ordinaire trucjes te pronken; kan je kortzichtigheid God werkelijk onderscheiden, die van eeuwigheid tot eeuwigheid alles doorziet? Kunnen je oppervlakkige ervaringen ervoor zorgen dat je de wil van God volledig kunt doorzien? Wees niet verwaand. God is per slot van rekening niet van de wereld – dus zou dit werk kunnen zijn zoals jij had verwacht?

Voetnoten:

1. “Aanvoerder van al het kwaad” verwijst naar de oude duivel. Deze uitdrukking geeft extreme afkeur aan.

2. “Ze doen ongefundeerde beschuldigingen” verwijst naar de methoden waardoor de duivel mensen schade toebrengt.

3. “Zwaar bewaakt” geeft aan dat de methoden waardoor de duivel mensen leed berokkent bijzonder kwaadaardig zijn en mensen zozeer onder de duim houden dat ze geen ruimte hebben om te bewegen.

4. “Verre” wordt spottend gebruikt.

5. “verplichte, subtiele begeleiding” wordt spottend gebruikt.

6. “In de gunst staan” wordt spottend gebruikt voor mensen die er stijfjes uitzien en geen zelfbewustzijn hebben.

7. “Overkomt hem het ene ongeluk na het andere” geeft aan dat de mensen geboren zijn in het land van de grote rode draak en dat ze hun hoofd niet omhoog kunnen houden.

8. “Je hele leven neerleggen” wordt neerbuigend bedoeld.

9. “Beste van de klas” wordt spottend gebruikt voor hen die God vurig zoeken.

Werk en intrede (9)

Vastgeroeste etnische tradities en een mentale kijk werpen al lang een schaduw over de zuivere en kinderlijke geest van de mens, ze hebben de ziel van de mens aangevallen zonder een greintje menselijkheid, alsof er geen sprake is van enige emotie of enig gevoel van eigenwaarde. De methoden van deze demonen zijn extreem wreed en het lijkt wel alsof ‘scholing’ en ‘opvoeding’ de traditionele methoden zijn geworden waardoor de koning der duivels de mens ombrengt; met zijn ‘diepzinnige onderricht’ bedekt hij zijn verwerpelijke ziel volledig en hij draagt schaapskleren om het vertrouwen van de mens te winnen en wanneer de mens in lethargie sluimert, grijpt hij de kans om hem compleet te verslinden. Arme mensheid – hoe kunnen mensen weten dat het land waarop ze zijn grootgebracht het land van de duivel is, dat degene die ze heeft grootgebracht in werkelijkheid een vijand is die ze leed berokkent. Toch ontwaakt de mens geenszins; nu zijn honger gestild en zijn dorst gelest is, bereidt hij zich

voor om de 'goedheid' van zijn 'ouders' door hem groot te brengen, terug te betalen. Zo zit de mens in elkaar. Hij weet tot op heden nog steeds niet dat de koning die hem heeft grootgebracht zijn vijand is. De aarde is bezaaid met de beenderen van de doden, de duivel verheugt zich manisch zonder ophouden en blijft het vlees verslinden van mensen in de 'benedenwereld'. Hij deelt een graf met menselijke geraamten en probeert tevergeefs de laatste restanten van het aangetaste lichaam van mensen te verslinden. Toch blijft de mens maar onwetend en heeft hij de duivel nooit als zijn vijand behandeld, maar in plaats daarvan dient hij hem met heel zijn hart. Zulke ontaarde mensen zijn simpelweg niet in staat om God te kennen. Is het voor God gemakkelijk om vlees te worden, onder hen te komen en al Zijn heilswerk uit te voeren? Hoe kan de mens, die al in het dodenrijk is beland, in staat zijn om aan Gods eisen te voldoen? God heeft veel slapeloze nachten doorstaan omwille van het werk met de mensheid. Van hoog boven tot de laagste diepten is Hij afgedaald naar de levende hel waarin de mens leeft om Zijn dagen bij de mens door te brengen. Hij heeft nooit geklaagd over de haveloosheid onder de mensen, heeft de mens nooit berispt om zijn ongehoorzaamheid, maar verdraagt de grootste vernedering terwijl Hij Zijn werk persoonlijk uitvoert. Hoe kon God tot de hel behoren? Hoe kon Hij Zijn leven in de hel doorbrengen? Maar ten behoeve van de hele mensheid, zodat de ganse mensheid eerder rust kan vinden, heeft Hij vernedering doorstaan en onrecht geleden door naar de aarde te komen, en is Hij persoonlijk de 'hel' en het 'dodenrijk' binnengegaan, in het hol van de tijger, om de mens te redden. Hoe is de mens gekwalificeerd om tegen God op te staan? Welke reden heeft hij om wederom over God te klagen? Hoe kan hij het lef hebben om God weer aan te kijken? God is uit de hemel gekomen naar dit uiterst vuile land van kwaad en

heeft Zijn grieven nooit geventileerd of over de mens geklaagd, maar aanvaardt in plaats daarvan de plagen^[1] en verdrukking van de mens kalm. Hij heeft de onredelijke eisen van de mens nooit terug gesmeten, Hij heeft nooit buitensporige eisen aan de mens gesteld en Hij heeft nooit onredelijke eisen aan de mens gesteld; Hij doet al het werk dat de mens eist gewoon zonder klacht: onderrichten, verlichten, terechtwijzen, de loutering van woorden, in herinnering roepen, aansporen, troosten, oordelen en openbaren. Welke stappen van Hem zijn niet voor het leven van de mens geweest? Hoewel Hij de vooruitzichten en het lot van de mens heeft weggenomen, welke door God uitgevoerde stappen zijn niet voor het lot van de mens geweest? Welke zijn niet ten behoeve van de overleving van de mens geweest? Welke zijn er niet geweest om de mens te bevrijden van dit lijden en van de verdrukking van duistere machten die zo zwart als de nacht zijn? Welke zijn er niet ten behoeve van de mens? Wie kan Gods hart begrijpen, dat als een liefdevolle moeder is? Wie kan Gods zeer bereidwillige hart vatten? Gods bevlogen hart en vurige verwachtingen zijn terugbetaald met kille harten, met verharde, onverschillige ogen, met de herhaalde uitbranders en beledigingen van de mens, met scherpe opmerkingen, sarcasme en kleinering, ze zijn terugbetaald met de spot van de mens, met zijn vertrappen en verwerping, met zijn onbegrip, klaagzang, vervreemding en vermijding, met niets anders dan bedrog, aanvallen en bitterheid. Warme woorden zijn onthaald door fronsende wenkbrauwen en het kille verzet van duizend vermanende vingers. God kan slechts volharden, met gebogen hoofd, mensen dienend als een bereidwillige os.^[2] Zoveel zonnen en manen, zo vaak heeft Hij de sterren aanschouwd, zo vaak is Hij in de ochtendschemer vertrokken en in de avondschemer teruggekeerd en heeft Hij liggen woelen en draaien van

zielenpijn, duizend keer groter dan de pijn van Zijn vertrek bij de Vader, de aanvallen en het breken van de mens verdragen, plus de behandeling en snoeiing van de mens. Gods nederigheid en verborgenheid zijn terugbetaald met het vooroordeel^[3] van de mens, met de oneerlijke opvattingen en behandeling van de mens, en Zijn anonimiteit, verdraagzaamheid en tolerantie zijn terugbetaald met de gulzige blik van de mens; de mens probeert God dood te stampen, zonder wroeging, en probeert God de grond in te trappen. De houding van de mens in zijn behandeling jegens God is er een van 'zeldzame slimheid' en God, die door de mens op de kop gezeten en veracht wordt, wordt platgewalst onder de voeten van tienduizenden mensen terwijl de mens zelf hoog oprijst, alsof hij de koning van het kasteel is, alsof hij absolute macht wil grijpen,^[4] om audiëntie te houden van achter een scherm, om God de nauwgezette en gezagsgetrouwe bestuurder achter de schermen te maken, die niet terug mag vechten of problemen mag veroorzaken; God moet de rol van de laatste keizer spelen, Hij moet een marionet^[5] zijn, zonder enige vrijheid. Er zijn geen woorden voor de daden van de mens, dus hoezo is hij gekwalificeerd om dit of dat van God te eisen? Hoezo is hij gekwalificeerd om God suggesties aan de hand te doen? Hoezo is hij gekwalificeerd om te eisen dat God met zijn zwakheden meevoelt? Hoezo is hij geschikt om Gods barmhartigheid te ontvangen? Hoezo is hij geschikt om Gods grootmoedigheid keer op keer te ontvangen? Hoezo is hij geschikt om Gods vergeving keer op keer te ontvangen? Waar is hun geweten? Hij heeft Gods hart lang geleden gebroken, hij heeft Gods hart lang geleden al in gruzelementen achtergelaten. God kwam fris en monter onder de mensen, in de hoop dat mensen barmhartig jegens Hem zouden zijn, al was het maar met een beetje warmte. Maar de mens is traag om Gods hart te

vertroosten, Hij is alleen maar aangevallen en gekweld met sneeuwballen^[6]; het hart van de mens is te gulzig, zijn verlangen is te groot, hij heeft nooit genoeg, hij is altijd ondeugend en dwaas, hij gunt God nooit enige vrijheid of recht van spreken en hij laat God geen andere keuze dan Zich aan vernedering te onderwerpen en de mens toe te staan Hem naar wens te manipuleren.

Vanaf de schepping tot nu heeft God zo veel pijn ondergaan en zo veel aanvallen verduurd. Maar zelfs vandaag zwakt de mens zijn eisen aan God niet af, kijkt hij nog steeds doordringend neer op God, heeft hij nog steeds geen tolerantie jegens God. De mens geeft Hem alleen maar advies, bekritiseert Hem en disciplineert Hem, alsof hij erg bang is dat God het verkeerde pad zal nemen, dat God op aarde bruto en onredelijk is, problemen veroorzaakt of dat Hij nergens voor zal deugen. De mens heeft altijd zo'n houding jegens God. Hoe kan dit God geen verdriet doen? God heeft door Zijn vleeswording verschrikkelijke pijn en vernedering ondergaan; hoeveel erger is het dan om God de leringen van mensen te laten aanvaarden? Zijn komst onder de mensen heeft Hem alle vrijheid ontnomen, zodanig alsof Hij in het dodenrijk gevangen zat, en Hij heeft Zich zonder enige weerstand door de mens laten ontleden. Is dit niet schandelijk? Met zijn komst onder de familie van een normaal mens heeft "Jezus" het grootste onrecht geleden. Nog vernederender is dat Hij naar deze stoffelijke wereld is gekomen, Zichzelf tot de allerlaagste diepten heeft vernederd en het allergewoonste vlees heeft aangenomen. Doorstaat God de Allerhoogste door een schamel menselijk wezen te worden geen moeilijkheden? En is dit niet allemaal voor de mensheid? Heeft Hij ooit voor Zichzelf gedacht? Nadat Hij door de Joden verworpen en ter dood gebracht werd en het volk Hem beschimpte en bespote, klaagde Hij nooit naar de hemel of protesteerde Hij tegen de aarde.

Vandaag, is deze millennia-oude tragedie opnieuw onder dit Jood-achtige volk opgedoken. Begaan ze niet dezelfde zonden? Wat maakt de mens geschikt om Gods beloften te ontvangen? Keert hij zich niet tegen God en neemt hij dan Zijn zegeningen aan? Waarom keert de mens zich nooit naar gerechtigheid of gaat hij op zoek naar de waarheid? Waarom is hij nooit geïnteresseerd in wat God doet? Waar is zijn rechtvaardigheid? Waar is zijn billijkheid? Heeft hij het lef om God te vertegenwoordigen? Waar is zijn gevoel van gerechtigheid? Hoeveel van wat de mens liefheeft, heeft God ook lief? De mens weet niet meer wat wat is,^[7] hij haalt zwart en wit^[8] altijd door elkaar, hij onderdrukt gerechtigheid en waarheid, en heeft onbillijkheid en onrechtvaardigheid hoog in het vaandel. Hij verdrijft het licht en trekt rond in de duisternis. Zij die de waarheid en gerechtigheid zoeken, jagen het licht in plaats daarvan weg, zij die God zoeken, vertrappen Hem onder hun voeten en verheffen zichzelf hoog in de lucht. De mens is niet anders dan een bandiet.^[9] Waar is zijn verstand? Wie kan goed van kwaad onderscheiden? Wie kan gerechtigheid ondersteunen? Wie is gewillig om voor de waarheid te lijden? Mensen zijn slecht en duivels! Zij hebben God aan het kruis genageld en klappen en juichen daarom, hun wilde kreten houden maar aan. Zij zijn als kippen en honden, zij spannen samen en bekokstoven, zij hebben hun eigen koninkrijk gevestigd, hun bemoeienis heeft overal onrust veroorzaakt, zij sluiten hun ogen en janken aan één stuk wild door, allemaal samen opgesloten, en er is sprake van een troebele sfeer, het is druk en levendig en zij die zich blind hechten aan anderen blijven tevoorschijn komen, allemaal houden ze de 'illustere' namen van hun voorouders hoog. Deze honden en kippen hebben God lang geleden naar de achtergrond verdrongen en hebben nooit enige aandacht besteed aan de toestand van Gods hart. Het is niet verwonderlijk dat God zegt

dat de mens op een hond of een kip lijkt, een blaffende hond die honderd andere mee laat janken; op deze manier heeft hij Gods werk met veel tamtam in deze tijd gebracht, zonder acht te slaan op wat Gods werk echt is, of er wel gerechtigheid is, of God wel een plek heeft waarop Hij Zijn voeten kan plaatsen, hoe morgen eruitziet, zijn eigen laagheid en zijn eigen vuilheid. De mens heeft nooit veel over dingen nagedacht, hij heeft zich nooit zorgen gemaakt voor morgen en heeft alles wat hem ten goede komt en kostbaar is in zijn armen vergaard, waarbij hij voor God alleen wat restjes en restanten overlaat.^[10] Wat is de mens wreed! Hij spaart geen enkele gevoelens voor God en werpt God, nadat hij alles van God stiekem verslonden heeft, ver achter zich, zonder zich verder om Zijn bestaan te bekommeren. Hij geniet van God, maar verzet zich toch tegen God en vertrapt Hem onder zijn voeten, terwijl hij God met zijn mond dankt en prijst; hij bidt tot God en is afhankelijk van God, terwijl hij God ook misleidt; hij 'verhoogt' de naam van God en ziet op naar het gezicht van God, toch zit hij ook brutaal en onbeschaamd op de troon van God en oordeelt hij de 'onrechtvaardigheid' van God; uit zijn mond komen de woorden die hij verschuldigd is aan God en hij kijkt ook naar Gods woorden, maar in zijn hart beschimpt hij God; hij is 'tolerant' jegens God maar verdrukt God toch en zijn mond zegt dat het ten gunste van God is; in zijn handen houdt hij de dingen van God en in zijn mond kauwt hij op het voedsel dat God hem gegeven heeft, toch fixeren zijn ogen een kille en emotioneloze blik op God, alsof hij Hem helemaal wil opslokken; hij kijkt naar de waarheid, maar stelt die steevast gelijk aan Satans bedrog; hij kijkt naar gerechtigheid, maar forceert die tot zelfverloochening; hij kijkt naar de daden van de mens, maar zegt steevast dat ze zijn wat God is; hij kijkt naar de natuurlijke gaven van de mens, maar zegt steevast dat ze de

waarheid zijn; hij kijkt naar Gods daden, maar zegt steevast dat ze arrogantie en verwaandheid, gebral en zelfingenomenheid zijn; wanneer de mens naar God opziet, betitelt hij Hem steevast als menselijk en probeert hij hard om Hem op de stoel van een geschapen wezen te plaatsen die onder één hoedje speelt met Satan; hij weet heel goed dat ze uitspraken van God zijn, toch noemt hij ze slechts de geschriften van een mens; hij weet heel goed dat de Geest wordt verwezenlijkt in het vlees, dat God vlees wordt, maar zegt alleen dat dit vlees de nakomeling is van Satan; hij weet heel goed dat God nederig en verborgen is, toch zegt hij alleen dat Satan beschaamd is gemaakt en God gewonnen heeft. Wat een nietsnut! De mens is niet eens waardig om als waakhond te dienen! Hij maakt geen onderscheid tussen zwart en wit en verdraait zwart zelfs opzettelijk in wit. Kunnen de legers van de mens en bezetting van de mens de dag van Gods emancipatie gedogen? Nadat de mens God opzettelijk heeft weerstaan, boeit het hem helemaal niet meer of gaat hij zelfs zo ver om Hem ter dood te brengen, waarbij hij niet toelaat dat God Zichzelf toont. Waar is de rechtvaardigheid? Waar is de liefde? Hij zit naast God en duwt God op zijn knieën om te smeken om vergeving, om al zijn regelingen te gehoorzamen, om aan al zijn gekonkel gehoor te geven en hij zorgt ervoor dat God alles wat Hij doet op zijn aanwijzing doet, anders wordt hij kwaad^[11] en barst hij in woede uit. Hoe kan God niet door verdriet overmand zijn onder dergelijke invloed van duisternis, die zwart verdraait in wit? Hoe kan Hij Zich geen zorgen maken? Waarom wordt er gezegd, dat toen God Zijn laatste werk begon, het op het werk leek van de schepping van hemel en aarde? De daden van de mens zijn zo 'rijk', de 'eeuwig stromende bron van levend water' 'bevloeit' de akker van het mensenhart onophoudelijk, terwijl de 'bron van levend water' van de mens

zonder scrupules^[12] met God wedijvert; die twee zijn onverenigbaar en er wordt op die manier straffeloos voor mensen gezorgd in Gods plaats, terwijl de mens eraan meewerkt zonder zich rekenschap te geven van de gevaren die dit met zich meebrengt. En met welk effect? Hij werpt God kil aan de kant en plaatst Hem ver weg, waar mensen niet op Hem zullen letten, in grote angst dat Hij hun aandacht zal trekken en heel erg bang dat Gods bron van levend water de mens zal verlokken en de mens zal winnen. Dus na het ervaren van vele jaren van wereldse zorgen spant hij met intriges samen tegen God en maakt hij God zelfs het doelwit van zijn aantijging. Het is alsof God een blok hout is geworden in zijn ogen en hij wanhopig is om God te grijpen en Hem in het vuur te plaatsen om gelouterd en gereinigd te worden. De mens klopt zich op de borst en lacht bij het zien van Gods ongemak, hij danst van vreugde en zegt dat God al is overgegaan tot loutering. Hij zegt ook dat hij de vuile onzuiverheden van God schoon zal schroeien, alsof alleen dit rationeel en verstandig is, alsof alleen deze de billijke en redelijke methoden van de hemel zijn. Dit gewelddadige gedrag van de mens lijkt zowel opzettelijk als onbewust. De mens openbaart zowel zijn lelijke gezicht en zijn afschrikwekkende, vuile ziel als de meelijwekkende aanblik van een bedelaar; na overal te hebben geraasd, neemt hij een zielige verschijning aan en smeekt hij om vergeving van de hemel, waarbij hij wel een uiterst zielige mopshond lijkt. De mens handelt altijd op onverwachte manieren, hij 'rijdt op de rug van een tijger om anderen bang te maken'^[a], hij speelt altijd een rol, hij bekommert zich geenszins om Gods hart en trekt geen enkele vergelijking met zijn eigen status. Hij verzet zich alleen stilletjes tegen God, alsof God hem iets heeft aangedaan en hem niet op die manier behoort te behandelen, en alsof de hemel geen ogen heeft en zaken met opzet moeilijk voor hem maakt. Zo voert de

mens altijd heimelijk kwaadaardige complotten uit en stelt hij zijn eisen aan God niet in het minst bij. Hij kijkt met roofzuchtige ogen en staart wild naar elke beweging van God, hij denkt nooit dat hij de vijand van God is en hoopt dat de dag zal komen wanneer God de mist uiteen zal jagen om dingen duidelijk te maken, hem uit de 'bek van de tijger' redt en wraak neemt ten behoeve van hem. Zelfs vandaag denken mensen nog steeds niet dat ze zich tegen God verzetten, een rol die zovelen hebben gespeeld door de eeuwen heen; hoe zouden ze ook kunnen weten dat ze in alles wat ze doen al heel lang zijn afgedwaald, dat alles wat ze begrepen hebben al heel lang door de zeeën is overspoeld.

Wie heeft de waarheid ooit aanvaard? Wie heeft God ooit met open armen verwelkomd? Wie heeft ooit blij uitgekeken naar de verschijning van God? Het gedrag van de mens is al heel lang verdorven en zijn onreinheid heeft de tempel van God al heel lang onherkenbaar achtergelaten. De mens zet zijn eigen werk intussen nog steeds voort en haalt zijn neus op voor God. Het is alsof zijn verzet tegen God in steen gebeiteld en onveranderlijk is, bijgevolg zou hij liever vervloekt worden dan dat hij nog meer mishandeling lijdt van zijn woorden en daden. Hoe kunnen zulke mensen God kennen? Hoe kunnen zij rust bij God vinden? En hoe kunnen zij geschikt zijn om voor God te verschijnen? Er is zonder twijfel niets verkeers aan het zichzelf toewijden aan Gods managementplan – maar waarom verdringen mensen Gods werk en Gods volledigheid naar de achtergrond, terwijl zij hun eigen bloed en tranen onzelfzuchtig toewijden? De geest van onzelfzuchtige toewijding van mensen is zonder twijfel kostbaar – maar hoe kunnen ze weten dat de 'zijde' die ze spinnen geheel en al ongeschikt is om te vertegenwoordigen wat God is? De goede intenties van mensen zijn zonder twijfel kostbaar en zeldzaam – maar hoe

kunnen zij de ‘onbetaalbare schat’^[13] slikken? Jullie moeten allemaal over jullie verleden nadenken: waarom zijn jullie nooit los van jullie harteloze tuchtiging en vervloeking geweest? Waarom staan mensen altijd op zo’n ‘intieme voet’ met majestueuze woorden en rechtvaardig oordeel? Is God ze werkelijk aan het beproeven? Is God ze opzettelijk aan het louteren? En hoe treden mensen binnen te midden van loutering? Kennen ze Gods werk echt? Welke lering hebben mensen getrokken uit Gods werk en hun eigen intrede? Mogen mensen Gods aansporing niet vergeten, mogen zij inzicht hebben in Gods werk, het duidelijk identificeren en hun eigen intrede naar behoren beheren.

Voetnoten:

1. “Plagen” legt de ongehoorzaamheid van de mensheid bloot.

2. “Te maken gekregen met fronsende wenkbrauwen en het kille verzet van duizend vermanende vingers, met gebogen hoofd, mensen dienend als een bereidwillige os” is oorspronkelijk één zin, maar is hier voor de duidelijkheid in twee zinnen gesplitst. De eerste zin verwijst naar de daden van de mens, terwijl de tweede zin wijst op het lijden dat God heeft ondergaan en dat God nederig en verborgen is.

3. “Vooroordeel” verwijst naar het ongehoorzame gedrag van mensen.

4. “Absolute macht grijpen” verwijst naar het ongehoorzame gedrag van mensen. Zij achten zichzelf zeer hoog, ketenen anderen en dwingen ze hen te volgen en voor hen te lijden. Zij zijn vijandig jegens God.

5. “Marionet” wordt spottend gebruikt voor hen die God niet kennen.

6. “Sneeuwballen” markeert het lage gedrag van mensen.

7. “Weet niet meer wat wat is” geeft aan wanneer mensen Gods wil tot iets satanisch verdraaien, in brede zin verwijzend naar gedrag waarmee mensen God verwerpen.

8. “haalt zwart en wit altijd door elkaar” verwijst naar het verwarren van de waarheid met illusies, en rechtvaardigheid met kwaad.

9. “Bandiet” duidt erop dat mensen onverstandig zijn en het ze aan inzicht ontbreekt.

10. “Wat restjes en restanten” duidt op gedrag waarmee mensen God verdrukken.

11. “Kwaad” verwijst naar het lelijke gezicht van de mens dat woedend en verontwaardigd is.

12. “Zonder scrupules” verwijst naar wanneer mensen roekeloos zijn en geen greintje eerbied jegens God hebben.

13. “Onbetaalbare schat” verwijst naar de complete God.

a. Dit is vertaald op basis van de brontekst “hú jiǎ hǔ wēi”, dat een Chinees idioom is. Het heeft betrekking op een verhaal waarin een vos andere dieren wegjaagt doordat hij in gezelschap van een tijger rondloopt en op die manier de vrees en het prestige ‘leent’ dat de tijger krijgt. Dit is een metafoor die gebruikt wordt om naar mensen te verwijzen die het prestige van iemand anders ‘lenen’ om anderen vrees aan te jagen of te onderdrukken.

Werk en intrede (10)

Dat de mensheid zo ver vooruitgang heeft geboekt, is een unieke situatie. Gods werk en de intrede van de mens gaan schouder aan schouder voort, dus Gods werk is eveneens een groots gebeuren zonder weerga. De intrede van de

mens tot nu toe is een wonder dat de mens zich nooit eerder heeft kunnen voorstellen. Gods werk heeft zijn hoogtepunt bereikt – en de ‘intrede’^[1] van de mens heeft vervolgens ook zijn piek bereikt. God heeft Zichzelf verlaagd zo ver als Hij maar kon en Hij heeft nooit tegen de mensheid of tegen het universum en alle dingen geprotesteerd. De mens staat intussen op Gods hoofd en verdrukt Hem tot het toppunt; alles heeft zijn piek bereikt, het is tijd voor de dag waarop er rechtvaardigheid verschijnt. Waarom het land in mistroostigheid en alle volken in duisternis blijven hullen? God heeft het enkele duizenden jaren – tienduizenden jaren zelfs – aangekeken en zijn tolerantie heeft reeds lang de grens bereikt. Hij heeft elke beweging van de mens aanschouwd, Hij heeft gadeslagen hoe lang de onrechtvaardigheid van de mens vrij spel zou hebben en toch voelt de mens, die al lang gevoelloos is geworden, niets. En wie heeft ooit de daden van God gadeslagen? Wie heeft ooit zijn ogen opgeslagen en in de verte gekeken? Wie heeft ooit aandachtig geluisterd? Wie is ooit in de handen van de Almachtige geweest? Mensen worden allemaal door denkbeeldige angsten geplaagd.^[2] Wat voor nut heeft een stapel hooi en stro? Zij kunnen de, vleesgeworden God alleen maar doodmartelen. Hoewel ze slechts stapels hooi en stro zijn, is er nog steeds één ding dat ze ‘het allerbeste’^[3] doen: God doodmartelen en dan roepen dat ‘dit het hart van de mensen verblijdt’. Wat een stelletje garnaalsoldaten en krabgeneraals! Opmerkelijk genoeg richten ze hun aandacht te midden van een onophoudelijke stroom mensen op God en omringen ze Hem met een ondoordringbare blokkade. Met nog meer vuur^[4] hebben ze God in hordes omsingeld, zodat Hij geen vin kan verroeren. Ze houden allerlei wapens in hun handen en zien God aan alsof ze naar een vijand kijken, hun ogen vol boosheid; zij staan te popelen om ‘Gods ledematen uiteen te rijten’. Hoe raadselachtig:

waarom zijn de mens en God zulke onverzoenlijke vijanden geworden? Kan het zijn dat er sprake is van wrok tussen de meest liefdevolle God en de mens? Kan het zijn dat Gods daden de mens geen voordeel opleveren? Doen ze de mens kwaad? De mens fixeert zijn blik strak op God, ontzettend bang dat Hij door de blokkade van de mens heen breekt, terugkeert naar de derde hemel en de mens wederom in de kerker werpt. De mens is op zijn hoede voor God, hij zit in spanning en kronkelt op afstand over de grond met een 'machinegeweer' gericht op de God onder de mensen. Het is alsof de mens God bij de minste of geringste beweging alles van Hem zal wegvagen – Zijn hele lichaam en alles wat Hij draagt – zonder iets achter te laten. De relatie tussen God en de mens is niet meer te herstellen. God is onbegrijpelijk voor de mens; de mens sluit intussen met opzet zijn ogen en rommelt maar wat aan, totaal niet bereid om mijn bestaan te zien en genadeloos tot mijn oordeel. Dus wanneer de mens het niet verwacht, zweef ik stilletjes weg en zal ik niet langer vergelijken wie er hoog en wie er laag is bij de mens. De mensheid is het laagste 'dier' van allemaal en ik wens niet langer aandacht aan hem te schenken. Ik heb mijn genade reeds lang geheel mee teruggenomen naar de plaats waar ik in vrede woon; aangezien de mens zo ongehoorzaam is, wat voor reden heeft hij dan om nog meer van mijn kostbare genade te genieten? Ik wil mijn genade niet tevergeefs op de legers uitstorten die mij vijandig gezind zijn. Ik geef mijn kostbare vruchten liever aan die boeren van Kanaän die ijverig zijn en mijn terugkeer serieus verwelkomen. Ik wens alleen dat de hemelen eeuwig zullen bestaan en nog meer dat de mens nooit oud zal worden, dat de hemelen en de mens voor altijd rust zullen ervaren en die altijdgroene 'pijnboomen en cipressen' God altijd zullen vergezellen en de hemelen altijd zullen vergezellen om samen het ideale tijdperk binnen te gaan.

Ik heb veel dagen en nachten met de mens doorgebracht, ik heb samen met de mens in de wereld gewoond en ik heb nooit nog meer eisen aan de mens gesteld; ik leid de mens alleen maar steeds verder voort, ik doe niets anders dan de mens leiden en ik voer onophoudelijk het regelwerk uit ten behoeve van de bestemming van de mens. Wie heeft ooit de wil van de hemelse Vader begrepen? Wie heeft ooit tussen hemel en aarde gereisd? Ik wil niet langer de 'oude leeftijd' van de mens met hem doorbrengen, want de mens is te ouderwets, hij begrijpt niets, het enige wat hij weet is zichzelf volproppen op het feest dat ik heb geregeld, afzijdig van al het andere – zonder ook maar ooit aan een andere kwestie te denken. De mensheid is te gierig, de onrust, de mistroostigheid en het gevaar onder de mensen is te groot, dus wil ik de verkregen kostbare vruchten van overwinning in de laatste dagen niet delen. Laat de mens de rijke zegeningen genieten die hij zelf heeft gecreëerd, want de mens verwelkomt mij niet – waarom zou ik de mensheid dwingen om een glimlach te veinzen? Iedere hoek van de wereld is beroofd van warmte, er is geen spoor van de lente in de landschappen over de hele wereld, want zoals een schepsel dat in het water leeft, heeft hij geen greintje warmte, hij is als een lijk en zelfs het bloed dat door zijn aderen stroomt, is als bevroren ijs dat het hart verkilt. Waar is de warmte? De mens nagelde God zonder reden aan het kruis en nadien voelde hij absoluut geen wroeging. Nooit heeft iemand spijt gehad en deze wrede tirannen zijn nog steeds van plan om de Zoon des mensen wederom 'levend te vangen'^[5] en Hem voor een vuurpeloton te brengen, om een eind aan de haat in hun hart te maken. Wat voor nut heeft het voor mij om in dit gevaarlijke land te blijven? Als ik blijf, bezorg ik de mens alleen maar conflicten en geweld en oneindige moeilijkheden, want ik heb de mens nooit vrede gebracht, alleen oorlog. De laatste dagen van

de mensen moeten met oorlog vervuld zijn en de bestemming van de mens moet teloor gaan te midden van geweld en conflicten. Ik ben niet bereid om te 'delen' in de 'vreugde' van de oorlog, ik wil niet bij het bloedvergieten en offeren van de mens zijn, want de verwerping van de mens heeft mij tot 'vertwijfeling' gedreven en ik kan het niet over mijn hart verkrijgen om de oorlogen van de mens te aanschouwen – laat de mens maar naar hartenlust strijden, ik wens te rusten, ik wil slapen, laat demonen de mensheid maar gezelschap houden gedurende zijn laatste dagen! Wie kent mijn wil? Omdat de mens mij niet verwelkomt en hij nooit naar mij heeft uitgekeken, kan ik hem alleen maar vaarwel zeggen. Ik bedeel hem de bestemming van de mensheid toe, laat bij de mens al mijn rijkdommen achter, zaai mijn leven onder de mensen, zaai het zaad van mijn leven in de akker van het mensenhart, laat hem eeuwigdurende herinneringen na, laat de mensheid al mijn liefde na en geef de mens alles wat de mens in mij koestert, als de gave van liefde waarmee we naar elkaar verlangen. Ik zou willen dat we elkaar voor altijd liefhebben, dat ons gisteren het fijne is dat we elkaar geven, want ik heb mij al helemaal aan de mensheid gegeven – wat kan de mens te klagen hebben? Ik heb mijn hele leven al aan de mens nagelaten en heb zonder een woord hard gezwogen om het prachtige land van liefde voor de mensheid om te ploegen; ik heb nooit enige billijke eisen aan de mens gesteld en heb niets gedaan dan me gewoon te onderwerpen aan de regelingen van de mens en een nog prachtigere morgen voor de mensheid te creëren.

Hoewel Gods werk rijk en overvloedig is, schiet de intrede van de mens zeer tekort. Van de gezamenlijke 'onderneming' tussen de mens en God is bijna alles het werk van God; in hoeverre de mens is binnengegaan, heeft hij vrijwel niets om aan te tonen. De mens, die zo armoedig en blind is, meet zijn kracht zelfs

met de God van vandaag met 'oude wapens' in zijn handen. Deze 'primitieve apen' zijn amper in staat om rechtop te lopen en schamen zich niet voor hun 'blote' lijf. Wat geeft ze de kwalificaties om het werk van God te evalueren? De ogen van vele van deze viervoetige apen worden met woede vervuld en ze nemen het tegen God op met oude wapens van steen in hun handen, ze proberen om een zodanige wedstrijd van de aapmens te ontketenen die de wereld nooit eerder heeft gezien, om een competitie van de laatste dagen te voeren tussen de aapmens en God die door het hele land beroemd zal worden. Veel van deze gekromde oude aapmenssen lopen bovendien over van zelfgenoegzaamheid. Met de opeengepakte plukken haar op hun gezicht zitten ze vol moordlustige intenties en heffen ze hun voorpoten op. Zij moeten nog volledig evolueren tot de moderne mens, dus soms staan ze rechtop en soms kruipen ze, met het zweet op hun voorhoofd als dicht opeengepakte dauwdruppels, hun hunkering is overduidelijk. Kijkend naar de onberispelijke oude aapmens, hun metgezel, staande op vier benen, de vier ledematen bonkig en traag, amper in staat om klappen af te weren en zonder de kracht om terug te vechten, kunnen ze zich nauwelijks inhouden. In een oogwenk – voordat er tijd is om te zien wat er is gebeurd – tuimelt de 'held' in de ring op de grond met zijn ledematen in de lucht. Die ledematen, al die jaren verkeerd op de grond geplaatst, zijn opeens ondersteboven gekeerd en de aapmens heeft geen verlangen meer om weerstand te bieden. Vanaf dit moment is de oudste aapmens van het oppervlak van de aarde weggevaagd – het is echt 'betreurenswaardig'. Deze oude aapmens kwam tot zo'n plotseling einde. Waarom moest hij zo snel van de prachtige mensenwereld verdwijnen? Waarom besprak hij de volgende strategische stap niet met zijn metgezellen? Wat jammer

dat hij afscheid neemt van de wereld zonder het geheim van iemands krachtmeting met God achter te laten! Wat onnadenkend van zo'n oude aapmens om zonder een fluistering dood te gaan, om te vertrekken zonder de 'oude cultuur en kunsten' aan zijn nakomelingen door te geven. Er was geen tijd om zijn dierbaren aan zijn zijde te roepen en ze zijn liefde over te brengen, hij liet geen boodschap op een stenen tafel na, hij nam de hemelzon niet waar en zei niets over zijn onnoemelijke moeilijkheden. Bij zijn laatste ademtocht riep hij zijn nakomelingen niet aan de zijde van zijn stervende lichaam om ze te vertellen 'niet de ring te betreden om God uit te dagen' voordat hij zijn ogen sloot, met vier stijve ledematen voor altijd omhoog gestoken als boomtakken die hemelwaarts wijzen. Het lijkt erop dat hij een bittere dood stierf ... Opeens barst er een brullend gelach uit van onder de ring; een van de gekromde aapmens is buiten zichzelf; hij houdt een 'stenen knuppel' vast voor de jacht op antilopen of andere wilde prooidieren die geavanceerder is dan die van de oude aapmens, hij springt de ring in, vol woede, met een goed doordacht plan in zijn hoofd.^[6] Het is alsof hij iets verdienstelijks heeft gedaan. Met behulp van de 'sterkte' van zijn stenen knuppel lukt het hem om 'drie minuten' lang rechtop te staan. Wat is de 'macht' van dit derde 'been' groot! Het hield de grote, onbeholpen, dwaze gekromde aapmens drie minuten lang staande – geen wonder dat deze eerbiedwaardige^[7] oude aapmens zo dominant is. Zowaar, het oude stenen voorwerp voert het 'maakt zijn reputatie waar' uit: er is een heft, rand en uiteinde, het enige wat ontbreekt is glans aan de rand – wat is dat betreuenswaardig. Kijk nog eens naar de 'kleine held' uit oude tijden, staande in de ring degenen eronder met een minachtende blik aan te staren, alsof ze impotente minderwaardigen zijn en hij de koene held is. In zijn hart verafschuwt hij heimelijk degenen voor het podium.

“Het land is in moeilijkheden en ieder van ons is verantwoordelijk, waarom schrikken jullie ervoor terug? Kan het zijn dat jullie zien dat het land met rampspoed te maken krijgt, maar niet aan een bloedige strijd willen meedoen? Het land staat aan de rand van rampspoed – waarom zijn jullie niet de eersten die hun zorg tonen en de laatsten die zichzelf vermaken? Hoe kunnen jullie staan toekijken hoe het land wegzakt en het volk aftakelt? Zijn jullie bereid om de schande van nationale onderwerping te dragen? Wat een stelletje nietsnutten!” Bij die gedachten breken er ruzies uit voor het podium en zijn ogen kijken zelfs nog kwader, alsof ze vlammen gaan schieten.^[8] Hij popelt ernaar dat God het opgeeft vóór het gevecht, hunkerend om God te doden om de mensen blij te maken. Hij heeft niet in de gaten dat zijn stenen voorwerp weliswaar beroemdheid geniet, maar tegen God nooit iets kan uithalen. Voordat hij de tijd heeft gehad om zichzelf te verdedigen, voordat hij de tijd heeft gehad om te gaan liggen en op te staan, wankelt hij heen en weer zonder nog iets te kunnen zien met beide ogen. Hij tuimelt neer op zijn oude voorouder en richt zich niet meer op; hij klemt zich aan de oude aapmens vast, hij roept niet meer en geeft zijn minderwaardigheid toe, zonder enig resterend verlangen tot verzet. Die twee arme aapmensen sterven voor de ring. Wat is het jammer dat de voorouders van de mensheid, die tot de dag van vandaag hebben overleefd, in onwetendheid stierven toen de Zoon der gerechtigheid verscheen! Wat is het dwaas dat ze zo’n grote zegening aan zich voorbij hebben laten gaan – dat de aapmensen, die duizenden jaren hebben gewacht, op de dag van hun zegening de zegeningen naar het dodenrijk hebben meegenomen om ervan te ‘genieten’ met de koning van duivels! Waarom deze zegeningen niet in de wereld van de levenden houden om van te genieten met hun zonen en dochters? Ze vragen gewoon om

moeilijkheden! Wat is het zonde dat ze omwille van wat status, reputatie en ijdelheid zo onfortuinlijk zijn om gedood te worden en zich verdringen om als eerste de poorten van de hel te openen en zonen ervan te worden. Een dergelijke prijs is echt onnodig. Wat jammer dat zulke oude voorouders, die zo 'vol nationale geest' waren, zo 'strikt voor zichzelf maar zo tolerant voor anderen' konden zijn, zichzelf in de hel opsluiten en die impotente minderwaardigen buitensluiten. Waar zijn de 'vertegenwoordigers van mensen' zoals deze te vinden? Omwille van het 'welzijn van hun nakomelingen' en het 'vredige leven van toekomstige generaties' laten ze God niet ingrijpen, zodat ze geen enkele aandacht schenken aan hun eigen leven. Zij wijden zich zonder terughoudendheid toe aan de 'nationale zaak', waarbij ze het dodenrijk zonder een woord binnengaan. Waar is zulk nationalisme te vinden? Zij strijden met God en vrezen dood noch aderlating en maken zich al helemaal geen zorgen voor morgen. Ze begeven zich gewoon naar het slagveld. Wat jammer dat het enige wat ze krijgen voor hun 'geest van toewijding' eeuwige spijt is en dat ze door de eeuwigdurende vlammen van de hel verteerd worden!

Erg intrigerend! Waarom hebben mensen de vleeswording van God altijd verworpen en beschimpt? Waarom hebben mensen nooit enig begrip van Gods vleeswording? Kan het zijn dat God op het verkeerde moment is gekomen? Kan het zijn dat God op de verkeerde plaats is gekomen? Kan het zijn dat dit gebeurt omdat God alleen heeft gehandeld, zonder 'handtekening' van de mens? Kan het zijn omdat God Zijn eigen plan heeft getrokken zonder toestemming van de mens? Volgens de feiten heeft God vooraf gewaarschuwd. God heeft niets verkeerd gedaan door vlees te worden – moet Hij de mens om toestemming vragen? Bovendien heeft God de mens er lang geleden aan herinnerd,

misschien zijn mensen het vergeten. Zij kunnen er niets aan doen, want de mens is reeds lang zo door Satan verdorven dat hij niets kan begrijpen van wat er onder de hemelen gebeurt, om maar te zwijgen van wat er in de geestelijke wereld allemaal gebeurt! Wat is het jammer dat de voorouders van de mens, de aapmensen, in de ring zijn gestorven, maar dit is niet verrassend: hemel en aarde zijn nooit compatibel geweest en hoe zouden de aapmensen, met een verstand van steen, zich kunnen indenken dat God weer vlees kan worden? Wat triest dat zo'n 'oude man' op 'zijn zestigste' doodging op de dag van Gods verschijning. Is het niet wonderlijk dat hij de wereld zonder zegen verliet juist bij de komst van zo'n grote zegening? De vleeswording van God heeft schokgolven veroorzaakt in alle religies en sectoren, de oorspronkelijke orde van religieuze kringen is 'op de kop gezet' en het hart in beroering gebracht van allen die naar de verschijning van God hunkeren. Wie aanbidt er niet? Wie verlangt er niet naar om God te zien? God is vele jaren persoonlijk onder de mensen geweest, toch heeft de mens dat nooit beseft. Vandaag is God Zelf verschenen en heeft Zijn identiteit aan de massa getoond – hoe kan dit het mensenhart niet verblijden? God deelde eens vreugde en verdriet met de mens en vandaag is Hij herenigd met de mensheid en wisselt hij verhalen van voorbije tijden uit met hem. Nadat Hij uit Judea vertrok, konden mensen geen spoor meer van Hem vinden. Zij hunkeren ernaar om God wederom te ontmoeten, maar beseffen niet dat zij Hem vandaag weer ontmoet hebben en met Hem herenigd zijn. Hoe zou dit geen gedachten aan gisteren kunnen oprakelen? Tweeduizend jaar geleden vandaag aanschouwde Simon Barjona, de nakomeling van de Joden, Jezus de Heiland, hij at met Hem aan dezelfde tafel en nadat hij Hem vele jaren gevolgd had, voelde hij een diepe genegenheid voor Hem. Hij had Hem vanuit het diepst van

Zijn hart lief, hij hield zielsveel van de Heer Jezus. Het Joodse volk wist totaal niet hoe deze baby met gouden lokken, geboren in een koude kribbe, de eerste beeltenis van Gods vleeswording was. Ze dachten allemaal dat Hij aan hen gelijk was, niemand vond Hem anders – hoe konden mensen deze alledaagse en gewone Jezus ook herkennen? Het Joodse volk zag Hem als een Joodse zoon van die tijd. Niemand beschouwde Hem als een liefderijke God en mensen stelden alleen maar blinde eisen aan Hem, zij vroegen Hem om rijke en overvloedige genadegaven, vrede en vreugde. Zij wisten alleen dat Hij, als een miljonair, alles had wat iemand ooit kon wensen. Toch behandelden mensen Hem nooit als iemand die geliefd was; de mensen in die tijd hielden niet van Hem, protesteerden alleen maar tegen Hem en stelden irrationele eisen aan Hem. Maar Hij verzette Zich nooit en bleef de mens genadegaven verlenen, ook al kende de mens Hem niet. Hij schonk mensen op stille wijze warmte, liefde en barmhartigheid. Hij gaf mensen bovendien nieuwe manieren voor de praktijk om ze uit de banden van de wet te leiden. De mens had Hem niet lief, hij benijdde Hem alleen maar en herkende Zijn uitzonderlijke talenten. Hoe kon de blinde mensheid weten hoe groot de vernedering was die de lieflijke Jezus de Heiland onderging toen Hij onder de mensen kwam? Niemand dacht aan Zijn nood, niemand wist van Zijn liefde voor God de Vader en niemand kon van Zijn eenzaamheid weten; ook al was Maria Zijn aardse moeder, hoe kon zij de gedachten in het hart van de barmhartige Heer Jezus kennen? Wie wist van het onuitsprekelijke lijden dat de Zoon des mensen verduurde? Nadat de mensen in die tijd eisen aan Hem hadden gesteld, verdrongen ze Hem kil naar de achtergrond en wierpen ze Hem eruit. Dus zwierf Hij door de straten, dag na dag, jaar na jaar, vele jaren dolend tot Hij 33 zware jaren had geleefd, jaren die zowel

lang als kort waren geweest. Wanneer mensen Hem nodig hadden, nodigden ze Hem met een glimlach op hun gezicht bij hen thuis uit en probeerden ze eisen aan Hem te stellen – maar nadat Hij Zijn bijdrage aan hen had geleverd, schoven ze Hem onmiddellijk buiten de deur. Mensen aten waarin Zijn mond voorzag, zij dronken Zijn bloed, zij genoten de genadegaven die Hij over hen uitstortte, toch keerden ze zich ook tegen Hem, want zij wisten nooit aan wie zij hun leven te danken hadden. Uiteindelijk nagelden ze Hem aan het kruis, maar toch gaf Hij geen kik. Zelfs vandaag houdt Hij Zich stil. Mensen eten Zijn vlees, zij drinken Zijn bloed, zij eten het voedsel dat Hij voor hen bereidt, en zij bewandelen de weg die Hij voor hen geopend heeft en toch zijn zij nog steeds van plan om Hem te verwerpen; zij behandelen de God die ze hun leven gegeven heeft feitelijk als de vijand en behandelen degenen die net als zij slaven zijn juist als de hemelse Vader. Keren zij zich hiermee niet opzettelijk tegen Hem? Hoe kwam het dat Jezus aan het kruis stierf? Weten jullie dat? Werd Hij niet verraden door Judas, die Hem het meest nabij stond en Hem gegeten, Hem gedronken en van Hem genoten had? Verraadde Judas Jezus niet omdat Hij maar een onbeduidende, normale leraar was? Als mensen echt hadden gezien dat Jezus uitzonderlijk en die Ene uit de hemel was, hoe hadden ze Hem dan 24 uur lang levend aan het kruis kunnen nagelen totdat Hij geen adem meer in Zijn lichaam had? Wie kan God kennen? Mensen genieten alleen maar van God met onverzadigbare hebzucht, maar zij hebben Hem nooit gekend. Zij kregen een vinger maar namen de hele hand en zij maken “Jezus” totaal gehoorzaam aan hun geboden, aan hun orders. Wie heeft er ooit enige barmhartigheid getoond jegens deze Zoon des mensen, die nergens een plaats heeft om Zijn hoofd neer te leggen? Wie heeft er ooit aan gedacht om zijn krachten met Hem te bundelen en zo de

opdracht van God de Vader te vervullen? Wie heeft er ooit een gedachte aan Hem besteed? Wie heeft er ooit oog voor Zijn moeilijkheden gehad? De mens neemt Hem zonder een greintje liefde in de tang; de mens weet niet waar zijn licht en leven vandaan kwamen en plant alleen maar in het geheim hoe hij de “Jezus” van tweeduizend jaar geleden, die pijn onder de mensen heeft ervaren, wederom kan kruisigen. Inspireert “Jezus” werkelijk tot zulke haat? Is alles wat Hij deed al lang vergeten? De haat die zich duizenden jaren heeft opgehoopt, zal uiteindelijk tot uitbarsting komen. Jullie, die als de Joden zijn! Wanneer is “Jezus” ooit vijandig naar jullie geweest dat jullie Hem zo haten? Hij heeft zoveel gedaan en zoveel gesproken – is daar niets van in jullie voordeel? Hij heeft Zijn leven aan jullie gegeven zonder daar iets voor terug te vragen, Hij heeft Zich helemaal aan jullie gegeven – willen jullie Hem nog steeds levend opeten? Hij heeft Zijn alles aan jullie gegeven, zonder iets achter te houden, zonder ooit enige wereldse glorie, de warmte onder mensen en de liefde onder mensen of alle zegeningen onder mensen te genieten. Mensen zijn zo gemeen tegen Hem, Hij heeft nooit alle rijkdommen op aarde genoten, Hij wijdt heel Zijn oprechte, bevlogen hart aan de mens toe, Hij heeft Zich helemaal aan de mensheid toegewijd – en wie heeft Hem ooit warmte geschonken? Wie heeft Hem ooit comfort geboden? De mens heeft alle druk op Hem gelegd, hij heeft alle tegenspoed bij Hem neergelegd, hij heeft Hem met de onfortuinlijkste ervaringen onder de mensen belast, hij verwijt Hem voor alle onrecht en Hij heeft het stilzwijgend aanvaard. Heeft Hij ooit tegen iemand geprotesteerd? Heeft Hij ooit van iemand enige beloning gevraagd? Wie heeft er ooit enige sympathie jegens Hem getoond? Wie van jullie heeft als normaal mens geen romantische kindertijd gehad? Wie heeft geen kleurrijke jeugd gehad? Wie heeft er niet de warmte van

dierbaren? Wie is er zonder de liefde van familieleden en vrienden? Wie is er zonder het respect van anderen? Wie is er zonder een warm gezin? Wie is er zonder de troost van vertrouwelingen? En heeft Hij hier ooit iets van genoten? Wie heeft Hem ooit enige warmte geschonken? Wie heeft Hem ooit een greintje comfort geboden? Wie heeft Hem ooit enige menselijke moraliteit getoond? Wie is er ooit tolerant jegens Hem geweest? Wie heeft Hem in moeilijke tijden ooit bijgestaan? Wie heeft er ooit het zware leven met Hem doorstaan? De mens heeft zijn eisen aan Hem nooit bijgesteld; hij stelt gewoon zonder enige scrupules eisen aan hem, alsof Hij met Zijn komst naar de mensenwereld zijn os of paard, zijn gevangene moet zijn en Zijn alles aan de mens moet geven; zo niet, dan zal de mens Hem nooit vergeven, Hem nooit rust gunnen, Hem nooit God noemen en Hem nooit hoogachten. De mens is te streng in zijn houding jegens God, alsof hij God per se dood wil martelen, waarna hij zijn eisen aan God pas bij gaat stellen; zo niet, dan zal de mens de normen voor zijn eisen aan God nooit naar beneden bijstellen. Hoe zou God zulke mensen niet kunnen verafschuwen? Dat is niet de tragedie van vandaag? Het geweten van de mens is nergens te bekennen. Hij blijft zeggen dat hij Gods liefde zal terugbetalen, maar hij ontleedt God en martelt Hem dood. Is dit niet het 'geheime recept' voor zijn geloof in God, door zijn voorouders doorgegeven? De 'Joden' zijn overal te vinden en zij doen vandaag nog steeds hetzelfde werk, zij voeren nog steeds hetzelfde werk uit met hun verzet tegen God en toch geloven zij dat ze God hoogachten. Hoe kunnen de ogen van de mens zelf God kennen? Hoe kan de mens, die in het vlees leeft, de vleesgeworden God die van de Geest is gekomen als God behandelen? Wie onder de mensen kan Hem kennen? Waar is de waarheid onder de mensen? Waar is echte rechtvaardigheid? Wie is er in staat

om de gezindheid van God te kennen? Wie kan met de God in de hemel wedijveren? Geen wonder dat niemand God gekend heeft toen Hij onder de mensen is gekomen en dat Hij verworpen is. Hoe kan de mens het bestaan van God tolereren? Hoe kan hij toelaten dat het licht de duisternis van de wereld verdrijft? Is dit allemaal niet de eerbare toewijding van de mens? Is dit niet de oprechte intrede van de mens? En is het werk van God niet gecentreerd rondom de intrede van de mens? Ik zou graag willen dat jullie Gods werk samenvoegen met de intrede van de mens, een goede relatie ontwikkelen tussen de mens en God en de plicht doen die de mens behoort te doen naar jullie beste vermogen. Zo zal Gods werk vervolgens tot een einde komen en met Zijn verheerlijking besluiten!

Voetnoten:

1. "Intrede van de mens" verwijst hier naar het ongehoorzame gedrag van de mens. Het verwijst niet naar de intrede van mensen tot het leven – wat positief is – maar naar hun negatieve gedrag en daden. Het verwijst in brede zin naar alle daden van de mens die tegen God gekeerd zijn.

2. "Door denkbeeldige angsten geplaagd" bespot het misleide leven van de mensheid. Het verwijst naar de verwerpelijke toestand van het leven van de mensheid, waarin mensen met demonen samenleven.

3. "Het allerbeste" wordt spottend gebruikt.

4. "Met nog meer vuur" wordt spottend gezegd en verwijst naar de afschuwelijke toestand van de mens.

5. “Levend te vangen” verwijst naar het gewelddadige en verwerpelijke gedrag van de mens. De mens is brutaal en geen greintje vergevingsgezind jegens God en stelt absurde eisen aan Hem.

6. “Met een goed doordacht plan in zijn hoofd” wordt spottend gezegd en verwijst naar hoe mensen zichzelf en hun ware gestalte niet kennen. Dit is een neerbuigende uitspraak.

7. “Eerbiedwaardige” wordt spottend gezegd.

8. “Schieter” duidt op de verwerpelijke toestand van mensen die koken van woede wanneer ze door God worden verslagen. Het duidt op de mate van hun verzet tegen God.

De visie van Gods werk (1)

Johannes werkte zeven jaar voor Jezus en had de weg al geëffend toen Jezus kwam. Voor die tijd werd het evangelie van het koninkrijk van de hemel, door Johannes gepredikt door het hele land gehoord, zodat het zich verspreidde door Judea en iedereen hem een profeet noemde. In die tijd wenste Koning Herodes Johannes te doden, maar dat durfde hij niet, want Johannes stond in hoog aanzien bij de mensen, en Herodes was bang dat als hij Johannes zou doden, ze tegen hem in opstand zouden komen. Het werk dat door Johannes gedaan was wortelde zich onder het gewone volk, en hij maakte gelovigen van de Joden. Zeven jaar lang effende hij de weg voor Jezus, tot aan het moment dat Jezus met Zijn bediening begon. En dus was Johannes de grootste van alle profeten. Jezus begon pas officieel met Zijn werk nadat Johannes gevangen was gezet. Voor Johannes was er nooit een profeet geweest die de weg effende voor God, omdat God voor Jezus nooit vleesgeworden was. En aldus, van alle

profeten die aan Johannes vooraf gingen, was hij de enige die de weg baande voor de vleesgeworden God, en op deze manier werd Johannes de grootste profeet van het Oude en het Nieuwe Testament. Johannes begon met het verspreiden van het evangelie van het koninkrijk van de hemel zeven jaar voor de doop van Jezus. Voor de mensen leek het alsof het werk dat hij deed boven het daaropvolgende werk van Jezus stond, maar desondanks was hij nog altijd slechts een profeet. Hij werkte en sprak niet in de tempel, maar in de stadjes en dorpjes er buiten. Dit deed hij natuurlijk onder de Joodse natie, en dan in het bijzonder degenen die armoede leden. Johannes kwam zelden in aanraking met mensen van de bovenlaag van de maatschappij, en verspreidde alleen het evangelie onder de gewone mensen van Judea om de juiste mensen voor te bereiden op de Heer Jezus, en geschikte plaatsen klaar te maken waar Hij kon gaan werken. Met een profeet als Johannes om de weg te effenen was de Heer Jezus in staat om direct de weg van Zijn kruis op te gaan zodra Hij aankwam. Toen God vlees werd om Zijn werk te doen, hoefde Hij zich niet bezig te houden met het uitkiezen van mensen, en was het niet nodig persoonlijk mensen of een plaats te zoeken om in te werken. Hij deed zulk werk niet toen Hij kwam; de juiste persoon had alles al voorbereid voor Hem voordat Hij kwam. Johannes had dit werk al voltooid voordat Jezus aan Zijn werk begon, want toen de vleesgeworden God kwam om Zijn werk te doen, ging Hij direct aan het werk aan degenen die lang op Hem gewacht hadden. Jezus was niet gekomen om het herstelwerk van de mens te verrichten. Hij was enkel gekomen om de bediening te volbrengen die Hij moest volbrengen, en al het andere had niets met Hem te maken. Toen Johannes kwam deed hij niets anders dan vanuit de tempel en vanuit de Joden een groep mensen bijeen te brengen die het evangelie van het

koninkrijk van de hemel aannamen, zodat zij de objecten mochten worden van het werk van de Heer Jezus. Johannes werkte zeven jaar, wat wil zeggen dat hij het evangelie zeven jaar lang verspreidde. Tijdens zijn werk verrichtte Johannes niet veel wonderen, want zijn werk was het effenen van de weg, het was het werk van voorbereiding. Al het andere werk dat Jezus zou gaan doen had niets met hem te maken; hij vroeg de mensen alleen om hun zonden te belijden en zich te bekeren, en hij doopte mensen, zodat ze gered konden worden. Ofschoon hij een nieuw werk deed, en een pad opende waar de mens nog nooit over had gelopen, effende hij toch slechts de weg voor Jezus. Hij was alleen een profeet die het werk van de voorbereiding deed, en was niet in staat het werk van Jezus te doen. Alhoewel Jezus niet de eerste was die het evangelie van het koninkrijk van de hemel predikte en hoewel Hij verder ging op het pad dat Johannes gestart was, was er toch niemand anders die Zijn werk kon doen, en het was hoger dan het werk van Johannes. Jezus kon Zijn eigen weg niet voorbereiden; Zijn werk werd rechtstreeks namens God uitgevoerd. En dus, hoeveel jaren Johannes ook werkte, hij was nog steeds een profeet, en nog steeds iemand die de weg effende. De drie jaar werk die Jezus deed overtroffen de zeven jaar van Johannes, want de inhoud van Zijn werk was niet hetzelfde. Toen Jezus Zijn bediening begon, wat ook het einde markeerde van het werk van Johannes, had Johannes genoeg mensen en plaatsen voorbereid die de Heer Jezus kon gebruiken, en het waren er genoeg voor de Heer Jezus om drie jaar werk te beginnen. En aldus, zodra het werk van Johannes afgelopen was, begon de Heer Jezus officieel met Zijn eigen werk, en werden de woorden die door Johannes waren gesproken terzijde geworpen. Dat komt doordat het werk dat door Johannes gedaan was alleen bedoeld was als een overgangsfase, en

zijn woorden waren niet de woorden des levens die de mens naar nieuwe groei zouden leiden; zijn woorden waren uiteindelijk maar voor tijdelijk gebruik.

Het werk dat Jezus deed was niet bovennatuurlijk; er ging een procedure aan vooraf, en alles ontwikkelde zich volgens de normale wetten van dingen. Toen de laatste zes maanden van Zijn leven waren aangebroken, wist Jezus met zekerheid dat Hij was gekomen om dit werk te doen, en wist Hij dat Hij was gekomen om aan het kruis genageld te worden. Voordat Hij werd gekruisigd bad Jezus voortdurend tot God de Vader, net zoals Hij drie keer bad in de Hof van Gethsemane. Nadat Hij gedoopt was voerde Jezus Zijn bediening drie-en-een-half jaar uit, en Zijn officiële werk duurde twee-en-een-half jaar. Gedurende het eerste jaar werd Hij beschuldigd door Satan en gehinderd door de mens, en was Hij blootgesteld aan de verleiding van de mens. Hij overwon vele verleidingen terwijl Hij zijn werk uitvoerde. Tijdens de laatste zes maanden, toen Jezus weldra gekruisigd zou worden, kwamen uit de mond van Petrus de woorden dat Hij de Zoon van de levende God was, dat Hij de Christus was. Pas toen werd Zijn werk aan iedereen bekend, en pas toen werd Zijn identiteit aan het publiek geopenbaard. Daarna vertelde Jezus Zijn discipelen dat Hij gekruisigd moest worden ter wille van de mensheid, en dat Hij drie dagen later weer zou verrijzen; en dat Hij was gekomen om het werk van verlossing te doen, en dat Hij de Redder was. Pas in de laatste zes maanden maakte Hij Zijn identiteit en het werk dat Hij van plan was te doen, bekend. Dit was ook het moment van God, en het werk moest op die manier uitgevoerd worden. In die tijd was een deel van het werk van Jezus in overeenstemming met het Oude Testament, zowel met de wetten van Mozes als met de woorden van Jehova tijdens het Tijdperk van de Wet. Jezus gebruikte die allemaal om een deel van Zijn werk te doen. Hij

predikte tot de mensen en onderwees hen in de synagogen, en Hij gebruikte de voorzeggingen van de profeten in het Oude Testament om de farizeeërs te berispen die vijandig tegenover Hem stonden, en gebruikte de woorden in de Schrift om hun ongehoorzaamheid te ontmaskeren en hen aldus te veroordelen. Want zij verachtten wat Jezus gedaan had; in het bijzonder omdat veel van het werk van Jezus niet volgens de wetten in de Schrift was, en bovendien was wat Hij onderwees hoger dan hun eigen woorden, en zelfs nog hoger dan wat was voorzegd door de profeten in de Schrift. Het werk van Jezus was enkel ten behoeve van de verlossing van de mens en de kruisiging. Daarom was het niet nodig dat Hij meer woorden sprak om enig mens te overwinnen. Veel van wat Hij de mens onderwees was genomen uit de woorden van de Schrift, en zelfs Zijn werk oversteeg de Schrift niet, toch was Hij in staat het werk van de kruisiging te volbrengen. Zijn werk was niet het werk van het woord, noch was het bedoeld om de mensheid te overwinnen, maar om de mensheid te verlossen. Hij handelde alleen als het zondoffer voor de mensheid en handelde niet als de bron van het woord voor de mensheid. Hij deed niet het werk van de heidenen, wat het werk van het overwinnen van de mensheid was, maar deed het werk van de kruisiging, werk dat werd gedaan onder degenen die geloofden dat er een God was. Ook al werd Zijn werk uitgevoerd volgens de grondbeginselen van de Schrift en gebruikte Hij wat door de oude profeten voorzegd was om de farizeeërs te veroordelen, was dit voldoende om het werk van de kruisiging te volbrengen. Als het werk van vandaag nog steeds uitgevoerd werd op de grondbeginselen van de voorspellingen van de oude profeten in de Schrift, dan zou het onmogelijk zijn om jullie te overwinnen, want in het Oude Testament staat niets vermeld over de ongehoorzaamheid en de zonde van jullie Chinese

mensen, er is geen geschiedenis van jullie zonden. En daarom, als dit werk nog steeds in de Bijbel bleef hangen, zouden jullie je nooit overgeven. De Bijbel heeft maar een beperkte geschiedenis van de Israëlieten, één die niet in staat is vast te stellen of jullie slecht of goed zijn, of jullie te oordelen. Stel je eens voor dat ik jullie zou moeten oordelen naar de geschiedenis van de Israëlieten, zouden jullie mij nog steeds volgen zoals jullie vandaag doen? Weten jullie hoe moeilijk jullie zijn? Als er geen woorden werden gesproken tijdens dit stadium, dan zou het onmogelijk zijn om het werk van overwinning te voltooien. Omdat ik niet ben gekomen om aan het kruis genageld te worden moet ik woorden spreken die los staan van de Bijbel, opdat jullie overwonnen kunnen worden. Het werk van Jezus was slechts een stap hoger dan het Oude Testament; het werd gebruikt om een nieuw tijdperk te beginnen en dat tijdperk te leiden. Waarom zei Hij: "Ik ben niet gekomen om de wet te vernietigen maar om haar te vervullen?" Maar toch was er in Zijn werk veel dat anders was dan de wetten die in gebruik waren en de geboden die gevolgd werden door de Israëlieten van het Oude Testament, want Hij kwam niet om de wet te gehoorzamen, maar haar te vervullen. Het proces van het vervullen behelsde veel reële dingen: Zijn werk was praktischer en reëler, en bovendien was het meer levend, en niet de blinde naleving van doctrines. Onderhielden de Israëlieten de sabbat niet? Toen Jezus kwam nam Hij de sabbat niet in acht, want Hij zei dat de Mensenzoon de Heer van de sabbat was, en als de Heer van de sabbat kwam, zou Hij doen zoals Hij het wilde. Hij was gekomen om de wetten van het Oude Testament te vervullen en de wetten te veranderen. Alles wat vandaag wordt gedaan is gebaseerd op het heden, toch rust het nog steeds op het werk van Jehova in het tijdperk van de Wet en komt niet buiten deze reikwijdte. Je tong bewaken, geen overspel plegen, bijvoorbeeld,

zijn dit niet de wetten van het Oude Testament? Vandaag is wat van je vereist wordt niet enkel beperkt tot de Tien Geboden; het omvat geboden en wetten die hoger zijn dan die van voorheen, maar dit betekent niet dat wat ervoor kwam afgeschaft is, want ieder stadium van het werk van God wordt voortgezet op de fundering van het stadium dat daarvoor kwam. Wat betreft dat wat Jehova aan Israël heeft geïntroduceerd, zoals het verplichten van mensen om offerandes te brengen, hun vader en moeder te eren, geen afgoden te vereren, anderen niet te mishandelen of vervloeken, geen overspel te plegen, niet te roken of drinken, en geen dode dingen te eten of bloed te drinken: vormt dit niet zelfs vandaag nog het fundament van je gedragscode? Het is op de fundering van het verleden dat het werk is uitgevoerd tot op het heden. Hoewel de wetten van het verleden niet meer genoemd worden en er nieuwe eisen aan je worden gesteld, zijn deze wetten verre van afgeschaft maar juist op een hoger plan gesteld. Als je zegt dat ze afgeschaft zijn betekent dat, dat het voorgaande tijdperk verouderd is, terwijl er enkele geboden zijn die je in alle eeuwigheid moet eren. De geboden van het verleden zijn al in praktijk gebracht en zijn al het wezen van de mensheid geworden; het is niet nodig om geboden te herhalen dat je niet mag roken, niet mag drinken, enzovoorts. Op deze fundering worden nieuwe geboden gelegd voor jullie behoeften van vandaag, naar jullie gestalte en naar gelang het werk van vandaag. Geboden uitvaardigen voor het nieuwe tijdperk betekent niet het afschaffen van de geboden van het oude tijdperk, maar ze hoger op deze fundering tillen om de daden van de mens vollediger te maken, en meer in lijn met de realiteit. Als jullie vandaag alleen maar gevraagd werd de geboden te volgen en je aan het Oude Testament te houden op dezelfde manier als de Israëlieten en als je zelfs de wetten moest memoriseren die door Jehova

voorgeschreven zijn, zou er geen mogelijkheid zijn dat jullie konden veranderen. Als jullie je alleen aan die beperkte wetten moesten houden of ontelbare wetten uit het hoofd moesten leren, zou jullie oude natuur diep verankerd blijven en zou er geen manier zijn om die te ontwortelen. Zodoende zouden jullie steeds verdorvener worden en geen van jullie zou gehoorzaam worden. Wat wil zeggen dat een paar eenvoudige geboden of ontelbare wetten niet in staat zouden zijn jullie te helpen de daden van Jehova te leren kennen. Jullie zijn niet hetzelfde als de Israëlieten. Door het volgen van de wetten en het uit het hoofd leren van de geboden waren ze in staat de daden van Jehova mee te maken en hun devotie uitsluitend aan Hem te geven, maar jullie zijn niet in staat om dit te bereiken. Een paar geboden van het tijdperk van het Oude Testament zijn niet alleen niet in staat om jullie je hart over te laten geven, of jullie te beschermen, maar zullen jullie in plaats daarvan lui maken en je verlagen tot Hades. Want mijn werk is het werk van overwinning en is gericht op jullie ongehoorzaamheid en oude natuur. De vriendelijke woorden van Jehova en Jezus voldoen vandaag niet aan de strenge woorden van oordeel. Zonder zulke strenge woorden zou het onmogelijk zijn om jullie 'experts', die duizenden jaren lang ongehoorzaam zijn geweest, te overwinnen. De wetten van het Oude Testament hebben hun macht over jullie al lang geleden verloren en het oordeel van vandaag is veel geduchter dan de oude wetten. Het meest geschikte voor jullie is oordeel, en niet de onbeduidende beperking van wetten, want jullie zijn niet de mensheid van het eerste begin, maar een mensheid die al duizenden jaren verdorven is. Wat de mens nu moet bereiken is volgens de werkelijke staat van de mens vandaag, volgens het kaliber en de eigenlijke gestalte van de mens van vandaag, en het vereist niet dat je doctrine volgt. Dit is opdat er veranderingen bereikt kunnen worden in je

oude natuur, opdat je je opvattingen opzij kunt zetten. Denken jullie dat geboden doctrine zijn? Het kan gezegd worden, dat het normale vereisten voor de mens zijn. Het is geen doctrine die je moet volgen. Denk bijvoorbeeld eens aan rookverbod. Is dat doctrine? Dat is geen doctrine! Dat zijn dingen die de normale mensheid moet volgen, het is geen doctrine, maar een regel voor de hele mensheid. Vandaag zijn zo'n tiental geboden die gegeven zijn ook geen doctrine, maar wat nodig is om normale menselijkheid te bereiken. De mensen hadden zulke dingen in het verleden niet en kenden ze niet, en aldus wordt van hen geëist dat ze die nu bereiken, wat niet telt als doctrine. Wetten zijn niet hetzelfde als doctrine. De doctrine waar ik het over heb gaat over ceremonies, formaliteiten of de afwijkende, onjuiste praktijken van de mens; het zijn regels en reglementen die de mens niet van nut zijn, die hem geen goed doen en het is een gang van zaken waar geen enkele betekenis aan zit. Dit is het schoolvoorbeeld van doctrine en zulke doctrine moet worden afgeschaft want hij is van geen voordeel voor de mens. De dingen waar de mens baat bij heeft, die moeten in praktijk worden gebracht.

De visie van Gods werk (2)

In het Tijdperk van Genade werd het evangelie van bekering gepredikt en werd iemand gered als hij geloofde. Tegenwoordig is er alleen sprake van overwinning en vervolmaking in plaats van redding. Er wordt nooit gezegd dat als één persoon gelooft, zijn hele familie gezegend zal worden of dat ééns gered altijd gered is. Tegenwoordig spreekt niemand deze woorden en zijn die dingen

achterhaald. Jezus' werk was in die tijd het werk om heel de mensheid te verlossen. De zonden van allen die in Hem geloofden, werden vergeven; Hij zou je verlossen zolang je maar in Hem geloofde. Als je in Hem geloofde, was je geen zondaar meer, dan zou je van je zonden worden verlost. Dit was de betekenis van gered zijn en dat je door geloof gerechtvaardigd was. Toch bleef er in de gelovigen datgene achter wat opstandig was en zich tegen God verzette en nog steeds beetje bij beetje weggenomen moest worden. Redding betekende niet dat de mens volledig door Jezus was gewonnen, maar dat de mens niet langer van de zonde was, dat zijn zonden hem vergeven waren. Op voorwaarde dat je geloofde, zou je nooit meer van de zonde zijn. Jezus deed in die tijd veel werk dat Zijn discipelen niet konden begrijpen, en Hij zei veel dat mensen niet begrepen. Dat komt omdat Hij in die tijd geen enkele uitleg gaf. Dus stelde Matteüs enkele jaren na Zijn heengaan een geslachtsregister voor Jezus samen en ook anderen deden veel werk dat uit de wil van de mens was. Jezus kwam niet om de mens te vervolmaken en te winnen, maar om één fase van het werk te doen: het evangelie van het koninkrijk van de hemel aan het licht brengen en het werk van de kruisiging volbrengen. En zo kwam Jezus' werk met Zijn kruisiging volledig ten einde. Maar in de huidige fase – het overwinningswerk – moeten er meer woorden worden gesproken, moet er meer werk worden gedaan en moeten er vele processen zijn. Zo moeten ook de mysteries van het werk van Jezus en Jehova worden geopenbaard, zodat alle mensen begrip en duidelijkheid in hun geloof mogen hebben, want dit is het werk van de laatste dagen, en de laatste dagen zijn het einde van Gods werk, de tijd waarin het werk wordt voltooid. Deze fase van het werk zal de wet van Jehova en de verlossing van Jezus voor je verduidelijken en is er vooral opdat je het hele werk van Gods

managementplan van zesduizend jaar kunt begrijpen, de gehele betekenis en het wezen van dit managementplan van zesduizend jaar kunt waarderen, en het doel kunt begrijpen van al het werk dat Jezus deed en de woorden die Hij sprak, en zelfs je blinde geloof in en adoratie voor de Bijbel. Dit alles zal je helpen een diepgaand begrip te verkrijgen. Je zult zowel het werk dat Jezus gedaan heeft als het werk van God vandaag gaan begrijpen; je zult de hele waarheid, het leven en de weg begrijpen en aanschouwen. Waarom ging Jezus werk weg zonder de eindfase van het werk te verrichten? Omdat de fase van Jezus' werk niet het werk van afronding was. Toen Hij aan het kruis werd genageld, kwam er ook een einde aan Zijn woorden; na Zijn kruisiging was Zijn werk volledig volbracht. De huidige fase is anders: Gods werk zal pas voltooid zijn nadat de woorden tot het einde toe gesproken zijn en Zijn hele werk is afgerond. Er zijn tijdens Jezus' fase van het werk veel woorden ongezegd gebleven of niet volledig uitgesproken. Maar het maakte Jezus niet uit wat Hij wel of niet zei, want Zijn bediening was geen bediening van woorden. Daarom ging Hij weg nadat Hij aan het kruis werd genageld. Die fase van het werk ging voornamelijk om de kruisiging en verschilt van de huidige fase. Deze huidige fase betreft voornamelijk de voltooiing, de afwikkeling en de afronding van al het werk. Als de woorden niet helemaal tot hun einde toe worden gesproken, kan dit werk geenszins worden afgerond, want in deze fase van het werk wordt al het werk voltooid en volbracht met behulp van woorden. Jezus deed in die tijd veel werk dat mensen niet konden begrijpen. Hij ging stilletjes weg en tegenwoordig zijn er nog velen die Zijn woorden niet begrijpen, die het verkeerd begrijpen en toch het idee hebben dat ze het goed begrijpen, en niet weten niet dat ze ernaast zitten. Uiteindelijk wordt in deze huidige fase Gods werk helemaal voleindigd en

afgerond. Iedereen zal Gods managementplan gaan begrijpen en kennen. De noties in de mens, zijn bedoelingen, zijn verkeerde begrip, zijn noties ten aanzien van het werk van Jehova en Jezus, zijn zienswijzen over de heidenvolken, en al zijn afwijkingen en fouten zullen gecorrigeerd worden. En de mens zal alle juiste paden van het leven, al het werk dat God doet en de gehele waarheid begrijpen. Wanneer dat gebeurt, zal deze fase van het werk tot een einde komen. Het werk van Jehova was de schepping van de wereld, dat was het begin; deze fase van het werk is het einde en de afronding van het werk. Gods werk werd aanvankelijk uitgevoerd onder de uitverkorenen van Israël en het luidde een nieuw tijdperk in de heiligste plaats van alle plaatsen in. De laatste fase van het werk wordt uitgevoerd in het meest onreine land van alle landen, om de wereld te oordelen en het tijdperk tot een einde te brengen. In de eerste fase werd Gods werk gedaan in de schitterendste plaats van alle plaatsen en de laatste fase wordt uitgevoerd in de meest duistere plaats van alle plaatsen. Deze duisternis zal verdreven worden, het licht zal voortgebracht worden en de mensen zullen overwonnen worden. Wanneer de mensen uit deze meest onreine en duistere plaats van alle plaatsen zijn overwonnen, en de hele bevolking heeft erkend dat er een God is, die de ware God is, en ieder individu volkomen overtuigd is, dan zal het overwinningswerk op basis van dit feit worden uitgevoerd door het hele universum. Deze fase van het werk is symbolisch: zodra het werk van dit tijdperk is voltooid, zal het werk van zesduizend jaar management volledig afgerond zijn. Zodra de mensen in de meest duistere plaats van alle plaatsen zijn overwonnen, spreekt het voor zich dat dit ook overal elders zo zal zijn. Als zodanig draagt alleen het overwinningswerk in China symboliek van betekenis in zich. China belichaamt alle machten van de duisternis en het volk van China

vertegenwoordigt allen die van het vlees, van Satan, en van vlees en bloed zijn. Het Chinese volk is het meest verdorven door de grote rode draak, keert zich het felst tegen God, heeft de laagste en meest onreine menselijkheid, en is dus het archetype van de hele verdorven mensheid. Dit wil niet zeggen dat andere landen helemaal geen problemen hebben; de noties van de mens zijn allemaal gelijk. Hoewel het volk uit deze landen van een goed kaliber kan zijn, moet het zo zijn dat ze tegen God opstaan als ze Hem niet kennen. Waarom stonden de Joden ook tegen God op en tartten zij Hem? Waarom keerden de Farizeeën zich ook tegen Hem? Waarom verraadde Judas Jezus? In die tijd kenden velen van de discipelen Jezus niet. Waarom geloofden de mensen nog steeds niet in Jezus nadat Hij gekruisigd en opgestaan was? Is de ongehoorzaamheid van de mens niet allemaal gelijk? Het volk van China wordt gewoon als voorbeeld gesteld en wanneer ze overwonnen zijn, worden ze modellen en voorbeelden en zullen ze als referenties voor anderen dienen. Waarom heb ik altijd gezegd dat jullie een onderdeel van mijn managementplan zijn? In het volk van China zijn verdorvenheid, onzuiverheid, onrechtvaardigheid, weerstand en opstandigheid het volledigst zichtbaar in al hun verschijningsvormen. Aan de ene kant zijn ze van een ondermaats kaliber en aan de andere kant zijn hun leven en instelling achterlijk. Hun gewoonten, sociale milieu en familie van geboorte zijn ook allemaal ondermaats en echt achterlijk. Hun status is eveneens laag. Het werk in deze plaats is symbolisch, en nadat dit testwerk volledig is uitgevoerd, zal Gods werk dat hierop volgt veel beter gaan. Als deze stap van het werk voltooid kan worden, verloopt het daaropvolgende werk vanzelfsprekend. Zodra deze stap van het werk tot stand is gebracht, zal er groot succes zijn geboekt en zal het overwinningswerk in het ganse universum helemaal voltooid zijn. Het is in feite

zo dat wanneer het werk onder jullie succesvol is geweest, dit gelijkstaat aan het succes in het ganse universum. Dit geeft het belang aan waarom ik jullie als model en voorbeeld laat dienen. Opstandigheid, weerstand, onzuiverheid, onrechtvaardigheid – ze zijn allemaal in deze mensen te vinden en in hen is de opstandigheid van de hele mensheid vertegenwoordigd. Ze zijn echt verschrikkelijk. Ze dienen dus als het toonbeeld van overwinning, en nadat ze overwonnen zijn, worden ze op natuurlijke wijze een voorbeeld en model voor anderen. Niets was symbolischer dan de eerste fase die in Israël werd uitgevoerd: de Israëlieten waren het heiligste en minst verdorven volk van alle volken, en dus was de komst van het nieuwe tijdperk in dit land van de grootste betekenis. Je kunt zeggen dat de voorvaders van de mensheid uit Israël kwamen en dat Israël de geboorteplaats van Gods werk was. Dit volk was in het begin het heiligst, iedereen aanbad Jehova en Gods werk in hen kon de grootste resultaten oogsten. De hele Bijbel tekent het werk van twee tijdperken op: het werk van het Tijdperk van de Wet en het werk van het Tijdperk van Genade. In het Oude Testament staan Jehova's woorden tot de Israëlieten en Zijn werk in Israël opgetekend; in het Nieuwe Testament staat Jezus' werk in Judea opgetekend. Maar waarom staan er in de Bijbel geen Chinese namen? Omdat de eerste twee onderdelen van Gods werk in Israël werden uitgevoerd, omdat het volk van Israël uitverkoren was – dat wil zeggen: zij waren de eersten die het werk van Jehova aannamen. Zij waren het minst verdorven van de hele mensheid, en in het begin waren ze geneigd om tot God op te zien en Hem te eren. Zij gehoorzaamden de woorden van Jehova, dienden altijd in de tempel, en droegen priestergewaden of een kroon. Zij waren de eerste mensen die God aanbaden en de eersten onder wie Hij Zijn werk deed. Deze mensen waren een

voorbeeld en model voor de hele mensheid. Zij waren een voorbeeld en model van heiligheid en rechtvaardigheid. Mensen zoals Job, Abraham, Lot, of Petrus en Timotheüs – zij waren allemaal Israëlieten, en de heiligste voorbeelden en modellen. Israël was het eerste land dat God aanbad onder de mensheid, en meer rechtvaardige mensen kwamen hier vandaan dan van waar dan ook. God werkte in hen zodat Hij de mensheid door het hele land heen in de toekomst beter kon beheren. Hun prestaties en de rechtvaardigheid van hun aanbedding van Jehova zijn opgetekend, zodat die konden dienen als voorbeeld en model voor de mensen buiten Israël in het Tijdperk van Genade; en hun daden zijn al enkele duizenden jaren een voorbeeld, tot op de dag van vandaag toe.

Na de grondlegging van de wereld werd de eerste fase van Gods werk uitgevoerd in Israël. Zo was Israël de geboorteplaats van Gods werk op aarde en de basis van Gods werk op aarde. Jezus' werk strekte zich over heel Judea uit. Maar heel weinig mensen buiten Judea wisten er gedurende Zijn werk van af, want Hij deed geen werk buiten Judea. Gods werk is tegenwoordig naar China gebracht en strekt zich puur hierbinnen uit. In deze fase wordt er geen werk gestart buiten China; de verspreiding buiten China is werk dat later zal volgen. Deze fase van het werk volgt op de fase van Jezus' werk. Jezus deed het verlossingswerk en deze fase is het werk dat op dat werk volgt; het werk van de verlossing is afgerond en in deze fase is er geen noodzaak voor conceptie door de Heilige Geest, want deze fase van het werk is anders dan de vorige fase en bovendien is China anders dan Israël. De fase van het werk die Jezus uitvoerde, was het verlossingswerk. De mens aanschouwde Jezus en niet lang daarna begon Zijn werk zich naar de heidenvolken te verspreiden. Tegenwoordig geloven veel mensen in Amerika, het Verenigd Koninkrijk en Rusland in God,

waarom zijn er dan in China minder mensen die geloven? Omdat China de meest gesloten natie is. Als zodanig aanvaardde China als laatste de weg van God, en dat is zelfs nu nog geen honderd jaar geleden – veel later dan Amerika en het Verenigd Koninkrijk. De laatste fase van Gods werk wordt uitgevoerd in het land China teneinde Zijn werk af te ronden en om al Zijn werk tot stand te brengen. Het gehele volk in Israël noemde Jehova hun Heer. In die tijd beschouwden ze Hem als het hoofd van hun familie, en heel Israël werd een grote familie waarin iedereen hun Heer Jehova aanbad. De Geest van Jehova verscheen vaak aan hen, Hij sprak en uitte Zijn stem tot hen, en Hij gebruikte een wolkkolom en geluid om ze in hun leven te leiden. In die tijd gaf de Geest Zijn leiding in Israël rechtstreeks; Hij sprak en uitte Zijn stem tot het volk, en zij zagen de wolken en hoorden de donderslagen. Op die manier gaf Hij enkele duizenden jaren leiding aan hun leven. Alleen het volk van Israël heeft Jehova dus altijd aanbeden. Zij geloven dat Jehova hun God is en dat Hij niet de God van de heidenvolken is. Dit is niet verrassend: Jehova had immers bijna vierduizend jaar onder hen gewerkt. In het land China hebben de ontaarden pas nu, na duizenden jaren lusteloos gesluimerd te hebben, de kennis gekregen dat de hemelen en de aarde en alle dingen niet op natuurlijke wijze zijn gevormd, maar door de Schepper gemaakt zijn. Omdat dit evangelie uit het buitenland is gekomen, geloven die feodale, reactionaire denkers dat allen die dit evangelie aannemen verraderlijk zijn en dat zij de ellendelingen zijn die Boeddha – hun voorouder – hebben verraden. Veel van deze feodale denkers vragen bovendien: “Hoe kunnen Chinese mensen in de God van buitenlanders geloven? Verraden ze dan hun voorouders niet? Begaan zij dan geen kwaad?” Mensen zijn tegenwoordig al lang vergeten dat Jehova hun God is. Zij hebben de Schepper al

lang naar de achtergrond verdrongen en geloven in plaats daarvan in evolutie, wat inhoudt dat de mens uit apen is geëvolueerd en dat de natuurlijke wereld als vanzelfsprekend is ontstaan. De natuur zorgt voor al het goede voedsel dat de mensheid geniet, er is orde in het leven en de dood van de mens, en er bestaat geen God die dit alles bestuurt. Daarnaast zijn er veel atheïsten die geloven dat het feit dat God over alles heerst bijgeloof en onwetenschappelijk is. Maar kan de wetenschap het werk van God vervangen? Kan de wetenschap de mensheid besturen? Het evangelie prediken in een door het atheïsme beheerst land is geen sinecure en het kent grote obstakels. Zijn er tegenwoordig niet velen die zich op deze manier tegen God keren?

Toen Jezus was gekomen om Zijn werk te verrichten vergeleken veel mensen Zijn werk met het werk van Jehova en nagelden Jezus aan het kruis toen ze merkten dat die werken niet consistent waren. Waarom merkten ze dat er geen consistentie was tussen het werk van Beiden? Dit kwam onder meer omdat Jezus nieuw werk deed en ook omdat niemand Jezus' geslachtsregister had opgesteld voordat Hij Zijn werk begon. Als iemand dat wel gedaan had, zou er geen reden tot zorg zijn en wie zou Jezus dan aan het kruis genageld hebben? Als Matteüs Jezus' geslachtsregister enkele tientallen jaren eerder had opgesteld, zou Jezus niet zo veel vervolging te verduren hebben gekregen. Is dit niet zo? Zodra mensen Jezus' geslachtsregister lazen – dat Hij de zoon van Abraham en de wortel van David was – zouden zij hun vervolging van Hem hebben gestaakt. Is het niet jammer dat Zijn geslachtsregister te laat werd opgesteld? En wat is het jammer dat de Bijbel maar twee fases van Gods werk optekent: een fase die het werk van het Tijdperk van de Wet was en een fase die het werk van het Tijdperk van Genade was; een fase die het werk van Jehova was en een fase die het

werk van Jezus was. Hoeveel beter zou het zijn geweest als een groot profeet het werk van vandaag had voorzien. Dan zou er een extra sectie in de Bijbel hebben gestaan met de titel: 'Het werk van de laatste dagen' – zou dat niet veel beter zijn geweest? Waarom moet de mens vandaag aan zo veel moeilijkheden worden blootgesteld? Jullie hebben zo'n moeilijke tijd gehad! Als iemand onze haat verdient, zijn het Jesaja en Daniël wel omdat ze het werk van de laatste dagen niet hebben voorzien, en als er iemand iets te verwijten valt, zijn het de apostelen van het Nieuwe Testament die het geslachtsregister van de tweede vleeswording van God niet eerder hadden vermeld. Wat is dat jammer! Jullie moeten overal zoeken naar bewijs, en jullie kunnen na het vinden van wat fragmenten met een paar woordjes nog steeds niet zeggen of ze wel echt bewijs zijn. Hoe beschamend is dat! Waarom is God zo geheimzinnig in Zijn werk? Mensen zijn vandaag nog steeds op zoek naar sluitend bewijs, maar ze kunnen het evenmin ontkennen. Wat moeten ze dan doen? Ze kunnen God niet resoluut volgen, maar ze kunnen ook niet met die twijfel voorwaarts gaan. En dus omarmen veel 'slimme en getalenteerde wetenschappers' een houding van 'proberen en kijken wat er gebeurt' wanneer ze God volgen. Dit is te veel moeite! Zouden dingen niet veel gemakkelijker zijn geweest als Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes de toekomst hadden kunnen voorzien? Het zou beter zijn geweest als Johannes de innerlijke waarheid van het leven in het koninkrijk had aanschouwd – wat jammer dat hij alleen maar visioenen zag en niet het echte, stoffelijke werk op aarde. Dat is echt jammer! Wat mankeert er aan God? Waarom is Hij nu, na Zijn zo succesvolle werk in Israël, naar China gekomen, en waarom moest Hij vlees worden en persoonlijk onder de mensen werken en leven? God houdt te weinig rekening met de mens! Hij verzuimde niet alleen

mensen vooraf in te lichten, maar Hij kwam opeens ook met Zijn tuchtiging en oordeel. Dat is echt onlogisch! Toen God de eerste keer vlees werd, kreeg Hij veel moeilijkheden te verduren omdat Hij de mens vooraf niet alle innerlijke waarheid had verteld. Dat kan Hij toch zeker niet vergeten zijn? Waarom stelt Hij de mens deze keer dan nog steeds niet op de hoogte? Het is heel jammer dat er vandaag maar 66 boeken in de Bijbel zijn. Er moet er gewoon nog één meer zijn dat het werk van de laatste dagen voorzegt! Vind je niet? Zelfs Jehova, Jesaja en David zeiden niets over het werk van vandaag. Ze stonden verder van het heden af, in tijd ruim vierduizend jaar. Jezus voorzegde het werk van vandaag ook niet volledig, Hij sprak er maar een beetje over en de mens vindt nog steeds onvoldoende bewijs. Als je het werk van vandaag met dat van vroeger vergelijkt, hoe kun je beide dan met elkaar rijmen? Jehova's fase van het werk richtte zich op Israël, dus vergelijk je het werk van vandaag daarmee, dan zal er sprake zijn van nog meer dissonantie; beide zijn gewoon niet met elkaar te vergelijken. Je bent ook niet van Israël en je bent ook geen Jood; je kaliber en alles aan je is ondermaats – hoe kun je jezelf dan met hen vergelijken? Is dit mogelijk? Weet dat het vandaag het Tijdperk van het Koninkrijk is, en dat het verschilt van het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade. Probeer in elk geval geen formule toe te passen; God is niet in dergelijke formules te vatten.

Hoe heeft Jezus gedurende de 29 jaar na Zijn geboorte geleefd? In de Bijbel staat niets over Zijn kindertijd en jeugd; weet je hoe die waren? Kan het zijn dat Hij geen kindertijd of jeugd had, en dat Hij bij Zijn geboorte al 30 jaar oud was? Je weet te weinig, dus loop niet zo achteloos met je opvattingen te koop. Dat doet je geen goed! In de Bijbel staat alleen dat Jezus vóór Zijn 30ste verjaardag werd gedoopt en door de Heilige Geest naar de woestijn werd geleid om door de

duivel verleid te worden. En in de vier evangeliën staat Zijn werk van drie en een half jaar opgetekend. Er is geen verslag van Zijn kindertijd en jeugd, maar dit bewijst niet dat Hij geen kindertijd of jeugd had; het is nu eenmaal zo dat Hij in het begin geen werk deed en een normaal mens was. Zou je dan kunnen zeggen dat Jezus 33 jaar zonder jeugd of kindertijd geleefd had? Kan Hij zomaar de leeftijd van 33,5 jaar hebben bereikt? Al die dingen die de mens over Hem denkt zijn bovennatuurlijk en onrealistisch. De vleesgeworden God beschikt ongetwijfeld over een gewone en normale menselijkheid, maar wanneer Hij Zijn werk uitvoert, doet Hij dat rechtstreeks met Zijn goddelijke en onvolledige menselijkheid. Daarom hebben mensen twijfels over het werk van vandaag en zelfs over het werk van Jezus. Hoewel er in Gods werk verschil is tussen de beide keren dat Hij vlees is geworden, verandert Zijn wezen niet. Als je de vier evangeliën leest, zijn de verschillen uiteraard groot. Hoe kun je teruggaan naar Jezus' leven in Zijn kindertijd en jeugd? Hoe kun je de normale menselijkheid van Jezus begrijpen? Misschien is je begrip van Gods menselijkheid vandaag groot, maar kun je Jezus' menselijkheid niet vatten, laat staan begrijpen. Als Matteüs het niet opgetekend had, zou je geen idee hebben van Jezus' menselijkheid. Wanneer ik je verhalen over Jezus' leven vertel en je vertel over de innerlijke waarheden van Jezus' kindertijd en jeugd, zul je je hoofd schudden en zeggen: "Nee! Zo kan Hij niet zijn. Hij kan geen zwakheden hebben en al helemaal geen menselijke trekken!" Je zult het zelfs uitschreeuwen. Je hebt noties over mij omdat je Jezus niet begrijpt. Je gelooft dat Jezus te goddelijk is, dat Hij niets van het vlees over Zich heeft. Maar de feiten zijn nog steeds de feiten. Niemand wenst tegen de waarheid van de feiten in te gaan, want wanneer ik spreek, heeft dat betrekking op de waarheid; het is geen speculatie en ook geen profetie. Weet

dat God tot grote hoogten kan stijgen en dat Hij Zich bovendien in grote diepten kan verbergen. Hij is onvoorstelbaar voor je intellect, Hij is de God van alle schepselen en geen persoonlijke God die iemand bedacht heeft. Is dit niet juist?

De visie van Gods werk (3)

De eerste keer dat God vlees werd, was door bevruchting door de Heilige Geest, en het had te maken met het werk dat Hij wilde doen. Het Tijdperk van Genade begon met Jezus' naam. Toen Jezus Zijn bediening begon uit te voeren, begon de Heilige Geest te getuigen van de naam van Jezus en werd de naam van Jehova niet langer genoemd; in plaats daarvan verrichte de Heilige Geest het nieuwe werk hoofdzakelijk onder de naam van Jezus. Het getuigenis van degenen die in Hem geloofden, werd gedragen voor Jezus Christus, en het werk dat zij deden was ook voor Jezus Christus. Het eindigen van het oudtestamentische Tijdperk van de Wet betekende dat het werk dat hoofdzakelijk onder de naam Jehova werd uitgevoerd ten einde was gekomen. Voortaan was de naam van God niet langer Jehova; in plaats daarvan heette Hij Jezus en vanaf dat moment begon de Heilige Geest het werk hoofdzakelijk onder de naam Jezus. Dus de mens die vandaag nog steeds de woorden van Jehova eet en drinkt, en nog altijd alles doen volgens het werk van het Tijdperk van de Wet – ben je hier niet blindelings regels aan het opvolgen? Ben je niet blijven hangen in het verleden? Jullie weten nu dat de laatste dagen zijn aangebroken. Kan het zijn dat Jezus, wanneer Hij komt, nog steeds Jezus heet? Jehova vertelde het volk Israël dat er een Messias zou komen, en toch heette Hij bij Zijn komst niet

Messias maar Jezus. Jezus zei dat Hij zou terugkomen en dat Hij zou komen zoals Hij was weggegaan. Dit waren de woorden van Jezus, maar heb jij gezien hoe Jezus wegging? Jezus zweefde weg op een witte wolk, maar is het mogelijk dat Hij in eigen persoon op een witte wolk onder de mensen terugkeert? Als dat zo was, zou Hij dan niet nog steeds Jezus worden genoemd? Wanneer Jezus terugkomt, zal het al een ander tijdperk zijn: zal Hij dan nog steeds Jezus kunnen heten? Kan God soms alleen gekend worden door de naam van Jezus? Kan Hij in een nieuw tijdperk geen nieuwe naam hebben? Kan het beeld van één persoon en één specifieke naam een volledige weergave van God bieden? In elk tijdperk verricht God nieuw werk en heeft Hij een nieuwe naam; hoe zou Hij in verschillende tijdperken hetzelfde werk kunnen doen? Hoe zou Hij kunnen vasthouden aan het oude? De naam van Jezus is gekozen omwille van het verlossingswerk, zou Hij dan dezelfde naam houden als Hij terugkeert in de laatste dagen? Zou Hij nog altijd het verlossingswerk verrichten? Waarom zijn Jehova en Jezus één, maar hebben ze in verschillende tijdperken toch verschillende namen? Komt het niet doordat de tijdperken van hun werk anders zijn? Zou een enkele naam een volledige weergave van God kunnen bieden? Daarom moet God in een ander tijdperk bij een andere naam genoemd worden, en de naam gebruiken om het tijdperk te veranderen en het tijdperk weer te geven. Want geen enkele naam kan God volledig weergeven, en elke naam kan slechts een tijdelijke blik bieden op Gods gezindheid in een bepaald tijdperk; de naam hoeft alleen maar Zijn werk weer te geven. Daarom kan God enige naam kiezen die bij Zijn gezindheid past om het gehele tijdperk te vertegenwoordigen. Ongeacht of het het tijdperk van Jehova is of het tijdperk van Jezus, ieder tijdperk wordt weergegeven door een naam. Aan het eind van het Tijdperk van

Genade is het laatste tijdperk aangebroken en is Jezus al teruggekomen. Hoe zou Hij nog Jezus kunnen heten? Hoe zou Hij nog de gedaante van Jezus onder de mensen kunnen aannemen? Ben je soms vergeten dat Jezus slechts de gestalte had van een Nazarener? Ben je vergeten dat Jezus alleen maar de Verlosser van de mensheid was? Hoe zou Hij het werk van de overwinning en vervolmaking van de mens in de laatste dagen op zich kunnen nemen? Jezus zweefde weg op een witte wolk – dat is zeker – maar hoe zou Hij onder de mensen kunnen terugkeren op een witte wolk en nog steeds Jezus worden genoemd? Als Hij echt op een wolk aankwam, hoe zou de mens Hem dan niet kunnen herkennen? Zouden mensen over de hele wereld Hem dan niet herkennen? Zou Jezus alleen dan niet God zijn? In dat geval zou het beeld van God de verschijning van een Jood zijn en bovendien voor altijd hetzelfde blijven. Jezus zei dat Hij zou terugkomen zoals Hij was weggegaan, maar weet je wat Zijn woorden echt betekenen? Kan het zijn dat Hij het jullie in deze groep heeft verteld? Je weet alleen dat Hij zal komen zoals Hij wegging, zwevend op een wolk, maar weet je precies hoe God Zelf Zijn werk doet? Als je echt zou kunnen zien, hoe moeten de woorden die Jezus sprak dan worden uitgelegd? Hij zei: Wanneer de Mensenzoon terugkomt in de laatste dagen zal Hij Zelf niet weten, de engelen zullen het niet weten, de boodschappers in de hemel zullen het niet weten, en de gehele mensheid zal het niet weten. Alleen de Vader zal het weten, dat wil zeggen, alleen de Geest zal het weten. Zelfs de Mensenzoon Zelf weet het niet, maar jij kunt wel zien en weten? Als jij in staat was te weten en met eigen ogen te zien, zouden deze woorden dan niet tevergeefs zijn uitgesproken? En wat heeft Jezus destijds gezegd? “Niemand weet wanneer die dag en dat moment zullen aanbreken, ook de hemelse engelen en de Zoon niet, alleen de

Vader weet het. Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn wanneer de Mensenzoon komt. ... Daarom moeten ook jullie klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.” Als die dag aanbreekt, zal de Mensenzoon Zelf het niet weten. De Mensenzoon verwijst naar het vleesgeworden vlees van God, een normaal en gewoon persoon. De Mensenzoon Zelf weet het niet eens, dus hoe zou jij het kunnen weten? Jezus zei dat Hij zou komen zoals Hij was weggegaan. Zelfs Hij weet niet wanneer Hij terugkomt, dus hoe kan Hij jou dan van tevoren informeren? Kun jij Zijn komst zien aankomen? Is dat niet lachwekkend? Iedere keer dat God naar de aarde komt, verandert Hij Zijn naam, Zijn geslacht, Zijn beeld en Zijn werk; Hij herhaalt Zijn werk niet. Hij is een God die altijd nieuw is en nooit oud. Eerder toen Hij kwam heette Hij Jezus; kan Hij dit keer nog steeds Jezus worden genoemd als Hij terugkomt? Eerder toen Hij kwam, was Hij mannelijk; kan Hij deze keer weer mannelijk zijn? Toen Hij kwam tijdens het Tijdperk van Genade, bestond Zijn werk eruit aan het kruis genageld te worden; kan Hij de mensheid nog steeds van de zonden verlossen wanneer Hij terugkomt? Kan Hij opnieuw aan het kruis worden genageld? Zou dat geen herhaling van Zijn werk zijn? Wist je niet dat God altijd nieuw is en nooit oud? Je hebt mensen die zeggen dat God onveranderlijk is. Dat klopt, maar het verwijst naar de onveranderlijkheid van Gods gezindheid en Zijn substantie. Veranderingen in Zijn naam en werk bewijzen niet dat Zijn substantie is veranderd; met andere woorden, God zal altijd God zijn, en dit zal nooit veranderen. Als je zegt dat het werk van God onveranderlijk is, zou Hij dan Zijn zesduizend jaar durende managementplan kunnen voleinden? Jij weet alleen dat God altijd hetzelfde blijft, maar weet je ook dat God altijd nieuw is en nooit oud? Als het werk van God onveranderlijk is, had

Hij dan de mensheid helemaal tot aan de huidige dag kunnen leiden? Als God onveranderlijk is, hoe kan Hij dan al twee tijdperken aan werk volbracht hebben? Zijn werk gaat altijd door, wat wil zeggen dat Zijn gezindheid geleidelijk wordt geopenbaard aan de mens en wat geopenbaard wordt, is Zijn inherente gezindheid. In den beginne was Gods gezindheid verborgen voor de mens. Hij openbaarde Zijn gezindheid nooit openlijk aan de mens en de mens wist eenvoudigweg niets over Hem. Daarom gebruikt Hij Zijn werk om Zijn gezindheid stukje bij beetje aan de mens te openbaren, maar deze werkwijze betekent niet dat Gods gezindheid in elk tijdperk verandert. Het is niet zo dat Gods gezindheid voortdurend verandert omdat Zijn wil steeds verandert. Omdat de tijdperken van Zijn werk van elkaar verschillen, openbaart God Zijn gehele inherente gezindheid juist stap voor stap aan de mens, opdat de mens Hem kan leren kennen. Maar dit bewijst geenszins dat God van oorsprong geen bepaalde gezindheid heeft of dat Zijn gezindheid met het verstrijken van de tijdperken geleidelijk is veranderd – zo'n opvatting zou onjuist zijn. God openbaart Zijn inherente en specifieke gezindheid aan de mens – wat Hij is – volgens het verstrijken der tijdperken; het werk van één enkel tijdperk kan niet de volledige gezindheid van God uitdrukken. En dus verwijzen de woorden “God is altijd nieuw en nooit oud” naar Zijn werk en de woorden “God is onveranderlijk” naar wat God inherent heeft en is. Hoe dan ook kun je het werk van zesduizend jaar niet aan één enkel punt ophangen of met dode woorden omvatten. Zo stom is de mens nu. God is niet zo eenvoudig als de mens zich voorstelt, en Zijn werk kan niet in één enkel tijdperk blijven dralen. Jehova bijvoorbeeld kan niet altijd staan voor de naam van God; God kan ook Zijn werk doen onder de naam Jezus. Dit is een teken dat Gods werk zich altijd in voorwaartse richting beweegt.

God is altijd God en zal nooit Satan worden; Satan is altijd Satan en zal nooit God worden. Gods wijsheid, Gods wonderbaarlijkheid, Gods rechtvaardigheid en Gods majesteit zullen nooit veranderen. Zijn essentie en wat Hij heeft en is, zal nooit veranderen. Zijn werk gaat daarentegen altijd voorwaarts, altijd dieper, want Hij is altijd nieuw en nooit oud. In elk tijdperk neemt God een nieuwe naam aan, in elk tijdperk doet Hij nieuw werk, en in elk tijdperk staat Hij het Zijn schepselen toe Zijn nieuwe wil en nieuwe gezindheid te zien. Als mensen in een nieuw tijdperk de uitdrukking van Gods nieuwe gezindheid niet kunnen zien, zouden ze Hem dan niet altijd aan het kruis blijven nagelen? En zouden ze daarmee God niet definiëren? Als God alleen als een man in het vlees was gekomen, zouden mensen Hem als mannelijk definiëren, als de God van mannen, en nooit geloven dat Hij de God van vrouwen was. Mannen zouden dan geloven dat God van hetzelfde geslacht is als mannen, dat God de mannen aanvoert – en vrouwen dan? Dit is oneerlijk; is dit soms geen voorkeursbehandeling? Als dit zo was, was iedereen die door God gered is een man zoals Hij, en zou niet één vrouw gered worden. Toen God de mensheid schiep, schiep Hij Adam en schiep Hij Eva. Hij schiep niet alleen Adam, maar maakte zowel de man als de vrouw naar Zijn beeld. God is niet alleen de God van mannen – Hij is ook de God van vrouwen. In de laatste dagen start God een nieuwe werkfase. Hij zal nog meer van Zijn gezindheid onthullen, en het zal niet de barmhartigheid en liefde zijn uit de tijd van Jezus. Omdat hij nieuw werk in handen heeft, zal dit vergezeld gaan van een nieuwe gezindheid. Als dit werk dan verricht werd door de Geest – als God geen vlees werd, en de Geest in plaats daarvan rechtstreeks door de donder sprak zodat de mens geen contact met Hem kon hebben, zou de mens dan in staat zijn om Zijn gezindheid te

kennen? Als de Geest als enige het werk deed, zou de mens niet in staat zijn om Gods gezindheid te leren kennen. Mensen kunnen Gods gezindheid alleen met hun eigen ogen aanschouwen als Hij vlees wordt, als het Woord in het vlees verschijnt en Hij zijn volledige gezindheid door het vlees tot uitdrukking brengt. God leeft werkelijk en waarlijk onder de mensen. Hij is tastbaar; de mens kan echt betrokken zijn bij Zijn gezindheid, betrokken zijn bij wat Hij heeft en is; alleen op deze manier kan de mens Hem echt leren kennen. Tegelijkertijd heeft God ook het werk voltooid waarin “God de God van mannen en de God van vrouwen is” en zijn volledige werk in het vlees volbracht. In geen enkel tijdperk doet Hij het werk nog eens over. Aangezien de laatste dagen zijn aangebroken, zal Hij het werk doen dat Hij in de laatste dagen doet en openbaren wat Zijn volledige gezindheid in de laatste dagen is. Met de laatste dagen wordt verwezen naar een apart tijdperk, één waarin Jezus zei dat jullie zeker rampspoed en aardbevingen, hongersnoden en plagen zullen ondervinden waaruit zal blijken dat dit een nieuw tijdperk is, en niet langer het oude Tijdperk van Genade. Stel dat, zoals men zegt, God voor eeuwig hetzelfde blijft, Zijn gezindheid altijd barmhartig en liefdevol is, Hij de mens lief heeft als Zichzelf, en Hij eenieder verlossing biedt en de mens nooit haat; zou Zijn werk dan ooit ten einde kunnen komen? Toen Jezus kwam en aan het kruis genageld werd, waarmee hij Zichzelf opofferde voor alle zondaars en Zichzelf offerde op het altaar, had Hij het verlossingswerk al volbracht en het Tijdperk van Genade voltooid. Wat voor nut zou het dan hebben om het werk van dat tijdperk te herhalen in de laatste dagen? Zou het geen ontkenning zijn van het werk van Jezus om hetzelfde nog eens te doen? Als God het werk van de kruisiging niet volbracht toen Hij in deze fase kwam, maar liefdevol en barmhartig bleef, zou Hij het tijdperk dan ten einde

kunnen brengen? Zou een liefdevolle en barmhartige God in staat zijn om het tijdperk ten einde te brengen? In Zijn laatste werk om het tijdperk af te sluiten, omvat Gods gezindheid tuchtiging en oordeel, waarmee Hij alles onthult wat onrechtvaardig is om publiekelijk te oordelen over alle volken, en te vervolmaken wie Hem oprecht liefhebben. Alleen een dergelijke gezindheid kan het tijdperk ten einde brengen. De laatste dagen zijn al aangebroken. Alle dingen in de schepping zullen worden geclassificeerd naar soort en ingedeeld in verschillende categorieën op basis van hun aard. Dit is het moment waarop God de uitkomst van de mensheid en haar bestemming onthult. Als mensen geen tuchtiging en oordeel ondergaan, kan hun ongehoorzaamheid en ongerechtigheid niet aan het licht gebracht worden. Alleen door tuchtiging en oordeel kan de uitkomst van de hele schepping geopenbaard worden. De mens toont zijn ware aard pas wanneer hij wordt getuchtigd en geoordeeld. Het kwaad zal bij het kwaad worden geplaatst, het goede bij het goede, en de gehele mensheid zal naar soort worden ingedeeld. Door tuchtiging en oordeel zal de uitkomst van de hele schepping worden geopenbaard, opdat de kwaden gestraft kunnen worden en de goeden beloond en alle mensen onderworpen worden aan de heerschappij van God. Al dit werk moet bereikt worden door rechtvaardige tuchtiging en oordeel. Omdat de verdorvenheid van de mens een hoogtepunt heeft bereikt en zijn ongehoorzaamheid buitengewoon buitensporig is geworden, kan alleen Gods rechtvaardige gezindheid, die hoofdzakelijk bestaat uit tuchtiging en oordeel en die in de laatste dagen wordt geopenbaard, de mens volledig transformeren en compleet maken. Alleen deze gezindheid kan het kwaad blootleggen en zo alle onrechtvaardigen zwaar straffen. Daarom is een gezindheid als deze doordrenkt met het belang van het tijdperk, en de openbaring en tentoonspreiding van Zijn

gezindheid worden gemanifesteerd omwille van het werk van elk nieuw tijdperk. Het is niet zo dat God Zijn gezindheid willekeurig en zonder betekenis onthult. Stel je voor dat God, door de uitkomst van de mens tijdens de laatste dagen te onthullen, hem nog steeds oneindig veel barmhartigheid en liefde zou schenken en liefdevol jegens hem zou blijven, stel je voor dat Hij de mens niet aan een rechtvaardig oordeel zou onderwerpen maar hem juist tolerantie, geduld en vergeving zou tonen, en dat Hij de mens zou vergeven, ongeacht de ernst van zijn zonden, zonder een greintje rechtvaardig oordeel: wanneer zou Gods hele management dan ooit ten einde worden gebracht? Wanneer zou een dergelijke gezindheid de mensheid naar haar juiste bestemming kunnen leiden? Neem bijvoorbeeld een rechter die altijd liefdevol is, een rechter met een vriendelijk gezicht en een zachtmoedig hart. Hij houdt van mensen, ongeacht de misdaden die ze misschien begaan hebben, en hij benadert ze liefdevol en toegeeflijk, wie ze ook zijn. Wanneer kan hij dan ooit een rechtvaardig vonnis bereiken? In de laatste dagen kan alleen een rechtvaardig oordeel de mens indelen naar soort, en de mens een nieuw rijk binnenleiden. Op deze manier wordt het hele tijdperk ten einde gebracht door Gods rechtvaardige gezindheid van oordeel en tuchtiging.

Het werk van God door Zijn gehele management heen is glashelder: het Tijdperk van Genade is het Tijdperk van Genade, en de laatste dagen zijn de laatste dagen. Er zijn duidelijke verschillen tussen elk tijdperk, want in elk tijdperk doet God werk dat typerend is voor dat tijdperk. De volbrenging van het werk van de laatste dagen vergt vuur, oordeel, tuchtiging, toorn en vernietiging ter voleinding van het tijdperk. De laatste dagen verwijzen naar het laatste tijdperk. Zou God tijdens het laatste tijdperk geen einde maken aan het tijdperk? Om het

tijdperk ten einde te brengen, moet God tuchting en oordeel met Zich meebrengen. Alleen op deze manier kan Hij het tijdperk ten einde brengen. Jezus had als doel dat de mens zou kunnen blijven overleven, voortbestaan, en een beter bestaan zou kunnen hebben. Hij redde de mens van de zonde, opdat deze zijn afdaling in verdorvenheid kon tegenhouden en niet langer in Hades en de hel zou leven, en door de mens te redden uit Hades en de hel liet Hij hem verder leven. Nu zijn de laatste dagen aangebroken. Hij zal de mens wegvagen en het menselijke ras volledig vernietigen, dat wil zeggen: Hij zal de rebellie van de mensheid transformeren. Daarom zou God met de mededogende en liefhebbende gezindheid van vroeger met geen mogelijkheid het tijdperk tot een einde kunnen brengen of Zijn managementplan van zesduizend jaar kunnen verwezenlijken. Elk tijdperk biedt een afzonderlijke weergave van Gods gezindheid, en elk tijdperk behelst werk dat door God moet worden uitgevoerd. Daarom biedt het werk dat God Zelf in elk tijdperk doet, de weergave van Zijn ware gezindheid, en zowel Zijn naam als het werk dat Hij uitvoert, veranderen mee met het tijdperk; ze zijn allemaal nieuw. Tijdens het Tijdperk van de Wet werd het werk van het leiden van de mensheid uitgevoerd onder de naam Jehova, en de eerste fase van het werk werd op aarde geïnitieerd. In deze fase bestond het werk uit de bouw van de tempel en het altaar en het leiden van het volk Israël en het werken in hun midden door middel van de wet. Door het volk Israël te leiden, legde Hij een basis voor Zijn werk op aarde. Vanuit deze basis breidde Hij Zijn werk verder uit dan Israël, dat wil zeggen: Hij breidde Zijn werk uit vanuit Israël, zodat latere geslachten geleidelijk te weten kwamen dat Jehova God was, en dat Jehova de Schepper van hemel en aarde en alle dingen was, en dat Jehova alle levende wezens geschapen heeft. Hij verspreidde Zijn werk

door het volk Israël heen, hen voorbij. Het land Israël was de eerste heilige plaats van Jehova's werk op aarde, en het was het land Israël waar God het eerst te werk ging op aarde. Dat was het werk van het Tijdperk van de Wet. Tijdens het Tijdperk van Genade was Jezus de God die de mens redde. Wat Hij had en waaruit Hij bestond, was genade, liefde, barmhartigheid, verdraagzaamheid, geduld, nederigheid, zorg en tolerantie, en zo'n groot onderdeel van het werk dat Hij deed was omwille van de verlossing van de mens. Zijn gezindheid was er één van barmhartigheid en liefde, en omdat Hij barmhartig en liefdevol was, moest Hij voor de mens aan het kruis genageld worden om te laten zien dat God de mens liefhad als Zichzelf, zozeer zelfs dat Hij Zichzelf volledig opofferde. Tijdens het Tijdperk van Genade was de naam van God Jezus, dat wil zeggen: God was een God die de mens redde, en Hij was een barmhartige en liefhebbende God. God was met de mens. Zijn liefde, Zijn barmhartigheid en Zijn verlossing waren met eenieder. Alleen door aanvaarding van de naam van Jezus en Zijn aanwezigheid kon de mens vrede en vreugde verkrijgen, en Zijn zegen, Zijn grote en talrijke genadegaven en Zijn redding ontvangen. Door de kruisiging van Jezus ontvingen al Zijn volgelingen verlossing en werden hun zonden vergeven. Tijdens het Tijdperk van Genade was Jezus de naam van God. Met andere woorden, het werk van het Tijdperk van Genade geschiedde voornamelijk onder de naam Jezus. Tijdens het Tijdperk van Genade werd God Jezus genoemd. Hij voerde een fase van nieuw werk uit die het Oude Testament oversteeg, en Zijn werk eindigde met de kruisiging. Dit was Zijn volledige werk. Daarom was de naam van God tijdens het Tijdperk van de Wet Jehova, en werd God in het Tijdperk van Genade vertegenwoordigd door de naam van Jezus. Tijdens de laatste dagen is Zijn naam Almachtige God – de

Almachtige, die Zijn kracht inzet om de mens de weg te wijzen, de mens te overwinnen en de mens voor zich te winnen en uiteindelijk het tijdperk ten einde te brengen. In elk tijdperk, in elke fase van Zijn werk, is Gods gezindheid duidelijk.

In het begin was het begeleiden van de mens tijdens het oudtestamentische Tijdperk van de Wet vergelijkbaar met het begeleiden van het leven van een kind. De vroegste mensheid was nog maar net geboren uit Jehova; dit waren de Israëlieten. Ze wisten niet hoe ze God moesten vereren of hoe ze op aarde moesten leven. Met andere woorden: Jehova schiep de mensheid, dat wil zeggen, Hij schiep Adam en Eva, maar Hij gaf hun niet de vermogens om te begrijpen hoe ze Jehova moesten vereren of Jehova's wetten op aarde moesten navolgen. Zonder de directe aansturing van Jehova zou niemand dit rechtstreeks kunnen weten, want in het begin beschikte de mens niet over zulke vermogens. De mens wist alleen dat Jehova God was, maar had geen flauw idee hoe hij Hem kon vereren, welk soort gedrag bij 'vereren' paste, met welke instelling iemand Hem moest vereren, of wat hij kon offeren uit eerbied voor Hem. De mens wist alleen hoe hij kon genieten wat er te genieten viel onder alle dingen die door Jehova gemaakt waren, maar met betrekking tot wat voor leven op aarde een schepsel van God waardig was, had hij geen enkel benul. Zonder iemand om haar te instrueren, zonder iemand om haar persoonlijk te begeleiden, zou deze mensheid nooit een leven geleid hebben dat de mensheid betaamt, maar alleen maar op slinkse wijze gevangen zijn gehouden door Satan. Jehova schiep de mensheid, dat wil zeggen, Hij schiep de voorouders van de mensheid, Eva en Adam, maar Hij schonk hun verder niet méér intellect of wijsheid. Hoewel ze al op aarde leefden, begrepen ze bijna niets. En dus was Jehova's werk om de mensheid te scheppen maar voor de helft gedaan, en verre van voltooid. Hij

had alleen een model van de mens uit klei gevormd en het Zijn adem gegeven, maar zonder de mens genoeg bereidheid te geven om Hem te eren. In het begin was de mens niet van zins om Hem te vereren of vrezen. De mens wist alleen hoe hij naar Zijn woorden moest luisteren, maar wist niets van de basiskennis voor het leven op aarde en van de normale leefregels voor de mens. En dus, hoewel Jehova man en vrouw schiep en het project van zeven dagen voltooide, voltooide Hij geenszins de schepping van de mens, want deze mens was slechts een omhulsel, en miste de realiteit van het menszijn. De mens wist alleen dat het Jehova was die de mensheid had geschapen, maar had niet het geringste idee hoe hij zich aan de woorden of wetten van Jehova moest houden. En dus was Jehova's werk nog lang niet gedaan na het ontstaan van de mens. Hij moest de mensen nog steeds bij de hand nemen om voor Zijn aangezicht te komen, opdat zij samen op aarde zouden kunnen leven en Hem zouden kunnen vereren, en opdat zij onder Zijn leiding het juiste levenspad van normale mensen op aarde zouden kunnen bewandelen. Alleen op deze manier was het werk dat hoofdzakelijk onder Jehova's naam was uitgevoerd, volledig voltooid; dat wil zeggen, alleen op deze manier was Jehova's werk van de schepping van de wereld volledig uitgevoerd. Zodoende moest hij, nadat hij de mensheid had geschapen, het leven van de mensheid op aarde duizenden jaren begeleiden, opdat de mensheid Zijn decreten en wetten kon naleven en kon deelnemen aan alle activiteiten die horen bij een normaal aards mensenleven. Dan pas was Jehova's werk volledig voltooid. Hij nam dit werk op zich na de schepping van de mensheid en zette het voort tot het tijdperk van Jakob, toen hij uit de twaalf zonen van Jakob de twaalf stammen van Israël vormde. Vanaf die tijd werd het hele volk Israël het menselijk ras dat officieel door Hem werd geleid op aarde, en

Israël werd de specifieke locatie op aarde waar Hij Zijn werk deed. Jehova maakte van deze mensen de eerste groep mensen in wie Hij Zijn werk op aarde officieel uitvoerde, en Hij nam het hele land Israël als uitgangspunt voor Zijn werk, en gebruikte dit volk als het begin van nog groter werk opdat alle mensen op aarde die uit Hem geboren waren, zouden weten hoe ze Hem moesten vereren en hoe ze op aarde moesten leven. En zo werden de daden van de Israëlieten een voorbeeld voor de heidense volken, en de woorden die onder het volk Israël werden gesproken werden woorden voor de heidense volken om naar te luisteren. Want zij ontvingen als eersten de wetten en geboden van Jehova en daarom wisten zij ook als eersten hoe ze de wegen van Jehova moesten eerbiedigen. Zij waren de voorouders van het menselijke ras, die de wegen van Jehova kenden, en ook de vertegenwoordigers van het door Jehova uitverkoren menselijke ras. Toen het Tijdperk van Genade aanbrak, leidde Jehova de mens niet langer op deze manier. De mens had gezondigd en zich aan de zonde overgeleverd, en daarom ging Hij de mens van de zonde redden. Zo berispte Hij de mens tot deze volledig van de zonde verlost was. In de laatste dagen is de mens zo diep gezonken in verderf dat het werk van deze fase alleen kan worden uitgevoerd door middel van oordeel en tuchtiging. Alleen op deze manier kan het werk worden volbracht. Dit was het werk van verschillende tijdperken. Met andere woorden, God gebruikt Zijn naam, Zijn werk en de verschillende afbeeldingen van God om de tijdperken van elkaar te onderscheiden en de overgang van het ene naar het andere tijdperk te maken; de naam die God aanneemt en Zijn werk zijn in elk tijdperk een weergave van Zijn tijdperk en van Zijn werk. Stel dat het werk van God in elk tijdperk altijd hetzelfde is en dat Hij altijd hetzelfde wordt genoemd, hoe zou de mens dan weten wie Hij is? God

moet Jehova worden genoemd, en afgezien van een God die Jehova heet, is niemand met een andere naam God. Of anders kan God alleen maar Jezus zijn, en mag Hij afgezien van de naam van Jezus niet anders worden genoemd; behalve Jezus is Jehova niet God, en Almachtige God is God ook niet. De mens gelooft dat God waarlijk almachtig is, maar God is een God die bij de mens is en hij moet Jezus worden genoemd, want God is bij de mens. Wie dit doet, houdt zich aan een doctrine en damt God in tot een bepaald bereik. Dus verlopen in elk tijdperk Gods werk, de naam die Hij krijgt en het beeld dat Hij aanneemt – wat Hij tot op de dag van vandaag in elke fase doet – volgens geen enkele regel, en kennen deze in het geheel geen beperkingen. Hij is Jehova, maar Hij is ook Jezus, evenals de Messias en Almachtige God. Zijn werk kan een geleidelijke transformatie ondergaan, waarbij Zijn naam overeenkomstig mee-verandert. Er is geen eenduidige naam die Hem volledig kan vertegenwoordigen, maar alle namen die voor Hem gebruikt worden bij elkaar vormen een weerspiegeling van Hem, en het werk dat Hij in elk tijdperk doet weerspiegelt Zijn gezindheid. Stel dat wanneer de laatste dagen aanbreken, de God die jullie aanschouwen nog altijd Jezus is en Hij bovendien op een witte wolk zweeft, en nog steeds de verschijning van Jezus heeft, en de woorden die Hij spreekt nog steeds de woorden zijn van Jezus: “Jullie moeten jullie naaste liefhebben als jezelf, jullie moeten vasten en bidden, je vijanden liefhebben als je eigen leven, verdraagzaam zijn jegens anderen en geduldig en nederig zijn. Dit alles moeten jullie doen voordat jullie mijn discipelen kunnen worden. En door dit alles te doen, mogen jullie mijn koninkrijk binnengaan.” Zou dat dan niet behoren tot het werk van het Tijdperk van Genade? Zou wat Hij zegt niet horen bij het Tijdperk van Genade? Hoe zouden jullie je voelen als jullie deze woorden hoorden? Zouden

jullie dit niet nog steeds zien als het werk van Jezus? Zou het dan niet dubbelop zijn? Zou de mens hierin plezier kunnen vinden? Jullie zouden denken dat het werk van God alleen kan blijven zoals het nu is en geen voortgang kan maken. Hij heeft maar zoveel macht en er is geen nieuw werk meer te doen, en Hij heeft de grens van Zijn macht bereikt. Tweeduizend jaar geleden was het Tijdperk van Genade, en tweeduizend jaar erna predikt Hij nog altijd de weg van het Tijdperk van Genade en brengt Hij nog altijd mensen tot inkeer. De mensen zouden zeggen: "God, u heeft maar zoveel macht. Ik dacht dat u zo wijs was, en toch bent u uitsluitend verdraagzaam en vol geduld, u weet alleen hoe u uw vijand moet liefhebben en verder niets." In de menselijke geest zou God voor altijd blijven zoals Hij was in het Tijdperk van Genade, en de mens zou altijd denken dat God liefdevol en barmhartig is. Denk je dat het werk van God altijd bij het oude zal blijven? Daarom zal Hij in deze fase van Zijn werk niet gekruisigd worden, en alles wat jullie zien en aanraken zal niet te vergelijken zijn met wat jullie je ook maar hebben voorgesteld of waar jullie ook maar over hebben horen vertellen. Vandaag de dag gaat God niet om met de farizeeën, noch laat Hij de wereld weten, en zij die Hem kennen, zijn alleen jullie die Hem volgen, want Hij zal niet opnieuw worden gekruisigd. Tijdens het Tijdperk van Genade predikte Jezus openlijk door het hele land omwille van zijn evangeliewerk. Hij ging met de farizeeën om omwille van het werk van de kruisiging; als Hij niet met de farizeeën was omgegaan en de machthebbers nooit van Hem geweten hadden, hoe kon Hij dan veroordeeld zijn en vervolgens verraden en aan het kruis genageld? En dus ging Hij om met de farizeeën omwille van de kruisiging. Vandaag de dag doet Hij Zijn werk in het geheim ter voorkoming van verleiding.

De twee incarnaties van God zijn verschillend in werk en betekenis en de situatie is ook anders, dus hoe zou het werk dat Hij doet precies hetzelfde kunnen zijn?

Zou de naam van Jezus – “God met ons” – de gezindheid van God in zijn geheel kunnen weergeven? Kan het God volledig uitdrukken? Als de mens zegt dat God alleen Jezus kan worden genoemd, en geen andere naam mag hebben omdat God Zijn gezindheid niet kan veranderen, dan is dat zeker godslastering! Geloof jij dat alleen de naam Jezus, God met ons, God in zijn geheel kan vertegenwoordigen? God kan vele namen hebben, maar onder al die namen kan er niet één alles van God omvatten, niet één God volledig vertegenwoordigen. God heeft dus veel namen, maar al die namen kunnen Gods gezindheid niet volledig uitdrukken, want de veelzijdigheid van Gods gezindheid gaat het menselijke vermogen om Hem te kennen simpelweg te boven. De mens kan God met geen mogelijkheid volledig in menselijke woorden vatten. De mensheid beschikt slechts over een beperkte woordenschat om alle kennis over Gods gezindheid te omvatten: groot, eerbiedwaardig, wonderbaarlijk, ondoorgrondelijk, oppermachtig, heilig, rechtvaardig, wijs enzovoort. Teveel woorden! Deze beperkte woordenschat kan de beperkte menselijke getuigenis van Gods gezindheid niet uitdrukken. In de loop van de tijd voegden vele anderen woorden toe die de vurigheid in hun hart naar hun mening beter uitdrukten: God is te groot! God is te heilig! God is te lieflijk! Tegenwoordig hebben dergelijke menselijke uitspraken hun hoogtepunt wel bereikt, maar toch kan de mens zich nog steeds niet duidelijk uitdrukken. En dus heeft de mens veel namen, maar toch heeft Hij niet één enkele naam, en dit komt omdat Gods wezen te overvloedig is en de taal van de mens te verarmd. God kan nooit volledig worden weergegeven door één bepaald woord of één bepaalde naam, denk je dan soms dat Zijn naam kan

worden vastgezet? God is zo groot en zo heilig, maar Hij mag van jou Zijn naam niet veranderen in elk nieuw tijdperk? Daarom gebruikt God, in elk tijdperk waarin Hij persoonlijk Zijn eigen werk doet, een naam die passend is bij het tijdperk om het werk te omschrijven dat Hij van plan is uit te voeren. Hij gebruikt deze specifieke naam, die tijdelijk van belang is, om Zijn gezindheid in die tijd weer te geven. Hier gebruikt God de taal van de mensheid om Zijn eigen gezindheid tot uitdrukking te brengen. Toch vinden veel mensen die spirituele ervaringen hebben gehad en God persoonlijk hebben gezien, alsnog dat deze ene specifieke naam God niet in zijn geheel kan weergeven – helaas, daar is niets aan te doen – dus spreekt de mens God met geen enkele naam meer aan, maar noemt Hem simpelweg ‘God’. Het lijkt of het hart van de mens vol liefde is en toch ook geplaagd door tegenstrijdigheden, want de mens weet niet hoe hij God moet uitleggen. Wat God is, is te overvloedig, er is eenvoudigweg geen manier om het te beschrijven. Er is geen enkele naam die Gods gezindheid kan samenvatten, en er is geen enkele naam die kan uitdrukken wat God allemaal heeft en is. Als iemand mij vraagt: “Welke naam gebruik jij precies?”, zal ik antwoorden: “God is God!” Is dat niet de beste naam voor God? Is het niet de beste samenvatting van Gods gezindheid? Waarom steken jullie dan zoveel moeite in de zoektocht naar Gods naam? Waarom zou je je hersens pijnigen, jezelf eten en slapen ontzeggen, alleen maar om een naam? De dag zal aanbreken dat God geen Jehova, Jezus of Messias heet – Hij zal simpelweg de Schepper zijn. Dan komt er een eind aan alle namen die Hij op aarde heeft aangenomen omdat Zijn werk op aarde zal zijn voltooid, waarna Zijn namen niet langer zullen bestaan. Wat heeft Hij nog aan een uiterst passende, maar onvolledige naam wanneer alles onder de heerschappij van de Schepper valt?

Ben je nu nog steeds op zoek naar Gods naam? Durf je nog steeds te zeggen dat God uitsluitend Jehova heet? Durf je nog steeds te zeggen dat God alleen Jezus kan worden genoemd? Kun jij de zonde van godslastering tegen God dragen? Je moet weten dat God oorspronkelijk geen naam had. Hij nam alleen maar één, twee of vele namen aan omdat Hij werk te doen had en de mensheid moest beheren. Bij welke naam Hij ook wordt genoemd – koos Hij die niet uit vrije wil? Zou Hij jou – één van zijn schepselen – nodig hebben om hierover te beslissen? De naam die God krijgt, komt overeen met wat begrijpelijk is voor de mens, in mensentaal, maar deze naam is niet iets wat de mens kan bevatten. Je kunt alleen maar zeggen dat er een God is in de hemel, dat Hij God heet, dat Hij God Zelf is met grote macht, Die te wijs, te verheven, te wonderlijk, te mysterieus en te almachtig is, en meer kun je dan niet zeggen. Dit kleine beetje is alles wat je kunt weten. Volstaat dan soms de naam van Jezus om God Zelf te vertegenwoordigen? Wanneer de laatste dagen aanbreken moet Gods naam veranderen, ook al is het nog steeds God die Zijn werk doet, want het is een ander tijdperk.

Overal in het hele universum is God de grootste en ook in het rijk dat zich daarboven bevindt. Zou Hij Zichzelf dan volledig kunnen laten zien door een verschijning in het vlees? God bekleedt Zich met dit vlees om één fase van Zijn werk uit te voeren. Deze verschijning in het vlees heeft geen specifieke betekenis, het heeft niets te maken met het verstrijken van tijdperken, noch ook maar iets met Gods gezindheid. Waarom liet Jezus dit beeld van Hem niet voortbestaan? Waarom liet Hij de mens Zijn verschijning niet schilderen, zodat deze aan latere geslachten kon worden doorgegeven? Waarom stond Hij niet toe dat mensen erkenden dat Zijn beeld het beeld van God was? Ook al werd de mens naar

Gods beeld geschapen, had de menselijke verschijning het verheven beeld van God kunnen weerspiegelen? Wanneer God vlees wordt, daalt Hij alleen vanuit de hemel neer in een bepaald soort vlees. Het is Zijn Geest die afdaalt in een vlees, waardoor Hij het werk van de Geest doet. Het is de Geest die in het vlees wordt weergegeven, en het is de Geest die Zijn werk in het vlees doet. Het werk dat in het vlees wordt gedaan vertegenwoordigt de Geest volledig, en het vlees is ten gunste van het werk, maar daarom vervangt het beeld van het vlees nog niet het ware beeld van God Zelf; dit is niet het doel of de betekenis van de vleesgeworden God. Hij wordt alleen vlees zodat de Geest een plaats kan vinden om te verblijven die past bij Zijn werk, om Zijn werk in het vlees des te beter te volbrengen, zodat mensen Zijn daden kunnen zien, Zijn gezindheid kunnen begrijpen, Zijn woorden kunnen horen, en het wonder van Zijn werk leren kennen. Zijn naam weerspiegelt Zijn gezindheid, Zijn werk weerspiegelt Zijn identiteit, maar Hij heeft nooit gezegd dat Zijn verschijning in het vlees Zijn beeld weerspiegelt; dat is slechts een opvatting van de mens. En dus zijn de cruciale aspecten van de vleeswording van God Zijn naam, Zijn werk, Zijn gezindheid en Zijn geslacht: ze duiden Zijn management in dit tijdperk aan. Zijn vleesgeworden verschijning staat los van Zijn management, omdat die louter ter wille van Zijn werk op dat moment was. Toch moet de vleesgeworden God wel een bepaalde verschijning hebben, en dus kiest Hij de geschikte familie om Zijn verschijning te bepalen. Als Gods verschijning een representatieve betekenis zou hebben, zou iedereen met soortgelijke gelaatstreken God ook weerspiegelen. Zou dat geen flagrante misvatting zijn? Het portret van Jezus werd geschilderd door de mens opdat de mens Hem zou aanbidden. In die tijd gaf de Heilige Geest geen speciale instructies, en dus gaf de mens dat ingebeelde portret door tot op de

dag van vandaag. Volgens Gods oorspronkelijke bedoeling had de mens dit eigenlijk niet moeten doen. Het is uitsluitend de ijver van de mens die ertoe heeft geleid dat het portret van Jezus tot op de dag van vandaag onveranderd is gebleven. God is Geest, en de mens zal nooit kunnen bevatten wat Zijn beeld uiteindelijk inhoudt. Zijn beeld kan alleen worden uitgedrukt door Zijn gezindheid. Wat betreft de aanblik van Zijn neus, Zijn mond, Zijn ogen en Zijn haar: het ligt buiten jullie vermogen om dat te bevatten. Toen de openbaring tot Johannes kwam, aanschouwde hij het beeld van de Mensenzoon: uit Zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard, Zijn ogen waren als vlammen van vuur, Zijn hoofd en haar waren wit als wol, zijn voeten waren als gepolijst brons, en Hij droeg een gouden sjerp om Zijn borst. Hoewel Zijn woorden buitengewoon levendig waren, was het beeld van God dat hij beschreef niet het beeld van een geschapen wezen. Wat hij zag, was slechts een visioen en niet het beeld van een persoon uit de materiële wereld. Johannes had een visioen gehad, maar hij was geen getuige geweest van de waarlijke verschijning van God. Het beeld van de vleesgeworden God, als beeld van een geschapen wezen, kan Gods gezindheid niet in zijn geheel weerspiegelen. Toen Jehova de mensheid schiep, zei Hij dat Hij dat deed naar Zijn eigen beeld en schiep Hij man en vrouw. Hij zei toen dat Hij de man en de vrouw maakte naar het beeld van God. Hoewel het beeld van de mens op het beeld van God lijkt, kan dit niet worden opgevat alsof de menselijke verschijning het evenbeeld van God is. Noch kun je het beeld van God volledig omvatten in mensentaal, want God is te verheven, te groot, te wonderbaarlijk en ondoorgrondelijk!

Jezus kwam Zijn werk doen onder leiding van de Heilige Geest; Hij deed wat de Heilige Geest wilde, en het was niet volgens het oudtestamentische Tijdperk

van de Wet of volgens het werk van Jehova. Al ging het werk dat Jezus kwam doen niet om het eerbiedigen van de wetten of geboden van Jehova, hun bron was één en dezelfde. Jezus' werk weerspiegelde de naam van Jezus en het Tijdperk van Genade; en het werk van Jehova weerspiegelde Jehova en het Tijdperk van de Wet. Hun werk was het werk van één Geest in twee verschillende tijdperken. Het werk dat Jezus deed kon alleen het Tijdperk van Genade weerspiegelen, en het werk dat Jehova deed kon alleen het oudtestamentische Tijdperk van de Wet weerspiegelen. Jehova leidde alleen het volk Israël en het Egyptische volk, en alle naties buiten Israël. Het werk van Jezus in het nieuwtestamentische Tijdperk van Genade was het werk van God onder de naam Jezus toen Hij het tijdperk leidde. Als jij stelt dat het werk van Jezus was gebaseerd op dat van Jehova, dat Hij geen enkel nieuw werk startte en dat alles wat Hij deed volgens Jehova's woorden was, volgens Jehova's werk en de profetieën van Jesaja, dan zou Jezus niet de vleesgeworden God zijn. Als Hij zijn werk op deze manier had uitgevoerd, zou hij een apostel of een arbeider van het Tijdperk van de Wet zijn geweest. Als het is zoals jij zegt, had Jezus geen tijdperk kunnen openen, noch had Hij enig ander werk kunnen doen. Op dezelfde manier moet de Heilige Geest zijn werk hoofdzakelijk door Jehova heen uitvoeren, en zonder Jehova had de Heilige Geest geen nieuw werk kunnen doen. Het is verkeerd als de mens het werk van Jezus op deze manier opvat. Als de mens gelooft dat het werk van Jezus volgens de woorden van Jehova en de profetieën van Jesaja werd uitgevoerd, was Jezus dan de vleesgeworden God, of was Hij één van de profeten? Volgens deze zienswijze zou er geen Tijdperk van Genade zijn en zou Jezus niet de vleesgeworden God zijn, want het werk dat Hij deed zou het Tijdperk van Genade niet kunnen weerspiegelen en zou

alleen het oudtestamentische Tijdperk van de Wet kunnen weerspiegelen. Er kon alleen maar een nieuw tijdperk zijn als Jezus kwam om nieuw werk te doen, om een nieuw tijdperk te beginnen, om het werk dat daarvoor in Israël was verricht te doorbreken, en om Zijn werk te doen, niet net zoals het werk dat Jehova in Israël heeft gedaan, of met Zijn oude regels, of volgens enige regelgeving, maar juist om het nieuwe werk te doen dat Hij moest verrichten. God Zelf komt een tijdperk beginnen, en God komt Zelf om het tijdperk ten einde te brengen. De mens is niet in staat om het werk van het beginnen en voltooiën van een tijdperk te verrichten. Als Jezus het werk van Jehova niet volbracht, zou dat bewijzen dat Hij slechts een mens was en niet in staat om God te vertegenwoordigen. Juist doordat Jezus was gekomen en het werk van Jehova was komen afmaken, het werk van Jehova had voortgezet en bovendien Zijn eigen werk, nieuw werk, had uitgevoerd, wordt bewezen dat dit een nieuw tijdperk was en dat Jezus God Zelf was. Ze voerden twee duidelijk verschillende werkfasen uit. De ene fase werd in de tempel uitgevoerd en de andere buiten de tempel. Eén fase bestond uit het leiden van een mensenleven onder de wet, en de andere was om een zondoffer te brengen. Deze twee werkfasen waren behoorlijk verschillend; hier werden het nieuwe en oude tijdperk van elkaar gescheiden, en je kunt absoluut stellen dat het twee verschillende tijdperken zijn. Hun werk vond ergens anders plaats en de inhoud en doelstelling van Hun werk was anders. Als zodanig kunnen ze worden verdeeld in twee tijdperken: het Nieuwe en het Oude Testament, dat wil zeggen, het nieuwe en het oude tijdperk. Toen Jezus kwam, ging Hij de tempel niet binnen, wat bewijst dat het tijdperk van Jehova tot een einde was gekomen. Hij ging de tempel niet binnen omdat Jehova's werk in de tempel was voltooid en niet overgedaan hoefde te worden, wat herhaling zou betekenen. Alleen door de

tempel te verlaten, een nieuw werk te beginnen en een nieuw pad buiten de tempel te openen, kon Hij Gods werk tot het hoogtepunt brengen. Als Hij de tempel niet had verlaten om Zijn werk te doen, zou het werk van God zijn blijven steken bij de fundamenten van de tempel, en was er nooit meer ook maar iets veranderd. En dus ging Jezus, toen Hij kwam, niet de tempel binnen en deed Hij Zijn werk niet in de tempel. Hij deed Zijn werk buiten de tempel en deed Zijn werk vrijelijk terwijl Hij de discipelen leidde. Gods vertrek uit de tempel om Zijn werk te doen betekende dat God een nieuw plan had. Zijn werk moest buiten de tempel worden uitgevoerd en het moest nieuw werk zijn dat zonder beperkingen kon worden uitgevoerd. Met Zijn komst bracht Jezus het werk van Jehova tijdens het oudtestamentische tijdperk direct ten einde. Hoewel Ze met twee verschillende namen werden aangeduid, was het dezelfde Geest die beide fasen van het werk volbracht, en het verrichte werk was onafgebroken. Omdat de naam anders en de inhoud van het werk anders waren, was het tijdperk ook anders. Toen Jehova kwam, was dat het tijdperk van Jehova en toen Jezus kwam, was dat het tijdperk van Jezus. Zo wordt God bij elke komst met één naam aangeduid, weerspiegelt Hij één tijdperk en opent Hij een nieuw pad; en op elk nieuw pad neemt Hij een nieuwe naam aan, waaruit blijkt dat God altijd nieuw is en nooit oud, en dat Zijn werk altijd in voorwaartse richting blijft doorgaan. De geschiedenis gaat altijd voorwaarts, en het werk van God gaat altijd voorwaarts. Ter voleinding van Zijn zesduizend jaar durende managementplan moet het in voorwaartse richting blijven doorgaan. Elke dag moet Hij nieuw werk doen, elk jaar moet Hij nieuw werk doen; Hij moet nieuwe paden openen, nieuwe tijdperken beginnen, nieuw en groter werk starten, die weer nieuwe namen en nieuw werk met zich meebrengen. De Geest van God doet voortdurend nieuw werk waarbij Hij nooit

vasthoudt aan oude manieren en regels. Zijn werk is ook nooit opgehouden, maar voltrekt zich juist doorlopend. Als je zegt dat het werk van de Heilige Geest onveranderlijk is, waarom vroeg Jehova de priesters dan om Hem te dienen in de tempel, en ging Jezus de tempel toch niet binnen, zelfs al zeiden mensen bij Zijn komst ook dat Hij de hogepriester was, en dat Hij uit het huis van David kwam en dat Hij ook de hogepriester en de grote Koning was? En waarom bracht Hij geen offers? Al of niet de tempel ingaan – is dit alles niet het werk van God Zelf? Als, zoals de mens zich voorstelt, Jezus terugkeert en in de laatste dagen nog steeds Jezus wordt genoemd, en nog steeds op een witte wolk zweeft, onder de mensen neerdalend met de gestalte van Jezus: zou dat geen herhaling van Zijn werk zijn? Kan de Heilige Geest Zich vastklampen aan het oude? Alles wat de mens gelooft bestaat uit opvattingen, en die worden door de mens allemaal letterlijk en volgens zijn verbeelding uitgelegd; ze komen niet overeen met de principes van het werk van de Heilige Geest en niet met de plannen van God. God zou niet zo te werk gaan; God is niet zo dwaas en stompzinnig, en Zijn werk is niet zo eenvoudig als jij denkt. Afgaand op alles wat de mens zich voorstelt, zal Jezus komen aanzweven op een wolk en weer in jullie midden neerdalen. Jullie zullen Hem aanschouwen die, zwevend op een wolk, jullie zal vertellen dat Hij Jezus is. Jullie zullen ook de littekens van de spijkers in Zijn handen zien, en weten dat Hij Jezus is. Hij zal jullie opnieuw redden, en jullie machtige God zijn. Hij zal jullie redden, een nieuwe naam geven, en jullie allemaal een witte steen geven, waarna jullie het hemels koninkrijk mogen binnengaan en in het paradijs toegelaten worden. Zijn zulke denkbeelden geen menselijke opvattingen? Werkt God volgens de opvattingen van de mens, of werkt Hij tegengesteld aan de opvattingen van de mens? Komen de opvattingen van de mens niet allemaal van

Satan? Is de hele mensheid niet bedorven door Satan? Als God Zijn werk verrichtte volgens de denkbeelden van de mens, zou Hij dan niet in Satan veranderen? Zou Hij niet van dezelfde soort zijn als Zijn eigen schepselen? Aangezien Zijn schepselen nu zo bedorven zijn door Satan dat de mens de belichaming van Satan is geworden, zou God dan, als Hij zou werken op dezelfde manier als Satan, niet met Satan onder één hoedje spelen? Hoe kan de mens het werk van God doorgronden? Daarom zou God nooit werken volgens de opvattingen van de mens, nooit werken op de manieren die jij voor ogen hebt. Volgens sommige mensen heeft God Zelf gezegd dat Hij op een wolk zou aankomen. God heeft dat inderdaad Zelf gezegd, maar weet je dan niet dat niemand de mysteries van God kan doorgronden? Weet je dan niet dat niemand de woorden van God kan uitleggen? Weet je wel zeker, zonder enige twijfel, dat je door de Heilige Geest verlicht en geïllumineerd was? De Heilige Geest toonde het jou toch zeker niet op zo'n directe manier? Was het de Heilige Geest die het je ingaf of lieten je eigen opvattingen je dat denken? Jij zei: "God Zelf zei dit." Maar we kunnen de woorden van God niet beoordelen aan de hand van onze eigen opvattingen en ons eigen verstand. Wat de woorden betreft die Jesaja sprak: kun je met absolute zekerheid zeggen wat zijn woorden betekenen? Durf je zijn woorden uit te leggen? Aangezien je de woorden van Jesaja niet durft uit te leggen, waarom durf je de woorden van Jezus dan wel uit te leggen? Wie van de twee is verhevener, Jezus of Jesaja? Aangezien het antwoord Jezus is, waarom leg jij dan de woorden uit die Jezus heeft gesproken? Zou God jou van tevoren vertellen over Zijn werk? Geen enkel wezen kan het weten, zelfs de boodschappers in de hemel niet, noch de Mensenzoon, dus hoe zou jij het kunnen weten? De mens schiet te zeer tekort. Het is nu cruciaal voor jullie om de

drie fasen van het werk te kennen. Van het werk van Jehova tot dat van Jezus, en van het werk van Jezus tot dat van deze huidige fase; deze drie fasen vormen een rode draad door de volledige omvang van Gods management, en allemaal zijn ze het werk van één Geest. Sinds de schepping van de wereld is God altijd bezig geweest met het beheer van de mensheid. Hij is het begin en het einde, Hij is de eerste en de laatste, en Hij is degene die een tijdperk begint en tot een einde brengt. De drie fasen van het werk, in verschillende tijdperken en op verschillende locaties, zijn onmiskenbaar het werk van één Geest. Iedereen die deze drie fasen van elkaar scheidt, staat lijnrecht tegenover God. Nu is het jouw verantwoordelijkheid om in te zien dat al het werk vanaf de eerste fase tot aan vandaag het werk is van één God, het werk van één Geest. Hierover kan geen twijfel bestaan.

Over de Bijbel (1)

Hoe moet de Bijbel worden benaderd vanuit het geloof in God? Dat is een kwestie van principe. Waarom bespreken wij deze vraag met elkaar? Omdat jij in de toekomst het evangelie zult verkondigen en het werk van het Tijdperk van het Koninkrijk zult uitbreiden, en het dan niet volstaat om slechts over Gods huidige werk te kunnen spreken. Om Zijn werk te verbreden is het belangrijker dat je de oude religieuze opvattingen en de oude manieren van geloven van mensen kunt oplossen en hen in het geheel kunt overtuigen. Om dat punt te bereiken moet je de Bijbel erbij betrekken. Jarenlang heeft de traditionele manier van geloven (van het Christendom, één van de drie belangrijkste religies in de wereld) van mensen

bestaan uit het lezen van de Bijbel; van de Bijbel afwijken is niet het geloof in de Heer, van de Bijbel afwijken is een kwaadaardige cultus, ketterij. Zelfs wanneer mensen andere boeken lezen, dienen die boeken op een Bijbelverklaring te berusten. Dit houdt in dat als je in de Heer gelooft, je dan de Bijbel dient te lezen en behalve de Bijbel mag je geen enkel boek vereren dat niet over de Bijbel gaat. Doe je dat wel, dan verraad je God. Vanaf het moment dat de Bijbel er was, was het geloof van de mens in de Heer het geloof in de Bijbel. Je kunt wel zeggen dat mensen in de Heer geloven, maar in plaats daarvan kun je beter zeggen dat ze in de Bijbel geloven. Beter dan te zeggen dat ze begonnen zijn de Bijbel te lezen, kun je zeggen dat ze begonnen zijn te geloven in de Bijbel. En in plaats van te zeggen dat ze tot de Heer zijn teruggekeerd, kun je beter zeggen dat ze tot de Bijbel zijn teruggekeerd. Op deze manier vereren mensen de Bijbel alsof het God is, alsof het hun levensbloed is, alsof het verlies ervan gelijk zou staan met het verlies van het leven. Mensen zien de Bijbel als net zo hoog als God, en sommigen vinden de Bijbel zelfs boven God verheven. Als mensen het zonder het werk van de Heilige Geest moeten stellen, als ze God niet kunnen voelen, dan kunnen ze toch verder gaan met hun leven. Maar zodra ze de Bijbel verliezen, of de welbekende hoofdstukken en spreuken uit de Bijbel kwijt zijn, dan lijkt het wel alsof ze hun leven verloren zijn. En dus gaan mensen de Bijbel lezen zodra ze in de Heer geloven, en leren hem van buiten. Hoe meer ze van de Bijbel uit hun hoofd kennen, des te meer dit als bewijs geldt van hun liefde voor de Heer en dat zij goede gelovigen zijn. Zij die de Bijbel hebben gelezen en er met anderen over kunnen praten zijn allemaal goede broeders en zusters. Jarenlang is geloof in en trouw aan de Heer afgemeten aan het niveau van het begrip van de Bijbel. De meeste mensen begrijpen gewoon niet waarom ze in

God zouden moeten geloven, of hoe ze in God moeten geloven. Ze zijn alleen maar blindelings op zoek naar aanwijzingen om de hoofdstukken van de Bijbel te ontcijferen. De mensen hebben nooit de richting van het werk van de Heilige Geest nagestreefd. Al die tijd hebben ze slechts wanhopig de Bijbel bestudeerd en onderzocht, en niemand heeft ooit buiten de Bijbel om nieuwer werk van de Heilige Geest aangetroffen, niemand is ooit van de Bijbel afgeweken en dat heeft niemand ook ooit gedurfd. Mensen hebben al die jaren de Bijbel bestudeerd, ze hebben zoveel verklaringen gevonden en er zoveel werk in gestoken. Ze hebben ook veel verschillende meningen over de Bijbel, waar ze eindeloos over debatteren. Dit gaat zover dat er inmiddels meer dan tweeduizend denominaties zijn gevormd. Ze willen allemaal bijzondere verklaringen of diepere mysteriën vinden in de Bijbel. Ze willen de Bijbel onderzoeken en er de achtergrond van Jehova's werk in Israël of van het werk van Jezus in Judea in ontdekken, of meer mysteriën die niemand anders kent. De manier waarop mensen de Bijbel benaderen, is er een van obsessie en geloof, en niemand kan absoluut zeker zijn van de innerlijke waarheid of het wezen van de Bijbel. Dus hebben de mensen vandaag de dag nog steeds een onbeschrijfelijk gevoel van magie waar het de Bijbel aangaat, en zijn zij er zelfs sterker op geobsedeerd en geloven zij er sterker in. Tegenwoordig wil iedereen de profetieën van het werk van de laatste dagen in de Bijbel vinden en ontdekken wat God voor werk doet in de laatste dagen, en welke tekenen van de laatste dagen zich voordoen. En zo wordt hun verering van de Bijbel nog vuriger. En hoe meer de laatste dagen naderen, hoe meer zij blindelings geloof hechten aan de profetieën van de Bijbel, vooral die over de laatste dagen. Met zo'n blind geloof in de Bijbel, met zo'n vertrouwen in de Bijbel hebben ze geen behoefte meer om het werk van de Heilige Geest te

zoeken. In hun opvattingen denken de mensen dat alleen de Bijbel het werk van de Heilige Geest kan brengen, dat ze alleen in de Bijbel de voetstappen van God kunnen vinden, dat alleen in de Bijbel de mysteriën van Gods werk verborgen liggen, dat alleen de Bijbel, en geen ander boek of mens, alles van God en van Zijn gehele werk kan verklaren. De Bijbel kan het werk van de hemel naar de aarde brengen en de Bijbel kan de tijdperken beginnen en eindigen. Met zulke opvattingen heeft de mens niet de neiging op zoek te gaan naar het werk van de Heilige Geest. Hoezeer de Bijbel de mensen in het verleden dus ook heeft geholpen, nu is het een belemmering geworden voor Gods meest recente werk. Zonder de Bijbel kunnen mensen op andere plaatsen naar Gods voetstappen zoeken. Maar nu zijn Zijn voetstappen door de Bijbel ingesloten en is het twee keer zo moeilijk geworden Zijn meest recente werk uit te breiden; een zware strijd. Dit komt allemaal door de bekende hoofdstukken en spreuken uit de Bijbel en door de verschillende profetieën van de Bijbel. Voor de mensen is de Bijbel een afgodsbeeld geworden, het is een puzzel in hun brein geworden. Ze kunnen gewoon niet geloven dat God zonder de Bijbel kan werken, dat mensen buiten de Bijbel God kunnen vinden. En ze kunnen al helemaal niet geloven dat God van de Bijbel kan afwijken bij het eindwerk en opnieuw kan beginnen. Dat is ondenkbaar voor de mensen, ze kunnen het niet geloven en zich ook niet voorstellen. De Bijbel is voor de mensen een grote belemmering geworden om Gods nieuwe werk te aanvaarden, en een moeilijkheid voor het verbreden door God van dit nieuwe werk. Als jullie dus het werkelijke verhaal van de Bijbel niet begrijpen, zullen jullie niet in staat zijn het evangelie met succes te verkondigen of getuigenis van het nieuwe werk af te leggen. Ook al lezen jullie nu de Bijbel niet, toch staan jullie er uiterst welwillend tegenover. Dit betekent weliswaar dat

jullie de Bijbel niet vasthouden, maar dat veel van jullie opvattingen er wel vandaan komen. Jullie begrijpen de oorsprong van de Bijbel niet of het werkelijke verhaal over de voorgaande twee stadia van Gods werk. Ook al lezen jullie de Bijbel niet vaak, jullie moeten de Bijbel begrijpen, jullie moeten de juiste kennis van de Bijbel krijgen. Alleen zo kunnen jullie weten waar het zesduizendjarige managementplan van God over gaat. Dat zullen jullie gebruiken om mensen te overtuigen, om ze te laten erkennen dat deze stroom de ware weg is, om ze te laten erkennen dat het pad waar jullie nu op lopen het pad van de waarheid is, dat dit door de Heilige Geest wordt geleid en door mensen niet is geopend.

Nadat God het werk van het Tijdperk van de Wet had verricht, werd het Oude Testament geschreven en toen begonnen de mensen de Bijbel te lezen. Nadat Jezus was gekomen, verrichtte Hij het werk van het Tijdperk van Genade en schreven Zijn apostelen het Nieuwe Testament. Op die manier kwamen het Oude en het Nieuwe Testament van de Bijbel tot stand en zelfs tot op de dag van vandaag wordt de Bijbel gelezen door allen die in God geloven. De Bijbel is een geschiedenisboek. Natuurlijk, er staan ook wel voorspellingen van profeten in, en deze voorspellingen zijn zeker geen geschiedenis. De Bijbel bevat diverse onderdelen en bestaat niet alleen uit profetieën, of uit het werk van Jehova, noch zijn er enkel de brieven van Paulus. Je moet weten uit hoeveel delen de Bijbel bestaat: het Oude Testament bestaat uit Genesis, Exodus ..., en ook zijn er de profetieboeken die de profeten schreven. Uiteindelijk eindigt het Oude Testament met het boek Maleachi. Het is een verslag van het Tijdperk van de Wet dat door Jehova werd geleid; van Genesis tot aan het boek Maleachi is het een allesomvattend verslag van al het werk van het Tijdperk van de Wet. Dit wil zeggen dat het Oude Testament alles vastlegde wat werd beleefd door de

mensen die door Jehova werden geleid in het Tijdperk van de Wet. Tijdens het Tijdperk van de Wet in het Oude Testament sprak het grote aantal profeten dat Jehova op de been had gebracht profetieën voor Hem, ze gaven de verschillende stammen en volkeren onderricht en voorspelden het werk dat Jehova zou gaan doen. Deze mensen die op de been waren gebracht, hadden allen de Geest der profetie ontvangen van Jehova: ze konden de visioenen zien die Jehova hun gaf en Zijn stem horen en zo werden ze door Hem geïnspireerd en schreven ze profetieën. Het werk dat zij deden was de uitdrukking van de stem van Jehova, de uitdrukking van de profetie van Jehova, en het werk van Jehova in die tijd was eenvoudigweg de mensen met de Geest te leiden; Hij werd geen vlees en de mensen zagen niets van Zijn gezicht. Zo heeft Hij vele profeten op de been gebracht om Zijn werk te doen en hen voorzien van orakels om aan iedere stam en clan van Israël door te geven. Het was hun werk te profeteren, en sommigen schreven de aanwijzingen op van Jehova aan hen, om deze aan anderen te laten zien. Jehova heeft deze mensen op de been gebracht om te profeteren, het toekomstige werk of het werk dat nog in die tijd te doen stond te voorspellen, zodat de mensen de wonderbaarlijkheid en wijsheid van Jehova konden aanschouwen. Deze profetieboeken verschilden behoorlijk van de andere Bijbelse boeken, het waren woorden die gesproken en geschreven waren door hen die de Geest der profetie hadden ontvangen, door hen die de visioenen of de stem van Jehova hadden ontvangen. Als je de profetieboeken buiten beschouwing laat, is het Oude Testament een door mensen opgestelde verslaglegging nadat Jehova klaar was met Zijn werk. Deze boeken kunnen de voorspellingen door de profeten die Jehova had laten opstaan niet vervangen, net zomin als dat Genesis en Exodus vergeleken kunnen worden met het boek

Jesaja en het boek Daniël. De profetieën waren uitgesproken voordat het werk werd uitgevoerd, terwijl de andere boeken geschreven werden nadat het werk klaar was, wat is waartoe mensen in staat waren. De profeten uit die tijd waren door Jehova geïnspireerd en spraken enkele profetieën. Ze spraken vele woorden en voorspelden de dingen van het Tijdperk van Genade en de vernietiging van de wereld in de laatste dagen – het werk dat Jehova van plan was. Alle overige boeken leggen het werk van Jehova in Israël vast. Als je de Bijbel dus leest, lees je vooral over wat Jehova in Israël deed. In het Oude Testament staat voornamelijk geschreven over het werk van Jehova die Israël leidt, hoe Hij Mozes gebruikte om de Israëlieten uit Egypte te leiden, hen van de ketenen van de Farao bevrijdde en mee de wildernis in nam, waarna ze het land Kanaän binnengingen. Alles wat daarna volgde was hun leven in Kanaän. Behalve dit zijn er alleen verslagen van het werk van Jehova in heel Israël. Alles wat in het Oude Testament staat geschreven is het werk van Jehova in Israël, het is het werk dat Jehova deed in het land waarin Hij Adam en Eva heeft geschapen. Vanaf het moment na Noach, dat God de mensen op aarde officieel begon te leiden, is alles wat in het Oude Testament staat het werk van Israël. En waarom is er dan niets vastgelegd over enig werk buiten Israël? Omdat het land Israël de bakermat van de mensheid is. In het begin waren er geen andere landen dan Israël, en Jehova werkte nergens anders. Zo is wat er in het Oude Testament van de Bijbel staat uitsluitend het werk van God in Israël in die tijd. De woorden die door de profeten gesproken werden, door Jesaja, Daniël, Jeremia en Ezechiël ... hun woorden voorspellen Zijn andere werk op aarde, ze voorspellen het werk van Jehova God Zelf. Dit kwam allemaal van God, het was het werk van de Heilige Geest en behalve deze boeken van de profeten is er

alleen een verslag van de ervaringen van de mensen met Jehova's werk in die tijd.

Het scheppingswerk vond plaats voordat de mensheid bestond, maar het boek Genesis kwam pas nadat de mensheid er was. Dit boek was door Mozes geschreven tijdens het Tijdperk van de Wet. Het is net als wat er vandaag onder jullie gebeurt: nadat het gebeurt, schrijven jullie het op om het aan de mensen in de toekomst te laten zien. Voor de mensen in de toekomst is wat jullie hebben vastgelegd dus wat voorheen is gebeurd, het is niets meer dan geschiedenis. Wat in het Oude Testament is vastgelegd is Jehova's werk in Israël, en wat in het Nieuwe Testament is vastgelegd is Jezus' werk tijdens het Tijdperk van Genade. Ze documenteren het werk van God in twee verschillende tijdperken. Het Oude Testament documenteert Gods werk gedurende het Tijdperk van de Wet en dus is het Oude Testament een historisch boek, terwijl het Nieuwe Testament het product is van het werk van het Tijdperk van Genade. Met de aanvang van het nieuwe werk raakte het verouderd. Het Nieuwe Testament is dus ook een historisch boek. Natuurlijk is het Nieuwe Testament minder systematisch dan het Oude Testament, er staat ook minder in. De vele woorden die door Jehova zijn gesproken zijn allemaal opgetekend in het Oude Testament van de Bijbel, terwijl slechts sommige van de woorden van Jezus in de vier evangeliën zijn vastgelegd. Jezus heeft natuurlijk ook veel werk verricht, maar dit is niet allemaal gedetailleerd opgetekend. Er is minder opgeschreven in het Nieuwe Testament vanwege de hoeveelheid werk die Jezus heeft gedaan; in de drieënhalf jaar die Hij op aarde was, deed Hij veel minder werk dan Jehova, en dat geldt ook voor Zijn apostelen. En dus zijn er minder boeken in het Nieuwe Testament dan in het Oude Testament.

Wat voor soort boek is de Bijbel? Het Oude Testament is het werk van God tijdens het Tijdperk van de Wet. Het Oude Testament van de Bijbel legt al het werk van Jehova vast tijdens het Tijdperk van de Wet en Zijn scheppingswerk. Het geheel is een verslag van het werk dat Jehova heeft uitgevoerd, en uiteindelijk beëindigt het de verhalen van Jehova's werk met het boek Maleachi. In het Oude Testament staan twee delen van het werk dat God gedaan heeft: het ene is het scheppingswerk, het andere het uitvaardigen van de wet. Beiden waren het werk dat Jehova uitvoerde. Het Tijdperk van de Wet vertegenwoordigt Gods werk onder de naam Jehova; het is het geheel van het werk dat in de eerste plaats onder de naam Jehova is verricht. Het Oude Testament is dus een verslag van Jehova's werk, en het Nieuwe Testament een verslag van Jezus' werk dat in de eerste plaats onder de naam Jezus is verricht. Het grootste deel van het belang van de naam Jezus en het werk dat Hij deed staat in het Nieuwe Testament beschreven. Gedurende het Oude Testament in het Tijdperk van de Wet bouwde Jehova de tempel en het altaar in Israël, Hij leidde het leven op aarde van de Israëlieten, en bewees dat zij Zijn uitverkoren volk waren, de eerste groep mensen die Hij op aarde uitverkoos en die naar Zijn hart waren, de eerste groep die Hij persoonlijk leidde. De twaalf stammen van Israël waren de eerste uitverkorenen van Jehova en dus werkte Hij altijd in hen tot het moment dat Jehova's werk in het Tijdperk van de Wet ten einde was. De tweede fase van het werk was het werk van het Tijdperk van Genade in het Nieuwe Testament. Dit werd uitgevoerd onder het Joodse volk, onder een van de twaalf stammen van Israël. Het bereik van dit werk was geringer, omdat Jezus de vleesgeworden God was. Jezus werkte slechts in heel het land Judea en dit slechts drieënhalf jaar. Zo kan wat in het Nieuwe Testament is opgetekend nooit de hoeveelheid werk in

het Oude Testament overtreffen. Het werk van Jezus tijdens het Tijdperk van Genade is voornamelijk in de vier evangeliën vastgelegd. De mensen in het Tijdperk van Genade liepen vooral op het pad van de meest oppervlakkige verandering in hun levensgezindheid. Het grootste deel hiervan is in de brieven terug te vinden. De brieven laten zien hoe de Heilige Geest in die tijd te werk ging. (Ongeacht of Paulus getuchtigd was of pech had gehad, hij deed zijn werk natuurlijk wel op de aanwijzingen van de Heilige Geest, hij was iemand die door de Heilige Geest werd gebruikt in die tijd. Ook Petrus werd gebruikt door de Heilige Geest, maar hij verzette niet zo veel werk als Paulus. Hoewel het werk van Paulus de onzuiverheden van de mens bevatte, blijkt uit de brieven van Paulus hoe de Heilige Geest in die tijd te werk ging. Het pad dat Paulus leidde, was het rechte pad, het was juist, het was het pad van de Heilige Geest).

Als je het werk van het Tijdperk van de Wet wilt zien en wilt zien hoe de Israëlieten Jehova's weg volgden, dan moet je het Oude Testament lezen. Als je het werk van het Tijdperk van Genade wilt begrijpen, dan moet je het Nieuwe Testament lezen. Maar hoe zie je het werk van de laatste dagen? Je moet het leiderschap van de hedendaagse God aanvaarden en het werk van vandaag binnengaan. Want dit is het nieuwe werk en het is voorheen door niemand in de Bijbel opgeschreven. God is nu vleesgeworden en heeft andere uitverkorenen aangewezen in China. God werkt in deze mensen, Hij zet Zijn werk op aarde voort, gaat door waar Hij bij het werk van het Tijdperk van Genade was gebleven. Het werk van vandaag is een pad waar niemand ooit op heeft gelopen, een weg die niemand nog ooit heeft gezien. Het is werk dat nooit eerder is gedaan – het is Gods meest recente werk op aarde. Werk dat nooit eerder is gedaan is dus geen geschiedenis, want nu is nu en moet nog verleden tijd worden. Mensen weten

niet dat God grootser, nieuwer werk op aarde heeft verricht en buiten Israël, dat het werk allang buiten de grenzen van Israël is getreden en de voorspellingen van de profeten heeft overtroffen, dat het nieuw en wonderbaarlijk werk is buiten de profetieën om en nieuwer werk buiten Israël en werk dat mensen niet kunnen waarnemen of zich kunnen voorstellen. Hoe zou de Bijbel een uitvoerig verslag van dergelijk werk kunnen bevatten? Wie zou ieder detail van het hedendaagse werk vooraf kunnen vastleggen, zonder iets weg te laten? Wie zou dit machtigere, wijzere werk, dat de conventies trotseert, in het oude stoffige boek vast kunnen leggen? Het werk van vandaag is geen geschiedenis. Als je dus het nieuwe pad van vandaag wil begaan, moet je de Bijbel achter je laten, moet je verder gaan dan de profetie- of geschiedenisboeken in de Bijbel. Dan zul je pas het nieuwe pad juist weten te bewandelen, dan zul je pas het nieuwe rijk en het nieuwe werk binnen weten te gaan. Je moet begrijpen waarom er nu van je gevraagd wordt de Bijbel niet te lezen, waarom er separaat van de Bijbel ander werk is, waarom God niet op zoek is naar nieuwere, specifiekere beoefening in de Bijbel, waarom er in plaats daarvan machtiger werk bestaat. Dit is wat jullie allemaal moeten begrijpen. Je moet het verschil tussen het oude en het nieuwe werk kennen. Ook al lees je de Bijbel niet, je moet hem wel grondig kunnen analyseren. Als je dat namelijk niet kunt, zul je de Bijbel blijven aanbidden en zul je het moeilijk vinden het nieuwe werk binnen te gaan en de nieuwe veranderingen te ondergaan. Nu er een meer verheven weg is, waarom zou je dan de lagere, achterhaalde weg bestuderen? Nu er nieuwere uitspraken zijn, en er nieuw werk is, waarom zou je dan tussen de oude, historische verslagen verblijven? De nieuwe uitspraken kunnen je voldoende geven, wat bewijst dat dit nieuw werk is. De oude verslagen kunnen je niet verzadigen, of in je huidige behoeften voldoen, wat bewijst dat ze

geschiedenis zijn en niet het werk van het hier en nu. De meest verheven weg is het nieuwste werk. Nu dit nieuwe werk er is, doet het er niet meer toe hoe verheven de eerdere weg was, het blijft de geschiedenis van de menselijke gedachten. En hoe waardevol dat ook is als naslagwerk, het blijft de oude weg. Ook al staat het in het 'heilige boek', de oude weg is geschiedenis, ook al staat het niet in het 'heilige boek', de nieuwe weg is van het hier en nu. Deze weg kan jou redden en deze weg kan jou veranderen, want dit is het werk van de Heilige Geest.

Julie moeten de Bijbel begrijpen – dit werk is van het grootste belang! Tegenwoordig hoef je de Bijbel niet te lezen, want hij bevat niets nieuws; alles is oud. De Bijbel is een geschiedenisboek. Als je het Oude Testament in het Tijdperk van Genade had gegeten en gedronken – als je in het Tijdperk van Genade in praktijk had gebracht wat vereist was in de tijd van het Oude Testament – zou Jezus je afgewezen en veroordeeld hebben; als je het Oude Testament op het werk van Jezus had toegepast, zou je een farizeeër zijn geweest. Als je nu het Oude en het Nieuwe Testament samenvoegt om te eten en te drinken en in praktijk te brengen, dan zal de God van vandaag je veroordelen; dan zul je buiten het werk van de Heilige Geest van vandaag gevallen zijn! Als je het Oude Testament en het Nieuwe Testament eet en drinkt, dan sta je buiten de stroom van de Heilige Geest! In de tijd van Jezus leidde Hij de Joden en allen die Hem volgden in overeenstemming met het werk dat de Heilige Geest in die tijd in Hem verrichtte. Hij baseerde Zijn handelingen niet op de Bijbel, maar sprak in overeenstemming met Zijn werk. Hij schonk geen aandacht aan wat de Bijbel zei en zocht niet in de Bijbel naar een pad om Zijn volgers langs te leiden. Meteen vanaf het moment dat Hij begon te werken,

verspreidde Hij de weg van berouw – een woord waarvan absoluut nog geen sprake was geweest in de profetieën van het Oude Testament. Hij handelde niet alleen niet volgens de Bijbel, maar leidde ook een nieuw pad en deed nieuw werk. Nooit verwees Hij in Zijn predikingen naar de Bijbel. Tijdens het Tijdperk van de Wet was er nooit iemand in staat geweest Zijn wonderen te verrichten, zoals het genezen van zieken en het uitdrijven van demonen. Dat gold ook voor Zijn werk, Zijn leer, en het gezag en de kracht van Zijn woorden onder alle mensen in het Tijdperk van de Wet. Jezus deed gewoon Zijn nieuwere werk, en al veroordeelden velen Hem met de Bijbel in de hand, en gebruikten ze zelfs het Oude Testament om Hem te kruisigen, toch oversteeg Zijn werk het Oude Testament. Waarom nagelden de mensen Hem anders aan het kruis? Was dat niet omdat er niets in het Oude Testament stond over Zijn leer, Zijn gave om de zieken te genezen en de demonen uit te drijven? Zijn werk was er om op een nieuw pad voor te gaan, niet om opzettelijk het gevecht tegen de Bijbel aan te gaan of om zich opzettelijk van het Oude Testament te ontdoen. Hij was gewoon gekomen om Zijn bediening uit te voeren, om het nieuwe werk te brengen onder hen die naar Hem verlangden en op zoek waren. Hij was niet gekomen om het Oude Testament uit te leggen of het werk te bevestigen. Zijn werk was niet om de ontwikkelingen van het Tijdperk van de Wet te laten doorgaan, want Zijn werk schonk er geen aandacht aan of het op de Bijbel was gebaseerd. Jezus is gewoon gekomen om het werk te doen dat Hij moest doen. En zo verklaarde Hij geen profetieën van het Oude Testament en werkte Hij ook niet volgens de woorden van het Tijdperk van de Wet in het Oude Testament. Hij negeerde wat er in het Oude Testament stond, Hij gaf er niets om of het met Zijn werk overeenkwam of niet, en gaf er ook niets om wat anderen van Zijn werk wisten of

hoe zij het veroordeelden. Hij ging gewoon door met het werk dat Hij moest doen, ook al gebruikten veel mensen de voorspellingen van de profeten uit het Oude Testament om Hem te veroordelen. Het leek bij de mensen alsof Zijn werk nergens op gestoeld was, en veel van het werk was in conflict met wat er in het Oude Testament stond. Zat de mens er hier niet naast? Moet doctrine op het werk van God worden toegepast? En moet het overeenkomen met de voorspellingen van de profeten? Want wat is uiteindelijk groter: God of de Bijbel? Waarom moet Gods werk met de Bijbel overeenkomen? Kan het zijn dat God het recht niet heeft de Bijbel te overtreffen? Kan God niet afwijken van de Bijbel en ander werk doen? Waarom hielden Jezus en Zijn discipelen zich niet aan de Sabbat? Als Hij Zich aan de Sabbat moest houden en volgens de geboden uit het Oude Testament moest praktiseren, waarom hield Jezus Zich dan niet aan de Sabbat nadat Hij gekomen was, maar waste Hij voeten, bedekte hoofd, brak brood en dronk wijn? Ontbreekt dit niet allemaal aan de geboden van het Oude Testament? Als Jezus het Oude Testament eerde, waarom brak Hij dan met die doctrines? Je dient te weten wat eerst kwam, God of de Bijbel! Hij was de Heer van de Sabbat, kon Hij dan niet ook de Heer van de Bijbel zijn?

Het werk dat Jezus in de tijd van het Nieuwe Testament verrichtte was de aanzet voor nieuw werk: Hij werkte niet volgens het werk van het Oude Testament, en Hij paste ook de woorden van Jehova in het Oude Testament niet toe. Hij deed Zijn eigen werk, en Hij deed nieuwer werk, werk dat boven de wet stond. Zo zei Hij: "Denk niet dat ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar om ze tot vervulling te brengen." In overeenstemming met wat Hij heeft bereikt is er zo dus met veel doctrines gebroken. Op de sabbat nam Hij de discipelen mee naar de

graanvelden om de korenaren te plukken en op te eten, Hij hield zich niet aan de Sabbat, en zei "De Mensenzoon is heer en meester over de sabbat." Toentertijd werd eenieder die zich niet aan de Sabbat hield gestenigd tot de dood volgens de regels van de Israëlieten. Maar Jezus ging de tempel niet binnen en hield zich ook niet aan de Sabbat, en Zijn werk was niet door Jehova gedaan in de tijd van het Oude Testament. Dus stond het werk van Jezus boven de wet van het Oude Testament, het was meer verheven en kwam er niet mee overeen. Tijdens het Tijdperk van Genade werkte Jezus niet volgens de wet van het Oude Testament en had Hij al gebroken met die doctrines. Maar de Israëlieten hielden stevig vast aan de Bijbel en veroordeelden Jezus – betekende dat niet dat ze het werk van Jezus ontkenden? Tegenwoordig houdt de religieuze wereld nog stevig vast aan de Bijbel en zeggen sommige mensen: 'De Bijbel is een heilig boek en het moet gelezen worden.' Sommigen zeggen: 'Gods moet voor altijd gehandhaafd blijven, het Oude Testament is het verbond van God met de Israëlieten, en er kan niet van worden afgezien, en de sabbat moet voor altijd geheiligd blijven!' Zijn ze niet belachelijk? Waarom hield Jezus Zich niet aan de sabbat? Zondigde Hij? Wie kan zulke dingen volledig begrijpen? Hoe de mensen de Bijbel ook lezen, het is onmogelijk om met hun begripsvermogen het werk van God te kennen. Niet alleen zullen ze geen zuivere kennis van God verwerven, maar hun noties zullen ook nog steeds flagranter worden, zo flagrant dat ze tegen God zullen beginnen op te staan. Als er vandaag geen incarnatie van God was, zouden de mensen als gevolg van hun eigen noties ten onder gaan, en zouden ze sterven onder Gods tuchtiging.

Over de Bijbel (2)

De Bijbel wordt ook wel het Oude en het Nieuwe Testament genoemd. Weten jullie waar “testament” naar verwijst? Het woord “testament” in het Oude Testament komt van het verbond van Jehova met het volk van Israël, toen Hij de Egyptenaren had omgebracht en de Israëlieten had gered van de Farao. Het bewijs van dit verbond was natuurlijk het lamsbloed dat op de lateien was gestreken, waarmee God een verbond met de mens instelde. Een verbond waarin stond dat allen die lamsbloed op de deurposten en lateien hadden Israëlieten waren, Gods uitverkoren volk, en dat zij allen gespaard zouden blijven. Jehova stond immers op het punt alle eerstgeboren zonen van Egypte en de eerstgeborenen van de schapen en het vee om te brengen. Het verbond heeft betekenis op twee niveaus. Geen van de mensen of het vee van Egypte zou door Jehova worden verlost; Hij zou al hun eerstgeboren zonen en eerstgeboren schapen en runderen ombrengen. Zo werd in vele profetieboeken voorspeld dat de Egyptenaren streng getuchtigd zouden worden als gevolg van het verbond van Jehova. Dit was de betekenis van het eerste niveau van het verbond. Jehova bracht de eerstgeboren zonen van Egypte om, en al het eerstgeboren vee, en Hij spaarde alle Israëlieten, wat inhield dat allen die van het land Israël waren door Jehova werden gekoesterd en gespaard zouden blijven. Hij wenste werk op de lange termijn in hen te verrichten, en stelde een verbond met hen in door het lamsbloed. Vanaf dat moment zou Jehova de Israëlieten niet ombrengen en Hij zei dat zij voor altijd Zijn uitverkorenen zouden zijn. Onder de twaalf stammen van Israël zou Hij zijn werk voor het gehele Tijdperk van de Wet beginnen. Hij zou al Zijn wetten aan de Israëlieten openbaren en uit hun midden profeten en

rechters kiezen. Zij zouden de spil van Zijn werk vormen. Jehova stelde een verbond met hen in: Tenzij het tijdperk veranderde, zou Hij slechts onder de uitverkorenen werken. Jehova's verbond was onveranderbaar, want het was in bloed geschreven en met Zijn uitverkoren volk vastgesteld. Maar wat belangrijker is, Hij had voor het hele tijdperk een passend bereik en doel gekozen waarmee Hij aan Zijn werk kon beginnen. Daarom zagen de mensen het verbond als bijzonder belangrijk. Dit was de betekenis op het tweede niveau. Met uitzondering van Genesis, wat vóór de instelling van het verbond kwam, leggen alle andere boeken in het Oude Testament Gods werk onder de Israëlieten vast na de instelling van het verbond. Er komen natuurlijk af en toe ook verhalen over de heidenen in voor, maar in het algemeen is het Oude Testament de weerslag van Gods werk in Israël. Vanwege het verbond van Jehova met de Israëlieten worden de boeken die gedurende het Tijdperk van de Wet zijn geschreven het "Oude Testament" genoemd. Ze zijn naar Jehova's verbond met de Israëlieten genoemd.

Het Nieuwe Testament is genoemd naar het bloed dat Jezus heeft vergoten aan het kruis en naar Zijn verbond met allen die in Hem geloofden. Het verbond van Jezus was als volgt: Door Zijn bloedvergieten hoefden mensen alleen maar in Hem te geloven en hun zonden werden vergeven, ze zouden zo gered worden en door Hem herboren, ze zouden geen zondaars meer zijn. Om zijn genade te ontvangen hoefden mensen alleen maar in Hem te geloven, en dan zouden ze niet meer in de hel hoeven te lijden na hun dood. Alle boeken uit het Tijdperk van Genade zijn na de instelling van dit verbond geschreven en zij documenteren het werk en de uitspraken erin. Ze gaan niet verder dan de redding door de kruisiging van de Heer Jezus of het verbond; het zijn allemaal boeken die door

de broeders in de Heer die ervaringen hadden, zijn geschreven. Daarom zijn deze boeken ook naar een verbond genoemd: ze worden het Nieuwe Testament genoemd. De twee testamenten omvatten slechts het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet en ze hebben geen betrekking op het laatste tijdperk. Daarom komt de Bijbel de hedendaagse mens van de laatste dagen niet zo van pas. Op zijn best dient de Bijbel als provisorisch referentiekader, maar in principe heeft deze maar weinig gebruikswaarde. Toch koesteren religieuzen de Bijbel nog steeds het meest. Ze kennen de Bijbel niet; ze weten slechts hoe de Bijbel uitgelegd moet worden en zijn zich fundamenteel niet bewust van de oorsprong. Hun houding ten opzichte van de Bijbel is: alles wat in de Bijbel staat is waar, er staan geen onnauwkeurigheden of fouten in. Omdat ze eerst hebben vastgesteld dat de Bijbel waar is, en foutloos, bestuderen en onderzoeken ze deze met grote belangstelling. Het huidige stadium van het werk was niet in de Bijbel voorspeld. Er is nooit gerept over het overwinningswerk op de meest donkere plek van allemaal, want dit is wat het meest recente werk inhoudt. Omdat het werk nu in een ander tijdperk wordt gedaan, wist zelfs Jezus Zelf niet dat dit stadium van het werk gedurende de laatste dagen uitgevoerd zou worden – hoe konden de mensen van de laatste dagen dan door onderzoek meer te weten komen over dit stadium van het werk in de Bijbel?

De meeste mensen die de Bijbel uitleggen passen logische conclusies toe en hebben geen werkelijke achtergrond. Ze passen gewoon logica toe om veel conclusies te kunnen trekken. Jaar na jaar heeft immers niemand de Bijbel grondig durven te analyseren, of “nee” durven zeggen tegen de Bijbel, want dit is het ‘heilige boek’ dat door de mensen als God wordt vereerd. Dit gaat al een paar duizend jaar zo. God heeft er geen aandacht aan geschonken en niemand

heeft het werkelijke verhaal van de Bijbel ontdekt. Wij stellen dat het koesteren van de Bijbel afgoderij is, maar die vrome gelovigen durven het geen van allen zo te zien. Ze zullen tegen jou zeggen: "Broeder! Zeg dat niet, het is vreselijk! Hoe kun je God lasteren?" Ze nemen dan een gepijnigde uitdrukking aan: "O, genadige Jezus, Heer van de redding, ik smeed u zijn zonden te vergeven, want u bent de Heer die de mens liefheeft en we hebben allemaal gezondigd. Heb veel medelijden met ons. Amen." Zo 'vroom' zijn ze. Hoe kan het eenvoudig voor hun zijn om de waarheid te aanvaarden? Als je dat zegt raken ze gek van angst. Niemand zou durven bedenken dat de Bijbel door menselijke ideeën en opvattingen besmet is, en niemand kan deze tekortkoming zien. Sommige dingen in de Bijbel berusten op ervaringen en kennis van individuen, sommige op de verlichting van de Heilige Geest, en er is ook vervalsing door menselijk intellect en menselijke gedachten. God heeft hierbij nooit ingegrepen, maar er is een grens: deze dingen mogen niet buiten het denkraam van normale mensen vallen, en als ze dat wel doen belemmeren en onderbreken ze het werk van God. Dat wat buiten het denkraam van normale mensen valt is het werk van Satan, want het ontnemt mensen hun plicht. Het is het werk van Satan en wordt door Satan geregisseerd. Op dit moment staat de Heilige Geest niet toe dat je zo handelt. Soms vragen broeders en zusters: "Mag ik op een bepaalde manier werken?" Ik kijk naar hun gestalte en zeg: "OK!" Er zijn ook mensen die zeggen: "Als ik op een bepaalde manier werk, is mijn toestand dan normaal?" Ik zeg: "Ja! Het is normaal, het is bijzonder normaal!" Anderen zeggen: "Mag ik zo werken?" En ik zeg: "Nee!" Zij zeggen: "Waarom mag hij dat wel, en ik niet?" En ik zeg: "Omdat wat jij doet van Satan afkomstig is, het een verstoring is en daardoor de bron van jouw motivatie de verkeerde kant opgaat." Er zijn ook tijden dat het

werk niet ver genoeg gaat en dat de broeders en zusters zich hier niet van bewust zijn. Sommigen vragen mij of ze op een bepaalde manier mogen werken, en als ik constateer dat hun handelen het toekomstige werk niet onderbreekt, zeg ik dat dit mag. Het werk van de Heilige Geest geeft mensen armslag: mensen hoeven de wensen van de Heilige Geest niet naar de letter te volgen, want mensen zijn vol normale gedachten en zwakheden en hebben sommige vleeselijke behoeften, ze hebben echte problemen en in hun brein zijn er gedachten die zij op geen enkele manier weten te beheersen. Alles wat ik de mensen vraag heeft een grens. Sommigen vinden mijn woorden dubbelzinnig, dat ik tegen hen zeg dat ze op iedere manier kunnen handelen – dat komt omdat je niet begrijpt dat er een passende armslag is voor mijn vereisten. Als het zo zou zijn als jij denkt, als ik van alle mensen zonder uitzondering hetzelfde zou eisen, en van allen zou verlangen dat ze dezelfde gestalte zouden bereiken, dan zou dit niet werken. Dit is het onmogelijke vragen en het is het principe van menselijk werk, niet het principe van het werk van God. Het werk van God wordt volgens de eigenlijke omstandigheden van de mens uitgevoerd, en is gebaseerd op hun aangeboren kaliber. Er is ook nog het principe van het verspreiden van het evangelie: je moet langzaam te werk gaan, de natuur haar gang laten gaan; pas wanneer je duidelijk de waarheid kunt zeggen tegen mensen, kunnen zij het begrijpen, en pas op dat moment zullen zij in staat zijn de Bijbel terzijde te leggen. Als God dit stadium van het werk niet deed, wie zou dan de gewoonte kunnen doorbreken? Wie zou het nieuwe werk kunnen doen? Wie zou er een nieuwe weg kunnen vinden buiten de Bijbel om? Omdat de traditionele opvattingen en feodale ethiek zo kolossaal aanwezig zijn, kunnen ze die dingen niet zelf afwerpen en ontberen ze de moed ertoe. Dat zegt niets over hoe de

huidige mensen door een paar dode woorden in de Bijbel gegrepen zijn, woorden die bezit hebben genomen van hun hart. Hoe kunnen ze bereid zijn de Bijbel op te geven? Hoe kunnen ze zo eenvoudig een weg om de Bijbel heen accepteren? Dat kan alleen als je duidelijk spreekt over het ware verhaal van de Bijbel en het principe van het werk van de Heilige Geest, zodat alle mensen geheel overtuigd zijn, wat van het hoogste belang is. Dit komt omdat iedereen binnen de religie de Bijbel vereert en als God aanbidt. Ook probeert iedereen God binnen de Bijbel gevangen te houden. Het is zelfs zo dat ze hun doel pas kunnen bereiken als ze God nogmaals aan het kruis hebben genageld.

Over de Bijbel (3)

Niet alles wat in de Bijbel staat is een verslag van de woorden die God persoonlijk heeft gesproken. De Bijbel documenteert gewoon de vorige twee fasen van het werk van God, waarvan één deel een verslag is van de voorspellingen van de profeten en het andere deel de ervaringen en kennis bevat die de mensen die door God zijn gebruikt door de eeuwen heen hebben opgeschreven. Menselijke ervaringen zijn door menselijke meningen en kennis besmet, dat is onvermijdelijk. Veel Bijbelboeken bevatten menselijke opvattingen, menselijke vooroordelen en absurd begrip van mensen. Natuurlijk is het merendeel van de woorden het resultaat van de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest en die woorden leiden tot juist begrip. Toch kan nog steeds niet worden gezegd dat het helemaal juiste uitdrukkingen van de waarheid zijn. Hun kijk op bepaalde dingen is niets meer dan kennis die berust op persoonlijke ervaring, of de verlichting van de Heilige Geest. De voorspelling van de profeten

was door God persoonlijk opgedragen: de profetieën van mensen als Jesaja, Daniël, Ezra, Jeremia en Ezechiël ontstonden rechtstreeks in opdracht van de Heilige Geest. Deze mensen waren zieners, ze hadden de Geest van profetie ontvangen, ze waren allen profeten uit het Oude Testament. Tijdens het Tijdperk van de Wet spraken deze mensen, die de inspiratie van Jehova hadden ontvangen, veel profetieën die rechtstreeks in opdracht van Jehova waren. En waarom werkte Jehova in hen? Omdat het volk van Israël Gods uitverkoren volk was en het werk van de profeten onder hen verricht moest worden waren de profeten om die reden in staat om zulke onthullingen te ontvangen. In feite begrepen ze zelf Gods onthullingen aan hen niet. De Heilige Geest sprak die woorden door hun mond zodat de mensen in de toekomst die dingen zouden kunnen begrijpen, en konden zien dat dit echt het werk van de Geest van God was, van de Heilige Geest en niet van de mens afkomstig was en zodat zij de bevestiging van het werk van de Heilige Geest konden krijgen. Tijdens het Tijdperk van Genade deed Jezus zelf al dit werk in hun plaats, en dus profeteerden de mensen niet meer. Was Jezus daarmee een profeet? Natuurlijk was Jezus een profeet, maar Hij was ook in staat het werk van de apostelen te doen: Hij kon zowel profeteren als prediken en de mensen in het hele land onderwijzen. Toch waren het werk dat Hij deed en de identiteit die Hij vertegenwoordigde niet identiek. Hij kwam om de hele mensheid te verlossen, om de mens van zijn zonde te verlossen. Hij was een profeet en een apostel, maar bovenal was Hij Christus. Een profeet kan profeteren, maar je kunt niet zeggen dat hij Christus is. Toentertijd profeteerde Jezus veel, daarom kan gezegd worden dat Hij een profeet was. Maar je kunt niet zeggen dat Hij een profeet was en daarom niet Christus. Dit komt omdat Hij God Zelf

vertegenwoordigde in de uitvoering van een fase van het werk, en Zijn identiteit was anders dan die van Jesaja: Hij kwam het verlossingswerk afmaken, en Hij zorgde ook voor het leven van de mens, en de Geest van God kwam rechtstreeks tot Hem. In het werk dat Hij deed waren geen ingevingen van de Geest van God en geen opdrachten van Jehova. In plaats daarvan werkte de Geest rechtstreeks – waarmee afdoende werd bewezen dat Jezus niet hetzelfde was als een profeet. Het werk dat Hij deed was het verlossingswerk, en het profeteren kwam op de tweede plaats. Hij was een profeet, een apostel, maar bovenal was Hij de Verlosser. Ondertussen konden de voorspellers slechts profeteren, en waren niet in staat Gods Geest te vertegenwoordigen door ander werk te doen. Omdat Jezus veel werk deed dat nooit eerder door een mens was gedaan, en omdat Hij het verlossingswerk verrichtte, was Hij dus anders dan mensen als Jesaja. Dat sommige mensen de huidige stroom niet aanvaarden is omdat dit voor hen een obstakel in het leven heeft geroepen. Zij zeggen: “In het Oude Testament spraken veel profeten ook veel woorden – waarom waren zij dan niet de vleesgeworden God? De God van vandaag spreekt woorden – is dat voldoende bewijs dat Hij de vleesgeworden God is? Je hebt de Bijbel niet hoog zitten, je bestudeert hem ook niet. Waar baseer je je dan op als je zegt dat Hij de incarnatie van God is? Je zegt dat hun opdrachten van de Heilige Geest komen, en je gelooft dat deze fase van het werk werk is dat door God persoonlijk is gedaan, maar waar baseer je dat op? Je concentreert vandaag je aandacht op de woorden van de God, het lijkt wel alsof je de Bijbel ontkent en deze terzijde hebt geschoven.” En dus zeggen ze dat je in een dwaalleer gelooft, dat je deel uitmaakt van een kwaadaardige sekte.

Als je wilt getuigen van Gods werk tijdens de laatste dagen, dan moet je het werkelijke verhaal, de structuur en het wezen van de Bijbel begrijpen. Tegenwoordig denken mensen dat de Bijbel God is, en dat God de Bijbel is. En zo denken ze ook dat alle woorden van de Bijbel de enige woorden zijn die God heeft gesproken, en dat ze allemaal door God zijn geuit. Gelovigen in God denken zelfs dat, ook al zijn de zesenzestig boeken van het Oude en het Nieuwe Testament door mensen geschreven, ze allemaal door Gods inspiratie zijn gegeven en een verslag vormen van de uitspraken van de Heilige Geest. Dit is het onjuiste begrip van de kant van de mens, en het komt niet helemaal overeen met de feiten. Behalve de profetie boeken is het grootste deel van het Oude Testament in feite geschiedkundige verslaglegging. Sommige brieven uit het Nieuwe Testament komen voort uit ervaringen van mensen, en sommigen uit de verlichting door de Heilige Geest. De brieven van Paulus bijvoorbeeld, vloeiden voort uit het werk van een mens, ze waren allemaal het resultaat van de verlichting door de Heilige Geest, en ze waren voor de kerken geschreven, het waren aansporende en bemoedigende woorden voor de broeders en zusters van de kerken. Het waren geen woorden die door de Heilige Geest waren gesproken – Paulus kon niet namens de Heilige Geest spreken. Ook was hij geen profeet, laat staan dat hij de visioenen zag die Johannes aanschouwd had. Zijn brieven waren voor de kerken van Efeze, Philadelphië en Galatië en andere kerken. En zo waren de brieven van Paulus in het Nieuwe Testament brieven die Paulus schreef voor de kerken en geen inspiraties van de Heilige Geest, en evenmin zijn het de directe uitspraken van de Heilige Geest. Het zijn slechts aansporende, troostende, bemoedigende woorden die hij tijdens zijn werk voor de kerken schreef. En dus vormen ze ook een verslag van een groot deel van het werk van

Paulus in die tijd. Ze waren geschreven voor allen die broeders en zusters in de Heer zijn, zodat de broeders en zusters van de kerken in die tijd zijn advies zouden opvolgen en vast zouden houden aan de weg van berouw van de Heer Jezus. Paulus zei helemaal niet dat, al waren het de kerken uit die tijd of in de toekomst, zij allemaal de dingen moesten eten en drinken die hij geschreven had, en evenmin zei hij dat zijn woorden allemaal van God afkomstig waren. Naar de omstandigheden van de kerk in die tijd communiceerde hij gewoon met de broeders en zusters, en spoorde hen aan en zette hen aan tot geloof; hij predikte gewoon of herinnerde hen en spoorde hen aan. Zijn woorden waren op zijn eigen last gebaseerd en hij steunde de mensen door deze woorden. Hij deed het werk van een apostel van de kerken uit die tijd, hij was een werker die gebruikt werd door de Heer Jezus en zo moest hij de verantwoordelijkheid nemen voor de kerken, en moest hij het werk van de kerken uitvoeren, moest hij leren over de situatie van de broeders en zusters. Hierom schreef hij brieven voor alle broeders en zusters in de Heer. Alles wat hij zei dat stichtelijk en positief was voor de mensen was waar, maar het vertegenwoordigde niet de uitspraken van de Heilige Geest, en het kon God niet vertegenwoordigen. Het is een kolossaal misverstand en een enorme godslastering wanneer mensen het verslag van een menselijke ervaring en de brieven van een mens als het gesproken woord van de Heilige Geest aan de kerken behandelen! Dat gaat vooral op voor de brieven die Paulus voor de kerken schreef. Zijn brieven waren geschreven voor de broeders en zusters op basis van de omstandigheden en situatie van iedere kerk in die tijd. Ze waren bedoeld om de broeders en zusters in de Heer aan te sporen zodat ze de genade van de Heer Jezus konden ontvangen. Zijn brieven waren bedoeld om de broeders en zusters in die tijd aan te sporen. Je kunt zeggen dat dit zijn

eigen last was, en ook de last die de Heilige Geest hem had gegeven. Hij was uiteindelijk een apostel die de kerken in die tijd leidde, die brieven schreef voor de kerken en een dringende oproep aan hen deed. Dat was zijn verantwoordelijkheid. Zijn identiteit was slechts die van een werkende apostel en hij was niet meer dan een door God gezonden apostel. Hij was geen profeet of voorspeller. Voor hem was zijn eigen werk en het leven van de broeders en zusters uitermate belangrijk. En dus kon hij niet namens de Heilige Geest spreken. Zijn woorden waren niet de woorden van de Heilige Geest en nog minder kon je zeggen dat het de woorden van God waren. Paulus was immers niet meer dan een schepsel van God en zeker niet de incarnatie van God. Zijn identiteit was niet dezelfde als die van Jezus. De woorden van Jezus waren de woorden van de Heilige Geest, het waren de woorden van God, want Zijn identiteit was die van Christus, de Zoon van God. Hoe kon Paulus Zijn gelijke zijn? Als mensen de brieven of woorden zoals die van Paulus als uitspraken van de Heilige Geest beschouwen en deze aanbidden als God, dan kun je alleen maar zeggen dat ze geen onderscheid weten te maken. Om het harder te stellen: is dit geen godslastering? Hoe kan een mens namens God praten? En hoe kunnen mensen buigen voor de verslagen van zijn brieven en de woorden die hij heeft gesproken alsof zij een heilig boek zijn, of een hemels boek? Kunnen Gods woorden terloops door een mens worden geuit? Hoe kan een mens namens God praten? Dus, wat denk je? Zouden de brieven die hij voor de kerken schreef niet met zijn eigen ideeën besmet kunnen zijn? Hoe zouden ze niet met menselijke ideeën besmet kunnen zijn? Hij baseerde zijn brieven voor de kerken op zijn persoonlijke ervaringen en zijn eigen kennis. Zo schreef Paulus bijvoorbeeld een brief aan de Galatische kerken waarin een bepaalde mening stond, en Petrus

schreef een andere brief met een andere kijk. Welke van de twee kwam van de Heilige Geest? Niemand kan dat met zekerheid zeggen. Dus kun je alleen maar zeggen dat beiden een last droegen voor de kerken, maar dat hun brieven hun gestalte vertegenwoordigen. Ze vertegenwoordigen hun zorg en steun voor de broeders en zusters en hun last voor de kerken. Ze vertegenwoordigen alleen maar menselijk werk, ze kwamen niet volledig van de Heilige Geest. Als je zegt dat zijn brieven de woorden van de Heilige Geest zijn, ben je absurd en pleeg je godslastering. De brieven van Paulus en de andere brieven in het Nieuwe Testament zijn gelijkwaardig aan de memoires van de meer recente spirituele figuren. Ze staan op één lijn met de boeken van Watchman Nee of de ervaringen van Lawrence, enzovoorts. De boeken van de meer recente spirituele figuren zijn alleen niet tot een Nieuw Testament samengesteld, maar het wezen van die mensen is hetzelfde: Het waren mensen die een bepaalde periode door de Heilige Geest zijn gebruikt en God niet rechtstreeks konden vertegenwoordigen.

Het Evangelie van Mattheus van het Nieuwe Testament documenteert de stamboom van Jezus. In het begin staat er dat Jezus van Abraham en David afstamde, en de zoon van Jozef was. Vervolgens staat er dat Jezus van de Heilige Geest was ontvangen en uit een maagd was geboren, wat zou inhouden dat Hij niet de zoon van Jozef was of een afstammeling van Abraham en van David was. De stamboom houdt evenwel vast aan het verband tussen Jezus en Jozef. Vervolgens begint de stamboom het proces van de geboorte van Jezus vast te leggen. Er staat dat Jezus van de Heilige Geest was ontvangen, dat Hij uit een maagd was geboren en niet als zoon van Jozef. En toch staat er duidelijk in de stamboom dat Jezus de zoon van Jozef was, en omdat de stamboom voor Jezus is geschreven staan er tweeënveertig generaties in vermeld. Als de

stamboom bij Jozef aankomt wordt er haastig gezegd dat hij de man van Maria was; woorden om te bewijzen dat Jezus van Abraham afstamde. Is dat niet een tegenstrijdigheid? De stamboom documenteert Jozefs afkomst duidelijk, het is duidelijk de stamboom van Jozef, maar Mattheus houdt vol dat het de stamboom van Jezus is. Is dat geen ontkenning van de ontvangenis van Jezus van de Heilige Geest? Is dus de stamboom van Mattheus niet een menselijk idee? Het is belachelijk! Zo weet je dat dit boek niet volledig van de Heilige Geest is gekomen. Misschien zijn er mensen die vinden dat God een stamboom moet hebben op aarde met als gevolg dat ze aan Jezus de tweeënveertigste generatie na Abraham toekennen. Dit is echt belachelijk! Hoe kan God een stamboom hebben nadat Hij op aarde is gekomen? Als je beweert dat God een stamboom heeft, schaar je Hem dan niet onder de schepselen van God? Want God is niet van de aarde, Hij is de Heer van de schepping, en hoewel Hij van vlees is, is Hij niet van dezelfde essentie als de mens. Hoe kun je God indelen alsof Hij tot dezelfde soort behoort als een schepsel van God? Abraham kan God niet vertegenwoordigen; hij was het voorwerp van Jehova's werk in die tijd. Hij was slechts een trouw dienaar die door Jehova was goedgekeurd, en hij behoorde tot het volk van Israël. Hoe kan hij dan een voorouder van Jezus zijn?

Wie heeft de stamboom van Jezus geschreven? Heeft Jezus dat Zelf gedaan? Heeft Jezus persoonlijk tegen hun gezegd: "Schrijf mijn stamboom"? De stamboom is door Mattheus vastgelegd nadat Jezus aan het kruis was genageld. Jezus had toen veel werk gedaan dat onbegrijpelijk was voor Zijn apostelen en Hij had er geen uitleg voor gegeven. Toen Hij weg was begonnen zijn apostelen te prediken en overal te werken. En in het belang van die fase van het werk begonnen zij brieven te schrijven en de boeken van het evangelie. De boeken

van het evangelie van het Nieuwe Testament zijn twintig tot dertig jaar na de kruisiging van Jezus geschreven. Voordien las het volk van Israël alleen het Oude Testament. Dat wil zeggen dat aan het begin van het Tijdperk van Genade de mensen het Oude Testament lazen. Het Nieuwe Testament verscheen pas in het Tijdperk van Genade. Het Nieuwe Testament bestond nog niet toen Jezus aan het werk was. De mensen hebben Zijn werk vastgelegd na Zijn wederopstanding en hemelvaart. Toen waren de vier evangeliën er pas, en daarbij waren er ook nog de brieven van Paulus en Petrus, en het boek van de Openbaring. Meer dan driehonderd jaar nadat Jezus ten hemel was gevaren, hebben latere generaties deze documenten selectief bijeengebracht en pas toen ontstond het Nieuwe Testament van de Bijbel. Pas toen dit werk voltooid was, was het Nieuwe Testament er; voordien bestond het niet. God had al dat werk gedaan, en Paulus en de andere apostelen hadden zoveel epistels geschreven voor kerken op verschillende locaties. De mensen die na hen kwamen hebben deze epistels bijeengebracht en hebben daar het grootste visioen aan toegevoegd dat door Johannes op het eiland Patmos was vastgelegd, waarin voorspelling werd gedaan van Gods werk in de laatste dagen. De mensen hebben deze volgorde aangehouden en die verschilt van de uitspraken van tegenwoordig. Wat nu wordt vastgelegd is volgens de stappen van het werk van God. Waar de mensen nu mee bezig zijn is het werk dat God persoonlijk doet en de woorden die Hij persoonlijk uit. Jullie – de mensheid – hoeven er niets aan te doen – de woorden die rechtstreeks van de Geest komen zijn stap voor stap geordend en zijn anders dan de ordening van de verslagen van de mens. Wat zij vastlegden, kun je zeggen, was naar het niveau van hun opleiding en menselijk kaliber. Wat zij vastlegden waren de ervaringen van de mens en ze hadden

allemaal hun eigen manier van vastleggen en weten, en ieder verslag was anders. Daarom ben je uitermate onontwikkeld en dom als je de Bijbel als God vereert! Waarom ben je niet op zoek naar het werk van de God van vandaag? Alleen het werk van God kan de mens redden. De Bijbel kan de mens niet redden; die is al enige duizenden jaren lang niet veranderd. En als je de Bijbel aanbidt zul je nooit het werk van de Heilige Geest bereiken. De twee fasen van het werk van God in Israël zijn beide vastgelegd in de Bijbel en dus zie je dat in die verslagen alle namen uit Israël komen en alle voorvallen in Israël plaatsvonden; zelfs de naam “Jezus” is een Israëlitische naam. Als je de Bijbel ook nu blijft lezen, klamp je je dan niet vast aan gewoonte? Wat in het Nieuwe Testament van de Bijbel staat betreft Judea. De originele tekst was in het Grieks en in het Hebreeuws, en de woorden van Jezus, en de naam die Hij destijds kreeg behoorden tot de mensentaal. Toen Hij aan het kruis werd genageld, zei Jezus: “Eli, Eli, lama sabachthani?” Is dit geen Hebreeuws? Dit komt gewoon doordat Jezus in Judea was geïncarneerd, maar het is geen bewijs dat God Joods is. Tegenwoordig is God vleesgeworden in China, en dus is alles wat Hij zegt ongetwijfeld in het Chinees. Toch kan het niet vergeleken worden met het Chinees dat vanuit de Bijbel is vertaald, want de bron van deze woorden is anders: het ene komt van het Hebreeuws dat de mens heeft vastgelegd, het andere komt van de directe uitspraken van de Geest. Hoe zou het dan mogelijk kunnen zijn dat er totaal geen verschil is?

Over de Bijbel (4)

Veel mensen geloven dat het begrijpen en kunnen interpreteren van de Bijbel hetzelfde is als het vinden van de ware weg. Maar is het in feite zo eenvoudig? Niemand kent de realiteit van de Bijbel. Deze is namelijk slechts een geschiedkundig verslag van het werk van God, en een getuigenis van de vorige twee stadia van het werk van God. De Bijbel biedt je geen begrip van het doel van het werk van God. Iedereen die de Bijbel heeft gelezen weet dat deze de twee stadia van het werk van God documenteert tijdens het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade. Het Oude Testament is een kroniek van de geschiedenis van Israël en het werk van Jehova vanaf de schepping tot het einde van het Tijdperk van de Wet. Het Nieuwe Testament legt het werk van Jezus op aarde vast in de vier evangeliën, en daarnaast het werk van Paulus; dan is het toch een geschiedkundig verslag? Wanneer je dingen uit het verleden nu naar boven haalt, maak je er geschiedenis van. Hoe waar of echt ze ook zijn, het is nog steeds geschiedenis. En geschiedenis gaat niet over het heden. God kijkt immers niet terug op de geschiedenis! Als je dus alleen de Bijbel begrijpt, maar niets begrijpt van het werk dat God vandaag van plan is te doen, en als je in God gelooft, maar niet op zoek bent naar het werk van de Heilige Geest, dan begrijp je niet wat het inhoudt om God te zoeken. Als je de Bijbel leest om de geschiedenis van Israël te bestuderen, om wetenschappelijk onderzoek te doen naar de geschiedenis van Gods schepping van alle hemelen en de aarde, dan geloof je niet in God. Maar omdat je nu in God gelooft en het leven nastreeft, omdat je kennis van God nastreeft en niet dode letters, doctrines of begrip van de geschiedenis, moet je op zoek naar Gods huidige wil en moet je de aanwijzing zoeken in het werk van de Heilige Geest. Als je archeoloog was zou je de Bijbel kunnen lezen, maar dat ben je niet. Jij bent een van de mensen die in

God geloven en je doet er goed aan op zoek te gaan naar de huidige wil van God. Op zijn best kan je door de Bijbel te lezen iets van de geschiedenis van Israël gaan begrijpen. Je zult leren over het leven van Abraham, van David en van Mozes. Je komt erachter hoe zij Jehova vereerden, hoe Jehova Zijn tegenstanders verbrandde en hoe Hij de mensen uit die tijd toesprak. Je zult alleen leren over Gods werk in het verleden. De verslagen in de Bijbel verhalen over hoe het vroege volk van Israël God vereerde en onder de hoede van Jehova leefde. Omdat de Israëlieten Gods uitverkoren volk waren, kun je in het Oude Testament de loyaliteit aan Jehova zien van het volk van Israël en zie je hoe er werd gezorgd voor allen die Jehova gehoorzaamden en hoe Hij hen zegende. Je kunt te weten komen dat God zowel vol genade en liefde was toen Hij in Israël aan het werk was, als bezeten van verzengende vlammen, en dat alle Israëlieten van hoog tot laag Jehova vereerden en het hele land dus door God gezegend was. Dit is de geschiedenis van Israël zoals deze is vastgelegd in het Oude Testament.

De Bijbel is een geschiedkundig verslag van Gods werk in Israël en het documenteert veel van de voorspellingen van de oude profeten en ook sommige van de uitspraken van Jehova bij Zijn werk van die tijd. Alle mensen zien dit boek dus als heilig (want God is heilig en groot). Dit is natuurlijk allemaal het resultaat van hun verering van Jehova en hun aanbidding van God. De mensen slaan dit boek er alleen maar zo op na omdat de scheppingen van God zo vererend en vol bewondering zijn voor hun Schepper, en er zijn zelfs mensen die dit boek een hemels boek noemen. Maar in feite is het niet meer dan een menselijk verslag. Jehova heeft het niet persoonlijk een naam gegeven en Hij heeft de totstandkoming ook niet persoonlijk begeleid. Met andere woorden, dit boek is

niet door God geschreven maar door mensen. De 'Heilige' Schrift is slechts de eerbiedige titel die het van de mens heeft gekregen. Jehova en Jezus hadden deze titels niet gekozen na een onderlinge discussie; het is niet meer dan een menselijk idee. Dit boek was immers niet door Jehova geschreven, laat staan door Jezus. Integendeel, het bevat het relaas dat wordt verhaald door vele oude profeten, apostelen en zieners die door latere generaties verzameld werden in een boek met oude geschriften dat de mensen in het bijzonder heilig toeschijnt. Een boek, waarvan zij denken dat het veel ondoorgroondelijke en diepe mysteriën bevat die toekomstige generaties slechts hoeven te ontsluiten. Mensen zijn dus nog meer geneigd te geloven dat dit boek een hemels boek is. Met de toevoeging van de Vier Evangelien en het Boek van de Openbaring is de houding van mensen bepaald anders dan bij ieder ander boek. Daarom durft niemand dit 'hemelse' boek grondig te analyseren – het is te 'heilig'.

Hoe komt het dat als mensen de Bijbel lezen, ze de juiste weg kunnen vinden om deze te beoefenen? Waarom kunnen ze er veel uit halen dat onbegrijpelijk was voor hen? Ik analyseer de Bijbel nu zo en dat betekent niet dat ik een hekel heb aan de Bijbel of de waarde als naslagwerk ontken. Ik leg jou de inherente waarde en de oorsprong van de Bijbel uit en geef er een verheldering over, zodat je niet langer onwetend bent. Want mensen hebben zo veel ideeën over de Bijbel, waarvan de meeste niet kloppen. Door de Bijbel op deze manier te lezen, halen ze er niet alleen niet uit wat ze zouden moeten, maar wordt bovendien het werk verhinderd dat ik van plan ben. Het verstoort het werk van de toekomst enorm en biedt alleen maar nadelen, geen voordelen. Wat ik je dus leer is gewoon de essentie en het werkelijke verhaal van de Bijbel. Ik vraag niet of je de Bijbel niet wilt lezen, of dat je overal rondbazuint dat hij volkomen

waardeloos is, maar dat je de juiste kennis van en kijk op de Bijbel hebt. Wees niet te eenzijdig! Hoewel de Bijbel een door mensen geschreven geschiedenisboek is, is het ook een documentatie van de vele principes waarmee de heiligen en profeten uit de oudheid God dienden en van de ervaringen die de recente apostelen hadden in het dienen van God. Dit was allemaal echt gezien en gekend door deze mensen en kan als referentie dienen voor de mensen uit onze tijd bij hun zoektocht naar de ware weg. Zo kan het lezen van de Bijbel de mensen ook veel wegen van leven bieden, die in andere boeken niet te vinden zijn. Het is de weg van leven van het werk van de Heilige Geest die de profeten en apostelen hebben ervaren in de voorbije tijden, en veel van de woorden zijn waardevol en weten de mensen te schenken wat ze nodig hebben. Daarom lezen alle mensen graag de Bijbel. Omdat er zoveel verstopt zit in de Bijbel, kijken de mensen er anders tegenaan dan tegen de geschriften van de grote spirituele figuren. De Bijbel is een verslag en een verzameling van de ervaringen en de kennis van mensen die Jehova en Jezus dienden in het oude en in het nieuwe tijdperk, en daarom hebben latere generaties er veel verlichting en illuminatie uit weten te halen, en wegen om te oefenen. De reden waarom de Bijbel boven de geschriften staat van iedere grote spirituele figuur is dat al hun geschriften op de Bijbel zijn gebaseerd, hun ervaringen allemaal uit de Bijbel komen en ze allemaal de Bijbel verklaren. Hoewel mensen dus wel steun uit de boeken van grote spirituele figuren kunnen halen, aanbidden ze de Bijbel nog steeds, want deze lijkt hun zo hoogstaand en wijs! En hoewel de Bijbel sommige van de boeken van de woorden van het leven bijeenbrengt, zoals de brieven van Paulus en van Petrus, en hoewel mensen steun en hulp uit deze boeken kunnen halen, zijn deze boeken toch verouderd, ze horen nog thuis in de oude tijd. Hoe

goed ze ook zijn, ze zijn alleen geschikt voor een bepaalde periode, en ze zijn niet voor eeuwig. Gods werk ontwikkelt zich immers voortdurend en kan niet gewoon ophouden in de tijd van Paulus of Petrus, of altijd in het Tijdperk van Genade blijven waarin Jezus gekruisigd werd. Daarom zijn deze boeken alleen geschikt voor het Tijdperk van Genade en niet voor het Tijdperk van het Koninkrijk van de laatste dagen. Ze hebben alleen de gelovigen van het Tijdperk van Genade iets te bieden, niet de heiligen van het Tijdperk van het Koninkrijk. Hoe goed ze ook zijn, ze zijn nog steeds achterhaald. Dit geldt ook voor het scheppingswerk van Jehova of voor Zijn werk in Israël: hoe groots dit werk ook is geweest, het is toch verouderd en er zou toch een tijd komen waarin het voorbij was. Ook het werk van God is hetzelfde: het is groots, maar er komt een moment waarop het eindigt: het kan niet altijd bij het werk van de schepping of bij dat van de kruisiging blijven. Hoe overtuigend het werk van de kruisiging ook is, hoe effectief in het verslaan van Satan, werk blijft uiteindelijk werk, en de tijdperken blijven uiteindelijk tijdperken. Werk kan niet altijd op hetzelfde fundament blijven staan en tijden kunnen niet onveranderlijk zijn, want er was een schepping en er moeten dus laatste dagen zijn. Dat is onvermijdelijk! De woorden van het leven in het Nieuwe Testament – de brieven van de apostelen en de Vier Evangelien – zijn nu dus geschiedkundige boeken geworden, oude almanakken. Hoe kunnen de oude almanakken de mensen het nieuwe tijdperk binnenleiden? Hoe kundig deze oude almanakken ook zijn om de mensen van leven te voorzien, hoe bekwaam ze ook zijn om de mensen naar het kruis te leiden, zijn ze niet verouderd? Hebben ze hun waarde niet verloren? Daarom zeg ik dat je niet blind in deze almanakken moet geloven. Ze zijn te oud, ze kunnen je niet binnenbrengen in het nieuwe werk en ze kunnen je alleen belasten. Ze kunnen je

niet alleen niet in het nieuwe werk binnenbrengen, en in het nieuwe intreden, maar ze nemen je ook mee in de oude religieuze kerken. Als dit zo is, ben je dan niet naar je oude geloof in God terug aan het gaan?

De Bijbel is een documentatie over Gods werk in Israël en de handelingen van het uitverkoren volk van Israël. Hoewel er een bepaalde selectie van gedeeltes was om erin te worden opgenomen of weggelaten, heeft de Heilige Geest, hoewel Hij daar geen goedkeuring aan had verleend, toch geen schuldige aangewezen. De Bijbel is zuiver het historische verhaal van Israël en eveneens een historisch verhaal van Gods werk. De mensen, zaken en dingen waar het over verhaalt zijn allemaal echt, en niets daarvan had een symbolische betekenis, behalve natuurlijk de profetie van Jesaja en Daniël, of het boek met visioenen van Johannes. Het volk uit de begintijd van Israël was goed geïnformeerd en cultureel onderlegd en hun oeroude kennis en cultuur was behoorlijk gevorderd. Wat zij dus schreven staat boven de schrijfsels van de hedendaagse mens. Daarom moeten we niet verbaasd zijn dat zij deze boeken konden schrijven. Jehova had immers zoveel werk onder hen verricht, en zij hadden zoveel gezien. David zag de daden van Jehova met zijn eigen ogen, hij genoot er persoonlijk van en zag veel van de tekenen en wonderen. Dus schreef hij al die psalmen om de daden van Jehova te prijzen. Ze hebben die boeken onder bepaalde omstandigheden kunnen schrijven, niet omdat ze over buitengewone talenten beschikten. Ze prezen Jehova omdat ze Hem gezien hadden. Als jullie niets van Jehova hebben gezien en niet bewust zijn van Zijn bestaan, hoe kunnen jullie Hem dan prijzen? Als jullie Jehova niet hebben gezien, dan weten jullie Hem ook niet te prijzen of Hem te aanbidden, laat staan dat jullie liederen voor Zijn verheerlijking kunnen schrijven, en zelfs als jullie gevraagd zou worden sommige

daden van Jehova te bedenken, zouden jullie dat niet kunnen. Dat jullie God nu kunnen prijzen en liefhebben is mede omdat jullie Hem hebben gezien, en ook Zijn werk hebben ervaren en als jullie kaliber verbetert, zullen jullie dan niet ook in staat zijn gedichten te schrijven om God te prijzen, net als David?

Om de Bijbel te begrijpen, om de geschiedenis te begrijpen, maar niet te begrijpen wat de Heilige Geest vandaag de dag doet – dat is verkeerd! Je hebt de geschiedenis goed bestudeerd, daar heb je prima werk verricht. Maar je begrijpt niets van het werk dat de Heilige Geest tegenwoordig uitvoert. Is dat geen dwaasheid? Andere mensen vragen je: "Wat doet God nu? Wat moet je nu binnengaan? Hoe vordert je zoektocht naar het leven? Begrijp jij de wil van God?" Je hebt geen antwoord op wat zij vragen – dus wat weet jij nou? En dan zul jij zeggen: Ik weet alleen dat ik het vlees de rug toe moet keren en mezelf moet kennen. En als ze dan vragen "Wat weet je nog meer?", dan zeg je dat je alle regelingen van God weet te gehoorzamen en dat je een beetje van de geschiedenis van de Bijbel begrijpt, meer niet. Is dat alles wat je bereikt hebt door al die jaren in God te geloven? Als dit alles is wat je begrijpt, is je heel veel ontgaan. Dus is jullie huidige gestalte in beginsel niet in staat te voldoen aan wat ik van jullie eis, en schieten de waarheden die jullie begrijpen tekort, evenals jullie vermogen om onderscheid te maken. Dit betekent dat jullie geloof te oppervlakkig is! Jullie moeten met meer waarheden worden uitgerust, jullie hebben meer kennis nodig, jullie moeten meer zien. Dan pas zullen jullie in staat zijn het evangelie te verkondigen, want dit is wat jullie zouden moeten bereiken!

Praktijk (1)

In het verleden waren er veel afwijkingen en zelfs absurditeiten in de manieren waarop mensen ervaringen hadden. Ze begrepen simpelweg niet de normen van Gods vereisten, dus gingen de ervaringen van mensen op veel gebieden mis. Wat God van de mens vereist, is dat deze normale menselijkheid kan naleven. Het is bijvoorbeeld prima dat mensen moderne conventies volgen wat betreft voeding en kleding, een pak en stropdas dragen, iets leren over moderne kunst, en in hun vrijetijd van kunst, cultuur en vermaak kunnen genieten. Ze kunnen wat gedenkwaardige foto's nemen, ze kunnen lezen, wat bruikbare kennis verwerven en een relatief goede leefomgeving hebben. Dit zijn allemaal dingen die passen bij een leven van normale menselijkheid. Toch zien mensen dit als dingen die God verafschuwt, en zien ze ervan af om ze te doen. Hun beoefening bestaat uit het alleen maar volgen van een paar regels, wat voert tot een leven waar kraak noch smaak aan zit en dat totaal betekenisloos is. In werkelijkheid heeft God nooit vereist dat mensen dingen op deze manier doen. Mensen wensen allemaal hun eigen gezindheden te beknotten. In hun geest bidden ze er onophoudelijk voor om dichter bij God te zijn. Hun gedachten overdenken doorlopend wat God van plan is, hun ogen beschouwen doorlopend het een of het ander. Ze zijn doodsbenauwd dat hun band met God op de een of andere manier zal worden verbroken. Dit zijn allemaal conclusies die mensen zelf hebben getrokken; het zijn regels die mensen zichzelf hebben gesteld. Als je je eigen natuur en wezen niet kent, en niet begrijpt welk niveau je eigen beoefening kan bereiken, dan kun je onmogelijk zeker weten welke normen God precies aan de mens stelt. Ook zul je geen nauwkeurig pad van beoefening hebben. Omdat je niet kunt begrijpen wat God precies van de mens vereist, gaan je gedachten altijd alle kanten op. Je peinst je een ongeluk bij het analyseren van

Gods bedoelingen, en zoekt blindelings naar een manier om te worden geraakt en verlicht door de Heilige Geest. Het resultaat is dat je enkele manieren van beoefening ontwikkelt waarvan je denkt dat ze geschikt zijn. Je hebt gewoon geen idee wat het precies is dat God van de mens vereist. Je blijft maar onverstoord je eigen reeks beoefeningen uitvoeren. Het resultaat interesseert je weinig, en nog minder interesseert het je of er afwijkingen of fouten in je beoefening zitten. Zo is je beoefening vanzelf onnauwkeurig en zonder principes. In het bijzonder ontbreekt hieraan een juist menselijk verstand en geweten, alsook Gods aanprijzing en de bevestiging van de Heilige Geest. Het wordt veel te makkelijk om gewoon maar je eigen weg in te slaan. Dit soort beoefening is simpelweg het volgen van regels of opzettelijk een grotere last op je nemen om jezelf in te perken en te beheersen. Toch denk je dat je beoefening tiptop in orde is, maar je weet niet dat het grootste deel ervan bestaat uit onnodige processen of nalevingen. Er zijn er velen die jarenlang op deze manier beoefenen terwijl er praktisch geen verandering optreedt in hun gezindheid, geen nieuw begrip is, geen nieuw intreden. Zonder het te weten, maken ze dezelfde oude fouten weer en geven ze hun brute natuur alle ruimte. Dat gaat zelfs zo ver dat ze vaak onredelijke, onmenselijke daden begaan, en zich gedragen op manieren waar mensen niets van snappen en helemaal verbijsterd door zijn. Kan men zeggen dat zulke mensen een verandering van gezindheid hebben ervaren?

Het geloof in God is nu het Tijdperk van Gods Woord binnengegaan. Relatief gezien bidden mensen niet zo veel als eerder. Gods woorden hebben expliciet alle aspecten van de waarheid en manieren van beoefening gecommuniceerd, dus mensen hebben geen enkele reden meer om te zoeken en rond te tasten. In het leven van het Tijdperk van het Koninkrijk leiden Gods woorden de mensen

voorwaarts. Het is een leven waarin ze alles duidelijk te zien krijgen, want God heeft alles expliciet verduidelijkt en de mens hoeft niet langer op de tast door het leven te gaan. Wat betreft huwelijk, wereldse zaken, het leven, voeding, kleding en onderdak, interpersoonlijke relaties, hoe men kan dienen op een manier die aan Gods wil voldoet, hoe men het vlees dient te verzaken, enzovoorts: welke van deze dingen heeft God niet aan jullie uitgelegd? Moeten jullie nog steeds aan het bidden en zoeken slaan? Dat is echt niet nodig! Als je deze dingen nog steeds doet, ben je alleen maar overbodig bezig. Het is onwetend en dom, en totaal onnodig! Alleen zij die te zeer tekortkomen in kaliber en Gods woorden niet kunnen begrijpen, spreken doorlopend dwaze gebeden uit. De sleutel tot het in praktijk brengen van de waarheid is of je wel of geen vastberadenheid hebt. Sommige mensen willen in hun handelingen beslist hun vleselijke voorkeuren volgen, zelfs als ze weten dat het niet in overeenstemming is met de waarheid. Dit zit dan hun eigen vooruitgang in het leven in de weg. Zelfs na te bidden en te zoeken willen ze nog steeds buigen voor het vlees. Zondigen ze niet willens en wetens door dit te doen? Zoals zij die vleselijke geneugten begeren en maar wat graag geld willen hebben, en dan tot God bidden met de woorden: "God! Zult u het me toestaan om vleselijke geneugten te begeren en naar rijkdom te hunkeren? Is het uw wil dat ik op deze manier geld verdien?" Is dit een gepaste manier om te bidden? Mensen die dit doen, weten heel goed dat God in deze dingen geen genoegten schept en dat ze er afstand van zouden moeten doen. Maar de dingen die ze in hun hart hebben, zijn al vastgesteld, en wanneer ze bidden en zoeken, proberen ze God te verplichten dit gedrag van hen toe te staan. In hun hart eisen ze soms zelfs dat God iets zegt om dit te bevestigen. Dit is wat opstandigheid wordt genoemd. Ook zijn er diegenen die broeders en zusters van de kerk naar

hun kant overhalen en hun eigen onafhankelijke koninkrijken vestigen. Je weet heel goed dat deze daden zich tegen God keren. Maar wanneer je eenmaal vastbesloten bent om iets als dit te doen, ga je nog steeds op zoek en bid je tot God, kalm en onverschrokken. Wat ben je schaamteloos en brutaal! Wat het achterlaten van wereldse dingen betreft, hier is lang geleden over gesproken. Er zijn sommigen die duidelijk weten dat God wereldse dingen haat. En toch blijven ze in gebed zeggen: "O, God! Ik begrijp dat u niet wilt dat ik in wereldse dingen meega. Maar ik doe dit zodat er geen schande over uw naam komt; ik doe het zodat wereldse mensen uw heerlijkheid in mij kunnen zien." Wat voor gebed is dit? Kunnen jullie het zeggen? Het is een gebed dat bedoeld is om God te dwingen en onder druk te zetten. Schaam je je er niet voor om op deze manier te bidden? Mensen die op deze manier bidden, verzetten zich opzettelijk tegen God, en dit soort gebed is volledig een kwestie van twijfelachtige motieven; het is werkelijk een uitdrukking van een satanische gezindheid. Gods woorden zijn glashelder, in het bijzonder die woorden die geuit zijn over Zijn wil, Zijn gezindheid en hoe Hij met verschillende soorten mensen omgaat. Als je de waarheid niet begrijpt, moet je Gods woorden vaker lezen: de resultaten daarvan zijn veel beter dan blindelings bidden en zoeken. Er zijn veel gevallen waarin zoeken en bidden vervangen zouden moeten worden door het vaker lezen van Gods woorden en het communiceren over de waarheid. In je reguliere gebeden zou je moeten nadenken over jezelf en moeten proberen jezelf beter te kennen vanuit Gods woorden. Dit komt je vooruitgang in het leven meer ten goede. Als je nu nog steeds zoekt door je ogen ten hemel te slaan, toont dat niet aan dat je nog steeds in een vage God gelooft? Eerder had je zoeken en bidden resultaat, en roerde de Heilige Geest je geest enigszins omdat dat de tijd was van het

Tijdperk van Genade. Je kon God niet zien, dus had je geen andere keuze dan op de tast voortgaan en op die manier zoeken. Nu is God onder de mens gekomen, is het Woord in het vlees verschenen en heb je God gezien; daarom werkt de Heilige Geest niet langer zoals Hij dat voorheen deed. Het tijdperk is veranderd, en de manier waarop de Heilige Geest werkt ook. Hoewel mensen misschien niet zo vaak meer bidden als ze ooit deden, heeft de mens nu wel de gelegenheid om God lief te hebben omdat God op aarde is. De mens is het tijdperk binnengegaan van de liefde voor God en kan binnenin zichzelf op een juiste manier dichterbij God komen: "O, God! U bent werkelijk zo goed, en ik wil van u houden!" Slechts een paar duidelijke en eenvoudige woorden geven uiting aan de liefde voor God in de harten van mensen; dit gebed wordt slechts uitgesproken om de liefde tussen de mens en God te verdiepen. Soms merk je misschien dat je blijk geeft van een mate van opstandigheid en zul je zeggen: "O, God! Waarom ben ik zo verdorven?" Je merkt een sterke drang om jezelf een paar keer te slaan, en tranen wellen in je ogen op. Op zulke momenten voel je spijt en nood in je hart, maar heb je geen manier om deze gevoelens te uiten. Dit is het huidige werk van de Heilige Geest, maar alleen zij die het leven nastreven kunnen het bereiken. Je voelt dat God je heel erg liefheeft en je hebt een speciaal gevoel. Hoewel je niet over de woorden beschikt om duidelijk te kunnen bidden, heb je steeds het gevoel dat Gods liefde zo diep is als de oceaan. Er zijn geen geschikte woorden om deze gesteldheid uit te drukken. Dit is een gesteldheid die vaak in de geest bovenkomt. Dit soort gebed en communicatie, dat als doel heeft om je in je hart dichterbij God te brengen, is normaal en gepast.

Hoewel de tijd dat mensen moesten tasten en zoeken nu tot het verleden behoort, wil dit niet zeggen dat mensen niet meer hoeven te bidden en te zoeken. Evenmin is het zo dat mensen niet hoeven te wachten tot Gods wil zich openbaart voordat ze verdergaan met het werk. Dit zijn alleen maar de misvattingen van de mens. God is onder de mensen gekomen om met hen te leven, om hun licht, hun leven en hun weg te zijn: dit is een feit. Natuurlijk biedt God, door Zijn komst naar de aarde, de mens een praktische weg en een leven dat past bij hun gestalte, waar ze van kunnen genieten. Hij is niet gekomen om alle soorten beoefening van de mens te breken. De mens leeft niet meer tastend en zoekend, omdat dit vervangen is door Gods komst naar de aarde om te werken en Zijn woord te spreken. Hij is gekomen om de mens te bevrijden van het leven van duisternis en vergetelheid dat hij heeft geleid, en om een leven vol licht voor hem mogelijk te maken. Het huidige werk is om duidelijk op dingen te wijzen, duidelijk te spreken, rechtstreeks te informeren en dingen uitdrukkelijk te definiëren, zodat mensen deze dingen in praktijk kunnen brengen, net zoals Jehova God het volk Israël aanvoerde en vertelde hoe te offeren en hoe de tempel te bouwen. Daarom hoeven jullie niet langer een leven van oprecht zoeken te leiden, zoals jullie deden toen de Heer Jezus weg was gegaan. Zouden jullie in de toekomst op de tast moeten werken om het evangelie te verspreiden? Zouden jullie blindelings moeten proberen een gepaste levenswijze te vinden? Moeten jullie om je heen tasten om uit te vinden hoe jullie je eigen plichten moeten vervullen? Is het nodig dat jullie jezelf ter aarde werpen en zoeken om te weten hoe jullie getuigenis moeten geven? Is het nodig dat jullie vasten en bidden om te weten hoe je te kleden of hoe te leven? Is het nodig dat jullie onophoudelijk tot God in de hemel bidden om te weten hoe te aanvaarden

dat God jullie overwint? Is het nodig dat jullie continu bidden, dag en nacht, om te weten hoe jullie God moeten gehoorzamen? Onder jullie zijn er velen die zeggen dat jullie niet in staat zijn om te beoefenen omdat jullie het niet begrijpen. Mensen besteden gewoon geen aandacht aan Gods huidige werk! Veel woorden heb ik lang geleden gesproken, maar jullie hebben nooit ook maar de geringste aandacht besteed aan het lezen ervan. Het is daarom geen wonder dat jullie niet weten hoe te beoefenen. Natuurlijk roert de Heilige Geest mensen tegenwoordig nog steeds om hen in staat te stellen vreugde te ervaren, en leeft Hij samen met de mens. Dit is de bron van die^[a] speciale, plezierige gevoelens die vaak voorkomen in je leven. Nu en dan is er een dag waarop je voelt dat God enorm beminnelijk is, en dan moet je wel tot Hem bidden: "O, God! Uw liefde is zo prachtig en uw beeld is zo geweldig. Het is mijn wens om mijn liefde voor u te verdiepen, om mezelf volledig te wijden aan het uitputten van mijn hele leven. Ik zal alles aan u wijden, zolang het voor u is; zolang ik, door dit te doen, van u kan houden ..." Dit is een plezierig gevoel dat de Heilige Geest je bezorgt. Het is geen verlichting en ook geen illuminatie; het is de ervaring geroerd te worden. Ervaringen van gelijke aard zullen zich nu en dan voordoen: soms, als je op weg bent naar je werk, zul je bidden en dichtbij God komen, en zul je zo geroerd zijn dat tranen je gezicht natmaken. Je zult alle zelfbeheersing kwijtraken en naarstig een geschikte plek zoeken waar je alle geestdrift in je hart kunt uiten ... Het zal gebeuren dat je je ergens in het openbaar bevindt en voelt dat je Gods liefde zozeer geniet, dat je lot allesbehalve alledaags is, en dat je bovendien je leven betekenisvoller leeft dan wie dan ook. Je zult ten diepste weten dat God je heeft verheven, en dat dit Gods grote liefde voor jou is. In de diepste uithoeken van je hart zul je voelen dat God een soort liefde bezit die door de mens niet kan

worden uitgedrukt of doorgrond, alsof je die kent maar op geen enkele manier kunt beschrijven. Je moet er altijd bij stilstaan, maar kunt deze liefde toch niet volledig uitdrukken. Op zulke momenten zul je zelfs vergeten waar je bent en zul je uitroepen: "O, God! U bent zo ondoorgrondelijk en zo geliefd!" Daardoor zullen de mensen in de war raken, maar dergelijke dingen komen allemaal heel vaak voor. Dit soort dingen hebben jullie in jullie leven zo vaak meegemaakt. Dit is het leven dat de Heilige Geest je vandaag heeft gegeven, en het leven dat je nu zou moeten leven. Het is niet bedoeld om je ervan af te houden het leven te leiden; eerder om je leefwijze te veranderen. Het is een gevoel dat niet kan worden beschreven of uitgedrukt. Het is ook het ware gevoel van de mens en, meer nog, het is het werk van de Heilige Geest. Je zult het misschien in je hart begrijpen, maar je kunt het aan helemaal niemand duidelijk uitdrukken. Dit komt niet doordat je moeilijk uit je woorden komt of doordat je stottert, maar doordat het een gevoel is van een soort dat niet met woorden beschreven kan worden. Het is je toegestaan om tegenwoordig van deze dingen te genieten, en dit is het leven dat je zou moeten leiden. Natuurlijk zijn de andere aspecten van je leven niet ledig; het is alleen zo dat deze ervaring geroerd te worden een soort vreugde in je leven wordt waardoor je altijd bereid bent zulke ervaringen van de hand van de Heilige Geest te genieten. Maar je moet weten dat op deze manier te worden geroerd niet gebeurt zodat je het vlees kunt ontstijgen en naar de derde hemel kunt gaan, of over de hele wereld kunt reizen. Eerder is het zo dat je de liefde van God die je tegenwoordig geniet mag voelen en proeven, het belang van Gods tegenwoordige werk mag ervaren en opnieuw vertrouwd mag raken met Gods zorg en bescherming. Al deze dingen zijn bedoeld om je meer kennis te

geven van het werk dat God tegenwoordig doet: dit is Gods doel bij het uitvoeren van dit werk.

Zoeken en rondtasten was de leefwijze vóór de incarnatie van God. In die tijd konden mensen God niet zien, en dus moesten ze wel zoeken en rondtasten. Tegenwoordig heb je God gezien en vertelt Hij je direct hoe je moet beoefenen; dit is waarom je niet langer hoeft rond te tasten of te zoeken. Het pad waarlangs Hij de mens leidt, is het pad van de waarheid, en de dingen die Hij de mens vertelt en die de mens ontvangt, zijn het leven en de waarheid. Je hebt de weg, de waarheid en het leven, dus wat is de noodzaak van overal zoeken? De Heilige Geest zal niet twee werkfasen tegelijkertijd uitvoeren. Als, wanneer ik mijn woord heb gesproken, mensen Gods woorden niet zorgvuldig eten en drinken, de waarheid niet op een juiste manier nastreven en zich nog steeds gedragen zoals in het Tijdperk van Genade, rondtastend als blinden, almaar biddend en zoekend, zou dat niet betekenen dat deze fase van mijn werk – het werk van woorden – tevergeefs wordt uitgevoerd? Ik mag mijn woord dan misschien hebben gesproken, maar de mensen begrijpen het nog altijd niet volledig, en dit komt omdat ze tekortschieten in kaliber. Dit probleem kan worden opgelost door het kerkleven te leiden en door met elkaar te communiceren. Hoewel God voorheen, in het Tijdperk van Genade, vleesgeworden was, deed Hij niet het werk van woorden. Het is om deze reden dat de Heilige Geest destijds op die manier werkte, om het werk door te laten lopen. In die tijd was het voornamelijk de Heilige Geest die het werk deed, maar nu is het de vleesgeworden God Zelf Die het doet; Hij heeft het werk van de Heilige Geest overgenomen. Voordien ervoeren mensen, zolang ze regelmatig baden, vrede en vreugde; er was berisping en ook discipline. Dit was allemaal het werk van de

Heilige Geest. Deze gesteldheden komen tegenwoordig niet vaak voor. De Heilige Geest kan in een bepaald tijdperk maar één soort werk doen. Als Hij twee soorten werk tegelijkertijd deed, waarbij het vlees één soort werk in de mensen deed en de Heilige Geest een ander soort, en als datgene wat het vlees zei niet telde, en alleen datgene wat de Geest zei telde, dan zou Christus geen enkele noemenswaardige waarheid of weg en geen enkel noemenswaardig leven hebben. Dit zou een innerlijke tegenstrijdigheid zijn. Zou de Heilige Geest zo kunnen werken? God is almachtig, volmaakt wijs, heilig en rechtvaardig en Hij begaat absoluut geen vergissingen.

In de ervaringen van mensen in het verleden waren er te veel afwijkingen en fouten. Er waren enkele dingen die mensen met een normale menselijkheid geacht werden te hebben of doen, of er waren fouten die in het menselijk leven moeilijk te voorkomen waren. Wanneer deze dingen niet goed werden opgepakt, legden mensen de verantwoordelijkheid ervoor bij God. Er was een zuster die thuis gasten ontving. Haar gestoomde broodjes waren niet goed gestoomd, dus dacht ze: dit is waarschijnlijk God die mij disciplineert. God pakt opnieuw mijn ijdele hart aan; mijn ijdelheid is echt te sterk. Maar in werkelijk, als je kijkt naar de normale denkwijze van de mens: als er gasten komen, raak je gespannen en gejaagd, en ga je bij alles wat je doet als een kip zonder kop te werk. Het is dan maar een kwestie van tijd voordat de rijst aanbrandt of er te veel zout in de gerechten zit. Dit komt doordat je te gespannen bent, maar mensen schrijven het uiteindelijk toe aan 'God die hen disciplineert'. In werkelijkheid zijn dit allemaal slechts fouten die in een mensenleven worden gemaakt. Zou je dit soort dingen niet eveneens vaak meemaken als je niet in God geloofde? De problemen die zich voordoen, zijn vaak het gevolg van fouten door mensen; het is gewoon niet

zo dat zulke fouten door de Heilige Geest worden veroorzaakt. Zulke fouten hebben niets met God te maken. Je bijt bijvoorbeeld op je tong tijdens het eten: zou dat disciplinerend door God kunnen zijn? Disciplinerend door God gebeurt volgens principes, en gebeurt gewoonlijk wanneer je moedwillig een overtreding begaat. God zal je alleen disciplineren wanneer je dingen doet die te maken hebben met Zijn naam of Zijn getuigenis of werk. Mensen begrijpen nu genoeg van de waarheid om een innerlijk besef te hebben van de dingen die ze doen. Bijvoorbeeld: zou het mogelijk zijn niets te voelen als je het geld van de kerk verduisterde of roekeloos uitgaf? Als je dat deed, zou je iets voelen. Het is niet mogelijk om alleen iets te voelen wanneer de daad eenmaal begaan is. In je hart weet je duidelijk wat voor daden tegen je geweten indruisen. Mensen hebben hun eigen voorkeuren en dingen die ze plezierig vinden, dus geven ze zich daar simpelweg aan over, zelfs al weten ze duidelijk hoe ze de waarheid in praktijk moeten brengen. Daarom bemerken ze, als ze iets hebben gedaan, geen duidelijke berisping en ondergaan ze geen duidelijke disciplinerend. Dit komt doordat ze willens en wetens een overtreding hebben begaan, dus disciplineert God hen niet. Wanneer eenmaal de tijd van het rechtvaardige oordeel daar is, zal Gods vergelding eenieder treffen op basis van zijn daden. Op het moment zijn er mensen in de kerk die geld verduisteren, mensen die geen duidelijke grenzen hanteren tussen mannen en vrouwen, en mensen die heimelijk over Gods werk oordelen, zich ertegen verzetten en proberen het af te breken. Waarom gaat alles nog goed met hen? Wanneer ze zulke dingen doen, hebben ze bewustzijn en voelen ze berisping in hun hart. Daarom ondergaan ze soms tuchtiging en loutering, maar ze zijn gewoon te schaamteloos! Het is net als wanneer mensen promiscue zijn: ze zijn bewust van wat ze op dat moment aan

het doen zijn, maar hun lust is te sterk en ze hebben zichzelf niet in de hand. Zelfs als de Heilige Geest hen disciplineert, zal dat nergens toe leiden, dus zal de Heilige Geest geen discipline toepassen. Als de Heilige Geest hen dan niet disciplineert, als ze geen berisping voelen en er niets gebeurt met hun vlees, wat voor berisping zou er dan naderhand kunnen zijn? De daad is gedaan: wat voor discipline zou er kunnen zijn? Het bewijst alleen dat ze te schaamteloos zijn en menselijkheid tekortkomen, en dat ze vervloekingen en straf verdienen! De Heilige Geest werkt niet nodeloos. Als je de waarheid prima kent, maar niet in praktijk brengt, als je in staat bent tot enig kwaad, dan kun je alleen maar wachten op die dag waarop je, samen met de boze, gestraft zult worden. Dit is het beste einde voor je! Nu heb ik herhaaldelijk gepreekt over het geweten, wat het minimale criterium is. Als mensen geen geweten hebben, hebben ze de discipline van de Heilige Geest verloren; ze kunnen doen wat ze maar willen en God slaat op hen geen acht. Zij die werkelijk een geweten en verstand hebben, zullen zich er bewust van zijn wanneer ze iets fout doen. Ze zullen zich ongemakkelijk voelen zodra hun geweten iets van berisping voelt; ze zullen een innerlijke strijd ondergaan, en uiteindelijk het vlees verzaken. Ze zullen niet zover komen dat ze iets doen wat te ernstig tegen God ingaat. Ongeacht of de Heilige Geest hen disciplineert en tuchtigt, zullen mensen allemaal iets voelen wanneer ze iets fout doen. Daarom begrijpen mensen nu allerlei waarheden en als ze die niet in praktijk brengen, is dat een menselijke kwestie. Ik reageer helemaal niet op dit soort mensen, noch heb ik enige hoop voor hen. Doe maar wat je wilt!

Wanneer sommige mensen bijeenkomen, zetten ze Gods woord aan de kant en hebben ze het altijd over hoe die of die persoon is. Natuurlijk is het goed om een beetje onderscheidingsvermogen te hebben, zodat je, waar je ook heen

gaan, niet makkelijk wordt misleid, bedrogen of beetgenomen; ook dit is een aspect dat mensen moeten bezitten. Maar je moet je niet uitsluitend op dit aspect richten. Dit gaat over de negatieve kant van de dingen, en je kunt niet altijd andere mensen in de gaten houden. Je hebt nu te weinig kennis van hoe de Heilige Geest werkt, je geloof in God is te oppervlakkig en je bezit te weinig positieve dingen. Degene in Wie je gelooft, is God, en Degene Die je moet begrijpen, is God, niet Satan. Als je alleen maar herkent hoe Satan werkt, en alle manieren waarop boze geesten werken, maar totaal geen kennis hebt van God, wat zou daarvan dan het nut zijn? Is het niet God in Wie je nu gelooft? Waarom omvat je kennis niet ook deze positieve dingen? Je schenkt simpelweg geen aandacht aan het positieve aspect van intreding, en je hebt er geen vat op, dus wat wil je in vredesnaam winnen in je geloof? Weet je niet hoe je moet nastreven? Je weet een heleboel over de negatieve aspecten, maar over het positieve aspect van intreding weet je niets: hoe zou je gestalte dan ooit kunnen groeien? Welke vooruitzichten voor ontwikkeling heeft iemand als jij, die het alleen maar heeft over de oorlog met Satan? Zou je intreding niet te achterhaald zijn? Wat zou je met het huidige werk kunnen winnen door dit te doen? Wat op dit moment essentieel is, is dat je begrijpt wat God nu wil doen, hoe de mens moet meewerken, God moet liefhebben, het werk van de Heilige Geest moet begrijpen, alle woorden moet binnengaan die God tegenwoordig spreekt, ze moet eten en drinken, ervaren en begrijpen, aan Gods wil moet voldoen, volledig door God moet worden overwonnen en zich aan God moet onderwerpen ... Dit zijn de dingen waarop je je zou moeten richten en die nu zouden moeten worden binnengegaan. Begrijp je dat? Wat voor zin heeft het om je alleen te concentreren op het onderscheiden van andere mensen? Je kunt Satan hier

onderscheiden, boze geesten daar onderscheiden; je kunt een volledig begrip hebben van boze geesten, maar als je niets kunt zeggen over het werk van God, kan zulk onderscheidingsvermogen dan de plaats innemen van een begrip van God? Ik heb eerder gecommuniceerd over de uitdrukkingen van het werk van boze geesten, maar dit is daar niet het leeuwendeel van geweest. Natuurlijk moeten mensen enig onderscheidingsvermogen hebben. Dit is een aspect dat zij die God dienen moeten hebben om geen domme dingen te doen en Gods werk niet te onderbreken. Maar het belangrijkste is nog altijd dat men kennis heeft van Gods werk en dat men Gods wil kent. Wat voor kennis van deze fase van Gods werk is er binnen jou? Kun je spreken over wat het is dat God doet, wat Gods wil is, wat je eigen tekortkomingen zijn en met welke dingen je jezelf zou moeten uitrusten? Kun je zeggen wat je nieuwste intreding is? Je zou vruchten moeten kunnen plukken en begrip moeten kunnen verwerven in de nieuwe intreding. Doe niet alsof je verward bent; je moet in de nieuwe intreding beter je best doen om je eigen ervaring en kennis te verdiepen. Meer nog, je moet vat krijgen op de huidige, nieuwste intredingen en de meest juiste manier van ervaren. Bovendien moet je door het nieuwe werk en nieuwe intredingen onderscheidingsvermogen hebben met betrekking tot je voorgaande, achterhaalde en afwijkende beoefeningen, en zoeken hoe je die moet afwerpen om de nieuwe ervaringen te kunnen binnengaan. Dit zijn dingen die je nu dringend moet begrijpen en moet binnengaan. Je moet de verschillen en de verhouding tussen de oude en nieuwe intredingen begrijpen. Als je op deze dingen geen vat hebt, zul je geen weg vooruit hebben, omdat je dan geen gelijke tred zult kunnen houden met het werk van de Heilige Geest. Door Gods woord op een juiste wijze te eten en drinken en door op een juiste wijze te communiceren, moet je in staat zijn je voorgaande,

verouderde beoefeningswijzen en je oude, traditionele noties te veranderen, zodat je een nieuwe beoefening kunt binnengaan en Gods nieuwe werk kunt binnengaan. Dit zijn dingen die je zou moeten bereiken. Ik vraag je nu niet alleen maar om precies uit te zoeken in welke mate je voldoet; dit is niet het doel. Veeleer vraag ik je om je beoefening van de waarheid en je begrip van de intreding in het leven serieus te nemen. Je vermogen om jezelf te kennen is geen afspiegeling van je werkelijke gestalte. Als je Gods werk kunt ervaren, ervaring hebt met en begrip hebt van de waarheid in Gods woorden, en je eigen voormalige persoonlijke noties en fouten kunt onderscheiden, dan is dit je ware gestalte; iets wat elk van jullie zou moeten bereiken.

Er zijn veel situaties waarin jullie gewoonweg niet weten hoe te praktiseren. Van hoe de Heilige Geest werkt, weten jullie nog minder. Soms doe je iets wat duidelijk ongehoorzaam is tegenover de Heilige Geest. Door Gods woorden te eten en drinken, heb je al vat op het principe dat hier van toepassing is. Daarom heb je een innerlijk gevoel van berisping en verontrusting. Natuurlijk is dit een gevoel dat men alleen zal hebben ervan uitgaand dat men enige waarheid kent. Als mensen niet meewerken of praktiseren in overeenstemming met Gods woord in deze tijd, staan ze het werk van de Heilige Geest in de weg en zullen ze zeker innerlijke onrust ervaren. Stel dat je het principe van een bepaald aspect begrijpt, maar er niet naar praktiseert, dan zou je als gevolg daarvan innerlijke berisping voelen. Als je het principe niet begrijpt en dit aspect van de waarheid helemaal niet kent, zul je hier niet per se een gevoel van berisping over ervaren. De berisping door de Heilige Geest komt altijd in een context. Je denkt dat je het werk vertraagd hebt omdat je niet hebt gebeden en niet hebt samengewerkt met het werk van de Heilige Geest. Maar in werkelijkheid kan dit niet worden

vertraagd. De Heilige Geest zal iemand anders roeren; het werk van de Heilige Geest wordt door niemand ingeperkt. Je voelt dat je God hebt teleurgesteld, en dit is een gevoel dat in je geweten zou moeten spelen. Of je de waarheid kunt verwerven of niet, is jouw zaak en staat los van God. Soms is het je eigen geweten dat zich beschuldigd voelt, maar dit is niet de verlichting of illuminatie van de Heilige Geest, en evenmin is het een berisping door de Heilige Geest. In plaats daarvan is het een gevoel binnen het menselijke geweten. Als je liederlijk handelt in kwesties waar de naam van God, het getuigenis van God of het werk van God mee gemoeid is, zal God je niet vrijuit laten gaan. Maar er is een grens: in veelvoorkomende, kleine kwesties zal God niet voor je in actie komen. Hij zal je negeren. Als je principes overtreedt en Gods werk verstoort, zal Hij Zijn toorn op je loslaten en je beslist niet vrijuit laten gaan. Sommige van de fouten die je maakt, zijn onvermijdelijk in de loop van een mensenleven. Als je bijvoorbeeld je broodjes niet op de juiste manier stoomt en zegt dat het God is die je disciplineert, dan is dat een totaal onredelijke uitspraak. Gebeurde dit soort dingen soms niet vaak voordat je in God begon te geloven? Je voelt dat het lijkt alsof het om discipline door de Heilige Geest gaat, terwijl dat in werkelijkheid niet het geval is (enkele uitzonderlijke omstandigheden daargelaten), omdat dit werk niet volledig van de Heilige Geest komt, maar gewoon van menselijke gevoelens. Maar het is normaal dat gelovige mensen op deze manier denken. Je had niet op deze manier kunnen denken toen je niet in God geloofde. Toen je eenmaal in God ging geloven, begon je meer tijd te steken in het nadenken over deze zaken. Zo begon je vanzelf op deze manier te denken. Dit komt voort uit de manier waarop normale mensen denken en heeft te maken met hun mentaliteit. Maar laat mij je vertellen dat zulke gedachten niet binnen de reikwijdte van het werk

van de Heilige Geest vallen. Dit is er een voorbeeld van dat de Heilige Geest mensen een normale reactie geeft door hun gedachten, maar je moet begrijpen dat deze reactie niet het werk is van de Heilige Geest. Bezit van dit soort 'kennis' bewijst niet dat je het werk van de Heilige Geest hebt. Je kennis komt niet voort uit verlichting door de Heilige Geest en is al helemaal niet het werk van de Heilige Geest. Het is alleen maar het product van normaal menselijk denken en heeft totaal geen verband met de verlichting of illuminatie van de Heilige Geest: dit zijn nadrukkelijk fenomenen die losstaan van elkaar. Zulk normaal menselijk denken is niet helemaal van de Heilige Geest afkomstig. Wanneer de Heilige Geest werkt om mensen te verlichten, geeft Hij hun in het algemeen kennis van Gods werk en van hun ware intreden en ware gesteldheid. Hij staat het hun ook toe Gods urgente bedoelingen en Zijn tegenwoordige vereisten voor de mens te kennen, zodat ze de vastberadenheid verkrijgen alles op te offeren om God tevreden te stellen, God te beminnen zelfs wanneer vervolging en tegenslag hun ten deel vallen, van God te getuigen zelfs als het betekent dat hun bloed vloeit of dat ze hun leven moeten geven, en dit te doen zonder er spijt van te hebben. Als je dit soort vastberadenheid hebt, betekent dat dat de Heilige Geest Zich in je roert en in je werkt. Maar weet dat zulke roeringen niet op absoluut elk moment bezit van je hebben. Soms, wanneer je op bijeenkomsten bidt en Gods woorden eet en drinkt, kun je je enorm geroerd en geïnspireerd voelen. Het voelt zo nieuw en fris wanneer anderen iets communiceren van hun ervaring en begrip van Gods woorden, en je hart is volledig licht en helder. Dit alles is het werk van de Heilige Geest. Als je een leider bent en de Heilige Geest je uitzonderlijke verlichting en illuminatie schenkt wanneer je naar de kerk gaat om te werken, je inzicht verschaft in de problemen die in de kerk spelen, je toestaat om te weten

hoe je communicatie over de waarheid moet delen om die problemen op te lossen, je enorm oprecht, verantwoordelijk en serieus in je werk maakt, dan is dit alles het werk van de Heilige Geest.

Voetnoot:

a. In de oorspronkelijke tekst staat: "Dit is een aantal".

Praktijk (2)

In vroeger tijden oefenden mensen zichzelf om bij God te zijn en op elk moment binnen de geest te leven. Vergeleken met de praktijk van vandaag, is dat een eenvoudige vorm van geestelijke oefening; het is de meest oppervlakkige en eenvoudige manier van beoefening voordat mensen de juiste levensweg binnengaan, en het is de allereerste fase van praktijk in het geloof van de mensen. Als mensen altijd terugvallen op dit soort praktijk in hun leven, zullen ze daar een heleboel gevoelens bij hebben en waarschijnlijk fouten maken, en zullen ze niet in staat zijn ware levenservaringen binnen te gaan. Ze zullen alleen in staat zijn hun geest te oefenen en op normale wijze in hun hart dichterbij God te komen, en ze zullen er altijd een immens plezier in scheppen om God bij zich te hebben. Ze zullen zich beperken tot de kleine omvang van hun samenzijn met God, en zullen niets diepers kunnen bereiken. Mensen die binnen deze grenzen leven, zijn niet in staat enige vooruitgang van betekenis te boeken. Op enig moment is er de kans dat ze roepen: "Ach! Heer Jezus. Amen!" Zo zijn ze praktisch de hele dag. Het is de praktijk van vroeger tijden, de praktijk waarin

men op elk moment binnen de geest leeft. Is dat niet platvloers? Tegenwoordig moet je, wanneer het tijd is om Gods woorden te overpeinzen, je gewoon richten op het overpeinzen van Gods woorden. Wanneer het tijd is om de waarheid in praktijk te brengen, moet je je gewoon richten op het in praktijk brengen van de waarheid. Wanneer het tijd is om je plicht te vervullen, moet je gewoon je plicht vervullen. Dit soort praktijk is in feite erg bevrijdend; het stelt je in vrijheid. Het is niet zoals de oude religieuze mannen bidden en dankzeggen. Natuurlijk was dit vroeger de praktijk van gelovige mensen, maar nu is het te achterhaald om op deze manier te praktiseren. Gods werk bevindt zich nu op een hoger niveau; dat waar tegenwoordig sprake van is, 'God in het echte leven brengen', is het belangrijkste aspect van de praktijk. Dit is de normale menselijkheid die mensen geacht worden te hebben in hun echte leven, en wat mensen in hun normale menselijkheid moeten bezitten, zijn alle woorden die God tegenwoordig spreekt. Deze woorden van God in het echte leven brengen is de praktische betekenis van 'God in het echte leven brengen'. Tegenwoordig moeten mensen zichzelf vooral met het volgende uitrusten: in het ene opzicht moeten ze hun kaliber verbeteren, een opleiding krijgen en hun lees- en begripsvaardigheid verbeteren; in het andere opzicht moeten ze het leven van een normaal persoon leiden. Je bent zojuist vanuit de wereld voor God verschenen; eerst moet je je hart oefenen om stil te zijn in de aanwezigheid van God. Dit is het allereerste begin van de praktijk, en het is ook de eerste stap om verandering in je levensgezindheid te bewerkstelligen. Sommige mensen zijn in hun praktijk relatief wendbaar; ze denken na over de waarheid onder het werk; ze komen achter de waarheden en principes van praktijk die ze in de werkelijkheid moeten begrijpen. Eén aspect is dat je een normaal mensenleven moet leiden; het andere is dat er intreding in de

waarheid moet plaatsvinden. Al deze dingen vormen de beste praktijk voor het echte leven.

God in het echte leven van de mensen brengen vereist voornamelijk dat men God aanbidt, trachten God te leren kennen en de plicht doet van een schepsel van God binnen normale menselijkheid. Het is niet zo dat men beslist tot God moet bidden telkens wanneer men iets doet, dat het niet goed is en dat men moet voelen dat men bij Hem in de schuld staat als men niet bidt. Zo is de praktijk van tegenwoordig niet; deze is erg ontspannen en eenvoudig! Ze vereist niet dat mensen zich aan doctrines houden. In plaats daarvan moet elke persoon handelen in overeenstemming met zijn persoonlijke gestalte: als je familieleden niet in God geloven, behandel hen dan als ongelovigen, en geloven ze wel, behandel hen dan als gelovigen. Oefen geen liefde en geduld uit; oefen eerder wijsheid uit. Sommige mensen gaan de deur uit om groente te kopen. Onderweg mompelen ze: "O, God! Welke groenten wilt u dat ik vandaag koop? Ik smeeek u om hulp. God vraagt dat we Zijn naam verheerlijken in alle dingen en dat we allemaal getuigenis geven. Zelfs als de verkoper me iets geeft wat verrot is, zal ik dus nog altijd God danken; ik zal volharden. Wij die in God geloven kunnen geen groenten gaan uitkiezen." Ze denken dat het getuigenis is om dit te doen, met als resultaat dat ze geld uitgeven om een aantal verrotte groenten te kopen. Maar toch bidden ze: "O, God! Ik zal deze verrotte groenten toch eten, zolang u het aanvaardbaar vindt." Is zulke praktijk niet absurd? Is dat niet het volgen van een doctrine? Vroeger oefenden mensen om op elk moment in de geest te leven; dit hangt samen met het werk dat eerder werd uitgevoerd, in het Tijdperk van Genade. Vroomheid, nederigheid, liefde, geduld, dankzeggen voor alle dingen: deze dingen werden gevraagd van elke gelovige in het Tijdperk van Genade.

Destijds baden mensen tot God in alle dingen. Bij het kopen van kleren baden ze, en als ze op de hoogte werden gebracht van een bijeenkomst baden ze ook en zeiden dan: "O, God! Wilt u dat ik ga of niet? Als u wilt dat ik ga, effen dan de weg voor me. Als u niet wilt dat ik ga, laat me dan struikelen en vallen." In gebed smeekten ze God om dingen, en na het gebed voelden ze zich slecht op hun gemak en gingen ze niet. Sommige zusters, bang om bij thuiskomst na een bijeenkomst geslagen te worden door hun ongelovige echtgenoten, voelden zich slecht op hun gemak bij het gebed en gingen daarom niet naar bijeenkomsten. Ze geloofden dat dit Gods wil was, maar in werkelijkheid zou er, als ze waren gegaan, niets zijn gebeurd. Het gevolg was dat ze een bijeenkomst misten. Dit alles was het gevolg van de onwetendheid van mensen. Mensen die op deze manier praktiseren, leven allemaal naar hun eigen gevoelens. Dit soort praktijk is zo onjuist en absurd, en is gekleurd door vaagheid. Er zijn te veel van hun persoonlijke gevoelens en gedachten. Als je van een bijeenkomst hoort, ga er dan heen; je hoeft verder niet tot God te bidden. Is dit niet eenvoudig? Als je vandaag een kledingstuk moet kopen, doe dat dan meteen. Bid niet tot God met de woorden: "O, God! Wilt u dat ik ga of niet? Wat als een van de broeders en zusters toevallig langskomt als ik er niet ben?" Je bent bang dat er een broeder of zuster langskomt, dus ga je niet, maar het gevolg is dat het tenslotte avond wordt en er niemand is gekomen. Zelfs in het Tijdperk van Genade was deze manier van praktiseren afwijkend en onjuist. Als mensen dus praktiseren zoals men in vroeger tijden deed, zal er geen verandering optreden in hun leven. Ze zullen zich alleen maar onwetend neerleggen bij wat er maar op hun weg komt, zullen geen aandacht schenken aan onderscheidingsvermogen en zullen uitsluitend blindelings gehoorzamen en volhouden. In die tijd richtten mensen

zich op het verheerlijken van God; maar God verkreeg geen eer van hen, want ze hadden niets wat praktisch was nageleefd. Ze hielden zich alleen maar in en beperkten zich naar gelang hun persoonlijke noties, en zelfs vele jaren van praktijk brachten geen verandering in hun leven. Ze wisten alleen maar hoe ze moesten volhouden, nederig moesten zijn, lief moesten hebben en moesten vergeven, maar ze hadden geen greintje verlichting van de Heilige Geest. Hoe konden mensen God op die manier kennen? En hoe zouden ze God ooit kunnen verheerlijken?

Mensen kunnen alleen het juiste pad van geloof in God betreden als ze God in hun ware leven en in hun normale menselijke leven binnenhalen. Gods woorden leiden jullie tegenwoordig; het is niet nodig om te zoeken en rond te tasten zoals in vroeger tijden. Wanneer je overeenkomstig Gods woorden kunt praktiseren, en jezelf kunt onderzoeken en meten aan de hand van de menselijke gesteldheden die ik geopenbaard heb, dan zul je verandering kunnen bewerkstelligen. Dit is geen doctrine, maar dat wat God van de mensen vereist. Laat me je vandaag vertellen waar het op neerkomt: houd je alleen bezig met het handelen naar mijn woorden. De dingen die ik van je vereis, zijn gebaseerd op de behoeften van een normaal mens. Ik heb je mijn woorden al verteld; zolang je je richt op het praktiseren ervan, zul je in overeenstemming zijn met Gods bedoelingen. Nu is de tijd om binnen Gods woorden te leven: Gods woorden hebben alles uitgelegd, alles is duidelijk gemaakt, en zolang je naar Gods woorden leeft, zul je een leven leiden dat volledig vrij en geëmancipeerd is. Vroeger, toen mensen God binnenhaalden in hun echte leven, praktiseerden ze en werkten ze zich door te veel doctrine en ritueel heen; zelfs bij kleine aangelegenheden baden en zochten ze, legden de duidelijk verwoorde woorden

van God naast zich neer en lieten het na die te lezen. In plaats daarvan wijdden ze al hun inspanningen aan het zoeken, wat niet tot resultaat leidde. Neem bijvoorbeeld de kwesties van voeding en kleding: je bidt en legt deze zaken in Gods handen; je vraagt dat God alles voor je terechtbrengt. Wanneer God deze woorden hoort, zal Hij zeggen: “Moet ik mezelf met zulke onbeduidende details bezighouden? De normale menselijkheid die ik voor je heb geschapen, het normale verstand dat ik voor je heb geschapen, wat is daarvan geworden?” Soms doet iemand iets verkeerd in zijn handelingen en gelooft dan dat hij God heeft beledigd; als gevolg daarvan raakt hij geremd. De gesteldheden van sommige mensen zijn erg goed, maar wanneer ze iets kleins verkeerd doen, geloven ze dat God hen tuchtigt. In werkelijkheid komt dat niet door God, maar door de invloed van de gedachten van de mensen zelf. Soms is er niets mis met hoe je ervaart, maar zeggen anderen dat je niet op een juiste manier ervaart, waardoor je verstrikt raakt: je wordt negatief en duister vanbinnen. Wanneer mensen op deze manier negatief zijn, geloven ze vaak dat God hen tuchtigt, maar God zegt: “Ik heb geen enkel tuchtigingswerk in je uitgevoerd; hoe kun je me zo de schuld geven?” Mensen worden te makkelijk negatief. Ze zijn ook vaak overgevoelig en klagen vaak over God. God vereist niet van je dat je zo lijdt, en toch sta je het toe dat je in die gesteldheid komt te verkeren. Dat soort lijden heeft geen waarde. Mensen kennen niet het werk dat door God wordt gedaan, en met betrekking tot veel dingen zijn ze onwetend en kunnen ze niet duidelijk zien. Zo raken ze vast in hun eigen noties en verbeeldingen, en raken ze steeds meer verstrikt. Sommige mensen zeggen dat alle dingen en zaken in Gods handen liggen; kan God dan niet weten wanneer mensen negatief zijn? Natuurlijk weet God dat. Als je verstrikt bent in menselijke noties, kan de Heilige Geest op

geen enkele manier in je werken. Sommige mensen komen vaak vast te zitten in een negatieve gesteldheid, maar ik ga nog altijd door met mijn werk. Of je nu negatief of positief bent, ik word niet door je teruggehouden. Maar je moet weten dat de vele woorden die ik spreek, en de grote hoeveelheid werk die ik doe, sterk met elkaar verbonden zijn, in overeenstemming met de gesteldheden van de mensen. Wanneer je negatief bent, staat dit het werk van de Heilige Geest niet in de weg. In de tijden van tuchtiging en van de beproeving van de dood zaten mensen allemaal verstrikt in een negatieve gesteldheid, maar dit zat mijn werk niet in de weg. Toen jij negatief was, bleef de Heilige Geest doen wat in anderen gedaan moest worden. Misschien streef je een maand lang niet, maar ik blijf werken; wat je ook doet in het heden of in de toekomst, het kan het werk van de Heilige Geest niet tegenhouden. Sommige negatieve gesteldheden zijn het gevolg van menselijke zwakte; wanneer mensen geloven dat ze werkelijk niet in staat zijn aan Gods vereisten te voldoen of die te begrijpen, worden ze negatief. Bijvoorbeeld: in de tijd van tuchtiging spraken Gods woorden van liefde voor God tot op zekere hoogte ten tijde van tuchtiging, maar mensen geloofden dat ze daar niet toe in staat waren. Ze waren bijzonder bedroefd, en betreurden het dat hun vlees zo diep verdorven was door Satan en dat hun kaliber zo arm was. Ze vonden het zo jammer dat ze in deze omgeving geboren waren. En sommige mensen vonden dat het te laat voor hen was om in God te geloven en God te kennen, en dat ze het niet waardig waren om vervolmaakt te worden. Dit zijn allemaal normale menselijke gesteldheden.

Het vlees van de mens is van Satan, het zit vol opstandige gezindheden, het is betreurenswaardig vuil en het is iets onreins. Mensen begeren te veel de genieting van het vlees en er zijn te veel manifestaties van het vlees; dit is

waarom God het vlees van de mens tot op zekere hoogte veracht. Wanneer mensen de vuile, verdorven dingen van Satan afwerpen, winnen ze Gods redding. Maar als ze zich nog altijd niet ontdoen van vuil en verdorvenheid, leven ze nog steeds onder het domein van Satan. Het samenzweren, de bedrieglijkheid en de valsheid van mensen zijn allemaal dingen van Satan. Gods redding van jou is om je los te maken uit deze dingen van Satan. Gods werk kan niet verkeerd zijn; het wordt allemaal gedaan om mensen van de duisternis te redden. Wanneer je tot een bepaald punt hebt geloofd, jezelf kunt ontdoen van de verdorvenheid van het vlees en niet langer geketend bent door deze verdorvenheid, zul je dan niet gered zijn? Wanneer je onder Satans domein leeft, ben je niet in staat om God te manifesteren, ben je iets vuils en kun je Gods nalatenschap niet ontvangen. Wanneer je eenmaal gereinigd en vervolmaakt bent, zul je heilig zijn, zul je een normaal persoon zijn, zul je door God gezegend worden en God genoeg schenken. Het werk dat God tegenwoordig doet, is redding, en bovendien oordeel, tuchtiging en vervloeking. Er zit een aantal aspecten aan. Jullie zien allemaal dat Gods uitspraken oordeel en tuchtiging bevatten, en dat ze ook vloeken bevatten. Ik spreek om een effect teweeg te brengen, om mensen zichzelf te laten kennen, en niet om mensen ter dood te brengen. Mijn hart is er omwille van jullie. Spreken is een van de methoden waar ik mee werk; met woorden druk ik Gods gezindheid uit en maak ik het voor je mogelijk om Gods wil te begrijpen. Je vlees kan sterven, maar je hebt een geest en een ziel. Als mensen alleen vlees hadden, zou hun geloof geen betekenis hebben, en zou al dit werk dat ik heb gedaan evenmin enige betekenis hebben. Vandaag spreek ik op één manier en dan op een andere; gedurende een periode ben ik extreem hatelijk tegen de mensen, en vervolgens ben ik gedurende een

periode buitengewoon liefdevol. Dit alles doe ik om verandering te bewerkstelligen in je gezindheden en ook om je noties over Gods werk te transformeren.

De laatste dagen zijn aangebroken, en over de hele wereld zijn landen in beroering. Er is politieke chaos; overal doen zich hongersnoden, pestilenties, overstromingen en droogtes voor. Er zijn catastrofes in de wereld van de mens; ook de Hemel heeft rampspoed omlaag gezonden. Dit zijn tekenen van de laatste dagen. Maar voor mensen lijkt het een wereld van vrolijkheid en pracht; dat wordt het hoe langer hoe meer, de harten van de mensen worden er allemaal door aangetrokken; veel mensen komen erin vast te zitten en kunnen zich er niet uit losmaken. Grote aantallen zullen worden misleid door hen die zich met bedrog en tovenarij inlaten. Als je niet naar vooruitgang streeft, geen idealen hebt en jezelf niet op de ware weg hebt geworteld, zullen de toenemende golven van zonde je wegvagen. China is het meest achterlijke land van allemaal; het is het land waarin de grote rode draak ligt opgerold; het heeft de meeste mensen die afgoden vereren en aan tovenarij doen, het heeft de meeste tempels en het is een plaats waar vuile demonen verblijven. Je bent eruit voortgekomen, je bent erdoor opgevoed en bent er grondig door beïnvloed; je bent erdoor verdorven en gekweld, maar na wakker te worden gemaakt keer je je ervan af en word je volledig door God gewonnen. Dit is de heerlijkheid van God, en dit is waarom deze fase van het werk van grote betekenis is. God heeft werk op zo'n grote schaal gedaan, heeft zo veel woorden gesproken, en Hij zal jullie uiteindelijk volledig winnen. Dit is één deel van het werk van Gods management, en jullie zijn de 'overwinningsbuit' van Gods strijd met Satan. Hoe meer jullie de waarheid begrijpen en hoe beter jullie leven van de kerk is, hoe meer de grote rode draak

op zijn knieën wordt gebracht. Dit zijn allemaal kwesties van de geestelijke wereld; het zijn de gevechten van de geestelijke wereld, en wanneer God zegeviert, zal Satan te schande worden gemaakt en neervallen. Deze fase van Gods werk is van immense betekenis. God werkt inderdaad op zo'n grote schaal, en redt deze groep mensen volledig zodat jij kunt ontsnappen aan de invloed van Satan, in het heilige land kunt leven, in Gods licht kunt leven, en geleid en begeleid wordt door het licht. Dan heeft je leven betekenis. Wat jullie eten en dragen, is anders dan wat ongelovigen eten en dragen; jullie genieten de woorden van God en hebben een zinvol leven – en wat genieten zij? Zij genieten alleen de 'nalatenschap van hun voorouders' en hun 'nationale geest'. Ze hebben niet het geringste overblijfsel van menselijkheid! Jullie kleren, woorden en daden verschillen allemaal van die van hen. Uiteindelijk zullen jullie volledig ontsnappen aan het vuil, niet langer verstrikt zijn in de verzoeking van Satan, en Gods dagelijkse voorziening verkrijgen. Jullie moeten altijd voorzichtig zijn. Hoewel jullie op een vuile plek leven, zijn jullie niet bezoedeld door vuil en kunnen jullie naast God wonen en Zijn grote bescherming ontvangen. God heeft jullie gekozen uit iedereen in dit gele land. Zijn jullie niet de meest gezegende mensen? Je bent een geschapen wezen – uiteraard moet je God aanbidden en een zinvol leven nastreven. Als je God niet aanbidt maar binnen je vuile vlees leeft, ben je dan niet slechts een beest in menselijke kledij? Aangezien je een menselijk wezen bent, moet je jezelf uitputten voor God en alle lijden verduren! Je moet het weinige lijden dat je tegenwoordig ondergaat blijmoedig en met vertrouwen aanvaarden en je moet een zinvol leven leiden, zoals Job en Petrus. In deze wereld draagt de mens de kleren van de duivel, eet hij voedsel van de duivel en werkt en dient hij onder de duim van de duivel, waarbij hij volledig in

het vuil ervan wordt getrapt. Als je de betekenis van het leven niet begrijpt of de ware weg niet verwerft, wat voor betekenis heeft het dan om zo te leven? Jullie zijn mensen die het juiste pad nastreven, degenen die verbetering zoeken. Jullie zijn mensen die opstaan in de natie van de grote rode draak, degenen die God rechtvaardig noemt. Is dat niet het meest zinvolle leven?

Het mysterie van de vleeswording (1)

In het Tijdperk van Genade bereidde Johannes de weg voor Jezus. Hij kon niet het werk van God Zelf doen en vervulde slechts de taak van een mens. Johannes was wel de voorloper van de Heer, maar hij kon God niet vertegenwoordigen; hij was slechts een mens die door de Heilige Geest werd gebruikt. Na de doop van Jezus daalde de Heilige Geest als een duif op Hem neer. Hij begon toen Zijn werk, dat wil zeggen: Hij begon aan de bediening van Christus. Daarom nam Hij de identiteit van God aan, want Hij kwam van God. Hoe Zijn geloof hiervoor ook was – soms zwak misschien, of soms sterk – dat hoorde allemaal bij het normale mensenleven dat Hij leidde vóór Zijn bediening. Na Zijn doop (dat wil zeggen zalving), rustten de macht en de glorie van God meteen op Hem, en zo begon Hij aan Zijn bediening. Hij kon tekenen en wonderen verrichten, en Hij had macht en gezag, want Hij werkte direct namens God Zelf; Hij deed het werk van de Geest in Zijn plaats en verwoordde de stem van de Geest. Daarom was Hij God Zelf; dit staat buiten kijf. Johannes werd gebruikt door de Heilige Geest. Hij kon God niet vertegenwoordigen en het was voor hem ook niet mogelijk om God te vertegenwoordigen. Had hij dat willen

doen, dan zou de Heilige Geest dat niet hebben toegestaan, want hij kon het werk niet doen dat God Zelf tot stand wilde brengen. Misschien was er veel in hem dat naar de wil van de mens was, of iets wat afweek; hij kon God nooit rechtstreeks vertegenwoordigen. Zijn fouten en tekortkomingen vertegenwoordigden alleen hemzelf, maar zijn werk vertegenwoordigde de Heilige Geest. Toch kun je niet zeggen dat hij in alles God vertegenwoordigde. Konden zijn afwijking en tekortkomingen God eveneens vertegenwoordigen? Fouten maken in het vertegenwoordigen van een mens is normaal, maar als iemand afwijkt in het vertegenwoordigen van God, zou dat God dan niet onteren? Zou dat geen godslastering tegen de Heilige Geest zijn? De Heilige Geest laat niet zomaar toe dat iemand de plaats van God inneemt, zelfs niet als hij door anderen wordt bejubeld. Als hij God niet is, zou hij op het einde niet standvastig kunnen blijven. De Heilige Geest laat niet toe dat een mens God naar eigen goeddunken vertegenwoordigt! Zo was het de Heilige Geest die tot Johannes getuigde en was het ook de Heilige Geest die hem openbaarde dat hij de weg voor Jezus moest bereiden, maar het werk van de Heilige Geest op hem was goed afgebakend. Alles wat Johannes moest doen, was de wegbereider zijn voor Jezus, om de weg voor Hem te bereiden. Dat wil zeggen: de Heilige Geest stond hem alleen bij in zijn werk om de weg te bereiden en stond hem alleen toe dat werk te doen – iets anders werd hem niet toegestaan. Johannes vertegenwoordigde Elia en hij vertegenwoordigde een profeet die de weg bereidde. De Heilige Geest stond hem daarin bij; zolang zijn werk het bereiden van de weg was, stond de Heilige Geest hem bij. Als hij echter had beweerd dat hij God Zelf was en gezegd dat hij was gekomen om het verlossingswerk te volbrengen, zou de Heilige Geest hem moeten bestraffen. Hoe belangrijk het

werk van Johannes ook was, en ook al werd het door de Heilige Geest gesteund, zijn werk was wel afgebakend. De Heilige Geest verleende Zijn steun weliswaar aan zijn werk, maar de macht die hem toen gegeven werd, beperkte zich tot het bereiden van de weg. Hij kon geen enkel ander werk doen, want hij was slechts Johannes die de weg bereidde, niet Jezus. Het getuigenis van de Heilige Geest is dan ook belangrijk, maar het werk dat de Heilige Geest de mens toestaat om te doen, is nog crucialer. Had Johannes destijds geen onmiskenbaar getuigenis ontvangen? Was zijn werk ook niet belangrijk? Maar het werk dat hij deed, kon dat van Jezus niet overtreffen, want hij was slechts een man die door de Heilige Geest werd gebruikt en kon God niet rechtstreeks vertegenwoordigen, dus was het werk dat hij deed afgebakend. Nadat hij het werk had voltooid om de weg te bereiden, heeft de Heilige Geest zijn getuigenis niet langer gesteund, er volgde geen nieuw werk voor hem en hij verdween toen het werk van God Zelf begon.

Sommigen zijn bezeten door een boze geest en roepen luidruchtig uit: “Ik ben God!” Toch worden ze uiteindelijk onthuld, want ze zitten fout in wat ze vertegenwoordigen. Ze vertegenwoordigen Satan en de Heilige Geest slaat geen acht op hen. Hoe hoog je jezelf ook verheft of hoe krachtig je ook roept, je blijft een schepsel en iemand die Satan toebehoort. Ik roep nooit uit: “Ik ben God, ik ben de geliefde Zoon van God!” Maar het werk dat ik doe, is Gods werk. Moet ik schreeuwen? Er is geen reden tot zelfverheffing. God doet Zijn eigen werk Zelf en heeft de mens niet nodig om Hem een status te verlenen of Hem een eretitel te geven: Zijn werk is voldoende om Zijn identiteit en status te vertegenwoordigen. Was Jezus vóór Zijn doop niet God Zelf? Was Hij niet het geïncarneerde vlees van God? Je kunt toch zeker niet zeggen dat Hij pas na het verkrijgen van een getuigenis de enige Zoon van God werd? Was er lang voordat

Hij Zijn werk begon niet al een man die Jezus heette? Jij kunt geen nieuwe paden voortbrengen of de Geest vertegenwoordigen. Jij kunt het werk van de Geest of de woorden die Hij spreekt niet uiten. Jij kunt het werk van God Zelf niet doen en dat van de Geest kun je niet doen. De wijsheid, het wonder en de onvoorstelbaarheid van God, plus de totale gezindheid waarmee God de mens tuchtigt: jij bent niet in staat om dit alles onder woorden te brengen. Het zou dus zinloos zijn om te beweren dat je God bent; je zou dan alleen de naam maar niets van de inhoud hebben. God is Zelf gekomen, maar niemand herkent Hem, toch blijft Hij Zijn werk doen en vertegenwoordigt Hij daarbij de Geest. Of je Hem nu mens of God, de Heer of Christus noemt, of Haar zuster noemt, dat maakt niet uit. Maar het werk dat Hij doet, is dat van de Geest en vertegenwoordigt het werk van God Zelf. Het maakt Hem niet uit hoe mensen Hem noemen. Kan die naam Zijn werk bepalen? Hoe je Hem ook noemt, wat God aangaat is Hij het geïncarneerde vlees van de Geest van God; Hij vertegenwoordigt de Geest en wordt goed bevonden door de Geest. Als je geen ruimte kunt maken voor een nieuw tijdperk, een oud tijdperk niet kunt afsluiten, geen nieuw tijdperk kunt inluiden of nieuw werk kunt doen, kun je geen God genoemd worden!

Zelfs iemand die door de Heilige Geest wordt gebruikt, kan God Zelf niet vertegenwoordigen. Dit wil niet alleen zeggen dat zo iemand God niet kan vertegenwoordigen, maar ook dat het werk dat hij doet God niet rechtstreeks kan vertegenwoordigen. Met andere woorden: de menselijke ervaring kan niet rechtstreeks binnen het management van God worden geplaatst en kan het management van God niet vertegenwoordigen. Het werk dat God Zelf doet, is geheel het werk dat Hij beoogt te doen in Zijn eigen managementplan en heeft betrekking op het grootse management. Het werk dat door de mens wordt

verricht voorziet in hun persoonlijke ervaring. Het bestaat uit het zoeken naar een nieuw ervaringspad buiten de platgetreden paden, en het begeleiden van hun broeders en zusters terwijl ze door de Heilige Geest geleid worden. Deze mensen voorzien in hun persoonlijke ervaring of de geestelijke geschriften van geestelijke mensen. Hoewel deze mensen door de Heilige Geest worden gebruikt, heeft het werk dat ze doen niets te maken met het grote managementwerk in het plan van zesduizend jaar. Het zijn slechts mensen die de Heilige Geest heeft doen opstaan in verschillende perioden om het volk in de stroom van de Heilige Geest te leiden, tot de taken aflopen die ze kunnen uitvoeren of tot hun leven erop zit. Het werk dat ze doen, is alleen om een geschikt pad te bereiden voor God Zelf of om een bepaald aspect van het management van God Zelf op aarde voort te zetten. Deze mensen zijn uit zichzelf niet in staat om het grotere werk in Zijn management te doen, evenmin kunnen ze nieuwe uitwegen openen en echt niemand van hen kan al Gods werk uit het voorgaande tijdperk afronden. Daarom vertegenwoordigt het werk dat ze doen slechts een schepsel dat zijn taak uitvoert en kan het niet God Zelf vertegenwoordigen die Zijn bediening ter hand neemt. Dit komt omdat het werk dat ze doen anders is dan wat God Zelf doet. Het werk om een nieuw tijdperk in te luiden, is niet iets wat de mens in Gods plaats kan doen. Dat kan niemand anders dan alleen God Zelf doen. Al het werk dat de mens doet, bestaat uit het uitvoeren van zijn taak als schepsel en wordt gedaan wanneer de Heilige Geest iemand daartoe aanspoort of verlicht. De leiding die deze mensen verschaffen, bestaat volledig uit het tonen van het pad van de praktijk aan de mens in het dagelijks leven en hoe hij dient te handelen in overeenstemming met Gods wil. Het werk van de mens behelst niet het management van God en

vertegenwoordigt evenmin het werk van de Geest. Het werk van Witness Lee en Watchman Nee was bijvoorbeeld om voor te gaan op de weg. Of de weg nu nieuw of oud was, het werk was gericht op het principe om Bijbels te blijven. Of het nu was om de lokale kerk te herstellen of de lokale kerk op te bouwen, hun werk had te maken met het vestigen van kerken. Het werk dat ze deden, was een voortzetting van het werk dat Jezus en Zijn apostelen niet hadden afgemaakt of niet verder hadden ontwikkeld in het Tijdperk van Genade. Wat ze deden in hun werk was herstellen wat Jezus in Zijn vroege werk aan de generaties na Hem had gevraagd te doen, zoals hun hoofd bedekken, de doop ondergaan, brood breken of wijn drinken. Je kunt zeggen dat het hun werk was zich aan de Bijbel te houden en paden binnen de Bijbel te zoeken. Ze zetten geen nieuwe stappen voorwaarts. Men kan in hun werk dan ook alleen de ontdekking van nieuwe wegen in de Bijbel zien, alsmede betere en realistischere praktijken. Maar men kan in hun werk niet de huidige wil van God vinden en al helemaal niet het nieuwe werk dat God in de laatste dagen plant te doen. Het pad dat ze bewandelden was namelijk nog steeds een oud pad; er was geen vernieuwing en geen vooruitgang. Ze bleven zich vasthouden aan het feit van Jezus' kruisiging, aan de praktijk om mensen tot bekering en het belijden van hun zonden aan te sporen, aan de gezegden dat wie tot het einde volhardt, gered zal worden, dat de man het hoofd van de vrouw is en de vrouw haar man moet gehoorzamen, en nog meer aan de traditionele opvatting dat zusters niet mogen prediken, maar alleen gehoorzamen. Als dergelijk leiderschap was blijven voortbestaan, zou de Heilige Geest nooit in staat zijn geweest om nieuw werk uit te voeren, om mensen van doctrines te verlossen of om ze het domein van vrijheid en schoonheid binnen te leiden. Daarom moet deze fase van het werk, waarmee het

tijdperk verandert, door God Zelf worden gedaan en gesproken; geen mens kan dat anders in Zijn plaats doen. Tot dusver is al het werk van de Heilige Geest buiten deze stroom tot stilstand gekomen en zijn mensen die door de Heilige Geest werden gebruikt de kluts kwijtgeraakt. Aangezien het werk van de mens die door de Heilige Geest wordt gebruikt verschilt van het werk dat God Zelf doet, zijn hun identiteit en de personen ten behoeve van wie ze handelen eveneens verschillend. Het werk dat de Heilige Geest voor ogen heeft, is namelijk anders, daarom krijgen mensen die eveneens werk doen, verschillende identiteiten en statussen toegemeten. De mensen die door de Heilige Geest worden gebruikt, kunnen ook wat nieuw werk doen en wat werk uit het voorgaande tijdperk elimineren, maar ze kunnen niet de gezindheid en de wil van God in het nieuwe tijdperk verwoorden. Ze werken alleen om het werk van het voorgaande tijdperk af te danken en niet om het nieuwe werk te doen met het doel de gezindheid van God Zelf rechtstreeks te vertegenwoordigen. Dus, hoeveel achterhaalde praktijken ze ook afschaffen of hoeveel nieuwe praktijken ze ook introduceren, ze vertegenwoordigen nog steeds de mens en schepselen. Wanneer God Zelf echter werk uitvoert, verklaart Hij niet openlijk de afschaffing van de praktijken van het oude tijdperk of kondigt Hij het begin van een nieuw tijdperk niet rechtstreeks aan. Hij is direct en duidelijk in Zijn werk. Hij is openhartig in de uitvoering van het werk dat Hij voor ogen heeft, Hij brengt het werk dat Hij verricht heeft direct tot uiting, doet direct Zijn oorspronkelijk beoogde werk, waardoor Hij Zijn wezen en gezindheid laat zien. In de ogen van de mens verschillen Zijn gezindheid en daarmee ook Zijn werk van die in voorbije tijdperken. Maar vanuit Gods eigen perspectief is dit slechts een voortzetting en verdere ontwikkeling van Zijn werk. Wanneer God Zelf werkt, uit Hij Zijn woord

en begint Hij het nieuwe werk direct. Wanneer de mens werkt, daarentegen, is het na overdenking en studie, of is het een voortvloeiende van kennis en systematisering van praktijken op basis van het werk van anderen. Dat wil zeggen: de essentie van het werk dat de mens doet, is het volgen van een gevestigde orde en “oude paden bewandelen in nieuwe schoenen”. Dit betekent dat zelfs het pad dat de mensen bewandelen die door de Heilige Geest worden gebruikt, is gebaseerd op het pad dat God Zelf geopend heeft. De conclusie is dus: de mens blijft mens en God blijft God.

Johannes werd geboren volgens een belofte, zoals Izaäk werd geboren als zoon van Abraham. Hij bereidde de weg voor Jezus en deed veel werk, maar hij was God niet. Hij was veeleer een van de profeten, want hij bereidde slechts de weg voor Jezus. Johannes' werk was ook belangrijk: Jezus begon Zijn werk immers pas officieel nadat hij de weg had bereid. In essentie arbeidde hij gewoon voor Jezus en stond het werk dat hij deed in dienst van het werk van Jezus. Nadat hij de weg had bereid, begon Jezus Zijn werk, werk dat nieuwer, concreter en gedetailleerder was. Johannes deed slechts het eerste deel van het werk; Jezus deed het grootste deel van het nieuwe werk. Johannes deed ook wel nieuw werk, maar hij luidde niet een nieuw tijdperk in. Johannes werd geboren volgens een belofte en de engel gaf hem zijn naam. Sommigen wilden hem destijds naar zijn vader Zacharia noemen, maar zijn moeder sprak zich uit: “Dit kind kan die naam niet krijgen. Hij moet Johannes heten.” Dit was allemaal in opdracht van de Heilige Geest. Jezus kreeg Zijn naam ook in opdracht van de Heilige Geest, Hij werd geboren uit de Heilige Geest en werd beloofd door de Heilige Geest. Jezus was God, Christus en de Zoon des mensen. Maar het werk van Johannes was ook belangrijk, waarom werd hij dan niet God genoemd? Wat

was het verschil tussen het werk dat Jezus deed en het werk dat Johannes deed? Was de enige reden dat Johannes de weg voor Jezus bereidde? Of omdat dit door God was voorbestemd? Hoewel Johannes ook zei: “Kom tot inkeer, want het koninkrijk van de hemel is nabij!” en hij eveneens het evangelie van het koninkrijk van de hemel predikte, ontwikkelde zijn werk zich niet verder en vormde het slechts een begin. Jezus, daarentegen, luidde een nieuw tijdperk in en sloot het oude tijdperk af, maar Hij vervulde tevens de wet van het Oude Testament. Het werk dat Hij deed, was groter dan dat van Johannes en bovendien kwam Hij om de hele mensheid te verlossen – Hij volbracht die fase van het werk. Johannes bereidde slechts de weg. Hoewel zijn werk belangrijk was, zijn woorden veel waren en de discipelen die hem volgden talrijk, bracht zijn werk de mensen alleen een nieuw begin. Mensen kregen van hem nooit leven, de weg of diepere waarheden, evenmin kregen mensen door hem inzicht in de wil van God. Johannes van een groot profeet (Elia) die baanbrekend werk deed voor Jezus’ werk en de uitverkorenen voorbereidde; hij was de voorloper van het Tijdperk van Genade. Dergelijk zaken zijn niet zomaar te onderscheiden aan hun normale menselijke verschijningen. Dit geldt nog meer aangezien Johannes’ werk best aanzienlijk was en bovendien door de Heilige Geest beloofd was en door de Heilige Geest werd gesteund. Gezien dit feit kan men alleen door het werk dat ze doen onderscheid maken tussen hun respectieve identiteit, want men kan iemands wezen niet aflezen aan zijn uiterlijke verschijning, noch kan de mens vaststellen wat het getuigenis van de Heilige Geest is. Het werk dat Johannes deed en het werk dat Jezus deed, waren niet hetzelfde en hadden zelfs een ander karakter. Hieruit kan men opmaken of hij God is of niet. Het werk van Jezus was initiëren, voortgaan, afronden en tot bloei brengen. Hij voerde

deze stappen allemaal uit, terwijl het werk van Johannes slechts een begin maakte. In het begin verspreidde Jezus het evangelie en predikte Hij de weg van bekering, daarna doopte Hij mensen, genas Hij de zieken en wierp Hij demonen uit. Uiteindelijk verloste Hij de mensheid van zonde en voltooide Hij Zijn werk voor het hele tijdperk. Hij trok ook in elke plaats rond, predikte daarbij tot de mensen en verspreidde het evangelie van het koninkrijk van de hemel. In dit opzicht leken Hij en Johannes op elkaar, met het verschil dat Jezus een nieuw tijdperk inluidde en het Tijdperk van Genade voor de mens introduceerde. Uit Zijn mond kwam het woord over wat de mens in praktijk moest doen en de weg die de mens diende te volgen in het Tijdperk van Genade, en uiteindelijk volbracht Hij het verlossingswerk. Johannes had dit werk nooit kunnen uitvoeren. En dus was het Jezus die het werk van God Zelf deed, is Hij het die God Zelf is en Hij vertegenwoordigt God rechtstreeks. De mens is van mening dat allen die volgens een belofte geboren worden, uit de Geest geboren worden, door de Heilige Geest worden gesteund en nieuwe wegen openen God zijn. Volgens deze redenering zou Johannes ook God zijn, en Mozes, Abraham en David ... ook zij zouden allemaal God zijn. Is dit geen volmaakt lachertje?

Vóór Zijn bediening was Jezus ook slechts een gewone man die handelde overeenkomstig wat de Heilige Geest ook maar deed. Of Hij Zich toen nu wel of niet bewust was van Zijn eigen identiteit, Hij gehoorzaamde alles wat van God kwam. De Heilige Geest onthulde Zijn identiteit niet voordat Zijn bediening begon. Pas nadat Hij Zijn bediening begon, schafte Hij die regels en die wetten af, en pas nadat Hij Zijn bediening officieel ter hand nam, kregen Zijn woorden volop gezag en kracht. Pas nadat Hij Zijn bediening oppakte, begon Zijn werk om een nieuw tijdperk voort te brengen. Daarvóór bleef de Heilige Geest 29 jaar in Hem

verborgen, waarbij Hij slechts een mens vertegenwoordigde zonder de identiteit van God. Gods werk begon ermee dat Hij werkte en Zijn bediening uitoefende, Hij deed Zijn werk volgens Zijn innerlijke plan zonder acht te slaan op hoeveel de mens van Hem wist, en het werk dat Hij deed, was de rechtstreekse vertegenwoordiging van God Zelf. Jezus vroeg destijds aan de mensen om Hem heen: “Wie zeggen jullie dat ik ben?” Zij antwoordden: “U bent de grootste profeet en onze voortreffelijke heemeester.” En sommigen antwoordden: “U bent onze hogepriester.” ... Er werden allerlei antwoorden gegeven, sommigen zeiden zelfs dat Hij Johannes was, dat Hij Elia was. Jezus wendde Zich toen tot Simon Petrus en vroeg hem: “Wie zeg jij dat ik ben?” Petrus antwoordde: “U bent de Christus, de Zoon van de levende God.” Vanaf dat moment gingen de mensen beseffen dat Hij God was. Toen Zijn identiteit bekend werd gemaakt, besepte Petrus dat als eerste en klonk het ook uit zijn mond. Toen verklaarde Jezus: “Wat je zei, werd niet door vlees en bloed geopenbaard, maar door mijn Vader.” Na Zijn doop, of anderen dat nu wisten of niet, was het werk dat Hij deed namens God. Hij kwam om Zijn werk uit te voeren, niet om Zijn identiteit te onthullen. Pas nadat Petrus erover sprak, werd Zijn identiteit openlijk bekend onder de mensen. Of je wel of niet besepte dat Hij God Zelf was, Hij begon Zijn werk toen de tijd aanbrak. En of je daar nu wel of niet van op de hoogte was, Hij ging door met Zijn werk zoals voorheen. Zelfs als je het ontkende, zou Hij Zijn werk doen en het uitvoeren wanneer de tijd daarvoor aanbrak. Hij kwam om Zijn werk te doen en Zijn bediening uit te voeren, niet opdat mensen Zijn vlees zouden kennen, maar opdat mensen Zijn werk konden ontvangen. Als je niet inziet dat de fase van het werk vandaag het werk van God Zelf is, komt dat omdat je geen visie hebt. Toch kun je deze fase van het werk niet ontkennen; je gebrek aan inzicht erin bewijst

niet dat de Heilige Geest niet werkt of dat Zijn werk verkeerd is. Er zijn zelfs mensen die het werk van vandaag afzetten tegen het werk van Jezus in de Bijbel en bij enige inconsistenties deze fase van het werk ontkennen. Is dit niet de daad van iemand die verblind is? Wat er in de Bijbel is opgetekend, is beperkt; dat kan het gehele werk van God niet vertegenwoordigen. De vier evangeliën bestaan in totaal uit nog geen honderd hoofdstukken, waarin een beperkt aantal gebeurtenissen is geschreven, zoals Jezus die de vijgenboom vervloekt, Petrus die de Heer drie keer verloochent, Jezus die na Zijn kruisiging en opstanding aan de discipelen verschijnt, leringen over vasten, leringen over gebed, leringen over echtscheiding, de geboorte en het geslachtsregister van Jezus, Jezus' aanstelling van de discipelen enzovoort. Mensen waarderen ze echter als schatten en beoordelen het werk van vandaag zelfs aan de hand ervan. Ze geloven zelfs dat al het werk dat Jezus in Zijn leven deed maar tot zover strekte, alsof God maar zoveel kon doen en verder niets. Is dit niet absurd?

De tijd die Jezus op aarde had, was 33 en een half jaar, dat wil zeggen, Hij leefde 33 en een half jaar op aarde. Slechts drie en een half jaar van die tijd besteedde Hij aan Zijn bediening; de rest leidde Hij gewoon een normaal mensenleven. In het begin woonde Hij de diensten in de synagoge bij en hoorde Hij daar de priesters de Schriften uitleggen en tot anderen prediken. Hij deed veel kennis op van de Bijbel: Hij werd niet met die kennis geboren, en verkreeg die alleen maar door te lezen en te luisteren. Er staat duidelijk in de Bijbel dat Hij als twaalfjarige vragen stelde aan de leraren in de synagoge: wat waren de profetieën van de profeten van weleer? Hoe zat het met de wetten van Mozes? Het Oude Testament? En hoe zat het met de mens die God in priestergewaden in de tempel dient? ... Hij stelde veel vragen, want Hij had geen kennis en begrip.

Hij was weliswaar ontvangen door de Heilige Geest, maar gewoon als normaal mens geboren; ondanks bepaalde speciale eigenschappen die Hij had, was Hij toch een normaal mens. Zijn wijsheid nam voortdurend toe naarmate Hij qua gestalte en in leeftijd toenam, en Hij doorliep de fases van een normaal mensenleven. Mensen stellen zich voor dat Jezus geen kindertijd of tienertijd heeft gekend; Hij begon het leven van een dertigjarige man te leiden zodra Hij geboren werd en Hij werd gekruisigd bij het volbrengen van Zijn werk. Hij doorliep waarschijnlijk niet de fases in het leven van een normaal mens; Hij at niet met andere mensen en ging niet met ze om, en mensen konden maar moeilijk een glimp van Hem opvangen. Hij was waarschijnlijk zo afwijkend dat het mensen die Hem zagen zou afschrikken, want Hij is God. Mensen geloven dat God die in het vlees komt zeker niet zo leeft als een normale mens; ze geloven dat Hij schoon is zonder Zijn tanden te hoeven poetsen of Zijn gezicht te wassen, want Hij is een heilige persoon. Zij dit geen pure denkbeelden van de mens? De Bijbel geeft geen beschrijving van het leven van Jezus als mens, alleen van Zijn werk, maar dit bewijst niet dat Hij geen normale menselijkheid had of dat Hij geen normaal mensenleven leidde vóór Zijn dertigste. Hij begon Zijn werk officieel op de leeftijd van 29 jaar, maar je kunt Zijn hele leven als mens vóór die leeftijd niet afschrijven. De Bijbel heeft die periode gewoon uit de boeken weggelaten; het ging om het leven van een normaal mens en niet om de periode van Zijn goddelijke werk, daarom was er geen noodzaak om het op te schrijven. Want vóór de doop van Jezus werkte de Heilige Geest niet rechtstreeks, maar stond Hij Hem in Zijn leven als normaal mens bij tot de dag waarop Jezus Zijn bediening aanving. Hoewel Hij de vleesgeworden God was, onderging Hij het proces van volwassen worden als een normaal mens. Dit proces van volwassen

worden, werd uit de Bijbel weggelaten. Het werd weggelaten omdat het geen grote bijdrage kon leveren aan de groei in het leven van de mens. De periode vóór Zijn doop was een verborgen periode, waarin Hij geen tekenen en wonderen verrichtte. Pas na de doop van Jezus begon Hij al het verlossingswerk voor de mensheid, werk dat overvloedig is en vol genade, waarheid, liefde en barmhartigheid. Het begin van dit werk viel ook precies samen met het begin van het Tijdperk van Genade; daarom werd het opgetekend en doorgegeven tot op de dag van vandaag toe. Het was om een uitweg te openen en alles tot bloei te brengen voor de mensen in het Tijdperk van Genade, om het pad van het Tijdperk van Genade en het pad van het kruis te betreden. Hoewel het uit door de mens opgetekende geschriften komt, berust alles op feiten, behalve dat er hier en daar wat kleine fouten te vinden zijn. Desondanks kan men niet zeggen dat deze verslagen onwaar zijn. De dingen berusten geheel op feiten, alleen bij het opschrijven ervan heeft men fouten gemaakt. Sommigen zullen zich afvragen hoe Jezus als normaal en gewoon mens in staat was om tekenen en wonderen te verrichten. De veertig dagen van verleiding die Jezus meemaakte, is een wonderbaarlijk teken, iets wat een normaal mens niet zou kunnen volbrengen. Zijn veertig dagen van verleiding was volgens de werking van de Heilige Geest; hoe kan men dan zeggen dat er niets bovennatuurlijks in Hem schuilt? Zijn vermogen om tekenen en wonderen te verrichten, bewijst niet dat Hij een bovenaards mens en geen gewoon mens was; het is gewoon zo dat de Heilige Geest in een normaal mens zoals Hij werkte, waardoor Hij wonderen kon verrichten en een nog groter werk kon doen. Vóór Jezus' bediening, of zoals de Bijbel zegt, voordat de Heilige Geest op Hem neerdaalde, was Jezus slechts een normaal mens en geenszins bovennatuurlijk. Toen de Heilige Geest op Hem

neerdaalde, dat wil zeggen toen Hij Zijn bediening ter hand nam, werd Hij vervuld met het bovennatuurlijke. Zo gaat de mens geloven dat Gods geïncarneerde vlees geen normale menselijkheid heeft; bovendien denkt hij ten onrechte dat de vleesgeworden God alleen goddelijkheid en geen menselijkheid heeft. Zeker, wanneer God op aarde komt om Zijn werk te doen, bestaat het enige wat de mens ziet uit bovennatuurlijke gebeurtenissen. Wat ze met hun ogen zien en met hun oren horen, is allemaal bovennatuurlijk, want Zijn werk en Zijn woorden zijn voor hen onbegrijpelijk en ongrijpbaar. Als iets vanuit de hemel naar de aarde wordt gebracht, hoe kan het dan niet bovennatuurlijk zijn? Wanneer de mysteries van het koninkrijk van de hemel naar de aarde worden gebracht, mysteries die voor de mens onbegrijpelijk en onvoorstelbaar zijn, die te wonderlijk en wijs zijn – zijn die niet allemaal bovennatuurlijk? Je moet echter weten dat alles, hoe bovennatuurlijk ook, wordt uitgevoerd binnen Zijn normale menselijkheid. Gods geïncarneerde vlees is volop menselijk; anders zou Hij niet Gods geïncarneerde vlees zijn. Jezus verrichte talloze wonderen in Zijn tijd. Wat de Israëlieten in die tijd zagen, was vol bovennatuurlijke dingen; zij zagen engelen en boodschappers, en hoorden de stem van Jehova. Waren die niet allemaal bovennatuurlijk? Er zijn tegenwoordig zeker enkele boze geesten die de mens misleiden met bovennatuurlijke dingen; dat is niets anders dan imitatie van hun kant, om de mens te misleiden met werk dat momenteel niet door de Heilige Geest wordt gedaan. Veel mensen verrichten wonderen, genezen zieken en drijven demonen uit; dit is niets anders dan het werk van de boze geesten, want de Heilige Geest doet dergelijk werk tegenwoordig niet meer. Allen die het werk van de Heilige Geest vanaf die tijd hebben geïmiteerd – zij zijn waarlijk boze geesten. Al het werk dat in die tijd in Israël werd uitgevoerd, was werk van bovennatuurlijke aard,

maar de Heilige Geest werkt nu niet op die manier en al dit soort werk is tegenwoordig de imitatie en de vermomming van Satan en zijn storende werk. Maar je kunt niet zeggen dat alles wat bovennatuurlijk is van boze geesten komt – dit hangt af van het tijdperk van Gods werk. Overweeg het werk dat de vleesgeworden God in deze tijd doet: welk aspect ervan is niet bovennatuurlijk? Zijn woorden zijn onbegrijpelijk en ongrijpbaar voor je, en geen mens kan het werk doen dat Hij doet. De mens kan geenszins begrijpen wat Hij begrijpt en de mens weet niet waar Zijn kennis vandaan komt. Sommige mensen zeggen: “Ik ben ook zo gewoon net als u dat bent, maar hoe kan het dan dat ik niet weet wat u weet? Ik ben ouder en meer ervaren, hoe kunt u dan weten wat ik niet weet?” Dit is allemaal iets wat voor de mens altijd onbereikbaar blijft. Er zijn ook mensen die zeggen: “Niemand weet van het werk dat in Israël werd uitgevoerd En zelfs uitleggers van de Bijbel kunnen daar geen verklaring voor geven; hoe weet u dat dan wel?” Zijn al die zaken niet bovennatuurlijk? Hij heeft geen ervaring met wonderen, toch weet Hij alles; met het grootste gemak spreekt Hij en brengt Hij de waarheid tot uitdrukking. Is dit niet bovennatuurlijk? Zijn werk overstijgt dat wat het vlees kan bewerkstelligen. Het is ongrijpbaar voor de gedachten van een mens met een lichaam van vlees en totaal onvoorstelbaar voor het redeneringsvermogen van de mens. Hij heeft de Bijbel nooit gelezen en toch begrijpt Hij het werk van God in Israël. En hoewel Hij op de aarde staat terwijl Hij spreekt, spreekt Hij van de mysteries van de derde hemel. Wanneer een mens deze woorden leest, bekruipt hem dit gevoel: “Is dit niet de taal van de derde hemel?” Zijn dit niet allemaal zaken die buiten het bereik van een normaal mens liggen? Toen Jezus destijds veertig dagen vastte, was dat niet bovennatuurlijk? Als je zegt dat veertig dagen vasten in alle gevallen bovennatuurlijk is, een daad

van boze geesten, heb je Jezus dan niet veroordeeld? Jezus was vóór Zijn bediening een normaal mens. Hij ging ook naar school, hoe had Hij anders kunnen leren lezen en schrijven? Toen God vlees werd, was de Heilige Geest in het vlees verborgen. Hij was echter een gewoon mens, daarom wat het nodig dat Hij een groeiproces en ontwikkeling tot volwassenheid doormaakte. Pas toen Zijn cognitieve vermogen tot wasdom was gekomen en Hij dingen kon onderscheiden, kon Hij als een normaal mens worden beschouwd. Pas nadat Zijn menselijkheid ontwikkeld was, kon Hij Zijn bediening ter hand nemen. Hoe kon Hij Zijn bediening ter hand nemen terwijl Zijn normale menselijkheid nog niet ontwikkeld was en Zijn redeneringsvermogen nog ontoereikend? Hij kon toch zeker niet op zes- of zevenjarige leeftijd Zijn bediening al ter hand nemen! Waarom manifesteerde God Zich niet openlijk toen Hij voor het eerst vlees werd? Dat kwam omdat de menselijkheid van Zijn vlees nog niet tot wasdom was gekomen; Hij was nog niet volledig in het bezit van de cognitieve processen van Zijn vlees en evenmin van de normale menselijkheid van dit vlees. Daarom was het absoluut noodzakelijk dat Hij de normale menselijkheid en het gezonde verstand van een normaal mens had – tot op het punt dat Hij voldoende ontwikkeld was om Zijn werk in het vlees ter hand te nemen – voordat Hij Zijn werk kon beginnen. Als Hij niet tegen de taak was opgewassen, had Hij nog verder moeten groeien en tot wasdom komen. Was Jezus Zijn werk op zeven- of achtjarige leeftijd begonnen, zouden mensen Hem dan niet als een wonderkind hebben beschouwd? Zouden alle mensen Hem dan niet als kind hebben gezien? Wie zou Hem dan overtuigend hebben gevonden? Een kind van zeven of acht dat niet boven het spreekgestoelte uitkwam waar Hij achter stond – was Hij geschikt om te prediken? Voordat Zijn normale menselijkheid tot wasdom kwam, was Hij

niet tegen de taak opgewassen. Wat betreft Zijn nog niet tot wasdom gekomen menselijkheid, was een groot deel van het werk gewoonweg ongrijpbaar. Het werk van Gods Geest in het vlees wordt ook bestuurd door zijn eigen principes. Pas wanneer Hij over de normale menselijkheid beschikt, kan Hij het werk ter hand nemen en de opdracht van de Vader uitvoeren. Pas dan kan Hij Zijn werk beginnen. In Zijn kindertijd kon Jezus gewoon niet echt iets begrijpen over veel van wat er in vroegere tijden was gebeurd. Hij verkreeg dat inzicht alleen door de leraren in de synagoge vragen te stellen. Was Hij Zijn werk begonnen zodra Hij leerde praten, hoe zou Hij dan geen fouten hebben kunnen maken? Hoe kan God misstappen begaan? Daarom begon Hij Zijn werk pas nadat Hij in staat was om te werken; Hij verrichtte geen werk totdat Hij volledig capabel was om het te doen. Jezus was op 29-jarige leeftijd al behoorlijk volwassen en Zijn menselijkheid was voldoende ontwikkeld om het werk ter hand te nemen dat Hij kwam doen. Pas toen begon de Geest van God officieel in Hem te werken. Rond die tijd had Johannes zeven jaar lang de weg voor Hem bereid, en werd hij in de gevangenis geworpen nadat hij zijn werk had voltooid. De last viel toen geheel op Jezus' schouders. Als Hij dit werk op de leeftijd van 21 of 22 ter hand had genomen, op een moment dat Zijn menselijkheid nog niet helemaal ontwikkeld was, toen Hij nog maar net een jongvolwassene was geworden en Hij vele dingen nog niet begreep, zou Hij niet in staat zijn geweest om het werk op zich te nemen. Johannes had zijn werk destijds al enige tijd uitgevoerd voordat Jezus Zijn werk begon; tegen die tijd was Hij al van middelbare leeftijd. Op die leeftijd was Zijn normale menselijkheid voldoende ontwikkeld om het werk ter hand te nemen dat Hem te doen stond. Nu heeft de vleesgeworden God ook een normale menselijkheid en is deze menselijkheid, hoewel verre van volwassen

vergeleken met de ouderen onder jullie, in de huidige staat al voldoende ontwikkeld om Zijn werk ter hand te nemen. De omstandigheden rondom het werk van vandaag zijn niet helemaal gelijk aan die in de tijd van Jezus. Waarom koos Jezus de twaalf apostelen? Dat was allemaal ter ondersteuning van en in lijn met Zijn werk. Aan de ene kant was het om het fundament te leggen voor Zijn werk in die tijd, maar aan de andere kant ook om hetzelfde te doen voor Zijn werk in de toekomst. In overeenstemming met het werk in die tijd was het Jezus' wil om de twaalf discipelen te kiezen, omdat het de wil van God Zelf was. Hij geloofde dat Hij de twaalf discipelen moest kiezen en ze daarna moest leiden om in elke plaats te prediken. Maar vandaag is hier geen noodzaak toe onder jullie! Wanneer de vleesgeworden God in het vlees werkt, zijn er vele principes en vele zaken die de mens simpelweg niet begrijpt; de mens gebruikt steevast zijn eigen opvattingen om Hem de maat te nemen of om buitensporige eisen aan God te stellen. Toch zijn veel mensen tot op de dag van vandaag zich niet bewust dat hun kennis uitsluitend bestaat uit hun eigen opvattingen. In welk tijdperk of welke plaats God ook vlees wordt, de principes voor Zijn werk in het vlees blijven onveranderlijk. Hij kan geen vlees worden en het vlees dan in Zijn werk ontstijgen; Hij kan al helemaal geen vlees worden en dan niet gaan werken binnen de normale menselijkheid van het vlees. Anders zou Gods vleeswording niets te betekenen hebben en zou het vleesgeworden Woord volkomen inhoudsloos worden. Bovendien weet alleen de Vader in de hemel (de Geest) van Gods vleeswording en niemand anders, zelfs niet het vlees Zelf of de boodschappers van de hemel. Met dit feit is Gods werk in het vlees zeker normaal en kan het nog beter aantonen dat het Woord inderdaad vlees is geworden, en dat het vlees een gewoon en normaal mens betekent.

Sommigen vragen zich misschien af: waarom moet het tijdperk door God Zelf worden ingeluid? Kan een schepsel Zijn plaats niet innemen? Jullie zijn allemaal op de hoogte dat God vlees wordt met het uitdrukkelijke doel om een nieuw tijdperk in te luiden en uiteraard sluit Hij bij het inluiden van een nieuw tijdperk het voorgaande tijdperk meteen af. God is het begin en het einde; Hij zet Zijn werk Zelf in beweging en dus moet Hij ook Zelf het voorgaande tijdperk afsluiten. Dat is het bewijs dat Hij Satan verslaat en de wereld overwint. Telkens wanneer Hij Zelf onder de mensen werkt, is dat het begin van een nieuwe strijd. Zonder het begin van nieuw werk zou het oude werk uiteraard niet ten einde lopen. En wanneer het oude werk niet wordt afgerond, is dat bewijs dat de strijd met Satan nog voleindigd moet worden. Alleen als God Zelf komt en nieuw werk onder de mensen uitvoert, kan de mens zich volledig uit de greep van Satan losrukken en een nieuw leven en nieuw begin krijgen. Anders zal de mens voor altijd in het oude tijdperk leven en voor altijd onder de oude invloed van Satan leven. Met elk tijdperk onder leiding van God wordt een deel van de mensheid verlost en zo gaat de mens voort samen met het werk van God naar het nieuwe tijdperk. De overwinning van God betekent een overwinning voor allen die Hem volgen. Als het geschapen mensenras de opdracht kreeg om het tijdperk af te sluiten, zou dit vanuit het gezichtspunt van de mens of van Satan niet meer zijn dan een daad van opstand of verraad tegen God, niet een daad van gehoorzaamheid aan God, en zou het werk van de mens een hulpmiddel worden voor Satan. Alleen als de mens God gehoorzaamt en volgt in een tijdperk dat God Zelf heeft ingeluid, kan Satan volledig overtuigd worden, want dat is de plicht van een schepsel. En dus zeg ik dat jullie alleen hoeven te volgen en te gehoorzamen, meer wordt er van jullie niet vereist. Dit betekent het dat ieder zich

van zijn taak kwijt en ieder zijn respectieve functie uitoefent. God doet Zijn eigen werk en heeft geen mensen nodig om dat in Zijn plaats te doen, evenmin neemt Hij deel aan het werk van schepsels. De mens vervult zijn eigen plicht en neemt niet deel aan het werk van God. Alleen dit is gehoorzaamheid en bewijs van Satans nederlaag. Nadat God het nieuwe tijdperk Zelf heeft ingeluid, daalt Hij niet meer neer om Zelf onder de mensen te werken. Pas dan betreedt de mens het nieuwe tijdperk officieel om zijn plicht te vervullen en zijn opdracht als schepsel uit te voeren. Dit zijn de principes die het werk besturen, die niemand mag overtreden. Alleen werken op deze manier is zinvol en redelijk. Het werk van God moet door God Zelf worden gedaan. Hij zet Zijn werk in beweging en Hij voleindigt Zijn werk. Hij plant het werk en Hij bestuurt het, en bovendien brengt Hij het werk tot bloei. Zoals in de Bijbel staat: "Ik ben het Begin en het Einde; ik ben de Zaaier en de Maaier." Alles wat met het werk van Zijn management te maken heeft, doet God Zelf. Hij heerst over het managementplan van zesduizend jaar; niemand kan Zijn werk in Zijn plaats doen en niemand kan Zijn werk voltooiën, want Hij houdt alles in Zijn hand. Hij heeft de wereld geschapen en zal de hele wereld leiden om in Zijn licht te leven. Hij zal ook het hele tijdperk afsluiten en Zijn hele plan zo tot bloei brengen!

Het mysterie van de vleeswording (2)

In de tijd dat Jezus in Judea werkte, deed Hij dat openlijk, maar nu werk en spreek ik in het geheim onder jullie. De ongelovigen zijn zich daar volkomen onbewust van. Mijn werk onder jullie is afgesloten voor degenen in de

buitenwereld. Deze woorden, deze tuchtigingen en oordelen, zijn alleen bekend bij jullie allemaal en niet bij anderen. Al dit werk wordt uitgevoerd in jullie midden en alleen voor jullie ontsloten; niemand onder de ongelovigen weet hiervan, want de tijd is nog niet gekomen. Deze mensen hier zijn er bijna aan toe om compleet te worden gemaakt nadat ze tuchtigingen hebben ondergaan, maar degenen in de buitenwereld weten hier niets van. Dit werk is veel te verborgen! Voor hen is de vleesgeworden God verborgen, maar voor hen in deze stroom kan men zeggen dat Hij open is. Hoewel in God alles open is, alles wordt geopenbaard en alles wordt vrijgegeven, gaat dit alleen op voor hen die in Hem geloven; wat de rest, de ongelovigen betreft, wordt er niets bekendgemaakt. Het werk dat momenteel onder jullie en in China wordt uitgevoerd, is strikt afgesloten, om te voorkomen dat zij ervan weten. Mochten zij lucht krijgen van dit werk, dan zouden zij het alleen veroordelen en aan vervolging onderwerpen. Zij zouden er niet in geloven. Werken in het land van de grote rode draak, deze meest achterlijke plaats, is geen sinecure. Als dit werk openlijk werd gedaan, zou het onmogelijk voort kunnen gaan. Deze fase van het werk kan gewoonweg niet op deze plaats worden uitgevoerd. Als dit werk openlijk werd uitgevoerd, hoe zou men het dan doorgang laten vinden? Zou dit het werk niet nog meer in gevaar brengen? Als dit werk niet verborgen was, maar veeleer werd uitgevoerd zoals in de tijd van Jezus, toen Hij op spectaculaire wijze de zieken genas en demonen uitwierp, zou het dan niet lang geleden al 'gevangengenomen zijn' door de duivels? Zouden zij het bestaan van God kunnen tolereren? Als ik nu de zalen binnenging om tot de mensen te prediken en ze de les te lezen, zou ik dan niet lang geleden al zijn vermorzeld? Als dat gebeurd was, hoe had mijn werk dan verder kunnen worden uitgevoerd? De reden dat er helemaal geen tekenen en

wonderen openlijk worden gemanifesteerd, is om het in de verborgenheid te houden. Voor ongelovigen is mijn werk dus niet te zien, te kennen of te ontdekken. Als deze fase van het werk op dezelfde manier werd gedaan als dat van Jezus in het Tijdperk van Genade, zou het niet zo stabiel kunnen zijn als het nu is. Dus op deze manier in het geheim werken, komt jullie en het werk als geheel ten goede. Wanneer Gods werk op aarde ten einde loopt, dat wil zeggen, wanneer dit geheime werk wordt afgesloten, dan zal deze fase van het werk in de openbaarheid uitbarsten. Allen zullen weten dat er een groep overwinnaars in China is; allen zullen weten dat de vleesgeworden God in China is en dat Zijn werk tot een einde is gekomen. Pas dan zal het de mens gaan dagen: waarom is er in China nog geen sprake van verval of instorting? Het blijkt dat God Zijn werk persoonlijk in China uitvoert en een groep mensen tot overwinnaars heeft vervolmaakt.

De vleesgeworden God manifesteert Zichzelf slechts aan een deel van de mensen die Hem volgen gedurende deze periode waarin Hij Zijn werk persoonlijk uitvoert, en niet aan alle schepselen. Hij is alleen vlees geworden om één fase van Zijn werk te voltooien en niet om de mens Zijn beeltenis te tonen. Hij moet Zijn werk echter Zelf uitvoeren, dus is het noodzakelijk voor Hem om dat in het vlees te doen. Wanneer dit werk is voltooid, zal Hij uit de mensenwereld vertrekken; Hij kan niet langdurig onder de mensen blijven uit vrees om het komende werk in de weg te staan. Wat Hij manifesteert aan de menigte is alleen Zijn rechtvaardige gezindheid en al Zijn daden, en niet de beeltenis van toen Hij twee keer vlees werd, want de beeltenis van God kan alleen worden getoond door Zijn gezindheid en is niet te vervangen door de beeltenis van Zijn geïncarneerde vlees. De beeltenis van Zijn vlees wordt slechts aan een beperkt

aantal mensen getoond, alleen aan hen die Hem volgen terwijl Hij in het vlees werkt. Dit is waarom het werk dat nu wordt uitgevoerd in het geheim plaatsvindt. Zo toonde Jezus Zichzelf ook alleen aan de Joden toen Hij Zijn werk deed, en toonde Hij Zichzelf nooit in het openbaar aan enige andere natie. Dus toen Hij Zijn werk eenmaal had voltooid, verliet Hij de mensen meteen en bleef Hij niet; daarna was Hij het niet, deze beeltenis van een mens, die Zichzelf aan de mens toonde, maar de Heilige Geest die het werk rechtstreeks uitvoerde. Zodra het werk van de vleesgeworden God volledig is voltooid, vertrekt Hij van de sterfelijke wereld en doet Hij nooit weer het soort werk dat Hij deed toen Hij in het vlees was. Hierna wordt het werk allemaal rechtstreeks door de Heilige Geest gedaan. In deze periode is de mens nauwelijks in staat om de beeltenis van Zijn vleselijke lichaam te zien; Hij toont Zichzelf helemaal niet aan de mens, maar blijft voor altijd verborgen. De tijd voor het werk van de vleesgeworden God is beperkt. Het wordt uitgevoerd in een specifiek tijdperk, periode, natie en onder specifieke mensen. Dit werk vertegenwoordigt alleen het werk gedurende de periode van Gods vleeswording en is speciaal voor het tijdperk; het vertegenwoordigt het werk van de Geest van God in één bepaald tijdperk en niet Zijn gehele werk. Daarom zal de beeltenis van de vleesgeworden God niet aan alle volken worden getoond. Wat de menigte te zien krijgt, is de rechtvaardigheid van God en Zijn gehele gezindheid, niet zozeer Zijn beeltenis toen Hij twee keer vlees werd. Het is niet de ene beeltenis die aan de mens wordt getoond, evenmin zijn het de twee beeltenissen gecombineerd. Daarom is het noodzakelijk dat Gods geïncarneerde vlees van de aarde vertrekt nadat het werk is voltooid dat Hij moet doen, want Hij komt alleen om het werk te doen dat Hij behoort te doen en niet om de mensen Zijn beeltenis te tonen. Ook al is de

betekenis van de vleeswording al vervuld doordat God twee keer vlees is geworden, dan nog zal Hij Zichzelf niet openlijk manifesteren aan enige natie die Hem nooit eerder heeft gezien. Jezus zal Zichzelf nooit weer tonen aan de Joden als de Zon der gerechtigheid, evenmin zal Hij de Olijfberg beklimmen en aan alle volken verschijnen; alles wat de Joden hebben gezien, is het portret van Jezus gedurende Zijn tijd in Judea. Dit komt omdat het werk van Jezus in Zijn vleeswording tweeduizend jaar geleden is geëindigd; Hij zal niet terugkeren naar Judea in de gedaante van een Jood en Zichzelf al helemaal niet in de gedaante van een Jood aan welk heidenvolk dan ook tonen, want de beeltenis van de vleesgeworden Jezus is niet meer dan de beeltenis van een Jood, en niet de beeltenis van de Zoon des mensen die Johannes zag. Ook al beloofde Jezus Zijn volgelingen dat Hij terug zou komen, Hij zal Zichzelf niet gewoonweg in de gedaante van een Jood tonen aan allen in de heidense naties. Jullie dienen te weten dat het werk van de vleesgeworden God het openen van een tijdperk is. Dit werk is beperkt tot enkele jaren en Hij kan niet al het werk van de Geest van God voltooien. Zo kan ook de beeltenis van Jezus als Jood alleen de beeltenis van God vertegenwoordigen zoals Hij werkte in Judea, en Hij kon alleen het werk van de kruisiging doen. In de periode toen Jezus in het vlees was, kon Hij niet het werk doen om het tijdperk ten einde te brengen of de mensheid te vernietigen. Daarom steeg Hij na de voltooiing van Zijn kruisiging en Zijn werk op en verborg Hij Zich voor altijd voor de mens. Vanaf dat moment waren die trouwe gelovigen uit de heidense landen niet in staat om de manifestatie van de Heer Jezus te zien, maar alleen het portret van Hem dat zij aan de muur hadden gehangen. Dit portret is slechts door de mens getekend en is niet de beeltenis die God Zelf aan de mens toonde. God zal Zichzelf niet openlijk tonen aan de menigte in de

gedaante van toen Hij twee keer vlees was geworden. Het werk dat Hij onder de mensen doet, is ervoor zorgen dat ze Zijn gezindheid kunnen begrijpen. Dit wordt allemaal aan de mens getoond door middel van het werk van de verschillende tijdperken; het wordt tot stand gebracht door de gezindheid die Hij bekend heeft gemaakt en het werk dat Hij heeft gedaan, veeleer dan door de manifestatie van Jezus. Dat wil zeggen, de beeltenis van God wordt niet aan de mens bekendgemaakt door de vleesgeworden gedaante, maar veeleer door het werk van de vleesgeworden God, die zowel beeltenis als vorm heeft; en door Zijn werk toont Hij Zijn beeltenis en wordt Zijn gezindheid kenbaar gemaakt. Dit is de betekenis van het werk dat Hij wenst te doen in het vlees.

Zodra het werk van Gods twee vleeswordingen tot een einde komt, zal Hij Zijn rechtvaardige gezindheid beginnen te tonen in alle heidense naties, zodat de menigte Zijn beeltenis kan zien. Hij zal Zijn gezindheid manifesteren en daardoor het einde van de verschillende categorieën mensen duidelijk maken, waardoor het oude tijdperk geheel wordt afgesloten. De reden waarom Zijn werk in het vlees zich niet uitstrekt over een heel groot gebied (net zoals Jezus alleen in Judea werkte en ik vandaag alleen onder jullie werk) is omdat Zijn werk in het vlees grenzen en beperkingen heeft. Hij voert slechts een korte periode werk uit in de gedaante van gewoon en normaal vlees; Hij gebruikt dit geïncarneerde vlees niet om het werk van de eeuwigheid te doen of het werk om te verschijnen aan de volken van de heidense naties. Het werk in het vlees kan alleen in reikwijdte zijn beperkt (zoals alleen werken in Judea of alleen onder jullie), daarna kan de reikwijdte ervan door middel van het uitgevoerde werk binnen deze grenzen worden uitgebreid. Uiteraard moet het werk van uitbreiding rechtstreeks door Zijn Geest worden uitgevoerd en zal dan niet langer het werk

van Zijn geïncarneerde vlees zijn. Want het werk in het vlees heeft grenzen en strekt zich niet uit tot alle hoeken van het universum – dit valt hiermee niet te bereiken. Door het werk in het vlees voert Zijn Geest het werk uit dat daarna komt. Het werk in het vlees is dan ook van inleidende aard en wordt binnen bepaalde grenzen uitgevoerd; hierna is het Zijn Geest die dit werk voortzet, en die dat bovendien in een uitgebreidere strekking doet.

Het werk dat God komt doen op deze aarde is slechts het tijdperk begeleiden, een nieuw tijdperk openen en het oude tot een einde te brengen. Hij is niet gekomen om een heel mensenleven op aarde te vertoeven, om voor Zichzelf de vreugde en het verdriet van het leven als mens te ervaren, of om een bepaalde persoon te vervolmaken door Zijn hand of persoonlijk een bepaalde persoon in de gaten te houden terwijl hij groeit. Dit is niet Zijn werk; Zijn werk is slechts het nieuwe tijdperk openen en het oude tot een einde brengen. Dat wil zeggen, Hij zal in eigen persoon een tijdperk openen, in eigen persoon het andere tot een einde brengen en Satan verslaan door Zijn werk in eigen persoon uit te voeren. Telkens wanneer Hij Zijn werk in eigen persoon uitvoert, is het alsof Hij een voet op het slagveld zet. Hij verslaat eerst de wereld en overwint Satan in het vlees; Hij neemt alle glorie in bezit en licht de sluier op van het gehele werk van de tweeduizend jaar; Hij zorgt ervoor dat alle mensen op aarde het juiste pad hebben om te bewandelen en een bestaan van vrede en geluk om te leven. God kan echter niet lang onder de mensen op aarde vertoeven, want God is God en immers niet als de mens. Hij kan niet de levensduur van een normaal mens leven, dat wil zeggen, Hij kan niet op aarde verblijven als een doodgewoon mens, want Hij heeft slechts een minimaal deel van de normale menselijkheid van een normaal persoon om Zijn menselijke leven vol te houden. Met andere woorden:

hoe kan God ooit een gezin stichten, een carrière opbouwen en kinderen grootbrengen op aarde? Zou dit geen schande jegens Hem zijn? Dat Hij is begiftigd met normale menselijkheid, heeft alleen als doel om werk op een normale manier uit te voeren, niet om Hem in staat te stellen om een gezin en carrière te hebben zoals dat bij een normaal persoon het geval is. Zijn normale gevoel, Zijn normale verstand en het normaal voeden en kleden van Zijn vlees zijn voldoende om te bewijzen dat Hij een normale menselijkheid heeft; Hij hoeft geen gezin of een carrière te hebben om te bewijzen dat Hij van een normale menselijkheid is voorzien. Dit zou volslagen overbodig zijn! Gods komst naar de aarde is het Woord dat vlees wordt; Hij stelt de mens eenvoudigweg in staat om Zijn woord te begrijpen en Zijn woord te zien, dat wil zeggen, Hij stelt de mens in staat om het door het vlees uitgevoerde werk te zien. Het is niet Zijn bedoeling dat mensen Zijn vlees op een bepaalde manier behandelen, maar alleen dat de mens tot het einde gehoorzaam zal zijn, dat wil zeggen, alle woorden zal gehoorzamen die uit Zijn mond uitgaan, en zich aan al het werk onderwerpt dat Hij doet. Hij werkt slechts in het vlees; Hij vraagt de mens niet doelbewust om de grootsheid en heiligheid van Zijn vlees te verheerlijken, maar toont de mens de wijsheid van Zijn werk en al het gezag dat Hij uitoefent. Daarom doet Hij ook geen mededelingen, ook al beschikt Hij over een uitstekende menselijkheid, en richt Hij Zich alleen op het werk dat Hij behoort te doen. Jullie dienen te weten waarom God vlees is geworden en toch niet Zijn normale menselijkheid in het openbaar verkondigt of ervan getuigt, maar in plaats daarvan gewoon het werk uitvoert dat Hij wenst te doen. Daarom kunnen jullie van de vleesgeworden God alleen zien wat Hij in goddelijk opzicht is. Dit is omdat Hij nooit verkondigt wat Hij in menselijk opzicht is, waar de mens zich aan zou kunnen spiegelen. Alleen

wanneer een mens de mensen leidt, spreekt hij over wat hij menselijkerwijs is, om hun bewondering en onderwerping des te meer te bewerkstelligen en daardoor leiderschap over anderen te verkrijgen. God overwint mensen daarentegen louter door Zijn werk (dat wil zeggen, werk dat voor de mens ongrijpbaar is); het gaat er voor Hem niet om door de mens te worden bewonderd of de mens Hem te laten aanbidden. Alles wat Hij doet, is de mens een gevoel bij te brengen van eerbied voor Hem, en een idee van Zijn onvoorstelbaarheid. God heeft niet de behoefte om indruk op de mens te maken; Hij heeft er alleen behoefte aan dat je Hem vereert nadat je getuige bent geweest van Zijn gezindheid. Het werk dat God doet, is Zijn eigen werk; geen mens kan dat in Zijn plaats doen en geen mens kan het tot stand brengen. Alleen God Zelf kan Zijn eigen werk doen en een nieuw tijdperk inluiden om de mens een nieuw leven in te leiden. Het werk dat Hij doet, is de mens in staat stellen om in het bezit van een nieuw leven te komen en een nieuw tijdperk binnen te gaan. De rest van het werk wordt overgedragen aan die mensen met een normale menselijkheid en die door anderen bewonderd worden. Daarom voltooide Hij in het Tijdperk van Genade het werk van tweeduizend jaar in slechts drie en een half jaar van Zijn drieëndertig jaar in het vlees. Wanneer God naar de aarde komt om Zijn werk uit te voeren, voltooit Hij altijd het werk van tweeduizend jaar of een heel tijdperk binnen de kortste tijdspanne van enkele jaren. Hij stelt niets uit en Hij talmt niet; Hij verkort het werk van vele jaren gewoon, zodat het binnen slechts enkele korte jaren is voltooid. Dit is omdat het werk dat Hij in eigen persoon doet, geheel ten behoeve is van het openen van een nieuwe uitweg en het voorgaan naar een nieuw tijdperk.

Het mysterie van de vleeswording (3)

Wanneer God Zijn werk uitvoert, komt Hij niet om aan enige opbouw of bewegingen deel te nemen, maar om Zijn bediening te vervullen. Telkens wanneer Hij vlees wordt, is het alleen om een fase van het werk tot stand te brengen en een nieuw tijdperk te openen. Nu is het Tijdperk van het Koninkrijk aangebroken en de training voor het koninkrijk. Deze fase van het werk is niet het werk van de mens, het is niet om de mens in bepaalde mate te bewerken; het is alleen om een deel van Gods werk te voltooien. Wat Hij doet, is niet het werk van de mens, het is niet om een bepaald resultaat te bereiken in het bewerken van de mens voordat Hij de aarde verlaat; het is om Zijn bediening te vervullen en het werk af te maken dat Hij behoort te doen, wat bestaat uit gepaste regelingen te treffen voor Zijn werk op aarde en daardoor verheerlijkt te worden. Het werk van de vleesgeworden God is anders dan het werk van de mensen die door de Heilige Geest worden gebruikt. Wanneer God komt om Zijn werk op aarde te doen, houdt Hij Zich alleen bezig met de vervulling van Zijn bediening. Wat betreft alle andere zaken die niet in verband staan met Zijn bediening: daar doet Hij nagenoeg niets mee, Hij sluit er zelfs Zijn ogen voor. Hij voert gewoon het werk uit dat Hij behoort te doen en bekommert Zich allerminst om het werk dat de mens behoort te doen. Het werk dat Hij doet, is uitsluitend dat wat met te maken heeft met het tijdperk waarin Hij Zich bevindt en met de bediening die Hij behoort te vervullen, alsof alle andere zaken buiten Zijn werkterrein liggen. Hij voorziet Zichzelf niet van meer basiskennis over het leven als mens, evenmin doet Hij meer sociale vaardigheden op of rust Hij Zich uit met iets anders wat de mens begrijpt. Alles wat de mens behoort te bezitten, boeit

Hem helemaal niet en Hij doet gewoon het werk dat Zijn plicht is. En dus is de vleesgeworden God in zo veel opzichten gebrekkig, in de ogen van de mens althans, dat Hij zelfs geen aandacht schenkt aan de dingen die de mens behoort te hebben en bovendien geen begrip van dergelijke zaken heeft. Dingen zoals algemene kennis van het leven en de principes die het persoonlijke gedrag en de interactie met anderen aansturen, lijken niet op Hem van toepassing te zijn. Maar je kunt bij de vleesgeworden God geen greintje abnormaliteit bespeuren. Dat wil zeggen, Zijn menselijkheid zorgt alleen voor het behoud van Zijn leven als een normaal persoon en het normale redeneringsvermogen van Zijn hersenen, zodat Hij onderscheid kan maken tussen goed en kwaad. Hij is echter niet voorzien van enige andere zaken, allemaal dingen die alleen mensen (geschapen wezens) dienen te bezitten. God wordt alleen vlees om Zijn eigen bediening te vervullen. Zijn werk is gericht op een heel tijdperk, niet op één persoon of plaats, maar op het hele universum. Dit is de richting van Zijn werk en het principe waarmee Hij werkt. Niemand kan dit veranderen en de mens kan er op geen enkele manier bij betrokken raken. Telkens wanneer God vlees wordt, brengt Hij het werk van dat tijdperk met Zich mee en is Hij geenszins van plan om twintig, dertig, veertig of zelfs zeventig of tachtig jaar onder de mensen te leven opdat zij meer begrip van en inzicht in Hem krijgen. Daar is geen noodzaak voor! Dat zou de kennis die de mens heeft van Gods inherente gezindheid op geen enkele manier verdiepen; het zou in plaats daarvan zijn opvattingen alleen maar voeden en ervoor zorgen dat zijn opvattingen en gedachten zouden verstenen. En dus is het goed voor jullie allemaal om precies te begrijpen wat het werk van de vleesgeworden God is. De woorden die ik tot jullie gesproken heb, kunnen jullie toch zeker niet zijn ontgaan: “Ik ben niet gekomen om het leven van een normaal mens te ervaren”?

Zijn jullie de woorden vergeten: “God komt niet naar de aarde om het leven van een normaal mens te leiden”? Jullie begrijpen Gods doel van Zijn vleeswording niet, evenmin kennen jullie de betekenis van “Hoe zou God naar de aarde kunnen komen met de bedoeling om het leven van een geschapen wezen te ervaren?” God komt uitsluitend naar de aarde om Zijn werk te voltooien en dus duurt Zijn werk op aarde maar kort. Hij komt niet naar de aarde met de bedoeling om de Geest van God Zijn lichaam van vlees tot een superieur mens te laten vormen die de kerk zal leiden. Wanneer God naar de aarde komt, is dat het vleesgeworden Woord; de mens heeft echter geen weet van Zijn werk en schrijft Hem ongevraagd eigenschappen toe. Maar jullie dienen allemaal te beseffen dat God het “vleesgeworden Woord” is, niet een lichaam van vlees dat door de Geest van God is gevormd om op dit moment de rol van God op zich te nemen. God Zelf is niet een gevormd product, maar is het vleesgeworden Woord, en vandaag voert Hij Zijn werk officieel onder jullie allen uit. Jullie weten en erkennen allemaal dat de vleeswording van God een feitelijke waarheid is, toch doen jullie net alsof jullie het begrijpen. Jullie zijn, van het werk van de vleesgeworden God tot de betekenis en het wezen van Zijn vleeswording, niet in staat om deze ook maar in het minst te begrijpen en volgen slechts anderen in het ondoordacht uit het hoofd opzeggen van woorden. Geloof je dat de vleesgeworden God is zoals je je voorstelt?

God wordt alleen vlees om het tijdperk te leiden en nieuw werk in gang te zetten. Het is noodzakelijk dat jullie dit punt begrijpen. Dit is heel anders dan de functie van de mens en die twee zijn niet in één adem te noemen. De mens moet over een lange periode worden gevormd en vervolmaakt voordat hij kan worden gebruikt om werk uit te voeren, en de daarvoor benodigde menselijkheid is van

een bijzonder hoge orde. Niet alleen moet de mens in staat zijn om het gezonde verstand van normale menselijkheid te onderhouden, maar hij moet daarnaast ook veel van de principes en regels begrijpen die ten grondslag liggen aan zijn gedrag met betrekking tot anderen, en hij moet zich bovendien nog meer verdiepen in studie van de wijsheid en ethische kennis van de mens. Hiermee dient de mens te zijn uitgerust. Dit is echter niet zo voor de vleesgeworden God, want Zijn werk vertegenwoordigt niet de mens en is ook niet het werk van de mens; het is veeleer een directe uitdrukking van Zijn wezen en een directe implementatie van het werk dat Hij behoort te doen. (Zijn werk wordt uiteraard op de juiste tijd uitgevoerd, niet nonchalant en zomaar willekeurig, en vangt aan wanneer het tijd is om Zijn bediening te vervullen.) Hij neemt niet deel aan het leven van de mens of het werk van de mens, dat wil zeggen, Zijn menselijkheid is hier niet van voorzien (hoewel dit Zijn werk niet belemmert). Hij vervult alleen Zijn bediening wanneer het voor Hem de tijd is om dat te doen; wat Zijn status ook is, Hij gaat gewoon voort met het werk dat Hij behoort te doen. Wat de mens ook over Hem weet en wat de mens ook over Hem denkt, heeft geen enkele invloed op Zijn werk. Toen Jezus bijvoorbeeld Zijn werk uitvoerde, wist niemand precies wie Hij was, maar ging Hij gewoon voort in Zijn werk. Niets hiervan hinderde Hem in de uitvoering van het werk dat Hij behoorde te doen. Daarom bracht Hij Zijn eigen identiteit aanvankelijk niet voor het voetlicht en liet Hij mensen Hem alleen volgen. Natuurlijk was dit niet alleen de nederigheid van God; het was ook de manier waarop God in het vlees werkte. Hij kon alleen op deze manier werken, want de mens kon Hem geenszins herkennen met het blote oog. En zelfs als de mens Hem wel had herkend, zou hij niet in staat zijn geweest om te helpen in Zijn werk. Bovendien werd Hij geen vlees opdat de

mens Zijn vlees zou leren kennen; het was om werk uit te voeren en Zijn bediening te vervullen. Daarom hechtte Hij er geen belang aan om Zijn identiteit openbaar te maken. Toen Hij al het werk had voltooid dat Hij behoorde te doen, werden Zijn hele identiteit en status de mens natuurlijk duidelijk. De vleesgeworden God zwijgt en doet nooit enige proclamaties uitgaan. Hij let niet op de mens noch op hoe de mens ervoor staat in het volgen van Hem, maar gaat gewoon voort met het vervullen van Zijn bediening en het uitvoeren van het werk dat Hij behoort te doen. Niemand is in staat om Zijn werk in de weg te staan. Wanneer de tijd komt waarop Hij Zijn werk moet beëindigen, zal het zeker worden beëindigd en tot een einde worden gebracht, niemand is in staat om het anders te laten verlopen. Pas nadat Hij de mens na het voltooien van Zijn werk verlaten heeft, zal de mens het werk begrijpen dat Hij doet, hoewel nog steeds niet in alle duidelijkheid. En het zal lang duren voordat de mens de bedoeling waarmee Hij Zijn werk eerst uitvoerde volledig zal begrijpen. Met andere woorden, het werk van het tijdperk van de vleesgeworden God is verdeeld in twee onderdelen. Eén onderdeel bestaat uit het werk dat het geïncarneerde vlees van God Zelf doet en de woorden die het geïncarneerde vlees van God Zelf spreekt. Nadat de bediening van Zijn vlees volledig is vervuld, blijft het andere onderdeel van het werk nog over om te worden uitgevoerd door hen die door de Heilige Geest worden gebruikt. Dit is de tijd waarin de mens zijn functie dient te vervullen, want God heeft de weg al geopend en die moet door de mens zelf worden bewandeld. Dat wil zeggen, de vleesgeworden God voert één onderdeel van het werk uit en daarna zullen de Heilige Geest plus de mensen die de Heilige Geest gebruikt dit werk navolgen. Daarom dient de mens te weten wat het werk is dat de vleesgeworden God in deze fase voornamelijk moet

uitvoeren; hij moet ook precies begrijpen wat de betekenis is van God die vlees wordt en wat het werk is dat Hij behoort te doen, in plaats van eisen te stellen aan God volgens de eisen die aan de mens worden gesteld. Hierin gaan de fouten, opvattingen en, nog meer, de ongehoorzaamheid van de mens schuil.

God wordt geen vlees met de bedoeling om de mens Zijn vlees te laten leren kennen of om de mens de verschillen tussen het vlees van de vleesgeworden God en dat van de mens te laten onderscheiden; God wordt ook geen vlees om het onderscheidingsvermogen van de mens te trainen en Hij doet dat al helemaal niet met de bedoeling om de mens het geïncarneerde vlees van God te laten aanbidden, om zo groots verheerlijkt te worden. Geen van deze dingen is de oorspronkelijke bedoeling van God bij Zijn vleeswording. God wordt ook geen vlees om de mens te veroordelen, de mens opzettelijk aan de kaak te stellen of om dingen moeilijk voor hem te maken. Geen van deze dingen is de oorspronkelijke bedoeling van God. Telkens wanneer God vlees wordt, is het een vorm van werk dat onvermijdelijk is. Het is ten behoeve van Zijn grotere werk en Zijn grotere management dat Hij doet zoals Hij doet en niet om de redenen die de mens zich voorstelt. God komt alleen naar de aarde voor zover Zijn werk dat vereist en alleen als dat noodzakelijk is. Hij komt niet naar de aarde met de bedoeling om eenvoudigweg op aarde rond te kijken, maar om het werk uit te voeren dat Hij behoort te doen. Waarom zou Hij anders zo'n zware last op Zich nemen en zulke grote risico's nemen om dit werk uit te voeren? God wordt alleen vlees wanneer dat nodig is en altijd met een unieke betekenis. Als het alleen was om mensen de gelegenheid te bieden Hem te zien en hun horizon te openen, dan zou Hij, met absolute zekerheid, nooit zo lichtvaardig onder de mensen komen. Hij komt naar de aarde ten behoeve van Zijn management en Zijn

grotere werk en opdat Hij meer mensen zal kunnen verkrijgen. Hij komt om het tijdperk te vertegenwoordigen, Hij komt om Satan te verslaan en om Satan te verslaan neemt Hij het vlees op Zich. Bovendien komt Hij om alle mensen te leiden in hun levenswandel. Dit alles gaat Zijn management aan en het gaat het werk van het ganse universum aan. Als God vlees werd alleen maar om mensen Zijn vlees te laten leren kennen en om de ogen van mensen te openen, waarom zou Hij dan niet naar iedere natie gaan? Is dit geen kwestie van bovenmatig gemak? Maar dat deed Hij niet, maar Hij koos in plaats daarvan een geschikte plaats om Zich in te vestigen en het werk te beginnen dat Hij behoorde te doen. Alleen al dit vlees op zich is van aanzienlijke betekenis. Hij vertegenwoordigt een heel tijdperk en voert ook het werk van een heel tijdperk uit; Hij brengt het eerdere tijdperk tot een einde en luidt het nieuwe tijdperk in. Dit is allemaal een belangrijke kwestie die Gods management betreft en het is de betekenis van één fase van het werk dat God op aarde komt uitvoeren. Toen Jezus naar de aarde kwam, sprak Hij alleen sommige woorden en voerde Hij wat werk uit; Hij liet Zich niet in met het leven van de mens en vertrok zodra Hij Zijn werk had volbracht. Wanneer ik vandaag klaar ben met spreken en mijn woorden aan jullie heb doorgegeven, en jullie het allemaal hebben begrepen, zal deze stap in mijn werk zijn voltooid, hoe jullie leven ook moge zijn. Er moeten voortaan enkele mensen zijn om deze stap in mijn werk voort te zetten en om het werk op aarde overeenkomstig deze woorden voort te zetten; op dat moment zullen het werk van de mens en de opbouw van de mens beginnen. Maar momenteel doet God Zijn werk alleen om Zijn bediening te vervullen en één stap van Zijn werk te voltooien. God werkt op een heel andere manier dan de mens. De mens houdt van samenkomsten en forums en hecht belang aan ceremonie, terwijl God

samenkomsten en bijeenkomsten van mensen juist het meest verafschuwt. God converseert en spreekt informeel met de mens; dit is het werk van God, dat uitzonderlijk vrij is en jullie ook vrij kan maken. Ik heb echter een grondige hekel om met jullie samen te komen en ik kan maar niet wennen aan een leven dat zo gereguleerd is als dat van jullie. Ik verafschuw regels het meest; ze leggen de mens beperkingen op, zelfs tot op het punt dat hij geen beweging meer durft te maken, bang is om iets te zeggen en bang is om te zingen, zijn ogen strak naar voren op je gericht. Ik heb een grondige hekel aan jullie manier van samenkomen en ik heb een grondige hekel aan grote samenkomsten. Ik weiger gewoon om met jullie samen te komen op deze manier, want deze manier van leven geeft mensen een gekluisterd gevoel en jullie houden er te veel ceremonie en te veel regels op na. Als jullie de mensen mochten leiden, zouden jullie ze allemaal in het domein van regels leiden, en zouden de mensen de regels met geen mogelijkheid aan de kant kunnen zetten onder jullie leiderschap; in plaats daarvan zou de atmosfeer van religie alleen maar steeds intenser worden en zouden de praktijken van de mens alleen maar blijven toenemen. Sommige mensen blijven prediken en spreken wanneer zij samenkomen en worden nooit moe, en sommigen kunnen dagenlang ononderbroken doorgaan met prediken. Deze worden allemaal als grote samenkomsten en de bijeenkomsten van de mens beschouwd; ze hebben niets van doen met een leven van eten en drinken, van genieten of van de geest die vrij wordt gemaakt. Het gaat allemaal om bijeenkomsten! Jullie bijeenkomsten met collega's en grote en kleine samenkomsten zijn allemaal weerzinwekkend voor mij, ik heb er nooit enige belangstelling voor gevoeld. Dit is het principe op basis waarvan ik werk: ik ben niet bereid om te prediken op samenkomsten, evenmin wens ik iets te

verkondigen tijdens een grote openbare bijeenkomst en wil jullie al helemaal niet enkele dagen bij elkaar roepen voor een speciale conferentie. Ik vind het niet prettig dat jullie allemaal keurig en netjes in een bijeenkomst zitten; ik zie jullie helemaal niet graag binnen de beperkingen van wat voor ceremonie dan ook leven en ik weiger bovendien om aan zo'n ceremonie van jullie mee te doen. Hoe meer jullie dit doen, hoe weerzinwekkender ik het vind. Ik heb geen enkele interesse in deze ceremonies en regels van jullie; hoe goed jullie er ook iets van maken, ik vind ze allemaal weerzinwekkend. Het is niet zo dat jullie regelingen ongeschikt zijn of dat jullie te ondermaats zijn; het is dat ik walg van jullie manier van leven en dat ik er nog minder aan kan wennen. Jullie begrijpen niet in het minst het werk dat ik wens te doen. Toen Jezus destijds Zijn werk deed leidde Hij, nadat Hij op een bepaalde plaats had gepredikt, Zijn discipelen de stad uit en sprak Hij met hen over de wegen waarop ze een en ander dienden te begrijpen. Hij werkte vaak op die wijze. Zijn werk onder de menigte kwam weinig voor. In overeenstemming met wat jullie van Hem vragen, behoort de vleesgeworden God niet het leven van een normaal mens te hebben; Hij moet Zijn werk uitvoeren en, of Hij nu zit, staat of wandelt, Hij moet spreken. Hij moet steeds doorwerken en kan Zijn 'omwentelingen' nooit stoppen, anders zou Hij Zijn plichten verwaarlozen. Zijn deze eisen van de mens gepast voor het menselijke verstand? Waar is jullie integriteit? Vragen jullie niet te veel? Is het nodig dat je mij in de gaten houdt terwijl ik werk? Is het nodig dat je toezicht houdt terwijl ik mijn bediening vervul? Ik weet best wat voor werk ik behoor te doen en wanneer ik het behoor te doen; anderen hoeven zich daar niet mee te bemoeien. Het lijkt misschien voor je alsof ik niet veel heb gedaan, maar tegen die tijd is mijn werk ten einde. Neem bijvoorbeeld de woorden van Jezus in de vier evangeliën:

waren die ook niet beperkt? In die tijd, toen Jezus de synagoge binnenging en predikte, was Hij in hooguit enkele minuten klaar; nadat Hij klaar was met spreken, leidde Hij Zijn discipelen naar de boot en vertrok Hij zonder enige uitleg. De mensen in de synagoge bespraken dit hooguit onder elkaar, maar Jezus had daar niets mee van doen. God doet alleen het werk dat Hij behoort te doen, niet meer dan dat. Nu willen velen dat ik meer spreek en meer praat, minstens enkele uren per dag. Jullie zien het zo: God houdt op God te zijn, tenzij Hij spreekt en alleen Hij die spreekt, is God. Jullie zijn allemaal blind! Allemaal bruten! Allemaal onwetende dingen zonder rede! Jullie hebben te veel opvattingen! Jullie eisen gaan te ver! Jullie zijn onmenselijk! Jullie begrijpen niet in het minst wat er met God wordt bedoeld! Jullie geloven dat alle sprekers en redenaars God zijn, dat ieder die gewillig is om jullie van woorden te voorzien jullie vader is. Zeg mij, hebben jullie allemaal, met jullie 'fraai gevormde' trekken en 'ongewone' uiterlijk, nog steeds wel een greintje verstand? Kennen jullie de hemelzon nog wel! Ieder van jullie is als een gulzige en corrupte functionaris, dus hoe kunnen jullie verstand zien? Hoe kunnen jullie onderscheid maken tussen goed en kwaad? Ik heb jullie van veel voorzien, maar hoevelen onder jullie hebben daar waarde aan gehecht? Wie heeft dat volledig in bezit? Jullie weten niet wie het is die de weg heeft geopend waarover jullie vandaag wandelen, dus blijven jullie eisen aan mij stellen, deze belachelijke en absurde eisen aan mij stellen. Zijn jullie niet dieprood van schaamte? Heb ik niet genoeg gesproken? Heb ik niet genoeg gedaan? Wie onder jullie kan mijn woorden werkelijk als een schat koesteren? Jullie vleien mij in mijn bijzijn, maar liegen en bedriegen wanneer dat niet zo is! Jullie daden zijn te verwerpelijk en ze staan me tegen! Ik weet dat jullie mij om geen andere reden vragen te spreken en te werken dan jullie ogen een plezier te

doen en jullie horizon te verbreden, niet om jullie leven om te vormen. Zoveel heb ik tot jullie gesproken. Jullie leven zou lang geleden al veranderd moeten zijn, dus waarom blijven jullie zelfs nu nog steeds in je oude gesteldheden terugvallen? Zou het kunnen zijn dat mijn woorden van jullie gestolen zijn en jullie ze niet ontvangen hebben? Om de waarheid te vertellen, ik wens niets meer te zeggen tegen een stel ontaarden zoals jullie – dat zou zinloos zijn! Ik wil niet zo veel nutteloos werk doen! Jullie willen alleen jullie horizon verbreden of jullie ogen een plezier doen, niet het leven verwerven! Jullie houden jezelf allemaal voor de gek! Ik vraag jullie, hoeveel van wat ik persoonlijk tot jullie heb gesproken, hebben jullie in praktijk gebracht? Jullie halen alleen maar trucjes uit om anderen te misleiden! Ik walg van de pottenkijkers onder jullie en ik vind jullie nieuwsgierigheid erg weerzinwekkend. Als jullie hier niet zijn om de ware weg te zoeken of te dorsten naar de waarheid, dan zijn jullie het voorwerp van mijn walging! Ik weet dat jullie alleen naar mijn woorden luisteren om jullie nieuwsgierigheid te bevredigen of om een of ander gulzig verlangen van jullie te vervullen. Jullie schenken helemaal geen aandacht aan het zoeken naar het bestaan van waarheid of het speuren naar het juiste pad om het leven binnen te gaan; deze vragen leven simpelweg niet onder jullie. Alles wat jullie doen, is God als een speeltje behandelen dat jullie bestuderen en bewonderen. Jullie hebben te weinig passie om het leven te zoeken, maar meer dan genoeg verlangen om nieuwsgierig te zijn! De weg van het leven aan zulke mensen uitleggen staat gelijk aan praten in het luchtledige; ik kan net zo goed helemaal niet spreken! Ik zeg jullie: als jullie er slechts op uit zijn om de leegte in jullie hart te vullen, kunnen jullie beter niet naar mij komen! Jullie moeten belang hechten aan jullie leven! Houd jezelf niet voor de gek! Jullie kunnen jullie nieuwsgierigheid beter

niet als basis nemen voor jullie zoektocht naar het leven of die als voorwendsel gebruiken om mij te vragen tot jullie te spreken. Dit zijn allemaal trucjes waarin jullie zeer bedreven zijn! Ik vraag je nogmaals: hoeveel van wat ik je vraag om binnen te gaan ben je daadwerkelijk binnengegaan? Heb je alles begrepen wat ik tot je gesproken heb? Heb je alles in praktijk kunnen brengen wat ik tot je gesproken heb?

Het werk van elk tijdperk wordt door God Zelf geïnitieerd, maar je dient te weten dat God, op welke manier Hij ook werkt, niet komt om een beweging te starten, om speciale conferenties te houden of om wat voor organisatie dan ook ten behoeve van jullie op te richten. Hij komt uitsluitend om het werk uit te voeren dat Hij behoort te doen. Zijn werk heeft niet met de beperking van enig mens te maken. Hij doet Zijn werk zoals Hij dat wenst; wat de mens er ook van vindt of weet, Hij bekommert Zich alleen op het uitvoeren van Zijn werk. Vanaf de schepping van de wereld tot op heden zijn er al drie fases van het werk geweest; van Jehova tot Jezus en van het Tijdperk van de Wet tot het Tijdperk van Genade heeft God nooit een speciale conferentie voor de mens bijeengeroepen, evenmin heeft Hij ooit de hele mensheid samen laten komen voor een speciale wereldwijde werkconferentie om het domein van Zijn werk daarmee uit te breiden. Alles wat Hij doet, is het initiële werk van een heel tijdperk uitvoeren in een gepaste tijd en op een geschikte plaats, waarbij Hij het tijdperk inluidt en de mensen leidt in hun levenswandel. Speciale conferenties zijn de samenkomsten van mensen; mensen bijeenroepen om feestdagen te vieren is het werk van de mens. God neemt geen feestdagen in acht en vindt ze bovendien weezinwekkend; Hij roept geen speciale conferenties bijeen en vindt ze

daarnaast weerzinwekkend. Nu zou je precies moeten begrijpen wat het werk is dat de vleesgeworden God doet.

Het mysterie van de vleeswording (4)

Jullie zouden moeten weten van het verhaal achter de Bijbel en het maken ervan. Deze kennis behoort niet toe aan degenen die het nieuwe werk van God niet hebben aanvaard. Zij weten het niet. Als je openlijk met hen over deze essentiële kwesties zou spreken, zouden ze wat betreft de Bijbel niet langer met jou aan dezelfde kant staan. Ze zitten voortdurend te graven in wat er geprofeteerd is: is deze uitspraak al uitgekomen? Is die uitspraak al uitgekomen? Zij aanvaarden het evangelie zoals het in de Bijbel staat en zij prediken het evangelie volgens de Bijbel. Hun geloof in God is gebaseerd op de woorden uit de Bijbel. Zonder de Bijbel geloven ze niet in God. Dit is de manier waarop ze leven. Op een bekrompen manier onderwerpen ze de Bijbel aan een minutieus onderzoek. Wanneer ze opnieuw komen graven in de Bijbel en je om uitleg vragen, dan zeg je: "Laten we beginnen om niet elke uitspraak te controleren. Laten we in plaats daarvan kijken hoe de Heilige Geest werkt. Laten we het pad dat we bewandelen vergelijken met de waarheid om te zien of dit pad inderdaad het werk van de Heilige Geest is en laten we het werk van de Heilige Geest gebruiken om te controleren of ons pad juist is. Als mensen moeten wij ons niet bemoeien met de vraag of deze uitspraak of die uitspraak is uitgekomen zoals voorspeld. Het is beter dat wij in plaats daarvan spreken over het werk van de Heilige Geest en het meest recente werk dat God heeft gedaan." De profetieën in

de Bijbel zijn woorden van God die destijds zijn doorgegeven door de profeten en zijn woorden die geschreven zijn door mensen die door God zijn gebruikt en inspiratie hebben gekregen. Alleen God Zelf kan die woorden uitleggen, alleen de Heilige Geest kan de betekenis van die woorden bekendmaken en alleen God Zelf kan de zeven zegels verbreken en de boekrol openen. Je zult zeggen: "Jij bent God niet en ik ook niet. Wie durft dus lichtvaardig de woorden van God uit te leggen? Durf je die woorden uit te leggen? Zelfs als de profeten Jeremia, Johannes en Elia zouden komen, zouden ze die woorden niet durven uit te leggen. Zij zijn namelijk niet het Lam. Alleen het Lam kan de zeven zegels verbreken en de boekrol openen. Niemand anders kan Zijn woorden uitleggen. Ik durf mij de naam van God niet toe te eigenen, nog veel minder Gods woorden uit te leggen. Ik kan alleen maar iemand zijn die God gehoorzaamt. Ben jij God? Geen van Gods schepselen durven de boekrol te openen of die woorden uit te leggen. Ik waag het dus ook niet om ze uit te leggen. Je kunt maar beter niet proberen om ze uit te leggen. Niemand mag proberen om ze uit te leggen. Laten we het hebben over het werk van de Heilige Geest. Dit kan men wel doen. Ik ken een beetje van het werk van Jehova en Jezus, maar omdat ik geen persoonlijke ervaring met dat werk heb, kan ik er alleen maar in geringe mate over spreken. Ik zal de betekenis van de woorden die Jesaja en Jezus in hun tijd spraken niet uitleggen. Ik bestudeer de Bijbel niet, maar ik volg in plaats daarvan het huidige werk van God. In feite beschouw jij de Bijbel als de kleine boekrol. Maar kan deze niet alleen door het Lam worden geopend? Wie zou dat, afgezien van het Lam, nog meer kunnen? Jij bent het Lam niet en ik durf zelfs nog minder te beweren dat ik God Zelf ben. Laten we de Bijbel dus maar niet analyseren of deze op bekrompen wijze aan een minutieus onderzoek onderwerpen. Het is

veel beter om het werk van de Heilige Geest te bespreken, dat wil zeggen het tegenwoordige werk dat God Zelf verricht. Laten we kijken naar de beginselen van Gods werk en naar de essentie van Zijn werk. Deze kunnen we gebruiken om na te gaan of het pad dat we nu bewandelen juist is en dit op deze manier zeker te weten.” Als jullie het evangelie willen prediken, in het bijzonder aan hen in de religieuze wereld, dan moet je wel de Bijbel snappen en de diepste details van het verhaal grondig kennen. Anders kun je het evangelie echt niet prediken. Zodra je het grotere geheel doorhebt en ophoudt met het op een bekrompen manier de dode woorden van de Bijbel minutieus te onderzoeken, maar alleen spreekt over het werk van God en de waarheid van het leven, dan zul je beslist de mensen die met een waarachtig hart zoeken voor je kunnen winnen.

Het werk van Jehova, de wetten die Hij heeft ingesteld, de principes waarmee Hij mensen gedurende hun leven leidde, de inhoud van het werk dat Hij verrichtte in het Tijdperk van de Wet, het belang ervan dat Hij Zijn wetten instelde, het belang van Zijn werk voor het Tijdperk van Genade en het werk dat God in deze laatste fase verricht, dat zijn de dingen die jullie moeten begrijpen. De eerste fase is het werk van het Tijdperk van de Wet, de tweede het werk van het Tijdperk van Genade en de derde het werk van de laatste dagen. Jullie moeten deze fases van Gods werk goed begrijpen. Van begin tot eind zijn er in totaal drie fases. Wat is de essentie van elke werkfase? Hoeveel fases bevat het werk van het zesduizendjarige managementplan? Hoe worden deze fases uitgevoerd en waarom wordt elke fase op die specifieke manier uitgevoerd? Dit zijn allemaal essentiële vragen. Het werk van ieder tijdperk heeft representatieve waarde. Welk werk heeft Jehova uitgevoerd? Waarom deed Hij dat op die specifieke manier? Waarom werd Hij Jehova genoemd? Nogmaals, welk werk

heeft Jezus uitgevoerd in het Tijdperk van Genade en op welke manier deed Hij dat? Welke aspecten van Gods gezindheid worden vertegenwoordigd door elke werkfase en elk tijdperk? Welke aspecten van Zijn gezindheid kwamen in het Tijdperk van de Wet naar voren? En welke in het Tijdperk van Genade? En in het laatste tijdperk? Dit zijn wezenlijke vragen waar jullie duidelijk over moeten zijn. Het geheel van Gods gezindheid is geopenbaard in de loop van het zesduizendjarige managementplan. Het is niet alleen geopenbaard in het Tijdperk van Genade, noch alleen in het Tijdperk van de Wet en zelfs nog minder alleen in deze periode van de laatste dagen. Het werk van de laatste dagen vertegenwoordigt oordeel, toorn en tuchtiging. Het werk dat in de laatste dagen wordt verricht is geen vervanging voor het werk van het Tijdperk van de Wet of voor het Tijdperk van Genade. De drie werkfasen vormen echter samen één entiteit en ze zijn allemaal het werk van één God. De uitvoering van dit werk is vanzelfsprekend verdeeld in afzonderlijke tijdperken. Het werk dat in de laatste dagen wordt verricht brengt alles tot een einde; het werk dat in het Tijdperk van de Wet wordt verricht is het werk van de aanvang; en het werk in het Tijdperk van Genade is het werk van verlossing. Wat betreft de visies van het werk van dit gehele zesduizendjarige managementplan is niemand in staat om inzicht of begrip te verwerven en blijven deze visies raadsels. In de laatste dagen wordt alleen het werk van het woord verricht om het Tijdperk van het Koninkrijk aan te kondigen, maar het is niet representatief voor alle tijdperken. De laatste dagen zijn niet meer dan de laatste dagen en niet meer dan het Tijdperk van het Koninkrijk, die het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet niet vertegenwoordigen. Het is eenvoudigweg gedurende de laatste dagen dat al het werk van het zesduizendjarige managementplan aan jullie geopenbaard wordt.

Dit is de onthulling van het mysterie. Dit is het soort mysterie dat door geen mens kan worden onthuld. Ongeacht hoe groot het inzicht van de mens in de Bijbel ook is, het blijven alleen maar woorden, want de mens begrijpt de essentie van de Bijbel niet. Door het lezen van de Bijbel kan de mens wellicht enkele waarheden bevatten, een aantal woorden uitleggen of enkele beroemde passages en hoofdstukken onderwerpen aan zijn bekrompen onderzoek, maar hij zal de betekenis die in deze woorden gelegen is nooit uit kunnen puzzelen, want al wat men ziet, zijn dode woorden, niet de taferelen van het werk van Jehova en Jezus. De mens kan het mysterie van dit werk op geen enkele manier ontrafelen. Het mysterie van het zesduizendjarige managementplan is dus het grootste mysterie, het diepst verborgen en geheel ondoorgrondelijk voor de mens. Niemand kan rechtstreeks de wil van God begrijpen, tenzij Hij dit Zelf aan de mens uitlegt en openbaart. Anders blijven deze dingen voor altijd raadsels voor de mens en verzegelde mysteries. Maak je niet druk over mensen uit de religieuze gemeenschap. Als het vandaag niet aan jullie was verteld, hadden jullie het ook niet begrepen. Dit werk van zesduizend jaar is raadselachtiger dan al de profetieën van de profeten. Het is het grootste mysterie vanaf de schepping tot aan het heden en niemand van de profeten door de eeuwen heen heeft het ooit kunnen doorgronden, want dit mysterie wordt pas in het laatste tijdperk onthuld en is nooit eerder geopenbaard. Als jullie dit mysterie kunnen bevatten en als jullie het in zijn geheel kunnen ontvangen, dan zullen alle religieuze mensen door dit mysterie verslagen worden. Alleen dit is de grootste van alle visies. De mens is er het meest op gespist om dit te bevatten, maar het is tevens het meest onduidelijk voor hem. Toen jullie je in het Tijdperk van Genade bevonden, wisten jullie niet waar het door Jezus of Jehova verrichte werk over ging. Mensen

begrijpen niet waarom Jehova wetten heeft ingesteld, waarom Hij de grote massa vroeg om zich aan de wetten te houden of waarom de tempel moest worden gebouwd. Nog minder begrepen de mensen waarom de Israëlieten uit Egypte werden geleid in de woestijn en daarna verder naar Kanaän. Deze kwesties werden tot aan deze dag niet geopenbaard.

Het werk in de laatste dagen is de laatste van de drie fases. Het is het werk van weer een nieuw tijdperk en het vertegenwoordigt niet de totaliteit van het managementwerk. Het zesduizendjarige managementplan is verdeeld in drie werkfasen. Geen enkele fase kan op zichzelf het werk van de drie tijdperken vertegenwoordigen; ze vertegenwoordigt maar één deel van het geheel. De naam Jehova kan Gods hele gezindheid niet vertegenwoordigen. Het feit dat Hij Zijn werk in het Tijdperk van de Wet heeft uitgevoerd, is geen bewijs dat God alleen maar onder de wet God kan zijn. Jehova heeft wetten voor de mens ingesteld en hem de geboden gegeven met de vraag om de tempel en de altaren te bouwen. Het werk dat Hij deed, vertegenwoordigt alleen het Tijdperk van de Wet. Dit werk dat Hij deed, is geen bewijs dat God alleen maar een God is die aan de mens vraagt om zich aan de wet te houden, of dat Hij de God in de tempel is, of dat Hij de God vóór het altaar is. Het zou onwaar zijn om dit te zeggen. Het werk dat onder de wet wordt gedaan, kan slechts één tijdperk vertegenwoordigen. Daarom, als God alleen het werk heeft verricht in het Tijdperk van de Wet, zou de mens God beperken tot de volgende definitie, die zegt: "God is de God in de tempel en om God te dienen moeten we priesterlijke gewaden dragen en de tempel binnengaan." Indien het werk in het Tijdperk van Genade nooit was uitgevoerd en het Tijdperk van de Wet was verdergegaan tot op de huidige dag, dan zou de mens niet weten dat God ook genadig en liefdevol

is. Indien het werk in het Tijdperk van de Wet niet was gedaan en alleen maar het werk in het Tijdperk van Genade, dan zou de mens alleen maar weten dat God de mens kan verlossen en hem zijn zonden kan vergeven. De mens zou alleen maar weten dat Hij heilig is en onschuldig, en dat Hij omwille van de mens in staat is om zichzelf op te offeren en te laten kruisigen. De mens zou alleen deze dingen weten maar al het andere niet begrijpen. En dus vertegenwoordigt elk tijdperk een deel van Gods gezindheid. Pas wanneer alle drie de fases tot één geheel zijn samengevoegd – de aspecten van Gods gezindheid vertegenwoordigd in het Tijdperk van de Wet, de aspecten in het Tijdperk van Genade en de aspecten in de huidige fase – kunnen ze de totaliteit van Gods gezindheid openbaren. Pas wanneer de mens alle drie de fases heeft leren kennen, kan hij het volledig begrijpen. Geen van de drie fases kan worden weggelaten. Je zult de eigenlijke gezindheid van God pas in zijn geheel zien na het leren kennen van deze drie werkfasen. Het feit dat God Zijn werk in het Tijdperk van de Wet heeft voltooid, bewijst niet dat Hij alleen de God onder de wet is en het feit dat Hij Zijn werk van de verlossing heeft voltooid, wil niet zeggen dat God de mensheid altijd zal verlossen. Dit zijn allemaal conclusies die door de mens worden getrokken. Met het einde van het tijdperk van Genade kun je niet zeggen dat God alleen aan het kruis hoort en dat alleen het kruis de redding van God vertegenwoordigt. Door dit te doen, zou je God beperken. In de huidige fase doet God voornamelijk het werk van het woord, maar je kunt daarmee niet zeggen dat God de mens nooit genadig is geweest en dat Hij alleen maar tuchtiging en oordeel heeft gebracht. Het werk in de laatste dagen legt het werk van Jehova en Jezus bloot, en alle mysteries die niet door de mens begrepen zijn om zodoende de bestemming en de uitkomst van de mensheid te

openbaren, en het gehele reddingswerk voor de mensheid te beëindigen. Deze werkfase in de laatste dagen brengt alles tot een einde. Alle mysteries die niet door de mens zijn begrepen, moeten worden ontrafeld, zodat de mens deze kan doorgronden en in zijn hart een volledig en duidelijk begrip verkrijgt. Pas dan kan het menselijke ras naar zijn soort worden onderverdeeld. Pas nadat het zesduizendjarige managementplan is voltooid, zal de mens de gezindheid van God in haar totaliteit begrijpen, want Zijn management zal dan tot een einde gekomen zijn. Nu jullie het werk van God in het laatste tijdperk hebben meegemaakt, wat is de gezindheid van God? Durf je te zeggen dat God de God is die louter woorden spreekt en niet meer? Zo'n conclusie zou je niet durven te trekken. Sommigen zouden zeggen dat God de God is die mysteries oplost, dat God het Lam is en Degene die de zeven zegels verbreekt. Maar niemand durft een dergelijke conclusie te trekken. Anderen zouden misschien zeggen dat God het geïncarneerde vlees is, maar dit zou nog steeds niet kloppen. Weer anderen zouden misschien zeggen dat de vleesgeworden God alleen woorden spreekt, en geen wonderen en tekenen verricht. Maar jij zou zelfs nog minder zo durven te spreken, want Jezus is vleesgeworden en verrichtte wel wonderen en tekenen. Zo lichtvaardig zou jij God dus niet durven af te bakenen. Al het werk gedurende het zesduizendjarige managementplan is pas nu tot een einde gekomen. Pas nadat al dit werk aan de mens is geopenbaard en te midden van de mensheid is uitgevoerd, zal de mensheid Zijn gezindheid kennen en weten wat Hij heeft en is. Wanneer het werk van deze fase volledig is afgerond, zullen alle mysteries die de mens niet heeft begrepen, geopenbaard zijn, zullen alle waarheden die vroeger niet begrepen zijn, duidelijk zijn gemaakt, en het menselijke ras zal zijn toekomstige pad en bestemming bekend zijn gemaakt. Dit is al het werk dat in de

huidige fase moet worden gedaan. Hoewel het pad dat de mens tegenwoordig bewandelt, ook het pad is van het kruis en het lijden, verschilt datgene wat de mens tegenwoordig in praktijk brengt, en wat hij eet, drinkt en waar hij van geniet, enorm van datgene wat er van hem werd gevraagd onder de wet en in het Tijdperk van Genade. Wat tegenwoordig van de mens wordt gevraagd, lijkt niet op dat wat in het verleden werd gevraagd en zelfs nog minder op dat wat in het Tijdperk van de Wet van de mens werd gevraagd. Welnu, wat werd van de mens gevraagd in de tijd van de wet, toen Hij Zijn werk in Israël deed? Het was niets meer dan dat de mens de sabbat moest eren en zich aan de wetten van Jehova moest houden. Niemand mocht werken op de sabbat of de wetten van Jehova overtreden. Maar nu geldt dat niet. De mens werkt, verzamelt en bidt op de sabbat zoals gebruikelijk, en er worden hem geen beperkingen opgelegd. In het Tijdperk van Genade moest men worden gedoopt en verder werd hun gevraagd om te vasten, het brood te breken, wijn te drinken, hun hoofden te bedekken en elkaars voeten te wassen. Nu zijn deze regels afgeschaft, maar er worden hogere eisen gesteld aan de mens, want het werk van God verdiept zich onophoudelijk en de intrede van de mens reikt steeds hoger. In het verleden legde Jezus de mens de handen op en bad, maar nu alles is gezegd, wat is het nut van het opleggen van handen? Woorden alleen al kunnen resultaten boeken. Toen Hij in het verleden de mens Zijn handen oplegde, was dat om hem te zegenen en zijn ziekten te genezen. Zo werkte de Heilige Geest in die tijd, maar dat is nu niet meer zo. Nu gebruikt de Heilige Geest woorden om te werken en resultaten te boeken. Zijn woorden zijn jullie duidelijk gemaakt en jullie moeten ze in praktijk brengen, precies zoals het jullie verteld is. Zijn woorden zijn Zijn wil. Ze zijn het werk dat Hij wil doen. Door Zijn woorden leer je Zijn wil kennen en dat

wat Hij je vraagt te bereiken. Je brengt Zijn woorden direct in praktijk zonder dat handen hoeven te worden opgelegd. Sommigen zullen misschien zeggen: "Leg uw handen op mij! Leg mij uw handen op, zodat ik u zegen mag ontvangen en dat ik uw deelgenoot mag zijn." Deze praktijken uit het verleden zijn allemaal achterhaald en niet meer van toepassing, want het tijdperk is veranderd. De Heilige Geest werkt in overeenstemming met het tijdperk, zonder willekeur en zonder zich te houden aan vastgestelde regels. Het tijdperk is veranderd en een nieuw tijdperk brengt noodzakelijkerwijs nieuw werk met zich mee. Dit geldt voor iedere werkfase en Zijn werk wordt dus nooit herhaald. In het Tijdperk van Genade deed Jezus nogal wat van dat soort werk, zoals het genezen van ziekte, het uitdrijven van demonen, de mens Zijn handen opleggen om voor hem te bidden en hem te zegenen. Maar het zou zonder betekenis zijn om dat nu weer te doen. De Heilige Geest werkte toen op die manier, want het was het Tijdperk van Genade en er was voldoende genade voor de mens. Er werd geen enkele compensatie van welke aard dan ook van hem gevraagd en zolang hij geloofde, ontving hij genade. Iedereen werd zeer genadig behandeld. Nu is het tijdperk veranderd en het werk van God is doorgegaan. Door tuchtiging en oordeel worden de opstandigheid van de mens en de onreine dingen in de mens uitgedelgd. In die fase van verlossing betaamde het God om op die manier te werken en de mens blijk te geven van voldoende genade, zodat de mens kon worden verlost van zonde en deze door genade vergeven kon worden. Dit huidige tijdperk is bedoeld om de ongerechtigheid in de mens aan het licht te brengen door middel van tuchtiging, oordeel, het treffen met woorden en eveneens door middel van het disciplineren en de openbaring van woorden, zodat de mensheid daarna kan worden gered. Dit is werk gaat dieper dan de

verlossing. De genade in het Tijdperk van Genade was voldoende voor de mens. Nu de mens deze genade al heeft ervaren, heeft hij deze niet meer nodig. Dit werk is nu verleden tijd en hoeft niet langer te worden verricht. Nu moet de mens worden gered door het oordeel van het woord. Nadat de mens is geoordeeld, getuchtigd en gelouterd, wordt zijn gezindheid daarmee veranderd. Is dit niet allemaal vanwege de woorden die ik heb gesproken? Iedere werkfase wordt gedaan overeenkomstig de voortgang van de gehele mensheid en het tijdperk. Al het werk is betekenisvol en het wordt allemaal gedaan met het oog op de uiteindelijke redding, zodat de mensheid in de toekomst een goede bestemming mag hebben en de mensheid uiteindelijk kan worden onderverdeeld naar haar soort.

Het werk van de laatste dagen is het spreken van woorden. Woorden kunnen grote veranderingen teweegbrengen in de mens. De veranderingen die in deze mensen plaatsvinden na het aanvaarden van deze woorden, zijn veel groter dan de veranderingen die plaatsvinden na het aanvaarden van de wonderen en tekenen in het Tijdperk van Genade. Want in het Tijdperk van Genade werden demonen uitgedreven door gebed en oplegging van handen, maar de verdorven gezindheid binnenin de mens bleef aanwezig. De mens werd genezen van ziekte en zijn zonden werden hem vergeven, maar het werk moest nog worden verricht om de mens vrij te maken van de verdorven satanische gezindheid binnenin hem. Alleen vanwege zijn geloof werd de mens gered en werden zijn zonden hem vergeven, maar de zondige natuur van de mens was niet weggevaagd en bleef nog steeds in hem. De zonden van de mens werden vergeven door bemiddeling van de vleesgeworden God, maar dit wil niet zeggen dat de mens geen zonde meer in zich heeft. De zonden van de mens konden

door het zondoffer worden vergeven, maar voor het probleem hoe de mens dan niet meer tot zonde kan worden gebracht, en hoe zijn zondige natuur volledig kan worden weggevaagd en getransformeerd, voor dat probleem heeft hij geen oplossing. De zonden van de mens werden vergeven en dit is het gevolg van het werk van Gods kruisiging, maar de mens bleef leven in de verdorven satanische gezindheid van weleer. Dit is de reden dat de mens volledig moet worden gered van zijn verdorven satanische gezindheid, zodat zijn zondige natuur volledig kan worden weggevaagd en niet meer zal opkomen, waardoor de gezindheid van de mens kan worden getransformeerd. Hiertoe moet de mens het pad naar groei in het leven, de weg van leven en de weg naar verandering van gezindheid begrijpen. Bovendien moet de mens handelen in overeenstemming met dit pad, zodat zijn gezindheid geleidelijk kan veranderen en hij kan leven in het schijnende licht, zodat al wat hij doet in overeenstemming is met de wil van God, zodat hij zijn verdorven satanische gezindheid kan uitbannen en hij kan losbreken van Satans duistere invloed en volledig van de zonde zal loskomen. Alleen dan zal de mens volledige redding ontvangen. Toen Jezus Zijn werk deed, had de mens nog maar een vage en onduidelijke kennis over Hem. De mens heeft altijd gedacht dat Hij de zoon van David was en verkondigde Hem als een grote profeet, de liefdadige Heer die de mens van zijn zonden verlost. Sommigen werden, door de kracht van hun geloof, alleen al genezen door het aanraken van Zijn mantel: de blinden konden zien en zelfs de doden konden tot leven worden gewekt. De mens was echter niet in staat om de diepgewortelde verdorven satanische gezindheid in zichzelf te ontdekken, noch wist hij hoe hij zich ervan kon ontdoen. De mens ontving veel genade, zoals de vrede en het geluk van het vlees, het geloof van een lid dat zegen bracht aan een hele familie,

de genezing van ziekte, enzovoort. De rest bestond uit de goede daden van de mens en zijn goddelijke verschijning. Als de mens zo kon leven, werd hij beschouwd als een aanvaardbare gelovige. Alleen dit soort gelovigen kan na de dood de hemel binnengaan, wat betekent dat ze gered zijn. Maar tijdens hun leven hebben deze mensen de weg van het leven absoluut niet begrepen. Alles wat ze deden, was zondigen om vervolgens hun zonden te belijden. Dit gebeurde in een constante cyclus zonder dat er een pad was voor het veranderen van hun gezindheid. Dit was de toestand van de mens in het Tijdperk van Genade. Heeft de mens volledige redding ontvangen? Nee! Daarom bleef na beëindiging van die werkfase het werk van het oordeel en tuchting over. Deze fase is bedoeld om de mens te zuiveren door middel van het woord en hem daarmee op een weg te leiden die hij volgen kan. Deze fase zou niet vruchtbaar en zinvol zijn als het verder ging met het uitdrijven van demonen, want de mens zou niet worden bevrijd van zijn zondige natuur en zou blijven stilstaan bij de vergeving van de zonde. Door het zondoffer zijn de zonden van de mens vergeven, want het werk van de kruisiging is reeds beëindigd en God heeft gezegevierd over Satan. Maar omdat de verdorven gezindheid van de mens nog steeds in hem is, kan de mens nog steeds zondigen en tegen God in opstand komen, en heeft God de mensheid niet gewonnen. Daarom gebruikt God in deze werkfase het woord om de verdorven gezindheid van de mens bloot te leggen, waardoor hij praktiseert in overeenstemming met het juiste pad. Deze fase heeft meer betekenis dan de vorige en is eveneens vruchtbaarder, want nu is het het woord dat het leven van de mens rechtstreeks voedt en dat het mogelijk maakt dat de gezindheid van de mens volledig wordt vernieuwd. Het is een veel grondigere werkfase. De incarnatie in de laatste dagen heeft de betekenis van

Gods incarnatie dus compleet gemaakt en heeft Gods managementplan voor de redding van de mens volledig afgerond.

Gods redding van de mens gebeurt niet rechtstreeks via de methode van de Geest en de identiteit van de Geest, want Zijn Geest kan niet worden aangeraakt, noch worden gezien door de mens, noch kan de mens dichterbij komen. Als Hij zou proberen om de mens rechtstreeks te redden op de manier van de Geest, dan zou de mens niet in staat zijn om Zijn redding te ontvangen. Als God de uiterlijke vorm van een geschapen mens niet zou aannemen, dan zou de mens deze redding geenszins kunnen ontvangen. Want er is voor de mens geen manier om Hem te naderen, zoals ook niemand in de buurt van de wolk van Jehova kon komen. Alleen door een geschapen mens te worden, dat wil zeggen alleen door het leggen van Zijn woord in het lichaam van het vlees dat Hij weldra zal worden, kan Hij persoonlijk het woord overbrengen in allen die Hem volgen. Alleen dan kan de mens Zijn woord persoonlijk zien en horen, en bovendien Zijn woord eigen maken en op deze manier volledig gered worden. Indien God geen vlees was geworden, zou geen mens van vlees en bloed in staat zijn geweest om zo'n grote redding te ontvangen en zou geen enkel mens gered worden. Als de Geest van God rechtstreeks te midden van de mensen zou werken, dan zou de hele mensheid neergeslagen worden, of anders geenszins met God in aanraking kunnen komen en volledig in gevangenschap door Satan weggevoerd worden. De eerste incarnatie was bedoeld om de mens van zonde te verlossen, om hem te verlossen door het vleselijke lichaam van Jezus. Dat houdt in dat Hij de mens op het kruis heeft gered, maar de verdorven satanische gezindheid is nog steeds in de mens achtergebleven. De tweede incarnatie is niet langer om te dienen als een zondoffer maar om hen volledig te redden die van zonde waren

verlost. Dit is gedaan, zodat degenen die zijn vergeven, van hun zonden kunnen worden bevrijd en volledig gereinigd kunnen worden en door het verkrijgen van een veranderde gezindheid kunnen vrijkomen van Satans duistere invloed en voor de troon van God kunnen terugkeren. Alleen op deze manier kan de mens volledig worden geheiligd. Nadat het Tijdperk van de Wet ten einde kwam en het begin van het Tijdperk van Genade aanbrak, begon God met het reddingswerk, hetgeen voortduurt tot de laatste dagen waarin Hij de mensheid vanwege zijn opstandigheid volledig zal zuiveren door het oordelen en het tuchtigen van het menselijke ras. Pas dan zal God Zijn reddingswerk afronden en de rust binnengaan. Daarom is God in de drie werkfasen slechts tweemaal vleesgeworden om Zijn werk Zelf te midden van de mensheid uit te voeren. Dat komt omdat slechts één van de drie werkfasen bedoeld is om richting te geven aan het leven van de mensen, terwijl de andere twee bestaan uit het reddingswerk. Alleen door de vleeswording kan God naast de mens leven, het leed van de wereld ervaren en in een normaal vleeselijk lichaam leven. Alleen op deze manier kan Hij de mens de praktische weg bieden, die ze als schepsels nodig hebben. Het is door de incarnatie van God dat de mens volledige redding ontvangt van God en niet rechtstreeks uit de hemel in antwoord op zijn gebeden. Want in het vlees zijnde kan de mens de Geest van God niet zien, veel minder nog kan hij naderen tot Zijn Geest. De mens kan alleen maar in contact komen met het geïncarneerde vlees van God en alleen zo is de mens in staat om alle wegen en alle waarheden te bevatten en volledige redding te ontvangen. De tweede incarnatie zal voldoende zijn om de zonden van de mens uit te wissen en hem volledig te zuiveren. Daarom zal de totaliteit van Gods werk in het vlees met de tweede incarnatie tot een einde worden gebracht en zal de waarde van Gods

incarnatie compleet worden gemaakt. Vanaf dat ogenblik zal het werk van God in het vlees geheel tot een einde zijn gebracht. Na de tweede incarnatie zal Hij niet voor een derde keer vlees worden voor Zijn werk. Want Zijn gehele management zal tot een einde gekomen zijn. De incarnatie van de laatste dagen zal Zijn uitverkoren volk volledig hebben gewonnen en de mensheid zal in de laatste dagen zijn onderverdeeld naar soort. Hij zal niet langer het reddingswerk doen, noch zal Hij terugkeren naar het vlees om enig werk te verrichten. Tijdens het werk van de laatste dagen is het woord machtiger dan de manifestatie van wonderen en tekenen en het gezag van het woord overtreft dat van wonderen en tekenen. Het woord brengt de verdorven gezindheid die diep begraven ligt in het hart van de mens helemaal aan het licht. Je kunt haar absoluut niet vanuit jezelf herkennen. Wanneer zij door het woord voor je wordt blootgelegd, zul je haar als vanzelfsprekend ontdekken. Je zal haar niet kunnen ontkennen en je zal rotsvast overtuigd zijn. Is dit niet het gezag van het woord? Dit is het resultaat dat tegenwoordig door het werk van het woord bereikt wordt. Daarom is het dus niet door de genezing van ziekte en het uitdrijven van demonen dat de mens volledig kan worden gered van zijn zonden. Evenmin kan hij compleet gemaakt worden door de manifestatie van wonderen en tekenen. Het gezag om ziekte te genezen en demonen uit te drijven levert de mens alleen maar genade op, maar het vlees van de mens behoort nog steeds tot Satan en de verdorven satanische gezindheid is nog steeds in de mens achtergebleven. Met andere woorden: dat wat nog niet gereinigd is, behoort nog steeds tot zonde en vuiligheid. Pas nadat hij met behulp van het woord is gereinigd, kan hij worden gewonnen door God en een geheiligd mens worden. Toen de demonen uit de mens waren verdreven en hij was verlost, betekende dit alleen dat hij uit de handen van Satan was gerukt

en terug bij God was gekomen. Zonder reiniging of verandering door God blijft hij echter een verdorven mens. Er is nog steeds vuil, verzet en ongehoorzaamheid in de mens. De mens is alleen teruggekeerd tot God door Zijn verlossing, maar hij heeft niet de geringste kennis van God en is nog steeds in staat zich tegen Hem te verzetten en Hem te verraden. Voordat de mens werd verlost, waren al heel wat soorten vergif van Satan bij hem ingebracht en na duizenden jaren door Satan verdorven te zijn, is er bij hem een natuur ontstaan die zich tegen God verzet. Dat betekent dat toen de mens was verlost, dat niets meer dan een zaak van verlossing was, waarbij de mens tegen een hoge prijs gekocht was, maar waarbij de giftige natuur binnenin hem niet was geëlimineerd. De mens die zo bezoedeld is, moet een verandering ondergaan voordat hij het waard is om God te dienen. Door middel van dit werk van oordeel en tuchtiging zal de mens volledig de vuile en verdorven essentie van zichzelf leren kennen en hij zal volledig kunnen veranderen en gezuiverd kunnen worden. Alleen op deze manier kan de mens waardig worden om voor de troon van God terug te keren. Al het werk dat op deze dag wordt gedaan, is dusdanig dat de mens gezuiverd en veranderd kan worden. Door het oordeel en de tuchtiging door het woord en door de loutering kan de mens zijn verdorvenheid uitdelgen en rein worden gemaakt. Beter nog dan deze werkfase als een fase van redding te beschouwen, zou het treffender zijn om te zeggen dat deze het werk is van zuivering. Waarachtig, deze fase is een fase van overwinning, en ook de tweede fase in het reddingswerk. Het is door het oordeel en de tuchtiging van het woord dat de mens kan worden gewonnen door God en het is door het gebruik van het woord om te louteren, te oordelen en te onthullen, zodat alle onzuiverheden, opvattingen, motieven en persoonlijke aspiraties in het hart van de mens volledig

bekend worden. Ondanks alles waarvan de mens wellicht verlost is en waarvan zijn zonden hem vergeven zijn, kan dit alleen worden opgevat in de zin dat God Zich de overtredingen van de mens niet herinnert en hem niet overeenkomstig behandelt. Wanneer de mens, die leeft in een lichaam van vlees, echter niet van zonde is vrijgemaakt, kan hij alleen maar blijven zondigen en eindeloos zijn verdorven satanische gezindheid blijven openbaren. Dit is het leven dat de mens leidt: een eindeloze cyclus van zondigen en vergeven worden. De meeste mensen zondigen overdag en belijden dit 's avonds weer. Zelfs als het zondoffer voor de mens voor altijd van kracht blijft, zal het de mens op deze manier niet redden van de zonde. Slechts de helft van het reddingswerk is afgerond, want de gezindheid van de mens is nog steeds verdorven. Toen de mensen bijvoorbeeld beseften dat ze van Moab afstamden, gingen zij zich beklagen, wilden ze het leven niet meer nastreven en werden zij volkomen negatief. Toont dit niet aan dat de mensheid zich nog steeds niet geheel kan onderwerpen aan de heerschappij van God? Is dit niet precies hun verdorven satanische gezindheid? Toen je niet aan tuchtiging werd onderworpen, reikten je handen hoger dan de anderen, zelfs die van Jezus. En je riep met luide stem: "Wees een geliefde zoon van God! Wees een intieme vriend van God! Wij zouden nog liever sterven dan zwichten voor Satan! Kom in opstand tegen de oude Satan! Kom in opstand tegen de grote rode draak! Moge de grote rode draak op een ellendige manier ten val komen! Moge God ons compleet maken!" Jouw geroep was harder dan dat van alle anderen. Maar toen kwamen de tijden van tuchtiging en opnieuw werd de verdorven gezindheid van de mens geopenbaard. Toen stopten zij met roepen en hun voornemen mislukte. Dit is de verdorvenheid van de mens. Deze gaat dieper dan de zonde. Ze is aangebracht door Satan en zit diepgeworteld in

de mens. Het is niet gemakkelijk voor de mens om zich van zijn zonden bewust te worden. Hij kan zijn eigen diepgewortelde natuur niet herkennen en moet vertrouwen op het oordeel van het woord om dit te bereiken. Alleen zo kan de mens geleidelijk vanaf dit punt veranderen. In het verleden schreeuwde de mens aldus, omdat hij zijn oorspronkelijke verdorven gezindheid niet kende. Dit zijn de onzuiverheden die in de mens huizen. Gedurende deze lange periode van oordeel en tuchtiging leefde de mens in een gespannen sfeer. Was dit niet allemaal het gevolg van de werking van het woord? Schreeuwde jij het ook niet uit met een zeer luide stem vóór de beproeving van de dienstdoeners? “Ga het koninkrijk binnen! Allen die deze naam aanvaarden, zullen het koninkrijk binnengaan! Allen zullen deelhebben aan God!” Toen de beproeving van de dienstdoeners kwam, schreeuwde je het niet langer uit. In het begin riep iedereen uit: “O God! Waar u mij ook maar wilt inzetten, ik zal mij onderwerpen om mij door u te laten leiden.” Na het lezen van de woorden van God “Wie zal mijn Paulus zijn?” zei de mens: “Ik ben bereid!” Toen zag hij de woorden “En hoe zit het met het geloof van Job?” en zei hij: “Ik ben bereid om het geloof van Job op mij te nemen. God, stelt u mij alstublieft op de proef!” Toen de beproeving van de dienstdoeners kwam, stortten zij meteen in en konden ze nauwelijks weer overeind komen. Daarna namen de onzuiverheden in het hart van de mens allengs af. Kwam dit niet door het woord? Wat jullie vandaag dus hebben meegemaakt, zijn resultaten die door het woord zijn bereikt. Deze zijn zelfs groter dan de resultaten die zijn bereikt door de werking van de wonderen en tekenen van Jezus. De glorie van God die je ziet en het gezag van God Zelf dat je ziet, komen niet zozeer voort uit het zien van de kruisiging of de genezing van ziekte en het uitdrijven van demonen, maar veeleer uit het oordeel van Zijn

woord. Dit toont aan dat het gezag en de macht van God niet alleen bestaan uit de werking van tekenen, de genezing van ziekte en het uitdrijven van demonen. Maar het oordeel van het woord is beter in staat om het gezag van God te vertegenwoordigen en Zijn almacht te openbaren.

Wat de mens momenteel heeft bereikt – zijn huidige gestalte, kennis, liefde, trouw, gehoorzaamheid en inzicht – zijn resultaten die door het oordeel van het woord zijn verkregen. Dat je in staat bent tot trouw en tot op deze dag staande bent gebleven, is dankzij de werking van het woord. Nu ziet men in dat het werk van vleesgeworden God inderdaad buitengewoon is en veel ervan niet kan worden bereikt door de mens. Dit zijn mysteries en wonderen. Daarom hebben velen zich onderworpen. Sommigen hebben zich sinds de dag van hun geboorte nog nooit aan enig mens onderworpen, maar als ze de woorden van God nu zien, onderwerpen zij zich geheel zonder dat ze het zelf door hebben en durven ze niets anders te onderzoeken of te zeggen. De mensheid is gevallen onder het woord en ligt ter aarde geworpen onder het oordeel van het woord. Als de Geest van God rechtstreeks tot de mens sprak, dan zouden ze allemaal gehoorzamen aan Zijn stem en zonder woorden van openbaring neervallen, vergelijkbaar met de manier waarop Paulus op de grond viel bij het licht op de weg naar Damascus. Indien God op deze manier te werk zou blijven gaan, zou de mens nooit door het woord zijn eigen verdorvenheid kunnen leren kennen en zodoende redding verkrijgen. Alleen door de vleeswording kan Hij Zijn woorden persoonlijk in het oor van ieder mens uitspreken, zodat iedereen die oren heeft, Zijn woorden kan horen en Zijn werk van oordeel van het woord kan ontvangen. Alleen is dit eerder het resultaat dat door Zijn woord wordt verkregen, dan de uiting van de Geest om de mens bang te maken zodat hij zich onderwerpt. Het is alleen door middel van

dit praktische en toch buitengewone werk dat de oude gezindheid van de mens, vele jaren diep verholen, volledig kan worden blootgegeven, zodat de mens deze kan herkennen en laten veranderen. Deze dingen zijn allemaal het praktische werk van vleesgeworden God, waardoor Hij, met het op een praktische manier uitspreken en vellen van een oordeel, de resultaten boekt door het woord van het oordeel over de mens. Dit is het gezag van vleesgeworden God en de waarde van Gods incarnatie. Het wordt gedaan om het gezag van vleesgeworden God bekend te maken, de geboekte resultaten door het werk van het woord bekend te maken en bekend te maken dat de Geest in het vlees is gekomen en Zijn gezag betoont door de mens met het woord te oordelen. Hoewel Zijn vlees de uiterlijke vorm is van gewone en normale menselijkheid, zijn het de resultaten die door Zijn woorden geboekt worden, die de mens laten zien dat Hij veel gezag heeft, dat Hij God Zelf is en dat Zijn woorden de uitdrukking van God Zelf zijn. Op deze manier toont Hij aan de gehele mensheid dat Hij God Zelf is, God Zelf die vlees is geworden, dat Hij door niemand beledigd mag worden en dat niemand Zijn oordeel door het woord kan overtreffen en geen enkele macht van de duisternis kan zegevieren over Zijn gezag. De mens onderwerpt zich geheel aan Hem, omdat Hij het Woord is dat vlees is geworden, vanwege Zijn gezag en vanwege Zijn oordeel door het woord. Het werk dat Zijn geïncarneerde vlees voortbracht, is het gezag dat Hij bezit. De reden waarom Hij vlees is geworden, is omdat het vlees ook gezag kan hebben, en Hij is in staat om op een praktische manier werk te verrichten onder de mensheid, op zodanige wijze dat het zichtbaar en tastbaar is voor de mens. Dit werk is veel realistischer dan het werk dat rechtstreeks door de Geest van God, die alle gezag bezit, wordt gedaan, en de resultaten ervan zijn ook duidelijk. Dit is omdat Gods geïncarneerde vlees op een praktische

manier kan spreken en werken. De uiterlijke vorm van Zijn vlees heeft geen gezag en kan door de mens worden benaderd. Zijn wezen draagt echter wel degelijk gezag, hoewel dit voor niemand zichtbaar is. Wanneer Hij spreekt en werkt, kan de mens het bestaan van Zijn gezag niet opmerken en dit maakt het voor Hem mogelijk om praktisch werk te verrichten. En al dit praktische werk kan resultaten boeken. Hoewel niemand beseft dat Hij gezag draagt, of dat Hij niet beledigd dient te worden, of Zijn toorn ziet, bereikt Hij toch de beoogde resultaten van Zijn woorden door Zijn bedekte gezag, Zijn verborgen toorn en de woorden die Hij openlijk spreekt. Met andere woorden: door de klank van Zijn stem, de ernst van Zijn spreken en alle wijsheid van Zijn woorden is de mens volledig overtuigd. Op deze manier is de mens gehoorzaam aan het woord van vleesgeworden God, die schijnbaar geen gezag heeft en daardoor Gods doel van het redden van de mens bereikt. Dit is een ander aspect van de betekenis van Zijn incarnatie: om realistischer te spreken en te zorgen dat de werkelijkheid van Zijn woorden invloed heeft op de mens, zodat de mens getuige kan zijn van de kracht van het woord van God. Daarom zou dit werk, als het niet via incarnatie zou worden gedaan, niet het geringste resultaat bereiken en zondaren niet volledig kunnen redden. Indien God geen vlees was geworden, zou Hij de Geest blijven die zowel onzichtbaar als ontastbaar is voor de mens. De mens, als schepsel van vlees, en God behoren twee verschillende werelden toe en zijn begiftigd met een verschillende natuur. De Geest van God is onverenigbaar met de mens, die van vlees is, en er is gewoon geen manier om een relatie tussen hen te leggen, om nog maar te zwijgen over de mogelijkheid voor een mens om in een geest te veranderen. Aangezien dit nu eenmaal zo is, moet de Geest van God een schepsel worden om Zijn oorspronkelijke werk te kunnen verrichten.

God kan zowel opstijgen naar de hoogste plaats als Zichzelf vernederen om mens te worden en werk onder de mensen te verrichten en in hun midden te wonen. Maar de mens kan niet opstijgen naar de hoogste plaats en geest worden en nog minder kan hij afdalen naar de laagste plaats. Dit is waarom God vlees moet worden om Zijn werk uit te voeren. Evenzo kon tijdens de eerste incarnatie alleen het vlees van de geïncarneerde God de mens verlossen door Zijn kruisiging, terwijl de Geest van God geenszins zou kunnen worden gekruisigd als zondoffer voor de mens. God kon rechtstreeks vlees worden om als zondoffer te dienen voor de mens, maar de mens kon niet rechtstreeks naar de hemel opstijgen om het zondoffer aan te nemen dat God voor hem had voorbereid. Zodoende is het alleen maar mogelijk om aan God te vragen om enkele keren tussen de hemel en de aarde heen en weer te reizen. De mens kon namelijk niet opstijgen naar de hemel om deze redding aan te nemen, aangezien de mens gevallen is en de mens dus eenvoudigweg niet kon opstijgen naar de hemel, laat staan dat hij het zondoffer kon verkrijgen. Daarom was het voor Jezus nodig om naar de mens te komen en Zelf het werk te doen dat door de mens eenvoudigweg niet gerealiseerd kon worden. Elke keer dat God vlees wordt, is dat uit absolute noodzaak. Als er ook maar een fase rechtstreeks door de Geest van God kon worden uitgevoerd, zou Hij Zich niet hebben verlaagd tot een vleeswording.

In deze laatste werkfase worden resultaten geboekt door de werking van het woord. Door het woord leert de mens vele mysteries begrijpen en het werk dat God heeft gedaan door eerdere generaties heen. Door het woord wordt de mens verlicht door de Heilige Geest. Door het woord leert de mens de mysteries begrijpen die door eerdere generaties nooit ontrafeld zijn, evenals het werk van

profeten en apostelen van vroegere tijden en de beginselen die zij navolgden. Door het woord leert de mens ook de gezindheid van God Zelf begrijpen, evenals de opstandigheid en weerstand van de mens en leert hij zijn eigen wezen kennen. Door deze stappen van werk en door alle gesproken woorden leert de mens het werk van de Geest kennen, het werk dat Gods geïncarneerde vlees doet en zelfs nog meer, namelijk Zijn hele gezindheid. Je kennis van Gods werk van zesduizend jaar management is ook door het woord verkregen. Was de kennis van je vorige opvattingen en je succes in het afleggen ervan ook niet bereikt door het woord? In de vorige fase werkte Jezus met wonderen en tekenen, maar in deze fase zijn er geen wonderen en tekenen. Was je begrip van waarom Hij wonderen verricht en tekenen toont ook niet gekregen door het woord? Daarom overstijgen de in deze fase gesproken woorden het werk dat door de apostelen en profeten van eerdere generaties gedaan is. Zelfs de door de profeten verkondigde profetieën hadden dit resultaat niet kunnen bereiken. De profeten gaven alleen profetieën door. Ze spraken over wat er in de toekomst zou gebeuren, maar niet over het werk dat God toen wilde doen. Noch spraken zij om richting te geven aan het leven van de mens of brachten zij de mensen waarheden of onthulden zij mysteries aan hen, veel minder nog brachten zij leven. De woorden die in deze fase worden gesproken, bevatten profetie en waarheid, maar deze woorden brengen de mens voornamelijk leven. De huidige woorden zijn anders dan de profetieën van de profeten. Deze werkfase is ten behoeve van het leven van de mens en om zijn levensgezindheid te veranderen, en niet om te profeteren. De eerste fase was het werk van Jehova. Het was Zijn werk om voor de mens een pad te bereiden dat leidt tot aanbidding van God op aarde. Het was het aanvangswerk om een eerste plaats te vinden voor het werk

op aarde. In die tijd leerde Jehova de Israëlieten om de sabbat in ere te houden, hun ouders eerbied te betonen en in vrede met elkaar te leven. Aangezien de mensen in die tijd niet begrepen wat het inhield om mens te zijn en hoe zij op aarde moesten leven, vond Hij het in de eerste werkfase nodig om de mensen te leren hoe zij hun leven moesten leiden. Alles wat Jehova tot hen sprak, was nog niet eerder bekend bij de mensen of hadden zij zich nog niet eigen gemaakt. In die tijd liet God veel profeten opstaan om te profeteren en dat deden ze onder leiding van Jehova. Dit was gewoon één onderdeel van het werk van God. In de eerste fase was God niet vleesgeworden en dus instrueerde Hij alle stammen en naties via de profeten. Toen Jezus in Zijn tijd werkte, sprak Hij niet zoveel als nu. Deze werkfase van het woord in de laatste dagen is er in eerdere tijdperken en generaties nooit geweest. Hoewel Jesaja, Daniël en Johannes veel profetieën doorgaven, waren hun profetieën heel anders dan de woorden die nu gesproken worden. Wat zij spraken waren alleen maar profetieën, maar de woorden die nu gesproken worden, zijn dat niet. Als ik alles wat ik nu zeg, zou omzetten naar profetieën, zouden jullie me dan kunnen begrijpen? Stel dat ik spreek over zaken van nadat ik vertrokken ben, hoe kon je dat begrijpen? Het werk van het woord werd nooit gedaan in de tijd van Jezus of in het Tijdperk van de Wet. Misschien zullen sommigen zeggen: "Heeft Jehova niet ook woorden gesproken in de tijd van Zijn werk? Heeft Jezus naast het genezen van ziekte, het uitdrijven van demonen en het tonen van tekenen en het verrichten van wonderen niet ook woorden gesproken in de tijd waarin Hij werkte?" Er zijn verschillen in de manier waarop woorden worden gesproken. Wat is de essentie van de woorden van Jehova? Hij gaf alleen aan hoe de mensen hun leven op aarde dienden te leiden, hetgeen niet ging over geestelijke zaken in het leven. Waarom wordt er gezegd

dat het was om de mensen van alle plaatsen instructies te geven toen Jehova sprak? Het woord 'instrueren' verwijst naar het expliciet vertellen en het rechtstreeks gebieden. Hij voorzag de mens niet van leven, maar Hij nam de mens gewoon bij de hand en leerde hem hoe hij Hem moest vereren zonder al te veel parabels. Het werk dat Jehova in Israël deed, was niet om de mens aan te pakken, of hem te disciplineren of om te oordelen en te tuchtigen. Het was om hem te leiden. Jehova droeg Mozes op om tegen Zijn volk te zeggen manna uit de wildernis te halen. Elke ochtend voor zonsopgang moesten ze manna verzamelen, net genoeg voor hen om die dag te eten. Het manna kon niet bewaard blijven tot de volgende dag, omdat het dan zou beschimmelen. Hij vermaande de mens niet en legde hun natuur niet bloot, evenmin gaf Hij hun ideeën en gedachten bloot. Hij veranderde de mensen niet, maar gaf juist richting aan in hun leven. De mensen van die tijd waren als kinderen. Ze begrepen niets en waren slechts in staat tot een aantal elementaire handelingen en dus vaardigde Jehova alleen wetten uit om leiding te geven aan de menigte.

Om het evangelie te verspreiden, zodat iedereen die met een waarachtig hart zoekt kennis kan bemachtigen van het werk dat deze dag wordt gedaan en volledig kan worden overtuigd, moet je komen tot een duidelijk inzicht in de kern van het verhaal, en de essentie en de betekenis van het werk dat in elke fase wordt verricht. Zorg dat anderen, door het luisteren naar je communicatie, het werk van Jehova, het werk van Jezus, en, wat nog belangrijker is, al het werk van de God van vandaag, en eveneens het verband en de verschillen tussen de drie werkfasen kunnen begrijpen. Zorg ervoor dat anderen, nadat ze klaar zijn met luisteren, zullen inzien dat de drie fasen elkaar niet verstoren, maar dat ze allemaal het werk zijn van dezelfde Geest. Hoewel Ze in verschillende tijdperken

werken, de inhoud van het werk dat Ze uitvoeren anders is en de woorden die Ze spreken ook anders zijn, zijn de principes volgens welke Ze werken een en dezelfde. Dit zijn de grootste visies die alle mensen die God volgen zouden moeten begrijpen.

De twee incarnaties voltooien de betekenis van de incarnatie

Ieder stadium van het werk dat God doet heeft een eigen praktische betekenis. Destijds, toen Jezus kwam, was Hij man. Maar wanneer God dit keer komt, is Hij vrouw. Hier kun je uit concluderen dat God zowel de man als de vrouw heeft geschapen ten behoeve van Zijn werk en dat Hij geen onderscheid maakt tussen de geslachten. Als Zijn Geest komt, kan Hij ieder soort vlees aannemen dat Hij wenst en dat vlees kan hem vertegenwoordigen. Of het nu mannelijk of vrouwelijk vlees is, het kan God vertegenwoordigen zo lang het maar Zijn geïncarneerde vlees is. Als Jezus bij Zijn komst als vrouw verschenen was, met andere woorden, als er van de Heilige Geest een meisje was ontvangen in plaats van een jongetje, dan zou dat stadium van het werk toch voltooid zijn. Als dat het geval was geweest, dan zou het huidige stadium van het werk in plaats daarvan door een man moeten worden voltooid, maar het werk zou toch voltooid worden. Het werk dat in beide stadia wordt gedaan is even belangrijk; geen van beide stadia van het werk wordt herhaald of is tegenstrijdig aan de ander. Toen Jezus destijds Zijn werk deed, werd Hij de enige Zoon genoemd, en “Zoon” houdt het mannelijke geslacht in. Waarom wordt de enige Zoon dan in dit stadium niet genoemd? Dat komt doordat de vereisten van het

werk een verandering van geslacht, anders dan dat van Jezus, noodzakelijk hebben gemaakt. Bij God bestaat er geen onderscheid tussen de geslachten. Hij doet Zijn werk zoals Hij dat wil en is daarbij niet aan beperkingen onderhevig, maar Hij is vooral vrij. Ieder stadium van het werk heeft echter een eigen praktische betekenis. God is twee keer vleesgeworden, en het spreekt vanzelf dat Zijn incarnatie in de laatste dagen de laatste keer is. Hij is gekomen om al Zijn daden te onthullen. Als Hij in dit stadium niet vleesgeworden was om het werk persoonlijk te doen zodat de mens het kan zien, dan zou de mens voor eeuwig aan de opvatting vasthouden dat God slechts man is, en geen vrouw. Hiervoor geloofde de hele mensheid dat God slechts man kon zijn en dat een vrouw geen God genoemd kon worden, want de hele mensheid vond dat de man gezag had over de vrouw. De mensen geloofden dat een vrouw geen gezag kon hebben, dat alleen een man dit kon. Sterker nog, ze zeiden zelfs dat de man het hoofd van de vrouw was, en dat de vrouw de man moest gehoorzamen en hem niet voorbij kon streven. Toen er vroeger werd gezegd dat de man het hoofd van de vrouw was, was dit bedoeld voor Adam en Eva die door de slang was verleid en niet voor de man en de vrouw zoals zij in het begin door Jehova waren geschapen. Natuurlijk moet een vrouw haar man gehoorzamen en liefhebben, en moet een man leren hoe hij zijn gezin kan voeden en onderhouden. Dit zijn de wetten en decreten die Jehova heeft uitgevaardigd en waar de mensheid zich aan moet houden gedurende het leven op aarde. Jehova zei tegen de vrouw “Je zult je man begeren, en hij zal over je heersen.” Zo sprak Hij opdat de mensheid (dat wil zeggen zowel de man als de vrouw) een normaal leven konden leiden onder de heerschappij van Jehova, en om de levens van mensen structuur te geven zodat ze niet wanordelijk zouden worden. Daarom maakte Jehova

passende regels voor hoe de man en de vrouw moeten handelen, maar dit betrof slechts alle schepsels die op de aarde leven en had geen verband met Gods geïncarneerde vlees. Hoe kon God hetzelfde zijn als Zijn schepping? Zijn woorden waren slechts gericht tot de mensheid van Zijn schepping, Hij vaardigde regels uit voor de man en voor de vrouw zodat de mensheid een normaal leven kon leiden. In het begin, toen Jehova de mensheid schiep, maakte Hij twee soorten mensen, mannelijk en vrouwelijk, en dus is er de scheiding tussen mannelijk en vrouwelijk in Zijn geïncarneerde vlezen. Hij baseerde Zijn besluit over Zijn werk niet op de woorden die Hij tot Adam en Eva sprak. De beide keren dat Hij vlees werd, werden geheel bepaald door Zijn gedachten op het moment dat Hij in het begin de mens schiep, dat wil zeggen, Hij voltooide het werk van Zijn twee incarnaties op basis van de man en de vrouw voordat zij verdorven waren. Als de mensheid de woorden die Jehova sprak tot Adam en Eva, die verleid waren door de slang, toepaste op het werk van Gods incarnatie, zou Jezus dan niet ook Zijn vrouw naar behoren hebben moeten liefhebben? Zou God zo dan nog steeds God zijn? En als dit zo is, zou Hij dan nog steeds Zijn werk af kunnen maken? Als het verkeerd zou zijn dat Gods geïncarneerde vlees vrouwelijk is, zou het dan ook niet de grootst mogelijk fout van God geweest zijn om de vrouw te scheppen? Als de mens nog steeds gelooft dat het verkeerd is dat God als vrouw is geïncarneerd, zou Jezus, die niet getrouwd was en dus Zijn vrouw niet kon liefhebben, dan niet net zo fout zijn als de huidige incarnatie? Omdat je met de woorden die Jehova tot Eva sprak de waarheid van Gods huidige incarnatie meet, moet je met Jehova's woorden aan Adam de Heer Jezus beoordelen die in het Tijdperk van Genade vlees is geworden. Zijn deze twee dingen niet hetzelfde? Omdat je de Heer Jezus de maat neemt als de man die

niet verleid is door de slang, mag je de waarheid van de huidige incarnatie niet beoordelen als de vrouw die wel door de slang is verleid. Dat zou oneerlijk zijn! Als je zo zou oordelen, zou dat een bewijs zijn dat je je verstand verloren hebt. Toen Jehova tweemaal vlees werd, had het geslacht van Zijn vlees te maken met de man en de vrouw die niet door de slang verleid waren; het was in overeenstemming met de man en de vrouw die niet door de slang verleid waren dat Hij tweemaal vlees werd. Denk nu niet dat de mannelijkheid van Jezus hetzelfde was als die van Adam, die door de slang was verleid. Beiden hebben niets met elkaar te maken, beiden zijn mannen van een heel andere aard. Het kan toch niet zo zijn dat de mannelijkheid van Jezus bewijst dat Hij alleen het hoofd is van alle vrouwen, maar niet van alle mannen? Is Hij niet de Koning van alle Joden (mannen én vrouwen)? Hij is God Zelf, niet slechts het hoofd van de vrouw, maar ook het hoofd van de man. Hij is de Heer van alle schepselen en het hoofd van alle schepselen. Hoe heb je kunnen bepalen dat de mannelijkheid van Jezus het symbool is van het hoofd van de vrouw? Zou dit geen godslastering zijn? Jezus is een man die niet verdorven is. Hij is God, Hij is Christus, Hij is de Heer. Hoe zou Hij een man kunnen zijn als Adam, die verdorven was? Jezus is het vlees dat de heiligste Geest van God heeft gedragen. Hoe kun je zeggen dat Hij een God is die de mannelijkheid van Adam had? Zou in dat geval niet al het werk van God verkeerd zijn geweest? Zou Jehova de mannelijkheid van de verdorven Adam, die verleid was door de slang, in Jezus hebben kunnen opnemen? Is de incarnatie van vandaag niet een tweede geval van het werk van de geïncarneerde God die anders van geslacht is dan Jezus maar op Hem lijkt in aard? Durf je nog steeds te zeggen dat de geïncarneerde God geen vrouw kan zijn, omdat de vrouw de eerste was die werd

verleid door de slang? Durf je nog steeds te zeggen dat, omdat de vrouw de meest onreine is en de bron van de verdorvenheid van de mens, God onmogelijk als vrouw heeft kunnen incarneren? Durf je vol te houden dat “de vrouw de man altijd moet gehoorzamen en zich nooit als God kan manifesteren, of God rechtstreeks kan vertegenwoordigen”? Je begreep het destijds al niet, maar kun je nu doorgaan met je godslastering van het werk van God, en vooral het geïncarneerde vlees van God? Als je dit niet helder en duidelijk kunt zien, let dan op je woorden opdat je domheid en onwetendheid niet aan de dag komen en je lelijkheid te kijk wordt gezet. Denk niet dat je alles begrijpt. Ik zeg je dat alles wat je gezien en meegemaakt hebt niet toereikend is om jou ook maar één duizendste deel van mijn managementplan te laten begrijpen. Waarom doe je dan zo uit de hoogte? Dat kleine beetje talent van jou, en die minimale kennis zijn niet toereikend voor Jezus om ook maar in één seconde van Zijn werk te gebruiken. Hoeveel ervaring heb je nu echt? Wat je hebt gezien en alles wat je in je hele leven hebt gehoord en wat je je voorgesteld hebt, is minder dan het werk dat ik in één moment verricht! Je kunt maar beter niet zitten muggenziften en aanmerkingen maken. Hoe arrogant je ook bent, je bent gewoon een schepsel dat nog minder voorstelt dan een mier! Alles wat je in je buik meedraagt, is nog minder dan wat in de buik van een mier zit! Denk niet dat je het recht hebt wild te gebaren en een grote mond te hebben, alleen maar omdat je wat ervaring en wat anciënniteit hebt opgedaan. Zijn jouw ervaring en jouw anciënniteit niet het product van de woorden die ik heb gesproken? Geloof je soms dat ze in ruil waren voor je eigen arbeid en geploeter? Je kunt nu zien dat ik vleesgeworden ben, en alleen al daarom ben je vervuld met zulke kostelijke ideeën en heb je daar talloze opvattingen uit vergaard. Al had je nog zulke buitengewone talenten,

zonder mijn incarnatie zou je nooit zoveel ideeën kunnen hebben. En komen daar je opvattingen niet uit voort? Als Jezus die eerste keer geen vlees was geworden, zou je dan überhaupt iets over de incarnatie weten? Is het niet omdat je door de eerste incarnatie kennis hebt verworven dat je schaamteloos probeert de tweede incarnatie te veroordelen? Waarom onderwerp je dit aan een studie, in plaats van een gehoorzame volgeling te zijn? Als je in deze stroom bent opgenomen en voor de vleesgeworden God verschijnt, staat Hij je dan toe er een studie van te maken? Het bestuderen van je familiegeschiedenis is goed, maar als je probeert de 'familiegeschiedenis' van God te bestuderen, zou de God van vandaag je dan toestaan een dergelijke studie uit te voeren? Ben je blind? Roep je zo geen verachting over jezelf af?

Als het werk van Jezus op zichzelf had gestaan, zonder aangevuld te zijn door het werk in dit stadium van de laatste dagen, dan zou de mens voor eeuwig vasthouden aan de opvatting dat alleen Jezus de enige Zoon van God is. Dat betekent dat God maar één zoon heeft en dat eenieder die daarna komt onder een andere naam niet de enige Zoon van God is, laat staan God Zelf. De mens heeft de opvatting dat, wie als zoenoffer dient of namens God de macht neemt en de mensheid verlost, de enige Zoon van God is. Er zijn er die geloven dat, zolang Degene die komt een man is, Hij als enige Zoon van God en als Gods vertegenwoordiger kan worden beschouwd. Er zijn er zelfs die zeggen dat Jezus de Zoon van Jehova is, Zijn enige Zoon. Is dat niet een zeer opgeblazen opvatting van de mens? Als dit stadium van het werk niet in het laatste tijdperk zou worden uitgevoerd, dan zou een donkere schaduw de hele mensheid bedekken als het op God aankomt. Als dit het geval was, zou de man denken dat hij boven de vrouw staat, en de vrouw zou haar hoofd nooit rechtop kunnen

houden en dan zou er zelfs geen enkele vrouw gered kunnen worden. Mensen denken altijd dat God een man is, en bovendien dat Hij de vrouw altijd geminacht heeft en haar geen verlossing wil geven. Als dat zo was, zou het dan niet waar zijn dat alle vrouwen die door Jehova geschapen zijn en die ook verdorven zijn geen kans zouden hebben om verlost te worden? Zou het dan niet zinloos zijn geweest voor Jehova om de vrouw te scheppen, dat wil zeggen om Eva geschapen te hebben? En zou de vrouw dan niet voor eeuwig ten onder gaan? Hierom moet het stadium van het werk in de laatste dagen ondernomen worden, om de hele mensheid te redden, niet alleen de vrouw, maar de hele mensheid. Als iemand denkt dat als God vleesgeworden zou zijn als vrouw, het enkel omwille van het redden van de vrouw zijn, dan zou die persoon inderdaad een dwaas zijn!

Het werk dat op dit moment gedaan wordt, heeft het werk van het Tijdperk van Genade verder gebracht; dat wil zeggen dat het werk van het hele zesduizendjarige managementplan voortgegaan is. Hoewel het Tijdperk van Genade nu voorbij is, heeft het werk van God voortgang geboekt. Waarom zeg ik steeds weer dat dit stadium van het werk bouwt op het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet? Dit houdt in dat het huidige werk een voortzetting is van het werk dat in het Tijdperk van Genade is gedaan en een vooruitgang ten opzichte van het werk in het Tijdperk van de Wet. De drie stadia zijn nauw verweven en iedere schakel in de keten is nauw verbonden met de volgende. Waarom zeg ik ook dat dit stadium van het werk voortbordurt op het werk van Jezus? Stel dat dit stadium niet op het werk van Jezus zou voortborduren. Dan zou er in dit stadium opnieuw een kruisiging moeten plaats vinden, en zou het verlossingswerk van het vorige stadium helemaal overgedaan moeten worden.

Dat zou zinloos zijn. Het is dus niet zo dat het werk helemaal klaar is, maar het tijdperk is verder gegaan en het werk is naar een nog hoger niveau getild dan voorheen. Je kunt zeggen dat dit stadium van het werk op het fundament van het Tijdperk van de Wet en op de rots van het werk van Jezus is gebouwd. Het werk wordt stadium voor stadium opgebouwd, en dit stadium is geen nieuw begin. Alleen de combinatie van de drie stadia van het werk kunnen als het zesduizendjarige managementplan worden beschouwd. Het werk in dit stadium wordt gedaan op het fundament van het werk van het Tijdperk van Genade. Als de twee stadia van het werk niet in verband stonden met elkaar, waarom wordt de kruisiging dan in dit stadium niet herhaald? Waarom draag ik de zonden van de mens dan niet maar kom ik, in plaats daarvan, om de mens rechtstreeks te oordelen en te tuchtigen? Als mijn werk om de mens te oordelen en te tuchtigen en mijn huidige komst zonder de ontvangenis van de Heilige Geest niet was gevolgd op de kruisiging, dan zou ik niet geschikt zijn om de mens te oordelen en te tuchtigen. Juist omdat ik één ben met Jezus kom ik rechtstreeks om de mens te tuchtigen en te oordelen. Het werk in dit stadium wordt geheel op het werk van het voorgaande tijdperk gebouwd. Dat is de reden dat alleen dit soort werk de mens stap voor stap naar de redding kan brengen. Jezus en ik komen voort uit dezelfde Geest. Al zijn wij door het vlees niet met elkaar verbonden, onze Geest is één. Al is de inhoud van wat we doen en het werk dat we ondernemen niet hetzelfde, in essentie zijn we hetzelfde. Ons vlees neemt verschillende vormen aan, maar dit komt doordat er verandering is gekomen in het tijdperk en de eisen die aan ons werk gesteld worden. Onze bedieningen zijn niet dezelfde, daarom is het werk dat wij voortbrengen en de gezindheid die wij onthullen aan de mens ook anders. Daarom is wat de mens ziet en begrijpt nu anders dan in het

verleden, dit komt door de verandering van tijdperk. Hun Geest is één, ook al zijn Zij van een ander geslacht en is de vorm van Hun vlees anders, en zijn Zij niet in dezelfde familie geboren, laat staan in hetzelfde tijdsgewricht. Het kan niet worden ontkend dat Zij de incarnatie van God in twee verschillende tijdsperiodes zijn, ook al deelt Hun vlees niet hetzelfde bloed of fysieke verwantschap van enig soort. Dat Zij het geïncarneerde vlees van God zijn is een onweerlegbare waarheid, al hebben Zij niet dezelfde stamboom en hebben Zij geen gemeenschappelijke menselijke taal (de één was een man die de taal van de Joden sprak en de andere is een vrouw die uitsluitend Chinees spreekt). Om deze redenen hebben Zij in verschillende landen geleefd om het werk te doen dat eenieder past, en ook nog in verschillende tijdsperiodes. Ondanks het feit dat Zij uit dezelfde Geest bestaan en dezelfde essentie hebben, zijn er helemaal geen absolute overeenkomsten tussen de uiterlijke omhulsels van Hun vlees. Zij delen slechts dezelfde menselijkheid, maar waar het het uiterlijk voorkomen van Hun vlees en de omstandigheden van Hun geboorte aangaat, lijken Zij niet op elkaar. Deze dingen hebben geen invloed op Hun respectievelijke werkzaamheden of op de kennis die de mens van Hen heeft, want uiteindelijk zijn Zij dezelfde Geest en kan niemand Hen scheiden. Al hebben Zij geen familierelatie, Hun hele wezen staat onder de hoede van Hun Geest, die Hen ander werk toebedeelt in andere tijden, en die Hun vlees een andere stamboom toebedeelt. De Geest van Jehova niet de vader van de Geest van Jezus, en de Geest van Jezus is niet de zoon van de Geest van Jehova: Zij zijn één en dezelfde Geest. Net als de geïncarneerde God van vandaag en Jezus. Hoewel Zij geen familierelatie hebben, zijn Zij één; dit komt omdat Hun Geest één is. God kan het werk van mededogen en barmhartigheid verrichten, alsook het werk van

het rechtvaardige oordeel en de tuchting van de mens, en dat van het uitroepen van een vloek over de mens; uiteindelijk kan Hij het werk van de vernietiging van de wereld en het straffen van de kwaden doen. Doet Hij dit niet allemaal Zelf? Is dat niet Gods almacht? Hij was in staat zowel de wetten voor de mens te verspreiden als de geboden uit te vaardigen, en Hij was in staat de vroege Israëlieten naar hun leven op aarde te leiden en hen te begeleiden in de bouw van de tempel en de altaren en hield daarbij alle Israëlieten onder Zijn heerschappij. Hij vertrouwde op Zijn gezag en leefde tweeduizend jaar lang op aarde met het volk Israël. De Israëlieten durfden niet tegen Hem op te staan; allen vereerden Jehova en hielden zich aan Zijn geboden. Dit was het werk dat gedaan was waarbij Hij op Zijn gezag en Zijn almacht vertrouwde. Toen kwam Jezus tijdens het Tijdperk van Genade om de hele gevallen mensheid te verlossen (en niet alleen de Israëlieten). Hij toonde de mens mededogen en barmhartigheid. De Jezus die de mens in het Tijdperk van Genade zag, was met barmhartigheid vervuld en was altijd liefhebbend jegens de mensen, want Hij was gekomen om de mensheid van de zonde te verlossen. Hij kon de mens zijn zonden vergeven totdat Zijn kruisiging de mensheid helemaal verlost van de zonde. Tijdens deze periode verscheen God voor de mens met mededogen en barmhartigheid; dat wil zeggen dat Hij een zoenoffer voor de mens werd en werd gekruisigd voor de zonden van de mens zodat deze voor eeuwig vergeven zou zijn. Hij was genadig, medelevend, verdraagzaam en liefhebbend. En allen die Jezus volgden in het Tijdperk van Genade probeerden eveneens in alle opzichten verdraagzaam en liefhebbend te zijn. Ze waren lankmoedig en vochten nooit terug, zelfs niet als ze geslagen, vervloekt of gestenigd werden. Maar in het laatste stadium kan dit niet meer zo zijn. En zo was het werk van Jezus en van

Jehova ook niet helemaal hetzelfde, ook al was Hun Geest één. Jehova's werk was niet het beëindigen van het tijdperk, maar de begeleiding ervan, het inluiden van het leven van de mens op aarde. Het onderhanden werk nu is echter de overwinning van de mensen in de heidense naties die diep verdorven zijn, en niet alleen het leiden van Gods uitverkorenen in China, maar van het hele universum en de hele mensheid. Het lijkt jou misschien dat dit werk alleen in China wordt gedaan, maar in feite begint het al in het buitenland te verspreiden. Hoe komt het dat buitenlanders steeds weer de ware weg zoeken? Dit komt doordat de Geest al aan het werk is gegaan, en de woorden die nu gesproken worden op de mensen in het universum zijn gericht. Hiermee is de helft van het werk al aan de gang. Vanaf de schepping van de wereld tot op heden heeft de Geest van God dit grootse werk in gang gezet en bovendien heeft Hij ander werk in andere tijdperken en andere naties verricht. De mensen uit de verschillende tijdperken zien een andere gezindheid van Hem, wat van nature onthuld wordt door de verschillende werken die Hij verricht. Hij is God, vervuld van mededogen en barmhartigheid; Hij is het zoenoffer voor de mens en de herder van de mens; maar Hij is ook het oordeel, de tuchtiging en de vloek van de mens. Hij kon de mens tweeduizend jaar lang leiden bij zijn leven op aarde en Hij kon ook de verdorven mens van zijn zonde verlossen. Vandaag is Hij ook in staat de mensheid te veroveren die Hem niet kent, en haar machteloos te maken onder Zijn heerschappij zodat allen zich volledig aan Hem onderwerpen. Uiteindelijk zal Hij alles dat onrein en onrechtschapen is in de mens in het hele universum wegbranden om hen te laten zien dat Hij niet alleen een genadige en liefhebbende God is, niet alleen een God van wijsheid en wonderen, niet alleen een heilige God, maar meer nog een God die oordeelt over de mens. Voor de

kwaden onder de mens belichaamt Hij brand, oordeel en straf; voor hen die vervolmaakt moeten worden belichaamt Hij net zozeer ramspoed, loutering en beproeving als troost, steun, een voorziening van woorden, behandeling en snoeiing. En voor de geëlimineerden is Hij straf en vergelding. Zeg mij, is God niet almachtig? Hij is bij machte om al het werk te doen, niet alleen de kruisiging zoals je dacht. Je denkt te min over God! Geloof je dat Hij slechts in staat is door Zijn kruisiging de hele mensheid te verlossen en dat het daarbij blijft? En dat je daarna Hem tot in de hemel zult volgen om de vruchten van de levensboom te eten en om van de levensrivier te drinken? ... Zou het zo eenvoudig zijn? Zeg mij, wat heb je bereikt? Heb je het leven van Jezus? Je werd inderdaad door Hem verlost, maar de kruisiging was het werk van Jezus Zelf. Welke taak heb jij als man zelf vervuld? Je hebt alleen uiterlijke vroomheid maar je begrijpt Zijn weg niet. Is dat hoe je Hem zichtbaar maakt? Als je het leven van God niet bereikt hebt of het geheel van Zijn rechtvaardige gezindheid niet hebt gezien, dan kun je niet beweren dat je iemand bent die het leven heeft, en ben je het niet waard om door de poort van het koninkrijk van de hemel te treden.

God is niet alleen een Geest, Hij kan ook vlees worden; bovendien is Hij een lichaam van glorie. Hoewel jullie Jezus niet hebben gezien is Hij door de Israëlieten wel gezien, dat wil zeggen de Joden van die tijd. Eerst was Hij een lichaam van vlees, maar na Zijn kruisiging werd Hij een lichaam van glorie. Hij is de allesomvattende Geest en kan overal werken. Hij kan Jehova zijn, of Jezus of Messias, en uiteindelijk kan Hij ook Almachtige God worden. Hij is rechtvaardigheid, oordeel en tuchting; Hij is vloek en toorn; maar Hij is ook mededogen en barmhartigheid. Al het werk dat Hij gedaan heeft kan Hem vertegenwoordigen. Wat voor een God is Hij, zou je zeggen? Als je het echt niet

kunt uitleggen, moet je geen conclusies trekken over God. Concludeer niet dat God voor altijd een God van mededogen en barmhartigheid is, alleen maar omdat Hij het verlossingswerk heeft verricht in een bepaald stadium. Kun je er zeker van zijn dat Hij slechts een genadige en liefhebbende God is? Als Hij enkel maar een genadige en liefhebbende God is, waarom brengt Hij dan het tijdperk ten einde in de laatste dagen? Waarom stuurt Hij zoveel rampspoed? Volgens de opvattingen en gedachten van de mensen moet God helemaal tot het einde toe genadig en liefdevol zijn, zodat elke laatste mens van de mensheid kan worden gered. Maar waarom stuurt Hij in de laatste dagen dan zoveel rampen naar beneden, zoals aardbevingen, pest en hongersnood om die kwaadaardige mensheid te vernietigen die God als een vijand beschouwt? Als Hij de mens liefheeft als Zichzelf en als Zijn enige Zoon, waarom stuurt Hij dan plagen en hagelstenen vanuit de hemelen? Waarom laat Hij de mens lijden onder hongersnood en pest? Waarom laat Hij de mens lijden onder deze rampspoed? Wat voor een God Hij is, durft geen van jullie te zeggen en niemand kan het uitleggen. Kun je er zeker van zijn dat Hij de Geest is? Durf jij te zeggen dat Hij niemand anders is dan het vlees van Jezus? En durf jij te zeggen dat Hij een God is die voor altijd gekruisigd wordt in het belang van de mens?

Bestaat de Drie-eenheid?

Nadat de waarheid over de vleesgeworden Jezus ontstond, geloofde de mens het volgende: er is niet alleen de Vader in de hemel, maar ook de Zoon en zelfs de Geest. Dit is de gebruikelijke notie dat de mens heeft, dat er een

dergelijke God in de hemel is: een Drie-eenheid die Vader, Zoon en Heilige Geest is, alles in één. De hele mensheid heeft van dit soort noties: God is één God, maar bestaat uit drie delen, en al diegenen die zich helaas achter de gebruikelijke noties verschansen denken dat dit de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn. Alleen die drie delen verenigd vormen samen de hele God. Zonder de Heilige Vader zou God niet compleet zijn. En zo zou God ook niet compleet zijn zonder de Zoon en de Heilige Geest. Met hun noties geloven zij dat alleen de Vader of alleen de Zoon niet als God beschouwd kan worden. Alleen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest kunnen tezamen als God Zelf worden beschouwd. Alle religieuze gelovigen en zelfs iedere individuele volgeling onder jullie, houden tegenwoordig vast aan dit geloof. Toch kan niemand uitleggen of dit geloof juist is, want jullie bevinden je altijd in een mist van verwarring over zaken die God Zelf aangaan. Hoewel dit noties zijn, weten jullie niet of ze kloppen, want jullie zijn te zeer door religieuze noties besmet. Jullie hebben je de gebruikelijke noties over religie helemaal eigen gemaakt en dit gif is tot in jullie binnenste doorgedrongen. Dus ook in dit geval zijn jullie gezwicht voor deze verderfelijke invloed, want de Drie-eenheid bestaat helemaal niet. Dat wil zeggen, de Drie-eenheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest bestaat helemaal niet. Dit is gewoon een conventionele opvatting van de mens, een vals geloof van de mens. De mens gelooft al vele eeuwen in deze Drie-eenheid, door de mens voor de geest geroepen door noties, uit de duim gezogen en nooit eerder door de mens waargenomen. Gedurende deze vele jaren zijn er veel spirituele grootheden geweest die de 'ware betekenis' van de Drie-eenheid hebben verklaard. Maar die verklaring van de Drie-eenheid als drie afzonderlijke consubstantiële personen is altijd vaag en onduidelijk geweest, en de mensen zijn volledig verward over de

'constructie' van God. Geen enkele grootheid heeft ooit een degelijke verklaring kunnen geven. De meeste verklaringen kunnen ermee door wat betreft hun redenering en op papier, maar werkelijk niemand heeft een volledig duidelijk begrip van de betekenis. Dit komt doordat die geweldige Drie-eenheid die de mens in zijn hart heeft gesloten gewoon niet bestaat. Want niemand heeft ooit het ware gezicht van God gezien of het geluk gehad een bezoek aan Gods hoge verblijfplaats te mogen brengen om te onderzoeken wat er te vinden is in de plaats waar God Zich bevindt, en om vast te stellen hoeveel tienduizenden of honderdmiljoenen generaties er precies in het 'huis van God' zijn of om een onderzoek in te stellen naar het aantal delen waaruit de eigenlijke constructie van God bestaat. Wat vooral onderzocht moet worden is: de leeftijd van de Vader en de Zoon en van de Heilige Geest; de respectieve verschijningen van deze drie; hoe Ze precies opgesplitst zijn; en hoe het komt dat Ze verenigd zijn. Helaas heeft in al deze lange jaren geen mens de waarheid over deze zaken vast weten te stellen. De mens gist maar wat, niemand heeft ooit de hemel hierboven bezocht en is met een 'onderzoekverslag' teruggekeerd om de waarheid over de zaak te rapporteren aan al die hartstochtelijke en vrome religieuze gelovigen die zich druk maken over de Drie-eenheid. Je kunt de mens natuurlijk niet de schuld geven dat hij deze noties heeft gevormd, want waarom liet Jehova de Vader Zich niet door Jezus de Zoon vergezellen toen Hij de mensheid schiep? Als van het begin af aan alles onder de naam Jehova was gebeurd, was het beter geweest. Als iemand de schuld moet krijgen, laten we die dan aan de kortstondige vergissing van Jehova God geven die naliet de Zoon en de Heilige Geest op tijd voor de schepping tot Zich te roepen, maar Zijn werk liever alleen deed. Als Zij tegelijkertijd hadden gewerkt, zouden Zij dan niet één

zijn geworden? Als er van het begin tot het einde alleen de naam Jehova was geweest en de naam Jezus in het Tijdperk van Genade niet was voorgekomen, of als Hij dan nog steeds Jehova genoemd was, was deze splitsing door de mensheid God dan niet bespaard gebleven? In ieder geval kan Jehova van dit alles niet de schuld krijgen. Als iemand de schuld moet krijgen, laat dat dan de Heilige Geest zijn, die al duizenden jaren Zijn werk blijft doen onder de naam Jehova, of Jezus, of zelfs de Heilige Geest, waarmee Hij de mens zodanig in de war en van de wijs brengt, dat de mens niet meer weet wie God nu precies is. Als de Heilige Geest vormloos of beeldloos had gewerkt en bovendien zonder een naam als Jezus en de mens Hem niet had kunnen aanraken of zien maar slechts het geluid van de donder had kunnen horen, zou de mens dan niet meer gebaat zijn geweest bij dit soort werk? Maar wat kunnen we daar nu aan doen? De verzameling noties van de mens is zo hoog als een berg en zo wijd als de zee geworden, zodat de huidige God ze niet meer kan verdragen en het spoor helemaal bijster is. Vroeger, toen er alleen Jehova was en Jezus, en de Heilige Geest tussen Hen in, wist de mens al niet meer hoe hij ermee om moest gaan, en nu is ook de Almachtige er nog bij gekomen, over wie ook nog beweerd wordt dat Hij een deel van God is. Wie weet wie Hij is en in welke persoon van de Drie-eenheid Hij vermengd of verborgen is geweest en hoe lang? Hoe kan de mens dit verdragen? De mens had al een leven lang nodig om alleen de Drie-eenheid te verklaren, maar nu is er ook nog “één God in vier personen.” Hoe kan dit worden verklaard? Kun jij dit verklaren? Broeders en zusters! Hoe hebben jullie tot op heden in zo’n God kunnen geloven? Ik neem mijn petje af voor jullie. De Drie-eenheid was al moeilijk genoeg te verdragen; hoe hebben jullie zo lang zo’n onwankelbaar geloof kunnen hebben in deze ene God in vier personen? Jullie

zijn met klem verzocht eruit te gaan, maar jullie weigeren. Onbegrijpelijk! Het is wat met jullie! Een mens kan gewoon zover gaan dat hij in vier Goden gelooft en daar niet warm of koud van wordt. Vinden jullie dat geen wonder? Ik wist niet dat jullie zo'n groot wonder konden verrichten! Laat ik jullie vertellen dat in werkelijkheid de Drie-eenheid nergens in dit universum bestaat. God heeft geen Vader of een Zoon, laat staan dat er een denkbeeld is dat Vader en Zoon gezamenlijk de Heilige Geest als instrument gebruiken. Dit alles is een grote misvatting en bestaat gewoon niet in deze wereld! Maar ook zo'n misvatting komt ergens vandaan en is niet helemaal ongegrond, want jullie geest is niet zo eenvoudig en jullie gedachten zijn niet zonder rede. Ze zijn eerder behoorlijk toepasselijk en vernuftig, zozeer zelfs, dat een Satan er niet in kan doordringen. Jammer is alleen dat deze gedachten allen misvattingen zijn en gewoon niet bestaan! Jullie hebben de echte waarheid compleet gemist. Jullie gissen slechts en vormen opvattingen, en dan verzinnen jullie een verhaal om het vertrouwen van anderen op oneerlijke wijze te winnen en overwicht te krijgen over de meest dwaze mensen die verstand noch rede hebben, zodat zij jullie grootse en vermaarde 'deskundige leer' zullen geloven. Is dit waarheid? Is dit de weg van leven die de mens zou moeten ontvangen? Wat een onzin allemaal! Geen enkel woord klopt! Al deze lange jaren is God door jullie op deze manier opgesplitst, en iedere generatie heeft Hem in kleinere delen opgesplitst, totdat één God openlijk in drie Goden is gesplitst. En nu kan de mens God gewoon niet meer tot één God verenigen, want jullie hebben Hem te ver opgesplitst. Als ik mijn werk niet op tijd had uitgevoerd, voordat het te laat was, is het moeilijk te zeggen hoe lang jullie schaamteloos zo door waren gegaan! Als je God zo op blijft splitsen, hoe kan Hij jullie God dan nog zijn? Zouden jullie God nog wel herkennen? Zouden

jullie Hem nog steeds als jullie vader accepteren en naar Hem terugkeren? Als ik iets later was gekomen, hadden jullie waarschijnlijk 'Vader en Zoon', Jehova en Jezus teruggestuurd naar Israël en beweerd dat jullie zelf een deel van God waren. Gelukkig zijn de laatste dagen nu aangebroken. Eindelijk is deze dag aangebroken waarop ik zolang heb gewacht, en pas nadat ik dit deel van mijn werk heb uitgevoerd met mijn eigen hand is jullie opsplitsen van God een halt toegeroepen. Alleen hierdoor is voorkomen dat jullie geëscaleerd zijn en zelfs alle Satans onder jullie voor verering op jullie tafels zijn geplaatst. Dit is jullie kunstgreep! Jullie manier om God op te splitsen! Blijven jullie dit nu zo doen? Laat me jullie vragen: hoeveel Goden zijn er? Welke God zal jullie redding brengen? Is het de eerste God, de tweede, of de derde tot wie jullie altijd bidden? In welke God geloven jullie altijd? Is dat de Vader? Of de Zoon? Of de Geest? Vertel mij wie het is waar jij in gelooft. Hoewel jullie met ieder woord dat jullie spreken in God geloven, is het jullie eigen verstand waar jullie eigenlijk in geloven! Jullie hebben God gewoon niet in je hart! En toch hebben jullie een aantal van die 'Drie-eenheden' in jullie gedachten! Zijn jullie het daar niet mee eens?

Als de drie stadia van het werk volgens dit concept van de Drie-eenheid worden beoordeeld, dan moeten er wel drie Goden zijn, want het werk dat ieder van hen uitvoert is niet hetzelfde. Als iemand van jullie zegt dat de Drie-eenheid inderdaad bestaat, laat hij dan eens uitleggen wat deze ene God in drie personen precies is. Wat is de Heilige Vader? Wat is de Zoon? Wat is de Heilige Geest? Is Jehova de Heilige Vader? Is Jezus de Zoon? Hoe zit het dan met de Heilige Geest? Is de Vader niet een Geest? Is het wezen van de Zoon niet ook een Geest? Was het werk van Jezus niet het werk van de Heilige Geest? Was

het werk van Jehova niet indertijd door een Geest als Jezus uitgevoerd? Hoeveel Geesten kan God hebben? Volgens jouw uitleg zijn de drie personen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest één. Als dat zo is, dan zijn er drie Geesten. Maar drie Geesten betekent drie Goden. Dat betekent dat er niet één ware God is. Hoe kan een dergelijke God dan nog het eigenlijke wezen van God bezitten? Als je accepteert dat er maar één God is, hoe kan Hij dan een zoon hebben en een vader zijn? Zijn dit niet gewoon allemaal noties van jou? Er is maar één God en er zit maar één persoon in deze God, en er is maar één Geest van God, al staat er nog zo in de bijbel: “Er is maar één Heilige Geest en maar één God.” Ongeacht of de Vader en de Zoon waar je het over hebt bestaan, is er uiteindelijk maar één God, en het wezen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest waarin je gelooft is het wezen van de Heilige Geest. Met andere woorden, God is een Geest, maar Hij is in staat vlees te worden en onder de mensen te leven en ook kan Hij boven alle dingen staan. Zijn Geest is alomvattend en alomtegenwoordig. Hij kan tegelijkertijd in het vlees zijn en in en boven het universum. Omdat alle mensen zeggen dat God de enige ware God is, is er maar één enkele God, niet willekeurig deelbaar door iemand! God is slechts één Geest, en slechts één persoon. Dat is de Geest van God. Als het is zoals jij zegt – de Vader, de Zoon en de Heilige Geest – zijn er dan geen drie Goden? De Heilige Geest is één ding, de Zoon een ander, en de Vader wéér een ander. Hun personen zijn verschillend en ook Hun wezens zijn verschillend. Hoe kunnen ze dan ieder deel van één enkele God zijn? De Heilige Geest is een Geest, dit is makkelijk te begrijpen voor een mens. Als dit zo is, dan is de Vader nog meer een Geest. Hij is nooit naar de aarde afgedaald of vlees geworden; Hij is Jehova God in het hart van de mens en Hij is zeker ook een Geest. Wat is dan de relatie tussen Hem en de Heilige

Geest? Is het een Vader-Zoonrelatie? Of is het de relatie tussen de Heilige Geest en de Geest van de Vader? Is het wezen van elke Geest hetzelfde? Of is de Heilige Geest een instrument van de Vader? Hoe kan dit worden verklaard? Wat heeft de Zoon dan voor relatie met de Heilige Geest? Is dat een relatie tussen twee Geesten of de relatie tussen een mens en een Geest? Dit zijn allemaal onverklaarbare zaken! Als Zij samen één Geest zijn kan er geen sprake van drie personen zijn, want Zij bezitten één Geest. Als Zij afzonderlijke personen zouden zijn, dan zouden Hun Geesten verschillende kracht bezitten en dan konden Zij gewoon niet één enkele Geest zijn. Dit concept van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest is gewoon absurd! Het segmenteert God en splitst Hem op in drie personen, elk met een eigen status en Geest; hoe kan Hij dan nog één Geest en één God zijn? Zeg mij, zijn de hemel en de aarde en alle dingen erin en erop door de Vader, de Zoon of de Heilige Geest geschapen? Er wordt gezegd dat Zij dit allemaal samen hebben geschapen. Wie heeft dan de mensheid verlost? Was dat de Heilige Geest, de Zoon of de Vader? Er wordt gezegd dat het de Zoon was die de mensheid heeft verlost. Wie is de Zoon dan in wezen? Is Hij niet de incarnatie van de Geest van God? De geïncarneerde noemt God in de hemel bij de naam Vader vanuit het perspectief van een geschapen mens. Weet je niet dat Jezus uit de ontvangenis van de Heilige Geest is geboren? In Hem huist de Heilige Geest. Wat je ook zegt, Hij is altijd één met God in de hemel, want Hij is de incarnatie van de Geest van God. Dit idee over de Zoon is gewoon niet waar. Er is één Geest die al het werk uitvoert; alleen God Zelf, dat wil zeggen dat de Geest van God Zijn werk uitvoert. Wie is de Geest van God? Is dat niet de Heilige Geest? Is het niet de Heilige Geest die in Jezus werkt? Als het werk niet door de Heilige Geest (dat wil zeggen de Geest van God)

was uitgevoerd, zou Zijn werk God Zelf dan kunnen vertegenwoordigen? Toen Jezus in Zijn gebeden God in de hemel Vader noemde, deed Hij dit alleen vanuit het perspectief van een geschapen mens, alleen omdat de Geest van God Zich in gewoon en normaal vlees had gehuld en de uiterlijke bedekking van een schepsel had. Ook al had Hij de Geest van God in Zich, toch was Zijn uiterlijke verschijning die van een normaal mens; met andere woorden, Hij was de 'Mensenzoon' geworden waar iedereen, inclusief Jezus Zelf, over sprak. Omdat Hij de Mensenzoon genoemd wordt, is Hij een persoon (man of vrouw, in ieder geval iemand met het uiterlijk omhulsel van een mens) die in een normaal gezin van gewone mensen wordt geboren. Daarom was hoe Jezus God in de hemel Vader noemde hetzelfde als hoe jullie Hem aanvankelijk Vader noemden; Hij deed dit vanuit het perspectief van een mens van de schepping. Kennen jullie het Onze Vader nog dat Jezus jullie uit het hoofd heeft laten leren? "Onze Vader, die in de hemel zijt ..." Hij heeft alle mensen gevraagd God in de hemel bij de naam Vader te noemen. En omdat Hij Hem ook Vader noemde, deed Hij dat vanuit het perspectief van iemand die op gelijke voet met jullie allemaal staat. Uit het feit dat jullie God in de hemel bij de naam Vader noemen blijkt dat Jezus Zichzelf op gelijke voet met jullie zag staan, en Zichzelf beschouwde als een mens op aarde die door God is gekozen (dat wil zeggen de Zoon van God). Als jullie God "Vader" noemen, is dat dan niet omdat jullie een schepsel zijn? Hoe groot het gezag van Jezus op aarde ook is, vóór de kruisiging was Hij niet meer dan een door de Heilige Geest (dat wil zeggen God) beheerste Mensenzoon en een van de schepselen op aarde, want Hij moest Zijn werk nog afmaken. Dat Hij God in de hemel Vader noemde was daarom slechts Zijn nederigheid en gehoorzaamheid. Dat Hij God (dat wil zeggen de Geest in de hemel) op zo'n

manier aansprak is echter nog geen bewijs dat Hij de Zoon van de Geest van God in de hemel is. Het betekent eerder gewoon dat Zijn perspectief anders is, niet dat Hij een ander persoon is. Het bestaan van afzonderlijke personen is een misvatting! Voor Zijn kruisiging was Jezus een Mensenzoon die aan de beperkingen van het vlees was gebonden en had Hij niet het volledige gezag van de Geest. Daarom kon Hij de wil van God de Vader alleen zoeken vanuit het perspectief van een schepsel. Het is zoals Hij in Getsemane driemaal in gebed zei: "Niet mijn wil maar uw wil geschiede." Voordat Hij op het kruis werd gelegd was Hij slechts de koning van de Joden, Hij was Christus de Mensenzoon en niet een lichaam van glorie. Daarom noemde Hij God Vader vanuit het standpunt van een schepsel. Je kunt niet zeggen dat iedereen die God Vader noemt de Zoon is. Als dat zo was, waren jullie dan niet allemaal de Zoon geworden toen Jezus jullie het Onze Vader had geleerd? Als jullie nu nog niet overtuigd zijn, zeg mij dan, wie is de persoon die jullie Vader noemen? Als jullie daarmee Jezus bedoelen, wie is dan de Vader van Jezus voor jullie? Nadat Jezus wegging bestond dit idee van de Vader en de Zoon niet meer. Dit idee was alleen gepast in de jaren dat Jezus vlees was geworden. Onder alle andere omstandigheden is het de relatie tussen de Heer der Schepping en een schepsel wanneer jullie God Vader noemen. Er is geen periode waarin dit idee van de Drie-eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest stand kan houden; het is een misvatting zoals er zelden een eerder is voorgekomen en het bestaat niet!

Misschien denken de meeste mensen hierbij aan Gods woorden in Genesis: "Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken." Omdat God zegt: laat "ons" de mens maken naar "ons" beeld, wijst dat "ons" op twee of meer; omdat Hij "ons" zei, is er niet slechts één God. Zo begon de mens abstract te

denken aan afzonderlijke personen en uit deze woorden ontstond het idee van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Hoe is de Vader dan? Hoe is de Zoon? En hoe is de Heilige Geest? Is het mogelijk dat de hedendaagse mensheid gemaakt was naar het beeld van één die uit drie is verenigd? Is het beeld van de mens dan zoals de Vader, de Zoon of de Heilige Geest? Naar het beeld van welke persoon van God is de mens geschapen? Dit idee van de mens is gewoon onjuist en onzinnig! Het kan alleen één God in meerdere Goden splitsen. Mozes schreef de Genesis in de tijd nadat de mensheid geschapen was na de schepping van de wereld. In het allereerste begin, toen de wereld begon, bestond Mozes nog niet. En pas veel later schreef Mozes de Bijbel, dus hoe kon hij dan weten wat God in de hemel zei? Hij had geen idee hoe God de wereld had geschapen. In het Oude Testament van de Bijbel worden de Vader, de Zoon en de Heilige Geest niet genoemd, er wordt alleen over de ene ware God, Jehova, gesproken die Zijn werk in Israël uitvoert. In ieder ander tijdperk wordt Hij bij een andere naam genoemd, maar dit kan niet bewijzen dat iedere naam naar een ander persoon verwijst. Als dit zo was, zouden er dan geen ontelbare personen in God zijn? Wat in het Oude Testament geschreven staat is het werk van Jehova, een stadium van het werk van God Zelf voor het begin van het Tijdperk van de Wet. Het was het werk van God, en zoals Hij sprak was het en zoals Hij beval gold het. Op geen enkel moment heeft Jehova gezegd dat Hij de Vader was die gekomen was om het werk uit te voeren of heeft Hij ooit geprofeteerd dat de Zoon zou komen om de mensheid te verlossen. Toen het tijdperk van Jezus aanbrak, werd er alleen maar gezegd dat God vlees was geworden om de hele mensheid te verlossen, niet dat het de Zoon was die gekomen was. Omdat de tijdperken niet hetzelfde zijn en het werk dat God Zelf

doet ook steeds anders is, moet Hij Zijn werk in verschillende rijken uitvoeren. Op die manier is de identiteit die Hij vertegenwoordigt ook steeds anders. De mens gelooft dat Jehova de Vader van Jezus is, maar Jezus heeft dit eigenlijk nooit erkend. Hij zei hierover: "Wij zijn nooit apart als Vader en Zoon gezien; ik en de Vader in de hemel zijn één. De Vader is in mij, en ik ben in de Vader; als de mens de Zoon ziet, ziet hij de hemelse Vader." Of het nu de Vader of de Zoon is, uiteindelijk zijn Ze één Geest, onverdeeld in gescheiden personen. Zodra de mens dit probeert te verklaren, worden de zaken ingewikkelder door ideeën over afzonderlijke personen en ook over de relatie tussen Vader, Zoon en Geest. Wanneer de mens het over afzonderlijke personen heeft, wordt God hier dan niet door verstoffelijkt? De mens kent de personen een eerste, tweede en derde plaats toe. Maar dit zijn slechts opvattingen van de mens, ze zijn het niet waard dat we ernaar verwijzen en ze zijn volkomen onrealistisch! Als je hem zou vragen: "Hoeveel Goden zijn er?" dan zou hij zeggen dat God de Drie-eenheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest is: de enige ware God. Als je hem zou vragen: "Wie is de Vader?" zou hij zeggen: "De Vader is de Geest van God in de hemel; Hij heeft de leiding over alles en is de Heer van de hemel." "Is Jehova dan de Geest?" Hij zou zeggen: "Ja!" Als jij hem dan zou vragen "Wie is de Zoon?", dan zou hij zeggen dat Jezus de Zoon is, natuurlijk. "Wat is dan het verhaal van Jezus? Waar is Hij vandaan gekomen?" Hij zou zeggen: "Jezus is uit Maria geboren door de ontvangenis van de Heilige Geest." "Is Zijn wezen dan niet ook de Geest? Is Zijn werk dan niet representatief voor de Heilige Geest? Jehova is de Geest, en dat geldt ook voor het wezen van Jezus. Het hoeft geen betoog dat de Geest nu nog steeds aan het werk is in de laatste dagen, hoe kunnen het dan verschillende personen zijn? Is het niet gewoon de Geest van

God die het werk van de Geest vanuit verschillende perspectieven uitvoert?" Als zodanig is er geen onderscheid tussen personen. Jezus is ontvangen van de Heilige Geest, en het is boven alle twijfel verheven dat Zijn werk nu juist dat van de Heilige Geest was. Toen Jehova het eerste stadium van het werk uitvoerde, is Hij geen vlees geworden en ook niet aan de mens verschenen. De mens had Zijn verschijning dus nooit gezien. Hoe geweldig en groot Hij ook was, Hij was toch gewoon de Geest, God Zelf die als eerste de mens had geschapen. Dat wil zeggen, Hij was de Geest van God. Toen Hij de mens vanuit de wolken toesprak, was Hij slechts een Geest. Niemand had Zijn verschijning gezien. Pas in het Tijdperk van Genade toen de Geest van God vlees werd en in Judea incarneerde zag de mens voor het eerst het beeld van de incarnatie als een Jood. Het gevoel van Jehova kon niet worden waargenomen. Hij is echter ontvangen van de Heilige Geest, dat wil zeggen ontvangen van de Geest van Jehova Zelf, en Jezus werd nog steeds geboren als de belichaming van de Geest van God. Wat de mens als eerste zag was de Heilige Geest die als een duif op Jezus neerdaalde. Dit was niet uitsluitend de Geest van Jezus, maar juist de Heilige Geest. Kan de Geest van Jezus dan van de Heilige Geest afgescheiden worden? Als Jezus Jezus is, de Zoon, en de Heilige Geest de Heilige Geest is, hoe kunnen Zij dan één zijn? Als dit zo was, zou het werk niet gedaan kunnen worden. De Geest in Jezus, de Geest in de hemel en de Geest van Jehova zijn één. Het kan de Heilige Geest genoemd worden, de Geest van God, de zevenmaal geïntensiveerde Geest en de alomvattende Geest. De Geest van God kan veel werk uitvoeren. Hij kan de wereld scheppen en door een vloed vernietigen; Hij kan de hele mensheid verlossen en bovendien de hele mensheid overwinnen en vernietigen. Dit werk wordt helemaal door God Zelf uitgevoerd en

kan niet door een van de andere personen van God in Zijn plaats zijn gedaan. Zijn Geest kan Jehova of Jezus worden genoemd, maar ook de Almachtige. Hij is de Heer, en Christus. Hij kan ook de Mensenzoon worden. Hij is in de hemelen en ook op aarde; Hij is hoog boven de universums en onder de menigten. Hij is de enige Heer van de hemelen en de aarde! Vanaf het moment van de schepping tot nu is dit werk door de Geest van God Zelf uitgevoerd. Of het nu het werk in de hemelen of in het vlees betreft, alles is door Zijn eigen Geest uitgevoerd. Alle schepselen zijn in de palm van Zijn almachtige hand, of ze nu in de hemel of op aarde zijn. Dit is allemaal het werk van God Zelf en kan door niemand anders dan door Hem worden gedaan. In de hemelen is Hij de Geest, maar ook God Zelf; onder de mensen is Hij vlees maar blijft Hij God Zelf. Al kan Hij bij honderdduizenden namen worden genoemd, Hij is nog steeds Zichzelf en al het werk is de rechtstreekse uitdrukking van Zijn Geest. De verlossing van de hele mensheid door Zijn kruisiging was het directe werk van Zijn Geest, en dit geldt ook voor de verkondiging aan alle naties en alle landen tijdens de laatste dagen. God kan altijd enkel maar almachtig genoemd worden, en de enige ware God, de alomvattende God Zelf. De afzonderlijke personen bestaan niet, laat staan dit idee van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest! Er is maar één God in de hemel en op aarde!

Gods managementplan strekt zich over zesduizend jaar uit en is over drie tijdperken verdeeld naar de verschillen in Zijn werk: het eerste tijdperk is het Tijdperk van de Wet uit het Oude Testament; het tweede is het Tijdperk van Genade; en het derde is het tijdperk dat tot de laatste dagen behoort – het Tijdperk van het Koninkrijk. In ieder tijdperk wordt er een andere identiteit getoond. Dit is alleen vanwege het verschil in het werk, ofwel de vereisten van

het werk. Het eerste stadium van het werk tijdens het Tijdperk van de Wet werd in Israël uitgevoerd, en het tweede stadium, waarin het verlossingswerk afgemaakt werd, werd in Judea uitgevoerd. Voor het verlossingswerk werd Jezus geboren uit de ontvangenis van de Heilige Geest en als enige Zoon. Dit was allemaal vanwege de vereisten van het werk. In de laatste dagen wil God Zijn werk over de heidense naties uitbreiden en de volkeren daar overwinnen, zodat Zijn naam groot zal zijn onder hen. Hij wil de mens leiden zodat deze de hele waarheid en de weg van het leven begrijpt. Dit hele werk wordt door één Geest uitgevoerd. Hoewel Hij dit vanuit verschillende standpunten kan doen, blijven de aard en principes van het werk hetzelfde. Wanneer je eenmaal de principes en de aard van het werk dat Zij uitgevoerd hebben ziet, dan zul je weten dat het allemaal door één Geest is gedaan. Toch kunnen sommige mensen dan nog zeggen: "De Vader is de Vader; de Zoon is de Zoon; de Heilige Geest is de Heilige Geest, en uiteindelijk zullen Zij één gemaakt worden." Hoe zou je ze dan één moeten maken? Hoe kunnen de Vader en de Heilige Geest één gemaakt worden? Als Ze eigenlijk twee waren, zouden Ze dan niet uit twee delen blijven bestaan, op welke manier Ze ook verenigd zijn? Als je over éénmaken praat, betekent dat niet gewoon dat je twee afzonderlijke delen samenvoegt tot een geheel? Maar waren het niet twee delen voordat ze tot een geheel werden gemaakt? Iedere Geest heeft een afzonderlijk wezen, en twee Geesten kunnen niet tot een geheel gemaakt worden. De Geest is geen stoffelijk voorwerp en lijkt op niets in de stoffelijke wereld. Zoals de mens het ziet is de Vader één Geest, de Zoon een andere en de Heilige Geest weer een andere. Deze drie Geesten vermengen zich vervolgens tot een geheel als drie glazen water. Is dat dan niet de drie die één gemaakt worden? Dit is zuiver een onjuiste uitleg! Splits je God

zo niet op? Hoe kunnen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest allemaal één gemaakt worden? Zijn Zij niet drie delen met elk een verschillende aard? Er zijn er nog die zeggen: “Heeft God niet uitdrukkelijk gezegd dat Jezus Zijn geliefde Zoon was?” Jezus is de geliefde Zoon van God, in wie Hij welbehagen heeft gevonden – dit is zekerlijk gezegd door God Zelf. Dat was God die van Zichzelf getuigde maar vanuit een ander perspectief, het perspectief van de Geest in de hemel die van Zijn eigen incarnatie getuigt. Jezus is Zijn incarnatie, niet Zijn Zoon in de hemel. Begrijp je? Wijzen de woorden van Jezus, “Ik ben in de Vader en de Vader is in mij” er niet op dat Zij één Geest zijn? En is het niet voor de incarnatie dat Zij zijn gescheiden tussen hemel en aarde? In werkelijkheid zijn Zij nog steeds één, het is gewoon God die getuigenis geeft voor Zichzelf. Ten gevolge van de veranderende tijdperken, de vereisten van het werk en de verschillende stadia van Zijn managementplan noemt de mens Hem bij verschillende namen. Toen Hij het eerste stadium van het werk kwam uitvoeren kon Hij alleen maar Jehova worden genoemd, de herder van de Israëlieten. In het tweede stadium kon de geïncarneerde God alleen maar Heer en Christus worden genoemd. Maar toen zei de Geest in de hemel alleen maar dat Hij de geliefde Zoon van God was en vermeldde daar niet bij dat Hij de enige Zoon van God was. Dit is gewoon niet gebeurd. Hoe kan God nu maar een enig kind hebben? Zou God dan niet mens geworden zijn? Omdat Hij de incarnatie was, werd Hij de geliefde Zoon van God genoemd en hieruit ontstond de Vader-Zoon relatie. Dit kwam gewoon door de scheiding tussen hemel en aarde. Jezus bad vanuit het perspectief van het vlees. Omdat Hij het vlees van een dergelijke normale menselijkheid had aangenomen, is het vanuit het perspectief van het vlees dat Hij zei: “Mijn omhulsel is het omhulsel van een schepsel. Omdat ik

vlees heb aangenomen om op deze aarde te komen, ben ik nu heel ver weg van de hemel.” Daarom kon Hij alleen tot God de Vader bidden vanuit het perspectief van het vlees. Dat was Zijn plicht, dat was waarmee de geïncarneerde Geest van God moest worden uitgerust. Er kan niet gezegd worden dat Hij God niet is, alleen maar omdat Hij vanuit het perspectief van het vlees tot de Vader bidt. Hoewel Hij de geliefde Zoon van God wordt genoemd, is Hij toch God Zelf, want Hij is slechts de incarnatie van de Geest en Zijn wezen is nog steeds de Geest. De mens in zijn visie vraagt zich af waarom Hij bidt als Hij God Zelf is. Dit komt omdat Hij de geïncarneerde God is, God die in het vlees leeft, en niet de Geest in de hemel. Zoals de mens het ziet zijn de Vader, de Zoon en de Heilige Geest allemaal God. Alleen de drie die één gemaakt zijn kunnen als de ene ware God worden beschouwd en zo is Zijn macht uitzonderlijk groot. Er zijn nog steeds mensen die zeggen dat Hij alleen zo de zevenmaal geïntensiveerde Geest is. Toen de Zoon na Zijn komst bad, was het tot de Geest dat Hij bad. In werkelijkheid bad Hij vanuit het perspectief van een schepsel. Want het vlees is niet een geheel, Hij was niet een geheel en Hij had veel zwakheden toen Hij in het vlees kwam, en Hij werd veel gehinderd toen Hij Zijn werk in het vlees uitvoerde. Daarom bad Hij driemaal tot God de Vader voordat Hij gekruisigd werd, en ook nog vele malen voordien. Hij bad te midden van Zijn discipelen; Hij bad alleen bovenop een berg; Hij bad aan boord van het vissersbootje; Hij bad te midden van een mensenmenigte; Hij bad toen Hij het brood brak; en Hij bad toen Hij anderen zegende. Waarom deed Hij dat? Het was de Geest tot wie Hij bad; Hij bad tot de Geest, tot God in de hemel, vanuit het perspectief van het vlees. Daarom werd Jezus vanuit het standpunt van de mens de Zoon in dat stadium van het werk. In dit stadium bidt Hij echter niet. Waarom niet? Omdat Hij het

werk van het woord voortbrengt en het oordeel en de tuchting van het woord. Hij heeft geen gebeden nodig, en het is Zijn bediening om te spreken. Hij wordt niet aan het kruis genageld, en Hij wordt niet door de mens aan de machthebbers uitgeleverd. Hij doet gewoon Zijn werk en dan is alles in orde. Toen Jezus destijds bad, bad Hij tot God de Vader dat het koninkrijk van de hemel mocht neerkomen, dat de wil van de Vader mocht geschieden en dat het werk mocht komen. In dit stadium is het koninkrijk van de hemel al neergekomen, moet Hij dan nog bidden? Het is Zijn werk het tijdperk teneinde te brengen, en er komen geen nieuwe tijdperken meer. Moet er dan nog gebeden worden voor een volgend stadium? Ik ben bang van niet!

De uitleg van de mens bevat veel tegenstrijdigheden. Het zijn inderdaad allemaal noties van de mens. Zonder er verder kritisch naar te kijken zouden jullie allemaal geloven dat ze juist waren. Weten jullie niet dat dit idee van God als Drie-eenheid slechts een idee van de mens is? Kennis van de mens is nooit volledig en grondig. Er is altijd verontreiniging en de mens heeft te veel ideeën. Hieruit blijkt dat een schepsel het werk van God gewoon niet kan verklaren. De mens heeft te veel aan zijn hoofd. Dat komt allemaal voort uit logica en gedachten die in strijd zijn met de waarheid. Kan jouw logica het werk van God nauwkeurig ontleden? Kun jij inzicht verwerven in het hele werk van Jehova? Ben jij het als mens die alles kan doorzien, of is het God Zelf die van eeuwig naar eeuwig kan kijken? Ben jij het die van eeuwig lang geleden naar eeuwig in de toekomst kan kijken, of is het God die dit kan? Wat zeg je? Waarom ben jij het waard om God te verklaren? Waarop is jouw verklaring gebaseerd? Ben jij God? De hemelen en de aarde en alle dingen erin en erop zijn door God Zelf geschapen. Jij hebt dit niet gedaan, waarom geef je dan onjuiste verklaringen?

Blijf je nu nog geloven in de Drie-eenheid? Denk je niet dat het zo te zwaar is? Het is beter voor je om in één God te geloven, niet in drie. Het is beter om licht te zijn, want “de last van de Heer is licht.”

Praktijk (3)

Jullie moeten in staat zijn onafhankelijk te leven, zelf van Gods woorden kunnen eten en drinken, zelf Gods woorden kunnen ervaren, en een normaal spiritueel leven kunnen leiden zonder het leiderschap van anderen. Jullie moeten in staat zijn voor jullie leven te vertrouwen op Gods woorden van nu, en daarmee binnen te gaan in ware ervaring en ware inzichten te verwerven. Alleen zo zullen jullie in staat zijn standvastig te blijven. Tegenwoordig begrijpen veel mensen de toekomstige tegenspoed en beproevingen niet volledig. In de toekomst zullen sommige mensen tegenspoed ervaren en sommigen zullen te maken krijgen met straf. Deze straf zal strenger zijn, het zal de komst van de feiten zijn. Alles wat je nu ervaart, beoefent en manifesteert, legt de fundering voor de beproevingen van de toekomst en je zult op z'n minst in staat moeten zijn onafhankelijk te leven. Vandaag de dag is de situatie inzake velen in de kerk over het algemeen als volgt: Als er leiders en werkers zijn om het werk te doen, zijn ze gelukkig, en als er geen zijn, zijn ze ongelukkig. Ze schenken geen aandacht aan het werk van de kerk, noch aan hun eigen spirituele levens, en dragen nog niet de geringste last – ze modderen voort als een Hanhao-vogel.^[a] Eerlijk gezegd is het werk dat ik in vele mensen heb verricht niet meer dan overwinningswerk, want velen zijn fundamenteel onwaardig te worden vervolmaakt. Slechts een klein deel van de

mensen kan worden vervolmaakt. Als je na deze woorden te hebben gehoord, denkt “omdat het werk dat door God is verricht alleen maar is gedaan om mensen te overwinnen, volg ik slechts oppervlakkig”, hoe kan zo’n houding dan acceptabel zijn? Als je werkelijk een geweten bezit, moet je een last dragen en een gevoel van verantwoordelijkheid hebben. Je moet zeggen: “Ongeacht of ik word overwonnen of vervolmaakt, ik moet deze stap van getuigenis op de juiste wijze dragen.” Als een schepsel van God kan iemand volkomen worden overwonnen door God en uiteindelijk in staat zijn God tevreden te stellen en Gods liefde terug te betalen met een hart dat God liefheeft en door zichzelf volkomen aan God te wijden. Dit is de verantwoordelijkheid van de mens, dit is de plicht die elk mens moet nakomen en de last die elk mens moet dragen. De mens moet deze opdracht vervullen. Alleen dan gelooft een mens werkelijk in God. Is wat je op dit moment in de kerk doet het dragen van je verantwoordelijkheid? Dit hangt af van de vraag of je een last te dragen hebt gekregen en van je eigen kennis. Bij het ervaren van dit werk geldt dat als de mens is overwonnen en over ware kennis beschikt, hij in staat zal zijn gehoorzaam te zijn, ongeacht zijn eigen vooruitzichten of lot. Op deze manier zal Gods geweldige werk in zijn geheel worden verwezenlijkt, want jullie mensen zijn tot niets meer in staat dan dit en kunnen geen hogere eisen vervullen. Toch zullen er in de toekomst sommige mensen worden vervolmaakt. Hun kaliber zal verbeteren, in hun geest zullen ze gaan beschikken over een diepere kennis, hun leven zal groeien ... Toch zijn er ook sommigen die dit totaal niet kunnen bereiken en dus niet kunnen worden gered. Er is een reden waarom ik zeg dat ze niet kunnen worden gered. In de toekomst zullen sommigen worden overwonnen, sommigen zullen worden geëlimineerd, sommigen zullen worden

vervolmaakt en sommigen zullen worden gebruikt – en dus zullen sommigen tegenspoed ervaren, zullen sommigen bestraffing ondergaan (zowel natuurrampen als door de mens veroorzaakte tegenslagen), zullen sommigen worden geëlimineerd en zullen sommigen overleven. Hierbij zal iedereen op basis van zijn soort worden geclassificeerd, elke groep vertegenwoordigt hierbij een type mens. Niet alle mensen zullen worden geëlimineerd, noch zullen alle mensen worden vervolmaakt. Dit komt omdat het kaliber van de Chinezen zo laag is en slechts een kleine minderheid van hen over het soort zelfbewustzijn beschikt dat Paulus had. Onder jullie hebben enkelen dezelfde vastberadenheid God lief te hebben als Petrus of hetzelfde soort geloof als Job. Bijna niemand onder jullie vreest en dient Jehova zoals David deed, die dezelfde mate van trouw tonen. Hoe meelijwekkend zijn jullie!

Vandaag de dag is het spreken over vervolmaakt worden slechts één aspect. Wat er ook gebeurt, jullie moeten deze stap van getuigenis altijd op de juiste wijze dragen. Als jullie zou worden gevraagd God in de tempel te dienen, hoe zouden jullie dat dan doen? Als je geen priester zou zijn en niet de status van eerstgeborene of zoon van God zou hebben, zou je dan nog steeds in staat zijn tot trouw? Zou je nog steeds in staat zijn om al je krachten in te zetten voor het werk van de verspreiding van het koninkrijk? Zou je nog steeds in staat zijn het werk van Gods opdracht op de juiste wijze te verrichten? Ongeacht hoe zeer je leven is gegroeid, het werk van dit moment zal ervoor zorgen dat je van binnen volledig overtuigd zal zijn en al je opvattingen opzij zet. Gods werk zal je volledig overtuigen, of je nu beschikt over wat nodig is om leven na te streven of niet. Sommige mensen zeggen: “Ik geloof alleen in God en ik begrijp niet wat het betekent leven na te streven.” En sommigen zeggen: “In mijn geloof in God haal

ik alles door elkaar. Ik weet dat ik niet vervolmaakt kan worden en dus ben ik klaar om te worden getuchtigd.” Zelfs zulke mensen, mensen die gereed zijn om te worden getuchtigd of vernietigd, moeten er ook toe worden gebracht te erkennen dat het werk van dit moment door God wordt uitgevoerd. Sommige mensen zeggen ook: “Ik vraag niet om te worden vervolmaakt, maar ik ben op dit moment bereid al Gods training te ontvangen en ik ben bereid normale menselijkheid uit te leven, mijn kaliber te verhogen en al Gods regelingen te gehoorzamen. ...” Hierbij zullen ze ook zijn overwonnen en zullen ze ook getuigenis hebben afgelegd, wat bewijst dat in deze mensen enige kennis van Gods werk schuilt. Deze fase van het werk is bijzonder snel uitgevoerd en zal in de toekomst in het buitenland nog sneller worden uitgevoerd. Vandaag de dag kunnen mensen in het buitenland al nauwelijks wachten en haasten zich naar China – als jullie dus niet vervolmaakt kunnen worden, houden jullie de mensen in het buitenland op. Op dat moment zal, ongeacht hoe goed jullie zijn binnengegaan of hoe jullie zijn, de tijd komen dat mijn werk zal worden afgerond en volbracht! Mijn werk kan niet in zijn geheel door jullie worden opgehouden. Ik doe het werk voor de hele mensheid en het is niet nodig dat ik nog meer tijd aan jullie besteed! Jullie zijn te ongemotiveerd, het ontbreekt jullie te veel aan zelfbewustzijn! Jullie zijn het niet waard te worden vervolmaakt – jullie hebben nauwelijks enig potentieel! In de toekomst, zelfs wanneer mensen zo laks en slordig blijven en nog steeds niet in staat zijn hun kaliber te verhogen, zal dit niet meer het werk van het gehele universum hinderen. Wanneer het tijd is Gods werk te beëindigen, zal het worden beëindigd, en wanneer het tijd is mensen te elimineren, zullen ze worden geëlimineerd. Natuurlijk zullen degenen die moeten worden vervolmaakt en het waardig zijn te worden vervolmaakt ook

daadwerkelijk worden vervolmaakt – maar als jullie echt geen hoop hebben, zal Gods werk niet op jullie wachten! Als je wordt overwonnen, kan dit uiteindelijk ook worden beschouwd als getuigenis afleggen. Er zijn grenzen aan wat God van je vraagt. De hoogte van de gestalte die een mens in staat is te bereiken, komt overeen met de hoogte van het getuigenis dat van hem wordt geëist. Het is niet zoals mensen zich dat voorstellen, dat zo'n getuigenis de allerhoogste grenzen zal bereiken en dat het overweldigend zal zijn – het is onmogelijk dat dit onder jullie Chinezen kan worden bereikt. Ik heb me de hele tijd met jullie beziggehouden, jullie hebben zelf het volgende gezien: ik heb jullie verteld jullie niet te verzetten, niet opstandig te zijn en geen dingen achter mijn rug om te doen die onderbrekingen veroorzaken of verstorend zijn. Ik heb mensen hier vaak direct op aangesproken, maar zelfs dat is niet genoeg – ze hoeven zich maar om te keren en ze veranderen alweer, terwijl sommigen zich heimelijk, zonder blikken of blozen, tegen mij verzetten. Denk je dat ik hier niets van weet? Denk je dat je mij problemen kunt bezorgen zonder dat dit gevolgen heeft? Denk je dat ik het niet weet wanneer je mijn werk achter mijn rug probeert af te breken? Denk je dat je kleinzielige trucs de plaats van je karakter kunnen innemen? Je doet altijd of je gehoorzaam bent, maar bent in het geheim verraderlijk, je verbergt sinistere gedachten in je hart en zelfs de dood is geen afdoende straf voor mensen zoals jij! Denk je dat enig gering werk van de Heilige Geest in je de plaats kan innemen van je verering van mij? Denk je dat je verlichting hebt verworven doordat je naar de hemel roept? Je kent geen schaamte! Je bent zo waardeloos! Denk je dat jouw 'goede daden' voor de hemel aandoenlijk waren en dat Hij op Zijn beurt een uitzondering heeft gemaakt en je een beetje talent heeft geschonken dat je welsprekend maakt waardoor je in staat bent anderen en mij

te bedriegen? Wat ben je toch onredelijk! Weet je waar je verlichting vandaan komt? Weet je wiens voedsel je at toen je opgroeide? Je bent zo gewetenloos! Sommigen onder jullie zijn zelfs na vier of vijf jaar onder handen te zijn genomen, niet veranderd. Jullie zijn je bewust van deze dingen. Jullie zouden je bewust moeten zijn van jullie natuur – maak geen bezwaar wanneer je op een dag zult worden verlaten. Sommigen die bij hun dienst zowel degenen boven hen als degenen onder hen bedriegen, zijn stevig onder handen genomen. Sommigen, omdat ze geldbelust zijn, zijn ook behoorlijk aangepakt. Sommigen, omdat ze de duidelijke grenzen tussen mannen en vrouwen niet hebben gerespecteerd zijn ook vaak aangepakt. Sommigen zijn, omdat ze lui zijn, alleen aan het vlees denken en niet handelen volgens de principes wanneer ze de kerken bezoeken, onderworpen om stevig onder handen te worden genomen. Sommigen, omdat ze verzuimen overal te getuigen waar ze heengaan, eigzinnig en roekeloos handelen, en zelfs willens en wetens zondigen, zijn hier vaak over gewaarschuwd. Sommigen, die tijdens bijeenkomsten alleen maar praten over woorden en doctrines, zich gedragen alsof ze beter zijn dan alle anderen, niet de geringste werkelijkheid van de waarheid hebben, en plannetjes beramen tegen en wedijveren met hun broeders en zusters – zij zijn ten gevolge hiervan vaak ontmaskerd. Ik heb deze woorden zo vele malen tegen jullie gesproken en ik zal het er vandaag niet meer over hebben – doe maar wat jullie willen! Neem jullie eigen beslissingen! Veel mensen zijn niet slechts een of twee jaar onderworpen geweest aan aangepakt worden, bij sommigen heeft het drie tot vier jaar geduurd en bij enkele anderen heeft deze ervaring meer dan een decennium jaar geduurd. Ze werden toen ze gelovigen werden, onderworpen om onder handen te worden genomen, maar tot op dit moment is er weinig in hen veranderd. Wat zeggen

jullie, lijken jullie niet op varkens? Kan het zijn dat God je oneerlijk behandelt? Denk niet dat Gods werk niet voltooid kan worden als jullie niet in staat zijn een bepaald niveau te bereiken. Zal God nog steeds op jullie wachten als jullie niet in staat zijn aan Zijn eisen te voldoen? Ik vertel het je duidelijk – dit is niet het geval! Bekijk de dingen niet zo optimistisch! Er geldt een tijdsbeperking voor het werk van dit moment en God speelt niet met je! Vroeger, wanneer mensen de ervaring ondergingen van de beproeving van de dienstdoeners, dachten ze dat om stand te houden in hun getuigenis voor God en om door Hem te worden overwonnen, ze een bepaald punt moesten bereiken – ze moesten gewillig en graag een dienstdoener zijn, ze moesten God elke dag prijzen en niet in het minst losbandig of nonchalant zijn. Ze dachten dat ze alleen dan echte dienstdoeners zouden zijn. Maar is dat werkelijk het geval? Op dat moment werden er verschillende soorten mensen onthuld; ze vertoonden allerlei gedragingen. Sommigen klaagden, sommige verspreidden opvattingen, sommigen gingen niet langer naar bijeenkomsten en sommigen deelden zelfs het geld van de kerk uit. Broeders en zusters spanden tegen elkaar samen. Het was echt een enorme emancipatie, maar het had één positief aspect: Niemand trok zich terug. Dat was het sterkste punt. Ze droegen vanwege dit alles een stap van getuigenis voor Satan, en verkregen later de identiteit van Gods volk en zijn zover als vandaag gekomen. Gods werk wordt niet uitgevoerd zoals jij je dit voorstelt, in tegendeel, wanneer de tijd op is, zal het werk eindigen, ongeacht welk punt je hebt bereikt. Sommige mensen zouden kunnen zeggen: Door zo te handelen redt u geen mensen noch hebt ze lief – u bent niet de rechtvaardige God. Ik vertel het je duidelijk: Het hart van mijn werk van dit moment is je te overwinnen en je getuigenis te laten afleggen. Je redden is slechts een afgeleide; of je wel of niet kunnen worden

gered, hangt af van je eigen streven, en houdt geen verband met mij. Toch moet ik je overwinnen. Probeer me niet altijd bij de neus te nemen – vandaag werk ik en red ik jou, niet omgekeerd!

Wat jullie nu zijn gaan begrijpen is hogere kennis dan die van wie dan ook in de geschiedenis die niet werd vervolmaakt. Of het nu jullie kennis van beproevingen of van het geloof in God is, het is allemaal hogere kennis dan die van welke persoon dan ook die in God gelooft. De dingen die jullie begrijpen zijn de dingen die jullie te weten komen voordat jullie de beproevingen van omgevingen ondergaan, maar jullie werkelijke gestalte is volledig onverenigbaar met hen. Wat jullie weten is hoger dan wat jullie in de praktijk brengen. Hoewel jullie zeggen dat mensen die in God geloven God zouden moeten liefhebben en niet zouden moeten streven naar zegeningen maar alleen Gods wil zouden moeten willen bevredigen, is wat in jullie levens wordt gemanifesteerd hier ver van verwijderd en enorm besmet. De meeste mensen geloven in God omwille van vrede en andere voordelen. Tenzij het je voordeel oplevert, geloof je niet in God, en als je Gods genadeblijken niet kunt ontvangen, ga je zitten mokken. Hoe kan wat je hebt gezegd je ware gestalte zijn? Wanneer onvermijdelijke moeilijkheden binnen de familie optreden, zoals een kind dat ziek wordt, een geliefde die in het ziekenhuis wordt opgenomen, een slechte oogst en de vervolging door familieleden; zelfs deze vaak voorkomende, alledaagse dingen zijn jou te veel. Wanneer zulke dingen gebeuren raak je in paniek, weet je niet wat je moet doen – en meestal begin je over God te klagen. Je klaagt dat Gods woorden je hebben misleid, dat Gods werk je belachelijk heeft gemaakt. Is het niet zo dat jullie zulke gedachten hebben? Denk je dat zulke dingen slechts zelden onder jullie voorkomen? Elke dag van jullie leven gebeuren deze dingen.

Jullie denken geen moment aan het succes van jullie geloof in God en hoe jullie Gods wil kunnen bevredigen. Jullie ware gestalte is te klein, zelfs nog kleiner dan dat van een klein kuiken. Wanneer je familiebedrijf verlies lijdt, klaag je over God, wanneer je jezelf in een omgeving bevindt zonder Gods bescherming klaag je nog steeds over God. Je klaagt zelfs wanneer een van je kuikens sterft of een oude koe in de stal ziek wordt, je klaagt wanneer het tijd is voor je zoon om te trouwen maar de familie niet genoeg geld heeft; je wilt de plicht van het ontvangen doen, maar kunt je dat niet veroorloven, en ook dan klaag je. Je loopt over van klachten en soms woon je hierom geen samenkomsten bij, of eet en drink je de woorden van God niet, soms word je voor een lange periode negatief. Niets van wat je nu overkomt, heeft ook maar enige betrekking op je vooruitzichten of lot. Deze dingen zouden ook gebeuren als je niet in God zou geloven. Toch geef je er nu God de verantwoordelijkheid voor en sta je erop te beweren dat God je heeft geëlimineerd. Hoe zit het met je geloof in God, heb je echt je leven aangeboden? Niemand van jullie die God vandaag volgen zou standvastig blijven bij het ondergaan van dezelfde beproevingen als Job, elk van jullie zou ten val komen. En er is, heel eenvoudig, een wereld van verschil tussen jullie en Job. Als vandaag de dag de helft van jullie bezittingen in beslag zou zijn genomen, durven jullie het bestaan van God te ontkennen en als jullie je zoon of dochter zou zijn afgenomen, zou je weeklagend de straat oprennen. Als je enige weg om in je inkomen te voorzien, zou doodlopen, zou je het met God proberen op te nemen. Je zou vragen waarom ik in het begin zoveel woorden heb gesproken om je bang te maken. Op zulke momenten is er niets dat jullie niet zouden wagen te doen. Dit toont aan dat jullie geen enkel waar inzicht hebben verworven en dat jullie nog geen ware gestalte hebben. De beproevingen in jullie

zijn te groot omdat je te veel weet, maar wat jullie werkelijk begrijpen is nog niet een duizendste van waarvan jullie je bewust zijn. Stop niet bij louter begrip en kennis. Jullie kunnen het beste bekijken hoe veel jullie werkelijk in de praktijk kunnen brengen, hoe veel van de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest werd verdiend door het zweet van jullie eigen harde werk, en in hoe veel van jullie oefeningen jullie je eigen voornemen hebben verwezenlijkt. Je moet je gestalte en oefening serieus nemen. Je moet in je geloof in God niet proberen om voor wie dan ook louter plichtmatig de vereiste handelingen te verrichten – of je uiteindelijk de waarheid en het leven kunt verwerven of niet is afhankelijk van je eigen streven.

Voetnoot:

a. Het verhaal van de Hanhao-vogel lijkt sterk op de fabel van de krekel en de mier van Aesopus. De Hanhao-vogel slaapt liever dan dat hij een nest bouwt terwijl het warm weer is, ondanks herhaalde waarschuwingen van zijn buurman, een ekster. Wanneer de winter aanbreekt, vriest de vogel dood.

Praktijk (4)

De vrede en vreugde waar ik vandaag over spreek, zijn niet dezelfde als die waar jij in gelooft en die je begrijpt. Jij dacht altijd dat vrede en vreugde betekende: de hele dag gelukkig zijn, de afwezigheid van ziekte en ongeluk in je familie, altijd tevreden zijn in je hart, zonder enige gevoelens van verdriet, en een onbeschrijfelijke innerlijke blijdschap hebben ongeacht de reikwijdte van je eigen

leven. Dat kwam dan bij een salarisverhoging en het feit dat je zoon net was toegelaten tot de universiteit. Met deze dingen in gedachte, bad je tot God en toen je zag dat Gods genade zo groot was, werd je dolgelukkig, grijsde je van oor tot oor en kon je niet ophouden God te danken. Zo'n vrede en vreugde is niet de ware vrede en vreugde die samengaan met de aanwezigheid van de Heilige Geest. Zoiets is eerder de vrede en vreugde die het resultaat zijn van vleselijke voldoening. Je zou moeten begrijpen in welke tijd we nu leven; dit is niet het Tijdperk van Genade en het is niet langer de tijd waarin je probeert je buik te vullen met brood. Je kunt wel heel blij zijn omdat het allemaal goed gaat met je familie, maar je leven strijdt voor zijn laatste adem – en daarom is, ongeacht hoe groot je vreugde is, de Heilige Geest niet bij je. De aanwezigheid van de Heilige Geest hebben is eenvoudig: doe wat je moet doen goed, voer de plicht en taak van de mens goed uit, wees in staat om jezelf te voorzien van de dingen die je nodig hebt en maak je fouten goed. Als je altijd een last voor je eigen leven hebt te dragen en gelukkig bent omdat je een waarheid hebt doorzien of Gods huidige werk hebt begrepen, dan heb je werkelijk de aanwezigheid van de Heilige Geest. Of als je soms door onrust bevangen wordt omdat je met een probleem te maken krijgt waarvan je niet weet hoe je dat moet ondergaan, of omdat je een waarheid die wordt gecommuniceerd niet begrijpt, bewijst dit dat de Heilige Geest met je is. Dit zijn normale staten binnen de ervaring van het leven. Je moet het verschil begrijpen tussen het hebben van de aanwezigheid van de Heilige Geest en het niet hebben van de aanwezigheid van de Heilige Geest en je moet hier niet te eenvoudig over denken.

Eerder is gezegd dat de aanwezigheid van de Heilige Geest hebben en het werk van de Heilige Geest verschillend zijn. De normale staat van de

aanwezigheid van de Heilige Geest hebben uit zich in het hebben van normale gedachten, normaal verstand en normale menselijkheid. Het karakter van mensen blijft zoals het was, maar binnenin hen zal vrede zijn en naar buiten toe zullen zij het goede gedrag van heiligen hebben. Dit zal bij iemand het geval zijn wanneer de Heilige Geest met hem is. Wanneer iemand de aanwezigheid van de Heilige Geest bij zich heeft, denkt hij normaal. Wanneer hij honger heeft, wil hij eten, als hij dorst heeft, wil hij water drinken. ... Dergelijke manifestaties van normale menselijkheid zijn niet de verlichting van de Heilige Geest. Het zijn de gewone gedachten van mensen en het is de gewone gesteldheid wanneer de Heilige Geest aanwezig is. Sommige mensen geloven ten onrechte dat degenen die de aanwezigheid van de Heilige Geest hebben geen honger kennen, dat ze geen vermoeidheid voelen en, dat ze niet aan hun familie schijnen te denken, omdat ze vrijwel helemaal gescheiden zijn van het vlees. In feite is het zo dat, hoe meer de Heilige Geest met mensen is, des te normaler ze zijn. Ze weten hoe ze voor God moeten lijden en dingen op moeten geven, hoe ze zich moeten uitputten voor God en hoe ze trouw moeten zijn aan God. Bovendien wijden ze hun aandacht aan voedsel en kleding. Met andere woorden, ze hebben niets verloren van de gewone menselijkheid die mensen horen te hebben en zijn juist bijzonder begiftigd met rede. Soms lezen ze de woorden van God en denken ze na over het werk van God; er is geloof in hun hart en ze zijn bereid om de waarheid na te jagen. Natuurlijk is het werk van de Heilige Geest gebaseerd op dit fundament. Als mensen niet normaal denken, beschikken ze niet over rede – zoiets is geen normale gesteldheid. Als mensen normaal denken en de Heilige Geest met hen is, beschikken ze beslist over de rede van een normaal mens, en verkeren ze dus in een normale gesteldheid. In het ervaren van Gods werk zijn

er bepaalde tijden voor het werk van de Heilige Geest, terwijl de aanwezigheid van de Heilige Geest vaak voortdurend is. Zolang de rede en het denken van mensen normaal is, en zolang hun staat normaal is, is de Heilige Geest beslist met hen. Als de rede en het denken van mensen niet normaal is, is hun menselijkheid niet normaal. Als op dit moment het werk van de Heilige Geest in je is, dan zal de Heilige Geest zeker ook met je zijn. Maar als de Heilige Geest met je is, zal het werk van de Heilige Geest niet noodzakelijkerwijs in je zijn want de Heilige Geest werkt op speciale tijden. De aanwezigheid van de Heilige Geest hebben kan alleen het normale bestaan van mensen in stand houden, maar de Heilige Geest werkt alleen op bepaalde tijden. Als jij bijvoorbeeld een leider of een werker bent en je de kerk begiet en van voeding voorziet, zal de Heilige Geest je verlichten tot het gebruik van bepaalde woorden die stichtend zijn voor anderen en waardoor een aantal praktische problemen van je broeders en zusters kunnen worden opgelost – op dergelijke momenten is de Heilige Geest aan het werk. Soms zal de Heilige Geest je, terwijl je de woorden van God eet en drinkt, met bepaalde woorden verlichten en merk je dat het heel goed lukt om ze tegen het licht van je eigen ervaringen te houden, waardoor je je eigen staten beter begrijpt; dat is ook het werk van de Heilige Geest. Als ik spreek luisteren jullie wel eens en kunnen jullie je eigen gesteldheden tegen mijn woorden afwegen en soms worden jullie geraakt of geïnspireerd; dit is allemaal het werk van de Heilige Geest. Sommige mensen zeggen dat de Heilige Geest altijd in hen werkt. Dat is onmogelijk. Als ze zouden zeggen dat de Heilige Geest altijd bij hen is, zou dat realistisch zijn. Als ze zouden zeggen dat hun denken en voelen altijd normaal zijn, zou dat ook realistisch zijn en zou dat aantonen dat de Heilige Geest met hen is. Als ze zeggen dat de Heilige Geest altijd in ze aan werk is, dat

ze verlicht zijn door God en op elk moment geraakt worden door de Heilige Geest en voortdurend nieuwe kennis verkrijgen, dan is dat niet normaal. Het is extreem bovennatuurlijk! Zonder een spoortje twijfel zijn zulke mensen kwade geesten! Zelfs als de Geest van God vlees wordt, zijn er tijden waarop Hij moet eten en moet rusten – om nog maar niets te zeggen over mensen. Zij die bezeten zijn door kwade geesten lijken zonder de zwakheid van het vlees te zijn. Zij zijn in staat om alles te verzaken en alles op te geven. Ze zijn vrij van emotie, in staat om martelingen te doorstaan en voelen geen spoor van vermoeidheid, alsof ze boven het vlees uitgestegen zijn. Is dat niet extreem bovennatuurlijk? Het werk van de kwade geest is bovennatuurlijk en deze dingen zijn onbereikbaar voor mensen. Mensen die geen onderscheid kunnen maken zijn jaloers als ze zulke mensen zien en zeggen dan dat zij over zo'n uitbundigheid bij hun geloof in God beschikken, een geweldig geloof hebben en nog niet het minste spoortje van zwakte vertonen! In feite is dit de manifestatie van het werk van de kwade geest. Want normale mensen hebben onvermijdelijk menselijke zwakheden; dat is de normale gesteldheid van hen die de aanwezigheid van de Heilige Geest hebben.

Wat betekent het om stevig vast te houden aan je getuigenis? Sommige mensen zeggen dat ze gewoon zo volgen en houden zich er niet mee bezig of ze in staat zijn leven te verkrijgen; ze streven het leven niet na, maar ze gaan ook niet terug. Ze erkennen alleen dat deze fase van het werk gedaan wordt door God. Falen zij door al deze dingen niet in hun getuigenis? Zulke mensen getuigen er niet eens van dat ze overwonnen zijn. Zij die overwonnen zijn volgen, ongeacht al het andere en zijn in staat om het leven na te streven. Ze geloven niet alleen in de praktische God, maar zijn ook in staat om al Gods aanwijzingen

op te volgen. Zo zijn degenen die getuigenis geven. Zij die geen getuigenis geven hebben het leven nooit nagestreefd en volgen nog steeds door een beetje aan te modderen. Je kunt volgen, maar dat betekent niet dat je overwonnen bent want je weet niets van Gods werk vandaag de dag. Overwonnen zijn is voorwaardelijk. Niet ieder die volgt is overwonnen, want in je hart begrijp je niets van waarom je de God van nu moet volgen, noch weet je hoe je het tot hiertoe hebt gebracht, en wie je heeft ondersteund tot op vandaag. In hun geloof in God brengen sommige mensen de hele dag in verwarring door; daarom betekent volgen niet noodzakelijkerwijs dat je getuigenis geeft. Wat is precies een waar getuigenis? Het getuigenis waar we het hier over hebben heeft twee delen: het ene is getuigen van overwonnen zijn en het andere is getuigen van vervolmaakt zijn (wat natuurlijk een getuigenis is dat volgt op de grotere beproevingen van de toekomst). Met andere woorden, als je in staat bent om standvastig te blijven tijdens beproevingen, dan heb je de tweede stap van het getuigenis doorstaan. Wat nu cruciaal is, is de eerste stap van het getuigenis: in staat zijn om standvastig te blijven staan gedurende elk stadium van de beproevingen van tuchtiging en oordeel. Dat is getuigen van overwonnen zijn. Dat is zo omdat het nu de tijd van de overwinning is. (Je moet weten dat het nu de tijd is van Gods werk op aarde; de belangrijkste taak van de vleesgeworden God op aarde is het gebruik van oordeel en tuchtiging om deze groep mensen op aarde te overwinnen die Hem volgen). Of je wel of niet in staat bent om te getuigen van het overwonnen zijn, is niet alleen afhankelijk van of je in staat bent om tot het einde toe te volgen, maar nog belangrijker, van of je, terwijl je elke stap van Gods werk ervaart, ontvankelijk bent voor het ware begrip van Gods tuchtiging en oordeel, en van of je werkelijk al dit werk ziet. Het is niet zo dat je erdoorheen

kunt sukkelen als je tot het einde toe volgt. Je moet in staat zijn om je bereidwillig over te geven bij elk geval van tuchtiging en oordeel, om de ware kennis van elke stap van het werk dat je ervaart te vatten, en om kennis te verkrijgen van en gehoorzaam te zijn aan Gods gezindheid. Dat is het ultieme getuigenis van overwonnen worden dat van jou wordt vereist. Getuigen van overwonnen zijn gaat vooral over jouw kennis van de incarnatie van God. Een uiterst belangrijk punt is dat het bij deze stap van het getuigenis gaat om de incarnatie van God. Het maakt niet uit wat je doet of zegt tegen de mensen van de wereld of tegen machthebbers; waar het boven alles om gaat is of je in staat bent om alle woorden uit Gods mond en al Zijn werk te gehoorzamen. Daarom is deze stap van het getuigenis gericht tegen Satan en alle vijanden van God – de demonen en vijanden die niet geloven dat God een tweede keer vlees zal worden en zal komen om nog groter werk te doen en die bovendien niet geloven in het feit van Gods terugkeer in het vlees. Met andere woorden, deze stap is gericht tegen alle antichristen – alle vijanden die niet geloven in de vleeswording van God.

God missen en naar God verlangen bewijst niet dat je overwonnen bent door God; dat is afhankelijk van of je gelooft dat Hij het vleesgeworden Woord is, dat het Woord vlees geworden is, dat de Geest het Woord geworden is, en dat het Woord verschenen is in het vlees. Dit is het cruciale getuigenis. Het maakt niet uit hoe je volgt of hoe je je uitput. Wat cruciaal is, is of je in staat bent om vanuit deze normale menselijkheid te ontdekken dat het Woord vlees is geworden en de Geest van de waarheid werkelijkheid is geworden in het vlees – dat heel de waarheid, de weg en het leven in het vlees is gekomen en dat Gods Geest echt op aarde is gekomen en dat de Geest in het vlees is gekomen. Hoewel dit oppervlakkig gezien anders lijkt dan de ontvangenis door de Heilige Geest, ben

je door dit werk in staat om duidelijker te zien dat de Geest reeds werkelijkheid is geworden in het vlees en bovendien, dat het Woord vlees is geworden en dat het Woord is verschenen in het vlees en dat je in staat bent om de ware betekenis te begrijpen van de woorden: “In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God.” Bovendien moet je begrijpen dat de woorden van nu God zijn, dat het Woord God is, en aanschouwen dat het Woord vlees wordt. Dit bewijst dat je over ware kennis beschikt dat God vleesgeworden is – je bent niet alleen in staat om Hem te kennen, maar je bent je er ook van bewust dat de weg die je nu bewandelt de weg van het leven is en de weg van de waarheid. Jezus heeft een fase van het werk gedaan die alleen de kern van “het Woord was bij God” vervulde: de waarheid van God was bij God en de Geest van God was bij het vlees en was onafscheidelijk van Hem. Dat wil zeggen, het vlees van de geïncarneerde God was bij de Geest van God, wat een groter bewijs is dat de vleesgeworden Jezus de eerste incarnatie van God was. Deze fase van het werk vervulde de kernbetekenis van “het Woord wordt vlees”, gaf een diepere betekenis aan “het Woord was bij God, het Woord was God” en maakt het voor je mogelijk om standvastig deze woorden te geloven: “In het begin was het Woord.” Dat wil zeggen, in de tijd van de schepping was God bezeten van woorden, Zijn woorden waren bij Hem en onafscheidelijk van Hem en het laatste tijdperk maakt de macht en het gezag van Zijn woorden nog duidelijker en stelt de mensen in staat om alles van Zijn weg te zien – al Zijn woorden te horen. Dat is het werk van het laatste tijdperk. Je moet deze dingen door en door gaan begrijpen. Het is niet een kwestie van het vlees kennen, maar van hoe je het vlees en het Woord begrijpt. Dit is de getuigenis die je moet uitdragen, wat iedereen moet weten. Want dit is het werk van de tweede incarnatie – en de

laatste keer dat God vlees wordt – het maakt de betekenis van de incarnatie helemaal compleet, voert Gods werk in het vlees helemaal uit en zendt het uit en brengt de tijd dat God in het vlees is tot een einde. Daarom moet je de betekenis van de incarnatie kennen. Het maakt niet uit hoeveel je rondrent of hoe goed je andere externe zaken doet; waar het om gaat is of je in staat bent om je werkelijk te onderwerpen aan de geïncarneerde God en je hele wezen aan God toe te wijden en alle woorden die uit Zijn mond komen te gehoorzamen. Dit is wat je zou moeten doen en waar je je aan zou moeten houden.

De laatste stap van het getuigenis is het getuigen van of je wel of niet vervolmaakt kunt worden. Dat wil zeggen, het laatste getuigenis is dat, nadat je alle woorden die gesproken zijn door de mond van de geïncarneerde God hebt geaccepteerd en de kennis van God hebt verkregen en zeker bent van Hem, je al deze woorden uit Gods mond naleeft en voldoet aan de voorwaarden die God aan je stelt – de stijl van Petrus en het geloof van Job, zodanig dat je kunt gehoorzamen tot de dood, je helemaal aan Hem kunt overgeven en uiteindelijk een beeld van de mens kunt bereiken dat voldoet aan de eisen – dit betekent het beeld van iemand die overwonnen en vervolmaakt is, nadat hij Gods oordeel en tuchtiging heeft ervaren. Dit is het toppunt van getuigenis – het is de getuigenis die uitgedragen hoort te worden door iemand die uiteindelijk vervolmaakt is. Dit zijn de twee stadia van getuigenis die je zou moeten geven; ze hangen met elkaar samen, en elk van beiden is onmisbaar. Maar er is een ding dat je moet weten: het getuigenis dat ik nu van je vraag is niet gericht tot de mensen van de wereld, noch tot een enkel individu, maar tot dat wat ik van jou vraag. Het wordt gemeten aan de vraag of je in staat bent mij tevreden te stellen en of je in staat

bent om helemaal te voldoen aan de maatstaven van wat ik van ieder van jullie vereis. Dit is wat jullie zouden moeten begrijpen.

Praktijk (5)

Tijdens het Tijdperk van Genade uitte Jezus enige woorden en voerde Hij één fase van het werk uit. Ze waren alle ingebed in een context en ze waren alle geschikt voor de gesteldheid van de mensen van die tijd. Jezus sprak en werkte op een manier die paste bij de context van die tijd. Hij sprak ook enige profetieën uit. Hij profeteerde dat de Geest van waarheid tijdens de laatste dagen zou komen en een fase van het werk zou uitvoeren. Dat wil zeggen dat Hij niets begreep van het werk behalve het werk dat Hijzelf tijdens dat tijdperk moest doen. Met andere woorden, het werk dat door de vleesgeworden God wordt gebracht is beperkt. Zo doet Hij dus alleen het werk van het tijdperk waarin Hij Zich bevindt en doet geen werk dat geen betrekking heeft op Hem. In die tijd werkte Jezus niet volgens gevoelens of visioenen, maar zoals passend was bij de tijd en context. Niemand leidde Hem of wees Hem de weg. De totaliteit van Zijn werk was Zijn eigen wezen – het was het werk dat moest worden uitgevoerd door de vleesgeworden Geest van God, dat was al het werk dat werd ingeluid met de vleeswording. Jezus werkte uitsluitend naar aanleiding van wat Hij Zelf zag en hoorde. Met andere woorden, de Geest werkte rechtstreeks. Het was niet nodig dat er boodschappers aan Hem verschenen en Hem dromen schonken, en het was ook niet nodig dat er een groot licht op Hem scheen en Hem liet zien. Hij werkte vrij en ongedwongen, omdat Zijn werk niet op gevoelens gebaseerd was.

Met andere woorden, Hij tastte en giste niet tijdens Zijn werk, maar volbracht de dingen met gemak, werkend en sprekend volgens Zijn eigen ideeën en wat Hij met Zijn eigen ogen zag, waarbij Hij rechtstreeks voedsel gaf aan elk van de discipelen die Hem volgden. Dit is het verschil tussen het werk van God en het werk van mensen: Wanneer mensen werken, zoeken en tasten ze in het rond, waarbij ze om dieper in te treden altijd anderen imiteren en zich bewust baseren op de fundering die door andere is gelegd. Gods werk is het voorzien van wat Hij is, en Hij doet het werk dat Hij Zelf dient te doen. Hij voedt de kerk niet met kennis die afkomstig is uit het werk van enig mens. In plaats daarvan presenteert Hij werk dat is gebaseerd op de gesteldheid van mensen. Aldus is Gods werk duizenden malen vrijer dan het werk dat mensen doen. Het lijkt mensen zelfs alsof God zich niet aan Zijn plicht houdt en werkt zoals het Hem uitkomt. Al het werk dat Hij doet is nieuw. Maar je moet weten dat het werk van de vleesgeworden God nooit op gevoelens is gebaseerd. In die tijd, nadat Jezus Zijn werk van gekruisigd worden had voltooid en zodra de discipelen die Jezus volgden een bepaald punt in hun ervaring hadden bereikt, voelden ze dat Gods dag aanstaande was en dat ze de Heer spoedig zouden ontmoeten. Dat was het gevoel dat ze hadden en voor hen was dit gevoel van het grootste belang. Maar in feite zijn de gevoelens van mensen niet betrouwbaar. Ze voelden dat ze misschien op het punt stonden het einde van de weg te bereiken, of dat alles wat ze deden en leden door God was verordineerd. Paulus zei ook dat hij de wedloop had volbracht, dat hij de goede strijd had gestreden en dat de krans van de gerechtigheid op hem wachtte. Zo voelde hij zich, en hij schreef dit in zijn brieven en zond die naar de gemeenten. Zulke handelingen kwamen voort uit de last die hij voor de gemeenten droeg, en dus besteedde de Heilige Geest er

geen aandacht aan. Op het moment dat Paulus dit zei, had hij er geen ongemakkelijk over en voelde hij zich ook niet terechtgewezen. Hij geloofde dus dat het een heel normaal iets was en helemaal in orde, en dat het afkomstig was van de Heilige Geest. Maar gezien vanuit het perspectief van nu kwam het helemaal niet van de Heilige Geest. Het was niets meer dan de illusie van een mens. De mens koestert vele illusies. God schenkt ze geen aandacht en geeft er wanneer ze voorkomen geen mening over. Het meeste werk van de Heilige Geest wordt niet uitgevoerd via de gevoelens van mensen – de Heilige Geest werkt niet in de gevoelens van mensen, behalve in de moeilijke, donkere tijden voordat God vlees werd, of in de periode dat er geen apostelen of werkers zijn. Tijdens die fase geeft het werk van de Heilige Geest mensen soms speciale gevoelens. Bijvoorbeeld: Wanneer mensen niet worden geleid door Gods woorden, hebben ze wanneer ze bidden een onbeschrijfelijk gevoel van geluk. Ze hebben een gevoel van vreugde in hun hart, leven in vrede met zichzelf en voelen zich op hun gemak. Zodra ze door woorden worden geleid, voelen mensen dat hun geest zich verlicht, volgen ze een pad van de praktijk in hun handelingen en hebben ze zonder uitzondering ook gevoelens van vrede en voelen ze zich op hun gemak. Wanneer mensen in gevaar komen, of God hen weerhoudt bepaalde dingen te doen, voelen ze zich in hun hart onrustig en slecht op hun gemak. Dit zijn geheel en al de gevoelens die de Heilige Geest de mens schenkt. Als een vijandige omgeving echter een sfeer van angst oproept en mensen ertoe brengt uitzonderlijk angstig en timide te zijn, dan is dit een normale uitdrukking van menselijkheid en iets dat niets te maken heeft met het werk van de Heilige Geest.

Mensen leven altijd te midden van hun eigen gevoelens en hebben dat al talloze jaren gedaan. Wanneer ze in hun hart in vrede met zichzelf leven, handelen ze (in de veronderstelling dat hun bereidheid een gevoel van vrede is), en wanneer ze deze innerlijke vrede niet hebben, handelen ze niet (in de veronderstelling dat hun onwil of afkeer een gevoel van ongemak is). Als de dingen soepel verlopen, denken ze dat het de wil van God is. (In feite is het iets dat erg soepel moest verlopen, omdat het een natuurlijke gang van zaken is). Wanneer dingen niet soepel verlopen, denken ze dat het niet Gods wil is. Wanneer ze iets tegenkomen dat niet soepel verloopt, doen ze het niet meer. Deze gevoelens die mensen hebben zijn niet accuraat. Als de dingen worden gedaan op basis van de gevoelens van de mensen, zullen behoorlijk wat dingen worden vertraagd. Het is bijvoorbeeld zeker dat er moeilijkheden zullen optreden bij het in de praktijk brengen van de waarheid en nog meer bij het doen van Gods wil. Veel positieve dingen zullen moeilijk zijn te realiseren. Zoals het gezegde luidt: "De weg naar geluk is bezaaid met tegenslagen." Mensen hebben te veel gevoelens in hun praktische leven, waardoor ze constant perplex staan en onzeker zijn over veel dingen. Zonder de waarheid te begrijpen, kunnen mensen niets begrijpen. Maar over het algemeen geldt dat de Heilige Geest in het geheel niet reageert wanneer mensen op basis van hun gevoelens handelen of spreken, voor zover het niet iets is dat de primaire principes schendt. Het is als de "krans van de gerechtigheid" die Paulus voelde: Vele jaren lang vond niemand dat deze gevoelens verkeerd waren en ook Paulus zelf had nooit het gevoel dat zijn gevoelens onjuist waren. Waar komen de gevoelens van mensen vandaan? Het zijn natuurlijk reacties die afkomstig zijn uit hun hersenen. Verschillende omgevingen en verschillende kwesties produceren verschillende

gevoelens. Meestal herleiden mensen aan de hand van menselijke logica een set formules, die resulteren in het vormen van vele menselijke gevoelens. Zonder het zich te realiseren gaan mensen hun eigen logische herleidingen binnen. Op deze manier worden deze gevoelens datgene waarop mensen in hun leven vertrouwen. De gevoelens worden een emotionele steun in hun leven, zoals Paulus' "krans van de gerechtigheid" of Witness Lee's "de Heer in de lucht ontmoeten." Er staat God bijna geen enkele manier ter beschikking in te grijpen in deze gevoelens van de mens, en Hij moet toestaan dat ze zich zo ontwikkelen als ze zich ontwikkelen. Ik heb vandaag duidelijk tot je gesproken over verschillende aspecten van de waarheid. Als je je blijft laten leiden door je gevoelens, blijf je dan niet in vaagheid leven? Je accepteert de woorden niet die zo duidelijk voor je uiteen zijn gezet en vertrouwt altijd op je persoonlijk gevoelens. Ben je wat dit betreft niet als een blinde die een olifant betast? En wat zul je uiteindelijk winnen?

Al het werk dat vandaag de dag door de vleesgeworden God wordt verricht is echt. Het is niet iets dat je kunt voelen of iets dat je kunt voorstellen, en het is nog veel minder iets wat je kunt afleiden – het is iets dat je alleen zult kunnen begrijpen wanneer de feiten over je komen. Soms zul je het nog steeds niet duidelijk kunnen zien zelfs wanneer de feiten over je komen. Mensen zullen het niet eerder begrijpen dan wanneer God persoonlijk handelt en duidelijkheid verschaft over de ware feiten van wat er gebeurd. In die tijd hadden de discipelen die Jezus volgden vele illusies. Ze geloofden dat de dag van God aanstaande was en dat ze spoedig voor de Heer zouden sterven en de Heer Jezus zouden kunnen ontmoeten. Petrus wachtte vanwege dit gevoel zeven volle jaren, maar de dag kwam niet. Ze voelden dat hun levens rijp waren geworden. De

gevoelens die ze koesterden, vermenigvuldigden zich en werden ontvankelijk, maar ze ervoeren vele mislukkingen en konden niet slagen. Ze wisten zelf niet wat er gaande was. Kon het zijn dat wat werkelijk van de Heilige Geest kwam niet zou worden vervuld? Menselijke gevoelens zijn onbetrouwbaar. Omdat mensen cerebrale gedachten en hun eigen ideeën hebben, creëren ze een schat aan associaties gebaseerd op de context en gesteldheden van die tijd. In het bijzonder is het zo dat, wanneer er iets met mensen gebeurt die een gezonde manier van denken hebben, deze mensen overprikkeld worden en niet anders kunnen doen dan een schat aan associaties creëren. Dit is in het bijzonder van toepassing op 'deskundigen' met verheven kennis en theorieën, van wie de associaties na vele jaren met de wereld in de weer te zijn geweest nog rijker worden. Zonder dat ze het zich realiseren nemen deze hun harten over, worden ze tot hun bijzonder krachtige gevoelens, en zijn ze tevreden met deze gevoelens. Wanneer mensen iets willen doen, komen er gevoelens en beelden in hen op en zullen ze denken dat deze juist zijn. Wanneer ze later zien dat wat ze wilden niet is verwezenlijkt, kunnen mensen niet begrijpen wat er fout is gegaan. Misschien geloven ze dat God Zijn plan heeft veranderd.

Het is onvermijdelijk dat alle mensen gevoelens hebben. Tijdens het Tijdperk van de Wet hadden veel mensen ook bepaalde gevoelens, maar het aantal fouten in hun gevoelens was geringer dan bij de mensen van vandaag de dag. Dat komt omdat de mensen vroeger de verschijning van Jehova konden aanschouwen, boodschappers konden zien en dromen hadden. De mensen van nu zijn niet in staat visioenen of boodschappers te zien en dus hebben zich de fouten in hun gevoelens vermenigvuldigd. Wanneer de mensen van nu voelen dat iets bijzonder juist is en het in de praktijk gaan brengen, berispt de Heilige

Geest hen niet. Ze hebben vrede met zichzelf en nadat ze het in de praktijk hebben gebracht kunnen ze alleen via gemeenschap of het lezen van het woord van God er achter komen dat ze fout zaten. Eén aspect hiervan is dat er geen boodschappers aan mensen verschijnen, dromen schaars zijn en mensen de hemelse visioenen niet meer zien. Een ander aspect is dat de Heilige Geest de mensen niet vaker van binnen berispt of disciplineert. Er is nauwelijks enig werk van de Heilige Geest in de mensen. En dus zullen mensen niets oogsten als ze de woorden van God niet eten en drinken, niet op een praktische manier naar de waarheid zoeken en het pad van de praktijk niet begrijpen. De principes van het werk van de Heilige Geest zijn als volgt: Hij schenkt geen aandacht aan dat wat geen betrekking heeft op Zijn werk. Als iets niet binnen de reikwijdte van Zijn jurisdictie valt, bemoeit Hij zich er absoluut nooit mee en komt Hij niet tussenbeide. Hij staat dus toe dat mensen zoveel problemen maken als ze maar willen. Je kunt dus doen wat je wilt, maar de dag zal komen waarop je merkt dat je door paniek bent bevangen en het spoor bijster bent. God werkt uitsluitend doelbewust in Zijn eigen vlees en bemoeit Zich nooit met het werk van de mens. In plaats daarvan houdt Hij zich verre van de wereld van de mens en doet het werk dat Hij behoort te doen. Als je vandaag iets fouts doet zul je niet worden berispt, noch zal je worden beloond als je morgen iets goeds doet. Dit zijn menselijke zaken en ze hebben geen enkele betrekking op het werk van de Heilige Geest – dit valt in het geheel niet binnen de reikwijdte van mijn werk.

In de tijd dat Petrus werkte, sprak hij talloze woorden en verrichte veel werk. Is het mogelijk dat niets daarvan afkomstig was uit menselijke ideeën? Het is onmogelijk dat dit geheel afkomstig was van de Heilige Geest. Petrus was slechts een schepsel van God, hij was een volgeling; hij was Petrus, niet Jezus,

en hun essenties waren niet hetzelfde. Hoewel Petrus door de Heilige Geest was gezonden, was niet alles wat hij deed afkomstig van de Heilige Geest, want hij was nu eenmaal een mens. Paulus sprak ook vele woorden en schreef een flink aantal brieven aan de gemeenten, waarvan sommigen verzameld zijn in de Bijbel. De Heilige Geest uitte geen enkele mening, want dat was de tijd waarop hij werd gebruikt door de Heilige Geest. Hij deed wat ervaring en kennis op, schreef die op en gaf ze door aan de broeders en zusters in de Heer. Jezus gaf geen enkele reactie. Waarom riep de Heilige Geest hem in die tijd geen halt toe? Dat was omdat er nu eenmaal onzuiverheden opkomen uit de normale manier van denken bij mensen, dat is onvermijdelijk. Daarnaast was het zo dat zijn handelingen niet zo ver gingen dat ze een punt bereikten dat ze tot een hindernis of verstoring werden. Wanneer er sprake is van dit soort werk van menselijkheid, vinden mensen het eenvoudiger te accepteren. Zolang de onzuiverheden van de normale manier van denken bij de mens niets hinderen, gelden ze als normaal. Met andere woorden, mensen met een normale manier van denken kunnen allemaal op die manier denken. Wanneer mensen in het vlees leven hebben ze hun eigen manier van denken, het is onmogelijk deze uit te bannen. Echter, wanneer mensen enige tijd Gods werk hebben ervaren en enkele waarheden hebben begrepen, zullen er minder van deze manieren van denken ontstaan. Wanneer ze meer dingen hebben ervaren, zullen ze in staat zijn duidelijk te zien en zullen ze de dingen dus minder hinderen. Met andere woorden, wanneer de voorstellingen en logische gevolgtrekkingen van de mens worden weerlegd, zullen hun abnormale gevoelens verminderen. Degenen die in het vlees leven hebben allemaal hun eigen manier van denken, maar uiteindelijk zal God hen zo bewerken dat hun manier van denken hen niet meer kan hinderen en ze in hun

leven niet langer vertrouwen op gevoelens. Dan zal hun werkelijke gestalte groeien. Wanneer ze in staat zijn binnen de werkelijkheid bij Gods woord te leven en niet langer dingen te doen die vaag en leeg zijn, zullen ze geen dingen meer doen die verstoringen veroorzaken en zullen hun illusies verdwijnen. Op dat moment zullen hun handelingen hun werkelijke gestalte zijn.

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (1)

De mensheid, die te diep verdorven is door Satan, weet niet dat er een God is en is gestopt met het aanbidden van God. In het begin, toen Adam en Eva werden geschapen, waren de glorie van Jehova en het getuigenis van Jehova voortdurend aanwezig. Maar nadat hij verdorven werd, verloor de mens de glorie en het getuigenis omdat iedereen in opstand kwam tegen God en Hem niet meer vereerde. Het huidige overwinningswerk heeft als doel alle getuigenissen en alle glorie terug te winnen en alle mensen God te laten aanbidden, zodat er een getuigenis is onder de schepselen. Dat is wat er moet gebeuren in deze fase van werk. En hoe moet de mensheid precies worden overwonnen? Het zal geschieden door het gebruik van dit werk van woorden. Daardoor zal de mens volledig worden overtuigd; hij zal volledig worden onderworpen door het gebruik van openbaring, oordeel, tuchtiging en genadeloze vervloeking; en door de opstandigheid van de mens te onthullen en zijn rebellie te oordelen, zodat hij de onrechtvaardigheid en onreinheid van de mensheid gaat inzien, die gebruikt zal worden om Gods rechtvaardige gezindheid te onderstrepen. Ja, vooral door het gebruik van deze woorden zal de mens worden overwonnen en volledig worden

overtuigd. Woorden zijn het middel voor de definitieve overwinning van de mensheid, en allen die deze overwinning aanvaarden, zullen ook de hardheid en het oordeel van deze woorden moeten aanvaarden. Het huidige proces van spreken is een overwinningsproces. Hoe moeten mensen dan precies samenwerken? Door al deze woorden ook echt te eten en te drinken en te begrijpen. Mensen kunnen zichzelf niet overwinnen. Je moet je verdorvenheid en onreinheid, je opstandigheid en ongerechtigheid, leren inzien door het eten en drinken van deze woorden, en je neerwerpen voor God. Als je Gods wil kunt begrijpen en het vervolgens in de praktijk brengt, en daarnaast ook de visie hebt, als je deze woorden volledig weet te gehoorzamen en je eigen keuzes nalaat, dan ben je overwonnen. En dan zullen het deze woorden zijn die je hebben overwonnen. Waarom heeft de mensheid het getuigenis verloren? Omdat niemand meer vertrouwen heeft in God of God echt in zijn hart heeft. Het overwinnen van de mensheid betekent dit geloof in ere herstellen. Mensen zijn altijd weer gericht op de wereld, ze koesteren teveel hoop, verlangen teveel van de toekomst en hebben allerlei buitensporige eisen. Ze zijn altijd bezig met vleselijke dingen en niet geïnteresseerd in het zoeken naar de weg van het geloof in God. Hun harten zijn in bezit genomen door Satan. Ze hebben hun eerbied voor God verloren en keren hun hart tot Satan. Maar de mens is door God geschapen. Aldus heeft de mens het getuigenis verloren, wat betekent dat hij de glorie van God is kwijtgeraakt. Het doel van het overwinnen van de mensheid is om de glorie terug te winnen van de eerbied van de mens voor God. Anders gezegd: er zijn veel mensen die het leven niet najagen; en zelfs als er een aantal zijn, kun je ze tellen op de vingers van een hand. Mensen zijn het meest bezorgd over hun toekomst en besteden geen enkele aandacht aan het

leven. Sommige mensen komen in opstand tegen God en verzetten zich tegen God, veroordelen Hem achter Zijn rug en blijven ver van de waarheid. Ik zal dat soort mensen voorlopig negeren en voorlopig afzien van de omgang met deze zonen van de rebellie. In de toekomst zul je in duisternis leven, wenend en knarsetandend. Je voelt niet hoe kostbaar het licht is als je erin leeft, maar je zult besef hebben van de waarde ervan als je in die donkere nacht leeft. Dan zul je spijt hebben. Nu voel je je goed, maar de dag zal komen dat je spijt zult hebben. Wanneer die dag komt en de duisternis neerdaalt en het licht er niet meer is, zal je spijt te laat zijn. Omdat je het werk dat nu plaatsvindt nog steeds niet begrijpt, zie je niet in hoe kostbaar je tijd nu is. Als het werk in het hele universum eenmaal begint, ja, als alles wat ik vandaag zeg, zal zijn uitgekomen, zullen veel mensen hun hoofd snikkend in hun schoot verbergen. Is dat niet in de duisternis vallen vol geweest en tandengeknars? Iedereen die echt het leven nastreeft en tot een volledig mens wordt gemaakt, zal bruikbaar zijn. Maar alle zonen van de rebellie, die ongeschikt zijn om gebruikt te worden, zullen in duisternis vallen, geen werk van de Heilige Geest ontvangen noch in staat zijn om er iets van te begrijpen. Zo zullen ze bestraft worden en jammeren en huilen. Als je goed bent uitgerust in deze fase van het werk en een volwassen mens bent geworden, dan ben je iemand die geschikt is om gebruikt te worden. Als je slecht bent uitgerust, zul je ongeschikt zijn, zelfs als je in aanmerking komt voor de volgende fase van het werk. Ja, ook als je jezelf op dat moment wilt uitrusten, is de kans dan voorbij. God is dan weggegaan; waar zou je dan heen moeten om opnieuw de kans te krijgen die nu op je wacht, en de oefening te ontvangen die je persoonlijk door God wordt aangeboden? Op dat moment zal God niet langer persoonlijk spreken of persoonlijk Zijn woord geven. Je kunt alleen lezen wat er vandaag wordt

gezegd; hoe zou je dat gemakkelijk kunnen begrijpen? Hoe zou het latere leven gelijk kunnen zijn aan dat van vandaag? Zal je geweent en tandengeknars dan geen levende dood zijn? Nu word je zegen verleend, maar je weet niet hoe je ervan moet genieten. Je leeft in gelukzaligheid, maar toch beseft je het niet. Dat bewijst dat je gedoemd bent om te lijden! Er zijn op dit moment mensen die zich verzetten, anderen rebelleren, weer anderen doen dit of dat. Ik negeer je gewoon. Denk niet dat ik jullie daden niet doorgrond. Doorzie ik jullie wezen niet? Waarom blijven jullie je verzetten? Is het niet omwille van jezelf dat je leven en zegen nastreeft? Is het niet omwille van jezelf dat je geloof hebt? Op dit moment ben ik eenvoudig bezig met het overwinnen door mijn woorden. Zodra dit overwinningswerk is volbracht, zal je einde duidelijk zijn. Moet ik mezelf duidelijker maken?

Het huidige overwinningswerk is werk dat bedoeld is om duidelijk te maken wat het einde van de mens zal zijn. Waarom zeg ik dat de tuchtiging en het oordeel van vandaag het oordeel zijn voor de grote witte troon van de laatste dagen? Zie je dat niet? Waarom is het overwinningswerk de laatste fase? Is het niet om duidelijk te maken hoe iedere mensenklasse zal eindigen? Is het niet om iedereen in de loop van het overwinningswerk van tuchtiging en oordeel de kans te geven om zijn ware kleuren te laten zien en zo daarna naar soort te kunnen worden ingedeeld? Beter dan te beweren dat de mensheid daardoor wordt overwonnen, zou je kunnen zeggen dat hierdoor duidelijk wordt hoe elke mensenklasse zal eindigen. Het gaat dus om een beoordeling van hun zonden en vervolgens een presentatie van de verschillende klassen die er zijn onder de mensen, waarbij wordt beslist of ze boosaardig of rechtvaardig zijn. Na het overwinningswerk komt het werk de beloning van het goede en de bestraffing

van het kwade. Mensen die volledig gehoorzamen, dat wil zeggen de volledig overwonnenen, zullen worden overgeplaatst naar de volgende stap van de verspreiding van het werk over het hele universum. Degenen die niet overwonnen zijn zullen in de duisternis belanden en met ramspoed worden geconfronteerd. De mensheid zal dus worden ingedeeld in soorten, de mensen die kwaad doen bij de boosaardigen, die voor altijd zonder het zonlicht zullen zijn, en de mensen die het goede doen bij de rechtvaardigen, om het licht te ontvangen en daar eeuwig in te leven. Het einde is nabij voor alle dingen, het einde van de mens is hem duidelijk getoond en alle dingen zullen in klassen worden ingedeeld. Hoe kunnen mensen dan ontsnappen aan deze classificatie? De onthulling van het einde voor elke groep mensen zal geopenbaard worden als het einde nabij is voor alle dingen, het zal gebeuren tijdens het werk van de verovering van het hele universum (waaronder ook het overwinningswerk dat begint met het huidige werk). Deze openbaring van het einde van de gehele mensheid zal plaatsvinden vóór de zetel van het oordeel, gedurende de tuchtiging, en gedurende het overwinningswerk van de laatste dagen. De classificatie van mensen betekent niet dat ze terugkeren naar hun oorspronkelijke klassen. Want toen de mens gecreëerd werd bij de schepping van de wereld, was er maar één soort mens, bestaande uit mannen en vrouwen. Er waren geen verschillende soorten. Pas na enkele duizenden jaren van ontaarding zijn er verschillende klassen van mensen ontstaan: sommigen die onder het domein van onreine duivels vallen, anderen die vallen onder het domein van boze duivels, en weer anderen die de weg van het leven nastreven en onder de heerschappij van de Almachtige zijn. Alleen zo ontstaan er geleidelijk klassen onder mensen en onderscheiden de mensen zich in klassen

binnen de grote familie van de mens. Alle mensen hebben verschillende 'vaders'. Het is niet zo dat iedereen volledig onder de heerschappij van de Almachtige valt. Daarvoor is de opstandigheid van mensen te groot. Het rechtvaardig oordeel onthult het ware zelf van elk type mens en laat niets verborgen. Ieder mens toont in het licht zijn ware gezicht. In die zin is de mens niet meer zoals wat oorspronkelijk was en is de oorspronkelijke gelijkenis van zijn voorouders al lang verdwenen. Ontelbare nakomelingen van Adam en Eva zijn al heel lang in de greep van Satan. Ze zullen de hemelzon nooit meer kennen, omdat ze vol zitten met allerlei soorten gif van Satan. Alle mensen hebben dus hun eigen bestemming. Bovendien is het op basis van hun eigen vergif dat ze naar soort worden ingedeeld, wat betekent dat ze worden gesorteerd naar de mate waarin ze vandaag worden veroverd. Het einde van de mens is niet iets dat is voorbestemd vanaf de schepping van de wereld. Dat komt omdat er in het begin maar één klasse was, die collectief 'menschheid' werd genoemd, en de mens aanvankelijk niet door Satan was verdorven. Alle mensen leefden in Gods licht, zonder dat er duisternis over hen kwam. Maar nadat de mens door Satan werd verdorven, verspreidden zich allerlei typen en soorten mensen over de aarde – typen en soorten die afkomstig waren uit de ene familie die collectief 'menschheid' werd genoemd en bestond uit mannen en vrouwen. Ze werden er allen door hun voorouders toe gebracht om af te wijken van hun oudste voorouders – de mensheid die mannelijk en vrouwelijk was (dat wil zeggen, de oorspronkelijke Adam en Eva, hun oudste voorouders). In die tijd waren de Israëlieten de enige mensen die door Jehova werden geleid om op aarde te leven. Maar de verschillende soorten mensen die ontstonden uit geheel Israël (dat wil zeggen uit de oorspronkelijke familie-clan) verloren het leiderschap van Jehova. Deze

vroege mensen, die volkomen onwetend waren van de zaken in de menselijke wereld, gingen samen met hun voorouders wonen in de gebieden die zij tot op de dag van vandaag bezetten. Daardoor weten ze nog steeds niet hoe ze van Jehova zijn afgedwaald en hoe ze tot op de dag van vandaag zijn verdorven door allerlei onreine duivels en boze geesten. Degenen die tot nu toe het diepst zijn verdorven en vergiftigd, namelijk degenen die uiteindelijk niet gered kunnen worden, zullen geen andere keus hebben dan hun voorouders te volgen – de onreine duivels die hen hebben verdorven. Degenen die uiteindelijk gered kunnen worden, bereiken de ware bestemming van de mensheid, die uiteindelijk is gereserveerd voor de geredde en overwonnen mensen. Er zal alles aan worden gedaan om al diegenen te redden die gered kunnen worden, maar voor de ongevoelige, ongeneeslijke mensen is er slechts de keuze om hun voorouders te volgen in de bodemloze put van de tuchtiging. Denk niet dat je einde al in het begin was voorbestemd en dat het nu pas wordt onthuld. Als je zo denkt, ben je dan vergeten dat er tijdens de oorspronkelijke schepping van de mensheid geen afzonderlijke satanische klasse was? Ben je vergeten dat er slechts één mensheid was, bestaande uit Adam en Eva (wat betekent dat er alleen mannen en vrouwen werden geschapen)? Als je al in het begin een afstammeling van Satan was geweest, zou dat dan niet betekenen dat Jehova bij het scheppen van de mens ook een satanische groep maakte? Had Hij zoiets kunnen doen? Hij schiep de mens omwille van zijn getuigenis; Hij schiep de mens omwille van Zijn glorie. Waarom zou Hij opzettelijk een klasse van Satans nageslacht hebben geschapen om opzettelijk weerstand aan Hem te bieden? En zo ja, hoe zouden we dan kunnen zeggen dat Hij een rechtvaardige God is? Wanneer ik nu zeg dat sommigen van jullie uiteindelijk met Satan zullen

meegaan, betekent dat niet dat jullie van het begin af aan bij Satan waren. Het betekent veeleer dat je zo laag gezonken bent dat zelfs wanneer God probeert om je te redden, je nog steeds niet in staat bent om redding te vinden. Er is geen andere keuze dan je in te delen bij Satan. Dat is enkel en alleen omdat je niet te redden bent, niet omdat God onrechtvaardig is tegenover jou, dat wil zeggen: niet omdat God jouw lot met opzet heeft voorbeschikt tot belichaming van Satan om je vervolgens bij Satan in te delen en bewust te laten lijden. Dat is niet de diepste waarheid van het overwinnend werk. Als dat is wat je gelooft, dan heb je een bijzonder eenzijdig inzicht! De laatste fase van de verovering is bedoeld om mensen te redden en ook om het einde van mensen te openbaren. Het is om de ontaarding van de mensen te onthullen door middel van het oordeel en hen zo te bekeren en op te wekken om het leven en de juiste weg van het menselijk leven te volgen. Het is om het hart van gevoelloze en afgestompte mensen wakker te schudden en door het oordeel hun innerlijk verzet te tonen. Als mensen dan echter nog steeds niet in staat zijn om zich te bekeren, nog steeds niet in staat zijn om het rechte pad van het menselijk leven te volgen en niet in staat zijn om deze verdorvenheden af te leggen, dan zijn ze reddeloos verloren en zullen door Satan worden opgeslokt. Dat is de betekenis van de verovering – om mensen te redden en ook om hun einde te laten zien. Een goede einde, een slecht einde – het wordt allemaal geopenbaard door het overwinningswerk. Of mensen gered of vervloekt zullen worden, dat alles wordt onthuld tijdens het overwinningswerk.

In de laatste dagen worden alle dingen ingedeeld naar soort door middel van verovering. Veroveren is het werk van de laatste dagen – met andere woorden, de beoordeling van iemands zonden is het werk van de laatste dagen. Want hoe kunnen mensen anders worden ingedeeld? Het classificerend werk dat onder

jullie plaatsvindt is het begin van een dergelijk werk in het hele universum. Hierna zullen de mensen van alle landen en alle volkeren ook aan het overwinningswerk worden onderworpen. Dat betekent dat ieder mens in de schepping zal worden ingedeeld naar soort, en zal komen vóór de rechterstoel om geoordeeld te worden. Geen enkel mens en geen enkel ding kan ontsnappen aan deze tuchting en dit oordeel, en geen persoon of ding kan om deze indeling heen; iedereen zal in klassen worden ingedeeld. Dat komt omdat het einde nabij is voor alle dingen en alle hemelen en de aarde hun einde bereiken. Hoe zou de mens aan het einde van zijn bestaan kunnen ontsnappen? Dus, hoeveel langer kunnen jullie doorgaan met je daden van ongehoorzaamheid? Zien jullie niet dat je laatste dagen op handen zijn? Hoe kunnen zij die God vereren en naar Hem verlangen niet de dag van de verschijning van Gods rechtvaardigheid zien komen? Hoe kunnen zij de uiteindelijke beloning voor goedheid niet ontvangen? Ben jij iemand die goed doet, of ben je iemand die slecht doet? Ben jij iemand die een rechtvaardig oordeel aanvaardt en gehoorzaamt, of iemand die dan wordt vervloekt? Woon je in het licht vóór de zetel van het oordeel, of in de duisternis in de onderwereld? Ben je zelf niet degene die het duidelijkst weet of jouw einde beloning of straf zal zijn? Ben je zelf niet degene met het meeste inzicht, die heel goed begrijpt dat God rechtvaardig is? Dus, wees eerlijk, hoe is je gedrag en wat voor soort hart heb je? Als ik je vandaag verover, heb je mij dan echt nodig om te bepalen of je gedrag slecht is of goed? Hoeveel heb je voor mij opgegeven? Hoe innig aanbid je mij? Je weet zelf het duidelijkst hoe je tegenover mij staat – is het niet? Je weet zelf als geen ander waar je uiteindelijk terecht zult komen! Ik zeg het je: ik heb alleen de mensheid geschapen en ik heb jou geschapen, maar ik heb jullie niet prijsgegeven aan Satan. Ook heb ik jullie

niet met opzet tegen mij in opstand laten komen om je daarna te straffen. Hebben jullie deze rampen niet verdiend omdat je hart te hard was en je gedrag verachtelijk? Is het dus niet zo dat jullie je eigen einde kunnen bepalen? Is het niet zo dat jullie in je hart wel weten, beter dan wie ook, hoe je zult eindigen? De reden dat ik mensen overwin, is om het ze te onthullen en ook om voor zover mogelijk je redding te verzekeren. Het is niet de bedoeling dat je kwaad doet of bewust de hel van de vernietiging inloopt. Als de tijd komt, al je grote lijden, het geweest en het tandengeknars – zal dat niet allemaal zijn vanwege je zonden? Is het je eigen goedheid of je eigen boosaardigheid dus niet het beste oordeel over je? Is het niet het beste bewijs van wat je einde zal zijn?

Tegenwoordig werk ik te midden van Gods uitverkorenen in China om heel hun opstandige gezindheid te onthullen en hun smerigheid te ontmaskeren en dit levert de context voor alles wat ik moet zeggen. Daarna zal ik een volgende stap nemen en het hele universum veroveren. Ik zal mijn oordeel over jullie gebruiken om de ongerechtigheid van alle mensen in het hele universum te beoordelen, omdat jullie de vertegenwoordigers zijn van de opstandigen onder de mensheid. Degenen die niet meer van zichzelf kunnen geven, zullen niet meer dan contrast of presenteerbladen blijken te zijn, terwijl degenen die daar wel toe in staat zijn, gebruikt zullen worden. Waarom zeg ik dat degenen die niet meer van zichzelf kunnen geven als contrast zullen dienen? Omdat de woorden die ik nu zeg en de dingen die ik nu doe allemaal gericht zijn op jullie achtergrond en omdat jullie de vertegenwoordigers en de belichaming van de opstandigen onder de gehele mensheid zijn geworden. Later zal ik de woorden die jullie veroveren meenemen naar het buitenland en ze gebruiken om de mensen daar te veroveren, maar jullie zullen ze je niet hebben toegeëigend. Maakt dat geen contrast van je? De

verdorven gezindheid van de hele mensheid, de opstandige daden van de mens, de lelijke kanten en verschijningen van de mens – ze worden vandaag allemaal vastgelegd in de woorden die worden gebruikt om jullie te overwinnen. Ik zal deze woorden gebruiken om de mensen van alle naties en elke denominatie te veroveren, omdat jullie het model zijn, het precedent. Ik was echter niet van plan om jullie bewust in de steek te laten. Als je het niet goed doet in je streven en ongeneeslijk blijkt te zijn, zou je dan niet gewoon een gebruiksvoorwerp en een contrast zijn? Ik heb wel eens gezegd dat ik mijn wijsheid uitoefen op basis van Satans plannen. Waarom heb ik dat gezegd? Is dat niet de waarheid achter wat ik nu zeg en doe? Als je niet meer van jezelf kunt geven, als je niet wordt vervolmaakt, maar bestraft, zou je dan geen inpakmateriaal zijn? Misschien heb je veel geleden in je leven, maar je begrijpt nog steeds niets. Je bent onwetend ten aanzien van alles in het leven. Ook al ben je getuchtigd en geoordeeld, je bent niets veranderd en diep vanbinnen heb je nog geen leven gevonden. Als de tijd komt om je werk te testen, zul je een beproeving ervaren die hevig is als vuur en zelfs nog grotere beproevingen. Dat vuur zal je hele wezen in as veranderen. Als je iemand bent zonder leven, zonder een greintje puur goud vanbinnen, als je iemand bent die nog steeds vastzit aan zijn oude verdorven gezindheid en niet eens geschikt is om contrast te zijn, hoe zou je dan niet kunnen worden geëlimineerd? Kan iemand die minder waard is dan een cent, en die geen leven bezit, van nut zijn voor het overwinningswerk? Als die tijd komt, zullen jullie dagen moeilijker zijn dan die van Noach en Sodom! Je gebeden zullen je dan niet helpen. Hoe kun je, zodra het reddingswerk is voltooid, opnieuw beginnen om je te bekeren? Zodra al het heilswerk is gedaan, zal er geen reddingswerk meer zijn. Het werk dat er dan zal zijn, is dat van de bestraffing van het kwaad.

Je verzet je, je rebelleert en je doet dingen waarvan je weet dat ze slecht zijn. Word je daarmee niet het doelwit van zware straffen? Ik zeg dit vandaag tegen je. Als je ervoor kiest om niet te luisteren, zullen deze rampen je later overkomen. Is het niet te laat als je dan pas spijt krijgt en begint te geloven? Ik geef je vandaag een kans om je te bekeren, maar je bent niet bereid om dat te doen. Hoe lang wil je nog wachten? Tot de dag van de tuchting? Nu kan ik me je vroegere overtredingen niet herinneren. Ik vergeef je keer op keer en wend me af van je negatieve kanten om alleen het positieve te zien, want al mijn woorden en werken zijn nu bedoeld om je te redden. Want ik heb geen slechte bedoelingen met je. Toch weiger je om binnen te gaan. Je weet het goede niet te onderscheiden van het kwade en weet niet hoe je vriendelijkheid moet waarderen. Wacht dit soort mensen niet gewoon op straf en rechtvaardige vergelding?

Toen Mozes de rots sloeg, en het water dat door Jehova werd geschonken opsprong, was het vanwege zijn geloof. Toen David de lier speelde ter ere van mij, Jehova – met zijn hart vervuld van vreugde – kwam het vanwege zijn geloof. Toen Job zijn vee verloor dat de bergen vulde en onnoemelijke massa's rijkdom, en zijn lichaam werd bedekt met zere steenpuisten, was het vanwege zijn geloof. Toen hij de stem van mij, Jehova, kon horen en de glorie van mij, Jehova, zag, was het vanwege zijn geloof. Dat Petrus Jezus Christus kon volgen, was door zijn geloof. Dat hij vanwege mijn wil aan het kruis genageld kon worden en een glorieuze getuigenis kon geven, was ook door zijn geloof. Toen Johannes het glorieuze beeld van de Mensenzoon zag, was het door zijn geloof. Toen hij het visioen van de laatste dagen zag, was het des te meer door zijn geloof. De reden waarom de zogenaamde menigten van de heidense naties mijn openbaring

hebben verkregen, en kwamen te weten dat ik in het vlees ben teruggekeerd om mijn werk onder de mensen te doen, is ook vanwege hun geloof. Hebben alle mensen die door mijn harde woorden werden geraakt maar ook getroost, en die gered zijn, dat niet gedaan vanwege hun geloof? Mensen ontvangen veel door geloof. En wat ze ontvangen is niet altijd zegen – het geluk en de vreugde die David voelde, of water ontvangen van Jehova zoals Mozes meemaakte. Zo werd Job bijvoorbeeld door Jehova gezegend vanwege zijn geloof, maar hij heeft ook onder ramspoed geleden. Of je nu zegening ontvangt of onder een plaag lijdt, beiden zijn gezegende gebeurtenissen. Zonder geloof zou je dit overwinningswerk niet kunnen ontvangen, laat staan Jehova's daden vandaag voor ogen kunnen zien. Je zou het niet kunnen zien, en nog minder zou je het kunnen ontvangen. Deze kwellingen, deze rampen en al deze oordelen – zou je vandaag Jehova's daden zien, als ze je niet waren overkomen? Vandaag is het geloof dat je in staat stelt om overwonnen te worden. En door overwonnen te worden kun je in alle daden van Jehova geloven. Het is slechts door het geloof dat je dit soort tuchting en oordeel ontvangt. Door deze tuchtigen en oordelen word je overwonnen en vervolmaakt. Zonder het soort tuchting en oordeel dat je vandaag ontvangt, zou je geloof tevergeefs zijn. Omdat je God niet kent, ongeacht hoeveel je in Hem gelooft, blijft je geloof altijd een lege expressie die niet gegrond is in de werkelijkheid. Pas nadat je dit soort overwinningswerk hebt ontvangen, word je volledig gehoorzaam, zodat je geloof waarachtig en betrouwbaar wordt en je hart zich tot God wendt. Zelfs als je min of meer veroordeeld of vervloekt wordt vanwege dit woord 'geloof', heb je een waar geloof en ontvang je het meest ware, het meest echte en meest waardevolle. Dat komt omdat je alleen in de loop van het oordeel de uiteindelijke bestemming van

Gods scheppingen gaat zien. Het is door het oordeel dat je gaat inzien dat de Schepper bemind moet worden. Het is bij dergelijk overwinningswerk dat je de arm van God aanschouwt. Het is in deze overwinning dat je het menselijk leven volledig gaat doorgronden. Het is in deze verovering dat je de juiste weg door het menselijk leven vindt en de ware betekenis van 'de mens' gaat begrijpen. Het is alleen in deze overwinning dat je de rechtvaardige gezindheid van de Almachtige en zijn prachtige, glorieuze gelaat gaat zien. Het is in dit overwinnend werk dat je de oorsprong van de mens leert kennen en de 'onsterfelijke geschiedenis' van de mensheid gaat doorgronden. Het is in deze verovering dat je de voorouders van de mensheid gaat begrijpen evenals de oorsprong van de verdorvenheid van de mensheid. Het is in deze overwinning dat je vreugde en troost ontvangt, evenals eindeloze kastijding, discipline en woorden van berisping van de Schepper, gericht tot de mensheid die Hij schiep. In dit overwinningswerk ontvang je zegeningen, maar ontvang je ook de rampen die de mens zou moeten ontvangen ... Is dit niet allemaal te wijten aan dat kleine beetje geloof van je? Is je geloof na het verkrijgen van deze dingen niet gegroeid? Heb je niet heel veel gewonnen? Je hebt niet alleen Gods woord gehoord en Gods wijsheid gezien, maar je hebt zelf ook elke stap van het werk ervaren. Misschien zeg je dat als je geen geloof zou hebben, je niet zou lijden aan deze vorm van tuchtiging of soortgelijk oordeel. Maar je moet weten dat je zonder geloof niet alleen niet in staat zou zijn om deze vorm van tuchtiging of dit soort zorg van de Almachtige te ontvangen, maar dat je voor altijd de kans zou verliezen om de Schepper te zien. Je zou nooit de oorsprong van de mensheid leren kennen en nooit de betekenis van het menselijk leven begrijpen. Zelfs als je lichaam sterft en je ziel heengaat, zou je niet alle daden van de Schepper leren kennen. Nog minder zou je weten

dat de Schepper op aarde zo'n groot werk heeft verricht nadat Hij de mensheid maakte. Ben je als lid van de mensheid die Hij maakte, bereid om zonder begrip hiervan in de duisternis te vallen en de eeuwige straf te ondergaan? Als je jezelf afschermt van de tuchting en het oordeel van vandaag, wat is het dan dat je zult ondervinden? Denkt je dat je, afgeschermd van het huidig oordeel, ooit kunt ontsnappen aan dit moeilijke leven? Is het niet waar dat als je 'deze plek' verlaat, je pijnlijke kwellingen en wrede verwondingen zult ondervinden die je door de duivel zullen worden toegebracht? Zou je onvergankelijke dagen en nachten kunnen tegenkomen? Denk je dat je, omdat je vandaag aan dit oordeel weet te ontsnappen, je deze toekomstige marteling voor eeuwig zult kunnen ontwijken? Wat zal het zijn dat er op je af komt? Zal het echt het aards paradijs zijn waar je op hoopt? Denk je dat je de eeuwige straf kunt ontlopen door weg te lopen voor de werkelijkheid zoals je nu doet? Ben je na vandaag nog steeds in staat om dit soort kansen en dit soort zegeningen te vinden? Zul je ze kunnen vinden als de rampen je overkomen? Kun je ze vinden als de hele mensheid de rust zal binnengaan? Je gelukkige leven van nu en je harmonieuze gezinnetje – kunnen ze een vervanging zijn van je toekomstige eeuwige bestemming? Als je echt geloof bezit, en als je veel te danken hebt aan je geloof, dan zul je dat alles – als geschapen wezen – winnen en ook wat je had moeten hebben. Dat soort overwinning is het meest heilzaam voor je geloof en het meest gunstig voor je leven.

Op dit moment moet je begrijpen wat God vraagt van degenen die overwonnen worden, wat zijn houding is ten opzichte van degenen die vervolmaakt zijn en waarin je onmiddellijk zou moeten binnengaan. Sommige dingen hoef je maar een beetje te begrijpen. Sommige verhandelingen over de

geheimenissen hoef je niet te kunnen doorgronden. Ze helpen je niet veel in het leven. Het is voldoende om ze even door te nemen. Je kunt de geheimenissen zoals het geheimenis van Adam en Eva, lezen: waar het destijds bij Adam en Eva allemaal om draaide en welk werk God vandaag wil doen. Je moet begrijpen dat God door het overwinnen en vervolmaken van de mens, de mens wil laten terugkeren naar hoe Adam en Eva waren. Hoe volmaakt moet een mens zijn om te voldoen aan Gods standaard – je zou daar een goed gevoel voor moeten hebben en er voluit naar moeten streven. Dat gaat over de praktijk en dat is iets wat je moet begrijpen. Je moet gewoon proberen om binnen te gaan met wat er gezegd wordt over deze dingen. Als je leest dat ‘de geschiedenis van de mensheid tienduizenden jaren teruggaat’, word je nieuwsgierig en probeer je het met de broeders en zusters uit te zoeken. ‘God zegt dat de ontwikkeling van de mensheid zesduizend jaar teruggaat, toch? Waarom dan tienduizenden jaren?’ Wat is het nut ervan om te proberen dit te achterhalen? Of God nu tienduizenden jaren of honderden miljoenen jaren heeft gewerkt – heeft Hij jou nodig om dat uit te zoeken? Dat is niet iets wat jij als een geschapen wezen moet weten. Je moet van dit soort gesprekken gewoon kennisnemen. Probeer het niet te begrijpen alsof het een visioen was. Wat je moet weten, is wat je op dit moment moet binnengaan en waarover je duidelijkheid moet krijgen. Denk erover na en wees daar duidelijk in. Alleen dan zul je overwonnen worden. Na het lezen van het bovenstaande zou je normale reactie moeten zijn: God brandt van zorg. Hij wil ons overwinnen en glorie en getuigenis verkrijgen. Hoe moeten we met Hem samenwerken? Wat moeten we doen om volledig door Hem te worden overwonnen en zijn getuigenis te worden? Wat moeten we doen om God in staat te stellen glorie te verwerven? Wat moeten we doen om onszelf onder Gods

heerschappij te laten leven en niet onder de macht van Satan? Dit is waar mensen over zouden moeten nadenken. Ieder van jullie zou duidelijkheid moeten hebben over het belang van verovering. Dat is jullie verantwoordelijkheid. Pas als jullie die helderheid hebben bereikt, hebben jullie intrede, zul je deze fase van het werk leren kennen en volledig gehoorzaam worden. Anders bereik je geen echte gehoorzaamheid.

Waarom ben je niet bereid een contrast te zijn?

Degenen die overwonnen worden, zijn contrasten. Pas nadat ze vervolmaakt zijn, worden mensen modellen en voorbeelden van het werk van de laatste dagen. Voordat ze compleet gemaakt worden, zijn ze contrasten, werktuigen en ook gebruiksvoorwerpen. Zij die grondig overwonnen zijn door God, zijn de kristallisering van Zijn managementwerk, en ook modellen en voorbeelden. Deze woorden die ik heb gebruikt om zulke mensen te beschrijven zijn misschien onopvallend, maar ze leggen veel interessante verhalen bloot. Jullie die een klein geloof hebben, zullen altijd twisten over een onopvallende titel tot jullie rood in het gezicht zijn, en soms lopen als gevolg daarvan zelfs relaties schade op. Hoewel het maar een kleine titel is, is het in jullie voorstelling en in jullie geloof niet alleen veel meer dan een titel die er weinig toe doet, maar is het een belangrijke kwestie die betrekking heeft op jullie lot. Degenen die niet verstandig zijn, zullen dus vaak een enorm verlies lijden als het gaat om zoiets onbeduidends als dit – dit komt neer op een klein beetje sparen en uiteindelijk heel veel verliezen. Alleen maar vanwege de een of andere onbeduidende titel

zullen jullie wegrepen en nooit terugkeren. Dit komt doordat het leven in jullie ogen onbelangrijk is en omdat jullie te veel waarde hechten aan de namen die voor jullie gebruikt worden. In jullie geestelijke leven, en zelfs in jullie praktische leven, zullen jullie dus vaak veel ingewikkelde en vreemde verhalen uitwerken vanwege jullie noties over status. Misschien zullen jullie dit niet toegeven, maar laat me jullie vertellen dat zulke mensen in het echte leven wel degelijk bestaan, zelfs al zijn jullie nog niet individueel blootgesteld. Dit soort dingen is gebeurd in het leven van ieder van jullie. Als jullie het niet geloven, kijk dan maar naar het vignet hieronder uit het leven van een zuster (of een broeder). Het is mogelijk dat jij in feite die persoon bent, of misschien is het iemand met wie je bekend bent uit je leven. Als ik me niet vergis, beschrijft dit vignet een ervaring die jij hebt gehad. Niets ontbreekt in de beschrijving, geen enkele gedachte en geen enkel idee is achterwege gelaten; ze zijn allemaal volledig opgenomen in dit verhaal. Als je het niet gelooft, lees het dan eerst maar eens.

Dit is één kleine ervaring van een 'geestelijke persoon'.

Ze was ongerust toen ze zag dat veel dingen die de broeders en zuster in de kerk deden niet naar de wil van God waren. Daarom begon ze hen uit te foeteren: "Jullie misselijke wezens! Hebben jullie helemaal geen geweten? Waarom doen jullie nou gewetenloze dingen? Waarom zoeken jullie de waarheid niet, in plaats van te doen waar jullie maar zin in hebben? ... En ik zeg deze dingen tegen jullie, maar tegelijkertijd is het aan mezelf dat ik een hekel heb. Ik zie dat God brandt van ongeduld en vanbinnen voel ik een vuur. Ik ben werkelijk bereid het werk dat God me heeft toevertrouwd volledig uit te voeren, en ik wil jullie echt van dienst zijn. Ik ben alleen zo zwak op dit moment. God heeft zo veel tijd aan ons besteed

en heeft zo veel woorden gesproken, maar we zijn nog altijd hetzelfde. In mijn hart voel ik altijd dat ik God zo veel verschuldigd ben. ..." (Ze begon te huilen en kon niet verder praten.) Toen begon ze te bidden: "O, God! Ik smeed u om mij kracht te geven en mij meer te raken dan u dat ooit hebt gedaan, en moge uw Geest in mij werken. Ik ben bereid met u samen te werken. Zolang u uiteindelijk glorie verwerft, ben ik bereid nu onmiddellijk mezelf volledig aan u te geven, zelfs als dat betekent dat ik mijn leven moet opofferen. We willen grote lofprijzingen aanheffen, zodat onze broeders en zusters van vreugde kunnen zingen en dansen om uw heilige naam te loven, u te verheerlijken, u manifest te maken, vast te stellen dat uw werk waar is en u alle mogelijke zorg te verlenen vanwege de lasten die u draagt ..." Op deze manier bad ze oprecht, en de Heilige Geest schonk haar werkelijk een last. In deze periode was ze uitzonderlijk belast, en ze bracht de hele dag door met lezen, schrijven en luisteren. Ze was zo druk als ze maar kon zijn. Haar geestelijke gesteldheid was uitstekend en in haar hart was ze altijd energiek en belast. Nu en dan werd ze zwak en werd ze door een obstakel tegengehouden, maar het duurde nooit lang voor ze haar normale gesteldheid terug had. Na een periode waarin het zo ging, maakte ze snelle vooruitgang, kon ze enig begrip verwerven van veel van Gods woorden en leerde ze ook snel lofzangen – over het algemeen was haar geestelijke gesteldheid uitstekend. Toen ze zag dat veel dingen in de kerk niet naar Gods wil waren, werd ze ongerust en berispte ze haar broeders en zusters: "Is dit toewijding aan jullie plicht? Waarom kunnen jullie zelfs zo'n kleine prijs niet betalen? Als jullie het niet willen doen, doe ik het ..."

Terwijl ze een last had, voelde ze zich sterker in haar geloof naarmate de Heilige Geest meer en meer werkte. Nu en dan liep ze tegen wat moeilijkheden

aan en werd ze negatief, maar die kon ze te boven komen. Dat wil zeggen: zelfs wanneer haar toestand prima was, kon ze er bij het ervaren van het werk van de Heilige Geest niet onderuit dat ze tegen bepaalde moeilijkheden opliep of wat verzwakte. Zulke dingen zijn onvermijdelijk, maar al gauw kon ze die gesteldheden te boven komen. Wanneer ze zwakte ervoer, bad ze en voelde ze dat haar eigen gestalte werkelijk tekortschoot, maar ze was bereid met God samen te werken. Wat God ook deed, ze was bereid aan Zijn wil te voldoen en al Zijn regelingen te gehoorzamen. Er waren sommige mensen die bepaalde meningen en vooroordelen over haar hadden, maar ze kon zichzelf opzijzeten en proactief met hen communiceren. Dit is hoe de gesteldheden van mensen zijn wanneer de Heilige Geest Zijn normale werk doet. Na enige tijd begon Gods werk te veranderen en gingen mensen allemaal een andere stap van het werk binnen, waarin God andere dingen van hen vereiste. Zo werden er nieuwe woorden gesproken die nieuwe eisen stelden aan mensen: "... Voor jullie heb ik louter haat, nooit zegeningen. Het is nooit in me opgekomen jullie te zegenen, noch om jullie compleet te maken, want jullie zijn te opstandig. Omdat jullie vals en bedrieglijk zijn, tekortschieten in kaliber en een lage status hebben, zijn jullie nooit in mijn zicht of in mijn hart geweest. Mijn werk wordt uitsluitend gedaan met de bedoeling om jullie te veroordelen; mijn hand is nooit ver van jullie verwijderd geweest en mijn tuchtiging evenmin. Ik heb steeds over jullie geoordeeld en jullie vervloekt. Omdat jullie geen begrip van mij hebben, heeft mijn toorn jullie altijd getroffen. Hoewel ik altijd onder jullie heb gewerkt, moeten jullie mijn houding tegenover jullie kennen. Die bestaat uit niets dan afschuw – er is geen andere houding of mening. Ik wil alleen dat jullie dienen als contrast voor mijn wijsheid en mijn grote kracht. Jullie zijn niets méér dan mijn contrasten, omdat mijn

rechtvaardigheid geopenbaard wordt door jullie opstandigheid. Ik laat jullie fungeren als contrast van mijn werk, ik laat jullie de aanhangsels bij mijn werk zijn ...” Zodra ze deze woorden zag, ‘aanhangsels’ en ‘contrasten’, begon ze te denken: hoe hoor ik te volgen, deze woorden in aanmerking genomen? Ik heb zo’n prijs betaald, maar ben nog altijd een contrast. Is een contrast niet gewoon een dienstdoener? In het verleden is gezegd dat we geen dienstdoeners zouden zijn, dat we Gods volk zouden zijn, maar zijn we hier tegenwoordig niet nog altijd in de rol van dienstdoeners? Ontbreekt het dienstdoeners niet aan leven? Hoeveel ik ook lijd, God zal me er niet voor loven! Als ik eenmaal geen contrast meer hoef te zijn, zal het dan niet voorbij zijn? ... Hoe meer ze erover nadacht, hoe bedrukker ze werd. Ze voelde zich nog slechter dan toen ze naar de kerk kwam en de gesteldheden van haar broeders en zusters zag: “Het is niet goed met jullie! Het is niet goed met mij! Ik ben negatief geworden. Bah! Wat valt daaraan te doen? God wil ons nog altijd niet. Bij het doen van dit soort werk is het onmogelijk dat Hij ons niet negatief maakt. Ik weet niet wat er mis met me is. Ik wil niet eens bidden. In elk geval gaat het nu niet goed met me en kan ik mijn innerlijke aandrijving echt niet op gang krijgen. Ik heb vaak gebeden, maar kan het nog steeds niet, en ik wil niet langer doorgaan. Dit is hoe ik het zie. God zegt dat we contrasten zijn, dus zijn contrasten niet gewoon dienstdoeners? God zegt dat we contrasten zijn, niet Zijn zonen, en evenmin zijn we Zijn volk. We zijn niet Zijn zonen, laat staan Zijn eerstgeboren zonen. We zijn niets anders dan contrasten. Als dat is wat we zijn, kan er dan ooit een gunstige uitkomst voor ons zijn? Voor contrasten is er geen hoop, want ze hebben geen leven. Als wij Zijn zonen waren, Zijn volk, dan zou dat hoop bieden – we zouden compleet gemaakt kunnen worden. Kunnen contrasten Gods leven dragen? Kan God leven stoppen

in hen die voor Hem dienstdoen? Degenen die Hij liefheeft, zijn degenen die Zijn leven hebben, en alleen degenen die Zijn leven hebben zijn Zijn zonen, Zijn volk. Hoewel ik negatief en zwak ben, hoop ik dat jullie niet allemaal negatief zijn. Ik weet dat er niet aan Gods wil kan worden voldaan door op deze manier terug te vallen en negatief te zijn, maar ik ben niet bereid een contrast te zijn. Ik ben bang om een contrast te zijn. Hoe dan ook, ik heb maar beperkte energie en kan nu niet verdergaan. Ik hoop dat niemand van jullie zal doen zoals ik heb gedaan, maar dat jullie enige mate van inspiratie uit me kunnen putten. Ik voel me alsof ik net zo goed dood kan gaan! Ik zal jullie wat laatste woorden nalaten voordat ik mijn dood tegemoet ga – ik hoop dat jullie tot het einde toe als contrasten kunnen dienen; misschien zal God uiteindelijk contrasten prijzen ...” Toen de broeders en zusters dit zagen, vroegen ze zich af: “Hoe kan ze zo negatief zijn? Is het de laatste paar dagen niet prima met haar gegaan? Waarom is plotseling alle fut eruit? Waarom gedraagt ze zich niet normaal?” Ze zei: “Zeg niet dat ik me niet normaal gedraag. In feite is er in mijn hart duidelijkheid over alles. Ik weet dat ik niet aan Gods wil heb voldaan, maar komt dat niet puur doordat ik niet bereid ben als Zijn contrast te fungeren? Ik heb niets slechts gedaan. Misschien zal God op een dag de titel ‘contrasten’ veranderen in ‘wezens’, en niet alleen dat, maar Zijn wezens die op belangrijke manieren door Hem gebruikt worden. Schuilt daar niet enige hoop in? Ik hoop dat jullie niet negatief of ontmoedigd zullen zijn, dat jullie God kunnen blijven volgen en dat jullie je best kunnen blijven doen om als contrasten te dienen. In elk geval kan ik niet verdergaan. Laat mijn handelingen jullie niet beperken.” Andere mensen hoorden dat en zeiden: “Zelfs als jij stopt Hem te volgen, zullen wij doorgaan, want God heeft ons nog nooit onbillijk behandeld. We laten ons niet inperken door jouw negativiteit.”

Nadat ze dit een tijdlang ervoer, bevond ze zich nog steeds in een negatieve gesteldheid over het zijn van een contrast. Dus zei ik tegen haar: “Je hebt geen begrip van mijn werk. Je hebt geen begrip van de innerlijke waarheid, de kern of de beoogde resultaten van mijn woorden. Je kent de doelstellingen van mijn werk niet, en de wijsheid ervan evenmin. Je hebt geen begrip van mijn wil. Het enige wat je kunt, is je terugtrekken omdat je een contrast bent – je houdt jezelf veel te veel bezig met status! Wat ben je een dwaas! Ik heb in het verleden zo veel tegen je gezegd. Ik heb gezegd dat ik je zou vervolmaken; ben je dat vergeten? Sprak ik niet over vervolmaakt worden voordat ik het ooit had over contrasten?” “Wacht even, laat me daarover nadenken. Ja, dat klopt! Die dingen hebt u inderdaad gezegd voordat u het ooit over contrasten had!” “Toen ik het had over vervolmaakt worden, zei ik toen niet dat mensen pas vervolmaakt zouden worden als ze eenmaal overwonnen waren?” “Ja!” “Waren mijn woorden niet oprecht? Zijn ze niet getrouw gesproken?” “Ja! U bent een God die nooit ook maar iets oneerlijks heeft gezegd – niemand zal dat durven ontkennen. Maar u spreekt op zo veel verschillende manieren.” “Veranderen mijn manieren van spreken niet naar gelang de verschillende stappen van het werk? Worden de dingen die ik zeg niet gedaan en gezegd op basis van je behoeften?” “U werkt naar gelang de behoeften van de mensen, en u voorziet in wat ze nodig hebben. Dat is niet onwaar!” “Zijn de dingen die ik je heb gezegd dan niet nuttig geweest? Zijn mijn tuchtigingen niet uitgevoerd voor jouw bestwil?” “Hoe kunt u nog altijd zeggen dat het voor mijn eigen bestwil is! U hebt me getuchtigd tot de dood er bijna op volgde – ik wil niet langer leven. Vandaag zegt u dit, morgen zegt u dat. Ik weet dat het voor mijn eigen bestwil is dat u me vervolmaakt, maar u hebt me niet vervolmaakt – u hebt een contrast van me gemaakt, en u tuchtigt me nog

steeds. U haat me, of niet soms? Niemand durft uw woorden te geloven, en ik zie nu pas duidelijk in dat uw tuchtiging alleen dient om de haat in uw hart op te lossen, niet om mij te redden. U heeft de waarheid al eerder voor me verborgen; u zei dat u me zou vervolmaken en dat tuchtiging ervoor diende om me te vervolmaken. Daarom heb ik uw tuchtiging altijd gehoorzaamd; ik had nooit kunnen bedenken dat ik tegenwoordig ‘contrast’ als titel zou hebben. God, zou het niet beter zijn als u me liet fungeren als iets anders, om het even wat? Is het nodig dat u mij de rol van een contrast laat vervullen? Ik zou het zelfs aanvaarden een poortwachter in het koninkrijk te zijn. Ik ben druk bezig geweest met mezelf inzetten, maar uiteindelijk zijn mijn handen leeg – ik heb geen cent te maken. Toch vertelt u me zelfs nu nog dat u zou willen dat ik optreed als uw contrast. Hoe kan ik mijn gezicht zelfs maar laten zien?” “Waar had je het over? Ik heb in het verleden zo veel oordeelswerk gedaan, en jij begrijpt het niet? Heb je een waar begrip van jezelf? Is de titel ‘contrast’ niet ook het oordeel van woorden? Denk je dat steeds wanneer ik het heb over contrasten, dit ook een methode is, een manier om over je te oordelen? Hoe zou je mij dan volgen?” “Ik heb nog altijd niet gepland hoe ik u moet volgen. Eerst moet ik weten: ben ik een contrast of niet? Kunnen contrasten ook vervolmaakt worden? Kan de titel ‘contrast’ veranderd worden? Kan ik een klinkend getuigenis geven door een contrast te zijn, en dan iemand worden die vervolmaakt wordt, die een voorbeeld is van het liefhebben van God en die Gods vertrouweling is? Kan ik compleet gemaakt worden? Zeg me de waarheid!” “Heb je niet in de gaten dat de dingen zich altijd ontwikkelen, altijd veranderen? Zo lang je nu bereid bent gehoorzaam te zijn in je rol als contrast, zul je kunnen veranderen. Of je een contrast bent of niet, heeft niets te maken met je lot. Het belangrijkste punt is of je wel of niet

iemand kunt zijn die een verandering in levensgezindheid ondergaat.” “Kunt u me zeggen of u me wel of niet kunt vervolmaken?” “Als je maar tot het einde volgt en gehoorzaam bent, garandeer ik dat ik je kan vervolmaken.” “En wat voor soort lijden moet ik ervaren?” “Je zult tegenspoed ervaren, en ook het oordeel en de tuchting van woorden, vooral de tuchting van woorden, die hetzelfde is als de tuchting van het zijn van een contrast!” “Ook dezelfde tuchting als een contrast? Nou, als ik door u vervolmaakt kan worden door tegenspoed te ervaren, als er hoop is, dan is dat prima. Al is het maar een greintje hoop, het is beter dan een contrast zijn. Die titel, ‘contrast’, klinkt zo vreselijk. Ik ben niet bereid een contrast te zijn!” “Wat is er zo erg aan contrasten? Zijn contrasten op zich niet prima? Zijn contrasten het niet waard zegeningen te genieten? Als ik zeg dat contrasten zegeningen kunnen genieten, dan zul je zegeningen kunnen genieten. Is het niet zo dat de titels van mensen veranderen door mijn werk? En toch zit alleen maar een titel je zo dwars? Het feit dat je dit soort contrast bent, is welverdiend. Ben je bereid te volgen of niet?” “Tja, kunt u me compleet maken of niet? Kunt u me toestaan uw zegeningen te genieten?” “Ben je bereid tot het einde te volgen of niet? Ben je bereid jezelf op te offeren?” “Laat me erover denken. Een contrast kan ook uw zegeningen genieten en compleet gemaakt worden. Als ik eenmaal compleet gemaakt ben, zal ik uw vertrouweling zijn en uw wil volledig begrijpen, en zal ik bezitten wat u bezit. Ik zal kunnen genieten wat u geniet, en ik zal weten wat u weet. ... Na tegenspoed te ondergaan en vervolmaakt te zijn, zal ik zegeningen kunnen genieten. Welke zegeningen zal ik dan eigenlijk genieten?” “Maak je geen zorgen over welke zegeningen je zult genieten. Al zou ik het je vertellen, deze dingen gaan je voorstellingsvermogen te boven. Nadat je een goed contrast bent geweest, zul je overwonnen worden en

een succesvol contrast zijn. Dit is een model en voorbeeld van iemand die overwonnen is, maar natuurlijk kun je pas een model en voorbeeld worden na te zijn veroverd.” “Wat is een model en voorbeeld?” “Het is een model en voorbeeld voor alle heidenen, dat wil zeggen: zij die niet overwonnen zijn.” “Hoeveel mensen omvat dat?” “Enorm veel mensen. Het zijn niet alleen de vier- of vijfduizend onder jullie – al degenen die deze naam aanvaarden over de hele wereld moeten worden overwonnen.” “Dus het zijn niet maar vijf of tien steden!” “Maak je daar nu geen zorgen over, en maak je niet al te druk. Richt je gewoon op hoe je op dit moment moet intreden! Ik garandeer dat je compleet gemaakt kunt worden.” “In welke mate? En welke zegeningen kan ik genieten?” “Waarom ben je zo bezorgd? Ik heb gegarandeerd dat je compleet gemaakt kunt worden. Ben je vergeten dat ik betrouwbaar ben?” “Het is waar dat u betrouwbaar bent, maar sommige van uw manieren van spreken veranderen de hele tijd. Vandaag zegt u dat u garandeert dat ik compleet gemaakt kan worden, maar morgen zegt u misschien dat het onzeker is. En tegen sommige mensen zegt u: ‘Ik garandeer dat iemand als jij niet compleet gemaakt kan worden.’ Ik weet niet wat er met uw woorden aan de hand is. Ik durf het gewoon niet te geloven.” “Kun je jezelf dan opofferen of niet?” “Wat offeren?” “Je toekomst en je hoop opofferen.” “Het is makkelijk om die dingen los te laten! Het grootste punt is de titel ‘contrast’ – die wil ik echt niet. Als u die titel van me weghaalt, ben ik open voor alles, in staat om wat dan ook te doen. Zijn dit niet maar minder belangrijke zaken? Zou u die benaming kunnen wegnemen?” “Dat zou makkelijk zijn, of niet? Als ik je die titel kan geven, kan ik die beslist ook wegnemen. Maar daar is het nu de tijd niet voor. Eerst moet je je ervaring van deze stap van het werk afronden, en pas dan kun je een nieuwe titel verkrijgen. Hoe meer iemand is zoals jij, hoe meer hij een

contrast moet zijn. Hoe banger je bent om een contrast te zijn, hoe meer ik dat etiket op je zal plakken. Iemand als jij moet streng gedisciplineerd en aangepakt worden. Hoe opstandiger iemand is, hoe meer hij een dienstdoener is, en uiteindelijk zal hij niets winnen.” “Waarom kan ik de naam ‘contrast’ niet afwerpen als ik zo ijverig zoek? We hebben u al deze jaren gevolgd en behoorlijk geleden. We hebben veel dingen voor u gedaan. We zijn door weer en wind gegaan; het einde van onze jeugd is nabij. We zijn niet getrouwd en zijn ook geen gezinnen begonnen, en zij van ons die dat gedaan hebben, zijn hoe dan ook naar buiten gekomen. Ik ben naar school blijven gaan helemaal tot ik de middelbare school af had, maar zodra ik had gehoord dat u was gekomen, liet ik de kans schieten om naar de universiteit te gaan. En u zegt dat we contrasten zijn! We hebben zo veel verloren! We doen al deze dingen, maar nu blijkt dat we alleen maar uw contrasten zijn. Hoe denken mijn vroegere klasgenoten en mijn leeftijdsgenoten hierdoor over mij? Hoe zou ik me niet schamen het hen te zeggen, wanneer ze me zien en me naar mijn positie en status vragen? In het begin betaalde ik enige prijs vanwege mijn geloof in u, en anderen bespotten me allemaal als een idioot. Maar ik bleef volgen en verlangde naar het moment waarop mijn tijd zou aanbreken, wanneer ik al diegenen die niet geloofden wat zou kunnen laten zien. Maar in plaats daarvan vertelt u me vandaag dat ik een contrast ben. Als u me de laagst mogelijke titel gaf, als u het me toestond een van de mensen van het koninkrijk te zijn, dan zou dat prima zijn! Zelfs als ik niet uw discipel of vertrouweling zou kunnen zijn, zou ik het prima vinden om alleen maar uw volgeling te zijn! We hebben u al deze jaren gevolgd, onze familie opgegeven, en het is zo moeilijk geweest om helemaal tot nu te blijven zoeken, en het enige wat we ermee gewonnen hebben, is de titel ‘contrast’! Ik heb alles in de steek gelaten

voor u; ik heb alle aardse rijkdommen opgegeven. Eerder stelde iemand me voor aan een potentiële partner. Hij was erg knap en goed gekleed; hij was de zoon van een hooggeplaatste overheidsfunctionaris. Destijds was ik in hem geïnteresseerd. Maar zodra ik hoorde dat God was verschenen en Zijn werk aan het uitvoeren was, dat u ons het koninkrijk zou binnenleiden en zou vervolmaken, en dat u ons gevraagd heeft de vastberadenheid te hebben om alles ogenblikkelijk achter te laten, toen ik dat eenmaal gehoord had, zag ik dat ik totaal niet vastberaden was. Toen vermande ik mezelf en wees ik die kans af. Vervolgens stuurde hij mijn familie meerdere keren presentjes, maar ik keek er niet eens naar. Denkt u dat ik destijds overstuur was? Het was iets wat zo goed was, en het draaide op niets uit. Hoe zou ik niet overstuur kunnen zijn? Ik was er meerdere dagen zo overstuur over, dat ik 's nachts niet kon slapen, maar uiteindelijk liet ik het toch los. Telkens wanneer ik bad, raakte de Heilige Geest mij. Deze zei: 'Ben je bereid alles voor mij op te offeren? Ben je bereid jezelf voor mij in te zetten?' Steeds wanneer ik dacht aan die woorden van u, huilde ik. Vaker dan ik kon tellen raakte het mij en huilde ik van verdriet. Een jaar later hoorde ik dat de man getrouwd was. Het spreekt vanzelf dat ik me ellendig voelde, maar ik liet het hoe dan ook varen omwille van u. En dit alles zonder zelfs maar te noemen dat mijn eten en kleren van slechte kwaliteit zijn – ik heb dat huwelijk opgegeven, ik heb dit alles opgegeven, dus zou u me niet als een contrast moeten laten fungeren! Ik heb mijn huwelijk opgegeven, de belangrijkste gebeurtenis van mijn leven, allemaal om mezelf aan u op te offeren. Iemands hele leven bestaat uit niets meer dan een goede partner vinden en een gelukkig gezin hebben. Ik liet dit varen, het beste van alles wat er is, en nu heb ik niets en ben ik helemaal alleen. Waar wilt u dat ik heenga? Ik heb geleden sinds ik u

begon te volgen. Ik heb geen goed leven gehad. Ik heb mijn gezin en mijn carrière opgegeven, net als alle geneugten van het vlees, en dit offer dat we allemaal gebracht hebben is nog altijd niet genoeg om uw zegeningen te genieten? Nu is er dan dat gedoe met het 'contrast'. God, u bent te ver gegaan! Kijk naar ons – we hebben in deze wereld niets om ons op te verlaten. Sommigen van ons hebben hun kinderen opgegeven, sommigen hebben hun werk opgegeven, hun huwelijkspartners,^[a] enzovoorts; we hebben alle vleselijke geneugten opgegeven. Wat voor hoop is er verder nog voor ons? Hoe kunnen we blijven overleven in de wereld? Zijn de offers die we gebracht hebben geen knip voor de neus waard? Ziet u dat dan helemaal niet? Onze status is laag en het ontbreekt ons aan kaliber – dat aanvaardden we, maar wanneer hebben we ooit in de wind geslagen wat u wilde dat we zouden doen? Nu laat u ons genadeloos in de steek en 'betaalt u ons terug' met de titel 'contrast'? Is dat alles wat ons offer ons gebracht heeft? Als mensen me uiteindelijk vragen wat ik heb gewonnen met het geloof in God, kan ik hen dan echt dit woord, 'contrast', laten zien? Hoe kan ik mijn mond openen en zeggen dat ik een contrast ben? Ik kan dat niet aan mijn ouders uitleggen, en ik kan het niet aan mijn voormalige potentiële partner uitleggen. Ik heb zo'n grote prijs betaald, en wat ik ervoor terugkrijg is dat ik een contrast ben! O, wat ben ik bedroefd!" (Ze begon op haar dijnen te slaan en te huilen.) "Als ik nu zei dat ik je de titel van contrast niet zou geven, maar je in plaats daarvan zou opnemen in mijn volk en zou opdragen om heen te gaan en het evangelie te verspreiden, als ik je de status gaf om werk te doen, zou je dan in staat zijn het te doen? Wat heb je werkelijk gewonnen met de ene na de andere stap van dit werk? En toch ben je hier en vergast je me op je verhaal – je kent geen schaamte! Je zegt dat je een prijs hebt betaald, maar

niets hebt gewonnen. Kan het zijn dat ik verzuimd heb je te vertellen wat mijn voorwaarden zijn voor het verkrijgen van een mens? Voor wie is mijn werk? Weet je dat? Nu haal je oude koeien uit de sloot! Tel je zelfs nog wel als mens? Heb je enig lijden dat je hebt ervaren niet uit eigen wil ondernomen? En heb je je lijden niet ondernomen om zegeningen te verwerven? Heb je aan mijn voorwaarden voldaan? Het enige wat je wilt, is zegeningen verwerven. Je bent schaamteloos! Wanneer waren mijn eisen aan jou ooit verplicht? Als je bereid bent mij te volgen, moet je me in alles gehoorzamen. Probeer niet over voorwaarden te onderhandelen. Ik heb je immers van tevoren gezegd dat dit pad een lijdensweg is. Het kent veel akelige mogelijkheden en is weinig veelbelovend. Ben je dat vergeten? Ik heb het vele malen gezegd. Als je bereid bent te lijden, volg me dan. Als je niet bereid bent te lijden, houd dan op. Ik dwing je niet – je bent vrij om te komen of te gaan! Niettemin is dit hoe mijn werk wordt gedaan, en ik kan niet mijn hele werk vertragen vanwege jouw individuele opstandigheid. Jij bent misschien niet bereid te gehoorzamen, maar anderen zijn dat wel. Jullie zijn allemaal wanhopige mensen! Jullie zijn nergens bang voor! Jullie onderhandelen met me over voorwaarden – wil je blijven leven of niet? Je maakt plannen voor jezelf en zet je naarstig in voor je eigen roem en voordeel. Is mijn werk niet helemaal voor jullie? Ben je blind? Voordat ik vlees werd, kon je me niet zien, en deze woorden die je hebt gesproken zouden toen vergeeflijk zijn geweest. Maar nu ben ik vlees geworden en werk ik onder jullie, en toch kun je nog altijd niet zien? Wat begrijp je niet? Je zegt dat je verlies hebt geleden; dus ben ik vlees geworden om jullie wanhopige mensen te redden en heb ik zo veel werk gedaan, en zelfs nu klaag je nog altijd – zou je niet zeggen dat ik verlies heb geleden? Is wat ik heb gedaan niet allemaal voor jullie geweest? Ik pas deze titel toe op

mensen op basis van hun huidige gestalte. Als ik jou een 'contrast' noem, dan word je onmiddellijk een contrast. Zo geldt ook dat als ik je 'iemand van Gods volk' noem, je dat onmiddellijk wordt. Wat ik je ook maar noem, dat ben je. Wordt dit niet allemaal bereikt door een paar woorden van mijn lippen? En deze weinige woorden van mij maken je zo woedend? Nou, neem me niet kwalijk! Als je nu niet gehoorzaamt, zul je uiteindelijk vervloekt worden – zul je dan tevreden zijn? Je besteedt geen aandacht aan de weg van het leven, maar richt je alleen op je status en titel; hoe is je leven? Ik ontken niet dat je een hoge prijs hebt betaald, maar kijk eens naar je eigen gestalte en beoefening – en zelfs nu probeer je nog altijd over de voorwaarden te onderhandelen. Is dit de gestalte die je met je vastberadenheid verworven hebt? Heb je nog enige integriteit? Heb je een geweten? Ben ik het die iets verkeerd heeft gedaan? Waren mijn aan jou gestelde eisen een vergissing? Nou, wat is het? Ik zou willen dat je een paar dagen als contrast fungeert, maar toch ben je daartoe niet bereid. Wat is dat voor vastberadenheid? Jullie hebben allemaal een zwakke wil, jullie zijn lafaards! Mensen als jij nu straffen ligt voor de hand!" Toen ik dit gezegd had, zei ze geen woord.

Nu jullie dit soort werk ervaren, moeten jullie enig begrip hebben van de stappen van Gods werk en Zijn methoden om mensen te transformeren. Dit begrip hebben is de enige manier om resultaten te verkrijgen met de transformatie. Onder het zoeken hebben jullie te veel individuele noties, hoop en toekomst. Het huidige werk is bedoeld om jullie verlangen naar status en jullie buitensporige verlangens aan te pakken. Hoop, status en noties zijn allemaal klassieke weergaven van een satanische gezindheid. De enige reden waarom deze dingen bestaan in de harten van de mensen is dat het gif van Satan altijd

hun gedachten aantast, en dat mensen er nooit in slagen deze verzoeken van Satan van zich af te schudden. Ze leven te midden van de zonde, en toch geloven ze niet dat het zonde is en blijven ze denken: wij geloven in God, dus Hij moet ons zegenen en alles voor ons regelen zoals het hoort. Wij geloven in God, dus moeten we wel superieur zijn aan anderen, en we moeten wel meer status en meer toekomst hebben dan wie dan ook. Omdat we in God geloven, moet Hij ons grenzeloze zegeningen brengen. Anders zou het niet geloven in God heten. Jarenlang hebben de gedachten waarop mensen hebben vertrouwd om te overleven hun harten aangetast, zozeer dat ze verraderlijk, laf en verachtelijk zijn geworden. Niet alleen ontbreekt het hun aan wilskracht en vastberadenheid, ze zijn ook inhalig, arrogant en eigenzinnig geworden. Ze hebben totaal geen vastberadenheid die henzelf overstijgt, en bovendien hebben ze geen greintje lef om de banden van deze duistere invloeden af te schudden. De gedachten en levens van mensen zijn zo verrot, dat hun perspectieven op het geloof in God nog steeds ondraaglijk wanstaltig zijn, en zelfs wanneer mensen het hebben over hun perspectieven op het geloof in God is dat gewoon ondraaglijk om aan te horen. Mensen zijn allemaal laf, incompetent, verachtelijk en breekbaar. Ze voelen geen afkeer van de duistere machten en geen liefde voor het licht en de waarheid; in plaats daarvan doen ze wat ze maar kunnen om die uit te drijven. Zijn jullie gedachten en perspectieven van het moment niet precies zo? “Omdat ik in God geloof, moet ik simpelweg overladen worden met zegeningen, en moet het zeker zijn dat mijn status nooit zakt en dat die hoger blijft dan de status van ongelovigen.” Dat soort perspectief hebben jullie niet gedurende maar één of twee jaar vanbinnen gekoesterd, maar gedurende vele jaren. Jullie transactionele denkwijze is overontwikkeld. Hoewel jullie tegenwoordig bij deze

stap aangekomen zijn, hebben jullie de status nog altijd niet laten varen, maar spannen jullie je continu in om ernaar te informeren en er iedere dag zorgvuldig op te letten, en zijn jullie doodsbang dat op een dag jullie status verloren zal zijn en jullie naam verkwanseld. Mensen hebben hun verlangen naar gerief nooit afgelegd. Dus, nu ik vandaag op deze manier over jullie oordeel, welke mate van begrip zullen jullie uiteindelijk hebben? Jullie zullen zeggen dat hoewel jullie status niet hoog is, jullie toch door God zijn verheven. Omdat jullie van lage geboorte zijn, hebben jullie geen status, maar jullie verwerven status omdat God jullie verheft – dit is iets wat Hij jullie heeft geschonken. Tegenwoordig kunnen jullie persoonlijk Gods training, Zijn tuchtiging en Zijn oordeel ontvangen. Dit is, in zelfs nog sterkere mate, Zijn verheffing. Jullie kunnen persoonlijk Zijn zuivering en vuur ontvangen. Dit is Gods grote liefde. Door de eeuwen heen is er niemand geweest die Zijn zuivering en vuur heeft ontvangen, en niemand is in staat geweest vervolmaakt te worden door Zijn woorden. God spreekt nu met jullie van aangezicht tot aangezicht; Hij zuivert jullie en onthult jullie innerlijke opstandigheid – dit is werkelijk Zijn verheffing. Welke mogelijkheden hebben mensen? Of ze nu de zonen van David zijn of de afstammelingen van Moab, al met al zijn mensen schepselen die niets hebben wat het waard is om over op te scheppen. Omdat jullie Gods schepselen zijn, moeten jullie je plicht als schepsel doen. Er worden geen andere eisen aan jullie gesteld. Dit is hoe jullie moeten bidden: “O, God! Of ik nou status heb of niet, nu begrijp ik mezelf. Als mijn status hoog is, komt dat door uw verheffing, en als deze laag is, komt dat door uw verordening. Alles ligt in uw handen. Ik heb geen keuzes en ook geen klachten. U hebt verordend dat ik geboren zou worden in dit land en onder dit volk, en het enige wat ik moet doen, is volledig gehoorzaam zijn onder uw heerschappij,

omdat alles binnen uw verordening valt. Ik schenk geen aandacht aan status; ik ben immers maar een schepsel. Als u mij in de put van de afgrond plaatst, in de poel van vuur en zwavel, ben ik maar een schepsel. Als u mij gebruikt, ben ik een schepsel. Als u mij vervolmaakt, ben ik nog altijd een schepsel. Als u mij niet vervolmaakt, zal ik nog steeds van u houden, want ik ben niets meer dan een schepsel. Ik ben niets meer dan een minuscuul schepsel, geschapen door de Heer van de schepping, maar één iemand onder alle geschapen mensen. U was het die mij schiep, en nu hebt u mij opnieuw in uw handen geplaatst om met mij te doen wat u wilt. Ik ben bereid uw gereedschap en uw contrast te zijn, omdat alles is naar uw verordening. Niemand kan het veranderen. Alle dingen en alle gebeurtenissen liggen in uw handen.” Wanneer de tijd komt waarop je niet langer over status zult denken, zul je die afschudden. Pas dan kun je vol vertrouwen en moedig zoeken, en pas dan kan je hart zich bevrijden van enige beperkingen. Als de mensen eenmaal van deze dingen zijn losgemaakt, zullen ze geen zorgen meer hebben. Wat zijn de zorgen van de meesten van jullie op dit moment? Jullie zijn altijd beperkt door status en voortdurend bezorgd over jullie eigen vooruitzichten. Jullie bladeren voortdurend door Gods uitspraken en willen graag gezegden lezen over de bestemming van de mens, en weten wat jullie vooruitzichten zijn en wat jullie bestemming zal zijn. Jullie vragen je af: “Heb ik werkelijk vooruitzichten? Heeft God ze weggenomen? God zegt alleen dat ik een contrast ben; wat zijn dan mijn vooruitzichten?” Het valt jullie zwaar om je vooruitzichten en je lot opzij te zetten. Jullie zijn nu volgers, en jullie hebben enig begrip verkregen van deze fase van het werk. Maar jullie hebben je verlangen naar status nog altijd niet opzijgezet. Als jullie status hoog is, zoeken jullie goed, maar als jullie status laag is, zoeken jullie niet langer. Jullie denken aldoor aan

de zegeningen van status. Hoe komt het dat de meeste mensen geen afstand kunnen nemen van negativiteit? Is het antwoord niet steevast dat het door sombere vooruitzichten komt? Zodra Gods uitspraken gedaan worden, proberen jullie er snel achter te komen wat je status en identiteit werkelijk zijn. Jullie geven de voorkeur aan status en identiteit, en verwijzen visie naar de tweede plaats. Op de derde plaats komt iets wat jullie moeten binnengaan, en op de vierde plaats komt Gods huidige wil. Jullie kijken eerst of Gods titel voor jullie, 'contrasten', wel of niet is veranderd. Jullie lezen en lezen, en wanneer jullie zien dat de titel 'contrast' verwijderd is, worden jullie blij en danken jullie God uitbundig en loven jullie Zijn grote kracht. Maar als jullie zien dat jullie nog altijd contrasten zijn, raken jullie overstuur en is het meteen gedaan met de aandrijving vanuit jullie harten. Hoe meer je op deze manier zoekt, des te minder je zult oogsten. Hoe groter iemands verlangen naar status, hoe strenger hij behandeld zal moeten worden en hoe meer hij grote loutering zal moeten ondergaan. Zulke mensen zijn waardeloos! Ze moeten in afdoende mate behandeld en geoordeeld worden, zodat ze deze dingen helemaal loslaten. Als jullie op deze manier streven tot het einde, zullen jullie niets oogsten. Wie het leven niet nastreeft, kan niet getransformeerd worden, en wie niet snakt naar de waarheid, kan de waarheid niet verwerven. Je richt je niet op het nastreven van persoonlijke transformatie en intreden, maar op extravagante wensen en dingen die je liefde voor God beperken en verhinderen dat je dichtbij Hem komt. Kunnen die dingen je transformeren? Kunnen ze je het koninkrijk binnenbrengen? Als het doel van je streven niet het zoeken van de waarheid is, kun je net zo goed deze gelegenheid te baat nemen en terugkeren naar de wereld om het daar te maken. Je tijd op deze manier verspillen is het echt niet waard – waarom zou je jezelf pijnigen? Is

het niet zo dat je van allerlei dingen zou kunnen genieten, daar in de prachtige wereld? Geld, mooie vrouwen, status, ijdelheid, familie, kinderen, enzovoorts – zijn deze producten van de wereld niet de beste dingen waar je van kunt genieten? Wat voor nut heeft het om hier rond te zwerven op zoek naar een plek waar je gelukkig kunt zijn? De Mensenzoon kan nergens Zijn hoofd neerleggen, hoe zou jij dan een gerieflijke plek kunnen hebben? Hoe zou Hij voor jou een prachtige, gerieflijke plek kunnen scheppen? Is dat mogelijk? Naast mijn oordeel, kun je tegenwoordig alleen leringen over de waarheid ontvangen. Je kunt geen comfort van mij ontvangen en je kunt niet het bed van rozen krijgen waar je dag en nacht naar verlangt. Ik zal je de rijkdommen van de wereld niet schenken. Als je oprecht streeft, ben ik bereid je de volledige weg van het leven te geven, zodat je kunt zijn als een vis die weer in het water is. Als je niet oprecht streeft, zal ik het allemaal terugnemen. Ik ben niet bereid de woorden van mijn mond te geven aan hen die gretig zijn het gerieflijk te hebben, die net als varkens en honden zijn!

Voetnoot:

a. In de originele tekst staat 'echtgenotes'.

Hoe het resultaat van de tweede stap in het overwinningswerk wordt behaald

Het werk van de dienstdoeners was de eerste stap van het overwinningswerk. Vandaag wordt de tweede stap van het overwinningswerk gezet. Waarom wordt er ook gesproken over vervolmaakt worden in het

overwinningswerk? Dit is om een basis te leggen voor de toekomst. Nu is de laatste stap van het overwinningswerk aangebroken. De tijd waarin we grote tegenspoed ervaren, waarmee het officiële begin van het vervolmaken van de mensheid zal worden aangegeven, komt hierna. Het gaat nu vooral om overwinnen, maar nu is ook het moment om de eerste stap in het vervolmakingsproces te zetten. Wat deze eerste stap inhoudt, is het vervolmaken van de kennis en de gehoorzaamheid van de mensen, wat als vanzelfsprekend de basis vormt voor het overwinningswerk. Als je vervolmaakt wilt worden, dan moet je standvastig kunnen zijn tijdens de toekomstige beproeving en alles wat je hebt geven om de volgende stap van het werk te verspreiden. Dat is wat het inhoudt om vervolmaakt te worden, en dat is ook het moment dat mensen volledig worden gewonnen door God. Tegenwoordig hebben we het over overwonnen worden, wat hetzelfde is als spreken over vervolmaakt worden. Maar het werk dat nu wordt gedaan is de basis voor het toekomstige vervolmaakt worden. Om vervolmaakt te worden, moeten mensen tegenspoed ervaren, en deze ervaring van tegenspoed moet gebaseerd zijn op het overwonnen worden. Als mensen deze huidige basis niet hebben – als ze nog niet volkomen overwonnen zijn – dan zal het voor hen moeilijk zijn standvastig te blijven bij de volgende stap van het werk. Gewoon overwonnen worden is niet het uiteindelijke doel. Het is maar één stap van voor God getuigen in het aangezicht van Satan. Vervolmaakt worden is het uiteindelijke doel, en als je niet vervolmaakt wordt, dan kun je net zo goed worden afgeschreven. Alleen wanneer je in de toekomst met tegenspoed wordt geconfronteerd, zal je ware gestalte worden gezien; dat wil zeggen, alleen dan zal de mate van zuiverheid van je liefde voor God duidelijk worden. Wat de mensen tegenwoordig zeggen is dit: “We moeten God

gehoorzamen, wat Hij ook doet. We zijn dus bereid om een contrast te vormen waartegen Gods grote kracht en Gods gezindheid uitkomt. Of God nu aardig tegen ons is of ons vervloekt, of dat Hij over ons oordeelt, we zijn God nog steeds dankbaar.” Het feit dat je dit zegt laat slechts zien dat je een klein beetje kennis hebt, maar of deze kennis in werkelijkheid kan worden toegepast, hangt af van de vraag of deze kennis echt is of niet. Dat mensen tegenwoordig zulke inzichten en zo’n kennis hebben, is het gevolg van het overwinningswerk. Of je al dan niet vervolmaakt kunt worden, kan alleen in het licht van tegenspoed worden gezien, en op dat moment zal blijken of je God echt liefhebt vanuit je hart. Als jouw liefde echt zuiver is, dan zal je zeggen: “We vormen allen een contrast; wij zijn schepselen in de handen van God.” Als je het evangelie over de heidense naties verspreidt, zul je zeggen: “Ik doe slechts diensten. Met behulp van de verdorven gezindheden in ons heeft God al deze dingen gezegd om ons Zijn rechtvaardige gezindheid te laten zien. Als Hij zulke dingen niet had gezegd, zouden we God niet kunnen zien, noch Zijn wijsheid begrijpen, noch zulke geweldige redding en zegeningen kunnen ontvangen.” Als je echt over deze ervaringskennis beschikt, dan is dat voldoende. Veel van wat je nu zegt, bevat echter geen kennis en is slechts een verzameling loze motto’s: “Wij zijn contrasten en dienstdoeners; we willen overwonnen worden en een klinkende getuigenis voor God afleggen ...” Gewoon schreeuwen betekent niet dat je realiteit hebt, noch bewijst het dat je gestalte hebt. Je moet echte kennis hebben en je kennis moet op de proef worden gesteld.

Je zou meer van deze uitspraken die God in deze periode heeft gedaan moeten lezen en ter vergelijking naar je daden moeten kijken: het is absoluut een feit dat je helemaal een contrast bent! Hoe ver gaat jouw kennis tegenwoordig?

Je ideeën, je gedachten, je gedrag, je woorden en je daden – vormen al deze uitingen niet een contrast met Gods rechtvaardigheid en heiligheid? Zijn jullie uitingen niet een blijk van de verdorven gezindheid die door Gods woorden wordt geopenbaard? Je gedachten en ideeën, je motieven en de verdorvenheid die in jou wordt geopenbaard, tonen de rechtvaardige gezindheid van God, evenals Zijn heiligheid. Ook God is geboren in het land vol smerigheid, maar toch blijft Hij er onbevlekt door. Hij leeft in dezelfde smerige wereld als jij, maar Hij is in bezit van rede en inzicht, en Hij veracht de smerigheid. Misschien ben je zelfs niet in staat iets smerigs te ontdekken in je woorden en daden, maar Hij kan dat wel en Hij wijst je erop. Die vroegere dingen van jou – je gebrek aan beschaving, inzicht en verstand en je achterlijke manier van leven – zijn nu aan het licht gebracht door de huidige openbaringen. Alleen doordat God op aarde is gekomen om zo te werken, zien de mensen Zijn heiligheid en rechtvaardige gezindheid. Hij oordeelt en tuchtigt je, waardoor je begrip krijgt. Soms wordt je demonische aard duidelijk en dan wijst Hij je daarop. Hij kent het wezen van de mens op Zijn duimpje. Hij leeft onder jullie, Hij eet hetzelfde voedsel als jij, Hij leeft in dezelfde omgeving, maar toch weet Hij meer, Hij kan je ontmaskeren en de verdorven essentie van de mensheid doorzien. Hij veracht niets zozeer als valsheid, bedrieglijkheid en de filosofieën van de mens over het leven. Hij verafschuwt vooral de vleselijke interactie tussen mensen. Hij is dan misschien niet vertrouwd met de levensfilosofieën van de mens, maar Hij kan duidelijk de verdorven gezindheden die mensen laten zien, ontwaren en blootleggen. Hij werkt om door middel van deze dingen tot de mens te spreken en hem te onderwijzen, Hij gebruikt deze dingen om over de mens te oordelen en om Zijn eigen rechtvaardige en heilige gezindheid te laten zien. Zo vormen de mensen een

contrast voor Zijn werk. Alleen de vleesgeworden God kan de verdorven gezindheid van de mens en alle lelijke gezichten van Satan duidelijk maken. Hoewel Hij je niet straft, en je alleen maar gebruikt als contrast voor Zijn rechtvaardigheid en heiligheid, schaamt je je en weet je niet waar je je moet verstoppen, want je bent te smerig. Als Hij spreekt, gebruikt Hij die dingen die in de mens worden geopenbaard en pas als die aan het licht komen, worden de mensen er zich bewust van hoe heilig God is. Hij ziet zelfs de geringste onzuiverheid in de mensen niet over het hoofd, zelfs niet de smerige gedachten in hun hart. Als de woorden en daden van de mensen in strijd zijn met Zijn wil, neemt Hij hen dat kwalijk. In Zijn woorden is er geen plaats voor de smerigheid van mensen of van iets anders – alles moet aan het licht worden gebracht. Pas dan zie je dat Hij werkelijk anders is dan een mens. Als er ook maar de geringste smerigheid in mensen is, dan verafschuwt Hij ze volkomen. Er zijn zelfs momenten dat mensen dit niet kunnen begrijpen. Ze zeggen dan: “God, waarom bent u zo boos? Waarom houdt u geen rekening met de zwakheden van de mens? Waarom kunt u de mens niet een beetje vergeven? Waarom staat u zo onverschillig tegenover de mens? Kennelijk weet u in hoeverre mensen verdorven zijn, waarom behandelt u ze dan nog steeds zo?” Hij veracht de zonde, Hij walgt ervan, en Hij walgt vooral als er een spoor van ongehoorzaamheid in jou zit. Als je een opstandige gezindheid toont, ziet Hij dat en walgt er diep en buitengewoon van. Hierdoor manifesteert zich Zijn gezindheid en wat God is. Als je jezelf hiermee vergelijkt, zie je dat Hij weliswaar hetzelfde voedsel eet als de mens, dezelfde kleren draagt, van dezelfde dingen geniet en met hen leeft en woont, maar dat Hij toch anders is dan de mens. Is dit niet de betekenis van een

contrast? Deze menselijke dingen tonen de kracht van God; het duister laat het kostbare bestaan van het licht goed uitkomen.

Natuurlijk maakt God niet zomaar een contrast van jullie. Pas als dit werk zijn vruchten afwerpt, wordt het duidelijk dat de opstandigheid van de mens een contrast vormt met Gods rechtvaardige gezindheid, en alleen omdat jullie een contrast vormen, krijgen jullie de kans om de natuurlijke uitdrukking van Gods rechtvaardige gezindheid te leren kennen. Jullie worden geoordeeld en getuchtigd vanwege jullie opstandigheid, maar juist door jullie opstandigheid vormen jullie ook het contrast en juist vanwege jullie opstandigheid ontvangen jullie de geweldige genade die God jullie schenkt. Jullie opstandigheid vormt het contrast met Gods almacht en wijsheid, en juist ook door jullie opstandigheid hebben jullie zo'n geweldige redding en zegeningen ontvangen. Hoewel ik herhaaldelijk over jullie heb geoordeeld, hebben jullie zo'n geweldige redding ontvangen als de mens nooit eerder ontving. Dit werk is van het grootste belang voor jullie. Een 'contrast' vormen is ook uitermate waardevol voor jullie: jullie worden gered en hebben de genade van de redding ontvangen omdat jullie een contrast vormen. Is zo'n contrast dan niet van grote waarde? Is het niet van het grootste belang? Het is omdat jullie in hetzelfde rijk, hetzelfde smerige land, leven als God, dat jullie een contrast vormen en de grootste redding ontvangen. Als God geen vlees was geworden, wie zou er dan barmhartig voor jullie zijn geweest en wie zou er dan voor jullie hebben gezorgd, jullie nederige mensen? Wie zou er om jullie hebben gegeven? Als God geen vlees was geworden om onder jullie te werken, wanneer zouden jullie dan deze redding hebben ontvangen, die de mensen voor jullie nooit hebben gehad? Als ik geen vlees was geworden om voor jullie te zorgen, om over jullie zonden te oordelen, zouden

jullie dan niet al lang geleden in de Hades terecht zijn gekomen? Als ik geen vlees was geworden en me nederig te midden van jullie had begeven, hoe hadden jullie dan geschikt kunnen zijn als contrast met Gods rechtvaardige gezindheid? Zijn jullie niet een contrast omdat ik een menselijke vorm heb aangenomen en onder jullie ben gekomen, zodat jullie de grootste redding kunnen verkrijgen? Ontvangen jullie deze redding niet omdat ik vlees ben geworden? Als God geen vlees was geworden om met jullie te leven, zouden jullie dan toch ontdekt hebben dat jullie een leven leiden in een menselijke hel dat meer laag-bij-de-gronds is dan het leven van honden en varkens? Zijn jullie niet getuchtigd en geoordeeld omdat jullie een contrast vormen met mijn werk in het vlees? Er is geen geschikter werk voor jullie dan het werk van een contrast want juist omdat jullie een contrast zijn, zijn jullie gered te midden van het oordeel. Hebben jullie niet het gevoel dat geschikt zijn om als contrast te fungeren de zegen van jullie leven is? Jullie fungeren slechts als contrast en toch ontvangen jullie de redding die jullie nooit eerder hadden of je zelfs maar konden voorstellen. Het is nu jullie plicht om een contrast te zijn, en de beloning die jullie toekomt is eeuwige zegeningen te genieten in de toekomst. De redding die jullie ontvangen is niet een of ander voorbijgaand inzicht of een tijdelijk beetje kennis voor dit moment, maar een grotere zegening: een eeuwige voortzetting van het leven. Hoewel ik van het begrip 'contrast' gebruik heb gemaakt om jullie te overwinnen, moeten jullie weten dat deze redding en zegening wordt gegeven om jullie te winnen; omwille van de overwinning, maar ook zodat ik jullie misschien beter kan redden. Het 'contrast' is een feit, maar de reden dat jullie een contrast zijn is jullie opstandigheid en daarom hebben jullie zegeningen ontvangen die niemand eerder ontving. Vandaag zorg ik ervoor dat jullie zien en

horen, morgen zullen jullie ontvangen, en, sterker nog, zullen jullie zeer gezegend zijn. Zijn contrasten dan niet van de grootste waarde? Het resultaat van het overwinningswerk van vandaag wordt bereikt doordat jullie opstandige gezindheid als contrast fungeert. Dat wil zeggen, het hoogtepunt van het tweede deel van de tuchtiging en het oordeel is jullie smerigheid en opstandigheid gebruiken als contrast, waardoor jullie de rechtvaardige gezindheid van God kunnen aanschouwen. Wanneer jullie jezelf weer gehoorzaam maken gedurende het tweede deel van het oordeel en de tuchtiging, dan wordt de hele omvang van Gods rechtvaardige gezindheid openlijk aan jullie getoond. Dit wil zeggen dat wanneer jullie aanvaarding van het overwinningswerk ten einde komt, dit ook het moment is wanneer jullie klaar zijn met jullie plicht als contrast. Het is niet mijn bedoeling om jullie etiketten op te plakken. Ik gebruik jullie rol als dienstdoener eerder om het eerste deel van het overwinningswerk uit te voeren, waaruit Gods rechtvaardige en niet te beledigen gezindheid zichtbaar wordt. Door jullie contrapunt, door jullie opstandigheid die fungeert als contrast, wordt het resultaat van het tweede deel van het overwinningswerk bereikt. Hierdoor wordt Gods rechtvaardige gezindheid, die in eerste instantie niet geheel werd geopenbaard, volledig aan jullie onthuld en wordt Gods gehele rechtvaardige gezindheid, alles wat Hij is, wat bestaat uit de wijsheid, het wonder en de ongerepte heiligheid van Zijn werk, aan jullie getoond. Het resultaat van dergelijk werk wordt bereikt door overwinning gedurende verschillende perioden en door verschillende gradaties van oordeel. Hoe dichter het oordeel het hoogtepunt nadert, hoe meer de opstandige gezindheid van de mensen wordt onthuld, en hoe effectiever de overwinning is. Het geheel van Gods rechtvaardige gezindheid wordt duidelijk gemaakt tijdens dit overwinningswerk. Het overwinningswerk is verdeeld in twee

stappen, en heeft verschillende stadia en gradaties en dus zijn de effecten die worden bereikt natuurlijk ook verschillend. Dat wil zeggen dat de mensen zich steeds diepgaander zullen onderwerpen. Hierna kunnen mensen pas geheel op het juiste pad naar vervolmaking worden gebracht. Pas als al het overwinningswerk klaar is (als het tweede deel van het oordeel het uiteindelijke resultaat heeft behaald) worden mensen niet meer geoordeeld. Dan mogen ze het juiste pad van de ervaring van het leven inslaan. Want oordeel is een weergave van overwinning, en overwinning neemt de vorm aan van oordeel en tuchtiging.

God werd vlees in de meest onderontwikkelde en smerige plaats, en alleen zo kan Hij de hele reikwijdte van Zijn heiligheid en rechtvaardige gezindheid laten zien. En hoe wordt Zijn rechtvaardige gezindheid getoond? Deze wordt getoond wanneer Hij over de zonden van de mens oordeelt, wanneer Hij over Satan oordeelt, wanneer Hij de zonde verafschuwt en wanneer Hij de vijanden veracht die zich tegen Hem verzetten en tegen Hem in opstand komen. Ik spreek de woorden van vandaag om over de zonden van de mens te oordelen, om over de onrechtvaardigheid van de mens te oordelen, om de ongehoorzaamheid van de mens te vervloeken. De valsheid en de bedrieglijkheid van de mens, de woorden en de daden van de mens – alles wat in strijd is met Gods wil moet aan het oordeel worden onderworpen en de ongehoorzaamheid van de mens moet als zonde aan de kaak worden gesteld. Zijn woorden draaien om de principes van het oordeel. Hij gebruikt het oordeel over de onrechtvaardigheid van de mens, de vervloeking van de opstandigheid van de mens en de ontmaskering van de lelijke gezichten van de mens om Zijn eigen rechtvaardige gezindheid zichtbaar te maken. Heiligheid is een weergave van Zijn rechtvaardige gezindheid. In feite is

Gods heiligheid eigenlijk Zijn rechtvaardige gezindheid. Jullie verdorven gezindheden zijn de context van de woorden van vandaag – ik gebruik ze om te spreken en te oordelen en om het overwinningswerk uit te voeren. Alleen dit is het echte werk en laat de heiligheid van God volledig schijnen. Als er geen spoor van een verdorven gezindheid in jou is, dan zal God niet over je oordelen, en ook zal Hij je Zijn rechtvaardige gezindheid niet tonen. Maar omdat je een verdorven gezindheid hebt, laat God je niet gaan en hierdoor wordt Zijn heiligheid getoond. Als God zou zien dat de vuiligheid en opstandigheid van de mens te groot zijn, maar Hij niet met jou zou spreken of over jou zou oordelen en jou niet zou tuchtigen vanwege je onrechtvaardigheid, dan zou Hij daarmee bewijzen dat Hij God niet is, want Hij zou de zonde niet haten. Hij zou net zo smerig zijn als de mens. Vandaag oordeel ik over jou vanwege jouw smerigheid en tuchtig ik jou vanwege je verdorvenheid en opstandigheid. Ik pronk niet met mijn macht en onderdruk jullie niet met opzet. Ik doe deze dingen omdat jullie, die in dit land van smerigheid zijn geboren zo ernstig erdoor besmet zijn. Jullie hebben gewoon jullie integriteit en menselijkheid verloren en jullie zijn als varkens geworden die geboren zijn in de smerigste uithoeken van de wereld, en daarom worden jullie hierom geoordeeld en laat ik mijn toorn op jullie los. Juist vanwege dit oordeel hebben jullie kunnen zien dat God de rechtvaardige God is, dat God de heilige God is. Juist vanwege Zijn heiligheid en Zijn rechtvaardigheid oordeelt Hij over jullie en laat Hij Zijn toorn op jullie los. Omdat Hij Zijn rechtvaardige gezindheid kan openbaren wanneer Hij de opstandigheid van de mens ziet, en omdat Hij Zijn heiligheid kan openbaren als Hij de smerigheid van de mensheid ziet, volstaat dit om aan te tonen dat Hij God Zelf is, die heilig en smetteloos is, en toch in een land van smerigheid leeft. Als een mens zich met anderen in het slijk

wentelt en er niets heiligs aan hem is en hij geen rechtvaardige gezindheid heeft, dan is hij niet geschikt de onrechtvaardigheid van een ander te oordelen of het oordeel over de mens uit te voeren. Als iemand een ander zou oordelen, zou het dan niet zijn alsof hij zichzelf in het gezicht slaat? Hoe kunnen mensen die ieder even smerig zijn, bevoegd zijn over degenen die op hen lijken te oordelen? Alleen de heilige God Zelf is in staat om de hele smerige mensheid te oordelen. Hoe kan de mens de zonden van de mens oordelen? Hoe kan de mens de zonden van de mens zien, en hoe kan de mens bevoegd zijn om over deze zonden te oordelen? Als God niet bevoegd zou zijn over de zonden van de mens te oordelen, hoe kan Hij dan de rechtvaardige God Zelf zijn? Als de verdorven gezindheid van de mens onthuld wordt, spreekt God om over de mensen te oordelen en pas dan zien de mensen dat Hij heilig is. Terwijl Hij de mens oordeelt en tuchtigt voor zijn zonden en steeds de zonden van de mens blootlegt, kan geen mens of ding aan dit oordeel ontsnappen; over alles wat smerig is wordt door Hem geoordeeld en alleen zo kan Zijn gezindheid als rechtvaardig worden bestempeld. Als het anders zou zijn, hoe zouden jullie dan zowel letterlijk als figuurlijk een contrast kunnen vormen?

Er is een groot verschil tussen het werk dat in Israël werd gedaan en het werk van vandaag. Jehova wees de Israëlieten de weg in hun leven, terwijl er niet zozeer werd geoordeeld of getuchtigd, omdat de mensen in die tijd te weinig van de wereld begrepen en hun gezindheid maar in geringe mate verdorven was. In die tijd gehoorzaamden de Israëlieten Jehova onvoorwaardelijk. Als Hij zei dat ze altaren moesten bouwen, bouwden ze snel altaren; als Hij zei dat ze de priestergewaden moesten dragen, gehoorzaamden ze. In die tijd was Jehova als een herder die een kudde schapen verzorgde, waarbij de schapen de leiding van

de herder volgden en graasden in de wei. Jehova begeleidde hun leven en leidde hen in de manier waarop ze aten, zich kleedden, woonden en reisden. Dat was niet de tijd waarin Gods gezindheid duidelijk moest worden gemaakt, want de mensheid van die tijd was nog maar net geboren, er waren weinig mensen die opstandig en vijandig waren, er was niet veel smerigheid onder de mensen, en dus konden de mensen niet als contrast met Gods gezindheid optreden. Het is door middel van mensen die uit het land van de smerigheid komen dat Gods heiligheid wordt getoond. Nu gebruikt Hij de smerigheid die in deze mensen van het land van de smerigheid wordt getoond, en Hij oordeelt, en dus wordt geopenbaard wat Hij is te midden van dit oordeel. Waarom oordeelt Hij? Hij kan de woorden van het oordeel uitspreken omdat Hij de zonde veracht. Hoe zou Hij zo boos kunnen zijn als Hij de opstandigheid van de mensheid niet verafschuwde? Als er geen walging in Hem zou zijn, geen weerzin, als Hij geen acht zou slaan op de opstandigheid van de mens, dan zou daaruit blijken dat Hij net zo vervuild is als de mens. Dat Hij de mens kan oordelen en tuchtigen is omdat Hij smerigheid verafschuwt, en omdat datgene wat Hij verafschuwt in Hem niet voorkomt. Als er in Hem ook tegenstand en opstandigheid zou zijn, zou Hij degenen die vijandig en opstandig zijn niet verachten. Als het werk van de laatste dagen in Israël zou worden uitgevoerd, zou dat geen betekenis hebben. Waarom wordt het werk van de laatste dagen uitgevoerd in China, de meest donkere en onderontwikkelde plek van allemaal? Dat is om Zijn heiligheid en rechtvaardigheid te tonen. Kortom, hoe donkerder de plek, hoe duidelijker de heiligheid van God kan worden aangetoond. In feite dient dit allemaal Gods werk. Jullie realiseren je nu pas dat God uit de hemel is neergedaald om onder jullie te zijn, wat getoond wordt door jullie smerigheid en opstandigheid en nu kennen

jullie God pas. Is dit niet de hoogste verrukking? In feite zijn jullie een groep mensen in China die uitverkoren zijn. En omdat jullie uitverkoren zijn en Gods genade hebben genoten, en omdat jullie niet geschikt zijn om zo'n grote genade te genieten, bewijst dit dat dit allemaal de opperste verheffing van jullie is. God is aan jullie verschenen en heeft jullie Zijn heilige gezindheid in zijn geheel getoond. Hij heeft dat alles aan jullie gegeven en jullie laten genieten van alle zegeningen die jullie mogelijk zouden kunnen genieten. Jullie hebben niet alleen de rechtvaardige gezindheid van God geproefd, maar bovendien ook de redding van God, de verlossing van God en de grenzeloze, oneindige liefde van God. Jullie, de meest vervuilde van allemaal, hebben zo'n grote genade genoten – zijn jullie niet gezegend? Is dit niet God die jullie verheft? Jullie hebben de laagste status van allemaal; jullie zijn van nature onwaardig om zo'n grote zegen te genieten, maar toch heeft God een uitzondering gemaakt door jou te verheffen. Schaam je je niet? Als je niet in staat bent om je plicht te vervullen, dan schaam je je uiteindelijk voor jezelf en straf je jezelf. Tegenwoordig ben je niet gedisciplineerd en word je niet gestraft, je vlees is veilig en gezond – maar uiteindelijk zullen deze woorden je te schande maken. Tot nu toe heb ik nog niemand openlijk getuchtigd. Mijn woorden mogen dan streng zijn, maar hoe gedraag ik me tegenover mensen? Ik troost hen en maan hen aan en herinner hen aan de dingen. Ik doe dit alleen om jullie te redden. Begrijpen jullie echt mijn wil niet? Jullie moeten begrijpen wat ik zeg en erdoor geïnspireerd worden. Pas nu zijn er veel mensen die het begrijpen. Is dit niet de zegening van het zijn van een contrast? Is een contrast vormen niet het meest gezegende? Uiteindelijk, als jullie het evangelie gaan verspreiden, zullen jullie dit zeggen: “Wij zijn typisch mensen die een contrast vormen.” Ze zullen je vragen: “Wat betekent het dat je

typisch iemand bent die een contrast vormt?” En dan zul jij zeggen: “We vormen een contrast met Gods werk, en met Zijn grote kracht. Het geheel van Gods rechtvaardige gezindheid wordt aan het licht gebracht door onze opstandigheid, wij zijn de gebruiksvoorwerpen van Gods werk van de laatste dagen, wij zijn de aanhangsels van Zijn werk en ook de werktuigen ervan.” Als ze dat horen, zullen ze onder de indruk zijn. Vervolgens zul jij zeggen: “Wij zijn ook het voorbeeld en het model voor Gods voltooiing van het werk voor het hele universum en voor Zijn overwinning van de hele mensheid. Of we nu heilig of vervuild zijn, kortom, we zijn nog steeds meer gezegend dan jullie, want we hebben God gezien en door de kans op Zijn overwinning van ons wordt Gods grote kracht getoond. Alleen omdat we vervuild en verdorven zijn, is Zijn rechtvaardige gezindheid goed uitgekomen. Zijn jullie in staat zo van Gods werk in de laatste dagen te getuigen? Jullie zijn hiervoor niet geschikt! Dit is niets anders dan Gods verheffing van ons! Hoewel we misschien niet arrogant zijn, kunnen we met trots God prijzen, want niemand kan zo’n grote belofte erven, en niemand kan zo’n geweldige zegening genieten. We voelen ons zo dankbaar dat wij, die zo vervuild zijn, als contrast kunnen werken tijdens Gods management.” En als ze vragen: “Wat zijn voorbeelden en modellen?” dan zeg je: “Wij zijn de meest opstandige en smerigste van de mensheid, wij zijn het meest verdorven door Satan en wij zijn de meest onderontwikkelden en nederigen van het vlees. Wij zijn het klassieke voorbeeld van mensen die door Satan zijn gebruikt. Nu zijn wij door God uitverkoren als de eersten onder de mensheid die overwonnen worden, en we hebben de rechtvaardige gezindheid van God gezien en Zijn belofte geërfd. We worden gebruikt om meer mensen te overwinnen, dus we zijn de

voorbeelden en modellen van diegenen onder de mensen die overwonnen zijn.”
Er is geen betere getuigenis dan deze woorden, en dit is jouw beste ervaring.

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (2)

Voorheen wilden jullie heersen als koningen, en nu hebben jullie dit nog niet volledig losgelaten; jullie willen nog steeds als koningen heersen om de hemel hoog en de aarde gegrond te houden. Denk eens goed na: beschikken jullie wel over die vaardigheden? Zijn jullie niet onnozel bezig? Is wat je zoekt en waar je al je aandacht op richt wel realistisch? Jullie beschikken niet eens over normale menselijkheid – dat is toch triest? Daarom spreek ik vandaag alleen over overwonnen worden, getuigenis geven, je kaliber verbeteren en het betreden van de weg om vervolmaakt te worden, en ik spreek over niets anders. Sommige mensen zijn de onvervalste waarheid beu en zijn terughoudend als het weer eens over normale menselijkheid en kaliberverbetering gaat. Wie de waarheid niet liefheeft, is moeilijk te vervolmaken. Zouden jullie ten onder kunnen gaan als jullie nu binnengaan en stap voor stap Gods wil opvolgen? Zou God halverwege opgeven, na al het werk dat Hij heeft verzet op het vasteland van China – zulk grootschalig werk – en nadat Hij zoveel woorden heeft gesproken? Zou Hij mensen een bodemloze put in leiden? Het gaat er nu om dat jullie moeten weten hoe de mens in elkaar zit en wat jullie te doen staat; je moet het hebben over het binnengaan van het leven, over veranderingen aan je gezindheid, over hoe je echt overwonnen wordt en hoe je God volledig gehoorzaamt, definitief getuigenis over God aflegt en gehoorzaamheid tot in de dood bereikt. Op deze zaken moet

je je richten, en wat niet realistisch of belangrijk is moet je eerst links laten liggen en buiten beschouwing laten. Nu moet je weten hoe je overwonnen kunt worden, en hoe mensen zich gedragen nadat ze overwonnen zijn. Je kunt wel zeggen dat je overwonnen bent, maar kun je gehoorzaam zijn tot in de dood? Je moet in staat zijn om te volgen tot het bittere eind, ongeacht of er vooruitzichten zijn, en je mag het geloof in God niet verliezen ongeacht de omstandigheden. Uiteindelijk moet je twee aspecten van getuigenis bereiken: het getuigenis van Job – gehoorzaamheid tot in de dood – en het getuigenis van Petrus – de hoogste liefde van God. Aan de ene kant moet je zijn als Job: hij had geen bezittingen en werd ondergedompeld in de pijn van het vlees, toch verwierp hij de naam van Jehova niet. Dit was Jobs getuigenis. Petrus was in staat God lief te hebben tot in de dood. Toen hij stierf – toen hij gekruisigd werd – had hij God nog steeds lief; hij dacht niet aan zijn eigen verwachtingen en streefde geen glorieuze dromen of overdreven ideeën na en hij streefde er alleen naar om God lief te hebben en aan al Gods plannen te gehoorzamen. Dat is de norm waaraan je moet voldoen voordat je kunt zeggen dat je getuigenis hebt gegeven, voordat je kunt worden beschouwd als iemand die na overwonnen te zijn is vervolmaakt. Als mensen op dit moment hun eigen inborst en positie echt kenden, zouden ze dan nog verwachtingen en dromen blijven najagen? Je moet dit weten: ik moet God volgen, ongeacht of God mij vervolmaakt; alles wat Hij nu doet is goed en wordt gedaan voor mijn bestwil en zodat onze gezindheid verandert en wij ons van Satans invloed kunnen bevrijden, zodat we in het onreine land geboren kunnen worden en ons toch kunnen ontdoen van de onreinheid, de zonde en de invloed van Satan van ons kunnen afschudden en achter ons kunnen laten. Dit wordt sowieso al van jou verwacht, maar het gaat God uitsluitend om overwinning,

zodat mensen kunnen besluiten om te gehoorzamen en zich aan al Gods plannen kunnen onderwerpen. Zo zullen dingen volbracht worden. Op dit moment zijn de meeste mensen al overwonnen, maar in hun binnenste heerst nog veel opstandigheid en ongehoorzaamheid. De ware gestalte van mensen is nog te kleinzielig en ze worden alleen vervuld van energie wanneer er verwachtingen en vooruitzichten zijn; bij het ontbreken van verwachtingen en vooruitzichten worden ze negatief en overwegen ze zelfs om God te verlaten. En mensen verlangen er verder niet echt naar om naar een normale menselijkheid te leven. Dat is onaanvaardbaar! Daarom moet ik nog steeds over overwinning spreken. In feite vindt vervolmaking tegelijkertijd plaats met overwonnen worden: als je overwonnen bent, bereik je ook al het eerste effect van volmaaktheid. Het verschil tussen overwonnen worden en volmaakt zijn ligt in de mate waarin mensen veranderen. Overwonnen worden is de eerste stap naar vervolmaking en houdt niet in dat iemand al helemaal vervolmaakt is, en bewijst evenmin dat God hem volledig voor zich gewonnen heeft. Nadat mensen zich hebben overwonnen verandert hun gezindheid enigszins, maar zulke veranderingen vallen in het niet bij mensen die volledig voor God gewonnen zijn. Wat nu wordt uitgevoerd, is de eerste stap in de vervolmaking van mensen – hen overwinnen – en als je al niet overwonnen kan worden, kun je ook niet worden vervolmaakt en volledig voor God worden gewonnen. Je zult een en ander aanhoren over tuchtiging en oordeel, maar niet genoeg om je hart te veranderen. Daarom zul je een van de uitgestotenen zijn; het is alsof je naar een tafel met een heerlijke feestmaaltijd kijkt zonder ervan te eten. Dat is toch tragisch? Daarom moet je verandering nastreven: of het nu overwonnen worden of vervolmaking is, bij beide draait het erom dat er iets in jou verandert en of je al of niet gehoorzaam

bent – en dit bepaalt of je wel of niet voor God kan worden gewonnen. Onthoud dat ‘overwonnen worden’ en ‘vervolmaakt worden’ gewoon gebaseerd zijn op de mate van jouw verandering en gehoorzaamheid, net als op hoe zuiver jouw liefde voor God is. Op dit moment moet je volledig kunnen worden vervolmaakt, maar allereerst moet je overwonnen worden – je moet genoeg weten over Gods tuchtiging en oordeel, je moet over het geloof beschikken om te volgen en iemand zijn die verandering nastreeft en kennis van God. Dan pas ben je iemand die vervolmaking nastreeft. Jullie moeten inzien dat jullie overwonnen zullen worden in de loop van jullie vervolmaking, en dat jullie vervolmaking zal plaatsvinden in de loop van de tijd dat jullie overwonnen worden. Op dit moment kun je streven naar vervolmaking of kaliberverbetering of uiterlijke verandering, maar het belangrijkste is dat je inziet dat alles wat God nu doet betekenis heeft en goed is: het geeft jou, die bent geboren in een land vol vuiligheid, de kans om aan de vuiligheid te ontsnappen en haar af te schudden, het staat je toe de invloed van Satan te overwinnen en zijn duistere invloed achter te laten – en door je hierop te richten, word je beschermd in dit land. Welke getuigenis zal uiteindelijk van je worden verlangd? Je bent geboren in een vuil land maar kunt heilig worden, om nooit meer door vuil bezoedeld te worden. Je leeft binnen het domein van Satan, maar onttrekt je aan Satans invloed en wordt niet beheerst of lastiggevallend door Satan en je leeft in handen van de Almachtige. Dit is het getuigenis en het bewijs van de overwinning in de strijd met Satan. Je kunt Satan vaarwel zeggen, in wat je uitdraagt laat je niet langer satanische gezindheden zien maar in plaats daarvan datgene wat God verlangde van de mens toen Hij de mens schiep: normale menselijkheid, gezond verstand, normaal inzicht, normale vastberadenheid om God lief te hebben en trouw aan God. Dat is het getuigenis

van een schepsel over God. Jij zegt: “We zijn geboren in een land vol vuiligheid, maar door Gods bescherming, Zijn leiderschap en omdat Hij ons overwonnen heeft, hebben we onszelf bevrijd van de invloed van Satan. Dat we vandaag de dag kunnen gehoorzamen komt ook omdat we overwonnen zijn door God, en niet doordat we goed zijn of omdat we God van nature liefhebben. Wij zijn nu overwonnen en kunnen getuigenis geven van God en Hem dienen omdat Hij ons heeft uitverkoren en voorbestemd; zo zijn wij ook gered en bevrijd uit het domein van Satan en kunnen wij de vuiligheid achter ons laten en gereinigd worden in de natie van de grote rode draak, omdat Hij ons heeft uitverkoren en beschermd.”

Daarbij zal je levenswijze uitstralen dat je een normale menselijkheid bezit; je zegt rationele dingen en je leeft de gelijkenis uit van een normaal persoon. Wanneer anderen je zien, moet het voor hen geen aanleiding zijn om te zeggen: “Is dit niet het beeld van de grote rode draak?” Het gedrag van de zusters past niet bij een zuster, het gedrag van de broeders past niet bij een broeder, en je hebt niet de waardigheid van de heiligen. Dan zullen de mensen zeggen: “Geen wonder dat God zegt dat ze afstammelingen van Moab zijn, Hij had groot gelijk!”

Als mensen naar jullie kijken en dan zeggen: “God heeft dan wel gezegd dat jullie afstammelingen van Moab zijn, wat jullie uitleven bewijst dat jullie de invloed van Satan achter jullie hebben gelaten; al bestaan die zaken nog steeds in jullie, toch kunnen jullie ze de rug toekeren, dan is dat het bewijs dat jullie volledig overwonnen zijn.” Jij, die overwonnen en gered bent zal zeggen: “Het klopt dat wij afstammelingen van Moab zijn maar wij zijn gered door God, en ook al waren de afstammelingen van Moab vroeger verdoemd en vervloekt, en door het volk Israël verbannen naar de heidenen, vandaag heeft God ons gered. Het klopt dat wij de meest verdorven zijn van alle mensen – dit heeft God bepaald,

het is een feit, en het kan door niemand ontkend worden. Maar vandaag zijn wij aan die invloed ontsnapt. Wij haten onze voorvader, wij zijn bereid onze voorvader de rug toe te keren, hem volledig te laten vallen en al Gods opdrachten op te volgen, te handelen volgens Gods wil en te voldoen aan Zijn eisen aan ons en de vervulling van Gods wil te bereiken. Moab verloochende God, hij handelde niet volgens Gods wil en werd door God gehaat. Wij moeten echter zorgzaam zijn voor Gods hart en aangezien wij Gods wil kennen, mogen wij God nu niet verloochenen en moeten wij onze vroegere voorvader verwerpen!” Eerder sprak ik over het verwerpen van de grote rode draak – en dat is op dit moment vooral de verwerping van de vroegere voorvader van het volk. Dit is één getuigenis over de overwinning op mensen en ongeacht hoe je deze tijd binnengaat, jouw getuigenis op dit gebied mag niet ontbreken.

Het kaliber van de mensen is te gebrekkig, ze beschikken over te weinig normale menselijkheid, hun reacties zijn te traag, te sloom, ze zijn verdoofd en onnozel geworden door Satans verdorvenheid en al kunnen ze niet binnen één of twee jaar volledig veranderen, ze moeten wel vastberaden zijn om mee te werken. Dit is ook een getuigenis voor Satan te noemen. Het getuigenis van vandaag is het effect dat is bereikt door het huidige overwinningswerk en het is ook een voorbeeld en model voor toekomstige volgelingen. In de toekomst zal het zich naar alle naties uitspreiden; het werk dat in China wordt gedaan, zal zich naar alle naties gaan uitspreiden. De afstammelingen van Moab zijn de minsten van alle volken op aarde. Sommige mensen vragen: zijn Chams afstammelingen niet de minsten van allen? Het nageslacht van de rode draak en de afstammelingen van Cham zijn van verschillende typerende betekenis, en de afstammelingen van Cham vormen een andere kwestie: al zijn ze nog zo

vervloekt, ze zijn nog altijd afstammelingen van Noach; de afkomst van Moab was daarentegen niet zuiver, hij kwam voort uit overspel, en daarin ligt het verschil. Al waren ze beiden vervloekt, hun positie was niet dezelfde en daarom zijn de afstammelingen van Moab de minsten van alle volken – en er is geen overtuigender feit dan de overwinning van de minsten van alle volken. Het werk van de laatste dagen breekt alle wetten, en ongeacht of je vervloekt of gestraft wordt, zolang je meehelpt met mijn werk en het huidige overwinningswerk tot nut bent, en ongeacht of je een afstammeling van Moab bent of het nageslacht van de grote rode draak, zolang je de taak van een schepsel Gods in dit stadium van het werk uitvoert en je uiterste best doet, zal het gepaste effect worden bereikt. Jij bent het nageslacht van de grote rode draak en een afstammeling van Moab; kort samengevat is iedereen van vlees en bloed een schepsel van God en door de Schepper gemaakt. Jij bent een schepsel Gods. Je zou helemaal geen keus moeten hebben, en dit is jouw plicht. Natuurlijk is het werk van de Schepper vandaag op het gehele universum gericht. Van wie je ook afstamt, je bent bovenal één van Gods schepselen, jullie – de afstammelingen van Moab – horen bij Gods schepselen – jullie zijn alleen minderwaardig. Omdat Gods werk vandaag onder alle schepselen wordt uitgevoerd en op het hele universum gericht is, staat het de Schepper vrij om te kiezen uit alle mogelijke mensen, kwesties of dingen om Zijn werk uit te voeren. Het maakt Hem niet uit van wie je oorspronkelijk afstamt; zolang je een van Zijn schepselen bent en zolang je Zijn werk tot nut bent – het overwinningswerk en getuigenis – zal Hij zonder scrupules Zijn werk in jou uitvoeren. Dit doet de heersende menselijke opvattingen teniet die inhouden dat God nooit onder de heidenen zal werken, vooral niet hen die minderwaardig en vervloekt zijn. voor diegenen die vervloekt

zijn zullen alle generaties die na hen komen ook tot in de eeuwigheid vervloekt worden, zonder dat ze ooit een kans maken op redding; God zal nooit afdalen en in een heidens land werken, en Hij zal nooit afdalen in een vuil land want Hij is heilig. Al deze opvattingen zijn verbrijzeld door Gods werk in de laatste dagen. Onthoud dat God de God van alle schepselen is, Hij heerst over hemel en aarde en alle dingen, en Hij is niet alleen de God van het volk Israëls. Daarom is dit werk in China van het grootste belang en het zal zich toch verspreiden onder alle naties? De geweldige getuigenis in de toekomst zal zich niet beperken tot China. Als God alleen jullie had overwonnen, zouden de demonen dan overtuigd kunnen worden? Zij begrijpen niet wat overwonnen worden is, en kennen de grote kracht van God niet, en pas wanneer Gods gekozen volk in het gehele universum de ultieme effecten van Zijn werk aanschouwt, zullen alle schepselen overwonnen worden. Niemand is echter meer onderontwikkeld of verdorven dan de afstammelingen van Moab. Alleen als dit volk overwonnen wordt – zij die het meest verdorven zijn, die God niet erkennen of geloofden dat er een God is, zijn overwonnen en erkennen God met hun mond, prijzen Hem en kunnen Hem liefhebben – dan zal dat het getuigenis van de overwinning zijn. Al zijn jullie Petrus niet, jullie dragen het beeld van Petrus uit, jullie kunnen beschikken over het getuigenis van Petrus en Job, en dat is het grootste getuigenis. Uiteindelijk zullen jullie zeggen: “Wij zijn dan wel geen Israëlieten maar de vervloekte afstammelingen van Moab, we zijn geen Petrus wiens inborst wij nooit kunnen hebben, en ook geen Job, en we komen niet eens in de buurt bij Paulus’ beslissing om te lijden voor God en zijn volledige toewijding aan God, en we zijn onderontwikkeld en daarom Gods zegeningen onwaardig. Toch heeft God ons vandaag verheven; dus moeten wij God tevredenstellen en al schieten we tekort

in inborst of geschiktheid, we zijn bereid om God tevreden te stellen – dat is ons voornemen. Wij zijn de afstammelingen van Moab en wij waren vervloekt. Dit is besloten door God en wij kunnen het niet veranderen, maar ons gedrag en onze kennis kunnen we wel veranderen en wij zijn vastbesloten om God tevreden te stellen.” Als je dit voornemen hebt, zal eruit blijken dat je getuigenis hebt gegeven van het feit dat je overwonnen bent.

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (3)

Het te bereiken resultaat met het overwinningswerk is voornamelijk dat het vlees van de mens ophoudt met rebelleren, dat wil zeggen dat de geest van de mens nieuw inzicht krijgt in God, dat hij God hartgrondig gehoorzaamt en dat hij besluit om voor God te zijn. Wanneer bij mensen het temperament of het vlees verandert, betekent zoiets niet dat hij overwonnen is; wanneer de denkwijze, het bewustzijn en het verstand van de mens veranderen, dat wil zeggen, wanneer je hele mentale houding verandert – dat zal het geval zijn wanneer je door God bent overwonnen. Wanneer je vastbesloten bent om te gehoorzamen en een nieuwe mentaliteit hebt aangenomen, wanneer je niet langer je eigen opvattingen of intenties in Gods woorden of werk legt, en wanneer je brein normaal kan denken, dat wil zeggen wanneer je je met heel je hart voor God kunt inzetten – zo iemand is volkomen overwonnen. In het domein van religie lijden veel mensen hun hele leven behoorlijk. Ze bedwingen hun lichaam of dragen hun kruis, ze lijden en volharden zelfs tot hun laatste ademtocht! Sommigen zijn nog op de ochtend van hun dood aan het vasten. Ze onthouden zich hun leven lang van

heerlijk voedsel en fijne kleding, ze stellen het lijden voorop. Ze zijn in staat om hun lichaam te bedwingen en hun vlees te verzaken. Hun geest om lijden te verdragen is prijzenswaardig. Maar hun denkwijze, hun opvattingen, hun mentale houding en inderdaad hun oude natuur zijn helemaal niet aangepakt. Ze hebben geen werkelijk begrip van zichzelf. Hun mentale beeld van God is het traditionele beeld van een abstracte, vage God. Hun besluit om te lijden voor God komt door hun godsdienstijver en hun positieve natuur. Ook al geloven ze in God, ze begrijpen God niet en kennen evenmin Zijn wil. Ze werken en lijden alleen blind voor God. Ze hechten geen waarde aan enig onderscheidingsvermogen en malen er weinig om hoe ze ervoor kunnen zorgen dat hun dienst ook werkelijk aan Gods wil voldoet. Ze weten nog minder hoe ze begrip van God kunnen verkrijgen. De God die ze dienen, is niet God volgens Zijn oorspronkelijke beeld, maar een God die ze zelf hebben verzonnen, een God van wie ze gehoord hebben of een legendarische God die je in geschriften kunt vinden. Ze gebruiken vervolgens hun levendige verbeelding en hun godvrezende hart om te lijden voor God en voor God het werk op te pakken dat God wil doen. Hun dienst is te onnauwkeurig, zodat vrijwel niemand van hen werkelijk in staat is om volgens Gods wil te dienen. Hoe gewillig ze ook zijn om te lijden, hun oorspronkelijke kijk op dienen en hun mentale beeld van God blijven onveranderd omdat ze Gods oordeel en tuchting en Zijn loutering en volmaking niet hebben ondergaan, en omdat niemand ze met de waarheid heeft geleid. Ook al geloven ze in Jezus de Heiland, niemand van hen heeft de Heiland ooit gezien. Ze kennen Hem alleen uit legendes en van horen zeggen. Hun dienst heeft dus niets meer om het lijf dan willekeurig dienen met gesloten ogen, zoals een blinde zijn eigen vader dient. Wat valt er uiteindelijk met een dergelijke dienst te bereiken? En wie zou ermee

instemmen? Hun dienst verandert van begin tot eind helemaal niet. Ze krijgen alleen door de mens bedachte lessen en baseren hun dienst alleen op hun natuurlijkheid en waar ze zelf dol op zijn. Wat voor beloning kan dit oogsten? Zelfs Petrus, die Jezus zag, wist niet hoe hij zo moest dienen dat hij aan Gods wil voldeed. Pas op het eind, op zijn oude leeftijd, ging hij het begrijpen. Wat zegt dit over die blinde mensen die geen enkele aanpak of snoeiing hebben ondervonden en die door niemand zijn geleid? Lijkt de dienst van velen onder jullie vandaag niet veel op die van deze blinde mensen? Allen die geen oordeel hebben ontvangen, geen snoeiing en aanpak hebben ondervonden, en niet veranderd zijn – zijn zij niet de ten dele overwonnenen? Wat heb je aan zulke mensen? Als je denkwijze, je begrip van het leven en je begrip van God geen nieuwe verandering laten zien en niet echt iets opleveren, zul je nooit iets opmerkelijks in je dienst tot stand brengen! Zonder visie en zonder nieuw begrip van Gods werk kun je geen overwonnen persoon zijn. Je manier om God te volgen zal dan lijken op die van de mensen die lijden en vasten – die zal van weinig waarde zijn! Juist omdat er weinig getuigenis is in wat ze doen, zeg ik dat hun dienst zinloos is! Zij brengen hun leven door met lijden en in de gevangenis zitten; ze zijn steeds geduldig en minzaam en ze dragen het kruis, ze worden door de wereld belachelijk gemaakt en verworpen, ze ondervinden allerlei moeilijkheden en hoewel ze helemaal tot aan het einde toe gehoorzaam zijn, zijn ze nog steeds niet overwonnen en kunnen ze geen getuigenis aandragen dat ze overwonnen zijn. Ze hebben heel erg geleden, maar van binnen kennen ze God helemaal niet. Al hun oude denkwijzen, oude opvattingen, religieuze praktijken, door de mens bedachte inzichten en menselijke ideeën zijn niet aangepakt. Ze zijn totaal niet tot nieuw inzicht gekomen. Geen greintje van hun begrip van God

is waar of accuraat. Ze hebben Gods wil verkeerd begrepen. Kan dit zo zijn om God te dienen? Hoe je God in het verleden ook hebt begrepen, stel dat je je daar vandaag aan vasthoudt en je begrip van God blijft baseren op je eigen opvattingen en ideeën, wat God ook doet. Dat wil zeggen: stel dat je geen nieuw, waar begrip van God hebt en je Gods ware beeld en ware gezindheid niet leert kennen. Stel dat je begrip van God nog steeds is gebaseerd op een feodale, bijgelovige denkwijze, en nog steeds voorkomt uit menselijke denkbeelden en opvattingen. Als dit het geval is, ben je niet overwonnen. Mijn doel met al deze woorden aan jullie is om je deze kennis te laten begrijpen en te laten gebruiken zodat je tot accuraat en nieuw inzicht komt. Ze beogen ook je oude opvattingen en oude kennis weg te nemen die je meedraagt, zodat je nieuw inzicht kunt verwerven. Als je mijn woorden werkelijk eet en drinkt, zal je begrip aanzienlijk veranderen. Zolang je een gehoorzaam hart houdt terwijl je Gods woorden eet en drinkt, zal je kijk veranderen. Zolang je de herhaalde tuchtigingen kunt aanvaarden, zal je oude mentaliteit stapje voor stapje veranderen. Zolang je oude mentaliteit grondig wordt vervangen door de nieuwe, zullen je praktijken navenant veranderen. Zo snijdt je dienst steeds meer hout en voldoet die steeds meer aan Gods wil. Als je je leven, je kennis van menselijk leven en je vele opvattingen over God kunt veranderen, zal je natuurlijkheid gestaag afnemen. Dit is echt het resultaat nadat God de mens overwint; dit is de verandering die in de mens te zien zal zijn. Als je in je geloof in God alleen maar je lichaam weet te bedwingen, weet te volharden en weet te lijden, en je niet zeker weet of wat je doet goed of verkeerd is, en al helemaal niet voor wie je het doet, hoe kan een dergelijke praktijk dan tot verandering leiden?

Jullie moeten begrijpen dat ik jullie niet vraag jullie lichaam te ketenen of jullie brein aan banden te leggen zodat jullie niet zomaar wat denken. Dit is niet het doel van het werk of het werk dat nu gedaan moet worden. Nu hebben jullie inzicht nodig vanuit de positieve hoek zodat jullie jezelf kunnen veranderen. Jullie moeten jezelf vooral met Gods woorden uitrusten, ofwel jullie volledig uitrusten met de waarheid en visie die nu vóór jullie liggen, en dan voortgaan en ze in praktijk brengen. Dit is jullie verantwoordelijkheid. Ik vraag jullie niet om nog meer illuminatie te zoeken en te verkrijgen. Daar hebben jullie op dit moment gewoon niet de gestalte voor. Jullie moeten alles doen wat je kunt om Gods woorden te eten en te drinken. Jullie moeten Gods werk begrijpen en jullie natuur, jullie wezen en dat oude leven van jullie kennen. Jullie moeten bovenal die vroegere verkeerde praktijken en menselijke manier van doen van jullie kennen. Om te veranderen, moeten jullie eerst jullie denkwijze veranderen. Vervang eerst jullie oude denkwijze door de nieuwe, en laat jullie nieuwe denkwijze jullie woorden, daden en leven beheersen. Dit wordt er nu van ieder van jullie gevraagd. Ga niet blindelings te werk of volg niet blindelings. Jullie moeten een basis en een doel hebben. Houd jezelf niet voor de gek. Jullie moeten weten waar jullie geloof in God precies voor dient, wat jullie erdoor moeten winnen en waar jullie nu moeten binnengaan. Je moet dit echt allemaal weten.

Wat jullie nu moeten binnengaan is jullie leven en jullie kaliber op een hoger plan brengen. Bovendien moeten jullie die oude kijk uit jullie verleden veranderen, jullie denkwijze veranderen en jullie opvattingen veranderen. Jullie hele leven moet vernieuwd worden. Wanneer je begrip van Gods daden verandert, wanneer je nieuw begrip hebt gekregen van de waarheid van alles wat God zegt en wanneer je interne begrip is toegenomen, zal je leven ten goede keren. Alles wat

mensen nu doen en zeggen, is praktisch. Het gaat hierbij niet om leerstellingen, maar veeleer om wat mensen nodig hebben voor hun leven en wat ze dienen te bezitten. Dit is de verandering die plaatsvindt in de mens gedurende het overwinningswerk, de verandering die de mens moet ervaren, en het resultaat nadat de mens overwonnen is. Wanneer je je denkwijze hebt veranderd, een nieuwe mentale houding hebt aangenomen, je opvattingen, je intenties en je vroegere logische redeneringen hebt weggedaan, die diepgewortelde dingen in je overboord hebt gezet en een nieuw begrip van geloof in God hebt gekregen, dan zullen de getuigenissen die je geeft, verheven worden en zal je hele wezen werkelijk veranderd zijn. Al deze dingen zijn het meest praktisch, het meest realistisch en het meest fundamenteel – dingen die mensen in het verleden moeilijk konden vatten en dingen die ze niet konden benaderen. Ze vormen het ware werk van de Geest. Wat voor begrip had je vroeger precies van de Bijbel? Een snelle vergelijking vandaag geeft je het antwoord. In het verleden plaatste je Mozes, Petrus, Paulus of al die bijbelse uitspraken en perspectieven op een voetstuk. Zou je dat nu doen als je gevraagd werd om de Bijbel op een voetstuk te plaatsen? Je zou zien dat de Bijbel te veel geschriften van mensen bevat en dat in de Bijbel slechts twee fases van Gods werk door de mens is opgetekend. Het is een geschiedenisboek. Houdt dit niet in dat je begrip ervan veranderd is? Als je nu kijkt naar het geslachtsregister van Jezus in het evangelie van Matteüs, zou je zeggen: “Het geslachtsregister van Jezus? Onzin! Dit is het geslachtsregister van Jozef, niet van Jezus. Er is geen verwantschap tussen Jezus en Jozef.” Wanneer je nu naar de Bijbel kijkt, is je begrip ervan anders, ofwel je perspectief is veranderd, en je inzicht erin is groter dan dat van de schriftgeleerden van weleer. Wanneer iemand zegt dat dit geslachtsregister wel

iets heeft, zou je zeggen: “Wat heeft het dan? Leg dat eens uit. Jezus en Jozef zijn niet aan elkaar verwant. Weet je dat niet? Kan Jezus een geslachtsregister hebben? Hoe kan Jezus voorouders hebben? Hoe kan Hij de nakomeling van mensen zijn? Zijn vlees is geboren uit Maria; Zijn Geest is de Geest van God, niet de geest van een mens. Jezus is de geliefde Zoon van God, dus kan Hij een geslachtsregister hebben? Op aarde maakte Hij geen deel uit van de mensheid, dus hoe kan Hij dan een geslachtsregister hebben?” Wanneer je het geslachtsregister analyseert, de waarheid duidelijk uitlegt en vertelt wat je begrepen hebt, zal die persoon met de mond vol tanden staan. Sommige mensen zullen naar de Bijbel verwijzen en zeggen: “Jezus had een geslachtsregister. Heeft jouw God van vandaag een geslachtsregister?” Je zet hun dan je meest realistische inzicht uiteen. Op die manier zul je met je inzicht resultaten boeken. Jezus is in werkelijkheid helemaal niet verwant aan Jozef en al helemaal niet aan Abraham. Jezus is wel in Israël geboren. Maar God is geen Israëliet of een nakomeling van de Israëlieten. Jezus is dan wel geboren in Israël, maar dat betekent niet dat God daarom alleen de God van de Israëlieten is. Hij nam alleen met het oog op Zijn werk deze stap tot vleeswording van Zichzelf. God is de God van de ganse schepping in het universum. Het is alleen dat Hij eerst één fase van het werk deed in Israël en daarna begon te werken onder de heidenvolken. Toch beschouwden mensen Jezus als de God van de Israëlieten, en schaarden ze Hem bovendien onder de Israëlieten en onder Davids nakomelingen. De Bijbel zegt dat Jehova’s naam in de eindtijd groot zal zijn onder de heidenvolken, wat erop duidt dat God in de laatste dagen onder de heidenvolken zal werken. Het feit dat God in Judea vlees was geworden, betekent niet dat God alleen Joden liefheeft. Hij was daar alleen maar geboren

alleen omdat het werk dat vereiste. Het is niet zo, dat God alleen in Israël vlees had kunnen worden (omdat de Israëlieten Zijn uitverkoren volk waren). Zijn Gods uitverkorenen ook niet onder de heidenvolken te vinden? Nadat Jezus Zijn werk in Judea had volbracht, breidde het werk zich uit naar de heidenvolken. (De Israëlieten noemden alle landen buiten Israël vaak “heidenvolken”.) Onder die heidenvolken bevonden zich in werkelijkheid ook door God uitverkoren volken; er werd daar in die tijd alleen nog geen werk gedaan. Mensen leggen zo veel nadruk op Israël omdat de eerste twee fases van het werk in Israël plaatsvonden, terwijl er onder de heidenvolken geen werk gedaan werd. Het werk onder de heidenvolken begint vandaag pas en daarom vinden mensen het maar moeilijk te accepteren. Als je dit alles duidelijk kunt begrijpen, al deze zaken goed in je kunt opnemen en juist kunt inschatten, zal je begrip van de God van vandaag en van het verleden accuraat zijn, en zal die verder strekken dan het begrip dat de heiligen door de geschiedenis heen van God hebben gehad. Als je het werk van vandaag ervaart en Gods persoonlijke uitspraak vandaag hoort, maar je nog helemaal geen begrip hebt van Gods volle omvang; als je blijft streven naar wat je altijd nagestreefd hebt en niet iets nieuws nastreeft; en vooral als je al dit overwinningswerk ervaart maar er uiteindelijk geen greintje verandering in je te zien is, is je geloof dan niet als dat van hen die alleen op zoek zijn naar brood om hun honger te stillen? In dat geval zal het overwinningswerk geen resultaat in jou hebben bereikt. Word je dan niet iemand die geëlimineerd wordt?

Aan het einde van al het overwinningswerk moeten jullie allemaal inzien dat God niet alleen de God van de Israëlieten is, maar veeleer de God van de ganse schepping. Hij heeft de hele mensheid geschapen, niet alleen de Israëlieten. Als je zegt dat God alleen de God van de Israëlieten is of dat God onmogelijk in een

land buiten Israël vlees kan worden, dan heb je nog steeds geen enkel inzicht opgedaan in het verloop van het overwinningswerk en erken je geenszins dat God jouw God is. Je erkent alleen dat God van Israël naar China is gegaan en gedwongen wordt om jouw God te zijn. Zie je dingen nog steeds zo, dan is mijn werk in jou vruchteloos geweest en heb je niets begrepen van wat ik heb gezegd. Als je uiteindelijk net als Matteüs weer een geslachtsregister voor mij opstelt, een geschikte voorouder en een gepaste afstamming voor mij vindt – zodat God twee geslachtslijnen heeft voor Zijn twee vleeswordingen – zou je de plank dan niet volledig mislaan? Zou jij, deze ‘goedbedoelende persoon’ die voor mij een geslachtsregister heeft gevonden, dan niet iemand zijn geworden die God heeft verdeeld? Kun je de last van deze zonde op je nemen? Als je na al dit overwinningswerk nog steeds niet gelooft dat God de God van de ganse schepping is, als je nog steeds denkt dat God alleen de God van de Israëlieten is, weersta je God dan niet openlijk? Het oogmerk om je vandaag te overwinnen, is je te laten inzien dat God jouw God is en de God van anderen, en bovenal de God van allen die Hem liefhebben en de God van de ganse schepping. Hij is de God van de Israëlieten en de God van het volk van Egypte. Hij is de God van de Britten en de God van de Amerikanen. Hij is niet alleen de God van Adam en Eva, maar ook de God van alle nakomelingen van Adam en Eva. Hij is de God van alles in de hemelen en alles op aarde. De Israëlitische familie en alle families van de heidenvolken zijn allemaal in de handen van één God. Hij werkte niet alleen enkele duizenden jaren in Israël en werd eens in Judea geboren, maar Hij daalt vandaag neer in China, deze plaats waar de grote rode draak opgerold ligt. Als Zijn geboorte in Judea Hem de Koning van de Joden maakt, maakt Zijn komst vandaag onder jullie allemaal Hem dan niet jullie God? Hij leidde de

Israëlieten en werd geboren in Judea, en Hij is ook geboren in een land waar een heidenvolk woont. wordt al Zijn werk niet voor de hele mensheid verricht die Hij geschapen heeft? Heeft Hij de Israëlieten honderdvoudig lief en verafschuwt Hij de heidenvolken duizendvoudig? Is dat niet jullie opvatting? Jullie erkennen God niet; het is niet zo dat God nooit jullie God was. Jullie zijn degenen die God verwerpen; het is niet zo dat God jullie God niet wil zijn. Wie onder de schepselen is niet in de handen van de Almachtige? Is het oogmerk om jullie vandaag te overwinnen niet dat jullie gaan erkennen dat God wel degelijk jullie God is? Als jullie nog steeds volhouden dat God alleen de God van de Israëlieten is en nog steeds volhouden dat in het huis van David in Israël de oorsprong van Gods geboorte ligt, en dat geen ander land dan Israël gekwalificeerd is om God 'voort te brengen', en dat zeker geen enkele familie onder de heidenvolken Jehova's werk persoonlijk kan ontvangen – als je nog steeds zo denkt, ben je dan geen obstinate dwarsligger? Fixeer je niet altijd op Israël. God is vandaag hier onder jullie. Houd je blik ook niet steeds hemelwaarts gericht. Kijk niet langer uit naar je God in de hemel! God is onder jullie gekomen, dus hoe kan Hij dan in de hemel zijn? Je gelooft nog niet erg lang in God, toch heb je allerlei opvattingen over Hem, zelfs tot op het punt dat je geen seconde durft te denken dat de God van de Israëlieten Zich zou verwaardigen om jullie met Zijn tegenwoordigheid te vereren. Jullie durven al helemaal niet te denken aan hoe jullie God persoonlijk kunnen zien verschijnen, aangezien jullie ondraaglijk vuil zijn. Jullie hebben er ook nooit bij stilgestaan hoe God persoonlijk kan neerdalen in een land waarin een heidenvolk woont. Hij hoort neer te dalen op de berg Sinaï of de Olijfberg en aan de Israëlieten te verschijnen. Verafschuwt Hij niet alle heidenvolken (dat wil zeggen alle volken buiten Israël)? Hoe kan Hij

persoonlijk onder hen werken? Deze diepgewortelde opvattingen hebben jullie in de loop van vele jaren ontwikkeld. Het oogmerk om jullie vandaag te overwinnen, is korte metten met deze opvattingen van jullie te maken. Jullie hebben daarbij God persoonlijk onder jullie zien neerdalen – niet op de berg Sinaï of op de Olijfberg, maar onder mensen die Hij in het verleden nooit geleid heeft. Nadat God Zijn twee fases van het werk in Israël deed, begonnen de Israëlieten en alle heidenvolken allemaal deze opvatting aan te hangen: God heeft weliswaar alle dingen geschapen, maar Hij wil alleen de God van de Israëlieten zijn, niet de God van de heidenvolken. De Israëlieten geloven het volgende: God kan alleen onze God zijn, niet de God van jullie heidenvolken, en omdat jullie Jehova niet vereren, verafschuwt Jehova – onze God – jullie. Die Joden geloven verder het volgende: de Heer Jezus nam het beeld van ons Joden aan en is een God die de kenmerken van het Joodse volk heeft. God werkt onder ons. Gods beeld en ons beeld lijken op elkaar; ons beeld lijkt sterk op dat van God. De Heer Jezus is de Koning van ons Joden; heidenvolken komen niet in aanmerking voor een dergelijk groot heil. De Heer Jezus is het zondeoffer voor ons Joden. De Israëlieten en het Joodse volk kwamen eigenlijk enkel op basis van die twee fases van het werk tot deze vele opvattingen. Zij claimen God uitsluitend voor zichzelf en staan niet toe dat God ook de God van de heidenvolken is. Zo kreeg God geen plaats in het hart van de heidenvolken. Iedereen ging namelijk geloven dat God geen God van de heidenvolken wil zijn en dat Hij alleen de Israëlieten – Zijn uitverkoren volk – mag en dat Hij de Joden mag, in het bijzonder de discipelen die Hem volgden. Weet je niet dat het werk dat Jehova en Jezus deden voor de overleving van de hele mensheid is? Erkennen jullie nu dat God de God is van jullie allemaal die buiten Israël geboren zijn? Is God niet hier in

jullie midden vandaag? Dit kan toch geen droom zijn, of wel? Accepteren jullie deze realiteit niet? Jullie durven het niet te geloven of erover na te denken. Hoe jullie er ook tegen aankijken, is God niet hier in jullie midden? Zijn jullie nog steeds bang om deze woorden te geloven? Zijn vanaf vandaag niet alle overwonnen mensen en allen die Gods volgelingen willen zijn niet Gods uitverkoren volk? Zijn jullie niet allemaal, die vandaag volgelingen zijn, het uitverkoren volk buiten Israël? Is jullie status niet gelijk aan die van de Israëlieten? Moeten jullie dit alles niet erkennen? Is dit niet het oogmerk van het werk om jullie te overwinnen? Aangezien jullie God kunnen zien, zal Hij voor altijd jullie God zijn, vanaf het begin en in de toekomst. Hij zal jullie niet verlaten, zolang jullie allemaal gewillig zijn om Hem te volgen en Zijn trouwe, gehoorzame schepselen te zijn.

Hoe krachtig hun huidige besluit ook is om God lief te hebben, mensen zijn in het algemeen gehoorzaam geworden en waren volgzaam tot op de dag van vandaag. De mens zal zich pas op het eind, wanneer deze fase van het werk afloopt, geheel en al bekeren. Dan zullen mensen echt zijn overwonnen. Nu zijn ze alleen nog in het proces om overwonnen te worden. Zodra het werk is voltooid, zullen ze volledig overwonnen zijn, maar nu nog niet! Zelfs als iedereen overtuigd is, betekent dat niet dat ze geheel en al overwonnen zijn. Mensen hebben op dit moment namelijk alleen maar woorden gezien en geen feitelijke gebeurtenissen, en ze voelen zich nog steeds onzeker hoezeer ze ook geloven. Daarom zullen mensen pas bij die laatste feitelijke gebeurtenis, waarbij de woorden werkelijkheid worden, geheel en al overwonnen worden. Nu worden deze mensen overwonnen omdat ze horen van vele mysteries waar ze nooit eerder van gehoord hebben. Maar iedereen let en wacht van binnen nog steeds

op enkele feitelijke gebeurtenissen waardoor ze ieder woord van God werkelijkheid kunnen zien worden. Pas dan zullen ze volledig overtuigd zijn. Pas wanneer allen deze feitelijke dingen, op het eind, werkelijkheid hebben zien worden en deze werkelijkheden ze een gevoel van zekerheid hebben gegeven, zullen ze hun overtuiging tonen in hun hart, hun spraak en hun ogen, en zullen ze geheel en al overtuigd zijn vanuit de grond van hun hart. Dit is de natuur van de mens. Jullie moeten de woorden allemaal bewaarheid zien worden, jullie moeten enkele feitelijke gebeurtenissen zien optreden en rampspoed op sommige mensen zien neerkomen, dan zullen jullie diep van binnen volledig overtuigd zijn. Jullie blijven net als de Joden groot belang hechten aan tekenen en wonderen. Toch blijven jullie niet zien dat er tekenen en wonderen zijn, en dat er zich werkelijkheden voordoen die bedoeld zijn om jullie ogen wagenwijd te openen. Of er nu iemand uit de lucht neerdaalt, of een wolkkolom tot jullie spreekt, of ik duivels bij iemand van jullie uitdrijf, of mijn stem als de donder onder jullie buldert, jullie hebben iets dergelijks altijd willen zien en zullen dat ook altijd willen zien. Je kunt zeggen dat jullie grootste wens in jullie geloof in God is dat God jullie persoonlijk een teken komt geven. Dan zijn jullie tevreden. Om jullie mensen te overwinnen, moet ik werk verrichten zoals het scheppen van de wereld en daar nog een teken aan toevoegen. Dan zal jullie hart volledig overwonnen zijn.

De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (4)

Wat betekent het om vervolmaakt te worden? Wat betekent het om overwonnen te worden? Aan welke criteria moet je voldoen om overwonnen te worden? En aan welke criteria moet je voldoen om vervolmaakt te worden? Overwinnen en vervolmaken hebben beide het doel de mens compleet te maken, zodat hij kan worden teruggebracht tot zijn oorspronkelijke gelijkenis en vrij kan zijn van zijn verdorven satanische gezindheid en de invloed van Satan. Dit overwinnen vindt vroeg plaats in het proces van de bewerking van de mens, dat wil zeggen het is de eerste stap van het werk. Vervolmaken is de tweede stap, ofwel het afsluitende werk. Ieder menselijk wezen moet doormaken dat hij overwonnen wordt; anders is hij niet in staat God te kennen en weet hij niet dat er een God is; met andere woorden, hij is dan niet in staat God te erkennen. En wanneer iemand God niet erkent, is het onmogelijk dat hij door God vervolmaakt wordt, want hij voldoet dan niet aan de criteria voor zijn vervolmaking. Als je God niet eens erkent, hoe kun je Hem dan kennen? En hoe zou je Hem zoeken? Je zou ook niet in staat zijn om getuigenis af te leggen aan Hem en al helemaal niet om het vertrouwen te hebben dat je Hem tevreden stelt. Dus voor eenieder die compleet gemaakt wil worden, moet de eerste stap het doormaken van het overwinningswerk zijn. Dit is de eerste voorwaarde. Maar of het nu om overwinning of vervolmaking gaat, beide zijn bedoeld om de mens te bewerken en hem te veranderen en beide zijn een onderdeel van het werk om de mens te beheren. Deze twee stappen zijn nodig om iemand in een compleet mens te veranderen; geen van beide stappen kan worden overgeslagen. Het is waar dat 'overwonnen worden' niet erg prettig klinkt, maar in feite is het proces van iemand overwinnen het proces van hem veranderen. Wanneer je eenmaal overwonnen bent, kan je verdorven gezindheid al dan niet zijn volledig zijn

uitgeroeid, maar je hebt er dan wel kennis van genomen. Door het overwinningswerk zul je je beperkte menselijkheid hebben leren kennen en ook je grote mate van ongehoorzaamheid. Hoewel je niet in staat zult zijn deze beide kwijt te raken of te veranderen in de korte periode van het overwinningswerk, zul je ze leren kennen. Dit legt de basis voor jouw vervolmaking. Dus worden overwinnen en vervolmaken beide verricht om de mens te veranderen, om hem van zijn verdorven satanische gezindheid te ontdoen, zodat hij zichzelf volledig aan God kan geven. Het is gewoon zo, dat overwonnen worden de eerste stap is bij het veranderen van de gezindheid van de mens en ook de eerste stap bij de mens is om zich volledig aan God te geven, een stap die lager is dan volmaakt te worden gemaakt. De levensgezindheid van een overwonnen persoon verandert veel minder dan dat van een vervolmaakt persoon. Overwonnen en vervolmaakt worden zijn conceptueel verschillend van elkaar, omdat ze verschillende fasen van het werk vertegenwoordigen en omdat ze aan mensen verschillende maatstaven stellen, waarbij overwinning lagere maatstaven stelt en vervolmaking hogere. Zij die vervolmaakt zijn, zijn rechtschapen mensen, mensen die heilig en puur zijn gemaakt; zij zijn de kristallisaties van het werk van het beheer van de mensheid, ofwel de eindproducten. Hoewel het geen perfecte mensen zijn, zijn het mensen die een zinvol leven proberen te leiden. Maar de overwonnen mensen erkennen alleen verbaal dat God bestaat; zij erkennen dat God Zichzelf heeft geïncarneerd, dat het Woord verschijnt in het vlees, en dat God naar de aarde is gekomen om het werk van oordeel en tuchtiging uit te voeren. Ze erkennen ook dat Gods oordeel en tuchtiging evenals Zijn slaan en loutering heilzaam zijn voor de mens. Dat wil zeggen: ze beginnen net de menselijke gelijkenis aan te nemen en ze hebben enig begrip van het leven, maar nog geen

duidelijk beeld. Met andere woorden, ze beginnen net controle te krijgen over hun menselijkheid. Dit zijn de resultaten van overwonnen worden. Wanneer mensen het pad van vervolmaking betreden, kan hun oude gezindheid veranderd worden. Daarnaast blijven hun levens zich ontwikkelen en komen zij geleidelijk aan tot een diepere waarheid. Ze zijn in staat de wereld en allen die niet op zoek zijn naar de waarheid te verafschuwen. Ze verafschuwen vooral zichzelf, maar nog meer kennen ze zichzelf klaarblijkelijk goed. Ze zijn bereid om volgens de waarheid te leven en zij maken het tot hun doel om de waarheid te zoeken. Zij willen niet leven volgens de gedachten die door hun eigen hersenen worden voortgebracht, en ze voelen weerzin tegen de zelfingenomenheid, hoogmoed en eigenwaan van de mens. Ze spreken met een sterk gevoel voor fatsoen, behandelen zaken met inzicht en wijsheid en zijn trouw en gehoorzaam aan God. Als ze een moment van tuchtiging en oordeel ervaren, worden ze niet passief of zwak, maar zijn ze zelfs dankbaar voor Gods tuchtiging en oordeel. Ze geloven dat ze niet zonder Gods tuchtiging en oordeel kunnen; ze kunnen daardoor Zijn bescherming ontvangen. Ze streven geen geloof na van vrede en vreugde en van het zoeken naar brood om de honger te stillen. Evenmin streven ze naar tijdelijk vleselijk genot. Dit zijn de eigenschappen van vervolmaakte mensen. Nadat mensen overwonnen zijn, erkennen ze dat er een God is. Maar welke acties ook het gevolg zijn van het erkennen van Gods bestaan, deze acties in hen zijn beperkt. Wat betekent het eigenlijk: het Woord verschijnt in het vlees? Wat betekent incarnatie? Wat heeft de geïncarneerde God gedaan? Wat zijn het doel en de betekenis van Zijn werk? Wat heb je bereikt als je zoveel van Gods werk hebt ervaren en de daden hebt ervaren van de vleesgeworden God? Alleen wanneer je al deze dingen begrepen hebt, zul je een overwonnen mens zijn. Als

je alleen zegt dat je erkent dat er een God is, maar niet datgene achterlaat wat je zou moeten achterlaten en er niet in slaagt het vleselijke genot op te geven dat je op zou moeten geven, maar in plaats daarvan, zoals altijd, blijft hunkeren naar vleselijk comfort, en als je niet in staat bent vooroordelen tegen je broeders en zusters los te laten, en je bij veel simpele toepassingen niet in staat bent de tol te betalen om je acties te volbrengen, dan bewijst dit dat je nog steeds niet overwonnen bent. Zelfs als je veel begrijpt, zal dit in dat geval allemaal voor niets zijn. Zij die overwonnen zijn, zijn mensen die enkele eerste veranderingen en een eerste intrede hebben bereikt. Door Gods oordeel en tuchtiging te ervaren krijgen zij basiskennis over God en een basisbegrip van de waarheid. Hoewel je niet in staat bent volledig de werkelijkheid te betreden van veel diepere, gedetailleerde waarheden, ben je wel in staat veel oppervlakkige waarheden in je echte leven in praktijk te brengen, zoals de waarheden betreffende je vleselijke genot of je persoonlijke status. Dit alles wordt natuurlijk bereikt door diegenen die doormaken overwonnen te worden. Ook enkele veranderingen in gezindheid kunnen worden waargenomen in de overwonnen mensen. Hun kledij, hun uiterlijke verzorging en hun leven kunnen bijvoorbeeld veranderen. Hun kijk op het geloof in God verandert, ze krijgen duidelijkheid over het onderwerp van hun zoektocht en hun ambities nemen toe. Tijdens het overwonnen worden kan ook hun levensgezindheid overeenkomstig veranderen. Het is niet zo dat zij helemaal niet veranderen. Het is alleen zo dat hun verandering oppervlakkig is, initieel, en veel kleiner dan de verandering in gezindheid en het nagestreefde doel die zou worden waargenomen wanneer iemand vervolmaakt is. Als tijdens het overwonnen worden de gezindheid van de betreffende persoon helemaal niet verandert en hij niet eens een beetje van de waarheid verwerft, dan wordt deze

persoon slechts een stuk afval en is hij totaal nutteloos! Wie niet overwonnen is, kan niet volmaakt worden gemaakt. En als iemand alleen overwonnen wil worden, kan hij niet helemaal volmaakt worden gemaakt, zelfs wanneer zijn gezindheid enkele overeenkomstige veranderingen laat zien tijdens het overwinningswerk. Hij zal ook de initiële waarheden verliezen die hij had verworven. Er is een enorm verschil tussen de mate van verandering in gezindheid in de overwonnen en de vervolmaakte mensen. Maar overwonnen worden is de eerste stap van verandering; het is de basis. Het ontbreken van deze eerste verandering is het bewijs dat iemand God in feite helemaal niet kent, omdat deze kennis afkomstig is van het oordeel. En dit oordeel is een belangrijk onderdeel van het overwinningswerk. Dus ieder vervolmaakt mens heeft doorgemaakt overwonnen te worden. Anders had hij nooit vervolmaakt kunnen worden.

Je zegt dat je de geïncarneerde God erkent en dat je het verschijnen van het Woord in het vlees erkent, maar toch doe je bepaalde dingen achter Zijn rug, dingen die ingaan tegen datgene wat Hij vraagt en heb je in je hart geen vrees voor Hem. Is dit God erkennen? Je erkent wat Hij zegt, maar je weigert zelfs de dingen die je kunt doen in praktijk te brengen en je leeft Zijn weg niet na. Is dit erkenning? Je erkent Hem, maar je enige instelling is je voor Hem te hoeden, en nooit om Hem vereren. Als je Zijn werk gezien en erkend hebt en je weet dat Hij God is, en je bent toch slechts matig enthousiast en je verandert helemaal niet, dan hoor je tot het soort mensen dat nog steeds niet is overwonnen. Zij die overwonnen zijn moeten alles doen wat in hun vermogen ligt, en al kunnen zij hogere waarheden niet binnentreden en gaan die waarheden hun boven de pet, zulke mensen zijn nog steeds bereid om dit te bereiken. Dat komt omdat er

bepkeringen zijn aan wat zij kunnen accepteren, omdat er grenzen en limieten zijn aan wat zij kunnen uitvoeren. Maar zij moeten ten minste alles doen wat in hun vermogen ligt, en als je dat kunt bereiken, dan is dat een effect dat vanwege het overwinningswerk tot stand is gekomen. Stel dat je zegt: "Aangezien Hij zoveel woorden kan voortbrengen die de mens niet kan voortbrengen, als Hij God niet is, wie dan wel?" Als je dit soort gedachten hebt, betekent dat niet dat je God erkent. Als je God erkent, moet je dat in je werkelijke handelen laten zien. Een kerk leiden maar niet in staat zijn goede daden te verrichten, hunkeren naar geld en altijd stiekem het geld van de kerk naar je eigen zakken wegsluizen – is dit erkennen dat er een God is? God is almachtig en moet worden gevreesd. Hoe kun je niet bang zijn als je werkelijk erkent dat er een God is? Als je in staat bent zoiets verachtelijks te doen, erken je Hem dan werkelijk? Is God datgene waarin je gelooft? Je gelooft in een vage God; daarom ben je niet bang! Alle mensen die God werkelijk erkennen en kennen, vrezen Hem en zijn bang iets te doen wat tegen Hem in gaat of wat tegen hun geweten in gaat. Zij zijn vooral bang om iets te doen waarvan zij weten dat het tegen de wil van God ingaat. Alleen dit kan worden beschouwd als het erkennen van het bestaan van God. Wat zou jij doen als je ouders je zouden ontmoedigen om in God te geloven? Hoe zou je van God moeten houden als jouw niet-gelovige echtgenoot je goed behandelt? En hoe zou je van God moeten houden als de broeders en zusters je verafschuwen? Als je Hem erkent, dan zul je gepast handelen en de realiteit in al deze situaties naleven. Als je er niet in slaagt werkelijk te handelen, maar je zegt alleen dat je Gods bestaan erkent, dan ben je slechts een prater! Je zegt dat je in Hem gelooft en dat je Hem erkent. Maar op welke manier erken je Hem? Op welke manier geloof je in Hem? Vrees je Hem? Vereer je Hem? Houd je diep vanbinnen van

Hem? Wanneer je overstuur bent en je niemand hebt op wie je kunt steunen voel je dat je van God moet houden, en daarna vergeet je het weer helemaal. Dat is niet van God houden of in God geloven! Wat wil God dat de mens uiteindelijk bereikt? Alle toestanden die ik heb genoemd, zoals denken dat je een belangrijk persoon bent, het gevoel hebben dat je de dingen snel oppakt, anderen controleren, op anderen neerkijken, mensen beoordelen op basis van hun uiterlijk, argeloze mensen pesten, kerkgeld begeren, enzovoort – pas wanneer al deze verdorven gezindheden, gedeeltelijk, uit je zijn verwijderd, zal Gods overwinning van jou aan het licht worden gebracht.

Het overwinningswerk aan jullie, mensen, verricht, is van de diepste betekenis: het doel van dit werk is enerzijds een groep mensen te vervolmaken, dat wil zeggen hen te vervolmaken tot een groep van overwinnaars, als de eerste groep van compleet gemaakte mensen, als eerstelingen. Anderzijds om Gods schepselen van Zijn liefde te laten genieten, Gods grootste verlossing te laten ontvangen, Gods volledige verlossing, en om de mens niet alleen te laten genieten van genade en goedertierenheid, maar belangrijker nog van tuchtiging en oordeel. Alles wat God in Zijn werk sinds de schepping van de wereld tot nu heeft gedaan, is liefde, zonder enige haat jegens de mens. Zelfs de tuchtiging en het oordeel die je zag, zijn eveneens liefde, een meer ware en wezenlijke liefde; deze liefde leidt mensen naar de juiste weg van menselijk leven. Ten derde is het doel van dit werk te getuigen tegenover Satan. En ten vierde om de basis te leggen voor toekomstig evangelisatiewerk. Al het werk dat Hij heeft gedaan, is bedoeld om de mensen naar de juiste weg van menselijk leven te leiden, zodat zij een normaal menselijk leven kunnen hebben, omdat de mens niet weet hoe hij zijn leven moet leiden. Zonder een dergelijke leiding zou je slechts in staat zijn

een leeg leven te leiden, een waardeloos en zinloos leven en zou je absoluut niet weten hoe je een normaal mens kunt zijn. Dit is de diepste betekenis van het overwinnen van mensen. Jullie stammen allemaal van Moab af. Overwinningswerk waaraan jullie onderworpen zijn, is jullie grootste redding. Jullie leven allen in een wereld van zonde en losbandigheid; jullie zijn allen losbandig en zondige mensen. Vandaag kunnen jullie God niet alleen zien, maar belangrijker: jullie hebben tuchtiging en oordeel ontvangen, en zo de diepst mogelijke redding ontvangen, dat wil zeggen, Gods grootste liefde ontvangen. Alles wat Hij doet, is echte liefde voor jullie; Hij heeft geen slechte bedoeling. Hij oordeelt jullie op grond van jullie zonden, zodat jullie goed naar jezelf zullen kijken en die geweldige redding zullen ontvangen. Dit alles is gedaan met het doel de mens compleet te maken. God heeft vanaf het begin tot het einde Zijn uiterste best gedaan om de mens te redden en Hij wil zeker niet de mens die Hij eigenhandig heeft geschapen volledig vernietigen. Nu is Hij onder jullie gekomen om Zijn werk te doen; is dat niet nog duidelijker verlossing? Als Hij jullie zou haten, zou Hij dan nog een dergelijk groot werk verrichten om jullie persoonlijk te leiden? Waarom zou Hij zo lijden? God haat jullie niet en heeft geen slechte bedoelingen met jullie. Jullie zouden moeten weten dat Gods liefde de meest wezenlijke liefde is. Alleen omdat de mensen ongehoorzaam zijn, moet Hij hen redden door middel van het oordeel; anders zouden zij niet gered worden. Omdat jullie niet weten hoe het leven te leiden, of hoe te leven, en jullie leven in deze losbandige en zondige wereld en zijn losbandige en obscene duivels, kan Hij het niet over Zijn hart verkrijgen jullie nog meer ontaard te laten worden; ook kan Hij het niet over Zijn hart verkrijgen toe te zien dat jullie zo in die smerige plek leven, en door Satan naar willekeur vertrappt worden. Evenmin kan Hij het

over Zijn hart verkrijgen om jullie in het dodenrijk terecht te laten komen. Hij wil jullie groep alleen voor zich winnen en jullie volledig redden. Dit is het hoofddoel van het overwinningswerk aan jullie – het is alleen bedoeld voor verlossing. Als je niet kunt inzien dat alles dat aan je verricht wordt liefde en verlossing is, als je denkt dat het alleen maar een methode, een manier is om mensen te kwellen en iets onbetrouwbaars, dan kun je beter naar jouw wereld terugkeren om pijn en ontbering te lijden! Als je bereid bent met deze stroom mee te gaan en dit oordeel en deze geweldige verlossing te ondergaan en te genieten van alle zegeningen die niet te vinden zijn in de menselijke wereld en te genieten van deze liefde, wees dan correct: blijf in deze stroom om het overwinningswerk te aanvaarden, zodat je vervolmaakt kunt worden. Hoewel je tegenwoordig enige pijn en loutering ondergaat als gevolg van het oordeel, is deze pijn waardevol en zinvol. Hoewel tuchtiging en oordeel louteringen en genadeloze onthullingen zijn voor de mens, bedoeld om hem te straffen voor zijn zonden en om hem lichamelijk te straffen, is niets van dit werk bedoeld om zijn vlees te verdoemen en vernietigen. De ernstige onthullingen van het woord zijn allemaal bedoeld om je naar het juiste pad te leiden. Jullie hebben persoonlijk zoveel van dit werk ervaren en het is duidelijk dat het jullie niet op het verkeerde pad heeft gebracht. Het is allemaal bedoeld om je normale menselijkheid na te laten leven; het is allemaal bereikbaar met je normale menselijkheid. Elke stap van het werk is gedaan op basis van jouw behoeften, in overeenstemming met jouw zwakheden en jouw huidige gestalte; jullie zijn niet ondragelijk belast. Hoewel je nu niet in staat bent dit duidelijk in te zien en je het gevoel hebt dat ik hard tegen je ben, hoewel je blijft denken dat ik je dagelijks tuchtig, over je oordeel en je berisp omdat ik je haat, en hoewel wat je ontvangt tuchtiging en oordeel is, is het in

werkelijkheid allemaal liefde voor jou en ook een geweldige bescherming. Als je de diepere betekenis van dit werk niet kunt begrijpen, dan is er domweg geen manier voor je om deze ervaring voort te zetten. Je zou bemoedigd moeten worden door zo'n verlossing. Weiger niet om tot bezinning te komen. Nu je zover bent gekomen, zou je de betekenis van dit overwinningswerk duidelijk moeten zien. Je zou niet langer aan dergelijke ideeën moeten vasthouden!

Praktijk (6)

Maak jullie vandaag maar niet druk om de rationaliteit van Petrus te bereiken – veel mensen kunnen niet eens de rationaliteit van Paulus bereiken. Zij hebben niet eens het zelfbewustzijn van Paulus. Hoewel Paulus door de Heer werd neergeslagen, omdat hij de Heer Jezus onderdrukte, was hij later vastberaden om voor de Heer te werken en te lijden. Jezus gaf hem een ziekte en later, toen Paulus begon te werken, leed hij nog steeds aan deze ziekte. Waarom zei hij dat hij een doorn in zijn vlees had? De doorn was in feite een ziekte – en voor Paulus was het een fatale zwakte. Hoeveel werk hij ook deed en hoe groot zijn voornemen om te lijden ook was, hij kon die doorn niet kwijtraken. Maar Paulus was van een veel beter kaliber dan jullie vandaag zijn en hij had ook zelfbewustzijn en hij bezat meer verstand dan jullie. Nadat Paulus door Jezus werd neergeslagen, staakte hij de vervolging van Jezus' discipelen en begon hij te prediken en te lijden voor Jezus. En wat inspireerde hem om leed te doorstaan? Paulus had het grote licht gezien en geloofde dan ook dat hij daarom moest getuigen van de Heer Jezus, niet langer de discipelen van Jezus moest

vervolgen en Gods werk niet langer moest tegenwerken. Paulus was een van de hooggeplaatste figuren van de religie. Hij had zeer veel kennis en was begaafd, hij keek neer op gewone mensen en zijn persoonlijkheid was sterker dan van de meesten. Maar nadat het 'grote licht' op hem had geschinen, was hij in staat om voor de Heer Jezus te werken, om zich vast voor te nemen voor God te lijden en zichzelf op te offeren voor God, wat bewees dat hij verstand had. In de tijd dat hij Jezus' discipelen aan het vervolgen en arresteren was, verscheen Jezus aan hem en zei: "Saul, Saul, waarom vervolg je mij?" Paulus viel ogenblikkelijk neer en zei: "Wie bent u, Heer?" Een stem uit de hemel zei: "Ik ben Jezus, die jij vervolgt." Opeens ontwaakte Paulus en toen pas wist hij dat Jezus de Christus was, dat Hij God was. "Ik moet gehoorzamen. God heeft me deze genade betoond. Ik heb Hem zodanig vervolgd, toch sloeg Hij mij niet neer en vervloekte Hij mij niet. Ik moet lijden voor Hem." Paulus besepte dat hij de Heer Jezus Christus had vervolgd en nu bezig was Zijn discipelen te doden, dat God hem niet had vervloekt maar het licht op hem had laten schijnen. Dit inspireerde hem, en hij zei: "Hoewel ik Zijn gezicht niet heb gezien, hoorde ik wel Zijn stem en aanschouwde Zijn grote licht. Nu pas zie ik waarlijk in dat God echt van mij houdt en dat de Heer Jezus Christus werkelijk de God is die barmhartig is jegens de mens en dat Hij de zonden van de mens voor eeuwig vergeeft. Ik zie waarlijk in dat ik een zondaar ben." Hoewel God Paulus' gaven daarna gebruikte voor het werk, vergeten we dat nu even. Zijn vastberadenheid op dat moment, zijn normale menselijke verstand en zijn zelfbewustzijn – jullie zijn niet in staat om deze dingen te bereiken. Hebben jullie vandaag niet veel van Gods licht ontvangen? Hebben veel mensen niet aanschouwd dat Gods gezindheid er een is van majesteit, toorn, oordeel en tuchtiging? Vervloekingen, beproevingen en

loutering hebben mensen vele malen getroffen – en wat hebben zij geleerd? Wat hebben de discipline en behandeling die je hebt ondergaan, je opgeleverd? Harde woorden, slagen en oordeel zijn jullie vaak ten deel gevallen, toch besteed je er geen aandacht aan. Je hebt niet eens het beetje rationaliteit dat Paulus bezat – ben je niet uitermate achterlijk? Er was ook veel wat Paulus niet duidelijk zag. Hij wist alleen dat het licht op hem had geschinen, maar besepte niet dat hij was neergeslagen. Hij geloofde persoonlijk, nadat het licht op hem had geschinen, dat hij zich moest uitputten voor God, moest lijden voor God, alles moest doen om de weg voor te bereiden voor de Heer Jezus Christus en meer zondaars moest winnen om door de Heer te worden verlost. Dit was zijn vaste voornemen en het enige doel van zijn werk – maar terwijl hij werkte ging de ziekte, tot aan zijn dood, nog steeds niet weg. Paulus werkte meer dan twintig jaar. Hij ondervond veel leed en behoorlijk wat vervolging en vele moeilijkheden, hoewel die uiteraard veel minder waren dan de beproevingen van Petrus. Hoe zelig is het als jullie niet eens de rationaliteit van Paulus bezitten? Hoe zou God in dit geval een nog groter werk in jullie kunnen ondernemen?

Paulus kreeg bij het verspreiden van het evangelie met grote kwellingen te maken. Het werk dat hij deed, zijn vastberadenheid, zijn geloof, trouw, liefde, geduld en nederigheid in die tijd en de vele andere uiterlijke dingen waar hij naar leefde, waren hoger dan jullie vandaag. Om het scherper te stellen: er is geen normaal verstand in jullie! Jullie zijn niet eens in het bezit van ook maar iets van een geweten of menselijkheid. Jullie schieten zozeer tekort! Dus is er, in wat jullie daar uitleven, meestal geen normaal verstand te bespeuren en geen enkel teken van zelfbewustzijn. Hoewel Paulus in die tijd lichamelijk ziek was, bleef hij bidden en zoeken: “Wat is deze ziekte eigenlijk? Ik heb al dit werk voor de Heer

gedaan, waarom verlaat deze kwelling mij niet? Kan het zijn dat de Heer Jezus mij op de proef stelt? Heeft Hij mij neergeslagen? Als Hij mij had neergeslagen, zou ik toen hebben moeten sterven en niet in staat zijn geweest om al dit werk voor Hem te doen, evenmin had ik zo veel licht kunnen ontvangen. Hij realiseerde ook mijn vastberadenheid.” Paulus had altijd het gevoel dat deze ziekte een beproeving van God was, dat zijn geloof en wilskracht hierdoor getemperd werden – dit is hoe Paulus het zag. In werkelijkheid was zijn ziekte nog een gevolg van toen de Heer Jezus hem neersloeg. Hij kwam erdoor onder emotionele druk te staan en zijn opstandigheid werd erdoor in toom gehouden. Wat zouden jullie doen als jullie in Paulus’ omstandigheden verkeerden? Zouden jullie vastberadenheid en vermogen om te lijden die van Paulus evenaren? Als jullie vandaag een of andere ziekte krijgen of jullie ondergaan een grote beproeving en jullie moeten lijden ondervinden, wie weet hoe jullie eronder zullen zijn. Als jullie in een vogelkooi werden opgesloten en constant gevoed werden, zouden jullie okay zijn. Anders zouden jullie net als wolven zijn, zonder enige menselijkheid. Dus wanneer jullie enige beperkingen of moeilijkheden meemaken, is dat goed voor jullie; als het jullie allemaal gemakkelijk werd gemaakt, zouden jullie te gronde gaan en hoe zouden jullie dan beschermd kunnen worden? Vandaag is het omdat jullie worden getuchtigd, geoordeeld en vervloekt dat jullie bescherming krijgen. Het is omdat jullie zo veel hebben geleden dat jullie worden beschermd. Zo niet, dan zouden jullie al lang tot verdorvenheid zijn vervallen. Dit is niet om dingen opzettelijk moeilijk voor jullie te maken – de natuur van de mens is moeilijk te veranderen en het moet wel zo gaan om de gezindheid van mensen te veranderen. Jullie bezitten vandaag niet eens het geweten of de rationaliteit van Paulus, bovendien hebben jullie zijn

zelfbewustzijn niet eens. Jullie moeten altijd onder druk worden gezet en jullie moeten altijd getuchtigd en geoordeeld worden om jullie geest op te wekken. Tuchtiging en oordeel zijn het beste voor jullie leven. En zo nodig moet er ook de tuchtiging van de feiten op jullie neerkomen; pas dan zullen jullie je volledig onderwerpen. Jullie natuur is zodanig dat jullie zonder tuchtiging en vervloeking niet bereid zouden zijn om jullie hoofd te buigen en niet bereid om jullie te onderwerpen. Zonder de feiten voor jullie ogen zouden er geen resultaten worden bereikt. Jullie zijn te ondermaats en waardeloos van karakter! Zonder tuchtiging en oordeel zouden jullie moeilijk te overwinnen zijn en jullie onrechtvaardigheid en ongehoorzaamheid moeilijk af te leggen zijn. Jullie oude natuur is zo diepgeworteld. Als jullie op de troon werden geplaatst, zouden jullie geen idee hebben van de hoogte van de hemel en diepte van de aarde, en al helemaal niet waar jullie naartoe gingen. Jullie weten niet eens waar jullie vandaan kwamen, dus hoe zouden jullie de Heer van de schepping kennen? Zonder de tijdige tuchtiging en vervloekingen van vandaag zou jullie laatste dag al lang zijn aangebroken. Om over jullie lot maar te zwijgen – zou dat niet nog meer in dreigend gevaar zijn? Wie weet hoe arrogant jullie zonder deze tijdige tuchtiging en oordelen zouden worden, of hoe verdorven jullie zouden worden. Deze tuchtiging en oordelen hebben jullie tot vandaag gebracht en ze hebben jullie bestaan intact gehouden. Als jullie nog steeds werden ‘opgevoed’ volgens dezelfde methoden als die van jullie ‘vader’, wie weet wat voor wereld jullie dan zouden binnengaan! Jullie zijn absoluut niet in staat om jezelf te beheersen en onder de loep te nemen. Voor mensen zoals jullie geldt: als jullie gewoon volgen en gehoorzamen zonder enige verstoring of onderbreking te veroorzaken, dan zullen mijn doelen zijn behaald. Zouden jullie de tuchtiging en oordelen van

vandaag niet beter moeten aannemen? Welke andere keuzes hebben jullie? Toen Paulus de Heer Jezus zag spreken en werken, geloofde hij nog steeds niet. Later nadat de Heer Jezus aan het kruis was genageld en herrezen, kende hij dit feit, maar hij bleef vervolgen en bestrijden. Dit wordt er bedoeld met moedwillig zondigen, en daarom werd hij neergeslagen. In het begin wist hij dat er een Koning onder de joden was die Jezus werd genoemd – dit had hij gehoord. Later, toen hij redevoeringen in de tempel hield en predikte door het land, ging hij tegen Jezus in en weigerde uit de hoogte om enig mens te gehoorzamen. Deze dingen werden een enorm obstakel voor het werk in die tijd. Toen Jezus werkzaam was, vervolgde en arresteerde Paulus mensen niet direct, maar brak hij Jezus' werk af met prediking en woorden. Later, nadat de Heer Jezus Christus aan het kruis was genageld, begon hij de discipelen te arresteren; hij spoedde zich van plaats tot plaats en deed er alles aan om hen te vervolgen. Pas nadat het 'licht' op hem had geschinen, werd hij wakker en voelde hij groot berouw. Sinds hij was neergeslagen, is die ziekte altijd bij hem gebleven. Soms kreeg hij het gevoel dat zijn kwaal erger was geworden en was hij niet in staat uit bed te komen. Dan dacht hij: wat is er aan de hand? Ben ik echt neergeslagen? De ziekte bleef altijd bij hem, en het was vanwege deze ziekte dat hij veel werk deed. Men kan zeggen dat Jezus deze ziekte in Paulus plaatste vanwege zijn arrogantie en eigenzinnigheid; het was een straf voor Paulus, maar het was ook om gebruik te maken van Paulus' gaven in Gods werk zodat Zijn werk kon worden uitgebreid. Het was eigenlijk niet Gods bedoeling om Paulus te sparen, maar om hem te gebruiken. Maar Paulus' gezindheid was te hooghartig en eigenzinnig, en dus kreeg hij een 'doorn' in hem geplaatst. Uiteindelijk, tegen de tijd dat Paulus zijn werk voltooide, was de ziekte niet langer zo'n grote kwelling meer voor hem, en

toen zijn werk erop zat, kon hij de woorden zeggen: “Ik heb een goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden: er ligt nu voor mij een krans van rechtvaardigheid klaar” – wat hij zei omdat hij Gods werk niet kende. Velen onder jullie zijn als Paulus, maar als jullie werkelijk vastbesloten zijn om de weg tot het einde toe te volgen, zullen jullie niet verkeerd worden behandeld. We zullen hier niet bespreken in welke opzichten Paulus opstandig en weerspannig was, laten we bij de kant van hem blijven die positief en prijzenswaardig was: hij had een geweten en nadat hij het ‘licht’ eenmaal had ontvangen, was hij in staat om zichzelf toe te wijden aan God en te lijden voor God. Dit was een sterk punt van hem; als er echter mensen zijn die geloven dat hij met zijn sterke kanten ook een gezegend iemand moet zijn geweest, die geloven dat hij niet noodzakelijkerwijs getuchtigd werd, dan zijn dit de woorden van mensen die geen verstand hebben.

Veel mensen zeggen dat ze bereid zijn om zich aan God te onderwerpen wanneer ze bidden of Gods woorden lezen, maar worden vervolgens stiekem losbandig en denken er niet meer aan. Gods woorden worden steeds weer gesproken, onthullen laag voor laag, en pas wanneer de onderste laag van mensen aan het licht komt, vinden ze ‘vrede’ en worden ze minder hooghartig en eigenzinnig, minder ondraaglijk arrogant. Met jullie gesteldheid zoals die vandaag is, moeten jullie nog steeds meedogenloos worden geslagen en aan de kaak gesteld worden, en uiterst gedetailleerd geoordeeld worden, zodat jullie geen kans hebben om op adem te komen. Voor jullie is het beter dat strenge tuchtiging en oordelen jullie niet verlaten, en dat veroordeling en vervloekingen niet uit jullie buurt zijn, zodat jullie kunnen zien dat de hand van Gods bestuurlijke decreten zich nooit aan jullie onttrekt. Net zoals toen Aäron in het Tijdperk van de

Wet zag dat Jehova hem nooit verliet (wat hij zag, waren Jehova's voortdurende leiding en bescherming; Gods leiding die jullie vandaag zien, is tuchtiging, vervloekingen en oordeel), verlaat de hand van Jehova's bestuurlijke decreten jullie vandaag evenmin. Er is echter één ding waar jullie gerust over kunnen zijn: hoezeer jullie ook tegenwerken, opstandig zijn en oordelen, er zal jullie geen enkel kwaad in jullie vlees overkomen. Maar als er mensen zijn die te ver gaan in hun tegenwerking en het werk belemmeren, dan is dit niet acceptabel; er is een grens. Verstoor of onderbreek het leven van de kerk niet en verstoor het werk van de Heilige Geest niet. Voor de rest kun je doen wat je wilt. Als je zegt dat je het leven niet wilt nastreven en terug wenst te keren naar de wereld, ga dan maar vlug! Jullie kunnen doen wat je maar wilt, zolang het Gods werk maar niet belemmert. Er is echter nog één ding dat je moet weten: uiteindelijk zullen moedwillige zondaars allemaal worden vernietigd. Je wordt vandaag misschien niet berispt, maar aan het einde zal slechts een deel van de mensen kunnen getuigen – en de rest zal allemaal in gevaar zijn. Wil je je niet in deze stroom bevinden, dan zij dat zo. De mensen van vandaag worden tolerant behandeld; ik beperk je niet, op voorwaarde dat je niet bang bent voor de tuchtiging van morgen. Maar zit je wel in deze stroom, dan moet je getuigen en moet je getuchtigd worden. Wil je die weigeren en naar de wereld terugkeren, dan zij dat zo – niemand houd je tegen! Maar doe je werk dat het werk van God vernietigt en verstoort – dan kun je daarvoor absoluut geen vergeving krijgen! Aangaande wat je ogen zien en je oren horen betreffende welke mensen er getuchtigd worden en welke gezinnen er vervloekt worden – er zijn hier allemaal beperkingen en grenzen aan gesteld. De Heilige Geest doet dingen niet lichtvaardig. Op basis van de zonden die jullie begaan, wie van jullie zouden in

staat zijn om te overleven als jullie behandeld en serieus genomen werden overeenkomstig jullie eigen onrechtvaardigheid? Jullie zouden allemaal rampspoed ondervinden en geen van jullie zou er goed vanaf komen. Maar tegenwoordig worden veel mensen tolerant behandeld. Hoewel jullie oordelen, rebelleren en tegenwerken, zal ik jullie, zolang jullie niets verstoren, met een glimlach tegemoet treden. Als jullie het leven werkelijk nastreven, dan moeten jullie enige tuchtiging ondergaan en moeten jullie de pijn verdragen door afscheid te nemen van wat je liefhebt om op de operatietafel plaats te nemen voor een ingreep; je moet de pijn verduren, net zoals Petrus beproevingen en lijden aanvaardde. Vandaag staan jullie voor de rechterstoel. In de toekomst moeten jullie de 'guillotine' betreden, wat zal zijn wanneer jullie jezelf 'opofferen'.

In deze laatste fase van het werk van de laatste dagen geloof je wellicht dat God je vlees niet zal uitroeien en men kan zeggen dat je misschien aan geen ziekte zult lijden ook al keer je je tegen Hem en oordeel je Hem – maar wanneer Gods strenge woorden over je komen, wanneer je opstandigheid en weerstand en je lelijke gelaatstrekken allemaal aan het licht komen, dan zul je niet in staat zijn om je te verbergen. Je zult merken dat je in paniek verkeert en het spoor bijster bent. Vandaag moeten jullie een beetje geweten hebben. Speel niet de rol van slechteriken die God weerstaan en tegen Hem in opstand komen. Je behoort je oude voorouder de rug toe te keren; dit is de gestalte die je dient te hebben en dit is de menselijkheid die je behoort te bezitten. Je bent nooit in staat om je eigen toekomstverwachtingen of de geneugten van vandaag opzij te zetten. God zegt: zolang jullie alles doen wat jullie kunnen om mij te volgen en de waarheid na te streven, zal ik jullie zeker vervolmaken. Zodra jullie vervolmaakt zijn, zullen jullie een prachtige bestemming hebben – jullie zullen in mijn koninkrijk worden

gebracht om zegeningen met mij te genieten. Jullie is een prachtige bestemming beloofd, maar de eisen aan jullie kunnen nooit worden verminderd. Er is ook een voorwaarde: of jullie nu overwonnen of vervolmaakt zullen worden, jullie moeten vandaag enige tuchtiging en enig lijden ondergaan; jullie moeten geslagen en gedisciplineerd worden; jullie moeten luisteren naar mijn woorden, mijn weg volgen en Gods wil doen – dit is wat jullie mensen behoren te doen. Hoe je ook voortgaat, deze weg moet je duidelijk horen. Als je werkelijk oprechte inzichten hebt in deze weg, dan kun je erop blijven voortgaan. Geloof je dat er hier geen vooruitzichten of hoop te vinden zijn, dan kun je gaan. Deze woorden zijn duidelijk voor je uiteengezet, maar als je werkelijk wenst te gaan, dan toont dit alleen maar dat je geen greintje geweten hebt; deze daad van je bewijst afdoende dat je een demon bent. Hoewel je zegt dat je alles overlaat aan Gods orkestraties, leef je op basis van je vlees en je naleving nog steeds onder het domein van Satan. Hoewel Satan ook in Gods handen is, behoor je zelf nog steeds tot Satan en moet je nog werkelijk door God worden gered, want je leeft nog steeds onder de invloed van Satan. Hoe moet je voortgaan om te worden gered? De keuze is aan jou – je dient het pad te kiezen dat je behoort te nemen. Als je uiteindelijk kunt zeggen: “Ik heb niets beters, ik betaal Gods liefde terug met mijn geweten en moet een beetje menselijkheid hebben. Ik kan niets groters bereiken, evenmin is mijn kaliber zo hoog; ik begrijp de visioenen en betekenis van Gods werk niet. Ik betaal alleen Gods liefde terug, ik doe wat God ook vraagt en ik doe alles wat ik kan. Ik voer mijn plichten uit als een schepsel van God”, dan zal ik tevreden zijn. Dit is het hoogste getuigenis waartoe je in staat bent. Dit is de hoogste norm vereist van een deel van de mensen: de plicht uitvoeren van

een schepsel van God. Doe gewoon zoveel als je kunt, de eisen aan jou zijn niet al te hoog. Zolang je alles doet wat je kunt, dan is dit je getuigenis.

Praktijk (7)

Jullie menselijkheid schiet te zeer tekort, jullie levensstijl is te laag en verworden, jullie hebben geen menselijkheid en het ontbreekt jullie aan inzicht. Dat is waarom jullie jezelf moeten uitrusten met de dingen van normale menselijkheid. Een geweten, verstand en inzicht hebben; weten hoe te praten en dingen te beschouwen; aandacht besteden aan hygiëne; je gedragen als een normaal mens: dit zijn allemaal kenmerken van de kennis van normale menselijkheid. Wanneer jullie je passend gedragen wat deze dingen betreft, worden jullie beschouwd als mensen die een aanvaardbaar niveau van menselijkheid hebben. Jullie moeten jezelf ook uitrusten voor het geestelijke leven. Jullie moeten het gehele werk van God op aarde kennen en ervaring hebben met Zijn woorden. Jullie horen te weten hoe jullie Zijn regelingen moeten gehoorzamen en hoe jullie de plicht moeten doen van een schepsel. Dit zijn de twee aspecten van wat jullie vandaag moeten binnengaan: jezelf uitrusten voor een leven van menselijkheid en oefenen voor een geestelijk leven. Beide zijn onontbeerlijk.

Sommige mensen zijn absurd: het enige wat ze kunnen is zichzelf uitrusten met de kenmerken van menselijkheid. In hun uiterlijk kan geen gebrek ontdekt worden; de dingen die ze zeggen en hun manier van spreken zijn gepast en hun kleding is erg waardig en correct. Maar vanbinnen zijn ze leeg; ze lijken alleen

aan de oppervlakte over normale menselijkheid te beschikken. Sommigen richten zich alleen op wat ze moeten eten, wat ze moeten dragen en wat ze moeten zeggen. Er zijn er zelfs die zich uitsluitend richten op dingen als het vegen van de vloer, het opmaken van het bed en algemene hygiëne. Ze zijn misschien erg geoefend in al deze dingen, maar als je hen zou vragen te spreken over hun kennis van Gods werk van de laatste dagen, of over tuchtiging en oordeel, of beproevingen en loutering, dan zouden ze waarschijnlijk geen blijk geven van ook maar de geringste ervaring. Je kunt hun vragen: 'Begrijp je iets van Gods voornaamste werk op aarde? Waarin verschilt het werk van de vleesgeworden God vandaag van het werk van Jezus? Van het werk van Jehova? Zijn Zij één God? Is Hij gekomen om dit tijdperk te beëindigen, of om de mensheid te redden?' Maar zulke mensen weten niets te zeggen over deze dingen. Sommigen verfraaien zichzelf op een prachtige, maar oppervlakkige manier: de zusters verfraaien zichzelf zodat ze zo mooi zijn als bloemen en de broeders kleden zich als prinses of als rijke jonge dandy's. Ze geven alleen om uiterlijke dingen, zoals wat ze eten en dragen; aan de binnenkant zijn ze behoeftig en hebben ze niet de geringste kennis van God. Wat kan hier de zin van zijn? En dan zijn er sommigen die gekleed gaan als arme bedelaars – ze zien er werkelijk uit als Oost-Aziatische slaven! Begrijpen jullie werkelijk niet wat ik van jullie vraag? Wissel onderling van gedachten: wat hebben jullie eigenlijk gewonnen? Al deze jaren hebben jullie in God geloofd, en toch is dit het enige wat jullie geogst hebben – generen jullie je niet? Schamen jullie je niet? Al deze jaren hebben jullie langs de ware weg gestreefd, en toch is vandaag jullie gestalte geringer dan die van een mus! Kijk naar de jongedames onder jullie: echte plaatjes in jullie kleren en met jullie cosmetica, en onderling vergelijken jullie je. En wat

vergelijken jullie? Jullie genot? Jullie eisen? Denken jullie dat ik gekomen ben om modellen te werven? Jullie kennen geen schaamte! Waar is jullie leven? Streven jullie niet louter jullie eigen buitensporige verlangen na? Je denkt dat je erg mooi bent, maar al ben je misschien getooid in allerlei pracht en praal, ben je in werkelijkheid geen wriemelende made die op een mesthoop is geboren? Vandaag heb je het geluk deze hemelse zegeningen te proeven: niet vanwege je knappe gezicht, maar omdat God een uitzondering maakt door je op te tillen. Is het je nog steeds niet duidelijk waar je vandaan kwam? Als het leven genoemd wordt, houd je je mond en zeg je niets, zwijg je als een standbeeld, en toch heb je nog altijd het lef om jezelf mooi aan te kleden! Nog altijd ben je geneigd een blos en poeder op je gezicht aan te brengen! En kijk naar de dandy's onder jullie, eigenzinnige mannen die de hele dag rondslechteren, onhandelbaar en met een nonchalante gezichtsuitdrukking. Is dit hoe men zich dient te gedragen? Waaraan besteedt ieder van jullie, man of vrouw, de hele dag zijn aandacht? Weten jullie van wie jullie afhankelijk zijn om jezelf te voeden? Kijk naar je kleding, kijk naar wat je in je handen hebt geoogst, wrijf over je buik: welk voordeel heb je gehad van de prijs van bloed en zweet die je hebt betaald gedurende al deze jaren van geloof? Je bent nog steeds van plan bezienswaardigheden te bezoeken, je bent nog steeds van plan je stinkende vlees te verfraaien – waardeloze bezigheden! Je wordt gevraagd een persoon van normaalheid te zijn, maar nu ben je niet gewoon abnormaal, je bent afwijkend. Hoe kan zo'n persoon het lef hebben voor mij te verschijnen? Ben je met een menselijkheid als deze, waarbij je te koop loopt met je charmes en pronkt met je vlees, en altijd leeft binnen de lusten van het vlees, geen afstammeling van vuile demonen en kwade geesten? Ik zal niet toestaan dat zo'n

vuile demon lang blijft bestaan! En denk niet dat ik niet weet wat je in je hart denkt. Je houdt misschien je lust en je vlees strak in bedwang, maar hoe zou ik de gedachten die je in je hart koestert niet kennen? Hoe zou ik niet kunnen weten waar je ogen allemaal naar verlangen? Maken jullie, jongedames, je niet mooi om met je vlees te pronken? Welk voordeel brengen mannen jullie? Kunnen ze jullie werkelijk redden uit de zee van kwellingen? Wat de dandy's onder jullie betreft, jullie kleden je allemaal om hoffelijk en voornaam over te komen, maar is dit geen truc om de aandacht te vestigen op jullie knappe uiterlijk? Voor wie doen jullie dit? Welk voordeel brengen vrouwen jullie? Zijn zij niet de bron van jullie zonde? Jullie mannen en vrouwen, ik heb veel woorden tegen jullie gezegd en toch hebben jullie aan maar een paar daarvan gehoor gegeven. Jullie oren zijn slechthorend, jullie ogen zien niet goed meer en jullie harten zijn zodanig verhard dat er niets anders dan lust in jullie lichamen is, zozeer dat jullie erin verstrikt zijn en niet kunnen ontsnappen. Wie wil er ook maar in jullie buurt komen, maden, jullie die wriemelen in het vuil en de smerigheid? Vergeet niet dat jullie niets meer zijn dan degenen die ik van de mesthoop heb opgeheven, dat jullie oorspronkelijk geen normale menselijkheid bezaten. Wat ik van jullie vraag, is de normale menselijkheid die jullie oorspronkelijk niet hadden, en niet dat jullie te koop lopen met jullie lust of dat jullie je ranzige vlees – zo veel jaar door de duivel getraind – de vrije loop laten. Wanneer jullie jezelf zo kleden, zijn jullie dan niet bang nog verder verstrikt te raken? Weten jullie niet dat jullie oorspronkelijk aan de zonde toebehoorden? Weten jullie niet dat jullie lichamen zo vol lust zitten dat het zelfs uit jullie kleren sijpelt, waardoor jullie gesteldheid als ondraaglijk lelijke en vuile demonen onthuld wordt? Is het niet zo dat jullie dit beter weten dan wie dan ook? Jullie harten, jullie ogen, jullie lippen: zijn deze niet

allemaal besmeurd door vuile demonen? Zijn deze delen van jullie niet vuil? Denk je dat je, zolang je geen actie onderneemt, het heiligst bent? Denk je dat je tooien met prachtige kleren jullie groezelige zielen kan verhullen? Dat gaat niet werken! Ik raad jullie aan realistischer te zijn: wees niet frauduleus en vals, en loop niet te pronken. Jullie spreiden tegenover elkaar je lust tentoon, maar daarvoor in de plaats zullen jullie enkel eeuwigdurend lijden en meedogenloze kastijding ontvangen! Waarom hebben jullie het nodig om lonkend met je ogen naar elkaar te knippen en je over te geven aan romantiek? Is dit de maatstaf van jullie integriteit, de reikwijdte van jullie oprechtheid? Ik verafschuw degenen onder jullie die zich inlaten met kwaadaardige geneeskunde en tovenarij; ik verafschuw de jonge mannen en vrouwen onder jullie die van hun eigen vlees houden. Jullie kunnen jezelf maar beter in toom houden, want het wordt nu van jullie vereist dat jullie normale menselijkheid bezitten en jullie mogen niet met je lust te koop lopen. En toch nemen jullie iedere gelegenheid te baat die zich maar aandient, want jullie vlees is te overdadig en jullie lust te groot!

Oppervlakkig beschouwd is je leven van menselijkheid prima geregeld, maar je weet niets te zeggen wanneer je gevraagd wordt over je kennis van het leven te spreken; in dit opzicht ben je verarmd. Je moet jezelf met de waarheid uitrusten! Je leven van menselijkheid is ten goede gekeerd, en zo moet ook het leven binnenin je veranderen. Verander je gedachten, vorm je opvattingen over het geloof in God om, verander de kennis en het denken binnenin je en verander de kennis van God, zoals deze binnen je noties bestaat. Door behandeld te worden, door openbaringen en voorziening moet je geleidelijk je kennis van jezelf, van het menselijk leven en van het geloof in God veranderen. Zorg dat je begrip in staat is tot zuiverheid. Op deze manier veranderen de gedachten in de mens,

verandert de manier waarop hij dingen ziet en verandert zijn geestelijke houding. Alleen dit kan men een verandering in levensgezindheid noemen. Je wordt niet gevraagd van 's ochtends vroeg tot 's avonds Gods woorden te lezen of kleren te wassen en schoon te maken. Een leven van normale menselijkheid moet natuurlijk op zijn minst draaglijk zijn. Daarnaast moet je, wanneer je je bezighoudt met uitwendige zaken, nog altijd enig inzicht en verstand gebruiken. Maar het belangrijkste is dat je uitgerust bent met de waarheid van het leven. Wanneer je jezelf uitrust voor het leven, moet je je richten op het eten en drinken van Gods woorden en moet je kunnen praten over kennis van God, over je opvattingen over het menselijk leven en, in het bijzonder, over je kennis van het werk dat God in de laatste dagen doet. Omdat je het leven nastreeft, moet je jezelf uitrusten met deze dingen. Wanneer je de woorden van God eet en drinkt, moet je de werkelijkheid van je eigen gesteldheid daartegen afmeten. Dat wil zeggen: wanneer je je tekortkomingen ontdekt in de loop van je ware ervaring, moet je in staat zijn om een beoefeningspad te vinden, om je onjuiste drijfveren en noties de rug toe te keren. Als je deze dingen altijd nastreeft en jezelf overgeeft aan het bereiken ervan, zul je een beoefeningspad hebben, zul je je niet leeg voelen en zul je zodoende een normale gesteldheid in stand kunnen houden. Alleen dan zul je iemand zijn die een last draagt in zijn eigen leven, die geloof heeft. Waarom is het zo dat sommige mensen, na het lezen van Gods woorden, niet in staat zijn deze in praktijk te brengen? Komt dat niet omdat ze de meest cruciale dingen niet kunnen bevatten? Komt dat niet omdat ze het leven niet serieus nemen? De reden waarom ze de cruciale dingen niet kunnen bevatten en geen beoefeningspad hebben, is dat wanneer ze Gods woorden lezen ze hun eigen gesteldheden daar niet aan kunnen verbinden en deze ook

niet kunnen beheersen. Sommigen zeggen: 'Ik lees Gods woorden en verbind daar mijn gesteldheid aan, en ik weet dat ik verdorven en van een pover kaliber ben, maar ik ben niet in staat om aan Gods wil te voldoen.' Je hebt alleen maar het bovenste laagje gezien; er zijn veel echte dingen die je niet kent: hoe de geneugten van het vlees opzij te zetten, hoe zelfgenoegzaamheid opzij te zetten, hoe jezelf te veranderen, hoe deze dingen binnen te gaan, hoe je kaliber te verbeteren en vanuit welk aspect te beginnen. Je begrijpt alleen een paar dingen aan de oppervlakte, en het enige wat je weet is dat je werkelijk erg verdorven bent. Wanneer je je broeders en zusters ontmoet, spreek je over hoe verdorven je bent en lijkt het dat je jezelf kent en voor je leven een grote last draagt. In feite is je verdorven gezindheid niet veranderd, hetgeen bewijst dat je het beoefeningspad niet gevonden hebt. Als je aan het hoofd staat van een kerk, moet je in staat zijn de gesteldheden van de broeders en zusters te begrijpen en aan te wijzen. Is het genoeg om alleen maar te zeggen: 'Jullie zijn ongehoorzaam en in ontwikkeling achtergebleven!'? Nee, je moet het specifiek hebben over hoe hun ongehoorzaamheid en achterstand zich manifesteren. Je moet het hebben over hun ongehoorzame gesteldheden, hun ongehoorzame gedragingen en hun satanische gezindheden, en je moet over deze dingen zodanig spreken dat ze volledig overtuigd raken van de waarheid in je woorden. Gebruik feiten en voorbeelden om je punt te maken en vertel hun precies hoe ze zich kunnen losmaken van rebels gedrag; wijs het beoefeningspad aan. Dit is hoe je mensen overtuigt. Alleen zij die dit doen, zijn in staat anderen te leiden; alleen zij bezitten de werkelijkheid van de waarheid.

Je hebt nu door communicatie veel waarheden verkregen, en je moet deze inventariseren. Je moet kunnen concluderen hoeveel waarheden er in totaal zijn.

Wanneer je kennis hebt van, en zelf onderscheid kunt maken tussen, de verschillende aspecten van normale menselijkheid die men hoort te bezitten, de belangrijkste aspecten rond veranderingen in levensgezindheid, het verdiepen van visies, en de foutieve manieren van weten en ervaren die mensen door de eeuwen heen hebben aangewend – pas dan zul je op het juiste pad zijn. Religieuze mensen aanbidden de Bijbel alsof deze God is. In het bijzonder beschouwen ze de Vier Evangelies van het Nieuwe Testament als vier verschillende gezichten van Jezus, en hebben ze het over de Drie-eenheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Dit is allemaal uiterst belachelijk, en jullie moeten daar allemaal doorheen prikken. Meer nog: jullie moeten kennis hebben van de essentie van de vleesgeworden God en het werk van de laatste dagen. Ook zijn er de oude beoefeningswijzen, die misvattingen en afwijkingen die betrekking hebben op beoefening – het leven in de geest, vervuld zijn van de Heilige Geest, zich berusten in wat er maar moge komen, zich onderwerpen aan het gezag – die je moet kennen. Je moet weten hoe mensen eerder beoefenden en hoe ze tegenwoordig moeten beoefenen. Wat betreft hoe leiders en werkers moeten samenwerken in de kerken; hoe men zelfgenoegzaamheid en neerbuigendheid opzij moet zetten; hoe broeders en zusters naast elkaar moeten leven; hoe men normale relaties moet aangaan met andere mensen en met God; hoe men normaalheid in het menselijk leven moet bereiken; wat mensen in hun geestelijk leven dienen te bezitten; hoe ze de woorden van God moeten eten en drinken; welke van Gods woorden betrekking hebben op kennis, welke op visies en welke op het beoefeningspad – is over dit alles niet gesproken? Deze woorden zijn beschikbaar voor diegenen die de waarheid nastreven, en niemand krijgt een voorkeursbehandeling. Tegenwoordig moeten jullie het vermogen om

onafhankelijk te leven cultiveren en niet op een mentaliteit van afhankelijkheid bouwen. Als er in de toekomst niemand is om jullie te begeleiden, zul je aan deze woorden van mij denken. In tijden van tegenspoed, als het niet mogelijk is het kerkleven te leiden, als broeders en zusters elkaar niet kunnen ontmoeten, in de meeste gevallen op zichzelf wonen en hooguit kunnen communiceren met mensen bij hen in de buurt, juist in zulke tijden kunnen jullie, gezien jullie huidige gestalte, niet standvastig zijn. In tegenspoed vinden velen het moeilijk om standvastig te zijn. Alleen zij die de weg van het leven kennen en uitgerust zijn met genoeg waarheid, kunnen vooruitgang blijven boeken en kunnen langzamerhand gezuiverd en omgevormd worden. Tegenspoed ondergaan is niet eenvoudig; als je denkt dat je tegenspoed binnen een paar korte dagen het hoofd zult bieden, is dat bewijs van hoe simplistisch je denkwijze is! Je denkt dat je standvastig zult kunnen zijn door veel doctrine te begrijpen, maar dat is niet het geval! Als je de substantiële dingen in Gods woorden niet herkent, de cruciale aspecten van de waarheid niet kunt bevatten en geen beoefeningspad hebt, zul je in verwarring gestort worden wanneer de tijd aanbreekt en je iets overkomt. Je zult Satans verzoeking niet kunnen weerstaan, en het aanbreken van de loutering evenmin. Als er geen waarheid in je is en je geen visies hebt, zul je je instorting niet kunnen tegengaan wanneer de tijd aanbreekt. Je zult alle hoop laten varen en zeggen: 'Als ik hoe dan ook moet sterven, kan ik net zo goed getuchtigd worden tot het laatste moment! Of het tuchtiging is, of naar de poel van vuur gestuurd worden: zo moet het dan maar zijn, ik neem de zaken zoals ze op me afkomen!' Dit is hoe het was in de tijd van de dienstdoeners: sommige mensen geloofden dat ze dienstdoeners waren, wat er ook gebeurde, dus streefden ze het leven niet langer na. Ze rookten en dronken, verwendeten

hun vlees en deden waar ze zin in hadden. Sommigen gingen eenvoudigweg terug naar de wereld om te werken. Zo is het ook met een onherbergzame omgeving; als je deze niet het hoofd kunt bieden zul je, terwijl je de greep op jezelf een weinig loslaat, alle hoop laten varen. Als je de invloed van Satan niet kunt overwinnen, zal Satan je gevangennemen voordat je er erg in hebt, en zul je weer eens tot vernietiging bestemd worden. Daarom moet je jezelf nu uitrusten met de waarheid, je moet onafhankelijk kunnen leven, en wanneer je Gods woorden leest moet je naar een beoefeningspad kunnen zoeken. Als er geen leiders of werkers waren om je te begieten en te hoeden, zou je nog altijd in staat moeten zijn een pad te vinden om te volgen, je eigen tekortkomingen te vinden, de waarheden te vinden waarmee je jezelf moet uitrusten en die je moet beoefenen. Zou God de mens continu kunnen begeleiden nadat Hij naar de aarde is gekomen? In hun noties geloven sommige mensen: 'God, als u ons niet bewerkt tot een zeker punt, kan uw werk niet als voltooid beschouwd worden, want Satan is u aan het beschuldigen.' Ik zeg je: wanneer ik eenmaal mijn woorden heb gesproken, zal mijn werk succesvol afgerond zijn. Wanneer ik niets meer te zeggen heb, zal mijn werk voltooid zijn. Het eind van mijn werk zal bewijs zijn van de nederlaag van Satan, en als zodanig kan worden gezegd dat het succesvol volbracht is, zonder enige beschuldiging van Satan. Maar als er nog altijd geen verandering in jullie is tegen de tijd dat mijn werk voltooid is, zullen mensen zoals jullie niet gered kunnen worden en geëlimineerd worden. Ik zal niet meer werk doen dan noodzakelijk is. Ik zal mijn werk op aarde niet voortzetten tot je enigszins overwonnen bent, je duidelijke kennis hebt van elk aspect van de waarheid, je kaliber verbeterd is en je inwendig en uitwendig getuigenis aflegt. Dat zou onmogelijk zijn! Vandaag is het werk dat ik in jullie

bewerkstellig bedoeld om jullie een leven van normale menselijkheid binnen te brengen; het is het werk van het inluiden van een nieuw tijdperk en van het voeren van de mensheid naar het leven van het nieuwe tijdperk. Stapje voor stapje wordt dit werk uitgevoerd en ontwikkelt het zich onder jullie, direct: ik onderwijs jullie persoonlijk; ik neem jullie bij de hand; ik vertel jullie alles wat jullie niet begrijpen en geef jullie alles wat jullie tekortkomen. Men kan zeggen dat voor jullie al dit werk jullie voorziening voor het leven is, wat jullie ook een leven van normale menselijkheid binnenleidt; het is specifiek bedoeld om levensvoorziening te bieden aan deze groep mensen tijdens de laatste dagen. Voor mij is al dit werk bedoeld om het oude tijdperk te beëindigen en een nieuw tijdperk in te luiden. Wat Satan betreft: ik ben specifiek vleesgeworden om hem te verslaan. Het werk dat ik nu onder jullie verricht is jullie voorziening voor tegenwoordig en jullie tijdige redding, maar gedurende deze paar korte jaren zal ik jullie alle waarheden, de hele weg van het leven en zelfs het werk van de toekomst vertellen; dit zal genoeg zijn om jullie in staat te stellen dingen in de toekomst normaal te ervaren. Al mijn woorden zijn het enige wat ik jullie toevertrouwd heb. Ik druk geen andere vermaning uit; tegenwoordig zijn alle woorden die ik tot jullie spreek mijn vermaning aan jullie, want vandaag hebben jullie veel van de woorden die ik spreek niet ervaren en begrijpen jullie er de innerlijke betekenis niet van. Er zal een dag komen waarop jullie ervaringen vrucht zullen dragen, precies zoals ik daar vandaag over gesproken heb. Deze woorden zijn jullie visies van vandaag, en ze zijn datgene waar jullie in de toekomst op zullen vertrouwen; ze zijn voeding voor het leven van vandaag en een vermaning voor de toekomst, en geen vermaning zou beter kunnen zijn. Dit is omdat de tijd die ik heb om op aarde te werken niet zo lang is als de tijd die jullie hebben om mijn

woorden te ervaren; ik ben eenvoudigweg mijn werk aan het voltooien, terwijl jullie het leven nastreven, een proces waar een lange reis door het leven voor nodig is. Pas nadat jullie veel dingen hebben ervaren, zullen jullie de weg van het leven volledig kunnen winnen; pas dan zullen jullie de innerlijke betekenis van de woorden die ik vandaag spreek kunnen doorzien. Wanneer jullie mijn woorden in jullie handen hebben, wanneer elk van jullie al mijn opdrachten heeft ontvangen, wanneer ik jullie alles heb opgedragen wat ik jullie hoor op te dragen, en wanneer het werk van woorden is beëindigd, dan zal, ongeacht hoe groot het resultaat is, de uitvoering van de wil van God ook volbracht zijn. Het is niet zoals je je voorstelt, dat je tot op zekere hoogte veranderd moet worden; God werkt niet volgens jouw noties.

Mensen bereiken geen groei in hun leven in een paar luttele dagen. Zelfs als ze Gods woorden elke dag eten en drinken, is dat niet genoeg. Ze moeten een periode van groei in hun leven meemaken. Dit is een noodzakelijk proces. Wat kunnen mensen bereiken met hun tegenwoordige kaliber? God werkt in overeenstemming met wat mensen nodig hebben en stelt gepaste eisen op basis van hun intrinsieke kaliber. Stel dat dit werk zou worden uitgevoerd onder een groep mensen van hoog kaliber: de gesproken woorden zouden verhevener zijn dan de tot jullie gerichte woorden, de visies zouden verhevener zijn en de waarheden zouden veel verhevener zijn. Sommige woorden zouden veel strenger moeten zijn, beter in staat om in het leven van mensen te voorzien, beter in staat om mysteries te onthullen. God zou, onder zulke mensen sprekend, voorzien in overeenstemming met hun behoeften. De eisen die vandaag aan jullie worden gesteld, kunnen het meest veeleisend worden genoemd; als dit werk werd uitgevoerd op mensen van een hoger kaliber, zouden de eisen nog

groter zijn. Al Gods werk wordt gedaan in overeenstemming met het intrinsieke kaliber van de mensen. De mate waarin mensen vandaag zijn veranderd en overwonnen is de grootst mogelijke; gebruik niet jullie eigen noties om te meten hoe effectief deze fase van het werk is geweest. Het moet jullie duidelijk zijn wat jullie intrinsiek bezitten, en jullie moeten jezelf niet te hoog aanslaan. Oorspronkelijk streefde geen van jullie naar het leven, maar waren jullie bedelaars die op straat rondzwierven. Dat God op jullie zou inwerken in de mate die jullie je voorstellen, waarbij jullie ter aarde geworpen liggen en totaal overtuigd zijn, alsof jullie een groots visioen hadden gezien – dat zou onmogelijk zijn! Het is onmogelijk omdat iemand die de wonderen van God niet heeft gezien, niet volledig alles wat ik zeg kan geloven. Zelfs als jullie mijn woorden nauwgezet bestudeerden, zouden jullie ze nog altijd niet volledig geloven; dit is de aard van de mens. Zij die de waarheid nastreven, zullen enige veranderingen ondergaan, terwijl het geloof dat zij die de waarheid niet nastreven ooit bezaten, kleiner zal worden en zelfs zou kunnen verdwijnen. De grootste moeilijkheid met jullie is dat jullie niet volledig kunnen geloven zonder de vervulling van Gods woorden te hebben gezien, en dat jullie niet zijn verzoend zonder Zijn wonderen te hebben gezien. Wie zou God volkomen trouw kunnen zijn zonder zulke dingen te hebben gezien? En daarom zeg ik dat datgene waar jullie in geloven, niet God is maar wonderen. Ik heb nu duidelijk gesproken over verscheidene aspecten van de waarheid; die zijn allemaal volledig en ze zijn nauw met elkaar verbonden. Jullie hebben ze gezien en nu moet je ze in praktijk brengen. Vandaag toon ik jullie het pad, en in de toekomst moeten jullie het zelf in praktijk brengen. De woorden die ik nu spreek, stellen eisen aan mensen op basis van hun werkelijke omstandigheden, en ik werk overeenkomstig hun behoeften en de dingen

binnenin hen. De praktische God is naar de aarde gekomen om praktisch werk te doen, om te werken naar gelang de echte omstandigheden en behoeften van mensen. Hij is niet onredelijk. Wanneer God handelt, dwingt Hij mensen niet. Of je bijvoorbeeld wel of niet trouwt, hoort af te hangen van de werkelijkheid van je omstandigheden; de waarheid is je duidelijk gezegd en ik beteugel je niet. Sommige mensen worden door hun familie onderdrukt, zodat ze alleen in God kunnen geloven als ze trouwen. Zo is het huwelijk aan de andere kant dan weer nuttig voor hen. Voor anderen heeft het huwelijk geen voordelen, en kost het ze wat ze eerder bezaten. Jouw eigen geval moet afhangen van je werkelijke omstandigheden en je eigen vastberadenheid. Ik ben hier niet om regels en voorschriften te bedenken waarmee ik eisen aan jullie kan stellen. Veel mensen roepen aldoor: 'God is praktisch; Zijn werk is gebaseerd op de werkelijkheid, en op de werkelijkheid van onze omstandigheden' – maar weet jij waardoor het in feite echt is? En nu geen loze woorden meer van je! Gods werk is echt en gebaseerd op de werkelijkheid; er zit geen doctrine achter, het is volledig vrij, open en onverhuld. Wat zijn de specifieke details van die paar principes? Kun je zeggen welke delen van Gods werk zo zijn? Je moet in detail spreken, je moet verschillende soorten ervaringsgerichte getuigenissen hebben en je moet dit aspect van Gods werk heel duidelijk begrijpen – je moet het kennen, en pas dan zul je bevoegd zijn deze woorden te spreken. Zou je weten te antwoorden als iemand je vroeg: 'Welk werk heeft de vleesgeworden God op aarde gedaan in de laatste dagen? Waarom noemen jullie Hem de praktische God? Wat betekent 'praktisch' hier? Kun je het hebben over Zijn praktische werk, over wat het specifiek inhoudt? Jezus is de vleesgeworden God, en de God van vandaag is ook de vleesgeworden God; wat zijn dan de verschillen tussen Hen? En wat zijn

de overeenkomsten? Welk werk heeft elk van Hen gedaan?' Dit heeft allemaal betrekking op het afleggen van getuigenis! Laat deze dingen je niet verwarren. Weer anderen zeggen: 'Het werk van God vandaag is echt. Het is nooit een vertoning van wonderen.' Verricht Hij werkelijk geen wonderen? Ben je daar zeker van? Weet je wat mijn werk echt is? Men kan zeggen dat Hij geen wonderen verricht, maar bestaan het werk dat Hij doet en de woorden die Hij spreekt niet volledig uit wonderen? Men kan zeggen dat Hij geen wonderen verricht, maar dit hangt af van hoe het wordt uitgelegd en aan wie het is gericht. Zonder naar de kerk te gaan, heeft Hij de gesteldheden van mensen blootgelegd, en zonder enig ander werk dan spreken te verrichten, heeft Hij mensen aangemoedigd om verder te gaan. Zijn dit geen wonderen? Met woorden alleen heeft Hij mensen overwonnen, en mensen volgen graag zonder vooruitzichten of hoop. Is dit niet ook een wonder? Wanneer Hij spreekt, brengen Zijn woorden bij mensen een bepaalde stemming teweeg. Als ze zich niet vreugdevol voelen, zijn ze melancholisch gestemd; als ze niet blootstaan aan loutering, staan ze bloot aan tuchtiging. Met niet meer dan een paar scherpe woorden brengt Hij tuchtiging over de mensen – is dit niet bovennatuurlijk? Zouden mensen zoiets kunnen? Al deze jaren heb je de Bijbel gelezen, maar je hebt niets begrepen, geen inzicht verworven; je was niet in staat afstand te nemen van die achterhaalde, traditionele manieren van geloven. Op geen enkele manier begrijp je de Bijbel. Toch begrijpt Hij de Bijbel volledig – is dit niet iets bovennatuurlijks? Als er niets bovennatuurlijks aan God was toen Hij naar de aarde kwam, zou Hij jullie dan kunnen overwinnen? Wie onder jullie zou overtuigd zijn zonder Zijn buitengewone, goddelijke werk? In jouw ogen lijkt het alsof er een normale persoon onder jullie werkt en woont – aan de oppervlakte lijkt Hij een normale,

gewone persoon te zijn; wat jullie zien is een façade van normale menselijkheid, maar in feite is het goddelijkheid die aan het werk is. Het is geen normale menselijkheid, maar goddelijkheid; het is God Zelf die aan het werk is, werk dat Hij verricht middels normale menselijkheid. Daarom is Zijn werk zowel normaal als bovennatuurlijk. Het werk dat Hij doet, kan niet door de mens gedaan worden; en aangezien het niet door normale mensen gedaan kan worden, wordt het gedaan door een uitzonderlijk wezen. Maar het is goddelijkheid die uitzonderlijk is, niet menselijkheid; goddelijkheid is anders dan menselijkheid. Iemand die gebruikt wordt door de Heilige Geest bezit ook gewone, normale menselijkheid, maar is niet in staat dit werk te doen. Hieruit bestaat het verschil. Je zult misschien zeggen: 'God is geen bovennatuurlijke God; Hij doet niets bovennatuurlijks. Onze God spreekt woorden die praktisch en echt zijn. Hij komt naar de kerk om echt en praktisch werk te doen. Elke dag spreekt Hij tot ons van aangezicht tot aangezicht, en van aangezicht tot aangezicht wijst Hij onze gesteldheden aan – onze God is echt! Hij leeft met ons, en alles aan Hem is volledig normaal. Niets aan Zijn verschijning kenmerkt Hem als God. Er zijn zelfs momenten waarop Hij kwaad wordt en we de majesteit van Zijn toorn zien, en soms glimlacht Hij en zien we Zijn glimlachende voorkomen. Hij is God Zelf met figuur en gedaante, gemaakt van vlees en bloed, die echt en werkelijk is.' Wanneer je op deze manier getuigenis geeft, is dat een onvolledig getuigenis. Op welke manier helpt het anderen? Als je niet kunt getuigen van de innerlijke waarheid en de essentie van het werk van God Zelf, dan is je 'getuigenis' het niet waard dat genoemd te worden!

Getuigenis geven van God is voornamelijk een kwestie van vertellen over je kennis van Gods werk, over hoe God mensen overwint, over hoe Hij mensen

redt, over hoe Hij mensen verandert; het is een kwestie van vertellen over hoe Hij mensen begeleidt om de werkelijkheid van de waarheid binnen te gaan, waardoor ze door Hem overwonnen, vervolmaakt en gered kunnen worden. Getuigenis geven betekent vertellen van Zijn werk en alles wat je hebt meegemaakt. Alleen Zijn werk kan Hem vertegenwoordigen, en alleen Zijn werk kan Hem publiekelijk en volledig onthullen; Zijn werk geeft getuigenis van Hem. Zijn werk en uitspraken vertegenwoordigen de Geest rechtstreeks; het werk dat Hij doet wordt uitgevoerd door de Geest en de woorden die Hij spreekt worden gesproken door de Geest. Deze dingen worden slechts uitgedrukt door het geïncarneerde vlees van God; toch zijn het in werkelijkheid uitdrukkingen van de Geest. Al het werk dat Hij doet en alle woorden die Hij spreekt, staan voor Zijn essentie. Als God, na Zich met vlees te hebben bekleed en onder de mensen te verschijnen, niet sprak of werkte en jullie dan vroeg Zijn echtheid, Zijn normaliteit en Zijn almacht te kennen, zou je die dan kunnen kennen? Zou je kunnen weten wat de essentie van de Geest is? Zou je kunnen weten wat de eigenschappen van Zijn vlees zijn? Het is alleen omdat jullie elke stap van Zijn werk hebben ervaren dat Hij jullie vraagt van Hem te getuigen. Als jullie dergelijke ervaring niet hadden, zou Hij er niet op staan dat jullie getuigenis geven. Wanneer je van God getuigt, getuig je dus niet alleen van Zijn uiterlijk van normale menselijkheid, maar ook van het werk dat Hij doet en het pad dat Hij aanvoert; je moet getuigen van hoe je door Hem overwonnen bent en in welke opzichten je vervolmaakt bent. Dit is het soort getuigenis dat je moet geven. Als je, waar je ook heengaat, uitroept: 'Onze God is gekomen om te werken, en Zijn werk is waarlijk praktisch! Hij heeft ons gewonnen zonder bovennatuurlijke handelingen, helemaal zonder enige wonderen!' Dan zullen anderen vragen:

'Wat bedoel je als je zegt dat Hij geen wonderen verricht? Hoe kan Hij je overwonnen hebben zonder wonderen te verrichten?' En dan zeg jij: 'Hij spreekt, en zonder wonderen te tonen heeft Hij ons overwonnen. Zijn werk heeft ons overwonnen.' Als je uiteindelijk niet in staat bent ook maar iets van enige inhoud te zeggen, als je niet over specifieke zaken kunt praten, is dat dan een ware getuigenis? Wanneer de vleesgeworden God mensen overwint, zijn het Zijn goddelijke woorden die dat doen. De mensheid kan dit niet voor elkaar krijgen; dit is niet iets wat ook maar enig sterfelijk wezen kan bereiken, en zelfs zij die onder normale mensen het hoogste kaliber hebben, zijn er niet toe in staat, want Zijn goddelijkheid is hoger dan enig geschapen wezen. Dit is buitengewoon voor de mensen; de Schepper is immers hoger dan enig geschapen wezen. Geschapen wezens kunnen niet hoger zijn dan de Schepper; als je hoger was dan Hij, zou Hij je niet kunnen overwinnen, en Hij kan je alleen overwinnen omdat Hij hoger is dan jij. Hij die de gehele mensheid kan overwinnen is de Schepper, en niemand dan Hij kan dit werk verrichten. Deze woorden zijn een 'getuigenis' – het soort getuigenis dat je moet geven. Stapje voor stapje heb je tuchtiging, oordeel, loutering, beproevingen, tegenslagen en tegenspoed ondergaan en ben je overwonnen; je hebt de vooruitzichten van het vlees, je persoonlijke beweegredenen en de intieme belangen van het vlees opzijgezet. Met andere woorden: Gods woorden hebben je hart volledig overwonnen. Hoewel je in je leven niet zo veel gegroeid bent als Hij vereist, weet je al deze dingen en ben je volslagen overtuigd van wat Hij doet. Daarom mag dit een getuigenis genoemd worden, een getuigenis die echt en waar is. Het werk dat God is komen doen, het werk van oordeel en tuchtiging, is bedoeld om de mens te overwinnen, maar Hij is Zijn werk ook aan het voltooien, het tijdperk aan het

beëindigen en het werk van de afsluiting aan het uitvoeren. Hij is het volledige tijdperk aan het beëindigen, de gehele mensheid aan het redden, de mensheid voor altijd van de zonde aan het bevrijden; Hij is de mensheid die Hij geschapen heeft volledig aan het winnen. Van dit alles moet je getuigenis geven. Je hebt zo veel van Gods werk ervaren, je hebt het met eigen ogen gezien en persoonlijk meegemaakt; wanneer je helemaal aan het einde bent aangekomen, moet het je niet onmogelijk zijn de taak te verrichten die je hoort te verrichten. Wat jammer zou dat zijn! In de toekomst, wanneer het evangelie verspreid is, zou je moeten kunnen spreken over je eigen kennis, getuigen van alles wat je in je hart gewonnen hebt en jezelf geen moeite besparen. Dit is wat een geschapen wezen moet bereiken. Wat is de werkelijke betekenis van deze fase van Gods werk? Wat is het effect ervan? En hoeveel ervan wordt er in de mens verricht? Wat moeten mensen doen? Wanneer jullie duidelijk kunnen spreken over al het werk dat de vleesgeworden God heeft gedaan sinds Hij naar de aarde is gekomen, zal jullie getuigenis volledig zijn. Wanneer je duidelijk kunt spreken over deze vijf dingen: de betekenis van Zijn werk, de inhoud ervan, de kern ervan, de gezindheid die het vertegenwoordigt en de principes ervan, dan zal dat bewijzen dat je in staat bent te getuigen van God, dat je werkelijk kennis bezit. Mijn eisen aan jullie zijn niet erg hoog en daaraan kan worden voldaan door iedereen die werkelijk streeft. Als je vastberaden bent een van Gods getuigen te zijn, moet je begrijpen wat God verafschuwt en waar God van houdt. Je hebt veel van Zijn werk ervaren; via dit werk moet je Zijn gezindheid leren kennen, Zijn wil en Zijn vereisten ten aanzien van de mensheid begrijpen, en deze kennis gebruiken om van Hem te getuigen en je plicht te doen. Misschien zeg je alleen maar: 'We kennen God. Zijn oordeel en tuchtiging zijn erg heftig. Zijn woorden zijn erg

streng; ze zijn rechtvaardig en majesteitelijk, en ze zijn onbeledigbaar door enige persoon.' Maar voorzien deze woorden de mens uiteindelijk? Wat is het effect ervan op mensen? Weet je wel dat dit werk van oordeel en tuchtiging uiterst weldadig voor je is? Door Gods oordeel en tuchtiging worden je opstandigheid en verdorvenheid onthuld, nietwaar? Daardoor kunnen die smerige en verdorven dingen die in je zitten worden gezuiverd en verdreven, nietwaar? Als er geen oordeel en tuchtiging was, wat zou er dan van je terecht moeten komen? Zie je werkelijk in dat Satan je tot in het diepst verdorven heeft? Vandaag moeten jullie jezelf uitrusten met deze dingen en ze goed kennen.

Geloof in God in de huidige tijd is niet het geloof dat jullie je misschien voorstellen – waarbij het genoeg zou zijn om Gods woorden te lezen, te bidden, te zingen, te dansen, jullie plicht te doen en een leven van normale menselijkheid te leven. Zou het geloof werkelijk zo eenvoudig kunnen zijn? Het draait hem om de resultaten. Het gaat er niet om op hoeveel manieren je dingen kunt doen; het gaat het er eerder om hoe je precies de beste resultaten kunt bereiken. Je kunt misschien Gods woorden omhooghouden en iets van je kennis uiteenzetten, maar wanneer je die aan de kant zet, heb je niets te zeggen. Dit toont aan dat je alleen maar in letters en doctrines kunt spreken, maar niet de kennis van ervaring bezit. Vandaag is het niet genoeg als je het cruciale niet kunt bevatten – dit is van essentieel belang om de werkelijkheid binnen te gaan! Begin jezelf als volgt te trainen: lees ten eerste Gods woorden; maak jezelf vertrouwd met de geestelijke uitdrukkingen daarin; vind de belangrijkste visies die erin besloten liggen; identificeer de delen die betrekking hebben op beoefening; voeg al deze elementen één voor één samen; ga ze binnen in je ervaring. Dit zijn de cruciale dingen die je moet bevatten. De meest cruciale beoefening wanneer je Gods

woorden eet en drinkt is deze: als je een hoofdstuk van Gods woorden hebt gelezen, moet je de belangrijkste delen met betrekking tot visies kunnen lokaliseren, en ook de belangrijkste delen met betrekking tot beoefening; gebruik visies als de basis en gebruik beoefening als je gids in het leven. Dit zijn de dingen waar het jullie bovenal aan ontbeert, dit is jullie grootste moeilijkheid; in jullie harten besteden jullie hier zelden enige aandacht aan. Over het algemeen bevinden jullie je allemaal in een toestand van luiheid, gebrek aan motivatie en onwil om enige persoonlijke opoffering doen, of wachten jullie passief, en sommigen klagen zelfs; ze begrijpen de doelen en betekenis van Gods werk niet, en het valt hun lastig de waarheid na te streven. Zulke mensen haten de waarheid en zullen uiteindelijk geëlimineerd worden. Niemand onder hen kan vervolmaakt worden, en niemand mag overleven. Als mensen niet een klein beetje vastberadenheid hebben om de machten van Satan te weerstaan, is er voor hen geen redding!

Welnu, of jullie streven wel of niet effectief is geweest, wordt afgemeten aan wat jullie op het moment bezitten. Dit wordt gebruikt om jullie uitkomst mee te bepalen; dat wil zeggen: jullie uitkomst openbaart zich in de offers die jullie hebben gebracht en de dingen die jullie hebben gedaan. Jullie uitkomst zal bekend worden gemaakt aan de hand van jullie streven, jullie geloof en datgene wat jullie gedaan hebben. Onder jullie allen zijn er velen die al niet meer gered kunnen worden, want vandaag is de dag waarop de uitkomsten van mensen geopenbaard worden, en ik zal niet warhoofdig zijn in mijn werk; degenen die totaal niet meer gered kunnen worden, zal ik het nieuwe tijdperk niet binnenleiden. Er komt een tijd waarop mijn werk voltooid is. Ik zal geen werk uitoefenen aan die stinkende lijken zonder geest die totaal niet meer gered

kunnen worden; dit zijn de laatste dagen van de redding van de mens, en ik zal geen nutteloos werk doen. Ga niet tekeer tegen de Hemel en de aarde – het einde van de wereld is aanstaande. Het is onvermijdelijk. Het is zover gekomen, en er is niets wat jij als mens kunt doen om het te stoppen; je kunt de dingen niet naar wens veranderen. Gisteren betaalde je geen prijs voor het nastreven van de waarheid en was je niet loyaal; vandaag is de tijd aangebroken en val je niet meer te redden; en morgen zul je worden geëlimineerd en zal er geen ruimte zijn om je te redden. Al is mijn hart zachtmoedig en doe ik mijn uiterste best om je te redden, als je niet streeft omwille van jezelf of over jezelf nadenkt, wat heeft dit dan van doen met mij? Zij die alleen maar aan hun vlees denken en die van comfort genieten; zij die lijken te geloven, maar niet echt geloven; zij die zich inlaten met kwaadaardige geneeskunde en tovenarij; zij die promiscue, haveloos en sjofel zijn; zij die offers aan Jehova en Zijn eigendommen stelen; zij die van omkoping houden; zij die ijdel dromen van het opstijgen naar de hemel; zij die arrogant en verwaand zijn, die alleen maar naar persoonlijke roem en rijkdom streven; zij die onbeschaamde woorden verspreiden; zij die God Zelf belasteren; zij die uitsluitend oordelen ten nadele van God en Hem belasteren; zij die klieken vormen en onafhankelijkheid nastreven; zij die zichzelf verheerlijken boven God; die lichtzinnige mannen en vrouwen van jongere, middelbare en oudere leeftijd die verstrikt zijn in de losbandigheid; die mannen en vrouwen die onder andere mensen persoonlijke roem en rijkdom genieten en persoonlijke status nastreven; die onboetvaardige mensen die in de zonde gevangenzitten – is het voor hen allen niet zo dat zij niet meer gered kunnen worden? Losbandigheid, zondigheid, kwaadaardige geneeskunde, tovenarij, godslastering en onbeschaamde woorden hebben allemaal vrij spel onder jullie; en waarheid en de woorden des levens

worden onder jullie vertrapt, en de heilige taal wordt onder jullie bezoedeld. Jullie heidenen, opgezwollen van de vuiligheid en ongehoorzaamheid! Wat zal jullie uiteindelijke uitkomst zijn? Hoe kunnen zij die het vlees liefhebben, die tovenarij van het vlees begaan en die verstrikt zitten in losbandige zonde het lef hebben om te blijven leven! Weet je niet dat mensen zoals jullie maden zijn die niet meer gered kunnen worden? Wat geeft jullie het recht om dit en dat te eisen? Tot de dag van vandaag is er niet de geringste verandering geweest onder hen die niet van de waarheid houden en alleen van het vlees houden – hoe kunnen zulke mensen gered worden? Zij die niet van de weg van het leven houden, die God niet verheerlijken en geen getuigenis van Hem geven, die plannetjes maken omwille van hun eigen status, die zichzelf ophemelen – zijn zij niet nog altijd hetzelfde, zelfs vandaag? Wat voor waarde heeft het om hen te redden? Of je gered kunt worden, hangt niet af van je mate van senioriteit of hoeveel jaar je gewerkt hebt, en al helemaal niet van hoeveel accreditaties je hebt opgebouwd. Veeleer hangt het ervan af of jouw streven vrucht heeft gedragen. Je behoort te weten dat zij die gered zijn de ‘bomen’ zijn die vrucht dragen, niet de bomen met rijkelijk gebladerte en uitbundige bloemen waar echter geen fruit aan groeit. Zelfs als je vele jaren langs de wegen hebt gezworven, wat maakt dat uit? Waar is je getuigenis? Je eerbied voor God is veel kleiner dan je liefde voor jezelf en je wellustige verlangens – is dit soort persoon niet ontaard? Hoe zouden zij een voorbeeld en een model van redding kunnen zijn? Je natuur is onverbeterlijk, je bent te opstandig, er is geen redding meer voor je mogelijk! Zijn zulke mensen niet degenen die geëlimineerd zullen worden? Is de tijd waarop mijn werk voltooid is niet de tijd van het aanbreken van je laatste dag? Ik heb onder jullie zo veel werk gedaan en zo veel woorden gesproken – hoeveel ervan is echt jullie

oren binnengegaan? Hoeveel ervan hebben jullie ooit gehoorzaamd? Wanneer mijn werk eindigt, zal dat de tijd zijn waarop je je niet langer tegen mij opstelt, waarop je je niet langer tegenover mij opstelt. Terwijl ik werk, handelen jullie voortdurend tegen mij; mijn woorden gehoorzamen jullie nooit. Ik doe mijn werk, en jij doet je eigen 'werk'; je scheidt je eigen kleine koninkrijk. Jullie zijn niets dan een troep vossen en honden, die alles doen vanuit verzet tegen mij! Voortdurend proberen jullie hen die jullie hun onverdeelde liefde bieden in jullie omhelzing te nemen – waar is jullie eerbied? Alles wat jullie doen is bedrieglijk! Jullie kennen geen gehoorzaamheid of eerbied, en alles wat jullie doen is bedrieglijk en godslasterlijk! Kunnen zulke mensen gered worden? Mannen die seksueel immoreel en wellustig zijn, willen altijd kokette hoeren naar zich toe trekken voor hun eigen plezier. Zulke seksueel immorele demonen zal ik beslist niet redden. Ik haat jullie, vuile demonen, en jullie wellust en koketheid zal jullie in de hel storten. Wat hebben jullie daarop te zeggen? Jullie vuile demonen en kwade geesten zijn weerzinwekkend! Jullie zijn walgelijk! Hoe zou zulk uitschot gered kunnen worden? Kunnen zij die in de zonde verstrikt zitten nog altijd gered worden? Vandaag trekken deze waarheid, deze weg en dit leven jullie niet aan; in plaats daarvan worden jullie aangetrokken door zondigheid, geld, aanzien, roem en gewin, door de geneugten van het vlees, door de knapheid van mannen en de charmes van vrouwen. Wat kwalificeert jullie om mijn koninkrijk binnen te gaan? Jullie beeld is nog groter dan dat van God, jullie status is nog hoger dan die van God, om nog maar te zwijgen van jullie aanzien onder de mensen – jullie zijn een idool geworden dat door de mensen wordt vereerd. Ben je niet de aartsengel geworden? Wanneer de uitkomsten van mensen worden onthuld, en dat zal zijn wanneer ook het reddingswerk ten einde zal lopen, zullen velen onder jullie lijken

zijn die niet meer gered kunnen worden en geëlimineerd moeten worden. Tijdens het reddingswerk ben ik aardig en goed voor alle mensen. Wanneer het werk een einde neemt, zullen de uitkomsten van verschillende soorten mensen onthuld worden, en tegen die tijd zal ik niet langer aardig en goed zijn, want de uitkomsten van mensen zullen zijn onthuld, en eenieder zal zijn ingedeeld naar zijn soort, en het zal geen nut meer hebben nog enig reddingswerk te doen, want het tijdperk van de redding zal voorbij zijn en zal, eens voorbij, niet weerkeren.

Praktijk (8)

Jullie begrijpen nog altijd de verschillende aspecten van de waarheid niet, en je praktijk bevat nog altijd behoorlijk wat fouten en afwijkingen. Op veel gebieden leef je aan de hand van je noties en verbeeldingen en ben je nooit in staat de principes van de praktijk te bevatten. Daarom blijft het nodig mensen het juiste pad op te leiden. Met andere woorden: zodat ze in staat zijn hun menselijke en geestelijke leven te reguleren en beide aspecten in de praktijk te brengen, en zodat ze niet vaak hoeven te worden ondersteund of begeleid. Alleen dan zullen zij ware gestalte verwerven. En zelfs als er niemand is om je in de toekomst te begeleiden, zul je nog altijd zelf kunnen ervaren. Als je vandaag doorhebt welke aspecten van de waarheid cruciaal zijn en welke niet, zul je in de toekomst in staat zijn de werkelijkheid binnen te gaan. Vandaag worden jullie op het juiste pad geleid, waardoor jullie veel waarheden kunnen begrijpen, en in de toekomst zullen jullie dieper kunnen gaan. Het kan gezegd worden dat wat mensen nu duidelijk wordt gemaakt de zuiverste weg is. Vandaag word je op het juiste spoor

gezet – en wanneer er op een dag niemand is om je te begeleiden, zul je praktiseren en verder vooruitkomen volgens dit, het zuiverste van alle paden. Vandaag wordt mensen duidelijk gemaakt welke soorten praktijk juist zijn en welke afwijkend zijn. Als ze deze dingen hebben begrepen, zullen in de toekomst hun ervaringen dieper gaan. Vandaag worden de noties, verbeeldingen en afwijkingen in jullie praktijk teruggedraaid, en het pad van de praktijk en de intreding wordt aan jullie geopenbaard. Hierna zal deze fase van het werk eindigen en zullen jullie over het pad beginnen te gaan dat jullie, mensen, behoren te bewandelen. Dan zal mijn werk beëindigd zijn, en vanaf dat moment zullen jullie mij niet meer ontmoeten. Vandaag is jullie gestalte nog schamel. Er zijn veel moeilijkheden die voortkomen uit de natuur en substantie van de mens. Zo zijn er ook sommige diepgewortelde dingen die nog altijd uitgegraven moeten worden. Jullie begrijpen het fijne van de natuur en substantie van mensen niet, en hebben mij nog nodig om dat aan te wijzen; anders zouden jullie het niet kunnen herkennen. Als op een gegeven moment de dingen binnen jullie botten en bloed blootgelegd worden, is dit wat bekend staat als tuchtiging en oordeel. Pas wanneer mijn werk grondig en volledig uitgevoerd is, zal ik het afronden. Hoe grondiger jullie verdorven essenties worden blootgelegd, hoe meer kennis jullie zullen bezitten, en dit zal van grote betekenis zijn voor jullie toekomstige getuigenis en vervolmaking. Pas wanneer het werk van tuchtiging en oordeel grondig is uitgevoerd, zal mijn werk volledig zijn en zullen jullie me kennen van mijn tuchtiging en oordeel. Niet alleen zullen jullie mijn gezindheid en rechtvaardigheid kennen, maar, belangrijker, jullie zullen mijn tuchtiging en oordeel kennen. Velen onder jullie hebben grootse noties over de nieuwheid en de mate van detail van mijn werk. Hoe dat ook zij, jullie behoren te zien dat mijn

werk nieuw en gedetailleerd is, en dat ik jullie van aangezicht tot aangezicht leer om te praktiseren, waarbij ik jullie bij de hand neem. Alleen dit is bevorderlijk voor jullie praktijk en jullie vermogen om in de toekomst stevig te staan. Anders zouden jullie als herfstbladeren zijn, verdord, vergeeld en droog, zonder greintje waarde. Jullie moeten weten dat ik alles in jullie hart en geest ken, en jullie moeten weten dat het werk dat ik doe en de woorden die ik spreek erg subtiel zijn. Dit is hoe jullie, op basis van jullie gezindheid en kaliber, behandeld horen te worden. Alleen op deze manier zal jullie kennis van mijn tuchtiging en oordeel duidelijker worden, en zelfs als jullie het vandaag niet weten, zullen jullie het morgen weten. Enig schepsel zal vallen onder mijn woorden van tuchtiging en oordeel, want ik duld van niemand tegenstand.

Jullie moeten allemaal je eigen leven redelijk in de hand hebben. Jullie mogen elke dag indelen hoe je ook maar wilt; jullie zijn vrij om te doen wat je ook maar wilt; jullie mogen Gods woorden lezen, naar hymnen of preken luisteren of devotionele aantekeningen schrijven; en als het jullie interesseert, mogen jullie hymnen schrijven. Vormt dit alles geen geschikt leven? Dit zijn allemaal dingen die een mensenleven zouden moeten vormen. Mensen moeten natuurlijk leven; pas wanneer ze vruchten hebben geoogst in zowel hun normale menselijkheid als hun geestelijke leven kan men stellen dat ze het gepaste leven zijn binnengegaan. Vandaag is het niet alleen met betrekking tot menselijkheid dat het je aan inzicht en verstand ontbreekt. Er zijn ook veel visies die bekend zouden moeten zijn waarmee mensen moeten worden uitgerust, en welke les je ook tegenkomt, dat is de les die je moet leren; je moet je kunnen aanpassen aan de omgeving. Het verbeteren van je opleidingsniveau moet gedurende langere tijd plaatsvinden om vruchten te dragen. Er zijn wat dingen waarmee je jezelf

moet uitrusten voor een gepast mensenleven, en ook moet je je intreding in het leven begrijpen. Vandaag ben je veel woorden van God gaan begrijpen – nu je ze weer leest – die je destijds niet begreep, en je hart is standvastiger geworden. Dit zijn ook de resultaten die je hebt verdiend. Op om het even welke dag waarop je Gods woorden eet en drinkt en er een beetje begrip binnen je is, kun je vrijelijk communiceren met je broeders en zusters. Is dit niet het leven dat je hoort te hebben? Soms worden er sommige vragen gesteld of overpeins je een onderwerp, en het verbetert je onderscheidingsvermogen en geeft je meer inzicht en wijsheid, waardoor je sommige waarheden kunt begrijpen. Is dit niet vervat in het geestelijke leven waarover vandaag gesproken wordt? Het is onaanvaardbaar om maar één aspect van het geestelijke leven in de praktijk te brengen; het eten en drinken van de woorden van God, bidden en het zingen van hymnen vormen allemaal het geestelijke leven, en wanneer je een geestelijk leven hebt, moet je ook een leven van gepaste menselijkheid hebben. Vandaag heeft veel van wat er gezegd wordt als doel om mensen verstand en inzicht te schenken, hen in staat te stellen een leven van gepaste menselijkheid te bezitten. Wat het betekent om inzicht te hebben; wat het betekent om gepaste interpersoonlijke relaties te hebben; hoe je moet omgaan met mensen – je moet jezelf met deze zaken uitrusten door de woorden van God te eten en drinken, en wat er van je vereist wordt, kan worden verkregen door normale menselijkheid. Rust jezelf uit met de dingen die je hoort uit te rusten, en ga niet verder dan wat gepast is; sommige mensen gebruiken allerlei woorden en vocabulaire, en zo prijken ze met hun charmes. En er zijn anderen die allerhande boeken lezen, waarbij ze zich tegoed doen aan de begeerten van het vlees. Ze bestuderen en imiteren zelfs de biografieën en uitspraken van zogenaamde grote personen in

de wereld, en lezen pornografische boeken – dit is zelfs nog lachwekkender! Mensen zoals deze kennen niet het pad naar intrede in het leven, en het werk van God vandaag kennen ze al helemaal niet. Ze weten niet eens hoe ze elke dag moeten doorbrengen. Zo groot is het vacuüm van hun leven! Ze hebben er totaal geen idee van waar ze moeten intreden. Het enige wat ze doen is praten en communiceren met anderen, alsof praten een vervanging is voor hun eigen intrede. Schamen ze zich niet? Dit zijn mensen die niet weten hoe te leven, en die het menselijk leven niet begrijpen; de hele dag proppen ze hun monden vol en doen ze nutteloze dingen – wat is het nut van leven op deze manier? Ik heb gezien dat de kostbare tijd van veel mensen, behalve aan werken, eten en zich aankleden, besteed wordt aan betekenisloze dingen, of het nu lol trappen en grappen uithalen is, roddelen of een gat in de dag slapen. Is dit het leven van een heilige? Is dit het leven van een gepaste persoon? Kan zo'n leven je vervolmaken als het laag-bij-de-gronds, achterlijk en onverschillig is? Ben je zozeer bereid om jezelf om niets verbeurd te verklaren aan Satan? Wanneer het leven van de mensen makkelijk is en er in hun omgeving niet geleden wordt, zijn ze niet in staat om te ervaren. In gerieflijke omgevingen raken mensen gemakkelijk verdorven – maar ongunstige omgevingen maken dat je bidt met meer urgentie en niet bij God durft weg te gaan. Hoe gemakkelijker en saaier het leven van de mensen, hoe sterker ze hun leven zinloos vinden en zelfs denken dat ze maar beter dood kunnen zijn. Zo verdorven is het vlees van mensen; ze hebben pas profijt als ze beproevingen doormaken.

Die fase van Jezus' werk werd uitgevoerd in Judea en Galilea, en de heidenen waren er niet van op de hoogte. Het werk dat Hij deed was strikt geheim, en geen naties buiten Israël wisten ervan. Pas toen Jezus Zijn werk had

voltooid en dit opschudding veroorzaakte, waren mensen zich ervan bewust, en toen was Hij er niet meer. Jezus kwam één werkfase uitvoeren, won enkele mensen en voltooide een werkfase. In enige werkfase die God uitvoert, zijn er velen die Hem volgen. Als het alleen door God Zelf zou worden uitgevoerd, zou het betekenisloos zijn; er moeten mensen zijn die God volgen tot Hij die werkfase helemaal tot het einde uitvoert. Pas wanneer het werk van God Zelf is voltooid, beginnen mensen het door God opgedragen werk uit te voeren, en pas dan begint het werk van God zich te verspreiden. God voert alleen het werk uit van het inluiden van een nieuw tijdperk; het werk van de mensen bestaat uit het voortzetten ervan. Daarom zal het werk van vandaag niet lang duren; mijn leven met de mens zal niet heel lang doorgaan. Ik voltooi alleen mijn werk, en zorg ervoor dat jullie de plicht doen die jullie behoren te doen, zodat dit werk en dit evangelie zich zo snel mogelijk kan verspreiden onder de heidenen en andere naties; alleen op die manier kunnen jullie je plicht als mensen vervullen. De tijd van vandaag is de kostbaarste die er is. Als je die negeert, ben je een dwaas; als je in deze omgeving deze woorden eet en drinkt en dit werk ervaart, en toch de vastberadenheid niet hebt om de waarheid na te streven, en je niet in het minst voelt dat je een last draagt – wat moet er dan van je toekomst worden? Is een persoon als jij niet rijp voor eliminatie?

Dienen zoals de Israëlieten dat deden

Tegenwoordig besteden veel mensen geen aandacht aan wat ze door coördinatie met anderen kunnen leren. Ik heb ontdekt dat velen van jullie helemaal niets kunnen leren tijdens de coördinatie met anderen; de meesten van

jullie houden aan je eigen denkbeelden vast. Je doet bij je werk in de kerk je woord en een ander zijn of haar woord, zonder enig verband met elkaar; er is eigenlijk totaal geen samenwerking. Jullie gaan allemaal zo op in het enkel maar communiceren van je eigen inzichten of in het je ontdoen van de 'lasten' die je in je draagt, zonder ook maar enigszins het leven te zoeken. Je lijkt het werk slechts plichtmatig te doen, altijd van mening dat je je eigen weg moet gaan, ongeacht wat iemand anders zegt of doet; je denkt dat je moet communiceren zoals de Heilige Geest je leidt, wat de omstandigheden van anderen ook mogen zijn. Je bent niet in staat om de sterke punten van anderen te ontdekken, noch ben je capabel om aan zelfonderzoek te doen. Jullie aanname van dingen is echt afwijkend en verkeerd. Je zou kunnen zeggen dat jullie zelfs nu nog gewoon steeds veel zelfingenomenheid aan de dag leggen, alsof je weer in die oude ziekte bent teruggevallen. Jullie communiceren niet met elkaar op een manier die tot volledige openheid leidt, bijvoorbeeld over wat voor resultaat jullie hebben bereikt met het werk in bepaalde kerken, of over de recente toestand van je innerlijke gesteldheid, enzovoort; jullie communiceren gewoon nooit over dat soort dingen. Jullie zijn absoluut niet bezig om je eigen opvattingen te laten varen of jezelf te verzaken. Leiders en werkers denken er alleen maar aan hoe ze hun broeders en zusters ervan kunnen weerhouden om negatief te zijn en hoe ervoor te zorgen dat deze energiek kunnen volgen. Maar jullie denken allemaal dat energiek volgen op zich al genoeg is en in de grond van de zaak begrijpen jullie niet wat het betekent om jezelf te kennen en jezelf te verzaken, laat staan dat jullie begrijpen wat het betekent om in samenwerking met anderen te dienen. Jullie denken er alleen maar aan om zelf de wil te hebben om God terug te betalen voor Zijn liefde, de wil te hebben om naar de stijl van Petrus te leven.

Behalve aan die dingen, denk je aan niets anders. Je beweert zelfs dat je je, ongeacht wat andere mensen doen, niet blindelings zult onderwerpen, en dat je ongeacht hoe andere mensen zijn, zelf zult streven naar volmaking door God, en dat dat voldoende zal zijn. Het is echter een feit dat je wil op geen enkele manier tot een concrete uitdrukking in de realiteit is gekomen. Is dit alles niet het soort gedrag dat jullie tegenwoordig aan de dag leggen? Ieder van jullie houdt vast aan je eigen inzicht en jullie wensen allemaal vervolmaakt te worden. Ik zie dat jullie al zo'n lange tijd hebben gediend zonder veel vooruitgang te hebben geboekt; met name in deze les om in harmonie samen te werken, hebben jullie absoluut niets bereikt! Wanneer je naar de kerken gaat, communiceer je op jouw manier en anderen op hun manier. Zelden vindt er een harmonieuze coördinatie plaats, wat nog sterker geldt voor de volgelingen van een lager niveau. Dat wil zeggen, het gebeurt maar zelden dat er ook maar enigen onder jullie begrijpen wat God dienen inhoudt, of hoe je God moet dienen. Jullie zijn verwarrend en behandelen dit soort lessen als iets onbeduidends. Er zijn zelfs veel mensen die niet alleen verzuimen om dit aspect van de waarheid in praktijk te brengen, maar die ook bewust verkeerde dingen doen. Zelfs degenen die al vele jaren hebben gediend, strijden en plegen samenzweringen tegen elkaar, bovendien zijn ze jaloers en concurreren ze elkaar. Het is ieder voor zich en ze werken totaal niet samen. Spreekt uit al deze dingen niet jullie werkelijke gestalte? Jullie, mensen, die op dagelijkse basis samen dienen, zijn net als de Israëlieten, die God Zelf rechtstreeks elke dag in de tempel dienden. Hoe is het mogelijk dat jullie, die God dienen, geen idee hebben hoe jullie moeten coördineren of moeten dienen?

De Israëlieten dienden Jehova destijds rechtstreeks in de tempel, en ze hadden de identiteit van priesters. (Natuurlijk was niet iedere persoon priester;

slechts enkelen die Jehova in de tempel dienden, hadden die identiteit.) Ze droegen kronen die hun door Jehova waren verleend (dat wil zeggen dat zij deze kronen volgens Jehova's vereisten maakten; niet dat Jehova de kronen rechtstreeks aan hen gaf). Ze droegen ook priesterlijke gewaden die Jehova hun had verleend en dienden Hem rechtstreeks in de tempel, blootsvoets, van 's ochtends tot 's avonds. Hun dienst aan Jehova was zeker niet wanordelijk en hield niet in dat ze zomaar blindelings wat deden; alles werd juist gedaan volgens regels die niemand die Hem rechtstreeks diende, mocht overtreden. Ze moesten zich allemaal houden aan deze voorschriften; anders zou hun worden verboden om de tempel te betreden. Als een van hen de regels van de tempel overtrad – dat wil zeggen: als iemand ongehoorzaam was aan de geboden van Jehova – dan moest die persoon behandeld worden overeenkomstig de wetten die Hij had uitgevaardigd, en niemand mocht daar bezwaar tegen maken of de overtreder in bescherming nemen. Ongeacht hoeveel jaar ze God hadden gediend, ze moesten zich allemaal aan de regels houden. Om deze reden trokken zo veel priesters priesterlijke gewaden aan en bleven ze Jehova op deze manier dienen, het hele jaar door, hoewel Hij ze geen speciale behandeling had gegeven. Ze brachten hun hele leven zelfs voor het altaar en in de tempel door. Dit was een blijk van hun trouw en onderwerping. Het was geen wonder dat Jehova zulke zegeningen over hen uitstortte; het kwam allemaal door hun trouw dat ze gunsten ontvingen en alle daden van Jehova zagen. Destijds, toen Jehova in Israël onder Zijn uitverkoren volk werkte, stelde Hij behoorlijk strenge eisen aan hen. Ze waren allemaal zeer gehoorzaam en waren gebonden door de wetten; die wetten hadden als doel dat ze Jehova konden blijven vereren. Het waren allemaal Jehova's bestuurlijke decreten. Als een van deze priesters zich

niet aan de Sabbat hield of Jehova's geboden overtrad, en als dat werd ontdekt door het gewone volk, dan werd die persoon onmiddellijk voor het altaar gebracht en gestenigd. Het was niet toegestaan om die lijken in of rondom de tempel te plaatsen; Jehova stond dat niet toe. Wie dat wel deed, werd behandeld als iemand die 'wereldlijke offers' bracht, in een grote put geworpen en ter dood gebracht. Natuurlijk verloren al die mensen hun leven; doorgaans werd er niemand gespaard. Er waren zelfs mensen die 'wereldlijk vuur' offerden; met andere woorden, mensen die niet offerden op de door Jehova aangewezen dagen, werden door Zijn vuur verbrand samen met de dingen die zij offerden, die niet op het altaar mochten achterblijven. De eisen die aan de priesters werden gesteld waren als volgt: ze mochten de tempel, of zelfs het voorhof ervan, niet betreden zonder eerst hun voeten te wassen. Ze mochten de tempel alleen betreden als ze hun priesterlijke gewaden droegen. Ze mochten de tempel alleen betreden als ze hun priesterlijke kroon droegen. Ze mochten de tempel niet betreden als ze door een lijk verontreinigd waren. Ze mochten de tempel niet betreden na aanraking van de hand van een onrechtvaardige persoon, zonder eerst hun eigen handen te hebben gewassen, en ze mochten de tempel niet betreden nadat ze zich met vrouwen bezoedeld hadden (voor drie maanden, niet voor altijd), evenmin mochten ze Jehova's aangezicht zien. Wanneer de tijd verstreken was – wat inhield dat ze pas na drie maanden schone priesterlijke gewaden mochten aantrekken – moesten ze vervolgens zeven dagen in de voorhof dienen voordat ze de tempel mochten betreden om Jehova's aangezicht te zien. Ze mochten elk van deze priesterlijke gewaden alleen binnen de tempel dragen, nooit daarbuiten, om te voorkomen dat Jehova's tempel bezoedeld werd. Al diegenen die priester waren, moesten misdadigers die Jehova's wetten

hadden overtreden voor Zijn altaar brengen, waar ze door het gewone volk ter dood werden gebracht; anders zou er vuur neerkomen op de priester die getuige was geweest van de overtreding. Dus waren ze voortdurend trouw aan Jehova, omdat Zijn wetten voor hen zo streng waren, en ze zouden Zijn bestuurlijke decreten absoluut nooit achteloos durven te overtreden. De Israëlieten waren trouw aan Jehova, omdat ze Zijn vlam hadden gezien, en de hand hadden gezien waarmee Hij mensen tuchtigde, en ook omdat ze oorspronkelijk zo'n eerbied voor Hem hadden gekoesterd. Daardoor verkregen ze niet alleen Jehova's vlam, maar ook Zijn zorg, Zijn bescherming en Zijn zegeningen. Hun trouw bestond eruit dat ze zich hielden aan Jehova's woorden in al hun daden en dat niemand ongehoorzaam was. Als er ook maar van enige ongehoorzaamheid sprake was, voerden de anderen Jehova's woorden nog steeds uit, brachten ze iedereen ter dood die tegen Jehova inging en verborgen ze die persoon geenszins voor Hem. Zij die de sabbat overtraden, zij die schuldig waren aan losbandigheid en zij die offers aan Jehova stalen, werden uiterst zwaar gestraft. Zij die de sabbat overtraden, werden, zonder uitzondering, door hen (het gewone volk) gestenigd of ze werden dood geseseld. Zij die ontucht pleegden – zelfs zij die mooie vrouwen begeerden of die bij het zien van slechte vrouwen wellustige gedachten kregen, of die bij het zien van jonge vrouwen in wellust ontbrandden – werden allemaal ter dood gebracht. Als een jonge vrouw die geen bedekking of sluier droeg een man tot ongeoorloofd gedrag verleidde, werd die vrouw ter dood gebracht. Als de man die dergelijke wetten overtrad een priester was (iemand die in de tempel diende), dan werd hij gekruisigd of opgehangen. Zulke personen mochten niet blijven leven en niemand van hen vond genade bij Jehova. De familieleden van een dergelijke man mochten na diens dood drie jaar lang geen

offers aan Jehova brengen voor het altaar, evenmin mochten zij deel hebben aan de offers die Jehova het gewone volk had toegestaan. Pas nadat die periode was verstreken, mochten ze hun allerbeste runderen of schapen op Jehova's altaar plaatsen. Als er andere overtredingen waren begaan, moesten ze drie dagen vasten voor Jehova en om Zijn genade smeken. Ze aanbaden Jehova niet alleen omdat Zijn wetten zo streng en zo strikt waren; ze deden dat ook als gevolg van Zijn genade en hun trouw aan Hem. Ze zijn als zodanig tot op heden net zo trouw in hun dienst gebleven en ze zijn nooit teruggekrabbeld van hun smeekbeden aan Jehova. Het volk van Israël geniet tegenwoordig nog steeds Zijn zorg en bescherming, en onder hen is Hij nog steeds de goedertierenheid en vertoeft Hij voortdurend. Ze weten allemaal hoe ze Jehova moeten vereren en hoe ze Hem moeten dienen, en ze weten allemaal hoe ze moeten handelen om Zijn zorg en bescherming te genieten; dit komt omdat ze Hem allemaal vereren in hun hart. Het geheim van het succes van heel hun dienst is niets anders dan eerbied. Dus hoe staan jullie er tegenwoordig allemaal voor? Lijken jullie in enig opzicht op het volk van Israël? Denk je dat dienen in deze tijd te maken heeft met het volgen van een groot spiritueel leider? Jullie leggen gewoon geen enkele trouw en eerbied aan de dag. Jullie ontvangen aanzienlijke genade en zijn gelijkwaardig aan de Israëlitische priesters in zoverre dat jullie allemaal God rechtstreeks dienen. Hoewel jullie de tempel niet betreden, is wat jullie ontvangen en wat jullie zien veel meer dan wat de priesters ontvingen die Jehova in de tempel dienden. Jullie rebelleren en verzetten je echter vele malen meer dan zij dat deden. Jullie eerbied is minuscuul en als gevolg daarvan ontvangen jullie maar heel weinig genade. Hoewel jullie toewijding maar heel gering is, hebben jullie veel meer ontvangen dan de Israëlieten ooit hebben ontvangen.

Worden jullie in dit alles niet welwillend behandeld? Toen het werk in Israël werd gedaan, durfden mensen niet zomaar over Jehova te oordelen. Maar hoe zit dat bij jullie? Ware het niet vanwege het werk dat ik momenteel verricht om jullie te overwinnen, hoe zou ik dan kunnen tolereren dat jullie mijn naam zo ongehoord te schande hebben gemaakt? Als het tijdperk waarin jullie leven het Tijdperk van de Wet was, dan zou gezien jullie woorden en daden niemand van jullie in leven blijven. Jullie eerbied is minuscuul! Jullie geven mij altijd de schuld dat ik niet veel gunsten op jullie heb uitgestort, jullie beweren zelfs dat ik jullie niet genoeg zegenende woorden geef en dat ik alleen maar vervloekingen voor jullie heb. Weten jullie dan niet dat jullie met zo weinig eerbied ten opzichte van mij onmogelijk mijn zegeningen in ontvangst kunnen nemen? Weten jullie dan niet dat ik jullie voortdurend vervloek en veroordeel vanwege de erbarmelijke staat van jullie dienst? Vinden jullie allemaal dat jullie onrecht is aangedaan? Hoe kan ik mijn zegeningen uitstorten op een groep mensen die opstandig is en zich niet onderwerpt? Hoe kan ik mijn genade lichtvaardig toebedelen aan mensen die mijn naam te schande maken? Jullie zijn al behandeld met extreme goedgunstigheid. Waren de Israëlieten zo opstandig geweest als jullie nu zijn, dan had ik ze lang geleden al uitgeroeid. Ik behandel jullie echter met niets anders dan clementie. Is dit geen welwillendheid? Verlangen jullie naar nog grotere zegeningen? Jehova zegent alleen degenen die Hem vereren. Hij tuchtigt mensen die tegen Hem rebelleren en zal nooit een van hen vergeven. Hebben jullie, mensen van deze tijd, die niet weten hoe ze moeten dienen, niet meer behoefte aan tuchtiging en oordeel, zodat jullie hart zich volledig kan omkeren? Zijn deze tuchtiging en oordeel niet de beste zegeningen om over jullie uit te storten? Zijn die niet jullie beste bescherming? Zou iemand van jullie anders het

laaiende vuur van Jehova kunnen doorstaan? Als jullie werkelijk net zo trouw konden dienen als de Israëlieten, zou genade dan ook niet jullie voortdurende metgezel zijn? Zouden jullie dan ook niet vaak vreugde hebben en voldoende gunsten genieten? Weten jullie allemaal wel hoe jullie moeten dienen?

De eis die tegenwoordig aan jullie wordt gesteld – om samen te werken in harmonie – is vergelijkbaar met de dienst die Jehova van de Israëlieten eiste: houd anders gewoon op met het verrichten van diensten. Omdat jullie mensen zijn die God rechtstreeks dienen, moeten jullie op zijn minst in staat zijn tot trouw en overgave in jullie dienst, en moeten jullie ook lessen op een praktische manier kunnen leren. In het bijzonder voor degenen die in de kerk werken: zou ook maar één van de broeders en zusters met een lagere rang dan die van jullie het aandurven om jullie aan te spreken? Zou ook maar iemand je jullie fouten in je gezicht durven voor te houden? Jullie staan hoog boven alle anderen; jullie heersen als koningen! Dergelijke praktische lessen bestuderen jullie zelfs niet en jullie betreden ze ook niet, maar jullie spreken toch over het dienen van God! Momenteel wordt je gevraagd om een aantal kerken te leiden, maar je geeft jezelf niet alleen niet op, maar je houdt zelfs vast aan je eigen ideeën en meningen, en zegt dingen zoals: ‘Volgens mij moet dit op deze manier gebeuren, want God heeft gezegd dat we ons niet door anderen moeten laten beperken en dat we ons tegenwoordig niet blindelings moeten onderwerpen.’ Ieder van jullie houdt er dus je eigen mening op na en niemand gehoorzaamt elkaar. Hoewel je duidelijk weet dat je dienst zich in een impasse bevindt, zeg je toch: ‘Zoals ik het zie, zit mijn manier er niet ver naast. In elk geval hebben we allebei een kant: jij praat over die van jou en ik zal praten over die van mij; jij communiceert over jouw visies en ik zal spreken over mijn binnengaan.’ Je neemt nooit de

verantwoordelijkheid voor de vele dingen die moeten worden aangepakt, of je doet maar gewoon wat, ieder van jullie verkondigt zijn eigen mening en stelt zorgvuldig zijn eigen status, reputatie en aanzien veilig. Niemand van jullie is bereid is om zichzelf te verootmoedigen, en geen van beide partijen neemt het initiatief om zichzelf over te geven en elkaars tekortkomingen aan te vullen, zodat het leven sneller vooruitgang kan boeken. Wanneer jullie samen coördineren, moeten jullie leren om de waarheid te zoeken. Wellicht dat je zegt: “Ik heb geen duidelijk begrip van dit aspect van de waarheid. Wat voor ervaring heb jij ermee?” Of je zou kunnen zeggen: “Jij hebt ten aanzien van dit aspect meer ervaring dan ik, zou jij me alsjeblieft wat aanwijzingen kunnen geven?” Zou dat geen goede manier zijn om het aan te pakken? Jullie hebben naar een heleboel preken geluisterd en hebben een zekere ervaring met het verrichten van diensten. Als jullie niet van elkaar leren, elkaar niet helpen en elkaars tekortkomingen niet aanvullen wanneer jullie werk in de kerken verrichten, hoe kun je dan überhaupt iets leren? Telkens wanneer je iets tegenkomt, moeten jullie met elkaar communiceren zodat jullie leven er baat bij kan hebben. Bovendien moeten jullie zorgvuldig communiceren over allerlei zaken alvorens een besluit te nemen. Alleen op die manier neem je verantwoordelijkheid voor de kerk en handel je niet louter plichtmatig. Nadat je alle kerken hebt bezocht, moet je samenkomen en over de kwesties communiceren die je zoal ontdekt en eventuele problemen die je in je werk bent tegengekomen. Vervolgens moet je communiceren over de verlichting en illuminatie die je hebt ontvangen – dit is een essentiële praktijk van het dienen. Jullie moeten tot harmonische samenwerking komen ten behoeve van het werk van God, ten bate van de kerk en om je broeders en zusters voorwaarts aan te sporen. Jullie moeten met elkaar

coördineren, waarbij ieder de ander bijschaaft en samen een beter werkresultaat bereikt en zo zorgdraagt voor Gods wil. Zo ziet echte samenwerking eruit, en alleen degenen die daaraan meedoen, zullen werkelijk binnengaan. Bij de samenwerking zijn sommige woorden die je spreekt misschien ongeschikt, maar dat maakt niet uit. Communiceer daar later over en krijg er een duidelijk begrip van; leg het niet naast je neer. Na dergelijke communicatie kun je de tekortkomingen van je broeders of zusters aanvullen. Alleen door op deze manier steeds dieper in je werk op te gaan, kun je betere resultaten boeken. Als mensen die God dienen, moet ieder van jullie in staat zijn om de belangen van de kerk te verdedigen bij alles wat je doet, in plaats van alleen je eigen belangen in beschouwing te nemen. Het is onaanvaardbaar om in je eentje te handelen, elkaar steeds te ondermijnen. Mensen die zich zo gedragen, zijn niet geschikt om God te dienen! Deze mensen hebben een verschrikkelijke gezindheid; er zit geen greintje menselijkheid meer in hen. Ze zijn honderd procent Satan! Ze zijn beesten! Zelfs nu gebeuren zulke dingen nog steeds onder jullie; jullie gaan zelfs zover, dat je elkaar tijdens het communiceren aanvalt, opzettelijk naar voorwendselen zoekt en rood in het gezicht aanloopt terwijl je over een of andere onbeduidende kwestie ruziet, waarbij geen van de betrokkenen bereid is om een stapje opzij te doen, waarbij ieder zijn innerlijke gedachten voor de ander verbergt, de andere partij aandachtig in de gaten houdt en voortdurend op zijn hoede is. Past een dergelijke gezindheid om in dienst van God te staan? Kan zulk werk van jou je broeders en zusters wel iets opleveren? Je kunt mensen niet alleen niet naar een juiste levenswandel leiden, maar je plant je eigen verdorven gezindheid in feite in je broeders en zusters. Breng je anderen dan geen schade toe? Je geweten is gruwelijk en tot in de kern verrot! Je gaat niet de realiteit

binnen, evenmin breng je de waarheid in praktijk. Bovendien geef je je duivelse natuur schaamteloos bloot aan anderen. Je kent gewoon geen schaamte! Deze broeders en zusters zijn aan je toevertrouwd, toch voer je ze naar de hel. Ben je dan niet iemand wiens geweten verrot is geworden? Je bezit absoluut geen schaamte!

Het kaliber opvijzelen is omwille van het ontvangen van Gods redding

Het kaliber van mensen opvijzelen betekent van jullie vergen dat jullie je bevattingsvermogen verbeteren, zodat jullie Gods woorden kunnen begrijpen en weten hoe jullie ernaar moeten handelen. Dit is het meest elementaire vereiste. Als je mij volgt zonder te begrijpen wat ik zeg, is je geloof dan niet verward? Hoeveel woorden ik ook uit: als ze buiten jullie bereik zijn, als jullie ze niet goed begrijpen, wat ik ook zeg, dan betekent dit dat jullie een pover kaliber hebben. Zonder bevattingsvermogen begrijpen jullie niets van wat ik zeg, wat het erg moeilijk maakt om het gewenste effect te bereiken; er is veel wat ik jullie niet rechtstreeks kan zeggen, en het beoogde effect kan niet worden behaald, waardoor er aanvullend werk nodig is. Omdat jullie bevattingsvermogen, jullie vermogen om dingen te zien en de normen waar jullie naar leven te gebrekkig zijn, moet het werk van het 'opvijzelen van het kaliber' in jullie verricht worden. Dit is onontkoombaar en er is geen alternatief. Alleen zo kan enig effect worden bereikt; anders zouden alle woorden die ik zeg voor niets zijn. En zouden jullie dan niet allemaal de geschiedenis ingaan als zondaars? Zouden jullie niet het

laagste van het laagste worden? Weten jullie niet welk werk er in jullie verricht wordt en wat er van jullie vereist wordt? Jullie horen je eigen kaliber te kennen: het voldoet totaal niet aan mijn eisen. En vertraagt dit mijn werk niet? Op basis van jullie huidige kaliber en de huidige gesteldheid van jullie karakter is niet één van jullie geschikt om van mij te getuigen, noch kan ook maar iemand van jullie de taak aan om de zware verantwoordelijkheden van mijn toekomstige werk te dragen. Schamen jullie je niet diep? Als jullie zo doorgaan, hoe kunnen jullie dan aan mijn wil voldoen? Je moet je leven ten volste uitleven. Laat de tijd niet vruchteloos voorbijgaan – dat heeft geen waarde. Je moet weten waar je mee toegerust hoort te zijn. Denk niet dat je van alle markten thuis bent – je hebt nog een lange weg te gaan! Wat valt er verder nog te zeggen als je nog niet het geringste gezonde verstand van menselijkheid hebt? Is het niet allemaal tevergeefs? En wat betreft de menselijkheid en het kaliber dat ik vereis: niet één van jullie is volledig bekwaam. Het is buitengewoon lastig om iemand te vinden die geschikt is voor gebruik. Jullie geloven dat jullie in staat zijn groter werk voor mij te doen, en dat grotere dingen van mij jullie kunnen worden toevertrouwd; in feite weten jullie niet eens hoe jullie veel van de lessen voor jullie eigen ogen kunnen binnengaan – hoe zouden jullie dan ooit diepere waarheden kunnen binnengaan? Jullie intrede moet volgens een laag voor laag benadering en stapsgewijs verlopen. Deze moet niet chaotisch zijn: dat is nergens goed voor. Begin met de alleroppervlakkigste intrede: lees deze woorden regel voor regel tot jullie inzicht en duidelijkheid verkrijgen. Wanneer je Gods woorden leest, ga er dan niet alleen oppervlakkig overheen alsof je bloemen bewondert vanaf een galopperend paard, en handel niet alleen maar werktuigelijk. Je kunt ook regelmatig enige naslagwerken lezen (zoals boeken over grammatica of retorica)

om je kennis te verbeteren. Lees geen boeken als romantische lectuur of biografieën over grote mannen of boeken over sociale wetenschap; deze hebben geen nut en kunnen alleen schade aanrichten. Je moet je alles eigen maken wat je moet binnengaan en begrijpen. Het doel van het opvijzelen van het kaliber van mensen is hen een besef geven van hun eigen essentie, identiteit, status en waarde. Je moet begrijpen waarom mensen bij het geloven in God de waarheid moeten nastreven en of het acceptabel voor mensen is om hun kaliber niet op te vijzelen. Het is noodzakelijk dat je kennis blijft verwerven; dit moet je niet weggooien! Jullie moeten begrijpen waarom het kaliber van mensen moet worden opgevijzeld, hoe het moet worden opgevijzeld en welke aspecten jullie moeten binnengaan. Jullie moeten de betekenis begrijpen van het uitleven van normale menselijkheid, waarom dit werk gedaan moet worden en de rol die de mens moet spelen. Bij het verwerven van kennis, bijvoorbeeld, moeten jullie begrijpen welke aspecten bestudeerd moeten worden en hoe deze binnengegaan moeten worden. Jullie horen allemaal te weten wat het doel is van het verwerven van kennis. Is dat niet het begrijpen van de woorden van God en het binnengaan van de waarheid? Wat overheerst er vandaag de dag in de kerken? Mensen zichzelf laten opvoeden zorgt ervoor dat ze het genieten van Gods woorden vergeten, en naast kennis verwerven doen ze de hele dag niets. Als je van hen eist dat ze normale menselijkheid uitleven, zullen ze alleen aandacht schenken aan het opruimen van hun huis, koken of keukengerei kopen. Dit zullen de enige dingen zijn waar ze zich op richten; ze zullen zich er zelfs niet van bewust zijn hoe ze een gewoon kerkleven moeten leiden. Als je merkt dat je je in de huidige omstandigheden bevindt, ben je in je beoefening op een dwaalspoor geraakt. Waarom wordt er dan van je gevraagd het geestelijke leven

binnen te gaan? Door eenvoudigweg deze dingen te leren, zul je niet kunnen bereiken wat er van je wordt gevraagd. Het leven binnengaan is nog altijd het belangrijkste; ondertussen is de reden om dat werk te doen het oplossen van de moeilijkheden die mensen tegenkomen in hun ervaringen. Door je kaliber op te vijzelen verkrijgt je kennis van de menselijke natuur en het wezen van de mens. Het voornaamste doel hiervan is dat het geestelijke leven van mensen kan groeien en hun gezindheid kan veranderen. Je weet misschien hoe je er piekfijn en mooi kunt uitzien, je hebt misschien goed inzicht en bent misschien slim, en toch ben je, wanneer uiteindelijk de dag komt waarop je aan het werk moet, daar niet toe in staat. Daarom moet je je bewust zijn van wat er eveneens gedaan moet worden terwijl je je kaliber opvijzelt. Het doel is om je te veranderen; het opvijzelen van je kaliber is aanvullend. Het is niet goed genoeg als je kaliber niet verbeterd wordt, en nog erger is het als je gezindheid niet veranderd wordt. Geen van beide kan nagelaten worden. Normale menselijkheid bezitten betekent niet dat je een klinkende getuigenis hebt gegeven; wat er van je vereist wordt, is niet zo eenvoudig.

Alleen wanneer het kaliber van mensen zodanig is opgevijzeld dat ze het verstand en de levensstijl verwerven van mensen met normale menselijkheid en ook het leven zijn binnengegaan, pas dan zullen ze veranderingen en getuigenissen hebben die het noemen waard zijn. Wanneer de dag komt waarop je moet getuigen, moet je het ook hebben over de veranderingen in je menselijke leven en over de kennis van God die er in je is. Alleen de combinatie van deze twee aspecten is je ware getuigenis en je oogst. Het is niet genoeg dat je menselijkheid aan de buitenkant verandert terwijl je van binnen geen begrip hebt. Evenmin volstaat het om van binnen begrip en waarheid te hebben, maar

uiteindelijk het uitleven van je normale menselijkheid na te laten. Het werk dat er vandaag aan je gedaan wordt, is niet voor de sier, maar is bedoeld om je te veranderen. Het enige wat je hoeft te doen is je richten op het veranderen van jezelf. Elke dag schrijven en luisteren, met niets anders in je leven, volstaat niet; je moet intrede hebben in elk opzicht. Je moet het normale leven van een heilige leiden. Veel zusters kleden zich als jongedames en veel broeders kleden zich als adel of als voorname lieden, terwijl het hen volslagen ontbreekt aan de betamelijkheid van de heiligen. Iemand's kaliber opvijzelen is één ding; dit wordt terloops bereikt. Iets anders is het eten en drinken van Gods woorden – dit is wat essentieel is. Als je kaliber opgevijzeld was, maar uiteindelijk niet werd ingezet omdat je Gods woorden niet at en dronk, zou je dan je inspanningen niet met leren hebben verkwist? Beide aspecten moeten worden gecombineerd. Waarom de kennis van God ter sprake brengen bij het bespreken wat er van je vereist wordt? Is dat niet omwille van de resultaten van het aanstaande werk? Nadat je overwonnen bent, moet je vanuit je eigen ervaringen kunnen getuigen. Het is niet goed genoeg als je uiterlijke verschijning er een is van normale menselijkheid, terwijl je uiteindelijk niet in staat bent je ervaringen onder woorden te brengen. Terwijl je een normaal geestelijk leven leidt, moet je ook normale menselijkheid verwerven, waarvan veel aspecten terloops geleerd zullen worden. Denk je dat voor het vegen van de vloer bepaalde oefening nodig is? Erger nog is een uur lang oefenen hoe je je eetstokjes moet vasthouden onder het eten! Uit welke aspecten bestaat normale menselijkheid? Inzicht, verstand, geweten en karakter. Als je in elk van deze aspecten normaalheid kunt bereiken, zal je menselijkheid volstaan. Je moet de gelijkenis hebben van een normaal mens, je moet lijken op iemand die in God gelooft. Je hoeft niet te veel te bereiken of jezelf in te laten

met diplomatie; je moet alleen maar een normaal mens zijn, met het verstand van een normaal persoon, om dingen te kunnen doorzien en er tenminste uit te zien als een normaal mens. Dat zal volstaan. Alles wat er vandaag van je vereist wordt, ligt in je vermogen; dit is geen geval van proberen een eend op een paal te jagen. Er zullen geen nutteloze woorden en geen nutteloos werk aan je worden besteed. Alle lelijkheid die er in je leven wordt uitgedrukt of onthuld, moet weggewerkt worden. Jullie zijn verdorven door Satan en zitten boordevol gif van Satan. Alles wat er van je gevraagd wordt, is dat je je ontdoet van deze verdorven satanische gezindheid. Er wordt niet van je gevergd dat je een of andere hoogwaardigheidsbekleder wordt, of een beroemd of belangrijk persoon. Dat heeft geen zin. Het werk dat er in jullie wordt verricht, houdt rekening met wat er inherent aan jullie is. Er zitten grenzen aan wat ik van mensen vraag. Als mensen vandaag allen gevraagd werd zich te gedragen als overheidsbeambten – oefenen om op ambtenarentoon te spreken, oefenen om op de manier van hooggeplaatste overheidsfunctionarissen te spreken, of oefenen om zich uit te drukken op de toon en manier van essayisten en romanschrijvers – zou dat niet voldoende zijn; het is niet mogelijk. Gezien jullie kaliber moeten jullie tenminste in staat zijn met wijsheid en tact te spreken, en dingen duidelijk en begrijpelijk uit te leggen. Dat is alles wat er nodig is om aan de vereisten te voldoen. Als jullie op zijn minst inzicht en verstand verwerven, is dat goed genoeg. Het belangrijkste nu is dat jullie je verdorven satanische gezindheid afleggen. Je moet de lelijkheid afleggen die zich in je openbaart. Hoe kun je over voortreffelijk verstand en voortreffelijk inzicht spreken, als je die niet aflegt? Wanneer ze zien dat het tijdperk is veranderd, ontbreekt het veel mensen aan enige nederigheid of enig geduld, en het is goed mogelijk dat ze ook geen enkele liefde of bij een heilige

horende betamelijkheid hebben. Hoe absurd zijn zulke mensen! Hebben ze ook maar een grammetje normale menselijkheid? Hebben ze enige getuigenis dat het noemen waard is? Ze zijn totaal verstoken van inzicht of verstand. Natuurlijk moeten sommige afwijkende en foutieve aspecten van de beoefening van mensen verbeterd worden; het starre geestelijke leven dat ze voorheen hadden en hun afgestompte, stompzinnige verschijning, bijvoorbeeld – dit alles moet worden veranderd. Verandering betekent niet dat je losbandig mag worden, je aan het vlees mag overgeven en mag zeggen wat je maar wilt. Je mag niet zo maar wat zeggen. Spreken en je gedragen als een normaal mens betekent dat je samenhangend spreekt, 'ja' zegt wanneer je 'ja' bedoelt en 'nee' zegt wanneer je 'nee' bedoelt. Houd je aan de feiten en spreek gepast. Speel niet vals en lieg niet. De grenzen die een normale persoon kan bereiken wat betreft een verandering van gezindheid moeten begrepen worden. Zo niet, dan zul je de werkelijkheid niet kunnen binnengaan.

Het belang van het redden van de afstammelingen van Moab

In deze twee- tot driejarige periode van werk is datgene wat bereikt had moeten worden in het werk van oordeel over jullie zo goed als bereikt. De meeste mensen hebben hun eigen toekomstperspectieven en lotsbestemming enigszins laten varen. Wanneer echter wordt gezegd dat jullie de afstammelingen van Moab zijn, kunnen velen van jullie dat niet verdragen – jullie gelaatstrekken vervormen, jullie monden maken rare bewegingen en jullie beginnen voor je uit te staren. Jullie kunnen eenvoudigweg niet geloven dat jullie

de afstammelingen van Moab zijn. Moab werd verbannen naar dit land nadat hij was vervloekt. Zijn nageslacht heeft zijn bloedlijn doorgegeven tot de dag van vandaag en jullie zijn allemaal zijn afstammelingen. Er is niets wat ik kan doen – wie heeft er gezegd dat je in het huis van Moab geboren moest worden? Ik heb medelijden met je en zou willen dat het niet waar was, maar niemand kan dit feit veranderen. Je bent een afstammeling van Moab en ik kan niet zeggen dat je een afstammeling van David bent. Het maakt niet uit wiens afstammeling je bent, je bent nog steeds een geschapen wezen, hoewel je een wezen met een lage rang, een wezen met een lage afkomst bent. Alle geschapen wezens moeten al Gods werk ervaren; zij zijn allemaal voorwerpen van Zijn overwinning en moeten allemaal Zijn rechtvaardige gezindheid zien en Zijn wijsheid en almacht ervaren. Je bent nu een afstammeling van Moab en moet dit oordeel en deze tuchtiging aanvaarden; als je geen afstammeling van Moab was, zou je dan niet ook dit oordeel en deze tuchtiging moeten aanvaarden? Erken dit! In werkelijkheid is het werken aan de afstammelingen van Moab nu het meest waardevol en belangrijk. Omdat het werk op jullie wordt verricht, heeft het enorme betekenis. Als het werk op de afstammelingen van Cham zou worden verricht, zou het niet veelbetekenend zijn omdat zij, in tegenstelling tot Moab, geen lage afkomst hebben. De afstammelingen van de tweede zoon van Noach, Cham, zijn alleen vervloekt – ze waren niet afkomstig uit ontucht. Ze hebben slechts een lage rang, omdat Noach hen heeft vervloekt om de dienaren van dienaren te zijn. Ze hebben een lage positie, maar hun oorspronkelijke waarde was niet laag. Over Moab gesproken, mensen weten dat zijn oorspronkelijke positie laag was, omdat hij uit ontucht was geboren. Hoewel de positie van Lot erg hoog was, werd Moab geboren uit Lot en zijn dochter. Lot werd een rechtvaardige man genoemd, maar

Moab was nog steeds vervloekt. Moab had een lage waarde en een lage positie en zelfs als hij niet vervloekt zou zijn, zou hij nog steeds smerig zijn en zo was hij anders dan Cham. Hij erkende Jehova niet, maar in plaats daarvan verzette hij zich tegen Jehova en daarom verviel hij in de diepste duisternis. Nu werken aan de afstammelingen van Moab betekent hen redden die in de diepste duisternis zijn gevallen. Hoewel ze vervloekt waren, is het Gods verlangen om glorie van hen te verwerven, omdat ze eerst allemaal mensen waren bij wie God in hun hart niet voorkwam; uitsluitend ervoor zorgen dat zij zonder God in hun hart Hem gehoorzamen en liefhebben, is ware overwinning en de vruchten van dergelijk werk zijn het meest waardevol en overtuigend. Alleen dit betekent glorie verwerven – dit is de glorie die God wil vergaren in de laatste dagen. Het is echt een verheffing door God dat deze mensen die een lage rang hebben nu in staat zijn om zo'n enorme redding te krijgen. Dit werk is zeer betekenisvol en het is door oordeel dat Hij deze mensen wint. Het is niet Zijn bedoeling om deze mensen te straffen, maar om hen te redden. Als Hij in de laatste dagen nog steeds bezig zou zijn met het overwinningswerk in Israël, zou het geen zin hebben; zelfs als het vrucht zou dragen, zou het geen enkele waarde of grote betekenis hebben en zou Hij niet in staat zijn om alle glorie te verwerven. Hij werkt aan jullie, diegenen die in de diepste duisternis zijn gevallen, diegenen die het meest achtergebleven zijn. Deze mensen erkennen niet dat er een God is en hebben ook nooit geweten dat er een God is. Deze schepselen zijn door Satan zo verdorven, dat ze God zijn vergeten. Ze zijn verblind door Satan en weten niet eens dat er een God in de hemel is. Jullie aanbidden allemaal afgoden en Satan in je hart – zijn jullie soms niet de meest lage, meest achtergebleven personen? Jullie zijn de laagsten van het vlees, zonder enige persoonlijke vrijheid, en jullie

hebben ook last van ontberingen. Jullie zijn ook de mensen op het laagste niveau in deze maatschappij, zonder zelfs de vrijheid van geloof. Dit is wat het betekent om in jullie te werken. Dat ik op dit moment aan jullie, de afstammelingen van Moab, werk, is niet bedoeld om jullie te vernederen, maar om het belang van het werk te openbaren. Voor jullie is het een geweldige verheffing. Als iemand verstand en inzicht heeft, zal hij zeggen: “Ik ben een afstammeling van Moab. Ik ben echt niet waardig dat ik nu deze grote verheffing door God of deze grote zegeningen ontvang. In alles wat ik doe en zeg en op basis van mijn status en waarde ben ik zulke grote zegeningen van God absoluut niet waardig. De Israëlieten koesteren grote liefde voor God en de genade die ze genieten wordt hun door Hem geschonken, maar hun status is veel hoger dan de onze. Abraham was heel toegewijd aan Jehova en Petrus was heel toegewijd aan Jezus – hun toewijding was honderd keer groter dan de onze. Op basis van onze daden zijn we absoluut niet waardig om van Gods genade te genieten”. De dienst van deze mensen in China kan geenszins voor Gods aangezicht komen. Het is eenvoudigweg een volslagen puinhoop; dat jullie nu genieten van zoveel van Gods genade is zuiver Gods verhevenheid! Wanneer hebben jullie Gods werk gezocht? Wanneer hebben jullie je leven voor God opgeofferd? Wanneer hebben jullie je familie, je ouders en je kinderen bereidwillig opgegeven? Niemand van jullie heeft een grote prijs betaald! Als de Heilige Geest je niet had aangemoedigd, hoeveel van jullie zouden dan alles hebben kunnen opofferen? Het is enkel omdat jullie gedwongen en genoodzaakt zijn dat jullie tot op de dag van vandaag hebben gevolgd. Waar is jullie toewijding? Waar is jullie gehoorzaamheid? Op basis van jullie daden hadden jullie al lang geleden vernietigd moeten zijn – jullie hadden allemaal van de kaart geveegd moeten zijn.

Waardoor zijn jullie geschikt om van zulke grote zegeningen te genieten? Jullie zijn absoluut niet waardig! Wie van jullie heeft zijn eigen weg bedacht? Wie van jullie heeft de ware weg zelf gevonden? Jullie zijn allemaal luie, vraatzuchtige ellendelingen die naar gemak streven! Denken jullie dat jullie zo geweldig zijn? Wat hebben jullie om over op te scheppen? Zelfs als ik niet had gezegd dat jullie de afstammelingen van Moab zijn, zijn jullie aard en geboorteplaats dan echt het meest verheven? Zelfs als ik niet had gezegd dat jullie zijn afstammelingen zijn, zijn jullie dan niet stuk voor stuk waarachtig afstammelingen van Moab? Kan de feitelijke waarheid worden veranderd? Is het ontmaskeren van jullie ware aard op dit moment bezijden de waarheid? Kijk naar jullie slaafse gedrag, jullie levens en jullie karakters – beseffen jullie niet dat jullie de laagste van de laagsten onder de mensheid zijn? Wat hebben jullie om over op te scheppen? Kijk naar jullie plek in de samenleving. Zijn jullie niet op het laagste niveau? Denken jullie soms dat ik het mis heb? Abraham offerde Isaak. Wat hebben jullie opgeofferd? Job offerde alles op. Wat hebben jullie opgeofferd? Zo veel mensen hebben hun leven gegeven, hun hoofd neergelegd, hun bloed vergoten om de ware weg te vinden. Hebben jullie die prijs betaald? Ter vergelijking, jullie komen helemaal niet in aanmerking om van zo'n grote genade te genieten. Worden jullie soms in het ongelijk gesteld als er tegenwoordig wordt gezegd dat jullie de afstammelingen van Moab zijn? Schat jezelf niet te hoog in. Je hebt niets om over op te scheppen. Zo'n grote redding, zo'n grote genade wordt jullie zomaar gegeven. Jullie hebben niets opgeofferd, maar toch genieten jullie vrijelijk van genade. Schamen jullie je niet? Hebben jullie deze ware weg zelf gezocht en gevonden? Was het niet de Heilige Geest die jullie dwong om die weg te aanvaarden? Jullie hadden het nooit in je hart om echt te zoeken en jullie hadden het helemaal niet in je hart om

de waarheid te zoeken, om naar de waarheid te verlangen. Jullie hebben enkel achterovergeleund en ervan genoten; jullie hebben deze waarheid verkregen zonder enige inspanning. Welk recht hebben jullie om te klagen? Denk je dat je heel veel waarde hebt? Wat hebben jullie te klagen in vergelijking met diegenen die hun leven hebben opgeofferd en wier bloed is vergoten? Jullie vernietigen zou nu juist en natuurlijk zijn! Jullie hebben geen keuze en moeten wel gehoorzamen en volgen. Jullie zijn gewoon niet waardig! De meesten van jullie zijn geroepen, maar als de omgeving jullie niet had gedwongen of als jullie niet waren geroepen, zouden jullie helemaal niet bereid zijn geweest om tevoorschijn te komen. Wie is bereid om dat los te laten? Wie is bereid om de geneugten van het vlees op te geven? Jullie zijn allemaal personen die gretig genieten van comfort en een luxe leven zoeken! Jullie hebben zulke grote zegeningen gekregen – wat hebben jullie verder nog te zeggen? Waarover zouden jullie kunnen klagen? Jullie hebben mogen genieten van de grootste zegeningen en de grootste genade die er in de hemel is en er is nu werk aan jullie onthuld dat nog nooit eerder op aarde heeft plaatsgevonden. Is dat geen zegen? Omdat jullie je tegen God hebben verzet, zijn jullie nu zo getuchtigd. Door deze tuchting hebben jullie Gods genade en liefde gezien en nog meer hebben jullie Zijn rechtvaardigheid en heiligheid gezien. Door deze tuchting en door de smerigheid van de mensheid hebben jullie Gods grote kracht gezien en hebben jullie Zijn heiligheid en grootsheid gezien. Is dat niet de meest bijzondere waarheid? Is dat niet een betekenisvol leven? Het werk dat God doet, is vol van betekenis! Dus hoe lager jullie rang is, hoe meer het bewijst dat jullie zijn verheven door God en hoe meer het bewijst hoe waardevol Zijn werk aan jullie nu is. Het is gewoon een onbetaalbare schat die je nergens anders vandaan kunt

halen! Door de eeuwen heen heeft niemand zo'n grote redding genoten. Het feit dat jullie positie laag is, laat zien hoe groot Gods verlossing is en het laat zien dat God trouw is aan de mensheid – Hij redt, Hij vernietigt niet.

Chinezen hebben nooit in God geloofd; ze hebben Jehova en Jezus nooit gediend. Het enige wat ze doen, is knielen, wierook aansteken, nep-geld verbranden en Boeddha aanbidden. Ze aanbidden gewoonweg afgoden – ze zijn allemaal extreem opstandig. Dus hoe lager de positie van mensen is, hoe meer het laat zien hoe groot de glorie is die God van jullie verkrijgt. Sommige mensen kunnen vanuit hun standpunt zeggen: “God, wat is het werk dat u doet? Komt zo'n verheven God, zo'n heilige God als u naar een smerig land? Denkt u zo laag over uzelf? Wij zijn heel smerig, maar u bent bereid om bij ons te zijn? U bent bereid om onder ons te leven? We zijn zo laag bij de grond, maar u bent bereid om ons compleet te maken? En u zou ons gebruiken als modellen en voorbeelden?” Ik zeg daarop: je begrijpt mijn wil niet! Je begrijpt het werk dat ik wil doen niet, noch begrijp je mijn gezindheid. Je kunt de betekenis van het werk dat ik ga doen niet beseffen. Zou mijn werk zich kunnen voegen naar jouw menselijke opvattingen? Volgens menselijke opvattingen zou ik geboren moeten zijn in een mooi land om te laten zien dat ik een hoge status heb, om te laten zien dat ik van grote waarde ben, om mijn eerbaarheid, heiligheid en grootheid te tonen. Als ik geboren was op een plek die mij erkent, in een familie op stand, en als ik een hoge positie en status had, zou ik heel goed worden behandeld. Dat zou geen voordelen hebben voor mijn werk en zou zo'n grote redding dan nog steeds kunnen worden geopenbaard? Allen die mij zien, zouden mij gehoorzamen en ze zouden niet met vuiligheid worden bezoedeld. Ik had op zo'n plek geboren moeten worden. Dat is wat jullie geloven. Maar denk eens na:

kwam God naar de aarde voor plezier of voor werk? Als ik op zo'n gemakkelijke, comfortabele plek zou werken, zou ik dan mijn volledige glorie kunnen behalen? Zou ik mijn hele schepping kunnen overwinnen? Toen God naar de aarde kwam, was Hij niet van de wereld en Hij is geen vlees geworden om van de wereld te genieten. De plaats waarop Zijn werk het best Zijn gezindheid zou onthullen en het meest betekenisvol zou zijn, is precies de plaats waar Hij werd geboren. Ongeacht of het nu een heilig of smerig land is, en ongeacht waar Hij werkt, Hij is heilig. Alles in de wereld werd door Hem geschapen, hoewel alles is verdorven door Satan. Toch zijn alle dingen nog altijd van Hem; ze zijn allemaal in Zijn handen. Hij komt naar een smerig land en werkt daar om Zijn heiligheid te openbaren; Hij doet dit alleen omwille van Zijn werk, dat wil zeggen, Hij ondergaat grote vernedering door op deze manier te werken om de mensen van dit smerige land te redden. Dat wordt gedaan om te getuigen, omwille van de hele mensheid. Dergelijk werk laat mensen Gods rechtvaardigheid zien en Gods oppergezag kan zo beter worden getoond. Zijn grootsheid en oprechtheid komen tot uiting in de redding van een groep lage mensen op wie anderen neerkijken. Dat Hij wordt geboren in een smerig land, bewijst helemaal niet dat Hij laag is; het stelt juist de hele schepping in staat om Zijn grootsheid en Zijn ware liefde voor de mensheid te zien. Hoe meer Hij op deze manier doet, hoe meer het Zijn zuivere liefde, Zijn onberispelijke liefde voor de mens openbaart. God is heilig en rechtvaardig. Hoewel Hij in een smerig land werd geboren en hoewel Hij leeft met die mensen die vol zijn van smerigheid, net zoals Jezus leefde met zondaars in het Tijdperk van Genade, is al Zijn werk soms niet in het belang van het overleven van de hele mensheid? Gaat het er niet om dat de mensheid grote redding kan ontvangen? Tweeduizend jaar geleden woonde Hij een aantal jaren

bij zondaars. Dat was in het belang van verlossing. Vandaag leeft Hij in een groep smerige, eenvoudige mensen. Dat is in het belang van redding. Is niet al Zijn werk in het belang van jullie, de mensen? Als het niet was geweest om de mensheid te redden, waarom zou Hij dan, nadat Hij in een kribbe was geboren, zo veel jaren met zondaars hebben geleefd en geleden? En als het niet was om de mensheid te redden, waarom zou Hij dan voor de tweede keer terugkeren in het vlees, geboren in dit land waar demonen samenkomen, en leven met deze mensen die diep verdorven zijn door Satan? Is God soms niet trouw? Welk deel van Zijn werk is niet voor de mensheid geweest? Welk deel is niet voor jullie bestemming geweest? God is heilig. Dat verandert nooit. Hij is niet vervuild door smerigheid, hoewel Hij naar een smerig land is gekomen; dat kan alleen maar betekenen dat Gods liefde voor de mensheid zeer onbaatzuchtig is en het lijden en de vernedering die Hij doorstaat zeer groot zijn! Weten jullie niet hoe groot Zijn vernedering is omwille van jullie allemaal en jullie lot? Hij redt geen belangrijke mensen of zonen van rijke en machtige families, maar Hij redt juist diegenen die eenvoudig zijn en op wie wordt neergekeken. Is dat niet allemaal Zijn heiligheid? Is dat niet allemaal Zijn rechtvaardigheid? Hij wilde liever in een smerig land geboren worden en alle vernedering ondergaan omwille van het overleven van de hele mensheid. God is heel echt – Hij doet geen onecht werk. Wordt niet elke fase van werk op zo'n praktische manier gedaan? Hoewel mensen Hem allemaal zwartmaken en zeggen dat Hij aan tafel zit met zondaars, hoewel mensen Hem allemaal bespotten en zeggen dat Hij leeft met de zonen van smerigheid, dat Hij leeft met de laagste mensen, heeft Hij nog steeds een onbaatzuchtige toewijding en wordt Hij nog steeds op deze manier door de mensen afgewezen. Is het lijden dat Hij doorstaat niet groter dan jullie lijden? Is

het werk dat Hij doet niet meer dan de prijs die jullie hebben betaald? Jullie zijn in een smerig land geboren, maar toch hebben jullie Gods heiligheid ontvangen. Jullie zijn geboren in een land waar demonen samenkomen, maar toch hebben jullie enorme bescherming gekregen. Welke keuze hebben jullie? Welke klachten hebben jullie? Is het lijden dat Hij heeft doorstaan niet groter dan het lijden dat jullie hebben doorstaan? Hij is naar de aarde gekomen en heeft nooit van de geneugten van de menselijke wereld genoten. Hij walgt van zulke dingen. God kwam niet naar de aarde om Zich door de mens te laten verwennen met materiële zaken, noch kwam Hij om te genieten van eten, kleding en ornamenten van de mens. Hij schenkt aan dat soort dingen geen aandacht; Hij kwam naar de aarde om voor de mens te lijden, niet om van mooie aardse dingen te genieten. Hij kwam om te lijden, om te werken en om Zijn managementplan af te maken. Hij koos geen leuke woonplaats, woonde niet in een ambassade of een chic hotel en Hij heeft ook geen dienaren die Hem bedienen. Op basis van wat jullie hebben gezien, weten jullie niet of Hij kwam om te werken of te genieten? Zijn jullie soms blind? Hoeveel heeft Hij jullie gegeven? Als Hij op een geriefelijke plaats geboren was, zou Hij dan glorie kunnen verkrijgen? Zou Hij dan kunnen werken? Zou dat dan enige betekenis hebben? Zou Hij de mensheid volledig kunnen overwinnen? Zou Hij in staat zijn om mensen te redden uit het land van smerigheid? Mensen vragen, op basis van hun opvattingen: "Waarom is God in dit smerige land geboren als Hij heilig is? U haat en verafschuwt ons smerige mensen; u verafschuwt onze weerstand en onze opstandigheid, dus waarom woont u bij ons? U bent een oppermachtige God. U had overal geboren kunnen worden, dus waarom moest u in dit smerige land geboren worden? Elke dag tuchtigt u ons en oordeelt u over ons en u weet duidelijk dat we de

afstammelingen van Moab zijn, dus waarom woont u nog steeds in ons midden? Waarom bent u geboren in een familie van afstammelingen van Moab? Waarom hebt u dat gedaan?” Zulke gedachten van jullie getuigen van een gebrek aan verstand! Alleen door dit soort werk kunnen mensen Zijn grootheid, Zijn nederigheid en verborgenheid zien. Hij is bereid om alles op te offeren omwille van Zijn werk en Hij heeft al het lijden omwille van Zijn werk verdragen. Hij doet dit omwille van de mensheid en meer nog om Satan te overwinnen, zodat alle schepselen zich onder Zijn heerschappij kunnen onderwerpen. Alleen dat is zinvol, waardevol werk. Als de afstammelingen van Jacob in China waren geboren, op dit stuk land, en ze allemaal van jullie waren, wat zou dan het belang zijn van werk dat in jullie wordt gedaan? Wat zou Satan zeggen? Satan zou zeggen: “Eerst vreesden ze u, ze hebben u vanaf het begin gehoorzaamd en ze hebben u nog nooit verraden. Ze zijn niet de meest duistere, lage of achtergestelde mensen.” Als het werk echt zo werd gedaan, wie zou erdoor overtuigd raken? In het hele universum zijn de Chinezen de meest achtergestelde mensen. Ze worden eenvoudig geboren met weinig integriteit, ze zijn saai van geest en gevoelloos, en ze zijn vulgair en decadent. Ze zitten vol met satanische gezindheden en zijn smerig en losbandig. Jullie hebben al deze satanische gezindheden. Zodra dit werk is voltooid, zullen mensen deze verdorven gezindheden van zich afschudden en in staat zijn om volledig te gehoorzamen en compleet te worden gemaakt. Alleen dergelijke vruchten van werk zijn getuigenis binnen de schepping! Begrijp je wat getuigenis is? Hoe wordt getuigenis eigenlijk gedragen? Door dit soort werk zijn jullie zowel een contrast als gebruiksvoorwerpen geworden; sterker nog, jullie zijn objecten van redding geworden. Vandaag zijn jullie Gods volk; later zullen jullie modellen en

voorbeelden zijn. In dit werk spelen jullie verschillende soorten rollen en uiteindelijk zullen jullie objecten van redding zijn. Veel mensen zijn hierdoor negatief; zijn ze niet stekeblind? Je kunt niets duidelijk zien! Overweldigt alleen deze betiteling je al? Begrijp je wat Gods rechtvaardige gezindheid is? Begrijp je wat Gods redding is? Begrijp je wat Gods liefde is? Je hebt geen integriteit! Als er leuk over je wordt gesproken, ben je blij. Als er slecht over je wordt gesproken, ben je nergens toe bereid en trek je je terug. Wat ben je? Je bent niet op zoek naar de ware weg! Je houdt meteen op met zoeken – schandalig! Is het soms geen teken van schande dat zoiets triviaals je overweldigt?

Je kunt maar beter enige zelfkennis hebben. Bezie jezelf niet te hoog en droom er niet van om naar de hemel te gaan. Probeer gewoon plichtsgetrouw overwonnen te worden op aarde. Denk niet aan die onrealistische dromen die niet bestaan! Als iemand iets zegt zoals de volgende tekst – dit zijn woorden van iemand met ambitie en ruggengraat: “Hoewel ik een afstammeling van Moab ben, ben ik bereid om me in te spannen voor God. Ik zal mijn oude voorouder de rug toekeren! Hij gaf me leven en vertrapte me ook en tot nu toe heb ik in duisternis geleefd. Vandaag heeft God me vrijgelaten en ik heb eindelijk de hemelzon gezien. Door Gods ontmaskering heb ik eindelijk gezien dat ik een afstammeling van Moab ben. Eerst had ik oogkleppen op en wist ik niet dat God zo veel werk heeft gedaan, want ik was verblind door die oude Satan. Ik zal hem de rug toekeren en grondig vernederen!” Dus zijn jullie zo vastberaden? Ondanks het feit dat jullie allemaal op mensen lijken, bezwijken jullie sneller dan wie dan ook en zijn jullie ontzettend gevoelig over deze zaak. Zodra wordt gezegd dat jullie de afstammelingen van Moab zijn, trekt jullie mond in een pruillip. Is dat niet de gezindheid van een varken? Jullie zijn waardeloos. Jullie zouden je leven

opofferen omwille van roem en rijkdom! Je wilt geen afstammeling van Moab zijn, maar is dat niet wat je bent? Ik zeg vandaag dat je dat bent en je moet het erkennen. Ik zet me niet af tegen feiten. Sommige mensen zijn hierdoor negatief, maar waar zou je negatief over zijn? Ben jij niet ook een kind van de grote rode draak? Is het onterecht om te zeggen dat je een afstammeling van Moab bent? Kijk eens naar wat je naleeft, vanbinnen en vanbuiten. Van top tot teen is er niets lovenswaardigs. Losbandigheid, smerigheid, blindheid, verzet, opstandigheid – zijn dat niet allemaal delen van je gezindheid? Je leeft altijd in een land van losbandigheid en gaat geen kwaad uit de weg. Je denkt dat je buitengewoon heilig bent. Kijk naar de dingen die je hebt gedaan en toch ben je heel tevreden over jezelf. Wat heb je gedaan dat lovenswaardig is? Jullie zijn net beesten. Jullie hebben geen menselijkheid! Jullie gaan om met dieren en leven met slechte, losbandige ideeën. Aan hoeveel ontbreekt het jullie mensen? Jullie zijn het ermee eens dat jullie de kinderen van de grote rode draak zijn en jullie zijn bereid om dienst te doen, maar als vervolgens wordt gezegd dat jullie de afstammelingen van Moab zijn, worden jullie negatief. Is dat niet de waarheid? Net zoals je werd geboren uit je moeder en vader, hoe naar ze ook waren, je bent nog steeds uit hen geboren. Zelfs als je een adoptiemoeder vindt en je huis verlaat, ben je dan niet nog steeds het kind van je oorspronkelijke ouders? Kan dat feit worden veranderd? Heb ik je zonder reden het etiket van afstammeling van Moab opgeplakt? Sommige mensen zeggen: “Kunt u me gewoon iets anders noemen?” Ik zeg: “Als ik je nou eens een contrastvormer noem?” Ze willen ook geen contrastvormers zijn. Dus wat wil je dan zijn? Contrastvormers, dienstdoeners – is dat niet wat jullie zijn? Wat zou je anders uitkiezen? Ben je niet iemand die is geboren in het land van de grote rode draak? Hoezeer je ook

zegt dat je een kind van David bent, het komt niet overeen met de feiten. Is dat iets wat je zelf kunt kiezen? Kun je willekeurig een goed klinkende naam kiezen om mee naar jezelf te verwijzen? Zijn de kinderen van de grote rode draak, die werden genoemd, niet jullie verdorven mensen? De genoemde dienstdoeners – zijn zij ook niet jullie verdorven mensen? De modellen en voorbeelden van de overwinning, die werden genoemd – zijn dat niet ook jullie mensen? Is de weg om vervolmaakt te worden niet voor jullie gezegd? Jullie zijn degenen die worden getuchtigd en over wie wordt geoordeeld; zal niet een aantal van jullie later worden vervolmaakt? Maakt deze titel nog iets uit? Jullie zijn zo redeloos; kunnen jullie zoiets kleins niet eens duidelijk zien? Je weet niet wie de afstammeling van wie is, maar voor mij is het duidelijk en ik zeg het jullie. Als je het vandaag kunt onderkennen, is het goed. Wees niet altijd zo minderwaardig over jezelf. Hoe meer je negatief bent en je terugtrekt, hoe meer dat bewijst dat je het nageslacht van Satan bent. Als je ze naar lofzangen laat luisteren, vragen sommigen: “Kunnen afstammelingen van Moab naar lofzangen luisteren? Ik doe het niet; ik ben niet bevoegd!” Als je ze laat zingen, zeggen ze: “Als de afstammelingen van Moab zingen, is God dan bereid om te luisteren? God verafschuwt me. Ik schaam me te veel om voor God te gaan staan en ik kan niet voor Hem getuigen. Ik wil gewoon niet zingen, zodat God niet geïrriteerd raakt als Hij het hoort.” Is dat niet een negatieve manier om ermee om te gaan? Als een geschapen wezen ben je geboren in een land van losbandigheid en je bent een kind van de grote rode draak, een afstammeling van Moab; je moet je oude voorouder en de oude Satan de rug toekeren. Alleen dat is iemand die echt naar God verlangt.

In het begin toen ik jullie de plaats van Gods volk gaf, sprongen jullie op en neer, met meer vreugde dan ieder ander. Maar wat deden jullie zodra ik zei dat jullie de afstammelingen van Moab zijn? Jullie stortten allemaal in! Waar is jullie gestalte? Jullie opvatting van positie is te zwaar! De meeste mensen kunnen zichzelf niet verheffen. Sommigen gaan zaken doen en sommigen gaan aan het werk. Zodra ik zeg dat jullie de afstammelingen van Moab zijn, willen jullie allemaal wegrennen. Is dat jullie getuigenis voor God, waar jullie de hele tijd over roepen? Zal Satan op deze manier worden overtuigd? Is dat geen teken van schande? Wat voor zin heeft het om jullie te hebben? Jullie zijn allemaal een stuk vuil! Wat voor lijden hebben jullie doorstaan dat jullie je zo onrechtvaardig bejegend voelen? Jullie denken dat als God jullie tot een zekere hoogte heeft gemarteld, Hij gelukkig zal zijn, alsof Hij is gekomen met de bedoeling om jullie te veroordelen en na jullie veroordeling en vernietiging Zijn werk klaar zal zijn. Is dat wat ik heb gezegd? Denken jullie niet zo vanwege jullie blindheid? Is het zo dat jullie er niet zelf naar streven om goed te doen of dat ik jullie bewust veroordeel? Dat heb ik nooit gedaan. Dat is iets wat jullie zelf hebben bedacht. Ik heb nog nooit zo gewerkt, noch heb ik die intentie. Als ik jullie echt had willen vernietigen, had ik dan echt zoveel moeten lijden? Als ik jullie echt had willen vernietigen, had ik dan zo ernstig met jullie moeten spreken? Dit is mijn wil: pas als ik jullie heb gered, kan ik rusten. Hoe lager iemand is, hoe meer hij het object van mijn redding is. Hoe actiever jullie kunnen binnengaan, hoe gelukkiger ik zal zijn. Hoe meer jullie instorten, hoe meer ik overstuur ben. Jullie willen altijd een hoge borst opzetten en op de troon klimmen; ik zeg jullie dat dat niet de weg is die jullie van smerigheid zal redden. Een fantasie om op de troon te zitten kan jullie niet vervolmaken; dat is niet realistisch. Als ik zeg dat je een afstammeling van Moab

bent, ben je ongelukkig. Je zegt: “Als u me in de bodemloze put terecht laat komen, zal ik niet voor u getuigen of voor u lijden.” Werk je mij hierdoor niet tegen? Heeft deze houding voordeel voor je? Ik heb je zo veel genade gegeven – ben je dat vergeten? Het hart van God, dat net als dat van een liefhebbende moeder is, hebben jullie versmaad en vernederd; wat zullen de consequenties voor je zijn? Ik zal je niet dwingen als je geen getuigenis voor mij aflegt – maar je moet wel weten dat je uiteindelijk een doelwit voor vernietiging zult zijn. Als ik geen getuigenis in jou kan krijgen, zal ik die in andere mensen verkrijgen. Dat doet er voor mij niet toe, maar uiteindelijk zul je er spijt van krijgen en op dat moment ben je al lang in de duisternis gevallen. Wie zal je dan kunnen redden? Denk niet dat het werk niet zonder jou kan worden gedaan. Met jou hebben we niet veel en zonder jou missen we niet veel. Beschouw jezelf niet als te eervol. Als je niet bereid bent om mij te volgen, laat dat alleen maar zien dat je opstandig bent en er niets wenselijks in jou zit. Als je een goede prater bent, is dat dan niet alleen maar zo omdat je jezelf hebt toegerust met woorden die ik via mijn werk heb bekendgemaakt? Wat is er in jou lovenswaardig? Krijg het niet te hoog in je bol! Als ik geen glorie van jullie afstammelingen van Moab kan krijgen, zal ik een tweede en een derde groep van Moabs afstammelingen selecteren voor mijn werk totdat ik glorie verkrijg. Als je niet bereid bent om voor mij te getuigen, ga dan weg! Ik zal je niet dwingen! Denk niet dat ik geen stap kan zetten zonder jullie. Het vinden van geschikte objecten voor mijn werk hier in China gaat moeiteloos. Er is in dit land niets anders te vinden – smerige, verdorven mensen zijn werkelijk overal en mijn werk kan overal worden gedaan. Wees niet zo hoogmoedig! Ongeacht hoe trots je bent, ben je niet nog steeds een kind dat is geboren uit ontucht? Kijk naar je waarde. Welke andere optie heb je? Alleen al

dat je mag leven, is een enorme verheffing, dus waarover zou je nog zo arrogant kunnen zijn? Zou je, zonder mijn werk om het tijdperk te beëindigen, al niet lang geleden in zowel natuurrampen als door de mens veroorzaakte rampen zijn neergegaan? Kun je nog steeds zo aangenaam leven? Je redetwist nog voortdurend over deze kwestie. Sinds ik je een afstammeling van Moab heb genoemd, ben je voortdurend aan het pruilen. Je studeert niet, je leest Gods woorden niet en je kunt bepaalde personen niet uitstaan. Wanneer je ziet dat andere mensen geleerd worden, verstoor je ze en zeg je ontmoedigende dingen tegen hen. Je hebt wel lef! Je zegt: “Wat voor opleiding zouden de afstammelingen van Moab kunnen krijgen? Mij kan het niets schelen.” Is dat niet iets wat een beest zou zeggen? Ben je eigenlijk wel een mens? Ik heb zoveel gezegd, maar het heeft niets in jou bewerkstelligd. Heb ik al dit werk dan tevergeefs gedaan? Heb ik al deze woorden dan tevergeefs gesproken? Zelfs een hond zou nog met zijn staart kwispelen; zo’n persoon haalt het nog niet bij een hond! Ben je het wel waard om een mens genoemd te worden? Wanneer ik spreek over de afstammelingen van Moab, verlagen sommige mensen zichzelf bewust. Ze kleden zich anders dan vroeger, zijn zo onverzorgd dat ze er niet uitzien als mensen en mompelen: “Ik ben een afstammeling van Moab. Ik ben niks waard. Het zijn slechts dagdromen om te denken aan het verkrijgen van zegeningen. Kunnen de afstammelingen van Moab worden vervolmaakt?” Zodra ik heb gesproken over de afstammelingen van Moab, hebben de meeste mensen geen hoop meer en zeggen ze: “God zegt dat we de afstammelingen van Moab zijn. Wat betekent dat? Kijk naar de toon die Hij heeft aangenomen – het is onherroepelijk! Er is geen liefde in Zijn woorden. Zijn we niet het doelwit van vernietiging?” Ben je vergeten wat er eerder is gezegd? Is de term

'afstammelingen van Moab' het enige wat je nu nog weet? In feite zijn veel woorden bedoeld om een effect te bewerkstelligen, maar ze onthullen ook de waarheid van feiten. De meeste mensen geloven het simpelweg niet. Je bent niet bereid om op die manier voor mij te lijden. Je bent bang voor de dood en wilt steeds ontsnappen. Als je wilt gaan, zal ik je niet dwingen om te blijven, maar ik moet je één ding duidelijk maken: leef niet een heel leven tevergeefs en vergeet niet de dingen die ik je in het verleden heb verteld. Als een geschapen wezen moet je de plicht van een geschapen wezen vervullen. Doe geen dingen tegen je geweten in; wat je moet doen, is je toewijden aan de Heer van de schepping. De afstammelingen van Moab zijn ook geschapen wezens. Het is alleen zo dat ze contrastvormers zijn en vervloekt zijn. Wat er ook gebeurt, je bent nog steeds een geschapen wezen. Je komt in de buurt als je het volgende zegt: "Hoewel ik een afstammeling van Moab ben, heb ik zoveel van Gods genade genoten dat ik wel een geweten moet hebben. Ik zal het gewoon erkennen, maar er niet in zwelgen. Zelfs als ik binnen deze stroom lijd, zal ik tot het einde toe lijden en als ik een afstammeling van Moab ben, dan is dat zo! Ik zal nog steeds volgen tot het einde!" Je moet tot het einde volgen. Als je wegrent, heb je feitelijk geen toekomstperspectief – je bent de weg van vernietiging opgegaan.

Het is goed als jullie je afkomst begrijpen en dat jullie de feitelijke waarheid begrijpen, komt het werk ten goede. Anders zou de beoogde uitkomst niet worden behaald. Dat is een deel van het overwinningswerk en een noodzakelijke stap in het werk. Dat is een feit. Dit werk wil de ziel van mensen en hun geweten wekken en ervoor zorgen dat ze deze grote redding kunnen verwerven. Wie een geweten heeft, moet God des te meer danken als ze zien dat ze een lage positie hebben. Ze moeten Zijn woorden in hun handen houden, zich stevig vasthouden

aan de genade die Hij hun heeft gegeven en zelfs bitter huilen en zeggen: “Onze positie is zo laag en we hebben niets verkregen in de wereld. Niemand bewondert ons lage mensen. We worden vervolgd in onze eigen omgeving, onze mannen wijzen ons af, onze vrouwen beschimpen ons, onze kinderen kijken op ons neer en als we oud zijn, maken onze schoondochters het ons lastig. We hebben echt niet weinig geleden en dat we nu genieten van Gods grote liefde is zo fijn! Als God ons niet had gered, hoe zouden we dan duidelijk menselijk lijden kunnen zien? Zouden we dan niet nog steeds aftakelen in deze zonde? Is dat niet onze verheffing door God? Ik ben een van de laagste mensen en God heeft me zo hoog opgetild. Zelfs als ik vernietigd ben, moet ik nog steeds Zijn liefde terugbetalen. God heeft een hoge dunk van ons en Hij spreekt van aangezicht tot aangezicht met zulke lage mensen als wij. Hij pakt mijn hand om mij te onderrichten. Met Zijn mond voedt Hij me. Hij leeft en lijdt met me. Zelfs als Hij me tuchtigt – wat kan ik zeggen? Betekent tuchtiging ook niet dat ik door God word verheven? Ik word getuchtigd, maar toch kan ik Zijn rechtvaardigheid zien. Ik kan niet zonder geweten zijn – ik moet Gods liefde terugbetalen. Ik kan niet meer opstandig zijn tegenover God.” Gods positie en Zijn status zijn niet hetzelfde als die van mensen. Zijn lijden is hetzelfde en Zijn eten en kleding zijn hetzelfde, maar alle mensen respecteren Hem en dat is het enige verschil. Geniet Hij verder niet van dezelfde dingen als mensen? Dus met welk recht vragen jullie God om je op een bepaalde manier te behandelen? God heeft zoveel geleden en zo’n groot werk gedaan en jullie – lager dan mieren, lager dan ongedierte – zijn vandaag zo hoog verheven. Als je Gods liefde niet kunt terugbetalen, waar is je geweten dan? Sommige mensen zeggen vanuit hun hart: “Telkens als ik eraan denk om God te verlaten, vullen mijn ogen zich met tranen

en knaagt mijn geweten. Ik ben God veel verschuldigd. Ik kan dit niet doen. Ik kan Hem zo niet behandelen. Als ik zou sterven en mijn dood Zijn werk zou verheerlijken, zou ik volkomen tevreden zijn. Als ik het anders zou doen, zou ik, zelfs als ik leef, geen vrede voelen.” Luister naar deze woorden – ze beschrijven de plicht die een geschapen wezen moet vervullen. Wie deze visie te allen tijde in zich draagt, zal zich vanbinnen helder en op zijn gemak voelen; ze zullen zeker zijn van deze zaken. Je zult zeggen: “God schaadt me niet en Hij bespot of vernedert me niet opzettelijk. Hoewel Hij enigszins hardvochtig spreekt en Zijn woord het hart raakt, is het voor mijn eigen bestwil. Hoewel Hij zo streng spreekt, redt Hij me nog wel degelijk en heeft Hij nog steeds aandacht voor mijn zwakheden. Hij gebruikt geen feiten om me te straffen. Ik geloof dat God redding is.” Als je deze visie echt aanhangt, is het onwaarschijnlijk dat je zult vluchten. Je geweten zal dat niet toestaan en doordat die het afkeurt, zul je weten dat je God niet zo moet behandelen. Je denkt aan alle genade die je hebt gekregen. Je hebt zo veel van mijn woorden gehoord. Kan het zijn dat je er tevergeefs naar hebt geluisterd? Het maakt niet uit wie wegrent, jij kunt het niet. Andere mensen geloven niet, maar jij moet wel. Andere mensen laten God in de steek, maar jij moet God hooghouden en van Hem getuigen. Anderen maken God zwart, maar jij kunt dat niet. Ongeacht hoe onvriendelijk God naar je is, je moet Hem toch goed behandelen. Je moet Zijn liefde terugbetalen en een geweten hebben, omdat God onschuldig is. Zijn komst naar de aarde vanuit de hemel om te werken onder de mensheid was al een grote vernedering. Hij is heilig zonder iets van smerigheid. Hoezeer is Hij vernederd door naar een smerig land te komen? Hij werkt aan jullie in jullie eigen belang. Als je zonder geweten met Hem omgaat, zou het beter zijn om een vroege dood te sterven!

Op dit moment missen de meeste mensen dit onderdeel van de visie; ze kunnen dit werk absoluut niet doorgronden en weten niet wat God er uiteindelijk mee wil bereiken. Vooral degenen die verward zijn – het is alsof ze een labrynt zijn binnengegaan en na een paar bochten verdwaald zijn. Als je het doel van Gods managementplan grondig aan hen uitlegt, zullen ze niet in de war raken. Veel mensen kunnen het niet doorgronden en geloven dat het Gods werk is om mensen te kwellen. Ze begrijpen de wijsheid en wonderbaarlijkheid van Zijn werk niet en ze begrijpen niet dat Zijn werk is bedoeld om Zijn grote kracht te openbaren en bovendien de mensheid te redden. Ze zien dat allemaal niet; ze kijken alleen of ze toekomstperspectieven hebben, of ze in staat zullen zijn om de hemel binnen te gaan. Ze zeggen: “Gods werk is altijd zo’n omweg; als u ons gewoon rechtstreeks uw wijsheid zou kunnen laten zien, zou dat fijn zijn. U zou ons niet op deze manier moeten kwellen. We hebben te weinig kaliber en begrijpen uw wil niet. Het zou geweldig zijn als u duidelijk zou spreken en handelen. U laat ons raden, maar dat kunnen we niet. Het zou geweldig zijn als u opschoot en ons toestond om uw glorie te zien. Wat is de noodzaak om dingen via zo’n omweg te doen?” Wat jullie nu het meest missen, is een geweten. Besteed hier meer aandacht aan. Open jullie ogen wijd om te zien wie hier nu werkelijk de stappen van dit werk doet. Trek niet te snel conclusies. Nu heb je hooguit iets begrepen van het oppervlakkige aspect van de weg van het leven dat je moet ervaren. Er is nog steeds veel waarheid die je moet ervaren en wanneer de dag komt dat je het volledig kunt overzien, zul je niet langer zo spreken, noch zul je klagen. Je zult dingen ook niet zo snel een naam geven. Je zult zeggen: “God is zo wijs, God is zo heilig, God is zo krachtig!”

De ervaringen van Petrus: zijn kennis van tuchtiging en oordeel

Toen hij door God werd getuchtigd, bad Petrus: “O God! Mijn vlees is ongehoorzaam en u tuchtigt mij en oordeelt mij. Ik verheug me over uw tuchtiging en oordeel en zelfs als u mij niet wilt, zie ik in uw oordeel uw heilige en rechtvaardige gezindheid. Wanneer u mij oordeelt, zodat anderen uw rechtvaardige gezindheid in uw oordeel kunnen aanschouwen, voel ik mij tevreden. Als daardoor uw gezindheid getoond kan worden en uw rechtvaardige gezindheid door alle schepselen gezien kan worden, en daardoor mijn liefde voor u zuiverder wordt, zodat ik daardoor op iemand kan gaan lijken die rechtvaardig is, dan is uw oordeel goed, want zo is uw genadige wil. Ik weet dat er nog steeds veel in mij is hetgeen opstandig is en dat ik nog steeds niet in staat ben om voor u te verschijnen. Ik wens dat u mij nog meer oordeelt, hetzij door een vijandige omgeving of grote beproevingen; het maakt niet uit wat u doet, voor mij is het waardevol. Uw liefde is zo diepzinnig en ik ben bereid me over te geven aan uw genade zonder enige klacht.” Dit is de kennis van Petrus nadat hij het werk van God had ervaren en het is ook een getuigenis van zijn liefde voor God. Vandaag de dag zijn jullie al overwonnen, maar hoe komt dit in jullie tot uitdrukking? Sommige mensen zeggen: “Het overwinnen van mij is de opperste genade en verhoging van God. Nu pas besef ik dat het leven van de mens hol en zonder betekenis is. De mens brengt zijn leven door met rondrennen, generatie na generatie kinderen produceren en grootbrengen, en blijft uiteindelijk achter met niets. Pas nadat ik door God ben overwonnen, heb ik vandaag gezien dat het niet waardevol is om op deze manier te leven; het is echt een zinloos leven. Ik

kan net zo goed sterven en er klaar mee zijn!" Kunnen zulke overwonnen mensen door God worden gewonnen? Kunnen ze profexemplaren en modellen worden? Zulke mensen zijn een les in passiviteit, ze hebben geen ambities en streven er niet naar zichzelf te verbeteren! Hoewel ze als overwonnen worden beschouwd, zijn zulke passieve mensen niet in staat om volmaakt gemaakt te worden. Aan het einde van zijn leven, nadat hij volmaakt was gemaakt, zei Petrus: "O God! Als ik nog een paar jaar zou leven, zou ik een zuiverdere en diepere liefde voor u willen bereiken." Toen hij op het punt stond aan het kruis genageld te worden, bad hij in zijn hart: "O God! Uw tijd is nu aangebroken, de tijd die u voor me hebt bereid is aangebroken. Ik moet voor u worden gekruisigd, ik moet deze getuigenis naar u uitdragen en ik hoop dat mijn liefde aan uw eisen kan voldoen en dat het zuiverder kan worden. Vandaag is het, om voor u te kunnen sterven en voor u aan het kruis genageld te worden, troostend en geruststellend voor mij, want niets is meer bevredigend voor mij dan om voor u gekruisigd te kunnen worden en aan uw verlangens te voldoen en om in staat te zijn om mezelf aan u te geven, om mijn leven aan u op te offeren. Oh God! U bent zo lieflijk! Zou u mij toestaan om te leven, dan zou ik zelfs nog meer bereid zijn om van u te houden. Zolang ik leef, zal ik van u houden. Ik wil meer van u houden. U oordeelt mij, tuchtigt mij en beproeft mij, omdat ik niet rechtvaardig ben, omdat ik gezondigd heb. En uw rechtschapen gezindheid wordt mij duidelijker. Dit is een zegen voor mij, want ik ben in staat om u nog meer lief te hebben en ik ben bereid om op deze manier van u te houden, zelfs als u niet van mij houdt. Ik ben bereid om uw rechtvaardige gezindheid te aanschouwen, want dit maakt me beter in staat om een leven van betekenis te leven. Ik voel dat mijn leven nu zinvoller is, want ik ben voor u gekruisigd en het is zinvol om voor u te

sterven. Toch voel ik me nog steeds niet tevreden, want ik weet te weinig van u, ik weet dat ik uw wensen niet volledig kan vervullen en heb u te weinig terugbetaald. In mijn leven ben ik niet in staat geweest om mijn hele wezen aan u terug te geven; ik ben verre van dat. Als ik terugkijk op dit moment, voel ik me zo veel aan u verschuldigd en ik heb slechts dit moment om al mijn fouten en alle liefde die ik u niet heb terugbetaald, goed te maken.”

Men moet streven naar een leven van zingeving en mag niet tevreden zijn met z'n huidige omstandigheden. Om naar het beeld van Petrus te leven, moet hij de kennis en ervaringen van Petrus bezitten. De mens moet dingen nastreven die hoger en dieper zijn. Hij moet een diepere, zuiverder liefde voor God nastreven en een leven dat waarde en betekenis heeft. Alleen dit is leven; alleen dan zal de mens hetzelfde zijn als Petrus. Je moet je richten op het proactief zijn met betrekking tot je intrede aan de positieve kant en moet jezelf niet toestaan om onderdanig terug te vallen omwille van kortstondig gemak, terwijl je dan meer diepgaande, meer specifieke en meer praktische waarheden negeert. Je liefde moet praktisch zijn en je moet manieren vinden om jezelf te bevrijden van dit verdorven leven zonder verantwoordelijkheid dat niet anders is dan dat van een dier. Je moet een leven van betekenis, een leven van waarde leven en je moet jezelf niet voor de gek houden, of je leven als een speeltje beschouwen om mee te spelen. Voor iedereen die ernaar streeft om God lief te hebben, zijn er geen onbereikbare waarheden en is er geen gerechtigheid waarvoor men niet standvastig kan zijn. Hoe zou je je leven moeten leiden? Hoe zou je van God moeten houden en deze liefde gebruiken om Zijn verlangen tevreden te stellen? Er is geen grotere zaak in je leven. Bovendien moet je zulke aspiraties en doorzettingsvermogen hebben en niet als die slappe zwakkelingen zijn. Je moet

leren hoe je een zinvol leven en betekenisvolle waarheden kunt ervaren en je moet op die manier niet nonchalant met jezelf omgaan. Zonder dat je het beseft, zal je leven je voorbijgaan; en zul je daarna dan nog een gelegenheid hebben om God lief te hebben? Kan de mens God liefhebben nadat hij dood is? Je moet dezelfde ambities en geweten hebben als Petrus; je leven moet zinvol zijn en je moet geen spelletjes met jezelf spelen. Als een mens en als een persoon die God volgt, moet je goed kunnen overwegen hoe je met je leven omgaat, hoe je jezelf aan God moet opofferen, hoe je een meer betekenisvol geloof in God zou moeten hebben en hoe, omdat je God lief hebt, je Hem zou moeten liefhebben op een manier die zuiverder, mooier en beter is. Tegenwoordig kun je niet alleen tevreden zijn met hoe je overwonnen bent, maar moet je ook het pad overwegen dat je in de toekomst zult bewandelen. Je moet aspiraties hebben en de moed om volmaakt te worden en je moet jezelf niet altijd ongeschikt achten. Heeft de waarheid favorieten? Kan de waarheid zich opzettelijk verzetten tegen mensen? Als je de waarheid nastreeft, kan deze je dan overweldigen? Als je sterk voor gerechtigheid staat, zal deze je dan ten val brengen? Als het echt jouw streven is om het leven na te streven, kan het leven je dan ontglippen? Als je zonder de waarheid bent, is dat niet omdat de waarheid jou negeert, maar omdat jij uit de buurt van de waarheid blijft; als je niet kunt opkomen voor gerechtigheid, dan is dat niet omdat er iets mis is met gerechtigheid, maar omdat je gelooft dat het niet in overeenstemming is met de feiten; als je niet het leven hebt bereikt nadat je het vele jaren hebt nagejaagd, dan komt dat niet omdat het leven jegens jou geen geweten heeft, maar omdat jij geen geweten hebt ten opzichte van het leven en het leven hebt verdreven; als je in het licht leeft en niet in staat bent geweest om het licht te verkrijgen, dan is dat niet omdat het licht je niet kan

illumineren, maar omdat je geen aandacht hebt besteed aan het bestaan van het licht en is het licht dus stilletjes van je weggegaan. Als je niet najaagt, kan alleen gezegd worden dat je waardeloos uitschot bent en geen moed hebt in je leven en niet de geest hebt om de krachten van de duisternis te weerstaan. Je bent te zwak! Je kunt niet ontsnappen aan de krachten van Satan die jou belegeren en bent alleen bereid om dit soort veilig en zeker leven te leiden en in onwetendheid te sterven. Wat je zou moeten bereiken, is jouw streven om te worden overwonnen; dit is de plicht waaraan je gebonden bent. Als je tevreden bent om alleen te worden overwonnen, verdrijf je het bestaan van het licht. Je moet lijden voor de waarheid, je moet jezelf aan de waarheid geven, je moet vernedering voor de waarheid verdragen en om meer van de waarheid te krijgen, moet je meer lijden ondergaan. Dit is wat je zou moeten doen. Je mag de waarheid niet verwerpen omwille van een vredig gezinsleven en je moet de waardigheid en integriteit van je leven niet verliezen om kortstondig plezier te hebben. Je moet alles najagen wat mooi en goed is en een levensweg volgen die zinvoller is. Als je zo'n ordinair leven leidt en geen doelen nastreeft, verspil je dan je leven niet? Wat kun je winnen van zo'n leven? Je moet alle genot van het vlees opgeven omwille van één waarheid en niet alle waarheden weggooien omwille van een beetje plezier. Mensen als deze hebben geen integriteit of waardigheid; hun bestaan heeft geen betekenis!

God tuchtigt en oordeelt de mens omdat het vanwege Zijn werk wordt vereist en bovendien omdat de mens het nodig heeft. De mens moet worden getuchtigd en geoordeeld en alleen dan kan hij liefde tot God verkrijgen. Vandaag zijn jullie helemaal overtuigd, maar als jullie de minste tegenslag krijgen, zitten jullie in de problemen; jullie gestalte is nog steeds te klein en jullie moeten nog steeds meer

van dergelijke tuchtiging en oordeel ervaren om een diepere kennis te bereiken. Vandaag hebben jullie enige eerbied voor God en jullie zijn bang voor God en jullie weten dat Hij de ware God is, maar jullie hebben geen grote liefde voor Hem, laat staan dat jullie een zuivere liefde hebben bereikt; jullie kennis is te oppervlakkig en jullie gestalte is nog steeds ontoereikend. Als jullie echt een situatie tegenkomen, hebben jullie nog steeds geen getuigenis afgelegd, is er te weinig proactieve intrede van jullie en hebben jullie geen idee hoe je het in praktijk moet brengen. De meeste mensen zijn passief en inactief; ze houden alleen stiekem van God in hun hart, maar hebben geen manier om het te praktiseren, noch hebben ze duidelijkheid over wat hun doelen zijn. Degenen die volmaakt gemaakt zijn bezitten niet alleen de normale menselijkheid, maar zijn vervuld van waarheden die de maatstaven van het geweten overtreffen en die hoger zijn dan de normen van het geweten; ze gebruiken niet alleen hun geweten om Gods liefde terug te betalen, maar meer dan dat, hebben ze God gekend en hebben ze gezien dat God liefelijk is en de liefde van de mens waardig is en dat er zoveel in God is om lief te hebben dat de mens niet anders kan dan van Hem houden. De liefde voor God van hen die volmaakt zijn gemaakt, is om aan hun eigen persoonlijke aspiraties te beantwoorden. Het is een spontane liefde, een liefde die er niets voor terugvraagt en die geen ruil is. Ze houden van God vanwege niets anders dan hun kennis van Hem. Zulke mensen geven er niet om of God hun genadegaven schenkt en zijn tevreden met niets meer dan God te behagen. Ze sluiten geen koopjes met God, noch meten ze hun liefde voor God af aan hun geweten: u hebt mij gegeven, dus ik heb u lief als wederdienst; als u mij niet geeft, dan heb ik niets voor u als tegenprestatie. Degenen die volmaakt zijn gemaakt, geloven altijd: God is de Schepper en Hij

voert Zijn werk uit op ons. Mijn streven moet zijn om een leven van betekenis na te leven en ik moet Hem tevreden stellen, aangezien ik deze mogelijkheid en voorwaarde en kwalificatie heb om volmaakt gemaakt te worden. Het is precies zoals Petrus het ervaren heeft: toen hij op zijn zwakst was, bad hij tot God en zei: "O God! Ongeacht de tijd of plaats, u weet dat ik me u altijd herinner. Ongeacht de tijd of plaats, u weet dat ik u wil liefhebben, maar mijn gestalte is te klein, ik ben te zwak en machteloos, mijn liefde is te beperkt en mijn oprechtheid jegens u is te mager. Vergeleken met uw liefde ben ik gewoon ongeschikt om te leven. Ik wens alleen dat mijn leven niet tevergeefs is en dat ik niet alleen uw liefde kan terugbetalen, maar vooral dat ik alles wat ik heb aan u kan toewijden. Als ik u tevreden kan stellen, dan zal ik als een schepsel gemoedsrust hebben en om niets meer vragen. Hoewel ik nu zwak en machteloos ben, zal ik uw vermaningen niet vergeten en zal uw liefde niet vergeten. Nu doe ik niets meer dan terugbetalen van uw liefde. Oh God, ik voel me vreselijk! Hoe kan ik de liefde in mijn hart aan u teruggeven, hoe kan ik alles doen wat ik kan en in staat zijn om uw wensen te vervullen en in staat zijn om alles wat ik heb aan u aan te bieden? U kent de zwakte van de mens; hoe kan ik uw liefde waardig zijn? Oh God! U weet dat ik klein van gestalte ben, dat mijn liefde te mager is. Hoe kan ik het beste doen wat ik kan in eendergelijke situatie? Ik weet dat ik uw liefde moet terugbetalen, ik weet dat ik alles moet geven wat ik heb, maar heden is mijn gestalte te klein. Ik vraag dat u mij kracht geeft en vertrouwen, zodat ik meer in staat zal zijn om een zuivere liefde te bezitten om aan u te wijden en meer in staat om alles wat ik heb aan u te wijden; niet alleen zal ik in staat zijn om uw liefde terug te betalen, maar beter bekwaam om uw tuchtiging, oordeel en beproevingen en zelfs nog ernstiger vloeken te ervaren. U hebt me toegestaan

om uw liefde te aanschouwen en ik ben niet in staat om niet van u te houden en hoewel ik vandaag zwak en machteloos ben, hoe kan ik u dan vergeten? Uw liefde, tuchtiging en oordeel hebben er alle voor gezorgd dat ik u kende, maar ik voel me ook niet in staat om uw liefde te vervullen, want u bent zo groot. Hoe kan ik alles wat ik heb aan de Schepper wijden?” Dat was het verzoek van Petrus, maar zijn gestalte was te ontoereikend. Op dat moment voelde hij alsof een mes in zijn hart werd omgedraaid en hij leed pijn; hij wist niet wat hij moest doen onder zulke omstandigheden. Toch bleef hij bidden: “O God! De mens is van kinderlijke gestalte, zijn geweten is zwak en het enige wat ik voor elkaar kan krijgen is om uw liefde terug te betalen. Vandaag weet ik niet hoe ik u moet behagen, en ik wens alleen maar alles te doen wat ik kan, of hoe ik alles wat ik heb kan geven, en hoe ik alles wat ik heb aan u kan toewijden. Ongeacht uw oordeel, ongeacht uw tuchtiging, ongeacht wat u mij schenkt, ongeacht wat u van mij wegneemt, maak me vrij van ook maar de minste klacht jegens u. Vaak, toen u mij tuchtigde en oordeelde, gromde ik tegen mezelf en was niet in staat om zuiverheid te bereiken of om uw wensen te vervullen. Mijn terugbetaling van uw liefde is geboren uit dwang en op dit moment haat ik mezelf nog meer.” Het was omdat hij zocht naar een zuivere liefde voor God dat Petrus zo bad. Hij zocht en smeekte en bovendien beschuldigde hij zichzelf en biechtte hij zijn zonden op aan God. Hij voelde zich bij God in het krijt staan en voelde haat voor zichzelf, maar hij was ook enigszins verdrietig en passief. Hij voelde zich altijd zo, alsof hij niet goed genoeg was voor Gods verlangens en niet in staat was zijn best te doen. Onder dergelijke omstandigheden streefde Petrus nog steeds het geloof van Job na. Hij zag hoe groot het geloof van Job was, want Job had gezien dat alles wat hij had door God was geschonken en het was in overeenstemming met

Gods natuur om alles van hem af te nemen, dat God zou geven aan wie Hij maar wilde – dat was de rechtvaardige gezindheid van God. Job had geen klachten en kon God nog steeds prijzen. Petrus kende zichzelf ook en in zijn hart bad hij: “Vandaag zou ik niet tevreden moeten zijn met het terugbetalen van uw liefde door mijn geweten te gebruiken, ongeacht hoeveel liefde die ik aan u teruggeef, omdat mijn gedachten te verdorven zijn en omdat ik niet in staat ben om u als de Schepper zien. Omdat ik nog steeds ongeschikt ben om van u te houden, moet ik het vermogen bereiken om alles wat ik heb aan u te wijden, wat ik gewillig zou doen. Ik moet weten wat u allemaal hebt gedaan en heb geen keuze, ik moet uw liefde aanschouwen en in staat zijn om aan u lofprijzingen te uiten en uw heilige naam te verheerlijken, opdat u grote eer door mijn toedoen zult verkrijgen. Ik ben bereid om standvastig te staan in mijn getuigenis van u. Oh God! Uw liefde is zo kostbaar en mooi; hoe zou ik kunnen wensen om te leven in de handen van de kwaadaardige? Was ik niet door u gemaakt? Hoe zou ik kunnen leven onder het domein van Satan? Ik zou liever hebben dat mijn hele wezen te midden van uw tuchtiging leeft. Ik ben niet bereid om onder het domein van de kwaadaardige te leven. Als ik zuiver kan worden gemaakt en alles wat ik heb aan u kan toewijden, ben ik bereid mijn lichaam en geest te offeren voor uw oordeel en tuchtiging, want ik verafschuw Satan en ben niet bereid om onder zijn domein te leven. Door uw oordeel over mij, toont u uw rechtvaardige gezindheid. Ik ben gelukkig en heb geen enkele klacht. Als ik in staat ben om de plicht van een schepsel te vervullen, ben ik bereid dat mijn hele leven vergezeld gaat van uw oordeel, waardoor ik uw rechtvaardige gezindheid zal leren kennen en mij zal bevrijden van de invloed van de kwaadaardige.” Petrus bad altijd zo, zocht altijd zo en hij bereikte een terrein dat betrekkelijk hoog was. Hij was niet alleen in staat om Gods liefde

terug te betalen, maar belangrijker nog, hij vervulde ook zijn plicht als schepsel. Niet alleen werd hij niet meer beschuldigd door zijn geweten, maar was hij ook in staat om de normen van het geweten te overtreffen. Zijn gebeden bleven opgaan naar God, zodat zijn ambities steeds hoger werden en zijn liefde voor God steeds groter werd. Hoewel hij tergende pijn leed, vergat hij toch niet om God lief te hebben en zocht hij toch naar het vermogen om Gods wil te begrijpen. In zijn gebeden werden de volgende woorden uitgesproken: "Ik heb niets meer bereikt dan de terugbetaling van uw liefde. Ik heb niet voor Satan van u getuigd, heb mezelf niet bevrijd van de invloed van Satan en leef nog steeds te midden van het vlees. Ik wens mijn liefde te gebruiken om Satan te verslaan en beschaam hem en bevredig zo uw verlangen. Ik wens mij volledig aan u te geven, om Satan geen enkel stukje van mezelf te geven, want Satan is uw vijand." Hoe meer hij in deze richting zocht, des te meer werd hij ontroerd en hoe hoger zijn kennis van deze zaken werd. Zonder het te beseffen, kwam hij te weten dat hij zichzelf zou bevrijden van de invloed van Satan en zichzelf volledig zou moeten teruggeven aan God. Zo was het rijk dat hij bereikte. Hij steeg boven de invloed van Satan uit en bevrijdde zichzelf van de geneugten en genot van het vlees en was bereid om nog diepgaander zowel de tuchtiging van God als Zijn oordeel te ervaren. Hij zei: "Hoewel ik leef te midden van uw tuchtiging en te midden van uw oordeel, ongeacht de ontberingen die daarmee gepaard gaan, ben ik toch nog steeds niet bereid om onder het domein van Satan te leven, noch ben ik bereid om te lijden vanwege Satans bedriegerij. Ik geniet van het leven te midden van uw vloeken en ik heb pijn door te leven te midden van de zegeningen van Satan. Ik hou van u door te midden van uw oordeel te leven en dit brengt me grote vreugde. Uw tuchtiging en oordeel is rechtvaardig en heilig; het is om me te reinigen en nog

meer om me te redden. Ik zou er de voorkeur aan geven om mijn hele leven te spenderen te midden van uw oordeel om onder uw zorg te staan. Ik ben niet bereid om voor een enkel moment onder Satans domein te leven; ik wens door u gereinigd te worden; zelfs als ik tegenspoed lijd, ben ik niet bereid om door Satan te worden uitgebuit en bedrogen. Ik, dit schepsel, zou door u gebruikt moeten worden, door u vervuld, door u geoordeeld en door u getuchtigd. Ik zou zelfs door u vervloekt moeten zijn. Mijn hart verheugt zich als u bereid bent om mij te zegenen, want ik heb uw liefde gezien. U bent de Schepper en ik ben een schepsel: ik moet u niet verraden en onder het domein van Satan leven, noch moet ik door Satan worden uitgebuit. Ik zou uw paard moeten zijn, of os, in plaats van te leven voor Satan. Ik zou liever onder uw tuchtiging leven, zonder lichamelijke gelukzaligheid en dit zou me plezier brengen, zelfs als ik uw genade zou verliezen. Hoewel uw genade niet met mij is, geniet ik ervan om door u te worden getuchtigd en geoordeeld; dit is uw beste zegen, uw grootste genade. Hoewel u altijd majestueus en grimmig jegens mij bent, ben ik toch niet in staat u te verlaten en kan ik u toch niet genoeg liefhebben. Ik zou liever in uw huis wonen, ik zou liever vervloekt, getuchtigd en door u geslagen worden en ben niet bereid om onder het domein van Satan te leven, noch ben ik bereid om alleen voor het vlees te haasten en bezig te zijn, nog minder ben ik bereid om voor het vlees te leven.” De liefde van Petrus was een pure liefde. Dit is de ervaring van volmaakt gemaakt worden en het is de hoogste staat van vervolmaking en er is geen leven dat zinvoller is. Hij aanvaardde Gods tuchtiging en oordeel, hij koesterde Gods rechtvaardige gezindheid en niets was kostbaarder aan Petrus dan dat. Hij zei: “Satan geeft me materiële genoegens, maar ik koester ze niet. Gods tuchtiging en oordeel komen over mij – hierin vind ik genade, hierin vind ik

genot en hierin ben ik gezegend. Zou het niet vanwege Gods oordeel zijn, dan zou ik nooit van God houden, dan zou ik nog steeds onder het domein van Satan leven, er nog steeds door worden beheerst en onder zijn bevel staan. Als dat het geval zou zijn, zou ik nooit een echt mens worden, want ik zou niet in staat zijn om God tevreden te stellen en zou mij niet geheel aan God hebben gewijd. Hoewel God mij ook niet zegent en me zonder troost achterlaat, alsof er een vuur in mij brandt en zonder vrede of vreugde, en hoewel Gods tuchtiging en discipline nooit gescheiden van mij zijn, in Gods tuchtiging en oordeel ben ik in staat om Zijn rechtvaardige gezindheid te aanschouwen. Ik geniet hiervan; er is niets waardevoller of zinvoller in het leven. Hoewel Zijn bescherming en zorg meedogenloze tuchtiging, oordeel, vloeken en slaan zijn geworden, geniet ik toch van deze dingen, want zij kunnen mij beter reinigen en me veranderen, kunnen me dichterbij God brengen, kunnen me beter in staat stellen God lief te hebben en kunnen mijn liefde voor God zuiverder maken. Dit stelt mij in staat om mijn plicht als schepsel te vervullen en brengt me voor het aangezicht van God en weg van de invloed van Satan, zodat ik niet langer Satan dien. Wanneer ik niet onder het domein van Satan leef en in staat ben om alles wat ik heb en alles wat ik kan doen aan God toe te wijden, zonder iets achter te houden, zal dat het moment zijn wanneer ik volledig tevreden ben. Het is Gods tuchtiging en oordeel die mij heeft gered en mijn leven is onafscheidelijk van Gods tuchtiging en oordeel. Mijn leven op aarde valt onder het domein van Satan, en ware het niet omwille van de zorg en bescherming van Gods tuchtiging en oordeel, dan zou ik altijd onder het domein van Satan hebben geleefd en bovendien zou ik niet de gelegenheid of middelen hebben gehad om een leven van betekenis te leven. Alleen als Gods tuchtiging en oordeel me nooit verlaten, zal ik in staat zijn door

God te worden gereinigd. Alleen vanwege de harde woorden en rechtvaardige gezindheid van God en Gods majestueuze oordeel, heb ik de allerhoogste bescherming verkregen en heb ik in het licht geleefd en de zegeningen van God gekregen. Om gereinigd te kunnen worden en mezelf te bevrijden van Satan en te leven onder de heerschappij van God. Dit is de grootste zegening in mijn leven vandaag de dag.” Dit is het hoogste rijk dat Petrus heeft bereikt.

Dat zijn de toestanden die de mens moet bereiken nadat hij volmaakt is gemaakt. Als je niet zoveel kunt bereiken, dan kun je geen zinvol leven leiden. De mens leeft midden in het vlees, hetgeen betekent dat hij in een menselijke hel leeft en zonder Gods oordeel en tuchtiging is de mens zo smerig als Satan. Hoe kan de mens heilig zijn? Petrus geloofde dat tuchtiging en oordeel door God de beste bescherming en grootste genade van de mens waren. Alleen door tuchtiging en oordeel van God kan de mens ontwaken en het vlees haten en Satan haten. Gods strikte discipline bevrijdt de mens van de invloed van Satan, het bevrijdt hem uit zijn eigen kleine wereld en stelt hem in staat te leven in het licht van Gods aanwezigheid. Er is geen betere redding dan tuchtiging en oordeel! Petrus bad: “O God! Zolang u mij tuchtigt en oordeelt, zal ik weten dat u mij niet hebt verlaten. Zelfs als u mij geen vreugde of vrede schenkt en mij laat lijden en talloze kastijdingen bij mij ten uitvoer brengt, zolang u mij niet verlaat, zal mijn hart gerust zijn. Vandaag de dag is uw tuchtiging en oordeel mijn beste bescherming en mijn grootste zegen geworden. De genade die u me geeft, beschermt me. De genade die u mij vandaag de dag schenkt, is een manifestatie van uw rechtvaardige gezindheid en is tuchtiging en oordeel; bovendien is het een beproeving en meer dan dat, het is een leven van lijden.” Petrus was in staat om de genoegens van het vlees opzij te zetten en een diepere liefde en een

grotere bescherming te zoeken, omdat hij zoveel genade had gekregen van Gods tuchtiging en oordeel. Als de mens in zijn leven gereinigd wil worden en veranderingen in zijn gezindheid tot stand wil brengen, als hij een zinvol leven wil leiden en zijn plicht als schepsel wil vervullen, dan moet hij de tuchtiging en het oordeel van God aanvaarden en moet hij niet toestaan dat Gods discipline en Gods harde hand van hem wijken, zodat hij zichzelf kan bevrijden van de manipulatie en invloed van Satan en in het licht van God kan leven. Weet dat Gods tuchtiging en oordeel het licht is en het licht van de redding van de mens en dat er geen betere zegen, genade of bescherming voor de mens is. De mens leeft onder invloed van Satan en bestaat in het vlees; als hij niet gereinigd is en de bescherming van God niet ontvangt, zal de mens steeds verder verdorven raken. Als hij God wenst lief te hebben, dan moet hij gereinigd en gered worden. Petrus bad: "God, als u mij vriendelijk behandelt, ben ik opgetogen en voel ik mij op mijn gemak; wanneer u me tuchtigt, voel ik nog meer troost en vreugde. Hoewel ik zwak ben en onuitsprekelijk lijden verdraag, hoewel er tranen en verdriet zijn, weet u dat dit verdriet komt door mijn ongehoorzaamheid en door mijn zwakheid. Ik ween omdat ik uw verlangens niet kan bevredigen, ik voel verdriet en spijt omdat ik onvoldoende ben volgens uw vereisten, maar ik ben bereid om deze staat te bereiken, bereid om alles te doen wat ik kan om u tevreden te stellen. Uw tuchtiging heeft mij bescherming gebracht en heeft mij de beste redding gegeven; uw oordeel verduistert uw tolerantie en geduld. Zonder uw tuchtiging en oordeel, zou ik niet genieten van uw genade en goedertierenheid. Vandaag zie ik des te meer dat uw liefde de hemel heeft overstegen en alles heeft overtroffen. Uw liefde is niet alleen genade en goedertierenheid; zelfs meer dan dat, het is tuchtiging en oordeel. Uw tuchtiging

en oordeel hebben mij zoveel gegeven. Zonder uw tuchtiging en oordeel, zou geen enkele persoon gereinigd worden en zou niet één persoon de liefde van de Schepper kunnen ervaren. Hoewel ik honderden beproevingen en kwellingen heb doorstaan en zelfs in de buurt van de dood ben gekomen, heeft dit me in staat gesteld om u werkelijk te kennen en de allerhoogste redding te verwerven. Als uw tuchtiging, oordeel en discipline van mij zouden wijken, zou ik in duisternis leven, onder het domein van Satan. Welke voordelen heeft het vlees van de mens? Als uw tuchtiging en oordeel mij zouden verlaten, zou het zijn alsof uw Geest mij verlaten heeft, alsof u niet langer met mij was. Als dat zo was, hoe kon ik dan verder leven? Als u mij ziekte geeft en mijn vrijheid neemt, kan ik blijven leven, maar als uw tuchtiging en uw oordeel mij zouden verlaten, zou ik nooit meer kunnen leven. Als ik zonder uw tuchtiging en oordeel zou zijn, zou ik uw liefde verloren hebben, een liefde die te diep voor mij is om onder woorden te brengen. Zonder uw liefde zou ik onder het domein van Satan leven en zou ik uw glorieuze gezicht niet kunnen zien. Hoe zou ik kunnen blijven leven? Zo'n duisternis, zo'n leven, zou ik niet kunnen verdragen. U bij me hebben is als u zien, dus hoe kan ik u verlaten? Ik bid u, smeeek u om niet mijn grootste troost van mij te nemen, ook al zijn het slechts een paar woorden van geruststelling. Ik heb genoten van uw liefde en heden kan ik niet verwijderd zijn van u; hoe zou ik niet van u kunnen houden? Ik heb veel tranen van verdriet vergoten vanwege uw liefde, maar toch heb ik altijd het gevoel gehad dat een leven als dit zinvoller is, me beter in staat stelt om me te verrijken, beter in staat om me te veranderen en beter in staat om mij de waarheid te laten verkrijgen waarmee de schepsels vervuld zouden moeten zijn."

Het hele leven van de mens wordt geleefd onder het domein van Satan en er is niet één persoon die zichzelf kan bevrijden van de invloed van Satan. Allen leven in een smerige wereld, in verdorvenheid en leegte, zonder de minste betekenis of waarde; ze leven zulke zorgeloze levens voor het vlees, voor lust en voor Satan. Er is geen greintje waarde aan hun bestaan. De mens is niet in staat de waarheid te vinden die hem bevrijdt van de invloed van Satan. Hoewel de mens in God gelooft en de Bijbel leest, begrijpt hij niet hoe hij zichzelf moet bevrijden van de controle van Satans invloed. Door de eeuwen heen hebben heel weinig mensen dit geheim ontdekt, hebben heel weinig mensen het begrepen. Als zodanig, hoewel de mens Satan verafschuwt en het vlees verafschuwt, weet hij niet hoe hij zich moet ontdoen van de verstrikkende invloed van Satan. Zijn jullie vandaag de dag niet nog steeds onder het domein van Satan? Jullie hebben geen spijt van jullie ongehoorzame daden en nog veel minder hebben jullie het gevoel dat jullie vuil en ongehoorzaam zijn. Nadat jullie God hebben tegengewerkt, hebben jullie zelfs gemoedsrust en voelen jullie een grote rust. Is je kalmte niet omdat je verdorven bent? Komt deze gemoedsrust niet vanuit je ongehoorzaamheid? De mens leeft in een menselijke hel, hij leeft onder de duistere invloed van Satan; over het land leven geesten samen met de mens en ze tasten het vlees van de mens aan. Op aarde, leef je niet in een prachtig paradijs. De plaats waar je bent is het rijk van de duivel, een menselijke hel, een onderwereld. Als de mens niet gereinigd is, dan is hij van de vuiligheid; als hij niet door God wordt beschermd en verzorgd, dan is hij nog steeds een gevangene van Satan; als hij niet wordt geoordeeld en getuchtigd, dan zal hij geen middelen hebben om te ontsnappen aan de onderdrukking van de duistere invloed van Satan. De verdorven gezindheid die je toont en het ongehoorzame

gedrag dat je uitdraagt, zijn voldoende om te bewijzen dat je nog steeds onder het domein van Satan leeft. Als je geest en gedachten niet zijn gereinigd en je gezindheid niet is geoordeeld en getuchtigd, dan wordt je hele wezen nog steeds beheerst door het domein van Satan, wordt je geest beheerst door Satan, worden je gedachten gemanipuleerd door Satan en je hele wezen wordt beheerst door de handen van Satan. Weet je hoe ver je nu staat, van de normen van Petrus? Beschik je over een dergelijk kaliber? Hoeveel weet je van de tuchtiging en het oordeel van vandaag? Hoeveel bezit je van wat Petrus heeft leren kennen? Als je vandaag niet weet, kun je deze kennis dan in de toekomst verkrijgen? Iemand die zo lui en laf is als jij is gewoon niet in staat om tuchtiging en het oordeel te kennen. Als je de vrede van het vlees nastreeft en de genoegens van het vlees, dan zul je geen middel hebben om gereinigd te worden en uiteindelijk zul je worden teruggegeven aan Satan, want wat je naleeft is Satan en het vlees. Zoals de zaken er tegenwoordig voor staan, streven veel mensen het leven niet na, wat betekent dat ze er niet om geven om gereinigd te worden of een diepere levenservaring binnen te gaan. En hoe kunnen ze volmaakt worden gemaakt? Degenen die geen leven najagen, hebben geen kans om vervolmaakt te worden en degenen die geen kennis van God nastreven en geen veranderingen in hun gezindheid nastreven, zijn niet in staat aan Satans duistere invloed te ontkomen. Met betrekking tot hun kennis van God en hun intrede tot veranderingen in hun gezindheid, zijn ze niet serieus over zichzelf, zoals degenen die alleen in religie geloven en die alleen de plechtigheden volgen en reguliere diensten bezoeken. Is dat geen verspilling van tijd? Als de mens in zijn geloof in God de dingen van het leven niet serieus neemt, de intrede tot de waarheid niet nastreeft, geen veranderingen in zijn gezindheid nastreeft, laat

staan kennis van het werk van God nastreeft, dan kan hij niet volmaakt worden gemaakt. Als je volmaakt wilt worden, moet je Gods werk begrijpen. In het bijzonder moet je de betekenis van Zijn tuchtiging en oordeel begrijpen en waarom dit werk aan de mens ten uitvoer wordt gelegd. Kun je accepteren? Kun je tijdens dergelijke tuchtiging dezelfde ervaringen en kennis verkrijgen als Petrus? Als je kennis van God en van het werk van de Heilige Geest nastreeft en veranderingen in je gezindheid nastreeft, dan heb je de gelegenheid om volmaakt te worden gemaakt.

Voor degenen die vervolmaakt moeten worden, is deze stap van overwonnen worden onmisbaar; pas als hij is overwonnen, kan de mens het werk ervaren van vervolmaakt worden. Het is niet waardevol om alleen de rol van overwonnen zijn te vervullen, waardoor je niet geschikt bent voor gebruik door God. Je zult op geen enkele manier je aandeel hebben in het verspreiden van het evangelie. Je streeft niet naar het leven en streeft niet naar de veranderingen en vernieuwing van jezelf en dus heb je geen echte ervaring van het leven. Tijdens dit stapsgewijze werk trad je ooit op als een dienstdoener en een tegenhanger, maar als je uiteindelijk Petrus niet navolgt en je navolging niet overeenkomt met het pad waardoor Petrus volmaakt werd gemaakt, zul je natuurlijk geen veranderingen in je gezindheid ervaren. Als je iemand bent die streeft naar vervolmaking, dan zul je getuigenis hebben afgelegd en zul je zeggen: "In dit stapsgewijze werk van God heb ik Gods werk van tuchtiging en oordeel aanvaard en hoewel ik het lijden diep doorstaan heb, ben ik te weten gekomen hoe God de mens volmaakt maakt, ik heb het werk verkregen dat door God is gedaan, ik heb de kennis van de gerechtigheid van God gehad en Zijn tuchtiging heeft me gered. Zijn rechtvaardige gezindheid is over mij gekomen en

bracht mij zegeningen en genade; het is Zijn oordeel en tuchtiging die mij heeft beschermd en gezuiverd. Als ik niet door God was getuchtigd en geoordeeld en als de harde woorden van God niet over mij waren gekomen, zou ik God niet hebben gekend, noch kon ik gered zijn. Vandaag zie ik, als een schepsel zijnde, dat je niet alleen geniet van alle dingen die door de Schepper gemaakt zijn, maar wat nog belangrijker is, dat alle schepselen zouden moeten genieten van de rechtvaardige gezindheid van God en genieten van Zijn rechtvaardige oordeel, omdat Gods gezindheid de vreugde van de mens waardig is. Als een schepsel dat verdorven is door Satan, zou men van Gods rechtvaardige gezindheid moeten genieten. In Zijn rechtvaardige gezindheid is er tuchtiging en oordeel en bovendien is er grote liefde. Hoewel ik niet in staat ben Gods liefde vandaag de dag volledig te verwerven, heb ik het geluk gehad het te zien en hierin ben ik gezegend.” Dit is het pad dat wordt bewandeld door degenen die ervaren dat ze volmaakt zijn gemaakt en dit is de kennis waarover ze spreken. Zulke mensen zijn hetzelfde als Petrus; ze hebben dezelfde ervaringen als Petrus. Zulke mensen zijn ook degenen die het leven hebben verkregen en die de waarheid bezitten. Wanneer ze tot het einde ervaren, zullen ze zich tijdens het oordeel van God zeker volledig ontdoen van de invloed van Satan en door God worden gewonnen.

Nadat ze zijn overwonnen, hebben de mensen geen klinkende getuigenis. Ze hebben Satan dan wel beschaamd, maar hebben niet naar de realiteit van Gods woorden geleefd. Je hebt de tweede redding niet verkregen; je hebt alleen maar een zondoffer verkregen, maar je bent niet volmaakt gemaakt – dit is een groot verlies. Jullie moeten begrijpen wat jullie zouden moeten binnengaan en waarnaar jullie zouden moeten leven, jullie moeten het binnengaan. Als je

uiteindelijk niet bereikt volmaakt gemaakt te worden, dan zul je geen echt mens zijn en zul je vervuld zijn van spijt. Adam en Eva, door God in het begin geschapen, waren heilige mensen, dat wil zeggen, zij waren heilig terwijl zij in de hof van Eden waren, onaangetast door vuiligheid. Ze waren ook trouw aan Jehova en wisten niets van hoe zij Jehova zouden moeten verraden. Dit komt omdat ze zonder de verstoring van Satans invloed waren, zonder Satans gif en de zuiverste van de gehele mensheid waren. Ze leefden in de hof van Eden, onbesmet door enige vuiligheid, niet door het vlees beheerst en vol eerbied voor Jehova. Later, toen zij door Satan verleid werden, hadden zij het gif van de slang en het verlangen om Jehova te verraden en leefden zij onder de invloed van Satan. In het begin waren zij heilig en vereerden Jehova; alleen zo waren ze menselijk. Later, nadat zij verleid werden door Satan, aten zij de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad en leefden zij onder de invloed van Satan. Ze werden geleidelijk verdorven door Satan en verloren het oorspronkelijke beeld van de mens. In het begin had de mens de adem van Jehova en was er geen enkele ongehoorzaamheid in hem en had hij geen kwaad in zijn hart. In die tijd was de mens echt mens. Na door Satan te zijn verdorven, werd de mens een beest. Zijn gedachten waren vervuld met kwaad en vuil, zonder goed of heiligheid. Is dit niet Satan? Je hebt veel van Gods werk ervaren, maar toch ben je niet veranderd of gereinigd. Je leeft nog steeds in het domein van Satan en onderwerpt je nog steeds niet aan God. Dit is iemand die is overwonnen, maar nog niet is vervolmaakt. En waarom is er gezegd dat zo'n persoon niet is vervolmaakt? Omdat deze persoon geen leven of kennis van Gods werk najaagt en niets anders begeert dan de genoegens van het vlees en tijdelijke troost. Als gevolg hiervan is hun levensgezindheid niet veranderd en hebben ze niet het

originele beeld van de mens herwonnen zoals die door God geschapen was. Zulke mensen zijn wandelende lijken, zij zijn doden die geen geest hebben! Degenen die geen kennis van zaken in de geest nastreven, die geen heiligheid nastreven en die niet streven om de waarheid na te leven, die tevreden zijn met slechts overwonnen worden op negatief vlak en die niet naar Gods woord kunnen leven en geen heilige mensen kunnen worden – dit zijn mensen die niet gered zijn. Want als hij zonder de waarheid is, kan de mens niet standhouden tijdens Gods beproevingen; alleen zij die standhouden tijdens Gods beproevingen zijn degenen die gered zijn. Wat ik wil, zijn mensen zoals Petrus, mensen die streven naar volmaaktheid. De waarheid van vandaag de dag wordt gegeven aan diegenen die ernaar verlangen en ernaar streven. Deze redding wordt verleend aan hen die ernaar verlangen gered te worden door God en het is niet alleen de bedoeling dat deze redding door jullie wordt gewonnen, maar het is ook zo dat jullie door God kunnen worden gewonnen. Jullie winnen God zodat God jullie kan winnen. Vandaag heb ik deze woorden tegen jullie gesproken en jullie hebben ze gehoord en jullie moeten deze woorden praktiseren. Uiteindelijk zal het zo zijn dat, wanneer jullie deze woorden in de praktijk brengen, ik jullie door deze woorden heb gewonnen. Tegelijkertijd zullen jullie ook deze woorden hebben gewonnen, dat wil zeggen, jullie zullen deze allerhoogste redding hebben gewonnen. Als jullie eenmaal zijn gezuiverd, zullen jullie een echt mens worden. Als je niet in staat bent om naar de waarheid te leven, of om naar de gelijkenis te leven van iemand die volmaakt is gemaakt, dan kan worden gezegd dat je geen mens bent, dat je een lopend lijk bent, een beest, omdat je zonder de waarheid bent, dat wil zeggen dat je zonder de adem van Jehova bent en dus ben je een persoon die dood is, die geen geest heeft! Hoewel het mogelijk is om

een getuigenis af te leggen na te zijn overwonnen, is wat je wint slechts een kleine redding en ben je geen levend wezen geworden dat vervuld is met een geest. Hoewel je tuchtiging en oordeel hebt ervaren, wordt je gezindheid als resultaat niet vernieuwd of veranderd; je bent nog steeds je oude zelf, je bent nog steeds van Satan en je bent niet iemand die gereinigd is. Alleen degenen die volmaakt zijn gemaakt zijn van waarde en alleen mensen zoals deze hebben een waar leven gekregen. Op een dag zal iemand tegen je zeggen: “Je hebt Gods werk ervaren, dus spreek een beetje over hoe Zijn werk is. David ervaaarde Gods werk en aanschouwde de daden van Jehova, ook Mozes zag de daden van Jehova en zij konden beiden de daden van Jehova beschrijven en konden spreken over de wonderlijkheid van Jehova. Jullie hebben het werk aanschouwd dat door de vleesgeworden God is gedaan in de laatste dagen; kun je praten over Zijn wijsheid? Kun je praten over de wonderlijkheid van Zijn werk? Welke eisen stelde God aan jullie en hoe hebben jullie ze ervaren? Jullie hebben Gods werk gedurende de laatste dagen ervaren; wat is jullie grootste visie? Kunnen jullie hierover praten? Kunnen jullie spreken over Gods rechtvaardige gezindheid?” Hoe zul je antwoorden als je met deze vragen wordt geconfronteerd? Als je zegt: “God is zo rechtvaardig, Hij tuchtigt en oordeelt ons en zonder ons te sparen ontmaskert Hij ons. Gods gezindheid is echt intolerant ten aanzien van beledigingen door de mens. Na het ervaren van het werk van God, heb ik onze eigen beestachtigheid leren kennen en heb ik echt Gods rechtvaardige gezindheid aanschouwd,” dan zal de ander je blijven vragen, “Wat weet je nog meer van God? Hoe gaat men het leven binnen? Heb je persoonlijke aspiraties?” Je zult antwoorden: “Nadat de schepselen van God verdorven waren door Satan, werden ze beesten en verschilden ze niet van ezels. Heden leef ik in

de handen van God en daarom moet ik de wensen van de Schepper vervullen en alles gehoorzamen wat Hij leert. Ik heb geen andere keuze.” Als je alleen in zulke algemeenheden praat, zal die persoon niet begrijpen wat je zegt. Wanneer ze je vragen welke kennis je hebt van Gods werk, verwijzen ze naar je persoonlijke ervaringen. Ze vragen welke kennis je hebt over Gods tuchtiging en oordeel na dit ervaren te hebben en hierin verwijzen ze naar je persoonlijke ervaringen en vragen ze dat je spreekt over jouw kennis van de waarheid. Als je niet in staat bent om over dergelijke dingen te spreken, bewijst dit dat je niets weet van het hedendaagse werk. Je spreekt altijd woorden die misleidend zijn, of die algemeen bekend zijn; je hebt geen specifieke ervaringen, nog minder is er inhoudelijke kennis en je hebt niet echt een getuigenis en anderen zijn niet overtuigd door jou. Wees geen passieve volgeling van God en volg niet datgene waardoor je nieuwsgierigheid wordt gewekt. Door niet koud of warm te zijn, zul je jezelf verwoesten en je leven vertragen. Je moet jezelf ontdoen van dergelijke passiviteit en inactiviteit en bedreven worden in het nastreven van positieve dingen en het overwinnen van je eigen zwakheden, zodat je de waarheid kunt verkrijgen en naar de waarheid kunt leven. Er is niets angstaanjagends aan je zwakheden en je tekortkomingen zijn niet je grootste probleem. Je grootste probleem voor wat betreft jullie allemaal en je grootste tekortkoming, is dat je noch heet noch koud bent en het je ontbreekt aan verlangen om de waarheid te zoeken. Het grootste probleem met jullie allemaal is een laffe mentaliteit waarbij jullie blij zijn met de dingen zoals ze zijn en passief afwachten. Dit is jullie grootste obstakel en de grootste vijand van jullie streven naar de waarheid. Als je alleen gehoorzaamt omdat de woorden die ik spreek zo diep zijn, dan bezit je niet echt de kennis en koester je ook niet de waarheid. Gehoorzaamheid zoals

die van jou is geen getuigenis en ik keur dergelijke gehoorzaamheid niet goed. Iemand kan je vragen: "Waar komt je God vandaan? Wat is de inhoud van deze God van jou?" Dan zul je antwoorden: "Zijn wezen is tuchtiging en oordeel." Dan vervolgt hij: "Is God niet meelevend en liefhebbend jegens de mens? Weet je dit niet?" Je zult zeggen: "Dat is de God van anderen. Het is de God waar mensen van religie in geloven, het is niet onze God." Wanneer mensen zoals jij het evangelie verspreiden, wordt de ware weg door jou vervormd en wat voor nut heb je dan? Hoe kunnen anderen de ware weg door jou bereiken? Je bent zonder de waarheid en kunt niets over de waarheid zeggen en bovendien kun je de waarheid niet naleven. Wat kwalificeert je om voor God te leven? Wanneer je het evangelie aan anderen verspreidt en wanneer je communiceert over de waarheid en een getuigenis van God hebt gegeven, als je niet in staat bent om ze over te halen, zullen ze je woorden weerleggen. Ben je geen verspilling van ruimte? Je hebt zoveel van het werk van God ervaren, maar als je over de waarheid spreekt, slaat het nergens op. Ben je niet een nietsnut? Van welk nut ben je? Hoe kunnen jullie zoveel van Gods werk ervaren hebben, maar toch niet de minste kennis van Hem hebben? Wanneer ze je vragen welke echte kennis je van God hebt, weet je niks te zeggen, of anders antwoord je met iets wat niet van toepassing is en zeg je dat God machtig is, dat de grote zegeningen die je hebt ontvangen echt de verhoging van God zijn en dat er geen groter voorrecht is dan God persoonlijk te kunnen aanschouwen. Wat voor waarde heeft het om dit te zeggen? Het zijn nutteloze, lege woorden! Heb je zoveel van Gods werk ervaren, weet je alleen dat de verhoging van God de waarheid is? Je moet Gods werk kennen en alleen dan zul je een waarachtige getuigenis van God geven.

Hoe kunnen zij die de waarheid niet hebben verkregen een getuigenis van God geven?

Als zoveel werk en zoveel woorden, geen effect op je hebben gehad, dan zul je niet in staat zijn om je plicht uit te voeren wanneer de tijd komt om het werk van God te verspreiden en zul je beschaamd en vernederd worden. Op dat moment zul je voelen dat je God zo veel verschuldigd bent, dat je kennis van God zo oppervlakkig is. Als je heden de kennis van God niet najaagt, terwijl Hij werkt, dan zal het later te laat zijn. Uiteindelijk zul je geen kennis hebben om over te spreken – je zult leeg worden achtergelaten, met niets. Wat wil je dan gebruiken om verantwoording af te leggen aan God? Heb je het lef om naar God te kijken? Je zou nu hard moeten werken in je navolging, zodat je uiteindelijk, net als Petrus, weet hoe goed Gods tuchtiging en oordeel voor de mens zijn en dat de mens zonder Zijn tuchtiging en oordeel niet kan worden gered en alleen dieper kan zinken in dit besmeurde land, steeds dieper in de brij. Mensen zijn verdorven door Satan, hebben elkaar geïntrigeerd en zijn hardvochtig over elkaar heen gegaan, zijn hun eerbied voor God kwijt en hun ongehoorzaamheid is te groot, ze hebben te veel opvattingen en ze behoren allemaal toe aan Satan. Zonder de tuchtiging en het oordeel van God kon de verdorven gezindheid van de mens niet worden gereinigd en kon hij niet gered worden. Wat uitgedrukt wordt door het werk van de vleesgeworden God in het vlees, is precies datgene wat door de Geest tot uitdrukking wordt gebracht en het werk dat Hij doet, wordt uitgevoerd overeenkomstig hetgeen gedaan is door de Geest. Als je heden geen kennis hebt van dit werk, dan ben je zo dwaas en heb je zoveel verloren! Als je Gods redding niet hebt bereikt, dan is je geloof religieus geloof en ben je een christen van religie. Omdat je de dode leer vasthoudt, ben je het nieuwe werk

van de Heilige Geest kwijtgeraakt; anderen, die een liefde voor God nastreven, zijn in staat om de waarheid en het leven te verwerven, terwijl jouw geloof niet in staat is om Gods goedkeuring te verkrijgen. In plaats daarvan ben je een boosdoener geworden, iemand die verderfelijk en haatdragend handelt, je bent het mikpunt geworden van Satans grappen en een gevangene van Satan. God moet niet door de mens worden geloofd, maar door hem worden liefgehad en door hem worden nagevolgd en aanbeden. Als je vandaag niet navolgt, zal de dag komen dat je zegt: "Waarom heb ik God toen niet goed gevolgd en Hem niet op de juiste manier tevredengesteld en geen veranderingen in mijn levensgezindheid nagestreefd? Hoe spijt het me dat ik me destijds niet aan God heb kunnen onderwerpen en niet de kennis van Gods woord nastreefde. God zei zoveel toen; hoe kon ik niet hebben nagevolgd? Ik was zo stom!" Je zult jezelf op een bepaald punt haten. Vandaag geloof je de woorden die ik zeg niet en besteed je er geen aandacht aan; wanneer de dag komt dat dit werk zich verspreidt en je het geheel ziet, zul je er spijt van hebben en op dat moment zul je verbluft zijn. Er zijn zegeningen, maar je weet niet hoe ervan te genieten en er is de waarheid, maar je volgt het niet na. Breng je geen minachting over jezelf? Vandaag, hoewel de volgende stap van Gods werk nog moet beginnen, is er niets uitzonderlijks aan de eisen die aan je worden gesteld en aan wat je wordt gevraagd om na te leven. Er is zoveel werk en er zijn zoveel waarheden; zijn ze het niet waard om door jou gekend te worden? Zijn Gods tuchtiging en oordeel niet in staat om je geest te doen ontwaken? Zijn Gods tuchtiging en oordeel niet in staat om jezelf te doen haten? Ben je tevreden om onder de invloed van Satan te leven, met vrede en vreugde en een beetje vleselijke troost? Ben jij niet de minste van alle mensen? Niemand is dwazer dan degenen die de zaligheid

hebben aanschouwd, maar niet streven om het te verkrijgen; dit zijn mensen die zich vergapen aan het vlees en genieten van Satan. Je hoopt dat je geloof in God geen uitdagingen of beproevingen met zich meebrengt, of de minste ontbering. Je streeft altijd die dingen na die waardeloos zijn en je hecht geen waarde aan het leven, in plaats daarvan plaats je je eigen extravagante gedachten voor de waarheid. Je bent zo waardeloos! Je leeft als een varken, wat voor verschil is er tussen jou en varkens en honden? Zijn zij die niet de waarheid nastreven en in plaats daarvan van het vlees houden, niet allemaal dieren? Zijn die doden zonder geesten niet allemaal wandelende lijken? Hoeveel woorden zijn er onder jullie gesproken? Is er maar een klein beetje werk gedaan onder jullie? Hoeveel heb ik aan jullie geleverd? En waarom heb je het niet verkregen? Waarover moet je klagen? Is het niet zo dat je niets hebt gekregen omdat je te verliefd bent op het vlees? En komt het niet omdat je gedachten te extravagant zijn? Is het niet omdat je te stom bent? Als je niet in staat bent om deze zegeningen te verkrijgen, kun je dan God de schuld geven omdat Hij je niet heeft gered? Wat je nastreeft is, om vrede te krijgen na in God te geloven, voor je kinderen om vrij te zijn van ziekte, voor je echtgenoot om een goede baan te hebben, voor je zoon om een goede vrouw te vinden, voor je dochter om een fatsoenlijke echtgenoot te vinden, voor je ossen en paarden om het land goed te ploegen, voor een jaar van goed weer voor je gewassen. Dat is wat je zoekt. Jouw streven is alleen om comfortabel te leven, dat er geen ongelukken met je familie gebeuren, dat de wind aan je voorbij trekt, dat je gezicht onaangetaast door gruis blijft, dat de gewassen van je familie niet worden overstroomd, dat je niet wordt beïnvloed door rampspoed, om te leven in Gods omhelzing, om te leven in een gezellig nest. Een lafaard zoals jij, die altijd het vlees nastreeft – heb

je een hart, heb je een geest? Ben je geen beest? Ik toon je de ware weg zonder iets terug te vragen, maar je streeft het niet na. Ben jij een van degenen die in God geloven? Ik schenk het echte mensenleven aan jou, maar je streeft het niet na. Ben jij niet anders dan een varken of een hond? Varkens streven niet naar het leven van de mens, ze streven er niet naar om gereinigd te worden en ze begrijpen niet wat het leven is. Elke dag slapen ze gewoon na gegeten te hebben. Ik heb je de ware weg getoond, maar je hebt het niet bereikt; je staat met lege handen. Ben je bereid om door te gaan in dit leven, het leven van een varken? Wat is de betekenis van zulke mensen die in leven zijn? Je leven is verachtelijk en onedel, je leeft te midden van vuiligheid en losbandigheid en je streeft geen enkel doel na; is jouw leven niet het meest onedele van allemaal? Heb je het lef om naar God te kijken? Als je op deze manier blijft ervaren, zul je dan niet niets verwerven? De ware weg is aan je getoond, maar of je het uiteindelijk wel of niet kunt bereiken hangt af van je eigen persoonlijke streven. Mensen zeggen dat God een rechtvaardige God is en dat zolang de mens Hem tot het einde volgt, Hij zeker onpartijdig zal zijn jegens de mens, want Hij is zeer rechtvaardig. Als de mens Hem tot het einde zou volgen, zou Hij de mens dan terzijde kunnen schuiven? Ik ben onpartijdig jegens alle mensen en beoordeel alle mensen met mijn rechtvaardige gezindheid, maar er zijn gepaste voorwaarden voor de eisen die ik aan de mens stel en wat ik eis moet door alle mensen worden bereikt, ongeacht wie ze zijn. Het maakt mij niet uit hoe uitgebreid of eerbiedwaardig je kwalificaties zijn; het maakt mij alleen uit of je op mijn manier wandelt en of je wel of niet houdt van en dorst naar de waarheid. Als je de waarheid mist en in plaats daarvan mijn naam beschaamt en niet handelt volgens mijn manier, alleen maar zonder zorg of bezorgdheid volgt, dan zal ik je op dat moment slaan en je

straffen voor je kwaad en wat heb je dan te zeggen? Zul je kunnen zeggen dat God niet rechtvaardig is? Als je heden hebt voldaan aan de woorden die ik heb gesproken, ben je het soort persoon dat ik goedkeur. Je zegt dat je altijd hebt geleden terwijl je God volgde, dat je Hem volgde door dik en dun en de goede en slechte tijden met Hem hebt gedeeld, maar je hebt niet naar de woorden die door God gesproken zijn geleefd; je wilt alleen maar elke dag voor God rennen en je voor God uitsloven, en hebt nooit gedacht om een leven van betekenis na te leven. Je zegt ook: "In ieder geval geloof ik dat God rechtvaardig is. Ik heb voor Hem geleden, ben druk voor Hem bezig geweest en heb mezelf aan Hem toegewijd en heb hard gewerkt ondanks dat ik geen erkenning ontving; Hij zal me zeker herinneren." Het is waar dat God rechtvaardig is, maar deze gerechtigheid is niet aangetast door onzuiverheden: het bevat geen menselijke wil en het is niet besmet door het vlees of menselijk handelen. Allen die opstandig zijn en tegenwerken en niet in overeenstemming zijn met Zijn weg, zullen gestraft worden; niemand van hen is vergeven en niemand wordt gespaard! Sommige mensen zeggen: "Vandaag de dag ben ik druk bezig voor u; wanneer het einde komt, kunt u mij dan een kleine zegen geven?" Dus ik vraag jou: "Heb je voldaan aan mijn woorden?" De gerechtigheid waarover je spreekt is gebaseerd op een handeling. Je denkt alleen maar dat ik rechtvaardig en onpartijdig tegenover alle mensen ben en dat allen die mij tot het einde volgen zeker zullen worden gered en mijn zegeningen zullen krijgen. Er is een innerlijke betekenis van mijn woorden die luidt: "Allen die mij tot het einde toe volgen, zijn er zeker van om gered te worden": zij die mij tot het einde volgen, zijn degenen die volledig door mij zullen worden gewonnen, zij zijn degenen die, nadat ze door mij zijn overwonnen, de waarheid zoeken en volmaakt worden gemaakt. Aan welke

voorwaarden heb jij voldaan? Je hebt alleen voor elkaar gekregen dat je mij tot het einde toe hebt gevolgd, maar wat nog meer? Heb je mijn woorden nageleefd? Je hebt een van mijn vijf vereisten bereikt, maar je bent niet van plan om de resterende vier te bereiken. Je hebt simpelweg het eenvoudigste, gemakkelijkste pad gevonden en nagevolgd met een houding waarbij je maar hoopte dat je geluk zou hebben. Betreffende zo'n persoon als jij is mijn rechtschapen gezindheid er een van tuchting en oordeel, het is er een van rechtvaardige vergelding en het is de rechtvaardige straf van alle boosdoeners; al diegenen die niet mijn weg bewandelen zullen zeker gestraft worden, zelfs als ze tot het einde volgen. Dit is de gerechtigheid van God. Wanneer deze rechtvaardige gezindheid wordt uitgedrukt in de straf voor de mens, zal de mens versteld staan en betreuren dat hij, terwijl hij God volgt, niet Zijn weg begaat. "Op dat moment leed ik slechts een beetje, terwijl ik God volgde, maar wandelde niet op de weg van God. Welke excuses zijn er? Er is geen andere keuze dan te worden getuchtigd!" Maar in gedachten denkt hij: hoe dan ook, ik ben tot het einde gevolgd, dus zelfs als u me tuchtigt, kan het geen al te zware tuchting zijn en na het eisen van deze tuchting, wilt u me nog steeds. Ik weet dat u rechtvaardig bent en mij niet voor altijd zo zult behandelen. Ik ben tenslotte niet zoals degenen die worden weggevaagd; degenen die zijn uitgeroeid, zullen een zware tuchting ontvangen, terwijl mijn tuchting lichter zal zijn. Gods rechtvaardige gezindheid is niet zoals je zegt. Het is niet zo dat degenen die goed zijn in het belijden van hun zonden soepel worden behandeld. Gerechtigheid is heiligheid en is een gezindheid die intolerant is ten opzichte van belediging door de mens en alles wat vuil is en niet veranderd is, is het doelwit van Gods afkeer. Gods rechtvaardige gezindheid is geen wet, maar een bestuurlijk decreet: het is een bestuurlijk decreet binnen het

koninkrijk en dit bestuurlijk decreet is de rechtvaardige straf voor iedereen die de waarheid niet bezit en niet is veranderd en er is geen marge voor redding. Want wanneer elke persoon naar soort wordt ingedeeld, zal het goede worden beloond en zal het kwaad worden gestraft. Het is wanneer de bestemming van de mens zal worden duidelijk gemaakt, het is de tijd dat het werk van de zaligheid zal eindigen, waarna het werk van het redden van de mens niet langer zal worden uitgevoerd en vergelding zal komen over iedereen die kwaad doet. Sommige mensen zeggen: "God herinnert Zich iedereen die vaak aan Zijn zijde staat. Hij zal niemand van ons vergeten. We worden gegarandeerd door God vervolmaakt. Hij zal Zich geen van hen herinneren die beneden ons staan, degenen onder hen die volmaakt zullen worden gemaakt, zijn gegarandeerd minder dan wij, die vaak God ontmoeten. Onder ons is niemand vergeten door God, wij zijn allemaal door God goedgekeurd en wij worden gegarandeerd door God vervolmaakt." Jullie hebben allemaal dergelijke opvattingen. Is dit rechtvaardigheid? Heb je de waarheid in praktijk gebracht of niet? Je verspreidt echt geruchten zoals deze – en je voelt je niet beschaamd!

Vandaag de dag streven sommige mensen ernaar door God gebruikt te worden, maar nadat ze zijn overwonnen, kunnen ze niet direct worden gebruikt. Als je, wanneer God mensen gebruikt, met betrekking tot de woorden die vandaag worden gesproken, nog steeds niet in staat bent om ze te verwezenlijken, dan ben je niet vervolmaakt. Met andere woorden, de komst van het einde van de periode waarin de mens volmaakt wordt gemaakt, zal bepalen of de mens zal worden geëlimineerd of gebruikt door God. Degenen die overwonnen zijn, zijn niets anders dan voorbeelden van passiviteit en negativiteit; het zijn proefexemplaren en modellen, maar ze zijn niets meer dan een

tegenpool. Alleen wanneer de levensgezindheid van de mens is veranderd en hij veranderingen van binnen en van buiten tot stand heeft gebracht, zal hij vervolmaakt geworden zijn. Wil je vandaag overwonnen worden of volmaakt worden gemaakt? Wat wil je bereiken? Heb je voldaan aan de voorwaarden om volmaakt te worden gemaakt? Welke mis je nog? Hoe moet je jezelf uitrusten en hoe moet je je tekortkomingen compenseren? Hoe zou je het pad moeten inslaan om vervolmaakt te worden? Hoe moet je je volledig onderwerpen? Je vraagt om vervolmaakt te worden, streef je nu dus naar heiligheid? Ben je iemand die tuchtiging en oordeel probeert te ervaren, zodat je gezuiverd mag worden? Je streeft ernaar om gereinigd te worden, dus ben je dan bereid om tuchtiging en oordeel te accepteren? Je vraagt om God te kennen, maar heb je kennis van Zijn tuchtiging en oordeel? Tegenwoordig is het grootste deel van het werk dat Hij bij je verricht, tuchtiging en oordeel; wat is jouw kennis van dit werk, dat bij jou is verricht? Heeft de tuchtiging en het oordeel dat je hebt meegemaakt je gereinigd? Heeft het je veranderd? Heeft het enig effect op je gehad? Ben je moe van zoveel werk van vandaag, van de vervloekingen, oordelen en onthullingen, of heb je het gevoel dat ze van groot nut voor je zijn? Je houdt van God, maar vanwege wat hou je van Hem? Heb je God lief omdat je alleen maar een beetje genade hebt ontvangen? Of hou je van God nadat je vrede en vreugde hebt verkregen? Of heb je God lief nadat je gereinigd bent door Zijn tuchtiging en oordeel? Waarom precies hou je van God? Aan welke voorwaarden heeft Petrus voldaan om vervolmaakt te worden? Nadat hij volmaakt was gemaakt, wat was toen de cruciale manier waarop het tot uitdrukking werd gebracht? Hield hij van de Heer Jezus omdat hij naar Hem verlangde, of omdat hij Hem niet kon zien, of omdat hij was verweten? Of hield hij nog meer van de

Heer Jezus omdat hij het lijden van beproevingen had aanvaard en zijn eigen vuiligheid en ongehoorzaamheid had leren kennen en de heiligheid van de Heer had leren kennen? Was zijn liefde voor God zuiverder geworden door Gods tuchtiging en oordeel, of door iets anders? Wat is het? Je houdt van God vanwege Gods gratie en omdat Hij je vandaag de dag een lichte zegening heeft gegeven. Is dit ware liefde? Hoe zou je van God moeten houden? Moet je Zijn tuchtiging en oordeel accepteren en, nadat je Zijn rechtvaardige gezindheid hebt gezien, in staat zijn om werkelijk van Hem te houden, zodat je volkomen overtuigd bent en kennis van Hem hebt? Kun je zeggen dat je God niet genoeg liefhebt, net zoals Petrus? Is hetgeen je nastreeft, om te worden overwonnen na tuchtiging en oordeel, of om te worden gereinigd, beschermd en verzorgd na tuchtiging en oordeel? Welke van deze jaag je na? Is jouw leven zinvol of zinloos en zonder waarde? Wil je het vlees, of wil je de waarheid? Verlang je naar oordeel of naar gemak? Nadat je zoveel van Gods werk hebt ervaren en de heiligheid en gerechtigheid van God hebt aanschouwd, hoe kun je nu dan navolgen? Hoe moet je dit pad bewandelen? Hoe moet je je liefde voor God in praktijk brengen? Heeft de tuchtiging en het oordeel van God enig effect op je gehad? Of je al dan niet kennis hebt van Gods tuchtiging en oordeel hangt af van waar je naar leeft en in welke mate je van God houdt! Je lippen zeggen dat je van God houdt, maar waarnaar je leeft is de oude, verdorven gezindheid; je hebt geen eerbied voor God en nog minder heb je een geweten. Houden zulke mensen van God? Zijn zulke mensen loyaal aan God? Zijn zij degenen die Gods tuchtiging en oordeel accepteren? Je zegt dat je van God houdt en in Hem gelooft, maar toch laat je je opvattingen niet los. In je werk, het binnengaan, de woorden die je spreekt en in je leven, is er geen manifestatie van je liefde voor

God en er is geen eerbied voor God. Is dit iemand die tuchtiging en oordeel heeft gekregen? Kan zo iemand Petrus zijn? Hebben zij die net als Petrus zijn, alleen de kennis, maar niet de naleving? Wat is de voorwaarde tegenwoordig, die vereist dat de mens een echt leven leidt? Waren de gebeden van Petrus niets meer dan woorden die uit zijn mond kwamen? Waren het niet de woorden van diep uit zijn hart? Heeft Petrus alleen gebeden en de waarheid niet in praktijk gebracht? Voor wiens belang is je navolging? Hoe moet ervoor zorgen dat je zelf bescherming en reiniging verkrijgt tijdens Gods tuchtiging en oordeel? Is Gods tuchtiging en oordeel geen voordeel voor de mens? Is alle oordeel een straf? Zou het kunnen dat alleen vrede en vreugde, alleen materiële zegeningen en tijdelijk gemak, gunstig zijn voor het leven van de mens? Als de mens in een aangename en comfortabele omgeving leeft, zonder een leven van oordeel, zou hij dan kunnen worden gereinigd? Als de mens wenst te veranderen en gereinigd te worden, hoe moet hij dan accepteren om volmaakt gemaakt te worden? Welk pad moet je vandaag kiezen?

Jullie moeten het werk begrijpen; volg niet in verwarring!

Op dit moment zijn er veel mensen die op een verwarde manier geloven. Jullie zijn te nieuwsgierig, jullie verlangen naar zegeningen is te groot en jullie streven er niet genoeg naar om het leven te zoeken. De mensen van tegenwoordig zijn vol enthousiasme in hun geloof in Jezus. Jezus zal hen mee terugnemen naar het hemelse thuis, dus hoe zouden ze niet kunnen geloven? Sommige mensen zijn hun leven lang gelovig; zelfs na veertig of vijftig jaar lang

te hebben geloofd, worden ze het lezen van de Bijbel nooit moe. Dit komt doordat ze denken^[a] dat ze, wat er ook gebeurt, in de hemel zullen komen zolang ze maar geloven. Jullie hebben God nog maar een paar jaar langs dit pad gevolgd, en toch hebben jullie al gewankeld; jullie zijn je doorzettingsvermogen kwijtgeraakt, want jullie verlangen om zegeningen te verkrijgen is te sterk. Jullie wandel op deze ware weg wordt gestuurd door jullie verlangen om zegeningen te verkrijgen en door jullie nieuwsgierigheid. Jullie hebben bepaald niet veel begrip van deze fase van het werk. Veel van wat ik tegenwoordig zeg, is niet gericht aan degenen die in Jezus geloven, en ik zeg het ook niet om hun noties te weerleggen. In feite zijn deze noties die worden blootgelegd precies dezelfde als de noties die er binnen jullie bestaan, want jullie begrijpen niet waarom de Bijbel opzij is gelegd, waarom ik zeg dat het werk van Jehova oud is geworden, of waarom ik zeg dat het werk van Jezus oud is geworden. Het is een feit dat jullie veel noties koesteren die jullie niet hardop hebben gezegd, en ook een heleboel zienswijzen die diep in jullie hart besloten liggen, en dat jullie gewoon maar de menigte volgen. Denken jullie echt dat jullie niet veel noties koesteren? Het is alleen zo dat jullie er niet over praten! In feite volgen jullie God alleen oppervlakkig, komen jullie helemaal niet om de ware weg te zoeken en zijn jullie niet gekomen met het voornemen om het leven te verkrijgen. Jullie houding is er een van eenvoudigweg willen zien wat er zal gebeuren. Omdat jullie veel van jullie oude noties niet hebben laten varen, is er onder jullie niemand die zichzelf volledig heeft kunnen opofferen. Nu jullie op dit punt zijn aangekomen, blijven jullie je zorgen maken over je eigen lot. Jullie gedachten malen dag en nacht, jullie kunnen je eigen lot nooit loslaten. Denk je dat ik, wanneer ik spreek over de farizeeën, het heb over de 'oude mannen' in de religie? Zijn jullie zelf geen

vertegenwoordigers van de meest geavanceerde farizeeën van het huidige tijdperk? Denk je dat ik, wanneer ik degenen noem die mij aan de Bijbel afmeten, het uitsluitend heb over die Bijbelkenners uit religieuze kringen? Geloof je dat ik, wanneer ik spreek over degenen die God opnieuw aan het kruis aan het nagelen zijn, het heb over de leiders van religieuze kringen? Zijn jullie niet de allerbeste acteurs voor deze rol? Denk je dat alle woorden die ik uit om de noties van mensen te weerleggen alleen maar een uiting van spot zijn jegens de dominees en ouderlingen van de religie? Hebben jullie niet eveneens een rol gespeeld in al deze dingen? Ben je ervan overtuigd dat jullie weinig noties koesteren? Het is eenvoudig zo, dat jullie allemaal hebben geleerd om nu zo slim te zijn. Jullie spreken niet over de dingen die jullie niet begrijpen en jullie verraden je gevoelens erover niet, maar een hart van eerbied en onderwerping bestaat er gewoon niet in jullie. In jullie optiek zijn studeren, observeren en wachten de beste manieren waarop jullie tegenwoordig kunnen praktiseren. Jullie hebben geleerd te slim te zijn. Maar beseffen jullie wel dat dit een soort psychologische sluwheid is? Denken jullie dat een moment van slimheid van jullie kant je zal helpen om aan eeuwige tuchting te ontkomen? Jullie hebben geleerd zo 'wijs' te zijn! Bovendien stellen sommige mensen me vragen als deze: "Als mensen in religieuze kringen me op een dag vragen: 'Waarom heeft jullie God geen enkel wonder verricht?', hoe moet ik dat dan uitleggen?" Vandaag de dag is dat niet alleen iets wat mensen uit religieuze kringen zouden vragen; het is ook het geval dat jij het werk van tegenwoordig niet begrijpt, en handelt op basis van te veel noties. Weet je nog steeds niet naar wie ik verwijs wanneer ik religieuze functionarissen noem? Weet je niet voor wie ik de Bijbel uitleg? Weet je niet voor wie ik spreek wanneer ik de drie fases van Gods werk toelicht? Zouden jullie zo

gemakkelijk overtuigd zijn als ik die dingen niet zei? Zouden jullie zo gemakkelijk het hoofd buigen? Zouden jullie die oude noties zo gemakkelijk opzijleggen? Vooral die 'mannelijke mannen' die zich nooit aan iemand hebben onderworpen – zouden zij zich zo gemakkelijk onderwerpen? Hoewel jullie menselijkheid van een inferieure klasse is en jullie erg laag van kaliber zijn, minder ontwikkelde hersenen hebben en geen heel lange geschiedenis van geloof in God hebben, weet ik dat jullie in feite behoorlijk veel noties hebben, en dat jullie je van nature niet lichtvaardig onderwerpen aan wie dan ook. Tegenwoordig zijn jullie echter in staat je te onderwerpen, want jullie zijn verplicht en hulpeloos; jullie zijn tijgers in een ijzeren kooi en kunnen je vaardigheden niet de vrije loop laten. Zelfs als jullie vleugels hadden, zouden jullie het moeilijk vinden om te vliegen. Hoewel er jullie geen zegeningen geschonken zijn, zijn jullie niettemin bereid om te volgen. Dit is echter niet jullie kracht als 'goede mannen'; eerder wil dit zeggen dat jullie grondig neergeslagen en ten einde raad zijn. Het wil zeggen dat al dit werk jullie heeft neergeslagen. Als er ook maar iets was wat jullie konden bereiken, zouden jullie niet zo gehoorzaam zijn als jullie vandaag zijn, want eerder waren jullie allemaal wilde ezels in de wildernis. Wat er vandaag wordt gezegd, is daarom niet alleen maar gericht aan mensen van verschillende religies en denominaties, en is ook niet alleen maar bedoeld om hun noties te weerleggen; het is bedoeld om jullie noties te weerleggen.

Het oordeel van rechtvaardigheid is begonnen. Zal God nog steeds dienen als zondoffer voor mensen? Zal Hij opnieuw de grote dokter voor hen spelen? Heeft God geen groter gezag dan dit? Een groep mensen is al compleet gemaakt en is opgenomen voor de troon. Zal Hij nog steeds demonen uitdrijven en zieken genezen? Is dat niet te zeer verouderd? Zal getuigenis mogelijk zijn

als dit doorgaat? Kan één keer aan het kruis genageld zijn ervoor zorgen dat God voor eeuwig gekruisigd blijft? Kan Hij één keer demonen uitdrijven en ze eeuwig blijven uitdrijven? Geldt dit niet als vernedering? Pas wanneer deze fase van het werk verhevener is dan de vorige, zal het tijdperk vooruitgang boeken, en dan zullen de laatste dagen aanbreken, en zal het tijd zijn dat dit tijdperk eindigt. Mensen die de waarheid nastreven, moeten er daarom op letten dat ze visies doorgronden; dit is het fundament. Telkens wanneer ik met jullie communiceer over visies, zie ik sommige mensen indommelen: hun oogleden worden zwaar, ze zijn onwillig om te luisteren. Anderen vragen: "Waarom luister je niet?" Ze antwoorden: "Dit helpt mijn leven of mijn intrede in de werkelijkheid niet. Wat wij willen, zijn beoefeningspaden." Telkens wanneer ik spreek over het werk in plaats van over beoefeningspaden, zeggen ze: "Zodra u over het werk begint, begin ik in slaap te vallen." Terwijl ik over de beoefeningspaden begin te praten, beginnen zij aantekeningen te maken, en wanneer ik het werk weer begin uiteen te zetten, stoppen ze opnieuw met luisteren. Weten jullie waar je nu mee toegerust moet zijn? Eén aspect ervan heeft te maken met visies over het werk, en het andere aspect is je beoefening. Je moet beide aspecten begrijpen. Als je geen visies hebt bij je streven om vooruitgang te boeken in het leven, zul je geen fundament hebben. Als je alleen beoefeningspaden hebt, zonder de geringste visie, en totaal geen begrip van het algemene managementplan, ben je een nietsnut. Je moet de waarheden begrijpen waar visies bij komen kijken, en wat betreft de waarheden die betrekking hebben op beoefening, moet je gepaste beoefeningspaden vinden nadat je ze hebt begrepen. Je moet praktiseren in overeenstemming met de woorden, en binnengaan in overeenstemming met je toestanden. Visies zijn het fundament, en als je geen aandacht schenkt aan dit

feit, zul je niet helemaal tot het einde kunnen blijven volgen. Wanneer je op zo'n manier ervaart, zal je op een dwaalspoor terechtkomen of neervallen en falen. Je zult op geen enkele manier kunnen slagen! Mensen die geen grote visies als hun fundament hebben, kunnen alleen maar falen; ze kunnen niet slagen. Je kunt niet standvastig zijn! Weet je wat er komt kijken bij geloof in God? Weet je wat het betekent om God te volgen? Welk pad zou je begaan zonder visies? Bij het werk van tegenwoordig zul je, als je geen visies hebt, geenszins compleet gemaakt kunnen worden. In wie geloof je? Waarom geloof je in Hem? Waarom volg je Hem? Zie je je geloof als een soort spel? Ga je met je leven om als een soort speeltje? De God van tegenwoordig is de grootste visie. Hoeveel van Hem ken je? Hoeveel van Hem heb je gezien? Is het fundament van je geloof in God stabiel, nu je de God van tegenwoordig hebt gezien? Denk je dat je gered zult worden zolang je op deze verwarde manier meeloopt? Denk je dat je vis kunt vangen in troebel water? Is het zo simpel? Hoeveel noties over de woorden die God tegenwoordig uit heb je opzijgezet? Heb je een visie van de God van tegenwoordig? Waarin ligt je begrip van de God van tegenwoordig? Je gelooft altijd dat je Hem^[b] kunt verkrijgen door Hem alleen maar te volgen of door Hem alleen maar te zien, en dat niemand je ertoe kan brengen om te vertrekken. Neem niet aan dat het zo gemakkelijk is om God te volgen. De sleutel is dat je Hem moet kennen, Zijn werk moet kennen en de wil moet hebben om tegenspoed te verdragen omwille van Hem, om je leven voor Hem op te offeren en om door Hem vervolmaakt te worden. Dit is de visie die je zou moeten hebben. Het voldoet niet als je gedachten altijd gericht zijn op het genieten van genade. Neem niet aan dat God hier alleen maar is voor het plezier van de mensen, of alleen maar om hun genade te schenken. Dan zou je je vergissen!

Als men zijn leven niet kan riskeren om Hem te volgen, en als men niet alle wereldse bezittingen kan opgeven om te volgen, dan zal men Hem beslist niet tot het einde kunnen volgen! Je moet visies hebben als je fundament. Als je op een dag onheil overkomt, wat hoor je dan te doen? Zou je nog steeds in staat zijn Hem te volgen? Zeg niet lichtvaardig of je tot het einde zou kunnen volgen. Je kunt beter eerst je ogen wijd openen om te zien welke tijd het nu precies is. Hoewel jullie momenteel misschien als pilaren van de tempel zijn, zal er een tijd komen waarin zulke pilaren allemaal door wormen zullen worden aangevreten, waardoor de tempel zal instorten, want op het moment zijn er zo veel visies die jullie niet hebben. Jullie besteden alleen aandacht aan jullie eigen wereldjes, en jullie weten niet wat de meeste betrouwbare en geschikte manier van zoeken is. Jullie letten niet op de visie van het werk van tegenwoordig, en bewaren deze dingen evenmin in jullie hart. Hebben jullie erover nagedacht dat jullie God je op een dag op een volledig onbekende plek zal plaatsen? Kunnen jullie je voorstellen wat er op een dag, wanneer ik alles van jullie zou kunnen wegrukken, van je zou worden? Zou jullie energie op die dag zijn zoals die nu is? Zou jullie geloof opnieuw verschijnen? Bij het volgen van God moeten jullie deze grootste visie die 'God' is kennen: dit is het belangrijkste. Neem ook niet aan dat jullie, als jullie afstand nemen van wereldse mensen om te worden geheiligd, noodzakelijkerwijs deel zullen uitmaken van Gods familie. Vandaag de dag is het God Zelf die werkt te midden van de schepping; Hij is het die onder de mensen is verschenen om Zijn eigen werk te doen – niet om campagnes uit te voeren. Nog geen handvol van jullie is in staat om te weten dat het werk van tegenwoordig het werk is van de God in de hemel die vleesgeworden is. Dit gaat er niet om dat er van jullie uitstekende, getalenteerde personen wordt gemaakt; dit is om jullie te

helpen de betekenis van het menselijke leven te kennen, de bestemming van mensen te kennen en God en Zijn totaliteit te kennen. Je moet weten dat je een object van de schepping bent in de handen van de Schepper. Wat je moet begrijpen, wat je moet doen en hoe je God moet volgen – zijn dit niet de waarheden die je moet begrijpen? Zijn het niet de visies die je moet zien?

Wanneer mensen eenmaal visies hebben gehad, bezitten ze een fundament. Als je op basis van dit fundament praktiseert, zal het veel gemakkelijker zijn om binnen te gaan. Als zodanig zul je geen bedenkingen hebben wanneer je eenmaal een fundament hebt om binnen te gaan, en zal het heel gemakkelijk voor je zijn om binnen te gaan. Dit aspect van het begrijpen van visies en het kennen van het werk van God is cruciaal; het moet deel uitmaken van jullie uitrusting. Als je niet bent uitgerust met dit aspect van de waarheid, en alleen weet hoe je over beoefeningspaden moet praten, zul je enorm gebrekkig zijn. Ik heb ontdekt dat velen van jullie dit aspect van de waarheid niet benadrukken, en wanneer jullie ernaar luisteren, lijken jullie alleen maar naar woorden en doctrines te luisteren. Op een dag zul je aan het kortste eind trekken. Deze dagen zijn er sommige uitspraken die je niet volledig begrijpt en die je niet aanvaardt; in zulke gevallen moet je geduldig zoeken, dan zal de dag komen waarop je het wél zult begrijpen. Rust jezelf geleidelijk uit met steeds meer visies. Zelfs als je alleen maar een paar geestelijke doctrines begrijpt, is dat nog altijd beter dan geen aandacht schenken aan de visies, en nog altijd beter dan geen enkele geestelijke doctrine begrijpen. Dit alles helpt bij je intrede, en zal die twijfels die je hebt wegnemen. Het is beter dan dat je vol noties zit. Je zult er een stuk beter voor staan als je deze visies als fundament hebt. Je zult totaal geen bedenkingen hebben, en vrijmoedig en met vertrouwen kunnen binnengaan.

Waarom zou je moeite doen om God altijd op zo'n verwarde manier en vol twijfels te volgen? Is dat niet hetzelfde als je kop in het zand steken? Hoe aardig zou het zijn om het koninkrijk sierlijk en trots binnen te schrijden! Waarom zou je er zo veel bedenkingen op nahouden? Laat je jezelf niet gewoon door een pure hel gaan? Wanneer je eenmaal begrip hebt verworven van het werk van Jehova, van het werk van Jezus en van deze fase van het werk, zul je een fundament hebben. Op dit moment stel je je misschien voor dat dat heel eenvoudig is. Sommige mensen zeggen: "Wanneer de tijd daar is en de Heilige Geest het grote werk begint, zal ik over al deze dingen kunnen praten. Het feit dat ik het op dit moment niet echt begrijp, komt doordat de Heilige Geest me niet zo heel veel heeft verlicht." Zo gemakkelijk is het niet. Het is niet zo dat je, als je bereid bent de waarheid^[c] nu te aanvaarden, die meesterlijk zult gebruiken wanneer de tijd daar is. Dat is niet per se het geval! Je gelooft dat je op het moment erg goed toegerust bent, en dat je geen probleem zou hebben met het reageren op die religieuze mensen en de grootste theoretici, of zelfs met het weerleggen van hen. Zou je dat echt kunnen? Van welk begrip kun je spreken, met alleen die oppervlakkige ervaring van je? Uitgerust worden met de waarheid, de strijd van de waarheid strijden en getuigen van Gods naam zijn niet wat je denkt – dat zolang God werkt, alles zal worden volbracht. Tegen die tijd zul je misschien voor een raadsel worden gesteld door de een of andere vraag, en dan zul je met je mond vol tanden staan. De sleutel is of je wel of geen duidelijk begrip hebt van deze fase van het werk, en hoeveel je er werkelijk over weet. Als je de vijandelijke machten niet kunt overwinnen of de machten van de religie niet kunt verslaan, zul je dan niet waardeloos zijn? Je hebt het werk van tegenwoordig ervaren, het met je eigen ogen gezien en met je eigen oren gehoord, maar als je

uiteindelijk niet kunt getuigen, zul je dan nog steeds de gotspe hebben om te blijven leven? Wie zou je onder ogen kunnen komen? Stel je nu niet voor dat het zo eenvoudig zal zijn. Het werk van de toekomst zal niet zo eenvoudig zijn als jij je voorstelt; in de oorlog van de waarheid vechten is niet zo gemakkelijk, niet zo ongecompliceerd. Op dit moment moet je worden toegerust; als je niet met de waarheid bent toegerust, zul je niet weten wat te doen wanneer de tijd daar is en de Heilige Geest niet op een bovennatuurlijke manier werkt.

Voetnoten:

- a. In de oorspronkelijke tekst staat niet de zinsnede 'ze denken'.
- b. In de oorspronkelijke tekst staat niet het woord 'Hem'.
- c. In de oorspronkelijke tekst staat niet de zinsnede 'de waarheid'.

Hoe je het laatste stuk van het pad moet bewandelen

Julie bevinden je nu op het laatste stuk van het pad en dit is een cruciaal deel van het pad. Misschien heb je veel geleden, hard gewerkt, vele wegen bereisd en vele preken gehoord; het was misschien niet eenvoudig om terecht te komen waar je nu bent. Als je het lijden waarmee je op dit moment wordt geconfronteerd niet kunt dragen en doorgaat zoals je in het verleden deed, kun je niet worden vervolmaakt. Deze woorden zijn niet bedoeld om je bang te maken: het is gewoon zo. Nadat Petrus veel van Gods werk onderging, kreeg hij inzicht in sommige dingen en ook veel onderscheidingsvermogen. Hij begon veel meer te begrijpen over het principe van dienstbaarheid en kon zichzelf later

helemaal wijden aan wat Jezus aan hem toevertrouwde. De grootse loutering die hij ontving, kwam vooral voort uit het gevoel dat hij, voor de dingen die hij zelf had gedaan, God zoveel verschuldigd was en dat hij Hem nooit zou kunnen terugbetalen. Petrus herkende ook dat de mens zeer verdorven is, waardoor hij zich in zijn geweten schuldig voelde. Jezus had veel tegen Petrus gezegd, maar op het moment dat deze dingen gezegd werden, kon Petrus maar een klein deel ervan begrijpen en soms koesterde hij nog steeds wat weerstand en rebellie. Nadat Jezus aan het kruis werd genageld, ervaarde hij eindelijk een soort van ontwaken en maakte zichzelf zeer ernstige verwijten. Uiteindelijk kwam hij op het punt waar hij het niet langer aanvaardbaar vond om onjuiste ideeën te hebben. Hij kende zijn eigen gesteldheid erg goed, evenals de heiligheid van de Heer. Daarom groeide er in hem een nog groter liefhebbend hart voor de Heer en richtte hij zich meer op zijn eigen leven. Om deze reden onderging hij vele ontberingen, en hoewel het soms leek alsof hij een ernstige ziekte onder de leden had en zelfs alsof hij dood was, begreep hij meer over zichzelf nadat hij meerdere keren op deze manier was gelouterd, en ontwikkelde hij ware liefde voor de Heer. Je zou kunnen zeggen dat hij zijn hele leven doorbracht met gelouterd worden, en meer nog zelfs, met getuchtigd worden. Zijn ervaring was anders dan van ieder ander en zijn liefde overtrof die van ieder ander die niet was vervolmaakt. De reden dat hij als model werd geselecteerd was dat hij de meeste pijn ervaarde in zijn leven, en dat zijn ervaringen het meest succesvol waren. Als jullie werkelijk het laatste stuk van het pad kunnen bewandelen zoals Petrus, is er niet één enkel schepsel dat jullie zegeningen kan wegnemen.

Petrus was een gewetensvolle man, maar zelfs met een menselijkheid als de zijne was het onvermijdelijk dat hij opstandige en rebellerende ideeën had toen

hij Jezus begon te volgen. Maar terwijl hij Jezus volgde, nam hij deze zaken niet serieus en dacht dat dit gewoon was zoals mensen moesten zijn. Hij voelde daarom in het begin geen afkeuring en werd ook niet aangepakt. Jezus nam de reacties van Petrus niet serieus en lette er niet op, maar ging door met het werk dat Hij moest doen. Hij deed niet aan muggenziften met Petrus en de anderen. Je zou kunnen zeggen: "Wist Jezus misschien niet van deze ideeën die zij hadden?" Helemaal niet! Het was omdat Hij Petrus heel goed snapte. Je zou zelfs kunnen zeggen dat Hij echt begrip voor hem had en daarom geen maatregelen tegen hem nam. Hij haatte de mensheid, maar had ook medelijden met hen. Zijn er onder jullie niet velen die zich ook verzetten, zoals Paulus, en die allerlei noties hebben, zoals Petrus toen over de Heer Jezus had? Ik kan je zeggen dat je beter niet te veel op je derde zintuig vertrouwt, het zintuig van de perceptie, dat onbetrouwbaar is en lang geleden al door de verdorvenheid van Satan geheel werd verwoest. Denk je dat je perceptie perfect en zonder gebreken is? Paulus verzette zich vele malen tegen de Heer Jezus, maar Jezus reageerde niet. Was het misschien zo dat Jezus de zieken kon genezen en demonen kon verjagen, maar de 'demon' in Paulus niet kon verdrijven? Hoe komt het dat pas nadat Jezus was herrezen en naar de hemel was opgestegen, terwijl Paulus de discipelen van Jezus moedwillig bleef aanhouden, Jezus eindelijk aan hem verscheen op de weg naar Damascus en hem neersloeg? Reageerde de Heer Jezus misschien te langzaam? Of kwam het doordat Hij geen gezag had toen Hij een menselijk lichaam bezat? Denk je dat ik het niet weet wanneer je achter mijn rug om stiekem vernietigend bent en weerstand biedt? Denk je dat je het greintje verlichting dat je put uit de Heilige Geest kunt gebruiken om je tegen mij te verzetten? Toen Petrus onvolwassen was,

koesterde hij allerlei ideeën over Jezus, dus waarom werden hem geen verwijten gemaakt? Op dit moment doen veel mensen dingen zonder verwijten te krijgen, en zelfs wanneer hen duidelijk wordt gezegd dat ze niet goed bezig zijn, luisteren ze niet. Komt dit niet geheel door de opstandigheid van de mens? Ik heb nu zoveel gezegd, maar je hebt nog steeds geen greintje perceptie van je geweten, dus hoe kun je dan het laatste stuk van het pad bewandelen en blijven doorlopen tot het einde van het pad? Denk je niet dat dit een vraag van monumentale proporties is?

Nadat de mensen zijn overwonnen, kunnen zij de orkestratie van God gehoorzamen; ze hebben zowel hun geloof als hun wil waarmee ze van God houden, en ze vertrouwen hierop om Hem te volgen. Hoe kan dan het laatste stuk van het pad worden bewandeld? In de dagen waarin je tegenspoed ervaart, moet je alle ontberingen ondergaan en moet je de wilskracht hebben om te lijden; alleen op deze manier kun je dit stuk van het pad goed bewandelen. Denk je dat het zo gemakkelijk is om dit stuk van het pad te gaan? Je moet weten welke rol je moet vervullen; jullie moet jullie kaliber vergroten en jezelf uitrusten met voldoende waarheid. Dit is niet in één of twee dagen geklaard, en het is niet zo eenvoudig als je denkt! Het laatste stuk van het pad bewandelen is afhankelijk van het soort geloof en de wilskracht die je echt hebt. Misschien zie je niet dat de Heilige Geest in jou werkt of misschien kun je het werk van de Heilige Geest in de kerk niet ontdekken, en ben je daarom pessimistisch en teleurgesteld, en wanhopig over de weg die voor je ligt. Met name de grote strijders uit het verleden zijn allemaal gesneuveld – is dat geen klap in je gezicht? Hoe moet je deze zaken bekijken? Heb je vertrouwen of heb je dat niet? Begrijp je het werk

van vandaag helemaal, of begrijp je het niet? Deze dingen kunnen bepalen of je het laatste stuk van het pad met succes kunt bewandelen.

Waarom wordt er gezegd dat jullie je nu op het laatste stuk van het pad bevinden? Dat komt omdat jullie nu alles hebben begrepen dat jullie moeten begrijpen, en omdat ik jullie alles heb verteld dat mensen moeten bereiken. Ik heb jullie ook alles verteld over wat aan jullie is toevertrouwd. Het pad dat jullie nu bewandelen is dus het laatste deel van het pad waarover ik mensen leid. Ik eis enkel dat jullie de vaardigheid om onafhankelijk te leven onder de knie krijgen; je zult altijd, op ieder moment, een weg te bewandelen hebben, je zult net als hiervoor je kaliber vergroten, normaal gesproken de woorden van God lezen, en een normaal menselijk leven leiden. Ik leid je nu om op deze manier te leven, maar zul je dat ook kunnen wanneer ik je in de toekomst niet leid? Zul je dan door kunnen gaan? Dit was de ervaring van Petrus: als Jezus hem leidde, had hij geen begrip; hij was altijd zo zorgeloos als een kind en niet serieus over de dingen die hij deed. Pas nadat Jezus was vertrokken, begon hij zijn normale menselijke leven. Zijn betekenisvolle leven begon pas na het vertrek van Jezus. Hoewel hij iets van het verstand van normale menselijkheid bezat en sommige dingen die een normaal mens zou moeten bezitten, kregen zijn ware ervaring en streven toch pas een nieuw begin na het vertrek van Jezus. In welke situatie bevinden jullie je op dit moment? Ik leid je nu op deze manier en je vindt dat fantastisch. Er zijn geen situaties en beproevingen die je overkomen, maar op deze manier valt niet te zien welke gestalte je eigenlijk hebt, en valt niet te zien of je werkelijk iemand bent die de waarheid nastreeft. Met je mond zeg je dat je je eigen essentie begrijpt, maar dat zijn lege woorden. Pas in de toekomst, wanneer de feiten tot je komen, zal je begrip worden geverifieerd. Op dit moment

heb je het volgende begrip: ik begrijp dat mijn eigen vlees zeer verdorven is en dat de essentie van het vlees van de mens is om in opstand te komen en zich te verzetten tegen God. Gods oordeel en tuchtiging kunnen ontvangen is de manier waarmee Hij mensen verheft. Ik heb dat nu begrepen en ik ben bereid om Gods liefde terug te betalen. Maar dat is gemakkelijk gezegd. Later, wanneer je tegenspoed, beproevingen en lijden ondergaat, zal het niet gemakkelijk zijn om deze dingen te ondergaan. Jullie volgen deze weg iedere dag, maar kunnen jullie ervaring nog steeds niet voortzetten. Het zou nog erger zijn als ik jullie los zou laten en geen aandacht meer zou geven; de meeste mensen zouden neervallen en in een zoutpilaar veranderen, het teken van schaamte. Zulke mogelijkheden zijn zeer reëel. Maak je je hier geen zorgen over, ben je hier niet verontrust of bezorgd over? Petrus onderging zo'n situatie en heeft dit soort lijden ervaren, maar hij bleef rechtop staan. Als jij deze situatie zou moeten ondergaan, zou je dan rechtop kunnen blijven staan? De dingen die Jezus zei en het werk dat Hij deed toen Hij op aarde was, hebben Petrus een fundament gegeven van waaruit hij zijn latere pad heeft bewandeld. Kunnen jullie dat niveau bereiken? De paden die je hebt bewandeld en de waarheden die je hebt begrepen – kunnen deze het fundament vormen waarop je rechtop kunt blijven staan in de toekomst? Kunnen deze dingen je visie worden om later rechtop te blijven staan? Ik zal jullie de waarheid vertellen – je zou kunnen zeggen dat wat mensen momenteel begrijpen allemaal doctrines zijn. Dit is omdat ze geen ervaring hebben met alle dingen die ze begrijpen. Dat je tot nu toe door hebt kunnen gaan komt helemaal doordat je geleid bent door nieuw licht. Het komt niet doordat je gestalte een bepaald niveau heeft bereikt, maar meer doordat mijn woorden je naar het heden hebben geleid; het komt niet doordat je een sterk geloof hebt, maar meer door de

wijsheid van mijn woorden, die ervoor hebben gezorgd dat je niets anders kon dan te blijven volgen tot de dag van vandaag. Als ik nu niet meer zou spreken, mijn stem stil zou vallen, zou je niet verder kunnen en zou je onmiddellijk tot stilstand komen en niet langer vooruit gaan. Is dat niet jullie ware gestalte? Jullie hebben geen idee vanuit welke aspecten jullie moeten binnengaan en in welke aspecten jullie kunnen goedmaken wat jullie missen. Jullie snappen niet hoe je een betekenisvol menselijk leven kunnen naleven, hoe je Gods liefde kunt terugbetalen of hoe je getuige kunt zijn op een wijze die krachtig en klinkend is. Jullie zijn totaal niet in staat om deze dingen te bereiken. Jullie zijn zowel lui als dom! Jullie kunnen alleen maar op iets anders leunen, en waar jullie op leunen, is nieuw licht en de Ene die voorop loopt en jullie leidt. Dat je door hebt kunnen gaan tot vandaag komt doordat je volledig hebt vertrouwd op nieuw licht en de laatste uitspraken. Jullie lijken helemaal niet op Petrus, die bedreven was in het nastreven van de ware weg, of op Job, die toegewijd kon zijn aan het eren van Jehova en kon geloven dat Jehova God was, hoe Jehova hem ook beproefde en ongeacht of Hij hem wel of niet zegende. Kun jij dat? Hoe zijn jullie overwonnen? Eén aspect is oordeel, tuchtiging en vervloeking, en een ander aspect betreft mysteriën die jullie overwinnen. Jullie zijn allemaal als ezels. Als het niet verheven genoeg is waar ik over spreek, als er geen mysteriën zijn, kunnen jullie niet worden overwonnen. Als het een persoon was die preekte en gedurende een periode over hetzelfde preekte, zouden jullie binnen twee jaar allemaal weggaan en je verspreiden; jullie zouden niet verder kunnen gaan. Jullie weten niet hoe je dieper moet gaan en snappen niet hoe jullie de waarheid of de weg van het leven moeten nastreven. Het enige dat jullie snappen is dat je iets ontvangt dat nieuw lijkt, zoals horen over mysteriën of visies, of over hoe God

gewoon was te werken, of over de ervaringen van Petrus, of de achtergrond van de kruisiging van Jezus ... Jullie willen alleen over deze dingen horen en hoe meer jullie luisteren, des te meer energie jullie voelen. Jullie luisteren gewoon naar dit alles om jullie zorgen en verveling te verdrijven. Jullie levens worden geheel in stand gehouden door deze nieuwe dingen. Denk je dat je door je eigen geloof het punt hebt bereikt waar je vandaag bent? Is dit niet het armzalige, erbarmelijke gedeelte van de gestalte die jullie bezitten? Waar is jullie integriteit? Waar is jullie menselijkheid? Bezitten jullie menselijk leven? Hoeveel van de elementen om te worden vervolmaakt bezitten jullie? Is wat ik zeg geen feit? Ik spreek en werk op deze manier, maar jullie hebben daar nog steeds nauwelijks aandacht voor. Terwijl jullie volgen, kijken jullie ook. Jullie houden altijd de schijn van onverschilligheid op en jullie zijn steeds aan jullie neusring mee te voeren. Dit is hoe jullie allemaal verder zijn gegaan; wat jullie heeft geleid tot waar je vandaag bent, is uitsluitend tuchtiging, loutering en kastijding. Als er enkel een aantal preken over het leven binnengaan werd gepreekt, zouden jullie allemaal dan niet al lang geleden zijn weggeglip? Ieder van jullie is een grotere snob dan de ander, maar in werkelijkheid zit er niets anders dan vies water in jullie buik! Je hebt het alleen maar tot nu vol kunnen houden omdat je een paar mysteriën bent gaan begrijpen, sommige dingen die mensen niet eerder hebben begrepen. Jullie hebben geen reden om niet te volgen, dus jullie konden je ternauwernood sterken en de menigte volgen. Dit is enkel het resultaat dat is behaald door mijn woorden en het is zeker niet een prestatie die jullie zelf hebben bereikt. Jullie hebben niets om over op te scheppen. In deze fase van het werk zijn jullie dus vooral naar het heden geleid door middel van woorden. Wie van jullie zou anders in staat zijn om te gehoorzamen? Wie zou in staat zijn om vol te houden tot nu

toe? Vanaf het begin wilden jullie bij de eerste gelegenheid weggaan, maar durfden jullie niet; jullie waren niet moedig genoeg. Tot vandaag hebben jullie halfslachtig gevolgd.

Pas nadat Jezus aan het kruis was genageld en was heengegaan, begon Petrus zijn eigen weg te gaan en het pad te bewandelen dat hij moest gaan; hij begon hier pas de goede uitrusting voor te krijgen nadat hij zijn eigen ontoereikendheden en tekortkomingen had gezien. Hij zag dat hij te weinig liefde voor God had en dat zijn vastberadenheid om te lijden onvoldoende was, dat hij geen inzicht had en dat hij niet voldoende verstand had. Hij zag dat er zoveel in hem was dat niet in lijn met de wil van Jezus was en dat er zoveel was dat rebellerend en opstandig was, en besmet met de menselijke wil. Pas hierna kreeg hij in alle opzichten toegang. Toen Jezus hem leidde, openbaarde Jezus zijn gesteldheid en Petrus erkende dit en was het eens met wat Jezus zei, maar pas daarna kreeg hij werkelijk begrip. Dat kwam omdat hij op dat moment geen ervaring had en ook geen kennis over zijn eigen gestalte had. Dat wil zeggen, ik gebruik nu enkel woorden om jullie te leiden en ik kan jullie niet in korte tijd vervolmaken, en jullie zullen beperkt zijn bij het begrijpen en kennen van de waarheid. Dit komt omdat het huidige werk bestaat uit jou overwinnen en jou in je hart te overtuigen, en pas nadat mensen overwonnen zijn, zullen sommige van hen vervolmaakt worden. Op dit moment vormen de visies en waarheden die je begrijpt een fundament voor je ervaringen in de toekomst; in de toekomstige tegenspoed zullen jullie deze woorden allemaal in de praktijk ervaren. Later, wanneer jullie beproevingen en tegenspoed ondergaan, denk je aan de woorden die je vandaag spreekt, namelijk: "Welke tegenspoed, beproevingen of grote rampen ik ook tegenkom, ik moet God tevreden stellen." Denk aan de ervaringen

van Petrus en dan aan de ervaringen van Job – je zult worden aangespoord door de woorden van vandaag. Alleen op deze manier kan je geloof geïnspireerd worden. Op dat moment zei Petrus dat hij het niet waard was om het oordeel en de tuchting van God te ontvangen, en wanneer de tijd komt zul je ook bereid zijn om alle mensen de rechtvaardige gezindheid van God dóór jou te laten zien. Je zult Zijn oordeel en tuchting grif ontvangen en Zijn oordeel, tuchting en vloek zullen een troost voor je zijn. Nu is het eenvoudigweg niet aanvaardbaar voor je om niet te worden uitgerust met de waarheid. Zonder de waarheid ben je niet alleen niet in staat om in de toekomst stevig overeind te blijven, maar ben je wellicht ook niet in staat om het huidige werk te ervaren. Als dit het geval is, ben jij dan niet een van degenen die wordt verstoten en gestraft? Er zijn op dit moment geen feiten geweest die je zijn overkomen en ik heb je gegeven wat er ontbrak; ik spreek vanuit elk aspect. Jullie hebben niet veel geleden; jullie nemen gewoon wat er beschikbaar is zonder enige prijs te betalen, en bovendien hebben jullie geen eigen oprechte ervaringen of inzichten. Dus wat jullie begrijpen is niet jullie ware gestalte. Jullie zijn beperkt tot begrip, kennis en zien, maar hebben niet veel geoogst. Als ik nooit voor jullie had gezorgd, maar jullie thuis ervaringen had laten ondergaan, waren jullie lang geleden al weggelopen de grote wijde wereld in. Het pad dat jullie in de toekomst bewandelen zal een weg vol lijden zijn, en als jullie dit huidige deel van het pad met succes bewandelen, zullen jullie getuigenis hebben wanneer jullie de grotere tegenspoed ondergaan in de toekomst. Als je de betekenis van het menselijk leven begrijpt en het juiste pad van het menselijk leven hebt genomen, en je je in de toekomst zonder klagen of keuzes aan Zijn plannen onderwerpt, hoe God je ook behandelt, en je stelt geen eisen aan God, dan zul je op deze manier iemand

van waarde zijn. Op dit moment heb je geen tegenspoed doorstaan en kun je dus zonder onderscheid alles gehoorzamen. Je zegt dat hoe God ook leidt, die manier van leiden goed is, en je zegt dat je je aan al Zijn orkestraties zou onderwerpen. Of God je nu tuchtigt of vervloekt, je zult Hem tevreden willen stellen. Ondertussen vertegenwoordigt wat je nu zegt niet noodzakelijkerwijs je gestalte. Wat je nu bereid bent te doen, kan niet laten zien of je het tot het einde kunt volgen. Wanneer je geconfronteerd wordt met grote tegenspoed of wanneer je vervolging of dwang of zelfs nog grotere beproevingen ondergaat, zul je die woorden niet kunnen uitspreken. Als je dat soort begrip kunt hebben en rechtop blijft staan, zal dat je gestalte zijn. Hoe verging het toen met Petrus? Petrus zei: "Heer, ik offer mijn leven voor u. Als u wilt dat ik sterf, zal ik sterven!" Dat was zijn gebed destijds. Hij zei ook: "Zelfs als anderen niet van u houden, moet ik tot het einde van u houden. Ik zal u altijd volgen." Dat is wat hij destijds zei, maar zodra hij beproeving ondervond, stortte hij in en huilde. Jullie weten allemaal dat Petrus de Heer driemaal verloochende, toch? Er zijn veel mensen die zullen huilen en menselijke zwakte zullen tonen wanneer ze worden geconfronteerd met beproevingen. Je bent niet de meester over jezelf. Hierin kun je jezelf niet beheersen. Misschien gaat het vandaag goed met je, maar dat komt omdat je een geschikte omgeving hebt. Als dat morgen verandert, zul je je lafheid en incompetentie tonen, je verachtelijkheid en onwaardigheid. Je 'mannelijkheid' zal al lang niets meer voorstellen en je zult soms zelfs je taak afwerpen en weglopen. Dit laat zien dat wat je op dat moment begreep niet je werkelijke gestalte was. Je moet naar de werkelijke gestalte van iemand kijken om te zien of hij echt van God houdt, of hij in staat is zich aan de plannen van God te onderwerpen en of hij in staat is al zijn kracht in te zetten om te bereiken van God vereist; en of hij

loyaal aan God blijft en het beste van alles aan God geeft, zelfs als hij daarvoor zijn eigen leven moet offeren.

Vergeet niet dat de volgende woorden nu zijn gesproken: in de toekomst zul je nog meer ramspoed en lijden ervaren! Vervolmaakt worden is niet eenvoudig of gemakkelijk. Je moet op zijn minst het geloof van Job bezitten, of misschien nog wel meer. Je moet weten dat de beproevingen in de toekomst groter zullen zijn dan de beproevingen van Job, en dat je nog langdurige tuchtiging moet ondergaan. Is dit makkelijk? Als je kaliber niet kan worden verbeterd, als je vermogen om te begrijpen onvoldoende is en als je te weinig weet, zul je op dat moment geen getuigenis hebben, maar in plaats daarvan het mikpunt van spot worden, een speelbal van Satan. Als je op dit moment niet kunt vasthouden aan de visies, heb je geen fundament en word je in de toekomst verbannen! Geen enkel stuk van het pad is gemakkelijk te bewandelen, dus denk er niet te licht over. Weeg dit zorgvuldig af en bereid je voor, zodat je het laatste stuk van het pad goed kunt bewandelen. Dit is het pad dat in de toekomst moet worden bewandeld, het pad dat iedereen moet bewandelen. Ga niet achteloos om met deze kennis, denk niet dat wat ik je zeg nutteloze woorden zijn. Er komt een dag wanneer je dit allemaal kunt benutten: mijn woorden worden nooit tevergeefs gesproken. Dit is het moment om jezelf klaar te maken en de weg naar de toekomst te effenen. Je moet het pad dat je later moet bewandelen voorbereiden, je moet je zorgen maken en bezorgd zijn over hoe je je in de toekomst stevig overeind kunt houden, en je goed voorbereiden op je toekomstige pad. Wees niet gulzig en lui! Je moet echt alles doen om je tijd ten volle te benutten, zodat je alles dat je nodig hebt, kunt krijgen. Ik geef je alles zodat je het kunt begrijpen. Jullie hebben met eigen ogen gezien dat ik in minder dan drie jaar zoveel heb

verteld en zoveel werk heb gedaan. Eén reden dat ik op deze manier heb gewerkt, is dat er zoveel ontbreekt in de mens, en een tweede reden is dat er te weinig tijd is; er mag geen uitstel meer zijn. Je denkt dat mensen eerst perfecte interne helderheid moeten bereiken voordat ze getuige kunnen zijn en kunnen worden gebruikt: maar zou dat niet te lang duren? Hoe lang moet ik dan jou vergezellen? Als je zou willen dat ik je vergezel tot ik oud en grijs ben, zou dat onmogelijk zijn! Alle mensen zouden echt begrip krijgen door zwaardere beproevingen. Dat zijn de stappen van het werk. Zodra je de visioenen die vandaag worden gecommuniceerd volledig begrijpt en je werkelijk gestalte krijgt, zullen de ontberingen die je in de toekomst ondergaat je niet overweldigen en zul je deze kunnen doorstaan. Wanneer ik deze laatste stap van het werk heb voltooid en de laatste woorden heb gesproken, zal de mens in de toekomst zijn eigen pad moeten bewandelen. Dit vervult de woorden die eerder werden gesproken: de Heilige Geest heeft een opdracht voor iedereen en heeft werk te doen in iedereen. In de toekomst zal iedereen het pad bewandelen dat hij of zij moet bewandelen, geleid door de Heilige Geest. Wie zal voor een ander kunnen zorgen wanneer hij beproevingen moet ondergaan? Iedereen heeft zijn eigen lijden en iedereen heeft zijn eigen gestalte. Niemands gestalte is hetzelfde als de gestalte van een ander. Echtgenoten zullen niet voor hun vrouwen kunnen zorgen, ouders niet voor hun kinderen: niemand zal voor een ander kunnen zorgen. Het zal niet zoals nu zijn, waar onderlinge zorg en ondersteuning nog mogelijk zijn. Het zal een tijd zijn waarin ieder type mens wordt blootgelegd. Dat wil zeggen, wanneer God de herders slaat, zullen de schapen van zijn kudde verstrooid worden, en op dat moment zullen jullie niet langer een ware leider hebben. De mensen zullen verdeeld zijn, het zal niet zoals nu zijn, als jullie als

congregatie bijeen kunnen komen. In de toekomst zullen zij die het werk van de Heilige Geest niet hebben, hun ware gedaante laten zien. Echtgenoten zullen hun vrouwen verraden, vrouwen zullen hun echtgenoten verraden, kinderen zullen hun ouders verraden en ouders zullen hun kinderen vervolgen: het menselijk hart is ondoorgrondelijk! Het enige dat je kunt doen, is vasthouden aan wat je hebt, en het laatste stuk van het pad goed bewandelen. Maar op dit moment zien jullie dit niet helder, jullie zijn allemaal kortzichtig. Het is niet eenvoudig om deze stap van het werk met succes te ervaren.

De tijd van tegenspoed zal niet al te lang duren; sterker nog, het zal minder dan een jaar duren. Als het een jaar zou duren, zou de volgende stap van het werk worden vertraagd en zou de gestalte van de mens ontoereikend zijn. Als het te lang zou duren, zouden mensen het niet kunnen doorstaan. De gestalte van de mens heeft namelijk zijn beperkingen. Nadat mijn eigen werk is voltooid, zal de volgende stap zijn dat mensen het pad bewandelen dat ze moeten bewandelen. Iedereen moet begrijpen welk pad hij moet bewandelen – het is een pad en proces van lijden, en is ook een pad van het louteren van je wil om God lief te hebben. Welke waarheden je moet binnengaan, welke waarheden je moet aanvullen, hoe je moet ervaren en vanuit welk aspect je moet binnengaan – je moet dit alles begrijpen. Je moet jezelf nu uitrusten. Wanneer de tegenspoed komt, zal het te laat zijn. Iedereen moet een last dragen voor zijn eigen leven, en niet altijd wachten op de waarschuwingen van anderen of op anderen om je aan je oren mee te trekken. Ik heb zoveel gezegd, maar je weet nog steeds niet welke waarheden je moet binnengaan of jezelf mee moet uitrusten. Dit laat zien dat je geen moeite hebt gedaan om de woorden van God te lezen. Je draagt geen enkele last voor je eigen leven – hoe kan dat aanvaardbaar zijn? Je weet

niet duidelijk wat je moet binnengaan, je begrijpt niet wat je moet begrijpen, en je weet nog steeds niet welk pad je in de toekomst moet bewandelen. Ben je dan niet totaal waardeloos? Welk nut heb je? Wat jullie nu doen is je eigen wegen aanleggen en plaveien. Je moet weten wat mensen moeten bereiken en je moet de standaard van Gods eisen aan de mensheid kennen. Je moet het volgende begrip hebben: het maakt niet uit, ook al ik ben vreselijk verdorven, ik moet deze gebreken goedmaken voor God. Voordat God het me vertelde, begreep ik het niet, maar nu Hij het me heeft verteld en ik het begrijp, moet ik me haasten om het gebrek goed te maken, normale menselijkheid na te leven en een beeld na te leven dat kan voldoen aan de wil van God. Zelfs als ik niet kan waarmaken wat Petrus deed, moet ik ten minste normale menselijkheid naleven. Op deze manier kan ik het hart van God tevreden stellen.

Het laatste stuk van dit pad zal lopen vanaf nu tot het einde van toekomstige tegenspoed. Dit stuk van het pad zal zijn wanneer de ware gestalte van mensen wordt geopenbaard, en wanneer wordt getoond of ze het ware geloof hebben. Omdat dit stuk van het pad een lastiger en rotsachtiger pad zal zijn dan de paden waar mensen ooit langs zijn geleid, wordt dit “het laatste stuk van het pad” genoemd. De waarheid is dat het niet het allerlaatste deel van het pad is; dit komt omdat, nadat je de tegenspoed ondergaat, je dan het werk ondergaat om het evangelie te verspreiden, en er zal een deel van de mensen zijn die het werk om ingezet te worden zal ondergaan. Dus wordt “het laatste stuk van het pad” alleen genoemd als verwijzing naar de tegenspoed om mensen te louteren en als verwijzing naar de harde omgeving. Op het deel van het pad dat in het verleden werd bewandeld, heb ik je persoonlijk op die gelukkige reis geleid, je bij de hand nemend om je te onderwijzen, en je te voeden vanuit mijn eigen mond. Hoewel je

vele malen tuchtigingen en oordelen hebt ondergaan, zijn deze wat jou betreft niet meer geweest dan een serie zachte slagen. Natuurlijk heeft dat ervoor gezorgd dat je perspectief op het geloof in God aanzienlijk veranderd is; het heeft er ook voor gezorgd dat je gezindheid aanzienlijk is gestabiliseerd, en heeft je toegestaan een beetje begrip voor mij te krijgen. Maar wat ik zeg, is dat wanneer mensen dat stuk van het pad bewandelden, de prijs of de ijverige moeite die door mensen werd gedaan zeer klein was – ik was het die je leidde tot waar je vandaag bent. Dit komt omdat ik niet eis dat je iets doet; sterker nog, mijn eisen aan je zijn helemaal niet hoog – ik stel je enkel in staat op te nemen wat er beschikbaar is. Tijdens deze periode heb ik doorlopend in jullie behoeften voorzien en heb ik nooit onredelijke eisen gesteld. Jullie hebben herhaaldelijk tuchtiging ondergaan, maar hebben aan mijn oorspronkelijke eisen nog niet voldaan. Jullie trekken je terug en zijn verslagen, maar ik houd hier geen rekening mee, omdat dit de tijd is van mijn persoonlijke werk, en ik neem je ‘toewijding’ aan mij niet zo serieus. Maar vanaf nu zal ik niet langer werken of spreken op het pad, en wanneer de tijd komt, zal ik jullie niet langer op zo’n lakse manier door laten gaan. Ik zal jullie voldoende lessen geven om te leren en ik zal jullie niet laten opnemen wat er beschikbaar is. De echte gestalte die jullie vandaag bezitten moet worden geopenbaard. Of jullie jarenlange moeite uiteindelijk vrucht heeft gedragen zal worden gezien aan hoe jullie dit laatste stuk van het pad bewandelen. In het verleden dachten jullie dat het heel eenvoudig was om in God te geloven, en dat kwam doordat God je niet streng behandelde. En hoe is dat nu? Denken jullie dat het eenvoudig is om in God te geloven? Vinden jullie nog steeds dat in God geloven jullie zo gelukkig en zorgeloos maakt als kinderen die op straat spelen? Het klopt dat jullie schapen zijn; jullie moeten

echter het pad kunnen bewandelen dat jullie moeten bewandelen om de gratie van God terug te betalen, en om helemaal de God te winnen waarin jullie geloven. Maak geen grapjes over jullie zelf, en houd jullie zelf niet voor de gek! Als je kunt volharden op dit stuk van het pad, zul je het ongeëvenaarde spektakel kunnen zien van mijn evangeliewerk dat door het hele universum wordt verspreid, en zul je het geluk hebben om mijn vertrouweling te zijn, en je rol te spelen in het verspreiden van mijn werk door het universum. Op dat moment zul je graag het pad blijven bewandelen dat je moet bewandelen. De toekomst zal grenzeloos helder zijn, maar het belangrijkste is nu om dit laatste stuk van het pad op gepaste wijze te bewandelen. Je moet op zoek gaan en jezelf voorbereiden op hoe je dit moet doen. Dit is wat je op dit moment moet doen; dit is nu urgent!

**DE WOORDEN VAN CHRISTUS
TOEN HIJ DOOR DE GEMEENTEN WANDELDE
III
(JULI 1993 TOT MAART 1994)**

Hoe hoor je aandacht te besteden aan je toekomstige missie?

Ben je in staat om op een concrete manier de gezindheid die door God in elk tijdperk wordt uitgedrukt over te brengen in een taal waarmee de betekenis van het tijdperk op een geschikte manier wordt overgebracht? Ben jij, die Gods werk in de laatste dagen ervaart, in staat om Gods rechtvaardige gezindheid in detail te beschrijven? Kun je op een duidelijke en nauwkeurige manier getuigen van Gods gezindheid? Hoe zul je datgene wat je hebt gezien en ervaren doorgeven aan die erbarmelijke, arme en vrome religieuze gelovigen die hongeren en dorsten naar rechtvaardigheid en erop wachten dat jij hen hoedt? Wat voor soort mensen wachten erop dat jij hen hoedt? Kun je het je voorstellen? Ben je je bewust van de last op je schouders, je opdracht en je verantwoordelijkheid? Waar is je besef van een historische missie? Hoe zul je in het volgende tijdperk naar behoren dienen als een meester? Heb je een sterk gevoel van meesterschap? Hoe zou jij de meester van alle dingen uitleggen? Is het werkelijk de meester van alle levende wezens en van alle fysieke dingen ter wereld? Welke plannen heb je voor de voortgang van de volgende fase van het werk? Hoeveel mensen wachten erop dat jij hun herder wordt? Is je taak zwaar? Zij zijn arm, erbarmelijk, blind, ten einde raad, ze jammeren in de duisternis; waar is de weg? Hoezeer verlangen ze ernaar dat het licht plotseling neerdaalt als een vallende ster en de machten van de duisternis verdrijft die de mens zo veel jaren hebben onderdrukt. Wie kan weten hoezeer zij hier dag en nacht gespannen op hopen en naar smachten? Zelfs op een dag waarop het licht voorbijflitst, blijven deze zwaar lijdende mensen gevangen in een donkere kerker zonder hoop op vrijlating; wanneer zullen zij niet langer wenen? Vreselijk is de tegenspoed van deze broze geesten die het nooit vergund is te rusten, en al lang zijn zij in deze

gesteldheid gebonden door meedogenloze ketens en de bevroren geschiedenis. En wie heeft het geluid van hun geweeklaag gehoord? Wie heeft hen aanschouwd in hun ellendige gesteldheid? Is het ooit in je opgekomen hoe gegriefd en ongerust Gods hart is? Hoe kan Hij het verdragen om de onschuldige mensheid, die Hij met Zijn eigen handen geschapen heeft, zulke kwelling te zien ondergaan? Menselijke wezens zijn immers de slachtoffers die vergiftigd zijn. En, al heeft de mens tot de dag van vandaag overleefd, wie zou hebben geweten dat de mensheid al lang vergiftigd is door de boze? Ben je vergeten dat je een van de slachtoffers bent? Ben je niet bereid om, vanwege je liefde voor God, te proberen deze overlevenden te redden? Ben je niet bereid om al je energie eraan te wijden om God terug te betalen, die de mensheid liefheeft als Zijn eigen vlees en bloed? Hoe zou jij, alles in overweging nemend, uitleggen dat je door God gebruikt wordt om je buitengewone leven te leiden? Heb je werkelijk de vastberadenheid en het vertrouwen om het betekenisvolle leven van een vrome, God dienende persoon te leiden?

Het doel van het beheren van de mensheid

Als de mensen het juiste pad voor het menselijk leven en het doel van Gods management van de mensheid, ten volle konden begrijpen, dan zou hun persoonlijke toekomst en hun eigen bestemming niet zo'n grote plaats in hun hart innemen. Dan zouden ze hun ouders, die nog erger zijn dan zwijnen en honden, niet meer willen dienen. Zijn de toekomst van de mens en zijn bestemming eigenlijk niet zoiets als de hedendaagse, zogenaamde 'ouders' van Petrus? Ze

staan op hetzelfde niveau als iemands eigen vlees en bloed. Zal het de bestemming en de toekomst van het vlees zijn om God nog tijdens het leven te ontmoeten, of zal de ziel God pas na de dood ontmoeten? Zal het vlees morgen zijn einde vinden in een grote oven in de vorm van beproevingen, of zal het in een brandend vuur zijn? Zijn kwesties zoals deze, aangaande de vraag of het vlees van de mens tegenspoed of lijden zal ondergaan, niet het grootste nieuws waar iedereen in deze stroming die ook maar een beetje verstand heeft en goed bij zijn positieven is, zich het meest mee bezig houdt? (Met het ondergaan van lijden wordt hier bedoeld het ontvangen van zegeningen; lijden betekent dat toekomstige beproevingen goed zijn voor de bestemming van de mens. Met 'tegenspoed' wordt bedoeld, het niet in staat zijn om stand te houden of van de wijs gebracht worden; of het betekent dat iemand tijdens een ramp met ongelukkige situaties te maken zal krijgen en zijn leven zal verliezen, en dat er geen geschikte bestemming is voor de ziel.) De mens is toegerust met een gezond redeneringsvermogen, maar misschien is wat hij denkt niet volledig in overeenstemming met de dingen waar zijn redeneringsvermogen mee toegerust zou moeten zijn. Dit komt doordat ze allemaal nogal verward zijn en blindelings achter dingen aan hollen. Mensen zouden allemaal een goed begrip moeten hebben van waar ze moeten binnengaan, en ze moeten vooral goed voor zichzelf uitzoeken wat het is waar ze tijdens de verdrukking moeten ingaan, (om precies te zijn tijdens de loutering van de vurige oven), en waar ze mee uitgerust moeten zijn in de beproeving van het vuur. Dien niet altijd je ouders (waarmee bedoeld wordt, het vlees) die net zo zijn als zwijnen en honden en nog erger zijn dan mieren en kevers. Wat heb je eraan om je er zo over op te winden, er zo lang over na te denken en je hoofd er over te breken? Het vlees behoort jou niet

toe, maar het is in de handen van God, die niet alleen jou bestuurt, maar ook het bevel heeft over Satan. (Het betekende oorspronkelijk dat het aan Satan toebehoorde. Omdat Satan ook in Gods handen is, kan het alleen maar zo uitgedrukt worden. Want het is aannemelijker om het op die manier te zeggen; het wil zeggen dat mensen niet volledig onder Satans domein vallen, maar dat ze in Gods handen zijn.) Je leeft onder de kwelling van het vlees, maar behoort het vlees jou toe? Heb jij het beheer erover? Waarom zou je daar je hoofd over moeten breken? Waarom zou je bij God geobsedeerd moeten pleiten voor je rotte vlees, dat allang veroordeeld en vervloekt is, en ook nog eens vervuild door onreine geesten? Waarom zou je de moeite nemen, de trawanten van Satan steeds weer in je hart te sluiten? Ben je niet bezorgd dat het vlees je ware toekomst, de geweldige hoop en de eigenlijke bestemming voor je leven, zal verwoesten?

Het pad van vandaag is niet makkelijk te bewandelen. Je zou kunnen zeggen dat het moeilijk te vinden is en buitengewoon zeldzaam, iets dat door de eeuwen heen altijd al het geval was. Wie had echter kunnen denken dat alleen al het vlees van een mens genoeg zou zijn om hem te gronde te richten? Het werk van nu is zeker zo kostbaar als een lenteregen, en zo waardevol als Gods goedheid jegens de mensheid. Als de mens echter geen kennis heeft van het doel van Zijn hedendaagse werk, en het wezen van de mensheid niet begrijpt, hoe kunnen we dan bespreken hoe kostbaar en waardevol hij is? Het vlees behoort de mensen zelf niet toe, niemand kan duidelijk zien waar de bestemming ervan eigenlijk zal liggen. Niettemin moet je goed weten dat de Heer van de schepping de mensheid, die geschapen is, naar zijn oorspronkelijke positie zal terugbrengen, en zijn beeltenis uit de tijd van de schepping zal herstellen. Hij zal

de adem die Hij in de mens geblazen heeft volledig terugnemen. Dat geldt ook voor zijn beenderen en zijn vlees. Kortom, alles zal aan de Heer van de schepping worden teruggeven. Hij zal de mensheid volledig veranderen en vernieuwen, en de hele erfenis die eigenlijk nooit aan de mensheid heeft toebehoord, maar altijd aan God, van de mens terug nemen. Hij zal hem niet meer aan de mens overhandigen. Want geen van die dingen behoorden de mensheid oorspronkelijk toe. Hij zal ze allemaal terug nemen. Dit is geen oneerlijke plundering, maar het is nodig om de hemel en de aarde in hun oorspronkelijke staat terug te brengen, en de mens te veranderen en te vernieuwen. Dit is de redelijke bestemming voor de mensheid, ofschoon het niet op de manier wordt teruggenomen zoals de mensen het zich voorstellen, na de tuchtiging van het vlees. God wil de skeletten van het vlees nadat het verwoest is niet hebben, maar de oorspronkelijke elementen in de mens die in het begin aan God toebehoorden. Daarom zal Hij de mensheid niet verdelgen of het vlees van de mens volledig uitvagen. Het vlees van de mens is niet het privé-eigendom van de mens. Het is eerder een toevoegsel van God, die de mensheid beheert. Hoe zou Hij plezier kunnen beleven aan het uitvagen van het vlees van de mens? Heb je echt al alles laten varen van dat vlees van je dat nog geen cent waard is? Als je dertig procent van het werk van de laatste dagen kon begrijpen (dertig procent slechts en dan gaat het over het begrijpen van het hedendaagse werk van de Heilige Geest en ook het werk dat God doet door middel van Zijn woord in de laatste dagen), dan zou je je vlees niet zo koesteren of er zoveel aandacht aan besteden als je vandaag doet, wetende dat het al lang geleden vergaan is. Je moet begrijpen dat de mens zich ontwikkeld heeft tot iets dat nooit eerder bestaan heeft en dat hij geen gunstige vooruitgang meer zal boeken, zoals de

tandwielen van de geschiedenis die gestadig voortgaan. Je vergane vlees is sinds lange tijd overdekt met vliegen, dus hoe kan het de kracht opbrengen om de tandwielen van de geschiedenis, die God tot op heden heeft laten draaien, om te laten keren? Hoe kan het de klok van de laatste dagen, die stil staat en verstomd is, opnieuw laten tikken en de wijzers in de juiste richting laten ronddraaien? Hoe kan het de wereld die in een dichte mist gehuld lijkt te zijn, opnieuw veranderen? Kan jouw vlees de bergen en de rivieren weer gezond maken? Kan jouw vlees, dat slechts een kleine functie heeft, het soort menselijke wereld herstellen waar jij naar verlangd hebt? Kun je je nageslacht werkelijk zo opvoeden dat ze 'menselijke wezens' worden? Begrijp je het nu? Waar hoort je vlees precies bij? De oorspronkelijke bedoeling van God met het redden van de mens, met het vervolmaken van de mens en met het veranderen van de mens, was niet om je een mooi vaderland te geven of vredige rust aan het vlees van de mens te geven. Integendeel, het was ter wille van Zijn glorie en ter getuigenis van Hem, opdat de mensheid in de toekomst gelukkiger zou worden en opdat zij spoedig zouden mogen rusten. Maar het is niet voor je vlees, want de mens is het hoofddoel van God en het vlees van de mens is slechts bijzaak. (Een mens is een persoon met zowel een geest als een lichaam, terwijl vlees enkel maar een ding is dat aftakelt. Dit betekent dat vlees een werktuig is voor het managementplan.) Je moet weten dat al het werk van vervolmaken, compleet maken en winnen van de mens niets anders heeft voortgebracht dan zwaarden en het neerslaan van hun vlees en eindeloos lijden heeft voortgebracht, brandende vuren, genadeloos oordeel, tuchtiging en vervloeking, evenals grenzeloze beproevingen. Dat is het achterliggende verhaal en waarheid aangaande het beheren van de mens. Al deze dingen zijn echter tegen het vlees

van de mens gericht en alle speerpunten van vijandelijkheden worden genadeloos op het vlees van de mens gericht (want oorspronkelijk was de mens onschuldig). Al deze dingen zijn ter wille van Zijn glorie en Zijn getuigenis en voor Zijn beheer. Dit komt doordat Zijn werk niet alleen gedaan wordt ter wille van de mensheid, maar het is ten behoeve van het plan in zijn geheel en om Zijn oorspronkelijke bedoeling die Hij met het scheppen van de mens voor ogen had, ten uitvoer te brengen. Daarom bestaat misschien negentig procent van wat mensen doormaken uit lijden en vurige beproevingen, maar er zijn heel weinig of geen fijne en gelukkige dagen waar het vlees van de mens naar verlangd heeft en ze zijn nog minder in staat om van gelukkige momenten in het vlees te genieten en prachtige tijden met God door te brengen. Het vlees is vervuild, dus wat het vlees van de mens ziet, of waar het van geniet, is niets anders dan de tuchtiging van God waar de mens een hekel aan heeft en het is alsof het ontbreekt aan normale redelijkheid. Dat komt doordat Hij Zijn rechtvaardige gezindheid zal laten zien, dat niet geliefd is bij de mens, dat de beledigingen van de mens niet tolereert en dat een afkeer heeft van vijanden. God onthult openlijk alles van Zijn gezindheid op elke mogelijke manier die nodig is. Daarmee voltooit Hij het werk van Zijn strijd met Satan die al zesduizend jaar gaande is; het werk van de redding van de gehele mensheid en de vernietiging van de oude Satan!

Het wezen en de identiteit van de mens

In feite zijn de Israëlieten niet teleurgesteld, ze hebben het werk beschouwd dat God zesduizend jaar lang heeft gedaan, tot de huidige dag, want ik heb hen

niet verlaten. Integendeel, omdat hun voorouders van de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad hadden gegeten, aangeboden door de boze, verlieten zij juist mij voor de zonde. Het goede hoort bij mij, het kwade hoort bij de boze die mij tracht te vleien omwille van de zonde. Ik geef de mens niet de schuld. Ik roei de mensen ook niet meedogenloos uit en onderwerp ze evenmin aan genadeloze tuchting, want het kwaad hoorde oorspronkelijk niet bij de mensheid. Daarom, ook al nagelden die Israëlieten mij openlijk aan het kruis, zij die hebben gewacht op de Messias en Jehova en gesmacht hebben naar de Heiland Jezus, zijn mijn belofte niet vergeten. Dat komt doordat ik ze niet heb verlaten. Ik had namelijk bloed genomen als bewijs voor het verbond dat ik met de mens heb gesloten. Dit feit is het bloedverbond geworden, in het hart van jonge en onschuldige mensen gegraveerd, als een soort waarmerk en als de eeuwige co-existentie van hemel en aarde. Ik heb die bedroefde zielen die ik verlost en gewonnen heb en die mij meer liefhebben dan de boze nadat ik ze voorbestemd en uitverkoren heb, nooit bedrogen. Daarom kijken ze reikhalzend uit naar mijn terugkeer en willen ze mij graag ontmoeten. Ik heb het verbond dat ik met bloed met hen heb gesloten nooit weggedaan. Het is dan ook niet verrassend dat ze vol verlangen hebben uitgekeken. Ik zal deze lammeren die al jaren verloren zijn, terugbrengen, want ik heb de mens altijd liefgehad. Er zijn alleen kwade elementen aan het goede in de mens toegevoegd. Ik zal de arme zielen die mij liefhebben en die ik altijd al heb liefgehad, terugwinnen. Maar hoe kan ik die slechteriken in mijn huis brengen die mij nooit hebben liefgehad en zich als vijanden hebben gedragen? Ik zal de nakomelingen van de duivel en de adder, die mij haten, tegenwerken, weerstaan, aanvallen en vervloeken niet in mijn koninkrijk brengen, ook al heb ik het verbond met bloed met de mens

gesloten. Je moet weten waarom en voor wie ik het werk doe. Staat het goed of slecht met jouw liefde? Ken je mij wel echt zoals David en Mozes mij kenden? Dien je mij echt zoals Abraham deed? Het is waar dat je door mij vervolmaakt wordt, maar je moet weten wie je zult vertegenwoordigen en met wiens resultaat dat van jou zal overeenkomen. Heb je in je leven een vreugdevolle en overvloedige oogst door mijn werk te ervaren? Is die overvloedig en vruchtbaar? Neem jezelf onder de loep. Je hebt jarenlang gezwoegd om mijnentwil, maar heeft het je ooit iets opgeleverd? Heb je iets veranderd of verkregen? Word je in ruil voor je ervaren van moeilijkheden als Petrus die gekruisigd werd, of als Paulus die getroffen werd en een groot licht ontving? Je zou je daar bewust van moeten zijn. Ik praat niet steeds over en denk niet steeds aan jouw leven dat kleiner is dan een mosterdzaadje, dat het formaat heeft van een graan- of zandkorrel. Eerlijk gezegd beheer ik de mensheid. Ik beschouw het leven van de mens, die ik ooit haatte maar later weer heb opgevangen, echter niet als een belangrijk onderdeel van mijn management. Je moet duidelijk weten wat jullie eerdere identiteit werkelijk was en wie jullie als slaven dienden. Ik gebruik de gezichten van mensen dan ook niet zoals die van Satan als ruwe materialen om ze te beheren, want mensen zijn geen waardevolle voorwerpen. Denk aan mijn houding jegens jullie in het begin, en aan mijn toespraak tot jullie destijds die niet zonder praktische betekenis was. Je moet weten dat de 'hoed' op jullie hoofd niet zonder fundament is. Ik neem aan dat jullie allemaal weten dat jullie oorspronkelijk niet bij God hoorden, maar lang geleden door Satan waren gestrikt en in zijn huis als trouwe dienaren dienden. Jullie zijn mij lang vergeten. Jullie zijn immers lang buiten mijn huis in de handen van de boze geweest. Ik red degenen die ik lang geleden heb voorbestemd en die door mij zijn verlost. Jullie

zijn echter arme zielen die onder de mensen zijn geplaatst als uitzondering op de regel. Weet dat jullie niet tot het huis van David of Jakob behoren, maar tot het huis van Moab, die leden van een heidense stam zijn. Want ik heb geen verbond met jullie gesloten, maar alleen werk onder jullie verricht en onder jullie gesproken. Ook heb ik jullie geleid. Mijn bloed werd niet voor jullie vergoten. Ik heb alleen werk onder jullie verricht omwille van mijn getuigenis. Wisten jullie dat niet? Is mijn werk echt doodbloeden als Jezus ten behoeve van jullie? Het was het niet waard dat ik zo'n grote vernedering voor jullie verduurde. God is absoluut zonder zonde en kwam juist naar een plaats die uitermate weerzinwekkend en walgelijk, en onbewoonbaar is voor de mens. Ik heb al deze wrede vernederingen echter verdragen voor de heerlijkheid van mijn Vader en voor het eeuwige getuigenis. Zie jullie gedrag in en weet dat jullie geen kinderen geboren in "rijke en machtige families" zijn, maar armetierige nakomelingen van Satan. Jullie zijn geen grondleggers onder de mensen. Jullie hebben ook niet de rechten of vrijheden van een mens. Jullie hadden oorspronkelijk geen aandeel in de zegeningen van de mensheid of van het koninkrijk van de hemel. Jullie staan als mens namelijk helemaal onderaan in de mensheid en ik heb me nooit over jullie toekomst bekommerd. Het was weliswaar een oorspronkelijk onderdeel van mijn plan dat ik heden het geloof zou hebben om jullie te vervolmaken, toch is het een ongekende taak. Jullie status is immers te laag en jullie hadden oorspronkelijk geen aandeel in de mensheid. Is dit geen zegen voor de mensen?

Ik red de zielen die ik lang geleden uit het vagevuur heb verlost, en de uitverkorenen die ik lang geleden heb bezocht. Zij hebben immers reikhalzend uitgekeken naar mijn opnieuw verschijnen onder hen. Zij hebben mij liefgehad en hebben mijn verbond in hun hart gegrift dat ik met bloed met hen gesloten heb,

omdat ik hen heb liefgehad. Zij zijn als afgedwaalde lammeren die mij vele jaren hebben gezocht. Zij zijn goed, daarom noem ik ze goede Israëlieten en beminnelijke engeltjes. Ik zou niet zo'n vernedering ondergaan als ik onder hen was. Zij hebben mij immers meer lief dan ze hun eigen leven liefhebben. En ik heb hen lief als de mooiste onder alle dingen. Zij zijn immers door mij geschapen en behoren mij toe. Zij zijn mij nooit vergeten. Hun liefde overstijgt jullie liefde. Zij hebben mij met meer toewijding lief dan jullie je eigen leven liefhebben. Zij onderwerpen zich aan mij, zoals witte duifjes dat doen aan de lucht, en ze geven zich met meer toewijding aan mij over dan jullie dat doen. Zij zijn ook afstammelingen van Jakob, nakomelingen van Adam en mijn uitverkorenen, omdat ik ze lang geleden al liefhad, en zelfs meer dan ik jullie liefheb. Jullie zijn te opstandig, te weerbarstig en kijken te veel op mij neer. Jullie zijn ook te koel tegen mij, hebben mij te weinig lief en haten mij te veel. Jullie verachten mijn werk en verwerpen mijn daden te veel. Jullie hebben mijn daden nooit als schat gekoesterd, wat zij wel hebben gedaan. Jullie verachten ze juist met rode ogen van rusteloosheid, net zoals Satan. Waar is jullie onderwerping? Waar is jullie karakter? Waar is jullie liefde? Wanneer hebben jullie het element van liefde in jullie laten zien? Wanneer hebben jullie mijn werk serieus genomen? Heb medelijden met die liefvallige engelen die reikhalzend naar mij uitkijken en veel lijden terwijl zij met spanning op mij wachten, want ik heb hen zeer lief. Ik zie tegenwoordig echter zo'n onmenselijke wereld die niets met hen van doen heeft. Vinden jullie niet dat jullie geweten lang geleden gevoelloos en ongevoelig is geworden? Vinden jullie niet dat jullie het gespuis zijn die mijn hereniging met de liefvallige engelen in de weg staan? Wanneer hebben zij niet op mijn terugkeer gewacht? Wanneer hebben zij niet op hun hereniging met mij gewacht?

Wanneer hebben zij niet uitgekeken naar mooie dagen samen en een maaltijd met mij? Hebben jullie ooit bij stilgestaan dat wat jullie tegenwoordig doen – namelijk door de wereld razen, tegen elkaar plannen beramen, elkaar bedriegen, verraderlijk, achterbaks en schaamteloos handelen, het niet kennen van de waarheid, verdorven en bedrieglijk zijn, aan vleierij doen, vinden dat jullie altijd gelijk hebben en beter zijn dan anderen, arrogant zijn, wreedaardig handelen als wilde dieren in de bergen en ruw zijn als de koning onder de dieren – is dat het evenbeeld van een menselijk wezen? Jullie zijn grof en onredelijk. Jullie hebben mijn woord nooit als een schat beschouwd, maar hebben een minachtende houding aangenomen. Hoe kunnen jullie zo ooit iets bereiken, werkelijk als mens leven en mooie hoop koesteren? Zal je extravagante verbeelding je werkelijk uit de bek van de tijger redden? Zal die je werkelijk uit het brandende vuur redden? Zou je tot dit punt zijn vervallen als je mijn werk echt als onbetaalbare schat had beschouwd? Zou het kunnen dat je lot echt niet kan worden veranderd? Ben je bereid om met dergelijke spijt te sterven?

Wat is de inherente identiteit en waarde van de mens?

Jullie zijn uit de drek gehaald, in elk geval uit het slijk genomen, vuil en door God gehaat. Jullie behoorden Satan^[a] toe en zijn ooit onder de voet gelopen en met drek besmeurd. Daarom wordt er gezegd dat jullie uit de drek zijn gehaald. Jullie zijn niet heilig, maar niet-menselijke voorwerpen die Satan reeds lang voor gek heeft gezet. Daarmee zijn jullie het beste te beschrijven. Besef dat jullie onzuiverheden in stilstaand water en drek zijn, en geen gewilde vangst zoals vis

en garnaal. Er valt geen plezier aan jullie te beleven. Botweg gezegd, jullie zijn de meest gedegenererde beesten van een verloederde samenleving, erger nog dan varkens en honden. Eerlijk gezegd overdrijf ik niet door jullie zo aan te spreken, maar vereenvoudig ik de kwestie ermee. Eigenlijk toon ik respect voor jullie door jullie zo aan te spreken. Jullie inzicht, spraak, gedrag als mensen, en alles in jullie leven – ook jullie toestand in de drek – tonen afdoende aan dat jullie identiteit ‘buitengewoon’ is.

Voetnoot:

a. In de oorspronkelijke tekst staat “het”.

Zij die niet leren en onwetend blijven: zijn zij geen beesten?

Wat is, bij het bewandelen van het tegenwoordige pad, de meest geschikte manier van streven? Als wat voor soort persoon moet je jezelf zien in je streven? Je hoort te weten hoe je moet omgaan met alles wat je tegenwoordig overkomt, of het nou beproevingen en tegenspoed betreft of meedogenloze tuchtiging en vervloeking. In alle gevallen moet je er zorgvuldig over nadenken. Waarom zeg ik dit? Ik zeg het omdat wat je vandaag overkomt immers korte beproevingen zijn die zich steeds opnieuw aandienen. Misschien zie je ze niet als een al te zware geestelijke last en laat je de zaken daarom versloffen, en beschouw je ze niet als iets kostbaars bij het streven naar vooruitgang. Wat ben je onvoorzichtig! En wel in zo'n sterke mate, dat je dit kostbare beschouwt alsof het een wolk was die voor je ogen drijft, en je niet deze harde klappen koestert die steeds opnieuw

neerdalen – slagen die kort duren en die jou zacht lijken – maar ze koeltjes beschouwt, ze niet serieus neemt en ermee omgaat alsof het maar incidentele stootjes zijn. Wat ben je arrogant! Tegenover deze felle aanvallen, aanvallen die lijken op steeds opnieuw opstekende stormen, toon je louter luchthartige onverschilligheid; soms laat je zelfs een kille glimlach zien, waarmee je blijk geeft van je onverschilligheid – want je hebt jezelf nooit afgevraagd waarom dergelijke ‘ongelukken’ je steeds overkomen. Ben ik heel onrechtvaardig tegenover de mens? Heb ik het met kritiek op jou gemunt? Hoewel de problemen met je houding misschien niet zo serieus zijn als ik beschreven heb, heb je door je uiterlijke kalmte al lang geleden een perfect beeld geschapen van je innerlijke wereld. Het is niet nodig dat ik je vertel dat in de diepten van je hart alleen maar grove scheldwoorden en zwakke sporen van verdriet schuilen die voor anderen nauwelijks waarneembaar zijn. Omdat het naar je gevoel zo oneerlijk is dat je zulke beproevingen hebt ondergaan, vloek je; door de beproevingen voel je de verlatenheid van de wereld en dit vervult je van melancholie. In plaats van deze terugkerende klappen en discipline als de allerbeste bescherming te zien, zie je ze als zinloze overlast vanuit de Hemel, of anders als gepaste vergelding tegen je. Wat ben je onwetend! Genadeloos sluit je de goede tijden op in de duisternis; steeds weer beschouw je prachtige beproevingen en discipline als aanvallen van je vijanden. Je bent niet in staat je aan te passen aan je omgeving, laat staan dat je daartoe bereid bent, want je wilt niets winnen uit deze herhaaldelijke – en voor jou wrede – tuchtiging. Je doet ook geen pogingen om op zoek of op onderzoek te gaan en je berust gewoon in je lot en je gaat waar dat lot je ook maar naar leidt. Wat in jouw ogen wrede tuchtigingen lijken, heeft je hart niet veranderd. Evenmin hebben ze je hart overgenomen; in plaats daarvan steken ze je in het

hart. Je ziet deze 'wrede tuchtiging' als niets meer dan je vijand in dit leven, en je hebt niets gewonnen. Wat ben je zelfgenoegzaam! Zelden geloof je dat je zulke beproevingen doorstaat omdat je zo verachtelijk bent; in plaats daarvan geloof je dat je erg beklagenswaardig bent en zeg je dat ik altijd op je vit. Hoeveel kennis heb je vandaag de dag werkelijk van wat ik zeg en doe? Denk niet dat je een natuurtalent bent, slechts een beetje lager dan de hemelen maar veel hoger dan de aarde. Je bent niet slimmer dan wie dan ook – en men kan zelfs stellen dat je meer vertederend onnozel bent dan wie dan ook onder de mensen op aarde die met verstand zijn uitgerust. Je schat jezelf immers zo hoog in en hebt jezelf nog nooit minderwaardig gevoeld; het lijkt erop dat je mijn handelingen waarneemt tot in het kleinste detail. In feite ben je iemand die het wezenlijk aan verstand ontbreekt, want je hebt er geen idee van wat ik zal doen, laat staan wat ik op dit moment aan het doen ben. Daarom zeg ik dat je niet eens gelijk bent aan een oude boer die op het land zwoegt, een boer die niet de geringste gewaarwording heeft van het menselijk leven en toch afhankelijk is van de zegeningen van de Hemel terwijl hij het land bewerkt. Je denkt geen seconde over je leven na, je weet niets van roem en je hebt al helemaal geen enkele zelfkennis. Wat ben je 'verheven'! Ik maak me werkelijk zorgen over jullie, fatjes en gevoelige jongedames: hoe zullen jullie de grotere klap van stormen kunnen weerstaan? De omgeving waarin ze zich bevinden laat de fatjes volledig koud. Deze komt op hen over als onbeduidend, ze schenken er geen aandacht aan, ze hebben geen negatieve gevoelens en beschouwen zichzelf ook niet als laag; in plaats daarvan blijven ze door de straten banjeren en wuiven met hun waaiers. Deze onwetende 'vooraanstaande mensen', die nooit leren, weten niet waarom ik zulke dingen tegen hen zeg. Hun gezichten staan op onweer en ze proberen alleen zichzelf te

kennen, waarna ze doorgaan met hun slechte gewoontes. Wanneer ze me eenmaal verlaten, beginnen ze weer los rond te rennen in de wereld en vertonen hun oude streken. Hoe snel verandert de uitdrukking op je gezicht. Opnieuw probeer je me dus op deze manier te misleiden – wat ben je vrijmoedig! Zelfs nog belachelijker zijn die bevallige dametjes. Bij het horen van mijn dringende uitspraken en het zien van de omgeving waarin ze zich bevinden, stromen er ongevraagd tranen over hun gezicht, gaan ze ten onder aan gesnik en lijken ze veel commotie te maken – hoe weerzinwekkend! Bij het zien van hun gestalte vallen ze slap op bed neer en liggen daar onbedaarlijk te huilen, bijna alsof ze op het punt staan hun laatste adem uit te brengen. en wanneer deze woorden hun hebben laten zien hoe kinderachtig en laag ze zijn, drukt later de negativiteit op hen, dooft het licht in hun ogen en worden ze, terwijl ze niet over mij klagen en ze mij niet haten, volkomen onbeweeglijk in hun passiviteit en slagen ze er evenzo niet in om te leren en blijven ze onwetend. Nadat ze me dan verlaten hebben, ravotten en spelen ze en weerklinkt hun lach als die van de ‘zilveren bel van de prinses’. Wat zijn ze broos en verstoken van eigenliefde! Jullie allemaal, het zwakzinnige uitschot van de mensheid – hoezeer ontbreekt het jullie aan menselijkheid! Jullie weten niet hoe je jezelf moet liefhebben of beschermen, jullie hebben geen verstand, jullie zoeken de ware weg niet, jullie houden niet van het ware licht en bovendien zijn jullie niet in staat jezelf te koesteren. Mijn herhaalde leringen hebben jullie allang naar achteren geschoven in jullie gedachten. Jullie behandelen ze zelfs als speeltjes voor jullie vrije tijd en beschouwen ze altijd als jullie eigen ‘beschermende amulet’. Wanneer Satan jullie beschuldigt, bidden jullie; wanneer jullie negatief zijn, sluimeren jullie; wanneer jullie blij zijn, rennen jullie rond; wanneer ik jullie een verwijt maak,

gedragen jullie je kruiperig; en wanneer jullie mij verlaten, lachen jullie manisch. In een menigte is er niemand hoger dan jij, maar je denkt nooit van jezelf dat je het arrogantst van iedereen bent. Altijd ben je onbeschrijfelijk hooghartig, zelfgenoegzaam en verwaand. Hoe zouden zulke 'jonge heren' en jonge meisjes' en 'mijne heren' en 'mijne dames' die niet leren en die onwetend blijven mijn woorden als een kostbare schat kunnen beschouwen? Maar laat me nu verdergaan met je bevragen: wat heb je in de loop van zo veel tijd precies geleerd uit mijn woorden en werk? Ben je niet listiger geworden in je bedrog? Verfijnder in je vlees? Nonchalanter in je houding tegenover mij? Ik zeg je rechttoe rechtaan: ik heb zo veel werk gedaan, maar het heeft je moed vergroot, moed die eerder was zoals die van een muis. Je vrees voor mij neemt met de dag af, want ik ben te vriendelijk en heb je vlees nooit met geweld gestraft; misschien denk je dat ik alleen maar hardvochtige woorden spreek – maar het is veel vaker het geval dat ik je een glimlachend gezicht laat zien, en ik lees je bijna nooit in persoon de les. Bovendien vergeef ik je altijd je zwakte, en het komt alleen hierdoor dat je mij behandelt zoals de slang de goede boer behandelt. Wat bewonder ik de enorme vaardigheid en scherpzinnigheid in het waarnemingsvermogen van de mensen! Laat me je één waarheid vertellen: tegenwoordig maakt het maar heel weinig uit of je al dan niet een hart vol eerbied hebt. Ik ben niet ongerust of bezorgd. Maar ik moet je ook het volgende vertellen: jij, deze 'getalenteerde persoon', die niet leert en die onwetend blijft, zult uiteindelijk ten onder gaan aan je zelf-bewonderende, kleingeestige slimheid – jij zult degene zijn die lijdt en getuchtigd wordt. Ik zou niet zo stom zijn om je te begeleiden terwijl je blijft lijden in de hel, want ik ben niet van dezelfde soort als jij. Vergeet niet dat je een schepsel bent dat door mij vervloekt is en niettemin door

mij onderwezen en gered is. Je hebt niets voor me waar ik geen afstand van zou willen doen. Wanneer ik werk, worden mij nooit beperkingen opgelegd door welke mensen, gebeurtenissen of voorwerpen dan ook. Mijn houdingen en meningen met betrekking tot de mens zijn altijd dezelfde gebleven: ik ben je niet bijzonder genegen, want je bent een aanhangsel aan mijn management en je bent beslist niet meer bijzonder dan enig ander wezen. Dit is mijn advies aan je: bedenk te allen tijde dat je niets meer bent dan een schepsel van God! Je leeft misschien met mij, maar je moet je identiteit kennen; schat jezelf niet te hoog in. Zelfs als ik je geen verwijt maak of je niet behandel, en je een glimlach laat zien, bewijst dat niet dat je van dezelfde soort bent als ik; je moet weten dat je een van degenen bent die de waarheid nastreven, en dat je niet de waarheid zelf bent! Je moet nooit ophouden te veranderen samen met mijn woorden. Hier kun je niet onderuit komen. Ik raad je aan te proberen iets te leren in deze geweldige tijd, wanneer deze zeldzame gelegenheid zich voordoet. Houd me niet voor de gek; je hoeft niet te proberen mij met vleierij te misleiden. Wanneer je me zoekt, is dat allerminst omwille van mij: het is omwille van jezelf!

Het uitverkoren volk van China kan geen enkele stam van Israël vertegenwoordigen

Het huis van David was een familie die oorspronkelijk Jehova's belofte en Jehova's nalatenschap ontving. Het was oorspronkelijk een van de stammen van Israël en behoorde tot het uitverkoren volk. Jehova vaardigde destijds een wet uit voor de Israëlieten dat alle Joden die tot het huis van David behoorden, allen die

in dat huis werden geboren, Zijn nalatenschap zouden ontvangen. Zij zouden honderdvoudig ontvangen en de status van de eerstgeboren zonen verkrijgen. In die tijd waren zij het meest verheven onder alle Israëlieten. Zij hadden de hoogste positie onder alle families van Israël en dienden Jehova rechtstreeks in de tempel, met priestergewaden aan en kronen op. In die tijd noemde Hij ze trouwe en heilige dienaren en genoten zij de achting van alle andere stammen van Israël. In die tijd werden zij dus allemaal met respect heren genoemd – dit was het werk van Jehova in het Tijdperk van de Wet. Tegenwoordig dienen zij Jehova nog steeds op deze manier in de tempel. Zij blijven dus altijd koningen, aangesteld door Jehova. Niemand kan hun kroon wegnemen en niemand kan hun dienst veranderen omdat zij vanaf het begin tot het huis van David behoorden. Dat heeft Jehova ze verleend. De reden dat jullie niet tot het huis van David behoren, is dat jullie niet van Israël zijn. Jullie behoren tot het huis van buiten Israël. Ook ligt het niet in jullie natuur om Jehova te vereren, maar wel om Hem te weerstaan. Jullie hebben dus niet dezelfde identiteit als degenen van het huis van David. Jullie vallen ook niet onder degenen die mijn nalatenschap zullen ontvangen. Jullie vallen zeker niet onder hen die honderdvoudig zullen ontvangen.

Er waren in Israël destijds veel verschillende huizen en veel verschillende stammen, maar ze waren allemaal het uitverkoren volk. Wat echter verschilt met andere landen, is dat in Israël mensen in categorieën vallen, hun positie voor Jehova is gedifferentieerd. Ieders domein wordt bepaald op basis van de stam waar hij of zij toe behoort. In andere landen dan Israël kunnen mensen zich niet zomaar lid van het huis van David, Jakob of Mozes noemen. Dat zou tegen de feiten indruisen – de stammen van Israël kunnen niet achteloos ten onrechte in

andere landen worden geplaatst. Mensen misbruiken vaak de namen David, Abraham, Ezaü etc. Of ze zeggen: “We hebben God nu aangenomen, dus zijn we van het huis van Jakob.” Dergelijke uitspraken zijn niets dan ongefundeerde menselijke redeneringen. Ze komen niet direct van Jehova en evenmin komen ze voort uit mijn eigen ideeën. Ze zijn klinkklare menselijke onzin! Net zoals een redenaar die sterke verhalen vertelt, denken mensen zonder gegronde reden dat ze afstammelingen zijn van David of deel uitmaken van de familie van Jakob. Ze geloven ook nog dat ze daartoe waardig zijn. Weten mensen niet dat degenen van het huis van David lang geleden door Jehova waren voorbestemd en dat David zichzelf niet als koning heeft aangesteld? Velen beweren echter schaamteloos dat zij van het huis van David afstammen – mensen zijn zo onwetend! In werkelijkheid hebben de aangelegenheden van Israël niets van doen met de heidenvolken. Ze hebben niets met elkaar te maken en staan volkomen los van elkaar. De aangelegenheden van Israël gaan alleen het volk van Israël aan, de heidenvolken staan daar helemaal buiten. Het huidige werk onder de heidenvolken heeft niets met het volk van Israël te maken. Wat over de heidenvolken wordt gezegd, wordt bepaald door wat ik nu zeg. Ook kan het werk in Israël niet dienen als een voorafbeelding van het werk onder de heidenvolken. Zou dat niet aantonen dat God te dom, te conservatief is? Pas wanneer het werk onder de heidenvolken wordt verspreid, wordt wat er over hen is gezegd, of hun bestemming, geopenbaard. De eerdere beweringen van mensen, “Wij zijn de afstammelingen van David” of “Jezus is de zoon van David”, zijn dus des te belachelijker. Mijn werk valt in compartimenten uiteen. Ik noem een hert geen paard, maar het werk is veeleer gedifferentieerd wat de volgorde betreft.

Wat verstaan jullie onder zegeningen?

Hoewel de mensen die in dit tijdperk zijn geboren door Satan en de vuile demonen zijn verdorven, heeft die verdorvenheid hun ook de grootste redding gebracht, redding die nog groter is dan de bergen en vlakten met vee en de enorme rijkdom van Job, groter ook dan de zegening die Job kreeg omdat hij Jehova na zijn beproevingen aanschouwde. Pas nadat Job de beproeving van de dood had doorstaan, hoorde hij Jehova spreken en hoorde hij Jehova's stem in de wervelwind. Toch zag hij het gezicht van Jehova niet, en kende hij Zijn gezindheid niet. Wat Job verkreeg, was slechts materiële rijkdom die vleselijke genoegens en de mooiste kinderen van alle omringende steden verschaftte, evenals de bescherming van de engelen van de hemel. Hij zag Jehova nooit en hoewel hij rechtvaardig werd genoemd, kende hij Jehova's gezindheid niet. En ondanks dat je zou kunnen zeggen dat het materieel genot van de mensen tegenwoordig tijdelijk wat mager uitvalt en de omgeving van de buitenwereld vijandig is, laat ik mijn gezindheid zien. Deze heb ik sinds de oudheid niet aan de mensheid geopenbaard en is altijd geheim geweest, net als de mysteriën van vroeger tijden geheim waren voor de mensen, die het nederigst van allen waren, maar aan wie ik ook mijn grootste redding heb verleend. Het is bovendien de eerste keer dat ik deze dingen heb geopenbaard. Dit soort werk heb ik nooit eerder gedaan. Hoewel jullie flink onderdoen voor Job, heeft wat jullie hebben verkregen en wat jullie hebben gezien Job ver overtroffen. Hoewel jullie allerlei

soorten leed hebben ondergaan en allerlei kwellingen hebben meegemaakt, lijkt dat lijden nog niet in de verte op de beproevingen van Job. Integendeel, het is het oordeel en de tuchting die mensen ontvingen vanwege hun opstandigheid, vanwege hun weerstand en vanwege mijn rechtvaardige gezindheid. Het is rechtvaardig oordeel, tuchting en vervloeking. Job was daarentegen een rechtvaardig mens onder de Israëlieten, die Jehova's grote liefde en tederheid genoot. Hij had geen kwade daden verricht en hij weerstond Jehova niet, hij was juist oprecht toegewijd aan Jehova. Vanwege zijn rechtvaardigheid werd hij aan beproevingen blootgesteld. Hij onderging pittige beproevingen omdat hij een trouwe dienaar van Jehova was. De huidige mensen worden aan mijn oordeel en vervloeking blootgesteld vanwege hun vuilheid en onrechtvaardigheid. Hoewel hun lijden in niets lijkt op wat Job doorstond toen hij zijn vee, zijn huis, zijn dienaars, zijn kinderen en alles wat hem lief was kwijtraakte, is hetgeen mensen nu ondergaan vurige loutering en verbranding. Wat het nog ernstiger maakt dan wat Job ervaarde, is dat dit soort beproevingen niet verminderd of weggenomen wordt omdat mensen zwak zijn. Integendeel, ze zijn langdurig en blijven bestaan tot de laatste dag van hun leven. Dit is straf, oordeel en vervloeking, het is genadeloos branden, het is zelfs de rechtmatige 'erfenis' van de mensheid. Het is wat mensen verdienen en het is waar mijn rechtvaardige gezindheid wordt uitgedrukt. Dit is een bekend feit. Desondanks hebben mensen veel meer verkregen dan het lijden dat ze nu doorstaan. Wat jullie doorstaan is slechts tegenslag als gevolg van jullie dwaasheid, terwijl wat jullie hebben verkregen honderdmaal meer is dan wat jullie lijden. Volgens de wetten van Israël in het Oude Testament wordt iedereen die mij weerstaat, iedereen die mij openlijk oordeelt en iedereen die mijn weg niet volgt, maar mij in plaats daarvan

stoutmoedig godslasterlijke offers biedt, zeker door vuur in de tempel vernietigd of tot de dood gestenigd door enkelen van de uitverkorenen. Zelfs de nakomelingen van hun eigen stam en andere naaste verwanten zullen lijden onder mijn vervloeking. In het volgende leven zullen zij niet vrij zijn, maar de slaven van mijn slaven en ik zal ze verbannen onder de heidenen en ze zullen niet kunnen terugkeren naar hun vaderland. Op basis van hun handelingen en hun gedrag is het lijden dat de tegenwoordige mensen ondergaan bij lange na niet zo ernstig als de straf die de Israëlieten ondergingen. Als je zegt dat het vergelding is wat jullie momenteel lijden, is dat niet ongerechtvaardigd, omdat jullie de grens echt hebben overschreden. Als jullie in Israël waren geweest, zouden jullie eeuwige zondaars zijn geworden en zouden jullie allang in de pan zijn gehakt door de Israëlieten en verbrand zijn door het hemelse vuur in Jehova's tempel. Wat is het dat jullie nu hebben verkregen? Wat hebben jullie ontvangen en wat hebben jullie genoten? Ik heb mijn rechtvaardige gezindheid in jullie geopenbaard, maar het allerbelangrijkste is dat ik mijn geduld met de verlossing van de mensheid heb laten zien. Je zou kunnen zeggen dat het werk dat ik in jullie heb verricht slechts het werk van geduld is. Het is verricht in het belang van mijn management en bovenal in het belang van het genot van de mensheid.

Hoewel Job de beproevingen van Jehova onderging, was hij slechts een rechtvaardig man die Jehova vereerde. Ondanks dat hij deze beproevingen onderging, klaagde hij niet over Jehova en koesterde hij zijn treffen met Hem. Niet alleen koesteren mensen tegenwoordig de aanwezigheid van Jehova niet, zij verwerpen Zijn verschijning, verafschuwen die, klagen erover en bespotten die. Hebben jullie niet heel wat verkregen? Was jullie lijden echt zo groot? Hebben

jullie niet meer geluk gehad dan Maria en Jacobus? En was jullie weerstand werkelijk zo triviaal? Kan het zo zijn dat wat ik van jullie heb geëist en wat ik van jullie vroeg te groot en te veel is geweest? Mijn toorn werd alleen losgelaten op die Israëlieten die mij weerstonden, niet rechtstreeks op jullie. Wat jullie hebben verkregen is slechts mijn genadeloos oordeel en openbaringen evenals meedogenloos vurige loutering. Desondanks blijven mensen mij weerstaan en bestrijden en dit doen ze zonder een greintje onderwerping. Er zijn zelfs mensen die afstand van mij nemen en mij ontkennen; dat soort mens is niets beter dan de stam van Korach en Datan die zich verzette tegen Mozes. De harten van mensen zijn te zeer versteend en hun natuur is te koppig. Ze veranderen hun oude gewoontes nooit. Ik zeg dat ze als prostituees in het volle daglicht worden blootgesteld en mijn woorden zijn dermate streng dat ze wellicht 'kwetsend voor het oor' zijn omdat ze de natuur van mensen aan het daglicht blootstellen. Toch knikken ze slechts hun hoofd, laten een traan en dwingen zich een beetje verdriet te voelen. Als dit eenmaal voorbij is, zijn ze zo fel als de koning van de wilde beesten in de bergen en hebben ze niet het minste bewustzijn. Hoe kunnen mensen met dit soort gezindheid weten dat ze honderdmaal meer geluk hebben gehad dan Job? Hoe kunnen zij zich realiseren dat wat zij genieten zegeningen zijn die door de eeuwen heen amper zijn vertoond, die niemand eerder heeft genoten? Hoe kan het geweten van mensen dit soort zegeningen voelen, zegeningen die een straf bevatten? Om eerlijk te zijn, het enige wat ik van jullie vraag is dat jullie een rolmodel voor mijn werk zijn, getuigen van mijn gehele gezindheid en al mijn handelingen, zodat jullie bevrijd kunnen worden van de kwellingen van Satan. Maar de mensen worden altijd afgestoten door mijn werk en staan er bewust vijandig tegenover. Hoe kunnen zulke mensen mij er niet toe

aanzetten de wetten van Israël terug te brengen en de toorn die ik over Israël afriep over hen af te roepen? Hoewel er velen van jullie mij 'gehoorzaam en onderdanig' zijn, zijn er zelfs nog meer die van het soort van de stam van Korach zijn. Zodra ik mijn volle glorie heb bereikt, zal ik het vuur uit de hemel gebruiken om hen tot as te verbranden. Jullie moeten weten dat ik mensen niet langer met mijn woorden zal tuchtigen. Integendeel, voordat ik het werk van Israël uitvoer, zal ik de stam van Korach die mij weerstaat en die ik lang geleden heb geëlimineerd volledig tot as verbranden. De mensheid zal niet langer de kans hebben om van mij te genieten. In plaats daarvan zullen ze alleen mijn toorn en vlammen uit de hemel zien. Ik zal de diverse uitkomsten van alle soorten mensen onthullen en ik zal ze allemaal in categorieën verdelen. Ik zal kennis nemen van elke rebelse daad en zal dan mijn werk afmaken, zodat de uitkomsten van mensen bepaald worden aan de hand van mijn oordeel over hun tijd op aarde evenals aan de hand van hun houdingen tegenover mij. Wanneer die tijd aanbreekt, is er niets dat hun uitkomst kan veranderen. Laat mensen zelf hun eigen uitkomsten onthullen! Dan zal ik de uitkomsten van de mensen aan de hemelse Vader overbrengen.

Wat is jouw begrip van God?

Mensen geloven al heel lang in God, toch hebben de meesten geen begrip van dit woord 'God'. Ze volgen gewoon de meute zonder verder benul. Ze hebben geen idee waarom mensen precies in God moeten geloven of wat God precies is. Als mensen alleen weten dat ze in God moeten geloven en Hem

moeten volgen, maar niet weten wat God is en God ook niet begrijpen, is dit dan niet de grootste grap ter wereld? Ook al hebben mensen inmiddels veel hemelse mysteries gezien en veel diepzinnige kennis gehoord die de mens nooit eerder had begrepen, tasten ze in het duister wat betreft veel van de elementaire vooralsnog niet-overwogen waarheden. Sommige mensen zeggen misschien: “We geloven al jarenlang in God. Hoezo weten we niet wat God is? Doet dat ons niet tekort?” Maar in werkelijkheid heeft niemand enig begrip van al dit huidige werk, ook al volgt iedereen mij tegenwoordig. Ze laten zelfs de duidelijkste en simpelste vragen varen, hoeveel temeer dan zulke zeer ingewikkelde vragen als die omtrent God. Je moet weten dat de vragen die je wegwuift en die je niet kunt ontdekken, de vragen zijn die je juist moet begrijpen, want je volgt alleen maar de meute zonder aandacht te schenken aan en je te bekommeren om waar je jezelf mee moet uitrusten. Weet je echt waarom je geloof in God moet hebben? Weet je werkelijk wat God is? Weet je echt wat de mens is? Als je als mens die in God gelooft deze dingen niet begrijpt, verlies je dan niet de waardigheid van een gelovige in God? Mijn werk is nu: mensen hun wezen laten begrijpen, alles wat ik doe laten begrijpen en hen het ware gezicht van God laten leren kennen. dit is het slotstuk van mijn managementplan, de laatste fase van mijn werk. Daarom vertel ik jullie alle mysteries van het leven van tevoren, zodat jullie die allemaal van mij kunnen aannemen. Aangezien dit het werk van het eindtijdperk is, moet ik jullie alle waarheden van het leven vertellen die jullie nooit eerder hebben ontvangen, zelfs als jullie ze niet kunnen verteren en niet kunnen verdragen, omdat jullie simpelweg te beperkt en te slecht uitgerust zijn. Ik wil mijn werk tot een einde brengen, al mijn vereiste werk voltooien en jullie volledig informeren inzake mijn opdracht voor jullie, zodat jullie niet weer afdwalen en

vallen voor de misleidingen van de boze wanneer de duisternis neerdaalt. Er zijn veel wegen die jullie begrip te boven gaan, veel zaken die jullie niet begrijpen. Jullie zijn zo onwetend. Ik ken jullie gestalte en jullie tekortkomingen goed. Dus ook al zijn er veel woorden die jullie niet zullen kunnen verteren, ik wil jullie al deze waarheden die jullie nooit eerder hebben ontvangen toch vertellen – want ik blijf me gezien jullie huidige gestalte zorgen maken of jullie wel getuigenis voor mij kunnen afleggen. Het is niet zo dat ik jullie kleiner. Jullie zijn allemaal beesten die mijn formele training niet hebben doorlopen en het is echt bedenkelijk hoeveel glorie er in jullie is. Hoewel ik enorm veel energie in mijn werk ten behoeve van jullie heb gestoken, lijkt het erop dat er praktisch geen positieve elementen in jullie te vinden zijn, terwijl de negatieve elementen op één hand zijn te tellen en alleen dienen als getuigenissen die Satan te schande maken. Vrijwel al het andere in jullie is Satans gif. Jullie lijken voor mij alsof jullie niet meer te redden zijn. Zoals de zaken er voor staan, kijk ik naar de verschillende uitdrukkingen en houdingen van jullie en ken ik eindelijk jullie werkelijke gestalte. Daarom maak ik me voortdurend zorgen over jullie: zal de mens aan zichzelf overgeleverd echt beter of hetzelfde af zijn, vergeleken met hoe hij nu is? Maken jullie je niet druk om jullie kinderlijke gestalte? Kunnen jullie echt als het uitverkoren volk van Israël zijn, trouw aan mij en aan mij alleen onder alle omstandigheden? Wat in jullie is geopenbaard, is niet het kattenkwaad van kinderen die van hun ouders zijn afgedwaald, maar de beestachtigheid die naar boven komt in dieren buiten het bereik van de zweep van hun meester. Jullie moeten jullie aard kennen, die tevens de zwakte is van jullie allemaal, jullie gemeenschappelijke kwaal. Mijn enige aansporing voor jullie vandaag is dan ook om als getuige voor mij te staan. Laat onder geen enkele omstandigheid de oude

ziekte weer oplaaien. Getuigen is het belangrijkste. Dat is de kern van mijn werk. Jullie moeten mijn woorden aanvaarden zoals Maria Jehova's openbaring aanvaardde die tot haar kwam in een droom, geloven en vervolgens gehoorzamen. Alleen dit wordt als zuiver gekwalificeerd. Want jullie horen mijn woorden het meest, jullie zijn het meest door mij gezegend. Ik geef jullie al mijn waardevolle bezittingen en schenk jullie absoluut alles. Jullie gestalte en dat van het volk van Israël verschillen echter heel erg van elkaar, laten echt een wereld van verschil zien. Toch ontvangen jullie in vergelijking met hen zoveel meer. Terwijl zij smachten naar mijn verschijning, brengen jullie plezierige dagen met mij door en delen jullie in mijn rijkdom. Wat geeft jullie in vergelijking het recht om te sputteren en te twisten met mij en een deel van mijn bezittingen te eisen? Krijgen jullie niet genoeg? Ik geef jullie zoveel, maar wat jullie in ruil daarvoor aan mij geven, is hartverscheurend verdriet en angst en onbedwingbare wrok en ontevredenheid. Jullie zijn te weerzinwekkend, toch zijn jullie ook meelijwekkend, dus kan ik niet anders dan al mijn wrok inslikken en steeds weer stem geven aan mijn bezwaren tegen jullie. Gedurende al deze duizenden jaren werk heb ik nooit eerder bezwaren tegen de mensheid ingebracht, omdat ik heb ontdekt dat in de geschiedenis van de ontwikkeling van de mensheid alleen de bedriegerijen onder jullie het bekendst zijn. Zij zijn jullie nagelaten als een waardevolle erfenis door de beroemde voorouder uit de oudheid. Ik haat die onmenselijke zwijnen en honden. Jullie zijn te gewetenloos! Jullie karakter is te barbaars! Jullie hart is te verstokt! Als ik deze woorden van mij en dit werk van mij mee naar de Israëlieten had genomen, zou ik lang geleden al glorie hebben verkregen. Maar dat is onder jullie niet zo. Onder jullie zijn alleen maar wrede onverschilligheid, jullie

liefdeloosheid en jullie uitvluchten te vinden. Jullie zijn te ongevoelig en te waardeloos!

Jullie behoren alles te geven voor mijn werk. Jullie behoren werk te doen ten behoeve van mij. Ik wil jullie vertellen over alles wat voor jullie onduidelijk is zodat jullie van mij alles kunnen krijgen wat jullie missen. Ook al zijn jullie gebreken niet te tellen, ik ben bereid het werk met jullie te blijven doen dat ik behoor te doen. Ik wil jullie mijn laatste barmhartigheid schenken zodat jullie van mij kunnen profiteren en de glorie verkrijgen die in jullie ontbreekt en die de wereld nooit gezien heeft. Ik heb al zo veel jaren gewerkt, toch heeft niemand onder de mensen mij ooit gekend. Ik wil jullie geheimen vertellen die ik nooit aan een ander heb verteld.

Onder de mensen was ik de Geest die ze niet konden zien, de Geest met wie ze nooit in contact konden komen. Vanwege mijn drie fasen van het werk op aarde (schepping van de wereld, verlossing en vernietiging), verschijn ik op verschillende tijden in hun midden (nooit in het openbaar) om mijn werk onder de mensen te doen. De eerste keer dat ik onder de mensen kwam, was tijdens het Tijdperk van Verlossing. Uiteraard kwam ik te midden van de Joodse familie; daarom zag het Joodse volk God als eerste op aarde komen. Ik deed dit werk persoonlijk omdat ik mijn geïncarneerde vlees wilde gebruiken als zondeoffer in mijn verlossingswerk. De Joden in het Tijdperk van Genade zagen mij dus het eerst. Dat was de eerste keer dat ik in het vlees werkte. In het Tijdperk van het Koninkrijk is het overwinnen en het vervolmaken mijn werk, dus doe ik wederom herderlijk werk in het vlees. Dit is de tweede keer dat ik in het vlees werk. In de laatste twee fasen van het werk komen de mensen niet meer in contact met de

onzichtbare, ontastbare Geest, maar met een persoon, waarvan de Geest bekleed is in het vlees. In de ogen van de mens word ik dus weer een persoon die er niet als God uitziet en aanvoelt. Bovendien is de God die mensen zien niet alleen mannelijk maar ook vrouwelijk, wat zeer verbazingwekkend en raadselachtig voor hen is. Steeds weer doet mijn buitengewone werk oude opvattingen van vele, vele jaren uiteenspatten. Mensen staan versteld! God is niet alleen de Heilige Geest, die Geest, de zeventvoudig versterkte Geest, de allesomvattende Geest, maar ook een persoon, een gewone persoon, een uitzonderlijk gewone persoon. Hij is niet alleen mannelijk, maar ook vrouwelijk. Ze lijken op elkaar in de zin dat beiden geboren zijn uit mensen, en ze lijken niet op elkaar in de zin dat de een is ontvangen uit de Heilige Geest en de ander is geboren uit een mens maar rechtstreeks uit de Geest afkomstig is. Ze lijken op elkaar in de zin dat beiden als geïncarneerd vlees van God het werk van de Vader uitvoeren, en ze lijken niet op elkaar in de zin dat de een het werk van verlossing doet en de ander het werk van overwinning. Beiden vertegenwoordigen God de Vader, maar de een is de Heer van verlossing vol van goedertierenheid en barmhartigheid, en de ander is de God van gerechtigheid vol van toorn en oordeel. De een is de Opperbevelhebber die het verlossingswerk in gang zet en de ander is de rechtvaardige God die het werk van overwinning tot stand brengt. De een is het begin, de ander het einde. De een is zondeloos vlees, de ander is vlees dat de verlossing voltooit, het werk voortzet en nooit zondig is. Beiden zijn dezelfde Geest, maar Zij vertoeven niet in hetzelfde vlees en zijn in verschillende plaatsen geboren. En Zij zijn door enkele duizenden jaren van elkaar gescheiden. Toch vult al Hun werk elkaar aan, zonder met elkaar te botsen en kan het in één adem genoemd worden. Beiden

zijn mensen, maar de een is een baby jongetje en de ander is een peutermeisje. Mensen hebben al deze vele jaren niet alleen de Geest en niet alleen een mens gezien, een mannelijke, maar ook veel dingen die niet stroken met de opvattingen van de mens, daarom kunnen ze mij nooit helemaal doorgronden. Ze blijven half geloven en half aan mij twijfelen, alsof ik besta en toch ook een fantasievolle droom ben. Daarom weten mensen tot op de dag van vandaag nog steeds niet wat God is. Kun je mij echt in één simpele zin beschrijven? Durf je werkelijk te zeggen “Jezus is niemand anders dan God en God is niemand anders dan Jezus”? Waag je werkelijk te stellen “God is niemand anders dan de Geest en de Geest is niemand anders dan God”? Zeg je gerust “God is gewoon een persoon die met vlees is bekleed”? Heb je echt de moed om te beweren “De beeltenis van Jezus is simpelweg de grote beeltenis van God”? Ben je in staat om Gods gezindheid en beeltenis volledig te verklaren op basis van je gave om woorden te spreken? Durf je waarlijk te zeggen “God heeft alleen de man geschapen, niet de vrouw, naar Zijn beeld”? Als je dit zegt, dan zouden er geen vrouwen onder mijn uitverkorenen zijn en zouden vrouwen niet eens als soort tot de mensheid behoren. Welnu, weet je echt wat God is? Is God een mens? Is God een Geest? Is God werkelijk een man? Kan alleen Jezus het werk volbrengen wat ik wil doen? Als je slechts een van de bovenstaande opties kiest om mijn wezen te beschrijven, zou je een zeer onwetende trouwe gelovige zijn. Als ik slechts één keer werk als geïncarneerd vlees, kunnen jullie mij dan afbakenen? Kun je mij werkelijk volkomen begrijpen met één blik? Kun je mij werkelijk volledig beschrijven op basis van wat je tijdens je leven hebt gezien? En als ik in mijn twee incarnaties vergelijkbaar werk doe, hoe zouden jullie mij

dan zien? Zouden jullie mij voor altijd aan het kruis genageld laten? Kan God zo simpel zijn als je zegt?

Hoewel jullie geloof zeer oprecht is, kan niemand onder jullie mij volkomen verklaren. Niemand onder jullie kan volledig getuigen van de werkelijkheden die jullie zien. Sta daar eens bij stil. De meesten van jullie nemen jullie plichten op dit moment niet zo nauw, jagen in plaats daarvan dingen van het vlees na, verzadigen het vlees en genieten gulzig van het vlees. Jullie bezitten maar weinig waarheid. Hoe kunnen jullie dan getuigen van alles wat jullie gezien hebben? Zijn jullie echt overtuigd dat jullie mijn getuige kunnen zijn? Als je op een dag niet kunt getuigen van alles wat je vandaag hebt gezien, dan zul je de functie van een geschapen wezen verloren hebben. Je bestaat zal dan geen enkele betekenis hebben. Je bent dan onwaardig om een mens te zijn. Je kunt zelfs stellen dat je dan geen mens bent! Ik heb oneindig veel werk ten behoeve van jullie gedaan. Maar omdat je momenteel niets leert, niets weet en voor niets werkt, staar je voor je uit, ben je sprakeloos en volslagen nutteloos wanneer ik mijn werk moet uitbreiden. Maakt dat je niet tot een zondaar van alle tijden? Wanneer die tijd komt, zou je dan niet de diepste spijt voelen? Zou de ontmoediging niet bij je toeslaan? Al mijn werk van vandaag wordt niet gedaan uit luiheid of uit verveling, maar om een fundament te leggen voor mijn toekomstige werk. Het is niet zo dat ik in een impasse zit en iets nieuws moet verzinnen. Je moet het werk dat ik doe begrijpen; het is niet iets dat door een op straat spelend kind wordt gedaan, maar het gebeurt namens mijn Vader. Jullie moeten weten dat ik dit niet allemaal op eigen houtje doe. Integendeel, ik vertegenwoordig mijn Vader. Intussen is het jullie rol om strikt te volgen, te gehoorzamen, te veranderen en te getuigen. Wat jullie moeten begrijpen is

waarom jullie in mij moeten geloven. Dit is de belangrijkste vraag die ieder van jullie moet begrijpen. Mijn Vader heeft jullie allemaal omwille van Zijn glorie voor mij voorbestemd vanaf het moment dat Hij de wereld schiep. Het was uitsluitend omwille van mijn werk en omwille van Zijn glorie dat Hij jullie voorbestemd heeft. Het is dankzij mijn Vader dat jullie in mij geloven; het is dankzij mijn Vaders voorbestemming dat jullie mij volgen. Daar kiezen jullie allemaal zelf niet voor. Het is zelfs nog belangrijker dat jullie begrijpen dat mijn Vader jullie aan mij gegeven heeft zodat jullie van mij kunnen getuigen. Omdat Hij jullie aan mij heeft gegeven, moeten jullie de wegen bewandelen die ik aan jullie geef en de manieren en de woorden die ik jullie leer, want het is jullie plicht om mijn wegen na te leven. Dit is het oorspronkelijke doel van jullie geloof in mij. Dus ik zeg tot jullie dat jullie eenvoudigweg mensen zijn die mijn Vader aan mij gegeven heeft om mijn wegen na te leven. Jullie geloven echter alleen in mij; jullie behoren niet tot mij omdat jullie niet van de Israëliëse familie zijn maar wel van de soort van de oude slang. Ik vraag jullie alleen om te getuigen voor mij, maar nu moeten jullie mijn wegen bewandelen. Dit alles is ten behoeve van toekomstige getuigenissen. Als jullie functioneren als mensen die mijn wegen alleen aanhoren, dan zullen jullie geen waarde hebben en gaat de betekenis verloren van het feit dat mijn Vader jullie aan mij gegeven heeft. Wat ik jullie duidelijk wil maken, is dit: "Jullie moeten mijn wegen bewandelen."

Wat het betekent om een echt persoon te zijn

Het beheren van de mens is mijn taak en hem door mij te laten overwinnen is zelfs nog meer iets dat werd verordend toen ik de wereld schiep. Mensen zullen misschien niet weten dat ik hen in de laatste dagen volledig zal overwinnen en ze zijn zich misschien ook niet bewust dat het bewijs van mijn overwinning op Satan is om de rebellerenden onder de mensheid te overwinnen. Maar toen mijn vijand de strijd met mij aanging, had ik het al verteld dat ik de overwinnaar zou worden van diegenen die Satan had gevangengenomen en tot zijn kinderen en zijn loyale dienstknechten had gemaakt die waakten over zijn huis. De oorspronkelijke betekenis van overwinnen is om te verslaan, om te onderwerpen aan vernedering. Geformuleerd in de taal van de Israëlieten betekent dit het volledig verslaan, vernietigen en onbekwaam maken voor verder verzet tegen mij. Maar vandaag de dag betekent het, zoals het onder jullie wordt gebruikt, overwinnen. Jullie zouden moeten weten dat het mijn bedoeling is om de kwaadaardige volledig uit te roeien en te verdrijven uit de mensheid, zodat hij niet langer tegen mij kan rebelleren, laat staan de adem heeft om mijn werk te onderbreken of te verstoren. Dus, wat de mens betreft, is het overwinning gaan betekenen. Wat ook de connotaties van de term zijn, mijn werk is om de mensheid te verslaan. Want ook al is het waar dat de mensheid een aanvulling is op mijn management, is de mensheid, om het preciezer te stellen, niets anders dan mijn vijand. De mensheid is de kwaadaardige die mij tegenwerkt en mij ongehoorzaam is. De mensheid is niemand anders dan het nageslacht van de kwaadaardige die door mij is vervloekt. De mensheid is niemand minder dan de afstammeling van de aartsengel die mij verraadde. De mensheid is niets anders dan de erfenis van de duivel die, lang geleden door mij afgewezen, sindsdien mijn onverzoenlijke vijand is. Boven het menselijk ras daalt de lucht neer, duister

en somber, zonder een glimp van helderheid, en de menselijke wereld wordt ondergedompeld in donkere duisternis, zodat iemand die erin leeft zelfs zijn uitgestrekte hand niet kan zien voor zijn ogen of de zon wanneer hij zijn hoofd opheft. De weg onder zijn voeten, modderig en vol kuilen, kronkelt bochtig; het hele land is bezaaid met lijken. De donkere hoeken zijn gevuld met de overblijfselen van de doden en in de koele en schaduwrijke hoeken hebben massa's demonen hun intrek genomen. En overal in de wereld van mensen is het een komen en gaan van hordes demonen. Het nageslacht van alle soorten beesten, bedekt met vuiligheid, is verwickeld in een veldslag, waarvan het geluid angst in het hart aanjaagt. Waar gaat men dan op zoek naar de gelukzaligheid van het leven, op zulke momenten, in zo'n wereld, zo'n 'aards paradijs'? Waar zou iemand naartoe gaan om de bestemming van zijn leven te vinden? De mensheid, lang geleden vertrapt onder de voeten van Satan, is vanaf het begin een acteur geweest die het beeld van Satan heeft aangenomen – sterker nog, de belichaming van Satan, die luid en duidelijk als het bewijs dient dat van Satan getuigt. Hoe kan zo'n menselijk ras, zo'n stelletje gedegenerieerd uitschot en dergelijke nakomelingen van deze corrupte menselijke familie getuigen van God? Waar komt mijn glorie vandaan? Waar kan iemand beginnen te spreken over mijn getuigenis? Want de vijand, die de mensheid corrupt heeft gemaakt, is tegen mij en heeft de mensheid al genomen – de mensheid die ik lang geleden heb geschapen en die vervuld was met mijn glorie en mijn leven – en heeft hen vervuild. Hij heeft mijn glorie weggenomen, en alles wat de mens doordrenkt heeft is vergif zwaar doorregen met de lelijkheid van Satan, en vruchtensap van de boom van kennis van goed en kwaad. In het begin schiep ik de mensheid, dat wil zeggen, ik schiep Adam de voorouder van de mensheid. Hij was begiftigd met

vorm en beeld, bruisend van kracht, bruisend van vitaliteit, en was bovendien in het gezelschap van mijn glorie. Dat was de glorieuze dag toen ik de mens schiep. Daarna werd Eva uit het lichaam van Adam voortgebracht, en zij was ook de voorouder van de mens, en zo werden de mensen die ik schiep vervuld met mijn adem en bruisend van mijn glorie. Adam werd oorspronkelijk geboren uit mijn hand en was de weergave van mijn beeld. Dus de oorspronkelijke betekenis van 'Adam' was een door mij geschapen wezen doordrenkt met mijn levensenergie, doordrenkt met mijn glorie, vorm en beeld hebbende, geest en adem hebbende. Hij was het enige geschapen wezen, die een geest bezat, dat in staat was om mij te vertegenwoordigen, om mijn beeld te dragen en mijn adem te ontvangen. In het begin was Eva de tweede mens met adem, wiens schepping ik had ingesteld, dus de oorspronkelijke betekenis van 'Eva' was een geschapen wezen dat mijn eer zou voortzetten, vervuld met mijn vitaliteit en verder begiftigd met mijn glorie. Eva kwam uit Adam, dus ook zij droeg mijn beeld, want zij was de tweede mens die naar mijn beeld geschapen werd. De oorspronkelijke betekenis van 'Eva' was een levend mens, met geest, vlees en botten, mijn tweede getuigenis evenals mijn tweede beeld onder de mensheid. Zij waren de voorouders van de mensheid, de zuivere en kostbare schat van de mens, en vanaf het begin levende wezens begiftigd met geest. Maar de kwaadaardige nam het nageslacht van de voorouders van de mensheid en vertrapte hen en nam hen gevangen, stortte de menselijke wereld in volledige duisternis en zorgde ervoor dat het nageslacht niet langer in mijn bestaan geloofde. Nog afschuwelijker is dat, terwijl de kwaadaardige de mensen corrumpeert en vertrapte, hij mijn heerlijkheid wreed wegrukt, mijn getuigenis, de vitaliteit die ik aan hen schonk, de adem en het leven dat ik erin blies, al mijn glorie in de menselijke wereld, en al het bloed van

het hart dat ik heb besteed aan de mensheid. De mensheid is niet langer in het licht en heeft alles verloren dat ik aan haar heb geschonken, en de glorie die ik heb geschonken opzijgezet. Hoe kan ze erkennen dat ik de Heer ben van alle geschapen wezens? Hoe kan ze blijven geloven in mijn bestaan in de hemel? Hoe kan zij de manifestaties van mijn glorie op aarde ontdekken? Hoe kunnen deze kleinzonen en kleindochters de God aannemen die hun eigen voorouders vereerden als de Heer die hen heeft geschapen? Deze meelijwekkende kleinzonen en kleindochters hebben de glorie, en het beeld, royaal 'gepresenteerd' aan de kwaadaardige, evenals de getuigenis die ik aan Adam en Eva schonk, evenals het leven dat ik aan de mensheid schonk en waarvan zij afhankelijk is om te bestaan, en zonder in het geringste bij de aanwezigheid van de kwaadaardige stil te staan, heeft ze al mijn glorie aan hem gegeven. Is dit niet de oorsprong van de benaming 'uitschot'? Hoe kan zo'n mensheid, kunnen zulke kwade demonen, dergelijke wandelende lijken, zulke beelden van Satan en dergelijke vijanden van mij, vervuld zijn met mijn glorie? Ik zal mijn glorie weer in bezit nemen, mijn getuigenis terugroepen dat bestaat onder de mensen, en alles wat ooit aan mij toebehoorde en dat ik de mensheid lang geleden gaf – ik zal de mensheid volledig overwinnen. Je zou echter moeten weten dat de mensen die ik schiep heilige mensen waren die mijn beeld en mijn glorie droegen. Ze behoorden niet toe aan Satan, noch waren ze onderworpen aan zijn vertrapping, maar waren puur een manifestatie van mij, vrij van het geringste spoor van Satans gif. En dus laat ik de mensheid weten dat ik alleen datgene wil dat is geschapen door mijn hand, de heiligen die ik liefheb en die bij geen enkele andere entiteit horen. Verder zal ik plezier in hen hebben en hen beschouwen als mijn glorie. Maar wat ik wil is niet de mensheid die gecorrumpeerd is door Satan,

die vandaag de dag aan Satan toebehoort, en die niet langer mijn oorspronkelijke schepping is. Omdat ik van plan ben mijn glorie die bestaat in de menselijke wereld terug te nemen, zal ik een volledige overwinning behalen over de overblijvende overlevenden onder de mensheid, als bewijs van mijn glorie aangaande het verslaan van Satan. Ik neem alleen mijn getuigenis als een kristallisatie van mijzelf, als het object van mijn plezier. Dit is mijn wil.

De mensheid heeft zich door tienduizenden jaren geschiedenis heen ontwikkeld om te komen tot waar ze nu is. De mensheid van mijn oorspronkelijke schepping is echter al lang geleden in verval geraakt. Ze is al opgehouden te zijn wat ik wil, en zo verdient de mensheid, zoals ze in mijn ogen verschijnt, niet langer de naam van de mensheid. Ze is eerder het uitschot van de mensheid dat Satan gevangen heeft genomen, de rotte wandelende lijken waar Satan in leeft en waarmee hij gekleed is. Mensen geloven niet het kleinste beetje in mijn bestaan, noch verwelkomen ze mijn komst. De mensheid reageert slechts met tegenzin op mijn verzoeken, gaat tijdelijk op ze in en deelt niet oprecht met mij de vreugde en het verdriet in het leven. Omdat mensen mij als ondoorgrondelijk zien, doen ze met tegenzin alsof ze naar me glimlachen, nemen een houding aan van aanschurken tegen wie aan de macht is. Dit komt omdat mensen geen kennis hebben van mijn werk en nog minder van mijn wil in deze tijd. Ik zal eerlijk tegen jullie zijn: wanneer de dag komt, zal het leed van iemand die mij aanbidt gemakkelijker te dragen zijn dan dat van jullie. De mate van jullie geloof in mij is in werkelijkheid niet groter dan dat van Job – zelfs het geloof van de Joodse farizeeën overtreft jullie – en dus, als de dag van het vuur neerdaalt, zal jullie lijden ernstiger zijn dan dat van de farizeeën toen ze berispt werden door Jezus, dan dat van de tweehonderdvijftig leiders die tegen Mozes waren, en dan dat van

Sodom onder de verschroeiende vlammen van zijn vernietiging. Toen Mozes de rots sloeg, en het water dat door Jehova werd geschonken opsprong, was het vanwege zijn geloof. Toen David de lier speelde ter ere van mij, Jehova – met zijn hart vervuld van vreugde – kwam het vanwege zijn geloof. Toen Job zijn vee verloor dat de bergen vulde en onnoemelijke massa's rijkdom, en zijn lichaam werd bedekt met zere steenpuisten, was het vanwege zijn geloof. Toen hij de stem van mij, Jehova, kon horen en de glorie van mij, Jehova, zag, was het vanwege zijn geloof. Dat Petrus Jezus Christus kon volgen, was door zijn geloof. Dat hij vanwege mijn wil aan het kruis genageld kon worden en een glorieuze getuigenis kon geven, was ook door zijn geloof. Toen Johannes het glorieuze beeld van de Mensenzoon zag, was het door zijn geloof. Toen hij het visioen van de laatste dagen zag, was het des te meer door zijn geloof. De reden waarom de zogenaamde menigten van de heidense naties mijn openbaring hebben verkregen, en kwamen te weten dat ik in het vlees ben teruggekeerd om mijn werk onder de mensen te doen, is ook vanwege hun geloof. Allen die door mijn harde woorden zijn geslagen en daar toch troost door hebben verkregen en gered zijn – hebben zij dit niet verkregen vanwege hun geloof? Zijn degenen die in mij geloven maar die nog steeds ontberingen ondergaan, niet ook door de wereld afgewezen? Zijn degenen die buiten mijn woord leven, op de vlucht voor het lijden van beproeving, niet allemaal aan het zwerven door de wereld? Ze lijken op herfstbladeren die hier en daar fladderen, zonder rustplaats, laat staan mijn woorden van troost. Hoewel mijn tuchtiging en raffinage hen niet volgen, zijn het dan geen bedelaars die van plaats naar plaats rondzwerven, dwalend door de straten buiten het koninkrijk der hemelen? Is de wereld echt jouw plek van rust? Kun je echt, door mijn tuchtiging te vermijden, de flauwste glimlach van

voldoening van de wereld krijgen? Kun je echt je vluchtig genot gebruiken om de leegte in je hart te bedekken die niet verborgen kan worden? Je kunt iedereen in jouw familie voor de gek houden, maar je kunt mij nooit voor de gek houden. Omdat jouw geloof te gering is, ben je tot op de dag van vandaag nog steeds machteloos om iets van de geneugten te vinden die het leven te bieden heeft. Ik dring er bij je op aan: het is beter om de helft van je leven om mijnentwil oprecht door te brengen dan je gehele leven in middelmatigheid en druk werkend voor het vlees, al het leed verdurend dat een mens nauwelijks kan verdragen. Welk doel dient het om jezelf zo te koesteren en te vluchten voor mijn tuchtiging? Welk doel dient het om jezelf te verbergen voor mijn tijdelijke tuchtiging alleen om een eeuwigheid van schaamte te oogsten, een eeuwigheid van tuchtiging? In feite buig ik iemand niet naar mijn wil. Als iemand echt bereid is om zich aan al mijn plannen te onderwerpen, zou ik hem niet slecht behandelen. Maar ik eis dat alle mensen in mij geloven, net zoals Job in mij, Jehova, geloofde. Als jullie geloof dat van Thomas overschrijdt, zal jullie geloof mijn aanbeveling verkrijgen, vanwege jullie loyaliteit zullen jullie mijn gelukzaligheid vinden, en jullie zullen zeker mijn glorie vinden in jullie dagen. Echter, mensen die in de wereld geloven en in de duivel geloven, hebben hun harten verhard, net als de massa's van de stad Sodom, met korrels van verwaaid zand in hun ogen en offers van de duivel in hun mond, wiens verwarde gedachten al lang geleden bezeten zijn door de kwaadaardige die de wereld heeft toegeëigend. Hun gedachten zijn bijna volledig in de ban van de duivel uit de oudheid. En zo is het geloof van de mensheid met de wind meegegaan en is ze zelfs niet in staat om kennis te nemen van mijn werk. Het enige wat ze kan doen is een zwakke poging ondernemen om te

doorstaan of om heel ruwweg te analyseren, omdat ze al lang bezet is door Satans vergif.

Ik zal de mensheid overwinnen omdat de mensen eens door mij zijn geschapen en bovendien genoten hebben van alle overvloedige aspecten van mijn schepping. Maar mensen hebben mij ook afgewezen, en hun harten zijn buiten mij, en zij zien mij als een last in hun bestaan, zelfs tot het punt waarop ze mij echt hebben gezien, verwerpen ze mij nog steeds, en tegen hun hersens nadenkend over alle mogelijke manieren om me te verslaan. Mensen staan mij niet toe om hen serieus te behandelen of strenge eisen aan hen te stellen, noch staan ze mij toe hun ongerechtigheid te oordelen of te tuchtigen. Verre van dit interessant vinden, zijn ze geïrriteerd. En dus is het mijn werk om de mensheid te nemen die eet, drinkt en zwelgt in mij, maar mij niet kent, en haar te verslaan. Ik zal de mensheid ontwapenen en dan, mijn engelen nemend, mijn glorie nemend, zal ik terugkeren naar mijn woonplaats. Want wat mensen hebben gedaan heeft mijn hart volledig gebroken en heeft mijn werk lang geleden in stukken gebroken. Ik ben van plan om de glorie terug te nemen die de kwaadaardige heeft weggenomen voordat ik vrolijk wegloop, de mensheid hun leven laat voortzetten, laat doorgaan met 'leven en werken in vrede en tevredenheid', laat doorgaan met 'het cultiveren van hun eigen velden' en ik zal mij niet langer mengen in hun leven. Maar nu ben ik van plan om mijn glorie volledig terug te nemen uit de hand van de kwaadaardige, de gehele glorie terug te halen die ik bij de schepping van de wereld aan de mensheid heb geschonken en deze nooit meer aan het menselijke ras op aarde te schenken. Want mensen hebben niet alleen gefaald in het behouden van mijn glorie, maar hebben het in plaats daarvan vervangen door het beeld van Satan. Mensen koesteren mijn komst niet, noch

prijzen ze de dag van mijn glorie. Ze zijn niet verheugd op het ontvangen van mijn tuchtiging, en nog minder zijn ze bereid mijn glorie aan mij terug te geven. Noch zijn ze bereid om het gif van de kwaadaardige uit te werpen. De mensheid bedriegt mij nog voortdurend op dezelfde oude manier, nog steeds breeduit lachend en blij gezichten dragend op dezelfde oude manier. Ze is zich niet bewust van de diepten van de duisternis die zullen neerdalen over de mensheid nadat mijn glorie haar verlaat, en in het bijzonder onwetend over het feit dat wanneer mijn dag komt voor de hele mensheid, ze een nog moeilijkere tijd tegemoet zal gaan dan de mensen in de tijd van Noach. Want zij weet niet hoe duister Israël werd toen mijn glorie ervan wegging, want de mens vergeet bij zonsopgang hoe moeilijk de pikdonkere nacht was om doorheen te komen. Wanneer de zon weer onderduikt en de duisternis op de mens neerdaalt, zal hij opnieuw klaagzangen aanheffen en knarsetanden in duisternis. Zijn jullie vergeten, toen mijn glorie wegtrok uit Israël, hoe moeilijk het was voor de mensen om door hun dagen van lijden heen te komen? Dit is de tijd waarin jullie mijn glorie zien en het is ook de tijd dat jullie de dag delen van mijn glorie. De mens zal klaagzangen aanheffen te midden van de duisternis wanneer mijn glorie het vuile land verlaat. Nu is het de dag van glorie wanneer ik mijn werk doe, en het is ook de dag waarop ik de mensheid vrijstel van lijden, want ik zal de tijden van kwelling en verdrukking niet met haar delen. Ik wil alleen de mensheid volledig overwinnen en volledig de kwaadaardige van de mensheid verslaan.

Wat weet jij over het geloof?

In de mens bestaat alleen het onzekere woord van geloof, maar de mens weet niet waar geloof uit bestaat, laat staan waarom hij geloof heeft. De mens begrijpt te weinig en de mens zelf komt ook nog eens van alles te kort; hij heeft nauwelijks geloof in mij, terwijl hij onbedachtzaam en onwetend is. Ondanks dat hij niet weet wat geloof is en ook niet waarom hij in mij gelooft, blijft hij toch obsessief geloven. Wat ik van de mens vraag, is niet alleen dat hij op deze manier obsessief een beroep op mij doet of op een onsamenhangende wijze in mij gelooft. Want het werk dat ik verricht is voor de mens, zodat hij mij kan zien en mij leert kennen, niet om de mens onder de indruk te laten zijn en naar mij te laten kijken in een nieuw licht vanwege mijn werk. Ik heb eerder veel tekenen en wonderen laten zien en veel mirakelen verricht. De Israëlieten in die tijd toonden mij enorme bewondering en vereerden mijn buitengewone bekwaamheid om de zieken te genezen en demonen uit te drijven. In die tijd dachten de Joden dat mijn genezende krachten meesterlijk en buitengewoon waren. Vanwege vele van zulke daden van mij, beschouwden zij mij allen met respect; ze voelden grote bewondering voor al mijn krachten. Dus iedereen die mij wonderen zag verrichten, volgde mij op de voet, zodat duizenden mij omringden om mij de zieken te zien genezen. Ik liet zoveel tekenen en wonderen zien, maar de mens beschouwde mij slechts als een meesterlijke arts; ik sprak ook veel onderwijzende woorden tot de mensen in die tijd, maar ze beschouwden mij slechts als een leraar die superieur is aan zijn discipelen! Zelfs tot op de dag van vandaag, nadat mensen de historische verslagen van mijn werk hebben gezien, blijft hun interpretatie dat ik een geweldige arts ben die de zieken geneest en een leraar voor de onwetenden. En zij hebben bepaald dat ik de barmhartige Heer Jezus Christus ben. Degenen die de Schrift interpreteren, hebben misschien mijn

vaardigheden in genezing overtroffen, of zijn misschien zelfs discipelen die hun leraar nu hebben overtroffen, toch schatten zulke mensen van grote naam, van wie de namen bekend zijn over de hele wereld, mij zo laag in alsof ik slechts een arts zou zijn! Mijn daden zijn groter in aantal dan de zandkorrels van het strand, en mijn wijsheid is groter dan die van al de zonen van Salomo, toch zien mensen mij alleen als een arts met weinig aanzien en een onbekende leraar van mensen! Zoveel mensen geloven in mij alleen maar zodat ik hen zou kunnen genezen. Zoveel mensen geloven in mij alleen maar zodat ik mijn krachten zou kunnen gebruiken om onreine geesten uit hun lichaam te verdrijven. En zoveel mensen geloven in mij alleen maar om wellicht vrede en vreugde van mij te kunnen ontvangen. Zoveel mensen geloven in mij alleen maar om grotere materiële rijkdom van mij te eisen. Zoveel mensen geloven in mij alleen maar om dit leven in vrede door te brengen en om veilig en gezond te zijn in de toekomstige wereld. Zoveel mensen geloven in mij om het lijden van de hel te vermijden en de zegeningen van de hemel te ontvangen. Zoveel mensen geloven in mij enkel vanwege tijdelijke troost, zonder ernaar te streven in de komende wereld iets te bereiken. Toen ik mijn woede over de mensheid bracht en alle vreugde en vrede terugnam die deze eens bezat, begon de mens te twijfelen. Toen ik de mens het lijden van de hel gaf en de zegeningen van de hemel teruggeiste, veranderde de schaamte van de mens in kwaadheid. Toen de mens mij vroeg om hem te genezen, besteedde ik geen aandacht aan hem en voelde ik een afkeer jegens hem. De mens ging ver weg van mij en zocht daarvoor in de plaats de weg van kwaadaardige geneeskunde en tovenarij. Toen ik alles wegnam wat de mensen van mij hadden geëist, verdween iedereen spoorloos. Dus zeg ik dat de mens geloof in mij heeft, omdat ik te veel genade schenk, en er veel te veel is om te

verkrijgen. De Joden geloofden in mij vanwege mijn genade en volgden mij, waar ik ook ging. Deze onwetende mensen met beperkte kennis en ervaring wilden alleen de tekenen en wonderen zien die ik toonde. Ze beschouwden mij als het hoofd van het huis van de Joden die de grootste wonderen kon verrichten. Daarom spraken zij onderling in grote verwarring, toen ik demonen uit mensen verdreef; ze zeiden dat ik Elia ben, dat ik Mozes ben, dat ik de oudste van alle profeten ben, dat ik de grootste van alle artsen ben. Afgezien van het feit dat ik zelf zeg dat ik het leven, de weg en de waarheid ben, kan niemand mijn wezen of mijn identiteit kennen. Afgezien van het feit dat ik zelf zeg dat de hemel de plaats is waar mijn Vader leeft, wist niemand dat ik de Zoon van God en God Zelf ben. Afgezien van het feit dat ik zelf zeg dat ik de mensheid verlossing zal brengen en haar zal vrijkopen, wist niemand dat ik de Verlosser van de mensheid ben; mensen kenden mij alleen als een welwillende en medelevende man. En afgezien van het feit dat ik zelf in staat ben om alles van mij uit te leggen, kende niemand mij, en niemand geloofde dat ik de Zoon van de levende God ben. De mens heeft alleen op zo'n manier vertrouwen in mij en houdt mij op deze manier voor de gek. Hoe kan de mens van mij getuigen als hij zulke zienswijzen over mij heeft?

De mens heeft geloof in mij maar kan niet getuigen van mij, en pas als ik mijzelf bekend heb gemaakt, kan de mens van mij getuigen. De mens ziet alleen dat ik alle schepselen en heilige mensen overtref, en ziet dat het werk dat ik doe, niet door mensen kan worden verricht. Daarom is, vanaf de Joden tot de mensen van tegenwoordig, iedereen die mijn glorieuze daden heeft gezien gewoon vervuld van een nieuwsgierigheid naar mij, maar geen enkel schepsel kon met zijn mond van mij getuigen. Alleen mijn Vader getuigde van mij; Hij baande een

weg voor mij tussen alle schepselen. Anders zou de mens, ongeacht hoe ik werkte, nooit weten dat ik de Heer van de Schepping ben, want de mens weet alleen te nemen en heeft geen vertrouwen in mij vanwege mijn werk. De mens kent mij slechts omdat ik onschuldig en in geen enkel opzicht een zondaar ben, omdat ik talloze mysteriën kan verklaren, omdat ik boven de menigte sta of omdat de mens veel van mij heeft geprofiteerd. Toch zijn er maar weinig mensen die geloven dat ik de Heer van de Schepping ben. Daarom zeg ik dat de mens niet weet waarom hij in mij gelooft; hij kent het doel of de betekenis niet van vertrouwen in mij. De realiteit van de mens ontbreekt, zodat hij bijna onwaardig is om getuige te zijn voor mij. Jullie hebben te weinig echt geloof en hebben te weinig verkregen, dus jullie hebben te weinig getuigenissen. Bovendien begrijpen jullie te weinig en ontberen jullie te veel, zodat jullie bijna niet in staat zijn om van mijn daden te getuigen. Jullie vastberadenheid is inderdaad aanzienlijk, maar weten jullie zeker dat jullie in staat zullen zijn om succesvol te getuigen van het wezen van God? Jullie hebben meer meegemaakt en gezien dan de vroegere heiligen en profeten, maar zijn jullie in staat om een grotere getuigenis af te leggen dan de woorden van deze voormalige heiligen en profeten? Wat ik jullie geef is meer dan Mozes en beter dan David, daarom vraag ik eveneens dat jullie getuigenis die van Mozes overtreft en dat jullie woorden beter zijn dan die van David. Ik geef jullie het honderdvoudige, dus vraag ik jullie om met gelijke munt terug te betalen. Jullie moeten weten dat ik degene ben die leven schenkt aan de mensheid, en jullie zijn het die leven van mij ontvangen en moeten getuigen van mij. Dit is jullie plicht, die ik jullie opdraag en die jullie voor mij moeten doen. Ik heb al mijn glorie aan jullie geschonken en jullie het leven gegeven dat het uitverkoren volk, de Israëlieten, nooit heeft ontvangen. Eigenlijk moeten jullie

voor mij getuigen, jullie jeugd aan mij wijden en jullie leven prijsgeven. Aan wie ik ook mijn glorie schenk, die zal getuigenis van mij afleggen en zijn leven voor mij geven. Dit is al lang voorbestemd. Het is jullie geluk dat ik mijn glorie aan jullie schenk, en jullie plicht is om van mijn glorie te getuigen. Als jullie alleen in mij geloven om geluk te vergaren, dan zou mijn werk niet veel betekenen, en zouden jullie je plicht niet vervullen. De Israëlieten zagen alleen mijn genade, liefde en grootheid en de Joden waren alleen getuige van mijn geduld en verlossing. Ze zagen slechts heel weinig van het werk van mijn Geest; het kan zo zijn dat hun niveau van begrip slechts één tienduizendste was van wat jullie hebben gehoord en gezien. Jullie hebben zelfs meer gezien dan de belangrijkste priesters onder hen. Heden overtreft de waarheid die jullie hebben begrepen die van hen; wat jullie heden hebben gezien is meer dan er in het Tijdperk van de Wet is gezien, en in het Tijdperk van Genade, en jullie hebben zelfs meer meegemaakt dan Mozes en Elia. Want wat de Israëlieten begrepen, was alleen de wet van Jehova en wat zij zagen was slechts de aanblik van Jehova's rug; wat de Joden begrepen was slechts de verlossing van Jezus, wat zij ontvingen was alleen de genade die door Jezus werd geschonken, en wat zij zagen was slechts het beeld van Jezus in het huis van de Joden. Wat jullie vandaag de dag zien is de glorie van Jehova, de verlossing van Jezus en al mijn daden van tegenwoordig. Jullie hebben ook de woorden van mijn Geest gehoord, mijn wijsheid gewaardeerd, mijn wonder leren kennen en over mijn gezindheid geleerd. Ik heb jullie ook alles over mijn managementplan verteld. Wat jullie hebben gezien, is niet alleen een liefhebbende en genadige God, maar een die vervuld is van gerechtigheid. Jullie hebben mijn wonderbaarlijke werk gezien en geweten dat ik vervuld ben van heftige woede en majesteit. Verder hebben jullie geweten dat ik eens mijn

ziedende woede over het huis van Israël bracht en heden is het tot jullie gekomen. Jullie hebben meer van mijn mysteriën in de hemel begrepen dan zowel Jesaja als Johannes; jullie weten meer van mijn liefelijkheid en eerbaarheid dan alle heiligen van vorige generaties. Wat jullie hebben ontvangen, is niet alleen mijn waarheid, mijn weg, mijn leven, maar de visie en openbaring groter dan die van Johannes. Jullie hebben nog veel meer mysteriën begrepen en hebben ook mijn ware gelaat aanschouwd; jullie hebben meer van mijn oordeel aanvaard en meer van mijn rechtvaardige gezindheid gekend. Dus, hoewel jullie werden geboren in de laatste dagen, is jullie begrip dat van het vroegere en het verleden; jullie hebben ook ervaren wat er vandaag de dag is, en dat werd volbracht door mijn hand. Wat ik van jullie vraag is niet onredelijk, want ik heb jullie te veel gegeven en veel hebben jullie van mij gezien. Daarom vraag ik jullie om voor mij te getuigen zoals vroegere heiligen hebben gedaan, en dit is het enige verlangen van mijn hart.

Het was mijn Vader geweest die van mij getuigde, maar ik probeer grotere glorie te ontvangen en getuigenissen uit de monden van de schepsels te krijgen. Dus geef ik mijn alles aan jullie zodat jullie aan jullie plicht kunnen voldoen, en daardoor mijn werk onder de mensen tot een einde kunnen brengen. Jullie zouden moeten begrijpen waarom jullie in mij geloven. Als jullie mij alleen maar volgen om mijn leerling of mijn patiënt te zijn, of om een van mijn heiligen in de hemel te worden, dan zal jullie navolging van mij betekenisloos zijn. Om mij op zo'n manier te volgen, is gewoon verspilde moeite; om zo'n manier van vertrouwen in mij te hebben, is slechts jullie dagen en jullie jeugd verspillen. En uiteindelijk ontvangen jullie niets. Is dit niet werk voor niets? Ik ben al lang vertrokken van de Joden en ben niet langer een arts van de mens of het medicijn

voor de mens. Ik ben niet langer een lastdier voor de mens om te drijven of te slachten naar believen; ik ben eerder onder de mensen gekomen om de mens te oordelen en te tuchtigen, en zodat de mens mij kan leren kennen. Je zou moeten weten dat ik ooit het werk van de verlossing deed; eens was ik Jezus, maar ik kon niet voor altijd Jezus blijven, net zoals ik eens Jehova was, maar later Jezus werd. Ik ben de God van de mensheid, de Heer van de schepping, maar ik kan niet voor eeuwig Jezus blijven of voor altijd Jehova blijven. Ik ben geweest wat men als arts beschouwt, maar er kan niet gezegd worden dat God slechts een arts is voor de mensheid. Dus als je oude inzichten hebt betreffende je geloof in mij, dan zul je niets bereiken. Het maakt niet uit hoe je mij nu vereert: "Hoe liefhebbend is de God van de mens; Hij geneest mij en geeft me zegeningen, vrede en vreugde. Hoe goed is God voor de mens; als we gewoon vertrouwen in Hem hebben, hoeven we ons geen zorgen te maken om geld en rijkdom ...," ik kan mijn oorspronkelijke werk nog steeds niet onderbreken. Als je vandaag in mij gelooft, zul je alleen maar mijn glorie ontvangen en waardig zijn om voor mij te getuigen, en al het andere zal secundair zijn. Dit moet je duidelijk weten.

Weet je werkelijk waarom je in mij gelooft? Ken je echt het doel en de betekenis van mijn werk? Ken je je plicht echt? Ken je mijn getuigenis echt? Als je slechts in mij gelooft, maar mijn glorie noch mijn getuigenis kunnen in jou ontwaard worden, dan heb ik je lang geleden al verworpen. Wat degenen betreft die alles weten, zij zijn zelfs nog meer een doorn in mijn oog, en in mijn huis zijn ze slechts een struikelblok. Ze zijn het kaf dat volledig van het koren van mijn werk moet worden gescheiden, zonder enige functie en zonder enig gewicht; ik heb ze lange tijd verafschuwd. Wat hen betreft die geen getuigenis hebben, op hen is mijn boosheid voortdurend gericht en mijn roede is nooit van hen geweken.

Ik heb ze al lang geleden overgedragen in de handen van de boze en ze hebben geen enkele van mijn zegeningen. Op die dag zal hun straf veel pijnlijker zijn dan die van dwaze vrouwen. Nu doe ik alleen het werk dat mijn plicht is om te doen; ik zal alle tarwe in bundels binden, samen met het kaf. Dit is nu mijn werk. Het kaf zal van het koren worden gescheiden wanneer de tijd voor mij daar is, dan zullen de tarwekorrels in het pakhuis worden verzameld, en het kaf dat van het koren gescheiden is, zal in het vuur worden geplaatst om tot stof te worden verbrand. Mijn werk is nu alleen om alle mensen in bundels te binden, dat wil zeggen om ze volledig te overwinnen. Dan zal ik beginnen met de scheiding om het einde van alle mensen te openbaren. Dus je zou moeten weten hoe je mij nu tevreden zou moeten stellen en hoe je op het juiste pad zou moeten komen aangaande je geloof in mij. Wat ik nu zoek is je loyaliteit en gehoorzaamheid, je liefde en getuigenis. Zelfs als je op dit moment niet weet wat een getuigenis is of wat liefde is, zou je alles van jou tot mij moeten brengen, en de enige schatten die je hebt aan mij overdragen: je loyaliteit en gehoorzaamheid. Je moet weten dat het bewijs van mijn vernietiging van Satan ligt in de loyaliteit en gehoorzaamheid van de mens, evenals het bewijs van mijn volledige overwinning van de mens. De plicht van je geloof in mij is om van mij te getuigen, om loyaal te zijn aan mij en niemand anders, en om tot het einde gehoorzaam te zijn. Hoe kun je voor mij getuigen, voordat ik aan de volgende stap van mijn werk begin? Hoe zul je loyaal en gehoorzaam zijn aan mij? Wijd je al je loyaliteit aan je functie of geef je gewoon op? Zou je je liever aan mijn schikking onderwerpen (zij het dood of vernietiging) of halverwege vluchten om mijn tuchtiging te vermijden? Ik tuchtig je zodat je voor mij getuigt en loyaal en gehoorzaam bent aan mij. Ook is de huidige tuchtiging om de volgende stap van mijn werk te ontvouwen en om

het werk ongehinderd door te laten gaan. Daarom spoor ik je aan om wijs te zijn en niet je leven of de betekenis van je bestaan te behandelen als waardeloos zand. Kun je precies weten wat mijn toekomstige werk zal zijn? Weet je hoe ik de komende tijd zal werken en hoe mijn werk zal verlopen? Je zou de betekenis van je ervaring betreffende mijn werk moeten kennen, en bovendien, de betekenis van je geloof in mij. Ik heb zoveel gedaan; hoe kon ik halverwege opgeven zoals jij je voorstelt? Ik heb zo'n uitgebreid werk verricht; hoe kan ik het dan vernietigen? Inderdaad, ik ben gekomen om dit tijdperk tot een einde te brengen. Dat is waar, maar bovendien moet je weten dat ik een nieuw tijdperk ga beginnen, nieuw werk ga beginnen en vooral het evangelie van het koninkrijk ga verspreiden. Dus je moet weten dat het werk nu alleen is om een tijdperk te beginnen en om in de komende tijd de basis te leggen voor het verspreiden van het evangelie en in de toekomst het tijdperk ten einde te brengen. Mijn werk is niet zo eenvoudig als je denkt, en het is evenmin waardeloos of zinloos zoals je misschien gelooft. Daarom moet ik nog steeds tegen je zeggen: je behoort je leven te geven aan mijn werk, en bovendien zou je je moeten wijden aan mijn glorie. Verder, je getuigenis voor mij is datgene waar ik lang op heb gewacht, en nog meer heb ik ernaar verlangd dat je mijn evangelie verspreidt. Je behoort te weten wat er in mijn hart leeft.

Wanneer vallende bladeren terugkeren naar hun wortels, zul je spijt krijgen van al het kwaad dat je hebt gedaan

Jullie hebben allemaal met eigen ogen het werk gezien dat ik onder jullie heb verricht, jullie hebben zelf geluisterd naar de woorden die ik heb gesproken, en jullie hebben allemaal mijn houding tegenover jullie gekend, dus horen jullie te weten waarom ik dit werk in jullie verricht. Ik zeg jullie in alle eerlijkheid: jullie zijn alleen maar werktuigen voor mijn werk van de overwinning in de laatste dagen, de gereedschappen voor het verbreiden van mijn werk onder de naties van de heidenen. Ik spreek door jullie onrechtvaardigheid, vuilheid, weerstand en opstandigheid heen om mijn werk beter uit te breiden en mijn naam te verspreiden onder de heidense naties, dat wil zeggen: onder enige van de naties buiten Israël. Dit is zodat mijn naam, mijn daden en mijn stem overal in de naties van de heidenen kunnen worden verspreid, waardoor alle naties die niet bij Israël horen door mij kunnen worden overwonnen, mij kunnen aanbidden en mijn heilige landen worden buiten de landen Israël en Egypte. Het uitbreiden van mijn werk is in feite het uitbreiden van mijn werk van de overwinning en het uitbreiden van mijn heilige land; het is de uitbreiding van mijn vaste voet op aarde. Het moet jullie duidelijk zijn dat jullie alleen maar de schepselen onder de naties van de heidenen zijn, die ik overwin. Oorspronkelijk hadden jullie noch status, noch enige gebruikswaarde, en waren jullie volstrekt nutteloos. Het is alleen doordat ik de maden van de mestvaalt heb verheven om voorbeelden te zijn van mijn overwinning over het hele land, om het enige 'referentiemateriaal' te zijn van mijn overwinning over het hele land, dat jullie zo fortuinlijk zijn geweest om met mij in contact te komen en nu met mij samen te komen. Het is vanwege jullie lage status dat ik jullie heb uitgekozen om de voorbeelden en modellen van mijn overwinningswerk te zijn. Het is alleen om deze reden dat ik onder jullie werk en spreek, en dat ik met jullie leef en verblijf. Jullie moeten weten dat het alleen door

mijn management en door mijn extreme afkeer van de maden in de mestvaalt komt dat ik onder jullie spreek – het is zover gekomen dat ik woedend ben. Mijn werk onder jullie is in het geheel niet hetzelfde als het werk van Jehova in Israël, en in het bijzonder is het niet hetzelfde als het werk dat Jezus in Judea heeft gedaan. Het is met grote tolerantie dat ik spreek en werk, en het is met woede en ook oordeel dat ik deze ontaarden overwin. Het lijkt in niets op Jehova die Zijn volk in Israël leidt. Zijn werk in Israël was het schenken van voedsel en levend water, en Hij was vol barmhartigheid en liefde voor Zijn volk terwijl Hij hen voorzag. Het werk van tegenwoordig wordt verricht onder een vervloekte natie van mensen die niet zijn uitverkoren. Er is geen overdadig eten, noch is er het dorstlessende levensmiddel van het levende water, en er is al helemaal geen toevoer van overvloedige materiële goederen; er is alleen een toevoer van overvloedig oordeel en overvloedige vervloeking en tuchtiging. Deze op de mestvaalt levende maden zijn het absoluut niet waard de bergen vol vee en schapen, de grote rijkdom en de mooiste kinderen van het hele land te verkrijgen, zoals ik aan Israël heb geschonken. Het huidige Israël offert op het altaar het vee en de schapen en de gouden en zilveren voorwerpen waarmee ik het volk van Israël voed, en overstijgt het tiende deel dat Jehova onder de wet vereist. Daarom heb ik hun zelfs nog meer gegeven – meer dan honderd keer wat Israël onder de wet zou verkrijgen. Dat waarmee ik Israël voed, overtreft alles wat Abraham heeft verkregen, en alles wat Isaak heeft verkregen. Ik zal de familie van Israël vruchtbaar maken en zich laten vermenigvuldigen, en ik zal ervoor zorgen dat mijn volk Israël zich over de wereld verspreidt. Degenen die ik zegen en voor wie ik zorg, zijn nog altijd het uitverkoren volk van Israël – dat wil zeggen: de mensen die alles aan mij wijden en die alles van mij hebben verkregen. Het is

omdat ze mij in gedachten houden dat ze hun pasgeboren kalveren en lammeren offeren op mijn heilige altaar, en alles wat ze hebben ten overstaan van mij offeren. Zelfs hun pasgeboren eerste zonen offeren ze in afwachting van mijn terugkeer. En hoe zit het met jullie? Jullie wekken mijn woede op, stellen eisen aan mij en stelen de offers van hen die dingen aan mij offeren, en jullie weten niet dat jullie mij beledigen; daarom is al wat jullie verkrijgen geweest en straf in de duisternis. Jullie hebben mijn woede vele malen uitgelokt, en ik heb mijn brandende vuren zozeer neer laten regenen, dat heel wat mensen een tragisch einde hebben gevonden, en dat gelukkige huishoudens troosteloze graven zijn geworden. Het enige wat ik voor deze maden heb, is eindeloze woede, en ik ben niet van plan hen te zegenen. Het is alleen omwille van mijn werk dat ik een uitzondering heb gemaakt en jullie heb opgetild, en grote vernedering heb verdragen en onder jullie heb gewerkt. Ware het niet voor de wil van mijn Vader, hoe zou ik dan in hetzelfde huis kunnen wonen met de maden die in de mestvaalt krioelen? Ik voel extreme walging voor al jullie handelingen en woorden en hoe dan ook, omdat ik een bepaald 'belang' stel in jullie vuilheid en opstandigheid, is dit een grote verzameling van mijn woorden geworden. Anders zou ik beslist niet zo lang onder jullie zijn gebleven. Jullie moeten daarom weten dat mijn houding richting jullie er alleen maar een van medeleven en medelijden is; ik heb zelfs geen druppel liefde voor jullie. Wat ik voor jullie heb, is alleen maar tolerantie, want ik doe dit louter omwille van mijn werk. En jullie hebben mijn daden alleen maar gezien omdat ik vuilheid en opstandigheid heb uitgekozen als 'grondstoffen'; anders zou ik mijn daden beslist niet aan deze maden openbaren. Ik werk alleen met tegenzin in jullie, wat totaal niets wegheeft van de paraatheid en bereidheid waarmee ik mijn werk in Israël heb gedaan. Ik

draag mijn kwaadheid terwijl ik mijzelf dwing om onder jullie te spreken. Ware het niet omwille van mijn grotere werk, hoe zou ik het dan kunnen verdragen om zulke maden te blijven zien? Ware het niet omwille van mijn naam, dan zou ik lang geleden zijn opgestegen naar de hoogste hoogten en zou ik deze maden samen met hun mestvaalt volledig hebben verbrand! Ware het niet omwille van mijn glorie, hoe zou ik deze boze demonen dan kunnen toestaan om zich openlijk tegen mij te verzetten met hun hoofden die voor mijn ogen heen en weer zwaaien? Ware het niet om het soepel laten uitvoeren van mijn werk, zonder de geringste belemmering, hoe zou ik dan kunnen toestaan dat deze made-achtige mensen ongebreideld misbruik van mij maken? Als honderd mensen in een dorp in Israël op deze manier tegen mij in opstand zouden komen, zou ik hen, zelfs al hadden ze offers aan me gebracht, nog altijd volkomen vernietigen en in spleten in de grond werpen om te voorkomen dat mensen in andere steden ooit nog in opstand zouden komen. Ik ben een vuur dat alles verwoest en ik duld geen belediging. Omdat mensen allemaal door mij zijn geschapen, moeten ze gehoorzamen wat ik ook maar zeg en doe, en mogen ze niet in opstand komen. Mensen hebben het recht niet om zich met mijn werk te bemoeien, laat staan dat ze bevoegd zijn om te analyseren wat goed en fout is in mijn werk en woorden. Ik ben de Heer van de schepping, en de schepsels moeten alles wat ik vereis bereiken met een hart vol eerbied voor mij; ze moeten niet proberen met mij te redeneren en moeten zich vooral niet verzetten. Met mijn gezag heers ik over mijn mensen, en allen die onderdeel vormen van mijn schepping moeten zich onderwerpen aan mijn gezag. Hoewel jullie tegenwoordig vrijmoedig en aanmatigend zijn tegenover mij, hoewel jullie ongehoorzaam zijn aan de woorden waarmee ik jullie onderricht en geen angst kennen, beantwoord ik jullie

opstandigheid alleen maar met verdraagzaamheid. Ik zal niet in een driftbui uitbarsten en mijn werk aantasten omdat minuscule, onbeduidende maden het vuil in de mestvaalt hebben omgewoeld. Ik gedoog het voortdurende bestaan van alles waarvan ik walg en alle dingen die ik verafschuw omwille van de wil van mijn Vader, en dat zal ik doen tot mijn uitspraken compleet zijn, tot mijn allerlaatste moment. Maak je geen zorgen! Ik kan mij niet verlagen tot hetzelfde niveau als een naamloze made, en zal mijn mate van vaardigheid niet met de jouwe meten. Ik walg van je, maar ik kan het volhouden. Je bent me ongehoorzaam, maar je kunt niet ontsnappen aan de dag waarop ik je zal tuchtigen, die mijn Vader mij heeft beloofd. Kan een geschapen made zich meten met de Heer van de schepping? In de herfst keren gevallen bladeren terug naar hun wortels; jij zult terugkeren naar het huis van je 'vader' en ik zal terugkeren aan mijn Vaders zijde. Zijn tedere genegenheid zal me begeleiden, en jij zult gevolgd worden door het vertrappen van je vader. Ik zal de glorie van mijn Vader hebben, en jij zult de schande van de jouwe hebben. Ik zal de tuchtiging die ik lange tijd heb ingehouden gebruiken om je te begeleiden, en jouw ranzige vlees, dat al tienduizenden jaren verdorven is, zal met mijn tuchtiging in aanraking komen. Ik zal mijn werk van woorden in jou hebben voltooid, begeleid door verdraagzaamheid, en jij zult de rol beginnen te vervullen van het ondergaan van ramspoed door toedoen van mijn woorden. Ik zal me enorm verheugen en werken in Israël; jij zult wenen en knarsetanden, bestaan en sterven in de modder. Ik zal mijn oorspronkelijke vorm terugkrijgen en niet langer met je verblijven in de vuilheid, terwijl jij je oorspronkelijke lelijkheid zult terugkrijgen en zult blijven rondgraven in de mestvaalt. Wanneer mijn werk en woorden zijn voltooid, zal het voor mij een dag van vreugde zijn. Wanneer het klaar is met

jouw verzet en opstandigheid, zal het voor jou een dag van wenen zijn. Ik zal niet met je meevoelen, en je zult me nooit meer zien. Ik zal niet langer in dialoog met je treden, en je zult me nooit meer tegenkomen. Ik zal je opstandigheid haten, en je zult mijn beminnelijkheid missen. Ik zal je treffen, en je zult naar me smachten. Ik zal met graagte van je weggaan, en je zult je bewust zijn van je schuld aan mij. Ik zal je nooit meer zien, maar jij zult altijd op me hopen. Ik zal je haten omdat je je momenteel tegen me verzet, en je zult me missen omdat ik je momenteel tuchtig. Ik zal niet naast je willen wonen, maar je zult er bitter naar smachten en voor eeuwig wenen, want je zult alles berouwen wat je me hebt aangedaan. Je zult wroeging voelen voor je opstandigheid en verzet, je zult zelfs vol spijt met je gezicht naar beneden op de grond liggen en voor me neervallen en zweren dat je me nooit meer ongehoorzaam zult zijn. Maar in je hart zul je mij alleen liefhebben, en toch zul je mijn stem nooit kunnen horen. Ik zal je beschaamd maken over jezelf.

Nu kijk ik naar je toegeeflijke vlees dat bereid is mij te vleien, en ik heb alleen maar een kleine waarschuwing voor je, hoewel ik je niet zal 'dienen' met tuchtiging. Je moet weten welke rol je speelt in mijn werk; dan zal ik tevreden zijn. Wat betreft zaken die hier buiten staan: als je mij weerstaat of mijn geld uitgeeft, of de offers voor mij, Jehova, opeet, of als jullie, maden, elkaar bijten, of als jullie, hondachtige wezens, conflicten hebben of elkaar schenden – daar houd ik mij allemaal niet mee bezig. Jullie moeten alleen weten wat voor soort dingen jullie zijn, dan zal ik tevreden zijn. Als jullie naast dit alles elkaar met wapens te lijf willen gaan of elkaar met woorden willen bestrijden, is dat prima; ik heb geen behoefte om me in zulke zaken te mengen, en houd me totaal niet bezig met menselijke aangelegenheden. Het is niet zo dat conflicten tussen jullie mij niet

kunnen schelen; eerder is het zo dat ik niet één van jullie ben, en mij daarom niet meng in zaken die tussen jullie spelen. Ikzelf ben geen schepsel en ben niet van de wereld, dus ik walg van het drukke leven van mensen en de chaotische, ongepaste relaties tussen hen. In het bijzonder walg ik van de rumoerige menigten. Ik heb echter diepgaande kennis van de onzuiverheden in het hart van elk schepsel, en voordat ik jullie schiep, wist ik al van de onrechtvaardigheid die diep in de mensenharten bestond, en kende ik al het bedrog en de valsheid in de mensenharten. Zelfs al zijn er in het geheel geen sporen wanneer mensen onrechtvaardige dingen doen, weet ik daarom niettemin dat de onrechtvaardigheid die jullie in je hart koesteren de rijkdom overstijgt van alle dingen die ik heb geschapen. Elk van jullie is gestegen tot het hoogste punt van de menigten; jullie zijn opgestegen om de voorouders van de massa's te zijn. Jullie zijn uiterst arbitrair en jullie schoppen herrie onder alle maden; jullie zoeken een behaaglijke plek en proberen de maden die kleiner dan jezelf zijn te verorberen. Jullie zijn kwaadaardig en sinister in je hart en streven zelfs de geesten voorbij die naar de bodem van de zee zijn gezonken. Jullie leven op de bodem van de mest en verstoren de maden van boven tot onder tot ze geen rust kennen. Ze bevechten elkaar een tijdje en worden dan weer rustig. Jullie kennen je plaats niet en toch blijven jullie elkaar bestrijden in de mest. Wat valt er voor jullie te winnen met zo'n strijd? Hoe zouden jullie elkaar achter mijn rug om kunnen bevechten als jullie werkelijk eerbied voor mij in jullie hart hadden? Hoe hoog je status ook is, ben je niet nog altijd een stinkende kleine worm in de mest? Zul je vleugels kunnen ontwikkelen en een duif in de lucht kunnen worden? Jullie, stinkende kleine wormen, stelen offers van het altaar van mij, Jehova. Kunnen jullie daardoor je verwoeste, mislukte reputatie redden en het uitverkoren volk

van Israël worden? Jullie zijn schaamteloze ellendelingen! Die offers op het altaar werden aan mij gebracht door mensen, als een uitdrukking van welwillende gevoelens van hen die mij vereren. Zij zijn er voor mij om te besturen en gebruiken, dus hoe zou je me ooit de tortelduifjes kunnen ontstelen die mensen mij hebben gegeven? Ben je niet bang om een Judas te worden? Ben je niet bang dat je land een veld van bloed zou kunnen worden? Jij schaamteloos ding! Denk je dat de tortelduiven die mensen offeren ervoor zijn om jouw buik te vullen, made? Wat ik je heb gegeven, is wat ik bereid ben je te geven; wat ik je niet heb gegeven, daarover beschik ik. Je mag niet zomaar mijn offers stelen. Degene die werkt, dat ben ik: Jehova – de Heer van de schepping – en mensen brengen offers omwille van mij. Denk je dat dit een tegoeddoening is voor al jouw rondrennen? Je bent werkelijk schaamteloos! Voor wie ren je rond? Is dat niet voor jezelf? Waarom steel je mijn offers? Waarom steel je geld uit mijn geldbuidel? Ben je niet de zoon van Judas Iskariot? De offers aan mij, Jehova, zijn ervoor om door priesters genoten te worden. Ben jij een priester? Je waagt het mijn offers zelfgenoegzaam te eten en je spreidt ze zelfs uit op tafel; je bent niets waard! Jij waardeloze ellendeling! Mijn vuur, het vuur van Jehova, zal je verteren!

Niemand die van vlees en bloed is kan ontsnappen aan de dag van toorn

Vandaag vermaan ik jullie aldus met het oog op jullie eigen overleving, om mijn werk soepel voort te laten gaan, en opdat mijn inaugurele werk dat zich in

het gehele universum voltrekt op een gepastere en volmaakte manier wordt uitgevoerd en mijn woorden, autoriteit, majesteit en oordeel worden geopenbaard aan de mensen van alle landen en naties. Het werk dat ik onder jullie doe is het begin van mijn werk dat zich uitstrekt over het gehele universum. Hoewel het nu al de laatste dagen zijn, dienen jullie te beseffen dat 'de laatste dagen' niet meer is dan een naam voor een tijdperk: Net als het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade, verwijst het naar een tijdperk en duidt het een compleet tijdperk aan, niet slechts de laatste paar jaren of maanden. Toch zijn de laatste dagen geheel verschillend van het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet. Het werk van de laatste dagen worden niet uitgevoerd in Israël, maar onder de heidenen; het is de overwinning voor mijn troon van de mensen van alle naties en stammen buiten Israël, zodat mijn glorie vanuit het hele universum de kosmos en het firmament kan vullen. Op deze manier kan ik grotere glorie verwerven, zodat alle schepsels op aarde mijn glorie kunnen doorgeven aan elke natie, eeuwig, van generatie op generatie, en alle schepsels in de hemel en op de aarde de glorie die ik op aarde heb verworven kunnen zien. Het werk dat tijdens de laatste dagen wordt uitgevoerd is het werk van overwinning. Het is niet het leiden van de levens van alle mensen op aarde, maar het einde aan het onverwoestbare, millennia lange leven van lijden op aarde. Als gevolg daarvan kan het werk van de laatste dagen niet op het duizenden jaren durende werk in Israël lijken, noch lijken op de slechts enkele jaren werk in Judea, dat vervolgens tweeduizend jaar duurde tot de tweede incarnatie van God. De mensen van de laatste dagen maken alleen de terugkeer van de Verlosser in het vlees mee en ontvangen het persoonlijke werk en de woorden van God. Het zal geen tweeduizend jaar duren voor de laatste dagen aan hun einde komen; ze zijn kort,

vergelijkbaar met de tijd dat Jezus Zijn werk uitvoerde in het Tijdperk van Genade in Judea. Dit is omdat de laatste dagen het einde van een geheel tijdperk vormen. Zij vormen de voltooiing en het einde van Gods zesduizendjarige managementplan en ze vormen de afsluiting van de lijdensweg van de mensheid. Ze nemen niet de hele mensheid mee naar een nieuw tijdperk of maken het de mensheid mogelijk te blijven leven. Dat zou geen betekenis hebben voor mijn managementplan of voor het bestaan van de mens. Als de mensheid op deze wijze door zou gaan, zou ze vroeg of laat geheel door de duivel worden verslonden en zullen de zielen die mij toebehoren uiteindelijk worden verwoest door zijn handen. Mijn werk duurt niet meer dan zesduizend jaar en ik heb beloofd dat de controle van de boze over de mens zich niet zou uitstrekken tot meer dan zesduizend jaar. En de tijd is dus op. Ik ga niet langer door en stel het niet langer uit: Tijdens de laatste dagen zal ik Satan verslaan, al mijn glorie terugvorderen en al de zielen die op aarde aan mij toebehoren teruggeisen, zodat deze bedroefde zielen zullen ontsnappen aan de zee van lijden en aldus zal mijn gehele werk op aarde worden voltooid. Vanaf deze dag zal ik nooit meer vlees worden op aarde en zal mijn allesbeheersende Geest nooit meer op aarde werken. Ik zal nog maar een ding op aarde doen: ik zal de mensheid herstellen, een mensheid die heilig is en die mijn trouwe stad op aarde vormt. Maar weet dat ik niet de gehele aarde zal vernietigen, noch zal ik de gehele mensheid vernietigen. Ik behoud dat overgebleven derde deel – het derde deel dat mij liefheeft en grondig door mij is overwonnen, en ik zal er voor zorgen dat dit derde deel vruchtbaar is en zich zal vermenigvuldigen op aarde, net zoals de Israëlieten dit deden onder de wet; ik zal hen voeden met overvloedige aantallen schapen en vee en alle rijkdommen van de aarde. Deze

mensheid zal voor altijd bij mij blijven. Dit is echter niet de betreuenswaardige, vuile mensheid van vandaag, maar een mensheid die de verzameling vormt van allen die door mij zijn gewonnen. Zo'n mensheid zal niet door Satan worden beschadigd, verstoord of belegerd, en zal de enige mensheid zijn die op aarde bestaat nadat ik over Satan heb getriomfeerd. Het is de mensheid die vandaag door mij is overwonnen en mijn belofte heeft ontvangen. En dus is de mensheid die tijdens de laatste dagen is overwonnen ook de mensheid die zal worden gespaard en mijn eeuwige zegeningen zal ontvangen. Dit zal het enige bewijs zijn van mijn triomf over Satan, en de enige buit die ik overhoud aan mijn strijd met Satan. Deze oorlogsbuit wordt door mij van Satans domein gered en vormt de enige kristallisatie en vrucht van mijn zesduizendjarige managementplan. Ze komen uit elk land en denominatie en uit elke plek en elk land uit het universum. Ze zijn afkomstig uit verschillende rassen, spreken verschillende talen en hebben verschillende gewoonten en huidskleuren. Ze zijn verspreid over elk land en elke denominatie van de aardbol en zijn zelfs te vinden in elke uithoek van de wereld. Uiteindelijk zullen ze samenkomen om een complete mensheid te vormen, een verzameling van mensen die onbereikbaar is voor de machten van Satan. Degenen onder de mensheid die niet door mij zijn gered en overwonnen, zullen geluidloos naar de diepten van de zee zinken en zullen tot in eeuwigheid verbranden door mijn verterend vuur. Ik zal de oude, uitermate vuile mensheid vernietigen, net zoals ik de eerstgeboren zonen en de eerstgeborenen van het vee van Egypte heb vernietigd, waarbij alleen de Israëlieten die het vlees van een lam aten, het bloed van een lam dronken en hun deurposten met het bloed van een lam markeerden, gespaard bleven. Zijn de mensen die door mij zijn overwonnen en die tot mijn familie behoren niet ook de mensen die het vlees van

mij, het Lam, eten en het bloed van mij het Lam drinken, degenen die door mij zijn gered en mij vereren? Worden zulke mensen niet altijd vergezeld door mijn glorie? Zijn degenen die zonder het vlees zijn, van mij het Lam, niet reeds geluidloos naar de diepten van de zee gezonken? Vandaag verzetten jullie je tegen mij en vandaag zijn mijn woorden net als de woorden die door Jehova tegen de zonen en kleinzonen van Israël zijn gesproken. Maar met de hardheid in de diepten van jullie harten stapelt mijn toorn zich op, wat ertoe leidt dat jullie vlees meer lijdt, jullie zonden strenger worden veroordeeld en jullie onrechtvaardigheid meer toorn oproept. Wie zou kunnen worden gespaard op mijn dag van toorn wanneer jullie mij vandaag zo behandelen? Wiens onrechtvaardigheid zou kunnen ontsnappen aan de ogen van mijn tuchtiging? Wiens zonden zouden aan de handen van mij, de Almachtige, kunnen ontglippen? Wiens opstandigheid zou kunnen ontsnappen aan het oordeel van mij, de Almachtige? Ik, Jehova, spreek aldus tot jullie, de afstammelingen van de heidense familie, en de woorden die ik tot jullie spreek overtreffen alle uitspraken van het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade, maar toch zijn jullie harder dan die van al het volk van Egypte. Halen jullie je niet mijn toorn op de hals wanneer ik mijn werk in alle rust verricht? Hoe kunnen jullie ongedeerd ontsnappen aan de dag van mij, de Almachtige?

Ik heb op deze manier onder jullie gewerkt en gesproken, ik heb zoveel energie besteed en moeite gedaan, maar wanneer hebben jullie ooit geluisterd naar wat ik jullie duidelijk vertel? Waar hebben jullie je voor mij, de Almachtige, neergebogen? Waarom behandelen jullie mij op deze manier? Waarom wekt alles wat jullie doen en zeggen mijn woede op? Waarom zijn jullie harten zo hard? Heb ik jullie ooit neergeslagen? Waarom doen jullie niets anders dan mij

verdrietig en bezorgd maken? Wachten jullie erop dat de dag van toorn van mij, Jehova, over jullie komt? Wachten jullie erop dat ik mijn door jullie ongehoorzaamheid opgewekte woede zend? Is niet alles wat ik doe voor jullie? Toch hebben jullie mij, Jehova, altijd op deze manier behandeld: jullie hebben mijn offers gestolen, de offergaven van mijn altaar naar het wolvenhol meegenomen voor het voederen van de welpen en de welpen van de welpen; mensen vechten tegen elkaar, staan tegenover elkaar met boze blikken en zwaarden en speren, werpen de woorden van mij, de Almachtige, in de latrine om even vuil als uitwerpselen te worden. Waar is jullie integriteit? Jullie menselijkheid is verworpen tot beestachtigheid! Jullie harten hebben zich in steen veranderd. Weten jullie niet dat wanneer mijn dag van toorn aanbreekt ik over het kwaad dat jullie vandaag de dag tegen mij, de Almachtige, hebben verricht zal oordelen? Denken jullie dat jullie door mij op deze manier voor de gek te houden, door mijn woorden weg te werpen in het slijk en niet naar ze te luisteren – denken jullie dat jullie door je achter mijn rug zo te gedragen, kunnen ontsnappen aan mijn toornige blik? Weten jullie niet dat jullie reeds door de ogen van mij, Jehova, werden gezien toen jullie mijn offergaven stalen en mijn bezittingen begeerden? Weten jullie niet dat toen jullie mijn offergaven stalen, jullie dat voor het altaar deden waarop offergaven worden aangeboden? Hoe kunnen jullie geloven dat jullie slim genoeg zijn om mij op deze manier te bedriegen? Hoe kan mijn toorn jullie gruwelijke zonden negeren? Hoe kan mijn razende woede jullie kwade praktijken laten passeren? Het kwaad dat jullie vandaag verrichten opent jullie geen uitweg, jullie halen er slechts voor morgen tuchtiging mee op de hals, het verlokt mij, de Almachtige, jullie te tuchtigen. Hoe zouden jullie kwade praktijken en kwade woorden kunnen ontsnappen aan mijn

tuchtiging? Hoe zouden jullie gebeden mijn oren kunnen bereiken? Hoe zou ik jullie een uitweg kunnen bieden uit jullie onrechtvaardigheid? Hoe zou ik jullie kwade praktijken, het feit dat jullie mij trotseren, over mijn kant kunnen laten gaan? Hoe zou ik jullie tongen, die giftig zijn als slangentongen, niet afsnijden? Jullie roepen me niet aan omwille van jullie rechtvaardigheid, maar jullie halen mijn toorn op de hals als gevolg van jullie onrechtvaardigheid. Hoe zou ik jullie kunnen vergeven? In de ogen van mij, de Almachtige, zijn jullie woorden en daden smerig. De ogen van mij, de Almachtige, zien jullie onrechtvaardigheid als onverbiddelijke tuchtiging. Hoe zou ik mijn rechtvaardige tuchtiging en veroordeling van jullie kunnen stoppen? Omdat jullie het zijn die mij dit aandoen, mij droevig en toornig maken, hoe zou ik jullie kunnen laten ontsnappen aan mijn handen en afstand doen van de dag dat ik, Jehova, jullie tuchtig en vervloek? Weten jullie niet dat al jullie kwade woorden en uitspraken mijn oren reeds hebben bereikt? Weten jullie niet dat jullie onrechtvaardigheid mijn heilige gewaad van rechtvaardigheid reeds heeft bevuild? Weten jullie niet dat jullie ongehoorzaamheid mijn hartstochtelijke woede reeds heeft opgewekt? Weten jullie niet dat jullie mij al lang ziedend hebben gemaakt en jullie reeds lang mijn geduld op de proef hebben gesteld? Weten jullie niet dat jullie mijn vlees al lang hebben verscheurd? Ik heb het tot nu toe verdragen, zodanig dat ik nu mijn woede de vrije loop geef en niet meer tolerant ben ten opzichte van jullie. Weten jullie niet dat jullie kwade praktijken mijn ogen al hebben bereikt en dat mijn kreten de oren van mijn Vader reeds hebben bereikt? Hoe kan Hij toestaan dat jullie mij zo behandelen? Is ook maar iets van het werk dat ik doe niet omwille van jullie? Niettemin, wie is er het werk van mij, Jehova, meer lief gaan hebben? Zou ik ontrouw kunnen zijn aan de wil van mijn Vader omdat ik zwak ben en

vanwege de smart die ik heb geleden? Begrijpen jullie mijn hart niet? Ik spreek tot jullie zoals Jehova deed; heb ik niet heel veel voor jullie opgegeven? Hoewel ik bereid ben al dit lijden te dragen omwille van mijn Vaders werk, hoe zouden jullie kunnen worden bevrijd van de tuchtiging die ik over jullie breng als gevolg van mijn lijden? Hebben jullie niet heel veel van mij genoten? Heden ben ik door mijn Vader aan jullie geschonken; weten jullie niet dat jullie van zoveel meer genieten dan mijn vrijgevige woorden? Weten jullie niet dat mijn leven werd verruild voor jullie leven en de dingen waar jullie van genieten? Weten jullie niet dat de Vader mijn leven heeft gebruikt om met Satan te strijden en dat Hij mijn leven aan jullie heeft geschonken, zodat jullie het honderdvoudige ontvangen, en jullie zo veel verleidingen kunnen ontwijken? Weten jullie niet dat het alleen door mijn werk is dat jullie worden vrijgesteld van vele verleidingen en van vele vurige tuchtigingen? Weten jullie niet dat het alleen omwille van mij is dat mijn Vader jullie toestaat tot nu toe te genieten? Hoe kunnen jullie vandaag zo hard en onbuigzaam blijven, zodat het lijkt alsof er eelt op jullie hart is gegroeid? Hoe kan het kwaad dat jullie vandaag verrichten ontsnappen aan de dag van toorn die zal volgen op mijn vertrek van de aarde? Hoe zou ik kunnen toestaan dat degenen die zo hard en onbuigzaam zijn ontsnappen aan de woede van Jehova?

Denk terug aan het verleden: Wanneer heb ik jullie een kwade blik toegeworpen en heb jullie met strenge stem toegesproken? Wanneer heb ik haren met jullie gekloven? Wanneer heb ik jullie onredelijk berispt? Wanneer heb ik jullie in jullie gezicht berispt? Is het niet omwille van mijn werk dat ik mijn Vader oproep jullie te beschermen tegen elke verleiding? Waarom behandelen jullie mij op deze manier? Heb ik ooit mijn autoriteit gebruikt om jullie vlees neer te slaan? Waarom betalen jullie mij op deze manier terug? Na tegenover mij de hele tijd

besluiteloos te zijn geweest, zijn jullie noch warm noch koud en dan proberen jullie mij te vleien en dingen voor mij verborgen te houden en zijn jullie monden vol met het speeksel van de onrechtvaardige. Denken jullie dat jullie tongen mijn Geest kunnen bedriegen? Denken jullie dat jullie tongen aan mijn toorn kunnen ontsnappen? Denken jullie dat jullie tongen naar eigen goeddunken een oordeel mogen vellen over de daden van mij, Jehova? Ben ik de God over wie de mens een oordeel velt? Zou ik een kleine made toestaan mij aldus te lasteren? Hoe zou ik zulke zonen der ongehoorzaamheid onder mijn eeuwige zegeningen kunnen plaatsen? Jullie woorden en handelingen hebben jullie al lang ontmaskerd en veroordeeld. Toen ik de hemelen uitstreekte en alle dingen schiep, liet ik niet toe dat er ook maar een schepsel was dat deelnam naar zijn eigen goeddunken, in nog veel mindere mate stond ik toe dat iets naar eigen believen mijn werk en mijn management verstoorde. Ik tolereerde noch mens noch object; hoe zou ik nu degenen kunnen sparen die wreed en inhumain tegen mij zijn? Hoe kan ik degenen vergeven die tegen mijn woorden rebelleren? Hoe kan ik degenen sparen die mij ongehoorzaam zijn? Ligt het lot van de mens niet in de handen van mij, de Almachtige? Hoe zou ik jouw onrechtvaardigheid en ongehoorzaamheid als heilig kunnen beschouwen? Hoe zouden jouw zonden mijn heiligheid kunnen verontreinigen? Ik ben niet verontreinigd door de onreinheid van de onrechtvaardigen, noch geniet ik van de offers van de onrechtvaardigen. Als je mij, Jehova, trouw zou zijn, zou je dan voor jezelf de offergaven van mijn altaar kunnen pakken? Zou je je giftige tong kunnen gebruiken om mijn heilige naam te lasteren? Zou je op deze manier tegen mij kunnen rebelleren? Zou je mijn glorie en heilige naam kunnen behandelen als instrument om Satan, de boze, te dienen? Mijn leven is gegeven voor de vreugde

van de heiligen. Hoe kan ik jullie toestaan naar jullie goeiddunken met mijn leven te spelen, en het te gebruiken als instrument om jullie onderlinge conflicten uit te vechten? Hoe kunnen jullie zo harteloos zijn en zodoende gebrekkig zijn op de weg van het goede, in hoe jullie je tegenover mij gedragen? Weten jullie niet dat ik reeds al jullie kwade praktijken in deze levenswoorden heb beschreven? Hoe kunnen jullie ontsnappen aan de dag van toorn wanneer ik Egypte tuchtig? Hoe kan ik je toestaan mij op deze manier keer op keer tegen te werken en te weerstaan? Ik vertel het jullie duidelijk, wanneer de dag komt zal jullie tuchtiging onverdragelijker zijn dan die van Egypte! Hoe kunnen jullie ontsnappen aan mijn dag van toorn? Ik vertel jullie in waarheid: mijn verdraagzaamheid was voorbereid op jullie kwade praktijken en bestaat omwille van jullie tuchtiging op die dag. Zijn jullie niet degenen die zullen lijden onder het toornig oordeel wanneer ik het eind van mijn verdraagzaamheid heb bereikt? Liggen niet alle dingen in de handen van mij, de Almachtige? Hoe zou ik jullie toe kunnen laten mij aldus onder de hemelen ongehoorzaam te zijn? Jullie levens zullen heel zwaar zijn omdat jullie de Messias hebben ontmoet, van wie gezegd wordt dat Hij zou komen, maar nooit kwam. Zijn jullie niet Zijn vijanden? Jezus is jullie vriend geweest, toch zijn jullie vijanden van de Messias. Weten jullie niet dat, ondanks het feit dat jullie vrienden van Jezus zijn, jullie kwade praktijken de vaten van hen die verachtelijk zijn hebben gevuld? Weten jullie ondanks het feit dat jullie heel dicht bij Jehova zijn niet dat jullie boosaardige woorden de oren van Jehova hebben bereikt en Zijn toorn hebben opgewekt? Hoe zou Hij je nabij kunnen zijn en hoe zou Hij jouw vaten niet verbranden, de vaten gevuld met kwade praktijken? Hoe zou Hij niet je vijand kunnen zijn?

De Redder is al teruggekeerd op een 'witte wolk'

De mens verlangt er al een paar duizend jaar naar om getuige te kunnen zijn van de komst van de Redder. De mens heeft verlangd naar de aanschouwing van Jezus de Redder op een witte wolk, terwijl Hij in levenden lijve afdaalt onder degenen die al een paar duizend jaar naar Hem hebben gesmacht en gehunkerd. De mens heeft verlangd naar de terugkeer van de Redder en Zijn hereniging met de mensen, naar de terugkeer van Jezus de Redder naar de mensen van wie Hij al duizenden jaren is gescheiden. En de mens hoopt dat Hij het verlossingswerk dat Hij onder de Joden heeft gedaan opnieuw zal verrichten, medelevend en liefdevol zal zijn tegenover de mens, de zonden van de mens zal vergeven, de zonden van de mens op Zich zal nemen, zelfs al de overtredingen van de mens op Zich zal nemen en de mens zal bevrijden van de zonde. De mens verlangt ernaar dat Jezus de Redder hetzelfde is als vroeger: een Redder die beminnelijk, aimabel en eerbiedwaardig is, die nooit vertoornd is tegenover de mens en de mens nooit iets verwijt. De Redder vergeeft alle zonden van de mens, neemt alle zonden van de mens op Zich en sterft zelfs nog een keer aan het kruis voor de mens. Sinds het afscheid van Jezus hebben Zijn volgelingen en al de heiligen die zijn gered in Zijn naam, wanhopig naar Hem verlangd en uitgekeken. Al degenen die zijn gered door de genade van Jezus Christus in het Tijdperk van Genade hebben verlangd naar die vreugdevolle dag in de laatste dagen wanneer Jezus de Redder op een witte wolk afdaalt en onder de mensen verschijnt. Dit is natuurlijk ook de collectieve wens van al degenen die de naam van Jezus de Redder vandaag de dag aanvaarden. Iedereen in het heelal die weet van de verlossing door Jezus de Redder heeft wanhopig verlangd naar de plotselinge

komst van Jezus Christus, zodat deze woorden van Jezus, wanneer Hij op aarde is, in vervulling kunnen gaan: "Ik zal op dezelfde manier komen als ik ben gegaan." De mens gelooft dat Jezus na de kruisiging en opstanding naar de hemel terugkeerde op een witte wolk en zijn plaats innam aan de rechterhand van de Allerhoogste. De mens stelt zich dat op eenzelfde manier voor: Jezus zal weer op een witte wolk (deze wolk verwijst naar de wolk waarop Jezus reed toen Hij naar de hemel terugkeerde) afdalen onder degenen die duizenden jaren wanhopig naar Hem hebben verlangd en dat Hij de gestalte zal hebben en de kleding zal dragen van de Joden. Nadat Hij onder de mensen is verschenen zal Hij hun voedsel geven en levend water voor hen laten stromen en Hij zal onder de mensen leven, vol genade en liefde, levend en echt. Enzovoorts. Toch is dit niet wat Jezus de Redder heeft gedaan; Hij heeft het tegenovergestelde gedaan van wat de mens zich heeft voorgesteld. Hij is niet afgedaald onder degenen die zozeer naar Zijn terugkeer hebben verlangd en Hij is niet rijdend op een witte wolk aan alle mensen verschenen. Hij is al aangekomen, maar de mens kent Hem niet en blijft onwetend van Hem. De mens kijkt slechts doelloos naar Hem uit, niet vermoedend dat Hij al op een witte wolk is afgedaald (de witte wolk die Zijn Geest, Zijn woorden en Zijn gezindheid in al haar aspecten en alles wat Hij is) en Hij is nu onder een groep mensen die Hij in de laatste dagen tot overwinnaars zal maken. De mens beseft dit niet: de heilige Redder Jezus is vol genegenheid en liefde tegenover de mens, maar hoe kon Hij dan in de 'tempels' vol vuil en onreine geesten werken? De mens heeft uitgekeken naar zijn komst, maar hoe kon Hij verschijnen onder de degenen die het vlees van de onrechtvaardigen eten, het bloed van de onrechtvaardigen drinken, de kleren van de onrechtvaardigen dragen, die in Hem geloven maar Hem niet kennen en Hem

constant afpersen? De mens weet alleen dat Jezus de Redder vol liefde en medeleven is en het zondoffer voor onze verlossing. Maar de mens heeft er geen idee van dat Hij ook God Zelf is, die vol rechtvaardigheid, majesteit en toorn is en die het oordeel, het gezag en de waardigheid vertegenwoordigt. Dus al verlangt en hunkert de mens ontzettend naar de terugkeer van de verlosser en al wordt zelfs de hemel bewogen door de gebeden van de mens, Jezus de Redder verschijnt niet aan degenen die in Hem geloven maar Hem niet kennen.

‘Jehova’ is de naam die ik tijdens mijn werk in Israël heb aangenomen en het betekent de God van de Israëlieten (Gods uitverkoren volk), die medelijden kan hebben met de mens, de mens kan vervloeken en de mens de weg kan wijzen. Het betekent de God die grote kracht bezit en vol wijsheid is. ‘Jezus’ is Immanuël, de naam voor het zondoffer dat vol liefde en vol medeleven is en de mens verlost. Hij deed het werk van het Tijdperk van Genade, en vertegenwoordigt het Tijdperk van Genade, en kan slechts één deel van Gods managementplan vertegenwoordigen. Dat wil zeggen, alleen Jehova is de God van het uitverkoren volk van Israël, de God van Abraham, de God van Isaak, de God van Jacob, de God van Mozes en de God van het hele volk van Israël. En zodoende aanbidden alle Israëlieten, behalve dan het Joodse volk, in de huidige tijd Jehova. Zij brengen Hem offers op het altaar en dienen Hem in de tempel in priestergewaden. Waar zij op hopen is de nieuwe verschijning van Jehova. Alleen Jezus is de verlosser van de mensheid. Hij is het zondoffer dat de mensheid heeft verlost. Dat wil zeggen, de naam Jezus is afkomstig van het Tijdperk van Genade, en ontleent zijn bestaan aan het verlossingswerk in het Tijdperk van Genade. De naam Jezus bestond om te zorgen dat de mensen van het Tijdperk van Genade opnieuw konden worden geboren en gered en de naam

Jezus is een speciale naam voor de verlossing van de hele mensheid. En zo vertegenwoordigt de naam Jezus het verlossingswerk en duidt het Tijdperk van Genade aan. De naam Jehova is een speciale naam met betrekking tot het volk van Israël dat leefde onder de wet. In elk tijdperk en elke fase van mijn werk heeft mijn naam een reden en een representatieve betekenis: elke naam vertegenwoordigt één tijdperk. 'Jehova' vertegenwoordigt het Tijdperk van de Wet en is eretitel voor de God die wordt aanbeden door het volk van Israël. 'Jezus' vertegenwoordigt het Tijdperk van Genade en is de naam van de God van al degenen die zijn verlost in het Tijdperk van Genade. Als de mens nog steeds verlangt naar de komst van Jezus de Redder in de laatste dagen en nog steeds verwacht dat Hij zal komen in de gestalte die Hij in Judea had, zou Gods hele zesduizendjarig managementplan eindigen in het Tijdperk van de Verlossing en zou geen voortgang meer kunnen vinden. Bovendien zouden de laatste dagen dan nooit komen en het tijdperk zou nooit tot een einde worden gebracht. Dat is omdat de rol van Jezus de Redder alleen de redding en verlossing van de mensheid was. Ik heb de naam Jezus aangenomen in het belang van al de zondaren in het Tijdperk van Genade en het is niet de naam waaronder ik de hele mensheid zal beëindigen. Hoewel Jehova, Jezus, en de Messias allen mijn Geest vertegenwoordigen, duiden deze namen alleen de verschillende tijdperken van mijn managementplan aan en ze vertegenwoordigen mij niet in mijn volledigheid. De namen waar mensen op aarde mij mee noemen, kunnen niet duidelijk mijn volledige gezindheid en alles wat ik ben tot uitdrukking brengen. Het zijn slechts verschillende namen waarmee ik in de verschillende tijdperken word genoemd. En zo zal mijn naam wanneer de eindtijd – de tijd van de laatste dagen – aanbreekt, opnieuw veranderen. Ik zal niet Jehova of Jezus worden

genoemd, laat staan de Messias, maar ik zal de indrukwekkende Almachtige God Zelf worden genoemd, en onder deze naam zal ik het gehele tijdperk tot een einde voeren. Eens ben ik aangeduid met Jehova. Ik ben ook de Messias genoemd en de mensen noemden me Jezus de Redder, omdat ze van mij hielden en mij respecteerden. Maar in deze tijd ben ik niet de Jehova of Jezus die de mensen in het verleden hebben gekend – ik ben de God die is teruggekeerd in de laatste dagen, de God die het tijdperk tot het einde zal voeren. Ik ben God Zelf die oprijst vanaf het uiteinde der aarde, vervuld van mijn volledige gezindheid en vol gezag, eer en glorie. De mensen zijn nooit interactie met mij aangegaan, hebben mij nooit leren kennen en hebben mijn gezindheid nooit leren kennen. Vanaf de schepping van de wereld tot op de dag van vandaag heeft geen enkel mens mij ooit gezien. Dit is de God die in de laatste dagen aan de mens verschijnt, maar onder de mensen verborgen is. Hij houdt verblijf onder de mensen, waarachtig en echt, als de brandende zon en het vlammeende vuur, vol kracht en vol gezag. Absoluut iedereen, absoluut alles zal worden geoordeeld door mijn woorden en er is geen enkel mens of ding dat niet door het branden van het vuur zal worden gezuiverd. Uiteindelijk zullen alle naties worden gezegend vanwege mijn woorden en ook aan stukken worden geslagen vanwege mijn woorden. Zo zullen alle mensen in de laatste dagen zien dat ik de teruggekeerde Redder ben, dat ik de Almachtige God ben die de hele mensheid overwint. En allen zullen zien dat ik ooit het zondoffer voor de mens ben geweest, maar in de laatste dagen word ik ook het vuur van de zon dat alles verbrandt en de Zon van de rechtvaardigheid die alles openbaart. Dat is mijn werk van de laatste dagen. Ik heb deze naam aangenomen en ik bezit deze gezindheid zodat alle mensen kunnen zien dat ik een rechtvaardige God ben, en

de brandende zon en het vlammeende vuur. Dit is zodat allen mij, de enige ware God, kunnen aanbidden en zodat zij mijn ware gezicht kunnen zien: ik ben niet alleen de God van de Israëlieten en ik ben niet alleen de Verlosser – ik ben de God van alle schepselen in de hemelen, op de aarde en in de zeeën.

Wanneer in de laatste dagen de Redder komt en Hij nog steeds Jezus zou worden genoemd en nogmaals in Judea zou worden geboren en Zijn werk in Judea zou doen, zou daaruit blijken dat ik alleen het volk van Israël heb geschapen en alleen het volk van Israël heb verlost en dat ik niets met de heidenen heb te maken. Zou dat niet in tegenspraak zijn met de woorden dat “ik de God ben die de hemel en de aarde en alles heeft geschapen”? Ik heb Judea verlaten en doe mijn werk onder de heidenen omdat ik niet slechts de God van het volk van Israël ben, maar de God van alle schepselen. Ik verschijn in de laatste dagen onder de heidenen omdat ik niet alleen Jehova, de God van het volk van Israël, ben, maar bovenal ook de Schepper van al mijn uitverkorenen onder de heidenen. Ik heb niet alleen Israël, Egypte en Libanon geschapen, maar ook al de naties van de heidenen buiten Israël. En daarom ben ik de God van alle schepselen. Ik heb Israël slechts als het aanvangspunt voor mijn werk gebruikt, waarbij ik Judea en Galilea als de bastions van mijn verlossingswerk heb gebruikt, en ik gebruik de naties van de heidenen als de basis van waaruit ik het gehele tijdperk tot een einde zal voeren. Ik heb twee fases van mijn werk in Israël uitgevoerd (het werk van het Tijdperk van de Wet en het werk van het Tijdperk van Genade) en ik heb nog twee andere fases van mijn werk (het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk) in de landen buiten Israël uitgevoerd. In de naties van de heidenen zal ik het overwinningswerk van de mensheid doen en zo het tijdperk tot het einde voeren. Als de mens me altijd

Jezus Christus noemt, maar niet weet dat ik tijdens de laatste dagen een nieuw tijdperk heb laten beginnen, en ben begonnen met nieuw werk en als de mensen altijd geobsedeerd uitkijken naar de komst van Jezus de Redder, zal ik deze mensen beschouwen als mensen die niet in mij geloven. Het zijn mensen die mij niet kennen, en hun geloof in mij is een schijnvertoning. Zouden zulke mensen de getuige kunnen zijn van de komst van Jezus de Redder uit de hemel? Ze kijken niet uit naar mijn komst, maar naar de komst van de Koning van de Joden. Zij verlangen er niet naar dat ik deze onzuivere oude wereld vernietig, maar verlangen in plaats daarvan naar de wederkomst van Jezus, waarna zij zullen worden gered; zij kijken ernaar uit dat Jezus nogmaals de hele mensheid verlost uit dit bezoedelde en onrechtvaardige land. Hoe kunnen deze mensen de mensen worden die mijn werk in de laatste dagen tot vervolmaking brengen? De verlangens van de mens kunnen mijn wensen niet vervullen en mijn werk niet uitvoeren, want de mens bewondert en koestert slechts het werk dat ik eerder heb gedaan en heeft er geen idee van dat ik de God Zelf ben die altijd nieuw en nooit oud is. De mens weet slechts dat ik Jehova ben, en Jezus, en heeft er geen benul van dat ik de laatste ben, de Ene die de mensheid zal beëindigen. Het enige waarnaar de mens hunkert en wat de mens weet, is wat bestaat in zijn eigen beleving en denkbeelden, en is slechts wat hij kan zien met zijn eigen ogen. Dat is niet in overeenstemming met het werk dat ik doe, het is daar niet op afgestemd. Als mijn werk zou worden uitgevoerd volgens de ideeën van de mens, wanneer zou dat dan worden voltooid? Wanneer zou de mensheid tot rust komen? En hoe zou ik tot de zevende dag, de Sabbat, kunnen komen? Ik werk volgens mijn plan, in overeenstemming met mijn doel, en niet volgens de bedoelingen van de mens.

Het werk van het verspreiden van het evangelie is ook het werk van de redding van de mens

Alle mensen moeten het doel van mijn werk op aarde begrijpen, dat wil zeggen, het einddoel van mijn werk en welk niveau ik moet bereiken in dit werk voordat het compleet kan zijn. Als mensen niet begrijpen waar mijn werk over gaat, nadat ze tot op heden met mij zijn meegegaan, hebben ze dan niet tevergeefs met mij gewandeld? Mensen die mij volgen moeten mijn wil kennen. Ik werk al duizenden jaren op aarde en tot op de dag van vandaag werk ik nog steeds op deze manier. Hoewel er uitzonderlijk veel dingen zijn opgenomen in mijn werk, blijft het doel van dit werk ongewijzigd; net zoals, bijvoorbeeld, wat ik doe nog steeds omwille van het redden van de mens is, hoewel ik vol van oordeel en tuchtiging jegens hem ben, en omwille van het beter verspreiden van mijn evangelie en het verder uitbreiden van mijn werk onder alle heidense volken, nadat de mens compleet is gemaakt. Dus heden, in een tijd dat veel mensen al lang zeer teleurgesteld zijn in hun hoop, ga ik nog steeds door met mijn werk en ga ik door met het werk dat ik moet doen om de mens te oordelen en te tuchtigen. Ondanks het feit dat de mens wat ik zeg beu is en ongeacht het feit dat hij geen verlangen heeft om zich bezig te houden met mijn werk, ben ik nog steeds mijn plicht aan het doen, omdat het doel van mijn werk onveranderd blijft en mijn oorspronkelijke plan niet zal worden verbroken. De functie van mijn oordeel is om de mens beter in staat te stellen mij te gehoorzamen en de functie van mijn tuchtiging is om de mens effectiever te laten veranderen. Hoewel wat ik doe in

het belang van mijn management is, heb ik nooit iets gedaan wat zonder voordeel voor de mens was. Dat is omdat ik alle naties buiten Israël net zo gehoorzaam wil maken als de Israëlieten en om ze tot echte mensen te maken, zodat ik voet aan de grond zal krijgen in de landen buiten Israël. Dit is mijn management; het is het werk dat ik volbreng onder de heidense naties. Zelfs nu nog begrijpen veel mensen mijn management nog steeds niet, omdat ze geen interesse hebben in deze dingen, maar alleen geven om hun eigen toekomst en bestemmingen. Wat ik ook zeg, mensen zijn nog steeds onverschillig voor het werk dat ik doe, in plaats daarvan richten ze zich uitsluitend op hun bestemmingen in de toekomst. Hoe kan mijn werk dan worden uitgebreid, als het zo doorgaat? Hoe kan mijn evangelie over de hele wereld worden verspreid? Jullie zouden moeten weten dat, wanneer mijn werk is uitgebreid, ik jullie zal verstrooien en ik jullie zal slaan, net zoals Jehova elke stam van Israël sloeg. Dit alles zal gedaan worden om mijn evangelie over de aarde te verspreiden en om mijn werk onder de heidense volken te verspreiden, zodat mijn naam zowel door volwassenen als kinderen verhoogd kan worden en mijn heilige naam verheven kan worden in de monden van mensen uit alle stammen en naties. Het is zo dat in dit laatste tijdperk mijn naam verhoogd zal worden onder de heidense volken, dat mijn daden door de heidenen zullen worden gezien, en dat zij mij de Almachtige mogen noemen vanwege mijn daden en dat mijn woorden spoedig zullen geschieden. Ik zal alle mensen laten weten dat ik niet alleen de God van de Israëlieten ben, maar ook de God van alle naties van de heidenen, zelfs degenen die ik heb vervloekt. Ik zal alle mensen laten zien dat ik de God van de hele schepping ben. Dit is mijn grootste werk, het doel van mijn werkplan voor de laatste dagen en het enige werk dat in de laatste dagen moet worden vervuld.

Het werk dat ik al duizenden jaren beheer, wordt pas in de laatste dagen volledig aan de mens geopenbaard. Het is pas nu dat ik het volledige mysterie van mijn management heb onthuld voor de mens. De mens kent het doel van mijn werk en heeft bovendien begrip gekregen van al mijn mysteries. En ik heb de mens alles verteld over de bestemming waar hij zich zorgen over maakt. Ik heb voor de mens reeds al de mysteries onthuld die voor meer dan 5900 jaar verborgen waren gebleven. Wie is Jehova? Wie is de Messias? Wie is Jezus? Jullie zouden dit allemaal moeten weten. Mijn werk draait om deze namen. Hebben jullie dat begrepen? Hoe moet mijn heilige naam worden verkondigd? Hoe moet mijn naam worden verspreid naar enige natie die door een van mijn namen een beroep op mij heeft gedaan? Mijn werk is in het proces van uitbreiding en ik zal de volheid ervan verspreiden naar elke afzonderlijke natie. Aangezien mijn werk in jullie is uitgevoerd, zal ik jullie slaan net zoals Jehova de herders van het huis van David in Israël sloeg, waardoor jullie worden verspreid onder elke natie. Want in de laatste dagen zal ik alle naties in gruzelementen slaan en ervoor zorgen dat hun volkeren opnieuw worden verdeeld. Als ik weer terugkom, zullen de naties al verdeeld zijn volgens de grenzen die zijn vastgesteld door mijn brandende vlammen. In die tijd zal ik mijzelf opnieuw manifesteren aan de mensheid als de verzengende zon, mijzelf openlijk aan hen tonen in het beeld van de Heilige die ze nooit hebben gezien, terwijl ze door de talrijke landen wandelen, precies zoals ik, Jehova, eens tussen de Joodse stammen wandelde. Vanaf dat moment zal ik de mensheid in hun leven op aarde leiden. Daar zullen zij zeker mijn glorie zien en zij zullen zeker ook een wolkkolom in de lucht zien om hen in hun leven te leiden, want ik zal op heilige plaatsen verschijnen. De mens zal mijn dag van gerechtigheid zien en ook mijn

glorieuze manifestatie. Dat zal gebeuren wanneer ik de hele aarde zal regeren en mijn vele zonen in heerlijkheid zal brengen. Overal op aarde zullen mensen buigen en mijn tabernakel zal stevig worden opgericht te midden van de mensheid, op de rots van het werk dat ik vandaag uitvoer. Mensen zullen mij ook in de tempel dienen. Het altaar, bedekt met smerige en walgelijke dingen, zal ik in stukken slaan en opnieuw opbouwen. Pasgeboren lammeren en kalveren zullen op het heilige altaar worden gestapeld. Ik zal de tempel van heden afbreken en een nieuwe bouwen. De tempel die nu staat, vol met afschuwelijke mensen, zal instorten en die ik bouw zal gevuld worden met dienaren die loyaal zijn aan mij. Ze zullen opnieuw opstaan en mij dienen voor de glorie van mijn tempel. Jullie zullen zeker de dag zien waarop ik grote glorie zal ontvangen en jullie zullen zeker ook de dag zien wanneer ik de tempel neerhaal en een nieuwe bouw. Ook zullen jullie met zekerheid de dag van de komst van mijn tabernakel in de mensenwereld zien. Zo zal ik mijn tabernakel in de mensenwereld brengen, wanneer ik de tempel verpletter, net zoals zij mijn neerdaling aanschouwen. Nadat ik alle naties heb verbrijzeld, zal ik hen opnieuw bijeen vergaren. Ik zal vanaf die tijd mijn Tempel bouwen en mijn altaar oprichten, zodat allen mij offers kunnen brengen, mij kunnen dienen in mijn tempel en trouw toegewijd kunnen zijn aan mijn werk onder de heidense naties. Zij zullen gelijk zijn aan de Israëlieten van tegenwoordig, getooid met een priesterlijk kleed en kroon, met de glorie van mij, Jehova, in hun midden en mijn majesteit die over hen zweeft en bij hen blijft. Mijn werk onder de heidense naties zal ook op dezelfde manier worden uitgevoerd. Zoals mijn werk in Israël was, zo zal mijn werk onder de heidense naties zijn, omdat ik mijn werk in Israël zal uitbreiden en het zal verspreiden naar de naties van de heidenen.

Dit is de tijd waarin mijn Geest grote dingen bewerkstelligt en de tijd waarin ik mijn werk onder de heidense naties begin. Sterker nog, het is de tijd waarin ik alle geschapen wezens classificeer en ze allemaal in hun categorie plaats, zodat mijn werk sneller en effectiever kan verlopen. En wat ik dus van jullie vraag is nog steeds dat je je gehele wezen opoffert voor al mijn werk en bovendien dat je duidelijk onderscheid moet maken en zeker moet zijn van al het werk dat ik in je gedaan heb en dat je al je kracht in mijn werk stopt zodat het effectiever kan worden. Dit is wat je moet begrijpen. Zie af van vechten onder elkaar, van zoeken naar een weg terug en van het najagen van vleeselijke gemakken, wat mijn werk zou vertragen en je prachtige toekomst zou verpesten. Als je zoiets doet, breng je vernietiging over jezelf heen, in plaats van jezelf bescherming te kunnen bieden. Zou dit niet dwaas van je zijn? Hetgeen je vandaag gretig geniet, is juist wat je toekomst verwoest, terwijl de pijn die je vandaag de dag lijdt, precies datgene is wat je beschermt. Je moet je duidelijk bewust zijn van deze dingen, om de verleidingen, waarvan je je moeilijk kunt losmaken, te ontwijken en te vermijden dat je verloren raakt in de dichte mist en niet in staat bent de zon te vinden. Wanneer de dichte mist verdwijnt, zul je jezelf aantreffen in het oordeel van de grote dag. Tegen die tijd zal mijn dag de mensheid genaderd zijn. Hoe ontsnap je aan mijn oordeel? Hoe kun je de verzengende hitte van de zon verdragen? Wanneer ik mijn overvloed aan de mens schenk, koestert hij deze niet in zijn boezem, maar werpt deze terzijde op een plaats waar niemand deze zal opmerken. Wanneer mijn dag op de mens neerdaalt, zal hij niet langer in staat zijn mijn overvloed te ontdekken of de bittere woorden van waarheid te vinden die ik lang geleden tot hem heb gesproken. Hij zal jammeren en huilen, omdat hij de helderheid van het licht heeft verloren en in duisternis is beland.

Wat jullie vandaag zien, is slechts het scherpe zwaard van mijn mond. Jullie hebben de roede niet gezien in mijn hand of de vlam waarmee ik de mens verbrand en daarom zijn jullie nog steeds hoogmoedig en onmatig in mijn aanwezigheid. Dat is waarom jullie nog steeds met mij in mijn huis vechten, en betwisten met de menselijke tong wat ik met mijn mond heb gesproken. De mens vreest mij niet en hoewel hij tot op de dag van vandaag nog steeds vijandig tegenover mij is, is hij nog steeds helemaal niet bang. Jullie hebben de tong en de tanden van de onrechtvaardigen in jullie monden. Jullie woorden en daden zijn zoals die van de slang die Eva verleidde om te zondigen. Jullie eisen van elkaar oog om oog en tand om tand en jullie wedijveren in mijn aanwezigheid om positie, roem en winst voor jezelf te bewerkstelligen, maar jullie weten niet dat ik in het verborgene naar jullie woorden en daden kijk. Voordat jullie zelfs in mijn tegenwoordigheid komen, heb ik de bodem van jullie harten gepeild. De mens wil altijd aan de greep van mijn hand ontsnappen en de waarneming van mijn ogen ontwijken, maar ik ben nooit weggedoken voor zijn woorden of daden. In plaats daarvan sta ik doelbewust toe dat die woorden en daden mijn ogen binnendringen, zodat ik de ongerechtigheid van de mens kan tuchtigen en een oordeel kan vellen over zijn rebellie. Zodoende blijven de verborgen woorden en daden van de mens altijd voor mijn rechterstoel, en mijn oordeel heeft de mens nooit verlaten, omdat zijn rebellie te buitensporig is. Mijn werk is om alle woorden en daden van de mens, die werden geuit en verricht in de tegenwoordigheid van mijn Geest, te verbranden en te zuiveren. Op deze manier^[a] zullen mensen, wanneer ik de aarde verlaat, nog steeds hun loyaliteit aan mij behouden en zullen ze mij nog dienen zoals mijn heilige dienaren doen in mijn werken en het

mogelijk maken om mijn werk op aarde te laten doorgaan tot de dag dat het voltooid is.

Voetnoot:

a. De oorspronkelijke tekst bevat niet de zinsnede: 'Op deze manier'.

Jullie zijn allemaal zo laag van karakter!

Jullie zitten allemaal in zetels van elegantie, lezen degenen van de jongere generaties die van jullie soort zijn de les en laten hen allemaal bij je zitten. Jullie zijn nauwelijks op de hoogte dat jullie 'afstammelingen' lang geleden buiten adem zijn geraakt en mijn werk hebben verloren. Mijn glorie schijnt van het land van het oosten tot het land van het westen, maar wanneer deze zich naar de einden van de aarde verspreidt en begint op te stijgen en te stralen, zal ik mijn glorie uit het oosten halen en naar het westen brengen, zodat de mensen van de duisternis, die mij in het oosten hebben verlaten, van dan af aan van illuminatie verstoken zullen zijn. Wanneer dat gebeurt, zullen jullie in de vallei van de schaduw leven. Zelfs al zijn mensen dezer dagen honderd keer beter dan vroeger, dan nog kunnen ze niet aan mijn vereisten voldoen en zijn ze geen getuigenis van mijn glorie. Dat jullie honderd keer beter kunnen zijn dan vroeger, is volledig een resultaat van mijn werk; het is de vrucht van mijn werk op aarde. Toch walg ik nog steeds van jullie woorden en daden, net als van jullie karakter, en ik ben ongelooflijk verontwaardigd over hoe jullie je tegenover mij gedragen, want jullie hebben geen enkel begrip van mij. Hoe kunnen jullie dan komen om

mijn glorie uit te leven, en hoe kunnen jullie mijn toekomstige werk volstrekt trouw zijn? Jullie geloof is erg mooi; jullie zeggen dat jullie bereid zijn jullie volledige leven in te zetten voor mijn werk en dat jullie je leven ervoor willen opofferen, maar jullie gezindheden zijn niet veel veranderd. Jullie spreken gewoon arrogant, ondanks het feit dat jullie huidige gedrag bedroevend is. Het is alsof de tongen en lippen van de mensen in de hemel zijn, maar hun benen helemaal beneden op aarde. Als gevolg daarvan, liggen hun woorden en daden en hun reputaties nog altijd aan flarden en in puin. Jullie reputaties zijn verwoest, jullie houding is ontaard, jullie manier van spreken is laag en jullie levens zijn verachtelijk; zelfs jullie hele menselijkheid is tot laagheid verzonken. Jullie zijn bekrompen tegenover anderen, en jullie onderhandelen over elk miniem ding. Jullie twisten over jullie eigen reputaties en status, zelfs zozeer dat jullie bereid zijn af te dalen in de hel en de poel van vuur. Jullie huidige woorden en daden zijn voldoende voor mij om te bepalen dat jullie zondig zijn. Jullie houdingen tegenover mijn werk zijn voldoende voor mij om te bepalen dat jullie onrechtvaardigen zijn, en al jullie gezindheden zijn voldoende om erop te wijzen dat jullie vuile zielen zijn die vol gruwelen zitten. Jullie manifestaties en wat jullie openbaren zijn voldoende om te laten weten dat jullie mensen zijn die zich vol gedronken hebben met het bloed van onreine geesten. Wanneer het binnengaan van het koninkrijk genoemd wordt, openbaren jullie je gevoelens niet. Geloven jullie dat hoe jullie nu zijn genoeg is om door de poort te kunnen wandelen naar mijn hemelse koninkrijk? Geloven jullie dat jullie toegang kunnen verkrijgen tot het heilige land van mijn werk en woorden zonder dat jullie eigen woorden en daden eerst door mij getest worden? Wie kan mij voor de gek houden? Hoe zou ik jullie verachtelijke, lage gedragingen en gesprekken niet kunnen zien? Ik heb

vastgesteld dat jullie levens bestaan uit het drinken van het bloed en eten van het vlees van die onreine geesten, omdat jullie hen elke dag tegenover mij imiteren. In mijn bijzijn is jullie gedrag bijzonder slecht geweest; hoe zou ik jullie dan niet walgelijk vinden? Jullie woorden bevatten de onzuiverheden van onreine geesten: jullie flikvlooien, verbergen en vleien, net als zij die tovenarij bedrijven en zij die verraderlijk zijn en het bloed van de onrechtvaardigen drinken. Alle uitdrukkingen van de mens zijn uiterst onrechtvaardig, dus hoe kunnen alle mensen geplaatst worden in het heilige land waar de rechtvaardigen zich bevinden? Denk je dat dat verachtelijke gedrag van jou je kan onderscheiden als heilig vergeleken bij die onrechtvaardigen? Je slangachtige tong zal uiteindelijk de ondergang zijn van dit vlees van je dat verwoestingen aanbrengt en gruwelen begaat, en ook die handen van je die bedekt zijn met het bloed van onreine geesten zullen uiteindelijk je ziel de hel in trekken. Waarom grijp je dan niet deze kans aan om je met vuil bedekte handen te reinigen? En waarom maak je geen gebruik van deze mogelijkheid om die tong van je, die onrechtvaardige woorden spreekt, uit te snijden? Zou het kunnen zijn dat je bereid bent te lijden in de vlammen van de hel omwille van je handen, tong en lippen? Met beide ogen houd ik toezicht op ieders hart, want lang voordat ik de mensheid schiep, vatte ik hun harten met mijn handen. Lang geleden had ik door het hart van de mensen gekeken, dus hoe zouden hun gedachten kunnen ontsnappen aan mijn zicht? Hoe zou het niet te laat kunnen zijn voor hen om te ontsnappen aan verbranding door mijn Geest?

Je lippen zijn vriendelijker dan duiven, maar je hart is duisterder dan die aloude slang. Je lippen zijn zelfs zo mooi als Libanese vrouwen, maar toch is je hart niet aardiger dan hun harten, en het kan zich zeker niet meten met de

schoonheid van de Kanaänieten. Wat is je hart verraderlijk! De dingen die ik verwacht, zijn alleen de lippen van de onrechtvaardigen en hun harten, en mijn vereisten van mensen zijn helemaal niet hoger dan wat ik van de heiligen verwacht. Het is alleen zo dat ik walging voel voor de slechte daden van de onrechtvaardigen. Ik hoop dat ze hun vuiligheid kunnen afwerpen en kunnen ontsnappen uit hun huidige benarde situatie, zodat ze kunnen afsteken bij die onrechtvaardigen en kunnen leven en heilig zijn met degenen die rechtvaardig zijn. Jullie bevinden je in dezelfde omstandigheden als ik, en toch zijn jullie bedekt met vuil; er is in jullie nog niet het kleinste beetje oorspronkelijke gelijkenis met de mensen die in het begin geschapen zijn. Omdat jullie de gelijkenissen van die onreine geesten dagelijks imiteren, door te doen wat zij doen en te zeggen wat zij zeggen, is bovendien elk deel van jullie – zelfs jullie tongen en lippen – doorweekt van hun vuile water, zozeer dat jullie volledig bedekt zijn met zulke vlekken en geen enkel deel van jullie gebruikt kan worden voor mijn werk. Het is zo hartverscheurend! Jullie leven in zo'n wereld van paarden en vee, maar het stoort jullie niet eens; jullie zijn vol vreugde en leven vrijelijk en zonder zorgen. Jullie zwemmen rond in dat vuile water, maar jullie hebben niet eens door dat jullie in zo'n parket beland zijn. Elke dag verkeren jullie met onreine geesten en gaan jullie om met 'uitwerpselen'. Jullie levens zijn uiterst vulgair, maar toch beseft je niet eens dat je totaal niet bestaat in de mensenwereld en dat je geen controle over jezelf hebt. Weet je niet dat je leven lang geleden vertrapt is door die onreine geesten, of dat je karakter lang geleden bezoedeld is door vuil water? Denk je dat je in een aards paradijs woont en dat je je te midden van het geluk bevindt? Weet je niet dat je een leven naast onreine geesten hebt geleefd, en dat je hebt samengeleefd met alles wat ze voor je

hebben voorbereid? Hoe zou je manier van leven enige betekenis kunnen hebben? Hoe zou je leven enige waarde kunnen hebben? Je hebt je uitgesloofd voor je ouders, ouders van onreine geesten, maar in feite heb je geen idee dat degenen die je in de val lokken die ouders van onreine geesten zijn die je op de wereld hebben gezet en hebben opgevoed. Bovendien ben je je er niet van bewust dat je al je vuiligheid in feite van hen hebt gekregen; het enige wat je weet, is dat ze je 'plezier' kunnen schenken, ze je niet tuchtigen of over je oordelen en je al helemaal niet vervloeken. Ze zijn nooit tegen je in woede uitgebarsten, maar behandelen je met genegenheid en vriendelijkheid. Hun woorden voeden je hart en hebben je zo in de ban, dat je gedesoriënteerd raakt. Zonder het te merken, word je er door aangetrokken en ben je bereid in dienst van hen te staan en hun uitlaatklep en dienaar te worden. Je hebt totaal niets te klagen, maar bent bereid voor hen te werken als honden, als paarden; je wordt door hen misleid. Om deze reden heb je totaal geen reacties op het werk dat ik doe. Geen wonder dat je altijd heimelijk tussen mijn vingers door wilt glippen, en geen wonder dat je altijd zoete woorden wilt gebruiken om bedrieglijk gunsten aan me te ontfutselen. Het blijkt dat je al een ander plan had, een andere regeling. Je kunt een beetje zien van mijn handelingen als de Almachtige, maar je hebt niet de geringste kennis van mijn oordeel en tuchtiging. Je hebt geen idee wanneer mijn tuchtiging is begonnen; je weet alleen hoe je me moet oplichten – maar toch weet je niet dat ik geen enkele schending door de mens zal dulden. Omdat je je al voorgenomen hebt me te dienen, zal ik je niet loslaten. Ik ben een God die het kwaad haat, en ik ben een God die jaloers is op de mensheid. Omdat je je woorden al op het altaar hebt geplaatst, zal ik niet toestaan dat je wegrent, nog wel onder mijn ogen, en zal ik niet toestaan dat je twee meesters

dient. Dacht je dat je een tweede liefde kon hebben na je woorden op mijn altaar en voor mijn ogen te hebben geplaatst? Hoe zou ik mensen kunnen toestaan mij op zo'n manier voor gek te zetten? Dacht je dat je achteloos met je tong geloftes en eden aan mij kon afleggen? Hoe zou je eden kunnen zweren op mijn troon, de troon van mij, de Allerhoogste? Dacht je dat je eden al heengegaan waren? Laat me jullie zeggen: zelfs al kan jullie vlees heengaan, jullie eden kunnen dat niet. Op het einde zal ik jullie veroordelen op grond van jullie eden. Maar jullie geloven dat jullie met mij kunnen omgaan door jullie woorden vóór mij te plaatsen, en dat jullie harten onreine geesten en boze geesten kunnen dienen. Hoe zou mijn toorn die hondachtige, varkensachtige mensen die mij oplichten kunnen gedogen? Ik moet mijn bestuurlijke decreten uitvoeren en al die maffe, 'vrome' mensen die geloof in mij hebben ontfutselen aan de handen van onzuivere geesten, zodat deze mensen mij op gedisciplineerde wijze kunnen 'bedienen', mijn ossen kunnen zijn, mijn paarden kunnen zijn en overgeleverd kunnen zijn aan slachting door mij. Ik zal ervoor zorgen dat je je eerdere vastberadenheid opvat en mij opnieuw dient. Ik zal geen enkel schepsel gedogen dat mij oplicht. Dacht je dat je maar lukraak verzoeken kon doen en tegenover mij kon liegen? Dacht je dat ik je woorden en daden niet had gehoord of gezien? Hoe zou ik je woorden en daden niet in het zicht kunnen hebben gehad? Hoe zou ik ooit kunnen toestaan dat mensen mij op die manier misleiden?

Ik ben onder jullie geweest en heb me meerdere lentes en herfsten met jullie ingelaten; ik heb een tijdlang onder jullie gewoond, en heb met jullie gewoond. Hoeveel van jullie verachtelijke gedrag is nota bene onder mijn ogen weggeglip? Die welgemeende woorden van jullie weerklinken doorlopend in mijn oren; miljoenen en miljoenen van jullie aspiraties zijn op mijn altaar geplaatst – te veel

om zelfs maar te tellen. Maar wat betreft jullie toewijding en dat wat jullie besteden, jullie spenderen nog geen cent. Jullie plaatsen nog geen miniem drupje oprechtheid op mijn altaar. Waar zijn de vruchten van jullie geloof in mij? Jullie hebben eindeloze genade van mij ontvangen, en eindeloze mysteriën uit de hemel gezien; ik heb jullie zelfs de vlammen van de hemel laten zien, maar ik heb het niet over mijn hart kunnen verkrijgen om jullie te verbranden. Niettemin, hoeveel hebben jullie mij in ruil gegeven? Hoeveel zijn jullie bereid mij te geven? Je houdt het voedsel dat ik je heb gegeven in de hand, draait je om en offert het aan mij, en je gaat zelfs zo ver dat je zegt dat het iets was wat je kreeg in ruil voor het zweet van je eigen harde werk, en dat je me alles offert wat je bezit. Hoe kun je niet weten dat jouw 'bijdragen' aan mij allemaal alleen maar dingen zijn die van mijn altaar zijn gestolen? Bovendien, nu je ze aan mij offert, ben je me niet aan het oplichten? Hoe kun je niet weten dat wat ik tegenwoordig geniet, bestaat uit alle offeranden op mijn altaar; niet uit dat wat jij met je harde werk hebt verdiend en vervolgens aan mij hebt geofferd? Jullie durven me nota bene op deze manier op te lichten; hoe kan ik jullie dan vergeven? Hoe kunnen jullie van me verwachten dat ik dit nog langer verdraag? Ik heb jullie alles gegeven. Ik heb alles voor jullie geopend, in jullie behoeften voorzien en jullie de ogen geopend, en toch lichten jullie me op deze manier op en negeren jullie je geweten. Onbaatzuchtig heb ik jullie alles geschonken zodat jullie, ook al lijden jullie, nog altijd alles van me hebben gewonnen wat ik uit de hemel heb meegenomen. Ondanks dat hebben jullie geen enkele toewijding, en zelfs als jullie een kleine bijdrage hebben geleverd, proberen jullie achteraf met mij 'de rekening te vereffenen'. Zal je bijdrage niet op niets neerkomen? Wat je me hebt gegeven, is maar een korreltje zand, en niettemin heb je een ton goud van me

gevraagd. Ben je niet gewoon onredelijk? Ik werk te midden van jullie. Er is geen enkel spoor van de tien procent die ik zou moeten krijgen, laat staan van enige bijkomende offers. Bovendien worden die tien procent die de vromen bijdragen in beslag genomen door de boosaardigen. Zijn jullie niet allemaal uit mijn buurt verspreid? Staan jullie niet allemaal vijandig tegenover mij? Zijn jullie niet allemaal mijn altaar aan het kapotmaken? Hoe zouden zulke mensen in mijn ogen als schatten kunnen worden gezien? Zijn zij niet de zwijnen en honden die ik veracht? Hoe zou ik naar jullie slechte daden kunnen verwijzen als schatten? Voor wie wordt mijn werk eigenlijk gedaan? Zou het zo kunnen zijn dat het doel ervan alleen maar is om jullie allemaal neer te slaan om mijn gezag te onthullen? Hangen jullie levens niet allemaal af van een enkel woord van mij? Waarom is het zo dat ik alleen woorden gebruik om jullie te onderrichten, en heb ik geen woorden in feiten veranderd om jullie zo gauw als ik kon neer te slaan? Is het doel van mijn woorden en werk alleen maar om de mensheid neer te slaan? Ben ik een God die de onschuldigen willekeurig doodt? Hoeveel van jullie verschijnen op dit precieze moment voor mij met jullie hele wezen om het juiste pad van het menselijk leven te zoeken? Het zijn alleen jullie lichamen die zich voor mij bevinden; jullie harten zijn nog steeds op de vlucht en zijn heel ver weg van mij. Omdat jullie niet weten wat mijn werk in feite is, wil een aantal van jullie van mij vertrekken en zich van mij verwijderen, hopen om in plaats daarvan in een paradijs zonder tuchtiging of oordeel te leven. Is dit niet wat mensen in hun hart wensen? Ik probeer je beslist niet te dwingen. Welk pad je ook maar neemt, is je eigen keuze. Het tegenwoordige pad is er een dat vergezeld gaat van oordeel en vervloeking, maar jullie moeten allemaal weten dat alles wat ik jullie heb

geschonken – of het nu oordelen of tuchtigingen zijn – de beste gaven zijn die ik jullie kan schenken, en het zijn allemaal dingen die jullie dringend nodig hebben.

Het werk in het Tijdperk van de Wet

Het werk dat Jehova deed onder de Israëlieten, vestigde onder de mensheid Gods aardse plaats van oorsprong. Op deze heilige plaats was Hij ook aanwezig. Hij beperkte Zijn werk tot het volk van Israël. Hij werkte aanvankelijk niet buiten Israël, maar Hij in plaats daarvan koos Hij mensen die Hij geschikt achtte om de reikwijdte van Zijn werk te beperken. Israël is de plaats waar God Adam en Eva schiep en uit het stof van die plaats formeerde Jehova de mens. Deze plaats werd de basis van Zijn werk op aarde. De Israëlieten, die afstammen van Noach en ook nakomelingen van Adam zijn, waren het menselijke fundament van Jehova's werk op aarde.

De betekenis, het doel en de fases van Jehova's werk in Israël in deze tijd waren Zijn werk op de hele aarde in gang te zetten. Dat werk verspreidde zich vanuit Israël als middelpunt gaandeweg naar de heidenvolken. Hij werkt in het hele universum volgens dit beginsel: Hij vestigt een model en breidt het dan uit tot alle mensen in het universum Zijn evangelie hebben ontvangen. De eerste Israëlieten waren de afstammelingen van Noach. Deze mensen werden alleen begiftigd met de adem van Jehova en begrepen genoeg om voor de noodzakelijke levensbehoeften te zorgen. Maar ze wisten niet wat voor God Jehova was, ze kenden Zijn wil voor de mens niet, laat staan hoe zij de Heer van de hele schepping moesten vereren. Wat betreft regels en wetten die ze

moesten gehoorzamen,^[a] of de vraag of er een taak was die geschapen wezens voor de Schepper moesten verrichten, Adams nakomelingen wisten niets van deze dingen af. Ze wisten alleen dat de man moest zweten en arbeiden om voor zijn gezin te zorgen, en dat de vrouw zich aan haar man moest onderwerpen en het menselijke ras moest voortzetten dat Jehova had geschapen. Met andere woorden, dergelijke mensen, die alleen Jehova's adem en Zijn leven hadden, wisten niet hoe ze Gods wetten moesten volgen of hoe ze de Heer van de hele schepping moesten behagen. Ze begrepen veel te weinig. Dus ook al was hun hart geenszins verdraaid of bedrieglijk en was er zelden sprake van jaloezie en twist onder hen, toch hadden ze geen kennis of begrip van Jehova, de Heer van de hele schepping. Deze voorouders van de mens wisten alleen de dingen van Jehova te eten en van de dingen van Jehova te genieten. Maar ze wisten Jehova niet te vereren, ze wisten niet dat Jehova die Ene is die ze op hun knieën moesten aanbidden. Dus hoe konden ze Zijn schepselen worden genoemd? Als dat zo is, hoe zit het dan met de woorden: "Jehova is de Heer van de hele schepping" en "Hij schiep de mens zodat de mens Hem kon manifesteren, Hem kon verheerlijken en Hem kon vertegenwoordigen" – zouden die voor niets gesproken zijn? Hoe konden mensen zonder eerbied voor Jehova een getuigenis van Zijn heerlijkheid worden? Hoe konden zij manifestaties van Zijn heerlijkheid worden? Zouden Jehova's woorden "Ik schiep de mens naar mijn beeld" dan niet een wapen in de handen van Satan, de boze, worden? Zouden deze woorden dan niet een teken van vernedering van Jehova's schepping van de mens worden? Om die fase van het werk te voltooien, gaf Jehova de mensheid na de schepping geen instructies of leiding meer vanaf de tijd van Adam tot aan die van Noach. Hij begon de Israëlieten, die de nakomelingen van Noach en ook van

Adam waren, in feite pas te leiden nadat de zondvloed de wereld had verwoest. Zijn werk en woorden in Israël gaven leiding aan het hele volk van Israël terwijl zij over het land Israël waren verspreid. Daarbij werd de mensheid getoond dat Jehova niet alleen de mens adem kon inblazen, zodat hij leven van Hem mocht ontvangen en uit het stof kon opstaan tot een geschapen menselijk wezen, maar dat Hij de mensheid ook kon verbranden en vervloeken, en de mensheid met Zijn roede kon besturen. Ze zagen ook dat Jehova leiding kon geven aan het leven van de mens op aarde, en onder de mensheid kon spreken en werken overeenkomstig de uren van de dag en van de nacht. Hij deed het werk alleen zodat Zijn schepselen konden weten dat de mens uit het stof kwam, door Hem opgepikt. Hij wilde ze bovendien doen inzien dat ze door Hem waren geformeerd. Niet alleen dat, maar het werk dat Hij in Israël begon, was bedoeld zodat andere volken en naties (die in feite niet apart van Israël stonden maar aftakkingen van de Israëlieten waren, en toch van Adam en Eva afstamden) het evangelie van Jehova van Israël konden ontvangen. Zo zouden alle geschapen wezens in het universum in staat zijn om Jehova te vereren en Hem hoog te achten. Was Jehova Zijn werk niet in Israël begonnen, maar had Hij de mensheid na de schepping zorgeloos op de aarde laten leven, dan zou de mens, wegens zijn fysieke natuur (natuur wil zeggen dat de mens nooit kan weten wat hij niet ziet, oftewel dat hij niet zou weten dat Jehova de mensheid had geschapen, laat staan waarom Hij dat deed), nooit weten dat Jehova de mensheid had geschapen of dat Hij de Heer van de hele schepping is. Als Jehova de mens had geschapen, hem op de aarde had geplaatst, Zijn handen vervolgens simpelweg afstofte en vertrok, in plaats van enige tijd onder de mensheid te blijven om ze van leiding te voorzien, dan zou de hele mensheid tot niets zijn vervallen. Zelfs

de hemel en aarde en de legio andere dingen die Hij had gemaakt, plus de hele mensheid, zouden tot niets zijn vervallen en bovendien door Satan vertrapt. In dat geval zou Jehova's wens dat "Hij op de aarde, in het midden van Zijn schepping, een plaats zou hebben om te staan, een heilige plaats", in duigen zijn gevallen. En dus bleef Hij na de schepping van de mensheid in hun midden om ze in hun leven te leiden en vanuit hun midden tot hen te spreken. Dit alles deed Hij om Zijn wens te vervullen en Zijn plan te verwezenlijken. Het werk dat Hij in Israël deed, was alleen bedoeld om het plan uit te voeren dat Hij vóór de schepping van alle dingen had opgesteld. Daarom waren Zijn eerste werk onder de Israëlieten en Zijn schepping van alle dingen niet in tegenspraak met elkaar. Beide waren er met het oog op Zijn management, Zijn werk en Zijn heerlijkheid, alsook om Zijn schepping van de mensheid een diepere betekenis te geven. Hij gaf tweeduizend jaar lang na Noach leiding aan het leven van de mensheid op aarde. In die periode leerde Hij de mensheid hoe ze Jehova, de Heer van de hele schepping, moesten vereren, hoe ze hun leven moesten leiden en moesten blijven leiden. Bovenal leerde Hij ze hoe ze als getuige voor Jehova konden optreden, Hem konden gehoorzamen en Hem eerbied konden tonen, ja, Hem met muziek konden loven zoals David en zijn priesters dat deden.

Vóór de tweeduizend jaar waarin Jehova Zijn werk deed, was de mens onwetend. Bijna de hele mensheid was verdorven geworden, totdat zij, vóór de verwoesting van de wereld door de zondvloed, een dieptepunt in losbandigheid en verderf hadden bereikt. In hun hart was geen plaats voor Jehova en al helemaal geen plaats voor Zijn wegen. Zij hebben het werk dat Jehova zou gaan doen nooit begrepen. Ze hadden geen verstand en nog minder kennis. Ze waren als een machine die ademt, totaal onwetend wat de mens, God, de wereld, het

leven en dergelijke betreft. Op aarde gaven ze aan veel verleidingen toe, zoals de slang, en zeiden veel dingen die aanstootgevend waren voor Jehova. Maar omdat ze onwetend waren, tuchtigde of disciplineerde Jehova ze niet. Pas na de zondvloed, toen Noach 601 jaar oud was, verscheen Jehova formeel aan Noach en leidde Hij hem en zijn familie. Hij leidde de vogels en de dieren die de zondvloed hadden overleefd, samen met Noach en zijn nakomelingen, tot het einde van het Tijdperk van de Wet, al met al 2500 jaar. Hij werkte formeel in totaal 2000 jaar in Israël en 500 jaar tegelijkertijd in Israël en daarbuiten, wat samen 2500 jaar oplevert. In die periode instrueerde Hij de Israëlieten dat ze Jehova moesten dienen door een tempel te bouwen, priestergewaden aan te trekken en blootsvoets de tempel in te gaan bij het ochtendgloren. Anders zouden hun schoenen de tempel bezoedelen en zou er een verterend vuur vanaf de top van de tempel op hen neerkomen. Ze voerden hun taken uit en onderwierpen zich aan Jehova's plannen. Ze baden tot Jehova in de tempel en nadat ze Jehova's openbaring hadden ontvangen, dat wil zeggen nadat Jehova had gesproken, leidden zij de menigten en leerden zij hun dat ze eerbied moesten tonen jegens Jehova, hun God. En Jehova zei dat ze een tempel en een altaar moesten bouwen. Ze moesten op de door Jehova aangewezen tijd, dat wil zeggen op het Pascha, pasgeboren kalveren en lammeren bereiden en op het altaar plaatsen als slachtoffer om Jehova te dienen. Dat hield hen in het gareel en zorgde voor eerbied in hun hart voor Jehova. Hun loyaliteit aan Jehova werd afgemeten aan hun gehoorzaamheid aan deze wet. Jehova stelde ook de Sabbatdag voor hen in, de zevende dag van Zijn schepping. De dag na de Sabbat maakte Hij de eerste dag, een dag om Jehova te loven, offers aan Hem te brengen en muziek voor Hem te maken. Op deze dag riep Jehova alle

priesters bijeen om de offers op het altaar onder het volk te verdelen en te laten nuttigen. Zo konden ze van de offers op Jehova's altaar genieten. En Jehova zei dat ze gezegend waren, dat ze een deel met Hem deelden en dat ze Zijn uitverkoren volk waren (wat Jehova's verbond met de Israëlieten was). Daarom zegt het volk van Israël tot op de dag van vandaag, dat Jehova alleen hun God is en niet de God van andere volken.

Tijdens het Tijdperk van de Wet zette Jehova veel geboden uiteen aan Mozes, die hij moest doorgeven aan de Israëlieten die hem uit Egypte volgden. Deze geboden gaf Jehova aan de Israëlieten en hadden geen betrekking op de Egyptenaren. Ze waren bedoeld om de Israëlieten in het gareel te houden. Hij stelde met de geboden eisen aan hen. Of ze de Sabbat in acht namen, of ze hun ouders eerden, of ze afgoden vereerden en zo voort: op basis van deze beginselen werden ze zondig of rechtvaardig geacht. Sommigen onder hen werden door Jehova's vuur getroffen, sommigen werden tot de dood toegestraft en sommigen ontvingen Jehova's zegen. Dat hing ervan af of ze deze geboden al dan niet gehoorzaamden. Zij die de Sabbat niet in acht namen, werden gestraft. Priesters die de Sabbat niet in acht namen, werden door Jehova's vuur getroffen. Zij die hun ouders niet eerden, werden eveneens gestraft. Dit werd allemaal door Jehova bevolen. Jehova stelde Zijn geboden en wetten in zodat de mensen naar Zijn woord zouden luisteren en het gehoorzamen, en niet tegen Hem zouden rebelleren terwijl Hij ze leiding gaf in hun leven. Hij gebruikte deze wetten om het pasgeboren menselijke ras onder controle te houden, zodat Hij het fundament voor Zijn toekomstige werk beter kon leggen. En zo werd het eerste tijdperk, op basis van het werk dat Jehova deed, het Tijdperk van de Wet genoemd. Hoewel Jehova veel woorden sprak en

veel werk deed, leidde Hij het volk enkel op een positieve manier. Hij leerde dit onwetende volk hoe ze menselijk moesten zijn, hoe ze moesten leven, hoe ze Jehova's wegen moesten begrijpen. Het werk dat Hij deed, was er grotendeels op gericht het volk aan te zetten om Zijn wegen in acht te nemen en Zijn wetten te volgen. Het werk vond plaats bij mensen die oppervlakkig verdorven waren. Het ging niet zo ver dat hun gezindheid of vooruitgang in het leven een transformatie onderging. Hij gebruikte de wetten alleen om het volk onder controle te houden. Jehova was voor de Israëlieten in die tijd slechts een God in de tempel, een God in de hemelen. Hij was een wolkkolom, een vuurkolom. Jehova eiste alleen van hen dat ze Zijn wetten en geboden – men zou zelfs kunnen zeggen 'regels' – zouden gehoorzamen. Jehova was er immers niet op uit om hen te transformeren, maar om hen meer dingen te geven die de mens zou moeten hebben, om hen uit Zijn eigen mond te instrueren, want na zijn schepping had de mens niets over wat hij zou moeten bezitten. En zo gaf Jehova de mensen de dingen die ze voor hun leven op aarde zouden moeten bezitten. Zo zorgde Hij ervoor dat de mensen die Hij leiding gaf hun voorouders, Adam en Eva, voorbijstreefden, want wat Jehova hen gaf, overtrof wat Hij Adam en Eva in het begin had gegeven. Toch was het werk van Jehova in Israël alleen bedoeld om de mensheid te leiden en hun Schepper te doen herkennen. Hij overwon of transformeerde ze niet, maar leidde ze alleen. Daar komt Jehova's werk in het Tijdperk van de Wet op neer. Dat is de achtergrond, het ware verhaal, de essentie van Zijn werk in het hele land Israël, alsmede het begin van Zijn zesduizend jaar werk, om de mensheid onder het bestuur van Jehova's hand te houden. Hieruit kwam meer werk in Zijn managementplan van zesduizend jaar voort.

Voetnoot:

a. De oorspronkelijk tekst bevat niet de zin “die ze moesten gehoorzamen.”

Het ware verhaal achter het werk van het Tijdperk van Verlossing

Mijn volledige managementplan, een plan dat een tijdsduur van zesduizend jaar overspant, is ingedeeld in drie fasen of drie tijdperken: het Tijdperk van de Wet in het begin; het Tijdperk van Genade (dat tevens het Tijdperk van Verlossing is); en het Tijdperk van het Koninkrijk in de laatste dagen. De inhoud van mijn werk in deze drie tijdperken verschilt per tijdperk, al naargelang het karakter ervan, maar het is altijd afgestemd op de noden van de mensheid. Of, juister gezegd, mijn werk wordt verricht als gevolg van de listen waarvan Satan zich bedient in de strijd die ik tegen hem voer. Kortom, het doel van mijn werk is Satan verslaan, mijn wijsheid en almacht volledig manifesteren en alle trucs van Satan blootleggen en daarmee het menselijke geslacht, dat nu nog leeft onder zijn domein, te redden. Het is om mijn wijsheid en almacht tentoon te spreiden, en tegelijkertijd ook de ondraaglijke afschuwelijkheid die Satan is te onthullen. Bovendien is het om mijn schepselen te onderrichten over het onderscheid tussen goed en kwaad, hen te doen beseffen dat ik de heerser ben over alle dingen om duidelijk te zien dat Satan de vijand van de mens is, de allerlaagste van het laagste, de kwaadaardige. En om met absolute zekerheid het verschil te zien tussen goed en kwaad, waarheid en onwaarheid, heiligheid en vuilheid en

wat groots is en wat laaghartig is. Op deze manier zal de onwetende mens in staat worden gesteld om voor mij te getuigen dat niet ik, maar Satan de mensheid ten verderve voert en dat alleen ik – de Heer der schepping – de mensheid kan redden en haar zal overstelpen met alles waaruit de mens plezier en vreugde schept. En ze zullen weten dat ik de Heer van alle dingen ben en dat Satan slechts een van de vele wezens is die ik geschapen heb, maar dat hij zich tegen mij heeft gekeerd. Mijn zesduizendjarige managementplan, ingedeeld in drie fasen, zal het volgende bewerkstelligen: het zal mijn schepselen in staat stellen mijn getuigen te zijn, om mijn wil te begrijpen en om te weten dat ik de waarheid ben. In de eerste fase van mijn werk in het zesduizendjarige managementplan verrichtte ik dus het werk van de Wet. Dit was het werk waarin Jehova Zijn mensen leidde. De tweede fase initieerde het werk van het Tijdperk van Genade in de dorpen van Judea. Jezus verpersoonlijkt al het werk van het Tijdperk van Genade: Hij was geïncarneerd in het vlees en aan het kruis genageld en Hij heeft tevens het Tijdperk van Genade ingeluid. Hij werd aan het kruis genageld om het verlossingswerk te voltooien, het werk van de Wet te beëindigen en het Tijdperk van Genade te beginnen. Hij wordt daarom de ‘Hoogste Gebieder’, het ‘Zondoffer’ en de ‘Verlosser’ genoemd. Zijn werk verschilde dus inhoudelijk van het werk van Jehova, ofschoon beide in principe hetzelfde zijn. Jehova begon het Tijdperk van de Wet, vestigde de thuisbasis, dat wil zeggen, het beginpunt van Zijn werk op aarde. Daarnaast vaardigde Hij wetten en geboden uit. Deze zijn de twee werken die Hij heeft uitgevoerd en die vertegenwoordigen het Tijdperk van de Wet. Jezus’ werk in het Tijdperk van Genade bestond niet uit het uitvaardigen van wetten, maar uit het vervullen van die wetten, om daarmee het Tijdperk van Genade in te luiden en het Tijdperk van

de Wet te beëindigen dat tweeduizend jaar had geduurd. Hij was de wegbereider die kwam om het Tijdperk van Genade te beginnen, hoewel verlossing het hoofdbestanddeel van Zijn werk was. En zo waren Zijn verrichtingen eveneens tweeledig: een nieuw tijdperk inluiden en het verlossingswerk voltooien door Zijn kruisiging. Daarna ging Hij heen. En daardoor kwam het Tijdperk van de Wet ten einde en begon het Tijdperk van Genade.

Het werk dat Jezus verrichtte, was afgestemd op de noden van de mensheid in dit nieuwe tijdperk. Het was Zijn taak het menselijke geslacht te verlossen door vergeving van zonden. Zijn gezindheid was geheel en al nederigheid, geduld, liefde, vroomheid, verdraagzaamheid, genade, en goedertierenheid. Hij zegende de mensheid rijkelijk, bracht hen genade in overvloed en gaf hun alle dingen waaruit zij plezier en vreugde konden putten. Hij schonk de mensen het genot van vrede en geluk, alsmede Zijn verdraagzaamheid, liefde, genade en goedertierenheid. In die dagen werden de mensen overstelpt met een overvloed aan genietingen: In hun harten heersten vrede en geborgenheid, zij ontvingen troost voor hun geest, en werden ondersteund door hun Verlosser Jezus. Dat zij deze schatten konden ontvangen, vloeide voort uit het tijdperk waarin zij leefden. In het Tijdperk van Genade had de mens reeds blootgestaan aan al het verderf van Satan. Om die reden vereiste het verlossingswerk voor heel de mensheid een overvloedigheid aan genade, oneindige verdraagzaamheid en geduld, nog belangrijker, een offer afdoende voor de verzoening van de zonden van alle mensen. Wat de mensheid in het Tijdperk van Genade zag, was slechts mijn offer tot verzoening van de zonden van alle mensen, namelijk Jezus. Het enige wat zij wisten, was dat God genadig en verdraagzaam kon zijn; En wat zij alleen zagen, was de genade en goedertierenheid van Jezus. Dit was geheel mogelijk

omdat zij in het Tijdperk van Genade waren geboren. En dus, voordat zij verlost konden worden, was het noodzakelijk dat zij zich konden verheugen in de vele vormen van genade die Jezus hen in overvloed schonk. Alleen dit was heilzaam voor de mens. Op deze wijze – door te leven in genade – konden al hun zonden worden vergeven. Bovendien werd zo voor hen de mogelijkheid geopend om te worden verlost door te leven in Jezus' verdraagzaamheid en geduld. Alleen door Zijn verdraagzaamheid en geduld verwierven zij het recht op vergiffenis en mochten zij zich verheugen in de overvloed van genade die zij te danken hadden aan Jezus. Dit alles in overstemming met Jezus' woorden: Ik ben niet gekomen om de rechtvaardigen maar de zondaars te verlossen, maar om zondaars vergeving te schenken en hen te verlossen. Als Jezus vlees was geworden met de gezindheid om te oordelen, te vervloeken en onverdraagzaam te zijn jegens de overtredingen van de mensen, zouden mensen nooit de kans hebben gehad te worden verlost. Dan zouden zij tot in eeuwigheid zondaars zijn gebleven. Als het zo was geweest, zou het zesduizendjarige managementplan al in het Tijdperk van de Wet tot stilstand zijn gebracht. In dat geval zou het Tijdperk van de Wet verlengd zijn met zesduizend jaar. De zonden van de mens zouden dan steeds talrijker en verderfelijker zijn geworden; dan zou de schepping van de mens voor niets zijn geweest. De mens had dan alleen Jehova onder Zijn Wet kunnen dienen, maar hun zonden zouden die van de eerst geschapen mensen verre overtreffen. Hoe meer Jezus de mensen liefhad, hen hun zonden vergaf en hen voldoende genade bracht en goedertierenheid, des te meer de mensheid in staat werd gesteld te worden verlost, om 'afgedwaalde schapen' te worden genoemd die Jezus tegen een hoge prijs terugkocht. Satan was niet bij machte dit werk te verstoren, omdat Jezus Zijn volgelingen behandelde zoals een

liefdevolle moeder haar baby aan haar borst. Hij werd niet boos op hen, Hij verachtte hen evenmin; Hij was vervuld van troostrijk mededogen. Ook ontstak Hij nooit in toorn, te midden van hen; Hij verdroeg hun zonden en zag hun onwetendheid en dwaasheid over het hoofd, zelfs ging hij zo ver dat hij zei: “Vergeef uw naasten zeventig maal zeven maal.” Aldus transformeerde Zijn hart de harten van anderen. Zo werd de mensheid door Zijn verdraagzaamheid vergeving van zonden geschonken.

Ofschoon Jezus in Zijn vleeswording volstrekt zonder emotie was, stond Hij altijd klaar om Zijn discipelen gerust te stellen, voor hen te zorgen, hen te helpen en hen te ondersteunen. Hoeveel werk Hij ook deed, of hoeveel lijden Hij ook verduurde, Hij stelde nooit te hoge eisen aan de mensen. Integendeel, Hij bleef altijd geduldig en verdraagzaam tegenover hun zonden, zodanig dat de mensen tijdens het Tijdperk van Genade Hem vol genegenheid ‘de liefdevolle Verlosser Jezus’ noemden. Voor de mensen uit die tijd – voor alle mensen – had en was Jezus genade en goedertierenheid. Nooit herinnerde Hij hen aan hun overtredingen, want hun overtredingen waren niet de grondslag van de wijze waarop Hij hen behandelde. Aangezien dit een ander tijdperk was, schonk Hij de mensen vaak overvloedig voedsel en drinken, opdat zij konden eten tot zij voldaan waren. Hij behandelde al Zijn volgelingen met genade, genas zieken, dreef demonen uit en wekte doden op. Opdat de mensen in Hem zouden geloven en zien dat alles wat Hij deed serieus en oprecht werd gedaan, ging Hij zo ver dat Hij een rottend lijk tot leven wekte en liet zien dat zelfs de doden in zijn handen weer tot leven konden komen. Op deze manier verdroeg Hij zwijgend en verrichtte Hij Zijn verlossingswerk in hun midden. Nog voordat Jezus werd gekruisigd, had Hij reeds alle zonden van de mensheid op zich genomen en was

Hij een zondoffer voor de mensheid geworden. Zelfs voordat Hij werd gekruisigd had Hij al de weg naar het kruis vrijgemaakt om de mensheid te verlossen. Uiteindelijk werd Hij aan het kruis genageld, offerde Hij Zichzelf op ter wille van het kruis en schonk Hij al Zijn genade, goedertierenheid en heiligheid aan de mensheid. Tegenover de mensheid bleef Hij altijd verdraagzaam, nooit wraakzuchtig, maar vergaf de mensen hun zonden, maande hen tot berouw en leerde hen om geduld te hebben, verdraagzaamheid en liefde. Zo konden zij in Zijn voetsporen treden en ook zichzelf opofferen ter wille van het kruis. Zijn liefde voor de broeders en zusters was nog groter dan Zijn liefde voor Maria. Het werk dat Hij deed, bestond in principe uit mensen genezen en demonen uitdrijven, alles ter wille van Zijn verlossing. Waarheen Hij ook ging, altijd bejegende Hij degenen die Hem volgden met gratie. Hij maakte armen rijk, liet verlamden weer lopen, gaf blinden het zicht terug en schonk doven het gehoor. Zelfs de geringste mensen, de behoeftigen en de zondaars nodigde Hij aan Zijn tafel, want nooit ging Hij hen uit de weg; Hij betoonde hen altijd geduld, en zei zelfs: "Als er ook maar één schaap, van de honderd, uit de kudde is afgedwaald, zal de goede herder de negenennegentig andere schapen achterlaten om het ene verdoolde schaap te zoeken; en als hij het gevonden heeft, verheugt hij zich uitbundig". Jezus had Zijn volgelingen lief zoals een ooi haar lammeren liefheeft. Hoewel zij dwaas en onwetend waren en in Zijn ogen zondaars waren en verder de meest nederige leden van de samenleving, beschouwde Hij deze zondaren – die door anderen werden geminacht – als Zijn oogappels. Zijn liefde voor hen was zo groot dat Hij ter wille van hen Zijn leven gaf, als een lam dat op het altaar wordt geofferd. Hij betoonde Zich hun dienaar te midden van hen, liet Zich door hen gebruiken en slachten en onderwierp Zich onvoorwaardelijk aan hen. Voor Zijn

volgelingen was Hij de liefdevolle Verlosser Jezus, maar de farizeeën, die het volk vanaf hun hoge spreekgestoelte de les lazen, betoonde Hij echter geen genade of liefdevolle vriendelijkheid, maar afkeer en verontwaardiging. Hij verrichtte weinig werk onder de farizeeën, maar beleerde en berispte hen af en toe. Hij begaf zich niet in hun midden om het werk van verlossing te doen, laat staan dat Hij wonderen onder hen verrichtte of tekenen toonde. Daarentegen schonk Hij Zijn volgelingen al Zijn genade en goedertierenheid, verdragend in het belang van deze zondaars tot het bittere einde, toen Hij aan het kruis genageld werd en vernedering onderging totdat Hij de gehele mensheid had verlost. Dit was de totale som van Zijn werk.

Zonder Jezus' verlossingswerk zou de mensheid voorgoed in zonde zijn blijven leven en waren zij kinderen van de zonde geworden, afstammelingen van demonen. Als alles zo was gebleven, zou heel de aarde een woonplaats en verblijfplaats van Satan zijn geworden. Het verlossingswerk vereiste echter het schenken van genade en goedertierenheid aan de mensheid, want alleen zo kon haar vergeving worden geschonken en kon zij uiteindelijk het recht verwerven om compleet te worden gemaakt en volledig gewonnen. Zonder dit stadium van het werk had het zesduizendjarige managementplan niet vooruit kunnen gaan. Indien Jezus niet was gekruisigd en alleen mensen had genezen en hun demonen uitgedreven, zouden de mensen geen volledige vergeving van alle zonden hebben ontvangen. Gedurende de drieënhalf jaar durende periode waarin Jezus Zijn werk op aarde deed, heeft Hij slechts de helft van Zijn verlossingswerk volbracht. Vervolgens, door aan het kruis genageld te worden en gelijk te worden aan het zondige vlees, door te worden overgedragen aan de kwaadaardige, voltooide Hij het werk van de kruisiging en beheerste Hij het lot

van de mensheid. Pas toen Hij was uitgeleverd in Satans handen verlost Hij de mensheid. Gedurende drieëndertig en een half jaar leed Hij op aarde, belachelijk gemaakt, belasterd en verlaten, zelfs tot het punt waarop Hij geen plaats had om Zijn hoofd neer te leggen, om Zijn lichaam rust te gunnen. Vervolgens, werd Hij met heel Zijn wezen – in een heilig en onschuldig lichaam – aan het kruis geslagen en verduurde Hij alle mogelijke vormen van lijden. De machthebbers hebben Hem bespot en Hem laten geselen; de soldaten van Rome hebben Hem zelfs in het gelaat gespuwd; toch verdroeg Hij al dit lijden zwijgend tot het einde toe en onderwierp Zich onvoorwaardelijk tot aan de dood, waarna Hij heel de mensheid verlost. Pas daarna was Hem rust vergund. Het werk dat Jezus heeft verricht vertegenwoordigt alleen het Tijdperk van Genade; het vertegenwoordigt niet het Tijdperk van de Wet. Ook is het geen vervanging voor het werk van de laatste dagen. Dit is de essentie van Jezus' werk in het Tijdperk van Genade, het tweede tijdperk dat de mensheid heeft doorgemaakt – het Tijdperk van Verlossing.

Woorden voor jong en oud

Ik heb een enorme hoeveelheid werk op aarde verricht en ik heb vele jaren onder de mensheid rondgelopen, maar toch kennen mensen zelden mijn beeld en mijn gezindheid en kunnen maar weinig mensen het werk dat ik doe volledig uitleggen. Er ontbreken zoveel dingen bij mensen, ze hebben nooit begrip voor wat ik doe en altijd is hun hart waakzaam alsof ze intens bang zijn dat ik hun situatie zal veranderen en niet meer op hen zal letten. De houding van de mensen ten opzichte van mij is dus altijd lauw en gaat samen met een forse

dosis voorzichtigheid. Dit komt omdat de mensen in het heden zijn aangekomen zonder dat ze het werk dat ik doe begrijpen, en ze zijn met name verbijsterd over de woorden die ik tot hen richt. Ze houden mijn woorden in hun handen, ze weten niet of ze zich moeten overgeven aan een onwrikbaar geloof erin of dat ze moeten kiezen voor besluiteloosheid en ze maar vergeten. Ze weten niet of ze de woorden in praktijk moeten brengen of afwachten, of ze alles aan de kant moeten zetten en dapper moeten volgen, of de vriendschap met de wereld moeten blijven volhouden zoals voorheen. De innerlijke werelden van de mensen zijn zo gecompliceerd en de mensen zijn zo sluw. Omdat mensen mijn woorden niet duidelijk of volledig kunnen zien, vinden velen van hen het moeilijk ze in praktijk te brengen en hebben ze moeite om hun hart voor mij te leggen. Ik begrijp jullie moeilijkheden heel goed. Veel zwakten zijn onvermijdelijk als je in het vlees leeft en veel objectieve factoren zorgen voor problemen bij jullie. Jullie geven je gezin te eten, brengen je dagen door met hard werken en de maanden en jaren gaan in lijden voorbij. Er zijn veel moeilijkheden als je in het vlees leeft – ik ontken dit niet – en natuurlijk worden mijn eisen aan jullie afgestemd op jullie moeilijkheden. De eisen bij het werk dat ik doe zijn allemaal gebaseerd op jullie werkelijke gestalte. Misschien waren in het verleden de eisen die mensen in hun werk aan jullie stelden vermengd met elementen van buitensporigheid, maar jullie moeten weten dat ik nooit buitensporige eisen aan jullie heb gesteld als ik iets zeg en doe. Alle eisen zijn gebaseerd op de natuur van de mensen, hun vlees, en wat ze nodig hebben. Jullie moeten weten, en ik kan het heel duidelijk tegen jullie zeggen, dat ik niet tegen bepaalde redelijke denkwijzen van mensen ben, en dat ik niet gekant ben tegen de inherente natuur van de mensheid. Alleen omdat mensen niet begrijpen wat de normen eigenlijk wel zijn die ik hun

heb gesteld en ook de oorspronkelijke betekenis van mijn woorden niet begrijpen, hebben de mensen tot nu toe getwijfeld aan mijn woorden, en geloof minder dan de helft van de mensen in mijn woorden. De rest zijn ongelovigen. En nog meer mensen willen me graag 'verhalen horen vertellen'. Bovendien zijn er velen die genieten van de vertoning. Ik waarschuw jullie: veel van mijn woorden zijn al opengesteld voor degenen die in mij geloven en degenen die genieten van het prachtige uitzicht op het koninkrijk, maar door de poort zijn buitengesloten, zijn al door mij geëlimineerd. Zijn jullie niet gewoon het kaf, verafschuwd en afgewezen door mij? Hoe kon je me zien vertrekken en dan blij zijn met mijn terugkeer? Ik zeg jullie, nadat de mensen van Ninevé de kwade woorden van Jehova hadden gehoord, zaten ze onmiddellijk berouwvol in zak en as. Ze waren vol angst en vrees omdat ze Zijn woorden geloofden en dus zaten ze berouwvol in zak en as. Wat betreft de mensen van vandaag, hoewel jullie ook mijn woorden geloven en, sterker nog, geloven dat Jehova vandaag de dag weer onder jullie is gekomen, is jullie houding slechts oneerbiedig, alsof jullie alleen naar de Jezus kijken die duizenden jaren geleden in Judea is geboren en die nu in jullie midden is neergedaald. Ik begrijp de bedrieglijkheid die in jullie harten bestaat zeer goed: de meesten van jullie volgen mij uit nieuwsgierigheid en zijn mij gaan zoeken uit de leegte. Wanneer jullie derde wens verbrijzeld is – jullie wens voor een vredig en gelukkig leven – verdwijnt jullie nieuwsgierigheid ook. De bedrieglijkheid die in elk van jullie harten bestaat, komt aan het licht door jullie woorden en daden. Om het recht voor zijn raap te zeggen, jullie zijn gewoon nieuwsgierig naar mij, maar jullie vrezen mij niet. Jullie letten niet op je taal en nog minder oefenen jullie terughoudendheid uit in je gedrag. Wat voor geloof hebben jullie dan eigenlijk? Is dat echt? Jullie gebruiken gewoon mijn woorden om je zorgen te verdrijven en je

verveling te verlichten, om de resterende lege plekken in jullie leven op te vullen. Wie van jullie heeft mijn woorden in praktijk gebracht? Wie heeft er oprecht geloof? Jullie blijven roepen dat God een God is die diep in de harten van de mensen ziet, maar hoe is de God waarover jullie roepen in jullie hart met mij verenigbaar? Aangezien jullie zo roepen, waarom gedragen jullie je dan zo? Zou het kunnen dat dit de liefde is waarmee jullie me willen terugbetalen? Er is heel wat toewijding op jullie lippen, maar waar zijn jullie offers en jullie goede daden? Als jullie woorden mijn oren niet hadden bereikt, hoe kon ik jullie dan zo haten? Als jullie echt in mij geloofden, hoe konden jullie dan in zo'n ellende terecht komen? Jullie hebben een neerslachtige blik op jullie gezicht alsof jullie in de Hades terecht staan. Jullie hebben nog geen greintje vitaliteit, en jullie praten zwakjes over jullie innerlijke stem. Jullie zitten zelfs vol met klachten en vloeken. Jullie hebben lang geleden het geloof in wat ik doe verloren en zelfs jullie oorspronkelijke geloof is verdwenen, dus hoe kunnen jullie ooit tot het einde volgen? Aangezien dit zo is, hoe kunnen jullie dan gered worden?

Hoewel mijn werk zeer nuttig is voor jullie, zijn mijn woorden altijd voor jullie verloren gegaan en hebben niets in jullie teweeggebracht. Het is moeilijk voor mij voorwerpen te vinden die ik kan vervolmaken en nu ben ik mijn hoop voor jullie bijna kwijt. Ik heb verschillende jaren onder jullie gezocht, maar het is moeilijk om iemand te vinden die mijn vertrouweling kan zijn. Ik heb het gevoel dat ik er geen vertrouwen meer in heb om in jullie te blijven werken en geen liefde meer om van jullie te blijven houden. Dit komt omdat ik lang geleden ben gaan walgen van jullie 'prestaties', minuscuul en zielig als ze zijn. Het lijkt alsof ik nooit onder jullie heb gesproken en nooit in jullie heb gewerkt. Jullie prestaties zijn zo misselijkmakend. Jullie roepen altijd ondergang en schaamte over jezelf af en

jullie zijn nauwelijks van waarde. Ik kan nauwelijks gelijkenis met een mens in jullie vinden, noch het spoor van een mens ruiken. Waar is jullie verse spoor? Waar is de prijs die jullie vele jaren lang hebben betaald en waar zijn de resultaten? Hebben jullie er nooit enige gevonden? Mijn werk kent nu een nieuw begin, een nieuwe start. Ik ga grootse plannen uitvoeren en ik wil nog grootser werk volbrengen, maar toch zwelgen jullie nog steeds in de modder zoals voorheen, leven jullie in de smerige wateren van het verleden, en zijn jullie er praktisch niet in geslaagd om je te bevrijden uit jullie oorspronkelijke benarde situatie. Daarom hebben jullie nog steeds niets uit mijn woorden weten te halen. Jullie hebben je nog steeds niet bevrijd van jullie oorspronkelijke plek in de modder en het vuile water, en jullie kennen alleen mijn woorden, maar in feite zijn jullie het rijk van de vrijheid van mijn woorden niet binnengegaan, dus hebben mijn woorden zich nooit voor jullie geopend. Ze zijn als een boek der profetieën dat al duizenden jaren verzegeld is. Ik verschijn voor jullie in jullie leven, maar jullie zijn je daar nooit van bewust. Jullie herkennen me niet eens. Bijna de helft van de woorden die ik zeg is om over jullie te oordelen en bereikt slechts de helft van het effect dat zou moeten, namelijk om grote vrees in jullie op te wekken. De overige helft bestaat uit woorden om jullie te leren over het leven en hoe jullie je moeten gedragen. Het lijkt er echter op dat deze woorden wat jullie betreft niet eens bestaan, of dat jullie luisteren naar de woorden van kinderen, woorden waar jullie altijd besmuikt om glimlachen, maar nooit naar handelen. Jullie hebben je nooit met deze dingen beziggehouden, het is altijd in de eerste plaats uit nieuwsgierigheid geweest dat jullie mijn handelingen hebben bekeken, met als gevolg dat jullie nu in de duisternis zijn terecht gekomen en het licht niet kunnen zien. Daarom huilen jullie jammerlijk in het donker. Wat ik wil is

jullie gehoorzaamheid, jullie onvoorwaardelijke gehoorzaamheid, en, sterker nog, ik eis dat jullie volledig zeker zijn van alles wat ik zeg. Jullie mogen geen houding van verwaarlozing aannemen en al helemaal niet selectief omgaan met de dingen die ik zeg, noch onverschillig staan tegenover mijn woorden en mijn werk, zoals jullie dat zo vaak doen. Mijn werk is gedaan in jullie midden en ik heb jullie veel van mijn woorden geschonken, maar als jullie mij op deze manier behandelen, kan ik alleen aan heidense families weggeven wat jullie niet hebben gewonnen en niet in praktijk hebben gebracht. Wie van alle schepselen wordt niet door mij in mijn handen gehouden? De meesten onder jullie zijn van een 'rijpe leeftijd' en jullie hebben de energie niet om dit soort werk dat ik heb te aanvaarden. Jullie zijn als een Hanhao-vogel,^[a] jullie doen nauwelijks voldoende moeite, en jullie hebben mijn woorden nooit serieus genomen. De jongeren zijn bijzonder ijdel en al te toegeeflijk en besteden nog minder aandacht aan mijn werk. Ze hebben geen interesse om zich te tegoed te doen aan de lekkernijen van mijn banket, ze zijn als een vogeltje dat uit zijn kooi is gevlogen om zich naar ver weg te wagen. Hoe kunnen zulke jonge en oude mensen nuttig zijn voor mij? Wie op gevorderde leeftijd is, is bereid om mijn woorden als pensioen te gebruiken tot aan het graf, zodat zijn ziel na zijn dood naar de hemel kan gaan; voor hem is dit genoeg. Deze ouderen voelen nu altijd 'grote ambities' en 'onwrikbaar vertrouwen'. Ze hebben weliswaar veel geduld voor mijn werk en bezitten de kwaliteit van oude mensen, namelijk oprecht en onverzettelijk zijn, weigeren om te worden meegesleept of verslagen door wie of wat dan ook – ze zijn werkelijk als een onneembare vesting – maar is het geloof van deze mensen niet vol van de bijgelovige geur van een lijk? Waar is hun pad? Is hun pad voor hen niet te lang, te ver weg? Hoe konden ze mijn wil kennen? Ook al is hun

vertrouwen prijzenswaardig, hoeveel van deze ouderen zijn er niet verward op het pad dat ze volgen, en eigenlijk op zoek naar het leven? Hoeveel van hen begrijpen werkelijk de echte betekenis van mijn werk? Wiens doel is het niet om mij te volgen in deze wereld van vandaag, zodat hij in de nabije toekomst niet naar de Hades zal afdalen, maar door mij naar een ander rijk zal worden gebracht? Denken jullie dat jullie bestemming zo eenvoudig is? Hoewel jullie jongeren allemaal als jonge leeuwen zijn, hebben jullie zelden de ware weg in je hart. Jullie jeugd geeft jullie geen recht op meer van mijn werk, integendeel, jullie roepen steeds mijn walging op. Hoewel jullie jong zijn, ontbreekt het jullie aan vitaliteit of ambitie en zijn jullie altijd vrijblijvend over jullie toekomst. Het lijkt alsof jullie onverschillig zijn en piekeren. Men zou kunnen zeggen dat de vitaliteit, de idealen en de standpunten die bij jongeren zouden moeten worden aangetroffen, absoluut niet in jullie te vinden zijn. Jullie, dit soort jongeren, zijn zonder standpunten en hebben geen vermogen om onderscheid te maken tussen recht en onrecht, goed en kwaad, schoonheid en lelijkheid. Het is onmogelijk om elementen in jullie te vinden die fris zijn. Jullie zijn bijna helemaal ouderwets, en jullie, dit soort jongeren, hebben ook geleerd om de menigte te volgen, om irrationeel te zijn. Jullie kunnen nooit duidelijk onderscheid maken tussen goed en kwaad, jullie zien geen verschil tussen waar en onwaar, jullie kunnen nooit streven naar voortreffelijkheid en jullie kunnen ook niet uitmaken wat goed en wat verkeerd is, wat waarheid en wat hypocrisie is. Er hangt een zwaardere en sterkere stank van religie om jullie heen dan bij ouderen. Jullie zijn zelfs arrogant en onredelijk, jullie wedijveren onderling en jullie voorliefde voor agressie is erg sterk – hoe zou dit soort jongere de waarheid kunnen bezitten? Hoe kan iemand die geen standpunt kan innemen ergens van getuigen? Hoe kan iemand die

geen onderscheid kan maken tussen goed en kwaad een jongere worden genoemd? Hoe kan iemand die de vitaliteit, energie, frisheid, kalmte en stabiliteit van een jongere mist een volgeling van mij worden genoemd? Hoe kan iemand die geen waarheid heeft, geen gevoel voor rechtvaardigheid, maar die graag speelt en vecht, het waard zijn om mijn getuige te zijn? Jonge mensen zouden geen ogen vol bedrog en vooroordelen jegens anderen moeten hebben, en ze zouden geen destructieve, afschuwelijke daden moeten verrichten. Ze zouden niet zonder idealen, ambities en een enthousiast verlangen om zichzelf te verbeteren moeten zijn; ze zouden niet ontmoedigd moeten zijn over hun vooruitzichten, en ze zouden ook de hoop op het leven of het vertrouwen in de toekomst niet moeten verliezen. Ze zouden het doorzettingsvermogen moeten hebben om door te gaan op de weg van de waarheid die ze nu hebben gekozen: hun wens te realiseren om hun hele leven aan mij te besteden. Ze zouden niet zonder de waarheid moeten zijn, en evenmin zouden ze hypocrisie en onrechtvaardigheid moeten koesteren. Ze zouden standvastig de juiste houding moeten innemen. Ze zouden niet maar voort moeten kabbelen, maar de geestdrift moeten hebben om offers te brengen en te strijden voor gerechtigheid en waarheid. Jonge mensen zouden de moed moeten hebben om niet toe te geven aan onderdrukking door de duistere machten en om de betekenis van hun bestaan te veranderen. Jonge mensen zouden zich niet moeten neerleggen bij tegenslag, maar open en eerlijk moeten zijn, in de geest van vergeving voor hun broeders en zusters. Dit zijn natuurlijk mijn eisen aan iedereen, en het is mijn advies aan iedereen. Maar meer nog zijn dit mijn kalmerende woorden voor alle jongeren. Jullie zouden volgens mijn woorden moeten oefenen. Vooral zouden jongeren vastberaden moeten zijn om kwesties met onderscheidingsvermogen te

benaderen, en om gerechtigheid en de waarheid te zoeken. Jullie moeten al het goeds en moois nastreven en de realiteit van alle positieve dingen verkrijgen. Jullie zouden verantwoordelijk moeten zijn voor jullie leven en het niet licht opvatten. Mensen komen op aarde en slechts zelden ontmoeten ze mij. Ook hebben ze maar zelden de kans de waarheid te zoeken of te verkrijgen. Waarom zouden jullie deze geweldige tijd niet waarderen als het juiste pad om in dit leven naar te streven? En waarom staan jullie altijd zo afwijzend tegenover de waarheid en gerechtigheid? Waarom vertrappen en ruïneren jullie jezelf altijd voor die ongerechtigheid en vuilheid die met mensen speelt? En waarom gedragen jullie je als die ouderen die zich bezighouden met wat de onrechtvaardigen doen? Waarom imiteren jullie de oude manieren van oude dingen? Jullie leven zou vol van rechtvaardigheid, waarheid en heiligheid moeten zijn, jullie leven zou niet zo verloederd moeten zijn op zo'n jonge leeftijd, waardoor je in de Hades terechtkomt. Hebben jullie niet het gevoel dat dit vreselijk ongelukkig zou zijn? Hebben jullie niet het gevoel dat dit vreselijk onrechtvaardig zou zijn?

Jullie zouden allemaal jullie uiterst volmaakt werk moeten doen en dit op mijn altaar offeren, zodat dit het ultieme, unieke offer wordt dat jullie aan mij geven. Jullie moeten allemaal stevig op je standpunt blijven staan en niet met elk voorbijgaand briesje als wolken door de lucht worden geblazen. Jullie werken je halve leven hard, waarom zouden jullie dus de bestemming die jullie zouden moeten hebben niet gaan zoeken? Jullie zwoegen een half leven lang, maar toch laten jullie die varkens- en hondachtige ouders van jullie de waarheid en de betekenis van jullie persoonlijke bestaan het graf in slepen. Denken jullie niet dat jullie een groot onrecht wordt aangedaan? Hebben jullie niet het gevoel dat op

deze manier leven volkomen zinloos is? Als jullie op deze manier naar de waarheid en het juiste pad zoeken, zullen er uiteindelijk problemen ontstaan, zodat de burens bezorgd zijn en de hele familie ongelukkig is, wat tot fatale rampen zal leiden. Als je zo leeft, komt dat dan niet neer op een uiterst zinloos leven? Wiens leven zou gelukkiger kunnen zijn dan het jouwe en wiens leven zou nog belachelijker kunnen zijn dan het jouwe? Zoek je niet naar mij om mijn vreugde en mijn troostende woorden te krijgen voor jezelf? Maar nadat je een half leven lang hebt rondgerend, provoceer je mij tot ik vol van woede ben en geen aandacht meer voor je heb of je niet meer prijs. Betekent dit dan niet dat je hele leven tevergeefs is geweest? Hoe kon je de moed hebben om de zielen van die heiligen door de eeuwen heen te gaan zien die uit het vagevuur zijn vrijgelaten? Je staat onverschillig ten opzichte van mij en uiteindelijk roep je een fatale ramp over jezelf uit. Het zou beter zijn als je van deze gelegenheid gebruik maakte en een vreugdevolle reis over de uitgestrekte oceaan zou maken en vervolgens mijn 'opdracht' zou gehoorzamen. Ik heb jullie lang geleden gezegd dat je nu, zo onverschillig als je bent, maar niet bereid om te vertrekken, uiteindelijk zal worden ondergedompeld en opgeslokt door de golven die door mij zijn gecreëerd. Kunnen jullie jezelf echt beschermen? Ben je er echt zeker van dat je huidige manier van streven ervoor zal zorgen dat je vervolmaakt wordt? Is je hart niet erg hard? Dit soort volgen, dit soort streven, dit soort leven, en dit soort karakter – hoe zou het mijn lof kunnen verwerven?

Voetnoot:

a. Het verhaal van de Hanhao-vogel lijkt sterk op de fabel van de krekel en de mier van Aesopus. De Hanhao-vogel slaapt liever dan dat hij een nest bouwt terwijl het warm weer is, ondanks herhaalde waarschuwingen van zijn buurman, een ekster. Wanneer de winter aanbreekt, vriest de vogel dood.

Je moet weten hoe de hele mensheid zich tot op heden heeft ontwikkeld

Gedurende zesduizend jaar is het gehele werk geleidelijk met de tijd mee veranderd. De verschuiving in het werk heeft plaatsgevonden aan de hand van de omstandigheden in de hele wereld. Gods managementwerk is slechts geleidelijk veranderd volgens de trendmatige ontwikkeling van de mens als geheel; het was niet al vooropgezet bij het begin van de schepping. Voordat de wereld geschapen was, of meteen daarna, had Jehova het eerste stadium van het werk, dat van de wet, nog niet gepland. Ook het tweede stadium van het werk, dat van de genade, of het derde stadium van het werk, dat van de verovering, waarin Hij eerst onder een groep mensen zou werken – sommigen van de nakomelingen van Moab en hierdoor zou Hij het hele universum veroveren, was nog niet gepland. Deze woorden heeft Hij niet gesproken na de schepping van de wereld; deze woorden heeft Hij niet gesproken na Moab, laat staan voor Lot. Al Zijn werk werd spontaan gedaan. Precies zo is Zijn hele 6000 jaren durende managementwerk ontwikkeld. Voordat Hij de wereld schiep had Hij zeker geen plan uitgeschreven in de vorm van iets als: “grafisch overzicht voor de ontwikkeling van de mens”. In Zijn werk laat God expliciet zien wat Hij is, Hij pijnigt Zijn hersenen niet over de formulering van een plan. Veel profeten

hebben natuurlijk geprofeteerd, maar toch kan er niet gezegd worden dat Gods werk een precieze planning volgde; de profetieën werden gedaan in overeenstemming met Gods eigenlijke werk. Al Zijn werk is het meest actuele werk. Hij voert Zijn werk uit volgens de ontwikkeling van de tijd, en Zijn meest actuele werk volgt de veranderingen van dingen. Voor Hem lijkt de uitvoering van Zijn werk op het toedienen van een medicijn voor het behandelen van een ziekte; tijdens het doen van Zijn werk observeert Hij en gaat Hij aan Zijn werk verder aan de hand van Zijn observaties. In ieder stadium van Zijn werk is Hij in staat Zijn overvloedige wijsheid en bekwaamheid tot uitdrukking te brengen. Hij openbaart Zijn overvloedige wijsheid en gezag aan de hand van het werk van dat bepaalde tijdperk en Hij staat alle mensen die door Hem zijn teruggebracht in die tijdperken toe Zijn gehele gezindheid te zien. Hij voorziet in de behoeften van de mens en voert het werk uit dat Hij in ieder tijdperk zou moeten uitvoeren. Hij voorziet in de behoeften van de mens in verhouding tot de mate waarin Satan hen heeft verdorven. Zo was het toen Jehova in het begin Adam en Eva schiep, zodat zij God op aarde zichtbaar konden maken en om Gods getuigen te hebben in de schepping. Maar Eva zondigde nadat zij door de slang was verleid. Adam deed hetzelfde en samen aten zij van de boom van de kennis van goed en kwaad in de tuin. En zo kwam het dat Jehova nog meer werk onder hen moest verrichten. Hij zag hun naaktheid en bedekte hun lichamen met kleding van dierenvellen. Hierna zei Hij tegen Adam: “Je hebt geluisterd naar je vrouw, gegeten van de boom die ik je had verboden. Vervloekt is de akker om wat jij hebt gedaan ... totdat je terugkeert tot de aarde, waaruit je bent genomen: stof ben je, tot stof keer je terug.” Tegen de vrouw zei Hij: “Je zwangerschap maak ik tot een zware last, zwoegen zul je als je baart. Je zult je man begeren, en hij zal

over je heersen.” En vanaf dat moment heeft Hij hen uit de hof van Eden verbannen en moesten ze buiten de tuin leven, zoals de moderne mens nu op aarde. Toen God de mens in het begin schiep, was het niet Zijn plan de mens na zijn schepping door de slang te laten verleiden en dan zowel de slang als de mens te vervloeken. Hij had zo’n plan helemaal niet; de ontwikkelingen waren gewoon zo dat Hij nieuw werk kreeg in de schepping. Nadat Jehova dit werk onder Adam en Eva had uitgevoerd op aarde, bleef de mensheid zich nog duizenden jaren ontwikkelen, totdat “Jehova zag dat de goddeloosheid van de mens groot was op de aarde en dat alles wat hij in zijn hart overlegde altijd alleen maar slecht was. Toen kreeg Jehova spijt dat Hij de mens op de aarde had gemaakt. Hij was bedroefd in Zijn hart ... Maar Noach vond genade in de ogen van Jehova.” Tegen deze tijd had Jehova nog meer nieuw werk, omdat de mensheid die Hij had geschapen te zondig was geworden nadat ze door de slang was verleid. Gezien deze omstandigheden, koos Jehova uit al deze mensen het gezin van Noach en spaarde hen, en Hij voerde het vernietigingswerk van de wereld uit met een zondvloed. Tot op de dag van vandaag is de mensheid doorgestaan met deze ontwikkeling, en wordt ze steeds meer verdorven. Als deze ontwikkeling van de mensheid haar hoogtepunt bereikt, zal dat tevens het einde van de mensheid betekenen. Van het prille begin tot het einde van de wereld is de inherente waarheid van Zijn werk voor ingewijden altijd zo geweest. Op dezelfde manier zal de mens naar zijn soort worden ingedeeld. Het is immers beslist niet zo dat ieder mens voorbeschikt is voor de categorie waartoe hij in het begin behoort. om tot een bepaalde categorie te behoren; maar iedereen wordt pas geleidelijk ingedeeld nadat hij een ontwikkelingsproces heeft doorgemaakt. Uiteindelijk zal eenieder die niet volledig gered kan worden aan

zijn of haar voorouders worden teruggegeven. Niets van het werk van God onder de mensheid was al voorbereid tijdens de schepping van de wereld. Het waren juist de ontwikkelingen waardoor God Zijn werk onder de mensheid stap voor stap veel realistischer en praktischer kon uitvoeren. Op dezelfde manier heeft Jehova God de slang niet geschapen om de vrouw te verleiden. Dit was niet Zijn specifieke plan, of iets wat Hij opzettelijk vooraf zo had bepaald. Je zou kunnen zeggen dat het onverwacht was. Zo kwam het dat Jehova Adam en Eva uit de hof van Eden heeft verbannen en plechtig heeft verklaard nooit meer een mens te scheppen. Maar Gods wijsheid wordt alleen op deze grond door de mens ontdekt, zoals het punt dat ik eerder aandroeg: "Mijn wijsheid wordt uitgeoefend op basis van Satans intriges." Hoe verdorven de mens ook werd en hoe de slang hem ook verleide, Jehova had nog steeds Zijn wijsheid. Daarom heeft Hij sinds de schepping van de wereld nieuw werk ondernomen, en geen van de stappen van dit werk worden ooit herhaald. Satan heeft steeds complotten gesmeed; de mensheid is voortdurend verdorven door Satan, en Jehova God heeft ook voortdurend Zijn wijze werk uitgevoerd. Hij heeft nooit gefaald, en van het moment van de schepping tot nu toe is Hij nooit opgehouden met Zijn werk. Nadat de mensheid door Satan verdorven was, bleef Hij voortdurend onder de mensen werken om Zijn vijand, die de mensheid verderft, te verslaan. Deze strijd duurt voort, van het begin tot aan het einde van de wereld. Met al dit werk heeft Hij de mensheid, die door Satan verdorven is, niet alleen Zijn verlossing laten ontvangen, maar Hij heeft haar ook Zijn wijsheid, almacht en gezag getoond, en uiteindelijk zal Hij de mensheid Zijn rechtvaardige gezindheid laten zien – Hij zal de slechten straffen en de goeden belonen. Tot de dag van vandaag heeft Hij Satan bestreden en is Hij nooit verslagen, want Hij is een wijze God en Zijn

wijsheid wordt uitgeoefend op basis van de intriges van Satan. En zo onderwerpt Hij niet alleen alles in de hemel aan Zijn gezag; Hij brengt ook alles op aarde tot rust onder Zijn voetbank, wat belangrijk is, Hij laat de slechteriken die de mensheid binnendringen en lastigvallen onder Zijn tuchtiging vallen. Al het resultaat van het werk komt door Zijn wijsheid. Voor het bestaan van de mensheid had Hij Zijn wijsheid nog nooit geopenbaard, want Hij had geen vijanden in de hemel, op de aarde, of in het hele universum, en er bestonden geen duistere krachten die iets in de natuur binnendrongen. Na het verraad van de aartsengel schiep Hij de mensheid op aarde, en het was omwille van de mensheid dat Hij formeel is begonnen aan Zijn millennialange oorlog met Satan, de aartsengel; een oorlog die in ieder volgend stadium meer verhit raakt. Zijn almacht en wijsheid zijn in ieder van deze stadia aanwezig. Alleen in deze tijd kan alles in de hemel en op aarde Gods wijsheid, almacht en in het bijzonder Gods echtheid zien. Hij voert Zijn werk nu nog steeds op dezelfde realistische manier uit; bovendien laat Hij bij de uitvoering van Zijn werk ook Zijn wijsheid en almacht zien; Hij laat jullie de inherente waarheid zien in ieder stadium van het werk, zodat jullie precies kunnen zien hoe Gods almacht kan worden verklaard, en vooral precies hoe Gods echtheid kan worden verklaard.

Ten aanzien van het verraad van Jezus door Judas vragen sommige mensen zich af: was dit al niet voorbestemd vóór de schepping van de wereld? Eigenlijk had de Heilige Geest dit volgens de realiteit van die tijd gepland. Het gebeurde gewoon dat er iemand was die Judas heette, die altijd geld verduisterde. Zo werd hij gekozen om deze rol te spelen en op deze manier van dienst te zijn. Dit is een goed voorbeeld van het gebruikmaken van lokale bronnen. In het begin was Jezus Zich hier niet van bewust; Hij wist het pas toen

Judas later werd geopenbaard. Als iemand anders deze rol had kunnen spelen, zou hij dat hebben gedaan in plaats van Judas. Wat voorbeschikt was, werd in feite in diezelfde tijd door de Heilige Geest gedaan. Het werk van de Heilige Geest wordt altijd spontaan gedaan; zodra Hij Zijn werk plant, voert Hij het ook uit. Waarom zeg ik altijd dat het werk van de Heilige Geest realistisch is? Dat het altijd nieuw en nooit oud is, en altijd het meest vers? Zijn werk was niet al gepland toen de wereld werd geschapen; zo is het niet gegaan! In iedere stap van het werk wordt het juiste resultaat behaald voor die periode, en ze staan elkaar niet in de weg. Er zijn veel situaties waarbij de plannen in je hoofd gewoonweg niet opgewassen zijn tegen het meest recente werk van de Heilige Geest. Zijn werk is niet zo eenvoudig als de redeneringen van de mens, maar ook niet zo gecompliceerd als de fantasie van de mens. Het bestaat eruit dat mensen op ieder moment en op iedere plaats in de behoefte van dat moment worden voorzien. Niemand is duidelijker over het wezen van de mens dan Hij, en juist hierom is niets zozeer in staat bij de realistische behoeften van de mens aan te sluiten als Zijn werk. Daarom lijkt het vanuit de mens gezien dat Zijn werk al een aantal millennia vooruit was gepland. Nu Hij te midden van jullie werkt, werkt en spreekt Hij ook op ieder moment en op iedere plaats in overeenstemming met jullie toestand. Als mensen in een bepaalde toestand zijn, spreekt Hij juist die woorden die zij van binnen nodig hebben. Het is als de eerste stap van Zijn werk, de tijd van de tuchtiging. Na de tijd van de tuchtiging legden de mensen een bepaald gedrag aan de dag. Zij waren op een bepaalde manier opstandig en er ontstonden bepaalde positieve omstandigheden, maar ook bepaalde negatieve, en de bovengrens van deze negativiteit bereikte een bepaald niveau. God deed Zijn werk op basis van dit alles en gebruikte deze dingen aldus om een veel

beter effect te bereiken voor Zijn werk. Hij voert gewoon Zijn voorziening onder de mensen uit in overeenstemming met hun huidige omstandigheden. Hij voert iedere stap van Zijn werk uit aan de hand van de ware omstandigheden van de mens. De hele schepping is in Zijn handen; zou Hij hen niet kennen? In het licht van de omstandigheden van de mens voert God de volgende stap van het werk dat gedaan moet worden uit, op ieder moment en op iedere plaats. Dit werk was echt niet al duizenden jaren geleden gepland, dat is een menselijke opvatting. Hij werkt terwijl Hij het effect van Zijn werk observeert, en Zijn werk verdiept en ontwikkelt zich voortdurend; Hij observeert de resultaten van Zijn werk en voert vervolgens de volgende stap van Zijn werk uit. Hij gebruikt veel dingen om de overgang geleidelijk te maken en Zijn nieuwe werk door de tijd heen zichtbaar te maken voor de mensen. Dit soort werk kan in de behoeften van de mensen voorzien, want God kent de mensen maar al te goed. Zo voert Hij Zijn werk uit vanuit de hemel. En zo doet ook de vleesgeworden God Zijn werk op dezelfde manier, Hij maakt een plan aan de hand van de realiteit en werkt onder de mensen. Niets van Zijn werk was al voor de schepping van de wereld gepland, of minutieus vooraf beraamd. Tweeduizend jaar na de schepping van de wereld zag Jehova dat de mensheid zo verdorven was geworden dat Hij bij monde van de profeet Jesaja voorspelde dat Hij, nadat het Tijdperk van de Wet ten einde was gekomen, Zijn werk van de verlossing van de mensheid zou uitvoeren in het Tijdperk van Genade. Dat was natuurlijk het plan van Jehova, maar dit plan ontstond ook door de omstandigheden die Hij op dat moment observeerde. Hij had het zeker niet onmiddellijk na de schepping van Adam bedacht. Jesaja bracht alleen maar een voorspelling onder woorden, maar Jehova had tijdens het Tijdperk van de Wet van te voren geen voorbereidingen getroffen voor dit werk.

Integendeel, Hij begon met dit werk aan het begin van het Tijdperk van Genade, toen de boodschapper in de droom van Jozef verscheen en hem verlichtte door hem te vertellen dat God vlees zou worden. En zo begon Zijn incarnatiewerk. God heeft Zich niet, zoals de mensen denken, voor Zijn incarnatiewerk voorbereid na de schepping van de wereld; dit werd pas besloten aan de hand van het ontwikkelingsniveau van de mensheid en de stand van Zijn oorlog met Satan.

Als God vlees wordt, daalt Zijn Geest neer op een mens, met andere woorden de Geest van God draagt het vlees. Hij doet Zijn werk op aarde, en in plaats van een aantal afgebakende stappen te doorlopen, is dit werk helemaal onbeperkt. Het werk dat de Heilige Geest in het vlees doet, wordt nog steeds bepaald door de resultaten van Zijn werk, en Hij gebruikt dit om de duur te bepalen van Zijn werk in het vlees. De Heilige Geest laat iedere stap van Zijn werk direct zien; Hij onderzoekt Zijn werk al doende; het is niet zo bovennatuurlijk dat het de menselijke fantasie te boven zou gaan. Het is als het werk van Jehova die de hemel en de aarde en alle dingen heeft geschapen; Hij plande en werkte ook tegelijkertijd. Hij scheidde het licht van het duister en zo ontstonden de ochtend en de avond – dit duurde één dag. Op de tweede dag schiep Hij de lucht, wat ook één dag duurde, en toen schiep Hij de aarde, de zeeën en alle bewoners, wat ook nog één dag duurde. Tot de zesde dag ging dit door, toen God de mens schiep en hem liet heersen over alle dingen op aarde, tot op de zevende dag toen Hij klaar was met de schepping van alle dingen en rustte. God zegende de zevende dag en wees hem aan als een heilige dag. Hij besloot deze dag heilig te maken nadat Hij alle dingen geschapen had, niet voor dat Hij ze had geschapen. Ook dit werk was spontaan uitgevoerd. Hij had niet al

voordat Hij alle dingen schiep besloten de wereld in zes dagen te scheppen en te rusten op de zevende dag. Zo liggen de feiten helemaal niet. Dit heeft Hij niet gezegd, en ook niet gepland. Hij heeft in geen geval gezegd dat de schepping van alle dingen op de zesde dag klaar zou zijn en dat Hij op de zevende dag zou rusten. Integendeel, Hij schiep zoals het Hem goed leek. En toen Hij eenmaal klaar was met de hele schepping, was het al de zesde dag. Als Hij al op de vijfde dag klaar was geweest met de hele schepping, zou Hij dus de zesde dag als heilige dag hebben aangewezen. Hij was echter op de zesde dag klaar met de hele schepping, en zodoende werd de zevende dag de heilige dag, wat tot op de dag van vandaag zo is gebleven. Daarom wordt Zijn huidige werk op dezelfde manier uitgevoerd. Hij spreekt en voorziet in jullie behoeften naar jullie omstandigheden. Dat betekent dat de Geest spreekt en werkt naar de omstandigheden van de mens; de Geest waakt over alles en is op ieder moment en op iedere plaats aan het werk. Wat ik doe, zeg, jullie opdraag en schenk, is zonder uitzondering dat wat jullie nodig hebben. Dus niets van mijn werk staat buiten de realiteit; het is allemaal realistisch, want jullie weten allemaal dat “de Geest van God over iedereen waakt.” Als dit allemaal al voor het begin der tijden besloten was, zou het dan niet te zeer bij voorbaat hebben vastgestaan? Je denkt dat God zes hele millennia heeft uitgewerkt en daarbij heeft voorbeschikt dat de mensheid rebellerend, opstandig, bedrieglijk en oneerlijk is, als het hebben van de verdorvenheid van het vlees, de satanische gezindheid, de lust in de ogen en het hebben van haar eigen pleziertjes. Dat was niet voorbeschikt door God, het kwam juist door het verderf van Satan. Sommigen zullen zeggen: “Was Satan dan niet ook in de macht van God? God had voorbeschikt dat Satan de mens op deze manier zou verderven, en daarna voerde Hij Zijn werk onder de

mensen uit.” Zou God nu echt Satan hebben voorbeschikt om de mensheid te verderven? Hij wil maar al te graag dat de mensheid een normaal mensenleven kan leiden; zou Hij het leven van de mens lastigvallen? Als dat zo is, zou dan de nederlaag van Satan en de redding van de mensheid geen zinloze inspanning zijn? Hoe kan de opstandigheid van de mensheid nu voorbeschikt zijn? Deze kwam nu juist door Satans verstoringen, hoe kan dat nu door God zijn voorbeschikt? De Satan in Gods macht die jullie begrijpen en de Satan in Gods macht waar ik het over heb, zijn heel verschillend. Volgens jullie bewering dat “God almachtig is, en Satan in Zijn handen,” zou Satan Hem niet verraden. Heb je niet gezegd dat God almachtig is? Jullie kennis is te abstract en niet in lijn met de realiteit; de mens kan nooit Gods gedachten bevatten en evenmin kan de mens Gods wijsheid bevatten. God is almachtig, dat is zeker waar. De aartsengel heeft God verraden omdat God hem aanvankelijk gedeeltelijk gezag heeft gegeven. Dit was natuurlijk onvoorzien, zoals Eva die bezweek voor de verleiding van de slang. Maar hoe Satan zijn verraad ook uitvoert, Hij is niet almachtig zoals God. Zoals jullie al zeiden, Satan is machtig, maar wat hij ook doet, Gods gezag verslaat hem altijd. Dat is de ware betekenis achter de uitspraak “God is almachtig, en Satan is in Zijn handen.” Daarom moet Zijn oorlog met Satan stap voor stap gevoerd worden; en verder plant Hij Zijn werk in reactie op de listen van Satan. Dat wil zeggen dat Hij naar gelang het tijdperk mensen redt en Zijn wijsheid en almacht openbaart. Zo was ook het werk van de laatste dagen niet vóór het Tijdperk van Genade voorbeschikt; voorbeschikkingen werden niet op zo’n geordende wijze uitgevoerd als: ten eerste, ervoor zorgen dat de uiterlijke gezindheid van de mens verandert; ten tweede, laat de mens Zijn tuchtiging en beproevingen ontvangen; ten derde, laat

de mens de beproeving van de dood ervaren; ten vierde, laat de mens de tijden van liefde voor God ervaren en maak het plan voor een schepsel duidelijk; ten vijfde, laat de mens Gods wil zien en laat hem God helemaal kennen, en voltooi de mens dan. Dit heeft Hij niet allemaal in het Tijdperk van Genade gepland. Hij is hier juist in het huidige tijdperk mee begonnen. Satan is aan het werk, net als God. Satan brengt zijn verdorven gezindheid tot uitdrukking, terwijl God rechtstreeks spreekt en een aantal wezenlijke dingen openbaart. Dit is het werk dat nu gedaan wordt, en lang geleden werd er volgens ditzelfde principe gewerkt nadat de wereld was geschapen.

Eerst schiep God Adam en Eva, en ook schiep Hij een slang. Van alle dingen was de slang het giftigst, zijn lichaam bevatte gif en dit werd door Satan gebruikt. Het was de slang die Eva tot zonde verleidde. Na Eva zondigde ook Adam, en toen waren beiden in staat het onderscheid tussen goed en kwaad te zien. Als Jehova had geweten dat de slang Eva zou verleiden, en dat Eva Adam zou verleiden, waarom heeft Hij ze dan bij elkaar in een tuin gezet? Als Hij die dingen had kunnen voorspellen, waarom schiep Hij dan een slang en liet die in de hof van Eden los? Waarom waren er in de hof van Eden vruchten van de boom van de kennis van goed en kwaad? Was het Zijn bedoeling dat zij de vruchten zouden eten? Toen Jehova kwam, durfden Adam noch Eva Hem tegemoet te treden, en toen pas wist Jehova dat ze van de vruchten van de boom van de kennis van goed en kwaad hadden gegeten en ten prooi waren gevallen aan de list van de slang. Uiteindelijk vervloekte Hij de slang, en vervloekte Hij ook Adam en Eva. Toen zij beiden van de vrucht van de boom aten, was Jehova Zich er totaal niet van bewust dat ze dat deden. De mensen werden zo verdorven dat zij slecht en seksueel promiscue werden, zelfs in die

mate dat wat zij in hun hart droegen slecht en zondig was: ze werden vuil. Jehova had dus spijt dat Hij de mensheid had geschapen. Daarna verrichte Hij het vernietigingswerk van de wereld met een zondvloed, wat Noach en zijn zonen overleefden. Sommige dingen zijn niet echt zo geavanceerd en bovennatuurlijk als de mensen zich voorstellen. Sommigen vragen: “Als God wist dat de aartsengel Hem zou verraden, waarom heeft Hij hem dan geschapen?” Dit zijn de feiten: Toen de aarde nog niet bestond was de aartsengel de belangrijkste engel van de hemel. Hij had de rechtsbevoegdheid over alle engelen in de hemel; dit was het gezag dat God hem had toegekend. Na God was hij de belangrijkste onder de engelen in de hemel. Toen God later de mensheid schiep, beging de aartsengel een nog groter verraad tegen God op aarde. Ik zeg dat hij God verraadde omdat hij de mensheid wilde besturen en zo Gods gezag wilde overtreffen. Het was de aartsengel die Eva tot zonde verleidde. Dit deed hij omdat hij zijn koninkrijk op aarde wilde vestigen en de mensheid God wilde doen verraden en aan hemzelf doen gehoorzamen. Hij zag dat velen hem gehoorzaamden: de engelen, maar ook de mensen op aarde. De vogels en de dieren, de bomen, de bossen, de bergen, de rivieren en alle dingen op aarde waren aan de zorg van de mens toevertrouwd – dat wil zeggen aan Adam en Eva – terwijl Adam en Eva de aartsengel gehoorzaamden. Zo wenste de aartsengel Gods gezag dus te overtreffen en God te verraden. Later leidde dit ertoe dat veel engelen God verraadden en daarna diverse onreine geesten werden. Is de ontwikkeling van de mensheid tot vandaag de dag niet door het verderf van de aartsengel veroorzaakt? De mensheid is alleen geworden hoe ze vandaag is, omdat de aartsengel God heeft verraden en de mensheid heeft verdorven. Dit werk dat stap voor stap wordt uitgevoerd, is lang niet zo abstract

en eenvoudig als de mens zich voorstelt. Satan heeft zijn verraad met reden begaan, maar de mens kan zoiets eenvoudigs niet begrijpen. Waarom heeft God de hemel, de aarde en alle dingen geschapen, en ook Satan geschapen? Als God Satan zo veracht, en Satan Zijn vijand is, waarom heeft Hij Satan dan geschapen? Schiep Hij geen vijand door Satan te scheppen? God heeft niet daadwerkelijk een vijand geschapen; Hij heeft juist een engel geschapen en de engel verraadde Hem later. Zijn status was zo hoog geworden dat hij God wilde verraden. Je zou kunnen zeggen dat dit toeval was, maar het was ook een onvermijdelijke ontwikkeling. Het is hetzelfde als dat je onvermijdelijk op een dag zult sterven; er is al sprake van een zekere mate van ontwikkeling. Er zijn dwazen die zeggen: “Gezien Satan uw vijand is, waarom hebt u hem eigenlijk geschapen? Wist u niet dat de aartsengel u zou verraden? Kunt u niet van eeuwigheid naar eeuwigheid kijken? Kent u zijn natuur niet? Omdat u duidelijk wist dat hij u zou verraden, waarom heeft u hem dan aartsengel gemaakt? En ook al zou je het verraad negeren, dan heeft hij nog steeds zoveel engelen geleid en is naar de wereld van de stervelingen afgedaald om de mensheid te verderven. Tot op heden hebt u uw zesduizendjarige managementplan niet kunnen voltooien.” Zijn die woorden juist? Als je zo denkt, maak je het jezelf dan niet moeilijker dan wel nodig is? Weer anderen zeggen: “Als Satan de mensheid niet tot op heden had verdorven, dan zou God de mensheid niet op deze manier gered hebben. Gods wijsheid en almacht zou dan onzichtbaar zijn geweest, hoe zou Zijn wijsheid zich dan manifesteren? God heeft dus een menselijk ras geschapen voor Satan; in de toekomst zou God dan Zijn almacht openbaren – hoe kan de mens anders de wijsheid van God ontdekken? Als de mens zich niet tegen Hem zou verzetten en opstandig zou handelen, zouden Zijn daden zich

niet hoeven manifesteren. Als de hele schepping Hem zou aanbidden en gehoorzamen, zou Hij geen werk hebben.” Dit is nog verder van de realiteit verwijderd, want aan God is niets vuil, en dus kan Hij geen vuiligheid scheppen. Hij openbaart Zijn daden nu alleen maar zodat Hij Zijn vijand kan verslaan, om de mensheid te redden die door Hem is geschapen, om de duivels en Satan te verslaan, die Hem haten en verraden en zich tegen Hem verzetten en die helemaal in het begin onder Zijn heerschappij vielen en Hem toebehoorden. Hij wil deze duivels verslaan en zodoende Zijn almacht aan alle dingen openbaren. De mensheid en alle dingen op aarde zijn nu onder Satans invloedssfeer en onder de invloedssfeer van de goddelozen. God wil Zijn daden aan alle dingen openbaren zodat de mensen Hem leren kennen, en daarmee Satan verslaan en Zijn vijanden helemaal overwinnen. Het geheel van dit werk wordt bereikt doordat Hij Zijn daden onthult. Al Zijn schepselen zijn onder Satans invloedssfeer en dus wil Hij Zijn almacht aan hen laten zien en aldus Satan verslaan. Als er geen Satan was, zou Hij Zijn daden niet hoeven te onthullen. Als Satan de mensheid niet lastig had gevallen, zou Hij de mensheid hebben geschapen en hen in de hof van Eden hebben laten leven. Waarom heeft Hij al Zijn daden nooit geopenbaard aan de engelen of aan de aartsengel voordat Satan Hem verraadde? Als de engelen en de aartsengel Hem hadden gekend, en Hem in het begin hadden gehoorzaamd, dan had Hij die zinloze daden van het werk nooit hoeven uitvoeren. Vanwege het bestaan van Satan en duivels, verzetten de mensen zich tegen Hem en lopen ze over van opstandigheid, en daarom wil God Zijn daden openbaren. Omdat Hij oorlog wil voeren met Satan moet Hij Zijn eigen gezag gebruiken om Satan te verslaan en al Zijn daden aanwenden om Satan te verslaan. Op deze manier zal Zijn reddingswerk onder de mensheid Zijn wijsheid

en almacht duidelijk aan de mensen laten zien. Het huidige werk van God is betekenisvol en lijkt op geen enkele manier op wat sommigen zeggen: “Is het werk dat u doet niet tegenstrijdig? Is deze volgorde in het werk niet gewoon een oefening in zelfkwellings? U heeft Satan geschapen, vervolgens laat u hem u verraden en zich tegen u verzetten. U heeft de mensheid geschapen, vervolgens heeft u haar aan Satan overhandigd en heeft het laten gebeuren dat Adam en Eva verleid werden. U heeft al deze dingen opzettelijk gedaan; waarom heeft u zo’n hekel aan de mensheid? Waarom heeft u een afkeer van Satan? Heeft u hen niet zelf gemaakt? Wat haat u dan eigenlijk?” Veel dwazen zullen dat zeggen. Ze willen van God houden, maar in hun hart klagen ze over God – wat een tegenstelling! Je begrijpt de waarheid niet, je hebt te veel bovennatuurlijke gedachten, en dan beweert je ook nog dat het Gods fout is – je bent zo dwaas! Jij bent het die de waarheid vervalst, dat is niet de fout van God! Sommigen blijven zelfs maar steeds weer klagen: “U was het die Satan heeft geschapen en u die Satan in de wereld van de mens heeft geworpen en er menselijkheid aan gegeven hebt. De mensheid bezit een satanische gezindheid. In plaats van haar te vergeven, verafschuwt u haar in zekere mate. In het begin hield u in zekere mate van de mensheid. U heeft Satan de mensenwereld ingeslagen, en nu heeft u een hekel aan de mensheid. U bent het die liefde en afschuw voelt voor de mensheid – wat is daar de verklaring voor? Is dat niet een tegenstrijdigheid?” Hoe jullie er ook naar kijken, dit is wat er in de hemel is gebeurd: de aartsengel verraadde God op deze manier, de mensheid werd verdorven op deze manier en is tot op de dag van vandaag op deze manier verdergegaan. Hoe jullie het ook onder woorden brengen, dit is het hele verhaal. Jullie moeten echter goed

begrijpen, dat God Zijn huidige werk verricht om jullie te redden en om Satan te verslaan.

Omdat de engelen bijzonder zwak waren en geen vermogen bezaten, werden zij arrogant toen zij gezag kregen. Dit gold in het bijzonder voor de aartsengel, die een hogere status had dan alle andere engelen. De aartsengel was de koning van alle engelen. Hij leidde miljoenen engelen, en onder Jehova had hij een groter gezag dan alle andere engelen. Hij wilde van alles doen, en wilde de engelen naar de mensenwereld leiden om de wereld te besturen. God zei dat Hij het universum bestuurt; de aartsengel zei dat het aan hem was om het universum te besturen, en vanaf dat moment verraadde hij God. In de hemel schiep God een andere wereld. De aartsengel wilde die wereld besturen, maar ook naar het rijk van de mensen afdalen. Kon God dit toestaan? Daarom sloeg Hij de aartsengel en wierp Hij hem in de lucht neer. Sinds dat moment verderft hij de mensheid en voert God een oorlog met hem om de mensheid te redden. God heeft de afgelopen zes millennia gebruikt om de aartsengel te verslaan. Jullie opvatting van een almachtige God komt niet overeen met het werk dat God nu uitvoert; in de praktijk werkt het niet en het is heel dwaas! In feite verklaarde God de aartsengel pas tot vijand na zijn verraad. Alleen vanwege zijn verraad vertrapte de aartsengel immers de mens nadat hij in de mensenwereld aangekomen was, en hierom is de mensheid tot dit stadium ontwikkeld. Hierna heeft God een eed afgelegd aan Satan: "Ik zal jou verslaan en de mensheid, mijn schepping, redden." In het begin was Satan niet overtuigd: "Wat kunt u mij maken, eerlijk? Kunt u mij werkelijk in de lucht neerslaan? Kunt u me echt verslaan?" Nadat God hem in de lucht had neergeslagen, sloeg Hij verder geen acht meer op hem en begon Hij de mensheid te redden en Zijn eigen werk te

doen, ondanks dat Hij voortdurend lastig werd gevallen door Satan. Alles waar Satan toe in staat was, had hij te danken aan de macht die God hem had toegekend; dit alles nam hij mee de lucht in en heeft hij tot de dag van vandaag bewaard. Toen God de aartsengel in de lucht neersloeg, sloeg God hem in de lucht neer maar ontnam Hij hem zijn gezag niet en dus kon hij doorgaan met het verderf van de mensheid. God, aan de andere kant, begon de mensheid te redden, die door Satan verdorven was nadat ze geschapen was. In de hemel heeft God niet één van Zijn daden onthuld. Voordat Hij de aarde schiep, liet Hij echter mensen uit de wereld die Hij had geschapen toe in de hemel om Zijn daden te zien, en zo leidde Hij de mensen boven de hemel. Hij schonk ze wijsheid en intelligentie en leidde die mensen naar die wereld om in te leven. Dit hebben jullie natuurlijk nog niet eerder gehoord. Later, nadat God de mensheid had geschapen, begon de aartsengel de mensheid te verderven. De hele mensheid op aarde was in chaos. Toen pas begon Hij Zijn oorlog tegen Satan, en toen pas zagen de mensen Zijn daden. In het begin waren Zijn daden verborgen voor de mensheid. Nadat Satan in de lucht was neergeslagen, hield hij zich met zijn eigen zaken bezig, en God was bezig met Zijn eigen werk, voortdurend in oorlog met Satan, helemaal tot aan de laatste dagen. Nu is het moment aangebroken om Satan te vernietigen. God gaf hem in het begin gezag, en later sloeg Hij hem in de lucht neer, maar Satan bleef opstandig. Daarna verdierf hij de mensheid, maar God was in feite op aarde om de mensheid te besturen. God gebruikt Zijn management van de mensen om Satan te verslaan. Door de mens te verderven brengt Satan het lot van de mensheid tot een einde en valt hij het werk van God lastig. Aan de andere kant is Gods werk de redding van de mensheid. Is er een stap in Gods eigen werk die niet bedoeld is om de

mensheid te redden? Is er een stap die niet bedoeld is om de mensheid te zuiveren, haar rechtschappen te maken en zo te laten leven dat er een beeld ontstaat waarvan gehouden kan worden? Satan doet dit echter niet. Hij verderft de mensheid, hij werkt voortdurend aan het verderf van de mensheid in het hele universum. God doet natuurlijk ook Zijn eigen werk. Hij let niet op Satan. Hoeveel gezag Satan ook heeft, zijn gezag was toch door God gegeven. God heeft hem gewoon niet al Zijn gezag gegeven, dus, wat hij ook doet, hij kan God nooit overtreffen en blijft altijd in de macht van God. In de hemel heeft God niet één van Zijn daden onthuld. Hij gaf Satan slechts een klein deel van het gezag zodat deze de engelen kon besturen. Wat Satan dus ook doet, hij kan het gezag van God nooit overtreffen, omdat het oorspronkelijke gezag dat God hem gaf beperkt was. Terwijl God werkt, verstoort Satan. In de laatste dagen zal hij zijn verstoring afmaken; en zo zal ook Gods werk dan af zijn, en het soort persoon dat God wil voltooien zal dan voltooid zijn. God stuurt de mensen op een positieve manier; Zijn leven is levend water, onmetelijk en grenzeloos. Satan heeft de mens tot op zekere hoogte verdorven, maar uiteindelijk zal het levende water van het leven de mens voltooien; Satan kan dat dan niet meer verhinderen en kan zijn werk dan niet meer doen. Zo krijgt God die mensen helemaal. Satan weigert dit nu nog te accepteren. Hij neemt het voortdurend tegen God op, maar God slaat hier geen acht op. Hij heeft gezegd dat Hij alle duistere krachten en invloed van Satan zal overwinnen. Dit is het werk dat nu in het vlees gedaan moet worden en dit is ook de betekenis van de incarnatie. Het is bedoeld om het stadium van het werk waarmee Satan in de laatste dagen verslagen wordt af te maken, om alles wat aan Satan toebehoort uit te schakelen. Gods overwinning over Satan is een onvermijdelijke trend! Satan heeft in feite lang geleden al gefaald. Toen het

evangelie zich begon te verspreiden in het land van de grote rode draak, dat wil zeggen toen de vleesgeworden God begon te werken en dit werk in gang werd gezet, was Satan geheel en al verslagen, want de incarnatie was bedoeld om Satan te verslaan. Satan zag dat God weer vlees was geworden en ook met Zijn werk was begonnen, en hij zag dat geen enkele kracht dit werk tegen zou kunnen houden. Daarom stond hij verstomd toen hij dit werk zag en durfde hij geen verder werk te doen. Aanvankelijk dacht Satan dat ook hij over voldoende wijsheid beschikte, en hij onderbrak en verstoorde Gods werk. Hij had echter niet verwacht dat God weer vleesgeworden was en dat God in Zijn werk zijn opstandigheid had gebruikt om als openbaring en oordeel voor de mensheid te dienen en zo de mensheid te veroveren en Satan te verslaan. God is wijzer dan Satan en Zijn werk overtreft dat van Satan mijlenver. Daarom zei ik voorheen: Het werk dat ik doe wordt in reactie op de listen van Satan uitgevoerd. Uiteindelijk zal ik mijn almacht laten zien, en de machteloosheid van Satan. Als God Zijn werk doet, komt Satan achter Hem aan, totdat hij uiteindelijk vernietigd is – hij zal niet eens weten wat hem overkomt! Hij zal zich de waarheid pas realiseren als hij is stukgesmeten en verpletterd, hij is dan al verbrand in de vuurzee. Zal hij dan niet volledig overtuigd zijn? Hij heeft dan immers geen snode plannen meer!

Dit realistische werk, dat stap voor stap moet worden gedaan, drukt vaak zwaar op Gods hart in rouw om de mensheid. Daarom heeft Zijn oorlog met Satan nu al 6000 jaar geduurd. God zegt het zo: “Nooit zal ik weer een mensheid scheppen, nooit zal ik weer gezag verlenen aan engelen.” Vanaf dat moment volgden de engelen God gewoon als zij op aarde kwamen werken. Hij gaf ze nooit gezag. Hoe voerden de engelen die de Israëlieten zagen hun werk uit? Ze

openbaarden zich in dromen en brachten Jehova's woorden over. Toen Jezus drie dagen na Zijn kruisiging herrees, waren het de engelen die de steen opzij duwden, en niet de Geest van God persoonlijk. De engelen deden alleen dit soort werk nog maar, ze hadden een ondersteunende rol en geen gezag, want God zou ze nooit meer gezag verlenen. Na enige tijd van werk namen de mensen die door God gebruikt waren op aarde de positie van God in, en ze zeiden: "Ik wil het universum overtreffen! Ik wil in de derde hemel staan! Wij willen de heerschappij van soevereine macht!" Na een paar dagen werk werden ze arrogant. Ze wilden soevereine macht op aarde, ze wilden een andere natie oprichten, ze wilden alles aan zich onderwerpen en ze wilden in de derde hemel komen te staan. Weet je dan niet dat je slechts een mens bent, die door God wordt gebruikt? Hoe kun jij tot de derde hemel opstijgen? God komt op aarde om te werken, in stilte zonder te schreeuwen, en gaat weer als Zijn werk ongemerkt is gedaan. Hij schreeuwt nooit zoals mensen doen, maar Hij voert Zijn werk realistisch uit. Hij zal ook nooit een kerk binnengaan en roepen: "Ik zal jullie allemaal uitroeien! Ik zal jullie vervloeken en tuchtigen!" Hij doet gewoon Zijn werk, en gaat weer als Hij klaar is. Die religieuze predikanten die zieken genezen en duivels uitdrijven, anderen vanaf de preekstoel de les lezen, lange en pompeuze redevoeringen houden en onrealistische zaken bespreken, zijn arrogant tot op het bot! Zij zijn de afstammelingen van de aartsengel!

In de 6000 jaar werk tot op heden heeft God al veel van Zijn daden laten zien, hiervan is het belangrijkste doel geweest om Satan te verslaan en heel de mensheid redding te brengen. Hij maakt van deze gelegenheid gebruik om alles in de hemel, alles op aarde, alles in de zeeën en ieder klein voorwerp van Gods schepping op aarde Gods almacht en al Gods daden te laten zien. Hij grijpt de

gelegenheid van de overwinning op Satan aan om al Zijn daden voor de mensheid te openbaren en de mensen in staat te stellen Hem te prijzen en Zijn wijsheid, in het verslaan van Satan, te verheerlijken. Alles op aarde, in de hemel en in de zeeën brengt Hem glorie, prijst Zijn almacht, prijst al Zijn daden en roept Zijn heilige naam. Dit is het bewijs dat Hij Satan heeft verslagen, het bewijs van Zijn overwinning op Satan. En wat nog belangrijker is: het is het bewijs van Zijn redding van de mensheid. Gods hele schepping brengt Hem glorie, prijst Hem omdat Hij Zijn vijand heeft verslagen en als overwinnaar is teruggekeerd, en prijst Hem als de grote zegevierende Koning. Zijn doel is niet alleen Satan te verslaan, en daarom heeft Zijn werk 6000 jaar geduurd. Hij gebruikt de overwinning op Satan om de mensheid te redden; Hij gebruikt de overwinning op Satan om al Zijn daden te openbaren en om Zijn hele glorie te laten zien. Hij zal glorie verwerven en de hele menigte engelen zal Zijn glorie ook zien. De boodschappers in de hemel, de mensen op aarde en de hele schepping op aarde ziet de glorie van de Schepper. Dit is het werk dat Hij doet. Zijn hele schepping op aarde en in de hemel zal Zijn glorie aanschouwen, en Hij zal zegevierend terugkeren nadat Hij Satan helemaal heeft verslagen en dan zal Hij de mensheid Hem laten prijzen. Zo zal Hij erin slagen beide aspecten te bereiken. Uiteindelijk zal de hele mensheid door Hem veroverd worden, en zal Hij iedereen die zich verzet of in opstand komt wegvagen, dat wil zeggen, iedereen die aan Satan toebehoort zal Hij wegvagen. Nu zie je al die daden van God, toch verzet je je nog, en ben je opstandig en onderwerp je je niet. Je koestert veel dingen in jezelf en doet wat je wil. Je volgt je eigen lusten en voorkeuren – dat is opstandigheid, dat is verzet. Geloof in God dat wordt uitgevoerd voor het vlees, voor de eigen lusten en voorkeuren, voor de wereld en voor Satan zijn immers

vuil; het betekent verzet en opstandigheid. Er zijn tegenwoordig allerlei soorten geloof: sommigen zoeken bescherming tegen rampen, anderen willen graag gezegend worden, en terwijl sommigen de mysteries willen begrijpen zijn er weer anderen die geld proberen te verdienen. Dit zijn allemaal vormen van verzet, het is allemaal blasfemie! Als je zegt dat je je verzet of opstandig bent – verwijst je dan niet daarnaar? Velen mopperen of klagen nu, of oordelen. Dat zijn allemaal dingen die de goddelozen doen; het is menselijk verzet en opstandigheid. Die mensen zijn bezeten en bezet door Satan. De mensen die God wint, zijn zij die zich volledig aan Hem onderwerpen, zij die door Satan zijn verdorven maar nu door Zijn werk zijn gered en overwonnen, die de beproevingen hebben doorstaan en uiteindelijk geheel door God zijn gewonnen en niet meer onder Satans domein leven en hebben gebroken met de zondigheid, die verder in heiligheid willen leven – dat zijn de heiligste mensen, zij zijn de heiligen. Als jouw huidige daden niet met een deel van Gods vereisten overeenkomen, zul je worden uitgestoten. Dat is onbetwistbaar. Alles wordt gedaan aan de hand van het heden, hoewel Hij jou heeft voorbestemd en verkozen, zullen toch jouw huidige daden de uitkomst bepalen. Als je het nu niet kunt bijhouden, zul je uitgestoten worden. Als je het nu niet kunt bijhouden, hoe kun je het dan later wel bijhouden? Nu er een dergelijk groot wonder voor jou is verschenen, geloof je nog steeds niet. Hoe zul je later dan in Hem geloven, als Zijn werk af is en Hij dergelijk werk niet meer doet? Dan zal het zelfs des te meer onmogelijk zijn voor jou om Hem te volgen! Later zal God uitgaan van jouw houding en kennis van het werk van de vleesgeworden God en jouw ervaring, om te bepalen of je zondig of rechtschapen bent, of om te bepalen of je vervolmaakt of uitgestoten bent. Nu moet je het duidelijk zien. De Heilige Geest werkt aldus: Hij bepaalt jouw

uitkomst aan de hand van jouw gedrag van vandaag. Wie spreekt de woorden van vandaag? Wie doet het werk van vandaag? Wie bepaalt of jij vandaag zult worden geëlimineerd? Wie beslist jou te vervolmaken? Doe ik dit niet zelf? Ik ben Degene die deze woorden spreekt, ik ben Degene die dit werk uitvoert. Vervloeken, tuchtigen en oordelen over mensen, dat is allemaal onderdeel van mijn eigen werk. Uiteindelijk zal ook jullie elimineren mijn eigen werk zijn. Het is allemaal mijn eigen zaak! Jou volmaakt maken is mijn eigen zaak, en ook jou van zegeningen laten genieten is mijn eigen zaak. Dit is allemaal mijn eigen werk. Jouw uitkomst was niet door Jehova voorbestemd, deze wordt door de God van vandaag bepaald. Het wordt nu bepaald, niet vóór de schepping van de wereld. Sommigen dwazen zeggen: "Is er misschien iets mis met uw ogen, ziet u mij niet zoals u mij zou moeten zien? Uiteindelijk zult u zien hoe de Geest alles zichtbaar maakt!" Aanvankelijk koos Jezus Judas als Zijn discipel. De mensen vragen: "Hoe kon Hij een discipel kiezen die Hem zou verraden?" Judas was in het begin niet van plan om Jezus te verraden. Dit gebeurde gewoon later. Jezus was Judas in het begin nog gunstig gezind. Hij zorgde ervoor dat de man Hem volgde en maakte hem verantwoordelijk voor de financiën. Als Hij had geweten dat Judas geld verduisterde, zou Hij hem niet verantwoordelijk hebben gemaakt voor het geld. Je zou kunnen zeggen dat Jezus aanvankelijk niet wist dat deze man een oneerlijke bedrieger was die zijn broeders en zusters bedroog. Later, toen Judas al een tijdje volgeling was, zag Jezus hoe hij zijn broeders en zusters probeerde te vlijen, en hoe hij God probeerde te vlijen. Men kwam er ook achter dat hij altijd geld uit de geldzak uitgaf, en ze vertelden het aan Jezus. Jezus werd zich toen pas van dit alles bewust. Omdat Jezus het werk van de kruisiging uitging voeren en iemand nodig had die Hem zou verraden, en deze rol toevallig

heel goed bij Judas paste, zei Jezus: “Een van ons zal mij verraden. De Mensenzoon zal dit verraad gebruiken om gekruisigd te worden en drie dagen later weer op te staan.” Aanvankelijk koos Jezus Judas niet echt uit voor het verraad; integendeel, Hij hoopte dat Judas een trouwe discipel zou zijn. Onverwacht bleek dat Judas een hebzuchtige ontaarde man was die de Heer verraadde en Hij gebruikte deze situatie om Judas uit te kiezen voor dit werk. Als alle twaalf discipelen van Jezus trouw waren geweest, en er niemand zoals Judas onder hen had gezeten, dan was de man die Jezus zou verraden uiteindelijk iemand van buitenaf geweest. Het gebeurde echter dat er één onder hen was die graag steekpenningen aannam – Judas. Zo gebruikte Jezus deze man om Zijn werk af te maken. Zo eenvoudig was het! Dit had Jezus niet voorbestemd toen Hij aan Zijn werk begon. Hij nam deze beslissing pas toen de ontwikkelingen een bepaald stadium hadden bereikt. Dit was de beslissing van Jezus, inderdaad, de beslissing van de Geest van God Zelf. Het was eerst Jezus die Judas gekozen had, maar toen Judas later Jezus verraadde, was dit het werk van de Heilige Geest die Zijn eigen doel moest dienen. Het was toen het werk van de Heilige Geest. Toen Jezus Judas koos, had Hij geen idee dat deze Hem zou verraden. Hij wist alleen dat het Judas Iskariot was. Jullie uitkomst wordt ook bepaald door de mate van jullie huidige onderwerping en de mate van groei van jullie leven, niet volgens het idee dat mensen hebben dat dit voorbestemd was bij de schepping van de wereld. Dit moet je duidelijk begrijpen. Dit hele werk wordt niet uitgevoerd zoals jij het je inbeeldt.

Over titels en identiteit

Als je geschikt wil zijn om gebruikt te worden door God, moet je het werk van God kennen. Je moet het werk kennen dat Hij eerder heeft gedaan (in het Nieuwe en Oude Testament) en, je moet vooral ook, Zijn werk van nu kennen. Met andere woorden, je moet de drie fases van Gods werk gedurende 6000 jaar kennen. Als van jou gevraagd wordt om het evangelie te verkondigen, zul je daar niet toe in staat zijn zonder het werk van God te kennen. Sommigen zullen je misschien bevragen over wat jullie God heeft gezegd over de Bijbel, het Oude Testament en Jezus' werk en woorden van die tijd. Als je niet kunt spreken tot de innerlijke waarheid van de Bijbel, dan zullen ze niet overtuigd raken. In het begin sprak Jezus veel over het Oude Testament met Zijn leerlingen. Alles wat ze lazen kwam uit het Oude Testament. Het Nieuwe Testament is pas tientallen jaren na de kruisiging van Jezus geschreven. Om het evangelie te verkondigen moeten jullie vooral de innerlijke waarheid van de Bijbel begrijpen en Gods werk in Israël, dat wil zeggen het werk gedaan door Jehova. En jullie moeten ook het werk dat is gedaan door Jezus begrijpen. Dat zijn de dingen waar alle mensen zich het meest druk om maken, en de innerlijke waarheid van deze twee stadia van werk is wat ze niet gehoord hebben. Wanneer je het evangelie verkondigt, zet het spreken over het werk van de Heilige Geest vandaag dan even aan de kant. Dit stadium van het werk ligt buiten hun bereik, want wat jullie nastreven is het meest verheven van alles: kennis van God en kennis van het werk van de Heilige Geest en niets is meer verheven dan dat. Als je begint met spreken over verheven dingen, is dat te moeilijk voor hen, want niemand heeft een dergelijk werk van de Heilige Geest ervaren. Er is geen precedent en het is niet makkelijk voor mensen om te accepteren. Hun ervaringen zijn oude dingen uit het verleden,

met af en toe iets dat is gedaan door de Heilige Geest. Wat zij ervaren is niet het werk van de Heilige Geest vandaag of Gods wil vandaag. Zij handelen nog volgens oude gebruiken, zonder nieuw licht of nieuwe dingen.

In de tijd van Jezus deed de Heilige Geest Zijn werk vooral in Jezus, terwijl degenen die Jehova dienden in priesterkleden in de tempel dat deden met standvastige trouw. Zij hadden wel ook het werk van de Heilige Geest, maar waren niet in staat om Gods wil op dat moment te vatten en bleven gewoon trouw aan Jehova volgens de oude gebruiken, zonder nieuwe begeleiding. Jezus kwam en bracht nieuw werk. Die mensen die in de tempel dienden, hadden geen nieuwe begeleiding en ook geen nieuw werk. Dienst doend in de tempel konden ze niet meer doen dan de oude gebruiken handhaven; zonder de tempel te verlaten, konden ze geen nieuwe intrede krijgen. Het nieuwe werk werd gebracht door Jezus en Jezus ging niet de tempel binnen om Zijn werk te doen. Hij deed Zijn werk alleen buiten de tempel omdat het terrein van Gods werk lang geleden al was veranderd. Hij werkte niet binnen in de tempel en als iemand Hem daar diende zou dat de dingen alleen maar kunnen houden zoals ze waren en niet leiden tot nieuw werk. Op dezelfde manier vereren gelovige mensen nu nog steeds de Bijbel. Als je hun het evangelie verkondigt, zullen ze je om de oren slaan met details over woorden in de Bijbel en zullen ze veel bewijs vinden, waarna je verbijsterd en sprakeloos achterblijft; daarna zullen ze je van een label voorzien en zullen ze denken dat je dwaas bent in je geloof. Ze zullen zeggen: "Je kent de Bijbel niet eens, het woord van God, hoe kun je dan zeggen dat je gelooft in God?" Dan zullen ze op je neerkijken en ook zeggen: "Als degene in wie jullie geloven God is, waarom vertelt Hij jullie dan niet alles over het Oude en het Nieuwe Testament? Als Hij zijn glorie van Israël naar het Oosten heeft

gebracht, waarom weet Hij dan niets van het gedane werk in Israël? Waarom kent Hij het werk van Jezus niet? Als jullie dat niet weten, bewijst dat dat het jullie niet is gezegd. Als Hij de tweede incarnatie van Jezus is, hoe zou Hij deze dingen niet kunnen weten? Jezus kende het werk dat was gedaan door Jehova, hoe zou Hij dat niet kunnen kennen?" Als de tijd daar is, zullen ze je allemaal zulke vragen stellen. Hun hoofd zit vol met dit soort dingen, hoe zouden ze het niet kunnen vragen? Degenen in deze stroming focussen niet op de Bijbel omdat jullie op de hoogte zijn gebleven van het werk dat stapje-voor-stapje vandaag de dag door God wordt gedaan. Jullie hebben dit stap-voor-stap werk met jullie eigen ogen gezien, jullie hebben de drie stadia van het werk duidelijk gezien en daarom moesten jullie de Bijbel neerleggen en stoppen haar te bestuderen. Maar zij kunnen het niet bestuderen, omdat zij niets weten van dit stap-voor-stap werk. Sommige mensen zullen vragen: "Wat is het verschil tussen het werk dat wordt gedaan door de geïncarneerde God en dat van de profeten en apostelen uit het verleden? David werd ook Heer genoemd, net als Jezus. Hoewel het werk dat ze deden verschillend was, werden ze hetzelfde genoemd. Waarom, zeg je, was hun identiteit niet gelijk? Wat Johannes zag was een visioen, afkomstig van de Heilige Geest, en hij was in staat om de woorden te spreken die de Heilige Geest wilde zeggen. Waarom is de identiteit van Johannes anders dan die van Jezus?" De woorden die door Jezus werden gesproken konden God volledig representeren en representeerden volledig het werk van God. Wat Johannes zag was een visioen en hij was niet in staat om het werk van God volledig te representeren. Hoe kan het dat Johannes, Petrus en Paulus vele woorden spraken – net als Jezus – maar niet dezelfde identiteit hadden als Jezus? Dat is vooral omdat het werk dat zij deden verschillend was. Jezus representeerde de

Geest van God en was de Geest van God rechtstreeks aan het werk. Hij deed het werk van een nieuwe tijd, het werk dat niemand eerder had gedaan. Hij opende een nieuwe weg, Hij representeerde Jehova en Hij representeerde God Zelf. Terwijl Petrus, Paulus en David, ongeacht hoe ze genoemd werden, slechts de identiteit van een schepsel van God representeerden, en werden gezonden door Jezus of Jehova. Dus hoe veel werk ze ook deden, hoe groot de wonderen die ze deden ook waren, ze waren uiteindelijk slechts schepselen van God en niet in staat om de Geest van God te representeren. Zij werkten in de naam van God of na gezonden te zijn door God. Bovendien werkten zij in de tijdperken die was begonnen door Jezus of Jehova en het werk dat zij deden stond niet los. Zij waren uiteindelijk slechts schepselen van God. In het Oude Testament spraken veel profeten voorspellingen uit of schreven profetische boeken. Niemand zei dat zij God waren, maar zodra Jezus begon te werken, getuigde de Geest van God dat Hij God was. Waarom is dat zo? Op dit moment zou je dat al moeten weten! Vroeger hebben de apostelen en profeten verschillende brieven geschreven en vele profetieën gedaan. Later hebben mensen sommige daarvan gekozen om op te nemen in de Bijbel en sommige zijn verloren gegaan. Omdat er mensen zijn die zeggen dat alles dat door hen is gezegd afkomstig is van de Heilige Geest, waarom wordt dan een gedeelte daarvan als goed beschouwd en een gedeelte als slecht? En waarom zijn sommigen wel gekozen en anderen niet? Als het inderdaad de woorden zijn die zijn gesproken door de Heilige Geest, zou het dan nodig zijn dat mensen een selectie maken? Waarom is het verslag van de woorden die Jezus heeft gesproken en van het werk dat Hij heeft gedaan verschillend in elk van de vier evangeliën? Is dat niet de schuld van degenen die het opgetekend hebben? Sommige mensen zullen vragen: "Omdat de brieven

die zijn geschreven door Paulus en de andere schrijvers van het Nieuwe Testament en het werk dat zij deden gedeeltelijk afkomstig waren van de menselijke wil en vermengd waren met menselijke ideeën, is er dan niet ook menselijk onzuiverheid in de woorden die u (God) vandaag de dag spreekt? Bevatten die werkelijk geen menselijke ideeën?” Dit stadium van het werk dat door God wordt gedaan is totaal verschillend van dat van Paulus en de vele apostelen en profeten. Er is niet alleen een verschil in identiteit, maar er is ook een principiële verschil in het werk dat wordt gedaan. Nadat Paulus neergeslagen was en voor de Heer neerviel, werd hij geleid door de Heilige Geest om te werken en werd hij een gezondene. Daarom schreef hij brieven aan de kerken en deze brieven volgden allemaal de leer van Jezus. Paulus is gezonden door de Heer om te werken in de naam van de Heer Jezus, maar toen God Zelf kwam, werkte Hij niet in de naam van iemand en representeerde Hij niemand anders dan de Geest van God in Zijn werk. God kwam om Zijn werk rechtstreeks te doen: Hij is niet vervolmaakt door een mens en Zijn werk is niet gedaan volgens de leer van een mens. In dit stadium van het werk leidt God niet door te spreken over Zijn persoonlijke ervaringen, maar voert Hij het werk rechtstreeks uit in overeenstemming met wat Hij heeft. Bijvoorbeeld de beproeving van de dienstdoeners, de tijd van tuchtiging, de beproeving van de dood, de tijd van God liefhebben ... Dit is allemaal werk dat niet eerder is gedaan en werk van de huidige tijd, in plaats van menselijke ervaringen. Wat zijn in de woorden die ik heb gesproken de menselijke ervaringen? Zijn ze niet allemaal rechtstreeks afkomstig van de Geest en zijn ze niet voortgekomen uit de Geest? Het is alleen zo dat jouw kaliber zo zwak is dat je niet in staat bent om dieper te kijken tot op de waarheid! De praktische weg van leven waar ik over spreek is

het leiden over het pad. Hierover is nooit door iemand gesproken, noch heeft iemand dit pad al eerder ervaren of kende iemand deze realiteit. Voordat ik deze woorden sprak, heeft niemand ze nog gezegd. Niemand heeft ooit over zulke ervaringen gesproken of over zulke details. Bovendien heeft nog nooit iemand op deze zaken gewezen om ze te onthullen. Niemand heeft ooit over het pad geleid, dat ik vandaag leid en als dit door een mens zou worden geleid, zou het geen nieuwe weg zijn. Neem Paulus en Petrus bijvoorbeeld. Zij hadden geen eigen persoonlijke ervaringen voordat Jezus voorging op het pad. Het was pas nadat Jezus hen op het pad had geleid, dat zij de woorden die door Jezus waren gesproken en het pad waarop Hij leidde hebben ervaren. Hierdoor hebben ze veel ervaringen opgedaan en de brieven geschreven. Op die manier zijn de ervaringen van mensen niet hetzelfde als het werk van God en is het werk van God niet hetzelfde als de kennis zoals beschreven door de ideeën en ervaringen van mensen. Ik heb keer op keer gezegd dat ik vandaag een nieuw pad leid en nieuw werk doe en mijn werk en mijn uitingen zijn anders dan die van Johannes en alle andere profeten. Ik doe nooit eerst ervaringen op en spreek er dan met jullie over – zo is het zeker niet. Als dat zo zou zijn, zou dat jullie niet al lang geleden hebben vertraagd? In het verleden was de kennis waar velen over spraken zo verheven, maar al hun woorden zijn alleen gesproken op basis van de woorden van de zogenaamde spirituele personen. Zij leidden niet de weg, maar kwamen vanuit hun ervaringen, vanuit wat zij hadden gezien en vanuit hun kennis. Sommige dingen waren hun opvattingen en sommige dingen ervaringen die ze hadden samengevat. De aard van mijn werk vandaag is totaal anders. Ik heb niet ervaren om geleid te worden door anderen, noch heb ik geaccepteerd om vervolmaakt te worden door anderen. Bovendien is alles wat ik heb gezegd

en gedeeld niet als dat van iemand anders en is het nooit door iemand anders gezegd. Vandaag wordt, ongeacht wie jullie zijn, jullie werk uitgevoerd op basis van deze woorden die ik spreek. Wie zou zonder deze uitingen en dit werk in staat zijn om deze dingen (de beproeving van de dienstdoeners, de tijd van tuchtiging ...) te ervaren en wie zou in staat zijn om te spreken over deze kennis? Ben je echt niet in staat om dat te zien? Ongeacht in welke stap van het werk, zodra mijn woorden worden uitgesproken, beginnen jullie te communiceren volgens mijn woorden en te werken volgens mijn woorden en dit is niet een weg die een van jullie had bedacht. Ben je, nu je zover bent gekomen, niet in staat om zo'n duidelijke en eenvoudige vraag te zien? Het is niet een weg die door iemand is verzonnen, noch is het gebaseerd op een spiritueel persoon. Het is een nieuw pad en zelfs veel van de woorden die ooit door Jezus zijn gesproken zijn niet langer geldig. Wat ik zeg is de opening van een nieuw tijdperk en het is werk dat op zichzelf staat. Het werk dat ik doe en de woorden die ik spreek zijn allemaal nieuw. Is dat niet het nieuwe werk van vandaag? Het werk van Jezus was ook zo. Zijn werk was ook anders dan dat van de mensen in de tempel en het was ook anders dan het werk van de farizeeën, noch leek het op dat wat werd gedaan door het volk van Israël. Mensen wisten niet wat ze ervan moesten denken nadat ze er getuige van waren geweest: "Was dit werkelijk gedaan door God?" Jezus hield zich niet aan de wet van Jehova. Toen Hij de mensen kwam onderrichten was alles wat Hij zei nieuw en anders dan wat was gezegd door de oude heiligen en profeten van het Oude Testament. Daardoor bleven mensen onzeker. Dat is wat het zo moeilijk maakt om met mensen om te gaan. Voordat jullie dit nieuwe stadium van het werk accepteerden, was het pad dat de meerderheid van jullie bewandelden dat van het beoefenen en binnengaan op de

grondvesten van het pad van die spirituele personen. Maar vandaag is het werk dat ik doe heel anders en daarom kunnen jullie niet beslissen of het goed is of niet. Het maakt me niets uit welk pad je eerst bent gegaan en het interesseert me ook niet wiens 'voedsel' je at of wie je als je 'vader' beschouwde. Nu ik ben gekomen en nieuw werk heb gebracht om mensen te leiden, moet iedereen die mij volgt doen wat ik zeg. Ongeacht hoe sterk de 'familie' waar je vandaan komt is, je moet mij volgen. Je moet niet handelen volgens je vroegere gebruiken, je 'pleegvader' zou zich terug moeten trekken en jij zou voor je God moeten komen om je rechtmatige deel te vragen. Het geheel van jou is in mijn handen en je zou niet te veel blind geloof moeten geven aan je pleegvader; hij kan geen totale controle over je uitoefenen. Het werk van vandaag staat op zichzelf. Alles wat ik zeg vandaag is duidelijk niet gebaseerd op een basis uit het verleden. Het is een nieuw begin en als je zegt dat dit is gemaakt door een mens dan ben je iemand die zo blind is, dat hij niet meer gered kan worden!

Jesaja, Ezechiël, Mozes, David, Abraham en Daniël waren leiders of profeten van het uitverkoren volk Israël. Waarom werden zij niet God genoemd? Waarom getuigde de Heilige Geest niet van hen? Waarom getuigde de Heilige Geest van Jezus zodra Hij Zijn werk begon en Zijn woorden begon te spreken? En waarom getuigde de Heilige Geest niet van anderen? Zij, mannen van vlees en bloed, werden "Heer" genoemd. Ongeacht hoe ze genoemd werden, representeert hun werk hun wezen en essentie en hun wezen en essentie representeren hun identiteit. Hun essentie is niet afhankelijk van hun titel; deze wordt gerepresenteerd door wat ze uitdrukten en wat ze naleefden. In het Oude Testament was het heel gewoon om Heer genoemd te worden. Iemand kon wat dan ook genoemd worden, maar zijn essentie en intrinsieke identiteit waren

onveranderlijk. Zijn onder die valse Christussen, valse profeten en bedriegers niet ook mensen die “God” worden genoemd? En waarom zijn zij niet God? Omdat ze niet in staat zijn om het werk van God te doen. In de basis zijn zij mannen, bedriegers van mensen, niet God en daarom hebben zij niet de identiteit van God. Werd David niet ook Heer genoemd door de twaalf stammen? Jezus werd ook Heer genoemd; waarom werd alleen Jezus de geïncarneerde God genoemd? Was Jeremia niet ook bekend als de Mensenzoon? En was Jezus niet bekend als de Mensenzoon? Waarom werd Jezus gekruisigd in naam van God? Is dat niet omdat Zijn essentie anders was? Is dat niet omdat Zijn werk anders was? Maakt een titel uit? Hoewel Jezus ook de Mensenzoon werd genoemd, was Hij de eerste incarnatie van God, Hij was gekomen om de macht te nemen en het werk van de verlossing te volbrengen. Dit bewijst dat de identiteit en essentie van Jezus anders waren dan die van anderen die ook Mensenzoon werden genoemd. Wie van jullie durft vandaag te zeggen dat alle woorden die zijn gesproken door hen die werden gebruikt door de Heilige Geest afkomstig waren van de Heilige Geest? Durft iemand zoiets te zeggen? Als je wel zoiets zegt, waarom is dan het boek met profetieën van Ezra weggedaan en waarom is hetzelfde gedaan met de boeken van die oude heiligen en profeten? Als ze allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, waarom durven jullie het dan om zulke wispelturige keuzes te maken? Ben jij gekwalificeerd om te kiezen wat het werk is van de Heilige Geest? Veel van de verhalen van Israël zijn ook weggedaan. Als je gelooft dat deze geschriften uit het verleden allemaal afkomstig zijn van de Heilige Geest, waarom zijn dan sommige boeken weggedaan? Als ze allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, zouden ze allemaal behouden moeten worden en naar de broeders en zusters van de

kerken gestuurd om te lezen. Ze zouden niet gekozen of weggedaan moeten worden volgens menselijke willekeur; het is verkeerd om dat te doen. Als je zegt dat de ervaringen van Paulus en Johannes vermengd waren met hun persoonlijke visie, betekent dat niet dat hun persoonlijke ervaringen en kennis afkomstig was van Satan, maar alleen dat ze dingen hadden die afkomstig waren van hun persoonlijke ervaringen en visies. Hun kennis kwam overeen met de achtergrond van de daadwerkelijke ervaringen in die tijd en wie zou met zekerheid kunnen zeggen dat dat allemaal afkomstig was van de Heilige Geest? Als de vier evangeliën allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, waarom hebben Matheus, Marcus, Lucas en Johannes dan allemaal iets anders gezegd over het werk van Jezus? Als jullie dit niet geloven, kijk dan eens naar de verhalen in de Bijbel over hoe Petrus de Heer drie keer loochende: ze zijn allemaal verschillend en ze hebben allemaal hun eigen karakteristieken. Velen die onwetend zijn zeggen: "De vleesgeworden God is ook een mens; kunnen dan de woorden die Hij spreekt volledig afkomstig zijn van de Heilige Geest? Als de woorden van Paulus en Johannes vermengd waren met de menselijke wil, zijn de woorden die Hij spreekt dan werkelijk niet vermengd met de menselijke wil?" Mensen die zulke dingen zeggen zijn blind en onwetend! Lees de vier evangeliën zorgvuldig; Lees wat zij vastlegden over de dingen die Jezus deed en de woorden die Hij sprak. Elk verhaal was, simpel gezegd, verschillend en elk had zijn eigen perspectief. Als wat door de auteurs van deze verhalen is geschreven allemaal afkomstig was van de Heilige Geest, zou het allemaal hetzelfde en consistent moeten zijn. Waarom zijn er dan discrepanties? Is het niet heel dwaas van de mens om dit niet te kunnen zien? Als je gevraagd wordt om te getuigen van God, wat voor getuigenis kun je dan geven? Kan zo'n manier van God

kennen van Hem getuigen? Als anderen je vragen: “Als de verslagen van Johannes en Lucas vermengd zijn met de menselijke wil, zijn dan niet de woorden die door jullie God zijn gesproken ook vermengd met de menselijke wil?”, zou je dan een duidelijk antwoord kunnen geven? Nadat Lucas en Matheus de woorden van Jezus hadden gehoord en het werk van Jezus hadden gezien, spraken ze vanuit hun eigen kennis in de vorm van herinneringen en beschreven sommige feiten die Jezus had gedaan. Kun je zeggen dat hun kennis volledig was onthuld door de Heilige Geest? Buiten de Bijbel waren er veel spirituele personen met meer kennis dan zij; waarom zijn hun woorden niet opgepikt door latere generaties? Zijn zij niet ook gebruikt door de Heilige Geest? Weet dat ik in het werk van vandaag niet spreek vanuit mijn eigen visie gebaseerd op het fundament van het werk van Jezus. Ook spreek ik niet mijn eigen kennis uit tegen de achtergrond van het werk van Jezus. Welk werk deed Jezus in die tijd? En welk werk doe ik nu? Wat ik doe en zeg is zonder precedent. Het pad waarop ik nu ga is nooit eerder betreden, er is niet op gelopen door de mensen van vorige generaties en tijden. Vandaag is dat pad geopend en is dat niet het werk van de Geest? Ook al was het het werk van de Heilige Geest, de leiders uit het verleden hebben allemaal hun werk uitgevoerd op het fundament van anderen; Het werk van God Zelf is echter anders. Het stadium van het werk van Jezus was hetzelfde: Hij heeft een nieuwe weg ontsloten. Toen Hij kwam, predikte Hij het evangelie van koninkrijk der hemelen en zei dat de mensen zich moesten bekeren en berouw tonen. Nadat Jezus Zijn werk had volbracht, gingen Petrus en Paulus en anderen door met het werk van Jezus. Nadat Jezus aan het kruis was geslagen en ten hemel opgestegen, zijn zij door de Geest gestuurd om de weg van het kruis te verspreiden. De woorden van Paulus waren weliswaar

verheven, maar ze waren ook gebaseerd op het fundament gelegd door wat Jezus zei, zoals geduld, liefde, lijden, het bedekken van het hoofd, doop en andere leerstellingen om te volgen. Dat was allemaal gefundeerd op de woorden van Jezus. Zij waren niet in staat om een nieuwe weg te openen omdat ze allemaal mannen waren die gebruikt werden door God.

De uitspraken en het werk van Jezus waren in die tijd niet volgens de leer en Hij voerde Zijn werk niet uit volgens het werk van de wet van het Oude Testament. Het was volgens het werk dat gedaan moest worden in het Tijdperk van Genade. Hij werkte volgens het werk dat Hij had voortgebracht, volgens Zijn eigen plan en volgens Zijn bediening. Hij werkte niet in overeenstemming met de wet van het Oude Testament. Niets wat Hij deed was in overeenstemming met de wet van het Oude Testament en Hij is niet gekomen om te werken om de woorden van de profeten te vervullen. Elk stadium van Gods werk was niet speciaal om de voorspellingen van de oude profeten te vervullen en Hij is niet gekomen om Zich te houden aan de leer of bewust de voorspellingen van de oude profeten uit te voeren. Maar Zijn daden verstoorden de voorspelling van de oude profeten ook niet en ze verstoorden ook niet het werk dat Hij eerder had gedaan. Het meest in het oog springende punt van Zijn werk was dat Hij Zich niet hield aan een leer en het werk deed dat Hij Zelf moest doen. Hij was geen profeet of ziener, maar een doener, die daadwerkelijk was gekomen om het werk te doen dat Hij moest doen, en om Zijn nieuwe tijdperk te openen en Zijn nieuwe werk te doen. Natuurlijk vervulde Jezus toen Hij Zijn werk kwam doen, ook veel van de woorden die door de oude profeten waren gesproken in het Oude Testament. Zo heeft het werk van vandaag ook voorspellingen van de oude profeten van het Oude Testament laten uitkomen. Het is alleen dat ik die

‘vergeelde oude almanak’ niet omhoog houd, dat is alles. Omdat er meer werk is dat ik moet doen, er zijn meer woorden die ik tot jullie moet spreken en dit werk en deze woorden zijn veel belangrijker dan het verklaren van passages uit de Bijbel. Want zulk werk heeft geen echte betekenis of waarde voor jullie en kan jullie niet helpen of veranderen. Ik wil het nieuwe werk niet doen omwille van het vervullen van een passage uit de Bijbel. Als God alleen op aarde is gekomen om de woorden van de oude profeten van de Bijbel in vervulling te laten gaan, wie is dan groter, de geïncarneerde God of die oude profeten? Tenslotte, hebben de profeten het voor het zeggen over God, of heeft God het voor het zeggen over de profeten? Hoe verklaar je die woorden?

In het begin, voordat Jezus officieel begon met zijn bediening, ging Hij, net als de leerlingen die Hem volgden, soms naar bijeenkomsten en zong liederen, prees de Heer en las het Oude Testament in de tempel. Toen Hij was gedoopt daalde de Geest officieel op Hem neer en begon te werken, waarbij Hij Zijn identiteit en de bediening die Hij op zich moest nemen, onthulde. Hiervóór kende niemand Zijn identiteit en afgezien van Maria, wist zelfs Johannes het niet. Jezus was 29 toen Hij werd gedoopt. Na zijn doop ging de hemel open en sprak een stem: “Dit is mijn geliefde zoon, in hem vind ik vreugde.” Toen Jezus eenmaal was gedoopt, begon de Heilige Geest op deze manier van Hem te getuigen. Voordat Hij werd gedoopt op 29-jarige leeftijd, leefde Hij zoals een normaal mens, Hij at als Hij moest eten, Hij sliep en kleepte zich normaal en Hij was in niets anders dan andere mensen. Dit was natuurlijk alleen zo in de vleselijke ogen van mensen. Soms was Hij ook zwak en soms kon ook Hij dingen niet goed onderscheiden, zoals geschreven is in de Bijbel: Jezus groeide verder op en Zijn wijsheid nam nog toe. Deze woorden tonen alleen maar aan dat Hij een gewoon

en normale menselijkheid had en niet speciaal verschillend was van andere normale mensen. Hij was ook opgegroeid als een normaal mens en er was niets bijzonder aan Hem. Hij stond echter wel onder de zorg en bescherming van God. Nadat Hij was gedoopt, werd Hij in verleiding gebracht en daarna begon Hij aan Zijn bediening en was Hij vol kracht, wijsheid en gezag. Dit betekent niet dat de Heilige Geest voor Zijn doop niet in Hem werkte of niet in Hem aanwezig was. Vóór Zijn doop verbleef de Heilige Geest ook in Hem, maar was nog niet officieel begonnen te werken omdat er grenzen zijn aan wanneer God Zijn werk doet en bovendien, gewone mensen ondergaan een gewoon proces van opgroeien. De Heilige Geest heeft altijd in Hem gewoond. Toen Jezus werd geboren, was Hij anders dan anderen en verscheen er een heldere morgenster. Voor Zijn geboorte was er een engel in een droom verschenen aan Jozef, die hem vertelde dat Maria een jongen zou baren en dat het kind ontvangen was door de Heilige Geest. Nadat Jezus gedoopt was begon de Heilige Geest Zijn werk, maar dat betekende niet dat de Heilige Geest nog maar kort geleden op Jezus was neergedaald. De uitspraak dat de Heilige Geest op hem neerdaalde als een duif refereert naar de officiële start van Zijn bediening. De Heilige Geest was daarvóór al in Hem, maar was nog niet begonnen te werken omdat de tijd daarvoor nog niet was gekomen en de Geest niet overhaast te werk gaat. De Geest getuigde van Hem door het doopsel. Toen Hij omhoog kwam uit het water begon de Geest officieel in Hem te werken, wat betekende dat Gods vleesgeworden lichaam was begonnen Zijn bediening te verrichten en was begonnen aan het verlossingswerk, dat wil zeggen: het Tijdperk van Genade was officieel begonnen. Er is dus een tijd voor Gods werk, wat voor werk Hij ook doet. Na Zijn doop waren er geen bijzondere veranderingen in Jezus; Hij was nog

steeds in Zijn gewone vlees. Het was alleen zo dat Hij was begonnen met Zijn werk en Zijn identiteit had onthuld en Hij was vol gezag en kracht. Wat dat betreft was Hij anders dan eerst. Zijn identiteit was anders, dat wil zeggen, er was een duidelijke verandering van Zijn status. Dit was het getuigenis van de Heilige Geest en dat was geen mensenwerk. In het begin wisten de mensen dit niet en ze kwamen hier maar een beetje van te weten toen de Heilige Geest op deze manier van Jezus getuigde. Als Jezus groots werk zou hebben gedaan vóór de Heilige Geest van Hem getuigde, maar zonder het getuigenis van God Zelf, dan zouden de mensen, hoe groot Zijn werk ook zou zijn geweest, Zijn identiteit nooit hebben gekend omdat het menselijke oog niet in staat zou zijn geweest om het te zien. Zonder de stap van het getuigenis van de Heilige Geest, zou niemand Hem hebben kunnen herkennen als de vleesgeworden God. Als Jezus, nadat de Heilige Geest van Hem had getuigd, op dezelfde manier zou zijn blijven doorwerken, zonder enig verschil, dan zou het dat effect niet hebben gehad en hierin wordt vooral het werk van de Heilige Geest ook zichtbaar. Nadat de Heilige Geest had getuigd, moest de Heilige Geest Zichzelf laten zien zodat je duidelijk kon zien dat Hij God was, dat de Geest van God in Hem was. Gods getuigenis was niet fout en dit kon bewijzen dat Zijn getuigenis juist was. Als het werk van voor en na de getuigenis van de Heilige Geest hetzelfde zou zijn geweest, dan zouden Zijn vleesgeworden bediening en het werk van de Heilige Geest niet geaccentueerd zijn en zouden de mensen dus niet in staat zijn geweest om het werk van de Heilige Geest te herkennen, omdat er geen duidelijk verschil was. Na getuigenis te hebben gegeven, moest de Heilige Geest zijn getuigenis gestand doen en daarom moest Hij Zijn wijsheid en gezag tonen in Jezus, die anders was dan in de tijd daarvoor. Natuurlijk was dat niet het resultaat van het

doopsel. Het doopsel is slechts een ceremonie, het is alleen zo dat de doop de manier was om te laten zien dat het tijd was om Zijn bediening te verrichten. Dat werk was nodig om de grote macht van God zichtbaar te maken, om het getuigenis van de Heilige Geest zichtbaar te maken en de Heilige Geest zou de verantwoordelijkheid nemen voor dit getuigenis tot aan het einde toe. Voordat Hij aan Zijn bediening begon luisterde Jezus ook naar preken, predikte en verspreidde Hij het evangelie op verschillende plaatsen. Hij deed geen groot werk omdat de tijd nog niet was gekomen voor Hem om Zijn bediening te verrichten en ook omdat God Zelf zich nederig verborgen hield in het vlees en geen werk deed totdat de tijd gekomen was. Hij deed om twee redenen geen werk vóór het doopsel: ten eerste omdat de Heilige Geest nog niet officieel op Hem was neergedaald om Zijn werk te doen (dat wil zeggen, de Heilige Geest had Hem nog niet de macht en het gezag gegeven om zulk werk te doen) en zelfs als Hij Zijn eigen identiteit zou hebben gekend, zou Jezus niet in staat zijn geweest om het werk te doen dat Hij later wilde gaan doen en zou hebben moeten wachten tot de dag van Zijn doop. Dit was Gods tijd en niemand kon daar tegenin gaan, zelfs Jezus niet. Jezus Zelf kon Zijn eigen werk niet onderbreken. Dit was natuurlijk de nederigheid van God en ook de wet van Gods werk; als de Geest van God niet werkte, kon niemand Zijn werk doen. Ten tweede was Hij, voordat Hij gedoopt werd, slechts een heel gewone en normale man, niet anders dan andere normale en gewone mensen. Dit is één aspect van dat de vleesgeworden God niet bovennatuurlijk was. De vleesgeworden God ging niet in tegen de regelingen van de Geest van God; Hij werkte volgens de regels en heel normaal. Het was pas na de doop dat Zijn werk gezag en kracht kreeg. Dat wil zeggen dat Hij, ook al was Hij de vleesgeworden God, geen

bovennatuurlijke dingen deed en op dezelfde manier opgroeide als andere normale mensen. Als Jezus Zijn eigen identiteit al zou hebben gekend, als Hij grootse werken in het hele land zou hebben gedaan voorafgaand aan Zijn doop en anders was geweest dan normale mensen, waarbij Hij zou hebben laten zien dat Hij buitengewoon was, dan zou het niet alleen voor Johannes onmogelijk zijn geweest om zijn werk te doen, maar het zou ook voor God niet mogelijk zijn geweest om de volgende stap van Zijn werk te starten. Dit zou hebben aangetoond dat wat God deed, verkeerd was gelopen en voor de mensen zou het hebben geleken alsof de Geest van God en de vleesgeworden God niet afkomstig waren van dezelfde bron. Het werk van Jezus dat opgetekend is in de Bijbel is dus wat Hij heeft gedaan nadat Hij werd gedoopt, werk dat is gedaan in een periode van drie jaar. Er staat niets in de Bijbel over wat Hij heeft gedaan vóór Zijn doop omdat Hij dit werk niet heeft gedaan vóór Zijn doop. Hij was gewoon een normale man en representeerde een normale man. Voordat Jezus Zijn bediening begon te vervullen was Hij niet anders dan normale mensen en anderen konden niets anders in Hem zien. Pas toen Hij 29 werd, wist Jezus dat Hij was gekomen om een stadium van Gods werk af te maken. Daarvóór wist Hij dat Zelf niet eens omdat het werk dat door God werd gedaan niet bovennatuurlijk was. Toen Hij een bijeenkomst bijwoonde in de synagoge toen Hij twaalf was, ging Maria Hem zoeken en zei Hij slechts een zin, op dezelfde manier als enig ander kind: "Moeder! Weet je niet dat ik de wil van mijn Vader boven alles moet stellen?" Natuurlijk, kon Jezus, omdat Hij ontvangen was door de Heilige Geest, niet op een of andere manier bijzonder zijn? Zijn bijzonderheid betekende echter niet dat Hij bovennatuurlijk was, maar alleen dat Hij God meer liefhad dan enig ander jong kind. Hoewel Hij eruitzag als een mens, was Zijn essentie wel

bijzonder en verschillend van anderen. Maar het was pas na Zijn doop dat Hij echt de Heilige Geest in zich voelde werken, dat Hij voelde dat Hij God Zelf was. Pas toen Hij 33 jaar oud was, realiseerde Hij zich werkelijk dat de Heilige Geest van plan was om het werk van de kruisiging door Hem te vervullen. Toen Hij 32 was, had Hij enkele waarheden leren kennen, zoals geschreven in het evangelie volgens Matteüs: “‘U bent de Messias, de Zoon van de levende God’, antwoordde Simon Petrus. [...] Vanaf die tijd begon Jezus zijn leerlingen duidelijk te maken dat hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten lijden door toedoen van de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden, en dat hij gedood zou worden, maar op de derde dag uit de dood zou worden opgewekt.” Hij wist niet van tevoren welk werk Hij moest gaan doen, maar vanaf een bepaald moment. Hij wist het niet ten volle vanaf het moment dat Hij geboren werd; de Heilige Geest werkte geleidelijk in Hem en het werk was een proces. Als Hij vanaf het allereerste begin zou hebben geweten dat Hij God was en Christus en de vleesgeworden Mensenzoon, dat Hij het werk van de kruisiging zou moeten volbrengen, waarom deed Hij dat werk dan niet eerder? Waarom voelde Jezus zich pas nadat Hij Zijn leerlingen had verteld over Zijn dienstwerk verdrietig en bad Hij er vurig om? Waarom opende Johannes de weg voor Hem en doopte hij Hem voordat Hij vele dingen begreep die Hij nog niet had begrepen? Wat dit bewijst is dat dit het werk was van God die vleesgeworden is en dat er daarom een proces nodig was voor Hem om dit te begrijpen en te volbrengen, want Hij was de vleesgeworden God, wiens werk anders was dan het werk dat rechtstreeks door de Geest werd gedaan.

Elke stap van Gods werk volgt één en dezelfde stroom. Daarom wordt in Gods managementplan van zesduizend jaar elke stap direct gevolgd door de

volgende, vanaf de grondvesting der aarde tot op de dag van vandaag. Als er niemand was geweest om de weg te bereiden, zou er ook niemand achteraan hebben kunnen komen, want er zijn mensen die er achteraan komen en er zijn mensen die de weg bereiden. Op die manier is het werk doorgegeven, stap voor stap. Één stap volgt op de vorige en zonder iemand om de weg te openen, zou het onmogelijk zijn om het werk te beginnen en zou God geen middelen hebben om Zijn werk verder te brengen. Geen stap gaat tegen een andere in en elke stap volgt op de vorige in volgorde om zo een stroom te vormen; dit wordt allemaal gedaan door dezelfde Geest. Maar ongeacht of iemand de weg opent of doorgaat met het werk van een ander, bepaalt dit niet hun identiteit. Is dat niet juist? Johannes opende de weg en Jezus ging door met zijn werk. Bewijst dat dus dat de identiteit van Jezus lager is dan die van Johannes? Jehova voerde Zijn werk uit vóór Jezus, kun je daarom zeggen dat Jehova groter is dan Jezus? Of ze de weg bereidden of met het werk van anderen door gingen is niet belangrijk; wat het meest belangrijk is, is de aard van hun werk en de identiteit die het representeert. Is dat niet juist? Omdat God wilde werken onder de mensen, moest Hij iemand doen opstaan die het werk kon doen van het bereiden van de weg. Toen Johannes net begon aan zijn prediking, zei hij: “Maak de weg van de Heer gereed, maak recht zijn paden.” “Kom tot inkeer, want het koninkrijk van de hemel is nabij.” Zo sprak hij vanaf het allereerste begin en waarom kon hij deze woorden zeggen? Wat de volgorde betreft waarin deze woorden zijn gezegd, was het Johannes die als eerste de goede boodschap bracht van het koninkrijk van de hemel en Jezus die daar later over sprak. Volgens de opvattingen van mensen was het Johannes die het nieuwe pad opende en was Johannes natuurlijk groter dan Jezus. Maar Johannes zei niet dat hij de Christus

was en God getuigde niet van hem als de geliefde Zoon van God, maar gebruikte hem slechts om de weg te openen en de weg te bereiden voor de Heer. Hij bereidde de weg voor Jezus, maar kon niet werken in naam van Jezus. Al het werk van de mensen wordt ook in stand gehouden door de Heilige Geest.

In het tijdperk van het Oude Testament was het Jehova die de weg wees en het werk van Jehova representeerde het hele tijdperk van het Oude Testament en al het werk dat in Israël is gedaan. Mozes deed niet meer dan dit werk op aarde te steunen en zijn inspanningen gelden als medewerking verleend door mensen. In die tijd was het Jehova die sprak en Mozes opriep en Hij liet Mozes opstaan uit het volk van Israël en liet hem het volk de wildernis in leiden en op weg naar Kanaän. Dit was niet het werk van Mozes zelf, maar het werk dat persoonlijk geleid werd door Jehova. Mozes kan dus niet God genoemd worden. Mozes heeft ook de wet gegeven, maar deze wet is persoonlijk uitgevaardigd door Jehova. Het was gewoon zo, dat Hij Mozes deze heeft laten uitspreken. Jezus gaf ook geboden en schafte de wet van het Oude Testament af en gaf geboden voor het nieuwe tijdperk. Waarom is Jezus God Zelf? Omdat dit niet dezelfde dingen zijn. In die tijd representeerde het werk dat door Mozes werd gedaan niet dat tijdperk en opende het ook niet een nieuwe weg. Hij was iemand die vooruit was gestuurd door Jehova en slechts iemand die werd gebruikt door God. Toen Jezus kwam, had Johannes het werk van het bereiden van de weg al gedaan en was begonnen met het verspreiden van het evangelie van het koninkrijk van de hemel (de Heilige Geest was hiermee begonnen). Toen Jezus kwam, deed Hij meteen Zijn eigen werk, maar er was een groot verschil tussen Zijn werk en het werk van Mozes. Jesaja heeft ook vele profetieën uitgesproken, maar waarom was hij niet God Zelf? Jezus heeft niet zo veel profetieën

uitgesproken, maar waarom was Hij God Zelf? Niemand durfde te zeggen dat het werk van Jezus in die tijd allemaal afkomstig was van de Heilige Geest, noch durfden ze te zeggen dat het allemaal door de wil van de mens was, of dat het helemaal het werk van God Zelf was. De mens had niet de middelen om deze dingen te analyseren. Het kan gezegd worden dat Jesaja zulk werk deed en zulke profetieën sprak en dat die allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest. Ze waren niet rechtstreeks afkomstig van Jesaja zelf, maar waren openbaringen van Jehova. Jezus heeft niet een grote hoeveelheid werk gedaan, niet veel woorden gezegd en niet veel profetieën uitgesproken. Voor de mensen leek Zijn prediking niet bijzonder verheven en toch was Hij God Zelf en dat is onverklaarbaar voor mensen. Niemand heeft ooit geloofd in Johannes of Jesaja of David, noch heeft iemand hen ooit God genoemd, of David de God, of Johannes de God. Niemand heeft ooit zo gesproken en alleen Jezus is ooit Christus genoemd. Deze classificatie is gemaakt volgens het getuigenis van God, het werk dat Hij op zich nam en de bediening dat Hij vervulde. Wat de grote mannen van de Bijbel betreft – Abraham, David, Jozua, Daniël, Jesaja, Johannes en Jezus – kun je aan het werk dat ze deden aflezen wie God Zelf is en welke mensen profeten zijn en wie apostelen. Wie gebruikt werd door God en wie God Zelf was, wordt onderscheiden en bepaald door de aard en het soort van werk dat ze deden. Als je niet in staat bent om het verschil te zien, bewijst dat dat je niet weet wat het betekent om in God te geloven. Jezus is God omdat Hij zo veel woorden sprak en zo veel werk deed, vooral in het laten zien van de vele wonderen. Op dezelfde manier deed ook Johannes veel werk en sprak veel woorden, net als Mozes. Waarom werden zij niet God genoemd? Adam werd rechtstreeks geschapen door God. Waarom werd hij niet God genoemd, in plaats

van slechts een schepsel? Als iemand tegen je zegt: "Vandaag heeft God zo veel werk gedaan en zo veel woorden gesproken; Hij is God Zelf. Daarom, omdat Mozes zo veel woorden heeft gesproken, moet hij ook God Zelf zijn!", dan zou je op jouw beurt moeten vragen: "Waarom getuigde God in die tijd van Jezus en niet Johannes, als God Zelf? Kwam Johannes niet vóór Jezus? Wat was groter, het werk van Johannes of dat van Jezus? Voor mensen lijkt het alsof Johannes' werk groter was dan Jezus', maar waarom getuigde de Heilige Geest van Jezus en niet van Johannes?" Hetzelfde gebeurt vandaag! In het begin, toen Mozes het volk van Israël leidde, sprak Jehova tot hem vanuit de wolken. Mozes sprak niet rechtstreeks met Hem, maar werd wel rechtstreeks geleid door Jehova. Dat was het werk van het Israël van het Oude Testament. In Mozes was niet de Geest of Gods wezen. Hij kon dat werk niet doen en daarom is er een groot verschil tussen het werk dat door hem is gedaan en door Jezus. Dat is omdat het werk dat zij deden verschillend is! Of iemand wordt gebruikt door God of een profeet is, of een apostel of God Zelf, kan onderscheiden worden door de aard van zijn werk en dat zal een einde maken aan je twijfel. In de Bijbel staat geschreven dat alleen het Lam de zeven zegels kan openen. De eeuwen door zijn er veel verklaarders van de schriften geweest onder die grote figuren, kun je daarom zeggen dat zij allemaal het Lam waren? Kun je zeggen dat hun verklaringen allemaal afkomstig waren van God? Zij zijn slechts verklaarders; ze hebben niet de identiteit van het Lam. Hoe zouden zij waardig kunnen zijn de zeven zegels te openen? Het is waar dat "alleen het Lam de zeven zegels kan openen", maar Hij komt niet alleen om de zeven zegels te openen. Er is geen noodzaak voor dit werk, het gebeurt terloops. Hij is volkomen duidelijk over Zijn eigen werk. Is het nodig dat Hij zo veel tijd besteedt aan het uitleggen van de Schriften? Moet 'het

tijdperk waarin het Lam de Schriften uitlegt' toegevoegd worden aan het werk van zesduizend jaar? Hij komt om nieuw werk te doen, maar Hij geeft ook enkele openbaringen over het werk van voorbije tijden en laat mensen zo de waarheid over zesduizend jaar werk begrijpen. Het is niet nodig om al te veel passages van de Bijbel te verklaren; waar het om gaat is het werk van vandaag, dat is belangrijk. Je moet weten dat God niet speciaal is gekomen om de zeven zegels te verbreken, maar om het werk van de redding te doen.

Je weet alleen dat Jezus zal nederdalen tijdens de laatste dagen, maar hoe precies zal Hij nederdalen? Kan een zondaar zoals jullie, die net is verlost en niet is veranderd of vervolmaakt door God, naar Gods hart zijn? Voor jou geldt dat jij, die nog steeds je oude zelf bent, inderdaad gered bent door Jezus en dat je niet beschouwd wordt als een zondaar vanwege de redding door God, maar dat bewijst niet dat je niet zondig bent en niet onzuiver bent. Hoe kun je heilig zijn als je niet veranderd bent? Van binnen ben je overladen met onzuiverheid, zelfzuchtig en verachtelijk, maar toch wil je nederdalen met Jezus – dan zou je wel boffen! Je hebt een stap overgeslagen in je geloof in God: je bent alleen nog maar verlost, maar je bent nog niet veranderd. Om naar Gods hart te zijn, moet God persoonlijk het werk verrichten, dat inhoudt dat Hij je verandert en zuivert. Anders zul jij, die alleen verlost is, geen heiligheid kunnen verkrijgen. Op die manier ben je niet gekwalificeerd om te delen in de goede zegeningen van God omdat je een stap mist in Gods werk van het managen van de mens, en wel de cruciale stap van verandering en vervolmaken. Daarom ben jij, een zondaar die net is verlost, niet in staat om rechtstreeks de erfenis van God te erven.

Wie weet hoe ver jullie evangelisten, predikers, verklaarders en zogenaamde vooraanstaande spirituele mensen zouden gaan zonder het begin van dit nieuwe stadium van het werk! Zonder het begin van dit nieuwe stadium van het werk is dat waar jullie over praten achterhaald! Het is opstijgen naar de troon of voorbereiden om een koning te worden; jezelf ontkennen of je lichaam beteugelen; geduldig zijn of overal lessen van leren; nederigheid of liefde. Is dit niet altijd hetzelfde liedje? Dit is niets anders dan een andere naam geven aan hetzelfde ding! Je hoofd bedekken en het brood breken, of handen opleggen en bidden, en de zieken genezen en demonen uitdrijven. Kan er ook nieuw werk zijn? Kan er zicht zijn op ontwikkeling? Als je doorgaat om op deze manier te leiden, zul je blindelings de leer volgen of aan gewoontes vasthouden. Jullie geloven dat jullie werk zo verheven is, maar weten jullie niet dat het allemaal voorbij is en door die 'oude mannen' uit voorbije tijden is onderwezen? Is alles wat jullie zeggen en doen niet de laatste woorden van die oude mannen? Is het niet de opdracht van die oude mannen voordat ze stierven? Denk je dat jullie daden die van de apostelen en profeten van voorbije generaties overtreffen en zelfs alle dingen overtreffen? Het begin van dit stadium van het werk heeft een einde gemaakt aan jullie verering van het werk van getuige Lee om te proberen koning te worden en op te klimmen naar de troon en heeft jullie arrogantie en opschepperij gestopt, zodat jullie je niet kunnen bemoeien met dit stadium van het werk. Zonder dit stadium van het werk zouden jullie nog verder wegzakken in onverlosbaarheid. Er is te veel van het oude onder jullie! Gelukkig heeft het werk van vandaag jullie teruggebracht; wie weet in welke richting jullie anders zouden zijn gegaan! Omdat God een God is die altijd nieuw is en nooit oud, waarom zoek je dan niet naar nieuwe dingen? Waarom blijf je altijd bij het oude? Daarom

is het van het grootste belang om het werk van de Heilige Geest vandaag te kennen!

Alleen de vervolmaakten kunnen een zinvol leven leiden

Het werk dat nu wordt gedaan heeft waarlijk als bedoeling dat mensen Satan, hun oude voorouder, verzaken. Alle oordelen door het woord zijn erop gericht de verdorven gezindheid van de mens aan de kaak te stellen en mensen inzicht te geven in de essentie van het leven. Al deze herhaalde oordelen dringen het hart van mensen binnen. Elk oordeel heeft directe gevolgen voor hun lot en is bedoeld om hun hart te verwonden. Zo kunnen ze dat alles loslaten en het leven leren kennen, deze vuile wereld en ook Gods wijsheid en almacht, alsmede deze door Satan verdorven mensheid. Hoe meer van dit soort tuchtiging en oordeel, hoe meer het hart van een mens gewond kan raken en hoe meer zijn geest kan ontwaken. De geest van deze uitermate verdorven en zeer grondig misleide mensen opwekken, is het doel van een dergelijk oordeel. De mens heeft geen geest, dat wil zeggen, zijn geest is lang geleden gestorven. Hij weet niet dat de Hemel er is, weet niet dat er een God is en al helemaal niet dat hij worstelt in de afgrond van de dood. Hoe kan hij ooit weten dat hij in deze goddeloze hel op aarde leeft? Hoe kan hij ooit weten dat zijn ranzige lijk door Satans verdorvenheid in het Hades van de dood is gevallen? Hoe kan hij ooit weten dat alles op aarde al lang onherstelbaar is verwoest door de mensheid? En hoe kan hij ooit weten dat de Schepper nu op aarde is gekomen en op zoek is naar een groep verdorven mensen die Hij kan redden? Zelfs nadat een mens elke

mogelijke loutering en elk oordeel heeft ondergaan, raakt zijn afgestompte bewustzijn nauwelijks geprikkeld en reageert het amper. De mensheid is zo gedegenerereerd! Hoewel een dergelijk oordeel als de striemende hagel uit de lucht is, is het de mens tot grote zegen. Zonder dit oordeel van mensen zou er geen resultaat zijn. Het zou dan volstrekt onmogelijk zijn om mensen uit de afgrond van ellende te redden. Zonder dit werk zou het voor mensen heel moeilijk zijn om aan Hades te ontsnappen. Hun hart is immers lang geleden gestorven en hun geest lang geleden door Satan onder de voet gelopen. Jullie zijn tot in de grootste dieptes van degeneratie gezonken. Om gered te worden, moeten jullie onverdroten worden aangesproken en onverdroten worden geoordeeld en pas dan zal dat ijsskoude hart van jullie wakker worden.

Jullie vlees, jullie buitensporige verlangens, jullie hebzucht en jullie lust zijn te diep geworteld. Jullie harten worden zo constant door die dingen beheerst, dat jullie geen schijn van kans hebben om het juk van die feodale en verdorven gedachten af te schudden. Jullie smachten er niet naar om jullie huidige situatie te veranderen of de invloed van duisternis te ontvluchten. Jullie zijn gewoon gebonden door die dingen. Zelfs als jullie weten dat een dergelijk leven te pijnlijk is en een dergelijke wereld te duister, heeft werkelijk niemand van jullie de moed om zo'n leven te veranderen. Jullie willen alleen ontsnappen aan dit soort echt leven, jullie zielen aan het vagevuur onttrekken en in een vredige, gelukkige, hemelse omgeving vertoeven. Jullie zijn niet bereid om moeilijkheden te doorstaan om jullie huidige leven te veranderen. Evenmin zijn jullie bereid om in dit oordeel en deze tuchtiging te zoeken naar het leven dat jullie zouden moeten binnengaan. Liever koesteren jullie volkomen onrealistische dromen over die prachtige wereld voorbij het vlees. Het leven waar jullie naar verlangen, kan

moeiteloos worden verkregen zonder enige pijn te verduren. Dat is volslagen onrealistisch! Want jullie hopen niet op een zinvol leven en op het verkrijgen van de waarheid in de loop van dat leven, oftewel jullie hopen niet voor de waarheid te leven en te staan voor gerechtigheid. Dat beschouwen jullie niet als een stralend, flitsend leven. In jullie ogen zou het beleven van een dergelijk leven als een onrechtvaardigheid aanvoelen! Met een dergelijk leven zouden jullie jezelf in jullie ogen echt tekortdoen! Ook al accepteren jullie deze tuchting nu, jullie streven niet naar de waarheid en proberen niet heden naar de waarheid te leven, maar willen later een gelukkig leven voorbij het vlees. Jullie zoeken niet naar de waarheid, staan niet pal voor de waarheid en leven al helemaal niet voor de waarheid. Jullie streven vandaag niet naar intreding, maar in plaats daarvan denken steeds aan “die ene dag” waarbij jullie naar de blauwe lucht kijken, bittere tranen vergieten en verwachten dat jullie op een dag in de hemel worden opgenomen. Weten jullie niet dat dergelijke gedachten alleen al van weinig realiteitszin getuigen? Jullie blijven maar denken dat de Heiland, die oneindig mild en barmhartig is, je ongetwijfeld op een dag tot Hem zal komen nemen, jij die moeilijkheden en leed in deze wereld hebt ondervonden, en dat Hij jou, een onderdrukt slachtoffer, ongetwijfeld zal wreken. Ben je niet vol zonde? Ben je de enige die in deze wereld heeft geleden? Je bent zelf onder het domein van Satan gekomen en hebt geleden. Moet God je echt nog steeds wreken? Zij die niet aan Gods eisen kunnen voldoen – zijn zij niet allemaal Gods vijanden? Zij die niet in de vleesgeworden God geloven – zijn zij niet de antichrist? Wat heb je aan je goede daden? Kunnen die de plaats innemen van een hart dat God aanbidt? Je kunt Gods zegen niet verkrijgen door simpelweg een paar goede daden te verrichten. God zal ook niet het onrecht tegen jou wreken alleen maar omdat je

slachtoffer en onderdrukt bent geweest. Zij die in God geloven en God desondanks niet kennen, maar die wel goede daden verrichten – worden zij ook niet allemaal getuchtigd? In God geloven is het enige wat je doet, je wilt alleen dat God het onrecht tegen jou rechtzet en wreekt. Je wilt ook dat God je een ontsnappingsroute uit je ellende biedt. Maar je weigert aandacht te schenken aan de waarheid. Je dorst er ook niet naar om naar de waarheid te leven, laat staan dat je in staat zou zijn om aan dit zware, ledige leven te ontsnappen. Nee, je leidt je leven in het vlees en je zondige leven, terwijl je verwachtingsvol naar God opziet om je grieven recht te zetten en de mist van je bestaan op te helderen. Hoe is dat mogelijk? Als je de waarheid bezit, kun je God volgen. Als je aan naleving doet, kun je een manifestatie van Gods woord zijn. Als je het leven hebt, kun je Gods zegen genieten. Zij die de waarheid bezitten, kunnen Gods zegen genieten. God zal zaken zeker rechtzetten voor degenen die Hem met heel hun hart liefhebben en daarnaast tegenspoed en lijden doorstaan. Dat geldt niet voor mensen die alleen zichzelf liefhebben en ten prooi zijn gevallen aan de misleidingen van Satan. Hoe kan er goedheid zijn in mensen die de waarheid niet liefhebben? Hoe kan iemand rechtvaardig zijn die alleen het vlees liefheeft? Zijn rechtvaardigheid en goedheid niet verbonden met de waarheid? Zijn ze niet voorbehouden aan hen die God met heel hun hart liefhebben? Zij die de waarheid niet liefhebben en slechts een ranzig lijk zijn – zijn zij niet allen kwaadaardig? Wie niet naar de waarheid kunnen leven – zijn zij niet allemaal vijanden van de waarheid? Hoe zit dat met jullie?

Als je aan deze invloeden van duisternis kunt ontsnappen en van deze onreine dingen afstand kunt doen, als je heilig kunt worden, dan betekent dit dat je de waarheid bezit. Het is niet dat je natuur verandert, maar alleen dat je in

staat bent de waarheid in praktijk te brengen en het vlees te verzaken. Dit is wat zij hebben die gereinigd zijn. Het overwinningswerk is bovenal bedoeld om de mensheid te reinigen zodat de mens de waarheid kan bezitten, want de mens begrijpt nu te weinig waarheid! Overwinningswerk op deze mensen verrichten, is van het grootste belang. Jullie zijn allemaal onder de invloed van duisternis gevallen en zwaar beschadigd. Het doel van dit werk is dan ook om jullie de menselijke aard te leren kennen en daardoor naar de waarheid te laten leven. Alle geschapen wezens zouden hun vervolmaking moeten accepteren. Als het werk in dit stadium alleen de vervolmaking van mensen betreft, zou het in Engeland, Amerika of Israël kunnen plaatsvinden. Het zou dan op mensen uit om het even welk land kunnen worden toegepast. Maar het overwinningswerk is selectief. De eerste stap ervan is op de korte termijn gericht. Daarbij wordt Satan vernederd en het hele universum overwonnen. Dit is het aanvankelijke overwinningswerk. Je kunt zeggen dat elk schepsel dat in God gelooft, vervolmaakt kan worden. Vervolmaakt worden is immers iets dat men alleen na een verandering op de lange termijn kan bereiken. Maar overwonnen worden is anders. Het voorbeeld en model die overwonnen moet worden, moet het verst zijn achtergebleven, in de diepste duisternis leven, ook het meest laaghartig zijn, totaal niet bereid zijn God aan te nemen en God uiterst ongehoorzaam zijn. Een dergelijke persoon kan ervan getuigen dat hij overwonnen is. Het hoofddoel van het overwinningswerk is Satan verslaan. Het hoofddoel om mensen te vervolmaken, aan de andere kant, is mensen te winnen. Het is mensen in staat stellen om te getuigen nadat ze zijn overwonnen dat dit overwinningswerk hier is geplaatst, op mensen zoals jullie. Het doel is mensen te laten getuigen nadat ze zijn overwonnen. Deze overwonnen mensen zullen worden gebruikt om het doel

te bereiken, namelijk Satan vernederen. Wat is dan de voornaamste methode om te overwinnen? Tuchtigingen, oordelen, vervloekingen en openbaringen – de rechtvaardige gezindheid gebruiken om mensen te overwinnen zodat ze helemaal overtuigd raken, vanwege Gods rechtvaardige gezindheid. De realiteit en het gezag van het woord gebruiken om mensen te overwinnen en hen volledig te overtuigen – dat is wat het betekent om overwonnen te worden. Zij die zijn vervolmaakt, weten niet alleen gehoorzaamheid te bereiken nadat ze zijn overwonnen, maar zijn ook in staat om kennis van het werk des oordeels te verkrijgen, hun gezindheid te veranderen en God te kennen. Zij ervaren het pad van God liefhebben en zijn vervuld met de waarheid. Zij weten hoe ze Gods werk moeten ervaren, zijn in staat om voor God te lijden en hebben hun eigen wil. De vervolmaakt zijn degenen die werkelijk begrip van de waarheid hebben omdat zij Gods woord hebben ervaren. De overwonnenen zijn degenen die de waarheid kennen maar de echte betekenis van de waarheid niet hebben aanvaard. Nadat ze overwonnen zijn, gehoorzamen ze, maar hun gehoorzaamheid komt volledig voort uit het oordeel dat ze hebben ontvangen. Zij hebben geen enkel begrip van de echte betekenis van vele waarheden. Zij erkennen de waarheid met hun mond, maar zijn de waarheid niet binnengegaan. Zij begrijpen de waarheid, maar hebben de waarheid niet ervaren. Het werk dat wordt verricht op degenen die vervolmaakt worden, omvat tuchtigingen en oordelen, naast het verschaffen van leven. Iemand die eraan hecht om de waarheid binnen te gaan, is iemand die vervolmaakt kan worden. Het verschil tussen degenen die vervolmaakt kunnen worden en de overwonnenen, ligt in de vraag of ze de waarheid kunnen binnengaan. Zij die de waarheid begrijpen, de waarheid zijn binnengegaan en naar de waarheid leven, zijn de vervolmaakt. Zij die de waarheid niet begrijpen,

gaan de waarheid niet binnen; dat wil zeggen, zij die niet naar de waarheid leven, zijn mensen die niet vervolmaakt kunnen worden. Als zulke mensen nu in staat zijn om volledig te gehoorzamen, dan zijn ze overwonnen. Als de overwonnenen de waarheid niet zoeken – als zij de waarheid volgen maar er niet naar leven, als zij de waarheid zien en horen maar er geen waarde aan hechten om ernaar te leven – kunnen zij niet vervolmaakt worden. Zij die vervolmaakt kunnen worden, beoefenen de waarheid overeenkomstig het pad van volmaaktheid, dat wil zeggen, zij beoefenen de waarheid op basis van het pad van volmaaktheid. Zij vervullen daardoor Gods wil en worden vervolmaakt. Iemand die tot het eind volhardt voordat het overwinningswerk eindigt, is een overwonnenene, maar je kunt niet zeggen dat hij een vervolmaakte is. De vervolmaakte verwijst naar hen die in staat zijn om, nadat het overwinningswerk eindigt, naar de waarheid te streven en door God te worden gewonnen. Het verwijst naar degenen die, nadat het overwinningswerk eindigt, standvastig blijven in moeilijkheden en naar de waarheid leven. De verschillen in de werkzame stappen en de mate waarin men de waarheid begrijpt en binnengaat, onderscheiden overwonnen zijn van vervolmaakt zijn. Allen die zich niet op het pad naar volmaaktheid hebben begeven, dat wil zeggen zij die de waarheid niet bezitten, zullen uiteindelijk alsnog worden geëlimineerd. Alleen zij die de waarheid bezitten en naar de waarheid leven, kunnen volledig door God worden gewonnen. Dat wil zeggen, zij die naar Petrus' beeld leven, zijn de vervolmaakten, terwijl alle anderen de overwonnenen zijn. Het werk dat wordt verricht op allen die worden overwonnen, bestaat eenvoudigweg uit het uitspreken van vervloekingen, tuchtigingen en uitingen van toorn. Zij ontvangen simpelweg rechtvaardigheid en vervloekingen. Op zo iemand inwerken is botweg openbaren – de verdorven gezindheid in hem

openbaren, zodat hij deze zelf herkent en volledig overtuigd raakt. Zodra de mens volkomen gehoorzaam wordt, eindigt het overwinningswerk. Ook al proberen de meeste mensen nog steeds de waarheid niet te begrijpen, het overwinningswerk zal dan beëindigd zijn.

Er zijn voorwaarden om aan te voldoen als je vervolmaakt wilt worden. Dankzij je vastberadenheid, je doorzettingsvermogen, je geweten en je streven zul je in staat zijn om het leven te ervaren en Gods wil te vervullen. Dat is je intrede en daarmee voldoe je aan de vereisten op het pad naar volmaaktheid. Het werk van vervolmaking kan op alle mensen worden toegepast. Ieder die God zoekt, kan vervolmaakt worden en heeft de kans en kwalificaties om vervolmaakt te worden. Er geldt in dit opzicht geen vaste regel. Of iemand kan worden vervolmaakt, hangt vooral af van waar hij naar streeft. Mensen die de waarheid liefhebben en in staat zijn om naar de waarheid te leven, kunnen zeker worden vervolmaakt. Mensen die de waarheid niet liefhebben worden niet door God geprezen; zij leiden niet een leven dat God vereist en ze kunnen niet worden vervolmaakt. Het werk van vervolmaking is alleen bedoeld om mensen door God te laten winnen, niet een stap in het bestrijden van Satan. Het overwinningswerk is alleen bedoeld om Satan te bestrijden, oftewel het overwinnen van de mens dient om Satan te verslaan. Dit laatste is het belangrijkste werk, het nieuwste werk dat in alle tijden nooit is gedaan. Je zou kunnen zeggen dat het doel van dit stadium van het werk vooral is alle mensen te overwinnen om Satan zo te verslaan. Het werk om mensen te vervolmaken, is geen nieuw werk. Al het werk in de periode waarin God in het vlees werkzaam is, heeft als voornaamste doel mensen te overwinnen. Dit is als in het Tijdperk van Genade. De verlossing van de gehele mensheid door de kruisiging was het voornaamste werk. "Mensen

door God laten winnen” was aanvullend op het werk in het vlees en gebeurde pas na de kruisiging. Toen Jezus kwam en Zijn werk deed, was Zijn hoofddoel om met Zijn kruisiging over de banden van de dood en Hades te zegevieren, om over Satans invloed te zegevieren, oftewel om Satan te verslaan. Petrus begaf zich pas na de kruisiging van Jezus stap voor stap op het pad naar volmaaktheid. Hij bevond zich uiteraard onder hen die Jezus volgden toen Jezus Zijn werk deed, maar hij werd in die tijd niet vervolmaakt. Petrus kreeg pas nadat Jezus Zijn werk had volbracht steeds meer begrip van de waarheid en werd toen vervolmaakt. De vleesgeworden God komt alleen naar de aarde om een belangrijk, cruciaal stadium van het werk in een korte tijdsperiode te voltooien, niet om langdurig onder de mensen op aarde te leven en hen doelbewust te vervolmaken. Dat werk doet hij niet. Hij wacht niet tot de tijd wanneer de mens volkomen vervolmaakt is om zijn werk te voltooien. Dat is niet het doel en de betekenis van Zijn vleeswording. Hij komt alleen voor het kortstondige werk om de mensheid te redden, niet voor het werk op de zeer lange termijn om de mensheid te vervolmaken. Het werk om de mensheid te redden, is representatief. Het kan een nieuw tijdperk inluiden en in korte tijd worden voltooid. Maar de mensheid vervolmaken, vereist dat de mens op een bepaald niveau komt. Dat werk vergt veel tijd en moet door de Geest van God worden gedaan. Het vindt plaats op het fundament van de waarheid die wordt uitgesproken tijdens het werk in het vlees. Of Hij wekt ook de apostelen op om hen het herderlijke werk voor de lange termijn te laten doen, zodat Hij Zijn doel kan verwezenlijken om de mensheid te vervolmaken. De vleesgeworden God doet dit werk niet. Hij spreekt alleen over de weg van het leven zodat mensen het begrijpen. Hij geeft de mensheid alleen de waarheid en begeleidt de mensen niet voortdurend om de waarheid in praktijk

te brengen, want dat valt niet onder Zijn bediening. Hij begeleidt de mens dus niet tot deze de waarheid volledig begrijpt en de waarheid volledig verkrijgt. Zijn werk in het vlees eindigt wanneer de mens het juiste pad van geloof in God formeel betreedt, wanneer de mens zich op het juiste pad van vervolmaking begeeft. Dan heeft Hij uiteraard ook Satan geheel en al verslagen en over de wereld gezegevierd. Het maakt Hem niet uit of de mens op dat moment de waarheid is binnengegaan. Het maakt Hem ook niet uit of het leven van de mens veel of weinig voorstelt. Niets daarvan is wat Hij dient te beheren in het vlees. Niets daarvan valt onder de bediening van de vleesgeworden God. Zodra Hij Zijn beoogde werk voltooit, besluit Hij Zijn werk in het vlees. Het werk dat de vleesgeworden God dus doet, is alleen het werk dat Gods Geest niet rechtstreeks kan doen. Het is bovendien het kortstondige reddingswerk, niet het werk op de lange termijn op aarde.

Jullie kaliber opvijzelen, valt niet onder mijn werk. Ik vraag jullie dit alleen te doen omdat jullie kaliber te laag is. Dit behoort in feite niet tot het werk van vervolmaking, maar is extra werk dat op jullie wordt uitgevoerd. Het werk dat nu op jullie wordt uitgevoerd, vindt op basis van jullie behoeften plaats. Het is geïndividualiseerd, niet een pad waarop iedereen zich moet begeven die vervolmaakt wordt. Jullie kaliber is lager dan dat van degenen die in het verleden werden vervolmaakt. Daarom krijgt dit werk ten behoeve van jullie met te veel obstakels te maken. Ik doe dit extra werk onder jullie omdat de doelen van vervolmaking anders zijn. Wanneer God op aarde komt, beperkt Hij Zich in essentie tot Zijn eigen domein, en doet Zijn werk zonder zich al te veel met andere zaken te bemoeien. Hij laat Zich niet in met familiekwesties of het leven van mensen. Hij houdt Zich geenszins met dergelijke onbeduidende zaken bezig.

Die maken geen deel uit van Zijn bediening. Maar jullie kaliber is zoveel lager dan wat ik heb vereist – het lijkt er in geen velden of wegen op – dat het werk voor extreme hindernissen gesteld wordt. Bovendien moet dit werk worden verricht onder de mensen in dit land, China. Jullie zijn zo onderontwikkeld dat ik alleen maar kan eisen dat jullie je ontwikkelen. Ik heb jullie gezegd dat dit extra werk is, maar dit hebben jullie wel nodig en zal jullie vervolmaking ten goede komen. In feite hebben jullie eerst onderricht nodig, basiskennis over hoe jullie je moeten gedragen en basiskennis over het leven. Daar zou ik niet met jullie over moeten hoeven spreken. Maar aangezien jullie deze dingen niet hebben, heb ik geen andere keuze dan, nadat jullie in deze wereld geboren zijn, deze dingen geleidelijk aan bij jullie in te prenten. Ook al hebben jullie allerlei opvattingen over mij, toch vraag ik dit van jullie, eis ik dat jullie je kaliber opvijzelen. Het is niet mijn bedoeling om dit werk te komen doen, want mijn werk is alleen jullie te overwinnen, alleen jullie volledig te overtuigen door over jullie te oordelen. Ik wijs jullie daarmee op de weg van het leven die jullie behoren in te slaan. Anders gezegd: hoe ontwikkeld jullie zijn en of jullie kennis hebben van het leven zou niets met mij van doen hebben, ware het niet dat ik jullie moet overwinnen met mijn woord. Al dit werk komt er extra bij om de resultaten van het overwinningswerk te garanderen en ten behoeve van jullie vervolmaking daarna. Het is niet een stap van het overwinningswerk. Omdat jullie van een laag kaliber, lui, nalatig, dwaas, stompzinnig, gevoelloos en idioot zijn – omdat jullie uitermate abnormaal zijn – eis ik dat jullie je kaliber eerst opvijzelen. Iedereen die vervolmaakt wil worden, moet aan bepaalde criteria voldoen. Wil je vervolmaakt worden, dan moet je helder en nuchter van aard zijn, en een zinvol leven willen leiden. Ben je iemand die niet doelloos wil leven, iemand die naar de waarheid

streeft, iemand die oprecht is in alles wat hij doet en iemand van een uitzonderlijk normale menselijkheid, dan kom je in aanmerking om te worden vervolmaakt.

Dit werk onder jullie wordt uitgevoerd op basis van wat er nodig is. Na de overwinning van deze personen zal een groep mensen vervolmaakt worden. Veel werk nu dient dan ook ter voorbereiding op het doel om jullie te vervolmaken, want velen die hongeren naar de waarheid kunnen vervolmaakt worden. Als het overwinningswerk op jullie zou worden uitgevoerd en er vervolgens verder geen werk zou worden verricht, zou het dan niet zo zijn, dat sommigen die naar de waarheid smachten die niet zouden verkrijgen? Het huidige werk beoogt een pad te banen om mensen later te kunnen vervolmaken. Hoewel ik mij alleen met het overwinningswerk bezighoudt, dient nochtans de weg van het leven waarover ik spreek ter voorbereiding op de latere vervolmaking van mensen. Het werk na overwinning richt zich op de vervolmaking van mensen. Het overwinningswerk legt dus een fundament voor de vervolmaking. De mens kan alleen worden vervolmaakt na overwonnen te zijn. De voornaamste taak nu is overwinnen. Later worden zij die streven en verlangen naar de waarheid, vervolmaakt. Vervolmaakt worden, behelst onder meer de volgende positieve aspecten van intreding: heeft je hart God lief? Hoe diep was je ervaring terwijl je dit pad bewandelde? Hoe zuiver is je liefde voor God? Hoe nauwgezet breng je de waarheid in praktijk? Wil je vervolmaakt worden, dan heb je een basiskennis van alle menselijke aspecten nodig. Dit is een minimale vereiste. Allen die niet kunnen worden vervolmaakt nadat ze zijn overwonnen, worden gebruiksvoorwerpen en worden uiteindelijk alsnog in de poel van vuur en zwavel geworpen. Ze vallen alsnog in de bodemloze afgrond omdat hun gezindheid niet is veranderd en ze nog steeds tot Satan behoren. Als

iemand niet voor vervolmaking in aanmerking komt, is hij nutteloos. Hij is dan als niets, een stuk gereedschap, iets wat de vuurproef niet kan doorstaan! Hoe groot is je liefde voor God op dit moment? Hoezeer ben je jezelf beu? In hoeverre ken je Satan echt? Is jullie vastberadenheid verankerd? Is jullie leven onder de mensen goed geregeld? Is jullie leven veranderd? Leiden jullie een nieuw leven? Is jullie kijk op het leven veranderd? Zijn deze dingen niet veranderd, dan kun je niet vervolmaakt worden, ook al houd je stand. Je bent dan alleen overwonnen. Op het moment dat je beproefd wordt, heb je de waarheid niet, is je menselijkheid abnormaal, en ben je zo laag als een wildeman. Je bent alleen overwonnen, alleen iemand die door mij is overwonnen. Net zoals een ezel, na het voelen van de zweep van zijn meester, bang is om uit de band te springen wanneer hij de meester ziet, ben jij als deze getemde ezel. Als iemand die positieve aspecten mist en in plaats daarvan passief en angstig is, bang en terughoudend in alles, niet in staat om wat dan ook duidelijk te onderscheiden, de waarheid niet kan aanvaarden, nog steeds zonder oefenpad is, en bovenal: geen hart heeft dat God liefheeft – als iemand niet weet hoe hij God moet liefhebben, hoe hij een zinvol leven moet leiden of hoe hij echt iemand kan zijn – hoe kan zo iemand dan van God getuigen? Hieruit blijkt dat je leven weinig waarde heeft en je niet meer dan een getemde ezel bent. Je bent overwonnen, maar dat betekent alleen dat je de grote rode draak hebt afgezworen en weigert om je aan zijn domein te onderwerpen. Het betekent dat je gelooft dat er een God is, alle plannen van God wilt gehoorzamen en geen klachten hebt. Maar ben je in staat in de positieve aspecten Gods woord na te leven en God te manifesteren? Als je daar geenszins over beschikt, wil dat zeggen dat je niet gewonnen bent door God en dat je niet meer dan een getemde ezel bent. Er is

niets begerenswaardig in je en de Heilige Geest werkt niet in je. Je menselijkheid schiet erg tekort en God kan je onmogelijk gebruiken. Je moet door God worden goedgekeurd en honderd keer beter zijn dan de ongelovige dieren en dan de levende doden. Alleen wie dat niveau bereikt, komt in aanmerking om vervolmaakt te worden. Alleen iemand die menselijk is en een geweten heeft, is geschikt om door God te worden gebruikt. Alleen wanneer jullie vervolmaakt zijn, kunnen jullie als mens worden beschouwd. Alleen de vervolmaakten leiden een zinvol leven. Alleen zulke mensen kunnen nog krachtiger van God getuigen.

Jullie moeten de zegeningen van status opzijzetten en Gods wil begrijpen om de mens heil te brengen

Het is voor de mens niet mogelijk dat de nakomelingen van Moab vervolmaakt worden en ze komen daarvoor ook niet in aanmerking. De zonen van David, daarentegen, hebben zeker hoop en zijn zeker in staat om vervolmaakt te worden. Tenzij iemand een nakomeling van Moab is, dan kan hij niet vervolmaakt worden. Zelfs vandaag kennen jullie nog steeds niet het belang van het werk dat onder jullie wordt gedaan. Tot aan deze huidige fase toe houden jullie in jullie hart nog steeds vast aan jullie toekomstverwachtingen en willen jullie er eigenlijk geen afstand van doen. Het kan niemand iets schelen waarom God jullie – de meest onwaardige groep – vandaag juist gekozen heeft om onder te werken, dus wordt dit werk verkeerd gedaan? Wordt dit werk even over het hoofd gezien? Waarom is God precies neergedaald om in jullie midden te werken, terwijl Hij al heel lang weet dat jullie de zonen van Moab zijn? Staan

jullie hier nooit bij stil? Staat God hier nooit bij stil wanneer Hij Zijn werk doet? Gedraagt Hij Zich onbezonnen? Wist Hij niet meteen vanaf het begin dat jullie de nakomelingen van Moab zijn? Weten jullie niet bij deze dingen stil te staan? Waar zijn jullie opvattingen gebleven? Is dat gezonde denken van jullie verstoord geraakt? Waar zijn jullie slimheid en wijsheid gebleven? Is het dat jullie zo'n grootmoedige houding hebben dat jullie geen acht slaan op zoiets kleins? Jullie geesten zijn heel gevoelig voor zaken zoals jullie toekomstverwachtingen en jullie eigen lot, maar voor de rest zijn ze gevoelloos, afgestompt en uitermate onwetend. Waar geloven jullie in vredesnaam in? Jullie toekomstverwachtingen? Of God? Geloof je niet alleen in je goede bestemming? Alleen in je toekomstverwachtingen? Hoeveel van de weg van het leven begrijp je nu? Hoeveel heb je bereikt? Denk je dat het werk dat nu wordt gedaan onder de nakomelingen van Moab wordt gedaan om jullie te vernederen? Wordt het met opzet gedaan om jullie nare kant bloot te leggen? Wordt het met opzet gedaan om jullie tuchtiging te laten aanvaarden en jullie vervolgens in de poel van vuur te werpen? Ik heb nooit gezegd dat jullie geen toekomst hadden en helemaal niet dat jullie vernietigd moesten worden of verderf moesten ondergaan. Heb ik zoiets openlijk verkondigd? Je zegt dat je zonder hoop bent, maar is dit niet je eigen conclusie? Is dit niet het effect van je eigen mentaliteit? Telt je eigen conclusie wel? Als ik zeg dat je niet gezegend bent, zul je zeker geruïneerd worden, en als ik zeg dat je wel gezegend bent, zul je zeker niet vernietigd worden. Ik zeg nu alleen dat je de nakomeling van Moab bent. Ik heb niet gezegd dat je vernietigd zou worden. Het is alleen zo dat de nakomelingen van Moab vervloekt zijn en één soort verdorven mensheid zijn. Er is eerder over zonde gesproken; zijn jullie niet allemaal zondig? Zijn zondaars niet allemaal verdorven door Satan? Is het

niet zo dat alle zondaars God tarten en tegen Hem in opstand komen? Worden zij die God tarten niet vervloekt? Moeten zondaars niet allemaal worden vernietigd? Wie onder degenen van vlees en bloed kunnen er in dat geval worden gered? Hoe hebben jullie tot op heden kunnen overleven? Jullie zijn negatief omdat jullie de nakomelingen van Moab zijn; worden jullie ook niet gerekend tot mensen die zondigen? Hoe hebben jullie tot op heden kunnen voortbestaan? Wanneer vervolmaking wordt genoemd, worden jullie blij. Jullie hebben gehoord dat jullie de grote verdrukking moeten ervaren en jullie denken dat dit nog gezegender is. Jullie denken dat jullie door de verdrukking een overwinnaar kunnen worden, en dat dit zelfs nog meer Gods grote zegening en Zijn grote verhoging van jullie is. Bij het noemen van Moab breekt er tumult onder jullie uit. Zowel volwassenen als kinderen voelen zich dan onnoemelijk verdrietig en jullie hart wordt gevuld met benauwdheid. Allemaal waren jullie liever niet geboren. Jullie begrijpen de betekenis niet van de reden waarom deze fase van het werk wordt gedaan onder de nakomelingen van Moab. Jullie kunnen alleen streven naar een hoge status en jullie vallen terug wanneer jullie denken dat jullie geen hoop hebben. Wanneer vervolmaking en de toekomstige bestemming worden genoemd, zijn jullie blij. Jullie geloven in God met het oog op het verkrijgen van zegeningen en de goede bestemming. Sommige mensen zijn angstig vanwege hun status. Omdat ze weinig eigenwaarde hebben, en een lage status, willen ze er niet naar streven om vervolmaakt te worden. God sprak eerst over vervolmaking, daarna noemde Hij Moabs nakomelingen, zodat mensen het pad van vervolmaking tenietdeden dat eerder was vermeld. Dit komt omdat jullie de betekenis van dit werk nooit hebben gekend en de betekenis ervan jullie ook niet interesseert. Jullie zijn te klein van gestalte en jullie kunnen zelfs niet de

geringste verstoring verdragen. Wanneer jullie zien dat jullie eigen status te laag is, krijgen jullie een negatief gevoel en hebben jullie geen geloof om te blijven zoeken. Mensen beschouwen het bereiken van genade en het genieten van vrede gewoon als symbolen van geloof in God, en het streven naar zegeningen als de basis voor geloof in God. Maar heel weinig mensen streven ernaar om God te kennen of streven naar een verandering in hun gezindheid. Het geloof in God van mensen is erop gericht om een geschikte bestemming en alle genade onder de zon van God te ontvangen, om God hun dienaar te maken, om God een vredige, vriendschappelijke relatie met hen te laten onderhouden en om nooit een conflict tussen hen te laten ontstaan. Dat wil zeggen: hun geloof in God verwacht van God de belofte om aan al hun eisen te voldoen, om alles aan ze te geven waar ze om bidden, zoals dat in de Bijbel staat: "Ik zal naar al jullie gebeden luisteren." Zij verwachten dat God over niemand oordeelt of niemand aanpakt, aangezien God altijd de vriendelijke Heiland Jezus is, die altijd en overal een goede relatie met mensen onderhoudt. Hun manier van geloven is als volgt: ze stellen gewoon schaamteloze eisen aan God en hebben daarbij het idee dat Hij die gewoon blindelings voor ze zal inwilligen, of ze nu opstandig of gehoorzaam zijn. Ze blijven gewoon voortdurend 'schulden van God innen', in de overtuiging dat Hij die, zonder Zich te verzetten, moet 'terugbetalen' en bovendien tweemaal zoveel moet betalen; ze hebben het idee dat God, of Hij nu iets van ze gekregen heeft of niet, alleen door hen gemanipuleerd kan worden en dat Hij niet eigenmachtig mensen kan orkestreren en dat Hij al helemaal niet, wanneer Hij wil en zonder hun toestemming, eigenmachtig aan mensen Zijn wijsheid en rechtvaardige gezindheid mag openbaren die vele jaren verborgen zijn gebleven. Zij belijden simpelweg hun zonden aan God in de overtuiging dat

God die gewoon zal vergeven, dat het Hem niet de keel uit gaat hangen en dat dit zo altijd maar door zal gaan. Zij vertellen God simpelweg wat Hij moet doen en Hij gehoorzaamt gewoon, want in de Bijbel staat dat God niet is gekomen om door de mens gediend te worden, maar om te dienen, en dat Hij is gekomen om dienaar van de mens te zijn. Hebben jullie niet altijd op deze manier geloofd? Wanneer jullie niets van God kunnen krijgen, willen jullie graag wegrekken. En wanneer jullie iets niet begrijpen, raken jullie erg verbitterd en gaan jullie zelfs zo ver dat jullie met allerlei krachttermen smijten. Jullie staan God simpelweg niet toe om Zijn wijsheid en wonder volledig te uiten, maar jullie willen alleen maar genieten van tijdelijk gemak en comfort. Tot nu toe spreken uit jullie houding in jullie geloof in God dezelfde oude opvattingen. Als God jullie maar een greintje grootsheid toont, worden jullie al ongelukkig; zien jullie nu precies hoe jullie gestalte is? Denk niet dat jullie allemaal trouw zijn aan God terwijl jullie oude opvattingen in feite niet zijn veranderd. Wanneer je niets overkomt, denk je dat alles voor de wind gaat en heb je God tot het uiterste lief. Maar overkomt je iets kleins, dan kom je in het dodenrijk terecht. Is dit je trouw aan God?

Als de laatste fase van het overwinningswerk in Israël zou beginnen, zou het overwinningswerk geen betekenis hebben. Het werk is van de grootste betekenis wanneer het wordt gedaan in China, wanneer het wordt gedaan onder jullie volk. Jullie zijn het minderwaardigste volk, het volk met de laagste status. Jullie zijn het volk op de laagste trede van deze maatschappij en jullie zijn degenen die God in het begin het minst erkend hebben. Jullie zijn het volk dat zich het verst van God heeft verwijderd en zijn degenen die het hardst getroffen zijn. Omdat deze fase van het werk alleen ten behoeve van overwinning is, is het dan niet uiterst geschikt jullie te kiezen om te getuigen van wat er komen gaat? Als de

eerste stap van het overwinningswerk niet onder jullie volk werd gedaan, zou het moeilijk zijn om het overwinningswerk voort te zetten dat komen gaat, want het overwinningswerk dat volgt, zal resultaten behalen op basis van het feit dat dit werk vandaag wordt gedaan. Het overwinningswerk vandaag is slechts het begin van het complete overwinningswerk. Jullie zijn de eerste lichter om te worden overwonnen, jullie vertegenwoordigen de hele mensheid die wordt overwonnen. Als er iemand is die werkelijk begrip heeft, zal hij zien dat al het werk dat God vandaag doet groots is, dat God mensen niet alleen hun eigen opstandigheid laat inzien, maar Hij ook hun status openbaart. Het doel en de betekenis van Zijn woorden zijn niet om mensen negatief te maken en evenmin om mensen te laten neervallen. Het doel is dat ze openbaring kunnen ontvangen en gered worden door Zijn woorden, het is dat de geest van de mens wordt wakker geschud door Zijn woorden. Vanaf de schepping van de wereld tot nu toe heeft de mens altijd onder Satans domein geleefd, niet wetende dat er een God is en niet gelovende dat er een God is. Dat deze mensen deel uit kunnen maken van Gods grootse heil en enorm door God kunnen worden verheven, wijst inderdaad op Gods liefde. Zij die werkelijk begrijpen, zullen allemaal zo denken. Hoe zullen de mensen zonder begrip denken? "Ach, God zegt dat we de nakomelingen van Moab zijn. Hij heeft Zelf gezegd dat we de nakomelingen van Moab zijn. Kunnen we nog steeds een goede uitkomst krijgen? Wie heeft ons de nakomelingen van Moab gemaakt? Wie heeft ervoor gezorgd dat we Hem eerder zo erg tartten? God is gekomen om ons te veroordelen; zie je niet hoe God vanaf het begin altijd over ons heeft geoordeeld? Omdat we God hebben getart, moeten we wel op deze manier worden getuchtigd." Zijn deze woorden correct? Vandaag oordeelt God over, tuchtigt en veroordeelt Hij jullie, maar weet dat je veroordeling bedoeld is

om jezelf te leren kennen. Veroordeling, vervloeking, oordeel, tuchtiging – deze zijn allemaal bedoeld om jezelf te leren kennen, zodat je gezindheid kan veranderen en zodat je bovendien je waarde mag kennen, en zien dat alle daden van God rechtvaardig zijn en in overeenstemming met Zijn gezindheid en wat er nodig is voor Zijn werk, dat Hij werkt volgens Zijn plan voor het heil van de mens, en dat Hij de rechtvaardige God is die de mens liefheeft, de mens redt, en over de mens oordeelt en hem tuchtigt. Als je alleen weet dat je een lage status hebt en dat je verdorven en ongehoorzaam bent, maar niet weet dat God Zijn heil wil openbaren door het oordeel en de tuchtiging die Hij je vandaag oplegt, dan kun je geen ervaring opdoen en ben je al helemaal niet in staat om voort te gaan. God is niet gekomen om te moorden of te vernietigen, maar om te oordelen, te vervloeken, te tuchtigen en te redden. Vóór het einde van Zijn managementplan van 6000 jaar – voordat Hij het einde van elke categorie mensen openbaart – is Gods werk op aarde ten behoeve van het heil. Het is allemaal bedoeld om degenen die Hem liefhebben volledig te vervolmaken en ze aan Zijn heerschappij te onderwerpen. Hoe God mensen ook redt, alles wordt gedaan door ze te laten breken met hun oude satanische natuur. Dat wil zeggen: Hij redt ze door ze naar het leven te laten streven. Als ze niet naar het leven streven, zullen ze geen manier hebben om Gods heil aan te nemen. Redding is het werk van God Zelf en naar het leven streven is iets wat de mens moet doen om het heil aan te nemen. In de ogen van de mens is het heil de liefde van God, en kan de liefde van God geen tuchtiging, oordeel en vervloeking zijn. Het heil moet liefde, mededogen en bovendien de woorden van troost omvatten, en het moet de grenzeloze zegeningen omvatten die God uitstort. Mensen geloven dat God mensen redt door ze aan te raken en ze ertoe aan te zetten hun hart aan Hem te

geven door Zijn zegeningen en genade. Dat wil zeggen: het feit dat Hij de mensen aanraakt, betekent dat Hij ze redt. Dit soort redding vindt plaats door het maken van een afspraak. Alleen wanneer God hem het honderdvoudig toekent, is de mens bereid zich aan Gods naam te onderwerpen, zijn best te doen voor God en Hem eer te bewijzen. Dit is niet Gods wil voor de mensheid. God is op aarde komen werken om de verdorven mensheid te redden – daarin schuilt geen onwaarheid. Als dit niet zo was, dan zou Hij zeker niet komen om Zijn werk persoonlijk te doen. In het verleden was Zijn middel om redding te brengen de grootste liefde en barmhartigheid tonen, zodanig dat Hij Zich helemaal aan Satan gaf in ruil voor de hele mensheid. Vandaag staat haaks op het verleden. Vandaag komt jullie heil tot stand in de tijd van de laatste dagen, tijdens de classificatie van ieder naar zijn aard. Het middel om jullie heil te bewerkstelligen is niet liefde of barmhartigheid, maar wel tuchtiging en oordeel zodat de mens grondiger kan worden gered. Alles wat jullie krijgen, is dus tuchtiging, oordeel en genadeloze klappen, maar weet dat in deze harteloze klappen geen greintje straf schuilgaat, weet dat ongeacht de hardheid van mijn woorden jullie maar door een paar woorden worden getroffen die volslagen harteloos op jullie overkomen, en weet dat ongeacht de mate van mijn toorn jullie nog steeds worden geraakt met woorden van onderricht. Ik ben er geenszins op uit om jullie iets aan te doen of ter dood te brengen. Is dit niet allemaal een feit? Weet dat alles vandaag, van rechtvaardig oordeel tot harteloze loutering en tuchtiging, ten behoeve van het heil is. Of vandaag nu de classificatie van ieder naar zijn aard plaatsvindt of de categorieën mensen worden blootgelegd, alle woorden en het werk van God zijn bedoeld om degenen te redden die God werkelijk liefhebben. Een rechtvaardig oordeel dient om de mens te zuiveren, harteloze loutering dient om de mens te

reinigen, harde woorden of kastijding dienen allemaal om te zuiveren en het heil tot stand te brengen. De methode van vandaag is dus anders dan in het verleden. Vandaag worden jullie gered door een rechtvaardig oordeel, wat een goed middel is om ieder van jullie te classificeren naar jullie aard, en meedogenloze tuchting levert jullie het hoogste heil op – wat hebben jullie dan tegen deze tuchting en dit oordeel in te brengen? Hebben jullie niet van begin tot eind het heil genoten? Jullie hebben zowel de vleesgeworden God gezien als Zijn almacht en wijsheid ingezien. Jullie hebben bovendien herhaaldelijk klappen en discipline ervaren. Maar hebben jullie ook niet de hoogste genade ontvangen? Zijn jullie zegeningen niet groter dan die van alle anderen? Jullie genade is overvloediger dan de luister en rijkdommen die Salomo genoot! Denk hierover na: als ik met mijn komst de bedoeling had om jullie te veroordelen en te straffen, en niet om jullie te redden, hadden jullie dagen dan zo lang kunnen duren? Hadden jullie, deze zondige wezens van vlees en bloed, dan tot vandaag toe kunnen overleven? Als ik jullie alleen maar had willen straffen, waarom zou ik dan vlees zijn geworden en aan zo'n grote onderneming zijn begonnen? Zou ik jullie armzalige stervelingen niet kunnen straffen in de tijd die het kost om één enkel woord te uiten? Zou ik jullie nog steeds moeten vernietigen nadat ik jullie opzettelijk heb veroordeeld? Geloven jullie deze woorden van mij nog steeds niet? Zou ik de mens alleen door liefde en barmhartigheid kunnen redden? Of zou ik alleen de kruisiging kunnen gebruiken om de mens te redden? Is mijn rechtvaardige gezindheid niet bevorderlijker om de mens volledig gehoorzaam te maken? Is die niet beter geschikt om de mens grondig te redden?

Mijn woorden zijn misschien wel streng, maar ze zijn allemaal gesproken met het oog op het heil van de mens, want ik spreek alleen woorden en straf het

vlees van de mens niet. Deze woorden zorgen ervoor dat de mens in het licht kan leven, kan weten dat het licht bestaat, kan weten dat het licht kostbaar is, bovenal kan weten hoe weldadig deze woorden zijn voor de mens en kan weten dat God heil is. Ik heb weliswaar veel woorden van tuchtiging en oordeel gesproken, toch zijn ze niet daadwerkelijk op jullie toegepast. Ik ben gekomen om mijn werk te doen en om mijn woorden te spreken. Hoewel mijn woorden misschien streng zijn, worden ze gesproken als oordeel over jullie verdorvenheid en jullie opstandigheid. Ik blijf hiermee beogen om de mens uit Satans domein te bevrijden, om met mijn woorden de mens te redden. Mijn doel is niet om de mens iets aan te doen met mijn woorden. Mijn woorden zijn streng zodat mijn werk resultaten kan opleveren. Alleen door deze werkwijze kan de mens zichzelf leren kennen en breken met zijn opstandige gezindheid. De grootste betekenis van het werk van woorden is mensen in de gelegenheid te stellen de waarheid in praktijk te brengen nadat ze de waarheid hebben begrepen, veranderingen in hun gezindheid te bewerkstelligen, en tot de kennis van zichzelf en het werk van God te komen. Alleen de werkwijze via het spreken kan de communicatie tussen God en de mens mogelijk maken, alleen woorden kunnen de waarheid verklaren. Deze werkwijze is de beste manier om de mens te overwinnen. Naast het uiten van woorden kan geen enkele andere methode de mens een duidelijker begrip geven van de waarheid en het werk van God, dus in Zijn laatste fase van het werk spreekt God tot de mens om alle waarheden en mysteries aan de mens bekend te maken die hij niet begrijpt. Zo kan hij de ware weg en het leven van God verkrijgen, en daarmee aan de wil van God voldoen. Het doel van Gods werk onder de mensen is dat zij aan Gods wil kunnen voldoen, en alles wordt gedaan om de mens te redden, daarom doet Hij gedurende de tijd dat Hij de

mens redt niet het werk om de mens te straffen. Gedurende de tijd van de redding van de mens straft God het kwade niet of beloont Hij het goede niet, evenmin openbaart Hij de bestemmingen voor alle verschillende soorten mensen. In plaats daarvan zal Hij pas na de voltooiing van de laatste fase van Zijn werk het werk doen om het kwade te straffen en het goede te belonen, en pas dan zal Hij het einde van alle verschillende soorten mensen openbaren. Zij die worden gestraft, zullen degenen zijn die inderdaad niet gered kunnen worden, terwijl zij die gered worden degenen zullen zijn die Gods heil hebben verkregen gedurende de tijd van Zijn redding van de mens. Gedurende de tijd van Gods heilswerk zullen allen die gered kunnen worden, gered worden tot de uiterste limiet, niemand van hen zal buiten de boot vallen, want het doel van Gods werk is de mens te redden. Allen die gedurende de tijd van Gods redding van de mens niet in staat zijn om een verandering in hun gezindheid te bewerkstelligen, allen die niet in staat zijn om God volledig te gehoorzamen, zullen straf ondergaan. Deze fase van het werk – het werk van woorden – maakt de mens alle wegen en mysteries duidelijk die hij niet begrijpt, zodat de mens Gods wil en Gods eisen aan de mens kan begrijpen, zodat hij in de omstandigheden kan verkeren om Gods woorden in praktijk te brengen en veranderingen in zijn gezindheid kan bewerkstelligen. God gebruikt alleen woorden om Zijn werk te doen en straft mensen niet omdat ze enigszins opstandig zijn, want nu is het de tijd van het heilswerk. Als iedereen die opstandig is werd gestraft, zou niemand in de gelegenheid zijn om gered te worden. Iedereen zou dan worden gestraft en in het dodenrijk terecht komen. Het doel van de woorden die over de mens oordelen, is om ze zichzelf te leren kennen en God te gehoorzamen. Het doel is niet om te worden gestraft door het oordeel van woorden. Gedurende het werk van

woorden zullen veel mensen hun opstandigheid en verzet aan de dag leggen, alsmede hun ongehoorzaamheid jegens de vleesgeworden God. Hij zal al deze mensen daarom echter niet straffen, maar Hij zal alleen degenen verwerpen die tot op het bot verdorven zijn en die niet gered kunnen worden. Hij zal hun vlees aan Satan geven en in enkele gevallen hun vlees compleet vernietigen. Degenen die achterblijven, zullen blijven volgen en behandeling en snoeiing ervaren. Als zij bij het volgen nog steeds geen behandeling en snoeiing kunnen aanvaarden en steeds verdorvener worden, zullen deze mensen hun kans op het heil hebben verloren. Iedere persoon die de overwinning van woorden heeft aanvaard, zal ruim de gelegenheid hebben om te worden gered. Gods redding van alle individuen toont hun Zijn enorme clementie, wat wil zeggen dat hun de grootste tolerantie wordt betoond. Zolang mensen van het verkeerde pad terugkeren, zolang ze zich kunnen bekeren, zal God ze de gelegenheid geven om Zijn heil te verkrijgen. Wanneer mensen eerst tegen God in opstand komen, heeft God geen verlangen om ze ter dood te brengen, maar doet Hij er juist al het mogelijke aan om ze te redden. Als iemand echt geen ruimte voor redding heeft, zal God hem aan de kant zetten. God straft iemand niet snel, omdat Hij iedereen wil redden die gered kan worden. Hij oordeelt, verlicht en leidt mensen alleen met woorden, en gebruikt geen roede om ze ter dood te brengen. Het gebruik van woorden om mensen te redden, is het doel en de betekenis van de laatste fase van het werk.

Hoe kan een mens die God in zijn opvattingen heeft afgebakend de openbaring van God ontvangen?

Het werk van God gaat door. Het doel van Zijn werk blijft weliswaar onveranderd, maar de middelen waarmee Hij werkt veranderen voortdurend. Dus veranderen Zijn volgelingen ook. Hoe meer werk van God er is, hoe beter de mens God leert kennen, en de gezindheid van de mens verandert met Zijn werk mee. Maar omdat het werk van God steeds verandert, worden zij die het werk van de Heilige Geest niet kennen en de absurde mensen die de waarheid niet kennen, tegenstanders van God. Het werk van God zal nooit op de opvattingen van de mens worden afgestemd, want Zijn werk is altijd nieuw en nooit oud. Nooit herhaalt Hij Zijn oude werk, Hij werkt liever gestaag door aan wat nooit eerder is gedaan. Omdat God Zijn werk nooit herhaalt en de mens steevast Gods huidige werk op basis van Zijn werk in het verleden beoordeelt, is het bijzonder moeilijk voor God om ieder stadium van het werk van het nieuwe tijdperk uit te voeren. De mens werpt veel te veel hindernissen op! De mens denkt veel te bekrompen! Niemand kent het werk van God, maar toch definieert iedereen Zijn werk. Als de mens weg is bij God verliest hij zijn leven, de waarheid en de zegen van God. Toch aanvaardt de mens het leven en de waarheid niet, net zomin als de hogere zegeningen die God de mensheid schenkt. Alle mensen willen God winnen maar kunnen toch geen verandering in Gods werk verdragen. Zij die het nieuwe werk van God niet aanvaarden geloven dat het werk van God onveranderlijk is, en dat Gods werk voor eeuwig stil blijft staan. Zij geloven dat ze zich alleen maar aan de wet hoeven te houden om de eeuwige redding van God te ontvangen en dat zolang ze maar berouw tonen en hun zonden opbiechten Gods wil voor altijd tevreden gesteld zal zijn. Ze menen dat God voor de mens slechts de God van de wet en de God die aan het kruis was genageld kan zijn; ze menen ook dat God de Bijbel niet mag en kan ontstijgen. Juist deze meningen

hebben hen stevig aan de oude wet verankerd en aan strikte regelingen vastgeketend. Zelfs nog meer mensen geloven dat wat het nieuwe werk van God ook is, het onderbouwd moet zijn door profetieën, en dat in ieder stadium van het werk aan iedereen die Hem met een oprecht hart volgt ook openbaringen getoond moeten worden, anders zou dat werk nooit van God kunnen zijn. Het is al geen gemakkelijke opgave voor de mens om God te leren kennen. Als je daarbij het absurde hart en de opstandige natuur van gewichtigheid en verwaandheid van de mens optelt, is het nog veel moeilijker voor de mens om het nieuwe werk van God te aanvaarden. De mens bestudeert het nieuwe werk van God niet zorgvuldig, maar accepteert het ook niet deemoedig; de mens neemt liever een geringschattende houding aan en wacht op de openbaring en begeleiding van God. Is dit niet het gedrag van een mens die tegen God in opstand komt en zich tegen Hem verzet? Hoe kan zo iemand Gods goedkeuring verkrijgen?

Toentertijd zei Jezus dat het werk van Jehova in het Tijdperk van Genade achterop begon te raken, en zo zeg ik nu dat het werk van Jezus achterop begint te raken. Als er alleen het Tijdperk van de Wet was geweest, en geen Tijdperk van Genade, had Jezus niet gekruisigd kunnen worden en had Hij de hele mensheid niet kunnen verlossen. Als er alleen het Tijdperk van de Wet was geweest, had de mensheid zich dan tot de dag van vandaag kunnen ontwikkelen? De geschiedenis gaat door; is de geschiedenis niet de natuurwet van Gods werk? Is dit niet een afbeelding van Zijn management van de mens binnen het hele universum? De geschiedenis gaat door, en dat geldt ook voor het werk van God, en Gods wil verandert voortdurend. Het zou niet praktisch zijn als God een enkel stadium van Zijn werk zesduizend jaar zou onderhouden, want alle mensen

weten dat Hij altijd nieuw is en nooit oud. Hij zou geen werk als de kruisiging vol kunnen houden, en één, twee, drie keer ... aan het kruis worden genageld. Dit is het idee van een absurd mens. God houdt hetzelfde werk niet gaande, en Zijn werk verandert voortdurend en is altijd nieuw, net zoals ik iedere dag nieuwe woorden tot jullie spreek en nieuw werk doe. Dit is het werk dat ik doe, waarvan de kern in de woorden 'nieuw' en 'wonderbaarlijk' ligt. "God is onveranderlijk, en God zal altijd God zijn", dit zijn inderdaad ware woorden. Het wezen van God verandert niet, God blijft altijd God, en Hij zou nooit Satan kunnen worden. Maar dit bewijst niet dat Zijn werk net zo constant en onveranderlijk is als Zijn wezen. Je verklaart dat God zo is, maar hoe verklaar je dan dat God altijd nieuw is en nooit oud? Het werk van God verspreidt zich voortdurend en verandert steeds, en Gods wil wordt voortdurend geopenbaard en kenbaar gemaakt aan de mens. De mens ervaart het werk van God en daarom verandert zijn gezindheid steeds, verandert zijn kennis steeds. Waaraan ontspruit deze kennis dan? Ontspruit deze niet aan het steeds veranderende werk van God? Als de gezindheid van de mens kan veranderen, waarom kan de mens dan niet mijn werk en mijn woorden ook steeds laten veranderen? Moet ik me aan de beperkingen van de mens houden? Neem je dan niet gewoon je toevlucht in spitsvondigheden?

Na Zijn wederopstanding verscheen Jezus aan Zijn discipelen en zei: "Ik zal ervoor zorgen dat de belofte van mijn Vader aan jullie wordt ingelost. Blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hemel zijn bekleed." Weet je hoe die woorden worden uitgelegd? Ben je nu met Zijn macht begenadigd? Begrijp je nu wat macht genoemd wordt? Jezus heeft verklaard dat in de laatste dagen de Geest van de waarheid aan de mens zal worden geschonken. De laatste dagen zijn nu; begrijp jij hoe de Geest van de waarheid woorden uitspreekt? Waar verschijnt en

werkt de Geest van de waarheid? In het boek der profetieën van de profeet Jesaja werd nergens vermeld dat er een kind met de naam Jezus in het tijdperk van het Nieuwe Testament zou worden geboren; er stond alleen maar geschreven dat er een mannelijk kind met de naam Immanuel zou worden geboren. Waarom heeft hij de naam Jezus niet specifiek genoemd? Deze naam komt nergens in het Oude Testament voor, waarom geloof je dan toch in Jezus? Je hebt Jezus toch niet met je eigen ogen gezien voordat je in Hem ging geloven? Of begon je pas te geloven na een openbaring? Zou God je echt zo'n genade tonen? En jou zo'n grote zegen schenken? Waarop is je geloof in Jezus gebaseerd? Waarom geloof je dan niet dat God nu vlees is geworden? Waarom zeg je dan dat, omdat God zich niet aan jou openbaart, bewezen is dat Hij geen vlees is geworden? Moet God voor aanvang van Zijn werk de mens informeren? Moet Hij eerst de goedkeuring van de mens krijgen? Jesaja verklaarde alleen dat er een mannelijk kind in een kribbe zou worden geboren, maar hij heeft nooit geprofeteerd dat Maria het kind Jezus zou krijgen. Waarom geloof je dan in Jezus, het kind van Maria? Je geloof kan toch niet onzeker en verward zijn? Sommigen zeggen dat de naam van God niet verandert, waarom veranderde de naam van Jehova dan in Jezus? De komst van de Messias was voorspeld, waarom kwam er dan een mens die Jezus heette? Waarom veranderde de naam van God? Was een dergelijk werk niet al lang geleden uitgevoerd? Kan God nu geen nieuw werk meer doen? Het werk van gisteren kan gewijzigd worden, en het werk van Jezus kan dat van Jehova opvolgen. Kan het werk van Jezus dan niet door ander werk worden opgevolgd? Als de naam Jehova in Jezus veranderd kan worden, kan dan de naam van Jezus niet ook worden gewijzigd? Niets hiervan is vreemd, de mensen zijn enkel maar te eenvoudig van geest.

God zal altijd God zijn. Ongeacht de verandering in Zijn werk en Zijn naam, Zijn gezindheid en wijsheid blijven voor altijd hetzelfde. Als je denkt dat God alleen Jezus genoemd kan worden, weet je te weinig. Durf jij te beweren dat Jezus voor eeuwig de naam van God is, dat God voor altijd en eeuwig Jezus genoemd moet worden en dat dit nooit zal veranderen? Durf jij met zekerheid te beweren dat het de naam Jezus is die het Tijdperk van de Wet heeft beëindigd en die ook het laatste tijdperk beëindigt? Wie kan zeggen dat de genade van Jezus het tijdperk kan beëindigen? Als je deze waarheden nu niet duidelijk kent, zul je niet alleen niet in staat zijn het evangelie te verkondigen, maar zul je ook zelf niet overeind kunnen blijven. Als de dag aanbreekt dat jij alle problemen van die religieuzen oplost en al hun misvattingen kunt weerleggen, dan zal dat het bewijs zijn dat jij helemaal zeker bent van dit stadium van het werk en geen enkele twijfel meer hebt. Als je hun misvattingen niet kunt weerleggen, zullen ze je in de val laten lopen en zwartmaken. Is dat niet schandelijk?

De Joden lazen in die tijd allemaal het Oude Testament en kenden Jesaja's voorspelling dat er een mannelijk kind in een kribbe zou worden geboren. Waarom vervolgden ze Jezus dan, als ze dit wisten? Is dat niet vanwege hun opstandige natuur en de onbekendheid met het werk van de Heilige Geest? In die tijd geloofden de farizeeërs dat het werk van Jezus niet leek op datgene wat ze wisten van het voorspelde mannelijke kind; de huidige mens verwerpt God omdat het werk van de vleesgeworden God niet overeenkomt met de Bijbel. Is de essentie van hun opstandigheid jegens God niet dezelfde? Kun jij zo zijn dat je zonder vragen al het werk van de Heilige Geest aanvaardt? Als het het werk van de Heilige Geest is, zit je in de juiste richting. Dat moet je aanvaarden zonder de minste twijfel in plaats van uit te kiezen wat je wel en wat je niet

aanvaardt. Als je enige kennis van God verwerft en daar voorzichtig mee omgaat, is dat dan niet een daad die nergens voor nodig is? Wat je zou moeten doen is al het werk accepteren, zonder verdere onderbouwing door de Bijbel nodig te hebben, zolang het van de Heilige Geest komt, want je gelooft in God om Hem te volgen, niet om Hem te onderzoeken. Je moet niet verder op zoek gaan naar bewijs waarmee ik kan laten zien dat ik jouw God ben. Je kunt beter onderscheiden of ik jou tot voordeel kan strekken; dat is de kern. Zelfs als je veel onweerlegbaar bewijs in de Bijbel hebt gevonden, kan dit je niet geheel voor mij leiden. Jij bent zo iemand die binnen de grenzen van de Bijbel leeft, en niet voor mij; de Bijbel zal je niet helpen mij te leren kennen of je liefde voor mij te verdiepen. Hoewel de Bijbel voorspelde dat er een mannelijk kind zou worden geboren, kon niemand bevatten voor wie die profetie uit zou komen, want de mens kende het werk van God niet. Daarom stonden de farizeeërs op tegen Jezus. Sommigen weten dat mijn werk in het belang van de mensen is. Toch blijven ze geloven dat Jezus en ik twee totaal verschillende wezens zijn die onderling onverenigbaar zijn. Destijds, in het Tijdperk van Genade, sprak Jezus alleen tot Zijn discipelen in een reeks preken waarin Hij besprak hoe je moet praktiseren, hoe je je moet verzamelen, hoe je in gebed kunt verzoeken, hoe je anderen moet bejegenen, enzovoorts. Het werk dat Hij uitvoerde was het werk van het Tijdperk van Genade, en Hij zette alleen uiteen hoe Zijn discipelen en volgelingen moesten praktiseren. Hij deed alleen het werk van het Tijdperk van Genade en geen enkel werk van de laatste dagen. Toen Jehova de wet van het Oude Testament vastlegde in het Tijdperk van de Wet, waarom voerde Hij toen het werk van het Tijdperk van Genade niet uit? Waarom maakte Hij het werk van het Tijdperk van Genade niet vooraf duidelijk? Zou dit de acceptatie door de

mens niet ten goede zijn gekomen? Hij profeteerde slechts dat er een mannelijk kind zou worden geboren dat aan de macht zou komen, maar Hij voerde niet alvast het werk van het Tijdperk van Genade uit. In ieder tijdperk heeft het werk van God duidelijke grenzen. Hij voert alleen het werk van het lopende tijdperk uit, en nooit voert Hij het volgende stadium van het werk alvast uit. Alleen zo kan Zijn werk dat representatief is voor ieder tijdperk naar voren treden. Jezus heeft alleen over de tekenen van de laatste dagen gesproken, over hoe je geduld moet hebben en hoe je gered kunt worden, hoe je berouw moet tonen en moet biechten, en hoe je het kruis moet dragen en het lijden volhouden. Hij heeft nooit gesproken over hoe de mens in de laatste dagen binnen moet gaan of hoe hij ernaar moet streven om aan Gods wil te voldoen. Zou het als zodanig niet belachelijk zijn om in de Bijbel naar Gods werk van de laatste dagen te gaan zoeken? Wat kun je precies zien als je enkel de Bijbel in je handen houdt? Al is men Bijbelverklaarder of een prediker, wie kan voorkennis hebben van het huidige werk?

“Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt.”
Hebben jullie nu de woorden van de Heilige Geest gehoord? De woorden van God hebben jullie bereikt. Hebben jullie ze gehoord? In de laatste dagen voert God het werk van het woord uit, en die woorden zijn de woorden van de Heilige Geest, want God is de Heilige Geest en kan ook vlees worden. Daarom zijn de woorden van de Heilige Geest zoals die in het verleden zijn gesproken de woorden van de vleesgeworden God van vandaag. Er zijn veel absurde mensen die geloven dat de woorden van de Heilige Geest uit de hemelen zouden moeten neerdalen tot de oren van de mens. Wie zo denkt kent het werk van God niet. In werkelijkheid zijn de uitspraken van de Heilige Geest de uitspraken van de

vleesgeworden God. De Heilige Geest kan niet rechtstreeks tot de mens spreken, en Jehova sprak niet rechtstreeks tot de mensen, zelfs niet in het Tijdperk van de Wet. Zou het niet nog veel onwaarschijnlijker zijn dat Hij dat in dit hedendaagse tijdperk wel zou doen? God moet vlees worden om uitspraken te doen om Zijn werk uit te voeren, anders kan Zijn werk het doel niet bereiken. Wie de vleesgeworden God ontkent kent de Geest niet of de principes die God bij Zijn werk hanteert. Wie gelooft dat het tijdperk van de Heilige Geest nu is, maar niet Zijn nieuwe werk aanvaardt, leeft in een vaag geloof. Zulke mensen zullen het werk van de Heilige Geest nooit ontvangen. Wie alleen wenst dat de Heilige Geest rechtstreeks spreekt en Zijn werk uitvoert, maar de woorden of het werk van de vleesgeworden God niet aanvaardt zal nooit het nieuwe tijdperk binnen kunnen treden of de volledige redding van God ontvangen!

Alleen zij die God en Zijn werk kennen, kunnen God behagen

Het werk van de vleesgeworden God bestaat uit twee delen. De eerste keer dat Hij vlees werd, geloofden mensen niet in Hem en kenden zij Hem niet. Ze nagelden Jezus aan het kruis. Ook de tweede keer geloofden mensen niet in Hem en kenden zij Hem helemaal niet. Ze nagelden Christus wederom aan het kruis. Is de mens niet de vijand van God? Als de mens Hem niet kent, hoe kan hij dan de vertrouweling van God zijn? En hoe kan hij bekwaam zijn om te getuigen van God? Zijn claims van God liefhebben, God dienen, God verheerlijken niet

allemaal bedrieglijke leugens? Als je je leven wijdt aan deze onrealistische, onpraktische zaken, werk je dan niet voor niets? Hoe kun je Gods vertrouweling zijn als je niet eens weet wie God is? Is een dergelijk streven niet vaag en abstract? Is het niet bedrieglijk? Hoe kan iemand een vertrouweling van God zijn? Wat is de praktische betekenis van een vertrouweling van God zijn? Kun je een vertrouweling zijn van Gods Geest? Kun je zien hoe groot en verheven de Geest is? Een vertrouweling zijn van een onzichtbare, ontastbare God – is dat niet vaag en abstract? Wat is de praktische betekenis van een dergelijk streven? Zijn het niet allemaal bedrieglijke leugens? Je streeft ernaar om Gods vertrouweling te worden, maar in feite ben je Satans schoothondje. Je kent God namelijk niet en streeft de niet-bestaande ‘God van alle dingen’ na, die onzichtbaar en ontastbaar is, en enkel bestaat in je eigen opvattingen. In vage termen is zo’n ‘God’ Satan, in praktische termen ben je die zelf. Je streeft ernaar om je eigen vertrouweling te zijn, maar zegt dat je ernaar streeft om Gods vertrouweling te zijn – is dat geen godslastering? Wat is de waarde van een dergelijk streven? Als de Geest van God geen vlees wordt, dan is het wezen van God niet meer dan een onzichtbare, ontastbare Geest van leven, vormloos, niet-materieel, onbereikbaar en onbegrijpelijk voor de mens. Hoe kan de mens de vertrouweling zijn van zo’n onstoffelijke, wonderlijke, onvoorstelbare Geest? Is dat geen lachertje? Een dergelijke absurde redenering gaat niet op en is onpraktisch. De geschapen mens is van een heel andere orde dan de Geest van God, dus hoe kunnen ze vertrouwelijk met elkaar omgaan? Als de Geest van God niet in het vlees verwezenlijkt was geweest, als God geen vlees was geworden en Zichzelf niet had verootmoedigd door een schepsel te worden, dan zou de geschapen mens zowel niet bekwaam als niet in staat zijn om Zijn vertrouweling te zijn. Los van

die godvrezende gelovigen die misschien de kans krijgen om Gods vertrouwelingen te zijn nadat hun ziel naar de hemel is gegaan, zouden de meeste mensen niet in staat zijn om vertrouwelingen van Gods Geest te worden. En als de mens de vertrouwing van God in de hemel wil worden onder de leiding van de vleesgeworden God, is hij dan niet een verschrikkelijk dwaas, niet-menselijk wezen? De mens streeft slechts 'trouw' aan een onzichtbare God na en besteedt geen greintje aandacht aan de zichtbare God. Het is immers erg gemakkelijk om een onzichtbare God na te streven – de mens kan dat doen zoals hij dat wil. Maar de zichtbare God nastreven is niet zo gemakkelijk. De mens die een vage God zoekt, zal God absoluut niet kunnen winnen. Dingen die vaag en abstract zijn, zijn namelijk allemaal voorstellingen van de mens en ongreepbaar voor de mens. Als de God die onder jullie kwam een hoge en verheven God was die voor jullie onbereikbaar was, hoe konden jullie dan Zijn wil vatten? Hoe konden jullie Hem dan kennen en begrijpen? Als Hij alleen Zijn werk deed en geen normaal contact met de mens had, of niet met normale menselijkheid was bekleed en onbereikbaar was voor gewone stervelingen, hoe konden jullie Hem dan kennen, ook al zou Hij veel werk voor jullie doen, maar jullie geen contact met Hem hadden en Hem niet konden zien? Behalve door dit vlees dat normale menselijkheid bezit, kan de mens God op geen enkele manier kennen; alleen dankzij Gods vleeswording is de mens bekwaam om de vertrouwing van deze God in het vlees te zijn. De mens wordt Gods vertrouwing omdat de mens in contact met Hem komt, omdat de mens met Hem samenleeft en met Hem omgaat. Zo leert hij Hem beetje bij beetje kennen. Ware dat niet zo, zou het streven van de mens dan niet voor niets zijn? Dat wil zeggen, het is niet allemaal dankzij Gods werk dat de mens Gods vertrouwing

kan zijn, maar omwille van het feit dat de vleesgeworden God echt en normaal is. De mens heeft alleen de kans om zijn plicht te vervullen en om de ware God te aanbidden, omdat God vlees is geworden. Is dit niet de meest reële en praktische waarheid? Welnu, wil je nog steeds de vertrouweling van God in de hemel zijn? Alleen wanneer God Zichzelf tot een bepaald punt verootmoedigt, oftewel wanneer God vlees wordt, kan de mens Zijn vertrouweling zijn. God is Geest: hoe is de mens bekwaam om de vertrouweling van deze Geest te zijn, die zo verheven en onvoorstelbaar is? Alleen wanneer de Geest van God neerdaalt in het vlees en een schepsel wordt met hetzelfde uiterlijk als de mens, kan de mens Zijn wil begrijpen en feitelijk door Hem gewonnen worden. Hij spreekt en werkt in het vlees, deelt in de vreugde, het verdriet en de moeilijkheden van de mens, leeft in dezelfde wereld als de mens, beschermt de mens en leidt hem, en hierdoor zuivert Hij de mens en kan Hij de mens Zijn heil en Zijn zegen schenken. Die dingen verkregen hebbende, begrijpt de mens werkelijk Gods wil en alleen dan kan hij een vertrouweling van God zijn. Alleen dat is praktisch. Als God voor de mens onzichtbaar en ontastbaar was, hoe kan hij dan Zijn vertrouweling zijn? Is dat geen holle leer?

Veel mensen streven in hun geloof in God tegenwoordig nog steeds na wat vaag en abstract is. Ze vatten de realiteit van Gods huidige werk niet en staren zich nog steeds blind op letters en leerstellingen. Bovendien moeten de meesten nog de realiteit binnengaan van nieuwe uitdrukkingen zoals de 'nieuwe generatie van hen die God liefhebben', de 'vertrouweling van God', het 'voorbeeld en model in liefde voor God' en de 'stijl van Petrus'. In plaats daarvan is hun streven nog steeds vaag en abstract, blijven ze nog steeds in leerstellingen hangen en hebben ze geen begrip van de realiteit van deze woorden. Wanneer de Geest

van God vlees wordt, kun je Zijn werk in het vlees zien en aanraken. Maar als je nog steeds niet Zijn vertrouweling kunt worden, hoe kun je dan de vertrouweling van de Geest van God worden? Als je de God van vandaag niet kent, hoe kun je dan iemand van de nieuwe generatie zijn die God liefheeft? Gaat het dan niet om loze letters en leerstellingen? Kun je de Geest zien en Zijn wil vatten? Zijn dit geen holle woorden? Het is niet genoeg om deze woorden en uitdrukkingen alleen maar uit te spreken en je kunt God ook niet behagen door voornemens alleen. Je stelt je tevreden met niet meer dan het uitspreken van deze woorden om zo je eigen verlangens te bevredigen, om je eigen onrealistische idealen te bevredigen en om je eigen opvattingen en denkbeelden te bevredigen. Als je de God van vandaag niet kent, kun je het verlangen van Gods hart niet bevredigen, wat je ook doet. Wat betekent het om een vertrouweling van God te zijn? Begrijp je dat nog steeds niet? Aangezien Gods vertrouweling de mens is, zo is God ook een mens, dat wil zeggen dat God vlees is geworden, mens is geworden. Alleen zij die van dezelfde soort zijn, kunnen elkaar vertrouweling noemen, alleen dan kunnen ze als vertrouweling worden beschouwd. Als God Geest was, hoe kan de geschapen mens dan Zijn vertrouweling worden?

Je geloof in God, je streven naar de waarheid en zelfs je gedrag dienen allemaal op de werkelijkheid te zijn gebaseerd. Alles wat je doet, moet praktisch zijn en je moet dergelijke verzonnen, fantasievolle zaken niet nastreven. Zulk gedrag heeft geen waarde en bovendien heeft zo'n leven geen betekenis. Omdat je streven en leven bol staan van leugens en misleiding en je niet streeft naar dingen die van waarde en betekenis zijn, win je niets dan absurde redeneringen en leerstellingen die geen waarheid in zich hebben. Dergelijke zaken dragen niet bij aan de betekenis en waarde van je bestaan en brengen je alleen maar naar

een loze bestemming. Op die manier blijft je hele leven zonder enige waarde of betekenis – en als je geen leven van betekenis nastreeft, kun je wel honderd jaar leven maar zou dat allemaal voor niets zijn. Hoe kun je dat een mensenleven noemen? Is dat niet eigenlijk het leven van een dier? Zo geldt ook voor jullie: mochten jullie het pad van geloof in God proberen te volgen, maar proberen jullie niet te streven naar de zichtbare God, maar aanbidden jullie in plaats daarvan een onzichtbare en ontastbare God, is dat streven dan niet nog zinlozer? Jullie streven zal uiteindelijk op niets uitlopen. Wat hebben jullie te winnen in een dergelijk streven? Het grootste probleem met de mens is dat hij alleen van dingen houdt die hij niet kan zien of aanraken, dingen die heel mysterieus en wonderlijk zijn, die de mens zich niet kan voorstellen en die voor gewone stervelingen onbereikbaar zijn. Hoe onrealistischer deze dingen zijn, hoe meer de mens ze analyseert en zelfs nergens anders oog voor heeft terwijl hij ze nastreeft; hij maakt zichzelf wijs dat ze voor hem te bereiken zijn. Hoe onrealistischer ze zijn, hoe nauwgezet de mens ze onder de loep neemt en analyseert; hij gaat zelfs zover dat hij er zijn eigen uitputtende ideeën over verzint. Aan de andere kant geldt: hoe realistischer dingen zijn, hoe eerder de mens ze verwerpt, hij haalt er gewoon minachtend zijn neus voor op. Is dit niet precies jullie houding jegens het realistische werk dat ik tegenwoordig doe? Hoe realistischer zulke dingen zijn, hoe meer bevooroordeeld jullie ertegenover zijn. Jullie nemen zelfs niet de tijd om ze te onderzoeken, maar negeren ze gewoon; jullie halen je neus op voor deze realistische eisen van laag niveau en houden er zelfs talloze opvattingen op na over deze God die uitermate echt is. Jullie kunnen Zijn echtheid en normaliteit gewoonweg niet accepteren. Geloven jullie op deze manier niet in vaagheid? Jullie hebben een onwankelbaar geloof in de vage God

van het verleden en geen belangstelling voor de echte God van nu. Komt dat niet omdat de God van gisteren en de God van vandaag uit twee verschillende tijdperken komen? Komt dat ook niet omdat de God van gisteren de verheven God van de hemel is en de God van vandaag een nietig mens op aarde is? Komt dat bovendien niet omdat de God die de mens aanbidt door zijn opvattingen is voortgebracht, terwijl de God van vandaag een werkelijk vlees voortgebracht op aarde is? Komt het niet hierop neer dat de God van vandaag te echt is en de mens Hem daarom niet nastreeft? Want wat de God van vandaag van de mens vraagt, is precies wat de mens juist niet wil doen en waarvoor hij zich schaamt. Maakt dit de zaken niet moeilijk voor de mens? Legt dit zijn littekens niet bloot? Op deze manier worden velen die de werkelijkheid niet nastreven de vijanden van de vleesgeworden God, ze worden antichristen. Is dat geen duidelijk feit? In het verleden, toen God nog vlees moest worden, was je misschien een godsdienstig figuur of een toegewijde gelovige. Na de vleeswording van God werden veel van die toegewijde gelovigen onbewust de antichrist. Weet je wat hier aan de hand is? Je concentreert je in je geloof in God niet op de werkelijkheid en streeft de waarheid niet na, maar in plaats daarvan ben je geobsedeerd door leugens. Is dat niet de duidelijkste oorzaak van je vijandschap jegens de vleesgeworden God? De vleesgeworden God wordt Christus genoemd, zijn dus niet allen die niet in de vleesgeworden God geloven de antichrist? En is degene in wie je gelooft en die je liefhebt dus werkelijk deze God in het vlees? Is het werkelijk deze levende, ademende God die uiterst echt en buitengewoon normaal is? Waar is je streven eigenlijk precies op gericht? Is het in de hemel of op aarde? Is het een opvatting of is het de waarheid? Is het God of is het een of ander bovennatuurlijk wezen? In feite is de waarheid de meest ware

levensspreuk en de hoogste levensspreuk onder de mensheid. Het gaat namelijk om de eis die God aan de mens stelt en het werk dat God persoonlijk doet, vandaar de term levensspreuk. Het gaat niet om een levensspreuk als samenvatting van iets en evenmin om een beroemd citaat van een bijzonder iemand. In plaats daarvan gaat het om de uitspraak van de Meester van de hemelen en de aarde en alle dingen aan de mensheid, en niet om enkele kernachtige woorden samengevat door de mens, maar om het inherente leven van God. Vandaar dat het de hoogste levensspreuk wordt genoemd. Het streven van de mens om de waarheid in praktijk te brengen, is de uitvoering van zijn plicht, namelijk het streven om aan Gods eis te voldoen. De essentie van deze eis is de meest reële van alle waarheden en geen loze leerstelling waar geen mens bij kan. Als je niets anders nastreeft dan leerstellingen zonder werkelijkheid, rebelleer je dan niet tegen de waarheid? Ben je dan niet iemand die de waarheid aanvalt? Hoe kan zo iemand ernaar streven God lief te hebben? Mensen die zonder realiteit zijn plegen verraad aan de waarheid, en zijn inherent rebels!

Hoe je ook ergens naar streeft, je moet bovenal het werk begrijpen dat God nu doet en de betekenis van dit werk kennen. Je moet begrijpen en weten wat voor werk God meeneemt wanneer Hij in de laatste dagen komt, wat voor gezindheid Hij meeneemt en wat in de mens wordt compleet gemaakt. Als je het werk dat Hij in het vlees komt doen niet kent of begrijpt, hoe kun je Zijn wil dan vatten en hoe kun je dan Zijn vertrouweling worden? De vertrouweling van God zijn, is in feite niet gecompliceerd, maar evenmin eenvoudig. Als mensen het grondig kunnen begrijpen en in praktijk kunnen brengen, wordt het ongecompliceerd; als mensen het niet grondig kunnen begrijpen, wordt het veel

moeilijker en worden ze er ook vatbaar voor dat hun streven hen tot vaagheid brengt. Als een mens in zijn streven naar God niet zijn eigen positie kan innemen en niet weet aan welke waarheid hij zich moet vasthouden, heeft hij geen fundament en is het niet eenvoudig voor hem om standvastig te zijn. Er zijn tegenwoordig heel veel mensen die de waarheid niet begrijpen, die het verschil tussen goed en kwaad niet kennen of niet weten wat ze moeten liefhebben of haten. Zulke mensen kunnen met moeite standvastig zijn. De sleutel tot het geloof in God is de waarheid in praktijk kunnen brengen, acht slaan op Gods wil, Gods werk met de mens kennen wanneer Hij in het vlees komt en de principes waarmee Hij spreekt. Loop niet met de meute mee, je moet principes hebben over dat waarin je moet binnen gaan, en daaraan vasthouden. Hou je stevig vast aan wat God in jou verlicht heeft, dan zul je daar baat bij hebben. Doe je dat niet, dan waai je met alle winden mee en bereik je nooit werkelijk iets. Als je zo bent, komt dat niet ten goede van je eigen leven. Zij die de waarheid niet begrijpen, volgen altijd anderen: zeggen mensen dat dit het werk van de Heilige Geest is, dan zeg jij ook dat dit het werk van de Heilige Geest is. Zeggen mensen dat dit het werk van een boze geest is, dan ga jij ook twijfelen of zeg jij ook dat dit het werk van een boze geest is. Je praat steevast de woorden van anderen na en kunt zelf niets onderscheiden en evenmin voor jezelf denken. Zo iemand neemt geen standpunt in en kan geen onderscheid maken – zo iemand is een waardeloos hoopje mens! Dergelijke mensen praten steevast de woorden van anderen na: vandaag zeggen ze dat dit het werk van de Heilige Geest is, maar de kans bestaat dat iemand op een dag zegt dat het niet het werk van de Heilige Geest is, maar gewoon mensenwerk – maar jij kan dit niet onderscheiden, en wanneer je vaststelt dat dit gezegd wordt door anderen, zeg jij hetzelfde na. Het

is in werkelijkheid het werk van de Heilige Geest, maar je zegt dat het mensenwerk is, ben je dan niet iemand geworden die zich godslasterlijk tegen het werk van de Heilige Geest uit? Sta je hierin dan niet op tegen God omdat je geen onderscheid kunt maken? Wie weet, misschien komt er op een dag een dwaas die zegt dat “dit het werk is van een boze geest”. Je hoort deze woorden dan, raakt erdoor van slag en laat je weer door de woorden van anderen meeslepen. Telkens wanneer iemand onrust stookt, ben je niet in staat om bij je standpunt te blijven. Dat komt allemaal omdat je de waarheid niet bezit. Geloven in God en de kennis van God nastreven, zijn geen simpele kwesties. Die bereik je niet door simpelweg bijeen te komen en naar een preek te luisteren en je kunt evenmin door passie alleen vervolmaakt worden. Je moet ervaren en weten en volgens principes handelen, en het werk van de Heilige Geest winnen. Wanneer je ervaring hebt opgedaan, ben je in staat om vele dingen te onderscheiden: je zult dan onderscheid kunnen maken tussen goed en kwaad, tussen rechtschapenheid en goddeloosheid, tussen wat van vlees en bloed is en wat van de waarheid is. Je moet tussen al deze dingen onderscheid kunnen maken, dan zul je, ongeacht de omstandigheden, nooit verloren raken. Alleen dit is je werkelijke gestalte.

Het werk van God kennen, is geen simpele kwestie: je moet normen en een doel hebben in je streven, je moet weten hoe je de ware weg zoekt en hoe je moet nagaan of het de ware weg en het werk van God is of niet. Wat is het meest fundamentele principe in het zoeken naar de ware weg? Je moet nagaan of er sprake is van het werk van de Heilige Geest, of deze woorden wel of niet de waarheid uitdrukken, van wie er wordt getuigd en wat je eraan hebt. Om onderscheid te maken tussen de ware weg en de verkeerde weg zijn diverse

aspecten van basiskennis vereist, het meest fundamentele daarvan is onderscheid kunnen maken of het werk van de Heilige Geest er wel of niet is. De kern van het geloof van de mens in God is het geloof in de Geest van God. Zelfs zijn geloof in de vleesgeworden God is er omdat dit vlees de belichaming is van de Geest van God, een dergelijk geloof is dus nog steeds het geloof in de Geest. Er zijn verschillen tussen de Geest en het vlees, maar dit vlees komt van de Geest en is het vleesgeworden Woord, dus waar de mens in gelooft, is nog steeds het inherente wezen van God. En dus moet je in het onderscheiden of het de ware weg is vooral nagaan of er al dan niet sprake is van het werk van de Heilige Geest. Daarna moet je nagaan of de waarheid in die weg is of niet. Deze waarheid is de levensgezindheid van de normale menselijkheid, dat wil zeggen dat wat van de mens werd vereist toen God hem in het begin schiep, namelijk, al wat bij de normale menselijkheid hoort (zoals de menselijke rede, inzicht, wijsheid en de basiskennis van het mens-zijn). Je moet dus nagaan of deze weg de mens tot een leven van normale menselijkheid leidt of niet, of de genoemde waarheid vereist is volgens de werkelijkheid van de normale menselijkheid of niet, of deze waarheid praktisch en echt is of niet, en of die uiterst actueel is of niet. Als er sprake is van de waarheid, kan het de mens naar normale en echte ervaringen leiden. De mens wordt dan bovendien steeds normaler, de menselijke rede wordt steeds vollediger, het leven van de mens in het vlees en het geestelijke leven worden steeds ordelijker, en de emoties van de mens worden steeds normaler. Dit is het tweede principe. Er is nog één ander principe, namelijk of de mens steeds meer kennis van God krijgt of niet, of de ervaring van dit werk en deze waarheid liefde voor God in hem kunnen opwekken of niet en hem steeds dichterbij God brengen. Daarin kun je nagaan of er sprake is van de

ware weg of niet. Het gaat er in de kern om of deze weg realistisch is en niet bovennatuurlijk, en of deze weg in het leven van de mens kan voorzien of niet. Als aan deze principes wordt voldaan, kun je de conclusie trekken dat deze weg de ware weg is. Ik zeg deze woorden niet om jullie andere wegen te laten aanvaarden in jullie toekomstige ervaringen en ook niet als een voorspelling dat er sprake zal zijn van het werk van een ander nieuw tijdperk in de toekomst. Ik zeg ze zodat jullie er zeker van kunnen zijn dat de huidige weg de ware weg is, zodat jullie niet onzeker zijn in jullie geloof in het huidige werk en niet in staat er inzicht in te krijgen. Er zijn zelfs veel mensen die wel zeker zijn, maar toch in verwarring volgen. Die zekerheid is niet op principes gebaseerd en zij moeten vroeg of laat wel geëlimineerd worden. Zelfs mensen die buitengewoon ijverig volgen, zijn drie delen zeker en vijf delen onzeker, waaruit blijkt dat ze geen fundament hebben. Omdat jullie kaliber te laag is en jullie fundament te oppervlakkig, hebben jullie geen begrip van differentiatie. God herhaalt Zijn werk niet, Hij doet geen werk dat niet realistisch is, Hij stelt geen buitensporige eisen aan de mens en Hij doet geen werk dat buiten de rede van de mens valt. Al het werk dat Hij doet, valt binnen de normale rede van de mens en niet buiten de rede van normale menselijkheid, en Zijn werk is overeenkomstig normale eisen van de mens. Als er sprake is van het werk van de Heilige Geest, wordt de mens steeds normaler en zijn menselijkheid wordt dan ook steeds normaler. De mens krijgt steeds meer inzicht in zijn satanische, verdorven gezindheid, en van het wezen van de mens. Bovendien verlangt hij steeds meer naar de waarheid. Dat wil zeggen: het leven van de mens blijft zich ontwikkelen en de verdorven gezindheid van de mens kan steeds meer veranderen. Dat is allemaal de betekenis van God die het leven van de mens wordt. Als een weg die dingen die

het wezen van de mens uitmaken niet kan openbaren, de gezindheid van de mens niet kan veranderen, hem bovendien niet voor Gods aangezicht kan brengen of hem werkelijk begrip van God kan geven, en er zelfs voor zorgt dat zijn menselijkheid steeds verder afzakt en zijn verstand steeds abnormaler wordt, dan kan deze weg niet de ware weg zijn, maar kan er sprake zijn van het werk van een boze geest of de oude weg. Kortom, het kan niet het huidige werk van de Heilige Geest zijn. Jullie hebben al die jaren in God geloofd, toch hebben jullie geen enkele notie van de principes om onderscheid te maken tussen de ware weg en de verkeerde weg, of om de ware weg te zoeken. De meeste mensen zijn niet eens geïnteresseerd in deze kwesties, ze gaan gewoon met de meute mee en praten de meerderheid na. Zoeken zulke mensen de ware weg? En hoe kunnen zulke mensen de ware weg vinden? Als je deze kernprincipes vat, zul je niet worden misleid, wat er ook gebeurt. Het is tegenwoordig cruciaal dat de mens onderscheid kan maken. Zoiets moet deel uitmaken van een normale menselijkheid en wat een mens moet bezitten in zijn ervaring. Als de mens vandaag nog niets kan onderscheiden in de weg die hij volgt en zijn menselijke rede niet is ontwikkeld, dan is de mens te dwaas, zijn streven verkeerd en afwijkend. Je maakt geen enkel onderscheid in je streven vandaag. Hoewel het waar is dat je, zoals je zegt, de ware weg hebt gevonden, heb je die je ook eigen gemaakt? Heb je iets kunnen onderscheiden? Wat is de essentie van de ware weg? Heb je, in de ware weg, je de ware weg niet eigen gemaakt, dan bezit je niets van de waarheid. Je hebt dan niet bereikt wat God van je eist en er is dus geen verandering in je verdorvenheid opgetreden. Als je zo doorgaat met streven, zul je uiteindelijk geëlimineerd worden. Je hebt tot de dag van vandaag toe gevolgd, dan zou je toch zonder verdere twijfels zeker moeten weten dat de weg

die je hebt genomen de juiste weg is. Veel mensen zijn altijd onzeker en streven niet langer de waarheid na vanwege wat kleinigheden. Zulke mensen hebben geen kennis van Gods werk, zij volgen God in verwarring. Mensen die Gods werk niet kennen, kunnen Zijn vertrouwelingen niet zijn of van Hem getuigen. Ik adviseer hen die alleen zegeningen zoeken en alleen streven naar wat vaag en abstract is om zo snel mogelijk de waarheid na te streven, zodat hun leven betekenis zal krijgen. Houd jezelf niet langer voor de gek!

Het verschil tussen de bediening van vleesgeworden God en de plicht van de mens

Jullie moeten de visie van Gods werk leren kennen en begrijpen wat de grote lijn van Zijn werk is. Zo doe je op een positieve manier intrede. Als je eenmaal de waarheden van de visie goed meester bent geworden, is je intrede zeker gesteld; hoe Zijn werk ook verandert, jouw hart blijft standvastig, jij weet wat de visie inhoudt en jij hebt een doel voor je intrede en je streven. Op die manier zal alle ervaring en kennis in je zich verdiepen en verfijnen. Als je eenmaal het grotere geheel voor ogen hebt, zul je in je leven niets meer verliezen en je zult niet verloren raken. Als je deze stappen van het werk niet leert kennen, zul je bij elke stap verlies lijden. Je kunt niet binnen een paar dagen rechtsomkeert maken om de zaken om te keren en evenmin zul je je, zelfs niet binnen een paar weken, op het juiste pad kunnen begeven. Zal dit niet tot oponthoud leiden? Er is veel intrede op positieve wijze en dergelijke gebruiken die je je eigen moet maken; zo moet je ook verschillende punten van de visie van Zijn werk doorgronden, zoals

de betekenis van Zijn overwinningswerk, het toekomstige pad naar vervolmaakt worden, wat bereikt moet worden door het ervaren van beproevingen, de betekenis van oordeel en tuchtiging, de principes van het werk van de Heilige Geest, en de principes van vervolmaking en van overwinning. Dit zijn allemaal waarheden uit de visie. De overige zijn de drie werkstadia in het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk, alsook toekomstige getuigenis. Ook dit zijn waarheden die bij de visie horen, en ze zijn de fundamenteelste én de cruciaalste. Op dit moment is er te veel wat jullie moeten binnengaan en in praktijk brengen, en het is nu gelaagder en gedetailleerder. Als je geen kennis van deze waarheden hebt, is dat het bewijs dat je nog niet binnengegaan bent. Meestal is de kennis van de mens over de waarheid te oppervlakkig; de mens is niet in staat om bepaalde fundamentele waarheden in praktijk te brengen en weet niet hoe hij moet omgaan met zelfs de meest triviale zaken. De reden dat de mens niet in staat is de waarheid in praktijk te brengen, is dat hij geneigd is rebels te zijn, en dat zijn kennis van het werk van tegenwoordig te oppervlakkig en eenzijdig is. Het is dus geen kleine opgave voor de mens om vervolmaakt te worden. Jouw rebelsheid is te sterk en je houdt te veel aan je oude zelf vast; je bent niet in staat aan de zijde van de waarheid te staan, of zelfs maar de meest evidente waarheden in praktijk te brengen. Zulke mensen kunnen niet gered worden, het zijn de mensen die niet overwonnen zijn. Als jouw intrede geen detail of doel heeft, zal jouw groei zeer langzaam verlopen. Als jouw intrede gespeend is van alle realiteit, zal jouw streven zinloos zijn. Als je je niet bewust bent van het wezen van de waarheid, zul je niet veranderen. Groei in het leven van de mens en verandering in zijn gezindheid worden bereikt door intrede in de realiteit, sterker nog, door intrede in specifieke ervaringen. Als je

veel specifieke ervaringen hebt tijdens je intrede en je veel echte kennis en intrede hebt, zal je gezindheid snel veranderen. Zelfs als je op dit moment niet alles weet van de praktijk, zul je toch op zijn minst alles moeten weten van de visies van Gods werk. Zo niet, dan kun je niet binnengaan, en intrede kan niet zonder dat je eerst kennis hebt van de waarheid. Alleen als de Heilige Geest jou verlicht door middel van je ervaringen, zul je een dieper begrip van de waarheid verkrijgen en dieper binnentreden. Je moet het werk van God leren kennen.

In het begin, na de schepping van de mensheid, waren het de Israëlieten die dienst deden als de basis van het werk, en heel Israël was de basis van Jehova's werk op aarde. Het werk van Jehova was de mens direct te leiden en te hoeden door de wetten uit te vaardigen, zodat de mens een normaal leven kon leiden en Jehova op aarde op een normale manier kon vereren. God was Een die door de mens niet gezien of aangeraakt kon worden in het Tijdperk van de Wet. Hij leidde slechts de mensen die eerst door Satan waren verdorven en Hij was er om deze mensen te instrueren en te hoeden, en dus gingen de woorden die hij sprak alleen over regelingen, verordeningen en de algemene kennis over hoe als mens te leven, en helemaal niet over waarheden die het leven van de mens voeden. De Israëlieten onder Zijn leiding waren niet degenen die diep door Satan waren verdorven. Zijn wetswerk was slechts de allereerste fase van het reddingswerk, het allereerste begin van het reddingswerk, en het had vrijwel niets te maken met de veranderingen in de levensgezindheid van de mens. Aan het begin van het reddingswerk was het daarom voor Hem niet nodig een vleselijke vorm aan te nemen voor Zijn werk in Israël. Dit is de reden dat Hij een medium, dat wil zeggen: een werktuig, nodig had om contact te hebben met de mens. En zo ontstonden er wezens onder de schepselen die namens Jehova spraken en

werkten, en dit is hoe mensenzonen en profeten onder de mensheid begonnen te werken. De mensenzonen werkten onder de mensheid namens Jehova. Op die manier door Hem geroepen worden, betekent dat zulke mensen wetten uitvaardigden namens Jehova, en ook waren ze priesters onder het volk van Israël; zulke mannen waren priesters die door Jehova werden beschermd en beschermd, de Geest van Jehova werkte in hen; ze waren leiders onder het volk en dienden Jehova rechtstreeks. Anderzijds waren het de profeten die zich erop toelegden om namens Jehova tot alle mensen van alle landen en van alle stammen te spreken. Zij waren ook degenen die het werk van Jehova profeteerden. Of het nu de mensenzonen of de profeten waren, allemaal werden ze verheven door de Geest van Jehova Zelf en ze droegen het werk van Jehova in zich. Onder het volk waren zij degenen die Jehova rechtstreeks vertegenwoordigden; ze werkten alleen omdat ze door Jehova verheven waren en niet omdat ze het vlees waren waarin de Heilige Geest Zelf was geïncarneerd. En dus waren deze mensenzonen en profeten in het Tijdperk van de Wet, hoewel ze op vergelijkbare wijze namens God spraken en werkten, niet het vlees van de geïncarneerde God. Dit was exact het tegenovergestelde van het Tijdperk van Genade en de laatste fase, want het reddingswerk en het oordeel over mensen werd door de vleesgeworden God Zelf gedaan, en daarom was het niet nodig om de profeten en de mensenzonen opnieuw te verheffen om namens Hem te werken. In de ogen van de mens bestaan er geen wezenlijke verschillen tussen de inhoud en de middelen van hun werk. Daardoor verwacht de mens altijd het werk van de vleesgeworden God met dat van de profeten en de mensenzonen. Het uiterlijk van de vleesgeworden God was in wezen hetzelfde als dat van de profeten en de mensenzonen. En de vleesgeworden God was

zelfs nog gewoner en echter dan de profeten. Daarom is het voor de mens volkomen onmogelijk om hen van elkaar te onderscheiden. De mens focust alleen op het uiterlijk; hoewel ze beiden werken en spreken, gaat hij er helemaal aan voorbij dat er een essentieel verschil is. Omdat het onderscheidingsvermogen van de mens te slecht is, kan hij basale zaken niet nuanceren en is hij zelfs nóg minder in staat om iets dat zo complex is te onderkennen. De woorden en het werk van de profeten en van hen die door de Heilige Geest gebruikt werden, vervulden allemaal de plicht van de mens, voerden zijn functie als schepsel uit, en deden wat een mens hoort te doen. Maar de woorden en het werk van de vleesgeworden God waren bedoeld om Zijn bediening uit te dragen. Ook al was Zijn uiterlijke vorm die van een schepsel, Zijn werk was niet Zijn functie uitdragen, maar Zijn bediening. De term 'plicht' is van toepassing op schepselen, terwijl van 'bediening' wordt gesproken in verband met het vlees van de geïncarneerde God. Er bestaat een wezenlijk verschil tussen deze twee en ze zijn niet onderling verwisselbaar. Het werk van de mens bestaat slechts uit het vervullen van zijn plicht, terwijl het werk van God het beheren en uitdragen van Zijn bediening is. Dus, ook al werden er door de Heilige Geest veel apostelen gebruikt en waren veel profeten van Hem vervuld, hun werk en woorden waren alleen maar het vervullen van hun plicht als schepselen. Hoewel hun profetieën misschien hoger waren dan de weg van leven waarover de vleesgeworden God sprak, en misschien zelfs hun menselijkheid uitsteeg boven die van de vleesgeworden God, dan nog voerden ze hun plicht uit en vervulden ze niet hun bediening. De plicht van de mens verwijst naar de functie van de mens, en is voor de mens bereikbaar. Maar de bediening die door de vleesgeworden God wordt uitgevoerd, heeft te maken met

Zijn management en is voor de mens onbereikbaar. Of de vleesgeworden God nu spreekt, werkt of wonderen verricht, Hij doet groot werk binnen Zijn management, en zulk werk kan niet in Zijn plaats door een mens worden gedaan. Het werk van de mens bestaat alleen uit het vervullen van zijn plicht als schepsel in enige fase van Gods managementwerk. Zonder Gods management, dat wil zeggen, als de bediening van de vleesgeworden God verloren zou gaan, zou ook de plicht van een schepsel verloren gaan. Gods werk in het uitvoeren van Zijn bediening bestaat uit het beheren van de mens, terwijl de mens die zijn plicht vervult, zijn verplichtingen nakomt om aan de eisen van de Schepper te voldoen, en dat kan op geen enkele manier opgevat worden als het uitdragen van iemands bediening. Voor de intrinsieke essentie van God, dat wil zeggen, Zijn Geest, is het werk van God Zijn management, maar voor de vleesgeworden God, die het uiterlijk van een schepsel heeft, is Zijn werk het uitdragen van Zijn bediening. Wat voor werk Hij ook doet, het is om Zijn bediening uit te dragen, en de mens kan alleen maar zijn best doen binnen het kader van Zijn management en onder Zijn leiderschap.

Als de mens zijn plicht doet, bereikt hij in werkelijkheid al datgene wat van nature in hem zit, dat wil zeggen: wat voor de mens mogelijk is. Dán is zijn plicht vervuld. De tekortkomingen van de mens tijdens zijn dienst worden gaandeweg minder door toenemende ervaring en het proces van zijn ervaring met oordeel; ze hinderen of beïnvloeden de plicht van de mens niet. Zij die ophouden te dienen of die zwichten en terugvallen uit vrees voor eventuele tekortkomingen in het dienen, zijn de allerlafsten onder de mensen. Als de mens niet kan uitdrukken wat hij geacht wordt uit te drukken tijdens de dienst of niet kan bereiken wat in essentie tot zijn mogelijkheden behoort, en in plaats daarvan

aanmoddert en de dingen alleen voor de vorm doet, dan is hij de functie kwijtgeraakt die een schepsel hoort te hebben. Zo'n mens wordt gezien als een onbeduidende nul en zinloze verspilling van ruimte; hoe kan zo iemand de eer krijgen een schepsel genoemd te worden? Zijn zij niet de entiteiten van verdorvenheid die aan de buitenkant glanzen, maar van binnen rot zijn? Als een mens zichzelf God noemt, maar het goddelijke wezen niet kan uitdrukken, het werk van God Zelf niet kan doen, of God niet kan vertegenwoordigen, dan is hij ongetwijfeld niet God, want hij heeft de essentie van God niet, en dat wat God van nature kan bereiken, bestaat in hem niet. Als de mens verliest wat van nature bereikbaar is, kan hij niet langer als mens gezien worden en is hij het niet waard om als een schepsel te bestaan of voor God te verschijnen en Hem te dienen. Bovendien is hij het niet waard om de genade van God te ontvangen, of om door God behoed, beschermd en vervolmaakt te worden. Velen die het vertrouwen van God hebben verloren, verliezen vervolgens de genade van God. Ze verfoeien niet alleen hun wandaden niet, maar verkondigen onbeschaamd het idee dat de weg van God onjuist is. En die weerspannigen ontkennen zelfs het bestaan van God; hoe kan zo'n soort mens met zulke opstandigheid het voorrecht krijgen om Gods genade te genieten? Mensen die verzuimen aan hun plicht te voldoen, zijn zeer opstandig geweest tegenover God en zijn Hem veel verschuldigd, maar ze slaan om en hekelen God door te stellen dat Hij ongelijk heeft. Hoe kan zo'n soort mens het waard zijn om vervolmaakt te worden? Is dit niet de voorloper van geëlimineerd en gestraft worden? Een mens die zijn plicht jegens God niet vervult, is al schuldig aan de meest gruwelijke misdaad, waarvoor zelfs de dood geen afdoende straf is, maar toch heeft de mens de brutaliteit om met God te redetwisten en zichzelf op gelijke voet met Hem te

stellen. Wat is er de waarde van zo'n soort mens te vervolmaken? Als de mens verzuimt zijn plicht te vervullen, hoort hij zich schuldig te voelen, en te voelen dat hij een schuld heeft; hij hoort zijn zwakheid, nutteloosheid, opstandigheid en verdorvenheid te verafschuwen, en bovendien hoort hij zijn leven en zijn bloed op te offeren voor God. Alleen dan is hij een schepsel dat werkelijk van God houdt, en alleen zo'n soort mens is het waard om te genieten van de zegeningen en de belofte van God, en om door Hem vervolmaakt te worden. En hoe zit het met het merendeel van jullie? Hoe behandelen jullie de God die te midden van jullie leeft? Hoe hebben jullie je plicht aan Hem vervuld? Hebben jullie alles gedaan wat van jullie gevraagd werd, zelfs als dat ten koste ging van jullie eigen leven? Wat hebben jullie opgeofferd? Hebben jullie niet veel van mij ontvangen? Kunnen jullie het onderscheid maken? Hoe loyaal zijn jullie aan mij? Hoe hebben jullie mij gediend? En hoe zit het met alles wat ik jullie heb toebedeeld en voor jullie heb gedaan? Hebben jullie het allemaal bijgehouden? Hebben jullie je van dit alles rekenschap gegeven en het beoordeeld en vergeleken met het weinige geweten dat jullie in je hebben? Wie zouden jullie woorden en daden waard kunnen zijn? Kan het zo zijn dat zo'n minuscule opoffering van jullie kant alles waard is wat ik jullie heb toebedeeld? Ik heb geen andere keuze en heb me van ganser harte aan jullie gewijd, maar toch koesteren jullie boosaardige gedachten en zijn jullie halfslachtig. Tot zover reikt jullie plicht, jullie enige functie. Zo is het toch? Weten jullie niet dat jullie helemaal niet de plicht van een schepsel hebben vervuld? Hoe kunnen jullie gezien worden als een schepsel? Weten jullie niet duidelijk wat jullie uitdrukken en naleven? Jullie hebben niet aan jullie plicht voldaan, maar jullie willen wel de tolerantie en de overvloedige gratie van God verkrijgen. Zulke genade staat niet klaar voor zulke waardeloze, lage personen

als jullie, maar voor hen die niets vragen en graag offers brengen. Zulke mensen als jullie, zulke onbeduidende nullen, zijn het niet waard van de hemelse gratie te genieten. Alleen ontbering en eindeloze straf zal jullie dagen vergezellen! Als jullie mij niet trouw kunnen zijn, zal lijden jullie lot zijn. Als jullie geen verantwoording kunnen afleggen tegenover mijn woorden en mijn werk, dan zal straf jullie deel zijn. Alle gratie, zegeningen en het prachtige leven in het koninkrijk zal aan jullie voorbijgaan. Jullie verdienen het dat het zo afloopt, het is het gevolg van jullie eigen daden! Niet alleen hebben die kortzichtige en arrogante mensen niet hun best gedaan en hun plicht niet vervuld, ze houden hun handen uitgestoken om gratie te ontvangen, alsof ze verdiend hebben waar ze om vragen. En als het niet lukt om te krijgen waar ze om vragen, dan worden ze zelfs nog ongeloviger. Hoe kunnen zulke mensen redelijk gevonden worden? Jullie zijn van laag kaliber en onverstandig, volkomen ongeschikt om de plicht te vervullen die jullie horen te vervullen tijdens het managementwerk. Jullie waarde is al enorm gedaald. Dat jullie mij niet terugbetaald hebben voor de aanzienlijke gunsten die ik jullie heb verleend, is een daad van extreme opstandigheid, ernstig genoeg om jullie te veroordelen en jullie lafheid, onbekwaamheid, verachtelijkheid en onwaardigheid aan te tonen. Hoe zouden jullie er nog voor in aanmerking komen om je handen op te houden? Jullie zijn niet in staat om ook maar een klein beetje te helpen bij mijn werk, niet in staat om trouw te zijn en niet in staat om getuige te zijn voor mij. Nu al zijn dit jullie wandaden en tekortkomingen, maar toch vallen jullie mij aan, vertellen onwaarheden over mij en klagen erover dat ik onrechtvaardig ben. Is dit waar jullie loyaliteit uit bestaat? Is dit waar jullie liefde uit bestaat? Welk ander werk kunnen jullie doen, behalve dit? Hoe hebben jullie bijgedragen aan het werk dat gedaan moet worden?

Hoezeer hebben jullie je uitgeput? Ik heb al een enorme tolerantie getoond door jullie niet te beschuldigen, maar toch komen jullie bij mij met schaamteloze excuses en beklagen jullie je onder elkaar over mij. Bezitten jullie eigenlijk wel een greintje menselijkheid? Hoewel de plicht van de mens beoedeld is door het verstand van de mens en zijn opvattingen, moet je je plicht vervullen en je trouw tonen. De onzuiverheden in het werk van de mens zijn een kwestie van zijn kaliber, en als hij zijn plicht niet vervult, is het een teken van zijn opstandigheid. Er bestaat geen verband tussen de plicht van de mens en of hij gezegend of vervloekt is. Zijn plicht is wat de mens hoort te vervullen; het is zijn door de hemel gezonden plicht en zou niet afhankelijk moeten zijn van vergoeding, voorwaarden of redenen. Dan pas is er sprake van zijn plicht vervullen. Een mens die gezegend is, geniet goedheid als hij na het oordeel vervolmaakt wordt. Een mens die vervloekt is, krijgt straf als zijn gezindheid onveranderd blijft nadat hij getuchtigd en geoordeeld is, dat wil zeggen dat hij niet vervolmaakt is. Als schepsel hoort de mens zijn plicht te vervullen, hij moet doen wat hij hoort te doen, en wat hij kan doen, of hij nu gezegend of vervloekt zal worden. Dit is de fundamentele voorwaarde voor de mens, als iemand die op zoek is naar God. Je moet je plicht niet vervullen alleen om gezegend te worden en je moet niet weigeren iets te doen uit angst om vervloekt te worden. Laat me jullie dit ene ding vertellen: als de mens in staat is om zijn plicht te vervullen, betekent het dat hij doet wat hij hoort te doen. Als de mens niet in staat is om zijn plicht te vervullen, laat het zien dat de mens opstandig is. Het is altijd door het proces van zijn plicht vervullen dat de mens gaandeweg veranderd wordt, en door dit proces toont hij zijn loyaliteit. Derhalve, hoe meer je in staat bent je plicht te vervullen, des te meer waarheden je zult ontvangen, en dan zal ook jouw uitdrukking echter

worden. Zij die hun plicht alleen voor de vorm vervullen en niet op zoek zijn naar de waarheid, zullen uiteindelijk geëlimineerd worden, want zulke mensen vervullen hun plicht niet bij het praktiseren van de waarheid, ze praktiseren geen waarheid bij het vervullen van hun plicht. Zulke mensen blijven onveranderd en zullen worden vervloekt. Niet alleen is hun uitdrukking onzuiver, maar wat ze uitdrukken is niets anders dan verdorvenheid.

In het Tijdperk van Genade heeft Jezus ook veel gesproken en veel werk verricht. Waarin verschilde Hij van Jesaja? Waarin verschilde Hij van Daniël? Was Hij een profeet? Waarom wordt er gezegd dat Hij Christus is? Wat zijn de verschillen tussen hen? Het waren allemaal mannen die woorden spraken, en voor de mens leken hun woorden min of meer hetzelfde. Ze spraken allemaal en verrichtten werk. De profeten van het Oude Testament verkondigden profetieën en Jezus kon dat eender doen. Waarom is dat? Het onderscheid is gebaseerd op de aard van het werk. Om dit duidelijk te zien, kun je de aard van het vlees niet in beschouwing nemen en moet je ook niet de diepte of oppervlakkigheid van hun woorden in beschouwing nemen. Je moet altijd eerst hun werk en de effecten van hun werk op de mens in beschouwing nemen. De profetieën die destijds door de profeten werden uitgesproken voorzagen niet in het leven van de mens, en de boodschappen die ontvangen werden door mensen als Jesaja en Daniël waren slechts profetieën en niet de levensweg. Zonder de rechtstreekse openbaring van Jehova had geen van hen dat werk kunnen doen, wat onmogelijk is voor stervelingen. Ook Jezus sprak veel, maar zulke woorden waren de levensweg waardoor de mens een weg naar het praktiseren kon vinden. Dat wil zeggen: allereerst kon Hij voorzien in het leven van de mens, want Jezus is leven; ten tweede kon Hij de afwijkingen van de mens omkeren; ten derde kon Zijn werk

dat van Jehova opvolgen om het tijdperk voort te zetten; ten vierde kon Hij de innerlijke behoeften van de mens bevatten en begrijpen wat de mens tekortkomt; ten vijfde kon Hij een nieuw tijdperk inluiden en het vorige afsluiten. Daarom wordt Hij God en Christus genoemd. Hij is niet alleen anders dan Jesaja, maar ook anders dan alle andere profeten. Neem Jesaja als vergelijking voor het werk van de profeten. Ten eerste kon hij niet in het leven van de mens voorzien; ten tweede kon hij geen nieuw tijdperk inluiden. Hij werkte onder het leiderschap van Jehova en niet om een nieuw tijdperk in te luiden. Ten derde, wat hij zelf sprak ging zijn eigen bevattingsvermogen te boven. Hij ontving openbaringen rechtstreeks van de Geest van God, en anderen zouden het niet begrepen hebben, zelfs als ze ernaar geluisterd hadden. Alleen al deze paar dingen zijn genoeg om te bewijzen dat zijn woorden niet meer waren dan profetieën, niet meer dan een aspect van het werk uitgevoerd namens Jehova. Hij kon echter Jehova niet helemaal vertegenwoordigen. Hij was Jehova's dienaar, een werktuig van Jehova's werk. Hij deed alleen werk in het Tijdperk van de Wet en binnen het bereik van Jehova's werk; buiten het Tijdperk van de Wet deed hij geen werk. Het werk van Jezus was daarentegen anders. Hij overtrof het bereik van Jehova's werk, Hij werkte als de vleesgeworden God en onderging kruisiging om heel de mensheid te verlossen. Dat wil zeggen, Hij deed nieuw werk, buiten het werk dat door Jehova was gedaan. Dit was het inluiden van een nieuw tijdperk. Een andere omstandigheid is dat Hij kon spreken over wat de mens niet kon bereiken. Zijn werk was werk binnen het management van God en had betrekking op heel de mensheid. Hij werkte niet in maar enkele mensen, en evenmin was het Zijn werk om een beperkt aantal mensen te leiden. Ten aanzien van de vraag hoe God vlees werd als een mens, hoe de Geest in die tijd

openbaringen gaf, en hoe de Geest neerdaalde op een mens om het werk te doen, dat zijn zaken die de mens niet kan zien of kan aanraken. Het is volstrekt onmogelijk dat deze waarheden als bewijs dienen dat Hij de vleesgeworden God is. Het onderscheid kan daarom alleen gemaakt worden bij de woorden en het werk van God die voor de mens tastbaar zijn. Alleen dit is echt. Dit is omdat kwesties van de Geest voor jou niet zichtbaar zijn en omdat die alleen door God Zelf echt gekend worden, en zelfs Gods geïncarneerde vlees weet niet alles; je kunt alleen verifiëren of Hij God is uit het werk dat Hij gedaan heeft. Uit Zijn werk blijkt ten eerste dat Hij een nieuw tijdperk kan laten ingaan; en ten tweede dat Hij in het leven van de mens kan voorzien en de mens kan tonen welke weg hij moet volgen. Dit is genoeg om vast te stellen dat Hij God Zelf is. Op zijn minst kan het werk dat Hij doet de Geest van God helemaal vertegenwoordigen, en uit zulk werk blijkt dat de Geest van God in Hem is. Aangezien het werk dat uitgevoerd werd door de vleesgeworden God voornamelijk bedoeld was om een nieuw tijdperk in te luiden, nieuw werk te leiden en een nieuw rijk te ontsluiten, zijn deze paar omstandigheden op zich al voldoende om vast te stellen dat Hij God Zelf is. Dit onderscheidt Hem dus van Jesaja, Daniël en de andere grote profeten. Jesaja, Daniël en de anderen kwamen allemaal uit een klasse hoogopgeleide en ontwikkelde mensen, ze waren buitengewone mensen onder leiderschap van Jehova. Het vlees van de geïncarneerde God beschikte ook over kennis en het ontbrak Hem niet aan verstand, maar Zijn menselijkheid was vooral gewoon. Hij was een gewoon mens; je kon met het blote oog geen speciale menselijkheid aan Hem ontdekken, of iets in Zijn menselijkheid bespeuren wat anders was dan bij anderen. Hij was volstrekt niet bovennatuurlijk of uniek, en Hij had geen hogere opleiding, bezat geen kennis of theorie. Het leven waarover Hij sprak en

het pad waarop hij vooring, had hij niet bereikt via theorie, kennis, levenservaring of Zijn opvoeding in het gezin. Nee, die waren het rechtstreekse werk van de Geest, wat het werk is van het geïncarneerde vlees. Het is omdat de mens grootse opvattingen heeft over God, en vooral omdat deze opvattingen uit te veel elementen van vaagheid en het bovennatuurlijke bestaan, dat een gewone God met menselijke zwakheid, die geen tekenen of wonderen kan bewerkstelligen, zeker niet God is in de ogen van de mens. Zijn dit niet de verkeerde opvattingen van de mens? Als het vlees van de geïncarneerde God geen normaal mens was, hoe kan van Hem dan gezegd worden dat Hij vleesgeworden was? Vleesgeworden zijn betekent een gangbaar, normaal mens zijn; als Hij een transcendent wezen was geweest, dan kon Hij niet vleeselijk zijn. Om te bewijzen dat Hij vleeselijk was, moest de geïncarneerde God normaal vlees hebben. Dit was gewoon om de betekenis van de incarnatie volledig te maken. Dit gold echter niet voor de profeten en mensenzonen. Zij waren begaafde mensen die door de Heilige Geest gebruikt werden; in de ogen van de mens was hun menselijkheid bijzonder hoog en ze verrichtten vele daden die normale menselijkheid overstegen. Dat is de reden dat de mens hen als God zag. Jullie allen moeten dit duidelijk begrijpen, want over deze kwestie zijn alle mensen in voorbije tijden het makkelijkst verward geraakt. Bovendien is de incarnatie het meest mysterieuze van alle dingen en de vleesgeworden God is voor de mens het allermoeilijkst te accepteren. Wat ik zeg draagt bij aan het vervullen van jullie functie en van jullie begrip van het mysterie van de incarnatie. Het heeft allemaal te maken met Gods management, met de visie. Jullie begrip hiervan zal jullie helpen bij het verkrijgen van kennis van de visie, dat wil zeggen, het managementwerk. Op deze manier zullen jullie ook veel inzicht krijgen in de

plicht die verschillende soorten mensen horen uit te voeren. Hoewel deze woorden jullie niet rechtstreeks de weg wijzen, helpen ze toch enorm bij jullie intrede, want in jullie huidige levens hebben jullie een groot tekort aan visie, en dat zal een flinke hindernis vormen die jullie intrede tegenhoudt. Als jullie niet in staat zijn geweest om deze zaken te begrijpen, dan zal er geen drijfveer zijn om binnen te gaan. Hoe kan zo'n streven het jullie mogelijk maken jullie plicht naar beste kunnen te vervullen?

God is de Heer van heel de schepping

Eén fase van het werk van de voorafgaande twee tijdperken vond plaats in Israël; een andere vond plaats in Judea. In het algemeen gezegd: geen van de twee fasen van dit werk werd voltrokken buiten Israël; ze waren de fasen van werk dat verricht werd onder het oorspronkelijke uitverkoren volk. Dus, vanuit het oogpunt van de Israëlieten is Jehova God alleen de God van de Israëlieten. Vanwege Jezus' werk in Judea, en vanwege Zijn volmaking van het werk van de kruisiging, vanuit het perspectief van de Joden is Jezus de Verlosser van het Joodse Volk. Hij is alleen de Koning van de Joden en niet van enig ander volk; Hij is noch de Heer die de Engelsen verlost, noch de Heer die de Amerikanen verlost, maar Hij is de Heer die de Israëlieten verlost, en in Israël zijn het de Joden die Hij verlost. In werkelijkheid is God de Meester van alle dingen. Hij is de God van heel de schepping. Hij is niet alleen de God van de Israëlieten, en Hij is niet alleen de God van de Joden. Hij is de God van heel de schepping. De twee eerdere fasen van Zijn werk vonden plaats in Israël en zodoende zijn er

bepaalde opvattingen ontstaan in mensen. Mensen denken dat Jehova in Israël aan het werk was, en Jezus Zelf Zijn werk in Judea volbracht – sterker nog: Hij deed Zijn werk in Judea via incarnatie – maar hoe dan ook, dit werk strekte niet buiten Israël. Hij was niet aan het werk met de Egyptenaren; Hij was niet aan het werk met de Indiërs; Hij was alleen aan het werk met de Israëlieten. Zodoende vormen mensen verschillende opvattingen en schematiseren Gods werk binnen een bepaald domein. Zij zeggen dat wanneer God aan het werk is, dit uitgeoefend moet worden onder het verkoren volk en in Israël; afgezien van de Israëlieten, heeft God geen andere ontvanger van Zijn werk, en Hij heeft ook geen ander domein om in te werken; ze zijn in het bijzonder streng met het ‘disciplineren’ van de geïncarneerde God, die ze niet toestaan om Zich buiten het domein van Israël te begeven. Zijn dit niet allemaal menselijke opvattingen? God heeft de hele hemel en aarde geschapen en alle dingen, en heeft de hele schepping gecreëerd; hoe zou Hij Zijn werk kunnen beperken tot Israël alleen? Wat zou, in dat geval, voor Hem het nut zijn van de rest van de schepping? Hij heeft de gehele wereld geschapen; Hij heeft Zijn managementplan van zesduizend jaar niet alleen in Israël ten uitvoer gebracht maar ook met elk persoon in het heelal. Ongeacht of zij in China wonen, of de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk of Rusland, elk persoon is een afstammeling van Adam; ze zijn allemaal gemaakt door God. Geen enkel persoon kan uitbreken uit het domein van Gods schepping en geen enkel persoon kan ontsnappen aan het etiket ‘afstammeling van Adam’. Ze zijn allemaal Gods schepsels en ze zijn allemaal Adams afstammelingen; ze zijn ook de gecorrumpeerde afstammelingen van Adam en Eva. Het zijn niet alleen de Israëlieten die Gods schepping zijn maar alle mensen; niettemin, sommige schepsels zijn vervloekt en

anderen gezegend. De Israëlieten hebben vele begerenswaardige kwaliteiten; God was oorspronkelijk aan het werk met hen omdat zij het minst gecorrumpeerde volk waren. De Chinezen verbleken als je ze met hen vergelijkt en kunnen het wel vergeten om ze te evenaren. Zodoende werkte God van oorsprong onder het volk van Israël, en de tweede fase van Zijn werk is uitgevoerd in Judea alleen. Ten gevolge hiervan vormen mensen vele opvattingen en vele regels. Als Hij inderdaad zou handelen volgens menselijke opvattingen dan zou God alleen de God van de Israëlieten zijn. Op die manier zou Hij niet in staat zijn om Zijn werk naar de heidense volken uit te breiden omdat Hij alleen de God van de Israëlieten zou zijn in plaats van de God van heel de schepping. De profetieën zeiden dat Jehova's naam groot zou zijn onder de heidense volken en dat Jehova's naam verspreid zou worden onder de heidense volken – waarom zouden zij dit zeggen? Als God alleen de God van de Israëlieten zou zijn, dan zou Hij alleen in Israël werken. Bovendien zou Hij niet Zijn werk uitbreiden, en Hij zou niet deze profetie maken. Aangezien Hij deze profetie gemaakt heeft, was het nodig dat Hij Zijn werk naar de heidense volken uitbreidde, en naar elk land en plaats. Aangezien Hij dit verklaard heeft, wilde Hij dit dus zo doen. Dit is Zijn plan want Hij is de Heer die de hemel en de aarde en alle dingen gemaakt heeft, en de God van heel de schepping. Ongeacht Hij aan het werk is met de Israëlieten of in het gehele Judea, het werk dat Hij doet is het werk van het gehele heelal en het werk van de gehele mensheid. Het werk dat Hij tegenwoordig doet in het land van de grote rode draak – in een heidens land – is nog steeds het werk van de gehele mensheid. Israël kan de basis zijn voor Zijn werk op aarde; insgelijks kan China de basis worden voor Zijn werk onder de heidense volken. Heeft Hij nu niet de profetie vervuld die zegt: “de naam van

Jehova zal groot zijn onder de heidense volken”? De eerste stap in Zijn werk onder de heidense volken heeft te maken met dit werk dat Hij nu doet in het land van de grote rode draak. Voor de geïncarneerde God om aan het werk te zijn in dit land en tussen deze verdoemde mensen gaat in het bijzonder in tegen menselijke opvattingen; deze mensen zijn het laagst en zonder enige waarde. Dit zijn al de mensen die Jehova in eerste instantie heeft verlaten. Mensen kunnen verlaten worden door andere mensen maar als ze verlaten worden door God dan hebben deze mensen geen status, en zullen ze de minste hoeveelheid waarde hebben. Als onderdeel van de schepping, is het zowel pijnlijk om bezeten te zijn door Satan als verlaten te zijn door andere mensen, maar als een onderdeel van de schepping door de Heer van de schepping is verlaten, dan geeft dat aan dat zijn of haar status een absoluut dieptepunt heeft bereikt. De afstammelingen van Moab werden vervloekt en zij waren geboren in dit onderontwikkelde gebied; zonder twijfel zijn de afstammelingen van Moab de mensen met de laagste status onder de invloed van de duisternis. Omdat deze mensen het verleden de laagste status hadden is het werk dat onder hen is verricht het meest in staat om menselijke opvattingen te verbrijzelen, en dat is ook het meest voordelig voor Zijn hele managementplan van zesduizend jaar. Hij werkt onder deze mensen en met die handeling kan Hij het best menselijke opvattingen verbrijzelen; hiermee begint Hij een tijdperk; hiermee verbrijzelt Hij alle menselijke opvattingen; hiermee beëindigt Hij het werk van het gehele Tijdperk van Genade. Zijn oorspronkelijke werk was uitgevoerd in Judea, in het domein van Israël; onder heidense volken deed Hij geen enkel tijdperk-beginnend werk. De slotfase van Zijn werk wordt niet alleen uitgevoerd onder de mensen van heidense volken, het wordt zelfs uitgevoerd onder die vervloekte mensen. Dit ene punt is het bewijs

dat het meest in staat is om Satan te vernederen; zodanig dat God de God van heel de schepping in het heelal 'wordt' en de Heer van alle dingen wordt, het onderwerp van aanbidding van alles dat leven heeft.

Er zijn momenteel enige mensen die nog steeds niet begrijpen wat voor soort nieuw werk God begonnen is. God is een nieuw begin aangegaan onder de heidense volken en is een nieuw tijdperk begonnen en is een nieuw werk begonnen, en Hij is aan het werk onder de afstammelingen van Moab. Is dit niet Zijn nieuwste werk? Door alle eeuwen heeft niemand dit werk ervaren en heeft niemand ervan gehoord, laat staan het gewaardeerd. Gods wijsheid, Gods wonderbaarlijkheid, Gods onpeilbaarheid, Gods grootheid, Gods heiligheid hangen af van deze fase van het werk in de laatste dagen om duidelijk geopenbaard te worden. Is dit geen nieuw werk dat de menselijke opvattingen verbrijzelt? Er zijn er nog steeds die denken: Aangezien God Moab heeft vervloekt en zei dat Hij Moabs afstammelingen zou verlaten, hoe zou Hij hen nu redden? Dat zijn die mensen uit heidense volken die vervloekt en uit Israël verdreven zijn; de Israëlieten noemden hen 'heidense honden'. Het is voor iedereen duidelijk dat zij niet alleen heidense honden zijn maar erger nog: zonen der vernietiging. Met andere woorden: ze zijn niet Gods uitverkoren volk. Al waren ze oorspronkelijk geboren binnen het domein van Israël toch zijn ze niet onderdeel van het volk van Israël en bovendien werden ze verdreven naar de heidense volken. Zij zijn de laagste mensen. Juist omdat zij de laagste der mensen zijn voert God Zijn werk van het beginnen van een nieuw tijdperk onder hen uit, aangezien zij een representatie zijn van een corrupte mensheid. Gods werk is niet zonder onderscheid of doel, het werk dat Hij heden ten dage uitvoert onder deze mensen is ook het werk dat onder de schepping wordt volbracht.

Noach was onderdeel van de schepping, en zo ook zijn afstammelingen. Elk individu van vlees en bloed is onderdeel van de schepping. Gods werk richt zich op de gehele schepping; het wordt niet uitgevoerd naargelang iemand vervloekt is nadat hij werd geschapen. Zijn managementwerk is gericht op de gehele schepping, niet de uitverkoren mensen die niet vervloekt zijn. Omdat God verlangt om Zijn werk onder de schepping uit te voeren, zal Hij het zeker tot een succesvol einde brengen; Hij zal onder de mensen werken die Zijn werk bevorderen. Daarom vernietigt Hij al de regels door onder de mensen te werken. Voor Hem betekenen de woorden 'vervloekt', 'getuchtigd' en 'gezegend' niets! De Joodse mensen zijn behoorlijk goed, en het uitverkoren volk van Israël is ook niet slecht; zij zijn mensen van goed kaliber en menselijkheid. Jehova begon Zijn werk in eerste instantie onder hen en voerde Zijn eerste werk uit, maar het zou niets betekenen als Hij hen zou gebruiken als ontvangers van Zijn overwinningswerk nu. Ook al zijn zij onderdeel van de schepping en hebben zij vele positieve aspecten, toch zou het zinloos zijn om deze fase van het werk onder hen uit te voeren. Hij zou niet in staat zijn om iemand te overwinnen, of om de gehele schepping te overtuigen. Dit is de betekenis van de overdracht van Zijn werk naar de mensen van het land van de grote rode draak. Het meest betekenisvol hier is dat Hij een tijdperk is begonnen, dat Hij alle regels en menselijke opvattingen heeft verbrijzeld, en ook dat Hij het werk van het gehele Tijdperk van Genade heeft voleindigd. Als Zijn huidige werk zou worden uitgevoerd onder de Israëlieten, tegen de tijd dat Zijn managementplan van zesduizend jaar is volbracht, dan zou iedereen geloven dat God alleen de God is van de Israëlieten, dat alleen de Israëlieten Gods uitverkoren volk zijn, en dat alleen de Israëlieten het verdienen om Gods zegeningen en beloftes te beërven.

Gedurende de laatste dagen is God geïncarneerd in het heidense land van de grote rode draak; Hij heeft het werk van God voleindigd als de God van de gehele schepping; Hij heeft Zijn managementplan volledig volbracht, en Hij zal de kernzaak van Zijn werk voltooien in het land van de grote rode draak. De kern van de drie fasen van het werk is de redding van de mensheid – namelijk ervoor zorgen dat de gehele schepping de Heer van de schepping aanbidt. Elke fase van dit werk is daarom erg betekenisvol. God zal absoluut nooit iets doen dat geen betekenis of waarde heeft. Enerzijds bestaat deze fase van het werk uit het beginnen van een tijdperk en het beëindigen van de voorgaande twee tijdperken; anderzijds bestaat het uit het verbrijzelen van alle menselijke opvattingen en alle oude manieren van menselijk geloof en kennis. Het werk van de voorgaande twee tijdperken is uitgevoerd volgens verschillende menselijke opvattingen; deze fase echter elimineert menselijke opvattingen volkomen, en overwint de mensheid daarmee volledig. Gebruikmakend van de overwinning op de afstammelingen van Moab en gebruikmakend van het werk dat is uitgevoerd onder de afstammelingen van Moab, zal God de gehele mensheid in het gehele heelal overwinnen. Dit is de diepste betekenis van deze fase van Zijn werk, en het is het meest waardevolle aspect van Zijn werk. Zelfs als je nu weet dat je status laag is en dat je een lage waarde hebt, zal je nog steeds voelen dat je de meest vreugdevolle beleving hebt gehad: je hebt een grote zegening geërfd en een grote belofte ontvangen, en je kan dit grote werk van God volbrengen, en je kan Gods ware gezicht zien en ware gezindheid kennen en Gods wil doen. De voorgaande twee fasen van Gods werk werden uitgevoerd in Israël. Als deze fase van Zijn werk gedurende de laatste dagen nog steeds zou worden uitgevoerd onder de Israëlieten, dan zou niet alleen de hele schepping geloven

dat alleen de Israëlieten het uitverkoren volk van God waren, maar dat Gods hele managementplan niet het beoogde effect zou hebben. Gedurende de periode waarin de twee fasen van Zijn werk in Israël werden uitgevoerd werd geen nieuw werk uitgevoerd en geen van Gods tijdperk-beginnend werk was ooit uitgevoerd in de heidense landen. Deze fase van tijdperk-beginnend werk is eerst uitgevoerd in de heidense landen; sterker nog, het is eerst uitgevoerd onder de afstammelingen van Moab. Dit heeft het hele tijdperk doen beginnen. God heeft alle kennis aanwezig in de menselijke opvattingen verbrijzeld en heeft niet toegestaan dat iets ervan bleef voortbestaan. In Zijn werk van overwinning heeft Hij menselijke opvattingen verbrijzeld, die oude, vroegere menselijke manieren van weten. Hij laat mensen zien dat er bij God geen regels zijn, dat er niets ouds aan God is, dat het werk dat Hij doet compleet bevrijd is, volledig vrij, dat Hij rechtvaardig is in alles wat Hij doet. Je moet je volledig onderwerpen aan elk werk dat Hij doet in de schepping. Elk werk dat Hij doet heeft betekenis en wordt gedaan volgens Zijn eigen wil en wijsheid en niet volgens menselijke keuzes en opvattingen. Hij doet die dingen die nut hebben voor Zijn werk; als iets geen nut heeft voor Zijn werk zal Hij het niet doen. Het maakt niet uit hoe goed het is! Hij werkt en verkiest de ontvanger en locatie van Zijn werk volgens de betekenis en het doel van Zijn werk. Hij houdt niet vast aan eerdere regels en Hij volgt ook geen oude formules. In plaats daarvan bereidt Hij Zijn werk voor volgens de betekenis van Zijn werk. Uiteindelijk wil Hij het werkelijke effect bereiken en het verwachte doel. Als je deze dingen nu niet begrijpt zal dit werk op jou helemaal geen effect hebben.

Hoe sta jij tegenover de dertien brieven?

Het Nieuwe Testament van de Bijbel bevat de dertien brieven van Paulus. Gedurende de tijd dat hij zijn werk deed, schreef Paulus deze dertien brieven aan de kerken die in Jezus Christus geloofden. Dat wil zeggen, Paulus werd opgericht en schreef die brieven nadat Jezus ten hemel was gevaren. Zijn brieven zijn getuigenissen van de wederopstanding en de hemelvaart van de Heer Jezus na Zijn dood, en ook laten ze de weg van berouw en het opnemen van het kruis zien. Al deze berichten en getuigenissen waren natuurlijk bedoeld om de broeders en zusters in de diverse locaties rondom Judea in die tijd te onderrichten, omdat Paulus in die tijd dienaar van de Heer Jezus was en hij werd opgericht om te getuigen van de Heer Jezus. In iedere periode van het werk van de Heilige Geest werden er verschillende mensen opgericht om Zijn diverse werken uit te voeren, dat wil zeggen om het werk van de apostelen te doen zodat het werk dat God Zelf afmaakt, kon worden voortgezet. Als de Heilige Geest rechtstreeks zou werken en er zouden geen mensen worden ingezet, dan zou het werk zeer moeilijk uitgevoerd kunnen worden. En zo werd Paulus iemand die werd neergeslagen terwijl hij onderweg was naar Damascus en vervolgens weer opgericht om getuige te zijn voor de Heer Jezus. Als apostel stond Paulus los van de twaalf discipelen van Jezus. Hij verkondigde het evangelie, maar daarnaast hoedde hij ook voor de kerken op de diverse locaties, wat inhield dat hij voor de broeders en zusters van de kerken zorgde, met andere woorden, hij leidde de broeders en zusters in de Heer. De getuigenis van Paulus bestond uit het bekendmaken van het feit van de wederopstanding en de hemelvaart van de Heer Jezus en ook om de mensen te leren berouw te hebben, te biechten en de

weg van het kruis te gaan. Hij was een van de getuigen van Jezus Christus in die tijd.

De dertien brieven van Paulus waren gekozen om in de Bijbel te gebruiken. Hij schreef ze alle dertien om in te gaan op de verschillende gesteldheden van de mens op verschillende plaatsen. De Heilige Geest had hem bewogen de brieven te schrijven en hij onderwees de broeders en zusters overal vanuit de positie van apostel (vanuit het standpunt van dienaar van de Heer Jezus). Op die manier vonden de brieven van Paulus hun oorsprong niet in profetieën of rechtstreeks in visioenen, maar kwamen ze voort uit het werk dat hij ondernam. Deze brieven zijn niet vreemd en ook niet zo moeilijk te begrijpen als profetieën. Ze zijn gewoon als brieven geschreven en bevatten geen profetieën of mysteriën; ze bevatten slechts gewone instructieve woorden. Ook al zijn veel van die woorden misschien voor mensen moeilijk te vatten of te begrijpen, toch kwamen ze slechts voort uit de eigen interpretatie van Paulus en de verlichting van de Heilige Geest. Paulus was gewoon een apostel, hij was een dienaar die door de Heer Jezus werd gebruikt en geen profeet. Terwijl hij door verschillende landen liep, schreef hij brieven naar broeders en zusters van de kerken, of schreef, toen hij ziek was, naar kerken waar hij in het bijzonder aan dacht, maar niet naar toe kon. De mensen bewaarden zijn brieven dus, en achteraf werden ze verzameld, verenigd en gerangschikt door latere generaties achter de vier evangeliën van de Bijbel. Natuurlijk kozen ze de beste brieven die hij had geschreven en maakten daar een compilatie van. Deze brieven waren heilzaam voor het leven van de broeders en zusters van de kerken, en in zijn tijd waren ze bijzonder vermaard. Toen Paulus ze schreef was het niet zijn bedoeling een spiritueel werk te schrijven waarmee zijn broeders en zusters een pad voor de praktijk zouden

kunnen vinden, of een spirituele biografie om zijn eigen ervaringen te beschrijven; het was niet zijn bedoeling een boek te schrijven om auteur te worden. Hij schreef gewoon brieven naar zijn broeders en zusters van de kerk van de Heer Jezus Christus. Vanuit zijn positie als dienaar onderwees Paulus zijn broeders en zusters, vertelde hun over zijn last, over de wil van de Heer Jezus en over welke taken Hij de mensen voor in de toekomst had toevertrouwd. Dit was het werk dat Paulus deed. Zijn woorden waren heel stichtelijk voor de ervaring van alle toekomstige broeders en zusters. De waarheden die hij communiceerde in deze vele brieven waren wat de mensen in het Tijdperk van Genade zouden moeten beoefenen. Daarom werden deze brieven door de latere generaties in het Nieuwe Testament opgenomen. Hoe de uitkomst van Paulus uiteindelijk ook was, hij was iemand die in zijn tijd werd gebruikt, die zijn broeders en zusters in de kerken steunde. Zijn uitkomst werd bepaald door zijn wezen, en tevens doordat hij aanvankelijk was neergeslagen. Hij kon toen die woorden spreken, omdat hij het werk van de Heilige Geest bezat en het was vanwege dit werk dat Paulus een last droeg voor de kerken. Zo was hij in staat zijn broeders en zusters te voorzien. Vanwege bepaalde bijzondere omstandigheden was Paulus echter niet in staat persoonlijk naar de kerken te gaan om te werken, dus schreef hij ze brieven om zijn broeders en zusters in de Heer te vermanen. Eerst vervolgde Paulus de discipelen van de Heer Jezus, maar nadat Jezus ten hemel was gevaren, oftewel nadat Paulus 'het licht had gezien', hield hij daarmee op en vervolgde hij die heiligen niet meer die het evangelie verkondigden voor de weg van de Heer. Nadat Paulus Jezus als een helder licht aan hem had zien verschijnen, aanvaardde hij de opdracht van de Heer en werd zo iemand die door de Heilige Geest werd gebruikt om het evangelie te verspreiden.

Het werk van Paulus was destijds gewoon zijn broeders en zusters te voorzien en te steunen. Hij was niet zoals sommigen die een carrière voor zichzelf op wensten te bouwen of literaire werken wilden produceren, andere uitwegen wilden onderzoeken of behalve de Bijbel andere paden wilden vinden waarlangs ze deze mensen in de kerken konden leiden zodat ze allemaal een nieuw intreden konden bereiken. Paulus was een mens die werd gebruikt, hij vervulde slechts zijn plicht met de dingen die hij deed. Als hij geen last had gedragen voor de kerken, dan zou dat gezien worden als had hij zijn plicht verzaakt. Als er een ontwrichtende gebeurtenis was voorgevallen of er verraad was gepleegd in de kerken waardoor de mensen in een abnormale gesteldheid waren terechtgekomen, dan zou dat gezien kunnen worden als dat hij zijn werk niet goed had gedaan. Als een werker een last voor de kerk draagt en zo goed werkt als hij kan, dan is dat het bewijs dat deze persoon een werker is die geschikt is – geschikt is om te worden gebruikt. Als een persoon geen last voelt jegens de kerk en geen resultaat behaalt in zijn werk en als de meeste mensen die hij leidt zwak zijn of zelfs vallen, dan heeft zo'n werker zijn plicht niet vervuld. Zo was ook Paulus geen uitzondering en daarom moest hij voor de kerken zorgen en regelmatig brieven schrijven aan zijn broeders en zusters. Op deze manier was hij in staat de kerken te voorzien en voor zijn broeders en zusters te zorgen – alleen op deze manier konden de kerken door hem worden voorzien en gehoord. De woorden van de brieven die hij schreef waren heel diepgaand, maar ze waren gericht tot zijn broeders en zusters onder voorwaarde dat hij de verlichting van de Heilige Geest had ontvangen, en hij verwerkte zijn persoonlijke ervaringen en de last die hij voelde in zijn geschriften. Paulus was slechts een mens die door de Heilige Geest werd gebruikt en de inhoud van zijn brieven was

geheel doorspekt met zijn persoonlijke ervaringen. Het werk dat hij deed, vertegenwoordigt slechts het werk van een apostel, niet het werk dat rechtstreeks door de Heilige Geest wordt uitgevoerd, en het verschilt ook van het werk van Christus. Paulus vervulde slechts zijn plicht, daarom voorzag hij zijn broeders en zusters in de Heer zowel met zijn last als met zijn persoonlijke ervaringen en inzichten. Paulus voerde slechts het werk van Gods opdracht uit door persoonlijke inzichten en begrip te verschaffen – het was zeker geen voorbeeld van werk dat door God Zelf rechtstreeks was uitgevoerd. Als zodanig was het werk van Paulus vermengd met menselijke ervaring en menselijke zienswijzen en menselijk begrip van het werk van de kerk. Maar er kan niet worden beweerd dat deze menselijke zienswijzen en dit menselijk begrip het werk van kwade geesten of het werk van vlees en bloed was, er kan alleen worden gezegd dat het de kennis en de ervaringen van een mens waren die door de Heilige Geest was verlicht. Hiermee bedoel ik dat de brieven van Paulus geen hemelse boeken zijn. Ze zijn niet heilig en zijn helemaal niet geuit en onder woorden gebracht door de Heilige Geest, ze zijn slechts een uiting van de last van Paulus voor de kerken. Ik zeg dit alles om jullie het verschil te laten begrijpen tussen het werk van God en het werk van de mens: het werk van God vertegenwoordigt God Zelf, terwijl het werk van de mens de plicht en ervaringen van de mens vertegenwoordigt. Men moet het normale werk van God niet als de wil van de mensen en Zijn bovennatuurlijke werk als de wil van God beschouwen, bovendien moet men de hooghartige preken van de mensen niet als uitspraken van God of als boeken uit de hemel beschouwen. Al dergelijke zienswijzen zouden onethisch zijn. Als ze mij de dertien brieven van Paulus nauwkeurig horen ontleden, geloven veel mensen dat de brieven van Paulus niet gelezen

mogen worden en dat Paulus een vreselijk zondig mens was. Er zijn zelfs veel mensen die denken dat mijn woorden gevoelloos zijn, dat mijn waardering van de brieven van Paulus onjuist is, en dat die brieven niet gezien kunnen worden als uitdrukking van de ervaringen en lasten van een mens. Zij geloven dat ze in plaats daarvan als Gods woorden moeten worden gezien, dat ze net zo belangrijk zijn als de Openbaring van Johannes, dat er niet ingekort of aan toegevoegd mag worden, en dat ze vooral niet nonchalant mogen worden uitgelegd. Zijn al deze menselijke beweringen niet onjuist? Is dat niet geheel te wijten aan het feit dat mensen geen verstand hebben? Mensen profiteren enorm van de brieven van Paulus die al meer dan tweeduizend jaar teruggaan. Maar tot op de dag van vandaag zijn er nog steeds veel mensen die geen idee hebben van wat hij toen zei. Mensen vinden de brieven van Paulus de grootste meesterwerken in het hele christendom en vinden dat niemand ze kan ontrafelen en dat niemand ze volledig kan doorgronden. In feite zijn deze brieven net als de biografie van een spiritueel mens en kunnen ze niet worden vergeleken met de woorden van Jezus of met de grootse visioenen van Johannes. Wat Johannes zag waren grootse visioenen uit de hemel – profetieën van Gods eigen werk – die onbereikbaar waren voor de mens, terwijl de brieven van Paulus daarentegen slechts een beschrijving waren van wat een man zag en meemaakte. Ze zijn waartoe de mens in staat is, maar het zijn geen profetieën of visioenen. Het zijn gewoon brieven die naar diverse plaatsen werden verzonden. Voor de mensen in die tijd was Paulus echter een werker en daarom hadden zijn woorden waarde, omdat hij iemand was die had aanvaard wat hem was toevertrouwd. Daarom waren zijn brieven heilzaam voor allen die Christus zochten. Al werden die woorden niet persoonlijk door Jezus uitgesproken, ze waren uiteindelijk wel

essentieel voor hun tijd. Daarom hebben de mensen die na Paulus kwamen zijn brieven in de Bijbel opgenomen en het zo mogelijk gemaakt dat ze zijn overgeleverd tot op de dag van vandaag. Begrijpen jullie wat ik bedoel? Ik geef gewoon een nauwkeurige verklaring van deze brieven, ik ontleed ze zonder het voordeel en de waarde ervan als referentiekader voor de mensen te ontkennen. Als na het lezen van mijn woorden jullie niet alleen de brieven van Paulus ontkennen, maar vaststellen dat ze ketterij zijn, of waardeloos, dan kan er alleen maar worden gezegd dat jullie begripsvermogen tekortschiet, net als jullie inzicht en jullie oordeel over dingen – er kan zeker niet worden gezegd dat mijn woorden te zeer eenzijdig zijn. Begrijpen jullie het nu? De belangrijke dingen die jullie goed moeten begrijpen zijn de eigenlijke situatie van het werk van Paulus in die tijd en de achtergrond waartegen zijn brieven zijn geschreven. Als jullie een juiste kijk hebben op deze omstandigheden, dan zullen jullie ook een juiste kijk hebben op de brieven van Paulus. Tegelijkertijd, als jullie eenmaal de essentie van die brieven doorhebben, zal je beoordeling van de Bijbel juist zijn en dan begrijp je ook waarom de brieven van Paulus door latere generaties jarenlang zijn vereerd, en waarom er zelfs veel mensen zijn die hem als God behandelen. Zou dat niet zijn wat jullie zouden denken, als jullie het niet begrepen?

Iemand die niet God Zelf is, kan niet God Zelf vertegenwoordigen. Er kan van het werk van Paulus slechts worden gezegd dat het gedeeltelijk de menselijke zienswijze en gedeeltelijk de verlichting van de Heilige Geest is. Paulus schreef deze woorden vanuit een menselijke zienswijze met verlichting van de Heilige Geest. Dat is niet zeldzaam. Het was daarom onvermijdelijk dat zijn woorden werden doorspekt met enige menselijke ervaringen. Later gebruikte hij zijn eigen persoonlijke ervaringen om voor zijn broeders en zusters in die tijd

te zorgen en hen te voorzien. De brieven die hij schreef kunnen niet worden ondergebracht in de categorie levensstudie, noch in de categorie biografie of boodschap. Bovendien waren het geen waarheden die door de kerk werden beoefend noch kerkelijke bestuurlijke decreten. Als een mens met een last – een mens die door de Heilige Geest werk is opgedragen – is dit iets wat je gewoon moet doen. Als de Heilige Geest mensen laat opstaan en ze een last gunt, maar ze het werk van de kerk niet op zich nemen en de zaken van de kerk niet goed kunnen beheren, of de problemen van de kerk niet afdoende oplossen, dan is dat het bewijs dat die mensen hun plichten niet goed vervullen. Daarom was het niet zo verwonderlijk dat apostelen brieven konden schrijven over het verloop van hun werk. Het maakte deel uit van hun werk en ze moesten dit doen. Het was niet hun doel bij het schrijven van brieven om een levensstudie of een spirituele biografie te schrijven, en zeer zeker niet om een andere uitweg voor heiligen te creëren. Ze deden het eerder om hun eigen functie te vervullen en een trouwe dienaar van God te zijn, zodat ze aan God verslag konden uitbrengen door de taken af te maken die God aan hen had toevertrouwd. Ze moesten in hun werk verantwoordelijkheid nemen voor zichzelf en voor hun broeders en zusters, en ze moesten hun werk goed doen en de zaken van de kerk ter harte nemen: dit was allemaal gewoon onderdeel van hun werk.

Als jullie de brieven van Paulus hebben leren begrijpen, hebben jullie ook een goed idee van de brieven van Petrus en Johannes en kunnen jullie deze op waarde schatten. Jullie zullen die brieven nooit meer zien als hemelse boeken, die heilig en onschendbaar zijn, en jullie zullen Paulus al zeker nooit meer zien als God. Gods werk is tenslotte anders dan het werk van de mens, en bovendien hoe zouden Zijn uitdrukkingen hetzelfde kunnen zijn als die van hen? God heeft

Zijn eigen bijzondere gezindheid, terwijl de mens plichten heeft die hij dient te vervullen. Gods gezindheid komt tot uitdrukking in Zijn werk, terwijl de plicht van de mens vorm krijgt in de ervaringen van de mens en wordt uitgedrukt in het streven van de mens. Daarom wordt het duidelijk door middel van het werk dat wordt gedaan of iets een uitdrukking is van God of van de mens. Het hoeft niet door God Zelf uitgelegd te worden, noch is het nodig dat de mens streeft naar het afleggen van getuigenissen. God Zelf hoeft niemand te beteugelen. Dit komt allemaal als een natuurlijke openbaring; het is niet opgelegd noch is het iets waarbij de mens kan ingrijpen. De plicht van de mens kan worden herkend aan zijn ervaringen en hij hoeft daar geen extra ervaringsgericht werk voor te verrichten. De hele essentie van de mensen kan aan het licht komen wanneer zij hun plicht vervullen, terwijl God Zijn eigenlijke gezindheid uitdrukt tijdens de uitvoering van Zijn werk. Als het mensenwerk is, kan dat niet verdoezeld worden. Als het Gods werk is, dan is het nog onmogelijker dat iemand Gods gezindheid verbergt, laat staan dat de mens er enige zeggenschap over heeft. Van niemand kan worden gezegd dat hij God is, en niemands werk en woorden kunnen worden gezien als heilig of onveranderbaar. Van God kan worden gezegd dat Hij menselijk is, omdat Hij Zichzelf in het vlees heeft gekleed, maar Zijn werk kan niet als het werk of de plicht van de mens worden beschouwd. Evenmin kunnen de uitspraken van God worden gelijkgesteld aan de brieven van Paulus, of kun je in gelijke termen spreken over het oordeel en de tuchting van God en de woorden van instructie van de mens. Er zijn dus principes waarmee je het werk van God en het werk van de mens kunt onderscheiden. Ze onderscheiden zich naar hun essentie, niet naar de reikwijdte of tijdelijke doelmatigheid van het werk. Over dit onderwerp maken de meeste mensen principiële vergissingen. Dit komt

doordat de mens naar de buitenkant kijkt, die ze kunnen bereiken, terwijl God naar de essentie kijkt die niet door de fysieke ogen van de mens kan worden waargenomen. Als je Gods woorden en werk als de plicht van een gemiddeld mens beschouwt, en het omvangrijke werk van de mens eerder ziet als het werk van de in het vlees geklede God dan als de plicht die de mens vervult, maak je dan geen principiële vergissing? Brieven en biografieën van de mens zijn makkelijk te schrijven, maar alleen op basis van het werk van de Heilige Geest. Maar de uitspraken en het werk van God kunnen niet makkelijk door de mens tot stand worden gebracht of bereikt door menselijke wijsheid en denken. Ook kunnen mensen ze niet grondig verklaren nadat ze deze hebben onderzocht. Als deze principiële kwesties geen reactie in jullie oproepen, dan is jullie geloof kennelijk niet erg waar of verfiind. Er kan alleen worden gezegd dat jullie geloof vol vaagheid is en zowel verward als zonder principes. Wanneer jullie zelfs de meest essentiële basiskwesties van God en de mens niet begrijpen, is dit soort geloof dan niet een geloof dat het aan iedere ontvankelijkheid ontbreekt? Hoe zou Paulus ooit de enige persoon kunnen zijn in de hele geschiedenis die is gebruikt? Hoe zou hij de enige kunnen zijn die ooit voor de kerk heeft gewerkt? Hoe zou hij de enige kunnen zijn die naar kerken heeft geschreven om hen te steunen? Ongeacht de schaal of de invloed van het werk van deze mensen en zelfs ongeacht het resultaat van hun werk, zijn de principes en het wezen van dergelijk werk niet allemaal hetzelfde? Zijn er geen dingen die geheel anders zijn dan het werk van God? Ook al zijn er duidelijke verschillen tussen ieder stadium van Gods werk en ook al zijn veel van Zijn werkwijzen niet helemaal hetzelfde, hebben ze niet allemaal hetzelfde wezen en dezelfde bron? Als iemand deze dingen nu dus nog niet duidelijk zijn, ontbreekt het hem te zeer aan verstand. Als

iemand na het lezen van deze woorden nog steeds beweert dat de brieven van Paulus heilig en onschendbaar zijn, en anders dan de biografieën van andere spirituele personages, dan is het verstand van deze persoon veel te abnormaal, en is die persoon ongetwijfeld een expert in doctrines en geheel verstoken van verstand. Zelfs als je Paulus vereert, kun je je warme gevoelens voor hem niet gebruiken om de waarheid van de feiten te verdraaien of het bestaan van de waarheid te ontkennen. Op geen enkele manier vernietigt wat ik heb gezegd al het werk en de brieven van Paulus of ontkent het de waarde ervan als referentiemateriaal. Hoe dan ook, het is mijn bedoeling dat jullie met deze woorden alle dingen en mensen goed leren begrijpen en redelijk kunnen inschatten. Alleen dit is een normaal verstand; alleen hiermee zouden rechtvaardige mensen die de waarheid bezitten zich moeten uitrusten.

Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt

De meeste mensen geloven in God omwille van hun toekomstige bestemming, of van hun tijdelijk plezier. Voor hen die nog niet behandeld zijn, dient het geloof in God om de hemel binnen te kunnen gaan, om beloningen te verkrijgen. Het dient niet om vervolmaakt te worden, of om de plicht van een schepsel van God te vervullen. Dit betekent dat de meeste mensen niet in God geloven om hun verantwoordelijkheid te kunnen vervullen, of om hun plicht te vervullen. Slechts zelden geloven mensen in God om een zinvol leven te leiden.

Evenmin zijn er mensen die geloven dat de mens, omdat hij leeft, van God zou moeten houden, omdat het de wet van de Hemel en het principe van de aarde is om dit te doen, en de natuurlijke roeping van de mens. Hoewel verschillende mensen ieder hun eigen doel najagen, zijn het doel van hun streven en de achterliggende motivatie hetzelfde. Bovendien is voor de meesten van hen het voorwerp van hun verering veelal hetzelfde. De laatste paar duizend jaar zijn er veel gelovigen overleden, en velen zijn overleden en herboren. Het zijn niet slechts één of twee mensen die op zoek zijn naar God, of zelfs niet één – of tweeduizend. Maar de zoektocht van de meeste mensen is toch naar hun eigen vooruitzichten of hun roemrijke hoop voor de toekomst. Er zijn maar heel weinig mensen die Christus toegewijd zijn. Veel godvruchtige gelovigen zijn toch gevangen in hun eigen netten gestorven. Bovendien is het aantal mensen dat heeft gezegevierd belachelijk klein. Tot op heden zijn de redenen waarom mensen mislukken of de geheimen van hun overwinning nog onbekend voor hen. Zij die door de zoektocht naar Christus zijn geobsedeerd hebben hun moment van plotseling inzicht nog niet gehad, ze hebben deze mysteriën nog niet helemaal doorgrond, omdat ze het simpelweg niet weten. Hoewel ze alle moeite doen bij hun zoektocht, bewandelen ze het pad van de mislukking die hun voorgangers ooit bewandelden, en niet het pad van het succes. Hoe ze ook zoeken, lopen ze zo niet het pad dat naar de duisternis leidt? Is wat zij verkrijgen niet het bittere fruit? Het is moeilijk te voorspellen of de mensen die hun geslaagde voorgangers naar de kroon steken uiteindelijk geluk of rampspoed tegen zullen komen. Hoeveel slechter liggen de kansen dan voor de mensen bij hun zoektocht in de voetsporen te treden van hen die niet slaagden? Is hun kans op mislukking niet nog veel groter? Wat is de waarde van het pad dat zij gaan?

Verspillen zij hun tijd niet? Of mensen nu wel of niet slagen in hun zoektocht, daar is kort gezegd een reden voor. Het is niet zo dat hun wel of niet slagen afhangt van een zoektocht zoals zij die zelf willen.

De meest fundamentele vereiste voor het geloof van de mens in God, is dat hij een oprecht hart moet hebben, en dat hij zich helemaal overgeeft, en waarlijk gehoorzaamt. Het moeilijkst is het voor de mens om zijn hele leven te geven in ruil voor het ware geloof, waarmee hij de hele waarheid kan winnen en zijn plicht als schepsel van God kan vervullen. Dat is het onbereikbare voor de mensen die niet slagen, en dat geldt nog sterker voor hen die Christus niet kunnen vinden. Omdat de mens er niet goed in is om zichzelf helemaal aan God te wijden, omdat de mens niet bereid is zijn plicht jegens de Schepper uit te voeren, omdat de mens de waarheid heeft gezien maar haar vermijdt en zijn eigen pad bewandelt, omdat de mens altijd op zoek is door het pad te gaan van hen die gefaald hebben, omdat de mens altijd de Hemel tart, daarom faalt de mens altijd, raakt hij altijd in de valstrik van Satan gevangen en verstrikt in zijn eigen net. Omdat de mens Christus niet kent, omdat de mens niet bedreven is in het begrijpen en ervaren van de waarheid, omdat de mens te zeer Paulus vereert en de hemel begeert, omdat de mens altijd eist dat Christus hem gehoorzaamt en God commandeert, daarom zijn die grote figuren en die mensen die de wisselvalligheid van de wereld hebben ervaren nog steeds sterfelijk en sterven zij nog in Gods tuchtiging. Alles wat ik over zulke mensen kan zeggen is dat zij een tragische dood sterven, en dat de consequentie voor hen – hun dood – niet onrechtvaardig is. Is hun mislukking niet nog ondraaglijker voor de hemelse wet? De waarheid komt uit de wereld van de mens, maar de waarheid onder de mensen is door Christus doorgegeven. Zij komt voort uit Christus, dat wil zeggen

uit God Zelf, en dit is iets waartoe de mens niet in staat is. Toch voorziet Christus alleen in de waarheid, Hij is niet gekomen om te beslissen of de mens in zijn zoektocht naar de waarheid zal slagen. Hieruit blijkt dat het wel of niet slagen in de waarheid afhangt van de zoektocht van de mens. Het succes of falen van de mens in de waarheid heeft nooit iets met Christus te maken gehad, maar wordt daarentegen bepaald door zijn zoektocht. Je kunt de bestemming van de mens en zijn succes of mislukking niet in de schoenen van God schuiven en God er Zelf verantwoordelijk voor maken, want dit is geen kwestie voor God Zelf maar staat rechtstreeks in verband met de plicht die de schepselen van God dienen te vervullen. De meeste mensen hebben wel enige kennis van de zoektocht en bestemming van Paulus en Petrus, maar ze kennen niets anders dan het resultaat voor Petrus en Paulus, en hebben geen idee van het geheim achter succes van Petrus of van de tekortkomingen die tot de mislukking van Paulus hebben geleid. Als jullie dus helemaal niet in staat zijn door de essentie van hun zoektocht heen te kijken, dan zal de zoektocht van de meesten van jullie toch mislukken, en zelfs al zal een klein aantal van jullie wel slagen, dan nog zullen zij niet de gelijken van Petrus zijn. Als je op zoek bent naar het rechte pad, dan kun je op succes hopen; als je op het verkeerde pad op zoek naar de waarheid bent, dan zul je nooit tot succes in staat zijn en eindig je als Paulus.

Petrus was een vervolmaakt mens. Pas nadat hij door tuchtiging en het oordeel een pure liefde voor God had bereikt was hij volledig vervolmaakt; hij ging het pad van de vervolmaking. Dit wil zeggen dat vanaf het allereerste begin het pad dat Petrus bewandelde het rechte pad was en dat zijn motivatie om in God te geloven juist was, en zo werd hij een vervolmaakt persoon, en hij betrad een nieuw pad waar de mens nog nooit eerder was geweest. Het pad dat Paulus

echter bewandelde vanaf het eerste begin het pad van de weerstand tegen Christus was. Alleen omdat de Heilige Geest hem en zijn gaven en al zijn verdiensten voor Zijn werk wenste te gebruiken, heeft hij verscheidene decennia voor Christus gewerkt. Hij was slechts iemand die door de Heilige Geest werd gebruikt. Hij werd niet gebruikt omdat Jezus welwillend naar zijn menselijkheid keek, maar vanwege zijn gaven. Hij werd neergeslagen, en daarom kon hij voor Jezus werken. Niet omdat hij dat graag deed. Hij was in staat dat werk te doen vanwege de verlichting en leiding van de Heilige Geest, en het werk dat hij verrichtte is op geen enkele manier representatief voor zijn zoektocht, of voor zijn menselijkheid. Het werk van Paulus vertegenwoordigt het werk van een dienaar, wat betekent dat hij het werk van een apostel deed. Maar Petrus was anders: Hij heeft ook wel wat werk gedaan, maar zijn werk was niet zo belangrijk als het werk van Paulus, maar hij werkte aan de zoektocht naar zijn eigen intrede, en dit was een heel ander werk dan het werk van Paulus. Petrus werk bestond eruit de plicht van een schepsel van God uit te voeren. Hij deed zijn werk niet in de rol van apostel, maar werkte tijdens zijn zoektocht naar de liefde voor God. De loop van het werk van Paulus hield ook een eigen zoektocht in: zijn zoektocht was slechts in dienst van zijn hoop op de toekomst en zijn verlangen naar een goede bestemming. Hij accepteerde geen loutering tijdens zijn werk, noch wilde hij gesnoeid en behandeld worden. Hij dacht dat hij uiteindelijk een beloning tegemoet kon zien zolang zijn werk aan Gods wensen tegemoetkwam en alles wat hij deed God behaagde. Er zaten geen persoonlijke ervaringen in zijn werk, alles draaide om het werk zelf en het werk werd niet op zoek naar verandering uitgevoerd. Alles in zijn werk was een transactie en bevatte niets van de plicht of overgave van een schepsel van God. Tijdens zijn werk trad er geen verandering

op in de vroegere gezindheid van Paulus. Zijn werk stond slechts in dienst van anderen en was niet in staat een verandering in zijn gezindheid teweeg te brengen. Paulus voerde zijn werk rechtstreeks uit, zonder vervolmaakt of behandeld te zijn, en beloning was zijn motivatie. Petrus was anders: hij was iemand die snoeiing en behandeling had ondergaan en loutering had ondergaan. Het doel en de motivatie van het werk van Petrus verschilde fundamenteel van die van Paulus. Hoewel Petrus niet veel werk verzette, onderging zijn gezindheid wel veel veranderingen, en was hij op zoek naar de waarheid en naar echte verandering. Het werk werd niet alleen gedaan omwille van het werk zelf. Hoewel Paulus veel werk verzette was het allemaal werk van de Heilige Geest, en ook al werkte Paulus mee aan dit werk, toch ervoer hij het niet. Dat Petrus veel minder werk verzette, kwam alleen doordat de Heilige Geest niet zoveel werk via hem deed. De hoeveelheid werk bepaalde niet of zij vervolmaakt waren. De ene was op zoek om beloningen te ontvangen en de ander om een toppunt van liefde voor God te bereiken en zijn plicht als schepsel van God te vervullen, zover dat hij een lieflijk beeld kon neerzetten om Gods wens te vervullen. Aan de buitenkant waren zij anders, en dus was ook hun wezen anders. Je kunt niet aan de hand van de hoeveelheid werk die zij verrichtten bepalen wie van hen vervolmaakt was. Petrus wilde graag leven naar het beeld van iemand die God liefheeft, iemand zijn die God gehoorzaamt, iemand zijn die snoei en behandeling aanvaardt en iemand zijn die zijn plicht vervult als schepsel van God. Hij kon zich aan God wijden, zijn gehele zelf in de handen van God leggen, en Hem tot in de dood gehoorzamen. Daartoe had hij besloten en dat is bovendien wat hij had bereikt. Dit is de fundamentele reden waarom hij uiteindelijk anders eindigde dan Paulus. Het werk van de Heilige Geest in Petrus was om hem te

vervolmaken en het werk van de Heilige Geest in Paulus was om hem te gebruiken. Dit komt omdat hun aard en opvatting over de zoektocht niet hetzelfde waren. Beiden hadden het werk van de Heilige Geest. Petrus paste dit werk op zichzelf toe en gaf het ook aan anderen; Paulus ondertussen gaf het gehele werk van de Heilige Geest uitsluitend aan anderen en won daarbij niets voor zichzelf. Zo kwam het dat, nadat Paulus het werk van de Heilige Geest zoveel jaren had meegemaakt, de veranderingen in Paulus verwaarloosbaar waren. Hij bleef nog steeds bijna in zijn natuurlijke staat, en was nog steeds dezelfde Paulus als voorheen. Na de ontbering van jarenlang werk had hij alleen maar geleerd hoe hij moest werken en had hij geleerd om vol te houden. Maar zijn oude natuur, zeer prestatiegericht en geldbelust, bleef bestaan. Na zo veel jaren te hebben gewerkt, kende hij zijn verdorven gezindheid niet. Hij was zijn oude gezindheid nog niet kwijt en deze was nog duidelijk zichtbaar in zijn werk. Hij had alleen meer werkervaring in zich verzameld, maar zo weinig ervaring alleen kon hem niet veranderen en kon zijn opvatting over het bestaan of het belang van zijn zoektocht niet veranderen. Hoewel hij jarenlang voor Christus werkte en de Heer Jezus nooit meer heeft vervolgd, was er in zijn hart geen verandering in zijn kennis van God. Dit betekent dat hij niet werkte om zich aan God te wijden, maar eerder moest werken voor zijn toekomstige bestemming. In het begin vervolgde hij Christus immers en onderwierp zich niet aan Hem. Eigenlijk was hij een rebel die zich opzettelijk tegen Christus verzette; iemand die niets van het werk van de Heilige Geest af wist. Toen zijn werk nagenoeg ten einde was gekomen, wist hij nog steeds niets van het werk van de Heilige Geest en handelde hij gewoon uit eigen beweging zoals zijn karakter hem ingaf, zonder ook maar de geringste aandacht te besteden aan de wil van de Heilige Geest. En

zo was zijn aard vijandig tegenover Christus en gehoorzaamde hij de waarheid niet. Hoe kan zo iemand, verlaten door het werk van de Heilige Geest, onkundig van het werk van de Heilige Geest, en ook nog opstandig tegen Christus, gered worden? Of een mens al dan niet gered kan worden, hangt niet af van de hoeveelheid werk die hij verzet, of hoe toegewijd hij is, maar wordt veeleer bepaald door of hij het werk van de Heilige Geest kent, of hij al dan niet de waarheid in praktijk weet te brengen, en of zijn opvattingen over de zoektocht al dan niet overeenkomen met de waarheid.

Hoewel zich natuurlijke openbaringen voordeden toen Petrus Jezus begon te volgen, was hij van nature al vanaf het allereerste begin iemand die bereid was zich aan de Heilige Geest te onderwerpen en Christus te zoeken. Zijn gehoorzaamheid aan de Heilige Geest was puur: hij was niet op zoek naar roem en rijkdom, maar werd in plaats daarvan gemotiveerd door gehoorzaamheid aan de waarheid. Petrus heeft weliswaar drie keer ontkend dat hij Christus kende en de Heer Jezus in verzoeking gebracht, maar dergelijke kleine menselijke zwakheden hadden geen betrekking op zijn aard en beïnvloedden zijn toekomstige zoektocht niet. Ze zijn geen voldoende bewijs dat zijn verzoeking een daad van een antichrist was. Een normale menselijke zwakheid wordt door alle mensen in de wereld gedeeld. Verwacht je dan dat Petrus anders is? Zien de mensen Petrus niet op een bepaalde manier omdat hij een paar domme fouten heeft begaan? En bewonderen de mensen Paulus niet zo vanwege al het werk dat hij heeft verricht en alle brieven die hij heeft geschreven? Hoe kan de mens tot in de essentie van de mens kijken? Zij die echt verstandig zijn kunnen zoiets onbeduidends toch zeker wel zien? Hoewel de jarenlange pijnlijke ervaringen van Petrus niet in de Bijbel zijn vastgelegd, is dit geen bewijs dat Petrus geen

echte ervaringen heeft gehad of dat Petrus niet vervolmaakt was. Hoe kan de mens het werk van God helemaal doorgronden? Jezus heeft het verslag in de Bijbel niet persoonlijk uitgezocht, dit is door latere generaties samengesteld. Is zo niet alles wat in de Bijbel is vastgelegd naar de ideeën van de mens gekozen? Bovendien is het einde van Petrus en Paulus niet uitdrukkelijk vernoemd in de brieven. De mens beoordeelt Petrus en Paulus dus naar zijn eigen inzicht en voorkeur. En omdat Paulus zoveel werk heeft verzet, en zijn 'bijdragen' zo groot zijn geweest, wist hij het vertrouwen van de massa te verwerven. Concentreert de mens zich niet slechts op oppervlakkigheden? Hoe kan de mens tot in de essentie van de mens kijken? En dan hebben we het er nog niet over gehad dat Paulus duizenden jaren lang het onderwerp van aanbidding is geweest. Wie zou zijn werk dan nog lichtvaardig durven te ontkennen? Petrus was slechts een visser, hoe kon zijn bijdrage dan ooit net zo groot zijn als die van Paulus? Op basis van zijn bijdrage zou Paulus eerder beloond moeten worden dan Petrus en zou hij geschikter moeten zijn geweest om Gods goedkeuring te verwerven. Wie had kunnen bedenken dat, met Zijn behandeling van Paulus, God hem alleen maar heeft laten werken door zijn gaven, terwijl God Petrus vervolmaakte? Het is zeker niet zo dat de Heer Jezus al vanaf het begin plannen had gemaakt voor Petrus en Paulus: Ze werden juist vervolmaakt of aan het werk gezet naar hun intrinsieke aard. Wat de mensen dus zien is slechts de buitenkant van de bijdrage van de mens, terwijl God de essentie van de mens ziet en het pad dat hij vanaf het begin volgt, en de motivatie achter zijn zoektocht. Mensen meten een mens af aan hun eigen noties en naar hun eigen opvattingen, maar het uiteindelijke doel van een mens wordt niet op basis van zijn uiterlijke kenmerken bepaald. Dus als ik zeg dat het pad dat je vanaf het begin neemt het pad van

succes is, en jouw standpunt over de zoektocht vanaf het begin klopt, dan ben jij als Petrus. Als je het pad van de mislukking betreedt zul je, welke prijs je ook betaalt, toch eindigen als Paulus. Hoe dan ook, je bestemming en je al dan niet slagen zullen beide bepaald worden door het pad dat je kiest: het goede of het verkeerde. Dat weegt zwaarder dan jullie toewijding of de prijs die jullie betalen. Petrus en Paulus hadden een verschillend wezen en doel waarnaar zij streefden. De mens is niet in staat om dergelijke dingen te ontdekken, alleen God kan die in hun totaliteit kennen. God ziet immers de essentie van de mens, terwijl de mens niets van zijn eigen wezen afweet. De mens is niet in staat het wezen in de mens te zien of zijn eigenlijke gestalte, en daarom kan hij de reden voor de mislukking of het succes van Paulus en Petrus niet vaststellen. De reden waarom de meeste mensen Paulus eren en Petrus niet, is dat Paulus voor openbaar werk werd gebruikt en de mens dit werk kan zien, en dus de 'prestaties' van Paulus erkent. Ondertussen zijn de ervaringen van Petrus onzichtbaar voor de mens, en dat wat hij zocht is onbereikbaar voor de mens, en dus is de mens niet geïnteresseerd in Petrus.

Petrus was vervolmaakt door de behandeling en loutering door te maken. Hij zei: "Ik moet altijd aan Gods verlangen voldoen. Met alles wat ik doe probeer ik slechts aan Gods verlangen te voldoen, en of ik nu getuchtigd of geoordeeld word, ik doe het toch graag." Petrus gaf alles wat hij had aan God, en zijn werk, zijn woorden en zijn hele leven stonden geheel in het teken van zijn liefde voor God. Hij was iemand die op zoek was naar heiligheid en hoe meer hij meemaakte, hoe groter zijn liefde voor God diep in zijn hart was. Ondertussen deed Paulus slechts het werk aan de buitenkant. Hij werkte ook wel hard, maar zijn inspanningen stonden alleen maar in het teken van zijn werk naar behoren

uitvoeren en daarvoor beloond worden. Als hij geweten had dat hij niet beloond zou worden, dan had hij zijn werk opgegeven. Petrus gaf om de ware liefde in zijn hart, en om wat praktisch en bereikbaar was. Een beloning maakte hem niet uit, het ging hem erom dat zijn gezindheid kon veranderen. Paulus gaf om nog harder werken, hij gaf om werk en toewijding aan de buitenkant en om de doctrine die normale mensen niet ervoeren. Hij gaf niets om verandering diep binnenin hem en om de ware liefde voor God. De ervaringen van Petrus dienden om een ware liefde en een ware kennis te bereiken van God. Zijn ervaringen dienden om een hechtere relatie met God te krijgen, en een praktische naleving. Het werk van Paulus was om wat Jezus hem had toevertrouwd en om de dingen die hij verlangde te verkrijgen. Toch hadden ze geen betrekking op zijn kennis van zichzelf en van God. Zijn werk diende uitsluitend om aan tuchting en oordeel te ontkomen. Waar Petrus naar op zoek was, was pure liefde. Waar Paulus naar op zoek was, was de kroon van rechtvaardigheid. Petrus ervoer jarenlang het werk van de Heilige Geest en had zowel een praktische kennis van Christus als een diepgaande zelfkennis. En dus was zijn liefde voor God puur. Jarenlange loutering had zijn kennis van Jezus en het leven vergroot, en zijn liefde was een onvoorwaardelijke liefde, een spontane liefde, en hij vroeg daar niets voor terug en hoopte er ook niet beter van te worden. Paulus werkte vele jaren, maar bezat geen grote kennis van Christus en ook had hij beklagenswaardig weinig zelfkennis. Hij had simpelweg geen liefde voor Christus, en zijn werk en de weg die hij ging waren om uiteindelijk met lauweren gekroond te worden. Waar hij naar op zoek was, was de mooiste kroon, niet de puurste liefde. Hij was niet actief op zoek, maar passief. Hij voerde zijn plicht niet uit, maar was gedreven in zijn zoektocht nadat het werk van de Heilige Geest hem

gegrepen had. Dus was zijn zoektocht geen bewijs dat hij een geschikt schepsel van God was; het was Petrus die een geschikt schepsel van God was, die zijn plicht vervulde. De mens denkt dat allen die een bijdrage aan God leveren een beloning zouden moeten ontvangen, en dat hoe groter die bijdrage, hoe vanzelfsprekender het is dat zij in de gunst van God komen. Het standpunt van de mens is in wezen commercieel en hij streeft er niet actief naar zijn plicht als schepsel van God uit te voeren. Voor God geldt dat naarmate de mens meer op zoek is naar een ware liefde voor God en totale gehoorzaamheid aan God, wat ook inhoudt dat hij zijn plicht als schepsel van God uit probeert te voeren, hij meer in staat is Gods goedkeuring weg te dragen. Het standpunt van God is dat de mens zijn oorspronkelijke plicht en status moet hervatten. De mens is een schepsel van God. Daarom moet hij zijn boekje niet te buiten gaan en eisen aan God voorleggen. Hij moet gewoon zijn plicht als schepsel van God uitvoeren. De bestemmingen van Paulus en Petrus werden afgemeten aan de hand van hun mogelijkheid hun plicht als schepsel van God uit te voeren, en niet aan de hand van de omvang van hun bijdrage. Hun bestemmingen werden bepaald aan de hand van datgene waarnaar zij vanaf het begin op zoek waren, en niet aan de hand van de hoeveelheid werk die zij verrichtten, of de waardering die zij van andere mensen ontvingen. Zo is het pad naar succes dus de actieve zoektocht naar de vervulling van je plicht als schepsel van God; het pad zoeken naar de ware liefde voor God is het meest correcte pad; verandering zoeken in je oude gezindheid en de pure liefde voor God is het pad naar succes. Zo'n pad naar succes is het pad naar herstel van de oorspronkelijke plicht en de oorspronkelijke verschijning van een schepsel van God. Het is het pad van herstel, en het is ook het doel van al het werk van God van het begin tot het einde. Als de zoektocht

van de mens met zijn persoonlijke extravagante eisen en irrationele verlangens is besmet, dan is het bereikte effect niet de verandering van zijn gezindheid. Dit is in tegenstelling tot het werk van herstel. Zonder twijfel is dit niet het werk van de Heilige Geest en dus bewijst het dat dit type zoektocht niet door God is goedgekeurd. Welke betekenis heeft een zoektocht waar God niet achter staat?

Het werk dat Paulus deed werd tentoongespreid aan de mens, maar hoe puur was zijn liefde voor God, hoezeer zat zijn liefde voor God diep in zijn hart? Dat was onzichtbaar voor de mens. De mens kan alleen het werk zien dat hij deed, waaruit de mens kan concluderen dat hij beslist door de Heilige Geest gebruikt was. Daarom denkt de mens dat Paulus beter was dan Petrus, en dat zijn werk belangrijker was, omdat hij voor de kerken wist te zorgen. Petrus keek alleen naar zijn persoonlijke ervaringen, en won slechts een paar mensen tijdens zijn sporadische werkzaamheden. Er zijn slechts een paar, weinig bekende, brieven van zijn hand, maar wie weet hoe groot zijn liefde voor God diep in zijn hart was? Paulus werkte dag in dag uit voor God: zolang er nog werk was, deed hij dat. Hij voelde dat hij zo de kroon kon verdienen en God tevreden kon stellen. Maar hij zocht geen manier om zichzelf door zijn werk te veranderen. Petrus voelde zich ongemakkelijk bij alles in het leven dat niet aan het verlangen van God voldeed. Als het niet voldeed aan Gods wens, voelde hij berouw en zocht een passende weg waarop hij kon proberen Gods hart tevreden te stellen. Zelfs in de kleinste en meest onbeduidende aspecten van zijn leven eiste hij nog van zichzelf dat hij aan Gods verlangen voldeed. Hij was niet minder veeleisend met betrekking tot zijn vroegere gezindheid, altijd strikt in zijn eis aan zichzelf om dieper tot de waarheid door te dringen. Paulus zocht alleen oppervlakkige reputatie en status. Hij wilde indruk maken op de mens, en was niet op zoek naar

een diepere voortgang in de binnenkomst in het leven. Hij gaf om de doctrine, niet om de realiteit. Sommigen mensen zeggen: Paulus heeft zoveel voor God gedaan; waarom werd hij dan niet door God herdacht? Petrus heeft maar weinig werk voor God uitgevoerd, en geen grote bijdrage geleverd aan de kerken. Waarom werd hij dan vervolmaakt? Petrus hield tot op zekere hoogte van God, wat een vereiste was van God. Alleen zulke mensen hebben een getuigenis. En Paulus dan? In hoeverre hield Paulus van God? Weet jij dat? Waartoe diende het werk van Paulus? En waartoe diende het werk van Petrus? Petrus heeft niet zoveel werk gedaan, maar weet jij wat er diep in zijn hart zat? Het werk van Paulus gaat over het zorgen voor de kerken, en steun aan de kerken. Wat Petrus doorgemaakt heeft is de verandering in de gezindheid van zijn leven: hij heeft de liefde voor God ervaren. Nu dat je het verschil kent tussen het wezen van beiden, kun je zien wie uiteindelijk waarachtig in God geloofde en wie niet. Eén van beiden geloofde waarachtig in God, de ander geloofde niet waarachtig in God. Eén onderging verandering in zijn gezindheid, de ander niet. Eén diende nederig en viel niet snel op, de ander werd door de mensen aanbeden en had een grote naam. De een streefde naar heiligheid, de ander niet en hoewel hij niet onrein was, was hij niet vervuld van een zuivere liefde. Eén bezat ware menselijkheid, de ander niet. Eén bezat het verstand van een schepsel van God, en de ander niet. Dat zijn de verschillen in het wezen van Paulus en Petrus. Het pad dat Petrus bewandelde is het pad naar succes, en dit is ook het pad om de normale menselijkheid en de plicht van een schepsel van God terug te kunnen krijgen. Petrus staat voor allen die geslaagd zijn. Het pad dat Paulus is gegaan is het pad van de mislukking. Paulus staat voor allen die zich oppervlakkig onderwerpen en uitputten en God niet oprecht liefhebben. Paulus staat voor allen die de waarheid

niet bezitten. In zijn geloof in God wilde Petrus God in alles tevredenstellen en wilde hij alles gehoorzamen wat van God kwam. Zonder ook maar de minste klacht kon hij tuchtiging en oordeel accepteren, evenals loutering, ramspoed en ontbering in zijn leven. Niets van dit alles kon zijn liefde voor God veranderen. Was dat niet de ultieme liefde voor God? Was dat niet de vervulling van de plicht van een schepsel van God? Of je nu tuchtiging, oordeel of ramspoed ondergaat, je kunt altijd gehoorzaamheid tot aan de dood bereiken. Dit is wat een schepsel van God zou moeten bereiken, dit is de zuiverheid van de liefde voor God. Als de mens zoveel kan bereiken, dan is hij een geschikt schepsel van God, en is er niets dat beter aan het verlangen van de Schepper voldoet. Stel je eens voor dat je voor God kunt werken, maar dat je Hem niet gehoorzaam bent en niet waarachtig van Hem kunt houden. Je hebt dan niet alleen je plicht als schepsel van God niet vervuld, maar ook zul je door God veroordeeld worden. Je bent immers iemand die de waarheid niet bezit, die niet in staat is God te gehoorzamen, die ongehoorzaam is aan God. Je geeft er alleen maar om dat je voor God kan werken. Maar de waarheid in praktijk brengen of jezelf kennen kan je niet schelen. Je begrijpt en kent de Schepper niet, en je gehoorzaamt Hem niet en hebt Hem niet lief. Jij bent iemand die van nature ongehoorzaam is aan God. De Schepper houdt niet van zulke mensen.

Sommige mensen zeggen: "Paulus heeft enorm veel werk verzet. Hij heeft een zware last voor de kerk op zijn schouders genomen en er een grote bijdrage aan geleverd. De dertien brieven van Paulus beslaan de 2000 jaar van het Tijdperk van Genade, doen alleen onder voor de vier Evangelien. Wie kan zich met hem meten? Niemand kan de Openbaring van Johannes ontcijferen, terwijl de brieven van Paulus leven brengen en de kerken baat hadden bij het werk dat

hij deed. Wie zou dat anders hebben kunnen bereiken? En wat deed Petrus dan voor werk?" Als de mens anderen de maat neemt, is dat naar hun bijdrage. Als God de mens de maat neemt, is dat naar zijn aard. Van allen die het leven zoeken was Paulus een persoon die zijn eigen essentie niet kende. Hij was zeker niet nederig of gehoorzaam, en ook kende hij zijn eigen wezen niet, hetgeen lijnrecht tegenover Gods wil stond. En dus was hij iemand die geen gedetailleerde ervaringen had opgedaan, en was hij iemand die de waarheid niet in de praktijk bracht. Petrus was anders. Hij kende zijn onvolkomenheden, zijn zwakheden en zijn verdorven gezindheid als schepsel van God. Daarom had hij een pad van oefening om zijn gezindheid te veranderen. Hij behoorde niet tot de mensen die slechts een doctrine hadden, maar geen realiteit bezaten. Zij die veranderen, zijn nieuwe mensen die gered zijn. Zij zijn het die geschikt zijn om naar de waarheid op zoek te gaan. Mensen die onveranderlijk blijven, zijn van nature achterhaald; het zijn degenen die niet gered zijn, dat wil zeggen, die door God veracht en verworpen worden. Ze zullen niet door God herdacht worden, hoe groots hun werk ook is geweest. Als je dit met je eigen zoektocht vergelijkt, dan moet het duidelijk zijn of je uiteindelijk dezelfde soort persoon bent als Petrus of als Paulus. Als er nog steeds geen waarheid aanwezig is in wat je zoekt, en als je zelfs nu nog even arrogant en schaamteloos als Paulus bent, en nog even nonchalant en opschepperig bent als hij, dan ben je ongetwijfeld een ontaard, mislukt mens die zal mislukken. Als je hetzelfde zoekt als Petrus, als je op zoek bent naar oefening en ware verandering, en niet arrogant of eigenzinnig bent maar je plicht wilt vervullen, dan ben je een schepsel van God dat kan overwinnen. Paulus kende zijn eigen wezen of verdorvenheid niet, laat staan dat hij zijn eigen ongehoorzaamheid kende. Hij maakte nooit gewag van zijn

verachtelijk verzet tegen Christus, en hij had ook geen grote spijt. Hij gaf slechts een korte uitleg, en diep in zijn hart onderwierp hij zich niet helemaal aan God. Hoewel hij op weg naar Damascus viel, heeft hij niet diep in zichzelf gekeken. Hij vond het goed genoeg om gewoon door te werken, en beschouwde zelfkennis en zijn vroegere gezindheid veranderen niet als de meest cruciale zaken. Gewoon de waarheid spreken en voor anderen zorgen was voor hem voldoende balsem voor zijn geweten, en hij troostte zich dat hij de apostelen van Jezus niet meer achtervolgde en zichzelf zijn vroegere zonden had vergeven. Het doel dat hij nastreefde was slechts vluchtig werk en een kroon in de toekomst, het doel dat hij nastreefde was overvloedige genade. Hij was niet op zoek naar voldoende waarheid; hij hoefde niet dieper door te dringen tot de waarheid die hij voorheen niet had begrepen. En zo kun je zeggen dat zijn zelfkennis vals was en hij aanvaardde de tuchting of het oordeel niet. Het feit dat hij in staat was werk te doen, betekent nog niet dat hij kennis bezat van zijn eigen aard of wezen. Hij concentreerde zich uitsluitend op praktijken buiten zichzelf. Bovendien was hij uit op kennis, niet op verandering. Zijn werk kwam helemaal voort uit de verschijning van Jezus op weg naar Damascus. Het was niet iets dat hij zich oorspronkelijk had voorgenomen. Ook was het geen werk dat zich voordeed nadat hij het snoeien van zijn vroegere gezindheid had geaccepteerd. Hoe hij ook werkte, zijn vroegere gezindheid veranderde niet, dus deed hij met zijn werk geen boete voor zijn eerdere zonden. Het werk speelde slechts een bepaalde rol voor de kerken van die tijd. Iemand als hij, wiens vroegere gezindheid niet veranderde, dat wil zeggen, die geen redding ontving en zelfs meer zonder de waarheid ging, is zonder meer niet in staat een van de mensen die door de Heer Jezus aanvaard zijn te worden. Hij was niet vervuld van liefde en eerbied voor Jezus Christus en

hij was ook niet erg bedreven in het zoeken naar de waarheid, en hij was al helemaal niet iemand die op zoek was naar het mysterie van de incarnatie. Hij was slechts iemand die zeer bedreven was in drogredenen en die zich niet wilde buigen voor hogergeplaatsten of voor hen die de waarheid bezaten. Hij was afgunstig tegenover mensen of waarheden die aan hem tegengesteld of hem vijandig waren en gaf de voorkeur aan getalenteerde mensen die een grote naam en diepgaande kennis vertegenwoordigden. Hij hield er niet van met arme mensen om te gaan die op zoek waren naar de ware weg en alleen maar om de waarheid gaven. In plaats daarvan hield hij zich bezig met notabelen uit de religieuze organisaties die slechts over doctrines praatten en overvloedige kennis bezaten. Hij hield niet van het nieuwe werk van de Heilige Geest en gaf niets om de beweging van het nieuwe werk van de Heilige Geest. In plaats daarvan gaf hij de voorkeur aan voorschriften en doctrines die boven algemene waarheden stonden. Met zijn natuurlijke essentie en het geheel van wat hij zocht, verdient hij het niet om een christen te worden genoemd die op zoek is naar de waarheid, laat staan een trouwe dienaar in het huis van God, want hij huichelde te veel en was te ongehoorzaam. Hoewel hij bekend staat als een dienaar van de Heer Jezus, was hij totaal ongeschikt om de poort van het hemelrijk binnen te gaan omdat zijn handelingen van het begin tot het einde niet rechtschapen genoemd kunnen worden. Hij kan slechts gezien worden als een huichelaar die zonden beging, maar toch ook voor Christus werkte. En hoewel hij niet kwaadaardig genoemd kan worden, past het heel goed hem een zondig man te noemen. Hij heeft veel werk verzet, maar moet niet worden beoordeeld op de hoeveelheid, maar alleen op de kwaliteit en de essentie van het werk. Alleen zo kun je tot de bodem van de zaak komen. Hij heeft altijd geloofd: "Ik ben in staat om te werken,

ik ben beter dan de meeste anderen; als geen ander houd ik rekening met de last van de Heer en niemand heeft zo'n diep berouw als ik, want het grote licht scheen op mij en ik heb het grote licht aanschouwd; daarom is mijn berouw dieper dan dat van wie dan ook." Toentertijd was dat wat hij diep van binnen dacht. Aan het einde van zijn werk zei Paulus: "Ik heb de strijd gestreden, mijn weg is ten einde, en er is een kroon van rechtvaardigheid voor mij klaargelegd." Zijn strijd, werk en weg waren helemaal ten behoeve van de kroon van rechtvaardigheid, en hij maakte niet actief gestage vorderingen. En hoewel hij zijn werk niet werktuigelijk uitvoerde, kun je wel zeggen dat hij zijn werk slechts deed om zijn fouten goed te maken, om de beschuldigingen door zijn geweten te compenseren. Hij hoopte slechts zijn werk af te krijgen, zijn weg tot een einde te brengen en zijn strijd zo spoedig mogelijk te strijden om des te eerder de hevig gewenste kroon van rechtvaardigheid te verkrijgen. Waar hij op hoopte was niet de Heer Jezus tegemoet te komen met zijn ervaringen en ware kennis, maar zijn werk zo snel mogelijk af te hebben zodat hij de beloning die hij had verdiend met zijn werk zou ontvangen als hij Jezus ontmoette. Hij gebruikte zijn werk om zichzelf te troosten en een deal te sluiten in ruil voor een toekomstige kroon. Hij was niet uit op de waarheid of op God, maar alleen op de kroon. Hoe kon zo'n streven aan de norm voldoen? Zijn motivatie, zijn werk, de prijs die hij betaalde en al zijn moeite – dat was allemaal doortrokken van zijn prachtige fantasieën en hij werkte geheel volgens zijn eigen verlangens. In de prijs die hij betaalde met zijn gehele werk kwam niet de minste bereidheid voor; hij had gewoon een deal gesloten. Hij deed niet bereidwillig zijn best om zijn plicht te vervullen, maar om het doel van de deal te bereiken. Hebben zulke inspanningen enige waarde? Wie zou zijn onreine inspanningen prijzen? Wie is er in zulke inspanningen

geïnteresseerd? Zijn werk was vol dromen over de toekomst, vol fantastische plannen, en hield geen pad in waarlangs hij zijn menselijke gezindheid kon veranderen. Zoveel van zijn liefdadigheid was schijn. Zijn werk bracht geen leven maar bestond uit voorgewende beleefdheid; het was een deal. Hoe kan dergelijk werk de mens op het pad brengen naar het hervinden van zijn oorspronkelijke plicht?

Alles waar Petrus naar op zoek was, was naar Gods hart. Hij wilde Gods wens vervullen, en ondanks het lijden en de tegenslag was hij nog steeds bereid Gods wens te vervullen. Een gelovige in God kan geen beter streven hebben. Waar Paulus naar op zoek was, was door zijn eigen vlees besmet, door zijn eigen opvattingen en door zijn eigen plannen en listen. Op geen enkele manier was hij een geschikt schepsel van God of iemand die Gods wens wilde vervullen. Petrus wilde zich aan Gods orkestratie onderwerpen en hoewel het werk dat hij deed niet bijzonder was, klopten de motivatie achter zijn zoektocht en het pad dat hij bewandelde. Hij slaagde er weliswaar niet in veel mensen te winnen, maar wel om de weg naar de waarheid te zoeken. Hierom kun je zeggen dat hij een geschikt schepsel van God was. Al ben je nu geen werker, toch kun je de plicht van een schepsel van God vervullen en proberen je aan al Gods orkestraties te onderwerpen. Je zou in staat moeten zijn te gehoorzamen aan alles wat God zegt en allerlei beproevingen en louteringen mee te maken en, ondanks je zwakheid, in je hart nog steeds God kunnen liefhebben. Zij die de verantwoordelijkheid voor hun eigen leven nemen zijn bereid de plicht van een schepsel van God uit te voeren. Het gezichtspunt van dergelijke mensen over de zoektocht is het juiste. Dit zijn de mensen die God nodig heeft. Als je veel werk hebt verricht, en anderen hebben jouw leer ontvangen, maar jijzelf bent niet

veranderd en hebt geen getuigenis afgelegd of enige ware ervaring opgedaan zodat aan het einde van je leven niets dat je gedaan hebt getuigenis aflegt, ben je dan iemand die veranderd is? Ben je dan iemand die op zoek is naar de waarheid? Toen gebruikte de Heilige Geest jou, maar wanneer Hij jou gebruikte, gebruikte Hij het deel van jou dat gebruikt kon worden om te werken en het deel van jou dat niet gebruikt kon worden, gebruikte Hij niet. Als jij wenste te veranderen, dan zou je langzaam vervolmaakt worden tijdens het proces van gebruikt worden. Toch aanvaardt de Heilige Geest geen verantwoordelijkheid voor of je uiteindelijk wel of niet gewonnen zult worden; dit hangt ervan af hoe je zoekt. Als er in jouw eigen gezindheid geen veranderingen optreden, komt dat doordat jouw standpunt ten opzichte van je zoektocht verkeerd is. Als je niet beloond wordt, dan is dat jouw eigen probleem, en omdat jij zelf niet in staat bent geweest de waarheid in praktijk te brengen, ben je niet in staat aan Gods verlangen te voldoen. En zo is er niets belangrijker dan je eigen ervaringen, en is er niets crucialer dan jouw eigen intrede. Sommige mensen zullen uiteindelijk zeggen: "Ik heb zoveel werk verricht voor u, en al zijn er misschien geen gevierde resultaten geweest, ik ben toch ijverig geweest in mijn inspanningen. Kunt u mij niet gewoon in de hemel binnenlaten om de vrucht van het leven te eten?". Je moet weten naar wat voor een soort mens ik verlang: de onreinen worden het koninkrijk niet binnengelaten, de onreinen mogen de heilige grond niet besmeuren. Al heb je misschien jarenlang veel werk verricht, als je uiteindelijk nog betreurenswaardig vies bent verdraagt de wet van de hemel jouw wens om binnen te komen in mijn koninkrijk niet! Vanaf de stichting van de wereld tot op heden heb ik nog nooit gemakkelijk toegang verschaft aan hen die bij mij in de gunst proberen te komen. Dit is een regel van de hemel, niemand

kan deze regel overtreden! Je moet het leven nastreven. Vandaag de dag zijn diegenen die vervolmaakt worden van hetzelfde soort als Petrus: het zijn diegenen die streven naar veranderingen in hun gezindheid en die getuigenis aan God willen afleggen en hun plicht als schepsel van God wensen uit te voeren. Alleen zulke mensen zullen vervolmaakt worden. Als je alleen naar een beloning op zoek bent, en de gezindheid van je leven niet probeert te veranderen, dan zijn al je inspanningen tevergeefs. Dat is de onveranderlijke waarheid!

Uit het verschil in wezen van Petrus en Paulus zou je moeten kunnen opmaken dat allen die het leven niet nastreven tevergeefs werken! Je gelooft in God en volgt God, en dus moet je God in je hart liefhebben. Je moet je verdorven gezindheid afschudden, proberen Gods wens te vervullen en de plicht van een schepsel van God uit te voeren. Omdat je in God gelooft en Hem volgt, moet je alles aan Hem opofferen. Daarbij moet je geen persoonlijke keuzes maken of eisen stellen, en dien je de vervulling van Gods wens te bereiken. Omdat je geschapen bent, dien je de Heer die jou geschapen heeft te gehoorzamen, want je hebt van nature geen heerschappij over jezelf en bent niet in staat om je eigen lot te bepalen. Omdat je een mens bent die in God gelooft, moet je op zoek naar heiligheid en verandering. Omdat je een schepsel van God bent, moet je je aan je plicht houden. Je moet je plaats kennen en je plicht niet overschrijden. Dit is niet om je te beperken, of om je middels een doctrine te onderdrukken. Het is het pad waardoor je je plicht kunt vervullen. Het is het pad dat allen die rechtschapen handelen kunnen – en zouden moeten – bereiken. Als je het wezen van Petrus en Paulus vergelijkt, dan weet je hoe je moet zoeken. Van de paden die Petrus en Paulus zijn gegaan is het ene pad van vervolmaking en het andere het pad van eliminatie; Petrus en Paulus vertegenwoordigen twee

verschillende paden. Beiden hebben weliswaar het werk van de Heilige Geest ontvangen, en beiden zijn verlicht en geïllumineerd door de Heilige Geest, en beiden hebben dat wat hun door de Heer Jezus is toevertrouwd aanvaard, maar de vrucht die in ieder van hen werd afgeworpen was niet dezelfde. De ene heeft werkelijk vrucht gedragen, de andere niet. Uit hun wezen, uit het werk dat zij deden, uit wat zij aan de buitenkant uitdrukten, en uit hoe zij geëindigd zijn, zou je moeten kunnen opmaken welk pad jij moet nemen, welk pad jij moet kiezen om te gaan. Zij gingen twee duidelijk verschillende paden. Paulus en Petrus, zij zijn hét voorbeeld van elk der paden, en dus vanaf het allereerste begin dienden zij als voorbeeld om de beide paden te typeren. Wat zijn de kernpunten van de ervaringen van Paulus, en waarom mislukte hij? Wat zijn de kernpunten van de ervaringen van Petrus, en hoe onderging hij de vervolmaking? Als je naast elkaar legt waar beiden om gaven, dan weet je precies wat voor soort mens God vereist, wat Gods wil is, wat Gods gezindheid is, wat voor soort mens uiteindelijk vervolmaakt zal worden, en wat voor soort mens niet vervolmaakt zal worden, wat de gezindheid is van hen die vervolmaakt zullen worden en wat de gezindheid is van hen die niet vervolmaakt zullen worden. Deze wezenlijke kwesties kunnen herkend worden in de ervaringen van Petrus en Paulus. God heeft alle dingen geschapen, en dus brengt Hij de hele schepping onder Zijn heerschappij, onderwerpt Hij haar aan zijn heerschappij. Hij heeft het gezag over alle dingen, alle dingen zijn in Zijn handen. De hele schepping van God inclusief dieren, planten, de mensheid, de bergen, de rivieren en de meren – alles moet onder Zijn heerschappij komen. Alle dingen in de lucht en op de aarde moeten onder Zijn heerschappij komen. Ze kunnen geen keus hebben en moeten zich allemaal aan Zijn orkestratie onderwerpen. Dit is door God verordend, dit is het

gezag van God. God heeft het gezag over alle dingen, en ordent en rangschikt alles, deelt ieder naar zijn soort in en bedeeft ieder een eigen positie toe, zoals God het wil. Hoe groot iets ook is, niets kan God voorbijstreven en alle dingen staan in dienst van de mensheid die door God is geschapen en geen enkel ding durft God ongehoorzaam te zijn of eisen te stellen aan God. En zo dient de mens, als schepsel van God, ook de plicht van de mens te vervullen. Ongeacht of hij al dan niet meester of zorgdrager van alle dingen is, hoe hoog de status van de mens ook is bij alle dingen, hij blijft toch slechts een klein mens onder de heerschappij van God en is niet meer dan een onbeduidend mens, een schepsel van God, en zal nooit boven God uitkomen. Als een schepsel van God zou de mens de plicht van een schepsel van God moeten willen uitvoeren, God moeten willen liefhebben zonder andere keuzes te maken, want God is de liefde van de mens waard. Zij die God willen liefhebben moeten niet op zoek zijn naar eigen gewin of naar iets waar zij zelf naar verlangen. Dat is de meest juiste manier van zoeken. Als dat waar je naar op zoek bent de waarheid is, dat wat je in praktijk brengt de waarheid is, en dat wat je bereikt een verandering in je gezindheid is, dan is het pad dat je bewandelt het juiste. Als dat wat je zoekt de zegeningen van het vlees zijn, en dat wat je in praktijk brengt de waarheid van je eigen opvattingen is, en als er geen verandering in je gezindheid optreedt, en je helemaal niet gehoorzaam bent aan God in het vlees, en je nog altijd in vaagheid leeft, dan zal datgene waar je naar op zoek bent je naar de hel voeren, want het pad dat je bewandelt is het pad van de mislukking. Of je vervolmaakt of geëlimineerd wordt hangt af van je persoonlijke zoektocht, wat ook inhoudt dat succes of mislukking afhangen van het pad dat de mens bewandelt.

Gods werk en het werk van de mens

Hoeveel van het werk van de mens is het werk van de Heilige Geest en hoeveel is de ervaring van de mens? Zelfs vandaag de dag kan je stellen dat mensen deze vragen nog altijd niet begrijpen, wat allemaal als reden heeft dat mensen de werkingsprincipes van de Heilige Geest niet begrijpen. Het werk van de mens waar ik het over heb, verwijst natuurlijk naar het werk van diegenen die het werk van de Heilige Geest hebben of die worden gebruikt door de Heilige Geest. Ik heb het niet over het werk dat zijn origine kent in de wil van de mens, maar het werk van de apostelen, werkers of gewone broeders en zusters binnen de reikwijdte van het werk van de Heilige Geest. Hier verwijst het werk van de mens niet naar het werk van de geïncarneerde God, maar naar de reikwijdte en de principes van het werk van de Heilige Geest in mensen. Hoewel deze principes de principes en de reikwijdte van het werk van de Heilige Geest zijn, zijn deze niet hetzelfde als de principes en de reikwijdte van het werk van de geïncarneerde God. Het werk van de mens heeft de substantie en principes van de mens, terwijl het werk van God de substantie en principes van God heeft.

Het werk in de stroom van de Heilige Geest, of het nu Gods eigen werk is of het werk van mensen die worden gebruikt, is het werk van de Heilige Geest. De substantie van God Zelf is de Geest, die de Heilige Geest kan worden genoemd of de zeventvoudig versterkte Geest. Al met al, Zij zijn de Geest van God. Het enige is, dat de Geest van God in verschillende tijden verschillend wordt genoemd. Maar Hun substantie is nog altijd één. Daarom is het werk van God Zelf het werk van de Heilige Geest; het werk van de geïncarneerde God is niets

minder dan de Heilige Geest aan het werk. Het werk van mensen die worden gebruikt is ook het werk van de Heilige Geest. Het enige is, dat het werk van God de complete uitdrukking is van de Heilige Geest, en dat is absoluut waar, terwijl het werk van mensen die worden gebruikt wordt gemengd met vele menselijke dingen, en het niet de directe uitdrukking van de Heilige Geest is, laat staan complete uitdrukking. Het werk van de Heilige Geest is gevarieerd en niet beperkt op welke manier dan ook. Het werk varieert in verschillende mensen en draagt verschillende werkingssubstanties uit. Werk in verschillende tijden verschilt ook, evenals werk in verschillende landen. De Heilige Geest werkt vanzelfsprekend op verschillende manieren en volgens vele principes. Ongeacht hoe het werk wordt uitgevoerd en door welk soort mensen, de substantie is altijd anders en het werk dat Hij doet aan verschillende mensen heeft allemaal principes en kan allemaal de substantie van het doel van het werk vertegenwoordigen. Dit is omdat het werk van de Heilige Geest behoorlijk specifiek is in reikwijdte en in omvang. Het werk dat wordt gedaan in het vleesgeworden vlees is niet hetzelfde als het werk dat aan mensen wordt uitgevoerd, en het werk varieert ook naargelang het verschillende kaliber van de mensen. Werk dat wordt gedaan in het vleesgeworden vlees wordt niet gedaan aan mensen en in het vleesgeworden vlees doet Hij niet hetzelfde werk als wat aan mensen wordt gedaan. Kortom, het maakt niet uit hoe Hij werkt, werk aan verschillende objecten is nooit hetzelfde en de principes waarnaar Hij werkt verschillen in overstemming met de toestand en aard van verschillende mensen. De Heilige Geest werkt aan verschillende mensen op basis van hun inherente substantie en eist niets van hen dat hun inherente substantie te boven gaat en evenmin zal Hij aan hen werken buiten hun daadwerkelijke kaliber. Het werk van

de Heilige Geest aan een mens stelt mensen dus in staat om de substantie te zien van het object van het werk. De inherente substantie van de mens verandert niet; het werkelijke kaliber van de mens is beperkt. Of de Heilige Geest nu mensen gebruikt of aan mensen werkt, het werk is altijd in overeenstemming met de beperkingen van het kaliber van mensen, zodat zij er profijt van hebben. Wanneer de Heilige Geest werkt aan mensen die worden gebruikt, worden zowel hun gaven als hun werkelijke kaliber ingezet en niet achtergehouden. Hun werkelijke kaliber wordt helemaal ingezet om het werk te dienen. Je kunt stellen dat Hij werkt door de beschikbare delen van een mens te gebruiken, om de werkresultaten te behalen. Het werk dat wordt gedaan in het vleesgeworden vlees daarentegen, is om het werk van de Geest direct uit te drukken en is niet gemengd met menselijk verstand en gedachten en is onbereikbaar voor de gaven van de mens, de beleving van de mens of zijn aangeboren toestand. De ontelbare werken van de Heilige Geest zijn allemaal gericht op het begunstigen en opbouwen van de mens. Maar sommige mensen kunnen volmaakt worden gemaakt, terwijl anderen niet de toestand bezitten om vervolmaakt te worden. Dat wil zeggen dat ze niet volmaakt kunnen worden gemaakt en slechts met moeite kunnen worden gered, ook al heeft de Heilige Geest misschien door hen heen gewerkt, ze worden uiteindelijk uitgeroeid. Dat wil zeggen dat, hoewel het werk van de Heilige Geest is bedoeld om mensen op te bouwen, dit niet betekent dat iedereen die het werk van de Heilige Geest heeft gehad, uiteindelijk volkomen zal worden vervolmaakt, omdat de weg die veel mensen nastreven niet de weg is naar vervolmaking. Ze hebben enkel het eenzijdige werk van de Heilige Geest en niet de subjectieve menselijke samenwerking of het correct menselijk nastreven. Op deze manier wordt het werk van de Heilige Geest bij

deze mensen in dienst geplaatst van diegenen die worden vervolmaakt. Het werk van de Heilige Geest kan niet direct worden gezien door mensen of direct door mensen zelf worden aangeraakt. Het kan enkel worden uitgedrukt met hulp van de mens met de gave van werk, wat betekent dat het werk van de Heilige Geest wordt gegeven aan volgelingen via de uitdrukking door mensen.

Het werk van de Heilige Geest wordt volbracht en voltooid door vele typen mensen en vele verschillende omstandigheden. Hoewel het werk van de geïncarneerde God het werk van een geheel tijdperk kan vertegenwoordigen, evenals het binnengaan van de mens in een geheel tijdperk, moet het werk aan de uitgebreide intrede van mensen nog altijd worden gedaan door mensen die worden gebruikt door de Heilige Geest en niet door de geïncarneerde God. Dus Gods werk of Gods eigen bediening is het werk van Gods vleesgeworden vlees en kan niet worden gedaan door een mens in Zijn plaats. Het werk van de Heilige Geest wordt voltooid door vele verschillende typen mensen en kan niet worden vervuld door slechts een enkele specifieke persoon of volledig door een specifiek persoon worden verklaard. Diegenen die de kerken leiden kunnen ook niet ten volle het werk van de Heilige Geest vertegenwoordigen; zij kunnen enkel wat leiderswerk doen. Op deze manier kan het werk van de Heilige Geest worden onderverdeeld in drie delen: Gods eigen werk, het werk van mensen die worden gebruikt en het werk aan allen in de stroom van de Heilige Geest. Onder deze drie, is Gods eigen werk het leiden van het gehele tijdperk; het werk van de mensen die worden gebruikt is er om alle volgelingen van God te leiden door te worden gezonden of opdrachten te ontvangen naar Gods eigen werk, waarbij deze mensen degenen zijn die samenwerken met Gods werk; het werk gedaan door de Heilige Geest aan hen in de stroom is bedoeld om al Zijn eigen werk te

onderhouden, dat wil zeggen, het gehele management te onderhouden en Zijn getuigenis te onderhouden en tegelijkertijd diegenen te vervolmaken die kunnen worden vervolmaakt. Deze drie onderdelen zijn het complete werk van de Heilige Geest, maar zonder het werk van God Zelf, zou het volledige managementwerk stagneren. Het werk van God Zelf heeft betrekking op het werk van de gehele mensheid en het vertegenwoordigt ook het werk van het gehele tijdperk. Dat wil zeggen, dat Gods eigen werk de beweging en ontwikkeling van al het werk van de Heilige Geest vertegenwoordigt, terwijl het werk van de apostelen na Gods eigen werk komt en daaruit voortvloeit. En het is niet zo, dat hun werk het tijdperk leidt, of ontwikkelingen van het werk van de Heilige Geest in een geheel tijdperk vertegenwoordigt. Zij doen enkel het werk dat de mens behoort te doen, dat helemaal niets van het managementwerk omvat. Gods eigen werk is het project binnen het managementwerk. Het werk dat door de mens gedaan wordt is enkel de plicht van de mens die gebruikt wordt en heeft geen relatie met het managementwerk. Vanwege verschillende identiteiten en representaties van het werk, ook al zijn ze beiden het werk van de Heilige Geest, zijn er duidelijke en substantieve verschillen tussen Gods eigen werk en het werk van de mens. Bovendien varieert de omvang van het werk van de Heilige Geest aan werkobjecten met verschillende identiteiten. Dit zijn de principes en de reikwijdte van het werk van de Heilige Geest.

Het werk van de mens vertegenwoordigt zijn eigen ervaring en zijn menselijkheid. Wat de mens biedt en het werk dat de mens doet vertegenwoordigt hem. Het zicht, de beredenering, de logica en het rijke inbeeldingsvermogen van de mens worden allemaal in zijn werk betrokken. De beleving van de mens is met name meer in staat om zijn werk te

vertegenwoordigen en de dingen die een mens heeft ervaren zullen de onderdelen zijn van zijn werk. Het werk van de mens kan zijn ervaring uitdrukken. Wanneer sommige mensen in een passieve staat iets beleven, zal het grootste gedeelte van hun communicatie uit negatieve elementen bestaan. Als hun beleving voor een tijd positief is en ze vooral paden aan de positieve kant hebben, zal hun communicatie zeer bemoedigend zijn en kunnen mensen positieve voeding van hen ontvangen. Als een werker voor een tijd passief wordt op dit punt, zal zijn communicatie altijd negatieve elementen met zich meedragen. Dit soort communicatie is deprimerend en anderen zullen onbewust gedeprimeerd raken als zij zijn communicatie volgen. De toestand van de volgelingen verandert, afhankelijk van die van de leider. Hoe een werker van binnen is, is wat hij uitdrukt en het werk van de Heilige Geest verandert vaak met zijn toestand. Hij werkt naargelang de menselijke ervaring en dwingt mensen niet, maar verlangt van de mens in overeenstemming met de normale gang van zijn ervaring. Dit wil zeggen dat de communicatie van mensen verschilt van het woord van God. De communicatie van mensen betuigt hun individuele zicht en beleving, waarmee ze uiten wat zij zien en beleven op het fundament van Gods werk. Hun verantwoordelijkheid is om, nadat God werkt of spreekt, uit te vinden wat zij behoren te praktiseren of binnen horen te gaan, en het vervolgens aan volgelingen door te geven. Daarom vertegenwoordigt het werk van de mens zijn eigen intrede en handelswijze. Natuurlijk is dergelijk werk vermengd met menselijke lessen en ervaring of iets van de menselijke gedachten. Het maakt niet uit hoe de Heilige Geest werkt, of Hij nu werkt door een mens of door de geïncarneerde God, het zijn altijd de werkers die uiten wat zij zijn. Ook al is het de Heilige Geest die werkt, het werk is gebaseerd op wat de mens van nature is,

omdat de Heilige Geest niet werkt zonder fundament. Met andere woorden, het werk wordt niet gedaan uit het niets maar is altijd in overeenstemming met werkelijke omstandigheden en echte situaties. Alleen op deze manier kan de menselijke gezindheid worden getransformeerd, dat wil zeggen dat oude opvattingen en oude gedachten kunnen worden veranderd. Wat een man uitdrukt is wat hij ziet, beleeft en zich kan inbeelden. Zelfs als het doctrines of opvattingen zijn, deze zijn allemaal bereikbaar door de gedachten van de mens. Los van de grootte van het werk van de mens, kan het niet de reikwijdte van zijn beleving overstijgen, dat wat hij ziet, of wat hij zich kan inbeelden of zich kan voorstellen. Wat God uitdrukt, is wat God Zelf is en het is buiten het bereik van de mens, dat wil zeggen, het gaat verder dan een mens kan bedenken. Hij drukt Zijn werk van het leiden van de gehele mensheid uit; dit is niet relevant voor de details van de menselijke ervaring, maar betreft daarentegen Zijn eigen management. De mens drukt zijn beleving uit, terwijl God Zijn wezen uitdrukt – dit wezen is Zijn eigenlijke gezindheid en het is buiten het bereik van de mens. De ervaring van de mens is zijn zicht en kennis die hij heeft verworven op basis van Gods uitdrukking van Zijn wezen. Dergelijk zicht en dergelijke kennis worden het wezen van de mens genoemd. Ze worden uitgedrukt op het fundament van de eigenlijke gezindheid van de mens en zijn werkelijke kaliber; derhalve worden zij ook het wezen van de mens genoemd. De mens is in staat te communiceren over wat hij ervaart en ziet. Over wat hij niet heeft ervaren of gezien, of iets wat zijn verstand niet kan bevatten, namelijk de dingen die hij niet in zich heeft, kan hij niet communiceren. Als wat een man uitdrukt niet tot zijn ervaring behoort, is het zijn inbeelding of doctrine. Kortom, er zit geen realiteit in zijn woorden. Als je nooit in contact bent geweest met de dingen van de samenleving, zou je niet in

staat zijn om te communiceren over de complexe relaties in de samenleving. Als je geen familie hebt en anderen praten over hun familieproblemen, kan jij het grootste deel van wat zij zeggen niet begrijpen. Dus de communicatie van de mens en het werk dat hij doet vertegenwoordigen zijn innerlijke wezen. Als iemand communiceert over zijn begrip van tuchtiging en het oordeel, maar je hebt hier geen ervaring mee, durf jij zijn kennis niet te ontkennen, laat staan dat je er honderd procent zeker over zou zijn. Dit is omdat de dingen waar hij over communiceert, dingen zijn waar jij geen ervaring mee hebt, iets dat je nooit hebt gekend en dat je verstand niet kan inbeelden. Je kunt enkel uit zijn kennis een toekomstige weg kiezen die betrekking heeft op tuchtiging en het oordeel. Maar deze weg kan enkel dienen als begrip op basis van doctrine en kan jouw eigen inzicht niet vervangen, laat staan jouw beleving. Misschien denk je dat wat hij zegt aardig goed klopt, maar wanneer je het ervaart, ontdek je dat het in veel opzichten praktisch niet haalbaar is. Misschien voel je dat sommige kennis die je hoort volledig onuitvoerbaar is; jij koestert er opvattingen over op dat moment en, ook al accepteer je het, je doet het met tegenzin. Maar wanneer je het ervaart, wordt de kennis waaruit je opvattingen vloeien jouw praktijk. En hoe meer je het in praktijk brengt, hoe meer je de werkelijke waarde en betekenis van zijn woorden begrijpt. Nadat je de ervaring hebt gehad, kan je vervolgens spreken over de kennis die je zou moeten hebben over de dingen die je hebt ervaren. Daar komt nog bij dat je ook onderscheid kunt maken tussen diegenen van wie de kennis echt en praktisch is en diegenen van wie de kennis is gebaseerd op doctrine en waardeloos is. Dus of de kennis die je deelt in overeenstemming is met de waarheid, is grotendeels afhankelijk van of je de praktische ervaring hebt. Wanneer de waarheid in je ervaring aanwezig is, zal je kennis praktisch en

waardevol zijn. Door je ervaring kan je ook onderscheidingsvermogen en inzicht vergaren, je kennis verdiepen en je wijsheid en gezond verstand laten toenemen in je eigen gedrag. De kennis die wordt gesproken door mensen die de waarheid niet bezitten is doctrine, ook al is de kennis nog zo groot. Dit type persoon kan dan wel zeer intelligent zijn als het gaat om zaken van het vlees, maar hij kan geen onderscheid maken als het gaat om spirituele zaken. Dit komt doordat dergelijke mensen totaal geen ervaring hebben met spirituele zaken. Dit zijn mensen die niet zijn verlicht in spirituele zaken en spirituele zaken niet begrijpen. Wat voor soort kennis je ook verkondigt, zolang het je wezen is, dan is het jouw persoonlijke ervaring, jouw echte kennis. Dat waar zij die enkel doctrine spreken over spreken, namelijk diegenen die de waarheid of de realiteit niet bezitten, kan ook hun wezen worden genoemd, omdat hun doctrine enkel is bereikt door diepe overpeinzing en het resultaat is van hun diep nadenkende verstand. Toch is het enkel doctrine en is het niets meer dan fantasie! De ervaringen van verschillende soorten mensen vertegenwoordigen de dingen binnenin hen. Allen die geen spirituele ervaring hebben, kunnen niet spreken over kennis van de waarheid, of juiste kennis over verschillende soorten spirituele dingen. Wat een man uitdrukt is dat wat hij van binnen is – dit staat vast. Als iemand kennis wil hebben van spirituele dingen en de waarheid, moet hij een echte ervaring hebben. Als je niet duidelijk kan spreken over gezond verstand in relatie tot het menselijke leven, hoeveel minder zal je in staat zijn om te spreken over spirituele dingen? Diegenen die kerken kunnen leiden, mensen van leven voorzien en een apostel zijn voor de mensen, moeten werkelijke ervaringen hebben en een correct begrip van spirituele dingen, een correcte waardering en ervaring van de waarheid. Alleen zulke mannen zijn geschikt om werkers of apostelen te zijn die de kerken

leiden. Anders kunnen zij enkel volgen als de minsten en kunnen zij niet leiden, laat staan een apostel zijn die in staat is mensen van leven te voorzien. Dit komt doordat de functie van apostelen niet is om te rennen of te vechten; het is om het werk te verrichten van het zorgen voor het leven en om anderen te leiden bij het aanbrengen van veranderingen in hun gezindheid. Degenen die deze functie uitvoeren hebben een zware verantwoordelijkheid op hun schouders gekregen, een verantwoordelijkheid die niet iedereen aankan. Dit soort werk kan enkel worden ondernomen door diegenen met een wezen dat leeft, namelijk diegenen die de waarheid hebben ervaren. Het kan niet worden ondernomen door iedereen die op kan geven, kan rennen of bereid is uit te geven; mensen die geen ervaring hebben met de waarheid, die niet zijn gesnoeid of geoordeeld, zijn niet in staat om dit type werk te doen. Mensen zonder ervaring, namelijk mensen zonder realiteit, zijn niet in staat om de realiteit duidelijk te zien, omdat zij zelf in dit aspect geen wezen bezitten. Dus dit type persoon is niet alleen niet in staat leiderschapswerk te doen, maar zal worden geëlimineerd als zij langere tijd geen waarheid hebben. Het zicht waar je over spreekt kan de moeilijkheden die je in je leven hebt meegemaakt bewijzen, voor welke zaken je bent getuigd en in welke kwesties je bent veroordeeld. Dit is ook zo in beproevingen: de dingen waarin iemand wordt gelouterd, de dingen waarin iemand zwak is, zijn de dingen waarin iemand ervaring heeft, de dingen waarin iemand wegeen heeft. Als iemand bijvoorbeeld lijdt onder frustraties in het huwelijk, zal hij meestal communiceren “God zij dank, prijs God, ik moet Gods hartsverlangen bevredigen en mijn gehele leven opofferen, mijn huwelijk volledig in Gods handen leggen. Ik ben bereid om mijn hele leven aan God toe te wijden.” Door communicatie kunnen alle dingen binnenin de mens aantonen wat hij is. De snelheid van iemands spreken, of hoe

luid of zacht hij spreekt, is geen kwestie van ervaring en kunnen niet vertegenwoordigen wat hij heeft en is. Ze kunnen hoogstens zeggen of zijn karakter goed of slecht is, of zijn natuur goed of slecht is, maar kunnen niet worden vergeleken met of hij ervaringen heeft. Het in staat zijn om jezelf te uiten bij het spreken, of de vaardigheid in of snelheid van het spreken, zijn slechts een kwestie van oefenen en kunnen zijn ervaring niet vervangen. Wanneer je het hebt over jouw individuele ervaringen, is je communicatie over datgene waar je belang aan hecht en alle dingen binnenin jou. Mijn spraak vertegenwoordigt mijn wezen, maar wat ik zeg gaat de mens te boven. Wat ik zeg is niet wat de mens ervaart en is niet iets dat de mens kan zien en is ook niet iets dat de mens aan kan raken, maar het is wat ik ben. Sommige mensen erkennen alleen dat datgene wat ik communiceer is wat ik ervaren heb, maar ze herkennen niet dat het de directe uitdrukking van de Geest is. Natuurlijk is wat ik zeg wat ik heb ervaren. Ik ben het die het managementwerk meer dan zesduizend jaar heeft uitgevoerd. Ik heb alles ervaren van het begin van de schepping van de mensheid tot nu; hoe zou ik niet in staat kunnen zijn om erover te spreken? Wanneer het gaat om de aard van de mens, heb ik die duidelijk gezien en heb ik die sindsdien lang geobserveerd; hoe zou ik niet in staat zijn om er duidelijk over te spreken? Aangezien ik de essentie van de mens duidelijk heb gezien, ben ik gekwalificeerd om de mens te tuchtigen en hem te oordelen, omdat alles van de mens van Mij kwam maar door Satan is aangetast. Uiteraard ben ik ook gekwalificeerd om het werk dat ik heb gedaan te beoordelen. Hoewel dit werk niet wordt gedaan door mijn vlees, is het de directe uitdrukking van de Geest, en dit is wat ik heb en wat ik ben. Daarom ben ik gekwalificeerd om het te uiten en het werk te doen dat ik behoort te doen. Wat de mens zegt is wat zij hebben

ervaren. Het is wat zij hebben gezien, wat hun verstand kan begrijpen en wat hun zintuigen kunnen voelen. Dat is waar zij over kunnen communiceren. De woorden die door Gods vleesgeworden vlees worden gesproken zijn de directe uitdrukking van de Geest en drukken het werk uit dat door de Geest is gedaan. Het vlees heeft het niet ervaren of gezien, maar uit toch Zijn wezen, omdat de substantie van het vlees de Geest is, en Hij het werk van de Geest uitdrukt. Hoewel het vlees niet in staat is het te bereiken, is het werk al gedaan door de Geest. Na de vleeswording, door de uitdrukking van het vlees, stelt Hij mensen in staat om Gods wezen te kennen en laat mensen Gods gezindheid zien, met de werken die Hij heeft gedaan. Het werk van de mens stelt mensen in staat om meer duidelijkheid te hebben over waar zij binnen zouden moeten gaan en wat zij zouden moeten begrijpen; het behelst het leiden van mensen naar het begrip en de ervaring van de waarheid. Het werk van de mens is de mens te ondersteunen; Gods werk is nieuwe paden te openen en nieuwe tijdperken voor de mensheid te openen, en om aan mensen dat wat stervelingen niet bekend is te openbaren, waardoor zij Zijn gezindheid zouden kennen. Gods werk is de gehele mensheid te leiden.

Het werk van de Heilige Geest draait helemaal om mensen profijt te bieden; het draait om het opbouwen van de mens; er is geen werk dat de mens geen profijt geeft. Of de waarheid nou diep of oppervlakkig is, of wat het kaliber is van diegenen die de waarheid accepteren, wat de Heilige Geest doet is allemaal profijtelijk voor mensen. Maar het werk van de Heilige Geest kan niet direct worden gedaan; het moet worden gedaan door de mensen die met Hem samenwerken. Het is alleen op deze manier mogelijk dat de resultaten van het werk van de Heilige Geest kunnen worden verkregen. Wanneer het om het

directe werk van de Heilige Geest gaat, is het natuurlijk in zijn geheel onvervalst; maar wanneer het de mens als medium gebruikt, is het voor een groot deel vermengd en is het niet het originele werk van de Heilige Geest. Op deze manier verandert de waarheid tot op verschillende hoogtes. Volgelingen ontvangen niet de oorspronkelijke bedoeling van de Heilige Geest, maar een combinatie van het werk van de Heilige Geest en de ervaring en kennis van de mens. Het deel van het werk van de Heilige Geest dat ontvangen wordt door volgelingen is correct. De ervaring en de kennis van de mens, die zij ontvangen, variëren omdat de werkers verschillend zijn. Wanneer werkers eenmaal verlichting en leiding ontvangen van de Heilige Geest, ervaren ze vervolgens op basis van deze verlichting en leiding. Binnen deze ervaringen worden het verstand en de ervaringen van de mens gecombineerd, evenals het wezen van de mensheid, waarna zij de kennis of het zicht verkrijgen die ze horen te verkrijgen. Dit is de manier van beoefenen nadat de mens de waarheid heeft ervaren. Deze manier van beoefenen is niet altijd dezelfde, omdat mensen verschillende ervaringen hebben en de dingen die mensen ervaren verschillend zijn. Op deze manier resulteert dezelfde verlichting van de Heilige Geest in verschillende kennis en praktijk, omdat degenen die de verlichting ontvangen verschillend zijn. Sommige mensen maken kleine fouten in de praktijk, terwijl sommige anderen grote fouten maken en weer anderen niets dan fouten maken. Dit is doordat het vermogen om te begrijpen bij ieder persoon verschilt en omdat hun werkelijke kaliber ook verschilt. Sommige mensen begrijpen op de ene manier nadat zij een boodschap hebben gehoord en andere mensen begrijpen op een andere manier nadat zij een waarheid hebben gehoord. Sommige mensen wijken lichtelijk af en sommigen begrijpen de ware betekenis van de waarheid in zijn geheel niet.

Daarom is de manier waarop iemand het heeft begrepen de manier waarop hij anderen zal leiden; dit is letterlijk waar, omdat het werk van zijn hand simpelweg zijn wezen uitdrukt. Mensen die worden geleid door hen die de waarheid op de juiste manier begrijpen, zullen de waarheid zelf ook op de juiste manier begrijpen. Zelfs als er mensen zijn die op een verkeerde manier denken, zijn er daar maar weinig van, en niet alle mensen zullen verkeerd denken. Als iemand bij zijn begrip van de waarheid zich vergist heeft, zullen degenen die hem volgen er ongetwijfeld ook naast zitten. Deze mensen zullen fout zijn in elke zin van het woord. De mate van begrip van de waarheid onder volgelingen is grotendeels afhankelijk van de werkers. Natuurlijk is de waarheid van God correct, zonder fouten en volkomen zeker. Maar de werkers zijn niet volkomen correct en kunnen niet volkomen betrouwbaar worden genoemd. Als werkers een zeer praktische manier hebben om de waarheid in praktijk te brengen, zullen volgelingen ook een manier hebben om haar in praktijk te brengen. Als werkers geen manier hebben om de waarheid in praktijk te brengen en alleen doctrine hebben, zullen volgelingen totaal geen realiteit bezitten. Het kaliber en de natuur van volgelingen worden bepaald bij de geboorte en worden niet geassocieerd met werkers. Maar in hoeverre de volgelingen de waarheid begrijpen en God kennen hangt af van de werkers. (Dit geldt enkel voor sommige mensen.) Hoe een werker is, zo zullen de volgelingen die hij leidt ook zijn. Wat een werker uitdrukt is zijn eigen wezen, zonder voorbehoud. Wat hij vraagt van zijn volgelingen is wat hij zelf bereid is te bereiken of wat hij kan bereiken. De meeste werkers vragen dingen van hun volgelingen op basis van wat zij zelf doen, ook al zijn er vele mensen die dat helemaal niet kunnen bereiken. Wat mensen niet kunnen bereiken, wordt een obstakel om ergens binnen te gaan.

Er is veel minder sprake van afwijking in het werk van diegenen die snoeiing, behandeling, oordeel en tuchtiging hebben ondergaan. En de uiting van hun werk is veel accurater. Zij die vertrouwen op hun natuurlijkheid om te werken, maken behoorlijk grote fouten. Er is te veel natuurlijkheid in het werk van niet vervolmaakte mensen, wat een groot obstakel opwerpt voor het werk van de Heilige Geest. Maar hoe goed iemands kaliber ook is, zij moeten toch ook het snoeien, de behandeling en het oordeel ondergaan voordat zij het werk kunnen doen dat God hun heeft opgedragen. Als zij geen dergelijk oordeel hebben ondergaan kan hun werk, hoe goed het ook gedaan wordt, niet in overeenstemming zijn met de principes van de waarheid en is het in zijn geheel natuurlijkheid en menselijke goedheid. Het werk van hen die het snoeien, het behandelen en oordeel hebben ondergaan is veel accurater dan het werk van hen die niet zijn gesnoeid en geoordeeld. Diegenen die geen oordeel hebben ondergaan, uiten niets dan menselijk vlees en gedachten, vermengd met een grote hoeveelheid menselijke intelligentie en aangeboren talenten. Het is niet de accurate uitdrukking door de mens van Gods werk. De mensen die hen volgen worden bij hen gebracht door hun aangeboren kaliber. Omdat zij te veel opvattingen en ervaringen van de mens uitdrukken, die vrijwel los staan van Gods oorspronkelijke bedoeling en hier te ver van afwijken, is het werk van dit type persoon niet in staat om mensen voor God te brengen, maar zal dit ze eerder voor de mens brengen. Dus zij die geen oordeel en tuchtiging hebben ondergaan zijn niet geschikt om het werk van Gods opdracht te verrichten. Het werk van een gekwalificeerde werker kan mensen op de juiste weg helpen en hen helpen dieper de waarheid in te duiken. Het werk dat hij doet kan mensen voor God brengen. Daarnaast kan het werk dat hij doet variëren van persoon tot

persoon en is het niet gebonden aan regels, waardoor mensen vrijlating en vrijheid kunnen ontvangen. Bovendien kunnen zij geleidelijk groeien in het leven en geleidelijk dieper gaan in de waarheid. Het werk van een ongeschikte werker schiet flink tekort; zijn werk is dwaas. Hij kan mensen alleen naar regels leiden. Wat hij vraagt van mensen varieert niet van persoon tot persoon; hij werkt niet in overeenstemming met de werkelijke noden van de mensen. In dit type werk zijn er te veel regels en te veel doctrines. Het kan mensen niet in de realiteit brengen en ook niet in de normale praktijk van groei in het leven. Het kan mensen enkel in staat stellen om te steunen op een paar waardeloze regels. Dergelijke leiding kan mensen alleen maar naar het verkeerde pad leiden. Hij leidt je om te worden hoe hij zelf is; hij kan je brengen naar wat hij heeft en is. Om als volgeling te onderscheiden of leiders gekwalificeerd zijn, is de sleutel om te kijken naar het pad waarop zij je leiden en de resultaten van hun werk, als ook om te kijken of volgelingen de principes in overeenstemming met de waarheid ontvangen en of zij manieren om te praktiseren ontvangen die voor hen geschikt zijn om te worden getransformeerd. Je zou moeten differentiëren tussen het verschillende werk van verschillende typen mensen; je zou geen dwaze volgeling moeten zijn. Dit doet afbreuk aan de manier waarop je binnengaat. Als je niet in staat bent om te onderscheiden wiens leiderschap een pad heeft en welke niet, zal je gemakkelijk worden misleid. Deze hebben allemaal een directe invloed op je eigen leven. Er is te veel dat natuurlijk is in het werk van niet vervolmaakte mensen; te veel van de menselijke wil is erin vermengd. Hun wezen is natuurlijkheid – datgene waarmee zij zijn geboren. Het is niet het leven na behandeld te zijn of realiteit na getransformeerd te zijn. Hoe kan dit type persoon de mensen ondersteunen die het leven najagen? Het leven dat de mens van

oorsprong heeft is zijn aangeboren intelligentie of talent. Dergelijke intelligentie of talent is behoorlijk ver verwijderd van Gods exacte eisen voor de mens. Als een mens niet is vervolmaakt en zijn verdorven gezindheid is niet gesnoeid of aangepakt, zal er een groot gat zijn tussen wat hij uitdrukt en de waarheid; het zal zijn vermengd met vage dingen, zoals zijn verbeelding en eenzijdige ervaring, etc. Bovendien voelen mensen, los van hoe hij werkt, dat er geen overkoepelend doel is en geen waarheid die geschikt is voor het binnengaan van alle mensen. Het merendeel van de eisen die aan de mens gesteld worden, vraagt van hen dat ze iets doen dat hun pet te boven gaat – een onmogelijke opdracht. Dit is het werk van menselijke wil. De verdorven gezindheid van de mens, zijn gedachten en zijn opvattingen doordringen alle delen van zijn lichaam. De mens is niet geboren met het instinct om de waarheid in praktijk te brengen, noch heeft hij het instinct om direct de waarheid te begrijpen. Voeg dat bij de verdorven gezindheid van de mens – zorgt het dan niet voor onderbrekingen wanneer zo'n natuurlijk persoon werkt? Maar een man die vervolmaakt is heeft ervaring met de waarheid die mensen moeten begrijpen, evenals kennis van hun verdorven gezindheid, waardoor de vage en onwerkelijke dingen in zijn werk geleidelijk verminderen, de toevoegingen van de mens minder worden, en zijn werk en dienst zelfs dichter bij de maatstaven komt die door God worden vereist. Dus heeft zijn werk de realiteit van de waarheid betreden en is het ook realistisch geworden. Vooral de gedachten van het menselijke verstand blokkeren het werk van de Heilige Geest. De mens heeft een rijke verbeelding en redelijke logica en oude ervaringen in het afhandelen van situaties. Als zij geen snoeien en correctie ondergaan, zijn het allemaal obstakels voor het werk. Daarom kan het werk van de mens niet het

meest accurate niveau bereiken, vooral niet het werk van niet vervolmaakte mensen.

Het werk van de mens heeft een bepaald bereik en beperkingen. Een persoon is alleen in staat om werk te doen van een bepaalde fase en kan niet het werk doen van het gehele tijdperk, want anders zou hij mensen leiden tot regels. Het werk van de mens kan enkel worden toegepast op een bepaalde tijd of fase. Dit komt doordat de menselijke ervaring een bepaalde reikwijdte heeft. Men kan het werk van de mens niet met het werk van God vergelijken. De praktijk van de mens en zijn kennis van de waarheid zijn allemaal toepasbaar op een bepaalde reikwijdte. Je kunt niet zeggen dat het pad dat de mens gaat compleet de wil is van de Heilige Geest, want de mens kan enkel worden verlicht door de Heilige Geest en kan niet volledig worden gevuld met de Heilige Geest. De dingen die de mens kan ervaren liggen allemaal binnen de reikwijdte van de normale menselijkheid en kunnen het bereik van gedachten in het normale menselijke verstand niet overstijgen. Eenieder die de werkelijkheid van de waarheid kan uitleven, ervaart binnen dit bereik. Wanneer zij de waarheid ervaren, is het altijd een ervaring van normaal menselijk leven onder de verlichting van de Heilige Geest, niet een ervaring die afwijkt van het normale menselijke leven. Zij ervaren de waarheid, verlicht door de Heilige Geest op het fundament van het leven van hun menselijke leven. Bovendien varieert deze waarheid van persoon tot persoon en is de diepte ervan gerelateerd aan de toestand van de persoon. Men kan enkel zeggen dat het pad dat zij bewandelen het normale menselijke leven is van een mens die de waarheid najaagt en dat is het pad dat wordt bewandeld door een normaal persoon die verlichting heeft ontvangen van de Heilige Geest. Je kunt niet zeggen dat het pad dat zij bewandelen het pad is dat wordt genomen

door de Heilige Geest. In de normale menselijke ervaring is het werk van de Heilige Geest, omdat de mensen die het najagen niet hetzelfde zijn, ook niet hetzelfde. Daar komt bij dat, omdat de omstandigheden die zij ervaren en het bereik van hun ervaring niet hetzelfde zijn, omdat het een mengelmoes is van hun verstand en gedachten, hun ervaring tot verschillende hoogtes is vermengd. Elke persoon begrijpt een waarheid die in overeenstemming is met hun individuele verschillende omstandigheden. Hun begrip van de ware betekenis van de waarheid is niet compleet en bestaat slechts uit één of een paar onvolledige aspecten ervan. De reikwijdte waarbinnen de waarheid wordt ervaren door de mens is altijd gebaseerd op de verschillende omstandigheden van individuen en is daarom niet hetzelfde. Op deze manier is kennis van dezelfde waarheid die wordt uitgedrukt door verschillende mensen niet hetzelfde. Dat wil zeggen dat de ervaring van de mens altijd beperkingen met zich meebrengt en de wil van de Heilige Geest niet volledig kan vertegenwoordigen. Het werk van de mens kan niet worden opgevat als het werk van God, zelfs al komt datgene dat wordt uitgedrukt door de mens zeer goed overeen met Gods wil, zelfs al is de ervaring van de mens bijna gelijk aan het vervolmakingswerk dat door de Heilige Geest moet worden uitgevoerd. De mens kan enkel Gods dienaar zijn, door het werk te doen dat God aan hem toevertrouwt. De mens kan enkel de kennis uiten onder de verlichting van de Heilige Geest en de waarheden die hij uit zijn persoonlijke ervaringen heeft opgedaan. De mens is niet geschikt en voldoet niet aan de voorwaarden om een mond te zijn voor de Heilige Geest. Hij is niet bevoegd om te zeggen dat het werk van de mens het werk van God is. De mens heeft de werkprincipes van een mens en ieder mens heeft verschillende ervaringen en variërende omstandigheden. Het werk van de mens

omvat al zijn ervaringen onder de verlichting van de Heilige Geest. Deze ervaringen kunnen enkel het wezen van de mens vertegenwoordigen en vertegenwoordigen niet het wezen van God of de wil van de Heilige Geest. Daarom kan het pad dat door de mens wordt bewandeld niet het pad dat de Heilige Geest bewandelt worden genoemd, want het werk van de mens kan niet het werk van God vertegenwoordigen en het werk van de mens en zijn ervaringen zijn niet de volledige wil van de Heilige Geest. Het werk van de mens is geneigd om in regels te vervallen en de methode van zijn werk wordt gemakkelijk beperkt tot een beperkte reikwijdte en is niet in staat om mensen tot een vrije weg te leiden. De meeste volgelingen leven binnen een beperkte reikwijdte en hun manier van ervaren heeft ook een beperkte reikwijdte. De ervaring van de mens is altijd beperkt; de methode van zijn werk is ook altijd beperkt tot een paar types en kan niet worden vergeleken met het werk van de Heilige Geest of het werk van God Zelf – dit komt doordat de ervaring van de mens uiteindelijk beperkt is. Hoe God Zijn werk ook doet, er zijn geen regels in te vinden; hoe het ook wordt uitgevoerd, het is niet beperkt tot één manier. Er zijn in zijn geheel geen regels in Gods werk – al Zijn werk wordt uitgegeven en is gratis. Het maakt niet uit hoeveel tijd de mens spendeert in het volgen van Hem, ze kunnen niet één wet opnoemen in de wegen van Zijn werken. Hoewel Zijn werk principieel is, wordt het altijd weer op nieuwe manieren uitgevoerd en ondergaat het elke keer weer nieuwe ontwikkelingen, die de mens niet kan vatten. Tijdens een bepaalde periode kan God op veel verschillende manieren werken en op verschillende manieren leiden, waardoor mensen altijd op nieuwe manieren kunnen binnengaan en verandering kunnen ondergaan. Je kunt de wetten van Zijn werk niet ontdekken, omdat Hij altijd op nieuwe manieren werkt. Alleen zo

vervallen Gods volgelingen niet in regels. Het werk van God Zelf vermijdt altijd de opvattingen van mensen en gaat daar juist tegenin. Alleen zij die Hem volgen en najagen met een oprecht hart kunnen hun gezindheden zien transformeren en zijn in staat om vrijelijk te leven zonder aan wat voor regels dan ook onderhevig te zijn, of door enige religieuze opvattingen te worden beperkt. Datgene dat het werk van de mens van mensen verlangt, is gebaseerd op zijn eigen ervaring en wat hijzelf kan bereiken. De standaard van deze vereisten is beperkt binnen een bepaalde reikwijdte en de methodes van praktijk zijn ook zeer beperkt. Volgelingen leven dus onbewust binnen deze beperkte reikwijdte; naarmate de tijd vordert worden het regels en rituelen. Als het werk van een bepaalde periode wordt geleid door een persoon die niet Gods persoonlijke vervolmaking heeft ondergaan en geen oordeel heeft ontvangen, zullen zijn volgelingen allemaal godsdienstijveraars en experts in het zich verzetten tegen God worden. Daarom moet een gekwalificeerde leider oordeel hebben ondergaan en vervolmaking hebben geaccepteerd. Zij die geen oordeel ondergingen, ook al hebben zij het werk van de Heilige Geest, uiten enkel vage en onwerkelijke dingen. Over een tijdje zullen zij mensen leiden tot vage en bovennatuurlijke regels. Het werk dat God uitvoert komt niet overeen met het vlees van de mens, het komt niet overeen met de gedachten van de mens maar het gaat tegen de opvattingen van de mens in; het is niet vermengd met vage religieuze kleuren. De resultaten van Zijn werk kunnen niet worden bereikt door een man die niet is vervolmaakt door Hem en gaan verder dan de mens kan bedenken.

Werk in het verstand van de mens wordt te gemakkelijk bereikt door de mens. Pastors en leiders in de religieuze wereld, bijvoorbeeld, vertrouwen op hun gaven en posities om hun werk te doen. Mensen die hen een lange tijd

volgen, zullen worden geïnfecteerd door hun gaven en zullen worden beïnvloed door delen van wat zij zijn. Zij richten zich op de gaven, vaardigheden en kennis van mensen en ze geven aandacht aan sommige bovennatuurlijke dingen en vele diepgaande onrealistische doctrines (deze diepgaande doctrines zijn natuurlijk onbereikbaar). Ze richten zich niet op veranderingen aan de gezindheid van de mens, maar richten zich liever op het trainen van het preken, de werkvaardigheden van de mens en verbeteren daarbij de kennis van de mens en zijn overvloedige religieuze doctrines. Zij richten zich niet op hoezeer de gezindheid van mensen wordt veranderd, of hoezeer mensen de waarheid begrijpen. Ze geven geen aandacht aan de substantie van mensen, en proberen nog minder de normale en abnormale toestanden van de mens te kennen. Ze gaan niet in tegen de opvattingen van de mens, openbaren deze niet en snoeien mensen vanwege hun tekortkomingen of verdorvenheid al helemaal niet. De meeste die hen volgen, dienen met hun gaven en het enige wat zij uitbrengen bestaat uit religieuze opvattingen en theologische theorieën, die de realiteit uit het oog zijn verloren en absoluut niet in staat zijn mensen van leven te voorzien. In werkelijkheid is de substantie van hun werk het koesteren van talent, het voeden van een persoon die niets heeft tot een afgestudeerd seminarist die later doorgaat in het werk en leiding gaat geven. Kan jij in zesduizend jaar van Gods werk één enkele wet vinden? Er zijn veel regels en beperkingen in het werk dat de mens doet en het menselijk brein is te dogmatisch. Dus wat een mens uitdrukt is wat kennis en besef binnen al zijn ervaringen. De mens is niet in staat om iets hierbuiten uit te drukken. De ervaringen van de mens of zijn kennis komen niet voort uit zijn aangeboren gaven of zijn instinct; ze ontstaan door Gods leiding en Gods directe werk als herder. De mens heeft enkel het orgaan om deze hoede te

accepteren en niet het orgaan om op directe wijze uit te drukken wat goddelijkheid is. De mens is niet in staat de bron te zijn, hij kan enkel een vat zijn dat water accepteert van de bron; dit is het menselijke instinct, het orgaan dat iemand dient te hebben als menselijk wezen. Als een persoon het orgaan verliest om Gods woord te accepteren en het menselijke instinct verliest, zal die persoon ook verliezen wat het meeste waard is en de plicht van de geschapen mens verliezen. Als een persoon geen kennis of ervaring van Gods woord of Zijn werk heeft, zal die persoon zijn plicht verliezen, de plicht die hij behoort uit te voeren als een schepsel, en zal hij de waardigheid van een geschapen wezen verliezen. Het is Gods instinct om te uiten wat goddelijkheid is, of het nou wordt uitgedrukt door het vlees of direct door de Geest; dit is Gods bediening. De mens drukt zijn eigen ervaringen of kennis uit (dat wil zeggen dat hij uitdrukt wat hij is) tijdens Gods werk of daarna; dit is het instinct van de mens en zijn plicht, het is wat de mens behoort te bereiken. Zelfs al komt de uiting van de mens tekort in wat God uitdrukt en zijn er vele regels in wat de mens uitdrukt, dan nog moet de mens zijn plicht vervullen en doen wat hij moet doen. De mens behoort alles te doen wat menselijkerwijs mogelijk is om zijn plicht te vervullen en er zou niet eens het kleinste beetje voorbehoud in mogen bestaan.

Na jarenlang werken, zal de mens wat ervaringen van deze jaren werk samenvatten, evenals de wijsheid en regels die zich hebben opgestapeld. Hij die een lange tijd werkt weet hoe je de beweging in het werk van de Heilige Geest moet aanvoelen. Die weet wanneer de Heilige Geest werkt en wanneer Hij dat niet doet; hij weet hoe hij moet communiceren wanneer hij een last draagt, hij is zich bewust van de normale toestand van het werk van de Heilige Geest en de normale toestand van de groei van mensen in het leven. Een dergelijk persoon

heeft jarenlang gewerkt en kent het werk van de Heilige Geest. Zij die lange tijd hebben gewerkt spreken zelfverzekerd en zonder haast; zelfs wanneer zij niets te zeggen hebben zijn zij bedaard. Van binnen kunnen zij blijven bidden om het werk van de Heilige Geest te zoeken; zij zijn ervaren in het werken. Een persoon die lange tijd heeft gewerkt en veel lessen en ervaring heeft opgedaan, heeft een hoop in zich dat het werk van de Heilige Geest belemmert; dit is een mankement aan zijn langlopende werk. Een persoon die net begonnen is te werken heeft geen menselijke lessen of ervaring meegebracht, wat vooral verlies veroorzaakt in hoe de Heilige Geest werkt. Tijdens de werkzaamheden leert hij echter geleidelijk om aan te voelen hoe de Heilige Geest werkt en wordt hij zich bewust van wat hij moet doen om het werk van de Heilige Geest te verkrijgen, wat hij moet doen om precies toe te slaan op de kwetsbare plekken van anderen en meer van dergelijke algemene kennis die degenen die werken zouden moeten bezitten. Op termijn leert hij zulke wijsheid en algemene kennis over het werken kennen, bijna als zijn broekzak, en lijkt hij deze met gemak te gebruiken als hij werkt. Maar wanneer de Heilige Geest de manier waarop Hij werkt verandert, blijft hij nog steeds vasthouden aan zijn oude kennis van werken en zijn oude werkregels en weet hij weinig van de nieuwe werkende beweging. Jaren van werk en het vol zijn van de aanwezigheid en de leiding van de Heilige Geest geven hem meer en meer lessen en ervaring over het werken. Dergelijke dingen vullen hem met een zelfverzekerdheid die geen trots is. In andere woorden, hij is behoorlijk ingenomen met zijn eigen werk en zeer tevreden met de algemene kennis die hij heeft verworven over het werk van de Heilige Geest. Met name de dingen die andere mensen niet hebben verworven of beseft, geven hem nog meer zelfverzekerdheid; het lijkt alsof het werk van de Heilige Geest in hem nooit

kan worden gedoofd, terwijl anderen niet geschikt zijn voor deze speciale behandeling. Alleen mensen van zijn soort die jarenlang hebben gewerkt en die van aanzienlijk bruikbare waarde zijn, zijn gekwalificeerd om ervan te genieten. Deze dingen worden een grote hindernis voor het accepteren van het nieuwe werk van de Heilige Geest. Zelfs als hij het nieuwe werk kan accepteren, is dat niet zomaar gedaan. Hij zal met zekerheid verschillende hobbels moeten overwinnen voordat hij het accepteert. Deze situatie kan enkel geleidelijk omgekeerd worden, nadat met zijn oude opvattingen is afgerekend en zijn oude gezindheid is geoordeeld. Zonder deze stappen zal hij niet opgeven en de nieuwe onderwijzingen en het werk die niet in harmonie zijn met zijn oude opvattingen niet gemakkelijk accepteren. Dit is een van de moeilijkste dingen in de mens om mee af te rekenen en het is niet gemakkelijk om te veranderen. Als hij, als werker, in staat is om zowel begrip te verwerven over het werk van de Heilige Geest en de beweging ervan samen te vatten, als in staat is om niet beperkt te worden door zijn werkervaring en het nieuwe werk kan accepteren in het licht van het oude werk, zal hij een wijs man zijn en een gekwalificeerde werker. Mensen werken vaak verschillende jaren, zonder in staat te zijn om hun werkervaring samen te vatten of worden gehinderd in het accepteren van het nieuwe werk na het samenvatten van hun werkervaring en wijsheid en kunnen het oude en nieuwe werk niet volledig begrijpen of op de juiste manier behandelen. De mens is echt moeilijk te behandelen! De meesten van jullie zijn zo. Zij die jarenlang het werk van de Heilige Geest hebben ervaren, vinden het moeilijk om het nieuwe werk te accepteren, altijd gevuld met opvattingen die zij moeilijk kunnen laten gaan, terwijl iemand die pas begonnen is met werken de algemene kennis van werken nog niet bezit en niet eens weet hoe je de meest

simpele dingen moet aanpakken. Jullie zijn echt heel erg moeilijk! Diegenen met een iets langere staat van dienst zijn zo trots en verwaand, dat ze zijn vergeten waar ze vandaan kwamen. Ze kijken altijd neer op jongere mensen en toch zijn ze niet in staat om het nieuwe werk te accepteren en de opvattingen los te laten die ze door de jaren heen hebben verzameld en bewaard. Hoewel die jonge onwetende mensen in staat zijn een beetje van het nieuwe werk van de Heilige Geest te accepteren en ze behoorlijk enthousiast zijn, raken ze altijd verward en weten ze niet wat zij moeten doen, wanneer problemen ontstaan. Ook al zijn ze enthousiast, ze zijn te onwetend. Ze hebben enkel een klein beetje kennis van het werk van de Heilige Geest en zijn niet in staat om het in hun levens te gebruiken; het is slechts doctrine waar je niets aan hebt. Er zijn te veel mensen zoals jullie; hoeveel zijn er geschikt die de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest kunnen gehoorzamen en erin slagen Gods wil te vervullen? Het lijkt erop dat degenen onder jullie die tot op heden volgers zijn geweest, erg gehoorzaam zijn geweest, maar in werkelijkheid hebben jullie je opvattingen niet opgegeven. Jullie zijn nog steeds op zoek in de Bijbel, jullie geloven in vaagheid of jullie dwalen rond in opvattingen. Er is niemand die zorgvuldig onderzoekt wat het werkelijke werk van vandaag is of daar diep induikt. Jullie accepteren de manieren van vandaag de dag met jullie oude opvattingen. Wat kunnen jullie uit een dergelijk geloof verwerven? Men kan stellen dat in jullie veel opvattingen zijn verborgen die niet zijn geopenbaard en het is enkel dat jullie je uiterste best doen om ze te verstoppen en niet gemakkelijk te openbaren. Jullie accepteren het nieuwe werk niet oprecht en zijn niet van plan jullie oude opvattingen op te geven; jullie hebben te veel filosofieën om volgens te leven en die zijn te onwrikbaar. Jullie geven jullie oude opvattingen niet op en gaan met tegenzin met het nieuwe

werk om. Jullie harten zijn te sinister en jullie nemen simpelweg de stappen van het nieuwe werk niet ter harte. Kunnen zulke mislukkelingen als jullie het werk van het verspreiden van het evangelie wel doen? Zijn jullie in staat om het werk te doen van het verspreiden ervan in het hele universum? Deze praktijken van jullie houden jullie tegen om jullie gezindheid te transformeren en God te kennen. Als jullie zo doorgaan, zijn jullie gedoemd geëlimineerd te worden.

Jullie moeten weten hoe je Gods werk onderscheidt van het werk van de mens. Wat kan je zien uit het werk van de mens? Er zijn een hoop elementen van de ervaring van de mens in het werk van de mens; wat een mens uitdrukt is wat hij is. Gods eigen werk uit ook wat Hij is, maar wat Hij is, is verschillend van wat de mens is. Wat de mens is, vertegenwoordigt de ervaring en het leven van de mens (wat de mens ervaart of tegenkomt in zijn leven, of filosofieën die hij heeft om volgens te leven). Mensen die in verschillende omgevingen leven, drukken verschillende wezens uit. Of je wel of geen sociale ervaringen hebt en hoe je daadwerkelijk leeft en dingen ervaart in je familie kan worden gezien in wat je uitdrukt, hoewel je niet kan zien aan het werk van de geïncarneerde God of Hij wel of geen sociale ervaringen heeft. Hij is Zich wel bewust van de essentie van de mens, Hij kan alle soorten praktijken openbaren met betrekking tot alle soorten mensen. Hij is zelfs nog beter in het openbaren van menselijke verdorven gezindheden en rebels gedrag. Hij leeft niet onder de wereldse mensen, maar Hij is Zich bewust van de aard van de stervelingen en alle verdorvenheden in de wereldse mensen. Dit is wat Hij is. Hoewel hij zich niet inlaat met de wereld, kent hij de regels van omgang met de wereld, omdat Hij volledig de menselijke aard begrijpt. Hij weet van het werk van de Geest dat het mensenoog niet kan zien en mensenoren niet kunnen horen, zowel vandaag als

in het verleden. Hier hoort wijsheid bij die niet een filosofie is om volgens te leven, evenals wonderen die voor mensen te moeilijk zijn om te bevatten. Dit is wat Hij is, onthuld aan mensen en ook verborgen voor mensen. Wat Hij uitdrukt is niet wat een buitengewoon persoon is, maar de innerlijke eigenschappen en het wezen van de Geest. Hij reist niet over de wereld, maar Hij weet alles erover. Hij legt contact met de 'mensachtigen' die geen kennis of inzicht hebben, maar Hij uit woorden die hoger zijn dan kennis en vooraanstaande mensen te boven gaan. Hij leeft onder een groep onnozele, afgestompte mensen die geen menselijkheid bezitten en die de menselijke conventies en levens niet begrijpen, maar Hij kan de mensheid vragen uit normale menselijkheid te leven, terwijl Hij tegelijkertijd de minderwaardige en lage menselijkheid van de mensheid openbaart. Dit alles is wat Hij is, hoger dan enig persoon van vlees en bloed is. Voor Hem is het niet nodig om een gecompliceerd, omslachtig en smerig sociaal leven te ervaren om het werk te doen dat Hij moet doen en de essentie van de verdorven mensheid volledig te onthullen. Het smerige sociale leven is niet goed voor Zijn vlees. Zijn werk en woorden onthullen de ongehoorzaamheid van de mens alleen maar en bieden de mens geen ervaring en lessen om met de wereld om te gaan. Hij hoeft de maatschappij of het gezin van de mens niet te onderzoeken wanneer hij de mens van leven voorziet. Het blootstellen en oordelen van de mens is niet een uitdrukking van de ervaringen van Zijn vlees; het is bedoeld om de ongerechtigheid van de mens te openbaren na al lange tijd de ongehoorzaamheid van de mens te kennen en de verdorvenheid van de mensheid te verafschuwen. Het werk dat Hij doet is allemaal bedoeld om Zijn gezindheid aan de mens te openbaren en Zijn wezen uit te drukken. Alleen Hij kan dit werk doen, het is niet iets dat een persoon van vlees en bloed zou

kunnen bereiken. Met betrekking tot Zijn werk, kan de mens niet zeggen wat voor soort persoon Hij is. De mens is ook niet in staat om Hem te classificeren als een geschapen persoon op basis van Zijn werk. Wat Hij is maakt het ook onmogelijk om Hem te classificeren als een geschapen persoon. De mens kan Hem enkel zien als niet-menselijk, maar weet niet in welke categorie hij Hem moet plaatsen, waardoor de mens wordt gedwongen om Hem in de categorie God te plaatsen. Het is niet onredelijk voor de mens om dit te doen, want Hij heeft veel werk onder de mensen gedaan dat de mens zelf niet kan doen.

Het werk dat God doet, vertegenwoordigt niet de ervaring van Zijn vlees; het werk dat de mens doet vertegenwoordigt de ervaringen van de mens. Iedereen spreekt over zijn persoonlijke ervaring. God kan de waarheid direct uitdrukken, terwijl een mens enkel de bijbehorende ervaringen kan uitdrukken, nadat hij de waarheid heeft ervaren. Gods werk heeft geen regels en is niet onderworpen aan beperkingen van tijd of plaats. Hij kan uitdrukken wat Hij is op elk gegeven moment en overal. Hij werkt zoals Hij dat wil. Het werk van de mens heeft voorwaarden en context; anders is hij niet in staat om te werken en kan hij zijn kennis van God of zijn ervaring van de waarheid niet uitdrukken. Je moet gewoon hun onderlinge verschillen met elkaar vergelijken om te kunnen zeggen of het Gods eigen werk is of het werk van de mens. Als er geen werk wordt gedaan door God Zelf en er enkel werk van de mens is, zal je gewoonweg weten dat de onderwijzingen van de mens hoog zijn en verder gaan dan de capaciteit van ieder ander; hun toon van spreken, hun principes in hoe je dingen aanpakt en hun ervaren en stabiele manier van werken gaan verder dan anderen kunnen bereiken. Jullie zullen deze mensen van hoge menselijkheid bewonderen, maar je kan niet uit Gods werk en woorden zien hoe hoog Zijn menselijkheid is. In

plaats daarvan is Hij gewoon en bij het werken is Hij normaal en echt, maar ook onmetelijk voor stervelingen, waardoor mensen een bepaalde eerbied voor Hem voelen. Misschien is de ervaring van de persoon in zijn werk bijzonder hoog, of zijn zijn inbeeldingsvermogen en beredenering bijzonder hoog en is zijn menselijkheid bijzonder goed; zij kunnen enkel de bewondering van mensen winnen, maar zij kunnen niet hun vrees en ontzag opwekken. Alle mensen bewonderen hen die in staat zijn om te werken en die bijzonder diepe ervaring hebben en de waarheid in praktijk kunnen brengen, maar ze kunnen nooit ontzag ontlokken, enkel bewondering en afgunst. Maar mensen die Gods werk hebben ervaren bewonderen God niet, in plaats daarvan voelen ze dat Zijn werk verder reikt dan een mens kan bevatten en dat het fris en wonderbaarlijk is. Wanneer mensen Gods werk ervaren is hun eerste kennis van Hem dat Hij niet te bevatten is, wijs en wonderbaarlijk, en dat zij onbewust ontzag voor Hem hebben en het mysterie voelen van het werk dat Hij doet, wat verder reikt dan het menselijke verstand. Mensen willen gewoon in staat zijn om aan Zijn eisen te voldoen, om Zijn verlangens te vervullen; ze willen Hem niet overtreffen, omdat het werk dat Hij doet verder gaat dan een mens kan bedenken of zich kan inbeelden en dat het niet in Zijn plaats door een mens kan worden gedaan. Zelfs de mens zelf kent zijn eigen tekortkomingen niet, terwijl Hij een nieuw pad heeft geopend en is gekomen om de mens in een nieuwere en mooiere wereld te brengen, zodat de mensheid nieuwe vooruitgang zal boeken en een nieuwe start zou krijgen. Wat mensen voor God voelen is niet bewondering, of liever, niet bewondering alleen. Hun diepste ervaring is ontzag en liefde. Hun gevoel is dat God inderdaad wonderbaarlijk is. Hij doet werk dat de mens niet kan doen, Hij zegt dingen die de mens niet kan zeggen. Mensen die Zijn werk hebben ervaren, ervaren altijd

een onbeschrijfelijk gevoel. Mensen met diepere ervaringen, hebben God met name lief. Ze voelen Zijn schoonheid voortdurend en voelen dat Zijn werk zo wijs en wonderbaarlijk is en dit wekt onder hen weer kracht op. Het is niet angst of incidentele liefde en respect, maar een diep gevoel van Gods barmhartigheid en tolerantie jegens de mens. Maar de mensen die Zijn tuchtiging en oordeel hebben ervaren voelen dat Hij majesteitelijk en onbeledigbaar is. Zelfs mensen die veel van Zijn werk hebben ervaren zijn niet in staat om Hem te bevatten; alle mensen die Hem werkelijk vereren, weten dat Zijn werk niet in overeenstemming is met de opvattingen van de mens, maar dat het altijd tegen hun opvattingen ingaat. Hij heeft niet nodig dat mensen volledige bewondering hebben of de indruk wekken dat zij zich aan Hem onderwerpen, maar liever heeft Hij oprechte eerbied en werkelijke onderwerping. In zo veel van Zijn werk, voelt iedereen met echte ervaring eerbied voor Hem, die hoger is dan bewondering. Mensen hebben Zijn gezindheid gezien, als gevolg van Zijn werk van tuchtiging en oordeel, en vereren Hem daarom in hun hart. God dient vereerd en gehoorzaamd te worden, omdat Zijn wezen en Zijn gezindheid niet hetzelfde zijn als die van een schepsel, en zij verder gaan dan die van een schepsel. God is op Zichzelf staand, blijft altijd bestaan, Hij is een niet-geschapen wezen en Hij alleen is alle eerbied en onderwerping waardig; de mens is hier niet voor gekwalificeerd. Dus alle mensen die Zijn werk hebben ervaren en Hem echt kennen voelen oprechte eerbied voor Hem. Zij die hun opvattingen over Hem echter niet loslaten, namelijk zij die Hem simpelweg niet als God beschouwen, hebben geen enkele eerbied voor Hem. Ook al volgen ze Hem, ze zijn niet overwonnen; het zijn ongehoorzame mensen van aard. Hij doet dit werk om het resultaat te bereiken dat alle schepselen de Schepper kunnen vereren, Hem aanbidden en zich onvoorwaardelijk aan Zijn

heerschappij onderwerpen. Dit is het uiteindelijke resultaat dat al Zijn werk beoogt te bereiken. Als mensen die zulk werk hebben ervaren God niet vereren, al is het maar een beetje, als hun ongehoorzaamheid uit het verleden helemaal niet verandert, dan zullen deze personen zeker weten worden geëlimineerd. Als de houding van een persoon ten opzichte van God enkel is dat hij Hem bewondert of respect toont vanaf een afstand en niet ook maar het kleinste beetje liefheeft, is dit hoever een persoon zonder een hart met liefde voor God kan komen en die persoon mist de gesteldheid om vervolmaakt te worden. Als zoveel werk niet in staat is iemands oprechte liefde te winnen, betekent dit dat de persoon God niet heeft verkregen en dat hij niet oprecht de waarheid najaagt. Een persoon die God niet liefheeft, heeft de waarheid niet lief en kan God dus niet verkrijgen, laat staan Gods goedkeuring. Dergelijke mensen zijn, los van hoe zij het werk van de Heilige Geest ervaren en los van hoe zij oordeel ervaren, nog steeds niet in staat om God te vereren. Dit zijn mensen met een onveranderlijke natuur, die een extreem slechte gezindheid hebben. Allen die God niet vereren, moeten worden geëlimineerd, om te worden gestraft, op dezelfde manier als zij die kwaad doen. Ze zullen nog meer lijden dan zij die onrechtvaardige dingen hebben gedaan.

Het kennen van de drie fases van Gods werk is de weg naar het kennen van God

Het managementwerk van de mensheid is verdeeld in drie fases, wat betekent dat het werk van het redden van de mensheid is verdeeld in drie fases.

Deze drie fases betreffen niet de schepping van de wereld maar eerder de drie werkfasen van het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk. De schepping van de wereld was het voortbrengen van de gehele mensheid. Het betrof niet het reddingswerk van de mensheid en het heeft niets te maken met het redden van de mens, want toen de wereld werd geschapen, was de mensheid niet door Satan verdorven en hoefde het reddingswerk van de mensheid dus niet uitgevoerd te worden. Het werk van het redden van de mensheid begon pas toen de mensheid verdorven was door Satan en dus begon het managementwerk van de mensheid ook pas toen de mensheid was verdorven. Met andere woorden: Gods management van de mens begon als gevolg van het reddingswerk van de mensheid en kwam niet voort uit het scheppingswerk van de wereld. Pas nadat de mens een verdorven gezindheid kreeg, kwam het managementwerk tot stand en dus omvat het managementwerk van de mensheid drie onderdelen in plaats van vier fases of vier tijdperken. Alleen dit is de juiste manier om te verwijzen naar Gods management van de mensheid. Wanneer het einde van het laatste tijdperk daar is, zal het managementwerk van de mensheid tot een volledig einde gekomen zijn. De afsluiting van het managementwerk betekent dat het reddingswerk van de gehele mensheid volledig is afgesloten en dat de mensheid het einde van zijn reis heeft bereikt. Zonder het reddingswerk van de gehele mensheid zou het managementwerk van de mensheid niet bestaan, noch zouden de drie werkfasen er zijn. Juist vanwege de verdorvenheid van de mensheid en omdat de mensheid zo dringend behoefte had aan redding, stopte Jehova met de schepping van de wereld en begon Hij met het werk van het Tijdperk van de Wet. Pas toen begon het managementwerk van de mensheid, hetgeen betekent dat pas toen het

reddingswerk van de mensheid begon. “Het management van de mensheid” betekent niet het leiding geven aan het leven van de mensheid, pas geschapen, op aarde (alsof het een mensheid betreft die nog niet verdorven is). Het is echter de redding van een mensheid die door Satan is verdorven; dat wil zeggen: het gaat om de transformatie van deze verdorven mensheid. Dit is de betekenis van het management van de mensheid. Het werk van de redding van de mensheid omvat niet het scheppingswerk van de wereld, en dus omvat het managementwerk van de mensheid niet het scheppingswerk van de wereld en het managementwerk omvat slechts drie werkfasen die los staan van de schepping van de wereld. Om inzicht te krijgen in het managementwerk van de mensheid is het noodzakelijk dat men zich bewust is van de geschiedenis van de drie werkfasen. Hiervan moet iedereen zich bewust zijn om gered te kunnen worden. Als schepselen van God moeten jullie erkennen dat de mens door God geschapen is en moeten jullie de bron erkennen van de verdorvenheid van de mensheid en bovendien moeten jullie het proces van de redding van de mens erkennen. Als jullie alleen maar volgens de doctrine weten hoe jullie moeten handelen om Gods gunst te verkrijgen, maar geen benul hebben hoe God de mensheid redt of van de bron van de verdorvenheid van de mensheid, dan is dit wat jullie ontbreekt als schepselen van God. Je moet niet slechts tevreden zijn met het begrijpen van die waarheden, die in de praktijk gebracht kunnen worden, terwijl je onwetend blijft van het bredere perspectief van Gods managementwerk. Als dat het geval is, ben je te dogmatisch. De drie werkfasen vormen de kern van het verhaal van Gods management van de mens, de komst van het evangelie van het gehele universum, het grootste mysterie van de gehele mensheid, en deze zijn ook het fundament van de verspreiding van het evangelie. Als je je

alleen richt op het begrijpen van eenvoudige waarheden die betrekking hebben op je leven en hier niets van weet, het grootste van alle mysteries en visies, is je leven dan niet te vergelijken met een defect product, dat nergens goed voor is en waar je alleen maar naar kunt kijken?

Als de mens zich alleen maar concentreert op de praktijk en het werk van God en de kennis van de mens als secundair beschouwt, is dat dan niet hetzelfde als geheel in beslag te worden genomen door minder belangrijke details, zonder aandacht te schenken aan de meer belangrijke zaken? Wat je moet weten, moet je weten en wat je in praktijk moet brengen, moet je in praktijk brengen. Pas dan ben je iemand die weet hoe je de waarheid moet najagen. Wanneer de dag voor je aanbreekt om het evangelie te verkondigen en je alleen kunt zeggen dat God een groot en rechtvaardig God is, dat Hij de allerhoogste God is, een God met wie geen enkel groot man zich kan vergelijken en dat niemand verhevener is ... Als je alleen maar deze irrelevante en oppervlakkige woorden kunt spreken, en nauwelijks in staat bent om woorden te spreken die van cruciaal belang zijn en die een inhoud hebben, als je niets te zeggen hebt over het kennen van God of over het werk van God, en bovendien de waarheid niet kan uitleggen of voorzien wat er aan de mens ontbreekt, dan is iemand zoals jij niet in staat om zijn plicht goed te vervullen. Getuigen van God en de verkondiging van het evangelie van het koninkrijk is geen eenvoudige zaak. Je moet eerst worden uitgerust met de waarheid en de visies die moeten worden begrepen. Wanneer de visies en de waarheid van de verschillende aspecten van Gods werk duidelijk voor je zijn, leer je in je hart het werk van God kennen. Ongeacht wat God doet – of dat nu een rechtvaardig oordeel is of loutering van de mens – je hebt de grootste visie als basis en de correcte waarheid om in

praktijk te brengen, waardoor je God helemaal tot het einde toe zult kunnen volgen. Je moet weten dat – ongeacht wat voor werk Hij doet – het doel van Gods werk niet verandert, het hart van Zijn werk niet verandert en Zijn wil voor de mens niet verandert. Hoe streng Zijn woorden ook zijn, hoe vijandig de omgeving ook is, de principes van Zijn werk veranderen niet en Zijn voornemen om de mens te redden verandert niet. Mits er geen openbaring is van het einde van de mens of van de bestemming van de mens, en het niet het werk van de laatste fase betreft en het werk van Gods algehele managementplan niet tot een einde gebracht wordt, en mits het is gedurende de periode dat Hij werkt aan de mens, dan zal het hart van Zijn werk niet veranderen. Het gaat altijd om de redding van de mensheid. Dit zou de basis moeten zijn van jullie geloof in God. Het doel van de drie werkfasen is de redding van de gehele mensheid, wat betekent de volledige redding van de mens uit het domein van Satan. Hoewel elk van de drie werkfasen een ander doel en een andere betekenis heeft, is elk een onderdeel van het reddingswerk van de mensheid en een ander reddingswerk dat wordt uitgevoerd zoals de mensheid daar behoefte aan heeft. Als je eenmaal bewust bent van het doel van deze drie werkfasen, dan ben je ook bewust van de waarde van elke werkfase en weet je hoe je moet handelen om aan de wens van God te voldoen. Als je dit punt kunt bereiken, dan zal dit – de grootste van alle visies – je fundament worden van je geloof in God. Je moet niet alleen kijken hoe je dingen eenvoudig in praktijk kunt brengen of alleen zoeken naar diepe waarheden, maar je moet visies combineren met de praktijk, zodat er zowel waarheden zijn die je in praktijk kunt brengen als kennis die op visies gebaseerd is. Pas dan ben je iemand die de waarheid helemaal najaagt.

De drie werkfasen vormen het hart van Gods algehele management en daarin wordt de gezindheid van God uitgedrukt en wat Hij is. Zij die de drie fasen van Gods werk niet kennen, zijn niet in staat om zich te realiseren hoe God Zijn gezindheid uitdrukt, noch kennen zij de wijsheid van Gods werk en zij blijven onwetend over de vele manieren waarop Hij de mensheid redt en zij zullen Zijn wil voor de gehele mensheid niet kennen. De drie werkfasen zijn de volledige uitdrukking van het werk van de redding van de mensheid. Zij die de drie werkfasen niet kennen, zullen de diverse methoden en principes van het werk van de Heilige Geest niet kennen. Zij die rigide alleen vasthouden aan doctrine die is overgebleven uit één werkfase zijn mensen die God beperken tot doctrine en van wie het geloof in God vaag en onzeker is. Zulke mensen zullen Gods redding nooit ontvangen. Alleen de drie fasen van Gods werk kunnen Gods algehele gezindheid, Gods intentie om de gehele mensheid te redden en het gehele proces van de redding van de mensheid volledig uitdrukken. Dit bewijst dat Hij Satan heeft verslagen en de mensheid heeft gewonnen. Het bewijst Gods overwinning en is de uitdrukking van Gods algehele gezindheid. Zij die slechts één van de drie fasen van Gods werk begrijpen, kennen slechts een deel van Gods gezindheid. In de opvatting van de mens kan deze enkelvoudige werkfase makkelijk een doctrine worden. Het is waarschijnlijk dat de mens regels over God zal vaststellen en de mens gebruikt dit enkele onderdeel van Gods gezindheid als iets dat Gods algehele gezindheid voorstelt. Bovendien vindt er in de verbeelding van de mens een dusdanige vermenging plaats, dat hij de gezindheid, het wezen en de wijsheid van God op een rigide manier beperkt, en eveneens de principes van Gods werk afbakent in de overtuiging dat, als God eens zo was, Hij altijd dezelfde zal blijven en nooit ofte nimmer zal veranderen.

Alleen zij die de drie werkfasen kennen en waarderen kunnen God volledig en zuiver kennen. Zij zullen God allerminst definiëren als de God van de Israëlieten of de Joden en zullen Hem niet zien als een God die voor altijd genageld is aan het kruis omwille van de mens. Als je God alleen maar leert kennen vanuit één fase van Zijn werk, dan is je kennis veel te beperkt. Je kennis is maar een druppel in de oceaan. Als dat niet zo was, waarom zouden velen van de religieuze oude garde God dan levend aan het kruis nagelen? Is dat niet omdat de mens God afbakt binnen bepaalde parameters? Komen niet juist veel mensen tegen God in opstand en werken zij het werk van de Heilige Geest niet juist tegen omdat ze het gevarieerde en veelzijdige werk van God niet kennen, en bovendien slechts een fractie bezitten aan kennis en doctrine waarmee het werk van de Heilige Geest gemeten kan worden? Hoewel de ervaringen van dergelijke mensen oppervlakkig zijn, zijn ze van nature arrogant en toegeeflijk en kijken zij met minachting naar het werk van de Heilige Geest, negeren ze de disciplines van de Heilige Geest en gebruiken ze bovendien hun onbeduidende, oude argumenten om het werk van de Heilige Geest te bevestigen. Zij spelen ook komedie en zijn helemaal overtuigd van hun eigen geleerdheid en uitgebreide kennis, en dat ze over de hele wereld kunnen reizen. Worden dergelijke mensen niet verafschuwd en verworpen door de Heilige Geest, en zullen ze niet geëlimineerd worden door het nieuwe tijdperk? Zijn zij die voor God komen en zich openlijk tegen Hem verzetten niet onwetende en ongeïnformeerde kleine mensen die alleen maar proberen te laten zien hoe briljant ze zijn? Met slechts weinig kennis van de Bijbel proberen zij zich tegenover de 'academische wereld' op te stellen. Met slechts een oppervlakkige doctrine om mensen wat bij te brengen, proberen ze het werk van de Heilige

Geest om te keren en het in te passen in hun eigen denkpatroon; en kortzichtig als ze zijn, proberen ze in één vluchtige blik zesduizend jaar van Gods werk te zien. Deze mensen hebben geen enkel verstand van spreken! In feite is het zo dat hoe meer kennis mensen van God hebben, hoe langzamer ze zijn om Zijn werk te beoordelen. Bovendien praten ze maar weinig over hun kennis van Gods werk van vandaag en zijn ze niet lichtvaardig in hun oordeel. Hoe minder ze van God weten, hoe arroganter en overmoediger mensen zijn en hoe willekeuriger ze Gods wezen proclameren. Maar het is slechts theorie en ze bieden geen echt bewijs. Zulke mensen zijn geenszins van waarde. Zij die het werk van de Heilige Geest zien als een spelletje zijn onnozel! Zij die niet opletten als ze worden geconfronteerd met het nieuwe werk van de Heilige Geest, die hun woordje snel klaar hebben, snel zijn om te oordelen, die hun natuurlijke instinct de vrije teugel geven om de juistheid van het werk van de Heilige Geest te ontkennen, en dit ook te beledigen en te belasteren, zouden zulke respectloze mensen het werk van de Heilige Geest kennen? Zijn zij daarnaast niet ook degenen die arrogantie vertonen, die inherent trots en onbestuurbaar zijn? Zelfs als er een dag komt waarop zulke mensen het nieuwe werk van de Heilige Geest aanvaarden, zal God hen nog steeds niet tolereren. Ze kijken niet alleen neer op degenen die werken voor God, maar lasteren ook tegen God Zelf. Dergelijke onbezonnen mensen zullen geen vergeving ontvangen, noch in dit tijdperk noch in het komende, en zij zullen eeuwig vergaan in de hel! Dergelijke respectloze, toegeeflijke mensen doen alsof ze in God geloven en hoe meer ze dat doen, des te waarschijnlijker het is dat ze Gods bestuurlijke decreten zullen beledigen. Bewandelen al deze arrogante mensen, die van nature teugelloos zijn en nooit iemand gehoorzaamd hebben, niet dit pad? Keren zij zich niet dagelijks tegen

God, tegen Hem die altijd nieuw is en nooit oud? Nu zouden jullie moeten begrijpen waarom je het belang van de drie fases van Gods werk moet kennen. De woorden die ik spreek, zijn in jullie voordeel. Het zijn niet slechts lege woorden. Als jullie ze alleen maar lezen alsof je aan het genieten bent van bloemen terwijl je aan het paardrijden bent, is al mijn harde werk dan voor niets geweest? Iedereen zou zijn eigen natuur moeten kennen. De meesten van jullie kunnen goed argumenteren. De antwoorden op theoretische vragen rollen uit je mond, maar jullie kunnen niets zeggen als het gaat over wezenlijke zaken. Zelfs vandaag geven jullie je over aan lichtzinnige conversaties, niet in staat om je oude natuur te veranderen, om verandering aan te brengen in de manier waarop jullie dingen najagen om een hogere waarheid te bereiken. Jullie leven maar halfslachtig. Hoe zijn zulke mensen in staat om God helemaal tot het einde te volgen? Zelfs als jullie aan het einde van de weg zouden aankomen, welk voordeel hebben jullie er dan van? Het is beter om je ideeën bij te stellen voor het te laat is: hetzij echt doorzetten of anders de handdoek al vroeg in de ring gooien. Na verloop van tijd zullen jullie klaplopers zijn. Willen jullie zo'n lage en onwaardige rol spelen?

De drie werkfasen vormen een overzicht van het gehele werk van God. Ze zijn een overzicht van Gods redding van de mensheid en ze zijn niet denkbeeldig. Als jullie Gods gezindheid echt helemaal willen kennen, dan moeten jullie de drie werkfasen die door God worden uitgevoerd kennen en, wat nog belangrijker is, jullie moeten geen fase weglaten. Dit is het minste dat door hen, die God willen kennen, gedaan moet worden. De mens kan vanuit zichzelf geen ware kennis over God bedenken. Het is niet iets dat de mens zichzelf kan inbeelden. Het is ook niet het gevolg van een speciale voorkeur van de Heilige Geest voor één

persoon. Het is daarentegen een kennis die voortkomt uit het ervaren door de mens van het werk van God en het kennen van God dat alleen voortkomt na een ervaring te hebben gehad met de feiten van Gods werk. Een dergelijke kennis kan niet worden bereikt in een opwelling, noch is het iets dat kan worden onderwezen. Het heeft alles te maken met persoonlijke ervaring. Gods redding van de mensheid vormt de kern van deze drie werkfasen. Maar het reddingswerk bevat verschillende werkmethoden en middelen die Gods gezindheid uitdrukken. Voor de mens is dit het moeilijkst om te signaleren en moeilijk om te begrijpen. De scheiding van de tijdperken, de veranderingen in Gods werk, de veranderingen in de locatie van het werk, de veranderingen in de ontvangers van dit werk, enzovoort; deze zijn allemaal inbegrepen in de drie werkfasen. Met name het verschil in de manier waarop de Heilige Geest werkt, evenals veranderingen in Gods gezindheid, beeld, naam, identiteit en andere veranderingen maken allemaal deel uit van de drie werkfasen. Eén werkfase kan maar één deel vertegenwoordigen en is beperkt binnen een bepaalde reikwijdte. Het betreft niet de scheiding van de tijdperken of veranderingen in Gods werk, nog veel minder de andere aspecten. Dit is een duidelijk feit. De drie werkfasen zijn het geheel van Gods reddingswerk van de mensheid. Men moet Gods werk en Gods gezindheid in het reddingswerk kennen. Als dit niet het geval is, bestaat je kennis van God alleen maar uit lege woorden en is het niet meer dan belerend optreden van uit een leunstoel. Met zulke kennis kun je de mens niet winnen of hem overtuigen. Zulke kennis staat los van de werkelijkheid en is niet waarheid. Het kan zeer overvloedig zijn en prettig om naar te luisteren, maar als het in strijd is met Gods eigen gezindheid, dan zal God je niet sparen. Niet alleen zal Hij je kennis niet prijzen, maar Hij zal het je ook vergelden omdat je een zondaar bent

die Hem heeft belasterd. Zeggen dat je God kent, is geen lichtvaardige daad. Hoewel je misschien welbespraakt en rad van tong bent, en hoewel je woorden zo slim zijn, dat je van zwart wit en van wit zwart kunt maken, toch weet je niet waar je het over hebt als het gaat over de kennis van God. God is niet iemand die je overhaast kunt oordelen of terloops kunt prijzen of nonchalant kunt denigreren. Je prijst alles en iedereen, maar je kunt de juiste woorden niet vinden om het heil en de goedheid van God te beschrijven, en dit is wat elke verliezer geleerd heeft. Ook al zijn er veel taalkundigen die in staat zijn om God te beschrijven, de exactheid van wat zij beschrijven is maar een honderdste van de waarheid die wordt gesproken door mensen, die God toebehoren en slechts een beperkte woordenschat hebben maar rijk zijn aan ervaring. Hieruit blijkt dat kennis van God ligt in nauwkeurigheid en werkelijkheid, en niet in het slimme gebruik van woorden of een rijke woordenschat, en dat de kennis van de mens en de kennis van God niets met elkaar te maken hebben. Het leren kennen van God is belangrijker dan elke natuurwetenschap van de mensheid. Het is een les die alleen kan worden geleerd door een zeer klein aantal mensen dat God wil leren kennen en niet door iedereen die maar talentvol is. En jullie moeten dus niet denken dat het kennen van God en het nastreven van de waarheid iets is dat zelfs door een kind kan worden verwezenlijkt. Misschien ben je wel heel succesvol in je gezinsleven of in je carrière of in je huwelijk, maar als het gaat om de waarheid en het leren kennen van God, heb je niets om te laten zien: je hebt niets bereikt. Het kan wel worden gezegd dat het in praktijk brengen van de waarheid zeer moeilijk voor jullie is en het kennen van God zelfs nog een groter probleem is. Dit is een probleem voor jullie en ook voor de gehele mensheid die ermee geconfronteerd wordt. Onder hen die op weg naar het kennen van God

enigszins succesvol zijn, is er bijna niemand die aan de norm voldoet. Men weet niet wat het betekent om God te kennen of waarom het nodig is om God te kennen of hoever je moet komen om te kunnen zeggen dat je het kennen van God hebt bereikt. Dit is wat zo verwarrend is voor de mensheid en het is simpelweg het grootste raadsel waarmee de mensheid wordt geconfronteerd. Niemand is in staat om deze vraag te beantwoorden, noch is iemand bereid om deze vraag te beantwoorden, want tot op heden is niemand van de mensheid ook maar enigszins succesvol geweest in de studie van dit werk. Misschien, als het raadsel van de drie werkfasen bekend is gemaakt aan de mensheid, zal er achtereenvolgens een groep talenten verschijnen die God kent. Natuurlijk hoop ik dat dat het geval is en, sterker nog, ik ben bezig met de uitvoering van dit werk en hoop meer van dergelijke talenten te zien in de nabije toekomst. Zij zullen degenen zijn die getuigen van het feit van deze drie werkfasen en natuurlijk zullen zij ook de eersten zijn om van deze drie werkfasen te getuigen. Als zulke talenten er niet zijn op de dag dat Gods werk ten einde loopt, of als er slechts een of twee zijn en zij persoonlijk hebben aanvaard om vervolmaakt te worden door de vleesgeworden God, dan is er niets pijnlijker en betreurenswaardiger dan dit, hoewel dit het slechtst denkbare scenario is. Wat het ook maar mag zijn, ik hoop toch dat degenen die dit echt nastreven deze zegen kunnen ontvangen. Sinds het begin van de tijd is er nooit eerder zo'n werk geweest als dit. Zo'n onderneming heeft in de menselijke geschiedenis nog nooit plaatsgevonden. Als je echt een van de eersten kunt zijn van hen die God kennen, zou dit dan niet de hoogste eer zijn onder alle schepselen? Zou enig schepsel onder de mensheid meer geprezen worden door God? Zo'n prestatie is niet eenvoudig behaald, maar zal uiteindelijk wel vruchten afwerpen. Ongeacht geslacht of nationaliteit,

zullen allen die in staat zijn om God te leren kennen uiteindelijk Gods grootste eer ontvangen en de enigen zijn die het gezag van God bezitten. Dit is het werk van vandaag en ook het werk van de toekomst. Het is het laatste en hoogste werk dat in zesduizend jaar werken volbracht dient te worden en het is een manier van werken waarbij elke categorie van de mens wordt geopenbaard. Door het werk waarmee de mens God leert kennen, worden verschillende posities van de mens geopenbaard: zij die God kennen, zijn geschikt om Gods zegeningen te ontvangen en Zijn beloften te aanvaarden, terwijl zij die God niet kennen, niet geschikt zijn om Gods zegeningen te ontvangen en Zijn beloften te aanvaarden. Zij die God kennen, zijn de vertrouwelingen van God en zij die God niet kennen, kunnen niet Gods vertrouwelingen genoemd worden. De vertrouwelingen van God kunnen elke zegen van God ontvangen, maar zij die Zijn vertrouwelingen niet zijn, zijn Zijn werk niet waardig. Of het nu verdrukking, loutering of oordeel betreft, het is allemaal bedoeld om het voor de mens mogelijk te maken om uiteindelijk enige kennis van God te verkrijgen en wel dusdanig dat de mens zich aan God onderwerpt. Dit is het enige resultaat dat uiteindelijk zal worden bereikt. Niets van de drie werkfasen is verborgen en dat is gunstig voor de mens om God te leren kennen en het helpt de mens om een vollediger en grondiger kennis van God te verkrijgen. Al dit werk is gunstig voor de mens.

Het werk van God Zelf is de visie die de mens moet kennen, want het werk van God kan niet worden bereikt door de mens en hij bezit het niet. De drie werkfasen vormen de totaliteit van Gods management en er is geen grotere visie die bij de mens bekend moet zijn. Als de mens deze geweldige visie niet kent, dan is het niet eenvoudig om God te kennen en niet eenvoudig om Gods wil te

begrijpen, en bovendien wordt het pad dat de mens bewandelt steeds moeizamer. Zonder visies zou de mens niet zo ver hebben kunnen komen. Het zijn de visies die de mens tot op de dag van vandaag hebben behoed en die hebben voorzien in de grootste bescherming voor de mens. In de toekomst moeten jullie een diepere kennis verkrijgen en moeten jullie het geheel van Zijn wil en de essentie van Zijn wijze werk in de drie werkfasen leren kennen. Alleen dit is jullie ware gestalte. De laatste werkfase staat niet op zichzelf maar is onderdeel van het geheel, samen met de twee vorige fasen. Dat wil zeggen dat het onmogelijk is om het hele reddingswerk te voltooien door middel van slechts een van de drie werkfasen. Hoewel de laatste werkfase in staat is om de mens volledig te redden, wil dit niet zeggen dat het alleen nodig is om deze ene fase uit te voeren en dat de twee vorige werkfasen niet nodig zijn voor het redden van de mens uit de invloed van Satan. Geen enkele fase van de drie fasen kan worden aangewezen als de enige visie die bij alle mensen bekend moet zijn, want de totaliteit van het reddingswerk is de drie werkfasen, niet één enkele fase daarvan. Zolang het reddingswerk niet volbracht is, zal het management van God niet tot een volledig einde gebracht kunnen worden. Gods wezen, gezindheid en wijsheid worden uitgedrukt in de totaliteit van het reddingswerk en deze zijn niet helemaal aan het begin aan de mens geopenbaard. Ze zijn echter geleidelijk in het reddingswerk tot uitdrukking gekomen. Elke fase van het reddingswerk drukt een onderdeel uit van de gezindheid van God en een onderdeel van Zijn wezen. Niet elke werkfase kan de totaliteit van Gods wezen rechtstreeks en volledig uitdrukken. Als zodanig kan het reddingswerk alleen maar volledig worden afgesloten wanneer de drie werkfasen zijn afgerond en de kennis van de mens van de totaliteit van God is dus onlosmakelijk verbonden met de drie fasen van

Gods werk. Wat de mens uit één werkfase haalt, is slechts de gezindheid van God die wordt uitgedrukt in één onderdeel van Zijn werk. Het kan de gezindheid en het wezen dat wordt uitgedrukt in de fases daarvoor of daarna niet vertegenwoordigen. Dat komt doordat het redden van de mensheid niet in één periode of op één locatie kan worden afgerond, maar het wordt langzamerhand dieper al naar gelang de mate waarin de mens zich op verschillende plaatsen en op verschillende tijden heeft ontwikkeld. Het gaat om werk dat gefaseerd wordt uitgevoerd en niet in één fase wordt afgerond. En Gods algehele wijsheid wordt dus veeleer in de drie werkfases uitgekristalliseerd, in plaats van gedurende één afzonderlijke fase. Zijn gehele wezen en gehele wijsheid komen in deze drie fases tot uitdrukking, en elke fase bevat Zijn wezen en is een verslag van de wijsheid van Zijn werk. De mens moet de volledige gezindheid van God kennen die in deze drie fases wordt uitgedrukt. Dit alles van Gods wezen is van het allergrootste belang voor de gehele mensheid en als mensen dit niet weten wanneer zij God aanbidden, dan zijn ze niet anders dan zij die Boeddha aanbidden. Gods werk te midden van de mensheid is niet verborgen voor de mens en moet bekend zijn bij allen die God aanbidden. Aangezien God de drie fases van het reddingswerk onder de mensheid heeft uitgevoerd, moet de mens de uitdrukking weten van wat Hij heeft en is tijdens deze drie werkfases. Dit is wat de mens moet doen. Wat God voor de mens verbergt, is wat de mens niet kan bereiken en niet moet weten, terwijl dat wat God aan de mens laat zien, hetgeen is wat de mens wel moet weten en moet bezitten. Elk van de drie werkfases wordt uitgevoerd op basis van de vorige fase. Die wordt niet onafhankelijk uitgevoerd, los van het reddingswerk. Hoewel er grote verschillen zijn in het tijdperk en het soort werk dat wordt verricht, gaat het in de kern telkens

om de redding van de mensheid en elke fase van het reddingswerk gaat dieper dan de vorige. Elke werkfase gaat door op het fundament van de vorige, die niet is opgeheven. Op deze manier geeft God in Zijn werk, dat altijd nieuw is en nooit oud, voortdurend uitdrukking aan aspecten van Zijn gezindheid, die voor de mens eerder nooit tot uitdrukking zijn gebracht. Hierdoor wordt Zijn nieuwe werk en Zijn nieuwe wezen altijd aan de mens geopenbaard en hoewel de religieuze oude garde haar uiterste best doet om zich hiertegen te verzetten en er openlijk tegenin te gaan, doet God toch altijd het nieuwe werk dat Hij van plan is te doen. Zijn werk is altijd in beweging en daarom ondervindt het altijd weerstand van de mens. Zijn gezindheid is dus ook altijd aan verandering onderhevig, evenals het tijdperk en de ontvangers van Zijn werk. Bovendien verricht Hij altijd werk dat nog nooit eerder is verricht, zelfs werk waarvan het voor de mens lijkt alsof het in tegenspraak is met het werk dat eerder is verricht en daarmee in strijd is. De mens kan alleen maar één soort werk of één manier van praktiseren aanvaarden. Het is voor de mens moeilijk om werk of een manier van praktiseren te aanvaarden die hem vreemd is of hoger reikt dan hemzelf. Maar de Heilige Geest is altijd bezig met nieuw werk en dus verschijnen er steeds weer groepen van religieuze deskundigen die zich verzetten tegen het nieuwe werk van God. Deze mensen zijn juist experts geworden omdat de mens niet beseft dat God altijd nieuw is en nooit oud, en geen kennis heeft van de beginselen van Gods werk en, wat nog belangrijker is, geen kennis heeft van de vele manieren waarop God de mens redt. Als zodanig is de mens nauwelijks in staat om te weten of het het werk van de Heilige Geest is en of het het werk van God Zelf is. Veel mensen klampen zich vast aan een houding waarbij ze, indien het overeenkomt met de eerdere woorden, ze het aanvaarden en indien er verschillen zijn met het werk

van daarvoor, ze ertegen zijn en het verwerpen. Houden jullie je vandaag de dag niet allemaal aan deze beginselen? De drie fases van het reddingswerk hebben niet bepaald veel invloed op jullie gehad en er zijn mensen die vinden dat de vorige twee werkfasen een last zijn die je gewoonweg niet hoeft te kennen. Ze vinden dat deze fases niet aan de menigte bekendgemaakt moeten worden en zo snel mogelijk herroepen dienen te worden, zodat mensen niet het gevoel hebben dat ze overweldigd worden door de vorige twee fases van de drie werkfasen. De meesten geloven dat het bekendmaken van de vorige twee werkfasen een stap te ver gaat en niet bijdraagt aan het leren kennen van God. Dat is wat jullie denken. Nu denken jullie allemaal dat het goed is om op deze manier handelen, maar de dag zal komen waarop jullie het belang van mijn werk beseffen: weet dat ik geen werk verricht dat niet van betekenis is. Ik maak de drie werkfasen aan jullie bekend, opdat jullie er voordeel van hebben; deze drie werkfasen vormen het hart van Gods algehele management, opdat iedereen in het hele universum ze centraal stelt. Op een dag zullen jullie allemaal beseff hebben van het belang van dit werk. Weet wel dat jullie tegen Gods werk ingaan of jullie eigen opvattingen erop na houden om het werk van vandaag te beoordelen, omdat jullie de beginselen van Gods werk niet kennen en omdat jullie het werk van de Heilige Geest niet serieus genoeg nemen. Jullie tegenstand tegen God en jullie obstructie van het werk van de Heilige Geest worden veroorzaakt door jullie opvattingen en inherente arrogantie. Het is niet omdat Gods werk verkeerd is, maar omdat jullie van nature te opstandig zijn. Nadat ze tot geloof in God zijn gekomen, kunnen sommige mensen zelfs niet met zekerheid zeggen wat de oorsprong van de mens is. Toch durven ze te komen met openbare toespraken waarbij ze vertellen wat er wel en niet klopt van het

werk van de Heilige Geest. En ze lezen zelfs de apostelen de les, die het nieuwe werk van de Heilige Geest hebben. Ze leveren commentaar en spreken voor hun beurt. Qua menselijkheid zitten ze op een te laag peil en ze hebben niet het minste verstand. Zou de dag niet komen waarop zulke mensen door het werk van de Heilige Geest worden verworpen en zullen branden in het vuur van de hel? Ze kennen het werk van God niet, maar bekritisieren Zijn werk wel en willen God dan ook nog vertellen hoe Hij moet werken. Hoe kunnen zulke onredelijke mensen God kennen? Tijdens het proces van het zoeken en ervaren van God leert de mens Hem kennen. Hij leert God niet kennen door de verlichting van de Heilige Geest als hij Hem in een opwelling bekritiseert. Hoe accurater mensen God kennen, hoe minder ze tegen Hem opstaan. Hoe minder goed mensen God daarentegen kennen, des te waarschijnlijker het is dat ze tegen Hem in opstand komen. Je opvattingen, je oude natuur en je menselijkheid, karakter en morele zienswijze zijn het 'kapitaal' waarmee je tegen God in opstand komt, en hoe meer verdorven, gedegeneerd en verlaagd je bent, hoe meer je Gods vijand bent. Zij die gruwelijke opvattingen hebben en een gezindheid van zelfgenoegzaamheid leven zelfs in nog meer vijandschap met de vleesgeworden God en zulke mensen zijn de antichristen. Als je opvattingen niet worden rechtgezet, dan zullen deze altijd tegen God zijn. Je zult nooit verenigbaar met God zijn en je zult altijd los van Hem zijn.

Alleen door je oude opvattingen opzij te schuiven kun je nieuwe kennis verwerven, maar oude kennis is niet noodzakelijkerwijs oude opvattingen. 'Opvattingen' verwijzen naar de dingen die door de mens bedacht worden en in strijd zijn met de werkelijkheid. Als de oude kennis al in het oude tijdperk achterhaald was en deze de mens hinderde bij het ingaan in het nieuwe werk,

dan is deze kennis ook een opvatting. Als de mens in staat is om dergelijke kennis op een juiste manier te benaderen en God vanuit verschillende aspecten te leren kennen door het oude en het nieuwe te combineren, dan komt de oude kennis de mens te hulp en wordt deze de basis via welke de mens het nieuwe tijdperk binnengaat. De les van het leren kennen van God vereist dat je veel principes zult moeten leren beheersen: hoe betreed je het pad waarop je God leert kennen, welke waarheden moet je begrijpen om God te leren kennen en hoe je je opvattingen en oude natuur moet wegdoen, zodat je je kunt onderwerpen aan alle afspraken van Gods nieuwe werk. Als je deze principes gebruikt als basis voor het binnengaan in de les van het leren kennen van God, dan wordt je kennis steeds dieper en dieper. Als je de drie werkfasen goed kent – te weten Gods volledige managementplan – en als je volledig de samenhang kunt zien van de vorige twee werkfasen van God met de huidige fase en kan zien dat het het werk van één God is, dan heb je geen steviger fundament. De drie werkfasen werden door één God verricht. Dit is de grootste visie en de enige weg naar het kennen van God. De drie werkfasen konden alleen door God Zelf worden verricht en geen mens kon zo'n werk namens Hem verrichten. Dat wil zeggen dat alleen God Zelf Zijn eigen werk vanaf het begin tot nu toe gedaan kan hebben. Hoewel de drie werkfasen van God zijn uitgevoerd in verschillende tijdperken en op verschillende locaties, en hoewel het werk van elk anders is, is het allemaal het werk van één God. Van alle visies is dit de grootste visie waar de mens kennis van moet hebben en als deze volledig kan worden begrepen door de mens, dan zal hij kunnen standhouden. Vandaag de dag is het grootste probleem waar verscheidene religies en denominaties mee geconfronteerd worden, dat ze het werk van de Heilige Geest niet kennen en geen onderscheid

kunnen maken tussen het werk van de Heilige Geest en werk dat niet van de Heilige Geest is. Daarom kunnen zij niet zeggen of deze werkfase, zoals de laatste twee werkfasen, ook door Jehova God is verricht. Hoewel mensen God volgen, kunnen de meesten nog steeds niet zeggen of het de juiste weg is. De mens maakt zich zorgen of deze weg de weg is die persoonlijk door God Zelf wordt begeleid en of Gods incarnatie echt is. De meeste mensen hebben nog steeds geen idee hoe zij onderscheid kunnen maken als het om zulke dingen gaat. Zij die God volgen, zijn niet in staat om de weg vast te stellen. Daarom hebben de gesproken woorden slechts gedeeltelijk effect op deze mensen en kunnen deze niet volledig doeltreffend zijn, en dit heeft dus invloed op het binnengaan van het leven van deze mensen. Als men kan inzien dat de drie werkfasen door God Zelf zijn uitgevoerd op verschillende tijden, op verschillende plaatsen en bij verschillende mensen, als de mens kan inzien dat, hoewel het werk anders is, het allemaal wordt verricht door één God, en dat aangezien het werk is dat door één God wordt uitgevoerd, het juist moet zijn en zonder fouten, en dat, hoewel het in strijd is met de opvattingen van de mens, het niet valt te ontkennen dat het het werk is van één God – als men met zekerheid kan stellen dat het het werk is van één God, dan worden de opvattingen van de mens slechts kleinigheden en niet noemenswaardig. Omdat de mens geen duidelijke visie heeft en alleen Jehova kent als God en Jezus als de Heer, en in tweestrijd is over de geïncarneerde God van vandaag, blijven veel mensen toegewijd aan het werk van Jehova en Jezus en zijn overrompeld door opvattingen over het werk van vandaag. De meeste mensen leven altijd in twijfel en nemen het werk van vandaag niet serieus. De mens heeft geen opvattingen over de vorige twee werkfasen, die onzichtbaar waren. Dat is omdat de mens de werkelijkheid van de

vorige twee werkfasen niet begrijpt en er niet persoonlijk getuige van is geweest. Dat is omdat niet kan worden ingezien dat de mens zich van alles kan inbeelden. Waar hij maar mee komt aanzetten, er zijn geen feiten om het te bewijzen en er is niemand om het te corrigeren. De mens laat zijn natuurlijke instinct de vrije teugel, gooit alle voorzichtigheid overboord en laat zijn verbeelding de vrije loop, want er zijn geen feiten om deze te verifiëren en dus worden de verbeeldingen van de mens 'feiten', ongeacht of er enig bewijs voor is. Zo gelooft de mens in de God die hij zich in zijn verstand zelf heeft ingebeeld en is hij niet op zoek naar de God van de werkelijkheid. Als een persoon een soort geloof heeft, dan hebben honderd mensen honderd soorten geloof. De mens is bezeten van dergelijke overtuigingen omdat hij de werkelijkheid van Gods werk niet heeft gezien. Hij heeft deze alleen met zijn oren gehoord en niet met zijn ogen aanschouwd. De mens heeft gehoord van legendes en verhalen, maar zelden heeft hij gehoord van de feiten van Gods werk. Dus het is door hun eigen opvattingen dat mensen die slechts een jaar gelovig zijn in God geloven, en hetzelfde geldt voor hen die hun hele leven in God hebben geloofd. Zij die de feiten niet kunnen zien, zullen nooit kunnen ontsnappen uit een geloof met opvattingen over God. De mens gelooft dat hij zichzelf bevrijd heeft van de banden van zijn oude opvattingen en nieuw grondgebied is binnengegaan. Weet de mens niet dat de kennis van degenen die het ware gezicht van God niet kunnen zien, niets anders is dan opvattingen en geruchten? De mens denkt dat zijn opvattingen kloppen en foutloos zijn, en dat deze opvattingen van God afkomstig zijn. Wanneer men nu getuige is van het werk van God, laat hij zijn opvattingen los die hij gedurende vele jaren heeft verzameld. De verbeeldingen en ideeën uit het verleden hielden het werk van deze fase tegen, en het is moeilijk voor de mens om dergelijke

opvattingen los te laten en dergelijke ideeën te weerleggen. De opvattingen ten aanzien van dit stapsgewijze werk van velen die God tot op vandaag hebben gevolgd, zijn telkens erger geworden en deze mensen hebben, langzaam maar zeker, een hardnekkige vijandelijkheid opgebouwd ten opzichte van de geïncarneerde God en de bron van deze haat is de opvattingen en verbeeldingen van de mens. Het is juist omdat feiten het niet mogelijk maken dat de mens zijn fantasie de vrije teugel laat en bovendien niet gemakkelijk kunnen worden weerlegd door de mens, en de opvattingen en verbeeldingen van de mens geen feiten dulden, en verder omdat de mens de juistheid en de waarheidsgetrouwheid van feiten niet in overweging neemt, en doelbewust zijn opvattingen de vrije loop laat en zijn eigen verbeelding gebruikt, dat de opvattingen en verbeeldingen van de mens tegenwoordig de vijand zijn geworden van het werk van vandaag, werk dat in strijd is met de opvattingen van de mens. Er kan alleen maar worden gezegd dat dit de schuld is van de opvattingen van de mens en niet dat het de schuld is van het werk van God. De mens kan zich inbeelden wat hij wenst, maar hij kan niet zomaar elke werkfase van God of ook maar een deel ervan weerleggen. Het feit dat het Gods werk is is onschendbaar voor de mens. Je kunt je fantasie de vrije teugel geven en zelfs mooie verhalen over het werk van Jehova en Jezus samenstellen, maar je kunt de feiten van elke werkfase van Jehova en Jezus niet weerleggen. Dit is een principe, maar ook een bestuurlijk decreet. Het belang van deze punten zouden jullie moeten inzien. De mens vindt dat deze werkfase onverenigbaar is met zijn opvattingen en dat dit niet geldt voor de vorige twee werkfasen. De mens kan zich niet inbeelden dat het werk van de twee vorige fasen gelijk is aan werk van vandaag. Maar heb je weleens bedacht dat de principes van Gods werk allemaal

hetzelfde zijn, dat Zijn werk altijd praktisch is en dat er, ongeacht het tijdperk, altijd een stroom van mensen zal zijn die zich tegen Zijn werk verzet en daar tegenin gaat? Iedereen die zich heden ten dage tegen deze werkfase verzet en er tegenin gaat zou zich ongetwijfeld ook in vroegere tijden hebben verzet tegen God, want zulke mensen zullen altijd Gods vijanden zijn. De mensen die de feiten van Gods werk kennen, zullen de drie werkfases als het werk van één God beschouwen en zullen hun opvattingen terzijde schuiven. Dit zijn mensen die God kennen en dergelijke mensen volgen God echt. Wanneer Gods algehele management ten einde loopt, zal God alles classificeren naar zijn soort. De mens is gemaakt door de hand van de Schepper en uiteindelijk moet Hij de mens volledig terugbrengen onder Zijn heerschappij. Dit is de afsluiting van de drie werkfases. De werkfase van de laatste dagen en de vorige twee fases in Israël en Judea zijn Gods managementplan in het gehele universum. Niemand kan dit ontkennen en het is de waarheid van Gods werk. Hoewel mensen niet veel van dit werk hebben ervaren of er getuige van zijn geweest, zijn de feiten nog altijd de feiten en dat valt door niemand te ontkennen. Mensen in elk land in dit universum die in God geloven, zullen de drie werkfases aanvaarden. Als je maar één bepaalde werkfase kent en de twee andere fases niet begrijpt, het werk van God in vroegere tijden niet begrijpt, dan kun je de volledige waarheid van Gods algehele managementplan niet verwoorden en is je kennis van God eenzijdig, want in je geloof in God ken je Hem niet, begrijp je Hem niet en ben je dus niet geschikt om van God te getuigen. Ongeacht of je huidige kennis van deze dingen diepgaand is of oppervlakkig, uiteindelijk moeten jullie kennis bezitten en volledig overtuigd zijn. Dan zullen alle mensen de totaliteit van Gods werk inzien en zich onderwerpen aan de heerschappij van God. Tegen het einde van dit werk zullen

alle denominaties een worden, zullen alle schepselen teruggebracht worden onder de heerschappij van de Schepper, zullen alle schepselen de ene ware God aanbidden en zullen alle kwade religies verdwijnen om nooit meer tevoorschijn te komen.

Waarom deze voortdurende verwijzing naar de drie werkfasen? Het voorbijgaan van de tijdperken, de sociale ontwikkeling en het veranderen van de natuur volgen allemaal de veranderingen van de drie werkfasen. In de loop van de tijd verandert de mensheid samen met het werk van God. Ze ontwikkelt zich niet vanuit zichzelf. Het noemen van de drie fasen van Gods werk is bedoeld om alle schepselen en mensen vanuit elke religie en denominatie onder de heerschappij van één God te brengen. Tot welke godsdienst je ook behoort, uiteindelijk zullen jullie je allemaal onderwerpen aan de heerschappij van God. Alleen God Zelf kan dit werk uitvoeren. Een religieuze overste kan dat niet doen. Er zijn meerdere grote godsdiensten in de wereld en elk heeft zijn eigen hoofd of leider. De volgelingen zijn verspreid over verschillende landen en regio's in de wereld. Elk land, groot of klein, heeft verschillende religies binnen zijn grenzen. Echter, ongeacht hoeveel godsdiensten er over de hele wereld zijn, alle mensen in dit universum bestaan uiteindelijk onder leiding van één God en hun bestaan wordt niet geleid door leiders of hoofden van een religie. Dat betekent dat de mensheid niet wordt geleid door een bepaalde leider of een bepaald hoofd van die godsdienst. De gehele mensheid wordt daarentegen geleid door de Schepper, die de hemel en de aarde en alle dingen heeft geschapen, en dat is een feit. Hoewel de wereld meerdere grote godsdiensten heeft, hoe groot ze ook mogen zijn, ze bestaan allemaal onder de heerschappij van de Schepper en geen enkele daarvan kan de reikwijdte van deze heerschappij overtreffen. De

ontwikkeling van de mensheid, sociale vooruitgang, de ontwikkeling van natuurwetenschappen, deze zijn allemaal onlosmakelijk verbonden met de regelingen van de Schepper. Het is geen werk dat door het hoofd van een bepaalde religie kan worden gedaan. Mensen die aan het hoofd staan van een religie zijn slechts de leiders van een bepaalde religie en kunnen God niet vertegenwoordigen of Degene die de hemel en de aarde en alle dingen schiep. Mensen die aan het hoofd staan van een religie kunnen leidinggeven aan iedereen binnen een gehele religie, maar ze kunnen niet alle schepselen onder de hemelen aansturen. Dit is een algemeen erkend feit. Mensen die aan het hoofd staan van een religie zijn slechts leiders en zij zijn niet gelijk aan God (de Schepper). Alle dingen zijn in de hand van de Schepper en uiteindelijk zal alles terugkeren tot de hand van de Schepper. De mensheid is oorspronkelijk gemaakt door God en ongeacht de religie zal elke persoon terugkeren onder de heerschappij van God. Dit is onvermijdelijk. Alleen God is de hoogst verhevene onder alle dingen en ook de hoogste heerser onder alle schepselen moet terugkeren onder Zijn heerschappij. Hoe hoog de status van de mens ook is, hij kan de mensheid niet naar een geschikte bestemming brengen en niemand is in staat om alle dingen naar zijn soort te classificeren. Jehova Zelf schiep de mensheid en deelde ieder in naar zijn soort en wanneer de eindtijd aantreedt, zal Hij Zijn eigen werk nog steeds Zelf doen en alle dingen indelen naar zijn soort. Niemand anders kan dit doen dan God alleen. De drie werkfasen die vanaf het begin tot vandaag zijn uitgevoerd, zijn allemaal door God Zelf uitgevoerd, en zijn uitgevoerd door de ene God. Het feit van de drie werkfasen is het feit van Gods leiderschap over de hele mensheid, een feit dat niemand kan ontkennen. Aan het einde van de drie werkfasen zullen alle dingen naar hun soort worden ingedeeld

en terugkeren onder de heerschappij van God, want in het hele universum bestaat alleen deze ene God en er zijn geen andere religies. Hij die niet in staat is om de wereld te scheppen, zal niet in staat zijn om deze te beëindigen, terwijl Hij die de wereld schiep, deze zeker zal beëindigen. Iemand die het tijdperk dus niet kan beëindigen, maar alleen maar in staat is om de mens te helpen bij zijn educatieve ontwikkeling, zal zeker God niet zijn en zal zeker niet de Heer van de mensheid zijn. Hij zal zo'n geweldig werk niet kunnen doen. Er is er maar één die zulk werk kan uitvoeren en allen die dit werk niet kunnen verrichten, zijn zeker vijanden en niet God. Alle kwade religies zijn onverenigbaar met God en aangezien ze onverenigbaar zijn met God, zijn ze de vijanden van God. Al het werk wordt verricht door deze ene waarachtige God en het hele universum wordt aangestuurd door deze ene God. Ongeacht of Hij werkzaam is in Israël of China, ongeacht of het werk wordt uitgevoerd door de Geest of het vlees, alles wordt door God Zelf gedaan en kan door niemand anders gedaan worden. Het is juist omdat Hij de God is van de gehele mensheid dat Hij vrijelijk werkt, ongehinderd door enige voorwaarde. Dit is de grootste van alle visies. Als schepsel van God, als je de plicht van een schepsel van God wilt doen en de wil van God wilt begrijpen, moet je het werk van God begrijpen, moet je Gods wil ten aanzien van schepselen begrijpen, moet je Zijn managementplan begrijpen en moet je de volledige waarde inzien van het werk dat Hij doet. Zij die dit niet begrijpen, zijn niet geschikt als schepselen van God! Als je als schepsel van God niet begrijpt waar je vandaan komt, wat de geschiedenis van de mensheid is en al het werk dat God heeft gedaan niet begrijpt en bovendien niet begrijpt hoe de mensheid zich tot op de dag van vandaag heeft ontwikkeld en niet begrijpt wie de gehele mensheid aanstuurt, dan ben je niet in staat om je plicht te doen. God heeft de

mensheid tot op de dag van vandaag geleid en sinds Hij de mens op de aarde heeft geschapen, heeft Hij hem nooit verlaten. De Heilige Geest stopt nooit met werken, is nooit gestopt met het leiden van de mensheid en heeft de mens nooit verlaten. Maar de mensheid beseft niet dat er een God is, nog veel minder kent hij God. Is er voor alle schepselen van God iets vernederender dan dit? God leidt de mens persoonlijk, maar de mens begrijpt het werk van God niet. Je bent een schepsel van God, maar je begrijpt je eigen geschiedenis niet en je bent je niet bewust wie je op je reis heeft begeleid. Je bent je niet bewust van het werk van God en je kan God dus niet kennen. Als je het nu niet weet, dan zul je nooit geschikt zijn om van God te getuigen. Nu leidt de Schepper persoonlijk alle mensen weer en zorgt dat alle mensen Zijn wijsheid, almacht, redding en pracht aanschouwen. Maar je beseft of begrijpt het nog steeds niet. Ben je dus niet degene die de redding niet zal ontvangen? Zij die Satan toebehoren, begrijpen de woorden van God niet en zij die God toebehoren, kunnen de stem van God horen. Allen die de woorden die ik spreek, beseffen en begrijpen, zijn degenen die worden gered en die van God getuigen. Allen die de woorden die ik spreek, niet begrijpen, kunnen niet van God getuigen en zijn degenen die geëlimineerd zullen worden. Zij die Gods wil niet begrijpen en geen besef hebben van het werk van God, zijn niet in staat om de kennis van God te verkrijgen en deze mensen zullen niet getuigen van God. Als je van God wilt getuigen, dan moet je God kennen en de kennis van God wordt verkregen door het werk van God. Al met al: als je God wilt leren kennen, dan moet je Gods werk leren kennen. Het kennen van Gods werk is van het allergrootste belang. Wanneer de drie werkfasen worden afgerond, zal er een groep worden samengesteld van hen die getuigen van God, een groep van hen die God kennen. Al deze mensen zullen God

kennen en in staat zijn om de waarheid in praktijk te brengen. Zij zullen menselijkheid bezitten en verstand, en allemaal de drie fases van Gods reddingswerk kennen. Dit is het werk dat aan het einde zal worden volbracht, en deze mensen zijn de uitkristallisering van het werk van zesduizend jaar management, en zijn de krachtigste getuigenis van de definitieve nederlaag van Satan. Zij die van God kunnen getuigen, kunnen Gods belofte en zegen ontvangen en zijn de groep die tot het einde blijft. Zij bezitten Gods gezag en getuigen van God. Misschien kunnen jullie allemaal lid zijn van deze groep, of misschien de helft van jullie, of maar een paar. Het hangt af van jullie wil en van wat jullie nastreven.

De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God

God is vlees geworden omdat het doel van Zijn werk niet de geest van Satan is, of iets anders onstoffelijks, maar de mens, die van het vlees is en verdorven door Satan. Juist omdat het vlees van de mens verdorven is, heeft God de lichamelijke mens tot doel van Zijn werk gemaakt. Omdat de mens bovendien het mikpunt van het verderf is, heeft Hij de mens tot het enige doel van Zijn werk gemaakt in alle stadia van Zijn reddingswerk. De mens is sterfelijk, hij is van vlees en bloed, en alleen God kan de mens redden. Zo moet God het vlees worden met dezelfde eigenschappen als de mens om Zijn werk te kunnen doen,

zodat Zijn werk betere resultaten kan opleveren. Om Zijn werk te kunnen doen, moet God vlees worden, juist omdat de mens van vlees is en de zonde niet kan overwinnen en zich niet van het vlees kan ontdoen. Hoewel het wezen en de identiteit van de geïncarneerde God heel anders is dan het wezen en de identiteit van de mens, ziet Hij er als een gewoon mens uit Hij heeft de verschijning van een gewone mens, en leidt Hij het leven van een gewoon mens, en allen die Hem zien, zien geen verschil met een gewoon mens. Het gewone uiterlijk en de gewone menselijkheid volstaan voor Hem om Zijn goddelijke werk in gewone menselijkheid te verrichten. Door Zijn vlees kan Hij in gewone menselijkheid Zijn werk doen, het helpt Hem Zijn werk onder de mensen te verrichten. Bovendien helpt Zijn gewone menselijkheid Hem het reddingswerk onder de mensen uit te voeren. Zijn gewone menselijkheid heeft weliswaar nogal wat stof doen opwaaien onder de mensen, maar dit heeft het gewone effect van Zijn werk niet beïnvloed. Kortom, de mens is bijzonder gebaat bij het werk van Zijn gewone vlees. Ondanks dat de meeste mensen Zijn gewone menselijkheid niet accepteren, kan Zijn werk toch effectief zijn, en het effect kan juist dankzij Zijn gewone menselijkheid worden bereikt. Hierover bestaat geen twijfel. De mens heeft tientallen malen meer baat bij Zijn werk in het vlees dan bij de opvattingen die er onder de mensen heersen over Zijn gewone menselijkheid; al die opvattingen zullen uiteindelijk door Zijn werk worden opgeslokt. En het effect dat Zijn werk heeft bereikt, namelijk de kennis die de mens over Hem heeft, is veel groter dan de opvattingen die de mens over Hem heeft. Het werk dat Hij in het vlees doet kan op geen enkele manier voorgesteld of gemeten worden, want Zijn vlees is niet als het vlees van een lichamelijke mens. Het omhulsel is weliswaar hetzelfde, maar het wezen is niet hetzelfde. Zijn vlees brengt veel opvattingen

over God voort onder de mensen, maar Zijn vlees kan mensen ook in staat stellen veel kennis te vergaren en kan zelfs eenieder die eenzelfde omhulsel heeft overwinnen. Hij is namelijk niet slechts een mens, maar Hij is God met het omhulsel van een mens, en niemand kan Hem volledig doorgronden of begrijpen. Een onzichtbare en ontastbare God wordt door iedereen liefgehad en verwelkomd. Als God slechts een voor de mens onzichtbare geest is, is het heel gemakkelijk voor de mens om in God te geloven. De mens kan op deze manier alles doen wat zijn eigen God het meest bevalt en waarvan deze god wenst dat hij dat doet, zonder enige scrupules. Zo kan de mens zonder scrupules doen wat zijn eigen God het best bevalt en wat deze God het liefste doet. Sterker nog, de mens gelooft dat er niemand zo godvruchtig en loyaal aan God is als hij, en dat alle anderen heidense honden zijn en ontrouw aan God. Je kan zeggen dat dit is wat de mensen die een vaag, op een doctrine gebaseerd geloof hebben in God, zoeken. Wat zij zoeken is veelal hetzelfde, er is weinig variatie. Alleen hun fantasiebeeld van God is anders, maar hun wezen is hetzelfde.

De mens is kalm onder zijn onbekommerd geloof in God, en gelooft in God op een manier die hemzelf bevalt. Dit is een van de 'rechten en vrijheden van de mens' die niemand aan kan tasten, want de mens gelooft in zijn eigen God, niet in de God van iemand anders. Het is zijn privé-eigendom, en bijna iedereen heeft een dergelijk privé-eigendom. De mens beschouwt dit eigendom als een kostbare schat, maar voor God is er niets lager en waardelozer, want er is geen duidelijkere aanwijzing voor verzet tegen God dan dit privé-eigendom van de mens. Vanwege het werk van de geïncarneerde God wordt God vlees met een tastbare vorm, die gezien en aangeraakt kan worden door de mens. Hij is geen vormeloze Geest, maar vlees dat door de mens aangeraakt en gezien kan

worden. De meeste goden waar de mensen in geloven zijn echter godheden zonder vlees en zonder vorm, en hebben ook een vrije vorm. Zo is de geïncarneerde God de vijand geworden van de mensen die in God geloven, en zo zijn zij die het feit dat God geïncarneerd is niet kunnen aanvaarden Gods tegenstanders geworden. Het is niet zo dat de mens opvattingen heeft door zijn manier van denken, of door zijn opstandigheid, maar door dit privé-eigendom van de mens. Door dit eigendom gaan de meeste mensen dood, en het is deze vage God, die niet aangeraakt of gezien kan worden en in feite niet bestaat, dat het leven van de mens geruïneerd wordt. Het leven van de mens is verbeurd, niet door de vleesgeworden God, laat staan door de God in de hemel, maar door de God van zijn eigen fantasie. De enige reden dat de geïncarneerde God vlees is geworden is vanwege de behoeften van de verdorven mens. Het is vanwege de behoeften van de mensen maar niet die van God, en al Zijn opofferingen en lijden zijn in het belang van de mensheid en niet van God Zelf. Voor God zijn er geen voor- en nadelen of beloningen; Hij zal niet een of andere oogst binnenhalen in de toekomst, maar alleen wat Hem oorspronkelijk toch al toekwam. Alles wat Hij doet en opoffert voor de mensheid doet Hij niet voor een grote beloning, maar puur in het belang van de mensheid. Hoewel het werk van God in het vlees onvoorstelbare problemen met zich meebrengt, is het uiteindelijke effect veel groter dan van het werk dat rechtstreeks door de Geest wordt gedaan. Het werk in het vlees brengt veel ontberingen met zich mee, en het vlees kan nooit dezelfde identiteit hebben of dezelfde bovennatuurlijke daden uitvoeren als de Geest, laat staan dat Hij hetzelfde gezag kan hebben als de Geest. Toch steekt de essentie van het werk door dit onopvallende vlees met kop en schouders uit boven het werk dat rechtstreeks door de Geest wordt

gedaan, en dit vlees Zelf is het antwoord op de behoeften van de hele mensheid. Voor hen die gered moeten worden is de gebruikswaarde van de Geest veel minder dan die van het vlees: het werk van de Geest beslaat het hele universum, alle bergen, rivieren, meren en oceanen, maar het werk van het vlees heeft meer direct en effectief betrekking op ieder persoon met wie Hij contact heeft. Bovendien kan Gods vlees in tastbare vorm beter door de mens begrepen en vertrouwd worden en kan het de kennis van de mens over God verder verdiepen en een diepe indruk achterlaten op de mens van Gods werkelijke daden. Het werk van de Geest is namelijk in mysteries gehuld. Stervelingen vinden het moeilijk te begrijpen en nog moeilijker te zien waardoor ze alleen op loze verbeelding kunnen teruggrijpen. Het werk van het vlees is daarentegen gewoon, gebaseerd op realiteit en van een grote wijsheid vervuld en kan als feit door het menselijk oog worden waargenomen; de mens kan persoonlijk de wijsheid van het werk van God ervaren en hoeft daarvoor zijn overvloedige fantasie niet te gebruiken. Dit is de nauwkeurigheid en werkelijke waarde van het werk van God in het vlees. De Geest kan alleen onzichtbare dingen doen die de mens zich moeilijk kan voorstellen, bijvoorbeeld verlichting van de Geest, beweging van de Geest en leiding van de Geest. Maar voor de mens, die verstand heeft, bieden deze dingen geen duidelijke betekenis. Die bieden slechts beweging, of een algemene betekenis maar kunnen geen instructie met woorden bieden. Het werk van God in het vlees is echter heel anders: het biedt een nauwkeurige leidraad in woorden, heeft een duidelijke wil en vereiste doelen. Zo hoeft de mens niet in het duister te tasten of zijn fantasie te gebruiken, laat staan dat hij moet gissen. Dit is de helderheid van het werk in het vlees en het grote verschil met het werk van de Geest. Het werk van de Geest is alleen geschikt voor beperkte toepassing en

kan het werk van het vlees niet vervangen. Het werk van het vlees geeft de mens een veel exacter en noodzakelijker doel en veel echtere en waardevollere kennis dan het werk van de Geest. Werk is voor de verdorven mens het meest waardevol als het nauwkeurige woorden en duidelijk na te streven doelen biedt, als het zichtbaar en tastbaar is. Alleen realistisch werk en tijdige leiding vallen bij de mens in de smaak, en alleen echt werk kan de mens redden van zijn verdorven en verloederde gezindheid. Dit kan alleen door de vleesgeworden God worden bereikt; alleen de vleesgeworden God kan de mens redden van zijn verdorven en verloederde gezindheid. Al is de Geest het eigen wezen van God, dit soort werk kan alleen door Zijn vlees worden verricht. Als de Geest alleen zou werken, zou Zijn werk niet effectief kunnen zijn – dat is de naakte waarheid. De meeste mensen zijn weliswaar Gods vijand geworden vanwege dit vlees, maar als Hij Zijn werk heeft voltooid zullen zij die tegen Hem zijn niet meer Zijn vijand zijn, maar juist Zijn getuigen worden. Zij worden de getuigen die door Hem overwonnen zijn, getuigen die met Hem verenigbaar zijn en van Hem onafscheidelijk zijn. Hij zal ervoor zorgen dat de mens komt te weten hoe belangrijk Zijn werk in het vlees voor de mens is, en de mens zal het belang van dit vlees voor de zin van zijn bestaan en Zijn werkelijke waarde voor de groei van zijn leven kennen en bovendien zal de mens weten dat dit vlees een levende fontein van leven vormt waarvan scheiding voor de mens onverdraaglijk is. Hoewel het geïncarneerde vlees van God Gods identiteit en positie bij lange na niet evenaart en voor de mens onverenigbaar lijkt met Zijn werkelijk status, kan dit vlees, dat noch Gods ware beeld noch Gods ware identiteit bezit, het werk verrichten dat de Geest van God niet rechtstreeks kan doen. Dat is de ware betekenis en waarde van Gods incarnatie, en het zijn juist deze betekenis en

waarde die de mens niet kan waarderen en erkennen. Alle mensen kijken weliswaar op tegen de Geest van God en neer op het vlees van God, hoe ze ook kijken of denken, maar toch is de werkelijke betekenis en waarde van het vlees veel groter dan die van de Geest. Dit heeft natuurlijk alleen betrekking op de verdorven mensheid. Voor iedereen die op zoek is naar de waarheid en verlangt naar het verschijnen van God kan het werk van de Geest slechts beweging of openbaring bieden, en een onverklaarbaar en onvoorstelbaar gevoel van verwondering, een gevoel dat het geweldig, allesovertreffend en bewonderenswaardig is, maar ook voor iedereen onhaalbaar en onbereikbaar. De mens en de Geest van God kunnen elkaar slechts van veraf bekijken, alsof er een grote afstand tussen hen bestaat. Ze kunnen nooit hetzelfde zijn, alsof de mens en God door een onzichtbare afscheiding gescheiden waren. In feite is dit een waanvoorstelling die de Geest de mens voorhoudt, die komt doordat de Geest en de mens niet tot dezelfde soort behoren. De Geest en de mens zullen nooit in dezelfde wereld naast elkaar bestaan, ook omdat de Geest niets van de mens heeft. De mens heeft de Geest dus niet nodig, want de Geest kan het werk dat de mens het hardst nodig heeft niet rechtstreeks verrichten. Het werk van het vlees biedt de mens reële doelen, duidelijke woorden en een gevoel dat Hij werkelijk en normaal is, dat Hij bescheiden en gewoon is. Ook al vreest de mens Hem, de meeste mensen herkennen zich makkelijk in Hem: de mens kan Zijn gezicht zien en Zijn stem horen en hoeft niet van een afstand naar Hem te kijken. De mens denkt dit vlees makkelijker te kunnen benaderen, er is geen afstand, het is te bevatten, zichtbaar en aanraakbaar, want dit vlees bevindt zich in dezelfde wereld als de mens.

Allen die in het vlees leven moeten een doel nastreven om hun gezindheid te veranderen en om God te kennen moeten zij getuigen zijn van de werkelijke daden en het ware gezicht van God. Dit kan alleen bereikt worden door het geïncarneerde vlees van God, en door het gewone en echte vlees. Daarom is de incarnatie noodzakelijk, en heeft de hele verdorven mensheid deze nodig. Omdat de mensen God moeten kennen, moeten de beeltenissen van de vage en bovennatuurlijke Goden uit hun hart worden verbannen, en omdat ze hun verdorven gezindheid af moeten werpen moeten ze eerst hun verdorven gezindheid kennen. Als de mens alleen het werk van het verjagen van de beeltenissen van vage Goden uit het hart van de mensen verricht, dan bereikt hij nog niet het juiste resultaat. De beelden van de vage Goden in het hart van de mensen kunnen niet alleen door woorden aan het licht worden gebracht, verbannen of helemaal verdreven worden. Uiteindelijk zijn ze zo diep geworteld, dat je ze hiermee nog niet uit zou kunnen roeien. Alleen door deze vage en bovennatuurlijke dingen te vervangen door de praktische God en het juiste beeld van God, en door de mens die geleidelijk aan te laten kennen, kan het juiste effect worden bereikt. De mens ziet dan in dat de God waar hij in voorbije tijden naar op zoek was vaag en bovennatuurlijk is. Het rechtstreekse leiderschap van de Geest kan dit effect niet bereiken, laat staan de leer van een bepaald persoon. Dit kan alleen de vleesgeworden God. De opvattingen van de mens komen bloot te liggen wanneer de vleesgeworden God Zijn werk officieel verricht, omdat de vleesgeworden God zo gewoon en werkelijk is, dat Hij de antithese vormt van de vage en bovennatuurlijk God in de verbeelding van de mens. De oorspronkelijke opvattingen van de mens kunnen alleen onthuld worden door de tegenstelling met de vleesgeworden God. Zonder de vergelijking met de vleesgeworden God

zouden de opvattingen van de mens niet onthuld kunnen worden; met andere woorden zonder de tegenstelling van de werkelijkheid zouden deze vage dingen niet aan het licht kunnen worden gebracht. Niemand kan woorden gebruiken om dit werk te doen, en niemand kan dit werk in woorden uitdrukken. Alleen God kan Zelf Zijn eigen werk doen, niemand kan dit namens Hem doen. Hoe rijk de taal van de mens ook is, hij kan nooit in woorden vatten hoe werkelijk en normaal God is. De mens kan God alleen praktisch kennen en kan Hem alleen duidelijker zien als God persoonlijk onder de mensen aan het werk is en Zijn beeld en wezen helemaal laat zien. Geen lichamelijk mens kan dit effect bereiken. Gods Geest kan dit effect natuurlijk ook niet bereiken. God kan de verdorven mens uit de invloed van Satan redden, maar dit werk kan niet rechtstreeks door de Geest van God worden volbracht. Het kan alleen door het vlees dat de Geest van God draagt worden verricht, door Gods geïncarneerde vlees. Dit vlees is zowel mens als God. Het is een mens met een normale menselijkheid en het is God met een volledige goddelijkheid. En al is dit vlees niet de Geest van God en is het heel anders dan de Geest, het is toch de vleesgeworden God Zelf die de mens redt, Hij die zowel Geest als vlees is. Hoe Hij ook wordt genoemd, uiteindelijk is het God zelf die de mensheid redt. De Geest van God is immers onafscheidelijk van het vlees en het werk van het vlees is ook het werk van de Geest van God. Dit werk wordt alleen niet gedaan met de identiteit van de Geest, maar met de identiteit van het vlees. Voor het werk dat rechtstreeks door de Geest moet worden gedaan is geen incarnatie nodig, en werk dat het vlees nodig heeft om te worden uitgevoerd, kan niet door de Geest worden verricht maar alleen door de geïncarneerde God. Dat is wat voor dit werk nodig is, en het is wat de verdorven mensheid nodig heeft. In de drie stadia van Gods werk werd er slechts één

rechtstreeks door de Geest uitgevoerd. De overgebleven twee stadia worden door de vleesgeworden God uitgevoerd, niet rechtstreeks door de Geest. Voor het werk van het Tijdperk van de Wet dat de Geest heeft verricht heeft de Geest de verdorven gezindheid van de mens niet hoeven veranderen, en het had ook geen betrekking op de kennis van de mens over God. Het werk van Gods vlees in het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk heeft met de verdorven gezindheid van de mens en zijn kennis over God te maken, en het is een belangrijk en cruciaal onderdeel van het reddingswerk. Daarom heeft de verdorven mensheid de redding van de vleesgeworden God harder nodig en heeft zij het rechtstreeks werk van de vleesgeworden God harder nodig. De mens heeft de vleesgeworden God nodig om hem te leiden, te steunen, te bewateren, voedsel te verschaffen, te oordelen en te tuchtigen en hij heeft meer genade en verlossing nodig van de vleesgeworden God. Alleen God in het vlees kan de vertrouweling van de mens zijn, de herder van de mens, de zeer aanwezige hulp voor de mens. Hierom is de incarnatie nu en in het verleden nodig.

De mens is door Satan verdorven, en hij is de hoogste van alle schepselen van God. Daarom heeft de mens de redding door God nodig. De mens is het onderwerp van Gods redding, niet Satan; wat gered wordt is het vlees en de ziel van de mens, niet de duivel. Satan is het onderwerp van Gods vernietiging, de mens is het onderwerp van Gods redding. Het vlees van de mens is verdorven door Satan, dus het eerste wat gered moet worden is het vlees van de mens. Het vlees van de mens is diep verdorven. Het is iets geworden dat zich tegen God verzet, het bestrijdt en ontkent het bestaan van God zelfs openlijk. Dit verdorven vlees is gewoon te onhandelbaar. Niets is moeilijker om te behandelen of te

veranderen dan de verdorven gezindheid van het vlees. Satan dringt het vlees van de mens binnen om er onrust te zaaien, en hij gebruikt het vlees van de mens om het werk van God te verstoren, om afbreuk te doen aan Gods plan. Zo is de mens Satan geworden, de vijand van God. De mens moet eerst overwonnen worden voor hij gered kan worden. Daarom gaat God de uitdaging aan en wordt Hij vlees om Zijn geplande werk te verrichten en de strijd met Satan aan te gaan. Zijn doel is de redding van de mensheid, die verdorven is, en de nederlaag en vernietiging van Satan, die tegen Hem rebelleert. Hij verslaat Satan door Zijn overwinningswerk van de mens, en tegelijkertijd redt Hij de verdorven mensheid. Op zo'n manier wordt het een werk waarmee twee doeleinden tegelijk worden bereikt. Hij werkt in het vlees, spreekt in het vlees en onderneemt al het werk in het vlees zodat Hij zich beter met de mens kan bezighouden en hem beter kan veroveren. De laatste keer dat God vlees wordt zal Zijn werk van de laatste dagen in het vlees worden afgerond. Hij zal alle mensen naar soort indelen, Zijn hele management afronden, en ook al Zijn werk in het vlees afronden. Nadat al Zijn werk op aarde is gedaan, zal Hij helemaal overwinnaar zijn. Door in het vlees te werken heeft God de mensheid helemaal overwonnen en voor zich gewonnen. Betekent dit dan niet dat Zijn hele management ten einde is gekomen? Als God Zijn werk in het vlees af heeft, krijgt Satan geen kans meer om de mens verder te bederven omdat hij verslagen is en God de overwinnaar is. Het werk van de eerste incarnatie van God was de verlossing en de vergeving van de zonden van de mens. Nu is er sprake van overwinningswerk en het winnen van de mensheid voor Zichzelf, zodat Satan zijn werk op geen enkele manier meer kan uitvoeren, en volledig verloren zal hebben, en de totale overwinning voor God is. Dit is het werk van het vlees en het werk wordt door

God Zelf gedaan. Het eerste werk van de drie stadia van Gods werk werd door de Geest verricht en niet door het vlees. Het laatste werk van de drie stadia van Gods werk wordt echter door de vleesgeworden God verricht en niet rechtstreeks door de Geest. Ook het verlossingswerk van het tussenliggende stadium is door God in het vlees gedaan. Bij het hele managementwerk is de redding van de mens uit de invloed van Satan het belangrijkste. De kern van het werk is de volledige overwinning van de verdorven mens om zo de oorspronkelijke verering van God in het hart van de mens te herstellen, waardoor hij een normaal leven kan krijgen, dat wil zeggen het normale leven van een schepsel van God. Dit werk is essentieel, het is de kern van het managementwerk. In de drie stadia van het reddingswerk was het eerste stadium, het werk van het Tijdperk van de Wet, ver van de kern van het managementwerk verwijderd. Het had slechts de oppervlakkige schijn van het reddingswerk en stelde zelfs het begin niet voor van Gods werk om de mens te redden uit Satans domein. Het eerste stadium van het werk werd rechtstreeks door de Geest gedaan omdat, uit hoofde van de wet, de mens alleen gehoorzaamheid aan de wet kende en geen verdere waarheid en omdat het werk in het Tijdperk van de Wet nauwelijks een verandering in de gezindheid van de mens inhield. Het ging veel minder over het werk hoe de mens uit Satans domein te redden. Zo voltooide de Geest van God dit zeer eenvoudige stadium van werk dat niet over de verdorven gezindheid van de mens ging. Dit stadium had weinig met de kern van het management te maken, en had weinig onderling verband met het officiële werk van de redding van de mens. God hoefde geen vlees te worden om Zijn werk persoonlijk uit te voeren. Het werk dat de Geest verricht is impliciet en ondoorgrondelijk, het is ontzagwekkend en onbenaderbaar voor de mens; de Geest is ongeschikt om het

reddingswerk rechtstreeks uit te voeren, en ongeschikt om de mens rechtstreeks leven te geven. Het past de mens beter het werk van de Geest om te vormen naar een dichter bij de mens staande benadering, wat wil zeggen dat het voor de mens het meest geschikt is als God een gewoon, normaal persoon wordt om Zijn werk te doen. Hiervoor moet God incarneren om het werk van de Geest te vervangen, en voor de mens is er geen passender manier waarop God kan werken. Deze drie stadia van werk bevatten er twee die in het vlees worden uitgevoerd, en deze twee stadia zijn de belangrijkste fases van het managementwerk. De twee incarnaties vullen elkaar aan en maken elkaar volmaakt. Het eerste stadium van de incarnatie van God vormde de basis voor het tweede stadium en je kunt zeggen dat de twee incarnaties samen één geheel vormen en niet onverenigbaar zijn met elkaar. Deze twee stadia van Gods werk kunnen door God in Zijn vleesgeworden identiteit worden uitgevoerd, omdat ze zo belangrijk zijn voor Zijn hele managementwerk. Je zou haast kunnen zeggen dat, zonder het werk van de twee incarnaties van God, het hele managementwerk tot stilstand zou zijn gekomen en het reddingswerk van de mensheid slechts uit holle woorden zou bestaan. Of dit werk belangrijk is, is gebaseerd op de behoeften van de mensheid, de realiteit van de ontaarding van de mens, en de mate van ongehoorzaamheid van Satan en diens verstoring van het werk. Degene die deze taak aankan wordt bepaald door de aard en het belang van het werk dat door de Werker wordt verricht. Als het qua methode over het belang van dit werk gaat – of het werk rechtstreeks door Gods Geest wordt gedaan, of door de vleesgeworden God, of door de mens – dan wordt het werk dat door de mens wordt gedaan als eerste uitgesloten. Op basis van de aard van het werk en van de aard van het werk van de Geest ten opzichte van

het werk van het vlees wordt er uiteindelijk besloten dat het werk dat in het vlees wordt gedaan gunstiger uitpakt voor de mens en meer voordelen biedt dan het werk dat rechtstreeks door de Geest wordt gedaan. Dat is de gedachte van God op het moment dat Hij besluit of het werk door de Geest of door het vlees wordt gedaan. Ieder stadium van het werk is belangrijk en heeft een basis. Dit zijn geen ongegronde fantasieën en ze worden niet willekeurig uitgevoerd. Er zit een zekere wijsheid in. Dat is de waarheid achter al het werk van God. Gods plan is vooral nog meer aanwezig in een dergelijk groot werk omdat de vleesgeworden God persoonlijk tussen de mensen werkt. En zo zie je Gods wijsheid en de totaliteit van Zijn wezen terug in al Zijn handelingen, gedachten en in al Zijn actieve opvattingen. Dit is het wezen van God, dat concreter en systematischer is. Deze subtiele gedachten en ideeën zijn moeilijk voor te stellen voor de mens, en moeilijk te geloven, en bovendien kan de mens ze haast niet kennen. Werk dat door de mens wordt gedaan volgt een algemeen principe, hetgeen de mens veel voldoening geeft. Maar als je het met het werk van God vergelijkt is er gewoon een te groot verschil. Hoewel Gods daden groot zijn en het werk van God van een indrukwekkende omvang is, zitten er veel minutieuze en precieze plannen en regelingen achter die de mens zich niet kan voorstellen. Ieder stadium van Zijn werk volgt niet alleen een principe, maar bevat ook nog veel wat niet in de menselijke taal kan worden uitgedrukt. Het is dat wat onzichtbaar is voor de mens. Of het nu het werk van de Geest of het werk van de vleesgeworden God is, het plan van Zijn werk zit er altijd in. Hij werkt niet ongegrond en doet geen onbelangrijk werk. Als de Geest rechtstreeks werkt, is dat met Zijn doelen, en als Hij mens wordt om te kunnen werken (dat wil zeggen als Hij de vorm van Zijn omhulsel verandert), is dit zelfs nog meer met Zijn doel.

Waarom zou Hij anders Zijn identiteit makkelijk veranderen? Waarom zou Hij anders makkelijk een persoon worden waarop neergekeken wordt en die vervolgd wordt?

Zijn werk in het vlees is van een uitermate grote betekenis, die voor het werk gereserveerd is en Hij die het werk uiteindelijk afrondt is de vleesgeworden God, en niet de Geest. Sommigen geloven dat God ooit op aarde komt en aan de mens verschijnt en dat Hij dan persoonlijk over de hele mensheid oordeelt door de mensen één voor één op de proef te stellen, zonder iemand over te slaan. Zij die zo denken kennen dit stadium van het werk van de incarnatie niet. God oordeelt de mensen niet één voor één en stelt ze niet één voor één op de proef. Dat zou niet het oordeelswerk zijn. Is de verdorvenheid niet hetzelfde voor de hele mensheid? Is het wezen van de mens niet voor ieder gelijk? Wat geoordeeld wordt is het verdorven wezen van de mensheid, het wezen van de mens dat door Satan is verdorven en alle zonden van de mens. God oordeelt niet over de onbeduidende en triviale fouten van de mens. Het oordeelswerk is representatief en wordt niet uitgevoerd voor een zeker persoon in het bijzonder. Het is eerder werk waarin een groep mensen geoordeeld wordt om het oordeel van de hele mensheid te vertegenwoordigen. Door Zijn werk persoonlijk op een groep mensen uit te voeren, laat God in het vlees Zijn werk het werk voor de hele mensheid vertegenwoordigen, waarna het zich geleidelijk kan verspreiden. Het oordeelswerk is eveneens zo. God oordeelt niet een bepaald soort mensen of een bepaalde groep mensen, maar Hij oordeelt over de zondigheid van de hele mensheid – het verzet van de mens tegen God bijvoorbeeld, het gebrek aan eerbied voor God, of de verstoring van Gods werk, enzovoort. Waarover geoordeeld wordt is de essentie van het verzet van de mensheid tegen God, en

dit werk is het overwinningswerk van de laatste dagen. Het werk en woord van de vleesgeworden God waarvan de mens getuige is, zijn het oordeelswerk voor de grote, witte troon van de laatste dagen, die de mens zich in voorbije tijden voorstelde. Het werk dat de vleesgeworden God nu uitvoert is nu juist het oordeel voor de grote, witte troon. De vleesgeworden God van nu is de God die over de hele mensheid in de laatste dagen oordeelt. Dit vlees en Zijn werk, woord en Zijn hele gezindheid vormen het geheel van Hem. Al is de reikwijdte van Zijn werk beperkt en niet meteen op het hele universum van toepassing, toch is het rechtstreekse oordeel van de hele mensheid de essentie van het oordeelswerk – niet alleen voor de uitverkorenen in China, en ook niet voor een klein aantal mensen. Hoewel tijdens het werk van God in het vlees dit werk niet het hele universum beslaat, vertegenwoordigt het wel het werk voor het hele universum. En als Hij klaar is met het werk binnen het bereik van Zijn vlees, zal Hij Zijn werk onmiddellijk uitbreiden tot het hele universum zoals ook het evangelie van Jezus over het hele universum is verspreid na Zijn wederopstanding en hemelvaart. Of het nu het werk van de Geest of het werk van het vlees is, het is werk met een beperkte reikwijdte, maar het vertegenwoordigt het werk voor het hele universum. Tijdens de laatste dagen verschijnt God en gebruikt Hij Zijn vleesgeworden identiteit om Zijn werk uit te voeren, en het is God in het vlees die over de mens oordeelt die voor de grote, witte troon staat. Of Hij nu de Geest of het vlees is, Hij die het oordeelswerk verricht is de God die over de mensheid in de laatste dagen oordeelt. Deze definitie is op basis van Zijn werk vastgesteld, niet op basis van Zijn uiterlijke verschijningsvorm of andere factoren. Ook al heeft de mens opvattingen bij deze woorden, niemand kan het feit van het oordeel en de overwinning door de

vleesgeworden God ontkennen. Ongeacht wat de mens ervan denkt, feiten zijn uiteindelijk feiten. Niemand kan beweren dat “het werk door God is gedaan, maar het vlees God niet is”. Dit is onzin, want dit werk kan alleen door God in het vlees worden gedaan. Omdat het werk al af is, zal er na dit werk geen tweede keer komen dat het werk van Gods oordeel over de mens plaatsvindt. God heeft bij Zijn tweede vleeswording al het werk van het hele management al voltooid, en er volgt geen vierde stadium van Gods werk. Omdat het de mens is waarover geoordeeld wordt, de mens die van het vlees is en verdorven, en omdat niet rechtstreeks over de geest van Satan geoordeeld wordt, wordt het oordeelswerk niet in de spirituele wereld uitgevoerd maar onder de mensen. Niemand is geschikter en meer bevoegd dan God in het vlees voor het werk om over de verdorvenheid van het vlees van de mens te oordelen. Als het oordeel rechtstreeks door de Geest van God zou worden uitgevoerd, zou dit niet allesomvattend zijn. Bovendien zou dat werk moeilijk te accepteren zijn voor de mens omdat de Geest niet persoonlijk voor de mens kan verschijnen. Hierdoor zou het effect niet direct zijn, en de mens zou al helemaal niet in staat zijn de niet te beledigen gezindheid van God duidelijk te aanschouwen. Satan kan slechts geheel verslagen worden als God in het vlees de verdorvenheid van de mensheid oordeelt. Hoewel Hij hetzelfde is als een mens met een normale menselijkheid, kan God in het vlees toch rechtstreeks over de onrechtvaardigheid van de mens oordelen. Dit is het teken van Zijn natuurlijke heiligheid, en van Zijn buitengewoonheid. Alleen God is bevoegd en in de positie om over de mens te oordelen, want Hij bezit de waarheid en de rechtvaardigheid en dus is Hij in staat over de mens te oordelen. Degenen zonder de waarheid en rechtvaardigheid zijn niet geschikt om over anderen te oordelen. Als dit werk

door de Geest van God zou worden gedaan, zou het geen overwinning op Satan zijn. De Geest is van nature meer verheven dan stervelingen, en de Geest van God is van nature heilig en triomfeert over het vlees. Als de Geest dit werk rechtstreeks zou doen, zou Hij niet kunnen oordelen over de ongehoorzaamheid van de mens en zou Hij niet alle onrechtvaardigheid van de mens aan de kaak kunnen stellen. Het oordeelswerk wordt immers ook door middel van de opvattingen van de mens over God uitgevoerd, en de mens heeft nooit opvattingen over de Geest gehad. Daarom kan de Geest de onrechtvaardigheid van de mens niet beter aan de kaak stellen, laat staan dat Deze die volledig kan onthullen. De vleesgeworden God is de vijand van allen die Hem niet kennen. Door over de opvattingen over en het verzet tegen God van de mens te oordelen, laat Hij de hele ongehoorzaamheid van de mensheid zien. Het effect van Zijn werk in het vlees is duidelijker dan het effect van het werk van de Geest. En zo wordt het oordelen over de hele mensheid niet rechtstreeks door de Geest uitgevoerd, maar is het het werk van de vleesgeworden God. God in het vlees kan gezien en aangeraakt worden door de mens, en God in het vlees kan de mens geheel overwinnen. In zijn relatie met God in het vlees ontwikkelt de mens zich van verzet naar gehoorzaamheid, van vervolging naar aanvaarding, van opvatting naar kennis, van afwijzing naar liefde. Dat is het effect van het werk van de vleesgeworden God. De mens wordt alleen door acceptatie van Zijn oordeel gered, hij leert Hem slechts geleidelijk aan kennen door de woorden uit Zijn mond, wordt tijdens zijn verzet tegen Hem door Hem overwonnen en ontvangt de levensbron van Hem tijdens de aanvaarding van Zijn tuchtiging. Dit hele werk is het werk van God in het vlees en niet het werk van God in Zijn identiteit van de Geest. Het werk dat de vleesgeworden God heeft verricht is het

grootste en meeste grondige werk, en het cruciale deel van de drie stadia van Gods werk zijn de twee stadia van het incarnatiewerk. De diepe verdorvenheid van de mens vormt een grote belemmering voor het werk van de vleesgeworden God. Vooral het werk dat op de mensen van de laatste dagen uitgevoerd wordt, is enorm moeilijk en de omgeving is vijandig en het kaliber van ieder soort persoon is redelijk laag. Toch zal er aan het einde van dit werk een goed effect zijn bereikt, zonder fouten. Dit is het effect van het werk van het vlees, en dit effect weet beter te overtuigen dan het werk van de Geest. De drie stadia van Gods werk dienen in het vlees te worden afgerond, ze moeten door de vleesgeworden God worden afgerond. Het belangrijkste en meest cruciale werk wordt in het vlees gedaan, en de redding van de mens moet door God in het vlees persoonlijk worden uitgevoerd. De hele mensheid voelt weliswaar dat God in het vlees niet verwant is met de mens, maar toch is dit vlees in feite van belang voor het lot en het bestaan van de hele mensheid.

Ieder stadium van het werk van God is in het belang van de hele mensheid en is op de hele mensheid gericht. En al is het Zijn werk in het vlees, toch is het op de hele mensheid gericht; Hij is de God van de hele mensheid en de God van alle geschapen en niet geschapen wezens. Al heeft Zijn werk in het vlees een beperkte reikwijdte en is het doelwit van dit werk eveneens beperkt, toch kiest Hij iedere keer dat Hij vlees wordt een uiterst representatief doelwit voor Zijn werk; Hij kiest geen groep eenvoudige en onopvallende mensen om Zijn werk op uit te voeren, maar in plaats daarvan kiest Hij als degene waarop Zijn werk wordt uitgevoerd een groep mensen die in staat is om Zijn werk in het vlees te vertegenwoordigen. Deze groep mensen is uitgekozen omdat de reikwijdte van Zijn werk in het vlees beperkt is, en ze wordt speciaal voor Zijn geïncarneerde

vlees voorbereid en speciaal uitgekozen voor Zijn werk in het vlees. God kiest het doelwit van Zijn werk niet ongegrond, maar in overeenstemming met het principe: het doelwit van het werk moet het werk van God in het vlees ten goede komen en moet de hele mensheid kunnen vertegenwoordigen. De Joden konden bijvoorbeeld de hele mensheid vertegenwoordigen toen ze de persoonlijke verlossing van Jezus accepteerden, en de Chinezen kunnen de hele mensheid vertegenwoordigen als zij de persoonlijke overwinning van de vleesgeworden God aanvaarden. De vertegenwoordiging van de hele mensheid door de Joden is ergens op gestoeld. En zo is ook vertegenwoordiging van de hele mensheid door het Chinese volk gestoeld op de aanvaarding van de persoonlijke overwinning door God. Niets laat de betekenis van verlossing beter zien dan het verlossingswerk dat onder de Joden is uitgevoerd, en niets laat de grondigheid en het succes van het overwinningswerk beter zien dan het overwinningswerk onder het Chinese volk. Het werk en het woord van de vleesgeworden God lijkt slechts tot een kleine groep mensen te zijn gericht, maar in feite is Zijn werk in deze kleine groep het werk voor het hele universum, en is Zijn woord gericht tot de hele mensheid. Als Zijn werk in het vlees klaar is, zullen Zijn volgers het werk dat Hij onder hen heeft verricht, beginnen te verspreiden. Het beste aan Zijn werk in het vlees is dat Hij nauwkeurige woorden en vermaningen achter kan laten, en Zijn specifieke wil ten aanzien van de mensheid aan Zijn volgers kan doorgeven. Zijn volgers kunnen dan achteraf Zijn hele werk in het vlees en Zijn wil ten aanzien van de hele mensheid nauwkeuriger en concreter doorgeven aan hen die deze weg aanvaarden. Alleen door het werk van God in het vlees onder de mensen wordt het feit volbracht dat God onder de mensen is en samen met hen leeft. Alleen dit werk bevredigt het verlangen van de mens om Gods gezicht

te zien, getuige te zijn van het werk van God en het persoonlijke woord van God te horen. De vleesgeworden God maakt een einde aan het tijdperk waarin alleen de achterkant van Jehova aan de mens werd getoond en aan het tijdperk waarin de mensheid in een vage God geloofde. In het bijzonder, het werk van de laatste vleesgeworden God brengt de hele mensheid in een tijdperk dat realistischer, praktischer en aangenamer is. Hij beëindigt niet alleen het tijdperk van de wet en de doctrine, maar, wat meer is, Hij onthult een God aan de mensheid die echt en normaal is, rechtvaardig en heilig, die het werk van het managementplan ontsluit en de mysteries en bestemming van de mensheid laat zien, die de mensheid heeft geschapen en het managementwerk volbrengt en die duizenden jaren verborgen is gebleven. Hij maakt een definitief einde aan het tijdperk van vaagheid, Hij beëindigt het tijdperk waarin de hele mensheid Gods aangezicht wilde zoeken, maar dit niet kon, Hij beëindigt het tijdperk waarin de hele mensheid Satan diende en leidt de hele mensheid naar een geheel nieuw tijdperk. Dit is het resultaat van het werk van God in het vlees in plaats van het werk van Gods Geest. Als God in Zijn vlees werkt, zoeken en tasten Zijn volgers niet meer naar dingen die zowel lijken te bestaan als niet te bestaan en gissen zij niet langer naar de wil van een vage God. Als God Zijn werk in het vlees verspreidt, zullen zij die Hem volgen het werk dat Hij in het vlees heeft verricht doorgeven aan alle religies en denominaties, die vervolgens al Zijn woorden zullen doorgeven ten gehore van de hele mensheid. Zij die Zijn evangelie horen zullen slechts de feiten van Zijn werk vernemen, dingen die persoonlijk door de mens gezien en gehoord zijn. Het zullen feiten zijn, en geen informatie uit tweede hand. De feiten vormen het bewijs waarmee Hij Zijn werk verspreidt, en ook zijn zij het gereedschap waarmee Hij Zijn werk verspreidt. Zonder het bestaan van

feiten zou Zijn evangelie niet over alle landen en naar alle plaatsen kunnen worden verspreid. Zonder feiten maar met slechts de fantasie van de mens zou Hij het veroveringswerk van het hele universum nooit kunnen doen. De Geest is ongrijpbaar en onzichtbaar voor de mens, en het werk van de Geest kan geen verder bewijs of meer feiten leveren over Gods werk voor de mens. De mens zal het ware gezicht van God nooit aanschouwen en zal altijd geloven in een vage God die niet bestaat. De mens zal het gezicht van God nooit aanschouwen, en nooit zal de mens woorden horen die God persoonlijk heeft uitgesproken. De voorstellingen van de mens zijn uiteindelijk leeg en kunnen het ware gezicht van God niet vervangen; de eigenlijke gezindheid van God en het werk van God Zelf kan niet door een mens worden nagespeeld. De onzichtbare God in de hemel en Zijn werk kunnen alleen naar de aarde worden gebracht door de vleesgeworden God die Zijn werk persoonlijk onder de mensen verricht. Dit is de meest ideale manier waarop God aan de mens verschijnt, waarop de mens God ziet en Zijn ware gezicht leert kennen, en dit kan niet door een niet-vleesgeworden God worden bereikt. Nu God Zijn werk tot dit stadium heeft volbracht, heeft Zijn werk het optimale effect al bereikt en is het een doorslaand succes. Het persoonlijke werk van God in het vlees heeft al negentig procent van het werk van Zijn hele management voltooid. Dit vlees heeft al Zijn werk een betere start gegeven en is er een samenvatting van, het heeft Zijn werk tot gemeengoed gemaakt en de laatste gedetailleerde aanvullingen eraan toegevoegd. Van nu af aan zal er geen nieuwe geïncarneerde God komen om het vierde stadium van Gods werk te doen en er komt geen wonderbaarlijk werk meer van de derde incarnatie van God.

Ieder stadium van Gods werk in het vlees vertegenwoordigt Zijn werk van het hele tijdperk en niet een zekere periode zoals het geval is bij het werk van de mens. Daarom betekent het einde van het werk van Zijn laatste incarnatie niet dat Zijn werk definitief ten einde is gekomen, want Zijn werk in het vlees vertegenwoordigt het hele tijdperk, en niet alleen de periode waarin Hij Zijn werk in het vlees verricht. Hij maakt Zijn werk voor het hele tijdperk alleen af in de tijd dat Hij in het vlees is, waarna het zich kan verspreiden over alle plaatsen. Nadat de vleesgeworden God Zijn bediening heeft volbracht, vertrouwt Hij Zijn toekomstige werk toe aan Zijn volgelingen. Zo zal Zijn werk van het hele tijdperk ongebroken verdergaan. Het werk van het hele tijdperk van incarnatie zal pas af zijn als het over het hele universum is verspreid. Het werk van de vleesgeworden God opent een nieuw tijdperk, en zij die Zijn werk voortzetten zijn de mensen die door Hem zijn gebruikt. Het werk dat door de mens wordt gedaan valt helemaal binnen de bediening van God in het vlees en kan dat niet overschrijden. Als de vleesgeworden God niet komt om Zijn werk te doen, kan de mens het oude tijdperk niet teneinde brengen of een nieuw tijdperk inluiden. Het werk dat de mens doet ligt enkel in de lijn van de menselijk mogelijke plicht en vertegenwoordigt niet het werk van God. Alleen de vleesgeworden God kan het werk dat Hij zou moeten doen komen afmaken, en behalve Hijzelf kan niemand anders dit voor Hem doen. Waar ik het over heb, gaat natuurlijk over het incarnatiewerk. Deze vleesgeworden God voert eerst een stap van het werk uit die niet met de opvattingen van de mens overeenkomt, waarna Hij meer werk doet dat niet met de opvattingen van de mens overeenkomt. Het doel van het werk is het overwinnen van de mens. In één opzicht is de incarnatie van God niet in overeenstemming met de opvattingen van de mens, waarnaast Hij nog meer

werk doet dat niet met de opvattingen van de mens overeenkomt, en zo ontwikkelt de mens zelfs nog kritischere ideeën over Hem. Hij voert gewoon het overwinningswerk uit onder de mensen die een veelvoud van opvattingen over Hem hebben. Hoe ze Hem ook behandelen, als Hij Zijn bediening eenmaal heeft volbracht, zullen alle mensen aan Zijn heerschappij zijn onderworpen. Het feit van dit werk is niet alleen te zien onder het Chinese volk, maar laat ook zien hoe de hele mensheid zal worden overwonnen. Het effect dat bij dit volk is bereikt is een voorloper van het effect dat bij de hele mensheid zal worden bereikt, en het effect van het werk dat Hij in de toekomst zal doen zal zelfs in toenemende mate het effect op dit volk overtreffen. Het werk van God in het vlees brengt geen fanfare met zich mee, en het is ook niet in onduidelijkheid gehuld. Het is reëel en echt, het is werk waarbij één en één twee is. Het is niet voor iemand verborgen, het bedriegt niemand. Wat de mensen zien is reëel en echt, en wat de mens verwerft is een echte waarheid en kennis. Als het werk afloopt heeft de mens nieuwe kennis over Hem verworven en zij die God echt zoeken zullen geen opvattingen meer over Hem hebben. Dit is niet alleen het effect van Zijn werk op het Chinese volk, maar vertegenwoordigt ook het effect van Zijn werk waarin Hij de hele mensheid overwint, omdat niets nuttiger is voor het overwinningswerk van de hele mensheid dan dit vlees, het werk van dit vlees en alles van dit vlees. Ze zijn nuttig voor Zijn hedendaagse werk, en voor Zijn toekomstige werk. Dit vlees zal de hele mensheid veroveren en de hele mensheid voor zich winnen. Er bestaat geen beter werk waardoor de hele mensheid God kan aanschouwen en gehoorzamen en kennen. Het werk dat door mensen wordt gedaan vertegenwoordigt slecht een beperkte reikwijdte. Wanneer God Zijn werk doet, spreekt Hij niet tot een bepaald persoon maar tot de hele mensheid en tot

eenieder die Zijn woorden aanvaardt. Het einde dat Hij verkondigt is het einde van alle mensen, niet slechts het einde van een zeker persoon. Hij geeft niemand een voorkeursbehandeling, maar Hij maakt ook van niemand een slachtoffer; Hij werkt en spreekt tot de hele mensheid. En zo heeft deze vleesgeworden God de hele mensheid al naar soort ingedeeld, heeft Hij de hele mensheid al geoordeeld en een geschikte bestemming voor de hele mensheid geregeld. En hoewel God Zijn werk alleen in China uitvoert, heeft Hij in feite het werk al voor het hele universum besloten. Hij kan niet wachten tot Zijn werk onder de hele mensheid is verspreid voordat Hij Zijn uitspraken doet en Zijn regelingen stap voor stap implementeert. Zou dat niet te laat zijn? Nu kan Hij het toekomstige werk alvast van tevoren afmaken. Want Degene die werkt is God in het vlees. Hij verricht onbeperkt werk binnen een beperkte reikwijdte en daarna zal Hij de mens zijn plicht laten vervullen. Dit is het principe van Zijn werk. Hij kan slechts een korte tijd onder de mensen leven en niet de mens vergezellen tot het werk van het hele tijdperk af is. Het is omdat Hij God is dat Hij Zijn toekomstige werk tevoren voorspelt. Daarna zal Hij door Zijn woorden de hele mensheid naar soort indelen, en de mensheid zal volgens Zijn woorden Zijn stapsgewijze werk binnengaan. Niemand ontkomt en iedereen moet in overeenstemming hiermee handelen. In de toekomst zal het tijdperk dus door Zijn woorden worden geleid en niet door de Geest.

Het werk van God in het vlees moet door het vlees worden uitgevoerd. Als het rechtstreeks door de Geest van God zou worden gedaan zou het geen resultaat opleveren. Zelfs als het door de Geest zou worden gedaan, zou het werk minder betekenis hebben en uiteindelijk niet weten te overtuigen. Alle schepselen willen weten of het werk van de Schepper betekenis heeft en wat het

voorstelt en waartoe het dient, en of het werk van God vol gezag en wijsheid is, en of het uitermate waardevol en betekenisvol is. Het werk dat Hij doet is voor de redding van de hele mensheid, om Satan te verslaan en om tussen alle dingen voor Zichzelf te getuigen. Als zodanig moet het werk dat Hij doet wel van grote betekenis zijn. Het vlees van de mens is door Satan verdorven en stekeblind gemaakt en diep gewond. De meest fundamentele reden waarom God persoonlijk in het vlees werkt is omdat het doelwit van Zijn redding de mens is, die van het vlees is, en omdat Satan ook van het vlees van de mens gebruik maakt om het werk van God te verstoren. De strijd tegen Satan is eigenlijk het overwinningswerk van de mens en tegelijkertijd is de mens ook het doelwit van Gods redding. Op deze manier is het werk van de vleesgeworden God essentieel. Satan heeft het vlees van de mens verdorven, en de mens werd de belichaming van Satan en het doelwit dat door God verslagen moet worden. Op deze manier vindt het werk van de strijd met Satan en de redding van de mensheid plaats op aarde en moet God mens worden om de strijd met Satan aan te gaan. Dit werk is uiterst praktisch. Als God in het vlees aan het werk is, is Hij eigenlijk strijd aan het leveren met Satan in het vlees. Als Hij in het vlees werkt, werkt Hij in het spirituele rijk en maakt Hij Zijn gehele werk in het spirituele rijk reëel op aarde. Degene die overwonnen wordt, is de mens die Hem ongehoorzaam is. Degene die verslagen is, is de belichaming van Satan (en dit is natuurlijk ook de mens) die in vijandschap met Hem leeft. En degene die uiteindelijk gered wordt, is ook de mens. Zo is het voor Hem nog meer noodzakelijk mens met het omhulsel van een schepsel te worden, zodat Hij echt de strijd met Satan aan kan gaan, de mens kan overwinnen die Hem ongehoorzaam is en hetzelfde omhulsel heeft als Hij, en de mens kan redden die uit hetzelfde omhulsel bestaat als Hij en door

Satan is verwond. Zijn vijand is de mens, het doelwit van Zijn overwinning is de mens, en het doelwit van Zijn redding is de mens die Hij heeft geschapen. Daarom moet Hij mens worden en zo wordt Zijn werk eenvoudiger. Hij kan Satan verslaan en de mensheid overwinnen en bovendien kan Hij de mensheid redden. En al is dit vlees normaal en echt, Hij is geen gewoon vlees: Hij is niet van menselijk vlees alleen, maar van zowel menselijk als goddelijk vlees. Dit is het verschil met de mens, en het teken van de identiteit van God. Alleen dit soort vlees kan het werk doen dat Hij van plan is, en de bediening van God in het vlees vervullen, en Zijn werk tussen de mensen helemaal afmaken. Als het niet zo was zou Zijn werk onder de mensen altijd leeg en gebrekkig zijn. Al kan God met de Geest van Satan strijden en als overwinnaar uit de bus komen, dan nog kan de oude natuur van de verdorven mens niet opgelost worden. Zij die Hem niet gehoorzamen en zich tegen Hem verzetten kunnen nooit werkelijk aan Zijn heerschappij worden onderworpen. Dit betekent dat Hij de mensheid nooit kan overwinnen en nooit de hele mensheid voor Zich kan winnen. Als Zijn werk op aarde niet opgelost kan worden, komt Zijn management nooit teneinde en zal de hele mensheid nooit rust vinden. Als God geen rust kan vinden met al Zijn schepselen zal er nooit een resultaat voor het managementwerk zijn en zal de glorie van God vervolgens verdwijnen. Hoewel Zijn vlees geen gezag heeft, bereikt het werk dat Hij doet wel resultaat. Dit is de onvermijdelijke richting van Zijn werk. Ongeacht of Zijn vlees nu wel of niet gezag heeft, zolang Hij het werk van God Zelf kan doen, is Hij God Zelf. Ongeacht hoe normaal en gewoon dit vlees is, Hij kan het werk uitvoeren dat Hij zou moeten doen, want Zijn vlees is God en niet slechts mens. De reden dat dit vlees het werk kan uitvoeren waartoe de mens niet in staat is, is dat Zijn innerlijke wezen anders is dan dat van de

mens, en de reden dat Hij de mens kan redden is dat Zijn identiteit anders is dan die van enig mens. Het vlees is zo belangrijk voor de mensheid omdat Hij mens is en nog meer God, omdat Hij het werk kan doen dat een gewoon mens van vlees niet kan en omdat Hij de verdorven mens kan redden, die met Hem samenleeft op aarde. Hoewel Hij identiek is aan de mens, is de vleesgeworden God belangrijker voor de mensheid dan enig persoon van waarde, want Hij kan het werk doen dat niet door de Geest van God kan worden gedaan en Hij kan beter dan de Geest van God getuigen voor God Zelf en de mensheid geheel voor Zich winnen. En hoewel dit vlees normaal en gewoon is, is Hij als gevolg daarvan zeer kostbaar door Zijn bijdrage aan de mensheid en Zijn betekenis voor het bestaan van de mensheid en is de werkelijke waarde en betekenis van dit vlees van onschatbare waarde voor de mens. Hoewel dit vlees Satan niet rechtstreeks kan vernietigen, kan Hij Zijn werk gebruiken om de mensheid te overwinnen en Satan te verslaan en hem helemaal aan Zijn heerschappij te onderwerpen. Juist omdat God geïncarneerd is, kan Hij Satan verslaan en is Hij in staat de mensheid te redden. Hij vernietigt Satan niet rechtstreeks, maar Hij wordt vlees voor het overwinningswerk van de mensheid, die door Satan verdorven is. Zo kan Hij beter onder alle schepselen voor Zichzelf getuigen en kan Hij de verdorven mens beter redden. De nederlaag van Satan door de vleesgeworden God is een betere getuigenis, en meer overtuigend, dan de rechtstreekse vernietiging van Satan door de Geest van God. God in het vlees kan de mens beter de Schepper laten leren kennen en kan onder alle schepselen betere getuigenis afleggen over Zichzelf.

De essentie van het door God bewoonde vlees

In Zijn eerste incarnatie leefde God drieëndertig en een half jaar op aarde. Toch voerde Hij Zijn bediening in slechts drie en een half van die jaren uit. Zowel tijdens als vóór de aanvang van Zijn werk bezat Hij een normale menselijkheid. Hij bewoonde Zijn normale menselijkheid drieëndertig en een half jaar. Tijdens de laatste drie en een half jaar onthulde Hij dat Hij de vleesgeworden God was. Voordat Hij Zijn bediening begon uit te voeren verscheen Hij met gewone, normale menselijkheid. Er was geen teken van Zijn goddelijkheid te zien. Pas nadat Hij formeel Zijn bediening begon uit te voeren werd Zijn goddelijkheid duidelijk. Zijn leven en werk tijdens die eerste negenentwintig jaar lieten zien dat Hij een echt mens was, een zoon van een mens, een vlees; Zijn bediening begon pas serieus op de leeftijd van negenentwintig. De betekenis van incarnatie is dat God in het vlees verschijnt en dat Hij, naar het beeld van vlees, komt werken, tussen de mensen die Hij geschapen heeft. God moet dus om te incarneren eerst vlees zijn, vlees met een normale menselijkheid. Dit is het meest fundamentele vereiste. De implicatie van Gods incarnatie is in feite dat God leeft en werkt in het vlees, dat God in Zijn ware essentie vlees wordt, mens wordt. Zijn geïncarneerde leven en werk kan in twee stadia worden onderverdeeld. Eerst is er het leven dat Hij vóór het uitvoeren van Zijn bediening leidt. Hij leeft in een gewoon gezin, in volslagen normale menselijkheid, en gehoorzaamt de gewone morele beginselen en wetten van het menselijk leven, heeft gewone menselijke behoeftes (voedsel, kleding, slaap en onderdak), gewone menselijke zwakheden en gewone menselijke emoties. Met andere woorden, in dit eerste stadium leidt Hij een niet-goddelijk, heel gewoon menselijk leven en doet Hij met alle gewone

menselijke activiteiten mee. Het tweede stadium is het leven dat Hij leidt nadat Hij met de uitvoering van Zijn bediening is begonnen. Hij verkeert nog steeds in gewone menselijkheid met een gewoon menselijk omhulsel, er is geen teken van het bovennatuurlijke waar te nemen. Toch leeft Hij alleen voor Zijn bediening, en in deze tijd staat Zijn normale menselijkheid geheel in dienst van het gewone werk van Zijn goddelijkheid; Zijn normale menselijkheid is tegen die tijd zover gerijpt, dat Hij Zijn bediening uit kan voeren. Het tweede stadium van Zijn leven is dus de uitvoering van Zijn bediening in Zijn normale menselijkheid, het is een leven van normale menselijkheid én van complete goddelijkheid. De reden dat Hij in het eerste stadium van Zijn leven in heel gewone menselijkheid leeft is dat Zijn menselijkheid nog niet gelijk is aan het geheel van het goddelijke werk, nog niet gerijpt is. Pas als Zijn menselijkheid is gerijpt en Hij Zijn bediening op de schouders kan nemen, kan Hij aan de taak van de uitvoering van Zijn bediening beginnen. Omdat Hij, als vlees, moet groeien en rijpen, is het eerste stadium van Zijn leven dat van de normale menselijkheid. Omdat Zijn menselijkheid in het tweede stadium in staat is het werk te ondernemen en Zijn bediening uit te voeren, is het leven van de geïncarneerde God tijdens Zijn bediening een leven van menselijkheid en complete goddelijkheid. Als de geïncarneerde God vanaf Zijn geboorte Zijn bediening serieus had opgepakt en bovennatuurlijke tekenen had gegeven en wonderen had verricht, dan zou Hij geen lichamelijke essentie hebben. Daarom bestaat Zijn menselijkheid in het belang van Zijn lichamelijke essentie; er kan geen vlees zijn zonder menselijkheid, een persoon zonder menselijkheid is geen menselijk wezen. Zo is de menselijkheid van Gods vlees een wezenlijke eigenschap van het geïncarneerde vlees van God. Het is blasfemie te zeggen dat “als God vlees wordt Hij helemaal goddelijk is en totaal

niet menselijk”, omdat een dergelijke uitspraak gewoon niet bestaat en het grondbeginsel van de incarnatie geweld aandoet. Zelfs nadat Hij Zijn bediening begint uit te voeren leeft Hij nog steeds in Zijn goddelijkheid met een menselijk omhulsel als Hij Zijn werk doet. Zijn menselijkheid dient alleen op dat moment het enige doel om Zijn goddelijkheid het werk in het gewone vlees te laten uitvoeren. De handelende factor van het werk is dus de goddelijkheid die Zijn menselijkheid bewoont. Zijn goddelijkheid, niet Zijn menselijkheid, is aan het werk, maar deze goddelijkheid is verborgen in Zijn menselijkheid. In de kern wordt Zijn werk door Zijn complete goddelijkheid gedaan, niet door Zijn menselijkheid. Maar de uitvoerder van het werk is Zijn vlees. Je zou kunnen zeggen dat Hij mens en ook God is, want God wordt een God die in het vlees leeft, met een menselijk omhulsel en een menselijke essentie maar ook met de essentie van God. Omdat Hij een mens met de essentie van God is, staat Hij boven alle geschapen mensen, boven iedere mens die het werk van God kan uitvoeren. En dus is Hij, onder allen met een menselijk omhulsel net als Hij en onder allen die menselijkheid bezitten de enige die de geïncarneerde God Zelf is – alle anderen zijn geschapen mensen. Hoewel ze allen menselijkheid bezitten, hebben geschapen mensen alleen maar menselijkheid, terwijl de vleesgeworden God anders is: in Zijn vlees heeft Hij niet alleen menselijkheid, maar ook – nog belangrijker – goddelijkheid. Zijn menselijkheid kan herkend worden in de uiterlijke verschijning van Zijn vlees en in Zijn dagelijks leven, maar Zijn goddelijkheid is moeilijker waar te nemen. Omdat Zijn goddelijkheid alleen wordt uitgedrukt als Hij menselijkheid heeft, en niet zo bovennatuurlijk is als de mensen zich voorstellen, kunnen zij die slechts met de grootste moeite zien. Zelfs vandaag de dag vinden mensen het nog heel moeilijk de ware essentie van de

vleesgeworden God te doorgronden. Ik denk in feite dat zelfs nu ik er al zolang over heb gesproken, de meesten van jullie het nog steeds een mysterie vinden. Het is eigenlijk heel eenvoudig: Omdat God vlees is geworden is Zijn essentie een combinatie van menselijkheid en goddelijkheid. Deze combinatie wordt God Zelf genoemd, God Zelf op aarde.

Het leven dat Jezus op aarde leidde was het gewone leven van het vlees. Hij leefde in de normale menselijkheid van Zijn vlees. Zijn gezag – om Zijn werk te doen en Zijn woord te spreken, of zieken te genezen en duivels uit te drijven, om zulke buitengewone dingen te doen – werd pas grotendeels duidelijk toen Hij Zijn bediening begon. Zijn leven voor Zijn negenentwintigste, voordat Hij Zijn bediening uitvoerde, was bewijs genoeg dat Hij gewoon normaal vlees was. Daarom, en omdat Hij nog niet met de uitvoering van Zijn bediening was begonnen, zagen de mensen geen spoor van goddelijkheid in Hem, ze zagen niets anders dan een gewoon, normaal mens – net zoals destijds sommige geloofden dat Hij de zoon van Jozef was. De mensen dachten dat Hij de zoon van een gewoon mens was, ze konden op geen enkele manier zien dat Hij Gods geïncarneerde vlees was. Zelfs toen Hij tijdens de uitvoering van Zijn bediening wonderen verrichtte zeiden de meeste mensen nog steeds dat Hij de zoon van Jozef was, want Hij was de Christus met het omhulsel van normale menselijkheid. Zijn normale menselijkheid en Zijn werk bestonden beide om de inhoud van de eerste incarnatie te vervullen, waarmee bewezen werd dat God helemaal in het vlees was gekomen en een volslagen gewoon mens was geworden. Dat Hij normale menselijkheid had voor Hij aan het werk ging was het bewijs dat Hij van gewoon vlees was, en dat Hij daarna werkte bewees ook dat Hij van gewoon vlees was, omdat Hij tekenen en wonderen verrichtte, zieken genas en duivels

uitdreef in het vlees van de normale menselijkheid. De reden dat Hij wonderen kon verrichten was dat Zijn vlees het gezag van God herbergde, het vlees was waarin de Geest van God zich kleedde. Hij had dit gezag vanwege de Geest van God, en het betekende niet dat Hij niet van vlees was. Zieken genezen en duivels uitdrijven was het werk dat Hij moest doen in Zijn bediening, een uitdrukking van Zijn goddelijkheid die in Zijn menselijkheid verborgen lag, en wat voor tekenen Hij ook gaf of hoe Hij Zijn gezag ook demonstreerde, Hij bleef in normale menselijkheid leven en was nog steeds van gewoon vlees. Tot het moment van Zijn herrijzen nadat Hij aan het kruis was gestorven heeft Hij in het gewone vlees geleefd. Het verlenen van genade, het genezen van de zieken en het uitdrijven van duivels maakte allemaal onderdeel uit van Zijn bediening en vormde al het werk dat Hij in Zijn gewone vlees deed. Voordat Hij werd gekruisigd had Hij Zijn gewone vlees nog nooit verlaten, wat Hij ook deed. Hij was God Zelf en deed het werk van God. Maar omdat Hij het geïncarneerde vlees van God was, at Hij voedsel, droeg Hij kleren, had Hij gewone menselijke behoeftes, een gewoon menselijk verstand en een gewone menselijke geest. Dit was allemaal bewijs dat Hij een gewoon mens was, waarmee het bewijs werd geleverd dat het geïncarneerde vlees van God vlees was met een gewone en niet met een bovennatuurlijke menselijkheid. Het was Zijn opdracht het werk van de eerste incarnatie van God af te maken, de bediening van de eerste incarnatie te vervullen. Het belang van de incarnatie is dat een gewoon, normaal mens het werk van God Zelf uitvoert; dat wil zeggen dat God Zijn goddelijke werk in menselijkheid uitvoert en daarbij Satan overwint. Incarnatie houdt in dat de Geest van God vlees wordt, dat wil zeggen dat God vlees wordt. Het werk dat Hij in het vlees doet is het werk van de Geest en het wordt in het vlees gerealiseerd, door

middel van het vlees tot uitdrukking gebracht. Niemand anders dan Gods vlees kan de bediening van de vleesgeworden God vervullen, dat wil zeggen, alleen Gods geïncarneerde vlees, deze normale menselijkheid – en niemand anders – kan het goddelijke werk uitdrukken. Als God bij Zijn eerste komst niet voor Zijn negenentwintigste de normale menselijkheid had gehad, als Hij meteen vanaf Zijn geboorte wonderen had kunnen verrichten, als Hij zodra Hij leerde praten meteen de taal van de hemel had gesproken, als Hij vanaf het moment dat Hij voet op aarde zette alle wereldlijke zaken had kunnen bevatten, de gedachten en bedoelingen van ieder mens had kunnen doorzien, dan kon zo iemand geen gewoon mens worden genoemd en had zulk vlees geen menselijk vlees kunnen worden genoemd. Als dat het geval was met Christus, dan zou de betekenis en de essentie van de incarnatie van God verloren gaan. Dat Hij een normale menselijkheid bezit bewijst dat Hij de geïncarneerde God in het vlees is. Het feit dat Hij een normaal menselijk groeiproces doorloopt toont verder aan dat Hij van gewoon vlees is. Bovendien is Zijn werk voldoende bewijs dat Hij Gods woord en Gods Geest is dat vlees werd. Het werk eist dat God vlees wordt, met andere woorden, dit stadium van werk moet in het vlees worden gedaan, in de normale menselijkheid. Het is een eerste vereiste voor ‘het Woord dat vlees wordt’, voor ‘Het Woord dat in het vlees verschijnt’ en het is het ware verhaal achter de twee incarnaties van God. Mensen geloven misschien dat het hele leven van Jezus met wonderen gepaard ging, dat Hij tot aan het einde van Zijn werk op aarde geen normale menselijkheid liet zien, dat Hij geen normale menselijke behoeften of zwakheden of emoties had, de basisbehoefte van het leven niet voor Hem golden of dat Hij geen gewone menselijke gedachten had. Ze denken dat Hij enkel maar een bovenmenselijk verstand had, een transcendente menselijkheid.

Ze denken dat, omdat Hij God is Hij niet als gewone mensen zou moeten denken en leven, dat alleen een gewoon persoon, een authentiek mens, menselijke gedachten kan hebben en een gewoon menselijk leven kan leiden. Dit zijn allemaal ideeën van de mens, opvattingen van de mens die tegen de oorspronkelijke bedoeling van Gods werk ingaan. Normaal menselijk denken ondersteunt normaal menselijk verstand en normale menselijkheid; normale menselijkheid ondersteunt de normale functies van het vlees; en de normale functies van het vlees maken het normale vleeselijke leven in zijn geheel mogelijk. Alleen door in dat vlees te werken kan God het doel van Zijn incarnatie bereiken. Als de vleesgeworden God alleen het omhulsel van het vlees had gehad, maar geen gewone menselijke gedachten, dan had Zijn vlees nooit het menselijk verstand gekend, laat staan de authentieke menselijkheid. Hoe zou zo'n vlees, zonder menselijkheid, de bediening die de vleesgeworden God zou moeten uitvoeren kunnen vervullen? Het normale verstand ondersteunt alle aspecten van het menselijk leven; zonder een normaal verstand kun je niet menselijk zijn. Met andere woorden, een mens zonder normale gedachten is geestesziek. En men kan niet zeggen dat een Christus zonder menselijkheid maar met alleen goddelijkheid Gods geïncarneerde vlees is. Hoe kan het geïncarneerde vlees van God dan geen normale menselijkheid hebben? Is het geen blasfemie te beweren dat Christus geen menselijkheid heeft? Alle activiteiten waar normale mensen zich mee bezig houden verlaten zich op het functioneren van een normaal menselijk verstand. Zonder dat zou de mens afwijkend gedrag vertonen; hij zou het verschil tussen zwart en wit nog niet kunnen aangeven, of tussen goed en kwaad en hij zou geen menselijke ethiek of morele principes kennen. Evenzo zou de vleesgeworden God, als Hij niet als een gewoon mens zou

denken, geen authentiek vlees, geen normaal vlees kunnen zijn. Dergelijk niet-denkend vlees zou het goddelijke werk niet op zich kunnen nemen. Hij zou zich niet op een normale manier met activiteiten van het normale vlees bezig kunnen houden, laat staan dat Hij met mensen samen zou kunnen leven op aarde. En zo zou het belang van Gods incarnatie, de ware essentie van Gods vleeswording verloren zijn. De menselijkheid van de vleesgeworden God bestaat om het gewone goddelijke werk in het vlees te behouden; Zijn gewone menselijke denken ondersteunt Zijn normale menselijkheid en al Zijn gewone lichamelijke activiteiten. Je zou kunnen zeggen dat Zijn gewone menselijke denken bestaat om al het werk van God in het vlees te steunen. Als dit vlees geen gewoon menselijk verstand had, zou God niet in het vlees kunnen werken en zou wat Hij in het vlees moet doen nooit tot stand komen. Hoewel de vleesgeworden God een gewoon menselijk verstand heeft is Zijn werk niet aangetast door menselijke gedachten. Hij onderneemt het werk in de menselijkheid met gewoon verstand waarvoor de eerste vereiste is dat Hij menselijkheid met verstand bezit, niet door gewone menselijke gedachten toe te passen. Hoe verheven de gedachten van Zijn vlees ook zijn, Zijn werk kan toch niet als logisch of als denkwerk bestempeld worden. Met andere woorden, Zijn werk is niet door het verstand van Zijn vlees bedacht, maar is een directe uitdrukking van het goddelijke werk in Zijn menselijkheid. Al Zijn werk is de bediening die Hij moet uitvoeren, en Hij heeft niets daarvan met Zijn eigen brein bedacht. Bijvoorbeeld, zieken genezen, duivels verdrijven en de kruisiging waren niet het product van Zijn menselijk verstand, een mens met een menselijk verstand zou daar niet in kunnen slagen. Het huidige overwinningswerk is evenzeer een bediening die uitgevoerd moet worden door de vleesgeworden God, maar het is niet het werk van de menselijke

wil, het is het werk dat Zijn goddelijkheid moet uitvoeren, werk waar geen lichamelijk mens toe in staat is. De vleesgeworden God moet dus een gewoon menselijk verstand hebben, normale menselijkheid bezitten, omdat Hij Zijn werk in de menselijkheid met een gewoon verstand moet uitvoeren. Dat is de essentie van het werk van de vleesgeworden God, dat is de ware essentie van de vleesgeworden God.

Voordat Jezus het werk uitvoerde leefde Hij in Zijn normale menselijkheid. Niemand zag dat Hij God was, niemand kwam erachter dat Hij de vleesgeworden God was. De mensen kenden Hem gewoon als een volledig normaal mens. Zijn volslagen gewone, normale menselijkheid was het bewijs dat God in het vlees was geïncarneerd en dat het Tijdperk van Genade het tijdperk van het werk van de vleesgeworden God was, niet het tijdperk van het werk van de Geest. Het was het bewijs dat de Geest van God geheel in het vlees was gerealiseerd, dat in het tijdperk van Gods incarnatie Zijn vlees al het werk van de Geest uit zou voeren. De Christus met normale menselijkheid is vlees waarin de Geest gerealiseerd is met een normale menselijkheid, gewoon verstand en menselijke gedachten. 'Gerealiseerd worden' betekent dat God mens wordt, dat de Geest vlees wordt. Duidelijk gezegd, het is als God Zelf vlees bewoont met een normale menselijkheid en hierdoor Zijn goddelijk werk tot uitdrukking brengt. Dit is wat gerealiseerd of geïncarneerd betekent. Tijdens Zijn eerste incarnatie moest God zieken genezen en duivels uitdrijven, omdat verlossing Zijn werk was. Om het hele menselijke ras te verlossen moest Hij barmhartig en vergevingsgezind zijn. Het werk dat Hij voor Zijn kruisiging deed was het genezen van zieken en het uitdrijven van duivels, waarmee Hij de redding van de mens van zonde en vuiligheid voorspelde. Omdat dit het Tijdperk van Genade

was, was het noodzakelijk voor Hem om zieken te genezen en zo de tekenen en wonderen te laten zien die representatief waren voor de genade in dat tijdperk. Het Tijdperk van Genade draaide namelijk om het schenken van genade, waarvoor vrede, geluk en tastbare zegeningen symbool stonden – allemaal blijken van het geloof van de mensen in Jezus. Dit wil zeggen dat zieken genezen, duivels uitdrijven en genade schenken instinctieve gaven van het vlees van Jezus in het Tijdperk van Genade waren. Ze waren het werk van de Geest, gerealiseerd in het vlees. Maar terwijl Hij dit werk uitvoerde, leefde Hij in het vlees. Hij oversteeg het vlees niet. Welke genezingen Hij ook uitvoerde, Hij bleef een normale menselijkheid bezitten en een gewoon menselijk leven leiden. De reden dat ik zeg dat in het tijdperk van Gods incarnatie het vlees al het werk van de Geest uitvoerde is dat Hij al het werk, ongeacht welk, in het vlees deed. Maar door Zijn werk beschouwden de mensen Zijn vlees niet als lichamelijk in essentie. Zijn vlees kon immers wonderen verrichten, en op sommige bijzondere momenten kon het dingen doen die het vlees overstegen. Al deze gebeurtenissen, zoals het veertig dagen lang op de proef worden gesteld of de verheerlijking op de berg, vonden natuurlijk plaats nadat Hij Zijn bediening was begonnen. Met Jezus was de bedoeling van de incarnatie van God dus niet af, maar slechts gedeeltelijk volbracht. Het leven dat Hij in het vlees leidde voordat Hij met Zijn werk begon was in alle opzichten volslagen normaal. Nadat Hij met het werk begon, behield Hij het omhulsel van Zijn vlees. Omdat Zijn werk een uitdrukking van goddelijkheid was, steeg het boven de normale functies van het vlees uit. Gods geïncarneerde vlees was immers anders dan mensen van vlees en bloed. In het dagelijks leven moest Hij natuurlijk voedsel, kleding, slaap en onderdak hebben, net als iedereen, had Hij alle gewone behoeften, en

redeneerde en dacht Hij als een gewoon mens. De mensen hielden Hem nog steeds voor een normaal mens, alleen het werk dat Hij deed was bovennatuurlijk. Wat Hij ook deed, Hij leefde eigenlijk in een gewone en normale menselijkheid, en voor zover Hij het werk uitvoerde redeneerde Hij bepaald normaal, waren Zijn gedachten bijzonder helder, meer dan bij enig ander normaal mens het geval was. De vleesgeworden God moest wel zo denken en redeneren, want het goddelijke werk moest worden getoond door het vlees dat zeer normaal kon redeneren en helder kon denken – alleen zo kon Zijn vlees het goddelijke werk uitdrukken. Gedurende de hele drieëndertig en een half jaar dat Jezus op aarde heeft geleefd, heeft Hij Zijn normale menselijkheid behouden. Maar door Zijn werk tijdens Zijn bediening van drie en een half jaar dachten de mensen dat Hij heel transcendent was, dat Hij veel bovennatuurlijker was dan daarvoor. In werkelijkheid bleef de normale menselijkheid van Jezus onveranderd zowel voor Hij met Zijn bediening begon als daarna. Zijn menselijkheid bleef al die tijd dezelfde, maar door het verschil tussen voor en na het begin van Zijn bediening, ontstonden er twee verschillende visies met betrekking tot Zijn vlees. Wat de mensen ook dachten, de vleesgeworden God behield de hele tijd Zijn oorspronkelijke, normale menselijkheid, want sinds God geïncarneerd was leefde Hij in het vlees, het vlees dat een normale menselijkheid had. Of Hij nu Zijn bediening aan het uitoefenen was of niet, de normale menselijkheid van Zijn vlees kon niet uitgewist worden omdat menselijkheid de essentie van vlees is. Voordat Jezus Zijn bediening uitvoerde bleef Zijn vlees heel gewoon en hield het zich met alle gewone menselijke handelingen bezig; Hij leek niet in het minst bovennatuurlijk en toonde geen tekenen van wonderen. Hij was toen eenvoudigweg een heel gewoon mens die God vereerde, hoewel Hij eerlijker

was in de beoefening, eerlijker dan andere mensen. Zo manifesteerde Zijn volslagen normale menselijkheid zich. Omdat Hij, voordat Hij Zijn bediening op zich nam, helemaal geen werk deed was niemand zich bewust van Zijn identiteit, niemand zag dat Zijn vlees anders was dan dat van alle andere mensen, want Hij verrichtte zelfs niet één wonder en Hij deed zelfs niet een klein stukje van het werk van God. Echter, nadat Hij Zijn bediening begon te verrichten, behield Hij Zijn omhulsel van normale menselijkheid en bleef Hij met menselijke rede leven. Maar omdat Hij met het werk van God Zelf was begonnen, de bediening van Christus op zich had genomen en het werk waartoe stervelingen, mensen van vlees en bloed, niet in staat waren, namen de mensen aan dat Hij geen normale menselijkheid had en geen volledig gewoon vlees was maar onvolledig vlees. Door het werk dat Hij uitvoerde zeiden de mensen dat Hij God in het vlees was zonder een normale menselijkheid. Dit is een onjuist begrip, want de mensen begrepen het belang van de incarnatie van God niet. Dit misverstand ontstond doordat het werk dat God in het vlees had uitgedrukt het goddelijke werk was, uitgedrukt in een vlees met normale menselijkheid. God was in het vlees gekleed, Hij woonde in het vlees en Zijn werk in Zijn menselijkheid verhulde het gewone van Zijn menselijkheid. Daarom geloofden de mensen dat God geen normale menselijkheid bezat, maar uitsluitend goddelijkheid.

Tijdens Zijn eerste incarnatie heeft God het werk van de incarnatie niet afgemaakt. Hij heeft alleen de eerste stap van het werk dat God in het vlees moest doen, afgemaakt. Om het incarnatiewerk dus af te maken is God weer in het vlees teruggekeerd en leeft Hij in alle gewoonheid en realiteit van het vlees, dat wil zeggen dat Hij het Woord van God duidelijk maakt in volkomen normaal en gewoon vlees, waarbij Hij het werk dat Hij nog niet af had nu afmaakt. In

essentie is het tweede geïncarneerde vlees hetzelfde als het eerste, maar het is nog werkelijker, nog gewoner dan het eerste. Als gevolg is het lijden dat het tweede geïncarneerde vlees moet ondergaan erger dan de eerste keer, maar dit lijden is een gevolg van Zijn bediening in het vlees, wat anders is dan het lijden van de verdorven mens. Het komt ook uit de normale toestand en de werkelijkheid van Zijn vlees. Omdat Hij Zijn bediening in het volslagen normale en werkelijke vlees uitvoert, moet het vlees veel ontberingen ondergaan. Hoe normaler en reëler dit vlees is, hoe meer Hij bij de uitvoering van Zijn bediening zal lijden. Gods werk wordt tot uitdrukking gebracht in heel gewoon vlees, vlees dat helemaal niet bovennatuurlijk is. Omdat Zijn vlees gewoon is en ook het reddingswerk van de mens op de schouders moet nemen, lijdt Hij zelfs nog meer dan bovennatuurlijk vlees zou doen – al dit lijden komt van de realiteit en de normale toestand van Zijn vlees. Je kan de essentie van het geïncarneerde vlees afleiden uit het lijden dat de twee geïncarneerde vlezen hebben ondergaan terwijl ze Hun bediening uitvoerden. Hoe normaler het vlees, hoe groter de ontbering die Hij moet ondergaan als Hij Zijn werk onderneemt; hoe reëler het vlees dat het werk onderneemt, hoe wreder de opvattingen die de mensen krijgen, en hoe meer gevaar Hij loopt. En toch, hoe reëler het vlees is, en hoe meer het vlees de behoeften en het volledige gevoel van een gewoon mens kent, hoe beter Hij in staat is Gods werk in het vlees op zich te nemen. Het was het vlees van Jezus dat aan het kruis werd genageld, Zijn vlees dat Hij opgaf als zondoffer; het was door middel van vlees met een normale menselijkheid dat Hij Satan wist te verslaan en de mens helemaal redde van het kruis. En het is als volledig vlees dat God tijdens Zijn tweede incarnatie het werk van de overwinning uitvoert en Satan verslaat. Alleen vlees dat geheel normaal en werkelijk is kan het

overwinningswerk in zijn geheel uitvoeren en een krachtige getuigenis afleggen. Dat wil zeggen, dat de overwinning op de mens effectief wordt gemaakt door de realiteit en normaliteit van God in het vlees, niet door bovennatuurlijke wonderen en openbaringen. De bediening van deze geïncarneerde God is te spreken, en daardoor de mens te overwinnen en volmaakt te maken, met andere woorden, het werk van de Geest gerealiseerd in het vlees, de taak van het vlees, is te spreken en daardoor de mens te overwinnen, te openbaren, volmaakt te maken en volledig te verdrijven. En dus is het in het overwinningswerk dat Gods werk in het vlees helemaal wordt volbracht. Het aanvankelijke verlossingswerk was slechts het begin van het incarnatiewerk. Het vlees dat het overwinningswerk uitvoert zal het gehele incarnatiewerk afmaken. Qua geslacht is de mens een man of een vrouw; hierin is de betekenis van Gods incarnatie afgerond. Het verjaagt de misvattingen van de mens over God: God kan zowel man als vrouw worden, en de vleesgeworden God is in essentie geslachtloos. Hij heeft zowel de man als de vrouw gemaakt, en voor Hem is geen indeling naar geslacht. In dit stadium van het werk verricht God geen tekenen en wonderen, zodat het werk resultaat op zal leveren door middel van woorden. Dat komt bovendien omdat deze keer het werk van de vleesgeworden God niet de genezing van zieken en de uitdrijving van duivels inhoudt, maar de verovering van de mens door te spreken. Dit betekent dat het aangeboren vermogen dat het geïncarneerde vlees van God bezit het spreken van woorden en de verovering van de mens is, niet de genezing van zieken en verdrijving van duivels. Zijn werk in de normale menselijkheid is niet het verrichten van wonderen, niet de genezing van zieken en de uitdrijving van duivels, maar het spreken. En zo lijkt het tweede geïncarneerde vlees voor de mensen veel gewoner dan het eerste.

De mensen zien dat de incarnatie van God geen leugen is, maar deze geïncarneerde God is anders van de geïncarneerde Jezus. Hoewel beiden de geïncarneerde God zijn, zijn Zij niet helemaal hetzelfde. Jezus bezat een normale menselijkheid, een gewone menselijkheid, maar Hij werd door vele wonderen en tekenen vergezeld. In deze vleesgeworden God ziet het menselijk oog geen tekenen of wonderen, geen genezing van zieken of uitdrijving van duivels, geen lopen over het meer of veertig dagen vasten. ... Hij doet niet hetzelfde werk als Jezus, niet omdat Zijn vlees in essentie anders is dan dat van Jezus, maar omdat het niet Zijn bediening is zieken te genezen en duivels uit te drijven. Hij breekt Zijn eigen werk niet af en verstoort het niet. Omdat Hij de mens met Zijn echte woorden overwint, hoeft Hij hem niet met wonderen te onderwerpen. Zo is dit stadium er om het incarnatiewerk af te ronden. De vleesgeworden God die je vandaag ziet is een en al vlees, er is niets bovennatuurlijks aan Hem. Hij wordt ziek als ieder ander, heeft voedsel en kleding nodig net als anderen, omdat Hij helemaal vlees is. Als de vleesgeworden God deze keer bovennatuurlijke tekenen en wonderen zou verrichten, als Hij zieken zou genezen en duivels uit zou drijven, of met één woord kon doden, hoe zou dan het overwinningswerk uitgevoerd kunnen worden? Hoe zou het werk onder de heidense landen verspreid kunnen worden? Zieken genezen en duivels uitdrijven was het werk van het Tijdperk van Genade, de eerste stap in het verlossingswerk, en nu God de mens van het kruis heeft gered doet Hij dat werk niet meer. Als er in de laatste dagen een 'God' als Jezus zou verschijnen, een die zieken genas en duivels uitdreef en voor de mens gekruisigd zou worden, dan zou die 'God', hoewel Hij identiek zou zijn aan de beschrijving van God in de Bijbel en makkelijk te accepteren voor de mens, niet

in essentie het vlees zijn dat gedragen wordt door de Geest van God, maar door een kwade geest. Het principe van Gods werk is namelijk nooit te herhalen wat Hij al heeft volbracht. En dus is het werk van Gods tweede incarnatie anders dan het werk van Zijn eerste. In de laatste dagen realiseert God het overwinningswerk in gewoon, normaal vlees; Hij geneest de zieken niet, Hij wordt niet voor de mens gekruisigd, maar Hij spreekt eenvoudige woorden in het vlees, overwint de mens in het vlees. Alleen dergelijk vlees is het vlees van de vleesgeworden God, alleen dergelijk vlees kan het werk van God in het vlees afmaken.

Of de vleesgeworden God in dit stadium nu ontberingen lijdt of Zijn bediening uitvoert, Hij doet dit om de betekenis van incarnatie af te ronden, want dit is de laatste incarnatie van God. God kan maar twee keer incarneren. Er kan geen derde keer zijn. De eerste incarnatie was een man, de tweede een vrouw, en dus is het beeld van Gods vlees compleet in de gedachten van de mens. Bovendien hebben de twee incarnaties Gods werk in het vlees al afgemaakt. De eerste keer bezat de vleesgeworden God normale menselijkheid om de betekenis van de incarnatie af te ronden. Deze keer bezit Hij ook normale menselijkheid, maar de betekenis van deze incarnatie is anders: ze is dieper, en Zijn werk heeft een diepgaander belang. De reden dat God weer vlees is geworden is dat Hij de betekenis van incarnatie af wil maken. Als God helemaal klaar is met dit stadium van Zijn werk, dan is de hele betekenis van incarnatie, dat wil zeggen van Gods werk in het vlees, klaar. Er rest dan geen werk meer in het vlees. Van nu af aan zal God dus nooit meer in het vlees komen om Zijn werk te doen. Alleen om de mensheid te redden en volmaakt te maken doet God het incarnatiewerk. Met andere woorden, het is geenszins gebruikelijk dat God vlees wordt, alleen in het

belang van het werk. Door in het vlees te komen voor het werk laat Hij Satan zien dat God vlees is, een normaal persoon, een gewoon persoon – en toch kan Hij triomfantelijk over de wereld regeren, Satan verslaan, de mensheid verlossen, de mensheid overwinnen! Het doel van Satans werk is de mensheid te bederven, terwijl het doel van God is de mensheid te redden. Satan verstrikt de mens in een bodemloos ravijn, terwijl God Hem daaruit redt. Satan zorgt dat alle mensen hem aanbidden, terwijl God ervoor zorgt dat zij aan Zijn heerschappij zijn onderworpen, want Hij is de Heer van de schepping. Al dit werk is door Gods twee incarnaties tot stand gekomen. Zijn vlees is in essentie de vereniging van menselijkheid en goddelijkheid en bezit een normale menselijkheid. Zonder het geïncarneerde vlees van God zou God dus het resultaat van de redding van de mensheid niet kunnen bereiken en zonder de normale menselijkheid van Zijn vlees zou Zijn werk in het vlees niet de resultaten behalen. De essentie van Gods incarnatie is dat Hij een normale menselijkheid moet bezitten; als dit niet zo was zou dit tegen Gods oorspronkelijke bedoeling van geïncarneerd zijn indruisen.

Waarom zeg ik dat de bedoeling van de incarnatie niet klaar was met het werk van Jezus? Omdat het Woord niet geheel vlees werd. Wat Jezus deed was slechts een deel van het werk van God in het vlees: Hij deed alleen het verlossingswerk en niet het werk om de mens geheel voor Zich te winnen. Hierom is God nogmaals vleesgeworden in de laatste dagen. Dit stadium van het werk wordt ook in gewoon vlees gedaan, door een buitengewoon normaal mens, een van wie de menselijkheid zelfs niet een beetje transcendent is. Met andere woorden, God is een compleet menselijk wezen geworden en het is een persoon met de identiteit van God, een compleet menselijk wezen, compleet vlees, die

het werk uitvoert. In de ogen van de mens is Hij slechts vlees dat in het geheel niet transcendent is, een heel gewoon persoon die de taal van de hemel spreekt, die geen wonderbaarlijke tekenen laat zien, geen wonderen verricht, laat staan in grote ontmoetingsplaatsen een religieuze waarheid onthult aan ingewijden. Het werk van het tweede geïncarneerde vlees lijkt voor de mensen in helemaal niets op dat van het eerste, zo sterk zelfs dat deze twee niets gemeen lijken te hebben, en niets van het eerste werk deze keer kan worden herkend. Hoewel het werk van het tweede geïncarneerde vlees anders is dan dat van het eerste, dat bewijst dat nog niet dat Zij niet uit dezelfde bron voortkomen. Of de bron hetzelfde is hangt af van de aard van het werk dat door beide vlezen wordt gedaan en niet van Hun omhulsel. Gedurende de drie stadia van Zijn werk is God tweemaal geïncarneerd en beide keren luidt het werk van God een nieuw tijdperk in, kondigt het nieuw werk aan; de incarnaties vullen elkaar aan. Het menselijke oog kan onmogelijk zien dat deze twee vlezen uit dezelfde bron stammen. Het hoeft geen betoog dat dit de mogelijkheden van het menselijk oog en het menselijk verstand te boven gaat. Maar in essentie zijn Zij hetzelfde, want Hun werk vindt zijn oorsprong in dezelfde Geest. Of de beide geïncarneerde vlezen voortkomen uit dezelfde bron kan niet worden vastgesteld aan de hand van het tijdperk en de plaats waar Zij geboren zijn, of andere dergelijke factoren, maar aan de hand van het goddelijke werk dat Zij tot uitdrukking hebben gebracht. Het tweede geïncarneerde vlees verricht niets van het werk dat Jezus verrichtte, want Gods werk houdt zich niet aan gewoontes maar opent steeds een nieuw pad. Het tweede geïncarneerde vlees heeft niet als doel de indruk die het eerste vlees op het verstand van de mensen maakte dieper of meer solide te maken, maar om deze aan te vullen en te vervolmaken, om de kennis van de mens over God te

verdiepen, om alle regels die in het hart van de mens leven te overtreden, en de valse beelden van God in het hart van de mens weg te vagen. Je kunt zeggen dat geen enkel stadium van Gods eigen werk de mens volledige kennis van Hem kan bieden; ieder stadium biedt slechts een deel, niet het geheel. Hoewel God Zijn gezindheid helemaal duidelijk heeft gemaakt, blijft de kennis van de mens door zijn beperkte verstandelijke vermogens toch onvolledig. Met het gebruik van menselijke taal kan het geheel van Gods gezindheid onmogelijk worden overgedragen. Hoeveel moeilijker is het dan niet voor één enkel stadium van Zijn werk om God helemaal duidelijk te maken? Hij werkt in het vlees onder het mom van Zijn normale menselijkheid, en je kunt Hem alleen kennen door de uitdrukking van Zijn goddelijkheid, niet door Zijn lichamelijk omhulsel. God wordt vlees om zich door de mens te laten kennen door middel van Zijn diverse werken, en geen twee stadia van Zijn werk zijn hetzelfde. Alleen zo kan de mens volledige kennis over Gods werk in het vlees verwerven zonder tot één aspect te zijn beperkt. Hoewel het werk van de twee geïncarneerde vlezen anders is, is de essentie van de vlezen en de bron van Hun werk identiek. Ze bestaan alleen om de twee verschillende stadia van het werk uit te voeren, en ze ontstaan in twee verschillende tijdperken. Hoe dan ook, Gods geïncarneerde vlezen hebben dezelfde essentie en oorsprong – dit is een waarheid die niemand kan ontkennen.

Gods werk en de praktijk van de mens

Gods werk onder de mensen is onlosmakelijk met de mens verbonden, want dit werk is op de mens gericht. Hij is ook het enige door God geschapen wezen

dat van God kan getuigen. Het leven en alle activiteiten van de mens zijn onlosmakelijk met God verbonden; alles wordt door de hand van God bestuurd en men kan zelfs zeggen dat niemand buiten God om kan bestaan. Niemand kan dit ontkennen, want het is een feit. Alles wat God doet, is ten behoeve van de mensheid en gericht tegen de snode plannen van Satan. Alles wat de mens nodig heeft, komt van God en God is de bron van het leven van de mens. De mens kan zich dus gewoonweg niet van God losmaken. God heeft bovendien nooit de intentie gehad om Zich van de mens los te maken. Het werk dat God doet, is ten behoeve van de hele mensheid en Zijn gedachten zijn altijd welwillend. Voor de mens zijn het werk van God en de gedachten van God (dat wil zeggen Gods wil) dus allebei 'visies' die de mens moet kennen. Zulke visies zijn ook het management van God en het werk dat onmogelijk door de mens gedaan kan worden. De eisen die God intussen tijdens Zijn werk aan de mens stelt, worden de 'praktijk' van de mens genoemd. Visies zijn het werk van God Zelf, Zijn wil voor de mensheid, of de oogmerken en betekenis van Zijn werk. Visies kunnen ook als onderdeel van het management worden beschouwd, want dit management is het werk van God en is op de mens gericht, wat wil zeggen dat dit het werk is dat God onder de mensen doet. Dit werk is het bewijs en het pad waardoor de mens God leert kennen en is van het grootste belang voor de mens. Als mensen geen aandacht schenken aan Gods werk maar in plaats daarvan alleen aandacht schenken aan de leerstellingen van geloof in God of aan onbeduidende, onbelangrijke details, dan zullen ze God simpelweg niet kennen en bovendien niet naar Gods hart zijn. Het werk van God is uitermate nuttig voor de mens om God te leren kennen en wordt visies genoemd. Deze visies zijn het werk van God, de wil van God en de oogmerken en betekenis van

Gods werk; ze zijn de mens allemaal tot nut. Praktijk duidt op dat wat de mens behoort te doen, wat de schepselen die God volgen moeten doen. Het is ook de plicht van de mens. Wat de mens behoort te doen, heeft de mens niet vanaf het allereerste begin begrepen, maar zijn de eisen die God tijdens Zijn werk aan de mens stelt. Deze eisen worden gaandeweg dieper en verhevener terwijl God werkt. Tijdens het Tijdperk van de Wet moest de mens bijvoorbeeld de wet volgen en tijdens het Tijdperk van Genade moest de mens het kruis dragen. Het Tijdperk van het Koninkrijk is anders: de eisen aan de mens zijn hoger dan tijdens het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade. Naarmate de visies verhevener worden, worden de eisen aan de mens ook steeds hoger; ze worden steeds duidelijker en reëler. Ook de visies worden steeds reëler. Deze vele reële visies bevorderen niet alleen de gehoorzaamheid van de mens aan God, maar bevorderen bovendien zijn kennis van God.

Vergeleken met eerdere tijdperken is het werk van God tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk praktischer, meer gericht op het wezen van de mens en veranderingen in zijn gezindheid, en beter in staat om te getuigen van God Zelf voor allen die Hem volgen. Met andere woorden: God laat met Zijn werk in het Tijdperk van het Koninkrijk meer van Zichzelf zien dan op enig moment in het verleden, wat betekent dat de visies die de mens behoort te kennen, verhevener zijn dan in enig eerder tijdperk. Omdat Gods werk onder de mensen in onbekend terrein terecht is gekomen, zijn de visies die de mens tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk leert kennen het meest verheven onder al het managementwerk. Gods werk is op onbekend terrein terechtgekomen, dus zijn de visies die de mens moet kennen de hoogste van alle visies geworden. De resulterende praktijk van de mens is eveneens hoger dan in enig eerder tijdperk, want de praktijk van de

mens verandert mee met de visies, en de vervolmaking van de visies markeert ook de vervolmaking van de eisen aan de mens. Zodra Gods management helemaal tot stilstand komt, stopt de praktijk van de mens ook, en zonder het werk van God heeft de mens geen keus dan zich aan de leer van vroegere tijden te houden, hij kan zich nergens anders toe wenden. Zonder nieuwe visies zal er geen nieuwe praktijk door de mens zijn; zonder complete visies zal er geen volmaakte praktijk door de mens zijn; zonder verhevener visies zal er geen verhevener praktijk door de mens zijn. De praktijk van de mens verandert met de voetstappen van God, de kennis en ervaring van de mens veranderen eveneens met Gods werk. Hoe capabel de mens ook is, toch is hij onlosmakelijk met God verbonden, en als God ook maar even zou stoppen met werken, zou de mens direct sterven vanwege Zijn toorn. De mens heeft niets om over op te scheppen, want hoe verheven iemands kennis vandaag ook is, hoe gedegen zijn ervaringen ook zijn, hij is onlosmakelijk met Gods werk verbonden – want de praktijk van de mens en wat hij in zijn geloof in God dient te zoeken, zijn onlosmakelijk verbonden met de visies. In elke instantie van Gods werk zijn er visies die de mens dient te kennen, en daaropvolgend worden er gepaste eisen aan de mens gesteld. Zonder deze visies als fundament zou de mens simpelweg niet tot praktiseren in staat zijn en zou de mens God evenmin onwankelbaar kunnen volgen. Als de mens God niet kent of Gods wil niet begrijpt, is alles wat de mens doet zinloos en kan God er nooit Zijn goedkeuring aan geven. Hoeveel talenten de mens ook heeft, toch blijft hij onlosmakelijk verbonden met Gods werk en Gods leiding. Hoe goed de mens ook handelt of hoeveel acties de mens ook uitvoert, het werk van God blijft onvervangbaar. En dus is de praktijk van de mens onder alle omstandigheden onlosmakelijk verbonden met de visies. Zij die

de nieuwe visies niet aanvaarden, hebben geen nieuwe praktijk. Hun praktijk heeft niets te maken met de waarheid, omdat ze leerstellingen aanhangen en zich aan de dode wet houden; ze hebben helemaal geen nieuwe visies en bijgevolg brengen ze in het nieuwe tijdperk ook niets in praktijk. Ze zijn de visies kwijtgeraakt en zijn daarmee ook het werk van de Heilige Geest en de waarheid kwijtgeraakt. Zij die zonder de waarheid zijn, zijn het product van dwaasheid, zij zijn de belichaming van Satan. Wat voor persoon iemand ook is, hij kan niet zonder de visies van Gods werk en kan niet verstoken zijn van de aanwezigheid van de Heilige Geest; zodra iemand de visies kwijtraakt, daalt hij onmiddellijk af in Hades en leeft hij in duisternis. Mensen zonder visies zijn mensen die God dwaas volgen, ze zijn zonder het werk van de Heilige Geest en ze leven in de hel. Zulke mensen streven niet naar de waarheid en gebruiken de naam van God als een uithangbord. Mensen die het werk van de Heilige Geest niet kennen, die de vleesgeworden God niet kennen, die de drie fases van het werk in het geheel van Gods management niet kennen – zij kennen de visies niet en dus zijn ze zonder de waarheid. En zijn zij die de waarheid niet bezitten niet allemaal kwaaddoeners? Zij die bereid zijn om de waarheid in praktijk te brengen, die bereid zijn om kennis van God te zoeken en die werkelijk met God meewerken, zijn mensen voor wie de visies als fundament fungeren. Zij worden door God goedgekeurd omdat ze met God meewerken en het is deze medewerking die de mens in praktijk moet brengen.

De visies omvatten vele paden om te beoefenen. De visies omvatten ook de praktische eisen aan de mens, alsook het werk van God dat de mens behoort te kennen. In het verleden kwam tijdens speciale bijeenkomsten of de grote bijeenkomsten op verschillende plaatsen maar één aspect van het pad van de

praktijk ter sprake. Die praktijk was dat wat tijdens het Tijdperk van Genade in praktijk gebracht moest worden en had vrijwel niets met de kennis van God te maken, want de visie van het Tijdperk van Genade was slechts de visie van Jezus' kruisiging en er waren geen verhevener visies. De mens werd geacht niet meer te kennen dan het werk van Zijn verlossing van de mensheid door de kruisiging, dus tijdens het Tijdperk van Genade waren er geen andere visies die de mens kon leren kennen. Op die manier had de mens slechts zeer karige kennis van God en naast de kennis van Jezus' liefde en ontferming waren er maar enkele eenvoudige en jammerlijke dingen die hij in praktijk kon brengen, dingen die bij lange na niet kunnen tippen aan vandaag. In het verleden kon de mens niet spreken over een praktische kennis van Gods werk, welke vorm zijn samenkomst ook had, laat staan dat iemand duidelijk kon zeggen wat het meest geschikte pad van de praktijk voor de mens was om te bewandelen. Hij voegde slechts enkele eenvoudige details toe aan een fundament van verdraagzaamheid en geduld; er was simpelweg geen verandering in het wezen van zijn praktijk, want binnen hetzelfde tijdperk deed God geen nieuwer werk. De enige eisen die Hij aan de mens stelde, waren verdraagzaamheid en geduld, of het kruis dragen. Buiten zulke praktijken waren er geen hogere visies dan de kruisiging van Jezus. In het verleden was er geen sprake van andere visies omdat God niet heel veel werk deed en omdat Hij maar beperkte eisen aan de mens stelde. Op die manier kon de mens, wat hij ook deed, deze grenzen niet overtreden, grenzen die slechts enkele eenvoudige en oppervlakkige zaken inhielden die de mens in praktijk moest brengen. Ik spreek vandaag over andere visies omdat er vandaag meer werk is gedaan, werk dat het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade in zeer grote mate overstijgt. De eisen aan de mens zijn eveneens een

stuk hoger dan in voorbije tijdperken. Als de mens niet in staat is om zulk werk volledig te kennen, zou het geen grote betekenis in zich hebben; men kan zeggen dat de mens moeite zou hebben om zulk werk volledig te kennen als hij er niet zijn hele leven echt moeite voor doet. In het overwinningswerk zou enkel maar praten over het pad van de praktijk de overwinning van de mens onmogelijk maken. Alleen praten over de visies zonder enige eisen aan de mens, zou de overwinning van de mens eveneens onmogelijk maken. Als er alleen over het pad van de praktijk gesproken werd, zou het onmogelijk zijn de mens in zijn achilleshiel te treffen of de denkbeelden van de mens te verjagen, en ook zou het onmogelijk zijn om de mens compleet te overwinnen. Visies zijn het belangrijkste instrument om de mens te overwinnen, maar als er geen pad van praktijk was naast de visies, zou de mens geen manier hebben om te kunnen volgen en geen enkele manier hebben om binnen te gaan. Dit is van begin tot eind het principe van Gods werk geweest: in de visies ligt besloten wat in praktijk gebracht kan worden en er zijn dus ook visies naast datgene wat in praktijk gebracht kan worden. De mate van veranderingen in het leven en de gezindheid van de mens gaat samen met veranderingen in de visies. Als de mens het alleen van zijn eigen inspanningen moest hebben, zou het voor hem onmogelijk zijn om enige betekenisvolle verandering te bewerkstelligen. De visies spreken over het werk van God Zelf en over het management van God. Praktijk duidt op het pad van iemands praktische beoefening en op de weg van het menselijk bestaan; in al het management van God is de relatie tussen visies en praktijk de relatie tussen God en de mens. Als de visies werden weggenomen of als ze alleen ter sprake kwamen zonder de praktijk te noemen, of als er alleen visies waren en de praktijk voor de mens werd uitgewist, dan zou men zulke dingen niet als het

management van God kunnen beschouwen en kan men al helemaal niet zeggen dat het werk van God ten behoeve van de mensheid is; op deze manier zou niet alleen de plicht van de mens worden weggenomen, maar zou het oogmerk van Gods werk ermee ontkend worden. Als de mens van begin tot eind alleen maar in de praktijk bezig moest zijn zonder dat Gods werk een rol speelde en als de mens het werk van God ook niet hoefde te kennen, dan zou men zulk werk al helemaal niet het management van God kunnen noemen. Als de mens God en Gods wil niet kende en zijn praktijk blind beoefende op een vage en abstracte wijze, dan zou hij nooit een volkomen gekwalificeerd schepsel worden. Deze twee dingen zijn dus allebei onontbeerlijk. Als alleen het werk van God er was, dat wil zeggen als alleen de visies er waren en er geen sprake was van medewerking of praktijk door de mens, dan zou men zulke zaken niet het management van God kunnen noemen. Als er alleen sprake was van de praktijk en intrede van de mens, zou dit eveneens onaanvaardbaar zijn, hoe verheven het door de mens bewandelde pad ook was. Het binnengaan van de mens moet gaandeweg veranderen samen met het werk en de visies; het kan niet als een gril veranderen. De principes van de praktijk van de mens zijn niet vrij en onbeperkt, maar binnen bepaalde grenzen. Zulke principes veranderen tegelijk met de visies van het werk. Gods management komt dus uiteindelijk neer op Gods werk en de praktijk van de mens.

Het managementwerk kwam alleen tot stand vanwege de mensheid, wat wil zeggen dat het alleen werd voortgebracht door het bestaan van de mensheid. Er was geen management vóór de mensheid of in het begin, toen de hemelen en aarde en alle dingen geschapen werden. Als er in al het werk van God geen praktijk was die de mens ten goede komt, dat wil zeggen: als God geen gepaste

eisen stelde aan de verdorven mensheid (als er in al het werk dat God doet geen geschikt pad voor de praktijk van de mens was), dan zou men dit werk niet Gods management kunnen noemen. Als het gehele werk van God alleen bestond uit de verdorven mensheid vertellen hoe men de praktijk moest beoefenen en God Zijn eigen werkzaamheden niet uitvoerde en geen greintje van Zijn almacht of wijsheid toonde, dan zou de mens niets van Gods gezindheid weten, hoe hoog Gods eisen aan de mens ook waren, hoe lang God ook onder de mensen leefde; als dat het geval was, zou zulk werk het helemaal niet verdienen om Gods management genoemd te worden. Het werk van Gods management is eenvoudig gezegd het werk dat God doet en al het werk dat mensen die door God gewonnen zijn onder de leiding van God uitvoeren. Zulk werk kan als management samengevat. Met andere woorden, Gods werk onder de mensen, alsook de medewerking met Hem door allen die Hem volgen worden gezamenlijk management genoemd. Hier wordt het werk van God visies genoemd en de medewerking van de mens praktijk. Hoe verhevener Gods werk (dat wil zeggen hoe verhevener de visies), hoe meer Gods gezindheid aan de mens duidelijk wordt gemaakt, hoe meer het afwijkt van de opvattingen van de mens en hoe verhevener de praktijk en medewerking van de mens zijn. Hoe hoger de eisen aan de mens, hoe meer Gods werk afwijkt van de opvattingen van de mens, waardoor ook de beproevingen van de mens toenemen en de normen die aan hem gesteld worden hoger worden. Aan het einde van dit werk zullen alle visies voltooid zijn en zal wat de mens in praktijk moet brengen het hoogtepunt van volmaaktheid bereikt hebben. Dit zal ook de tijd zijn wanneer ieder naar zijn soort wordt ingedeeld, want wat de mens moet weten, zal aan de mens zijn getoond. Wanneer de visies dus hun hoogtepunt bereiken, zal het werk daarmee ook zijn

einde naderen en zal de praktijk van de mens ook zijn hoogtepunt bereikt hebben. De praktijk van de mens is gebaseerd op het werk van God, en het management van God komt alleen volledig tot uitdrukking dankzij de praktijk en de medewerking van de mens. De mens is het pronkstuk van Gods werk, het voorwerp van al het management van God en hij is ook het product van Gods gehele management. Als God alleen werkte, zonder medewerking van de mens, zou er niets zijn dat als kristallisatie van Zijn hele werk kon dienen. Op die manier zou Gods management ook geen greintje betekenis hebben. Behalve door Gods werk, is het alleen doordat God gepaste voorwerpen uitkiest om Zijn werk tot uitdrukking te brengen en de almacht en wijsheid ervan te bewijzen, mogelijk om het oogmerk van Gods management te bereiken, alsook het oogmerk om met behulp van al dit werk Satan volledig te verslaan. Zo is de mens een onmisbaar onderdeel van het werk van Gods management en is de mens de enige die Gods management vruchten kan laten voortbrengen en zijn ultieme oogmerk kan laten verwezenlijken; geen andere levensvorm dan de mens kan zo'n rol vervullen. Wil de mens de ware kristallisatie van het managementwerk worden, dan moet de ongehoorzaamheid van de verdorven mensheid geheel worden uitgebannen. Dit vereist dat de mens een geschikte praktijk krijgt aangereikt voor verschillende tijden en dat God het bijbehorende werk onder de mensen uitvoert. Alleen op deze manier zal er uiteindelijk een groep mensen gewonnen worden die de kristallisatie van het managementwerk vormt. Gods werk onder de mensen kan geen getuigenis afleggen van God Zelf door het werk van God alleen; zo'n getuigenis vraagt ook om levende menselijke wezens die geschikt zijn voor Zijn werk, om tot stand te komen. God zal eerst op deze mensen inwerken, door wie Zijn werk vervolgens tot uitdrukking wordt gebracht en zo zal dit getuigenis van

Hem onder alle schepselen afgelegd worden. Daarin zal God dan het oogmerk van Zijn werk bereikt hebben. God werkt niet alleen om Satan te verslaan, want Hij kan niet rechtstreeks getuigenis van Zichzelf afleggen onder alle schepselen. Deed Hij dat wel, dan zou het onmogelijk zijn om de mens volledig te overtuigen, dus God moet wel op de mens inwerken om hem te overwinnen, alleen dan kan Hij getuigenis verkrijgen onder alle schepselen. Als God alleen zou werken en er geen medewerking van de mens zou zijn, of als de mens niet hoefde mee te werken, dan zou de mens Gods gezindheid nooit kunnen leren kennen en altijd onwetend blijven inzake Gods wil; op die manier zou men het niet het werk van Gods management kunnen noemen. Als de mens alleen zelf streefde, zocht en hard werkte, maar hij het werk van God niet begreep, zou de mens grappen uithalen. Zonder het werk van de Heilige Geest is wat de mens doet van Satan, is hij opstandig en een kwaaddoener; Satan is te zien in alles wat de verdorven mensheid doet en er is niets wat met God strookt, het is allemaal de manifestatie van Satan. Niets in alles waarvan gesproken is, is zonder visies en praktijk. Op het fundament van visies vindt de mens de praktijk en het pad van gehoorzaamheid, zodat hij zijn opvattingen aan de kant kan zetten en de dingen kan verkrijgen die hij in het verleden niet heeft gehad. God vereist dat de mens met Hem meewerkt, dat de mens zich volledig aan Zijn eisen onderwerpt en de mens vraagt om het werk dat God Zelf doet te aanschouwen, om de almacht van God te ervaren en Gods gezindheid te kennen. Dit alles vormt, samengevat, het management van God. Gods verbintenis met de mens is het management, het meest verheven management.

Visies hebben vooral betrekking op het werk van God Zelf, de praktijk is iets wat de mens behoort te doen en heeft geen betrekking op God. Het werk van

God wordt door God Zelf voltooid en de praktijk van de mens wordt door de mens zelf bewerkstelligd. Wat God Zelf behoort te doen, hoeft de mens niet te doen en wat de mens in praktijk behoort te brengen, heeft niets met God van doen. Het werk van God is Zijn eigen bediening en heeft geen betrekking op de mens. Dit werk hoeft de mens niet te doen en bovendien zou de mens niet in staat zijn om het werk te doen dat God behoort te doen. Wat de mens in de praktijk behoort te brengen, moet de mens tot stand brengen, of het nu het offeren van zijn leven betreft of zich aan Satan overleveren om getuigenis af te leggen – dit alles moet de mens tot stand brengen. God Zelf voltooit al het werk dat Hij geacht wordt te doen en wat de mens moet doen, wordt hem getoond; het resterende werk wordt aan de mens overgelaten. God doet geen aanvullend werk. Hij doet alleen het werk dat binnen Zijn bediening valt, toont de mens alleen de weg en doet alleen het werk om de weg te openen, niet het werk om de weg te bereiden; de mens behoort dit te begrijpen. De waarheid in praktijk brengen, betekent de woorden van God in praktijk brengen en dit alles is de plicht van de mens, is wat de mens behoort te doen en heeft niets van doen met God. Als de mens eist dat God, op dezelfde wijze als de mens, ook kwelling en loutering ondergaat in de waarheid, is de mens ongehoorzaam. Gods werk is het uitvoeren van Zijn bediening en de plicht van de mens is alle aanwijzingen van God op te volgen, zonder enige weerstand. De mens moet zien te bereiken wat hij tot stand behoort te brengen, ongeacht de manier waarop God werkt of leeft. Alleen God Zelf kan eisen stellen aan de mens, dat wil zeggen: alleen God Zelf is in staat om eisen aan de mens te stellen. De mens behoort geen keuze te hebben, behoort zich alleen maar volledig over te geven en in de praktijk aan de slag te gaan; deze rede dient de mens te bezitten. Zodra het werk dat God Zelf

behoort te doen, voltooid is, moet de mens het ervaren, stap voor stap. Als de mens aan het eind, wanneer al het management van God is voltooid, nog steeds niet gedaan heeft wat God vereist, dan moet de mens gestraft worden. Als de mens niet aan de eisen van God voldoet, komt dat door zijn ongehoorzaamheid; het betekent niet dat God niet grondig genoeg geweest is in Zijn werk. Allen die Gods woorden niet in praktijk kunnen brengen, die niet aan Gods eisen kunnen voldoen, die niet trouw kunnen zijn en hun plicht niet kunnen vervullen – zij zullen allemaal gestraft worden. Wat jullie vandaag wordt gevraagd te bereiken, zijn geen aanvullende eisen, maar de plicht van de mens en wat alle mensen behoren te doen. Als jullie niet in staat zijn om zelfs maar jullie plicht te doen, of die goed te doen, roepen jullie dan geen problemen over jezelf af? Flirten jullie dan niet met de dood? Hoe kunnen jullie dan nog steeds een toekomst verwachten en vooruitzichten hebben? Het werk van God is ten behoeve van de mensheid en de medewerking van de mens is ten behoeve van Gods management. Nadat God alles heeft gedaan wat Hij behoort te doen, wordt van de mens geëist dat hij zich volop inzet in zijn praktijk en meewerkt met God. De mens dient zich in het werk van God geen moeite te sparen, zijn trouw te tonen, zich niet te wentelen in talloze opvattingen en niet passief op de dood te gaan zitten wachten. God kan Zichzelf voor de mens opofferen, waarom kan de mens dan niet zijn trouw aan God tonen? God is één van hart en één van zin jegens de mens, waarom kan de mens dan niet een beetje meewerken? God werkt voor de mensheid, waarom kan de mens dan niet wat van zijn plicht uitvoeren ten behoeve van Gods management? Gods werk is zover gekomen, toch zien jullie wel maar handelen jullie nog steeds niet, jullie horen wel maar komen niet in beweging. Zijn zulke mensen niet voor het verderf bestemd? God heeft Zijn alles

al aan de mens toegewijd, waarom is de mens dan niet in staat om zijn plicht ernstig te vervullen? Gods werk is voor Hem Zijn eerste prioriteit en het werk van Zijn management is van het grootste belang. Gods woorden in praktijk brengen en aan Gods eisen voldoen, zijn voor de mens zijn eerste prioriteit. Dit behoren jullie allemaal te begrijpen. De woorden die tot jullie gesproken zijn, hebben de kern van jullie wezen bereikt en Gods werk is op onbekend terrein terechtgekomen. Veel mensen begrijpen nog steeds niet de waarheid of onwaarheid van deze weg; ze wachten nog steeds af zonder hun plicht te vervullen. In plaats daarvan onderzoeken ze elk woord en iedere daad van God, ze letten op wat Hij eet en draagt en hun opvattingen worden steeds ernstiger. Maken zulke mensen geen gedoe over niets? Hoe kunnen zij mensen zijn die God zoeken? En hoe kunnen zij mensen zijn die de intentie hebben zich aan God te onderwerpen? Ze zetten hun trouw en plicht op een laag pitje en concentreren zich in plaats daarvan op waar God zich bevindt. Zij zijn een schande! Als de mens alles heeft begrepen wat hij behoort te begrijpen en alles in praktijk heeft gebracht wat hij in praktijk behoort te brengen, zal God zeker Zijn zegen over de mens uitstorten, want wat Hij van de mens eist, is de plicht van de mens en wat de mens behoort te doen. Als de mens niet in staat is om te begrijpen wat hij behoort te begrijpen en niet in praktijk kan brengen wat hij in praktijk behoort te brengen, zal de mens gestraft worden. Zij die niet met God meewerken, zijn vijandig jegens God, zij die het nieuwe werk niet aanvaarden, zijn ertegen, ook al doen zulke mensen niets wat er duidelijk tegen ingaat. Allen die de waarheid volgens de eisen van God niet in praktijk brengen, zijn mensen die bewust ingaan tegen en ongehoorzaam zijn aan de woorden van God, zelfs als zulke mensen speciale aandacht aan het werk van de Heilige Geest

schenken. Mensen die Gods woorden niet gehoorzamen en zich niet aan God onderwerpen, zijn opstandig en verzetten zich tegen God. Mensen die hun plicht niet vervullen, zijn mensen die niet met God meewerken en mensen die niet met God meewerken, zijn mensen die het werk van de Heilige Geest niet aanvaarden.

Wanneer Gods werk en Zijn management een bepaald punt bereiken, zijn allen die naar Zijn hart zijn in staat om aan Zijn eisen te voldoen. God stelt eisen aan de mens volgens Zijn eigen normen en volgens wat de mens moet kunnen bewerkstelligen. Terwijl er sprake is van Zijn management, wijst Hij de mens ook de weg en voorziet Hij de mens van een pad om te overleven. Het management van God en de praktijk van de mens zijn allebei van dezelfde fase van het werk en worden tegelijkertijd uitgevoerd. Praten over Gods management gaat ook over veranderingen in de gezindheid van de mens en praten over wat de mens behoort te doen, en de veranderingen in de gezindheid van de mens, gaat ook over het werk van God; beide kunnen op geen enkel moment van elkaar gescheiden worden. De praktijk van de mens verandert stap voor stap. Dat komt omdat Gods eisen aan de mens eveneens veranderen en omdat Gods werk voortdurend verandert en voorwaarts gaat. Als de praktijk van de mens in leerstellingen blijft hangen, bewijst dit dat hij Gods werk en leiding is kwijtgeraakt; als de praktijk van de mens nooit verandert of dieper gaat, bewijst dit dat de praktijk van de mens wordt beoefend volgens de wil van de mens en niet de beoefening van de waarheid is; als de mens geen pad heeft om te bewandelen, is hij reeds in de handen van Satan gevallen en wordt hij reeds door Satan beheerst, wat betekent dat hij door de boze geest beheerst wordt. Als de praktijk van de mens niet dieper gaat, dan zal Gods werk zich niet ontwikkelen en als er geen verandering is in Gods werk, zal de intrede van de mens tot stilstand

komen; dit is onvermijdelijk. Als de mens zich door al het werk van God heen altijd aan de wet van Jehova zou houden, zou Gods werk niet voorwaarts kunnen gaan en zou het helemaal niet mogelijk zijn om het hele tijdperk te voleindigen. Als de mens altijd aan het kruis vasthield en geduld en nederigheid beoefende, zou Gods werk onmogelijk voorwaarts kunnen blijven gaan. Zesduizend jaar management kan gewoonweg niet worden voleindigd onder mensen die alleen de wet aanhangen of alleen aan het kruis vasthouden en geduld en nederigheid beoefenen. In plaats daarvan wordt het gehele werk van Gods management afgesloten onder de mensen in de laatste dagen, zij die God kennen en zijn teruggewonnen uit de greep van Satan en die zich volledig van de invloed van Satan hebben ontdaan. Dit is de onherroepelijke richting van Gods werk. Waarom zegt men dat de praktijk van mensen in de religieuze kerken achterhaald is? Dat komt omdat wat ze in praktijk brengen, losstaat van het huidige werk. In het Tijdperk van Genade was wat ze in praktijk brachten goed, maar het tijdperk is voorbij en Gods werk is veranderd, zodat hun praktijk gaandeweg achterhaald is geraakt. Het is achtergelaten door het nieuwe werk en het nieuwe licht. Op basis van het oorspronkelijke fundament is het werk van de Heilige Geest diverse stappen dieper gegaan. Toch blijven die mensen hangen in de oorspronkelijke fase van Gods werk en klampen ze zich nog steeds vast aan de oude praktijken en het oude licht. Gods werk kan in drie of vijf jaar tijd enorm veranderen, dus zouden er in de loop van 2000 jaar niet nog grotere transformaties optreden? Als de mens geen nieuw licht of nieuwe praktijk heeft, betekent dit dat hij geen gelijke tred met het werk van de Heilige Geest heeft gehouden. Dit is een gebrek van de mens; het bestaan van Gods nieuwe werk kan niet ontkend worden omdat mensen die het werk van de Heilige Geest

eerder hadden zich vandaag nog steeds aan achterhaalde praktijken houden. Het werk van de Heilige Geest gaat altijd voorwaarts en allen die in de stroom van de Heilige Geest zijn, behoren ook dieper voort te gaan en te veranderen, stap voor stap. Ze moeten niet stoppen bij een bepaalde fase. Alleen mensen die het werk van de Heilige Geest niet kennen, zouden bij Zijn oorspronkelijke werk blijven en het nieuwe werk van de Heilige Geest niet aanvaarden. Alleen mensen die ongehoorzaam zijn, zouden niet in staat zijn om het werk van de Heilige Geest te verkrijgen. Als de praktijk van de mens geen gelijke tred houdt met het nieuwe werk van de Heilige Geest, is de praktijk van de mens zeker afgesneden van het huidige werk en strookt die zeker niet met het huidige werk. Zulke ouderwetse mensen zijn simpelweg niet in staat om Gods wil te volbrengen en kunnen al helemaal geen mensen worden die uiteindelijk standvastig zullen staan in hun getuigenis voor God. Het gehele managementwerk kon bovendien niet afgesloten worden te midden van een dergelijke groep mensen. Voor mensen die zich eens aan de wet van Jehova hielden en voor mensen die eens voor het kruis leden, geldt dat als zij de fase van het werk in de laatste dagen niet kunnen aanvaarden, alles wat ze deden dan voor niets en nutteloos geweest zal zijn. De duidelijkste expressie van het werk van de Heilige Geest ligt in het omarmen van het hier en nu, niet het vastklampen aan het verleden. Mensen die geen gelijke tred hebben gehouden met het huidige werk en die zijn afgesneden van de praktijk van vandaag, zijn mensen die het werk van de Heilige Geest tegenwerken en niet aanvaarden. Zulke mensen tarten het huidige werk van God. Hoewel ze vasthouden aan het licht uit het verleden, betekent dit niet dat men kan ontkennen dat ze het werk van de Heilige Geest niet kennen. Waarom is er zoveel gesproken over de veranderingen in de praktijk van de mens, over de

verschillen in de praktijk tussen het verleden en het heden, over hoe de praktijk werd beoefend in het vorige tijdperk en over hoe dat vandaag wordt gedaan? Er is altijd sprake geweest van die verschillen in de praktijk van de mens, omdat het werk van de Heilige Geest voortdurend voorwaarts gaat en de praktijk van de mens daarmee ook voortdurend moet veranderen. Als de mens in één fase blijft hangen, bewijst dit zijn onvermogen om gelijke tred te houden met Gods nieuwe werk en het nieuwe licht; het bewijst niet dat Gods managementplan niet veranderd is. Mensen buiten de stroom van de Heilige Geest denken altijd dat ze gelijk hebben, maar in feite is Gods werk in hen lang geleden opgehouden en is het werk van de Heilige Geest verre van hen. Het werk van God werd al lang geleden overgedragen aan een andere groep mensen, een groep met wie Hij Zijn nieuwe werk wil voltooien. Omdat mensen van religies niet in staat zijn om Gods nieuwe werk te aanvaarden en slechts vasthouden aan het oude werk van weleer, heeft God deze mensen verlaten en doet Hij Zijn nieuwe werk met de mensen die dit nieuwe aanvaarden. Dit zijn mensen die aan Zijn nieuwe werk meewerken en Zijn management kan alleen op deze manier tot stand gebracht worden. Het management van God gaat altijd voorwaarts en de praktijk van de mens stijgt altijd naar een hoger niveau. God werkt altijd en de mens heeft altijd behoeften, zodat beide hun hoogtepunt bereiken: God en de mens volkomen verenigd. Dit drukt het resultaat van Gods werk uit en is de uiteindelijke uitkomst van Gods gehele management.

In elke fase van Gods werk zijn er ook bijbehorende eisen aan de mens. Allen in de stroom van de Heilige Geest bezitten de tegenwoordigheid en discipline van de Heilige Geest; mensen die niet in de stroom van de Heilige Geest zijn, bevinden zich onder het bevel van Satan en zijn van elk werk van de

Heilige Geest verstoken. Mensen in de stroom van de Heilige Geest aanvaarden het nieuw werk van God en werken mee in het nieuwe werk van God. Als de mensen in deze stroom niet in staat zijn om mee te werken en de waarheid niet in praktijk kunnen brengen zoals God dat in deze tijd vereist, zullen ze gedisciplineerd worden en in het ergste geval door de Heilige Geest verlaten worden. Mensen die het nieuwe werk van de Heilige Geest aanvaarden, zullen in de stroom van de Heilige Geest leven en de zorg en bescherming van de Heilige Geest genieten. Mensen die bereid zijn om de waarheid in praktijk te brengen, worden door de Heilige Geest verlicht; mensen die niet bereid zijn om de waarheid in praktijk te brengen, worden door de Heilige Geest gedisciplineerd en mogelijk zelfs bestraft. Wat voor persoon ze ook zijn, als ze zich in de stroom van de Heilige Geest bevinden, zal God de verantwoording nemen voor allen die Zijn nieuwe werk aanvaarden omwille van Zijn naam. Mensen die Zijn naam verheerlijken en bereid zijn om Zijn woorden in praktijk te brengen, zullen Zijn zegeningen ontvangen; mensen die Hem ongehoorzaam zijn en Zijn woorden niet in praktijk brengen, zullen Zijn bestraffing ondergaan. Mensen in de stroom van de Heilige Geest aanvaarden het nieuwe werk en omdat ze het nieuwe werk hebben aanvaard, behoren ze op gepaste wijze met God mee te werken en niet opstandig te handelen door hun plicht niet te vervullen. Dit is Gods enige eis aan de mens. Dat geldt niet voor de mensen die het nieuwe werk niet aanvaarden. Zij bevinden zich buiten de stroom van de Heilige Geest en de discipline en terechtwijzing van de Heilige Geest zijn niet op hen van toepassing. Deze mensen leven de hele dag in het vlees, ze leven volgens hun eigen gedachten; alles wat ze doen, is overeenkomstig de leer die voortkomt uit de analyse en het onderzoek van hun eigen brein. Dit zijn niet de eisen van het nieuwe werk van de

Heilige Geest en er is al helemaal geen sprake van meewerken met God. Mensen die het nieuwe werk van God niet aanvaarden, ontberen de nabijheid van God en moeten het bovendien zonder de zegeningen en bescherming van God stellen. In hun woorden en daden houden ze veelal vast aan de vroegere eisen van het werk van de Heilige Geest; daarbij gaat het om leerstellingen, niet om waarheid. Zulke leerstellingen en regels bewijzen afdoende dat het samenkomen van deze mensen uitsluitend een kwestie van religie is; ze zijn niet de uitverkorenen of het voorwerp van Gods werk. De vergadering van allen onder hen kan men wel een groot religieus congres, maar geen kerk noemen. Dit is een onveranderlijk feit. Zij hebben het nieuwe werk van de Heilige Geest niet; wat ze doen, riekt naar religie, wat ze in praktijk brengen, lijkt vervuld met religie; ze beschikken niet over de nabijheid en het werk van de Heilige Geest en komen al helemaal niet in aanmerking om de discipline of verlichting van de Heilige Geest te ontvangen. Deze mensen zijn allemaal levenloze lijken en maden zonder enige spiritualiteit. Ze hebben geen weet van de opstandigheid en tegendraadse houding van de mens, geen weet van al het kwaad dat de mens doet en al helemaal geen weet van al Gods werk en Gods huidige wil. Ze zijn allemaal onwetende, barbaarse mensen, ze zijn gespuis dat de titel gelovigen niet verdient! Niets dat ze doen, heeft ook maar iets met het management van God te maken en kan Gods plannen echt niet verstoren. Hun woorden en daden zijn te weerzinwekkend, te zielig en simpelweg niet het noemen waard. Niets dat de mensen buiten de stroom van de Heilige Geest doen, heeft ook maar iets met het nieuwe werk van de Heilige Geest te maken. Daarom zijn ze zonder de discipline van de Heilige Geest, wat ze ook doen, en worden ze bovendien niet door de Heilige Geest verlicht. Want ze zijn allemaal mensen die de waarheid

niet liefhebben en door de Heilige Geest zijn verafschuwd en verworpen. Zij worden kwaaddoeners genoemd, omdat ze in het vlees wandelen en naar eigen believe doen wat ze willen onder de vlag van God. Terwijl God werkt, zijn zij bewust vijandig jegens Hem en rennen ze in de tegenovergestelde richting dan Hij. Dat de mens niet met God meewerkt, is op zichzelf al uiterst opstandig, dus zullen deze mensen die opzettelijk van God weg rennen in het bijzonder hun terechte vergelding niet ontvangen? Bij het noemen van het kwaad dat deze mensen doen, zijn sommige mensen erop gebrand om ze te vervloeken, terwijl God ze negeert. Het schijnt de mens toe dat hun daden Gods naam betreffen, maar in feite hebben ze voor God geen betrekking op Zijn naam of het getuigenis over Hem. Wat deze mensen ook doen, het heeft geen betrekking op God. Het heeft niets van doen met Zijn naam en met Zijn huidige werk. Deze mensen vernederen zichzelf en manifesteren Satan; ze zijn kwaaddoeners die zonde op zonde stapelen voor de dag van toorn. Zulke mensen ondergaan vandaag niet hun gepaste vergelding, ongeacht hun daden en op voorwaarde dat ze Gods management niet verhinderen en niets met het nieuwe werk van God van doen hebben, want de dag van toorn ligt nog in het verschiet. Mensen zijn van mening dat God veel zaken al had moeten afhandelen en ze vinden dat die kwaaddoeners zo snel mogelijk hun vergelding moeten ondergaan. Maar omdat het werk van Gods management nog niet is voleindigd en de dag van toorn nog in het verschiet ligt, gaan de onrechtvaardigen nog steeds door met hun onrechtvaardige daden. Sommigen zeggen: "Mensen met een religie zonder de nabijheid of het werk van de Heilige Geest zijn en dat ze Gods naam te schande maken; waarom vernietigt God ze dan niet, in plaats van hun onbeteugeld gedrag te blijven tolereren?" Deze mensen, die de manifestatie van Satan zijn en

het vlees uitdrukken, zijn onwetende, barbaarse mensen, ze zijn dwaze mensen. Ze zullen de komst van Gods toorn niet aanschouwen voordat ze begrip hebben gekregen van de wijze waarop God Zijn werk onder de mensen doet; pas nadat ze volledig overwonnen zijn, ondergaan die kwaaddoeners allemaal hun vergelding en zal niet een van hen de dag van toorn kunnen ontlopen. Het is nu niet de tijd voor bestraffing van de mens, maar wel de tijd om het overwinningswerk uit te voeren, tenzij er mensen zijn die Gods management verstoren, want in dat geval worden zij bestraft op basis van de ernst van hun daden. Tijdens Gods management van de mensheid staan allen in de stroom van de Heilige Geest in verbinding met God. Zij die door de Heilige Geest worden verafschuwd en verworpen, leven onder de invloed van Satan en wat ze in praktijk brengen, heeft niets met God van doen. Alleen mensen die Gods nieuwe werk aanvaarden en die met God meewerken, staan in verbinding met God, want Gods werk is alleen gericht op mensen die het aanvaarden en niet op alle mensen, of ze het nu aanvaarden of niet. Het werk dat God doet, heeft altijd een voorwerp en gebeurt niet in een opwelling. Zij die met Satan omgaan, zijn niet geschikt om getuigenis af te leggen over God en al helemaal niet om met God mee te werken.

Elke fase van het werk van de Heilige Geest vereist tegelijkertijd het getuigenis van de mens. Elke fase van het werk is een strijd tussen God en Satan en het doelwit van de strijd is Satan, terwijl de mens degene is die vervolmaakt wordt door dit werk. Of Gods werk al dan niet vruchten kan voortbrengen, hangt af van hoe de mens van God getuigt. Dit getuigenis eist God van hen die Hem volgen; het is het getuigenis dat voor Satan wordt gegeven en tevens het bewijs van de effecten van Zijn werk. Het gehele management van

God is onderverdeeld in drie fases en in elke fase worden er passende eisen aan de mens gesteld. Bovendien worden Gods eisen aan de mensheid met het verstrijken en de voortgang van de tijdperken steeds hoger. Zo bereikt dit werk van Gods management stap voor stap zijn climax, tot de mens het feit van de 'verschijning van het Woord in het vlees' aanschouwt; op deze manier worden de eisen aan de mens ook steeds hoger, alsook de eisen aan de mens om getuigenis af te leggen. Hoe beter de mens in staat is om werkelijk met God mee te werken, hoe meer hij God verheerlijkt. De medewerking van de mens is het getuigenis dat hij moet afleggen en het getuigenis dat hij aflegt, is de praktijk van de mens. Of Gods werk dus wel of niet het beoogde effect kan hebben en of er wel of niet sprake kan zijn van een oprechte getuigenis, hangt dus onlosmakelijk samen met de medewerking en het getuigenis van de mens. Wanneer het werk is voltooid, dat wil zeggen: wanneer al het management van God is voleindigd, zal van de mens een verhevener getuigenis worden vereist. Wanneer het werk van God het einde nadert, zullen de praktijk en de intrede van de mens hun hoogtepunt bereiken. De mens moest in het verleden voldoen aan de wetten en de geboden en hij moest geduldig en nederig zijn. Vandaag moet de mens al Gods regelingen gehoorzamen en God uitermate liefhebben; hij moet God zelfs in tijden van verdrukking blijven liefhebben. Deze drie fases zijn eisen die God aan de mens stelt, stap voor stap, door Zijn gehele management heen. Elke fase van Gods werk gaat dieper dan de vorige en in elke fase zijn de eisen aan de mens verhevener dan de voorgaande fase; op deze manier krijgt Gods gehele management geleidelijk aan vorm. Juist omdat de eisen aan de mens steeds hoger worden, komt de gezindheid van de mens steeds dichterbij de normen die God eist; pas dan onttrekt de hele mensheid zich geleidelijk aan de invloed van

Satan tot de hele mensheid, na de voleinding van Gods werk, van de invloed van Satan verlost zal zijn. Wanneer die tijd komt, zal het werk van God zijn einde bereikt hebben en zal er geen sprake meer zijn van medewerking van de mens met God om veranderingen in zijn gezindheid te bewerkstelligen; de hele mensheid zal dan in het licht van God leven en er zal vanaf dan geen opstandigheid of verzet tegen God meer zijn. God zal ook geen eisen meer aan de mens stellen en er zal een harmonieuzere samenwerking zijn tussen de mens en God, namelijk het samenleven van God en de mens, een leven dat komt nadat het management van God helemaal is afgesloten en nadat God de mens volkomen uit de greep van Satan bevrijd heeft. Zij die de voetstappen van God niet nauwgezet kunnen volgen, zijn niet in staat om zo'n leven te bereiken. Zij zullen zich tot in de duisternis hebben verlaagd, waar ze zullen wenen en hun tanden knarsen; zij geloven in God maar volgen Hem niet, zij geloven in God maar gehoorzamen niet al Zijn werk. Aangezien de mens in God gelooft, moet hij de voetstappen van God nauwgezet volgen, stap voor stap; hij dient 'het Lam te volgen waarheen Hij ook gaat'. Alleen deze mensen zoeken de ware weg, alleen zij kennen het werk van de Heilige Geest. Mensen die slaafs letters en leerstellingen volgen, zijn geëlimineerd door het werk van de Heilige Geest. In elke tijdsperiode zal God nieuw werk beginnen en in elke periode zal er een nieuw begin onder de mensen zijn. Als de mens alleen de waarheden 'Jehova is God' en 'Jezus is Christus' blijft aanhangen, welke waarheden alleen in een bepaald tijdperk van toepassing zijn, dan zal de mens nooit gelijke tred houden met het werk van de Heilige Geest en nooit in staat zijn om het werk van de Heilige Geest te verkrijgen. Hoe God ook werkt, de mens volgt zonder de minste twijfel en hij volgt nauwgezet. Hoe kan een mens op die manier door de Heilige

Geest geëlimineerd worden? Wat God ook doet, zolang de mens zeker is dat dit het werk van de Heilige Geest is, zonder twijfels meewerkt in het werk van de Heilige Geest en aan de eisen van God probeert te voldoen, hoe zou hij dan bestraft kunnen worden? Het werk van God is nooit opgehouden, Zijn voetstappen zijn nooit gestopt en vóór de voltooiing van Zijn managementwerk is Hij altijd bezig geweest en zal Hij nooit stoppen. Maar bij de mens ligt het anders. Hij heeft slechts een minimum van het werk van de Heilige Geest verkregen en behandelt het daarna alsof het nooit zal veranderen; hij heeft wat kennis verkregen en hij volgt daarna niet verder de voetstappen van Gods nieuwere werk; hij heeft slechts een weinig van Gods werk gezien en schrijft God daarna onmiddellijk voor als een bepaalde houten figuur, met het geloof dat God deze vorm die hij voor zich ziet altijd zal aanhouden, dat dit zo was in het verleden en in de toekomst altijd zo zal blijven; hij heeft slechts wat oppervlakkige kennis verkregen en de mens is daarna zo trots dat hij zichzelf vergeet en moedwillig een gezindheid en wezen van God die simpelweg niet bestaan verkondigt; en hij is zeker geworden over één fase van het werk van de Heilige Geest en de mens aanvaardt daarna het nieuwe werk van God niet, wat voor persoon het ook verkondigt. Deze mensen kunnen het nieuwe werk van de Heilige Geest niet aanvaarden; zij zijn te conservatief en niet in staat om nieuwe dingen te aanvaarden. Zulke mensen geloven in God maar verwerpen God ook. De mens gelooft dat de Israëlieten fout zaten door 'alleen in Jehova te geloven en niet in Jezus te geloven', maar de meeste mensen spelen een rol waarin ze 'alleen in Jehova geloven en Jezus verwerpen' en 'verlangen naar de wederkomst van de Messias, maar tegen de Messias zijn die Jezus heet'. Het is dan ook geen wonder dat mensen nog steeds leven onder het domein van Satan nadat ze één

fase van het werk van de Heilige Geest aanvaard hebben en nog steeds Gods zegeningen niet ontvangen. Is dit niet het resultaat van de opstandigheid van de mens? Christenen over de hele wereld die geen gelijke tred hebben gehouden met het nieuwe werk van vandaag, houden zich allemaal vast aan de hoop dat ze geluk zullen hebben en gaan ervan uit dat God al hun wensen zal vervullen. Toch kunnen ze niet met zekerheid zeggen waarom God ze zal opnemen tot in de derde hemel, zijn ze onzeker hoe Jezus ze zal komen verzamelen, varend op een witte wolk, en kunnen ze al helemaal niet met absolute zekerheid zeggen of Jezus werkelijk op een witte wolk zal verschijnen op de dag die zij voor ogen hebben. Ze zijn allemaal bang en onzeker; ze weten zelfs niet of God ieder van hen wel zal opnemen, de gemêleerde, kleine groepjes mensen van allerlei denominaties. Het werk dat God nu doet, het huidige tijdperk, Gods wil – ze hebben daar allemaal geen begrip van en kunnen niets anders doen dan de dagen op hun vingers aftellen. Alleen de mensen die de voetstappen van het Lam tot het einde toe volgen, kunnen de ultieme zegen verkrijgen, terwijl die ‘slimme mensen’, die niet tot het einde toe kunnen volgen en toch geloven dat ze alles hebben verkregen, niet in staat zijn om de verschijning van God mee te maken. Ze geloven allemaal dat ze de slimste persoon op aarde zijn, ze kappen de voortdurende ontwikkeling van Gods werk zonder enige reden af en lijken met absolute zekerheid te geloven dat God ze in de hemel zal opnemen, omdat ze ‘God uitermate trouw zijn, God volgen en zich aan de woorden van God houden’. Hoewel ze ‘uitermate trouw’ zijn jegens de door God gesproken woorden, voelen hun woorden en daden toch zo weerzinwekkend omdat die tegen het werk van de Heilige Geest ingaan en bedrog en kwaad inhouden. Mensen die niet tot het einde toe volgen, die geen gelijke tred houden met het werk van de Heilige

Geest en die zich alleen vastklampen aan het oude werk, zijn er niet alleen niet in geslaagd om God trouw te blijven, maar zijn juist mensen geworden die zich tegen God keren, mensen die door het nieuwe tijdperk worden verworpen en die bestraft zullen worden. Zijn er mensen die meelijwekkender zijn? Velen geloven zelfs dat allen die de oude wet verwerpen en het nieuwe werk aanvaarden geen geweten hebben. Deze mensen, die alleen over het 'geweten' praten en het werk van de Heilige Geest niet kennen, zullen hun vooruitzichten uiteindelijk afgesneden zien worden door hun eigen geweten. Gods werk houdt niet vast aan leerstellingen en God klampt Zich er ook niet aan vast, ook al is het Zijn eigen werk. Wat ontkend moet worden, wordt ontkend, wat geëlimineerd moet worden, wordt geëlimineerd. Toch stelt de mens zich vijandig op tegen God door vast te houden aan slechts één klein onderdeel van het werk van Gods management. Is dit niet de dwaasheid van de mens? Is dit niet de onwetendheid van de mens? Hoe meer mensen timide en te voorzichtig worden omdat ze bang zijn dat ze Gods zegeningen mislopen, hoe minder ze in staat zijn om grotere zegeningen te verkrijgen en om de ultieme zegen te ontvangen. De mensen die zich slaafs aan de wet houden, tonen allemaal uiterste trouw jegens de wet; hoe meer ze die trouw jegens de wet tonen, hoe meer ze zich opstandig tegen God keren. Want nu is er sprake van het Tijdperk van het Koninkrijk en niet van het Tijdperk van de Wet; het werk van vandaag en het werk van het verleden kunnen niet in één adem worden genoemd en evenmin kan het werk van het verleden worden vergeleken met het werk van vandaag. Het werk van God is veranderd en de praktijk van de mens is ook veranderd; het is niet meer vasthouden aan de wet of dragen van het kruis. De trouw van mensen jegens de wet en het kruis zal Gods goedkeuring dan ook niet krijgen.

De mens zal helemaal compleet worden gemaakt in het Tijdperk van het Koninkrijk. De mens wordt na het overwinningswerk onderworpen aan loutering en verdrukking. Mensen die tijdens deze verdrukking kunnen overwinnen en getuigen, zullen uiteindelijk compleet worden gemaakt; zij zijn de overwinnaars. De mens moet deze loutering tijdens deze verdrukking aanvaarden en deze loutering is de laatste instantie van Gods werk. Het is de laatste keer dat de mens gelouterd zal worden vóór de voleinding van al het werk van Gods management, en allen die God volgen, moeten deze laatste test aanvaarden, moeten deze laatste loutering aanvaarden. Mensen die onder verdrukking gebukt gaan, zijn zonder het werk van de Heilige Geest en de leiding van God, maar mensen die werkelijk overwonnen zijn en God werkelijk zoeken, zullen uiteindelijk standhouden; zij bezitten menselijkheid en hebben God waarlijk lief. Wat God ook doet, deze overwinnaars zullen de visies niet kwijtraken en zullen de waarheid in praktijk blijven brengen en hun getuigenis behouden. Zij zullen uiteindelijk tevoorschijn komen uit de grote verdrukking. Ook al kunnen mensen die vissen in woelige wateren vandaag nog klaplopen, niemand kan aan de laatste verdrukking ontkomen en niemand kan de laatste test ontlopen. Voor mensen die overwinnen, is een dergelijke verdrukking de geweldige loutering; maar voor mensen die vissen in woelige wateren, is dit het werk van complete eliminatie. Hoezeer ze ook beproefd worden, de trouw van de mensen die God in hun hart hebben, blijft onveranderd; maar mensen die God niet in hun hart hebben, veranderen hun kijk op God en zeggen God zelfs vaarwel zodra het werk van God hun geen voordelen voor het vlees oplevert. Zulke mensen zullen aan het einde niet standhouden, ze zoeken alleen Gods zegeningen en hebben geen verlangen om zich voor God uit te putten en zich aan Hem toe te wijden.

Dergelijke barbaarse mensen zullen allemaal verbannen worden wanneer Gods werk ten einde loopt en verdienen geen enkel medeleven. Mensen zonder menselijkheid zijn niet in staat om God werkelijk lief te hebben. Wanneer de omgeving veilig en zeker is, of wanneer ze winst kunnen behalen, zijn ze volkomen gehoorzaam jegens God, maar als hun wensen in het gedrang komen of uiteindelijk afgewezen worden, komen ze meteen in opstand. Ze kunnen zelfs in slechts één nacht van een glimlachende, 'zachtaardige' persoon veranderen in een lelijke en woeste moordenaar die hun weldoener van gisteren plotseling als hun doodsvijand behandelt, zonder enige reden. Als deze demonen niet worden uitgeworpen, demonen die, zonder met hun ogen te knipperen, zouden moorden, zullen ze dan niet een verborgen gevaar worden? Het werk om de mens te redden, wordt niet volbracht nadat het overwinningswerk is voltooid. Hoewel het overwinningswerk is afgelopen, is het werk om de mens te zuiveren dat niet; dat werk is pas helemaal klaar zodra de mens helemaal gereinigd is, zodra de mensen die zich waarlijk aan God onderwerpen compleet zijn gemaakt en zodra die huichelaars die God niet in hun hart hebben, gezuiverd zijn. De mensen die God niet behagen in de laatste fase van Zijn werk zullen volkomen geëlimineerd worden en zij die geëlimineerd worden, zijn van de duivel. Aangezien ze God niet kunnen behagen, zijn ze opstandig jegens God en ook al volgen deze mensen God vandaag, bewijst dit niet dat ze tot de mensen behoren die uiteindelijk over zullen blijven. In de woorden 'zij die God tot het einde toe volgen, zullen het heil ontvangen', is de betekenis van 'volgen' standhouden te midden van verdrukking. Velen geloven vandaag dat God volgen gemakkelijk is, maar wanneer Gods werk ten einde loopt, zul je de ware betekenis van 'volgen' leren kennen. Je bent nu misschien nog wel in staat om God te volgen nadat je overwonnen bent, maar

dat bewijst niet dat je tot de mensen behoort die vervolmaakt zullen worden. Mensen die de beproevingen niet kunnen verdragen, die te midden van beproeving niet kunnen overwinnen, zullen uiteindelijk niet stand kunnen houden en God dus niet tot het einde toe kunnen volgen. De mensen die God waarlijk volgen, zijn in staat om de test van hun werk te doorstaan, terwijl mensen die God niet waarlijk volgen, niet in staat zijn welke van Gods beproevingen dan ook te doorstaan. Vroeg of laat zullen ze verbannen worden, terwijl de overwinnaars in het koninkrijk zullen blijven. Of de mens God waarlijk zoekt of niet, wordt bepaald door de test van zijn werk, dat wil zeggen door Gods beproevingen, en heeft niets van doen met het besluit van de mens zelf. God wijst niemand in een opwelling af; alles wat Hij doet, kan de mens volledig overtuigen. Hij doet niets dat voor de mens onzichtbaar is, noch enig werk dat de mens niet kan overtuigen. Of het geloof van de mens oprecht is of niet, wordt bewezen door de feiten en kan niet door de mens beslist worden. Dat 'tarwe geen onkruid kan worden en onkruid geen tarwe kan worden', staat vast. Allen die God werkelijk liefhebben, zullen uiteindelijk in het koninkrijk blijven en God zal niemand verkeerd behandelen die Hem waarlijk liefheeft. De overwinnaars in het koninkrijk zullen op basis van hun verschillende functies en getuigenissen dienen als priester of als volgeling en allen die te midden van verdrukking zegevieren, zullen samen het lichaam van priesters worden in het koninkrijk. Het lichaam van priesters zal worden gevormd wanneer het werk van het evangelie in het hele universum voleindigd is. Wanneer die tijd komt, zal wat de mens behoort te doen de vervulling van zijn plicht in het koninkrijk van God zijn en samenleven met God in het koninkrijk. In het lichaam van priesters zullen er hogepriesters en priesters zijn en de overigen zullen de zonen en het volk van God zijn. Dit wordt allemaal

bepaald door hun getuigenis van God tijdens hun verdrukking; het gaat niet om titels die willekeurig worden verleend. Zodra de status van de mens is vastgesteld, zal het werk van God ophouden, want ieder wordt naar zijn soort ingedeeld en keert terug naar zijn oorspronkelijke positie. Dit markeert de voleinding van Gods werk, dit is het eindresultaat van het werk van God en de praktijk van de mens, de kristallisatie van de visies van Gods werk en de medewerking van de mens. De mens zal uiteindelijk rust vinden in het koninkrijk van God en ook God zal terugkeren naar Zijn woonplaats om te rusten. Dit is het eindresultaat van 6000 jaar samenwerking tussen God en de mens.

Het wezen van Christus is gehoorzaamheid aan de wil van de hemelse Vader

De vleesgeworden God heet Christus, en Christus is het vlees aangekleed door de Geest van God. Dit vlees is als van geen ander mens van vlees. Dit verschil is er, omdat Christus niet van vlees en bloed is, maar de belichaming van de Geest is. Hij bezit zowel normale menselijkheid als volledige goddelijkheid. Geen mens bezit Zijn goddelijkheid. Zijn normale menselijkheid draagt al Zijn normale lijfelijke handelingen, terwijl Zijn goddelijkheid het werk van God Zelf uitvoert. Maar zowel Zijn menselijkheid als Zijn goddelijkheid onderwerpen zich aan de wil van de Vader in de hemel. Het wezen van Christus is de Geest, dat wil zeggen de goddelijkheid. Daarom is Zijn wezen het wezen van God Zelf; dit wezen staat Zijn eigen werk niet in de weg, en Hij zou met geen

mogelijkheid ook maar iets kunnen doen dat Zijn eigen werk teniet zal doen of woorden spreken die tegen Zijn wil ingaan. Daarom zou de vleesgeworden God absoluut nooit iets doen dat Zijn eigen management in de weg staat. Dit is wat alle mensen zouden moeten begrijpen. De essentie van het werk van de Heilige Geest is de mens te redden en is in het belang van Gods eigen management. En zo is ook het werk van Christus de mens te redden, wat in het belang is van Gods wil. Omdat God vlees wordt, neemt Hij Zijn wezen aan in Zijn vlees, zodat Zijn vlees volstaat om Zijn werk te ondernemen. Daarom wordt tijdens Zijn incarnatie al het werk van Gods Geest vervangen door het werk van Christus en centraal in het werk gedurende de hele periode van de incarnatie is het werk van Christus. Het kan niet vermengd worden met werk uit welke andere tijd dan ook. En omdat God vlees wordt, werkt Hij in de identiteit van Zijn vlees; omdat Hij in het vlees is gekomen, voltooit Hij het werk dat Hij moet doen in het vlees. Of het nu de Geest van God is, of het is Christus, beiden zijn God Zelf, en Hij verricht het werk dat Hij moet verrichten en voert de bediening uit die Hij uit moet voeren.

Het wezen van God Zelf oefent gezag uit, maar Hij kan Zich volledig onderwerpen aan het gezag dat van Hem uitgaat. Of het nu het werk van de Geest is, of het werk van het vlees, er is geen conflict. De Geest van God heeft het gezag over de hele schepping. Het vlees met het wezen van God heeft ook gezag, maar de vleesgeworden God kan al het werk verrichten dat luistert naar de wil van de Vader in de hemel. Geen mens kan dit bereiken of begrijpen. God is Zelf gezag, maar Zijn vlees kan Zich aan Zijn gezag onderwerpen. Dit is de diepere betekenis van de woorden: "Christus gehoorzaamt de wil van God de Vader." God is een Geest en kan het reddingswerk verrichten, zoals God ook mens kan worden. Trouwens, God verricht Zijn eigen werk: Hij onderbreekt niet

en grijpt niet in, laat staan dat Hij onderling tegenstrijdige werken verricht, want het wezen van het werk door de Geest en door het vlees zijn gelijk. Of het nu de Geest of het vlees is, beiden werken om één wil te vervolbrengen en om hetzelfde werk te beheren. Hoewel de Geest en het vlees twee niet te vergelijken kwaliteiten hebben, zijn zij in wezen hetzelfde: beiden bezitten het wezen van God Zelf en de identiteit van God Zelf. In God Zelf zijn er geen ongehoorzame elementen; Zijn wezen is goed. Hij is de uiting van schoonheid en goedheid, en van alle liefde. Zelfs in het vlees doet God niets wat God de Vader niet gehoorzaamt. Zelf wanneer Hij Zijn leven ervoor moet opofferen, wil Hij dit van ganser harte, en maakt geen andere keuze. In God zijn er geen elementen van zelfingenomenheid en gewichtigheid, of van ijdelheid of hoogmoed; Hij heeft geen onbetrouwbare elementen. Alles wat niet gehoorzaamt aan God komt van Satan; Satan is de bron van alles wat lelijk en kwaad is. De reden dat de mens kwaliteiten heeft zoals die van Satan, is omdat de mens door Satan is verdorven en bewerkt. Christus is niet verdorven door Satan, daarom heeft Hij alleen eigenschappen van God en geen enkele van Satan. Hoe zwaar het werk ook is, of hoe zwak het vlees, zolang God in het vlees leeft zal Hij nooit iets doen dat het werk van God Zelf in de weg staat, laat staan dat Hij in ongehoorzaamheid de wil van God de Vader verloochent. Hij lijdt liever vleselijke pijn dan dat Hij tegen de wil van God de Vader ingaat; het is precies zoals Jezus in Zijn gebed zei: "Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals ik het wil, maar zoals u het wilt." De mens kiest, maar Christus niet. Hoewel Hij de identiteit van God Zelf heeft, zoekt Hij toch steeds de wil van God de Vader, en vervult Hij de taak die God de Vader aan Hem heeft toevertrouwd vanuit het perspectief van het vlees. Een mens kan dit nooit

bereiken. Wat van Satan komt, kan nooit het wezen van God bezitten, het kan alleen ongehoorzaam zijn en opstandig tegen God. Het kan God niet geheel gehoorzamen, laat staan gewillig de wil van God volgen. Met uitzondering van Christus kunnen alle mensen tegen God in opstand komen, en niemand kan direct het werk op zich nemen dat door God aan hem is toevertrouwd; er is er niet één die Gods management als zijn of haar eigen plicht kan beschouwen. De onderwerping aan de wil van God de Vader is het wezen van Christus; ongehoorzaamheid aan God is het kenmerk van Satan. Deze twee eigenschappen zijn onverenigbaar, en wie de eigenschappen van Satan heeft kan geen Christus worden genoemd. De reden dat de mens het werk van God niet in Zijn plaats kan vervullen is dat de mens geen enkel deel van het wezen van God bezit. De mens werkt voor God in zijn eigen belang of in het belang van zijn of haar toekomstperspectief, maar Christus werkt om de wil van God de Vader te doen.

De menselijkheid van Christus is onderworpen aan Zijn goddelijkheid. Hoewel Hij in het vlees is, is Zijn menselijkheid niet helemaal identiek aan die van een mens van vlees. Hij heeft Zijn eigen unieke karakter, en ook dat is onderworpen aan Zijn goddelijkheid. Zijn goddelijkheid kent geen zwakte; de zwakte van Christus heeft betrekking op Zijn menselijkheid. Tot op zekere hoogte beperkt deze zwakheid Zijn goddelijkheid, maar dergelijke beperkingen blijven binnen een bepaald gebied en een zekere tijd, en zijn niet onbegrensd. Als de tijd gekomen is om het werk van Zijn goddelijkheid uit te voeren, gebeurt dit ondanks Zijn menselijkheid. De menselijkheid van Christus wordt geheel aangestuurd door Zijn goddelijkheid. Behalve het normale leven van Zijn menselijkheid worden alle andere handelingen van Zijn menselijkheid beïnvloed,

geraakt en aangestuurd door Zijn goddelijkheid. Hoewel Christus menselijkheid bezit, staat dit het werk van Zijn goddelijkheid niet in de weg. Dit is nu juist omdat de menselijkheid van Christus wordt aangestuurd door Zijn goddelijkheid; hoewel Zijn menselijkheid niet volgroeid is in Zijn gedrag naar anderen, heeft dit geen invloed op het normale werk van Zijn goddelijkheid. Wanneer ik zeg dat Zijn menselijkheid niet verdorven is, bedoel ik dat de menselijkheid van Christus rechtstreeks aangestuurd kan worden door Zijn goddelijkheid, en dat Hij een hoger verstand heeft dan de gewone mens. Zijn menselijkheid is het meest geschikt om door de goddelijkheid van Zijn werk aangestuurd te worden; Zijn menselijkheid kan het beste het werk van de goddelijkheid uitdrukken en zich eraan overgeven. Terwijl God in het vlees werkt, verliest Hij de plicht die een mens in het vlees zou moeten vervullen nooit uit het oog; Hij kan God in de hemel met een zuiver hart aanbidden. Hij heeft het wezen van God, en Zijn identiteit is de identiteit van God Zelf. Alleen omdat Hij op aarde is gekomen en een schepsel is geworden, met het omhulsel van een schepsel, en nu een menselijkheid bezit die Hij voorheen niet had, kan Hij God in de hemel aanbidden. Dit is het wezen van God Zelf en is onnavolgbaar voor de mens. Zijn identiteit is God Zelf. Vanuit het perspectief van het vlees aanbidt Hij God; daarom zijn de woorden "Christus aanbidt God in de hemel" niet fout. Wat Hij van de mens vraagt is nu juist Zijn eigen wezen; Hij heeft alles wat Hij van de mens vraagt al bereikt voordat Hij het hem vraagt. Hij zou nooit iets van anderen eisen waar Hij Zelf onderuit zou kunnen, want dit alles vormt Zijn wezen. Hoe Hij Zijn werk ook uitvoert, Hij zou nooit op een aan God ongehoorzame manier handelen. Wat Hij ook van de mens vraagt, geen vraag is onhaalbaar voor de mens. Het enige wat Hij doet is de wil van God doen in het belang van Zijn management. De

goddelijkheid van Christus staat boven alle mensen, daarom is Hij het hoogste gezag over alle schepselen. Dit gezag is Zijn goddelijkheid, dat is, de gezindheid en het wezen van God Zelf, hetgeen Zijn identiteit bepaalt. Hoe normaal Zijn menselijkheid dus ook is, Hij heeft ontegenzeggelijk de identiteit van God Zelf; vanuit welk standpunt Hij ook spreekt en hoe Hij ook de wil van God gehoorzaamt, er kan niet gezegd worden dat Hij God Zelf niet is. Dwaze en onwetende mensen zien de normale menselijkheid van Christus vaak als een gebrek. Hoe Hij het wezen van Zijn goddelijkheid ook kenbaar maakt en openbaart, de mens kan niet accepteren dat Hij Christus is. En hoe meer Christus Zijn gehoorzaamheid en nederigheid laat zien, hoe lichter dwaze mensen over Christus denken. Er zijn er zelfs die een verwerpende en minachtende houding tegenover Hem aannemen, maar wel die 'grote mannen' van de verheven plaatjes ter aanbidding op hun tafel zetten. De weerstand tegen en de ongehoorzaamheid aan God van de mensen komt voort uit het feit dat het wezen van de vleesgeworden God zich aan de wil van God onderwerpt en uit de normale menselijkheid van Christus; dit is de bron van de weerstand tegen en de ongehoorzaamheid aan God van de mensen. Als Christus niet de gedaante van Zijn menselijkheid had noch vanuit het perspectief van een schepsel de wil van God de Vader zocht, maar in plaats daarvan een supermenselijkheid bezat, dan zou er waarschijnlijk geen ongehoorzaamheid in de mens bestaan. De reden dat de mens altijd bereid is in een onzichtbare God in de hemel te geloven, is omdat God in de hemel geen menselijkheid heeft en Hij geen enkele eigenschap van een schepsel bezit. De mens heeft daarom altijd de hoogste achting voor Hem, maar stelt zich jegens Christus minachtend op.

Hoewel Christus op aarde namens God Zelf kan werken, komt Hij niet met de bedoeling alle mensen Zijn beeld in het vlees te laten zien. Hij komt niet zodat alle mensen Hem kunnen zien; Hij komt om de mensen bij de hand te nemen en hen een nieuw tijdperk binnen te leiden. De functie van het vlees van Christus is voor het werk van God Zelf, dat wil zeggen, voor het werk van God in het vlees, en niet om het wezen van Zijn vlees volledig begrijpelijk te maken voor de mens. Hoe Hij ook werkt, het is niet onhaalbaar voor het vlees. Hoe Hij ook werkt, Hij werkt in het vlees met een normale menselijkheid, en openbaart het ware gezicht van God niet volledig aan de mens. Daar komt nog bij dat Zijn werk in het vlees nooit zo bovennatuurlijk of onschatbaar is als de mens denkt. Ook al vertegenwoordigt Christus God Zelf in het vlees en voert Hij persoonlijk het werk uit dat God Zelf zou moeten doen, Hij ontkent het bestaan van God in de hemel niet en verkondigt niet koortsachtig Zijn eigen daden. In tegendeel, Hij blijft nederig verborgen in Zijn vlees. Behalve Christus ontberen allen die onterecht claimen Christus te zijn Zijn eigenschappen. Wanneer de arrogantie en zelfverheerlijkende gezindheid van de valse Christussen hiermee wordt vergeleken, wordt het duidelijk wat voor vlees waarlijk Christus is. Hoe onechter zij zijn, hoe meer de valse Christussen opscheppen, en hoe kundiger zij zijn in het tonen van tekenen en het verrichten van wonderen om de mens te misleiden. Valse Christussen hebben geen eigenschappen van God; Christus is niet besmet door een element dat aan een valse Christus toebehoort. God wordt alleen vlees om het werk van het vlees te volbrengen, niet alleen zodat de mens Hem kan zien. Integendeel, Hij laat Zijn werk Zijn identiteit bekrachtigen, en Zijn openbaring Zijn wezen bevestigen. Zijn wezen is niet ongegrond; Zijn identiteit werd niet door Zijn hand in beslag genomen; deze wordt door Zijn werk en Zijn

wezen bepaald. Hoewel Hij het wezen van God Zelf bezit en het werk van God Zelf kan doen blijft Hij toch uiteindelijk vlees, in tegenstelling tot de Geest. Hij is niet God met de eigenschappen van de Geest; Hij is God met het omhulsel van vlees. Dus, hoe normaal of zwak Hij ook is, en hoe Hij ook de wil van God de Vader zoekt, Zijn goddelijkheid is ontegenzeggelijk. Er is niet alleen een normale menselijkheid met haar zwakheden in de vleesgeworden God; eerder nog is er de heerlijkheid en ondoorgrondelijkheid van Zijn goddelijkheid, evenals al Zijn daden in het vlees. Daarom bestaan zowel menselijkheid als goddelijkheid feitelijk en praktisch in Christus. Dit is niet in het minst leeg of bovennatuurlijk. Hij komt naar de aarde met het voornaamste doel om werk te verrichten; het is noodzakelijk dat Hij een normale menselijkheid bezit om het werk op aarde te kunnen verrichten, anders, hoe groot de kracht van Zijn goddelijkheid ook is, kan haar oorspronkelijke functie niet goed gebruikt worden. Hoewel Zijn menselijkheid heel belangrijk is, is het niet Zijn wezen. Zijn wezen is de goddelijkheid, en daarom is het moment dat Hij Zijn bediening op aarde begint uit te voeren het moment dat Hij het wezen van Zijn goddelijkheid kenbaar begint te maken. Zijn menselijkheid bestaat slechts om het normale leven van Zijn vlees te ondersteunen, zodat Zijn goddelijkheid het werk normaal kan uitvoeren in het vlees; het is de goddelijkheid die Zijn werk geheel aanstuurt. Als Zijn werk klaar is, heeft Hij Zijn bediening volbracht. Wat de mens zou moeten kennen is de omvang van Zijn werk, en het is door Zijn werk dat Hij Zich door de mens laat kennen. Tijdens Zijn werk laat Hij het wezen van Zijn goddelijkheid helemaal zien, hetgeen niet een gezindheid is die door menselijkheid is besmet, of een wezen dat bezoedeld is door gedachten of menselijk gedrag. Als de tijd komt dat Zijn hele bediening ten einde is gekomen, heeft Hij de gezindheid die Hij kenbaar

moest maken al perfect en compleet tot uitdrukking gebracht. Zijn werk is niet in opdracht van een mens; ook de uitdrukking van Zijn gezindheid is helemaal vrij en wordt niet door het verstand beheerst of door gedachten bewerkt, maar wordt op natuurlijke wijze geopenbaard. Geen mens kan dit bereiken. Zelfs in een moeilijke omgeving of als de omstandigheden het niet toelaten kan Hij Zijn gezindheid op het juiste moment laten zien. Hij die Christus is laat het wezen van Christus zien, zij die Christus niet zijn hebben de gezindheid van Christus niet. Dus zelfs als iedereen zich tegen Hem verzet of opvattingen heeft over Hem, dan nog kan niemand op basis van de opvattingen van de mens ontkennen dat de gezindheid die door Christus wordt getoond de gezindheid van God is. Allen die met een zuiver hart Christus volgen of vastbesloten op zoek zijn naar God zullen toegeven dat Hij Christus is op basis van de uitdrukking van Zijn goddelijkheid. Ze zouden nooit Christus ontkennen op basis van een aspect van Hem dat niet beantwoordt aan de opvattingen van de mens. Ook al is de mens dwaas, toch weet hij wat de wil van de mens is en wat van God komt. Het is meer dat veel mensen zich alleen met hun eigen oogmerk opzettelijk tegen Christus verzetten. Als dit niet zo was, zou geen enkel mens een reden hebben om het bestaan van Christus te ontkennen, want de goddelijkheid die Christus laat zien bestaat wel degelijk, en iedereen kan Zijn werk met het blote oog waarnemen.

Het werk en de uitdrukking van Christus bepalen Zijn wezen. Hij is in staat met een zuiver hart het aan Hem toevertrouwde te volbrengen. Hij is in staat God in de hemel te aanbidden met een zuiver hart, en met een zuiver hart de wil van God de Vader zoeken. Dit is allemaal bepaald door Zijn wezen. En zo wordt ook Zijn natuurlijke openbaring door Zijn wezen bepaald; de reden waarom Zijn natuurlijke openbaring zo wordt genoemd is dat Zijn uitdrukking geen imitatie is,

of het resultaat van onderwijs door mensen, of van vele jaren van menselijke beschaving. Hij heeft het niet geleerd of Zich ermee getooid; in tegendeel, het is Hem eigen. De mens kan Zijn werk, Zijn uitdrukking, Zijn menselijkheid en het hele leven van Zijn normale menselijkheid ontkennen, maar niemand kan ontkennen dat Hij met een zuiver hart God in de hemel aanbidt; niemand kan ontkennen dat Hij gekomen is om de wil van de hemelse Vader te vervullen, en niemand kan de oprechtheid ontkennen waarmee Hij God de Vader zoekt. Hoewel Zijn beeld de zintuigen niet behaagt, Zijn woorden geen buitengewone indruk maken, en Zijn werk niet zo wereldschokkend of hemelbestormend is als de mens zich voorstelt, is Hij toch echt Christus die de wil van de hemelse Vader met een zuiver hart volbracht, Zich volledig onderwerpt aan de hemelse Vader en tot de dood gehoorzaamt. Dit komt doordat Zijn wezen het wezen van Christus is. De mens vindt het moeilijk deze waarheid te geloven, maar ze bestaat wel. Als de bediening van Christus helemaal is volbracht, zal de mens aan Zijn werk kunnen zien dat Zijn gezindheid en Zijn wezen de gezindheid en het wezen van God in de hemel vertegenwoordigt. De optelling van al Zijn werk kan op dat moment bevestigen dat Hij inderdaad het vlees, wat het Woord wordt, anders dan een mens van vlees en bloed. Iedere stap van het werk van Christus op aarde heeft een representatieve betekenis, maar de mens die het eigenlijke werk van iedere stap ervaart kan de betekenis van Zijn werk niet begrijpen. Dit geldt in het bijzonder voor de diverse stappen van het werk dat God Zelf tijdens Zijn tweede vleeswording heeft uitgevoerd. De meeste mensen die alleen de woorden van Christus gehoord of gezien hebben maar Hemzelf nooit hebben gezien, hebben geen notie van Zijn werk; zij die Christus hebben gezien en Zijn woorden hebben gehoord en Zijn werk hebben ervaren, vinden het moeilijk Zijn

werk te aanvaarden. Komt dit niet doordat het voorkomen en de normale menselijkheid van Christus bij de mens niet in de smaak vallen? Zij die Zijn werk na het vertrek van Christus hebben aanvaard ervaren deze problemen niet, want zij aanvaarden Zijn werk gewoon en komen niet in contact met de normale menselijkheid van Christus. De mens kan zijn opvattingen over God niet loslaten maar bekijkt Hem intens kritisch; dit komt doordat de mens zich op Zijn voorkomen concentreert en Zijn wezen niet kan herkennen op basis van Zijn werk en Zijn woorden. Als de mens zijn ogen sluit voor het voorkomen van Christus en geen discussie aangaat over de menselijkheid van Christus, en alleen over Zijn goddelijkheid spreekt, waarvan het werk en de woorden onbereikbaar zijn voor ieder mens, dan zullen de opvattingen van de mens half zo belangrijk zijn, zelfs tot op het punt dat al zijn problemen worden opgelost. Tijdens het werk van de vleesgeworden God kan de mens Hem niet verdragen en is hij vol van talrijke opvattingen over Hem, en gevallen van weerstand en ongehoorzaamheid zijn gebruikelijk. De mens kan het bestaan van God niet verdragen, of clementie tonen voor de nederigheid en verborgenheid van Christus, of het wezen van Christus die de hemelse Vader gehoorzaamt vergeven. Daarom kan Hij niet voor eeuwig bij de mens blijven nadat Zijn werk voltooid is, de mens wil Hem immers niet naast zich laten leven. Als de mens Hem geen clementie kan tonen tijdens de periode van Zijn werk, hoe kan de mens dan verdragen dat Hij na het volbrengen van Zijn bediening naast hem leeft en ziet dat de mens Zijn woorden geleidelijk aan gaat ervaren? Zouden veel mensen dan niet door Zijn toedoen vallen? De mens staat alleen toe dat Hij op aarde werkt; verder gaat de clementie van de mens niet. Het is vanwege Zijn werk dat de mens Hem niet al veel eerder van de aarde verbannen heeft, dus

hoeveel minder clementie zou de mens tonen als Zijn werk eenmaal klaar is? Zou de mens Hem dan niet ter dood brengen en doodmartelen? Als Hij niet Christus werd genoemd, kon Hij onmogelijk tussen de mensen werken; als Hij niet met de identiteit van God Zelf werkte, maar in plaats daarvan alleen als een normaal mens, dan zou de mens Hem nog niet één zin laten uitbrengen, laat staan ook maar een klein deel van Zijn werk verdragen. Hij kan dus alleen maar deze identiteit in Zijn werk meedragen. Zijn werk is zoveel krachtiger dan wanneer Hij dit anders had gedaan, want de mens wil graag gehoorzamen aan status en een belangrijke identiteit. Als Hij de identiteit van God Zelf niet met Zich mee zou dragen bij Zijn werk, of als Hij niet als God Zelf zou verschijnen, dan zou Hij helemaal geen kans krijgen het werk te doen. Ondanks het feit dat Hij het wezen van God en het wezen van Christus heeft, geeft de mens Hem geen ruimte om Zijn werk tussen de mensen met gemak uit te voeren. Hij draagt de identiteit van God Zelf in Zijn werk; hoewel dit werk tientallen malen krachtiger is dan werk uitgevoerd zonder die identiteit is de mens nog steeds niet helemaal gehoorzaam aan Hem, want de mens onderwerpt zich alleen aan Zijn status, en niet aan Zijn wezen. Als dit zo is, zou de mens Hem dan voor ten minste slechts één dag in leven kunnen laten wanneer Christus misschien op een dag afstapt van Zijn post? God is bereid met de mens op de aarde te leven zodat Hij de gevolgen kan zien van het werk van Zijn hand in de daaropvolgende jaren. De mens kan echter Zijn verblijf nog niet één dag verdragen, daarom kon Hij het alleen maar opgeven. Het uiterste van de clementie en genade van de mens is al bereikt door God het werk dat Hij onder de mensen moet verrichten en de bediening die Hij volbrengt toe te staan. Hoewel zij die persoonlijk door Hem zijn overwonnen Hem die genade wel tonen, staan ook zij slechts een verblijf toe tot

het werk is gedaan, en geen moment langer. Als dit zo is, hoe zit het dan met hen die Hij niet heeft overwonnen? Is het niet juist omdat Hij Christus is in het omhulsel van een normaal mens, dat de mens de vleesgeworden God zo behandelt? Als Hij alleen de goddelijkheid had en niet een normale menselijkheid, zouden de problemen van de mens dan niet met het grootste gemak worden opgelost? De mens erkent met tegenzin Zijn goddelijkheid en toont geen interesse in Zijn omhulsel van een gewoon mens, ondanks het feit dat Zijn wezen nu juist precies het wezen van Christus is, dat zich aan de wil van de hemelse Vader onderwerpt. In die hoedanigheid zou Hij alleen Zijn werk om onder de mensen te zijn om zowel hun vreugde als verdriet te delen ongedaan kunnen maken, omdat de mens Zijn bestaan niet meer zou kunnen verdragen.

Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming

De mens begrijpt een beetje van het werk van vandaag en het werk van de toekomst, maar hij begrijpt niet de bestemming die de mens zal binnengaan. Als schepsel, zou de mens de plicht van een schepsel moeten uitvoeren: de mens zou God moeten volgen in alles wat Hij doet en jullie zouden moeten verdergaan in wat ik jullie vertel. Je hebt geen manier om zaken voor jezelf te managen en je hebt er zelf geen vat op; alles moet overgelaten worden aan Gods genade en alles wordt vastgehouden in Zijn handen. Als het werk van God de mens van tevoren een einde zou bieden, een geweldige bestemming, en als God dit zou gebruiken om de mens te verleiden en ervoor zou zorgen dat de mens Hem zou

volgen – als Hij een deal met de mens zou maken – dan zou dit geen overwinning zijn, evenmin zou het zijn om het leven van de mens te bewerken. Als God het einde zou gebruiken om de mens te beheersen en zijn hart te winnen, dan zou Hij hierin niet de mens vervolmaken, evenmin zou Hij in staat zijn om de mens te winnen, maar Hij zou in plaats daarvan de bestemming gebruiken om over hem te heersen. De mens geeft nergens zo veel om als het toekomstige einde, de uiteindelijke bestemming, of er nou wel of niet iets goeds is om op te hopen. Als de mens een prachtige hoop zou worden gegeven tijdens het werk van overwinning en als hem, vóór de overwinning van de mens, een goede bestemming zou worden gegeven om na te jagen, dan zou de overwinning van de mens niet alleen zijn effect verliezen, maar het effect van het werk van overwinning zou ook beïnvloed worden. Dat wil zeggen dat het werk van overwinning zijn effect bereikt door het lot en de vooruitzichten van de mens weg te nemen en door de rebelse gezindheid van de mens te oordelen en tuchtigen. Het wordt niet bereikt door een deal met de mens te sluiten, dat wil zeggen door de mens zegeningen en genade te geven, maar door de loyaliteit van de mens openbaar te maken door zijn vrijheid weg te nemen en zijn vooruitzichten uit te roeien. Dit is de substantie van het werk van overwinning. Als de mens aan het eerste begin een prachtige hoop zou worden gegeven en het werk van tuchtiging en oordeel zou daarna worden gedaan, dan zou de mens deze tuchtiging en dit oordeel accepteren op basis van het vooruitzicht dat hij had. Dan zou uiteindelijk de onvoorwaardelijke gehoorzaamheid en aanbidding van de Schepper door al Zijn schepsels niet worden bereikt; er zou enkel blinde, onwetende gehoorzaamheid zijn, of de mens zou blinde eisen stellen aan God en het zou op die manier onmogelijk zijn om het hart van de mens volledig te

overwinnen. Als gevolg daarvan zou dergelijk werk van overwinning niet in staat zijn om de mens te winnen, laat staan om te getuigen van God. Dergelijke schepsels zouden niet in staat zijn om hun plicht te vervullen en zouden enkel akkoordjes sluiten met God; dit zou geen overwinning zijn, maar genade en zegening. Het grootste probleem met de mens is dat hij nergens anders aan denkt dan zijn lot en vooruitzichten, dat hij ze aanbidt. De mens jaagt God na vanwege zijn eigen lot en vooruitzichten; hij aanbidt God niet vanwege zijn liefde voor Hem. Om die reden moeten bij het overwinnen van de mens in de mens de zelfzuchtigheid, hebzucht en de dingen die zijn aanbidding van God het meeste in de weg zitten allemaal worden aangepakt en daarbij geëlimineerd worden. Door dat te doen zullen de effecten van de overwinning van de mens worden bereikt. Dit betekent dat het in de allereerste stadia van de overwinning van de mens nodig is om de wilde ambities en de meest fatale zwakheden van de mens te zuiveren, en om hierdoor de liefde van de mens voor God te openbaren, en zijn kennis van het menselijk leven te veranderen, evenals zijn beeld van God en de betekenis van zijn bestaan. Op deze manier wordt de liefde van de mens voor God gezuiverd, dat wil zeggen dat het hart van de mens wordt overwonnen. Maar in Zijn houding tegenover alle schepsels, overwint God niet enkel om het overwinnen zelf; in plaats daarvan overwint Hij om de mens te kunnen winnen voor Zijn eigen glorie en om de vroegere originele gelijkens in de mens te herstellen. Als Hij enkel zou overwinnen om het overwinnen zelf, dan zou de significantie van het werk van overwinning verloren gaan. Dat wil zeggen dat als God, na de mens te hebben overwonnen, Zijn handen zou aftrekken van de mens en Hij geen acht zou slaan op zijn leven of dood, dat dit dan geen beheer van de mensheid zou zijn en evenmin zou de overwinning van de mens omwille

van zijn redding zijn. Enkel het winnen van de mens, dat volgt op zijn overwinning en zijn uiteindelijke aankomst bij een geweldige bestemming, is het hart van al het werk van redding, en enkel dit kan het doel van redding voor de mens bereiken. In andere woorden, alleen de aankomst van de mens bij de geweldige bestemming en zijn intrede in de rust zouden het vooruitzicht moeten zijn dat alle schepsels bezitten, evenals het werk dat moet worden gedaan door de Schepper. Als de mens dit werk zou doen, dan zou het te beperkt zijn: het zou de mens tot een zeker punt kunnen brengen, maar het zou niet in staat zijn de mens bij de eeuwige bestemming te brengen. De mens is niet in staat om het lot van de mens te bepalen, laat staan dat hij in staat is om de vooruitzichten en toekomstige bestemming van de mens te garanderen. Het werk dat door God wordt gedaan is echter anders. Omdat Hij de mens schiep, leidt Hij hem; omdat Hij de mens redt, zal Hij hem volledig redden en zal Hij hem compleet winnen; omdat Hij de mens leidt, zal Hij hem naar de juiste bestemming brengen; en omdat Hij de mens schiep en beheert, moet Hij verantwoordelijkheid nemen voor het lot en de vooruitzichten van de mens. Dit is het werk dat door de Schepper wordt gedaan. Hoewel het werk van overwinning wordt bereikt door de mens te zuiveren van zijn vooruitzichten, moet de mens uiteindelijk op de juiste bestemming worden gebracht, die God voor hem heeft voorbereid. Het is immers omdat God de mens bewerkt, dat de mens een bestemming heeft en zijn lot zeker is. Hier is de juiste bestemming die wordt aangehaald niet de hoop en vooruitzichten van de mens die in het verleden zijn gezuiverd; de twee zijn verschillend. Hetgeen de mens hoopt en najaagt zijn de verlangens van zijn streven naar de buitengewone begeertes van het vlees, in plaats van de bestemming die aan de mens is toegeschreven. Wat God in de tussentijd voor

de mens heeft voorbereid, zijn de zegeningen en beloften die aan de mens zijn toegeschreven, wanneer hij eenmaal puur gemaakt is, die God voor de mens heeft voorbereid, nadat Hij de wereld heeft geschapen en die niet worden bevlekt door de keuzes, opvattingen, verbeelding of het vlees van de mens. Deze bestemming is niet voorbereid voor een bepaald persoon, maar het is de plek van rust voor de gehele mensheid. Daarom is deze bestemming de meest geschikte bestemming voor de mensheid.

De Schepper beoogt alle schepsels te orkestreren. Je moet niets verwerpen of ongehoorzaam zijn van wat Hij doet, evenmin zou je opstandig tegenover Hem moeten zijn. Wanneer het werk dat Hij doet uiteindelijk Zijn doelen bereikt, zal Hij daarin glorie verkrijgen. Waarom wordt er vandaag de dag niet gezegd dat je de nakomelingen van Moab bent, of het nageslacht van de grote rode draak? Waarom wordt er niet gesproken over uitverkoren mensen, maar enkel over de schepsels? Het schepsel – dit was de originele titel van de mens en het is zijn aangeboren identiteit. Namen verschillen enkel omdat de tijden en periodes van het werk verschillend zijn; in werkelijkheid is de mens een gewoon schepsel. Alle schepsels, of zij nu het meest corrupt of het meest heilig zijn, moeten de plicht uitvoeren van een schepsel. Wanneer Hij het werk van overwinning uitvoert, heerst God niet over jou door je vooruitzichten, lot of bestemming te gebruiken. Het is niet nodig om op deze manier te werken. Het doel van het werk van overwinning is om de mens de plicht van een schepsel te laten uitvoeren, om hem de Schepper te laten aanbidden en alleen als dit gebeurd is, kan hij de geweldige bestemming binnengaan. Het lot van de mens wordt door de handen van God beheerst. Je bent niet in staat om over jezelf te heersen: hoewel de mens altijd druk met zichzelf bezig is, blijft hij niet in staat om over zichzelf te

heersen. Als jij je eigen vooruitzichten kon kennen, als jij je eigen lot zou kunnen beheersen, zou je dan nog een schepsel zijn? Kortom, ongeacht hoe God werkt, al Zijn werk is omwille van de mens. Neem bijvoorbeeld de hemel en de aarde en alle dingen die God schiep om de mens te dienen: de maan, de zon en de sterren die Hij voor de mens schiep, de dieren en planten, lente, zomer, herfst en winter en ga zo maar door – alles is omwille van het bestaan van de mens gemaakt. Daarom is het, ongeacht hoe Hij de mens tuchtigt en oordeelt, allemaal omwille van de redding van de mens. Ook al neemt Hij de vleeselijke hoop van de mens weg, dan nog is het omwille van het zuiveren van de mens en de zuivering van de mens is omwille van zijn bestaan. De bestemming van de mens ligt in de handen van de Schepper, dus hoe zou de mens ooit over zichzelf kunnen heersen?

Wanneer het werk van overwinning is voltooid, zal de mens in een prachtige wereld worden gebracht. Dit leven zal natuurlijk op aarde plaatsvinden, maar het zal totaal anders zijn dan het menselijke leven van vandaag de dag. Het is het leven dat de mensheid zal hebben nadat de gehele mensheid is overwonnen. Het zal een nieuw begin zijn voor de mens op aarde en het hebben van een dergelijk leven zal bewijzen dat de mensheid een nieuw en prachtig koninkrijk is binnengegaan. Het zal het begin zijn van het leven van de mens met God op aarde. Het uitgangspunt van een dergelijk prachtig leven moet zijn dat, nadat de mens is gezuiverd en overwonnen, hij zich onderwerpt aan de Schepper. Daarom is het werk van overwinning de laatste fase in Gods werk, voordat de mens de geweldige bestemming binnengaat. Een dergelijk leven is het toekomstige leven van de mens op aarde, het is het meest prachtige leven op aarde, het soort leven waar de mens naar verlangt, het soort dat de mens nooit

heeft bereikt in de geschiedenis van de wereld. Het is de uiteindelijke uitkomst van het 6000-jarig werk van beheer, het is waar de mensheid het meest naar verlangt en het is tevens Gods belofte aan de mens. Maar deze belofte kan niet direct geschieden: de mens zal de toekomstige bestemming binnengaan, enkel wanneer het werk van de laatste dagen is voltooid en hij volledig is overwonnen, dat wil zeggen wanneer Satan volkomen verslagen is. De mens zal zonder een zondige natuur zijn, nadat hij is gelouterd, omdat God Satan zal hebben verslagen, wat betekent dat er geen inbreuk zal zijn door vijandige machten en dat geen enkele vijandige macht het vlees van de mens kan aanvallen. Zo zal de mens vrij zijn en heilig – hij zal de eeuwigheid zijn binnengegaan. Alleen als de vijandige machten van de duisternis zijn gebonden zal de mens, waar hij ook gaat, vrij zijn, zonder opstandigheid of verzet. Satan hoeft alleen maar gebonden te worden gehouden om het goed te laten gaan met de mens; de huidige situatie bestaat, omdat Satan nog steeds overal op aarde problemen aanwakkert en dat het gehele werk van Gods management zijn einde nog moet bereiken. Wanneer Satan is verslagen, zal de mens compleet bevrijd zijn; wanneer de mens God wint en uit het domein van Satan wekomt, zal hij de Zon der rechtvaardigheid aanschouwen. Het leven dat de normale mens is toegeschreven zal herwonnen worden; alles dat de normale mens hoort te bezitten – zoals het vermogen om goed en kwaad te onderscheiden, het begrijpen hoe je jezelf kan voeden en kleden en het vermogen om normaal te leven – dit alles zal worden herwonnen. Als Eva niet was verleid door de slang, zou de mens zo'n normaal leven gehad hebben, nadat hij in het begin werd geschapen. Hij zou gegeten hebben, gekleed zijn en het leven van een normaal mens op aarde geleid hebben. Echter, nadat de mens bedorven raakte, werd dit leven een droombeeld en zelfs vandaag durft

de mens zich zulke dingen niet in te beelden. In werkelijkheid is dit prachtige leven waar de mens naar verlangt een noodzaak: als de mens een dergelijke bestemming niet zou hebben, dan zou zijn bedorven leven op aarde nooit ophouden te bestaan. Als er niet zo'n prachtig leven zou zijn, dan zou er geen afloop zijn van Satans lot of de tijden waarin Satan de macht over de aarde heeft. De mens moet een koninkrijk binnengaan dat voor de machten van de duisternis onbereikbaar is en als hij dat doet, zal dit bewijzen dat Satan is verslagen. Op deze manier, wanneer er geen verstoring meer is door Satan, zal God Zelf over de mensheid heersen en Hij zal het gehele leven van de mens besturen en erover heersen; alleen dit zal gelden als de overwinning op Satan. Het leven van de mens vandaag is voornamelijk een leven vol met vuiligheid en nog altijd een leven van lijden en kwelling. Dit zou geen overwinning op Satan genoemd kunnen worden; de mens moet nog altijd ontsnappen uit de zee van kwelling, hij moet nog altijd ontsnappen uit de moeilijkheden in zijn leven, of de invloed van Satan en hij heeft nog altijd maar minimale kennis van God. Alle moeilijkheden van de mens werden door Satan gecreëerd. Het was Satan die het lijden over het leven van de mens bracht en enkel nadat Satan gebonden wordt, zal de mens in staat zijn om volledig te ontsnappen uit de zee van kwelling. Doch, de binding van Satan wordt bereikt door de overwinning en het winnen van het hart van de mens, door de mens de buit te maken van het gevecht met Satan.

Vandaag de dag zijn het najagen van het worden van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt de dingen die worden nagestreefd door de mens, voordat hij het leven van een normale man op aarde heeft, en het zijn de doelen die de mens zoekt voorafgaand aan de binding van Satan. In wezen is het najagen van de mens van het worden van een overwinnaar en het volmaakt

worden gemaakt, of om op grote manieren gebruikt te worden, bedoeld om te ontsnappen aan Satans invloed: het najagen van de mens is om een overwinnaar te worden, maar de uiteindelijke uitkomst zal zijn ontsnapping uit de invloed van Satan zijn. Alleen door te ontsnappen uit de invloed van Satan kan de mens een leven leiden van een normale mens op aarde, het leven van aanbidding van God. Vandaag de dag zijn het najagen van het worden van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt de dingen die worden nagestreefd, voordat de mens het leven van een normale man op aarde heeft. Ze worden voornamelijk nagejaagd omwille van de reiniging en het in praktijk brengen van de waarheid en om de aanbidding van de Schepper te bereiken. Als de mens het leven van een normale persoon op aarde bezit, een leven zonder moeilijkheden of kwelling, dan zal de mens zich niet bezighouden met het najagen van het worden van een overwinnaar. 'Het worden van een overwinnaar' en 'volmaakt worden gemaakt' zijn doelen die God aan de mens geeft om na te jagen. Door het najagen van deze doelen leidt Hij de mens ertoe om de waarheid in praktijk te brengen en een leven van betekenis uit te leven. Het doel is om de mens compleet te maken en hem te winnen en het najagen van het worden van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt zijn enkel een instrument. Als de mens in de toekomst de geweldige bestemming binnengaat, zal het worden van een overwinnaar en volmaakt worden gemaakt niet meer worden genoemd; er zullen alleen maar schepselen zijn die hun plicht vervullen. Vandaag de dag is de mens gemaakt om deze dingen na te jagen, simpelweg om het kader voor de mens te bepalen, zodat het najagen door de mens meer gericht en praktisch is. Anders zou de mens te midden van vage abstractheid leven en ernaar streven het eeuwige leven binnen te gaan. Zou in dit geval de mens niet nog

meelijwekkender zijn? Om op deze manier te streven, zonder doelen of principes – is dat geen zelfmisleiding? Uiteindelijk zou dit streven natuurlijk geen vrucht dragen; uiteindelijk zou de mens nog altijd onder het domein van Satan leven en zou hij niet in staat zijn zichzelf van Satan te onttrekken. Waarom zou hij zichzelf onderwerpen aan zo'n doelloos streven? Wanneer de mens de eeuwige bestemming binnengaat, zal de mens de Schepper aanbidden en, omdat de mens redding heeft verkregen en de eeuwigheid binnen is gegaan, zal de mens geen doelen meer najagen, laat staan dat hij zich zorgen zou hoeven maken dat hij wordt belaagd door Satan. Tegen die tijd zal de mens zijn plaats kennen en zal hij zijn plicht uitvoeren en, zelfs als zij niet worden getuchtigd of geoordeeld, zal iedere persoon zijn plicht uitvoeren. In die tijd zal de mens een schepsel zijn van zowel identiteit als status. Het onderscheid tussen hoog en laag zal er niet meer zijn; elk persoon zal simpelweg een andere functie uitvoeren. Doch zal de mens nog steeds leven in een geordende, geschikte bestemming van de mensheid, de mens zal zijn plicht uitvoeren omwille van de aanbidding van de Schepper en een mensheid als zodanig zal de mensheid van de eeuwigheid zijn. In die tijd zal de mens een leven dat geïllumineerd wordt door God hebben verkregen, een leven onder de zorg en bescherming van God, een leven samen met God. De mensheid zal een normaal leven op aarde leiden en de gehele mensheid zal in het juiste spoor binnengaan. Het 6000-jarig managementplan zal Satan volkomen verslagen hebben, wat betekent dat God het originele beeld van de mens, zoals het was geschapen, zal hebben hersteld en dat daarmee de originele intentie van God zal zijn vervuld. In het begin, voordat de mens door Satan werd verdorven, leidde de mensheid een normaal leven op aarde. Later, nadat hij werd verdorven door Satan, verloor de mens dit normale leven en zo

begon het werk van Gods beheer evenals de strijd met Satan om het normale leven van de mens te herstellen. Alleen wanneer het 6000-jarige werk van Gods beheer ten einde komt, zal het leven van de gehele mensheid officieel beginnen op aarde. Alleen dan zal de mens een geweldig leven hebben en zal God het doel van het scheppen van de mens in het begin weer herstellen, evenals de originele gelijkens van de mens. Daarom zal de mens, zodra hij het normale leven van de mensheid op aarde heeft, niet streven naar het worden van een overwinnaar of om volmaakt te worden gemaakt, want de mens zal heilig zijn. De “overwinnaars” en het “vervolmaakt worden” waar de mensen over spreken zijn de doelen die aan de mens zijn gegeven om na te jagen tijdens de strijd tussen God en Satan en de enige reden voor hun bestaan is dat de mens corrupt is gemaakt. Door jou een doel te geven en je ertoe aan te zetten om dit doel na te jagen, zal Satan worden verslagen. Jou te vragen om een overwinnaar te worden, volmaakt te worden gemaakt of te worden gebruikt, is van je verlangen dat je getuigt om Satan te schande te maken. Uiteindelijk zal de mens het leven leiden van een normale mens op aarde en zal de mens heilig zijn en wanneer dit gebeurt, zullen ze er dan nog steeds naar streven overwinnaars te zijn? Zijn het niet allemaal geschapen wezens? Wanneer we het hebben over het zijn van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt, zijn deze woorden gericht op Satan evenals op de vuiligheid van de mens. Staat deze ‘overwinnaar’ niet in verband met de overwinning over Satan en de vijandige machten? Wanneer je zegt dat je volmaakt bent gemaakt, wat in jou is dan volmaakt gemaakt? Is het niet zo dat jij jezelf hebt afgestoten van de verdorven satanische gezindheid, zodat je de hoogste liefde voor God kunt bereiken? Zulke dingen worden gezegd

in relatie tot de vuile dingen binnen de mens en in relatie tot Satan; er wordt niet over gesproken in relatie tot God.

Als je vandaag niet streeft naar het worden van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt, dan zal er in de toekomst, wanneer de mensheid een normaal leven op aarde leidt, geen mogelijkheid zijn voor zulk een streven. In die tijd zal het einde van elk soort persoon worden geopenbaard. In die tijd zal het duidelijk worden wat voor soort ding jij bent en als je graag een overwinnaar wilt zijn of vervolmaakt wilt worden, zal het onmogelijk zijn. Het is enkel vanwege de rebellie van de mens, dat hij zal worden gestraft na te worden geopenbaard. In die tijd zal het najagen van de mens geen hogere positie zijn dan anderen, voor sommigen om overwinnaars te worden en vervolmaakt te worden, of voor sommigen om de eerstgeborene zonen van God te zijn en anderen om de zonen van God te zijn; ze zullen deze dingen niet najagen. Zij zullen allen schepsels zijn van God, allen zullen leven op aarde en allen zullen samen met God op aarde leven. Nu is de tijd van de strijd tussen God en Satan. Het is een tijd waarin deze strijd nog moet worden besloten, een tijd waarin de mens nog compleet moet worden gewonnen en het is een periode van transitie. Daarom is de mens vereist om ernaar te streven om een overwinnaar te worden of één van de mensen van God. Vandaag is er onderscheid in status, maar wanneer de tijd komt, zal dergelijk onderscheid niet bestaan: de status van allen die hebben gezegevierd zal hetzelfde zijn, ze zullen allemaal als mensheid worden gekwalificeerd en zullen op een gelijke manier op aarde leven, wat betekent dat ze allemaal gekwalificeerde wezens zullen zijn, en wat hun zal worden gegeven zal allemaal hetzelfde zijn. Omdat de tijden van Gods werk verschillend zijn en de objecten van Zijn werk ook verschillend zijn, komen jullie, als het werk in jullie

wordt gedaan, in aanmerking om vervolmaakt te worden en overwinnaars te worden; als het in het buitenland zou worden gedaan, dan zouden zij in aanmerking komen om de eerste groep mensen te worden die zullen worden overwonnen, evenals de eerste groep mensen om volmaakt te worden gemaakt. Vandaag wordt dit werk niet in het buitenland gedaan, dus komen zij niet in aanmerking om volmaakt te worden gemaakt en overwinnaars te worden en is het voor hen onmogelijk om de eerste groep te worden. Omdat het object van Gods werk verschillend is, is ook het tijdperk van Gods werk verschillend en is ook het bijbehorende kader verschillend, dus is er de eerste groep, namelijk de overwinnaars, en zo zal er ook een tweede groep zijn die volmaakt zal worden gemaakt. Wanneer er de eerste groep is die volmaakt zal worden gemaakt, zal er een voorbeeld en model zijn en zo zal er in de toekomst een tweede en derde groep zijn van die volmaakt zijn gemaakt, maar in de eeuwigheid zullen zij allen dezelfde zijn en zal er geen classificatie zijn in status. Zij zullen simpelweg volmaakt gemaakt worden op verschillende momenten en er zullen geen verschillen zijn in status. Wanneer de tijd komt dat iedereen compleet gemaakt is en het werk van het gehele universum voltooid is, dan zal er geen onderscheid in status zijn en zullen allen van gelijke status zijn. Vandaag wordt dit werk onder jullie gedaan, zodat jullie de overwinnaars zullen worden. Als het in Groot Brittannië zou worden gedaan, dan zou Groot Brittannië de eerste groep hebben, op dezelfde manier als waarop jullie de eerste groep zullen zijn. Het is enkel maar dat jullie tegenwoordig speciaal met genade zijn gezegend op de manier waarop mijn werk in jullie wordt uitgevoerd en als dit werk niet in jullie werd verricht, zouden jullie de tweede groep zijn, of de derde, of de vierde, of de vijfde. Dit is enkel vanwege het verschil in volgorde van werk; de eerste groep en de

tweede groep duiden er niet op dat de ene hoger of lager is dan de andere, het duidt simpelweg op de volgorde waarin deze mensen volmaakt worden gemaakt. Vandaag worden deze woorden door jullie gecommuniceerd, maar waarom waren jullie hier niet eerder van op de hoogte gebracht? Dat is omdat mensen zonder een proces naar extremen neigen te gaan. Een voorbeeld is dat Jezus in die tijd zei: Ik zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie mij naar de hemel hebben zien gaan. Vandaag de dag zijn velen door deze woorden bezeten en willen zij enkel witte gewaden dragen om hun opname in de hemel af te wachten. Dus er zijn vele woorden die niet te vroeg kunnen worden gesproken; als deze te vroeg zouden worden gesproken, zou de mens tot extremen gaan. De gestalte van de mens is te klein en hij is niet in staat om de waarheid van deze woorden te doorzien.

Wanneer de mens het ware leven van de mens op aarde bereikt en alle machten van Satan zijn gebonden, zal de mens gemakkelijk leven op aarde. Dingen zullen niet zo complex zijn als dat ze vandaag zijn: menselijke relaties, sociale relaties, complexe familierelaties ... ze zijn zo lastig, zo pijnlijk! Het leven van de mens hier is zo ellendig! Wanneer de mens eenmaal is overwonnen, zullen zijn hart en geest veranderen: hij zal een hart hebben dat God vereert en een hart dat God liefheeft. Wanneer ieder binnen het universum die God tracht lief te hebben is overwonnen, dat wil zeggen wanneer Satan eenmaal is verslagen en wanneer Satan – alle machten der duisternis – is gebonden, dan zal het leven van de mens op aarde onbezorgd zijn en zal hij in staat zijn om vrij op aarde te leven. Wanneer het leven van de mens zonder de vleselijke relaties is en zonder de complexiteiten van het vlees, dan zou het zoveel gemakkelijker zijn. De menselijke relaties van het vlees zijn te complex en het hebben van

zulke dingen is bewijs dat hij zichzelf nog moet bevrijden van de invloeden van Satan. Als jij dezelfde relatie met elk van je broeders en zusters zou hebben, als jij dezelfde relatie met elk familielid van je zou hebben, dan zou je geen zorgen hebben en zou jij je over niemand zorgen hoeven maken. Niets zou beter kunnen zijn en op deze manier zou de mens worden verlost van de helft van zijn lijden. In het leiden van een normaal menselijk leven op aarde, zal een mens vergelijkbaar zijn met een engel; hoewel hij nog steeds in het vlees zal zijn, zal hij veel lijken op een engel. Dit is de uiteindelijke belofte, het is de laatste belofte die de mens wordt geschonken. Vandaag ondergaat de mens tuchtiging en oordeel; denk je dat de ervaring van de mens van zulke dingen betekenisloos is? Zou het werk van tuchtiging en oordeel zonder reden worden gedaan? Het werd in het verleden wel gezegd dat het tuchtigen en oordelen van de mens hetzelfde is als hem in een bodemloze put te plaatsen, wat hetzelfde is als het wegnemen van zijn lot en vooruitzichten. Dit is omwille van één ding: de reiniging van de mens. De mens is niet opzettelijk in een bodemloze put geplaatst, waarna God Zijn handen van hem aftrekt. In plaats daarvan is het om af te rekenen met de rebellie in de mens, zodat uiteindelijk de dingen in de man mogen worden gereinigd, zodat hij God waarlijk mag kennen en als een heilig persoon kan zijn. Als dit is gedaan, dan zal het allemaal zijn volbracht. In werkelijkheid zal Satan, als met die dingen binnen de mens waarmee moet worden afgerekend ook is afgerekend en de mens een weerklinkend getuigenis zal hebben, ook worden verslagen en zelfs al zouden er een paar van die dingen zijn die van origine in de mens niet volledig zijn gereinigd, wanneer Satan eenmaal is verslagen, zal het niet langer problemen opleveren en in die tijd zal de mens volledig zijn gereinigd. De mens heeft zulk een leven nog nooit ervaren, maar wanneer Satan is

verslagen, zal alles worden geregeld en zullen die onbelangrijke dingen in de mens allemaal worden opgelost; alle andere problemen zullen voorbij zijn zodra dat hoofdprobleem is opgelost. Tijdens deze vleeswording van God op aarde, wanneer Hij persoonlijk Zijn werk onder de mens doet, zal al het werk dat Hij doet, bedoeld zijn om Satan te verslaan en Hij zal Satan verslaan door de mens te overwinnen en jullie compleet te maken. Wanneer jullie een weerklinkend getuigenis zullen hebben, zal dit ook een teken zijn van Satans nederlaag. De mens moet eerst overwonnen en uiteindelijk volledig vervolmaakt worden om Satan te verslaan. In wezen is dit echter tegelijkertijd de redding van de gehele mensheid uit deze loze zee van kwelling, samen met de overwinning op Satan. Ongeacht of dit werk wordt uitgevoerd door de gehele wereld of in China, het is allemaal met als doel Satan te verslaan en redding te brengen aan de gehele mensheid, zodat de mens de plaats van rust binnen kan gaan. De vleesgeworden God, dit normale vlees, heeft juist als doel om Satan te verslaan. Het werk van de God van vlees wordt gebruikt om redding te brengen aan allen onder de hemel die God liefhebben, het is omwille van de overwinning van de gehele mensheid en vooral ook met als doel Satan te verslaan. De kern van al Gods managementwerk is onlosmakelijk verbonden met het verslaan van Satan om redding te brengen voor de gehele mensheid. Waarom wordt er in veel van dit werk steeds gesproken over dat jullie moeten getuigen? En naar wie is dit getuigenis gericht? Is het niet gericht tot Satan? Dit getuigenis is voor God en is bedoeld om te getuigen dat het werk van God zijn effect heeft gehad. Het getuigen is gerelateerd aan het werk van het verslaan van Satan; als er geen strijd met Satan was, zou de mens niet hoeven getuigen. Het is omdat Satan moet worden verslagen dat, tegelijkertijd met het redden van de mens, God

vraagt dat de mens van Hem getuigt voor Satan, dat Hij gebruikt om de mens te redden en om met Satan te strijden. Als gevolg daarvan is de mens zowel het object van redding als een instrument in het verslaan van Satan en zo staat de mens in de kern van Gods gehele managementplan en is Satan enkel het object van vernietiging, de vijand. Misschien heb je het idee dat jij niets hebt gedaan, maar vanwege de veranderingen in jouw gezindheid, wordt er getuigd en dit getuigenis is gericht tot Satan en is niet op de mens gericht. De mens is niet geschikt om van zo'n getuigenis te genieten. Hoe zou hij het werk dat door God wordt gedaan kunnen begrijpen? Het object van Gods strijd is Satan; de mens is tegelijkertijd het object van redding. De mens heeft de verdorven satanische gezindheid en is niet in staat dit werk te begrijpen. Dit is vanwege de verdorvenheid van Satan en is de mens niet eigen, maar geregisseerd door Satan. Vandaag is Gods hoofdwerk om Satan te verslaan, dat wil zeggen het volledig overwinnen van de mens, zodat de mens uiteindelijk kan getuigen aan God voor Satan. Op deze manier zullen alle dingen worden volbracht. In vele gevallen lijkt het voor je blote oog alsof er niets is gedaan, maar in werkelijkheid is het werk reeds volbracht. De mens wil dat al het werk van voltooiing zichtbaar is, maar juist zonder het aan jou zichtbaar te maken, heb ik mijn werk al voltooid, want Satan is onderworpen, wat betekent dat hij volkomen verslagen is, dat al Gods wijsheid, kracht en gezag Satan hebben overwonnen. Dit is precies het getuigenis dat moet worden gedragen en hoewel het geen duidelijke uitdrukking heeft in de mens, hoewel het niet zichtbaar is voor het blote oog, is Satan reeds verslagen. De totaliteit van dit werk is tegen Satan gericht en uitgevoerd vanwege de strijd met Satan. Daarom zijn er vele dingen die de mens niet ziet

als zijnde succesvol, maar die in Gods ogen lang geleden al succesvol waren. Dit is één van de innerlijke waarheden van al Gods werk.

Wanneer Satan is verslagen, dat wil zeggen wanneer de mens volledig is overwonnen, zal de mens begrijpen dat al dit werk omwille van de redding is en dat de manier van deze redding is om terug te winnen uit de handen van Satan. Het 6000-jarig werk van Gods management is onderverdeeld in drie fasen: het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk. Deze drie fasen van werk zijn allemaal omwille van de redding van de mensheid, dat wil zeggen dat ze zijn voor de redding van een mensheid die ernstig verdorven is gemaakt door Satan. Tegelijkertijd zijn ze er echter zodat God strijd voert met Satan. Zoals dus het werk van redding is onderverdeeld in drie fasen, is ook de strijd met Satan onderverdeeld in drie fasen en deze twee aspecten van Gods werk worden tegelijkertijd uitgevoerd. De strijd met Satan is in feite omwille van de redding van de mensheid en omdat het werk van de redding van de mensheid niet iets is dat met succes kan worden voltooid in een enkele fase, is de strijd met Satan ook onderverdeeld in fasen en periodes en wordt oorlog tegen Satan gevoerd in overeenstemming met de behoeftes van de mens en de mate van Satans verdorvenheid in hem. Misschien gelooft een mens, in zijn verbeelding, dat God in deze strijd wapens opneemt tegen Satan, op dezelfde manier als dat twee legers elkaar zouden bestrijden. Dit is enkel iets dat het intellect van de mens kan bedenken en is een uiterst vaag en onrealistisch idee, maar toch is het wat de mens gelooft. En omdat ik hier zeg dat de manier om de mens redding te brengen door de strijd met Satan is, beeldt de mens zich in dat dit de manier is waarop de strijd wordt gevoerd. In het werk van de redding van de mens worden drie fasen uitgevoerd, dat wil zeggen dat de strijd met Satan is

verdeeld in drie fasen die voorafgaan aan het compleet verslaan van Satan. Doch, de innerlijke waarheid van het gehele werk van de strijd met Satan is dat de effecten daarvan worden behaald tijdens verschillende stappen van het werk: het schenken van genade aan de mens, het worden van een zondoffer voor de mens, het vergeven van de zonden van de mens, het overwinnen van de mens en het vervolmaken van de mens. In werkelijkheid is de strijd met Satan niet het ter hand nemen van wapens tegen Satan, maar de redding van de mens, het bewerken van het leven van de mens en het veranderen van de gezindheid van de mens, zodat hij getuigenis mag geven voor God. Dit is hoe Satan wordt verslagen. Satan wordt verslagen door het veranderen van de verdorven gezindheid van de mens. Wanneer Satan is verslagen, namelijk wanneer de mens volledig is gered, dan zal de beschaamde Satan compleet gebonden zijn en op deze manier zal de mens volledig zijn gered. Dus de substantie van de redding van de mens is de strijd met Satan en de oorlog met Satan is voornamelijk weerspiegeld in de redding van de mens. De fase van de laatste dagen, waarin de mens moet worden overwonnen, is de laatste fase in de strijd met Satan en is ook het werk van de complete redding van de mens van het domein van Satan. De innerlijke betekenis van de overwinning van de mens is de terugkeer van de belichaming van Satan, de mens die door Satan verdorven is gemaakt, naar de Schepper volgend op zijn overwinning, waardoor hij Satan zal verlaten en compleet naar God terug zal keren. Op deze manier zal de mens volledig worden gered. Daarom is het werk van overwinning het laatste werk in de strijd tegen Satan en de laatste fase in Gods management met als doel Satan te verslaan. Zonder dit werk, zou de volledige redding van de mens uiteindelijk onmogelijk zijn. Satan totaal verslaan zou ook onmogelijk zijn en de mensheid

zou nooit in staat zijn om de geweldige bestemming te bereiken of vrij te komen van Satans invloed. Derhalve kan het werk van redding van de mens niet worden voltooid voordat de strijd met Satan is besloten, want de kern van het werk van Gods beheer is omwille van de redding van de mensheid. De eerste mensheid was in de handen van God, maar vanwege Satans verleiding en verdorvenheid, werd de mens gebonden door Satan en viel hij in de handen van de kwade. Zo werd Satan het object om te worden verslagen in het werk van Gods management. Omdat Satan de mens in bezit nam en omdat de mens de voorraad is van al Gods management, moet de mens, om te worden gered, worden teruggeregpen uit de handen van Satan, dat wil zeggen dat de mens terug moet worden genomen na gevangen te zijn gehouden door Satan. Zodoende moet Satan worden verslagen door de veranderingen in de oude gezindheid van de mens, veranderingen die zijn oorspronkelijke verstand herstellen. Op deze manier kan de mens, die gevangen is gehouden, terug worden gegrepen uit de handen van Satan. Als de mens wordt bevrijd uit de invloed en gebondenheid van Satan, zal Satan worden beschaamd, de mens zal uiteindelijk worden teruggenomen en Satan zal worden verslagen. En omdat de mens is bevrijd uit de duistere invloed van Satan, zal de mens de buit worden van deze hele strijd en Satan zal het object worden dat zal worden gestraft wanneer deze strijd eenmaal is voltooid, waarna het totale werk van de redding van de mensheid zal zijn voltooid.

God koestert geen wrok tegenover de schepsels en wil enkel Satan verslaan. Al Zijn werk – of het nou tuchting of oordeel is – wordt op Satan gericht; het wordt uitgevoerd omwille van de redding van de mensheid en is allemaal om Satan te verslaan en het heeft één doel: strijd voeren met Satan tot het bittere

eind! En God zal niet rusten voordat Hij Satan heeft overwonnen! Hij zal pas rusten als Hij Satan heeft verslagen. Omdat al het werk dat door God wordt gedaan op Satan gericht is en omdat zij die door Satan verdorven zijn gemaakt allemaal onder de controle van Satans domein staan en allemaal onder Satans domein leven, zou het zo zijn dat zonder strijd tegen Satan en ermee breken, Satan dan de grip op deze mensen niet zou versoepelen en dan zouden zij niet gewonnen kunnen worden. Als zij niet gewonnen zouden worden zou het bewijzen dat Satan niet is verslagen, dat hij niet is overwonnen. Daarom deed God in Zijn 6000-jarig managementplan, tijdens de eerste fase, het werk van de wet. Tijdens de tweede fase deed Hij het werk van het Tijdperk van Genade, namelijk het werk van de kruisiging en tijdens de derde fase deed Hij het werk van het overwinnen van de mensheid. Al dit werk is gericht op de mate waarin Satan de mensheid verdorven heeft gemaakt, het is allemaal om Satan te verslaan en niet één van de fasen heeft niet als doel om Satan te verslaan. De substantie van het 6000-jarig werk van Gods beheer is de strijd tegen de grote rode draak en het werk van het beheer van de mensheid is ook het werk van het verslaan van Satan en het werk in het voeren van strijd met Satan. God heeft 6000 jaar gestreden en daarmee dus ook 6000 jaar gewerkt, om uiteindelijk de mens in de nieuwe wereld te brengen. Wanneer Satan is verslagen, zal de mens compleet worden bevrijd. Is dit niet de richting van Gods werk vandaag? Dit is precies de richting van het werk van vandaag: de complete bevrijding en vrijmaking van de mens, zodat hij niet onderhevig is aan enige regels, noch beperkt door enige banden of restricties. Al dit werk wordt gedaan in overeenstemming met jullie gestalte en in overeenstemming met jullie behoeftes, wat betekent dat jullie zullen worden voorzien van wat jullie ook maar kunnen

volbrengen. Het is niet een zaak van iets vragen dat buiten iemands mogelijkheden ligt, of jullie bepaalde dingen opleggen; al dit werk wordt eerder uitgevoerd in overeenstemming met jullie werkelijke behoeftes. Elke fase van werk is in overeenstemming met de werkelijke behoeftes en vereisten van de mens en heeft als doel om Satan te verslaan. In werkelijkheid, waren er in het begin geen barrières tussen de Schepper en Zijn schepsels. Die zijn allemaal door Satan ontstaan. De mens is niet meer in staat om enig ding te zien of aan te raken, vanwege de verstoring en verdorvenheid van Satan. De mens is het slachtoffer, degene die is misleid. Wanneer Satan eenmaal is verslagen, zullen de schepsels de Schepper aanschouwen en de Schepper zal kijken naar de schepsels en hen persoonlijk kunnen leiden. Alleen dit is het leven dat de mens op aarde zou moeten hebben. Daarom is Gods werk voornamelijk bedoeld om Satan te verslaan en als Satan eenmaal is verslagen, zal alles zijn opgelost. Vandaag heb je gezien dat het iets heel bijzonders is dat God onder de mensen komt. Hij is niet gekomen om elke dag schuld in jullie te vinden, om zus en zo te zeggen of om jullie simpelweg in staat te stellen om te zien hoe Hij eruitziet en hoe Hij spreekt en leeft. God is niet vleesgeworden enkel om jullie in staat te stellen naar Hem te kijken of jullie ogen te openen of om jullie in staat te stellen de mysteries te horen waar Hij van heeft gesproken en de zeven zegels die Hij heeft geopend. Hij is juist vlees geworden om Satan te verslaan. Hij is persoonlijk onder de mens gekomen in het vlees om de mens te redden, om strijd te voeren met Satan en dit is de betekenis van Zijn vleeswording. Als het niet als doel had Satan te verslaan, dan zou Hij niet persoonlijk dit werk doen. God is naar de aarde gekomen om Zijn werk onder de mens te doen, om Zichzelf persoonlijk te openbaren aan de mens en de mens in staat te stellen Hem te aanschouwen; is

dit een kleinigheid? Het is werkelijk van groot belang! Het is niet zoals de mens het zich inbeeldt dat God is gekomen zodat de mens naar hem kijkt, zodat de mens zal begrijpen dat God echt is en niet vaag of leeg en dat God verheven is, maar ook nederig. Zou het zo simpel kunnen zijn? Het is juist omdat Satan het vlees van de mens verdorven heeft gemaakt en dat de mens degene is die God wil redden, dat God het vlees moet aannemen om strijd te voeren met Satan en om de mens persoonlijk te hoeden. Alleen dit is profijtelijk voor Zijn werk. De twee vleesgeworden vlezen van God hebben bestaan om Satan te verslaan en hebben ook bestaan om de mens beter te redden. Dat is omdat degene die de strijd voert met Satan alleen God kan zijn, of het nou de Geest van God is of de vleesgeworden God. Kortom, het kunnen de engelen niet zijn die strijd voeren met Satan, laat staan de mens, die verdorven is gemaakt door Satan. De engelen zijn niet bij machte om het te doen en de mens is nog onmachtiger. Zodoende, als God het leven van de mens wenst te bewerken, als Hij persoonlijk naar de aarde wenst te komen om de mens teredden, dan moet Hij persoonlijk vlees worden, dat wil zeggen dat Hij persoonlijk het vlees moet aannemen en met Zijn innerlijke identiteit en het werk dat Hij moet doen onder de mens moet komen en persoonlijk de mens moet redden. Was dit niet zo, als het de Geest van God of de mens was die dit werk deed, dan zou deze strijd voor eeuwig falen het gewenste effect te behalen en zou de strijd nooit eindigen. Alleen als God vlees wordt om persoonlijk de oorlog aan te gaan met Satan onder de mens heeft de mens een kans op redding. Bovendien is alleen dan Satan beschaamd en achtergelaten zonder mogelijkheden tot uitbuiting te hebben of enige plannen uit te kunnen voeren. Het werk dat door de vleesgeworden God wordt gedaan is onhaalbaar voor de Geest van God en kan al helemaal niet worden gedaan

namens God door enige vleselijke mens, want het werk dat Hij doet is omwille van het leven van de mens en om de verdorven gezindheid van de mens te veranderen. Zou de mens deelnemen in deze strijd, dan zou hij enkel vluchten in betreurenswaardige verwarring en zou hij simpelweg niet in staat zijn om de verdorven gezindheid van de mens te veranderen. Hij zou niet in staat zijn de mens te redden van het kruis of de gehele opstandige mensheid kunnen overwinnen, maar hij zou enkel in staat zijn om een beetje oud werk te doen dat niet buiten de principes valt, of anders werk dat niet gerelateerd is aan het verslaan van Satan. Dus waarom de moeite nemen? Wat is de waarde van werk dat de mensheid niet kan winnen, laat staan Satan verslaan? Daarom kan de strijd met Satan enkel worden uitgevoerd door God Zelf en kan het simpelweg onmogelijk worden gedaan door de mens. De plicht van de mens is om te gehoorzamen en te volgen, want de mens is niet in staat werk te verrichten dat op hetzelfde peil staat als het scheppen van de hemelen en de aarde, laat staan dat hij het werk uit kan voeren van de bestrijding van Satan. De mens kan enkel de Schepper behagen onder het leiderschap van God Zelf, waardoor Satan wordt verslagen; dit is het enige dat de mens kan doen. Daarom wordt dit werk, elke keer dat een nieuwe strijd begint, ofwel elke keer dat het werk van een nieuw tijdperk begint, persoonlijk door God Zelf gedaan, waarmee Hij het gehele tijdperk leidt en een nieuw pad opent voor de gehele mensheid. De vooravond van elk nieuw tijdperk is een nieuwe start in de strijd met Satan, waardoor de mens een nieuwere, mooiere wereld binnengaat, een nieuw tijdperk dat persoonlijk door God Zelf wordt geleid. De mens is meester van alle dingen, maar zij die zijn gewonnen zullen de vrucht zijn van elke strijd met Satan. Satan maakt alle dingen verdorven, het is de verliezer aan het einde van elke strijd en

het is ook degene die zal worden gestraft na elke strijd. Onder God, de mens en Satan is het enkel Satan die zal worden verafschuld en verworpen. Zij die door Satan zijn gewonnen en niet door God worden teruggenomen, worden tegelijkertijd degenen die straf zullen ontvangen namens Satan. Van deze drie, zou alleen God moeten worden aanbeden door alle dingen. Zij die door Satan verdorven zijn gemaakt, maar terug worden genomen door God en zij die de weg van God volgen, worden tegelijkertijd degenen die Gods beloften zullen ontvangen en de kwaden voor God zullen oordelen. God zal met zekerheid de winst behalen en Satan zal met zekerheid verliezen, maar onder de mens zijn er diegenen die zullen winnen en diegenen die zullen verliezen. Zij die winnen zullen bij de overwinnaars horen en zij die verliezen zullen bij de verliezers horen; dit is de classificatie van ieder, in overeenstemming met hun soort. Het is de uiteindelijke uitkomst van al Gods werk. Het is ook waar al Gods werk op is gericht en het zal nooit veranderen. De kern van het hoofdwerk van Gods managementplan is gericht op de redding van de mens en God wordt voornamelijk vlees omwille van deze kern, omwille van dit werk en om Satan te verslaan. De eerste keer dat God vlees werd, was ook om Satan te verslaan: Hij werd persoonlijk vlees en werd persoonlijk aan het kruis genageld, om het werk van de eerste strijd te volbrengen, namelijk het werk voor de verlossing van de mensheid. Evenzo wordt deze fase van werk ook persoonlijk door God gedaan, Die vlees is geworden om Zijn werk onder de mens te doen, om persoonlijk Zijn woord te spreken en de mens in staat te stellen om Hem te zien. Het is natuurlijk onvermijdelijk dat Hij onderweg ook wat ander werk doet, maar de hoofdreden dat Hij Zijn werk persoonlijk uitvoert is om Satan te verslaan, om de gehele mensheid te overwinnen en om deze mensen te winnen. Daarom is het werk van

Gods vleeswording iets heel bijzonders. Als Zijn doel enkel was om de mens te laten zien dat God nederig en verborgen is en dat God echt is, als het enkel omwille van dit werk was, dan zou het niet nodig zijn om vlees te worden. Zelfs als God geen vlees zou zijn geworden, zou Hij Zijn nederigheid en verborgenheid, Zijn grootheid en heiligheid direct aan de mens kunnen openbaren, maar dergelijke dingen hebben niets van doen met het werk van het beheren van de mensheid. Ze zijn niet in staat de mens te redden of hem compleet te maken, laat staan dat zij Satan kunnen verslaan. Als het verslaan van Satan enkel de Geest Die strijd voert tegen een andere geest zou zijn, dan zou dergelijk werk zelfs minder praktische waarde hebben; het zou de mens niet kunnen winnen en zou het lot en de vooruitzichten van de mens ruïneren. Zodoende is Gods werk van vandaag van diepgaande betekenis. Het is niet alleen zo dat de mens Hem zou zien, of dat de ogen van de mens mogen worden geopend, of om hem een beetje ontroering of bemoediging te bieden; dergelijk werk heeft geen waarde. Als je enkel van dit soort kennis kan spreken, dan bewijst het dat je niet de ware betekenis van Gods vleeswording kent.

Het werk van Gods complete managementplan wordt persoonlijk door God Zelf gedaan. De eerste fase – het scheppen van de wereld – werd persoonlijk gedaan door God Zelf. Als dat niet zo zou zijn geweest, dan zou niemand ooit in staat zijn geweest de mensheid te scheppen. De tweede fase was de verlossing van de gehele mensheid en het werd ook persoonlijk gedaan door God Zelf. De derde fase spreekt voor zich: er is zelfs een nog grotere noodzaak dat het einde van Gods werk door hem Zelf wordt verricht. Het werk van verlossing, het overwinnen, winnen en vervolmaken van de gehele mensheid wordt allemaal persoonlijk uitgevoerd door God Zelf. Als Hij dit werk niet persoonlijk zou doen,

dan zou Zijn identiteit niet kunnen worden vertegenwoordigd door de mens en evenmin zou Zijn werk door de mens kunnen worden gedaan. Om Satan te verslaan, om de mensheid te winnen en om de mens een normaal leven op aarde te geven, leidt Hij de mens persoonlijk en werkt Hij persoonlijk onder de mens; omwille van Zijn complete managementplan en voor al Zijn werk, moet Hij dit werk persoonlijk doen. Als de mens enkel gelooft dat God kwam om door hem gezien te worden en hem blij te maken, dan heeft dat geloof geen waarde, het heeft geen betekenis. De kennis van de mens is te oppervlakkig! Enkel door het Zelf uit te voeren, kan God dit werk nauwkeurig en compleet doen. De mens is niet in staat om het namens God te doen. Aangezien hij Gods identiteit of Zijn substantie niet heeft, is hij niet in staat Zijn werk te doen en zelfs als de mens het deed, zou het geen enkel effect hebben. De eerste keer dat God vlees werd, was omwille van verlossing, om de gehele mensheid van de zonde te verlossen, om de mens in staat te stellen te kunnen worden gereinigd en om voor zijn zonden te kunnen worden vergeven. Het werk van overwinning wordt ook door God persoonlijk gedaan onder de mens. Als God tijdens deze fase enkel profetie zou spreken, dan zou een profeet of een begaafde persoon kunnen worden gevonden om Zijn plaats in te nemen; als enkel profetie zou worden gesproken, zou de mens voor God in kunnen vallen. Doch, als de mens persoonlijk het werk van God Zelf zou doen en het leven van de mens zou bewerken, zou het onmogelijk voor hem zijn om dit werk te doen. Het moet persoonlijk worden gedaan door God Zelf: God moet persoonlijk vlees worden om dit werk te doen. Als in het Tijdperk van het Woord enkel profetie zou worden gesproken, dan zou Jesaja of Elia de profeet kunnen worden gevonden om dit werk te doen en het zou niet nodig zijn dat God Zelf dit werk persoonlijk zou doen. Omdat het werk

dat in deze fase wordt gedaan niet alleen het spreken van profetie is en omdat het van groter belang is dat het werk van woorden wordt gebruikt om de mens te overwinnen en Satan te verslaan, kan dit werk niet worden gedaan door de mens en moet het persoonlijk worden gedaan door God Zelf. In het Tijdperk van de Wet deed Jehova een deel van Gods werk, waarna Hij enkele woorden sprak en wat werk deed door de profeten. Dat is omdat de mens kon invallen voor het werk van Jehova en de ziens dingen konden voorspellen en sommige dromen konden interpreteren namens Hem. Het werk dat in het begin werd gedaan was niet het werk dat direct de gezindheid van de mens veranderde en het was niet gerelateerd aan de zonde van de mens van de mens werd alleen geëist dat hij de wet zou gehoorzamen. Dus Jehova werd geen vlees en openbaarde Zichzelf niet aan de mens; in plaats daarvan sprak Hij direct tot Mozes en anderen, Hij liet hen spreken en werken namens Zichzelf en liet hen direct onder de mensheid werken. De eerste fase van Gods werk was het leiderschap van de mens. Het was de start van de strijd met Satan, maar deze strijd moest nog officieel beginnen. De officiële oorlog met Satan begon met de eerste vleeswording van God en hij is voortgezet tot op de dag van vandaag. Het eerste moment van deze oorlog was toen de vleesgeworden God aan het kruis werd genageld. De kruisiging van de vleesgeworden God versloeg Satan en het was de eerste succesvolle fase in de oorlog. Toen de vleesgeworden God rechtstreeks in het leven van de mens begon te werken, was dit de officiële start van het werk van het terugwinnen van de mens en omdat dit het werk van het veranderen van de oude gezindheid van de mens was, was het ook het werk van strijd voeren met Satan. De fase van werk gedaan door Jehova in het begin was enkel het leiderschap van het leven van de mens op aarde. Het was het begin van Gods

werk en ook al moest de eerste strijd nog komen, evenals enig groot werk, legde dat het fundament voor het werk van de strijd die zou komen. Later betrof de tweede fase van werk tijdens het Tijdperk van Genade het veranderen van de oude gezindheid van de mens, wat betekent dat God Zelf het leven van de mens heeft gesmeed. Dit moest persoonlijk door God worden gedaan: het vereiste dat God persoonlijk vlees werd en als Hij geen vlees was geworden, zou niemand Hem kunnen hebben vervangen in deze fase van het werk, want het vertegenwoordigde het werk van het direct tegen Satan strijden. Als de mens dit werk namens God had moeten doen, als de mens voor Satan stond, dan zou Satan zich niet hebben onderworpen en zou het onmogelijk zijn geweest hem te verslaan. Het moest de vleesgeworden God zijn die kwam om hem te verslaan, want de substantie van de vleesgeworden God is nog steeds God, Hij is nog steeds het leven van de mens en Hij is nog steeds de Schepper; wat er ook gebeurt, Zijn identiteit en substantie zullen niet veranderen. Daarom nam Hij het vlees aan en deed Hij het werk om de complete onderwerping van Satan te bewerkstelligen. Tijdens de fase van werk van de laatste dagen zou de mens, als hij dit werk zou doen en de woorden direct zou moeten spreken, niet in staat zijn deze te spreken en als profetie zou worden gesproken, dan zou deze niet in staat zijn de mens te overwinnen. Door het vlees aan te nemen, zal God Satan verslaan en zijn volledige onderwerping veroorzaken. Wanneer Hij Satan volkomen verslaat, de mens volledig overwint en de mens compleet wint, zal deze fase van werk voltooid zijn en succes behaald. In Gods management, kan de mens niet voor God invallen. Met name voor het werk van het leiden van het tijdperk en het invoeren van nieuw werk is het van nog groter belang dat God het Zelf persoonlijk doet. Het geven van openbaring aan de mens en het hem

voorzien van profetie kan door de mens worden gedaan, maar als het werk is dat God persoonlijk moet doen, werk van de strijd tussen God Zelf en Satan, dan kan dit werk niet door de mens worden gedaan. Tijdens deze eerste fase van werk, toen er geen strijd met Satan was, leidde Jehova persoonlijk de mensen van Israël met de profetie die door de profeten werd gesproken. Daarna was de tweede fase van het werk de strijd met Satan en God Zelf werd persoonlijk vlees, door in het vlees te komen, om dit werk te doen. Alles dat te maken heeft met de strijd met Satan, heeft ook te maken met de vleeswording van God, wat betekent dat deze strijd niet kan worden gevoerd door de mens. Als de mens de strijd zou voeren, zou hij niet in staat zijn Satan te verslaan. Hoe zou hij de kracht hebben om tegen Satan te vechten, terwijl hij nog steeds onder Satans domein is? De mens zit in het midden: als je richting Satan leunt, hoor je bij Satan, maar als je God behaagt, hoor je bij God. Zou de mens invallen voor God in het werk van deze strijd, zou hij daartoe dan in staat zijn? Als hij het zou hebben gedaan, zou hij dan niet al lang geleden verloren zijn gegaan? Zou hij niet al lang geleden de onderwereld ingegaan zijn? Daarom is de mens niet in staat God te vervangen in Zijn werk, dat wil zeggen dat de mens niet de substantie heeft van God en als jij de strijd met Satan zou voeren, zou je niet in staat zijn hem te verslaan. De mens kan enkel wat werk doen; hij kan wat mensen winnen, maar hij kan niet voor God invallen in het werk van God Zelf. Hoe zou een mens met Satan kunnen strijden? Satan zou je gevangennemen voordat je überhaupt begonnen bent. Alleen wanneer God Zelf strijd met Satan voert en op deze basis de mens God volgt en gehoorzaamt, kan de mens worden gewonnen door God en aan de banden van Satan ontsnappen. Wat de mens kan bereiken met zijn eigen wijsheid en mogelijkheden is te beperkt; hij is niet in staat om de mens compleet te maken,

hem te leiden, laat staan om Satan te verslaan. De intelligentie en wijsheid van de mens zijn niet in staat om Satans listen te verijdelen, dus hoe zou hij ermee kunnen strijden?

Ieder die bereid is vervolmaakt te worden heeft de kans om vervolmaakt te worden, dus iedereen moet ontspannen: in de toekomst zal je allemaal de bestemming binnengaan. Als je echter niet bereid bent om volmaakt te worden gemaakt en je bent niet bereid de geweldige wereld binnen te gaan, dan is dat je eigen probleem. Ieder die bereid is vervolmaakt te worden en loyaal is aan God, ieder die gehoorzaamt en ieder die zijn functie getrouw uitvoert – al zulke mensen kunnen volmaakt worden gemaakt. Vandaag de dag zijn alle mensen die niet loyaal hun plicht uitvoeren, iedereen die niet loyaal is aan God, iedereen die zich niet aan God onderwerpt en specifiek diegenen die de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest hebben ontvangen maar die niet in praktijk brengen – al zulke mensen kunnen niet volmaakt worden gemaakt. Iedereen die bereid is om loyaal te zijn aan God en Hem te gehoorzamen kan volmaakt worden gemaakt, zelfs al zijn ze een beetje dom; iedereen die bereid is te streven kan volmaakt worden gemaakt. Er is geen reden om je hier druk om te maken. Zolang je bereid bent in deze richting te streven, kan je volmaakt worden gemaakt. Ik wil niemand onder jullie verloren laten gaan of elimineren, maar als de mens niet streeft om het goede te doen, dan ruïneer je alleen jezelf; ik ben het niet die je elimineert, maar dat ben je zelf. Als jij zelf niet streeft om het goede te doen – als je lui bent, of niet jouw plicht uitvoert, of niet loyaal bent, of de waarheid niet najaagt en altijd doet wat je zelf wilt, als je je roekeloos gedraagt, vecht voor je eigen faam en fortuin, en gewetenloos bent in je omgang met het andere geslacht, dan zul je de last van je eigen zonden dragen; je bent niemands

medelijden waard. Mijn doel is dat jullie allemaal volmaakt worden gemaakt en tenminste worden overwonnen, zodat deze fase van werk succesvol kan worden voltooid. Gods wens is dat elke persoon volmaakt wordt gemaakt, om uiteindelijk door Hem gewonnen te worden, om volledig te worden gereinigd door Hem en iemand te worden die Hij liefheeft. Het maakt niet uit of ik jullie zeg dat je achterlijk bent of arm van kaliber – dit is allemaal waar. Als ik dat zeg bewijst het nog niet dat ik je verloren wil laten gaan, dat ik de hoop in jullie verloren heb, laat staan dat ik niet bereid ben jullie te redden. Vandaag ben ik gekomen om het werk van jullie redding te doen, dat wil zeggen dat het werk dat ik doe een voortzetting is van het werk van redding. Elke persoon heeft de kans om volmaakt te worden gemaakt: als jij bereid bent, als jij streeft, zal jij uiteindelijk in staat worden gesteld om dit resultaat te kunnen bereiken en niet één van jullie zal verlaten worden. Als je arm van kaliber bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw arme kaliber; als je een hoog kaliber hebt, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw hoge kaliber; als je onwetend en ongeletterd bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw ongeletterdheid; als jij geletterd bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met het feit dat je geletterd bent; als jij oud bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw leeftijd; als jij in staat bent om gastvrijheid te verlenen, zal wat ik van je vraag hiermee in overeenstemming zijn; als jij zegt dat je geen gastvrijheid kunt verlenen en enkel een bepaalde functie kan vervullen, of het nou het verspreiden van het evangelie is, of het verzorgen van de kerk, of het bijwonen van andere algemene zaken, zal mijn vervolmaking van jou in overeenstemming zijn met de functie die jij vervult. Loyaal zijn, gehoorzaam zijn tot het eind en de hoogste liefde voor God najagen – dit is wat

je moet bereiken en er is geen betere praktijk dan deze drie dingen. Uiteindelijk moet de mens deze drie dingen bereiken en als hij die kan bereiken zal hij vervolmaakt worden. Maar bovenal moet je oprecht streven, je moet actief doorduwen en niet passief daarin zijn. Ik heb gezegd dat elk persoon de kans krijgt om volmaakt te worden gemaakt en dat elk persoon in staat is om volmaakt te worden gemaakt, en dat blijft van kracht, maar je doet niet je best om beter te worden in het najagen. Als je deze drie criteria niet bereikt, dan zal je uiteindelijk worden geëlimineerd. Ik wil dat iedereen z'n achterstand inhaalt, dat iedereen het werk en de verlichting van de Heilige Geest heeft en in staat is om tot het einde te gehoorzamen, want dit is de plicht die ieder van jullie zou moeten vervullen. Wanneer jullie allemaal jullie plicht hebben uitgevoerd, zullen jullie allemaal vervolmaakt zijn en jullie zullen ook een weerklinkend getuigenis hebben. Ieder die een getuigenis heeft, is iemand die over Satan heeft gezegevierd en Gods beloften heeft verkregen en zij zullen degenen zijn die zullen blijven om in de geweldige bestemming te leven.

God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan

In het begin rustte God. Er waren toen geen mensen of iets anders op aarde en God had nog helemaal niks aan werk verricht. God begon pas aan Zijn managementwerk vanaf het moment dat de mensheid bestond en vanaf het moment dat de mensheid verdorven was. Vanaf dit moment rustte God niet langer, maar in plaats daarvan begon Hij Zich bezig te houden met de mensheid. Het was vanwege de verdorvenheid van de mensheid dat God uit Zijn rust werd

gehaald en het was tevens vanwege de opstand van de aartsengel dat God uit Zijn rust werd gehaald. Als God Satan niet verslaat en de mensheid, die verdorven is, niet redt, zal God nooit meer in staat zijn om de rust in te gaan. Omdat de mens rust mist, mist God die ook. Wanneer God opnieuw de rust ingaat, zal de mens ook de rust ingaan. Het leven in rust is er één zonder oorlog, zonder vuil, zonder aanhoudende ongerechtigheid. Dit wil zeggen dat het Satans pesterijen (hier verwijst 'Satan' naar vijandige machten), Satans verdorvenheid, mist, evenals de schending van welke macht dan ook die tegen God is. Alles volgt zijn eigen soort en aanbidt de Heer van de schepping. Hemel en aarde zijn volkomen rustig. Dit is het vredige leven van de mensheid. Wanneer God de rust ingaat, zal er geen onrechtvaardigheid meer bestaan op aarde en zal er geen invasie van vijandige machten meer plaatsvinden. De mensheid zal ook een nieuw koninkrijk binnengaan; er zal niet langer sprake zijn van een mensheid die verdorven is door Satan, maar eerder van een mensheid die gered is, nadat ze verdorven is door Satan. De rustdag van de mensheid is ook Gods rustdag. God verloor Zijn rust als gevolg van het onvermogen van de mensheid om de rust in te gaan; het was niet zo dat Hij van oorsprong niet in staat was om te rusten. De rust ingaan betekent niet dat alle dingen ophouden te bewegen of dat alle dingen ophouden zich te ontwikkelen, noch betekent het dat God ophoudt te werken of dat de mens ophoudt te leven. Het teken van de rust ingaan is als volgt: Satan is vernietigd; die slechte mensen die zich bij Satan voegen in zijn kwaadwillendheid, zijn gestraft en uitgeroeid; alle machten die vijandig tegenover God staan, houden op te bestaan. Als God de rust ingaat, betekent dat dat Hij niet langer Zijn werk van redding van de mensheid zal verrichten. Als de mensheid de rust ingaat, betekent dat dat de gehele mensheid in Gods licht en onder Zijn

zegeningen zal leven; er zal niets van Satans verdorvenheid zijn en er zullen geen onrechtvaardige dingen gebeuren. De mensheid zal normaal op aarde leven en zij zullen leven onder Gods zorg. Wanneer God en de mensheid samen de rust ingaan, betekent dit dat de mensheid is gered en dat Satan is vernietigd, dat Gods werk in de mens volledig is volbracht. God zal niet langer blijven werken in de mens en de mens zal niet langer leven onder het domein van Satan. Dientengevolge zal God niet langer druk zijn en zal de mens niet langer rondrennen; God en de mens zullen gelijktijdig de rust ingaan. God zal terugkeren naar Zijn oorspronkelijke positie en elke persoon zal terugkeren naar zijn of haar respectievelijke plaats. Dit zijn de bestemmingen waar God en de mens respectievelijk zullen verblijven na het volbrengen van Gods volledige management. God heeft Gods bestemming en de mens heeft de bestemming van de mens. Terwijl Hij rust, zal God de hele mensheid tijdens hun leven op aarde blijven leiden. In het licht van God zal de mens de ene ware God in de hemel aanbidden. God zal niet langer onder de mensheid leven en de mens zal ook niet in staat zijn om met God in Gods bestemming te leven. God en de mens kunnen niet binnen hetzelfde rijk leven; veeleer hebben beide hun eigen respectievelijke wijzen van leven. God is Degene die de hele mensheid leidt, terwijl de hele mensheid de kristallisatie is van Gods managementwerk. Het is de mensheid die wordt geleid; wat de essentie betreft is de mensheid niet vergelijkbaar met God. Rusten betekent terugkeren naar de eigen oorspronkelijke plaats. Daarom betekent dit, dat wanneer God de rust ingaat, God terugkeert naar Zijn oorspronkelijke plaats. God zal niet langer op aarde leven of delen in de vreugde en het lijden van de mensheid zoals toen Hij onder de mensen was. Wanneer de mensheid de rust ingaat, betekent dit dat de mens

een ware schepping is geworden; de mensheid zal God vanaf de aarde aanbidden en een normaal menselijk leven leiden. Mensen zullen niet langer ongehoorzaam zijn aan God of zich tegen God verzetten; zij zullen terugkeren naar het oorspronkelijke leven van Adam en Eva. Dit zijn de respectievelijke levens en bestemmingen van God en de mensheid nadat zij de rust zijn ingegaan. Satans nederlaag is een onvermijdelijke tendens in de oorlog tussen God en Satan. Op dezelfde manier worden de intrede van God in rust, na de voltooiing van Zijn managementwerk, de volledige redding van de mens en de intrede van rust eveneens onvermijdelijke tendenzen. De rustplaats van de mens is op aarde en Gods rustplaats is in de hemel. Terwijl de mens rust, zal hij God aanbidden en ook op aarde leven en terwijl God rust, zal Hij het overgebleven deel van de mensen leiden; Hij zal hen vanuit de hemel leiden, niet vanaf de aarde. God zal nog steeds de Geest zijn, terwijl de mens nog steeds vlees zal zijn. God en de mens hebben beide hun verschillende manieren van rust. Terwijl God rust, zal Hij komen en onder de mensen verschijnen; terwijl de mens rust, zal hij door God worden geleid om de hemel te bezoeken en ook om te genieten van het leven in de hemel. Nadat God en de mensheid de rust zijn ingegaan, zal Satan niet langer bestaan en net als Satan zullen die slechte mensen ook niet langer bestaan. Voordat God en de mensheid de rust ingaan, zullen die slechte mensen die eens God op aarde vervolgden en de vijanden die ongehoorzaam aan Hem op aarde waren, al vernietigd zijn; ze zullen vernietigd zijn door de grote rampen van de laatste dagen. Nadat die slechte mensen volledig zijn vernietigd, zal de aarde Satans pesterijen nooit meer kennen. De mensheid zal volledige redding verkrijgen en het zal pas dan zijn dat Gods werk volledig

eindigt. Dit zijn de randvoorwaarden voor God en de mensheid om de rust in te gaan.

De nadering van het einde van alle dingen duidt het einde van Gods werk aan en het einde van de ontwikkeling van de mensheid. Dit betekent dat de mensheid, verdorven door Satan, aan het einde van haar ontwikkeling is gekomen en dat de afstammelingen van Adam en Eva hun voortplanting zullen hebben voltooid. Het betekent ook dat het voor zo'n mensheid, verdorven door Satan, onmogelijk zal zijn om zich te blijven ontwikkelen. In den beginne waren Adam en Eva niet verdorven, maar de Adam en Eva die werden verdreven uit de hof van Eden waren door Satan verdorven. Wanneer God en de mens samen de rust ingaan, zullen Adam en Eva – die werden verdreven uit de hof van Eden – en hun nakomelingen eindelijk tot een afsluiting komen; de mensheid van de toekomst zal nog steeds bestaan uit de afstammelingen van Adam en Eva, maar zij zullen geen mensen zijn die onder Satans domein leven. Integendeel, het zullen mensen zijn die gered en gezuiverd zijn. Dit zal een mensheid zijn die geoordeeld en getuchtigd is, en een die heilig is. Deze mensen zullen niet te vergelijken zijn met het menselijk ras zoals het oorspronkelijk was; men kan bijna zeggen dat ze een heel ander soort persoon zijn dan de oorspronkelijke Adam en Eva. Deze mensen zullen gekozen zijn uit al degenen die verdorven zijn door Satan en het zullen de mensen zijn die uiteindelijk standvastig zijn geweest tijdens Gods oordeel en tuchting; zij zullen de laatst overgebleven groep mensen zijn onder de verdorven mensheid. Alleen deze groep mensen zal samen met God de definitieve rust in kunnen gaan. Degenen die in staat zijn stand te houden tijdens Gods werk van oordeel en tuchting gedurende de laatste dagen – dat wil zeggen, tijdens het afsluitende zuiveringswerk – zullen

diegenen zijn die de definitieve rust met God in zullen gaan; daarom zullen degenen die de rust ingaan allemaal bevrijd zijn van de invloed van Satan en pas gewonnen worden door God nadat ze Zijn afsluitende zuiveringswerk hebben ondergaan. Deze mensen die uiteindelijk door God zijn gewonnen, zullen de definitieve rust ingaan. De essentie van Gods werk van tuchtiging en oordeel is om de mensheid te zuiveren en het is voor de dag van definitieve rust. Anders zal de hele mensheid niet in staat zijn haar eigen soort te volgen of de rust binnen te gaan. Dit werk is de enige weg van de mensheid om de rust in te gaan. Alleen Gods zuiveringswerk zal de mensheid van haar ongerechtigheid reinigen en alleen Zijn werk van tuchtiging en oordeel zal die ongehoorzame dingen onder de mensheid aan het licht brengen en daardoor degenen scheiden die gered kunnen worden van hen die dat niet kunnen, en zij die zullen overblijven van degenen die dat niet zullen. Wanneer dit werk klaar is, zullen de mensen die mogen blijven bestaan allen worden gezuiverd en een hogere staat van mensheid binnengaan waarin zij zullen genieten van een meer wonderbaarlijk tweede menselijk leven op aarde; met andere woorden, ze zullen de rustdag van de mensheid ingaan en samenleven met God. Nadat degenen die niet kunnen blijven tuchtiging en oordeel hebben ondergaan, zullen hun oorspronkelijke vormen volledig worden geopenbaard, waarna ze allemaal vernietigd zullen worden en, net als Satan, niet meer op de aarde mogen overleven. De mensheid van de toekomst zal niet langer dit soort mensen bevatten; deze mensen zijn niet geschikt om het land van de definitieve rust binnen te gaan, noch zijn ze geschikt om de dag van rust in te gaan die God en de mens zullen delen, omdat ze het mikpunt van straf zijn, ze zijn goddeloos en ze zijn geen rechtvaardige mensen. Ze waren ooit verlost en ze waren ook geoordeeld en getuchtigd; ze hadden ooit

ook diensten verleend aan God, maar wanneer de laatste dag komt, zullen ze nog steeds worden geëlimineerd en vernietigd vanwege hun eigen slechtheid en vanwege hun eigen ongehoorzaamheid en onherstelbaarheid. Zij zullen niet langer bestaan in de wereld van de toekomst en ze zullen niet langer bestaan onder het menselijk ras van de toekomst. Op het moment dat de heiligen onder de mensheid de rust ingaan, zullen alle kwaaddoeners en iedereen die niet gered is, worden vernietigd, ongeacht of zij de geesten van de doden zijn of degenen die nog leven in het vlees. Ongeacht tot welk tijdperk deze kwaadwillende geesten en kwaadwillende mensen of de geesten van rechtvaardige mensen en de mensen die rechtvaardige dingen doen behoren, alle kwaaddoeners zullen worden vernietigd en alle rechtvaardige mensen zullen overleven. Of een persoon of een geest verlossing ontvangt, wordt niet volledig bepaald op basis van het werk van het laatste tijdperk, maar wordt met name bepaald op basis van het feit of ze zich hebben verzet tegen of ongehoorzaam zijn geweest aan God. Als mensen in het vorige tijdperk kwaad deden en niet gered konden worden, zouden ze ongetwijfeld doelwitten voor straf zijn. Als mensen in dit tijdperk kwaad doen en niet gered kunnen worden, zijn ze ook met zekerheid doelwitten voor straf. Mensen worden gescheiden op basis van goed en kwaad, niet op basis van het tijdperk. Eenmaal gescheiden op basis van goed en kwaad, worden mensen niet onmiddellijk gestraft of beloond; het zal eerder zo zijn dat God Zijn werk pas zal uitvoeren, waarin Hij het kwaad bestraft en het goede beloont, nadat Hij de uitvoering van Zijn werk van overwinning in de laatste dagen heeft beëindigd. In feite heeft Hij goed en kwaad altijd al gebruikt om de mensheid te scheiden sinds Hij Zijn werk onder de mensheid verrichtte. Hij zal alleen de rechtvaardigen belonen en de goddelozen straffen na afronding

van Zijn werk, in plaats van de slechten en de rechtvaardigen te scheiden als afronding van Zijn werk aan het einde en dan meteen Zijn werk van het straffen van het kwaad en het belonen van het goede in gang te zetten. Zijn uiteindelijke werk om kwaad te straffen en goed te belonen, strekt geheel en al tot doel de hele mensheid volledig te zuiveren, zodat Hij een volstrekt heilige mensheid in eeuwige rust kan brengen. Deze fase van Zijn werk is Zijn meest cruciale werk. Het is de laatste fase van Zijn volledige managementwerk. Als God de goddelozen niet zou vernietigen, maar hen toch zou behouden, dan zou de hele mensheid nog steeds niet in staat zijn om de rust in te gaan en God zou niet in staat zijn om de hele mensheid naar een beter koninkrijk te brengen. Dit soort werk zou dan niet helemaal af zijn. Als Hij klaar is met Zijn werk, zal de hele mensheid volkomen heilig zijn. Alleen op deze manier kan God vredig in rust leven.

Mensen zijn tegenwoordig niet in staat afstand te doen van de vleeselijke dingen; ze kunnen het vleeselijke genot niet opgeven, noch de wereld, geld of hun verdorven gezindheid. De meeste mensen pakken hun bezigheden op een plichtmatige manier aan. Eigenlijk hebben deze mensen God helemaal niet in hun hart; sterker nog, zij vrezen God niet. Ze hebben God niet in hun hart en daarom kunnen ze niet alles zien wat God doet en zijn ze zelfs nog minder in staat om de woorden die Hij spreekt met Zijn mond te geloven. Deze mensen zijn te vleeselijk; ze zijn te zeer verdorven en missen wat voor waarheid dan ook. Bovendien geloven ze niet dat God vlees kan worden. Iedereen die niet gelooft dat God vlees geworden is – dat wil zeggen, iemand die het werk en het woord van de zichtbare God niet gelooft en niet in de zichtbare God gelooft maar in plaats daarvan de onzichtbare God in de hemel aanbidt – heeft God niet in zijn of

haar hart. Dit zijn mensen die ongehoorzaam zijn en weerstand bieden aan God. Deze mensen missen menselijkheid en rede, om nog maar te zwijgen over waarheid. Deze mensen geloven niet in de zichtbare en tastbare God, toch is de onzichtbare en ontastbare God de meest geloofwaardige en ook degene die hun harten het meest verblijdt. Wat zij zoeken is niet de waarheid van de realiteit, noch is het de ware essentie van het leven, laat staan de bedoelingen van God; in plaats daarvan jagen ze opwinding na. De dingen die het meest geschikt zijn om hun eigen verlangens te verwezenlijken zijn ongetwijfeld hun geloof en bezigheden. Ze geloven alleen in God om hun eigen verlangens te bevredigen, niet om de waarheid te zoeken. Zijn deze mensen geen kwaaddoeners? Ze zijn extreem van zichzelf overtuigd en ze geloven niet dat God in de hemel hen, deze 'goede mensen', zal vernietigen. In plaats daarvan geloven ze dat God hen zal toestaan om te blijven en hen bovendien rijkelijk zal belonen, want ze hebben veel dingen voor God gedaan en hebben veel 'loyaliteit' aan Hem laten zien. Als ze de zichtbare God zouden volgen, zouden ze onmiddellijk met God in gevecht raken of in woede uitbarsten zodra hun verlangens niet vervuld zouden worden. Dit zijn verachtelijke mensen die hun eigen verlangens willen bevredigen; het zijn geen integere mensen die de waarheid nastreven. Zulke mensen zijn de zogenaamd goddeloze mensen die Christus volgen. Deze mensen die de waarheid niet zoeken, kunnen de waarheid niet geloven. Ze zijn nog minder in staat om de toekomstige uitkomst van de mensheid te zien, want zij geloven niks van het werk of het woord van de zichtbare God en ze kunnen niet geloven in de toekomstige bestemming van de mensheid. Daarom, zelfs als ze de zichtbare God volgen, begaan ze nog steeds kwaad en zoeken ze niet naar de waarheid, noch brengen ze de waarheid in praktijk, hetgeen ik vereis. De mensen die niet

geloven dat ze vernietigd zullen worden, zijn daarentegen juist de individuen die vernietigd zullen worden. Ze geloven allemaal dat ze zo slim zijn en dat zij zelf degenen zijn die de waarheid beoefenen. Ze beschouwen hun slechte gedrag als de waarheid en daarom koesteren ze het. Deze slechte mensen zijn erg vol van zichzelf; ze beschouwen de waarheid als doctrine en hun slechte daden als waarheid, en uiteindelijk kunnen ze alleen oogsten wat ze hebben gezaaid. Hoe meer mensen zelfverzekerd en arrogant zijn, hoe minder ze in staat zijn de waarheid te verkrijgen; hoe meer mensen in de hemelse God geloven, hoe meer weerstand ze aan God bieden. Dit zijn de mensen die gestraft zullen worden. Voordat de mensheid rust binnengaat, zal elke persoon gestraft of beloond worden, afhankelijk van of ze de waarheid zoeken, of ze God kennen, of ze de zichtbare God kunnen gehoorzamen. Degenen die de zichtbare God dienen hebben verleend en Hem toch nog niet kennen of gehoorzamen, missen de waarheid. Deze mensen zijn boosdoeners en boosdoeners zullen ongetwijfeld gestraft worden; zij zullen bovendien gestraft worden overeenkomstig hun slechte gedrag. God is er voor de mens zodat die in Hem gelooft, en Hij is ook de gehoorzaamheid van de mens waardig. Degenen die alleen in de vage en onzichtbare God geloven, zijn degenen die niet in God geloven; bovendien zijn ze niet in staat om God te gehoorzamen. Als deze mensen nog steeds niet in de zichtbare God kunnen geloven tegen de tijd dat Zijn werk van overwinning klaar is en ook blijven volharden in ongehoorzaamheid en weerstand tegen de God die zichtbaar is in het vlees, zullen deze onbestemde types ongetwijfeld vernietigd worden. Dit geldt ook voor jullie – iedereen die met zijn tong de vleesgeworden God erkent, maar de waarheid van gehoorzaamheid aan de vleesgeworden God niet naleeft, zal uiteindelijk worden geëlimineerd en vernietigd. Ook zal iedereen

die met zijn tong de zichtbare God belijdt en de waarheid, uitgedrukt door de zichtbare God, eet en drinkt, maar toch zoekt naar de vage en onzichtbare God, des te meer vernietigd worden in de toekomst. Geen van deze mensen kan overblijven tot de tijd van rust nadat Gods werk is beëindigd; niemand van dat soort mensen kan overblijven tot de tijd van rust. Het duivelse volk, dat zijn zij die de waarheid niet beoefenen; hun essentie is er een van weerstand bieden aan en ongehoorzaam zijn jegens God en ze hebben geen enkele intentie om God te gehoorzamen. Zulke mensen zullen allemaal worden vernietigd. Of je de waarheid hebt of weerstand biedt aan God, wordt bepaald door je wezen, niet door je uiterlijk of door wat je af en toe zegt of doet. Het wezen van elke persoon bepaalt of ze zullen worden vernietigd; dit wordt bepaald aan de hand van het wezen dat zichtbaar wordt door hun gedrag en hun streven naar de waarheid. Onder mensen die op dezelfde manier werken en dezelfde hoeveelheid werk doen, zijn degenen wiens menselijke wezen goed is en die de waarheid bezitten, de mensen die kunnen blijven, maar zij wiens menselijke wezen slecht is en die de zichtbare God ongehoorzaam zijn, zijn zij die zullen worden vernietigd. Alles van Gods werk of woorden gericht op de bestemming van de mensheid behandelt de mensheid op gepaste wijze overeenkomstig het wezen van elk persoon; er zullen geen toevalligheden zijn en er zal zeker geen enkele fout worden gemaakt. Alleen als iemand werk verricht, wordt de menselijke emotie of bedoeling ermee vermengd. Het werk dat God doet is volstrekt gepast; Hij zal absoluut geen ongegronde aanklachten maken tegen welk schepsel dan ook. Er zijn nu veel mensen die de toekomstige menselijke bestemming niet kunnen zien en die ook de woorden die ik spreek niet geloven; al degenen die niet geloven, samen met degenen die de waarheid niet beoefenen, zijn demonen!

Degenen die zoeken en degenen die niet zoeken zijn nu twee verschillende soorten mensen en het zijn twee soorten mensen met twee verschillende bestemmingen. Degenen die kennis van de waarheid nastreven en de waarheid beoefenen, zijn de mensen die God zal redden. Degenen die de ware weg niet kennen, zijn demonen en vijanden; zij zijn de afstammelingen van de aartsengel en zullen worden vernietigd. Zelfs de vrome gelovigen van een vage God – zijn zij ook geen demonen? Mensen die een goed geweten hebben, maar de ware weg niet aannemen zijn demonen; hun wezen is er een van weerstand tegen God. Degenen die de ware weg niet aannemen, zijn degenen die zich tegen God verzetten en zelfs als deze mensen veel ontberingen doorstaan, zullen ze nog steeds worden vernietigd. Degenen die niet bereid zijn de wereld achter zich te laten, die geen afscheid kunnen nemen van hun ouders, die het niet kunnen opbrengen zich te ontdoen van hun eigen geneugten van het vlees, zijn allemaal ongehoorzaam aan God en zullen allemaal worden vernietigd. Iedereen die niet in de vleesgeworden God gelooft, is duivels; erger nog, ze zullen worden vernietigd. Zij die geloven, maar de waarheid niet beoefenen, zij die niet geloven dat God vlees is geworden en zij die helemaal niet in het bestaan van God geloven, zullen worden vernietigd. Zij die in staat zijn om over te blijven, zijn zij die de wrangheid van loutering hebben ondergaan en standvastig zijn gebleven; dit zijn mensen die echt beproevingen hebben ondergaan. Eenieder die God niet erkent, is een vijand; dat wil zeggen dat iedereen, binnen of buiten deze stroming, die niet erkent dat God vleesgeworden is, een antichrist is! Wie is Satan, wie zijn demonen en wie zijn Gods vijanden, zo niet tegenstanders die niet in God geloven? Zijn zij niet degenen die ongehoorzaam zijn aan God? Zijn zij niet degenen die met hun tong beweren te geloven, maar toch de waarheid missen?

Zijn zij niet degenen die alleen het verkrijgen van zegeningen nastreven, maar geen getuigenis kunnen geven van God? Je hebt tegenwoordig nog steeds omgang met die demonen en schrijft hun geweten en liefde toe, maar schrijf je in zo'n geval dan geen goede bedoelingen toe aan Satan? Trek je dan niet op met demonen? Als mensen vandaag de dag nog steeds geen onderscheid kunnen maken tussen goed en kwaad en blindelings liefdevol en vol mededogen blijven zonder enige bedoeling de wil van God te zoeken of zonder dat ze op de een of andere manier Gods bedoelingen als hun eigen bedoelingen kunnen koesteren, dan zal hun einde des te ellendiger zijn. Iedereen die niet in de God in het vlees gelooft, is een vijand van God. Als je geweten en liefde aan een vijand kan toeschrijven, mis je dan niet een gevoel van rechtvaardigheid? Als je verenigbaar bent met diegenen van wie ik een afkeer heb en met wie ik het niet eens ben en als je nog steeds liefde of persoonlijke gevoelens aan hen toeschrijft, ben jij dan niet ongehoorzaam? Ben je je dan niet opzettelijk aan het verzetten tegen God? Beschikt zo iemand over de waarheid? Als mensen geweten aan vijanden toeschrijven, liefde aan demonen en mededogen aan Satan, zijn ze dan niet opzettelijk Gods werk aan het verstoren? Degenen die enkel in Jezus geloven en niet geloven in de vleesgeworden God gedurende de laatste dagen en degenen die met hun tong belijden dat God vlees is geworden maar kwaad doen, zijn allemaal antichristen, al helemaal die mensen die niet in God geloven. Deze mensen zullen allemaal worden vernietigd. De norm waarmee de mens over de mens oordeelt, is gebaseerd op zijn gedrag; iemand wiens gedrag goed is, is een rechtvaardig persoon en iemand wiens gedrag verfoeilijk is, is slecht. De norm waarmee God over de mens oordeelt, is erop gebaseerd of iemands wezen Hem gehoorzaamt; iemand die God gehoorzaamt, is een rechtvaardig persoon en

iemand die God niet gehoorzaamt, is een vijand en een slecht persoon, ongeacht of het gedrag van deze persoon goed of slecht is en ongeacht of de woorden van die persoon juist of onjuist zijn. Sommige mensen willen goede daden gebruiken om een goede bestemming voor de toekomst te verkrijgen en sommige mensen willen mooie woorden gebruiken om een goede bestemming te verwerven. Mensen geloven ten onrechte dat God de uitkomst van de mens bepaalt op basis van zijn gedrag of woorden en daarom zullen veel mensen proberen dit te gebruiken om een kortstondige gunst te verkrijgen door misleiding. De mensen die in de toekomst zullen overleven tot aan de rust toe, zullen allemaal de dag van de verdrukking hebben doorstaan en zullen tevens getuigenis voor God hebben afgelegd; zij zullen allemaal mensen zijn die hun plicht hebben vervuld en van plan zijn om God te gehoorzamen. Degenen die slechts gebruik willen maken van de gelegenheid om te dienen, om te voorkomen dat ze de waarheid in praktijk moeten brengen, zullen niet in staat zijn om over te blijven. God heeft passende normen voor het regelen van de bestemming van alle mensen; Hij neemt deze beslissingen niet slechts op basis van iemands woorden en gedrag, noch neemt Hij ze op basis van hun gedrag gedurende een enkele bepaalde periode. Hij zal absoluut niet toegeeflijk zijn voor al iemands slechte gedragingen op basis van iemands vroegere dienst aan God, noch zal Hij iemand van de dood sparen vanwege een eenmalige besteding aan God. Niemand kan vergelding voor zijn kwaadaardigheid ontwijken en niemand kan zijn slechte gedrag verdoezelen en daardoor de kwelling van vernietiging ontlopen. Als mensen werkelijk hun eigen plicht nakomen, betekent dit dat ze eeuwig trouw zijn aan God en geen beloningen zoeken, ongeacht of ze zegeningen ontvangen of tegenslagen lijden. Als mensen trouw zijn aan God als ze zegeningen zien,

maar hun trouw verliezen als ze geen zegeningen zien en uiteindelijk toch niet in staat zijn om van God te getuigen en nog steeds niet in staat zijn om hun plicht te doen zoals ze zouden moeten, zullen deze mensen die God ooit trouw dienst hebben verleend, nog steeds worden vernietigd. Kortom, onrechtvaardige mensen kunnen niet overleven tot in eeuwigheid, noch kunnen ze de rust ingaan; alleen rechtvaardige mensen zijn de meesters van de rust. Nadat de mensheid op het juiste spoor is gekomen, zullen mensen een normaal menselijk leven leiden. Ze zullen allemaal hun eigen plicht doen en absoluut trouw zijn aan God. Ze zullen hun ongehoorzaamheid en hun verdorven gezindheid volledig afleggen en ze zullen leven voor God en vanwege God. Ze zullen niet ongehoorzaam of opstandig zijn. Ze zullen in staat zijn om God volledig te gehoorzamen. Dit is het leven van God en de mensheid en het leven van het koninkrijk en het is het leven van rust.

Degenen die hun volslagen ongelovige kinderen en verwanten meenemen naar de kerk, zijn te zelfzuchtig en lopen te koop met hun vriendelijkheid. Deze mensen richten zich alleen maar op liefhebbend zijn, zonder rekening te houden met de vraag of ze al dan niet geloven of zonder rekening te houden met de vraag of het Gods wil is. Sommigen brengen hun echtgenotes of hun ouders voor God en ongeacht of de Heilige Geest het ermee eens is of Zijn werk doet, kiezen ze klakkeloos 'getalenteerde mensen' uit voor God. Welk voordeel kan er mogelijk behaald worden door deze vriendelijkheid te betonen aan deze mensen die niet geloven? Zelfs als deze ongelovigen, die zonder de aanwezigheid van de Heilige Geest zijn, worstelen om God te volgen, kunnen ze nog steeds niet worden gered, ook al denkt men van wel. Degenen die redding ontvangen, zijn namelijk niet zo gemakkelijk te winnen. Degenen die het werk en de

beproevingen van de Heilige Geest niet hebben ondergaan en die niet door de vleesgeworden God zijn vervolmaakt, kunnen niet volledig compleet gemaakt worden. Daarom missen deze mensen de aanwezigheid van de Heilige Geest vanaf het moment dat ze God in naam beginnen te volgen. Als gevolg van hun omstandigheden en huidige toestand kunnen ze eenvoudigweg niet compleet gemaakt worden. Dus de Heilige Geest besluit om niet veel energie aan hen te besteden, noch voorziet Hij enige verlichting of leidt ze op generlei wijze; Hij staat hen slechts toe om te volgen en openbaart uiteindelijk hun bestemming – dit is genoeg. Het enthousiasme en de bedoelingen van de mens komen van Satan en kunnen op geen enkele manier het werk van de Heilige Geest voltooien. Wat voor persoon je ook bent, je moet het werk van de Heilige Geest ontvangen – kan een mens een mens compleet maken? Waarom houdt een man van zijn vrouw? En waarom houdt een vrouw van haar man? Waarom zijn kinderen plichtsgetrouw jegens hun ouders? En waarom zijn ouders verzot op hun kinderen? Welke bedoelingen koesteren mensen echt? Is het niet om hun eigen plannen en egoïstische verlangens te bevredigen? Is het echt ten behoeve van Gods managementplan? Is het ten behoeve van Gods werk? Is het om de plicht van een schepsel te vervullen? Degenen die eerst in God geloofden en de aanwezigheid van de Heilige Geest niet konden verkrijgen, kunnen nooit het werk van de Heilige Geest verkrijgen; het staat vast dat deze mensen zullen worden vernietigd. Het maakt niet uit hoeveel liefde iemand voor hen koestert, dit kan het werk van de Heilige Geest niet vervangen. Het enthousiasme en de liefde van de mens vertegenwoordigen de bedoelingen van de mens, maar geven niet Gods bedoelingen weer en kunnen Gods werk niet vervangen. Zelfs als iemand de grootst mogelijke hoeveelheid liefde of mededogen uit naar de

mensen die in naam in God geloven en doen alsof ze Hem volgen, maar niet weten wat het is om in God te geloven, zullen zij nog steeds niet Gods medelijden of het werk van de Heilige Geest ontvangen. Zelfs als mensen die God oprecht volgen van gebrekkig kaliber zijn en veel waarheden niet kunnen begrijpen, kunnen ze nog steeds af en toe het werk van de Heilige Geest ontvangen; maar zij die van redelijk goed kaliber zijn maar toch niet oprecht geloven, kunnen gewoonweg de aanwezigheid van de Heilige Geest niet ontvangen. Er is simpelweg geen mogelijkheid tot redding van deze mensen. Zelfs als ze Gods woord lezen of bij gelegenheid horen, of Gods lof zingen, zullen ze uiteindelijk niet kunnen standhouden tot aan de tijd van rust. Of men oprecht zoekt, wordt niet bepaald door hoe anderen hen beoordelen of hoe de mensen om hen heen naar ze kijken, maar door de vraag of de Heilige Geest in hen aan het werk is en of de Heilige Geest in hen aanwezig is. Veel meer wordt het bepaald door het feit of hun gezindheid verandert en of ze kennis van God hebben na het ondergaan van het werk van de Heilige Geest gedurende een bepaalde periode; als de Heilige Geest in een persoon aan het werk is, zal de gezindheid van deze persoon geleidelijk aan veranderen en zijn of haar zienswijze ten aanzien van het geloven in God zal geleidelijk aan zuiverder worden. Het maakt niet uit hoe lang men God volgt, zolang ze zijn veranderd, betekent dit dat de Heilige Geest in hen aan het werk is. Als ze niet veranderd zijn, betekent dit dat de Heilige Geest niet in hen aan het werk is. Zelfs als deze mensen wat aan dienstverlening doen, worden ze gedreven door hun verlangen naar geluk. Incidentele dienstverlening kan geen verandering in hun gezindheid bewerkstelligen. Uiteindelijk zullen ze nog steeds vernietigd worden, want er is in het koninkrijk geen behoefte aan hen die diensten verlenen, noch is er behoefte

aan iemand wiens gezindheid niet is veranderd om de mensen die vervolmaakt en trouw aan God zijn van dienst te zijn. De woorden uit het verleden: “Wanneer iemand in de Heer gelooft, lacht het geluk de hele familie toe,” zijn passend voor het Tijdperk van Genade, maar staan los van de bestemming van de mens. Ze waren alleen passend voor een fase gedurende het Tijdperk van Genade. De beoogde betekenis van deze woorden is gericht op de vrede en materiële zegeningen die mensen genieten; ze betekenen niet dat de hele familie van iemand die in de Heer gelooft, gered zal worden, noch betekenen ze dat als iemand het geluk vindt, tevens de hele familie naar rust wordt gebracht. Of iemand zegeningen ontvangt of tegenspoed ondergaat, wordt bepaald door iemands eigen wezen en wordt niet bepaald door het algemene wezen dat men met anderen gemeen heeft. Het koninkrijk kent een dergelijke zegswijze of wetmatigheid eenvoudigweg niet. Als iemand uiteindelijk in staat is om te overleven, komt dat omdat iemand Gods voorwaarden heeft verwezenlijkt en als iemand uiteindelijk niet in staat is om in de tijd van rust te blijven, is dat omdat deze persoon ongehoorzaam is aan God en niet voldoet aan Gods voorwaarden. Iedereen heeft een passende bestemming. Deze bestemmingen worden bepaald op basis van het wezen van iedere persoon en staan volkomen los van anderen. Het slechte gedrag van een kind kan niet worden toegeschreven aan zijn of haar ouders, noch kan de rechtvaardigheid van een kind worden gedeeld met zijn of haar ouders. Het slechte gedrag van een ouder kan niet worden overgedragen aan zijn of haar kinderen, noch kan de rechtvaardigheid van een ouder worden gedeeld met zijn of haar kinderen. Iedereen draagt zijn of haar eigen zonden en iedereen geniet van zijn of haar eigen geluk. Niemand kan de plaats van een ander innemen. Dit is rechtvaardigheid. Vanuit menselijk perspectief, als ouders

geluk vinden, kunnen hun kinderen dat ook en als kinderen kwaad doen, moeten hun ouders boeten voor hun zonden. Dit is het perspectief van de mens en de menselijke manier van dingen doen. Het is niet Gods perspectief. De bestemming van de mens wordt bepaald op basis van het wezen dat voortkomt uit hun gedrag en zij wordt altijd op de juiste manier bepaald. Niemand kan de zonden van iemand anders dragen; sterker nog, niemand kan straf ontvangen in de plaats van iemand anders. Dit is onweerlegbaar. De liefdevolle zorg van een ouder voor zijn of haar kinderen betekent niet dat ze rechtvaardige daden in de plaats van hun kinderen kunnen verrichten en de plichtsgetrouwe affectie van een kind voor zijn of haar ouders betekent ook niet dat ze rechtvaardige daden in de plaats van hun ouders kunnen verrichten. Dit is de ware betekenis achter de woorden: "Dan zullen er twee op het land aan het werk zijn, van wie de een zal worden meegenomen en de ander achtergelaten. Van twee vrouwen die samen aan de molen draaien, zal de ene worden meegenomen en de andere achtergelaten." Niemand kan zijn kinderen die kwaad verrichten meenemen in rust op basis van een diepe liefde voor zijn kinderen, noch kan hij zijn vrouw (of echtgenoot) meenemen in rust op basis van zijn eigen rechtvaardige gedrag. Dit is een bestuurlijke regel; er kunnen voor niemand uitzonderingen worden gemaakt. Uiteindelijk zijn rechtvaardige mensen rechtvaardige mensen en zijn boosdoeners boosdoeners. Uiteindelijk zullen rechtvaardige mensen kunnen overleven en zullen de boosdoeners worden vernietigd. De heiligen zijn heilig; ze zijn niet vuil. Zij die vuil zijn, zijn vuil en bevatten geen enkel heilig bestanddeel. Alle slechte mensen zullen worden vernietigd en alle rechtvaardige mensen zullen overleven, zelfs als de kinderen van een boosdoener rechtvaardige daden verrichten en zelfs als de ouders van een rechtvaardig persoon slechte daden

plegen. Er is geen verband tussen een gelovige echtgenoot en een ongelovige echtgenote en er is geen verband tussen gelovige kinderen en ongelovige ouders. Het zijn twee onverenigbare soorten. Voorafgaand aan het ingaan van de rust, heeft men bloedverwanten, maar als men eenmaal de rust is ingegaan, heeft men niet langer noemenswaardige bloedverwanten. Zij die hun plicht vervullen en zij die hun plicht niet vervullen zijn vijanden; zij die God liefhebben en zij die God haten, staan tegenover elkaar. Degenen die de rust ingaan en degenen die vernietigd zijn, zijn twee onverenigbare soorten schepsels. Schepsels die hun plicht vervullen zullen in staat zijn om te overleven en schepsels die hun plicht niet vervullen, zullen worden vernietigd; bovendien zal dit tot in de eeuwigheid duren. Heb je je echtgenoot lief om zodoende je plicht als schepsel te vervullen? Heb je je echtgenote lief om zodoende je plicht als schepsel te vervullen? Ben je plichtsgetrouw naar je ongelovige ouders om zodoende je plicht als schepsel te vervullen? Is de kijk van de mens op geloven in God goed of niet? Waarom geloof je in God? Wat wil je bereiken? Hoe heb je God lief? Degenen die hun plicht als schepsel niet kunnen vervullen en zich daarvoor niet volledig inzetten, zullen worden vernietigd. Mensen hebben vandaag de dag natuurlijke relaties met elkaar en ook bloedbanden, maar later zal dit allemaal worden verbroken. Gelovigen en ongelovigen zijn niet verenigbaar, ze staan eerder tegenover elkaar. Degenen in rust geloven dat er een God is en ze zijn gehoorzaam aan God. Degenen die ongehoorzaam zijn jegens God zullen allemaal vernietigd zijn. Gezinnen zullen niet langer bestaan op aarde; hoe kunnen er ouders of kinderen of relaties tussen echtgenoten en echtgenotes zijn? De sterke onverenigbaarheid tussen geloof en ongeloof zal deze fysieke relaties hebben verbroken!

Er waren oorspronkelijk geen families onder de mensheid, alleen man en vrouw, twee soorten mensen. Er waren geen landen, om maar te zwijgen van gezinnen, maar door de verdorvenheid van de mens, verenigden allerlei soorten mensen zich in afzonderlijke groeperingen, die zich later ontwikkelden tot landen en naties. Deze landen en naties waren samengesteld uit kleine afzonderlijke gezinnen en zo werden verschillende soorten mensen onderverdeeld in verschillende rassen al naar gelang de verschillen in taal en grenzen. Feitelijk heeft de mensheid slechts één voorouder, los van hoeveel rassen er in de wereld zijn. In het begin waren er maar twee soorten mensen en deze twee soorten waren man en vrouw. Echter met het vorderen van Gods werk, het verstrijken van de geschiedenis en geografische veranderingen, groeiden deze twee soorten mensen op allerlei niveaus uit tot nog meer soorten mensen. Als het er op aan komt, ongeacht uit hoeveel rassen de mensheid bestaat, is de gehele mensheid nog steeds Gods schepping. Het maakt niet uit tot welk ras de mensen behoren, ze zijn allemaal Zijn schepselen; ze zijn allemaal afstammelingen van Adam en Eva. Ook al zijn ze niet gemaakt door de handen van God, ze zijn de afstammelingen van Adam en Eva, die God persoonlijk heeft geschapen. Het maakt niet uit tot welke soort mensen behoren, ze zijn allemaal Zijn schepselen; omdat ze toebehoren aan de mensheid, die door God geschapen is, is hun bestemming precies passend voor de mensheid en zijn ze verdeeld volgens de richtlijnen die de mensheid ordenen. Dat wil zeggen, boosdoeners en rechtvaardige mensen zijn tenslotte schepselen. Schepselen die kwaad plegen, zullen uiteindelijk worden vernietigd en schepselen die goede daden verrichten, zullen daardoor overleven. Dit is de meest passende ordening voor deze twee soorten schepselen. Boosdoeners kunnen niet op grond van hun

ongehoorzaamheid ontkennen dat zij een schepping zijn van God maar dat zij door Satan zijn geroofd en dus niet in staat zijn om gered te worden. Schepselen met rechtvaardig gedrag kunnen niet vertrouwen op het feit dat ze zullen overleven om te ontkennen dat ze door God zijn geschapen en toch redding hebben ontvangen nadat ze door Satan zijn verdorven. Boosdoeners zijn schepselen die ongehoorzaam zijn aan God; het zijn schepselen die niet kunnen worden gered en al volledig zijn geroofd door Satan. Mensen die kwaad doen zijn ook mensen; het zijn mensen die extreem verdorven zijn en mensen die niet gered kunnen worden. Omdat het evenzeer schepselen zijn, zijn mensen met rechtvaardig gedrag ook verdorven, maar het zijn mensen die bereid zijn zich los te maken van hun verdorven gezindheid en in staat zijn God te gehoorzamen. Mensen met rechtvaardig gedrag zijn niet vol van rechtvaardigheid; nee, zij hebben redding ontvangen en ze hebben zich bevrijd van hun verdorven gezindheid om God te gehoorzamen. Ze zullen uiteindelijk standvastig zijn, maar dit wil niet zeggen dat ze niet verdorven zijn door Satan. Nadat Gods werk ten einde is, zullen er onder al Zijn schepselen degenen zijn die zullen worden vernietigd en zij die zullen overleven. Dit is een onvermijdelijke tendens in Zijn managementwerk. Niemand kan dit ontkennen. Boosdoeners kunnen niet overleven; degenen die Hem gehoorzamen en Hem tot het einde volgen, zullen zeker overleven. Aangezien dit het werk van het management van de mensheid is, zullen er mensen zijn die overblijven en mensen zijn die vernietigd worden. Dit zijn verschillende uitkomsten voor verschillende soorten mensen en dit zijn de meest passende regelingen voor Zijn schepselen. Gods uiteindelijke ordening voor de mensheid is een scheiding: door gezinnen op te breken, naties op te breken en nationale grenzen op te breken. Zij is er één zonder families en

ationale grenzen, want de mens is per slot van rekening afkomstig uit één voorouder en is Gods schepping. Kort gezegd, kwaadwillende schepselen zullen worden vernietigd en schepselen die God gehoorzamen zullen overleven. Daardoor zullen er in de rust van de toekomst geen families, geen landen en al helemaal geen naties zijn; deze soort menselijkheid is de heiligste soort mensheid. Adam en Eva waren oorspronkelijk geschapen zodat de mens voor alles op aarde kon zorgen; de mens was oorspronkelijk de meester van alle dingen. Jehova's bedoeling om de mens te scheppen, was om de mens op de aarde te laten bestaan en ook voor alle dingen erop te zorgen, want de mens was oorspronkelijk niet verdorven en was ook niet in staat om kwaad te doen. Echter, nadat de mens verdorven was, was hij niet langer de beheerder van alle dingen. En het doel van Gods redding is om deze functie van de mens te herstellen, om het oorspronkelijke verstand van de mens en zijn oorspronkelijke gehoorzaamheid te herstellen; de mensheid in rust zal precies de beeltenis zijn van het resultaat dat Zijn werk van redding hoopt te bereiken. Hoewel het niet langer een leven zal zijn zoals dat in de hof van Eden, zal zijn essentie hetzelfde zijn; de mensheid zal niet langer enkel het vroegere, onverdorven zelf zijn, maar eerder een mensheid die verdorven was en vervolgens redding ontving. Deze mensen die redding ontvangen hebben, zullen uiteindelijk (dat wil zeggen, nadat Zijn werk is geëindigd) de rust ingaan. Op dezelfde manier zullen de lotsbestemmingen van degenen die gestraft zijn, ook op het eind volledig geopenbaard worden en ze zullen pas vernietigd worden nadat Zijn werk is geëindigd. Dit betekent dat nadat Zijn werk is voltooid, de boosdoeners en degenen die gered zijn, allemaal geopenbaard zullen worden, want het werk van het bekendmaken van alle soorten mensen (ongeacht of zij boosdoeners of de

geredden zijn) zal tegelijkertijd op alle mensen worden uitgevoerd. Boosdoeners zullen worden geëlimineerd en degenen die kunnen blijven zullen gelijktijdig worden geopenbaard. De uitkomsten van alle soorten mensen zullen dus gelijktijdig worden geopenbaard. Hij zal niet eerst een groep van mensen die gered zijn, toestaan om de rust in te gaan en dan de boosdoeners opzij zetten om ze beetje bij beetje te oordelen of te straffen; dit is niet de werkelijkheid. Wanneer de boosdoeners zijn vernietigd en degenen die kunnen overleven de rust ingaan, zal Zijn werk in het hele universum zijn voltooid. Er zal geen volgorde van prioriteit zijn onder hen die zegeningen ontvangen en zij die tegenspoed lijden; zij die zegeningen ontvangen, zullen eeuwig leven en zij die tegenspoed lijden zullen voor eeuwig vergaan. Deze twee stappen van het werk zullen gelijktijdig worden voltooid. Juist omdat er ongehoorzame mensen zijn, zal de rechtvaardigheid van de gehoorzame mensen geopenbaard worden en juist omdat er mensen zijn die zegeningen hebben ontvangen, zal de ramspoed die deze boosdoeners lijden vanwege hun slechte gedrag geopenbaard worden. Als God de boosdoeners niet aan het licht bracht, zouden de mensen die God oprecht gehoorzamen de zon nooit zien; als God degenen die Hem gehoorzamen niet naar een passende bestemming bracht, zouden degenen die ongehoorzaam zijn aan God niet in staat zijn om hun verdiende loon te ontvangen. Dit is de procedure van Zijn werk. Als Hij dit werk van straffen van het kwade en belonen van het goede niet zou uitvoeren, zouden Zijn schepselen nooit in staat zijn om hun respectievelijke bestemmingen binnen te gaan. Als de mensheid eenmaal de rust is ingegaan, zullen de boosdoeners worden vernietigd, de hele mensheid zal de juiste weg inslaan en elk type mens zal samen met zijn eigen soort zijn, in overeenstemming met de rollen die ze moeten vervullen.

Alleen dit zal de rustdag van de mensheid en de onvermijdelijke tendens voor de ontwikkeling van de mens zijn en alleen wanneer de mensheid de rust ingaat, zal Gods grootse en ultieme prestatie haar voltooiing bereiken; dit zal de slotscène van Zijn werk zijn. Dit werk zal een eind maken aan elk ontaard fysiek leven van de mensheid en het zal het leven van de verdorven mensheid beëindigen. Vanaf hier zal de mensheid een nieuw koninkrijk binnengaan. Hoewel de mens een fysiek bestaan leidt, zijn er significante verschillen tussen het wezen van zijn leven en het wezen van het leven van de verdorven mensheid. De betekenis van zijn bestaan en de betekenis van het bestaan van de verdorven mensheid zijn ook verschillend. Hoewel dit niet het leven is van een nieuw type mens, kan worden gezegd dat het het leven is van een mensheid die redding heeft ontvangen, met herwonnen menselijkheid en verstand. Het gaat hier om mensen die eens ongehoorzaam waren aan God en die ooit door God werden overwonnen en vervolgens door Hem werden gered, en mensen die God eerst vernederden en later van Hem getuigden. Hun bestaan, na het ondergaan en doorstaan van Zijn beproevingen, is het meest betekenisvolle bestaan dat er is; zij zijn mensen die van God getuigden tegenover Satan; het zijn mensen die geschikt zijn om te leven. Degenen die vernietigd zullen worden, zijn mensen die niet kunnen getuigen van God en niet geschikt zijn om te leven. Hun vernietiging zal het gevolg zijn van hun slechte gedrag en vernietiging is hun beste bestemming. Wanneer de mens in de toekomst het goede koninkrijk binnengaat, zullen er geen relaties meer bestaan tussen man en vrouw, tussen vader en dochter of tussen moeder en zoon, zoals men verwacht die aan te treffen. Vanaf dat moment zal de mens zijn eigen soort volgen en zal het gezin al uit elkaar gehaald zijn. Volledig gefaald, zal Satan de mensheid nooit meer storen en de

mens zal niet langer een verdorven satanische gezindheid hebben. De ongehoorzame mensen zullen al vernietigd zijn en alleen de gehoorzame mensen zullen overleven. En daarom zullen maar heel weinig gezinnen in z'n geheel overleven; hoe zouden natuurlijke relaties nog steeds kunnen bestaan? Het fysieke leven van de mens uit het verleden zal volledig afgesloten zijn; hoe zullen natuurlijke relaties tussen mensen kunnen bestaan? Zonder verdorven satanische gezindheid zal het leven van mensen niet langer het oude leven van het verleden zijn, maar veeleer een nieuw leven. Ouders zullen kinderen verliezen en kinderen zullen ouders verliezen. Echtgenoten zullen echtgenotes verliezen en echtgenotes zullen echtgenoten verliezen. Mensen hebben nu fysieke relaties met elkaar. Als ze allemaal de rust zijn ingegaan, zullen er geen fysieke relaties meer zijn. Alleen een dergelijke mensheid zal rechtvaardigheid en heiligheid hebben, alleen een dergelijke mensheid zal een mensheid zijn die God aanbidt.

God schiep de mensheid, plaatste haar op aarde en Hij heeft haar geleid tot de dag van vandaag. Daarna redde Hij de mensheid en diende als zondoffer voor de mensheid. Aan het eind moet Hij alsnog de mensheid overwinnen, de mensheid volledig redden en haar in haar oorspronkelijke gelijkenis herstellen. Dit is het werk waarmee Hij van het begin tot het einde bezig is geweest – de mens terugbrengen naar zijn oorspronkelijke beeltenis en naar zijn oorspronkelijke gelijkenis. Hij zal Zijn koninkrijk vestigen en de oorspronkelijke gelijkenis van de mens herstellen, hetgeen betekent dat Hij Zijn gezag op aarde zal herstellen en dat Hij Zijn gezag onder de hele schepping zal herstellen. De mens verloor zijn Godvrezende hart nadat hij verdorven was door Satan en hij verloor de functie die Gods schepselen zouden moeten hebben, en werd dus

een ongehoorzame vijand van God. De mens leefde onder Satans domein en volgde Satans bevelen; dus God kreeg geen kans om werk te verrichten onder Zijn schepselen en al zeker niet om vrees van Zijn schepselen te verkrijgen. De mens is door God geschapen en zou God moeten aanbidden, maar de mens keerde juist God de rug toe en aanbad Satan. Satan werd de afgod in het hart van de mens. Zo verloor God Zijn positie in het hart van de mens, wat wil zeggen dat Hij de betekenis van Zijn schepping van de mens heeft verloren. Om dus de betekenis van Zijn schepping van de mens te herstellen, moet Hij de oorspronkelijke gelijkheid van de mens herstellen en de mens van zijn verdorven gezindheid verlossen. Om de mens van Satan terug te winnen, moet Hij de mens van de zonde redden. Alleen op deze manier kan Hij de oorspronkelijke gelijkheid van de mens geleidelijk aan herstellen, de oorspronkelijke functie van de mens herstellen en uiteindelijk Zijn koninkrijk herstellen. De uiteindelijke vernietiging van de kinderen van ongehoorzaamheid zal ook worden uitgevoerd om de mens in staat te stellen God beter te aanbidden en beter op aarde te leven. Aangezien God de mens schiep, zal Hij ervoor zorgen dat de mens Hem aanbidt; aangezien Hij de oorspronkelijke functie van de mens wil herstellen, zal Hij haar volledig herstellen, zonder enige vervalsing. Zijn gezag herstellen, betekent dat Hij ervoor zorgt dat de mens Hem aanbidt en Hem gehoorzaamt; het betekent dat Hij de mens doet leven vanwege Hem en dat Hij Zijn vijanden doet vergaan vanwege Zijn gezag; het betekent dat Hij elk laatste deel van Zichzelf zal laten voortduren onder mensheid, zonder enig verzet van de mens. Het koninkrijk dat Hij wenst te vestigen is Zijn eigen koninkrijk. De mensheid die Hij wenst is er een die Hem aanbidt, een die Hem volledig gehoorzaamt en Zijn glorie omvat. Als Hij de verdorven mensheid niet redt, zal de betekenis van Zijn

schepping van de mensheid op niets uitlopen; Hij zal geen gezag meer onder de mensen hebben en Zijn koninkrijk zal niet langer op aarde kunnen bestaan. Als Hij de vijanden die Hem ongehoorzaam zijn niet vernietigt, zal Hij niet in staat zijn om Zijn volledige glorie te verkrijgen, noch zal Hij Zijn koninkrijk op aarde kunnen vestigen. Dit zijn de tekenen van de voltooiing van Zijn werk en de tekenen van Zijn grote prestatie: degenen onder de mensheid die ongehoorzaam aan Hem zijn volledig vernietigen en degenen die compleet gemaakt zijn de rust in te laten gaan. Wanneer de mensheid in haar oorspronkelijke gelijkenis is hersteld, wanneer de mensheid haar respectievelijke plichten kan vervullen, haar eigen plaats kan behouden en aan alle regelingen van God gehoorzaam kan zijn, zal God een groep mensen op aarde hebben verkregen die Hem aanbidt en Hij zal ook een koninkrijk op aarde hebben opgericht dat Hem aanbidt. Hij zal eeuwige overwinning op aarde hebben en zij die tegen Hem zijn zullen voor eeuwig te gronde gaan. Dit zal Zijn oorspronkelijk bedoeling om de mens te scheppen herstellen; het zal Zijn oorspronkelijke bedoeling om alle dingen te scheppen herstellen, het zal ook Zijn gezag over de aarde herstellen, Zijn gezag over alle dingen en Zijn gezag over Zijn vijanden. Dit zijn de tekenen van Zijn totale overwinning. Voortaan zal de mensheid de rust ingaan en een leven ingaan dat de juiste weg volgt. God zal ook de eeuwige rust met de mens ingaan en een eeuwig leven binnengaan, gedeeld door God en de mens. De vuiligheid en ongehoorzaamheid op aarde zullen verdwijnen, evenals het gehuil op aarde. Allen op aarde die tegen God zijn, zullen niet meer bestaan. Alleen God en de mensen die Hij heeft gered zullen overblijven; alleen Zijn schepping zal overblijven.

DE WOORDEN VAN CHRISTUS TOEN HIJ DOOR DE GEMEENTEN WANDELDE

IV

(1994 TOT 1997, 2003 TOT 2005)

Tegen de tijd dat je het spirituele lichaam van Jezus ziet, zal God de hemel en de aarde opnieuw gemaakt hebben

Wil jij Jezus zien? Wil jij met Jezus leven? Wil jij de woorden die Jezus heeft gesproken horen? Als dat zo is, hoe zul je dan de terugkomst van Jezus verwelkomen? Ben je al helemaal klaar? Op welke manier zul je de terugkomst van Jezus verwelkomen? Ik denk dat elke broeder en zuster die Jezus volgt Hem goed wil onthalen. Maar hebben jullie over dit nagedacht: Ken je Jezus wel echt als Hij terugkomt? Zullen jullie wel alles wat Hij zegt echt begrijpen? Zullen jullie echt al het werk dat Hij doet onvoorwaardelijk accepteren? Iedereen die de Bijbel heeft gelezen, weet van Jezus' terugkomst, en iedereen die de Bijbel heeft gelezen, wacht Zijn komst gespannen af. Jullie zijn er allemaal op gefixeerd dat dat moment aanbreekt, en jullie oprechtheid is lovenswaardig, jullie geloof is echt benijdenswaardig, maar realiseren jullie je wel dat jullie een grote fout hebben begaan? Hoe zal Jezus terugkeren? Jullie geloven dat Jezus op een witte wolk terugkeert, maar ik vraag jullie: waar verwijst die witte wolk naar? Nu er zoveel volgers van Jezus zijn die op Zijn terugkomst wachten, naar welk volk zal Hij dan afdalen? Als jullie het eerste volk zijn waar Jezus naar afdalt, zullen anderen

dat dan niet als heel oneerlijk ervaren? Ik weet dat jullie heel oprecht zijn en trouw zijn aan Jezus, maar hebben jullie Jezus ooit ontmoet? Kennen jullie Zijn gezindheid? Hebben jullie ooit met Hem geleefd? Hoeveel begrijpen jullie echt over Hem? Sommigen zullen zeggen dat deze woorden hen in een lastig parket brengen. Ze zullen zeggen: "Ik heb de Bijbel zo vaak van kaft tot kaft gelezen. Hoe kan ik Jezus dan niet begrijpen? Ik heb het niet eens over Zijn gezindheid. Ik ken zelfs de kleur van de kleren die Hij graag droeg. Kleineer je mij niet, als je zegt dat ik Hem niet begrijp?" Ik wil voorstellen dat je deze zaken niet aanvecht. Het is beter tot rust te komen en te communiceren over de volgende vragen: Ten eerste, weet je wat werkelijkheid is en wat theorie? Ten tweede, weet je wat opvatting is en wat waarheid? Ten derde, weet je wat verbeelding is en wat echt?

Sommige mensen ontkennen het feit dat ze Jezus niet begrijpen. En toch zeg ik dat jullie Hem niet in het minst begrijpen en geen enkel woord van Hem bevatten. Dat komt doordat eenieder van jullie Hem volgt naar aanleiding van de verslagen van de Bijbel en van wat anderen zeggen. Jullie hebben Jezus nooit gezien, laat staan met Hem geleefd, en jullie hebben Hem zelfs niet eens kort gezelschap gehouden. Is jullie begrip van Jezus als zodanig niet slechts theoretisch? Is dat niet van iedere werkelijkheid gespeend? Misschien hebben sommige mensen het portret van Jezus gezien, of misschien hebben sommigen het huis van Jezus zelf bezocht. Misschien hebben sommigen Zijn kleding aangeraakt. Toch blijft je begrip van Hem theoretisch en niet praktisch, al heb je zelf het eten geproefd dat Jezus heeft gegeten. Hoe dan ook, je hebt Jezus nooit gezien, en je hebt Hem in geïncarneerde vorm nooit gezelschap gehouden. Daarom zal je begrip van Jezus altijd slechts holle theorie zijn, gespeend van de werkelijkheid. Misschien zijn mijn woorden niet erg interessant voor jou, maar

wat ik je vraag is dit: al heb je veel werk van je lievelingsschrijver gelezen, kun je hem dan echt goed begrijpen, zonder dat je ooit tijd met hem hebt doorgebracht? Ken je zijn persoonlijkheid? Weet je wat voor soort leven hij leidt? Weet je iets over Zijn emotionele toestand? Je kunt zelfs een man die je bewondert niet echt goed begrijpen, hoe kun je dan ooit Jezus Christus begrijpen? Alles wat je van Jezus begrijpt is vol verbeelding en opvattingen, en zonder waarheid of realiteit. Het stinkt en zit vol vlees. Hoe kan je met een dergelijk begrip in aanmerking komen om de terugkeer van Jezus te verwelkomen? Jezus zal degenen vol fantasieën en opvattingen van het vlees niet ontvangen. Hoe kunnen zij die Jezus niet begrijpen, geschikte gelovigen voor Hem zijn?

Willen jullie weten wat er aan de wortel van de tegenstand van de farizeeërs tegen Jezus ligt? Willen jullie de essentie van de farizeeërs kennen? Ze zaten vol fantasieën over de Messias. Sterker nog, ze geloofden alleen dat de Messias zou komen, maar de waarheid van het leven zochten ze niet. En dus wachten ze zelfs in de huidige tijd nog op de Messias, want ze kennen de weg van leven niet, en ze weten niet wat de weg van de waarheid is. Hoe, zeggen jullie, kunnen zulke dwaze, eigenwijze en onwetende mensen de zegen van God ontvangen? Hoe kunnen ze de Messias zien? Ze stonden tegen Jezus op omdat ze niet wisten waar het werk van de Heilige Geest heen leidde, omdat ze de weg van de waarheid die door Jezus onder woorden was gebracht niet kenden en bovendien de Messias niet begrepen. En omdat ze de Messias nog nooit hadden gezien, en nog nooit in het gezelschap van de Messias hadden verkeer, maakten ze de fout om zich tevergeefs aan de naam van de Messias vast te klampen en zich ondertussen op alle mogelijke manieren tegen het wezen van de Messias te verzetten. In essentie waren deze farizeeërs koppig, arrogant en

gehoorzaamden ze de waarheid niet. Het principe van hun geloof in God is als volgt: Hoe wijs je preken ook zijn, hoe hoog je gezag, jij bent Christus niet tenzij je Messias wordt genoemd. Zijn dit geen ongerijmde en belachelijk ideeën? Ik wil jullie nogmaals vragen: is het niet heel makkelijk voor jullie om de fouten van de vroegste farizeeërs te begaan, omdat jullie niet het geringste begrip van Jezus hebben? Kun je de weg van de waarheid onderscheiden? Kun je echt garanderen dat je je niet zult verzetten tegen Christus? Kun je het werk van de Heilige Geest volgen? Als je niet weet of je je zult verzetten tegen Christus, dan zeg ik dat je al op de rand van de dood leeft. Zij die de Messias niet kenden waren allemaal in staat om zich tegen Jezus te verzetten, of om Jezus te verwerpen, of kwaad te spreken over Hem. Mensen die Jezus niet begrijpen, kunnen Hem allemaal ontkennen en beschimpen. Ze zijn bovendien in staat de terugkeer van Jezus als het bedrog van Satan te zien en meer mensen zullen de in het vlees teruggekeerde Jezus veroordelen. Maakt dit alles jullie niet bang? Jullie krijgen met blasfemie tegen de Heilige Geest te maken, de verwoesting van de woorden van de Heilige Geest aan de kerken, en de afwijzing van alles dat Jezus tot uitdrukking heeft gebracht. Als jullie zo verward zijn, wat kunnen jullie van Jezus krijgen? Hoe kunnen jullie het werk van Jezus begrijpen wanneer Hij naar het vlees terugkeert op een witte wolk, als jullie koppig blijven weigeren je je fouten te realiseren? Dit is wat ik jullie vertel: mensen die de waarheid niet aanvaarden, maar blind de komst van Jezus op een witte wolk afwachten, zullen zeker blasfemie plegen jegens de Heilige Geest, en zij behoren tot de categorie die vernietigd zal worden. Jullie willen slechts de genade van Jezus ontvangen en genieten van het zalige hemelrijk, maar jullie hebben de woorden die Jezus heeft gesproken nooit gehoorzaamd en jullie hebben de waarheid die Jezus

heeft geuit toen Hij terugkeerde naar het vlees nooit ontvangen. Wat hebben jullie te bieden in ruil voor het feit dat Jezus op een witte wolk terugkomt? Is het de eerlijkheid waarmee jullie regelmatig zonden begaan en ze vervolgens opbiechten, steeds weer? Wat kunnen jullie als offer aanbieden aan Jezus die op een witte wolk terugkeert? Zijn het de jaren van werk waarmee jullie jezelf prijzen? Wat hebben jullie te bieden zodat de teruggekeerde Jezus jullie kan vertrouwen? Is het die arrogante natuur van jullie, die aan geen enkele waarheid gehoorzaamt?

Jullie trouw bestaat alleen uit woorden, jullie kennis is slechts intellectueel en conceptueel, jullie arbeid is slechts om de hemelse zegeningen te ontvangen, dus hoe moet jullie geloof dan zijn? Tot op de dag vandaag weigeren jullie te luisteren naar ieder woord van waarheid. Jullie weten niet wat God is, jullie weten niet wat Christus is, jullie weten niet hoe jullie Jehova moeten eren, jullie weten niet hoe jullie het werk van de Heilige Geest binnen moeten gaan, en jullie weten niet hoe jullie onderscheid moeten maken tussen het werk van God en de valse voorstellingen van de mens. Je weet alleen hoe je ieder woord van waarheid dat God spreekt dat niet overeenkomt met jouw gedachten, moet veroordelen. Waar is je nederigheid? Waar is je gehoorzaamheid? Waar is je trouw? Waar is je verlangen de waarheid te zoeken? Waar is je ontzag voor God? Ik zeg jullie, wie in God gelooft vanwege de tekenen, behoort zeker tot de categorie die vernietigd zal worden. Wie de woorden van Jezus die naar het vlees is teruggekeerd niet kan accepteren is zeker het nageslacht van de hel, de afstammeling van de aartsengel, de categorie die aan de eeuwigdurende vernietiging zal worden onderworpen. Veel mensen geven misschien niets om mijn woorden, maar toch wil ik iedere zogenaamde heilige die Jezus volgt vertellen dat als jullie met je eigen ogen Jezus vanuit de hemel zien neerdalen op een witte wolk dit de

openbare verschijning van de zoon der rechtvaardigheid zal zijn. Misschien is dat een tijd voor je van veel sensatie. Toch moet je weten dat het moment waarop jij getuige bent van de afdaling van Jezus vanuit de hemel ook de tijd is waarin jij naar de hel afdaalt om gestraft te worden. Dat zal het einde van Gods managementplan zijn, en het zal de tijd zijn waarin God de goeden beloont en de slechten straft. Want het oordeel van God zal voorbij zijn voordat de mens de tekenen ziet, als er alleen uitdrukking van de waarheid is. Wie de waarheid aanvaardt en niet op zoek is naar tekenen, en zo gezuiverd is, zal naar de troon van God en in de omarming van de Schepper zijn teruggekeerd. Alleen wie volhardt in het geloof dat “de Jezus die niet op een witte wolk rijdt een valse christus is”, zal aan eeuwigdurende straf onderworpen worden, want ze geloven alleen in de Jezus die tekenen laat zien, maar erkennen niet de Jezus die een streng oordeel uitspreekt en de ware weg van het leven uitvaardigt. Dus kan het alleen gebeuren dat Jezus hen aanpakt als Hij openlijk op een witte wolk terugkeert. Ze zijn te eigenwijs, hebben te veel vertrouwen in zichzelf en zijn te arrogant. Hoe kunnen zulke ontaarde mensen door Jezus worden beloond? De terugkeer van Jezus betekent een geweldige redding voor hen die de waarheid kunnen aanvaarden, maar voor hen die dat niet kunnen is het een teken van veroordeling. Jullie moeten je eigen pad kiezen, en jullie mogen de Heilige Geest niet blasfemer en de waarheid verwerpen. Jullie zouden geen onwetende en arrogante personen moeten zijn, maar mensen die gehoorzamen aan de leiding van de Heilige Geest en hunkeren en zoeken naar de waarheid; alleen zo zullen jullie profiteren. Ik raad jullie aan het pad van het geloof in God voorzichtig te bewandelen. Trek geen overhaaste conclusies; sterker nog, wees niet oppervlakkig en gedachteloos in jullie geloof in God. Jullie moeten weten dat wie

in God gelooft op zijn minst nederig en eerbiedig moet zijn. Wie de waarheid heeft gehoord maar er zijn neus voor ophaalt is dwaas en onwetend. Wie de waarheid heeft gehoord maar onvoorzichtig overhaaste conclusies trekt of de waarheid veroordeelt is door arrogantie bezeten. Niemand die in Jezus gelooft, is bekwaam anderen te vervloeken of te veroordelen. Jullie moeten allemaal rationeel zijn en de waarheid aanvaarden. Als je de weg van de waarheid hebt gehoord en het woord van het leven hebt gelezen, misschien geloof je dan dat slechts één op de tienduizend van deze woorden overeenkomt met jouw overtuigingen en de Bijbel. Zoek dan door naar dit tienduizendste woord en onderzoek dat. Ik raad je nog steeds aan nederig te zijn, niet overmoedig te worden en jezelf niet altezeer te verhogen. Met een weinig ontzag voor God zul je meer licht ontvangen. Als je deze woorden zorgvuldig onderzoekt en herhaaldelijk overweegt zul je begrijpen of ze de waarheid zijn of niet, en of ze het leven zijn of niet. Misschien zullen sommige mensen, als ze slechts een paar regels gelezen hebben, deze woorden blind veroordelen. Ze kunnen zeggen: "Dit is slechts een verlichting van de Heilige Geest," of "Dit is een valse Christus die gekomen is om de mensen te misleiden." Wie zoiets zegt is door onwetendheid verblind. Je begrijpt te weinig van het werk en de wijsheid van God en ik raad je aan om helemaal opnieuw te beginnen. Jullie moeten niet blind de woorden die God heeft gesproken veroordelen omdat er valse christussen verschenen zijn tijdens de laatste dagen en jullie moeten niet iemand zijn die blasfemeert jegens de Heilige Geest, omdat je bang bent voor misleiding. Zou dat niet ontzettend jammer zijn? Als je na lange tijd van onderzoek nog steeds gelooft dat deze woorden de waarheid niet zijn, de weg niet zijn en niet door God zijn gesproken, dan zul je uiteindelijk gestraft worden en zonder zegeningen zijn. Als je zulke

eenvoudig en duidelijk uitgesproken waarheden niet kunt aanvaarden, ben je dan niet ongeschikt voor de redding van God? Ben je dan niet iemand die niet het geluk heeft voor de troon van God terug te keren? Denk daar eens over na! Wees niet te snel en impulsief, en zie het geloof in God niet als een spel. Denk na in het belang van je bestemming, in het belang van je vooruitzichten, in het belang van je leven en speel niet met jezelf. Kun je deze woorden aanvaarden?

Degenen die onverenigbaar zijn met Christus zijn beslist tegenstanders van God

Alle mensen willen graag het werkelijke gelaat van Jezus zien en allen verlangen bij Hem te zijn. Ik geloof dat geen enkele broeder of zuster zou zeggen dat hij of zij Jezus niet wil zien of niet bij Hem wil zijn. Voordat jullie Jezus gezien hebben, dat wil zeggen, voordat jullie de geïncarneerde God gezien hebben, koesteren jullie waarschijnlijk allerlei ideeën, bijvoorbeeld over Jezus' verschijning, Zijn manier van spreken, Zijn manier van leven, enzovoort. Echter, als jullie Hem werkelijk gezien hebben, zullen jullie ideeën snel veranderen. Waarom gebeurt dat? Willen jullie dat weten? Terwijl het waar is dat het denken van de mens niet over het hoofd kan worden gezien, is het zelfs nog ontoelaatbaarder voor de mens om het wezen van Christus te veranderen. Jullie beschouwen Christus als een onsterfelijke of een wijsgeer, maar niemand beschouwt Christus als een normaal mens met een goddelijke essentie. Daarom zijn velen die er dag en nacht naar verlangen om God te zien in werkelijkheid vijanden van God en onverenigbaar met Hem. Is dit niet een fout van de kant van

de mens? Zelfs nu denken jullie nog steeds dat jullie geloof en loyaliteit voldoende zijn om jullie waardig te maken om het gelaat van Christus te zien, maar ik spoor jullie aan je toe te rusten met dingen die meer praktisch zijn! Dit doe ik omdat in het verleden, het heden en de toekomst velen van degenen die in contact komen met Christus hebben gefaald of zullen falen; zij spelen allemaal de rol van de farizeeën. Wat is de reden voor jullie falen? Dat komt nu juist omdat er in jullie opvattingen een God bestaat die verheven is en bewondering verdient. Maar de waarheid is niet zoals de mens zou willen. Niet alleen is Christus niet verheven, maar Hij is bijzonder klein; niet alleen is Hij een mens, maar Hij is een gewone mens; niet alleen kan Hij niet opstijgen naar de hemel, maar Hij kan zich zelfs niet vrij over de aarde bewegen. En omdat dit het geval is, behandelen mensen Hem zoals ze een gewone mens zouden behandelen; ze behandelen Hem nonchalant wanneer ze met Hem zijn, en ze spreken achteloos tegen Hem, terwijl ze nog steeds wachten op de komst van de 'werkelijke Christus'. Jullie beschouwen de Christus die al gekomen is als een gewone mens, en Zijn woord als dat van een gewone mens. Daarom hebben jullie niets ontvangen van Christus. In plaats daarvan hebben jullie je eigen slechtheid volledig en in het volle licht tentoongesteld.

Voorafgaand aan je contact met Christus geloof je wellicht dat je gezindheid volledig getransformeerd is, dat je een loyale volgeling van Christus bent, en dat jij de meest waardige persoon bent om de zegeningen van Christus te ontvangen. En je gelooft ook dat je, omdat je veel gereisd hebt, veel werk hebt gedaan, en veel vruchten hebt voortgebracht, zeker iemand bent die aan het eind de kroon ontvangt. Maar er is één waarheid die je misschien niet kent: de verdorven gezindheid van de mens en zijn opstandigheid en weerstand komen aan het licht

als hij Christus ziet – en de opstandigheid en weerstand die op dat moment aan het licht komen, komen volkomen en volledig aan het licht, meer dan op enig ander moment. Omdat Christus de Mensenzoon is – een Mensenzoon die normale menselijkheid heeft – eert of respecteert de mens Hem niet. Omdat God in het vlees leeft, komt de opstandigheid van de mens zo duidelijk en in levendig detail aan het licht. Dus ik zeg dat de komst van Christus alle opstandigheid van de mensheid tevoorschijn heeft doen komen en de natuur van de mensheid duidelijk in de schijnwerpers heeft gezet. Dit wordt ook genoemd: ‘een tijger van de berg lokken’, en ‘een wolf uit zijn grot lokken’. Durf je te veronderstellen dat je loyaal aan God bent? Durf je te veronderstellen dat je absolute gehoorzaamheid aan God toont? Durf je te veronderstellen dat je niet opstandig bent? Sommigen zullen zeggen: als God mij in een nieuwe omgeving plaatst, dan onderwerp ik mij steevast zonder morren, en bovendien koester ik geen opvattingen over God. Sommigen zullen zeggen: welke taak God mij ook geeft, ik vervul die zo goed als ik kan en zonder enige nalatigheid. In dat geval, vraag ik jullie het volgende: kunnen jullie verenigbaar zijn met Christus als jullie met Hem leven? En hoe lang zijn jullie verenigbaar met Hem? Eén dag? Twee dagen? Eén uur? Twee uur? Jullie geloof is dan misschien prijzenswaardig, maar jullie zijn niet erg standvastig. Als je werkelijk met Christus leeft dan komt je zelfgenoegzaamheid en zelfingenomenheid stukje bij beetje aan het licht door je woorden en daden; en ook je aanmatigende begeerten, je ongehoorzame instelling en ontevredenheid worden vanzelfsprekend openbaar. Ten slotte wordt je arrogantie steeds groter totdat je op even gespannen voet staat met Christus, als water met vuur – en dan zal je aard volledig aan het licht komen. Op dat moment kunnen je opvattingen niet langer verborgen blijven, en ook je klachten zullen

spontaan tot uitdrukking komen, en je ontaarde menselijkheid zal volledig aan het licht komen. Echter, zelfs dan zul je je eigen opstandigheid blijven ontkennen. In plaats daarvan geloof je dat een Christus zoals deze niet gemakkelijk door de mens aanvaard kan worden, dat Hij te veeleisend is ten aanzien van de mens, en dat je je volledig zou onderwerpen als Hij alleen maar een wat vriendelijker Christus was. Jullie geloven dat jullie je opstandigheid altijd kunnen rechtvaardigen, en dat jullie alleen opstandig tegen Hem zijn nadat Christus jullie tot over een bepaalde grens heeft gedreven. Nooit hebben jullie bedacht dat jullie hebben gefaald om Christus als God te beschouwen en ook in jullie intentie om Hem te gehoorzamen. Maar je houdt liever hardnekkig vol dat Christus moet werken volgens jouw wensen, en zodra er maar één ding is waarin Hij dat niet doet, dan geloof je dat Hij geen God is, maar een mens. Zijn er niet velen onder jullie die het met Hem op deze manier aan de stok hebben gehad? Wie is dit nu eigenlijk in wie jullie geloven? En op welke manier zoeken jullie?

Jullie verlangen er altijd naar Christus te zien, maar ik spoor jullie aan jezelf niet zo hoog te achten; iedereen kan Christus zien, maar ik zeg dat niemand geschikt is om Christus te zien. De natuur van de mens is vervuld van kwaad, arrogantie en opstandigheid, en op het moment dat je Christus ziet, zal je natuur je vernietigen en je ten dode veroordelen. Je omgang met een broeder (of een zuster) zegt wellicht niet zoveel over je, maar het is niet zo gemakkelijk wanneer je omgaat met Christus. Op elk moment kunnen je opvattingen wortel schieten, kan je arrogantie groeien, en kan je opstandigheid vrucht dragen. Hoe kun je met zo'n menselijkheid geschikt zijn om met Christus om te gaan? Ben je werkelijk in staat om Hem te behandelen als God, elk moment van elke dag? Zul je werkelijk de realiteit hebben van onderwerping aan God? Jullie aanbidden de verheven

God in jullie hart als Jehova, terwijl jullie de zichtbare Christus beschouwen als mens. Jullie verstand is té inferieur en jullie menselijkheid is té zeer ontaard! Jullie zijn niet in staat om Christus altijd als God te beschouwen; alleen bij gelegenheid, als je het graag wilt, grijp je je aan Hem vast en aanbid je Hem als God. Dit is de reden dat ik zeg dat jullie niet in God geloven, maar dat jullie een groep handlangers zijn die tegen Christus vechten. Zelfs mensen die vriendelijk zijn voor anderen worden beloond, maar Christus, die zo'n werk onder jullie gedaan heeft, heeft van de mens noch liefde, noch vergoeding of onderwerping ontvangen. Is dat niet iets hartverscheurends?

Misschien heb je gedurende je jaren van geloof in God nooit iemand vervloekt of nooit een slechte daad begaan, maar kun je, in je omgang met Christus, toch de waarheid niet spreken, niet eerlijk handelen, en niet het woord van Christus gehoorzamen; in dat geval zeg ik dat je de meest duistere en kwaadaardige persoon ter wereld bent. Misschien ben je uitzonderlijk hartelijk en toegewijd aan je familieleden, vrienden, vrouw (of man), zonen en dochters en ouders, en maak je nooit misbruik van anderen. Echter, als je niet verenigbaar en in harmonie met Christus bent – zelfs als je al het jouwe uitput om je naasten te helpen of zorgvuldig te zorgen voor je vader, moeder en gezinsleden – dan zeg ik dat je nog steeds slecht bent, en bovendien vol van sluwe listen. Denk niet dat je verenigbaar bent met Christus alleen maar omdat je goed met anderen omgaat of een paar goede daden doet. Denk je dat je met je liefdadige bedoeling een zegen van de hemel kunt ontfutselen? Denk je dat het doen van een paar goede daden je gehoorzaamheid kan vervangen? Niemand van jullie kan accepteren om behandeld en gesnoeid te worden en iedereen vindt het moeilijk om de normale menselijkheid van Christus te aanvaarden, ondanks dat jullie

steeds rondbazuinen over jullie gehoorzaamheid aan God. Zo'n geloof als dat van jullie zal een passende vergelding met zich meebrengen. Geef je niet langer over aan fantasierijke illusies en het verlangen Christus te zien, want jullie zijn te klein van gestalte, zelfs zo dat jullie het niet eens waard zijn om Hem te zien. Als je volledig gereinigd bent van je opstandigheid en in harmonie met Christus kunt zijn, dan zal op dat moment God vanzelfsprekend aan je verschijnen. Als je God wilt zien zonder dat je gesnoeid bent of oordeel ondergaan hebt, dan zul je beslist een tegenstander van God worden en dan ben je bestemd voor vernietiging. De natuur van de mens is intrinsiek vijandig ten opzichte van God, want alle mensen zijn onderworpen aan Satans meest diepgaande verdorvenheid. Als de mens probeert met God om te gaan vanuit zijn eigen verdorvenheid, dan staat vast dat daar niets goeds uit kan voortkomen; zijn daden en woorden zullen beslist en telkens weer zijn verdorvenheid aan het licht doen komen, en in zijn omgang met God zal zijn opstandigheid in elk opzicht openbaar worden. Onbewust komt de mens in opstand tegen Christus, gaat hij Christus bedriegen, en Christus verloochenen; als dit gebeurt komt de mens in een nog hachelijker situatie, en als dit voortduurt wordt hij aan straf onderworpen.

Sommigen geloven wellicht dat, als omgang met God zo gevaarlijk is, het misschien verstandiger is om God op afstand te houden. Wat kunnen zulke mensen eventueel winnen? Kunnen ze loyaal aan God zijn? Zeker, omgang met God is heel moeilijk, maar dat is alleen omdat de mens verdorven is en niet omdat God niet in staat is om met hem om te gaan. Het zou het beste voor jullie zijn als je meer moeite deed voor de waarheid om jezelf te kennen. Waarom hebben jullie geen gunst gevonden bij God? Waarom is jullie gezindheid weerzinwekkend voor Hem? Waarom roept jullie spreken Zijn afkeer op? Zodra

jullie een beetje loyaliteit hebben getoond zijn jullie trots op jezelf en eisen jullie een beloning voor een kleine bijdrage. Jullie kijken op anderen neer als jullie een greintje gehoorzaamheid hebben getoond, en jullie worden minachtend naar God als jullie een kleine taak hebben verricht. Voor het ontvangen van God vraag je geld, giften en complimenten. Het geeft jullie hartzeer om één of twee munten te geven; en als je er tien geeft, wens je zegeningen te ontvangen en met aanzien behandeld te worden. Een menselijkheid als die van jullie is werkelijk aanstootgevend om over te spreken of van te horen. Is er iets prijzenswaardig in jullie woorden en daden? Zowel degenen die hun plicht vervullen als degenen die dat niet doen, zowel degenen die leiden als die volgen, zowel degenen die God ontvangen als degenen die dat niet doen, zowel degenen die geven als degenen die dat niet doen, zowel degenen die preken als degenen die het woord ontvangen, enzovoort: al deze mensen prijzen zichzelf. Vinden jullie dit niet belachelijk? Jullie weten heel goed dat je in God gelooft, maar jullie kunnen je toch niet met God verenigen. Terwijl jullie heel goed weten dat jullie totaal niets waard zijn, volharden jullie in opschepperij. Voelen jullie niet dat jullie verstand verslechterd is, zo erg dat jullie geen zelfcontrole meer hebben? Hoe kunnen jullie met een dergelijk verstand geschikt zijn om met God om te gaan? Zijn jullie niet bang voor jezelf op dit punt? Jullie gezindheid is al verslechterd tot het punt waar je niet verenigbaar kunt zijn met God. Nu dit het geval is, is jullie geloof dan niet belachelijk? Is jullie geloof niet bespottelijk? Hoe ga je je toekomst aanpakken? Hoe ga je het pad kiezen waarop je gaat wandelen?

Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren

Ik heb op aarde velen gezocht om mijn volgelingen te zijn. Onder al deze volgelingen zijn er mensen die als priesters dienen, zij die leiding geven, zij die de zonen vormen, zij die het volk vormen, en zij die een dienst bekleden. Ik verdeel ze over deze verschillende categorieën op basis van de loyaliteit die ze aan mij tonen. Wanneer alle mensen naar hun soort zijn ingedeeld, dat wil zeggen, wanneer de natuur van elke soort mens is geopenbaard, dan zal ik elke mens tot zijn rechtmatige soort rekenen en elke soort op zijn passende plaats zetten zodat ik mijn doel van redding van de mensheid zal kunnen realiseren. Om de beurt roep ik groepen van degenen die ik wil redden om terug te keren naar mijn huis, en dan laat ik al deze mensen mijn werk in de laatste dagen accepteren. Tegelijkertijd classificeer ik de mens naar zijn soort, en dan beloon of bestraf ik elk van hen op basis van zijn daden. Dat zijn de stappen die mijn werk omvatten.

Nu woon ik op aarde en leef ik onder de mensen. Alle mensen ervaren mijn werk en beschouwen mijn uitspraken, en daarmee schenk ik alle waarheden aan elk van mijn volgelingen zodat zij het leven van mij kunnen ontvangen en zo een weg kunnen vinden die zij kunnen betreden. Want ik ben God, gever van het leven. Gedurende de vele jaren van mijn werk heeft de mens veel ontvangen en veel opgegeven, maar toch zeg ik nog steeds dat de mens niet echt in mij gelooft. Dit komt omdat de mensen alleen maar met hun lippen erkennen dat ik God ben, maar het niet eens zijn met de waarheid die ik spreek en nog minder de waarheid in de praktijk brengen die ik van hen verlang. Dat wil zeggen, de mens erkent alleen het bestaan van God, maar niet dat van de waarheid; de mens

erkent alleen het bestaan van God, maar niet dat van het leven; de mens erkent alleen Gods naam, maar niet Zijn wezen. Vanwege zijn ijver is de mens mij weerzinwekkend geworden. Want de mens gebruikt alleen maar aangenaam klinkende woorden om mij te misleiden, en niemand aanbidt mij met een waarachtig hart. Jullie spraak bevat de verleiding van de slang; voorts is het uiterst hooghartig, een echte proclamatie door de aartsengel. Bovendien zijn jullie daden beschamend afgetakeld en verscheurd; jullie onmatige verlangens en hebzuchtige bedoelingen zijn beledigend voor het oor. Jullie zijn allemaal motten in mijn huis geworden, objecten om met walging weg te gooien. Want geen van jullie zijn liefhebbers van de waarheid, maar eerder mensen die zegeningen begeren, en naar de hemel willen opstijgen, en het prachtige visioen willen zien dat Christus Zijn macht op aarde uitoefent. Maar hebben jullie ooit bedacht hoe iemand als jullie, zo diep verdorven, en die helemaal niet weet wat God is, waardig zouden kunnen zijn om God te volgen? Hoe zouden jullie naar de hemel kunnen opstijgen? Hoe zouden jullie waardig kunnen zijn om de grootsheid, die zonder weerga is in zijn pracht, te zien? Jullie monden zijn gevuld met woorden van bedrog en vuiligheid, van verraad en arrogantie. Nooit hebben jullie woorden van oprechtheid tot mij gesproken, geen heilige woorden, geen woorden van onderwerping aan mij na het ervaren van mijn woord. Hoe ziet jullie geloof er uiteindelijk uit? Jullie harten zijn gevuld met verlangens en rijkdom, jullie gedachten met materiële dingen. Dagelijks berekenen jullie hoe jullie iets van mij kunnen krijgen, hoeveel rijkdom en hoeveel materiële dingen jullie van mij hebben gekregen. Dagelijks verwachten jullie steeds meer zegeningen voor jullie zelf, zodat jullie steeds meer en beter van de dingen waarvan genoten kan worden, kunnen genieten. Datgene waar jullie op elk moment aan denken, ben ik

niet, noch is het de waarheid die van mij komt, maar eerder jullie man (vrouw), zonen, dochters, of wat jullie eten en dragen, en hoe jullie genot nog meer kan worden en nog beter. Zelfs als jullie je maag volproppen, zijn jullie dan niet weinig meer dan een lijk? Zelfs als jullie je, uiterlijk, met zulke prachtige kleding opdirken, zijn jullie dan niet nog steeds weinig meer dan een wandelend lijk zonder enig leven? Jullie zwoegen ter wille van jullie maag tot jullie haar grijs kleurt, maar geen van jullie offert één enkele haar voor mijn werk. Jullie zijn constant onderweg, jullie belasten je lichaam en pijnigen je hersens, ter wille van je vlees en je zonen en dochters, maar toch toont geen van jullie enige bezorgdheid of zorg voor mijn wil. Wat hopen jullie nog van me te krijgen?

Ik ben nooit gehaast als ik mijn werk doe. Langs welke weg de mens mij ook volgt, ik doe mijn werk in overeenstemming met elke stap, in overeenstemming met mijn plan. Daarom, ook al rebelleren jullie zo veel tegen mij, stop ik nog steeds niet met mijn werk en blijf ik nog steeds de woorden spreken die ik wil spreken. Ik roep naar mijn huis al diegenen die ik heb voorbestemd om het publiek te zijn voor mijn woord, en plaats dan allen die gehoorzamen en naar mijn woord verlangen voor mijn troon. Degenen die mijn woord de rug toekeren, zij die niet gehoorzamen en zich aan mij onderwerpen, en zij die mij openlijk uitdagen, zullen allemaal terzijde worden geworpen om hun uiteindelijke straf af te wachten. Alle mensen leven te midden van verdorvenheid en onder de hand van de boze, dus niet veel van mijn volgelingen verlangen eigenlijk naar de waarheid. Dat wil zeggen, de meesten aanbidden mij niet met een oprecht hart of met de waarheid, maar proberen mijn vertrouwen te verkrijgen door verdorvenheid, rebellie en bedrieglijke afwegingen. Om deze reden zeg ik: Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. Allen die geroepen zijn, zijn diep

verdorven en ze leven allemaal in hetzelfde tijdperk, maar degenen die uitverkoren zijn, zijn slechts die groep die in de waarheid geloven en de waarheid erkennen en in praktijk brengen. Deze mensen maken slechts een heel klein deel uit van het geheel, en onder deze mensen zal ik meer eer ontvangen. Afgemeten aan deze woorden, weten jullie of jullie tot de uitverkorenen behoren? Hoe zal jullie einde zijn?

Ik heb al gezegd ik veel volgelingen heb, maar er zijn er maar weinig die mij liefhebben met een waarachtig hart. Misschien zou iemand kunnen zeggen: "Zou ik zo'n geweldige prijs hebben betaald als ik niet van u hield? Zou ik tot hier zijn gevolgd als ik niet van u hield?" Je hebt zeker veel redenen, en je liefde is zonder twijfel zeer groot, maar wat is de essentie van je liefde voor mij? 'Liefde', zoals het wordt genoemd, verwijst naar een emotie die puur en vlekkeloos is, waarbij het hart wordt gebruikt om lief te hebben, te voelen en attent te zijn. In de liefde zijn er geen voorwaarden, geen barrières en geen afstandelijkheid. In de liefde is er geen achterdocht, geen bedrog en geen sluwheid. In de liefde wil men er niets voor terug hebben en is er niets onzuivers. Als je liefhebt dan zul je niet bedriegen, klagen, verraden, rebelleren, dwingen, of proberen iets te winnen of om een bepaalde hoeveelheid te verkrijgen. Als je liefhebt, dan zul je je graag opofferen en ontberingen verdragen, en zul je verenigbaar worden met mij. Je geeft alles op voor mij: je geeft je gezin op, je toekomst, je jeugd en je huwelijk. Anders zou je liefde helemaal geen liefde zijn, maar eerder bedrog en verraad! Wat voor soort liefde is de jouwe? Is het ware liefde? Of namaak? Hoeveel heb je opgegeven? Hoeveel heb je opgeofferd? Hoeveel liefde heb ik van jou gekregen? Weet je dat? Jullie harten zijn vervuld van kwaad, verraad en bedrog, en nu dat zo is, hoeveel onzuiverheden zijn er dan in jullie liefde? Jullie denken

dat jullie al genoeg hebben opgegeven voor mij; jullie denken dat jullie liefde voor mij al genoeg is. Maar waarom dragen jullie woorden en daden altijd rebellie en bedrog met zich mee? Jullie volgen mij, maar toch erkennen jullie mijn woord niet. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar werpen mij dan opzij. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar zijn wantrouwend tegenover mij. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar jullie kunnen mijn bestaan niet accepteren. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar behandelen mij niet passend bij wie ik ben en maken het mij keer op keer moeilijk. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar proberen mij voor de gek te houden en mij bij elke gelegenheid te misleiden. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie dienen mij, maar jullie vrezen mij niet. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie zijn tegen mij in alle opzichten en alle dingen. Wordt dit allemaal als liefde beschouwd? Jullie hebben veel opgeofferd, dat is waar, maar jullie hebben nog nooit datgene in praktijk gebracht wat ik van jullie verlang. Kan dit als liefde worden beschouwd? Een zorgvuldige inspectie toont aan dat er geen spoorje liefde voor mij in jullie is. Hoeveel hebben jullie nu eigenlijk gewonnen, na zoveel jaren werk en de vele woorden die ik heb gegeven? Is dit niet een zorgvuldige terugblik waard? Ik wijs jullie hier op: degenen die ik tot mij roep, zijn niet degenen die nooit zijn verdorven; maar degenen die ik verkies zijn degenen die werkelijk van mij houden. Daarom zouden jullie waakzaam moeten zijn met jullie woorden en daden en jullie intenties en gedachten moeten onderzoeken zodat ze niet de grens overschrijden. In deze tijd van de laatste dagen, doe jullie uiterste best om jullie liefde aan mij op te offeren, want anders zal mijn toorn nooit van jullie wijken.

Je zou de weg van verenigbaarheid met Christus moeten zoeken

Ik heb veel werk onder de mensen gedaan en de woorden die ik in deze tijd heb uitgedrukt zijn veel geweest. Deze woorden zijn ter wille van de redding van de mens en werden uitgedrukt zodat de mens verenigbaar met mij kon worden. Toch heb ik maar een paar mensen op aarde bereikt die verenigbaar met mij zijn en daarom zeg ik dat de mens mijn woorden niet koestert, want de mens is niet verenigbaar met mij. Op deze manier is het werk dat ik doe niet alleen zodat de mens mij kan aanbidden. Het grotere belang ervan is dat de mens verenigbaar met mij kan zijn. Mensen die verdorven zijn leven allemaal in de valstrik van Satan, ze leven in het vlees, leven in zelfzuchtige verlangens en er is niemand onder hen die verenigbaar is met mij. Er zijn mensen die zeggen dat ze dat wel zijn, maar die allen vage idolen aanbidden. Hoewel ze mijn naam als heilig erkennen, begaan ze een pad dat tegengesteld loopt aan mij en hun woorden zijn vol arrogantie en zelfvertrouwen, omdat ze allemaal fundamenteel tegen mij zijn en niet verenigbaar met mij. Elke dag zoeken ze naar sporen van mij in de Bijbel en vinden willekeurig 'passende' passages die ze eindeloos lezen en die ze reciteren als geschriften. Ze weten niet hoe ze met mij verenigbaar kunnen zijn, weten niet wat het betekent om in vijandschap met mij te zijn en lezen de geschriften slechts blindelings. Ze beperken binnen de Bijbel een vage God die ze nooit hebben gezien en ze zijn niet bij machte om die te zien en ze kijken wel als ze eens vrije tijd hebben. Ze geloven alleen in mijn bestaan binnen de reikwijdte van de Bijbel. Voor hen ben ik hetzelfde als de Bijbel; zonder de Bijbel ben ik er niet en zonder mij is er geen Bijbel. Ze besteden geen aandacht aan

mijn bestaan of daden, maar in plaats daarvan besteden ze extreme en speciale aandacht aan elk afzonderlijk woord van de Schrift en velen van hen geloven zelfs dat ik niets dat ik zou willen doen zou moeten doen, tenzij het door de Schrift is voorzien. Ze hechten teveel waarde aan de Schrift. Je zou kunnen zeggen dat ze woorden en uitdrukkingen als te belangrijk zien en gaan zelfs zo ver dat ze verzen uit de Bijbel gebruiken om elk woord dat ik zeg af te wegen en om mij te veroordelen. Wat zij zoeken is niet de weg van verenigbaarheid met mij, of de weg van verenigbaarheid met de waarheid, maar de weg van verenigbaarheid met de woorden van de Bijbel en zij geloven dat alles wat niet overeenkomt met de Bijbel, zonder uitzondering, niet mijn werk is. Zijn zulke mensen niet de plichtsgetrouwe afstammelingen van de farizeeën? De Joodse farizeeën gebruikten de wet van Mozes om Jezus te veroordelen. Ze zochten niet naar verenigbaarheid met de Jezus van die tijd, maar volgden ijverig de wet naar de letter en gingen zelfs zo ver dat ze uiteindelijk de onschuldige Jezus aan het kruis nagelden, nadat ze Hem ervan beschuldigden dat Hij de Oudtestamentische wet niet naleefde en dat Hij de Messias niet was. Wat was hun essentie? Was het niet, dat ze niet zochten naar de weg van verenigbaarheid met de waarheid? Ze waren geobsedeerd door elk woord van de Schrift, terwijl ze geen aandacht schonken aan mijn wil en de stappen en methoden van mijn werk. Het waren geen mensen die de waarheid zochten, maar mensen die zich stevig aan woorden vastklampten; het waren geen mensen die in God geloofden, maar mensen die in de Bijbel geloofden. In wezen waren zij waakhonden van de Bijbel. Om de belangen van de Bijbel te beschermen en de waardigheid van de Bijbel te handhaven en de reputatie van de Bijbel te beschermen, gingen ze zo ver dat ze de genadige Jezus aan het

kruis nagelden. Dit deden ze alleen om de Bijbel te verdedigen en om de status van elk woord van de Bijbel in de harten van mensen te handhaven. Dus gaven ze de voorkeur aan het verzaken van hun toekomst en het zondoffer, om Jezus, die Zich niet aan de doctrine van de Schrift hield, ter dood te veroordelen. Waren zij niet de lakeien van elk woord van de Schrift?

En hoe zit het met de mensen tegenwoordig? Christus is gekomen om de waarheid vrij te geven, maar zij willen Hem liever uit de mensheid verdrijven om zodoende de hemel binnen te gaan en genade te ontvangen. Ze zouden de komst van de waarheid liever volledig ontkennen om de belangen van de Bijbel te beschermen en zouden liever de Christus die het vlees weer aannam opnieuw aan het kruis nagelen om het eeuwige bestaan van de Bijbel te garanderen. Hoe kan de mens mijn redding ontvangen, wanneer zijn hart zo kwaadaardig is en zijn aard zo vijandig tegenover mij? Ik leef onder de mensen, maar de mensen weten niets van mijn bestaan. Wanneer ik mijn licht op de mens schijn, blijft hij nog steeds onwetend van mijn bestaan. Wanneer ik mijn toorn over de mens ontketen, ontkent hij mijn bestaan met nog grotere kracht. De mens zoekt naar verenigbaarheid met woorden, met de Bijbel, maar toch nadert geen enkele persoon tot mij om de weg van verenigbaarheid met de waarheid te zoeken. De mens kijkt naar mij op in de hemel en besteedt bijzondere zorg aan mijn bestaan in de hemel, maar niemand geeft om mij in het vlees, want ik die onder de mensen leef, ben gewoon te onbeduidend. Degenen die alleen naar verenigbaarheid met de woorden van de Bijbel zoeken en die alleen naar verenigbaarheid met een vage God zoeken, zijn voor mij een ellendige vertoning. Dat is omdat wat ze aanbidden dode woorden zijn en een God die in staat is om ze ongekende schatten te geven. Wat zij aanbidden is een God die Zichzelf

overgeeft aan de genade van de mens en die niet bestaat. Wat kunnen zulke mensen dan van mij verkrijgen? De mens is simpelweg te min voor woorden. Degenen die tegen mij zijn, die ongebreidelde eisen aan mij stellen, die geen liefde voor de waarheid hebben, die opstandig zijn jegens mij – hoe zouden die verenigbaar met mij kunnen zijn?

Degenen die tegen mij zijn, zijn degenen die niet verenigbaar met mij zijn. Zo zijn ook zij die de waarheid niet liefhebben en degenen die tegen mij rebelleren nog meer tegen mij en nog minder verenigbaar met mij. Allen die niet verenigbaar met mij zijn, geef ik over aan de boze. Ik laat ze over aan de verdorvenheid van de boze, geef ze de vrije hand om hun kwaadwilligheid te laten zien en geef ze uiteindelijk over aan de boze om te worden verslonden. Het maakt mij niet uit hoeveel mensen mij aanbidden, dat wil zeggen, het maakt mij niet uit hoeveel mensen in mij geloven. Het enige dat mij aan gaat, is hoeveel mensen verenigbaar zijn met mij. Dat is omdat al diegenen die niet verenigbaar met mij zijn slechte mensen zijn die mij verraden; zij zijn mijn vijanden en ik zal mijn vijanden niet in mijn huis op een voetstuk plaatsten. Degenen die verenigbaar met mij zijn zullen mij altijd in mijn huis dienen en zij die van zichzelf mijn vijanden maken zullen voor eeuwig mijn straf ondergaan. Degenen die alleen om de woorden van de Bijbel geven, die zich niet bekommeren om de waarheid of mijn voetsporen zoeken – zij zijn tegen mij, want zij beperken mij volgens de Bijbel en beperken mij in de Bijbel en zijn zo extreem godslasterlijk naar mij. Hoe zouden zulke mensen voor mijn aangezicht kunnen komen? Ze geven geen aandacht aan mijn daden, of mijn wil, of de waarheid, maar in plaats daarvan obsederen ze over woorden, woorden die doden. Hoe zouden zulke mensen verenigbaar met mij kunnen zijn?

Ik heb zoveel woorden uitgedrukt en heb ook mijn wil en gezindheid tot uitdrukking gebracht, maar toch zijn mensen nog steeds niet in staat om mij te kennen en in mij te geloven. Je zou ook kunnen zeggen dat ze nog steeds niet in staat om mij te gehoorzamen. Degenen die vanuit de Bijbel leven, zij die leven vanuit de wet, zij die aan het kruis leven, zij die volgens de leer leven, zij die leven te midden van het werk dat ik vandaag doe – wie van hen is verenigbaar met mij? Jullie denken alleen aan het ontvangen van zegeningen en beloningen en hebben nooit een gedachte gewijd aan hoe je met mij verenigbaar kunt zijn, of hoe je kunt voorkomen een vijand van mij te worden. Ik ben zo teleurgesteld in jullie, want ik heb jullie zoveel gegeven, maar ik heb zo weinig van jullie gekregen. Jullie bedrog, jullie arrogantie, jullie hebzucht, jullie extravagante verlangens, jullie verraad, jullie ongehoorzaamheid – welke van deze kon aan mijn opmerkzaamheid ontsnappen? Jullie zijn onzorgvuldig met mij, jullie houden me voor de gek, jullie beledigen mij, jullie proberen mij te vleien, jullie persen me af, jullie buiten mij uit voor offers – hoe zou zo'n kwaadaardigheid mijn bestraffing kunnen ontgaan? Jullie kwade gedrag is een bewijs van jullie vijandschap tegen mij en is een bewijs dat jullie niet verenigbaar met mij zijn. Iedereen van jullie gelooft dat hij zo verenigbaar met mij is, maar als dat het geval zou zijn, op wie is dan zo'n onweerlegbaar bewijs van toepassing? Jullie geloven dat jullie de grootste oprechtheid en loyaliteit jegens mij bezitten. Jullie denkt dat jullie zo goedhartig zijn, zo medelevend en dat jullie zoveel aan mij hebben toegewijd. Jullie denken dat jullie genoeg voor me hebben gedaan. Maar hebben jullie deze overtuigingen ooit vergeleken met jullie eigen gedrag? Ik zeg jullie dat jullie in overvloedige mate arrogant, hebzuchtig en plichtmatig zijn; de kunstjes waarmee jullie me voor de gek houden zijn al te vindingrijk en jullie hebben al te veel

verachtelijke intenties en methoden. Jullie loyaliteit is te zwak, jullie oprechtheid is te schaars en jullie geweten ontbreekt nog meer. Er is te veel boosaardigheid in jullie harten, en niemand ontkomt aan jullie boosaardigheid, zelfs ik niet. Jullie sluiten me buiten omwille van jullie kinderen, of jullie echtgenoten, of jullie eigen zelfbehoud. In plaats van om mij te geven, geven jullie om jullie familie, jullie kinderen, jullie status, jullie toekomst en jullie eigen voldoening. Wanneer hebben jullie ooit aan mij gedacht terwijl jullie spraken of handelden? Als het koud weer is, wenden jullie gedachten zich tot jullie kinderen, jullie echtgenoten of jullie ouders. Als het warm weer is, heb ik ook geen plaats in jullie gedachten. Wanneer je je plicht doet, denk je aan je eigen belangen, aan je eigen persoonlijke veiligheid, aan de leden van je gezin. Wat heb je ooit gedaan dat voor mij was? Wanneer heb je ooit aan mij gedacht? Wanneer ooit heb je jezelf, tegen elke prijs, toegewijd aan mij en mijn werk? Waar is het bewijs van je verenigbaarheid met mij? Waar is de realiteit van je trouw aan mij? Waar is de realiteit van je gehoorzaamheid aan mij? Wanneer zijn jouw intenties niet geweest om mijn zegeningen te verkrijgen? Jullie houden me voor de gek en bedriegen mij, jullie spelen met de waarheid en verhullen het bestaan van de waarheid en verraden de inhoud van de waarheid. Jullie plaatsen jezelf zo vijandig tegenover mij, dus wat staat jullie te wachten in de toekomst? Jullie zoeken alleen naar verenigbaarheid met een vage God en zoeken slechts een vaag geloof, maar toch zijn jullie niet verenigbaar met Christus. Zal jullie misdadigheid niet dezelfde vergelding ontvangen als die wat de goddelozen verdienen? Op dat moment zullen jullie je realiseren dat niemand die niet verenigbaar met Christus is de dag van toorn kan ontvluchten en jullie zullen ontdekken wat voor vergelding zal worden gebracht aan hen die vijandig

tegenover Christus staan. Wanneer die dag aanbreekt, zullen jullie dromen om gezegend te worden voor jullie geloof in God en om toegang te krijgen tot de hemel, allemaal in duigen vallen. Maar niet zo voor hen die verenigbaar zijn met Christus. Hoewel ze zoveel hebben verloren, hoewel ze veel ellende hebben geleden, zullen ze de hele erfenis ontvangen die ik aan de mensheid zal nalaten. Uiteindelijk zullen jullie begrijpen dat alleen ik de rechtvaardige God ben en dat alleen ik in staat ben om de mensheid naar diens prachtige bestemming te brengen.

Ben jij iemand die waarlijk in God gelooft?

Misschien geloof je al meer dan één of twee jaar in God en misschien heb je in die jaren veel tegenspoed in je leven meegemaakt. Of misschien heb je geen tegenspoed gehad, maar juist veel genade ontvangen. Het kan ook zijn dat je noch tegenspoed, noch genade hebt ervaren, maar in plaats daarvan een heel gewoon leven hebt geleid. Hoe dan ook, je bent nog steeds een volgeling van God. Laten we dus gemeenschap hebben over het onderwerp van het volgen van Hem. Ik moet iedereen die deze woorden leest er echter op wijzen dat het woord van God gericht is tot al diegenen die God erkennen en al diegenen die God volgen – niet tot alle mensen in het algemeen, met inbegrip van hen die God niet erkennen. Als je gelooft dat God tot de massa, tot alle mensen in de wereld spreekt, dan zal het woord van God geen effect op je hebben. Bewaar alle woorden dus in je hart en plaats jezelf niet buiten hun bereik. Hoe dan ook, laten we het hebben over wat er in ons huis gebeurt.

Jullie zouden nu allemaal moeten begrijpen wat geloven in God echt betekent. De betekenis van geloof in God waarover ik eerder heb gesproken, heeft te maken met jullie positieve intrede. Daarover ga ik het vandaag niet hebben. Vandaag wil ik de essentie van jullie geloof in God analyseren. Dit betekent vanzelfsprekend dat ik jullie vanuit het negatieve aspect leid. Als ik dat niet doe, zullen jullie nooit je ware gezicht kennen en zullen jullie altijd maar blijven opscheppen over hoe vroom en trouw jullie wel niet zijn. Met andere woorden, als ik de lelijkheid die diep in jullie harten schuilt niet aan het licht breng, zullen jullie een kroon opzetten en alle glorie aan jezelf toekennen. Jullie hooghartige en arrogante aard zet jullie ertoe aan jullie eigen geweten te verraden, in opstand te komen tegen Christus en Hem te weerstaan, en jullie lelijkheid te laten zien en zo jullie bedoelingen, opvattingen, buitensporige verlangens en ogen vol hebzucht bloot te leggen. En toch blijven jullie beweren dat jullie je leven zullen wijden aan het werk van Christus, en steeds opnieuw herhalen jullie de waarheden die Christus lang geleden gesproken heeft. Dit is jullie 'geloof'. Dit is jullie 'geloof zonder onzuiverheid'. Ik heb de mens altijd al aan een heel strenge norm gehouden. Als aan jouw loyaliteit achterliggende bedoelingen en voorwaarden verbonden zijn, heb ik je zogenaamde loyaliteit liever niet, want ik verafschuw mensen die mij met hun bedoelingen misleiden en mij met voorwaarden chanteren. Ik wil alleen dat de mens absoluut loyaal is aan mij, en dat hij alles doet omwille en ter bewijs van dat ene woord: geloof. Ik veracht de mooie woorden die jullie gebruiken om mij te verheugen. Ik behandel jullie immers met volkomen oprechtheid en dus wil ik dat jullie mij, op jullie beurt, waar geloof betonen. Wat geloof betreft, denken veel mensen misschien dat ze God volgen omdat ze geloof hebben, anders zouden ze zulk lijden niet verdragen.

Laat me je dan dit vragen: Hoe komt het dat je God nooit vereert, ook al geloof je in Zijn bestaan? Hoe komt het dat je de vreze Gods niet in je hart hebt als je in Zijn bestaan gelooft? Je erkent dat Christus de incarnatie van God is, waarom heb je dan zoveel minachting voor Hem? Waarom handel je zo respectloos naar Hem? Waarom oordeel je openlijk over Hem? Waarom bespioneer je altijd Zijn bewegingen? Waarom onderwerp je je niet aan Zijn ordeningen? Waarom handel je niet in overeenstemming met Zijn woord? Waarom pers je Hem af en berooft je Hem van Zijn offergaven? Waarom spreek jij namens Christus? Waarom beoordeel jij of Zijn werk en Zijn woord correct zijn? Waarom durf je Hem achter Zijn rug te belasteren? Is dit – en er zijn nog meer voorbeelden – wat jullie geloof inhoudt?

Alles wat jullie zeggen en doen maakt de elementen van ongeloof in Christus zichtbaar die jullie in je meedragen. Jullie beweegredenen en doelen voor wat jullie doen, zijn doordrenkt van ongeloof; zelfs het gevoel dat voortkomt uit de blik in jullie ogen is besmet met dergelijke elementen. Met andere woorden, elk van jullie draagt elementen van ongeloof met zich mee, elke minuut van de dag. Dit betekent dat jullie elk moment het gevaar lopen Christus te verraden. Want het bloed dat door jullie aderen stroomt is vervuld met het ongeloof in de vleesgeworden God. Daarom zeg ik dat jullie op de weg van het geloof in God dan ook geen voetafdrukken van betekenis achterlaten. Jullie reis langs de weg van het geloof in God heeft geen stevig fundament en in plaats daarvan geloven jullie in 'de automatische piloot'. Jullie zijn altijd sceptisch over het woord van Christus en kunnen het niet meteen in praktijk brengen. Dat is de reden waarom jullie geen geloof in Christus hebben. Een andere reden dat jullie niet in Christus geloven is dat jullie altijd opvattingen over Hem hebben. Steeds weer zijn jullie

sceptisch over het werk van Christus. Steeds weer is het woord van Christus tot dovemansoren gericht. Wat Christus ook doet, steeds weer hebben jullie er een mening over, zonder het echt te kunnen begrijpen. Steeds weer vinden jullie het moeilijk jullie eigen opvattingen opzij te zetten, ongeacht de uitleg die jullie krijgen, en ga zo maar door. Dit zijn allemaal elementen van ongeloof die zich in jullie harten vermengd hebben. Hoewel jullie het werk van Christus volgen en nooit achterblijven, is er toch te veel rebellie in jullie hart. Deze rebellie is een onzuiverheid in jullie geloof in God. Misschien zijn jullie het er niet mee eens, maar als je daarin niet je eigen achterliggende bedoelingen herkent, zul je zeker omkomen. Want God vervolmaakt alleen diegenen die echt in Hem geloven, niet diegenen die sceptisch tegenover Hem staan en al helemaal niet diegenen die Hem schoorvoetend volgen ook al hebben ze nooit geloofd dat Hij God is.

Sommige mensen verheugen zich niet in de waarheid en nog minder in het oordeel. In plaats daarvan verheugen ze zich in hun macht en rijkdommen. Dat soort mensen wordt machtzoekers genoemd. Zij komen uitsluitend af op die geloofsgemeenschappen in de wereld die invloed hebben en op die geestelijk leiders en leraren die van een theologische hogeschool komen. Ondanks dat ze de weg van de waarheid hebben aanvaard, blijven ze sceptisch en zijn ze niet in staat zichzelf volledig toe te wijden. Ze praten over offers brengen voor God, maar hun ogen zijn gericht op de grote geestelijk leiders en leraren, en Christus wordt opzijgeschoven. Hun hart is vol van roem, fortuin en glorie. Ze geloven er niets van dat zo'n onaanzienlijke man in staat is zovelen te overwinnen, dat iemand die zo onopvallend is, in staat is mensen te vervolmaken. Ze geloven er niets van dat deze stumperds die tussen het vuil en de mesthopen leven de mensen zijn die door God zijn uitverkoren. Als dát soort mensen door God gered

zou worden, denken ze, zou het de wereld op zijn kop zijn en iedereen zou in een deuk liggen van het lachen. Ze geloven dat als God zulke sukkelaars uitkiest om te worden vervolmaakt, die hoge heren God Zelf zouden worden. Hun perspectief is besmet met ongeloof; sterker nog, het zijn belachelijke beesten. Want zij hechten alleen waarde aan positie, prestige en macht. Wat zij hoogachten, zijn grote groepen en geloofsgemeenschappen. Ze hebben geen enkel respect voor diegenen die geleid worden door Christus. Ze zijn niet meer dan verraders die zich van Christus, de waarheid en het leven hebben afgekeerd.

Wat jij bewondert, is niet de nederigheid van Christus, maar die valse herders met aanzien. Je houdt niet van de lieflijkheid of de wijsheid van Christus, maar van die lichtzinnige figuren die omgang hebben met de verachtelijke wereld. Je lacht om de pijn van Christus, die geen plaats heeft om Zijn hoofd neer te leggen, maar bewondert die levenloze wezens die offeranden wegkapen en zich wentelen in losbandigheid. Je bent niet bereid zij aan zij met Christus te lijden, maar stort je maar al te graag in de armen van die roekeloze antichristenen, hoewel ze je alleen maar vlees, alleen maar letters en alleen maar controle geven. Zelfs nu keert je hart zich nog steeds naar hen, hun reputatie, hun status en hun invloed. Maar je blijft bij een houding waarin je het werk van Christus moeilijk te verteren vindt en je bent niet bereid het te aanvaarden. Daarom zeg ik dat je niet het geloof hebt dat inhoudt dat je Christus erkent. De enige reden waarom je Hem tot op de dag van vandaag hebt gevolgd, is alleen omdat je geen andere keuze had. Een reeks imposante beelden rijzen altijd maar weer op in je hart. Je kunt alles wat ze zeggen en doen, hun invloedrijke woorden en handen, maar niet vergeten. In jullie hart zijn ze voor altijd oppermachtig en voor altijd helden. Maar de Christus van vandaag niet. Hij is altijd maar weer onbetekenend

in je hart en altijd maar weer is Hij je eerbied niet waard. Want Hij is veel te gewoon, heeft veel te weinig invloed en is allesbehalve verheven.

Hoe dan ook, ik zeg dat al diegenen die de waarheid niet waarderen ongelovigen zijn en verraders zijn van de waarheid. Dat soort mensen zal nooit de goedkeuring van Christus ontvangen. Heb je nu vastgesteld hoeveel ongelof er in je is? En hoeveel verraad van Christus? Ik doe een dringend beroep op je: aangezien je de weg van de waarheid hebt gekozen, moet je jezelf daar met je hele hart aan toewijden; wees niet ambivalent of halfslachtig. Je moet begrijpen dat God niet toebehoort aan de wereld of aan welke afzonderlijke persoon dan ook, maar aan al diegenen die echt in Hem geloven, al diegenen die Hem aanbidden en al diegenen die Hem toegewijd en trouw zijn.

Op dit moment is er nog steeds veel ongelof in jullie. Probeer jezelf vol ijver te onderzoeken en jullie zullen zeker een antwoord vinden. Wanneer je het echte antwoord vindt, dan zul je toegeven dat je niet in God gelooft, maar Hem in plaats daarvan misleidt, belastert, verraadt en ontrouw bent. Dan zul je beseffen dat Christus geen mens is, maar God. Wanneer die dag komt, zul je Christus eerbiedigen, vrezen en werkelijk liefhebben. Op dit moment neemt jullie geloof maar 30% van jullie hart in, terwijl twijfel 70% van jullie hart in beslag neemt. Elke daad van Christus en elke zin die door Hem gesproken wordt, kan ertoe leiden dat jullie je allerlei opvattingen en meningen over Hem vormen. Deze opvattingen en deze meningen vloeien voort uit jullie volkomen ongelof in Hem. Jullie bewonderen en vrezen alleen de ongeziene God in de hemel en hebben geen achting voor de levende Christus op aarde. Is dit niet ook jullie ongelof? Jullie verlangen alleen naar de God die werkte in het verleden, maar zien de Christus

van vandaag niet onder ogen. Er is altijd dat gemengde 'geloof' in jullie hart dat niet gelooft in de Christus van vandaag. Ik onderschat jullie niet, want er is te veel ongeloof in jullie, te veel van jullie dat onzuiver is en moet worden ontleed. Deze onzuiverheden zijn een teken dat jullie helemaal geen geloof hebben; ze zijn er een teken van dat jullie Christus verloochenen en brandmerken jullie als verrader van Christus. Ze vormen een sluier die jullie kennis van Christus bedekt, ze belemmeren dat jullie worden gewonnen door Christus, ze zijn een obstakel dat jullie verenigbaarheid met Christus verhindert en een bewijs dat Christus jullie niet goedkeurt. Nú is het het moment om alle onderdelen van jullie leven te onderzoeken! Als jullie dat doen, zullen jullie daar op alle mogelijke manieren profijt van hebben!

Christus doet het werk van het oordeel met de waarheid

Het werk van de laatste dagen is onder allen een scheiding aan te brengen naar gelang hun soort, om het managementplan van God af te ronden, want de tijd is nabij en de dag van God is gekomen. God brengt iedereen die Zijn koninkrijk is binnengegaan, dat wil zeggen, iedereen die Hem tot het einde toe trouw is gebleven, het tijdperk van God Zelf binnen. Nochtans, voordat het tijdperk van God Zelf is aangebroken, is het werk dat God zal doen niet het observeren van de daden van de mens of het informeren naar het leven van de mens, maar het oordelen van zijn opstandigheid, want God zal al diegenen die

voor Zijn troon komen zuiveren. Al diegenen die God in Zijn voetstappen gevolgd zijn tot aan deze dag zijn degenen die voor de troon van God gekomen zijn, en om die reden wordt ieder afzonderlijk individu dat Gods werk in de laatste fase accepteert, het onderwerp van Gods zuivering. Met andere woorden, iedereen die Gods werk in de laatste fase accepteert is het onderwerp van Gods oordeel.

Het 'oordeel' in de eerder uitgesproken woorden – het oordeel zal beginnen in het huis van God – verwijst naar het oordeel dat God vandaag velst over degenen die voor Zijn troon komen in de laatste dagen. Misschien zijn mensen die geloven in bovennatuurlijke verbeeldingen zoals, dat wanneer de laatste dagen aangebroken zijn, God een grote tafel in de hemelen zal opstellen waar een wit tafelkleed op wordt uitgelegd, waarna Hij, gezeten op een grote troon met alle mensen geknield op de grond, de zonden van ieder mens zal openbaren en daarbij zal bepalen of zij naar de hemel mogen opstijgen of naar beneden gestuurd worden naar de poel van vuur en zwavel. Hoe de mens zich dit ook voorstelt, de essentie van Gods werk kan niet worden veranderd. De verbeeldingen van de mens zijn niets anders dan de hersenspinsels van de mens en zijn afkomstig uit de hersenpan van de mens, een samenraapsel van allerlei dingen die de mens heeft gezien en gehoord. Daarom zeg ik, hoe schitterend de verbeeldingen die hij heeft gekregen ook mogen zijn, ze zijn niets meer dan een tekening en kunnen niet in de plaats komen van het plan van Gods werk. De mens is tenslotte verdorven door Satan, dus hoe kan hij dan de gedachten van God doorgronden? De mens vat het werk van oordeel van God op als iets dat enorm op de verbeelding werkt. Hij gelooft dat, aangezien het God Zelf is die het werk van oordeel doet, het op een ontzagwekkende schaal moet zijn en onbegrijpelijk voor stervelingen, en het door de hemelen moet

weerklinken en de aarde doen wankelen; hoe zou het anders het werk van het oordeel van God kunnen zijn? Hij gelooft dat, aangezien dit het werk van oordeel is, God dan bijzonder imposant en majestueus moet zijn tijdens Zijn werk, en degenen die geoordeeld worden moeten tranen met tuiten huilen en op hun knieën om genade smeken. Zo'n soort tafereel moet een groot spektakel zijn en ten zeerste opwindend ... Iedereen stelt zich Gods werk van oordeel voor als bovennatuurlijk geweldig. Weet je echter dat God het werk van oordeel onder de mensheid lang geleden begonnen is en dat allemaal terwijl jij in vredige vergetelheid genesteld lag? Dat tegen de tijd dat jij denkt dat het werk van oordeel van God officieel begint, het al tijd is voor God om de hemel en de aarde nieuw te maken? Op dat moment zul jij misschien pas de betekenis van het leven begrepen hebben, maar het genadeloze werk van Gods straf zal jou, terwijl je nog diep in slaap bent, in de hel doen belanden. Pas dan zul je plotseling beseffen dat Gods werk van oordeel al afgerond is.

Laten we geen kostbare tijd verspillen, en niet meer over deze weerzinwekkende en afschuwelijke onderwerpen praten. Laten we in plaats daarvan praten over wat oordeel inhoudt. Wanneer het gaat over het woord 'oordeel', zul je denken aan de woorden die Jehova sprak tot alle plaatsen en de woorden van berisping die Jezus sprak tegen de farizeeërs. Ofschoon ze heel zwaar waren, zijn deze woorden niet Gods oordeel over de mens, alleen woorden die door God gesproken werden in verschillende omgevingen, ofwel, tegen verschillende achtergronden; deze woorden lijken niet op de woorden gesproken door Christus wanneer Hij de mens oordeelt in de laatste dagen. In de laatste dagen gebruikt Christus een verscheidenheid aan waarheden om de mens te onderwijzen, het wezen van de mens te ontmaskeren, en zijn woorden

en daden te ontleden. Deze woorden omvatten verscheidene waarheden, zoals de plicht van de mens, hoe de mens God moet gehoorzamen, hoe de mens trouw moet zijn aan God, hoe de mens een normale menselijkheid moet naleven, alsook de wijsheid en de gezindheid van God, enzovoort. Deze woorden doelen allemaal op het wezen van de mens en zijn verdorven gezindheid. In het bijzonder die woorden die aan de kaak stellen hoe de mens God versmaadt, worden gesproken in verband met hoe de mens een belichaming van Satan is en een vijandelijke macht tegen God. Door het ondernemen van Zijn werk van oordeel, maakt God niet zonder meer de natuur van de mens duidelijk met slechts een paar woorden; over een langer tijdsbestek houdt Hij Zich bezig met ontmaskeren, behandelen en snoeien. Deze methoden van ontmaskering, behandelen en snoeien kunnen niet vervangen worden door gewone woorden, maar met de waarheid die de mens in het geheel niet bezit. Alleen dit soort methoden wordt beschouwd als oordeel; alleen door middel van dit soort oordeel kan de mens onderworpen worden en grondig overtuigd worden om zich aan God te onderwerpen, en daarenboven ware kennis van God vergaren. Wat het werk van oordeel teweegbrengt is het begrip van de mens van het ware gezicht van God en de waarheid over zijn eigen opstandigheid. Door het werk van oordeel vergaart de mens veel begrip over de wil van God, over het doel van Gods werk, en over de mysteriën die onbegrijpelijk voor hem zijn. Het laat de mens ook zijn verdorven essentie herkennen en kennen en de wortels van zijn verdorvenheid, alsmede de afstotelijkheid van de mens ontdekken. Deze resultaten worden allemaal verkregen door het werk van oordeel, want de essentie van dit werk is eigenlijk het werk van het openleggen van de waarheid, de weg en het leven van God voor al degenen die geloof in Hem hebben. Dit

werk is het werk van oordeel gedaan door God. Als je deze waarheden niet beschouwt als belangrijk en er voortdurend op uit bent ze uit de weg te gaan of een nieuwe weg naar buiten te vinden die niets met deze waarheden te maken heeft, dan zeg ik dat je een zware zondaar bent. Als je geloof in God hebt, maar dan de waarheid of de wil van God niet zoekt, noch de weg liefhebt die je dichter naar God toe brengt, dan zeg ik dat je iemand bent die oordeel probeert te ontlopen, en dat je een marionet bent en een verrader die de grote witte troon ontvlucht. God zal geen van de opstandigen die van onder Zijn ogen proberen te ontsnappen ontzien. Zulke mensen zullen nog zwaardere straffen ontvangen. Zij die voor God komen om geoordeeld te worden, en bovendien gezuiverd zijn, zullen voor altijd in het koninkrijk van God wonen. Natuurlijk is dit iets wat in de toekomst zal gebeuren.

Het werk van oordeel is Gods eigen werk, dus moet het vanzelfsprekend door God Zelf gedaan worden; het kan niet in Zijn plaats door de mens gedaan worden. Omdat oordeel het overwinnen van het menselijk ras is door middel van de waarheid, staat het vast dat God nog steeds verschijnt als het vleesgeworden beeld om dit werk onder de mensheid te doen. Dat wil zeggen, in de laatste dagen zal Christus de waarheid gebruiken om de mensen overal op aarde te onderwijzen en alle waarheden aan hen bekend te maken. Dit is Gods werk van oordeel. Velen hebben een slecht gevoel over de tweede incarnatie van God, want de mens vindt het moeilijk te geloven dat God vlees zou worden om het werk van oordeel te doen. Niettemin moet ik je vertellen dat het werk van God de verwachtingen van de mens vaak overtreft en moeilijk te accepteren is voor het verstand van de mensen. Want de mensen zijn maar maden op de aarde, terwijl God het Opperwezen is dat het universum vervult; het verstand van de mens is

verwant aan een put met smerig water dat enkel maden voortbrengt, terwijl ieder stadium van het werk dat bestuurd wordt door de gedachten van God de distillatie van Gods wijsheid is. De mens wenst constant te wedijveren met God, waarvan ik zeg dat het vanzelfsprekend is wie er zal verliezen op het einde. Ik vermaan jullie allemaal jezelf niet als belangrijker te beschouwen dan goud. Als anderen het oordeel van God kunnen accepteren, waarom kun jij het dan niet? Hoeveel hoger sta jij boven anderen? Als anderen hun hoofden kunnen buigen voor de waarheid, waarom kun jij dat dan ook niet doen? Gods werk heeft een onstuitbaar momentum. Hij zal het werk van oordeel niet herhalen omwille van je 'bijdrage' die je hebt geleverd, en je zult vervuld worden van grenzeloos berouw over het laten wegglippen van zo'n goede gelegenheid. Als je mijn woorden niet gelooft, wacht dan op die grote witte troon in de lucht om oordeel over je te vellen! Je moet weten dat alle Israëlieten Jezus afwezen en verloochenden, en toch heeft het feit van de verlossing van de mensheid door Jezus zich nog steeds uitgebreid door het hele universum en tot de uiteinden van de aarde. Is dit niet een realiteit die God lang geleden gemaakt heeft? Als je nog steeds wacht tot Jezus je ten hemel op zal nemen, dan zeg ik dat je een koppig stuk dood hout^[a] bent. Jezus zal een valse gelovige zoals jij, die ontrouw is aan de waarheid en enkel op zegeningen uit is, niet erkennen. Integendeel, Hij zal je zonder genade in de poel van vuur werpen om tienduizenden jaren lang te branden.

Begrijp je nu wat oordeel is en wat waarheid is? Als je het begrepen hebt, dan vermaan ik je om je gehoorzaam te onderwerpen om geoordeeld te worden, anders zul je nooit de gelegenheid krijgen om door God geprezen te worden of door Hem Zijn koninkrijk binnengebracht te worden. Zij die enkel oordeel aanvaarden maar nooit gezuiverd kunnen worden, namelijk, zij die vluchten

midden in het werk van oordeel, zullen voor altijd worden verafschuwd en afgewezen door God. Hun zonden zijn talrijker en zwaarder dan die van de farizeeën, want ze hebben God verraden en zijn rebellen tegen God. Zulke mensen die zelfs niet waardig zijn om dienst te doen zullen zwaardere straffen ondergaan, straffen die bovendien eeuwig duren. God zal geen enkele verrader sparen die ooit trouw beleed met woorden maar Hem vervolgens verraadde. Mensen zoals deze zullen vergelding ontvangen door bestraffing van de geest, de ziel en het lichaam. Is dit niet precies een openbaring van de rechtvaardige gezindheid van God? Is dit niet het doel van God bij het oordelen van de mens en het ontmaskeren van hem? God brengt al degenen die allerlei slechte daden verrichten gedurende de tijd van oordeel naar een plaats besmet met boze geesten, en laat die boze geesten hun vleselijke lichamen naar believen vernietigen. Hun lichamen geven een stank van lijken af, en zulks is hun passende vergelding. God schrijft in hun rapportage-boeken over iedere zonde van die ontrouwe valse gelovigen, valse apostelen en valse arbeiders; dan, als de tijd ervoor is aangebroken werpt Hij hen te midden van de onreine geesten, laat die onreine geesten naar believen hun gehele lichaam verontreinigen, zodat zij nooit meer vlees kunnen worden en nooit meer het licht kunnen zien. Die huichelaars die ooit dienst gedaan hebben maar niet in staat zijn om tot het einde toe getrouw te zijn worden door God tot de goddelozen gerekend, zodat zij meegaan met wie kwaad doen en deel gaan uitmaken van hun onordelijke gespuis; op het einde zal God hen vernietigen. God gooit degenen die nooit trouw geweest zijn aan Christus of geen enkele moeite voor Hem gedaan hebben terzijde en schenkt geen aandacht aan hen, en zal hen allen tijdens de verandering van de tijdperken vernietigen. Zij zullen niet langer op aarde bestaan,

laat staan toegang verkrijgen tot het koninkrijk Gods. Zij die nooit oprecht geweest zijn tegen God maar door omstandigheden gedwongen worden oppervlakkig met Hem om te gaan worden gerekend tot hen die dienst doen voor Zijn volk. Slechts een klein aantal van zulke mensen kan het overleven, terwijl het grootste gedeelte zal vergaan samen met hen die nog niet eens bevoegd zijn dienst te doen. Uiteindelijk zal God al degenen tot Zijn koninkrijk brengen die van dezelfde gedachten zijn als God, het volk en de zonen van God, evenals zij die voorbestemd zijn door God om priester te zijn. Dat is het distillaat dat door God verkregen wordt door Zijn werk. Wat betreft hen die niet in staat zijn onder een van deze categorieën te vallen die door God opgesteld zijn, die zullen gerekend worden tot de ongelovigen. Jullie kunnen je zeker wel voorstellen hoe het met hen zal aflopen. Ik heb jullie al alles gezegd wat ik moet zeggen; de beslissing, welke weg jullie kiezen zal aan jullie zijn. Wat jullie moeten begrijpen is het volgende: Het werk van God wacht nooit op iemand die Hem niet kan bijhouden, en de rechtvaardige gezindheid van God laat geen enkele mens genade zien.

Voetnoot:

a. Stuk dood hout: een Chinees idioom, dat 'niet meer te helpen' betekent.

Wist je het al? God heeft iets groots onder de mensen tot stand gebracht

Het oude tijdperk is voorbij en het nieuwe tijdperk is begonnen. God heeft jaar in jaar uit, dag in dag uit veel werk verricht. Hij deed Zijn intrede in de wereld

en is daarna weer vertrokken. Deze cyclus heeft zich talloze generaties herhaald. Ook nu nog zet God als vanouds het werk voort dat gedaan moet worden, het werk dat Hij nog moet voltooien, want tot op heden heeft Hij nog geen rust genomen. Al sinds de schepping heeft God heel veel tot stand gebracht, maar wist jij dat het werk dat God vandaag verricht veel meer omvat dan ooit tevoren, en dat het op veel grotere schaal wordt verricht? Daarom zeg ik dat God iets groots onder de mensen tot stand heeft gebracht. Al het werk van God – zowel voor God als voor de mensheid – is uiterst belangrijk, want elk bestanddeel ervan houdt verband met de mens.

Hoe kan Gods werk groots zijn, als het niet kan worden gezien of gevoeld, en als het zeker niet wordt gezien door de wereld? Wat voor iets mag groots worden genoemd? Ongetwijfeld zal niemand ontkennen dat al het werk van God groots mag worden genoemd, maar waarom zeg ik dat Gods werk van vandaag ook groots is? Als ik zeg dat God iets groots tot stand heeft gebracht, bevat dit ongetwijfeld veel mysteries die de mens nog doorgronden moet. Laten we het er nu eens over hebben.

Jezus is in een kribbe geboren, in een tijd die Zijn bestaan niet kon verdragen. Toch kon de wereld Hem niets in de weg leggen en leefde Hij drieëndertig jaar onder Gods hoede onder de mensen. Tijdens deze vele levensjaren, ervoer Hij de bitterheid van de wereld en maakte Hij kennis met het leven van ellende op aarde. Hij nam de zware verantwoordelijkheid op Zich van de kruisdood, om alle mensen te verlossen. Zo verlost Hij alle zondaren die onder het domein van Satan hadden geleefd. Zijn uit de dood herrezen lichaam keerde ten slotte terug naar Zijn rustplaats. Nu is het nieuwe werk van God

begonnen en begint er ook een nieuw tijdperk. God neemt alle verlost en op in Zijn huis om Zijn nieuwe reddingswerk te beginnen. Dit keer is het reddingswerk grondiger dan voorheen. Het zal niet worden gedaan door de Heilige Geest, die in het innerlijk van de mens werkzaam is om de mens de gelegenheid te geven op eigen kracht te veranderen. Ook zal het niet gebeuren doordat Jezus' lichaam verschijnt onder de mensen. En het zal zeker niet worden verricht op een andere manier. Deze keer zal het werk worden volbracht en geleid door de vleesgeworden God Zelf. Dit wordt gedaan om de mens naar het nieuwe werk te leiden. Is dit niet groots? God doet dit werk niet via een deel van de mensheid en evenmin door middel van profetieën: Hij verricht het Zelf. Wellicht zullen sommigen zeggen dat dit niet groots is en dat het de mens niet in vervoering kan brengen. Toch zeg ik jou dat het werk van God niet slechts hieruit bestaat, maar uit iets wat aanzienlijk groter is en veel meer omvat.

Deze keer komt God niet in een spiritueel lichaam werken, maar in een heel gewoon lichaam. Niet alleen is dit het lichaam van Gods tweede incarnatie, maar ook het lichaam waarin Hij terugkeert. Het is een heel gewoon vlees. Je zult aan Hem niets ontdekken dat anders is dan bij andere mensen. Wel kun je de waarheden van Hem ontvangen die je nog nooit eerder hebt gehoord. Dit onbetekenende vlees is de belichaming van alle woorden van de waarheid van God; datgene wat Gods werk gedurende de laatste dagen onderneemt. Het is de uitdrukking van heel Gods gezindheid zoals de mens deze mag leren kennen. Wens je niet vurig om God in de hemel te aanschouwen? Wens je niet vurig om God in de hemel te begrijpen? Wens je niet vurig om de bestemming van de mensheid te zien? Hij zal je al deze geheimen vertellen die niemand je ooit heeft kunnen vertellen, en Hij zal je ook alle waarheden vertellen die je nog niet hebt

begrepen. Hij is je poort naar het koninkrijk en je gids naar het nieuwe tijdperk. Dit gewone vlees draagt talloze ondoorgrondelijke mysteries met zich mee. Misschien zullen Zijn daden voor jou ondoorgrondelijk zijn, maar het doel van al het werk dat Hij verricht, volstaat om je te laten inzien dat Hij niet een eenvoudig vlees is, zoals de mens denkt. Want Hij vertegenwoordigt Gods wil en de zorg waarmee God de mens gedurende de laatste dagen omringt. Hoewel je de woorden die Hij spreekt, die hemel en aarde lijken te laten schudden, niet kunt horen, en Zijn ogen, die vuur lijken te spuwen, niet kunt zien, en evenmin de discipline van Zijn ijzeren roede kunt voelen, kun je Gods woede in Zijn woorden horen en kun je weten dat God voor de mens barmhartig is. Dan zie je de rechtvaardige gezindheid en wijsheid van God, en word je je er bovendien van bewust dat God de hele mensheid koestert en verzorgt. Het werk dat God in de laatste dagen verricht, laat de mens zien dat de God in de hemel onder de mensen op aarde leeft. Zo wordt de mens in staat gesteld God te kennen, gehoorzamen, vereren en liefhebben. Dat is de reden dat Hij voor de tweede maal naar het vlees is wedergekeerd. Ofschoon de mens nu een God ziet die gelijk is aan de mens, een God met een neus en twee ogen, en een onopvallende God, zal God jullie uiteindelijk laten zien dat, zonder het bestaan van deze mens, hemel en aarde een enorme verandering zullen ondergaan. Zonder het bestaan van deze mens zal de hemel vervagen, heerst er op aarde chaos en valt de hele mensheid ten prooi aan honger en plagen. Hij zal jullie tonen dat God de mens, zonder de redding door de vleesgeworden God in de laatste dagen, al heel lang geleden in de hel had vernietigd. Zonder het bestaan van dit vlees zouden jullie voor eeuwig de grootste zondaars en lijken zijn. Jullie moeten weten dat zonder het bestaan van dit vlees de mensheid zou worden

overvallen door een onvermijdelijke wereldramp en het moeilijk zou vinden om aan Gods strengere straf in de laatste dagen te ontkomen. Indien dit gewone vlees niet geboren was, zouden jullie allemaal in een staat verkeren die noch dood noch leven kende, ongeacht hoe jullie ernaar zouden zoeken. Zonder het bestaan van dit vlees zouden jullie nu noch de waarheid kunnen ontvangen noch voor Gods troon kunnen verschijnen. In plaats daarvan zouden jullie door God worden gestraft voor alle ernstige zonden die jullie hebben begaan. Weten jullie dat? Als God niet terug in het vlees was gekomen, zou niemand de kans hebben gehad op redding; en als God niet in dit vlees was gekomen, zou God al lang geleden een eind aan het oude tijdperk hebben gemaakt. Als zodanig, hoe kunnen jullie dan toch Gods tweede incarnatie afwijzen? Waarom zouden jullie Hem niet graag accepteren, als jullie van deze gewone mens zoveel voordeel krijgen?

Het werk van God is datgene wat je niet kunt begrijpen. Als je niet kunt overzien of je beslissing juist is en niet weten of Gods werk zal slagen, waarom zou je dan niet je geluk beproeven en eens kijken of deze gewone mens zo'n geweldige hulp voor jou zal zijn, en of God geweldig werk heeft verricht. Echter, ik moet je wel vertellen dat de mensen in Noachs tijd zo mateloos aten en dronken en trouwden, dat God het niet meer kon aanzien en daarom een grote vloed over de aarde zond om de mensheid volledig te vernietigen, met uitzondering van Noachs familie van acht en allerlei soorten dieren en vogels. In de laatste dagen zal God echter alle mensen bewaren die Hem tot het einde toe trouw zijn gebleven. Hoewel beide periodes zozeer verdorven waren dat God het niet meer kon aanzien, en de mens in beide tijdperken zo verdorven was dat hij God als zijn Heer verloochende, vernietigde God heel de mensheid in de tijd van

Noach. De mensen in beide tijdperken hebben God veel verdriet gedaan, maar toch is God tot nu toe geduldig gebleven met de mensen in de laatste dagen. Waarom? Hebben jullie hierover nooit nagedacht? Als jullie het werkelijk niet weten, laat mij het dan vertellen. De reden dat God zo welwillend kan zijn tegenover mensen van de laatste dagen is niet dat zij minder verdorven zijn dan in Noachs tijd of berouw aan de dag leggen tegenover God; laat staan dat God het niet zou kunnen verdragen om de mensen van de laatste dagen te vernietigen, waarin de technologie al zo geavanceerd is. De reden is veeleer, dat God in de laatste dagen werk te doen heeft onder een groep mensen, en dat dit werk door de geïncarneerde God Zelf zal worden verricht. Daar komt bij dat God uit deze groep een deel zal kiezen als voorwerp van Zijn reddingswerk. Deze mensen zijn de vrucht van Zijn managementplan en mogen God vergezellen naar een volgend tijdperk. Hoe dan ook, de prijs die God heeft betaald, maakt daarom deel uit van de voorbereiding van het werk van Zijn incarnatie in de laatste dagen. Het feit dat jullie tot de dag van vandaag zijn gekomen, is dank zij dit vlees. Omdat God in het vlees leeft, hebben jullie de kans om te leven. Al dit geluk is jullie verkregen door deze gewone mens. En dat niet alleen: uiteindelijk zal elke natie deze gewone mens vereren. Zij zullen deze onbetekenende mens ook dankbaar zijn en Hem gehoorzamen omdat door de waarheid, het leven en de weg die Hij heeft gebracht, heel de mensheid is gered, het conflict tussen de mens en God is verzacht en zij nader tot elkaar zijn gekomen en er een verbinding is geopend tussen de gedachten van God en die van de mens. Hij is ook degene die God zelfs nog grotere glorie heeft gebracht. Is zo'n gewoon mens niet jouw vertrouwen en bewondering waard? Is het niet passend zo'n gewoon vlees Christus te noemen? Kan zo'n gewoon mens niet de uitdrukking

van God onder de mensen zijn? Is zo'n mens die ertoe bijdraagt dat de mens een catastrofe bespaard blijft niet waardig dat jullie Hem liefhebben en behouden? Wat zal straks jullie lot zijn, als jullie de waarheden afwijzen die door Zijn mond worden verkondigd, en ook een afkeer hebben van Zijn bestaan onder jullie?

Al het werk van God wordt in de laatste dagen door deze gewone mens verricht. Niet alleen kan Hij je alles schenken; Hij kan bovendien alles over je beslissen. Kan deze man zo zijn als jullie denken: zo eenvoudig dat Hij niet vermeldenswaardig is? Is Zijn waarheid niet voldoende om jullie helemaal te overtuigen? Zijn jullie niet helemaal overtuigd door getuige te zijn van Zijn daden? Of lijkt jullie de weg waarover Hij jullie leidt het volgen niet waard? Waarom voelen jullie zo'n aversie tegen Hem dat je Hem verwerpt of Hem liever mijdt? Hij is het die de waarheid uitdrukt, Hij is het die jullie de waarheid voorziet; en Hij is het die jullie een pad geeft om te volgen. Is het misschien zo dat jullie in deze waarheden nog steeds geen sporen van Gods werk kunnen herkennen? Zonder Jezus' werk had de mensheid niet van het kruis neer kunnen komen; maar zonder de incarnatie van dit moment zou de van het kruis neergekomen mens nooit door God geprezen kunnen worden of het nieuwe tijdperk kunnen binnengaan. Zonder de komst van deze gewone mens zouden jullie nooit in de gelegenheid zijn of in aanmerking komen om het ware gezicht van God te zien, want jullie hadden allemaal al lang geleden vernietigd moeten zijn. Dankzij de komst van de tweede incarnatie van God heeft God jullie vergiffenis geschonken en Zijn genade betoond. Hoe het ook zij, de woorden die ik jullie uiteindelijk zal nalaten, zijn nog steeds aldus: Deze gewone mens, die de vleesgeworden God is, is van levensbelang voor jullie! Dit is de grootse daad die God al onder de mensen heeft verricht.

Alleen Christus van de laatste dagen kan de weg van het eeuwige leven aan de mens geven

De weg van het leven is niet iets dat iedereen kan bezitten en ook niet iets dat iedereen gemakkelijk kan verkrijgen. Dat komt omdat het leven alleen van God kan komen, dat wil zeggen, alleen God Zelf bezit het wezen van het leven, er is geen weg van het leven zonder God Zelf en dus is alleen God de bron van leven en de altijd stromende bron van levend water van leven. Vanaf het moment dat Hij de wereld schiep, heeft God veel werk verricht met betrekking tot de vitaliteit van het leven, heeft Hij veel werk verricht dat leven geeft aan de mens en heeft een grote prijs betaald zodat de mens het leven kan verkrijgen, want God Zelf is het eeuwige leven en God Zelf is de weg waardoor de mens is opgestaan uit de dood. God is nooit afwezig in het hart van de mens en leeft te allen tijde onder de mensen. Hij was de drijvende kracht van het leven van de mens, het fundament van het bestaan van de mens en een rijke waarborg voor het bestaan van de mens vanaf zijn geboorte. Hij zorgt ervoor dat de mens herboren wordt en stelt hem in staat om volhardend in zijn rol te leven, welke dat ook zij. Dankzij Zijn macht en Zijn onblusbare levenskracht heeft de mens van generatie op generatie geleefd, waarbij de kracht van Gods leven de steunpilaar van het bestaan van de mens is geweest en waarvoor God een prijs heeft betaald die geen gewoon mens ooit heeft betaald. Gods levenskracht kan zegevieren over welke macht dan ook; bovendien overtreft het elke kracht. Zijn leven is eeuwig, Zijn macht is buitengewoon en Zijn levenskracht kan niet

overweldigd worden door enig geschapen wezen of vijandige macht. De levenskracht van God bestaat, met een schitterende uitstraling, ongeacht tijd of plaats. Hemel en aarde ondergaan enorme veranderingen, maar Gods leven is voor altijd hetzelfde. Alle dingen gaan voorbij, maar Gods leven is nog steeds aanwezig, want God is de bron en de wortel van het bestaan van alle dingen. Het leven van de mens is afkomstig van God, het bestaan van de hemel is vanwege God en het bestaan van de aarde komt voort uit de kracht van Gods leven. Geen enkel object dat vitaliteit bezit, kan de soevereiniteit van God overstijgen en niets wat kracht heeft kan zich losmaken van de omgeving van Gods gezag. Ongeacht wie men is, iedereen moet zich op deze manier aan de heerschappij van God onderwerpen, iedereen moet leven onder Gods bevel en niemand kan ontsnappen aan Zijn bestuur.

Misschien wil je nu het leven ontvangen, of misschien wil je de waarheid verkrijgen. Hoe het ook zij, je wilt God vinden, de God vinden op wie je kunt vertrouwen en die je het eeuwige leven kan bieden. Als je het eeuwige leven wilt verkrijgen, moet je eerst de bron van het eeuwige leven begrijpen en moet je eerst weten waar God is. Ik heb al gezegd dat alleen God onveranderlijk leven is en alleen God de weg van het leven bezit. Omdat Zijn leven onveranderlijk is, is het dus eeuwig; aangezien alleen God de weg van het leven is, is God Zelf dus de weg van het eeuwige leven. Als zodanig moet je eerst begrijpen waar God is en hoe je deze weg van het eeuwige leven kunt bereiken. Laten we nu met elkaar communiceren over deze twee afzonderlijke kwesties.

Als je echt de weg van het eeuwige leven wilt verkrijgen en als je onverzadigbaar bent tijdens je zoektocht ernaar, beantwoord dan eerst deze

vraag: waar is God vandaag? Misschien zul je antwoorden dat God in de hemel woont, natuurlijk – Hij zou toch niet in je huis wonen, of wel? Misschien zou je kunnen zeggen, God leeft overduidelijk onder alle dingen. Of je zou kunnen zeggen dat God in ieders hart leeft, of dat God in de spirituele wereld is. Ik ontken niets van dit alles, maar ik moet de kwestie verhelderen. Het is niet helemaal correct om te zeggen dat God in het hart van de mens leeft, maar het is ook niet helemaal onjuist. Dat is omdat er, onder hen die geloven in God, mensen zijn met een waar geloof en mensen met een vals geloof. Er zijn er die God goedkeurt en die Hij afkeurt, er zijn er die Hem behagen en die Hij verafschuwt en er zijn er die Hij volmaakt maakt en die Hij uitroeit. En dus zeg ik dat God slechts in het hart van een paar mensen woont en deze mensen zijn ongetwijfeld degenen die waarlijk in God geloven, die God goedkeurt, die Hem behagen en die Hij volmaakt maakt. Zij zijn degenen die door God worden geleid. Omdat ze door God worden geleid, zijn zij de mensen die Gods weg naar het eeuwige leven al hebben gehoord en gezien. Degenen met een vals geloof in God, die niet door God zijn goedgekeurd, die door God worden veracht, die door God worden uitgeroeid – zij zullen zeker door God worden verworpen, zullen zeker zonder weg van het leven blijven en zullen zeker onwetend blijven van waar God is. Degenen in wiens harten God leeft daarentegen, weten waar Hij is. Zij zijn het volk aan wie God de weg van het eeuwige leven schenkt en zij zijn degenen die God volgen. Weet jij nu waar God is? God is zowel in het hart van de mens als aan zijn zijde. Hij is niet alleen in de spirituele wereld en boven alle dingen, maar zelfs meer nog op de aarde waar de mens op bestaat. En zo heeft de komst van de laatste dagen de stappen van Gods werk naar een nieuw territorium verlegd. God heeft de soevereiniteit over alle dingen in het universum

en Hij is de steunpilaar van de mens in zijn hart en bovendien bestaat Hij onder de mensen. Alleen op deze manier kan Hij de weg van het leven tot de mensheid brengen en de mens op de weg naar het leven leiden. God is naar de aarde gekomen en leeft onder de mensen, zodat de mens de weg van het leven kan verkrijgen en zodat de mens kan bestaan. Tegelijkertijd beveelt God ook alles wat er in het universum is, zodat alles kan samenwerken onder Zijn management onder de mensen. En dus, als je alleen de leer erkent dat God in de hemel en in het hart van de mens is en toch de waarheid van Gods bestaan onder de mensen niet erkent, dan zul je nooit het leven verkrijgen en zul je nooit de weg van de waarheid verkrijgen.

God Zelf is leven en de waarheid en Zijn leven en waarheid bestaan naast elkaar. Degenen die niet in staat zijn de waarheid te verkrijgen, zullen nooit het leven verkrijgen. Zonder de leiding, steun en voorziening van de waarheid, zul je alleen maar letters en doctrines verkrijgen, en bovendien de dood. Gods leven is altijd aanwezig en Zijn waarheid en leven bestaan naast elkaar. Als je de bron van de waarheid niet kunt vinden, zul je niet de voeding van het leven krijgen; als je de voorziening van het leven niet kunt krijgen, dan zul je zeker geen waarheid hebben en afgezien van voorstellingen en opvattingen, zal heel je lichaam niets anders zijn dan vlees, je stinkende vlees. Weet dat de woorden van boeken niet als leven gelden, de geschiedenisboeken kunnen niet als de waarheid worden beschouwd en de doctrines uit het verleden kunnen niet dienen als een weergave van woorden die nu door God worden gesproken. Alleen dat wat God tot uitdrukking brengt wanneer Hij naar de aarde komt en leeft onder de mensen is de waarheid, het leven, Gods wil en Zijn huidige manier van werken. Als je de verslaggevingen van de woorden die God in de afgelopen tijdperken heeft

gesproken toepast op de dag van vandaag, dan ben je een archeoloog en de beste manier om je te beschrijven is als een expert op het gebied van historisch erfgoed. Dat komt omdat je altijd gelooft in de sporen van het werk dat God in lang vervlogen tijden heeft verricht, alleen gelooft in de schaduw van God die is overgebleven van toen Hij eerder onder de mensen werkte en alleen gelooft in de weg die God in vroegere tijden aan Zijn volgelingen toonde. Je gelooft niet in de richting die Gods werk vandaag volgt, gelooft niet in het glorieuze gelaat van God vandaag en gelooft niet in de weg van de waarheid die momenteel door God ten uitdrukking wordt gebracht. En dus ben je ontegensprekelijk een dagdromer die totaal geen voeling heeft met de realiteit. Als je je nu nog steeds vastklampt aan woorden die niet in staat zijn om de mens tot leven te brengen, dan ben je een hopeloos stuk dood hout,^[a] want je bent te conservatief, te hardnekkig, niet vatbaar voor rede!

De vleesgeworden God wordt Christus genoemd en dus wordt de Christus die de mensen de waarheid kan geven, God genoemd. Hier is niets buitensporigs aan, want Hij bezit het wezen van God en bezit Gods gezindheid en wijsheid in Zijn werk, die onbereikbaar zijn voor de mens. Degenen die zichzelf Christus noemen, maar het werk van God niet kunnen verrichten, zijn fraudeurs. Christus is niet slechts de manifestatie van God op aarde, maar ook, het specifieke vlees dat door God wordt aangenomen terwijl Hij Zijn werk onder de mens uitvoert en voltooit. Dit vlees is er geen dat zomaar door iedereen kan worden vervangen, maar één dat Gods werk op aarde adequaat kan verdragen, de gezindheid van God kan uitdrukken, God in voldoende mate kan vertegenwoordigen en de mens van leven kan voorzien. Vroeg of laat zullen degenen die voordoen als Christus allemaal vallen, want hoewel ze beweren

Christus te zijn, bezitten ze niets van het wezen van Christus. En dus zeg ik dat de authenticiteit van Christus niet door de mens kan worden gedefinieerd, maar wordt beantwoord en besloten door God Zelf. Dus, als je werkelijk de weg van het leven wilt zoeken, moet je eerst erkennen dat het door Zijn komst naar de aarde is, dat God het werk uitvoert van het schenken van de weg van het leven aan de mens en je moet erkennen dat het tijdens de laatste dagen is dat Hij naar de aarde komt om de weg van het leven aan de mens te schenken. Dit betreft niet het verleden; het gebeurt vandaag.

Christus van de laatste dagen brengt het leven en brengt de blijvende en eeuwige weg van de waarheid. Deze waarheid is het pad waardoor de mens het leven zal verkrijgen en het enige pad waardoor de mens God zal kennen en door God zal worden goedgekeurd. Als je niet de weg van het leven zoekt die door Christus van de laatste dagen wordt voorzien, dan zul je nooit de goedkeuring van Jezus verkrijgen en zul je nooit gekwalificeerd worden om de poort van het koninkrijk van de hemel binnen te gaan, want je bent zowel een marionet als een gevangene van de geschiedenis. Degenen die worden beheerst door regels en letters en geketend zijn door de geschiedenis zullen nooit in staat zijn om het leven te verkrijgen en zullen nooit in staat zijn om de eeuwige weg van het leven te verkrijgen. Dat komt omdat alles wat ze hebben smerig water is waar ze zich al duizenden jaren aan hebben vastgeklampt, in plaats van het levenswater dat vanuit de troon stroomt. Degenen die niet van het levenswater zijn voorzien, zullen voor altijd lijken blijven, speelgoed van Satan en zonen van de hel. Hoe kunnen zij dan God aanschouwen? Als je alleen maar probeert vast te houden aan het verleden, alleen probeert dingen in stand te houden door stil te staan en niet probeert de huidige situatie te veranderen en de geschiedenis terzijde te

leggen, zul je dan niet altijd tegen God zijn? De stappen van Gods werk zijn enorm en machtig, zoals rollende golven en bulderende donderslagen – toch zit je stil en wacht je passief vernietiging af, waarbij je vasthoudt aan je dwaasheid en niets doet. Hoe kun je op deze manier worden beschouwd als iemand die de voetsporen van het Lam volgt? Hoe kun je de God die jij vasthoudt rechtvaardigen als een God die altijd nieuw is en nooit oud? En hoe kunnen de woorden van je vergeelde boeken je meenemen naar een nieuw tijdperk? Hoe kunnen ze je leiden in je zoektocht naar de stappen van Gods werk? En hoe kunnen ze je meenemen naar de hemel? Wat je in handen hebt, zijn de letters die slechts kunnen zorgen voor tijdelijke troost, niet de waarheden die in staat zijn om het leven te geven. De geschriften die je leest, kunnen slechts je tong verrijken, zij bevatten geen woorden van wijsheid die je kunnen helpen het menselijk leven te kennen, noch zijn zij wegen die je naar vervolmaking kunnen leiden. Geeft deze tegenstrijdigheid jou geen aanleiding tot reflectie? Kun je hierdoor niet de mysteriën begrijpen die zich binnenin bevinden? Ben je in staat om jezelf in je eentje naar de hemel te brengen om God te ontmoeten? Kun je jezelf meenemen naar de hemel om te genieten van het familiegeluk met God, zonder de komst van God? Ben je nu nog steeds aan het dromen? Ik stel voor dat je stopt met dromen en kijkt naar wie er nu werkt, naar wie nu bezig is met het werk van het redden van de mens in de laatste dagen. Als je dat niet doet, zul je nooit de waarheid verkrijgen en zul je nooit het leven verkrijgen.

Degenen die het leven willen verkrijgen zonder te vertrouwen op de waarheid gesproken door Christus zijn de meest belachelijke mensen op aarde en zij die de weg van het leven die door Christus is gebracht niet accepteren, zijn verloren in fantasie. En dus zeg ik dat de mensen die Christus van de laatste

dagen niet accepteren, voor eeuwig veracht worden door God. Christus is gedurende de laatste dagen voor de mens de poort tot het koninkrijk, die niemand mag omzeilen. Niemand zal door God worden vervolmaakt dan alleen door Christus. Je gelooft in God en dus moet je Zijn woorden accepteren en Zijn weg gehoorzamen. Je moet niet alleen denken aan het verkrijgen van zegeningen zonder de waarheid te ontvangen, of zonder de voorziening van het leven te aanvaarden. Christus komt tijdens de laatste dagen zodat iedereen die echt in Hem gelooft, van leven kan worden voorzien. Zijn werk is bedoeld om het oude tijdperk te beëindigen en het nieuwe binnen te gaan en is het pad dat moet worden gevolgd door iedereen die het nieuwe tijdperk zou binnengaan. Als je niet in staat bent Hem te erkennen en in plaats daarvan Hem veroordeelt, lastert of zelfs vervolgt, dan ben je bestemd om te branden in eeuwigheid en zul je nooit het koninkrijk van God binnengaan. Want deze Christus is Zelf de uitdrukking van de Heilige Geest, de uitdrukking van God, Degene die God Zijn werk op aarde heeft toevertrouwd. En dus zeg ik dat als je niet alles kunt accepteren wat gedaan is door Christus van de laatste dagen, je de Heilige Geest lastert. De vergelding die moet worden geleden door hen die de Heilige Geest lasteren, is voor iedereen vanzelfsprekend. Ik zeg je ook dat als je je verzet tegen Christus van de laatste dagen en Hem verloochent, er niemand is die de gevolgen voor jou kan dragen. Bovendien zul je vanaf deze dag geen nieuwe kans meer hebben om de goedkeuring van God te krijgen; zelfs als je het goed probeert te maken, zul je nooit meer het aangezicht van God zien. Want waar je tegen bent is geen mens, wat je veracht, is niet een nietig wezen, maar Christus. Ben je je bewust van deze consequentie? Je hebt geen kleine fout gemaakt, maar een gruwelijke misdaad begaan. En daarom adviseer ik iedereen om niet je tanden te

laten zien aan de waarheid, of achteloze kritieken te uiten, want alleen de waarheid kan je het leven brengen en niets anders dan de waarheid kan je in staat stellen om herboren te worden en het aangezicht van God te aanschouwen.

Voetnoot:

a. Stuk dood hout: een Chinees idioom, dat 'niet meer te helpen' betekent.

Bereid voldoende goede daden voor voor je bestemming

Ik heb veel werk gedaan in jullie midden en heb natuurlijk ook een aantal uitspraken gedaan. Maar toch heb ik het gevoel dat mijn woorden en mijn werk niet volledig het doel van mijn werk in de laatste dagen hebben vervuld. Want in de laatste dagen is mijn werk niet in het belang van één persoon of bepaalde mensen, maar bedoeld om mijn inherente gezindheid te tonen. Echter, om talloze redenen – misschien een gebrek aan tijd of een hectisch werkschema – heeft mijn gezindheid de mens niet in staat gesteld om mij ook maar enigszins te kennen. Daarom snel ik voort naar mijn nieuwe plan, naar mijn laatste werk, om een nieuwe bladzijde van mijn werk open te slaan, zodat iedereen die mij ziet zich op de borst zal slaan en onophoudelijk zal wenen en jammeren vanwege mijn bestaan. Dit is omdat ik het einde van de mensheid naar de wereld breng en vanaf nu leg ik mijn gehele gezindheid bloot aan de mensheid, zodat allen die mij kennen en allen die mij niet kennen, hun ogen mogen uitkijken dat ik inderdaad naar de mensenwereld ben gekomen, op aarde ben gekomen waar alle dingen zich vermenigvuldigen. Dit is mijn plan, het is mijn enige 'bekentenis' sinds mijn

schepping van de mensheid. Ik zou willen dat jullie je onverdeelde aandacht konden schenken aan elke beweging die ik maak, want mijn stok drukt zich opnieuw dicht tegen de mensheid aan, tegen allen die zich tegen mij verzetten.

Samen met de hemelen begin ik aan het werk dat ik moet doen. En zo baan ik mijn weg door de mensenmassa's en beweeg ik mij tussen hemel en aarde, zonder dat iemand ooit mijn bewegingen waarneemt of mijn woorden opmerkt. Daarom vordert mijn plan nog steeds gestaag. Al jullie zintuigen zijn alleen zodanig afgestompt dat jullie geen flauw benul hebben van de stappen van mijn werk. Maar er zal zeker een dag komen waarop jullie beseffen wat mijn bedoeling is. Vandaag leef ik samen met jullie en lijd ik samen met jullie. Ik weet allang hoe de mensheid tegen mij aankijkt. Ik wens geen verdere uitleg te geven, en al helemaal geen voorbeelden meer te geven van een pijnlijk onderwerp waardoor jullie beschaamd worden. Mijn enige wens is dat jullie alles wat jullie gedaan hebben in jullie hart bewaren, zodat we onze rekening mogen opmaken op de dag dat we elkaar zullen weerzien. Ik wil niemand van jullie vals beschuldigen, want ik heb altijd juist, eerlijk en eervol gehandeld. Natuurlijk wil ik ook dat jullie open en grootmoedig kunnen zijn en niets doen wat tegen de hemel en de aarde en jullie geweten ingaat. Dit is het enige wat ik van jullie vraag. Veel mensen voelen zich rusteloos en onbehaaglijk, omdat ze afschuwelijke dingen hebben gedaan; en velen zijn beschaamd over zichzelf, omdat ze nooit één goede daad hebben verricht. Maar er zijn ook velen die zich verre van beschaamd voelen door hun zonden en van kwaad tot erger gaan. Hun maskers vallen volledig af, zodat hun afgrijpselijke trekken zichtbaar worden – welke nog volledig openbaar moesten worden – om mijn gezindheid te beproeven. Ik maak me niet druk, noch sla ik te zeer acht op de daden van een enkele persoon.

Echter, ik doe het werk wat ik moet doen, zij het informatie inwinnen, het land afstruinen of iets doen wat me interesseert. Op belangrijke momenten zal ik verdergaan met mijn werk onder de mensen zoals oorspronkelijk de bedoeling was, geen seconde te laat of te vroeg en met zowel gemak als doeltreffendheid. Echter, bij elke stap in mijn werk worden sommige mensen terzijde geschoven, want ik veracht hun vleierij en huichelachtige kruiperigheid. Zij die mij weerzinwekkend zijn, zullen zeker verlaten worden, hetzij opzettelijk of onopzettelijk. Samengevat wil ik allen die ik veracht ver van me houden. Nodeloos te vermelden: ik zal de kwaden niet sparen die in mijn huis achterblijven. Omdat de dag van de straf van de mens nabij is, heb ik geen haast om al die verachtelijke zielen uit te werpen, want ik heb mijn eigen plan.

Nu is de tijd waarin ik het einde voor elke persoon bepaal, niet de fase waarin ik de mens begon te bewerken. Ik teken op in mijn boek, één voor één, de woorden en daden van ieder persoon, evenals van hun weg in het volgen van mij, hun inherente kenmerken en hun uiteindelijke prestatie. Op deze manier zal niemand, ongeacht wat voor soort persoon ze ook zijn, ontkomen aan mijn hand en allen zullen bij hun eigen soort zijn, zoals ik het toewijs. Ik beslis over de bestemming van iedere persoon; niet op basis van leeftijd, senioriteit, hoeveelheid lijden en nog het minst op basis van de mate waarin zij meelijwekkend zijn, maar gebaseerd op of zij de waarheid bezitten. Er is geen andere keuze dan deze. Jullie moeten beseffen dat allen die niet de wil van God volgen, gestraft zullen worden. Dit is een onveranderlijk feit. Daarom zullen allen die gestraft worden, zo gestraft worden vanwege Gods rechtvaardigheid en als vergelding voor hun talloze slechte daden. Ik heb geen enkele wijziging in mijn plan aangebracht sinds het begin ervan. Het is alleen wel zo dat – voor zover het

de mens betreft – degenen tot wie ik mijn woorden richt in aantal af schijnen te nemen, evenals degenen die mijn ware goedkeuring hebben. Ik houd echter vol dat mijn plan nooit veranderd is. Integendeel, het zijn juist het geloof en de liefde van de mens die telkens veranderen, telkens afnemen, in die mate dat het voor ieder mens mogelijk is om eerst nog voor mij te kruipen dan koud te worden ten aanzien van mij of mij zelfs te verstoten. Mijn houding ten aanzien van jullie zal noch heet noch koud zijn, totdat ik walging en weerzin voel en tenslotte straf zal uitdelen. Op de dag van jullie straf zal ik jullie echter nog steeds zien, maar jullie zullen mij niet meer kunnen zien. Aangezien het leven in jullie midden in mijn ogen al omslachtig en saai is geworden, heb ik – overbodig te zeggen – een andere omgeving gekozen om in te leven om beter de pijn van jullie kwaadaardige woorden te vermijden en uit de buurt te blijven van jullie ondraaglijk kwalijke gedrag, zodat jullie mij niet langer voor de gek kunnen houden of mij op een ongeïnteresseerde manier kunnen behandelen. Voordat ik jullie verlaat, moet ik jullie wel blijven vermanen om af te zien van het doen van wat niet in overeenstemming is met de waarheid. Jullie moeten juist doen wat aangenaam is voor iedereen, wat alle mensen ten goede komt en wat je eigen bestemming ten goede komt. Anders zal degene die lijdt te midden van onheil niemand anders zijn dan jijzelf.

Mijn genade uit zich over degenen die mij liefhebben en zichzelf verloochenen. En de straf waarmee de goddelozen bezocht worden is juist het bewijs van mijn rechtvaardige gezindheid, en meer nog, getuige van mijn toorn. Als rampspoed aanbreekt, zal honger en pest uitgegoten worden over allen die zich tegen mij verzetten en zij zullen huilen. Zij die allerlei vormen van kwaad hebben bedreven, maar mij vele jaren hebben gevolgd, zullen niet ontsnappen

aan het boeten voor hun zonden. Ook hun zal rampspoed overkomen, zoals maar zelden is gezien in miljoenen jaren, en zij zullen in een constante staat van paniek en angst leven. En mijn volgers die alleen aan mij trouw zijn gebleven, zullen juichen en mijn macht bejubelen. Zij zullen een onuitsprekelijke voldoening ervaren en leven in een vreugde die ik de mensheid nog nooit eerder heb toebedeeld. Want ik koester de goede daden van de mens en verafschuw hun kwade daden. Sinds ik de mensheid ben gaan leiden, hoopte ik van harte een groep mensen te winnen die eensgezind waren met mij. Ik ben degenen die niet eensgezind met mij waren niet vergeten. Ik heb hen met afkeer op mijn hart gedragen en wacht alleen maar op de gelegenheid dat ik mij op hen kan vergelden, hetgeen ik met genoegen zal aanschouwen. Uiteindelijk is vandaag mijn dag gekomen en ik hoef niet langer te wachten!

Mijn definitieve werk is niet alleen om de mens te straffen, maar ook om de bestemming van de mens te regelen. Zelfs meer nog: het is bedoeld om van iedereen erkenning te ontvangen voor alles wat ik heb gedaan. Ik wil dat ieder mens inziet dat wat ik heb gedaan het juiste is en dat alles wat ik heb gedaan een uitdrukking is van mijn gezindheid; het was niet door toedoen van de mens, en zeker niet van de natuur, dat de mensheid is voortgebracht. Integendeel, ik ben het zelf die elk levend wezen van de schepping voed. Zonder mijn bestaan zal de mensheid alleen maar ten onder gaan en door onheil getroffen worden. Geen mens zal ooit nog de prachtige zon, de mooie maan of de groene wereld aanschouwen. De mensheid zal alleen de kille nacht kennen en de onverbiddelijke vallei van de schaduw des doods. Ik ben de enige redding voor de mensheid. Ik ben de enige hoop voor de mens en, meer nog, het bestaan van de gehele mensheid hangt van mij af. Zonder mij zal de mensheid onmiddellijk

tot complete stilstand gebracht worden. Zonder mij zal de mensheid door rampen getroffen worden en vertrapt worden door allerlei geesten, ook al ziet niemand naar mij om. Ik heb een werk gedaan dat door niemand anders kan worden verricht. Mijn enige hoop is dat de mens mij met enkele goede daden kan terugbetalen. Hoewel degenen die mij kunnen terugbetalen slechts met weinig zijn, zal ik mijn reis in de mensenwereld toch beëindigen. Ik zal beginnen met de volgende stap van mijn werk dat zich ontvouwt, omdat al mijn haastige komen en gaan te midden van de mensen deze vele jaren vruchtbaar is geweest. Ik ben zeer tevreden. Het gaat mij niet om het aantal mensen maar eerder om hun goede daden. Hoe dan ook, ik hoop dat jullie voor jullie eigen bestemming een toereikend aantal goede daden voorbereiden. Dan zal ik tevreden zijn. Anders zal niemand van jullie de ramspoed ontkomen die over jullie komt. De ramspoed komt van mij en wordt natuurlijk door mij georkestreerd. Als ik jullie niet als goed kan beschouwen, dan zullen jullie het lijden aan ramspoed niet ontkomen. Te midden van de verdrukking werden jullie acties en daden niet geheel geschikt bevonden, want jullie geloof en liefde waren hol en jullie betoonden jezelf alleen maar als verlegen of hard. Zo beschouwd, zal ik alleen maar een oordeel vellen in termen van goed of slecht. Mijn zorg blijft uitgaan naar de manier waarop elk van jullie handelt en zich uitdrukt, op basis waarvan ik jullie einde zal bepalen. Dit moet ik echter duidelijk maken: ik zal niet meer genadig zijn voor hen die mij in het geheel niet trouw zijn in tijden van verdrukking, want mijn genade reikt maar zover. Bovendien kan ik geen sympathie opbrengen voor degenen die mij eens hebben verraden, nog minder wil ik geassocieerd worden met mensen die de belangen van hun vrienden verraden. Dit is mijn gezindheid, wie de persoon ook maar mag zijn. Dit moet ik

jullie zeggen: wie mijn hart breekt, zal geen tweede keer clementie van mij ontvangen en degene die mij trouw is geweest, zal voor altijd in mijn hart blijven.

Aan wie ben jij loyaal?

Iedere dag die jullie nu doormaken, is cruciaal en van groot belang voor jullie bestemming en lot. Daarom moeten jullie alles wat jullie hebben en iedere minuut die voorbijgaat, koesteren en je tijd benutten om te zorgen dat jullie de grootste winst behalen, zodat jullie leven niet voor niets geweest zal zijn. Misschien zijn jullie verward over waarom ik dit zeg. Om eerlijk te zijn, ben ik niet blij met het gedrag van ieder van jullie, want wat ik hoopte te zien in jullie is meer dan wat jullie nu zijn. Daarom kan ik het zo stellen: jullie staan allemaal op de rand van de afgrond. Van jullie eerdere roep om redding en het verlangen dat jullie vroeger hadden om de waarheid na te streven en het licht te zoeken, is bijna niets meer over. Dit is hoe jullie mij uiteindelijk belonen en het is iets dat ik nooit verwacht had. Ik wil de waarheid geen geweld aan doen met mijn woorden, want jullie hebben mij vreselijk teleurgesteld. Misschien willen jullie het hier niet bij laten, willen jullie de realiteit niet onder ogen zien, maar ik wil jullie ernstig vragen: waar zijn jullie harten in al deze jaren vol van geweest? Aan wie zijn jullie harten ten diepste loyaal? Zeg niet dat mijn vraag als een donderslag bij heldere hemel komt en vraag ook niet waarom ik zo'n vraag stel. Jullie moeten weten dat het is omdat ik jullie door en door begrijp, teveel om jullie geef, en een te groot deel van mijn hart zich bezighoudt met jullie doen en laten. Daarom blijf ik jullie bevragen en lijd ik zo zwaar. Maar mijn enige beloning is onverschilligheid en

ondraaglijke gelatenheid. Denken jullie echt dat ik niet weet hoezeer jullie tekortschieten tegenover mij? Als jullie dat denken, bewijst dat des te meer het feit dat jullie mij niet met ware welwillendheid behandelen. En daarom zeg ik jullie dat jullie je kop in het zand steken. Jullie zijn allemaal zo slim dat jullie zelf niet weten wat je doet. Hoe verantwoorden jullie je dan richting mij?

De vraag die mij het meest bezighoudt, is aan wie jullie harten loyaal zijn. Ik zou ook willen dat ieder van jullie zijn of haar gedachten eens op een rijtje zet. Vraag jezelf aan wie je werkelijk loyaal bent en voor wie je leeft. Misschien hebben jullie nooit zorgvuldig nagedacht over deze vraag, dus laat mij het antwoord op deze vraag voor jullie onthullen.

Iedereen die een geheugen heeft, zal dit feit erkennen: ieder mens leeft voor zichzelf en is loyaal aan zichzelf. Ik geloof niet dat jullie antwoord helemaal correct is, want ieder van jullie bestaat in je eigen leven, en je worstelt met je eigen moeilijkheden. Daarom zijn jullie loyaal aan de mensen van wie jullie houden en de dingen die jullie leuk vinden, en niet volledig loyaal aan jezelf. Omdat jullie allemaal zijn beïnvloed door de mensen, gebeurtenissen en dingen om je heen, zijn jullie niet werkelijk loyaal aan jezelf. De reden dat ik dit zeg, is niet omdat ik het goedkeur dat jullie loyaal zijn aan jezelf, maar om jullie loyaliteit aan om het even wat bloot te leggen, omdat ik in al die jaren nooit de loyaliteit van iemand van jullie heb ontvangen. Jullie hebben me jarenlang gevolgd, maar hebben me nooit een greintje loyaliteit bewezen. In plaats daarvan hebben jullie je op de mensen gericht van wie je houdt en de dingen die je leuk vindt, zozeer dat ze in jullie hart gesloten en nooit en te nimmer losgelaten worden. Als jullie enthousiast en gepassioneerd zijn over iets waar je van houdt, is dat altijd

wanneer jullie me volgen of ook al wanneer jullie naar mijn woorden luisteren. Daarom zeg ik dat jullie de loyaliteit die ik van jullie eis, in plaats daarvan gebruiken om loyaal te zijn aan je 'lievelingetjes', om die te koesteren. Jullie brengen ook wel wat offers voor mij, maar jullie geven niet alles, die offers betekenen niet dat ik het ben aan wie je waarlijk loyaal bent. Jullie houden je bezig met de dingen waaraan je toegewijd bent. Sommigen zijn loyaal aan hun kinderen, anderen aan hun man, hun vrouw, aan geld, sommigen aan werk, hun meerderen, hun status, of aan vrouwen. Als het gaat om de dingen waaraan jullie loyaal zijn, dan zijn jullie nooit moe of bezorgd geweest. Jullie zuchten er alsmaar meer naar om nog meer te bezitten van datgene waar jullie loyaal aan zijn, met nog hogere kwaliteit, en jullie hebben nog nooit opgegeven. Als het gaat om de dingen waaraan jullie toegewijd zijn, dan staan ik en mijn woorden altijd onderaan het lijstje. Jullie hebben ook geen keus dan die op de laatste plaats te zetten. Sommige mensen houden zelfs die laatste plek over voor iets waar ze loyaal aan willen zijn, maar wat ze nog niet hebben ontdekt. Zij houden helemaal geen enkel plekje voor mij over in hun hart. Misschien denken jullie dat ik veeleisend ben, of dat ik jullie vals beschuldig. Maar hebben jullie er ooit aan gedacht dat terwijl jullie je vermaken met je familie, jullie nooit eens loyaal aan mij zijn geweest? Doet dat jullie in tijden als deze geen pijn? Wanneer jullie harten vervuld zijn van vreugde omdat jullie beloning ontvangen voor jullie arbeid, voelen jullie je dan niet ontmoedigd dat jullie jezelf niet genoeg hebben uitgerust met de waarheid? Wanneer hebben jullie bittere tranen geweend, omdat jullie mijn goedkeuring niet hebben ontvangen? Jullie pijnigen je hersenen voor je zonen en dochters en doen allerlei moeite, en nog zijn jullie niet tevreden, jullie vinden nog dat je niet genoeg doet voor je kinderen, dat je niet al je kracht hebt

opgeofferd. Maar tegenover mij zijn jullie altijd nalatig en achteloos. Jullie houden mij alleen in je herinnering, maar niet blijvend in je hart. Mijn devotie en inspanningen zijn aan jullie niet besteed, jullie hebben die nog nooit begrepen en jullie denken dat een kort moment van reflectie hierop al genoeg is. Dit soort 'loyaliteit' is niet waar ik al zo lang op wacht, dit is me al lange tijd een gruwel. Maar wat ik ook zeg, jullie blijven slechts een of twee punten erkennen en zijn niet in staat het volledig te accepteren, omdat jullie zoveel zelfvertrouwen hebben en altijd zelf kiezen welk deel van mijn woorden jullie accepteren. Als het nog steeds zo is met jullie, dan heb ik alsnog manieren om jullie zelfvertrouwen aan te pakken. Ik zal ervoor zorgen dat jullie erkennen dat al mijn woorden waar zijn, en geen verdraaiing van de waarheid.

Als ik wat rijkdommen vóór ieder van jullie zou plaatsen, en jullie vrijelijk zou laten kiezen in de wetenschap dat^[a] ik jullie niet veroordeel, zouden de meesten van jullie kiezen voor de rijkdommen en de waarheid verloochenen. De beteren onder jullie zouden de rijkdommen opgeven en met tegenzin kiezen voor de waarheid, en degenen daar tussenin zouden met één hand naar de rijkdommen grijpen en met de andere naar de waarheid. Zou jullie ware aard dan niet overduidelijk zijn? Als jullie een keuze moeten maken tussen iets waar jullie loyaal aan zijn en de waarheid, zullen jullie allemaal zo'n keuze maken en blijft jullie houding onveranderd. Is dat niet zo? Hebben velen van jullie niet geschommeld tussen goed en kwaad? Als het gaat om de strijd tussen positief en negatief, tussen zwart en wit, zijn jullie je ongetwijfeld bewust van de keuzes die jullie hebben gemaakt: keuzes tussen familie en God, kinderen en God, vrede en ontwrichting, rijkdom en armoede, status en middelmaat, gesteund worden en verstoten worden, enzovoort. Als jullie moeten kiezen tussen een

vredig of een gebroken gezin, dan kiezen jullie dat eerste, zonder ook maar een moment te twijfelen. Als het gaat om rijkdommen en plicht, dan kiezen jullie alweer de eerste, zelfs zonder de wil om je te bekeren^[b]. Als het gaat om luxe of armoede, dan kiezen jullie de eerste. Als jullie moeten kiezen tussen zonen, dochters, vrouwen, mannen en mij, dan kiezen jullie voor de eerste. Als het om opvattingen of de waarheid gaat, kiezen jullie opnieuw de eerste. Nu ik word geconfronteerd met allerlei slechte daden van jullie, heb ik letterlijk mijn vertrouwen in jullie verloren, en ik ben verbijsterd dat jullie harten zó onvermurwbaar zijn. Jaren van toewijding en moeite hebben mij blijkbaar alleen gelatenheid en jullie wanhoop jegens mij gebracht. Toch groeit mijn hoop voor jullie met de dag, omdat mijn dag al voor iedereen is tentoongespreid. Desondanks blijven jullie datgene zoeken wat aan de duisternis en het kwaad toebehoort en zijn niet bereid dat los te laten. Wat zal de uitkomst zijn voor jullie op deze manier? Hebben jullie daar wel eens ernstig over nagedacht? Als jullie nog een keer mochten kiezen, wat zou dan jullie houding zijn? Zouden jullie dan echt alsnog de eerste kiezen? Zouden jullie mij dan nog steeds enkel teleurstelling en ellendige droefheid teruggeven? Zou er alleen in jullie harten nog steeds slechts een beetje warmte te vinden zijn? Zouden jullie nog steeds onwetend zijn over hoe jullie mij kunnen troosten? Wat kiezen jullie op dit moment? Zouden jullie je onderwerpen aan mijn woorden of er afkerig van zijn? Mijn dag is al tentoongespreid voor jullie ogen, jullie gaan een nieuw leven tegemoet, een nieuw beginpunt. Maar ik moet jullie vertellen dat dit beginpunt niet het begin is van voorbijgegaan nieuw werk, maar het eind van het oude werk. Oftewel, dit is het laatste bedrijf. Ik geloof dat jullie allemaal zullen begrijpen wat er ongewoon is aan dit startpunt. Maar binnenkort zullen jullie de ware betekenis

van dit beginpunt begrijpen. Laten we daarom dit beginpunt achter ons laten en het slotstuk inluiden! Toch blijf ik erover inzitten dat jullie, geplaatst voor ongerechtigheid en gerechtigheid, altijd voor de eerste kiezen. Maar dat ligt allemaal achter jullie. Ik wil jullie verleden uit mijn geheugen wissen, maar dat is erg moeilijk. Toch heb ik uitstekende middelen om dat te bereiken. Laat de toekomst het verleden vervangen, en laat de schaduwen uit jullie verleden opgelost worden en plaatsmaken voor jullie ware huidige zelf. Dus moet ik jullie nogmaals voor de keus stellen: aan wie zijn jullie nou precies loyaal?

Voetnoten:

- a. In het origineel bevat niet de frase 'wetend'.
- b. Terugkeren naar de wal is een Chinese uitdrukking die betekent 'terugkeren op het rechte pad'.

Over bestemming

Wanneer iemand het over bestemming heeft, letten jullie allemaal goed op. Jullie zijn allemaal erg gevoelig met betrekking tot dit onderwerp. Sommige mensen kunnen niet wachten om voor God te buigen en zo een goede bestemming te verkrijgen. Ik ken die hunkering, die niet in woorden uitgedrukt hoeft te worden, ook. Jullie willen absoluut niet dat jullie vlees tot rampspoed vervalt. Jullie willen in de toekomst ook zeker geen langdurige straf ondergaan. Jullie hopen alleen op een vrijer en gemakkelijker leven. En dus voelen jullie je telkens bijzonder opgewonden wanneer bestemming ter sprake komt en zijn jullie

ontzettend bang dat jullie God misschien mishagen en jullie je verdiende straf krijgen. Jullie hebben zonder aarzelen compromissen gesloten omwille van jullie bestemming. Velen van jullie die eens onbetrouwbaar en oneerbiedig waren, zijn opeens ontzettend aardig en oprecht geworden. Jullie oprechtheid is zelfs indrukwekkend. Jullie hebben allemaal toch een 'eerlijk' hart. Van begin tot eind zijn jullie open naar mij geweest, zonder geheimen in jullie hart verborgen te houden, of het nu om schuld, bedrog of toewijding gaat. Jullie hebben mij al met al openhartig de wezenlijke dingen 'beleden' die in het diepst van jullie binnenste liggen. Ik heb die dingen uiteraard nooit gemeden, want ze zijn gewoon voor mij geworden. Jullie gaan liever de vuurzee in voor jullie eindbestemming dan nu één streng haar te verliezen om Gods goedkeuring te verkrijgen. Ik wil niet te dogmatisch naar jullie zijn, maar jullie toegewijde hart is echt ontoereikend voor alles wat ik doe. Jullie begrijpen misschien niet wat ik bedoel, dus ik zal jullie een eenvoudige uitleg geven: jullie hebben niet de waarheid en het leven nodig, niet de beginselen van hoe jullie je moeten gedragen en het gaat jullie ook niet om mijn zorgvuldige werk. Wat jullie nodig hebben, is alles wat jullie in het vlees bezitten – rijkdom, status, familie, huwelijk etc. Jullie negeren mijn woorden en werk volkomen, dus kan ik jullie geloof in één woord omschrijven: halfslachtig. Jullie doen er alles aan om datgene te bereiken waar jullie je geheel aan toewijden, maar ik heb gemerkt dat jullie niet alles opgeven omwille van jullie geloof in God. Jullie zijn niet meer dan relatief trouw en relatief serieus. Daarom zeg ik dat mensen zonder een volkomen oprecht hart tekortschieten in hun geloof in God. Denk goed na – is het niet zo dat velen van jullie tekortschieten?

Jullie moeten weten dat succes in het geloof in God dankzij de daden van mensen zelf tot stand komt. Als mensen niet slagen maar falen, is dat eveneens

aan hun eigen daden te wijten, niet aan de gevolgen van andere factoren. Ik denk dat jullie er alles aan zouden doen om iets gedaan te krijgen wat moeilijker is en meer lijden inhoudt dan in God geloven. Jullie zouden dat erg serieus opvatten. Jullie zouden zelfs geen fouten willen maken. Dergelijke onophoudelijke inspanningen hebben jullie allemaal in jullie leven aan de dag gelegd. Jullie zijn zelfs in staat om mij in het vlees te bedriegen onder omstandigheden waarin jullie niet eens iemand uit jullie eigen familie zouden bedriegen. Zo gedragen jullie je steeds en dit beginsel passen jullie steeds toe in jullie leven. Creëren jullie niet nog steeds een vals beeld om mij voor de gek te houden, omwille van een prachtige en gelukkige bestemming? Ik weet dat jullie toewijding en jullie oprechtheid maar tijdelijk zijn. Zijn jullie aspiraties en de prijs die jullie betalen niet alleen voor nu en niet voor dan? Jullie willen alleen een laatste inspanning doen om een prachtige bestemming veilig te stellen. Jullie zijn alleen uit op een deal. Het is niet zo dat jullie de waarheid niets verschuldigd zijn. Het is zeker niet zo om de prijs die ik heb betaald terug te betalen. Kortom, jullie willen wel jullie slimheid aanwenden, maar er niet voor strijden. Is dit niet jullie diepe wens? Jullie moeten jezelf niet anders voordoen en jullie hersenen niet zodanig breken over jullie bestemming dat jullie er niet meer van kunnen eten of slapen. Is het niet zo dat jullie bestemming uiteindelijk zal zijn bepaald? Jullie moeten gewoon zo goed mogelijk jullie plicht doen met een open en oprecht hart. Wees bereid om al het nodige te doen. Zoals jullie al zeiden, zal God op die dag voor niemand tekortschieten die voor Hem geleden of een prijs betaald heeft. Houdt jullie aan deze waardevolle overtuiging vast en vergeet dit nooit. Alleen op deze manier kan ik gerust over jullie zijn. Anders zal ik nooit gerust over jullie kunnen zijn en zullen jullie mij altijd met afschuw vervullen. Als jullie allemaal

jullie geweten kunnen volgen en jullie helemaal voor mij geven, jullie volledig voor mijn werk inzetten en jullie hele leven aan mijn evangeliewerk toewijden, zal mijn hart dan niet van vreugde voor jullie opspringen? Kan ik dan niet volkomen gerust zijn over jullie? Het is betreurenswaardig dat jullie maar een klein beetje kunnen doen van wat ik verwacht. Hoe kunnen jullie in dit geval het lef hebben om van mij te vragen waar jullie op hopen?

Jullie bestemming en jullie lot zijn erg belangrijk voor jullie – ze gaan jullie aan het hart. Jullie geloven dat als jullie niet met grote zorg te werk gaan, jullie dan geen bestemming hebben en jullie lot rampzalig is. Maar hebben jullie er wel eens bij stilgestaan dat alle moeite omwille van iemands bestemming vruchteloze inspanningen zijn? Dergelijke inspanningen zijn niet oprecht – ze zijn onecht en bedrieglijk. In dat geval zullen degenen die werken voor hun bestemming uiteindelijk geen succes oogsten. Gebrek aan geloof in God is immers het gevolg van bedrog door de mensen zelf. Ik heb al eerder gezegd dat ik niet van vleierij of kruiperij houd. Ik wil ook niet met enthousiasme worden benaderd. Ik houd van eerlijke mensen die naar mijn waarheid en verwachtingen leven. Ik houd bovendien van mensen die uiterste zorg en consideratie voor mijn hart laten zien en zelfs alles om mijnentwil kunnen opgeven. Alleen op deze manier kan mijn hart gerust zijn. Hoeveel dingen zijn er nu op jullie aan te merken waar ik een hekel aan heb? Hoeveel dingen zijn er die ik goed vind aan jullie? Heeft niemand van jullie door wat voor nare dingen jullie allemaal hebben laten zien omwille van jullie bestemming?

Ten diepste wil ik niemand in het hart treffen die positief en gemotiveerd is. Ik wil zeker niet de energie wegnemen van iemand die trouw zijn plicht doet.

Toch moet ik jullie allemaal wijzen op jullie onvolkomenheden en de onzuivere ziel diep in jullie hart. Daarmee hoop ik dat jullie in staat zullen zijn om jullie ware hart over te geven wanneer jullie worden geconfronteerd met mijn woorden, want ik haat het bedrog van mensen jegens mij het meest. Ik hoop alleen dat jullie in de laatste fase van mijn werk uitmuntend kunnen presteren, volkomen zijn toegewijd en niet langer halfslachtig zijn. Ik hoop uiteraard ook dat jullie allemaal een goede bestemming zullen krijgen. Desalniettemin heb ik mijn eigen eisen: ik verwacht dat jullie de beste beslissing nemen om mij jullie algehele en onverdeelde toewijding te betonen. Als iemand die onverdeelde toewijding niet heeft, wordt die persoon zeker Satans schat en zal ik hem niet meer gebruiken. Ik stuur hem dan naar huis zodat zijn ouders voor hem kunnen zorgen. Mijn werk is jullie van groot nut geweest. Ik hoop van jullie een hart terug te krijgen dat eerlijk is en ernaar streeft omhoog te gaan, maar tot nu toe sta ik met lege handen. Denk hierover na: wat zal mijn houding jegens jullie zijn als ik op een dag nog steeds zo onnoemelijk gegriefd ben? Zal ik net zo vriendelijk zijn? Zal mijn hart net zo kalm zijn? Begrijpen jullie de gevoelens van iemand die zorgvuldig het land heeft bewerkt maar geen korrel graan heeft geoogst? Begrijpen jullie hoe groot de knauw is van iemand die een enorme dreun heeft gekregen? Kunnen jullie de bitterheid proeven van iemand vol hoop die op slechte voet afstand van iemand anders moet nemen? Hebben jullie de boosheid gezien van iemand die geprovoceerd is? Kunnen jullie het wraakzuchtige gevoel inschatten van iemand die vijandig en met bedrog is bejegend? Als jullie de mentaliteit van deze mensen begrijpen, moet het niet moeilijk zijn om jullie de houding van God voor te stellen wanneer de tijd van Zijn vergelding komt. Ik hoop tot slot dat jullie allemaal je best doen omwille van jullie eigen bestemming.

Toch kunnen jullie beter niet bedrieglijk te werk gaan, anders ben ik nog steeds in mijn hart teleurgesteld in jullie. Waar leidt die teleurstelling toe? Houden jullie jezelf niet voor de gek? Zij die aan hun bestemming denken maar die toch verpesten, zijn de mensen die het slechtst kunnen worden gered. Wanneer zulke mensen vertwijfeld raken, wie zal er dan nog met ze meevoelen? Al met al wens ik jullie nog steeds een gepaste en goede bestemming toe. Ik hoop bovenal dat niemand van jullie tot rampspoed vervalt.

Drie vermaningen

Als gelovige in God moet je in alles trouw zijn aan niemand anders dan Hem en in staat zijn om je in alles te conformeren aan Zijn wil. Hoewel iedereen deze leer begrijpt, zijn deze duidelijke basiswaarheden wat de mens betreft niet volledig in hem terug te zien. Dat komt door allerlei mankementen die aan hem kleven, zoals onwetendheid, dwaasheid en verdorvenheid. Voordat jullie dan ook tot een besluit komen, moet ik jullie eerst een paar dingen vertellen die uiterst belangrijk voor jullie zijn. Voordat ik verder ga, moeten jullie eerst dit begrijpen: De woorden die ik spreek, zijn waarheden die tot de hele mensheid zijn gericht, niet slechts tot een specifieke persoon of type persoon. Dus jullie moeten je concentreren op het ontvangen van mijn woorden vanuit het standpunt van de waarheid. Jullie moeten ook een blijvende houding van onverdeelde aandacht en oprechtheid hebben. Negeer geen enkel woord en geen enkele waarheid die ik spreek, en veracht geen van mijn woorden. Ik zie dat jullie in jullie leven veel doen wat niets met de waarheid te maken heeft. Ik vraag jullie dan ook

uitdrukkelijk om dienaren van de waarheid te worden en geen slaaf van goddeloosheid en kwade praktijken. Treed de waarheid niet met voeten en ontheilig geen enkele hoek van het huis van God. Dit is mijn vermaning voor jullie. Ik ga nu over het beoogde onderwerp spreken:

Ten eerste moeten jullie omwille van jullie lot naar Gods goedkeuring streven. Dat wil zeggen: aangezien jullie erkennen dat jullie tot het huis van God behoren, moeten jullie God gemoedsrust schenken en Hem in alles behagen. Met andere woorden: jullie moeten handelen volgens principes en je conformeren aan de waarheden daarin. Als je dit niet kunt, zal God je verafschuwen en verwerpen. Ook zul je door ieder mens worden afgewezen. Ben je eenmaal in die netelige situatie beland, dan kun je niet tot het huis van God worden gerekend. Dat wordt er bedoeld met niet goed bevonden zijn door God.

Ten tweede moeten jullie weten dat God van eerlijke mensen houdt. God is vol getrouwheid, daarom zijn Zijn woorden altijd betrouwbaar. Bovendien zijn Zijn daden onberispelijk en onbetwistbaar. Daarom houdt God van wie absoluut eerlijk jegens Hem zijn. Eerlijkheid betekent je hart aan God geven, Hem nooit bedriegen, in alles open naar Hem zijn en de waarheid nooit verbergen. Eerlijkheid betekent ook nooit iets doen wat mensen boven of onder je misleidt, en nooit iets doen om alleen maar bij God in een goed blaadje te komen. Kortom, eerlijk zijn is onzuivere daden en woorden vermijden, en God noch mensen misleiden. Wat ik zeg is heel eenvoudig, maar voor jullie is het extra zwaar. Velen worden liever naar de hel verbannen dan eerlijk te spreken en te handelen. Ik heb voor wie oneerlijk zijn dan ook een andere behandeling in petto. Ik begrijp natuurlijk heel goed dat het best moeilijk voor jullie is om een eerlijk mens te zijn.

Jullie zijn allemaal ontzettend slim en weten een heer met jullie eigen bekrompen meetlatje de maat te nemen. Dat maakt mijn werk er alleen maar eenvoudiger op. Jullie houden jullie geheimen angstvallig voor jullie, daarom zal ik jullie één voor één rampspoed laten overkomen om door vuur 'onderwezen' te worden, zodat jullie daarna volkomen toegewijd zullen zijn aan het geloof in mijn woorden. Tot slot zal ik uit jullie mond de woorden "God is een getrouwe God" trekken, waarna jullie zullen erkennen en betreuren dat "het hart van de mens is sluw!" Wat zal jullie gemoedstoestand dan zijn? Ik denk dat jullie minder eigendunk zullen hebben dan nu. Jullie zullen dan helemaal niet meer 'ondoorgegrondelijk' zijn zoals jullie nu denken te zijn. Sommigen gedragen zich keurig netjes en lijken bijzonder 'goedgemanierd' in Gods tegenwoordigheid. Toch komen ze in opstand en laten ze zich volledig gaan in de tegenwoordigheid van de Geest. Zouden jullie zo iemand als eerlijk beschouwen? Als je hypocriet en goed in de sociale omgang bent, ga je lichtvaardig met God om. Als je woorden vol excuses zitten en je zaken nutteloos wegedeneert, ben je niet iemand die het naleven van de waarheid hoog in het vaandel heeft. Als je verborgen zaken niet graag bespreekbaar maakt en niet bereid bent je geheimen, oftewel je moeilijkheden, bloot te geven aan anderen om de weg van het licht te zoeken, zul je het heil niet gemakkelijk verkrijgen en niet gemakkelijk uit de duisternis tevoorschijn komen. Als je veel genoegens scheidt in het zoeken naar de weg van de waarheid, ben je iemand die altijd in het licht verblijft. Als je heel graag een dienstdoener wil zijn in het huis van God, onopvallend, ijverig en nauwgezet werkt, altijd geeft en nooit neemt, ben je een trouwe heilige, omdat je geen beloning zoekt en gewoon een eerlijk mens bent. Als je open en eerlijk wilt zijn, als je alles wilt geven, als je je leven kunt opofferen voor God en als getuige kunt staan, als je eerlijk bent tot het

punt waarop je alleen God wilt behagen en jezelf wegcijfert en niets voor jezelf neemt, dan behoort je tot de mensen die worden gevoed in het licht en die eeuwig in het koninkrijk zullen leven. Je moet weten of er waar geloof en ware trouw in je schuilen, of je bereid bent geweest voor God te lijden en of je jezelf helemaal aan God hebt onderworpen. Is dat niet het geval, dan blijven er ongehoorzaamheid, misleiding, hebzucht en klachten aan je kleven. Je hart is dan nog verre van eerlijk en je hebt van God nooit positieve erkenning gekregen en nooit in het licht geleefd. Hoe iemands lot uiteindelijk uitpakt, hangt af van of hij een eerlijk en bloedrood hart heeft, en of hij een zuivere ziel heeft. Als je iemand bent die erg oneerlijk is, iemand met een kwaadwillig hart en iemand met een onzuivere ziel, dan zal je zeker belanden op een plek waar de mens wordt gestraft, zoals is vastgelegd in de akten van jouw lot. Als je beweert heel eerlijk te zijn en toch nooit overeenkomstig de waarheid weet te handelen of een woord van waarheid weet te spreken, wacht je dan nog steeds op een beloning van God? Hoop je dan nog steeds dat God je als Zijn oogappel zal beschouwen? Is dat niet een absurde manier van denken? Je misleidt God in alles, dus hoe kan het huis van God iemand met zulke onzuivere handen als jij onderbrengen?

Ten derde wil ik jullie het volgende vertellen: ieder mens heeft God in de loop van zijn leven van geloof in God wel weerstaan en misleid op sommige punten. Sommige verkeerde daden hoeven niet als overtreding te worden opgetekend, maar andere zijn onvergeeflijk. Er zijn namelijk veel daden die de bestuurlijke wetten overtreden, dat wil zeggen, Gods gezindheid met voeten treden. Velen die zich zorgen maken om hun eigen lot vragen zich misschien af wat deze daden zijn. Jullie moeten weten dat jullie van nature arrogant en hooghartig zijn. Jullie zien de feiten niet graag onder ogen. Ik geef jullie daarom beetje bij beetje

meer inzicht nadat jullie goed naar jullie zelf hebben gekeken. Ik spoor jullie aan om beter begrip te krijgen van de bestuurlijke wetten en om Gods gezindheid beter te leren kennen. Anders zullen jullie het moeilijk vinden om jullie kaken op elkaar te houden en jullie tong van al te hoogdravende praatjes te weerhouden. Jullie zullen dan Gods gezindheid onbewust met voeten treden, tot duisternis vervallen en het gezelschap van de Heilige Geest en het licht kwijtraken. Daar jullie daden niet op de juiste principes gebaseerd zijn, datgene doen of zeggen wat je niet moet doen, zul je een passende vergelding ontvangen. Ook al zijn je woorden en daden niet op de juiste principes gebaseerd, weet dat dit bij God wel het geval is. De reden van de vergelding is dat je God en niet een mens hebt mishaald. Als je in je leven veel overtredingen jegens Gods gezindheid begaat, word je zeker een kind van de hel. Het schijnt je als mens misschien toe dat je slechts een paar dingen hebt gedaan die niet helemaal met de waarheid stroken, en niet meer. Besef je echter wel dat je in Gods ogen al iemand bent voor wie er geen zondeoffer meer is? Je hebt meer dan eens de bestuurlijke wetten van God overtreden en bovendien geen teken van bekering laten zien. Daarom moet je wel in de hel belanden, waar God de mens straft. Een klein aantal mensen dat God volgt heeft in het verleden enkele malen tegen de principes in gehandeld. Maar ze zijn daarop aangesproken, hebben leiding ontvangen en zijn hun eigen verdorvenheid beetje bij beetje gaan inzien. Daarna zijn ze het juiste pad van de werkelijkheid gaan bewandelen en ze blijven tot op de dag van vandaag zeer trouw. Zulke mensen zullen uiteindelijk standhouden. Ik ben echter op zoek naar wie eerlijk zijn. Ben je eerlijk en handel je overeenkomstig juiste principes, dan kun je een vertrouweling van God worden. Als je in je daden Gods gezindheid niet met voeten treedt, je de wil van God zoekt en je een hart vol eerbied voor

God hebt, dan voldoet je geloof aan de norm. Wie God niet vereert en geen godvrezend hart heeft, vervalt gemakkelijk tot overtreding van de bestuurlijke wetten van God. Velen dienen God met de kracht van hun passie, maar hebben geen begrip van de bestuurlijke wetten van God, laat staan dat ze enig besef van de implicaties van Zijn woorden hebben. Met hun goede bedoelingen doen ze dan ook vaak dingen die Gods management verstoren. In ernstige gevallen worden ze uitgeworpen, verstoken van elke verdere kans om Hem te volgen. Ze worden dan in de hel geworpen zonder enige verdere binding met Gods huis. Deze mensen werken in het huis van God met de kracht van hun onnozele goede bedoelingen, wat uitloopt op het ontstemmen van Gods gezindheid. Mensen proberen de manier waarop ze ambtsdragers en heren dienen uit in het huis van God. Ze denken tevergeefs dat ze die hier ook moeiteloos kunnen toepassen. Ze hadden nooit gedacht dat God niet de gezindheid van een lam maar die van een leeuw heeft. Daarom zijn degenen die voor het eerst met God omgaan niet in staat om met Hem te communiceren. Gods hart is immers anders dan dat van de mens. Alleen nadat je veel waarheden hebt begrepen, zal je kennis over God voortdurend toenemen. Deze kennis bestaat niet uit woorden of leerstellingen, maar is te gebruiken als een schat waardoor je vertrouwelijk met God kunt omgaan, en als bewijs dat Hij behagen in je schept. Als je reële kennis ontbeert en niet met de waarheid bent uitgerust, kan je gepassioneerde dienstbaarheid je alleen maar de afkeer en afschuw van God opleveren. Je zou inmiddels moeten weten dat geloof in God niet louter een studie in theologie is!

Ik vermaan jullie weliswaar met weinig woorden, toch gaan ze over wat jullie het meest ontberen. Jullie moeten weten dat ik nu spreek ten behoeve van mijn laatste werk onder de mensen, om het einde van de mens te bepalen. Ik wil niet

veel meer werk doen dat zinloos is. Ik wil ook niet die mensen blijven leiden die zo hopeloos zijn als verrot hout, en nog minder hen die stiekem verkeerde intenties koesteren. Op een dag begrijpen jullie misschien wat de oprechte bedoelingen achter mijn woorden zijn en wat ik allemaal voor de mensheid heb gedaan. Op een dag vatten jullie misschien een principe waardoor jullie over je eigen einde kunnen beslissen.

Door overtredingen gaan mensen naar de hel

Ik heb jullie veel waarschuwingen gegeven en veel waarheden over jullie uitgestort om jullie te overwinnen. Jullie voelen je vandaag meer verrijkt dan in het verleden. Jullie begrijpen veel principes van hoe iemand behoort te zijn en bezitten veel van het gezonde verstand dat gelovige mensen behoren te hebben. Dat hebben jullie in al die jaren wel bereikt. Ik ontken jullie vooruitgang niet, maar ik zeg erbij dat ik ook de vele keren dat jullie in al die jaren ongehoorzaam en opstandig waren jegens mij niet ontken. Er is namelijk niet één heilige onder jullie. Jullie zijn zonder uitzondering verdorven door Satan en de vijanden van Christus. Jullie overtredingen en ongehoorzaamheid tot op de dag van vandaag zijn legio. Het kan dus nauwelijks vreemd gevonden worden dat ik mijzelf voor jullie steeds herhaal. Op deze manier wens ik niet met jullie samen te leven. Maar omwille van jullie toekomst, omwille van jullie bestemming, neem ik hier nog eens door wat ik al eerder heb gezegd. Ik hoop dat jullie geduld met mij hebben. Ik hoop nog meer dat jullie ieder woord dat ik spreek zullen geloven, en nog meer dat jullie de verre gaande implicaties van mijn woorden inzien. Twijfel niet aan wat ik

zeg en pik mijn woorden vooral niet naar wens op om ze vervolgens terzijde te leggen. Dat vind ik onverdraaglijk. Veroordeel mijn woorden niet en vat ze zeker niet lichtvaardig op. Zeg ook niet dat ik jullie altijd in verzoeking breng of, erger nog, dat ik jullie dingen vertel die niet kloppen. Die dingen vind ik onverdraaglijk. Omdat jullie mij en de dingen die ik zeg met erg veel argwaan behandelen, mijn woorden nooit tot je nemen en geen aandacht aan mij besteden, zeg ik tegen elk van jullie in alle ernst: Koppel wat ik zeg niet aan filosofie en verbind het niet aan de leugens van oplichters. Nog belangrijker, reageer niet met minachting op mijn woorden. Misschien is niemand in de toekomst in staat om jullie te vertellen wat ik jullie vertel, of om zo liefdevol tot jullie te spreken, laat staan om jullie deze punten zo geduldig uit te leggen. De tijd komt dat jullie terug zullen kijken op de goede oude tijd, of luid zullen jammeren of kermen van de pijn. Of jullie beleven dan donkere nachten zonder greintje waarheid of leven, of jullie wachten dan zonder hoop of met zo'n bittere spijt dat jullie niet voor rede vatbaar zijn ... Vrijwel niemand van jullie kan aan deze verschillende mogelijkheden ontsnappen. Niemand van jullie is immers in een positie waarin jullie God werkelijk aanbidden. Jullie gaan op in de wereld van losbandigheid en kwaad. Jullie vermengen jullie geloof, jullie geest, ziel en lichaam met allerlei dingen die niets met het leven en de waarheid van doen hebben. Jullie verzetten je er zelfs tegen. Ik hoop dus voor jullie dat jullie naar het pad van licht kunnen worden gebracht. Ik hoop alleen dat jullie voor jezelf kunnen zorgen, op jullie tellen kunnen passen, en dat jullie niet zo veel nadruk leggen op jullie bestemming terwijl jullie tegelijkertijd jullie gedrag en overtredingen met onverschilligheid bekijken.

Al geruime tijd hopen mensen die in God geloven allemaal vurig op een prachtige bestemming. Alle mensen die in God geloven, hopen dat het lot hen

opeens gunstig gezind zal zijn. Ze hopen allemaal dat ze zomaar op een vredig plekje in de hemel terechtkomen. Maar ik zeg dat deze mensen met hun mooie gedachten nooit hebben geweten of ze in aanmerking komen voor een dergelijke hemelse goedgunstigheid of om in de hemel plaats te nemen. Jullie hebben op dit moment goed inzicht in jezelf. Toch hopen jullie nog steeds aan de rampen van de laatste dagen en aan de hand van de Almachtige die de goddelozen straft te kunnen ontsnappen. Het lijkt erop dat alle mensen die Satan verdorven heeft zoete dromen en het verlangen naar dingen zoals ze die zelf graag hebben. Dat is niet slechts een geniaal idee van een enkeling. Toch wil ik een eind maken aan jullie extravagante wensen en jullie verlangen naar zegeningen. Jullie overtredingen en ongehoorzaamheid zijn legio en nemen steeds verder toe. Hoe valt dat dan te rijmen met jullie prachtige blauwdruk voor de toekomst? Wil je naar hartenlust met je verkeerde daden doorgaan, zonder dat iets je tegenhoudt? Wil je per se je dromen in vervulling zien gaan? Dan spoor ik je aan om te blijven sluimeren en nooit te ontwaken, want jouw droom is hol en leeg en in het aangezicht van de rechtvaardige God, zal Hij voor jou geen uitzondering maken. Wil je alleen dat dromen in vervulling gaan, droom dan nooit maar zie altijd de waarheid en de feiten onder ogen. Dat is de enige manier om je te redden. Wat zijn de concrete stappen van deze methode?

Neem eerst al je overtredingen onder de loep. Evalueer ook al je gedrag en gedachten die niet met de waarheid overeenstemmen.

Dit kunnen jullie allemaal eenvoudig doen. Weldenkende mensen zijn daartoe in staat volgens mij. Mensen die nooit tot inzicht komen wat er met overtreding en waarheid wordt bedoeld, zijn echter de uitzondering, want zij zijn

in beginsel geen weldenkende mensen. Ik praat tegen mensen die door God goed zijn bevonden, die eerlijk zijn, die de bestuurlijke wetten niet ernstig hebben overtreden en die hun eigen overtredingen eenvoudig kunnen inzien. Dit is eenvoudig voor jullie te doen, maar het is niet het enige wat ik van jullie vraag. Hoe dan ook, ik hoop dat jullie niet stiekem om deze vereiste zullen lachen. Sterker nog, ik hoop dat jullie er niet op neerkijken of er lichtvaardig mee omgaan. Neem het serieus en wuif het niet weg.

Ten tweede, zoek bij elke overtreding en ongehoorzaamheid naar een bijbehorende waarheid en gebruik die waarheden om er een oplossing voor te vinden. Zet je overtredingen en ongehoorzame gedachten en daden vervolgens aan de kant en breng de waarheid in praktijk.

Ten derde, wees eerlijk als persoon, niet iemand die altijd slim en gewiekst is. (Ik vraag jullie hier nogmaals om een eerlijk mens te zijn.)

Als je deze drie dingen kunt bereiken, ben je gezegend. Dan gaan je dromen in vervulling en is het lot je gunstig gezind. Misschien gaan jullie serieus in op deze drie onaantrekkelijke vereisten of misschien gaan jullie er onverantwoordelijk mee om. Hoe dan ook, ik wil jullie dromen graag vervullen en jullie idealen in praktijk brengen. Ik wil jullie niet uitlachen of belachelijk maken.

Mijn eisen lijken misschien simpel, maar wat ik jullie zeg is niet zo simpel als een en een is twee. Als jullie hier alleen maar vrijblijvend over kletsen, als een kip zonder kop holle, hoogdravende woorden uitkramen, zullen jullie blauwdrukken en wensen altijd een lege pagina blijven. Ik zal geen medelijden hebben met wie vele jaren lijden en hard werken zonder iets te bereiken. Integendeel, ik overlaad degenen die niet aan mijn eisen hebben voldaan met

straf, niet met beloningen, en al helemaal niet met enig medeleven. Misschien denken jullie dat jullie al die jaren als volgelingen desondanks zo hard hebben gewerkt, dat jullie in Gods huis in elk geval een kom rijst kunnen krijgen als dienstdoener. Ik zeg dat de meesten van jullie zo denken. Jullie hebben er tot nu toe immers altijd naar gestreefd om ergens beter van te worden zonder er zelf minder van te worden. Ik zeg jullie nu dan ook in alle ernst: Het maakt mij niet uit hoe verdienstelijk je harde werk is, hoe indrukwekkend je kwalificaties zijn, hoe nauwgezet je mij volgt, hoe beroemd je bent of hoe je gedrag is verbeterd – zolang je niet hebt gedaan wat ik heb vereist, zul je mijn lof nooit kunnen krijgen. Zet al die ideeën en berekeningen van jullie zo snel mogelijk uit jullie hoofd en neem mijn eisen serieus. Anders maak ik as van alle mensen om een einde te maken aan mijn werk, of in het beste geval mijn jaren werk en lijden op niets te laten uitlopen. Ik kan mijn vijanden en mensen aan wie kwaad kleeft naar het model van Satan immers niet in mijn koninkrijk, in het volgende tijdperk brengen.

Ik heb allerlei wensen. Ik wens dat jullie je op een goede en nette manier kunnen gedragen, trouw jullie plicht kunnen doen, waarheid en menselijkheid kunnen betrachten, iemand kunnen zijn die alles op kan geven, jullie leven voor God kunnen geven enzovoort. Al deze hoop komt voort uit jullie tekortkomingen, jullie verdorvenheid en ongehoorzaamheid. Als al de gesprekken die ik met jullie heb gehad niet genoeg zijn geweest om jullie aandacht te trekken, kan ik waarschijnlijk maar beter niets meer zeggen. Maar jullie begrijpen waar dat in uitmond. Ik rust nooit, dus als ik niet spreek, zal ik iets doen wat de mensen kunnen zien. Ik kan iemands tong laten wegrotten of ervoor zorgen dat iemand zonder ledematen sterft, of mensen afwijkingen in hun zenuwstelsel laten krijgen en ervoor zorgen dat ze er op vele manieren afzichtelijk uitzien. En dan kan ik

sommigen ook nog folteringën laten ondergaan die ik voor hen bereid. Dan ben ik blij, heel blij en zeer verheugd. Er is altijd gezegd dat "Goed met goed wordt vergolden, en kwaad met kwaad." Waarom zou dit nu niet meer opgaan? Wil je mij tegenwerken en mij op een of andere manier veroordelen, dan laat ik je mond wegrotten. Daar heb ik oneindig veel plezier in. Dat komt doordat datgene wat je hebt gedaan uiteindelijk niet de waarheid is, laat staan dat het iets te maken heeft met leven, terwijl alles wat ik doe de waarheid is; al mijn acties hebben betrekking op de principes van mijn werk en de bestuurlijke wetten die ik heb uitgevaardigd. Daarom roep ik ieder van jullie op tot deugdzaamheid. Stop met al dat kwaad en sla acht op mijn vereisten in je vrije tijd. Dan ben ik blij. Als jullie maar een duizendste van de energie die jullie in het vlees steken aan de waarheid bijdroegen of schonken, dan zeg ik je dat je niet vaak tot overtreding zou vervallen en geen wegrottende mond zou hebben. Ligt dat niet voor de hand?

Hoe talrijker je overtredingen, hoe kleiner je kansen op een goede bestemming. Anderzijds, hoe schaarser je overtredingen, hoe groter je kansen op de Gods lof. Als je overtredingen oplopen tot het punt waarop ik je onmogelijk nog kan vergeven, zijn je kansen op vergeving compleet verkeken. In dat geval is je bestemming niet boven maar beneden. Geloof je me niet, wees dan maar flink, doe verkeerd en wacht dan maar af wat het je oplevert. Ben je een oprecht mens die de waarheid in praktijk brengt, dan zul je zeker kans maken op vergeving van je overtredingen. Je zult ook steeds minder vaak ongehoorzaam zijn. Ben je niet bereid om de waarheid in praktijk te brengen, dan nemen je overtredingen jegens God geheid toe. Je zult steeds vaker ongehoorzaam zijn, tot je de limiet bereikt en dat zal het moment van je volledige vernietiging zijn. Op dat moment zal je mooie droom om zegeningen te ontvangen uiteenspatten. Beschouw je

overtredingen niet als fouten van iemand die onvolwassen of dwaas is. Gebruik niet het excuus dat je de waarheid niet in praktijk hebt gebracht omdat je lage kaliber dat onmogelijk maakte. En beschouw je overtredingen vooral niet als daden van iemand die niet beter wist. Als je er goed in bent om jezelf te vergeven en genereus te behandelen, dan zeg ik dat je een lafaard bent die de waarheid nooit zal leren kennen. Je overtredingen zullen je constant achtervolgen en je altijd weerhouden om aan de vereisten van waarheid te voldoen. Je wordt zo voor altijd een trouwe metgezel van Satan. Mijn advies aan jou luidt nog steeds: Laat al je aandacht niet alleen naar je bestemming uitgaan en ga niet voorbij aan je verborgen overtredingen. Neem je overtredingen serieus en zie ze geenszins door de vingers uit bezorgdheid om je bestemming.

Het is heel belangrijk Gods gezindheid te begrijpen

Er zijn veel dingen die ik hoop dat jullie bereiken. Jullie daden en zelfs jullie hele leven kunnen echter onmogelijk helemaal aan mijn eisen voldoen, dus ik heb geen andere keuze dan rechtstreeks ter zake te komen en jullie mijn wil uit te leggen. Aangezien jullie onderscheidingsvermogen slecht ontwikkeld is, net als jullie vermogen de dingen naar waarde te schatten, zijn jullie bijna volledig onwetend van zowel mijn gezindheid als mijn wezen. Daarom is het dringend dat ik jullie daarover nader inlicht. Ongeacht hoeveel je tot nu al begrepen hebt en je bereidheid deze dingen te begrijpen, moet ik ze nog steeds in detail aan jullie uitleggen. Deze zaken zijn jullie niet geheel vreemd, maar jullie lijken de betekenis ervan niet te begrijpen en zijn er niet mee vertrouwd. Velen van jullie

hebben slechts een vaag begrip, en bovendien begrijpen jullie het slechts gedeeltelijk en onvolledig. Om jullie te helpen de waarheid beter te beoefenen, dat wil zeggen, om mijn woorden beter in praktijk te brengen, denk ik dat jullie om te beginnen deze zaken moeten leren kennen. Anders zal jullie geloof vaag en hypocriet blijven, en vermengd met de valkuilen van religie. Als je de gezindheid van God niet begrijpt, dan zul je nooit het werk kunnen doen dat je voor Hem zou moeten doen. Als je het wezen van God niet kent, dan zal het voor jou onmogelijk zijn Hem eerbied te tonen en Hem te vrezen. In plaats daarvan zal er slechts sprake zijn van achteloze plichtmatigheid, dubbelzinnigheid, en bovendien, onverbeterlijke godslastering. Hoewel het begrijpen van Gods gezindheid inderdaad belangrijk is en het kennen van Gods wezen niet mag worden genegeerd, heeft niemand deze kwesties tot op de grond toe onderzocht of uitgediept. Het is duidelijk dat jullie allen de bestuurlijke ordinanties die ik heb uitgevaardigd, hebben afgewezen. Als jullie de gezindheid van God niet begrijpen, dan kunnen jullie zijn gezindheid gemakkelijk beledigen. Met zo'n overtreding roepen we in feite Gods toorn op, en de uiteindelijke vrucht van jouw handelen is de overtreding van Zijn bestuurlijke ordinanties. Nu zou je moeten beseffen dat het begrijpen van Gods gezindheid samengaat met het kennen van Zijn wezen, en dat als je met het begrip van Gods gezindheid ook de bestuurlijke ordinanties begrijpt. Zeker, veel van Gods bestuurlijke ordinanties staan in verband met Gods gezindheid, maar Zijn gezindheid komt erin nog niet volledig tot uitdrukking. Daarom moeten jullie een stap verder gaan in het ontwikkelen van meer begrip van Gods gezindheid.

Vandaag spreek ik anders met jullie dan in een gewone conversatie. Jullie behoren mijn woorden dus met veel zorg te benaderen en er bovendien goed

over na te denken. Wat ik hiermee bedoel is dat jullie je te weinig hebben ingespannen voor de woorden die ik heb gesproken. Nog minder zijn jullie bereid over Gods gezindheid na te denken; zelden doet iemand daar moeite voor. Daarom zeg ik dat jullie geloof niets dan grootspraak is. Zelfs nu heeft geen van jullie ook maar enige serieuze inspanning gewijd aan jullie meest essentiële zwakheid. Jullie hebben me teleurgesteld, na alle moeite die ik voor jullie heb gedaan. Geen wonder dat jullie geen respect voor God hebben en dat jullie leven verstoken is van de waarheid. Hoe kunnen zulke mensen als heiligen worden beschouwd? De hemelse wet staat dat niet toe! Omdat jullie hier maar zo weinig van begrijpen, moet ik er wel nog meer adem aan besteden.

De gezindheid van God is een onderwerp dat voor iedereen heel abstract lijkt en dat bovendien niet voor iedereen eenvoudig te accepteren is, want Zijn gezindheid lijkt niet op de persoonlijkheid van een mens. Ook God heeft Zijn eigen emoties: vreugde, woede, verdriet en geluk. Maar deze emoties verschillen van de emoties van de mens. God is wat Hij is en Hij heeft wat Hij heeft. Alles wat Hij uitdrukt en openbaart is een weergave van Zijn wezen en Zijn identiteit. De mens kan niet vervangen wat Hij is en wat Hij heeft en evenmin Zijn wezen en Zijn identiteit. Zijn gezindheid omvat Zijn liefde voor de mensheid, troost voor de mensheid, haat jegens de mensheid en zelfs een grondig begrip van de mensheid. De persoonlijkheid van de mens kan echter optimistisch, levendig of ongevoelig zijn. De gezindheid van God is een gezindheid die aan de Heerser over alle dingen en levende wezens toebehoort, aan de Heer van de schepping. Zijn gezindheid vertegenwoordigt eer, macht, edelmoedigheid, grandeur en bovenal oppergezag. Zijn gezindheid is het symbool van gezag, het symbool van alles wat rechtvaardig is, het symbool van alles wat mooi en goed is. Sterker nog,

deze is een symbool van Hem die niet door de duisternis of een vijandelijke macht overwonnen of binnengedrongen kan worden^[a] en is een symbool van Hem die niet door een schepsel beledigd kan worden (maar ook geen belediging tolereert)^[b]. Zijn gezindheid is het symbool van de hoogste macht. Geen mens kan of mag Zijn werk of Zijn gezindheid verstoren. De persoonlijkheid van de mens is daarentegen niet meer dan slechts een symbool van de geringe superioriteit van de mens over het dier. De mens heeft in en van zichzelf geen gezag, geen autonomie en geen vermogen zichzelf te overstijgen, maar is in wezen iemand die is overgeleverd aan de genade van allerlei mensen, gebeurtenissen en dingen. De vreugde van God is te danken aan het bestaan en het ontstaan van rechtvaardigheid en licht, vanwege de vernietiging van het duister en het kwaad. Hij scheidt er behagen in het licht en het goede leven aan de mensheid te geven, Zijn vreugde is een rechtvaardige vreugde, een symbool van het bestaan van alles wat positief is, en meer nog, een symbool van veelbelovendheid. Gods woede komt door de schade die Zijn mensheid wordt toegebracht door het bestaan en de inmenging van onrechtvaardigheid, door het bestaan van het kwaad en de duisternis, door het bestaan van dingen die de waarheid verdringen en meer nog door het bestaan van dingen die het goede en het mooie bestrijden. Zijn woede is er symbool van dat alle negatieve dingen niet meer bestaan. Sterker nog, het is een symbool van Zijn heiligheid. Zijn verdriet komt door de mensheid, voor wie Hij hoop koestert, maar die in duisternis is vervallen, omdat het werk dat Hij aan de mens verricht niet aan Zijn verwachtingen voldoet en omdat de mensheid die Hij liefheeft niet in zijn geheel in het licht kan leven. Hij voelt verdriet voor de onschuldige mensheid, voor de eerlijke maar onwetende mens, en voor de mens die goed is, maar die het aan

een eigen visie ontbreekt. Zijn verdriet is een symbool van Zijn goedheid en Zijn genade, en symbool van schoonheid en vriendelijkheid. Zijn geluk haalt Hij uiteraard uit het verslaan van Zijn vijanden en het bereiken van oprechtheid van de mens. Maar meer nog wordt Hij gelukkig van het uitdrijven en de vernietiging van alle vijandelijke krachten en omdat de mensheid dan een goed en vredig leven krijgt. Gods geluk lijkt niet op de vreugde van de mens. Het is eerder het gevoel goede vruchten te oogsten, een gevoel dat vreugde zelfs overstijgt. Zijn geluk staat symbool voor het feit dat de mens van nu af aan ontsnapt aan het lijden en staat symbool voor het feit dat de mensheid de wereld van het licht binnentreedt. De emoties van de mensheid komen daarentegen allemaal op ten behoeve van haar eigenbelang, niet voor rechtvaardigheid, voor licht of voor wat mooi is en allerm minst voor de genade die door de hemel is geschonken. De emoties van de mensheid zijn zelfzuchtig en behoren toe aan de wereld van de duisternis. Ze bestaan niet voor de wil, laat staan voor het plan van God. Daarom kunnen de mens en God nooit in één adem worden genoemd. God blijft altijd het hoogst verheven en eerzaam, terwijl de mens voor eeuwig minderwaardig en waardeloos blijft. Dit komt doordat God Zichzelf altijd opoffert en aan de mensheid wijdt, terwijl de mens altijd alleen voor zichzelf neemt en zich alleen voor zichzelf inspant. God doet altijd moeite voor de overleving van de mens, en toch draagt de mens nooit iets bij aan het licht of rechtvaardigheid. Zelfs als de mens enige tijd zijn best doet, is dit nog zo zwak dat het nooit tegen een stootje kan, want de inspanning van de mens is altijd voor zijn eigen belang en nooit voor anderen. De mens is altijd zelfzuchtig, terwijl God altijd onbaatzuchtig is. God is de bron van alles wat rechtvaardig, goed en mooi is, terwijl de mens degene is die alle lelijkheid en kwaad opvolgt en zichtbaar maakt. God zal Zijn

wezen van rechtvaardigheid en schoonheid nooit veranderen, maar de mens is heel goed in staat op ieder moment en in iedere situatie de rechtvaardigheid te verraden en ver van God af te dwalen.

Iedere zin die ik heb uitgesproken bevat Gods gezindheid. Jullie zouden er goed aan doen zorgvuldig over mijn woorden na te denken. Daar zullen jullie beslist veel baat bij hebben. Het is heel moeilijk het wezen van God te begrijpen, maar ik vertrouw erop dat jullie allemaal ten minste enig idee hebben van Gods gezindheid. Dus hoop ik dat jullie mij meer laten zien en dat jullie meer doen van datgene wat Gods gezindheid niet beledigt. Dan zal ik gerustgesteld zijn. Houd God bijvoorbeeld altijd in je hart. Handel volgens Zijn woorden. Zoek in alle dingen Zijn bedoelingen, en doe niets wat God bezoedelt of onteert. Je zou God zeker niet in je achterhoofd moeten houden om een toekomstige leegte in je hart mee te vullen. Als je dat doet, heb je Gods gezindheid beledigd. Nogmaals, stel dat je nooit in je hele leven godslasterende opmerkingen hebt gemaakt of klachten over God hebt geuit, stel dat je in staat bent alles wat Hij aan jou heeft toevertrouwd goed uit te voeren en je ook nog aan al Zijn woorden te onderwerpen, dan zul je hebben vermeden dat je de bestuurlijke decreten hebt overtreden. Maar als je bijvoorbeeld ooit gezegd hebt: “Waarom denk ik niet dat Hij God is?” “Ik denk dat deze woorden niets dan een soort verlichting van de Heilige Geest zijn,” “Naar mijn mening is niet alles wat God doet per se goed,” “Gods menselijkheid is niet superieur aan de mijne,” “Gods woorden zijn gewoon ongeloofwaardig,” of andere soortgelijke veroordelende opmerkingen, dan roep ik je dringend op vaker te biechten en berouw te hebben over je zonden. Je zult anders nooit een kans maken op vergeving, want je hebt dan niet een mens beledigd, maar God Zelf. Je denkt misschien dat je oordeelt over een mens,

maar Gods Geest ziet dat niet zo. Jouw gebrek aan respect voor Zijn vlees staat gelijk aan gebrek aan respect voor Hem. Nu dit zo is, heb je Gods gezindheid nu niet beledigd? Je moet goed onthouden dat alles wat door de Geest van God is gedaan, gedaan is om Zijn werk in het vlees te waarborgen en zodat het werk goed wordt gedaan. Als je dit negeert, dan zeg ik dat je iemand bent die er nooit in zal kunnen slagen om in God te geloven. Want je hebt de toorn van God uitgelokt en dus zal Hij een passende straf gebruiken om jou een lesje te leren.

Het wezen van God leren kennen is geen kleinigheid. Je moet Zijn gezindheid begrijpen. Zo zul je geleidelijk en onbewust het wezen van God leren kennen. Als je deze kennis binnen bent gegaan, zul je erachter komen dat je een hogere en mooiere staat binnen stapt. Uiteindelijk zul je je schamen voor je afschuwelijke ziel en bovendien zul je voelen dat je je nergens voor je schaamte kunt verbergen. Op dat moment zal er steeds minder in jouw gedrag zijn dat Gods gezindheid beledigt, je hart zal Gods hart steeds dichter naderen, en geleidelijk aan zal er liefde voor Hem in je hart groeien. Dit is een teken dat de mensheid een prachtige staat binnengaat. Maar tot nu toe hebben jullie die nog niet bereikt. Jullie rennen allemaal druk rond voor jullie bestemming, maar wie heeft er nog enige interesse om te proberen het wezen van God te kennen? Als dit zo doorgaat overtreden jullie allemaal, zonder het te weten, de bestuurlijke decreten, want jullie begrijpen veel te weinig van de gezindheid van God. Zijn jullie nu dus met jullie daden niet de basis aan het leggen voor jullie overtredingen tegen de gezindheid van God? Dat ik jullie vraag de gezindheid van God te begrijpen is niet in strijd met mijn werk. Wanneer jullie immers vaak de bestuurlijke decreten overtreden, wie van jullie zal dan aan zijn straf ontkomen? Zou mijn werk dan niet geheel vergeefs zijn geweest? Daarom vraag

ik jullie nog steeds, naast je eigen gedrag gedetailleerd te onderzoeken, voorzichtigheid te betrachten bij ieder stap die je neemt. Dit is de strengere eis die ik aan jullie stel in de hoop dat jullie deze allemaal zorgvuldig willen overwegen en jullie serieuze aandacht willen geven. Mocht de dag aanbreken dat jullie handelingen mij tot razernij tarten, dan zullen de consequenties alleen voor jullie rekening zijn, en zal er niemand anders zijn om de straf in jullie plaats te ondergaan.

Voetnoten:

- a. In de oorspronkelijke tekst staat: “het is een symbool van niet in staat zijn om te worden”.
- b. In de oorspronkelijke tekst staat: “evenals een symbool van niet in staat zijn om beledigd te worden (en niet tolereren om beledigd te worden)”.

Hoe je de God op aarde kunt leren kennen

Jullie zijn allemaal blij om beloningen te ontvangen voor het aangezicht van God en om in Zijn ogen bij Hem in de gunst te komen. Dat is ieders wens zodra hij geloof in God krijgt. De mens streeft immers met heel zijn hart naar hogere zaken en niemand wil bij anderen achterblijven. Zo gaat dat met de mens. Precies om die reden proberen velen van jullie steeds in de gunst van de God in de hemel te komen. Maar in werkelijkheid zijn jullie trouw en openhartigheid jegens God veel minder dan jullie trouw en openhartigheid jegens jullie zelf. Waarom zeg ik dat? Omdat ik jullie trouw aan God helemaal niet erken. Bovendien ontken ik het bestaan van de God die in jullie hart bestaat. Dat wil

zeggen: de God die jullie aanbidden, de vage God die jullie bewonderen, bestaat helemaal niet. Ik kan dat zo duidelijk stellen omdat jullie te ver verwijderd zijn van de ware God. De reden van jullie trouw is het bestaan van een afgod in jullie hart. Wat mij aangaat, de God die niet groot of klein lijkt in jullie ogen: jullie belijden mij alleen met woorden. Wanneer ik spreek over jullie grote afstand tot God, wijs ik erop hoe ver jullie van de ware God af staan, terwijl de vage God binnen handbereik lijkt. Wanneer ik zeg “niet groot”, bedoel ik dat de God waarin jullie nu geloven slechts een mens lijkt zonder grote vermogens, een mens die niet erg verheven is. En wanneer ik “niet klein” zeg, bedoel ik dat deze mens weliswaar niet de wind en de regen kan gebieden, maar dat Hij wel in staat is om de Geest van God aan te roepen om werk te doen dat de hemelen en de aarde doet schudden en waarbij de mensheid volkomen verward achterblijft. Jullie lijken aan de buitenkant allemaal heel gehoorzaam aan deze Christus op aarde. Toch hebben jullie in wezen geen geloof in Hem en geen liefde voor Hem. Ik bedoel dat die ene in wie jullie werkelijk geloof hebben die vage God in jullie gevoelens is. Die ene die jullie werkelijk liefhebben, is de God naar wie jullie dag en nacht verlangen, maar die jullie nooit in levenden lijve hebben gezien. Wat deze Christus betreft, is jullie geloof onbeduidend en stelt jullie liefde voor Hem niets voor. Geloof betekent vertrouwen; liefde betekent aanbidding en bewondering in het hart en nimmer uiteengaan. Toch schieten jullie geloof in en liefde voor de huidige Christus hierin ruim tekort. Wat geloof betreft: hoe hebben jullie geloof in Hem? Wat liefde betreft: op welke manier hebben jullie Hem lief? Jullie hebben simpelweg geen begrip van Zijn gezindheid en hebben nog minder weet van Zijn wezen. Hoe hebben jullie dan geloof in Hem? Waar is de realiteit van jullie geloof

in Hem? Hoe hebben jullie Hem lief? Waar is de realiteit van jullie liefde voor Hem?

Velen hebben mij zonder aarzeling tot op de dag van vandaag gevolgd. In deze paar jaren hebben jullie allemaal aan veel vermoeidheid geleden. Ik heb het aangeboren karakter en de gewoonten van ieder van jullie grondig door en het is ontzettend zwaar geweest om met jullie om te gaan. Het is jammer dat ik wel veel over jullie weet, maar jullie geen greintje weet van mij hebben. Geen wonder dat mensen zeggen dat jullie in een moment van verwarring zijn bedrogen door een mens. Inderdaad, jullie begrijpen niets van mijn gezindheid en wat er in mijn hoofd omgaat, kunnen jullie je al helemaal niet voorstellen. Jullie misvattingen over mij vertonen een sneeuwbaaleffect en jullie geloof in mij blijft een verward geloof. Jullie hebben geen geloof in mij. Ik zou eerder zeggen dat jullie allemaal proberen bij mij in een goed blaadje en in het gevlij te komen. Jullie motieven zijn heel eenvoudig: wie mij kan belonen, die zal ik volgen, en wie mij kan helpen aan de grote rampen te ontsnappen, in hem zal ik geloven, of hij nu God is of een bepaalde andere god. Dat telt voor mij allemaal niet. Er zijn veel van zulke mensen onder jullie en deze toestand is zeer ernstig. Als er op een dag een test komt om te zien hoevelen onder jullie geloof in Christus hebben omdat jullie inzicht in Zijn wezen hebben, ben ik bang dat niemand van jullie het door mij gewenste resultaat haalt. Het kan dan ook geen kwaad dat jullie allemaal over deze vraag nadenken: de God waarin jullie geloven, is heel anders dan ik ben, dus wat is de essentie van jullie geloof in God? Hoe meer jullie geloven in jullie zogenaamde God, hoe verder jullie van mij afdwalen. Wat is dan de kern van deze kwestie? Ik weet zeker dat niemand van jullie ooit over deze kwestie heeft nagedacht, maar is de ernst van deze kwestie wel tot jullie doorgedrongen?

Hebben jullie nagedacht over de gevolgen die het heeft als jullie met deze vorm van geloof doorgaan?

Nu staan jullie voor veel problemen en niemand van jullie is in staat om met oplossingen te komen. Als dit zo doorgaat, zijn jullie zelf de verliezer. Ik zal jullie helpen de problemen in te zien, maar het is aan jullie om de oplossingen te vinden.

Ik waardeer de mensen enorm die niet achterdochtig zijn jegens anderen en ik mag ook degenen die openstaan voor de waarheid graag. Voor deze twee categorieën mensen zorg ik goed, want in mijn ogen zijn zij eerlijke mensen. Als je heel bedrieglijk bent, is je hart altijd op zijn hoede en koester je achterdocht tegen alles en iedereen. Daarom is je geloof in mij gebouwd op een fundament van achterdocht. Dergelijk geloof zal ik nooit erkennen. Zonder oprecht geloof ben je nog verder van echte liefde verwijderd. En als je aan God kunt twijfelen en naar eigen believen over Hem kunt speculeren, ben je ongetwijfeld bedrieglijker dan wie ook. Je speculeert of God als de mens kan zijn: onvergeeflijk zondig, bekrompen, oneerlijk, onredelijk, zonder rechtvaardigheidsgevoel, geneigd tot kwaadaardige tactieken, verraderlijk en geslepen, genoegens scheppend in goddeloosheid en duisternis, enzovoort. Is het niet zo dat de mens zulke gedachten koestert omdat hij geen greintje kennis over God heeft? Dergelijk geloof is niets minder dan zonde! Bovendien geloven sommigen zelfs dat degenen die mij behagen niets anders dan vleiers en stroopsmeeders zijn. Mensen die daar niet goed in zijn, zouden dan niet welkom zijn en hun plaats in het huis van God kwijtraken. Is dat alle kennis die jullie in al die jaren hebben vergaard? Is dat wat jullie hebben opgedaan? En jullie kennis over mij stopt niet

bij deze misvattingen. Nog erger zijn jullie godslastering tegen Gods Geest en kwaadsprekerij over de hemel. Daarom zeg ik dat een dergelijk geloof als dat van jullie er alleen maar voor zorgt dat jullie verder van mij afdwalen en nog meer tegen mij opstaan. Tijdens vele jaren van werk hebben jullie veel waarheden gezien, maar weten jullie wat mijn oren hebben gehoord? Hoevelen onder jullie zijn bereid om de waarheid aan te nemen? Jullie geloven allemaal dat jullie bereid zijn om de prijs voor de waarheid te betalen, maar hoevelen hebben werkelijk omwille van de waarheid geleden? Jullie hart kent alleen ongerechtigheid, daarom geloven jullie dat iedereen, wie hij ook is, verdraaid en bedrieglijk is. Jullie geloven zelfs dat de vleesgeworden God, net als een normaal mens, zonder vriendelijk hart of welwillende liefde zou zijn. Jullie geloven bovendien dat alleen de God in de hemel een edel karakter en een barmhartige, welwillende aard bezit. En jullie geloven dat zo'n heilige niet bestaat, dat er alleen duisternis en kwaad op aarde heersen, terwijl God iets is waarop de mens zijn verlangen naar het goede en mooie projecteert, een legendarische door de mens bedachte figuur. Naar jullie idee is de God in de hemel zeer oprecht, rechtvaardig en groot, waardig om te worden aanbeden en bewonderd. Maar deze God op aarde is volgens jullie slechts een substituut en werktuig van de God in de hemel. Jullie geloven dat deze God niet gelijk kan zijn aan de God in de hemel en zeker niet in één adem met Hem genoemd kan worden. Wat de grootsheid en eer van God betreft, deze behoren tot de heerlijkheid van de God in de hemel. Maar wat de aard en de verdorvenheid van de mens betreft, deze zijn eigenschappen waar de God op aarde deel aan heeft. De God in de hemel is voor altijd verheven, terwijl de God op aarde voor altijd onbeduidend, zwak en incompetent is. De God in de hemel kent geen emotie, alleen rechtvaardigheid,

terwijl de God op aarde alleen zelfzuchtige motieven heeft, en oneerlijk en onredelijk is. De God in de hemel kent geen enkel bedrog en blijft altijd trouw, terwijl de God op aarde altijd een oneerlijke kant heeft. De God in de hemel heeft de mens zeer lief, terwijl de God op aarde te weinig zorg aan de mens besteedt of hem zelfs helemaal negeert. Deze misplaatste kennis is reeds lang in jullie hart genesteld en blijft daar mogelijk ook in de toekomst hangen. Jullie beschouwen alle daden van Christus vanuit het standpunt van de onrechtvaardigen en beoordelen al Zijn werk, alsmede Zijn identiteit en wezen, vanuit het perspectief van de goddelozen. Jullie hebben een ernstige fout gemaakt en gedaan wat nooit iemand vóór jullie heeft gedaan. Jullie dienen namelijk alleen de verheven God in de hemel met een kroon op Zijn hoofd en slaan nooit acht op de God die jullie als zo onbeduidend beschouwen dat Hij onzichtbaar voor jullie is. Is dit niet jullie zonde? Is dit geen klassiek voorbeeld van jullie overtreding tegen de gezindheid van God? Jullie vereren de God in de hemel. Jullie aanbidden verheven beelden en achten lieden die om hun welsprekendheid worden geëerd. Je laat je graag gebieden door de God die je handen vult met rijkdommen en kijkt reikhalzend uit naar de God die al je wensen kan vervullen. De Enige die je niet vereert, is deze God die niet verheven is. Het enige wat je haat, is omgang met deze God die niemand hoog kan achten. Het enige wat je niet wilt doen, is deze God dienen die je nooit een cent heeft gegeven. De Enige die je niet naar Hem kan laten verlangen, is deze niet geliefde God. Zo'n God kan je niet je horizon laten verbreden, het gevoel geven dat je een schat hebt gevonden en al helemaal niet je wensen vervullen. Waarom volg je Hem dan? Heb je wel eens over dergelijke vragen nagedacht?

Je treedt door wat je doet niet alleen deze Christus met voeten, maar, nog belangrijker, ook de God in de hemel. Dit is denk ik niet de bedoeling van jullie geloof in God! Jullie willen heel graag dat God behagen in jullie schept, toch zijn jullie heel ver weg van God. Wat is hier aan de hand? Jullie aanvaarden alleen Zijn woorden, maar niet Zijn behandeling of Zijn snoeiing. Jullie zijn nog minder in staat om al Zijn regelingen te aanvaarden, om volkomen geloof in Hem te hebben. Wat is hier dan aan de hand? Het komt erop neer dat jullie geloof een lege eierschaal is waar nooit een kuiken uit kan komen. Want jullie geloof heeft jullie niet de waarheid gebracht of leven geschonken, alleen maar een vermeend gevoel van steun en hoop. Jullie geloof in God is gericht op deze hoop en dit gevoel van steun, niet op de waarheid en het leven. Ik zeg dan ook dat jullie met jullie geloof alleen maar proberen in de gunst van God te komen door kruiperigheid en schaamteloosheid. Dat kan echt niet als waar geloof worden beschouwd. Hoe kan er een kuiken voortkomen uit dergelijk geloof? Met andere woorden, wat voor vruchten kan dergelijk geloof voortbrengen? Het doel van jullie geloof in God is God gebruiken om jullie doeleinden te bereiken. Is dit geen verder bewijs dat jullie de gezindheid van God beledigen? Jullie geloven in het bestaan van de God in de hemel maar ontkennen dat God op aarde bestaat. Ik keur jullie opvattingen echter niet goed. Ik prijs alleen de mensen die met beide benen op de grond blijven staan en de God op aarde dienen, maar nooit degenen die nooit de Christus erkennen die op aarde is. Hoe trouw zulke mensen ook aan de God in de hemel zijn, uiteindelijk zullen ze niet ontkomen aan mijn hand die de goddelozen straft. Deze mensen zijn de goddelozen. Zij zijn de goddelozen die tegen God opstaan en Christus nooit van harte hebben gehoorzaamd. Uiteraard behoren allen daartoe die Christus niet kennen en

bovendien niet erkennen. Geloof je dat je kunt handelen zoals je wilt jegens Christus, zolang je maar trouw bent aan de God in de hemel? Dat is een misvatting! Je onwetendheid jegens Christus is onwetendheid jegens de God in de hemel. Hoe trouw je ook bent aan de God in de hemel, dat is niet meer dan holle praat en uiterlijk vertoon. De God op aarde zorgt er namelijk niet alleen voor dat de mens de waarheid en diepgaandere kennis ontvangt, maar zorgt er nog meer voor dat de mens veroordeeld wordt en dat de goddelozen later op basis van de feiten gestraft worden. Heb je de waardevolle en schadelijke uitkomsten hier begrepen? Heb je die ervaren? Ik hoop dat jullie deze waarheid spoedig zullen begrijpen: om God te kennen, moet je niet alleen de God in de hemel kennen, maar, nog belangrijker, ook de God op aarde. Haal je prioriteiten niet door elkaar of zet het belangrijkste niet opzij voor wat op de tweede plaats komt. Alleen op deze manier kun je echt een goede relatie met God ontwikkelen, dichter bij God komen en je hart nader tot Hem brengen. Als je al jaren van het geloof bent en al lang met mij omgaat maar toch op afstand van mij blijft, dan moet je de gezindheid van God volgens mij wel vaak met voeten treden en zal je op het einde een zware afrekening wachten. Als je in de vele jaren van omgang met mij niet veranderd bent in een persoon die menselijkheid en waarheid kent, maar in tegendeel juist je kwaadaardige manier van doen in je aard hebt verweven, en als je jezelf niet alleen twee keer zo groots acht als voorheen maar je misvattingen jegens mij eveneens zo zijn toegenomen dat je mij als een bijkomstigheid beschouwt, dan zeg ik dat je aandoening niet meer oppervlakkig is maar tot diep in je binnenste is doorgedrongen. Je hoeft alleen nog maar te wachten tot je begrafenis geregeld wordt. Je hoeft me dan ook niet te smeken om je God te zijn, want je hebt een zonde begaan waar de dood op staat, een

onvergeeflijke zonde. Ook al kon ik je genadig zijn, de God in de hemel zal erop staan om je leven te nemen. Je treedt de gezindheid van God namelijk zodanig met voeten dat het geen gewoon probleem meer is, maar een probleem van zeer ernstige aard. Tezijnertijd moet je mij niet de schuld geven dat ik je niet vooraf heb gewaarschuwd. Het komt allemaal hierop neer: als je met de Christus – de God op aarde – als een gewoon mens omgaat, dat wil zeggen: als je gelooft dat deze God slechts een mens is, zul je omkomen. Dit is mijn enige waarschuwing voor jullie allemaal.

Een heel ernstig probleem: verraad (1)

Heel binnenkort zal mijn werk voltooid zijn, en vele jaren samen zijn een ondraaglijke herinnering geworden. Onophoudelijk heb ik mijn woorden herhaald en constant heb ik mijn nieuwe werk ontplooid. Natuurlijk is mijn advies een noodzakelijk onderdeel van elk stuk werk dat ik doe. Zonder mijn raadgeving zouden jullie allemaal verdwalen en zelfs ten einde raad zijn. Mijn werk staat nu op het punt te eindigen en bevindt zich in de laatste fase. Ik wil nog steeds het werk van raadgeving doen, dat wil zeggen: jullie woorden van advies bieden om naar te luisteren. Ik hoop alleen dat jullie ervoor kunnen zorgen dat de moeite die ik heb gedaan niet vergeefs was, en dat jullie bovendien kunnen begrijpen hoe bedachtzaam en zorgvuldig ik ben geweest en mijn woorden kunnen behandelen als de basis voor hoe je te gedragen als mens. Of het nu wel of niet het soort woorden is waarnaar jullie bereid zijn te luisteren, of jullie ze nu wel of niet graag ontvangen of ze alleen met onbehagen kunnen ontvangen, jullie moeten ze

serieus nemen. Als jullie dat niet doen, zullen jullie nonchalante en onbezorgde gezindheden en houdingen mij erg van streek maken en zelfs doen walgen. Ik hoop heel erg dat jullie allemaal mijn woorden telkens opnieuw kunnen lezen – duizenden keren – en dat jullie ze zelfs uit het hoofd zullen kennen. Alleen zo zullen jullie mijn verwachtingen van jullie niet beschamen. Maar niemand van jullie leeft op het moment zo. Integendeel: jullie zijn allemaal verzonken in een losbandig leven, een leven van eten en drinken naar hartenlust, en niemand van jullie gebruikt mijn woorden om zijn hart en ziel te verrijken. Daarom heb ik een conclusie getrokken over het ware gezicht van de mens: de mens kan mij op ieder moment verraden en niemand kan mijn woorden volledig trouw zijn.

‘De mens is zo bedorven door Satan dat zijn verschijning niet langer menselijk is.’ De meeste mensen herkennen deze zin nu tot op zekere hoogte. Ik zeg dit omdat de ‘herkenning’ waar ik naar verwijs niet meer is dan een soort oppervlakkige bevestiging, in tegenstelling tot werkelijke kennis. Omdat geen van jullie zichzelf nauwkeurig kan evalueren of grondig kan analyseren, blijven jullie dubbelzinnig over mijn woorden. Maar deze keer gebruik ik feiten om een uiterst serieus probleem uit te leggen dat in jullie bestaat. Dat probleem is verraad. Jullie zijn allemaal bekend met het woord ‘verraad’, want de meeste mensen hebben iets gedaan wat een ander verraaft, zoals het verraad van een vrouw door haar man, van een man door zijn vrouw, van een vader door zijn zoon, van een moeder door haar dochter, van een meester door zijn slaaf, onderling verraad door vrienden, onderling verraad door familieleden, verraad van kopers door verkopers, enzovoorts. Al deze voorbeelden bevatten de essentie van verraad. Kort gezegd is verraad een vorm van gedrag waarbij een belofte wordt gebroken, morele principes worden geschonden of tegen de menselijke ethiek

wordt ingegaan, waarbij een gebrek aan menselijkheid vertoond wordt. Over het algemeen zul je, als mens die in deze wereld is geboren, iets hebben gedaan wat neerkomt op verraad van de waarheid, ongeacht of je je nu herinnert ooit iets te hebben gedaan waarmee je iemand hebt verraden, of anderen al vele malen eerder hebt verraden. Aangezien je in staat bent je ouders of vrienden te verraden, ben je in staat anderen te verraden; bovendien ben je in staat mij te verraden en dingen te doen die ik veracht. Met andere woorden: verraad is niet alleen maar gedrag dat oppervlakkig immoreel is, maar iets wat in strijd is met de waarheid. Dit is precies de bron van de weerstand en ongehoorzaamheid van de mens tegenover mij. Dit is waarom ik het samengevat heb met de volgende uitspraak: verraad is de natuur van de mens, en deze natuur is de grote vijand van ieders harmonie met mij.

Gedrag dat mij niet volledig kan gehoorzamen, is verraad. Gedrag dat mij niet trouw kan zijn, is verraad. Mij oplichten en mij met leugens misleiden is verraad. Veel noties koesteren en deze overal verspreiden is verraad. Mijn getuigenissen en belangen niet kunnen hooghouden is verraad. Onechte glimlachen tonen terwijl je in je hart ver van me bent, is verraad. Dit zijn allemaal daden van verraad waartoe jullie altijd in staat zijn geweest, en ze zijn gangbaar onder jullie. Misschien denkt niemand van jullie dat dit een probleem is, maar dat zie ik anders. Als iemand mij verraadt, kan ik dat niet afdoen als iets onbeduidends en ik kan het al helemaal niet negeren. Nu, wanneer ik onder jullie werk, gedragen jullie je op deze manier – als de dag komt waarop er niemand is om over jullie te waken, zullen jullie dan niet als bandieten zijn die zichzelf tot koningen hebben uitgeroepen? Wanneer dat gebeurt en jullie een catastrofe veroorzaken, wie zal er dan zijn om jullie troep op te ruimen? Jullie denken dat

sommige daden van verraad alleen maar sporadische incidenten zijn, niet jullie aanhoudende gedrag, en dat ze het niet verdienen zo streng besproken te worden, op een manier die jullie trots krenkt. Als jullie dat echt denken, dan hebben jullie geen verstand. Wie zoiets denkt, is een voorbeeld en archetype van opstandigheid. De natuur van de mens is zijn leven; het is een principe waar hij op vertrouwt om te overleven en hij kan het niet veranderen. De natuur van verraad is ook zo – als je iets kunt doen om een familielid of vriend te verraden, bewijst dit dat het een onderdeel is van je leven en een natuur waarmee je geboren bent. Dit is iets wat niemand kan ontkennen. Als iemand er bijvoorbeeld plezier aan beleeft van anderen te stelen, is dit ‘plezier aan stelen’ onderdeel van zijn leven, ook al steelt hij soms wel en soms niet. Of hij nu wel of niet steelt: het is geen bewijs dat het stelen alleen maar een soort gedrag is. Eerder bewijst het dat het deel uitmaakt van zijn leven, dat wil zeggen: zijn natuur. Sommigen zullen vragen: aangezien het zijn aard is, waarom steelt hij dan soms niet als hij mooie spullen ziet? Het antwoord is heel eenvoudig. Er zijn veel redenen waarom hij niet steelt. Hij steelt misschien iets niet omdat het te groot is om mee te snaaien als er goed op gepast wordt, of omdat er geen geschikt moment is om toe te slaan, of omdat iets te duur is, te zwaar bewaakt wordt, voor hem niet bijzonder interessant is of geen duidelijk doel dient, enzovoorts. Dit zijn allemaal mogelijke redenen. Maar hoe dan ook, of hij nu iets steelt of niet, het kan niet bewijzen dat deze gedachte alleen bestaat als een tijdelijke, voorbijgaande flits. Integendeel: het is een onderdeel van zijn natuur die moeilijk te verbeteren valt. Zo iemand is niet tevreden met maar één keer stelen; zulke gedachten om andermans bezittingen voor zichzelf op te eisen dienen zich aan telkens wanneer hij iets moois tegenkomt of wanneer een geschikte gelegenheid zich voordoet. Daarom

zeg ik dat de oorsprong van deze gedachte niet iets is wat gewoon maar af en toe de kop opsteekt, maar onderdeel is van de natuur van deze persoon.

Iedereen kan zijn eigen woorden en handelingen gebruiken om zijn ware gezicht weer te geven. Dit ware gezicht is, natuurlijk, zijn natuur. Als je iemand bent die op een misleidende manier praat, ben je van nature misleidend. Als je van nature sluw bent, gedraag je je op een slinkse manier en maak je het voor anderen erg makkelijk om door jou misleid te worden. Als je van nature boosaardig bent, zijn je woorden misschien prettig om naar te luisteren maar kunnen je handelingen je boosaardige trucjes niet verhullen. Als je van nature lui bent, is alles wat je zegt bedoeld om de verantwoordelijkheid voor je nonchalance en luiheid te ontlopen, zullen je handelingen langzaam en nonchalant zijn en zul je erg bedreven zijn in het verhullen van de waarheid. Als je van nature meelevend bent, zullen je woorden redelijk zijn en zullen ook je handelingen goed overeenstemmen met de waarheid. Als je van nature trouw bent, zijn je woorden beslist oprecht en sta je met beide voeten op de grond, vrij van dingen waardoor je meester zich niet op zijn gemak zou kunnen voelen. Als je van nature wellustig of een geldwolf bent, zal je hart vaak vervuld zijn van deze dingen en zul je onbedoeld afwijkende, immorele handelingen verrichten die mensen niet snel zullen vergeten en waar ze van zullen walgen. Precies zoals ik gezegd heb: als je van nature verraderlijk bent, kun je jezelf daar nauwelijks uit losmaken. Vertrouw er niet op goed geluk op dat je, als je andere mensen geen kwaad hebt gedaan, geen verraderlijke natuur hebt. Als je dat denkt, dan ben je werkelijk weerzinwekkend. Al mijn woorden, telkens als ik spreek, zijn gericht tot alle mensen en niet tot maar één iemand of één soort persoon. Dat je mij op één gebied niet verraden hebt, is geen bewijs dat je mij

niet op een ander gebied kunt verraden. Bij het zoeken naar de waarheid verliezen sommige mensen hun vertrouwen als er tegenslag is in hun huwelijk. Sommige mensen laten hun plicht om mij trouw te zijn varen als er iets misloopt in hun familie. Sommige mensen verlaten mij om een moment van vreugde en opwinding te zoeken. Sommigen mensen zouden liever in een donkere kloof vallen dan in het licht te leven en het genoeg van het werk van de Heilige Geest te winnen. Sommige mensen slaan het advies van vrienden in de wind om hun zucht naar rijkdom te bevredigen, en zelfs nu kunnen ze niet toegeven dat ze fout zitten en kunnen ze niet van koers veranderen. Sommige mensen leven alleen tijdelijk onder mijn naam om mijn bescherming te ontvangen, terwijl anderen alleen maar een beetje aan mij wijden als ze onder druk staan omdat ze zich aan het leven vastklampen en bang zijn voor de dood. Zijn deze en andere immorele en bovendien onwaardige handelingen niet slechts gedragingen waarmee mensen me diep in hun hart al lange tijd verraden hebben? Natuurlijk weet ik dat mensen geen plan maken om mij te verraden; hun verraad is een natuurlijke openbaring van hun natuur. Niemand wil mij verraden en niemand is blij omdat hij iets heeft gedaan wat mij heeft verraden. Integendeel: heeft men niet van angst? Denken jullie daarom na over hoe jullie deze gevallen van verraad kunnen goedmaken en hoe jullie de huidige situatie kunnen veranderen?

Een heel ernstig probleem: verraad (2)

De natuur van de mens verschilt heel erg van mijn wezen, want de verdorven natuur van de mens komt volledig voort uit Satan; de natuur van de

mens is door Satan verwerkt en verdorven. Dat wil zeggen: de mens leeft onder de invloed van Satans slechtheid en lelijkheid. De mens groeit niet in een wereld van waarheid of een heilige omgeving, laat staan dat de mens in het licht leeft. Het is daarom voor niemand mogelijk om vanaf zijn geboorte waarheid te bezitten in zijn natuur, en al helemaal kan niemand worden geboren met een wezen dat God vreest en gehoorzaamt. Integendeel, mensen zijn behept met een natuur die God weerstaat, ongehoorzaam is aan God en geen liefde voor de waarheid heeft. Deze natuur is het probleem dat ik wil bespreken: verraad. Verraad is de bron van ieders verzet tegen God. Dit is een probleem dat alleen onder de mens voorkomt, en niet bij mij. Sommigen zullen vragen: aangezien alle mensen in de wereld leven net als Christus dat doet, waarom hebben alle mensen dan een natuur die God verraadt, maar heeft Christus die niet? Dit is een probleem dat jullie duidelijk moet worden uitgelegd.

De basis van het bestaan van de mensheid is de herhaalde reïncarnatie van de ziel. Met andere woorden: iedereen verkrijgt een menselijk leven in het vlees wanneer zijn ziel gereïncarneerd wordt. Nadat iemands lichaam geboren is, gaat zijn leven verder totdat het vlees uiteindelijk zijn grenzen bereikt. Dat is het laatste moment, waarop de ziel zijn omhulsel verlaat. Dit proces herhaalt zich telkens weer: de ziel van een mens komt en gaat steeds opnieuw, en zo wordt het bestaan van de mensheid gehandhaafd. Het vleselijke leven is ook het leven van de ziel van de mens, en de ziel van de mens steunt het bestaan van het vlees van de mens. Dat wil zeggen: ieders leven komt van zijn ziel, en het leven is niet eigen aan het vlees. De natuur van de mens komt daarom van de ziel, niet van het vlees. Alleen de ziel van elke persoon weet hoe die de verzoeken, teistering en verdorvenheid van Satan heeft doorgemaakt. Het vlees van de

mens kan deze dingen niet weten. Daarom wordt de mens, zonder het te weten, steeds duisterder, steeds vuiler en steeds slechter, terwijl de afstand tussen de mens en mij steeds groter wordt en het leven voor de mensheid steeds duisterder wordt. Satan houdt de zielen van de mensheid in zijn greep, en dus is het vlees van de mens natuurlijk ook bezeten door Satan. Hoe zou zulk vlees en zo'n mensheid zich niet kunnen verzetten tegen God? Hoe zouden ze van nature verenigbaar met Hem kunnen zijn? De reden waarom ik Satan naar beneden heb geworpen, in de lucht, is dat hij mij heeft verraden. Hoe zouden mensen dan vrij kunnen zijn van hun betrokkenheid? Dit is waarom verraad de natuur van de mens is. Ik vertrouw erop dat jullie, als jullie deze redenering eenmaal begrijpen, ook in het wezen van Christus zouden moeten geloven. Het vlees dat de Geest van God draagt, is Gods eigen vlees. De Geest van God is oppermachtig; Hij is almachtig, heilig en rechtvaardig. Zo is ook zijn vlees oppermachtig, almachtig, heilig en rechtvaardig. Zulk vlees kan alleen datgene doen wat rechtvaardig en bevorderlijk is voor de mensheid, datgene wat heilig, schitterend en machtig is; Hij is niet in staat iets te doen wat de waarheid geweld aandoet, wat de moraal en gerechtigheid geweld aandoet, laat staan dat Hij in staat is tot iets wat de Geest van God zou verraden. De Geest van God is heilig, en daarom kan Satan Zijn vlees niet bederven; Zijn vlees is van een ander wezen dan het vlees van de mens. Want het is de mens, niet God, die door Satan verdorven wordt; Satan zou onmogelijk het vlees van God kunnen verderven. Daarom is het, ondanks het feit dat de mens en Christus in dezelfde ruimte leven, alleen de mens die door Satan in bezit genomen, gebruikt en in de val gelokt wordt. Christus daarentegen is voor eeuwig onvatbaar voor verderving door Satan, want Satan zal nooit naar de hoogste plek kunnen opstijgen en zal nooit dicht bij God kunnen

komen. Jullie moeten tegenwoordig allemaal begrijpen dat het enkel de mensheid is, zo verdorven als ze is door Satan, die mij verraadt. Verraad zal nooit ook maar in het minst een kwestie zijn waarbij Christus betrokken is.

Alle zielen die verdorven zijn door Satan bevinden zich geknecht in het domein van Satan. Alleen die zielen die in Christus geloven, zijn afgescheiden, gered uit het kamp van Satan, en het tegenwoordige koninkrijk binnengebracht. Deze mensen leven niet langer onder de invloed van Satan. Niettemin is de natuur van de mens nog steeds geworteld in het vlees van de mens. Dat wil zeggen: zelfs al zijn jullie zielen gered, jullie natuur is nog steeds wat die eerder was, en de kans dat jullie mij zullen verraden, blijft honderd procent. Dit is waarom mijn werk zo lang duurt: jullie natuur is hardnekkig. Nu: jullie allemaal doorstaan tegenspoed naar jullie beste kunnen onder het doen van jullie plichten. Toch is elk van jullie in staat mij te verraden en terug te keren naar het domein van Satan, naar zijn kamp, terug naar jullie oude leven – dit is een ontegenzeggelijk feit. Op dat moment zal er uit jullie geen greintje menselijkheid of menselijke gelijkenis kunnen blijken, zoals nu wel het geval is. In serieuze gevallen zullen jullie worden vernietigd en bovendien voor eeuwig worden veroordeeld, streng worden gestraft, en zullen jullie nooit meer reïncarneren. Dit is het probleem dat jullie voorgelegd is. Ik herinner jullie er op deze manier aan, in de eerste plaats zodat mijn werk niet voor niets zal zijn geweest, en in de tweede plaats zodat jullie allemaal in dagen van licht kunnen leven. Om de waarheid te zeggen, is de vraag of mijn werk vergeefs is niet het cruciale probleem. Wat cruciaal is, is dat jullie gelukkige levens kunnen leiden en een prachtige toekomst kunnen hebben. Mijn werk is het werk van het redden van mensenzielen. Als je ziel in handen van Satan valt, zal je lichaam niet in vrede leven. Als ik je lichaam

bescherm, zal je ziel beslist ook onder mijn zorg vallen. Als ik je werkelijk veracht, zullen je lichaam en ziel onmiddellijk in Satans handen vallen. Kun je je situatie dan voorstellen? Als op een dag mijn woorden niet aan jullie besteed zijn, dan zal ik ofwel jullie allemaal overdragen aan Satan, die jullie zal onderwerpen aan ondraaglijke marteling tot mijn woede volledig bedaard is, ofwel jullie onverbeterlijke mensen persoonlijk straffen, want jullie harten die mij verraden zullen nooit veranderd zijn.

Jullie moeten nu allemaal zo gauw mogelijk jullie innerlijk bekijken om te zien hoeveel verraad van mij er nog in jullie zit. Ik wacht ongeduldig op jullie antwoord. Wees niet oppervlakkig wanneer jullie met mij te maken hebben. Ik speel nooit spelletjes met mensen. Als ik zeg dat ik iets zal doen, zal ik het beslist doen. Ik hoop dat elk van jullie iemand zal zijn die mijn woorden serieus neemt, en deze niet ziet als science fiction. Wat ik wil is concrete actie van jullie, niet jullie inbeeldingen. Vervolgens moeten jullie mijn vragen beantwoorden, die de volgende zijn: 1. Als je werkelijk een dienstdoener bent, kun je mij dan trouw van dienst zijn, zonder enig element van laksheid of negativiteit? 2. Als je ontdekt dat ik je nooit gewaardeerd heb, zul je dan nog altijd kunnen blijven en mij levenslang van dienst kunnen zijn? 3. Als ik nog steeds erg kil tegen je ben, al heb je veel moeite gedaan, zul je dan in anonimiteit voor mij kunnen blijven werken? 4. Als ik, nadat je je hebt ingezet voor mij, niet voldoe aan je pietluttige eisen, zul je dan ontmoedigd raken en teleurgesteld zijn in mij, of zelfs woedend worden en verwensingen roepen? 5. Als je altijd erg trouw bent geweest, met veel liefde voor mij, maar toch de kwelling ondergaat van ziekte, armoede en verlaten door vrienden en familie, of enige andere tegenslagen in het leven verduurt, zullen je trouw aan mij en liefde voor mij dan nog in stand blijven? 6.

Als niets van wat je je hebt voorgesteld in je hart evenaart wat ik heb gedaan, hoe zul je dan je toekomstige pad bewandelen? 7. Als je niets ontvangt van wat je hoopte te ontvangen, kun je dan nog steeds mijn volgeling blijven? 8. Als je het doel en de betekenis van mijn werk nooit hebt begrepen, kun je dan een gehoorzaam iemand zijn die niet willekeurig oordelen velt en conclusies trekt? 9. Kun je alle woorden koesteren die ik heb gesproken, en al het werk koesteren dat ik heb gedaan tijdens de periode waarin ik mij onder de mensheid heb bevonden? 10. Ben je in staat mijn trouwe volgeling te zijn, bereid om een leven van lijden te verdragen voor mij, al ontvang je niets? 11. Ben je in staat omwille van mij niet langer te denken aan, plannen te maken voor of je voor te bereiden op je toekomstige overlevingspad? Deze vragen staan voor mijn definitieve vereisten aan jullie, en ik hoop dat jullie allemaal mij antwoorden kunnen geven. Als je aan een of twee dingen hebt voldaan die deze vragen jullie opdragen, dan moet je blijven streven. Als je geen enkele van deze vereisten kunt volbrengen, ben je beslist het soort persoon dat in de hel geworpen zal worden. Tegen zulke mensen hoef ik niets meer te zeggen, want ze zijn beslist geen mensen die met mij kunnen overeenstemmen. Hoe zou ik iemand in mijn huis kunnen houden die me in enige omstandigheid zou kunnen verraden? Wat betreft hen die me in de meeste omstandigheden nog steeds zouden kunnen verraden, ik zal hun functioneren bekijken voordat ik andere regelingen tref. Maar al diegenen die in staat zijn mij te verraden, in welke omstandigheden dan ook, zal ik nooit vergeten; ik zal ze in mijn hart onthouden, en wachten op de gelegenheid om ze hun slechte daden betaald te zetten. De vereisten die ik naar voren gebracht heb, zijn allemaal problemen die jullie in jezelf moeten onderzoeken. Ik hoop dat jullie allemaal er serieus over kunnen nadenken en niet oppervlakkig met mij omgaan.

In de nabije toekomst zal ik de antwoorden die jullie me hebben gegeven controleren aan de hand van mijn vereisten. Tegen die tijd zal ik niets meer van jullie vereisen en geen ernstige vermaningen meer tot jullie richten. In plaats daarvan zal ik mijn gezag uitoefenen. Zij die moeten worden behouden, zullen worden behouden; zij die moeten worden beloond, zullen worden beloond; zij die moeten worden overgegeven aan Satan, zullen worden overgegeven aan Satan; zij die zwaar gestraft moeten worden, zullen zwaar gestraft worden; en zij die moeten vergaan, zullen worden vernietigd. Zo zal er niet langer meer iemand zijn om me in mijn dagen te hinderen. Geloof je mijn woorden? Geloof je in vergelding? Geloof je dat ik al die slechteriken zal straffen die mij misleiden en verraden? Hoop je dat die dag eerder komt of dat hij later komt? Ben je iemand die doodsbang is voor straf, of iemand die zich tegen mij zou verzetten, al moest hij straf ondergaan? Kun je je voorstellen, wanneer die dag komt, of je te midden van gejuich en gelach zult leven, of zult jammeren en knarsetanden? Wat voor einde hoop je te hebben? Heb je er ooit serieus over nagedacht of je voor honderd procent in mij gelooft of voor honderd procent aan mij twijfelt? Heb je ooit zorgvuldig overwogen wat voor gevolgen en uitkomsten je handelingen en gedrag over je zullen uitroepen? Hoop je werkelijk dat al mijn woorden één voor één zullen uitkomen, of ben je doodsbang dat mijn woorden één voor één zullen uitkomen? Als je hoopt dat ik snel vertrek om mijn woorden te laten uitkomen, hoe moet je dan omgaan met je eigen woorden en daden? Als je niet op mijn vertrek hoopt en niet hoopt dat al mijn woorden onmiddellijk uitkomen, waarom geloof je dan sowieso in mij? Weet je werkelijk waarom je me volgt? Als de reden alleen maar het verbreden van je horizon is, dan hoeft je niet zo veel moeite te doen. Als het is om gezegend te worden en aan de aankomende ramp te

ontkomen, waarom ben je dan niet bezorgd over je eigen gedrag? Waarom vraag je jezelf niet of je aan mijn vereisten kunt voldoen? Waarom vraag je jezelf niet eveneens of je geschikt bent om de toekomstige zegeningen te ontvangen?

De tien bestuurlijke decreten waaraan Gods uitverkoren volk moet gehoorzamen in het Tijdperk van het Koninkrijk

1. De mens moet zichzelf niet groter maken of verheerlijken. Hij moet God aanbidden en verheerlijken.

2. Je moet alles doen dat Gods werk ten goede komt, en alles laten dat de belangen van Gods werk schaadt. Je moet Gods naam, Gods getuigenis en Gods werk verdedigen.

3. Het geld, materiële objecten en alle eigendommen in Gods huishouden zijn offerandes die door de mens gegeven moeten worden. Niemand mag van deze offerandes genieten, behalve de priesters en God, want de offerandes van de mens zijn voor het genot van God, God deelt deze offerandes alleen met de priesters en niemand anders is bevoegd of heeft het recht om ook maar van enig deel te genieten. Alle offerandes van de mens (inclusief geld en materiële dingen waarvan genoten kan worden) zijn aan God geschonken, niet aan de mens. En dus zou de mens er niet van moeten genieten; als de mens dat zou doen, betekent het dat hij offerandes steelt. Ieder die dat doet, is een Judas, want behalve dat hij een verrader was, deed Judas ook een greep uit de geldbuidel.

4. De gezindheid van de mens is verdorven en bovendien is hij bezeten van emoties. Daarom is het absoluut verboden dat twee personen van verschillend

geslacht zonder toezicht samenwerken wanneer ze God dienen. Ieder die daarop wordt betrapt, zal zonder uitzondering worden verbannen, en niemand is gevrijwaard.

5. Je mag geen oordeel vellen over God, of zaken die met God te maken hebben terloops bespreken. Je moet doen wat de mens hoort te doen, en spreken zoals de mens hoort te spreken, je mag niet over je limiet heengaan of je grenzen overschrijden. Bewaak je eigen tong en wees voorzichtig waar je je voeten neerzet. Dit zal er allemaal voor zorgen dat je niets doet wat Gods gezindheid zal beledigen.

6. Je moet doen wat de mens hoort te doen en je verplichtingen nakomen, je verantwoordelijkheden nakomen en je aan je plicht houden. Omdat je in God gelooft, moet je een bijdrage leveren aan Gods werk; als je dat niet doet, ben je ongeschikt om de woorden van God te eten en te drinken, en ben je ongeschikt om in Gods huishouden te wonen.

7. Bij het werk en kerkzaken moet je, naast aan God gehoorzamen, bij alles wat je doet de instructies opvolgen van de persoon die door de Heilige Geest gebruikt wordt. Zelfs de kleinste overtreding is onacceptabel. Je moet volkomen meegaand zijn en geen analyse maken van goed of fout; wat goed of fout is, heeft niets met jou te maken. Jij moet je alleen bezighouden met absolute gehoorzaamheid.

8. Mensen die in God geloven, moeten God gehoorzamen en Hem aanbidden. Je moet geen enkele persoon verheerlijken of naar hem opkijken; je moet niet God op de eerste plaats, de mensen naar wie je opkijkt op de tweede en jezelf op de derde plaats zetten. Geen enkele persoon zou een plaats in jouw

hart moeten hebben en je moet niet denken dat mensen – vooral hen die je vereert – op gelijk niveau staan met God, dat ze Zijn gelijke zijn. Dit is voor God onverdraaglijk.

9. Jouw gedachten moeten gaan over het werk van de kerk. Je moet de vooruitzichten van jouw eigen vlees opzij zetten, je moet beslist zijn in familieaangelegenheden, je met heel je hart toewijden aan het werk van God, en Gods werk op de eerste plaats zetten en je eigen leven op de tweede. Dit is de betamelijkheid van een heilige.

10. Familieleden die niet gelovig zijn (jouw kinderen, echtgenoot of echtgenote, zussen, ouders, enzovoort) moeten niet de kerk in gedwongen worden. Gods huishouden komt geen leden tekort en het is zinloos om die aantallen te vergroten met mensen die nutteloos zijn. Al diegenen die niet van harte geloven, moeten niet in de kerk binnengeleid worden. Dit decreet is aan alle mensen gericht. Wat deze kwestie betreft, moeten jullie elkaar controleren, monitoren en herinneren, en niemand mag het overtreden. Zelfs wanneer familieleden die niet van het geloof zijn met tegenzin de kerk binnengaan, mogen ze geen boeken krijgen, of een nieuwe naam; zulke mensen horen niet bij Gods huishouden en hun toetreding tot de kerk moet met alle mogelijke middelen worden tegengehouden. Als de kerk in problemen komt vanwege een invasie van demonen, dan zul je zelf uitgebannen worden of zul je restricties opgelegd krijgen. Kortom, iedereen draagt hierin verantwoordelijkheid, maar je moet hier ook niet roekeloos mee omgaan, of het gebruiken om iemand iets op het persoonlijke vlak betaald te zetten.

Jullie moeten goed nadenken over wat je doet

Afgaande op jullie doen en laten hebben jullie allemaal elke dag een passage met woorden nodig om jullie op peil te houden. Jullie schieten namelijk te veel tekort, en jullie kennis en vermogen om te ontvangen zijn te ontoereikend. Jullie leven in jullie dagelijkse bestaan in een sfeer en omgeving zonder waarheid of deugdelijk verstand. Jullie ontberen het bestaanskapitaal en hebben niet het fundament om mij of de waarheid te kennen. Jullie geloof is slechts gebouwd op een vaag vertrouwen of op religieuze rituelen en kennis, geheel gebaseerd op leerstellingen. Ik bekijk elke dag jullie doen en laten en beschouw jullie intenties en slechte vruchten. Ik heb nooit iemand gevonden die zijn hart en geest waarlijk op mijn altaar heeft gelegd, mijn altaar dat nooit is verplaatst. Ik wil alle woorden die ik wil uitdrukken dan ook niet vruchteloos over een dergelijke mensheid uitgieten. Ik plan in mijn hart alleen mijn onvoltooide werk af te maken en om het heil te brengen aan de mensheid die ik nog moet redden. Desalniettemin wens ik dat allen die mij volgen mijn heil en de waarheid die mijn woord over de mens uitstort, ontvangen. Ik hoop dat je op een dag je ogen zult sluiten en dan een rijk zult zien waar een lieflijke geur de lucht vervult en stromen van levend water vloeien, niet een kleurloze, koude wereld waar donkere wolken de hemelen bevlekken en waar de jammergeluiden nooit ophouden.

Hij beschouwt elke dag de daden en gedachten van iedereen, die tegelijkertijd voorbereidingen op hun eigen toekomst zijn. Al de levenden moeten dit pad bewandelen, dat heb ik voor allen zo voorbestemd. Niemand kan hieraan ontsnappen en er gelden geen uitzonderingen. Ik heb talloze woorden gesproken

en bovendien onnoemelijk veel werk verzet. Ik kijk elke dag toe terwijl ieder mens natuurlijkerwijs uitvoert wat hem volgens zijn inherente aard te doen staat en hoe zich dat ontwikkelt. Velen zijn al zonder het te weten het 'juiste pad' ingeslagen dat ik voor de openbaring van ieder soort mens heb ingesteld. Ik heb ieder soort mens al in verschillende omgevingen geplaatst, en allen hebben op hun eigen plaats hun inherente eigenschappen tentoongespreid. Er is niemand om ze te binden, niemand om ze te verleiden. Ze zijn volkomen vrij en wat ze uiten komt op natuurlijke wijze. Er is maar één ding dat ze in toom houdt, en dat zijn mijn woorden. Sommige mensen lezen mijn woorden dan ook met tegenzin en brengen mijn woorden nooit in praktijk en doen dat alleen maar om de dood te ontlopen. Aan de andere kant vinden anderen het moeilijk om de dagen door te komen zonder de leiding en voeding van mijn woorden, zodat zij zich te allen tijde op natuurlijke wijze aan mijn woorden vastklampen. Na verloop van tijd ontdekken ze dan het geheim van het menselijk leven, de bestemming van de mens en de waarde van het mens-zijn. De mensheid is niet meer dan dit in de tegenwoordigheid van mijn woord en ik laat dingen gewoon op hun beloop. Ik dwing mensen op geen enkele manier om naar mijn woorden te leven als fundament van hun bestaan. En zo observeren de mensen die nooit een geweten of waarde hebben in hun bestaan stilletjes hoe dingen gaan en zetten ze mijn woorden vervolgens abrupt aan de kant en doen ze wat ze maar willen. Ze worden moe van de waarheid en alles wat van mij komt. Bovendien zijn ze het moe om in mijn huis te blijven. Deze mensen vertoeven tijdelijk in mijn huis omwille van hun bestemming en om straf te ontlopen, zelfs in hun dienstbetoon. Maar hun intenties veranderen nooit en hun daden evenmin. Dit voedt alleen maar hun verlangen naar zegeningen, naar een enkele reis naar het koninkrijk

waar ze dan eeuwig kunnen verblijven, en zelfs een reis naar de eeuwige hemel. Hoe meer ze ernaar verlangen dat mijn dag spoedig komt, hoe meer ze de waarheid als een obstakel, als een struikelblok op hun pad gaan zien. Ze kunnen bijna niet wachten om het koninkrijk te betreden en voor altijd van de zegeningen van het koninkrijk der hemelen te genieten, zonder de waarheid te hoeven nastreven of oordeel en tuchting te aanvaarden, en vooral zonder onderdanig in mijn huis te verblijven en te doen wat ik gebied. Deze mensen betreden mijn huis niet om met een oprecht hart naar de waarheid te zoeken of om samen te werken met mijn management. Ze zijn er enkel op uit om niet vernietigd te worden in het volgende tijdperk. Hun hart heeft dan ook nooit geweten wat de waarheid is of hoe de waarheid aan te nemen. Daarom hebben zulke mensen de waarheid nooit in praktijk gebracht of de extreme diepte van hun verdorvenheid ingezien. Toch zijn ze tot het einde als 'dienaren' in mijn huis verbleven. Ze wachten 'geduldig' de komst van mijn dag af en zijn onvermoeibaar terwijl ze door mijn manier van werken heen en weer worden geslingerd. Hoezeer ze zich ook inspannen en wat voor prijs ze ook hebben betaald, niemand zal zien dat ze voor de waarheid hebben geleden of iets voor mij hebben opgeofferd. In hun hart kunnen ze niet wachten om de dag te zien dat ik een einde maak aan het oude tijdperk. Ook willen ze dolgraag weten hoe groot mijn macht en gezag zijn. Maar waarvoor ze zich nooit hebben gehaast, is om zichzelf te veranderen en de waarheid na te streven. Ze hebben lief waar ik moe van ben en zijn moe van wat ik liefheb. Ze verlangen naar wat ik haat maar zijn tegelijkertijd bang om te verliezen wat ik verafschuw. Ze leven in deze goddeloze wereld maar haten die nooit en zijn ontzettend bang dat ik haar zal vernietigen. Ze houden er tegenstrijdige intenties op na: ze scheppen behagen in deze wereld die ik

verafschuw, maar tegelijkertijd kijken ze ernaar uit dat ik deze wereld spoedig vernietig. Op die manier zullen ze het leed van vernietiging ontlopen en getransformeerd worden tot heren van het volgende tijdperk voordat ze van de ware weg zijn afgedwaald. Ze hebben de waarheid namelijk niet lief en zijn moe van alles wat van mij komt. Ze worden misschien een poosje 'gehoorzame mensen' om de zegeningen niet te verliezen, maar hun zucht naar zegeningen en hun angst om te vergaan en in de poel van vuur te belanden, zijn zonneklaar. Naarmate mijn dag nadert, wordt hun verlangen gestaag sterker. Hoe groter de ramp, hoe hulpelozer ze worden: ze weten niet waar ze moeten beginnen om mij te behagen en te voorkomen dat ze de zegeningen verliezen waar ze zo lang naar verlangd hebben. Zodra mijn hand het werk aanvangt, staan deze mensen te popelen om in de voorhoede te staan. Ze dringen zich uit alle macht naar de frontlinie van de troepen, vreselijk bang dat ik ze niet zal zien. Ze denken dat ze het juiste doen en zeggen, ongewis dat hun daden nooit betrekking op de waarheid hebben gehad en mijn plannen alleen maar verstoren en hinderen. Ze hebben zich misschien wel grote inspanning getroost met de wil en intentie om te volharden in moeilijkheden, maar alles wat ze doen heeft niets met mij te maken. Ik heb namelijk nooit gezien dat hun daden uit goede intenties voortkomen, laat staan dat ik ze iets op mijn altaar heb zien plaatsen. Zo zijn hun daden tegenover mij al deze jaren geweest.

Ik wilde jullie aanvankelijk van meer waarheden voorzien, maar aangezien jullie houding jegens de waarheid veel te koel en onverschillig is, moet ik het opgeven. Ik wil mijn energie niet verspillen en ik wil ook niet zien dat mensen die mijn woorden vasthouden toch in alle opzichten datgene doen wat tegen mij ingaat, mij zwartmaakt en mij lastert. Vanwege jullie houding en jullie

menselijkheid geef ik jullie maar een klein deel van mijn woorden dat heel belangrijk voor jullie is, als mijn test onder de mensheid. Het is nu pas dat ik werkelijk bevestig dat mijn besluiten en plannen zijn afgestemd op wat jullie nodig hebben en dat ik bovendien beaam dat mijn houding jegens de mensheid correct is. Jullie daden voor mijn aangezicht gedurende vele jaren hebben mij het antwoord opgeleverd dat ik nooit eerder heb gekregen. En de vraag bij dit antwoord is: "Wat is de houding van de mens met betrekking tot de waarheid en de ware God?" Uit mijn inspanningen ten opzichte van de mens blijkt mijn gedegen liefde voor de mens. Uit de daden van de mens voor mijn aangezicht is dan weer gebleken dat de mens de waarheid verafschuwt en mij weerstaat. Ik bekommer mij te allen tijde om allen die mij hebben gevolgd, maar zij die mij volgen zijn nooit in staat om mijn woord te ontvangen. Ze zijn absoluut niet in staat om zelfs maar enige suggesties van mij aan te nemen. Dat doet mij nog het meeste verdriet. Niemand kan mij ooit begrijpen en bovendien kan niemand mij aanvaarden, ook al is mijn houding oprecht en zijn mijn woorden zachtaardig. Iedereen probeert het hun toevertrouwde werk te doen volgens zijn eigen ideeën. Ze zoeken mijn intenties niet en vragen al helemaal niet naar wat ik wil. Toch beweren ze mij trouw te dienen, terwijl ze tegen mij rebelleren. Velen geloven dat waarheden die voor hen onaanvaardbaar zijn of die ze niet in praktijk kunnen brengen helemaal geen waarheden zijn. Zulke mensen beschouwen mijn waarheden als iets om te ontkennen en terzijde te schuiven. De mens erkent mij dan tegelijkertijd alleen in woord als God, maar beschouwt mij ook als een outsider die niet de waarheid, de weg of het leven is. Niemand kent deze waarheid: Mijn woorden zijn voor altijd de onveranderlijke waarheid. Ik voorzie de mens van het leven en ben de enige gids voor de mensheid. De waarde en

betekenis van mijn woorden zijn niet afhankelijk van de erkenning of aanvaarding ervan door de mensheid, maar worden bepaald door de substantie van de woorden zelf. Ook al kan niemand op deze aarde mijn woorden ontvangen, toch zijn de waarde van mijn woorden en hun hulp aan de mensheid door geen mens te peilen. Daarom, wanneer ik met de vele mensen te maken heb die tegen mijn woorden rebelleren, ze weerleggen of ze volkomen minachten, is mijn standpunt als volgt: de tijd en de feiten zullen mijn getuige zijn en aantonen dat mijn woorden de waarheid, de weg en het leven zijn. Ze zullen aantonen dat alles wat ik heb gezegd waar is en dat de mens ermee moet worden uitgerust en deze bovendien moet aanvaarden. Ik laat allen die mij volgen dit feit weten: zij die mijn woorden niet volledig kunnen aanvaarden, zij die mijn woorden niet in praktijk kunnen brengen, zij die geen doel in mijn woorden kunnen vinden en zij die geen heil kunnen ontvangen vanwege mijn woorden, zijn zij die door mijn woorden veroordeeld zijn en bovendien mijn redding hebben verbeurd; mijn roede zal nimmer van hen wijken.

16 april 2003

God is de bron van het leven van de mens

Vanaf het moment dat je huilend ter wereld komt, begin je je taak uit te voeren. Je neemt je rol aan in Gods plan en binnen Gods ordening. Je begint aan de reis van het leven. Wat je achtergrond ook is, of wat de reis die voor je ligt ook is, niemand kan ontkomen aan de orkestratie en de regeling die de Hemel in petto heeft en niemand is meester over zijn eigen lot. Alleen Hij, die

regeert over alle dingen is tot dergelijk werk in staat. Vanaf de dag dat de mens is ontstaan, heeft God steeds aan de volgende zaken gewerkt: het beheren van het universum, het bepalen van de regels volgens welke alle dingen veranderen en de baan waarin zij zich bewegen. Net als alle dingen, ontvangt de mens rustig en onbewust de voeding van de zoetheid en de regen en dauw van God. Net als alle dingen, leeft de mens onbewust onder de orkestratie van Gods hand. Hart en geest van de mens zijn in Gods hand en al het leven van de mens wordt door Gods ogen aanschouwd. Of je dit nu gelooft of niet, alle dingen, of ze nu levend of dood zijn, zullen verplaatsen, veranderen, vernieuwen en verdwijnen in overeenstemming met Gods gedachten. Zo regeert God over alle dingen.

Als de nacht binnensluipt, blijft de mens onwetend, want het hart van de mens kan niet waarnemen hoe de duisternis nadert of waar zij vandaan komt. Als de nacht stilletjes wegglipt, verwelkomt de mens het daglicht, maar het hart van de mens begrijpt nog minder waar het licht vandaan is gekomen en hoe het de duisternis van de nacht heeft verdreven. Deze terugkerende afwisseling van dag en nacht neemt de mens mee van de ene periode naar de volgende, bewegend door de tijd. Tegelijkertijd wordt zo zeker gesteld dat het werk van God en Zijn plan tijdens elke periode en door de tijd heen worden uitgedragen. De mens is met God door de tijd heen gewandeld en toch weet de mens niet dat God regeert over het lot van alle dingen en levende wezens of hoe God alle dingen orkestreert en richting geeft. Dit is iets dat de mens al sinds lang vervlogen tijden is ontgaan. En waarom? Het is niet omdat Gods daden te zeer verborgen zijn, of omdat Gods plan nog moet worden gerealiseerd, maar omdat het hart en de geest van de mens te ver bij God vandaan zijn. Daarom blijft een mens, zelfs als hij God volgt, onbewust in dienst van Satan. Niemand zoekt actief

naar Gods voetstappen of verschijning en niemand wil onder de zorg en de hoede van God bestaan. De mens is eerder bereid om te vertrouwen op de aantasting door Satan en de duivel, zodat hij zich aan deze wereld en aan de leefregels van de slechte mensheid kan aanpassen. Op dit punt zijn het hart en de geest van de mens geofferd als een eerbetoon aan Satan en worden ze Satans voedsel. Bovendien worden het hart en de geest van de mens een plek waar Satan kan verblijven, een speeltuin voor hem. De mens begrijpt zo onbewust de principes van het mens-zijn niet meer, net zomin als de waarde en het doel van zijn bestaan. De wetten van God en het verbond tussen God en de mens vervaagt geleidelijk in het hart van de mens en de mens zoekt niet langer naar God en geeft Hem geen gehoor meer. Naarmate de tijd verstrijkt, begrijpt de mens niet meer waarom God de mens heeft geschapen, evenmin begrijpt hij de woorden die uit de mond van God komen, noch realiseert hij zich alles dat van God komt. De mens begint zich te verzetten tegen de wetten en besluiten van God; het hart en de geest van de mens raken afgestompt. ... God verliest de mens die Hij oorspronkelijk heeft geschapen en de mens verliest de wortel van zijn oorsprong. Dit is het verdriet van deze mensheid. In werkelijkheid heeft God vanaf het allereerste begin tot nu een tragedie voor de mensheid opgezet, waarin de mens zowel de hoofdrol speelt als het slachtoffer is en niemand kan een antwoord geven op de vraag wie de regisseur is van deze tragedie.

In de omvangrijke wereld hebben steeds weer ontelbaar veel veranderingen plaatsgevonden. Niemand is in staat om deze mensheid te leiden en begeleiden, behalve Hij die regeert over alle dingen in het universum. Er is geen machtige die voor de mensheid werkt of voorbereidingen maakt, laat staan iemand die in staat is om deze mensheid te leiden naar de bestemming van het licht en de bevrijding

van aardse ongerechtigheden. God treurt om de toekomst en de val van de mensheid. Hij is verdrietig over de trage mars van de mensheid richting verval en het pad waarvan hij niet kan terugkeren. De mensheid heeft Gods hart gebroken en Hem verloochend om de duivel te zoeken. Heeft iemand ooit weleens nagedacht over de richting waarin een dergelijke mensheid zal gaan? Juist daarom voelt niemand de toorn van God. Niemand zoekt een weg om God te behagen of probeert dichter bij God te komen. Bovendien wil niemand het verdriet en de pijn van God begrijpen. Zelfs na het horen van Gods stem, gaat de mens door op zijn weg die van God weg leidt en ontloopt zo de genade en de zorg van God en mijdt Gods waarheid. De mens zou zichzelf liever aan Satan verkopen, Gods vijand. En wie heeft er ooit nagedacht – mocht de mens koppig blijven – over hoe God de mensheid zal behandelen die Hem zonder achterom te kijken heeft verworpen? Niemand weet dat God de mens herhaaldelijk herinnert en aanspoort omdat Hij een ongekende catastrofe in Zijn handen houdt, die Hij heeft voorbereid. Een catastrofe die ondraaglijk zal zijn voor het vlees en de ziel van de mens. Deze catastrofe is niet alleen een straf voor het vlees, maar ook voor de ziel. Je moet dit weten: wanneer Gods plan niet wordt uitgevoerd en wanneer Zijn herinneringen en aansporingen geen reactie krijgen, in wat voor soort woede zal Hij dan ontsteken? Dit zal nog nooit eerder zijn meegemaakt of gehoord door een schepping. Daarom zeg ik: deze catastrofe is ongekend en zal nooit worden herhaald. Dit is omdat binnen Gods plan maar één schepping en één verlossing past. Dit is de eerste keer en het zal ook de laatste keer zijn. Daarom kan niemand de goede bedoeling en de vurige verwachting van God voor de verlossing van de mensheid ooit bevatten.

God schiep deze wereld en bracht daarin de mens, een levend wezen dat Hij leven schonk. Vervolgens kreeg de mens ouders en familie en was niet langer alleen. Vanaf het moment dat de mens voor het eerst zijn ogen richtte op deze materiële wereld, was hij voorbestemd om binnen Gods ordening te bestaan. Het is Gods levensadem die elk levend wezen ondersteunt in zijn hele groei tot volwassenheid. Tijdens dit proces gelooft niemand dat de mens leeft en opgroeit onder de hoede van God. De mens houdt liever vol dat hij opgroeit onder de hoede en met de liefde van zijn ouders en dat zijn groei wordt bepaald door zijn instinct om te leven. Dit is omdat de mens niet weet wie het leven heeft geschonken of waar het vandaan is gekomen, laat staan hoe het instinct om te leven wonderen voortbrengt. Hij weet alleen dat voedsel de basis is waarop zijn leven voortgaat, dat doorzettingsvermogen de bron is van zijn bestaan en dat de overtuigingen in zijn gedachten het vermogen zijn waarvan zijn overleving afhangt. De mens is zich totaal onbewust van de genade en voorziening van God, en zo verspilt hij het leven dat hem door God is geschonken ... Niet één van deze mensheid waar God dag en nacht voor zorgt neemt het initiatief om Hem te aanbidden. God blijft zoals gepland werken aan de mens, van wie Hij geen verwachtingen meer heeft. Dat doet Hij in de hoop dat de mens op een dag uit zijn droom zal ontwaken en plotseling de waarde en het doel van het leven zal bevatten en zal begrijpen tegen welke prijs God hem alles heeft gegeven en hoe vurig God verlangt dat de mens terugkeert naar Hem. Niemand heeft ooit nagedacht over de geheimen van de oorsprong en voortzetting van het leven van de mens. Toch doorstaat God, die dit allemaal begrijpt, rustig de aanvallen en kwellingen van de mens, die alles heeft ontvangen van God, maar niet dankbaar is. De mens neemt alles wat het leven brengt voor lief, waardoor God

‘vanzelfsprekend’ wordt verraden, vergeten en afgeperst door de mens. Is Gods plan werkelijk zo belangrijk? Is de mens, het levende wezen dat uit Gods hand is voortgekomen, werkelijk zo belangrijk? Gods plan is absoluut belangrijk; echter, het levende wezen dat is geschapen door Gods hand bestaat voor Zijn plan. Daarom kan God Zijn plan niet tenietdoen uit haat voor deze mensheid. Het is ten behoeve van Zijn plan en de adem die Hij uitademde dat God alle kwelling ondergaat, niet voor het vlees van de mens, maar voor het leven van de mens. Hij wil niet het vlees van de mens terugnemen, maar het leven dat Hij uitademde. Dit is Zijn plan.

Allen die in deze wereld komen moeten leven en dood ervaren en velen hebben de cyclus van dood en hergeboorte ervaren. De levenden zullen spoedig sterven en de doden zullen spoedig terugkeren. Dat is de levensloop die God heeft opgezet voor elk levend wezen. Deze levensloop en cyclus zijn echter de waarheid die God wil dat ieder mens ziet, dat het leven dat de mens wordt geschonken door God oneindig is en niet belemmerd door vlees, tijd of ruimte. Dit is het mysterie van het leven dat door God aan de mens is geschonken en bewijst dat het leven van Hem is gekomen. Hoewel velen misschien niet geloven dat leven van God kwam, geniet de mens onvermijdelijk van alles dat van God komt, of hij Zijn bestaan nou gelooft of ontkent. Mocht God op een dag opeens van mening veranderen en alles dat in de wereld bestaat teruggeisen en het leven dat Hij heeft gegeven terugnemen, dan zou alles ophouden te bestaan. God gebruikt Zijn leven om in alle levende en levenloze dingen te voorzien, door alles in orde te brengen met Zijn kracht en gezag. Dit is een waarheid die niemand kan bedenken of gemakkelijk kan bevatten en deze onbegrijpelijke waarheden zijn de manifestatie van en getuigenis voor de levenskracht van God. Nu zal ik je

eens een geheim vertellen: de grootheid en kracht van het leven van God kan door geen enkel wezen worden doorgrond. Zo is het nu, zo was het toen en zo zal het in de tijd die komen gaat ook zijn. Het tweede geheim dat ik zal delen is dit: de bron van leven ontspringt in God, voor de hele schepping, ongeacht het verschil in vorm of structuur. Welk soort levend wezen je ook bent, je kan niet tegen de keer ingaan van het levenspad dat God heeft bepaald. Ik wens in ieder geval slechts dat de mens zal begrijpen dat hij zonder de zorg, het onderhoud en de voorziening van God niet alles zal ontvangen zoals bedoeld was, hoe groot zijn inspanning of worsteling ook is. Als God niet in zijn leven voorziet, verliest het leven zijn waarde en zijn betekenis voor de mens. Hoe kan God toestaan dat een mens die de waarde van Zijn leven verspilt zo zorgeloos is? Maar vergeet niet dat God de bron is van jouw leven. Als de mens niet alles koestert wat God hem heeft geschonken, zal God niet alleen alles terugnemen wat Hij in het begin heeft gegeven, maar sterker nog, dan zal de mens dubbel betalen om alles te vergoeden wat God heeft uitgegeven.

26 mei 2003

Het zuchten van de Almachtige

Er is een enorm geheim in je hart, waar je je nooit bewust van bent geweest, want je hebt steeds in een wereld zonder licht geleefd. Je hart en je geest zijn weggekaapt door de boze. Je ogen zijn verduisterd door duisternis en je kunt de zon aan de hemel niet zien, noch die twinkelende ster van de nacht. Je oren zijn

verstopt met misleidende woorden en je hoort de donderende stem van Jehova niet, noch het geluid van de wateren die vloeien vanaf de troon. Je hebt alles verloren wat jou rechtens toebehoort, alles wat de Almachtige je heeft geschonken. Je bent een eindeloze zee van ellende binnengegaan, zonder macht tot redding, zonder hoop op overleving, en je worstelt alleen maar en haast je rond ... Vanaf dat moment was je gedoemd om door de boze te worden geteisterd, ver verwijderd van de zegeningen van de Almachtige, buiten bereik van de voorzieningen van de Almachtige, een weg bewandelend waarvan geen terugkeer mogelijk is. Een miljoen oproepen kunnen je hart en je geest amper wekken. Je sluimert vast in de handen van de boze, die je heeft meegelokt naar een grenzeloos rijk zonder richtingaanwijzing of wegaanduidingen. Van toen af aan ben je je oorspronkelijke onschuld en zuiverheid kwijtgeraakt, en ben je de zorg van de Almachtige gaan ontwijken. In je hart stuurt de boze je in alle aangelegenheden en is hij je leven geworden. Je vreest hem, vermijdt hem of wantrouwt hem niet langer; in plaats daarvan behandel je hem als de God in je hart. Je begon hem te vereren, hem te aanbidden, en jullie tweeën zijn zo onafscheidelijk geworden als een lichaam en zijn schaduw, elkaar toegewijd in leven en dood. Je hebt geen idee waar je vandaan kwam, waarom je geboren bent of waarom je zult sterven. Je beschouwt de Almachtige als een vreemde; je kent Zijn oorsprong niet, laat staan alles wat Hij voor je heeft gedaan. Je hebt een hekel gekregen aan alles wat van Hem komt; je koestert het niet, noch ken je de waarde ervan. Je wandelt naast de boze, vanaf de dag waarop je de voorziening van de Almachtige ontving. Je hebt duizenden jaren aan orkanen en stormen met de boze doorstaan en je staat samen met hem op tegen de God die de bron van je leven was. Je weet niets van berouw, laat staan dat je op het

randje staat om te vergaan. Je bent vergeten dat de boze je heeft verleid en geteisterd; je bent je oorsprong vergeten. Zo heeft de boze je bij elke stap tot aan de dag van vandaag toe geteisterd. Je hart en je geest zijn gevoelloos en verdorven gemaakt. Je bent opgehouden met klagen over de ergernissen van de mensenwereld; je gelooft niet langer dat de wereld onrechtvaardig is. Het interesseert je nog minder of de Almachtige al dan niet bestaat. Dit komt omdat je lang geleden de boze als je ware vader beschouwde en niet zonder hem kan. Dit is het geheim in je hart.

Bij het ochtendgloren begint er een morgenster te schijnen in het oosten. Dit is een ster die er eerder nooit was. Hij verlicht het kalme, twinkkelende uitspannel, en wakkert het gedoofde licht in het hart van mensen weer aan. De mensheid is niet langer eenzaam dankzij dit licht, dat evenzeer op jou schijnt als op anderen. Toch blijf jij alleen vast in slaap in de donkere nacht. Je hoort geen geluid en ziet geen licht; je bent je niet bewust van de komst van een nieuwe hemel en aarde, van een nieuw tijdperk, want je vader zegt tegen je: "Mijn kind, sta niet op, het is nog vroeg. Het weer is koud, ga dus niet naar buiten, zodat je ogen niet door zwaard en speer worden doorboord." Je vertrouwt alleen in je vaders vermaningen, omdat je gelooft dat alleen je vader gelijk heeft, aangezien je vader ouder is dan jij en hij heel veel van je houdt. Dergelijke vermaningen en dergelijke liefde leiden ertoe dat je niet meer gelooft in de legende dat er licht is in de wereld; ze weerhouden je ervan je te interesseren voor de vraag of er nog wel waarheid bestaat in deze wereld. Je durft niet meer te hopen op redding door de Almachtige. Je stelt je tevreden met de status quo, je kijkt niet langer uit naar de komst van het licht, kijkt niet langer uit naar de komst van de Almachtige zoals in de legende wordt verhaald. Alles wat mooi is, kan wat jou betreft niet weer tot

leven gewekt worden, het kan niet bestaan. In jouw ogen verdwijnt de dag van morgen, de toekomst, voor de mensheid eenvoudigweg; wordt deze weggevaagd. Je klampt je uit alle macht vast aan je vaders kleren en deelt luchthartig in de ontberingen, ontzettend bang om je reisgenoot en de richting van je verre reis te verliezen. De uitgestrekte en vage mensenwereld heeft velen van jullie gevormd, onbevreesd en onverschrokken in het vervullen van de verschillende rollen van deze wereld. Ze heeft veel 'krijgers' gecreëerd zonder vrees voor de dood. Meer dan dat: ze heeft lichten na lichten versuften en verlamde menselijke wezens gemaakt die geen benul hebben van het doel van hun schepping. De ogen van de Almachtige onderzoeken ieder lid van het diep geteisterde mensdom. Wat Hij hoort is het gejammer van hen die lijden, wat Hij ziet is de schaamteloosheid van hen die geteisterd worden, en wat Hij voelt is de hulpeloosheid en angst van een mensdom dat de genade van redding is kwijtgeraakt. De mensheid wijst Zijn zorg af, kiest ervoor zijn eigen pad te bewandelen en probeert de kritische blik van Zijn ogen te ontlopen. Zij proeft liever de bitterheid van de diepe zee in het gezelschap van de vijand, tot de laatste druppel toe. Het zuchten van de Almachtige wordt niet langer gehoord door de mensheid; de handen van de Almachtige zijn niet langer bereid om deze tragische mensheid te strelen. Steeds herwint Hij en steeds verliest Hij weer, en zo wordt het werk dat Hij doet herhaald. Vanaf dat moment begint Hij moe te worden, Zich vermoeid te voelen, en dus staakt Hij het onderhanden werk en wandelt Hij niet langer te midden van de mensheid ... De mensheid is zich totaal niet bewust van deze veranderingen, zich niet bewust van het komen en gaan, de droefheid en melancholie van de Almachtige.

Alles van deze wereld verandert snel met de gedachten van de Almachtige en onder Zijn ogen. Dingen waarvan de mensheid nooit heeft gehoord, zijn er plotseling, terwijl dingen die de mensheid al lang bezit stilletjes verdwijnen. Niemand kan de verblijfplaats van de Almachtige doorgronden, nog minder kan iemand bevroeden hoe transcendent en groots de levenskracht van de Almachtige is. Hij is transcendent omdat Hij kan waarnemen wat mensen niet kunnen waarnemen. Hij is groots omdat Hij de Ene is die door de mensheid is verlaten en de mensheid toch redt. Hij kent de betekenis van leven en dood, en meer dan dat: Hij weet welke regels geschikt zijn om het bestaan te besturen van de mensheid die Hij heeft geschapen. Hij is het fundament van het menselijk bestaan en Hij is de Verlosser die de mensheid weer uit de dood doet opstaan. He drukt blijde harten terneer met verdriet en verheft verdrietige harten met blijdschap, allemaal omwille van Zijn werk en omwille van Zijn plan.

De mensheid is afgedwaald van de voorziening voor het leven door de Almachtige, is zich niet bewust van het doel van het bestaan, maar is desalniettemin bang voor de dood. De mensen zijn zonder hulp of steun, toch schromen ze om hun ogen te sluiten, en ze harden zichzelf omzich in deze wereld onwaardig door het bestaan te sleuren, zakken vlees zonder gevoel voor hun eigen ziel. Je leeft op deze manier, zonder hoop, zoals anderen, zonder doel. Alleen de legendarische Heilige zal de mensen redden die, weeklagend in hun lijden, wanhopig verlangen naar Zijn komst. Tot dusver is dergelijk geloof niet verwezenlijkt in hen die bewustzijn ontberen. Toch verlangen de mensen er nog steeds zo naar. De Almachtige is barmhartig voor deze mensen die erg geleden hebben; Hij is deze mensen die bewustzijn ontberen tegelijkertijd zat, daar Hij te lang op antwoord van de mensheid heeft moeten wachten. Hij wil graag zoeken,

je hart en je geest zoeken, om je water en voedsel te brengen en je op te wekken, opdat je niet langer zult dorsten en hongeren. Als je vermoeid bent en als je iets begint te voelen van de troosteloze verlatenheid van deze wereld, wees dan niet verloren, huil dan niet. Almachtige God, de Wachter, zal je komst op elk moment omarmen. Hij houdt aan je zijde de wacht, Hij wacht tot je omkeert en terugkeert. Hij wacht op de dag dat je plotseling je geheugen terugkrijgt: wanneer je beseft dat je van God kwam, dat je op een of ander moment je richting kwijtraakte, en op een of ander moment je bewustzijn op de weg verloor, en op een of ander moment een 'vader' verkreeg; wanneer je bovendien beseft dat de Almachtige altijd de wacht heeft gehouden en daar heel, heel lang gewacht heeft op je terugkeer. Hij heeft met wanhopig verlangen uitgekeken, gewacht op een reactie zonder antwoord. Zijn vaste wacht gaat elke prijs te boven, en is omwille van het menselijk hart en de menselijke geest. Deze vaste wacht is misschien voor onbepaalde tijd en misschien wel ten einde. Maar je dient precies te weten waar je hart en je geest zich op dit moment bevinden.

28 mei 2003

De verschijning van God heeft een nieuw tijdperk ingeluid

Gods zesduizendjarige managementplan loopt ten einde en de poort van het koninkrijk is al geopend voor iedereen die Zijn verschijning zoekt. Geliefde

broeders en zusters, waar wachten jullie op? Wat is het dat jullie zoeken? Wachten jullie op de verschijning van God? Zijn jullie op zoek naar Zijn voetafdrukken? Hoezeer smacht men naar het verschijnen van God! En hoe moeilijk is het om Gods voetafdrukken te vinden! Wat moeten we doen, in een tijdperk zoals dit, in een wereld zoals deze, om getuigen te zijn van de dag waarop God verschijnt? Wat moeten we doen om de voetstappen van God bij te houden? Iedereen die wacht op het verschijnen van God staat voor dit soort vragen. Jullie allemaal hebben er meer dan eens over nagedacht – maar met welke uitkomst? Waar verschijnt God? Waar zijn Gods voetafdrukken? Hebben jullie het antwoord? Veel mensen zouden op deze manier antwoorden: “God verschijnt onder al diegenen die Hem volgen en Zijn voetafdrukken zijn in ons midden; zo eenvoudig is het!” Iedereen kan met een standaardantwoord komen, maar begrijpen jullie wat er bedoeld wordt met de verschijning van God of Zijn voetafdrukken? De verschijning van God verwijst naar Zijn komst op aarde om Zijn werk persoonlijk te doen. Met Zijn eigen identiteit en gezindheid, en op de manier die Hem eigen is, daalt Hij af onder de mensheid om het werk uit te voeren van het beginnen van een tijdperk en het beëindigen van een tijdperk. Dit soort verschijning is geen vorm van ceremonie. Het is geen teken, afbeelding, wonder of het een of andere grootse visioen, laat staan een soort religieus proces. Het is een echt en werkelijk feit dat iedereen kan aanraken en zien. Dit soort verschijning is er niet voor de vorm, of voor enige onderneming op de korte termijn; het is eerder voor een werkfase in Zijn managementplan. De verschijning van God is altijd betekenisvol en hangt altijd samen met Zijn managementplan. Wat hier ‘verschijning’ wordt genoemd, is totaal anders dan het soort ‘verschijning’ waarbij God de mens begeleidt, leidt en verlicht. Elke keer wanneer

Hij Zichzelf openbaart, voert God een fase van Zijn grote werk uit. Dit werk verschilt van het werk van elk ander tijdperk. Het is onvoorstelbaar voor de mens en is nooit door de mens ervaren. Het is werk dat een nieuw tijdperk begint en het oude tijdperk beëindigt, en het is een nieuw, verbeterd soort werk omwille van de redding van de mensheid; bovendien is dit werk dat de mensheid het nieuwe tijdperk binnenbrengt. Dit is wat de verschijning van God betekent.

Wanneer jullie eenmaal hebben begrepen wat de verschijning van God betekent, hoe moeten jullie dan Gods voetafdrukken zoeken? Deze vraag is niet moeilijk te verklaren: waar God ook maar verschijnt, zul je Zijn voetstappen vinden. Zo'n verklaring klinkt eenvoudig, maar is in de praktijk niet zo gemakkelijk, want veel mensen weten niet waar God verschijnt, laat staan waar Hij bereid is te verschijnen of zou moeten verschijnen. Sommigen geloven impulsief dat waar de Heilige Geest ook maar aan het werk is, God verschijnt. Of anders geloven ze dat waar er ook maar geestelijke figuren zijn, God verschijnt. Of anders geloven ze dat waar er ook maar mensen zijn met een voorname reputatie, God verschijnt. Laat ons even in het midden laten of zulke overtuigingen kloppen of niet. Om zo'n vraag uit te leggen, moeten we eerst een duidelijke doelstelling hebben: we zoeken de voetafdrukken van God. We zoeken geen geestelijke figuren, laat staan befaamde figuren; we volgen de voetafdrukken van God. Om deze reden is het voor ons gepast, aangezien we de voetafdrukken van God zoeken, om te zoeken naar Gods wil, naar de woorden van God, naar Zijn uitspraken – want waar er ook maar nieuwe woorden worden gesproken door God, is er de stem van God, en waar de voetstappen van God ook maar zijn, daar zijn Gods daden. Waar er ook maar de uitdrukking van God is, daar verschijnt God, en overal waar God verschijnt, daar bestaan de waarheid, de

weg en het leven. Bij het zoeken naar de voetafdrukken van God, hebben jullie de woorden 'God is de waarheid, de weg en het leven' genegeerd. En zo zijn er veel mensen die, zelfs wanneer ze de waarheid ontvangen, niet geloven dat ze de voetafdrukken van God hebben gevonden. De verschijning van God erkennen ze al helemaal niet. Wat een ernstige vergissing! De verschijning van God kan niet worden gerijmd met de opvattingen van de mens, en God kan al helemaal niet verschijnen in opdracht van de mens. God maakt Zijn eigen keuzes en Zijn eigen plannen bij het doen van Zijn werk; bovendien heeft Hij Zijn eigen doelstellingen en Zijn eigen methodes. Wat voor werk Hij ook doet, het is voor Hem niet nodig om dat met de mens te bespreken of diens advies te vragen, laat staan om absoluut iedereen van Zijn werk op de hoogte te stellen. Dit is de gezindheid van God, die bovendien door iedereen zou moeten worden herkend. Als jullie graag getuige willen zijn van de verschijning van God, Gods voetstappen willen volgen, dan moeten jullie eerst afstand nemen van jullie eigen opvattingen. Jullie moeten niet eisen dat God dit of dat doet, laat staan Hem binnen je eigen grenzen plaatsen en Hem beperken tot je eigen opvattingen. In plaats daarvan moeten jullie vragen hoe jullie Gods voetafdrukken moeten zoeken, hoe jullie Gods verschijning moeten aanvaarden en hoe jullie je moeten onderwerpen aan het nieuwe werk van God: dit is wat de mens moet doen. Aangezien de mens niet de waarheid is en de waarheid niet bezit, moet hij zoeken, aanvaarden en gehoorzamen.

Ongeacht of je Amerikaans, Brits of van enige andere nationaliteit bent, moet je buiten de beperkingen van je eigen nationaliteit treden, boven je eigen zelf uitstijgen en het werk van God bekijken vanuit het perspectief van een schepsel. Op deze manier zul je geen beperkingen opleggen aan de voetafdrukken van

God. Dit komt doordat tegenwoordig veel mensen het onmogelijk achten dat God in een bepaald land of onder een bepaald volk zal verschijnen. Hoe diepgaand is de betekenis van Gods werk, en hoe belangrijk is de verschijning van God! Hoe kunnen de opvattingen en het denken van de mens die dingen ooit inschatten? En daarom zeg ik dat je door opvattingen over nationaliteit en etniciteit heen moet breken om de verschijning van God te zoeken. Alleen dan zul je niet worden beperkt door je eigen opvattingen; alleen zo zul je geschikt zijn om de verschijning van God te verwelkomen. Anders zul je in eeuwigdurende duisternis blijven en Gods goedkeuring nooit verkrijgen.

God is de God van de gehele mensheid. Hij beschouwt Zichzelf niet als het privé-eigendom van enig land of volk, maar zet Zich aan Zijn werk zoals Hij het heeft gepland, onbeperkt door enige vorm of enig land of volk. Misschien heb je je deze vorm nooit voorgesteld, of misschien is je houding tegenover deze vorm er een van ontkenning, of misschien worden het land waarin God Zich openbaart en het volk waaronder Hij Zich openbaart toevallig door iedereen gediscrimineerd en zijn het toevallig het meest achtergestelde land en volk op aarde. Toch heeft God Zijn wijsheid. Met Zijn grote kracht en door Zijn waarheid en Zijn gezindheid heeft Hij werkelijk een groep mensen gewonnen die met Hem op één lijn zit, en een groep mensen die Hij compleet wilde maken – een groep, door Hem overwonnen, die allerhande beproevingen, ellende en vervolging heeft doorstaan en Hem helemaal tot het einde kan volgen. Het doel van Gods verschijning, niet beperkt door enige vorm of enig land, is Hem in staat stellen Zijn werk te voltooien zoals Hij het gepland heeft. Dit is net als toen God vlees werd in Judea: Zijn doel was om het werk van de kruisiging te voltooien door de gehele mensheid te verlossen. Toch geloofden de Joden dat God dat onmogelijk kon

doen, en dachten ze dat God onmogelijk vlees kon worden en de gedaante van de Heer Jezus kon aannemen. Hun 'onmogelijk' werd de basis waarop ze God veroordeelden en zich tegen Hem verzetten, en leidde uiteindelijk tot de vernietiging van Israël. Tegenwoordig hebben veel mensen een vergelijkbare fout gemaakt. Uit alle macht verkondigen ze de aanstaande verschijning van God, en toch veroordelen ze tegelijkertijd Zijn verschijning; hun 'onmogelijk' beperkt weer eens de verschijning van God binnen de grenzen van hun verbeelding. En zo heb ik veel mensen in wild, bulderend gelach horen uitbarsten bij het tegenkomen van de woorden van God. Maar is dit gelach soms anders dan de veroordeling en godslastering van de Joden? Jullie zijn niet eerbiedig in aanwezigheid van de waarheid, laat staan dat jullie een houding van verlangen hebben. Het enige wat jullie doen, is willekeurig studeren en volslagen onbekommerd wachten. Wat valt er voor jullie te winnen door op die manier te studeren en te wachten? Denken jullie dat jullie persoonlijke begeleiding van God zullen ontvangen? Als je Gods uitspraken niet kunt onderscheiden, hoe ben je dan bevoegd om getuige te zijn van de verschijning van God? Waar God ook maar verschijnt, daar wordt de waarheid uitgedrukt en daar zal de stem van God zijn. Alleen zij die de waarheid kunnen aanvaarden, zullen de stem van God kunnen horen, en alleen zulke mensen zijn bevoegd om getuige te zijn van de verschijning van God. Laat je opvattingen varen! Word stil en lees deze woorden aandachtig. Als je naar de waarheid smacht, zal God je verlichten en zul je Zijn wil en Zijn woorden begrijpen. Laat jullie meningen over het 'onmogelijke' varen! Hoe meer er door mensen geloofd wordt dat iets onmogelijk is, hoe waarschijnlijker het zal gebeuren, want de wijsheid van God torent boven de hemelen uit, Gods gedachten zijn hoger dan de gedachten van de mens en het

werk van God ontstijgt de grenzen van de gedachten en opvattingen van de mens. Hoe meer iets onmogelijk is, hoe meer er waarheid in zit die gezocht kan worden; hoe meer iets de opvattingen en verbeelding van de mens te boven gaat, hoe meer het de wil van God bevat. Dat komt doordat, waar Hij Zich ook openbaart, God nog steeds God is, en Zijn substantie nooit zal veranderen door de plek of manier van Zijn verschijning. De gezindheid van God blijft dezelfde, waar Zijn voetafdrukken ook zijn, en waar de voetafdrukken van God ook zijn, Hij is de God van de gehele mensheid, net zoals de Heer Jezus niet alleen de God van de Israëlieten is, maar ook de God van alle volkeren van Azië, Europa en Amerika, en bovendien de enige God in het hele heelal. Laat ons daarom Gods wil zoeken en Zijn verschijning ontdekken in Zijn uitspraken, en Zijn voetstappen bijhouden! God is de waarheid, de weg en het leven. Zijn woorden en Zijn verschijning bestaan gelijktijdig, en Zijn gezindheid en voetafdrukken staan te allen tijde open voor de mensheid. Geliefde broeders en zusters, ik hoop dat jullie de verschijning van God in deze woorden kunnen zien, Zijn voetstappen beginnen te volgen terwijl jullie een nieuw tijdperk binnenlopen, en de prachtige nieuwe hemel en aarde binnengaan die God heeft voorbereid voor wie op Zijn verschijning wacht!

God beschikt over het lot van de gehele mensheid

Als leden van het menselijk ras en toegewijde christenen, is het de verantwoordelijkheid en plicht van ons allemaal om onze geest en lichaam op te offeren voor de volbrenging van Gods opdracht, want ons hele wezen kwam van God, en het bestaat dankzij de soevereiniteit van God. Als onze geesten en lichamen niet voor Gods opdracht zijn en niet voor de rechtvaardige zaak van de mensheid, dan zijn onze zielen hen die als martelaren gestorven zijn voor Gods opdracht onwaardig, en te meer God, die ons alles gegeven heeft, onwaardig.

God heeft deze wereld geschapen, Hij heeft deze mensheid geschapen, en was ook de architect van de klassieke Griekse cultuur en menselijke beschaving. Alleen God troost deze mensheid, en alleen God zorgt dag en nacht voor deze mensheid. Menselijke ontwikkeling en vooruitgang is onscheidbaar van de soevereiniteit van God, en de geschiedenis en toekomst van de mensheid zijn onlosmakelijk met het ontwerp van God verweven. Als je een ware christen bent dan zul je zeker geloven dat de opkomst en ondergang van elk land of natie volgens het ontwerp van God verloopt. God alleen kent het lot van een land of natie, en God alleen beschikt over het verloop van deze mensheid. Als de mensheid een goed lot wil hebben, als een land een goed lot wil hebben, dan moet de mens in aanbidding naar God toe buigen, zich bekeren en belijden voor God, want anders zal het lot en de bestemming van de mensheid onvermijdelijk in een catastrofe eindigen.

Denk eens terug aan de tijd van de ark van Noach: de mensheid was enorm verdorven, was van Gods zegening afgedwaald, werd niet meer door God verzorgd, en was de beloften van God verloren. Ze leefden in duisternis, zonder het licht van God. En dus werden zij losbandig van aard en verloren ze zichzelf in

gruwelijk verderf. Dat soort mensen konden niet langer de belofte van God ontvangen; ze waren ongeschikt om het gezicht van God te zien, of om Gods stem te horen, want zij hadden God verlaten, hadden alles wat Hij hen gegeven had van zich afgeworpen en waren de lessen die Hij hen geleerd had vergeten. Hun hart dwaalde verder en verder van God af, en terwijl dit gebeurde, raakten zij verdorven buiten alle verstand en menselijkheid en werden steeds kwaadaardiger. Zodoende naderden zij de dood steeds meer, en werden onderworpen aan de woede en straf van God. Alleen Noach aanbad God en ging het kwaad uit de weg, en was zo in staat om de stem van God te horen en de instructies van God te horen. Hij bouwde de ark volgens de instructies van Gods woord en verzamelde alle soorten van levende wezens. En op die manier, toen alle voorbereidingen waren getroffen, liet God Zijn vernietiging los op de wereld. Alleen Noach en de zeven leden van zijn gezin overleefden de vernietiging, want Noach aanbad Jehova en ging het kwaad uit de weg.

Kijk nu eens naar de huidige tijd: zulke rechtvaardige mensen zoals Noach, die God konden aanbidden en het kwaad uit de weg konden gaan, bestaan niet meer. Maar God is de mensheid nog steeds genadig, en vergeeft de mensheid in dit laatste tijdperk. God zoekt mensen die naar Zijn verschijning verlangen. Hij zoekt hen die in staat zijn om Zijn woorden te horen, hen die Zijn opdracht niet vergeten zijn en hun hart en hun lichaam aan Hem opofferen. Hij zoekt hen die zo gehoorzaam zijn als jonge kinderen en geen weerstand aan Hem bieden. Als jouw toewijding aan God niet gehinderd of beïnvloed wordt, dan zal God je gunstig beschouwen en zal je Zijn zegeningen geven. Als je een hoge positie hebt of een eerbare reputatie, over veel kennis beschikt, veel bezittingen hebt, en gesteund wordt door veel mensen, maar deze dingen je niet weerhouden om

God te benaderen om Zijn roeping en Zijn opdracht te accepteren, om te doen wat God van je vraagt, dan zal alles wat je doet van het grootste belang zijn op aarde en het meest rechtvaardige der mensheid. Als je de roeping van God verwerpt in het belang van status en je eigen doelen, dan zal alles wat je doet vervloekt zijn en zelfs veracht door God. Misschien ben je president, of wetenschapper, een voorganger of een ouderling, maar het maakt niet uit hoe hoog je functie is, als je in je doen en laten op je kennis en vaardigheden rekent dan zul je altijd falen, en zul je altijd verstoken zijn van de zegeningen van God, want God accepteert geen van je daden, en Hij staat niet toe dat je carrière een rechtvaardige is, en accepteert niet dat je werkt ten gunste van de mensheid. Hij zal zeggen dat alles wat je doet bedoeld is om de kennis en macht van de mensheid te gebruiken om de mens de bescherming van God te ontnemen, en om de zegeningen van God te ontcrachten. Hij zal zeggen dat je de mensheid naar de duisternis leidt, richting de dood en naar de aanvang van een bandeloos bestaan waarin de mens God en Zijn zegening verloren is.

Sinds de tijd dat de mens voor het eerst sociale wetenschappen had, werd zijn verstand vervuld van kennis en wetenschap. Toen werden kennis en wetenschap gereedschappen om de mens te regeren, en bleef er niet genoeg ruimte over voor de mens om God te aanbidden, waren er geen gunstige omstandigheden meer voor de aanbidding van God. De positie van God zakte steeds verder weg in het hart van de mens. De wereld in het hart van de mens die geen plaats voor God heeft is donker, leeg en hopeloos. En zodoende stonden vele sociale wetenschappers op, en geschiedkundigen en politici om de theorieën van de sociale wetenschap en van de menselijke evolutie tot uitdrukking te brengen en andere theorieën die in strijd zijn met de waarheid dat

God de mens geschapen heeft, om het hart en het verstand van de mens te vullen. En zo zijn er steeds minder mensen die geloven dat God alles geschapen heeft en komen er steeds meer die geloven in de evolutietheorie. Steeds meer mensen beschouwen de verslagen van Gods werk en Zijn woorden in het tijdperk van het Oude Testament als mythen en legenden. In hun hart worden mensen onverschillig over de waardigheid en grootsheid van God, over het grondbeginsel dat God bestaat en over alles heerst. Het overleven van de mensheid en het lot van landen en naties zijn niet langer belangrijk voor hen. De mens leeft in een holle wereld en maakt zich alleen maar druk over eten, drinken en het nastreven van plezier. ... Weinig mensen nemen het initiatief om uit te zoeken waar God vandaag de dag Zijn werk doet, of om te zien hoe Hij de bestemming van de mens organiseert en daarover beschikt. En zodoende raakt de menselijke beschaving onbewust steeds minder in staat om aan de wensen van de mensen te voldoen, en er zijn zelfs veel mensen van mening dat op aarde levende mensen minder gelukkig zijn dan zij die heengegaan zijn. Zelfs mensen uit landen die ooit een hoge beschaving hadden uiten zulke grieven. Want zonder het leiderschap van God maakt het niet uit hoezeer leiders en sociologen hun hersenen laten kraken om de menselijke beschaving te behouden: het baat niet. Niemand kan de leegte in een mensenhart vullen want niemand kan de plaats innemen van het leven, en geen enkele sociale theorie kan de mens bevrijden van de leegte waaraan hij lijdt. Wetenschap, kennis, vrijheid, democratie, vrije tijd, comfort; deze zijn maar een tijdelijke verademing. Zelfs met deze dingen zal de mens onvermijdelijk zondigen en over de ongerechtigheden van de samenleving klagen. Deze dingen kunnen niet de hunkeringen en verlangens van de mens beperken om onderzoek te doen, omdat de mens door

God gemaakt is en de zinloze opofferingen en zoektochten van de mens alleen maar meer onrust kunnen voortbrengen. De mens zal in een constante staat van angst leven, hij zal niet weten hoe hij de toekomst van de mensheid tegemoet kan treden, of hoe hij de weg naar de toekomst aan zal kunnen. De mens zal zelfs angst gaan voelen voor wetenschap en kennis, en nog banger worden van de leegte in zijn binnenste. In deze wereld, ongeacht of je in een vrij land woont of in een land zonder mensenrechten, ben je compleet machteloos om aan het lot van de mensheid te ontsnappen. Of je nu regeert of geregeerd wordt, je kunt echt niet ontsnappen aan het verlangen om het lot, de raadselen en de bestemming van de mensheid te onderzoeken. Nog minder ben je in staat te ontsnappen aan het verwarrende gevoel van leegte. Dit soort fenomenen, die gewoon zijn voor de gehele mensheid, worden door sociologen sociale fenomenen genoemd, maar geen groot mens kan naar voren treden om die problemen op te lossen. De mens is tenslotte maar een mens. De plaats en het leven van God kunnen door geen enkel mens vervangen worden. De mensheid heeft niet alleen behoefte aan een rechtvaardige samenleving waarin iedereen goed gevoed, gelijk en vrij is, maar ook aan de redding van God en Zijn levensvoorzieningen aan hen. Alleen wanneer de mens de redding van God en Zijn levensvoorzieningen ontvangt kunnen de benodigdheden, de drang om te onderzoeken, en de spirituele leegte van de mens worden opgelost. Als de mensen van een land of natie niet in staat zijn om de redding en zorg van God te ontvangen, dan bewandelt zo'n land of natie de weg naar de ondergang, naar de duisternis, en zal door God worden vernietigd.

Misschien is jouw land momenteel welvarend, maar als je je mensen toelaat om van God af te dwalen, dan zal je land steeds meer de zegeningen van God

mislopen. De beschaving van je land zal steeds meer onder de voet worden gelopen, en weldra zullen de mensen tegen God opstaan en de hemel vervloeken. En zo zal het lot van een land buiten medeweten van de mens worden geruïneerd. God zal machtige naties laten opstaan om de landen die God vervloekt heeft onder handen te nemen, en misschien zelfs van de aardbodem te laten verdwijnen. De opkomst en ondergang van een land of natie hangt ermee samen of haar leiders God aanbidden, en of zij hun mensen dichter tot God brengen en ze Hem laten aanbidden. En toch, in dit laatste tijdperk, omdat de mensen die God waarlijk zoeken en aanbidden steeds zeldzamer zijn, verschaft God speciale genade aan landen waarin het christendom de staatsreligie is. Hij brengt ze samen om een relatief rechtvaardige partij te vormen, terwijl atheïstische landen, of die landen die niet de ware God aanbidden, de tegenstanders worden van de rechtvaardige partij. Op deze manier heeft God niet alleen een plaats in de mensheid van waaruit Hij Zijn werk kan doen, maar heeft Hij ook landen tot Zijn beschikking die een rechtvaardig gezag kunnen uitoefenen, om zodoende landen die weerstand bieden aan God sancties en beperkingen op te leggen. Toch, ondanks dit alles, zijn er niet meer mensen die naar voren komen om God te aanbidden, want de mens is te ver van Hem afgedwaald, en God is te lang afwezig geweest in de gedachten van de mens. Op aarde blijven alleen landen die rechtvaardigheid uitoefenen en weerstand bieden aan onrechtvaardigheid. Maar dit is verre van de wensen van God, want geen enkele regering staat God toe om aan het hoofd te staan van hun volk, en geen enkele politieke partij zal haar mensen bijeenroepen om God te aanbidden. God heeft Zijn rechtmatige plaats in het hart van elk land, elke natie, elke regeringspartij en zelfs het hart van elk mens verloren. Ook al bestaan

er rechtvaardige invloeden in de wereld, een regering waarbij God geen plaats heeft in het hart van de mensheid is fragiel. Zonder de zegen van God zal het politieke strijdperk een chaos worden die gemakkelijk aangevallen kan worden. Om zonder de zegen van God te leven is voor de mens als leven zonder zon. Ongeacht hoe ijverig regeringsleiders aan hun volk bijdragen, ongeacht hoeveel rechtvaardige conferenties de mensen beleggen, niets van dat alles zal dingen veranderen of het lot van de mensheid wijzigen. De mens gelooft dat een land waarin mensen gevoed en gekleed zijn, waarin ze vreedzaam samenleven, een goed land is en een goede leiding heeft. Maar God denkt van niet. Hij gelooft dat een land waarin niemand Hem aanbidt er een is dat Hij zal vernietigen. De gedachtegang van de mens verschilt te veel van die van God. Dus als een staatshoofd God niet aanbidt, dan is het lot van dat land tragisch en het land zal geen bestemming hebben.

God doet niet mee met de politiek van mensen, maar het lot van een land of natie wordt bestuurd door God. God bestuurt deze wereld en het hele heelal. Het lot van de mens en het plan van God zijn nauw verbonden, en geen enkel mens, land of natie is van de soevereiniteit van God ontheven. Als de mens zijn lot wil kennen moet hij voor God verschijnen. God zal hen die Hem volgen en aanbidden laten gedijen, en zal hen die zich tegen Hem verzetten en Hem afwijzen in verval doen geraken en laten uitsterven.

Denk aan de scene in de Bijbel waarin God Sodom vernietigde, en denk ook aan hoe Lots vrouw een zoutpilaar werd. Herinner je je hoe de mensen van Ninevé zich in zak en as bekeerden van hun zonden, en denk aan wat er gebeurde nadat de Joden Jezus aan het kruis nagelden, 2000 jaar geleden. De

Joden werden verdreven uit Israël en vluchtten naar alle landen van de wereld. Velen werden gedood, en de hele Joodse staat onderging een nooit eerder vertoonde intensiteit van vernietiging. Ze hadden God aan het kruis genageld – een gruwelijke misdaad begaan – en Gods gezindheid geprovoceerd. Ze moesten voor hun daden betalen, en de consequenties van hun handelen ondergaan. Ze veroordeelden God, verwierpen God, en daarom hadden ze maar één lot: ze werden gestraft door God. Dit is de bittere consequentie en rampspoed die hun leiders voor hun land en natie veroorzaakt hadden.

Heden ten dage is God naar de aarde teruggekeerd om Zijn werk te doen. Zijn eerste halte is de grote verzameling van dictatoriale regeerders: China, het onwankelbare bolwerk van atheïsme. Door Zijn wijsheid en macht heeft God een groep mensen verkregen. In deze periode wordt Hij op alle manieren door China's regeringspartij opgejaagd, en onderworpen aan groot lijden, zonder een plaats te hebben om Zijn hoofd te laten rusten of een schuilplaats te kunnen vinden. Ondanks dit gaat God verder met het werk dat Hij van plan is te doen: Hij laat Zijn stem horen en verspreidt het evangelie. Niemand kan de almacht van God peilen. In China, een land dat God als vijand beschouwt, is God nooit opgehouden met Zijn werk. In plaats daarvan hebben meer mensen Zijn werk en woord geaccepteerd, want God doet wat Hij kan om elk menselijk individu te redden. Wij vertrouwen dat geen enkel land en geen enkele macht in de weg kan staan van wat God wil bereiken. Zij die Gods werk dwarsbomen, zich tegen het woord van God verzetten, het plan van God verstoren of aantasten zullen uiteindelijk door God worden gestraft. Wie het werk van God tart zal naar de hel worden gestuurd; elk land dat het werk van God tart zal worden vernietigd; elke natie die opstaat om zich tegen het werk van God te keren zal van de

aardbodem worden weggevaagd, en zal niet meer bestaan. Ik heb het dringende verzoek aan de mensen van alle landen, naties en zelfs industrieën om te luisteren naar de stem van God, om het werk van God te aanschouwen, om aandacht te geven aan het lot van de mensheid, om zodoende van God de allerheiligste te maken, de meest eerbare, de allerhoogste en het enige onderwerp van aanbidding voor de mensheid, en om toe te staan dat de gehele mensheid onder de zegening van God leeft, net zoals de afstammelingen van Abraham onder de belofte van Jehova leefden, en net zoals Adam en Eva, die oorspronkelijk gemaakt waren door God, leefden in de hof van Eden.

Het werk van God is als machtige, aanzwellende golven. Niemand kan Hem tegenhouden en niemand kan Zijn voetstappen stoppen. Alleen zij die zorgvuldig naar Zijn woorden luisteren, en die naar Hem zoeken en dorsten, kunnen Zijn voetstappen volgen en Zijn belofte ontvangen. Zij die dat niet doen zullen worden onderworpen aan overweldigende rampspoed en welverdiende straf.

De mens kan alleen gered worden onder Gods management

Iedereen voelt dat het management van God vreemd is. Mensen denken namelijk dat het management van God niets met de mens van doen heeft. Zij denken dat dit management het werk van God alleen is, Gods eigen zaak is. De mensheid is dan ook onverschillig jegens het management van God. Zo is het heil van de mensheid vaag en onduidelijk geworden, niet meer dan holle retoriek. Ook al volgt de mens God om te worden gered en de heerlijke bestemming in te gaan, de mens bekommert zich niet om hoe God Zijn werk doet. Het maakt de

mens niet uit wat God van plan is en wat hij zelf moet doen om gered te worden. Dat is echt tragisch! Het heil van de mens is onlosmakelijk met het management van God verbonden en is zeker niet los te zien van Gods plan. Toch geeft de mens niets om het management van God en raakt hij steeds verder van Hem verwijderd. Daardoor zijn er steeds meer mensen ontstaan die totaal niet op de hoogte zijn van zaken die nauw verband houden met de kwestie van de redding – zoals de vraag wat de schepping is, wat geloof in God is, hoe je God moet aanbidden enzovoort. Op dit punt moeten we dan ook over het management van God praten. Zo kan iedere volgeling duidelijk het belang inzien om God te volgen en in Hem te geloven. Zij zijn dan ook in staat om zorgvuldiger het pad te kiezen dat zij behoren te bewandelen, in plaats van God alleen te volgen om zegeningen te verkrijgen, rampspoed te vermijden of succes te oogsten.

Hoewel het management van God voor de mens diepzinnig mag lijken, is het voor de mens niet ondoorgrondelijk. Al het werk van God houdt immers verband met Zijn management, heeft betrekking op het heilswerk ten behoeve van de mens, en heeft te maken met het leven en de bestemming van de mensheid. Het werk dat God onder en aan de mens verricht, is zeer praktisch en zinvol te noemen. Dat werk kan de mens zien en ervaren, het is verre van abstract. Als de mens niet al het werk dat God doet kan aanvaarden, wat is dan de betekenis van dit werk? En hoe kan dat management tot redding van de mens leiden? Veel volgelingen van God maken zich alleen druk over de vraag hoe ze zegeningen kunnen verkrijgen of rampspoed kunnen vermijden. Horen ze van het werk en management van God, dan worden ze stil en haken ze af. Ze zijn van mening dat het kennen van zulke vervelende vragen hun leven niet zal laten groeien of van enige baat zal zijn. Ook al hebben ze berichten over het management van God

gehoord, ze gaan er lichtvaardig mee om. Ze beschouwen die niet als iets kostbaars om aan te nemen en doen er al helemaal niets mee in hun leven. Zulke mensen volgen God met één eenvoudig doel: om zegeningen te verkrijgen, en dat doel is om zegeningen te verkrijgen. Dergelijke mensen kunnen niet de moeite nemen om aan iets anders aandacht schenken als het niet rechtstreeks met dat doel te maken heeft. Geloven in God om zegeningen te verkrijgen is voor hen een uiterst legitiem streven, iets wat hun geloof de moeite waard maakt. Ze trekken zich verder niets aan van alles wat dit doel niet volbrengt. Dat is het geval met de meeste mensen die tegenwoordig in God geloven. Hun doel en motivatie lijken legitiem, want ze geloven niet alleen in God, maar zij putten zich ook uit voor God, wijden zich toe aan God en vervullen hun plicht. Ze geven hun jeugd op, laten familie en carrière achter zich en spannen zich zelfs jarenlang weg van huis in. Omwille van hun uiteindelijke doel stellen ze hun interesses bij, veranderen ze hun kijk op het leven en stellen ze zelfs hun koers bij. Toch kunnen ze het doel van hun geloof in God niet bijstellen. Ze maken zich druk om hun eigen idealen na te jagen. Hoe lang de weg ook is, hoeveel moeilijkheden en obstakels er onderweg ook zijn, ze blijven doorzetten en zijn niet bang voor de dood. Waar halen ze de kracht vandaan om zich zo te blijven toewijden? Is het hun geweten? Is het hun grote en edele karakter? Is het hun vastberadenheid om tot het einde toe tegen de machten van het kwaad te strijden? Is het hun geloof waarin ze getuigen van God zonder een beloning te zoeken? Is het hun trouw waarvoor ze bereid zijn alles op te geven om aan de wil van God te voldoen? Of is het hun geest van toewijding waarin ze nooit extravagante eisen voor zichzelf hebben gesteld? Dat mensen die het werk van Gods management nooit hebben gekend toch zoveel geven, is gewoonweg een verbazingwekkend

wonder! Laten we nu even niet bespreken hoeveel deze mensen hebben gegeven. Hun gedrag is onze analyse echter wel meer dan waard. Deze mensen begrijpen God niet en geven Hem toch zoveel. Kan er voor hen een andere reden zijn dan de voordelen die eraan kleven? Daarin ontwaren we een niet eerder vastgesteld probleem: de relatie van de mens met God is puur gebaseerd op naakt eigenbelang. Het gaat om de relatie tussen de ontvanger en geveer van zegen. Het valt goed te vergelijken met de relatie tussen werknemer en werkgever. De werknemer werkt alleen om de beloningen van de werkgever te ontvangen. In een dergelijke relatie is er geen sprake van affectie, alleen van een deal. Er is geen sprake van liefde geven en liefde ontvangen, alleen van liefdadigheid en barmhartigheid. Er is geen sprake van begrip, alleen van onderdrukte verontwaardiging en bedrog. Er is geen sprake van intimiteit, alleen van een onoverbrugbare kloof. Wie kan het tij keren als men op dit punt is beland? En hoeveel mensen kunnen werkelijk inzien hoe wanhopig deze relatie is geworden? Wanneer mensen zich compleet richten op de vreugde van hun gezegende toestand, kan niemand zich volgens mij indenken hoe beschamend en afzichtelijk een dergelijke relatie met God is.

Het meest bedroevende van het geloof van de mensheid in God is dat de mens zijn eigen zaken te midden van het werk van God regelt en zich niets van Gods management aantrekt. De mens faalt bovenal in het volgende: hij wil zich wel aan God onderwerpen en Hem aanbidden, maar tegelijkertijd creëert hij zijn eigen ideale bestemming. De mens berekent hoe hij de grootste zegeningen en de beste bestemming kan verkrijgen. Zelfs als mensen beseffen hoe meelijwekkend, haatdragend en zielig ze zijn, hoevelen kunnen dan hun idealen en hoop meteen aan de kant zetten? En wie kan zich inhouden en niet langer

alleen aan zichzelf denken? God heeft mensen nodig die nauw met Hem willen samenwerken om Zijn management te kunnen aanvullen. Hij heeft mensen nodig die hun lichaam en geest toewijden aan het werk van Zijn management en zich zo aan Hem onderwerpen. Hij heeft geen mensen nodig die Hem elke dag met uitgestrekte hand ergens om bedelen. Hij heeft al helemaal geen mensen nodig die een beetje geven en dan op een beloning wachten. God verafschuwt mensen die enige inzet tonen en verder op hun lauweren rusten. Hij haat die kille mensen die een hekel hebben aan het werk van Zijn management en die alleen maar over de hemel en hun zegeningen willen praten. Hij heeft nog meer verachting voor mensen die hun voordeel doen met het werk dat Hij voor het heil van de mensheid doet. Deze mensen hebben zich namelijk nooit iets aangetrokken van wat God wil bereiken en tot stand brengen met het werk van Zijn management. Zij zijn alleen op de zegeningen uit die het werk van God te bieden heeft. Gods hart laat hen koud, ze zijn alleen met hun eigen toekomst en lot bezig. Mensen die een hekel hebben aan het werk van Gods management hebben geen enkele interesse in Gods wil en in hoe God de mensheid redt. Zij doen allemaal gewoon wat zij willen, los van het werk van Gods management. God gedenkt hun gedrag niet, Hij keurt het niet goed en kijkt er zeker niet met genoeg op neer.

In de uitgestrektheid van het universum zijn er talloze schepsels die leven en zich reproduceren, die de cyclische wet van het leven volgen en zich aan één constante regel houden. En wie leeft, herhaalt dezelfde tragische geschiedenis van wie gestorven is. De mensheid kan niet anders dan zich afvragen: Waarom leven we? En waarom moeten we sterven? Wie bestuurt deze wereld? En wie heeft deze mensheid geschapen? Is de mensheid echt door moeder natuur geschapen? Heeft de mensheid haar eigen lot echt in eigen hand? ... De

mensheid vraagt zich dat al duizenden jaren steeds opnieuw af. Helaas is de mensheid steeds dorstiger geworden naar wetenschap naarmate zij meer geobsedeerd raakte door deze vragen. De wetenschap biedt kortstondige bevrediging en tijdelijke geneugten van het vlees, maar is verre van toereikend om de mens te verlossen van de eenzaamheid en nauwelijks verhulde angst en hulpeloosheid diep in zijn hart. De mens gebruikt uitsluitend wetenschappelijke kennis die hij met het blote oog kan waarnemen en die hij met zijn brein kan begrijpen om zijn hart te verdoven. Toch is dergelijke wetenschappelijke kennis niet voldoende om de mensheid tegen te houden om mysteriën te onderzoeken. De mens weet eenvoudigweg niet wie de Vorst van het universum en alle dingen is. Hij heeft al helemaal geen weet van de oorsprong en toekomst van de mensheid. De mensheid leeft gewoon, noodgedwongen, te midden van deze wet. Niemand kan eraan ontkomen en niemand kan er verandering in aanbrengen. Er is er onder alle dingen en in de hemel namelijk maar Een die van eeuwigheid tot eeuwigheid soevereiniteit over alles heeft. Hij is die Ene die nooit door de mens is aanschouwd, die Ene die nooit door de mensheid is gekend, in Wiens bestaan de mensheid nooit heeft geloofd. Toch is Hij die Ene die de adem in de voorouders van de mens blies en de mensheid leven gaf. Hij is die Ene die de mensheid voorziet en voedt voor haar bestaan. Hij leidt de mensheid tot op de dag van vandaag. Bovendien is de mensheid van Hem en Hem alleen afhankelijk om te kunnen overleven. Hij heeft soevereiniteit over alle dingen en bestuurt alle levende wezens in het universum. Hij beheerst de vier seizoenen en Hij roept wind, vorst, sneeuw en regen op. Hij geeft de mensheid zonneschijn en luidt de nacht in. Hij bereidde de hemelen en de aarde, voorzag de mens van bergen, meren en rivieren met al het leven daarin. Zijn daden zijn overal, Zijn macht is

overal, Zijn wijsheid is overal en Zijn gezag is overal. Al deze wetten en regels zijn de belichaming van Zijn daden. Ze geven allemaal blijk van Zijn wijsheid en gezag. Wie kan zich aan Zijn soevereiniteit onttrekken? En wie kan zich buiten Zijn plannen plaatsen? Alle dingen bestaan onder Zijn blik, alle dingen leven bovendien onder Zijn soevereiniteit. Zijn daden en Zijn macht laten de mensheid geen andere keus dan te erkennen dat Hij werkelijk bestaat en soevereiniteit over alle dingen heeft. Niets of niemand anders dan Hij kan het universum gebieden, laat staan onophoudelijk voor deze mensheid zorgen. Of je de daden van God nu wel of niet herkent en of je nu wel of niet in het bestaan van God gelooft, het lijkt geen twijfel dat je lot binnen Gods ordening ligt. Het lijkt ook geen twijfel dat God altijd soevereiniteit over alle dingen zal hebben. Zijn bestaan en gezag zijn niet afhankelijk van het feit of de mens die nu wel of niet herkent en begrijpt. Alleen Hij kent het verleden, het heden en de toekomst van de mens. Alleen Hij kan het lot van de mensheid bepalen. Of je dit feit nu wel of niet kunt aanvaarden, de mensheid zal dit alles binnen afzienbare tijd met eigen ogen aanschouwen. Dit feit zal God spoedig aan het licht brengen. De mens leeft en sterft onder het toezicht van God. De mens leeft ter wille van het management van God. Wanneer hij zijn ogen voor het laatst sluit, is dat ook voor datzelfde management. De mens komt en gaat, steeds opnieuw, heen en weer. Dat maakt allemaal zonder uitzondering deel uit van de heerschappij en de plannen van God. Gods management gaat altijd voort en is nooit opgehouden. Hij zal de mensheid bewust maken van Zijn bestaan, in Zijn heerschappij laten vertrouwen, Zijn daden laten aanschouwen en tot Zijn koninkrijk laten terugkeren. Dit is Zijn plan en het werk dat Hij al duizenden jaren uitvoert.

Het werk van Gods management begon bij de schepping van de wereld en de mens staat centraal in dit werk. Je kunt zeggen dat Gods schepping van alle dingen er omwille van de mens is. Het werk van Zijn management strekt zich over duizenden jaren uit. Dat werk gebeurt niet in luttele minuten of seconden of een oogwenk, en evenmin in een of twee jaar. Hij moest immers meer dingen scheppen die nodig zijn voor het overleven van de mens. Denk bijvoorbeeld aan de zon, de maan, allerlei levende wezens, voedsel plus een leefomgeving voor de mensheid. Dit was het begin van Gods management.

Daarna droeg God de mensheid over aan Satan. De mens leefde onder het domein van Satan, wat gaandeweg leidde tot Gods werk in het eerste tijdperk: het verhaal van het Tijdperk van de Wet ... Gedurende enkele duizenden jaren van het Tijdperk van de Wet raakte de mensheid gewend aan de leiding van het Tijdperk van de Wet. Men begon er lichtvaardig mee om te gaan en zich langzaam maar zeker aan de zorg van God te onttrekken. Zo kwam het dat ze niet alleen onder de wet vielen maar ook afgoden aanbaden en slechte dingen deden. Ze genoten de bescherming van Jehova niet meer. Ze leefden eigenlijk alleen maar voor het altaar in de tempel. Het werk van God was in feite lang daarvoor al niet meer onder hen. Ook al hielden de Israëlieten vast aan de wet en gebruikten ze de naam van Jehova, en geloofden ze zelfs met trots dat alleen zij het volk en de uitverkorenen van Jehova waren, onttrok de heerlijkheid van God zich onopgemerkt aan hen ...

Wanneer God Zijn werk doet, verlaat Hij de ene plaats altijd onopgemerkt terwijl Hij het nieuwe werk stilletjes in een andere plaats begint. Dit lijkt voor mensen die gevoelloos zijn niet te geloven. Mensen hebben het oude altijd

gekoesterd en nieuwe, onbekende dingen altijd met vijandigheid of als iets vervelends beschouwd. Wat voor nieuw werk God dus ook doet, de mens is er van begin tot eind als laatste van op de hoogte.

Zoals altijd het geval is geweest, begon God Zijn nieuwe werk van de tweede fase na het werk van Jehova in het Tijdperk van de Wet: het vlees aannemen – als vleesgeworden mens tien, twintig jaar – en Zijn werk verkondigen en doen onder gelovigen. Toch wist niemand en erkende maar een klein groepje mensen dat Hij de vleesgeworden God was nadat de Heer Jezus aan het kruis genageld en herrezen was. Het vormde een probleem dat er één opstond die Paulus heette en die God als aartsvijand tegemoet trad. Zelfs nadat hij neergeslagen was en een apostel werd, veranderde de oude aard van Paulus niet en wandelde hij het pad van het tegenwerken van God. In de tijd dat hij werkte, schreef Paulus veel epistels; helaas genoten latere generaties van zijn epistels als zijnde de woorden van God. Dit ging zo ver dat ze in het Nieuwe Testament werden opgenomen en verward werden met de woorden die God Zelf sprak. Dit is echt een grote schande sinds de komst van de Schrift! En kwam deze fout niet door de dwaasheid van de mens? Ze wisten niet dat epistels of spirituele geschriften van de mens gewoon niet in de verslagen van Gods werk in het Tijdperk van Genade thuishoorden om het werk en de woorden van God te vertolken. Maar dit staat los van waar we het over hebben. Laten we dus naar het oorspronkelijke onderwerp terugkeren. Zodra de tweede fase van Gods werk was voltooid – na de kruisiging – was Gods werk volbracht om de mens van zonde terug te winnen (dat wil zeggen: de mens uit de handen van Satan terug te winnen). Vanaf dat moment hoefde de mens alleen maar de Heer Jezus als de Heiland aan te nemen voor de vergeving van zijn zonden. De zonden van de mens waren

zogezegd geen belemmering meer om het heil te verkrijgen en tot God te komen. Satan kon ze ook niet meer ter beschuldiging tegen de mens inbrengen. God had namelijk Zelf het echte werk gedaan. Hij was in de gedaante van het zondige vlees gekomen en God was Zelf het zondoffer. Op die manier kwam de mens van het kruis af, verlost en gered dankzij het vlees van God, de gelijkenis van dit zondige vlees. De mens kwam zo na de gevangenschap door Satan een stap dichterbij het aanvaarden van de verlossing voor Gods aangezicht. Deze fase van het werk was uiteraard het management van God, één stap verder dan het Tijdperk van de Wet en van een dieper niveau dan het Tijdperk van de Wet.

Zo is het management van God: de mensheid overdragen aan Satan – een mensheid die niet weet wat God is, wat de Schepper is, hoe God te aanbidden en waarom onderwerping aan God noodzakelijk is – en de verdorvenheid van Satan vrij spel geven. God wint de mens vervolgens stap voor stap terug uit de handen van Satan, totdat de mens God met zijn hele wezen aanbidt en Satan verwerpt. Dit is het management van God. Dit alles klinkt als een mythisch verhaal en lijkt een raadsel. Mensen zien het als een mythisch verhaal omdat ze geen flauw benul hebben van wat er de laatste paar duizend jaar allemaal met de mens is gebeurd. Ze weten ook helemaal niet hoeveel verhalen zich in de kosmos en het firmament hebben afgespeeld. Bovendien hebben zij geen weet van de nog verbazingwekkendere, angstaanjagende wereld die buiten de materiële wereld om bestaat, maar die zij met hun menselijke ogen niet kunnen zien. Het komt de mens onbegrijpelijk voor, omdat de mens de betekenis van Gods verlossing van de mensheid en van het werk van Gods management niet inziet. De mens begrijpt Gods uiteindelijke bedoeling met de mensheid niet. Gaat het om een mensheid zoals Adam en Eva, onverdorven door Satan? Nee! Het

management van God is erop gericht een groep mensen te vormen die God aanbidt en zich aan Hem onderwerpt. Deze mensheid is door Satan verdorven, maar ziet Satan niet meer als hun vader. Men herkent het lelijke gezicht van Satan en verwerpt het. Men komt voor God om Zijn oordeel en tuchting te aanvaarden. Men weet wat lelijk is en hoe het in contrast staat met wat heilig is. Men herkent de grootsheid van God en het kwaad van Satan. Een dergelijke mensheid werkt niet langer voor Satan, aanbidt Satan niet en plaatst Satan niet op een voetstuk. Dat komt omdat ze een groep vormt die waarlijk door God is gewonnen. Dit is de betekenis van Gods management onder de mensheid. Gedurende het werk van Gods management in deze tijd is de mensheid het doelwit van Satans verdorvenheid en tegelijkertijd het doelwit van Gods heil. De mensen zijn het product waar God en Satan om strijden. God voert Zijn werk uit en wint de mens tegelijkertijd gestaag terug uit de handen van Satan. Zo komt de mens steeds dichterbij tot God ...

En toen kwam het Tijdperk van het Koninkrijk, een meer praktische fase van het werk en tevens het moeilijkst door de mens te aanvaarden. Hoe dichterbij die mens namelijk tot God komt, hoe dichterbij Gods roede de mens nadert en hoe duidelijker Gods aangezicht voor de mens verschijnt. Na de verlossing van de mensheid keert de mens officieel terug naar de familie van God. De mens dacht dat het nu tijd was om te genieten, maar hij krijgt een frontale aanval van God te verduren die niemand had voorzien. Dit blijkt een doop te zijn die het volk van God moet "genieten". Met een dergelijke behandeling kunnen mensen niet anders dan bij zichzelf denken: ik ben het lam, vele jaren verloren, dat God tegen een hoge prijs heeft teruggekocht. Waarom behandelt God mij dan zo? Is dit Gods manier om mij uit te lachen en aan de kaak te stellen? ... Na jaren is de

mens verweerd geraakt, na raffinering en tuchtiging aan den lijve te hebben ondervonden. De mens heeft weliswaar de 'glorie' en 'romantiek' van voorbije tijden verloren, maar is, zonder het te weten, de principes van menselijk gedrag gaan begrijpen. Hij is Gods jarenlange toewijding aan het redden van de mensheid gaan waarderen. De mens begint zijn eigen barbaarsheid langzaam te verafschuwen. Hij begint te haten hoe verwilderd hij is, al zijn misvattingen jegens God en de onredelijke eisen die hij aan Hem heeft gesteld. De tijd kan niet worden teruggedraaid. Voorbije gebeurtenissen worden de spijtige herinneringen van de mens. De woorden en liefde van God worden echter de drijvende kracht in het nieuwe leven van de mens. De wonden van de mens genezen dag na dag. Zijn kracht keert terug, hij staat op en ziet op naar het aangezicht van de Almachtige ... Dan ontdekt hij dat Hij altijd aan zijn zijde is geweest, en dat Zijn glimlach en Zijn mooie gestalte nog steeds zo intrigerend zijn. Zijn hart is nog steeds vervuld met zorg voor de mensheid die Hij heeft geschapen. Zijn handen zijn nog steeds zo warm en krachtig als in het begin. Het lijkt alsof de mens is teruggekeerd naar de hof van Eden, maar dat de mens deze keer niet langer naar de verleidingen van de slang luistert, zich niet meer afwendt van het aangezicht van Jehova. De mens knielt voor God neer, kijkt op naar Gods glimlachende gelaat en offert zijn kostbaarste offerande – O! Mijn Heer, mijn God!

De liefde en compassie van God doordrenken elk detail van het werk van Zijn management. Of mensen Gods goede bedoelingen nu wel of niet kunnen begrijpen, Hij blijft het werk dat Hij wil volbrengen onvermoeibaar doen. Hoe veel of weinig mensen ook van het management van God begrijpen, iedereen kan de voordelen en hulp van het werk dat God doet, waarderen. Misschien heb je

vandaag niets gevoeld van Gods liefde of het leven dat Hij biedt, maar zolang je God niet verlaat en je de waarheid vastberaden blijft nastreven, komt er altijd een dag waarop Gods glimlach aan jou zal worden geopenbaard. Want het werk van Gods management heeft als doel de mensheid terug te winnen die onder Satans domein is. Hij wil de mensheid niet in de steek laten die door Satan is verdorven en zich tegen God verzet.

23 september 2005

**DE WOORDEN VAN CHRISTUS
TOEN HIJ DOOR DE GEMEENTEN WANDELDE
VOORTZETTING
(17 OKTOBER 2013 TOT 18 AUGUSTUS 2014)**

**God kennen is de weg naar het vrezen van God en het mijden
van het kwaad**

Ieder van jullie zou opnieuw moeten nagaan in hoeverre je gedurende je leven in God hebt geloofd, zodat je tijdens het volgen van God kunt inzien of je

God echt hebt begrepen, echt hebt doorgrond en echt hebt leren kennen, of je echt weet hoe God tegenover de verschillende soorten mensen staat, en of je echt begrijpt wat God in jouw leven bewerkstelligt en hoe Hij je daden beoordeelt. Deze God, die naast je staat, richting geeft aan je groei, je lot bepaalt en in je behoeften voorziet – hoeveel begrijp je van Hem en hoeveel weet je werkelijk van Hem als het erop aankomt? Weet je wat Hij in jou bewerkt, elke dag weer? Ken je de beginselen en bedoelingen waarop Hij al Zijn daden baseert? Weet je hoe Hij je de weg wijst? Weet je met welke middelen Hij voor je zorgt? Weet je op welke manieren Hij je leidt? Weet je wat Hij van jou verlangt en wat Hij in jou wil bewerkstelligen? Weet je wat Hij vindt van de uiteenlopende manieren waarop je je gedraagt? Weet je of je door Hem geliefd bent? Ken je de oorsprong van Zijn vreugde, toorn, verdriet en welbehagen, de gedachten en ideeën daarachter, en Zijn essentie? Weet je, ten slotte, wat voor een God deze God is waarin je gelooft? Heb je deze en soortgelijke vragen ooit begrepen of heb je er ooit over nagedacht? Heb je in je wandel met God je misverstanden over Hem uit de weg geruimd door Zijn woorden werkelijk op waarde te schatten en te ervaren? Heb je, nadat je door God gedisciplineerd en gekastijd werd, oprechte gehoorzaamheid en zorgzaamheid bereikt? Heb je, te midden van Gods tuchtiging en oordeel, de opstandigheid en de satanische aard van de mens leren kennen en een glimp van inzicht gekregen in de heiligheid van God? Ben je door de leiding en de verlichting van Gods woorden het leven met nieuwe ogen gaan bekijken? Heb je te midden van de beproeving die God je oplegde, ervaren dat Hij de overtredingen van de mens niet verdraagt en begrepen wat Hij van jou eist, en hoe Hij je verlost? Als je niet weet wat het is om God verkeerd te begrijpen, of hoe je dit onbegrip moet ophelderen, dan heb je nooit werkelijk

verbinding met God gehad en heb je God nooit begrepen. Dan heb je Hem in elk geval nooit willen begrijpen. Als je niet weet wat Gods discipline en kastijding is, dan weet je al helemaal niet wat het is om aan God te gehoorzamen en je iets van Hem aan te trekken, of je hebt dat in elk geval nooit echt gedaan. Als je Gods tuchtiging en oordeel nooit hebt ondervonden, dan weet je beslist ook niet wat Zijn heiligheid is en zal het je zelfs nog minder duidelijk zijn wat de rebellie van de mens inhoudt. Als je nooit echt een juiste visie op het leven hebt gehad, of een juiste doelstelling in het leven, maar nog steeds verward en besluiteloos bent over je toekomstige levenspad, zozeer zelfs dat je aarzelt een volgende stap te zetten, dan lijdt het geen twijfel dat je Gods verlichting en leiding nooit hebt ontvangen. Dan zou men ook kunnen zeggen dat Gods woorden je nog nooit echt hebben gevoed en aangevuld. Als je Gods beproeving nog niet ondergaan hebt, dan is het zonder meer duidelijk dat je geen weet hebt van Gods onverdraagzaamheid ten opzichte van de overtredingen van de mens. Je begrijpt dan evenmin wat God uiteindelijk van je eist en zelfs nog minder wat Zijn werk van management en verlossing van de mens uiteindelijk inhoudt. Hoe lang iemand ook al in God gelooft, als hij Gods woorden nooit heeft ervaren of er iets van heeft waargenomen, dan is hij gegarandeerd niet op de weg naar redding, dan is zijn geloof in God gegarandeerd inhoudsloos, dan is ook zijn kennis van God gegarandeerd nul komma nul. Dan mag het duidelijk zijn dat hij geen enkel idee heeft wat het betekent om God te vereren.

Gods eigenschappen en Zijn wezen, Gods essentie, Gods gezindheid – dit alles is in Zijn woorden aan de mensheid geopenbaard. Wanneer de mens Gods woorden ervaart, zal hij wanneer hij ze uitvoert het doel achter de woorden die God spreekt leren begrijpen. Hij zal de oorsprong en achtergrond van Gods

woorden leren begrijpen. Hij zal het beoogde effect van Gods woorden leren begrijpen en op waarde leren schatten. Dit zijn allemaal dingen die de mens moet ervaren, bevatten en in zich opnemen om toegang te krijgen tot de waarheid en het leven, om Gods bedoelingen te bevatten, om een transformatie in zijn gezindheid te krijgen, en om te kunnen gehoorzamen aan de soevereiniteit en de beschikkingen van God. Terwijl de mens deze dingen ervaart, bevat en in zich opneemt, leert hij geleidelijk God te begrijpen, en verkrijgt hij bovendien op verschillende niveaus kennis over Hem. Dit begrip en deze kennis komen niet voort uit iets wat de mens bedacht of samengesteld heeft, maar uit de dingen die hij op waarde schat, ervaart, voelt en die in zijn hart bevestigd worden. Pas wanneer hij deze dingen op waarde schat, ervaart, voelt en bevestigd weet, krijgt zijn kennis van God inhoud. Alleen de kennis die hij nu verwerft, is feitelijk, reëel en nauwkeurig. Dit proces – het verwerven van begrip en ware kennis van God door Zijn woorden op waarde te schatten, te ervaren, te voelen en bevestigd te weten – is niets anders dan ware gemeenschap tussen mens en God. Vanuit dit soort gemeenschap leert de mens Gods bedoelingen werkelijk te begrijpen, leert hij Gods eigendommen en Zijn wezen werkelijk te begrijpen, leert hij Gods essentie werkelijk te begrijpen en te kennen, leert hij geleidelijk Gods gezindheid te begrijpen. Vanuit deze gemeenschap verkrijgt hij echte zekerheid over Gods heerschappij over de hele schepping en leert hij die correct te definiëren. Vanuit deze gemeenschap krijgt hij een wezenlijk perspectief op en kennis van Gods identiteit en positie. Vanuit deze gemeenschap verandert de mens stap voor stap zijn ideeën over God, waarbij hij zich niet langer een voorstelling van Hem maakt die op niets gebaseerd is, zijn wantrouwen tegen Hem de vrije loop laat, Hem verkeerd begrijpt, Hem veroordeelt, een oordeel over Hem velt of aan Hem

twijfelt. Als gevolg daarvan zal de mens minder in discussie gaan met God, zal hij minder conflicten hebben met God en zal het minder vaak voorkomen dat hij in opstand komt tegen God. De mens zal zich daarentegen meer om God bekommeren, meer en meer aan Hem gehoorzamen, en zijn eerbied voor God zal reëler en dieper worden. Vanuit deze gemeenschap zal de mens niet alleen de waarheid en de doop des levens ontvangen, maar tegelijkertijd ook ware kennis van God verwerven. Vanuit deze gemeenschap zal de mens in zijn gezindheid worden getransformeerd en redding ontvangen, bovendien zal hij tot de ware godvrezendheid en aanbidding komen als schepsel tegenover God. Als de mens eenmaal deze gemeenschap heeft ervaren, zal zijn geloof in God niet langer als een leeg blad papier zijn, of als een belofte die slechts bij wijze van lippendienst is gedaan, of een vorm van blind streven en verafgoden. Alleen vanuit deze gemeenschap zal het leven van de mens dag aan dag tot wasdom komen, en nu pas zal zijn gezindheid geleidelijk getransformeerd worden en zal zijn geloof in God stap voor stap veranderen van een vaag en onzeker geloof in ware gehoorzaamheid en zorgzaamheid, in ware eerbied. De mens zal zich, tijdens het volgen van God, ook geleidelijk ontwikkelen van iemand met een passieve houding naar iemand met een actieve houding, van het negatieve naar het positieve. Alleen vanuit deze gemeenschap zal de mens tot een waar inzicht in en begrip van God komen, en tot ware kennis van God. Omdat de grote meerderheid van de mensen nooit de ware gemeenschap met God heeft gekend, reikt hun kennis van God niet verder dan theorie, woorden en leerstellingen. Dat wil zeggen dat de grote meerderheid van de mensen, ook al geloven ze nog zo lang in God, nog steeds aan het begin staat als het erom gaat God te kennen, en vastzit in elementaire, traditionele vormen van eerbetoon, met alle uiterlijk

vertoon en middeleeuws bijgeloof van dien. Dat de kennis die de mens heeft van God niet verder komt dan het beginstadium, betekent dat die kennis vrijwel nihil is. Hoewel de mens Gods positie en identiteit onderschrijft, bevindt zijn geloof in God zich nog steeds in een toestand van vage onzekerheid. Hoeveel ware eerbied voor God kan zo'n mens dan hebben?

Hoe vast je ook gelooft in Zijn bestaan, dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God noch van je vereren voor God. Hoeveel je ook van Zijn zegeningen en Zijn genade hebt genoten, dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God. Al ben je nog zo bereid je helemaal aan Zijn dienst te wijden en alles te geven ter wille van Hem, dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God. Misschien ben je zo vertrouwd geworden met de woorden die Hij gesproken heeft dat je ze zelfs uit je hoofd kent en ze achterstevoren kunt opzeggen, maar dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God. Al is de mens nog zo vastbesloten God te volgen, als hij nooit daadwerkelijke gemeenschap met God heeft gehad, of Gods woorden daadwerkelijk heeft ervaren, dan is zijn kennis van God niet meer dan een lege huls of eindeloze dromerij. Je kunt nog zo vaak terloopse 'onderonsjes' met God hebben gehad of Hem van aangezicht tot aangezicht hebben ontmoet, je kennis van God zou nog steeds nul komma nul zijn, en je eerbied voor God niet meer dan een holle frase of een hersenschim.

Veel mensen lezen dagelijks Gods woorden en gaan zelfs zover dat ze alle klassieke passages daarin, als hun kostbaarste bezit, nauwgezet uit hun hoofd leren. Bovendien verkondigen ze Gods woorden overal en voorzien en helpen anderen door middel van Zijn woorden. Ze denken dat ze op die manier van God

getuigen, van Zijn woorden getuigen, dat ze Gods weg volgen. Ze denken dat ze op die manier leven volgens Gods woorden, Zijn woorden in hun huidige leven integreren, dat ze op die manier Gods goedkeuring kunnen ontvangen en gered en vervolmaakt kunnen worden. Maar in de praktijk houden ze zich nooit aan de woorden van God die ze verkondigen en proberen ze zichzelf niet af te stemmen op wat in Gods woorden wordt geopenbaard. In plaats daarvan gebruiken ze Gods woorden om door middel van bedrog de bewondering en het vertrouwen van anderen te winnen, om op eigen kracht de leiding te nemen, en om zich Gods glorie toe te eigenen en te stelen. Ze hopen, tevergeefs, door Gods woorden te verspreiden, beloond te worden met Gods werk in hen en met Zijn goedkeuring. Al gaan er nog zoveel jaren voorbij, het lukt deze mensen niet om Gods goedkeuring te verdienen door het proces van verkondigen van Zijn woord. Het lukt hun niet de weg te vinden die ze moeten volgen terwijl ze van Gods woorden getuigen. Door middel van Gods woorden helpen en voorzien ze anderen wel, maar zichzelf hebben ze niet voorzien of geholpen. Ze kennen God niet en het lukt hun niet in zichzelf oprechte eerbied voor God te laten ontstaan terwijl ze al deze dingen doen. Integendeel, hun misvattingen over God groeien steeds meer, ze wantrouwen Hem steeds meer en maken zich steeds overdrevenere voorstellingen van Hem. Gevoed en geleid door hun theorieën over Gods woorden lijkt het alsof ze volkomen in hun element zijn, alsof ze hun vaardigheden moeiteloos toepassen, alsof ze hun doel in het leven, hun missie gevonden hebben en alsof ze nieuw leven en redding hebben ontvangen. Met hun heldere voordracht van Gods woorden lijkt het alsof ze toegang tot de waarheid hebben, alsof ze Gods bedoelingen bevatten en de weg naar ware kennis van God hebben ontdekt, alsof ze tijdens het verkondigen van Gods

woorden regelmatig oog in oog met God staan. Ook worden ze vaak tot tranen toe 'bewogen' en, vaak geleid door de 'God' in Gods woorden, lijken ze voortdurend Zijn ernstige bezorgdheid en milde intentie te begrijpen. En tegelijkertijd lijkt het of ze inzicht hebben in Gods redding van de mens en Zijn management, Zijn wezen hebben leren kennen en Zijn rechtvaardige gezindheid begrijpen. Op basis daarvan lijken ze zelfs nog vaster in Gods bestaan te geloven, meer weet te hebben van Zijn verhevenheid, en Zijn grootsheid en superioriteit zelfs nog dieper te ervaren. Doordrenkt met de oppervlakkige kennis van Gods woorden lijkt het alsof hun geloof is gegroeid, dat hun vastberadenheid om lijden te dragen is toegenomen, en dat hun kennis van God zich heeft verdiept. Wat ze niet beseffen, is dat zolang ze Gods woorden niet daadwerkelijk ervaren al hun kennis van God en hun ideeën over Hem voortkomen uit hun eigen wensdenken en speculaties. Als hun geloof door God op de proef werd gesteld, zou het de toets der kritiek niet doorstaan. Als God hun zogenaamde spiritualiteit en gestalte zou beproeven of onderzoeken, zouden die daar simpelweg niet tegen bestand zijn. Hun vastberadenheid is als een kasteel dat op zand is gebouwd en ook hun zogenaamde kennis van God is niet meer dan een hersenspinsel. In feite hebben deze mensen, die om zo te zeggen heel wat werk in Gods woorden hebben gestoken, zich nog nooit gerealiseerd wat waar geloof is, wat ware gehoorzaamheid is, wat werkelijk zorgdragen is, of wat echte kennis van God is. Ze gebruiken theorie, verbeelding, kennis, gave, traditie, bijgeloof en zelfs de morele waarden van de mensheid als 'kapitaal' en 'bewapening' om in God te geloven en Hem te volgen, en zelfs als fundament van hun geloof in God en hun volgen van Hem. Tegelijkertijd gebruiken ze dit kapitaal en wapentuig ook als een magische talisman om God te kennen, om

Gods onderzoek, beproeving, tuchtiging en oordeel te ondergaan en te betwisten. Uiteindelijk is wat ze op die manier verzamelen nog steeds niets meer dan conclusies over God die zijn doordrenkt van religieuze associaties, middeleeuws bijgeloof en alles wat maar romantisch, buitensporig en raadselachtig is. Hun kennis en definitie van God is uit hetzelfde hout gesneden als die van mensen die alleen in de hemel geloven, of in de oude man met witte baard die op een wolk zit. Maar de werkelijkheid van God, Zijn essentie, Zijn gezindheid, Zijn eigenschappen en Zijn wezen, enzovoort – alles wat te maken heeft met de echte God Zelf – zijn dingen waar ze met hun verstand niet bij kunnen en wat daar niets mee te maken heeft en zelfs volkomen los van staat. Op die manier worden ze weliswaar door Gods woorden verzorgd en gevoed, maar zijn ze desondanks niet in staat om de weg van godvrezendheid te bewandelen en het kwaad te mijden. De werkelijke reden hiervoor is dat ze God nooit hebben leren kennen en evenmin echt contact of ware gemeenschap met Hem hebben gehad. Ze kunnen dus onmogelijk tot een wederzijdse verstandhouding met God komen of bij zichzelf oprecht geloof in God opwekken of God oprecht volgen of oprecht aanbidden. Door die kijk en die houding – dat ze Gods woorden op die manier zien, dat ze God op die manier zien – zijn ze gedoemd om ondanks al hun inspanningen met lege handen achter te blijven, zijn ze gedoemd om in alle eeuwigheid niet in staat te zijn om de weg van godvrezendheid te bewandelen en het kwaad te mijden. Het doel waarnaar zij streven en de richting waarin ze gaan, maakt duidelijk dat ze voor eeuwig Gods vijanden zijn en dat ze voor eeuwig niet in staat zullen zijn redding te ontvangen.

Als iemand jarenlang God gevolgd heeft en jarenlang de voorziening van Zijn woorden heeft genoten, maar hij God in wezen op dezelfde manier definieert als

iemand die in aanbidding neerbuigt voor afgoden, dan maakt dat duidelijk dat Gods woorden nooit realiteit voor hem zijn geworden. Dat komt doordat hij eenvoudigweg de realiteit van Gods woorden nooit is binnengegaan. Daarom hebben de realiteit, de waarheid, de intenties en de eisen die aan de mens worden gesteld – die alle eigen zijn aan Gods woorden – niets, maar dan ook niets met hem te maken. Dat wil zeggen dat, hoe hard zo iemand ook werkt aan de oppervlakkige betekenis van Gods woorden, alles zinloos is: omdat wat hij najaagt slechts woorden zijn, zal wat hij krijgt noodzakelijkerwijs ook slechts woorden zijn. Of de woorden die God spreekt nu, van buitenaf gezien eenvoudig of diepzinnig zijn, het zijn allemaal waarheden die onontbeerlijk zijn voor de mens wanneer hij het leven binnengaat. Ze zijn de bron van levend water die hem in staat stelt zowel geestelijk als lichamelijk te overleven. Ze voorzien de mens van wat hij nodig heeft om in leven te blijven, de leerstellingen en de geloofsbelijdenis aan de hand waarvan hij zijn dagelijks leven moet leiden, de weg, het doel en de richting die hij voor ogen moet houden om redding te ontvangen, alle waarheden die hij als schepsel voor God moet bezitten, en alle waarheden over hoe de mens God moet gehoorzamen en aanbidden. Ze zijn de waarborg dat de mens overleeft, ze zijn het dagelijks brood van de mens en ze zijn ook de krachtige steun die hem helpt sterk te zijn en stand te houden. Ze geven een haarscherp beeld van de waarheid van de gewone mensheid zoals de geschapen mens daar gestalte aan geeft, en van de waarheid die de mens helpt zich los te breken van verdorvenheid en de valstrikken van Satan te vermijden. Ze geven uitvoerig weer hoe de Schepper de geschapen mensheid onvermoeibaar onderricht, aanspoort, bemoedigt en troost. Ze zijn het baken dat de mens leidt en verlicht zodat hij alles wat positief is, begrijpt. Ze zijn de

waarborg dat de mens alles wat rechtvaardig en goed is gestalte geeft in zijn leven en in bezit krijgt. Ze zijn het criterium waaraan mensen, gebeurtenissen en dingen worden afgemeten, en ze zijn ook de navigatieboei die de mens naar de redding en de weg van het licht loodst. Alleen door Gods woorden in de praktijk te ervaren, kan de mens de waarheid en het leven ontvangen. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen wat normale menselijkheid is, wat een betekenisvol leven is, wat een waar schepsel is en wat ware gehoorzaamheid aan God is. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen hoe hij zich moet bekommeren om God, hoe hij de plicht van een schepsel moet vervullen en hoe hij op de ware mens kan lijken. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen wat bedoeld wordt met waar geloof en ware aanbidding. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen wie de Heerser van de hemelen en de aarde en alle dingen is. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen op welke manieren de Ene die Heer van heel de schepping is, over de schepping heerst, haar leidt en in haar behoeften voorziet. En alleen van hieruit kan de mens gaan begrijpen en bevatten op welke manieren de Ene die Heer van heel de schepping is, bestaat, zichtbaar wordt en werkt. Afgescheiden van de werkelijke ervaring van Gods woorden heeft de mens geen echte kennis van of inzicht in Gods woorden en de waarheid. Zo iemand is niet meer dan een levende dode, een en al omhulsel, en alle kennis die verband houdt met de Schepper heeft niets, maar dan ook niets met hem te maken. In Gods ogen heeft zo iemand nooit in Hem geloofd, noch Hem ooit gevolgd en dus erkent God hem noch als Zijn gelovige, noch als Zijn volgeling, en al helemaal niet als een waar schepsel.

Een waar schepsel moet weten wie de Schepper is, waartoe de mens is geschapen, hoe hij de verantwoordelijkheden van een schepsel moet vervullen

en hoe hij de Heer van de hele schepping moet aanbidden. Hij moet de bedoelingen, wensen en verlangens van de Schepper begrijpen, bevatten, kennen en zich erom bekommeren, en hij moet handelen zoals de Schepper wil – God vrezen en het kwaad mijden.

Wat is ‘God vrezen’? En hoe kun je het kwaad mijden?

Met ‘God vrezen’ wordt niet een vage angst of schrik bedoeld, noch dat je God uit de weg gaat, noch dat je Hem op afstand houdt en evenmin wordt er verafgoding of bijgeloof mee bedoeld. Integendeel, ‘God vrezen’ betekent bewondering, achting, vertrouwen, begrip, zorg, gehoorzaamheid, toewijding en liefde, alsook onvoorwaardelijke aanbidding, genoegdoening en onderwerping, zonder klagen. Zonder ware kennis van God zal de mensheid geen ware bewondering, waar vertrouwen, waar begrip, ware zorg of gehoorzaamheid hebben, maar slechts bang en onzeker zijn, slechts twijfelen, verkeerd begrijpen, God uit de weg gaan en Hem vermijden. Zonder ware kennis van God zal de mensheid niet in staat zijn tot ware toewijding en genoegdoening. Zonder ware kennis van God zal de mensheid niet in staat zijn tot ware aanbidding en onderwerping, maar slechts tot blinde verafgoding en bijgeloof. Zonder ware kennis van God kan de mensheid hoe dan ook niet handelen in overeenstemming met de wil van God, of God vrezen, of het kwaad mijden. Elke activiteit en gedraging van de mens zal daarentegen vervuld zijn van opstandigheid en openlijk verzet, van lasterlijke beschuldigingen en smadelijke oordelen over Hem, en van kwaadaardig gedrag dat ingaat tegen de waarheid en de ware betekenis van Gods woorden.

Zodra de mensheid werkelijk vertrouwen heeft in God, zal zij God oprecht volgen en zich op Hem verlaten; alleen met echt vertrouwen in en met echte afhankelijkheid van God kan de mensheid tot waar begrip en inzicht komen. Als hij God echt begrijpt, zal de mens zich om Hem gaan bekommeren. Alleen wanneer de mensheid zich oprecht om God bekommert, kan zij oprecht gehoorzamen. Alleen wanneer zij God oprecht gehoorzaamt, kan de mensheid zich oprecht aan Hem toewijden. Alleen met oprechte toewijding aan God kan de mensheid Hem onvoorwaardelijk en zonder klagen genoegdoening schenken. Alleen wanneer zij in alle oprechtheid God vertrouwt en zich op Hem verlaat, Hem begrijpt en zich om Hem bekommert, Hem gehoorzaamt, zich aan Hem toewijdt en Hem genoegdoening schenkt, kan de mensheid Gods gezindheid en Zijn wezen echt leren kennen en de identiteit van de Schepper leren kennen. Alleen wanneer zij de Schepper waarlijk heeft leren kennen, kan de mensheid oprechte aanbidding en onderwerping in zichzelf laten ontstaan. Alleen vanuit oprechte aanbidding van en onderwerping aan de Schepper zal de mensheid haar slechte daden kunnen afleren, met andere woorden: het kwaad kunnen mijden.

Dit tezamen vormt het hele proces van 'God vrezen en het kwaad mijden' en is ook wat het in zijn geheel inhoudt om God te vrezen en het kwaad te mijden. Het is eveneens de weg die moet worden bewandeld om te komen tot het vrezen van God en het mijden van het kwaad.

'God vrezen en het kwaad mijden' en God kennen zijn op talloze manieren onlosmakelijk met elkaar verbonden, en het verband tussen de twee spreekt voor zich. Als je het kwaad wilt mijden, moet je eerst ware vrees voor God hebben.

Als je ware vrees voor God wilt hebben, moet je eerst ware kennis van God hebben. Als je ware kennis van God wilt hebben, moet je eerst Gods woorden ervaren, de realiteit van Gods woorden binnengaan, en Gods kastijding en discipline, Zijn tuchtiging en oordeel ervaren. Als je Gods woorden wilt ervaren, moet je eerst met Gods woorden geconfronteerd worden, oog in oog met God komen te staan, en God vragen je in de gelegenheid te stellen om Zijn woorden te ervaren in allerlei situaties, mensen, gebeurtenissen en voorwerpen. Als je oog in oog met God wilt komen te staan en met Zijn woorden geconfronteerd wilt worden, moet je eerst een eenvoudig en eerlijk hart hebben, klaar zijn om de waarheid te aanvaarden, bereid zijn om lijden te verdragen, beschikken over de vastberadenheid en de moed om het kwaad te mijden, en ernaar verlangen een waar schepsel te worden ... Op die manier ga je stap voor stap vooruit en zul je steeds dichterbij God komen. Je hart zal steeds zuiverder worden, en je leven en de waarde van het feit dat je leeft, zullen net als je kennis van God steeds meer betekenis krijgen en steeds helderder stralen. Totdat je op een dag voelt dat de Schepper niet langer een raadsel is, dat de Schepper nooit voor jou verborgen is geweest, dat de Schepper Zijn gelaat nooit voor jou verborgen heeft, dat de Schepper helemaal niet ver van je verwijderd is, dat de Schepper niet langer de Ene is waarnaar je in je gedachten voortdurend verlangt maar die je niet met je gevoelens kunt bereiken, en dat Hij waarlijk over je linker- en je rechterzijde waakt, in je levensbehoeften voorziet en je lot bepaalt. Hij is niet de verre horizon en evenmin heeft Hij zich hoog in de wolken verscholen. Hij staat vlak naast je en heeft de leiding over alles. Hij is alles wat je hebt en Hij is het enige wat je hebt. Die God maakt mogelijk dat jij Hem vanuit je hart liefhebt, je aan Hem vastklampt, Hem dicht bij je houdt, Hem bewondert, bang bent Hem te

verliezen, en dat je Hem niet langer wilt verloochenen, Hem niet langer ongehoorzaam wilt zijn en Hem niet langer uit de weg wilt gaan of op afstand wilt houden. Het enige wat je wilt, is je om Hem bekommeren, Hem gehoorzamen, Alles wat je wil, is voor Hem zorgen, Hem gehoorzamen, alles wat Hij je geeft, terugbetalen en je onderwerpen aan Zijn heerschappij. Je verzet je er niet langer tegen dat Hij je leidt, in je behoeften voorziet, over je waakt en je behoedt. Niet langer weiger je Zijn soevereiniteit en beschikkingen te gehoorzamen. Het enige wat je wilt, is Hem volgen, naast hem lopen aan Zijn linker- of rechterhand, alles wat je wilt is Hem aanvaarden als je enige leven. Hem aanvaarden als je enige Heer, je enige God.

18 augustus 2014

Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken

Laten we eerst een lied zingen: Koninkrijkshymne (I) Het koninkrijk daalt neer op de wereld.

Vocale begeleiding: De mensen jubelen voor God, de mensen loven God; alle monden noemen de enige ware God. Het koninkrijk daalt neer op de wereld.

1 De mensenmassa's jubelen voor God, de mensenmassa's loven God; alle monden noemen de enige ware God, alle mensen slaan hun ogen op om te kijken naar Gods daden. Het koninkrijk daalt neer op de mensenwereld, Gods

persoon is rijk en overvloedig. Wie zou zich hier niet over verheugen? Wie zou niet van vreugde dansen? O Sion! Hijs je triomfantelijke vlag om God te vieren! Zing je triomfantelijke overwinningslied om Gods heilige naam te verbreiden!

2 O, gehele schepping tot de uithoeken van de aarde! Reinig jezelf snel zodat je als een offerande voor God kunt worden! O gesternten aan de hemel! Snel terug naar jullie plek om Gods grootse macht aan het hemelgewelf te tonen! God luistert aandachtig naar de stemmen van de mensen op aarde, in wiens gezangen hun grenzeloze liefde en eerbied voor Hem tot uitdrukking komt! Op deze dag waarop de gehele schepping weer tot leven komt, daalt God af naar de wereld van de mensen. Op dit moment, precies in dit tijdsgewricht, beginnen alle bloemen uitbundig te bloeien, zingen alle vogels als met één stem, bonst alles van vreugde! Bij het geluid van de begroeting van het koninkrijk, stort Satans koninkrijk neer, vernietigd door het daveren van de koninkrijkshymne. Nooit zal het herleven!

3 Wie op aarde durft op te staan en zich te verzetten? Bij Gods afdaling naar de aarde brengt Hij brand mee, brengt Hij toorn mee, brengt Hij allerhande calamiteiten mee. De aardse koninkrijken zijn nu Gods koninkrijk! Daarboven in de hemel wervelen de wolken en bollen ze op; onder de hemel zwellen meren en rivieren en brengen ze vreugdevol een roerende melodie ten gehore. Rustende dieren komen tevoorschijn uit hun hol, en alle mensen worden door God uit hun sluimer gewekt. De dag waarop de talrijke volkeren hebben gewacht is eindelijk gekomen! Ze dragen de mooiste liederen aan God op!

Waar denken jullie aan elke keer dat jullie dit lied zingen? (Zeer opgewonden, blij, bedenk hoe glorieus de schoonheid van het koninkrijk is, en de mensheid en

God zullen voor altijd verenigd zijn.) Heeft iemand nagedacht over de vorm die de mens moet aannemen om bij God te zijn? Hoe moeten jullie in jullie verbeelding zijn om jullie bij God te kunnen voegen en te genieten van het glorieuze leven dat in het koninkrijk volgt? (Ze zouden een veranderde gezindheid moeten hebben.) Ze zouden een veranderde gezindheid moeten hebben, maar in welke mate? Hoe zullen ze zijn na die verandering? (Ze zullen heilig worden.) Wat is de norm voor heiligheid? (Al hun gedachten en overwegingen zijn verenigbaar met Christus.) Hoe manifesteert dat zich? (Ze verzetten zich niet tegen God, verraden God niet, maar gehoorzamen God volledig en vrezen God in hun harten.) Sommige van jullie antwoorden zitten op het juiste spoor. Open allemaal jullie harten, en deel wat jullie hart jullie ingeeft. (Mensen die met God in het koninkrijk leven, kunnen hun plicht doen, getrouw hun plicht doen, door naar de waarheid te streven en worden niet beperkt door welke persoon, gebeurtenis of voorwerp dan ook. En het wordt mogelijk om los te komen van de invloed van duisternis, hun harten op één lijn te brengen met God en God te vrezen en het kwade te mijden.) (Onze manier van kijken naar dingen kan op één lijn worden gebracht met God en we kunnen ons losmaken van de invloed van de duisternis. De minimumnorm is om niet te worden uitgebuit door Satan, om elke verdorven gezindheid te verwerpen, om gehoorzaamheid aan God te bereiken. Wij geloven dat het losmaken van de invloed van de duisternis het belangrijkste punt is. Als iemand zich niet kan losmaken van de invloed van duisternis, zich niet kan bevrijden van de binding met Satan, dan zal hij of zij niet Gods redding bereiken.) (De norm om door God vervolmaakt te worden is de mens die één van hart en geest is met God. De mens verzet zich niet meer tegen God; hij kan zichzelf kennen, de waarheid in

praktijk brengen, begrip voor God verkrijgen, God liefhebben en op één lijn met God komen. Dat is alles wat iemand moet doen.)

Hoe zwaar de uitkomst van mensen in hun hart weegt

Jullie schijnen bepaalde gedachten te hebben over de weg die jullie moeten volgen en daar hebben jullie een bepaald idee over ontwikkeld of begrip over verkregen. Maar of alles wat jullie zeiden holle woorden of de werkelijke realiteit blijken te zijn, hangt af van waar jullie in het dagelijkse praktiseren aandacht aan schenken. Jullie hebben in de loop van de jaren een oogst binnengehaald van alle aspecten van de waarheid, zowel in doctrines als in de inhoud van de waarheid. Dit bewijst dat mensen tegenwoordig de nadruk leggen op het streven naar de waarheid. En als gevolg daarvan is elk aspect en elk item van de waarheid zeker geworteld in de harten van sommige mensen. Maar waar vrees ik het meest voor? Dat hoewel de onderwerpen van de waarheid en deze theorieën wel in jullie zijn geworteld, de feitelijke inhoud gewoon niet erg belangrijk voor jullie is. Wanneer jullie problemen tegenkomen, geconfronteerd worden met beproevingen en keuzes, van hoeveel praktisch nut zal de realiteit van deze waarheden dan voor jullie zijn? Kan het jullie helpen jullie moeilijkheden te overwinnen en goed uit jullie beproevingen tevoorschijn te komen, zodat jullie aan Gods bedoelingen tegemoet zijn gekomen? Blijven jullie standvastig in jullie beproevingen en getuigen jullie luid en duidelijk voor God? Waren jullie al eerder geïnteresseerd in deze zaken? Sta me toe jullie te vragen: wat is het belangrijkste voor jullie in jullie hart, in al jullie dagelijkse gedachten en

beschouwingen? Zijn jullie ooit tot een conclusie gekomen? Wat is volgens jullie het belangrijkste? Sommige mensen zeggen “het is de waarheid in de praktijk brengen, natuurlijk”; sommige mensen zeggen “natuurlijk elke dag Gods woord lezen”; sommige mensen zeggen “voor God komen en elke dag bidden, natuurlijk”; en dan zijn er mensen die zeggen “elke dag goed mijn plicht doen, natuurlijk”; er zijn nog mensen die zeggen dat ze alleen maar altijd nadenken over hoe ze God tevreden kunnen stellen, hoe ze Hem kunnen gehoorzamen in alle dingen en hoe ze in harmonie met Zijn wil kunnen handelen. Is dit waar het om gaat? Is dit alles? Sommigen zeggen bijvoorbeeld: “Ik wil alleen God gehoorzamen, maar wanneer er iets gebeurt, kan ik Hem niet gehoorzamen.” Sommige mensen zeggen: “Ik wil God alleen maar tevreden stellen. Zelfs al zou ik Hem maar één keer tevreden kunnen stellen, dan zou dat goed zijn, maar ik kan Hem nooit tevreden stellen.” En sommige mensen zeggen: “Ik wil alleen God gehoorzamen. In tijden van beproeving wil ik me alleen maar onderwerpen aan Zijn orkestraties, gehoorzaam aan Zijn soevereiniteit en regelingen, zonder klachten of verzoeken. Maar bijna elke keer slaag ik er niet in gehoorzaam te zijn.” Sommige andere mensen zeggen: “Als ik voor beslissingen sta, kan ik er nooit voor kiezen om de waarheid in praktijk te brengen. Ik wil altijd het vlees tevreden stellen, altijd mijn persoonlijke zelfzuchtige verlangens bevredigen.” Wat is hiervoor de reden? Hebben jullie vóór de test van God komt, jullie jezelf al meerdere keren uitgedaagd en meerdere keren uitgeprobeerd en getest? Kijk of jullie God echt kunnen gehoorzamen, God echt tevreden kunnen stellen en er zeker van kunnen zijn dat jullie God niet verraden. Kijk of jullie jezelf niet tevreden kunnen stellen, jullie egoïstische verlangens niet kunnen bevredigen, maar alleen God tevreden kunnen stellen, ontdaan van jullie individuele keuzes.

Is iemand zo? Eigenlijk is er maar één feit dat jullie voor ogen is gesteld. Het is waar ieder van jullie het meest in geïnteresseerd is, wat jullie het liefste willen weten en dat is de kwestie van ieders uitkomst en bestemming. Jullie realiseren je het misschien niet, maar dit is iets dat niemand kan ontkennen. Ik weet dat er sommige mensen zijn die, als het gaat om de waarheid van de uitkomst van de mens, Gods belofte aan de mensheid en naar wat voor soort bestemming God van plan is de mens heen te brengen, al verschillende keren Gods woord over deze zaken hebben bestudeerd. Dan zijn er mensen die er herhaaldelijk naar op zoek zijn en er hun gedachten over hebben en ze hebben nog steeds geen resultaat, of komen misschien tot een dubbelzinnige conclusie. Uiteindelijk zijn ze nog steeds niet zeker wat voor soort uitkomst hen wacht. Bij het uitvoeren van hun plichten, willen de meeste mensen altijd een definitief antwoord op de volgende vragen hebben: wat zal mijn uitkomst zijn? Kan ik het pad tot het einde bewandelen? Wat is Gods houding tegenover de mens? Sommige mensen maken zich zelfs zorgen: ik heb in het verleden een aantal dingen gedaan, ik heb een aantal dingen gezegd, ik ben ongehoorzaam geweest aan God, ik heb een aantal dingen gedaan waarmee ik God heb verraden, er waren enkele dingen waarbij ik God niet tevreden heb gesteld, ik heb Gods hart pijn gedaan, heb God teleurgesteld in mij, maakte dat God mij haat en verafschuwt, dus misschien is mijn uitkomst onbekend. Het is redelijk om te zeggen dat de meeste mensen zich ongemakkelijk voelen over hun eigen uitkomst. Niemand durft te zeggen: "Ik voel honderd procent zekerheid dat ik een overlevende zal zijn; ik ben er honderd procent zeker van dat ik aan Gods bedoelingen kan voldoen; ik ben een persoon naar Gods hart; ik ben een persoon die God looft." Sommige mensen denken dat het bijzonder moeilijk is om Gods weg te volgen en dat het in praktijk brengen

van de waarheid het moeilijkste van alles is. Bijgevolg denken deze mensen dat ze niet te helpen zijn en durven ze niet te hopen op een goede uitkomst. Of misschien geloven ze dat ze niet kunnen voldoen aan Gods bedoelingen en geen overlevende kunnen worden, en daarom zullen ze zeggen dat ze geen uitkomst hebben en geen goede bestemming kunnen bereiken. Ongeacht hoe mensen precies denken, vraagt iedereen zich vaak af hoe zijn uitkomst zal zijn. Als het om vragen gaat over hun toekomst, over vragen wat ze zullen krijgen als God klaar is met Zijn werk, zijn deze mensen altijd aan het rekenen, altijd aan het plannen. Sommige mensen betalen het dubbele van de prijs; sommige mensen verlaten hun familie en geven hun baan op; sommigen geven hun huwelijk op; sommigen nemen ontslag om zich volledig voor God in te zetten, sommigen verlaten hun huis om hun plichten te vervullen; sommige mensen kiezen voor ontbering en nemen de meest bittere en vermoeiende taak op zich; sommige mensen kiezen ervoor om rijkdom te schenken, zich volledig toe te wijden; nog steeds kiezen sommige mensen ervoor om de waarheid na te streven en God te kennen. Hoe jullie het ook willen praktiseren, is de manier waarop jullie dat doen zo belangrijk? (Niet belangrijk.) Hoe kunnen we dan verklaren dat het niet belangrijk is? Als de manier niet belangrijk is, wat dan wel? (Uiterlijk goed gedrag is niet representatief voor het in praktijk brengen van de waarheid.) (Wat iedereen denkt, is niet belangrijk. De sleutel hier is of we de waarheid in praktijk hebben gebracht en of we God liefhebben.) (De val van antichristenen en valse leiders helpt ons om te begrijpen dat uiterlijk gedrag niet het belangrijkste is, ze lijken uiterlijk veel te hebben opgegeven en lijken bereid om de prijs te betalen, maar als we dit nader beschouwen, kunnen we zien dat ze eenvoudigweg geen hart hebben dat God vreest. In alle opzichten verzetten ze zich tegen Hem. Ze

staan altijd op kritieke momenten aan de kant van Satan en bemoeilijken Gods werk. De belangrijkste overwegingen hier zijn dus aan welke kant we staan als de tijd daar is en wat onze standpunten zijn.) Jullie zeggen allemaal de juiste dingen en het lijkt alsof jullie al een basisbegrip en norm hebben over hoe de waarheid in praktijk te brengen, over Gods bedoelingen en wat God van de mens eist. Dat jullie zo kunnen praten, is heel ontroerend. Hoewel er hier en daar een paar ongepaste woorden zijn, zijn jullie verklaringen al bijna een verklaring die de waarheid waardig is. Dit bewijst dat jullie je eigen echte inzichten ontwikkeld hebben over de mensen, gebeurtenissen en voorwerpen om jullie heen, over alles in jullie omgeving wat God heeft geregeld en alles wat jullie kunnen zien. Deze begrippen komen in de buurt van de waarheid. Ook al is wat jullie zeiden niet erg uitgebreid, en zijn een paar woorden niet erg geschikt, jullie inzichten komen in de buurt van de realiteit van de waarheid. Het doet me goed jullie op deze manier te horen spreken.

De overtuigingen van mensen kunnen de plaats van de waarheid niet innemen

Er zijn enkele mensen die ontberingen kunnen verdragen; ze kunnen de prijs betalen; hun uiterlijk gedrag is heel goed; ze worden zeer gerespecteerd; en ze hebben de bewondering van anderen. Wat denken jullie: kan dit uiterlijk gedrag worden beschouwd als het in praktijk brengen van de waarheid? Kunnen jullie zeggen dat deze persoon voldoet aan Gods bedoelingen? Waarom is het dat mensen keer op keer dit soort individuen zien en denken dat ze God tevreden

stellen, denken dat ze het pad bewandelen om de waarheid in praktijk te brengen, dat ze Gods wegen volgen? Waarom denken sommige mensen op deze manier? Er is maar één verklaring voor. En welke verklaring is dat? Het is dat voor heel veel mensen, vragen zoals wat het is om de waarheid in praktijk te brengen, wat het is om God tevreden te stellen, wat het is om echt de werkelijkheid van de waarheid te hebben – deze vragen niet erg duidelijk zijn. Dus er zijn sommige mensen die vaak worden misleid door diegenen die aan de buitenkant spiritueel lijken, nobel lijken, verheven beelden lijken te hebben. Wat betreft die mensen die kunnen spreken over woorden en doctrines, en van wie de woorden en daden bewonderenswaardig lijken, degenen die door hen zijn misleid hebben nooit gekeken naar de essentie van hun daden, de principes achter hun daden, wat hun doelen zijn. En ze hebben nooit gekeken of deze mensen echt God gehoorzamen en of ze iemand zijn die echt God vreest en het kwade mijdt. Ze hebben nooit het wezen van de menselijkheid van deze mensen onderscheiden. Integendeel, vanaf de eerste stap dat ze ze beetje bij beetje leren kennen, bewonderen ze deze mensen, vereren ze deze mensen en uiteindelijk worden deze mensen hun idolen. Bovendien, naar de mening van sommige mensen, kunnen de idolen die zij aanbidden, waarvan zij geloven dat zij hun families en banen kunnen achterlaten en oppervlakkig gezien de prijs betalen – deze idolen zijn degenen die God echt tevreden stellen, degenen die echt een goede uitkomst en een goede bestemming kunnen ontvangen. In hun gedachten zijn deze idolen de mensen die God looft. Waardoor komt het dat mensen dit geloven? Wat is de essentie van dit probleem? Wat zijn de gevolgen waar het toe kan leiden? Laten we eerst het wezen van deze kwestie bespreken.

Deze kwesties met betrekking tot de gezichtspunten van mensen, de praktijken van mensen, welke beginselen mensen kiezen om toe te passen, en wat iedereen gewoonlijk benadrukt, in wezen hebben deze dingen allemaal niets te maken met Gods eisen aan de mensheid. Ongeacht of mensen zich concentreren op oppervlakkige zaken of diepzinnige zaken, op woorden en doctrines of de werkelijkheid, mensen houden zich niet aan datgene waar ze zich het meest aan zouden moeten houden en ze weten niet wat ze het beste zouden moeten weten. De reden hiervoor is dat mensen de waarheid helemaal niet leuk vinden. Daarom zijn mensen niet bereid om tijd en moeite te steken in het vinden en beoefenen van de principes in Gods woord. In plaats daarvan gebruiken ze liever een kortere weg en sommen ze op wat ze begrijpen, wat ze denken dat goede praktijk en goed gedrag is. Deze samenvatting wordt dan hun eigen doel om na te streven, wordt de waarheid om te beoefenen. Het directe gevolg hiervan is, dat mensen goed gedrag van mensen gebruiken als een substituuut voor het in praktijk brengen van de waarheid, wat ook voldoet aan het verlangen van mensen om de gunst van God te verkrijgen. Dit geeft mensen kapitaal waarmee ze met de waarheid worstelen en dat ze ook gebruiken om met God te redeneren en te wedijveren. Tegelijkertijd zetten mensen ook gewetenloos God opzij en plaatsen het idool van hun hart voor God in de plaats. Er is slechts één belangrijke oorzaak waardoor mensen deze onwetende daden, onwetende gezichtspunten of eenzijdige standpunten en praktijken hebben en vandaag zal ik jullie erover vertellen. De reden is dat, hoewel mensen God misschien volgen, elke dag tot Hem bidden en elke dag het woord van God lezen, ze Gods wil niet echt begrijpen. Dit is de kern van het probleem. Als iemand Gods hart begrijpt, begrijpt wat God fijn vindt, wat God verafschuwt, wat God wil, wat God verwerpt,

wat voor soort persoon God liefheeft, wat voor soort persoon God niet leuk vindt, wat voor soort norm bij God van toepassing is voor Zijn eisen aan de mens, wat voor soort aanpak Hij heeft voor het vervolmaken van de mens, kan die persoon nog steeds zijn eigen persoonlijke ideeën hebben? Kunnen ze gewoon een ander persoon aanbidden? Kan een gewoon persoon hun idool worden? Als iemand Gods wil begrijpt, is zijn standpunt een beetje rationeler. Ze zullen niet zomaar een verdorven persoon verafgoden, noch zullen ze, terwijl ze het pad bewandelen om de waarheid in de praktijk te brengen, geloven dat het willekeurig vasthouden aan een paar eenvoudige regels of principes neerkomt op het in praktijk brengen van de waarheid.

Er zijn veel meningen over de norm waarmee God de uitkomst van de mensen vaststelt

Laten we teruggaan naar dit onderwerp en doorgaan met het bespreken van de kwestie van de uitkomst.

Omdat iedereen zich zorgen maakt over hun uitkomst, weten jullie hoe God die uitkomst bepaalt? Op welke manier stelt God iemands uitkomst vast? En welke norm gebruikt Hij om iemands uitkomst vast te stellen? En wanneer de uitkomst van de mens nog moet worden vastgesteld, wat doet God dan om deze uitkomst te onthullen? Weet iemand dit? Zoals ik net zei, zijn er sommigen die al heel lang Gods woord hebben onderzocht. Deze mensen zijn op zoek naar aanwijzingen over de uitkomst van de mensheid, over de categorieën waarin deze uitkomst is verdeeld en over de verschillende uitkomsten voor verschillende

soorten mensen. Ze willen ook weten hoe Gods woord de uitkomst van de mens bepaalt, het soort norm dat God gebruikt, en de manier waarop Hij de uitkomst van de mens vaststelt. Maar uiteindelijk slagen deze mensen er nooit in iets te vinden. Eigenlijk is er in feite heel weinig over deze zaak gezegd in Gods woord. Waarom is dit? Zolang de uitkomst van de mens nog moet worden onthuld, wil God niemand vertellen wat er uiteindelijk zal gebeuren en Hij wil ook niemand van tevoren op de hoogte stellen van zijn bestemming. De reden hiervoor is dat wanneer God dat zou doen, dit geen enkel voordeel voor de mens zou hebben. Op dit moment wil ik alleen maar vertellen over de manier waarop God de uitkomst van de mens bepaalt, over de principes die Hij in Zijn werk gebruikt om de uitkomst van de mens te bepalen, en om deze uitkomst te manifesteren, evenals de norm die Hij gebruikt om vast te stellen of iemand kan overleven. Is dit niet waar jullie het meest bezorgd over zijn? Hoe vatten mensen dan de manier op waarop God de uitkomst van de mens bepaalt? Jullie hebben zojuist een beetje over deze kwestie gesproken. Sommigen van jullie zeiden dat het een kwestie is van getrouw je plicht doen, aandacht geven aan God; sommige mensen zeiden God gehoorzamen en God tevredenstellen; sommige mensen zeiden je overgeven aan de genade van God; en sommige mensen zeiden een rustig leven leiden ... Wanneer jullie deze waarheden in de praktijk brengen, wanneer jullie de principes van jullie verbeelding volgen, weten jullie dan wat God denkt? Hebben jullie er over nagedacht of zo blijven doen als nu, betekent dat jullie aan Gods bedoelingen voldoen? Of het voldoet aan Gods norm? Of het voldoet aan Gods eisen? Ik geloof dat de meeste mensen hier niet echt over nadenken. Ze passen gewoon mechanisch een deel van Gods woord toe, of een deel van de preken, of de normen van bepaalde spirituele mensen die ze

aanbidden en dwingen zichzelf om dit te doen, om dat te doen. Ze geloven dat dit de juiste manier is, dus blijven ze zich eraan houden, ongeacht wat er uiteindelijk gebeurt. Sommige mensen denken: “Ik geloof al zoveel jaren; ik heb het altijd zo beoefend; ik heb het gevoel dat ik echt aan Gods eisen heb voldaan; ik heb ook het gevoel dat ik er veel aan heb gehad. Want ik heb veel waarheden in deze periode leren begrijpen en veel dingen die ik niet eerder wist begrepen – met name veel van mijn ideeën en visies zijn veranderd, mijn levenswaarden zijn enorm veranderd en ik heb een redelijk goed begrip van deze wereld.” Zulke mensen geloven dat dit een oogst is en dat dit het eindresultaat van Gods werk is voor de mens. Wat denken jullie, als jullie deze normen en al jullie praktijken samennemen – voldoen jullie dan aan Gods bedoelingen? Sommige mensen zullen met zekerheid zeggen: “Natuurlijk! We praktiseren Gods woord; we praktiseren alles wat de broeder predikte en in de samenkomsten heeft gezegd; we vervullen altijd onze plicht, volgen altijd God, en we hebben God nooit verlaten. Daarom kunnen we met het volste vertrouwen zeggen dat we God tevredenstellen. Hoeveel we ook begrijpen van Gods intenties, hoeveel we ook van Gods woord begrijpen, we hebben altijd geprobeerd verenigbaar te zijn met God. Als we correct handelen en alles correct toepassen, dan zal het resultaat kloppen.” Wat vinden jullie van dit standpunt? Klopt het? Misschien zijn er mensen die zeggen: “Ik heb hier nog nooit over nagedacht. Ik denk alleen dat ik kan overleven wanneer ik mijn plicht blijf doen en blijf handelen volgens de vereisten van Gods woord. Ik heb nooit de vraag overwogen of ik Gods hart tevreden kan stellen en ik heb nooit overwogen of ik de door Hem verlangde norm zou bereiken. Omdat God me nooit iets heeft verteld en mij geen duidelijke instructies heeft gegeven, geloof ik dat zolang ik blijf doorgaan, God tevreden zal

zijn en Hij geen verdere eisen aan mij zou moeten stellen.” Zijn deze overtuigingen correct? Wat mij betreft, deze manier van beoefenen, deze manier van denken en deze standpunten – ze brengen allemaal fantasieën en een beetje blindheid met zich mee. Wanneer ik dit zeg, zijn er misschien een paar van jullie die zich een beetje ontmoedigd voelen: “Blindheid? Als het een ‘blindheid’ is, dan is onze hoop op redding, onze hoop om te overleven heel klein en zeer onzeker, nietwaar? Vindt u niet dat deze manier van zeggen een koude douche voor ons is?” Ongeacht wat jullie geloven, de dingen die ik zeg en doe zijn niet bedoeld om jullie het gevoel te geven dat er koud water over jullie wordt gegoten. Het is juist bedoeld om jullie begrip van Gods intenties te verbeteren en jullie inzichten te verbeteren in wat God denkt, wat God wil bereiken, wat voor persoon God leuk vindt, wat God verafschuwt, wat God veracht, welk type persoon God wil winnen en welk type persoon God afwijst. Het is bedoeld om jullie geest duidelijkheid te geven, om jullie duidelijk te laten weten in hoeverre de daden en gedachten van ieder van jullie zijn afgedwaald van de norm die God vereist. Is het nodig om deze onderwerpen te bespreken? Omdat ik weet dat jullie al zo lang geloven en naar zoveel prediking hebben geluisterd, maar dit zijn juist de dingen die het meest ontbreken. Jullie hebben misschien elke waarheid in jullie aantekenboekje vastgelegd, misschien hebben jullie ook datgene vastgelegd waarvan jullie persoonlijk denken dat het belangrijk is in jullie geest en hoewel jullie van plan zijn die dingen tijdens jullie praktiseren te gebruiken, om God tevreden te stellen, om ze te gebruiken wanneer jullie merken dat jullie in nood verkeren of te gebruiken om de moeilijke tijden door te komen die voor jullie liggen, of om deze dingen jullie gewoon te laten vergezellen terwijl jullie je leven leven, is het, wat mij betreft, als jullie alleen praktiseren, niet belangrijk hoe jullie

dat precies doen. Wat is dan heel belangrijk? Het is dat terwijl je bezig bent, je hart met zekerheid weet of alles wat je doet, elke daad is wat God wil; of alles wat je doet, alles wat je denkt en het resultaat en het doel in je hart voldoet aan Gods intenties, tegemoet komt aan Gods eisen en of God ze goedkeurt of niet. Dit zijn de belangrijke dingen.

Bewandel de weg van God: vrees God en mijd het kwaad

Er is een gezegde waar jullie aantekeningen van moeten maken. Ik geloof dat dit gezegde heel belangrijk is, want mij komt het elke dag talloze keren voor de geest. Waarom is dat? Omdat elke keer als ik voor iemand sta, elke keer als ik iemands verhaal hoor, elke keer als ik hoor over iemands ervaring of zijn of haar getuigenis van het geloof in God, ik altijd dit gezegde gebruik om te bepalen of dit individu het type persoon is dat God wil, het type persoon dat God leuk vindt. Dus wat is dit gezegde dan? Nu wachten jullie allemaal met spanning. Wanneer ik het spreekwoord onthul, voelen jullie je misschien teleurgesteld omdat er mensen zijn die dit al jarenlang lippendienst bewijzen. Maar wat mij betreft, ik heb het nooit enige lippendienst bewezen. Dit gezegde leeft in mijn hart. Dus wat is dit gezegde? Het is "Bewandel Gods weg: vrees God en mijd het kwade." Is dit geen buitengewoon simpele uitdrukking? Maar hoewel het gezegde eenvoudig is, zal iemand die er echt een diep begrip voor heeft, het gevoel hebben dat het van grote waarde is; dat het veel waarde heeft voor het praktiseren van je geloof; dat het de taal van het leven is met de realiteit van de waarheid; dat het een levenslange doelstelling is om naar te streven voor

degenen die God willen behagen; en dat het een levenslange weg is om naar te streven door iedereen die rekening houdt met Gods intenties. Dus wat denken jullie: is dit gezegde soms niet de waarheid? Heeft het die betekenis? Misschien zijn er sommige mensen die over dit gezegde nadenken, proberen het te begrijpen en nog sommigen die er achterdochtig tegenover staan: is dit gezegde erg belangrijk? Is het erg belangrijk? Is het zo noodzakelijk en verdient het nadruk? Misschien zijn er sommige mensen die dit gezegde niet zo leuk vinden omdat ze denken dat het bewandelen van Gods weg en het terugbrengen hiervan tot dit gezegde veel te simpel geredeneerd is. Als je alles neemt wat God heeft gezegd en het samenvat in één gezegde: is dit niet een manier om God te onbetekenend te maken? Is dat zo? Het kan zijn dat de meesten van jullie de diepe betekenis achter deze woorden niet helemaal begrijpen. Hoewel jullie er nota van hebben genomen, zijn jullie niet van plan dit gezegde in jullie hart op te nemen; jullie schrijven het gewoon op in jullie notitieboek en bekijken het nog eens en overdenken het in jullie vrije tijd. Er zijn andere mensen die niet eens de moeite nemen om het gezegde uit het hoofd te leren, laat staan om het goed te gebruiken. Maar waarom bespreek ik dit gezegde? Ongeacht jullie mening, of wat jullie zullen denken, moet ik dit gezegde bespreken omdat het uitermate relevant is voor hoe God de uitkomsten van de mens bepaalt. Het maakt niet uit wat jullie huidige idee over dit gezegde is, of hoe jullie het behandelen, ik ga jullie toch vertellen: als mensen de woorden van dit gezegde in de praktijk kunnen brengen en die kunnen ervaren en de norm van God vrezen en het kwaad mijden kan bereiken, dan zijn ze zeker een overlevende, dan zijn ze zeker iemand met een goed einde. Als je niet kunt voldoen aan de norm die door deze uitspraak wordt gegeven, dan zou je kunnen zeggen dat je uitkomst onbekend is.

Dus spreek ik met jullie over dit gezegde voor jullie eigen geestelijke voorbereiding, zodat jullie weten wat voor soort norm God gebruikt om jullie te meten. Zoals ik zojuist heb besproken, is dit gezegde uiterst relevant voor Gods redding van de mens en hoe Hij de uitkomst van de mens vaststelt. Waarin ligt deze relevantie? Jullie zouden het heel graag willen weten, dus we zullen er vandaag over praten.

God maakt gebruik van verschillende beproevingen om te testen of mensen God vrezen en het kwaad mijden

In elk tijdperk schenkt God een aantal woorden aan de mens wanneer Hij in de wereld werkt en de mens over enkele waarheden vertelt. Deze waarheden dienen als de weg die de mens moet aanhouden, de weg die de mens moet bewandelen, de weg waarlangs de mens God kan vrezen en het kwade kan mijden, en de weg waarlangs mensen zich in hun leven, in de loop van hun levensreis in praktijk moeten brengen en aanhangen. Om deze redenen schenkt God deze woorden aan de mens. Deze woorden die van God komen, moeten door de mens worden nageleefd, om leven te ontvangen. Als een persoon zich er niet aan houdt, ze niet in praktijk brengt en Gods woorden niet naleeft in zijn leven, dan brengt deze persoon de waarheid niet in praktijk. En als ze de waarheid niet in de praktijk brengen, dan vrezen ze God niet en mijden ze het kwade niet en kunnen ze God niet tevreden stellen. Als iemand God niet tevreden kan stellen, dan kunnen ze Gods lof niet ontvangen; zo'n persoon ontvangt geen uitkomst. Dus hoe bepaalt God in de loop van Zijn werk iemands

uitkomst? Welke methode gebruikt God om de uitkomst van de mens vast te stellen? Misschien is het jullie nog niet helemaal duidelijk, maar wanneer ik jullie het proces vertel, zal het heel duidelijk worden. Dit komt omdat veel mensen het zelf al hebben ervaren.

In de loop van Gods werk, van het begin tot nu toe, heeft God beproevingen gegeven aan elk persoon – of je zou kunnen zeggen, elke persoon die Hem volgt – en deze beproevingen zijn er in verschillende afmetingen. Er zijn degenen die het proces hebben meegemaakt om door hun familie te worden afgewezen; degenen die het proces van een ongunstige omgeving hebben meegemaakt; degenen die hebben meegemaakt dat ze gearresteerd en gemarteld werden; degenen die de beproeving ervaren hebben dat ze werden geconfronteerd met een keuze; en degenen die de beproeving van geld en status hebben doorstaan. Over het algemeen heeft ieder van jullie te maken gehad met allerlei soorten beproevingen. Waarom werkt God zo? Waarom behandelt God iedereen zo? Wat voor soort resultaat wil Hij zien? Dit is de essentie van wat ik jullie wil vertellen: God wil zien of deze persoon het type is dat God vreest en het kwade mijdt. Wat dit betekent is dat wanneer God je een beproeving geeft, waardoor je geconfronteerd wordt met een of andere omstandigheid, Hij wil testen of je iemand bent die God vreest, en het kwade mijdt. Als iemand wordt geconfronteerd met de plicht om een offergave te bewaren en ze in contact komen met Gods offer, denk je dan dat dit iets is dat God heeft geregeld? Geen vraag! Alles wat je meemaakt, heeft God geregeld. Wanneer je geconfronteerd wordt met deze zaak, zal God je in het geheim observeren, kijkend hoe je kiest, hoe je in praktijk brengt, waaraan je denkt. Het eindresultaat is waar God het meest mee bezig is, omdat dit het resultaat is dat Hem in staat stelt om te meten

of je Gods norm in deze beproeving hebt bereikt. Wanneer mensen echter geconfronteerd worden met een bepaalde kwestie, denken ze er vaak niet over na waarom ze ermee worden geconfronteerd, of over de norm die door God wordt geëist. Ze denken niet na over wat God van hen wil zien, wat Hij van hen wil ontvangen. Wanneer ze met deze kwestie worden geconfronteerd, denken deze mensen alleen maar: "Dit is iets waar ik voor kom te staan; ik moet voorzichtig zijn, niet onvoorzichtig! Wat er ook gebeurt, dit is wat God me geeft, en hier kan ik met mijn verstand niet bij." Deze persoon denkt dat hij of zij zijn verantwoordelijkheid kan nemen door een dergelijk simplistisch standpunt in te nemen. Zou God tevreden zijn met het resultaat van deze beproeving? Of zou Hij niet tevreden zijn? Jullie kunnen dit bespreken. (Als mensen God in hun hart vrezen, dan zullen zij, wanneer zij worden geconfronteerd met de plicht die hen in staat stelt om contact te maken met Gods offer, overwegen hoe gemakkelijk het zou zijn om God te beledigen, dus zouden zij zeker voorzichtig zijn.) Je antwoord gaat de goede kant op, maar het is er nog niet helemaal. Gods wegen bewandelen heeft niets te maken met het in acht nemen van oppervlakkige regels. Het betekent eigenlijk dat wanneer je geconfronteerd wordt met een zaak, je dit in de eerste plaats moet zien als een omstandigheid die is geregeld door God, een verantwoordelijkheid, door Hem aan jou geschonken, door Hem aan jou toevertrouwd en dat wanneer je geconfronteerd wordt met deze zaak, je het zelfs als een beproeving van God zou moeten zien. Wanneer je deze kwestie onder ogen ziet, moet je er een norm voor hebben, je moet eraan denken dat het van God is gekomen. Je moet er over nadenken hoe je met deze zaak om moet gaan, zodat je verantwoordelijkheid kunt nemen en trouw aan God kunt zijn; hoe je het zo kunt doen dat je God niet woedend maakt of Zijn gezindheid niet

beledigt. We hebben zojuist gesproken over veilig bewaren van het geofferde. Deze zaak heeft te maken met offeren en het is ook jouw plicht, jouw verantwoordelijkheid. Je bent verplicht om deze verantwoordelijkheid te dragen. Maar wanneer je geconfronteerd wordt met deze zaak, is er dan iets verleidelijks aan? Jazeker! Waar komt deze verleiding vandaan? Deze verleiding komt van Satan en komt ook voort uit de slechte, verdorven gezindheid van de mens. Omdat er verleiding is, houdt dit ook een getuigenis in; die getuigenis is ook jouw verantwoordelijkheid en plicht. Sommige mensen zeggen: "Dit is zo'n kleine zaak; is het echt nodig om het zo op te blazen?" Ja, dat is het! Want wanneer we Gods wegen bewandelen, kunnen we niets verwaarlozen wat met onszelf te maken heeft, of met iets dat om ons heen gebeurt, zelfs niet de kleine dingen. Het maakt niet uit of we denken dat we er aandacht aan moeten schenken of niet, wanneer we ermee geconfronteerd worden, moeten we het niet verwaarlozen. Alles moet als Gods test voor ons worden beschouwd. Hoe is deze houding? Als je zo'n houding hebt, dan bevestigt het één feit: je hart vreest God en je hart is bereid om het kwade te mijden. Als je dit verlangen hebt om God tevreden te stellen, dan ligt wat je in praktijk brengt niet ver van de norm om God te vrezen en het kwade te mijden.

Er zijn vaak mensen die geloven dat de zaken die niet veel aandacht krijgen van mensen, de zaken die gewoonlijk niet worden genoemd – slechts onbeduidende kleinigheden zijn en dat ze niets te maken hebben met het in praktijk brengen van de waarheid. Wanneer deze mensen zoiets onder ogen krijgen, besteden ze er niet veel aandacht aan en laten ze het gaan. Maar in feite is deze zaak een les waarvoor je zou moeten leren, een les over hoe je God moet vrezen, hoe je het kwaad kunt mijden. Bovendien, waar je nog meer mee

bezig zou moeten zijn, is weten wat God doet wanneer deze zaak zich voordoet die je onder ogen moet zien. God staat aan jouw kant en observeert al je woorden en daden, Hij observeert wat je doet, je geest verandert – dit is Gods werk. Sommige mensen zeggen: “Waarom voel ik het dan niet?” Je hebt het niet gevoeld, omdat de weg om God te vrezen en het kwade te mijden niet het belangrijkste is waar je je aan houdt. Daarom kun je het subtiele werk van God in de mens niet voelen, wat je kunt merken aan de verschillende gedachten en verschillende handelingen van mensen. Je bent een warhoofd! Wat is een grote zaak? Wat is een kleine zaak? Alle zaken die te maken hebben met het bewandelen van Gods weg zijn niet verdeeld in groot of klein. Kunnen jullie dat accepteren? (Ja) In termen van alledaagse zaken zijn er dingen die mensen als heel groot en belangrijk, en andere die als klein en onbetekenend worden beschouwd. Mensen beschouwen deze grote zaken vaak als zeer belangrijk en beschouwen ze als door God gezonden. Echter, in de loop van deze grote zaken die zich voordoen, begrijpen mensen vaak Gods bedoelingen niet, ze hebben er geen inzicht in, en bereiken niet echt wat van waarde is vanwege de onvolwassen gestalte van de mens en vanwege het slechte kaliber van de mens. Wat de kleine zaken betreft, deze worden eenvoudigweg over het hoofd gezien door de mens en glijpen beetje bij beetje weg. Daardoor hebben ze veel kansen verloren om door God te worden onderzocht, om door Hem te worden getest. Mocht je altijd de mensen, dingen en zaken over het hoofd zien en de omstandigheden die God voor je regelt, wat zal dit betekenen? Het betekent dat je elke dag, zelfs elk moment altijd afziet van Gods perfectie van jou en Gods leiderschap. Wanneer God een omstandigheid voor je regelt, let Hij in het geheim op, kijkend naar je hart, kijkend naar je gedachten en overwegingen,

kijkend naar hoe je denkt, kijkend naar hoe je zal handelen. Als je een zorgeloos persoon bent – een persoon die nooit serieus nagedacht heeft over Gods weg, Gods woord of de waarheid – dan zul je niet oplettend zijn, je zult geen aandacht schenken aan datgene wat God wil voltooien en wat God van je eist wanneer Hij omstandigheden voor je regelt. Je zult ook niet weten hoe de mensen, dingen en zaken die je tegenkomt zich verhouden tot de waarheid of Gods intenties. Hoe zal God verder gaan nadat je geconfronteerd bent met herhaalde omstandigheden en herhaalde beproevingen zoals deze, waarbij God geen enkele verbetering bij je ziet? Na herhaaldelijke beproevingen, maak je God niet groot in je hart, en je behandelt de omstandigheden die God voor je regelt niet zoals zij zijn – als een beproeving of een test van God. Eerder verwerp je een voor een de kansen die God je schenkt, en je laat ze keer op keer wegglijpen. Is dit geen enorme ongehoorzaamheid van de mens? (Ja.) Zal God hierdoor bedroefd zijn? (Ja.) God zal niet bedroefd zijn! Jullie zijn weer geschokt als jullie me zo horen praten. Werd er immers niet eerder gezegd dat God altijd verdrietig is? God zal niet bedroefd zijn? Wanneer zal God dan bedroefd zijn? Hoe dan ook, God zal niet bedroefd zijn door deze situatie. Wat is dan Gods houding ten opzichte van het hierboven geschetste gedrag? Wanneer mensen de beproevingen afwijzen, de tests, die God ze zendt, wanneer ze zich eraan onttrekken, is er slechts één houding die God heeft tegenover deze mensen. Welke houding is dit? God wijst zo'n soort persoon af vanuit de grond van Zijn hart. Er zijn twee betekenislagen voor het woord 'afwijzen'. Hoe leg ik ze uit? Diep van binnen draagt het woord de betekenis van afkeer, van haat. En wat betreft de tweede betekenis? Dat is het deel dat inhoudt dat je iets opgeeft. Jullie weten allemaal wat 'opgeven' betekent, correct? Kort gezegd, afwijzen betekent

Gods ultieme reactie en houding ten opzichte van die mensen die zich op een dergelijke manier gedragen. Het is extreme haat jegens hen, walging, en dus de beslissing om hen te verlaten. Dit is de uiteindelijke beslissing van God ten opzichte van iemand die nog nooit Gods wegen heeft bewandeld, die nooit God heeft gevreesd en het kwaad heeft gemeden. Kunnen jullie nu allemaal het belang inzien van wat ik hier heb besproken?

Begrijpen jullie nu de methode die God gebruikt om de uitkomst van de mens vast te stellen? (Elke dag verschillende omstandigheden regelen.) Verschillende omstandigheden regelen – dit is wat mensen kunnen zien en voelen. Wat is Gods motief hiervoor dan? Het motief is dat God elke persoon beproevingen op verschillende manieren, op verschillende tijdstippen en op verschillende plaatsen wil geven. Welke aspecten van de mens worden getest in een proef? Of je al dan niet het soort persoon bent dat God vreest en het kwaad mijdt in elke zaak waar je mee geconfronteerd wordt, waar je over hoort, die je ziet, en die je persoonlijk ervaart. Iedereen zal worden geconfronteerd met dit soort beproevingen, omdat God eerlijk is tegenover alle mensen. Sommige mensen zeggen: “Ik geloof al vele jaren in God; hoe komt het dat ik niet ben getest?” Je hebt het gevoel dat je niet bent getest omdat, wanneer God de omstandigheden voor je heeft geregeld, je ze niet serieus hebt genomen, en je niet Gods weg hebt willen gaan. Dus je hebt gewoon geen idee van Gods beproevingen. Sommige mensen zeggen: “Ik heb een paar beproevingen doorstaan, maar ik ken de juiste weg van oefenen niet. Ook al heb ik beoefend, ik weet nog steeds niet of ik tijdens de proeven stand heb gehouden.” Mensen met een dergelijke situatie zijn absoluut niet in de minderheid. Dus wat is dan de norm waarmee God mensen meet? Het is precies zoals ik zojuist zei: alles wat je doet, alles wat je denkt, en alles wat je uitdrukt, is

dat God vrezen en het kwaad mijden? Zo kan worden bepaald of je een persoon bent die God vreest en het kwade mijdt. Is dit een eenvoudig concept? Het is makkelijk gezegd, maar is het makkelijk om in praktijk te brengen? (Het is niet zo eenvoudig.) Waarom is het niet zo makkelijk? (Omdat mensen God niet kennen, niet weten hoe God de mens vervolmaakt, en dus weten ze niet hoe ze de waarheid moeten zoeken om hun problemen op te lossen; mensen moeten verschillende beproevingen ondergaan, louteringen, tuchtelingen en oordelen, voordat zij werkelijk God vrezen.) Jullie zeggen het zo, maar wat jullie betreft, vrees God en mijd het kwade, lijkt op dit moment gemakkelijk uitvoerbaar. Waarom zeg ik dit? Omdat jullie naar veel preken hebben geluisterd en veel hebben meegekregen van de realiteit van de waarheid. Dit heeft jullie in staat gesteld om te begrijpen hoe jullie God moeten vrezen en het kwade mijden in termen van theorie en denken. Met betrekking tot de manier waarop jullie God moeten vrezen en het kwaad mijden, heeft dit allemaal geholpen en jullie het gevoel gegeven dat zoiets gemakkelijk te bereiken is. Waarom kunnen mensen het dan eigenlijk nooit bereiken? Dit komt omdat de essentie van de menselijke natuur God niet vreest en van het kwade houdt. Dat is de echte reden.

Niet God vrezen en het kwaad vermijden, is tegen God zijn

Laten we beginnen met de vraag waar dit gezegde “God vrezen en het kwade mijden” vandaan komt. (Het boek Job.) Nu jullie Job hebben genoemd, laten we het over hem hebben. Was God in de tijd van Job bezig met de redding en overwinning van de mens? Nee hè? En wat Job betreft, hoeveel kennis had

hij toen van God? (Niet veel.) En hoe verhoudt die kennis van God zich tot de kennis die jullie nu hebben? Hoe kan het komen dat jullie hier niet op durven te antwoorden? Was Jobs kennis meer of minder dan de kennis die jullie nu hebben? (Minder.) Dit is een heel eenvoudige vraag om te beantwoorden. Minder! Dit is zeker! Jullie staan nu oog in oog met God en oog in oog met Gods woord. Jullie kennis van God is veel groter dan die van Job. Waarom breng ik dit naar voren? Waarom spreek ik zo? Ik zou graag een feit aan jullie willen uitleggen, maar voordat ik dat doe, wil ik jullie een vraag stellen: Job wist heel weinig van God, toch kon hij God vrezen en het kwade mijden. Dus hoe komt het dat mensen er tegenwoordig niet in slagen dit te doen? (Ze zijn diep verdorven.) Diep verdorven – dat is het oppervlakkige bij deze vraag, maar ik zal het nooit zo zien. Jullie nemen vaak doctrines en letters waar jullie vaak over spreken, zoals ‘diepe verdorvenheid’, ‘rebelleren tegen God’, ‘ontrouw jegens God’, ‘ongehoorzaamheid’, ‘jullie houden niet van de waarheid’, en jullie gebruiken deze zinnen om de essentie uit te leggen van elke vraag. Dit is een gebrekkige manier van het beoefenen. Als jullie hetzelfde antwoord geven op vragen van verschillende aard, dan lopen jullie onvermijdelijk het gevaar dat jullie de waarheid en God lasteren. Ik hou niet van dit soort antwoorden. Denk erover na! Niemand van jullie heeft hierover nagedacht, maar elke dag kan ik het zien en elke dag kan ik het voelen. Dus jullie doen het en ik aanschouw het. Wanneer jullie het doen, kunnen jullie de essentie van deze materie niet voelen. Maar als ik het zie, kan ik de essentie ervan zien en voel ik ook de essentie ervan. Dus wat is deze essentie dan? Waarom kunnen mensen tegenwoordig God niet vrezen en het kwade mijden? Jullie antwoorden schieten tekort als jullie de essentie van deze vragen willen verklaren en ze kunnen de essentie van deze

vraag niet oplossen. Dat komt omdat er hier een bron is die jullie niet kennen. Wat is deze bron? Ik weet dat jullie erover willen horen, dus ik zal jullie vertellen over de bron van deze vraag.

Toen God met Zijn werk begon, hoe zag Hij toen de mens? God redde de mens; Hij beschouwde de mens als een lid van Zijn familie, als het doel van Zijn werk, als datgene wat Hij wilde overwinnen, redden en als dat wat Hij wilde vervolmaken. Dit was Gods houding tegenover de mens aan het begin van Zijn werk. Maar wat was de houding van de mens tegenover God op dat moment? God was vreemd voor de mens en de mens beschouwde God als een vreemdeling. Men zou kunnen zeggen dat hun houding tegenover God niet de juiste resultaten opleverde en dat ze niet duidelijk begrepen hoe ze God moesten behandelen. Dus hij behandelde Hem zoals hij wilde en deed wat hij wilde. Had de mens een standpunt tegenover God? In het begin had de mens geen gezichtspunt tegenover God. Het zogenaamde gezichtspunt van de mens bestond slechts uit enkele opvattingen en verbeeldingen over God. Dat wat overeenstemde met de opvattingen van mensen werd aanvaard; wat niet conform was, werd oppervlakkig gehoorzaamd, maar in hun harten botsten de mensen er sterk mee en verzetten zich ertegen. Zo was de relatie tussen God en de mensen in het begin: God zag de mens als een familielid, maar de mens behandelde God als een vreemdeling. Maar na een periode van Gods werk, begon de mens te begrijpen wat God probeerde te bereiken. De mensen kwamen erachter dat God de ware God was en ze kwamen erachter wat de mens van God kon krijgen. Hoe beschouwde de mens God in deze tijd? De mens beschouwde God als een levenslijn, in de hoop genade te krijgen, zegeningen te krijgen, beloften te krijgen. En hoe beschouwde God de mens in

dit tijdsgewricht? God beschouwde de mens als het doel van Zijn overwinning. God wilde woorden gebruiken om de mens te oordelen, de mens te testen, de mens te beproeven. Maar voor de mensheid op dit moment, was God een object dat hij kon gebruiken om zijn eigen doelen te bereiken. Mensen zagen dat de door God gegeven waarheid hen kon overwinnen en redden, en dat ze de gelegenheid hadden om de dingen van God te krijgen die ze verlangden, de bestemming die ze wilden. Hierdoor vormde zich een klein beetje eerlijkheid in hun hart en waren ze bereid om deze God te volgen. Er ging enige tijd voorbij en mensen hadden wat oppervlakkige en dogmatische kennis van God. Men zou kunnen zeggen dat ze meer en meer 'vertrouwd' werden met God. Met het woord gesproken door God, Zijn prediking, de waarheid die Hij had uitgedrukt en Zijn werk raakten mensen meer en meer 'vertrouwd'. Dus mensen dachten ten onrechte dat God niet langer vreemd was en dat ze al het pad bewandelden van verenigbaar-zijn met God. Tot nu toe hebben mensen naar veel preken over de waarheid geluisterd en veel van Gods werk ervaren. Maar door de tussenkomst en tegenwerking van veel verschillende factoren en omstandigheden, kunnen de meeste mensen het niet voor elkaar krijgen om de waarheid in praktijk te brengen en kunnen ze God niet tevreden stellen. Mensen worden steeds lakser en hebben steeds minder vertrouwen. Ze hebben steeds meer het gevoel dat hun eigen uitkomst onbekend is. Ze durven geen extravagante ideeën te hebben en willen geen vooruitgang boeken; ze volgen gewoon met tegenzin en gaan voetje voor voetje verder. Wat is dan Gods houding tegenover de mens met betrekking tot de huidige gesteldheid van de mens? Gods enige verlangen is deze waarheden aan de mens te geven, Zijn weg door te dringen tot de mens en dan verschillende omstandigheden te regelen om de mens op verschillende

manieren te beproeven. Zijn doel is om deze woorden, deze waarheden en Zijn werk te nemen en een uitkomst tot stand te brengen waar de mens God kan vrezen en het kwade kan mijden. De meeste mensen die ik heb gezien, nemen Gods woord aan en beschouwen dit als dogma's, beschouwen dit als letters en beschouwen dit als regels te volgen. Wanneer zij dingen doen en spreken, of beproevingen onder ogen zien, beschouwen zij Gods weg niet als de manier waarop zij zouden moeten waarnemen. Dit geldt met name wanneer mensen worden geconfronteerd met grote beproevingen; ik heb niemand gezien die in praktijk bracht hoe hij/zij God vreesde en het kwade meed. Daarom is Gods houding ten opzichte van de mens vol van extreme afkeer en aversie. Nadat God herhaaldelijk mensen heeft beproefd, zelfs honderden keren, hebben ze nog steeds geen duidelijke houding waaruit hun vastberadenheid blijkt – ik wil God vrezen en het kwade mijden! Omdat mensen deze vastberadenheid niet hebben en ze zich niet zo opstellen, is Gods tegenwoordige houding tegenover hen niet meer hetzelfde als in het verleden, toen Hij barmhartigheid, tolerantie, verdraagzaamheid en geduld uitbreidde. In plaats daarvan is Hij buitengewoon teleurgesteld in de mens. Wie heeft deze teleurstelling veroorzaakt? De houding die God heeft tegenover de mens, van wie hangt die af? Die houding hangt af van elke persoon die God volgt. In de loop van zijn vele jaren werk heeft God veel eisen aan de mens gesteld en veel omstandigheden voor de mens geregeld. Maar ongeacht hoe de mens heeft gepresteerd en ongeacht wat de houding van de mens ten opzichte van God is, de mens kan zich niet gedragen in duidelijke overeenstemming met het doel God te vrezen en het kwade te mijden. Ik zal het dus samenvatten in één gezegde en dit gezegde gebruiken om alles uit te leggen waar we zojuist over spraken waarom mensen niet om naar Gods wegen te

kunnen leven – vrees God en mijd het kwade. Wat betekent dit? Dit betekent: God beschouwt de mens als het object van Zijn redding, het object van Zijn werk; de mens beschouwt God als zijn vijand, als zijn tegengestelde. Begrijp je het nu? Welke houding de mens heeft; wat Gods houding is; wat de relatie tussen de mens en God is – dit is allemaal heel duidelijk. Ongeacht hoeveel prediking jullie hebben gehoord, die dingen die jullie voor jezelf hebben samengevat – zoals trouw zijn aan God, God gehoorzamen, de weg zoeken naar verenigbaarheid met God, een heel leven willen doorbrengen met God, voor God leven. ... voor mij zijn die dingen niet bewust Gods weg bewandelen, namelijk God vrezen en het kwade mijden. In plaats daarvan zijn het kanalen waarmee jullie bepaalde doelen kunnen bereiken. Om deze doelen te bereiken, nemen jullie met tegenzin bepaalde regels in acht. En juist deze verordeningen brengen mensen nog verder af van de weg om God te vrezen en het kwade te mijden en plaatsen God opnieuw tegenover de mens.

De vraag die we vandaag bespreken is een beetje zwaar, maar wat er ook gebeurt, ik hoop nog steeds dat wanneer jullie door de ervaringen die zullen komen en de tijden die zullen komen, jullie kunnen doen wat ik jullie net heb verteld. Verwaarloos God niet en beschouw Hem niet als luchtledig, net alsof Hij bestaat op momenten dat Hij van nut voor je is, maar wanneer Hij nutteloos is bestaat Hij niet. Wanneer je onbewust een dergelijk begrip vasthoudt, heb je God al woedend gemaakt. Misschien zijn er mensen die zeggen: “Ik zie God niet als luchtledig, ik bid altijd tot God, ik stel God altijd tevreden en alles wat ik doe, valt binnen de reikwijdte en normen en principes die door God worden geëist. Ik ga absoluut niet te werk volgens mijn eigen ideeën.” Ja, de manier waarop je omgaat met dingen is correct. Maar hoe denk je wanneer je oog in oog komt te

staan met een kwestie? Hoe praktiseer je wanneer je geconfronteerd wordt met een kwestie? Sommige mensen voelen dat God bestaat als ze tot Hem bidden en een beroep op Hem doen. Maar wanneer ze worden geconfronteerd met een kwestie, bedenken ze hun eigen ideeën en willen ze die volgen. Dit beschouwt God als luchtledig. Dit soort situaties maken dat het lijkt of God niet voor jullie bestaat. Mensen denken dat God bestaat wanneer ze Hem nodig hebben, en wanneer ze God niet nodig hebben, zou Hij niet moeten bestaan. Mensen denken dat het voldoende is om hun eigen ideeën na te leven. Ze geloven dat ze dingen kunnen doen, zoals het ze goeddunkt. Ze denken gewoon dat het niet nodig is om Gods weg te zoeken. Mensen die momenteel in zo'n toestand verkeren, deze gesteldheid – lopen ze niet op het randje van de afgrond? Sommige mensen zeggen: “Ongeacht of ik op het randje van de afgrond sta of niet, ik geloof al zoveel jaren en ik geloof dat God me niet in de steek zal laten, omdat Hij het niet kan verdragen om mij in de steek te laten.” Andere mensen zeggen: “Al vanaf de tijd dat ik in de schoot van mijn moeder was, geloofde ik in de Heer, tot nu aan toe, in totaal veertig of vijftig jaar. In termen van tijd ben ik het meest geschikt om gered te worden door God; ik ben het meest geschikt om te overleven. Gedurende deze periode van vier of vijf decennia heb ik mijn familie en mijn baan in de steek gelaten. Ik gaf alles op wat ik had, zoals geld, status, plezier en tijd met mijn gezin; ik heb niet veel heerlijk voedsel gegeten; ik heb niet veel plezierige dingen genoten; ik heb niet veel interessante plaatsen bezocht; ik heb zelfs lijden ervaren dat gewone mensen niet konden verdragen. Als God me door dit alles niet kan redden, dan word ik onrechtvaardig behandeld en kan ik niet in zo'n soort God geloven.” Zijn er veel mensen met een dergelijke mening? (Ja). Vandaag zal ik jullie helpen een feit te begrijpen: ieder van hen die

dit soort ideeën heeft, schiet zichzelf in de voet. Dit komt omdat ze hun eigen fantasie gebruiken om niets te hoeven zien. Het zijn nou juist hun verbeeldingen en hun eigen conclusies die de norm vervangen van wat God van de mens eist, die hen weerhouden van het aannemen van Gods ware bedoelingen, waardoor ze Gods ware bestaan niet kunnen voelen, en waardoor ze de kans verliezen om vervolmaakt te worden door God en ze geen deel hebben aan de belofte van God.

Hoe God de uitkomst van de mensen vaststelt en de normen waarmee Hij dit doet

Voordat je enige van je eigen opvattingen of conclusies hebt, moet je eerst Gods houding ten opzichte van jou begrijpen, wat God denkt en dan beslissen of je eigen denken wel correct is. God heeft nooit eenheden van tijd gebruikt om iemands uitkomst vast te stellen en Hij heeft nooit de hoeveelheid lijden gebruikt die iemand doorstaan heeft om zijn uitkomst vast te stellen. Wat gebruikt God dan als norm om de uitkomst van de mens vast te stellen? Tijdeenheden gebruiken om iemands uitkomst vast te stellen – dit is wat het meest overeenkomt met de opvattingen van mensen. En er zijn ook mensen die jullie vaak zien, die op een bepaald moment aan de kerk erg toegewijd waren, veel besteed hebben, veel betaald hebben en veel geleden hebben. Dit zijn degenen die naar jullie mening gered kunnen worden door God. Alles wat deze mensen laten zien, alles wat ze uitleven, is precies de opvatting van de mensheid over de norm waarmee God de uitkomst van de mensheid bepaalt. Ongeacht wat jullie geloven, ik zal deze voorbeelden niet één voor één noemen. Kortom, zolang het

niet de norm is van Gods eigen denken, komt het voort uit de verbeelding van de mens en het is allemaal de opvatting van de mens. Wat is het gevolg van blindelings vasthouden aan je eigen opvatting en verbeelding? Het is duidelijk dat de consequentie alleen kan zijn dat God je versmaadt. Dit komt omdat je altijd pronkt voor God met je bekwaamheden, je de competitie aangaat met God en de discussie aangaat met God en je probeert niet echt Gods denken te begrijpen, noch Gods intenties en Gods houding ten opzichte van de mensheid. Als je zo doorgaat dan eer je jezelf en niet God. Je gelooft in jezelf; je gelooft niet in God. God wil dit soort mensen niet, en God zal dit soort mensen niet redden. Als je deze gezichtspunten kunt loslaten en deze onjuiste standpunten van het verleden kunt rechtzetten; als je kunt voortgaan volgens Gods eisen; begin met het in praktijk brengen van de weg om God te vrezen en het kwaad te mijden vanaf nu; slaag erin God te eren en Zijn grootheid in alle dingen; gebruik je eigen persoonlijke fantasieën, gezichtspunten of overtuigingen niet om jezelf te definiëren, definieer God. En als je in plaats daarvan, in alle opzichten Gods bedoelingen zoekt, je een begrip van Gods houding ten opzichte van de mensheid krijgt, en je Gods maatstaf gebruikt om God tevreden te stellen – dat zou geweldig zijn! Dit zou betekenen dat je op het punt staat God te vrezen en het kwade te mijden.

Aangezien God geen gebruik maakt van de manier waarop mensen op deze of die manier denken, of hun ideeën en standpunten, als een norm om de uitkomst van de mens vast te stellen, wat voor soort norm gebruikt Hij dan? God gebruikt beproevingen om de uitkomst van de mens vast te stellen. Er zijn twee normen voor het gebruik van beproevingen om de uitkomst van de mens vast te stellen: De eerste is het aantal beproevingen dat mensen ondergaan en de

tweede is het resultaat van de mensen in deze beproevingen. Dit zijn twee factoren die de uitkomst van de mens bepalen. Nu gaan we dieper in op deze twee normen.

Allereerst wanneer je geconfronteerd wordt met een beproeving van God (let op: het is mogelijk dat in jouw ogen deze beproeving klein is en niet de moeite van het vermelden waard), dan zal God je duidelijk doen beseffen dat dit de hand van God is die dit over je brengt en dat het God is die deze situatie voor je heeft geregeld. Wanneer je gestalte onvolwassen is, zal God beproevingen organiseren om je te testen. Deze beproevingen komen overeen met je gestalte, datgene wat je kunt begrijpen en wat je kunt weerstaan. Welk deel van jou testen? Je houding tegenover God testen. Is deze houding erg belangrijk? Natuurlijk is dat belangrijk! Juist heel belangrijk! Omdat deze houding van de mens het resultaat is wat God wil, is dit het allerbelangrijkste wat God betreft. Anders zou God niet zoveel moeite voor mensen doen door Zich met dit soort werk bezig te houden. God wil je houding tegenover Hem zien door middel van deze beproevingen; Hij wil zien of je wel of niet op de goede weg bent; en Hij wil zien of je God vreest en het kwade mijdt. Daarom, ongeacht of je veel of weinig van de waarheid in die bepaalde tijd begrijpt, zul je nog steeds geconfronteerd worden met Gods beproeving en na elke toename van de waarheid die je bent gaan begrijpen, zal God doorgaan met het regelen van overeenkomstige beproevingen voor jou. Wanneer je opnieuw geconfronteerd wordt met een beproeving, wil God zien of je gezichtspunt, je ideeën en je houding ten opzichte van God in de tussentijd enige groei hebben doorgemaakt. Sommige mensen zeggen: "Waarom wil God altijd de houding van mensen zien? Heeft God niet gezien hoe zij de waarheid in de praktijk brengen? Waarom zou Hij nog steeds

de houding van mensen willen zien?” Dit is zinloos geklets! Aangezien God dit zo doet, moet God daar een bedoeling mee hebben. God observeert altijd mensen in hun manier van doen, kijkend naar elk woord en elke daad, elke handeling en beweging, zelfs elke gedachte en idee. Alles wat mensen overkomt: hun goede daden, hun fouten, hun overtredingen, en zelfs hun rebellie en verraad, zal God allemaal als bewijs opnemen bij het vaststellen van hun uitkomst. Omdat Gods werk stap voor stap wordt opgebouwd, hoor je steeds meer waarheid, je accepteert steeds meer positieve dingen, positieve informatie, en de realiteit van de waarheid. In de loop van dit proces zullen Gods eisen aan jou ook toenemen. Tegelijkertijd zal God zwaardere beproevingen voor je regelen. Zijn doel is om te onderzoeken of jouw houding ten opzichte van God in de tussentijd volwassener is geworden. Natuurlijk, gedurende deze tijd, richt het gezichtspunt dat God van je eist zich op jouw begrip van de realiteit van de waarheid.

Naarmate je gestalte geleidelijk toeneemt, zal ook de norm die God van je eist geleidelijk toenemen. Als je onvolwassen bent, zal God je een zeer lage norm geven; wanneer je gestalte een beetje groter is, zal God je de lat een beetje hoger leggen. Maar wat zal God doen als je de hele waarheid begrijpt? God wil dat je nog grotere beproevingen onder ogen ziet. Te midden van deze beproevingen, is wat God wil bereiken, wat God wil zien, jouw diepere kennis van God en jouw ware vrees. Op dit moment zullen Gods eisen aan jou hoger en ‘harder’ zijn dan wanneer je gestalte onvolwassen was (let op: mensen zien het als hard, maar God beschouwt het feitelijk als redelijk). Wanneer God mensen beproevingen geeft, wat voor realiteit wil God dan creëren? God vraagt voortdurend dat mensen Hem hun hart geven. Sommige mensen zullen zeggen: “Hoe geef je dat? Ik doe mijn plicht, ik heb mijn huis en baan in de steek gelaten,

ik heb aan God gespendeerd. Zijn dit niet allemaal voorbeelden dat ik mijn hart aan God geef? Hoe zou ik anders mijn hart aan God kunnen geven? Zou het kunnen dat dit geen voorbeelden zijn dat ik mijn hart aan God geef? Wat is Gods specifieke eis?” Wat Hij wil, is heel eenvoudig. In feite zijn er sommige mensen die hun hart al in verschillende mate aan God hebben gegeven in verschillende stadia van hun beproeving. Maar de overgrote meerderheid van mensen geeft nooit hun hart aan God. Wanneer God je een beproeving geeft, ziet God of je hart bij God is, bij het vlees, of bij Satan. Wanneer God je een beproeving geeft, ziet God of je tegenover God staat of dat je in een positie staat die verenigbaar is met Hem, en Hij ziet of je hart Zijn kant kiest. Wanneer je onvolwassen bent en met beproevingen geconfronteerd wordt, is je vertrouwen erg laag, en je weet niet precies wat je moet doen om aan Gods bedoelingen te voldoen omdat je een beperkt begrip van de waarheid hebt. Ondanks dit alles, kun je toch oprecht en eerlijk tot God bidden, en bereid zijn om je hart aan God te geven, God tot je Koning te maken en bereid zijn om God die dingen aan te bieden die je het kostbaarste vindt. Dit is wat het betekent als je je hart al aan God gegeven hebt. Terwijl je naar steeds meer prediking luistert, en je steeds meer van de waarheid begrijpt, zal je gestalte ook geleidelijk rijpen. De norm die God op dit moment aan je oplegt is niet dezelfde als toen je onvolwassen was; Hij eist een hogere norm. Wanneer het hart van de mens geleidelijk aan God wordt gegeven, komt het steeds dichterbij God; wanneer mensen echt in de buurt van God kunnen komen, hebben ze steeds meer een hart dat Hem vreest. God wil zo'n hart.

Wanneer God iemands hart wil ontvangen, zal Hij hen talloze beproevingen geven. Tijdens deze processen, als God het hart van deze persoon niet ontvangt, en ook niet ziet dat deze persoon enige houding heeft – dat wil zeggen dat Hij

niet ziet dat deze persoon met dingen omgaat of zich gedraagt op een manier die God vreest, en Hij ziet geen houding en vastberadenheid van deze persoon waarmee hij het kwaad mijdt. Als dit zo is, dan zal na talloze beproevingen Gods geduld tegenover deze persoon op zijn en zal Hij deze persoon niet langer tolereren. Hij zal hen niet langer beproevingen geven en Hij zal niet langer aan hen werken. Wat betekent dat dan voor de uitkomst van deze persoon? Het betekent dat ze geen uitkomst zullen hebben. Het is mogelijk dat deze persoon geen kwaad heeft gedaan. Het is ook mogelijk dat ze niets hebben gedaan om iets te verbreken of verstoren. Het is ook mogelijk dat ze zich niet openlijk tegen God hebben verzet. Het hart van deze persoon is echter verborgen voor God. Ze hebben nooit een duidelijke houding en standpunt ten opzichte van God gehad, en God kan niet duidelijk zien dat hun hart aan Hem is gegeven en Hij kan niet duidelijk zien dat deze persoon God probeert te vrezen en het kwade mijdt. God heeft niet langer geduld met deze mensen, Hij zal geen prijs meer betalen, Hij zal niet langer genade verlenen en Hij zal niet langer aan hen werken. Het leven van het geloof van deze persoon in God is al voorbij. Dit is omdat met de vele beproevingen die God deze persoon heeft gegeven, God niet het resultaat heeft gekregen wat Hij wil. Er is dus een aantal mensen in wie ik nog nooit de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest heb gezien. Hoe is het mogelijk om dit te zien? Zo'n persoon heeft misschien jarenlang in God geloofd, en oppervlakkig gezien zijn ze zeer actief geweest. Ze hebben veel boeken gelezen, veel zaken afgehandeld, meer dan tien notitieboekjes vol geschreven en zich ontzettend veel woorden en doctrines eigen gemaakt. Er is echter nooit een zichtbare groei, en nooit een zichtbare kijk op God van deze persoon, noch is er een duidelijke houding. Dat wil zeggen dat je het hart van deze persoon niet kunt

zien. Hun hart is altijd ingepakt, hun hart is verzegeld – het is verzegeld voor God, dus God heeft het ware hart van deze persoon niet gezien, Hij heeft de ware vrees van deze persoon tegenover God niet gezien en wat meer is, Hij heeft niet gezien hoe deze persoon wandelt op de weg van God. Als God tot nu toe niet zo'n persoon heeft gewonnen, kan Hij dat dan in de toekomst? Nee! Zal God blijven aandringen op dingen die niet kunnen worden bereikt? Nee! Wat is Gods huidige houding tegenover deze mensen dan? (Hij wijst hen af, Hij let niet op hen.) Hij houdt geen rekening met hen! God luistert niet naar zo'n persoon; Hij wijst hen af. Jullie hebben deze woorden heel snel, heel nauwkeurig onthouden. Het lijkt alsof jullie hebben begrepen wat jullie hebben gehoord!

Er zijn enkele mensen die, als ze net God volgen, onvolwassen en onwetend zijn; ze begrijpen Gods bedoelingen niet; ze weten ook niet wat het is om in God te geloven, door een door de mens gemaakte en verkeerde manier aan te nemen om in God te geloven en God te volgen. Wanneer een dergelijk persoon voor een beproeving wordt geplaatst, zijn ze zich daar niet van bewust en voelen ze zich te verdoofd om de leiding en verlichting van God op te merken. Ze weten niet wat het is om hun hart aan God te geven en wat het is om stand te houden tijdens een beproeving. God zal deze persoon een beperkte hoeveelheid tijd geven, en gedurende deze tijd zal Hij hen laten begrijpen wat Gods beproeving is, wat Gods bedoelingen zijn. Naderhand moet deze persoon zijn standpunt weergeven. Met betrekking tot de mensen die zich in dit stadium bevinden, wacht God nog steeds. Met betrekking tot die mensen die een aantal meningen hebben maar nog steeds twijfelen, die hun hart aan God willen geven, maar die daar niet nog niet mee verzoend zijn, die, hoewel ze enkele basiswaarheden in praktijk hebben gebracht, wanneer ze worden geconfronteerd met een grote beproeving,

zich eraan onttrekken en willen opgeven – wat is Gods houding ten opzichte van deze mensen? God heeft nog steeds wat verwachtingen van deze mensen. Het resultaat hangt af van hun houding en gedrag. Hoe reageert God als mensen niet actief proberen vooruitgang te boeken? Hij geeft het op. Dit komt omdat voordat God je opgeeft, jij jezelf al opgegeven hebt. Dus, je kunt God niet de schuld geven dat Hij dit doet, nietwaar? Is dit eerlijk? (Ja.)

Een praktische vraag brengt allerlei soorten verlegenheid teweeg bij mensen

Er is een ander type persoon met de meest tragische afloop van allemaal. Dit zijn degenen die ik het minst graag noem. Het is niet tragisch omdat deze persoon Gods straf ontvangt, of dat Gods eisen aan hen hard zijn en ze een tragisch resultaat hebben. Het is eerder tragisch omdat ze het zichzelf aandoen, zoals vaak wordt gezegd: ze graven hun eigen graf. Wat voor soort persoon is dit? Deze persoon loopt niet het juiste pad en hun uitkomst wordt van tevoren geopenbaard. God beschouwt dit type persoon als het grootste doelwit van Zijn afkeer. Zoals de mensen zeggen, zijn dit de meest tragische van allemaal. Dit type persoon is erg enthousiast aan het begin van het volgen van God; ze betalen een hoge prijs; ze hebben een goede mening op het perspectief van Gods werk; ze zijn vol verbeeldingskracht over hun eigen toekomst; ze hebben vooral vertrouwen in God, geloven dat God de mens compleet kan maken en de mens een glorieuze bestemming kan geven. Maar om welke reden dan ook, loopt deze persoon dan weg tijdens Gods werk. Wat betekent het dat deze

persoon wegrent? Het betekent dat ze verdwijnen zonder afscheid, zonder geluid. Ze gaan weg zonder een woord te zeggen. Hoewel dit soort persoon beweert in God te geloven, zijn ze nooit echt geworteld op het pad van het geloof in God. Op deze manier, ongeacht hoe lang ze hebben geloofd, kunnen ze zich nog steeds van God afkeren. Sommige mensen vertrekken om zaken te doen, sommige mensen vertrekken om hun leven te leven, sommige mensen gaan weg om rijk te worden, sommige mensen gaan weg om te trouwen, hebben een kind. ... Onder degenen die vertrekken, zijn er sommigen die een gewetensconflict hebben en terug willen komen, en anderen die het erg slecht hebben, en jarenlang in de wereld wegdrijven. Deze zwervers hebben veel leed ervaren, en zij geloven dat het zijn in de wereld te pijnlijk is en dat ze niet van God kunnen worden gescheiden. Ze willen terugkeren naar Gods huis om troost, vrede, vreugde te ontvangen en blijven in God geloven om aan rampspoed te ontsnappen, of om gered te worden en een prachtige bestemming te krijgen. Dat komt omdat deze mensen geloven dat Gods liefde grenzeloos is, dat Gods genade onuitputtelijk is en niet op raakt. Ze geloven dat ongeacht wat iemand heeft gedaan, God hen zou moeten vergeven en tolerant moet zijn ten opzichte van hun verleden. Deze mensen zeggen onophoudelijk dat ze terug willen komen en hun plichten doen. Er zijn er die zelfs een deel van hun bezittingen aan de kerk geven, in de hoop dat dit de weg terug is naar Gods huis. Wat is Gods houding tegenover dit type persoon? Hoe zou God hun uitkomst moeten vaststellen? Voel jullie vrij om te praten. (Ik dacht dat God dit type persoon zou toelaten, maar na wat ik zojuist heb gehoord, zullen ze misschien niet opnieuw worden toegelaten.) En wat is jouw redenering? (Dit type persoon komt voor God zodat hun uitkomst niet de dood zal zijn. Ze komen niet uit eerlijke oprechtheid.

Maar, in de wetenschap dat Gods werk spoedig zal worden voltooid, komen ze in de waan dat ze zegeningen zullen ontvangen.) Je zegt dat deze persoon niet oprecht in God gelooft, dus God kan deze persoon niet erkennen? Bedoel je dat? (Ja.) (Mijn gevoel is dat dit soort persoon een opportunist is, en ze geloven niet oprecht in God.) Ze zijn niet gekomen om in God te geloven; ze zijn een opportunist. Goed gezegd! Deze opportunisten zijn het type persoon dat iedereen haat. Ze waaien met alle winden mee, en nemen niet de moeite iets te doen tenzij ze er iets voor terug krijgen. Natuurlijk zijn ze verachtelijk! Hebben andere broeders of zusters een standpunt? (God zal hen niet meer erkennen, omdat Gods werk bijna voltooid is en nu worden de uitkomsten van mensen vastgesteld. In deze tijd willen deze mensen terugkomen. Niet omdat ze echt de waarheid na willen streven, ze willen terugkomen, omdat ze zien dat er rampen zullen gebeuren of ze worden beïnvloed door externe factoren. Als ze echt een hart hadden dat naar de waarheid zocht, zouden ze nooit halverwege zijn weggelopen.) Zijn er andere meningen? (Ze zullen niet worden toegelaten. God gaf hen echt kansen, maar hun houding tegenover God was onverschillig. Ongeacht wat de intenties van deze persoon zijn, en zelfs als ze zich echt bekeren, zal God ze toch niet toelaten. Dit komt omdat God hen al veel kansen heeft gegeven, maar ze hebben al hun houding getoond: ze wilden God verlaten. Daarom, als ze nu terugkomen, zal God ze niet toelaten.) (Ik accepteer ook dat God niet zal toegeven tegenover zo iemand, want als iemand de ware weg heeft gezien, Gods werk gedurende zo'n lange periode heeft ervaren en nog steeds naar de wereld kan terugkeren, en terug kan keren naar Satans omhelzing, dan is dit een groot verraad aan God. Ondanks het feit dat de essentie van God genade is, liefde is, hangt het ervan af aan wat voor soort persoon dit gericht

wordt. Als deze persoon voor God komt op zoek naar troost, op zoek naar iets om zijn hoop op te vestigen, dan is dit soort persoon eenvoudig niet het type dat oprecht in God gelooft, en Gods genade jegens hen gaat maar tot zover.) Gods essentie is genade, dus waarom geeft Hij zo iemand niet wat meer genade? Met een beetje meer genade, zouden ze dan niet een kans hebben? Vroeger werd vaak gezegd: God wil dat iedereen gered wordt en wil niet dat iemand ten onder gaat. Als een van de honderd schapen verloren is gegaan, verlaat God de negenennegentig en zoekt Hij naar de ontbrekende. Tegenwoordig, als het gaat om dit soort mensen, als het omwille van hun ware geloof in God is, zou God hen dan moeten erkennen en een tweede kans geven? Het is eigenlijk geen moeilijke vraag; het is heel simpel! Als jullie God echt begrijpen en een echt begrip van God hebben, dan is er niet veel uitleg nodig; er is ook niet veel speculatie nodig, toch? Jullie antwoorden gaan de goede richting uit, maar er is nog steeds enige afstand tussen deze antwoorden en Gods houding.

Net waren er sommigen van jullie die er zeker van waren dat God dit type persoon niet kon toelaten. Anderen wisten het niet zeker, of God hen zou toelaten, of ze misschien niet zouden erkennen – deze houding is de meer gematigde; en dan waren er degenen wier standpunt was dat zij hoopten dat God dit soort persoon zou toelaten – dit is de tweeledige houding. Degenen die het zeker weten, geloven dat God tot nu toe gewerkt heeft en Zijn werk is voltooid, dus God hoeft niet tolerant te zijn tegenover deze mensen, en Hij zal ze niet opnieuw toelaten. De gematigde mensen geloven dat deze zaken moeten worden afgehandeld in overeenstemming met hun omstandigheden: als het hart van deze persoon onafscheidelijk van God is en dit nog steeds een persoon is die echt in God gelooft, een persoon die naar de waarheid streeft, dan zou God

niet hun eerdere zwakheden en fouten moeten onthouden; Hij zou hen moeten vergeven, ze een nieuwe kans moeten geven, ze naar Gods huis moeten laten terugkeren en Gods redding moeten laten accepteren. Maar als deze persoon weer wegrent, zal God deze persoon niet langer willen en kan het niet als onrechtvaardig worden beschouwd. Er is een andere groep die hoopt dat God deze persoon kan toelaten. Deze groep weet niet echt of God hen erkent of niet. Als ze geloven dat God hen zou moeten toelaten, maar God erkent ze niet, dan lijkt het erop dat ze een beetje uit de pas lopen met Gods standpunt. Als zij geloven dat God hen niet zou moeten toelaten en God zegt dat Zijn liefde voor de mens onbeperkt is en dat Hij bereid is om deze persoon nog een kans te geven, is dit dan niet een voorbeeld van menselijke onwetendheid die blootgelegd wordt? In ieder geval hebben jullie allemaal jullie eigen standpunten. Deze standpunten bepalen ook de kennis van jullie eigen gedachten; ze zijn ook een weerspiegeling van de diepte van jullie begrip van de waarheid en jullie begrip van Gods intenties. Goed uitgedrukt, toch? Het is geweldig dat jullie hierover een mening hebben! Maar of jullie mening juist is of niet, is nog steeds een vraagteken. Zijn jullie niet allemaal een beetje ongerust? “Wat is dan juist? Ik kan niet duidelijk zien en weet niet precies wat God denkt. God heeft me niets verteld. Hoe kan ik weten wat God denkt? Gods houding tegenover de mens is liefde. Volgens Gods vroegere houding zou Hij deze persoon moeten erkennen. Maar ik ben niet zo zeker van Gods huidige houding – ik kan alleen maar zeggen dat Hij misschien deze persoon zal toelaten en misschien ook niet.” Is dit niet belachelijk? Jullie zijn met stomheid geslagen. Als jullie hier geen goed beeld van hebben, wat gaan jullie dan doen als jullie kerk echt met dit soort mensen wordt

geconfronteerd? Als jullie het niet goed aanpakken, dan zullen jullie God misschien beledigen. Is dit geen gevaarlijk probleem?

Waarom wil ik vragen naar jullie mening over wat ik net aan het bespreken was? Ik wil jullie standpunten testen, testen hoeveel kennis van God jullie hebben, hoeveel begrip jullie hebben van Gods bedoelingen en Gods houding. Wat is het antwoord? Het antwoord ligt in jullie standpunten. Sommigen van jullie zijn erg conservatief en sommigen van jullie gebruiken hun verbeeldingskracht om ernaar te raden. Wat is 'raden'? Het is wanneer jullie geen idee hebben hoe God denkt, dus jullie komen met ongegronde ideeën over hoe God op deze of die manier zou moeten denken. Jullie weten niet echt of jullie gissing goed of fout is, dus jullie spreken een dubbelzinnig gezichtspunt uit. Als jullie worden geconfronteerd met dit feit, wat zien jullie dan? Bij het volgen van God besteden mensen zelden aandacht aan Gods bedoelingen en letten ze zelden op Zijn gedachten en Zijn houding ten opzichte van mensen. Mensen begrijpen Gods gedachten niet, dus als jullie vragen krijgen met betrekking tot Gods bedoelingen, waarbij Gods gezindheid betrokken is, raken jullie in de war; jullie zijn erg onzeker en jullie raden ernaar of gokken maar wat. Wat is dit voor houding? Het bewijst een feit: dat de meeste mensen die in God geloven Hem beschouwen als een hoeveelheid lege lucht, en als iets dat de ene minuut wel bestaat en de volgende minuut niet. Waarom zeg ik het zo? Omdat elke keer dat jullie voor een situatie staan, jullie Gods bedoelingen niet kennen. Waarom weten jullie dat niet? Het is niet dat jullie het nu gewoon niet weten. Integendeel, van het begin tot het einde weten jullie niet wat Gods houding is ten opzichte van deze kwestie. Heb je erover nagedacht in die tijden dat je Gods houding niet ziet en niet kent? Heb je ernaar gezocht? Heb je erover met elkaar gesproken? Nee! Dit bevestigt een feit:

de God van jullie geloof en de ware God zijn niet verbonden. Jij die in God gelooft, denkt alleen na over je eigen wil, denkt alleen na over de wil van jullie leiders en denkt alleen na over de oppervlakkige en dogmatische betekenis van Gods woord, maar probeert er niet echt achter te komen en je zoekt de wil van God helemaal niet. Zit het niet zo? De essentie van deze zaak is vreselijk! Gedurende vele jaren heb ik veel mensen gezien die in God geloven. Welke vorm neemt dit geloof aan? Sommige mensen geloven in God alsof Hij luchtledig was. Deze mensen hebben geen antwoord op vragen over Gods bestaan, omdat ze Gods aanwezigheid of afwezigheid niet kunnen voelen of zich daarvan bewust kunnen zijn, laat staan dat ze het duidelijk kunnen zien of begrijpen. Onbewust denken deze mensen dat God niet bestaat. Sommige anderen geloven in God alsof Hij een mens was. Deze mensen geloven dat God niet in staat is om alle dingen te doen die ze niet kunnen doen, en dat God zou moeten denken hoe zij denken. De definitie van deze persoon van God is "een onzichtbare en onaanraakbare persoon". Er is ook een groep mensen die in God gelooft alsof Hij een marionet zou zijn. Deze mensen geloven dat God geen emoties heeft. Ze denken dat God een standbeeld van klei is en dat God, wanneer Hij wordt geconfronteerd met een kwestie, geen houding, geen standpunt, geen ideeën heeft; Hij is overgeleverd aan de mens. Mensen geloven gewoon hoe ze maar willen geloven. Als zij Hem groot maken, is Hij groot; als zij Hem klein maken, is Hij klein. Wanneer mensen zondigen en Gods genade nodig hebben, Gods verdraagzaamheid nodig hebben, Gods liefde nodig hebben, dan zou God Zijn genade moeten uitstrekken. Deze mensen maken een God volgens hun eigen gedachten en laten deze God hun eisen vervullen en al hun verlangens bevredigen. Het maakt niet uit waar of wanneer en wat deze persoon ook doet,

zij zullen dit bedenkfel aannemen in hun houding tegenover God en hun geloof in God. Er zijn zelfs mensen die geloven dat God hen kan redden nadat ze Gods gezindheid hebben getrotseerd. Dit komt omdat zij geloven dat Gods liefde grenzeloos is, Gods gezindheid rechtvaardig is en dat ongeacht hoe mensen God beledigen, God Zich er niets van zal herinneren. Aangezien de fouten van de mens, de overtredingen van de mens en de ongehoorzaamheid van de mens kortstondige uitingen zijn van de gezindheid van die persoon, zal God mensen kansen geven en tolerant en geduldig tegenover hen staan. God zal nog steeds van hen houden zoals voorheen. Dus de hoop op hun redding is nog steeds groot. Eigenlijk is het zo, ongeacht hoe iemand in God gelooft, zolang ze niet naar de waarheid zoeken, heeft God een negatieve houding tegenover hen. Dit komt omdat, terwijl je in God gelooft, misschien wel het boek van Gods woord koestert, je het elke dag bestudeert, je elke dag leest, je de echte God opzijschuift, je Hem beschouwt als luchtledig, Hem beschouwt als een persoon, en sommigen van jullie Hem gewoon beschouwen als een marionet. Waarom zeg ik het zo? Zoals ik ernaar kijk, ongeacht of jullie voor een zaak staan of een omstandigheid tegenkomen, die dingen die in jullie onderbewustzijn bestaan, die dingen die binnenin jullie ontwikkeld zijn – geen van die dingen enige connectie met Gods woord of het zoeken naar de waarheid heeft. Je weet alleen wat je zelf denkt, wat je eigen gezichtspunten zijn, en dan zijn je eigen ideeën, je eigen standpunten aan God opgedrongen. Ze worden Gods standpunten, en van die standpunten maak je normen waar je je onwrikbaar aan vasthoudt. Als je zo doorgaat, raak je steeds verder van God verwijderd in de loop van de tijd.

Begrijp Gods houding en laat alle misvattingen van God vallen

Deze God waar jullie momenteel in geloven, hebben jullie er ooit over nagedacht wat voor soort God Hij is? Wanneer Hij een slecht persoon slechte dingen ziet doen, veracht Hij het dan? (Ja.) Wanneer Hij de fouten van onwetende mensen ziet, wat is Zijn houding dan? (Verdriet.) Wat is Zijn houding als Hij ziet dat mensen Zijn offergaven stelen? (Hij veracht hen.) Dit is allemaal heel duidelijk, toch? Wanneer Hij ziet dat iemand achteloos is in zijn geloof in God en op geen enkele manier naar de waarheid op zoek is, wat is dan Gods houding? Jullie zijn hier niet helemaal zeker van, toch? Achteloosheid is een houding die geen zonde is, en het is geen belediging van God. Mensen geloven dat het niet als een blunder moet worden beschouwd. Wat denken jullie dan dat Gods houding is? (Hij is niet bereid hierop te reageren.) Onwillig om erop te reageren – wat voor houding is dit? Het betekent dat God neerkijkt op deze mensen, deze mensen veracht! God behandelt deze mensen door hen opzettelijk in de kou te laten staan. Zijn benadering is om ze opzij te zetten, niet bezig te zijn met enig werk aan hen, waaronder verlichting illuminatie, kastijding of discipline. Dit soort mensen telt gewoon niet mee in Gods werk. Wat is Gods houding ten opzichte van mensen die Zijn gezindheid provoceren en die Zijn bestuurlijke decreten overtreden? Extreme afkeer! God wordt buitengewoon woedend op mensen die geen berouw hebben dat ze Zijn gezindheid hebben geprovoceerd! 'Woedend' is gewoon een gevoel, een stemming; het kan geen duidelijke houding vertegenwoordigen. Maar dit gevoel, deze stemming, zal een uitkomst voor deze persoon teweegbrengen: het zal God vullen met extreme

afkeer! Wat is het gevolg van deze extreme afkeer? Het is dat God deze persoon opzij zet en er voorlopig niet op reageert. Hij zal dan wachten om ze pas 'na de herfst' aan te pakken. Wat betekent dit? Is er voor deze persoon nog steeds een uitkomst? God is nooit van plan geweest om dit soort mensen een uitkomst te geven! Is het dan niet normaal dat God momenteel niet reageert op dit soort mensen? (Ja.) Hoe moet dit soort mensen zich nu voorbereiden? Ze moeten zich voorbereiden om de negatieve gevolgen op zich te nemen van hun gedrag en het kwaad dat ze hebben aangericht. Dit is Gods reactie op dit soort mensen. Dus ik zeg nu duidelijk tegen dit soort mensen: houd jullie waanideeën niet langer vast en houd jullie niet meer bezig met wensdenken. God zal niet oneindig tolerant zijn tegenover mensen; Hij zal hun overtredingen of ongehoorzaamheid niet oneindig verdragen. Sommige mensen zullen zeggen: "Ik heb ook een paar mensen zoals deze gezien. Als ze bidden, zijn ze vooral geraakt door God en huilen ze bitter. Meestal zijn ze ook erg blij; ze lijken de aanwezigheid van God en Gods leiding te voelen." Praat geen onzin! Als jullie bitter huilen hoeven jullie niet noodzakelijk door God te zijn geraakt of Gods aanwezigheid te voelen, laat staan Gods leiding. Als mensen God boos maken, zal God hen dan nog steeds leiden? Kortom, wanneer God besloten heeft iemand te elimineren, te verlaten, heeft die persoon al geen uitkomst. Het doet er niet toe hoe zelfgenoegzaam ze zich voelen als ze bidden en hoeveel vertrouwen ze hebben in God in hun hart; dit is al onbelangrijk. Het belangrijkste is dat God dit soort vertrouwen niet nodig heeft, dat God deze persoon al heeft afgewezen. Hoe later met hen om te gaan, is ook onbelangrijk. Wat belangrijk is, is dat op het moment dat deze persoon God kwaad maakt, hun uitkomst al vaststaat. Als God heeft besloten dit soort

mensen niet te redden, dan zullen ze achterblijven om gestraft te worden. Dit is Gods houding.

Hoewel een deel van Gods essentie liefde is, en Hij barmhartigheid verleent aan iedereen, vergeten mensen dat Zijn essentie ook waardigheid is. Dat Hij liefde heeft, betekent niet dat mensen Hem vrijelijk kunnen beledigen en dat Hij helemaal geen gevoelens of reacties heeft. Dat Hij genade heeft betekent niet dat Hij geen principes heeft in hoe Hij mensen behandelt. God leeft; Hij bestaat echt. Hij is geen ingebeelde marionet of iets anders. Aangezien Hij bestaat, moeten we te allen tijde zorgvuldig luisteren naar de stem van Zijn hart, aandacht schenken aan Zijn houding en Zijn gevoelens begrijpen. We moeten de verbeeldingskracht van de mens niet gebruiken om God te definiëren en we moeten de gedachten en wensen van de mens niet aan God opleggen, en daarmee God de stijl van de mens en zijn denken laten gebruiken in hoe Hij de mensheid behandelt. Als je dat doet, dan maak je God boos, dan lok je Gods toorn uit, en je daagt Gods waardigheid uit! Dus, nadat jullie de ernst van deze zaak hebben begrepen, dring ik er bij iedereen hier op aan om heel voorzichtig en verstandig te zijn in jullie daden. Wees heel voorzichtig en verstandig in jullie spreken. En als het gaat om hoe jullie God behandelen, hoe voorzichtiger en verstandiger jullie zijn, hoe beter! Wanneer je niet begrijpt wat Gods houding is, spreek dan niet achteloos, wees niet achteloos in je daden en plak niet achteloos etiketten. Sterker nog, trek geen willekeurige conclusies. In plaats daarvan moet je wachten en zoeken; dit is ook een manier om God te vrezen en het kwaad te mijden. Als je dit punt vooral kunt bereiken en deze houding boven alles kunt aannemen, dan zal God je geen verwijt maken ten aanzien van je domheid, onwetendheid en gebrek aan begrip over de redenen achter dingen. Het is

eerder zo dat God, vanwege jouw houding van angst om God te beledigen, jouw respect voor Gods intenties en jouw bereidwillige houding om Hem te gehoorzamen, je niet zal vergeten, je zal leiden en verlichten, of je onvolwassenheid en onwetendheid tolereren. Omgekeerd, als je houding ten opzichte van Hem oneerbiedig zou zijn – het willekeurig beoordelen van God, het willekeurig raden en definiëren van Gods ideeën – dan zal God je een veroordeling, discipline, zelfs straf geven; of Hij zal je een verklaring geven. Misschien zal deze verklaring over jouw uitkomst gaan. Daarom wil ik dit nog een keer benadrukken en iedereen die aanwezig is op het hart drukken heel voorzichtig en verstandig te zijn tegenover alles wat van God komt. Spreek niet achteloos en wees niet onvoorzichtig in je handelingen. Voordat je iets zegt, zou je moeten denken: zou God kwaad worden als ik dit doe? Is dit godvrezend? Zelfs voor eenvoudige zaken, moet je echt proberen om deze vragen aan jezelf te stellen, echt over deze vragen na te denken. Als je overal, in alle dingen, te allen tijde, zaken werkelijk volgens deze beginselen in de praktijk kunt brengen, en zo'n houding ontwikkelt, met name wanneer je iets niet begrijpt, dan zal God je altijd begeleiden, en Hij zal je altijd een pad geven om te volgen. Ongeacht wat mensen tentoonspreiden, God ziet het allemaal heel duidelijk, en Hij zal je een nauwkeurige en geschikte evaluatie geven van deze dingen. Nadat je de laatste beproeving hebt ervaren, zal God al jullie gedrag bekijken en het volledig samenvatten om je uitkomst vast te stellen. Dit resultaat zal iedereen ongetwijfeld overtuigen. Wat ik jullie graag wil vertellen, is dat elke daad van jullie, elke actie en elke gedachte jouw lot bepaalt.

Wie bepaalt de uitkomst van de mensen

Er is nog een andere belangrijke kwestie, en dat is jouw houding tegenover God. Deze houding is cruciaal! Het bepaalt of jullie uiteindelijk in de richting van de vernietiging zullen gaan, of naar een prachtige bestemming die God voor jullie heeft voorbereid. In het Tijdperk van het Koninkrijk, heeft God al meer dan 20 jaar gewerkt en in de loop van deze 20 jaar waren jullie harten misschien een beetje onzeker over jullie prestaties. In Gods hart heeft Hij echter een echt en waarheidsgetrouw verslag van ieder van jullie bijgehouden. Vanaf het moment dat elk persoon Hem begint te volgen en naar Zijn prediking luistert en steeds meer van de waarheid begrijpt, helemaal tot wanneer deze zijn plicht vervult – God heeft een registratie van elk van deze uitingen. Wanneer iemand zijn plicht doet, wanneer hij wordt geconfronteerd met allerlei omstandigheden, allerlei soorten beproevingen, wat is dan de houding van die persoon? Hoe treden ze op? Hoe voelen ze zich ten opzichte van God in hun hart? ... God heeft dit allemaal gedocumenteerd, Hij heeft een verslag van alles. Misschien zijn deze zaken vanuit jullie oogpunt verwarrend. Van waar God staat, zijn ze echter allemaal glashelder en er is zelfs geen enkele vorm van slordigheid. Dit is een kwestie die betrekking heeft op de uitkomst van elk persoon en ook zijn lot en toekomstperspectief. Sterker nog, dit is waar God al Zijn moeite voor doet. Daarom durft God er helemaal niets van te veronachtzamen en tolereert Hij geen enkele slordigheid. God registreert dit verslag van de mensheid en legt een verslag vast van de hele loop van de mens die God volgt, helemaal van het begin tot het einde. Jouw houding ten opzichte van God in deze tijd zal jouw lot

bepalen. Is dit niet waar? Geloven jullie nu dat God rechtvaardig is? Zijn Gods daden juist? Hebben jullie nog steeds een ander beeld van God in jullie hoofd? (Nee.) Zeggen jullie dan dat de uitkomst van de mens aan God is om te bepalen of aan de mens zelf om te bepalen? (Het is aan God om te bepalen.) Wie bepaalt dat? (God.) Jullie zijn er niet zeker van, of wel? Broeders en zusters uit Hong Kong, spreek op – wie bepaalt het? (De mensen bepalen het zelf.) Bepalen de mensen die? Zou dat dan niet betekenen dat de uitkomst van de mensen niets met God te maken heeft? Broeders en zusters uit Zuid-Korea, spreek vrijuit. (God bepaalt de uitkomst van de mens op basis van al hun daden en gedrag en op basis van het pad dat ze bewandelen.) Dit is een zeer objectieve reactie. Er is hier iets dat ik jullie allemaal moet vertellen: in de loop van Gods reddingswerk stelt Hij een norm voor de mens. Deze norm is dat de mens het woord van God kan gehoorzamen en over Gods weg kan lopen. Het is deze norm die wordt gebruikt om de uitkomst van de mens te bepalen. Als je in overeenstemming met deze norm van God praktiseert, dan kun je een goede uitkomst verkrijgen; als je dat niet doet, dan kun je geen goede uitkomst verkrijgen. Wie zeg je dan dat deze uitkomst bepaalt? Het is niet alleen God die het bepaalt, maar God en de mens samen. Is dit correct? (Ja.) Waarom is dat? Omdat God actief betrokken wil zijn bij het werk van de redding van de mensheid en een prachtige bestemming voor de mens wil voorbereiden; de mens is het doel van Gods werk en deze uitkomst, deze bestemming, is wat God bereidt voor de mens. Als er geen doel was voor Zijn werk, dan zou God dit werk niet hoeven doen; als God dit werk niet deed, dan zou de mens geen gelegenheid hebben om gered te worden. De mens is het doel van de redding, en hoewel de mens de passieve partij is in dit proces, is het de houding van deze partij die bepaalt of God

succesvol zal zijn in Zijn werk om de mensheid te redden. Zonder de leiding van God zou je deze norm niet kennen, en je zou geen doel hebben. Als je deze norm hebt, dit doel, maar je werkt niet mee, je brengt het niet in praktijk, je betaalt de prijs niet, dan krijg je deze uitkomst nog steeds niet. Om die reden zeg ik dat iemands uitkomst niet van God kan worden gescheiden en dat het niet van de mens kan worden gescheiden. En nu weten jullie wie de uitkomst van de mens bepaalt.

Mensen hebben de neiging om God te definiëren op basis van ervaring

Hebben jullie iets opgemerkt wanneer jullie communiceren over het onderwerp God leren kennen? Is het jullie opgevallen dat Gods huidige houding een verandering heeft ondergaan? Is Gods houding ten opzichte van de mens onveranderlijk? Zal God dit altijd zo blijven verdragen en al Zijn liefde en genade voor onbepaalde tijd aan de mens aanbieden? Deze kwestie omvat ook de essentie van God. Laten we teruggaan naar de eerder besproken kwestie van de zogenaamde verloren zoon. Toen deze vraag werd gesteld, waren jullie antwoorden niet erg duidelijk. Met andere woorden, jullie begrijpen Gods bedoelingen nog steeds niet goed. Zodra mensen weten dat God de mensheid liefheeft, definiëren ze God als een symbool van liefde: ongeacht wat mensen doen, ongeacht hoe zij zich gedragen, ongeacht hoe zij God behandelen, en ongeacht hoe ongehoorzaam ze zijn, dat is allemaal niet van belang want God is liefde en Gods liefde is onbeperkt en onmetelijk. God is liefde, dus kan Hij tolerant zijn tegenover mensen; God is liefde, dus kan Hij genadig zijn jegens

mensen, genadig zijn ten opzichte van hun onvolwassenheid, hun onwetendheid en hun ongehoorzaamheid. Klopt dit echt wel? Als sommige mensen eenmaal of een paar keer Gods geduld hebben ervaren, zullen zij dit als kapitaal beschouwen voor hun eigen begrip van God, in de overtuiging dat God voor altijd geduldig jegens hen zal zijn, genadig jegens hen en in de loop van hun leven zullen ze Gods geduld gebruiken en het beschouwen als de norm van Gods manier om met hen om te gaan. Er zijn ook mensen die, wanneer ze eenmaal Gods tolerantie hebben ervaren, God voor altijd zullen omschrijven als tolerant, en deze tolerantie is onbepaald, onvoorwaardelijk en zelfs totaal niet principieel. Zijn deze overtuigingen correct? Telkens als zaken van Gods essentie of Gods gezindheid worden besproken, lijken jullie verbijsterd. Als ik jullie zo zie, word ik ontzettend bezorgd. Jullie hebben veel waarheid gehoord over Gods essentie; jullie hebben ook geluisterd naar vele onderwerpen met betrekking tot Gods gezindheid. In jullie hoofd zijn deze kwesties en de waarheid van deze aspecten echter alleen maar herinneringen gebaseerd op theorie en geschreven woorden. Niemand van jullie kan ooit precies ervaren wat Gods wezen in jullie echte leven is, noch kunnen jullie zien wat Gods gezindheid is. Daarom zijn jullie allemaal warrig in jullie overtuigingen, jullie geloven allemaal blindelings, tot het punt dat jullie een oneerbiedige houding ten opzichte van God hebben, dat jullie Hem terzijde schuiven. Waartoe leidt een dergelijke houding ten opzichte van God? Het leidt ertoe dat jullie altijd conclusies trekken over God. Als jullie eenmaal een beetje kennis hebben verworven, voelen jullie je heel tevreden, hebben jullie het gevoel dat jullie God in Zijn geheel hebben verkregen. Naderhand concluderen jullie dat dit is hoe God is, en jullie laten Hem niet vrij bewegen. En altijd wanneer God iets nieuws doet, geven jullie gewoon niet toe dat Hij God is. Op een dag,

wanneer God zegt: “Ik houd niet meer van de mens; ik schenk geen genade meer aan de mens; ik heb geen enkele tolerantie of geduld meer tegenover de mens; ik ben vol extreme afkeer en antipathie jegens de mens,” dan zullen mensen in conflict komen met dit soort uitspraken vanuit de grond van hun hart. Sommigen zullen zelfs zeggen: “U bent mijn God niet meer; u bent niet langer de God die ik wil volgen. Als dit is wat u zegt, dan bent u niet langer gekwalificeerd om mijn God te zijn, en hoef ik u niet te blijven volgen. Als u mij geen genade schenkt, mij geen liefde geeft, mij geen verdraagzaamheid geeft, dan zal ik u niet meer volgen. Alleen als u oneindig tolerant bent ten opzichte van mij, altijd geduldig tegenover mij bent, en me laat zien dat u liefde bent, dat u geduld bent, dat u tolerantie bent, pas dan kan ik u volgen en pas dan kan ik het vertrouwen hebben om tot het einde toe te volgen. Aangezien ik van uw geduld en genade verzekerd ben, kunnen mijn ongehoorzaamheid en mijn overtredingen oneindig worden vergeven, en kan ik altijd en overal zondigen, ik kan biechten en ik word telkens en overal weer vergeven, ik kan uw toorn opwekken waar en wanneer ik maar wil. U moet over mij geen eigen mening hebben of conclusies trekken.” Misschien denk je niet zo subjectief en bewust na over deze kwestie, maar als je denkt dat God slechts gereedschap is om je zonden vergeven te krijgen, en een voorwerp dat je kunt gebruiken om een mooie bestemming te bereiken, dan heb je de levende God al ongemerkt tegenover je gesteld, als je vijand. Dit is zoals ik het zie. Je zou kunnen blijven zeggen: “Ik geloof in God”; “Ik zoek de waarheid”; “Ik wil mijn gezindheid veranderen”; “Ik wil me losmaken van de invloed van de duisternis”; “Ik wil God tevreden stellen”; “Ik wil God gehoorzamen”; “Ik wil trouw zijn aan God en mijn plicht goed doen”; enzovoorts. Maar hoe aardig je het ook zegt, hoeveel theorie je ook kent, hoe imposant die theorie ook is, hoe waardig

die ook is, het feit is dat er nu velen van jullie al geleerd hebben hoe jullie de verordening, de leerstelling, de theorie die jullie onder de knie hebben, kunnen gebruiken om conclusies over God te trekken en Hem op een volkomen natuurlijke manier tegenover jezelf te stellen. Hoewel jullie letters beheersen en de dogma's onder de knie hebben, zijn jullie niet echt de realiteit van de waarheid binnengegaan, dus het is erg moeilijk voor jullie om dicht bij God te komen, om God te kennen, om God te begrijpen. Dit is zielig!

Ik zag deze scène op een video: een paar zusters hadden een boek van Het woord verschijnt in het vlees, en zij hielden het hoog omhoog. Ze hielden dit boek tussen zich in, hoger dan hun eigen hoofd. Hoewel dit slechts een beeld is, is wat het in mij oproept geen beeld. Het doet me eerder denken dat wat elke persoon hoog in zijn hart houdt niet Gods woord is, maar het boek van Gods woord. Dit is een heel deprimerende kwestie. Deze manier van praktiseren is gewoon geen kwestie van God hoog houden. Het is omdat jullie God niet begrijpen dat een voor de hand liggende vraag, een heel kleine vraag, jullie ertoe zet jullie eigen ideeën in te zetten. Als ik dingen van jullie vraag, als ik serieus tegen jullie ben, reageren jullie met gissingen en jullie eigen fantasieën; sommigen van jullie nemen zelfs een twijfelachtige toon aan en stellen vragen terug. Dit bevestigt voor mij nog duidelijker dat de God waarin jullie geloven niet de ware God is. Na zoveel jaren Gods woord te hebben gelezen, gebruiken jullie Gods woord, gebruiken jullie Gods werk en meer dogma's om opnieuw conclusies over God te trekken. Bovendien proberen jullie nooit God te begrijpen; jullie proberen nooit Gods bedoelingen te achterhalen; jullie proberen niet te begrijpen wat Gods houding ten opzichte van de mens is; of hoe God denkt, waarom Hij verdrietig is, waarom Hij boos is, waarom Hij mensen afwijst, zulk

soort vragen. Sterker nog, zelfs meer mensen geloven dat God altijd stil is geweest, omdat Hij gewoon de daden van de mensheid in de gaten houdt, omdat Hij geen houding ten opzichte van hen heeft noch Zijn eigen ideeën heeft. Een andere groep gaat nog verder. Deze mensen geloven dat God geen geluid maakt omdat Hij instemt met jullie houding, God geeft geen geluid omdat Hij wacht, God geeft geen geluid omdat Hij geen houding heeft, omdat Gods houding al volledig is uitgewerkt in het boek, het is al in zijn totaliteit aan de mensheid uitgelegd en hoeft niet keer op keer herhaaldelijk aan mensen te worden verteld. Hoewel God zwijgt, heeft Hij nog altijd een houding, een standpunt en een norm die Hij van mensen eist. Hoewel mensen Hem niet proberen te begrijpen en niet proberen Hem te zoeken, is Zijn houding heel duidelijk. Denk eens aan iemand die God eens hartstochtelijk volgde, maar Hem op een gegeven moment in de steek liet en vertrok. Mocht deze persoon nu willen terugkeren, dan weten jullie, verrassend genoeg niet wat Gods gezichtspunt zou zijn en wat Gods houding zou zijn. Is dit niet treurig? In feite is dit een vrij oppervlakkige kwestie. Als jullie echt Gods hart begrepen, zouden jullie Zijn houding tegenover dit soort mensen kennen en zouden jullie geen dubbelzinnig antwoord geven. Omdat jullie het niet weten, sta me toe dat ik het voor jullie invul.

Gods houding tegenover degenen die wegrennen tijdens Zijn werk

Je zult dit soort mensen overal vinden: nadat ze om verschillende redenen zeker zijn geweest over Gods weg, vertrekken ze in stilte en zonder een

afscheidswoord om te gaan doen wat hun hart begeert. Voorlopig zullen we niet uitzoeken waarom deze persoon vertrekt. Eerst zullen we bekijken wat Gods houding is ten opzichte van dit soort mensen. Het is heel duidelijk! Vanaf het moment dat deze persoon vertrekt, is in Gods ogen, de tijdspanne van zijn geloof voorbij. Het is niet deze persoon die het heeft beëindigd, maar God. Dat deze persoon God verliet, betekent dat hij God al heeft verworpen, dat hij God al niet meer wil. Het betekent dat hij Gods redding al niet meer accepteert. Aangezien deze persoon God niet wil, kan God hem dan nog steeds willen? Bovendien, wanneer deze persoon deze houding heeft, deze opvatting, en vastbesloten is om God te verlaten, heeft hij Gods gezindheid al in hevige mate geïrriteerd. Ook al is hij niet in woede uitgebarsten en heeft hij God niet vervloekt, ook al heeft hij zich niet schuldig gemaakt aan slecht of buitensporig gedrag, en ook al denkt deze persoon: als er een dag komt waarop ik mijn pleziertjes in de buitenwereld wel heb gehad, of wanneer ik God nog ergens voor nodig heb, dan kom ik wel terug. Of als God mij roept, kom ik terug. Of hij zegt: als ik in de buitenwereld gekwetst ben, als ik zie dat de buitenwereld te donker en te slecht is en ik niet langer mee wil met de stroom, kom ik terug bij God. Zelfs al hebben zulke mensen in gedachten berekend op welk punt ze terugkomen, zelfs al laten zij de deur open voor hun terugkeer, ze realiseren zich niet dat, hoe ze ook denken en hoe ze ook plannen, dit allemaal gewoon wensdenken is. Hun grootste fout is dat ze niet goed weten hoe God zich voelt wanneer ze willen vertrekken. Al op het moment waarop deze persoon beslist om God te verlaten, heeft God hem al volledig verlaten; God heeft zijn bestemming al in Zijn hart vastgesteld. Welke bestemming is dat? Dat deze persoon een van de hamsters is en samen met hen zal vergaan. Zo zien mensen vaak dit soort situaties: iemand verlaat God,

maar krijgt geen straf. God werkt volgens Zijn eigen principes. Mensen kunnen sommige dingen zien en sommige dingen worden alleen in Gods hart besloten, dus mensen kunnen het resultaat niet zien. Wat mensen zien is niet noodzakelijkerwijs de ware kant van de dingen; maar de andere kant, de kant die je niet ziet, dat zijn de ware gedachten en conclusies van Gods hart.

Mensen die wegrennen tijdens Gods werk zijn degenen die de ware weg verlaten

Dus waarom kan God dit soort persoon zo'n zware straf geven? Waarom is God zo woedend op hem? Allereerst weten we dat Gods gezindheid majesteit is, toorn is. Hij is geen schaap dat door iemand wordt afgeslacht; sterker nog, Hij is geen marionet die door de mensen wordt bestuurd zoals ze willen. Hij is ook geen hoeveelheid lege lucht, waar naar geloven de baas over kan worden gespeeld. Als je echt gelooft dat God bestaat, zou je een hart moeten hebben dat God vreest, en zou je moeten weten dat Gods wezen niet boos mag worden gemaakt. Deze boosheid kan worden veroorzaakt door een woord; misschien een gedachte; misschien verachtelijk gedrag; misschien mild gedrag, gedrag dat redelijk is in de ogen en de moraal van de mens; of misschien wordt het veroorzaakt door een doctrine, een theorie. Echter, zodra je God kwaad maakt is je kans verkeken en zijn je dagen geteld. Dit is iets vreselijks! Als je niet begrijpt dat God niet beledigd mag worden, dan ben je misschien niet bang voor God, en misschien beledig je hem dan altijd. Als je niet weet hoe je God moet vrezen, dan ben je niet in staat om God te vrezen, en zul je niet weten hoe je zelf het pad

moet volgen om Gods weg te bewandelen, God te vrezen en het kwaad te mijden. Als je je hier eenmaal bewust van wordt, kun je er ook van bewust zijn dat God niet beledigd kan worden, dan zul je weten wat het is om God te vrezen en het kwade te mijden.

Wandelen op de weg van God vrezen en het kwaad mijden, gaat niet noodzakelijkerwijs over hoeveel je van de waarheid weet, hoeveel beproevingen je hebt ervaren, of hoeveel discipline je hebt gehad. Het hangt eerder af van de houding die je in je hart ten opzichte van God hebt en de essentie die je tot uitdrukking brengt. De essentie van mensen en hun subjectieve houding – die zijn heel erg belangrijk. Als het gaat om die mensen die God hebben verzaakt en verlaten, is Gods gezindheid zozeer getergd door hun verachtelijke houding ten opzichte van God en door hun harten die de waarheid verachten, dat zij, voor zover het God betreft, nooit vergeven zullen worden. Ze hebben geweten van het bestaan van God, ze hebben de informatie gekregen dat God al is aangekomen, ze hebben zelfs Gods nieuwe werk ervaren. Hun vertrek wordt niet veroorzaakt door misleiding, en het is ook niet omdat ze er een onduidelijk beeld van hebben. Het is zelfs nog minder zo, dat ze ertoe worden gedwongen. Veeleer hebben ze er bewust en bij hun volle verstand, voor gekozen om God te verlaten. Hun vertrek is niet omdat ze de weg kwijt zijn, het is niet omdat ze worden verworpen. Daarom zijn ze in Gods ogen geen lam dat van de kudde is afgedwaald, laat staan een verloren zoon die de weg kwijt is. Zij gingen straffeloos weg, en een dergelijke toestand, een dergelijke situatie, roept Gods gezindheid over zich af, en hierom laat Hij het hopeloos met hen aflopen. Is dit resultaat niet angstaanjagend? Dus als mensen God niet kennen, kunnen ze God beledigen. Dit is geen geringe zaak! Als iemand de houding van God niet serieus neemt en

toch gelooft dat God uitkijkt naar hun terugkeer, omdat zij een van Gods verloren lammeren zijn en God nog steeds wacht op een verandering in hun hart, dan is deze persoon niet ver verwijderd van de dag dat hij zal worden gestraft. God zal niet gewoon weigeren om hen toe te laten. Dit is de tweede keer dat ze Zijn gezindheid over zich afroepen; het is nog veel erger! De oneerbiedige houding van deze persoon heeft Gods bestuurlijke decreten al beledigd. Zal God ze nog steeds toelaten? In Zijn hart zijn Gods principes met betrekking tot deze zaak: als iemand zeker is geweest over de ware weg en toch nog steeds bewust en bij zijn volle verstand God kan afwijzen, en zich van God afwenden, dan zal God de weg naar zijn redding blokkeren, en zal de poort naar het koninkrijk voortaan voor hem gesloten zijn. Als deze persoon nogmaals aanklopt, zal God de deur niet meer voor hem openen. Deze persoon zal voor altijd buitengesloten worden. Misschien hebben sommigen van jullie het verhaal over Mozes in de Bijbel gelezen. Nadat Mozes door God was gezalfd, verklaarden de 250 leiders dat ze Mozes niet zouden gehoorzamen vanwege zijn daden en vanwege verschillende andere redenen. Wie hebben ze geweigerd te gehoorzamen? Niet Mozes. Ze weigerden Gods voorschriften te gehoorzamen; zij weigerden Gods werk in deze zaak te gehoorzamen. Ze zeiden het volgende: "Jullie gaan veel te ver, want het hele volk is heilig, iedereen, en Jehova is in hun midden." Zijn deze woorden in de ogen van de mens serieus? Ze zijn niet serieus! In ieder geval is de letterlijke betekenis van de woorden niet serieus. In juridische zin breken ze geen wetten, want oppervlakkig gezien is het geen vijandige taal of woordgebruik, laat staan dat het een godslasterlijke betekenis heeft. Het is een gewone zin, meer niet. Maar waarom kunnen deze woorden dan zoveel woede bij God opwekken? Omdat ze niet tegen mensen worden gesproken, maar tegen God. De houding

en gezindheid die daardoor tot uitdrukking wordt gebracht, is precies wat de gezindheid van God irriteert, en ze beledigen Gods gezindheid die niet beledigd mag worden. We weten allemaal hoe het uiteindelijk afliep met hen. Wat is het standpunt van degenen die God hebben verlaten? Wat is hun houding? En waarom leiden hun standpunt en houding ertoe dat God op zo'n manier met hen omgaat? De reden is dat ze heel goed weten dat Hij God is, maar er toch nog steeds voor kiezen om Hem te verraden. Dat is de reden waarom de kans op redding hen is ontnomen. Zoals de Bijbel zegt: "Wanneer we willens en wetens blijven zondigen nadat we de waarheid hebben leren kennen, is er geen enkel offer voor de zonden meer mogelijk." Is deze kwestie jullie nu duidelijk?

Het lot van de mensen wordt bepaald door hun houding ten opzichte van God

God is een levende God, en omdat mensen zich anders gedragen in verschillende situaties, verschilt Zijn houding ten opzichte van dergelijke gedragingen omdat Hij geen marionet en ook geen hoeveelheid lege lucht is. Het leren kennen van Gods houding is een waardig streven voor de mensheid. Mensen zouden moeten leren hoe ze, door Gods houding te kennen, Gods gezindheid kunnen kennen en Zijn hart, beetje bij beetje, kunnen leren begrijpen. Wanneer je Gods hart, beetje bij beetje, gaat begrijpen, zul je niet vinden dat het vrezen van God en het mijden van kwaad moeilijk is om te volbrengen. Daar komt nog bij, wanneer je God begrijpt, zul je waarschijnlijk geen conclusies over Hem trekken. Wanneer je stopt met het trekken van conclusies over God, zul je

Hem waarschijnlijk niet beledigen, en zal God je onbewust leiden om kennis over Hem te verkrijgen, en daardoor zul je God vrezen in je hart. Je zult stoppen met het definiëren van God door middel van de doctrines, de letters en de theorieën die je hebt geleerd. Integendeel, door altijd Gods bedoelingen in alle dingen op te zoeken, word je onbewust een persoon naar Gods hart.

Gods werk is niet te zien en niet te voelen voor de mensheid, maar wat God betreft, zijn de daden van elk persoon, samen met hun houding tegenover Hem – niet alleen waarneembaar voor God, maar ook zichtbaar. Dit is iets dat iedereen moet herkennen en begrijpen. Je vraagt je misschien altijd af: “Weet God wat ik hier doe? Weet God waar ik nu aan denk? Misschien wel, misschien ook niet.” Als je dit soort gedachten hebt waarin je God volgt en je in Hem gelooft en toch aan Zijn werk en Zijn bestaan twijfelt, dan zal er vroeg of laat een dag komen waarop je Hem kwaad maakt, omdat je toch al balanceerde op het randje van de afgrond. Ik heb mensen gezien die al vele jaren in God geloven, maar nog steeds niet de echte waarheid hebben verkregen of zelfs maar Gods wil hebben begrepen. Hun levensgestalte toont geen enkele vooruitgang, maar houdt zich alleen vast aan de oppervlakkigste doctrines. Dit komt omdat deze mensen Gods woord nooit als hun eigen leven hebben opgenomen, en ze hebben nooit echt Zijn bestaan onder ogen gezien en geaccepteerd. Denk je dat God het leuk vindt als hij zulke mensen ziet? Troosten ze Hem? In dat geval wordt het lot van de mensen bepaald door de manier waarop ze in God geloven. Ten aanzien van de vraag hoe mensen zoeken en hoe mensen God benaderen, zijn het de houdingen van mensen die het allerbelangrijkste zijn. Verwaarloos God niet alsof Hij een hoeveelheid lege lucht is die ergens achter je hoofd rond zweeft; denk altijd aan de God in wie je gelooft als een levende God, een echte God. Hij zit

niet daarboven in de derde hemel met niets omhanden. Integendeel, Hij kijkt voortdurend in ieders hart, Hij kijkt naar wat je aan het doen bent, naar het kleinste woord en de kleinste daad, naar hoe je je gedraagt en wat je houding tegenover God is. Of je bereid bent om jezelf aan God te geven of niet, je hele gedrag en je diepste gedachten en ideeën liggen voor God, en worden door Hem bekeken. En door je gedrag, daden, en je houding ten opzichte van God, verandert Zijn houding ten opzichte van jou, en Zijn mening over jou voortdurend. Ik zou sommige mensen graag wat advies willen geven: plaats jezelf niet als een kind in de handen van God, alsof Hij enorm gesteld op je zou moeten zijn, alsof Hij je nooit zou kunnen verlaten, en alsof Zijn houding tegenover jou vaststond en nooit zou kunnen veranderen, want dan adviseer ik je om op te houden met dromen! God is rechtvaardig in Zijn behandeling van ieder persoon. Hij benadert het werk van de overwinning en redding van de mensheid serieus. Dat is zijn management. Hij behandelt elk persoon serieus, niet als een huisdier om mee te spelen. Gods liefde voor de mens is niet van het verwennende of bedervende soort; Zijn genade en verdraagzaamheid jegens de mensheid is niet toegeeflijk of onnadenkend. Integendeel, Gods liefde voor de mensheid is het leven te koesteren, er medelijden mee te hebben en het te respecteren; Zijn genade en tolerantie brengen Zijn verwachtingen van de mens over; Zijn genade en tolerantie zijn wat de mensheid nodig heeft om te overleven. God leeft en God bestaat echt; Zijn houding ten opzichte van de mensheid is principieel, helemaal geen dogmatische regel, en deze kan veranderen. Zijn wil voor de mensheid verandert geleidelijk en transformeert in de loop van de tijd, al naargelang de omstandigheden en de houding van elk persoon. Daarom moet je in je hart met absolute duidelijkheid weten dat de essentie van God onveranderlijk is en dat

Zijn gezindheid op verschillende tijdstippen en in verschillende contexten naar voren zal komen. Je denkt misschien niet dat dit een serieus probleem is, en je gebruikt je eigen persoonlijke opvattingen om je voor te stellen hoe God dingen zou moeten doen. Maar er zijn tijden dat het totaal tegenovergestelde van jouw standpunt waar is, en dat je door jouw eigen persoonlijke opvattingen te gebruiken bij je pogingen om God te peilen, je Hem al boos hebt gemaakt. Dit komt omdat God niet werkt zoals jij denkt, en God zal deze zaak niet behandelen zoals jij zegt. En dus herinner ik je eraan voorzichtig en attent te zijn in je benadering van alles om je heen, en te leren hoe je het principe moet volgen om in alle situaties op Gods manier te werk te gaan – God vrezen en het kwaad mijden. Je moet een duidelijk begrip ontwikkelen over zaken van Gods wil en Gods houding; zoek verlichte mensen om het je uit te leggen en zoek serieus. Beschouw de God waar je in gelooft niet als een marionet – door willekeurig te oordelen en conclusies te trekken, en God niet te behandelen met het respect dat Hij verdient. Wanneer je door God gered wordt, wanneer Hij jouw uitkomst bepaalt, ongeacht of Hij je genade, of verdraagzaamheid, of oordeel en tuchtiging toekent, staat Zijn houding ten opzichte van jou niet vast. Die hangt af van jouw houding ten opzichte van God, en je begrip van God. Laat niet één aspect van je kennis of begrip van God Hem voor eeuwig definiëren. Geloof niet in een dode God; geloof in een levende God. Onthoud dit! Hoewel ik hier enkele waarheden heb besproken, waarheden die jullie nodig moesten horen, in het licht van jullie huidige toestand en gestalte, zal ik geen hogere eisen aan jullie stellen om je enthousiasme niet te ondermijnen. Als ik dat zou doen, kan jullie hart gevuld raken met te veel somberheid en voelen jullie teveel teleurstelling ten aanzien van God. In plaats daarvan hoop ik dat jullie de liefde voor God in jullie

hart kunnen gebruiken en een houding kunnen aannemen die respectvol is tegenover God bij het bewandelen van het pad dat voor jullie ligt. Jullie moeten niet aanmodderen met de vraag hoe jullie met het geloof in God moeten omgaan. Behandel het als een van de belangrijkste vragen die er zijn. Geef het een plaats in jullie hart, breng die in praktijk, verbind die met het echte leven – bewijs niet alleen lippendienst. Want dit is een kwestie van leven en dood, en het zal je bestemming bepalen. Behandel het niet als een grap, als kinderspel! Nadat ik deze woorden vandaag met jullie heb gedeeld, vraag ik me af hoeveel jullie hiervan hebben begrepen. Zijn er vragen die jullie willen stellen over wat ik hier vandaag heb gezegd?

Hoewel deze onderwerpen een beetje nieuw zijn en een beetje losstaan van jullie opvattingen en wat jullie gewoonlijk nastreven, en waar jullie aandacht aan schenken, denk ik dat jullie, nadat ze een tijdje zijn gecommuniceerd, een algemeen begrip zullen ontwikkelen van alles wat ik hier heb gezegd. Omdat dit nieuwe onderwerpen zijn, onderwerpen waar jullie nog nooit over hebben nagedacht, hoop ik dat ze jullie niet belasten. Ik spreek vandaag deze woorden, niet om jullie bang te maken, en ik probeer ook niet jullie te behandelen; integendeel, mijn doel is om jullie te helpen de waarheid van de feiten te begrijpen. Er is tenslotte een afstand tussen de mensheid en God: hoewel de mens in God gelooft, heeft hij God nooit begrepen; hij heeft nooit Gods houding gekend. De mens heeft nooit grote belangstelling gehad voor de houding van God. Integendeel, ten aanzien van zijn kennis en begrip van God heeft hij blindelings geloofd, is hij blindelings voortgegaan, en is hij onzorgvuldig geweest. Dus voel ik me gedwongen om deze kwesties voor jullie op te helderen, en jullie te helpen begrijpen wat voor soort God de God is waarin jullie geloven; wat Hij

denkt; wat Zijn houding is in Zijn behandeling van verschillende soorten mensen; hoe ver je bent verwijderd van het voldoen aan zijn vereisten; en de kloof die er ligt tussen jouw acties en de norm die Hij eist. Het doel om jullie dit te laten weten is om jullie een maatstaf in jullie hart te geven waaraan jullie je kunnen meten en waarmee jullie weten wat voor soort oogst de weg waar jullie op lopen heeft opgeleverd, wat jullie op deze weg niet hebben gekregen en bij welke gebieden jullie gewoon niet betrokken zijn geweest. Wanneer jullie onderling communiceren, spreken jullie meestal over een paar veelbesproken onderwerpen; de reikwijdte is beperkt en de inhoud is erg oppervlakkig. Er is een afstand, een kloof, tussen dat wat jullie bespreken en Gods intenties, tussen jullie discussies en de omvang en norm van Gods eisen. Als jullie zo doorgaan, zullen jullie steeds verder afwijken van Gods weg. Jullie nemen gewoon bestaande woorden van God en veranderen ze in voorwerpen van aanbidding, in rituelen en regels. Dat is alles! In feite heeft God eenvoudig geen plaats in jullie harten en heeft God nooit jullie harten verkregen. Sommige mensen denken dat het heel moeilijk is om God te kennen – dat is ook zo. Het is lastig! Als mensen worden gevraagd om hun plicht te doen en dingen in de buitenwereld gedaan te krijgen, als ze worden gevraagd om hard te werken, dan zullen mensen denken dat geloven in God heel gemakkelijk is, omdat dit alles binnen de mogelijkheden van de mens valt. Maar op het moment dat het onderwerp verschuift naar de gebieden van Gods intenties en Gods houding ten opzichte van de mens, wordt het voor iedereen een stuk moeilijker. Dat komt omdat dit te maken heeft met het begrijpen van de waarheid en het betreden van de realiteit door mensen; natuurlijk is dat enigszins moeilijk! Maar nadat je door de eerste deur bent

gegaan, nadat je begint met binnengaan, wordt het geleidelijk aan steeds gemakkelijker.

Het uitgangspunt om God te vrezen is Hem als God behandelen

Iemand heeft net een vraag gesteld: hoe komt het dat we meer van God weten dan Job, maar toch God niet kunnen vrezen? We hebben dit onderwerp al even aangestipt, toch? In feite is de essentie van deze vraag ook eerder besproken, dat hoewel Job God toen nog niet kende, hij Hem als God behandelde, en Hem beschouwde als de Meester van alle dingen in de hemel en op aarde. Job beschouwde God niet als een vijand. Integendeel, hij aanbad Hem als de Schepper van alle dingen. Waarom verzetten mensen zich tegenwoordig zo sterk tegen God? Waarom kunnen ze God niet vrezen? Eén reden is dat ze diep zijn verdorven door Satan. Door hun diepgewortelde satanische aard worden mensen een vijand van God. Dus ook al geloven ze in God en erkennen ze God, toch kunnen ze zich nog steeds tegen God verzetten en zichzelf tegenover Hem plaatsen. Dit wordt bepaald door de menselijke natuur. De andere reden is dat, hoewel mensen in God geloven, ze Hem gewoon niet als God behandelen. In plaats daarvan beschouwen ze God als tegengesteld aan de mens, ze beschouwen Hem als de vijand van de mens, en ze zijn onverenigbaar met God. Het is zo simpel. Is deze kwestie niet aangesneden tijdens de vorige sessie? Denk er eens over na: is dat de reden? Hoewel je een beetje kennis van God hebt, wat is deze kennis dan precies? Is dit niet waar iedereen het over heeft? Is het niet wat God je heeft verteld? Je kent alleen de theoretische en

dogmatische aspecten; heb je ooit het echte aanzicht van God ervaren? Heb je subjectieve kennis? Heb je praktische kennis en ervaring? Als God het je niet heeft verteld, zou je dit dan weten? Je kennis van de theorie vertegenwoordigt geen echte kennis. Kortom, ongeacht hoeveel je weet en hoe je het hebt leren kennen, voordat je een echt begrip van God bereikt, is God je vijand en voordat je God echt als zodanig behandelt, wordt Hij tegenover je geplaatst, want je bent een belichaming van Satan.

Wanneer je samen met Christus bent, kun je Hem misschien drie maaltijden per dag serveren, misschien kun je Hem thee geven, kun je voor Zijn levensbehoeften zorgen en het lijkt alsof je Christus als God behandelt. Wanneer er ook maar iets gebeurt, zijn de standpunten van mensen altijd in strijd met die van God. Ze slagen er nooit in Gods standpunt te begrijpen en kunnen het niet accepteren. Hoewel mensen oppervlakkig gezien met God kunnen opschieten, betekent dit niet dat ze met Hem verenigbaar zijn. Zodra er iets gebeurt, komt de waarheid van de ongehoorzaamheid van de mens naar voren en bevestigt de vijandigheid die bestaat tussen de mens en God. Deze vijandigheid komt niet van God die tegen de mens is; het is niet God die vijandig wil zijn tegenover de mens, en het is niet God die de mens tegenover Hem plaatst en de mens als zodanig behandelt. Het is meer de oppositionele essentie van de mens ten opzichte van God die op de loer ligt in de subjectieve wil van de mens en in het onderbewustzijn van de mens. Aangezien de mens alles wat van God komt als het object van zijn onderzoek beschouwt, is zijn reactie op dat wat van God komt en dat wat God omvat, vooral raden en twijfelen en dan snel een houding aannemen die conflicteert met God en tegen God in opstand komen. Daarna zal de mens deze passieve gemoedstoestand aannemen en God betwisten of tegen

God in opstand komen, zelfs tot het punt waarop hij betwijfelt of zo'n soort God voor hem de moeite waard is om te volgen. Ondanks het feit dat het gezonde verstand van de mens hem zegt dat hij zo niet zou moeten doorgaan, zal hij er toch voor kiezen om dit ondanks zichzelf te doen, zodat hij zonder aarzelen zal doorgaan tot het bittere eind. Wat is bijvoorbeeld de eerste reactie van sommige mensen wanneer ze geruchten of laster over God horen? Hun eerste reactie is: ik weet niet of dit gerucht waar is of niet, of het nu bestaat of niet, dus ik wacht het wel af. Dan beginnen ze na te denken: er is geen manier om dit te verifiëren; is het echt? Is dit gerucht waar of niet? Hoewel deze persoon het niet aan de oppervlakte laat zien, begon zijn hart al te twijfelen, begon hij God al te ontkennen. Wat is de essentie van zo'n soort houding, zo'n soort gezichtspunt? Is het geen verraad? Voordat ze met de zaak worden geconfronteerd, kun je niet zien wat het gezichtspunt van deze persoon is – het lijkt erop dat ze niet in conflict zijn met God, alsof ze God niet als een vijand beschouwen. Zodra ze er echter mee geconfronteerd worden, staan ze onmiddellijk naast Satan en tegenover God. Wat wil dit zeggen? Het wil zeggen dat de mens en God tegenover elkaar staan! Het is niet zo dat God de mens als een vijand beschouwt, maar dat de mens in zijn diepste wezen vijandig tegenover God staat. Ongeacht hoe lang iemand God volgt, hoeveel hij of zij betaalt; ongeacht hoe iemand God prijst, hoe ze voorkomen dat ze zich tegen God verzetten en er zelfs bij zichzelf op aandringen dat ze van God moeten houden, ze kunnen God nooit als God behandelen. Wordt dit niet bepaald door het wezen van de mens? Als je Hem als God behandelt, en echt gelooft dat Hij God is, kun je dan nog enige twijfel over Hem hebben? Kunnen er nog steeds vraagtekens over Hem in je hart zijn? Dat kan niet. De trends van deze wereld zijn zo slecht en dit geldt ook voor het

menselijk ras, hoe zou je daar dus geen opvattingen over kunnen hebben? Jij zelf bent zo slecht, hoe komt het dan dat je daar geen opvatting over hebt? En toch kunnen slechts een paar geruchten, wat laster, zulke grote opvattingen over God veroorzaken en zoveel ideeën voortbrengen, wat laat zien hoe onvolwassen je gestalte is! Alleen het 'zoemen' van een paar muggen, een paar afstotelijke vliegen, is dat alles wat er nodig is om je te misleiden? Wat voor persoon is dit? Weet je hoe God over dit soort mensen denkt? Gods houding is eigenlijk heel duidelijk in hoe Hij deze mensen behandelt. God kijkt niet meer naar deze mensen om – Zijn houding is om geen aandacht aan hen te schenken, en om niet serieus om te gaan met deze onwetende mensen. Waarom is dat? Omdat Hij in Zijn hart nooit plannen heeft gemaakt om die mensen te verwerven die beloofd hebben vijandig tegenover Hem te zijn tot het einde en die nooit van plan zijn geweest om de weg naar verenigbaarheid met Hem te zoeken. Misschien hebben deze woorden die ik heb gesproken een paar mensen pijn gedaan. Nou, zijn jullie bereid me jullie altijd zo pijn te laten doen? Ongeacht of jullie het leuk vinden of niet, alles wat ik zeg is de waarheid! Als ik jullie altijd zo bezeer, en jullie littekens bloot leg, zal dat invloed hebben op het verheven beeld van God in jullie hart? (Nee.) Daar ben ik het mee eens. Want er is gewoon geen God in jullie hart. De verheven God die in jullie harten woont, degene die jullie heftig verdedigen en beschermen, is gewoon niet God. Het is eerder een verzinsel van de mens; het bestaat gewoon niet. Dus het is des te beter dat ik het antwoord op dit raadsel blootleg. Is dit niet de hele waarheid? De echte God is niet de verbeelding van de mens. Ik hoop dat jullie allemaal deze realiteit onder ogen kunnen zien en dat het jullie zal helpen in jullie kennis van God.

Die mensen die niet door God worden erkend

Er zijn sommige mensen wiens geloof nooit is erkend in Gods hart. Met andere woorden, God erkent niet dat deze mensen Zijn volgelingen zijn, omdat God hun geloof niet prijst. Voor deze mensen, ongeacht hoeveel jaar zij God hebben gevolgd, zijn hun ideeën en meningen nooit veranderd. Ze zijn als de ongelovigen, ze houden zich aan de principes en manier van doen van ongelovigen en houden zich aan hun wetten van overleving en geloof. Ze accepteerden nooit het woord van God als hun leven, geloofden nooit dat Gods woord waarheid is, hebben nooit de bedoeling gehad om Gods redding te accepteren en hebben God nooit als hun God erkend. Ze beschouwen geloven in God als een soort amateurhobby, en behandelen God slechts als geestelijk voedsel, dus ze denken niet dat het de moeite waard is om Gods gezindheid of Gods essentie te proberen te begrijpen. Je zou kunnen zeggen dat alles wat overeenkomt met de ware God niets met deze mensen te maken heeft. Ze zijn niet geïnteresseerd en willen de moeite niet nemen om op te letten. Dit komt omdat er diep in hun hart een intense stem is die hen altijd vertelt: God is onzichtbaar en je voelt Hem niet en God bestaat niet. Zij geloven dat het proberen om zo'n soort God te begrijpen hun inspanningen niet waard zou zijn; ze zouden zichzelf voor de gek houden. Ze denken dat ze best slim zijn als ze God gewoon met woorden erkennen zonder een echt standpunt in te nemen of zonder zich tot echte acties aan te zetten. Hoe ziet God deze mensen? Hij beschouwt ze als niet-gelovigen. Sommige mensen vragen: "Kunnen ongelovigen Gods woord lezen? Kunnen ze hun plicht doen? Kunnen ze deze

woorden zeggen: 'Ik zal voor God leven'?" Wat de mens vaak ziet, is het oppervlakkige gedrag van mensen, niet hun essentie. Toch kijkt God niet naar deze oppervlakkigheid; Hij ziet alleen hun innerlijke essentie. Daarom heeft God een dergelijke houding, dit soort definitie, tegenover deze mensen. Als jullie kijken naar wat deze mensen zeggen: "Waarom doet God dit? Waarom doet God dat? Ik kan dit niet begrijpen; ik kan dat niet begrijpen; dit komt niet overeen met de opvattingen van de mens; u moet mij dat uitleggen; ..." dan is mijn antwoord: is het nodig om deze zaak aan je uit te leggen? Heb je iets met deze kwestie te maken? Wie denk je wel dat je bent? Waar kwam je vandaan? Ben je gemachtigd om God aanwijzingen te geven? Geloof je in Hem? Erkent Hij je geloof? Aangezien jouw geloof niets met God te maken heeft, wat betekenen Gods zaken voor jou? Je weet niet waar je staat in Gods hart, en toch heb je het recht om met God in dialoog te gaan?

Woorden van vermaning

Voelen jullie je niet ongemakkelijk na het horen van deze opmerkingen? Hoewel jullie misschien niet bereid zijn om naar deze woorden te luisteren, of niet bereid zijn ze te accepteren, zijn het allemaal feiten. Omdat deze fase van het werk aan God is om te voltooien, als je je niet bezighoudt met Gods bedoelingen, niet bezorgd bent om Gods houding en Gods essentie en gezindheid niet begrijpt, dan ben je uiteindelijk degene die het zal verliezen. Geef mijn woorden niet de schuld dat ze moeilijk zijn om naar te luisteren, en beschuldig ze niet dat ze jullie enthousiasme hebben bekoeld. Ik spreek de

waarheid; ik wil jullie niet ontmoedigen. Wat ik ook van jullie vraag, en hoe jullie het ook moeten doen, ik hoop dat jullie het juiste pad bewandelen en ik hoop dat jullie Gods weg volgen en niet van dit pad afwijken. Als je niet in overeenstemming met Gods woord je weg gaat en Zijn weg niet volgt, dan kan er geen twijfel over bestaan dat je tegen God rebelleert en van het juiste pad bent afgedwaald. Daarom vind ik dat er enkele zaken zijn die ik voor jullie moet verduidelijken, om jullie ondubbelzinnig, duidelijk, zonder een zweem van onzekerheid te laten geloven en dat ik jullie moet helpen om expliciet Gods houding te weten, Gods bedoelingen, hoe God de mens vervolmaakt en op welke manier Hij de uitkomsten van de mens bepaalt. Mocht er een dag komen waarop je niet in staat bent om op deze weg te gaan, dan draag ik geen verantwoordelijkheid, omdat deze woorden al zeer duidelijk tot je zijn gesproken. Wat betreft hoe je met je eigen uitkomst omgaat – deze zaak is geheel aan jou. Ten aanzien van de uitkomsten van verschillende soorten mensen heeft God verschillende houdingen, Hij heeft Zijn eigen manieren om hen te wegen, en heeft ook Zijn eigen norm van eisen aan hen. Zijn norm voor het wegen van de uitkomst van mensen is er een die eerlijk is voor iedereen – daar bestaat geen twijfel over! Daarom zijn de angsten van sommigen niet nodig. Zijn jullie nu opgelucht? Dat is alles voor vandaag. Tot ziens!

17 oktober 2013

Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I

Vandaag gaan we het over een belangrijk onderwerp hebben. Dit is een onderwerp waar al sinds het begin van Gods werk over wordt gepraat tot nu toe en dat voor iedereen afzonderlijk van wezenlijk belang is. Met andere woorden: dit is een probleem waarmee iedereen in aanraking zal komen tijdens het proces van zijn geloof in God en een probleem dat moet worden aangestipt. Het is een cruciaal, onvermijdelijk probleem waarvan de mensheid zichzelf niet kan bevrijden. Over belang gesproken, wat is het belangrijkste voor elke gelovige in God? Sommige mensen denken dat het begrijpen van Gods wil het allerbelangrijkst is; sommigen geloven dat het belangrijkste is om meer van Gods woorden te eten en te drinken; sommigen hebben het gevoel dat jezelf kennen het belangrijkste is; anderen zijn van mening dat weten hoe je door God redding vindt het belangrijkste is, hoe je God moet volgen en hoe je aan Gods wil moet voldoen. Al deze problemen leggen we vandaag even terzijde. Wat gaan we dan bespreken? We gaan een onderwerp over God bespreken. Is dit het belangrijkste onderwerp voor iedereen? Wat is de inhoud van een onderwerp over God? Dit onderwerp kan uiteraard niet los worden gezien van Gods gezindheid, Gods essentie en Gods werk. Daarom bespreken we vandaag 'Gods werk, Gods gezindheid, en God zelf'.

Vanaf het moment dat de mens in God ging geloven, heeft hij te maken gehad met onderwerpen als Gods werk, Gods gezindheid en God zelf. Als het over Gods werk gaat, zeggen sommige mensen: "Gods werk wordt voor ons gedaan; we ervaren het elke dag, daarom is het niet onbekend voor ons." Als ze het hebben over Gods gezindheid, zullen sommige mensen zeggen: "Gods gezindheid is een onderwerp dat we bestuderen, onderzoeken en waar we ons ons hele leven op focussen, het zou bekend voor ons moeten zijn." Over God

zelf zullen sommige mensen zeggen: "God zelf is Degene die we volgen, in Wie we vertrouwen hebben en Degene naar Wie we streven, we zijn dus niet ongeïnformeerd over Hem." God is sinds de schepping nooit gestopt met Zijn werk. Hij heeft altijd Zijn gezindheid laten zien en heeft verschillende manieren gebruikt om Zijn woord uit te drukken. Tegelijkertijd is Hij nooit gestopt Zichzelf en Zijn essentie uit te drukken naar de mensheid, Zijn wil en wat Hij van de mens eist uit te drukken naar de mens. Vanuit een letterlijk perspectief gezien, zouden deze onderwerpen voor niemand vreemd moeten voorkomen. Voor mensen die God tegenwoordig volgen, zijn Gods werk, Gods gezindheid en God zelf eigenlijk erg onbekend. Hoe komt dat? Als mensen Gods werk ervaren, komen ze ook in contact met God, en waardoor ze het gevoel hebben alsof ze Gods gezindheid begrijpen of een gedeelte daarvan kennen. Daarom denkt de mens niet dat hij vreemd staat tegenover Gods werk of Gods gezindheid. Integendeel, de mens denkt dat hij God heel goed kent en veel van God begrijpt. Maar op basis van de huidige situatie is het begrip van God van veel mensen beperkt tot wat ze in boeken hebben gelezen, begrensd door hun persoonlijke ervaringen, ingeperkt door hun verbeelding en bovenal gelimiteerd tot de feiten die ze met eigen ogen kunnen zien. Dit staat allemaal heel ver van de ware God zelf af. Maar hoe ver is dit 'ver'? Misschien weet de mens het niet zeker, of misschien heeft hij een beetje een gevoel, een idee. Maar als het over God zelf gaat, staat het begrip van de mens veel te ver af van de essentie van de ware God zelf. Daarom moeten we wel een onderwerp behandelen als 'Gods werk, Gods gezindheid, en God zelf' om deze informatie systematisch en specifiek te communiceren.

In feite is Gods gezindheid open voor iedereen en niet verborgen, omdat God nooit enig mens bewust heeft ontweken en nooit bewust heeft geprobeerd

Zichzelf te verbergen zodat de mens Hem niet kan kennen of begrijpen. Gods gezindheid is altijd open geweest en heeft altijd elke persoon onbevangen aan kunnen kijken. Tijdens Gods management doet God Zijn werk, kijkt Hij iedereen aan; en Zijn werk wordt gedaan in ieder persoon. Terwijl Hij Zijn werk doet, onthult Hij voortdurend Zijn gezindheid, gebruikt Hij voortdurend Zijn essentie en wat Hij heeft en is om ieder persoon te leiden en deze van het nodige te voorzien. In elk tijdperk en op elk toneel, waarbij het niet uitmaakt of de omstandigheden goed of slecht zijn, is Gods gezindheid altijd open voor elk individu en zijn ook Zijn eigenschappen en wezen altijd open voor elk individu, op dezelfde manier als Zijn leven voortdurend en onophoudelijk voorziet voor de mensheid en de mensheid ondersteunt. Ondanks dit alles blijft Gods gezindheid verborgen voor sommigen. Waarom is dat zo? Dat is omdat deze mensen, hoewel ze binnen Gods werk wonen en God volgen, nooit hebben geprobeerd God te begrijpen of God wilden leren kennen, laat staan dichter bij God wilden komen. Voor deze mensen betekent het begrijpen van Gods gezindheid dat hun einde nadert; het betekent dat ze geoordeeld en veroordeeld zullen worden door Gods gezindheid. Daarom hebben deze mensen nooit het verlangen gehad God of Zijn gezindheid te begrijpen; en hebben ze nooit een dieper begrijpen of kennen van Gods wil begeerd. Ze zijn niet van plan Gods wil te begrijpen door bewuste samenwerking. Ze genieten alleen maar altijd en worden nooit moe van het doen van de dingen die ze doen. Ze geloven in de God waarin zij willen geloven. Ze geloven in de God die alleen in hun verbeelding bestaat, de God die alleen in hun gedachten bestaat en geloven in een God die niet van hen gescheiden kan worden in hun dagelijkse leven. Als het gaat om de ware God Zelf, zijn ze volledig afwijzend, zonder het verlangen Hem te begrijpen, Hem in acht te nemen en hebben ze nog

minder de bedoeling meer naar Hem toe te groeien. Ze gebruiken de woorden die God uitspreekt alleen maar om zichzelf mee te tooien, zichzelf te verpakken. Zij vinden dat ze daardoor al succesvolle gelovigen zijn en mensen zijn met het vertrouwen in God in hun hart. In hun hart worden ze geleid door hun verbeelding, hun opvattingen en zelfs hun persoonlijke definitie van God. Aan de andere kant heeft de ware God Zelf helemaal niets met hun te maken. Want zodra zij de ware God Zelf begrijpen, Gods ware gezindheid begrijpen en begrijpen wat God heeft en is, betekent dit dat hun acties, hun geloof en hun streven veroordeeld zullen worden. Daarom zijn ze niet bereid Gods essentie te begrijpen, en zijn ze terughoudend en niet bereid God actief te zoeken of te bidden om Hem beter te begrijpen, Zijn wil beter te kennen, en Zijn gezindheid beter te begrijpen. Ze zien God liever als iets dat bedacht is, iets dat leeg en vaag is. Ze zouden God liever zien als iemand die precies zo is als zij zich hadden voorgesteld, iemand die naast hen kan staan en altijd voor hen klaarstaat, onuitputtelijk is in Zijn voorzieningen en altijd beschikbaar is. Als zij van Gods genade willen genieten, vragen ze God die genade te zijn. Als ze Gods zegen nodig hebben, vragen ze God die zegen te zijn. Als ze met tegenspoed te kampen krijgen, vragen ze God om hen kracht te geven, hun vangnet te zijn. De kennis van God van deze mensen zit vast in het domein van genade en zegen. Hun begrip van Gods werk, Gods gezindheid en God is ook beperkt tot hun verbeelding en slechts letters en doctrines. Maar er zijn ook sommige mensen die ernaar verlangen Gods gezindheid te begrijpen, die God Zelf oprecht willen zien, en Gods gezindheid en wat Hij heeft en is werkelijk willen begrijpen. Deze mensen streven de werkelijkheid na van waarheid en Gods redding, en proberen Gods overwinning, redding en vervolmaking te ontvangen. Deze mensen

gebruiken hun hart om Gods woord te lezen, gebruiken hun hart om elke situatie en elke persoon, gebeurtenis en ding dat God voor hen heeft geregeld, te waarderen, en bidden en zoeken oprecht. Wat zij het allerliefst willen, is Gods wil kennen en Gods ware gezindheid en essentie kennen. Dit willen ze zodat ze God niet langer beledigen en door hun ervaringen meer van Gods lieflijkheid en Zijn ware kant kunnen zien. Het is bovendien zo dat een oprecht waarachtige God bestaat in hun hart, en opdat God een plaats in hun hart krijgt, zodat ze niet langer leven tussen verbeeldingen, opvattingen of ongrijpbaarheid. Voor deze mensen is de reden dat zij een dringend verlangen hebben om Gods gezindheid en Zijn essentie te begrijpen, dat Gods gezindheid en essentie dingen zijn die de mensheid ooit in zijn ervaringen nodig zou kunnen hebben, dingen die in leven voorzien gedurende hun leven. Als ze Gods gezindheid eenmaal begrijpen, kunnen ze God beter eerbied bewijzen, beter samenwerken met Gods werk, en meer open staan voor Gods wil en kunnen ze hun plicht naar hun beste vermogen vervullen. Dit zijn twee soorten mensen als het gaat over hun houding ten opzichte van Gods gezindheid. De eerste soort wil Gods gezindheid niet begrijpen. Zelfs als ze zeggen dat ze Gods gezindheid willen begrijpen, God Zelf willen leren kennen, willen zien wat God heeft en is en Gods wil oprecht waarderen, diep van binnen zouden ze willen dat God niet bestond. Omdat deze soort mensen God voortdurend ongehoorzaam is en weerstaat, strijden ze met God om positie in hun eigen hart en betwijfelen of zelfs ontkennen ze vaak Gods bestaan. Ze willen niet dat Gods gezindheid of God Zelf een plaats inneemt in hun hart. Ze willen alleen hun eigen verlangens, verbeeldingen en ambities vervullen. Deze mensen geloven misschien in God, volgen God en kunnen ook hun familie en baan opgeven voor Hem, maar ze beëindigen hun kwaadaardige

gedrag niet. Sommigen stelen of verkwisten zelfs offergaven, of vervloeken God in stilte, terwijl anderen hun positie kunnen gebruiken om herhaaldelijk over zichzelf te getuigen, zichzelf te vergroten en met God strijden om mensen en status. Ze gebruiken verschillende methodes en maatregelen om te zorgen dat mensen hen aanbidden, proberen voortdurend mensen over te halen en de controle over ze te hebben. Sommigen misleiden mensen zelfs bewust om te denken dat zij God zijn, zodat ze als God behandeld zullen worden. Ze zouden mensen nooit vertellen dat ze verdorven zijn, dat zij ook verdorven en arrogant zijn, en dat zij niet aanbeden moeten worden, en dat, hoe goed ze het ook doen, het allemaal het gevolg is van Gods verhoging en wat ze eigenlijk zouden moeten doen. Waarom zeggen ze deze dingen niet? Omdat ze ten diepste bang zijn hun plaats in het hart van mensen te verliezen. Daarom verhogen zulke mensen God nooit en zullen ze nooit getuigen van God, omdat ze nooit hebben geprobeerd God te begrijpen. Kunnen zij God kennen zonder Hem te begrijpen? Onmogelijk! Daarom verschilt hun mening van die van alle anderen, ook al zijn de woorden in het onderwerp 'Gods werk, Gods gezindheid, en God Zelf' nog zo eenvoudig. Voor iemand die God vaak ongehoorzaam is, Hem weerstaat en vijandig tegenover God staat, betekent dit veroordeling; terwijl iemand die de werkelijkheid van de waarheid zoekt en vaak voor God verschijnt om Gods wil te zoeken, zich bij deze woorden als een vis in het water voelt. Dus als sommigen van jullie anderen horen praten over Gods gezindheid en Gods werk, krijgen ze hoofdpijn, groeit er weerstand in hun hart en voelen ze zich bijzonder onprettig. Maar er zijn anderen onder jullie die denken: dit onderwerp is precies wat ik nodig heb, omdat dit onderwerp zo goed voor mij is. Het is een deel dat niet mag ontbreken in mijn levenservaring; het is de kern van de zaak, de basis van geloof

in God, en iets dat de mensheid beslist niet mag verwerpen. Voor jullie kan dit onderwerp dichtbij en ver weg lijken, onbekend, maar toch vertrouwd. Maar hoe je het ook ervaart, dit is een onderwerp waar iedereen naar moet luisteren, dat iedereen moet kennen en moet begrijpen. Hoe je er ook mee omgaat, hoe je er ook tegenaan kijkt of hoe je het ontvangt, het belang van dit onderwerp mag niet worden genegeerd.

God doet Zijn werk al voortdurend vanaf het moment dat Hij de mens heeft geschapen. Aanvankelijk was het een heel eenvoudig werk maar ondanks de eenvoud ervan kwam daarin nog steeds Zijn wezen en gezindheid tot uitdrukking. Hoewel Gods werk tegenwoordig veel verhevener is, gezien de enorme hoeveelheid concreet werk die Hij stopt in ieder mens die Hem volgt en de belangrijke hoeveelheid woorden die Hij spreekt, is de persoon van God vanaf het begin tot nu verborgen gebleven. Wie heeft ooit de werkelijke persoon van God gezien, zelfs al is Hij, vanaf de tijd van de Bijbelse verhalen tot op de dag van vandaag, twee keer vlees geworden? Heeft iemand, zoals jullie het begrijpen, ooit de werkelijke persoon van God gezien? Nee. Niemand heeft de werkelijke persoon van God gezien, dat wil zeggen niemand heeft ooit Gods Ware Zelf gezien. Hierover is iedereen het eens. Dat wil zeggen, de werkelijke persoon van God, of Gods Geest, blijft verborgen voor de hele mensheid, waaronder Adam en Eva, die Hij heeft geschapen, en waaronder de rechtvaardige Job, die Hij had aanvaard. Zelfs zij konden niet de werkelijke persoon van God zien. Maar waarom verbergt God bewust Zijn werkelijke persoon? Sommige mensen zeggen: "God is bang om mensen schrik aan te jagen." Anderen zeggen: "God verbergt Zijn werkelijke persoon, omdat de mens daar te klein voor is en God daarvoor te groot; mensen mogen Hem niet zien, anders zullen ze dat met de

dood bekopen.” Er zijn ook mensen die zeggen: “God heeft er Zijn handen vol aan om elke dag Zijn werk gedaan te krijgen, mogelijk is Hij niet in de gelegenheid om zich aan de mensen te laten zien. ” Wat jullie ook van mening zijn, ik heb hier een conclusie. Wat is die conclusie? Die conclusie is dat God niet eens wil dat mensen Zijn werkelijke persoon zien. God houdt zich bewust verborgen voor de mensheid. Met andere woorden, het is Gods bedoeling dat mensen niet Zijn werkelijke persoon zien. Dit zou nu voor iedereen duidelijk moeten zijn. Als God Zijn persoon nooit aan iemand heeft laten zien, denken jullie dan dat Gods persoon bestaat? (Hij bestaat.) Natuurlijk bestaat Hij. Het bestaan van Zijn persoon kan echt niet worden ontkend. Maar zijn vragen als ‘hoe groot is Gods persoon’ of ‘hoe ziet Hij eruit’, vragen die de mensheid dient te onderzoeken? Nee. Het antwoord is ontkennend. Als Gods persoon geen onderwerp is dat we dienen te onderzoeken, welke vraag zouden we dan wel in overweging moeten nemen? (Gods gezindheid.) (Gods werk.) Laten we echter, voordat we het gaan hebben over het officiële onderwerp, teruggaan naar waar het net over hadden: waarom heeft God de mensheid nooit Zijn persoon laten zien? Waarom laat God bewust aan de mensheid Zijn persoon niet zien? Er is maar één reden en dat is: hoewel de geschapen mens Gods werk duizenden jaren heeft meegemaakt, is er geen enkel mens die Gods werk, Gods gezindheid en Gods wezen kent. Mensen die daar geen kennis van hebben, verzetten zich in de ogen van God tegen Hem, en God laat Zijn persoon niet zien aan mensen die vijandig tegenover Hem staan. Dat is de enige reden waarom God de mensheid nooit Zijn persoon heeft laten zien en waarom Hij bewust Zijn persoon voor hen verbergt. Hebben jullie nu voor jezelf duidelijkheid over het belang van het leren kennen van Gods gezindheid?

Zolang Gods management voor de mensheid heeft bestaan, heeft Hij zich volledig ingezet voor de uitvoering van Zijn werk. Ondanks dat God niet Zijn persoon aan de mens onthult, heeft Hij altijd aan de zijde van de mens gestaan, op de mens ingewerkt, uitdrukking gegeven aan Zijn gezindheid, de hele mensheid geleid met Zijn wezen. Hij heeft altijd met Zijn macht, Zijn wijsheid en Zijn gezag op elk individueel mens ingewerkt, en zo is door Hem het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van de Genade en nu het Tijdperk van het Koninkrijk ontstaan. Hoewel God voor de mens Zijn persoon verbergt, worden Zijn gezindheid, Zijn wezen en eigenschappen en Zijn wil zonder enige reserve aan de mens onthuld, zodat de mens die kan zien en ervaren. Met andere woorden, hoewel mensen God niet kunnen zien of aanraken, zijn de gezindheid en het wezen van God waar de mensheid mee in contact heeft gestaan de absolute uitdrukking van God Zelf. Is dat niet de waarheid? Ongeacht volgens welke methode of vanuit welke invalshoek God Zijn werk doet, Hij behandelt mensen altijd met Zijn ware identiteit, waarbij Hij gehoor geeft aan deze ware identiteit in wat Hij doet en wat Hij zegt. Ongeacht vanuit welke positie God spreekt – vanuit de derde hemel, in het vlees of zelfs als gewoon mens – Hij spreekt altijd tot de mens met heel Zijn hart en heel Zijn verstand, zonder enige misleiding en zonder iets achter te houden. Bij de uitvoering van Zijn werk geeft God zonder enige reserve uitdrukking aan Zijn woord en Zijn gezindheid, aan wat Hij is en heeft. Hij wijst de mensheid de weg met Zijn leven, met Zijn wezen en eigenschappen. Zo heeft de mens geleefd in het Tijdperk van de Wet – het wiegtijdperk van de mensheid – onder de leiding van de onzichtbare en ontastbare God.

God verscheen voor het eerst in het vlees na het Tijdperk van de Wet, een incarnatie die drieëndertig en een half jaar duurde. Is voor een mens drieëndertig

en een half jaar een lang leven? (Nee). Omdat de levensverwachting van mensen meestal langer is dan zo'n dertig jaar, is dit voor een mens niet erg lang. Maar voor de vleesgeworden God is deze periode van drieëndertig en een half jaar erg lang geweest. Hij werd een persoon – een gewoon persoon die Gods werk en opdracht moest uitvoeren. Dit betekende dat Hij het werk moest doen dat een gewoon persoon niet in staat is te doen, terwijl Hij ook nog eens buitengewoon moest lijden, iets waar gewone mensen aan onderdoor gaan. De hoeveelheid lijden die de Heer Jezus heeft ondergaan in het Tijdperk van Genade, van het begin van Zijn werk tot aan het moment dat Hij aan het kruis werd genageld, is iets dat de hedendaagse mens misschien niet persoonlijk kan hebben meegemaakt, maar kunnen jullie je er wel wat bij voorstellen op basis van de Bijbelverhalen? Het doet er niet toe hoeveel details er zijn opgeschreven van deze feiten, uiteindelijk was Gods werk in deze periode vol van lijden en pijn. Voor een verdorven mens is drieëndertig en een half jaar geen lange tijd; een beetje lijden is niet erg. Maar voor de heilige, onberispelijke God, die alle zonden van heel de mensheid moet dragen, en moet eten, slapen en wonen bij deze zondaars, is deze pijn te groot. Hij is de Schepper, de Meester aller dingen en de Heerser over alles, maar toen Hij in de wereld kwam moest Hij de onderdrukking en wreedheid ondergaan van verdorven mensen. Om Zijn werk te vervolmaken en de mensheid uit de ellende te verlossen, moest Hij veroordeeld worden door de mensen, en de zonden van de hele mensheid op zich nemen. Gewone mensen kunnen onmogelijk de mate van Zijn lijden bevatten of begrijpen. Waar staat dit lijden voor? Het laat Gods toewijding aan de mensheid zien. Het staat voor de vernedering die Hij leed en de prijs die Hij betaalde voor de redding van de mensen, om hen te verlossen van hun zonden, en deze fase van Zijn werk te

voltooien. Dit betekent ook dat de mens verlost wordt van het kruis door God. Dit is een prijs die betaald is met bloed, met leven, een prijs die schepselen niet kunnen betalen. Het is vanwege het feit dat Hij Gods wezen heeft en datgene bezit wat God heeft en is, dat Hij dit soort lijden kon dragen en dit soort werk kon doen. Dit is iets wat geen enkel door Hem geschapen wezen in Zijn plaats had kunnen doen. Dit is het werk van God gedurende het Tijdperk van Genade en het is een openbaring van Zijn gezindheid. Onthult dit iets van wat God heeft en is? En is het belangrijk dat de mensheid dit te weten komt?

In dat tijdperk hebben de mensen, hoewel ze niet Gods persoon zagen, Gods zondoffer ontvangen en zijn ze door God gered van het kruis. De mensheid is wellicht niet onbekend met Gods werk tijdens het Tijdperk van Genade, maar is men ook bekend met de gezindheid en de wil die God in deze periode tot uitdrukking heeft laten komen? De mens kent slechts de inhoud van Gods werk in de verschillende periodes door diverse kanalen, of kent verhalen over God die plaatsvonden in dezelfde tijd dat God Zijn werk aan het uitvoeren was. Deze details en verhalen zijn hooguit wat informatie of legendes over God en hebben niets te maken met Gods gezindheid en wezen. Dus het doet er niet toe hoeveel verhalen mensen kennen over God, dat wil nog niet zeggen dat zij ook een diep begrip en kennis hebben van Gods gezindheid of Zijn wezen. Net als in het Tijdperk van de Wet, was de kennis van Gods gezindheid en Gods wezen in het Tijdperk van Genade bijna geheel afwezig, ondanks dat de mensen in die tijd intiem contact met de vleesgeworden God hadden en Hem van dichtbij meemaakten.

In het Tijdperk van het Koninkrijk werd God opnieuw vlees, op dezelfde manier als de eerste keer. In deze periode drukt God nog steeds zonder terughoudendheid Zijn woord uit, doet Hij het werk dat Hij op zich heeft genomen en geeft Hij uiting aan wat Hij heeft en is. Tegelijkertijd blijft Hij de ongehoorzaamheid en de onwetendheid van de mensen verdragen. Onthult God niet ook onophoudelijk Zijn gezindheid en geeft Hij niet steeds uiting aan Zijn wil in deze periode van Zijn werk? En dus zijn Gods gezindheid, Zijn wezen en eigenschappen, en Zijn wil altijd voor iedereen toegankelijk geweest vanaf de schepping tot aan de huidige tijd. God heeft nooit doelbewust Zijn wezen, Zijn gezindheid, of Zijn wil verborgen. Het is gewoon dat het de mensheid niet interesseert wat God doet, wat Zijn wil is – daarom is het menselijk begrip van God zo meelijwekkend. Met andere woorden, terwijl God Zich als persoon verbergt, steunt Hij de mens ook altijd, en laat Hij openlijk Zijn wil zien, Zijn gezindheid en Zijn wezen, door alle tijden heen. Op een bepaalde manier is Gods persoon ook toegankelijk voor mensen, maar vanwege hun verblindheid en ongehoorzaamheid, kunnen ze Gods verschijning niet zien. En als dit dus zo is, zou het dan niet voor iedereen eenvoudig moeten zijn om Gods gezindheid en God Zelf te begrijpen? Het is erg moeilijk om deze vraag te beantwoorden, nietwaar? Jullie kunnen zeggen dat het makkelijk is, maar er zijn mensen die op zoek zijn naar God, en wie het toch niet echt lukt om Hem te leren kennen of een helder begrip van Hem te krijgen – het blijft voor hen altijd wazig en vaag. Maar als jullie zeggen dat het niet eenvoudig is, dan klopt dat ook niet. Omdat we allemaal al zo lang onderworpen zijn geweest aan Gods werk, zou iedereen door zijn eigen ervaringen, echte momenten van contact met God moeten hebben gehad. Mensen zouden toch op z'n minst in hun hart God in zekere mate gewaar

moeten zijn geworden of geestelijk een lichte aanraking met God moeten hebben gehad, en ze zouden toch op z'n minst perceptief een beetje bewust moeten zijn geweest van Gods gezindheid of enig begrip van Hem gekregen moeten hebben. Vanaf de tijd dat de mens God begon te volgen tot nu heeft de mens veel te veel gekregen, maar vanwege allerlei redenen – het slechte kaliber van de mensen, zijn onwetendheid, rebellie, en verschillende intenties – heeft de mensheid er ook te veel van verloren. Heeft God de mensheid al niet genoeg gegeven? Hoewel God Zijn persoon verbergt voor de mensen, voorziet Hij hen van datgene wat Hij heeft en is, en Hij geeft zelfs Zijn leven; de kennis van de mensheid over God moet niet voor altijd slechts op het huidige niveau blijven. Daarom denk ik dat het nodig is om samen met jullie verder te communiceren over het thema van Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf. Het doel is dat God niet voor niets duizenden jaren Zijn zorg en gedachten over de mens heeft uitgestort, en dat de mensheid Gods wil voor hen echt gaat begrijpen en waarderen. Deze verdieping is bedoeld om mensen een stap voorwaarts te laten zetten in hun kennis van God. Het zal God ook Zijn rechtmatige plaats teruggeven in het hart van de mensen, dat wil zeggen, Hem eer aandoen.

Om Gods gezindheid en God Zelf te begrijpen, moet je met heel weinig beginnen. Maar met het weinige waarvan moet je starten? Ten eerste heb ik een paar hoofdstukken uit de Bijbel opgezocht. Hieronder staan Bijbelverzen vermeld, die allemaal betrekking hebben op het onderwerp Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf. Ik heb deze passages vooral gevonden als naslagmateriaal om jullie te helpen Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf te kennen. Hier zal ik ze met jullie delen om na te gaan wat voor soort gezindheid en wezen God in het verleden via Zijn werk heeft geopenbaard, maar waar mensen geen kennis van

hebben. Deze hoofdstukken mogen dan oud zijn, maar het onderwerp dat we communiceren, is iets nieuws wat mensen niet hebben en waarvan ze nog nooit hebben gehoord. Sommigen van jullie kunnen dat wellicht niet vatten – als we Adam en Eva te berde brengen en naar Noach teruggaan, vormt dat dan geen herhaling van zetten? Wat jullie er ook van denken, deze hoofdstukken zijn erg nuttig voor de communicatie van dit onderwerp en kunnen fungeren als onderwijsteksten of materialen uit de eerste hand voor de communicatie van vandaag. Wanneer ik deze communicatie zal beëindigen, zullen jullie begrijpen waarom ik deze gedeelten heb gekozen. Degenen die de Bijbel eerder hebben gelezen, hebben deze paar verzen mogelijk al gezien, maar begrijpen ze wellicht niet werkelijk. Laten we er eerst eens globaal naar kijken, voordat we ze een voor een meer in detail gaan bestuderen.

Adam en Eva zijn de voorouders van de mensheid. Als we karakters uit de Bijbel willen noemen, moeten we bij deze twee beginnen. De volgende is Noach, de tweede voorouder van de mensheid. Wie is het derde karakter? (Abraham.) Wie is het derde karakter? (Abraham.) Kennen jullie allemaal het verhaal van Abraham? Sommigen van jullie kennen het misschien, maar voor anderen is het wellicht niet zo duidelijk. Wie is het vierde karakter? Wie wordt er genoemd in het verhaal over de vernietiging van Sodom? (Lot.) Maar hier wordt niet naar Lot verwezen. Naar wie verwijst dit verhaal? (Abraham.) Het belangrijkste in het verhaal van Abraham is wat Jehova God heeft gezegd. Zien jullie dat? Wie is het vijfde karakter? (Job.) Vertelt God niet een groot deel van Jobs verhaal in deze fase van Zijn werk? Hechten jullie dan ook veel belang aan dit verhaal? Als jullie daar veel belang aan hechten, hebben jullie Jobs verhaal in de Bijbel dan zorgvuldig gelezen? Weten jullie welke dingen Job heeft gezegd, welke dingen

hij heeft gedaan? Degenen die het verhaal het meest hebben gelezen: hoe vaak hebben jullie het gelezen? Lezen jullie het vaak? Zusters uit Hongkong, vertel het ons. (Ik heb het al een paar keer gelezen toen we ons in het Tijdperk van de Genade bevonden.) Hebben jullie het sindsdien niet meer gelezen? Zo niet, dan is dat een grote schande. Laat mij jullie dit vertellen: tijdens deze fase van Gods werk heeft Hij Job vele malen genoemd, waarmee Hij uiting geeft aan Zijn bedoelingen. Dat Hij Job vele malen heeft genoemd, maar niet jullie belangstelling heeft gewekt, laat het volgende zien: jullie vinden het niet belangrijk goede mensen te zijn en mensen die God vrezen en het kwaad mijden. Dat komt omdat jullie genoeg nemen met slechts een globaal beeld van het verhaal van Job dat door God wordt verteld. Jullie vinden het voldoende dat jullie het verhaal zelf begrijpen, maar jullie hechten er geen belang aan te weten wie Job als persoon precies is en jullie proberen de details van Jobs persoonlijkheid niet te begrijpen en evenmin waarom God bij meerdere gelegenheden naar Job verwijst. Als jullie zelfs niet geïnteresseerd zijn in een dergelijke persoon die door God werd geprezen, waar gaat jullie aandacht dan precies naar uit? Als jullie geen belang hechten aan zo'n belangrijke persoon die door God is genoemd en als jullie niet proberen die persoon te begrijpen, wat zegt dan over jullie houding tegenover Gods woord? Is dat niet beklagenswaardig? Bewijst dit niet dat de meesten van jullie zich niet met praktische zaken bezighouden en dat jullie niet allemaal de waarheid najagen? Als je de waarheid zoekt, zul je de benodigde aandacht schenken aan mensen die bij God in de gunst staan en aan de verhalen van de karakters waarover God heeft gesproken. Of je er nu naar kunt leven, of hun verhalen duidelijk vindt, je zult het snel gaan lezen, proberen het te begrijpen, manieren vinden om het voorbeeld ervan te volgen en naar je beste

kunnen handelen. Dat is het gedrag van iemand die naar de waarheid verlangt. Maar feit is dat de meesten van jullie die hier zitten, het verhaal van Job nooit hebben gelezen. Dat zegt wel iets!

Laten we terugkeren naar het onderwerp waar ik het zojuist over had. Dit deel van de Schrift over het oudtestamentische Tijdperk van de Wet betreft hoofdzakelijk verhalen van karakters die ik heb uitgekozen. Het zijn verhalen die bij verreweg de meeste mensen die de Bijbel hebben gelezen, wel bekend zijn. Deze karakters zijn bijzonder representatief. Degenen die hun verhalen hebben gelezen, zijn in staat te ervaren dat het werk dat God aan hen heeft gedaan en de woorden die God tot hen heeft gesproken, tastbaar zijn en voor de mensen van vandaag toegankelijk zijn. Wanneer je deze verhalen en verslagen uit de Bijbel leest, kun je beter begrijpen hoe God destijds Zijn werk verrichtte en met mensen omging. Maar ik gebruik deze hoofdstukken vandaag niet om je de gelegenheid te bieden deze verhalen en de karakters die daarin voorkomen, te doorgronden. Nee, ik doe dat zodat je door de verhalen van deze karakters heen Gods daden en Zijn gezindheid kunt zien, waardoor het eenvoudiger wordt God te leren kennen en te begrijpen, Zijn ware aard te ontdekken, je verbeelding een halt toe te roepen, je opvattingen over Hem aan de kant te schuiven en een eind te maken aan je geloof dat omgeven wordt door vaagheid. Wanneer je zonder fundament tracht inzicht te krijgen in Gods gezindheid en probeert God Zelf te begrijpen en te leren kennen, kun je je vaak hulpeloos en machteloos voelen en niet weten waar je moet beginnen. Daarom kwam ik op het idee om deze methode en aanpak te hanteren zodat je God beter begrijpt, Gods wil meer op authentieke wijze doorgrondt en Gods gezindheid en God Zelf leert kennen, en werkelijk voelt dat God bestaat en Zijn wil voor de mensheid doorgrondt. Hebben

jullie daar geen baat bij? Wat voelen jullie nu in jullie hart wanneer jullie opnieuw naar deze verhalen en Schriftgedeelten kijken? Denken jullie dat deze Schriftgedeelten die ik heb uitgekozen, overbodig zijn? Ik moet opnieuw benadrukken wat ik jullie zojuist heb verteld: dat ik jullie de verhalen van deze karakters laat lezen, heeft als doel jullie te helpen te bevatten hoe God Zijn werk aan mensen verricht en wat Zijn houding jegens de mensheid is. Waardoor kunnen jullie dit begrijpen? Door het werk dat God in het verleden heeft gedaan, in combinatie met het werk dat God op dit moment doet om jullie te helpen de verschillende dingen die op Hem betrekking hebben, te begrijpen. Deze verschillende dingen zijn reëel en moeten gekend en doorgrond worden door degenen die God willen leren kennen.

We zullen nu beginnen met het verhaal van Adam en Eva. Laten we eerst de Schriftgedeelten lezen.

1. Adam en Eva

Gods gebod aan Adam

Gen. 2:15-17 En Jehova God voerde de mens naar de hof van Eden om die te cultiveren en ervoor te zorgen. En Jehova God gaf het volgende gebod aan de mens: “Je mag van iedere boom in de hof eten wat je wilt. Je moet alleen niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, want zodra je daarvan eet, zul je sterfelijk worden.”

Hebben jullie iets uit deze verzen gehaald? Wat voor gevoel hebben jullie bij dit Schriftgedeelte? Waarom werd “Gods gebod aan Adam” uit de Schrift gelicht? Heeft elk van jullie nu een momentopname van God en Adam in gedachten? Jullie kunnen proberen je er een voorstelling van te maken: als jullie in die scène zouden figureren, hoe zou de God in jullie hart er dan uitzien? Wat voor emoties maakt dit beeld bij jullie los? Dit is een ontroerend en hartverwarmend beeld. Hoewel alleen God en de mens erin voorkomen, is de intimiteit tussen hen erg benijdenswaardig: Gods overvloedige liefde wordt gratis aan de mens geschonken en omgeeft de mens; de mens is naïef en onschuldig, zonder last en zonder zorgen en leeft gelukkig onder Gods toezicht; God toont zorg voor de mens, terwijl de mens onder de bescherming en zegen van God leeft; alle dingen die de mens doet en zegt, zijn nauw en onlosmakelijk met God verbonden.

Jullie kunnen zeggen dat dit het eerste gebod is dat God de mens gaf nadat Hij hem had geschapen. Wat omvat dit gebod? Het omvat Gods wil, maar ook Zijn zorgen over de mensheid. Dit is Gods eerste gebod en het is ook de eerste keer dat God zich zorgen maakt over de mens. Dit betekent dat God een verantwoordelijkheid jegens de mens had vanaf het moment dat Hij hem schiep. Wat is Zijn verantwoordelijkheid? Hij moet de mens beschermen, voor de mens zorgen. Hij hoopt dat de mens Zijn woorden kan vertrouwen en gehoorzamen. Dit is ook de eerste verwachting die God van de mens heeft. Vanuit deze verwachting zegt God het volgende: “Je mag van iedere boom in de hof eten wat je wilt. Je moet alleen niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, want zodra je daarvan eet, zul je sterfelijk worden.” Deze eenvoudige woorden vormen de uitdrukking van Gods wil. Ze laten ook zien dat Gods hart reeds zorg

voor de mens begint te tonen. Van alle dingen was alleen Adam naar Gods beeld gemaakt; Adam was het enige levende wezen dat Gods levensadem bezat; hij kon met God wandelen en met God spreken. Daarom gaf God hem dit gebod. Met dit gebod maakte God heel duidelijk wat de mens kan doen, en wat hij niet kan doen.

In deze paar eenvoudige woorden zien we Gods hart. Maar wat voor hart zien we? Is er liefde in Gods hart? Zit er enige vorm van zorg in? Gods liefde en zorg in deze verzen kunnen niet alleen door mensen worden doorgrond, maar ook goed en werkelijk worden gevoeld. Is dat niet zo? Nu ik deze dingen heb gezegd, denken jullie dan nog steeds dat het slechts een paar eenvoudige woorden zijn? Niet zo eenvoudig, toch? Konden jullie dit eerder ook al zien? Als God persoonlijk deze woorden tegen jou zou zeggen, hoe zou je je dan van binnen voelen? Als je geen menselijke persoon bent, als je hart ijskoud is, zou je niets voelen, zou je geen besef hebben van Gods liefde en niet proberen Gods hart te begrijpen. Maar als je een gewetensvolle, menselijke persoon bent, zou je je anders voelen. Je zou warmte voelen, ervaren dat er voor je wordt gezorgd en je geliefd voelen, en je zou geluk ervaren. Klopt dat? Wanneer je deze dingen voelt, hoe zou je je dan tegenover God gedragen? Zou je je met God verbonden voelen? Zou je God liefhebben en ontzag voor Hem hebben vanuit het diepst van je hart? Zou je hart dichter naar God toe groeien? Hieraan kun je zien hoe belangrijk Gods liefde voor de mens is. Maar nog wezenlijker is dat de mens Gods liefde doorgrondt en begrijpt. Zegt God in feite niet een heleboel soortgelijke dingen in deze fase van Zijn werk? Maar waarderen de mensen van vandaag Gods hart? Kunnen jullie de wil van God waarover ik zojuist heb gesproken, doorgronden? Jullie hebben zelfs geen idee van Gods wil wanneer

deze zo concreet, tastbaar en realistisch is. Daarom zeg ik dat jullie geen werkelijke kennis en begrip van God hebben. Is dat niet waar? Dat is alles wat we over dit gedeelte bespreken.

2) God scheidt Eva

Gen. 2:18-20 En Jehova God zei: “Het is niet goed dat de man alleen blijft. Ik zal een hulp voor hem maken die bij hem past.” Toen vormde Jehova God uit de aardbodem alle dieren op het land en alle vogels in de lucht. Hij bracht ze allemaal bij Adam om te zien hoe hij ze zou noemen. Elk levend wezen kreeg dan ook de naam waarmee Adam het aanduidde. Zo gaf Adam namen aan alle lopende, kruipende en vliegende schepsels. Adam vond zelf echter geen hulp die bij hem paste.

Gen. 2:22-23 En Jehova God bouwde van de rib die Hij uit de man had genomen een vrouw. Hij bracht haar naar de man. Adam zei toen: “Zij is van mijn gebeente en van mijn vlees. Zij zal ‘vrouw’ worden genoemd, want zij is uit de man genomen.”

Er staat één cruciale zin in dit gedeelte van de Schrift: “Elk levend wezen kreeg dan ook de naam waarmee Adam het aanduidde.” Wie gaf dus namen aan alle levende schepsels? Adam, niet God. Deze regel laat de mensheid het volgende zien: God gaf de mens intelligentie toen Hij hem schiep. Dat wil zeggen dat de intelligentie van de mens afkomstig is van God. Dat is zeker. Maar waarom? Ging Adam naar school nadat God Adam had geschapen? Kon hij lezen? Herkende Adam al die schepsels nadat God diverse levende schepsels had gemaakt? Vertelde God hem wat hun namen waren? Natuurlijk leerde God hem ook niet hoe hij met de namen van deze schepsels op de proppen moest

komen. Dat is de waarheid! Hoe wist hij dan hoe hij deze levende schepsels hun naam moest geven en wat voor namen hij ze moest geven? Dit houdt verband met de vraag wat God aan Adam toevoegde toen Hij hem schiep. De feiten tonen dat toen God de mens schiep, Hij Zijn intelligentie aan hem had toegevoegd. Dit is een cruciaal punt. Hebben jullie allemaal aandachtig geluisterd? Er is een ander belangrijk punt dat voor jullie helder moet zijn: nadat Adam deze levende schepsels hun naam gaf, werden hun namen in Gods vocabulaire opgenomen. Waarom zeg ik dat? Het heeft ook te maken met Gods gezindheid en dat moet ik uitleggen.

God schiep de mens, blies leven in hem en gaf hem ook iets van Zijn intelligentie, Zijn vermogens en wat Hij heeft en is. Nadat God de mens al deze dingen had gegeven, kon de mens bepaalde dingen zelfstandig doen en zelf nadenken. Als wat de mens aandraagt en doet, goed is in de ogen van God, accepteert God dat en grijpt Hij niet in. Als wat de mens doet goed is, zal God dat voor altijd ongemoeid laten. Dus wat geeft de frase “Elk levend wezen kreeg dan ook de naam waarmee Adam het aanduidde” aan? Er kan uit worden opgemaakt dat God geen wijzigingen aanbracht in de namen van de verschillende levende schepsels. Welke naam Adam ook aan een schepsel gaf, God zei “Ja” en registreerde de naam als zodanig. Gaf God Zijn mening? Nee, zeker niet. Dus wat zien jullie hier gebeuren? God gaf de mens intelligentie en de mens gebruikte zijn door God gegeven intelligentie om dingen te doen. Als wat de mens doet positief is in de ogen van God, wordt het zonder enige beoordeling of kritiek door God bevestigd, erkend en aanvaard. Dit is iets wat geen enkele persoon of boze geest of Satan kan doen. Zien jullie hierin een openbaring van Gods gezindheid? Zou een mens, een verdorven mens, of Satan accepteren dat

anderen namens hem onder zijn neus dingen zouden doen? Natuurlijk niet! Zouden ze voor hun positie vechten met die persoon of macht die anders is dan zij? Natuurlijk! Als op dat moment een verdorven persoon of Satan bij Adam was geweest, zouden zij beslist hebben afgekeurd wat Adam aan het doen was. Om te bewijzen dat zij zelfstandig kunnen denken en hun eigen unieke inzichten hebben, zouden ze absoluut alles wat Adam deed hebben verworpen: “Wil jij het zo noemen? Nou, ik ga het niet zo noemen, ik ga het zo noemen; jij hebt het Tom genoemd, maar ik noem het Harry. Ik moet laten zien hoe briljant ik ben.” Wat voor natuur is dit? Is het niet vreselijk arrogant? En hoe zit het met God? Heeft Hij zo'n gezindheid? Had God ook maar enige ongebruikelijke bezwaren tegen wat Adam deed? Het antwoord is ondubbelzinnig nee! Uit Gods gezindheid blijkt geen greintje ruziezoekerij, arrogantie of zelfingenomenheid. Dat is hier meer dan duidelijk. Dit is slechts een heel klein ding, maar als je Gods wezen niet begrijpt, als je hart niet probeert te ontdekken hoe God handelt en wat Gods houding is, zul je Gods gezindheid niet kennen en de uitdrukking en openbaring van Gods gezindheid niet gewaarworden. Is dat niet zo? Zijn jullie het eens met wat ik jullie zojuist heb uitgelegd? Als antwoord op Adams daden verkondigde God niet luidkeels: “Je hebt juist gehandeld. Je hebt het goed gedaan. Ik ben het ermee eens.” In Zijn hart keurde God echter goed wat Adam deed en waardeerde Hij dat en juichte het toe. Sinds de schepping is dit het eerste wat de mens op Zijn aanwijzing voor God heeft gedaan. Het was iets wat de mens in plaats van God en namens God deed. In Gods ogen vloeide dit voort uit de intelligentie die Hij aan de mens had geschonken. God beschouwde het als iets goeds, iets positiefs. Wat Adam destijds deed was de eerste manifestatie van Gods intelligentie bij de mens. Vanuit Gods perspectief was het een mooie

manifestatie. Wat ik jullie hier wil vertellen is dat Gods doel in het toevoegen van een deel van wat Hij heeft en is en het toevoegen van Zijn intelligentie aan de mens was zodat de mensheid een levend schepsel zou zijn, dat Hem manifesteert. Dat zo'n levend schepsel namens Hem dingen zou doen, was exact waarnaar God had verlangd.

3) God maakt kleren van dierenvellen voor Adam en Eva

Gen. 3:20-21 En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva, want zij werd de moeder van al het menselijke leven. Jehova God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van dierenhuiden en kleetde hen daarmee.

Laten we naar deze derde passage kijken, waarin staat dat de naam die Adam aan Eva gaf, een bepaalde betekenis geeft. Zo is het toch? Hieruit blijkt dat Adam nadat hij geschapen was, zijn eigen gedachten had en veel dingen begreep. Maar voor nu gaan we niet onderzoeken of verkennen wat hij begreep of hoeveel hij begreep, want dit is niet het belangrijkste punt in de derde passage dat ik wil bespreken. Wat is dan wel het belangrijkste punt van de derde passage? Laten we eens kijken naar de regel: "Jehova God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van dierenhuiden en kleetde hen daarmee." Als we vandaag niet communiceren over deze regel uit de Schrift, zullen jullie misschien nooit beseffen wat de bijbetekenissen achter deze woorden zijn. Ik zal eerst een paar aanknopingspunten geven. Gebruik jullie verbeelding en maak jullie een voorstelling van de hof van Eden, met Adam en Eva die daarin leven. God zoekt hen op, maar ze verbergen zich omdat ze naakt zijn. God kan hen niet zien en nadat Hij hen heeft geroepen, zeggen ze: "We durven u niet onder ogen te komen, want ons lichaam is naakt." Ze durven God niet onder ogen te komen

omdat ze naakt zijn. Wat doet Jehova God nu voor hen? In de grondtekst staat: “Jehova God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van dierenhuiden en kleetde hen daarmee.” Weten jullie wat God gebruikte om hun kleren te maken? God gebruikte dierenhuiden om hun kleren te maken. Oftewel, God maakte een bontjas voor de mens. Dat was het eerste kledingstuk dat God voor de mens maakte. Naar onze huidige maatstaven is een bontjas een exclusief kledingstuk, iets wat niet iedereen zich kan permitteren. Als iemand je vraagt: “Wat was het eerste kledingstuk dat de voorouders van de mensheid droegen?” Dan kun je antwoorden: “Dat was een bontjas.” “Wie maakte deze bontjas?” Je kunt dan antwoorden: “God heeft hem gemaakt!” Dat is het belangrijkste punt: dit kledingstuk is door God gemaakt. Is dat niet opmerkelijk? Hebben jullie daar een beeld bij gekregen, nu ik het zojuist heb beschreven? Jullie zouden in elk geval een globale indruk moeten hebben. Ik vertel jullie dit vandaag niet om jullie te laten weten wat het eerste kledingstuk van de mens was. Waar gaat het dan wel om? Het gaat niet om de bontjas, maar om hoe je kunt weten wat de gezindheid en het wezen en de eigenschappen zijn die God openbaarde toen Hij dit deed.

Gezien dit beeld van “Jehova God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van dierenhuiden en kleetde hen daarmee”, wat voor rol speelt God dan wanneer Hij bij Adam en Eva is? Wat voor rol heeft God in een wereld met slechts twee mensen? De rol van God? Broeders en zusters uit Hongkong, willen jullie antwoord geven? (De rol van een ouder.) Broeders en zusters uit Zuid-Korea, wat voor rol heeft God volgens jullie? (Hoofd van het gezin.) Broeders en zusters uit Taiwan, wat denken jullie? (De rol van iemand in het gezin van Adam en Eva, de rol van een gezinslid.) Sommigen van jullie denken dat God fungeert als een gezinslid van Adam en Eva, terwijl anderen zeggen dat God fungeert als

hoofd van het gezin en weer anderen als een ouder. Dat klopt allemaal. Maar waar doel ik op? God schiep deze twee mensen en behandelde hen als Zijn metgezellen. Als hun enige familie zorgde God voor hun levensonderhoud en voorzag Hij ook in hun basisbehoeften. Hier fungeert God als een ouder van Adam en Eva. Wanneer God dit doet, ziet de mens niet hoe verheven God is; hij ziet niet Gods opperste superioriteit, Zijn raadselachtigheid en vooral niet Zijn toorn of majesteit. Al wat hij ziet, is Gods nederigheid, Zijn affectie, Zijn zorg voor de mens en Zijn verantwoordelijkheid en aandacht voor hem. Gods houding en de wijze waarop Hij met Adam en Eva omging, lijken op hoe menselijke ouders zorg voor hun eigen kinderen tonen. Ze lijken ook op hoe menselijke ouders hun eigen zoons en dochters liefhebben en zorg en aandacht voor hen hebben – reëel, zichtbaar en tastbaar. In plaats van Zichzelf op een hoogverheven positie te plaatsen, maakte God persoonlijk kleding van dierenvellen voor de mens. Het maakt niet uit of deze bontjas werd gebruikt om hun schaamte te bedekken of hen tegen de kou te beschermen. Kort gezegd, deze kleding die werd gebruikt om het lichaam van de mens te bedekken, was eigenhandig door God gemaakt. God heeft deze niet simpelweg via een gedachte of wonderbaarlijke methodes gecreëerd zoals mensen zich voorstellen, maar Hij heeft op legitieme wijze iets gedaan waarvan de mens denkt dat God dat niet zou kunnen en moeten doen. Dit is wellicht iets eenvoudigs waarvan sommigen zelfs kunnen denken dat het niet de moeite waard is om te noemen. Hierdoor kunnen echter allen die God volgen, maar voorheen allemaal vage ideeën over Hem hadden, een inzicht in Zijn waarachtigheid en beminlijkheid krijgen en Zijn trouwe en nederige natuur waarnemen. Het zorgt ervoor dat onuitstaanbaar arrogante mensen die denken dat ze hoog verheven zijn, hun verwaande hoofd schaamtevol buigen in het licht

van Gods waarachtigheid en nederigheid. Dankzij Gods waarachtigheid en nederigheid kunnen mensen tevens zien hoe beminnelijk Hij is. Daarentegen is de immense God, de beminnelijke God en de almachtige God in de harten van mensen heel klein, onaantrekkelijk en niet in staat om ook maar aan één klap weerstand te bieden. Wanneer je dit vers ziet en dit verhaal hoort, kijk je dan neer op God, omdat Hij zoiets heeft gedaan? Voor sommige mensen geldt dat misschien, maar voor anderen is het precies andersom. Zij zullen denken dat God waarachtig en beminnelijk is, en het is nu juist Gods waarachtigheid en beminnelijkheid die hen raakt. Hoe meer zij de ware kant van God ontdekken, hoe meer zij de ware aanwezigheid van Gods liefde en het belang van God in hun hart kunnen doorgronden, en hoe Hij op elk moment naast hen staat.

Nu is het moment gekomen om een koppeling met het heden te maken. God kon deze verschillende kleine dingen doen voor de mensen die Hij in het allereerste begin schiep, zelfs dingen waaraan mensen nooit zouden durven denken of die ze nooit zouden verwachten. Kan God zulke dingen dan ook doen voor de mensen van vandaag? Sommige mensen zeggen: "Ja!" Waarom zeggen ze dat? Omdat Gods wezen niet namaak is, Zijn beminnelijkheid is niet namaak. Omdat Gods wezen werkelijk bestaat en niet iets is wat door anderen is toegevoegd, en zeker niet iets wat wijzigt wanneer tijd, plaats en tijdperken veranderen. Gods waarachtigheid en beminnelijkheid kunnen werkelijk tot uiting komen door iets te doen waarvan mensen denken dat het nietszeggend en onbetekenend is, iets zo kleins waarvan mensen zelfs niet denken dat Hij dat ooit zou doen. God heeft geen pretenties. Er is geen overdrijving, vermomming, trots of arrogantie in Zijn gezindheid en wezen. Hij schept nooit op, maar heeft de mensen die Hij heeft geschapen lief, bekommert zich om hen, zorgt voor hen en

leidt hen vanuit trouw en oprechtheid. Het lijkt geen twijfel dat God deze dingen doet, ongeacht de mate waarin mensen dit doorgronden, voelen of zien. Zou de wetenschap dat dit het wezen van God is, invloed hebben op de liefde van mensen voor Hem? Zou het gevolgen hebben voor hun vrees voor God? Ik hoop dat wanneer je de ware aard van God begrijpt je nog dichter naar Hem zult toegroeien en in staat zult zijn Zijn liefde en zorg voor de mensheid nog beter te doorgronden, waarbij je tegelijkertijd ook je hart aan God geeft en niet langer bedenkingen of twijfels jegens Hem hebt. God doet in stilte alles voor de mens door Zijn oprechtheid, trouw en liefde. Maar Hij heeft nooit schroom of spijt bij ook maar iets wat Hij doet, en evenmin heeft Hij het nodig dat iemand Hem op enige wijze terugbetaalt, noch is het Zijn bedoeling dat Hij ooit iets van de mensheid zal verkrijgen. Het enige doel van alles wat Hij ooit heeft gedaan, is dat Hij ware trouw en liefde van de mensheid ontvangt. Laten we het eerste onderwerp hier afsluiten.

Heeft deze bespreking jullie geholpen? Wat heeft het jullie gebracht? (Meer begrip en kennis van Gods liefde.) (Deze manier van bespreken kan ons in de toekomst helpen Gods woord beter te doorgronden, de emoties te bevatten die Hij had evenals de betekenis achter de dingen die Hij zei op het moment dat Hij ze zei, en te ervaren wat Hij destijds voelde.) Ervaren jullie nog meer van Gods feitelijke bestaan na deze woorden te hebben gelezen? Voelen jullie dat Gods bestaan niet langer leeg of vaag is? Wanneer jullie dit gevoel eenmaal hebben, ervaren jullie dan dat God vlak bij jullie is? Misschien is die sensatie nu nog niet duidelijk of kunnen jullie deze nog niet voelen. Maar op een dag, wanneer jullie werkelijk in je hart een diep besef en reële kennis van Gods gezindheid en

wezen hebben, zul je ervaren dat God vlak bij je is – je had alleen God nog nooit waarachtig in je hart aangenomen. Dat is de realiteit.

Wat vinden jullie van deze manier van communicatie? Konden jullie het volgen? Vinden jullie deze manier van communiceren over Gods werk en Gods gezindheid erg zwaar? Hoe voelden jullie je? (Heel goed, enthousiast.) Wat maakte dat jullie je goed voelden? Waarom waren jullie enthousiast? (Het was alsof we terugkeerden naar de hof van Eden en weer naast God stonden.) “Gods gezindheid” is voor iedereen eigenlijk een zeer onbekend onderwerp: wat je je doorgaans voorstelt, wat je in boeken leest of tijdens communicaties hoort, geeft je namelijk altijd het gevoel dat je een blinde man bent die een olifant aanraakt – je voelt iets met je handen, maar met je ogen zie je niets. Door iets “met de hand aan te raken” krijg je simpelweg geen basale indruk van de kennis van God, laat staan een duidelijk concept. Wel wordt je verbeeldingskracht erdoor vergroot, zodat je niet exact kunt definiëren wat Gods gezindheid en wezen zijn. In plaats daarvan lijken deze factoren van onzekerheid die uit je verbeelding voortvloeien, je hart altijd met twijfel te vullen. Wanneer je niet zeker over iets kunt zijn en toch probeert het te begrijpen, zullen er altijd tegenstrijdigheden en conflicten in je hart zijn. Soms kan het zelfs een storende factor worden waardoor je je verloren voelt. Is het niet erg pijnlijk wanneer je God wilt zoeken, God wilt leren kennen en Hem duidelijk wilt zien, maar nooit de antwoorden lijkt te kunnen vinden? Uiteraard zijn deze woorden alleen bedoeld voor degenen die ernaar verlangen God te vereren en God tevreden te stellen. Voor mensen die eenvoudigweg geen aandacht aan zulke dingen schenken, maakt dit allemaal niet uit. Zij hopen dat het het beste is dat de werkelijkheid en het bestaan van God een legende of fantasie zijn, zodat ze kunnen doen wat ze maar willen, zodat ze de grootste en

belangrijkste kunnen zijn, zodat ze slechte dingen kunnen doen zonder dat daar consequenties aan vast zitten, zodat ze geen straf krijgen of enige verantwoordelijkheid dragen, zodat zelfs de dingen die God over boosdoeners zegt, niet op hen van toepassing zijn. Deze mensen zijn niet bereid Gods gezindheid te begrijpen, zij hebben er geen zin meer in te proberen God en alles wat met Hem te maken heeft, te leren kennen. Zij zouden liever zien dat God niet bestaat. Deze mensen verzetten zich tegen God en zullen worden geëlimineerd.

Nu zullen we het verhaal van Noach bespreken en hoe dit zich verhoudt tot het onderwerp Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf.

Wat doet God volgens jullie in dit Schriftgedeelte met Noach? Misschien weet iedereen die hier zit, daar iets over omdat hij de Bijbel heeft gelezen: God liet Noach de ark bouwen, waarna God de wereld door een overstroming vernietigde. God liet Noach de ark bouwen om zijn familie van acht personen te redden, om hen te laten overleven, zodat zij de voorouders voor de volgende generatie van de mensheid zouden worden. Laten we nu de Schriftgedeelten lezen.

2. Noach

1) God is van plan de wereld door een vloed te vernietigen en draagt Noach op een ark te bouwen

Genesis 6:9-14 Dit zijn de generaties van Noach: Noach was een rechtvaardig en voorbeeldig man onder zijn tijdgenoten en Noach wandelde met

God. En Noach kreeg drie zonen: Sem, Cham en Jafet. De aarde was toen verdorven voor Gods aangezicht en was vol geweld. God keek naar de aarde en zag dat zij verdorven was, want alle vlees hield er een verdorven levenswandel op na op de aarde. Toen zei God tegen Noach: “Ik ga een einde maken aan alle vlees, want de aarde is door hen vol geweld; en zie, ik ga ze met de aarde erbij vernietigen. Maak nu een ark van goferhout en maak er verschillende ruimten in. Je moet de ark bovendien aan de binnen- en buitenkant met pek bestrijken.”

Gen. 6:18-22 ‘Maar met jou zal ik een verbond sluiten. Jij moet de ark in gaan, samen met je zonen, je vrouw en de vrouwen van je zonen. En van alle dieren moet je er twee in de ark brengen, om ervoor te zorgen dat die met jou in leven blijven. Een mannetje en een wijfje moeten het zijn. Van alle soorten vogels, van alle soorten vee en van alles wat op de aardbodem rondkruipt, zullen er twee naar je toe komen; die zullen in leven blijven. Leg ook een voorraad aan van alles wat eetbaar is, zodat jullie allemaal te eten hebben.’ Noach deed dit; hij deed alles zoals God het hem had opgedragen.

Hebben jullie nu, na het lezen van deze passages, een algemeen inzicht in wie Noach is? Wat voor persoon is Noach? In de grondtekst staat: “Noach was een rechtvaardig en voorbeeldig man onder zijn tijdgenoten”. Wat voor persoon is naar het idee van moderne mensen een rechtschapen man in die tijd? Een rechtschapen man moet een volmaakte man zijn. Weten jullie of deze volmaakte man volmaakt is in de ogen van de mens of volmaakt in de ogen van God? Zonder twijfel is deze volmaakte man een volmaakte man in de ogen van God en niet in de ogen van de mens. Dat staat vast! Dat komt omdat de mens blind is en niet kan zien, en alleen God kijkt naar de hele aarde en naar iedere afzonderlijke

persoon, alleen God weet dat Noach een volmaakt man is. Daarom vatte God het plan op om de wereld door een vloed te vernietigen vanaf het moment dat Hij een beroep op Noach begon te doen.

In dat tijdperk was het Gods bedoeling Noach op te roepen iets heel belangrijks te doen. Waarom moest Hij dat doen? Omdat God op dat moment een plan in Zijn hart had. Het was Zijn plan de wereld door een vloed te vernietigen. Waarom de wereld vernietigen? Er staat: "De aarde was toen verdorven voor Gods aangezicht en was vol geweld." Wat concluderen jullie uit de zin "De aarde [...] was vol geweld"? Wanneer de wereld en de bevolking daarvan uitermate verdorven zijn, is dat een aards fenomeen: "De aarde [...] was vol geweld". In hedendaagse taal betekent "vol geweld" dat alles een puinhoop is. Voor de mens betekent dit dat er op alle terreinen van het leven orde ontbreekt en dat dingen behoorlijk chaotisch en moeilijk te beheersen zijn. In Gods ogen betekent het dat de mensen van de wereld te verdorven zijn. Verdorven in welke mate? Verdorven in die mate dat God het niet langer kan aanzien en niet langer geduld kan opbrengen. Verdorven in die mate dat God besluit de wereld te vernietigen. Toen God vastbesloten was om de wereld te vernietigen, besloot Hij iemand te zoeken om een ark te bouwen. Vervolgens koos God Noach uit om dat te doen, namelijk om een ark te bouwen. Waarom koos Hij Noach? In Gods ogen is Noach een rechtschapen man en wat God hem ook opdraagt, zal hij uitvoeren. Het betekent dat hij alles zal doen wat God hem gebiedt. God wilde zo iemand vinden om met Hem samen te werken, om te voltooien wat Hij had toevertrouwd, om Zijn werk op aarde te voltooien. Was er destijds nog een andere persoon dan Noach die zo'n taak kon voltooien? Absoluut niet! Noach was de enige gegadigde, de enige persoon die kon voltooien wat God

toevertrouwde, en daarom koos God hem. Maar waren Gods reikwijdte en normen voor het redden van mensen toen dezelfde als nu? Het antwoord luidt dat er beslist een verschil is! Waarom vraag ik dat? Noach was destijds in Gods ogen de enige rechtschapen man, wat impliceert dat zijn vrouw, al zijn zonen en schoondochters geen van allen rechtschapen mensen waren. God spaarde hen echter omwille van Noach. God vroeg geen dingen van hen zoals Hij nu dingen van mensen vraagt, maar hield alle acht leden van Noachs familie in leven. Zij ontvingen Gods zegen dankzij de rechtvaardigheid van Noach. Als er geen Noach was geweest, had niemand van hen kunnen voltooien wat God had toevertrouwd. Daarom was het de bedoeling dat Noach als enige de vernietiging van de wereld in die tijd zou overleven, en de anderen hadden het geluk dat ze daarvan profiteerden. Hieruit blijkt dat in het tijdperk voordat God officieel met Zijn managementwerk begon, de beginselen en normen op basis waarvan Hij mensen behandelde en dingen van hen verlangde, relatief soepel waren. Voor de mensen van vandaag lijkt het alsof God Noachs familie van acht personen oneerlijk behandelde. Maar vergeleken met de omvang van het werk dat Hij nu aan mensen verricht en de vele aspecten van Zijn woord die Hij overbrengt, was de wijze waarop God Noachs familie van acht personen behandelde, niet meer dan een werkbeginsel gezien de achtergrond van Zijn werk destijds. Ter vergelijking: heeft Noachs familie van acht personen meer van God ontvangen of ontvangen de mensen van vandaag meer?

Dat een beroep op Noach werd gedaan, is een simpel feit, maar het voornaamste punt waarover we spreken – Gods gezindheid, Zijn wil en Zijn wezen in dit verslag – is niet simpel. Om deze verschillende aspecten van God te begrijpen, moeten we eerst begrijpen op wat voor persoon God een beroep

wenst te doen en dan daardoor Zijn gezindheid, wil en wezen begrijpen. Dit is van cruciaal belang. Wat voor persoon is deze man op wie Hij een beroep doet, in Gods ogen? Dit moet een persoon zijn die naar Zijn woorden kan luisteren, die Zijn instructies kan opvolgen. Tegelijkertijd moet dit ook een persoon zijn met verantwoordelijkheidsbesef, iemand die Gods woord uitvoert door het als zijn verantwoordelijkheid en plicht te beschouwen. Moet deze persoon dan iemand zijn die God kent? Nee. Noach had destijds niet al te veel gehoord over wat God leerde of enig werk van God ervaren. Daarom had Noach heel weinig kennis van God. Er staat weliswaar dat Noach met God wandelde, maar heeft hij ooit Gods persoon gezien? Het antwoord luidt beslist nee! In die dagen kwamen namelijk alleen Gods boodschappers naar de mensen toe. Zij konden God vertegenwoordigen door dingen te zeggen en te doen, maar zij brachten slechts Gods wil en Zijn bedoelingen over. Gods persoon werd niet rechtstreeks aan de mens geopenbaard. In dit Schriftgedeelte zien we eigenlijk alleen maar wat deze persoon, Noach, moest doen en welke instructies God hem gaf. Wat is nu het wezenlijke dat God hier laat zien? Alles wat God doet, wordt precies gepland. Wanneer hij een zaak of situatie waarneemt, beoordeelt Hij deze aan de hand van een bepaalde norm, en het hangt van deze norm af of Hij begint met de opstelling van een plan om deze aan te pakken of om vast te stellen hoe hij met deze zaak en situatie om moet gaan. Hij is niet onverschillig en Hem laat niet alles koud. Het is eigenlijk compleet het tegenovergestelde. God zegt hier in een vers tegen Noach: "Ik ga een einde maken aan alle vlees, want de aarde is door hen vol geweld; en zie, ik ga ze met de aarde erbij vernietigen." Zei God, ditmaal in Zijn eigen woorden, dat Hij alleen de mensen zou vernietigen? Nee! God zei dat Hij alle vleselijke levende schepsels zou vernietigen. Waarom was God uit op

vernietiging? We hebben hier te maken met een andere openbaring van Gods gezindheid: in Gods ogen is er een grens aan Zijn geduld met de verdorvenheid van de mens, met de smerigheid, het geweld en de ongehoorzaamheid van alle vlees. Wat is Zijn grens? Zoals God zei: “God keek naar de aarde en zag dat zij verdorven was, want alle vlees hield er een verdorven levenswandel op na op de aarde.” Wat betekent de frase “want alle vlees hield er een verdorven levenswandel op na op de aarde”? Het betekent het volgende: toen alle levende wezens, ook degenen die God volgden, die de naam van God aanriepen, die God ooit brandoffers hadden gebracht, die met woorden God erkenden en zelfs loofden, compleet verdorven gedrag vertoonden en God dat opmerkte, moest Hij ze vernietigen. Dat was Gods grens. In hoeverre bleef God dan geduld hebben met de mens en met de verdorvenheid van alle vlees? In zoverre dat alle mensen, of ze nu God volgden of ongelovig waren, niet het juiste pad bewandelden. In zoverre dat de mens niet uitsluitend moreel verdorven en vol kwaad was, maar ook dat er niemand was die in het bestaan van God geloofde, laat staan iemand die geloofde dat de wereld door God wordt geregeerd en dat God mensen licht kan brengen en het juiste pad kan wijzen. In zoverre dat de mens het bestaan van God verachtte en niet toeliet dat God bestond. Toen de verdorvenheid van de mens eenmaal dit punt had bereikt, was Gods geduld op. Wat kwam daarvoor in de plaats? Gods toorn en Gods straf. Was dat niet een gedeeltelijke openbaring van Gods gezindheid? Is er in het huidige tijdperk nog een rechtschapen man in de ogen van God? Is er nog een volmaakt man in de ogen van God? Is in dit tijdperk het gedrag van alle vlees op aarde verdorven in de ogen van God? Tarten op deze dag en in dit tijdperk niet alle vleselijke mensen de grens van Gods geduld – afgezien van degenen die God compleet

wil maken, die God kunnen volgen en Zijn redding aanvaarden? Is niet alles wat bij jullie gebeurt, wat jullie met jullie ogen zien en met jullie oren horen en elke dag persoonlijk in deze wereld ervaren, vol geweld? Zou in Gods ogen aan zo'n wereld, zo'n tijdperk, niet een eind moeten worden gemaakt? Hoewel de achtergrond van het huidige tijdperk totaal anders is dan de achtergrond van Noachs tijd, zijn de gevoelens en de toorn van God jegens de verdorvenheid van de mens exact dezelfde als destijds. God kan vanwege Zijn werk geduld oefenen, maar gezien allerlei omstandigheden en situaties had deze wereld in Gods ogen lang geleden al vernietigd moeten worden. De situatie is nog veel erger dan in de tijd dat de wereld door de vloed werd vernietigd. Maar wat is het verschil? Dit is ook wat Gods hart het meest bedroefd maakt en misschien iets wat geen van jullie kan doorgronden.

Toen Hij de wereld door een vloed vernietigde, kon God een beroep doen op Noach om de ark te bouwen en iets van het voorbereidende werk te verrichten. God kon een beroep doen op één man – Noach – om deze reeks dingen voor Hem te doen. Maar in het huidige tijdperk is er niemand op wie God een beroep kan doen. Waarom is dat zo? Iedere persoon die hier zit, begrijpt en weet waarschijnlijk heel goed wat hiervan de reden is. Willen jullie dat ik het uitleg? Als ik het hardop zeg, betekent dat voor jullie misschien gezichtsverlies en raakt wellicht iedereen overstuur. Sommige mensen zullen misschien zeggen: “We mogen dan geen rechtschapen mensen zijn en niet volmaakt in de ogen van God, maar als God ons opdraagt iets te doen, kunnen we dat wel degelijk uitvoeren. Al eerder, toen Hij zei dat er een ramp op komst was, zijn we begonnen de daarvoor benodigde voedingsmiddelen en artikelen gereed te maken. Is dit niet allemaal in overeenstemming met Gods eisen gebeurd? Werkten we niet echt

samen met Gods werk? Kunnen onze daden niet worden vergeleken met wat Noach deed? Hebben wij niet werkelijk in gehoorzaamheid gehandeld? Volgden we Gods instructies niet op? Hebben we niet gedaan wat God zei omdat we geloof hechten aan Gods woorden? Waarom is God dan nog steeds bedroefd? Waarom zegt God dat er niemand is op wie Hij een beroep kan doen?” Is er verschil tussen jullie daden en die van Noach? Wat is het verschil? (Vandaag voedsel gereedmaken met het oog op de ramp was ons eigen plan.) (Onze daden verdienen niet het predicaat “rechtschapen”, terwijl Noach een rechtschapen man in Gods ogen is.) Wat jullie zeiden is niet ver bezijden de waarheid. Wat Noach deed is wezenlijk anders dan wat mensen nu doen. Toen Noach deed wat God van hem vroeg, wist hij niet wat Gods bedoelingen waren. Hij wist niet wat God wilde bereiken. God had hem enkel een bevel gegeven en hem opgedragen iets te doen, maar zonder veel uitleg, en vervolgens ging hij aan de slag. Hij probeerde niet binnenskamers te achterhalen wat Gods bedoelingen waren. Evenmin verzette hij zich tegen God of was hij dubbelhartig. Hij ging gewoon aan de slag met een zuiver en eenvoudig hart. Hij deed alles wat God hem liet doen, vanuit de overtuiging dat hij Gods woord wilde gehoorzamen en daarnaar wilde luisteren. Zo simpel en direct ging hij om met wat God toevertrouwde. Zijn wezen – het wezen van zijn daden was gehoorzaamheid, geen kritiek achteraf, geen weerstand en bovendien dacht hij niet aan zijn eigen persoonlijke belangen en aan wat hij er zelf door zou winnen en verliezen. Verder, toen God zei dat Hij de wereld door een vloed zou vernietigen, vroeg Noach niet wanneer en vroeg hij niet wat er met de dingen zou gebeuren, en hij vroeg God zeker niet hoe Hij de wereld ging vernietigen. Hij deed gewoon wat God hem opdroeg. God gaf aan hoe hij moest bouwen en

waarmee en hij deed precies wat God van hem vroeg. Hij ging ook meteen aan de slag. Hij handelde volgens Gods instructies en zijn grondhouding daarbij was dat hij God tevreden wilde stellen. Deed hij het om de ramp voor zichzelf af te wenden? Nee. Vroeg hij God hoe lang het zou duren voordat de wereld zou worden vernietigd? Dat deed hij niet. Vroeg hij God of wist hij hoeveel tijd het bouwen van de ark in beslag zou nemen? Dat wist hij ook niet. Hij gehoorzaamde gewoon, luisterde en handelde daarnaar. De mensen van tegenwoordig zijn anders: zodra er ook maar een beetje informatie via Gods woord uitlekt, zodra mensen iets van onrust of problemen bespeuren, komen ze onmiddellijk in actie, ongeacht wat er aan de hand is en wat de prijs ook is, en maken ze gereed wat ze in de nasleep van de ramp willen eten, drinken en gebruiken. Ze plannen zelfs ontsnappingsroutes voor wanneer het onheil toeslaat. Nog interessanter is dat op dit belangrijke moment menselijke hersens erg 'nuttig' zijn. Onder omstandigheden waarin God geen instructies heeft gegeven, kan de mens alles heel goed plannen. Jullie zouden het woord "volmaakt" kunnen gebruiken om dat te beschrijven. Niemand maakt zich echter druk om wat God zegt, wat Gods bedoelingen zijn of wat God wil, en niemand probeert dat te doorgronden. Is dat niet het grootste verschil tussen de mensen van vandaag en Noach?

Zien jullie in dit verslag van Noachs verhaal een deel van Gods gezindheid? Er is een grens aan Gods geduld met de verdorvenheid, de smerigheid en het geweld van de mens. Wanneer Hij die grens bereikt, zal Hij niet langer geduldig zijn en begint Hij met zijn nieuwe management en nieuwe plan, start Hij met wat Hij moet doen en openbaart Hij Zijn daden en de andere kant van Zijn gezindheid. Hij wil daarmee niet laten zien dat Hij nooit door de mens beledigd mag worden

of dat Hij vol gezag en toorn is en evenmin dat Hij de mensheid kan vernietigen. Het gaat erom dat Zijn gezindheid en Zijn heilige wezen niet langer kunnen toestaan, niet langer kunnen dulden dat dit soort mensheid in Zijn bijzijn, onder Zijn heerschappij leeft. Dat wil zeggen dat wanneer de hele mensheid tegen Hem is, wanneer er op de hele aarde niemand is die Hij kan redden, Hij niet langer geduld heeft met deze mensheid en zonder enige bedenkingen Zijn plan zal uitvoeren – om deze mensheid te vernietigen. Een dergelijke daad van God wordt ingegeven door Zijn gezindheid. Dit is een noodzakelijk gevolg, en een gevolg dat ieder geschapen wezen onder Gods heerschappij moet dragen. Blijkt hier niet uit dat in dit huidige tijdperk God niet kan wachten om Zijn plan te voltooien en de mensen te redden die Hij wil redden? Wat vindt God onder deze omstandigheden het belangrijkste? Niet de wijze waarop degenen die Hem helemaal niet volgen of die toch al Zijn tegenstanders zijn, Hem behandelen of zich tegen Hem verzetten, of de wijze waarop de mensheid Hem belastert. Hij vindt het alleen belangrijk te weten of degenen die Hem volgen, de voorwerpen van Zijn redding in Zijn managementplan, door Hem compleet zijn gemaakt, of zij Hem tevreden hebben gesteld. Wat betreft de mensen die Hem niet volgen, geeft Hij slechts af en toe een beetje straf om Zijn toorn te tonen. Bijvoorbeeld tsunami's, aardbevingen, vulkaanuitbarstingen, enzovoorts. Tegelijkertijd beschermt Hij degenen die Hem volgen en die heel binnenkort door Hem zullen worden gered, met krachtige hand en zorgt voor hen. Gods gezindheid ziet er als volgt uit: enerzijds kan Hij voor de mensen die Hij compleet wil maken, uitermate veel geduld en verdraagzaamheid opbrengen en op hen wachten, zolang Hij maar kan; anderzijds heeft God een enorme hekel aan de Satanachtige mensen die Hem niet volgen en zich tegen Hem verzetten. Hoewel het Hem niet uitmaakt

of deze Satanachtige types Hem volgen of Hem aanbidden, haat Hij ze toch terwijl Hij in Zijn hart geduld met hen heeft; wanneer Hij het einde van deze Satanachtige types vaststelt, wacht Hij tevens op het arriveren van de stappen van Zijn managementplan.

Laten we naar de volgende passage kijken.

2) Gods zegen voor Noach na de vloed

Gen. 9:1-6 Toen zegende God Noach en zijn zonen, hij zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk en bevolk de aarde. De dieren die in het wild leven, de vogels van de hemel, de dieren die op de aardbodem rondkruipen en de vissen van de zee zullen ontzag en angst voor jullie voelen – ze zijn in jullie macht. Alles wat leeft en beweegt zal jullie tot voedsel dienen; dit alles geef ik je, zoals ik je ook de planten heb gegeven. Maar vlees waarin nog leven is, waar nog bloed in zit, mag je niet eten. En ik zal genoegdoening eisen wanneer jullie eigen bloed, waarin je levenskracht schuilt, wordt vergoten; ik eis daarvoor genoegdoening van mens en dier. Van iedereen die zijn medemens doodt, eis ik genoegdoening. Wie bloed van mensen vergiet, diens bloed wordt door mensen vergoten, want God heeft de mens als zijn evenbeeld gemaakt.'

Wat concluderen jullie uit deze passage? Waarom heb ik deze verzen uitgekozen? Waarom heb ik geen gedeelte gekozen over Noach en het leven van zijn familie in de ark? Omdat de informatie die daarin staat, weinig verband houdt met het onderwerp dat we vandaag behandelen. Onze aandacht gaat uit naar Gods gezindheid. Als jullie meer over de details willen weten, kunnen jullie die zelf in de Bijbel lezen. We gaan ze hier niet bespreken. Het belangrijkste gespreksthema vandaag is hoe we kunnen weten hoe God handelt.

Nadat Noach Gods instructies had aanvaard en de ark had gebouwd en de dagen had beleefd waarin God de wereld door een vloed vernietigde, was zijn hele familie van acht personen nog in leven. Behalve Noachs familie van acht personen waren de hele mensheid en alle levende wezens op aarde vernietigd. Aan Noach gaf God Zijn zegen en Hij zei een paar dingen tegen hem en zijn zoons. Daarbij ging het om wat God hem schonk en ook om Gods zegen voor hem. Dit is de zegen en de belofte die God geeft aan iemand die naar Hem kan luisteren en Zijn instructies kan aanvaarden, en het is tevens de manier waarop God mensen beloont. In het kort betekent dit dat, ongeacht of Noach in Gods ogen een volmaakt of rechtschapen man was en ongeacht hoeveel hij over God wist, Noach en zijn drie zoons allemaal naar Gods woorden luisterden, met Gods werk samenwerkten en deden wat zij volgens Gods instructies geacht werden te doen. Als gevolg hiervan hielpen zij God om de mens en allerlei soorten levende wezens na de vernietiging van de wereld door de vloed te behouden, waardoor zij een grote bijdrage leverden aan de volgende stap in Gods managementplan. Vanwege alles wat hij had gedaan, zegende God hem. Misschien is wat Noach deed, voor de mensen van vandaag niet de moeite van het vermelden waard. Wellicht denken sommigen zelfs: Noach heeft niets gedaan; God had besloten hem te bewaren, dus stond al vast dat hij zou worden bewaard. Dat hij het overleefde, heeft hij niet aan zichzelf te danken. God wilde dat dit zou gebeuren, omdat de mens passief is. Maar zo dacht God niet. Voor God maakt het niet uit of een persoon groot of onbetekenend is. Zolang iemand naar Hem kan luisteren, Zijn instructies of wat Hij toevertrouwt kan gehoorzamen en met Zijn werk, Zijn wil en Zijn plan kan samenwerken, zodat Zijn wil en Zijn plan soepel kunnen worden uitgevoerd, is dat gedrag het waard om door Hem herinnerd te worden

en Zijn zegen te ontvangen. God koestert zulke mensen en Hij koestert hun daden en hun liefde en genegenheid voor Hem. Dat is Gods houding. Dus waarom zegende God Noach? Omdat dit de manier is waarop God reageert op zulke daden en de gehoorzaamheid van de mens.

Wat betreft Gods zegen voor Noach zullen sommige mensen zeggen: “Als de mens naar God luistert en God tevredenstelt, moet God de mens zegenen. Spreekt dat niet vanzelf?” Kunnen we dat zeggen? Sommige mensen zeggen: “Nee.” Waarom kunnen we dat niet zeggen? Sommige mensen zeggen: “De mens is het niet waard Gods zegen te ervaren.” Dat is niet helemaal juist. Wanneer een persoon aanvaardt wat God toevertrouwt, heeft God namelijk een norm waaraan Hij toetst of de daden van die persoon goed of slecht zijn en of die persoon gehoorzaam is geweest, en of die persoon Gods wil heeft gedaan en of wat hij doet, geschikt is. Wat God belangrijk vindt, is het hart van de persoon, niet zijn daden aan de oppervlakte. Het is niet zo dat God iemand moet zegenen zolang hij het maar doet, ongeacht hoe hij het doet. Wat dit betreft, begrijpen mensen God verkeerd. God kijkt niet uitsluitend naar het eindresultaat van dingen, maar legt meer nadruk op hoe het hart van een persoon is en welke houding een persoon aan de dag legt tijdens de ontwikkeling van dingen; Hij kijkt of er sprake is van gehoorzaamheid, voorkomendheid en een verlangen in het hart van die persoon om God te tevreden te stellen. Hoeveel wist Noach destijds over God? Net zoveel als de leerstellingen die jullie nu kennen? Werd hij net zoveel bewaterd en geleid als jullie, als het gaat om aspecten van de waarheid zoals concepten en kennis van God? Nee! Maar één feit valt niet te ontkennen: in het bewustzijn, de gedachten en zelfs de diepten van de harten van de mensen van vandaag zijn hun concepten van en houding jegens God vaag en

dubbelzinnig. Jullie zouden zelfs kunnen zeggen dat een deel van de mensen een negatieve houding tegenover het bestaan van God heeft. Maar in Noachs hart en bewustzijn was beslist geen enkele twijfel over Gods bestaan en daarom was zijn gehoorzaamheid aan God zuiver en kon hij de test doorstaan. Zijn hart was puur en open voor God. Hij had niet al te veel kennis van leerstellingen nodig om zichzelf ervan te overtuigen elk woord van God te volgen en evenmin had hij veel feiten nodig om het bestaan van God te bewijzen, zodat hij kon aanvaarden wat God toevertrouwde en in staat was te doen wat God hem liet doen. Dit is het wezenlijke verschil tussen Noach en de mensen van vandaag en het is tevens precies de ware omschrijving van wat een volmaakt man in Gods ogen is. Wat God wil zijn mensen als Noach. Hij is het soort persoon dat God prijst en ook precies het soort persoon dat God zegent. Hebben jullie hierover verlichting ontvangen? Mensen kijken naar elkaars buitenkant, terwijl God kijkt naar de harten van mensen en naar hoe ze in wezen zijn. God staat niet toe dat iemand halfslachtig jegens Hem is of twijfels over Hem heeft en evenmin duldt Hij dat mensen Hem op enige wijze verdacht maken of op de proef stellen. Daarom zijn de mensen van vandaag afgesneden van hun ware geloof in God en zijn ze niet langer in staat Hem te gehoorzamen, ondanks dat zij oog in oog met Gods woord staan of zoals jullie zelfs zouden kunnen zeggen, dat ze oog in oog met God staan. Dat komt door iets wat diep in hun hart zit, het bestaan van hun verdorven wezen en hun vijandige houding jegens Hem. Om die reden is het erg moeilijk voor hen dezelfde zegen te verwerven die God aan Noach schonk.

3) God maakt de regenboog als een symbool van Zijn verbond met de mens

Gen. 9:11-13 'Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. En dit,' zei God, 'zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde.'

Laten we nu dit Schriftgedeelte onder de loep nemen en bekijken hoe God de regenboog maakte als symbool van Zijn verbond met de mens.

De meeste mensen weten wat een regenboog is en hebben gehoord over enkele verhalen die met de regenboog verband houden. Voor het verhaal over de regenboog in de Bijbel geldt dat sommigen het geloven, anderen het als een legende beschouwen en weer anderen er helemaal geen geloof aan hechten. Hoe het ook zij, alles wat er met betrekking tot de regenboog gebeurde, zijn allemaal dingen die God ooit deed, en dingen die plaatsvonden tijdens het proces van Gods management over de mens. Deze dingen zijn exact in de Bijbel vastgelegd. In deze verslagen wordt ons niet verteld in wat voor stemming God destijds was of wat de bedoelingen waren achter de woorden die God sprak. Bovendien kan niemand doorgronden wat God voelde toen Hij ze uitsprak. Gods gemoedstoestand met betrekking tot deze hele zaak wordt echter tussen de regels van de tekst geopenbaard. Het is alsof de gedachten die Hij destijds had, via elk woord en elke frase van Gods woord van de pagina afspatten.

Gods gedachten is waar mensen zich druk om zouden moeten maken en waar ze zoveel mogelijk kennis over zouden moeten proberen te vergaren. Dat komt omdat Gods gedachten nauw verbonden zijn met het begrip dat de mens

van God heeft, en het begrip dat de mens van God heeft, is voor de mens een onmisbare schakel om het leven binnen te gaan. Wat dacht God dan toen deze dingen gebeurden?

Oorspronkelijk schiep God een mensheid die in Zijn ogen zeer goed was en dicht bij Hem stond, maar zij werden door een vloed vernietigd, nadat ze tegen Hem in opstand waren gekomen. Deed het God pijn dat deze mensheid zo maar ineens verdween? Natuurlijk deed dat pijn! Hoe kwam deze pijn tot uiting? Hoe werd dit in de Bijbel opgetekend? Het werd in de Bijbel als volgt opgetekend: "Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen." Deze eenvoudige zin laat Gods gedachten zien. De vernietiging van de wereld deed Hem veel pijn. In menselijke bewoordingen: Hij was erg bedroefd. Dat kunnen we ons wel voorstellen: hoe zag de aarde die eens vol leven was, eruit na de vernietiging door de vloed? Hoe zag de aarde, die eens vol mensen was, er nu uit? Geen bewoning door mensen, geen levende schepsels, overal water en een totale chaos aan het wateroppervlak. Was zo'n tafereel Gods oorspronkelijke bedoeling toen Hij de wereld schiep? Natuurlijk niet! Gods oorspronkelijke bedoeling was overal op het land leven te zien, te zien hoe de mensen die Hij had geschapen Hem aanbaden. Het was niet de bedoeling dat alleen Noach Hem zou aanbidden of dat alleen Noach kon reageren op Zijn oproep om te voltooien wat hem werd toevertrouwd. Toen de mensheid verdween, zag God niet wat Hij oorspronkelijk had bedoeld, maar precies het tegenovergestelde. Hoe kon zijn hart geen pijn doen? Toen God Zijn gezindheid openbaarde en Zijn emoties toonde, nam Hij een besluit. Wat hield dat besluit in? Hij besloot om een boog in de wolken te maken (let wel: dat is de regenboog die

wij zien) als een verbond met de mens, een belofte dat God de mens niet nog eens door een vloed zou vernietigen. Tegelijkertijd was het ook een teken om de mensen te vertellen dat God de wereld eens door een vloed had vernietigd, om de mensheid er voor altijd aan te herinneren waarom God dat had gedaan.

Was het toen de wil van God dat de wereld werd vernietigd? Het was absoluut niet wat God wilde. Misschien kunnen we ons enigszins een voorstelling maken van de treurige aanblik van de aarde na de vernietiging van de wereld, maar we kunnen ons totaal niet voorstellen hoe dat tafereel destijds in Gods ogen was. We kunnen zeggen dat, ongeacht of het de mensen van nu of toen betreft, niemand zich kan voorstellen of kan doorgronden wat God voelde toen Hij dat tafereel zag, dat beeld van de wereld na de vernietiging door de vloed. God was gedwongen om dit te doen vanwege de ongehoorzaamheid van de mens, maar de pijn die God als gevolg van deze vernietiging van de wereld door de vloed in Zijn hart voelde, is een realiteit die niemand kan doorgronden of bevatten. Daarom sloot God een verbond met de mensheid, om de mensen te vertellen dat zij eraan moesten denken dat God ooit zoiets als dit had gedaan, en om hen onder ede te beloven dat God de wereld nooit weer op zo'n manier zou vernietigen. In dit verbond zien we Gods hart – we zien dat Gods hart pijn deed toen Hij deze mensheid vernietigde. In de taal van de mens: toen God de mensheid vernietigde en de mensheid zag verdwijnen, huilde en bloedde Zijn hart. Zo kunnen we het toch het best omschrijven? Deze woorden worden door mensen gebruikt om menselijke emoties te illustreren, maar omdat de taal van de mens tekortschiet, lijkt het mij niet verkeerd deze te gebruiken om de gevoelens en emoties van God te beschrijven. Deze woorden zijn ook niet al te buitensporig. In elk geval geven ze jullie een zeer levendig, zeer adequaat inzicht

in Gods gemoedstoestand destijds. Wat zullen jullie voortaan denken wanneer jullie weer een regenboog zien? In elk geval zullen jullie je herinneren hoe God ooit bedroefd was omdat Hij de wereld door een vloed vernietigde. Jullie zullen je herinneren hoe Zijn hart pijn deed, hoe Hij worstelde om het los te laten, hoe Hij tegenzin voelde en het moeilijk te verdragen vond, toen Hij de mensen die Hij eigenhandig had gemaakt vernietigde, ook al haatte God deze wereld en minachtte Hij deze mensheid. Zijn enige troost lag in Noachs familie van acht personen. Noachs samenwerking maakte zijn onvermoeibare inspanningen om alle dingen te scheppen de moeite waard. In een tijd dat God pijn ervoer, was dit het enige wat Zijn pijn kon wegnemen. Vanaf dat moment projecteerde God alle verwachtingen die Hij van de mensheid had, op Noachs familie. Hij hoopte dat ze onder Zijn zegeningen en niet onder Zijn vloek konden leven, dat ze nooit zouden meemaken dat God de wereld opnieuw door een vloed zou vernietigen, en ook dat zij niet zouden worden vernietigd.

Welk deel van Gods gezindheid moeten we hieruit afleiden? God had de mens geminacht, omdat de mens vijandig tegenover Hem stond, maar in Zijn hart bleven Zijn zorg, aandacht en barmhartigheid voor de mens onveranderd. Zelfs toen Hij de mensheid vernietigde, bleef Zijn hart onveranderd. Toen de mensheid vol verdorvenheid en tot op zekere hoogte ongehoorzaam aan God was, moest God vanwege Zijn gezindheid en Zijn wezen en in overeenstemming met Zijn beginselen deze mensheid wel vernietigen. Maar vanwege Gods wezen had Hij nog steeds medelijden met de mensheid en wilde Hij de mensheid zelfs op verschillende manieren verlossen, zodat ze konden blijven leven. In plaats daarvan verzette de mens zich tegen God en bleef hij ongehoorzaam aan God en weigerde Gods redding te aanvaarden, dat wil zeggen dat hij weigerde Zijn

goede bedoelingen te aanvaarden. Het maakte niet uit hoe God hem riep, hem op dingen wees, hem van dingen voorzag, hem hielp of Zich verdraagzaam tegenover hem opstelde, de mens begreep of besepte het niet en schonk er geen aandacht aan. In Zijn pijn vergat God nog steeds niet de mens Zijn maximale verdraagzaamheid te tonen, in afwachting van het moment dat de mens zich zou omkeren. Nadat Hij Zijn grens had bereikt, deed Hij zonder aarzeling wat Hij moest doen. Met andere woorden, er was een specifieke tijdsperiode en proces vanaf het moment dat God het plan opvatte om de mensheid te vernietigen, tot het moment dat Hij officieel begon met Zijn werk om de mensheid te vernietigen. Dit proces had tot doel de mens de gelegenheid te bieden om te keren, en dat was de laatste kans die God de mens gaf. Wat deed God in deze periode voordat Hij de mensheid vernietigde? God getroostte zich veel moeite om de mens op dingen te wijzen en hem aan te sporen. Hoeveel pijn en verdriet Gods hart ook ervoer, Hij bleef Zijn zorg, aandacht en overvloedige barmhartigheid aan de mensheid schenken. Welke conclusie kunnen we daaruit trekken? Ongetwijfeld dat God werkelijk liefde voor de mensheid heeft en dat Hij daar niet slechts lippen dienst aan bewijst. Zijn liefde is feitelijk, tastbaar en waarneembaar, niet namaak, onecht, bedrieglijk of aanmatigend. God maakt nooit gebruik van bedrog en creëert nooit valse beelden om mensen te laten inzien dat Hij beminnelijk is. Hij maakt nooit gebruik van een valse getuigenis om mensen Zijn beminnelijkheid te tonen of om met Zijn beminnelijkheid en heiligheid te pronken. Zijn deze aspecten van Gods gezindheid niet de liefde van de mens waard? Zijn zij geen aanbidding waard? Zijn zij het niet waard om te worden gekoesterd? Nu wil ik jullie vragen: denken jullie, nadat jullie deze woorden hebben gehoord, dat Gods grootheid slechts bestaat uit woorden op een vel papier? Is Gods

beminnelijkheid slechts een holle kreet? Nee! Absoluut niet! Gods suprematie, grootheid, heiligheid, verdraagzaamheid, liefde, enzovoorts – elk detail van elk van de verschillende aspecten van Gods gezindheid en wezen wordt, telkens wanneer Hij Zijn werk verricht, in praktijk tot uitdrukking gebracht; deze worden belichaamd in Zijn wil voor de mens en tevens vervuld en weerspiegeld ten aanzien van iedere persoon. Ongeacht of je dat ooit eerder hebt gevoeld, zorgt God op alle mogelijke manieren voor iedere persoon. Daarbij maakt Hij gebruik van Zijn oprechte hart, wijsheid en diverse methodes om het hart van iedere persoon te verwarmen en de geest van iedere persoon wakker te maken. Dat staat onomstotelijk vast. Ongeacht hoeveel mensen hier zitten, heeft iedere persoon verschillende ervaringen met en gevoelens over Gods verdraagzaamheid, geduld en beminnelijkheid gehad. Deze ervaringen met God en deze gevoelens over of erkenning van Hem – kortom, al deze positieve dingen komen van God. Hebben jullie door eenieder ervaringen met en kennis van God te integreren en ze met onze lezingen van deze Bijbelpassages vandaag te combineren, nu een meer reëel en juist begrip van God?

Wat voor gloednieuw besef hebben jullie van God, nadat jullie dit verhaal hebben gelezen en door deze gebeurtenis enig inzicht in Gods gezindheid hebben gekregen? Heeft het jullie een dieper inzicht in God en in Zijn hart verschaft? Hebben jullie nu een ander gevoel wanneer jullie opnieuw naar Noachs verhaal kijken? Was het volgens jullie onnodig deze Bijbelverzen te communiceren? Denken jullie nu ook nog dat het onnodig was, nu we deze verzen hebben gecommuniceerd? Het was nodig, toch? Ook al is wat we gelezen hebben een verhaal, het is een getrouwe weergave van het werk dat God eens heeft verricht. Mijn doel was niet om ervoor te zorgen dat jullie de

details van deze verhalen of dit karakter zouden bevatten en evenmin om jullie in staat te stellen dit karakter te bestuderen en zeker niet om jullie de Bijbel opnieuw te laten bestuderen. Begrijpen jullie dat? Hebben deze verhalen jullie geholpen meer kennis van God te krijgen? Wat heeft dit verhaal aan jullie begrip van God toegevoegd? Vertel het ons, broeders en zusters uit Hongkong. (Wij hebben ontdekt dat Gods liefde iets is wat niemand van ons mensen, verdorven als we zijn, bezit.) Vertel het ons, broeders en zusters uit Korea. (Gods liefde voor de mens is echt. Gods liefde voor de mens omvat Zijn gezindheid en Zijn grootheid, heiligheid, superioriteit en verdraagzaamheid. Het is voor ons de moeite waard te proberen er meer inzicht in te verkrijgen.) (Door de bespreking van zojuist kan ik Gods rechtvaardigheid en heilige gezindheid zien en ik kan ook zien hoe God voor de mensheid zorgt, hoe barmhartig Hij jegens de mensheid is en dat alles wat God doet en elke gedachte en elk idee die Hij heeft, Zijn liefde en zorg voor de mensheid openbaren.) (In het verleden dacht ik dat God de wereld door een vloed vernietigde, omdat de mensheid tot op zekere hoogte slecht was geworden, en het was alsof God deze mensheid vernietigde, omdat Hij een hekel aan hen had. Pas toen God vandaag over Noachs verhaal vertelde en zei dat Gods hart bloedde, realiseerde ik me dat God eigenlijk met tegenzin Zijn handen van deze mensheid aftrok. Alleen omdat de mensheid te ongehoorzaam was, had God geen andere keus dan hen te vernietigen. Op dat moment was Gods hart erg bedroefd. Dat brengt mij tot het besef dat Gods zorg en aandacht voor de mensheid deel uitmaken van Zijn gezindheid. Dat is iets wat ik voorheen niet wist.) Heel goed! Heel goed! Zeggen jullie het maar. (Ik ben erg geraakt door dit verhaal. Ik heb in het verleden de Bijbel wel gelezen, maar ik heb nog nooit een ervaring gehad als vandaag waarbij God deze dingen

rechtstreeks ontleedt waardoor we Hem kunnen leren kennen. Dankzij de manier waarop God ons de Bijbel laat zien, weet ik dat Gods wezen werd gekenmerkt door liefde en zorg voor de mensheid voordat de mens verdorven raakte. Vanaf de tijd dat de mens verdorven raakte tot de laatste dagen waarin we nu leven, zijn Gods liefde en zorg onveranderd gebleven, al heeft God een rechtvaardige gezindheid. Hieruit blijkt dat het wezen van Gods liefde, vanaf de schepping tot nu, nooit verandert, ongeacht of de mens verdorven is.) (Vandaag heb ik gezien dat Gods wezen niet zal veranderen, al verandert de tijd of plaats waar Hij Zijn werk verricht. Ik heb ook gezien dat, ongeacht of God de wereld scheidt of haar vernietigt, nadat de mens verdorven is geraakt, alles wat Hij doet betekenis heeft en Zijn gezindheid bevat. Daarom heb ik gezien dat Gods liefde oneindig en onmeetbaar is en ik heb tevens, wat de andere broeders en zusters ook al noemden, Gods zorg en barmhartigheid voor de mensheid gezien toen Hij de wereld vernietigde.) (Dit waren inderdaad dingen die ik vroeger niet wist. Na de boodschap van vandaag te hebben beluisterd, voel ik dat God werkelijk geloofwaardig en werkelijk betrouwbaar is, dat het de moeite waard is om in Hem te geloven, en dat Hij echt bestaat. Ik besef waarachtig in mijn hart dat Gods gezindheid en liefde werkelijk zo concreet zijn. Dit is mijn gevoel na de boodschap van vandaag.) Geweldig! Het lijkt erop dat jullie allemaal ter harte hebben genomen wat jullie hebben gehoord.

Is jullie een bijzonder feit opgevallen in al deze Bijbelverzen, inclusief alle Bijbelverhalen die we vandaag hebben besproken? Heeft God ooit in Zijn eigen taal Zijn eigen gedachten verwoord of uitleg gegeven over Zijn liefde en zorg voor de mensheid? Kunnen we ergens duidelijke taal van Hem vinden waarin Hij zegt hoezeer Hij om de mensheid geeft of hen liefheeft? Nee! Klopt dat? Velen

van jullie hebben de Bijbel of andere boeken gelezen. Is iemand van jullie zulke woorden tegengekomen? Het antwoord luidt beslist nee! Dat wil zeggen, in de verhalen van de Bijbel, inclusief Gods woorden of de documentatie van Zijn werk, heeft God nooit in enig tijdperk of enige periode Zijn eigen methoden gehanteerd om Zijn gevoelens te beschrijven of Zijn liefde en zorg voor de mensheid te uiten. Evenmin heeft God ooit spraak of daden gebruikt om Zijn gevoelens en emoties over te brengen – is dat niet een feit? Waarom zeg ik dat? Waarom moet ik dit noemen? Omdat dit ook Gods beminnelijkheid en Zijn gezindheid omvat.

God heeft de mensheid geschapen; ongeacht of zij verdorven zijn geraakt of Hem volgen, God behandelt mensen als Zijn meest gekoesterde geliefden – of zoals mensen zouden zeggen, degenen die Hem het meest dierbaar zijn – en niet als Zijn speeltjes. God zegt dat Hij de Schepper is en dat de mens Zijn schepping is en dit klinkt misschien alsof er een klein verschil in rang is. In werkelijkheid gaat echter alles wat God voor de mensheid heeft gedaan, dit soort relatie ver te boven. God heeft de mensheid lief, zorgt voor de mensheid en bekommert Zich om de mensheid. Ook voorziet hij voortdurend en onophoudelijk in de behoeften van de mensheid. Nooit voelt Hij in Zijn hart dat dit extra werk is of iets wat veel lof verdient. Evenmin heeft Hij het gevoel dat Hij een enorme bijdrage aan de mensheid levert door de mensheid te redden, hun de nodige dingen te verschaffen en hun alles te geven. Hij zorgt eenvoudigweg in alle rust en stilte voor de mensheid, op Zijn eigen manier en via Zijn eigen wezen en wat Hij heeft en is. Hoeveel zorg en hoeveel hulp de mensheid ook van Hem krijgt, God denkt er nooit aan om met de eer te strijken en Hij doet daar ook geen pogingen toe. Dit wordt bepaald door het wezen van God en het is tevens precies een ware uitdrukking van Gods gezindheid. Daarom zien we nooit,

ongeacht of dat in de Bijbel of andere boeken is, dat God Zijn gedachten uit, en we zien ook nooit dat God aan mensen beschrijft of verklaart waarom Hij deze dingen doet, of waarom Hij zoveel om de mensheid geeft, om ervoor te zorgen dat de mensheid Hem dankbaar is of Hem prijst. Zelfs wanneer Hij lijdt, wanneer Zijn hart extreme pijn ervaart, vergeet Hij nooit Zijn verantwoordelijkheid jegens de mensheid of Zijn zorg voor de mensheid, terwijl Hij dit lijden en deze pijn alleen in stilte draagt. Integendeel, God blijft in de behoeften van de mensheid voorzien zoals Hij altijd doet. Al komt het vaak voor dat de mensheid God prijst of van Hem getuigt, God vraagt niet om zulk gedrag. De reden hiervoor is dat het nooit Gods bedoeling is dat Hij dankbaarheid ontvangt voor de goede dingen die Hij voor de mensheid doet, of daarvoor wordt terugbetaald. Aan de andere kant ontvangen de mensen die God vrezen en het kwaad mijden, die God werkelijk volgen, naar Hem luisteren en loyaal aan Hem zijn, en degenen die Hem gehoorzamen dikwijls Gods zegeningen, en God zal deze zegeningen zonder voorbehoud schenken. Bovendien gaan de zegeningen die mensen van God ontvangen, vaak hun voorstellingsvermogen te boven en ook alles wat mensen kunnen terugdoen voor wat zij hebben gedaan of de prijs die zij hebben betaald. Wanneer de mensheid Gods zegeningen geniet, geeft iemand dan om wat God doet? Toont iemand belangstelling voor hoe God Zich voelt? Probeert er dan iemand besef van Gods pijn te krijgen? Het precieze antwoord op deze vraag luidt: nee! Kan ook maar iemand van de mensen, inclusief Noach, beseffen welke pijn God op dat moment voelde? Kan iemand bevatten waarom God zo'n verbond sloot? Dat kunnen ze niet! De mensheid heeft geen besef van Gods pijn, niet omdat ze Gods pijn niet kunnen begrijpen en ook niet vanwege de kloof tussen God en mens of het verschil in hun status; de reden is meer dat het de

mensheid niets kan schelen wat God voelt. De mensheid denkt dat God onafhankelijk is – God heeft geen mensen nodig die om Hem geven, Hem begrijpen of Hem aandacht geven. God is God, dus heeft Hij geen pijn of emoties; Hij wordt niet verdrietig, Hij ervaart geen smart en Hij huilt zelfs niet. God is God, dus hoeft Hij geen emoties te uiten en heeft Hij geen emotionele troost nodig. Als Hij deze onder bepaalde omstandigheden wel nodig heeft, zal Hij het Zelf oplossen, zonder dat Hij daarbij hulp van de mensheid nodig heeft. Omgekeerd zijn het de zwakke, onvolwassen mensen die Gods troost, zorg, en bemoediging nodig hebben; Hij moet hun zelfs altijd en overal troost bieden in hun emoties. Dat is de gedachte die diep in het hart van de mensheid verscholen zit: de mens is de zwakke partij, zij hebben God nodig om in alles voor hen te zorgen, zij verdienen alle zorg die ze van God ontvangen en ze kunnen God alles vragen wat hen naar hun idee toekomt. God is de sterke partij; Hij heeft alles en Hij behoort de hoeder van de mensheid te zijn en degene die zegeningen schenkt. Omdat Hij reeds God is, is Hij almachtig en heeft Hij nooit iets van de mensheid nodig.

Omdat de mens nooit aandacht aan Gods openbaringen schenkt, heeft hij nooit Gods verdriet, pijn of vreugde gevoeld. Omgekeerd echter kent God alle uitingen van de mens als de palm van Zijn hand. God voorziet altijd en overal in de behoefte van iedereen; Hij neemt de veranderende gedachten van elke persoon waar en kan hen daarom troosten en aansporen en hen leiden en illumineren. Als het gaat om de dingen die God voor de mensheid heeft gedaan en om alles wat Hem dat omwille van hen gekost heeft, kunnen mensen dan een passage in de Bijbel vinden of iets wat God tot nu toe heeft gezegd, waaruit duidelijk blijkt dat God iets van de mens zal vragen? Nee! Integendeel, hoe de

mensen ook veronachtzamen wat God denkt, Hij leidt de mensheid nog steeds herhaaldelijk en voorziet herhaaldelijk in hun behoeften en helpt hen, om hen Gods weg te laten volgen, zodat ze de prachtige bestemming die Hij voor hen bereid heeft, kunnen ontvangen. Wat God betreft, wat Hij heeft en is, Zijn genade, Zijn barmhartigheid en al Zijn beloningen zullen zonder voorbehoud worden geschonken aan degenen die Hem liefhebben en volgen. Maar Hij laat nooit iemand de pijn die Hij heeft ervaren of Zijn gemoedstoestand zien, en Hij klaagt er nooit over als iemand geen aandacht voor Hem heeft of Zijn wil niet kent. Hij draagt dit alles in stilte en wacht op de dag dat de mensheid in staat zal zijn het te begrijpen.

Waarom zeg ik deze dingen hier? Wat merken jullie op uit de dingen die ik heb gezegd? Er is iets in Gods wezen en gezindheid dat heel gemakkelijk over het hoofd kan worden gezien, iets dat alleen God bezit en geen enkele persoon, ook niet degenen die anderen als geweldige mensen, goede mensen beschouwen, of de God van hun verbeelding. Wat is dat? Het is Gods onbaatzuchtigheid. Wanneer we over onbaatzuchtigheid spreken, denk je misschien dat je zelf ook heel onbaatzuchtig bent, want als het gaat om je kinderen, onderhandel je nooit met hen en ben je vrijgevig jegens hen, of je denkt dat je ook heel onbaatzuchtig bent met betrekking tot je ouders. Ongeacht wat je denkt, je hebt ten minste een notie van het woord 'onbaatzuchtig'; je beschouwt het als een positief woord en meent dat een onbaatzuchtig persoon erg nobel is. Wanneer je onbaatzuchtig bent, denk je dat je geweldig bent. Maar niemand kan Gods onbaatzuchtigheid ontwaren in alle dingen, in mensen, gebeurtenissen en voorwerpen, en via Gods werk. Hoe komt dat? Omdat de mens te egoïstisch is! Waarom zeg ik dat? De mensheid leeft in een materiële

wereld. Misschien volg je God, maar je ziet of beseft nooit hoe God in je behoeften voorziet, je liefheeft en Zich om jou bekommert. Wat zie je dan wel? Je ziet je bloedverwanten die je liefhebben of dol op je zijn. Je ziet de dingen die heilzaam zijn voor je vlees, je geeft om de mensen en dingen die je liefhebt. Dit is de zogenaamde onbaatzuchtigheid van de mens. Zulke 'onbaatzuchtige' mensen maken zich echter nooit druk om de God die hun leven geeft. De onbaatzuchtigheid van de mens wordt egoïstisch en verfoeilijk in tegenstelling tot die van God. De onbaatzuchtigheid waar de mens in gelooft, is leeg en onrealistisch, onecht en onverenigbaar met God en houdt geen verband met God. De onbaatzuchtigheid van de mens is bestemd voor hemzelf, terwijl Gods onbaatzuchtigheid een ware openbaring van Zijn wezen vormt. Juist dankzij Gods onbaatzuchtigheid voorziet Hij gestaag in de behoeften van de mens. Wellicht maakt dit onderwerp waarover ik vandaag spreek, niet veel indruk op jullie en knikken jullie alleen maar om jullie instemming te laten blijken; maar wanneer je in je hart probeert een besef van Gods hart te krijgen, zul je onbewust het volgende ontdekken: van alle mensen, zaken en dingen die je in dit leven kunt ervaren, is slechts Gods onbaatzuchtigheid reëel en concreet, omdat alleen Gods liefde voor jou onvoorwaardelijk en zuiver is. Behalve van God is de zogenaamde onbaatzuchtigheid van alle anderen geheel namaak, oppervlakkig en onoprecht; ze heeft een oogmerk en bepaalde bedoelingen, weegt alles af en kan geen beproeving verdragen. Jullie zouden zelfs kunnen zeggen dat ze smerig, verachtelijk is. Zijn jullie het daarmee eens?

Ik weet dat jullie erg onbekend zijn met deze onderwerpen en enige tijd nodig hebben om ze te laten bezinken voordat jullie het echt kunnen begrijpen. Hoe onbekender jullie met deze thema's en onderwerpen zijn, hoe meer daaruit

blijkt dat deze onderwerpen niet in jullie hart leven. Als ik deze onderwerpen nooit zou benoemen, zou iemand van jullie er dan ook maar iets over weten? Ik geloof dat jullie er nooit iets over te weten zouden komen. Dat is zeker. Hoeveel jullie ook kunnen bevatten of begrijpen, de onderwerpen waarover ik spreek, zijn kort gezegd de zaken die bij mensen het minst leven en waar ze het meest over zouden moeten weten. Deze onderwerpen zijn heel belangrijk voor iedereen – ze zijn kostbaar en ze zijn leven, en het zijn zaken die jullie je eigen moeten maken met het oog op de weg die voor jullie ligt. Wanneer je deze woorden niet als leidraad hebt en niet begrijpt wat Gods gezindheid en wezen inhouden, zul je altijd met een vraagteken rondlopen als het om God gaat. Hoe kun je naar behoren in God geloven als je Hem niet eens begrijpt? Je weet niets van Gods emoties, Zijn wil, Zijn gemoedstoestand, wat Hij denkt, wat Hem verdrietig maakt en wat Hem blij maakt, hoe kun je dan rekening houden met Gods hart?

Wanneer God overstuur is, wordt Hij geconfronteerd met een mensheid die helemaal geen aandacht aan Hem besteedt, een mensheid die Hem volgt en beweert Hem lief te hebben, maar Zijn gevoelens volledig negeert. Het kan dan toch niet anders dan dat Zijn hart pijn doet? In Gods managementwerk verricht Hij in alle oprechtheid zijn werk aan iedereen en spreekt Hij tot hen, en treedt Hij hen zonder voorbehoud en zonder iets te verbergen tegemoet. Omgekeerd sluit echter elke persoon die Hem volgt, zich voor Hem af en niemand is bereid actief dicht bij Hem te komen, Zijn hart te begrijpen of aandacht aan Zijn gevoelens te schenken. Zelfs degenen die Gods vertrouwelingen willen worden, willen niet dicht bij Hem komen, aandacht schenken aan Zijn hart of proberen Hem te begrijpen. Wanneer God gelukkig en blij is, is er niemand om Zijn geluk te delen. Wanneer God door mensen verkeerd wordt begrepen, is er niemand om Zijn

gewonde hart te troosten. Wanneer Zijn hart pijn doet, is geen enkele persoon bereid om naar Hem te luisteren, al neemt Hij die persoon in vertrouwen. In al deze duizenden jaren van Gods managementwerk is er niemand die Gods emoties begrijpt en ook niemand die deze bevat of daarvan beseft heeft, laat staan iemand die naast God kan staan om in Zijn vreugde en verdriet te delen. God is eenzaam. Hij is eenzaam! God is eenzaam, niet alleen omdat de verdorven mensheid zich tegen Hem verzet, maar meer nog omdat degenen die ernaar streven geestelijk te zijn en die zoeken God te kennen en Hem te begrijpen, en zelfs degenen die bereid zijn hun hele leven aan Hem toe te wijden, evenmin Zijn gedachten kennen en Zijn gezindheid en Zijn emoties niet begrijpen.

Aan het eind van het verhaal van Noach zien we dat God via een ongebruikelijke methode Zijn gevoelens die Hij toen had, uitte. Deze methode is heel bijzonder, namelijk het sluiten van een verbond met de mens. Het is een methode die verklaart dat God de wereld niet meer door een vloed zal vernietigen. Van de buitenkant bezien, lijkt het sluiten van een verbond heel gewoon. Het is niets meer dan het gebruik van woorden om te voorkomen dat beide partijen onrechtmatige handelingen verrichten, om zo de belangen van beide partijen te behartigen. Qua vorm is het iets heel gewoons, maar gezien de motivatie erachter en de betekenis van het feit dat God dit doet, is het een ware openbaring van Gods gezindheid en gemoedstoestand. Als je deze woorden gewoon naast je neerlegt en links laat liggen, als ik jullie nooit de waarheid over dingen vertel, zal de mensheid Gods gedachten nooit werkelijk kennen. Misschien lacht God in je verbeelding wanneer Hij dit verbond sluit of waren Zijn uitingen gekenmerkt door ernst; maar welke doodgewone manier van uitdrukken mensen zich maar voorstellen dat God die heeft gehad, niemand had Gods hart

of Zijn pijn kunnen zien, laat staan Zijn eenzaamheid. Niemand kan ervoor zorgen dat God hen vertrouwt of dat zij Gods vertrouwen waardig zijn of dat ze iemand zijn aan wie God Zijn gedachten uitdrukt of met wie Hij Zijn pijn deelt. Daarom had God geen andere keuze; Hij moest dit wel doen. Oppervlakkig gezien was het eenvoudig wat God deed: Hij nam afscheid van de vorige mensheid, zette dingen uit het verleden recht en sloot Zijn vernietiging van de wereld door de vloed perfect af. God had de pijn van dat moment echter diep in Zijn hart verborgen. In een tijd dat God niemand had om in vertrouwen te nemen, sloot Hij een verbond met de mensheid en vertelde Hij hun dat Hij de wereld niet opnieuw door een vloed zou vernietigen. Wanneer de regenboog verschijnt, is dat om mensen eraan te herinneren dat zoiets ooit is gebeurd en om hen te waarschuwen geen slechte dingen te doen. Zelfs toen Hij zoveel pijn had, vergat God de mensheid niet en bekommerde Hij Zich nog steeds sterk om hen. Is dat niet Gods liefde en onbaatzuchtigheid? Maar waar denken mensen aan wanneer zij lijden? Is dat niet het moment waarop ze God het meest nodig hebben? Op dit soort momenten slepen mensen God er altijd bij, zodat God hen kan troosten. Ongeacht wanneer, God zal mensen nooit in de steek laten en Hij zal mensen altijd uit hun problemen bevrijden en in het licht laten leven. Hoewel God op deze wijze in de behoeften van de mensheid voorziet, is God in het hart van de mens slechts een middel om hem gerust te stellen, om hem te troosten. Wanneer God lijdt, wanneer Zijn hart gewond is, is het ongetwijfeld slechts een extravagante wens voor God dat een geschapen wezen of een persoon Hem gezelschap houdt of Hem troost. De mens schenkt nooit aandacht aan Gods gevoelens en daarom vraagt God nooit of iemand Hem kan troosten en verwacht Hij niet dat iemand dat zal doen. Hij hanteert slechts Zijn eigen methoden om Zijn

gemoedstoestand uit te drukken. Mensen denken niet dat het voor God zo'n probleem is om een beetje te lijden, maar alleen wanneer je God echt probeert te begrijpen, wanneer je werkelijk beseft wat Gods oprechte bedoelingen zijn in alles wat Hij doet, kun je Gods grootheid en Zijn onbaatzuchtigheid voelen. Hoewel God via de regenboog een verbond met de mensheid sloot, heeft Hij nooit iemand verteld waarom Hij dat heeft gedaan, waarom Hij dit verbond heeft opgesteld. Dat betekent dat Hij niemand ooit heeft verteld wat Zijn gedachten werkelijk zijn. Dat komt omdat niemand kan bevatten hoe diep de liefde van God is voor de mensheid die Hij eigenhandig heeft geschapen, en er is ook niemand die kan beseffen hoe Zijn hart pijn deed toen Hij de mensheid vernietigde. Ook al vertelt Hij mensen hoe Hij Zich voelt, zij kunnen dit vertrouwen daarom niet aan. Hoewel Hij pijn ervaart, gaat Hij toch verder met de volgende stap van Zijn werk. God geeft altijd het beste van Zichzelf en geeft de mensheid altijd de beste dingen, terwijl Hij in stilte al het lijden Zelf draagt. God maakt nooit openlijk bekend wat dit lijden inhoudt. Hij draagt het Zelf en wacht in stilte. Gods volharding is niet koud, gevoelloos of hulpeloos, en is evenmin een teken van zwakte. Gods liefde en wezen zijn altijd door onbaatzuchtigheid gekenmerkt. Dit is een natuurlijke openbaring van Zijn wezen en gezindheid, en een werkelijke belichaming van Gods identiteit als de ware Schepper.

Nu ik dit gezegd heb, is het mogelijk dat sommige mensen verkeerd interpreteren wat ik bedoel. "Was het de bedoeling van deze gedetailleerde beschrijving van Gods gevoelens, met zoveel hang naar sensatie, om te bewerkstelligen dat mensen medelijden met God krijgen?" Is dat hier de bedoeling? (Nee!) Ik zeg dit alleen maar zodat jullie God beter leren kennen, elk aspect van Hem begrijpen, Zijn emoties begrijpen, beseffen dat Gods wezen en

gezindheid concreet en beetje bij beetje in Zijn werk tot uitdrukking komen, in tegenstelling tot een weergave via de lege woorden van de mens, zijn letters en doctrines, of zijn verbeelding. Oftewel, God en Gods essentie bestaan echt – het zijn geen schilderijen en geen fantasieën en ze zijn niet door de mens geconstrueerd en zeker niet door hen verzonnen. Erkennen jullie dit nu? Als jullie dit erkennen, hebben mijn woorden vandaag hun doel bereikt.

We hebben vandaag drie onderwerpen besproken. Ik vertrouw erop dat iedereen van de communicatie over deze drie onderwerpen veel heeft opgestoken. Ik kan beslist zeggen dat, als gevolg van deze drie onderwerpen, de voorstellingen en het begrip die mensen over God hadden totaal zijn veranderd en dat zelfs ieders geloof in God totaal is veranderd, dankzij de gedachten van God die ik heb beschreven of de gezindheid en het wezen van God die ik heb genoemd. Bovendien is het beeld van God dat iedereen in zijn hart bewonderde volledig op de kop gezet. Hoe het ook zij, ik hoop dat wat jullie in deze drie delen van de Bijbel over Gods gezindheid hebben geleerd, heilzaam voor jullie is, en ik hoop dat wanneer jullie zijn teruggekeerd, jullie zullen proberen er verder over na te denken. De bijeenkomst van vandaag is nu afgelopen. Tot ziens!

4 november 2013

Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II

Tijdens onze laatste ontmoeting hadden we het over een belangrijk onderwerp. Weten jullie nog wat dat was? Laat ik het herhalen. Het onderwerp

van onze laatste communicatie was: Gods werk, Gods gezindheid, en God Zelf. Is dit een belangrijk onderwerp voor jullie? Welk onderdeel is het belangrijkste voor jullie, Gods werk, Gods gezindheid, of God Zelf? Welk daarvan interesseert jullie het meest? Waar willen jullie het meest over horen? Ik weet dat het lastig is voor jullie om die vraag te beantwoorden, want Gods gezindheid kun je in elk aspect van Zijn werk zien en Zijn gezindheid komt altijd en overal naar voren in Zijn werk en representeert, in zekere zin, God Zelf. In Gods allesomvattend managementplan zijn Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf onlosmakelijk met elkaar verbonden.

De inhoud van onze laatste communicatie over Gods werk betrof vermeldingen in de Bijbel van dingen die lang geleden hebben plaatsgevonden. Allemaal vertelden ze verhalen over de mens en God en wat de mens overkwam en tegelijkertijd was de deelname en de uitdrukking van God er bij betrokken. Dus deze verhalen hebben een speciale waarde en betekenis voor het kennen van God. Net nadat Hij de mens had geschapen, begon God Zich met de mens bezig te houden, tegen hem te praten en Zijn gezindheid kenbaar te maken aan de mens. Met andere woorden, vanaf het moment dat God Zich voor het eerst met de mens onderhield, begon Hij onophoudelijk aan de mens te openbaren wat Zijn wezen is en wat Hij heeft en is. Ongeacht of mensen van vroeger of vandaag het kunnen zien of begrijpen, kort gezegd God spreekt tot de mens en werkt onder de mensen, terwijl Hij daarbij Zijn gezindheid onthult en Zijn wezen tot uitdrukking brengt – wat een feit is dat door niemand valt te ontkennen. Dit betekent ook dat Gods gezindheid, Gods wezen en wat Hij heeft en is, constant voortgebracht en geopenbaard worden, terwijl Hij werkt en Zich met de mens bezighoudt. Hij heeft nooit iets verhuld of verborgen gehouden voor de mens.

Integendeel, Hij openbaart en geeft publiekelijk vrij wat Zijn eigen gezindheid is, zonder enige terughoudendheid. Op die manier hoopt God dat de mens Hem kan kennen en Zijn gezindheid en wezen kan begrijpen. Hij wenst niet dat de mens Zijn gezindheid en wezen als eeuwige mysteries beschouwt, noch wil Hij dat de mens God als een onoplosbare puzzel beschouwt. Alleen als de mensheid God kent, kan de mens de weg voorwaarts kennen en is hij in staat Gods leiding te accepteren. En alleen een dergelijke mensheid kan daadwerkelijk leven onder de heerschappij van God en in het licht leven, en temidden van Gods zegeningen leven.

De woorden en de gezindheid die door God worden uitgestuurd en geopenbaard vertegenwoordigen Zijn wil en ze vertegenwoordigen ook Zijn wezen. Wanneer God Zich met de mens bezighoudt, ongeacht wat Hij zegt of doet of wat voor gezindheid Hij toont, en ongeacht wat de mens ziet van Gods wezen en wat Hij heeft en is, dit alles vertegenwoordigt Gods wil voor de mens. Ongeacht hoeveel de mens in staat is zich te realiseren, te bevatten of te begrijpen, het vertegenwoordigt allemaal Gods wil – Gods wil ten aanzien van de mens. Dit is zonder enige twijfel! Gods wil ten aanzien van de mensheid houdt in hoe Hij van mensen eist dat zij zijn, wat Hij eist dat ze doen, hoe Hij eist dat ze leven en hoe Hij van hen eist dat ze capabel zijn om Gods wil te vervullen. Zijn deze dingen onafscheidelijk van Gods wezen? Met andere woorden, tegelijkertijd met het stellen van eisen aan de mens, openbaart God Zijn gezindheid en alles wat Hij heeft en is. Er is geen enkele onwaarheid, er zijn geen voorwendsels, geen verhullingen, geen verfraaiingen. Waarom is de mens dan toch nooit in staat geweest om Gods gezindheid te kennen en helder waar te nemen? En waarom heeft de mens Gods wil nooit beseft? Datgene wat door God wordt

geopenbaard en voortgebracht is wat God Zelf heeft en is en het behelst elk greintje en elke facet van Zijn ware gezindheid – dus waarom kan de mens dat niet zien? Waarom is de mens niet in staat tot gedegen kennis? Daar is een belangrijke reden voor. En wat is die reden? Sinds de scheppingstijd heeft de mens God nooit als God behandeld. Wat God ook in relatie tot de mens deed, in de vroegste tijd toen de mens zojuist geschapen was, behandelde de mens Hem als niets meer dan een partner, als iemand om op terug te vallen, zonder kennis of begrip van God. Wat wil zeggen dat de mens niet wist dat datgene wat door dit Wezen werd voortgebracht – dit Wezen waar de mens afhankelijk van was en dat hij als partner zag – het wezen van God was. Noch wist de mens dat dit Wezen degene is die over alle dingen regeert. Simpel gesteld: de mensen van die tijd herkenden God helemaal niet. Ze wisten niet dat de hemelen en aarde en alle dingen gemaakt waren door Hem en ze waren onwetend over waar Hij vandaan kwam en bovendien, over wat Hij was. Natuurlijk eiste God toen niet van de mens om Hem te kennen of te doorgronden, of alles wat Hij deed te begrijpen, of te weten wat Zijn wil is, want dit waren de eerste dagen die volgden op de schepping van de mensheid. Toen God voorbereidingen trof voor het werk van het Tijdperk van de Wet, deed God enkele dingen met de mens en begon Hij ook wat eisen aan de mens te stellen en vertelde Hij hem over hoe hij God offergaven aan moest bieden en God moest aanbidden. Pas toen verwierf de mens enkele eenvoudige denkbeelden over God en pas toen leerde hij het verschil tussen de mens en God kennen en leerde hij dat God Degene was die de mensheid geschapen had. Toen de mens wist dat God God was en de mens mens was, begon er een afstand te ontstaan tussen de mens en God. En toch vroeg God de mens nog steeds niet in aanzienlijke mate kennis en begrip van

Hem te hebben. Zodoende stelt God verschillende eisen aan de mens, afhankelijk van de stadia en omstandigheden van Zijn werk. Wat zien jullie hierin? Welk aspect van Gods gezindheid nemen jullie waar? Is God echt? Zijn Gods eisen aan de mens gepast? Tijdens de eerste dagen vlak na Gods schepping van de mensheid, toen God het werk van overwinning en vervolmaking van de mens nog moest uitvoeren en nog niet erg veel woorden tot de mens gesproken had, vroeg God niet veel van de mens. Afgezien van wat de mens deed of hoe hij zich gedroeg – zelfs als de mens beledigende dingen deed tegen God – vergaf God het allemaal en zag het door de vingers. Dit is omdat God wist wat Hij gegeven had aan de mens en wat er in hem leefde, en dus wist Hij de norm van de eisen die Hij zou moeten stellen aan de mens. Al was toentertijd de norm van Zijn eisen erg laag, dit betekent niet dat Zijn gezindheid niet groots was, of dat Zijn wijsheid en almacht niets dan lege woorden waren. Voor de mens is er maar één manier om Gods gezindheid en God Zelf te leren kennen: door de stappen te volgen van het werk van Gods management en verlossing van de mensheid en het accepteren van de woorden die God tot de mens spreekt. In de wetenschap van wat God heeft en is, en in de wetenschap van Gods gezindheid, zou de mens dan nog steeds God vragen Zijn ware persoon te laten zien? Dat zou de mens niet doen en niet durven, want als hij Gods gezindheid en wat Hij heeft en is, heeft begrepen, dan heeft de mens de ware God Zelf al gezien, dan heeft hij Gods daadwerkelijke persoon al gezien. Dit is de onvermijdelijke uitkomst.

Naarmate Gods werk en plan onophoudelijk voortgang vonden en nadat God het verbond met de mens had gesloten door middel van de regenboog als teken dat Hij nooit weer de wereld zou vernietigen door een zondvloed, kreeg God een

toenemend verlangen diegenen te winnen die één van geest met Hem konden zijn. Zo had Hij ook een steeds dringender wens om diegenen te winnen die Zijn wil op aarde konden uitvoeren en bovendien, een groep te winnen van mensen die zich konden ontworstelen aan de machten van de duisternis, die niet gebonden waren door Satan en die voor Hem op aarde konden getuigen. Zo'n groep mensen te winnen was Gods langdurige wens, iets waar Hij sinds de scheppingstijd al een eeuwigheid op wachtte. Zodoende bleven Gods wil, Zijn vorm van geest, plannen en verwachtingen allemaal onveranderd, ongeacht Gods aanwending van de zondvloed om de wereld te vernietigen en ongeacht Zijn verbond met de mens. Wat Hij wilde doen, waar Hij al lang voor de scheppingstijd naar had verlangd, was onder de mensen diegenen te winnen die Hij wenste – een groep mensen te winnen die Zijn gezindheid konden bevatten en kennen, en die Zijn wil konden begrijpen, een groep die Hem kon aanbidden. Een dergelijke groep mensen kan waarlijk getuigenis afleggen van Hem en zij zijn, zagezegd, Zijn vertrouwelingen.

Laten we vandaag verder gaan met het natrekken van Gods voetstappen en het volgen van de stappen van Zijn werk, zodat we wellicht ontdekken wat de gedachten en ideeën van God zijn en al de verschillende details die met God te maken heeft, alles wat zo ontzettend lang 'afgesloten is gebleven'. Door deze dingen zullen we Gods gezindheid leren kennen, het wezen van God leren begrijpen, zullen we God in onze harten toelaten en zal ieder van ons langzamerhand dichterbij God komen, waardoor de afstand tussen God en ons verkleind zal worden.

Een deel van waar we de laatste keer over spraken ging over waarom God een verbond sloot met de mens. Deze keer zullen we communiceren over de passages uit de Schrift hieronder. Laten we beginnen met het lezen van de Schrift.

A. Abraham

1. God belooft Abraham een zoon te geven

Gen. 17:15-17 Verder zei God tegen Abraham: “Wat je vrouw Sarai betreft, voortaan moet je haar niet Sarai noemen maar Sara. Ik zal haar zegenen en jou bij haar een zoon geven. Ik zal haar zo rijk zegenen dat er volken uit haar zullen voortkomen en er koningen van haar zullen afstammen.” Abraham boog zich diep neer, maar lachte en dacht: Hoe zou iemand van honderd nog een kind kunnen krijgen? En Sara, zou zij op haar negentigste nog een kind ter wereld kunnen brengen?

Gen. 17:21-22 “Maar mijn verbond zal ik voortzetten met Isaak, de zoon die Sara je volgend jaar omstreeks deze tijd zal baren.” Nadat God zo met hem gesproken had, ging hij bij Abraham vandaan.

2. Abraham offert Isaak

Gen. 22:2-3 “Roep je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga met hem naar het gebied waarin de Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die ik je wijzen zal.” De volgende morgen stond Abraham vroeg op. Hij zadelde zijn ezel, nam twee van zijn knechten en zijn zoon Isaak met zich mee,

hakte hout voor het offer en ging op weg naar de plaats waarover God had gesproken.

Gen. 22:9-10 Toen ze waren aangekomen bij de plaats waarover God had gesproken, bouwde Abraham daar een altaar, schikte het hout erop, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, op het hout. Toen pakte hij het mes om zijn zoon te slachten.

Niemand kan het werk verhinderen waartoe God heeft besloten

Zojuist hebben jullie het verhaal van Abraham gehoord. Hij was gekozen door God nadat de zondvloed de wereld had vernietigd, zijn naam was Abraham. Toen hij honderd jaar oud was en zijn vrouw Sara negentig, kwam Gods belofte tot hem. Welke belofte deed God aan hem? God beloofde waar de Schrift naar verwijst als: "Ik zal haar zegenen en jou bij haar een zoon geven." Wat was de achtergrond van Gods belofte hem een zoon te geven? De Schrift geeft het volgende verslag: "Abraham boog zich diep neer, maar lachte en dacht: Hoe zou iemand van honderd nog een kind kunnen krijgen? En Sara, zou zij op haar negentigste nog een kind ter wereld kunnen brengen?" Met andere woorden, dit bejaarde echtpaar was te oud om kinderen te krijgen. En wat deed Abraham nadat God Zijn belofte aan hem deed? Lachend boog hij zich diep neer en zei tegen zichzelf, "Hoe zou iemand van honderd nog een kind kunnen krijgen?" Abraham geloofde niet dat het mogelijk was – wat betekende dat hij geloofde dat Gods belofte aan hem niets dan een grapje was. Vanuit menselijk perspectief was dit iets wat een mens niet voor elkaar kon krijgen, en evengoed iets wat

ondoenlijk en onmogelijk was voor God. Misschien was het lachwekkend voor Abraham: God schiep de mens, maar het blijkt dat Hij niet eens weet dat iemand die zo oud is niet meer in staat is kinderen te krijgen; Hij zegt wel dat Hij mij toestaat een kind te krijgen, Hij zegt wel dat Hij me een zoon zal geven – maar dat is beslist onmogelijk! Dus boog Abraham zich diep neer, maar lachte en dacht: onmogelijk – God zit me bij de neus te nemen, dit kan niet waar zijn! Hij nam Gods woorden niet serieus. Wat voor soort man was Abraham in Gods ogen dan? (Rechtvaardig.) Waar staat dat hij een rechtvaardig man was? Jullie denken dat iedereen die door God geroepen is, rechtvaardig en onberispelijk is en dat deze mensen wandelen met God. Jullie houden vast aan een doctrine! Jullie moeten duidelijk inzien dat als God ten aanzien van iemand definieert, Hij dat niet willekeurig doet. God zegt hier niet dat Abraham rechtvaardig was. God heeft een norm in Zijn hart om elke persoon aan af te meten. Hoewel God niet zei wat voor type persoon Abraham was, wat voor een soort geloof in God had Abraham, met betrekking tot zijn gedrag? Was het enigszins abstract? Of was zijn geloof sterk? Nee, dat was het niet! Zijn gelach en gedachten lieten zien wie hij was, dus jullie overtuiging dat hij rechtvaardig was, is slechts een hersenspinsel van jullie, het is een blindelingse toepassing van doctrine, een onverantwoordelijke inschatting. Zag God het lachen en de kleine uitingen van Abraham, wist Hij ervan? God wist het. Maar zou God Zijn voornemens veranderen? Nee! Toen God plande en besloot dat Hij deze man zou kiezen, was de zaak al beklonken. De gedachten noch het gedrag van de mens hebben ook maar de minste invloed op God of kunnen Hem ontregelen; God zou Zijn plan niet willekeurig veranderen en Hij zou evenmin Zijn plan veranderen of overhoopgooien vanwege het gedrag van de mens, zelfs als het dom gedrag is.

Wat staat er dan in Genesis 17:21-22? “Maar mijn verbond zal ik voortzetten met Isaak, de zoon die Sara je volgend jaar omstreeks deze tijd zal baren.’ Nadat God zo met hem gesproken had, ging hij bij Abraham vandaan.” God lette er niet in het minst op wat Abraham dacht of zei. En wat was de reden voor deze onverschilligheid? Het was, omdat God toen niet van de mens vroeg om een sterk geloof te hebben, of dat hij een geweldige kennis van God kon hebben, of, bovendien, dat de mens kon begrijpen wat gedaan en gezegd is door God. Daarom vroeg Hij niet dat de mens een volledig begrip had van wat God voornemens was te doen, of van de mensen die hij besloten had te kiezen, of van de grondbeginselen van Zijn handelen. Want de gestalte van de mens was simpelweg ontoereikend. In die tijd beschouwde God wat Abraham deed en hoe hij zich ook gedroeg, als normaal. Hij veroordeelde of vermaande niet, maar zei slechts: “Volgend jaar om deze tijd zal Sara je een zoon baren.” Nadat Hij deze woorden had gesproken, kwam dit, wat God betreft, stap voor stap tot stand; in Gods ogen was datgene wat volgens Zijn plan vervuld zou worden, al bereikt. En na de regelingen hiertoe te hebben getroffen, vertrok God. Wat de mens doet of denkt, wat de mens begrijpt, menselijke plannen – niets van dit alles heeft ook maar enige relatie met God. Alles vindt voortgang volgens Gods plan, conform de door God uitgezette tijden en stadia. Dat is het grondbeginsel van Gods werk. God bemoeit zich niet met wat mensen denken of weten, maar Hij zou evenmin afzien van Zijn plan of Zijn werk stoppen, omdat de mens het niet gelooft of niet begrijpt. Zo worden de feiten bewerkstelligd volgens het plan en de gedachten van God. Dit is precies wat we in de Bijbel zien: God zorgde ervoor dat Isaak werd geboren op de door Hem vastgestelde tijd. Bewijzen de feiten dat het gedrag en handelen van de mens Gods werk in de weg zaten? Zij zaten Gods

werk niet in de weg! Tastte het geringe geloof van de mens, zijn concepties en verbeelding betreffende God, Gods werk aan? Nee, dat deden ze niet! Niet in het minst! Gods managementplan blijft onaangetast door welke mens, kwestie, of omgeving dan ook. Alles wat Hij zich voorneemt te doen zal op tijd afgemaakt en volbracht worden volgens Zijn plan. Zijn werk kan niet gedwarsboemd worden door ook maar enig mens. God besteedt geen aandacht aan domheid en onwetendheid van de mens en zelfs niet aan bepaalde aspecten van het verzet van de mens en zijn opvattingen over Hem terwijl Hij desondanks het werk doet dat Hij moet doen. Dit is Gods gezindheid, en het is een weergave van Zijn almacht.

Het managementwerk van God en de redding van de mens begint met Abrahams opoffering van Isaak

Door het geven van een zoon aan Abraham, werden de woorden vervuld die God tot Abraham had gesproken. Dit betekent niet dat Gods plan daar ophield. Integendeel, Gods schitterende plan voor het management en de redding van de mensheid was pas net begonnen en het zegenen van Abraham met een zoon was slechts het voorspel voor Zijn allesomvattende managementplan. Wie kon op dat moment weten dat Gods strijd tegen Satan stilletjes was begonnen toen Abraham zijn zoon opofferde?

Het maakt God niet uit of de mens dom is – Hij vraagt alleen dat de mens waarachtig is

Laten we nu eens kijken naar wat God Abraham aandeed. In Genesis 22 vers 2 gaf God Abraham het volgende bevel: “Roep je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga met hem naar het gebied waarin de Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die ik je wijzen zal.” Gods bedoeling was duidelijk: Hij zei tegen Abraham Hem zijn zoon Isaak, waar hij van hield, als een brandoffer te geven. Als je daar vandaag de dag naar kijkt, staat Gods bevel dan nog op gespannen voet met menselijke opvattingen? Ja natuurlijk! Alles wat God toen deed staat in scherp contrast met de opvattingen van de mens en is voor hem dan ook onbegrijpelijk. In hun opvattingen geloven mensen het volgende: toen een man er geen geloof aan hechtte en het als een onmogelijkheid beschouwde, gaf God hem een zoon en nadat hij die gekregen had, vroeg God hem die zoon weer op te offeren – hoe ongelooflijk! Wat was God eigenlijk van plan? Wat was Gods doel eigenlijk? Hij gaf Abraham onvoorwaardelijk een zoon maar ook vroeg Hij Abraham een onvoorwaardelijk offer te brengen. Is dat buitensporig? Vanuit een derde invalshoek was dit niet alleen buitensporig, maar ook een beetje problemen maken om niets. Maar Abraham zelf vond niet dat God teveel van hem vroeg. Ook al had hij zijn bedenkingen en achterdocht jegens God, toch was hij bereid het offer te brengen. Wat zie je op dit punt, waaruit blijkt dat Abraham bereid was zijn zoon op te offeren? Wat wordt er in deze zinnen gezegd? De originele tekst vertelt het als volgt: “De volgende morgen stond Abraham vroeg op. Hij zadelde zijn ezel, nam twee van zijn knechten en zijn zoon Isaak met zich mee, hakte hout voor het offer en ging op weg naar de plaats waarover God had gesproken” (Gen. 22:3). “Toen ze waren aangekomen bij de plaats waarover God had gesproken, bouwde Abraham daar

een altaar, schikte het hout erop, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, op het hout. Toen pakte hij het mes om zijn zoon te slachten” (Gen. 22:9-10). Toen Abraham zijn arm strekte, en het mes nam om zijn zoon te slachten, werden zijn handelingen door God gezien? Ja, dat werden ze. Het hele proces liet aan God het hart van Abraham zien, van het begin af aan, toen God Abraham vroeg Isaak te offeren, tot het punt waar Abraham zijn mes ophief om zijn zoon te slachten. Ongeacht zijn voormalige domheid, naïviteit en verkeerd begrip van God, was Abrahams hart op dat moment voor God waarachtig en eerlijk, en zou hij daadwerkelijk Isaak, de zoon door God aan hem gegeven, aan God terug hebben gegeven. In hem zag God gehoorzaamheid – het soort gehoorzaamheid dat Hij verlangde.

Volgens de mens doet God veel dingen die onbegrijpelijk en zelfs ongelooflijk zijn. Als God iemand wil orkestreren, dan staat dit vaak haaks op concepties van de mens en is het voor hem niet te bevatten. Toch is het juist deze disharmonie en onbegrijpelijkheid die Gods beproeving en test van de mens zijn. Abraham kon daarentegen zijn innerlijke gehoorzaamheid aan God laten zien, wat de meest fundamentele voorwaarde van zijn capaciteit was om aan Gods eisen te voldoen. Pas toen Abraham in staat was aan Gods eisen te voldoen, toen Hij Isaak offerde, voelde God daadwerkelijke zekerheid en goedkeuring ten opzichte van de mens – ten opzichte van Abraham, die Hij gekozen had. Toen pas was God er van verzekerd dat deze persoon die Hij gekozen had een onmisbare leider was die Zijn belofte en daaruit volgende managementplan kon uitvoeren. Al was het maar een beproeving en een test, God voelde Zich tevreden gesteld, Hij voelde de liefde van de mens jegens Hem en Hij voelde Zich getroost door de mens als nooit tevoren. Op het moment dat

Abraham zijn mes ophief om Isaak te slachten, stopte God hem toen? God liet Abraham zijn zoon niet opofferen, want God had simpelweg nooit de intentie om Isaaks leven tot zich te nemen. Daarom stopte God Abraham net op tijd. Voor God had Abraham de beproeving al doorstaan, wat hij deed was meer dan genoeg en God had al gezien wat de uitkomst was van waar Hij op doelde. Was deze uitkomst voldoende voor God? Je zou kunnen zeggen dat deze uitkomst voldoende was voor God, dat het precies was wat God wilde en wat God dolgraag wilde zien. Is dat waar? Al gebruikt God in andere contexten andere manieren om mensen te testen, God zag in Abraham wat Hij wilde, Hij zag dat Abrahams hart oprecht was en dat zijn gehoorzaamheid precies van het onvoorwaardelijke soort was dat God verlangde. Mensen zeggen vaak, ik heb dit al opgeofferd, ik heb dat al opgegeven, waarom is God nog steeds niet tevreden met mij? Waarom blijft Hij mij aan beproevingen onderwerpen? Waarom blijft Hij mij testen? Dit laat één ding zien: God heeft je hart nog niet gezien, en Hij heeft je hart nog niet gewonnen. Wat wil zeggen, Hij heeft een oprechtheid als die van Abraham, die zijn mes ophief om zijn zoon te slachten met zijn eigen handen om hem op te offeren voor God, nog niet gezien. Hij heeft je onvoorwaardelijke gehoorzaamheid nog niet gezien, en is nog niet door jou getroost. Dan is het logisch dat God je steeds op de proef stelt, waar of niet? We laten het wat dat betreft hierbij. Vervolgens zullen we 'Gods belofte aan Abraham' lezen.

3. Gods belofte aan Abraham

Gen. 22:16-18 "Ik heb bij mijzelf gezworen," zei Jehova: "Omdat je dit gedaan hebt en je zoon, je enige zoon, niet van mij hebt weggehouden, zal ik je volop zegenen. Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken als de sterren aan het

firmament en als de zandkorrels van het strand aan de zee. Je nakomelingen zullen de poort van hun vijanden in bezit nemen. En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend, omdat jij mijn stem hebt gehoorzaamd.”

Dit is een onverkort verslag van Gods zegening van Abraham. Hoewel kort, de inhoud is rijk: het geeft de reden voor en de achtergrond van Gods geschenk aan Abraham en wat het precies was wat Hij aan Abraham gaf. Het is ook doordrenkt met de vreugde en opwinding waarmee God deze woorden tot uitdrukking heeft gebracht en met de urgentie van Zijn verlangen om diegenen die naar Zijn woorden kunnen luisteren voor zich te winnen. Hierin zien we het koesteren en de tederheid van God jegens diegenen die Zijn woorden gehoorzamen en Zijn geboden opvolgen. Ook zien we zo de prijs die Hij betaalt om mensen te winnen en de zorg en aandacht die Hij daarin stopt. Bovendien geeft de passage, die de woorden “Ik heb bij mijzelf gezworen,” bevat, een krachtig inzicht in de verbittering en pijn die God en alleen God draagt en die schuilgaat achter dit werk van Zijn managementplan. Het is een passage die tot nadenken stemt, een passage die een bijzondere betekenis en verrijkende invloed heeft op hen die hierna kwamen.

De mens verkrijgt Gods zegen vanwege zijn oprechtheid en gehoorzaamheid

Was de zegening door God aan Abraham gegeven, waar we hier over lezen, geweldig? Hoe geweldig dan wel niet? Er is hier een sleutelzin: “En door jouw

nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend,” die laat zien dat Abraham zegeningen kreeg die niet aan enig ander die voor of na hem kwam, werd gegeven. Toen Abraham, zoals door God gevraagd, zijn enige zoon, zijn geliefde enige zoon, teruggaf aan God (noot: we kunnen het woord ‘offeren’ hier niet gebruiken; we moeten zeggen, hij gaf zijn zoon terug aan God), stond God niet alleen niet toe dat Abraham Isaak opofferde, Hij zegende hem ook nog eens. Met welke belofte zegende Hij Abraham? De belofte van een verveelvoudiging van zijn nakomelingen. En met hoeveel dan verveelvoudigd? De Schrift geeft het volgende verslag: “als de sterren aan het firmament en als de zandkorrels van het strand aan de zee. Je nakomelingen zullen de poort van hun vijanden in bezit nemen. En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend,” Wat was de context waarin God deze woorden sprak? Waarmee gevraagd wordt, hoe ontving Abraham Gods zegeningen? Hij ontving die precies zoals God in de Schrift zegt: “omdat jij mijn stem hebt gehoorzaamd.” Dat is omdat Abraham Gods gebod gevolgd had, omdat hij alles gedaan had wat God gezegd, gevraagd en bevolen had, zonder ook maar een klein beetje te klagen, daarom deed God zo’n belofte aan hem. Er is een cruciale zin in deze belofte die raakt wat God op dat moment dacht. Zagen jullie dat? Misschien hebben jullie niet zo goed gelet op Gods woorden “Ik heb bij mijzelf gezworen.” Wat ze betekenen is dat toen God deze woorden uitte, Hij bij zichzelf een eed zwoer. Waarbij zweren mensen als ze een eed afleggen? Ze zweren bij de hemelen, wat wil zeggen, ze leggen de eed af voor God en zweren bij God. Mensen begrijpen het fenomeen van God die bij zichzelf zweert misschien niet zo goed, maar jullie zullen dit begrijpen als ik jullie de juiste uitleg ervan geef. Doordat Hij werd geconfronteerd met iemand die alleen Zijn woorden kon horen maar Zijn

hart niet kon begrijpen, voelde God zich opnieuw eenzaam en verloren. Uit wanhoop – en je zou kunnen zeggen, onbewust – deed God iets heel natuurlijks: God legde Zijn hand op Zijn hart en richtte Zich tot Zichzelf toen Hij deze belofte aan Abraham deed, en deze man hoorde God zeggen “Ik heb bij mijzelf gezworen.” Door Gods daden denk je wellicht aan jezelf. Als je je hand op je hart legt en tegen jezelf spreekt, heb je dan een duidelijk idee van wat je zegt? Is je houding oprecht? Spreek je openlijk met je hart? Zo zien we dat, toen God tegen Abraham sprak, Hij het meende en oprecht was. Terwijl Hij tot Abraham sprak en hem zegende, sprak God tegelijkertijd ook tegen Zichzelf. Hij zei tegen Zichzelf: “Ik zal Abraham zegenen en zijn nageslacht zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en zo overvloedig als het zand van het strand aan de zee, omdat hij mijn woorden gehoorzaamde en hij degene is die ik kies.” Toen God zei: “Ik heb bij mijzelf gezworen,” besloot God dat uit Abrahams lijn Hij het uitverkoren volk van Israël zou laten ontstaan, waarna Hij dit volk snel met Zijn werk verder zou leiden. Dat wil zeggen, God wilde dat de afstammelingen van Abraham het werk van Gods management droegen en dat het werk van God en datgene wat door God was uitgedrukt bij Abraham zou beginnen en voortgang zou vinden in Abrahams nakomelingen, en op die manier Gods wens om de mensheid te redden te realiseren. Wat zeggen jullie, is dit niet een gezegend iets? Voor de mens is er geen grotere zegening dan dit. Je kan zeggen dat dit het meest gezegende is van alles. De zegening door Abraham verkregen was niet de verveelvoudiging van zijn nageslacht, maar Gods verwezenlijking van Zijn management, Zijn opdracht, en Zijn werk in Abrahams nakomelingen. Dit betekent dat de zegeningen die Abraham verkreeg niet tijdelijk waren, maar door bleven gaan naarmate Gods managementplan zich ontvouwde. Toen God sprak,

toen God bij Zichzelf zwoer, had Hij al een besluit genomen. Was het besluitvormingsproces waar? Was het echt? God besloot dat vanaf dat moment Zijn inspanningen, de prijs die Hij betaalde, wat Hij heeft en is, Zijn alles en zelfs Zijn leven zouden worden gegeven aan Abraham en de nakomelingen van Abraham. Zo besloot God ook dat, beginnende met deze groep mensen, Hij Zijn daden kenbaar zou maken en de mens Zijn wijsheid, gezag en macht zou laten zien.

Gods onveranderlijke wens is om hen te verwerven die God kennen en over Hem kunnen getuigen

Terwijl Hij met Zichzelf sprak, sprak God ook met Abraham, maar los van het horen van de zegeningen die God aan hem gaf, was Abraham op dat moment in staat om Gods werkelijke wensen te begrijpen in al Zijn woorden? Dat was hij niet! Dus, op dat moment dat God bij Zichzelf zwoer, was Zijn hart nog steeds eenzaam en verdrietig. Er was nog steeds niemand die in staat was te begrijpen en te bevatten wat Hij van plan was. Op dat moment was er niemand – ook Abraham niet – die in staat was in vertrouwen met Hem te spreken, laat staan dat er iemand was die in staat was met Hem samen te werken om het werk te doen dat Hij moet doen. Op het eerste gezicht had God Abraham voor Hem gewonnen en daarmee iemand die Zijn woorden kon gehoorzamen. Maar eigenlijk was zijn kennis over God nauwelijks noemenswaardig. Hoewel God Abraham had gezegend, was Gods hart nog steeds niet tevreden gesteld. Wat betekent het dat God niet tevreden was? Het betekent dat Zijn management nog

maar net begonnen was, dat de mensen die Hij wilde winnen, de mensen die hij graag wilde zien, de mensen van wie Hij hield, nog steeds ver van Hem af stonden. Hij had tijd nodig, moest afwachten en geduldig zijn. Want toen was er, los van God Zelf, niemand die wist wat Hij nodig had of wat Hij wilde bereiken, of wat Hij verlangde. En dus, terwijl Hij Zich zeer opgewonden voelde, voelde God zich ook neerslachtig. Maar Hij onderbrak zijn stappen niet en vervolgde het plannen van de volgende stap van wat Hij moest doen.

Wat zien jullie in Gods belofte aan Abraham? God overlaadde Abraham met grote zegeningen, simpelweg omdat hij luisterde naar Gods woorden. Ook al lijkt dit in de eerste plaats normaal, iets vanzelfsprekends, we zien hierin iets van Gods hart: God heeft een bijzondere voorliefde voor de gehoorzaamheid van de mens aan Hem, en koestert begrip en oprechtheid van de mens ten opzichte van Hem. In welke mate koestert God deze oprechtheid? Jullie begrijpen misschien niet hoeveel Hij dat koestert, misschien is er wel niemand die zich dat realiseert. God gaf Abraham een zoon, en toen die zoon opgroeide, vroeg God Abraham zijn zoon terug te geven aan God. Abraham volgde Gods bevel letterlijk, hij gehoorzaamde Gods woord en zijn oprechtheid bewoog God en werd door God gekoesterd. In welke mate koesterde God haar? En waarom? Terwijl niemand Gods woorden bevatte of Zijn hart begreep, deed Abraham iets dat de hemel bewoog en de aarde op haar grondvesten deed schudden. Het gaf God een ongekend gevoel van tevredenheid en bracht God vreugde over het winnen van iemand die in staat was Zijn woorden te gehoorzamen. Deze tevredenheid en vreugde kwamen van een schepsel door Gods eigen hand gemaakt. Het was het eerste 'offer' dat de mens aan God had gegeven en dat werd het meest gekoesterd door God, sinds de schepping van de mens. God had een lastige tijd

gehad, wachtend op dit offer, en Hij beschouwde het als het eerste, belangrijkste geschenk van de mens die Hij geschapen had. Het liet God de eerste vrucht van Zijn arbeid zien en de prijs die Hij had betaald en het maakte dat Hij hoop zag in de mensheid. Daarna had God zelfs een nog groter verlangen naar een groep mensen die Hem gezelschap zou kunnen houden, Hem met oprechtheid zou behandelen, en met oprechtheid voor Hem zorg zou dragen. God hoopte zelfs dat Abraham door zou leven, want Hij wenste dat zo'n soort hart Hem ter zijde zou staan en bij Hem zou zijn, terwijl Hij zijn management voortzette. Wat God ook wilde, het was maar een wens, maar een idee. Abraham was slechts een mens in staat Hem te gehoorzamen en had niet het flauwste begrip of kennis van God. Hij was iemand die niet had voldaan aan Gods vereisten voor de mens: God kennen, voor God kunnen getuigen en eensgezind zijn met God. Daarom kon hij God niet ter zijde staan. In Abrahams offer van Isaak, zag God de oprechtheid en gehoorzaamheid van Abraham, en zag dat hij Gods beproeving doorstaan had. Hoewel God zijn oprechtheid en gehoorzaamheid accepteerde, was hij nog steeds onwaardig Gods vertrouweling te worden, om iemand te worden die God kent, God begrijpt, en ingewijd is in Gods gezindheid. Hij was nog lang niet één van geest met God en voerde Gods wil nog lang niet uit. Dus in Zijn hart was God nog steeds eenzaam en bezorgd. Hoe eenzamer en bezorgder God werd, hoe meer en des te eerder Hij door moest gaan met Zijn management om een groep mensen te kunnen selecteren en te winnen die Zijn managementplan en Zijn wil zo snel mogelijk zou uitvoeren. Dit was Gods vurige verlangen, onveranderd gebleven vanaf het allereerste begin tot op de dag van vandaag. Vanaf de schepping van de mens in het eerste begin verlangt God naar een groep overwinnaars, een groep die Hem terzijde zal staan en Zijn

gezindheid kan begrijpen, kennen en bevatten. Die wens van God is onveranderd gebleven. Ongeacht hoe lang Hij nog moet wachten, ongeacht hoe moeilijk de weg nog is, ongeacht hoe ver Hij nog verwijderd is van de doelen die Hij nastreeft, God heeft Zijn verwachtingen voor de mens nooit veranderd of opgegeven. Nu ik dit gezegd heb, realiseren jullie je iets over Gods wens? Misschien is wat jullie je realiseren niet erg diepgaand, maar dat komt langzamerhand nog wel!

In diezelfde tijd van Abraham vernietigde God ook een stad. Deze stad was Sodom genaamd. Zonder twijfel is het verhaal van Sodom bekend bij veel mensen, maar niemand kent Gods gedachten die de achtergrond vormden voor Zijn vernietiging van de stad.

En dus kunnen we vandaag, dankzij Gods interacties met Abraham, waarover je hier beneden leest, kennis nemen van Zijn gedachten op dat moment, terwijl we ook van Zijn gezindheid kennis nemen. Laten we de volgende passages uit de Schrift lezen.

B. God moet Sodom vernietigen

Gen. 18:26 En Jehova zei: “Als ik binnen Sodom vijftig rechtvaardigen vind, zal ik omwille van hen de hele stad sparen.”

Gen. 18:29 En hij sprak weer met Hem en zei: “Misschien worden er daar maar veertig gevonden.” En Hij zei: “dan zal ik het niet doen.”

Gen. 18:30 En hij zei tegen Hem: “Misschien worden er daar maar dertig gevonden.” En Hij zei: “dan zal ik het niet doen.”

Gen. 18:31 En hij zei: “Misschien worden er daar maar twintig gevonden.” En Hij zei: “dan ga ik de stad niet verwoesten.”

Gen. 18:32 En hij zei: “Misschien worden er daar maar tien gevonden.” En Hij zei: “dan ga ik de stad niet verwoesten.”

Dit zijn enkele passages die ik gekozen heb uit de Bijbel. Ze zijn niet de volledige, originele versies. Als jullie die willen zien, dan kunnen jullie ze zelf opzoeken in de Bijbel. Om tijd te sparen heb ik een deel uit het origineel weggelaten. Ik heb hier alleen een paar sleutelpassages en sleutelzinnen geselecteerd, de zinnen die niets met onze communicatie te maken hebben vandaag heb ik weggelaten. In alle passages en inhoud waarover we communiceren slaat onze focus de details van de verhalen en het gedrag van de mens in die verhalen over. We spreken alleen over wat Gods gedachten en ideeën waren in die tijd. In Gods gedachten en ideeën zullen we zien wat Gods gezindheid is. En vanuit alles wat God deed zullen we Gods ware Zelf zien, en op deze manier zullen we ons doel bereiken.

God geeft alleen om hen die Zijn woorden kunnen gehoorzamen en Zijn geboden volgen

De passages hierboven bevatten enkele sleutelwoorden: getallen. Allereerst, Jehova zei dat als Hij vijftig rechtschapen mensen vond in de stad, Hij de hele stad zou sparen. Wat wil zeggen, Hij zou de stad niet vernietigen. Waren er dus feitelijk vijftig rechtschapen mensen in Sodom? Die waren er niet. Wat zei Abraham daarna tegen God? Hij zei: “Stel dat er nu veertig te vinden zijn?” En

God zei: "Ik zal het niet doen." Toen zei Abraham: "Maar stel dat er dertig te vinden zijn?" En God zei: "Ik zal het niet doen." "En wat als er twintig zijn?" "Ik zal het niet doen." "Tien?" "Ik zal het niet doen." Waren er feitelijk tien rechtschapen mensen in de stad? Er waren er geen tien, er was er één. En wie was deze ene? Dat was Lot. Er was toen maar één rechtschapen persoon in Sodom, maar was God wat dat getal betreft erg streng en veeleisend? Nee, dat was Hij niet! En dus, terwijl de mens bleef vragen: "Wat als er veertig zijn?" "Wat als er dertig zijn?" tot hij bij "Wat als er tien zijn?" kwam, zei God: "Zelfs als er maar tien zijn, dan zal ik de stad niet vernietigen. Ik zal haar sparen en de andere mensen omwille van deze tien vergeven." Tien is al droevig genoeg, maar het bleek dat zelfs dat aantal rechtschapen mensen niet gehaald werd in Sodom. Zoals je ziet, in de ogen van God was de zonde en het kwaad in de mensen van de stad dusdanig, dat God geen andere keuze had dan ze te vernietigen. Wat bedoelde God toen Hij zei dat Hij de stad niet zou vernietigen als er vijftig rechtschapen mensen waren? Die getallen waren niet belangrijk voor God. Wat belangrijk voor Hem was, was of er in de stad rechtschapen mensen woonden die Hij zocht. Als de stad slechts één rechtschapen persoon had, dan zou God niet toestaan dat hen iets zou overkomen als gevolg van Zijn vernietiging van de stad. Dit betekent dat, ongeacht of God de stad zou vernietigen of niet, en ongeacht hoeveel rechtvaardigen er in de stad waren, deze zondige stad voor God vervloekt en verfoeid was en dat zij vernietigd zou moeten worden, zou moeten verdwijnen voor Gods aangezicht, terwijl de rechtschapenen zouden moeten blijven. Los van het tijdperk, los van het ontwikkelingsstadium van de mensheid, Gods houding is onveranderlijk. Hij haat het kwaad en geeft om hen die rechtschapen zijn in Zijn ogen. Deze glasheldere houding van God is ook de ware openbaring van het

wezen van God. Omdat er maar één rechtschapen persoon was in de stad, aarzelde God niet langer. Het eindresultaat was dat Sodom onvermijdelijk zou worden vernietigd. Wat zien jullie hierin? God zou in die tijd een stad niet hebben vernietigd als er vijftig rechtschapen mensen woonden, of maar tien. Dat betekent dat God op basis van slechts enkele mensen die in staat waren Hem te vereren en te aanbidden, zou beslissen om vergevingsgezind en tolerant te zijn of Gods stuurwerk te doen ten opzichte van de mensheid. God legt groot vertrouwen in de rechtvaardige daden van de mens en Hij legt groot vertrouwen in hen die Hem kunnen aanbidden en Hij legt groot vertrouwen in hen die goed kunnen doen voor Hem.

Vanaf de vroegste tijden tot op vandaag, hebben jullie ooit in de Bijbel gelezen over God die tegen iemand de waarheid spreekt, of spreekt over Gods weg? Nee, nog nooit. De woorden die God tegen de mensen sprak waarover wij lezen, zeggen alleen maar wat mensen moeten doen. Sommigen gingen heen en deden dat, sommigen niet; sommigen geloofden, sommigen niet. Dat is alles. Dus de rechtschapenen van die tijd – zij die rechtschapen waren in de ogen van God – waren slechts zij die Gods woorden konden horen en Gods geboden konden volgen. Zij waren dienaren die Gods woorden uitdroegen onder de mensen. Zou je deze mensen ‘zij die God kennen’ kunnen noemen? Zouden zij ‘mensen die vervolmaakt zijn door God’ genoemd kunnen worden? Nee, dat kan niet. En dus, ongeacht hun aantal, waren zij in Gods ogen rechtschapen mensen, waardig om Gods vertrouwelingen genoemd te worden? Zouden zij Gods getuigen genoemd kunnen worden? Zeker niet! Zij waren het zeker niet waard om Gods vertrouwelingen en getuigen genoemd te worden. En dus hoe noemde God deze mensen? Meerdere keren in de Bijbel, tot aan de passages uit de

Schrift die wij zojuist gelezen hebben, noemt God ze 'mijn dienaren.' Wat wil zeggen dat toentertijd deze rechtschapen mensen in Gods ogen de dienaren van God waren. Zij waren de mensen die Hem dienden op aarde. En wat dacht God van deze benaming? Waarom noemde Hij ze zo? Heeft God normen voor hoe Hij mensen in Zijn hart benoemt? Jazeker. God heeft normen, ongeacht of Hij mensen rechtschapen, onberispelijk, oprecht of dienaars noemt. Als Hij iemand Zijn dienaar noemt, dan is Hij er van overtuigd dat deze persoon in staat is Zijn boodschappers te ontvangen, Zijn geboden kan volgen en uit kan voeren wat door Zijn boodschappers geboden wordt. En wat voert deze persoon uit? Datgene wat God de mens gebiedt om te doen en uit te voeren op aarde. Kon op dat moment datgene wat God aan de mens vroeg te doen en uit te voeren, Gods weg genoemd worden? Nee, dat kon niet. Want in die tijd vroeg God de mens alleen maar wat eenvoudige dingen te doen. Hij sprak enkele eenvoudige geboden uit en vertelde de mens alleen maar dit of dat te doen en niets meer. God werkte volgens Zijn plan. Omdat veel voorwaarden toen nog niet aanwezig waren, de tijd nog niet rijp was en het moeilijk was voor de mensheid om Gods weg uit te dragen, moest de weg van God nog bekend worden gemaakt vanuit Gods hart. God zag de rechtschapen mensen waar Hij over sprak en die we hier zien – of het er nu dertig of twintig waren – als Zijn dienaren. Toen de boodschappers van God op hen neerdaalden, konden zij ze ontvangen, hun geboden volgen en hun woorden naleven. Dit was precies wat diegenen moesten doen en bereiken die in Gods ogen dienaren waren. God is weloverwogen in Zijn benamingen voor mensen. Hij noemde hen Zijn dienaren, niet omdat ze waren zoals jullie nu zijn – omdat ze veel hadden horen preken, wisten wat God te doen stond, veel van Gods wil begrepen en Zijn

managementplan doorgrondten – maar omdat hun menselijkheid eerlijk was en ze in staat waren Gods woorden op te volgen. Als God hen instrueerde, waren ze in staat opzij te zetten wat ze aan het doen waren en datgene wat God gebod, uit te voeren. Daarom is wat God betreft de andere laag van betekenis in de titel van dienaar dat ze met Zijn werk op aarde samenwerkten, en ook al waren ze niet Gods boodschappers, ze waren de uitvoerders en implementeerders van Gods woorden op aarde. Jullie zien dan dat deze dienaren of rechtschapen mensen een grote betekenis hebben in Gods hart. Het werk dat God van plan was te doen, kon geen uitvoering vinden zonder samenwerking van mensen. En de boodschappers van God konden de rol van de dienaren van God niet vervangen. Elke taak die door God aan deze dienaren werd geboden, was van grote betekenis voor Hem en dus kon Hij niet zonder hen. Zonder de samenwerking van deze dienaren met God zou Zijn werk onder de mensheid tot stilstand gekomen zijn, en het resultaat daarvan zou zijn dat Gods managementplan en Gods verwachtingen voor niets waren geweest.

God is rijkelijk genadig naar hen om wie Hij geeft, en diep toornig tegen hen die hij verafschuwt en verwerpt

Waren er in de verslagen in de Bijbel tien dienaren van God in Sodom? Nee, die waren er niet! Was de stad het waard gespaard te worden door God? Slechts één persoon in de stad – Lot – ontving Gods boodschappers. Dit impliceert dat er in de stad maar één dienaar van God was, en dat God daarom dus geen andere keuze had dan Lot te redden en de stad Sodom te vernietigen. Deze

woordenwisselingen tussen Abraham en God lijken misschien eenvoudig, maar ze illustreren iets zeer diepgaands: Gods handelen is gebaseerd op principes, en alvorens een beslissing te nemen, neemt God lang de tijd om te observeren en te overdenken; Hij zal zeker niet voortijdig beslissingen nemen of conclusies trekken. De woordenwisselingen tussen Abraham en God laten ons zien dat Gods beslissing om Sodom te vernietigen niet zelfs maar een klein beetje verkeerd was, want God wist al dat er in de stad geen veertig rechtschapen mensen waren, ook geen dertig en ook geen twintig. Er waren er niet eens tien. De enige rechtschapen persoon in de stad was Lot. Alles wat er in Sodom gebeurde en de omstandigheden waarin dat gebeurde, werd door God geobserveerd, en was zo bekend als wat voor God. Dus, zijn besluit kon niet verkeerd zijn. Maar in vergelijking met de almacht van God is de mens zo gevoelloos, zo dom en zo onwetend, zo kortzichtig. Dit zien we ook in de woordenwisselingen tussen Abraham en God. God heeft Zijn gezindheid vanaf het begin tot aan de dag van vandaag uitgedrukt. Er is hier eveneens de gezindheid van God die we zouden moeten zien. Getallen zijn eenvoudig en zeggen niets, maar hier is het een zeer belangrijke uitdrukking van Gods gezindheid. God zou de stad niet vernietigen als er vijftig rechtschapen mensen waren. Is dit vanwege Gods genade? Is dit vanwege Zijn liefde en tolerantie? Hebben jullie deze kant van Gods gezindheid gezien? Zelfs als er maar tien rechtschapen mensen waren, zou God de stad niet hebben vernietigd, vanwege deze tien mensen. Is dit nu wel of niet de tolerantie en liefde van God? Vanwege Gods liefde, tolerantie en zorg voor die rechtschapen mensen zou Hij de stad niet hebben vernietigd. Dit is Gods tolerantie. En wat voor uitkomst zien we uiteindelijk? Toen Abraham zei: "Misschien worden er daar maar tien gevonden",

zei God: “dan ga ik de stad niet verwoesten.” Daarna zei Abraham niets meer – want die tien rechtschapen mensen naar wie hij verwees waren er niet in de stad Sodom. Hij had niets meer te zeggen. En toen begreep hij waarom God besloten had de stad te vernietigen. Wat voor gezindheid van God zien jullie hierin? Tot wat voor soort resolutie kwam God? Dat wil zeggen, als de stad geen tien rechtschapen mensen bevatte, gaf God haar geen bestaansrecht en was het onvermijdelijk dat Hij de stad zou vernietigen. Is dat niet Gods toorn? Vertegenwoordigt deze toorn wat Gods gezindheid is? Onthult deze gezindheid Gods heilige wezen? Onthult deze gezindheid Gods rechtvaardige wezen, dat de mens niet moet beledigen? Nadat Hij had vastgesteld dat er geen tien rechtschapen mensen in de stad waren, was God er zeker van de stad te vernietigen, en wilde Hij de mensen in die stad zwaar straffen. Want zij werkten God tegen en waren zeer verachtelijk en verdorven.

Waarom hebben wij deze passages op deze manier geanalyseerd? Omdat deze paar simpele zinnen volledig uitdrukking geven aan Gods gezindheid van overvloedige genade en hevige toorn. Terwijl de rechtvaardigen gekoesterd worden, aan hen genade wordt verleend, zij getolereerd worden en zorg voor hen wordt gedragen, was er in Gods hart een diepe afkeer tegen allen in Sodom die verdorven waren. Was dit, of was dit niet overvloedige genade en hevige toorn? Op welke manier vernietigde God de stad? Met vuur. En waarom gebruikte Hij vuur? Als je iets ziet dat door vuur verbrand wordt, of als je op het punt staat iets te verbranden, wat voel je er dan bij? Waarom wil je het verbranden? Is dat omdat je het niet langer nodig hebt, of er niet langer naar wil kijken? Wil je het achter je laten? Gods gebruik van het middel vuur betekent achter zich laten, en haat, en dat Hij de stad Sodom nooit meer wenste te zien.

Deze emotie zorgde ervoor dat God Sodom in vuur en vlam zette. Het gebruik van vuur maakt duidelijk hoe kwaad God was. De genade en tolerantie van God bestaan wel degelijk, maar Gods heiligheid en rechtvaardigheid als Hij Zijn woede ontketent, laten de mens ook die kant van God zien die geen belediging duldt. Als de mens volledig aan Gods geboden kan gehoorzamen en volgens Gods eisen handelt, dan is God overvloedig in Zijn genade tot de mens. Wanneer de mens vervuld is van verdorvenheid, haat en vijandschap tegen God, dan is God heel boos. En hoe ver reikt deze boosheid? Zijn toorn houdt aan tot God de weerstand en kwade daden van de mens niet langer ziet, tot deze uit Zijn gezichtsveld is. Pas dan verdwijnt Gods boosheid. Met andere woorden, ongeacht wie de persoon ook is, als zijn hart van God verwijderd is geraakt en zich van God heeft afgekeerd om nooit meer terug te keren, dan maakt het niet uit hoe hij (of zij) naar het zich laat aanzien, of in termen van zijn persoonlijke wensen God wil aanbidden, volgen en gehoorzamen in hun lichaam of in hun geest; op het moment dat zijn hart zich van God afkeert, zal zonder ophouden Gods woede ontketend worden. Het zal zelfs zo zijn, dat als God zijn boosheid laat botvieren nadat Hij iemand genoeg kansen heeft gegeven, er geen enkele manier is om dit terug te nemen. Hij zal nooit weer genadevol en tolerant zijn tegenover die persoon. Dit is de zijde van Gods gezindheid die geen belediging duldt. Het lijkt hier normaal voor mensen dat God een stad zou vernietigen, omdat in Gods ogen een stad vol zonden niet kon blijven bestaan, en het was logisch dat die vernietigd zou worden door God. Maar in wat er vóór en na de vernietiging van Sodom gebeurde, zien we het geheel van Gods gezindheid. Hij is tolerant en genadig ten aanzien van dingen die welwillend, schoon en goed zijn. Ten aanzien van dingen die slecht, zondig en kwaadaardig zijn, koestert Hij

zo'n hevige woede, dat Zijn woede geen einde kent. Dit zijn de twee belangrijkste en meest prominente aspecten van Gods gezindheid, en bovendien zijn ze door God vanaf begin tot eind geopenbaard: overvloedige genade en hevige woede. De meesten van jullie hebben iets van Gods genade meegemaakt, maar slechts enkelen van jullie hebben Gods toorn gewaardeerd. Gods genade en goedertierenheid kun je in elke persoon zien; dat wil zeggen, God is rijkelijk genadig geweest voor ieder mens. Maar zelden – of je zou zelfs kunnen zeggen, nog nooit – is God ontzettend boos geweest op één of op een deel van de mensen onder jullie. Relax! Vroeg of laat zal Gods toorn gezien en ervaren worden door elke persoon, maar die tijd is nog niet aangebroken. Waarom is dat? Omdat als God voortdurend kwaad is op iemand, als Hij Zijn woede tegen hem (of haar) ontketent, dit betekent dat Hij die persoon al sinds lange tijd verafschuwde en verwierp, dat Hij zijn bestaan verfoeit en zijn bestaan niet kan verdragen; zodra Zijn boosheid op hem neerdaalt, zal hij (of zij) verdwijnen. Vandaag de dag moet Gods werk dat punt nog bereiken. Niemand van jullie zal ertegen opgewassen zijn wanneer God ontzettend kwaad wordt. Dus zien jullie dat God in deze tijd alleen maar overvloedig genadig is voor jullie allemaal, en dat jullie Zijn enorme kwaadheid nog moeten zien. Als er onder jullie nog zijn die niet overtuigd zijn, kunnen jullie altijd vragen of Gods woede op jullie neer mag dalen, zodat jullie mogen ervaren of Gods boosheid en Zijn geen belediging duldende gezindheid ten opzichte van de mens ook daadwerkelijk bestaan. Durven jullie dat?

De mensen van de laatste dagen zien Gods toorn alleen in Zijn woorden en ervaren de toorn van God niet werkelijk

Zijn de beide kanten van Gods gezindheid, te zien in deze passages, het waard om over te communiceren? Hebben jullie een hernieuwd begrip van God, nu jullie dit verhaal hebben gehoord? Wat voor soort begrip? Je zou kunnen zeggen, dat vanaf de tijd van de schepping tot vandaag geen groep zoveel genade en goedertierenheid van God heeft ervaren als deze laatste groep. Hoewel God in de laatste fase het oordeels- en tuchtigingswerk gedaan heeft, en Zijn werk met majesteit en toorn gedaan heeft, gebruikt God doorgaans alleen woorden om Zijn werk te volbrengen. Hij gebruikt woorden om te onderwijzen, te bewateren, te voorzien en te voeden. Ondertussen is Gods toorn altijd verborgen gebleven, en afgezien van het ervaren van Gods toornige gezindheid in Zijn woorden, hebben slechts weinigen Zijn boosheid aan den lijve ondervonden. Wat wil zeggen, dat tijdens Gods oordeels- en tuchtigingswerk, hoewel de toorn in Gods woorden mensen de mogelijkheid geeft Gods majesteit en intolerantie voor overtreding te ervaren, deze toorn niet verder gaat dan Zijn woorden. Met andere woorden, God gebruikt woorden om mensen terecht te wijzen, de mens te ontmaskeren, te oordelen, te tuchtigen, zelfs te verdoemen – maar God moet nog diepgaand boos worden op de mens, en heeft, behalve in Zijn woorden, Zijn toorn nog maar nauwelijks ontketend. Aldus zijn de genade en goedertierenheid van God die door mensen in deze tijd worden ervaren, de openbaring van Gods daadwerkelijke gezindheid, terwijl Gods toorn die door de mens ervaren wordt slechts de weerslag is van de toonzetting en de emotie van Zijn uitspraken. Veel

mensen vatten deze weerslag verkeerd op als het waarlijk ervaren en waarlijk kennen van Gods toorn. Met als gevolg dat veel mensen geloven dat ze Gods genade en goedertierenheid in Zijn woorden hebben gezien en dat ze ook Gods intolerantie ten opzichte van de overtreding van de mens hebben aanschouwd, en de meeste van hen zijn zelfs Gods genade en tolerantie jegens de mens gaan waarderen. Maar hoe slecht het gedrag van de mens en hoe verdorven zijn gezindheid ook is, God heeft altijd volgehouden. In volharding, is Zijn doel om te wachten tot de woorden die Hij gesproken heeft, de inspanning die Hij gedaan heeft en de prijs die Hij betaald heeft om een effect te bewerkstelligen in hen die Hij voor Zich wenst te verwerven. Op zo'n uitkomst wachten kost tijd, en vereist het scheppen van verschillende omgevingen voor de mens, net zoals mensen niet direct volwassen worden zodra ze geboren zijn; dat duurt achttien of negentien jaar, en sommige mensen hebben zelfs twintig of dertig jaar nodig om echt volwassen te worden. God wacht de afronding van dit proces af, Hij wacht de komst van die tijd af, en hij wacht de komst van dit resultaat af. En de hele tijd dat Hij wacht, is God overvloedig genadig. Echter, tijdens Gods werk wordt een zeer klein deel van de mensen neergeslagen, sommigen worden gestraft vanwege hun grove tegenstand tegen God. Zulke voorbeelden zijn nog duidelijker bewijs van Gods gezindheid die menselijke overtreding niet duldt, en bevestigen volledig het bestaan van Gods tolerantie en volharding ten opzichte van de uitverkorenen. Natuurlijk beïnvloedt de openbaring van een gedeelte van de gezindheid van God in deze mensen, in deze typische voorbeelden, Gods overkoepelende managementplan niet. Sterker nog, in deze laatste fase van Gods werk heeft God tijdens de hele periode van wachten volgehouden, en Hij heeft Zijn volharding en Zijn leven gegeven voor de redding van hen die Hem

volgen. Zien jullie dat? God gooit Zijn plan niet overhoop zonder reden. Hij kan zijn toorn ontketenen en Hij kan ook genadig zijn; dit is de openbaring van de twee belangrijkste delen van Gods gezindheid. Is dit wel of niet overduidelijk? Met andere woorden, wat God betreft, goed en fout, rechtvaardig en onrechtvaardig, positief en negatief – al die zaken worden duidelijk getoond aan de mens. Wat Hij zal doen, wat Hem bevalt, wat Hij haat – dit alles is direct weerspiegeld in Zijn gezindheid. Dit soort dingen kan ook duidelijk en helder gezien worden in Gods werk, en ze zijn niet vaag of algemeen; in plaats daarvan maken ze mogelijk dat alle mensen Gods gezindheid kunnen zien en wat Hij heeft en is in een specifiek concrete, ware en praktische manier. Dit is de ware God Zelf.

Gods gezindheid is nooit verborgen geweest voor de mens – het mensenhart dwaalde af van God

Als ik niet met jullie over deze dingen communiceerde, dan had niemand van jullie de ware gezindheid van God kunnen aanschouwen in de verhalen van de Bijbel. Dit is een feit. Dat is, omdat, ondanks dat de Bijbelverhalen sommige dingen die God deed vastlegden, God maar enkele woorden sprak en Zijn gezindheid niet direct kenbaar maakte, of Zijn wil niet openlijk aan de mens verkondigde. Latere generaties hebben deze verslagen als niets anders dan verhalen beschouwd, en dus lijkt het voor mensen alsof God zich voor de mens verbergt, dat het niet Gods persoon is die verborgen is voor de mens, maar Zijn gezindheid en wil. Na mijn communicatie vandaag, voelen jullie nog steeds dat

God voor de mens volledig verborgen is? Geloven jullie nog steeds dat Gods gezindheid verborgen is voor de mens?

Sinds de scheppingstijd is Gods gezindheid in overeenstemming geweest met Zijn werk. Het was nooit verborgen voor de mens, maar volledig gepubliceerd en duidelijk gemaakt aan de mens. En toch, terwijl de tijd voortschrijdt, is het mensenhart steeds verder van God af komen te staan, en terwijl de verdorvenheid van de mens zich verdiept heeft, zijn God en de mens hoe langer hoe verder van elkaar vervreemd geraakt. Langzaam maar zeker is de mens uit Gods gezichtsveld geraakt. De mens is niet langer in staat God te 'zien', waardoor het hem ontbreekt aan 'nieuws' over God; dus weet de mens niet meer of God bestaat, en gaat hij zelfs zo ver, dat hij het bestaan van God volledig ontkent. Het gevolg daarvan is, dat het menselijk onbegrip van Gods gezindheid en wat Hij heeft en is, niet veroorzaakt wordt doordat God verborgen is voor de mens, maar omdat zijn hart van God is afgekeerd. Ook al gelooft de mens in God, het hart van de mens is zonder God, en hij is onwetend over hoe God lief te hebben, noch wil hij God liefhebben, want zijn hart zoekt de nabijheid van God niet en mijdt God steeds. Als resultaat is het mensenhart ver verwijderd van God. Dus waar is zijn hart dan? In feite is het mensenhart nergens heengegaan: in plaats van het aan God te geven of het te ontbloten voor God, heeft de mens het voor zichzelf gehouden. Ondanks het feit dat sommigen vaak tot God bidden en zeggen "O God, kijk in mijn hart – u weet alles wat ik denk" en dat, om Gods aandacht te krijgen, sommigen zelfs zweren dat zij gestraft mogen worden als ze hun eed breken. Hoewel de mens God in zijn hart laat kijken, betekent dit niet dat de mens in staat is Gods orkestraties en regelingen te gehoorzamen, noch dat de mens zijn lot en vooruitzichten en zijn hele wezen

onder Gods beschikking heeft gelegd. Dus wat voor eed je ook aflegt voor God of wat je ook voor Hem verklaart, in Gods ogen is je hart nog steeds voor Hem gesloten, want je laat God alleen maar in je hart kijken, maar je geeft Hem er niet de beschikking over. Met andere woorden, je hebt je hart helemaal niet aan God gegeven, en je spreekt alleen maar welluidende woorden om die God te laten horen. Je verschillende bedrieglijke bedoelingen verberg je ondertussen voor God, samen met je intriges, gekonkel en plannen, en je houdt je vooruitzichten en lot krampachtig vast in eigen hand, doodsbang dat ze door God weggenomen zullen worden. Daarom aanschouwt God nooit de oprechtheid van de mens jegens Hem. Al doorgrondt God het mensenhart en kan Hij zien wat mensen in hun hart denken en wensen te doen, en al kan Hij de dingen zien die in zijn hart bewaard worden, het mensenhart is nog niet van God, hij heeft het nog niet overgegeven aan Gods beschikking. Wat wil zeggen, God heeft het recht te observeren, maar niet het recht om te beschikken. In het onderbewustzijn van de mens wil de mens zich niet aan Gods genade overgeven, noch heeft hij daartoe de intentie. De mens heeft zich niet alleen afgesloten voor God, er zijn zelfs mensen die manieren bedenken om hun hart te verpakken, en met glatte praatjes en vleierij creëren ze een verkeerde indruk om Gods vertrouwen te winnen, terwijl ze hun ware aangezicht voor God verbergen. Hun oogmerk in het niet laten zien aan God, is te voorkomen dat God hun ware aard kan waarnemen. Ze willen hun hart niet aan God geven, maar voor zichzelf houden. De ondertoon hiervan is, dat wat de mens doet en wat de mens wil allemaal al uitgekend, uitgerekend en beslist is door de mens zelf. Hij heeft Gods medewerking of interventie niet nodig, laat staan de orkestraties en regelingen van God. Of het nu over Gods geboden, Gods opdracht of Gods eisen aan de mens gaat, de

beslissingen van de mens zijn gebaseerd op zijn eigen bedoelingen en interesses, op zijn eigen gesteldheid en omstandigheden van dat moment. De mens gebruikt altijd de kennis en inzichten waarmee hij bekend is, en zijn eigen intellect, om een beoordeling te maken over welk pad te kiezen en laat inmenging of beschikking door God niet toe. Dit is het hart van de mens dat God ziet.

Van het vroegste begin tot de dag van vandaag is alleen de mens in staat geweest met God een gesprek te voeren. Dat wil zeggen, van alle levende dingen en schepselen van God, is er behalve de mens geen enkel wezen geweest dat een gesprek met God kon hebben. De mens heeft oren om te horen, ogen om te zien, taal, zijn eigen ideeën, en vrije wil. De mens bezit alles wat nodig is om God te horen spreken, Gods wil te begrijpen en Gods opdracht te accepteren, en dus maakt God de mens al Zijn wensen kenbaar, om de mens tot metgezel te maken die één van geest is met Hem en samen met Hem kan wandelen. Vanaf het moment dat Hij begon met het beheer, heeft God gewacht tot de mens Hem zijn hart gaf, om God het hart te laten zuiveren en het toe te rusten, zodat hij aan God voldoet en door God geliefd wordt, en om te zorgen dat hij God vreest en het kwaad mijdt. God heeft altijd naar deze uitkomst uitgezien en erop gewacht. Zijn zulke mensen in de verslagen van de Bijbel te vinden? Dat wil zeggen, zijn er mensen in de Bijbel die hun hart aan God kunnen geven? Is er enig precedent vóór deze tijd? Laten we vandaag eens doorgaan met het lezen van de verslagen in de Bijbel en bekijken of datgene wat Job gedaan heeft enig verband heeft met het onderwerp 'je hart aan God geven', waar we het vandaag over hebben. Laten we eens kijken of Job aan God voldeed en door God geliefd was.

Wat is jullie indruk van Job? Met citaten uit de oorspronkelijke tekst zeggen sommigen dat Job 'God vreesde, en het kwaad meed'. 'God vreesde en het kwaad meed': dat is de oorspronkelijke inschatting die er in de Bijbel over Job wordt weergegeven. Als jullie je eigen woorden gebruiken, hoe zouden jullie Job omschrijven? Sommige mensen zeggen dat Job een goed en redelijk mens was; sommigen zeggen dat hij een waar geloof in God had; sommigen zeggen dat hij een rechtschapen en humaan mens was. Jullie hebben het geloof van Job gezien, waarmee te zeggen is, in jullie harten hechten jullie een grote betekenis aan Jobs geloof, en zijn er jaloers op. Laten we vandaag eens bekijken over welke eigenschappen Job beschikte, dat hij God zo beviel. Laten we nu de passages hieronder eens lezen.

C. Job

1. Beoordelingen van Job door God en in de Bijbel

Job 1:1 In het land Us woonde een man die Job heette. Hij was rechtschapen en onberispelijk, hij had ontzag voor God en meed het kwaad.

Job 1:5 Nadat elk van zijn zonen zo'n feest had gegeven, liet Job hen bij zich komen voor een reinigingsritueel. Hij stond dan 's ochtends vroeg op om voor elk van hen een offer te brengen, want hij dacht bij zichzelf: Misschien hebben mijn kinderen wel gezondigd en God in hun hart vervloekt. Job deed dit telkens weer.

Job 1:8 Daarop zei Jehova tegen Satan: “Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg.”

Wat is het belangrijkste punt dat jullie in deze passages zien? Deze drie korte passages uit de Schrift gaan allemaal over Job. Ze zijn misschien kort, ze stellen duidelijk wat voor persoon Job was. Met hun omschrijvingen van Jobs alledaagse gedrag vertellen ze iedereen dat Gods beoordeling van Job niet ongegrond, maar juist goed gefundeerd was. Ze vertellen ons dat zowel de menselijke (Job 1:1) als de goddelijke (Job 1:8) inschattingen van Job het resultaat zijn van Jobs daden voor God en de mens (Job 1:5).

Laten we eerst de eerste passage lezen: “In het land Us woonde een man die Job heette. Hij was rechtschapen en onberispelijk, hij had ontzag voor God en meed het kwaad.” Deze zin, de eerste beoordeling van Job in de Bijbel, is hoe de auteur Job beoordeelt. Natuurlijk gaat het hierbij ook om de beoordeling van de mensheid van Job, namelijk dat “Hij was rechtschapen en onberispelijk, hij had ontzag voor God en meed het kwaad.” Laten we verder lezen over Gods beoordeling van Job: “Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg” (Job 1:8). Van de twee beoordelingen kwam er één van de mens en één vond zijn oorsprong in God. Het zijn twee beoordelingen met dezelfde inhoud. Je zou dus kunnen zeggen dat Jobs gedrag bekend was bij de mens, en ook door God geprezen werd. Met andere woorden, Jobs gedrag voor de mens en zijn gedrag voor God waren identiek; hij legde zijn gedrag en motivaties altijd voor aan God, zodat ze door God gezien konden worden en hij was iemand die ontzag had voor God en

het kwaad meed. Daarom was Job in Gods ogen, van alle mensen op aarde de enige die rechtschapen en onberispelijk was die ontzag had voor God en die het kwaad meed.

Specifieke uitingen van Jobs ontzag voor God en het mijden van het kwaad in zijn dagelijks leven

Laten we vervolgens eens kijken naar de specifieke uitingen van Jobs ontzag voor God en het mijden van het kwaad. Laten we, in aanvulling op de passages die eraan voorafgaan en die erna komen, ook Job 1:5 lezen, wat een van de specifieke uitingen is van Jobs ontzag voor God en mijden van het kwaad. Het houdt verband met hoe hij ontzag had voor God en het kwaad meed in zijn dagelijkse leven; wat het meest opvalt is dat hij niet alleen maar deed wat hij moest doen uit ontzag voor God en om het kwaad te mijden, hij bracht ook regelmatig brandoffers voor God namens zijn zonen. Hij was bang dat zij vaak gezondigd hadden en God in hun hart vervloekt hadden, tijdens hun gefeest. En hoe manifesteerde deze angst zich in Job? De brontekst geeft ons het volgende verslag: “Nadat elk van zijn zonen zo’n feest had gegeven, liet Job hen bij zich komen voor een reinigingsritueel. Hij stond dan ’s ochtends vroeg op om voor elk van hen een offer te brengen.” Jobs handelswijze laat ons zien dat zijn ontzag voor God vanuit zijn hart kwam en zich niet manifesteerde in zijn uiterlijk gedrag en dat zijn ontzag voor God in ieder aspect van zijn dagelijks leven te vinden was, te allen tijde, want hij meed niet alleen zelf het kwaad, maar bracht vaak brandoffers namens zijn zonen. Met andere woorden, Job was niet alleen erg

bang om te zondigen tegen God en in zijn eigen hart God af te zweren, maar was ook bezorgd dat zijn zonen tegen God hadden gezondigd en Hem in hun harten hadden afgezworen. Hieruit kun je opmaken dat het onbetwist waar is dat Job ontzag had voor God, dit gaat iedere menselijke twijfel te boven. Deed hij dat maar een enkele keer of vaak? De laatste zin van de tekst zegt “Job deed dit telkens weer.” Deze woorden betekenen dat Job niet slechts af en toe omkeek naar zijn zonen, of wanneer het hem uitkwam, noch beleed hij zonden aan God door middel van gebed. In plaats daarvan stuurde hij regelmatig zijn zonen om geheiligd te worden, en bracht hij brandoffers voor hen. Het ‘telkens weer’ hier in de tekst betekent niet dat hij dit maar een dag of twee deed, of slechts een moment. Het zegt dat de manifestatie van Jobs ontzag voor God niet tijdelijk was en niet beperkt was tot kennis of gesproken woorden. Nee, de weg van ontzag hebben voor God en het mijden van het kwaad bestuurd zijn hart, het schreef zijn gedrag voor, het was in zijn hart de wortel van zijn bestaan. Dat hij dit telkens weer deed laat zien dat hij in zijn hart vaak vreesde dat hij zelf tegen God zou zondigen en ook bang was dat zijn zonen en dochters tegen God zouden zondigen. Het laat zien hoe zwaarwichtig de weg van ontzag hebben voor God en het mijden van het kwaad was in zijn hart. Hij deed dit doorgaans, omdat hij bevreesd en angstig was in zijn hart – bang dat hij kwaad had gedaan en tegen God had gezondigd, en dat hij afgeweken was van Gods weg en dus niet meer in staat was God tevreden te stellen. Tegelijkertijd was hij ook bezorgd over zijn zonen en dochters, bang dat zij God hadden beledigd. Zo was Jobs normale gedrag in zijn dagelijkse leven. Het is juist dit normale gedrag wat bewijst dat Jobs ontzag voor God en het mijden van het kwaad geen lege woorden zijn, dat Job deze realiteit werkelijk uitleefde. “Job deed dit telkens weer”: deze woorden

vertellen ons over Jobs dagelijkse daden voor God. Wanneer hij dit telkens weer deed, bereikte zijn gedrag en hart God dan? Met andere woorden, was God vaak verheugd over zijn hart en gedrag? In welke gesteldheid en context deed Job dit dan telkens weer? Sommige mensen zeggen dat Job zich zo gedroeg omdat God vaak aan Job verscheen; sommigen zeggen dat hij telkens weer zo deed om het kwaad te mijden; en sommigen zeggen dat hij misschien dacht dat zijn rijkdom hem niet is komen aanwaaien, dat hij wist dat deze van God kwam en hij een diepe angst had zijn bezit te verliezen wanneer hij tegen God zou zondigen of Hem zou beledigen. Is er één van deze claims waar? Zeker niet. Want in Gods ogen, wat God het meest accepteerde en koesterde aan Job was niet dat hij dit telkens weer deed; meer dan dat was het zijn gedrag voor God, mens en Satan, toen hij werd overgeleverd aan Satan en verleid werd. De passages hieronder leveren het meest overtuigende bewijs, het bewijs dat ons de waarheid van Gods beoordeling van Job laat zien. Laten we vervolgens de volgende Bijbelpassages lezen.

2. Satan verleidt Job voor de eerste keer (Zijn vee is gestolen en rampspoed overvalt zijn kinderen)

a. De woorden door God gesproken

Job 1:8 Daarop zei Jehova tegen Satan: “Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg.”

Job 1:12 Toen zei Jehova tegen Satan: “Zie, je mag met al zijn bezit doen wat je wilt, maar raak hemzelf met geen vinger aan.” Daarna vertrok Satan uit de tegenwoordigheid van Jehova.

b. Satans antwoord

Job 1:9-11 Maar Satan zei tegen Jehova: “Job heeft niet voor niets ontzag voor God. Beschermt u hem, zijn familie en alles wat hij heeft niet aan alle kanten? U hebt het werk van zijn handen gezegend en zijn bezit breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek uw hand maar eens uit en tast alles aan wat hij heeft. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.”

God staat Satan toe Job te verleiden, om Jobs geloof te vervolmaken

Job 1:8 is het eerste verhaal in de Bijbel waarin we een uitwisseling zien tussen Jehova God en Satan. En wat zei God? De brontekst geeft ons het volgende verslag: “Daarop zei Jehova tegen Satan: ‘Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg.’” Dit was Gods beoordeling van Job voor Satan; God zei dat hij een rechtschapen en onberispelijk man was, iemand die ontzag had voor God en het kwaad meed. Voorafgaand aan deze woordenwisseling tussen God en Satan had God al besloten dat Hij Satan zou gebruiken om Job te verleiden – dat Hij Job over zou geven aan Satan. Aan de ene kant zou dit bewijzen dat Gods waarneming en evaluatie van Job juist en foutloos waren, en Satan zouden beschamen door Jobs getuigenis. Aan de andere kant zou het Jobs geloof in en ontzag voor God vervolmaken. Toen Satan dus voor God stond, was God ondubbelzinnig. God kwam meteen ter zake en vroeg Satan: “Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij

heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg.” In Gods vraag zit de volgende betekenis: God wist dat Satan alles afgestruind had en Job, Gods dienaar, vaak in de gaten gehouden had. Satan had hem vaak verleid en aangevallen in een poging Job te ruïneren, om te laten zien dat Jobs geloof in en ontzag voor God niet stand kon houden. Satan zocht actief naar kansen om Job kapot te maken, zodat Job God zou afzweren en Satan hem zou kunnen wegrukken uit Gods handen. Maar God keek in Jobs hart en zag dat hij rechtschapen en onberispelijk was, en dat hij ontzag had voor God en het kwaad meed. God gebruikte een vraag om Satan te laten weten dat Job een rechtschapen en onberispelijk man was die ontzag had voor God en het kwaad meed, dat Job God nooit zou afzweren om Satan te volgen. Toen Satan Gods inschatting van Job vernam, kwam vanuit deze vernedering een woede in hem op, die hem nog bozer maakte, nog ongeduldiger om Job bij God weg te rukken, want Satan had nooit geloofd dat iemand zo rechtschapen en onberispelijk kon zijn, of God zou vrezen en het kwaad zou mijden. Tegelijkertijd verafschuwde Satan die rechtschapenheid en onberispelijkheid in de mens, en haatte mensen die God konden vrezen en het kwaad mijden. En dus staat er geschreven in Job 1:9-11 “Maar Satan zei tegen Jehova: ‘Job heeft niet voor niets ontzag voor God. Beschermt u hem, zijn familie en alles wat hij heeft niet aan alle kanten? U hebt het werk van zijn handen gezegend en zijn bezit breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek uw hand maar eens uit en tast alles aan wat hij heeft. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.’” God was erg goed bekend met Satans kwaadaardige natuur, en wist als geen ander dat Satan al lange tijd van plan was om Job te ruïneren. Dus God wilde, door Satan te vertellen dat Job rechtschapen en onberispelijk was, ontzag had voor God en het kwaad meed, Satan in het

gareel krijgen, hem ertoe brengen zijn ware aard te tonen en Job aan te vallen en te verleiden. Met andere woorden, God benadrukte met opzet dat Job rechtschape en onberispelij was, en ontzag had voor God en het kwaad meed, en op deze manier liet Hij Satan Job aanvallen, vanwege Satans haat en toorn ten opzichte van hoe rechtschape en onberispelij Job was, iemand die ontzag had voor God en het kwaad meed. Zodoende zou God Satan te schande zetten door het feit dat Job rechtschape en onberispelij was, iemand die ontzag had voor God en het kwaad meed, en Satan zou verpletterend vernederd en verslagen worden. Daarna zou Satan niet langer twifelen aan of beschuldigingen maken over Jobs rechtschapeheid, onberispelijheid, en ontzag voor God, en zijn mijden van het kwaad. Op die manier waren Gods beproeving en de verleiding van Satan bijna onvermijdelijk. De enige die in staat was Gods beproeving en de verleiding van Satan te weerstaan was Job. Na deze woordenwisseling kreeg Satan toestemming om Job te verleiden. Zo begon Satans eerste aanvalsrunde. Het doel van deze aanvallen was Jobs bezit, want Satan had deze beschuldiging aan Job geuit: “Job heeft niet voor niets ontzag voor God. ... U hebt het werk van zijn handen gezegend en zijn bezit breidt zich steeds verder uit in het land.” Zodoende stond God Satan toe alle bezittingen van Job weg te nemen – dit was in feite de reden waarom God met Satan gesproken had. Toch stelde God één eis aan Satan: “je mag met al zijn bezit doen wat je wilt, maar raak hemzelf met geen vinger aan” (Job 1:12). Dit was de voorwaarde die God stelde, nadat Hij Satan toestemming gaf Job te verleiden, en Job aan Satan overhandigde, en dat was de grens die Hij bepaalde voor Satan: Hij beval Satan Job zelf geen letsel te berokkenen, want God erkende dat Job rechtschape en onberispelij was, en Hij vertrouwde erop dat Jobs

rechtschapenheid en onberispelijkheid voor Hem zonder enige twijfel waren, en de beproeving zouden kunnen weerstaan. Dus stond God Satan toe Job te verleiden, maar legde Hij Satan een beperking op: Satan mocht Job al zijn bezittingen afnemen, maar mocht hem met geen vinger aanraken. Wat betekent dit? Het betekent dat God Job toen nog niet helemaal aan Satan uitgeleverd had. Satan kon Job met alle mogelijke middelen verleiden, maar kon Job geen letsel toebrengen, nog geen haar op zijn hoofd krenken, want al het menselijke is in Gods hand, of iemand leeft of sterft is aan God, en Satan heeft die bevoegdheid niet. Nadat God deze woorden tegen Satan had gezegd, kon Satan niet wachten om te beginnen. Satan gebruikte alle mogelijke middelen om Job te verleiden, en het duurde niet lang voordat Job een hoop schapen en runderen en al zijn door God aan hem gegeven bezit kwijt was ... En zo daalden Gods beproevingen op hem neer.

Al vertelt de Bijbel ons de oorsprong van Jobs verleidingen, was Job zelf, degene die deze verleidingen onderging, zich bewust van wat er aan de hand was? Job was slechts een mens van vlees en bloed; natuurlijk wist hij niets van het verhaal dat zich achter hem ontvouwde. Desalniettemin, omdat hij ontzag had voor God en rechtschapen en onberispelijk was, realiseerde hij zich dat Gods beproevingen op hem neergedaald waren. Hij wist niet wat er in het geestelijke rijk had plaatsgevonden, noch wat Gods bedoelingen achter deze beproevingen waren. Maar hij wist wel dat wat er ook met hem gebeurde, hij waarlijk vast zou moeten houden aan zijn rechtschapenheid, zijn onberispelijkheid, en de weg volgen van ontzag voor God en het mijden van kwaad. Jobs houding en reactie op deze dingen werden duidelijk door God aanschouwd. En wat zag God? Hij zag dat Job ontzag voor Hem had in zijn hart,

want vanaf het begin tot aan het moment van de beproeving bleef Jobs hart open voor God, werd het aangeboden aan God, en Job zwoer zijn rechtschapenheid en onberispelijkheid niet af, noch keerde hij zich af van de weg van ontzag voor God en het mijden van het kwaad of verwierp die – niets was meer bevredigend voor God. Vervolgens zullen we kijken met welke verleidingen Job te maken kreeg en hoe hij met deze beproevingen omging. Laten we de Schrift lezen.

c. Jobs reactie

Job 1:20-21 Toen stond Job op en scheurde zijn kledij in stukken, schoor zijn hoofd en viel aanbiddend ter aarde. Hij zei: “Met niets ben ik uit mijn moeders baarmoeder gekomen en met niets zal ik daarheen terugkeren. Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend.”

Dat Job het op zich neemt al zijn bezittingen terug te geven vloeit voort uit zijn ontzag voor God

Nadat God tegen Satan had gezegd: “je mag met al zijn bezit doen wat je wilt, maar raak hemzelf met geen vinger aan,” vertrok Satan, waarna Job al snel heftig aangevallen werd: allereerst werden zijn runderen en ezels geroofd en zijn dienaren gedood, vervolgens werden zijn schapen en dienaren door vuur verteerd, daarna werden zijn kamelen weggenomen en zijn dienaren vermoord; tot slot werden zijn zoons en dochters van het leven beroofd. Deze reeks aanvallen was het leed dat Job onderging tijdens de eerste verleiding. Zoals God had opgedragen waren alleen Jobs bezittingen en kinderen doelwit voor Satan gedurende die aanvallen, en werd Job zelf geen letsel toegebracht. Toch was

Job in een oogwenk veranderd van een welvarend man tot iemand die niets heeft. Niemand zou deze verrassingsaanval hebben kunnen weerstaan of op een gepaste wijze daarop hebben kunnen reageren, maar Job toonde zijn buitengewone aard. De Schrift geeft het volgende verslag: “Toen stond Job op en scheurde zijn kledij in stukken, schoor zijn hoofd en viel aanbeddend ter aarde.” Dit was Jobs eerste reactie nadat hij hoorde dat hij zijn kinderen en al zijn bezit verloren had. Boven alles leek hij niet verrast of in paniek, laat staan dat hij boosheid of haat uitte. Zo zie je dat hij in zijn hart al erkende dat deze ramspoed geen toevalligheid was, niet iets menselijks, laat staan de uitvoering van een of andere vergelding of straf. In plaats daarvan waren de beproevingen van Jehova op hem neergedaald; het was Jehova die zijn bezit en kinderen wenste te nemen. Job was toen erg kalm en helder. Zijn rechtschapen en onberispelijke menselijkheid maakte het hem mogelijk om rationeel, logisch en precies te oordelen en beslissingen te nemen over de ramspoed die hem overkomen was, en als gevolg daarvan gedroeg hij zich uitzonderlijk kalm: “Toen stond Job op en scheurde zijn kledij in stukken, schoor zijn hoofd en viel aanbeddend ter aarde.” “Scheurde zijn kledij in stukken” betekent dat hij ongekleed was en niets bezat, “schoor zijn hoofd” gaf aan dat hij teruggekeerd was voor God als pasgeborene; “viel aanbeddend ter aarde” betekent dat hij naakt de wereld in was gekomen, en nog steeds bezitloos was vandaag, hij tot God was teruggekeerd als pasgeboren baby. Geen enkel ander schepsel van God had dezelfde houding als Job kunnen aannemen ten aanzien van alles wat hem was overkomen. Zijn vertrouwen op Jehova steeg uit boven het domein van het geloof. Dit was zijn ontzag voor God, zijn gehoorzaamheid aan God, en hij was niet alleen in staat God te danken voor het geven, maar ook voor het nemen.

Meer nog, hij was in staat om alles wat hij bezat, inclusief zijn leven, terug te geven.

Jobs ontzag voor en gehoorzaamheid aan God is een voorbeeld voor de mensheid, en zijn rechtschapenheid en onberispelijkheid waren het hoogtepunt van de menselijkheid die de mens zou moeten bezitten. Al zag hij God niet, hij realiseerde zich dat God waarlijk bestond, omwille van dit besef had hij ontzag voor God en omdat hij ontzag had voor God was hij in staat God te gehoorzamen. Hij liet God de vrije keus om terug te nemen wat hij had, maar zonder klagen, en viel plat op de grond voor God en zei tegen Hem, dat zelfs als God op dit moment zijn leven nam, hij dat met vreugde zou toelaten, zonder klagen. Heel zijn gedrag werd ingegeven door zijn rechtschapen en onberispelijke menselijkheid. Dat wil zeggen, als gevolg van zijn onschuld, eerlijkheid en vriendelijkheid was Job onwrikbaar in zijn besef en ervaring van Gods bestaan, en op dit fundament stelde hij zichzelf eisen en standaardiseerde zijn denken, gedrag, en de grondbeginselen van zijn handelen voor God, in overeenstemming met Gods leiding over hem of de daden van God die hij te midden van alle dingen had gezien. Na verloop van tijd brachten zijn ervaringen een daadwerkelijk ontzag voor God teweeg en zorgden ervoor dat hij het kwaad meed. Dit was de bron van integriteit waar Job sterk aan vast hield. Job bezat een eerlijke, onschuldige en vriendelijke menselijkheid, en hij had een daadwerkelijke ervaring van ontzag voor God, gehoorzaamheid aan God, en het mijden van het kwaad. Hij bezat ook de wetenschap dat “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen.” Alleen maar vanwege deze dingen was hij in staat standvastig getuige te zijn te midden van deze kwaadaardige aanvallen van Satan, en alleen vanwege deze dingen was hij in staat God niet teleur te stellen

en God een bevredigend antwoord te geven toen Gods beproevingen op hem neerdaalden. Al was Jobs gedrag tijdens de eerste beproeving erg eenvoudig, latere generaties konden niet altijd zo'n eenvoud aan de dag leggen, zelfs niet na levenslange inspanningen. Evenmin was het een uitgemaakte zaak dat zij hetzelfde gedrag als Job vertoonden, zoals hierboven beschreven. Kijk vandaag eens naar Jobs eenvoudige gedrag en vergelijk dit met de schreeuwende vastberadenheid van 'absolute gehoorzaamheid en trouw tot aan de dood' van hen die beweren in God te geloven en God te volgen en die deze vastberadenheid aan God tonen. Voelen jullie je dan wel of niet diep beschaamd?

Als je de in de Schrift leest over alles wat Job en zijn gezin moesten doorstaan, wat is dan je reactie? Raak je verdwaald in je gedachten? Ben je verbaasd? Zouden de beproevingen die Job heeft doorstaan als 'gruwelijk' omschreven kunnen worden? Met andere woorden, het is al erg genoeg over Jobs beproevingen te lezen in de Schrift, om maar te zwijgen over hoe ze in werkelijkheid zouden zijn geweest. Je ziet dat wat Job overkwam geen 'gevechtsoefening' was, maar een echte 'strijd,' met echte 'geweren' en 'kogels.' Maar wie had de hand in deze beproevingen? Dat was natuurlijk Satan, ze werden persoonlijk door Satan uitgevoerd – maar met Gods toestemming. Vertelde God Satan hoe Job te verleiden? Dat deed Hij niet. God gaf slechts één enkele voorwaarde, waarna de verleiding op Job neerdaalde. Toen dat gebeurde gaf het mensen een beeld van het kwaad en de lelijkheid van Satan, van zijn kwaadaardigheid en walging tegenover de mens, en van zijn vijandschap tegen God. Hierin zien we dat woorden niet kunnen omschrijven hoe wreed eigenlijk deze verleiding was. Je zou kunnen zeggen dat de kwaadaardige natuur waarmee Satan de mens misbruikte en Satans lelijke gezicht op dit moment

volledig aan het licht kwamen. Satan maakte van deze gelegenheid gebruik, met Gods toestemming, om Job te onderwerpen aan koortsachtig en meedogenloos misbruik, waarvan de methodes en het niveau van wreedheid onvoorstelbaar en onaanvaardbaar zouden zijn voor mensen vandaag. In plaats van zeggen dat Job verleid was door Satan en dat hij standvastig aan zijn getuigenis vasthield tijdens deze verleiding, is het beter te zeggen dat in de beproevingen die God voor hem had bepaald, Job de wedstrijd aanging met Satan om zijn rechtschapenheid en onberispelijkheid te beschermen, de weg van ontzag voor God en het mijden van het kwaad te verdedigen. In deze wedstrijd verloor Job een hoop runderen en schapen, verloor hij al zijn bezit, zijn zonen en dochters – maar zijn rechtschapenheid, zijn onberispelijkheid, en zijn ontzag voor God verloor hij niet. Met andere woorden, in deze wedstrijd met Satan gaf hij er de voorkeur aan zijn bezit en zijn kinderen te verliezen, boven het verliezen van zijn rechtschapenheid, onberispelijkheid en ontzag voor God. Hij gaf er de voorkeur aan vast te houden aan de kern van wat het betekent om mens te zijn. De Schrift geeft een beknopt verslag van het hele proces hoe Job zijn vermogen verloor, en documenteert ook Jobs gedrag en houding. Deze kernachtige, bondige verslagen geven het idee dat Job op een bijna ontspannen manier deze verleidingen onderging, maar als wat werkelijk gebeurde gerecreëerd zou worden, met daaraan toegevoegd de kwaadaardige natuur van Satan – dan zouden de dingen niet zo eenvoudig zijn als ze in deze zinnen omschreven worden. De realiteit was veel wreder. Dit is de mate van vernietiging en haat waarmee Satan de mensheid behandelt en eenieder die door God wordt goedgekeurd. Als God Satan niet had gevraagd Job geen iets toe te brengen, dan zou Satan hem ongetwijfeld en zonder enige wroeging gedood hebben.

Satan wil niet dat iemand God aanbidt, noch dat zij die rechtvaardig zijn in Gods ogen, en zij die rechtschapen en onberispelijk zijn, door kunnen gaan met ontzag hebben voor God en het kwaad mijden. Ontzag hebben voor God en het kwaad mijden betekent voor mensen het mijden en verloochenen van Satan en dus maakte Satan misbruik van Gods toestemming om al zijn woede en haat genadeloos op Job te ontladen. Dan zie je hoe groot de kwelling was die Job onderging, in lichaam en geest, vanbuiten en vanbinnen. Vandaag de dag zien we niet hoe het toen was, en we kunnen vanuit de verslagen van de Bijbel alleen maar een glimp opvangen van Jobs emoties toen hij destijds onderworpen was aan die kwelling.

Jobs bestendige integriteit beschaamt Satan en laat hem in paniek op de vlucht slaan

En wat deed God toen Job onderworpen was aan deze kwellingen? God observeerde, zag toe, en wachtte de uitkomst af. Hoe voelde God Zich, terwijl Hij observeerde en toezag? Hij voelde Zich natuurlijk diepbedroefd, maar kon Hij door Zijn verdriet spijt hebben gehad van Zijn toestemming aan Satan om Job te verleiden? Het antwoord is nee, dat kon Hij niet. Want Hij was er vast van overtuigd dat Job rechtschapen en onberispelijk was, en dat hij ontzag had voor God en het kwaad meed. God had Satan simpelweg de kans gegeven Jobs rechtvaardigheid tegenover God te verifiëren en zijn eigen kwaadaardigheid en verachtelijkheid te onthullen. Verder was het een kans voor Job om te getuigen van zijn rechtvaardigheid en ontzag voor God en het mijden van het kwaad

tegenover de mensen van de wereld, tegenover Satan, en zelfs tegenover de volgelingen van God. Bewees de uiteindelijke uitkomst dat Gods beoordeling van Job juist en zonder fout was? Overwon Job Satan daadwerkelijk? Hier lezen we de archetypische woorden door Job gesproken, die bewijzen dat hij Satan overwonnen had. Hij zei: “Met niets ben ik uit mijn moeders baarmoeder gekomen en met niets zal ik daarheen terugkeren.” Dit is Jobs gehoorzame houding ten opzichte van God. Vervolgens zegt hij dan: “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend.” Deze door Job gesproken woorden bewijzen dat God het diepste van het mensenhart aanschouwt, dat Hij in de geest van de mensheid kan kijken, en ze bewijzen dat Zijn goedkeuring van Job foutloos is, dat deze door God goedgekeurde man rechtvaardig was. “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend.” Deze woorden zijn Jobs getuigenis voor God. Het zijn deze gewone woorden die Satan intimideerden, tot schande brachten, en hem uit paniek op de vlucht deden slaan, en belangrijker nog, die Satan ketenden en zonder middelen achterlieten. Door deze woorden kon Satan dus ook de wonderlijke en machtige daden van Jehova God voelen, en het buitengewone charisma waarnemen van iemand wiens hart geregeerd werd door Gods weg. Bovendien toonden zij Satan de krachtige vitaliteit van een kleine, onopmerkelijke man, door de weg te gaan van ontzag voor God en het mijden van het kwaad. Satan werd dus tijdens de eerste ronde al verslagen. Ondanks deze harde les was Satan niet voornemens Job te laten gaan, noch was er enige verandering te bespeuren in zijn kwaadaardige natuur. Satan bleef proberen Job aan te vallen, en kwam dus nog eens voor God te staan ...

Laten we nu het Schriftgedeelte lezen waarin staat hoe Job voor de tweede keer verleid werd.

3. Satan verleidt Job opnieuw (Zweren breken uit over heel Jobs lichaam)

a. De woorden door God gesproken

Job 2:3 Daarop zei Jehova tegen Satan: “Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg. Hij is nog even integer als altijd, hoewel jij mij tegen hem hebt opgezet om hem zonder reden te vernietigen.”

Job 2:6 En Jehova zei tegen Satan: “Zie, ik lever hem aan je over, maar behoud wel zijn leven.”

b. De woorden door Satan gesproken

Job 2:4-5 Daarop zei Satan tegen Jehova: “Huid voor huid. Ja, alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Maar raak hem maar eens aan met uw hand en tast zijn gebeente en zijn vlees aan. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.”

c. Hoe Job met de beproeving omgaat

Job 2:9-10 Zijn vrouw zei tegen hem: “Waarom blijf je zo onberispelijk? Vervloek God toch en sterf.” Maar Job zei tegen haar: “Je woorden zijn de woorden van een dwaas. Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” Ondanks alles zondigde Job niet en sprak hij geen onvertogen woord.

Job 3:3 Laat de dag dat ik geboren ben vergaan, en ook de nacht die zei:
“Een jongen is verwekt.”

Jobs liefde voor Gods weg gaat alles te boven

De Schrift documenteert de woordenwisseling tussen God en Satan als volgt:
“Daarop zei Jehova tegen Satan: ‘Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg. Hij is nog even integer als altijd, hoewel jij mij tegen hem hebt opgezet om hem zonder reden te vernietigen’” (Job 2:3). In deze woordenwisseling herhaalt God dezelfde vraag aan Satan. Die vraag laat ons Jehova Gods bevestigende inschatting zien van wat tijdens de eerste beproeving aangetoond en geleefd werd door Job, en die vraag is niets anders dan Gods inschatting van Job voor hij Satans verleiding had ondergaan. Wat wil zeggen, voor de verleiding hem overviel, was Job in Gods ogen al onberispelijk en daarom beschermde God hem en zijn familie en zegende Hij hem; in Gods ogen was hij het waard gezegend te zijn. Na de verleiding zondigde Job niet met zijn lippen, omdat hij zijn bezit en zijn kinderen verloren had, maar ging door met het prijzen van Jehova’s naam. Zijn uiteindelijke gedrag maakte dat God hem prijsde en een tien gaf. In Jobs ogen waren zijn kroost of bezittingen niet genoeg om God af te zweren. Met andere woorden, Gods plaats in zijn hart kon niet worden ingewisseld door zijn kinderen of welke bezitting dan ook. Tijdens Jobs eerste verleiding liet hij God zien dat zijn liefde voor Hem en zijn liefde voor zijn godvrezende weg en het mijden van het kwaad boven alles stond. Deze

beproeving leverde Job slechts de ervaring op van het ontvangen van een beloning van Jehova God en de ervaring van het wegnemen van zijn bezit en kinderen.

Voor Job was dit de ware ervaring die zijn ziel schoon waste, het was een doop van leven die zijn bestaan vervulde en belangrijker nog, het was een weelderig feest wat zijn gehoorzaamheid aan en ontzag voor God testte. Deze verleiding transformeerde Jobs status van een rijk man naar iemand die niets had en zo stelde het hem in staat Satans misbruik van de mensheid te ervaren. Zijn beroidheid was geen aanleiding Satan te verafschuwen; sterker nog, in Satans achterbakse handelingen zag hij Satans lelijkheid en minachting, maar ook Satans vijandschap en rebellie tegen God en dit bemoedigde hem nog meer om altijd vast te klampen aan de weg van ontzag hebben voor God en het mijden van het kwaad. Hij zwoer dat hij God nooit zou afzweren of Gods weg de rug toe zou keren vanwege externe factoren als bezit, kinderen of familie, noch zou hij ooit slaaf zijn van Satan, van bezit, of van enig andere persoon; naast Jehova God zou niemand zijn Heer, zijn God kunnen zijn. Zo was Jobs verlangen. Van de andere kant bekeken had de verleiding Job ook iets opgeleverd: te midden van Gods beproeving had hij grote rijkdom verkregen.

Tijdens zijn leven in de vorige decennia had Job Jehova's daden aanschouwd en Jehova Gods zegeningen voor hemzelf verkregen. Dit waren zegeningen die hem zeer ongemakkelijk en verschuldigd lieten voelen, want hij geloofde dat hij nog niets voor God gedaan had, maar toch al zulke zegeningen en genade had mogen ontvangen. Daarom bad hij vaak in zijn hart God terug te kunnen betalen, hopen dat hij de kans zou krijgen van Gods grootheid en

daden te getuigen, hopen dat God zijn gehoorzaamheid op de proef zou stellen en bovendien, dat zijn geloof gezuiverd zou worden totdat zijn gehoorzaamheid en zijn geloof Gods goedkeuring zouden verkrijgen. En toen de beproeving op hem neerdaalde, geloofde Job dat God zijn gebeden had verhoord. Job koesterde deze kans meer dan wat dan ook, dus durfde hij er niet lichtzinnig mee om te gaan, want zijn grootste levenswens zou in vervulling kunnen gaan. De komst van deze kans betekende dat zijn gehoorzaamheid en zijn godvrezendheid op de proef gesteld konden worden, gezuiverd konden worden. Bovendien betekende het dat Job de kans kreeg Gods goedkeuring te ontvangen en hem op die manier dicht bij God te brengen. Tijdens de beproeving kon hij door zulk geloof en streven volmaakter worden en een groter begrip van Gods wil krijgen. Job werd ook dankbaarder voor Gods zegeningen en genade, in zijn hart goot hij grotere lofprijzing over Gods daden, hij was meer godvrezend en meer eerbiedwaardig en verlangde meer naar Gods liefelijkheid, grootheid en heiligheid. Al was Job in Gods ogen nog steeds iemand die God vreesde en het kwaad meed, met betrekking tot zijn ervaringen had Jobs geloof en kennis, op dat moment, grote sprongen vooruit gemaakt: Zijn geloof nam toe, zijn gehoorzaamheid kreeg meer voet in de aarde, en zijn godvrezendheid verdiepte zich. Hoewel deze beproeving Jobs geest en leven transformeerde, verzadigde zo'n transformatie Job niet, noch vertraagde het zijn voortgang. Terwijl hij berekende wat hij had verkregen uit zijn beproeving en zijn eigen tekortkomingen overwoog, bad hij zachtjes, wachtend op de volgende beproeving, want hij smachtte naar de verhoging van zijn geloof, zijn gehoorzaamheid en godvrezendheid tijdens Gods volgende beproeving voor hem.

God neemt de meest innerlijke gedachten van de mens waar, alles wat mensen zeggen en doen. Jobs gedachten bereikten Jehova Gods oren en God luisterde naar zijn gebeden en op deze wijze kwam Gods volgende beproeving van Job aan, zoals verwacht.

Te midden van extreem lijden realiseert Job zich werkelijk Gods zorg voor de mensheid

Direct na Gods vraag aan Satan, was Satan stiekem blij. Dit was omdat Satan wist dat hij opnieuw toestemming had de man die in Gods ogen onberispelijk was aan te vallen – wat voor Satan een zeldzame gelegenheid opleverde. Satan wilde van de gelegenheid gebruik maken om Jobs overtuiging compleet te ondermijnen, zodat hij zijn geloof in God verloor en niet langer God vreesde of de naam van Jehova zegende. Dit zou Satan een buitenkans geven: Wat de plek of tijd ook zou zijn, Satan zou Job onder zijn bevel tot speelbal maken. Satan verborg zijn snode plannen zonder een spoor achter te laten, maar kon zijn slechte natuur niet in bedwang houden. Deze waarheid schemert door in Satans antwoord op de woorden van Jehova God, zoals vastgelegd in de Schrift: “Daarop zei Satan tegen Jehova: ‘Huid voor huid. Ja, alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Maar raak hem maar eens aan met uw hand en tast zijn gebeente en zijn vlees aan. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht’” (Job 2:4-5). Uit de woordenwisseling tussen God en Satan is het onmogelijk om geen substantiële kennis en een indruk te krijgen van Satans kwaadaardigheid. Allen die de waarheid liefhebben en het kwaad verafschuwen zullen na het horen van

deze drogredenen van Satan ongetwijfeld Satans verachtelijkheid en schaamteloosheid meer haten en zullen zich ontzet voelen en walgen van Satans drogredenen. Tegelijkertijd zal men diepgemeende gebeden en wensen voor Job uiten, dat deze oprechte man volmaaktheid kan bereiken, en wensen dat deze godvrezende man die het kwaad mijdt de verleidingen van Satan voor altijd van zich af zal slaan, in het licht leeft, te midden van Gods sturing en zegeningen. Ook zullen ze wensen dat Jobs oprechte daden voor altijd een stimulans zijn voor allen die de weg van godvrezendheid en het mijden van het kwaad nastreven. Alhoewel in deze verkondiging Satans kwaadaardige bedoeling gezien kan worden, stemde God luchtig in met Satans 'verzoek' – maar Hij had ook één voorwaarde: “ik lever hem aan je over, maar behoud wel zijn leven” (Job 2:6). Omdat Satan deze keer verzocht zijn hand uit te strekken tegen Job om zijn lichaam letsel toe te brengen, zei God: “maar behoud wel zijn leven.” De betekenis van deze woorden is, dat Hij Jobs lichaam aan Satan gaf, maar dat Hij zijn leven spaarde. Satan zou Jobs leven niet kunnen nemen, maar los daarvan kon Satan enig ander middel of methode gebruiken tegen Job.

Na Gods toestemming verkregen te hebben, haastte Satan zich naar Job en strekte zijn hand naar hem uit, om letsel toe te brengen aan zijn huid, wat pijnlijke zweren veroorzaakte over zijn hele lichaam. Job voelde de pijn in zijn huid. Job prijsde de wonderbaarlijkheid en heiligheid van Jehova God, wat Satan nog schaamtelozer maakte in zijn gewaagdheid. Omdat hij plezier voelde in het pijn doen van de mens, strekte Satan zijn hand uit en schraapte over Jobs lichaam, zodat zijn pijnlijke zweren gingen etteren. Onmiddellijk voelde Job een ongeëvenaarde pijn en kwelling, en kon niets anders doen dan zichzelf van top tot teen masseren, alsof dit verlichting zou geven van de geestelijke klap

vanwege deze pijn in het vlees. Hij realiseerde zich dat God aan zijn zijde stond en hem in de gaten hield en hij deed zijn best zichzelf te vermannen. Hij knielde nog eens en zei: "Kijkt u eens in het hart van deze man, neemt u zijn ellende eens waar; waarom bent u bezorgd om zijn zwakheid? Geprezen zij de naam van Jehova God." Satan zag het ondraaglijke lijden van Job, maar zag Job de naam van Jehova God niet afzweren. Dus ging hij haastig verder de botten van Job aan te tasten, in een wanhopige poging hem ledemaat voor ledemaat af te breken. In een oogwenk voelde Job ongekende kwellingen; het was alsof zijn vlees van zijn botten was gerukt, alsof zijn botten stukje bij beetje aan gruzelementen waren geslagen. Deze tergende kwelling liet hem eraan denken dat het beter was te sterven ... Zijn capaciteit om dit te verdragen had zijn limiet bereikt ... Hij wilde het uitschreeuwen, het vel van zijn lijf rukken om de pijn maar te verminderen – maar hij hield zich in, en krabde het vel niet van zijn lijf, want hij wilde Satan zijn zwakte niet laten zien. Dus knielde hij nog maar eens, maar deze keer voelde hij de aanwezigheid van Jehova God niet. Hij wist dat Hij vaak voor hem was en achter hem en aan beide zijdes van hem, maar in zijn pijn had God niet naar hem omgezien; Hij bedekte Zijn aangezicht en was verborgen, want de betekenis van Zijn schepping van de mens was niet om de mens lijden te brengen. Toen huilde Job en deed zijn best de fysieke terging te doorstaan, maar hij kon het dankzeggen van God niet langer voor zich houden: De mens valt neer na de eerste slag, hij is zwak en machteloos, hij is jong en onwetend – waarom zou u zo zorgzaam en zachtvaardig willen zijn voor de mens? U slaat mij, maar het doet u pijn dat te doen. Wat van de mens is uw zorgzaamheid waard? Jobs gebeden bereikten Gods oren, en God zweeg, toekijkend zonder enig geluid te geven ... Na elke mogelijke truc in het boek te hebben geprobeerd,

vertrok Satan stilletjes, maar bracht geen einde aan Gods beproeving van Job. Want de macht van God in Job geopenbaard was nog niet publiek, Jobs verhaal eindigde niet met Satans terugtrekking. Terwijl andere personages hun intree doen waren nog spectaculairder scenes onderweg.

Nog een manifestatie van Jobs vrees voor God en mijden van kwaad is zijn verheffing van Gods Naam in alle dingen

Job had de verwoestingen van Satan ondergaan, maar toch zwoer hij de naam van Jehova God niet af. Door Job aan te vallen was zijn vrouw de eerste die uit de pas raakte en de zichtbare rol van Satan speelde. De originele tekst beschrijft het als volgt: “Zijn vrouw zei tegen hem: ‘Waarom blijf je zo onberispelijk? Vervloek God toch en sterf’” (Job 2:9). Dit waren de woorden van als mens vermomde Satan. Ze waren aanvallend, een beschuldiging, tegelijk een verlokking, verleiding en laster. Toen Satan faalde Job lichamelijk ietsel aan te doen, viel hij meteen zijn integriteit aan, wat hij wilde gebruiken om Job zijn integriteit op te laten geven, God te laten afzweren en op te houden met leven. Zo wenste Satan ook zulke woorden te gebruiken om Job te verleiden: Als Job de naam Jehova verloochende, zou hij niet langer zulk lijden hoeven te ondergaan, zou hij zichzelf kunnen bevrijden van de kwelling van het vlees. Met het advies van zijn vrouw geconfronteerd, wees Job haar terecht door te zeggen: “Je woorden zijn de woorden van een dwaas. Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” (Job 2:10). Job kende deze woorden al lang, maar hier werd de waarheid van Jobs kennis ervan bewezen.

Wat zijn vrouw bedoelde, toen zij hem adviseerde God te vervloeken en te sterven, was: Je God behandelt je zo, dus waarom vervloek je hem niet? Wat doe je nog steeds in leven? Je God is zo oneerlijk tegen je, maar je zegent toch de naam van Jehova nog steeds. Hoe kan Hij rampspoed over je brengen terwijl je Zijn naam zegent? Schiet nou eens op en verloochen Gods naam en hou op Hem te volgen. Op deze manier zullen je problemen voorbij zijn. Op dit moment was het getuigenis afgelegd dat God in Job wilde zien. Geen alledaagse persoon zou zulk getuigenis af kunnen leggen, noch lezen we erover in enig ander verhaal in de Bijbel – maar God had het al lang gezien, voordat Job deze woorden sprak. God wilde enkel van de gelegenheid gebruik maken om Job tegenover allen te laten bewijzen dat God gelijk had. Met het advies van zijn vrouw geconfronteerd, gaf hij niet alleen zijn integriteit niet op en zwoer hij God niet af, hij zei ook nog tegen zijn vrouw: “Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” Zijn dit zware woorden? Er is hier maar één feit wat het gewicht van deze woorden aantoont. Het gewicht van deze woorden is dat ze door God zijn goedgekeurd in Zijn hart, ze waren wat God verlangde, ze waren wat God wilde horen en ze zijn het resultaat wat God verlangde te zien; deze woorden zijn ook de essentie van Jobs getuigenis. Jobs onberispelijkheid, oprechtheid, godvrezendheid en het mijden van het kwaad waren hierin bewezen. De kostbaarheid van Job lag daarin, dat toen hij werd verleid hij nog steeds deze woorden uitsprak, zelfs toen zijn hele lichaam bedolven was onder zweren en builen, toen hij het ultieme lijden onderging en zijn vrouw en familie hem adviseerden. Anders gezegd, in zijn hart geloofde hij dat wat de verleiding ook is, of hoe smartelijk de verdrukkingen en martelingen ook zijn, zelfs als de dood voor de deur stond, hij God niet zou afzweren of de

weg van godvrezendheid en het mijden van het kwaad zou afwijzen. Je ziet dat God de meest prominente plek in zijn hart had, en dat die alleen voor God was. Juist daarom lezen we deze omschrijvingen van Job in de Schrift, als: Ondanks alles zondigde Job niet en sprak hij geen onvertogen woord. Niet alleen zondigde hij niet met zijn lippen, maar in zijn hart klaagde hij ook niet over God. Hij zei niets kwetsends over God, noch zondigde hij tegen God. Niet alleen loofde zijn mond de naam van God, maar ook in zijn hart loofde hij Gods naam; zijn mond en hart waren één. Dit was de ware Job zoals God hem zag en dit was precies de reden waarom God Job zo koesterde.

De vele misvattingen van de mensen over Job

De ontberingen door Job ondergaan waren niet het werk van Gods boodschappers, noch waren ze door God Zelf veroorzaakt. In plaats daarvan waren ze veroorzaakt door Satan persoonlijk, de vijand van God. Als gevolg daarvan was de mate waarin Job lijden onderging zo hevig. Maar op dit moment liet Job zonder aarzeling in zijn hart zijn kennis van God, de grondbeginselen van zijn alledaagse handelen, en zijn houding tegenover God zien – en dit is de waarheid. Als Job niet verleid was, als God geen beproevingen op hem had ontladen, dan had je Job als hypocriet gezien toen hij zei: “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend.” God had hem zoveel welvaart gegeven, dus is het logisch dat hij de naam van Jehova loofde. Als Job vóór de beproeving had gezegd: “Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” dan zou je zeggen dat Job

overdreef, dat hij Gods naam niet zou afzweren, omdat hij zo vaak was gezegend door Gods hand. Als God hem rampspoed had laten overkomen, dan zou hij vast en zeker Gods naam hebben verlaten. Maar toen Job zich bevond in omstandigheden die niemand wenst, of wenst te zien, of zichzelf toewenst, omstandigheden waarvoor mensen bang zijn dat die hen overkomen en die zelfs God niet aan kon zien, zelfs toen was Job in staat om zijn integriteit vast te houden: "Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend" en "Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?" Met Jobs gedrag geconfronteerd zijn zij die graag gezapige, dure woorden spreken, zij die graag belerende woorden spreken, sprakeloos. Zij die alleen in woorden Gods naam verheffen, maar nog nooit Gods beproevingen hebben geaccepteerd, zijn door Jobs integriteit, waar hij sterk aan vasthield, veroordeeld. En zij die nooit hebben geloofd dat de mens vast kan houden aan Gods weg zijn door Jobs getuigenis geoordeeld. Als mensen met Jobs gedrag tijdens deze beproevingen en de woorden die hij sprak worden geconfronteerd, zullen sommige mensen zich verward voelen, sommigen jaloers, sommigen twijfelachtig, en sommigen zullen zelfs ongeïnteresseerd lijken, hun neus ophalen aan het getuigenis van Job, omdat zij niet alleen het lijden zien dat Job overviel tijdens zijn beproevingen, en de woorden die hij sprak, maar ook zijn menselijke 'zwakheid' die hij vertoonde toen de beproevingen Job waren overkomen. Deze 'zwakte' meent men de zogenaamde onvolmaaktheid in Jobs onberispelijkheid, de smet op het blazen van de man die in Gods ogen onberispelijk was. Wat wil zeggen dat er gedacht wordt dat zij die onberispelijk zijn, foutloos zijn, zonder vlek of bezoedeling, dat ze geen zwakheden hebben, geen pijn kennen, zich nooit ongelukkig of neerslachtig voelen, en zonder haat of

enig zichtbaar extreem gedrag zijn; als gevolg gelooft de grote meerderheid van mensen niet dat Job waarlijk onberispelijk was. Mensen keuren veel van zijn gedrag tijdens zijn beproevingen niet goed. Toen Job bijvoorbeeld zijn bezit en zijn kinderen verloor, brak hij niet in tranen uit, zoals men zou verwachten. Zijn 'onfatsoen' laat mensen denken dat hij koud is, want hij had geen tranen, of liefde voor zijn gezin. In eerste instantie geeft Job mensen deze slechte indruk. Ze vinden zijn gedrag van daarna nog meer verbijsterend: 'scheurde zijn kleren' wordt door mensen geïnterpreteerd als gebrek aan respect voor God, en 'zijn hoofd kaal scheren' wordt onterecht verstaan als Jobs godslastering van en verzet tegen God. Los van Jobs woorden, dat "Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend," zien mensen de door God geroemde rechtschapenheid in Job niet, en bevat de inschatting die de meeste mensen van Job hebben enkel maar de ondoorgrondelijkheid, het onbegrip, de twijfel en de veroordeling en bestaat de goedkeuring alleen in theorie. Geen van hen begrijpen en waarderen Jehova Gods woorden waarlijk, dat Job onberispelijk en oprecht was, iemand die God vreesde en het kwaad meed.

Gebaseerd op bovenstaande indruk van Job zullen mensen meer twijfels hebben over zijn oprechtheid, want Jobs handelingen en gedrag waar de Schrift verslag van doet, zijn niet zo wereldschokkend aandoenlijk als mensen zich misschien hadden voorgesteld. Niet alleen leverde hij geen enorme prestatie, terwijl hij in de as zat nam hij ook een potscherf om zichzelf te krabben. Deze handeling verbaast mensen ook en veroorzaakt twijfel – en zelfs ontkenning – over Jobs oprechtheid, want terwijl Job zichzelf zat te krabben, bad hij niet tot God, of beloofde hij God iets; ook zagen mensen hem niet huilen van de pijn. Mensen zagen toen alleen de zwaktes van Job en niets anders, en toen zij Job

dus hoorden zeggen “Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” waren ze daar compleet onbewogen onder, of anders onbeslist, en zijn nog steeds niet in staat Jobs oprechtheid te zien in zijn woorden. De algemene indruk die Job tijdens de kwellingen in zijn beproevingen geeft, is dat hij zowel niet ineenkromp, of arrogant was. Mensen zien het verhaal wat zich achter zijn gedrag in het diepst van zijn hart afspeelde niet, noch zien zij godvrezendheid in zijn hart, of getrouwheid aan het principe van de weg van het mijden van kwaad. Zijn gelijkmoedigheid doet mensen denken dat zijn onberispelijkheid en oprechtheid slechts lege woorden waren, zijn godvrezendheid slechts een gerucht; de ‘zwakte’ die hij uiterlijk vertoonde liet ondertussen een diepe indruk achter op hen, en gaf hen een ‘nieuw perspectief’ van, en zelfs een ‘nieuw begrip’ ten opzichte van de man die God omschreef als onberispelijk en oprecht. Zo’n ‘nieuw perspectief’ en ‘nieuw begrip’ bewijzen zich toen Job zijn mond opende en zijn geboortedag vervloekte.

Hoewel de mate van kwelling die Job onderging onvoorstelbaar en onbegrijpelijk is voor enig mens, sprak hij geen woorden van dwaallering, maar verlichtte slechts zijn lichamelijke pijn met eigen middelen. Zoals in de Schrift staat, zei hij: “Laat de dag dat ik geboren ben vergaan, en ook de nacht die zei: ‘Een jongen is verwekt’” (Job 3:3). Misschien heeft niemand overwogen hoe belangrijk deze woorden zijn, en misschien zijn er mensen die er wel op gelet hebben. Betekenen ze in jullie ogen dat Job tegen God is? Zijn ze een klacht tegen God? Ik weet dat velen van jullie zekere gedachten hebben over deze door Job gesproken woorden, en geloven dat als Job onberispelijk en oprecht was, hij geen tekenen van zwakte of rouw zou hebben laten zien, en in plaats daarvan Satans aanvallen met positiviteit tegemoet had moeten treden, zelfs glimlachend

bij het vooruitzicht van Satans verleidingen. Hij zou niet de minste reactie gehad moeten hebben tegen enige kwelling van het vlees die hem door Satan werd toegebracht, noch zou hij enige emotie vanuit zijn hart hebben moeten prijsgeven. Hij zou God zelfs gevraagd moeten hebben de beproevingen nog strenger te maken. Dit is wat vertoond zou moeten worden door iemand die standvastig is, werkelijk God vreest en het kwaad mijdt, en wat hij zou moeten bezitten. Te midden van deze extreme kwellingen vervloekte Job zijn geboortedag. Hij klaagde niet over God, had zelfs de intentie niet om God tegenstand te bieden. Dit is makkelijker gezegd dan gedaan, want sinds de oudheid tot de dag van vandaag heeft niemand ooit zulke verleidingen of zulk lijden ondergaan als Job. En waarom is nooit iemand onderworpen aan het soort verleiding als Job? Omdat zoals God het ziet, niemand in staat is die verantwoordelijkheid of opdracht te dragen, niemand zou kunnen handelen als Job deed, en bovendien, niemand kon nog, behalve het vervloeken van zijn geboortedag, Gods naam niet verloochenen en doorgaan de naam van Jehovah God blijven zegenen zoals Job deed toen zulke kwellingen hem overlaadden. Kon iemand dit? Als we dit over Job zeggen, prijzen we zijn gedrag dan? Hij was een oprecht man, en hij was in staat zulk een getuigenis te geven aan God, en kon Satan met de handen aan het hoofd op de vlucht doen slaan, op een manier dat hij nooit meer beschuldigend voor God kwam te staan – dus wat is er dan verkeerd aan het hem prijzen? Kan het zijn dat jullie hogere standaarden hebben dan God? Kan het zijn dat jullie je nog beter zouden gedragen dan Job als beproevingen je overvallen? Job werd door God geprezen – wat voor bezwaren zouden jullie kunnen hebben?

Job vervloekt zijn geboortedag, omdat hij niet wil dat God door hem pijn lijdt

Vaak zeg ik dat God in mensenharten kijkt en mensen naar elkaars buitenkant kijken. Omdat God in mensenharten kijkt, begrijpt Hij hun essentie, terwijl sommige mensen de essentie van andere mensen bepalen op basis van hun uiterlijk. Toen Job zijn mond opende en zijn geboortedag vervloekte, verbaasde dit alle spirituele mensen, zijn drie vrienden inclusief. De mens kwam van God, en zou dankbaar moeten zijn voor het leven en lichaam, alsmede zijn geboortedag, door God aan hem geschonken, en hij zou die niet mogen vervloeken. Dit is begrijpelijk en voor de meeste mensen voor te stellen. Voor ieder die God volgt is dit begrip heilig en onaantastbaar, het is een onveranderlijke waarheid. Echter, Job brak deze regels: hij vervloekte zijn geboortedag. Dit is een daad waarvan gewone mensen vinden dat zoiets neerkomt op het betreden van verboden terrein. Niet alleen kan hij geen aanspraak maken op begrip en medeleven van mensen, hij kan ook geen aanspraak maken op Gods vergeving. Tegelijkertijd beginnen nog meer mensen te twifelen aan Jobs oprechtheid, want het lijkt alsof Gods gunst Job gemakzuchtig maakte, zo overmoedig en onbezonnen, dat hij niet alleen God niet dankte voor Zijn zegening en zorg tijdens zijn leven, maar hij de dag van zijn geboorte tot vernietiging en verdoemenis verwenste. Als dit geen tegenstand is tegen God? Zulke oppervlakkigheden geven mensen het bewijs dat ze nodig hebben om Jobs daad te veroordelen, maar wie weet wat Job toen werkelijk

dacht? En wie kan de reden weten waarom Job zo handelde? Alleen God en Job zelf kunnen het verhaal en de redenen hierachter weten.

Toen Satan zijn hand uitstreekte om Jobs botten te pijnigen, viel Job in zijn klauwen zonder de middelen om te ontsnappen of de kracht om weerstand te bieden. Zijn lichaam en ziel leden enorme pijn, en deze pijn deed hem zijn onbetekenendheid, zijn broosheid en machteloosheid ten zeerste beseffen als mens van vlees en bloed. Tegelijkertijd kreeg hij ook een diepe waardering en een diep begrip voor waarom God een voor de mensheid zorgdragende en verzorgende instelling heeft. In de klauwen van Satan realiseerde Job zich dat de mens, die van vlees en bloed is, eigenlijk zo machteloos en zwak is. Toen hij op zijn knieën neerviel en tot God bad, was het alsof God Zijn aangezicht bedekte en Zich verstopte, want God had hem helemaal in de handen van Satan gegeven. Tegelijkertijd huilde God ook voor hem, en voelde Hij zich bovendien gekrenkt voor hem; God was gepijnigd door zijn pijn, gewond door zijn wonden ... Job voelde Gods pijn en ook hoe ondraaglijk het was voor God ... Job wilde God niet meer verdriet brengen, noch wilde hij dat God voor hem huilde, laat staan dat hij God pijn door hem wilde zien lijden. Toen wilde Job alleen nog maar zich ontdoen van zijn vlees, om niet langer de pijn te hoeven doorstaan die hem door het vlees werd toegebracht, want hierdoor zou God niet langer door zijn pijn gekweld worden – maar hij kon dat niet, en hij moest niet alleen de vleselijke kwellingen doorstaan, maar ook de kwelling dat hij niet wilde dat God zich zorgen maakte. Deze twee pijnen – die van het vlees, en die van de geest – brachten Job hartverscheurende, misselijkmakende pijn, en zorgden ervoor dat hij voelde hoe de beperkingen van de mens van vlees en bloed iemand gefrustreerd en hulpeloos konden maken. In deze omstandigheden groeide zijn verlangen naar

God sterker, en werd zijn afschuw van Satan intenser. Op dat moment was Job liever nooit in de mensenwereld geboren en had hij liever niet bestaan, dan dat hij zag dat God tranen om hem vergoot of pijn voelde ter wille van hem. Hij begon een enorme hekel te krijgen aan zijn lijf, werd misselijk en moe van zichzelf, van zijn geboortedag, ja zelfs van alles wat aan hem verbonden was. Hij wenste dat zijn geboortedag en alles wat ermee te maken heeft nooit meer genoemd zou worden, en dus opende hij zijn mond om zijn geboortedag te vervloeken: "Laat de dag dat ik geboren ben vergaan, en ook de nacht die zei: 'Een jongen is verwekt.' Laat die dag een dag van duisternis worden, laat God in de hemel er geen acht op slaan. Laat die dag niet baden in het licht" (Job 3:3-4). Jobs woorden dragen de afschuw die hij voor zichzelf heeft, "Laat de dag dat ik geboren ben vergaan, en ook de nacht die zei: 'Een jongen is verwekt.'" alsmede zijn zelfberisping en schuldgevoel omdat hij God pijn had veroorzaakt, "Laat die dag een dag van duisternis worden, laat God in de hemel er geen acht op slaan. Laat die dag niet baden in het licht." Deze twee passages zijn de ultieme weergave van hoe Job zich toen voelde, en geven zijn volmaaktheid en oprechtheid volledig weer aan iedereen. Tegelijkertijd waren zijn geloof en gehoorzaamheid aan God, net zoals zijn godvrezendheid, daadwerkelijk toegenomen, precies zoals Job wenste. Deze toename was natuurlijk precies het door God verwachte effect.

Job verslaat Satan en wordt in Gods ogen werkelijk mens

Toen Job zijn eerste beproevingen onderging was hij van al zijn bezittingen en kinderen ontdaan, maar viel hij, als gevolg daarvan niet neer en zei hij niets zondigs tegen God. Hij had Satans verleidingen doorstaan, hij was boven zijn materiële goederen en nakomelingen uitgestegen en had de test doorstaan van het verliezen van zijn aardse bezittingen, wat wil zeggen dat hij het feit dat God die dingen wegnam gehoorzaam kon accepteren en God daarvoor kon danken en prijzen. Zo was Jobs gedrag tijdens Satans eerste verleiding en zo was Jobs getuigenis ook tijdens Gods eerste beproeving. Bij de tweede beproeving strekte Satan zijn hand uit om Job letsel toe te brengen en ook al ervaarde Job een grotere pijn dan ooit tevoren, zijn getuigenis was afdoende genoeg om mensen te verbazen. Hij gebruikte zijn kracht, overtuiging en gehoorzaamheid aan God, alsook zijn godvrezendheid om nogmaals Satan te verslaan en zijn gedrag en getuigenis vonden nogmaals Gods goedkeuring en voorkeur. Tijdens deze verleiding maakte Job gebruik van zijn eigenlijke gedrag om tegenover Satan te verkondigen dat de vleselijke pijn zijn geloof en zijn gehoorzaamheid aan God niet kon veranderen of zijn toewijding aan God en zijn vrees voor God niet kon wegnemen. Hij zou, als gevolg van oog in oog staan met de dood, God nooit verzaken of zijn eigen volmaaktheid en oprechtheid opgeven. Jobs vastberadenheid maakte van Satan een lafaard, zijn geloof liet Satan schichtig en bevend achter. De kracht van zijn gevecht om leven en dood met Satan kweekte een diepe haat en verbittering in Satan. Zijn volmaaktheid en oprechtheid ontnam Satan's enig overgebleven middelen nog iets tegen Job te doen, zodat Satan zijn aanvallen op hem achterwege liet en zijn beschuldigingen tegen Job voor Jehova God opgaf. Dit betekende dat Job de wereld had overwonnen, hij had het lichaam overwonnen, hij had Satan overwonnen en hij

had de dood overwonnen; hij behoorde geheel en al God toe. Tijdens deze twee beproevingen bleef Job in zijn getuigenis standvastig staan en doorleefde hij zijn volmaaktheid en oprechtheid en verbreedde hij de reikwijdte van zijn levende grondbeginselen van godvrezendheid en het mijden van kwaad. Door deze twee beproevingen te hebben ondergaan, was er een rijkere ervaring geboren in Job en deze ervaring maakte hem meer volwassen en doorgewinterd, het maakte hem sterker, en sterker van overtuiging en gaf hem meer vertrouwen in de juistheid en waarde van de integriteit waar hij zo sterk aan vasthield. Jobs beproevingen door Jehova God gaven hem een diepgaand begrip en gewaarwording van Gods bezorgdheid om de mens en stelde hem in staat de kostbaarheid van Gods liefde waar te nemen, van waaruit aandacht en liefde voor God aan zijn godvrezendheid werden toegevoegd. De beproevingen van Jehova God brachten niet alleen geen verwijdering tussen Job en Hem teweeg, maar brachten zijn hart dicht bij God. Toen de lichamelijke pijn die Job leed een piek bereikte, gaf de zorg die hij van Jehova God voelde hem geen andere keuze dan zijn geboortedag te vervloeken. Dit gedrag was niet lang van tevoren gepland, maar een natuurlijke openbaring van de aandacht en liefde voor God vanuit zijn hart; het was een natuurlijke openbaring die voortkwam uit zijn aandacht en liefde voor God. Wat wil zeggen dat, omdat hij zichzelf verafschuwde en niet bereid was om God te kwellen en dat ook niet kon verdragen, die aandacht en liefde voor God het punt van onzelfzuchtigheid bereikte. Op dat moment bereikte Job's langdurige bewondering en verlangen voor God en toewijding aan God het niveau van aandacht en liefhebben. Tegelijkertijd bereikte zijn geloof in en gehoorzaamheid tot God en zijn godvrezendheid het niveau van aandacht en liefhebben. Hij stond zichzelf niet

toe ook maar iets te doen wat God zou schaden. Hij stond zichzelf geen gedrag toe dat God pijn zou doen en stond zichzelf niet toe God enig smart, verdriet of zelfs ongelukkigheid aan te doen om zijn eigen redenen. Al was Job nog steeds dezelfde Job van daarvoor, in Gods ogen had Jobs geloof, gehoorzaamheid en godvrezendheid God volledige voldoening en vreugde gebracht. Op dat moment had Job de volmaaktheid bereikt die God van hem verwachtte, was hij het waarlijk waard geworden om in Gods ogen 'volmaakt en oprecht' genoemd te worden. Zijn rechtvaardige daden stelden hem in staat Satan te overwinnen en standvastig te staan in zijn getuigenis tot God. Zo maakten zijn rechtvaardige daden hem eveneens volmaakt en maakten het mogelijk de waarde van zijn leven te verheffen en dat meer dan ooit te overstijgen en hem de eerste persoon te maken die niet langer aangevallen en verleid werd door Satan. Omdat Job rechtvaardig was, werd hij beschuldigd en verleid door Satan; omdat Job oprecht was, werd hij aan Satan overgeleverd; en omdat Job oprecht was, overwon en versloeg hij Satan, en bleef standvastig in zijn getuigenis staan. Job werd voortaan de eerste mens die nooit meer overgeleverd zou worden aan Satan, hij kwam waarlijk voor Gods troon en leefde in het licht, onder de zegeningen van God zonder dat Satan hem kon bespieden of ruïneren ... Hij was werkelijk mens geworden in de ogen van God, hij was bevrijd ...

Over Job

Nu jullie weten hoe Job beproevingen doorstond, zullen de meesten van jullie waarschijnlijk meer details willen weten over Job zelf, in het bijzonder in

relatie tot het geheim waarmee hij Gods lofprijzing voor zich won. Dus, laten we het vandaag over Job hebben!

In Jobs dagelijkse leven zien we zijn volmaaktheid, oprechtheid, godvrezendheid en mijden van het kwaad

Als we het over Job hebben, dan moeten we beginnen met de inschatting over hem die uit Gods eigen mond kwam: “Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg.”

Laten wij eerst iets te weten komen over Jobs volmaaktheid en oprechtheid.

Wat verstaan jullie onder de woorden ‘volmaakt’ en ‘oprecht?’ Geloven jullie dat Job onberispelijk en eerbiedwaardig was? Dit zou natuurlijk een letterlijke interpretatie en begrip van ‘volmaakt’ en ‘oprecht’ zijn. Een werkelijk begrip van Job is niet los te zien van zijn echte leven – alleen woorden, boeken en theorie zullen geen antwoord kunnen geven. We beginnen door naar Jobs leven thuis te kijken en wat zijn normale gedrag was tijdens zijn leven. Dit zal ons iets zeggen over zijn levensprincipes en levensdoelen, maar ook over zijn persoonlijkheid en streven. Laat ons de laatste woorden van Job 1:3 eens lezen: “Hij was de aanzienlijkste man van het Oosten.” Wat deze woorden vertellen is dat Jobs status en reputatie erg hoog waren, ook al wordt ons niet verteld of hij vanwege zijn overvloedige bezittingen de geweldigste onder de mensen van het oosten was, of omdat hij volmaakt en oprecht, godvrezend was en het kwaad meed, we weten dat Jobs status en reputatie hoog aangeprezen waren. Zoals in de Bijbel

staat, was de eerste indruk van mensen dat Job volmaakt was, dat hij godvrezend was en het kwaad meed, en dat hij grote rijkdom en een eerbiedwaardige positie bezat. Voor een normaal persoon die in zo'n omgeving en in zulke omstandigheden leeft, zouden het Jobs eetgewoontes, kwaliteit van leven en de verschillende aspecten van zijn persoonlijke leven iets zijn waar de meeste mensen hun aandacht op zouden richten; dus moeten we verder lezen in de Schrift: "Zijn zonen hadden de gewoonte om de beurt een feest te geven, ieder in zijn eigen huis, en nodigden dan hun drie zusters uit om bij hen te komen eten en drinken. Nadat elk van zijn zonen zo'n feest had gegeven, liet Job hen bij zich komen voor een reinigingsritueel. Hij stond dan 's ochtends vroeg op om voor elk van hen een offer te brengen, want hij dacht bij zichzelf: Misschien hebben mijn kinderen wel gezondigd en God in hun hart vervloekt. Job deed dit telkens weer" (Job 1:4-5). Deze passage vertelt ons twee dingen: Het eerste is dat Jobs zonen en dochters regelmatig feestjes hadden, aten en dronken; het tweede is dat Job vaak brandoffers bracht, omdat hij zich vaak zorgen maakte over hen, bang dat ze zondigden, dat ze God in hun harten hadden vervloekt. Hierin zijn de levens van twee verschillende soorten mensen omschreven. De eerste soort, Jobs zonen en dochters, feestten vaak vanwege hun rijkdom, leefden extravagant, aten en dronken er levendig op los, genoten van de hoge kwaliteit van leven die materiële welvaart met zich meebracht. Doordat zij zo'n leven leidden, was het onvermijdelijk dat ze vaak zondigden en God kwetsten – maar toch, dientengevolge, heiligden zij zichzelf niet noch brachten zij brandoffers. Je ziet dus dat God geen plaats had in hun harten, dat ze Gods gunsten geen aandacht gaven, noch bang waren God te kwetsen, laat staan bang waren God te verzaken in hun hart. Natuurlijk is onze focus niet op Jobs

kinderen, maar op wat Job deed, terwijl hij met deze dingen geconfronteerd werd; dit is het andere onderwerp dat de passage aan de orde stelt, en dat over Jobs dagelijks leven gaat en het wezen van zijn menselijkheid. Als de Bijbel het feesten van Jobs zonen en dochters beschrijft, wordt Job niet genoemd. Wel wordt er alleen maar gezegd dat zijn zonen en dochters vaak samen aten en dronken. Met andere woorden, hij was niet degene die feesten hield, en hij deed niet mee aan die extravagantie in eten en drinken van zijn zonen en dochters. Hoewel hij welgesteld was en over vele bezittingen en dienaren beschikte, had Job geen luxe leven. Hij was niet bekoord door zijn excellente levensomgeving en verschrante zich niet aan lichamelijke geneugten en vergat niet door zijn rijkdom om brandoffers te brengen, laat staan dat hij daardoor in zijn hart geleidelijk God ging mijden. Blijkbaar was Job als gevolg van Gods zegeningen, in zijn levensstijl gedisciplineerd, niet hebzuchtig of hedonistisch en richtte hij zich niet op kwaliteit van leven. In plaats daarvan was hij bescheiden en ingetogen, hij was niet praalzuchtig en hij was terughoudend en voorzichtig voor God. Hij dacht vaak na over Gods gunsten en zegeningen en was zonder ophouden godvrezend. In zijn dagelijks leven stond Job vroeg op om brandoffers te brengen voor zijn zonen en dochters. Met andere woorden, Job vreesde niet alleen zelf God, maar hij hoopte ook dat zijn kinderen op dezelfde manier God zouden vrezen en niet tegen God zouden zondigen. Jobs materiële rijkdom nam in zijn hart geen ruimte in, noch nam het Gods plaats in; of het nu voor zijn eigen bestwil was of dat van zijn kinderen, Jobs dagelijkse handelingen waren allemaal verbonden aan zijn godvrezendheid en het mijden van kwaad. Zijn vrees voor Jehova God hield bij zijn mond niet op, maar werd geactiveerd en weerspiegeld in elk facet van zijn dagelijkse leven. Dit daadwerkelijke gedrag van Job laat ons

zien dat hij eerlijk was en over een essentie beschikte die rechtvaardigheid en alles wat positief is liefhad. Dat Job vaak offerde om zijn zonen en dochters te heiligen, betekent dat hij het gedrag van zijn kinderen niet goedkeurde; integendeel, diep in zijn hart had hij genoeg van hun gedrag en veroordeelde hij ze. Hij had geconcludeerd dat het gedrag van zijn zonen en dochters Jehova God niet welgevallig was, dus riep hij ze vaak op hun zonden voor Jehova God te belijden. Jobs daden laten ons een andere kant van zijn menselijkheid zien: eentje waarin hij nooit samen opgaat met hen die vaak zondigen en God kwetsen, maar hen juist schuwt en vermijdt. Zelfs als diegenen zijn zonen en dochters waren, zwoer hij zijn eigen principes niet af omdat het nou eenmaal familie was en evenmin ontzag hij hun zonden vanwege zijn eigen gevoelens. Integendeel, hij dringt er bij hen juist op aan om hun zonden op te biechten en Jehova Gods verdraagzaamheid voor zich te winnen. Hij waarschuwde ze God niet te verloochenen omwille van hun eigen wellustige genot. De grondbeginselen van hoe Job anderen behandelde, zijn onlosmakelijk verbonden met de grondbeginselen van zijn godvrezendheid en het mijden van kwaad. Hij hield van datgene wat door God geaccepteerd was, en verafschuwde datgene waar God van walgde, hij hield van hen die God in hun hart vreesden, en verafschuwde hen die kwaad of zonde begingen tegen God. Dat soort liefde en afschuw was zichtbaar in zijn dagelijkse leven en was precies de door Gods ogen waargenomen oprechtheid van Job. Dit is natuurlijk ook de uitdrukking en het uitleven van Jobs ware menszijn in zijn relaties met anderen in zijn dagelijkse leven waar we iets over te weten moeten komen.

De manifestaties van Jobs menselijkheid tijdens zijn beproevingen (Het begrijpen van Jobs volmaaktheid, oprechtheid, vrees voor God en het mijden van kwaad tijdens zijn beproevingen)

Wat we hierboven hebben meegedeeld zijn verschillende aspecten van Jobs menselijkheid die hij in zijn dagelijks leven vóór zijn beproevingen tentoonstelde. Zonder twijfel bieden deze manifestaties een eerste kennismaking met en een begrip van Jobs oprechtheid, godvrezendheid en mijden van kwaad en bieden ze als vanzelfsprekend een eerste bevestiging. De reden waarom ik “eerste” zeg, is omdat de meeste mensen nog steeds geen echt begrip hebben van Jobs persoonlijkheid en de mate waarin hij de weg van het gehoorzamen en vrezen van God nastreefde. Dat wil zeggen dat het begrip over Job van de meeste mensen niet dieper reikt dan de enigszins gunstige indruk die er over hem wordt gewekt door de twee passages in de Bijbel waarin zijn woorden staan: “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend” en “Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” Er is voor ons dus een grote noodzaak om te begrijpen hoe Job zijn menselijkheid uitleefde, terwijl hij Gods beproevingen onderging; op deze manier zal Jobs waarlijke menselijkheid in zijn geheel aan allen getoond worden.

Toen Job hoorde dat zijn bezit hem was ontnomen, dat zijn zonen en dochters hun leven hadden verloren, dat zijn dienaren gedood waren, reageerde hij als volgt: “Toen stond Job op en scheurde zijn kledij in stukken, schoor zijn hoofd en viel aanbeddend ter aarde” (Job 1:20). Deze woorden getuigen van één feit: na het horen van dit nieuws was Job niet paniekerig, huilde niet, gaf hij zijn

dienaren die hem de boodschap brachten niet de schuld, laat staan dat hij de plaats van het delict ging inspecteren om de waaroms en de waarvoors te verifiëren en uit te zoeken wat er precies was gebeurd. Hij vertoonde geen zichtbare pijn of spijt over het verlies van zijn bezittingen, noch brak hij in tranen uit over het verlies van zijn kinderen, van zijn geliefden. Integendeel, hij scheurde zijn mantel, schoor zijn hoofd kaal en viel neer op de grond in aanbidding. Jobs daden zijn niet te vergelijken met die van gewone mensen. Ze brengen veel mensen in verwarring en maakt dat ze Jobs 'koudbloedigheid' kwalijk nemen. Normale mensen zouden gebroken zijn, de wanhoop nabij zijn bij het plotselinge verlies van hun bezittingen – in sommige gevallen zouden mensen in een diepe depressie vallen. Dat komt omdat, in hun harten, het bezit van mensen een levenslange inspanning vertegenwoordigt, datgene waar hun overleven van afhangt, het is de hoop die ze in leven houdt; verlies van hun bezit betekent dat al die inspanning voor niets is geweest, dat ze zonder hoop zijn, zelfs zonder toekomst. Dit is de houding van elk normaal mens ten opzichte van hun bezit en de nauwe band die hij daarmee heeft en daarom is bezit zo belangrijk in de ogen van mensen. Vandaar dat de grote meerderheid van mensen zich verward voelt door Jobs onverschillige houding ten opzichte van zijn bezitsverlies. We gaan vandaag die verwarring van al die mensen verjagen door uit te leggen wat er in Jobs hart omging.

Gezond verstand leert ons dat Job, nadat hij overvloedig veel vermogen van God had gekregen, voor God schaamte zou moeten voelen vanwege het verlies van zijn vermogen, want hij had er niet goed op gepast en voor gezorgd, hij had het van God aan hem gegeven vermogen niet behouden. Dus toen hij hoorde dat zijn bezittingen hem ontnomen waren, zou zijn eerste reactie geweest moeten

zijn dat hij naar de plaats van het delict ging, een inventaris maken van alles wat verloren was gegaan, en dan aan God opbiechten, zodat hij misschien Gods zegeningen nog eens zou ontvangen. Job deed dit echter niet – en daar had hij natuurlijk zijn eigen redenen voor. Diep in zijn hart geloofde Job dat alles wat hij bezat hem door God toevertrouwd was en niet het resultaat van zijn eigen zwoegen en zweten. Vandaar dat hij deze zegeningen niet zag als iets om van te profiteren, maar klampte hij zich uit alle macht vast aan de weg die hij behoorde te wandelen als zijn levensprincipe. Hij koesterde Gods zegeningen en was er dankbaar voor, maar was niet gecharmeerd van meer zegeningen en streefde daar ook niet naar. Zo was zijn houding ten opzichte van bezit. Hij deed niet iets om zegeningen voor zich te winnen, noch maakte hij zich zorgen over of voelde hij zich benadeeld door het gebrek aan of verlies van Gods zegeningen; hij stond niet te jubelen vanwege Gods zegeningen, maar evenmin negeerde hij de weg van God of vergat hij de genade van God vanwege de zegeningen die hij vaak mocht ontvangen. Jobs houding ten opzichte van zijn bezit toont mensen zijn ware menselijkheid: Allereerst was Job geen hebzuchtig man en niet veeleisend in zijn materiële leven. Ten tweede was Job nooit bezorgd of bevreesd dat God alles wat hij had weg zou nemen, wat zijn gehoorzame houding ten opzichte van God was in zijn hart; dat wil zeggen dat hij niet met vragen of klachten kwam wanneer danwel of God iets van hem af zou nemen en niet naar de reden vroeg, maar probeerde alleen te gehoorzamen aan de maatregelen van God. Ten derde had hij nooit het idee gehad dat zijn bezittingen het resultaat waren van zijn eigen zwoegen, maar dat die hem waren toevertrouwd door God. Dit was Jobs geloof in God en is een indicatie van zijn overtuiging. Worden Jobs menselijkheid en datgene wat hij dagelijks werkelijk nastreefde duidelijk in deze driedelige

samenvatting van hem? Jobs menselijkheid en datgene wat hij nastreefde waren onlosmakelijk verbonden met zijn koele manier van handelen toen hij geconfronteerd werd met het verlies van zijn bezit. Het was juist vanwege datgene wat hij dagelijks nastreefde, dat Job die gestalte en overtuiging had om tijdens God beproevingen te zeggen: “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend,” Deze woorden verkreeg Job niet van de ene op de andere dag, ze schoten hem ook niet zomaar ineens in het hoofd. Ze waren wat hij gezien en verworven had gedurende vele jaren levenservaring. In vergelijking met allen die enkel Gods zegeningen zoeken en die vrezen dat God dingen van hen af zal nemen, dit heel erg vinden en erover klagen, is Jobs gehoorzaamheid dan niet zeer echt? In vergelijking met al degenen die geloven dat er een God is, maar die nooit hebben geloofd dat God ook alles regeert, bezit Job dan niet een grote eerlijkheid en oprechtheid?

Jobs rationaliteit

Jobs eigenlijke ervaringen en zijn menselijkheid die door oprechtheid en eerlijkheid werd gekenmerkt, betekenen dat hij de meest rationele oordelen en keuzes maakte toen hij zijn vermogen en zijn kinderen verloor. Zulke rationele keuzes zijn niet los te zien van wat hij dagelijks nastreefde en Gods daden die hij had leren kennen tijdens zijn leven van dag tot dag. Jobs eerlijkheid maakte het mogelijk dat hij geloofde dat Jehova's hand alles bestuurde. Zijn geloof maakte het mogelijk het feit te kennen dat Jehova God soeverein is over alle dingen. Zijn kennis maakte hem gewillig en in staat om Jehova Gods soevereiniteit en

bepalingen te gehoorzamen. Zijn gehoorzaamheid stelde hem in staat meer en meer echt te zijn in zijn vrees voor Jehova God. Zijn vrees maakte hem meer en meer echt in zijn mijden van het kwaad. Uiteindelijk werd Job volmaakt, omdat hij God vreesde en het kwaad meed; en door zijn volmaaktheid werd hij wijs en verkreeg hij het hoogste niveau van rationaliteit.

Hoe moeten we dit woord 'rationaliteit' opvatten? Een letterlijke interpretatie van dat woord is dat het betekent dat je 'goed inzicht' hebt en dat je logisch en verstandig bent in je denken en gedegen in je woorden, daden en oordelen, en dat je gedegen en gewone morele uitgangspunten hebt. Maar Jobs rationaliteit is niet zo makkelijk uit te leggen. Als er gezegd wordt dat Job de hoogst mogelijke rationaliteit bezat, dan is dat in verbondenheid tot zijn menselijkheid en zijn gedrag voor God. Job was in staat in Gods soevereiniteit te geloven en die te gehoorzamen, omdat hij eerlijk was, wat hem kennis gaf die voor anderen niet bereikbaar was. Deze kennis stelde hem in staat preciezer te ontwaren, te oordelen en te definiëren wat hem overviel. Dat stelde hem in staat preciezer en scherpzinniger te kiezen wat te doen en waar sterk aan vast te houden. Wat wil zeggen dat zijn woorden, gedrag, de beginselen achter zijn daden en zijn gedragscode, gewoon, helder en specifiek waren, en niet blind, impulsief of emotioneel. Hij wist om te gaan met wat hem ook zou overkomen, hij wist balans te vinden en om te gaan met de relaties tussen complexe gebeurtenissen, hij wist vast te houden aan de weg waaraan vastgehouden behoorde te worden. Bovendien wist hij hoe hij moest omgaan met het geven en nemen van Jehova God. Dit was precies de rationaliteit van Job en juist omdat Job toegerust was met zulk een rationaliteit, zei hij: "Jehova heeft gegeven en Jehova heeft

genomen. De naam van Jehova zij gezegend,” toen hij zijn vermogen, zoons en dochters verloor.

Toen Job geconfronteerd werd met de enorme lichamelijke pijn, de protesten van zijn familie en vrienden en toen hij geconfronteerd werd met dood, toonde hij in zijn eigenlijke gedrag opnieuw zijn ware gezicht aan allen.

Het ware gezicht van Job: echt, puur en zonder onwaarheid

Laten we Job 2:7–8 lezen: “Toen vertrok Satan uit de tegenwoordigheid van Jehova en hij trof Job van top tot teen met vreselijke zweren. Hij krabde zich met een scherf van een pot en ging midden in de as zitten.” Dit is een omschrijving van Jobs gedrag toen er pijnlijke puisten op zijn lichaam verschenen. Tegelijkertijd zat Job in zak en as terwijl hij deze pijn onderging. Niemand verzorgde hem en niemand hielp hem de pijn in zijn lichaam te verlichten. In plaats daarvan gebruikte hij een potscherf om de oppervlakte van zijn pijnlijke puisten te schrapen. Oppervlakkig gezien was dit slechts een stadium in Jobs kwelling en heeft het geen relatie tot zijn menselijkheid en godvrezendheid, want Job sprak hier geen enkele woorden die zijn stemming en gezichtspunten erover aantonen. Maar Jobs daden en zijn gedrag zijn nog steeds een ware uitdrukking van zijn menselijkheid. In het verslag van het vorige hoofdstuk lezen we dat Job de aanzienlijkste man van het oosten was. Ondertussen laat dit gedeelte uit het tweede hoofdstuk ons zien dat deze aanzienlijke man van het oosten daadwerkelijk een potscherf nam om zich mee te krabben, terwijl hij in de as zat. Is er geen duidelijk contrast tussen deze twee beschrijvingen? Het is een

contrast dat ons de ware Job zelf laat zien: Ondanks zijn prestigieuze reputatie en status, ging hij er nooit prat op of lette er zelfs maar op; hij gaf er niet om hoe anderen tegen zijn reputatie aankeken, noch was hij bezorgd over of zijn daden of gedrag negatief effect zou hebben op zijn reputatie; hij genoot niet van de rijkdom die bij zijn status hoorde, noch van de roem die bij zijn status en reputatie hoorde. Hij gaf alleen om zijn waarde en de significantie van zijn leven in Jehova Gods ogen. Jobs ware zelf was zijn eigenlijke essentie: hij hield niet van beroemdheid en rijkdom en leefde daar niet voor; hij was echt, puur en zonder onwaarheid.

Jobs distantiëring van liefde en haat

Een andere kant van Jobs menselijkheid wordt getoond in de woordenwisseling tussen hem en zijn vrouw: “Zijn vrouw zei tegen hem: ‘Waarom blijf je zo onberispelijk? Vervloek God toch en sterf.’ Maar Job zei tegen haar: ‘Je woorden zijn de woorden van een dwaas. Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?’” (Job 2:9-10). Toen ze zijn kwelling en lijden zag, probeerde Jobs vrouw Job te adviseren om hem te helpen aan zijn kwellingen te ontsnappen – maar de ‘goede bedoelingen’ wonnen Jobs goedkeuring niet; integendeel, daardoor werd Job kwaad, want ze ontkende zijn geloof in en gehoorzaamheid aan Jehova God en ook het bestaan van Jehova God. Voor Job was dit onverdraaglijk, want hij had zichzelf nooit toegestaan iets te doen dat tegen God was of God pijn zou doen, laat staan dat hij andere mensen zoiets toestond. Hoe kon hij onverschillig blijven tegenover

anderen die godslasterlijke woorden tegen God spraken en Hem beledigden? Vandaar dat hij zijn vrouw een 'dwaze vrouw' noemde. Jobs verhouding met zijn vrouw was er een van haat en nijd, en van verwijt en berisping. Dit was een natuurlijke uiting van Jobs menselijkheid van het differentiëren tussen liefde en haat en was een ware uitbeelding van zijn oprechte menselijkheid. Job had een gevoel van rechtvaardigheid – waardoor hij de winden en getijden van kwaadaardigheid haatte en hij absurde ketterij, belachelijke argumenten en bespottelijke aannames verafschuwde, veroordeelde en afwees. Het stelde hem in staat vast te houden aan zijn eigen juiste principes en standpunten toen hij afgewezen was door de menigten en in de steek was gelaten door hen die hem nabij waren.

Jobs goedhartigheid en oprechtheid

Aangezien we in Jobs gedrag de uiting van verschillende aspecten van zijn menselijkheid kunnen zien, wat zien we van Jobs menselijkheid als hij zijn mond opent om de dag van zijn geboorte te vervloeken? Dit onderwerp delen we hieronder.

Hierboven heb ik gesproken over de oorsprong van Jobs vervloeking van zijn geboortedag. Wat zien jullie hierin? Als Job hardvochtig zou zijn, zonder liefde, als hij koud en emotioneel zou zijn en het hem aan menselijkheid zou ontbreken, zou hij dan om Gods hartewens gegeven kunnen hebben? En zou hij, als gevolg daarvan, dan zijn eigen geboortedag veracht kunnen hebben? Met andere woorden, als Job hardvochtig zou zijn en het hem aan menselijkheid zou

ontbreken, zou hij dan bedroefd geweest kunnen zijn vanwege Gods pijn? Zou hij zijn geboortedag vervloekt kunnen hebben, omdat God door hem gekrenkt was? Het antwoord is: absoluut niet! Want Job was goedgehartig, Job gaf om Gods hart; omdat hij om Gods hart gaf, voelde Job Gods pijn; omdat hij goedgehartig was, onderging hij als gevolg van het voelen van Gods pijn grotere kwellingen; omdat hij Gods pijn voelde, begon hij zijn geboortedag te verafschuwen en vervloekte daarom de dag waarop hij geboren was. Voor buitenstaanders is Jobs hele gedrag tijdens zijn beproevingen voorbeeldig. Alleen zijn vervloeking van zijn geboortedag zet vraagtekens bij zijn volmaaktheid en oprechtheid, of biedt ruimte voor een andere inschatting. Eigenlijk was dit de meest ware uitdrukking van de essentie van Jobs menselijkheid. De essentie van zijn menselijkheid was niet verhuld of verpakt, of door iemand anders herzien. Toen hij zijn geboortedag vervloekte, toonde hij diep vanuit zijn hart goedgehartigheid en oprechtheid; hij was als een bron waarvan het water zo helder en doorzichtig was, dat je de bodem kon zien.

Nu we dit alles over Job te weten gekomen zijn, zullen de meeste mensen ongetwijfeld een vrij precieze en objectieve inschatting maken van de essentie van Jobs menselijkheid. Ze zouden ook een diepgaand, praktisch en vergevorderd begrip en waardering moeten hebben van Jobs volmaaktheid en oprechtheid waar God over sprak. Hopelijk zal dit begrip en deze waardering mensen helpen om de weg te bewandelen van godvrezendheid en het mijden van kwaad.

De relatie tussen Gods overlevering van Job aan Satan en doelstellingen van Gods werk

Hoewel de meeste mensen nu erkennen dat Job volmaakt en oprecht was, dat hij godvrezend was en het kwaad meed, zorgt deze erkenning er niet voor dat zij Gods bedoelingen beter begrijpen. Terwijl zij jaloers zijn op Jobs menselijkheid en streven, vragen ze zich van God af: als Job zo volmaakt en oprecht was, als mensen hem zo bewonderden, waarom leverde God hem dan over aan Satan en onderwierp Hij hem aan zulke vreselijke kwellingen? Deze vragen moeten wel ergens in de harten van veel mensen schuilen – beter gezegd, deze twijfel is wat veel mensen zich in hun hart afvragen. Omdat het al zo velen in verwarring heeft gebracht, moeten we deze vraag te berde brengen en fatsoenlijk uitleggen.

Alles wat God doet is nodig en heeft een uitzonderlijke betekenis, want alles wat Hij in de mens doet, heeft te maken met Zijn management en de verlossing van de mensheid. Het werk wat God in Job deed, is niet anders, zelfs al was Job onberispelijk en oprecht in Gods ogen. Met andere woorden, los van wat God doet of de manier waarop Hij dat doet, ondanks de kosten of Zijn doelstelling, het doel van Zijn handelen verandert niet. Zijn doel is Gods woorden in de mens te bewerkstelligen, Gods vereisten en Gods wil voor de mens. Met andere woorden, het is bedoeld om datgene, waarvan God gelooft dat het positief is en in overeenstemming met Zijn stappen, in de mens te bewerkstelligen. Hierdoor kan de mens Gods hart begrijpen en Gods essentie bevatten, en kan hij Gods soevereiniteit en bepalingen gehoorzamen, en zo God vrezen en het kwaad

mijden – wat allemaal een aspect is van Gods doel in alles wat Hij doet. Het andere aspect is dat, omdat Satan als contrast en gebruiksvoorwerp dient in Gods werk, de mens vaak aan Satan wordt gegeven; God gebruikt deze manier om mensen de kwaadaardigheid, lelijkheid en verachtelijkheid van Satan te laten zien, te midden van Satans verleidingen en aanvallen, om zo mensen Satan te laten haten en te weten te komen en te erkennen wat negatief is. Dit proces stelt ze in staat om zich langzamerhand te bevrijden uit Satans grip, Satans beschuldigingen, inmenging en aanvallen – totdat zij, dankzij Gods woorden, hun kennis van en gehoorzaamheid aan God en hun geloof in God en vrees voor Hem, triomferen over Satans aanvallen en triomferen over de beschuldigingen van Satan. Alleen dan zullen ze volledig bevrijd zijn uit het domein van Satan. De bevrijding van mensen betekent dat Satan verslagen is. Het betekent dat ze niet langer voedsel voor Satan zijn – dat in plaats van ze op te slokken, Satan ze heeft losgelaten. Dit komt omdat deze mensen oprecht zijn, omdat ze geloof, gehoorzaamheid en vrees voor God hebben, en omdat ze volledig breken met Satan. Ze brengen Satan schande, ze maken van Satan een lafaard en ze verslaan Satan totaal. Hun overtuiging in het volgen van God, hun gehoorzaamheid aan en vrees voor God is wat Satan verslaat, wat ervoor zorgt dat Satan totaal opgeeft. Alleen dit soort mensen is daadwerkelijk door God verworven en dit is wat Gods ultieme doeleinde is in het redden van de mens. Als ze gered willen worden, geheel door God verworven willen worden, dan moeten al diegenen die God volgen de verleidingen en aanvallen van Satan, zowel klein als groot, onder ogen zien. Zij die boven deze verleidingen en aanvallen uitstijgen en in staat zijn Satan volledig te verslaan zijn degenen die gered zijn door God. Wat wil zeggen, zij die gered zijn door God zijn degenen die

Gods beproevingen hebben ondergaan en die talloze keren verleid en aangevallen zijn door Satan. Zij die door God gered zijn, begrijpen Gods wil en vereisten en zijn in staat om te berusten in Gods soevereiniteit en bepalingen en verzaken niet het pad van godvrezendheid en het mijden van kwaad te midden van Satans verleidingen. Zij die door God zijn gered zijn eerlijk, goedhartig, maken onderscheid tussen liefde en haat, hebben een gevoel van rechtvaardigheid en zijn rationeel, en kunnen om God geven en alles koesteren wat van God is. Deze mensen zijn niet gebonden, bespied, beschuldigd, of misbruikt door Satan, zij zijn geheel vrij, ze zijn volledig vrijgelaten en bevrijd. Job was precies zo'n mens van de vrijheid, en dit is precies de significantie van waarom God hem aan Satan had overgeleverd.

Job werd door Satan misbruikt, maar hij verwierf ook eeuwige vrijheid en bevrijding, en verwierf het recht om nooit meer aan Satans verdorvenheid, misbruik en beschuldigingen onderworpen te worden, maar in plaats daarvan in het licht van Gods aangezicht vrij en onbelast, te midden van Gods zegeningen aan hem te leven. Niemand kon dit recht van hem wegnemen, vernietigen of van hem verwerven. Het was aan Job gegeven in ruil voor zijn geloof, vastberadenheid, gehoorzaamheid aan en vrees voor God; Job betaalde met zijn leven om vreugde en geluk op aarde te bereiken, om het door de hemel verleende en door de aarde erkende recht en toestemming te verkrijgen om zonder inmenging de Schepper te aanbidden, als een waar schepsel van God op aarde. Dat was ook het grootste resultaat van de verleidingen die door Job waren doorstaan.

Als mensen nog gered moeten worden, worden hun levens vaak nog verstoord en zelfs gestuurd door Satan. Met andere woorden, mensen die nog niet gered zijn, zijn gevangenen van Satan, ze hebben geen vrijheid, zijn nog niet losgelaten door Satan, zijn niet gekwalificeerd of kunnen geen aanspraak maken op het aanbidden van God en ze worden op de hielen gezeten en venijnig aangevallen door Satan. Zulke mensen kennen geen noemenswaardig geluk, hebben geen recht op een noemenswaardig bestaan en hebben bovendien geen noemenswaardige waardigheid. Alleen als je opstaat en strijd levert met Satan, gebruik makend van geloof, gehoorzaamheid en Godvrezendheid als wapens waarmee je op leven en dood strijd levert met Satan, op zo'n manier dat je Satan volledig verslaat, hem met de staart tussen de benen tot een lafaard maakt als hij je ziet, op zo'n manier dat Satan zijn aanvallen en beschuldigingen tegen je volledig achterwege laat – alleen dan word je gered en word je vrij. Als je vastberaden bent om volledig te breken met Satan, maar niet toegerust bent met de wapens die je daarbij zullen helpen, dan zul je nog steeds in gevaar zijn; wanneer je, met het verstrijken van de tijd, zo gemarteld bent door Satan dat er geen greintje kracht in je meer over is, en je nog geen getuigenis af hebt kunnen leggen, jezelf nog steeds niet geheel hebt bevrijd van Satans beschuldigingen en aanvallen tegen je, dan heb je weinig kans op verlossing. Wanneer uiteindelijk de voltooiing van Gods werk wordt verkondigd, zul je nog steeds in de klauwen van Satan zijn, niet in staat jezelf te bevrijden en zul je zo nooit een kans of hoop hebben. Dit impliceert dan ook dat zulk soort mensen geheel in Satans gevangenschap zullen zijn.

Accepteer Gods testen, overwin Satans verleidingen en laat God jouw hele wezen verwerven

Tijdens het werk van Zijn blijvende voorzienigheid en ondersteuning van de mens maakt God het geheel van Zijn wil en vereisten aan de mens bekend, en demonstreert Hij hiermee aan de mens Zijn daden, Zijn gezindheid en wat Hij heeft en is. Het doel is om de mens toe te rusten met gestalte en de mens in staat te stellen, tijdens het volgen van God, verschillende waarheden van God te verwerven – waarheden die door God aan de mens gegeven wapens zijn om Satan mee te bestrijden. Op die manier toegerust, moet de mens Gods testen onder ogen zien. God heeft vele middelen en wegen om de mens te testen, maar elk vereist de ‘medewerking’ van Gods vijand: Satan. Wat wil zeggen, nadat Hij de mens de wapens voor de strijd met Satan gegeven heeft, levert God de mens over aan Satan en staat Hij Satan toe de gestalte van de mens te ‘testen’. Als de mens onder de aanvalsformaties van Satan uit kan komen, als de mens aan Satans omsingeling levend kan ontsnappen, dan zal de mens de test hebben doorstaan. Maar als de mens faalt aan Satans aanvalsformaties te ontsnappen en zich aan Satan onderwerpt, dan zal de mens de test niet hebben doorstaan. Welk aspect van de mens God ook onderzoekt, de maatstaven voor Zijn onderzoek zijn of de mens, terwijl hij door Satan wordt aangevallen, standvastig blijft in zijn getuigenis, en of hij God al dan niet afgezworen heeft en zich, tijdens die verstrikking door Satan, overgeleverd en onderworpen heeft aan Satan. Het zou gezegd kunnen worden dat de vraag, of de mens gered kan worden, afhankelijk is van het vermogen van de mens om Satan te overwinnen en te

verslaan. Of de mens vrijheid kan verwerven hangt ervan af, of de mens in staat is op eigen kracht de door God aan de mensen gegeven wapens op te heffen om Satans slavernij te overwinnen, zodat Satan alle hoop verliest en hem met rust laat. Als Satan de hoop verliest en iemand vrijlaat, betekent dit dat Satan nooit weer een poging doet deze persoon van God weg te halen, nooit weer deze persoon beschuldigt en zich met deze persoon bemoeit, hem nooit weer baldadig martelt of aanvalt; alleen een dergelijk persoon zal waarlijk voor God verworven zijn. Dit is het hele proces waarmee God mensen verwerft.

De door Jobs getuigenis verstrekte waarschuwing en verlichting aan latere generaties

Tegelijk met het verwerven van begrip over het proces hoe God iemand voor zich verwerft, zullen mensen ook de bedoelingen en significantie van Gods overlevering van Job aan Satan begrijpen. Mensen storen zich niet langer aan Jobs kwellingen en hebben een nieuwe waardering voor de betekenis ervan verkregen. Ze maken zich er niet langer zorgen over of ze zelf aan dezelfde verleidingen als die van Job onderworpen zullen worden, en bieden niet langer weerstand tegen Gods komende beproevingen en wijzen die niet af. Jobs geloof, gehoorzaamheid en zijn getuigenis om Satan te overwinnen, zijn voor mensen een bron van enorme hulp en bemoediging geworden. In Job zien ze hoop voor hun eigen verlossing en zien ze dat het door geloof, gehoorzaamheid en godvrezendheid daadwerkelijk mogelijk is Satan te verslaan en over Satan te triomferen. Ze zien dat ze, zolang ze berusten in Gods soevereiniteit en

bepalingen en de standvastigheid en het geloof hebben om God niet te verzaken nadat ze alles hebben verloren, dat ze Satan dan te schande kunnen maken en verslaan. En dat ze alleen maar die standvastigheid en dat uithoudingsvermogen moeten hebben om sterk te staan in hun getuigenis – zelfs als dat de dood betekent – om Satan te intimideren en tot een haastige terugtocht te dwingen. Jobs getuigenis is een waarschuwing voor latere generaties en deze waarschuwing vertelt ze dat, als ze Satan niet verslaan, ze nooit in staat zullen zijn af te komen van Satans beschuldigingen en inmengingen en nooit aan het misbruik en de aanvallen van Satan kunnen ontkomen. Jobs getuigenis heeft latere generaties verlichting gebracht. Deze verlichting leert mensen dat ze, alleen als ze volmaakt en oprecht zijn, God kunnen vrezen en het kwaad kunnen mijden; het leert ze dat ze, alleen als ze God vrezen en het kwaad mijden, een sterke en klinkende getuigenis af kunnen leggen voor God; en dat ze, alleen als ze een sterk en klinkende getuigenis af kunnen leggen voor God, nooit beheerst kunnen worden door Satan maar onder de leiding en de bescherming van God kunnen leven – en alleen dan zullen ze waarlijk gered worden. Jobs persoonlijkheid en wat hij nastreeft in het leven zou geëvenaard moeten worden door een ieder die gered wil worden. Wat hij uitleefde tijdens zijn hele leven en zijn gedrag tijdens zijn beproevingen is een kostbare schat voor allen die de weg van godvrezendheid en het mijden van het kwaad nastreven.

Jobs getuigenis brengt God troost

Als ik jullie vertel dat Job een prachtige man is, waarderen jullie misschien de betekenis van deze woorden niet en zijn jullie misschien niet in staat om gevoelsmatig te snappen waarom ik over al deze dingen heb gesproken; maar wacht tot de dag waarop jullie dezelfde of soortgelijke beproevingen als die van Job mee hebben gemaakt, de dag waarop jullie tegenspoed hebben doorstaan, of beproevingen hebben ervaren die God speciaal voor jullie heeft gearrangeerd, als je alles wat je hebt geeft en vernederingen en ontberingen moet lijden om uiteindelijk over Satan te triomferen en getuigenis af te leggen voor God te midden van verleidingen – dan zal je de betekenis achter de woorden die ik spreek waarderen. Dan zul je voelen hoe beduidend minderwaardig je bent in vergelijking met Job en zul je voelen hoe prachtig Job is, hoe navolgenswaardig. Als die tijd er is, zul je je realiseren hoe belangrijk die klassieke door Job gesproken woorden zijn voor iemand die verdorven is en in de huidige tijd leeft, en zul je je realiseren hoe moeilijk het is voor de mensen van vandaag om te bereiken wat Job behaald had. Als je voelt dat het moeilijk is, zul je waarderen hoe verlangend en bezorgd Gods hart is, zul je waarderen hoe hoog de prijs is, betaald door God om deze mensen te verwerven, en met welke dierbaarheid dat gedaan is en die prijs besteed is door God voor de mensheid. Nu jullie deze woorden hebben gehoord, hebben jullie een nauwkeurig begrip en kunnen jullie een juiste inschatting maken van Job? Was Job in jullie ogen daadwerkelijk een volmaakt en oprecht man die God vreesde en het kwaad meed? Ik denk dat de meeste mensen hoogstwaarschijnlijk ja zullen zeggen. Want de feiten over Jobs daden en openbaringen zijn niet te ontkennen door enig mens of door Satan. Ze zijn de meest krachtige bewijzen van Jobs triomf over Satan. In Job werd dit bewijs geproduceerd en dit was de eerste getuigenis die door God werd

ontvangen. Vandaar dat, toen Job over Satans verleidingen triomfeerde en getuigenis aflegde voor God, God in Job hoop zag en Zijn hart getroost was door Job. Sinds de schepping tot Job was dit de eerste keer dat God waarlijk ervoer wat troost was en wat het betekende om door de mens getroost te worden. En het was de eerste keer dat Hij een ware getuigenis had gezien en verworven, die voor Hem was afgelegd.

Ik vertrouw erop dat de meeste mensen na het horen van Jobs getuigenis en verhalen van de verschillende aspecten van Job, plannen zullen hebben voor het pad dat voor hen ligt. Zo vertrouw ik er ook op dat de meeste mensen, die vol bezorgdheid en angst zijn, zich langzamerhand in zowel lichaam als geest beginnen te ontspannen, en beetje bij beetje verlichting beginnen te ervaren ...

De passages hieronder zijn ook verhalen over Job. Laat ons verder lezen.

4. Job heeft slechts over God gehoord

Job 9:11 Hij gaat mij voorbij en ik zie hem niet, hij glipt langs mij heen en ik merk het niet.

Job 23:8–9 Kijk, ik ga vooruit, maar hij is daar niet; en achteruit, maar ik kan hem niet waarnemen: aan de linkerkant, waar hij werk verricht, maar ik kan hem niet aanschouwen: hij verbergt zich aan de rechterkant, zodat ik hem niet kan zien.

Job 42:2-6 Ik weet dat niets buiten uw macht ligt en geen enkel plan voor u onuitvoerbaar is. Wie was ik dat ik, door mijn onverstand, uw besluit wilde toedekken? Werkelijk, ik sprak zonder enig begrip, over wonderen, te groot voor mij om te bevatten. “Luister,” zei ik, “dan zal ik spreken, ik zal u ondervragen, zeg mij wat u weet.” Eerder had ik slechts over u gehoord, maar nu heb ik u met

eigen ogen aanschouwd. Daarom herroep ik mijn woorden en buig ik mij, zoals ik hier zit in het stof en het vuil.

Alhoewel God Zichzelf niet getoond heeft aan Job, gelooft Job in Gods soevereiniteit

Wat is het hoofdonderwerp van deze woorden? Hebben jullie je gerealiseerd dat er hier een feit is? Allereerst, hoe wist Job dat er een God is? En hoe wist hij dat de hemelen en de aarde en alle dingen door God geregeerd worden? Er is een passage waarin deze beide vragen worden beantwoord: “Eerder had ik slechts over u gehoord, maar nu heb ik u met eigen ogen aanschouwd. Daarom herroep ik mijn woorden en buig ik mij, zoals ik hier zit in het stof en het vuil” (Job 42:5-6). Uit deze woorden kunnen we opmaken dat in plaats van God met eigen ogen gezien te hebben, Job over God gehoord had via volksoverlevering. Het was in deze omstandigheden dat hij de weg van het navolgen van God begon te bewandelen, waarna hij het bestaan van God in zijn leven en in alle dingen erkende. Er is hier een onmiskenbaar feit te zien – en wat is dat dan? Ondanks dat hij de weg kon volgen van godvrezendheid en het mijden van kwaad, had Job God nog nooit gezien. Was hij hierin niet identiek aan alle mensen van vandaag? Job had nog nooit God gezien, waarvan de implicatie is dat, hoewel hij over God had gehoord, hij niet wist waar God was, of hoe God was, of wat God deed, wat allemaal subjectieve factoren zijn. Objectief gezien, hoewel hij God volgde, was God nog nooit aan hem verschenen en had Hij nooit met hem gesproken. Is dit niet een feit? Hoewel God niet tot Job had gesproken of hem

instructies gegeven had, had Job Gods bestaan gezien, en Zijn soevereiniteit in alle dingen en in de volksoverlevering waarin Job over God had horen spreken, aanschouwd. Daarna begon hij een leven van godvrezendheid en het mijden van kwaad. Dat was het eerste begin en de werkwijze waarop Job God ging volgen. Maar hoe hij God ook vreesde en het kwaad meed en hoe stevig hij zich ook aan zijn integriteit hield, verscheen God nooit aan hem. Laten we de volgende passage lezen: Hij zei, “Hij gaat mij voorbij en ik zie hem niet, hij glipt langs mij heen en ik merk het niet” (Job 9:11). Wat deze woorden betekenen is dat Job misschien wel of niet voelde dat God bij hem in de buurt was – maar dat hij nooit in staat was geweest God te zien. Er waren tijden waarop hij zich inbeelde dat God hem voorging, of handelde, of dat Hij de mens leidde, maar dat had hij nooit geweten. God komt tot de mens wanneer deze het niet verwacht; de mens weet niet wanneer of waar God tot hem komt, want de mens kan God niet zien, en God is daarom voor de mens verborgen.

Jobs geloof in God wankelt niet, omdat God voor hem verborgen is

In de volgende passage van de Bijbel zegt Job vervolgens: “Kijk, ik ga vooruit, maar hij is daar niet; en achteruit, maar ik kan hem niet waarnemen: aan de linkerkant, waar hij werk verricht, maar ik kan hem niet aanschouwen: hij verbergt zich aan de rechterkant, zodat ik hem niet kan zien” (Job 23:8-9). In dit verslag ontdekken we dat God in Jobs ervaringen overal de hele tijd voor hem verborgen was; God was niet openlijk aan hem verschenen, noch had Hij openlijk enige woorden tot hem gesproken, en toch was Job in zijn hart overtuigd

van Gods bestaan. Hij had altijd geloofd dat God vóór hem zou lopen, of misschien aan zijn zijde zou handelen, en dat hoewel hij God niet kon zien, God naast hem was en alles regeerde. Job had God nog nooit gezien, maar hij was in staat om trouw te blijven aan zijn geloof, iets waar een ander persoon niet toe in staat zou zijn geweest. En waarom konden zij dat niet? Omdat God niet tegen Job sprak, of aan hem verscheen, en als hij niet echt had geloofd, had hij niet door kunnen gaan, of zou hij niet vast hebben kunnen houden aan de weg van God vrezen en het mijden van kwaad. Waar of niet? Hoe voel jij je als je over Job die deze woorden zegt, leest? Heb je het gevoel dat Jobs volmaaktheid, zijn oprechtheid en zijn rechtvaardigheid voor God echt zijn en niet worden overdreven door God? Ook al behandelde God Job op dezelfde manier als andere mensen, en verscheen Hij niet aan hem en sprak niet met hem, Job hield steeds vast aan zijn integriteit, hij geloofde nog steeds in Gods soevereiniteit en bovendien bood hij Hem vaak brandoffers aan en bad hij tot God uit angst om God te beledigen. In het vermogen van Job om God te vrezen zonder God te hebben gezien, zien we hoe hij van positieve dingen hield en hoe vast en echt zijn geloof was. Hij ontkende het bestaan van God niet omdat God voor hem verborgen was, noch verloor hij zijn geloof en verzaakte hij God omdat hij Hem nooit had gezien. In plaats daarvan had hij, te midden van Gods verborgen werk om alle dingen te regeren, zich het bestaan van God gerealiseerd en de soevereiniteit en macht van God gevoeld. Hij gaf zijn oprechtheid niet op, omdat God verborgen was, en liet ook de weg van God vrezen en het mijden van kwaad niet varen, omdat God nooit aan hem was verschenen. Job had nooit gevraagd of God openlijk aan hem zou verschijnen om Zijn bestaan te bewijzen, want hij had Gods soevereiniteit in alle dingen al aanschouwd en hij geloofde dat

hij de zegeningen en genade had gekregen die anderen niet hadden verworven. Hoewel God verborgen bleef voor hem, werd Jobs geloof in God nooit aan het wankelen gebracht. Dus hij oogstte wat niemand anders kreeg: Gods goedkeuring en Gods zegen.

Job zegent de naam van God en denkt niet aan zegeningen of ramspoed

Er is een feit dat nooit genoemd wordt in de Bijbelverhalen over Job en daar zullen wij ons vandaag op richten. Hoewel Job God nooit had gezien of de woorden van God met eigen oren had gehoord, had God een plaats in Jobs hart. En wat was Jobs houding ten opzichte van God? Het was, zoals eerder vermeld, "De naam van Jehova zij gezegend." Zijn zegenen van Gods naam was onvoorwaardelijk, los van de omstandigheden, en niet beredeneerd. We zien dat Job zijn hart aan God had gegeven, zodat het door God kon worden beheerst; alles wat hij dacht, alles wat hij besloot, en alles wat hij in zijn hart van plan was, werd voor God blootgelegd en niet van God afgesloten. Zijn hart was niet tegen God, en hij had God nooit gevraagd om iets voor hem te doen of hem iets te geven. Hij koesterde geen buitensporige verlangens dat hij iets terug zou krijgen van zijn aanbidding van God. Job sprak niet over handel met God en deed geen verzoeken of eisen aan God. Zijn lof voor Gods naam was vanwege de grote macht en gezag van God in het besturen van alle dingen, en was niet afhankelijk van het feit of hij zegeningen had gekregen of door ramspoed werd getroffen. Hij geloofde dat, ongeacht of God mensen zegent of ramspoed over hen brengt,

Gods macht en gezag niet zullen veranderen, en dat daarom, ongeacht iemands omstandigheden, Gods naam geprezen moet worden. Dat de mens is gezegend door God is vanwege Gods soevereiniteit, en wanneer de mens een ramp overkomt, is het ook vanwege Gods soevereiniteit. Gods macht en gezag heersen over alles van de mens en bepalen dit; de grillen van het geluk van de mens zijn de manifestatie van Gods macht en gezag, en ongeacht iemands standpunt zou Gods naam geprezen moeten worden. Dit is wat Job in de jaren van zijn leven heeft meegemaakt en heeft leren kennen. Alle gedachten en handelingen van Job kwamen God ter ore, belandden bij God en werden door God als belangrijk gezien. God koesterde deze kennis van Job en koesterde Job vanwege het hebben van zo'n hart. Dit hart wachtte altijd op Gods gebod, overal, het maakte niet uit op welk tijdstip of welke plek, het wachtte op wat hem toekwam. Job stelde geen eisen aan God. Wat hij van zichzelf eiste, was het afwachten, accepteren, aanschouwen en gehoorzamen van alles wat van God kwam; Job geloofde dat dit zijn plicht was en dat was precies wat God wilde. Job had God nooit gezien, noch Hem iets horen zeggen, bevelen horen geven, geen onderwijs zien geven of hem in iets geïnstrueerd. In hedendaagse woorden, dat hij in staat was dergelijke kennis en houding ten opzichte van God te hebben, terwijl God hem geen verlichting, leiding of voorzienigheid had gegeven over de waarheid – was zeer waardevol en dat hij deze dingen liet zien was genoeg voor God, en zijn getuigenis werd door God geprezen en gekoesterd. Job had nooit gezien of gehoord, dat God hem persoonlijk ook maar iets had geleerd, maar voor God waren zijn hart en hij zelf veel dierbaarder dan die mensen die wanneer ze voor God stonden alleen maar konden praten over diepzinnige theorieën, die alleen maar konden opscheppen en praten over offers, maar nooit

de ware kennis van God hadden gehad en God nooit echt hadden gevreesd. Want Jobs hart was zuiver en niet verborgen voor God en zijn menselijkheid was eerlijk en goedhartig. Hij hield van gerechtigheid en van wat positief was. Alleen een man als deze, die zo'n hart en menselijkheid bezat, was in staat om de weg van God te volgen en in staat God te vrezen en het kwade te mijden. Zo'n man kon Gods soevereiniteit zien, Zijn gezag en macht zien en gehoorzaam zijn aan Zijn soevereiniteit en bepalingen. Alleen een man als deze kon Gods naam echt prijzen. Dat komt omdat hij er niet op lette of God hem zou zegenen of ramspoed over hem zou brengen, want hij wist dat alles door de hand van God bepaald wordt en dat de zorgen van de mensen een teken van dwaasheid, onwetendheid en irrationaliteit zijn, van twifelen aan Gods soevereiniteit over alles, en van God niet vrezen. Jobs kennis was precies wat God wilde. Had Job dus een grotere theoretische kennis van God dan jullie? Omdat God op dat moment nog maar weinig van Zich liet zien of horen, was het moeilijk om kennis over God te verwerven. Zo'n prestatie van Job was geen sinecure. Hij had het werk van God niet ervaren, noch ooit God horen spreken of het aangezicht van God gezien. Dat hij in staat was om zo'n houding tegenover God te hebben, was geheel en al het gevolg van zijn menselijkheid en zijn persoonlijke streven. Een menselijkheid en streven die wij vandaag de dag bij mensen niet zien. Zo zei God in die tijd, "Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man." In die tijd had God hem al zo ingeschat en was Hij tot deze conclusie gekomen. Hoe meer waar zou dit vandaag de dag zijn?

Gods daden onder alle dingen zijn voldoende voor de mens om Hem te kennen, hoewel Hij verborgen is voor de mens

Job had Gods aangezicht niet gezien noch de woorden gehoord door God gesproken, laat staan dat hij het werk van God persoonlijk had ervaren. Maar zijn vrees voor God en zijn getuigenis tijdens zijn beproevingen worden door allen gezien, door God bemind, toegejuicht en geprezen; en mensen benijden en bewonderen hem en zingen hem lof toe. Er was niets groots of bijzonders aan zijn leven: Net als elke gewone persoon, leefde hij een onopvallend leven, ging bij zonsopgang aan het werk en keerde terug naar huis om te rusten bij zonsondergang. Het verschil is dat hij tijdens deze verschillende onopvallende decennia inzicht in de weg van God verwierf en zich de grote macht en soevereiniteit van God realiseerde en begreep, zoals niemand anders dat ooit had gedaan. Hij was niet slimmer dan een gewone mens, zijn leven was niet bijzonder standvastig, noch had hij bovendien onzichtbare speciale vaardigheden. Wat hij echter wel bezat, was een persoonlijkheid die eerlijk, goedhartig en oprecht was, een persoonlijkheid die eerlijkheid en rechtvaardigheid liefhad en die van positieve dingen hield – hetgeen de meeste gewone mensen niet bezaten. Hij maakte onderscheid tussen liefde en haat, had een gevoel van rechtvaardigheid, was onverzettelijk en volhardend en besteedde in zijn gedachten zorgvuldig aandacht aan details. Zo zag hij, tijdens zijn onopvallende tijd op aarde, alle buitengewone dingen die God had gedaan en zag hij de grootheid, heiligheid en rechtvaardigheid van God, zag hij Gods zorg, barmhartigheid en bescherming voor de mens en zag hij de eerbaarheid en het

gezag van de allerhoogste God. De belangrijkste reden waarom Job in staat was om deze dingen te bereiken die verder gingen dan bij anderen, was omdat hij een zuiver hart had en zijn hart aan God toebehoorde en geleid werd door de Schepper. De tweede reden was zijn streven: zijn streven om onberispelijk en volmaakt te zijn, iemand die voldoet aan de wil van de Hemel, iemand die door God werd bemind en het kwade meed. Job bezat en streefde naar deze dingen, terwijl hij niet in staat was om God te zien of de woorden van God te horen; hoewel hij God nog nooit gezien had, had hij de middelen leren kennen waarmee God over alle dingen regeert en begreep hij de wijsheid waarmee God dat doet. Hoewel hij nooit God had horen spreken, wist Job dat de daden als het belonen van de mens en het van de mens wegnemen, allemaal van God afkomstig zijn. Hoewel de jaren van zijn leven niet anders waren dan die van een gewoon iemand, stond hij niet toe dat de onopmerkelijkheid van zijn leven invloed had op zijn kennis van Gods soevereiniteit over alle dingen, of invloed had op het volgen van zijn weg van godvrezendheid en het mijden van kwaad. In zijn ogen waren de wetten van alles vol met Gods daden en kon Gods soevereiniteit in elk deel van iemands leven worden gezien. Hij had God niet gezien, maar hij was in staat om te beseffen dat Gods daden overal zijn. Tijdens zijn onopmerkelijke tijd op aarde, in elk onderdeel van zijn leven, zag en realiseerde hij zich de bijzondere en wonderlijke daden van God en kon hij de wonderlijke regelingen van God zien. De verborgenheid en stilte van God belemmerden Jobs besef van Gods daden niet, noch beïnvloedde ze zijn kennis van Gods soevereiniteit over alles. Zijn leven was de verwezenlijking van de soevereiniteit en regelingen van God, die verborgen is in alles in zijn dagelijks leven. In zijn dagelijks leven heeft hij ook de stem van Gods hart gehoord en begrepen en de woorden van God, die in alles

stil is maar toch de stem van Zijn hart en Zijn woorden uitdrukt door de wetten van alles te beheersen. Je ziet dan, dat als mensen dezelfde menselijkheid en hetzelfde streven hebben als Job, zij hetzelfde besef en dezelfde kennis kunnen krijgen als Job en hetzelfde inzicht en dezelfde kennis van Gods soevereiniteit over alle dingen. God was niet aan Job verschenen of had met hem gesproken, maar Job was in staat om onberispelijk en oprecht te zijn en God te vrezen en het kwade te mijden. Met andere woorden, zonder aan de mens verschenen te zijn of met de mens gesproken te hebben, zijn Gods daden in alles en Zijn soevereiniteit over alles, voldoende voor een mens om zich bewust te worden van Gods bestaan, macht en gezag. Gods macht en gezag zijn voldoende om deze man de weg van godvrezendheid te laten volgen en het kwaad te mijden. Als een gewoon mens als Job in staat was godvrezend te leven en het kwaad te mijden, dan kan elk willekeurig persoon die God volgt dat ook. Hoewel deze woorden een logische gevolgtrekking lijken, gaat deze niet tegen de wetten van alle dingen in. Toch zijn de feiten niet te rijmen met de verwachtingen: Godvrezendheid en het kwaad mijden, zo lijkt het, voorbehouden aan Job en Job alleen. Bij de vermelding 'God vrezen en het kwaad mijden' denken mensen dat dit alleen door Job gedaan moest worden, alsof dit alleen aan Job toegeschreven was en andere mensen daar niet toe in staat zijn. De reden hiervoor is duidelijk: Omdat alleen Job een eerlijke, vriendelijke en oprechte persoonlijkheid bezat die eerlijkheid, rechtvaardigheid en positieve dingen liefhad, kon Job dus alleen maar de weg volgen van godvrezendheid en het mijden van kwaad. Jullie moeten hier de implicatie hebben begrepen – namelijk, omdat niemand een menselijkheid bezit die eerlijk, goedhartig en oprecht is en die eerlijkheid en rechtvaardigheid en dat wat positief is liefheeft, kan niemand God vrezen en het

kwaad mijden en dus kan niemand ooit Gods vreugde verkrijgen en standvastig zijn als hij wordt beproefd. Wat ook betekent dat, met uitzondering van Job, alle mensen nog steeds zijn gebonden en verstrikt door Satan, ze zijn allemaal door Satan beschuldigd, aangevallen en misbruikt en zijn degenen die Satan probeert op te slokken. Ze zijn allemaal zonder vrijheid, gevangenen die door Satan zijn gekluisterd.

Hoe kan de mens God vrezen en het kwaad mijden, als het hart vijandig staat tegenover God?

Hoe zit het dan met het wezen van hun aard en hun houding ten opzichte van God, aangezien de mensen vandaag de dag niet dezelfde menselijkheid bezitten als Job? Vrezen zij God? Mijden zij het kwaad? Zij die God niet vrezen of het kwaad niet mijden, kunnen slechts met vier woorden worden samengevat: de vijanden van God. Jullie zeggen deze vier woorden vaak, maar jullie hebben nooit de werkelijke betekenis ervan gekend. De woorden 'de vijanden van God' hebben inhoud: Ze zeggen niet dat God de mens als vijand ziet, maar dat de mens God als vijand ziet. Ten eerste, als mensen in God gaan geloven, wie heeft dan geen eigen doelen, motivaties en ambities? Ook al gelooft een deel van hen in het bestaan van God en heeft het bestaan van God gezien, hun geloof in God bevat nog steeds die motivaties en hun uiteindelijke doel van het geloven in God is het ontvangen van zijn zegeningen en de dingen die ze willen. In de levenservaringen van mensen, denken ze vaak bij zichzelf, ik heb mijn familie en carrière opgegeven voor God en wat heeft Hij mij gegeven? Ik moet het bij elkaar

optellen en bevestigen – heb ik de laatste tijd zegeningen ontvangen? Ik heb veel gegeven in deze tijd, ik ben druk in de weer geweest en heb veel geleden – heeft God me in ruil daarvoor beloftes gegeven? Heeft Hij mijn goede daden onthouden? Wat zal mijn einde zijn? Kan ik Gods zegeningen ontvangen? ...

Ieder mens maakt voortdurend en regelmatig zulke berekeningen in zijn hart en hij stelt eisen aan God met daarin zijn motivaties, ambities en deals. Dat wil zeggen dat de mens in zijn hart God voortdurend uitprobeert, voortdurend plannen aangaande God bedenkt en voortdurend met God in discussie is ter wille van zijn eigen einde en probeert een verklaring van God af te dwingen, om te zien of God hem kan geven wat hij wil. Terwijl de mens God nastreeft, behandelt hij God niet als God. De mens heeft altijd geprobeerd met God zaken te doen, onophoudelijk eisen aan Hem te stellen en zelfs bij elke stap druk op Hem uit te oefenen, door te proberen Zijn hele hand te nemen als hem slechts een vinger is gegeven. Terwijl hij overeenkomsten probeert te sluiten met God, maakt de mens ook ruzie met Hem en er zijn zelfs mensen die, wanneer er beproevingen plaatsvinden of wanneer ze in bepaalde situaties verkeren, vaak zwak, passief en slap worden in hun werk en klagen over God. Vanaf het moment dat hij voor het eerst in God begon te geloven, heeft de mens God beschouwd als een hoorn des overvloeds, een Zwitsers zakmes en heeft hij zichzelf beschouwd als de grootste schuldeiser van God, alsof zegeningen en beloften van God proberen te krijgen, zijn inherente recht en verbintenis was, terwijl het Gods verantwoordelijkheid was om de mens te beschermen, te verzorgen en voor hem te voorzien. Dat is het basisbegrip van 'geloof in God' van allen die in God geloven en ten diepste hun begrip van het concept van het geloof in God. Van het wezen van de menselijke natuur tot aan zijn subjectieve

streven, heeft niets te maken met de vrees voor God. Het doel van de mens om in God te geloven kan onmogelijk iets te maken hebben met de aanbidding van God. Dat wil zeggen, de mens heeft nooit overwogen of begrepen dat het geloof in God, godvrezendheid en aanbidding van God vereist. In het licht van dergelijke omstandigheden is het menselijke wezen duidelijk. En wat is dit wezen? Het is dat het hart van de mens kwaadaardig is, dat het onderdak biedt aan verraad en bedrog, dat het niet van eerlijkheid en rechtvaardigheid houdt, of van dat wat positief is en het verachtelijk en hebzuchtig is. Het hart van de mens kan niet nog méér gesloten zijn voor God; hij heeft het helemaal niet aan God gegeven. God heeft nooit het ware hart van de mens gezien, noch is Hij ooit door de mens aanbeden. Hoe hoog de prijs ook is die God betaalt, hoeveel werk Hij ook doet of hoeveel Hij ook aan de mens geeft, de mens blijft er blind voor en volkomen onverschillig onder. De mens heeft nooit zijn hart aan God gegeven, hij wil alleen aan zijn eigen hart denken, om zijn eigen beslissingen te nemen – met als ondertoon dat de mens niet de weg wil volgen van God vrezen en het kwaad mijden, of de soevereiniteit en de regelingen van God gehoorzamen, noch God als God wil aanbidden. Zo staat de mens er vandaag de dag voor. Laten we nu nog eens kijken naar Job. Ten eerste, maakte hij een overeenkomst met God? Had hij bijbedoelingen betreffende het vasthouden aan de weg van godvrezendheid en het kwaad mijden? Had God in die tijd met iemand over het einde gesproken? Op dat moment had God niemand beloften gedaan over het einde en het was tegen deze achtergrond dat Job in staat was om God te vrezen en het kwaad te mijden. Kunnen de mensen van tegenwoordig op tegen de vergelijking met Job? Er is teveel ongelijkheid, ze opereren op verschillende niveaus. Hoewel Job niet veel kennis van God had, had hij zijn hart aan God

gegeven en behoorde het aan God toe. Hij heeft nooit met God een overeenkomst gesloten en had geen buitensporige verlangens of eisen ten aanzien van God. In plaats daarvan, geloofde hij dat “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen.” Dit was wat hij had gezien en gekregen door trouw te blijven aan de manier waarop hij God vreesde en het kwaad meed gedurende vele jaren van zijn leven. Op dezelfde manier had hij ook het resultaat verworven van “Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” Deze twee zinnen waren wat hij had gezien en wat hij te weten was gekomen als gevolg van zijn houding van gehoorzaamheid ten opzichte van God tijdens zijn levenservaringen. Ze waren ook zijn krachtigste wapens waarmee hij triomfeerde over de verleidingen van de Satan en de fundering van zijn standvastigheid in zijn getuigenis van God. Zien jullie Job op dit moment als een prachtig persoon? Hopen jullie om zo iemand te zijn? Vrezen jullie de verleidingen van Satan te moeten ondergaan? Zijn jullie vastbesloten om tot God te bidden om jezelf aan dezelfde beproevingen te onderwerpen als Job? Zonder twijfel zouden de meeste mensen het niet aandurven om voor zulke dingen te bidden. Het is dus duidelijk dat jullie geloof kleinzielig is; in vergelijking met dat van Job, is jullie geloof nauwelijks noemenswaardig. Jullie zijn de vijanden van God, jullie vrezen God niet, jullie kunnen niet stand houden in jullie getuigenis van God en kunnen niet zegevieren over de aanvallen, beschuldigingen en verleidingen van Satan. Wat kwalificeert jullie om de beloften van God te kunnen ontvangen? Hebben jullie nu het geloof om dezelfde beproevingen als Job te accepteren, nu jullie het verhaal van Job gehoord hebben en Gods intentie om de mens te redden en de betekenis van de redding van de mens hebben

begrepen? Zouden jullie niet ergens het voornemen moeten hebben om de weg te volgen van God vrezen en het kwaad mijden?

Heb geen bedenkingen over de beproevingen van God

Na het ontvangen van een getuigenis van Job na het einde van zijn beproevingen, besloot God dat Hij een groep zou verwerven – of meer dan een groep – van mensen zoals Job, maar Hij besloot om nooit meer toe te staan dat Satan een andere persoon aanviel of misbruikte met de middelen waarmee hij Job had verleid, aangevallen en misbruikt, door te wedden met God. God stond Satan niet toe ooit de mens die zwak, dwaas en onwetend is, weer dergelijke dingen aan te doen – het was genoeg dat Satan Job had verleid! Het is de genade van God om Satan niet toe te staan mensen te misbruiken hoe hij maar wil. Voor God was het genoeg dat Job had geleden onder de verleiding en het misbruik van Satan. God stond Satan niet toe om ooit weer dergelijke dingen te doen, want het leven en alles van mensen die God volgen wordt geregeerd en georkestreerd door God en Satan is niet gerechtigd om de uitverkorenen van God zoals hij dat wil te manipuleren – dit punt moet voor jullie helder zijn! God geeft om de zwakheid van de mens en begrijpt zijn dwaasheid en onwetendheid. Hoewel, om de mens volledig te redden, moet God hem aan Satan overhandigen. God is nooit bereid om te zien dat de mens door Satan voor de gek wordt gehouden en misbruikt. Hij wil de mens niet altijd zien lijden. De mens is door God geschapen en het is volkomen gerechtvaardigd dat God alles van de mens regeert en bepaalt. Dit is de verantwoordelijkheid van God en het gezag

waardoor God alle dingen regeert! God staat niet toe dat Satan de mens naar believen misbruikt en mishandelt, Hij staat niet toe dat Satan verschillende middelen aanwendt om de mens te misleiden en, bovendien, staat Hij niet toe dat Satan ingrijpt in Gods soevereiniteit over de mens, noch staat Hij toe dat Satan de wetten vertrapt en vernietigt waarmee God alle dingen beheerst, om nog maar te zwijgen over Gods grote werk om de mensheid te leiden en te redden! Degenen die God wil redden en degenen die getuigenis van God kunnen afleggen zijn de kern en de uitkristallisatie van het werk van Gods zesduizend jaar durende managementplan, evenals de prijs van Zijn inspanningen in Zijn werk van zesduizend jaar. Hoe kon God terloops deze mensen aan Satan geven?

Mensen maken zich vaak zorgen over en zijn bang voor de beproevingen van God, maar leven te allen tijde in de strik van Satan en leven op gevaarlijk terrein waar ze worden aangevallen en misbruikt door Satan – nog steeds weten ze niet wat angst is en blijven onbewogen. Wat is er aan de hand? Het geloof van de mens in God is slechts beperkt tot wat hij kan zien. Hij heeft geen enkele waardering voor Gods liefde en zorg voor de mens, noch voor Zijn tederheid en aandacht voor de mens. Maar vanwege een beetje angst en vrees voor Gods beproevingen, oordeel en tuchtiging, majesteit en toorn heeft de mens niet het geringste begrip van Gods goede bedoelingen. Bij het noemen van beproevingen krijgen mensen het gevoel alsof God bijbedoelingen heeft en sommigen geloven zelfs dat God kwaadwillende plannen herbergt en zijn zich niet bewust van wat God eigenlijk met hen voor heeft. Dus, op hetzelfde moment dat ze roepen gehoorzaam te zijn aan Gods soevereiniteit en regelingen, doen ze al het mogelijke om weerstand te bieden aan en zich te verzetten tegen Gods soevereiniteit en de regelingen voor de mens, want ze geloven dat ze, als ze niet

oppassen, door God misleid zullen worden, dat als ze hun eigen lot niet in de hand houden, alles wat ze hebben door God kan worden afgenomen en dat hun leven zelfs beëindigd kan worden. De mens is in het kamp van Satan, maar hij maakt zich nooit zorgen om misbruikt te worden door Satan. En hij wordt misbruikt door Satan, maar is nooit bang gevangen genomen te worden door Satan. Hij blijft zeggen dat hij Gods redding accepteert, maar heeft nog nooit op God vertrouwd of geloofd dat God de mens werkelijk zal redden uit de klauwen van de Satan. Als de mens zich net als Job kan onderwerpen aan Gods orkestraties en regelingen en zijn hele wezen aan God kan geven, zal dan het einde van de mens niet hetzelfde zijn als het einde van Job – het ontvangen van Gods zegeningen? Als de mens Gods heerschappij kan aanvaarden en zich eraan kan onderwerpen, wat valt er dan te verliezen? En dus stel ik voor dat jullie voorzichtig zijn ten aanzien van jullie daden en voorzichtig zijn betreffende alles wat op het punt staat over jullie heen te komen. Wees niet overhaast of impulsief en behandel God en de mensen, zaken en objecten die Hij voor jullie heeft geregeld niet volgens je vurige bloed of natuurlijkheid, of naar gelang je fantasieën of opvattingen; jullie moeten voorzichtig zijn ten aanzien van jullie daden en jullie moeten bidden en meer zoeken om Gods toorn niet aan te wakkeren. Onthoud dit!

Nu zullen we vervolgens kijken hoe het met Job was na zijn beproevingen.

5. Job na zijn beproevingen

Job 42:7-9 Nadat Jehova deze woorden tot Job had gesproken, zei Jehova tegen Elifaz de Temaniet: “Ik ben toornig op jou en je twee vrienden. Jullie hebben namelijk niet juist over mij gesproken, maar mijn dienaar Job wel. Haal

daarom zeven jonge stieren en zeven rammen op en ga daarmee naar mijn dienaar Job. Breng een brandoffer voor jezelf en mijn dienaar Job zal voor jullie bidden. Ik zal naar hem luisteren, zodat ik jullie dwaasheid niet zal vergelden. Jullie hebben immers niet juist over mij gesproken, maar mijn dienaar Job wel.” Toen deden Elifaz de Temaniet, Bildad de Suhiet en Zofar de Naämathiet wat Jehova ze had opgedragen. Eveneens aanvaarde Jehova Job.

Job 42:10 En Jehova bracht een omkeer in het lot van Job nadat hij voor zijn vrienden had gebeden. Jehova gaf Job zelfs het tweevoudige van wat hij eerst had.

Job 42:12 En Jehova zegende Job later nog meer dan in het begin. Hij bezat uiteindelijk veertienduizend schapen, zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezinnen.

Job 42:17 En toen stierf Job, oud en verzadigd van het leven.

Zij die God vrezen en kwaad mijden, worden dierbaar geacht door God, terwijl zij die dwaas zijn door God veracht worden

In Job 42:7-9, zegt God dat Job Zijn dienaar is. Zijn gebruik van de term ‘dienaar’ om te verwijzen naar Job toont Jobs belang in Zijn hart; ook al zei God niet dat Hij Job hoger acht, maakte deze benaming geen verschil voor Jobs plek in Gods hart. Hier is ‘dienaar’ Gods bijnaam voor Job. Gods meerdere referenties aan ‘mijn dienaar Job’ laten zien hoe blij Hij was met Job en hoewel God het niet had over de betekenis achter het woord ‘dienaar,’ kan Gods definitie van het

woord 'dienaar' gevonden worden in Zijn woorden in deze passage van de bijbel. God zei eerst tot Elifaz, de Temaniet: "Ik ben toornig op jou en je twee vrienden. Jullie hebben namelijk niet juist over mij gesproken, maar mijn dienaar Job wel." Deze woorden zijn de eerste keer dat God openlijk aan de mensen had verteld dat Hij alles wat Job heeft gezegd en gedaan na zijn beproevingen door God, accepteerde, en zijn de eerste keer dat Hij openlijk de juistheid en correctheid van alles wat Job had gezegd en gedaan, had bevestigd. God was boos op Elifaz en de anderen door hun onjuiste, absurde betogen, omdat ze net als Job Gods verschijning niet konden zien of Gods woorden konden horen in hun leven. Toch had Job zo'n precieze kennis van God, terwijl zij alleen maar blind konden gissen naar God, Gods wil overtreden en Zijn geduld beproeven in alles wat ze deden. Derhalve, terwijl alles wat Job gezegd of gedaan had geaccepteerd werd, werd God toornig tegenover de anderen, want in hen kon Hij niet zien dat ze werkelijk godvrezend waren, maar hoorde ook geen godvrezendheid in hun woorden. Vandaar dat God vervolgens de volgende eisen aan hen stelde: "Haal daarom zeven jonge stieren en zeven rammen op en ga daarmee naar mijn dienaar Job. Breng een brandoffer voor jezelf en mijn dienaar Job zal voor jullie bidden. Ik zal naar hem luisteren, zodat ik jullie dwaasheid niet zal vergelden." In deze passage vertelt God Elifaz en de anderen iets te doen iets wat ze van hun zonden verlost, want hun dwaasheid was een zonde tegen Jehova God en dus moesten ze brandoffers offeren om hun fouten te herstellen. Brandoffers worden vaak aan God geofferd, maar wat ongebruikelijk is aan deze brandoffers is dat ze werden aangeboden aan Job. Job werd door God aanvaard, omdat hij tijdens zijn beproevingen getuigenis van God aflegde. Ondertussen werden tijdens zijn beproevingen deze vrienden van Job ontmaskerd; vanwege hun dwaasheid

waren ze door God veroordeeld en hebben zij de toorn van God ontstoken, en zouden ze gestraft moeten worden door God – gestraft door brandoffers te geven voor Job – waarna Job voor ze bad om Gods straf en toorn jegens hen weg te nemen. Het was Gods bedoeling om hen te schande te maken, want het waren geen mensen die God vreesden en het kwaad meden, en ze hadden Jobs integriteit veroordeeld. In één opzicht vertelde God hen dat hij hun daden niet accepteerde, maar dat Hij Job zeer wel accepteerde en van hem genoot; in een ander opzicht zei God tegen hen dat als je door God wordt geaccepteerd, je als mens wordt verheven, dat de mens door God wordt afgekeurd vanwege zijn dwaasheid en het feit dat God daardoor wordt beledigd, wat laag en gemeen is in Gods ogen. Dit is hoe God twee typen mensen definieert, ze zijn Gods houdingen ten aanzien van deze twee typen mensen, en ze zijn Gods vertolking van de waarde en status van deze twee typen mensen. Hoewel God Job Zijn dienaar noemde, in Gods ogen was deze dienaar geliefd en was met gezag bekleed voor anderen te bidden en hun fouten te vergeven. Deze dienaar kon rechtstreeks met God praten en direct voor God verschijnen, zijn status was hoger en eerbiedwaardiger dan die van anderen. Dit is wat het woord “dienaar,” gesproken door God, werkelijk betekent. Job kreeg deze bijzondere eer vanwege zijn godvrezendheid en het mijden van het kwaad, en de redenen waarom anderen geen dienaar genoemd werden door God was omdat zij God niet vreesden en het kwaad niet meden. Deze twee duidelijk van elkaar verschillende houdingen ten opzichte van God Zijn houdingen ten opzichte van twee typen mensen: zij die God vrezen en het kwaad mijden, zijn door God geaccepteerd, worden in Zijn ogen gezien als kostbaar, terwijl diegenen die dwaas zijn en God niet vrezen niet in staat zijn het kwaad te mijden, niet in staat zijn om Gods

goedkeuring te verkrijgen; zij worden vaak verafschuwd en verdoemd door God en zijn laag in Gods ogen.

God bekleed Job met gezag

Job bad voor zijn vrienden en vanwege de gebeden van Job, pakte God ze daarna niet aan zoals dat bij hun dwaasheid hoorde – Hij strafte ze niet en nam geen vergelding tegen hen. En waarom was dat? Omdat de voorbeden voor hen van Gods dienaar Job Zijn oren hadden bereikt, vergaf God ze, want Hij accepteerde Jobs gebeden. En wat zien wij hierin? Als God iemand zegent, geeft Hij hen veel beloningen, en niet alleen materieel: God bekleed hen ook met gezag en geeft hen het recht om voor anderen te bidden, en God vergeet en ziet overtredingen van die mensen door de vingers vanwege het horen van deze gebeden. Dit is het daadwerkelijke gezag dat God aan Job gaf. Doordat Jobs gebeden hun veroordeling een halt toeriep, bracht Jehova God schande over de dwaze mensen – wat natuurlijk Zijn bijzondere straf voor Eliphaz en de anderen was.

Job is nogmaals gezegend door God, en nooit meer door Satan beschuldigd

Tussen Jehova Gods uitlatingen zijn de woorden die “Jullie hebben namelijk niet juist over mij gesproken, maar mijn dienaar Job wel.” Wat was het dat Job

had gezegd? Daar spraken wij eerder over, evenals de vele pagina's met woorden in het Boek Job die Job gezegd zou hebben. In al deze vele andere pagina's met woorden, heeft Job nooit klachten of twijfels over God. Hij wacht simpelweg op het resultaat. Met dit wachten, wat zijn houding van gehoorzaamheid is, met als gevolg waarvan, en als gevolg van de woorden die hij tegen God sprak, Job door God werd geaccepteerd. Tijdens het doorstaan van zijn beproevingen en het lijden van ontberingen, stond God aan zijn zijde en hoewel de ontberingen door Gods aanwezigheid niet verminderden, zag God wat Hij wenste te zien en hoorde Hij wat Hij wenste te horen. Elk van Jobs daden en woorden bereikten de ogen en oren van God; God hoorde en Hij zag - en dat is een feit. Jobs kennis van God en zijn gedachten over God in zijn hart op dat moment, gedurende die periode, waren niet echt zo specifiek als die van mensen van vandaag de dag. Maar in de context van die tijd herkende God nog altijd alles wat Hij had gezegd, omdat zijn gedrag en de gedachten in zijn hart, wat hij had laten zien en geopenbaard, genoeg was om aan Zijn vereisten te voldoen. Toen Job aan zijn beproevingen werd onderworpen, liet dat wat hij dacht in zijn hart en hij zich voornam te doen, aan God een uitkomst zien die bevredigend was voor God. Daarna nam God Jobs beproevingen weg, kwam Job zijn beproevingen te boven, waren zijn beproevingen weg en zouden hem nooit meer overkomen. Omdat Job al onderworpen was aan beproevingen en ze goed had doorstaan en geheel over de Satan triomfeerde, gaf God hem de zegeningen, die hij zo verdiend had. Zoals vastgelegd in Job 42:10, 12, werd Job opnieuw gezegend en was hij gezegend met meer dan de eerste keer. Op dat moment had Satan zich teruggetrokken en niets meer gezegd of gedaan, en vanaf dat

moment werd Job niet langer lastig gevallen of aangevallen door de Satan, en maakte de Satan niet langer verwijten over Gods zegeningen van Job.

Job besteedt het laatste deel van zijn leven te midden van Gods zegeningen

Hoewel zijn zegeningen toentertijd alleen beperkt waren tot schapen, runderen, kamelen, materiële dingen, enzovoorts, waren de zegeningen die God in Zijn hart aan Job wilde geven veel groter dan dit. Wat voor soort eeuwige beloften die God aan Job wilde geven, werden er in die tijd vastgelegd? In Zijn zegeningen aan Job zei God niets over zijn einde, en los van de belangrijke positie die Job in Gods hart had, was God samengevat zeer afgemeten in Zijn zegeningen. God kondigde het einde van Jobs leven niet aan. Wat houdt dit in? In die tijd, toen Gods plan het punt van de verkondiging van het menselijke einde nog moest bereiken, moest het plan de laatste fase van Zijn werk nog bereiken. God zei niets over het einde, slechts materiële zegeningen aan de mens schenkende. Wat dit betekent is dat het laatste deel van Jobs leven doorgebracht was te midden van Gods zegeningen, wat hem anders maakte dan andere mensen – maar net zoals zij werd hij ouder, en zoals elk ander normaal persoon naderde de dag dat hij de wereld vaarwel moest zeggen. Zo staat er “En toen stierf Job, oud en verzadigd van het leven” (Job 42:17). Wat is de betekenis van “stierf ... verzadigd van het leven” hier? In het tijdperk voordat God het einde van de mensen verkondigde, stelde God een levensverwachting in voor Job en toen zijn tijd was bereikt, stond Hij toe dat Job op natuurlijke wijze van deze

wereld zou vertrekken. Van Jobs tweede zegen tot aan zijn dood gaf God hem geen tegenspoed meer. Voor God was Jobs dood natuurlijk en ook nodig, het was iets heel normaal en geen veroordeling of vervloeking. Terwijl hij nog leefde, had Job God aanbeden en gevreesd; met betrekking tot het soort einde dat hij na zijn dood zou hebben, had God niets gezegd en er geen enkele opmerking over gemaakt. God heeft een sterk gevoel van fatsoen in wat Hij zegt en doet en de inhoud en grondbeginselen van Zijn woorden en daden zijn overeenkomstig het stadium van Zijn werk en de tijd waarin Hij werkt. Wat voor soort einde heeft God in het hart voor iemand als Job? Had God een of andere beslissing genomen in Zijn hart? Natuurlijk had Hij dat! Alleen wist de mens dit niet; God wilde het de mens niet vertellen, noch had Hij de intentie daartoe. En zodoende, oppervlakkig gesproken, stierf Job van het leven verzadigd, en zo was het leven van Job.

De prijs door Job tijdens zijn leven beleefd

Leefde Job een waardevol leven? Waarin zat die waarde? Waarom wordt er gezegd dat hij een waardevol leven leidde? Wat was voor de mens zijn waarde? Vanuit menselijk oogpunt vertegenwoordigde hij de mensheid die God wil redden, door getuigenis te geven voor God voor Satan en de mensen van de wereld. Hij vervulde de door een schepsel van God te vervullen plicht, had een voorbeeldfunctie en trad op als een voorbeeld voor allen die God wenst te redden, zodat mensen kunnen zien dat het heel goed mogelijk is om over de Satan te zegevieren door op God te vertrouwen. En wat was zijn waarde voor God? Voor God lag de waarde van Jobs leven in zijn vermogen om God te

vrezen, God te aanbidden, te getuigen van de daden van God en deze te prijzen, om God troost en vreugde te geven. Voor God lag de waarde van Jobs leven ook in hoe hij voor zijn dood zijn beproevingen doorstond en over de Satan zegevierde en daarvan getuigenis aflegde aan God voor Satan en de mensen van de wereld, waarin hij God verheerlijkte onder de mensheid, Gods hart troostend, zodat Gods begerige hart een uitkomst kon aanschouwen en hoop kon zien. Zijn getuigenis vormt een precedent voor het vermogen om standvastig te blijven in je getuigenis van God en om de Satan namens God te schande te zetten, in Gods managementwerk van de mensheid. Is dit niet de waarde van het leven van Job? Job bracht troost naar Gods hart en gaf God een voorproefje van de vreugde om verheerlijkt te worden en gaf daarmee een prachtig begin aan Gods managementplan. En vanaf dit moment werd de naam Job een symbool voor de verheerlijking van God, en een teken van de overwinning van de mensheid op Satan. Wat Job tijdens zijn leven beleefde en zijn opmerkelijke overwinning op Satan zal voor altijd door God worden gekoesterd, en zijn onberispelijkheid, oprechtheid en godvrezendheid zal door toekomstige generaties vereerd en geëvenaard worden. Hij zal voor altijd door God gekoesterd worden als een onberispelijke, stralende parel, en zo is hij het ook waard om door de mens gekoesterd te worden!

Laten we nu kijken naar Gods werk gedurende het Tijdperk van de Wet.

D. De Voorschriften van het Tijdperk van de Wet

De tien geboden

De principes voor het bouwen van altaren

Voorschriften voor de behandeling van dienaren

Voorschriften voor diefstal en compensatie

Het houden van het Sabbatjaar en de drie feesten

Voorschriften voor de Sabbatdag

Voorschriften voor de offers

Brandoffers

Graanoffers

Vredeoffers

Zondoffers

Overtredingsoffers

Voorschriften voor offers door priesters (Aäron en zijn zonen worden bevolen te gehoorzamen)

Brandoffers door Priesters

Graanoffers door priesters

Zondoffers door priesters

Overtredingsoffers door priesters

Vredeoffers door priesters

Voorschriften voor het eten van offers door priesters

Reine en onreine dieren (die wel en niet kunnen worden gegeten)

Voorschriften voor de zuivering van vrouwen na een bevalling

Normen voor het onderzoeken van melaatsheid

Voorschriften voor diegenen die van melaatsheid zijn genezen

Voorschriften voor het schoonmaken van geïnfecteerde huizen

Voorschriften voor personen die aan abnormale afscheidingen lijden

De Grote Verzoendag die één keer per jaar moet worden waargenomen

Voorschriften voor het slachten van runderen en schapen

Het verbod op het uitvoeren van afschuwelijke heidense praktijken (het niet plegen van incest, enzovoorts)

Voorschriften die het volk moet volgen (“Jullie moeten heilig zijn, want ik, Jehova, jullie God, ben heilig.”)

De terechtstelling van degenen die hun kinderen aan Moloch offeren

Voorschriften voor de bestraffing van de misdaad van overspel

Regels die door priesters in acht moeten worden genomen (regels voor hun dagelijks gedrag, regels voor de consumptie van heilige dingen, regels voor het brengen van offers, enzovoorts)

Feesten die in acht genomen moeten worden (de Sabbatdag, het Pesach, Pinksterfeest, de Grote Verzoendag, enzovoorts)

Andere voorschriften (het ontsteken van lampionnen, het Jubeljaar, de teruggave van het land, het afleggen van geloftes, het geven van tienden, enzovoorts)

De voorschriften van het Tijdperk van de Wet zijn het ware bewijs van Gods richting voor de hele mensheid

Dus hebben jullie de regels en principes van het Tijdperk van de Wet gelezen? Omvatten de regels een breed scala? Ten eerste hebben ze betrekking op de tien geboden, waarna de voorschriften komen voor het bouwen van altaren, enzovoorts. Daarna volgen de voorschriften voor het houden van de sabbat en het observeren van de drie feesten, waarna het voorschrift voor offerandes komt. Hebben jullie gezien hoe vele soorten van offergaven er zijn? Er zijn brandoffers, graanoffers, vredeoffers, zondoffers, enzovoorts. Zij worden gevolgd door voorschriften voor offergaven van priesters, waaronder brandoffers en graanoffers door priesters en andere vormen van offergaven. De achtste voorschriften zijn voor het eten van offergaven door priesters. En dan zijn er voorschriften voor wat moet worden nageleefd tijdens het leven van mensen. Er zijn bepalingen voor vele aspecten van het leven van mensen, zoals de voorschriften voor wat ze wel en niet mogen eten, voor de zuivering van vrouwen na de bevalling, alsmede voor degenen die zijn genezen van melaatsheid. In deze voorschriften gaat God zelfs zo ver om over ziekte te spreken, en er zijn zelfs regels voor het slachten van schapen en runderen, enzovoorts. Schapen en runderen zijn door God geschapen en je moet ze slachten op de manier die God je zegt. Er is zonder twijfel reden voor Gods woorden, het is zonder twijfel juist om te handelen naar Gods verkondiging en zeker in het voordeel van mensen! Er zijn ook feesten en regels na te volgen, zoals de Sabbatdag, Pesach, en meer – God sprak over ze allemaal. Laat ons eens kijken naar de laatste: andere voorschriften – het ontsteken van de lampionnen, het Jubeljaar, de teruggave van het land, het afleggen van geloftes, het geven van tienden, enzovoorts. Omvatten deze geen breed scala? Het eerste om over te spreken is de kwestie

van offergaven van mensen, dan zijn er voorschriften over diefstal en compensatie en het houden van de Sabbatdag ...; alle details van het leven komen aan bod. Dat wil zeggen, toen God begon met het officiële werk van zijn managementplan, legde Hij veel regels vast die opgevolgd moeten worden door de mens. Deze regels waren om de mens het normale leven van de mens op aarde te kunnen laten leiden, een normaal leven van de mens dat niet te scheiden is van God en Zijn leiding. God vertelde de mens eerst hoe hij altaren moest maken, hoe hij de altaren moest opstellen. Daarna vertelde Hij de mens hoe hij een offer moest brengen en stelde Hij vast hoe de mens moest leven – waar hij in het leven op moest letten, waaraan hij zich moest houden, wat hij wel en niet moest doen. Wat God de mens oplegde was allesomvattend en met deze gewoonten, voorschriften en principes standaardiseerde Hij het gedrag van mensen, leidde Hij hun leven, leidde Hij hun inwijding in de wetten van God, leidde Hij hen naar het altaar van God, begeleidde Hij hen in het hebben van een leven te midden van alles wat God had gemaakt voor de mens die vervuld was van orde, regelmaat en matiging. God gebruikte deze eenvoudige voorschriften en principes voor het eerst om grenzen te stellen aan de mens, zodat de mens op aarde een normaal leven zou hebben van aanbidding van God, een normaal mensenleven zou hebben. Dat is de specifieke inhoud van het begin van Zijn zesduizend jaar durende managementplan. De voorschriften en regels behandelen een zeer brede inhoud, zij zijn de details van Gods sturing van de mensheid tijdens het Tijdperk van de Wet, ze moesten geaccepteerd en opgevolgd worden door de mensen die vóór het Tijdperk van de Wet kwamen. Zij zijn een verslag van het door God tijdens het Tijdperk van de Wet uitgevoerde

werk en zij zijn het ware bewijs van Gods leiderschap en sturing van de gehele mensheid.

De mensheid is voor altijd onlosmakelijk verbonden aan Gods leringen en voorzieningen

In deze voorschriften zien wij dat de houding van God ten opzichte van Zijn werk, ten opzichte van Zijn management en ten opzichte van de mensheid serieus, gewetensvol, streng en verantwoordelijk is. Hij doet het werk dat Hij onder de mensheid moet doen volgens Zijn stappen, zonder enige discrepantie, de woorden sprekend die Hij moet spreken zonder enige fout of hapering, waarbij Hij de mens laat zien dat Hij onlosmakelijk verbonden is met Gods leiderschap en hoe belangrijk het is wat God tegen de mensheid doet en zegt. Ongeacht hoe de mens er in de volgende eeuw uitziet, kort gezegd, God deed deze simpele dingen in het eerste begin – gedurende het Tijdperk van de Wet. In Gods ogen waren de menselijke concepties van God, de wereld en de mensheid in dat tijdperk abstract en ondoorzichtig, en hoewel men een aantal bewuste ideeën en intenties had, waren alle onduidelijk of onjuist. Dus was de mensheid onafscheidelijk van Gods leringen en voorzieningen voor hem. De vroegste mensheid wist niets en daarom moest God de mens onderwijzen in de oppervlakkigste en meest basale beginselen om te overleven, maar ook levensvoorschriften, om de mens van deze dingen beetje bij beetje te doordrenken en daarmee de mens een geleidelijk begrip van God te geven, een geleidelijke waardering en begrip van Gods leiderschap, en een basisbegrip van

de relatie tussen de mens en God, vanwege deze uit woorden bestaande voorschriften en regels. Na het bereiken van dit effect was God pas in staat beetje bij beetje om het werk te doen dat Hij later zou doen. Dus zijn deze regels en het werk dat God heeft gedaan in het Tijdperk van de Wet de basis van Zijn werk om de mensheid te redden en de eerste fase van het werk in Gods managementplan. Hoewel God voorafgaand aan het werk van het Tijdperk van de Wet tot Adam, Eva en hun nakomelingen had gesproken, waren die geboden en leringen niet zo systematisch of specifiek dat ze één voor één aan de mens konden worden gegeven en werden ze niet opgeschreven; noch werden het voorschriften. Dat komt omdat toentertijd Gods plan nog niet zo ver was gegaan. Pas toen God de mens tot deze stap had gebracht, kon Hij beginnen met het spreken over deze regels van het Tijdperk van de Wet en ze door de mens laten uitvoeren. Het was een noodzakelijk proces en het resultaat was onvermijdelijk. Deze eenvoudige gewoonten en voorschriften tonen de mens de stappen van Gods managementwerk en Gods wijsheid die onthuld wordt in zijn managementplan. God weet welke inhoud te gebruiken en wat nodig is om te beginnen, wat nodig is om verder te gaan, en wat te gebruiken opdat Hij een groep mensen kon verwerven die van Hem konden getuigen, Hij een groep mensen kon verwerven die met Hem eensgezind waren. Hij weet wat er in de mens omgaat, wat in de mens ontbreekt. Hij weet waarin Hij moet voorzien, hoe Hij de mens moet leiden, en zo weet Hij ook wat de mens wel en niet zou moeten doen. De mens is als een marionet: hoewel hij geen begrip had van Gods wil, kon hij niet anders dan zich tot op de dag van vandaag stap voor stap door Gods managementwerk laten leiden. Er was geen onduidelijkheid in Gods hart over wat Hij moest doen; in Zijn hart was er een helder en levendig plan, en Hij voerde

het werk uit dat Hij Zelf volgens Zijn stappen en Zijn plan wilde doen, zich ontwikkelend van het oppervlakkige tot het diepgaande. Ondanks dat Hij nog niet aangegeven had welk werk Hij later zou doen, voerde Hij nog steeds Zijn verdere werk uit volgens Zijn plan, wat een manifestatie is van wat God heeft en is en ook van het gezag van God. Ongeacht welke fase van Zijn managementplan Hij uitvoert, Zijn gezindheid en substantie vertegenwoordigen Hemzelf. Dit is absoluut waar. Ongeacht het tijdperk of stadium van werk, ongeacht van welk soort mensen God houdt, welk soort mensen Hij verafschuwt, Zijn gezindheid en al wat Hij heeft en is, zal nooit veranderen. Hoewel deze voorschriften en principes die God tijdens het werk van het Tijdperk van de Wet heeft vastgesteld vandaag de dag heel eenvoudig en oppervlakkig lijken voor de mensen, en zelfs al zijn ze gemakkelijk te begrijpen en op te volgen, hierin schuilt nog steeds Gods wijsheid en ook de gezindheid van God en wat Hij heeft en is. Binnen deze blijkbaar eenvoudige regelgevingen wordt Gods verantwoordelijkheid en zorg naar de mensheid uitgedrukt, en de prachtige inhoud van Zijn gedachten, zodat de mens het feit dat God over alle dingen regeert en Zijn hand alles beheerst, zich waarlijk realiseert. Het maakt niet uit hoeveel kennis de mensheid beheerst, of hoeveel theorieën of mysteries hij begrijpt, voor God zijn geen van deze in staat om Zijn voorzieningen aan en leiderschap van de mensheid te vervangen. De mensheid zal voor altijd onafscheidelijk zijn van Gods leiding en het persoonlijke werk van God. Zo is de onlosmakelijke relatie tussen mens en God. Ongeacht of God je een bevel of een voorschrift geeft, of je voorziet van een waarheid om Zijn wil te begrijpen, ongeachte wat God doet, Zijn doel is om de mensheid naar een prachtige toekomst te leiden. Gods uitgesproken woorden en het werk dat Hij doet, zijn zowel de openbaring van een aspect van Zijn wezen

als de openbaring van een aspect van Zijn gezindheid en Zijn wijsheid. Ze zijn een onmisbare stap van Zijn managementplan. Dit mag niet over het hoofd worden gezien! Gods wil is in alles wat Hij doet; God is niet bang voor misplaatste opmerkingen, en is ook niet bang voor menselijke opvattingen of gedachten over Hem. Hij doet slechts Zijn werk, en zet Zijn management overeenkomstig Zijn managementplan voort, niet gedwongen door om het even welke persoon, kwestie, of voorwerp.

OK, dat is alles voor vandaag. Tot de volgende keer!

9 november 2013

Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III

Deze verschillende communicaties hebben grote invloed gehad op elk individueel mens. Vanaf nu kunnen mensen eindelijk werkelijk het ware bestaan van God voelen en dat God daadwerkelijk heel dicht bij hen is. Hoewel mensen vele jaren in God hebben geloofd, hebben ze nooit werkelijk Zijn gedachten en ideeën begrepen zoals ze dat nu doen, noch hebben ze werkelijk Zijn praktische daden ervaren zoals ze dat nu doen. Of het nu kennis is of feitelijke praktijk, de meeste mensen hebben iets nieuws geleerd en hebben een hoger inzicht bereikt. Ze hebben de fout in hun eigen bezigheden uit het verleden ingezien, zich de oppervlakkigheid van hun ervaring gerealiseerd, beseft dat er te veel is dat niet in overeenstemming is met Gods wil en zich gerealiseerd dat wat de mens nog het meest ontbreekt kennis van Gods gezindheid is. Deze kennis van de kant van de

mens is een soort emotionele kennis; het opklimmen tot het niveau van rationele kennis vereist een geleidelijke verdieping en versterking door middel van ervaringen. Voordat mensen God werkelijk begrijpen, kan subjectief worden gezegd dat zij in hun hart in het bestaan van God geloven, maar dat zij geen werkelijk begrip hebben van specifieke vraagstukken zoals wat voor soort God Hij echt is, wat Zijn wil is, wat Zijn gezindheid is en wat Zijn werkelijke houding ten opzichte van de mensheid is. Dit tast het geloof van mensen in God sterk aan – hun geloof kan geen puurheid en vervolmaking bereiken. Zelfs als je van aangezicht tot aangezicht met Gods woord staat, of voelt dat je God door middel van je ervaringen hebt ontmoet, kan nog steeds niet worden gezegd dat je Hem volledig begrijpt. Omdat je Gods gedachten niet kent, of waar Hij van houdt en wat Hij haat, wat Hem kwaad maakt en wat Hem vreugde schenkt, heb je nog steeds geen werkelijk begrip van Hem. Je geloof is gebouwd op een fundering van vaagheid en fantasie, op je eigen subjectieve verlangens. Dit is nog steeds ver verwijderd van een authentiek geloof en je bent nog lang geen echte volgeling. Dankzij de uitleg van de voorbeelden uit deze Bijbelverhalen kunnen mensen Gods hart leren kennen, wat Hij dacht bij elke stap van Zijn werk en waarom Hij dit werk deed, wat Zijn oorspronkelijke bedoeling en plan was toen Hij het deed, hoe Hij Zijn ideeën realiseerde en hoe Hij zich voorbereidde op Zijn plan en het ontwikkelde. Door deze verhalen kunnen we een gedetailleerd en specifiek begrip krijgen van elke specifieke bedoeling van God en elke werkelijke gedachte tijdens Zijn zesduizendjarige managementswerk, en van Zijn houding ten opzichte van de mensen op verschillende momenten en in verschillende tijdperken. Begrijpen wat God dacht, wat Zijn houding was en de gezindheid die Hij openbaarde toen Hij elke situatie het hoofd bood, kan ieder mens helpen Zijn

ware bestaan dieper te realiseren, en Zijn echtheid en authenticiteit diepgaander te voelen. Mijn bedoeling met het vertellen van deze verhalen is niet de mensen de Bijbelse geschiedenis te laten begrijpen, het is ook niet om hen te helpen de boeken van de Bijbel of de mensen daarin te leren kennen en het is al helemaal niet om mensen te helpen te begrijpen wat de achtergrond is van wat God deed tijdens het Tijdperk van de Wet. Het is bedoeld om mensen te helpen Gods wil, Zijn gezindheid en elk kleinste deel van Hem te leren kennen en een authentiek en accurater begrip en kennis van God te verwerven. Op deze manier kunnen de harten van de mensen zich, beetje bij beetje, voor God openen, kunnen de mensen een nauwe band krijgen met God, en Hem, Zijn gezindheid en Zijn essentie beter begrijpen, en de ware God Zelf beter leren kennen.

Kennis van Gods gezindheid en wat Hij heeft en is, kan een positief effect hebben op mensen. Het kan hen helpen meer vertrouwen te hebben in God en hen helpen ware gehoorzaamheid en vrees voor Hem te bereiken. Zij zullen dan geen blinde volgelingen meer zijn of Hem blind vereren. God wil geen dwazen of mensen die blind de massa volgen, maar een groep mensen die in hun hart een duidelijk begrip en kennis van Gods gezindheid hebben en kunnen optreden als Gods getuigen, mensen die God vanwege zijn beminnelijkheid, om wat Hij heeft en is, en vanwege Zijn rechtvaardige gezindheid, nooit in de steek zullen laten. Als het je als volgeling van God in je hart nog steeds aan duidelijkheid ontbreekt, of er nog steeds dubbelzinnigheid of verwarring bestaat over Gods ware bestaan, Zijn gezindheid, wat Hij heeft en is, en Zijn plan om de mensheid te redden, dan kan jouw geloof Gods lof niet verwerven. God wil niet dat zo'n soort mens Hem volgt en Hij houdt er niet van als zo'n mens voor Hem komt. Omdat zulke

mensen God niet begrijpen, kunnen ze hun hart niet aan God geven – hun hart is voor Hem gesloten en hun geloof in God is dus vol onzuiverheden. Hun navolging van God kan alleen maar blind genoemd worden. Mensen kunnen alleen waar geloof ontvangen en echte volgelingen zijn als ze werkelijk begrip en kennis van God hebben – dit creëert ware gehoorzaamheid en vrees voor Hem. Alleen op deze manier kunnen ze hun hart aan God geven zodat het voor Hem wordt geopend. Dit is wat God wil, omdat alles wat ze doen en denken Gods test kan doorstaan en getuigenis kan geven van God. Alles wat ik jullie vertel met betrekking tot Gods gezindheid, of over wat Hij heeft en is, of over Zijn wil en Zijn gedachten in alles wat Hij doet, vanuit welk perspectief of vanuit welke hoek dan ook, is om jullie te helpen meer zekerheid te krijgen over Gods ware bestaan, Zijn liefde voor de mensheid beter te begrijpen en te waarderen en Gods zorg voor de mensen en Zijn oprechte verlangen de mensheid te managen en te redden diepgaander in te zien.

Vandaag gaan we eerst Gods gedachten, ideeën en alles wat Hij heeft gedaan sinds het scheppen van de mens samenvatten en bekijken wat voor werk Hij heeft uitgevoerd vanaf het scheppen van de wereld tot aan de officiële start van het Tijdperk van Genade. We kunnen vervolgens ontdekken welke gedachten en ideeën van God de mens onbekend zijn en van daaruit de volgorde van Gods managementplan duidelijk maken en grondig begrijpen in welke context God Zijn managementwerk heeft gecreëerd, wat de oorsprong en wat het ontwikkelingsproces ervan is. We zullen ook diepgaand inzicht verwerven in de resultaten die Hij met Zijn managementwerk wil behalen – dat wil zeggen, de kern en het doel van Zijn managementwerk. Om deze dingen te

begrijpen zullen we terug moeten gaan naar een verre, onbewogen en stille tijd toen er nog geen mensen waren ...

Toen God van Zijn bed opstond, was Zijn eerste gedachte deze: een levend wezen te scheppen, een echt, levend mens – iemand om mee te leven en die Zijn constante metgezel zou zijn. Deze mens zou naar Hem kunnen luisteren en God zou hem in vertrouwen kunnen nemen en met hem spreken. Toen, voor de eerste keer, greep God een hand stof en gebruikte het om de allereerste mens die Hij zich voorgesteld had te scheppen. Vervolgens gaf Hij dit levende schepsel een naam: Adam. Hoe voelde God zich nadat Hij deze levende en ademende mens had verkregen? Voor het eerst voelde Hij de vreugde van het hebben van een dierbare, een metgezel. Hij voelde ook voor de eerste keer de verantwoordelijkheid van het vaderschap en de zorg die daarmee gepaard gaat. Deze levende en ademende mens bracht God blijdschap en vreugde; Hij voelde zich voor de eerste keer getroost. Dit was het eerste ding dat God ooit had gedaan dat niet met Zijn gedachten en zelfs niet met Zijn woorden bewerkstelligd was, maar met Zijn eigen twee handen was verricht. Toen dit wezen – een levend en ademend mens – gemaakt van vlees en bloed, met lichaam en vorm voor God stond en in staat was met God te spreken, ervoer Hij een soort vreugde dat Hij nooit eerder had gevoeld. Hij voelde echt Zijn verantwoordelijkheid en het levende wezen ontroerde Hem niet alleen, maar elke kleine beweging van hem raakte Hem en verwarmde Zijn hart. Toen dit levende wezen dus voor God stond, was het de eerste keer dat Hij het idee kreeg meer mensen zoals deze te verwerven. Dit was de serie gebeurtenissen die begon bij deze eerste gedachte van God. Voor God vonden al deze gebeurtenissen voor de eerste keer plaats, maar tijdens deze eerste gebeurtenissen, wat Hij ook

voelde op dat moment – vreugde, verantwoordelijkheid, zorg – er was niemand waarmee Hij het kon delen. Vanaf dat moment voelde God een eenzaamheid en verdriet zoals Hij nog nooit eerder had ervaren. Hij voelde dat de menselijke wezens Zijn liefde, zijn zorg en bedoelingen voor de mensheid niet zouden kunnen accepteren en begrijpen, en voelde dus nog steeds smart en pijn in Zijn hart. Hoewel Hij deze dingen voor de mens had gedaan, was de mens zich hier niet van bewust en begreep hij het niet. Naast de blijdschap, vreugde en troost die de mens Hem bracht, bezorgde hij Hem ook snel de eerste gevoelens van smart en eenzaamheid. Dit waren de gedachten en gevoelens van God op dat moment. Terwijl God al deze dingen deed, veranderde in Zijn hart de gevoelens van vreugde in smart en van smart in pijn, alles vermengd met bezorgdheid. Alles wat Hij wilde doen is deze mens, dit menselijk ras, zo snel mogelijk te laten weten wat er in Zijn hart was en hem sneller Zijn intenties te laten begrijpen. Vervolgens konden zij Zijn volgelingen worden en in overeenstemming met Hem zijn. Zij zouden niet langer naar God luisteren maar sprakeloos blijven; ze zouden niet langer onbewust zijn van hoe zij zich bij God en Zijn werk kunnen aansluiten, en bovenal zouden ze niet langer mensen zijn die onverschillig staan tegenover Gods eisen. Deze eerste dingen die God heeft volbracht zijn bijzonder betekenisvol en van grote waarde voor Zijn managementplan en voor de mens van vandaag.

Na alle dingen en mensen te hebben geschapen, rustte God niet uit. Hij kon niet wachten met het uitvoeren van Zijn management en Hij kon ook niet wachten met het winnen van de mensen waar Hij onder de mensheid zo van hield.

Daarna, niet lang nadat God de menselijke wezens had geschapen, zien we in de Bijbel dat een grote zondvloed de gehele aarde met water bedekte. Noach wordt in het verslag van de zondvloed genoemd, en er kan gesteld worden dat Noach de eerste mens is die door God wordt geroepen om samen met Hem een taak van God uit te voeren. Natuurlijk was dit ook de eerste keer dat God een mens op aarde riep om iets in overeenstemming met Zijn gebod te doen. Zodra Noach klaar was met het bouwen van de ark, liet God de aarde voor de eerste keer overstromen. Toen God de aarde met de zondvloed vernietigde, was dat de eerste keer sinds het scheppen van de mens dat Hij Zich overmand voelde door afkeer van menselijke wezens; dit is wat God ertoe dwong de pijnlijke beslissing te nemen het gehele menselijke ras door de zondvloed te vernietigen. Nadat de zondvloed de aarde had vernietigd, sloot God Zijn eerste verbond met de mensen dat Hij dit nooit meer zou doen. Het teken van dit verbond was de regenboog. Dit was Gods eerste verbond met de mensheid en de regenboog was dus het eerste teken van een verbond dat door God werd gegeven; deze regenboog is een reëel, fysiek ding dat werkelijk bestaat. Het is precies dit bestaan van deze regenboog dat er de oorzaak van is dat God zich vaak verdrietig voelt over het vorige menselijke ras dat Hij heeft verloren. Het dient Hem ook als een voortdurende herinnering aan wat met deze mensen gebeurde ... God zou Zijn tempo niet vertragen – Hij kon niet wachten om de volgende stap in Zijn management te zetten. Vervolgens selecteerde God Abraham als Zijn eerste keus voor Zijn werk in Israël. Dit was de eerste keer dat God zo'n kandidaat selecteerde. God besloot door middel van deze persoon te beginnen met de uitvoering van Zijn reddingswerk voor de mensheid, en om Zijn werk voor te zetten onder de afstammelingen van deze persoon. We kunnen in

de Bijbel zien dat God dit met Abraham deed. Daarna maakte God Israël het eerste uitverkoren land en begon Zijn werk van het Tijdperk van de Wet door middel van Zijn uitverkoren volk, de Israëlieten. Opnieuw voor de eerste keer gaf God de Israëlieten de expliciete regels en wetten die de mensheid moet volgen, en legde ze gedetailleerd uit. Dit was de eerste keer dat God menselijke wezens zulke specifieke standaardregels gaf over hoe ze moesten offeren, hoe ze moesten leven, wat ze wel en niet moesten doen, welke feesten en dagen ze moesten vieren, en welke principes ze moesten volgen bij alles wat ze deden. Dit was de eerste keer dat God de mensheid zulke gedetailleerde standaardregels en principes voor het leven schonk.

Wanneer ik “de eerste keer” zeg, bedoel ik dat God nooit eerder een dergelijk werk heeft volbracht. Het is iets dat niet eerder had bestaan. Hoewel God de mensheid heeft geschapen en allerlei soorten wezens en levende dingen had geschapen, had Hij nog nooit dat type werk volbracht. Bij al dit werk was Gods management van de mens betrokken; het had allemaal te maken met de mensen en Zijn redding en management van de mensen. Na Abraham, maakte God opnieuw voor de eerste keer een keuze. Hij koos Job om degene te zijn die onder de wet in staat zou zijn de verleidingen van Satan te weerstaan, God te blijven vrezen en getuigenis te geven voor Hem. Dit was ook de eerste keer dat God Satan toestond een mens te verleiden en de eerste keer dat Hij een weddenschap met Satan afsloot. Uiteindelijk, voor de eerste keer, won God iemand die in staat was van Hem te getuigen terwijl hij oog in oog stond met Satan, een mens die getuigenis kon geven voor Hem en Satan grondig te schande kon maken. Sinds God de mensheid had geschapen, was dit de eerste mens die Hij had gewonnen die in staat was voor Hem getuigenis te geven.

Zodra Hij deze mens had gewonnen, was God er nog meer op gebrand door te gaan met Zijn management en over te gaan op de volgende fase van Zijn werk, Zijn volgende keuze en werkplek voor te bereiden.

Hebben jullie, nu we over dit alles gecommuniceerd hebben, een werkelijk begrip van Gods wil? God beschouwt deze fase van het managen van de mensheid, het redden van mensen, als belangrijker dan wat dan ook. Hij doet deze dingen niet alleen met Zijn geest, noch alleen met Zijn woorden, en Hij doet het vooral niet nonchalant – Hij doet al deze dingen met een plan, met een doel, met standaarden en met Zijn wil. Het is duidelijk dat dit werk van het redden van de mensheid voor zowel God als de mens van groot belang is. Hoe moeilijk het werk ook is, hoe groot de obstakels ook zijn, hoe zwak de mensen ook zijn, hoe diep de rebellie van de mensheid ook gaat, niets van dit alles is moeilijk voor God. God houdt Zichzelf bezig, Hij breidt Zijn moeizame inspanningen uit en managet het werk dat Hij Zelf wil uitvoeren. Hij regelt ook alles en heerst over alle mensen en het werk dat Hij wil voltooien – geen van deze dingen zijn ooit eerder gedaan. Het is de eerste keer dat God deze methoden heeft gebruikt en Hij heeft een hoge prijs betaald voor dit grote project van het managen en redden van de mensheid. Tijdens het uitvoeren van dit werk vertelt God de mensheid, zonder voorbehoud en stukje bij beetje, een aantal zaken – en openbaart Hij die – over Zijn onverdroten werk, wat Hij heeft en is, over Zijn wijsheid en almacht en elk aspect van Zijn gezindheid. Deze dingen worden door Hem verkondigd en geopenbaard zoals Hij dat nog nooit eerder heeft gedaan. Er zijn dus nog nooit in het gehele universum schepsels geweest die zo dicht bij God staan, die zo'n intieme relatie met Hem hebben, als de mensen die God wil managen en redden. In Zijn hart is de mensheid die Hij wil managen en redden het allerbelangrijkst en

Hij waardeert deze mensheid boven alles. Ondanks het feit dat Hij een hoge prijs voor hen heeft betaald en ondanks het feit dat zij Hem continu pijn doen en ongehoorzaam zijn, geeft Hij ze nooit op en gaat onvermoeibaar door met Zijn werk, zonder klacht of spijt. Dit is omdat Hij weet dat de mensen op een dag, vroeg of laat, Zijn oproep zullen horen, wakker zullen worden en geroerd door Zijn woorden zullen erkennen dat Hij de Heer van de schepping is, en aan zijn zijde zullen terugkeren ...

Nadat jullie dit vandaag allemaal hebben gehoord, kunnen jullie misschien het gevoel hebben dat alles wat God doet heel normaal is. Het lijkt alsof mensen altijd iets van Gods wil voor hen hebben gevoeld door Zijn woorden en uit Zijn werk. Maar er is altijd een zekere afstand tussen hun gevoelens of kennis en wat God denkt. Ik denk dus dat het noodzakelijk is met alle mensen te spreken over waarom God de mensheid heeft geschapen en wat de achtergrond is van Zijn wens de mensen te winnen waarop Hij heeft gehoopt. Het is van essentieel belang dit met iedereen te delen, zodat het een ieder in zijn hart duidelijk is. Omdat elke gedachte en elk idee van God, en elke fase en elke periode van Zijn werk aansluit op en nauw verband houdt met Zijn gehele managementwerk, is het zo dat als je Gods gedachten, ideeën en Zijn wil in elke stap van Zijn werk begrijpt, dit hetzelfde is als het begrijpen van de bron van het werk van Zijn managementplan. Het is op deze fundering dat je begrip van God zich verdiept. Hoewel alles wat God deed toen Hij eerst de wereld schiep, alles wat ik eerder heb genoemd, voor mensen van nu slechts wat informatie is en irrelevant lijkt te zijn voor de zoektocht naar de waarheid, zal er, naar mate je meer ervaring opdoet, een dag komen dat je beseft dat het niet zo simpel is als zomaar een paar stukjes informatie, noch dat het zoiets eenvoudigs is als sommige mysteriën.

Naarmate je leven vordert en wanneer er een beetje van Gods positie in je hart is gekomen, of wanneer je Zijn wil grondiger en dieper bent gaan begrijpen, dan zul je het belang en de noodzakelijkheid van waar ik het vandaag over heb werkelijk begrijpen. Het maakt niet uit in hoeverre jullie dit hebben geaccepteerd, het is noodzakelijk dat jullie deze dingen begrijpen en weten. Wanneer God iets doet, wanneer Hij Zijn werk uitvoert, ongeacht of het met Zijn ideeën of Zijn eigen handen wordt gedaan, ongeacht of het de eerste keer is dat Hij het doet of dat het de laatste keer is – uiteindelijk heeft God een plan en zijn Zijn doeleinden en Zijn gedachten in alles wat Hij doet. Deze doeleinden en gedachten vertegenwoordigen Gods gezindheid en ze drukken uit wat Hij heeft en is. Deze twee dingen – Gods gezindheid en wat Hij heeft en is – moeten door ieder mens worden begrepen. Zodra een mens begrijpt wat Zijn gezindheid is en wat Hij heeft en is, kunnen ze geleidelijk aan begrijpen waarom God doet wat Hij doet en waarom Hij zegt wat Hij zegt. Van daaruit kunnen ze vervolgens meer geloof hebben om God te volgen, de waarheid te zoeken en te streven naar een verandering van gezindheid. Dat wil zeggen, het begrip van de mens van God en zijn geloof in God zijn onscheidbaar.

Als datgene waar mensen kennis en begrip over verkrijgen Gods gezindheid is en wat Hij heeft en is, dan zal datgene wat ze winnen leven zijn dat van God komt. Zodra dit leven in je gesmeed is, zal de vreze Gods in je groter en groter worden en zal het inzamelen van deze oogst zich heel natuurlijk voltrekken. Als je Gods gezindheid of Zijn essentie niet wilt begrijpen of kennen, als je zelfs niet over deze dingen wilt nadenken of je erop focussen, kan ik je met zekerheid vertellen dat de manier waarop je op dit moment je geloof in God najaagt je nooit in staat zal stellen Zijn wil te bevredigen of Zijn lof te oogsten. Sterker nog, je

kunt nooit echt verlossing bereiken – dit zijn de uiteindelijke gevolgen. Wanneer mensen God niet begrijpen en Zijn gezindheid niet kennen, kunnen hun harten zich nooit echt voor Hem openen. Zodra ze God hebben begrepen, zullen ze met interesse en geloof beginnen te begrijpen en te proeven wat er in Zijn hart is. Wanneer je begrijpt en proeft wat in Gods hart is, zal je hart zich, beetje bij beetje, voor Hem openen. Wanneer je hart zich voor Hem opent, zul je voelen hoe beschamend en verachtelijk je uitwisselingen met God, je eisen aan God, en je eigen extravagante verlangens waren. Wanneer je hart zich echt voor God opent, zul je zien dat Zijn hart een oneindige wereld is en zul je binnengaan in een rijk dat je nog nooit eerder hebt ervaren. In dit rijk is er geen bedrog, is er geen listigheid, is er geen duisternis en is er geen kwaad. Er is uitsluitend oprechtheid en trouw, uitsluitend licht en rechtschapenheid, uitsluitend rechtvaardigheid en goedheid. Het is vol liefde en zorg, vol mededogen en tolerantie, en je voelt er overal de vreugde en de blijdschap van het in leven zijn. Dit zijn de dingen die Hij je zal openbaren wanneer je je hart voor God opent. Deze oneindige wereld is vol van Gods wijsheid, vol van Zijn almacht, en ook vol van Zijn liefde en Zijn gezag. Je kunt hier elk aspect van wat God heeft en is zien, wat Hem vreugde brengt, waarom Hij zich zorgen maakt en waarom Hij verdrietig wordt, waarom Hij boos wordt ... Dit is wat elk mens kan zien wanneer hij zijn hart opent en God binnenlaat. God kan alleen in je hart komen als je het voor Hem opent. Je kunt alleen zien wat God heeft en is en je kunt alleen Zijn wil voor jou zien als Hij in je hart is gekomen. Op dat moment zul je ontdekken dat alles aan God zo kostbaar is, dat wat Hij heeft en is het zo waard is te worden gekoesterd. Hiermee vergeleken zijn de mensen om je heen, de objecten en gebeurtenissen in je leven, en zelfs je dierbaren, je partner en de dingen waar je van houdt,

nauwelijks het vermelden waard. Ze zijn zo klein en zo bescheiden; je zult voelen dat geen materieel object je ooit meer in zijn greep kan krijgen en dat deze objecten nooit meer in staat zullen zijn je welke prijs dan ook voor hen te laten betalen. In Gods nederigheid zul je Zijn grootheid en Zijn heerschappij zien, sterker nog, in iets dat die Hij heeft gedaan waarvan je dacht dat het niet veel voorstelde, zie je Zijn oneindige wijsheid en Zijn tolerantie, en zul je Zijn geduld, Zijn verdraagzaamheid en Zijn begrip van je zien. Dit zal liefde voor Hem in je ontwikkelen. Op die dag zul je voelen dat de mensheid in zo'n smerige wereld leeft, dat de mensen in je omgeving en de dingen die in je leven gebeuren, en zelfs degenen waar je van houdt, hun liefde voor jou en hun zogenaamde bescherming van of zorg voor jou, het vermelden zelfs niet waard zijn – alleen God is je geliefde en het is alleen God die je het meest koestert. Wanneer die dag komt geloof ik dat er mensen zullen zijn die zeggen: Gods liefde is zo groot en Zijn essentie is zo heilig – in God is geen bedrog, geen kwaad, geen afgunst en geen strijd, maar alleen rechtvaardigheid en authenticiteit, en de mensen zouden moeten verlangen naar alles dat God heeft en is. Mensen zouden er naar moeten streven en het moeten najagen. Op welke basis is het vermogen van de mensheid dit te bereiken gebouwd? Het is gebouwd op de basis van het begrip dat de mensen hebben van Gods gezindheid en hun begrip van Gods essentie. Het begrijpen van Gods gezindheid en wat Hij heeft en is, is dus een levenslange les voor ieder mens; het is een levenslang doel dat door elk mens wordt nagejaagd die ernaar streeft zijn gezindheid te veranderen en zich inspant God te kennen.

We hebben het net gehad over al het werk dat God voltooid heeft, de reeks van dingen die Hij voor de eerste keer deed. Elk van deze dingen is relevant voor

Gods managementplan en voor Gods wil. Ze zijn ook relevant voor de gezindheid van God Zelf en Zijn essentie. Als we meer willen begrijpen van wat God heeft en is, kunnen we niet stoppen bij het Oude Testament of het Tijdperk van de Wet, maar zullen we de stappen die God in Zijn werk zette verder moeten volgen. Dus, toen God het Tijdperk van de Wet beëindigde en begon aan het Tijdperk van Genade, hebben onze eigen stappen ook het Tijdperk van Genade bereikt – een tijdperk vol genade en verlossing. In dit tijdperk deed God nogmaals iets belangrijks voor de eerste keer. Het werk in dit nieuwe tijdperk voor zowel God als de mensheid was een nieuw startpunt. Dit nieuwe startpunt was ook deze keer nieuw werk dat God voor het eerst deed. Dit door God uitgevoerde nieuwe werk was iets ongekennds, iets dat de mens of welk ander schepsel dan ook zich onmogelijk kon voorstellen. Het is iets dat nu goed bekend is bij alle mensen – dit was de eerste keer dat God mens werd, de eerste keer dat Hij nieuw werk begon in de gestalte van een mens, met de identiteit van een mens. Dit nieuwe werk gaf aan dat God Zijn werk in het Tijdperk van de Wet had voltooid, dat Hij niet langer ook maar iets zou doen of zeggen onder de wet. Evenmin zou Hij ook maar iets uitspreken of doen in de vorm van de wet of volgens de principes of regels van de wet. Dat wil zeggen, al Zijn werk dat was gebaseerd op de wet is voor altijd stopgezet en zal niet worden voortgezet, omdat God nieuw werk wilde beginnen en nieuwe dingen wilde doen. Zijn plan kreeg hiermee opnieuw een nieuw startpunt. God moest dus de mensheid het volgende tijdperk inleiden.

Of dit vreugdevol of onheilspellend nieuws was voor de mensen hing af van wat hun essentie was. Er kan worden gezegd dat dit geen vreugdevol, maar onheilspellend nieuws was voor sommige mensen omdat, toen God met Zijn

nieuwe werk begon, deze mensen, die slechts de wetten en regels volgden, die alleen de doctrines volgden maar God niet vreesden, geneigd waren Gods oude werk te gebruiken om Zijn nieuwe werk te veroordelen. Voor deze mensen was het onheilspellend nieuws; maar voor elk mens die onschuldig en open was, die oprecht tegenover God was en bereid was Zijn verlossing te ontvangen, was Gods eerste vleeswording bijzonder vreugdevol nieuws. Want sinds er mensen zijn is dit de eerste keer dat God aan de mensheid is verschenen en onder hen heeft geleefd in een vorm die niet de Geest was, maar als mens werd geboren en leefde onder de mensen als de Mensenzoon, en in hun midden Zijn werk deed. Deze 'eerste keer' doorbrak de menselijke opvattingen en tartte alle verbeelding. Daarnaast leverde dit al Gods volgelingen een tastbaar voordeel op. God beëindigde niet alleen het oude tijdperk, maar beëindigde ook Zijn oude werkmethoden en werkwijze. Hij stond niet langer toe dat Zijn boodschappers Zijn wil overbrachten, Hij was niet langer verborgen in de wolken en Hij verscheen en beval de mensen niet langer in de donder. Op een andere wijze dan ooit tevoren, via een methode die voor mensen onvoorstelbaar en moeilijk te begrijpen of te accepteren is – de vleeswording – werd Hij de Mensenzoon om het werk van dat tijdperk te ontwikkelen. Door deze handeling van God werd de mensheid, die daar totaal niet op was voorbereid, overrompeld en daardoor werden ze in verlegenheid gebracht omdat God wederom met nieuw werk begon dat Hij nog nooit eerder had gedaan. Vandaag bekijken we wat het nieuwe werk in het nieuwe tijdperk heeft bewerkstelligd: wat kunnen we in al dit nieuwe werk begrijpen van Gods gezindheid is en wat Hij heeft en is?

De volgende woorden zijn vastgelegd in het Nieuwe Testament van de Bijbel.

1. Mat. 12:1 In die tijd liep Jezus op een sabbat door de korenvelden. Zijn leerlingen hadden honger en begonnen aren te plukken en ervan te eten.

2. Mat. 12:6-8 Maar ik zeg je, dat op deze plek iemand is die belangrijker is dan de tempel. Als u begrepen had wat bedoeld wordt met: “Barmhartigheid wil ik, geen offers,” dan zou u geen onschuldigen hebben veroordeeld. Want de Mensenzoon is heer en meester over de sabbat.

Laten we eerst eens deze passage bekijken: “In die tijd liep Jezus op een sabbat door de korenvelden. Zijn leerlingen hadden honger en begonnen aren te plukken en ervan te eten.”

Waarom hebben we deze passage geselecteerd? Welk verband houdt deze passage met Gods gezindheid? In deze tekst is het eerste dat we te weten komen dat het de sabbatdag was, maar dat de Heer Jezus er toch met Zijn discipelen op uit trok en hen door de korenvelden leidde. Wat zelfs nog ‘verraderlijker’ was, was dat ze zelfs “begonnen waren te plukken en ervan te eten.” In het Tijdperk van de Wet luidden de wetten van Jehova God dat de mensen er op de sabbat niet zomaar op uit konden trekken of deel konden nemen aan activiteiten – er waren heel veel dingen die niet konden worden gedaan op de sabbat. Deze daad van de Heer Jezus was raadselachtig voor degenen die reeds lange tijd onder de wet leefden en lokte zelfs kritiek uit. We zullen het voorlopig niet hebben over hun verwarring en wat ze zeiden over wat Jezus deed, maar eerst bespreken waarom de Heer Jezus ervoor koos dit juist op de sabbat te doen en wat Hij met zijn daad de mensen die onder de wet leefden duidelijk wilde maken. Dit is het verband tussen deze passage en Gods gezindheid waarover ik het wil hebben.

Toen de Heer Jezus kwam, gebruikte Hij praktische daden om met de mensen te communiceren: God had afscheid genomen van het Tijdperk van de Wet en was begonnen met nieuw werk. Voor dit werk was het houden van de sabbat niet vereist. Toen God zich losmaakte van de beperkingen van de sabbatdag, was dit slechts een voorproefje van Zijn nieuwe werk; het echte en geweldige werk moest nog komen. Toen de Heer Jezus Zijn werk begon, had Hij de ketenen van het Tijdperk van de Wet al achter zich gelaten en had hij de regels en principes van dat tijdperk al doorbroken. In Hem was er geen spoor over van ook maar iets dat betrekking had op de wet. Hij had de wet in haar geheel verworpen, hield zich er niet meer aan en eiste niet meer van de mensheid dat deze zich eraan zou houden. Hier zie je dus de Heer Jezus op de sabbat door de korenvelden lopen. De Heer rustte niet, maar was buiten aan het werk. Deze daad van Hem betekende een schok voor de opvattingen van de mensen en maakte hen duidelijk dat Hij niet langer onder de wet leefde, dat Hij de beperkingen van de sabbat achter zich had gelaten en voor en onder de mensheid verscheen in een nieuw beeld, met een nieuwe werkwijze. Deze daad van Hem vertelde de mensen dat Hij nieuw werk met Zich mee had gebracht dat begon met het achter zich laten van de wet en de sabbat. Toen God Zijn nieuwe werk uitvoerde, klampte Hij zich niet langer vast aan het verleden en maakte Hij zich niet langer zorgen over de regels van het Tijdperk van de Wet. Hij werd ook niet beïnvloed door Zijn werk uit het vorige tijdperk, maar werkte op de sabbat zoals op een gewone dag en wanneer Zijn discipelen honger hadden, konden ze aren plukken om te eten. Dit was allemaal heel normaal in Gods ogen. God kon met veel van het werk dat Hij wilde doen en de dingen die Hij wilde zeggen een nieuw begin maken. Zodra Hij een nieuw begin heeft gemaakt, heeft Hij het niet

meer over Zijn vorige werk en zet het ook niet voort. God heeft Zijn principes in Zijn werk. Hij begint met nieuw werk wanneer Hij de mensheid naar een nieuwe fase wil leiden en wanneer Zijn werk een hogere fase heeft bereikt. Wanneer mensen blijven handelen overeenkomstig de oude uitspraken of regels, of hieraan vast blijven houden, zal Hij dit niet herdenken of prijzen. Dit komt omdat Hij reeds nieuw werk gebracht heeft en met Zijn werk aan een nieuwe fase is begonnen. Wanneer Hij nieuw werk initieert, verschijnt Hij aan de mensheid in een compleet nieuw beeld, gezien vanuit een compleet nieuw gezichtspunt en op een volledig nieuwe manier, zodat de mensen verschillende aspecten van Zijn gezindheid en wat Hij heeft en is kunnen zien. Dit is een van Zijn doelen in Zijn nieuwe werk. God houdt niet vast aan het oude en neemt ook niet het gebaande pad; wanneer Hij werkt en spreekt is het niet zo verbiedend als mensen zich dat voorstellen. In God is alles vrij en bevrijd en zijn er geen verboden, geen beperkingen – wat Hij de mensheid brengt is geheel en al vrijheid en bevrijding. Hij is een levende God, een God die echt, waarlijk bestaat. Hij is geen pop of beeldhouwwerk van klei en Hij is totaal verschillend van de afgoden die mensen op een altaar plaatsen en aanbidden. Hij is levend en levendig en wat Zijn woorden en werk de mensen brengt is geheel en al leven en licht, geheel en al vrijheid en bevrijding, omdat Hij de weg, de waarheid en het leven vasthoudt – Hij wordt niet beperkt door iets in welk werk van Hem dan ook. Het maakt niet uit wat mensen zeggen en het maakt niet uit hoe ze Zijn nieuwe werk zien of beoordelen, Hij zal Zijn werk zonder bedenkingen uitvoeren. Hij zal zich geen zorgen maken over iemands noties of dat er met de vinger naar Zijn werk en woorden wordt gewezen, en zelfs niet over hun sterke oppositie en weerstand tegen Zijn nieuwe werk. Niemand in de gehele schepping kan menselijk verstand,

menselijke verbeelding, kennis of moraliteit gebruiken om te meten of te definiëren wat God doet om Zijn werk in diskrediet te brengen, te verstoren of te saboteren. Zijn werk en wat Hij doet leggen geen verboden op en zullen niet worden beperkt door enig mens, ding of object, en zullen niet worden verstoord door vijandige krachten. Wat Zijn nieuwe werk betreft, is Hij een altijd zegevierende Koning en alle vijandige krachten en alle ketterijen en misvattingen van de mensheid worden onder Zijn voetenbank vermorzeld. Het maakt niet uit welke fase van Zijn werk Hij uitvoert, het zal beslist worden ontwikkeld en uitgebreid te midden van de mensheid en het zal beslist ongehinderd overal in het hele universum worden uitgevoerd, totdat Zijn geweldige werk is voltooid. Dit is Gods almacht en wijsheid, Zijn gezag en macht. Zodoende kon de Heer Jezus er op de sabbat openlijk op uit trekken en werken, er waren immers in Zijn hart geen regels en geen kennis of doctrine die voortkwam uit de mensheid. Wat Hij had was Gods nieuwe werk en Zijn weg. Zijn werk was de manier de mensheid te bevrijden, de mensen te verlossen, hen in het licht te laten bestaan en hen te laten leven. En degenen die afgoden of valse goden vereeren, leven elke dag gebonden door Satan en worden beperkt door allerlei soorten regels en taboes – vandaag is dit verboden en morgen weer wat anders – er is geen vrijheid in hun leven. Ze zijn als gevangenen in ketenen en kennen nauwelijks enige vreugde. Waar staan ‘verboden’ voor? Ze staan voor beperkingen, banden en kwaad. Zodra een mens een afgod vereert, vereert hij een valse god, een kwade geest. Dat brengt verboden met zich mee. Je kunt dit of dat niet eten, vandaag kun je er niet op uit trekken, morgen kun je de fornuis niet aanzetten, de volgende dag kun je niet verhuizen naar een nieuw huis en je dient bepaalde dagen te kiezen voor bruiloften en begrafenissen en zelfs voor het bevallen van een kind. Hoe wordt

dit genoemd? Dit worden verboden genoemd. Het is de gebondenheid van de mensheid, het zijn de ketenen van Satan en kwade geesten die de mensen controleren en hun harten en lichamen in bedwang houden. Bestaan deze verboden bij God? Wanneer we over Gods heiligheid spreken, moet je allereerst hierbij stilstaan: bij God zijn er geen verboden. God heeft in Zijn woorden en werken principes, maar omdat God Zelf de weg, de waarheid en het leven is, zijn er geen verboden.

Laten we nu eens naar de volgende passage kijken: “Maar ik zeg je, dat op deze plek iemand is die belangrijker is dan de tempel. Als u begrepen had wat bedoeld wordt met: ‘Barmhartigheid wil ik, geen offers,’ dan zou u geen onschuldigen hebben veroordeeld. Want de Mensenzoon is heer en meester over de sabbat” (Mat. 12:6-8). Waar verwijst hier ‘tempel’ naar? Om het eenvoudig te stellen: ‘tempel’ verwijst hier naar een majestueus, hoog gebouw, waar priesters tijdens het Tijdperk van de Wet God vereerden. Wanneer de Heer Jezus zegt “op deze plek iemand is die belangrijker is dan de tempel”, naar wie verwijst ‘iemand’ dan? Het is duidelijk dat ‘iemand’ de Heer Jezus in het vlees is, omdat alleen Hij groter dan de tempel was. Waartoe riepen deze woorden de mensen op? Ze riepen de mensen op de tempel te verlaten – God had de tempel reeds verlaten en werkte er niet meer. De mensen zouden dus Gods voetstappen buiten de tempel moeten zoeken en Zijn stappen in Zijn nieuwe werk moeten volgen. De achtergrond van de woorden van de Heer Jezus was dat onder de wet mensen de tempel waren gaan beschouwen als iets groter dan God Zelf. Dat wil zeggen, de mensen vereerden de tempel in plaats van God. Daarom waarschuwde de Heer Jezus hen geen afgoden te vereren maar God, omdat Hij oppermachtig is. Daarom zei Hij: “Barmhartigheid wil ik, geen offers”.

Het is duidelijk dat in de ogen van de Heer Jezus, de meeste mensen onder de wet niet langer Jehova vereerden, maar slechts de stappen van het offerproces afwerkten. De Heer Jezus stelde vast dat dit proces afgodenverering was. Deze afgodendienaars zagen de tempel als iets groters, en hoger dan God. In hun harten was alleen plaats voor de tempel, niet voor God, en als zij de tempel kwijtraakten, raakten ze hun woonplaats kwijt. Zonder de tempel hadden ze geen plek om te aanbidden en konden ze hun offers niet brengen. Hun zogenaamde woonplaats was de plek waar ze opereerden onder het vaandel van het vereren van Jehova God, hierdoor konden ze in de tempel verblijven en hun eigen zaken afhandelen. Hun zogenaamde offerdienst was alleen maar bedoeld om hun eigen persoonlijke, schandelijke transacties uit te voeren onder het mom van hun dienst in de tempel. Dit was de reden dat mensen in die tijd de tempel als groter dan God beschouwden. Omdat ze de tempel als dekmantel gebruikten en offers als voorwendsel om mensen en God te bedriegen, sprak de Heer Jezus deze woorden om de mensen te waarschuwen. Als jullie deze woorden toepassen op het heden zijn ze nog steeds even valide en even relevant. Hoewel de mensen vandaag ander werk van God hebben ervaren dan de mensen in het Tijdperk van de Wet, is de essentie van hun natuur dezelfde. In de context van het werk van vandaag de dag, doen mensen nog steeds hetzelfde type dingen als verwoord in "de tempel is groter dan God". Zo zien mensen bijvoorbeeld het vervullen van hun plicht als hun taak, of ze beschouwen getuigenis geven voor God en het strijden tegen de grote rode draak als politieke bewegingen ter verdediging van mensenrechten, voor democratie en vrijheid; van de plicht om hun vaardigheden te gebruiken maken ze hun carrière, maar ze behandelen het vrezen van God en het vermijden van het kwaad als niets meer dan een stukje

religieuze doctrine waar ze zich aan moeten houden, enzovoort. Zijn deze uitdrukkingen van de kant van de mens niet in wezen hetzelfde als verwoord in “de tempel is groter dan God”? Het verschil is dat de mensen tweeduizend jaar geleden hun persoonlijke zaken afhandelden in de fysieke tempel en dat de mensen vandaag de dag hun persoonlijke zaken afhandelen in immateriële tempels. Deze mensen die regels koesteren, beschouwen regels als groter dan God, deze mensen die van status houden, zien status als hoger dan God, deze mensen die van hun carrière houden, beschouwen hun carrière als groter dan God, en zo voort – al hun uitdrukkingen leiden mij ertoe te zeggen: “Mensen prijzen God als de grootste in hun woorden, maar in hun ogen is alles groter dan God.” Dit is omdat, zodra mensen op hun pad waarop ze God volgen een gelegenheid vinden hun eigen talenten ten toon te spreiden, hun eigen zaken te behartigen of hun eigen carrière na te streven, ze afstand nemen van God en zich op hun geliefde carrière storten. Wat betreft datgene wat God hen heeft toevertrouwd, en Zijn wil: deze dingen zijn al lang weggegooid. Wat is het verschil tussen de gesteldheid van deze mensen en van diegenen die tweeduizend jaar geleden in de tempel hun eigen zaken deden?

Laten we vervolgens eens kijken naar de laatste zin van deze passage van de Schrift: “Want de Mensenzoon is heer en meester over de sabbat.” Zit er een praktische kant aan deze zin? Kunnen jullie een praktische kant aan deze zin herkennen? Elk ding dat God zegt komt uit Zijn hart, dus waarom zei Hij dit? Hoe begrijpen jullie dit? Jullie begrijpen nu misschien de betekenis van deze zin, maar op dat moment begrepen niet veel mensen deze omdat ze nog maar net het Tijdperk van de Wet hadden verlaten. Voor hen was het erop uit trekken op de sabbat iets heel moeilijks, laat staan te begrijpen wat een echte sabbat is.

De zin “de Mensenzoon is heer en meester over de sabbat” vertelt mensen dat Gods alles immaterieel is. God kan voorzien in al je materiële behoeften, maar zodra je materiële behoeften zijn bevredigd, kan de bevrediging uit deze dingen dan je zoektocht naar de waarheid vervangen? Dat is duidelijk onmogelijk! Gods gezindheid en wat Hij heeft en is waarover we hebben gecommuniceerd, zijn beide de waarheid. Omdat het geen materiële objecten zijn kunnen ze niet worden gewogen met de hoge prijs van materiële objecten, noch kan hun waarde in geld worden uitgedrukt. Ze voorzien in de behoeften van het hart van ieder mens. Voor ieder mens zou de waarde van deze immateriële waarheden groter moeten zijn dan de waarde van welke materiële dingen waarvan je houdt dan ook, nietwaar? Dit is een uitspraak waar jullie bij stil moeten staan. Het belangrijkste punt van wat ik heb gezegd is dat wat God heeft en is en Gods alles de belangrijkste dingen zijn voor elk mens en dat ze niet kunnen worden vervangen door welk materieel object dan ook. Ik geef je een voorbeeld: wanneer je honger hebt, heb je voedsel nodig. Dit voedsel kan relatief goed zijn of relatief gebrekkig, maar zo lang het je vult zal het onprettige hongergevoel er niet meer zijn – het zal verdwenen zijn. Je kunt op je gemak blijven zitten en je lichaam zal tot rust zijn gekomen. De honger van de mens kan worden verholpen met voedsel, maar wanneer je God volgt en voelt dat je geen begrip van Hem hebt, hoe kan je dan de leegheid in je hart verhelpen? Kan deze worden verholpen met voedsel? Of wanneer je God volgt en Zijn wil niet begrijpt, wat kan je dan doen om deze honger in je hart te compenseren? Wanneer je tijdens je ervaring van je redding door God, terwijl je een verandering in je gezindheid najaagt, Zijn wil niet begrijpt of niet weet wat de waarheid is, als je Gods gezindheid niet begrijpt, voel je je dan niet erg ongemakkelijk? Voel je geen

enorme honger en dorst in je hart? Weerhouden deze gevoelens je er niet van vrede in je hart te voelen? Dus hoe kun je deze honger in je hart compenseren – is er een manier deze honger te verhelpen? Sommige mensen gaan winkelen, sommigen vinden vrienden om hun hart bij uit te storten, sommige mensen slapen lang uit, anderen lezen meer van Gods woorden, of werken harder en doen harder hun best hun plichten te vervullen. Kunnen deze dingen de werkelijke problemen verhelpen? Jullie begrijpen allemaal dit soort praktijken volledig. Wanneer je je machteloos voelt, wanneer je een sterk verlangen hebt verlichting van God te ontvangen zodat je de realiteit van de waarheid en Zijn wil leert kennen, wat heb je dan het meest nodig? Wat je nodig hebt is geen uitgebreide maaltijd of een paar vriendelijke woorden. Het is ook geen kortstondig comfort en bevrediging van het vlees – wat je nodig hebt is dat God je rechtstreeks en duidelijk vertelt wat je moet doen en hoe je het moet doen, je duidelijk vertelt wat de waarheid is. Nadat je dit hebt begrepen, zelfs al is het maar een heel klein beetje, voel je je dan niet meer bevredigd in je hart dan wanneer je een goede maaltijd zou hebben gegeten? Wanneer je hart bevredigd is, krijgt je hart, je hele persoon, dan niet de ware vrede? Begrijpen jullie door deze analogie en analyse nu waarom ik met jullie de zin “de Mensenzoon is heer en meester over de sabbat” wilde delen? De betekenis van deze zin is dat wat van God komt, wat Hij heeft en is en Zijn alles, groter zijn dan wat dan ook, inclusief het ding of de persoon waarvan je ooit geloofde dat je hem of haar het meest koesterde. Dat wil zeggen, als een persoon geen woorden uit de mond van God ontvangt of Zijn wil niet begrijpt, hij geen vrede zal verkrijgen. Tijdens jullie toekomstige ervaringen, zullen jullie begrijpen waarom ik jullie deze passage vandaag wilde laten zien – dit is heel belangrijk. Alles wat God doet is

waarheid en leven. De waarheid voor de mensheid is iets dat niet kan ontbreken in hun leven, iets waar ze nooit zonder kunnen, je zou kunnen zeggen dat het het grootste ding is. Hoewel je er niet naar kunt kijken of het kunt aanraken, kun je haar belangrijkheid voor jou niet negeren, ze is het enige dat je hart vrede kan schenken.

Is jullie waarheidsbegrip geïntegreerd in jullie eigen gesteldheid? In het echte leven dien je altijd eerst na te denken over welke waarheden betrekking hebben op de mensen, de dingen en de objecten die je bent tegengekomen. Te midden van deze waarheden kun je Gods wil vinden en een verband leggen tussen wat je bent tegengekomen en Zijn wil. Als je niet weet welke aspecten van de waarheid verband houden met de dingen die je bent tegengekomen, maar direct Gods wil gaat zoeken, dan is dat een benadering die behoorlijk blind is en geen resultaten oplevert. Als je de waarheid wilt zoeken en Gods wil wilt begrijpen, zul je eerst moeten kijken wat voor dingen je zijn overkomen, met welke aspecten van de waarheid ze verband houden, en te zoeken naar de waarheid in het woord van God dat betrekking heeft op wat je hebt ervaren. Vervolgens zoek je naar de voor jou geschikte weg van beoefenen in die waarheid. Op deze manier kun je een indirect begrip van Gods wil verwerven. Zoeken naar en het beoefenen van de waarheid betekent niet het mechanisch toepassen van een doctrine of het volgen van een formule. De waarheid is niet formalistisch en de waarheid is ook geen wetmatigheid. De waarheid is niet dood – ze leeft, de waarheid is een levend organisme. De waarheid is de regel die een schepsel dient te volgen en de regel die een mens in zijn leven moet bezitten. Dit is iets dat je meer vanuit je ervaring moet begrijpen. Welke fase in je ervaring je ook hebt bereikt, je bent altijd onscheidbaar van Gods woord of de waarheid, en wat

je begrijpt van Gods gezindheid en wat je weet van wat God heeft en is, is allemaal uitgedrukt in Gods woorden. Ze zijn onlosmakelijk verbonden met de waarheid. Gods gezindheid en wat Hij heeft en is vormen zelf de waarheid. De waarheid is een authentieke manifestatie van Gods gezindheid en wat Hij heeft en is. De waarheid maakt wat God heeft en is concreet en drukt het expliciet uit, ze vertelt je rechtstreeks waar God van houdt, waar Hij niet van houdt, wat Hij wil dat je doet en wat Hij je niet toestaat te doen, welk soort mensen Hij veracht en in welk soort mensen Hij zich verheugt. Achter de waarheden die God uitdrukt kunnen mensen Zijn genoegen, woede, verdriet, blijdschap en Zijn essentie zien – dit is de openbaring van Zijn gezindheid. Behalve te weten wat God heeft en is, en vanuit Zijn woord Zijn gezindheid te begrijpen, is het allerbelangrijkste de noodzaak dit begrip te verwerven door middel van praktische ervaring. Als een mens zich uit het echte leven terugtrekt om God te leren kennen, zal dit hem niet lukken. Zelfs als er mensen zijn die enig begrip van het woord van God kunnen verweven, zal het toch beperkt zijn tot theorieën en woorden, en zal er een verschil zijn met hoe God echt is.

Waar we het nu over hebben valt in zijn geheel binnen het bestek van de verhalen vastgelegd in de Bijbel. Door middel van deze verhalen en door het analyseren van deze gebeurtenissen, kunnen mensen Zijn gezindheid en wat Hij heeft en is zoals Hij dat heeft uitgedrukt begrijpen, waardoor ze in staat zijn elk aspect van God breder, dieper, uitvoeriger en diepgaander te leren kennen. Zijn deze verhalen dus de enige manier om elk aspect van God te leren kennen? Nee, dat is niet de enige manier! Want wat God zegt en het werk dat Hij doet in het Tijdperk van het Koninkrijk kan mensen beter helpen Zijn gezindheid te leren kennen, en haar vollediger te kennen. Ik denk echter dat het een beetje

eenvoudiger is Gods gezindheid te leren kennen en te begrijpen wat Hij heeft en is door middel van een aantal voorbeelden of verhalen uit de Bijbel die mensen kennen. Als ik de woorden van oordeel en tuchtiging en de waarheden die God vandaag de dag uitdrukt neem zodat je Hem woord voor woord leert kennen, dan zul je het gevoel hebben dat het te saai en te langdradig is en er zullen zelfs mensen zijn die het gevoel hebben dat Gods woorden formalistisch lijken. Maar als ik de Bijbelse verhalen neem als voorbeelden om mensen te helpen Gods gezindheid te leren kennen, zullen ze het niet saai vinden. Je zou kunnen zeggen dat tijdens het uitleggen van deze voorbeelden de details van wat er in die tijd in Gods hart leefde – Zijn stemming of sentiment, of Zijn gedachten en ideeën – in menselijke taal aan de mensen zijn verteld. Het doel van dit alles is hen te laten beseffen, te laten voelen, dat wat God heeft en is geen formule is. Het is geen legende, of iets dat mensen niet kunnen zien of aanraken. Het is iets dat werkelijk bestaat, iets dat mensen kunnen voelen en beseffen. Dit is het uiteindelijke doel. Je zou kunnen zeggen dat mensen die in dit tijdperk leven gezegend zijn. Ze kunnen uit Bijbelse verhalen putten om een breder begrip van Gods eerdere werk te krijgen; ze kunnen Zijn gezindheid zien in het werk dat Hij heeft gedaan. Ze kunnen Gods wil voor de mensheid zien in de gezindheden die Hij heeft uitgedrukt, de concrete manifestaties van Zijn heiligheid en Zijn zorg voor de mensen begrijpen en zo een meer gedetailleerde en diepere kennis van Gods gezindheid bereiken. Ik geloof dat jullie dit allemaal kunnen voelen!

Binnen het bestek van het werk dat de Heer Jezus in het Tijdperk van Genade heeft volbracht, kun je een ander aspect zien van wat God heeft en is. Het werd uitgedrukt door Zijn vlees, en mensen konden het zien en beseffen door Zijn menselijkheid. In de Mensenzoon zagen mensen hoe God in het vlees

Zijn menselijkheid uitleefde en zagen ze Gods goddelijkheid uitgedrukt door het vlees. Deze twee uitdrukkingsvormen boden mensen de kans een zeer reële God te zien en stelden hen in staat een andere opvatting over God te vormen. Echter, in de tijdsperiode tussen de schepping van de wereld en het einde van het Tijdperk van de Wet, dat wil zeggen, vóór het Tijdperk van Genade, was wat werd gezien, gehoord en ervaren door de mensen alleen het goddelijk aspect van God. Het was wat God deed en sprak in een ongrijpbaar rijk, en de dingen die Hij uitdrukte vanuit Zijn werkelijke persoon, die niet konden worden gezien of aangeraakt. Deze dingen gaven mensen vaak het gevoel dat God zo groot was dat ze Hem niet konden benaderen. De impressie die God de mensen meestal gaf, was dat Hij aan en uit flakkerde en mensen hadden zelfs het gevoel dat Zijn gedachten en ideeën stuk voor stuk zo mysterieus en ongrijpbaar waren dat het onmogelijk was ze te bereiken, laat staan te proberen ze te begrijpen en waarderen. Voor de mensen was alles wat te maken had met God heel ver – zo ver dat mensen het niet konden zien, het niet konden aanraken. Het leek alsof Hij hoog in de hemel was, het leek alsof Hij in het geheel niet bestond. Voor mensen was het begrijpen van Gods hart en geest of iets van Zijn gedachten onhaalbaar en zelfs onbereikbaar. Hoewel God in het Tijdperk van de Wet een aantal concrete werken uitvoerde en Hij ook een aantal specifieke woorden sprak en een aantal specifieke gezindheden uitdrukte om mensen in staat te stellen Hem te waarderen en enige echte kennis van Hem te zien, vond Gods uitdrukking van wat Hij heeft en is uiteindelijk plaats in een ongrijpbaar rijk, en wat mensen begrepen, wat ze wisten, was nog steeds het goddelijke aspect van wat Hij heeft en is. De mensheid kon geen concrete voorstelling vormen van de uitdrukking van wat Hij heeft en is, en hun indruk van God was nog steeds

gevangen binnen het bestek van 'een Spiritueel lichaam dat moeilijk is te naderen en dat dan weer wel, dan weer niet valt waar te nemen'. Omdat God geen specifiek object of beeld gebruikte om in het materiële rijk aan de mensen te verschijnen, konden ze Hem nog steeds niet door middel van menselijke taal definiëren. De mensen wilden in hun harten en geesten altijd hun eigen taal gebruiken om een standaard voor God vast te stellen en Hem daarmee tastbaar en menselijk maken, bijvoorbeeld hoe lang Hij is, hoe groot Hij is, hoe Hij eruitziet, waar Hij in het bijzonder van houdt en wat Zijn specifieke persoonlijkheid is. Feitelijk wist God in Zijn hart dat de mensen zo dachten. Hij was zich terdege bewust van de behoeften van de mensen en natuurlijk wist Hij ook wat Hij zou moeten doen. In het Tijdperk van Genade voerde hij dus Zijn werk op een andere manier uit. Deze manier was zowel goddelijk als vermenselijkt. In de tijdsperiode dat de Heer Jezus Zijn werk deed, konden de mensen zien dat God zich op vele menselijke manieren kon uitdrukken. Hij kon bijvoorbeeld dansen, bruiloften bijwonen, gemeenschap hebben met mensen, met hen spreken en dingen met hen bediscussiëren. Daarnaast voltooide de Heer Jezus ook veel werk dat Zijn goddelijkheid representeerde en natuurlijk was al dit werk een uitdrukking en openbaring van Gods gezindheid. Tijdens deze periode, toen Gods goddelijkheid in gewoon vlees, dat mensen konden zien en aanraken, werd gerealiseerd, hadden ze niet meer het gevoel dat Hij aan en uit flakkerde, dat zij Hem niet konden benaderen. Integendeel, ze konden proberen de wil van God te bevatten en Zijn goddelijkheid te begrijpen middels elke beweging, elk woord en elk werk van de Mensenzoon. De vleesgeworden Mensenzoon drukte door Zijn menselijkheid Gods goddelijkheid uit en bracht de wil van God over op de mensheid. En door de uitdrukking van Gods wil en

gezindheid openbaarde Hij de mensen ook de God in het spirituele rijk die niet gezien of aangeraakt kan worden. Wat mensen zagen was God Zelf, tastbaar en met vlees en botten. De vleesgeworden Mensenzoon maakte dus dingen zoals Gods eigen identiteit, status, beeld, gezindheid en wat Hij heeft en is concreet en vermenselijkt. Hoewel het uiterlijk voorkomen van de Mensenzoon wat betreft het beeld van God enige beperkingen kende, waren Zijn essentie en wat Hij heeft en is geheel in staat Gods eigen identiteit en status te vertegenwoordigen – er waren slechts enkele verschillen in de uitdrukkingsvorm. Het maakt niet uit of het nu de menselijkheid of goddelijkheid van de Mensenzoon is, we kunnen niet ontkennen dat Hij Gods eigen identiteit en status vertegenwoordigde. Tijdens deze periode werkte God echter door het vlees, sprak Hij vanuit het perspectief van het vlees en stond Hij voor de mensheid met de identiteit en status van de Mensenzoon. Dit bood mensen de gelegenheid de ware woorden en het ware werk van God onder de mensheid te ontmoeten en ervaren. Het stelde mensen ook in staat inzicht te verwerven in Zijn goddelijkheid en grootheid te midden van nederigheid en een voorlopig begrip en een voorlopige definitie te vormen van de authenticiteit en de werkelijkheid van God. Hoewel het werk dat door de Heer Jezus werd voltooid, Zijn manier van werken en het perspectief van waaruit Hij sprak verschilde van Gods echte persoon in het spirituele rijk, representeerde alles aan Hem werkelijk God Zelf zoals mensen Hem nog nooit eerder hadden gezien – dit kan niet worden ontkend! Dat wil zeggen, in welke vorm God ook verschijnt, vanuit welk perspectief Hij ook spreekt of in welk beeld Hij de mensheid ook confronteert, God vertegenwoordigt altijd niets anders dan Zichzelf. Hij kan geen mens vertegenwoordigen – Hij kan geen verdorven mens vertegenwoordigen. God is God Zelf, dit kan niet worden ontkend.

In het vervolg zullen we kijken naar een gelijkenis verteld door de Heer Jezus in het Tijdperk van Genade.

3. De gelijkenis van het verloren schaap

Mat. 18:12-14 Wat denken jullie? Als iemand honderd schapen bezit en een daarvan dwaalt af, zal hij er dan niet negenennegentig in de bergen achterlaten en op weg gaan om het afgedwaalde dier te zoeken? Als het hem lukt het te vinden, dan zal hij zich, dat verzeker ik jullie, over dat ene meer verheugen dan over de negenennegentig andere die niet afgedwaald waren. Zo is het ook bij jullie Vader in de hemel: hij wil niet dat een van deze geringen verloren gaat.

Deze passage is een parabel – wat voor soort gevoel krijgen mensen daarbij? De manier van uitdrukken – de parabel – die hier wordt gebruikt is een stijfbeeld uit de menselijke taal en als zodanig valt deze binnen het bestek van de menselijke kennis. Als God iets dergelijks zou hebben gezegd in het Tijdperk van de Wet, zouden de mensen het gevoel hebben gehad dat het niet echt consistent was met wie God was, maar toen de Mensenzoon deze gelijkenis in het Tijdperk van Genade vertelde, ervoeren mensen deze als troostrijk, warm en intiem. Toen God vlees werd, toen Hij in menselijke vorm verscheen, gebruikte Hij een bijzonder geschikte metafoer om de stem van Zijn hart uit te drukken in de menselijkheid. Deze stem vertegenwoordigde Gods eigen stem en het werk dat Hij wilde doen in dat tijdperk. Ze vertegenwoordigde ook een houding die God had ten opzichte van de mensen van het Tijdperk van Genade. Kijkend vanuit het perspectief van Gods houding ten opzichte van de mensen vergeleek Hij elk mens met een schaap. Wanneer een schaap verdwaald is, zal Hij alles doen om het te vinden. Dit vertegenwoordigt een principe van Gods werk onder de

mensheid, deze keer in het vlees. God gebruikt deze gelijkenis om Zijn vastbeslotenheid en houding in dat werk te beschrijven. Dit was het voordeel van Gods vleeswording: Hij kon profiteren van de kennis van de mensheid en gebruikmaken van menselijke taal om met de mensen te spreken en Zijn wil uit te drukken. Hij verklaarde of 'vertaalde' voor de mens Zijn diepzinnige, goddelijke taal, die voor de mensen moeilijk was te begrijpen in menselijke taal, op een menselijke wijze. Dit hielp mensen Zijn wil te begrijpen en te weten wat Hij wilde doen. Hij kon ook gesprekken hebben met mensen vanuit het menselijk perspectief, in menselijke taal, en met mensen communiceren op een manier die ze begrepen. Hij kon zelfs met gebruik van de menselijke taal en kennis spreken en werken zodat mensen Gods vriendelijkheid en nabijheid konden voelen, zodat zij Zijn hart konden zien. Wat maken jullie hieruit op? Dat Gods woorden en acties door niets worden beperkt? Vanuit de mensen bekeken is het onmogelijk dat God menselijke kennis, taal of spreekwijzen zou gebruiken om te praten over wat God Zelf wilde zeggen, het werk dat Hij wilde doen, of om Zijn eigen wil uit te drukken; dit is een onjuiste denkwijze. God gebruikte dit type metafoor zodat mensen de echtheid en de oprechtheid van God en Zijn houding tijdens die tijdsperiode ten opzichte van de mensen konden zien. Deze gelijkenis liet mensen die lange tijd onder de wet hadden geleefd ontwaken uit een droom en het inspireerde generatie op generatie mensen die in het Tijdperk van Genade leefden. Door de passage van deze gelijkenis te lezen, leren mensen Gods oprechtheid in het redden van de mensheid kennen en begrijpen ze welk gewicht de mensheid in Zijn hart heeft.

Laten we nog eens kijken naar de laatste zin van deze passage: "Zo is het ook bij jullie Vader in de hemel: hij wil niet dat een van deze geringen verloren

gaat.” Waren dit de eigen woorden van de Heer Jezus, of waren het de woorden van Zijn Vader in de hemel? Oppervlakkig gezien lijkt het alsof het de Heer Jezus is die spreekt, maar Zijn wil vertegenwoordigt de wil van God Zelf, dit is de reden dat Hij zei: “Zo is het ook bij jullie Vader in de hemel: hij wil niet dat een van deze geringen verloren gaat.” De mensen erkenden in die tijd alleen de Vader in de hemel als God, en deze mens die ze voor hun ogen zagen was slechts door Hem gezonden, Hij kon de Vader in de hemel niet representeren. Daarom moest de Heer Jezus ook dat zeggen, opdat ze werkelijk Gods wil voor de mensheid konden voelen en de authenticiteit en juistheid van wat Hij zei konden ervaren. Hoewel dit iets eenvoudigs was om te zeggen, was het heel zorgzaam en onthulde het de nederigheid en verborgenheid van de Heer Jezus. Of God nu vlees werd of in het spirituele rijk werkte, Hij kende het menselijk hart het best en begreep het best wat mensen nodig hadden, wist waar mensen bezorgd over waren en wat hen verwarde; daarom voegde Hij deze regel toe. Deze regel benadrukte een probleem dat in de mensheid verborgen ligt: de mensen waren sceptisch over wat de Mensenzoon zei, dat wil zeggen, toen de Heer Jezus sprak, moest Hij het volgende toevoegen: “Zo is het ook bij jullie Vader in de hemel: hij wil niet dat een van deze geringen verloren gaat.” Uitsluitend op basis van deze premisse konden Zijn woorden vruchten dragen, konden mensen in hun juistheid geloven en kon de geloofwaardigheid van Zijn woorden worden vergroot. Dit toont dat toen God een gewone Mensenzoon werd, God en de mensheid een bijzonder ongemakkelijke relatie hadden en dat de situatie van de Mensenzoon erg pijnlijk was. Het toont ook hoe onbeduidend de status van de Heer Jezus onder de mensen was in die tijd. Toen Hij dit zei, was het eigenlijk om de mensen te vertellen: jullie kunnen erop vertrouwen dat dit niet

representeert wat er in mijn eigen hart is, maar dat dit de wil is van de God die in jullie harten is. Was dit niet iets ironisch voor de mensheid? Hoewel het feit dat God in het vlees werkte vele voordelen bood die Hij niet in Zijn persoon had, moest Hij toch hun twijfels en afwijzing en hun gevoelloosheid en afgestomptheid weerstaan. Je zou kunnen zeggen dat het werkproces van de Mensenzoon het proces van het ervaren van de afwijzing van de mensheid was en het ervaren van hun strijd tegen Hem. Sterker nog, het was het werkproces van het continu winnen van het vertrouwen van de mensheid en het overwinnen van de mensheid door middel van wat Hij heeft en is, door middel van Zijn eigen essentie. Het was niet zozeer dat de vleesgeworden God een grondoorlog voerde tegen Satan, het was meer dat God een gewoon mens werd en een worsteling begon met degenen die Hem volgden. In deze worsteling voltooide de Mensenzoon Zijn werk met Zijn nederigheid, met wat Hij heeft en is, met Zijn liefde en wijsheid. Hij verkreeg de mensen die Hij wilde, won de identiteit en status die Hij verdiende, en keerde terug naar Zijn troon.

Laten we vervolgens eens naar de volgende twee passages van de Schrift kijken.

4. Zeventig maal zeven keer vergeven

Mat. 18:21-22 Daarop kwam Petrus bij hem staan en vroeg: 'Heer, als mijn broeder of zuster tegen mij zondigt, hoe vaak moet ik dan vergeving schenken? Tot zevenmaal toe?' Jezus antwoordde: 'Niet tot zevenmaal toe, zeg ik je, maar tot zeventig maal zeven.'

5. De liefde van de Heer

Mat. 22:37-39 Hij antwoordde: 'Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dat is het grootste en eerste gebod. Het tweede is daaraan gelijk: heb uw naaste lief als uzelf.'

Van deze twee passages spreekt de ene van vergeving en de andere van liefde. Deze twee onderwerpen benadrukken echt het werk dat de Heer Jezus in het Tijdperk van Genade wilde uitvoeren.

Toen God vlees werd, bracht Hij een fase van Zijn werk mee – Hij nam het specifieke werk en de gezindheid mee die Hij wilde uitdrukken in dit tijdperk. Tijdens deze periode draaide alles wat de Mensenzoon deed om het werk dat God in dit tijdperk wilde uitvoeren. Hij deed niets meer en niets minder. Alles wat Hij zei en elk type werk dat Hij uitvoerde hield verband met dit tijdperk. Of Hij het nu op een menselijke manier en in menselijke taal uitdrukte of door middel van goddelijke taal – op welke manier of vanuit welk perspectief dan ook – Zijn doel was om de mensen te helpen te begrijpen wat Hij wilde doen, wat Zijn wil was en welke eisen Hij aan de mensen stelde. Hij kon verschillende methoden gebruiken en vanuit verschillende perspectieven werken om mensen te helpen Zijn wil te kennen en te begrijpen, Zijn reddingswerk voor de mensheid te begrijpen. In het Tijdperk van Genade zien we dus de Heer Jezus meestal menselijke taal gebruiken om uit te drukken wat Hij de mensheid wilde mededelen. Sterker nog, we zien Hem vanuit het perspectief van een gewone gids met de mensen spreken, in hun behoeften voorzien en hen helpen met waar ze om hebben gevraagd. Deze manier van werken kwam niet voor in het Tijdperk van de Wet die voorafging aan het Tijdperk van Genade. Hij werd intiemer en meelevender met de mensheid en Hij was beter in staat praktische resultaten te behalen in

zowel vorm als wijze. De metafoor over het zeventig maal zeven keer vergeven van mensen maakt dit punt echt goed duidelijk. Het doel dat werd bereikt met het getal in deze metafoor was dat mensen de bedoeling van de Heer Jezus op het moment dat Hij dit zei konden begrijpen. Zijn bedoeling was dat mensen elkaar zouden vergeven – niet een of twee keer, zelfs niet zeven keer, maar zeventig maal zeven keer. Wat voor idee schuilt er achter dit ‘zeventig maal zeven’? Het idee is dat mensen vergiffenis tot hun eigen verantwoordelijkheid maken, iets dat ze moeten leren en een weg die ze moeten blijven bewandelen. Hoewel dit slechts een metafoor was, was het een cruciaal punt. Het hielp mensen zich diepgaand te realiseren wat Hij bedoelde en de juiste manieren te vinden om dingen in de praktijk te brengen en de principes en standaarden zoals die in de praktijk worden gebruikt. Deze metafoor hielp mensen een duidelijk begrip te verkrijgen en bood hun een nauwkeurig concept – dat ze moesten leren vergeven en onvoorwaardelijk een onbeperkt aantal keren moesten vergeven, maar met een houding van tolerantie en begrip voor anderen. Toen de Heer Jezus dit zei, wat was er toen in Zijn hart? Dacht Hij echt aan zeventig maal zeven? Nee, daar dacht Hij niet aan. Is er een aantal keren dat God de mens zal vergeven? Er zijn veel mensen die erg geïnteresseerd zijn in het ‘aantal keren’ dat wordt genoemd, die echt willen weten wat de oorsprong en betekenis van dit getal is. Zij willen begrijpen waarom dit getal uit de mond van de Heer Jezus kwam, zij geloven dat dit getal een diepere connotatie heeft. In werkelijkheid was dit alleen maar Gods uitdrukking in de menselijkheid. Bij elke connotatie of betekenis dienen de eisen die de Heer Jezus aan de mensheid stelt te worden betrokken. Toen God nog geen vlees geworden was, begrepen de mensen niet veel van wat Hij zei omdat wat Hij zei voortkwam uit volledige goddelijkheid. Het

perspectief en de context van wat Hij zei was onzichtbaar en onbereikbaar voor de mensheid; het werd uitgedrukt vanuit een spiritueel rijk dat de mensen niet konden zien. Mensen die in het vlees leefden, konden niet doorbreken naar dit spirituele rijk. Nadat God echter vlees geworden was, sprak Hij tot de mensheid vanuit het perspectief van menselijkheid, Hij verliet het bestek van het spirituele rijk en ging het te buiten. Hij kon Zijn goddelijke gezindheid, wil en houding uitdrukken door dingen die mensen zich konden voorstellen en door dingen die ze in hun leven zagen en tegenkwamen. Hij kon methoden gebruiken die mensen konden accepteren, taal die ze konden begrijpen en kennis die ze konden bevatten, en daarmee mensen in staat stellen God te begrijpen en te kennen en Zijn bedoeling en vereiste standaarden te verstaan binnen het bestek van hun mogelijkheden, in de mate waartoe ze daartoe in staat waren. Dit waren de methoden en het principe van Gods werk in Zijn menselijkheid. Gods manieren en Zijn principes van werken in het vlees werden meestal gerealiseerd door of middels Zijn menselijkheid, maar toch bereikte ze werkelijk resultaten die niet hadden kunnen worden bereikt wanneer Hij rechtstreeks in goddelijkheid zou hebben gewerkt. Gods werk in de menselijkheid was concreter, authentieker en doelgerichter, de methoden waren meer flexibel en in vorm overtrof het het Tijdperk van de Wet.

Laten we het hieronder eens hebben over het liefhebben van de Heer en het liefhebben van je naaste als jezelf. Is dit iets dat rechtstreeks in goddelijkheid is uitgedrukt? Duidelijk niet! Dit zijn allemaal dingen die de Mensenzoon in Zijn menselijkheid zei, alleen mensen zouden iets zeggen als “Heb je naaste lief als jezelf. Anderen liefhebben is hetzelfde als je eigen leven koesteren,” en uitsluitend mensen zouden op deze manier spreken. God heeft nooit op zo’n

manier gesproken. God beschikte in Zijn goddelijkheid sowieso niet over dit type taal omdat Hij uitgangspunten als “Heb je naaste lief als jezelf” niet nodig heeft om Zijn liefde voor de mensheid te reguleren. Gods liefde voor de mensheid is immers een natuurlijke openbaring van wat Hij heeft en is. Wanneer hebben jullie God ooit iets horen zeggen als “Ik heb de mensheid lief zoals ik mijzelf liefheb”? Omdat liefde deel uitmaakt van Gods essentie en van wat Hij heeft en is. Gods liefde voor de mensheid, de manier waarop Hij mensen behandelt en Zijn houding zijn een natuurlijke uitdrukking en openbaring van Zijn gezindheid. Hij hoeft dit niet bewust op een bepaalde manier te doen, of opzettelijk een bepaalde methode of morele code te volgen om Zijn naaste lief te hebben als Zichzelf – Hij bezit dit type essentie al. Wat maken jullie hieruit op? Toen God in Zijn menselijkheid werkte, werden veel van Zijn methoden, woorden en waarheden op een menselijke manier uitgedrukt. Maar tegelijkertijd werden Gods gezindheid, Zijn wil en wat Hij heeft en is voor mensen uitgedrukt zodat de mensen ze zouden kennen en begrijpen. Wat ze wisten en begrepen was precies Zijn essentie en wat Hij heeft en is, dat wat Zijn inherente identiteit en status als God Zelf representeert. Dat wil zeggen, de Mensenzoon in het vlees drukte de inherente gezindheid en essentie van God Zelf zoveel als maar mogelijk en zo accuraat mogelijk uit. Niet alleen was de menselijkheid van de Mensenzoon geen belemmering of blokkade voor de communicatie en interactie van de mens met God in de hemel, maar was het in feite het enige kanaal en de enige brug voor de mensheid om in contact te komen met de Heer van de schepping. Voelen jullie op dit punt niet dat er vele overeenkomsten zijn tussen de natuur en de methoden van het werk van de Heer Jezus in het Tijdperk van Genade en die in de huidige fase van het werk? In de huidige fase van het werk

wordt ook veel gebruikgemaakt van menselijke taal om Gods gezindheid uit te drukken, en wordt veel taal en worden vele methoden gebruikt uit het dagelijks leven van de mensheid en uit de menselijke kennis om Gods eigen wil uit te drukken. Zodra God vlees wordt, ongeacht of Hij spreekt vanuit een menselijk perspectief of een goddelijk perspectief, verlopen veel van Zijn uitdrukkingmethoden en taal via het medium van de menselijke taal en methoden. Dat wil zeggen, wanneer God vlees wordt, is dat voor jou de beste gelegenheid om Gods almacht en Zijn wijsheid te zien en elk werkelijk aspect van God te leren kennen. Toen God vlees werd, begon Hij terwijl Hij opgroeide een deel van de kennis, het gezond verstand, de taal en uitdrukkingmethoden van de mensheid te begrijpen, te leren en te bevatten. De vleesgeworden God beschikt over deze dingen die afkomstig zijn van de mensen die Hij heeft geschapen. Ze werden voor God in het vlees instrumenten voor het uitdrukken van Zijn gezindheid en Zijn goddelijkheid, en stelde Hem in staat Zijn werk relevanter, authentieker en accurater te maken wanneer Hij onder de mensheid werkte, vanuit een menselijk perspectief en met gebruik van menselijke taal. Het maakte het werk toegankelijker en makkelijker te begrijpen voor de mensen en aldus werden de resultaten bereikt die God wilde. Is het niet praktischer voor God om op deze manier in het vlees te werken? Is dit niet Gods wijsheid? Toen God vlees werd, toen Gods vlees in staat was het werk op Zich te nemen dat Hij uit wilde voeren, toen was het het moment dat Hij Zijn gezindheid en Zijn werk op praktische wijze kon uitdrukken en de tijd dat Hij officieel kon beginnen met Zijn bediening als Mensenzoon. Dit betekende dat er niet langer een 'generatiekloof' bestond tussen God en mens, dat God spoedig zou stoppen met het communiceren via boodschappers en dat God Zelf persoonlijk alle woorden en

het werk dat Hij wilde in het vlees kon uitdrukken. Het betekende ook dat de mensen die God redt dichterbij Hem waren, dat Zijn managementwerk zich op nieuw terrein had begeven en dat de hele mensheid op het punt stond met een nieuw tijdperk te worden geconfronteerd.

Iedereen die de Bijbel heeft gelezen weet dat er vele dingen gebeurde toen de Heer Jezus werd geboren. De belangrijkste gebeurtenis was dat Jezus werd vervolgd door de koning der duivels, waarbij het zelfs zover kwam dat alle kinderen die twee jaar of jonger waren in dat gebied werden vermoord. Het is duidelijk dat God een groot risico nam door vlees onder de mensen te worden en de enorme prijs die Hij betaalde voor het voltooiën van Zijn management van het redden van de mensheid is ook overduidelijk. De grote hoop die God had voor Zijn werk in het vlees onder de mensheid is ook duidelijk. Toen Gods vlees in staat was het werk onder de mensheid op Zich te nemen, hoe voelde Hij Zich toen? Mensen zouden dat een beetje moeten kunnen begrijpen, nietwaar? Op z'n minst was God blij dat Hij kon beginnen met het ontplooiën van Zijn nieuwe werk onder de mensheid. Toen de Heer Jezus was gedoopt en officieel met Zijn werk van het vervullen van Zijn bediening begon, werd Gods hart overstelpt door vreugde omdat Hij, na zoveel jaren wachten en voorbereiding, eindelijk het vlees van een gemiddeld mens op Zich kon nemen en kon beginnen met Zijn nieuwe werk in de vorm van een mens van vlees en bloed die mensen konden zien en aanraken. Hij kon eindelijk van aangezicht tot aangezicht en van hart tot hart met mensen spreken door middel van de identiteit van een mens. God kon eindelijk van aangezicht tot aangezicht, in menselijke taal en op een menselijke manier met de mensheid spreken. Hij kon de mensheid onderhouden en door menselijke taal te gebruiken hen verlichten en helpen. Hij kon aan dezelfde tafel met hen

eten en met hen in dezelfde ruimte leven. Hij was ook in staat menselijke wezens te zien, dingen waar te nemen, alles te zien op de manier dat mensen het zagen en dat zelfs door hun eigen ogen. Voor God was dit reeds Zijn eerste overwinning van Zijn werk in het vlees. Er zou ook kunnen worden gezegd dat dit een voltooiing van een groot werk was – dit was uiteraard hetgene waar God het meest verheugd over was. Dat moment was de eerste keer dat God een soort van troost voelde in Zijn werk onder de mensheid. Al deze gebeurtenissen waren zo praktisch en zo natuurlijk, en de troost die God voelde was zo authentiek. Elke keer dat een nieuwe fase van Gods werk is voltooid en elke keer dat God Zich voldaan voelt, is dit een gelegenheid voor de mensheid om dichter bij God en verlossing te komen. Voor God is dit ook de aanvang van Zijn nieuwe werk, wanneer Zijn managementplan één stap verder komt en bovendien wanneer de volledige verwezenlijking van Zijn wil naderbij komt. Voor de mensheid is de komst van zo'n kans gelukkig en heel goed; voor al degenen die op Gods redding wachten is dit gedenkwaardig en vreugdevol nieuws. Wanneer God een nieuwe fase van Zijn werk uitvoert, maakt Hij een nieuw begin. Wanneer dit nieuwe werk en nieuwe begin wordt gestart en onder de mensheid wordt geïntroduceerd, is de uitkomst van deze fase van het werk al bepaald, is het al volbracht en heeft God het uiteindelijke resultaat en de vruchten van het werk al gezien. Op dat moment voelt God Zich door dit resultaat ook voldaan en is Zijn hart, uiteraard, gelukkig. Omdat God in Zijn ogen reeds heeft gezien en vastgesteld wie de mensen zijn naar wie Hij op zoek is en Hij deze groep, een groep die in staat is Zijn werk succesvol te maken en Hem tevreden kan stellen, al heeft gewonnen, voelt God Zich gerustgesteld, zet Hij Zijn zorgen opzij en voelt Hij Zich gelukkig. Met andere woorden, wanneer het vlees van God in staat

is onder de mensen te beginnen met nieuw werk, en Hij zonder belemmering begint met het werk dat Hij moet doen, en Hij voelt dat alles volbracht is, heeft Hij het einde reeds gezien. En vanwege dit einde is Hij tevreden en is Zijn hart blij. Hoe wordt Gods blijdschap uitgedrukt? Kunnen jullie je voorstellen wat het antwoord zou kunnen zijn? Zal God wellicht huilen? Kan God huilen? Kan God in Zijn handen klappen? Kan God dansen? Kan God zingen? Welk lied zou dat zijn? Natuurlijk zou God een prachtig, ontroerend lied kunnen zingen, een lied dat de vreugde en blijdschap in Zijn hart zou uitdrukken. Hij zou het voor de mensheid kunnen zingen, het voor Zichzelf kunnen zingen en het voor alle dingen kunnen zingen. Gods blijdschap kan op elke manier worden uitgedrukt – dit is allemaal normaal, God kent immers vreugde en verdriet en Zijn verschillende gevoelens kunnen op verschillende manieren worden uitgedrukt. Dit is Zijn recht en er zou wel niets normaler en gepaster kunnen zijn. Daar moeten mensen geen andere dingen bij denken. Jullie moeten op God geen ‘band-aantrekkende betovering’ uitproberen^[a] en Hem vertellen dat Hij dit of dat niet zou moeten doen, Hij niet op deze of die manier zou moeten handelen en Zijn vreugde of welk ander gevoel dat Hij heeft zou moeten beperken. In de harten van de mensen kan God niet gelukkig zijn, kan Hij geen tranen plengen, kan Hij niet huilen – Hij kan geen enkele emotie tonen. Ik geloof dat jullie door wat we deze twee keer hebben behandeld God niet langer op deze manier zien, maar God altijd enige vrijheid en bevrijding zullen gunnen. Dat is heel goed. In de toekomst, als jullie werkelijk Gods verdriet kunnen voelen wanneer jullie horen dat Hij verdrietig is, en jullie werkelijk Zijn blijdschap in je hart kunnen voelen wanneer jullie horen dat Hij blij is – zullen jullie op z'n minst in staat zijn om duidelijk te weten en te begrijpen wat God blij maakt en wat Hem verdrietig maakt – wanneer je je verdrietig kunt

voelen omdat God verdrietig is en blij omdat God blij is, zal Hij je hart volledig hebben gewonnen en zal er geen enkele belemmering meer zijn tussen jou en Hem. Je zult niet langer proberen om God met menselijke voorstellingen, opvattingen en kennis aan banden te leggen. Op dat ogenblik zal God levend en intens in je hart zijn. Hij zal de God van je leven zijn en de Meester van alles wat je hebt. Hebben jullie dit soort aspiratie? Hebben jullie het vertrouwen dat jullie dit kunnen bereiken?

Laten we vervolgens de volgende passages lezen.

6. De Bergrede

De zaligsprekingen (Mat. 5:3-12)

Zout en licht (Mat. 5:13-16)

Wet (Mat. 5:17-20)

Toorn (Mat. 5:21-26)

Overspel (Mat. 5:27-30)

Echtscheiding (Mat. 5:31-32)

Eden (Mat. 5:33-37)

Oog om oog (Mat. 5:38-42)

Heb je vijanden lief (Mat. 5:43-48)

Instructies over aalmoezen geven (Mat. 6:1-4)

Gebed (Mat. 6:5-8)

7. De gelijkenissen van de Heer Jezus

De gelijkenis van de zaaier (Mat. 13:1-9)

De gelijkenis van het onkruid (Mat. 13:24-30)

De gelijkenis van het mosterdzaad (Mat. 13:31-32)

De gelijkenis van het zuurdesem (Mat. 13:33)

De gelijkenis van het onkruid uitgelegd (Mat. 13:36-43)

De gelijkenis van de schat (Mat. 13:44)

De gelijkenis van de parel (Mat. 13:45-46)

De gelijkenis van het net (Mat. 13:47-50)

8. De geboden

Mat. 22:37-39 Hij antwoordde: 'Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dat is het grootste en eerste gebod. Het tweede is daaraan gelijk: heb uw naaste lief als uzelf.'

Laten we eerst eens naar elk onderdeel van de 'Bergrede' kijken. Waar hebben al deze geboden betrekking op? Er kan met zekerheid worden gesteld dat deze verhevener, concreter en dichter bij het leven van de mensen zijn dan de regels van het Tijdperk van de Wet. Om het op een moderne manier te zeggen: ze zijn relevanter voor de actuele geloofspraktijk van de mensen.

Laten we de passages aan de hand van de volgende specifieke vragen lezen: hoe moet je de zaligsprekingen verstaan? Wat moet je weten over de wet? Hoe moet boosheid worden gedefinieerd? Wat moet er worden gedaan met mensen die overspel plegen? Wat wordt er gezegd en wat voor soort regels zijn er voor echtscheiding? Wie kan scheiden en wie kan niet scheiden? Hoe zit het

met eden, oog om oog, het liefhebben van je vijanden, instructies voor het geven van aalmoezen? Enzovoort. Al deze dingen hebben betrekking op elk aspect van de beoefening van het geloof in God door de mensheid en op de manier waarop mensen God volgen. Sommige van deze vormen van beoefening zijn ook nu nog van toepassing, maar ze zijn meer rudimentair dan de huidige eisen die aan mensen worden gesteld. Het zijn tamelijk elementaire waarheden die mensen in hun geloof in God tegenkomen. Vanaf het moment dat de Heer Jezus met Zijn werk begon, begon Hij reeds te werken aan de levensgezindheid van de mensen; het was echter gebaseerd op de fundering van de wetten. Hadden de regels en gelijkenissen over deze onderwerpen iets te maken met de waarheid? Natuurlijk hadden ze dat! Alle voorgaande voorschriften en principes en de Bergrede uit het Tijdperk van Genade hadden allemaal betrekking op Gods gezindheid en wat Hij heeft en is, en natuurlijk op de waarheid. Wat God ook uitdrukt, op welke manier Hij het ook uitdrukt, of welk soort taal Hij ook gebruikt, de fundering, de oorsprong en het startpunt van wat Hij uitdrukt zijn allemaal gebaseerd op de principes van Zijn gezindheid en wat Hij heeft en is. Dit is foutloos. Dus hoewel de dingen die Hij toen zei nu een beetje oppervlakkig lijken, kun je nog steeds niet zeggen dat ze niet de waarheid zijn; het waren immers dingen die onmisbaar waren voor mensen in het Tijdperk van Genade om aan Gods wil te voldoen en een verandering in hun levensgezindheid te bereiken. Kun je zeggen dat een van de dingen in de Bergrede niet overeenkomt met de waarheid? Dat kun je niet! Al deze dingen zijn waarheid omdat ze allemaal Gods eisen voor de mensheid waren; ze boden een bestek en waren allemaal door God gegeven principes over hoe je jezelf moest gedragen; daarnaast vertegenwoordigen ze Gods gezindheid. Ze waren echter vanwege het niveau van hun groei in het leven op

dat moment slechts in staat deze dingen te accepteren en begrijpen. Omdat de zonde van de mensheid nog niet was weggenomen kon de Heer Jezus alleen deze woorden overbrengen en kon Hij alleen gebruikmaken van eenvoudige onderwijzingen binnen dit soort bestek om de mensen van die tijd te vertellen hoe ze zich moesten gedragen, wat ze moesten doen, binnen welke principes en welk bestek ze dingen moesten doen en hoe ze in God moesten geloven en aan Zijn eisen voldoen. Dit alles werd bepaald op basis van de gestalte van de mensheid van die tijd. Het was niet gemakkelijk voor mensen die onder de wet leefden om deze onderwijzingen te accepteren, dus wat de Heer Jezus hen onderwees, diende binnen dit bestek te blijven.

Laten we vervolgens eens kijken wat 'De gelijkenissen van de Heer Jezus' omvatten.

De eerste is de gelijkenis van de zaaier. Dit is een bijzonder interessante gelijkenis; zaaien is een alledaagse gebeurtenis in het leven van de mensen. De tweede is de gelijkenis van het onkruid. Wat betreft onkruid weet iedereen die volwassen is en weleens gewassen heeft geplant wat het is. De derde is de gelijkenis van het mosterdzaad. Jullie weten allemaal wat mosterd is, nietwaar? Als jullie het niet weten, kunnen jullie het in de Bijbel opzoeken. Wat betreft de vierde, de gelijkenis van het zuurdesem, de meeste mensen weten dat zuurdesem wordt gebruikt voor het gistproces, het is iets waar mensen in hun dagelijks leven gebruik van maken. Alle onderstaande gelijkenissen, waaronder de zesde, de gelijkenis van de schat, de zevende, de gelijkenis van de parel, en de achtste, de gelijkenis van het net, zijn geïnspireerd op het leven van de mensen, ze zijn allemaal afkomstig uit het echte leven van de mensen. Welk

beeld schetsen deze gelijkenissen? Het beeld dat God een normaal mens wordt en met de mensheid leeft, gebruikmaakt van de taal van het normale leven, mentaal gebruikt om met mensen te communiceren en hen te verstrekken wat ze nodig hebben. Toen God vlees werd en lange tijd onder de mensen woonde, nadat Hij de verschillende levensstijlen van de mens had ervaren en geobserveerd, werden deze ervaringen Zijn handboek voor het transformeren van Zijn goddelijke taal in menselijke taal. Natuurlijk verrijkten deze dingen die Hij zag en hoorde in het leven ook de menselijke ervaring van de Mensenzoon. Wanneer Hij wilde dat mensen bepaalde waarheden zouden begrijpen, iets van Gods wil zouden bevatten, kon Hij gelijkenissen zoals de bovenstaanden gebruiken om mensen te vertellen over Gods wil en Zijn eisen aan de mensheid. Deze gelijkenissen hadden allemaal betrekking op het leven van de mensen; er was er geen enkele die niets te maken had met het menselijk leven. Toen de Heer Jezus met de mensheid leefde, zag Hij boeren hun akkers bewerken, Hij wist wat onkruid was en wat zuurdesem was. Hij begreep dat de mensen van schatten hielden, dus gebruikte Hij de metaforen van zowel de schat als de parel. Hij zag regelmatig vissers hun netten uitwerpen, enzovoort. De Heer Jezus zag deze activiteiten in de levens van de mensen, en Hij ervoer Zelf dat soort leven. Hij was hetzelfde als elk ander normaal mens, at drie maaltijden per dag en nam deel aan andere dagelijkse gewoontes van de mensen. Hij ervoer persoonlijk het leven van een gemiddeld mens en was getuige van het leven van anderen. Toen Hij dit alles zag en persoonlijk ervoer, dacht Hij er niet over na hoe Hij een goed leven zou kunnen leiden of hoe Hij vrijer, comfortabeler zou kunnen leven. Toen Hij een authentiek menselijk leven ervoer, zag de Heer Jezus de narigheid in het leven van de mensen, zag Hij de narigheid, de ellende en het verdriet van de

mensen onder de verdorvenheid van Satan, levend onder het domein van Satan en levend in zonde. Terwijl Hij persoonlijk het menselijk leven ervoer, ervoer Hij ook hoe hulpeloos de mensen waren die te midden van verdorvenheid leefden en zag en ervoer Hij de ellendige omstandigheden van mensen die in zonde leefden, die verloren waren in de marteling door Satan, door het kwaad. Toen de Heer Jezus deze dingen zag, zag Hij ze toen met Zijn goddelijkheid of met Zijn menselijkheid? Zijn menselijkheid bestond echt – zijn menselijkheid was springlevend – Hij kon dit alles ervaren en zien, en natuurlijk Zag Hij het ook in Zijn essentie, in Zijn goddelijkheid. Dat wil zeggen, Christus Zelf, de Heer Jezus de mens zag dit, en alles wat Hij zag deed Hem het belang en de noodzaak beseffen van het werk dat Hij tijdens deze periode in het vlees op zich had genomen. Hij wist Zelf dat de verantwoordelijkheid die Hij in het vlees op Zich moest nemen enorm was en Hij wist hoe gruwelijk de pijn zou zijn die Hij zou moeten lijden; toen Hij echter de mensheid hulpeloos in zonde zag leven, toen Hij de ellende van hun leven en hun zwakke inspanningen onder de wet zag, voelde Hij meer en meer verdriet en verlangde Hij er sterker en sterker naar de mensheid van de zonde te redden. Welk soort moeilijkheden Hij ook het hoofd zou moeten bieden, of welke pijn Hij ook zou moeten lijden, Zijn vastberadenheid de mensheid die in zonde leefde te verlossen werd sterker en sterker. Je zou kunnen zeggen dat de Heer Jezus tijdens dit proces steeds duidelijker het werk dat Hij moest doen en wat Hem was toevertrouwd begon te begrijpen. Hij was er ook steeds meer op gebrand het werk dat Hij op zich had genomen te voltooien – alle zonden van de mensheid op zich te nemen, boete te doen voor de mensheid zodat ze niet langer in zonde leefde en God in staat zou zijn de zonden van de mens te vergeten vanwege het zondoffer, zodat Hij voort kon gaan met Zijn werk

van het redden van de mensheid. Er kan worden gezegd dat de Heer Jezus in Zijn hart bereid was Zichzelf aan te bieden voor de mensheid, Zichzelf op te offeren. Hij was ook bereid als zondoffer te dienen en aan het kruis genageld te worden. Hij was erop gebrand dit werk te voltooien. Toen Hij de ellendige omstandigheden van het leven van de mens zag, wilde Hij zelfs nog meer Zijn missie zo snel mogelijk vervullen, zonder ook maar een minuut of seconde vertraging. Toen Hij dit gevoel van urgentie had, dacht Hij niet na over Hoe verschrikkelijk Zijn eigen pijn zou zijn en dacht Hij ook niet langer na over hoeveel vernedering Hij zou moeten verduren – Hij koesterde slechts één overtuiging in Zijn hart: zolang Hij Zichzelf zou opofferen, zolang Hij aan het kruis zou worden genageld als zondoffer, zou Gods wil worden uitgevoerd en zou Hij in staat zijn nieuw werk te beginnen. De levens van de mensheid in zonde, hun gesteldheid van leven in zonde, zou compleet veranderd worden. Zijn overtuiging en wat Hij vastbesloten was te doen hadden betrekking op het redden van de mens. Hij had slechts één doel: Gods wil uit te voeren zodat Hij met succes kon beginnen met de volgende fase van Zijn werk. Dit was het dat de Heer Jezus in die periode in gedachte had.

Levend in het vlees bezat de vleesgeworden God normale menselijkheid, Hij had de emoties en redenering van een normaal mens. Hij wist wat blijdschap en pijn was, en toen Hij de mensheid dit soort leven zag leiden, voelde Hij diep dat het louter geven van onderwijs aan de mensen, hen iets te verstrekken of hen iets te leren, hen niet uit de zonde zou kunnen leiden. Ook kon het hen louter de geboden laten gehoorzamen hen niet verlossen van de zonde – alleen wanneer Hij de zonde van de mensheid op Zich zou nemen en gelijk zou worden aan het zondige vlees zou Hij het in kunnen wisselen voor de vrijheid van de mensheid,

en het om kunnen ruilen voor Gods vergiffenis van de mensheid. Nadat de Heer Jezus het leven in zonde van de mensen had ervaren en gezien, was er dus een intens verlangen dat zich in Zijn hart manifesteerde – de mensen in staat stellen zich van hun leven van worsteling in zonde te bevrijden. Door dit verlangen voelde Hij meer en meer dat Hij zo spoedig mogelijk, zo snel mogelijk, naar het kruis moest en de zonden van de mensheid op zich moest nemen. Dit waren de gedachten van de Heer Jezus in die tijd, nadat Hij met de mensen had geleefd en de ellende van hun leven in zonde had gezien, gehoord en gevoeld. Dat de vleesgeworden God zo'n wil voor de mensheid kon hebben, dat Hij dit soort gezindheid kon uitdrukken en openbaren – was dat iets dat een gemiddeld mens kon hebben? Wat zou een gemiddeld mens die in een soortgelijke omgeving leeft zien? Wat zouden gemiddelde mensen denken? Als een gemiddeld mens met dit alles zou worden geconfronteerd, zou hij deze problemen dan vanuit een verheven perspectief beschouwen? Absoluut niet! Hoewel het voorkomen van de vleesgeworden God exact hetzelfde is als dat van een mens, Hij menselijke kennis leert, menselijke taal spreekt en Hij zelfs Zijn ideeën soms uitdrukt in de vorm van menselijke methoden en uitdrukkingen, is de manier waarop Hij mensen ziet, de essentie van de dingen, en de manier waarop verdorven mensen de mensheid en de essentie van de dingen zien, absoluut niet dezelfde. Zijn perspectief en de hoogte waarop Hij staat zijn iets onbereikbaars voor een verdorven persoon. Dit is omdat God waarheid is; het vlees dat Hij draagt bezit ook de essentie van God en Zijn gedachten en wat wordt uitgedrukt door Zijn menselijkheid zijn ook de waarheid. Voor verdorven mensen zijn wat Hij in het vlees uitdrukt voorzieningen van de waarheid, en van het leven. Deze voorzieningen zijn er niet slechts voor één mens, maar voor de hele mensheid. In

het hart van een verdorven mens is er slechts plaats voor die paar mensen waarmee hij verwant is. Het zijn alleen die paar mensen waar hij om geeft, waar hij zich zorgen over maakt. Wanneer er een ramp dreigt, denkt hij eerst aan zijn eigen kinderen, partner of ouders, en een meer filantropisch aangelegd persoon denkt hoogstens aan een familielid of een goede vriend; zijn er nog meer mensen waar hij aan denkt? Nooit! Omdat mensen per slot van rekening mensen zijn en alles alleen maar vanuit het perspectief en de hoogte van een mens kunnen bekijken. De vleesgeworden God verschilt echter volledig van een verdorven mens. Hoe gewoon, hoe normaal, hoe nederig Gods geïncarneerde vlees ook is, of zelfs hoe zeer de mensen ook op Hem neerkijken, Zijn gedachten over en Zijn houding ten opzichte van de mensheid zijn dingen die geen mens kon bezitten en die geen mens kon imiteren. Hij zal de mensheid altijd waarnemen vanuit het perspectief van goddelijkheid, vanuit de hoogte van Zijn positie als de Schepper. Hij zal de mensheid altijd zien via de essentie en de mentaliteit van God. Hij kan de mensheid absoluut niet zien vanuit de hoogte van een gemiddeld mens en vanuit het perspectief van een verdorven mens. Wanneer mensen naar de mensheid kijken, kijken ze met een menselijke blik en gebruiken ze dingen zoals menselijke kennis en menselijke regels en theorieën als maatstaf. Dit valt binnen het bestek van wat mensen met hun ogen kunnen zien; het valt binnen het bestek dat verdorven mensen kunnen bereiken. Wanneer God naar de mensheid kijkt, kijkt Hij met goddelijke blik en gebruikt Hij Zijn essentie en wat Hij heeft en is als een maatstaf. Dit bestek omvat dingen die mensen niet kunnen zien, en dit is waar de vleesgeworden God en verdorven mensen totaal verschillend zijn. Dit verschil wordt bepaald door de verschillende essenties die de mens en God hebben, het zijn deze verschillende essenties die

hun identiteiten en posities bepalen, alsook het perspectief en de hoogte vanuit welke ze dingen zien. Zien jullie de uitdrukking en openbaring van God Zelf in de Heer Jezus? Jullie zouden kunnen zeggen dat wat de Heer Jezus deed en zei te maken had met Zijn bediening en Gods eigen managementwerk, dat het allemaal de uitdrukking en openbaring van Gods essentie was. Hoewel Hij een menselijke verschijningsvorm had, kunnen Zijn goddelijke essentie en de openbaring van Zijn goddelijkheid niet worden ontkend. Was deze menselijke verschijningsvorm echt een manifestatie van menselijkheid? Zijn menselijke verschijningsvorm was, juist vanwege zijn essentie, geheel verschillend van de menselijke verschijningsvorm van verdorven mensen. De Heer Jezus was de vleesgeworden God. Als Hij echt een van de gewone, verdorven mensen was geweest, zou Hij dan het leven in zonde van de mensheid vanuit een goddelijk perspectief hebben kunnen zien? Absoluut niet! Dit is het verschil tussen de Mensenzoon en gewone mensen. Verdorven mensen leven allemaal in zonde en wanneer ze zonde zien, roept dat geen bijzonder gevoel bij hen op. Ze zijn allemaal hetzelfde, net als een varken dat in de modder leeft en zich helemaal niet oncomfortabel of smerig voelt – hij eet goed en slaapt prima. Wanneer iemand de varkensstal zou schoonmaken, zou het varken zich helemaal niet op z'n gemak voelen en niet lang schoon blijven. Binnen de kortste keren zal het weer lekker op z'n gemak in de modder rollen, omdat het nu eenmaal een smerig wezen is. Wanneer mensen een varken zien, vinden ze het smerig, en wanneer ze het schoonmaken voelt het varken zich niet beter – dit is de reden waarom niemand een varken in huis houdt. De manier waarop mensen varkens zien zal altijd verschillen van hoe varkens zichzelf ervaren, omdat mensen en varkens nu eenmaal niet gelijksoortig zijn. En omdat de vleesgeworden Mensenzoon niet

gelijksoortig is aan verdorven mensen, kan alleen de vleesgeworden God vanuit een goddelijk perspectief en vanuit de hoogte van God de mensheid waarnemen, alles zien.

Wanneer God vlees wordt en onder de mensheid leeft, welk lijden ondergaat Hij dan in het vlees? Is er iemand die dat werkelijk begrijpt? Sommige mensen zeggen dat God ernstig lijdt omdat mensen Zijn essentie niet begrijpen en Hem altijd als een mens behandelen hoewel Hij God Zelf is, dat dit iets is dat Hem gekrenkt en benadeeld doet voelen – ze zeggen dat Gods lijden echt groot is. Andere mensen zeggen dat God onschuldig is en zonder zonde, maar dat Hij net als de mensen lijdt, dat Hij samen met de mensheid lijdt onder vervolging, laster en vernederingen. Ze zeggen dat Hij ook de misvattingen en ongehoorzaamheid van Zijn volgelingen verduurt – Gods lijden kan werkelijk niet worden gemeten. Het lijkt erop dat jullie God niet echt begrijpen. In feite beschouwt God het lijden waar jullie het over hebben niet als echt lijden, omdat er een lijden is dat groter is dan dit. Wat is dan het echte lijden voor God Zelf? Wat is het echte lijden voor Gods geïncarneerde vlees? Voor God telt het feit dat de mensheid Hem niet begrijpt niet als lijden en dat mensen een aantal misvattingen over God hebben en Hem niet als God zien ook niet. Mensen voelen echter vaak dat God een groot leed moet zijn aangedaan omdat Hij tijdens de periode dat Hij vlees was Zijn persoon niet aan de mensheid kon tonen en hen in staat kon stellen Zijn grootheid te zien, en dat God Zich nederig moest verbergen in onbeduidend vlees, dit moet dus wel een marteling voor Hem zijn geweest. Mensen nemen ter harte wat ze van Gods lijden kunnen begrijpen en zien. Ze tonen allerlei vormen van sympathie met God en zullen Hem er zelfs een beetje voor prijzen. In werkelijkheid is er een verschil, bestaat er een lacune tussen wat mensen

begrijpen van Gods lijden en wat Hij echt voelt. Ik vertel jullie de waarheid – voor God, of het nu Gods Geest of Gods geïncarneerde vlees is, is dat lijden geen echt lijden. Wat is het dan waar God werkelijk onder lijdt? Laten we het eens uitsluitend vanuit het perspectief van de vleesgeworden God hebben over Gods lijden.

Wanneer God vlees wordt, in een gemiddeld en normaal mens verandert en zij aan zij met mensen leeft, kan Hij dan de levenswijzen, -wetten en -filosofieën van de mensen niet zien en ervaren? Hoe doen deze levenswijzen en -wetten Hem voelen? Voelt Hij afkeer in Zijn hart? Waarom zou Hij afkeer voelen? Wat zijn de levenswijzen en -wetten van de mensheid? In welke principes zijn ze geworteld? Waar zijn ze op gebaseerd? De levenswijzen, -wetten enzovoort van de mensheid zijn allemaal gebaseerd op Satans logica, kennis en filosofie. Mensen die onder dit soorten wetten leven hebben geen menselijkheid, geen waarheid – ze trotseren allen de waarheid en zijn vijandig naar God. Als we kijken naar Gods essentie, zien we dat Zijn essentie exact het tegenovergestelde is van Satans logica, kennis en filosofie. Zijn essentie is vervuld van rechtvaardigheid, waarheid en heiligheid, en andere realiteiten van alle positieve dingen. God, die deze essentie bezit en tegelijk onder zo'n mensheid leeft – wat voelt Hij in Zijn hart? Is het niet vervuld van pijn? Zijn hart doet pijn en deze pijn is iets dat geen mens kan begrijpen of realiseren. Omdat alles waar Hij mee wordt geconfronteerd, wat Hij tegenkomt, hoort, ziet en ervaart de verdorvenheid en het kwaad van de mensen en hun rebellie en verzet tegen de waarheid is. De bron van Zijn lijden is alles wat uit mensen voortkomt. Dat wil zeggen, omdat Zijn essentie niet dezelfde is als die van verdorven mensen, wordt het verderf van mensen de bron van Zijn grootste lijden. Wanneer God vlees wordt, is Hij dan in

staat iemand te vinden die dezelfde taal spreekt als Hem? Dit kan niet worden gevonden onder de mensheid. Wanneer er niemand kan worden gevonden waarmee God kan communiceren, niemand met wie Hij dit gesprek kan hebben – welk gevoel geeft dit God dan volgens jou? De dingen die mensen bespreken, waar ze van houden, waar ze naar streven en verlangen, hebben allemaal met zonde en boosaardige tendensen te maken. Wanneer God met dit alles wordt geconfronteerd, is dat niet als een mes in Zijn hart? Kon Hij, geconfronteerd met deze dingen, blijdschap in Zijn hart hebben? Kon Hij troost vinden? Degenen die met Hem leven zijn mensen vervuld van rebellie en kwaad – hoe zou Zijn hart dan niet lijden? Hoe groot is dit lijden werkelijk en wie geeft erom? Wie schenkt er aandacht aan? En wie zou het kunnen waarderen? Mensen kunnen Gods hart niet begrijpen. Zijn lijden is iets dat mensen in het bijzonder niet kunnen begrijpen en de onverschilligheid en gevoelloosheid van de mensheid maakte Gods lijden zelfs nog dieper.

Sommige mensen sympathiseren vaak met het lot van Christus omdat er een vers in de Bijbel is dat zegt: “De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens te ruste leggen.” Wanneer mensen dit horen, raakt het hen en ze geloven dat dit het grootste lijden is dat God verduurt en het grootste lijden dat Christus ondergaat. Welnu, kijkend vanuit het perspectief van de feiten, is dat het geval? God gelooft niet dat deze moeilijkheden lijden zijn. Hij verhief nooit Zijn stem tegen onrecht vanwege de moeilijkheden van het vlees en Hij heeft de mensen nooit iets terug laten betalen of Hem met iets laten belonen. Wanneer Hij echter getuige is van het alles van de mensheid, de verdorven levens en het kwaad van de verdorven mensen, wanneer Hij er getuige van is dat de mensheid in Satans greep is en door Satan

gevangen is genomen en niet kan ontsnappen, dat mensen die in zonde leven niet weten wat de waarheid is – dan kan Hij al deze zonden niet verdragen. Zijn afkeer van mensen neemt met de dag toe, maar Hij verdraagt dit alles. Dit is Gods grote lijdens. God kan zelfs niet volledig de stem van Zijn hart of Zijn emoties uitdrukken onder Zijn volgelingen, en niemand onder Zijn volgelingen kan Zijn lijdens werkelijk begrijpen. Niemand probeert ook maar Zijn hart te begrijpen of te troosten – Zijn hart verdraagt dit lijdens van dag tot dag, van jaar tot jaar, elke keer opnieuw. Wat maken jullie uit dit alles op? God vraagt van de mensen geen enkele tegenprestatie voor wat Hij heeft gegeven, maar vanwege Gods essentie kan Hij het kwaad, de verdorvenheid en de zonde van de mensheid absoluut niet tolereren en voelt extreme afkeer en haat. Dit leidt ertoe dat Gods hart en Zijn vlees oneindig lijdens. Kunnen jullie dit alles zien? Hoogstwaarschijnlijk kan niemand van jullie dit zien, omdat niemand van jullie God werkelijk kan begrijpen. Na verloop van tijd kunnen jullie het gaandeweg voor jullie zelf ervaren.

Laten we vervolgens eens naar de volgende passage van de Schrift kijken.

9. Jezus doet wonderen

1) Jezus voedt de vijfduizend

Joh. 6:8-13 Een van de leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, zei: 'Er is hier wel een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen – maar wat hebben we daaraan voor zo veel mensen?' Jezus zei: 'Laat iedereen gaan zitten.' Er was daar veel gras, en ze gingen zitten; er waren ongeveer vijfduizend mannen. Jezus nam de broden, sprak het dankgebed uit en verdeelde het brood onder de mensen die er zaten. Hij gaf hun ook vis, zo veel als ze wilden. Toen

iedereen volop gegeten had zei hij tegen zijn leerlingen: 'Verzamel nu de overgebleven stukken brood, zodat er niets verloren gaat.' Dat deden ze en ze vulden twaalf manden met wat overgebleven was van de vijf gerstebroden die men had gegeten.

2) De opwekking van Lazarus verheerlijkt God

Joh. 11:43-44 Daarna riep hij: 'Lazarus, kom naar buiten!' De dode kwam tevoorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek. Jezus zei tegen de omstanders: 'Maak de doeken los, en laat hem gaan.'

Uit de wonderen die de Heer Jezus deed, hebben we slechts deze twee wonderen uitgekozen omdat deze adequaat aantonen waar ik hier over wil spreken. Deze twee wonderen zijn werkelijk verbazingwekkend en zijn bijzonder representatief voor de wonderen die de Heer Jezus in het Tijdperk van Genade deed.

Laten we eerst eens de eerste passage bekijken: Jezus voedt de vijfduizend.

Wat is 'vijf broden en twee vissen' voor soort concept? Voor hoeveel mensen zouden vijf broden en twee vissen normaal gesproken genoeg zijn? Als jullie uitgaan van de eetlust van een gemiddeld persoon, zou het slechts genoeg zijn voor twee personen. Dit is het eenvoudigste concept van vijf broden en twee vissen. Maar wat staat er in deze passage, hoeveel mensen werden gevoed met vijf broden en twee vissen? In de Schrift is het op de volgende wijze vastgelegd: "Er was daar veel gras, en ze gingen zitten; er waren ongeveer vijfduizend mannen." Is vijfduizend een groot aantal vergeleken met vijf broden en twee vissen? Wat betekent het dat dit aantal zo groot is? Vanuit een menselijk

perspectief is het verdelen van vijf broden en twee vissen onder vijfduizend mensen onmogelijk omdat het verschil tussen de aantallen te groot is. Zelfs als iedereen maar een klein hapje zou krijgen, zou het nog steeds niet genoeg zijn voor vijfduizend mensen. De Heer Jezus deed hier echter een wonder – Hij liet niet alleen vijfduizend mensen eten tot ze verzadigd waren, er was zelfs over. De Schrift luidt: “Toen iedereen volop gegeten had zei hij tegen zijn leerlingen: ‘Verzamel nu de overgebleven stukken brood, zodat er niets verloren gaat.’ Dat deden ze en ze vulden twaalf manden met wat overgebleven was van de vijf gerstebroden die men had gegeten.” Dankzij dit wonder konden de mensen de identiteit en status van de Heer Jezus zien en het stelde hen ook in staat te zien dat niets onmogelijk is voor God – ze zagen de waarheid van Gods almacht. Vijf broden en twee vissen waren voldoende om vijfduizend mensen te voeden. Wanneer er echter helemaal geen eten zou zijn geweest, zou God dan ook in staat zijn geweest de vijfduizend mensen te voeden? Natuurlijk zou Hij dat hebben gekund! Dit was een wonder en de mensen voelden dus onvermijdelijk dat dit onbegrijpelijk, ongelooflijk en mysterieus was, voor God was het echter een kleinigheid zoiets te doen. Wanneer dit iets gewoons voor God was, waarom zou het dan zijn uitgekozen om te worden geïnterpreteerd? Omdat wat achter dit wonder ligt de wil van de Heer Jezus bevat, de wil die nooit door de mensheid is ontdekt.

Laten we eerst proberen te begrijpen wat voor type mensen deze vijfduizend waren. Waren ze volgelingen van de Heer Jezus? Uit de Schrift weten we dat ze niet Zijn volgelingen waren. Wisten ze wie de Heer Jezus was? Absoluut niet! Sowieso wisten ze niet dat de persoon die voor hen stond Christus was. Misschien wisten sommige mensen alleen wat Zijn naam was en wisten een

beetje of hadden ze iets gehoord over de dingen die Hij had gedaan. Ze waren slechts nieuwsgierig naar de Heer Jezus van de verhalen, maar jullie kunnen zeker niet zeggen dat ze Hem volgden, laat staan dat ze Hem begrepen. Toen de Heer Jezus deze vijfduizend mensen zag, waren ze hongerig en konden ze alleen maar denken aan hoe ze hun magen zouden kunnen vullen. Het was dus in deze context dat de Heer Jezus hun wensen vervulde. Wat was er in Zijn hart toen Hij hun wensen vervulde? Wat was Zijn houding tegenover deze mensen die alleen maar hun maag wilde vullen? Op dat ogenblik hadden de gedachten en de houding van de Heer Jezus betrekking op Gods gezindheid en essentie. Geconfronteerd met vijfduizend mensen met een lege maag die alleen maar een complete maaltijd wilde eten, geconfronteerd met deze mensen vol nieuwsgierigheid naar en hoop op Hem, dacht de Heer Jezus er alleen maar aan dit wonder te gebruiken om hun genade te verlenen. Hij deed dit echter niet omdat Hij hoopte dat zij Zijn volgelingen zouden worden, want Hij wist dat ze slechts mee wilden delen in de feestvreugde en hun maag wilden vullen. Hij maakte het beste van wat Hij daar had, en gebruikte vijf broden en twee vissen om vijfduizend mensen te voeden. Hij opende de ogen van deze mensen die genoten van amusement, die wonderen wilde zien, en zij zagen met hun eigen ogen de dingen die de vleesgeworden God kon volbrengen. Hoewel de Heer Jezus iets tastbaars gebruikte om hun nieuwsgierigheid te bevredigen, wist Hij in Zijn hart reeds dat deze vijfduizend mensen slechts uit waren op een goede maaltijd. Hij zei dus helemaal niets en predikte in het geheel niet tot hen – Hij liet hen alleen dit wonder zien. Hij kon deze mensen absoluut niet hetzelfde behandelen als Zijn discipelen die Hem echt volgden. In Gods hart vielen alle schepsels echter onder Zijn bewind en liet Hij dus alle schepsels die Hij zag toe

te genieten van de genade van God wanneer dit noodzakelijk was. Hoewel deze mensen niet wisten wie Hij was of Hem begrepen, of een bijzondere indruk van Hem hadden of Hem zelfs maar dankbaar waren nadat ze de broden en vissen gegeten hadden, was dit niet iets waar God aanstoot aan nam – Hij bood deze mensen een fantastische mogelijkheid van Gods genade te genieten. Sommige mensen zeggen dat God principieel is in wat Hij doet en Hij niet waakt over ongelovigen of hen beschermt, en Hij hen in het bijzonder niet toestaat van Zijn genade te genieten. Is dat werkelijk het geval? In Gods ogen, zolang ze levende wezens zijn die Hij Zelf heeft geschapen, zal Hij hen managen en voor hen zorgen. Hij zal ze op verschillende manieren behandelen, voor hen plannen en over hen heersen. Dit zijn de gedachten en de houding van God tegenover alle dingen.

Hoewel de vijfduizend mensen die de broden en de vissen aten niet van plan waren de Heer Jezus te volgen, was Hij niet streng tegen hen. Weten jullie wat de Heer Jezus deed zodra ze hun maag hadden gevuld? Stak Hij een preek af? Waar ging Hij heen nadat Hij dit wonder had gedaan? In de Schrift is niet vastgelegd dat de Heer Jezus iets tegen hen zei. Nadat Hij Zijn wonder had gedaan, ging Hij stilletjes weg. Stelde Hij deze mensen dus ook maar enige eisen? Was er sprake van enige haat? Van beide was geen sprake. Hij wilde gewoon geen aandacht meer besteden aan deze mensen die Hem niet konden volgen, en op dat moment was er pijn in Zijn hart. Omdat Hij de verdorvenheid van de mensheid had gezien en Hij de afwijzing door de mensheid had gevoeld. Wanneer Hij deze mensen zag of Hij met hen was, maakte de menselijke stompzinnigheid Hem heel verdrietig en deed Hem pijn aan Zijn hart. Het enig wat Hij wilde was dus deze mensen zo snel mogelijk verlaten. De Heer had geen

enkele eis voor hen in Zijn hart, Hij wilde in het geheel geen aandacht aan hen schenken, Hij wilde in het bijzonder Zijn energie niet aan hen besteden en Hij wist dat ze Hem niet konden volgen. Ondanks dit alles was Zijn houding ten opzichte van hen nog steeds heel duidelijk. Hij wilde hen gewoon vriendelijk behandelen, hun genade schenken. Dit was Gods houding tegenover elk schepsel onder Zijn heerschappij: behandel alle schepsels vriendelijk, zorg voor hen en voedt hen. Juist omdat de Heer Jezus de vleesgeworden God was, openbaarde Hij van nature Gods eigen essentie en behandelde Hij deze mensen vriendelijk. Hij behandelde hen vriendelijk met een hart vol barmhartigheid en tolerantie. Hoe deze mensen de Heer Jezus ook zagen, wat de uitkomst ook zou zijn, Hij behandelde elk schepsel op basis van Zijn positie als de Heer van de hele schepping. Wat Hij openbaarde was, zonder uitzondering, Gods gezindheid en wat Hij heeft en is. De Heer Jezus deed dus iets in stilte en ging toen stilletjes weg – welk aspect van Gods gezindheid is dit? Zouden jullie kunnen zeggen dat dit Gods goedertierenheid is? Zouden jullie kunnen zeggen dat God onzelfzuchtig is? Zou een normaal persoon dit kunnen doen? Absoluut niet! Wie waren in essentie deze vijfduizend mensen die de Heer Jezus voedde met vijf broden en twee vissen? Zouden jullie kunnen zeggen dat ze mensen waren die verenigbaar waren met Hem? Zouden jullie kunnen zeggen dat ze allemaal vijandig waren naar God? Er kan met zekerheid worden gezegd dat ze absoluut niet verenigbaar waren met de Heer en dat hun essentie absoluut vijandig was naar God. Maar hoe behandelde God hen? Hij gebruikte een methode om de vijandigheid van de mensen ten opzichte van God onschadelijk te maken – deze methode wordt ‘vriendelijkheid’ genoemd. Dat wil zeggen dat, hoewel de Heer Jezus hen als zondaren zag, ze in Gods ogen desondanks Zijn schepping waren.

Hij behandelde deze zondaren dus toch vriendelijk. Dit is Gods tolerantie, en Zijn tolerantie wordt bepaald door Gods eigen identiteit en essentie. Dit is dus iets dat geen mens geschapen door God kan doen – alleen God kan dit doen.

Wanneer je echt in staat bent Gods gedachten en houding ten opzichte van de mensheid te waarderen, wanneer je echt Gods emoties en zorg ten opzichte van elk schepsel kan begrijpen, dan zul je de toewijding en de liefde die wordt geschonken aan elk mens dat door de Schepper is geschapen kunnen begrijpen. Wanneer dit gebeurt, zul je twee woorden gebruiken om Gods liefde te beschrijven – welke woorden zijn dat? Sommige mensen zeggen ‘onzelfzuchtig’ en sommige mensen zeggen ‘filantropisch’. Van deze twee is ‘filantropisch’ het woord dat het minst geschikt is Gods liefde te beschrijven. Dit is een woord dat mensen gebruiken om iemands ruimdenkende ideeën en gevoelens te omschrijven. Ik walg echt van dit woord, omdat het verwijst naar het willekeurig uitdelen van aalmoezen, lukraak, ongeacht welke principes dan ook. Het is een te emotionele uitdrukking van dwaze en verwarde mensen. Wanneer dit woord wordt gebruikt om Gods liefde te beschrijven is er onvermijdelijk een godslasterlijke bijbedoeling. Ik heb twee woorden die Gods liefde beter beschrijven – welke woorden zijn dit? Het eerste is ‘immens’. Is dat geen bijzonder treffend woord? Het tweede is ‘uitgestrekt’. Er schuilt een echte betekenis achter deze twee woorden die ik gebruik om Gods liefde te beschrijven. Letterlijk genomen beschrijft ‘immens’ het volume of de capaciteit van een ding, maar het maakt niet uit hoe groot dat ding is – het is iets dat mensen kunnen voelen en zien. Dit komt omdat het bestaat, het is geen abstract object. Het geeft mensen het gevoel dat het relatief accuraat en praktisch is. Het maakt niet uit of je er vanuit twee- of driedimensionaal perspectief naar kijkt; je hoeft je er het

bestaan ervan niet voor te stellen omdat het een ding is dat werkelijk bestaat. Hoewel het kan lijken of we Zijn liefde kwantificeren door 'immens' te gebruiken om Gods liefde te beschrijven, geeft het toch ook het gevoel dat Zijn liefde niet kwantificeerbaar is. Ik zeg dat Gods liefde kan worden gekwantificeerd omdat Zijn liefde niet een soort non-entiteit is, noch het afkomstig is uit een of andere legende. In tegendeel, Zijn liefde is iets dat wordt gedeeld door alle dingen onder Gods heerschappij en is iets waar alle schepselen in verschillende mate en vanuit verschillende perspectieven van genieten. Hoewel mensen Zijn liefde niet kunnen zien of aanraken, brengt deze liefde toch alle dingen voeding en leven, iets dat beetje bij beetje in hun leven wordt geopenbaard. Ze roemen en getuigen van Gods liefde waar ze elk moment van genieten. Ik zeg dat Gods liefde niet kwantificeerbaar is omdat het mysterie van Gods zorg en voeding van alle dingen iets is dat moeilijk door mensen te doorgronden is, net als Gods gedachten voor alle dingen, en in het bijzonder die voor de mensheid. Dat wil zeggen, niemand kent het bloed en de tranen die de Schepper voor de mensheid heeft geplengd. Niemand kan de diepte of het gewicht begrijpen of bevatten van de liefde die de Schepper heeft voor de mensheid die Hij met Zijn eigen handen heeft geschapen. Gods liefde als immens te beschrijven helpt mensen de reikwijdte en de waarheid van het bestaan van deze liefde te waarderen en begrijpen. Het is ook bedoeld om mensen de werkelijke betekenis van het woord 'Schepper' dieper te laten begrijpen zodat mensen een dieper begrip kunnen krijgen van de werkelijke betekenis van de benaming 'schepping'. Wat omschrijft het woord 'uitgestrekt' meestal? Het wordt over het algemeen gebruikt voor de oceaan of het universum, zoals een uitgestrekt universum of een uitgestrekte oceaan. De uitgebreidheid en stille diepte van het universum gaat het menselijke

begrip te boven en is iets dat tot de verbeelding van de mens spreekt en hem met bewondering vervult. Zijn mysterie en diepzinnigheid zijn zichtbaar maar vallen buiten ons bereik. Wanneer je aan de oceaan denkt, denk je aan zijn wijdsheid – de oceaan lijkt eindeloos en je kunt zijn geheimzinnigheid en alomvattendheid voelen. Dit is de reden dat ik het woord ‘uitgestrekt’ heb gebruikt om Gods liefde te beschrijven. Het is bedoeld om mensen te helpen te voelen hoe kostbaar Gods liefde is en om de diepe schoonheid van Zijn liefde te ervaren, te voelen dat de kracht van Gods liefde oneindig en omvangrijk is. Het is bedoeld hen de heiligheid van Zijn liefde en de waardigheid en onbeledigbare aard van God die is geopenbaard door Zijn liefde te helpen voelen. Vinden jullie nu dat ‘uitgestrekt’ een geschikt woord is om Gods liefde te beschrijven? Kan Gods liefde deze twee woorden ‘immens’ en ‘uitgestrekt’ waarmaken? Absoluut! In de menselijke taal zijn alleen deze twee woorden relatief geschikt om Gods liefde te beschrijven en benaderen alleen deze woorden een juiste beschrijving. Denken jullie niet? Als jullie Gods liefde zouden moeten beschrijven, zouden jullie dan deze twee woorden gebruiken? Waarschijnlijk niet, omdat jullie begrip en waardering van Gods liefde beperkt is tot een eendimensionaal perspectief en niet zijn opgeklommen naar de hoogte van driedimensionale ruimte. Wanneer jullie dus Gods liefde zouden moeten beschrijven, zouden jullie het gevoel hebben dat het jullie aan woorden ontbreekt, jullie zouden zelfs sprakeloos zijn. De twee woorden waar ik vandaag over heb gesproken zijn misschien moeilijk te begrijpen voor jullie, of misschien zijn jullie het er eenvoudig niet mee eens. Dit bewijst alleen maar het feit dat jullie waardering en begrip van Gods liefde oppervlakkig is en een beperkt reikwijdte heeft. Ik heb eerder gezegd dat God onzelfzuchtig is – jullie herinneren je het woord onzelfzuchtig. Zou er kunnen

worden gezegd dat Gods liefde alleen kan worden beschreven als onzelfzuchtig? Is de reikwijdte daarvan niet te beperkt? Jullie zouden wat meer over dit onderwerp na moeten denken om er wat uit te halen.

Het bovenstaande is wat we hebben gezien van Gods gezindheid en Zijn essentie vanaf het eerste wonder. Hoewel het een verhaal is dat al duizenden jaren door mensen wordt gelezen, heeft het toch maar een eenvoudige plot. Het laat mensen een eenvoudig fenomeen zien. In deze eenvoudige plot kunnen we echter iets waardevollers zien: Gods gezindheid en wat Hij heeft en is. Deze dingen die Hij heeft en is vertegenwoordigen God Zelf en zijn een uitdrukking van Gods eigen gedachten. Wanneer God Zijn gedachten uitdrukt, is dat een uitdrukking van de stem van Zijn hart. Hij hoopt dat er mensen zullen zijn die Hem begrijpen, Hem kennen en Zijn wil doorgronden, en Hij hoopt dat er mensen zullen zijn die de stem van Zijn hart kunnen horen en in staat zullen zijn actief samen te werken om aan Zijn wil te voldoen. En deze dingen die de Heer Jezus deed waren een stille uitdrukking van God.

Laten we vervolgens eens naar deze passage kijken: De opwekking van Lazarus verheerlijkt God.

Wat is jullie indruk na het lezen van deze passage? Het belang van dit wonder dat de Heer Jezus deed was veel groter dan het vorige omdat geen wonder zo verbluffend is als het weer tot leven wekken van een overledene. Dat de Heer Jezus iets dergelijks deed was bijzonder significant in dat tijdperk. Omdat God vlees was geworden, konden de mensen alleen Zijn fysieke gestalte zien, Zijn praktische kant, Zijn minder belangrijke kant. Zelfs als er een aantal mensen was dat iets van Zijn karakter en wat van de krachten die Hij bleek te

bezitten zag en begreep, was er toch niemand die wist waar de Heer Jezus vandaan kwam, wie Zijn essentie werkelijk was, en wat Hij nog meer werkelijk kon doen. Dit alles was de mensheid onbekend. Te veel mensen wilden bewijs van dit ding en wilden de waarheid weten. Kon God iets doen om Zijn identiteit te bewijzen? Voor God zou dat heel gemakkelijk zijn – een fluitje van een cent. Hij kon overal, op elk moment, iets doen om Zijn identiteit en essentie te bewijzen, maar God had Zijn manier om dingen te doen – volgens een plan en stap voor stap. Hij deed dingen niet willekeurig, Hij zocht naar het juiste moment en de juiste gelegenheid om iets bijzonder betekenisvols te doen dat de mensheid kon zien. Dit bewees Zijn gezag en Zijn identiteit. Zou dus de opwekking van Lazarus de identiteit van de Heer Jezus kunnen bewijzen? Laten we eens naar deze passage van de Schrift kijken: “Daarna riep hij: ‘Lazarus, kom naar buiten!’ De dode kwam tevoorschijn,” Toen de Heer Jezus dit deed, zei Hij slechts één ding: “Lazarus, kom naar buiten!” Vervolgens kwam Lazarus uit het graf te voorschijn – dit werd volbracht vanwege één enkele zin die de Heer uitte. Op dat moment bouwde de Heer Jezus geen altaar en verrichte Hij geen andere handelingen. Hij zei alleen één ding. Zou dit een wonder of een bevel moeten worden genoemd? Of was het een soort tovenarij? Oppervlakkig gezien lijkt het alsof het een wonder zou kunnen worden genoemd, en als jullie er vanuit een modern perspectief naar kijken, zouden jullie het natuurlijk nog steeds een wonder kunnen noemen. Het kan echter beslist geen toverspreuk worden genoemd waarmee een ziel wordt teruggeroepen uit de dood, en het is absoluut geen hekserij. Het is correct om te zeggen dat dit wonder een heel gewone, bijzonder kleine demonstratie van het gezag van de Schepper was. Dit is het gezag en het vermogen van God. God heeft het gezag een mens te laten sterven, zijn ziel zijn

lichaam te laten verlaten en zijn ziel terug te laten keren naar het dodenrijk, of waar zijn ziel ook maar naar toe moet gaan. Wanneer iemand sterft en waar iemand na de dood heengaat zijn dingen die worden bepaald door God. Hij kan dit op elk moment en overal doen. Hij wordt niet beperkt door mensen, gebeurtenissen, objecten, ruimte of plaats. Als Hij het wil doen, kan Hij het doen, omdat alle dingen en levende wezens onder Zijn heerschappij zijn, en alle dingen zich vermenigvuldigen, bestaan en omkomen door Zijn woord en Zijn gezag. Hij kan een dode man opwekken – dit is iets dat Hij op elk moment en op elke plaats kan doen. Dit is het gezag dat alleen de Schepper bezit.

Toen de Heer Jezus dingen deed zoals het opwekken van Lazarus, was Zijn doel de mensen en Satan te bewijzen, en de mensen en Satan te laten weten, dat alles van de mensheid, haar leven en sterven, wordt bepaald door God, en dat hoewel Hij vlees geworden was, Hij nog steeds, zoals altijd, zeggenschap had over de fysieke wereld die kan worden gezien en over de spirituele wereld die de mensen niet kunnen zien. Dit was om de mensen en Satan te laten weten dat het alles van de mensheid niet onder het gezag van Satan staat. Dit was een openbaring en een demonstratie van Gods gezag. Het was ook een manier van God om een boodschap aan alle dingen te sturen, dat het leven en sterven van de mensheid in Gods handen liggen. De opwekking van Lazarus door de Heer Jezus was één benaderingswijze van de verschillende manieren waarop de Schepper de mensheid onderwijst en instrueert. Het was een concrete handeling waarbij Hij Zijn vermogen en gezag gebruikte om de mensheid te instrueren en voor de mensen te zorgen. Het was een manier waarop de Schepper zonder woorden aan de mensheid de waarheid kon laten zien dat Hij zeggenschap had over alle dingen. Het was voor Hem een manier om de mensheid via praktische

handelingen te vertellen dat er geen andere verlossing is dan door Hem. Dit soort stille manieren waarop Hij de mensheid instrueert zijn voor eeuwig – ze zijn onuitwisbaar en gaven menselijke harten een schok en verlichting die nooit kan vervagen. De opwekking van Lazarus verheerlijkt God – dit heeft een diepgaande invloed op elk van Gods volgelingen. Het bevestigt in elk mens die deze gebeurtenis diep begrijpt het begrip, de visie, dat alleen God de zeggenschap heeft over het leven en sterven van de mensheid. Hoewel God dit type autoriteit heeft, en hoewel Hij door het opwekken van Lazarus een boodschap zond over Zijn gezag over het leven en sterven van de mensheid, was dit toch niet Zijn primaire werk. God doet nooit iets zonder betekenis. Alles wat Hij doet heeft grote waarde en is een onvergelijkbaar juweel in een schatkamer die met schatten is gevuld. Hij zou het uit zijn graf laten komen van een mens absoluut niet tot zijn primaire of enige doel of onderdeel van Zijn werk maken. God doet niets dat geen bedoeling heeft. Eén opwekking van Lazarus voldoet om Gods gezag te demonstreren. Het is voldoende om de identiteit van de Heer Jezus te bewijzen. Dit is de reden waarom de Heer Jezus dit type wonder niet herhaalde. God doet dingen volgens Zijn eigen principes. In menselijk taal zouden we zeggen dat God serieus werk in gedachten heeft. Dat wil zeggen dat, wanneer God dingen doet, Hij niet afwijkt van het doel van Zijn werk. Hij weet welk werk Hij in deze fase wil uitvoeren, wat Hij wil bereiken, en Hij zal strikt volgens Zijn plan werken. Als een verdorven mens over dit soort vermogen zou beschikken, zou hij niet anders doen dan manieren bedenken waarop hij zijn vermogen zou kunnen openbaren zodat anderen zouden weten hoe formidabel hij was, zodat ze voor hem neer zouden buigen, zodat hij hen zou kunnen overheersen en verslinden. Dit is het kwaad dat van Satan afkomstig is –

dit wordt verdorvenheid genoemd. God beschikt niet over zo'n gezindheid en Hij heeft zo'n essentie niet. Zijn doel bij het doen van dingen is niet om over Zichzelf op te scheppen, maar de mensheid meer openbaring en begeleiding te bieden. Daarom zien mensen maar heel weinig voorbeelden van dit type dingen in de Bijbel. Dit betekent niet dat de vaardigheden van de Heer Jezus beperkt waren, of dat Hij dit type dingen niet zou kunnen doen. Het is eenvoudig omdat God het niet wilde doen, omdat het feit dat de Heer Jezus Lazarus opwekte een heel praktische betekenis had en ook omdat het primaire werk van de vleeswording van God niet het doen van wonderen was, het opwekken van mensen uit de dood, maar het werk van het verlossen van de mensheid. Veel van het werk dat de Heer Jezus deed was dus het onderwijzen van mensen, het voor hen zorgen en hen helpen. Dingen zoals het opwekken van Lazarus maakten maar een klein onderdeel uit van de bediening die de Heer Jezus uitvoerde. Jullie zouden zelfs kunnen zeggen dat 'opscheppen over' geen deel uitmaakt van Gods essentie. Het was dus geen opzettelijke terughoudendheid dat Hij niet meer wonderen toonde, het was ook niet vanwege beperkingen die de omgeving oplegde en het was zeker niet vanwege een gebrek aan vermogen.

Toen de Heer Jezus Lazarus opwekte, gebruikte Hij slechts één zin: "Lazarus, kom naar buiten!" Behalve dit zei Hij niets – wat representeren deze woorden? Ze representeren dat God alles kan doen door te spreken, waaronder het opwekken van een dode man. Toen God alle dingen schiep, toen Hij de wereld schiep, deed Hij dit door middel van woorden, gesproken bevelen, woorden met gezag, en alles werd zomaar ineens geschapen. Zo werd het volbracht. Deze enkele zin die door de Heer Jezus werd gesproken was precies zoals de woorden die God sprak toen Hij de hemel en de aarde en alle dingen

schiep, deze zin was ook vervuld van het gezag van God, het vermogen van de Schepper. Alle dingen werden gevormd en stonden vast vanwege de woorden uit Gods mond, en op dezelfde wijze stond Lazarus op uit het graf vanwege de woorden uit de mond van de Heer Jezus. Dit was het gezag van God, gedemonstreerd en gerealiseerd in Zijn geïncarneerde vlees. Dit soort gezag en vermogen behoorden toe aan de Schepper en aan de Mensenzoon in wie de Schepper was gerealiseerd. Dit is het begrip dat God de mensheid bijbracht door Lazarus op te wekken uit de dood. Dit is alles over dit onderwerp. Laten we nu de Schrift lezen.

10. Het oordeel van de farizeeën over Jezus

Marc. 3:21-22 Toen zijn verwanten hiervan hoorden, gingen ze op weg om hem, desnoods onder dwang, mee te nemen, want volgens hen had hij zijn verstand verloren. Ook de schriftgeleerden die uit Jeruzalem gekomen waren, zeiden: 'Hij is bezeten door Beëlzebul' en: 'Dankzij de vorst der demonen kan hij demonen uitdrijven.'

11. De berisping van Jezus aan de farizeeën

Mat. 12:31–32 Daarom zeg ik u: elke zonde en elke godslastering kan de mensen worden vergeven, maar wie de Geest lastert kan niet worden vergeven. En iedereen die iets ten nadele van de Mensenzoon zegt, zal worden vergeven. Maar wie kwaadsprekt van de heilige Geest zal niet worden vergeven, noch in deze wereld, noch in de komende.

Mat. 23:13–15 Wee jullie, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, jullie versperren de mensen de toegang tot het koninkrijk van de hemel. Jullie gaan er zelf niet binnen, maar laten ook degenen die er willen binnengaan niet toe.

Andere handschriften hebben een extra vers: 'Wee jullie, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, jullie verslinden de huizen van de weduwen en zeggen voor de schijn lange gebeden op. Over jullie zal strenger worden geoordeeld dan over anderen.' Wee jullie, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, jullie bereizen landen en zeeën om één enkele proseliet te winnen, en wanneer je hem eenmaal voor je gewonnen hebt, wordt hij dankzij jullie tot een hellekind in het kwadraat.

Er staan hierboven twee aparte passages – laten we eerst eens naar de eerste kijken: Het oordeel van de farizeeën over Jezus.

In de Bijbel was het oordeel van de farizeeën van Jezus Zelf en de dingen die Hij deed als volgt: "Want volgens hen had hij zijn verstand verloren. [...] 'Hij is bezeten door Beëlzebul' en: 'Dankzij de vorst der demonen kan hij demonen uitdrijven'" (Marc. 3:21-22). Het oordeel van de schriftgeleerden en farizeeën over de Heer Jezus was geen napraterij of een voorstelling die zomaar uit de lucht kwam vallen – het was de conclusie over de Heer Jezus die ze trokken uit wat ze zagen en hoorden over Zijn handelingen. Hoewel hun conclusie ogenschijnlijk in de naam van het recht werd getrokken en de mensen goed gefundeerd leek, was de arrogantie met welke ze de Heer Jezus veroordeelden zelfs voor hen moeilijk te beteugelen. De bezeten kracht van hun haat tegen de Heer Jezus ontmaskerde hun eigen wilde ambities en hun boosaardig satanisch gezicht en toonde hun kwaadaardige natuur van verzet tegen God. Deze dingen die ze spraken bij hun veroordeling van de Heer Jezus werden gedreven door hun wilde ambities en jaloezie en door de lelijke en kwaadaardige natuur van hun vijandigheid ten opzichte van God en de waarheid. Ze onderzochten de bron van

de handelingen van de Heer Jezus niet, noch onderzochten ze de essentie van wat Hij zei of deed. Maar ze vielen Hem blind, ongeduldig, waanzinnig en met weloverwogen kwaadaardigheid aan en maakte wat Hij had gedaan te schande. Dit ging zelfs zo ver dat ze willekeurig Zijn Geest, dat wil zeggen, de Heilige Geest, Gods Geest, te schande maakten. Dit is wat ze bedoelden toen ze zeiden: “Hij is buiten Zichzelf” en “Beëlzebul” en “de vorst der duivels”. Dat wil zeggen, ze zeiden dat de Geest van God Beëlzebul was en de vorst der demonen. Ze karakteriseerden het werk van het vlees als Gods Geest verkleed als waanzin. Ze lasterden Gods Geest niet alleen als Beëlzebul en de vorst der demonen, maar veroordeelden ook Gods werk. Ze veroordeelden en lasterden de Heer Jezus Christus. De essentie van hun verzet en lastering van God was geheel en al dezelfde als de essentie van Satan en het verzet tegen en lastering van God door de duivel. Ze representeerden niet alleen verdorven mensen, maar waren zelfs de belichaming van Satan. Ze waren een kanaal voor Satan onder de mensheid, ze waren de handlangers en lakeien van Satan. De essentie van hun lastering en vernedering van de Heer Jezus Christus was hun strijd met God om status, hun competitie met God, hun oneindige beproeven van God. De essentie van hun verzet tegen God en hun vijandige houding ten opzichte van Hem, alsmede hun woorden en hun gedachten, lasterden Gods Geest rechtstreeks en wekten Zijn toorn op. Aldus velde God een redelijk oordeel over wat ze zeiden en deden en bepaalde dat hun daden de zonde van lastering van de Heilige Geest waren. Deze zonde is onvergeeflijk in zowel deze wereld als het hiernamaals, precies zoals de volgende passage uit de Schrift zegt: “wie de Geest lastert kan niet worden vergeven.” en “wie kwaadsprekt van de heilige Geest zal niet worden vergeven, noch in deze wereld, noch in de komende.” Laten we het

vandaag hebben over de werkelijke betekenis van deze woorden van God: “zal niet worden vergeven, noch in deze wereld, noch in de komende.” Dat betekent ontraadselen hoe God de volgende woorden ten uitvoer brengt: “zal niet worden vergeven, noch in deze wereld, noch in de komende.”

Alles waarover we hebben gesproken heeft te maken met Gods gezindheid en Zijn houding ten opzichte van mensen, zaken en dingen. De twee bovenstaande passages vormen hierop uiteraard geen uitzondering. Viel jullie in deze twee passages uit de Schrift iets op? Sommige mensen zeggen dat ze Gods toorn zien. Sommige mensen zeggen dat ze de kant van Gods gezindheid zien die de belediging door de mensheid niet tolereert, en dat wanneer mensen dingen doen die God lasteren, ze zijn vergiffenis niet zullen ontvangen. Ondanks het feit dat mensen Gods toorn en intolerantie ten opzichte van de belediging door de mensheid in deze twee passages zien, begrijpen ze toch nog steeds Zijn houding niet echt. Deze twee passages impliceren Gods werkelijke houding en benadering ten opzichte van degenen die Hem lasteren en Zijn toorn opwekken. Deze passage in de Schrift bevat de werkelijke betekenis van Zijn houding en benadering: “wie kwaadsprekt van de heilige Geest zal niet worden vergeven, noch in deze wereld, noch in de komende.” Wanneer mensen God lasteren en wanneer ze Zijn toorn opwekken, spreekt Hij een vonnis uit, en dit vonnis is een uitkomst die door Hem wordt uitgevaardigd. Het wordt in de Bijbel op de volgende manier beschreven: “Daarom zeg ik u: elke zonde en elke godslastering kan de mensen worden vergeven, maar wie de Geest lastert kan niet worden vergeven” (Mat. 12:31), en “Wee jullie, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars” (Mat. 23:13). Is er nadat de Heer Jezus deze dingen had gezegd, echter in de Bijbel vastgelegd wat de uitkomst was voor deze schriftgeleerden en

farizeeën, en ook voor de mensen die zeiden dat Hij gek was? Is er vastgelegd dat zij straf ondergingen? Het staat vast dat dat niet het geval was. Wanneer we hier zeggen 'niet het geval was' bedoelen we niet dat het niet was vastgelegd, maar dat de uitkomst in feite niet met menselijke ogen kon worden gezien. Dit 'niet het geval was' licht een kwestie toe, dat wil zeggen, Gods houding en Zijn principes bij het afhandelen van bepaalde dingen. Gods behandeling van mensen die Hem lasteren of zich tegen Hem verzetten, of zelfs van hen die kwaad over Hem spreken – mensen die Hem bewust aanvallen, zwartmaken en vervloeken – is dat Hij het niet door de vingers ziet en Zich niet doof houdt. Hij heeft een duidelijke houding tegenover hen. Hij veracht deze mensen en veroordeelt hen in Zijn hart. Hij verklaart zelfs openlijk wat voor hen de uitkomst zal zijn, zodat de mensen weten dat Hij een duidelijke houding heeft tegenover degenen die Hem lasteren, en zodat ze weten hoe Hij zal bepalen wat de uitkomst voor hen zal zijn. De mensen konden echter, ook nadat God deze dingen heeft gezegd, nog steeds slechts zelden de waarheid inzien over hoe God zulke mensen zou aanpakken, en ze konden de principes achter de uitkomst, Gods oordeel over hen, niet begrijpen. Dat wil zeggen, de mensheid kan de bijzondere houding en methoden die God heeft en toepast bij Zijn behandeling van hen, niet zien. Dit heeft te maken met de principes waarmee God dingen doet. God gebruikt de komst van feiten om het boosaardige gedrag van sommige mensen aan te pakken. Dat wil zeggen, Hij maakt hun zonde niet bekend en bepaalt ook hun uitkomst niet, maar Hij gebruikt rechtstreeks de komst van feiten om hen te straffen, om hun hun verdiende loon te geven. Wanneer deze feiten gebeuren, is het het vlees van de mensen dat de straf ondergaat, het is allemaal iets dat met menselijke ogen kan worden gezien.

Wanneer God het boosaardige gedrag van sommige mensen aanpakt, vervloekt Hij hen slechts met woorden, maar tegelijkertijd komt Gods toorn over hen. De straf die ze ontvangen kan iets zijn dat mensen niet kunnen zien. Zo'n uitkomst kan echter ernstiger zijn dan worden gestraft of gedood, uitkomsten die mensen kunnen zien. Dit is omdat, onder de omstandigheden waarin God heeft bepaald dit type mensen niet te redden, hun niet langer genade te tonen of tolerant tegenover hen te zijn, hun geen kansen meer te geven, de houding die Hij aanneemt er een is van hen terzijde te schuiven. Wat is de betekenis van 'terzijde te schuiven'? De betekenis van deze term op zichzelf is iets naar één kant te schuiven, er geen aandacht meer aan te schenken. Maar in dit geval, wanneer God iemand 'terzijde schuift', kan de betekenis op twee manieren worden uitgelegd: de eerste uitleg is dat Hij het leven van die mens, het alles van die mens, aan Satan heeft overgegeven om zich erom te bekommeren. God zou er niet langer verantwoordelijk voor zijn en zou het niet langer managen. Of deze persoon nu gek of idioot zou zijn, en of in leven of in dood, of dat hij zou afdalen naar de hel voor zijn straf, het zou niets met God te maken hebben. Dat zou betekenen dat dat schepsel geen relatie met de Schepper zou hebben. De tweede uitleg is dat God heeft bepaald dat Hij Zelf iets wil doen met deze mens, met Zijn eigen handen. Het is mogelijk dat Hij de dienst van deze mens wil gebruiken, of dat Hij deze mens als contrast wil gebruiken. Het is mogelijk dat Hij een speciale aanpak voor dit type mens heeft, een speciale manier om hem te behandelen – net als Paulus. Dit is het principe en de houding in Gods hart met betrekking tot hoe Hij heeft bepaald met dit soort mens om te gaan. Wanneer mensen zich dus tegen God verzetten en hem zwartmaken en lasteren, als ze Zijn gezindheid tergen, of als ze Gods ondergrens bereiken, zijn de gevolgen

onvoorstelbaar. Het ernstigste gevolg is dat God hun leven en hun alles voor eens en altijd aan Satan overgeeft. Ze zullen in alle eeuwigheid niet vergeven worden. Dit betekent dat deze mens voedsel voor Satans mond is geworden, een stuk speelgoed in zijn hand, en vanaf dat moment heeft God niets meer met hen te maken. Kunnen jullie je voorstellen hoe Job leed toen Satan Job verleidde? Zelfs onder de voorwaarde dat het Satan niet was toegestaan Jobs leven te schaden, leed Job toch verschrikkelijk. En is het niet nog moeilijker je de verwoestingen voor te stellen waaraan Satan een mens zou onderwerpen die volledig overgegeven is aan Satan, die volledig in Satans greep is, die Gods zorg en genade volledig verloren heeft, die niet langer onder de heerschappij van de Schepper is, die het recht Hem te aanbidden is ontnomen, die het recht een schepsel onder Gods heerschappij te zijn is ontnomen, wiens relatie met de Heer van de Schepping volledig is afgebroken? Satans vervolging van Job was iets dat met menselijke ogen kon worden gezien, maar als God iemands leven aan Satan overgeeft zal niemand zich de gevolgen voor kunnen stellen. Het is net zoals sommige mensen opnieuw worden geboren als een koe of een ezel, of zoals sommige mensen worden overgenomen en bezeten door onreine, boosaardige geesten, enzovoort. Dit is de uitkomst voor en het einde van sommige mensen die door God worden overgegeven aan Satan. Van de buitenkant lijkt het alsof deze mensen die de Heer Jezus hebben uitgelachen, zwart hebben gemaakt, veroordeeld en gelasterd daar helemaal geen gevolgen van ondervonden. De waarheid is echter dat God voor alles wat moet worden aangepakt een houding heeft. Het kan zijn dat Hij geen duidelijke taal gebruikt om mensen de uitkomst te vertellen van hoe Hij elk type mens aanpakt. Soms spreekt Hij niet rechtstreeks, maar doet Hij dingen rechtstreeks. Dat Hij er niet

over spreekt betekent niet dat er geen uitkomst is – het is mogelijk dat de uitkomst zelfs des te ernstiger is. Van buiten af gezien lijkt het alsof God niet tot sommige mensen spreekt om Zijn houding te openbaren. In feite is het zo dat God reeds lange tijd geen aandacht meer aan hen wilde schenken. Hij wil hen niet langer zien. Vanwege de dingen die ze hebben gedaan, hun gedrag, vanwege hun natuur en hun essentie wil God alleen maar dat ze uit Zijn ogen verdwijnen, wil Hij ze direct aan Satan overgeven, hun geest, ziel en lichaam aan Satan geven en Satan toestaan te doen wat hij maar wil. Het is duidelijk in welke mate God hen haat, in welke mate Hij van hen walgt. Als het zover komt dat een mens God zo kwaad maakt dat God hem zelfs niet meer wil zien, dat Hij hem volkomen wil opgeven, dat het zover komt dat God Zelf niets meer met hem te maken wil hebben – dat het zover komt dat Hij hem wil overgeven aan Satan zodat hij kan doen wat hij wil, Satan toestaat hem op elke mogelijke manier te controleren, verslinden en aan te pakken – dan is het helemaal afgelopen met deze mens. Hun recht een mens te zijn is permanent ingetrokken en aan hun recht als schepsel is een einde gekomen. Is dit niet de ergste straf?

Al het bovenstaande vormt een volledige uitleg van de woorden: “zal niet worden vergeven, noch in deze wereld, noch in de komende.” en vormt ook een eenvoudig commentaar op deze passages uit de Schrift. Ik denk dat jullie het nu begrijpen!

Laten we nu de volgende passages lezen.

12. De woorden van Jezus tot Zijn discipelen na Zijn opstanding

Joh. 20:26–29 Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden

staan. 'Ik wens jullie vrede!' zei hij, en daarna richtte hij zich tot Tomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!' Jezus zei tegen hem: 'Omdat je me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'

Joh. 21:16–17 Nog eens vroeg hij: 'Simon, zoon van Johannes, heb je me lief?' Hij antwoordde: 'Ja, Heer, u weet dat ik van u houd.' Jezus zei: 'Hoed mijn schapen,' en voor de derde maal vroeg hij hem: 'Simon, zoon van Johannes, houd je van me?' Petrus werd verdrietig omdat hij voor de derde keer vroeg of hij van hem hield. Hij zei: 'Heer, u weet alles, u weet toch dat ik van u houd.' Jezus zei: 'Weid mijn schapen.'

Wat deze passages vertellen zijn een aantal dingen die de Heer Jezus deed en zei tot Zijn discipelen na Zijn opstanding. Laten we eerst eens kijken of er verschillen zijn tussen de Heer Jezus voor en na de opstanding. Was Hij nog steeds dezelfde Heer Jezus van voorheen? De Schrift bevat de volgende regel die de Heer Jezus na de opstanding beschrijft: "Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan. 'Ik wens jullie vrede!' zei hij," Het is heel duidelijk dat de Heer Jezus op dat moment niet langer vlees was, maar een spiritueel lichaam. Dit was omdat Hij de beperkingen van het vlees was overstegen. Toen de deur was gesloten kon Hij toch in het midden van de mensen verschijnen en hen in staat stellen Hem te zien. Dit is het grootste verschil tussen de Heer Jezus na de opstanding en de Heer Jezus levend in het vlees van voor de opstanding. Hoewel er geen verschil was tussen het uiterlijk van het spirituele lichaam van dat moment en het uiterlijk van de Heer Jezus van

daarvoor, was Jezus op dat moment toch een Jezus geworden die de mensen als een vreemdeling voorkwam. Dat kwam omdat Hij na te zijn opgewekt uit de dood een spiritueel lichaam was geworden en dit lichaam vergeleken met Zijn vorige vlees raadselachtiger en verwarrender voor mensen was. Het creëerde ook meer afstand tussen de Heer Jezus en de mensen, en de mensen voelden in hun hart dat de Heer Jezus op dat moment mysterieuzer was geworden. Dit begrip en deze gevoelens van de kant van de mensen brachten hen plotseling terug naar een tijdperk waarin geloofd werd in een God die niet kon worden gezien of aangeraakt. Het eerste wat de Heer Jezus dus deed na Zijn opstanding was het iedereen mogelijk te maken Hem te zien, hen vast te laten stellen dat Hij bestaat, en hen in staat te stellen het feit van Zijn opstanding te bevestigen. Daarnaast herstelde dit Zijn relatie met de mensen zodat ze weer dezelfde relatie met Hem hadden als toen Hij in het vlees werkte en Hij de Christus was die ze konden zien en aanraken. Op deze manier was één uitkomst dat de mensen er niet meer aan twijfelden dat de Heer Jezus was opgewekt uit de dood nadat Hij aan het kruis was genageld en dat er geen twijfel meer bestond aan het werk van de Heer Jezus de mensheid te verlossen. Een andere uitkomst was dat het feit dat de Heer Jezus na Zijn opstanding voor de mensen verscheen en de mensen toestond Hem te zien en aan te raken de mensheid stevig in het Tijdperk van Genade plaatste. Vanaf dat moment konden mensen vanwege de 'verdwijning' of de 'desertie' van de Heer Jezus niet meer terugkeren naar het vorige tijdperk, het Tijdperk van de Wet, maar zouden ze voorwaarts blijven gaan, in het voetspoor van de onderwijzingen van de Heer Jezus en het werk dat Hij had gedaan. Op die manier was er formeel een nieuwe fase in het werk van het Tijdperk van Genade aangebroken en de mensen die onder de wet waren geweest, kwamen

vanaf dat moment formeel onder de wet vandaan en gingen binnen in een nieuw tijdperk, met een nieuw begin. Dit zijn de talrijke betekenissen van de verschijning van de Heer Jezus aan de mensheid na de opstanding.

Hoe konden mensen Hem aanraken en zien terwijl Hij toch een spiritueel lichaam was? Dit heeft te maken met het belang van de verschijning van de Heer Jezus aan de mensheid. Viel jullie in deze passages uit de Schrift iets op? Over het algemeen kunnen spirituele lichamen niet worden gezien of aangeraakt, en na de opstanding was het werk dat de Heer Jezus op zich had genomen reeds volbracht. In theorie hoefde Hij dus absoluut niet in Zijn oorspronkelijke beeld terug te keren te midden van de mensen om hen te ontmoeten, maar de verschijning van het spirituele lichaam van de Heer Jezus aan mensen zoals Tomas maakte haar betekenis concreter en penetreerde dieper in de harten van de mensen. Toen Hij bij Tomas kwam liet Hij de twijfelende Tomas Zijn hand aanraken en sprak tot hem: "leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof." Deze woorden, deze handelingen, waren geen dingen die de Heer Jezus uitsluitend wilde zeggen en doen nadat Hij was opgewekt, het waren dingen die Hij wilde doen voordat Hij aan het kruis werd genageld. Het is duidelijk dat de Heer Jezus die nog niet aan het kruis was genageld mensen zoals Tomas reeds begreep. Wat kunnen we hieruit aflezen? Hij was na Zijn opstanding nog steeds dezelfde Heer Jezus. Zijn essentie was niet veranderd. De twijfels van Tomas waren niet net opgekomen, hij had deze de hele tijd dat hij de Heer Jezus volgde gehad. De Heer Jezus was echter de Heer Jezus die was opgewekt uit de dood en teruggekeerd was uit de spirituele wereld met Zijn oorspronkelijke beeld, met Zijn oorspronkelijke gezindheid en met Zijn begrip van de mensheid uit Zijn tijd in het vlees, en dus ging Hij eerst op zoek naar Tomas

om hem Zijn rib te laten aanraken, hem niet alleen zijn spirituele lichaam na de opstanding te laten zien maar hem ook het bestaan van zijn spirituele lichaam aan te laten raken en te laten voelen en zijn twijfels volledig weg te nemen. Voordat de Heer Jezus aan het kruis was genageld, twijfelde Tomas de hele tijd dat Hij de Christus was en kon hij het niet geloven. Zijn geloof in God was slechts gefundeerd op wat hij kon zien met zijn eigen ogen, wat hij kon aanraken met zijn eigen handen. De Heer Jezus had een goed begrip van het geloof van dit type mens. Zij geloofden alleen in de God in de hemel en geloofden in geheel niet de Ene die door God was gezonden, of de Christus in het vlees, en waren niet bereid Hem te aanvaarden. Om hem te laten erkennen en geloven in het bestaan van de Heer Jezus en dat Hij waarlijk de vleesgeworden God was, liet Hij toe dat Tomas zijn hand uitstreekte en Zijn rib aanraakte. Was Tomas' twijfel voor de opstanding van de Heer Jezus anders dan erna? Hij twijfelde altijd en afgezien van het spirituele lichaam van de Heer Jezus dat hem persoonlijk verscheen en waarvan Tomas de wonden van de spijkers mocht aanraken, kon niemand zijn twijfels wegnemen en kon niemand hem ertoe brengen ze los te laten. Dus, op het moment dat de Here Jezus hem toestond Zijn rib aan te raken en hem het bestaan van de wonden van de spijkers echt liet voelen, verdween Tomas' twijfel, en wist hij echt dat de Heer Jezus was opgewekt en erkende en geloofde hij dat de Heer Jezus de ware Christus was, dat Hij de vleesgeworden God was. Hoewel Tomas op dat moment niet meer twijfelde, had hij voor altijd de kans gemist Christus te ontmoeten. Hij had voor altijd de kans gemist met Hem samen te zijn, Hem te volgen en Hem te kennen. Hij had de kans gemist door Christus te worden vervolmaakt. De verschijning van de Heer Jezus en Zijn woorden boden een vaststelling van en een oordeel over het geloof van degenen die vol

twijfel waren. Hij gebruikte Zijn feitelijke woorden en handelingen om de twijfelaars te vertellen, om degenen die alleen in God in de hemel maar niet in Christus geloofden te vertellen dat God hun geloof niet prees, noch hun navolging, die vol twijfels was. De dag waarop ze volledig in God en Christus geloofden kon uitsluitend de dag zijn waarop God Zijn grote werk volbracht. Natuurlijk was die dag ook de dag waarop het oordeel over hun twijfel werd uitgesproken. Hun houding tegenover Christus bepaalde hun lot, hun koppige twijfel betekende dat hun geloof hen niets opleverde en hun hardheid betekende dat hun hoop ijdel was. Omdat hun geloof in God in de hemel gebaseerd was op illusies en hun twijfel aan Christus in feite hun werkelijke houding ten opzichte van God was, was hun geloof, hoewel ze de wonden van de spijkers op het lichaam van de Heer Jezus aanraakten, nog steeds waardeloos en kon hun uitkomst alleen maar worden beschreven als water ophalen in een mand van bamboe – volledig tevergeefs. Wat de Heer Jezus tegen Tomas zei was ook heel duidelijk aan alle mensen gericht: de opgewekte Heer Jezus is de Heer Jezus die eerst drieëndertig en een half jaar lang onder de mensheid heeft gewerkt. Hoewel Hij aan het kruis was genageld, de vallei van de schaduw van de dood had betreden en was opgestaan, was er geen enkel aspect van Hem veranderd. Hoewel Hij nu de wonden van de spijkers op Zijn lichaam had en hoewel Hij was opgewekt en het graf was uitgewandeld, waren Zijn gezindheid, Zijn begrip van de mensheid en Zijn intenties voor de mensheid in het geheel niet veranderd. Hij vertelde de mensen ook dat Hij van het kruis was afgekomen, over de zonde had getriomfeerd, over moeilijkheden had getriomfeerd en over de dood had getriomfeerd. De wonden van de spijkers waren inderdaad het bewijs van Zijn overwinning op Satan, bewijs van het feit dat Hij een zondoffer was voor het met

succes verlossen van de hele mensheid. Hij vertelde mensen dat Hij de zonden van de mensheid reeds op Zich had genomen en Hij Zijn verlossingswerk had volbracht. Toen Hij terugkeerde om Zijn discipelen te zien, vertelde Hij hen met Zijn verschijning: “Ik ben nog steeds in leven, ik besta nog steeds. Vandaag sta ik werkelijk voor jullie zodat jullie mij kunnen zien en aanraken. Ik zal altijd met jullie zijn.” De Heer Jezus wilde het geval van Tomas ook gebruiken als waarschuwing voor toekomstige mensen: hoewel je in de Heer Jezus gelooft, kun je Hem noch zien noch aanraken. Toch kun je worden gezegend door je ware geloof en kun je de Heer Jezus zien door je ware geloof; dit soort mens is gezegend.

Deze in de Bijbel vastgelegde woorden die de Heer Jezus sprak toen Hij aan Tomas verscheen zijn een grote steun voor alle mensen in het Tijdperk van Genade. Zijn verschijnen en Zijn woorden aan Tomas hebben een diepgaande invloed op toekomstige generaties gehad en blijven tot in de eeuwigheid van betekenis. Tomas vertegenwoordigt een type mens dat gelooft in God, maar toch aan God twijfelt. Ze zijn van nature wantrouwig, hebben sinistere harten, zijn verraderlijk en geloven niet in de dingen die God kan volbrengen. Ze geloven niet in Gods almacht en Zijn heerschappij, en ze geloven niet in de vleesgeworden God. De opstanding van de Heer Jezus was voor hen echter een klap in het gezicht en het bood hun gelegenheid hun eigen twijfel te ontdekken, hun eigen twijfel te herkennen en hun eigen verraad te erkennen, en zo werkelijk te geloven in het bestaan en de opstanding van de Heer Jezus. Wat met Tomas gebeurde was een waarschuwing en een aanmaning voor latere generaties zodat meer mensen zichzelf konden waarschuwen niet te twijfelen zoals Tomas, en te weten dat als ze zo twijfelden, ze zouden wegzinken in de duisternis. Wanneer je God

volgt, maar je net zoals Tomas altijd de rib van de Heer wilt aanraken en zijn wonden van de spijkers wilt voelen ter bevestiging en verificatie, en om te speculeren of God wel of niet bestaat, zal God je in de steek laten. De Heer Jezus eist dus van mensen dat ze niet zoals Tomas zijn en alleen geloven wat ze met hun eigen ogen kunnen zien, maar een zuiver, eerlijk mens te zijn die geen twijfels koestert tegenover God, maar eenvoudigweg in Hem gelooft en Hem volgt. Dit type mens is gezegend. Dit is een zeer bescheiden eis die de Heer Jezus aan mensen stelt, en een waarschuwing voor Zijn volgelingen.

Dat is de houding van de Heer Jezus tegenover degenen die vol twijfel zijn. Dus wat zei de Heer Jezus tegen, en wat deed Hij voor degenen die in staat waren eerlijk in Hem te geloven en Hem te volgen? Dit is waar we vervolgens naar kijken, middels een dialoog tussen de Heer Jezus en Petrus.

In dit gesprek vroeg de Heer Jezus herhaaldelijk één ding aan Petrus: “Simon, zoon van Johannes, heb je me lief?” Dit is een hogere standaard die de Heer Jezus na Zijn opstanding eiste van mensen zoals Petrus, mensen die werkelijk in Christus geloven en ernaar streven de Heer lief te hebben. Deze vraag was een soort onderzoek, een soort ondervraging, maar meer nog, de vraag was een eis aan en een verwachting van mensen zoals Petrus. Hij gebruikte deze ondervragingstechniek opdat mensen na zouden denken over zichzelf en zichzelf de vraag zouden stellen: Wat zijn de eisen die de Heer Jezus aan mensen stelt? Heb ik de Heer lief? Ben ik iemand die God liefheeft? Hoe zou ik God moeten liefhebben? Hoewel de Heer Jezus deze vraag alleen aan Petrus stelde, is het in werkelijkheid zo dat Hij in Zijn hart deze gelegenheid wilde gebruiken om dit type vraag aan meer mensen te stellen die ernaar streven God

lief te hebben. Het is alleen dat Petrus was gezegend om op te treden als vertegenwoordiger voor dit type mens, om de vragen uit de eigen mond van de Heer Jezus te ontvangen.

Vergeleken met het “leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof,” wat de Heer Jezus tegen Tomas zei na Zijn opstanding laat Zijn drievoudige ondervraging van Petrus: “Simon, zoon van Johannes, heb je me lief?” mensen de strengheid van de Heer Jezus’ houding en de urgentie die Hij voelde tijdens het stellen van Zijn vragen beter voelen. Wat betreft de twijfelende Tomas met zijn bedrieglijke natuur, de Heer Jezus liet hem zijn hand uitstrekken en de wonden van de spijkers aanraken, wat hem deed geloven dat de Heer Jezus de opgestane Mensenzoon was en hem de identiteit van de Heer Jezus als Christus deed erkennen. En hoewel de Heer Jezus Tomas niet streng berispte, noch verbaal een duidelijk oordeel over hem uitsprak, liet Hij hem door praktische handelingen weten dat Hij hem begreep en demonstreerde Hij Zijn houding tegenover en bepaling van dat type mens. De eisen die de Heer Jezus aan zo’n type mens stelt en de verwachtingen die Hij van hen heeft kunnen niet worden afgelezen uit wat Hij zei. Dit komt omdat mensen zoals Tomas eenvoudigweg zelfs niet het kleinste beetje waar geloof hebben. De eisen van de Heer Jezus aan hen liggen uitsluitend hierin. De houding die Hij openbaarde tegenover mensen zoals Petrus is echter volkomen verschillend. Hij eiste niet dat Petrus zijn hand zou uitstrekken en de wonden van de spijkers zou aanraken, noch sprak Hij tot Petrus: “Wees niet langer ongelovig, maar geloof.” In plaats daarvan stelde Hij Petrus herhaaldelijk dezelfde vraag. Dit was een tot nadenken stemmende, betekenisvolle vraag die niet nalaat bij elke volgeling van Christus berouw en angst op te roepen, maar ook de bezorgde, bedroefde

gemoedstoestand van de Heer Jezus doet voelen. En wanneer ze verschrikkelijke pijn en enorm lijden ondergaan zijn ze beter in staat de bezorgdheid van de Heer Jezus Christus en Zijn zorg te begrijpen; ze realiseren zich Zijn ernstige onderwijzing en Zijn strenge eisen aan zuivere, eerlijke mensen. De vraag van de Heer Jezus laat mensen voelen dat de verwachtingen die de Heer van mensen heeft, zoals deze in deze eenvoudige woorden worden geopenbaard, niet alleen bestaan uit het in Hem geloven en Hem volgen, maar uit erin slagen lief te hebben, je Heer lief te hebben, je God lief te hebben. Dit soort liefde is zorgzaam en gehoorzamend. Het is mensen levend voor God, stervend voor God, hun alles wijdend aan God en alles bestedend en gevend voor God. Dit soort liefde biedt God ook troost, laat Hem vreugde vinden in getuigenis en geeft Hem rust. Het is de terugbetaling van de mensheid aan God, hun verantwoordelijkheid, verplichting en plicht. Het is een pad dat de mensen hun hele leven moeten volgen. Deze drie vragen vormden een eis en een vermaning van de Heer Jezus aan Petrus en alle mensen die zouden worden vervolmaakt. Het waren deze drie vragen die Petrus ertoe leidden en hem motiveerden zijn levenspad tot het einde af te leggen. Het waren de vragen bij het afscheid van de Heer Jezus die Petrus ertoe leidde te beginnen aan zijn pad van vervolmaking, die hem ertoe leidden, vanwege zijn liefde voor de Heer, te zorgen voor het hart van de Heer, de Heer te gehoorzamen, troost te bieden aan de Heer en zijn hele leven en zijn hele zijn op te offeren omwille van deze liefde.

Tijdens het Tijdperk van Genade was Gods werk primair voor twee types mensen. Het eerste was het type mens dat in Hem geloofde en Hem volgde, dat Zijn geboden kon houden, dat het kruis kon dragen en op het pad van het Tijdperk van Genade kon blijven. Dit type mens ontving Gods zegening en

genoot van Gods genade. Het tweede type mens was als Petrus, iemand die vervolmaakt kon worden. Dus, nadat de Heer Jezus was opgewekt, deed Hij eerst deze twee uiterst betekenisvolle dingen. Het ene was met Tomas, het andere met Petrus. Wat vertegenwoordigen deze dingen? Vertegenwoordigen ze Gods ware bedoelingen van het redden van de mensheid? Vertegenwoordigen ze Gods oprechtheid tegenover de mensheid? Het werk dat Hij met Tomas deed was bedoeld om mensen te waarschuwen niet te twijfelen, maar gewoon te geloven. Het werk dat hij met Petrus deed was bedoeld om het geloof van mensen zoals Petrus te versterken en duidelijke eisen te stellen aan dit type mens, te tonen welke doelen ze zouden moet najagen.

Nadat de Heer Jezus was opgewekt verscheen Hij aan de mensen waarvan Hij dacht dat het noodzakelijk was, sprak Hij met hen en stelde hen eisen, en liet Zijn bedoelingen voor en verwachtingen van mensen achter. Dat wil zeggen dat het voor de vleesgeworden God niet uitmaakt of het tijdens Zijn tijd in het vlees was of tijdens Zijn tijd in het spirituele lichaam nadat Hij aan het kruis was genageld en opgewekt – Zijn zorg voor de mensheid en zijn eisen aan de mensen veranderden niet. Hij maakte zich voordat Hij aan het kruis hing zorgen over deze discipelen. In zijn hart had Hij duidelijkheid over de gesteldheid van elk mens, Hij begreep de tekortkomingen van elk mens en natuurlijk was Zijn begrip van elk mens nadat Hij was gestorven, was opgestaan en een spiritueel lichaam was geworden hetzelfde als toen Hij in het vlees was. Hij wist dat mensen niet helemaal zeker waren van Zijn identiteit als Christus; tijdens Zijn tijd in het vlees stelde Hij echter geen strenge eisen aan mensen. Maar nadat Hij was opgewekt verscheen Hij aan hen en maakte Hij hen absoluut duidelijk dat de Heer Jezus van God afkomstig was, dat Hij de vleesgeworden God was, en gebruikte Hij het

feit van Zijn verschijning en opstanding als de grootste visie en motivatie voor het levenslange streven van de mensheid. Zijn opstanding uit de dood gaf niet alleen al degenen die Hem volgden kracht, maar bracht ook Zijn werk van het Tijdperk van Genade onder de mensheid grondig op gang, en aldus verspreidde zich het evangelie van de verlossing door de Heer Jezus in het Tijdperk van Genade geleidelijk naar elke uithoek van het mensdom. Zou je kunnen zeggen dat de verschijning van de Heer Jezus na Zijn opstanding enige betekenis had? Als je op dat moment Tomas of Petrus zou zijn geweest en je in je leven dit ene ding in je leven zou hebben meegemaakt, een ding dat zo betekenisvol was, wat voor soort invloed zou dat dan op je hebben gehad? Zou je dit beschouwen als de beste en grootste visie van je leven van geloof in God? Zou je dit zien als een drijvende kracht achter je volgen van God, van je streven Hem tevreden te stellen, van het streven naar de liefde van God in je leven? Zou je je een mensenleven inspannen deze grootste van alle visies te verspreiden? Zou je het verspreiden van de verlossing door de Heer Jezus tot een opdracht maken die je van God aanvaardt? Hoewel jullie deze dingen niet zelf hebben ervaren, zijn de twee gevallen van Tomas en Petrus reeds genoeg voor moderne mensen om een duidelijk begrip te hebben van Gods wil en van God. Er kan worden gesteld dat, nadat God vlees was geworden, nadat Hij persoonlijk het leven onder de mensheid en het menselijk leven had ervaren, en nadat hij de verdorvenheid van de mensheid en de toestand van het menselijk leven had gezien, God in het vlees dieper voelde hoe hulpeloos, betreurenswaardig en meelijwekkend de mensheid is. God kreeg meer mededogen met de menselijke toestand dankzij Zijn menselijkheid in de tijd dat Hij in het vlees leefde, dankzij Zijn instincten in het vlees. Dit bracht Hem ertoe zich meer zorgen te maken over Zijn volgelingen.

Dit zijn waarschijnlijk dingen die jullie niet begrijpen, maar ik kan de ongerustheid en de zorgzaamheid van God in het vlees voor elk van Zijn volgelingen met deze uitdrukking beschrijven: intense bezorgdheid. Hoewel deze term afkomstig is uit de menselijke taal en hoewel het een zeer menselijke uitdrukking is, drukt ze toch werkelijk Gods gevoelens voor Zijn volgelingen uit en beschrijft ze naar waarheid. Wat betreft Gods intense bezorgdheid voor mensen geldt dat jullie dit gedurende jullie ervaringen geleidelijk zullen gaan voelen en er iets van zullen gaan proeven. Dit kan echter alleen worden bereikt door Gods gezindheid geleidelijk te gaan begrijpen op basis van het streven naar een verandering in jullie eigen gezindheid. De verschijning van de Heer Jezus gaf Zijn intense bezorgdheid over Zijn volgelingen menselijke vorm en gaf deze over aan Zijn spirituele lichaam, of, zoals je ook kunt zeggen, Zijn goddelijkheid. Zijn verschijning stelde mensen ook in staat een andere ervaring en een ander gevoel van Gods bezorgdheid en zorg te ondergaan en bewees tevens krachtig dat God de Ene is die een tijdperk begint, de Ene die een tijdperk ontwikkelt en de Ene die een tijdperk afsluit. Door zijn verschijning versterkte Hij het geloof van alle mensen, en door Zijn verschijning bewees Hij de wereld het feit dat Hij God Zelf was. Dit gaf Zijn volgelingen eeuwige bevestiging en door Zijn verschijning begon Hij ook aan een fase van Zijn werk in het nieuwe tijdperk.

13. Jezus eet brood en legt de Schrift uit na Zijn opstanding

Luc. 24:30–32 Toen hij met hen aan tafel aanlag, nam hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze hem. Maar hij werd onttrokken aan hun blik. Daarop zeiden ze

tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?'

14. De discipelen geven Jezus geroosterde vis te eten

Luc. 24:36–43 Terwijl ze nog aan het vertellen waren, kwam Jezus zelf in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie.' Verbijsterd en door angst overmand, meenden ze een geestverschijning te zien. Maar hij zei tegen hen: 'Waarom zijn jullie zo ontzet en waarom zijn jullie ten prooi aan twijfel? Kijk naar mijn handen en voeten, ik ben het zelf! Raak me aan en kijk goed, want een geest heeft geen vlees en beenderen zoals jullie zien dat ik heb.' Daarna toonde hij hun zijn handen en zijn voeten. Omdat ze het van vreugde nog niet konden geloven en stomverbaasd waren, vroeg hij hun: 'Hebben jullie hier iets te eten?' Ze gaven hem een stuk geroosterde vis. Hij nam het aan en at het voor hun ogen op.

We zullen nu de bovenstaande passages van de Schrift bekijken. De eerste passage verhaalt over de Heer Jezus die brood eet en de Schrift uitlegt na Zijn opstanding, en de tweede verhaalt over de Heer Jezus die geroosterde vis eet. Welke hulp kunnen deze twee passages bieden bij het leren kennen van Gods gezindheid? Kun jullie je aan de hand van deze beschrijving een voorstelling maken van de Heer Jezus die brood eet en vervolgens geroosterde vis? Kun jullie je voorstellen hoe je je zou voelen wanneer de Heer Jezus voor jullie zou staan en brood zou eten? Of wanneer Hij met jullie aan dezelfde tafel at, vis en brood etend met de mensen, welk soort gevoel zou je dan op dat moment hebben? Als je het gevoel hebt dat je dan heel dicht bij de Heer zou zijn, dat Hij dan heel intiem met je zou zijn, dan is dat gevoel juist. Dit is precies het resultaat

dat de Heer Jezus wilde bewerkstelligen door het eten van brood en vis ten overstaan van de bijeengekomen menigte na Zijn opstanding. Als de Heer Jezus alleen maar met de mensen had gesproken na Zijn opstanding, als zij Zijn vlees en botten niet hadden kunnen voelen, maar het gevoel hadden gehad dat Hij een onbereikbare geest was, hoe zouden ze zich dan hebben gevoeld? Zouden ze niet teleurgesteld zijn geweest? Wanneer mensen teleurgesteld zijn, voelen ze zich dan niet verlaten? Zouden ze geen afstand voelen met de Heer Jezus Christus? Wat voor soort negatieve impact zou deze afstand hebben op de relatie van de mensen met God? De mensen zouden zich zeker angstig voelen, zo angstig dat ze het niet zouden wagen dicht bij Hem te komen en vervolgens zouden ze een houding aannemen waarbij ze Hem op een respectvolle afstand houden. Vanaf dat moment zouden ze hun intieme relatie met de Heer Jezus Christus verbreken en terugkeren naar een relatie tussen de mensheid en God in de hemel, zoals het was voor het Tijdperk van Genade. Het spirituele lichaam dat mensen niet konden aanraken of voelen zou leiden tot de uitroeiing van hun intimiteit met God, en het zou ook tot gevolg hebben dat de intieme relatie – opgebouwd in de tijd dat de Heer Jezus Christus in het vlees was, zonder afstand tussen Hem en mensen – op zou houden te bestaan. De gevoelens van mensen tegenover het spirituele lichaam bestaan slechts uit angst, vermijding en een woordeloos staren. Ze durven niet dichterbij te komen of een dialoog met Hem aan te gaan, laat staan Hem te volgen, te vertrouwen of op Hem te hopen. God wilde dit soort gevoel dat de mensen voor Hem koesterden liever niet zien. Hij wilde niet zien dat de mensen Hem vermeden of Hem verlieten. Hij wilde alleen maar dat de mensen Hem zouden begrijpen, dicht bij Hem zouden komen en Zijn familie zouden zijn. Als je eigen familie, je eigen kinderen je zouden zien,

maar je niet zouden herkennen en niet bij je in de buurt zouden durven komen, maar je altijd zouden vermijden, als je hen niet zou kunnen laten begrijpen wat je allemaal voor hen had gedaan, hoe zou je je dan voelen? Zou het niet pijnlijk zijn? Zou je niet diepbedroefd zijn? Dat is precies hoe God zich voelt wanneer mensen Hem vermijden. Dit is de reden dat de Heer Jezus na Zijn opstanding nog altijd in Zijn vorm van vlees en bloed aan de mensen verscheen en met hen at en dronk. God ziet mensen als familie en Hij wil ook dat de mensheid Hem op deze manier ziet. Alleen op deze manier kan God echt mensen verwerven en kunnen mensen God echt liefhebben en aanbidden. Begrijpen jullie nu mijn bedoeling van het selecteren van deze twee passages van de Schrift waarin de Heer Jezus na Zijn opstanding brood eet en de Schrift uitlegt, en de discipelen Hem geroosterde vis te eten geven?

Er kan worden gezegd dat de serie dingen die de Heer Jezus zei en deed na zijn opstanding doordacht waren en werden gedaan met vriendelijke bedoelingen. Ze waren vervuld van de goedheid en liefde die God ten aanzien van de mensheid had, en ook vol koestering en nauwgezette zorg die Hij had voor de intieme relatie die Hij had gevormd met de mensheid tijdens Zijn tijd in het vlees. Sterker nog, ze waren vervuld van de heimwee en het verlangen dat Hij had gevoeld naar Zijn leven van gezamenlijk leven en eten met Zijn volgelingen tijdens Zijn tijd in het vlees. God wilde dus niet dat mensen een afstand voelde tussen God en de mens, noch wilde Hij dat de mensheid afstand van God zou nemen. Sterker nog, Hij wilde niet dat de mensheid het gevoel had dat de Heer Jezus na Zijn opstanding niet langer de Heer was die zo intiem was met mensen, dat Hij niet langer met de mensheid was omdat Hij terug was gekeerd naar de spirituele wereld, terug was gekeerd naar de Vader die mensen nooit konden

zien of bereiken. Hij wilde de mensen niet het gevoel geven dat er enig verschil in positie was tussen Hem en de mensheid. Wanneer God mensen ziet die Hem willen volgen maar Hem op respectvolle afstand houden, doet dat Zijn hart pijn omdat het betekent dat hun harten ver van Hem zijn. Het betekent dat het heel moeilijk voor Hem zal zijn hun harten te winnen. Als Hij dus aan de mensen was verschenen in een spiritueel lichaam dat ze niet konden zien of aanraken, zou dit opnieuw afstand hebben geschapen tussen de mens en God, en zou het de mensheid ten onrechte Christus na Zijn opstanding doen zien als iemand die verheven is, van een ander soort dan mensen, iemand die niet langer een tafel met de mens kon delen en samen eten omdat mensen zondig en vuil zijn en nooit dichtbij God kunnen komen. Om deze misverstanden van de kant van de mensheid weg te nemen, deed de Heer Jezus een aantal dingen die Hij ook regelmatig in het vlees deed, zoals vastgelegd in de Bijbel, “nam hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun.” Hij legde ook de Schrift aan hen uit, zoals Hij dat gewoon was te doen. Alles wat de Heer Jezus deed liet iedereen die Hem zag voelen dat de Heer niet was veranderd, dat Hij nog steeds dezelfde Heer Jezus was. Hoewel Hij aan het kruis was genageld en de dood had ervaren, was Hij opgestaan en had Hij de mensheid niet verlaten. Hij was teruggekeerd om onder de mensen te zijn, en Zijn alles was niet veranderd. De Mensenzoon die voor de mensen stond was nog steeds dezelfde Heer Jezus. Zijn gedrag en Zijn gesprek met de mensen voelde zo vertrouwd aan. Hij was nog altijd vol goedertierenheid, genade en tolerantie – Hij was nog steeds die Heer Jezus die anderen liefhad als Zichzelf, die de mensheid zeventig maal zeven kon vergeven. Zoals altijd at Hij met mensen, besprak Hij de Schrift met hen en, nog belangrijker, was Hij net als voorheen van vlees en bloed en kon

worden aangeraakt en gezien. Op deze manier liet de Mensenzoon mensen die intimiteit voelen, zich op hun gemak voelen en de vreugde voelen van iets terug te hebben gekregen dat was verloren. En ze voelden zich ook voldoende op hun gemak om moedig en vol vertrouwen te beginnen op Hem te vertrouwen en op te kijken naar deze Mensenzoon die de mensheid hun zonden kon vergeven. Ze begonnen ook zonder voorbehoud te bidden in de naam van de Heer Jezus, te bidden om Zijn genade en Zijn zegening, en te bidden om vrede en vreugde van Hem te ontvangen, om zorg en bescherming van Hem te krijgen. Ook begonnen ze genezingen te verrichten en demonen uit te drijven in de naam van de Heer Jezus.

Tijdens de periode dat de Heer Jezus in het vlees werkte waren veel van Zijn volgelingen niet in staat zijn identiteit en de dingen die Hij zei volledig te verifiëren. Toen Hij aan het kruis werd geheven was de houding van Zijn volgelingen er een van verwachting. Vanaf het moment dat Hij aan het kruis genageld hing helemaal tot aan het moment dat Hij in het graf werd gelegd was de houding van de mensen ten opzichte van Hem er een van teleurstelling. Tijdens deze periode had er in de harten van de mensen al een verschuiving plaatsgevonden van twijfel aan tot ontkenning van de dingen die de Heer Jezus in Zijn tijd in het vlees had gezegd. Toen Hij uit het graf wandelde en een voor een aan de mensen verscheen, had er bij de meerderheid van de mensen die Hem met hun eigen ogen hadden gezien of het nieuws van Zijn opstanding hadden gehoord geleidelijk een verschuiving plaatsgevonden van ontkenning naar scepticisme. Tegen de tijd dat de Heer Jezus Tomas zijn hand in Zijn zij had laten leggen, tegen de tijd dat de Heer Jezus het brood had gebroken en het ten overstaan van de menigte had opgegeten na Zijn opstanding, en nadat Hij ten

overstaan van hen geroosterde vis had gegeten, pas toen accepteerden ze volledig het feit dat de Heer Jezus Christus in het vlees is. Jullie zouden kunnen zeggen dat het was alsof dit spirituele lichaam met vlees en bloed dat voor deze mensen stond ieder van hen deed ontwaken uit een droom. De Mensenzoon die voor hen stond was de Ene die sinds onheuglijke tijden had bestaan. Hij had een vorm, en vlees en botten, en Hij had reeds lange tijd met de mensen geleefd en gegeten ... Op dit moment voelden de mensen dat Zijn bestaan zo echt, zo geweldig was en ze waren ook zo gelukkig en blij, en op hetzelfde moment vervuld van emotie. En Zijn herverschijsning liet mensen ook werkelijk Zijn nederigheid zien, Zijn nabijheid voelen, en Zijn verlangen naar en gehechtheid aan de mensheid ervaren. Deze korte hereniging gaf de mensen die de Heer Jezus zagen het gevoel alsof er een mensenleven was verstreken. Hun verdwaalde, verwarde, angstige, bezorgde, verlangende en verdoofde harten vonden troost. Ze waren niet langer vol twijfel of teleurgesteld omdat ze voelden dat er nu hoop was en iets om op te vertrouwen. De Mensenzoon die tegenover hen stond zou tot in eeuwigheid achter hen staan, Hij zou hun sterke burcht zijn, hun toevluchtsoord voor altijd.

Hoewel de Heer Jezus was opgewekt, hadden Zijn hart en Zijn werk de mensheid niet verlaten. Hij vertelde mensen met Zijn verschijsning, dat in wat voor vorm Hij ook bestond, Hij op elk moment en op elke plek de mensen zou vergezellen, met hen zou wandelen en bij hen zou zijn. En op elk moment en elke plek zou Hij voor de mensheid zorgen en hen weiden, hen toestaan Hem te zien en aan te raken, en er voor zorgen dat ze zich nooit meer hulpeloos zouden voelen. De Heer Jezus wilde ook dat de mensen dit zouden weten: ze leven niet alleen in deze wereld. God zorgt voor de mensheid, God is met hen, mensen

kunnen altijd op God steunen, Hij is familie van elk van Zijn volgelingen. Met God om op te steunen zal de mensheid niet langer meer eenzaam en hulpeloos zijn, en degenen die Hem als hun zondoffer aanvaardden zullen niet langer zijn gebonden door de zonde. In de ogen van de mensen waren deze onderdelen van het werk die de Heer Jezus uitvoerde na Zijn opstanding heel kleine dingen, maar zoals ik het zie was elk ding zo betekenisvol en zo waardevol en waren ze allemaal zo belangrijk en gewichtig.

Hoewel de tijd die de Heer Jezus in het vlees werkte vol moeilijkheden en lijden was, volbracht Hij door Zijn verschijning in Zijn spirituele lichaam van vlees en bloed toch op volmaakte wijze Zijn werk van die tijd in het vlees: het verlossen van de mensheid. Hij begon Zijn bediening door vlees te worden en Hij voltooide zijn bediening door aan de mensheid in Zijn vleselijke vorm te verschijnen. Hij kondigde het Tijdperk van Genade aan, Hij begon het Tijdperk van Genade door middel van Zijn identiteit als Christus. Door middel van Zijn identiteit als Christus, voerde Hij het werk van het Tijdperk van Genade uit en gaf Hij Zijn volgelingen kracht en leidde hen het Tijdperk van Genade binnen. Er kan van Gods werk worden gezegd dat Hij daadwerkelijk afmaakt wat Hij begint. Er zijn stappen en een plan, en het is vol van Gods wijsheid, Zijn almacht en Zijn wonderbare daden. Het is ook vol van Gods liefde en barmhartigheid. Natuurlijk is de rode draad die door al Gods werk loopt Zijn zorg voor de mensheid, het is doordrongen van Zijn gevoelens van zorg die Hij nooit opzij kan zetten. In deze verzen van de Bijbel, in elk ding dat de Heer Jezus deed na Zijn opstanding, was hetgene dat werd geopenbaard Gods onveranderlijke hoop en bekommernis voor de mensheid en Gods nauwgezette zorg voor en koestering van mensen. Tot op dit moment is niets hiervan veranderd – kunnen jullie dat zien? Wanneer jullie dit zien, komt

jullie hart dan niet automatisch dichterbij God? Als jullie in dat tijdperk hadden geleefd en de Heer Jezus was na Zijn opstanding aan jullie verschenen, in een tastbare vorm die jullie konden zien, en Hij tegenover jullie zou hebben gezeten, brood en vis zou hebben gegeten en de Schrift aan jullie zou hebben uitgelegd, met jullie zou hebben gesproken, hoe zouden jullie je dan hebben gevoeld? Zou je je blij hebben gevoeld? Wat denken jullie van schuldig? Het eerdere misverstaan en ontwijken van God, de conflicten met en twijfels aan God – zouden die niet allemaal opeens verdwijnen? Zou de relatie tussen God en mens niet gepaster worden?

Hebben jullie door middel van de interpretatie van dit beperkte aantal hoofdstukken van de Bijbel gebreken ontdekt in Gods gezindheid? Hebben jullie enige vervalsing ontdekt in Gods liefde? Hebben jullie enig bedrog of kwaad gezien in Gods almacht of wijsheid? Beslist niet! Kunnen jullie nu met zekerheid zeggen dat God heilig is? Kunnen jullie met zekerheid zeggen dat Gods emoties alle een openbaring van Zijn essentie en gezindheid zijn? Ik hoop dat wat jullie na het lezen van deze woorden begrepen hebben, jullie zal helpen en voordelen zal brengen bij jullie streven naar een verandering van gezindheid en vreze Gods. Ik hoop ook dat deze woorden vrucht voor jullie zullen dragen, een vrucht die van dag tot dag groeit en jullie aldus, in het proces van dit streven, dichterbij God zal brengen, dichterbij de standaard die God eist, zodat het streven naar waarheid jullie niet langer verveelt en jullie niet langer het gevoel hebben dat het streven naar waarheid en naar een verandering in gezindheid iets lastigs of overbodigs is. Het is integendeel de uitdrukking van Gods ware gezindheid en de heilige essentie van God die jullie motiveren te verlangen naar het licht, te verlangen naar rechtvaardigheid, en het streven naar de waarheid te

ambiëren, te streven naar het tevredenstellen van Gods wil en een mens die door God is gewonnen te worden, een echt mens te worden.

Vandaag hebben we gesproken over een aantal dingen die God deed in het Tijdperk van Genade toen Hij voor de eerste keer vlees geworden was. Door middel van deze dingen hebben we de gezindheid gezien die Hij uitdrukte en openbaarde in het vlees, alsmede elk aspect van wat Hij heeft en is. Al deze aspecten van wat Hij heeft en is lijken bijzonder vermenschlijkt, maar de werkelijkheid is dat de essentie van alles wat Hij openbaart en uitdrukt onscheidbaar is van Zijn eigen gezindheid. Elke methode en elk aspect van de vleesgeworden God die Zijn gezindheid in menselijkheid uitdrukt, is onlosmakelijk verbonden met Zijn eigen essentie. Het is dus heel belangrijk dat God onder de mensheid kwam via de vleeswording en het werk dat Hij in het vlees deed is ook bijzonder belangrijk. En de gezindheid die Hij openbaarde en de wil die Hij uitdrukte zijn zelfs nog belangrijker voor elk mens die in het vlees leeft, voor elk mens die in verdorvenheid leeft. Is dat iets dat jullie kunnen begrijpen? Hebben jullie, na te hebben begrepen wat Gods gezindheid is en wat Hij heeft en is, enige conclusies getrokken over hoe jullie God zouden moeten behandelen? In antwoord op deze vraag, ter afsluiting, wil ik jullie drie vermaningen geven. Allereerst: beproef God niet. Hoe veel je ook over God begrijpt, hoeveel je ook weet over zijn gezindheid – beproef Hem onder geen beding. Ten tweede: strijd niet om status bij God. Welk soort status God je ook geeft of welk werk Hij je ook toevertrouwt, tot welk soort plicht Hij je ook opwekt om uit te voeren, en hoe veel je ook hebt uitgegeven en geofferd voor God – strijd niet met Hem om status. Ten derde: concurreer niet met God. Of je nu begrijpt of kunt gehoorzamen wat God met je doet, wat Hij voor je arrangeert, en

de dingen die Hij je brengt – concurreer onder geen beding met God. Als je deze drie vermaningen ter harte kunt nemen, zul je relatief veilig zijn en zul je God niet snel kwaad maken. Dat is alles wat ik vandaag heb te vertellen!

23 november 2013

Voetnoot:

a. De “band-aantrekkende betovering” is een betovering die door de monnik Tang Sanzang werd gebruikt in de Chinese roman ‘Reis naar het Westen’. Hij maakt gebruik van deze betovering om Sun Wukong onder controle te brengen door de metalen band om diens hoofd strakker aan te trekken waardoor hij hem acute hoofdpijn bezorgt en hem daardoor onder zijn controle brengt. Het is een metafoor geworden om iets mee te beschrijven waardoor iemand ergens aan vast komt te zitten.

God Zelf, de unieke I

Gods gezag (I)

Mijn laatste paar communicaties gingen over Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf. Hebben jullie na het horen van deze communicaties het gevoel dat jullie begrip en kennis van Gods gezindheid hebben gekregen? Hoe groot is dit begrip en die kennis? Kunnen jullie dit een cijfer geven? Boden deze communicaties jullie een dieper begrip van God? Kun je zeggen dat dit begrip een ware kennis van God is? Kun je zeggen dat deze kennis en begrip van God

een kennis is van het gehele wezen van God en alles wat Hij heeft en is? Nee, natuurlijk niet! Dat komt omdat deze communicaties slechts een goed begrip gaven van een deel van Gods gezindheid, en wat Hij heeft en is – niet alles, of het geheel. De communicaties hebben jullie in staat gesteld om een deel van het werk te begrijpen dat ooit door God is gedaan, waardoor jullie de gezindheid van God aanschouwden, en wat Hij heeft en is, evenals de benadering en de gedachte achter alles wat Hij heeft gedaan. Maar dit is slechts een letterlijk, gesproken begrip van God, en in jullie harten blijft er onzekerheid over hoeveel daarvan werkelijkheid is. Wat bepaalt vooral of er enig reëel begrip bestaat bij mensen over dit soort dingen? Het wordt bepaald door hoeveel van Gods woorden en gezindheid zij echt hebben gevoeld tijdens hun feitelijke ervaringen, en hoeveel ze hebben kunnen zien en weten tijdens deze feitelijke ervaringen. “De laatste paar communicaties hebben ons in staat gesteld de dingen te begrijpen die God heeft gedaan, de gedachten van God, en bovendien Gods houding ten opzichte van de mensheid en de basis van Zijn daden, evenals de principes van Zijn daden. En zo zijn we de gezindheid van God gaan begrijpen en hebben we God geheel leren kennen.” Heeft iemand zulke woorden gezegd? Is het juist om dit te zeggen? Dat is het duidelijk niet. En waarom zeg ik dat? Gods gezindheid en wat Hij heeft en is, komen tot uiting in de dingen die Hij heeft gedaan en de woorden die Hij heeft gesproken. De mens is in staat om te zien wat God heeft en is door het werk dat Hij heeft gedaan en de woorden die Hij heeft gesproken, maar dit wil alleen zeggen dat het werk en de woorden het de mens mogelijk maken om een deel van Gods gezindheid te begrijpen, en een deel van wat Hij heeft en is. Als de mens een overvloediger en meer diepgaand begrip van God wil krijgen, dan moet de mens meer van Gods woorden en werk

ervaren. Hoewel de mens slechts een gedeeltelijk begrip van God krijgt wanneer hij een deel van Gods woorden of werk ervaart, vertegenwoordigt dit gedeeltelijke begrip dan Gods ware gezindheid? Vertegenwoordigt dit het wezen van God? Natuurlijk vertegenwoordigt dit de ware gezindheid van God, en het wezen van God, daarover bestaat geen twijfel. Ongeacht de tijd of plaats, of op welke manier God Zijn werk doet, of in welke vorm Hij voor de mens verschijnt, of op welke manier Hij Zijn wil uitdrukt, alles wat Hij openbaart en uitdrukt vertegenwoordigt God Zelf, Gods wezen en wat Hij heeft en is. God verricht Zijn werk met wat Hij heeft en is, en in Zijn ware identiteit; dit is absoluut waar. Maar tegenwoordig hebben mensen slechts een gedeeltelijk begrip van God door Zijn woorden en door wat ze horen als ze naar de prediking luisteren en dus tot op zekere hoogte kan dit begrip alleen als een theoretische kennis worden beschouwd. Als je naar je werkelijke situatie kijkt, kun je vandaag alleen het inzicht of de kennis van God die je hebt gehoord, gezien of gekend en begrepen in je hart toetsen als ieder van jullie dit vergelijkt met je feitelijke ervaringen, en dit beetje bij beetje leert kennen. Als ik deze woorden niet aan jullie zou communiceren, zouden jullie dan een werkelijk begrip krijgen van God, alleen maar door jullie ervaringen? Dat zou heel moeilijk zijn, vrees ik. Dat komt omdat mensen eerst de woorden van God moeten horen om te weten hoe ze ze moeten ervaren. Hoeveel van Gods woorden als mensen tot zich nemen, zoveel is ook het aantal dat ze daadwerkelijk kunnen ervaren. Gods woorden begeleiden de te volgen weg en begeleiden de mens in zijn ervaring. Kortom, voor hen die enige echte ervaring hebben, zullen deze laatste communicaties hen helpen om een dieper inzicht in de waarheid en een meer realistische kennis van God te bereiken. Maar voor degenen die geen echte ervaring hebben, of die

nog maar net begonnen zijn met hun ervaring, of nog maar net begonnen zijn om de realiteit te vatten, is dit een geweldige test.

De belangrijkste inhoud van de laatste communicaties betrof 'Gods gezindheid, Gods werk en God Zelf'. Wat zagen jullie in de belangrijkste en centrale delen van alles waarover ik sprak? Zijn jullie door deze communicaties in staat om te erkennen dat Hij die het werk deed en deze gezindheid openbaarde, de unieke God Zelf is, die de soevereiniteit over alle dingen heeft? Als jullie antwoord ja is, hoe komen jullie dan tot deze conclusie? Hoeveel aspecten hebben jullie in aanmerking genomen bij het bereiken van deze conclusie? Kan iemand het mij vertellen? Ik weet dat de laatste communicaties jullie diep hebben beïnvloed, en een nieuwe start in jullie harten hebben gegeven wat betreft de kennis van God, en dat is geweldig. Maar hoewel jullie een grote sprong hebben gemaakt in jullie begrip van God in vergelijking met vroeger, is jullie definitie van Gods identiteit nog niet verder gekomen dan de namen van Jehova God van het Tijdperk van de Wet, de Heer Jezus van het Tijdperk van Genade, en Almachtige God van het Tijdperk van het Koninkrijk. Dat wil zeggen dat, hoewel deze communicaties over 'Gods gezindheid, Gods werk en God Zelf' jullie enig begrip hebben gegeven van de woorden die eenmaal door God zijn gesproken, en het werk dat eenmaal door God is gedaan, en het wezen en de eigenschappen die ooit zijn onthuld door God, zijn jullie niet in staat om een ware definitie en nauwkeurige beschrijving van het woord 'God' te geven. Evenmin hebben jullie een ware en accurate beschrijving en kennis van de status en identiteit van God Zelf, dat wil zeggen, van de status van God in alle dingen en door het hele universum. Dat komt omdat, in de eerdere communicaties over God Zelf en Gods gezindheid, alle inhoud gebaseerd was op Gods eerdere

uitdrukkingen en openbaringen die in de Bijbel zijn opgetekend. Toch is het voor de mens moeilijk om het wezen en de inhoud te ontdekken die door God zijn geopenbaard en uitgedrukt tijdens, of buiten, Zijn management en redding van de mensheid. Dus, zelfs als jullie Gods wezen en eigenschappen begrijpen, die zijn geopenbaard in het werk dat Hij ooit deed, dan nog is jullie definitie van Gods identiteit en status nog ver van die van de unieke God, de Ene die de soevereiniteit over alle dingen bezit en die verschilt van die van de Schepper. Door de laatste paar communicaties voelde iedereen zich hetzelfde: hoe kon de mens de gedachten van God kennen? Als iemand dit werkelijk zou kunnen weten, dan zou die persoon zeker God zijn, want alleen God Zelf kent Zijn eigen gedachten en alleen God zelf kent de basis en de benadering achter alles wat Hij doet. Het lijkt logisch en rationeel voor jullie om Gods identiteit op die manier te herkennen, maar wie kan aan de gezindheid en het werk van God zien dat dit echt het werk van God Zelf is en niet het werk van de mens, werk dat niet in Gods naam door de mens gedaan kan worden? Wie kan zien dat dit werk valt onder de soevereiniteit van Degene die het wezen en de kracht van God heeft? Dat wil zeggen, door middel van welke kenmerken of welk wezen kunnen jullie herkennen dat Hij God Zelf is, die de identiteit van God heeft, en Degene is die soevereiniteit heeft over alle dingen? Hebben jullie daar ooit over nagedacht? Als jullie dat nog nooit hebben gedaan, dan bewijst dit één feit: de laatste communicaties hebben jullie alleen enig begrip gegeven van het stuk geschiedenis waarin God Zijn werk deed, en van Gods aanpak, Zijn manifestatie en onthullingen tijdens dat werk. Hoewel een dergelijk begrip ervoor zorgt dat ieder van jullie onomstotelijk erkent dat Degene die deze twee stadia van werk uitvoerde, God Zelf is, in wie jullie geloven en die jullie volgen, en Degene die

jullie altijd moeten volgen, zijn jullie nog steeds niet in staat te erkennen dat Hij de God is die heeft bestaan sinds de schepping van de wereld, en die tot in de eeuwigheid zal bestaan, noch zijn jullie in staat om te erkennen dat Hij de Ene is die de soevereiniteit over de hele mensheid leidt en bezit. Jullie hebben vast nooit over dit probleem nagedacht. Of het nu Jehova of de Heer Jezus is, door welke aspecten van Zijn wezen en manifestatie zijn jullie in staat om te erkennen dat Hij niet alleen de God is die jullie moeten volgen, maar ook Degene die de mensheid beveelt en de soevereiniteit bekleedt over het lot van de mensheid, die bovendien de unieke God Zelf is, die de soevereiniteit over de hemelen en de aarde en alle dingen bezit? Door welke kanalen erkennen jullie dat Degene die jullie geloven en volgen God Zelf is die de soevereiniteit over alle dingen heeft? Via welke kanalen verbinden jullie de God waarin jullie geloven met de God die de soevereiniteit bezit over het lot van de mensheid? Wat stelt jullie in staat te erkennen dat de God waarin jullie geloven de unieke God Zelf is, die in de hemel en op de aarde is, en in alle dingen? Dit is het probleem dat ik in de volgende paragraaf zal oplossen.

De problemen waar jullie nog nooit over hebben nagedacht of waar jullie niet aan kunnen denken, zijn misschien wel het meest cruciaal om God te kennen en waarin naar waarheden kan worden gezocht die voor de mens ondoorgrondelijk zijn. Wanneer deze problemen over jullie komen en jullie worden er mee geconfronteerd dat jullie een keuze moeten maken, als jullie dan niet in staat zijn om deze problemen volledig op te lossen door jullie domheid en onwetendheid, of omdat jullie ervaringen te oppervlakkig zijn en jullie de ware kennis van God missen, dan zal dit het grootste obstakel en de grootste hindernis op het pad van jullie geloof in God worden. Daarom vind ik het hoogst noodzakelijk om met jullie

over dit onderwerp te communiceren. Weten jullie nu wat jullie probleem is? Begrijpen jullie over welke problemen ik het heb? Zijn dit de problemen waarmee jullie te maken krijgen? Zijn dit de problemen die jullie niet begrijpen? Zijn het problemen die nog nooit bij jullie zijn opgekomen? Zijn deze problemen belangrijk voor jullie? Zijn dit echt problemen? Deze kwestie is een bron van grote verwarring voor jullie, hetgeen laat zien dat jullie geen echt begrip hebben van de God waarin jullie geloven en dat jullie Hem niet serieus nemen. Sommige mensen zeggen: "Ik weet dat Hij God is, en daarom volg ik Hem, omdat Zijn woorden de uitdrukking van God zijn. Dat is genoeg. Wat voor bewijs is er nog meer nodig? We hoeven toch zeker geen twijfels over God te hebben? Het is toch zeker niet de bedoeling dat we God beproeven? We hoeven toch zeker Gods wezen en de identiteit van God Zelf niet in twijfel te trekken?" Ongeacht of jullie op deze manier denken, stel ik dergelijke vragen niet om jullie over God in de war te brengen, of om jullie aan te zetten om Hem te beproeven, laat staan om jullie te laten twifelen over Gods identiteit en wezen. Integendeel, ik doe dit om in jullie een groter begrip van Gods wezen te bevorderen en een grotere zekerheid en geloof over Gods status, zodat God de Enige wordt in het hart van iedereen die God volgt, zodat de oorspronkelijke status van God – als de Schepper, de Heerser van alle dingen, de unieke God Zelf – in de harten van elk schepsel kan worden hersteld. Dit is ook het thema waar ik over wil communiceren.

Laten we nu de volgende teksten uit de Bijbel gaan lezen.

1. God gebruikt woorden om alle dingen te creëren

Gen. 1:3-5 God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

Gen. 1:6-7 God zei: 'Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa's van elkaar scheidt.' En zo gebeurde het. God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven.

Gen. 1:9-11 God zei: 'Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.' En zo gebeurde het. Het droge noemde hij aarde, het samengestroomde water noemde hij zee. En God zag dat het goed was. God zei: 'Overal op aarde moet jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten dragen met zaad erin.' En zo gebeurde het.

Gen. 1:14-15 God zei: 'Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren, en ze moeten dienen als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.' En zo gebeurde het.

Gen. 1:20-21 God zei: 'Het water moet wemelen van levende wezens, en boven de aarde, langs het hemelgewelf, moeten vogels vliegen.' En hij schiep de grote zeemonsters en alle soorten levende wezens waarvan het water wemelt en krioelt, en ook alles wat vleugels heeft. En God zag dat het goed was.

Gen. 1:24-25 God zei: 'De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren.' En zo gebeurde het. God maakte alle

soorten in het wild levende dieren, al het vee en alles wat op de aardbodem rondkruipt. En God zag dat het goed was.

Op de eerste dag zijn de dag en nacht van de mensheid geboren en ze stonden vast dankzij het gezag van God

Laten we naar de eerste passage kijken: “God zei: ‘Er moet licht komen,’ en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag” (Gen. 1:3-5). Deze passage beschrijft Gods eerste daad aan het begin van de schepping en de eerste dag die God doorbracht waarin er een avond en een ochtend was. Maar het was een buitengewone dag: God begon het licht voor alle dingen voor te bereiden en scheidde bovendien het licht van de duisternis. Op deze dag begon God te spreken en Zijn woorden en gezag stonden zij aan zij. Zijn gezag werd zichtbaar in alle dingen, en Zijn kracht verspreidde zich over alle dingen als het resultaat van Zijn woorden. Vanaf deze dag werden alle dingen gevormd en stonden ze vast vanwege de woorden van God, het gezag van God en de kracht van God, en ze begonnen te functioneren dankzij de woorden van God, het gezag van God en de kracht van God. Toen God de woorden sprak “Er moet licht komen”, was er licht. God was niet begonnen aan een project; het licht was verschenen als resultaat van Zijn woorden. Dit was het licht dat God dag noemde, waarvan de mens vandaag nog steeds afhankelijk is in zijn bestaan. Op bevel van God is het wezen en de waarde van het licht nooit veranderd en nooit verdwenen. Het

bestaan ervan toont het gezag en de kracht van God, en verkondigt het bestaan van de Schepper, en het bevestigt keer op keer de identiteit en de status van de Schepper. Het is niet ongrijpbaar of denkbeeldig, maar het is echt licht dat door de mens kan worden gezien. Vanaf die tijd, in deze lege wereld – “De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed” – werd het eerste materiële ding geschapen. Dit ding kwam voort uit de woorden uit de mond van God en verscheen als de eerste daad van de schepping van alle dingen door het gezag en de uitspraken van God. Kort daarna beval God de scheiding van licht en duisternis ... Alles veranderde en werd voltooid door de woorden van God ... God noemde dit licht ‘Dag’ en de duisternis noemde Hij ‘Nacht’. Vanaf dat moment waren de eerste avond en de eerste ochtend gemaakt in de wereld die God wilde scheppen en God zei dat dit de eerste dag was. Deze dag was de eerste dag van de schepping van alle dingen door de Schepper, en was het begin van de schepping van alle dingen en het was de eerste keer dat het gezag en de kracht van de Schepper in deze wereld die Hij had geschapen werden geopenbaard.

Door deze woorden kan de mens het gezag van God aanschouwen en het gezag van Gods woorden en de kracht van God. Omdat alleen God deze macht bezit, heeft alleen God dit gezag en omdat God dit gezag bezit, heeft alleen God deze kracht. Kan een mens of ding een dergelijk gezag en kracht bezitten als deze? Is er een antwoord in jullie harten? Afgezien van God, heeft enig geschapen of niet-geschapen wezen dit gezag? Hebben jullie ooit een voorbeeld van zoiets gezien in andere boeken of publicaties? Staat er ergens beschreven dat iemand de hemel en de aarde en alle dingen schiep? Het staat niet in andere boeken of documenten beschreven; dit zijn natuurlijk de enige gezaghebbende

en krachtige woorden over Gods prachtige schepping van de wereld, die zijn opgenomen in de Bijbel en deze woorden spreken van het unieke gezag van God en de unieke identiteit van God. Kan een dergelijk gezag en kracht de unieke identiteit van God symboliseren? Kun je zeggen dat God en God alleen deze bezit? Zonder enige twijfel heeft alleen God Zelf dit gezag en deze kracht! Dit gezag en deze kracht kunnen niet worden bezeten of vervangen door een geschapen of niet-geschapen wezen! Is dit een van de kenmerken van de unieke God Zelf? Zijn jullie hiervan getuige geweest? Deze woorden laten mensen snel en duidelijk begrijpen dat God uniek gezag en unieke kracht bezit, en dat Hij de allerhoogste identiteit en status bezit. Als jullie naar de communicatie kijken die hier beschreven is, kunnen jullie dan zeggen dat de God waarin jullie geloven de unieke God Zelf is?

Op de tweede dag, regelt Gods gezag de wateren en maakt het gewelf en een ruimte voor de meest elementaire menselijke overleving verschijnt

Laten we de tweede passage van de Bijbel lezen: “God zei: ‘Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa’s van elkaar scheidt.’ En zo gebeurde het. God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven” (Gen. 1:6-7). Welke veranderingen deden zich voor nadat God zei “Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa’s van elkaar scheidt”? In de Bijbel staat: “God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven.” Wat was het

resultaat nadat God had gesproken en dit had gedaan? Het antwoord ligt in het laatste deel van dit gedeelte: “En zo gebeurde het.”

Deze twee korte zinnen beschrijven een magnifieke gebeurtenis en beschrijven een prachtig tafereel – de geweldige onderneming waarbij God de wateren bestuurde en een ruimte schiep waarin de mens kon bestaan ...

In dit beeld verschijnen de wateren en het gewelf in een oogwenk voor de ogen van God en worden ze verdeeld door het gezag van Gods woorden en gescheiden in een boven en beneden op de manier die door God is aangewezen. Dat wil zeggen, het door God geschapen gewelf bedekte niet alleen de wateren beneden, maar ondersteunde ook de wateren boven ... Hier kan de mens niets anders dan staren, met stomheid geslagen en naar adem snakkend van bewondering voor de macht van Zijn gezag en de pracht van de scène waarin de Schepper de wateren verplaatste, de wateren beval, het gewelf schiep. Door de woorden van God en de kracht van God en het gezag van God, heeft God weer een grote prestatie geleverd. Is dit niet de macht van het gezag van de Schepper? Laten we de Schrift gebruiken om de daden van God uit te leggen: God sprak Zijn woorden en door deze woorden van God was er een gewelf te midden van de wateren. Tegelijkertijd vond er een enorme verandering plaats in deze ruimte door deze woorden van God en het was geen gewone verandering, maar een soort verandering waardoor niets iets werd. Het werd geboren uit de gedachten van de Schepper en werd iets uit het niets door de woorden gesproken door de Schepper en verder zou het vanaf dit punt bestaan en zo blijven, omwille van de Schepper en het zou verschuiven, veranderen en vernieuwen in overeenstemming met de gedachten van de Schepper. Deze passage beschrijft

de tweede daad van de Schepper in Zijn schepping van de hele wereld. Het was weer een uitdrukking van het gezag en de kracht van de Schepper en het was weer een baanbrekende onderneming door de Schepper. Deze dag was de tweede dag die de Schepper doorbracht sinds de grondlegging van de wereld en het was weer een prachtige dag voor Hem: Hij wandelde in het licht, Hij bracht het gewelf aan, Hij arrangeerde en bestuurde de wateren en Zijn daden, Zijn gezag, en Zijn kracht werden in de nieuwe dag aan het werk gezet ...

Was er gewelf in het midden van de wateren voordat God Zijn woorden uitsprak? Natuurlijk niet! En hoe was het nadat God zei: "Er moet midden in het water een gewelf komen"? De dingen die God had bedoeld, verschenen; er was gewelf in het midden van de wateren en de wateren scheidden omdat God zei "dat de watermassa's van elkaar scheidt." Op deze manier, door de woorden van God, verschenen er twee nieuwe objecten, twee nieuwgeboren dingen temidden van alle dingen als gevolg van het gezag en de kracht van God. En wat vinden jullie van de verschijning van deze twee nieuwe dingen? Voelen jullie de grootsheid van de kracht van de Schepper? Voelen jullie de unieke en buitengewone macht van de Schepper? De grootsheid van een dergelijke macht en kracht is te danken aan het gezag van God en dit gezag is een weergave van God Zelf en een unieke eigenschap van God Zelf.

Heeft deze passage jullie weer een diepgaand besef gegeven van het unieke karakter van God? Maar dit is nog lang niet genoeg; het gezag en de kracht van de Schepper gaan veel verder dan dit. Hij is niet alleen uniek omdat Hij van een wezen is dat anders is dan van enig ander schepsel, maar ook omdat Zijn gezag en kracht buitengewoon zijn, onbegrensd, en alles overtreffen en overal boven

staan, en bovendien, omdat Zijn gezag en wat Hij heeft en is, leven kan scheppen en wonderen voortbrengen en Hij kan elke spectaculaire en buitengewone minuut en seconde creëren en op hetzelfde moment is Hij in staat om het leven dat Hij scheidt te regeren en soevereiniteit te behouden over de wonderen en elke minuut en seconde die Hij creëert.

Op de derde dag laten de woorden van God de aarde en de zeeën geboren worden en het gezag van God zorgt ervoor dat de wereld vol leven is

Laten we vervolgens de eerste zin van Genesis 1:9-11 lezen: “God zei: ‘Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.’” Welke veranderingen deden zich voor nadat God simpelweg gezegd had: “Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt”? En wat was er in deze ruimte afgezien van het licht en het hemelgewelf? In de Schrift staat geschreven: “Het droge noemde hij aarde, het samengestroomde water noemde hij zee. En God zag dat het goed was.” Dat wil zeggen, er waren nu land en zeeën in deze ruimte en het land en de zeeën waren gescheiden. De verschijning van deze nieuwe dingen kwam voort uit het gebod gesproken door God, “En zo gebeurde het.” Beschrijft de Schrift God die druk bezig is terwijl Hij dit aan het doen was? Beschrijft de Schrift Hem als iemand die fysieke arbeid verricht? Hoe werd dit alles dus door God gedaan? Hoe zorgde God ervoor dat deze nieuwe dingen werden geschapen? Het is

duidelijk dat God woorden gebruikte om dit alles te bereiken, om het geheel te scheppen.

In de drie passages hierboven hebben we gehoord over drie grote gebeurtenissen. Deze drie grote gebeurtenissen deden zich voor en werden tot stand gebracht door de woorden van God en het is door Zijn woorden dat zij, één voor één, voor de ogen van God verschenen. Zo kun je zien dat “God spreekt, en het zal volbracht worden; Hij beveelt en het zal vast staan” geen holle woorden zijn. Dit wezen van God wordt bevestigd op het moment dat Zijn gedachten worden ontvangen en wanneer God Zijn mond opent om te spreken, wordt Zijn wezen volledig weerspiegeld.

Laten we doorgaan naar de laatste zin van deze passage: “God zei: ‘Overal op aarde moet jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten dragen met zaad erin.’ En zo gebeurde het.” Terwijl God sprak, kwamen al deze dingen tot stand als gevolg van de gedachten van God en in een oogwenk kwam er een heel assortiment van delicate kleine levensvormen onvast uit de grond omhoog, en nog voordat ze zelfs de stukjes vuil van hun lichaampjes hadden geschud, zwaaiden ze enthousiast naar elkaar, ze groetten elkaar en knikten en glimlachten naar de wereld. Ze bedankten de Schepper voor het leven dat Hij aan hen schonk en verkondigden aan de wereld dat zij een onderdeel van alle dingen waren, en dat zij elk hun leven zouden wijden om het gezag van de Schepper te laten zien. Terwijl de woorden van God werden gesproken, werd het land weelderig en groen, allerlei soorten planten waarvan de mens kon genieten, spruitten uit de grond, en de bergen en de vlakten werden dichtbevolkt door bomen en bossen. ... Deze kale wereld, waarin geen

spoor van leven was geweest, werd snel bedekt door een overvloed aan gras, planten en bomen en overstroomd met groen. ... De geur van gras en het aroma van de grond verspreidden zich via de lucht, en een scala aan planten begon te ademen en gelijk met de luchtcirculatie was hun groeiproces begonnen. Tegelijkertijd begonnen de planten, dankzij de woorden van God en als gevolg van de gedachten van God, met de eeuwige levenscycli waarin ze groeien, bloeien, vrucht dragen en zich vermenigvuldigen. Ze volgden strikt hun respectieve levensloop en namen hun respectieve rol in tussen alle dingen. ... Ze werden allemaal geboren en leefden als gevolg van de woorden van de Schepper. Ze zouden onophoudelijk hun voeding en alles wat ze nodig hadden van de Schepper ontvangen en ze zouden altijd hardnekkig in elke hoek van het land overleven om het gezag en de kracht van de Schepper te laten zien en ze zouden altijd de levenskracht laten zien die hun door de Schepper werd geschonken. ...

Het leven van de Schepper is buitengewoon, Zijn gedachten zijn buitengewoon en Zijn gezag is buitengewoon, dus, toen Zijn woorden werden uitgesproken, was het uiteindelijke resultaat "En zo gebeurde het." Het is duidelijk dat God niet met Zijn handen hoeft te werken wanneer Hij iets doet; Hij gebruikt slechts Zijn gedachten en Zijn woorden om te bevelen, en op deze manier worden dingen tot stand gebracht. Op deze dag verzamelde God de wateren en gaf Hij ze hun plaats, Hij liet het droge land verschijnen, waarna God gras schiep dat uit het land ontsproot en er groeiden planten die zaden opleverden en bomen die vruchten droegen en God deelde ze elk naar soort in en zorgde ervoor dat elk zijn eigen zaad bevatte. Dit alles werd gerealiseerd als

gevolg van de gedachten van God en het gebod van de woorden van God en ze verschenen allemaal na elkaar in deze nieuwe wereld.

Toen Hij Zijn werk nog moest beginnen, had God al een beeld in Zijn geest van wat Hij van plan was te bereiken en toen God aan het werk ging om deze dingen voort te brengen, opende God ook Zijn mond om te spreken over de inhoud van dit beeld en begon er van alles te veranderen, dankzij het gezag en de kracht van God. Ongeacht hoe God het deed, of Zijn gezag uitoefende, alles werd stap voor stap geschapen volgens Gods plan en door middel van de woorden van God en stap voor stap kwamen er veranderingen tussen hemel en aarde door de woorden en het gezag van God. Al deze veranderingen en gebeurtenissen toonden het gezag van de Schepper en het buitengewone en de grootsheid van de kracht van het leven van de Schepper. Zijn gedachten zijn geen eenvoudige ideeën, of lege beelden, maar een gezag dat beschikt over een vitaliteit en een buitengewone energie en ze hebben de kracht om te zorgen dat alle dingen veranderen, opnieuw levend worden, vernieuwen en vergaan. Om deze reden werken alle dingen door Zijn gedachten en tegelijkertijd worden ze verwezenlijkt door de woorden uit Zijn mond. ...

Voordat alle dingen tevoorschijn kwamen, was er in de gedachten van God al lang geleden een compleet plan gevormd en was er al lang geleden een nieuwe wereld verwezenlijkt. Hoewel er op de derde dag allerlei planten op het land verschenen, had God geen reden om met het scheppen van deze wereld te stoppen; Hij was van plan Zijn woorden te blijven spreken en door te gaan met het scheppen van alle nieuwe dingen. Hij wilde spreken, Zijn geboden uitspreken en Zijn gezag uitoefenen en Zijn macht tonen en Hij bereidde alles voor wat Hij

gepland had om voor te bereiden voor alle dingen en de mensheid die Hij wilde creëren. ...

Op de vierde dag komen de seizoenen, dagen en jaren van de mensheid tot leven als God nogmaals Zijn gezag uitoefent

De Schepper gebruikte Zijn woorden om Zijn plan te volbrengen en op deze manier bracht Hij de eerste drie dagen van Zijn plan door. Gedurende deze drie dagen was God niet hard bezig, noch putte Hij Zichzelf uit, integendeel, Hij bracht de prachtige eerste drie dagen van Zijn plan door en bracht de grote onderneming van de radicale transformatie van de wereld tot stand. Er verscheen een gloednieuwe wereld voor Zijn ogen en stukje bij beetje werd het prachtige beeld dat was verzegeld in Zijn gedachten uiteindelijk onthuld in de woorden van God. Het verschijnen van elk nieuw ding leek op de geboorte van een pasgeboren baby en de Schepper had plezier in het beeld dat ooit in Zijn gedachten was geweest, maar dat nu tot leven was gewekt. Op dit moment was Zijn hart al enigszins tevreden, maar Zijn plan was nog maar net begonnen. In een oogwenk was er een nieuwe dag aangebroken – en wat was de volgende pagina in het plan van de Schepper? Wat zei Hij? En hoe oefende Hij Zijn gezag uit? En welke nieuwe dingen kwamen er tegelijkertijd in deze nieuwe wereld? In overeenstemming met de leiding van de Schepper valt onze blik op de vierde dag van Gods schepping van alle dingen, een dag die alweer een nieuw begin was. Natuurlijk was het voor de Schepper ongetwijfeld nog een prachtige dag en een nieuwe dag van het grootste belang voor de mensheid van vandaag. Het

was natuurlijk een dag van onschatbare waarde. In welk opzicht was deze dag geweldig, in welk opzicht zo belangrijk en van onschatbare waarde? Laten we eerst luisteren naar de woorden die door de Schepper werden gesproken. ...

“God zei: ‘Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren, en ze moeten dienen als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.’” (Gen. 1:14-15). Dit was weer een uitoefening van Gods gezag die werd getoond door de wezens die Zijn schepping van droog land en de planten daarop opvolgden. Voor God was zo'n daad even gemakkelijk als wat Hij al had verricht, omdat God zoveel macht heeft; God houdt Zich aan Zijn woord, en Zijn woord zal volbracht worden. God beval dat er lichten aan de hemel zouden verschijnen en deze lichten schenen niet alleen in de lucht en op de aarde, maar dienden ook als tekenen voor dag en nacht, voor de seizoenen, dagen en jaren. Op deze manier, terwijl God Zijn woorden uitsprak, werd elke daad die God wilde bereiken vervuld volgens de betekenis van God en op de manier waarop God het had bepaald.

De lichten aan de hemel zijn van een materie in de lucht die licht kan uitstralen; ze kunnen de lucht verlichten en het land en de zeeën verlichten. Ze draaien volgens het ritme en de frequentie die door God werd verordend en verlichten verschillende tijdsperioden op het land en op die manier zorgt de omloop van het licht voor dag en nacht van het oosten tot het westen van het land en zijn het niet alleen tekenen voor dag en nacht, maar door deze verschillende cycli markeren ze ook de feesten en verschillende speciale dagen van de mensheid. Ze vormen de perfecte aanvulling en begeleiding van de vier

seizoenen – lente, zomer, herfst en winter – afgekondigd door God, waarbij de lichten op harmonieuze wijze dienen als regelmatige en nauwkeurige tekens voor de maanstanden en de dagen en jaren van de mensheid. Hoewel pas na de komst van de landbouw de mensheid begon te begrijpen, toen ze werden geconfronteerd met de verschillen van de maanstanden, dat de dagen en jaren veroorzaakt werden door de door God geschapen lichten, zijn in feite de maanstanden, dagen en jaren die de mens van vandaag begrijpt, al lang geleden tot stand gekomen op de vierde dag van Gods schepping van alle dingen, net zoals de afwisselende cyclus van de lente, de zomer, de herfst en de winter die de mensheid nu ervaart, lang geleden is begonnen, op de vierde dag van Gods schepping van alle dingen. De door God geschapen lichten stelde de mens in staat om regelmatig, precies en duidelijk verschil te maken tussen dag en nacht, en de dagen te tellen, en om duidelijk de maanstanden en jaren bij te houden. (De dag van de volle maan was de voltooiing van een maand, en daaraan wist de mens dat de manier waarop het licht scheen een nieuwe cyclus aankondigde, de dag van de halve maan was de voltooiing van een halve maand, die de mens vertelde dat een nieuwe maanstand begon, waaruit kon worden afgeleid hoeveel dagen en nachten er in een maanstand zaten, hoeveel maanstanden er in een seizoen waren en hoeveel seizoenen er in een jaar waren en alles kwam regelmatig terug.) Op deze manier kon de mens met gemak de maanstanden, dagen en jaren volgen die worden gemarkeerd door de omwentelingen van de lichten aan de hemel. Vanaf dit moment leefden de mensheid en alle dingen onbewust tussen de ordelijke uitwisseling van dag en nacht en de wisselingen van de seizoenen die door de omwentelingen van de lichten werden bepaald. Dit was de betekenis van de schepping van de lichten door de Schepper op de

vierde dag. Evenzo waren het doel en de betekenis van deze daad van de Schepper nog steeds onafscheidelijk van Zijn gezag en macht. Dus waren de lichten gemaakt door God en de waarde die zij spoedig voor de mens zouden betekenen, wederom een meesterzet bij het uitoefenen van het gezag van de Schepper.

In deze nieuwe wereld, waarin de mensheid nog moest verschijnen, had de Schepper avond en ochtend voorbereid, het hemelgewelf, land en zeeën, gras, planten en verschillende soorten bomen en de lichten, seizoenen, dagen en jaren voor het nieuwe leven dat Hij binnenkort zou creëren. Het gezag en de kracht van de Schepper kwamen tot uiting in elk nieuw ding dat Hij schiep, en Zijn woorden en prestaties vonden gelijktijdig plaats, zonder de minste wanverhouding en tussenpozen. Het verschijnen en de geboorte van al deze nieuwe dingen waren het bewijs van het gezag en de kracht van de Schepper: Zijn woorden zijn betrouwbaar en Zijn woord zal volbracht worden en dat wat volbracht is, duurt voor eeuwig. Dit is nooit veranderd: zo was het in het verleden, zo is het vandaag en zo zal het ook voor eeuwig zijn. Wanneer jullie nog eens kijken naar de woorden van de Schrift, voelen ze dan als nieuw voor jullie? Hebben jullie een nieuwe inhoud gezien en nieuwe ontdekkingen gedaan? Dat komt doordat de daden van de Schepper jullie harten hebben beroerd en richting hebben gegeven aan jullie kennis van Zijn gezag en macht en Zijn daden de deur voor jullie hebben geopend voor begrip van de Schepper en doordat Zijn daden en gezag het leven aan deze woorden hebben geschonken. En dus heeft de mens in deze woorden een echte, levendige uiting gezien van het gezag van de Schepper en is hij werkelijk getuige geweest van de heerschappij van de

Schepper en zag hij het buitengewone van het gezag en de macht van de Schepper.

Het gezag en de macht van de Schepper produceren het ene wonder na het andere en Hij trekt de aandacht van de mens en de mens kan niet anders dan verbaasd staren naar de verbazingwekkende daden die voortkomen uit de uitoefening van Zijn gezag. Zijn fenomenale kracht brengt verrukking na verrukking en de mens is verblind en dolblij en hij hapt in bewondering naar adem, is vol ontzag en vreugde; bovendien is de mens zichtbaar ontroerd en wordt er in hem respect, eerbied en gehechtheid gewekt. Het gezag en de daden van de Schepper hebben een grote invloed op de geest van de mens en reinigen de geest van de mens en bovendien, verzadigen zij de geest van de mens. Elk van Zijn gedachten, elk van Zijn uitingen en elke openbaring van Zijn gezag is een meesterwerk onder alle dingen en het is een grote onderneming die het diepste begrip en de kennis van de geschapen mensheid waardig is. Wanneer we elk schepsel dat geboren is uit de woorden van de Schepper tellen, wordt onze geest aangetrokken tot het wonder van Gods kracht en we merken dat we de voetafdrukken van de Schepper volgen naar de volgende dag: de vijfde dag van Gods schepping van alle dingen.

Laten we doorgaan met het lezen van de Bijbelpassage, terwijl we meer van de daden van de Schepper bekijken.

Op de vijfde dag toont het leven van gevarieerde en diverse vormen het gezag van de Schepper op verschillende manieren

De Schrift zegt: “God zei: ‘Het water moet wemelen van levende wezens, en boven de aarde, langs het hemelgewelf, moeten vogels vliegen.’ En hij schiep de grote zeemonsters en alle soorten levende wezens waarvan het water wemelt en krioelt, en ook alles wat vleugels heeft. En God zag dat het goed was” (Gen. 1:20-21). De Schrift vertelt ons duidelijk dat, op deze dag, God de wezens in de wateren en de vogels van de lucht schiep, dat wil zeggen dat Hij de verschillende vissen en vogels geschapen heeft, en ze elk volgens soort heeft ingedeeld. Op deze manier werden de aarde, de lucht en de wateren verrijkt door Gods schepping ...

Terwijl Gods woorden werden uitgesproken, kwam er fris nieuw leven, elk met een andere vorm, te midden van de woorden van de Schepper. Ze kwamen de wereld in en sprongen, en stoeiden van vreugde en ze verdrongen elkaar om hun plaats in te nemen ... Vissen in alle soorten en maten zwommen door het water, allerlei soorten schaaldieren groeiden uit het zand, schaaldieren, schelpen en ongewervelde dieren groeiden snel in verschillende vormen, groot of klein, lang of kort. Ook begonnen verschillende soorten zeewier krachtig te groeien, meebewegend in de beweging van de verschillende waterdieren, golvend, dringend in de stilstaande wateren, alsof ze tegen hen wilden zeggen: In de benen en breng je vrienden mee! Want je zult nooit meer alleen zijn! Vanaf het moment dat de verschillende door God geschapen levende wezens in het water verschenen, bracht elk nieuw leven nieuwe vitaliteit in wateren die al zo lang kalm waren geweest en ze luidden een nieuw tijdperk in. ... Vanaf dat moment nestelden ze zich tegen elkaar en hielden ze elkaar gezelschap en bewaarden ze onderling geen afstand. Het water was voor de schepselen er in en voedde elk leven dat binnen zijn omhelzing verbleef en elk leven was er omwille van het

water vanwege de voeding die het water bood. Elk verleende leven aan de ander en tegelijkertijd, op dezelfde manier, getuigde dit leven van de wonderbaarlijkheid en grootsheid van de schepping van de Schepper en de onoverwinnelijke kracht van het gezag van de Schepper ...

Toen de zee niet langer stil was, begon het leven de hemel te vullen. Stuk voor stuk vlogen vogels, groot en klein, vanaf de grond de lucht in. In tegenstelling tot de schepselen van de zee, hadden ze vleugels en veren die hun slanke en gracieuze lichamen bedekten. Ze fladderden met hun vleugels, trots en hooghartig hun prachtige verenkleed en hun speciale functies en vaardigheden tentoonspreidend, die de Schepper ze had geschonken. Ze zweefden vrijuit en pendelden vaardig tussen hemel en aarde, over weiden en bossen. ... Zij waren de lievelingen van de lucht, zij waren de lievelingen van alle dingen. Ze zouden snel de verbinding tussen hemel en aarde worden en de boodschappen aan alle dingen doorgeven. ... Ze zongen, ze doken vrolijk rond, ze brachten gejuich, gelach en levendigheid in deze eens zo lege wereld. ... Ze gebruikten hun heldere, melodieuze zang, gebruikten de woorden in hun hart om de Schepper te prijzen voor het leven dat aan hen was geschonken. Ze dansten opgewekt om de perfectie en wonderbaarlijkheid van de schepping van de Schepper te tonen, en zouden hun hele leven wijden aan het dragen van het getuigenis van het gezag van de Schepper door het speciale leven dat Hij aan hen had geschonken ...

Ongeacht of ze in het water of in de lucht waren, door het bevel van de Schepper, bestond deze overvloed aan levende wezens in de verschillende configuraties van het leven en door het bevel van de Schepper verzamelden ze

zich volgens hun eigen soort. En deze wet, deze regel, was onveranderlijk voor alle wezens. Nooit durfden ze verder te gaan dan de grenzen die de Schepper hen had gesteld, noch waren ze daartoe in staat. Zoals verordend door de Schepper, leefden ze en vermenigvuldigden ze zich en hielden ze zich strikt aan de levensloop en wetten die hen door de Schepper waren opgelegd en ze hielden zich bewust vast aan Zijn onuitgesproken geboden en de hemelse voorschriften en mandaten die Hij hun gaf, tot op de dag van vandaag. Ze spraken op hun eigen speciale manier met de Schepper en gingen de betekenis van de Schepper naar waarde schatten en gehoorzaamden Zijn geboden. Geen van hen overtrad ooit het gezag van de Schepper en Zijn soevereiniteit en het bevel over hen werd in Zijn gedachten uitgeoefend; er werden geen woorden gebruikt, maar het gezag dat uniek was voor de Schepper beheerste alle dingen in een stilte die geen taal bezat en die verschilde van de mensheid. De uitoefening van Zijn gezag op deze speciale manier dwong de mens om een nieuwe kennis te verwerven en een nieuwe interpretatie te geven van het unieke gezag van de Schepper. Hier moet ik jullie vertellen dat op deze nieuwe dag, de uitoefening van het gezag van de Schepper nogmaals het unieke karakter van de Schepper aantoonde.

Laten we vervolgens de laatste zin van dit schriftgedeelte bekijken: “En God zag dat het goed was.” Wat denken jullie dat dit betekent? Gods emoties zijn vervat in deze woorden. God zag hoe alle dingen die Hij had geschapen, tot stand kwamen en stand hielden door Zijn woorden en geleidelijk veranderden. Was God op dat moment tevreden met de verschillende dingen die Hij met Zijn woorden had geschapen en met de verschillende handelingen die Hij had verricht? Het antwoord is: “En God zag dat het goed was.” Wat zien jullie hier?

Wat betekent het dat “En God zag dat het goed was”? Wat symboliseert het? Het betekent dat God de kracht en de wijsheid had om datgene te volbrengen wat Hij had gepland en voorgeschreven, om de doelen te bereiken die Hij had willen bereiken. Toen God elke taak had voltooid, voelde Hij toen spijt? Het antwoord luidt nog steeds: “En God zag dat het goed was.” Met andere woorden, Hij voelde niet alleen geen spijt, maar was in plaats daarvan tevreden. Wat betekent het dat Hij geen spijt voelde? Het betekent dat Gods plan volmaakt is, dat Zijn kracht en wijsheid volmaakt zijn en dat alleen door Zijn gezag een dergelijke volmaaktheid kan worden bereikt. Wanneer de mens een taak vervult, kan hij dan, net als God, zien dat het goed is? Kan alles wat de mens doet volmaaktheid bereiken? Kan de mens iets voor eens en voor altijd voltooien? Net zoals de mens zegt: “niets is perfect, alleen beter”, niets wat de mens doet, kan perfectie bereiken. Toen God zag dat alles wat Hij gedaan en bereikt had goed was, werd alles wat door God werd gedaan bepaald door Zijn woorden, wat wil zeggen dat toen “En God zag dat het goed was”, alles wat Hij had gemaakt een blijvende vorm aannam, werd ingedeeld naar type en een vaste positie, doel en functie kreeg, voor eens en voor altijd. Bovendien was hun rol in alle dingen, en de reis die ze moesten ondernemen tijdens Gods management van alle dingen, al door God vastgesteld en die was onveranderlijk. Dit was de hemelse wet die door de Schepper aan alle dingen werd gegeven.

“En God zag dat het goed was.” deze eenvoudige, ondergewaardeerde woorden, die zo vaak worden genegeerd, zijn de woorden van de hemelse wet en het hemelse bevel dat door God aan alle schepselen is gegeven. Ze zijn wederom een belichaming van het gezag van de Schepper, een die praktischer en diepgaander is. Door Zijn woorden was de Schepper niet alleen in staat om

alles te verkrijgen wat Hij wilde verkrijgen, en alles te bereiken wat Hij wilde bereiken, maar Hij kon ook alles wat Hij had geschapen in Zijn hand houden en over alle dingen regeren die Hij had gemaakt onder Zijn gezag en bovendien was alles systematisch en regelmatig gemaakt. Door Zijn woord vermenigvuldigden alle dingen zich ook en bestonden en stierven zij en bovendien bestonden ze door Zijn gezag te midden van de wet die Hij had opgesteld, niets en niemand uitgezonderd! Deze wet begon precies op het moment dat 'God zag dat het goed was', en deze zal bestaan, doorgaan en functioneren in het belang van Gods plan van management tot op de dag dat deze wordt herroepen door de Schepper! Het unieke gezag van de Schepper manifesteerde zich niet alleen in Zijn vermogen om alle dingen te scheppen en alle dingen te bevelen om tot leven te komen, maar ook in Zijn vermogen om alle dingen te beheren en soevereiniteit over alle dingen te behouden, en leven en vitaliteit aan alle dingen te schenken en bovendien, in Zijn bekwaamheid om de dingen voor eens en voor altijd te regelen, alle dingen die Hij wilde scheppen in Zijn plan tot leven te laten komen en te laten bestaan in de wereld, door Hem gemaakt in een perfecte vorm en een perfecte levensstructuur en een perfecte rol. Zo was het ook te zien in de manier waarop de gedachten van de Schepper niet onderhevig waren aan enige beperkingen, niet beperkt waren door tijd, ruimte of plaats. Net als Zijn gezag zal de unieke identiteit van de Schepper onveranderd blijven van eeuwigheid tot eeuwigheid. Zijn gezag zal altijd een vertegenwoordiging en symbool zijn van Zijn unieke identiteit en Zijn gezag zal voor eeuwig naast Zijn identiteit bestaan!

Op de zesde dag spreekt de Schepper en elk soort levend schepsel in Zijn geest maakt zijn opwachting, de een na de ander

Het werk van de Schepper om alle dingen te maken gedurende vijf dagen was onmerkbaar voortgezet, waarna de Schepper onmiddellijk de zesde dag van Zijn schepping van alle dingen verwelkomde. Deze dag was weer een nieuw begin en nog een buitengewone dag. Wat was dan het plan van de Schepper aan de vooravond van deze nieuwe dag? Welke nieuwe schepselen zou Hij produceren, zou Hij scheppen? Luister, dat is de stem van de Schepper ...

“God zei: ‘De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren.’ En zo gebeurde het. God maakte alle soorten in het wild levende dieren, al het vee en alles wat op de aardbodem rondkruipt. En God zag dat het goed was” (Gen. 1:24-25). Over welke levende wezens hebben we het? De Schrift zegt: vee en kruipend gedierte, en dieren van de aarde, elk naar zijn aard. Dat wil zeggen dat er op deze dag niet alleen allerlei levende wezens op aarde kwamen, maar ze werden ook allemaal ingedeeld naar soort en: “En God zag dat het goed was.”

Zoals tijdens de voorgaande vijf dagen, op dezelfde toon, liet de Schepper op de zesde dag de levende wezens geboren worden, zoals Hij dat wenste dat zij op aarde verschenen, elk naar zijn soort. Wanneer de Schepper Zijn gezag uitoefent, wordt geen van Zijn woorden tevergeefs gesproken en dus verscheen op de zesde dag elk levend wezen dat Hij wilde scheppen op de afgesproken tijd. Zoals de Schepper zei: “De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen” was de aarde meteen gevuld met leven en op het land verscheen plotseling de

adem van alle soorten levende wezens. ... In de met gras begroeide groene wildernis verschenen dikke koeien, die hun staarten heen en weer zwaaiden, de een na de ander, blatende schapen verzamelden zich in kuddes, en hinnikende paarden begonnen te galopperen ... In een oogwenk explodeerden de uitgestrekte stille weiden van leven ... Het verschijnen van deze verschillende dieren was een prachtig gezicht op de rustige weiden en bracht een grenzeloze vitaliteit met zich mee. ... Zij zouden de metgezellen zijn van de weiden en de meesters van de weiden, elk van elkaar afhankelijk; ook zouden zij de bewakers en bewaarders worden van deze landen, die hun blijvende habitat zouden zijn en die hen zouden voorzien van alles wat ze nodig hadden, een bron van eeuwige voeding voor hun bestaan ...

Op dezelfde dag dat al dit vee ontstond, verscheen er ook een groot aantal insecten, de een na de ander, door het woord van de Schepper. Ook al waren ze de kleinste van de levende wezens onder alle schepselen, hun levenskracht was nog steeds de wonderbaarlijke schepping van de Schepper en ze kwamen op de juiste tijd. ... Sommigen fladderden met hun vleugeltjes, terwijl anderen langzaam kropen; sommigen sprongen en stuiterden, anderen strompelden; sommigen liepen naar voren, terwijl anderen zich snel terugtrokken; sommigen bewogen zich zijwaarts, anderen sprongen hoog en laag. ... Allemaal waren ze druk bezig om huizen voor zichzelf te vinden: sommigen drongen zich een weg door het gras, sommigen gingen in holle gaten in de grond liggen, sommigen vlogen omhoog in de bomen, verborgen in de bossen. ... Hoewel ze klein waren, wilden ze niet de kwellings van een lege maag doorstaan en na het vinden van hun eigen huis, haastten ze zich om voedsel te zoeken om zich te voeden. Sommigen klommen op het gras om de zachte sprietjes op te eten, sommigen

grepen happen vuil en propten het in hun magen, ze aten met veel enthousiasme en plezier (voor hen is zelfs vuil een smakelijke traktatie); sommige waren verborgen in de bossen, maar ze stopten niet om uit te rusten, omdat het sap in de glanzende donkergroene bladeren een sappige maaltijd opleverde. ... Toen ze verzadigd waren, hielden de insecten niet op met hun activiteit; hoewel ze klein waren, bezaten ze een enorme energie en grenzeloze uitbundigheid en van alle schepselen zijn ze dus het meest actief en het meest bedrijvig. Ze waren nooit lui en rustten nooit. Als ze verzadigd waren, zwoegden ze nog steeds voort omwille van hun toekomst, bezig rondrennend voor morgen, om te overleven. ... Ze zoemden zachte balladen in verschillende melodieën en ritmes om zichzelf aan te moedigen. Ze gaven vreugde aan het gras, bomen en elke centimeter grond, en maakten daarmee elke dag, elk jaar uniek. ... Met hun eigen taal en met hun eigen manieren, gaven ze informatie door aan alle levende wezens op het land. En gebruikmakend van hun eigen speciale levensloop, markeerden ze alle dingen, waarop ze sporen achterlieten. ... Ze stonden op intieme voet met de grond, het gras en de bossen en ze brachten kracht en vitaliteit naar de bodem, het gras en de bossen en brachten de vermaningen en groeten van de Schepper over aan alle levende wezens ...

De blik van de Schepper ging over alle dingen die Hij had geschapen en op dit moment bleven Zijn ogen rusten op de bossen en bergen en Hij dacht diep na. Hij sprak Zijn woorden en in de dichte wouden en op de bergen, verschenen er een soort wezens die niet te vergelijken waren met wat er eerder was geweest: het waren de wilde dieren die door het woord van God werden geschapen. Veel te laat, schudden ze met hun kop, zwaaiden met hun staart en hadden allemaal een uniek uiterlijk. Sommigen hadden harige jassen, sommigen waren

gepantserd, een paar ontblootten hun hoektanden, sommigen hadden een grijns op hun kop, sommigen hadden een lange nek, en er waren er een paar met korte staarten, sommigen met wilde ogen, sommigen met een timide blik, sommigen gebogen om gras te eten, sommigen met bloed om hun bek, sommige stuiterend op twee benen, sommigen liepen rond op vier hoeven, sommigen keken in de verte over de bomen heen, sommigen lagen op de loer in de bossen, sommigen zochten naar grotten om te rusten, sommigen renden en stoeiden op de vlakten, sommigen snuffelden rond in de bossen ... ; sommigen brulden, sommigen huilden, sommigen blaften, sommigen jankten ... ; sommigen waren sopraan, andere bariton, anderen maakten keelklanken, anderen klonken helder en melodius, sommigen waren grimmig, sommigen waren mooi, sommigen waren walgelijk, sommigen waren schattig, sommigen waren angstaanjagend, sommigen waren charmant naïef. ... Stuk voor stuk kwamen ze allemaal tevoorschijn. Zie hoe ze bliezen, vrijgevochten, onverschillig tegenover elkaar, niet de moeite nemend om elkaar een blik te gunnen. ... Elk met het bijzondere leven dat hun door de Schepper was geschonken, met hun eigen wildheid en brutoheid verschenen ze in de bossen en op de bergen. Met minachting voor iedereen, zo volledig heerszuchtig – wie maakte hen de echte heersers over de bergen en bossen? Vanaf het moment dat hun verschijnen werd bepaald door de Schepper, ‘namen ze bezit van de bossen’ en ‘namen ze bezit van de bergen’, want de Schepper had hun grenzen al vastgelegd en de reikwijdte van hun bestaan bepaald. Zij alleen waren de ware heersers van de bergen en bossen en daarom waren ze zo wild en zo minachtend. Ze werden ‘wilde dieren’ genoemd, puur omdat, van alle schepselen, zij echt wild, bruto en ontembaar waren. Ze konden niet getemd worden, dus ze konden niet worden gefokt en konden niet in

harmonie leven met de mensheid of arbeid verrichten voor de mensheid. Omdat ze niet konden worden gefokt, niet konden werken voor de mensheid, moesten ze leven op een afstand van de mensheid en ze konden niet door de mens worden benaderd. En dat was weer omdat ze op afstand van de mensheid leefden en niet door de mens benaderd konden worden, waren ze in staat om de verantwoordelijkheid te vervullen die de Schepper hen had geschonken: het bewaken van de bergen en de wouden. Hun wildheid beschermde de bergen en bewaakte de bossen en was de beste bescherming en verzekering van hun bestaan en voortplanting. Tegelijkertijd handhaafde en verzekerde hun wildheid de balans tussen alle dingen. Hun komst bracht steun en een ankerplaats voor de bergen en bossen; hun komst vulde de stille, en lege bergen en bossen met een grenzeloze kracht en vitaliteit. Vanaf dit moment werden de bergen en bossen hun blijvende habitat en ze zouden nooit hun thuis verliezen, want de bergen en bossen verschenen en bestonden voor hen en de wilde dieren zouden hun plicht vervullen en alles doen wat ze konden om ze te bewaken. Dus ook de wilde dieren zouden zich strikt houden aan de vermaningen van de Schepper om vast te houden aan hun territorium en hun beestachtige aard blijven gebruiken om de balans te bewaren van alle dingen die door de Schepper zijn gevestigd en het gezag en de kracht van de Schepper te laten zien!

Onder het gezag van de Schepper zijn alle dingen perfect

Alle dingen die door God zijn geschapen, zowel die welke konden bewegen als degenen die dat niet konden, zoals vogels en vissen, zoals bomen en

bloemen en met inbegrip van vee, insecten en wilde dieren die geschapen waren op de zesde dag – ze konden het allemaal goed met God vinden en bovendien, hadden deze dingen, in Gods ogen, in overeenstemming met Zijn plan, alle het toppunt van perfectie bereikt en de normen bereikt die God wilde bereiken. Stap voor stap deed de Schepper het werk dat Hij wilde doen volgens Zijn plan. Een voor een verschenen de dingen die Hij wilde scheppen en de verschijning van elk van hen was een weerspiegeling van het gezag van de Schepper en een kristallisatie van Zijn gezag en vanwege deze kristallisaties konden alle schepselen niet anders dan dankbaar zijn voor de genade van de Schepper en de zorg van de Schepper. Terwijl de wonderbaarlijke daden van God zich manifesteerden, vulde deze wereld zich stuk voor stuk met alle dingen die door God waren geschapen en veranderde deze van chaos en duisternis in helderheid en klaarheid, van doodse stilte naar levendigheid en onbeperkte vitaliteit. Van alle dingen in de schepping, van groot tot klein, van klein tot microscopisch, was er niets wat niet was geschapen door het gezag en de macht van de Schepper en het bestaan van elk wezen was uniek en noodzakelijk en had zijn eigen waarde. Ongeacht de verschillen in vorm en structuur, moesten ze door de Schepper worden geschapen om te kunnen bestaan onder het gezag van de Schepper. Soms zullen mensen een insect zien dat erg lelijk is en ze zullen zeggen: “Dat insect is zo vreselijk, zo’n lelijk ding kan nooit door God gemaakt zijn – zo iets lelijks zou Hij nooit creëren.” Wat een domme opmerking! Wat ze moeten zeggen is: “Hoewel dit insect zo lelijk is, werd het door God gemaakt en dus moet het zijn eigen unieke doel hebben.” In het denken van God maakte Hij het plan om allerlei soorten dingen verschillende functies en verschijningsvormen te geven, aan de verschillende levende dingen die Hij

schiep en dus werden geen van de dingen die God maakte gesneden uit dezelfde vorm. Van hun buitenkant tot hun interne samenstelling, van hun leefgewoonten tot de plaats die ze innemen – ze zijn allemaal anders. Koeien hebben het uiterlijk van koeien, ezels lijken op ezels, herten hebben het uiterlijk van herten en olifanten hebben het uiterlijk van olifanten. Kun je zeggen welke het mooist is en welke het lelijkst? Kun je zeggen welke het nuttigst is en van welke het bestaan het minst noodzakelijk is? Sommige mensen houden van de manier waarop olifanten eruit zien, maar niemand gebruikt olifanten om akkers te planten; sommige mensen houden van de manier waarop leeuwen en tijgers eruit zien, want hun uiterlijk is het meest indrukwekkend van alle dingen, maar kun je ze als huisdier houden? Kortom, als het op alle dingen aankomt, moet de mens zich onderwerpen aan het gezag van de Schepper, dat wil zeggen, de orde aanvaarden die door de Schepper aan alle dingen is toegewezen; dit is de meest wijze houding. Alleen een houding van zoeken naar en gehoorzaamheid aan, de oorspronkelijke bedoelingen van de Schepper is de ware acceptatie en zekerheid van het gezag van de Schepper. God zegt dat het goed is, dus welke reden hebben mensen dan om naar fouten te zoeken?

Zo zullen alle dingen onder het gezag van de Schepper een nieuwe symfonie voor de soevereiniteit van de Schepper spelen, zullen een schitterend voorspel beginnen voor Zijn werk van de nieuwe dag en dan zal de Schepper ook een nieuwe pagina in het werk van Zijn management openslaan! Volgens de wet van de scheuten van de lente, de rijping van de zomer, de herfst oogst en de opslag van de winter die door de Schepper is vastgesteld, zullen alle dingen weergalmen van het plan van het management van de Schepper, en zij zullen hun eigen nieuwe dag, nieuw begin en nieuwe levensloop verwelkomen en ze

zullen zich spoedig in eindeloze reeksen vermenigvuldigen om elke dag onder de soevereiniteit van het gezag van de Schepper te verwelkomen ...

Geen van de gemaakte en niet-gecreëerde wezens kan de identiteit van de Schepper vervangen

Vanaf het moment dat Hij de schepping van alle dingen begon, werd de kracht van God uitgedrukt en onthuld, want God gebruikte woorden om alles te scheppen. Ongeacht op welke manier Hij ze heeft geschapen, ongeacht waarom Hij ze heeft geschapen, alle dingen zijn ontstaan en stonden vast en bestonden door de woorden van God en dit is het unieke gezag van de Schepper. In de tijd voordat de mensheid op de wereld verscheen, gebruikte de Schepper Zijn macht en gezag om alle dingen voor de mensheid te scheppen en gebruikte Hij Zijn unieke methoden om een geschikte leefomgeving voor de mensheid te bereiden. Alles wat Hij deed was in voorbereiding op de mensheid, die spoedig Zijn adem zou ontvangen. Dat wil zeggen, in de tijd voordat de mensheid werd geschapen, werd het gezag van God getoond in alle wezens die anders waren dan de mensheid, in dingen die zo groot zijn als de hemelen, de lichten, de zeeën en het land en in dingen die zo klein zijn als dieren en vogels, evenals in alle soorten insecten en micro-organismen, waaronder verschillende bacteriën die onzichtbaar zijn voor het blote oog. Elk van hen werd door de woorden van de Schepper tot leven gewekt en elk van hen verspreidde zich door de woorden van de Schepper en elk van hen leefde onder de soevereiniteit van de Schepper door de woorden van de Schepper. Hoewel ze de adem van de Schepper niet

ontvingen, toonden ze nog steeds het leven en de vitaliteit die de Schepper hen schonk door hun verschillende vormen en structuren; hoewel ze niet het vermogen ontvingen om net als de mensen te spreken, kregen ze allen een manier om hun leven te laten zien dat door de Schepper aan hen was geschonken op een manier die verschilde van de taal van de mens. Het gezag van de Schepper geeft niet alleen de vitaliteit van het leven aan ogenschijnlijk statische materiële objecten, zodat ze nooit zullen verdwijnen, maar geeft bovendien het instinct om zich te vermenigvuldigen aan elk levend wezen, zodat ze nooit zullen verdwijnen en zodat zij generatie na generatie de wetten en beginselen van overleving zullen overdragen die hun door de Schepper zijn geschonken. De manier waarop de Schepper Zijn gezag uitoefent, houdt niet star vast aan een macro- of micro-gezichtspunt en is niet beperkt tot welke vorm dan ook; Hij is in staat om de handelingen van het universum te gebieden en de soevereiniteit te behouden over het leven en de dood van alle dingen en bovendien is Hij in staat om alle dingen te arrangeren zodat zij Hem dienen; Hij kan de werking van alle bergen, rivieren en meren managen en alle dingen die erin zijn regeren en bovendien kan Hij voorzien in alles wat nodig is voor alle dingen. Dit is de manifestatie van het unieke gezag van de Schepper over alle dingen naast de mensheid. Zo'n openbaring is niet alleen voor een heel leven en zal nooit ophouden of rusten en kan niet worden veranderd of beschadigd door een persoon of ding, noch kan het worden toegevoegd aan of verminderd door een persoon of ding – want niemand kan de identiteit vervangen van de Schepper en daarom kan het gezag van de Schepper niet worden vervangen door een geschapen wezen en is het onbereikbaar voor een niet-geschapen wezen. Neem bijvoorbeeld Gods boodschappers en engelen. Zij bezitten niet de

kracht van God en evenmin hebben zij het gezag van de Schepper en de reden waarom zij niet de macht en het gezag van God hebben, is omdat zij niet het wezen van de Schepper bezitten. De niet-geschapen wezens, zoals Gods boodschappers en engelen, hoewel ze sommige dingen namens God kunnen doen, kunnen ze God niet vertegenwoordigen. Hoewel ze soms krachten bezitten die de mens niet bezit, bezitten ze niet het gezag van God, ze bezitten niet het gezag van God om alle dingen te scheppen en alle dingen te bevelen, en de soevereiniteit over alle dingen te behouden. En dus kan het unieke karakter van God niet worden vervangen door een niet-geschapen wezen, en evenzo kan het gezag en de kracht van God niet worden vervangen door een niet-geschapen wezen. Heb je in de Bijbel gelezen over een boodschapper van God die alle dingen heeft geschapen? En waarom stuurde God geen van Zijn boodschappers of engelen om alle dingen te scheppen? Omdat ze niet het gezag van God hadden en dus niet het vermogen hadden om het gezag van God uit te oefenen. Net als alle schepselen staan ze allemaal onder de soevereiniteit en het gezag van de Schepper en op dezelfde manier is de Schepper ook hun God en is Hij ook hun Koning. Onder elk van hen – of ze nu nobel of nederig zijn, met een grote of minder grote macht – is er niet één die het gezag van de Schepper kan overtreffen, en onder hen is er ook niet één, die de identiteit van de Schepper kan vervangen. Ze zullen nooit God worden genoemd en zullen nooit de Schepper kunnen worden. Dit zijn onveranderbare waarheden en feiten!

Kunnen we op basis van bovenstaande communicatie het volgende beweren: alleen de Schepper en Heerser van alle dingen, Hij die het unieke gezag en de unieke kracht bezit, kan Hij de unieke God Zelf worden genoemd? Op dit moment kunnen jullie het gevoel hebben dat een dergelijke vraag te diep gaat.

Jullie zijn voorlopig niet in staat om het te begrijpen, en jullie kunnen de essentie hiervan niet waarnemen en dus zullen jullie op het moment vinden dat deze vraag moeilijk te beantwoorden is. In dat geval zal ik doorgaan met mijn communicatie. Vervolgens zal ik jullie de gelegenheid geven om de feitelijke daden van de vele aspecten van het gezag en de macht te zien die alleen God bezit en op die manier zal ik jullie de gelegenheid geven om het unieke van God echt te begrijpen, waarderen en kennen en wat wordt bedoeld met het unieke gezag van God.

2. God gebruikt Zijn woorden om een verbond met de mens tot stand te brengen

Gen. 9:11-13 'Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. En dit,' zei God, 'zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde.'

Nadat Hij alle dingen heeft gemaakt, wordt het gezag van de Schepper nogmaals bevestigd en getoond in het verbond van de regenboog

Het gezag van de Schepper wordt altijd getoond aan en uitgeoefend voor alle schepselen en Hij bepaalt niet alleen het lot van alle dingen, maar regeert ook de mensheid, het speciale schepsel dat Hij met Zijn eigen handen schiep en wat een andere levensstructuur bezit en in een andere levensvorm bestaat. Nadat Hij alle dingen had gemaakt, bleef de Schepper Zijn gezag en macht uitdrukken; voor Hem begon het gezag waarmee Hij soevereiniteit had over alle dingen en het lot van de gehele mensheid, formeel pas toen de mensheid werkelijk door Zijn hand werd geboren. Hij was van plan om de mensheid te managen en de mensheid te regeren. Hij was van plan de mensheid te redden, met de bedoeling om echt een mensheid te verkrijgen, een mensheid te verwerven die alle dingen zou kunnen besturen en Hij was van plan om zulk een mensheid onder Zijn gezag te laten leven en Zijn gezag te kennen en Zijn gezag te gehoorzamen. Dus begon God officieel Zijn gezag onder de mens te uiten door Zijn woorden te gebruiken en begon Zijn gezag te gebruiken om Zijn woorden te realiseren. Natuurlijk werd Gods gezag tijdens dit proces op alle plaatsen getoond; ik heb slechts enkele specifieke, bekende voorbeelden uitgekozen waaruit jullie het unieke karakter van God kunnen begrijpen en kennen en het unieke gezag van God kunnen begrijpen en kennen.

Er is een overeenkomst tussen de passage in Genesis 9: 11-13 en de passages hierboven met betrekking tot het verslag van Gods schepping van de wereld, maar er is ook een verschil. Wat is de gelijkenis? De gelijkenis ligt in Gods woordgebruik om dat te doen wat Hij bedoelde en het verschil is dat deze passage Gods gesprek met de mens is, waarin Hij een verbond met de mens heeft gesloten en de mens heeft verteld wat er in het verbond besloten ligt. Hieruit blijkt dat Gods gezag werd voltooid tijdens Zijn dialoog met de mens, wat

wil zeggen dat, vóór de schepping van de mensheid, Gods woorden instructies en bevelen waren, die aan de schepselen waren gegeven die Hij wilde scheppen. Maar nu was er iemand die de woorden van God kon horen, en daarom waren Zijn woorden zowel een dialoog met de mens, als een vermaning en aansporing voor de mens en bovendien werden er geboden gegeven aan alle dingen die Zijn gezag droegen.

Welke daad van God wordt in deze passage vastgelegd? Het registreert het verbond dat God met de mens sloot na Zijn vernietiging van de wereld door de zondvloed, het vertelt de mens dat God niet opnieuw zo'n vernietiging van de wereld zou aanrichten en dat God daartoe een teken gaf – en wat was dit teken? In de Schrift wordt gezegd: “ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde.” Dit zijn de oorspronkelijke woorden die de Schepper tot de mensheid heeft gesproken. Terwijl Hij deze woorden uitsprak, verscheen er een regenboog voor de ogen van de mens, die tot op de dag van vandaag zichtbaar is. Iedereen heeft wel eens zo'n regenboog gezien en wanneer je die ziet, weet je ook hoe deze verschijnt? De wetenschap is niet in staat om dat aan te tonen, of om de bron ervan te vinden, of om de verblijfplaats te identificeren. Dat komt omdat de regenboog een teken is van het verbond tussen de Schepper en de mens; het vereist geen wetenschappelijke basis, het is niet gemaakt door de mens, noch is de mens in staat om het te veranderen. Het is een voortzetting van het gezag van de Schepper nadat Hij Zijn woorden sprak. De Schepper gebruikte Zijn eigen specifieke methode om Zich aan Zijn verbond met de mens en Zijn belofte te houden en daarom was Zijn gebruik van de regenboog een teken van het verbond dat Hij had gevestigd, een hemels bevel en een wet die voor altijd onveranderd zal blijven, of het nu gaat om de

Schepper of de geschapen mensheid. Toch is deze onveranderlijke wet, het moet gezegd worden, wederom een ware manifestatie van het gezag van de Schepper na Zijn schepping van alle dingen en het moet gezegd worden dat het gezag en de kracht van de Schepper geen grenzen kent; Zijn gebruik van de regenboog als een teken is een voortzetting en uitbreiding van het gezag van de Schepper. Dit was weer een handeling uitgevoerd door God die Zijn woorden gebruikte en het was een teken van het verbond dat God met de mens had gesloten met woorden. Hij vertelde de mens van hetgeen Hij besloot tot stand te brengen en op welke manier het zou worden vervuld en bereikt en op deze manier gebeurde het volgens het woord van God. Alleen God is zo machtig en vandaag, vele duizenden jaren nadat Hij deze woorden sprak, kan de mens nog steeds naar de regenboog kijken zoals die is ontstaan door het woord van God. Vanwege die woorden, uitgesproken door God, is dit onveranderd gebleven tot op de dag van vandaag. Niemand kan deze regenboog verwijderen, niemand kan zijn wetten veranderen en deze is ontstaan door het woord van God. Dit is precies het gezag van God. "Gods woord is betrouwbaar en Zijn woord zal worden volbracht en dat wat volbracht is, duurt voor eeuwig." Dergelijke woorden worden hier duidelijk gemanifesteerd en het is een duidelijk teken en kenmerk van het gezag en de macht van God. Zo'n teken of kenmerk is niet het bezit van, of wordt gezien in een van de geschapen wezens, noch wordt het gezien in een van de niet-geschapen wezens. Het behoort alleen toe aan de unieke God en onderscheidt de identiteit en het wezen dat alleen de Schepper bezit, van die van de schepselen. Tegelijkertijd is het ook een teken en kenmerk dat, afgezien van God Zelf, nooit kan worden overtroffen door een geschapen of niet-geschapen wezen.

Het sluiten van Gods verbond met de mens was een daad van groot belang en één die Hij wilde gebruiken om een feit met de mens te communiceren en de mens Zijn wil te vertellen en met dit doel gebruikte Hij een unieke methode, Hij maakte gebruik van een speciaal teken voor een verbond met de mens, een teken dat een belofte was van het verbond dat Hij met de mens had gesloten. Dus was de oprichting van dit verbond een grote gebeurtenis? En hoe geweldig was het eigenlijk? Dit is precies wat zo bijzonder is aan het verbond: het is geen verbond tussen de ene mens en de andere, of de ene groep en de andere, of het ene land en het andere, maar een verbond tussen de Schepper en de hele mensheid, en het blijft geldig tot de dag dat de Schepper aan alle dingen een einde maakt. De uitvoerder van dit verbond is de Schepper en Degene die het onderhoudt is ook de Schepper. Kortom, het geheel van het regenboogverbond dat met de mensheid was gesloten, werd vervuld en bereikt volgens de dialoog tussen de Schepper en de mensheid en is tot nu toe zo gebleven. Wat kunnen de schepselen anders doen dan zich onderwerpen aan, gehoorzamen en geloven en waarderen, getuigenis geven en het gezag van de Schepper loven? Want niemand anders dan de unieke God bezit de kracht om zo'n verbond te sluiten. Het verschijnen van de regenboog kondigt het keer op keer aan de mensheid aan en vestigt zijn aandacht op het verbond tussen de Schepper en de mensheid. In de voortdurende verschijning van de regenboog als teken van het verbond tussen de Schepper en de mensheid is wat de mensheid wordt getoond geen regenboog of het verbond zelf, maar het onveranderlijke gezag van de Schepper. Het verschijnen van de regenboog, keer op keer, toont de enorme en wonderbaarlijke daden van de Schepper op verborgen plaatsen en is tegelijkertijd een essentiële weerspiegeling van het gezag van de Schepper dat

nooit zal vervagen en nooit zal veranderen. Is dit niet een weergave van een ander aspect van het unieke gezag van de Schepper?

3. De zegeningen van God

Gen. 17:4-6 Ik doe jou deze belofte: je zult de stamvader worden van een menigte volken. Je zult voortaan niet meer Abram heten maar Abraham, want ik maak je de vader van vele volken. Ik zal je bijzonder vruchtbaar maken. Er zullen veel volken uit je voortkomen en onder je nazaten zullen koningen zijn.

Gen. 18:18-19 Abraham zal immers zeker tot een groot en machtig volk uitgroeien. Alle volken van de aarde zullen bovendien met hem zegen ontvangen. Want ik ken hem, ik weet dat hij aan zijn kinderen en de generaties daarna opdracht zal geven om de weg van Jehova in acht te nemen, om gerechtigheid en recht te doen. Dan zal Jehova Abraham zegenen met wat Hij hem heeft beloofd.

Gen. 22:16-18 'Ik heb bij mijzelf gezworen,' zegt Jehova: 'Omdat je dit gedaan hebt en je zoon, je enige zoon, niet van mij hebt weggehouden, zal ik je volop zegenen. Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en als de zandkorrels van het strand aan de zee. Je nakomelingen zullen de poort van hun vijanden in bezit nemen. En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend, omdat jij mijn stem hebt gehoorzaamd.'

Job. 42:12 En Jehova zegende Job later nog meer dan in het begin. Hij bezat uiteindelijk veertienduizend schapen, zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezelinnen.

De unieke manier en kenmerken van de uitspraken van de Schepper zijn een symbool van de unieke identiteit en het gezag van de Schepper

Velen willen de zegeningen van God zoeken en krijgen, maar niet iedereen kan deze zegeningen krijgen, want God heeft Zijn eigen principes en zegent de mens op Zijn eigen manier. De beloften die God de mens doet en de omvang van de genade die Hij de mens schenkt, worden toegewezen naar aanleiding van de gedachten en daden van de mens. Wat wordt er dus aangetoond door de zegeningen van God? Wat kunnen mensen daarin zien? Laten we op dit gebied de discussie over wat voor soort mensen God zegent, of de principes van Gods zegening van de mens terzijde schuiven. Laten we in plaats daarvan naar Gods zegen voor de mens kijken met de bedoeling om het gezag van God te kennen, vanuit het perspectief van het leren kennen van het gezag van God.

De vier gedeeltes uit de Schrift hierboven zijn allemaal verhalen over Gods zegen voor de mens. Ze geven een gedetailleerde beschrijving van de ontvangers van Gods zegeningen, zoals Abraham en Job, evenals van de redenen waarom God Zijn zegeningen schonk en van wat er in deze zegeningen besloten ligt. De toon en de manier waarop God zich uitspreekt en het perspectief en de positie van waaruit Hij sprak, stellen mensen in staat te waarderen dat Degene die zegeningen geeft en de ontvanger van dergelijke

zegeningen, een duidelijk verschillende identiteit, status en wezen hebben. De toon en manier waarop deze uitspaken worden gedaan en de positie van waaruit ze werden gesproken, zijn uniek voor God, die de identiteit van de Schepper bezit. Hij heeft gezag en macht, Hem komt de eer toe van de Schepper, Hij bezit majesteit waar niemand aan twijfelt.

Laten we eerst naar Gen. 17: 4-6 kijken: “Ik doe jou deze belofte: je zult de stamvader worden van een menigte volken. Je zult voortaan niet meer Abram heten maar Abraham, want ik maak je de vader van vele volken. Ik zal je bijzonder vruchtbaar maken. Er zullen veel volken uit je voortkomen en onder je nazaten zullen koningen zijn.” Dit waren de woorden van het verbond dat God met Abraham vestigde, evenals de zegen van God aan Abraham: God zou Abraham tot vader maken van naties, zou hem buitengewoon vruchtbaar maken en naties en koningen zouden uit hem voortkomen. Hoe zie je het gezag van God in deze woorden? En hoe zie je een dusdanig gezag? Welk aspect van het wezen van Gods gezag zie je? Als je deze woorden goed leest, is het niet moeilijk om te ontdekken dat het gezag en de identiteit van God duidelijk geopenbaard zijn in de bewoordingen waarmee God Zich uit. Bijvoorbeeld, wanneer God zegt: “Ik doe jou deze belofte: je zult ... ik maak je ... Ik zal je ... maken ...”, uitdrukkingen als “je zult” en “Ik zal”, waarvan de bewoording de bevestiging van Gods identiteit en gezag dragen, zijn in één opzicht een indicatie van de trouw van de Schepper; in een ander opzicht zijn het speciale woorden die door God worden gebruikt, die de identiteit van de Schepper bezitten – en die ook deel uitmaken van het conventionele vocabulaire. Als iemand zegt dat hij of zij hoopt dat een ander heel vruchtbaar zal zijn, dat naties en koningen uit hem of haar zullen voortkomen, dan is dat ongetwijfeld een soort wens en geen belofte

of zegening. Dus mensen durven niet te zeggen: “Ik zal je ... maken van dergelijke en dergelijke, en ik zal ... zus en zo”, want zij weten dat zij niet die macht bezitten; het is niet aan hen en zelfs als ze zoiets zeggen, zouden hun woorden leeg zijn en onzin, ingegeven door hun verlangen en ambitie. Durft iemand op zo’n hoge toon spreken als hij weet dat hij of zij die wensen niet kan vervullen? Iedereen wenst zijn nakomelingen het beste en hoopt dat ze zullen uitblinken en veel succes zullen hebben. Wat een groot geluk zou het voor een van hen zijn om keizer te worden! Als iemand gouverneur zou worden, zou dat ook al goed zijn – zo lang iemand maar belangrijk is! Dit zijn menselijke wensen, maar mensen kunnen alleen zegeningen toewensen aan hun nazaten en kunnen dit soort beloftes niet vervullen of waarmaken. In zijn hart weet iedereen heel goed dat hij of zij niet de macht heeft om zulke dingen te bereiken, want wanneer dit alles al buiten hun macht ligt, hoe zouden ze dan het lot van anderen kunnen bepalen? Terwijl de reden waarom God zulke woorden kan zeggen, ligt in het feit dat God dit gezag bezit en in staat is om alle beloften die Hij de mens doet te vervullen en te realiseren en om alle zegeningen die Hij de mens schenkt uit te laten komen. De mens is door God geschapen en het is voor God kinderspel om iemand buitengewoon vruchtbaar te maken; om iemands afstammelingen welvarend te maken is slechts een woord van Hem genoeg. Hij zou Zich voor zoiets nooit in het zweet hoeven werken, of Zijn geest op de proef stellen, of Zichzelf in bochten te draaien; hierin ligt juist de kracht en het gezag van God.

Wanneer je leest “Abraham zal immers zeker tot een groot en machtig volk uitgroeien. Alle volken van de aarde zullen bovendien met hem zegen ontvangen” in Genesis 18:18, kunnen jullie dan het gezag van God voelen? Kunnen jullie het buitengewone van de Schepper voelen? Kunnen jullie de

heerschappij van de Schepper voelen? De woorden van God zijn zeker. God zegt dergelijke woorden niet vanwege, of als een weergave van Zijn vertrouwen in succes; ze zijn juist een bewijs van het gezag van Gods uitspraken en zijn een gebod dat de woorden van God waarmaakt. Er zijn twee uitdrukkingen waar jullie hier aandacht aan moeten besteden. Wanneer God zegt: “Abraham zal immers zeker tot een groot en machtig volk uitgroeien. Alle volken van de aarde zullen bovendien met hem zegen ontvangen.” is er dan enige dubbelzinnigheid in deze woorden? Is er enig punt van zorg? Is er enig element van angst? Omdat de woorden “zal immers zeker” en “zullen” onderdeel zijn van Gods uitspraken, hebben deze elementen, die kenmerkend zijn voor mensen en vaak in hen worden getoond, nooit enige relatie met die van de Schepper gehad. Niemand zou dergelijke woorden durven gebruiken als hij anderen het beste wenst, niemand zou met een dergelijke zekerheid iemand anders durven zegenen met een grote en machtige natie, of beloven dat alle naties van de aarde in hem gezegend zullen zijn. Hoe zekerder de belofte in de woorden van God, hoe meer ze iets bewijzen – en wat is dat iets? Ze bewijzen dat God dit gezag heeft, dat Zijn gezag deze dingen kan volbrengen en dat hun vervulling volkomen zeker is. God was zeker in Zijn hart van alles waar Hij Abraham mee zegende, Hij vertoonde niet de minste aarzeling. Bovendien zou dit alles in overeenstemming met Zijn woorden worden bereikt en zou geen enkele kracht de vervulling ervan kunnen veranderen, belemmeren, schaden of verstoren. Ongeacht wat er gebeurde, niets kon de vervulling van Gods woorden intrekken of beïnvloeden. Dit is juist de macht van de woorden die van de Schepper komen en het gezag van de Schepper die geen ontkenning van de mens duldt! Twijfel je nog steeds als je deze woorden hebt gelezen? Deze woorden werden gesproken door de

mond van God, en er is kracht, majesteit en gezag in de woorden van God. Zulke macht en zulk gezag, en de onvermijdelijkheid van de vervulling van feiten, zijn onbereikbaar voor een geschapen of niet-geschapen wezen, en onovertreffbaar door een geschapen of niet-geschapen wezen. Alleen de Schepper kan op zo'n toon en met zo'n intonatie met de mensheid praten en feiten hebben bewezen dat Zijn beloften geen lege woorden zijn, of nutteloze opschepperij, maar de uitdrukking zijn van het unieke gezag dat niet te overtreffen is door een persoon, ding of object.

Wat is het verschil tussen de woorden die door God worden gesproken en de woorden die door de mens worden gesproken? Wanneer je deze woorden leest die door God zijn gesproken, voel je de kracht van Gods woorden en het gezag van God. Hoe voel je je wanneer je mensen zulke woorden hoort zeggen? Vind je dat ze extreem arrogant en opschepperig zijn en een show van zichzelf maken? Want zij hebben deze macht niet, zij bezitten niet dit gezag en daarom zijn zij helemaal niet in staat om dergelijke dingen te bereiken. Dat ze zo zeker zijn van hun beloftes, toont alleen de zorgeloosheid van hun opmerkingen aan. Als iemand zulke woorden zegt, dan zijn ze ongetwijfeld arrogant en overmoedig en onthullen ze gelijk dat dit een klassiek voorbeeld is van de gezindheid van de aartsengel. Deze woorden kwamen uit de mond van God; voel je hier enig element van arrogantie? Heb je het gevoel dat Gods woorden gewoon een grap zijn? De woorden van God hebben gezag, de woorden van God zijn feitelijk, en voordat de woorden uit Zijn mond komen, wat wil zeggen, wanneer Hij de beslissing neemt om iets te doen, dan is dat wat Hij zegt al volbracht. Men kan zeggen dat alles wat God tegen Abraham zei een verbond was dat God met Abraham had gesloten en een belofte die God aan Abraham had gedaan. Deze

belofte was een vaststaand feit, maar ook een voldongen feit en deze feiten werden geleidelijk vervuld volgens het plan dat God in gedachten had. Dus als God zulke woorden zegt, betekent dat niet dat Hij een arrogante gezindheid heeft, want God is in staat om zulke dingen te doen. Hij heeft zoveel macht en gezag en is volledig in staat om deze daden te bereiken, en hun vervulling ligt volledig binnen Zijn bereik. Wanneer woorden zoals deze worden uitgesproken door God, zijn ze een openbaring en een uitdrukking van Gods ware gezindheid, een perfecte openbaring en manifestatie van het wezen en het gezag van God en er is niets dat geschikter is als bewijs van de identiteit van de Schepper. De manier, toon en bewoording van dergelijke uitspraken zijn nou juist het kenmerk van de identiteit van de Schepper en ze komen perfect overeen met de uitdrukking van Gods eigen identiteit en daarin is geen schijn of onzuiverheid; ze zijn, volkomen de perfecte demonstratie van het wezen en het gezag van de Schepper. Wat de schepselen betreft, zij bezitten noch dit gezag, noch het wezen, en nog minder bezitten zij de kracht die door God is gegeven. Als de mens dergelijk gedrag vertoont, dan zou het zeker de explosie van zijn verdorven gezindheid zijn en dat zou te maken hebben met de bemoeizuchtige invloed van de arrogantie en de wilde ambitie van de mens en de blootstelling van de kwaadaardige bedoelingen van niemand minder dan de duivel, Satan, die mensen wil bedriegen en verleiden om God te verraden. En hoe beoordeelt God datgene wat door dergelijke taal geopenbaard wordt? God zou zeggen dat je je Zijn plaats wilt toe-eigenen en dat je Hem wilt nabootsen en vervangen. Wanneer je de toon van Gods uitspraken imiteert is het je bedoeling om de plaats van God in te nemen in de harten van mensen, om je de mensheid toe te eigenen die rechtmatig behoort aan God. Dit is Satan, puur en eenvoudig; dit zijn de daden van de

afstammelingen van de aartsengel, en onverdraaglijk voor de hemel! Zijn er onder jullie mensen die ooit God hebben nagebootst door een paar woorden te spreken, met de bedoeling mensen te misleiden en te bedriegen, en hen het gevoel te geven dat de woorden en daden van deze persoon het gezag en de macht van God droegen, alsof het wezen en de identiteit van deze persoon uniek was, en zelfs alsof de toon van de woorden van deze persoon vergelijkbaar was met die van God? Hebben jullie ooit zoiets gedaan? Hebben jullie ooit de toon van God nagebootst in jullie toespraken, met de gebaren die ogenschijnlijk de gezindheid van God vertegenwoordigen, met de veronderstelde macht en het veronderstelde gezag? Handelen de meesten van jullie vaak op zo'n manier, of zijn jullie dat van plan? Nu, wanneer jullie echt het gezag van de Schepper zien, waarnemen en kennen en terugkijken op wat jullie deden, en van jezelf lieten zien, voelen jullie je dan misselijk? Erkennen jullie je laaghartigheid en schaamteloosheid? Als je de gezindheid en het wezen van zulke mensen hebt ontleed, kan er dan van worden gezegd dat ze vervloekte hellekinderen zijn? Kan men zeggen dat iedereen die zulke dingen doet, zichzelf vernedert? Weten jullie hoe ernstig dit is? Hoe ernstig dan? De bedoeling van mensen die op deze manier handelen is om God te imiteren. Ze willen God zijn en mensen zich als God laten aanbidden. Ze willen Gods plaats in het hart van mensen teniet doen en de God die bij de mens werkt afschaffen om te bereiken dat ze mensen beheersen, verslinden en in bezit nemen. Iedereen heeft zulke onbewuste verlangens en ambities en in iedereen leeft in zo'n verdorven satanische manier van doen en leeft in zo'n satanische aard waarin ze vijandig tegenover God staan en God verraden en God willen worden. Als jullie mijn communicatie volgen, over het onderwerp van Gods gezag, hebben jullie nu nog steeds de

wens of het streven om God te imiteren? En willen jullie nog steeds God zijn? Willen jullie nog steeds God worden? Het gezag van God kan door de mens niet worden nagebootst en de identiteit en status van God kan niet door de mens worden geïmiteerd. Hoewel je in staat bent om de toon waarmee God spreekt te imiteren, kun je het wezen van God niet imiteren. Hoewel je in staat bent om in Gods plaats te staan en jezelf als God voor te doen, zul je nooit in staat zijn om datgene te doen wat God van plan is te doen en zul je nooit in staat zijn om over alles te heersen en te bevelen. In de ogen van God, zul je voor altijd een klein schepsel zijn en ongeacht hoe geweldig je vaardigheden en bekwaamheden zijn, ongeacht hoeveel talenten je hebt, als geheel sta je onder de heerschappij van de Schepper. Hoewel je in staat bent om enkele brutale woorden te zeggen, kan dat niet aantonen dat je het wezen van de Schepper hebt, noch dat je het gezag van de Schepper bezit. Het gezag en de macht van God zijn het wezen van God Zelf. Ze werden niet geleerd, of extern toegevoegd, maar zijn het inherente wezen van God Zelf. En daarom kan de relatie tussen de Schepper en de schepselen nooit worden veranderd. Als een van schepselen moet de mens zijn eigen positie behouden en zich gewetensvol gedragen en plichtsgetrouw waken over wat hem is toevertrouwd door de Schepper. En de mens moet niet uit de pas gaan lopen of dingen doen die zijn bereik te boven gaan of dingen doen die walgelijk zijn in de ogen van God. De mens moet niet proberen groot of uitzonderlijk te zijn of boven anderen te staan, noch moet hij God proberen te worden. Zo zouden mensen niet moeten willen zijn. Groot of uitzonderlijk willen worden is absurd. God willen worden is nog schandelijker; het is walgelijk en verachtelijk. Wat prijzenswaardig is en waar de schepselen zich boven alles aan

zouden moeten houden, is een waarachtig schepsel te worden; dit is het enige doel dat alle mensen moeten nastreven.

Het gezag van de Schepper wordt niet beperkt door tijd, ruimte of plaats, en het gezag van de Schepper is van onschatbare waarde

Laten we naar Genesis 22: 17-18 kijken. Dit is nog een passage waarin Jehova God spreekt, en waarin Hij tegen Abraham zei: “zal ik je volop zegenen. Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en als de zandkorrels van het strand aan de zee. Je nakomelingen zullen de poort van hun vijanden in bezit nemen. En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend, omdat jij mijn stem hebt gehoorzaamd.” Jehova God zegende Abraham vele malen zodat zijn nageslacht zich zou vermenigvuldigen – en in welke mate? In de Schrift staat: “als de sterren aan de hemel en als de zandkorrels van het strand aan de zee.” Dat wil zeggen dat God Abraham een nageslacht wilde geven dat zo talrijk was als de sterren van de hemel en zo overvloedig als het zand aan de kust. God sprak in beelden, en met deze beelden is het niet moeilijk te zien dat God niet slechts één, twee of zelfs duizenden nakomelingen aan Abraham zou schenken, maar een ontelbaar aantal, zodanig dat ze een veelheid van naties zouden worden, want God beloofde Abraham dat hij de vader van vele naties zou zijn. En werd dat aantal door de mens bepaald, of werd het door God bepaald? Kan de mens bepalen hoeveel nakomelingen hij heeft? Is dat aan hem? Het is zelfs niet aan de mens of hij er een aantal heeft of niet, laat staan zoveel als “de sterren aan de hemel

en als de zandkorrels van het strand aan de zee.” Wie wenst niet dat zijn nakomelingen zo talrijk zullen zijn als de sterren? Helaas, dingen gebeuren niet altijd zoals jij wilt. Ongeacht hoe bekwaam of capabel de mens is, het is niet aan hem; niemand kan ontkomen aan datgene dat door God is ingesteld. Hoezeer Hij je geeft is hoeveel je hebt: Als God je een beetje geeft, zul je nooit veel hebben, en als God je veel geeft, heeft het geen zin jezelf kwalijk te nemen dat je veel hebt gekregen. Nietwaar? Dit alles is aan God, niet aan de mens! De mens wordt geregeerd door God en niemand is daarvan vrijgesteld!

Toen God zei: “Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken”, was dit een verbond dat God met Abraham sloot, en net als het regenboogverbond zou het tot in eeuwigheid worden volbracht, en het was ook een belofte die God aan Abraham had gedaan. Alleen God is gekwalificeerd en in staat om deze belofte waar te maken. Ongeacht of de mens het al dan niet gelooft, ongeacht of de mens het aanvaardt of niet, en ongeacht hoe de mens het ziet, en hoe hij er tegenaan kijkt, zal dit alles in de letterlijke zin worden vervuld, volgens de woorden van God. De woorden van God zullen niet veranderd worden vanwege veranderingen in de wil of opvattingen van de mens en zullen niet veranderd worden vanwege veranderingen in een persoon, ding of object. Alle dingen kunnen verdwijnen, maar de woorden van God zullen voor altijd blijven. Integendeel, de dag dat alle dingen verdwijnen, is precies de dag waarop de woorden van God volledig zijn vervuld, want Hij is de Schepper en Hij bezit het gezag van de Schepper en de kracht van de Schepper en Hij controleert alle dingen en alle levenskracht; Hij is in staat om iets uit niets tevoorschijn te brengen, of iets niets te laten worden, en Hij regeert de transformatie van alle dingen van levend naar dood, en dus voor God kan er niets eenvoudiger zijn dan iemands zaad vermenigvuldigen. Dit klinkt

fantastisch voor de mens, als een sprookje, maar voor God is datgene wat Hij besluit te doen en belooft te doen, niet fantastisch, noch een sprookje. In plaats daarvan is het een feit dat God al heeft gezien en dat zeker zal worden volbracht. Hebben jullie dit begrepen? Tonen de feiten aan dat de afstammelingen van Abraham talrijk waren? En hoe talrijk? Zoveel als “de sterren aan de hemel en als de zandkorrels van het strand aan de zee” zoals God heeft gezegd? Hebben ze zich verspreid over alle landen en streken, naar elke plaats in de wereld? En waardoor is dit bereikt? Door het gezag van Gods woorden? Gedurende enkele honderden of duizenden jaren nadat de woorden van God waren uitgesproken, werden de woorden van God blijvend vervuld en werden steeds feiten; dit is de macht van Gods woorden en het bewijs van het gezag van God. Toen God alle dingen in het begin schiep, zei God: er zij licht en er was licht. Dit gebeurde zeer snel, het werd in een zeer korte tijd vervuld en er was geen vertraging voor de vervulling; Gods woorden hadden onmiddellijk gevolgen. Beide waren een tentoonspreiding van Gods gezag, maar toen God Abraham zegende, liet Hij de mens een andere kant zien van het wezen van Gods gezag, en Hij stond de mens toe om de onschatbaarheid van het gezag van de Schepper te zien, en bovendien liet Hij de mens een meer reële, voortreffelijke kant van het gezag van de Schepper zien.

Zodra de woorden van God zijn uitgesproken, neemt het gezag van God de leiding over dit werk, en datgene wat God beloofd heeft wordt geleidelijk een realiteit. Allereerst komen er overal veranderingen als resultaat van de woorden van God: de lente komt, het gras kleurt groen, de bloemen bloeien, de knoppen uit de bomen ontspringen, de vogels beginnen te zingen, de ganzen komen terug en de velden wemelen van de mensen ... Met de komst van de lente worden alle

dingen verjongd en dit is de wonderbaarlijke daad van de Schepper. Wanneer God Zijn beloften gestand doet, vernieuwen en veranderen alle dingen in de hemel en op aarde in overeenstemming met de gedachten van God – niets en niemand uitgezonderd. Wanneer een verbintenis of belofte wordt uitgesproken door God, dienen alle dingen haar vervulling en worden ze gerangschikt omwille van die vervulling en alle schepselen worden georkestreerd en gearrangeerd onder de heerschappij van de Schepper en spelen hun respectievelijke rol en dienen hun respectievelijke functie. Dit is de openbaring van het gezag van de Schepper. Wat zie je hierin? Hoe ken je het gezag van God? Is er een omvang aan Gods gezag? Is er een tijdslimiet? Kan er gezegd worden dat het een bepaalde hoogte of een bepaalde lengte is? Kan er gezegd worden dat deze een bepaalde maat of sterkte heeft? Kan deze worden gemeten aan de hand van de afmetingen van de mens? Het gezag van God flitst niet aan en uit, komt en gaat niet, en er is niemand die kan meten hoe groot Zijn gezag is. Ongeacht hoeveel tijd er verstrijkt, wanneer God een persoon zegent, zal deze zegening voortgaan en de voortzetting daarvan zal getuigen van het onschatbare gezag van God en de mensheid de mogelijkheid geven te aanschouwen dat de onuitblusbare levenskracht van de Schepper, telkens weer terugkeert. Elk vertoon van Zijn gezag is de perfecte demonstratie van Zijn woorden en dit wordt aan alle dingen en aan de mensheid getoond. Wat meer is, alles wat is bereikt door Zijn gezag is voortreffelijk, ongeëvenaard en volkomen volmaakt. Men kan zeggen dat Zijn gedachten, Zijn woorden, Zijn gezag en al het werk dat Hij volbrengt een onvergelijklijk mooi beeld vormen en voor de schepselen is de taal van de mensheid niet in staat om de betekenis en waarde ervan te verwoorden. Wanneer God een belofte doet aan een persoon, of het nu is waar ze wonen, of

wat ze doen, hun achtergrond voor of nadat ze de belofte hebben ontvangen, of hoe groot de ontredde in hun leefomgeving is geweest – dit is allemaal zo vertrouwd voor God als de palm van Zijn hand. Het maakt niet uit hoeveel tijd verstrijkt nadat Gods woorden zijn gesproken, voor Hem is het alsof ze zojuist zijn uitgesproken. Dat wil zeggen dat God de macht heeft en zulk gezag heeft, dat Hij elke belofte die Hij aan de mensheid doet, kan volgen, beheersen en realiseren en ongeacht wat de belofte is, ongeacht hoe lang het duurt om deze volledig na te komen en bovendien, ongeacht hoe groot de reikwijdte van de verwezenlijking ervan is – bijvoorbeeld tijd, plaats, ras, enzovoort – deze belofte zal worden vervuld en gerealiseerd en bovendien zal de verwezenlijking en realisatie ervan Hem niet de minste inspanning kosten. En wat bewijst dit? Dat de omvang van Gods gezag en macht voldoende is om het hele universum en de hele mensheid te beheersen. God heeft het licht gemaakt, maar dat betekent niet dat God alleen het licht beheert, of dat Hij alleen het water beheert, omdat Hij het water heeft geschapen, en dat al het andere niets met God te maken heeft. Is dit geen misverstand? Hoewel Gods zegen aan Abraham geleidelijk aan was verdwenen uit de gedachten van de mens na enkele honderden jaren, voor God bleef deze belofte hetzelfde. Deze belofte werd nog steeds nagekomen, dat was nog niet ten einde. De mens heeft nooit geweten of gehoord hoe God Zijn gezag uitoefende, hoe alle dingen georkestreerd en gearrangeerd waren en hoeveel prachtige verhalen zich gedurende deze tijd tussen alle dingen van Gods schepping hebben afgespeeld, maar elk prachtig stuk van de weergave van Gods gezag en de openbaring van Zijn daden werd doorgegeven en verheven onder alle dingen, alles toonde de wonderbaarlijke daden van de Schepper en sprak er over, en elk veel verteld verhaal over de soevereiniteit van de Schepper

over alle dingen zal door alle dingen voor altijd verkondigd worden. Het gezag waarmee God alle dingen bestuurt en de kracht van God, toont in alle dingen dat God overal en altijd aanwezig is. Wanneer je getuige bent geweest van de alomtegenwoordigheid van het gezag en de macht van God, zul je zien dat God overal en altijd aanwezig is. Het gezag en de kracht van God worden niet beperkt door tijd, plaats, ruimte of welke persoon, materie of ding dan ook. De omvang van Gods gezag en macht overtreft de verbeeldingskracht van de mens; deze is onmetelijk voor de mens, onvoorstelbaar voor de mens en zal nooit volledig door de mens worden gekend.

Sommige mensen willen het graag bevatten en het zich voor kunnen stellen, maar hoe ver reikt de verbeelding van de mens? Kan deze verbeelding deze wereld overstijgen? Is de mens in staat de authenticiteit en nauwkeurigheid van Gods gezag te bevatten en zich er een voorstelling van te maken? Zijn de conclusies en de verbeeldingskracht van de mens in staat om hem kennis van Gods gezag te laten begrijpen? Kan deze het gezag van God echt naar waarde schatten en zich eraan onderwerpen? De feiten bewijzen dat de conclusies en de verbeeldingskracht van de mens slechts een product zijn van het menselijke intellect en deze bieden niet de minste hulp of voordeel voor het verkrijgen van de kennis van de mens over Gods gezag. Na het lezen van science fiction, kunnen sommigen zich voorstellen hoe de maan en de sterren eruitzien. Maar dit betekent niet dat de mens enig begrip heeft van het gezag van God. De verbeelding van de mens is alleen dat maar: verbeeldingskracht. Van de feiten over deze dingen, dat wil zeggen van hun verbinding met Gods gezag, heeft hij absoluut geen idee. En als je nou naar de maan geweest bent? Toont dit aan dat je een multidimensionaal begrip van Gods gezag hebt? Toont dit aan dat je de

omvang van Gods gezag en macht kunt voorstellen? Aangezien de conclusie en de verbeeldingskracht van de mens niet toereikend zijn om hem het gezag van God te laten kennen, wat moet de mens dan doen? De verstandigste optie zou zijn om geen conclusies te trekken, en je er geen beeld van te vormen, wat betekent dat de mens nooit op zijn verbeelding of conclusies moet vertrouwen als het gaat om het kennen van Gods gezag. Wat wil ik hier tegen jullie zeggen? Kennis van Gods gezag, Gods kracht, Gods eigen identiteit, en Gods wezen kan niet worden bereikt door te vertrouwen op je verbeelding. Aangezien je niet kunt vertrouwen op je verbeeldingskracht om het gezag van God te kennen, hoe kun je dan een ware kennis van Gods gezag bereiken? Door het eten en drinken van de woorden van God, door communicatie en door de woorden van God te ervaren, zul je een geleidelijke ervaring hebben en verificatie van Gods gezag en daardoor zul je een geleidelijk begrip en toenemende kennis ervan verwerven. Dit is de enige manier om de kennis van Gods gezag te verwerven; er is geen kortere weg. Wanneer er aan je gevraagd wordt je geen voorstelling te maken, dan is dat niet hetzelfde als passief blijven zitten en je ondergang af wachten, of niets meer doen. Dat je je brein niet moet gebruiken om over deze dingen te nadenken en je er iets bij voor te stellen, betekent dat je geen logica kunt gebruiken voor het trekken van conclusies, dat je kennis niet kunt gebruiken om te analyseren, niet wetenschap als basis kunt gebruiken, maar in plaats daarvan kun je naar waarde schatten, narekenen en bevestigen dat de God waar jij in gelooft gezag heeft, dat Hij soevereiniteit heeft over je lot, en dat Zijn macht te allen tijde bewijst dat Hij de ware God is, door de woorden van God, de waarheid, door alles wat je in het leven tegenkomt. Dit is de enige manier waarop iemand enig begrip van God kan bereiken. Sommigen zeggen dat ze een eenvoudige

manier willen vinden om dit doel te bereiken, maar kunnen jullie zo'n manier bedenken? Ik zeg je dat je niet hoeft na te denken: er is geen andere weg! De enige weg is om gewetensvol en standvastig te weten en na te gaan wat God heeft en is door elk woord dat Hij tot uitdrukking brengt en alles wat Hij doet. Dit is de enige manier om God te kennen. Want wat God heeft en is, en alles wat met God te maken heeft, is niet hol en leeg – maar echt.

De feiten over het bestuur en de heerschappij van de Schepper over alle dingen en levende wezens zeggen alles over het ware bestaan van het gezag van de Schepper

Op dezelfde manier wordt er over Jehova's zegen aan Job verteld in het boek Job. Wat heeft God aan Job geschonken? "En Jehova zegende Job later nog meer dan in het begin. Hij bezat uiteindelijk veertienduizend schapen, zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezelinnen" (Job 42:12). Wat waren deze dingen, die aan Job werden gegeven, vanuit het perspectief van de mens? Waren het de bezittingen van de man? Zou Job met deze bezittingen heel rijk zijn geweest in die tijd? En hoe verwierf hij dergelijke bezittingen? Wat veroorzaakte zijn rijkdom? Het spreekt voor zich dat het dankzij de zegen van God was dat Job deze bezittingen verwierf. Hoe Job deze bezittingen zag, en hoe hij de zegeningen van God beschouwde, is niet iets waar we hier op in zullen gaan. Als het gaat om de zegeningen van God, smachten alle mensen er dag en nacht naar om gezegend te worden door God, toch heeft de mens geen controle over hoeveel bezit hij tijdens zijn leven kan krijgen, of dat hij zegeningen

van God kan ontvangen – en dit is een onbetwistbaar feit! God heeft gezag en de macht om alle bezittingen aan de mens te schenken, om mensen toe te staan alle zegen te verkrijgen, maar er is een grondbeginsel in Gods zegeningen. Wat voor soort mensen zegent God? De mensen die Hij leuk vindt, natuurlijk! Abraham en Job waren beiden gezegend door God, maar de zegeningen die ze ontvingen waren niet hetzelfde. God zegende Abraham met nazaten zo talrijk als het zand en de sterren. Toen God Abraham zegende, zorgde Hij ervoor dat het nageslacht van één man, één natie, krachtig en welvarend werd. Hierin regeerde het gezag van God de mensheid, die de adem van God ademde onder alle dingen en levende wezens. Onder de soevereiniteit van Gods gezag leefde en verspreidde deze mensheid zich met een snelheid en een reikwijdte die door God werd bepaald. Met name de levensvatbaarheid, de mate van expansie en de levensverwachting van deze naties maakten allemaal deel uit van Gods plan, en het grondbeginsel van dit alles was volledig gebaseerd op de belofte die God aan Abraham had gedaan. Dat wil zeggen dat, ongeacht de omstandigheden, Gods beloften ongehinderd zouden worden nagekomen en gerealiseerd zouden worden onder de geboden van Gods gezag. In de belofte die God aan Abraham deed, ongeacht de omwentelingen van de wereld, ongeacht het tijdperk, ongeacht de catastrofes die de mensheid zou doorstaan, zouden de afstammelingen van Abraham niet het risico lopen te worden vernietigd, en zou hun natie niet uitsterven. Gods zegen voor Job maakte hem echter buitengewoon rijk. Wat God hem gaf, was een reeks levende, ademende wezens, waarvan de bijzonderheden – hun aantal, hun snelheid van voortplanting, overlevingspercentages, de hoeveelheid vet die ze hadden, enzovoort – ook door God werden beheerst. Hoewel deze levende wezens niet het vermogen

hadden om te spreken, maakten zij ook deel uit van de regelingen van de Schepper en Gods regelingen werden uitgevoerd in overeenstemming met de zegen die God aan Job beloofde. In de zegeningen die God aan Abraham en Job gaf, hoewel het beloofde anders was, was het gezag waarmee de Schepper alle dingen en levende wezens regeerde hetzelfde. Elk detail van Gods gezag en macht komt tot uiting in Zijn verschillende beloften en zegeningen voor Abraham en Job en toont de mensheid nogmaals dat het gezag van God de verbeeldingskracht van de mens ver te boven gaat. Deze details vertellen de mensheid nogmaals dat wanneer hij Gods gezag wil kennen, dit alleen kan worden bereikt door Gods woorden en door Gods werk te ervaren.

Gods gezag van soevereiniteit over alle dingen geeft de mens de kans om een feit te zien: Gods gezag is niet alleen belichaamd in de woorden “En God zei: Laat er licht zijn, en er was licht, laat er een hemelgewelf zijn en er was hemelgewelf, en laat er land zijn, en er was land,” maar bovendien, in hoe Hij het licht deed voortduren, zorgde dat het hemelgewelf niet verdween en het land voor altijd gescheiden bleef van het water, evenals in de details van hoe Hij Zijn schepping regeerde en beheerde: licht, hemelgewelf en land. Wat zien jullie nog meer in Gods zegen aan de mensheid? Het is duidelijk dat, nadat God Abraham en Job had gezegend, Gods voetstappen niet ophielden, want Hij was nog maar net begonnen Zijn gezag uit te oefenen en Hij was van plan al Zijn woorden waar te maken en alle details waar te maken waarvan Hij gesproken had en dus bleef Hij de komende jaren alles doen wat Hij van plan was. Omdat God gezag heeft, lijkt het misschien voor de mens dat God alleen spreekt, en dat Hij geen vinger uit hoeft te steken voor alle zaken en dingen die bereikt moeten worden. Zo’n voorstelling is enigszins belachelijk! Als je zo’n eenzijdige kijk op Gods verbond

met mensen hebt dat je denkt dat er alleen maar woorden aan te pas kwamen en denkt dat God alles tot stand brengt door alleen maar woorden te gebruiken, en je niet in staat bent om de verschillende tekens en feiten te zien dat God het gezag en de heerschappij heeft over het bestaan van alle dingen, dan is je begrip van Gods gezag hol en belachelijk! Als de mens denkt dat God zo is, dan moet gezegd worden dat de kennis van de mens van God op een doodlopende weg is gekomen, en het eindpunt heeft bereikt, want de God die de mens zich dan voorstelt is slechts een machine die bevelen geeft en niet de God die gezag bezit. Wat heb je gezien door de voorbeelden van Abraham en Job? Heb je de echte kant van Gods gezag en macht gezien? Nadat God Abraham en Job had gezegend, bleef God niet waar Hij was, noch zette Hij Zijn boodschappers aan het werk in afwachting van wat de uitkomst zou zijn. Integendeel, zodra God Zijn woorden uitsprak, begonnen onder de leiding van Gods gezag alle dingen te voldoen aan datgene dat God van plan was te doen en werden de mensen, dingen en voorwerpen voorbereid die God nodig had. Dat wil zeggen dat, zodra de woorden door God werden uitgesproken, Gods gezag werd uitgevoerd in alle landen, en Hij maakte een plan om de beloften die Hij aan Abraham en Job had gedaan te volbrengen en te vervullen en Hij maakte alle juiste plannen en trof de juiste voorbereidingen voor alles wat nodig was voor elke belangrijke fase en elke stap die Hij van plan was uit te voeren. Gedurende deze tijd arrangeerde God niet alleen Zijn boodschappers, maar ook alle dingen die door Hem waren geschapen. Dat wil zeggen dat de reikwijdte waarbinnen Gods gezag werd uitgeoefend niet alleen de boodschappers omvatte, maar bovendien alle dingen die geregeld werden om te voldoen aan datgene wat Hij wilde bereiken; dit waren de specifieke manieren waarop het gezag van God werd uitgeoefend. In

jullie verbeelding, kunnen sommigen het volgende idee hebben over Gods gezag: God heeft gezag en God heeft macht, en dus hoeft God alleen te blijven zitten in de derde hemel, of alleen maar op een vaste plaats te blijven en God hoeft geen specifiek werk te doen en al Gods werk wordt voltooid in Zijn gedachten. Sommigen geloven misschien ook dat, hoewel God Abraham zegende, God verder niets hoefde te doen, en het voldoende was dat Hij alleen maar Zijn woorden sprak. Is dit wat er echt is gebeurd? Zeker niet! Hoewel God gezag en macht bezit, is Zijn gezag waarachtig en echt, niet leeg. De authenticiteit en realiteit van Gods gezag en macht worden geleidelijk geopenbaard en belichaamd in Zijn schepping van alle dingen, in de controle over alle dingen, en in het proces waarmee Hij de mensheid leidt en beheert. Elke methode, elk gezichtspunt en elk detail van Gods soevereiniteit over de mensheid en alle dingen en al het werk dat Hij heeft gedaan, evenals Zijn begrip van alle dingen – ze bewijzen allemaal letterlijk dat het gezag en de kracht van God niet uit lege woorden bestaan. Zijn gezag en macht worden constant getoond en onthuld, in alle dingen. Deze manifestaties en openbaringen spreken over het werkelijke bestaan van Gods gezag, want Hij gebruikt Zijn gezag en kracht om Zijn werk voort te zetten en om alle dingen te bevelen en om op elk moment over alle dingen te heersen en Zijn macht en gezag kunnen niet worden vervangen door de engelen, of de boodschappers van God. God besliste welke zegeningen Hij zou geven aan Abraham en Job – het was aan God. Hoewel de boodschappers van God persoonlijk Abraham en Job bezochten, waren hun daden overeenkomstig de geboden van God en ze stonden onder het gezag van God en zij vielen ook onder de soevereiniteit van God. Hoewel de mens de boodschappers van God bij Abraham ziet komen en Jehova God Zelf niets ziet

doen in deze Bijbelgedeelten, is in feite de enige die echt macht en gezag uitoefent God Zelf en dit zal ongetwijfeld iedereen beamen! Hoewel je hebt gezien dat de engelen en de boodschappers grote macht bezitten, en wonderen hebben verricht, of een aantal dingen hebben gedaan in opdracht van God, kunnen zij dit alleen maar omwille van het voltooien van Gods opdracht en zij vertonen op geen enkele manier het gezag van God – want geen mens of ding bezit het gezag van de Schepper om alle dingen te scheppen en alle dingen te regeren. En dus kan geen mens of ding het gezag van de Schepper uitoefenen of tonen.

Het gezag van de Schepper is onveranderlijk en onbeledigbaar

Wat hebben jullie gezien in deze drie delen van de Schrift? Hebben jullie gezien dat er een grondbeginsel is waarmee God Zijn gezag uitoefent? God gebruikte bijvoorbeeld een regenboog om een verbond met de mens te sluiten, waarbij Hij een regenboog in de wolken plaatste om de mens te vertellen dat Hij nooit meer een zondvloed zou gebruiken om de wereld te vernietigen. Is de regenboog die de mensen zien vandaag nog steeds hetzelfde als toen God deze woorden sprak? Zijn de aard en betekenis veranderd? Nee, zonder twijfel. God gebruikte Zijn gezag om deze daad uit te voeren, en het verbond dat Hij met de mensheid heeft gesloten, is tot vandaag van kracht en de tijd waarop dit verbond wordt veranderd is natuurlijk aan God. Nadat God had gezegd “ik plaats mijn boog in de wolken” heeft God Zich altijd aan dit verbond gehouden, tot op de dag van vandaag. Wat zie je hierin? Hoewel God gezag en macht bezit, is Hij zeer

rigoreus en principieel in Zijn daden en blijft Hij trouw aan Zijn woord. Zijn rigoreusheid en de beginselen van Zijn daden tonen de onbeledigbare aard van de Schepper en de onoverwinnelijkheid van het gezag van de Schepper. Hoewel Hij het hoogste gezag bezit en alle dingen onder Zijn heerschappij staan, en hoewel Hij de macht heeft om over alle dingen te regeren, heeft God Zijn eigen plan nooit beschadigd of ontwricht en elke keer dat Hij Zijn gezag uitoefent, is het in strikte overeenstemming met Zijn eigen principes, en volgt precies dat wat Hij heeft gezegd, en volgt Hij de stappen en doelstellingen van Zijn plan. Het is onnodig om te zeggen dat alle dingen die door God worden bestuurd, ook de beginselen volgen waarmee Gods gezag wordt uitgeoefend en geen mens of ding is vrijgesteld van de regelingen van Zijn gezag, noch kunnen zij de principes veranderen waarmee Zijn gezag wordt uitgeoefend. In Gods ogen ontvangen degenen die gezegend zijn het geluk dat door Zijn gezag tot stand is gebracht en degenen die vervloekt zijn ontvangen hun straf vanwege Gods gezag. Onder de soevereiniteit van Gods gezag is geen mens of ding vrijgesteld van de uitoefening van Zijn gezag, noch kunnen zij de principes veranderen waarmee Zijn gezag wordt uitgeoefend. Het gezag van de Schepper wordt niet veranderd door veranderingen van welke factor ook en ook de principes waarmee Zijn gezag wordt uitgeoefend, veranderen om geen enkele reden. Hemel en aarde ondergaan mogelijk grote omwentelingen, maar het gezag van de Schepper zal niet veranderen; alle dingen kunnen verdwijnen, maar het gezag van de Schepper zal nooit verdwijnen. Dit is het wezen van het onveranderlijke en onbeledigbare gezag van de Schepper en dit is het unieke karakter van de Schepper!

De onderstaande woorden zijn onmisbaar om het gezag van God te kennen en hun betekenis wordt in de onderstaande communicatie gegeven. Laten we doorgaan met het lezen van de Schrift.

4. Gods bevel aan Satan

Job 2:6 En Jehova zei tegen Satan: “Zie, ik lever hem aan je over, maar behoud wel zijn leven.”

Satan heeft nooit het gezag van de Schepper durven bevechten, en daarom leeft alles in de juiste orde

Dit is een uittreksel uit het boek Job en de “hij” in deze woorden verwijst naar Job. Hoewel deze zin kort is, verheldert hij veel. Deze zin beschrijft een specifieke uitwisseling tussen God en Satan in de geestelijke wereld en vertelt ons dat het voorwerp van Gods woorden Satan was. Er staat ook wat er specifiek door God werd gezegd. Gods woorden waren een bevel en een order aan Satan. De specifieke details van dit bevel hebben betrekking op het sparen van het leven van Job en waar God de grens trok bij Satans behandeling van Job – Satan moest Jobs leven sparen. Het eerste wat we uit deze zin leren, is dat dit woorden waren die God tot Satan sprak. De oorspronkelijke tekst van het boek Job, vertelt ons de achtergrond van deze woorden: Satan wilde Job beschuldigen en dus moest hij de goedkeuring van God verkrijgen voordat hij

hem kon verleiden. Toen God instemde met Satans verzoek om Job te verleiden, stelde God de volgende voorwaarde aan Satan: “Ik lever Job aan je over, maar behoud wel zijn leven.” Wat is de aard van deze woorden? Ze zijn duidelijk een gebod, een bevel. Als je de aard van deze woorden begrepen hebt, zou je natuurlijk ook moeten begrijpen dat Degene die deze opdracht gaf God was en dat degene die deze opdracht ontving en gehoorzaamde, Satan was. Onnodig te zeggen dat in dit gebod de relatie tussen God en Satan duidelijk is voor iedereen die deze woorden leest. Natuurlijk is dit ook de relatie tussen God en Satan in de spirituele wereld en het verschil tussen de identiteit en status van God en Satan, te vinden in de verhalen over de uitwisselingen tussen God en Satan in de Schrift tot op heden, staat in dit specifieke voorbeeld en tekstuele verslag waarin de mens het verschil tussen de identiteit en status van God en Satan kan zien. Over dit onderwerp moet ik zeggen dat de vermelding van deze woorden een belangrijk document is voor de kennis van de mensheid over de identiteit en status van God en het biedt belangrijke informatie voor de kennis van de mensheid over God. Door deze uitwisseling tussen de Schepper en Satan in de spirituele wereld, is de mens in staat om nog een specifiek aspect in het gezag van de Schepper te begrijpen. Deze woorden zijn wederom een getuigenis van het unieke gezag van de Schepper.

Van buitenaf gezien houdt Jehova God zich bezig met een gesprek met Satan. In werkelijkheid is de houding waarmee Jehova God spreekt en de positie waar Hij staat hoger dan die van Satan. Dat wil zeggen dat Jehova God Satan gebiedt op bevelende toon en Satan vertelt wat hij wel en niet moet doen, dat Job in zijn handen is en dat hij vrij is om Job te behandelen zoals hij het wenst – maar dat hij wel Jobs leven moet sparen. De subtekst is dat, hoewel Job in de

handen van Satan is gegeven, zijn leven niet aan Satan wordt overgedragen; niemand kan het leven van Job uit Gods handen nemen, tenzij God het toestaat. Gods houding is duidelijk verwoord in deze opdracht aan Satan en deze opdracht manifesteert en onthult ook de positie van waaruit Jehova God met Satan converseert. Hierin heeft Jehova God niet alleen de status van de God die het licht en de lucht schiep en alle dingen en levende wezens, van de God die de soevereiniteit over alle dingen en levende wezens bezit, maar ook van de God die de mensheid regeert en de Hades regeert, de God die het leven en de dood van alle levende dingen beheerst. Wie anders dan God in de spirituele wereld zou zo'n order aan Satan durven geven? En waarom gaf God persoonlijk Zijn bevel aan Satan? Omdat het leven van de mens, inclusief dat van Job, wordt bestuurd door God. God stond Satan niet toe om het leven van Job te schaden of te beëindigen, wat wil zeggen dat net voordat God Satan toestond om Job te verleiden, God er nog aan dacht om speciaal zo'n bevel uit te vaardigen en beval Satan nogmaals om het leven van Job te sparen. Satan heeft nooit tegen het gezag van God durven opstaan en bovendien heeft hij zorgvuldig geluisterd naar en gehoorzaamd aan de bevelen en specifieke geboden van God. Hij durfde deze nooit trotseren en hij zou natuurlijk niet vrijelijk Gods geboden durven veranderen. Dat zijn de grenzen die God heeft gesteld aan Satan, en dus heeft Satan nooit over deze grenzen heen durven gaan. Is dit niet de macht van Gods gezag? Is dit geen getuigenis van Gods gezag? Over hoe je je moet gedragen tegenover God en hoe je God moet zien, heeft Satan een veel duidelijker idee dan de mensheid en dus, in de spirituele wereld, ziet Satan de status en het gezag van God heel duidelijk en hij heeft een volledig begrip van de macht van Gods gezag en de principes achter de uitoefening van Zijn gezag. Hij durft ze

helemaal niet te negeren, noch durft hij ze op een of andere manier te schenden, of iets te doen wat tegen het gezag van God zondigt en hij durft op geen enkele manier Gods toorn aan te vechten. Hoewel hij kwaadaardig en arrogant van aard is, heeft Satan nooit de grenzen overschreden die hem door God zijn gegeven. Miljoenen jaren lang heeft hij zich strikt gehouden aan deze grenzen, heeft hij zich gehouden aan elk gebod en elk bevel dat hem door God is gegeven en heeft hij nooit over de grens durven gaan. Hoewel hij kwaadaardig is, is Satan veel wijzer dan de verdorven mensheid; hij kent de identiteit van de Schepper en kent zijn eigen grenzen. Uit de 'onderdanige' handelingen van Satan kan worden gezien dat het gezag en de macht van God hemelse edicten zijn die niet door Satan kunnen worden overtreden en dat juist vanwege het unieke karakter en het gezag van God alle dingen op een ordelijke manier veranderen en zich verspreiden, dat de mensheid kan leven en zich vermenigvuldigen binnen de koers die door God is vastgesteld, zonder een persoon of ding dat deze orde kan verstoren, en geen persoon of ding is in staat om deze wet te veranderen – want ze komen allemaal uit de handen van de Schepper en de orde en het gezag van de Schepper.

Alleen God, die de identiteit van de Schepper heeft, bezit het unieke gezag

De speciale identiteit van Satan heeft ertoe geleid dat veel mensen een sterke interesse in zijn manifestaties van verschillende aspecten hebben getoond. Er zijn zelfs veel dwaze mensen die geloven dat Satan, evenals God, ook gezag

bezit, want Satan is in staat om wonderen te doen en is in staat om dingen te doen die onmogelijk zijn voor de mensheid. En dus, naast het aanbidden van God, reserveert de mensheid ook een plaats voor Satan in zijn hart, en aanbidt Satan zelfs als God. Deze mensen zijn zowel jammerlijk als verfoeilijk. Ze zijn jammerlijk vanwege hun onwetendheid en verfoeilijk vanwege hun ketterij en inherent slechte inborst. Op dit punt ben ik van mening dat het noodzakelijk is om jullie te informeren over wat gezag is, wat het symboliseert en wat het vertegenwoordigt. In grote lijnen is God Zelf gezag, Zijn gezag symboliseert de suprematie en de substantie van God en het gezag van God Zelf vertegenwoordigt de status en identiteit van God. In welk geval durft Satan te zeggen dat hij zelf God is? Durft Satan te zeggen dat hij alle dingen schiep en soeverein is over alle dingen? Natuurlijk niet! Want hij is niet in staat om alle dingen te scheppen; tot op heden heeft hij nooit iets geschapen dat door God gemaakt is en nooit iets geschapen dat leeft. Omdat hij niet Gods gezag heeft, zal hij nooit de status en identiteit van God bezitten, en dat wordt bepaald door zijn wezen. Heeft hij dezelfde kracht als God? Natuurlijk niet! Hoe noemen we de daden van Satan en de wonderen die Satan tentoonspreidt? Is het kracht? Zou het gezag kunnen heten? Natuurlijk niet! Satan regeert het getij van het kwade, hij verstoort, schaadt en onderbreekt elk aspect van Gods werk. Heeft Satan ook maar iets gedaan wat ook maar de minste waarde heeft om te gedenken, aan te bevelen of te koesteren, nog afgezien van het bederven en misbruiken van de mens, het bedriegen en verlokken tot de afwijzing van God, zodat de mensen in het dal van de schaduw van de dood terecht komen, de afgelopen duizenden jaren? Als Satan gezag en macht bezat, zou de mensheid daardoor zijn verdorven? Als Satan gezag en macht bezat, zou de mensheid hierdoor zijn

geschaad? Als Satan macht en gezag bezat, zou de mensheid dan God hebben verlaten en zich naar de dood hebben gekeerd? Aangezien Satan geen gezag of macht heeft, wat moeten we concluderen over het wezen van alles wat hij doet? Er zijn er die alles wat Satan doet als onbeduidende vaardigheid definiëren, toch geloof ik dat een dergelijke definitie niet helemaal klopt. Zijn de slechte daden van de verdorvenheid van de mensheid slechts onbeduidende vaardigheid? De kwade kracht waarmee Satan Job heeft misbruikt en zijn felle verlangen om hem te mishandelen en te verslinden, konden onmogelijk worden bereikt door onbeduidende vaardigheid. Als je terugkijkt, waren de kudden van Job, verspreid over heuvels en bergen, in een oogwenk verdwenen; in een oogwenk verdween Jobs grote fortuin. Zou dat kunnen worden bereikt door onbeduidende vaardigheid? De aard van alles wat Satan doet, past bij negatieve termen zoals schaden, onderbreken, vernietigen, beschadigen, kwaadaardigheid, boosaardigheid en duisternis en dus is het voorkomen van alles wat onrechtvaardig en kwaad is, onlosmakelijk verbonden met de daden van Satan en is onafscheidelijk van de slechte inborst van Satan. Ongeacht hoe 'krachtig' Satan is, ongeacht hoe stoutmoedig en ambitieus hij ook is, ongeacht hoe groot zijn vermogen is om schade toe te brengen, ongeacht hoe uitgebreid de technieken zijn waarmee hij de mens verderft en verleidt, ongeacht hoe slim de trucjes en plannen zijn waarmee hij de mens intimideert, ongeacht hoe veranderlijk de vorm is waarin hij bestaat, hij is nooit in staat geweest om één enkel levend ding te scheppen, heeft nooit wetten of regels kunnen vaststellen voor het bestaan van alle dingen en is nooit in staat geweest om een ding, zowel levend als levenloos, te regeren en te beheersen. Binnen de hele kosmos en het enorme firmament is er geen enkel persoon of ding dat uit Satan is geboren, of

door hem bestaat; er is geen enkel persoon of ding dat door hem wordt bestuurd of wordt beheerst. Integendeel, hij moet niet alleen leven onder de heerschappij van God, maar bovendien moet hij gehoorzamen aan alle geboden en bevelen van God. Zonder de toestemming van God is het moeilijk voor Satan om zelfs een druppel water of zandkorrel op het land aan te raken; zonder de toestemming van God is Satan niet eens vrij om de mieren op het land te bewegen – laat staan de mensheid, die door God is geschapen. In de ogen van God is Satan minder dan de lelies op de berg, dan de vogels die in de lucht vliegen, dan de vissen in de zee en dan de maden op de aarde. Zijn rol onder alle dingen is om alle dingen te dienen en voor de mensheid te werken en Gods werk en Zijn managementplan te dienen. Ongeacht hoe kwaadaardig zijn aard is en hoe slecht zijn inborst is, het enige wat hij kan doen is zich plichtsgetrouw aan zijn functie houden: van dienst zijn aan God en een tegenhanger zijn van God. Dat is de essentie en positie van Satan. Zijn wezen staat los van het leven, staat los van macht en staat los van gezag; hij is slechts een speelbal in Gods handen, slechts een machine in dienst van God!

Nu we de ware aard van Satan hebben begrepen, begrijpen veel mensen nog steeds niet wat gezag is, dus laat mij het je vertellen! Het gezag zelf kan worden uitgelegd als de kracht van God. Ten eerste kan met zekerheid worden gezegd dat zowel gezag als macht positief zijn. Ze hebben geen verbinding met iets negatiefs en zijn niet gerelateerd aan geschapen of ongeschapen wezens. De kracht van God is in staat om dingen te scheppen van elke vorm die leven en vitaliteit bezitten en dit wordt bepaald door het leven van God. God is leven, dus is Hij de bron van alle levende wezens. Bovendien kan het gezag van God alle levende wezens doen gehoorzamen aan elk woord van God, dat wil zeggen,

ontstaan overeenkomstig Gods woorden, en leven en zich vermenigvuldigen door Gods gebod, waarna God alle levende wezens bestuurt en gebiedt, en daar zal nooit van worden afgeweken, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Geen persoon of ding heeft dit; alleen de Schepper bezit en draagt deze kracht en daarom wordt het gezag genoemd. Dit is het unieke karakter van de Schepper. Als zodanig, ongeacht of dit het woord 'gezag' zelf is of het wezen van dit gezag, kan dit alleen in verband worden gebracht met de Schepper, omdat het een symbool is van de unieke identiteit en substantie van de Schepper en het de identiteit en status van de Schepper vertegenwoordigt; afgezien van de Schepper, kan geen persoon of ding geassocieerd worden met het woord 'gezag'. Dit is een interpretatie van het unieke gezag van de Schepper.

Hoewel Satan Job met begerige ogen aankeek, durfde hij zonder Gods toestemming geen haar op Jobs lichaam te krenken. Hoewel hij van nature slecht en wreed is, nadat God Zijn bevel daartoe had uitgevaardigd, had Satan geen andere keus dan zich aan Gods gebod te houden. En dus, ook al was Satan zo razend als een wolf onder schapen, als het op Job aankwam, durfde hij de door God gestelde grenzen niet te vergeten, durfde niet de bevelen van God te overtreden en in alles wat hij deed durfde Satan niet af te wijken van de principes en beperkingen van Gods woorden – is dit geen feit? Hieruit kan worden afgeleid dat Satan geen van de woorden van Jehova God durft te overtreden. Voor Satan is elk woord van God een bevel en een hemelse wet en een uitdrukking van Gods gezag – want achter elk woord van God wordt Gods straf voor degenen die de bevelen van God overtreden bedoeld, en degenen die ongehoorzaam zijn en zich tegen de hemelse wetten verzetten. Satan weet heel goed dat wanneer hij Gods geboden overtreedt, hij de consequenties moet

aanvaarden van het overtreden van het gezag van God en het zich verzetten tegen de hemelse wetten. En wat zijn deze consequenties? Onnodig te zeggen dat ze natuurlijk de straf van God zijn. Satans daden tegenover Job waren slechts een microkosmos van zijn verdorvenheid van de mens en toen Satan deze daden uitvoerde, waren de grenzen die God stelde en de bevelen die Hij aan Satan gaf slechts een microkosmos van de principes achter alles wat hij doet. Bovendien was de rol en positie van Satan in deze zaak slechts een microkosmos van zijn rol en positie in het werk van Gods management, en Satans volledige gehoorzaamheid aan God in zijn verleiding van Job was slechts een microkosmos van hoe Satan zich niet ook maar een beetje durfde te verzetten tegen God in het werk van Gods management. Welke waarschuwing geven deze microkosmosen jullie? Onder alle dingen, inclusief Satan, is er geen persoon of ding dat de hemelse wetten en edicten van de Schepper kan overtreden en geen persoon of ding dat deze hemelse wetten en edicten durft te schenden, want geen enkele persoon of object kan veranderen of ontsnappen aan de straf die de Schepper toebrengt aan hen die ongehoorzaam zijn aan deze wetten. Alleen de Schepper kan hemelse wetten en edicten uitvaardigen, alleen de Schepper heeft de macht om ze in werking te stellen, en alleen de kracht van de Schepper kan door geen enkele persoon of ding worden overtreden. Dit is het unieke gezag van de Schepper, dit gezag is het allerhoogste onder alle dingen, en dus is het onmogelijk om te zeggen dat 'God de grootste is en Satan nummer twee is'. Behalve de Schepper die dit unieke gezag bezit, is er geen andere God!

Hebben jullie nu nieuwe kennis van Gods gezag? Ten eerste, is er een verschil tussen het zojuist genoemde gezag van God en de macht van de mens? En wat is het verschil? Sommige mensen zeggen dat er geen vergelijking tussen

beide is. Dat is juist! Hoewel mensen zeggen dat er geen vergelijking is tussen deze twee, in de gedachten en opvattingen van de mens, wordt de macht van de mens vaak verward met het gezag, en worden die twee vaak met elkaar vergeleken. Wat is hier aan de hand? Maken mensen niet de fout om per ongeluk de ene door de andere te vervangen? Deze twee zijn niet verbonden, en je kunt ze niet vergelijken, maar toch kunnen mensen zichzelf niet helpen. Hoe moet dit worden opgelost? Als je echt een oplossing wilt vinden, is de enige manier om het unieke gezag van God te begrijpen en te kennen. Nu je het gezag van de Schepper kent en begrijpt, zul je de macht van de mens en het gezag van God niet in één adem noemen.

Waar verwijst de kracht van de mens naar? Simpel gezegd, het is een bekwaamheid of vaardigheid die het mogelijk maakt dat de verdorven gezindheid, verlangens en ambities van de mens zo groot mogelijk worden uitgebreid of bereikt. Geldt dit als gezag? Ongeacht hoe gezwollen of lucratief de ambities en verlangens van de mens zijn, er kan niet worden gezegd dat die persoon gezag heeft; hooguit is dit opgeblazen gevoel en succes slechts een demonstratie van de rare grappenmakerij van Satan onder de mens, hooguit een farce waarin Satan als zijn eigen voorouder optreedt om zijn ambitie om God te zijn te vervullen.

Hoe kijk je nu precies tegen het gezag van God aan? Nu deze woorden zijn gecommuniceerd, zou je een nieuwe kennis van Gods gezag moeten hebben. En daarom vraag ik jullie: Wat symboliseert Gods gezag? Symboliseert het de identiteit van God Zelf? Staat het symbool voor de kracht van God Zelf? Symboliseert het de unieke status van God Zelf? In alle dingen, bij welke dingen

heb je het gezag van God gezien? Hoe keek je er tegen aan? Als je naar de vier seizoenen kijkt, die door de mens worden ervaren, kan iemand dan de wet van de samenhang tussen lente, zomer, herfst en winter veranderen? In de lente bloeien de bomen en botten uit; in de zomer zijn ze bedekt met bladeren; in de herfst dragen ze vruchten, en in de winter vallen de bladeren. Kan iemand deze wet veranderen? Weerspiegelt dit een aspect van Gods gezag? God zei: "Laat er licht zijn", en er was licht. Bestaat dit licht nog steeds? Waarom bestaat dit nog steeds? Het bestaat natuurlijk door de woorden van God en door het gezag van God. Bestaat de door God geschapen lucht nog steeds? Komt de lucht die de mens inademt van God? Kan iemand de dingen die van God komen wegnemen? Kan iemand zijn wezen en functie veranderen? Kan iemand de door God ingestelde nacht en dag ongedaan maken en de wet van dag en nacht die door God is bevolen? Kan Satan zoiets doen? Zelfs als je 's nachts niet slaapt en de nacht als dag gebruikt, dan is het nog steeds nacht; je kunt je dagelijkse routine veranderen, maar je bent niet in staat de wet van de wisselwerking tussen dag en nacht te veranderen, en dit feit kan niet worden veranderd door een persoon, nietwaar? Is iemand in staat om een leeuw het land te laten ploegen zoals een os? Kan iemand een olifant in een ezel veranderen? Kan iemand een kip als een arend hoog door de lucht laten zweven? Is iemand in staat om een wolf gras te laten eten zoals een schaap? (Nee.) Is iemand in staat om de vis in het water op het land te laten leven? Mensen kunnen dit niet doen. En waarom niet? Omdat God de vissen opdroeg om in water te leven, en dus leven ze in water. Op het land zouden ze niet kunnen overleven en zouden ze sterven; ze zijn niet in staat de grenzen van Gods gebod te overschrijden. Alle dingen hebben een wet en een limiet voor hun bestaan, en ze hebben elk hun eigen instinct. Dit is door de

Schepper verordineerd en is onveranderlijk en onoverwinnelijk voor elk mens. De leeuw zal bijvoorbeeld altijd in het wild leven, op een afstand van de gemeenschap van de mens en nooit zo volgzaam en trouw zijn als de os die samenleeft met en werkt voor de mens. Hoewel olifanten en ezels beide dieren zijn en beide vier poten hebben en wezens zijn die lucht ademen, zijn het verschillende soorten, want ze zijn door God in verschillende soorten verdeeld, ze hebben elk hun eigen instinct, en dus zullen ze nooit uitwisselbaar zijn. Hoewel de kip twee poten heeft en vleugels net als een adelaar, zal zij nooit in de lucht kunnen vliegen; zij kan hooguit alleen in een boom vliegen – en dit wordt bepaald door haar instinct. Onnodig te zeggen, dat dit allemaal zo is vanwege de geboden van het gezag van God.

In de ontwikkeling van de mensheid van vandaag kan gezegd worden dat de wetenschap van de mensheid floreert en dat de resultaten van de wetenschappelijke verkenning van de mens als indrukwekkend kunnen worden omschreven. Het vermogen van de mens, dat moet gezegd worden, wordt steeds groter, maar er is één wetenschappelijke doorbraak die de mensheid niet heeft kunnen maken: de mensheid heeft vliegtuigen gemaakt, vliegdekschepen en de atoombom, de mensheid is de ruimte ingegaan, heeft op de maan gelopen, vond het internet uit en leefde in de hi-tech levensstijl, maar de mensheid is niet in staat om een levend, ademend ding te scheppen. Het instinct van elk levend wezen en de wetten waardoor ze leven, en de cyclus van leven en dood van elke soort van leven, al deze dingen zijn onmogelijk te maken en niet te beheersen door de wetenschap van de mensheid. Op dit gebied moet gezegd worden dat ongeacht welke grote hoogten bereikt worden door de wetenschap van de mens, het onvergelijkbaar is met ook maar één van de gedachten van de Schepper en

de mens is niet in staat om de wonderbaarheid van de schepping van de Schepper en de macht van Zijn gezag te onderscheiden. Er zijn zoveel oceanen op de aarde, toch hebben ze nooit hun grenzen overschreden en komen ze naar believen op het land en dat is omdat God voor elk van hen grenzen heeft gesteld; ze bleven waar Hij hen beval en zonder Gods toestemming kunnen ze zich niet vrij bewegen. Zonder Gods toestemming mogen ze elkaar niet overspoelen en kunnen ze alleen in beweging komen als God dat zegt, en waar ze gaan en blijven wordt bepaald door het gezag van God.

Om het duidelijk te stellen, betekent 'het gezag van God' dat het aan God is. God heeft het recht om te beslissen hoe iets moet worden gedaan en het gebeurt op de manier die Hij wenst. De wet van alle dingen is aan God en niet aan de mens; evenmin kan deze door de mens worden veranderd. Dit kan niet worden veranderd door de wil van de mens, maar wordt in plaats daarvan veranderd door de gedachten van God en de wijsheid van God en de geboden van God en dit is een feit dat voor niemand te ontkennen valt. De hemelen en de aarde en alle dingen, het universum, de sterrenhemel, de vier seizoenen van het jaar, dat wat zichtbaar en onzichtbaar is voor de mens – ze bestaan allemaal, functioneren en veranderen, zonder enige fout, onder het gezag van God volgens de geboden van God, volgens de bevelen van God en volgens de wetten van het begin van de schepping. Geen enkele persoon of object kan deze wetten veranderen of de inherente koers waarin ze werken veranderen; ze ontstonden vanwege het gezag van God en gaan verloren door het gezag van God. Dit is het eigenlijke gezag van God. Nu er zoveel over is gezegd, kun je voelen dat het gezag van God een symbool is van de identiteit en status van God? Kan het gezag van God ooit het bezit zijn van enig geschapen of niet-geschapen

wezen? Kan het worden geïmiteerd, nagebootst of vervangen door een persoon, ding of object?

De identiteit van de Schepper is uniek en je moet het idee van polytheïsme niet aanhangen

Hoewel de vaardigheden en capaciteiten van Satan groter zijn dan die van de mens, hoewel hij dingen kan doen die onbereikbaar zijn voor de mens, ongeacht of je jaloers bent of streeft naar wat Satan doet, ongeacht of je dit haat of er van walgt, ongeacht of je wel of niet in staat bent om dat te zien en ongeacht hoeveel Satan kan bereiken, of hoeveel mensen hij kan misleiden om hem te aanbidden en vereren en ongeacht hoe je hem definieert, je kunt onmogelijk zeggen dat hij het gezag en de kracht van God heeft. Je moet weten dat God God is, dat er slechts één God is en bovendien, moet je weten dat alleen God gezag heeft en de macht heeft om alle dingen te beheersen en te regeren. Alleen omdat Satan het vermogen heeft om mensen te bedriegen en God kan nabootsen, de tekenen en wonderen van God kan nabootsen en soortgelijke dingen doen die God heeft gedaan, geloven jullie ten onrechte dat God niet uniek is, dat er veel goden zijn, dat ze alleen maar meer of minder vaardigheden hebben en dat er verschillen zijn in de omvang van de kracht die ze hanteren. Je rangschikt hun grootheid in de volgorde van hun aankomst en volgens hun leeftijd, en je gelooft ten onrechte dat er andere godheden zijn buiten God en denkt dat de kracht en het gezag van God niet uniek zijn. Als je dergelijke ideeën hebt, als je de uniciteit van God niet erkent, als je niet gelooft

dat alleen God gezag bezit, en als je je alleen vasthoudt aan polytheïsme, dan zeg ik dat je het uitschot van de schepselen bent, dat je de ware belichaming van Satan bent en je een absoluut kwaadaardig persoon bent! Begrijpen jullie wat ik jullie probeer te leren door dit allemaal te zeggen? Ongeacht tijd, plaats of achtergrond, je mag God niet verwarren met een ander persoon, ding of object. Ongeacht hoe onkenbaar en ongenaakbaar je het gezag van God vindt en het wezen van God Zelf, ongeacht hoeveel de daden en woorden van Satan overeenkomen met jouw opvatting en verbeelding, ongeacht hoeveel voldoening ze je geven, wees niet dom, verwar deze dingen niet, ontken het bestaan van God niet, ontken de identiteit en de status van God niet, zet God niet de deur uit en breng Satan niet ter vervanging van God in je hart om jouw God te zijn. Ik twijfel er niet aan dat jullie in staat zijn om je voor te stellen wat dan de gevolgen zouden zijn!

Hoewel de mensheid verdorven is, leeft hij nog steeds onder de soevereiniteit van het gezag van de Schepper

Satan heeft de mensheid al duizenden jaren verdorven. Hij heeft onnoemelijke hoeveelheden kwaad gedaan, heeft generatie na generatie misleid en heeft gruwelijke misdaden begaan in de wereld. Hij heeft de mens misbruikt, misleid en verleid om zich tegen God te verzetten en heeft slechte daden begaan die keer op keer Gods plan van management in de war hebben gestuurd en verzwakt. Maar onder het gezag van God blijven alle dingen en levende wezens zich houden aan de regels en wetten die door God zijn vastgesteld. Vergeleken

met het gezag van God is Satans slechte aard en woestheid zo lelijk, zo walgelijk en verachtelijk en zo klein en kwetsbaar. Hoewel Satan tussen alle door God geschapen dingen wandelt, is hij niet in staat om de kleinste verandering in de mensen, dingen en voorwerpen die door God zijn geboden, uit te voeren. Er zijn duizenden jaren verstreken en de mensheid geniet nog steeds van het licht en de lucht die door God zijn geschonken, ademt nog steeds de adem uit die God Zelf heeft uitgeademd, geniet nog steeds van de bloemen, vogels, vissen en insecten die door God zijn geschapen en geniet van alle dingen die door God zijn gegeven; dag en nacht vervangen elkaar nog steeds voortdurend; de vier seizoenen wisselen elkaar af zoals gebruikelijk; de ganzen in de lucht vertrekken deze winter en keren nog steeds terug in de volgende lente; de vissen in het water verlaten nooit de rivieren en meren – hun huis; de cicades op de grond zingen het hoogste lied tijdens de zomerdagen; de krekels in het gras brommen zachtjes in de tijd naar de wind in de herfst; de ganzen verzamelen zich in kudden, terwijl de arenden eenzaam blijven; de trots van leeuwen houdt stand door te jagen; de eland verdwijnt niet van het gras en de bloemen. ... Elk levend wezen onder alle dingen vertrekt en keert terug en vertrekt weer, een miljoen veranderingen die in een oogwenk gebeuren – maar wat niet verandert, zijn hun instinct en de wetten om te overleven. Ze leven onder de zorg en voeding van God en niemand kan hun instinct veranderen en niemand kan hun overlevingsregels schaden. Hoewel de mens, die tussen alle dingen leeft, door Satan is verdorven en bedrogen, kan de mens nog steeds niet zonder het water dat door God is gemaakt en de lucht die door God is gemaakt en alle dingen die door God zijn gemaakt en de mens leeft nog steeds en vermenigvuldigt zich in deze ruimte gemaakt door God. Het instinct van de mensheid is niet veranderd.

De mens vertrouwt nog steeds op zijn ogen om te zien, op zijn oren om te horen, op zijn hersenen om te denken, op zijn hart om te begrijpen, op zijn benen en voeten om te lopen, op zijn handen om te werken, enzovoort; alle instincten die God de mens schonk zodat hij de voorzieningen van God kon aanvaarden, blijven onveranderd, de vermogens waardoor de mens met God samenwerkt zijn niet veranderd, het vermogen van de mens om de plicht van een geschapen wezen te vervullen is niet veranderd, de geestelijke behoeften van de mensheid zijn niet veranderd, het verlangen van de mens om zijn oorsprong te vinden is niet veranderd, het verlangen van de mens om gered te worden door de Schepper is niet veranderd. Dit zijn de huidige omstandigheden van de mensheid, die leeft onder het gezag van God en die de bloedige vernietiging heeft ondergaan die door Satan is aangericht. Hoewel de mensheid is onderworpen aan de onderdrukking van Satan en niet langer Adam en Eva is vanaf het begin van de schepping, in plaats daarvan vol van dingen die vijandig tegenover God staan, zoals kennis, verbeeldingskracht, opvattingen enzovoort en vol van de verdorven satanische gezindheid, in de ogen van God, is de mensheid nog steeds dezelfde mensheid die Hij schiep. De mensheid wordt nog steeds geregeerd en georkestreerd door God en leeft nog steeds binnen de koers die God heeft uitgezet en dus in de ogen van God, is de mensheid, die door Satan is verdorven, slechts bedekt met vuil, met een rommelende buik, met reacties die een beetje traag zijn, een geheugen dat niet zo goed is als vroeger en van een iets oudere leeftijd – maar alle functies en instincten van de mens zijn volkomen onbeschadigd. Dit is de mensheid die God van plan is te redden. Deze mensheid hoeft slechts de roep van de Schepper te horen en de stem van de Schepper te horen en hij zal opstaan en zich haasten om de bron van deze stem te vinden.

Deze mensheid hoeft slechts de figuur van de Schepper te zien en hij zal onverschillig worden voor alles en alles verzaken, om zichzelf aan God te wijden en zal zelfs zijn leven voor Hem neerleggen. Wanneer het hart van de mensheid de oprechte woorden van de Schepper begrijpt, zal de mensheid Satan verwerpen en aan de kant van de Schepper staan; wanneer de mensheid het vuil volledig van zijn lichaam heeft gewassen en opnieuw de voorzieningen en voeding van de Schepper heeft ontvangen, zal de herinnering van de mensheid worden hersteld en op dit moment zal de mensheid echt terugkeren naar de heerschappij van de Schepper.

14 december 2013

God Zelf, de unieke II

Gods rechtvaardige gezindheid

Nu jullie hebben geluisterd naar de vorige communicatie over Gods gezag, vertrouw ik erop dat jullie over een heel scala aan woorden beschikken over het onderwerp. Hoeveel jullie kunnen accepteren, bevatten en begrijpen, hangt allemaal af van hoeveel moeite jullie ervoor gaan doen. Ik hoop dat jullie deze kwestie serieus kunnen benaderen; in geen geval zouden jullie daar halfslachtig mee om moeten gaan! Welnu, is Gods gezag kennen gelijk aan het kennen van God als geheel? Je kunt zeggen dat het kennen van Gods gezag het begin is van het kennen van de unieke God Zelf, en je zou ook kunnen zeggen dat het

kennen van Gods gezag betekent dat men reeds de poort binnen is gestapt om het wezen van de unieke God Zelf te kennen. Dit begrip is één deel van het kennen van God. Wat is dan het andere deel? Dit is het onderwerp waar ik vandaag over zou willen communiceren – Gods rechtvaardige gezindheid.

Ik heb twee Bijbelgedeeltes geselecteerd om over te communiceren in het onderwerp van vandaag: het eerste gedeelte betreft Gods vernietiging van Sodom, te vinden in Genesis 19: 1-11 en Genesis 19: 24-25; het tweede gaat over de bevrijding van Nineve door God, te vinden in Jona 1: 1-2, in aanvulling op het derde en vierde hoofdstuk van het boek. Ik vermoed dat jullie allemaal graag willen horen wat ik te zeggen heb over deze twee gedeeltes. Wat ik zeg, kan natuurlijk niet afwijken van het thema van God kennen en Zijn wezen kennen, maar wat zal de focus van de communicatie van vandaag zijn? Weet iemand van jullie dat? Welke delen van mijn communicatie over 'Gods gezag' hebben jullie aandacht getrokken? Waarom zei ik dat alleen Degene die zulk gezag en zulke macht bezit God Zelf is? Wat wilde ik daarmee uitleggen? Waarvan wilde ik jullie op de hoogte brengen? Zijn Gods gezag en macht een aspect van hoe Zijn wezen wordt weergegeven? Zijn ze een deel van Zijn wezen dat Zijn identiteit en status bewijst? Hebben deze vragen jullie gezegd wat ik ga zeggen? Wat wil ik dat jullie begrijpen? Denk hier goed over na.

Als de mens zich koppig tegen God keert, wordt hij vernietigd door Gods toorn

Laten we allereerst enkele gedeeltes in de Schrift bekijken die 'Gods vernietiging van Sodom' beschrijven.

Gen. 19:1-11 De twee engelen kwamen 's avonds in Sodom aan. Lot zat juist in de stadspoort. Zodra hij hen zag stond hij op, ging hun tegemoet en boog zich diep voor hen neer. 'Heren,' zei hij, 'komt u toch mee. Het huis van uw dienaar staat voor u open; overnacht daar en was er uw voeten. Dan kunt u morgenvroeg uw weg vervolgen.' 'Nee, dank u,' antwoordden ze, 'we overnachten wel op het plein.' Omdat hij echter sterk bleef aandringen, gingen ze met hem mee naar zijn huis. Daar maakte hij een maaltijd voor hen klaar; hij bakte brood en ze aten bij hem. Maar nog voordat Lot en zijn gasten konden gaan slapen, liepen alle mannen van Sodom bij Lots huis te hoop, jong en oud, niemand uitgezonderd. 'Waar zijn die mannen die bij je overnachten?' riepen ze Lot toe. 'Breng ze naar buiten, we willen ze nemen!' Lot ging naar buiten en deed de deur achter zich dicht. 'Maar vrienden, zoiets kunnen jullie toch niet doen!' zei hij. 'Luister, ik heb twee dochters die nog nooit met een man geslapen hebben. Die zal ik bij jullie brengen, doe met hen wat jullie willen. Maar laat die mannen met rust, ik heb hun niet voor niets een veilig onderkomen geboden.' Maar ze schreeuwden: 'Uit de weg!' Ook riepen ze: 'Dat woont hier als vreemdeling en moet ons zo nodig de wet voorschrijven. Wacht maar, jij zult er ook van lusten, en nog meer dan zij!' En ze drongen Lot ruw opzij en wilden de deur openbreken. Maar de twee mannen trokken Lot het huis in en deden de deur weer dicht, en ze sloegen alle mannen die bij de ingang van het huis waren, jong en oud, met blindheid, zodat ze tevergeefs probeerden de ingang te vinden.

Gen 19:24-25 Toen liet Jehova Zijn zwavel en vuur uit de hemel op Sodom en Gomorra neerkomen. Hij keerde die steden en de hele vlakte eromheen om, met alle inwoners van de steden en de gewassen op het land.

Uit deze gedeeltes is het niet moeilijk in te zien dat het met de ongerechtigheid en verdorvenheid van Sodom al zodanig gesteld was dat het zowel de mens als God verafschuwde, en dat in de ogen van God de stad daarom vernietigd moest worden. Maar wat gebeurde er in de stad voordat deze werd vernietigd? Wat voor inspiratie kunnen mensen van deze gebeurtenissen krijgen? Wat laat Gods houding ten opzichte van deze gebeurtenissen mensen zien over Zijn gezindheid? Laten we, om het hele verhaal te begrijpen, zorgvuldig lezen wat er in de Schrift is opgetekend ...

De verdorvenheid van Sodom: het maakt de mens woedend en God razend

Die avond ontving Lot twee boodschappers van God en bereidde een feestmaal voor hen. Na het eten, voordat ze gingen slapen, omringden mensen uit de hele stad de woning van Lot en riepen ze Lot. De Schrift vermeldt dat ze zeiden: "Waar zijn die mannen die bij je overnachten? ... Breng ze naar buiten, we willen ze nemen!" Wie zei deze woorden? Tot wie werden ze gesproken? Dit waren de woorden van het volk van Sodom, die ze riepen buiten de woning van Lot en ze waren bestemd voor Lot. Hoe voelt het om deze woorden te horen? Ben je woedend? Maken deze woorden je ziek? Kook je van woede? Stinken deze woorden niet naar Satan? Kun je door hun woorden het kwaad en de

duisternis in deze stad aanvoelen? Kun je de diepte van de wreedheid en barbaarsheid van het gedrag van deze mensen voelen in hun woorden? Kun je de diepte van hun verdorvenheid voelen in hun gedrag? Uit de inhoud van wat ze zeggen, is het niet moeilijk om te zien dat hun inslechte aard en wilde gezindheid een niveau had bereikt dat ze zichzelf niet meer in de hand hadden. Behalve Lot, was iedereen in deze stad niet anders dan Satan; alleen al het zien van een andere persoon maakte dat deze mensen deze wilden beschadigen en verslinden. ... Deze dingen geven niet alleen een idee van de afschuwelijke en angstaanjagende aard van de stad, en van de aura des doods om deze stad; ze geven ook een gevoel van zijn ongerechtigheid en bloeddorstigheid.

Hoe reageerde Lot toen hij oog in oog stond met een bende onmenselijke boeven, mensen die vervuld waren van zielvernietigende eerezucht? Volgens de Schrift: "Zoiets kunnen jullie toch niet doen!" ... 'Luister, ik heb twee dochters die nog nooit met een man geslapen hebben. Die zal ik bij jullie brengen, doe met hen wat jullie willen. Maar laat die mannen met rust, ik heb hun niet voor niets een veilig onderkomen geboden.'" Lot bedoelde het volgende met zijn woorden: hij was bereid zijn twee dochters op te offeren om de boodschappers te beschermen. Als ze redelijk waren, hadden deze mensen moeten instemmen met de voorwaarden van Lot en de twee boodschappers met rust moeten laten; de boodschappers waren tenslotte volslagen vreemden voor hen, mensen die absoluut niets met hen te maken hadden; deze twee boodschappers hadden hun belangen nooit geschaad. Maar gedreven door hun slechtheid lieten ze de zaak niet rusten. Integendeel, ze versterkten alleen hun pogingen. Hier kan nog een van hun gesprekken zonder meer een nader inzicht verschaffen in de ware

boosaardigheid van deze mensen; tegelijkertijd laat het je ook de reden weten en begrijpen waarom God deze stad wilde vernietigen.

Dus wat zeiden ze daarna? Zoals de Bijbel zegt: “‘Uit de weg!’ Ook riepen ze: ‘Dat woont hier als vreemdeling en moet ons zo nodig de wet voorschrijven. Wacht maar, jij zult er ook van lusten, en nog meer dan zij!’ En ze drongen Lot ruw opzij en wilden de deur openbreken.” Waarom wilden ze de deur intrappen? De reden is dat ze die twee boodschappers kwaad graag wilden doen. Wat deden die boodschappers in Sodom? Hun doel was om Lot en zijn familie te redden; de mensen in de stad dachten echter ten onrechte dat ze officiële ambten wilden innemen. Zonder naar hun doel te vragen, alleen om een vermoeden wilde de stad deze twee boodschappers wreed schade toebrengen; ze wilden twee mensen kwaad doen die helemaal niets met hen te maken hadden. Het is duidelijk dat de mensen in deze stad hun menselijkheid en verstand volkomen verloren hadden. De mate van hun waanzin en wildheid verschilde al niet meer van de wrede aard waarmee Satan mensen verwondt en verslindt.

Wat deed Lot toen deze mensen van hem eisten dat hij ze aan hen overdroeg? Uit de tekst weten we dat Lot ze niet heeft overgedragen. Kende Lot deze twee boodschappers van God? Natuurlijk niet! Maar waarom was hij in staat om deze twee mensen te redden? Wist hij wat ze kwamen doen? Hoewel hij zich niet bewust was van de reden van hun komst, wist hij dat ze Gods dienstknechten waren, en daarom ontving hij ze. Dat hij deze dienaren van God heren kon noemen, laat zien dat Lot gewoonlijk een volgeling van God was, in tegenstelling tot de anderen in Sodom. Daarom riskeerde hij, toen de

boodschappers van God tot hem kwamen, zijn eigen leven om deze twee dienaren te ontvangen; bovendien bood hij ook zijn twee dochters in ruil aan om deze twee dienaren te beschermen. Dit is Lots rechtvaardige daad; het is ook een tastbare uitdrukking van Lots aard en wezen, en het is ook de reden waarom God Zijn dienaren stuurde om Lot te redden. Toen hij werd geconfronteerd met gevaar, beschermde Lot deze twee dienaren zonder ergens anders aan te denken; hij probeerde zelfs zijn twee dochters aan te bieden in ruil voor de veiligheid van de dienaren. Was er, behalve Lot, iemand anders in de stad die zoiets had kunnen doen? Nee! Zoals de feiten uitwijzen. Daarom is het vanzelfsprekend dat iedereen in Sodom, behalve Lot, een doelwit voor vernietiging was, en dat ook verdiende.

Sodom wordt vernietigd omdat het Gods toorn over zich heeft afgeroepen

Toen de mensen van Sodom deze twee dienaren zagen, vroegen ze niet waarvoor ze kwamen, noch vroeg iemand of ze gekomen waren om Gods wil te verspreiden. Integendeel, ze vormden een bende en kwamen, zonder een verklaring af te wachten, om deze twee dienaren als wilde honden of wrede wolven te grijpen. Zag God deze dingen op het moment dat ze gebeurden? Wat dacht God in Zijn hart over zulk menselijk gedrag, zulke dingen? God besloot deze stad te vernietigen; Hij zou niet aarzelen of wachten, noch zou Hij geduld blijven tonen. Zijn dag was gekomen en dus deed Hij het werk dat Hij wenste te doen. Genesis 19: 24-25 zegt daarom: "Toen liet Jehova Zijn zwavel en vuur uit

de hemel op Sodom en Gomorra neerkomen. Hij keerde die steden en de hele vlakte eromheen om, met alle inwoners van de steden en de gewassen op het land.” Deze twee verzen vertellen mensen de manier waarop God deze stad vernietigde; ze vertellen ook aan de mensen wat God heeft vernietigd. Ten eerste vertelt de Bijbel dat God de stad met vuur verbrandde, en dat de omvang van het vuur voldoende was om alle mensen en dat wat op de grond groeide te vernietigen. Dat wil zeggen dat het vuur dat uit de hemel viel niet alleen de stad vernietigde; het vernietigde ook alle mensen en levende dingen in de stad, allemaal zonder een spoor achter te laten. Nadat de stad was verwoest, was het land ontdaan van levende wezens. Er was geen leven meer, noch enig levensteken. De stad was een woestenij geworden, een lege plaats gevuld met doodse stilte. Er zouden geen kwaadaardige daden tegen God meer zijn op deze plaats; er zou geen slachting meer zijn, er zou geen bloed meer vloeien.

Waarom wilde God deze stad zo grondig verbranden? Wat kunnen jullie hieruit opmaken? Zou God het verdragen om de mensheid en de natuur, Zijn eigen scheppingen, zo vernietigd te zien worden? Als je Jehova Gods toorn kunt opmaken uit het vuur dat uit de hemel werd neergeworpen, dan is het niet moeilijk om het peil van Zijn woede af te lezen uit het doelwit van Zijn vernietiging, evenals uit de mate waarin deze stad werd vernietigd. Wanneer God een stad veracht, zal Hij Zijn straf daarover doen gelden. Wanneer God walgt van een stad, zal Hij herhaaldelijk waarschuwingen geven om mensen op de hoogte te stellen van Zijn toorn. Wanneer God echter beslist dat Hij een einde aan een stad zal maken en deze zal vernietigen – dat wil zeggen, wanneer Zijn toorn en majesteit beledigd zijn – dan zal Hij geen verdere straffen of waarschuwingen

geven. In plaats daarvan zal Hij de stad gelijk vernietigen. Hij zal de stad volkomen laten verdwijnen. Dit is Gods rechtvaardige gezindheid.

Nadat Sodom herhaalde weerstand en vijandigheid jegens Hem heeft laten zien, roeit God de stad volledig uit

Wanneer we eenmaal een algemeen begrip hebben van Gods rechtvaardige gezindheid, kunnen we onze aandacht weer op de stad Sodom richten – wat God zag als een stad van zonde. Door het wezen van deze stad te begrijpen, kunnen we begrijpen waarom God de stad wilde vernietigen en waarom Hij deze zo volledig vernietigde. Hieruit kunnen we Gods rechtvaardige gezindheid leren kennen.

Vanuit menselijk oogpunt gezien was Sodom een stad die het verlangen van de mens en het kwaad van de mens volledig kon bevredigen. Met haar verleiding en betovering, met muziek en dans, nacht na nacht, dreef de welvaart mensen tot fascinatie en waanzin. Haar kwaad tastte de harten van mensen aan en betoverde hen tot ontaarding. Dit was een stad waar onreine geesten en boze geesten raasden; ze werd omringd door zonde en moord en was gevuld met een bloedige, bedorven geur. Het was een stad die mensen verkilde tot op het bot, een stad waarvan je zou terugdeinzen. Niemand in deze stad – man noch vrouw, jong noch oud – zocht de ware weg; niemand verlangde naar het licht of wilde de zonde uit de weg gaan. Ze leefden onder Satans macht, verdorvenheid en bedrog. Ze hadden hun menselijkheid verloren; ze hadden hun gezonde verstand verloren en ze hadden het oorspronkelijke doel van het bestaan van de

mensen verloren. Ze begingen talloze slechte daden van verzet tegen God; ze weigerden Zijn leiding en verzetten zich tegen Zijn wil. Het waren hun slechte daden die deze mensen, de stad en elk levend wezen in de stad, stap voor stap, naar het pad van de vernietiging voerden.

Hoewel deze twee gedeelten niet de details beschrijven van de omvang van de verdorvenheid van het volk van Sodom, maar in plaats daarvan hun gedrag tegenover Gods twee dienaren na hun aankomst in de stad, kan een simpele waarheid onthullen in hoeverre de mensen van Sodom verdorven en slecht waren en God weerstonden. Hiermee worden ook het ware gezicht en het wezen van de mensen van de stad blootgelegd. Ze accepteerden niet alleen Gods waarschuwingen niet, ze vreesden ook Zijn straf niet. Integendeel, ze minachtten Gods woede. Ze weerstonden God blindelings. Wat Hij ook deed of hoe Hij het ook deed, hun wrede aard nam alleen maar toe en zij verzetten zich herhaaldelijk tegen God. De mensen van Sodom stonden vijandig tegenover het bestaan van God, Zijn komst, Zijn straf en, nog meer, Zijn waarschuwingen. Ze zagen niets anders dan de moeite waard was om hen heen. Ze verslonden en kwetsten alle mensen die konden worden verslonden en gekwetst, en ze behandelden Gods dienstknechten niet anders. Als je kijkt naar alle slechte daden van de mensen uit Sodom, dan was het kwaad doen van Gods dienaren slechts het topje van de ijsberg en hun slechte natuur die dit onthulde betekende feitelijk niet veel meer dan een miniem detail. Daarom koos God ervoor om hen met vuur te vernietigen. God heeft geen overstroming gebruikt, noch heeft Hij een orkaan, aardbeving, tsunami of een andere methode gebruikt om de stad te vernietigen. Wat betekende het feit dat God vuur gebruikte om deze stad te vernietigen? Het betekende de totale vernietiging van de stad; het betekende dat de stad volledig

van de aardbol verdween en niet meer bestond. Hier verwijst 'vernietiging' niet alleen naar het verdwijnen van de vorm en de structuur van de stad of zijn uiterlijk; het betekent ook dat de zielen van de mensen in de stad ophielden te bestaan en volledig uitgeroeid waren. Simpel gezegd: alle mensen, gebeurtenissen en dingen die verband hielden met de stad werden vernietigd. Er zou geen volgend leven of reïncarnatie voor hen zijn; God had hen voor eens en voor altijd uitgeroeid uit de mensheid, Zijn schepping. Het 'gebruik van vuur' riep de zonde een halt toe, en het betekende een einde aan de zonde; deze zonde zou ophouden te bestaan en zich niet meer verspreiden. Het betekende dat het kwaad van Satan zijn voedingsbodem had verloren, evenals het kerkhof waarin het een plek had om te verblijven en te blijven leven. In de oorlog tussen God en Satan is Gods gebruik van vuur het merk van Zijn overwinning waarmee Satan wordt gebrandmerkt. De vernietiging van Sodom is een grote misstap in Satans ambitie om God te weerstaan door mensen te verderven en te verslinden, en het is eveneens een vernederend teken van een periode in de ontwikkeling van de mensheid waarin de mens Gods leiding verwierp en zichzelf overgaf aan zondigheid. Bovendien is het een verslag van een ware openbaring van Gods rechtvaardige gezindheid.

Toen het vuur dat God uit de hemel stuurde Sodom tot niet meer dan as had teruggebracht, betekende het dat de stad met de naam "Sodom" zou ophouden te bestaan, net zoals alles in de stad zelf. De stad werd vernietigd door Gods toorn; ze verdween onder Gods toorn en majesteit. Vanwege Gods rechtvaardige gezindheid ontving Sodom haar rechtvaardige straf; vanwege Gods rechtvaardige gezindheid ontving de stad haar rechtvaardige einde. Het einde van het bestaan van Sodom was te wijten aan haar kwaad, en het was ook terug

te voeren op Gods verlangen om deze stad nooit meer te hoeven zien, evenals de mensen die erin woonden of enig leven dat in de stad was ontstaan. Gods “verlangen om de stad nooit meer te zien” is Zijn toorn, evenals Zijn majesteit. God verbrandde de stad omdat haar ongerechtigheid en zonde ervoor zorgde dat Hij woede, afkeer en walging voelde en Hij de stad of de mensen en levende dingen in de stad nooit meer wenste te zien. Toen de stad eenmaal was afgebrand en er alleen as achterbleef, was deze echt opgehouden te bestaan in Gods ogen; zelfs Zijn herinneringen aan de stad waren weg, uitgewist. Dit betekent dat het vuur dat uit de hemel werd gezonden niet alleen de hele stad Sodom en de van ongerechtigheden vervulde mensen in de stad vernietigde, en ook niet alleen alle dingen vernietigde in de stad die door de zonde waren bevlekt; maar meer nog, deze brand vernietigde de herinneringen aan het kwaad en het verzet van de mensheid tegen God. Dit was Gods reden waarom Hij de stad verbrandde.

Een mensheid was tot in het extreme verdorven geworden. Ze wisten niet wie God was of waar ze vandaan kwamen. Als je God noemde, reageerden deze mensen met aanvallen, kwaadsprekerij en godslastering. Zelfs toen Gods dienaren waren gekomen om Zijn waarschuwing te verspreiden, vertoonden deze verdorven mensen niet alleen geen tekenen van berouw en gaven ze hun slechte gedrag niet op, maar berokkenden zij juist schaamteloos schade aan Gods dienstknechten. Wat zij uitdrukten en openbaarden, was de extreme vijandschap in hun natuur en wezen jegens God. We kunnen zien dat het verzet van deze verdorven mensen tegen God meer was dan een openbaring van hun verdorven gezindheid, net zoals het meer was dan een geval van laster of spotternij als gevolg van een gebrek aan begrip van de waarheid.

Stompzinnigheid noch onwetendheid veroorzaakte hun slechte gedrag; het was niet omdat deze mensen waren bedrogen, en het was zeker niet omdat ze waren misleid. Hun gedrag had het niveau bereikt van schaamteloze, brutale vijandigheid, tegenstand en oproer tegen God. Zonder twijfel zou dit soort menselijk gedrag God woedend maken, en het zou Zijn gezindheid woedend maken – een gezindheid die niet beledigd mag worden. Daarom heeft God direct en openlijk Zijn toorn en Zijn majesteit op de stad losgelaten; dit is een ware openbaring van Zijn rechtvaardige gezindheid. Geconfronteerd met een stad die overliep van zonde, wenste God deze te vernietigen op de snelst mogelijke manier; Hij wenste de mensen in de stad en al hun zonden op de meest volledige manier uit te roeien, om de mensen van deze stad op te laten houden te bestaan en te voorkomen dat de zonde binnen deze plaats zich zou vermenigvuldigen. De snelste en meest volledige manier om dit te doen was om de stad plat te branden. Gods houding ten opzichte van de mensen van Sodom was er niet een van verlating of veronachtzaming; veeleer gebruikte Hij Zijn toorn, majesteit en gezag om deze mensen te straffen, neer te slaan en volledig te vernietigen. Zijn houding tegenover hen was niet alleen fysieke vernietiging, maar ook vernietiging van de ziel, eeuwige uitroeiing. Dit is de ware implicatie van Gods verlangen dat ze zouden ‘ophouden te bestaan’.

Hoewel Gods toorn verborgen en onbekend is voor de mens, tolereert deze geen belediging

Gods omgang met de hele dwaze en onwetende mensheid is voornamelijk gebaseerd op genade en tolerantie. Zijn toorn daarentegen is verborgen in de overgrote meerderheid van tijd en dingen; deze is onbekend voor de mens. Dientengevolge is het moeilijk voor de mens om Gods toorn te zien, en het is ook moeilijk om Zijn toorn te begrijpen. Als zodanig neemt de mens Gods toorn te licht op. Wanneer de mensen oog in oog staan met Gods laatste werk en laatste stap, het tolereren en vergeven van de mens – dat wil zeggen, wanneer Gods laatste voorbeeld van genade en Zijn laatste waarschuwing hen bereiken – wanneer ze dan nog steeds dezelfde methoden gebruiken om God te weerstaan en geen enkele moeite doen om tot inkeer te komen, een andere weg in te slaan of Zijn genade te aanvaarden, dan zal God niet langer tolerant en geduldig tegenover hen zijn. Integendeel, op dat moment zal God Zijn genade intrekken. Hierna zal Hij alleen Zijn toorn uitzenden. Hij kan Zijn toorn op verschillende manieren uiten, net zoals Hij verschillende methoden kan gebruiken om mensen te straffen en te vernietigen.

Gods gebruik van vuur om de stad Sodom te vernietigen is Zijn snelste methode om een mensheid of iets volkomen te vernietigen. Het verbranden van de bevolking van Sodom vernietigde meer dan hun fysieke lichamen; het vernietigde ook volledig hun geesten, hun zielen en hun lichamen, en verzekerde daarmee dat de mensen in deze stad ophielden te bestaan in zowel de materiële wereld als de wereld die onzichtbaar is voor de mens. Dit is een manier waarop God Zijn toorn openbaart en uitdrukt. Deze manier van openbaren en uitdrukken is een aspect van het wezen van Gods toorn, net zoals het natuurlijk ook een openbaring is van het wezen van Gods rechtvaardige gezindheid. Wanneer God Zijn toorn uitzendt, stopt Hij met het openbaar maken van enige vorm van

genade of goedertierenheid, noch vertoont Hij meer van Zijn tolerantie of geduld; er is geen persoon, ding of reden die Hem kan overhalen om geduldig te blijven, om Zijn genade opnieuw te schenken, om opnieuw Zijn tolerantie te doen gelden. In plaats van deze dingen, zal God zonder enige aarzeling Zijn toorn en majesteit zenden, doen wat Hij wenst, en Hij zal deze dingen op een snelle en pure manier doen in overeenstemming met Zijn eigen wensen. Dit is de manier waarop God Zijn toorn en majesteit zendt, welke de mens niet mag beledigen, en het is ook een uitdrukking van één aspect van Zijn rechtvaardige gezindheid. Wanneer mensen getuige zijn van het feit dat God zorg en liefde betoont jegens de mens, zijn zij niet in staat Zijn wraak te ontdekken, Zijn majesteit te zien of Zijn intolerantie voor belediging te voelen. Deze dingen hebben mensen er altijd toe gebracht te geloven dat Gods rechtvaardige gezindheid alleen bestaat uit genade, verdraagzaamheid en liefde. Wanneer iemand echter ziet dat God een stad verwoest of een mensheid verafschuwt, dan geven Zijn toorn in de vernietiging van de mens en Zijn majesteit mensen de kans om een glimp op te vangen van de andere kant van Zijn rechtvaardige gezindheid. Dit is Gods onverdraagzaamheid tegenover belediging. Gods gezindheid die geen belediging tolereert, overtreft de verbeeldingskracht van enig geschapen wezen, en onder de niet-geschapen wezens is geen enkel wezen in staat om zich ermee te bemoeien of deze te beïnvloeden; sterker nog, deze kan niet worden voorgewend of geïmiteerd. Daarom is dit aspect van Gods gezindheid het aspect dat de mensheid het beste zou moeten kennen. Alleen God Zelf heeft een dergelijke gezindheid en alleen God Zelf bezit dit soort gezindheid. God bezit dit soort rechtvaardige gezindheid omdat Hij boosaardigheid, duisternis, opstandigheid en Satans slechte daden – die de mens verderven en verslinden –

veracht, omdat Hij alle daden van zonde die tegen Hem gericht zijn verafschuwt en omwille van Zijn heilige en onbezoedelde wezen. Het is hierom dat Hij geen van de geschapen of niet-geschapen wezens zal toestaan om openlijk tegen Hem in te gaan of Hem te betwisten. Zelfs iemand die Hij eenmaal genade geschonken heeft, of geselecteerd heeft, hoeft slechts Zijn gezindheid te provoceren en Zijn principe van geduld en verdraagzaamheid te overtreden, en Hij zal Zijn rechtvaardige gezindheid vrijlaten en onthullen zonder de minste vorm van genade of aarzeling – een gezindheid die geen belediging tolereert.

Gods toorn is een waarborg voor alle rechtvaardige krachten en alle positieve dingen

Wanneer je deze voorbeelden van Gods spraak, gedachten en daden begrijpt, ben je dan in staat om Gods rechtvaardige gezindheid te begrijpen, een gezindheid die niet beledigd kan worden? Uiteindelijk is dit een aspect van de gezindheid die uniek is voor God Zelf, ongeacht hoeveel de mens kan begrijpen. Gods intolerantie voor belediging is Zijn exclusieve wezen; Gods toorn is Zijn exclusieve gezindheid; Gods majesteit is Zijn exclusieve wezen. Het principe achter Gods woede toont de identiteit en status aan die alleen Hij bezit. Je hoeft niet te vermelden dat het ook een symbool is van het wezen van de unieke God Zelf. Gods gezindheid is Zijn eigen inherente wezen. Deze verandert helemaal niet met het verstrijken van de tijd, en verandert ook niet telkens wanneer de locatie verandert. Zijn inherente gezindheid is Zijn intrinsieke wezen. Ongeacht aan wie Hij werkt, Zijn wezen verandert niet en Zijn rechtvaardige gezindheid

evenmin. Wanneer iemand God kwaad maakt, is hetgeen Hij zendt Zijn inherente gezindheid; op zo'n moment verandert het principe achter Zijn woede niet, noch Zijn unieke identiteit en status. Hij wordt niet boos vanwege een verandering in Zijn wezen of omdat Zijn gezindheid verschillende elementen heeft voortgebracht, maar omdat de tegenstand van de mens tegen Hem Zijn gezindheid beledigt. Het onbeschaamde tarten van de mens tegenover God vormt een ernstige uitdaging van Gods identiteit en status. God is van mening dat de mens Hem betwist en Zijn toorn test, wanneer de mens Hem uitdaagt. Wanneer de mens zich tegen God verzet, wanneer de mens God betwist, wanneer de mens voortdurend de woede van God test – en dat is ook wanneer de zonde ongebreideld wordt – dan zal Gods toorn natuurlijk worden onthuld en zich presenteren. Daarom symboliseert Gods uitdrukking van Zijn toorn dat alle kwade machten zullen ophouden te bestaan; het symboliseert dat alle vijandige krachten zullen worden vernietigd. Dit is het unieke karakter van Gods rechtvaardige gezindheid en het is het unieke van Gods toorn. Wanneer Gods waardigheid en heiligheid in het geding zijn, wanneer rechtvaardige krachten worden belemmerd en niet worden gezien door de mens, dan zal God Zijn toorn zenden. Vanwege het wezen van God zijn alle krachten op aarde die God betwisten, en zich tegen Hem verzetten en met Hem strijden, slecht, verdorven en onrechtvaardig; ze komen van Satan en behoren hem toe. Omdat God rechtvaardig, behorend tot het licht en onberispelijk heilig is, zullen alle boze, verdorven en aan Satan toebehorende dingen verdwijnen na de vrijlating van Gods toorn.

Hoewel de uitstorting van Gods toorn één aspect is van de uitdrukking van Zijn rechtvaardige gezindheid, is Gods toorn absoluut niet willekeurig wat betreft

het doelwit ervan, of zonder principe. Integendeel, God is helemaal niet snel boos, en Hij onthult ook niet roekeloos Zijn toorn en Zijn majesteit. Bovendien is Gods toorn aanzienlijk beheerst en gematigd; deze is helemaal niet te vergelijken met hoe de mens in woede uitbarst of zijn woede uit. Veel gesprekken tussen de mens en God zijn in de Bijbel vastgelegd. De woorden van sommige van deze personen waren oppervlakkig, onwetend en infantiel, maar God sloeg hen niet neer, noch veroordeelde Hij hen. Om in het bijzonder te kijken naar de beproeving van Job: hoe behandelde Jehova God de drie vrienden van Job en de anderen nadat Hij de woorden hoorde die ze tegen Job spraken? Heeft Hij hen veroordeeld? Werd Hij woedend op hen? Niets van dat alles! In plaats daarvan zei Hij tegen Job dat hij voor hen moest bidden en smeken; God daarentegen rekende ze hun fouten niet aan. Deze voorbeelden vertegenwoordigen allemaal de primaire houding waarmee God de verdorven, onwetende mensheid behandelt. Daarom is het vrijlaten van Gods toorn in geen geval een manier om lucht te geven aan Zijn gemoedstoestand. Gods toorn is geen volledige uitbarsting van woede zoals de mens die opvat. Het is niet zo, dat God Zijn toorn vrij laat omdat Hij niet in staat is om Zijn eigen gemoedstoestand te beheersen of omdat Zijn toorn het kookpunt heeft bereikt en moet worden geventileerd. Integendeel, Zijn toorn is een weergave van Zijn rechtvaardige gezindheid en een oprechte uitdrukking van Zijn rechtvaardige gezindheid; het is een symbolische openbaring van Zijn heilige wezen. God is toorn, Hij tolereert geen belediging – dit wil niet zeggen dat Gods toorn geen onderscheid maakt tussen oorzaken, of onprincipeel is. Het is de verdorven mensheid die een exclusief patent heeft op onbezonnen, willekeurige uitbarstingen van woede die geen onderscheid maken tussen oorzaken. Als een man eenmaal een bepaalde

status heeft, zal hij het vaak moeilijk vinden om zijn gemoedstoestand te beheersen, en dus zal hij het leuk vinden om zijn ontevredenheid en emoties te uiten; hij zal vaak zonder reden ontsteken in woede, om blijk te geven van zijn mogelijkheden en anderen te laten weten dat zijn status en identiteit anders zijn dan die van gewone mensen. Natuurlijk zullen verdorven mensen zonder enige status ook regelmatig hun zelfbeheersing verliezen. Hun woede wordt vaak veroorzaakt door schade aan hun individuele voordelen. Om zijn eigen status en waardigheid te beschermen, zal de verdorven mensheid vaak zijn emoties uiten en zijn arrogante natuur onthullen. De mens zal in woede ontsteken en uiting geven aan zijn emoties om het bestaan van zonde te rechtvaardigen, en deze daden zijn de manieren waarop de mens zijn ontevredenheid uitdrukt; die zijn vol onzuiverheden, vol plannen en intriges, vol verdorvenheid en het kwaad van de mens; meer nog, ze zijn vol wilde ambities en verlangens van de mens. Wanneer het recht zich teweerstelt tegen de kwaadaardigheid, zal de mens niet in woede ontsteken om het bestaan van rechtvaardigheid te verdedigen; wanneer daarentegen de krachten van rechtvaardigheid worden bedreigd, vervolgd en aangevallen, is de houding van de mens er een van negeren, ontwijken of terugdeinzen. Echter, wanneer de mens tegenover de krachten van het kwaad staat, is de houding van de mens er een van toegeven, buigen en schaven. Daarom is het lucht geven aan de emoties van de mens een ontsnapping van kwade krachten, een uitdrukking van het ongebreidelde en onhoudbare slechte gedrag van de zinnelijke mens. Wanneer God Zijn toorn zendt, zullen echter alle kwade krachten worden tegengehouden; alle zonden van het beschadigen van de mens zullen worden tegengehouden; alle vijandige krachten die Gods werk belemmeren zullen duidelijk worden gemaakt, gescheiden en vervloekt; alle

medeplichtigen van Satan die zich tegen God keren, zullen gestraft en uitgeroeid worden. In hun plaats zal Gods werk vrij van obstakels doorgaan; Gods managementplan zal zich stap voor stap volgens schema verder ontwikkelen; Gods uitverkoren volk zal vrij zijn van Satans verstoring en bedrog; zij die God volgen zullen Gods leiderschap en voorziening genieten in een rustige en vredige omgeving. Gods toorn is een waarborg die alle kwade krachten ervan weerhoudt zich te vermenigvuldigen en ongebreideld door te kunnen gaan, en het is ook een waarborg die het bestaan en de verspreiding van alle rechtvaardige en positieve dingen beschermt en hen eeuwig beschermt tegen onderdrukking en ondermijning.

Kunnen jullie het wezen van Gods toorn zien in Zijn vernietiging van Sodom? Is er iets vermengd met Zijn woede? Is Gods woede puur? Om de bewoording van de mens te gebruiken, is Gods toorn onvervalst? Zit er enige list achter Zijn toorn? Is er een samenzwering? Zijn er onuitspreekbare geheimen? Ik kan jullie streng en plechtig vertellen: er is geen deel van Gods toorn dat iemand tot twijfel kan brengen. Zijn woede is pure, onvervalste woede en herbergt geen andere intenties of doelen. De reden voor Zijn woede is zuiver, onberispelijk en boven kritiek verheven. Het is een natuurlijke openbaring en weergave van Zijn heilige wezen; het is iets wat geen enkel wezen in de schepping bezit. Dit is onderdeel van Gods unieke rechtvaardige gezindheid, en het is ook een opvallend verschil tussen het respectievelijke wezen van de Schepper en Zijn schepping.

Ongeacht of men boos wordt voor iemands aanzicht of achter zijn rug, iedereen heeft een andere intentie en een ander doel. Misschien bouwt men zijn prestige op, of misschien verdedigt men zijn eigen belangen, houdt men zijn

imago in stand of wil men zijn gezicht niet verliezen. Sommigen zijn terughoudend in hun woede, terwijl anderen roekelozer zijn en in woede ontsteken wanneer ze er zin in hebben zonder de minste terughoudendheid. Kortom, de woede van de mens komt voort uit zijn verdorven gezindheid. Wat het doel ook is, het is van het vlees en van de natuur; het heeft niets te maken met rechtvaardigheid of onrecht omdat niets in de aard en het wezen van de mens overeenkomt met de waarheid. Daarom moeten het slechte humeur van de verdorven mensheid en Gods toorn niet in één adem genoemd worden. Zonder uitzondering begint het gedrag van een mens die door Satan is verdorven met het verlangen om verdorvenheid te beschermen en het is gebaseerd op verdorvenheid; daarom kan de woede van de mens niet in één adem worden genoemd met Gods toorn, hoe gepast dit in theorie ook mag lijken. Wanneer God Zijn woede zendt, wordt kwade krachten een halt toegeroepen, worden kwade dingen vernietigd, terwijl rechtvaardige en positieve dingen Gods zorg en bescherming genieten en mogen doorgaan. God zendt Zijn toorn omdat onrechtvaardige, negatieve en slechte dingen de normale activiteit en ontwikkeling van rechtvaardige en positieve dingen belemmeren, verstoren of vernietigen. Het doel van Gods woede is niet om Zijn eigen status en identiteit te beschermen, maar om het bestaan van rechtvaardige, positieve, mooie en goede dingen te beschermen, om de wetten en de orde van het normale voortbestaan van de mensheid te beschermen. Dit is de hoofdoorzaak van Gods toorn. Gods woede is een zeer juiste, natuurlijke en ware openbaring van Zijn gezindheid. Er zit geen bedoeling achter Zijn woede, noch is er sprake van bedrog of samenzwering; Bovendien bevat Zijn woede niets van de verlangens, sluwheid, boosaardigheid, geweld, kwaad of wat ook dat de gehele verdorven mensheid

kenmerkt. Voordat God Zijn woede zendt, heeft Hij de kern van elke zaak al heel duidelijk en volledig waargenomen en heeft Hij al nauwkeurige, duidelijke definities en conclusies geformuleerd. Gods doelstelling in alles wat Hij doet is dus glashelder, evenals Zijn houding. Hij is niet warrig; Hij is niet blind; Hij is niet impulsief; Hij is niet onvoorzichtig; meer nog, Hij is niet beginselloos. Dit is het praktische aspect van Gods toorn, en vanwege dit praktische aspect van Gods toorn heeft de mensheid haar normale bestaan bereikt. Zonder Gods toorn zou de mensheid afglijden tot abnormale levensomstandigheden; alle dingen die juist, mooi en goed zijn zouden worden vernietigd en ophouden te bestaan. Zonder Gods toorn zouden de wetten en de orde waar de schepping aan onderhevig is, worden verbroken of zelfs volledig worden ondermijnd. Sinds de schepping van de mens heeft God voortdurend Zijn rechtvaardige gezindheid gebruikt om het normale bestaan van de mensheid te beschermen en te ondersteunen. Omdat Zijn rechtvaardige gezindheid toorn en majesteit bevat, worden alle slechte mensen, dingen, voorwerpen en alle dingen die het normale bestaan van de mensheid verstoren en beschadigen, gestraft, beheerst en vernietigd vanwege Zijn toorn. In de afgelopen paar millennia heeft God onophoudelijk Zijn rechtvaardige gezindheid gebruikt om alle soorten onreine en boze geesten die tegen God zijn en die als medeplichtigen en lakeien van Satan optreden in Gods werk om de mensheid te beheren, neer te slaan en te vernietigen. Op deze manier heeft Gods werk voor de redding van de mens altijd vooruitgang geboekt volgens Zijn plan. Dit wil zeggen dat vanwege het bestaan van Gods toorn, de meest rechtvaardige zaak onder de mensen nooit is vernietigd.

Nu jullie inzicht hebben in het wezen van Gods toorn, moeten jullie zeker een nog beter begrip hebben van hoe je Satans kwaad kunt onderscheiden!

Hoewel Satan humaan, rechtvaardig en deugdzzaam lijkt, is hij wreed en kwaadaardig in wezen

Satan verkrijgt zijn roem door het publiek te misleiden. Hij werpt zich vaak op als een voorvechter en rolmodel van rechtvaardigheid. Onder de vlag van het beschermen van rechtvaardigheid, schaadt hij de mens, verslindt hun ziel, en gebruikt allerlei middelen om de mens te verlammen, bedriegen en aan te sporen. Zijn doel is om zijn slechte gedrag geaccepteerd te krijgen onder de mensen en hen erin mee te lokken, om de mens te betrekken in zijn verzet tegen Gods gezag en soevereiniteit. Wanneer men echter zijn plannen, complotten en doortrapte kenmerken doorziet en niet langer door hem wil worden vertrappt en misleid, niet langer voor hem wil blijven zwoegen, er niet samen met hem gestraft en vernietigd wil worden, verandert Satan zijn eerdere vroom lijkende kenmerken en rukt hij zijn valse masker af om zijn ware slechte, wrede, lelijke en woeste gezicht te onthullen. Hij zou niets liever willen dan al diegenen uit te roeien die weigeren hem te volgen en zich verzetten tegen zijn kwade krachten. Op dit punt kan Satan niet langer een betrouwbaar, hoffelijk uiterlijk aannemen; in plaats daarvan worden de echte lelijke en duivelse trekken onder de schaapskleren onthuld. Zodra de plannen van Satan aan het licht komen, zodra zijn ware gelaatstreken zijn ontmaskerd, zal hij in woede uitbarsten en zijn barbaarsheid blootgeven; zijn verlangen om mensen te schaden en te verslinden, zal alleen maar sterker worden. Dit komt omdat hij woedend wordt van het ontwaken van de mens; hij ontwikkelt een sterke wraakzucht jegens de mens

vanwege diens streven om naar vrijheid en licht te hunkeren en los te breken uit zijn gevangenis. Satans woede is bedoeld om zijn kwaad te verdedigen, en het is ook een ware openbaring van zijn woeste aard.

In elke zaak legt het gedrag van Satan zijn slechte natuur bloot. Steevast leggen alle slechte daden die Satan met de mens heeft uitgevoerd het slechte wezen van Satan bloot – van zijn vroege pogingen om de mens te misleiden om hem te volgen, tot uitbuiting van de mens, waarbij hij de mens in zijn slechte daden meesleurt, tot de wraakzucht van Satan jegens de mens nadat zijn ware gelaatstreken zijn blootgelegd en de mens ze herkend en de rug toe gekeerd heeft. Steevast bewijst elk van zijn slechte daden de slechte essentie van Satan en dat Satan geen relatie heeft met positieve dingen; ze bewijzen allemaal dat Satan de bron is van alle slechte dingen. Elk van zijn daden beschermt zijn kwaad, handhaaft de voortzetting van zijn slechte daden, druist in tegen rechtvaardige en positieve dingen en ruïneert de wetten en orde van het normale bestaan van de mensheid. Zijn daden zijn vijandig tegenover God en zijn dat wat Gods toorn zal vernietigen. Hoewel Satan zijn eigen woede heeft, is zijn woede een middel om zijn kwade natuur te uiten. De reden waarom Satan geïrriteerd en furieus is, is de volgende: zijn onuitsprekelijke plannen zijn ontmaskerd; hij komt niet makkelijk weg met zijn plannen; zijn wilde ambitie en verlangen om God te vervangen en te handelen zoals God zijn neergeslagen en geblokkeerd; van zijn doel om de hele mensheid te beheersen is niets gekomen en het kan nooit worden bereikt. Het is Gods herhaalde ontbieden van Zijn toorn dat de plannen van Satan ervan heeft weerhouden om tot bloei te komen en de verspreiding en uitbarsting van het kwaad van Satan heeft onderbroken; daarom haat en vreest Satan de toorn van God. Elke toepassing van Gods toorn ontmaskert niet alleen

Satans ware gemene uiterlijk; het brengt ook Satans slechte verlangens aan het licht. Tegelijkertijd worden de redenen voor Satans woede tegen de mensheid volledig blootgelegd. De uitbarsting van Satans woede is een ware openbaring van zijn kwaadaardige aard, een blootstelling van zijn plannen. Natuurlijk is elke woede-uitbarsting van Satan een aankondiging van de vernietiging van kwade dingen, van de bescherming en voortzetting van positieve dingen, en van de aard van Gods toorn – die niet beledigd kan worden!

Men moet niet op ervaring en verbeelding vertrouwen om Gods rechtvaardige gezindheid te kennen

Wanneer je merkt dat je geconfronteerd wordt met Gods oordeel en tuchtiging, zul je dan zeggen dat Gods woord vervalst is? Zul je zeggen dat er een verhaal zit achter Gods woede, en dat Zijn woede vervalst is? Zul je God lasteren, en zeggen dat Zijn gezindheid niet noodzakelijk volledig rechtvaardig is? Wanneer je te maken hebt met elk van Gods daden, moet je eerst zeker zijn dat Gods rechtvaardige gezindheid vrij is van enige andere elementen, dat deze heilig en onberispelijk is; deze daden omvatten het neerhalen, straffen en vernietigen van de mensheid door God. Zonder uitzondering wordt elke daad van God uitgevoerd in strikte overeenstemming met Zijn inherente gezindheid en Zijn plan – dit omvat niet de kennis, traditie en filosofie van de mensheid – en elk van Gods daden is een uitdrukking van Zijn gezindheid en wezen, los van alles wat behoort tot de verdorven mensheid. In de opvattingen van de mens zijn alleen Gods liefde, barmhartigheid en verdraagzaamheid ten opzichte van de mensheid

onberispelijk, onvervalst en heilig. Niemand weet echter dat Gods woede en Zijn toorn eveneens onvervalst zijn; bovendien heeft niemand over vragen nagedacht zoals waarom God geen belediging tolereert of waarom Zijn woede zo groot is. Integendeel, sommigen verwarren Gods toorn met het humeur van de verdorven mensheid; ze denken dat Gods woede de woede van de verdorven mensheid is; ze nemen zelfs ten onrechte aan dat Gods woede precies hetzelfde is als de natuurlijke openbaring van de verdorven gezindheid van de mensheid. Zij geloven ten onrechte dat het uiten van Gods toorn net zo is als de woede van de verdorven mensheid, die voortkomt uit ongenoegen; ze geloven zelfs dat het uiten van Gods toorn een uitdrukking is van Zijn gemoedstoestand. Na deze communicatie hoop ik dat geen van jullie nog misvattingen, verbeeldingen of veronderstellingen zal hebben als het gaat om Gods rechtvaardige gezindheid en ik hoop dat jullie na het horen van mijn woorden echt de toorn van Gods rechtvaardige gezindheid in jullie harten kunnen erkennen, dat jullie alle eerdere verkeerde opvattingen over Gods toorn opzij kunnen zetten en dat jullie je eigen misvattingen en verkeerde zienswijzen over het wezen van Gods toorn kunnen veranderen. Verder hoop ik dat jullie een nauwkeurige definitie van Gods gezindheid in jullie harten hebben, dat jullie niet langer twijfelen aan Gods rechtvaardige gezindheid, dat jullie geen menselijke redenering of verbeelding zullen opleggen aan Gods ware gezindheid. Gods rechtvaardige gezindheid is Gods eigen ware wezen. Het is niet iets wat is gevormd of geschreven door de mens. Zijn rechtvaardige gezindheid is Zijn rechtvaardige gezindheid en heeft geen relatie of verbinding met iets van de schepping. God Zelf is God Zelf. Hij zal nooit een deel van de schepping worden en zelfs als Hij lid wordt van de geschapen wezens, zullen Zijn inherente gezindheid en wezen niet veranderen.

Daarom is het kennen van God niet het kennen van een voorwerp; het is niet iets ontleden, noch is het een persoon begrijpen. Als de mens zijn begrip of methode gebruikt om een voorwerp te kennen of een persoon te begrijpen om God te leren kennen, dan zul je nooit in staat zijn om kennis van God te verwerven. God kennen is niet afhankelijk van ervaring of verbeeldingskracht en daarom moet je nooit je ervaring of verbeeldingskracht aan God opleggen. Het maakt niet uit hoe rijk je ervaring en verbeeldingskracht zijn, ze zijn nog steeds beperkt; sterker nog, je verbeelding komt niet overeen met feiten en nog minder met de waarheid en is onverenigbaar met Gods ware gezindheid en wezen. Je zult er nooit in slagen om Gods wezen te begrijpen als je op je verbeeldingskracht vertrouwt. De enige weg is zo: alles wat van God komt aanvaarden, dan het geleidelijk ervaren en begrijpen. Er komt een dag dat God je zal verlichten zodat je Hem echt zult kennen en begrijpen, vanwege je samenwerking en vanwege je honger en dorst naar de waarheid. En laten we hiermee dit deel van ons gesprek afsluiten.

De mensheid wint Gods genade en tolerantie door oprecht berouw

Wat volgt is het Bijbelse verhaal van 'Gods redding van Nineve'.

Jona 1:1-2 Nu kwamen de volgende woorden van Jehova tot Jona, de zoon van Amittai: Sta op, ga naar de grote stad Nineve en schreeuw het naar hen uit, want ik heb hun goddeloosheid opgemerkt.

Jona 3 Jehova sprak nog een keer tot Jona. Hij zei: 'Sta op, ga naar de grote stad Nineve en predik daar wat ik je tegen je zeg.' Toen stond Jona op en ging gehoorzaam aan de woorden van Jehova naar Nineve. De stad Nineve was

buitengewoon groot. Het duurde drie dagen om erdoorheen te trekken. En Jona trok na een dag lang reizen de stad in. Daarbij predikte hij luid: 'Nog veertig dagen, dan wordt Nineve vernietigd.' De inwoners van Nineve geloofden God. Zij riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, trok een boetekleed aan. Toen de koning van Nineve ervan hoorde, stond hij op van zijn troon. Hij deed zijn mantel af en trok een boetekleed aan, waarna hij berouwvol op de grond ging zitten. De koning liet op zijn bevel en dat van zijn edellieden het volgende omroepen en bekendmaken: 'Mensen en dieren, runderen en schapen, mogen niets te eten of te drinken tot zich nemen. De dieren mogen niet grazen en geen water drinken. Mensen en dieren moeten een boetekleed aantrekken en God krachtig aanroepen. Iedereen moet het slechte pad verlaten en het geweld uit hun handen laten varen. Misschien verandert God dan van gedachte en komt Hij van Zijn besluit terug. Wie weet laat Hij Zijn toorn varen, zodat wij niet omkomen.' God zag wat ze deden, dat ze zich van hun slechte pad bekeerden. God veranderde dan ook van gedachte: de straf die Hij had aangekondigd, voerde Hij niet uit.

Jona 4 Maar daar was Jona helemaal niet van gediend en hij werd erg boos. Hij bad tot Jehova en zei: 'Dat zei ik toch al, o Jehova, toen ik nog in mijn eigen land was? Daarom wilde ik eerder naar Tarsis uitwijken. Ik wist immers wel dat u een genadig en barmhartig God bent, lankmoedig, ontzettend vriendelijk en dat u mensen niet graag straft. Nu dan, o Jehova, neem mijn leven maar weg, want ik sterf liever – dan zo mijn leven voort te moeten zetten.' Toen zei Jehova: 'Ben je terecht boos?' Jona ging de stad uit en ging ergens aan de oostkant van de stad zitten. Hij maakte daar een afdak zodat hij eronder in de schaduw kon zitten toekijken wat er met de stad zou gebeuren. En Jehova God liet een wonderboom

boven Jona's hoofd uit groeien. De schaduw van die boom zorgde ervoor dat hij zijn hartzeer vergat. Jona was heel erg blij met de wonderboom. Maar bij het aanbreken van de volgende dag liet God een worm de wonderboom aanvreten zodat die verdorde. En toen de zon opkwam, liet God ook nog eens een verzengende oostenwind opsteken. De zon brandde fel op Jona's hoofd, zodat hij het niet meer uithield. Hij verlangde naar de dood en zei: 'Ik sterf liever dan zo verder te moeten leven.' Maar God zei tegen Jona: 'Ben je terecht kwaad om de wonderboom?' Hij zei: 'Ik ben terecht kwaad, tot de dood toe.' Toen zei Jehova: 'Jij hebt medelijden gehad met de wonderboom, waar je niets voor hebt hoeven doen. Die groeide vanzelf in één nacht op en is ook in één nacht vergaan. Waarom zou ik dan die grote stad Nineve niet sparen? Daarin wonen meer dan honderdtwintigduizend mensen die het verschil tussen hun rechter- en linkerhand niet weten. Bovendien is er ook nog veel vee.'

Synopsis van het verhaal van Nineve

Hoewel het verhaal van 'Gods redding van Nineve' niet zo lang is, kun je hierin de andere kant van Gods rechtvaardige gezindheid zien. Om precies te begrijpen waar die kant uit bestaat, moeten we terugkeren naar de Schrift en terugkijken naar een van Gods daden.

Laten we eerst naar het begin van dit verhaal kijken: "Nu kwamen de volgende woorden van Jehova tot Jona, de zoon van Amittai: Sta op, ga naar de grote stad Nineve en schreeuw het naar hen uit, want ik heb hun goddeloosheid opgemerkt" (Jona 1:1-2). In deze passage uit de Schrift weten we dat Jehova

God Jona gebood om naar de stad Nineve te gaan. Waarom beval Hij Jona om naar deze stad te gaan? De Bijbel is hier heel duidelijk over: de goddeloosheid van de mensen in deze stad was Jehova God onder ogen gekomen en daarom stuurde Hij Jona om hun te verkondigen wat Hij van plan was te doen. Hoewel er niets is vastgelegd wat ons vertelt wie Jona was, heeft dit natuurlijk niets te maken met het kennen van God. Daarom hoeven jullie deze man niet te begrijpen. Jullie hoeven alleen te weten wat God Jona heeft opgedragen en waarom Hij zoiets heeft gedaan.

Jehova Gods waarschuwing bereikt de Ninevieten

Laten we verdergaan naar de tweede passage, het derde hoofdstuk van het boek van Jona: “En Jona trok na een dag lang reizen de stad in. Daarbij predikte hij luid: ‘Nog veertig dagen, dan wordt Nineve vernietigd.’” Dit zijn de woorden die God direct doorgaf aan Jona om aan de Ninevieten te vertellen. Het zijn natuurlijk ook de woorden die Jehova tegen de Ninevieten wilde zeggen. Deze woorden vertellen mensen dat God de mensen van de stad begon te verafschuwen en haten omdat hun slechtheid God onder ogen was gekomen, en daarom wilde Hij deze stad vernietigen. Maar voordat God de stad verwoestte, zou Hij de Ninevieten een aankondiging doen en Hij zou hen tegelijkertijd de gelegenheid geven zich te bekeren vanwege hun slechtheid en opnieuw te beginnen. Deze kans zou veertig dagen duren. Met andere woorden, als de mensen in de stad zich niet bekeerden, hun zonden niet toegaven of zich niet binnen veertig dagen neerwierpen voor Jehova God, zou God de stad

vernietigen zoals Hij met Sodom had gedaan. Dit was wat Jehova God de mensen van Nineve wilde vertellen. Het is duidelijk dat dit niet simpelweg een verklaring was. Niet alleen bracht dit Jehova's toorn over, het bracht ook Zijn houding jegens de Ninevieten over; tegelijkertijd diende deze eenvoudige verklaring ook als een ernstige waarschuwing aan de mensen die in de stad woonden. Deze waarschuwing vertelde hen dat hun slechte daden hen de haat van Jehova God op de hals hadden gehaald, en vertelde hen dat hun slechte daden hen spoedig aan de rand van hun eigen vernietiging zouden brengen; daarom waren de levens van iedereen in Nineve in onmiddellijk gevaar.

Het schrille contrast tussen de reactie van Nineve en Sodom op Jehova Gods waarschuwing

Wat betekent het om ten val gebracht te worden? In informele zin betekent het om te verdwijnen. Maar op welke manier? Wie zou een hele stad ten val kunnen brengen? Het is natuurlijk onmogelijk voor de mens om zo'n handeling uit te voeren. Deze mensen waren geen dwazen; zodra ze deze verkondiging hoorden, begrepen ze het. Ze wisten dat deze van God afkomstig was; ze wisten dat God Zijn werk zou uitvoeren; ze wisten dat hun goddeloosheid Jehova God woedend had gemaakt en Zijn toorn op hen had doen neerkomen, zodat ze spoedig met hun stad zouden worden vernietigd. Hoe gedroegen de mensen in de stad zich nadat ze Jehova's waarschuwing hadden gehoord? De Bijbel beschrijft in precies detail hoe deze mensen reageerden, van hun koning tot de gewone man. Zoals in de Schrift staat: "De inwoners van Nineve geloofden God.

Zij riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, trok een boetekleed aan. Toen de koning van Nineve ervan hoorde, stond hij op van zijn troon. Hij deed zijn mantel af en trok een boetekleed aan, waarna hij berouwvol op de grond ging zitten. De koning liet op zijn bevel en dat van zijn edellieden het volgende omroepen en bekendmaken: ‘Mensen en dieren, runderen en schapen, mogen niets te eten of te drinken tot zich nemen. De dieren mogen niet grazen en geen water drinken. Mensen en dieren moeten een boetekleed aantrekken en God krachtig aanroepen. Iedereen moet het slechte pad verlaten en het geweld uit hun handen laten varen. ...’

Na het horen van de verkondiging van Jehova God toonden de mensen van Nineve een houding die volkomen tegengesteld was aan die van het volk van Sodom – het volk van Sodom verzette zich openlijk tegen God en dat ging van kwaad tot erger, maar na deze woorden te hebben gehoord, negeerden de Ninevieten de zaak niet en ze verzetten zich ook niet; in plaats daarvan geloofden ze God en verklaarden dat ze zouden vasten. Waar verwijst “geloofden” hier naar? Het woord zelf suggereert geloof en onderwerping. Als we het feitelijke gedrag van de Ninevieten gebruiken om dit woord uit te leggen, betekent dit dat zij geloofden dat God kon en zou doen wat Hij zei, en dat zij bereid waren zich te bekeren. Voelden de inwoners van Nineve angst voor dreigende rampen? Het was hun geloof dat angst in hun hart bracht. Welnu, wat kunnen we gebruiken om het geloof en de angst van de Ninevieten te bewijzen? Het is zoals de Bijbel zegt: “Zij riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, trok een boetekleed aan.” Dit wil zeggen dat de Ninevieten echt geloofden, en dat uit dit geloof angst voortkwam, wat toen leidde tot vasten en het aantrekken van een boetekleed. Zo hebben zij het begin van hun berouw

getoond. In volledige tegenstelling met de mensen van Sodom, hebben de Ninevieten zich niet alleen niet tegen God verzet, ze toonden ook duidelijk hun berouw door hun gedrag en daden. Natuurlijk was dit niet alleen van toepassing op het gewone volk van Nineve; hun koning was geen uitzondering.

De bekering van Nineve's koning verdient de lof van Jehova God

Toen de koning van Nineve dit nieuws hoorde, stond hij op van zijn troon, trok zijn mantel uit, kleepte zich in boetekleed en ging in as zitten. Hij verkondigde toen dat niemand in de stad iets mocht eten en dat geen vee, lammeren en ossen zouden grazen of water zouden drinken. Mens en vee moesten een boetekleed aantrekken; de mensen richtten gemeente smeekbeden tot God. De koning riep ook uit dat ieder van hen het slechte pad zou verlaten en het geweld uit zijn handen zou laten varen. Deze reeks van daden geeft aan dat de koning van Nineve blijk gaf van zijn oprechte berouw. De reeks daden die hij ondernam – hij kwam van zijn troon, trok zijn koningsmantel uit, kleepte zich in boetekleed en ging in as zitten – vertelt de mensen dat de koning van Nineve zijn koninklijke status opzij zette en net als het gewone volk een boetekleed droeg. Dit wil zeggen dat de koning van Nineve zijn koninklijke functie niet gebruikte om zijn slechte daden of het geweld van zijn handen voort te zetten nadat hij de aankondiging van Jehova God had gehoord; hij legde juist het gezag dat hij bekleedde neer en had berouw tegenover Jehova God. Op dit moment had de koning van Nineve geen berouw als koning; hij was voor God gekomen om zijn zonden te belijden en er berouw voor te hebben als een

gewoon onderdaan van God. Bovendien vertelde hij ook de hele stad dat ze tegenover Jehova God hun zonden moesten belijden en er berouw voor moesten hebben op dezelfde manier als hij; bovendien had hij een specifiek plan hoe dat te doen, zoals te zien is in de Schrift: “Mensen en dieren, runderen en schapen, mogen niets te eten of te drinken tot zich nemen. ... en God krachtig aanroepen. Iedereen moet het slechte pad verlaten en het geweld uit hun handen laten varen.” Als heerser van de stad, bezat de koning van Nineve de allerhoogste status en macht en kon hij alles doen wat hij maar wilde. Toen hij te maken kreeg met Jehova Gods aankondiging, had hij de zaak kunnen negeren of eenvoudigweg berouw tonen en alleen zijn zonden belijden; of de mensen in de stad ervoor kozen om berouw te tonen, had hij volledig kunnen negeren. De koning van Nineve deed dit echter helemaal niet. Niet alleen stond hij op van zijn troon, trok hij het boetekleed met as aan, beled hij zijn zonden voor Jehova God en toonde er berouw voor, hij beval ook alle mensen en vee binnen de stad om hetzelfde te doen. Hij beval zelfs het volk “krachtig God aan te roepen.” Door deze reeks daden volbracht de koning van Nineve werkelijk wat een heerser zou moeten doen; zijn reeks daden was moeilijk voor enige koning in de menselijke geschiedenis om te verwezenlijken en is ook door geen van hen verwezenlijkt. Deze daden kunnen ongekende ondernemingen in de menselijke geschiedenis worden genoemd; ze zijn het waard om door de mensheid zowel herdacht als nagevolgd te worden. Sinds de dageraad van de mens had elke koning zijn onderdanen ertoe gebracht zich te verzetten tegen God en zich tegen Hem te keren. Niemand had ooit zijn onderdanen ertoe gebracht God te smeken om verlossing van hun slechtheid, om Jehova Gods gratie te ontvangen en een dreigende straf te vermijden. De koning van Nineve was echter in staat om zijn

onderdanen ertoe te brengen zich tot God te wenden, hun respectievelijke slechte wegen te verlaten en het geweld uit hun handen te laten varen. Bovendien was hij ook in staat om zijn troon opzij te zetten en in ruil daarvoor draaide Jehova God bij, kreeg spijt van Zijn toorn en trok deze in, waardoor de mensen van de stad konden overleven en voor vernietiging behoed werden. De daden van de koning kunnen alleen een zeldzaam wonder in de menselijke geschiedenis worden genoemd; ze kunnen zelfs een voorbeeld worden genoemd van een verdorven mensheid die haar zonden belijdt en berouw toont voor God.

God ziet het oprechte berouw diep in de harten van de Ninevieten

Na het horen van Gods verklaring voerden de koning van Nineve en zijn onderdanen een reeks handelingen uit. Wat is de aard van hun gedrag en daden? Met andere woorden, wat is de essentie van alles wat ze deden? Waarom deden ze wat ze deden? In Gods ogen hadden ze oprecht berouw getoond, niet alleen omdat ze God ernstig hadden gesmeekt en hun zonden voor Hem hadden beleden, maar ook omdat ze hun slechte gedrag hadden opgegeven. Ze handelden zo omdat ze na het horen van Gods woorden ongelofelijk bang waren en geloofden dat Hij zou doen wat Hij zei. Door te vasten, het boetekleed aan te trekken en in as te zitten, wilden ze hun bereidheid uiten om hun manier van doen te veranderen en zich van slechtheid te onthouden, om tot Jehova God te bidden om Zijn toorn te beteugelen, om Jehova God te smeken Zijn beslissing terug te trekken zowel als de ramp die op het punt stond hen te overkomen. Als we al hun gedrag onderzoeken, kunnen we zien dat ze al begrepen dat hun

vorige slechte daden verfoeilijk waren in de ogen van Jehova God en dat ze begrepen waarom Hij hen binnenkort zou vernietigen. Om deze redenen wilden ze zich allemaal volledig bekeren, zich van hun verkeerde wegen afkeren en het geweld uit hun handen laten varen. Met andere woorden, zodra zij zich bewust werden van Jehova Gods verklaring, voelde ieder van hen angst in zijn hart; zij gingen niet langer door met hun slechte gedrag en ze gingen niet door met het begaan van die daden die Jehova God haatte. Bovendien smeekten ze Jehova God om hun zonden uit het verleden te vergeven en hen niet te behandelen naar hun daden uit het verleden. Ze waren bereid nooit meer kwaad te doen en te handelen volgens de aanwijzingen van Jehova God, zolang ze zich de woede van Jehova God maar nooit meer op de hals zouden halen. Hun berouw was oprecht en diep. Het kwam diep uit hun hart en was niet geveinsd, noch tijdelijk.

Toen het volk van Nineve, van de allerhoogste koning tot zijn onderdanen, ontdekte dat Jehova God boos op hen was, was elk van hun daden, en hun hele gedrag, evenals al hun beslissingen en keuzes, helder en duidelijk in de ogen van God. Gods hart veranderde naar aanleiding van hun gedrag. Wat was Gods gemoedstoestand op dat precieze moment? De Bijbel kan die vraag voor je beantwoorden. Zoals is vastgelegd in de Schrift: “God zag wat ze deden, dat ze zich van hun slechte pad bekeerden. God veranderde dan ook van gedachte: de straf die Hij had aangekondigd, voerde Hij niet uit.” Hoewel God van gedachten veranderde, was er niets ingewikkelds aan Zijn gemoedstoestand. Hij ging gewoon van het uiten van Zijn toorn over op het kalmeren van Zijn toorn, en besloot toen de ramp niet aan de stad Nineve te voltrekken. De reden waarom Gods beslissing – om de Ninevieten te sparen voor de ramp – zo snel werd genomen, was dat God het hart van elke persoon in Nineve gadesloeg. Hij zag

wat zij diep in hun hart voelden: hun oprechte belijdenis en berouw voor hun zonden, hun oprechte geloof in Hem, hun diepe gevoel dat hun slechte daden Zijn gezindheid woedend hadden gemaakt, en de daaruit voortvloeiende vrees voor Jehova's dreigende straf. Tegelijkertijd hoorde Jehova God ook de gebeden vanuit het diepst van hun hart, hun smeekbeden om Zijn woede tegen hen te staken, zodat zij deze ramp zouden kunnen vermijden. Toen God al deze feiten opmerkte, verdween beetje bij beetje Zijn woede. Ongeacht hoe groot Zijn toorn eerder was geweest, toen Hij de oprechte bekering zag diep in de harten van deze mensen, werd Zijn hart hierdoor geraakt en daarom kon Hij het niet verdragen deze ramp over hen te laten komen en was Hij niet langer boos op hen. In plaats daarvan zette Hij Zijn genade en verdraagzaamheid jegens hen voort en bleef hen leiden en voor hen zorgen.

Als je geloof in God echt is, zul je Zijn zorg vaak ontvangen

Gods verandering van Zijn intenties ten opzichte van de mensen in Nineve bracht geen aarzeling of dubbelzinnigheid met zich mee. Het was eerder een transformatie van pure woede naar pure tolerantie. Dit is een ware openbaring van Gods wezen. God is nooit besluiteloos of aarzelend in Zijn daden; de principes en doelen achter Zijn daden zijn allemaal helder en transparant, puur en foutloos, absoluut zonder dat listen of plannetjes daar deel van uitmaken. Met andere woorden, het wezen van God bevat geen duisternis of kwaad. God werd boos op de Ninevieten omdat hun slechte daden Hem onder ogen waren gekomen; op dat moment was Zijn woede afgeleid van Zijn wezen. Toen Gods

toorn echter verdween en Hij opnieuw Zijn verdraagzaamheid aan het volk van Nineve schonk, was alles wat Hij openbaarde nog steeds Zijn eigen wezen. Deze hele verandering was het gevolg van een verandering in de houding van de mens tegenover God. Gedurende deze hele periode veranderde de niet te beledigen gezindheid van God niet; Gods tolerante wezen veranderde niet; Gods liefhebbende en genadige wezen veranderde niet. Wanneer mensen slechte daden begaan en God beledigen, zal Hij Zijn toorn over hen brengen. Wanneer mensen zich echt bekeren, zal Gods hart veranderen en zal Zijn woede bedaren. Wanneer mensen zich koppig blijven verzetten tegen God, zal Zijn woede onophoudelijk Zijn; Zijn toorn zal beetje bij beetje op hen drukken totdat ze worden vernietigd. Dit is het wezen van Gods gezindheid. Ongeacht of God toorn of genade en goedertierenheid uitdrukt, de handelwijze, het gedrag en de houding van de mens ten opzichte van God vanuit het diepst van zijn hart bepaalt wat wordt uitgedrukt door de openbaring van Gods gezindheid. Als God voortdurend één persoon onderwerpt aan Zijn toorn, staat het hart van deze persoon ongetwijfeld lijnrecht tegenover God. Omdat hij nooit echt berouw heeft gehad, zijn hoofd nooit echt gebogen heeft voor God en nooit een waar geloof in God heeft bezeten, heeft hij nooit Gods genade en verdraagzaamheid verkregen. Als iemand vaak Gods zorg ontvangt en vaak Zijn genade en verdraagzaamheid verkrijgt, dan heeft deze persoon ongetwijfeld een waarachtig geloof in God in zijn hart, en staat zijn hart niet tegenover God. Hij voelt vaak echt berouw tegenover God; daarom zal, zelfs als Gods discipline dikwijls op deze persoon neerdaalt, Zijn wraak niet op hem neerdalen.

Dit korte verslag stelt mensen in staat om Gods hart te zien, om de echtheid van Zijn wezen te zien, om te zien dat Gods toorn en de verandering van Zijn

hart een reden hebben. Ondanks het schrille contrast dat God liet zien toen Hij boos was en toen Hij Zijn hart veranderde, wat mensen doet geloven dat er een grote kloof of een groot contrast lijkt te bestaan tussen deze twee aspecten van Gods wezen – Zijn toorn en Zijn tolerantie – stelt Gods houding tegenover het berouw van de Ninevieten mensen opnieuw in staat om een andere kant van Gods ware gezindheid te zien. Gods verandering van Zijn hart stelt de mensheid echt in staat om opnieuw de waarheid van Gods genade en goedertierenheid te zien en de ware openbaring van Gods wezen. De mensheid moet erkennen dat Gods barmhartigheid en goedertierenheid geen mythen zijn, en ook geen verzinsels. Dit komt omdat Gods gevoel op dat moment waar was; Gods verandering van hart was echt; God heeft Zijn genade en verdraagzaamheid waarlijk nogmaals aan de mensheid geschonken.

Door de ware bekering in de harten van de Ninevieten valt Gods genade hen ten deel en verandert hun eigen einde

Bestond er enige tegenspraak tussen Gods verandering van hart en Zijn toorn? Natuurlijk niet! Dit komt omdat er een reden was voor Gods tolerantie op dat bepaalde moment. Welke reden zou dit kunnen zijn? De reden die in de Bijbel staat: “Iedereen verliet het slechte pad” en “liet het geweld uit zijn handen varen”.

Dit “slechte pad” verwijst niet naar een handvol slechte daden, maar naar de slechte bron achter het gedrag van mensen. “Het slechte pad verlaten” betekent dat degenen in kwestie deze dingen nooit meer zullen doen. Met andere

woorden, ze zullen zich nooit meer op deze slechte manier gedragen; de methode, de bron, het doel, de bedoeling en het principe van hun daden zijn allemaal veranderd; ze zullen nooit meer die methoden en principes gebruiken om genieting en geluk in hun harten te brengen. Het “laten varen” in “liet het geweld uit zijn handen varen” betekent neerleggen of terzijde werpen, volledig breken met het verleden en nooit meer terugkeren. Toen de inwoners van Nineve het geweld afzwoeren, bewees en vertegenwoordigde dit hun echte berouw. God kijkt zowel naar de buitenkant van de mensen als naar hun harten. Toen God het ware berouw zonder twijfel in de harten van de Ninevieten zag en ook opmerkte dat zij hun slechte wegen hadden verlaten en het geweld achter zich hadden gelaten, kwam er een verandering in Zijn hart. Dit wil zeggen dat het gedrag en de houding van deze mensen en de verschillende manieren om dingen te doen, evenals het ware berouw van hun zonden en de ware bekentenis in hun hart, God ertoe brachten Zijn hart te veranderen, Zijn voornemens te veranderen, Zijn beslissing in te trekken en hen niet te straffen of vernietigen. Zo bereikten de mensen van Nineve een ander einde. Ze redden hun eigen levens en verkregen tegelijkertijd Gods genade en verdraagzaamheid, waarop God ook Zijn toorn introk.

Gods genade en tolerantie Zijn niet zeldzaam – het ware berouw van de mens wel

Ongeacht hoe boos God op de Ninevieten was geweest, zodra ze een periode van vasten afkondigden en in zak en as liepen, verzachtte Zijn hart zich

geleidelijk en begon Hij Zijn hart te veranderen. Toen Hij hun verkondigde dat Hij hun stad zou vernietigen – het moment voorafgaand aan hun belijdenis en berouw van hun zonden – was God nog steeds boos op hen. Toen ze eenmaal een aantal berouwvolle handelingen hadden verricht, veranderde Gods woede voor het volk van Nineve geleidelijk in genade en verdraagzaamheid. Er is niets tegenstrijdigs aan de samenvallende openbaring van deze twee aspecten van Gods gezindheid in dezelfde gebeurtenis. Hoe moet iemand dit gebrek aan tegenstrijdigheid opvatten en kennen? God heeft deze twee volstrekt tegengestelde dingen achtereenvolgens tot uitdrukking gebracht en geopenbaard toen het volk van Nineve zich bekeerde, waardoor mensen de echtheid en de onaantastbaarheid van Gods wezen konden zien. God gebruikte Zijn houding om mensen het volgende te vertellen: het is niet zo dat God mensen niet tolereert, of dat Hij hun geen genade wil tonen; het is dat ze zelden echt berouw tonen jegens God, en het is zeldzaam dat mensen echt het slechte pad verlaten en het geweld uit hun handen laten varen. Met andere woorden, wanneer God boos is op de mens, hoopt Hij dat deze in staat zal zijn echt berouw te tonen en hoopt Hij het ware berouw van de mens te zien, in welk geval Hij dan royaal Zijn genade en verdraagzaamheid aan de mens blijft schenken. Dit wil zeggen dat het slechte gedrag van de mens Gods toorn veroorzaakt, terwijl Gods barmhartigheid en verdraagzaamheid worden geschonken aan hen die naar God luisteren en oprecht berouw tonen tegenover Hem, en aan hen die het slechte pad kunnen verlaten en het geweld uit hun handen kunnen laten varen. Gods houding werd heel duidelijk onthuld in de manier waarop Hij de Ninevieten behandelde: Gods genade en verdraagzaamheid zijn helemaal niet moeilijk te verkrijgen; Hij verlangt iemands oprechte berouw. Zolang mensen het slechte pad verlaten en

het geweld uit hun handen laten varen, zal God Zijn hart veranderen en Zijn houding ten opzichte van hen.

De rechtvaardige gezindheid van de Schepper is echt en levendig

Waren Zijn genade en verdraagzaamheid onoprecht toen God Zijn hart veranderde voor het volk van Nineve? Natuurlijk niet! Wat laat de transformatie tussen deze twee aspecten van Gods gezindheid in dezelfde aangelegenheid je dan zien? Gods gezindheid is een volledig geheel; deze is totaal niet verdeeld. Ongeacht of Hij woede of genade en tolerantie tegenover mensen uitdrukt, zijn het allemaal uitingen van Zijn rechtvaardige gezindheid. Gods gezindheid is echt en levendig. Hij verandert Zijn gedachten en houdingen in overeenstemming met de ontwikkeling van de dingen. De transformatie van Zijn houding ten opzichte van de Ninevieten vertelt de mensheid dat Hij Zijn eigen gedachten en ideeën heeft; Hij is geen robot of geboetseerd beeld, maar de levende God Zelf. Hij zou boos kunnen zijn op de mensen van Nineve, net zoals Hij hun verleden kon vergeven naar aanleiding van hun houding; Hij zou kunnen beslissen om rampspoed over de Ninevieten te brengen, en Hij zou Zijn beslissing kunnen veranderen vanwege hun berouw. Mensen passen regels graag strikt toe en gebruiken zulke regels ook graag om God af te bakenen en te definiëren, net zoals ze er de voorkeur aan geven formules te gebruiken om Gods gezindheid te kennen. Volgens het rijk van het menselijk denken, denkt God daarom niet en heeft Hij ook geen inhoudelijke ideeën. In werkelijkheid transformeren Gods gedachten voortdurend naar aanleiding van veranderingen in dingen en in de

omgeving; terwijl deze gedachten transformeren, zullen verschillende aspecten van Gods wezen worden onthuld. Op het moment dat God Zijn hart verandert tijdens dit transformatieproces, onthult Hij aan de mensheid de waarheid over het bestaan van Zijn leven, en onthult Hij dat Zijn rechtvaardige gezindheid echt en levendig is. Bovendien gebruikt God Zijn eigen ware openbaringen om de mensheid de waarheid van het bestaan van Zijn toorn, Zijn genade, Zijn goedertierenheid en Zijn tolerantie te bewijzen. Zijn wezen zal op enig moment en enige plaats worden onthuld in overeenstemming met de ontwikkeling van de dingen. Hij bezit de toorn van een leeuw en de genade en tolerantie van een moeder. Zijn rechtvaardige gezindheid mag door geen enkele persoon ter discussie gesteld, geschonden, veranderd of vervormd worden. Onder alle zaken en alle dingen kan Gods rechtvaardige gezindheid, dat wil zeggen Gods toorn en Gods genade, op enig moment en op enige plaats worden geopenbaard. Hij drukt deze aspecten levendig uit in alle hoeken en gaten van de natuur en voert ze levendig uit op elk moment. Gods rechtvaardige gezindheid wordt niet beperkt door tijd of ruimte, of met andere woorden, Gods rechtvaardige gezindheid wordt niet mechanisch uitgedrukt of geopenbaard naar gelang de grenzen van tijd of ruimte. In plaats daarvan wordt Gods rechtvaardige gezindheid vrijelijk uitgedrukt en geopenbaard op enig moment en enige plaats. Wanneer je ziet dat God Zijn hart verandert en Zijn woede niet meer uit en Zich onthoudt van het vernietigen van de stad Nineve, kun je dan zeggen dat God alleen genadig en liefdevol is? Kun je zeggen dat Gods toorn uit lege woorden bestaat? Wanneer God in brandende toorn ontsteekt en Zijn genade aan mensen onthoudt, kun je dan zeggen dat Hij geen ware liefde heeft voor de mensheid? God spreekt een felle toorn uit als reactie op slechte daden van mensen; Zijn toorn is feilloos. Gods

hart wordt bewogen door het berouw van mensen, en het is dit berouw dat aldus Zijn hart verandert. Zijn bewogenheid, Zijn verandering van hart evenals Zijn genade en verdraagzaamheid jegens de mens zijn volkomen onberispelijk; ze zijn schoon, puur, smetteloos en onvervalst. Gods tolerantie is pure tolerantie; Zijn genade is pure genade. Zijn gezindheid zal toorn onthullen, evenals genade en verdraagzaamheid, in overeenstemming met het berouw van de mens en zijn verschillende gedrag. Wat Hij ook onthult en tot uitdrukking brengt, alles is zuiver; het is allemaal direct; het wezen ervan is verschillend van wat dan ook in de schepping. De principes van daden die God tot uitdrukking brengt, Zijn gedachten en ideeën of een bepaalde beslissing, evenals elke daad, zijn vrij van gebreken of onvolkomenheden. Zoals God besluit en zoals Hij handelt, zo voltooit Hij wat Hij onderneemt. Dit soort resultaten is nauwkeurig en foutloos omdat hun bron foutloos en smetteloos is. Gods toorn is onberispelijk. Op dezelfde manier zijn Gods genade en verdraagzaamheid, die geen enkel schepsel bezit, heilig en onberispelijk, en kunnen ze iedere vorm van ervaring en overleg doorstaan.

Zien jullie, nu jullie het verhaal van Nineve hebben begrepen, de andere kant van het wezen van Gods rechtvaardige gezindheid? Zien jullie de andere kant van Gods unieke rechtvaardige gezindheid? Heeft iemand onder de mensheid zo'n gezindheid? Heeft iemand zulke toorn als die van God? Bezit iemand genade en verdraagzaamheid als die van God? Wie in de schepping kan zoveel toorn oproepen en besluiten om de mensheid te vernietigen of rampspoed over haar af te roepen? En wie is gekwalificeerd om genade te schenken, de mens te tolereren en te vergeven en daardoor zijn beslissing om de mens te vernietigen te veranderen? De Schepper drukt Zijn rechtvaardige gezindheid uit door middel

van Zijn eigen unieke methoden en principes; Hij is niet onderworpen aan de besturing of beperkingen van welke mensen, gebeurtenissen of dingen dan ook. Door Zijn unieke gezindheid is niemand in staat om Zijn gedachten en ideeën te veranderen, noch is wie dan ook in staat Hem te overtuigen en enige van Zijn beslissingen te veranderen. Het totale gedrag en de gedachten van de schepping vallen onder het oordeel van Zijn rechtvaardige gezindheid. Niemand kan bepalen of Hij toorn of genade uitoefent; alleen het wezen van de Schepper – of met andere woorden, de rechtvaardige gezindheid van de Schepper – kan dit beslissen. Dit is de unieke aard van de rechtvaardige gezindheid van de Schepper!

Wanneer we eenmaal de transformatie van Gods houding ten opzichte van de inwoners van Nineve hebben geanalyseerd en begrepen, zijn jullie dan in staat om het woord 'uniek' te gebruiken om de genade die je vindt in Gods rechtvaardige gezindheid te beschrijven? We hebben eerder gezegd dat Gods toorn één aspect is van het wezen van Zijn unieke rechtvaardige gezindheid. Nu zal ik twee aspecten definiëren, Gods toorn en Gods genade, als Zijn rechtvaardige gezindheid. Gods rechtvaardige gezindheid is heilig; deze is zowel niet te beledigen als onbetwistbaar; het is iets dat niemand bezit onder de geschapen of niet-geschapen wezens. Deze is zowel uniek als exclusief voor God. Dit wil zeggen dat Gods toorn heilig en niet te beledigen is. Op dezelfde manier is het andere aspect van Gods rechtvaardige gezindheid – Gods genade – heilig en niet te beledigen. Geen van de geschapen of niet-geschapen wezens kan God vervangen of vertegenwoordigen in Zijn daden, noch kan iemand Hem vervangen of vertegenwoordigen in de vernietiging van Sodom of de redding van Nineve. Dit is de ware uitdrukking van Gods unieke rechtvaardige gezindheid.

De oprechte gevoelens van de Schepper voor de mensheid

Mensen zeggen vaak dat het niet gemakkelijk is om God te leren kennen. Ik zeg echter dat het kennen van God helemaal geen moeilijke zaak is, want God staat de mens vaak toe om getuige te zijn van Zijn daden. God heeft Zijn dialoog met de mensheid nooit beëindigd; Hij heeft Zich nooit voor de mens verborgen gehouden, noch heeft Hij Zich verstoppt. Zijn gedachten, Zijn ideeën, Zijn woorden en Zijn daden zijn allemaal onthuld aan de mensheid. Daarom kan de mens, zolang hij God wenst te kennen, Hem door allerlei middelen en methoden leren begrijpen en kennen. De reden waarom de mens blindelings denkt dat God hem opzettelijk heeft gemeden, dat God Zich opzettelijk voor de mensheid heeft verborgen, dat God niet van plan is de mens toe te staan Hem te begrijpen en te kennen, is dat hij niet weet wie God is en God ook niet wenst te begrijpen; erger nog, hij houdt zich niet bezig met de gedachten, woorden of daden van de Schepper. ... Eerlijk gezegd, als iemand alleen maar zijn vrije tijd gebruikt om zich op de woorden of daden van de Schepper te concentreren en deze te begrijpen, en wat aandacht schenkt aan de gedachten van de Schepper en de stem van Zijn hart, zal het niet moeilijk voor diegene zijn om zich te realiseren dat de gedachten, woorden en daden van de Schepper zichtbaar en transparant zijn. Op dezelfde manier zal het weinig moeite kosten om te beseffen dat de Schepper te allen tijde onder de mensen is, dat Hij altijd in gesprek is met de mens en met de gehele schepping, en dat Hij elke dag nieuwe daden verricht. Zijn wezen en gezindheid komen tot uitdrukking in Zijn dialoog met de mens; Zijn

gedachten en ideeën worden volledig onthuld in Zijn daden; Hij begeleidt en observeert de mensheid te allen tijde. Hij spreekt stil met de mensheid en heel de schepping met Zijn stille woorden: Ik ben in de hemel en ik ben onder mijn schepselen. Ik waak; ik wacht; ik ben aan jullie zijde. ... Zijn handen zijn warm en sterk; Zijn voetstappen zijn licht; Zijn stem is zacht en gracieus; Zijn vorm komt voorbij en keert zich om en omhelst de hele mensheid; Zijn gezicht is mooi en zachtaardig. Hij is nooit weggegaan en ook niet verdwenen. Van zonsopgang tot zonsondergang is Hij de constante metgezel van de mensheid die nooit van hun zijde wijkt. Zijn toegewijde zorg en speciale genegenheid voor de mensheid, evenals Zijn ware zorg en liefde voor de mens, werden beetje bij beetje getoond toen Hij de stad Nineve redde. In het bijzonder legde de uitwisseling tussen Jehova God en Jona bloot dat de Schepper medelijden had met de mensheid die Hij Zelf geschapen heeft. Door deze woorden kun je een diep begrip krijgen van Gods oprechte gevoelens voor de mensheid ...

Het volgende staat opgetekend in het boek van Jona 4: 10-11: “Toen zei Jehova: ‘Jij hebt medelijden gehad met de wonderboom, waar je niets voor hebt hoeven doen. Die groeide vanzelf in één nacht op en is ook in één nacht vergaan. Waarom zou ik dan die grote stad Nineve niet sparen? Daarin wonen meer dan honderd-twintigduizend mensen die het verschil tussen hun rechter- en linkerhand niet weten. Bovendien is er ook nog veel vee.’” Dit Zijn de echte woorden van Jehova God, een gesprek tussen Hem en Jona. Hoewel deze uitwisseling kort is, bruist het van de zorg van de Schepper voor de mensheid en Zijn tegenzin om de mensheid op te geven. Deze woorden drukken de ware houding en gevoelens uit die God in Zijn hart heeft voor Zijn schepping, en met deze duidelijk geformuleerde woorden, een soort woorden dat zelden door de mens wordt

gehoord, verklaart God Zijn ware intenties voor de mensheid. Dit gesprek vertegenwoordigt een houding die God had tegenover de mensen van Nineve – maar wat voor houding is dit? Het is de houding die Hij tegenover de mensen van Nineve had vóór en na hun berouw. God behandelt de mensheid op dezelfde manier. In deze woorden kan men Zijn gedachten vinden, evenals Zijn gezindheid.

Welke gedachten van God worden geopenbaard in deze woorden? Als je zorgvuldig leest dan zie je onmiddellijk dat Hij het woord “medelijden” gebruikt; het gebruik van dit woord toont Gods ware houding tegenover de mensheid.

Als je naar de letterlijke betekenis kijkt, kunnen mensen het woord ‘medelijden’ op verschillende manieren interpreteren: ten eerste, liefhebben en beschermen, tederheid jegens iets voelen; ten tweede, er heel veel van houden; tenslotte, het geen pijn willen doen en evenmin kunnen verdragen om dat te doen. Kortom, het wijst op tedere genegenheid en liefde, evenals onwil om iemand of iets op te geven; het betekent Gods genade en verdraagzaamheid jegens de mens. Hoewel God een woord gebruikte dat gewoonlijk door mensen wordt gesproken, legt het gebruik van dit woord de stem van Gods hart en Zijn houding ten opzichte van de mensheid bloot.

Terwijl de stad Nineve vervuld was van mensen die net zo verdorven, kwaadaardig en gewelddadig waren als die van Sodom, zorgde hun berouw ervoor dat God Zijn hart veranderde en Hij besloot ze niet te vernietigen. Omdat hun reactie op Gods woorden en aanwijzingen een houding toonde die in schril contrast staat met die van de burgers van Sodom, en vanwege hun oprechte onderwerping aan God en oprechte berouw over hun zonden, evenals hun ware

en oprechte gedrag in alle opzichten, toonde God nogmaals Zijn oprechte medelijden en verleende dit aan hen. Gods beloning en Zijn medelijden met de mensheid zijn onmogelijk voor wie dan ook om te evenaren; niemand kan Gods genade of verdraagzaamheid bezitten, noch Zijn oprechte gevoelens jegens de mensheid. Is er iemand die je een belangrijke man of vrouw, of zelfs een superman vindt, die van bovenaf, sprekend als een belangrijke man of vrouw vanaf een grote hoogte, zo'n soort verklaring zou afleggen aan de mensheid of de schepping? Welke mens is vertrouwd met de levensomstandigheden van de mensheid? Wie kan een last en verantwoordelijkheid dragen voor het bestaan van de mensheid? Wie is bevoegd om de vernietiging van een stad te verkondigen? En wie is bevoegd om een stad te vergeven? Wie kan zeggen dat hij zijn eigen creatie koestert? Alleen de Schepper! Alleen de Schepper heeft medelijden met deze mensheid. Alleen de Schepper toont deze mensheid tederheid en genegenheid. Alleen de Schepper heeft een echte, onverbreekbare genegenheid voor deze mensheid. Evenzo kan alleen de Schepper genade schenken aan deze mensheid en Zijn hele schepping koesteren. Zijn hart springt op en doet pijn bij elk van de daden van de mens: Hij is boos, bedroefd en verdrietig over het kwaad en de verdorvenheid van de mens; Hij is tevreden, vreugdevol, vergevingsgezind en juichend om het menselijke berouw en geloof; elk van Zijn gedachten en ideeën bestaat voor en draait om de mensheid; wat Hij is en heeft komt volledig tot uitdrukking voor de mensheid; al Zijn emoties zijn verweven met het bestaan van de mensheid. Omwille van de mensheid reist Hij rond en spoedt Hij Zich rond; Hij geeft stilletjes elk stukje van Zijn leven door; Hij wijdt elke minuut en seconde van Zijn leven aan de mensheid. ... Hij heeft nooit geweten hoe Hij ontferming moest hebben over Zijn eigen leven, toch heeft Hij

altijd ontferming gevoeld voor de door Hemzelf geschapen mensheid en deze gekoesterd. ... Hij geeft alles wat Hij heeft aan deze mensheid. ... Hij verleent Zijn genade en tolerantie onvoorwaardelijk en zonder een beloning te verwachten. Hij doet dit alleen zodat de mensheid kan blijven overleven voor Zijn ogen, en Zijn voorziening van het Leven ontvangt; Hij doet dit alleen zodat de mensheid zich ooit aan Hem zal kunnen onderwerpen en zal kunnen erkennen dat Hij degene is die het bestaan van de mens voedt en het leven van de hele schepping verzorgt.

De Schepper drukt Zijn ware gevoelens voor de mensheid uit

Dit gesprek tussen Jehova God en Jona is ongetwijfeld een uiting van de ware gevoelens van de Schepper voor de mensheid. Aan de ene kant informeert het mensen over het begrip van de Schepper van de hele schepping onder Zijn bevel; zoals Jehova God zei: “Waarom zou ik dan die grote stad Nineve niet sparen? Daarin wonen meer dan honderdtwintigduizend mensen die het verschil tussen rechts en links niet weten. Bovendien is er ook nog veel vee.” Met andere woorden, Gods begrip van Nineve was verre van oppervlakkig. Hij kende niet alleen het aantal levende wezens in de stad (inclusief mensen en vee), Hij wist ook hoeveel er geen onderscheid kenden tussen hun rechter- en linkerhand – dat wil zeggen, hoeveel kinderen en jongeren aanwezig waren. Dit is een concreet bewijs van Gods uitstekende begrip van de mensheid. Aan de andere kant informeert dit gesprek mensen over de houding van de Schepper ten opzichte van de mensheid, dat wil zeggen het gewicht van de mensheid in het

hart van de Schepper. Het is net zoals Jehova God zei: “Jij hebt medelijden gehad met de wonderboom, waar je niets voor hebt hoeven doen. Die groeide vanzelf in één nacht op en is ook in één nacht vergaan. Waarom zou ik dan die grote stad Nineve niet sparen?” Dit Zijn Jehova’s verwijtende woorden jegens Jona, maar ze zijn allemaal waar.

Hoewel het aan Jona was toevertrouwd Jehova Gods woorden aan de mensen van Nineve te verkondigen, begreep hij de bedoelingen van Jehova God niet, noch begreep hij Zijn zorgen en verwachtingen voor de mensen van de stad. Met deze berisping bedoelde God aan Jona te zeggen dat de mensheid het product van Zijn eigen handen was, en dat God een nauwgezette inspanning had geleverd voor iedere persoon afzonderlijk; iedere persoon droeg Gods hoop in zich; iedereen genoot van de voorziening van Gods leven; voor elke persoon had God een zorgvuldige prijs betaald. Deze berisping liet Jona ook weten dat God de mensheid, het werk van Zijn eigen handen koesterde, net zoals Jona zelf de wonderboom koesterde. God zou hen in geen geval gemakkelijk in de steek laten maar zou tot het laatste moment wachten; bovendien waren er zoveel kinderen en onschuldige dieren in de stad. Nu Hij te maken had met deze jonge en onwetende producten van Gods schepping, die zelfs hun rechterhand niet van hun linkerhand konden onderscheiden, was God zoveel te minder in staat om hun leven te beëindigen en hun uitkomst zo haastig te bepalen. God hoopte hen te zien opgroeien; Hij hoopte dat ze niet dezelfde paden zouden bewandelen als hun oudsten, dat ze Jehova Gods waarschuwing niet opnieuw hoefden te horen, en dat ze zouden getuigen van het verleden van Nineve. Meer zelfs nog hoopte God om Nineve te zien nadat het berouw had gehad, om de toekomst van Nineve te zien na zijn berouw, en wat nog belangrijker is, om Nineve weer onder

Gods genade te zien leven. Daarom waren in Gods ogen die schepselen die nog geen onderscheid konden maken tussen hun rechter- en linkerhand de toekomst van Nineve. Ze zouden het verachtelijke verleden van Nineve op zich nemen, net zoals ze de belangrijke taak zouden vervullen om getuigenis te geven van het verleden en de toekomst van Nineve onder leiding van Jehova God. In deze verklaring van Zijn ware gevoelens presenteerde Jehova God de genade van de Schepper voor de mensheid in zijn geheel. Het toonde aan de mensheid dat 'de genade van de Schepper' geen lege uitdrukking is, noch een lege belofte; deze heeft concrete principes, methoden en doelstellingen. Hij is waar en echt, en gebruikt geen onwaarheden of vermommingen, en op dezelfde manier wordt Zijn genade eindeloos aan de mensheid geschonken in elke periode en elk tijdperk. Tot op de dag van vandaag is de uitwisseling van de Schepper met Jona echter Gods enige, exclusieve mondelinge verklaring waarom Hij genade toont aan de mensheid, hoe Hij genade toont aan de mensheid, hoe tolerant Hij is tegenover de mensheid en wat Zijn ware gevoelens zijn voor de mensheid. Het beknopte gesprek van Jehova God drukt al Zijn gedachten uit voor de mensheid; het is een ware uitdrukking van de houding van Zijn hart ten opzichte van de mensheid, en het is ook een concreet bewijs van Zijn schenking van overvloedige genade aan de mensheid. Zijn genade wordt niet alleen verleend aan de oudere generaties van de mensheid; deze wordt ook toegekend aan de jongere leden van de mensheid, net zoals altijd het geval is geweest, van de ene generatie op de andere. Hoewel Gods toorn vaak in bepaalde hoeken en bepaalde tijdperken van de mensheid neerdaalt, is Gods genade nooit opgehouden. Met Zijn genade leidt en voert Hij de ene generatie van Zijn schepping na de volgende aan, voedt en koestert Hij de ene generatie van de schepping na de andere, omdat Zijn ware

gevoelens voor de mensheid nooit zullen veranderen. Net zoals Jehova God zei: “Waarom zou ik ... Nineve niet sparen?” Hij heeft Zijn eigen schepping altijd gekoesterd. Dit is de genade van de rechtvaardige gezindheid van de Schepper, en het is ook de pure uniekheid van de Schepper!

Vijf soorten mensen

Voorlopig zal ik onze communicatie over de rechtvaardige gezindheid van God hiermee laten eindigen. Vervolgens zal ik Gods volgelingen indelen in verschillende categorieën, afhankelijk van hun begrip van God en hun kennis van en ervaring met Zijn rechtvaardige gezindheid, zodat jullie het stadium kennen waar je op dit moment toe behoort evenals jullie huidige gestalte. Wat betreft hun kennis van God en hun begrip van Zijn rechtvaardige gezindheid, kunnen de verschillende stadia en gestalten die mensen innemen over het algemeen in vijf typen worden verdeeld. Dit onderwerp is gebaseerd op het kennen van de unieke God en Zijn rechtvaardige gezindheid; Wanneer jullie de volgende inhoud lezen, moeten jullie daarom zorgvuldig proberen om erachter te komen hoeveel begrip en kennis jullie hebben met betrekking tot Gods uniekheid en Zijn rechtvaardige gezindheid, en dit dan gebruiken om te beoordelen in welk stadium jullie echt thuishoren, hoe groot jullie gestalte werkelijk is, en welk type persoon jullie echt zijn.

Het eerste type: de fase van de ingebakerde baby

Wat is een ingebakerde baby? Een ingebakerde baby is een baby die zojuist in deze wereld is gekomen, een pasgeboren baby. Op dat moment zijn mensen op hun kleinst en meest onvolwassen.

Mensen in deze fase bezitten in wezen geen besef of bewustzijn van zaken betreffende het geloof in God. Ze zijn verbijsterd en onwetend over alles. Deze mensen hebben misschien al heel lang of helemaal niet lang in God geloofd, maar hun verbijsterde en onwetende gesteldheid en hun ware gestalte plaatsen hen in het stadium van een ingebakerde baby. De precieze definitie van de omstandigheden van een ingebakerd kind is als volgt: hoe lang zo'n soort persoon ook in God heeft geloofd, hij zal altijd warrig, verward en eenvoudig denken; hij weet niet waarom hij in God gelooft, noch weet hij wie God is, noch kan hij God identificeren. Hoewel hij God volgt, is er geen exacte definitie van God in zijn hart, en kan hij niet bepalen of wie hij volgt, God is, laat staan of hij echt in God moet geloven en Hem moet volgen. Dit is de ware toestand van dit type mens. De gedachten van deze mensen zijn vertroebeld en eenvoudig gezegd bestaat hun geloof uit verwarring. Ze zijn altijd in een gesteldheid van verbijstering en leegte; warrigheid, verwarring en eenvoud is kort samengevat hun gesteldheid. Ze hebben het bestaan van God nooit gezien of gevoeld, en daarom is met hen praten over het kennen van God net zo nuttig als hen een boek laten lezen dat in hiërogliefen is geschreven; zij zullen het niet begrijpen of aannemen. Voor hen is God kennen hetzelfde als het horen van een fantasieverhaal. Terwijl hun gedachten misschien vertroebeld zijn, zijn ze ervan overtuigd dat het kennen van God een totale verspilling van tijd en moeite is. Dit is het eerste type persoon: een ingebakerde baby.

Het tweede type: de fase van de zogende baby

In vergelijking met een ingebakerde baby, heeft dit type persoon enige vooruitgang geboekt. Helaas hebben ze nog steeds geen enkel begrip van God. Ze missen nog steeds een duidelijk begrip van en inzicht in God, en ze zien niet erg duidelijk waarom ze in God zouden moeten geloven, maar in hun hart hebben ze hun eigen doel en heldere ideeën. Ze houden zich niet bezig met de vraag of het juist is om in God te geloven. De doelstelling en het doel dat zij zoeken door geloof in God is om te genieten van Zijn genade, om vreugde en vrede te hebben, om comfortabel te leven, om Gods zorg en bescherming te hebben en om te leven onder Gods zegeningen. Ze houden zich niet bezig met de mate waarin ze God kennen; ze hebben geen drang om begrip van God te zoeken, noch houden ze zich bezig met wat God aan het doen is of wat Hij wil doen. Ze zoeken er slechts blindelings naar zich te verheugen in Zijn genade en meer van Zijn zegeningen te verkrijgen; ze proberen deze honderdvoudig te ontvangen in het huidige tijdperk en het eeuwige leven in het komende tijdperk. Hun gedachten, bestedingen en toewijding, evenals hun lijden, hebben allemaal hetzelfde doel: Gods genade en zegeningen verkrijgen. Ze hebben geen aandacht voor iets anders. Dit type personen is er alleen zeker van dat God hen veilig kan bewaren en Zijn genade aan hen kan schenken. Je kunt zeggen dat ze niet geïnteresseerd zijn in en niet erg duidelijk weten waarom God de mens wil redden of welk resultaat God met Zijn woorden en werk wil bereiken. Ze hebben nooit moeite gedaan om Gods wezen en rechtvaardige gezindheid te kennen, noch kunnen ze de interesse daarvoor opbrengen. Ze hebben geen zin om op deze dingen te letten en willen ze ook niet kennen. Ze willen niet vragen naar Gods werk, Gods eisen aan de mens, Gods wil of wat dan ook dat betrekking

heeft op God, en het is voor hen te veel gevraagd om naar deze dingen te vragen. Dit komt omdat zij geloven dat deze zaken niets te maken hebben met hun plezier in Gods genade; ze houden zich alleen bezig met een God die genade kan schenken en die gerelateerd is aan hun persoonlijke belangen. Ze hebben helemaal geen interesse in iets anders, en dus kunnen ze de realiteit van de waarheid niet binnengaan, ongeacht hoeveel jaar ze in God hebben geloofd. Zonder dat iemand hen vaak water geeft of voedt, is het voor hen moeilijk om verder te gaan op het pad van het geloof in God. Als ze niet kunnen genieten van hun vroegere vreugde en vrede of Gods genade genieten, zijn ze nogal onderhevig aan terugkrabbelen. Dit is het tweede type persoon: de persoon die leeft in het stadium van het gespeende kind.

Het derde type: de fase van het gespeende kind, ofwel het stadium van het jonge kind

Deze groep mensen heeft een duidelijk bewustzijn. Deze mensen weten dat het genieten van Gods genade niet betekent dat zij zelf echte ervaring bezitten; ze zijn zich ervan bewust dat als ze nooit moe worden van het zoeken naar vreugde en vrede, van het zoeken naar genade, of als ze kunnen getuigen door het delen van hun ervaring van het genieten van Gods genade of door het prijzen van God vanwege de zegeningen die Hij hen heeft geschonken, deze dingen niet betekenen dat ze het leven bezitten, noch dat ze de realiteit van de waarheid bezitten. Beginnend vanuit hun bewustzijn, houden ze op met het koesteren van wilde hoop dat ze louter vergezeld zullen worden door Gods genade; in plaats daarvan, terwijl ze genieten van Gods genade, willen ze tegelijkertijd iets voor God doen; ze zijn bereid om hun plicht te vervullen, om een beetje ontbering en

vermoeidheid te doorstaan, om enige mate van samenwerking met God te hebben. Omdat hun streven in hun geloof in God echter te verwaterd is, omdat de individuele intenties en verlangens die ze herbergen te sterk zijn, omdat hun gezindheid te wild arrogant is, is het erg moeilijk voor hen om aan Gods verlangen tegemoet te komen of om loyaal te zijn aan God; daarom kunnen ze hun individuele wensen vaak niet uitvoeren of hun beloften aan God nakomen. Ze bevinden zich vaak in een tegenstrijdige gesteldheid: ze willen God heel graag in de grootst mogelijke mate tevreden stellen, maar toch gebruiken ze al hun macht om zich tegen Hem te verzetten; ze leggen vaak geloften af aan God, maar onttrekken zich snel aan hun eed. Nog vaker bevinden ze zich in andere tegenstrijdige gesteldheden: ze geloven oprecht in God en toch ontkennen ze Hem en alles wat van Hem komt; ze hopen vurig dat God hen zal verlichten, leiden, voorzien en helpen, maar toch zoeken ze hun eigen uitweg. Ze willen God begrijpen en kennen, maar toch zijn ze niet bereid om dicht bij Hem te komen. In plaats daarvan mijden ze God altijd; hun harten zijn gesloten voor Hem. Hoewel ze een oppervlakkig begrip en ervaring hebben van de letterlijke betekenis van Gods woorden en van de waarheid, en een oppervlakkig concept van God en waarheid, kunnen ze onbewust nog steeds niet bevestigen of bepalen of God de waarheid is; ze kunnen niet bevestigen of God echt rechtvaardig is; noch kunnen zij de echtheid van Gods gezindheid en wezen bepalen, laat staan Zijn ware bestaan. Hun geloof in God bevat altijd twijfels en misverstanden, en het bevat ook ideeën en opvattingen. Terwijl ze genieten van Gods genade, ervaren of praktiseren ze ook met tegenzin sommige waarheden waarvan zij geloven dat ze haalbaar zijn, om hun geloof te verrijken, om hun ervaring in het geloof in God te vergroten, om hun begrip van geloven in God te

verifiëren, ter bevrediging van hun ijdelheid over het wandelen op het levenspad dat zij zelf hebben ingesteld en het bereiken van een rechtvaardige zaak van de mensheid. Tegelijkertijd doen ze deze dingen ook om hun eigen verlangen naar het verwerven van zegeningen te bevredigen, om een gok te wagen zodat ze grotere zegeningen van de mensheid kunnen dragen, om het ambitieuze streven en de levenslange wens te bereiken om niet te rusten tot zij God verkregen hebben. Deze mensen zijn zelden in staat om Gods verlichting te verkrijgen, want hun verlangen en hun voornemen om zegeningen te ontvangen zijn voor hen te belangrijk. Ze talen er niet naar om dit op te geven en zouden dat ook niet over hun hart kunnen verkrijgen. Ze zijn bang de motivatie om in God te geloven te verliezen zonder het verlangen om zegeningen te krijgen, zonder de lang gekoesterde ambitie om niet te rusten voordat ze God hebben verkregen. Daarom willen ze de realiteit niet onder ogen zien. Ze willen Gods woorden of Gods werk niet onder ogen zien. Ze willen Gods gezindheid of wezen niet onder ogen zien, laat staan dat ze het onderwerp van het kennen van God ter sprake willen brengen. Dit komt omdat wanneer God, Zijn wezen en Zijn rechtvaardige gezindheid hun verbeelding vervangen, hun dromen in rook zullen opgaan; hun zogenaamd pure geloof en 'verdiensten', opgespaard door jarenlang nauwgezet werk, zullen verdwijnen en niets meer waard zijn; hun 'territorium' dat ze in de loop van de jaren met hun zweet en bloed hebben veroverd, zal op instorten staan. Dit zal betekenen dat hun vele jaren van hard werken en inspanning nutteloos zijn geweest, dat ze opnieuw met niets moeten beginnen. Dit is de moeilijkste pijn voor hen om in hun hart te verdragen, en het is het resultaat dat zij het minst wensen te zien; daarom zijn ze altijd opgesloten in dit soort

patstelling en weigeren ze terug te keren. Dit is het derde type persoon: de persoon die leeft in het stadium van het gespeende kind.

De drie soorten mensen die hierboven zijn beschreven – met andere woorden, de mensen die in deze drie stadia leven – hebben geen echt geloof in Gods identiteit en status of in Zijn rechtvaardige gezindheid, noch hebben ze enige duidelijke, definitieve erkenning of bevestiging van deze dingen. Daarom is het erg moeilijk voor deze drie soorten mensen om de realiteit van de waarheid binnen te gaan, en het is ook moeilijk voor hen om Gods genade, verlichting of illuminatie te ontvangen, omdat de manier waarop zij in God geloven en hun verkeerde houding ten opzichte van God het voor Hem onmogelijk maakt om werk in hun harten te verrichten. Hun twijfels, misvattingen en verbeeldingen met betrekking tot God hebben hun geloof en kennis van God overtroffen. Dit zijn drie soorten mensen die erg veel risico lopen en vormen drie zeer gevaarlijke stadia. Wanneer iemand een houding van twijfel houdt tegenover God, Gods wezen, Gods identiteit, de kwestie of God de waarheid is en de echtheid van Zijn bestaan, en niet zeker van deze dingen kan zijn, hoe kan iemand dan alles accepteren wat van God komt? Hoe kan iemand het feit accepteren dat God de waarheid, de weg en het leven is? Hoe kan iemand Gods tuchtiging en oordeel accepteren? Hoe kan iemand Gods redding accepteren? Hoe kan zo iemand Gods ware leiding en voorziening verkrijgen? Degenen die in deze drie fasen verkeren, kunnen zich verzetten tegen God, oordelen over God, God lasteren of God op enig moment verraden. Ze kunnen de ware weg en God op ieder moment verlaten. Je kunt zeggen dat mensen in deze drie stadia in een kritieke periode zitten, want ze zijn niet op het juiste spoor gekomen om in God te geloven.

Het vierde type: de fase van het volwassen wordende kind, ofwel de kindertijd

Nadat iemand is gespeend, dat wil zeggen, nadat men een ruime hoeveelheid genade heeft genoten, begint men te onderzoeken wat het betekent om in God te geloven, om verschillende vragen te willen begrijpen, zoals waarom de mens leeft, hoe de mens moet leven en waarom God Zijn werk aan de mens uitvoert. Wanneer deze onduidelijke gedachten en verwarde gedachtepatronen bij hen naar boven komen en in hen bestaan, ontvangen ze voortdurend bewatering en zijn ze ook in staat om hun plicht te vervullen. Gedurende deze periode hebben ze geen twijfels meer over de waarheid van Gods bestaan, en hebben ze een nauwkeurig begrip van wat het betekent om in God te geloven. Op dit fundament hebben ze een geleidelijke kennis van God en krijgen ze geleidelijk een aantal antwoorden op hun onduidelijke gedachten en verwarde gedachtepatronen over Gods gezindheid en wezen. Wat betreft hun veranderingen in gezindheid en hun kennis van God, beginnen mensen in deze fase het juiste pad te bewandelen en gaan ze een overgangperiode in. In deze fase beginnen mensen leven te ontvangen. Duidelijke aanwijzingen van het bezit van leven zijn de geleidelijke oplossing van de verschillende vragen met betrekking tot het kennen van God die mensen in hun hart hebben – misverstanden, verbeeldingen, opvattingen en vage definities van God – dat ze niet alleen werkelijk in de echtheid van Gods bestaan geloven en deze kennen, maar dat ze ook een nauwkeurige definitie van God krijgen en in hun hart de juiste plaats voor God hebben, dat waarachtig volgen van God hun vage geloof vervangt. Tijdens deze fase leren mensen geleidelijk hun misvattingen tegenover God en hun verkeerde bezigheden en manieren van geloven kennen. Ze

beginnen naar de waarheid te hunkeren, ze hunkeren naar het ervaren van Gods oordeel, kastijding en discipline, hunkeren naar een verandering in hun gezindheid. Ze verlaten geleidelijk alle soorten opvattingen en verbeeldingen van God in deze fase; tegelijkertijd veranderen en corrigeren ze hun onjuiste kennis van God en verkrijgen ze wat correcte fundamentele kennis van God. Hoewel een deel van de kennis waarover mensen in deze fase beschikken niet al te specifiek of nauwkeurig is, laten ze op zijn minst geleidelijk aan hun opvattingen, verkeerde kennis en misverstanden over God varen; ze handhaven niet langer hun eigen opvattingen en fantasieën ten opzichte van God. Ze beginnen te leren hoe dingen op te geven – dingen verkregen uit hun eigen opvattingen, van kennis en van Satan; ze worden bereid om zich te onderwerpen aan correcte en positieve dingen, zelfs aan dingen die voortkomen uit Gods woorden en in overeenstemming zijn met de waarheid. Ze beginnen ook te proberen om Gods woorden te ervaren, persoonlijk Zijn woorden te kennen en uit te voeren, Zijn woorden te accepteren als de beginselen van hun daden en als basis om hun gezindheid te veranderen. Tijdens deze periode accepteren mensen onbewust Gods oordeel en tuchtiging, accepteren ze onbewust Gods woorden als hun leven. Terwijl ze Gods oordeel en tuchtiging accepteren en Gods woorden accepteren, worden ze zich steeds meer bewust en kunnen ze aanvoelen dat de God waar ze in hun hart in geloven werkelijk bestaat. In Gods woorden, hun ervaringen en hun leven, voelen ze steeds meer dat God altijd de leiding heeft gehad over het lot van de mens, de mens heeft geleid en voor de mens heeft voorzien. Door hun omgang met God bevestigen zij geleidelijk aan Gods bestaan. Daarom, voordat ze het beseffen, hebben ze al onbewust ingestemd met en vast geloofd in Gods werk, en hebben ze Gods woorden goedgekeurd. Als mensen

eenmaal Gods woorden goedkeuren en Gods werk goedkeuren, verloochenen zij zichzelf onophoudelijk, verloochenen hun eigen opvattingen, verloochenen hun eigen kennis, verloochenen hun eigen fantasieën en proberen tegelijkertijd onophoudelijk te zoeken naar wat de waarheid en wat Gods wil is. De kennis van mensen over God is vrij oppervlakkig tijdens deze periode van ontwikkeling – ze zijn zelfs niet in staat om deze kennis duidelijk uit te drukken in woorden, noch kunnen ze er specifiek over uitweiden – en ze hebben alleen een scherpzinnig begrip; echter, in tegenstelling tot de voorgaande drie fasen, hebben de onvolwassen levens van mensen in deze periode al bewatering en de toevoer van Gods woorden gekregen en zijn ze al begonnen te ontspruiten. Het is als een in de grond begraven zaadje; na het verkrijgen van vocht en voedingsstoffen zal het uit de grond opkomen; zijn ontkiemen vertegenwoordigt de geboorte van een nieuw leven. Met deze geboorte van een nieuw leven kan iemand een glimp opvangen van de indicaties van het leven. Met het leven zullen mensen daardoor groeien. Daarom zal op deze fundamenten – geleidelijk op weg op het juiste pad van het geloof in God, het opgeven van hun eigen opvattingen, het verkrijgen van Gods leiding – het leven van mensen onvermijdelijk stap voor stap groeien. Op welke basis wordt deze groei gemeten? Deze wordt gemeten naar hun ervaring met Gods woorden en hun ware begrip van Gods rechtvaardige gezindheid. Hoewel ze het heel moeilijk vinden om hun eigen woorden te gebruiken om hun kennis van God en Zijn wezen nauwkeurig te beschrijven tijdens deze groeiperiode, is deze groep mensen niet langer subjectief bereid plezier na te streven door het genieten van Gods genade, of om hun doel achter het geloven in God na te streven, namelijk het verkrijgen van Zijn genade. In plaats daarvan zijn ze bereid om te proberen naar Gods woord te leven, om een

voorwerp van Gods redding te worden. Bovendien bezitten ze het vertrouwen en zijn ze klaar om Gods oordeel en tuchtiging te accepteren. Dit is het kenmerk van een persoon in de fase van groei.

Hoewel mensen in deze fase enige kennis hebben van Gods rechtvaardige gezindheid, is deze kennis erg vaag en onduidelijk. Terwijl ze dit niet duidelijk kunnen uitwerken, hebben ze het gevoel dat ze intern al iets hebben gewonnen, want ze hebben een zekere mate van kennis en begrip van Gods rechtvaardige gezindheid verkregen door Gods tuchtiging en oordeel; het is echter allemaal tamelijk oppervlakkig en het bevindt zich nog in een elementaire fase. Deze groep mensen heeft een concreet gezichtspunt waarmee ze Gods genade benaderen. Dit gezichtspunt komt tot uiting in de veranderingen van de doelstellingen die zij nastreven en de manier waarop zij deze nastreven. Ze hebben al gezien – in Gods woorden en werk, in allerlei soorten eisen die Hij stelt aan de mens en in Zijn openbaringen van de mens – dat als ze nog steeds de waarheid niet nastreven, als ze nog steeds niet proberen de realiteit na te streven, als ze nog steeds niet proberen God tevreden te stellen en te kennen terwijl zij Zijn woorden ervaren, dat zij dan de betekenis van het geloven in God zullen verliezen. Ze zien dat, hoezeer ze ook genieten van Gods genade, ze hun gezindheid niet kunnen veranderen, God niet tevreden kunnen stellen en Hem niet kunnen kennen, en dat als mensen voortdurend leven onder Gods genade, ze nooit groei zullen bereiken, nooit leven zullen krijgen en nooit in staat zullen zijn om redding te ontvangen. Kortom, als iemand Gods woorden niet echt kan ervaren en God niet door Zijn woorden kan kennen, zal hij eeuwig in de fase van een heel jong kind blijven en nooit een enkele stap voorwaarts nemen in de groei van zijn leven. Als je voor altijd in de fase van een heel jong kind leeft, als je

nooit de realiteit van Gods woord binnengaat, als je nooit Gods woord ervaart als je leven, als je nooit het ware geloof en kennis van God bezit, is het dan mogelijk dat je door God compleet gemaakt wordt? Iedereen die de realiteit van Gods woord binnengaat, iedereen die Gods woord als zijn leven aanvaardt, iedereen die begint met het accepteren van Gods tuchtiging en oordeel, iedereen wiens verdorven gezindheid begint te veranderen, en iedereen die een hart heeft dat hunkert naar waarheid, heeft daarom een verlangen om God te kennen, heeft een verlangen om Gods redding te accepteren – deze mensen zijn degenen die echt het leven bezitten. Dit is echt het vierde type persoon, het volwassen wordende kind, de persoon in de fase van de kindertijd.

Het vijfde type: de fase van het volwassen leven, ofwel de volwassen fase

Nadat ze de dribbelfase van de kindertijd hebben meegemaakt, deze groeifase vol herhaalde kenteringen, zijn de levens van mensen al gestabiliseerd, houden hun stappen vooruit niet langer op en is niemand in staat om hen nog te belemmeren. Hoewel het pad dat voor hen ligt nog ruw en ruig is, zijn ze niet langer zwak of angstig; ze struikelen niet langer vooruit en raken niet langer gedesoriënteerd. Hun fundamenten zijn diep geworteld in de echte ervaring van Gods woord. Hun harten zijn aangetrokken door Gods waardigheid en grootheid. Ze hunkeren ernaar om Gods voetstappen te volgen, Gods wezen te kennen, God in Zijn geheel te kennen.

Mensen in deze fase weten al duidelijk in wie ze geloven en ze weten duidelijk waarom ze in God moeten geloven en wat de betekenis is van hun eigen individuele leven; ze weten ook duidelijk dat alles wat God uitdrukt de

waarheid is. In hun vele jaren van ervaring beseffen ze dat men zonder Gods oordeel en tuchtiging nooit in staat zal zijn om God tevreden te stellen of te kennen, noch ooit echt in staat zal zijn om voor God te verschijnen. Binnen de individuele harten van deze mensen is een sterk verlangen om door God te worden beproefd, om Gods rechtvaardige gezindheid te zien terwijl men wordt beproefd, om een zuiverder liefde te bereiken, en tegelijkertijd in staat te zijn God echter te begrijpen en te kennen. Degenen die tot deze fase behoren, hebben van de fase van het jonge kind al volledig afscheid genomen, de fase van het genieten van Gods genade en het eten van brood en het gevuld zijn. Ze hebben niet langer de buitenissige hoop dat God hen zal tolereren en hun genade zal betonen; integendeel, zij vertrouwen er op Gods onophoudelijke tuchtiging en oordeel te ontvangen en hopen daarop, om zich zo te scheiden van hun verdorven gezindheid en God tevreden te stellen. Hun kennis van God, hun bezigheden of de uiteindelijke doelen van hun bezigheden: deze dingen zijn allemaal heel duidelijk in hun hart. Daarom hebben mensen in de volwassen fase al volledig afscheid genomen van de fase van vaag geloof, de fase waarin ze vertrouwen op genade voor redding, de fase van het onvolwassen leven dat niet bestand is tegen beproevingen, de fase van vaagheid, de fase van tasten, de fase van vaak geen pad hebben om te bewandelen, de onstabiele periode van afwisselend plotselinge hitte en kou, en de fase waarin men God volgt met toegedekte ogen. Zo iemand ontvangt vaak Gods verlichting en illuminatie en houdt zich vaak bezig met ware omgang en communicatie met God. Men kan zeggen dat mensen die in deze fase leven al een deel van Gods wil begrepen hebben; ze zijn in staat om de principes van de waarheid te vinden in alles wat ze doen; ze weten hoe Gods verlangen te bevredigen. Bovendien hebben ze ook

het pad gevonden om God te kennen en zijn ze begonnen te getuigen van hun kennis van God. Tijdens het proces van geleidelijke groei hebben ze een geleidelijk begrip en kennis van Gods wil, van Gods wil in het scheppen van de mensheid, van Gods wil in het beheren van de mensheid; daarnaast hebben zij ook geleidelijk begrip en kennis van Gods rechtvaardige gezindheid als het om de hoofdzaak gaat. Geen enkele menselijke opvatting of verbeelding kan deze kennis vervangen. Hoewel men niet kan zeggen dat iemands leven in de vijfde fase volledig volwassen is en deze persoon niet rechtvaardig of volledig genoemd kan worden, heeft zo iemand al een stap gezet naar de fase van volwassenheid in het leven; zo'n persoon is al in staat om voor God te verschijnen, om oog in oog te staan met Gods woord en oog in oog met God. Omdat zulk soort mensen zoveel van Gods woord hebben ervaren, ontelbare beproevingen hebben meegemaakt en ontelbare voorbeelden van discipline, oordeel en tuchtiging van God hebben ervaren, is hun onderwerping aan God niet relatief maar absoluut. Hun kennis van God is getransformeerd van onderbewuste naar heldere en precieze kennis, van oppervlakkig naar diep, van wazig en vaag naar nauwgezet en tastbaar, en van zwaar geklungel en passief gezocht zijn ze overgegaan naar moeiteloze kennis en proactief getuigen. Men kan zeggen dat mensen in deze fase de realiteit van de waarheid van Gods woord bezitten, dat zij een pad naar vervolmaking zijn ingeslagen zoals dat van Petrus. Dit is het vijfde type persoon, iemand die leeft in een staat van volwassen zijn – de volwassen fase.

14 december 2013

God Zelf, de unieke III

Gods gezag (II)

Vandaag gaan we verder met onze communicatie over het onderwerp van ‘God Zelf, de unieke.’ We hebben al twee communicaties over dit onderwerp gehad, de eerste over Gods gezag, en de tweede over Gods rechtvaardige gezindheid. Hebben jullie na het luisteren naar deze twee communicaties een nieuw begrip gekregen van Gods identiteit, status en wezen? Hebben deze inzichten jullie geholpen om een meer inhoudelijke kennis en zekerheid over de waarheid van Gods bestaan te bereiken? Vandaag ben ik van plan uit te wijden over het onderwerp van ‘Gods gezag.’

Gods gezag begrijpen vanuit macro- en microperspectieven

Gods gezag is uniek. Het is de karakteristieke uitdrukking en de speciale substantie van de identiteit van God Zelf. Geen enkel geschapen of ongeschapen wezen bezit zo’n karakteristieke uitdrukking en speciale substantie; alleen de Schepper bezit dit soort gezag. Dat wil zeggen, alleen de Schepper – God de Unieke – wordt op deze manier uitgedrukt en heeft deze substantie. Waarom praten over Gods gezag? In welke mate verschilt het gezag van God Zelf van de menselijke conceptie van gezag? Wat is er zo speciaal aan?

Waarom is het juist zo significant om er hier over te spreken? Ieder van jullie moet deze zaak zorgvuldig overwegen. Voor de meeste mensen is “Gods gezag” een vaag idee, iets waar erg moeilijk vat op is te krijgen in je hoofd, en de kans is groot dat elke discussie erover nevelig is. Dus er zal steevast een gat zijn tussen de kennis van Gods gezag die de mens in staat is te bezitten en de substantie van Gods gezag. Om dit gat te overbruggen, moet men stapsgewijs Gods gezag leren kennen via de weg van echte mensen, gebeurtenissen, dingen of fenomenen die binnen het bereik van mensen liggen, die mensen in staat zijn te begrijpen. Ook al lijkt de frase “Gods gezag” onbevattelijk, Gods gezag is totaal niet abstract. Hij is elke minuut van zijn leven aanwezig bij ieder mens en leidt hem door elke dag heen. Dus in het dagelijks leven van ieder persoon zal deze noodzakelijkerwijs het meest tastbare aspect van Gods gezag zien en ervaren. Deze tastbaarheid is voldoende bewijs dat Gods gezag ook daadwerkelijk bestaat en maakt het iemand volledig mogelijk om het feit te erkennen en te bevatten dat God dit gezag bezit.

God heeft alles geschapen en zodoende heeft Hij heerschappij over alle dingen. In aanvulling daarop heeft Hij ook de controle over alles. Wat betekent dit, het idee dat “God over alles heerschappij” heeft? Hoe kan dat uitgelegd worden? Hoe is dat toe te passen op het echte leven? Hoe kunnen jullie Gods gezag leren kennen door het feit te begrijpen dat “God alles onder controle heeft?” Juist uit de frase “God heeft alles onder controle” zouden we moeten afleiden dat wat God onder controle heeft niet slechts een deel van de planeten is, of een deel van de schepping, laat staan een deel van de mensheid, maar alles: van het enorme tot het microscopische, van het zichtbare tot het onzichtbare, van de sterren in het universum tot de levende dingen op aarde, zowel de micro-organismen die niet

met het blote oog gezien kunnen worden als wezens die bestaan in andere vormen. Dit is de exacte definitie van het “alles” dat God “onder controle heeft” en is de omvang waarover God Zijn gezag uitoefent, de reikwijdte van Zijn soevereiniteit en bestuur.

Voordat deze mensheid ontstond, bestond de kosmos al – alle planeten, alle sterren aan de hemel. Deze hemellichamen cirkelen met regelmatigheid op macroniveau onder Gods leiding, al zolang ze bestaan, hoeveel jaren dat ook zo is geweest. Welke planeet gaat waar naartoe, op welke tijd; welke planeet heeft welke taak en wanneer; welke planeet cirkelt langs welke baan in de ruimte en wanneer verdwijnt ze of wordt ze vervangen – al deze dingen vinden feilloos voortgang. De posities van de planeten en de afstanden ertussen volgen strikte patronen, wat allemaal met zeer exacte gegevens beschreven kan worden; de wegen waarlangs zij reizen, de snelheid en de patronen van hun banen, ook de tijden waarin zij in verschillende posities verkeren, kunnen zeer exact gekwantificeerd en beschreven worden in speciale wetmatigheden. Al eeuwenlang hebben deze planeten deze wetmatigheden gevolgd zonder ooit zelfs maar een beetje af te wijken. Geen macht kan deze gevolgde banen en patronen veranderen of onderbreken. Omdat de speciale wetmatigheden die hun beweging sturen en de exacte gegevens die deze wetmatigheden beschrijven, door het gezag van de Schepper zijn voorbestemd, gehoorzamen zij deze wetten vanuit zichzelf, onder de soevereiniteit en controle van de Schepper. Op macroniveau is het niet moeilijk voor de mens om enkele patronen te vinden, wat gegevens, evenals wat vreemde en onbegrijpelijke wetmatigheden of fenomenen. Hoewel de mens niet toegeeft dat God bestaat en het feit niet accepteert dat de Schepper alles heeft gemaakt en daarover heerschappij heeft, en dat de mens

bovendien het bestaan van het gezag van de Schepper niet erkent, ontdekken menselijke wetenschappers, astronomen en fysici steeds meer dat het bestaan van alle dingen in het universum en de principes en patronen die hun bewegingen voorschrijven, geregeerd worden en onder controle staan van een immense en onzichtbare, duistere energie. Dit feit dwingt de mens om onder ogen te zien en te erkennen dat er te midden van deze patronen en bewegingen een Machtige is die alles orkestreert. Zijn kracht is buitengewoon en, hoewel niemand Zijn werkelijke gezicht kan zien, regeert Hij over alles en heeft over alles controle op elk moment. Geen mens of kracht gaat Zijn soevereiniteit te boven. Geconfronteerd met dit feit moet de mens erkennen dat de wetten die over het bestaan van alle dingen regeren niet door de mens beheerst kunnen worden, noch door iemand veranderd kunnen worden, en tegelijkertijd moet de mens toegeven dat menselijke wezens deze wetten niet volledig kunnen begrijpen. Ze zijn geen natuurlijke verschijnselen, maar voorgeschreven door een Heer en Meester. Al deze dingen zijn uitdrukkingen van het gezag van God die mensen op macroniveau kunnen waarnemen.

Op microniveau zijn alle bergen, rivieren, meren, zeeën en landmassa's die de mens aanschouwt op de aarde, alle seizoenen die hij ervaart, alles wat de aarde bewoont, inclusief de planten, dieren, micro-organismen en mensen, allemaal onderworpen aan Gods soevereiniteit, en onder controle van God. Onder Gods soevereiniteit en controle komen alle dingen tot stand of verdwijnen ze in overeenstemming met Zijn gedachten. Hun levens worden allemaal geregeerd door bepaalde wetmatigheden, en in overeenstemming daarmee groeien en vermenigvuldigen ze. Geen mens of ding staat boven deze wetten. Waarom is dat? Het enige antwoord is: vanwege Gods gezag. Of, om het anders

te zeggen, vanwege Gods gedachten en Gods woorden; want God doet alles Zelf. Dat wil zeggen dat het Gods gezag en Gods gedachten zijn die aanleiding geven tot deze wetmatigheden; ze zullen verschuiven en veranderen in overeenstemming met Zijn gedachten en deze verschuivingen en veranderingen gebeuren allemaal of verdwijnen allemaal omwille van Zijn plan. Neem bijvoorbeeld epidemieën. Die breken uit zonder enige waarschuwing, niemand kent hun oorsprong of de precieze redenen waarom ze ontstaan, en als een epidemie een bepaalde plaats bereikt, kunnen de getroffenene niet aan het onheil ontsnappen. Menselijke wetenschappen leren dat epidemieën veroorzaakt worden door de verspreiding van venijnige of schadelijke microben en dat hun snelheid, reikwijdte en manier van overbrenging niet voorspeld of beheerst kunnen worden door de menselijke wetenschap. Al verzet de mensheid zich hier met alle mogelijke middelen tegen, als een epidemie uitbreekt, kan de mens niet beheersen welke mensen of dieren onvermijdelijk geïnfecteerd raken. Het enige wat mensen kunnen doen, is proberen epidemieën te voorkomen, zich ertegen te verzetten en onderzoek te doen. Maar niemand weet de onderliggende oorzaken die het begin en het einde van één enkele epidemie verklaren en niemand kan ze onder controle houden. Geconfronteerd met de opkomst en de verspreiding van een epidemie is het ontwikkelen van een vaccin de eerste maatregel die mensen nemen, maar vaak sterft de epidemie uit voor het vaccin klaar is. Waarom sterven epidemieën uit? Sommigen zeggen dat de ziektekiemen onder controle zijn gebracht, anderen zeggen dat ze afsterven vanwege veranderingen in seizoenen ... Op de vraag of deze wilde speculaties standhouden, kan de wetenschap geen verklaring bieden; zij geeft geen sluitend antwoord. De mensheid wordt niet alleen geconfronteerd met deze speculaties, maar ook met

het gebrek aan begrip van de mensheid en de angst voor deze epidemieën. In de eindanalyse weet niemand waarom epidemieën beginnen of waarom ze stoppen. Omdat de mensheid alleen in wetenschap gelooft, er geheel op vertrouwt, maar het gezag van de Schepper niet erkent, noch Zijn soevereiniteit accepteert, zal zij nooit een antwoord krijgen.

Onder Gods soevereiniteit vemenigvuldigen alle dingen zich, bestaan ze en vergaan ze vanwege Zijn gezagen Zijn management. Sommige dingen komen en gaan stilletjes, en de mensheid kan niet zeggen waar ze vandaan kwamen en men kan de regels die ze volgen niet vatten, laat staan de redenen begrijpen waarom ze komen en gaan. Al kan de mens getuige zijn van alle dingen die gebeuren, ze horen of ervaren – hoewel al deze dingen invloed hebben op de mens en hoewel de mens onbewust de ongewoonheid, de regelmaat, of zelfs het vreemde van verschillende fenomenen kan vatten, hij weet nog steeds niets van de wil van de Schepper en Zijn verstand die daarachter liggen. Er liggen vele verhalen achter, vele verborgen waarheden. Omdat de mens ver verwijderd is geraakt van de Schepper, omdat hij het feit dat het gezag van de Schepper alle dingen regeert niet accepteert, zal hij nooit alle dingen die gebeuren onder die soevereiniteit weten en begrijpen. Gods controle en soevereiniteit overstijgen grotendeels de grenzen van de menselijke verbeelding, van menselijke kennis, van het menselijk begripsvermogen, van wat de menselijke wetenschap kan bereiken; de capaciteiten van de geschapen mensheid kunnen daar niet tegenop. Sommige mensen zeggen: “Hoe kun je geloven dat alles ondergeschikt is aan Zijn gezag als je niet zelf getuige bent geweest van Gods soevereiniteit?” Zien is niet altijd geloven; zien is niet altijd erkennen en begrijpen. Dus waar komt geloof vandaan? Ik kan met zekerheid zeggen: “Geloof komt van de mate en diepte van

iemands begrip van en ervaring met de werkelijkheid en onderliggende oorzaken van dingen.” Als je gelooft dat God bestaat, maar je kunt het feit van Gods controle en Gods soevereiniteit over alle dingen niet erkennen, laat staan bevatten, dan zul je in je hart nooit toegeven dat God dit soort gezag heeft en dat Gods gezag uniek is. Je zult nooit daadwerkelijk accepteren dat de Schepper je Heer, je God is.

Het lot van de mens en het lot van het universum zijn onlosmakelijk verbonden aan de soevereiniteit van de Schepper

Jullie zijn allemaal volwassenen. Sommigen van jullie zijn van middelbare leeftijd; sommigen hebben hun oude dag al bereikt. Van niet-gelovige tot gelovige en vanaf het begin van geloven in God tot aan het accepteren van Gods woord en het ervaren van Gods werk, hoeveel kennis hadden jullie van Gods soevereiniteit? Welke inzichten verkregen jullie in het lot van de mens? Kan iemand alles wat hij in het leven verlangt verwerven? Hoeveel dingen hebben jullie, in de weinige decennia van jullie bestaan, bereikt zoals jullie hadden gehoopt? Hoeveel dingen gebeuren niet zoals jullie verwachtten? Hoeveel dingen kwamen als welkome verrassingen? Op hoeveel dingen wachten mensen nog steeds totdat zij vrucht dragen – onbewust het juiste moment en de Hemelse wil afwachtend? Hoeveel dingen geven mensen het gevoel van hulpeloosheid en te worden tegengewerkt? Iedereen is vervuld van hoop over zijn lot en verwacht dat in zijn leven alles gaat zoals hij wil, dat hij wat eten en drinken betreft niets tekort zal komen en dat zijn geluk spectaculair zal toenemen. Niemand wil een

arm en onderdrukt leven vol met tegenslagen en onheil. Maar mensen kunnen deze dingen niet voorzien of beheersen. Misschien is de geschiedenis voor sommigen slechts een samenraapsel van ervaringen; ze leren nooit wat de Hemelse wil is, noch geven ze er om wat die wil is. Ze leven hun leventje gedachteloos, zoals dieren, levend van dag tot dag, ze geven niet om het lot van de mensheid, waarom mensen leven of hoe de ze behoren te leven. Deze mensen bereiken hun oude dag zonder enig begrip te hebben bereikt van het lot van de mens, en tot het moment dat ze sterven hebben ze geen idee waar het leven om draait. Zulke mensen zijn dood; ze zijn wezens zonder geest; ze zijn beesten. Hoewel ze leven onder alle dingen, krijgen mensen voldoening uit de vele manieren waarop de wereld in hun materiële behoeften voorziet en al zien zij deze materiële wereld vooruitgaan, hun eigen ervaringen – wat zij voelen en ervaren in hart en geest – hebben niets te maken met materiële zaken en niets materieels kan ze vervangen. Het is een erkenning diep in iemands hart, iets dat met het blote oog niet zichtbaar is. Deze erkenning ligt in iemands begrip en in iemands gevoel van menselijk leven en het menselijk lot. En vaak leidt dit iemand tot de ongerustheid dat een onzichtbare Meester alles schikt en orkestreert voor de mens. Te midden van dit alles kan men niet anders dan de schikking en orkestraties van het lot accepteren; tegelijkertijd kan men niet anders dan het pad dat de Schepper heeft uitgestippeld aanvaarden, de soevereiniteit van de Schepper over iemands lot. Dit is een onbetwist feit. Ongeacht welk inzicht en welke houding iemand heeft over het lot, niemand kan dit feit veranderen.

Waar je elke dag heen gaat, wat je gaat doen, wie of wat je gaat tegenkomen, wat je gaat zeggen, wat er met je gebeurt – kan iets daarvan

worden voorspeld? Mensen kunnen al deze gebeurtenissen niet voorzien, laat staan beheersen hoe zij zich ontwikkelen. In het leven vinden deze onvoorziene gebeurtenissen constant en dagelijks plaats. Deze dagelijkse wisselvalligheden en de manieren waarop zij zich ontfouwen, of de patronen volgens welke ze zich afspelen, zijn constante geheugensteuntjes voor de mensheid dat niets zomaar gebeurt, dat het verloop van de ontwikkeling der dingen en hun onvermijdelijkheid niet door de menselijke wil veranderd kan worden. Elke gebeurtenis draagt een waarschuwing over van de Schepper aan de mensheid en zendt daarmee ook de boodschap uit dat menselijke wezens hun eigen lot niet kunnen beheersen. Tegelijkertijd is elke gebeurtenis een weerlegging van wilde, vergeefse ambities en verlangens van de mensheid om haar eigen lot in eigen handen te nemen. Ze zijn als krachtige slagen om de oren van de mensheid, de een na de ander en ze dwingen mensen om te heroverwegen wie uiteindelijk hun lot beheerst en regeert. En terwijl hun ambities en verlangens herhaaldelijk onderdrukt en verpletterd worden, komen mensen natuurlijkerwijs tot onbewuste aanvaarding van wat het lot in petto heeft, een aanvaarding van de werkelijkheid, van de Hemelse wil en de soevereiniteit van de Schepper. Van deze dagelijkse wisselvalligheden tot het lot van gehele mensenlevens is er niets wat de plannen en de soevereiniteit van de Schepper niet openbaart; er is niets dat niet de boodschap uitzendt dat "het gezag van de Schepper niet overtroffen kan worden", niets dat niet de eeuwige waarheid overdraagt dat "het gezag van de Schepper onovertroffen is".

Het lot van de mens en van het universum zijn nauw verstrengeld met de soevereiniteit van de Schepper en onafscheidelijk verbonden met de orkestraties van de Schepper; uiteindelijk kunnen deze niet ontrafeld worden van het gezag

van de Schepper. Door de wetten van alle dingen leert de mens de orkestraties en soevereiniteit van de Schepper te begrijpen; door de regels voor overleving neemt hij de regering van de Schepper waar; vanuit het lot van alle dingen trekt hij conclusies over de manieren waarop de Schepper Zijn soevereiniteit en heerschappij over mensen uitoefent; en in de levenscycli van menselijke wezens en alle dingen ervaart de mens werkelijk de orkestraties en regelingen van de Schepper voor alle dingen en levende wezens, en is hij er werkelijk getuige van hoe deze orkestraties en regelingen alle aardse wetten, regels, instituties, alle machten en krachten overstijgen. In dat licht is de mensheid gedwongen te erkennen dat de soevereiniteit van de Schepper niet geschonden kan worden door enig schepsel, dat geen enkele kracht zich met gebeurtenissen en door de Schepper voorbestemde dingen kan bemoeien of die kan veranderen. Het is vanwege deze goddelijke wetten en regels dat mensen en alle dingen leven en zich voortzetten, van generatie op generatie. Is dit niet de ware belichaming van het gezag van de Schepper? Al ziet de mens in objectieve wetten de soevereiniteit van de Schepper en Zijn wijding van alle gebeurtenissen en dingen, hoeveel mensen zijn in staat de principes van de soevereiniteit van de Schepper en het universum te vatten? Hoeveel mensen kunnen dit werkelijk weten, herkennen, accepteren en zich onderwerpen aan de soevereiniteit van de Schepper en aan de regeling van hun eigen lot? Wie zal daadwerkelijk, gelovend in de feitelijke soevereiniteit van de Schepper over alle dingen, geloven en erkennen dat de Schepper ook het lot van een mensenleven dicteert? Wie kan werkelijk het feit begrijpen dat het lot van de mens rust in de handpalm van de Schepper? Welke houding de mensheid moet aannemen ten opzichte van de soevereiniteit van de Schepper, wanneer men geconfronteerd wordt met het feit

dat Hij het menselijk lot regeert en beheerst, is een beslissing die ieder mens die nu met dit feit geconfronteerd wordt, voor zichzelf moet maken.

De zes kruispunten in een mensenleven

In de loop van iemands leven komt elk persoon op enkele kritieke kruispunten. Dit zijn de meest fundamentele en de meest belangrijke stappen die iemands levenslot bepalen. Wat hierna volgt is een korte beschrijving van deze mijlpalen die elk persoon moet passeren gedurende zijn of haar levensloop.

Geboorte: het eerste kruispunt

Waar iemand is geboren, in welke familie, iemands geslacht, uiterlijk en tijdstip van geboorte: dit zijn de details van het eerste kruispunt in iemands leven.

Niemand heeft iets te kiezen over deze onderdelen op dit kruispunt; ze zijn allemaal lang van tevoren voorbestemd door de Schepper. Ze worden op geen enkele manier beïnvloed door de externe omgeving, en menselijke factoren kunnen deze door de Schepper voorbestemde feiten niet veranderen. Geboren worden betekent voor een persoon dat de Schepper de eerste stap in het lot dat Hij voor die persoon heeft geregeld al vervuld heeft. Omdat Hij al die details al lang van tevoren heeft voorbestemd, heeft niemand de macht om er ook maar één van te veranderen. Los van iemands uiteindelijke lot zijn de voorwaarden van iemands geboorte voorbestemd en blijven deze zoals ze zijn; ze zijn op geen

enkele manier beïnvloedbaar door iemands levenslot, en tasten de soevereiniteit van de Schepper erover op geen enkele manier aan.

1. Een nieuw leven is geboren uit de plannen van de Schepper

Welke details van het eerste kruispunt – iemands geboorteplaats, iemands familie, iemands geslacht, uiterlijk, tijdstip van geboorte – is iemand in staat te kiezen? Natuurlijk is iemands geboorte een passieve gebeurtenis: iemand wordt onvrijwillig geboren, op een bepaalde plek, een bepaalde tijd, in een bepaald gezin, met een bepaald uiterlijk; onvrijwillig wordt iemand lid van een bepaald huishouden, erft een bepaalde stamboom. Men heeft geen keuze op dit eerste kruispunt in het leven, maar is geboren in een vastgestelde omgeving, voorbestemd volgens de plannen van de Schepper, in een bepaalde familie, met een bepaald geslacht en uiterlijk en op een specifiek tijdstip dat nauw verbonden is met iemands levensloop. Wat kan iemand doen op dit kritieke kruispunt? Uiteindelijk heeft niemand een keuze over ook maar één enkel detail rondom iemands geboorte. Als het niet aan de voorbestemming en leiding van de Schepper gelegen had, dan zou een op deze wereld nieuw geboren leven niet weten waar heen te gaan of waar te blijven, het zou geen relaties hebben, nergens toe behoren, nergens echt thuis zijn. Maar vanwege de zorgvuldige regelingen van de Schepper begint het de levensreis met een verblijfplaats, ouders, een plek waar het hoort en familieleden. Door dit hele proces heen is de komst van dit nieuwe leven voorbestemd door de plannen van de Schepper, en alles wat het zal bezitten zal geschonken worden door de Schepper. Van een

zwevend lichaam dat niets bezit wordt het langzamerhand vlees en bloed, zichtbaar, een tastbaar mens, een van Gods schepselen, die denkt, ademt en warm en koud voelt, die kan meedoen met alle normale dingen van een geschapen wezen in de materiële wereld en die alle dingen zal ondergaan die een geschapen mens moet ervaren in het leven. De voorbestemming van iemands geboorte door de Schepper betekent dat alles wat die persoon nodig heeft om te overleven door Hem geschonken zal worden; dat iemand geboren is, betekent ook dat hij of zij alles wat nodig is om te overleven zal krijgen van de Schepper, dat vanaf dat moment hij of zij in een andere vorm zal leven, voorzien door de Schepper en ondergeschikt aan de soevereiniteit van de Schepper.

2. Waarom verschillende mensen onder verschillende omstandigheden worden geboren

Mensen houden er vaak van zich voor te stellen dat als ze herboren werden, dat het dan in een roemrijke familie zou zijn; als ze vrouw waren, ze er als Sneeuwitje uit zouden zien en door iedereen geliefd zouden zijn, en als ze man waren, ze als de Prins op het Witte Paard zouden zijn, dat ze niets tekort zouden komen en de wereld aan hun voeten zou liggen. Er zijn vaak mensen die zich veel illusies maken over hun geboorte en er vaak erg ontevreden over zijn, verbitterd over hun familie, hun uiterlijk, hun geslacht, zelfs het tijdstip van geboorte. Maar mensen snappen nooit waarom ze in een bepaalde familie zijn geboren of waarom ze er op een bepaalde manier uitzien. Ze weten niet dat, ongeacht waar ze geboren zijn of hoe ze eruitzien, ze verschillende rollen zullen

gaan spelen en verschillende missies gaan vervullen in het management van de Schepper – dit doel zal nooit veranderen. In de ogen van de Schepper zijn de geboorteplaats, iemands geslacht en uiterlijk allemaal tijdelijke dingen. Het is een serie minuscule stippen, piepkleine symbolen in elke fase van Zijn management van de gehele mensheid. En iemands daadwerkelijke bestemming en eindpunt zijn niet voorbestemd door zijn of haar geboorte op enig moment, maar de missie die hij of zij vervult in elk leven naar het oordeel van de Schepper over hen als Zijn managementplan voltooid is.

Er wordt gezegd dat er een oorzaak is voor ieder gevolg, dat geen gevolg zonder oorzaak is. Dus is iemands geboorte noodzakelijkerwijs gekoppeld aan iemands huidige leven en iemands vorige leven. Als iemands dood hun huidige leven beëindigt, dan is iemands geboorte het begin van een verse cyclus; als een oude cyclus iemands vorige leven voorstelt, dan is de nieuwe cyclus natuurlijkerwijs hun huidige leven. Omdat iemands geboorte verbonden is aan zowel iemands vorige leven als iemands huidige leven, zijn de plaats, de familie, het geslacht, het uiterlijk en al dat soort factoren die men met geboorte associeert, noodzakelijkerwijs aan hen gerelateerd. Dit betekent dat de factoren van iemands geboorte niet alleen beïnvloed worden door iemands vorige leven, maar bepaald worden door iemands bestemming in het huidige leven. Dit geeft een verklaring voor de verscheidenheid aan omstandigheden waarin mensen worden geboren: sommigen zijn geboren in arme families, anderen in rijke. Sommigen zijn van normale komaf, anderen van roemrijke familielijnen. Sommigen zijn geboren in het zuiden, anderen in het noorden. Sommigen zijn geboren in de woestijn, anderen in groene weidelanden. Sommige geboortes gaan gepaard met gejuich, gelach en feestvieren, andere brengen tranen, onheil

en wee. Sommigen zijn geboren om gekoesterd te worden, anderen om geweerd te worden als onkruid. Sommigen zijn geboren met mooie gelaatstrekken, anderen met afwijkende gelaatstrekken. Sommigen zijn mooi om zien, anderen zijn lelijk. Sommigen zijn midden in de nacht geboren, anderen onder de hete middagzon. ... De geboortes van mensen van allerlei slag zijn voorbestemd door het lot dat de Schepper voor hen in gedachten heeft; hun geboortes bepalen hun lot in het huidige leven, evenals welke rollen ze zullen spelen en welke missies ze zullen vervullen. Dit alles is ondergeschikt aan de soevereiniteit van de Schepper, door Hem voorbestemd; niemand kan aan zijn voorbestemde lot ontsnappen, niemand kan zijn geboortecomstandigheden veranderen en niemand kan zijn eigen lot kiezen.

Opgroeien: het tweede kruispunt

Afhankelijk van in welke familie ze geboren zijn, groeien mensen op in verschillende thuisomgevingen en leren ze verschillende lessen van hun ouders. Dit bepaalt de omstandigheden waarin een persoon tot volle ontwikkeling komt, en opgroeien vertegenwoordigt het tweede kritieke kruispunt in een mensenleven. Uiteraard hebben mensen eveneens geen keuze op dit kruispunt. Het is te statisch, van tevoren vastgesteld.

1. De omstandigheden waaronder iemand opgroeit zijn vastgesteld door de Schepper

Iemand kan de mensen, de gebeurtenissen of de dingen die hem opvoeden en invloed op hem uitoefenen niet uitkiezen. Iemand kan de kennis of

vaardigheden die op hij opdoet en welke gewoontes hij aanneemt niet kiezen. Iemand heeft geen zeggenschap over wie zijn ouders en familieleden zijn, in wat voor omgeving hij opgroeit; zijn relaties met mensen, gebeurtenissen, dingen in zijn omgeving en hoe die zijn ontwikkeling beïnvloeden, heeft hij allemaal niet onder controle. Wie beslist deze dingen dan? Wie regelt ze? Omdat mensen er geen keuze in hebben, ze deze dingen niet voor zichzelf kunnen beslissen en ze natuurlijk niet vanzelf tot stand komen, spreekt het voor zich dat de formatie van al deze mensen, gebeurtenissen en dingen in de hand van de Schepper rust. Net zoals de Schepper de specifieke omstandigheden rondom iemands geboorte regelt, regelt Hij natuurlijk ook de specifieke omstandigheden waarin iemand opgroeit. Als iemands geboorte verandering brengt in mensen, gebeurtenissen en dingen rondom hem of haar, dan zal de groei en ontwikkeling van die personen noodzakelijkerwijs ook beïnvloeden. Sommige mensen zijn bijvoorbeeld in arme families geboren, maar groeien op omgeven door welvaart. Anderen zijn geboren in welvarende families, maar veroorzaken dat het geluk van hun families zodanig afneemt, dat ze in een arme omgeving opgroeien. Niemands geboorte wordt geregeerd door een vastgestelde regel en niemand groeit op onder een onvermijdelijke, van tevoren vastgestelde serie omstandigheden. Deze dingen kan iemand zich niet voorstellen of onder controle houden; ze zijn het product van iemands lot, en ze liggen vast in iemands lot. Natuurlijk komt het voor ieders lot erop neer dat ze voorbestemd zijn door de Schepper, dat ze vastgesteld zijn door de soevereiniteit van de Schepper over en Zijn plannen voor het lot van die persoon.

2. De verschillende omstandigheden waarin mensen opgroeien zijn aanleiding voor verschillende rollen

In de basis bepalen de omstandigheden van iemands geboorte de omgeving en omstandigheden waarin iemand opgroeit, en de omstandigheden waarin iemand opgroeit zijn evengoed een product van de omstandigheden van zijn of haar geboorte. In deze tijd is er een proces van constante groei, waarin iemand begint een taal te leren en waarin iemands verstand vele nieuwe dingen tegenkomt, waaraan het zich ook aanpast. De dingen die iemand hoort met de oren, ziet met de ogen of tot zich neemt met het verstand verrijken stapsgewijs iemands gedachten en bezielen iemands innerlijke leven. De mensen, gebeurtenissen en dingen waar iemand mee in contact komt, het gezonde verstand, de kennis, de vaardigheden die iemand leert, de manieren van denken die iemand beïnvloeden, wat iemand wordt bijgebracht, wat onderwezen wordt, zullen allemaal iemands levenslot leiden. De taal die iemand leert terwijl hij opgroeit en iemands manier van denken zijn onlosmakelijk verbonden aan de omgeving waarin iemand zijn jeugd doorbrengt, en die omgeving bestaat uit ouders, broers en zussen, andere mensen, gebeurtenissen en dingen rondom hem of haar. Dus het verloop van iemands ontwikkeling, wordt bepaald door de omgeving waarin iemand opgroeit en hangt ook af van de mensen, gebeurtenissen, en dingen waarmee iemand in deze periode in contact komt. Aangezien de omstandigheden waarin een persoon opgroeit ver van tevoren vastgesteld zijn, is de omgeving waarin iemand tijdens dit proces leeft natuurlijk ook van tevoren vastgesteld. Het is niet bepaald door iemands keuzes en

voorkeuren, maar het is bepaald volgens het plan van de Schepper, de nauwkeurige regelingen van de Schepper en de soevereiniteit van de Schepper over iemands levenslot. Dus de mensen die iemand tegenkomt terwijl hij opgroeit en de dingen waarmee hij in contact komt zijn allemaal onvermijdelijk verbonden met de orkestratie en regeling van de Schepper. Mensen kunnen deze complexe onderlinge relaties niet voorzien, noch onder controle houden of ze bevatten. Veel verschillende dingen en mensen drukken een stempel op de omgeving waarin iemand opgroeit en niemand is in staat om zo'n immens web van verbindingen te orkestreren. Geen persoon of ding, behalve de Schepper, kan de uiterlijke verschijning, aanwezigheid en verdwijning van al die verschillende mensen, gebeurtenissen en dingen onder controle houden en het is vooral dat immense web van verbindingen dat iemands persoonlijke ontwikkeling vormt zoals door de Schepper voorbestemd is, dat de verschillende omgevingen waarin mensen opgroeien vormt en dat de verschillende rollen die nodig zijn voor het managementwerk van de Schepper creëert, om op die manier solide, sterke bases te leggen zodat mensen hun missies succesvol vervullen.

Onafhankelijkheid: het derde kruispunt

Nadat iemand de kindertijd en puberteit heeft doorgemaakt en langzamerhand en onvermijdelijk volwassenheid bereikt, is de volgende stap voor hen hun jeugd volledig vaarwel zeggen, vaarwel zeggen tegen hun ouders, en de weg die voor hen ligt tegemoet te zien als een onafhankelijk volwassene. Vanaf dit moment moet hij het hoofd bieden aan alle mensen, gebeurtenissen en dingen waar een volwassene het hoofd aan moet bieden, moet hij alle delen van

zijn lot confronteren die zich al spoedig zullen aandienen. Dit is het derde kruispunt dat iemand moet passeren.

1. Wanneer iemand onafhankelijk wordt, begint hij de soevereiniteit van de Schepper te ervaren

Als iemands geboorte en opgroeien de 'voorbereidingstijd' voor zijn levensreis zijn, de hoekstenen leggen voor zijn lot, dan is iemands onafhankelijkheid de openingsmonoloog van zijn levenslot. Als iemands geboorte en opgroeien de opgespaarde welvaart voor zijn levenslot representeren, dan is iemands onafhankelijkheid het moment waarop hij die welvaart begint te spenderen, of er iets aan toe te voegen. Als iemand zijn ouders verlaat en onafhankelijk wordt, zijn de sociale omstandigheden die hij tegenkomt, het soort werk en welke carrière voor iemand beschikbaar is, allemaal bepaald door het lot en ze hebben niets te maken met iemands ouders. Sommigen kiezen een goede studierichting en vinden na hun slagen een geschikte baan, waarmee triomfantelijk de eerste stappen worden gezet op hun levensreis. Sommige mensen leren en beheersen veel verschillende vaardigheden, maar vinden toch nooit de baan of positie die bij hen past, laat staan dat ze carrière maken. Al bij aanvang van hun levensreis ontdekken ze dat ze gedwarsboemd worden bij elke wending en overladen worden met moeilijkheden; hun vooruitzichten zijn somber en hun leven onzeker. Sommigen leggen zich ijverig toe op hun studies, maar missen net al hun kansen om een hogere opleiding te genieten en lijken voorbestemd nooit succes te bereiken. Ze zien hun allereerste aspiraties op hun

levensreis in rook opgaan. Niet wetend of de weg die voor hen ligt soepel of hobbelig is, voelen zij voor het eerst hoeveel variabelen de bestemming van de mens kent, en dus aanschouwen ze het leven met hoop en angst. Sommigen, hoewel middelmatig opgeleid, schrijven toch boeken en bereiken een mate van bekendheid; sommigen, hoewel nagenoeg ongeletterd, verdienen geld door zakendoen en zijn zo in staat zichzelf te onderhouden ... Welk beroep iemand kiest, hoe iemand zichzelf onderhoudt – hebben mensen er enige controle over of ze een goede of slechte keuze maken? Stemmen hun keuzes overeen met hun verlangens en beslissingen? De meeste mensen zouden minder willen werken en meer willen verdienen, willen niet zwoegen in weer en wind, willen goed gekleed gaan, overal stralen en schitteren, boven anderen uitsteken en hun voorouders eer bewijzen. Wat mensen verlangen is zo volmaakt, maar als ze hun eerste stappen zetten op hun levensreis gaan ze zich langzamerhand realiseren hoe onvolmaakt de bestemming van de mens is. Voor het eerst begrijpen ze werkelijk het feit dat, hoewel iemand grootse toekomstplannen kan maken of gewaagde fantasieën kan koesteren, niemand de capaciteit of de macht heeft zijn of haar eigen dromen waar te maken. Niemand is in staat om zijn of haar eigen toekomst onder controle te hebben. Er zal altijd enige afstand zijn tussen iemands dromen en de werkelijkheid die men onder ogen moet zien; dingen zijn nooit zoals iemand ze hebben wil, en die werkelijkheid onder ogen ziend, bereiken mensen nooit voldoening of tevredenheid. Sommige mensen zullen zelfs tot het uiterste gaan, grote inspanningen verrichten en grote offers brengen voor hun bestaanszekerheid en toekomst, in een poging hun lot te veranderen. Maar uiteindelijk kunnen zij dat niet, zelfs als zij hun dromen en verlangens in vervulling zien gaan door hun eigen harde werken. Hoe hard ze

het ook proberen, ze zullen hun toegewezen bestemming nooit kunnen overstijgen. Ongeacht verschillen in capaciteit, IQ en wilskracht, voor het lot is iedereen gelijk, zonder onderscheid tussen groot en klein, hoog en laag, verheven en arm. Welk beroep iemand nastreeft, wat iemand doet om de kost te verdienen en hoeveel welvaart iemand bij elkaar spaart in het leven, wordt niet beslist door iemands ouders, talenten, inspanningen of ambities, maar is voorbestemd door de Schepper.

2. Je ouders verlaten en serieus je eigen rol gaan spelen in het theater van het leven

Als iemand de volwassenheid bereikt, is hij in staat zijn ouders te verlaten en voor zichzelf te beginnen en dit is het punt waarop hij daadwerkelijk zijn eigen rol begint te spelen, het punt waarop zijn levensmissie niet langer mistig is maar langzamerhand duidelijk wordt. In naam blijft iemand nog steeds nauw verbonden met zijn ouders, maar omdat zijn missie en de rol die hij speelt in het leven niets met zijn moeder en vader te maken hebben, breekt deze intieme relatie in werkelijkheid langzaam af, terwijl hij geleidelijk aan onafhankelijk wordt. Vanuit biologisch perspectief kunnen mensen niet anders dan onbewust nog steeds afhankelijk zijn van ouders, maar objectief gezien hebben ze, als ze eenmaal volwassen zijn, levens die geheel onafhankelijk zijn van hun ouders en zullen ze hun rollen onafhankelijk van hen invullen. Naast geboorte en opvoeding zijn de verantwoordelijkheden van de ouders in een kinderleven simpelweg om hem of haar van een formele omgeving om op te groeien te voorzien, want niets

buiten de voorbestemming van de Schepper drukt een stempel op iemands lot. Wat voor soort toekomst iemand zal hebben heeft niemand onder controle; het is lang van tevoren voorbestemd. Zelfs iemands ouders kunnen iemands lot niet veranderen. Wat het lot betreft, iedereen is onafhankelijk, en iedereen heeft zijn of haar eigen lot. Dus iemands ouders kunnen nooit iemands lot afwenden, of zelfs maar de kleinste invloed uitoefenen op de rol die iemand in het leven heeft. Men zou kunnen zeggen dat de familie waarin iemand voorbestemd is geboren te worden en de omgeving waarin iemand opgroeit niets meer dan randvoorwaarden zijn voor iemand om zijn levensmissie te vervullen. Ze bepalen op geen enkele manier iemands levenslot of het soort voorbestemming waarin iemand zijn of haar missie vervult. Dus zullen ouders hun kind nooit kunnen helpen met het vervullen van die levensmissie. Familieleden kunnen iemand niet helpen zijn levensrol op zich te nemen. Hoe iemand zijn missie vervult en in welke leefomgeving iemand invulling geeft aan zijn levensrol zijn geheel bepaald door iemands levenslot. Met andere woorden, geen andere objectieve voorwaarden kunnen de door de Schepper voorbestemde missie van een persoon beïnvloeden. Alle mensen worden volwassen in hun eigen specifieke omgeving waarin ze opgroeien, om dan langzamerhand, stap voor stap, hun eigen levensweg te gaan, de door de Schepper voorbereide bestemmingen te vervullen en, onvrijwillig natuurlijk, op te gaan in de enorme zee van menselijkheid en daarin hun eigen positie in het leven aan te nemen. Daar zullen zij hun verantwoordelijkheden als geschapen wezens vervullen, omwille van de voorbestemming van de Schepper, omwille van Zijn soevereiniteit.

Het huwelijk: het vierde kruispunt

Naarmate iemand ouder en volwassener wordt, wordt de afstand ten opzichte van zijn ouders en de omgeving waarin hij geboren en opgevoed is groter. In plaats daarvan begint hij richting te zoeken voor het leven en zijn eigen levensdoelen na te streven door een manier van leven die anders is dan die van zijn ouders. Gedurende deze tijd heeft iemand niet meer zijn ouders nodig, maar meer een partner met wie hij zijn leven kan doorbrengen: een levenspartner, een persoon met wiens lot iemand intiem verstrengeld is. Op deze manier is het huwelijk de eerste grote gebeurtenis die men tegenkomt volgend op onafhankelijkheid, het vierde kruispunt dat men moet passeren.

1. Niemand heeft een keuze met betrekking tot het huwelijk

Het huwelijk is een sleutelgebeurtenis in iemands leven; het is de tijd waarin iemand daadwerkelijk verschillende verantwoordelijkheden op zich neemt, langzamerhand verschillende soorten missies begint te vervullen. Mensen maken zich allemaal allerlei illusies over het huwelijk voordat ze het zelf meemaken, en al deze illusies zijn prachtig. Vrouwen stellen zich voor dat hun wederhelft de prins op het witte paard is, en mannen stellen zich voor dat ze Sneeuwwitje trouwen. Deze fantasieën geven aan dat iedereen bepaalde voorwaarden met eigen eisen en normen stelt aan het huwelijk. Mensen worden in deze kwade tijden telkens gebombardeerd met verwrongen boodschappen over het huwelijk, die zelfs nog meer aanvullende voorwaarden scheppen en mensen allerlei bagage en vreemde houdingen meegeven. Maar eenieder die het huwelijk heeft ervaren weet dat hoe goed je het ook begrijpt en wat je

houding ten opzichte ervan ook is, het huwelijk niets te maken heeft met individuele keuze.

Men komt veel mensen tegen in z'n leven, maar weet nooit wie zijn huwelijkspartner zal worden. Ook al heeft iedereen eigen ideeën en persoonlijke standpunten over het onderwerp van het huwelijk, niemand kan voorzien wie uiteindelijk zijn of haar ware wederhelft zal worden en iemands eigen opvattingen zijn weinig waard. Nadat je de persoon die je leuk vindt hebt ontmoet, kun je die persoon nastreven; maar of hij of zij in je geïnteresseerd is of niet, of hij of zij je partner kan worden, is niet aan jou om te beslissen. Het object van jouw genegenheid is niet noodzakelijkerwijs de persoon met wie je je leven zal kunnen delen. Ondertussen wandelt iemand van wie je het nooit verwachtte stilletjes je leven binnen en wordt je partner, wordt het belangrijkste onderdeel in je lot, je wederhelft, met wie je lot onlosmakelijk verbonden is. En zo is elk huwelijk anders, ook al zijn er miljoenen huwelijken in de wereld: hoeveel huwelijken zijn onbevredigend, hoeveel zijn er gelukkig; hoeveel omspannen oost en west, hoeveel noord en zuid; hoeveel zijn perfecte matches, hoeveel zijn gelijkwaardig; hoeveel zijn gelukkig en harmonieus, hoeveel pijnlijk en verdrietig; hoeveel zijn jaloersmakend, hoeveel zijn onbegrepen en met gefronste wenkbrauwen bezien; hoeveel zijn vervuld met blijdschap, hoeveel met tranen doordrenkt en veroorzaken wanhoop ... In deze ontelbare huwelijken onthullen mensen loyaliteit en een levenslange toewijding aan het huwelijk, of liefde, verbondenheid en onafscheidelijkheid. Of ze nemen afstand en tonen onbegrip, of ze zijn ontrouw of worden zelfs haatdragend. Of het huwelijk zelf nu vreugde of pijn brengt, ieders missie in het huwelijk is voorbestemd door de Schepper en is

onveranderlijk; eenieder moet deze vervullen. Het individuele lot achter elk huwelijk is onveranderlijk; het was al lang van tevoren bepaald door de Schepper.

2. Het huwelijk komt voort uit het lot van twee partners

Het huwelijk is een belangrijk kruispunt in het leven van een persoon. Het is het product van iemands lot en een cruciale schakel in iemands lot; het is niet gebaseerd op iemands individuele wil of voorkeuren en niet beïnvloed door enige externe factoren, maar volledig bepaald door het lot van de twee partijen, door de regelingen van de Schepper en de vooraf bepaalde lotsbestemming van het paar. Oppervlakkig gezien is het doel van het huwelijk het voortbestaan van het menselijke ras, maar in werkelijkheid is het huwelijk niets anders dan een ritueel dat iemand ondergaat in de loop van het vervullen van zijn missie. De rollen die mensen spelen in het huwelijk zijn niet slechts die van het opvoeden van de volgende generatie; het zijn verschillende rollen die iemand aanneemt en de missies die iemand moet vervullen gedurende het onderhouden van een huwelijk. Omdat iemands geboorte de verandering van mensen, gebeurtenissen en dingen om die persoon heen beïnvloedt, is het onvermijdelijk dat iemands huwelijk deze ook beïnvloedt en bovendien, ze op verschillende manieren transformeert.

Als iemand onafhankelijk wordt, begint zijn eigen levensreis, die stap voor stap naar mensen, gebeurtenissen en dingen die met iemands huwelijk te maken hebben, toe leidt. Tegelijkertijd nadert de andere persoon die bij dat huwelijk hoort stap voor stap diezelfde mensen, gebeurtenissen en dingen. Onder de

soevereiniteit van de Schepper, zullen twee niet-verwante mensen, die een verbonden lot delen, geleidelijk het huwelijk binnengaan en op wonderbaarlijke wijze een familie vormen, “twee sprinkhanen die zich vastklampen aan hetzelfde sprietje”. Dus als iemand het huwelijk binnengaat, zal zijn levensweg die van zijn wederhelft raken en beïnvloeden, en op dezelfde manier zal de levensweg van iemands partner zijn levenslot beïnvloeden en raken. Met andere woorden, het menselijk lot is verbonden met dat van andere mensen en niemand kan zijn of haar levensmissie of rol onafhankelijk van anderen vervullen. Iemands geboorte heeft invloed op een enorme keten van relaties; opgroeien heeft ook betrekking op een complexe keten van relaties. Op dezelfde manier is het onvermijdelijk dat een huwelijk bestaat en voortduurt in een immens en complex web van menselijke verbindingen, dat ieder lid erin betreft en het lot van eenieder die er onderdeel van uitmaakt, beïnvloedt. Een huwelijk is niet het product van de families van beide partijen, of de omstandigheden waarin ze opgroeiden, hun uiterlijk, hun leeftijd, hun kwaliteiten, hun talenten of andere factoren; echter, het komt voort uit een gedeelde missie en een gemeenschappelijk lot. Dit is de oorsprong van het huwelijk, een product van het menselijk lot door de Schepper georkestreerd en geregeld.

Nageslacht: Het vijfde kruispunt

Nadat iemand getrouwd is, begint hij de volgende generatie te vormen. Iemand heeft niets te zeggen over hoeveel en wat voor soort kinderen hij krijgt; ook dit is bepaald door iemands lot, voorbestemd door de Schepper. Dit is het vijfde kruispunt dat iemand moet passeren.

Als iemand geboren is om de rol van het kind van een ander te vervullen, dan voedt iemand de volgende generatie op om de rol van iemands ouder te vervullen. Deze rolverandering zorgt ervoor dat iemand verschillende levensfasen vanuit verschillende perspectieven meemaakt. Het geeft iemand ook een verscheiden serie levenservaringen, waarin hij de soevereiniteit van de Schepper leert kennen, evenals het feit dat niemand de voorbestemming van de Schepper kan overschrijden of veranderen.

1. Wat er met iemands kroost gebeurt, heeft hij niet in de hand

Geboorte, opgroeien, trouwen, allemaal leveren ze hun eigen vorm van teleurstelling op, in verschillende gradaties. Sommige mensen zijn ontevreden met hun gezinnen of hun fysieke uiterlijkheden; sommigen vinden hun ouders niet aardig; sommigen zijn verbitterd, of hebben af te rekenen met de omgeving waarin ze opgroeiden. En van al deze teleurstellingen is voor de meeste mensen het huwelijk datgene wat het meest onbevredigend is. Hoe teleurgesteld iemand ook is over zijn geboorte, zijn opgroeien of zijn huwelijk, iedereen die dit alles heeft meegemaakt, weet dat iemand niet kan kiezen waar en wanneer iemand geboren was, hoe iemand eruitziet, wie zijn ouders zijn en wie zijn partner is. Iemand moet simpelweg de Hemelse wil accepteren. Maar wanneer voor mensen de tijd aanbreekt om de volgende generatie op te voeden, zullen ze al hun ongerealiseerde verlangens uit de eerste helft van hun leven op hun nakomelingen projecteren, in de hoop dat hun kroost alle teleurstellingen die zij zelf ervaren hebben in de eerste helft van hun leven zal goedmaken. Dus geven

mensen zich over aan allerlei fantasieën over hun kinderen: dat hun dochters oogverblindende schoonheden zullen worden, hun zonen elegante heren; dat hun dochters gemanierd en getalenteerd zullen zijn, en hun zonen briljante studenten en topsporters; dat hun dochters zachtaardig, deugdzaam en verstandig, en hun zonen intelligent, capabel en gevoelig zullen zijn. Ze hopen dat zij, of het nu zonen of dochters betreft, hun ouders respecteren, attent zijn tegenover hun ouders, en dat zij bij allen geliefd zijn en door iedereen geprezen worden ... Op dat punt ontstaat er nieuwe hoop voor het leven en worden er nieuwe passies aangewakkerd in de harten van de mensen. Mensen weten dat ze machteloos en zonder hoop zijn in dit leven, dat ze niet nog een kans krijgen, geen nieuwe hoop krijgen zich van anderen te onderscheiden en dat ze geen andere keuze hebben dan hun lot te accepteren. En daarom projecteren ze al hun hoop, hun ongerealiseerde verlangens en idealen op de volgende generatie, in de hoop dat hun kroost hen kan helpen hun dromen waar te maken en hun verlangens te realiseren; dat hun dochters en zonen de familienaam eer aandoen en belangrijk, rijk of beroemd zullen worden. Kortom, ze willen zien, dat hun kinderen baden in een weelde van geluk. De plannen en fantasieën van mensen zijn volmaakt; weten ze niet dat het aantal kinderen dat ze zullen krijgen, het uiterlijk van hun kinderen, mogelijkheden enzovoorts niet aan hen is, dat ze het lot van hun kinderen helemaal niet in de hand hebben? Mensen zijn geen meesters over hun eigen lot, maar ze hopen wel het lot van de jongere generatie te veranderen; ze hebben geen macht om aan hun eigen lot te ontsnappen, en toch proberen ze dat van hun zonen en dochters in de hand te houden. Zijn ze zichzelf niet aan het overschatten? Is het geen menselijke dommigheid en onwetendheid? Mensen hebben alles over voor hun kroost, maar het aantal

kinderen dat iemand heeft en hoe ze zijn, voldoet uiteindelijk nooit aan zijn plannen en verlangens. Sommige mensen zijn straatarm, maar krijgen veel kinderen; sommige mensen zijn rijk, maar hebben geen kind. Sommigen willen een dochter, maar hun wens wordt niet ingewilligd; sommigen willen een zoon, maar zijn niet in staat een mannelijk kind voort te brengen. Voor sommigen zijn kinderen een zegen, voor anderen een vloek. Sommige koppels zijn pienter, maar krijgen kinderen die traag van begrip zijn; sommige ouders zijn vlijtig en eerlijk, maar de kinderen die ze opvoeden zijn lui. Sommige ouders zijn aardig en oprecht, maar krijgen kinderen die listig en venijnig blijken te zijn. Sommige ouders hebben een gezond verstand en lichaam, maar krijgen gehandicapte kinderen. Sommige ouders zijn gewoontjes en niet succesvol, maar krijgen kinderen die buitengewone dingen bereiken. Sommige ouders zijn van lage komaf, maar hebben toch kinderen die het hoogste niveau bereiken. ...

2. Mensen krijgen een nieuw begrip van het lot na het opvoeden van de volgende generatie

De meeste mensen die trouwen, doen dat rond hun dertigste en op dat moment van het leven heeft iemand nog geen begrip van het lot van de mens. Maar als mensen aan de opvoeding van hun kinderen beginnen, zien ze terwijl hun kroost opgroeit hoe de nieuwe generatie het leven en al die ervaringen van de vorige generatie herhaalt, zien ze hun eigen verleden in hen gereflecteerd en realiseren ze zich dat de weg die de jongere generatie bewandelt, net als die van hen, niet gepland en gekozen kan worden. Geconfronteerd met dit feit hebben ze

geen andere keuze dan toe te geven dat ieders lot voorbestemd is. Zonder het echt in de gaten te hebben, zetten ze langzamerhand hun verlangens opzij, de passies in hun harten vloeien weg en sterven uit ... Tijdens deze periode heeft iemand de belangrijke mijlpalen in zijn leven grotendeels al bereikt en heeft iemand een nieuw begrip van leven verkregen, zichzelf een nieuwe houding aangemeten. Wat kan iemand van deze leeftijd van de toekomst verwachten en welke vooruitzichten heeft zo iemand om naar uit te zien? Welke vijftigjarige vrouw droomt nog van de prins op het witte paard? En welke vijftigjarige man zoekt nog zijn Sneeuwitje? Welke vrouw van middelbare leeftijd hoopt nog van een lelijk eendje te veranderen in een zwaan? Zijn de meeste oudere mannen nog net zo gericht op het maken van carrière als jonge mannen? Opgeteld, los van man of vrouw zijn, iemand die deze leeftijd heeft bereikt, heeft waarschijnlijk een redelijk rationele, praktische houding ten opzichte van huwelijk, gezin en kinderen. Zo iemand heeft in essentie geen keuzes meer, geen drang het lot uit te dagen. Wat de menselijke ervaring betreft, als je die leeftijd hebt bereikt, ontwikkel je vanzelfsprekend de houding van: "Je moet je lot accepteren, je kinderen ervaren hun eigen geluk; het lot van de mens is door de Hemel bevolen." De meeste mensen die de waarheid niet begrijpen nadat ze al die wisselvalligheden, frustraties en ontberingen van deze wereld hebben doorstaan, zullen hun inzichten in het menselijke leven samenvatten met vier woorden: "Zo is het lot!" Ook al omvat deze zin de conclusie en het besef van wereldlijke mensen over het menselijke lot, ook al drukt het de menselijke hulpeloosheid uit en kun je het doordringend en precies noemen, het betekent nog geenszins dat deze mensen de soevereiniteit van de Schepper begrijpen en het is op geen

enkele manier een vervanging voor het bezitten van kennis over het gezag van de Schepper.

3. Geloof in het lot is geen vervanging voor kennis over de soevereiniteit van de Schepper

Is er, na zoveel jaren volger te zijn geweest van God, een wezenlijk verschil tussen wat jullie van het lot weten en wat wereldlijke mensen weten? Hebben jullie de voorbestemming van de Schepper echt begrepen, en echt de soevereiniteit van de Schepper leren kennen? Sommige mensen hebben een diepzinnig en wezenlijk begrip van de zin “Zo is het lot”, maar geloven niet zelfs maar een klein beetje in Gods soevereiniteit, geloven niet dat het lot van de mens geregeld en georkestreerd wordt door God, en zijn niet bereid zich te onderwerpen aan Gods soevereiniteit. Die mensen zijn als een losgeslagen bootje, heen en weer geslingerd door de golven, met de stroming meedrijvend; ze hebben geen andere keuze dan passief af te wachten en zich bij het lot neer te leggen. Maar ze erkennen niet dat het lot van de mens ondergeschikt is aan Gods soevereiniteit; op eigen initiatief leren ze niet Gods soevereiniteit kennen, om zo kennis te verkrijgen van Gods gezag, zich te onderwerpen aan Gods orkestraties en regelingen, zich niet langer verzetten tegen het lot en onder Gods voorzienigheid, bescherming en leiding te leven. Met andere woorden, het lot accepteren is niet gelijk aan het zich onderwerpen aan Gods soevereiniteit. Geloof in het lot betekent niet dat men Gods soevereiniteit accepteert, erkent en kent. Geloof in het lot is slechts erkenning van dit feit en het fenomeen eromheen,

wat iets anders is dan weten hoe de Schepper het lot van de mens regeert, iets anders dan erkennen dat de Schepper de heersende bron is van het lot van alle dingen en zeker iets anders dan het zich onderwerpen aan Gods orkestraties en regelingen van het lot van de mens. Als iemand alleen maar gelooft in het lot – er zelfs diepe gevoelens over koestert – maar daardoor niet in staat is de soevereiniteit van de Schepper over het lot van de mensheid te kennen, erkennen, zich eraan te onderwerpen en het te accepteren, dan zal zijn of haar leven evengoed tragisch zijn, een doelloos, leeg bestaan. Hij of zij zal dan nog steeds niet onderworpen kunnen worden aan de heerschappij van de Schepper, om een geschapen mens te worden in de meest ware zin van het woord en de goedkeuring van de Schepper te verkrijgen. Iemand die echt de soevereiniteit van de Schepper kent en ervaart, zou in een actieve, niet in een passieve, hulpeloze staat moeten zijn. Naast de acceptatie dat alles door het lot bepaald is, zou hij of zij een precieze definitie van het leven en het lot moeten bezitten: dat ieder leven onderworpen is aan Gods soevereiniteit. Als iemand terugkijkt op de weg die hij heeft bewandeld, als iemand herinneringen ophaalt over elke fase van zijn levensreis, of zijn pad nu moeizaam of soepel was, dan ziet iemand dat God hem bij elke stap op zijn pad begeleidde, dat Hij iemands pad aan het uitstippelen was. Gods minutieuze regelingen, zijn zorgzame planning waren het die iemand zonder het te weten naar vandaag hebben geleid. Om Gods soevereiniteit te kunnen accepteren, om Zijn verlossing te ontvangen – wat een groot geluk is dat! Als iemands houding tegenover het lot passief is, dan bewijst dit dat hij of zij zich tegen alles wat God voor hem of haar geregeld heeft verzet, dat hij of zij geen onderdanige houding aanneemt. Als iemands houding tegenover Gods soevereiniteit over het lot van de mens actief is en als iemand

dan terugkijkt op zijn levensweg, als iemand daadwerkelijk vat krijgt op Gods soevereiniteit, zal iemand op een eerlijker manier verlangen zich te onderwerpen aan alles wat God geregeld heeft, zal iemand meer van die vastberadenheid en zelfverzekerdheid hebben om God zijn lot te laten regelen, om te stoppen met zijn opstandigheid tegen God. Want als iemand het lot niet begrijpt, als iemand Gods soevereiniteit niet begrijpt, als iemand moedwillig voor zich uit tast, aarzelend en wankelend door de mist, ziet hij dat de levensreis te moeilijk is, te hartverscheurend. Dus als mensen Gods soevereiniteit over het lot van de mens erkennen, kiezen de slimmen onder hen ervoor het te kennen en te accepteren, vaarwel te zeggen tegen de pijnlijke dagen toen ze eigenhandig een goed leven poogden op te bouwen, in plaats van te blijven vechten tegen het lot en hun zogenaamde levensdoelen op hun eigen manier na te streven. Als iemand geen God heeft, als hij Hem niet kan zien, als iemand Gods soevereiniteit niet duidelijk kan herkennen, dan is elke dag betekenisloos, waardeloos, ellendig. Waar iemand ook is, wat zijn werk ook is, zijn middelen van bestaan en het nastreven van zijn doelen brengen hem niets dan eindeloos hartzeer en uitzichtloos lijden, zo erg dat hij het niet verdragen kan om terug te kijken. Alleen als iemand de soevereiniteit van de Schepper accepteert, zich onderwerpt aan Zijn orkestraties en bepalingen en een waar mensenleven zoekt, zal iemand langzamerhand bevrijd worden van alle hartzeer en lijden en alle leegte van het leven van zich afschudden.

4. Alleen diegenen die zich onderwerpen aan de soevereiniteit van de Schepper kunnen ware vrijheid bereiken

Omdat mensen Gods regelingen en Gods soevereiniteit niet erkennen, worden ze altijd geconfronteerd met het lot, tegendraads, met een opstandige houding. Ze willen altijd Gods gezag en soevereiniteit en de dingen die het lot voor hen in petto heeft, van zich afschudden tevergeefs hopend hun huidige omstandigheden en hun lot te veranderen. Maar ze kunnen nooit slagen; ze worden telkens weer gehinderd. Deze strijd, die zich diep in iemands ziel afspeelt, is pijnlijk; de pijn is onvergetelijk; en al die tijd verspilt diegene zijn leven. Wat is de oorzaak van deze pijn? Is het vanwege Gods soevereiniteit, of omdat iemand ongelukkig is geboren? Uiteraard is dat allebei niet waar. Uiteindelijk heeft dat te maken met de wegen die mensen bewandelen, met de manier waarop ze kiezen hun leven te leven. Sommige mensen hebben zich deze dingen misschien niet gerealiseerd. Maar als je echt weet, als je echt gaat inzien dat God soevereiniteit heeft over het menselijk lot, als je echt gaat begrijpen dat alles wat God voor je gepland en besloten heeft een groot voordeel is, een geweldige bescherming is, dan voel je je pijn geleidelijk aan lichter worden en wordt je hele persoon ontspannen, vrij, bevrijd. Te oordelen naar de staat waarin de meeste mensen verkeren, kunnen ze objectief gezien niet echt grip krijgen op de praktische waarde en betekenis van de soevereiniteit van de Schepper over het lot van de mens, hoewel ze op een subjectief niveau niet willen blijven leven zoals voorheen, en hoewel ze verlichting van hun pijn willen. Ze kunnen de soevereiniteit van de Schepper niet echt herkennen en zich eraan onderwerpen, laat staan weten hoe ze de orkestraties en regelingen van de Schepper moeten zoeken en accepteren. Dus als mensen niet echt kunnen erkennen dat de Schepper de soevereiniteit heeft over het lot van de mens en over alle dingen

van de mens, als ze zich niet echt kunnen onderwerpen aan de heerschappij van de Schepper, dan zal het moeilijk voor hen zijn om niet te worden gedreven en gekluisterd door het idee dat 'iemand zijn lot in eigen handen heeft', zal het moeilijk voor hen zijn om de pijn kwijt te raken van hun intense strijd tegen het lot en het gezag van de Schepper. Het is overbodig te zeggen dat het dan ook moeilijk zal zijn om echt bevrijd te worden en vrij, om mensen te worden die God aanbidden. Er is een heel eenvoudige manier voor iemand om zich zelf uit deze staat te bevrijden: door afscheid te nemen van zijn vroegere manier van leven, van zijn vorige doelen in het leven, door zijn vorige levensstijl, levensvisie, bezigheden, verlangens en idealen samen te vatten en te analyseren en ze daarna te vergelijken met Gods wil en eisen voor de mens, en te zien of één daarvan in overeenstemming is met Gods wil en eisen, of één daarvan de juiste waarden van het leven oplevert, komt iemand tot een groter begrip van de waarheid en wordt het mogelijk voor iemand om te leven met menselijkheid en volgens de menselijke gelijkenis. Als je de verschillende levensdoelen die mensen nastreven en hun verschillende manieren van leven herhaaldelijk onderzoekt en zorgvuldig ontleedt, zul je merken dat geen daarvan past bij de oorspronkelijke intentie van de Schepper toen Hij de mensheid schiep. Ze trekken allemaal de mensen weg van de soevereiniteit en zorg van de Schepper; het zijn allemaal valkuilen die ervoor zorgen dat de mensheid verloedert en die hen naar de hel leiden. Nadat je dit hebt onderkend, is het jouw taak om je oude kijk op het leven opzij te zetten, ver van de verschillende valkuilen vandaan te blijven. Laat God de leiding nemen over je leven en regelingen treffen voor jou. Probeer je alleen maar te onderwerpen aan Gods orkestraties en leiding, geen keus te hebben en iemand te worden die God aanbidt. Dit klinkt eenvoudig, maar

is lastig om te doen. Sommige mensen kunnen de pijn verdragen, anderen niet. Sommigen zijn bereid hieraan te voldoen, anderen niet. Degenen die niet bereid zijn, ontbreekt het aan de wens en het verlangen om dit te doen. Ze zijn zich duidelijk bewust van Gods soevereiniteit, weten heel goed dat het God is die plannen maakt en het lot van de mens regelt, en toch komen ze in opstand en strubbelen ze tegen, toch hebben ze zich er nog steeds niet mee verzoend hun lot in Gods hand te leggen en zich te onderwerpen aan Gods soevereiniteit. Bovendien hebben ze een hekel aan Gods orkestraties en regelingen. Er zullen dus altijd mensen zijn die willen zien waar ze zelf toe in staat zijn; ze willen hun lot met hun eigen twee handen veranderen of geluk op eigen kracht bereiken, om te zien of ze de grenzen van Gods gezag kunnen overschrijden en boven Gods soevereiniteit kunnen uitstijgen. Het verdriet van de mens is niet dat de mens een gelukkig leven zoekt, niet dat hij roem en rijkdom najaagt of tegen zijn eigen lot worstelt door de mist, maar dat nadat hij het bestaan van de Schepper heeft gezien, nadat hij heeft geleerd dat de Schepper soevereiniteit heeft over het menselijk lot, hij er nog steeds niet in slaagt zich beter te gedragen, zijn voeten niet uit de drek kan halen, maar zijn hart verhardt en zijn fouten blijft maken. Hij wil liever in de modder blijven liggen, koppig tegen de soevereiniteit van de Schepper strijden, zich er tot aan het bittere einde tegen verzetten, zonder het geringste berouw, en pas als hij tot bloedens toe beschadigd is, besluit hij eindelijk op te geven en terug te keren. Dit is echt menselijk verdriet. Daarom zeg ik, degenen die ervoor kiezen om zich te onderwerpen zijn wijs en degenen die ervoor kiezen om te ontsnappen zijn koppig.

De dood: het zesde kruispunt

Na zoveel drukte, zoveel frustraties en teleurstellingen, na zoveel vreugde en verdriet en ups en downs, na zoveel onvergetelijke jaren, na keer op keer het bekijken van de seizoenen, passeert men zonder het te merken de belangrijke mijlpalen in het leven, en voor men het doorheeft, zijn zijn laatste dagen geteld. De sporen van de tijd tekenen iemands hele lichaam: men kan niet langer rechtop staan, het donkere haar op iemands hoofd wordt wit. Heldere, schitterende ogen worden schemerig en wazig en de soepele, zachte huid wordt gerimpeld en gevlekt. Het gehoor verzwakt, de tanden gaan loszitten en vallen uit, de reacties vertragen, de bewegingen zijn trager. ... Op dit punt heeft iemand volledig afscheid genomen van de gepassioneerde jaren van zijn jeugd en is de schemering van zijn leven ingegaan: ouderdom. Vervolgens zal men de dood onder ogen zien, het laatste kruispunt in een mensenleven.

1. Alleen de Schepper heeft de macht over leven en dood van de mens

Als iemands geboorte door zijn vorige leven was voorbestemd, dan markeert zijn dood het einde van dat lot. Als iemands geboorte het begin is van zijn zending in dit leven, dan markeert zijn dood het einde van die zending. Aangezien de Schepper voor de geboorte van een mens een vaste reeks omstandigheden heeft bepaald, spreekt het voor zich dat Hij ook een vaste reeks omstandigheden voor de dood heeft geregeld. Met andere woorden, niemand wordt toevallig geboren, niemand sterft onverwacht en zowel geboorte als dood zijn noodzakelijkerwijs verbonden met iemands vorige en huidige leven. De omstandigheden van de geboorte en de dood worden beide vooraf bepaald door

de Schepper; dit is de bestemming van de mens, zijn lot. Net zo goed als veel over de geboorte kan worden gezegd, zal de dood van ieder mens plaatsvinden onder een andere reeks speciale omstandigheden. Vandaar het verschil in levensduur tussen mensen en het verschil in manieren en tijden van doodgaan. Sommige mensen zijn sterk en gezond en toch sterven ze vroeg; anderen zijn zwak en ziekelijk, maar bereiken een hoge leeftijd en sterven vredig. Sommigen overlijden door onnatuurlijke oorzaken en anderen door natuurlijke. Sommigen eindigen hun leven ver van huis, anderen sluiten hun ogen voor de laatste keer met hun geliefden aan hun zijde. Sommige mensen sterven in de lucht, andere onder de aarde. Sommige zinken onder het water, anderen laten het leven tijdens rampen. Sommigen sterven 's ochtends, anderen 's nachts. ... Iedereen wil een roemruchte geboorte, een briljant leven en een glorieuze dood, maar niemand kan boven zijn eigen lot staan, niemand kan ontsnappen aan de soevereiniteit van de Schepper. Dit is het menselijke lot. De mens kan allerlei plannen voor zijn toekomst maken, maar niemand kan de manier en de tijd van zijn geboorte en van zijn vertrek van de wereld plannen. Hoewel mensen hun best doen om de komst van de dood te voorkomen en te weerstaan, trekt de dood hen toch, zonder dat ze het weten, stilaan dichterbij. Niemand weet wanneer hij zal gaan of hoe hij dat zal doen, laat staan waar dat zal gebeuren. Het is duidelijk dat het niet de mens is die de macht van leven en dood in handen heeft, niet een bepaald wezen in de natuurlijke wereld, maar de Schepper, wiens gezag uniek is. Het leven en de dood van de mens zijn niet het product van een of andere natuurwet, maar het gevolg van de soevereiniteit van het gezag van de Schepper.

2. Iemand die de soevereiniteit van de Schepper niet kent, zal worden achtervolgd door de angst voor de dood

Als iemand ouder wordt, is de uitdaging waar hij voor staat niet het onderhouden van een gezin of het bereiken van zijn grootse ambities in het leven, maar hoe hij afscheid kan nemen van zijn leven, hoe hij het einde van zijn leven kan bereiken, hoe hij een punt kan zetten aan het einde van zijn bestaan. Hoewel het er aan de oppervlakte op lijkt dat mensen weinig aandacht besteden aan de dood, kan niemand ontkomen aan het onderwerp te bestuderen, want niemand weet of er een andere wereld aan de andere kant van de dood ligt, een wereld die mensen niet kunnen waarnemen of voelen, een waar ze niets over weten. Dit maakt mensen bang om de dood onder ogen te zien, bang om er oog in oog mee te staan zoals ze zouden moeten en in plaats daarvan doen ze hun best om het onderwerp te vermijden. En zo vervult het iedereen met angst voor de dood, legt het een sluier van mysterie over dit onvermijdelijke levensfeit en werpt het een hardnekkige schaduw over ieders hart.

Als iemand voelt dat zijn lichaam achteruitgaat, als hij voelt dat hij dichterbij de dood komt, dan voelt hij een vage vrees, een niet uit te drukken angst. Angst voor de dood maakt dat iemand zich steeds eenzamer en hulpelozer voelt en op dat moment vraagt hij zich af: Waar komt de mens vandaan? Waar gaat men naartoe? Is dit de manier waarop de mens gaat sterven, terwijl zijn leven aan hem voorbij is gegaan? Is dit de periode die het einde van het leven van de mens markeert? Wat is uiteindelijk de zin van het leven? Wat is het leven waard, tenslotte? Gaat het over roem en rijkdom? Gaat het om het grootbrengen van

een gezin? ... Ongeacht of men heeft nagedacht over deze specifieke vragen, ongeacht hoe diep men de dood vreest, in de diepten van ieders hart is er altijd een verlangen om de mysteries te onderzoeken, een gevoel van onbegrip over het leven en, daarmee vermengd, sentimentaliteit over de wereld, een terughoudendheid om te vertrekken. Misschien kan niemand duidelijk verwoorden waar de mens bang voor is, wat de mens wil onderzoeken, waar hij sentimenteel over is en wat hij moeilijk vindt achter te laten ...

Omdat ze bang zijn voor de dood, maken mensen zich veel te veel zorgen; omdat ze bang zijn voor de dood, is er zoveel dat ze niet kunnen loslaten. Als ze op het punt staan te sterven, maken sommige mensen zich druk over dit en dat; ze maken zich druk over hun kinderen, hun dierbaren, hun rijkdom, alsof ze door zich zorgen te maken het lijden en de angst die de dood met zich meebrengt kunnen uitwissen; alsof ze door een soort intimiteit met de levenden te behouden, kunnen ontsnappen aan de hulpeloosheid en eenzaamheid die met de dood gepaard gaan. In het diepst van het menselijk hart ligt een ingebouwde angst, een angst om losgekoppeld te worden van de dierbaren, om nooit meer naar de blauwe hemel te kijken, om nooit meer naar de materiële wereld te kijken. Een eenzame ziel, gewend aan het gezelschap van geliefden, is terughoudend in het loslaten van zijn houvast en vertrekt, helemaal alleen, naar een onbekende, ongewisse wereld.

3. Een leven vol zoeken naar roem en fortuin zal iemand duur komen te staan als hij voor de dood staat

Een eenzame ziel die met niets begon, verkrijgt vanwege de soevereiniteit en voorbestemming van de Schepper, ouders en een gezin, verkrijgt de kans om lid te worden van het menselijk ras, de kans om het menselijk leven te ervaren en de wereld te zien. Hij verkrijgt ook de kans om de soevereiniteit van de Schepper te ervaren, om de wonderbaarlijkheid van de schepping door de Schepper te leren kennen en vooral om het gezag van de Schepper te kennen en zich eraan te onderwerpen. Maar de meeste mensen grijpen deze zeldzame en vluchtige kans niet werkelijk met beide handen aan. Iemand put de energie van zijn leven uit door tegen het lot te vechten, brengt alle tijd door met proberen het gezin te voeden en wordt heen en weer geslingerd tussen rijkdom en status. Familie, geld en roem zijn de dingen die mensen koesteren; zij beschouwen deze als de meest waardevolle dingen in het leven. Alle mensen klagen over hun lot, maar toch verdringen ze de vragen die het belangrijkste zijn om te onderzoeken en te begrijpen: waarom de mens leeft, hoe de mens zou moeten leven, wat de waarde en betekenis van het leven is. Hun leven lang, hoeveel jaren dat ook mogen zijn, rennen ze maar rond om roem en rijkdom te zoeken, tot hun jeugd is gevlucht, tot ze grijs en gerimpeld worden, tot ze inzien dat roem en rijkdom iemands afglijden naar seniliteit niet kunnen stoppen, dat geld de leegte van het hart niet kan vullen, tot ze begrijpen dat niemand is vrijgesteld van de wet van geboorte, veroudering, ziekte en dood, dat niemand kan ontsnappen aan wat het lot voor ons in petto heeft. Alleen als ze worden gedwongen om het laatste moment van het leven onder ogen te zien, begrijpen ze echt dat zelfs als iemand miljoenen aan eigendommen bezit, zelfs als iemand bevoorrecht is en een hoge rang heeft, hij toch niet kan ontsnappen aan de dood. Elk persoon zal terugkeren naar zijn of haar oorspronkelijke positie: een eenzame ziel, met niets

op zijn naam. Als iemand ouders heeft, gelooft hij dat zijn ouders alles zijn; als iemand onroerend goed heeft, denkt hij dat geld zijn steunpilaar is, dat dit het middel is waar hij van leeft; als mensen een status hebben, houden ze zich er stevig aan vast en zouden ze hun leven ervoor in gevaar brengen. Pas wanneer mensen op het punt staan deze wereld los te laten, realiseren ze zich dat de dingen die ze in hun leven hebben nagestreefd niets anders zijn dan vluchtige wolken, waarvan ze niets kunnen vasthouden, waarvan ze niets kunnen meenemen, die hen niet kunnen vrijstellen van de dood, waarvan niets kan zorgen voor gezelschap of troost voor een eenzame ziel op haar weg terug; en bovendien dat niets van die dingen een persoon redding kan geven, hem toestaan de dood te ontstijgen. Roem en fortuin geven winst in de materiële wereld, ze geven tijdelijke tevredenheid, passief plezier, een vals gevoel van gemak en zorgen ervoor dat iemand zijn weg kwijtraakt. En dus, terwijl ze zich een weg banen in de uitgestrekte zee van de mensheid, hunkeren naar vrede, troost en rust in hun hart, worden mensen steeds weer door de golven meegenomen. Wanneer mensen de vragen nog moeten uitdiepen die het meest cruciaal zijn om te begrijpen – waar ze vandaan komen, waarom ze leven, waar ze heen gaan, enzovoort, worden ze door roem en rijkdom verleid, misleid en beheerst, onherroepelijk verloren. De tijd vliegt, jaren gaan voorbij in een oogwenk. Voordat men het zich realiseert, heeft men afscheid genomen van de beste jaren van zijn leven. Wanneer iemand bijna de wereld verlaat, komt iemand tot het geleidelijke besef dat alles in de wereld wegdrijft, dat hij niet langer kan vasthouden aan de dingen die hij bezat; dan voelt hij echt dat hij nog helemaal niets bezit, zoals een huilend kind dat zojuist op de wereld is gezet. Op dit punt wordt iemand gedwongen om na te denken over wat hij in het leven heeft

gedaan, wat in-leven-zijn waard is, wat het betekent, waarom hij in de wereld is gekomen; en op dit punt wil iemand steeds meer weten of er echt een volgend leven is, of de Hemel echt bestaat, of er echt vergelding is ... Hoe dichter men bij de dood komt, hoe meer iemand wil begrijpen waar het leven werkelijk over gaat; hoe dichter men bij de dood komt, hoe meer het hart leeg lijkt; hoe dichter iemand bij de dood komt, hoe machtelozer hij zich voelt. En dus wordt de angst voor de dood met de dag groter. Er zijn twee redenen waarom mensen zich zo gedragen als ze de dood naderen: ten eerste staan ze op het punt de roem en rijkdom waarvan hun leven heeft afgehangen te verliezen, staan ze op het punt alles wat zichtbaar is in de wereld achter te laten. Ten tweede staan ze op het punt om, helemaal alleen, een onbekende wereld binnen te treden, een mysterieus, onbekend rijk die ze niet durven betreden, waar ze geen geliefden hebben en geen middelen om op te steunen. Om deze twee redenen voelt iedereen die met de dood wordt geconfronteerd zich ongemakkelijk, ervaart iedereen paniek en een gevoel van hulpeloosheid zoals hij nog nooit eerder heeft gekend. Pas als mensen dit punt daadwerkelijk bereiken, beseffen ze dat het eerste wat iemand moet begrijpen als hij voet zet op deze aarde, is waar mensen vandaan komen, waarom mensen leven, wie het menselijk lot dicteert, wie voorziet in en soevereiniteit heeft over het menselijk bestaan. Deze kennis is het ware middel waar hij van leeft, de essentiële basis voor het menselijk overleven. Niet het leren hoe iemand zijn gezin onderhoudt of hoe hij roem en rijkdom bereikt, niet het leren hoe zich te onderscheiden in de menigte of hoe een welvarender leven te leiden en nog veel minder het leren hoe uit te blinken en met succes te concurreren met anderen. Hoewel de verschillende overlevingstechnieken die mensen in hun leven onder de knie proberen te krijgen

een overvloed aan materiële veiligheid kunnen bieden, brengen ze nooit echte vrede en troost in iemands hart, maar in plaats daarvan zorgen ze ervoor dat mensen voortdurend hun richting verliezen, moeite hebben zichzelf te controleren, elke kans missen om de zin van het leven te leren; deze voortbestaan vaardigheden creëren een onderstroom van bezorgdheid over hoe ze de dood op de juiste manier het hoofd moeten bieden. Op deze manier zijn levens van mensen geruïneerd. De Schepper behandelt iedereen op een eerlijke manier en geeft iedereen een leven lang kansen om Zijn soevereiniteit te ervaren en te leren kennen, maar het is pas wanneer de dood nadert, wanneer het spook van de dood boven iemand hangt, dat men het licht begint te zien – en dan is het te laat.

Mensen spenderen hun leven op jacht naar geld en roem; ze grijpen zich vast aan deze strohalmen en denken dat deze hun enige middelen van bestaan zijn, alsof ze door het hebben van deze zaken kunnen doorleven en zich bevrijden van de dood. Maar pas als ze dicht bij het sterven zijn, realiseren ze zich hoe ver deze dingen van hen af liggen, hoe zwak ze zijn als de dood hen aankijkt, hoe gemakkelijk ze verpulveren, hoe eenzaam en hulpeloos ze zijn, zonder een plek om naartoe te gaan. Ze beseffen dat het leven niet met geld of roem kan worden gekocht, dat het niet uitmaakt hoe rijk iemand is, hoe verheven zijn of haar positie ook is. Alle mensen zijn even arm en onbelangrijk als zij oog in oog staan met de dood. Ze realiseren zich dat geld geen leven kan kopen, dat roem de dood niet kan uitwissen, dat geld noch roem iemands leven met een enkele minuut, een enkele seconde kan verlengen. Hoe meer mensen zich op deze manier voelen, hoe meer ze hunkeren om te blijven leven; hoe meer mensen zich op deze manier voelen, hoe meer ze de nadering van de dood

vrezen. Pas op dit punt realiseren ze zich echt dat hun leven niet van hen is, dat ze hun leven niet de baas zijn en dat ze geen zeggenschap hebben over of ze leven of sterven, dat dit alles buiten hun controle ligt.

4. Kom onder de heerschappij van de Schepper en treed de dood kalm tegemoet

Op het moment dat een mens geboren wordt, begint een eenzame ziel haar ervaring van het leven op aarde, haar ervaring van het gezag van de Schepper die de Schepper haar heeft toebedeeld. Onnodig te zeggen dat dit voor de persoon, de ziel, een uitstekende gelegenheid is om kennis te vergaren over de soevereiniteit van de Schepper, om Zijn gezag te leren kennen en persoonlijk te ervaren. Mensen leven hun leven volgens de wetten van het lot dat door de Schepper voor hen is uitgestippeld en voor elk gewetensvol, rationeel persoon die de soevereiniteit van de Schepper gaat volgen en Zijn gezag in de loop van hun tientallen jaren op aarde kent, is dit niet moeilijk om te doen. Het zou daarom voor iedereen heel gemakkelijk moeten zijn om door zijn of haar eigen levenservaringen van de afgelopen decennia te erkennen dat alle menselijke lotgevallen voorbestemd zijn en om te begrijpen of samen te vatten wat het betekent om te leven. Terwijl iemand deze levenslessen omarmt, gaat hij geleidelijk aan begrijpen waar het leven vandaan komt, bevatten wat het hart werkelijk nodig heeft, wat hem naar het ware levenspad leidt, wat de opdracht en het doel van een menselijk leven zou moeten zijn. Iemand zal geleidelijk erkennen dat als hij de Schepper niet aanbidt, als hij niet onder Zijn heerschappij

valt, hij dan de dood onder ogen ziet – waarbij de dood het punt is waarop zijn ziel de Schepper opnieuw tegemoet treedt – dan zal iemands hart gevuld zijn met grenzeloze angst en onbehagen. Als iemand al een paar decennia op de wereld is en nog niet weet waar het menselijk leven vandaan komt, nog niet erkent in wiens palm het menselijk lot rust, dan is het geen wonder dat hij of zij niet in staat zal zijn om de dood rustig onder ogen te zien. Iemand die de kennis van de soevereiniteit van de Schepper heeft verworven na het ervaren van tientallen jaren van zijn leven, is een persoon met een juiste waardering voor de zin en waarde van het leven. Een persoon met een diepe kennis van het doel van het leven, met echte ervaring en begrip van de soevereiniteit van de Schepper, en meer nog, een persoon die zich kan onderwerpen aan het gezag van de Schepper. Zo iemand begrijpt de betekenis van Gods schepping van de mensheid, zo iemand begrijpt dat de mens de Schepper zou moeten aanbidden, dat alles wat de mens bezit van de Schepper komt en op een dag, niet ver in de toekomst, naar Hem terug zal keren. Zo iemand begrijpt dat de Schepper de geboorte van de mens regelt en soevereiniteit heeft over de dood van de mens en dat zowel leven als dood voorbestemd zijn door het gezag van de Schepper. Dus wanneer iemand deze dingen echt begrijpt, zal hij natuurlijk in staat zijn om de dood rustig onder ogen te zien, om alle wereldse bezittingen rustig opzij te zetten, te aanvaarden en zich blijmoedig te onderwerpen aan alles wat volgt en om het laatste levenskruispunt te verwelkomen dat door de Schepper is beschikt, in plaats van er blindelings bang voor te zijn en ertegen te strijden. Als iemand het leven ziet als een kans om de soevereiniteit van de Schepper te ervaren en Zijn gezag te leren kennen, als iemand het leven ziet als een zeldzame kans om zijn plicht als geschapen mens te vervullen en zijn missie te vervullen, dan zal

iemand noodzakelijkerwijs de juiste kijk op het leven hebben, een leven leiden dat gezegend en geleid wordt door de Schepper, wandelen in het licht van de Schepper, de soevereiniteit van de Schepper kennen, onder Zijn heerschappij vallen, getuige worden van Zijn wonderbaarlijke daden en van Zijn gezag. Onnodig te zeggen dat zo iemand noodzakelijkerwijs geliefd en geaccepteerd zal worden door de Schepper en alleen zo iemand kan een rustige houding ten opzichte van de dood hebben, en vreugdevol het laatste moment van het leven verwelkomen. Job had duidelijk een dergelijke houding ten opzichte van de dood; hij was in een positie om blijmoedig het laatste kruispunt van het leven te accepteren en nadat hij zijn levensreis tot een rustig einde had gebracht, zijn missie in het leven had voltooid, ging hij terug naar zijn Schepper.

5. Jobs bezigheden en opbrengsten uit het leven maken dat hij de dood rustig tegemoet kan treden

Over Job staat in de Bijbel geschreven: “En toen stierf Job, oud en verzadigd van het leven” (Job 42:17). Dit betekent dat Job, toen hij overleed, geen spijt had en geen pijn voelde, maar op natuurlijke wijze vertrok van deze wereld. Zoals iedereen weet, was Job een godvrezend man die het kwaad schuwde tijdens zijn leven; God prees zijn rechtvaardige daden, mensen herinnerden zich die daden, en zijn leven, meer dan dat van wie dan ook, had waarde en betekenis. Job genoot Gods zegeningen en werd door Hem op aarde rechtvaardig genoemd en hij werd ook door God beproefd en door Satan verleid; hij was getuige van God en verdiende het een rechtvaardig persoon te worden genoemd. Gedurende de

tientallen jaren nadat hij door God was beproefd, leefde hij een leven dat nog waardevoller, zinvoller, meer gegrond en vrediger was dan voorheen. Vanwege zijn goede daden beproefde God hem; vanwege zijn goede daden, verscheen God aan hem en sprak hem rechtstreeks aan. Dus gedurende de jaren nadat hij was beproefd, begreep en waardeerde Job de waarde van het leven op een concretere manier, bereikte hij een dieper begrip van de soevereiniteit van de Schepper en kreeg hij een meer precieze en zekere kennis van hoe de Schepper zijn zegeningen geeft en wegneemt. Het Bijbelboek Job vermeldt dat Jehova God nog grotere zegeningen aan Job schonk dan voorheen, waardoor Job in een nog betere positie kwam om de soevereiniteit van de Schepper te leren kennen en om de dood rustig tegemoet te kunnen treden. Dus toen Job oud werd en met de dood te maken kreeg, zou hij zeker niet bezorgd zijn geweest over zijn eigendom. Hij maakte zich geen zorgen, had niets te betreuren en was natuurlijk niet bang voor de dood; want hij bracht zijn hele leven door met wandelen op een godvrezende, kwaad mijdende weg en had geen reden om zich zorgen te maken over zijn eigen einde. Hoeveel mensen zouden vandaag kunnen handelen op dezelfde manier als Job deed toen hij met zijn eigen dood werd geconfronteerd? Waarom is niemand in staat om zo'n simpele, naar buiten gerichte houding te handhaven? Er is slechts één reden: Job leefde zijn leven in het subjectieve streven naar geloof, erkenning en onderwerping aan Gods soevereiniteit en het was met dit geloof, deze erkenning en onderwerping dat hij de belangrijke kruispunten van het leven passeerde, zijn laatste jaren leefde en op het laatste kruispunt van zijn leven belandde. Ongeacht wat Job ervoer, waren zijn bezigheden en doelen in het leven gelukkig, niet pijnlijk. Hij was blij, niet alleen vanwege de zegeningen of aanprijzing die hem door de Schepper

waren gegeven, maar vooral vanwege zijn streven en levensdoelen, vanwege de geleidelijke kennis en het ware begrip van de soevereiniteit van de Schepper die hij bereikte door God te vrezen en het kwaad te schuwen en bovendien vanwege de wonderbaarlijke daden van Zijn werk die Job persoonlijk ervoer toen hij zich aan de soevereiniteit van de Schepper onderwierp en de warme en onvergetelijke ervaringen en herinneringen van de co-existentie, kennismaking en wederzijds begrip tussen de mens en God; vanwege de troost en het geluk dat voortkomt uit het kennen van de wil van de Schepper; vanwege de eerbied die ontstond nadat hij gezien had dat Hij groot, wonderbaarlijk, beminnelijk en trouw is. De reden dat Job in staat was de dood tegemoet te treden zonder lijden, was dat hij wist dat hij bij zijn sterven terug zou keren naar de zijde van de Schepper. En het waren zijn bezigheden en verworvenheden in het leven die hem in staat stelden om de dood kalm tegemoet te treden, om het vooruitzicht tegemoet te zien dat de Schepper zijn leven terug nam, met een vrij hart en, bovendien, om onbezoedeld en vrij van zorg op te staan, voor de Schepper. Kunnen mensen tegenwoordig het soort geluk bereiken dat Job bezat? Verkeren jullie zelf in zo'n positie? Waarom zijn mensen tegenwoordig niet in staat om gelukkig te leven, zoals Job heeft gedaan? Waarom kunnen ze niet ontsnappen aan het lijden uit angst voor de dood? Als ze met de dood worden geconfronteerd, plassen sommige mensen in hun broek, anderen huiveren, vallen flauw, halen uit naar de hemel en, zoals dat gaat, klagen en wenen ze. Dit zijn in geen geval de plotselinge reacties die voorkomen wanneer de dood nadert. Mensen gedragen zich op deze gênante manieren vooral omdat ze, diep in hun hart, de dood vrezen, omdat ze geen duidelijke kennis hebben van en waardering hebben voor Gods soevereiniteit en Zijn regelingen, laat staan zich

daadwerkelijk aan Hem onderwerpen. Mensen willen niets anders dan alles zelf regelen en besturen, om hun eigen lot, hun eigen leven en dood te beheersen. Het is daarom geen wonder dat mensen nooit kunnen ontsnappen aan de angst voor de dood.

6. Alleen door de soevereiniteit van de Schepper te accepteren, kan iemand terugkeren aan Zijn zijde

Als men geen duidelijke kennis en ervaring heeft van Gods soevereiniteit en van Zijn regelingen, zal zijn kennis van het lot en van de dood noodzakelijkerwijs onsamenhangend zijn. De mensen kunnen niet duidelijk zien dat dit alles in Gods handpalm ligt, beseffen niet dat God de controle en soevereiniteit over hen heeft, erkennen niet dat de mens zich niet kan afscheiden van of ontsnappen aan een dergelijke soevereiniteit; en dus wanneer ze geconfronteerd worden met de dood is er geen einde aan hun laatste woorden, zorgen en spijt. Ze zijn gebukt gegaan onder zoveel bagage, zoveel terughoudendheid, zoveel verwarring en dit alles doet hen vrezen voor de dood. Voor eenieder die in deze wereld geboren is, is zijn geboorte noodzakelijk en zijn dood onvermijdelijk en niemand kan deze koers veranderen. Als iemand pijnloos van deze wereld wil vertrekken, als iemand in staat wil zijn om het laatste kruispunt van het leven onder ogen te zien zonder terughoudendheid of zorgen, kan dat alleen door geen spijt te hebben. En de enige manier om zonder spijt te vertrekken is de soevereiniteit van de Schepper te kennen, Zijn gezag te kennen en aan hen te onderwerpen. Alleen op deze manier kan iemand ver weg blijven van de menselijke strijd, van het

kwaad, van Satans gebondenheid; alleen op deze manier kan iemand een leven als dat van Job leiden, geleid en gezegend door de Schepper, een leven dat vrij en bevrijd is, een leven met waarde en betekenis, een leven dat eerlijk en openhartig is. Alleen op die manier kan iemand, net als Job, zich onderwerpen aan de orkestraties en regelingen van de Schepper om door de Schepper te worden beproefd en ontnomen; alleen op die manier kan iemand de Schepper zijn leven lang aanbidden en zijn aanprijzing winnen, zoals Job Hem zag verschijnen, en Zijn stem horen. Alleen op deze manier kan iemand gelukkig leven en sterven, zoals Job. Zonder pijn, zonder zorgen, zonder spijt. Alleen op deze manier kan iemand leven in licht, zoals Job, elk moment van het leven doorstaan in het licht, zijn reis in het licht soepel voltooien, met succes zijn missie volbrengen – om de soevereiniteit van de Schepper te ervaren, te leren, en te leren kennen als een geschapen wezen – en te sterven in het licht en voor altijd naast de Schepper te staan als een geschapen mens, door Hem aangeprezen.

Mis de kans niet om de soevereiniteit van de Schepper te kennen

De zes hierboven beschreven kruispunten zijn cruciale fasen die door de Schepper zijn vastgelegd en die elke normale persoon in zijn of haar leven moet ondergaan. Elk van deze kruispunten is echt. Geen van deze kan worden omzeild en ze hebben allemaal een relatie met de voorbestemming van de Schepper en Zijn soevereiniteit. Dus voor een mens is elk van deze kruispunten een belangrijk ijkmoment. Hoe hij elk van deze punten soepel kan passeren, is een zeer serieuze vraag waar jullie allemaal nu mee te maken hebben.

De enkele decennia die deel uitmaken van een mensenleven zijn noch lang noch kort. De twintigtal jaar tussen geboorte en het ouder worden gaan in een oogwenk voorbij en hoewel op dat levensmoment een persoon als volwassene wordt beschouwd, weten mensen in deze leeftijdsgroep bijna niets over het menselijk leven en het menselijk lot. Naarmate ze meer ervaring opdoen, schreiden ze geleidelijk voort naar middelbare leeftijd. Mensen in hun dertiger of veertiger jaren krijgen een ontluikende ervaring van leven en lot, maar hun ideeën over deze dingen zijn nog steeds erg mistig. Pas op veertigjarige leeftijd beginnen sommige mensen de mensheid en het universum te begrijpen, die door God zijn geschapen, om te begrijpen waar het mensenleven om draait, waar het lot van de mens om draait. Sommige mensen zijn al lang volgelingen van God en zijn nu van middelbare leeftijd, maar beschikken nog steeds niet over een nauwkeurige kennis en definitie van Gods soevereiniteit, laat staan echte onderwerping. Sommige mensen geven om niets anders dan het ontvangen van zegeningen en, hoewel ze vele jaren geleefd hebben, weten of begrijpen ze zelfs niet maar een klein beetje dat de Schepper soeverein is over het lot van de mens en zijn ze dus niet binnengegaan in een klein stukje van de praktische les over het zich onderwerpen aan Gods orkestraties en regelingen. Zulke mensen zijn volkomen dwaas; zulke mensen leven hun leven tevergeefs.

Als een menselijk leven wordt opgedeeld volgens de graad van levenservaring en de kennis van het lot van de mens, zal het grofweg in drie fasen uiteenvallen. De eerste fase is de jeugd, de jaren tussen geboorte en middelbare leeftijd, of vanaf de geboorte tot dertig. De tweede fase is rijping, van middelbare leeftijd tot ouderdom, of van dertig tot zestig. En de derde fase is iemands volwassen periode, van ouderdom, beginnend op zestig, tot iemand

vertrekt van deze wereld. Met andere woorden, vanaf de geboorte tot op middelbare leeftijd is voor de meeste mensen hun kennis van lot en leven beperkt tot het na-apen van andermans ideeën; het heeft bijna geen echte, praktische inhoud. In deze periode is de kijk op het leven en hoe iemand zijn weg baant in de wereld heel oppervlakkig en naïef. Dit is de jeugdperiode. Pas nadat iemand alle vreugden en zorgen van het leven heeft geproefd, krijgt iemand een echt begrip van het lot, ondergaat iemand – onbewust, diep in zijn hart – geleidelijk de onomkeerbaarheid van het lot en beseft iemand langzaam dat de soevereiniteit van de Schepper over het lot van de mens waarlijk bestaat. Dit is zijn rijpingsperiode. Wanneer iemand is opgehouden met vechten tegen het lot en wanneer iemand niet langer bereid is om in gevechten te worden getrokken, maar zijn eigen lot kent, zich onderwerpt aan de wil van de Hemel, zijn eigen prestaties en fouten in het leven opsomt en in afwachting is van het oordeel van de Schepper over zijn leven – is dit iemands volwassen periode. Gezien de verschillende soorten ervaringen en verworvenheden die mensen tijdens deze drie perioden krijgen, is iemands kans om de soevereiniteit van de Schepper te kennen onder normale omstandigheden niet erg groot. Als iemand zestig wordt, heeft men slechts dertig jaar om Gods soevereiniteit te kennen; als iemand een langere periode wil, is dat alleen mogelijk als iemands leven lang genoeg is, als iemand een eeuw kan leven. Dus zeg ik, volgens de normale wetten van het menselijk bestaan, is het dus een heel lang proces van het onderwerp tegenkomen over het kennen van de soevereiniteit van de Schepper tot het feitelijk kunnen herkennen van de soevereiniteit van de Schepper en van dan tot het punt waarop men zich eraan kan onderwerpen. Als iemand de jaren telt, zijn er niet meer dan dertig of veertig waarin hij de kans heeft deze beloningen te

krijgen. En vaak laten mensen zich meeslepen door hun verlangens en ambities om zegeningen te ontvangen; ze kunnen niet zien waar de essentie van het menselijk leven ligt, begrijpen niet hoe belangrijk het is om de soevereiniteit van de Schepper te kennen en koesteren zo deze kostbare kans om de menselijke wereld binnen te gaan niet om het mensenleven te ervaren, de soevereiniteit van de Schepper te ervaren en realiseren zich niet hoe waardevol het voor een geschapen wezen is om de persoonlijke leiding van de Schepper te ontvangen. Dus zeg ik, die mensen die willen dat Gods werk snel eindigt, die wensen dat God zo snel mogelijk het einde van de mens regelt, zodat ze onmiddellijk Zijn werkelijke persoon kunnen aanschouwen en gezegend kunnen worden, zij maken zich schuldig aan de ergste vorm van ongehoorzaamheid en dwaasheid tot in het extreme. En zij die in hun beperkte tijd deze unieke gelegenheid willen aangrijpen om de soevereiniteit van de Schepper te kennen, zijn de wijze, de briljante mensen. Deze twee verschillende verlangens onthullen twee sterk verschillende vooruitzichten en bezigheden: degenen die zegeningen zoeken zijn egoïstisch en heel laag; ze houden geen rekening met Gods wil, proberen nooit Gods soevereiniteit te kennen, willen zich er nooit aan onderwerpen, willen gewoon leven zoals ze willen. Ze zijn gemakzuchtige ontaarden; ze zijn de categorie die wordt vernietigd. Degenen die God willen kennen, zijn in staat om hun verlangens opzij te zetten, zijn bereid om zich te onderwerpen aan Gods soevereiniteit en Gods regelingen; ze proberen het soort mensen te zijn die onderworpen is aan Gods gezag en voldoet aan Gods verlangens. Zulke mensen leven in licht, leven te midden van Gods zegeningen. Ze zullen zeker geprezen worden door God. Wat er ook gebeurt, menselijke keuze is nutteloos, mensen hebben geen zeggenschap over hoe lang Gods werk zal duren. Het is beter voor

mensen om zich over te leveren aan de genade van God, om zich te onderwerpen aan Zijn soevereiniteit. Als je je niet aan Zijn genade onderwerpt, wat kun je dan doen? Zal God een verlies lijden? Als je niet overgeleverd bent aan Zijn genade, als je probeert de baas te zijn, dan maak je een dwaze keus. Uiteindelijk ben jij de enige die verlies zal lijden. Alleen als mensen zo snel mogelijk met God samenwerken, alleen als ze haast maken om Zijn regelingen te accepteren, Zijn gezag te kennen en alles te begrijpen wat Hij voor hen heeft gedaan, zullen ze hoop hebben, zal hun leven niet tevergeefs zijn geleefd, zullen zij verlossing bereiken.

Het feit dat God soevereiniteit heeft over het lot van de mens kan niemand veranderen

Is jullie idee over het lot veranderd na alles wat ik zojuist zei beluisterd te hebben? Wat begrijpen jullie van het feit van Gods soevereiniteit over het lot van de mens? Eenvoudig gezegd, onder gezag van God accepteert elke persoon zowel actief als passief Zijn soevereiniteit en Zijn bepalingen en, ongeacht hoe iemand nu worstelt in zijn leven, hoeveel kronkelpaden iemand bewandelt, uiteindelijk zal iemand terugkeren binnen de straal van het lot dat de Schepper voor hem uitgetekend heeft. Dit is de onoverkomelijkheid van het gezag van de Schepper, de manier waarop Zijn gezag het universum beheerst en bestuurt. Het is deze onoverkomelijkheid, deze vorm van beheer en bestuur die verantwoordelijk zijn voor de wetten die het leven van alle dingen voorschrijven, wat het mogelijk maakt voor mensen om keer op keer, zonder verstoring te

transmigrereren, wat de wereld met regelmaat laat draaien en voortbeweegt, dag na dag, jaar na jaar. Van deze feiten zijn jullie getuige en jullie begrijpen ze, ofwel oppervlakkig of op een dieper niveau; de reikwijdte van jullie begrip hangt af van jullie ervaringen en kennis van de waarheid en jullie kennis van God. Hoe goed je de realiteit van de waarheid kent, in welke mate je Gods woorden hebt ervaren, hoe goed je Gods wezen en gezindheid kent – het vertegenwoordigt de reikwijdte van je begrip van Gods soevereiniteit en regelingen. Hangt het bestaan van Gods soevereiniteit en regelingen ervan af of mensen zich daaraan onderwerpen? Wordt het feit dat God dit gezag bezit bepaald door de vraag of de mensheid zich eraan onderwerpt? Gods gezag bestaat ongeacht de omstandigheden; in alle situaties dicteert en regelt God het lot van de mens en alle dingen overeenkomstig Zijn gedachten, Zijn wensen. Dit zal niet veranderen omdat mensen veranderen, het is onafhankelijk van de wil van de mens, kan niet gewijzigd worden door enige veranderingen in tijd, ruimte en geografie, want Gods gezag is Zijn eigen diepste wezen. Of de mens in staat is Gods soevereiniteit te kennen en accepteren en of de mens in staat is zich daaraan te onderwerpen, verandert het feit van Gods soevereiniteit over het lot van de mens niet in het minst. Dat wil zeggen, wat voor houding iemand ook aanneemt ten opzichte van Gods soevereiniteit, het kan het feit dat God soeverein is over het lot van de mens en over alle dingen gewoonweg niet veranderen. Zelfs als je je niet onderwerpt aan Gods soevereiniteit beveelt Hij nog steeds je lot; zelfs als je Zijn soevereiniteit niet kent, bestaat Zijn gezag nog steeds. Gods gezag en het feit van Gods soevereiniteit over het lot van de mens zijn onafhankelijk van de menselijke wil. Ze veranderen niet naar de voorkeuren en keuzes van de mens. Gods gezag is overal, elk uur, elk moment. Ook al gaan hemel en aarde voorbij,

Zijn gezag zal niet voorbijgaan, want Hij is God Zelf, Hij bezit het unieke gezag en Zijn gezag is niet gebonden aan of gelimiteerd door mensen, gebeurtenissen of dingen, door ruimte of geografie. Altijd oefent God Zijn gezag uit, laat Hij Zijn macht zien, zet Hij Zijn managementwerk voort zoals altijd; altijd regeert Hij over alle dingen, voorziet in alles, orkestreert alles, zoals Hij altijd heeft gedaan. Niemand kan dit veranderen. Het is een feit, het is de onveranderlijke waarheid geweest sinds mensenheugenis!

De juiste houding en oefening voor iemand die zichzelf aan Gods gezag wenst te onderwerpen

Met wat voor een houding zou de mens nu Gods gezag moeten kennen en zien, in verband met het feit van Gods soevereiniteit over het lot van de mens? Dit is daadwerkelijk een probleem waar eenieder voor staat. Hoe moet je Gods gezag en soevereiniteit kennen en begrijpen als je voor problemen in het echte leven staat? Als je niet weet hoe deze problemen te begrijpen, aan te pakken en te ervaren, welke houding zou je dan aan moeten nemen om je intentie, verlangen en jouw realiteit van het onderwerpen aan Gods soevereiniteit en regelingen te laten zien? Eerst moet je leren wachten; dan moet je leren zoeken; vervolgens leren te onderwerpen. 'Wachten' betekent het wachten op Gods tijd, de mensen, gebeurtenissen en dingen afwachten die Hij voor je heeft geregeld, het wachten tot Zijn wil zich langzamerhand aan je openbaart. 'Zoeken' betekent het waarnemen en begrijpen van Gods doordachte bedoelingen voor je door de mensen, gebeurtenissen en dingen die Hij voor je weggelegd heeft, het daardoor

begrijpen van de waarheid, het begrijpen wat mensen bereiken moeten en de wegen die zij moeten gaan, begrijpen welke resultaten in mensen God bedoelt te bereiken en wat Hij beoogt te verwezenlijken in de mensheid. 'Onderwerpen' verwijst natuurlijk naar het accepteren van de mensen, gebeurtenissen en dingen die God georkestreerd heeft, het accepteren van Zijn soevereiniteit en daardoor te weten komen hoe de Schepper het lot van de mens voorschrijft, hoe Hij de mens van Zijn leven voorziet, hoe Hij de waarheid in de mens bewerkstelligt. Alles onder Gods regelingen en soevereiniteit gehoorzaamt natuurwetten en als je besluit om God alles voor je te laten regelen en voorschrijven, dan zou je moeten leren wachten, je zou moeten leren te zoeken, en je zou moeten leren je te onderwerpen. Dit is de houding die iedereen die zich wil onderwerpen aan Gods gezag moet aannemen, de vereiste basiseigenschap voor iedereen die Gods soevereiniteit en regelingen wil accepteren. Om die houding aan te nemen en die basiseigenschap te bezitten moeten jullie harder werken; en alleen dan zullen jullie de echte werkelijkheid binnengaan.

God als je enige Meester accepteren is de eerste stap in het bereiken van verlossing

De waarheden over Gods gezag zijn waarheden die iedere persoon met het hart serieus moet overwegen, ervaren en begrijpen. Deze waarheden drukken een stempel op ieders leven, op ieders verleden, heden en toekomst, op die cruciale kruispunten in het leven die ieder persoon moet passeren, op de kennis die men heeft van Gods soevereiniteit en de houding waarmee men tegenover

Gods gezag staat en natuurlijk op ieders uiteindelijke bestemming. Er is dus levenslange energie voor nodig om ze te kennen en begrijpen. Als je Gods gezag serieus neemt, je Gods soevereiniteit accepteert, dan zul je langzamerhand beseffen en begrijpen dat Gods gezag daadwerkelijk bestaat. Maar als je Gods gezag nooit erkent, Zijn soevereiniteit nooit accepteert, dan maakt het niet uit hoe lang je leeft, je zult niets van Gods soevereiniteit begrijpen, zelfs niet maar een klein beetje. Als je niet daadwerkelijk Gods gezag kent en begrijpt, heb je niets om te laten zien aangaande je leven als je aan het einde van de rit bent, zelfs al heb je decennia in God geloofd. Uiteindelijk is wat je weet van Gods soevereiniteit over het lot van de mens nihil. Is dat niet vreselijk verdrietig? Dus het maakt niet uit hoe ver je al op je levenspad hebt gelopen, hoe oud je nu bent, hoe lang de rest van je reis is, erken Gods gezag eerst en neem het serieus, accepteer het feit dat God je enige Meester is. Duidelijke, precieze kennis en begrip verkrijgen over deze waarheden aangaande Gods soevereiniteit over het lot van de mens is voor iedereen een verplichte les. Het is de sleutel tot het kennen van het mensenleven en de waarheid verkrijgen, het is het leven en de basisles, van het kennen van God, waar iedereen elke dag mee te maken heeft, iets wat niemand kan ontwijken. Als sommigen van jullie tussendoorweggetjes willen nemen om dat doel te bereiken, dan zeg ik je dat dit onmogelijk is! Als sommigen van jullie aan Gods soevereiniteit willen ontsnappen, dan is dat zelfs nog onmogelijker! De enige Heer van de mens is God, God is de enige Meester van het lot van de mens en dus is het onmogelijk voor iemand om zijn eigen lot voor te schrijven, onmogelijk om het te overstijgen. Hoe groots iemands capaciteiten ook zijn, het lot van anderen kan men niet beïnvloeden, laat staan orkestreren, regelen, besturen, of veranderen. Alleen de unieke God

Zelf schrijft alle dingen voor de mens voor, want alleen Hij bezit het unieke gezag dat soevereiniteit heeft over het lot van de mens; en op die manier is alleen de Schepper de unieke Meester van de mens. Gods gezag maakt dat Hij niet alleen soeverein is over de geschapen mensheid, maar ook over de niet geschapen wezens die mensen niet kunnen zien, over de sterren, de kosmos. Dit is een onbetwistbaar feit, een feit dat waarlijk bestaat en dat geen mens of ding kan veranderen. Als een van jullie nog steeds ontevreden is met de dingen zoals ze zijn, en gelooft dat je enige speciale vaardigheid of bekwaamheid hebt en nog steeds denkt dat je het geluk kunt hebben om je huidige omstandigheden te veranderen of anders eraan te ontsnappen; als je je eigen lot door menselijke inspanning probeert te veranderen en daarmee opvalt bij anderen en er faam en fortuin mee wint, dan zeg ik je dat je het jezelf moeilijk maakt, je vraagt om problemen, je graaft je eigen graf! Op een dag, vroeg of laat, zul je ontdekken dat je een verkeerde keuze hebt gemaakt en dat het verspilde moeite was. Je ambitie en verlangen met het lot te worstelen en je eigen vreselijke gedrag zullen je op een pad leiden waarvan je niet meer terug kunt keren en daarvoor zul je een bittere prijs betalen. Nu zie je de zwaarte van de consequenties nog niet, maar als je de waarheid dat God de Meester van het lot van de mens is meer en meer diepgaander waardeert en ervaart, zul je er langzamerhand achter komen waar ik het vandaag over heb en wat de echte gevolgen daarvan zijn. Of je daadwerkelijk een hart en geest hebt en iemand bent die de waarheid liefheeft hangt af van je houding ten opzichte van Gods soevereiniteit en de waarheid. Dit bepaalt natuurlijk ook of je Gods gezag ook echt kunt kennen en begrijpen. Als je nog nooit in je leven Gods soevereiniteit en Zijn regelingen bemerkt hebt, laat staan Gods gezag erkent en accepteert, dan ben je volkomen waardeloos en zul

je ongetwijfeld Gods verachting en afwijzing over je afroepen, dankzij het pad dat je hebt gekozen en de keuze die je hebt gemaakt. Maar zij die, in Gods werk, Zijn beproeving en Zijn soevereiniteit kunnen accepteren en zich kunnen onderwerpen aan Zijn gezag en langzamerhand Zijn woorden echt gaan ervaren, zij zullen daadwerkelijke kennis van Gods gezag en daadwerkelijk begrip van Zijn soevereiniteit verkrijgen en zij zullen daadwerkelijk onderworpen zijn aan de Schepper. Alleen zulke mensen zullen daadwerkelijk gered zijn. Omdat zij Gods soevereiniteit hebben gekend, omdat zij die hebben geaccepteerd, is hun waardering van en onderwerping aan het feit van Gods soevereiniteit over het lot van de mens echt en nauwkeurig. Wanneer zij met de dood geconfronteerd worden, zullen zij in staat zijn om, net als Job, een onverschrokken gedachte te hebben ten aanzien van de dood, zich te onderwerpen aan Gods orkestraties en regelingen in alle dingen, zonder enige individuele keuze, met geen enkel individueel verlangen. Alleen zo een persoon zal terug kunnen keren naast de Schepper als een echt geschapen mens.

17 december 2013

God Zelf, de unieke IV

Gods heiligheid (I)

Tijdens onze laatste bijeenkomst hebben we nog wat meer over het gezag van God gecommuniceerd en we zullen nu niet over Gods rechtvaardigheid

spreken. Vandaag gaan we het over een heel nieuw onderwerp hebben, namelijk Gods heiligheid. Gods heiligheid is weer een ander aspect van Gods unieke wezen, en daarom is het erg belangrijk om over dit onderwerp te communiceren. Is dit aspect van Gods wezen uniek? En geldt dat ook voor de twee aspecten die we al eerder hebben gecommuniceerd, namelijk Gods rechtvaardige gezindheid en Gods gezag? (Ja.) Gods heiligheid is ook uniek en daarom zal het thema van onze communicatie van vandaag over datgene gaan wat de basis en de wortel van deze uniekheid inhoudt. Vandaag gaan we communiceren over het unieke wezen van God – Zijn heiligheid. Misschien hebben sommigen van jullie bedenkingen en vragen jullie je af: “Waarom zouden we over Gods heiligheid communiceren?” Maak je geen zorgen, ik zal het onderwerp stap voor stap behandelen. Zodra jullie mijn woorden horen, zullen jullie weten waarom het voor mij zo noodzakelijk is om over dit onderwerp te communiceren.

Laten we eerst omschrijven wat het woord ‘heilig’ inhoudt. Wat is volgens jullie, met alle kennis die jullie hebben vergaard, de definitie van ‘heilig’? (‘Heilig’ betekent zonder smet, zonder de verdorvenheid of de tekortkomingen van de mens. Alles wat het uitstraalt – of dat nu in gedachten, woord, of daad is, alles wat het doet – is louter positief.) Heel goed. (‘Heilig’ is goddelijk, onbezoedeld, wat niet door de mens kan worden aangetast. Het is uniek, het is het kenmerkende symbool van God.) Dit is jouw definitie. In het hart van iedere persoon heeft dit woord ‘heilig’ een bepaalde reikwijdte en een bepaalde definitie en wordt het op een bepaalde manier geïnterpreteerd. Wanneer jullie het woord ‘heilig’ zien, is jullie geest in elk geval niet leeg. Jullie hebben voor de definitie van dit woord een bepaalde reikwijdte en de uitspraken van sommige mensen komen vrij dicht bij waarmee het wezen van Gods gezindheid wordt omschreven.

Dat is heel goed. De meeste mensen geloven dat het woord 'heilig' positief is, en dat kan ik bevestigen. Maar de heiligheid van God waarover ik het vandaag wil hebben, zal niet slechts worden omschreven of verklaard. In plaats daarvan zal ik enkele feiten noemen op grond waarvan jij kunt nagaan waarom ik zeg dat God heilig is en waarom ik het woord 'heilig' gebruik om het wezen van God te omschrijven. Wanneer onze communicatie is afgelopen, zul je het gevoel hebben dat het woord 'heilig' met alle recht wordt gebruikt en uiterst geschikt is om Gods wezen te omschrijven en om God aan te duiden. In elk geval is het uitermate passend om met dit woord God aan te duiden, voor zover de huidige talen van de mens daarvoor zijn toegerust; het is het enige woord in de menselijke taal dat bij uitstek geschikt is om God mee aan te duiden. Het is geen leeg woord wanneer het gebruikt wordt om God mee aan te duiden, en het is ook geen lofprijzing zonder reden of een inhoudsloos compliment. Het doel van onze communicatie is iedere persoon de mogelijkheid te bieden om de waarheid in te zien van dit aspect van Gods wezen. God is niet bang voor het begrip van mensen, alleen voor hun onbegrip. God wil graag dat iedere persoon Zijn wezen kent en weet wat Hij heeft en is. Telkens wanneer we een aspect van Gods wezen noemen, kunnen we dus vele feiten aandragen zodat mensen zien dat dit aspect van Gods wezen inderdaad bestaat.

Laten we een paar voorbeelden geven, nu we een definitie van het woord 'heilig' hebben. Op grond van de ideeën die mensen hebben, maken zij zich een voorstelling van talrijke 'heilige' dingen en mensen. In de woordenboeken van de mens worden jongens en meisjes die nog maagd zijn bijvoorbeeld als 'heilig' omschreven. Maar zijn zij ook echt heilig? Is dit zogenaamde heilig en het 'heilig' dat wij vandaag bespreken, een en hetzelfde? (Nee.) Zijn mensen met een

gezond moraal, die zich verrijnd en gecultiveerd uitdrukken, die nooit iemand kwetsen en die wanneer zij spreken, zorgen dat anderen zich op hun gemak voelen en makkelijk instemmen, heilig? Zijn degenen die vaak goede dingen doen, vrijgevig zijn, anderen op geweldige wijze ondersteunen en veel vreugde in het leven van mensen brengen, heilig? Zijn degenen die geen zelfzuchtige gedachten koesteren, die aan niemand harde eisen stellen, die iedereen verdragen, heilig? Zijn degenen die nooit ruzie met iemand hebben gehad of nooit van iemand hebben geprofiteerd, heilig? Of degenen die ten bate van anderen werken, die goed doen aan anderen en anderen op alle mogelijke manieren opbouwen, zijn zij heilig? Zijn degenen die al hun spaargeld aan anderen weggeven en een eenvoudig leven leiden, die streng voor zichzelf zijn maar gul naar anderen toe, heilig? (Nee.) Jullie herinneren je vast nog wel hoe jullie moeders op alle mogelijke manieren voor jullie zorgden. Zijn zij heilig? Zijn de idolen die jullie dierbaar zijn, beroemde mensen, sterren of fantastische mensen, heilig? (Nee.) Laten we nu eens kijken naar de profeten in de Bijbel die de toekomst konden voorspellen die voor veel anderen onbekend was; waren zij heilig? Waren de mensen die in de Bijbel Gods woorden en daden opschreven, heilig? Was Mozes heilig? Was Abraham heilig? (Nee.) En hoe zit het met Job? Was hij heilig? (Nee.) Job werd door God een rechtvaardig man genoemd, dus waarom wordt zelfs van hem niet gezegd dat hij heilig was? Zijn mensen die ontzag hebben voor God en het kwaad mijden, echt niet heilig? Zijn ze dat of zijn ze dat niet? (Nee.) Jullie hebben enige schroom en weten het niet precies. Jullie durven geen 'nee' maar ook geen 'ja' te zeggen en dus zeggen jullie uiteindelijk zonder overtuiging: 'nee'. Laat me een andere vraag stellen. Zijn Gods boodschappers, de boodschappers die God naar de aarde zendt, heilig? Zijn

engelen heilig? (Nee.) Zijn mensen die niet door Satan zijn verdorven, heilig? (Nee.) Jullie antwoorden 'nee' op elke vraag. Waar is dat op gebaseerd? Jullie zijn in verwarring, nietwaar? Dus waarom wordt zelfs van engelen gezegd dat ze niet heilig zijn? Jullie voelen enige schroom, hè? Kunnen jullie achterhalen waarom de mensen, dingen of niet-geschapen wezens die we eerder noemden, niet heilig zijn? Ik weet zeker dat jullie dat niet kunnen. Is het dan niet een beetje onverantwoordelijk om 'nee' te zeggen? Zijn jullie antwoorden niet ondoordacht? Sommige mensen denken: u vraagt het op zo'n manier dat er beslist geen sprake van kan zijn. Antwoord niet ondoordacht. Denk goed na of het antwoord 'ja' of 'nee' is. Wanneer we het volgende onderwerp bespreken, zullen jullie erachter komen waarom het antwoord 'nee' luidt. Ik zal jullie snel het antwoord geven. Laten we eerst een paar gedeeltes uit de Bijbel lezen.

Het gebod van Jehova God aan de mens

Genesis 2:15-17 En Jehova God voerde de mens naar de hof van Eden om die te cultiveren en ervoor te zorgen. En Jehova God gaf het volgende gebod aan de mens: "Je mag van iedere boom in de hof eten wat je wilt. Je moet alleen niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, want zodra je daarvan eet, zul je sterfelijk worden."

De verleiding van de vrouw door de slang

Genesis 3:1-5 Nu was de slang sluwder dan de andere dieren op het land die Jehova God had gemaakt. Hij zei tegen de vrouw: "Heeft God gezegd dat jullie niet van alle bomen in de hof mogen eten?" En de vrouw zei tegen de slang: "Wij mogen wel eten van de vrucht van de bomen van de hof. Maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: 'Jullie moeten

daar niet van eten en hem niet aanraken, anders zullen jullie sterven.” En de slang zei tegen de vrouw: “Het is niet zeker dat jullie zullen sterven. God weet namelijk dat jullie ogen zullen opengaan zodra jullie daarvan eten. Jullie zullen dan als God zijn, en kennis van goed en kwaad hebben.”

Deze twee passages zijn afkomstig uit het Bijbelboek Genesis. Zijn jullie allemaal bekend met deze twee passages? Dit vond plaats in het begin toen de mens werd geschapen; het was een ware gebeurtenis. Laten we eerst eens kijken wat voor soort gebod Jehova God aan Adam en Eva gaf, want voor ons onderwerp vandaag is het erg belangrijk te weten wat dit gebod inhoudt. “En Jehova God gaf het volgende gebod aan de mens: ‘Je mag van iedere boom in de hof eten wat je wilt. Je moet alleen niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, want zodra je daarvan eet, zul je sterfelijk worden.’” Wat houdt Gods gebod in deze passage in? Ten eerste vertelt God de mens wat hij kan eten, namelijk de vruchten van allerlei bomen. Er is geen gevaar en geen vergif, alles kan worden gegeten zoals de mens dat zelf wil, zonder enige bedenking. Dat is één deel van het gebod. Het andere deel is een waarschuwing. Deze waarschuwing heeft betrekking op de boom waarvan de mens de vrucht niet mag eten – hij mag niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad. Wat gebeurt er als hij dat wel doet? God zei tegen de mens: Wanneer je daarvan eet, zul je onherroepelijk sterven. Zijn dit duidelijke woorden? Als God dit tegen je zou zeggen, maar je zou het niet begrijpen, zou je dit dan zien als een regel of als een bevel dat moet worden opgevolgd? Het moet worden opgevolgd, nietwaar? Maar of de mens nu wel of niet in staat is het op te volgen, Gods woorden zijn eenduidig. God vertelde de mens heel duidelijk wat hij wel en niet kan eten en wat er gebeurt als hij eet wat hij niet mag eten. Heb je in deze korte woorden die

Hij sprak, iets van Gods gezindheid kunnen ontwaren? Zijn deze woorden van God waar? Zit er bedrog in? Zit er onwaarheid in? Zitten er dreigementen in? (Nee.) God vertelde de mens eerlijk, waarachtig en oprecht wat hij wel en niet kan eten, klip en klaar. Zit er een verborgen betekenis in deze woorden? Zijn dit duidelijke woorden? Moeten we gissen naar de betekenis? (Nee.) Gissen is toch niet nodig? De betekenis ervan is meteen zonneklaar, en je begrijpt het onmiddellijk. Het is glashelder. Dit houdt in dat wat God wil zeggen en wat Hij wil uitspreken, uit Zijn hart komt. De dingen die God uitspreekt zijn helder, simpel en duidelijk. Er zijn geen geheime motieven of verborgen betekenissen. Hij sprak zonder omwegen tot de mens en vertelde hem wat hij wel en niet kan eten. Anders gezegd, door deze woorden van God kan de mens zien dat Gods hart transparant is, dat Gods hart waarachtig is. Er is hier absoluut geen sprake van onwaarheden; er wordt je niet verteld dat je iets niet kunt eten wat wel eetbaar is of: "Doe maar en kijk wat er gebeurt" bij dingen die je niet kunt eten. Dat bedoelt Hij niet. God zegt wat Hij in Zijn hart denkt. Als ik zeg dat God heilig is omdat Hij Zichzelf op deze wijze in deze woorden laat zien en openbaart, krijg je misschien een beetje het gevoel dat ik een hoop drukte heb gemaakt om niets of dat ik mijn interpretatie iets te ver heb doorgevoerd. Als dat zo is, wees dan niet ongerust, we zijn nog niet klaar.

Laten we spreken over "De verleiding van de vrouw door de slang". Wie is de slang? (Satan.) Satan speelt de rol van contrast in het zesduizend jaar durende managementplan van God. Het is een rol die we niet onvermeld kunnen laten wanneer we de heiligheid van God bespreken. Waarom zeg ik dit? Als jij geen weet hebt van de slechtheid en verdorvenheid van Satan of van Satans natuur, ben je niet in staat deze te herkennen en kun je ook niet weten wat heiligheid

werkelijk inhoudt. Als mensen in verwarring zijn, geloven ze dat wat Satan doet juist is, omdat ze vanuit dit soort verdorven gezindheid leven. Zonder contrast, zonder iets om mee te vergelijken, kun je niet weten wat heiligheid is. Daarom moet Satan hier vermeld worden. Een dergelijke vermelding is geen loze praat. Door middel van Satans woorden en daden zullen we zien hoe Satan handelt, hoe hij de mensheid corrumpeert, wat voor natuur hij heeft en hoe hij eruitziet. Wat zei de vrouw nu tegen de slang? De vrouw vertelde de slang wat Jehova God tegen haar had gezegd. Als we luisteren naar haar woorden, heeft ze dan de geldigheid van alles wat God tegen haar heeft gezegd, bevestigd? Dat kón ze toch ook niet bevestigen? Als iemand die pas was geschapen, had ze niet het vermogen om goed van kwaad te onderscheiden; evenmin had ze het vermogen om kennis te hebben van ook maar iets om haar heen. Uit de woorden die zij tegen de slang sprak, kunnen we opmaken dat ze de juistheid van Gods woorden niet in haar hart had bevestigd; zo was haar houding. Toen de slang dus merkte dat de vrouw geen vastomlijnde mening over Gods woorden had, zei hij: “Het is niet zeker dat jullie zullen sterven. God weet namelijk dat jullie ogen zullen opengaan zodra jullie daarvan eten. Jullie zullen dan als God zijn, en kennis van goed en kwaad hebben.” Is er iets mis met deze woorden? Krijgen jullie een bepaald gevoel, nu jullie dit gelezen hebben? Beseffen jullie nadat je deze zin hebt gelezen, wat de bedoelingen van de slang zijn? Wat voor bedoelingen heeft de slang? (Hij wil de mens tot zonde verleiden.) Hij wil deze vrouw verleiden om niet langer acht te slaan op Gods woorden, maar hij sprak niet zonder omwegen. Daarom kunnen we zeggen dat hij erg sluw is. Hij verpakt de betekenis van zijn woorden op een slimme en ontwijkende manier om zijn beoogde doel te bereiken dat hij in zichzelf voor de mens verborgen houdt – dat

is de sluwheid van de slang. Satan heeft altijd op deze manier gesproken en gehandeld. Hij zegt “niet zeker” zonder het een of het ander te bevestigen. Maar deze onwetende vrouw was in haar hart geraakt toen ze dit hoorde. De slang was blij omdat zijn woorden het gewenste effect hadden – dit was de bedoeling van de slang, sluw als hij was. Bovendien verleidde hij haar door een uitkomst te beloven die in de ogen van de mens goed was. Hij zei: “Jullie ogen zullen opengaan zodra jullie daarvan eten.” Daarom denkt ze: het is een goede zaak dat mij de ogen zullen opengaan! En toen zei hij iets nog beters, woorden die de mens onbekend zijn en die een grote macht van verleiding hebben over degenen die ze horen: “Jullie zullen dan als God zijn, en kennis van goed en kwaad hebben.” Vormen deze woorden niet een grote verleiding voor de mens? Het is alsof iemand tegen je zegt: “Je gezicht heeft een prachtige vorm. De brug van je neus is alleen een beetje kort, maar als je daar iets aan laat doen, zul je echt een geweldige schoonheid zijn!” Zou het hart van iemand die nooit iets van cosmetische chirurgie heeft willen weten, door deze woorden worden geraakt? Zijn dit verleidelijke woorden? Ben jij gevoelig voor deze verleiding? Ben je daar vatbaar voor? (Ja.) Zegt God zulke dingen? Is ook maar een greintje hiervan terug te vinden in de woorden van God waar we zojuist naar hebben gekeken? (Nee.) Zegt God wat Hij in Zijn hart denkt? Kan de mens door Zijn woorden in Gods hart kijken? (Ja.) Maar kon je in het hart van de slang kijken toen hij deze woorden tegen de vrouw sprak? (Nee.) En omdat de mensen onwetend waren, lieten zij zich gemakkelijk door de woorden van de slang verleiden en beetnemen. Kon jij de bedoelingen van Satan doorzien? Kon jij doorzien wat voor intentie achter zijn woorden schuilging? Kon jij zijn complot en zijn listige plannetje doorzien? (Nee.) Wat voor gezindheid spreekt uit de manier van spreken van

Satan? Wat is de wezenlijke aard van Satan die je uit deze woorden kunt afleiden? Is hij geslepen? Oppervlakkig gezien lacht hij misschien naar je of toont hij geen enkele uitdrukking. Maar in zijn hart berekent hij hoe hij zijn doel kan bereiken, en wat dat doel is kun jij niet zien. Vervolgens word je verleid door alle beloften die hij je doet en door alle voordelen waarover hij spreekt. Je krijgt de indruk dat deze goed zijn en je hebt het idee dat wat hij zegt nuttiger en belangrijker is dan wat God zegt. Wordt de mens, wanneer dit gebeurt, dan geen onderdanige gevangene? Is de methode die Satan gebruikt dan niet duivels? Je laat toe dat je diep zinkt. Zonder dat Satan ook maar een vinger hoeft te bewegen, volg je hem maar al te graag op grond van deze twee zinnen en gehoorzaam je hem. Hij heeft zijn doel bereikt. Is zijn bedoeling niet duister? Toont Satan hiermee niet zijn ware gezicht? In Satans woorden kan de mens zijn duistere motieven, zijn verfoeilijke gelaat en zijn wezen ontwaren. Klopt dat? Wanneer we deze zinnen vergelijken, denk je op het eerste gezicht misschien dat de woorden van Jehova God saai, gewoontjes en alledaags zijn en dat het niet de moeite waard is daar verder aandacht aan te schenken. Dat deze woorden geen enkele aanleiding geven om Gods eerlijkheid te prijzen. Maar wanneer we Satans woorden en zijn verfoeilijke gelaat als contrast gebruiken, hebben deze woorden van God dan veel betekenis voor de mensen van vandaag? (Ja.) Door deze tegenpool als contrast te gebruiken, krijgt de mens besef van de zuivere onfeilbaarheid van God. Satans woorden, zijn motieven, bedoelingen en de wijze waarop hij spreekt – ze zijn allemaal onzuiver. Wat is het voornaamste kenmerk van zijn manier van spreken? Hij maakt gebruik van dubbelzinnigheden om je te verleiden zonder dat je het doorhebt en staat niet toe dat je ontdekt wat zijn doel is; hij zorgt ervoor dat je toehapt en dat je hem prijst

en zijn merites bezingt. Hanteert Satan deze tactiek niet voortdurend? (Ja.) Laten we nu eens kijken naar de andere woorden en uitdrukkingen van Satan waaraan de mens zijn verfoeilijke gelaat kan herkennen. We gaan nog een paar andere verzen uit de Bijbel lezen.

Dialogoog tussen Satan en Jehova God

Job 1:6-11 Op zekere dag verschenen de zonen van God voor Jehova. Satan was er ook bij. Jehova zei tegen Satan: "Waar kom je vandaan?" En Satan gaf Jehova als antwoord: "Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken." Daarop zei Jehova tegen Satan: "Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg." Maar Satan zei tegen Jehova: "Job heeft niet voor niets ontzag voor God. Beschermt u hem, zijn familie en alles wat hij heeft niet aan alle kanten? U hebt het werk van zijn handen gezegend en zijn bezit breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek uw hand maar eens uit en tast alles aan wat hij heeft. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht."

Job 2:1-5 Op zekere dag verschenen de zonen van God weer voor Jehova. Satan was er ook weer bij en verscheen eveneens voor Jehova. Jehova zei tegen Satan: "Waar kom je vandaan?" En Satan gaf Jehova als antwoord: "Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken." Daarop zei Jehova tegen Satan: "Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg. Hij is nog even integer als altijd, hoewel jij mij tegen hem hebt opgezet om hem zonder reden te vernietigen." Daarop zei Satan tegen Jehova:

“Huid voor huid. Ja, alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Maar raak hem maar eens aan met uw hand en tast zijn gebeente en zijn vlees aan. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.”

Deze twee passages vormen een dialoog tussen God en Satan, waarin staat wat God zei en wat Satan zei. God sprak niet veel, maar heel eenvoudig. Kunnen we de heiligheid van God zien in Gods eenvoudige woorden? Sommigen zullen zeggen dat dit niet gemakkelijk is. Kunnen we dan het verfoeilijke karakter van Satan in zijn antwoorden zien? (Ja.) Laten we eerst eens kijken wat voor vraag Jehova God Satan stelde. “Waar kom je vandaan?” Is dit een duidelijke vraag? Zit daar een verborgen betekenis in? (Nee.) Het is gewoon een vraag, niet meer dan dat, zonder bijbedoeling. Als ik jullie zou vragen: “Waar kom je vandaan”, wat zouden jullie dan daarop antwoorden? Is het een moeilijke vraag om te beantwoorden? Zouden jullie zeggen: “Ik heb rondgezworven en rondgedood”? (Nee.) Jullie zouden niet op deze manier antwoorden. Dus wat voor gevoel krijgen jullie wanneer je merkt dat Satan op die manier antwoordt? (Wij hebben het gevoel dat Satan dwaas en listig is.) Kun je nagaan wat voor gevoel ik krijg? Elke keer als ik deze woorden zie, voel ik walging, omdat hij spreekt zonder iets te zeggen. Gaf hij antwoord op Gods vraag? Zijn woorden waren geen antwoord, ze leidden nergens toe. Zij vormden geen antwoord op Gods vraag. “Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken.” Wat begrijp jij van deze woorden? Waar op aarde komt Satan vandaan? Hebben jullie een antwoord gekregen? (Nee.) Dit is de ‘briljante’ sluwheid van Satan: hij zorgt ervoor dat niemand kan ontdekken wat hij feitelijk zegt. Nadat je deze woorden hebt gehoord, heb je nog steeds geen idee wat hij heeft gezegd, maar hij is al klaar met zijn antwoord. Hij gelooft dat hij een perfect antwoord heeft gegeven.

Wat voel jij dan? Walging? (Ja.) Nu begin je walging te voelen bij deze woorden. Satan spreekt niet zonder omwegen; je krabt je achter je oren en bent niet in staat waar te nemen wat de bron van zijn woorden is. Soms spreekt hij doelbewust en soms wordt hij door zijn eigen wezen, zijn eigen natuur beheerst. Deze woorden kwamen regelrecht uit de mond van Satan. Satan hoefde over deze woorden niet lang na te denken en vervolgens werden ze door hem uitgesproken, overtuigd als hij was van zijn slimheid; hij sprak deze woorden als vanzelf. Zodra je hem vraagt waar hij vandaan komt, gebruikt hij deze woorden om je te antwoorden. Je voelt je erg onzeker en zult nooit precies weten waar hij vandaan komt. Zijn er onder jullie ook mensen die zo spreken? (Ja.) Wat voor manier van spreken is dit? (Het is dubbelzinnig zonder een bepaald antwoord te geven.) Met wat voor woorden kunnen we deze manier van spreken beschrijven? Het is afleiding en misleiding, nietwaar? Stel iemand wil niet dat anderen weten waar hij gisteren naar toe ging. Je vraagt hem: "Ik heb je gisteren gezien. Waar ging je heen?" Zulke mensen geven geen rechtstreeks antwoord op de vraag waar ze heen gingen. Ze zeggen: "Wat een dag gisteren. Ik was zo moe!" Gaven ze antwoord op jouw vraag? Ja, maar dat is niet het antwoord dat je wilde. Dat is de 'briljante' tactiek van de mens. Je kunt nooit ontdekken wat ze bedoelen of de bron of intentie achter hun woorden waarnemen. Je weet niet wat ze in hun hart proberen te vermijden, omdat ze in hun hart hun eigen verhaal hebben – heel geslepen. Spreken jullie ook vaak op deze manier? (Ja.) Wat is dan jullie doel? Doen jullie dat de ene keer om jullie eigen belangen te beschermen, en de andere keer om jullie eigen positie te handhaven en jullie eigen imago hoog te houden, om de geheimen van jullie privéleven te bewaren en om jullie reputatie te redden? Wat het doel ook is, het is onlosmakelijk verbonden met jullie

belangen. Is dit niet de natuur van de mens? Lijkt niet iedereen met een soortgelijke natuur op Satan? Dat kunnen we toch zo zeggen? Over het algemeen is dit gedrag weerzinwekkend en verfoeilijk. Jullie voelen nu zeker ook walging? (Ja.)

Laten we opnieuw naar het eerste gedeelte kijken. Satan antwoordt Jehova: "Job heeft niet voor niets ontzag voor God." Hij heeft kritiek op het oordeel van Jehova over Job en deze aanval heeft een toon van vijandigheid. "Beschermt u hem, zijn familie en alles wat hij heeft niet aan alle kanten?" Zo kijkt Satan aan tegen de manier waarop Jehova met Job omgaat. Satan oordeelt als volgt: "U hebt het werk van zijn handen gezegend en zijn bezit breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek uw hand maar eens uit en tast alles aan wat hij heeft. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht." Satan spreekt altijd dubbelzinnig, maar hier spreekt hij heel resoluut. Deze zo resoluut uitgesproken woorden vormen echter een aanval, een godslastering en een rivaliteit met Jehova God, met God Zelf. Wat voelen jullie wanneer jullie dit horen? Voelen jullie afkeer? Doorzien jullie zijn bedoelingen? Ten eerste verwerpt hij de beoordeling die Jehova van Job geeft, namelijk dat Job ontzag heeft voor God en het kwaad mijdt. Vervolgens verwerpt hij alles wat Job zegt en doet, dat wil zeggen hij verwerpt zijn ontzag voor Jehova. Is dat een beschuldiging? Satan wijst met een beschuldigende vinger naar alles wat Jehova doet en zegt, verwerpt dat en trekt het in twijfel. Hij gelooft niet en zegt: "Als u zulke dingen zegt, hoe kan het dan dat ik dat niet heb gezien? U hebt hem zo gezegend, dan is het toch logisch dat hij ontzag voor u heeft?" Is dit niet een verwerping van alles wat God doet? Beschuldiging, verwerping, godslastering – zijn zijn woorden niet agressief? Brengen zij niet tot uitdrukking wat Satan in zijn hart werkelijk denkt? Deze

woorden zijn beslist niet hetzelfde als de woorden die we juist hebben gelezen: "Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken." Ze zijn compleet anders. Met deze woorden laat Satan zien hoe hij tegenover God staat en hoe hij Jobs ontzag voor God in zijn hart minacht. Wanneer dit gebeurt, komen zijn boosaardigheid en slechte natuur volledig aan het licht. Hij heeft een hekel aan mensen die ontzag voor God hebben en het kwaad mijden, en nog meer heeft hij een hekel aan Jehova omdat Hij de mens zegent. Hij wil deze gelegenheid benutten om Job te vernietigen, die God met Zijn eigen hand heeft opgericht, om hem te ruïneren. Daarom zegt hij: "U zegt dat Job ontzag voor u heeft en het kwaad mijdt. Ik zie dat anders." Hij gebruikt diverse manieren om Jehova te provoceren en in verzoeking te brengen en gebruikt ook diverse manieren om te zorgen dat Jehova God Job aan Satan overlevert zodat Satan hem doelbewust kan bedriegen, schade kan berokkenen en kan manipuleren. Hij wil van de gelegenheid gebruik maken om deze man die in Gods ogen rechtvaardig en onberispelijk is, te gronde te richten. Doet hij dat in een opwelling? Nee. Hij heeft dat al lange tijd voorbereid. God werkt, God zorgt voor een persoon, God kijkt naar een persoon en Satan volgt Hem, bij iedere stap. Wie God Zijn gunst bewijst, is ook bij Satan in het vizier, die op een afstandje volgt. Als God deze persoon wil hebben, zal Satan zijn uiterste best doen om God tegen te werken. Hij zal op allerlei kwaadaardige manieren trachten Gods werk op de proef te stellen, te frustreren en te ondermijnen om zijn verborgen doel te bereiken. Wat is zijn doel? Hij wil niet dat iemand God toebehoort; hij wil al degenen die God wil hebben, om in hen te wonen, hen te controleren en de leiding over hen te nemen zodat ze hem aanbidden en in zijn gezelschap slechte dingen doen. Is dit niet de duistere beweegreden van Satan? Gewoonlijk zeggen jullie vaak dat Satan heel

kwaadaardig, heel slecht is, maar hebben jullie dat ook gezien? Jullie kunnen alleen maar zien hoe slecht de mens is, en niet hoe slecht Satan in werkelijkheid is. Maar hebben jullie dat hier gezien bij deze kwestie met Job? (Ja.) Hier worden het verfoeilijke gelaat en het wezen van Satan duidelijk zichtbaar. Satan staat op voet van oorlog met God en volgt Hem op een afstandje. Zijn doel is om al het werk dat God wil verrichten, te verwoesten, in de mensen te wonen die God wil hebben en hen te controleren en volledig te gronde te richten. Als ze niet te gronde gaan, komen ze in het bezit van Satan om door hem te worden gebruikt – dat is zijn doel. En wat doet God? God zegt slechts één simpele zin in deze passage; er is nergens opgetekend dat God verder nog iets doet, maar er zijn aanmerkelijk meer vermeldingen van de dingen die Satan doet en zegt. In het tweede Bijbelgedeelte vroeg Jehova Satan: “Waar kom je vandaan?” Wat is Satans antwoord? (Het is nog steeds: “Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken.”) Het is nog steeds die zin. Hoe is dat Satans motto, Satans meesterwerk geworden? Is Satan niet verachtelijk? Eenmaal deze weerzinwekkende zin uitspreken, is voldoende. Waarom komt Satan steeds weer met deze zin aanzetten? Hieruit blijkt één ding: de natuur van Satan verandert niet. Satan kan geen gebruik maken van valse schijn om zijn lelijke gezicht te verbergen. God stelt hem een vraag en dan antwoordt hij op zo’n manier, laat staan hoe hij mensen behandelt! Hij is niet bang voor God, hij heeft geen ontzag voor God en hij is niet gehoorzaam aan God. En dus waagt hij het zich moedwillig arrogant tegenover God te gedragen, dezelfde woorden te gebruiken om Gods vraag mee af te schepen, herhaaldelijk hetzelfde antwoord op Gods vraag te geven en te proberen met dit antwoord God in verwarring te brengen – dat is het lelijke gezicht van Satan. Hij gelooft niet in de almacht van God, hij

gelooft niet in het gezag van God en is zeker niet bereid om zich gehoorzaam onder de heerschappij van God te stellen. Hij verzet zich voortdurend tegen God, trekt ten strijde tegen alles wat God doet en probeert alles wat God doet te ondermijnen – dat is zijn kwaadaardige doel.

In het zesduizend jaar durende managementplan van God staan deze twee passages in het boek Job waarin Satan een aantal dingen zegt en doet, model voor zijn verzet tegen God; hier toont Satan zijn ware gezicht. Heb jij Satans woorden en daden in het echte leven gezien? Wanneer je deze ziet, is het mogelijk dat je ze niet opvat als dingen die door Satan worden gesproken, maar als dingen die door de mens worden gesproken. Wat verbeelden zulke dingen wanneer zij door de mens worden gesproken? Zij verbeelden Satan. Zelfs als je het herkent, heb je nog niet door dat het in werkelijkheid Satan is die spreekt. Maar hier en nu heb je overduidelijk gezien wat Satan zelf heeft gezegd. Je hebt nu een overduidelijk, glashelder besef van het verfoeilijke gelaat en de slechtheid van Satan. Zijn deze beide passages die Satan gesproken heeft, van belang voor de mensen van vandaag om de natuur van Satan te leren kennen? Is het de moeite waard deze beide passages te belichten zodat de mensheid vandaag het verfoeilijke gezicht van Satan, het oorspronkelijke, ware gezicht van Satan kan herkennen? Hoewel een dergelijke formulering wellicht niet erg passend lijkt, kan zij toch als nauwkeurig worden beschouwd. Ik kan het alleen maar op deze manier verwoorden en als jullie het kunnen begrijpen, is dat voldoende. Steeds opnieuw trekt Satan ten strijde tegen de dingen die Jehova doet en strooit hij met beschuldigingen als het gaat om Jobs ontzag voor Jehova. Hij probeert Jehova God via diverse methoden uit te dagen en Jehova zo ver te krijgen dat Hij hem toestaat Job in verzoeking te brengen. Zijn woorden vormen daarom een enorme

provocatie. Vertel mij nu eens: wanneer Satan deze woorden heeft gesproken, kan God dan duidelijk zien wat Satan wil doen? (Ja.) In Gods hart, kan deze man, Job, naar wie God kijkt – deze dienaar van God, die God als een rechtvaardig, onberispelijk man beschouwt – kan hij deze vorm van verzoeking weerstaan? (Ja.) Waarom is God daar zo zeker van? Onderzoekt God altijd het hart van de mens? (Ja.) Kan Satan het hart van de mens onderzoeken? Satan kan dat niet. Al kan Satan het hart van de mens zien, door zijn kwaadaardige natuur kan hij nooit geloven dat heiligheid heiligheid is en dat smerigheid smerigheid is. De kwaadaardige Satan kan nooit iets koesteren dat heilig, rechtvaardig of glansrijk is. Satan kan niet anders dan zich alle mogelijke moeite getroosten om te handelen vanuit zijn natuur, vanuit zijn slechtheid en vanuit de methoden die hij hanteert. Zelfs in de wetenschap dat hij door God gestraft of vernietigd wordt, aarzelt hij niet om zich koppig tegen God te verzetten – dit is het kwaad, dit is de natuur van Satan. Dus in deze passage zegt Satan: “Huid voor huid. Ja, alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Maar raak hem maar eens aan met uw hand en tast zijn gebeente en zijn vlees aan. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.” Satan denkt dat de mens ontzag heeft voor God, omdat hij zoveel mooie dingen van God heeft gekregen. De mens ontvangt mooie dingen van God, daarom zegt hij dat God goed is. Maar alleen omdat de mens zoveel mooie dingen ontvangt, kan hij op deze wijze ontzag voor God hebben, niet omdat God goed is: wanneer God hem deze mooie dingen afneemt, zal hij God de rug toekeren. Vanwege zijn kwaadaardige natuur gelooft Satan niet dat een mens in zijn hart waarachtig ontzag voor God kan hebben. Vanwege zijn kwaadaardige natuur weet hij niet wat heiligheid en nog minder wat ontzagvolle eerbied is. Hij weet niet wat het is om God te gehoorzamen of om ontzag voor God te hebben.

Omdat hijzelf geen ontzag voor God heeft, denkt hij dat de mens ook geen ontzag voor God kan hebben, dat dit onmogelijk is. Vertel me, is Satan niet slecht? Met uitzondering van onze kerk, gelooft niet één van de verschillende godsdiensten en denominaties of religieuze en maatschappelijke groepen in het bestaan van God, laat staan dat ze geloven dat God vlees is geworden en bezig is het oordeelswerk te verrichten en dus denken ze dat waar jij in gelooft, niet God is. Een seksueel losbandige man kijkt om zich heen en ervaart dat alle anderen ook losbandig zijn, net als hij. Een man die de hele tijd liegt, kijkt om zich heen en ervaart dat niemand eerlijk is en dat iedereen leugens vertelt. Een slecht man ervaart iedereen als slecht en wil iedereen die hij ziet, bestrijden. Terwijl mensen die relatief eerlijk zijn, iedereen als eerlijk ervaren en dus altijd bedrogen en voor de gek gehouden worden, en ze kunnen daar niets tegen doen. Ik geef deze voorbeelden om jullie meer zekerheid te verschaffen: Satans boosaardige natuur is geen tijdelijke opwelling of iets wat door zijn omgeving wordt veroorzaakt. Die is evenmin een tijdelijke manifestatie die haar oorzaak vindt in een bepaalde reden of achtergrond. Absoluut niet! Hij moet zo wel zijn! Hij is niet in staat iets goeds te doen. Zelfs wanneer hij iets aangenaams zegt, is dat alleen maar om je te verleiden. Hoe aangener, tactvoller en vriendelijker zijn woorden zijn, hoe kwaadaardiger zijn duistere bedoelingen achter deze woorden. Wat voor gezicht, wat voor natuur toont Satan volgens jou in deze beide passages? (Geslepen, kwaadaardig en slecht.) Zijn voornaamste karaktertrek is slechtheid, vooral slechtheid en kwaadaardigheid.

Tot zover over Satan. Laten we weer over onze God spreken. Tijdens Gods zesduizend jaar durende managementplan zijn er maar heel weinig rechtstreekse woorden van God in de Bijbel opgetekend, en wat er is

opgetekend, is heel eenvoudig. Laten we bij het begin beginnen. God schiep de mens en heeft sindsdien steeds sturing gegeven aan het leven van de mens. Of Hij de mens nu zegent, hem de wetten en Zijn geboden geeft of de diverse regels voor het leven bepaalt, weten jullie wat voor bedoeling God daarmee heeft? Ten eerste, kunnen jullie met zekerheid zeggen dat alles wat God doet, ten bate van de mensheid is? Misschien vinden jullie dat deze zin nogal algemeen en zonder inhoud is, maar iets specifiek gezegd, heeft alles wat God doet tot doel de mens te helpen een normaal leven te leiden. Of het er nu om gaat dat de mens zich aan Zijn regels of Zijn wetten houdt, God wil dat de mens Satan niet aanbidt en niet door Satan schade wordt berokkend; dit is uiterst essentieel en werd meteen vanaf het begin als doel gesteld. Meteen in het begin, toen de mens Gods wil niet begreep, gaf Hij enkele eenvoudige wetten en regels en stelde Hij allesomvattende bepalingen op. Deze bepalingen zijn eenvoudig, maar de wil van God ligt daarin besloten. God voedt en koestert de mensheid en heeft haar bijzonder lief. Is dat niet zo? (Ja.) Kunnen we dus zeggen dat Zijn hart heilig is? Kunnen we zeggen dat Zijn hart rein is? (Ja.) Heeft God ook maar enige verborgen bedoelingen? (Nee.) Is dit streven van Hem dus juist en positief? (Ja.) Wat voor bepalingen God ook heeft opgesteld, zij pakken allemaal positief uit voor de mens wanneer Hij werkt, en deze bepalingen zijn wegwijzers. Heeft God ooit zelfzuchtige gedachten? Heeft God enige bijbedoeling als het om de mens gaat, of wil Hij de mens op een bepaalde manier gebruiken? (Nee.) Beslist niet. God doet wat Hij zegt en zo denkt Hij ook in Zijn hart. Er zijn geen gemengde bedoelingen, geen zelfzuchtige gedachten. Hij doet niets voor Zichzelf, maar absoluut alles voor de mens, zonder voor Zichzelf doelen te stellen. Hoewel Hij plannen en bedoelingen voor de mens heeft, doet Hij niets voor Zichzelf. Alles

wat Hij doet, is louter bestemd voor de mensheid, om de mensheid te beschermen en om te voorkomen dat de mensheid op een dwaalspoor terechtkomt. Is dit geen toegenegen hart? Kun je ook maar een greintje van dit toegenegen hart in Satan zien? Je kunt geen greintje hiervan in Satan zien. Alles wat God doet, wordt op natuurlijke wijze geopenbaard. Als we kijken naar de manier waarop God werkt, hoe werkt Hij dan? Neemt God deze wetten en Zijn woorden en bindt Hij ze stevig vast om het hoofd van iedereen, zoals bij de band-aantrekkende betovering,^[a] waaraan Hij ieder mens onderwerpt? Werkt Hij op die manier? (Nee.) Hoe werkt God dan wel? (Hij leidt ons. Hij adviseert en bemoedigt ons.) Uit Hij dreigementen? Draait Hij om dingen heen wanneer Hij tot jullie spreekt? (Nee.) Wanneer je niet begrijpt wat de waarheid is, hoe leidt God je dan? (Hij laat een licht schijnen.) Hij laat een licht op jou schijnen en vertelt je duidelijk dat iets niet in overeenstemming is met de waarheid, en wat je moet doen. Wat voor relatie heb jij volgens jou met God op grond van de manieren waarop God werkt, zoals hierboven beschreven? Heb je op grond daarvan het gevoel dat God buiten jouw bereik ligt? (Nee.) Wat voor gevoelens maken ze dan wel bij je los? God is bijzonder dicht bij je, er is geen afstand tussen jullie. Wanneer God je leidt, wanneer Hij voor je zorgt, je helpt en je steunt, voel je Gods vriendelijkheid en Zijn eerbiedwaardigheid. Je voelt hoe geweldig en hoe warm Hij is. Maar wanneer God je berispt vanwege je verdorvenheid of wanneer Hij je oordeelt en disciplineert omdat je tegen Hem in opstand bent gekomen, hoe doet God dat dan? Berispt Hij jou met woorden? Disciplineert Hij je via je omgeving en via mensen, zaken en dingen? (Ja.) Tot hoever gaat die disciplinerings? Bereikt die hetzelfde niveau als waarop Satan de mens schade berokkent? (Nee, die bereikt een niveau dat de mens kan verdragen.) God werkt

op een zachte, delicate, liefdevolle en zorgzame manier, die precies op maat en adequaat is. Het bezorgt je geen intense emoties als: God moet me dit laten doen of "God moet me dat laten doen". God geeft je nooit dat soort intense mentaliteit of intense gevoelens die dingen ondraaglijk maken. Is dat niet zo? Hoe voel je je dan, zelfs wanneer je Gods woorden van oordeel en tuchting accepteert? Wanneer je het gezag en de macht van God ervaart, hoe voel je je dan? Voel je dat God goddelijk en onaantastbaar is? (Ja.) Voel je je op zulke momenten verwijderd van God? Voel je angst voor God? Nee, in plaats daarvan voel je ontzagvolle eerbied voor God. Voelen mensen al deze dingen niet vanwege Gods werk? Zouden ze deze gevoelens hebben als Satan aan de mens werkte? (Nee.) God gebruikt Zijn woorden, Zijn waarheid en Zijn leven om voortdurend voor de mens te zorgen en hem te ondersteunen. Wanneer de mens zwak is, wanneer de mens zich terneergeslagen voelt, spreekt God beslist niet op barse toon: "Voel je niet terneergeslagen. Waarom ben je terneergeslagen? Waarom ben je zwak? Wat is de reden dat je zwak bent? Je bent altijd zo zwak en altijd zo negatief! Wat heeft het nog voor zin om te leven? Sterf toch!" Werkt God op deze manier? (Nee.) Heeft God het gezag om op deze manier te handelen? (Ja.) Maar God handelt niet op deze manier. De reden dat God niet op deze manier handelt, houdt verband met Zijn wezen, het wezen van de heiligheid van God. Zijn liefde voor de mens, hoe Hij de mens koestert en voor hem zorgt, kan niet helder in een of twee zinnen worden uitgedrukt. Het is niet iets wat wordt veroorzaakt door het pochen van de mens, maar iets wat God in praktijk brengt; het is de openbaring van Gods wezen. Kan de mens door alle manieren waarop God werkt, de heiligheid van God ontwaren? In alle manieren waarop God werkt, waaronder Gods goede bedoelingen, waaronder datgene wat

God met betrekking tot de mens wil bewerkstelligen, waaronder de verschillende manieren waarop God aan de mens werkt, het soort werk dat Hij doet, hetgeen Hij wil dat de mens begrijpt – heb je daarin ooit enige slechtheid of listigheid in Gods goede bedoelingen ontwaard? (Nee.) Kunnen we dus in alles wat God doet, in alles wat God zegt, in alles wat Hij in Zijn hart denkt, en in het hele wezen van God dat Hij openbaart, God heilig noemen? (Ja.) Heeft ooit een mens deze heiligheid in de wereld of in zichzelf gezien? Behalve in God, heb je deze ooit in een mens of in Satan gezien? (Nee.) Kunnen we op grond van wat we tot dusver hebben besproken, God de unieke, heilige God Zelf noemen? (Ja.) Alles wat God de mens geeft, waaronder de woorden van God, de verschillende manieren waarop God aan de mens werkt, wat God de mens vertelt, waar God de mens op wijst, wat Hij adviseert en stimuleert, het komt allemaal voort uit één wezenlijke eigenschap: het komt voort uit de heiligheid van God. Als er niet zo'n heilige God zou bestaan, zou geen mens Zijn plaats kunnen innemen om het werk te doen dat Hij doet. Hebben jullie er ooit over nagedacht in wat voor staat jullie je vandaag allemaal zouden bevinden als God deze mensen volledig zou hebben overgeleverd aan Satan? Zouden jullie dan allemaal hier zitten, ongeschonden en intact? Zouden jullie ook zeggen: "Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken"? Zouden jullie ook zo opscheppen, zo'n brutale, schaamteloze houding jegens God aannemen en zo pronkerig spreken? (Ja.) Dat is honderd procent zeker! Absoluut! Uit de houding van Satan jegens mensen kunnen zij opmaken dat Satans natuur en wezen totaal anders zijn dan die van God. Welke wezenlijke eigenschap van Satan staat tegenover de heiligheid van God? (Zijn slechtheid.) Satans slechte natuur staat tegenover de heiligheid van God. De reden dat de meeste mensen deze uitdrukking van God en dit wezen van Gods

heiligheid niet herkennen, is dat zij onder het domein van Satan leven, binnen de verdorvenheid van Satan en binnen de levende omheining van Satan. Ze weten niet wat heiligheid is of hoe ze heiligheid moeten omschrijven. Zelfs wanneer je Gods heiligheid waarneemt, kun je deze nog niet met zekerheid als de heiligheid van God omschrijven. Dit is een leemte in de kennis die de mens heeft van de heiligheid van God.

Wat voor representatieve karaktertrek komt uit Satans werk aan de mens naar voren? Jullie zouden dit uit eigen ervaring moeten kunnen leren – Satans meest representatieve karaktertrek, wat hij het meest doet, wat hij met iedere afzonderlijke persoon probeert te doen. Misschien kunnen jullie deze karaktertrek niet zien, waardoor jullie niet voelen dat Satan zo angstaanjagend en verachtelijk is. Weet iemand wat deze karaktertrek is? (Alles wat hij doet, heeft tot doel de mens schade te berokkenen.) Hoe berokkent hij de mens schade? Kunnen jullie me dat meer specifiek en meer in detail laten zien? (Hij verleidt en verlokt de mens en brengt hem in verzoeking.) Dat is correct, dat zijn een aantal aspecten. Hij misleidt de mens, valt hem aan en beschuldigt de mens – dat doet hij allemaal. Is er nog meer te noemen? (Hij vertelt leugens.) Liegen en bedriegen is de gewoonste zaak van de wereld voor Satan. Hij doet het zo vaak, dat de leugens uit zijn mond vloeien zonder dat hij erover hoeft na te denken. Nog meer? (Hij zaait tweedracht.) Dit aspect is niet zo belangrijk. Ik zal iets beschrijven wat jullie schrik zal aanjagen, maar ik doe het niet om jullie bang te maken. God werkt aan de mens en God koestert de mens zowel in Zijn houding als in Zijn hart. Koestert Satan de mens ook? Hij koestert de mens niet. Het enige waaraan hij denkt is de mens schade te berokkenen. Klopt dat? Wanneer hij zich afvraagt hoe hij de mens schade kan berokkenen, heeft hij dan haast? (Ja.) Als het gaat

om Satans werk aan de mens, heb ik twee woorden die de boosaardige en slechte natuur van Satan uitvoerig beschrijven, waardoor jullie werkelijk kunnen weten hoe verachtelijk Satan is: Satan wil altijd met geweld in ieder mens wonen en hem in bezit nemen, zodat hij volledige controle over de mens krijgt en de mens schade kan berokkenen. Op die manier bereikt hij zijn doel en wilde ambities. Wat betekent 'met geweld in iemand wonen'? Gebeurt het met jouw toestemming of zonder jouw toestemming? Gebeurt het met jouw medeweten of zonder jouw medeweten? Het gebeurt volledig zonder jouw medeweten! In situaties waarin jij je er niet van bewust bent, mogelijk wanneer hij niets heeft gezegd of niets heeft gedaan, wanneer er geen vooronderstelling of context is, is hij om je heen, rondom jou. Hij speurt naar een geschikt moment en gaat dan met geweld in je wonen en je in bezit nemen. Op die manier bereikt hij zijn doel: hij krijgt volledig controle over jou en berokkent je schade. Deze intentie en dit gedrag zijn bijzonder kenmerkend in de strijd die Satan om de mens voert met God. Wat voelen jullie wanneer jullie dit horen? (Wij voelen schrik en angst in ons hart.) Voelen jullie walging? (Ja.) Wanneer jullie walging voelen, vinden jullie Satan dan schaamteloos? Wanneer jullie Satan schaamteloos vinden, voelen jullie dan walging jegens mensen in jullie omgeving die altijd controle over jullie willen hebben, die wilde ambities hebben als het gaat om hun status en hun belangen? (Ja.) Welke methoden hanteert Satan om met geweld de mens in bezit te nemen en in hem te gaan wonen? Is dat duidelijk voor jullie? Wanneer jullie deze beide termen, 'met geweld inwonen' en 'in bezit nemen', aanhoren, krijgen jullie een gevoel van walging en kunnen jullie het boosaardige in deze woorden aanvoelen. Zonder jouw toestemming of medeweten neemt Satan jou onder dwang in bezit, gaat hij in je wonen en verderft hij jou. Wat proef je in je

hart? Voel je afschuw en walging? (Ja.) Als het gaat om deze manier van werken van Satan voel je afkeer en walging. Wat voor gevoel heb je dan jegens God? (Dankbaarheid.) Dankbaarheid omdat God je heeft gered. Heb je nu, op dit moment, het verlangen of de wil om God de leiding over je leven te geven en je volledig onder Zijn heerschappij te plaatsen? (Ja.) Tegen welke achtergrond? Zeg je ja omdat je bang bent dat Satan met geweld in jou gaat wonen en je in bezit neemt? (Ja.) Zo'n mentaliteit mag je niet hebben, dat is niet goed. Wees niet bang, God is hier. Er is niets om bang te zijn. Wanneer je eenmaal hebt begrepen wat het wezenlijk boosaardige karakter van Satan inhoudt, moet je een meer nauwkeurig inzicht hebben in Gods liefde, Gods goede bedoelingen, Gods compassie en verdraagzaamheid jegens de mens en Zijn rechtvaardige gezindheid. Of je moet deze sterker koesteren. Satan is bijzonder verachtelijk, maar als dat je nog steeds niet inspireert om God lief te hebben en op God te vertrouwen, wat voor persoon ben je dan? Ben je bereid om toe te laten dat Satan je zoveel schade berokkent? Nadat we het kwaadaardige en verfoeilijke karakter van Satan hebben gezien, draaien we ons om en kijken we vervolgens naar God. Is je kennis van God nu veranderd? Kunnen we zeggen dat God heilig is? Kunnen we zeggen dat God zonder gebreken is? 'God is unieke heiligheid' – kan God het gewicht van deze titel dragen? (Ja.) Kan in de wereld en te midden van alle dingen die bestaan, alleen God aan dit besef van de mens voldoen? Zijn er nog anderen die dat kunnen? (Nee.) Wat geeft God de mens dan precies? Geeft Hij je alleen een beetje zorg en aandacht wanneer je niet oplet? Wat heeft God de mens gegeven? God heeft de mens leven, heeft de mens alles gegeven en doet dat onvoorwaardelijk zonder iets te vragen, zonder enige bijbedoeling. Met de waarheid, Zijn woorden en Zijn leven leidt en begeleidt Hij de mens,

behoedt Hij de mens voor de schade die Satan berokkent, voor de verzoeken van Satan, voor de verleiding van Satan en biedt Hij de mens de mogelijkheid een helder besef te krijgen van de boosaardige natuur van Satan en zijn verfoeilijke gezicht. Is Gods liefde en zorg voor de mensheid waarachtig? Kan een ieder van jullie deze ervaren? (Ja.)

Kijk eens terug op jullie leven tot nu toe en ga na wat God allemaal voor jou heeft gedaan in alle jaren dat je in Hem geloofde. Of je het nu sterk voelt of niet: was het niet hoogst noodzakelijk? Was het niet datgene wat je het meest nodig had? (Ja.) Is dit geen waarheid? Is dit geen leven? (Ja.) Heeft God je ooit verlichting geschonken en je vervolgens gevraagd Hem iets te geven in ruil voor al die dingen die Hij jou heeft gegeven? (Nee.) Wat is Gods doel dan? Waarom doet God dit? Streeft God er ook naar om in jou te wonen? (Nee.) Wil God Zijn troon in het hart van de mens bestijgen? (Ja.) Wat is dan het verschil tussen het bestijgen door God van Zijn troon en het met geweld tot inwoning overgaan door Satan? God wil het hart van de mens winnen, Hij wil in het hart van de mens wonen – wat betekent dit? Betekent dit dat God de mens tot Zijn marionetten, Zijn machines wil maken? (Nee.) Wat is Gods doel dan wel? Is er een verschil tussen de wens van God om in het hart van de mens wonen, en de actie van Satan, die met geweld in de mens gaat wonen en hem in bezit neemt? (Ja.) Wat is het verschil? Kunnen jullie me dat duidelijk vertellen? (Satan doet dit door middel van dwang terwijl God de mens dit op vrijwillige basis laat doen). Is dit het verschil? Wat voor nut heeft jouw hart voor God? En waarom wil Hij trouwens in je wonen? Wat betekent volgens jullie ‘God woont in het hart van de mens’? We moeten God hier wel recht doen, anders begrijpen mensen het steeds verkeerd en denken ze: “God wil altijd in mij wonen. Waarom wil Hij in mij wonen? Ik wil

niet worden bewoond, ik wil gewoon mezelf zijn. Jullie zeggen dat Satan in mensen woont, maar God woont ook in mensen: is dat niet hetzelfde? Ik wil niet dat iemand in mij woont. Ik ben mezelf!” Wat is hier het verschil? Denk daar maar even over na. Ik vraag jullie: is ‘God woont in mensen’ een holle frase? Betekent Gods inwoning van de mens dat Hij leeft in je hart en elk woord dat jij spreekt en elke beweging die jij maakt, bepaalt? Als Hij je opdraagt te gaan zitten, durf je dan niet te gaan staan? Als Hij je opdraagt naar het oosten te gaan, durf je dan niet naar het westen te gaan? Ziet inwoning er ongeveer zo uit? (Nee, zo ziet het er niet uit. God wil dat de mens naleeft wat God heeft en is.) Wat is het beoogde effect op de mens van alle woorden die Hij heeft gesproken in al de jaren dat God de mens heeft beheerd, tijdens Zijn werk aan de mens tot nu toe in deze laatste fase? Dat de mens naleeft wat God heeft en is? Wanneer we kijken naar de letterlijke betekenis van ‘God woont in het hart van de mens’, lijkt het erop dat God het hart van de mens neemt en daarin Zijn intrek neemt, daarin woont en er nooit meer uit weggaat; Hij wordt de baas over het hart van de mens, en is in staat om over zijn hart te heersen en is in staat het naar Zijn hand te zetten, zodat de mens alles moet doen waartoe God hem opdracht geeft. In deze betekenis zou het de schijn hebben alsof iedere persoon God zou kunnen worden en in het bezit zou kunnen komen van Zijn wezen en gezindheid. Kan de mens in dit geval ook de daden van God verrichten? Kan ‘inwoning’ zo worden uitgelegd? (Nee.) Hoe dan wel? Ik vraag jullie: vormen alle woorden en de waarheid die God de mens aanreikt, een openbaring van het wezen van God en wat Hij heeft en is? (Ja.) Daar hoeven we niet aan te twifelen. Maar zijn alle woorden die God de mens aanreikt, bedoeld om door God Zelf in praktijk te worden gebracht, om deze Zelf te bezitten? Denk daar maar even over na.

Wanneer God de mens oordeelt, waarom doet Hij dat dan? Waar kwamen deze woorden vandaan? Wat is de inhoud van de woorden die God spreekt wanneer Hij de mens oordeelt? Waarop zijn zij gebaseerd? Zijn zij gebaseerd op de verdorven gezindheid van de mens? (Ja.) Is het effect van Gods oordeel over de mens gebaseerd op het wezen van God? (Ja.) Is Gods inwoning in de mens dan een holle frase? Absoluut niet. Waarom zegt God deze woorden dan tot de mens? Wat is Zijn doel bij het uitspreken van deze woorden? Wil Hij deze woorden gebruiken om die door te laten gaan voor het leven van de mens? (Ja.) God wil alles van deze waarheid die Hij in deze woorden gesproken heeft, gebruiken om die door te laten gaan voor het leven van de mens. Wanneer de mens al deze waarheid en het woord van God aanneemt en deze in zijn eigen leven transformeert, kan de mens dan God gehoorzamen? Kan de mens dan ontzag hebben voor God? Kan de mens dan het kwaad mijden? Kan de mens zich, wanneer hij dit punt heeft bereikt, dan onderwerpen aan Gods soevereiniteit en plannen? Bevindt de mens zich dan in een positie om zich aan het gezag van God te onderwerpen? Wanneer mensen als Job of Petrus aan het eind van hun weg zijn gekomen, wanneer we kunnen zeggen dat hun leven het volwassen stadium heeft bereikt, wanneer zij een werkelijk begrip van God hebben – kan Satan hen dan nog steeds op een dwaalspoor brengen? Kan Satan dan nog steeds in hen wonen? Kan Satan hen nog steeds met geweld in bezit nemen? (Nee.) Wat is dit voor persoon? Is dit iemand die God volledig voor Zich heeft gewonnen? (Ja.) Hoe kijk je op dit betekenisniveau aan tegen een dergelijke persoon die God volledig voor Zich heeft gewonnen? Voor God geldt dat Hij in zo'n situatie al in het hart van deze persoon is gaan wonen. Maar wat voelt deze persoon? Worden het woord van God, Gods gezag en Gods weg leven in de

mens en vervult dit leven het hele wezen van de mens, en is zijn wezen en wat hij naleeft, dan voldoende om God tevreden te stellen? Woont God op dit moment in het hart van de mensheid, wat Hem betreft? (Ja.) Wat voor inzicht hebben jullie nu als het gaat om dit betekenisniveau? Is het Gods Geest die in jou woont? (Nee, het is het woord van God dat in ons woont.) Het is de weg van God en het woord van God dat jouw leven is geworden, en het is de waarheid die jouw leven is geworden. Dan heeft de mens het leven dat van God komt, maar we kunnen niet zeggen dat dit leven Gods leven is. Met andere woorden, we kunnen niet zeggen dat het leven dat de mens uit het woord van God moet afleiden, Gods leven is. Hoe lang de mens God ook volgt, hoeveel woorden de mens ook van God ontvangt, de mens kan nooit God worden. Zelfs als God op een dag zou zeggen: "Ik woon in je hart, nu bezit je mijn leven", zou je dan het gevoel hebben dat je God bent? (Nee.) Wat zou je dan wel worden? Zou je God niet volledig gehoorzamen? Zou je hart niet gevuld zijn met het leven dat God je heeft gegeven? Dat is wat er normaal gesproken gebeurt wanneer God in het hart van de mens woont. Dat is een feit. Kan de mens vanuit dit perspectief God worden? Wanneer de mens het complete woord van God heeft ontvangen, wanneer de mens in staat is om ontzag voor God te hebben en het kwaad te mijden, kan hij dan Gods identiteit en wezen bezitten? (Nee.) Wat er ook gebeurt, de mens is nog steeds mens, alles welbeschouwd. Je bent een schepsel; wanneer je van God het woord van God en Gods weg hebt ontvangen, bezit je alleen het leven dat uit het woord van God voortvloeit; je kunt nooit God worden.

Laten we teruggaan naar ons onderwerp. Ik heb jullie een vraag gesteld – is Abraham heilig of niet? (Nee.) Is Job heilig? (Nee.) Binnen deze heiligheid ligt het wezen van God besloten. De mens bezit niet Gods wezen of Gods

gezindheid. Zelfs wanneer de mens alles van Gods woorden heeft ervaren en met de realiteit daarvan is toegerust, kan de mens nog steeds nooit in het bezit zijn van Gods heilige wezen; een mens is een mens. Dat begrijpen jullie, hè? Hoe leggen jullie de zin 'God woont in het hart van de mens' nu uit? (Gods woorden, Gods weg en Zijn waarheid worden het leven van de mens.) Deze woorden zitten er nu goed in. Ik hoop dat jullie ze beter begrijpen. Sommige mensen zullen misschien vragen: "Waarom zijn Gods boodschappers en engelen niet heilig?" Wat is jullie idee daarover? Misschien hebben jullie daar nog nooit over nagedacht. Ik zal een eenvoudig voorbeeld geven: wanneer je een robot aanzet, kan hij dansen en spreken en je kunt begrijpen wat hij zegt. Je kunt hem leuk en levenslustig noemen, maar hij zal het niet begrijpen omdat hij geen leven heeft. Wanneer je hem uitzet, kan hij dan nog steeds bewegen? Wanneer deze robot wordt geactiveerd, kun je zien dat hij leuk en levenslustig is. Je beoordeelt hem, diepgaand of oppervlakkig, maar je kunt hoe dan ook zien dat hij beweegt. Maar heeft hij nog een karakter, wanneer je hem uitzet? Bezit hij dan nog enige vorm van zijn? Begrijp je wat ik bedoel? Ofwel: al kan deze robot bewegen en stoppen, je kunt nooit zeggen dat hij een vorm van zijn bezit. Dat is toch een feit? We zullen het hierbij laten. Het is voldoende dat jullie een algemeen begrip van de betekenis hebben. Laten we nu onze communicatie afsluiten. Tot ziens!

17 december 2013

Voetnoot:

a. De “band-aantrekkende betovering” is een betovering die door de monnik Tang Sanzang werd gebruikt in de Chinese roman ‘Reis naar het Westen’. Hij maakt gebruik van deze betovering om Sun Wukong onder controle te brengen door de metalen band om diens hoofd strakker aan te trekken waardoor hij hem acute hoofdpijn bezorgt en hem daardoor onder zijn controle brengt. Het is een metafoor geworden om iets mee te beschrijven waardoor iemand ergens aan vast komt te zitten.

God Zelf, de unieke V

Gods heiligheid (II)

Broeders en zusters, laten we vandaag een lofzang zingen. Kies er een waar jullie van houden en die jullie al regelmatig hebben gezongen. (We zouden graag een lofzang willen zingen op Gods woord: ‘Zuivere liefde zonder smet’.)

1. ‘Liefde’ verwijst naar een emotie die puur en vlekkeloos is, waarbij het hart wordt gebruikt om lief te hebben, te voelen en attent te zijn. In de liefde zijn er geen voorwaarden, geen barrières en geen afstandelijkheid. In de liefde is er geen achterdocht, geen bedrog en geen sluwheid. In de liefde is er geen afstandelijkheid en is er niets onzuivers. Als je liefhebt dan zul je niet bedriegen, klagen, verraden, rebelleren, dwingen, of proberen iets te winnen of om een bepaalde hoeveelheid te verkrijgen.

2. ‘Liefde’ verwijst naar een emotie die puur en vlekkeloos is, waarbij het hart wordt gebruikt om lief te hebben, te voelen en attent te zijn. In de liefde zijn er geen voorwaarden, geen barrières en geen afstandelijkheid. In de liefde is er

geen achterdocht, geen bedrog en geen sluwheid. In de liefde is er geen afstandelijkheid en is er niets onzuivers. Als je liefhebt, dan zul je je graag opofferen en ontberingen verdragen, en zul je verenigbaar worden met God. Je geeft alles op voor God: je geeft je gezin op, je toekomst, je jeugd en je huwelijk. Anders zou je liefde helemaal geen liefde zijn, maar eerder bedrog en verraad!

Dit lied was een goede keuze. Houden jullie ervan dit lied te zingen? (Ja.) Wat voelen jullie nadat jullie dit lied hebben gezongen? Kunnen jullie deze liefde in jezelf voelen? (Nog niet echt.) Welke woorden van het lied ontroerden jullie het diepst? (“Liefde stelt geen voorwaarden en kent geen belemmeringen of afstand. In de liefde is er geen argwaan, geen bedrog, geen ruilhandeltje en geen doortraptheid. In de liefde is er geen alternatief en is niets onzuiver.” Maar in mijzelf zie ik nog steeds onzuiverheden en zie ik dat vele delen van mij met God proberen te onderhandelen. Ik heb echt nog niet een soort liefde bereikt dat zuiver en zonder smet is.) Als je het soort liefde dat zuiver en zonder smet is nog niet hebt bereikt, wat is dan het niveau van je liefde? (Ik verkeer dan pas in de fase waarin ik bereid ben om te zoeken en waarin ik verlangend ben.) Uitgaande van je eigen gestalte, in je eigen woorden en uit je eigen ervaring: welk niveau heb je bereikt? Heb je bedrog in je, zijn er dingen waarover je klaagt? (Ja.) Heb je eisen in je hart, zijn er dingen die je wilt en van God verlangt? (Ja, deze onzuivere dingen zijn er.) Onder welke omstandigheden komen ze tevoorschijn? (Wanneer de situatie die God voor me heeft gearrangeerd niet overeenkomt met mijn opvattingen over hoe het zou moeten zijn, of wanneer mijn verlangens niet zijn vervuld, dan toon ik dit soort verdorven gezindheid.) Jullie, broeders en zusters die uit Taiwan komen, zingen jullie deze hymne ook vaak? Kunnen jullie een toelichting geven over hoe jullie “zuivere liefde zonder smet” opvatten?

Waarom definieert God liefde op deze manier? (Ik houd erg veel van deze lofzang omdat ik daardoor kan inzien dat deze liefde een volledige liefde is. Ik heb echter nog heel wat af te leggen voordat ik aan deze norm voldoe en ik ben nog steeds ver verwijderd van het bereiken van echte liefde. Er is echter een aantal dingen waarin ik vooruitgang heb kunnen boeken en waarin ik kan samenwerken door de kracht die Zijn woorden me schenken en door middel van gebed. Wanneer ik echter met bepaalde beproevingen of onthullingen te maken heb, krijg ik het gevoel dat ik geen toekomst en geen lot heb, dat ik geen bestemming heb. Op dergelijke momenten voel ik me ontzettend zwak en deze kwestie is vaak verwarrend voor me.) Wat bedoel je uiteindelijk wanneer je het hebt over “toekomst en lot”? Is er iets specifiek waar je naar verwijst? Is het een beeld of iets dat jullie je hebben voorgesteld, of is jullie toekomst en jullie lot iets dat jullie echt kunnen zien? Is het een werkelijk voorwerp? Ik wil dat elk van jullie daar eens over nadenkt: waar hebben de zorgen die jullie over jullie toekomst en lot hebben betrekking op? (Het gaat erom te kunnen worden gered zodat ik kan overleven.) Jullie, andere broeders en zusters, jullie praten ook enigszins over jullie begrip van “zuivere liefde zonder smet”. (Wanneer iemand dit heeft, komt er geen enkele onzuiverheid uit het individu zelf, en worden zij niet beheerst door hun toekomst en lot. Ongeacht hoe God hen behandelt, zijn ze in staat Gods werk volledig te gehoorzamen, gehoor te geven aan Gods orkestraties en Hem tot aan het eind te volgen. Alleen dit soort liefde voor God is liefde die zuiver is en zonder smet. Bij het vergelijken van mezelf hiermee, heb ik ontdekt ik, hoewel het er de schijn van heeft dat ik in die laatste paar jaar dat ik in God heb geloofd, mij volledig heb ingezet of bepaalde dingen aan de kant heb gezet, toch niet echt in staat ben geweest mijn hart echt aan Hem te geven. Wanneer God mij

blootstelt, heb ik het gevoel dat ik niet kan worden gered en blijf ik in een negatieve toestand hangen. Ik zie mijzelf mijn plicht doen, maar op hetzelfde moment zie ik mezelf proberen met God te onderhandelen en zie ik dat ik niet in staat ben God met heel mijn hart lief te hebben, en houden mijn bestemming, toekomst en lot me voortdurend bezig.)

Het lijkt erop dat jullie enig begrip over deze lofzang hebben verkregen en enig verband hebben gelegd tussen die lofzang en jullie werkelijke ervaringen. Maar jullie hebben verschillende maten acceptatie van de afzonderlijke bewoordingen van de lofzang 'Zuivere liefde zonder smet'. Sommige mensen denken dat het gaat over bereidwilligheid, sommige mensen streven ernaar hun toekomst opzij te zetten, sommige mensen streven ernaar hun familie opzij te zetten en sommige mensen zijn er niet op uit iets te ontvangen. Anderen eisen van zichzelf dat ze geen bedrog koesteren, niet klagen en niet tegen God in opstand komen. Waarom zou God dit soort liefde willen vereisen en van mensen eisen dat ze Hem op deze manier liefhebben? Is dit het soort liefde dat mensen kunnen bereiken? Ik bedoel, zijn mensen in staat zo lief te hebben? Mensen zien misschien dat ze hiertoe niet in staat zijn omdat ze dit soort liefde in het geheel niet bezitten. Wanneer ze deze liefde niet bezitten, en ze fundamenteel niet over liefde weten, komen de woorden die God spreekt hun onbekend voor. Omdat mensen in deze wereld leven, in hun verdorven gezindheid: als mensen dit soort liefde zouden hebben, of als iemand dit soort liefde zou kunnen bezitten en geen wensen of eisen zou hebben, bereid zou zijn zichzelf aan God te wijden, lijden te verdragen en alles wat hij bezit zou opgeven, hoe zou iemand die dit soort liefde bezit worden beschouwd in de ogen van andere mensen? Zou dat geen perfecte persoon zijn? (Ja.) Bestaat er zo'n perfecte persoon in deze wereld? Zo iemand

bestaat niet, toch? Dit type persoon bestaat zeker niet in deze wereld, tenzij hij in een vacuüm zou leven, nietwaar? Daarom zijn er sommige mensen die – door hun ervaringen – heel veel moeite doen om te worden zoals deze woorden beschrijven. Ze treden op tegen zichzelf, ze houden zichzelf in en ze verloothenen zichzelf zelfs voortdurend: ze doorstaan lijden en geven opvattingen die ze koesterden op. Ze geven hun rebellerende gedrag tegenover God op en laten hun verlangens en wensen varen. Maar uiteindelijk kunnen ze nog steeds niet aan die vereisten voldoen. Waarom gebeurt dat? God zegt deze dingen om een norm te bieden die mensen na moeten volgen, zodat mensen weten welke norm God van hen eist. Maar zegt God ooit dat mensen deze norm onmiddellijk moeten bereiken? Zegt God ooit hoe snel mensen deze moeten bereiken? (Nee.) Zegt God ooit dat mensen Hem op deze manier moeten liefhebben? Zegt deze passage dat? Nee, dat doet ze niet. God vertelt mensen alleen over de liefde waarnaar Hij verwees. Wat betreft de vraag of mensen God op deze manier kunnen liefhebben en God op deze manier kunnen behandelen: wat zijn Gods vereisten? Het is niet nodig deze onmiddellijk of direct te bereiken, daartoe zijn mensen niet in staat. Hebben jullie er ooit over nagedacht aan welke voorwaarden mensen dienen te voldoen om op deze manier te kunnen liefhebben? Als mensen deze woorden regelmatig zouden lezen, zouden ze dan geleidelijk over deze liefde gaan beschikken? (Nee.) Wat zijn de voorwaarden dan? Allereerst, hoe kunnen mensen vrij zijn van verdenkingen ten opzichte van God? (Alleen eerlijke mensen kunnen dat bereiken.) Hoe zit het met vrij zijn van bedrog? (Zij zullen ook eerlijke mensen moeten zijn.) Iemand te zijn die niet onderhandelt met God? Daarvoor moet iemand ook een eerlijk persoon zijn. Hoe zit het met niet doortrapt zijn? Wat wordt er mee bedoeld wanneer wordt gezegd

dat er geen keuze is in de liefde? Wordt er met dit alles bedoeld dat iemand een eerlijke persoon dient te zijn? We stuiten hier op vele details; Gods vermogen dit soort liefde op te wekken of Gods vermogen dit type liefde te definiëren, om het zo te zeggen, wat bevestigt dit? Kunnen we zeggen dat God dit soort liefde bezit? (Ja.) Waar zien jullie dit? (In de liefde die God voor de mens heeft.) Is Gods liefde voor de mens voorwaardelijk? (Nee.) Zijn er grenzen, of bestaat er afstand tussen God en de mens? (Nee.) Koestert God verdenkingen jegens de mens? (Nee.) God observeert de mens en begrijpt de mens; Hij begrijpt de mens werkelijk. Is God leugenachtig tegenover de mens? (Nee.) Daar God op zo'n perfecte wijze over deze liefde spreekt, zouden dan Zijn hart en Zijn wezen niet ook zo perfect zijn? (Ja.) Hebben mensen ooit liefde op deze manier gedefinieerd? In welke omstandigheden heeft de mens liefde gedefinieerd? Hoe spreekt de mens over liefde? Is het niet geven of aanbieden? (Ja.) Deze definitie van liefde is simpel en zonder inhoud.

Gods definitie van liefde en de manier waarop God over liefde spreekt zijn verbonden met een aspect van Zijn wezen, maar welk aspect van Zijn wezen? De laatste keer hebben we gecommuniceerd over een heel belangrijk onderwerp, een onderwerp waar mensen al heel vaak over hebben gesproken, een woord dat vaak naar boven komt wanneer je in God gelooft, maar toch ook een woord dat mensen zowel bekend als vreemd voorkomt. Maar waarom is dat zo? Het is een woord dat afkomstig is uit de menselijke taal maar onder de mensen zowel een duidelijke als vage definitie heeft. Welk woord is dit? (Heiligheid.) Heiligheid: dat was het onderwerp waarover we de afgelopen keer hebben gecommuniceerd. We hebben gecommuniceerd over één deel van dit onderwerp. Heeft iedereen tijdens onze laatste communicatie een nieuw begrip gekregen van het wezen van

Gods heiligheid? Wat denken jullie dat dit nieuwe begrip was? Dat wil zeggen, wat in dat begrip of in deze woorden gaf jullie het gevoel dat jullie begrip van Gods heiligheid anders was of afweek van de manier waarop ik communiceerde over Gods heiligheid? Maakte het indruk? (God zegt wat Hij in Zijn hart voelt: het is zuiver. Dit is één aspect van heiligheid.) (Er is heiligheid wanneer God vertoornd is ten opzichte van de mens, de heiligheid is zonder smet.) (Wat betreft Gods heiligheid begrijp ik dat Gods rechtvaardige gezindheid zowel Zijn toorn als Zijn genade omvat, dit maakte een sterke indruk op me. Tijdens onze laatste communicatie werd ook vermeld dat Gods rechtvaardige gezindheid uniek is – dat had ik vroeger niet begrepen. Pas nadat ik had gehoord wat God had gecommuniceerd, begreep ik dat Gods toorn iets anders is dan menselijke woede. Gods toorn is iets positiefs en Zijn toorn is principieel; de toorn wordt uitgestort als uitvloeisel van het inherente wezen van God. God ziet iets negatiefs, dus geeft Hij Zijn toorn de vrije teugel. Dit is iets waar een schepsel niet over beschikt.) Je hebt enig begrip van Gods rechtvaardige gezindheid. Ons onderwerp van vandaag is Gods heiligheid. Mensen hebben allen over Gods rechtvaardige gezindheid gehoord en daar iets over geleerd. Bovendien praten veel mensen vaak over Gods heiligheid en Gods rechtvaardige gezindheid; zij zeggen dat Gods rechtvaardige gezindheid heilig is. Iedereen kent het woord 'heilig', het is een veelgebruikt woord, maar met betrekking tot de connotaties van dat woord, welke uitingen van Gods heiligheid zijn mensen in staat te zien? Wat heeft God geopenbaard dat mensen kunnen herkennen? Ik ben bang dat dat iets is wat niemand weet. Gods gezindheid is rechtvaardig, maar dan, als je Gods rechtvaardige gezindheid neemt en zegt dat deze heilig is, lijkt dat dan niet een beetje vaag, een beetje verwarrend? Hoe komt dit? Je zegt dat Gods

gezindheid rechtvaardig is, of je zegt dat Zijn rechtvaardige gezindheid heilig is, dus hoe zouden jullie in jullie harten Gods heiligheid karakteriseren, hoe begrijpen jullie het? Dat wil zeggen, wat zouden de mensen als heilig beschouwen aan wat God heeft geopenbaard of aan wat Hij heeft en is? Hebben jullie hier wel eens eerder over nagedacht? Wat ik heb gezien is dat mensen vaak veelgebruikte woorden uitspreken of uitspraken bezigen die steeds weer opnieuw zijn gebruikt, maar dat ze eigenlijk niet eens weten wat ze zeggen. Dat is nu eenmaal wat iedereen zegt, en ze maken er een gewoonte van het te zeggen, zodat het een standaarduitdrukking wordt. Als ze de uitdrukking echter zouden onderzoeken en werkelijk tot in de details zouden bestuderen, zouden ze erachter komen dat ze de werkelijke betekenis niet kennen en niet weten wat met de uitdrukking wordt bedoeld. Met het woord 'heilig' is het precies zo. Niemand weet precies naar welk aspect van Gods wezen wordt verwezen met betrekking tot Zijn heiligheid waar men over spreekt. En niemand weet hoe je het woord 'heilig' in verband kunt brengen met God. Mensen zijn verward in hun hart en hun erkenning van Gods heiligheid is vaag en onduidelijk. Niemand is echt duidelijk over Gods heiligheid. Vandaag communiceren we over de kwestie hoe we het woord 'heilig' in verband kunnen brengen met God, zodat mensen de werkelijke inhoud van het wezen van Gods heiligheid kunnen zien. Dit zal sommige mensen ervan weerhouden het woord uit gewoonte en onachtzaam te gebruiken en willekeurig dingen te zeggen wanneer ze niet weten wat ze betekenen, of of ze correct en nauwkeurig zijn. Mensen hebben het altijd op deze manier gezegd, jij hebt het gezegd, ik heb het gezegd, en dus is het een vaste manier van spreken geworden. Hierdoor wordt een dergelijke term onbedoeld bedoeld.

Wat betreft het woord 'heilig', oppervlakkig gezien lijkt het heel makkelijk te begrijpen, nietwaar? Mensen denken op z'n minst dat het woord 'heilig' schoon, onbezoedeld, sacraal en zuiver betekent. Er zijn ook enkele mensen die 'heilig' associëren met 'liefde' en dit is correct; dit maakt er deel van uit. Gods liefde is deel van Zijn wezen, maar niet Zijn hele wezen. Mensen die het woord zien hebben echter de neiging het te associëren met dingen die zij zelf als zuiver en rein beschouwen, of met dingen waarvan ze persoonlijk denken dat ze onbezoedeld of smetteloos zijn. Sommige mensen zeiden bijvoorbeeld dat de lotusbloem rein is, en dat zij smetteloos bloeit in vies water. Daarom zijn mensen begonnen met het hanteren van het woord 'heilig' voor de lotusbloem. Sommige mensen beschouwen door anderen geschreven liefdesverhalen als heilig, of ze zien een verzonnen waardige hoofdpersoon als heilig. Daarnaast beschouwen sommige mensen Bijbelse personages of andere figuren waarover wordt geschreven in spirituele boeken – zoals heiligen, apostelen of anderen die ooit God volgden toen Hij Zijn werk verrichtte – als personen die spirituele ervaringen hebben gehad die heilig waren. Dit zijn allemaal dingen die door mensen zijn bedacht en opvattingen die mensen hebben. Waarom hebben mensen dit soort opvattingen? De reden is heel eenvoudig: het is omdat mensen een verdorven gezindheid hebben en leven in een wereld van kwaad en vuiligheid. Alles wat ze zien, alles wat ze aanraken, alles wat ze ervaren is Satans kwaad en Satans verdorvenheid alsmede het gekonkel, de machtsstrijd en oorlog die plaatsvindt onder de mensen die onder invloed staan van Satan. Derhalve, zelfs wanneer God Zijn werk in mensen ten uitvoer brengt, en zelfs wanneer Hij tot hen spreekt en Zijn gezindheid en wezen openbaart, zijn ze toch nog steeds niet in staat te zien of te weten wat Gods heiligheid en wezen zijn. Mensen zeggen vaak dat

God heilig is, maar ze hebben geen enkel werkelijk begrip; ze spreken slecht loze woorden. Omdat mensen tussen vuil en verdorvenheid en in het domein van Satan leven, en ze het licht niet zien, weten ze niets van positieve zaken en kennen ze bovendien de waarheid niet. Daarom weet niemand echt wat heilig is. Dit gezegd hebbende, zijn er heilige dingen of heilige mensen onder deze verdorven mensheid? We kunnen met zekerheid zeggen. Nee, die zijn er niet, omdat alleen Gods wezen heilig is.

Wat betreft de heiligheid van Gods wezen, de laatste keer hebben we hierover een beetje gecommuniceerd en dat diende als inspiratie voor de kennis die de mensen van Gods heiligheid hadden, maar dat is niet genoeg. Het is niet voldoende om mensen Gods heiligheid volledig te laten begrijpen, noch kan het voldoende helpen hen tot het inzicht te laten komen dat Gods heiligheid uniek is. Bovendien is het niet voldoende in staat mensen het aspect van de ware betekenis van heiligheid te doen begrijpen, want het wordt volledig belichaamd in God. Daarom is het noodzakelijk dat we doorgaan met onze communicatie over dit onderwerp. De laatste keer ging onze communicatie over drie onderwerpen, we moeten dus nu het vierde onderwerp bespreken. We zullen beginnen met het lezen van de Schrift.

De verleiding van Satan

Mat. 4:1-4 Daarna werd Jezus door de Geest meegevoerd naar de woestijn om door de duivel op de proef gesteld te worden. Nadat hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, had hij grote honger. Nu kwam de beproever naar hem toe en zei: 'Als u de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen.' Maar Jezus gaf hem ten antwoord: 'Er staat geschreven: "De mens

leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God.”

Dit zijn de woorden waarmee de duivel allereerst probeerde de Heer Jezus te verleiden. Wat is de inhoud van wat de duivel zei? (“Als u de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen.”) De woorden die de duivel sprak zijn behoorlijk eenvoudig, maar is er een probleem met de strekking ervan? De duivel zei, “Als u de Zoon van God bent”, maar wist hij in zijn hart dat Jezus de Zoon van God was? Wist hij dat Hij Christus was? (Ja.) Waarom zei hij dan “Als u [...] bent”? (Hij probeerde God te verleiden.) Maar wat was daarmee zijn bedoeling? Hij zei: “Als u de Zoon van God bent”. In zijn hart wist hij dat Jezus Christus de Zoon van God was, dat was hem in zijn hart volkomen duidelijk, maar ondanks dat, onderwierp hij zich aan Hem of aanbad hij Hem? (Nee.) Wat wilde hij doen? Hij wilde van deze methode en deze woorden gebruik maken om de Heer Jezus kwaad te maken en Hem vervolgens voor de gek te houden zodat Hij dingen volgens zijn bedoelingen zou doen. Was dit niet de bedoeling achter de woorden van de duivel? In zijn hart wist Satan duidelijk dat dit de Heer Jezus Christus was, maar hij zei dit toch. Is dat niet Satans natuur? Wat is Satans natuur? (Sluw en kwaadaardig te zijn en geen eerbied te hebben voor God.) Wat zou dat voor gevolgen hebben om geen eerbied voor God te hebben? Was het soms niet dat hij God wilde aanvallen? Hij wilde deze methode gebruiken om God aan te vallen en sprak: “Als u de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen”, is dit niet Satans kwade bedoeling? Wat probeerde hij echt te doen? Zijn bedoeling was heel duidelijk: hij probeerde een methode te gebruiken om de positie en identiteit van de Heer Jezus Christus te weerleggen. Wat hij bedoelde met deze woorden was: “Als u de Zoon van God bent, maak

dan van deze stenen broden. Als u het niet doet dan bent u niet de Zoon van God en doet u gewoon dit werk niet.” Is dit juist? Hij wilde deze methode gebruiken om God aan te vallen, hij wilde Gods werk ontmantelen en vernietigen; dit is de kwaadaardigheid van Satan. Zijn boosaardigheid is een natuurlijke uitdrukking van zijn natuur. Hoewel hij wist dat de Heer Jezus Christus de Zoon van God was, de ware incarnatie van God Zelf, kon hij toch niet anders dan zoiets doen, God achtervolgen, Hem continu aanvallen, alle moeite doen Gods werk te verstoren en te vernietigen.

Laten we nu deze zin die Satan gebruikte eens analyseren: “Beveel dan die stenen in broden te veranderen.” Van stenen brood maken – betekent dat iets? Als er voedsel is, waarom zou je het dan niet eten? Waarom is het nodig van stenen voedsel te maken? Zit hier een betekenis in? Hoewel Hij de hele tijd vastte, had de Heer Jezus toch wel voedsel om te eten? (Dat had Hij.) Hier zien we dus de absurditeit en de ongerijmdheid van Satans gebruik van deze zin. Satan doet een aantal dingen. Je ziet zijn arglistige en boosaardige natuur en je ziet hoe hij Gods werk vernietigt, en het is zo hatelijk en tergend. Maar, aan de andere kant, herken je niet ook een kinderlijke, absurde natuur achter zijn woorden en daden? Dit is een onthulling over Satans natuur; hij heeft deze natuur en zal dit soort dingen doen. Op mensen komt deze zin ongerijmd en belachelijk over. Maar zulke woorden kunnen inderdaad door Satan worden geuit. Kunnen we zeggen dat hij dom is? Absurd? Satans kwaad is overal en wordt constant geopenbaard. En hoe antwoordt de Heer Jezus hierop? (“De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God.”) Hebben deze woorden enige kracht? (Dat hebben ze.) Waarom zeggen we dat ze kracht hebben? Dit is omdat deze woorden de waarheid zijn. Welnu, leeft de

mens bij brood alleen? De Heer Jezus vastte veertig dagen en nachten. Kwam Hij om van de honger? (Nee.) Hij kwam niet om van de honger, dus benaderde Satan Hem en spoorde Hem aan van de stenen voedsel te maken door dit soort dingen te zeggen: “Als u de stenen in voedsel zou veranderen, zou u dan niet iets te eten hebben? Zou u dan niet hoeven vasten, geen honger meer te hoeven lijden?” Maar de Heer Jezus sprak, “De mens leeft niet van brood alleen”, wat betekent, dat hoewel de mens in een fysiek lichaam leeft, wat het zijn fysieke lichaam mogelijk maakt te leven en te ademen, niet voedsel is, maar alle woorden die door Gods mond zijn gesproken. Aan de ene kant zijn deze woorden de waarheid, ze geven de mensen geloof, geven hun het gevoel dat zij op God kunnen vertrouwen en dat Hij de waarheid is. Aan de andere kant, hebben deze woorden niet ook een praktisch aspect? Is de Heer Jezus niet nog steeds staande en in leven nadat Hij veertig dagen en nachten heeft gevast? Is dit geen illustratie? Hij heeft veertig dagen en nachten geen enkel voedsel gegeten. Hij is nog steeds in leven. Dit is het krachtige bewijs waardoor de waarheid van Zijn woorden wordt bevestigd. Deze woorden zijn eenvoudig, maar wat de Heer Jezus betreft, sprak Hij die enkel maar uit toen Satan Hem in verzoeking bracht of maakten die van nature al deel van Hem uit? Om het op een andere manier te zeggen: God is waarheid en God is leven, maar was Gods waarheid en leven een latere toevoeging? Was het geboren uit ervaring? Nee, het is God aangeboren, dat wil zeggen dat waarheid en leven Gods wezen zijn. Wat Hem ook gebeurt, wat Hij openbaart is waarheid. Deze waarheid, deze zin – of de inhoud ervan nu lang of kort is – kan de mens laten leven, hem leven geven; de zin kan de mens in staat stellen om, in zichzelf, waarheid en duidelijkheid over de levensweg te vinden, en het hem mogelijk maken

vertrouwen in God te hebben. In andere woorden: de bron van Gods gebruik van deze zin is positief. Kunnen we dus zeggen dat dit positieve ding heilig is? (Ja.) Satans zin komt voort uit Satans natuur. Satan openbaart zijn kwade natuur, zijn kwaadaardige natuur, overal en altijd. Doet Satan deze openbaringen uit zichzelf? Zet iemand hem ertoe aan? Helpt iemand hem erbij? Dwingt iemand hem ertoe? (Nee.) Hij spreek ze alle uit eigen beweging uit. Dit is Satans boosaardige natuur. Wat God ook doet en hoe Hij het ook doet, Satan volgt Hem op de voet. Het wezen en de ware eigenschappen van deze dingen die Satan zegt en doet, zijn Satans wezen – zijn kwaadaardige, boosaardige wezen. Wat zien we, als we doorlezen, dat Satan nog meer zegt? Laten we hieronder verder lezen.

Mat. 4:5-7 Vervolgens nam de duivel hem mee naar de heilige stad en zette hem op het hoogste punt van de tempel. Hij zei tegen hem: ‘Als u de Zoon van God bent, spring dan naar beneden. Want er staat geschreven: “Zijn engelen zal hij opdracht geven om u op hun handen te dragen, zodat u uw voet niet zult stoten aan een steen.”’ Jezus antwoordde: ‘Er staat ook geschreven: “Stel de Heer, uw God, niet op de proef.”’

Laten we het eerst eens over deze zin van Satan hebben. De zin luidt, “Als u de Zoon van God bent, spring dan naar beneden”, en daarna wordt er uit de Schrift geciteerd, “Zijn engelen zal hij opdracht geven om u op hun handen te dragen, zodat u uw voet niet zult stoten aan een steen.” Hoe voel je je wanneer je de woorden van Satan hoort? Zijn ze niet heel kinderachtig? Ze zijn kinderachtig, ongerijmd en walgelijk. Waarom zou ik dit zeggen? Satan heeft altijd iets dwaas in de zin, hij gelooft zelf dat hij heel slim is en hij citeert regelmatig de Schrift – zelfs het woord van God zelf. Hij probeert deze woorden

om te draaien tegen God om Hem ermee aan te vallen of ermee te verleiden. Het doel dat hij hiermee heeft is het plan van Gods werk te vernietigen. Kun je iets zien aan die woorden die door Satan worden uitgesproken? (Satan koestert kwaadaardige bedoelingen.) Bij alles wat Satan doet, wordt er altijd geprobeerd de mensheid te verleiden. Satan spreekt niet rechtdoorzee, hij draait om de zaak heen, hij spreekt met een omweg en gebruikt daarbij verleiding, misleiding en verlokking. Bij zijn pogingen om God te verleiden gebruikt hij de benadering alsof God een gewoon menselijk wezen was, en heeft hij de overtuiging dat God ook dom en dwaas is, en niet in staat de dingen duidelijk te onderscheiden zoals ze zijn. Satan denkt dat noch God noch de mens zijn wezen zal doorzien en dat noch God noch de mens door zijn bedrieglijke en sinistere bedoeling heen zal prikken. Is het niet dit dat Satan dwaas maakt? Daarnaast citeert Satan openlijk de Schrift; hij denkt dat hij hiermee wat hij zegt geloofwaardiger maakt, dat je de fouten er niet uit zou kunnen halen en niet zou kunnen voorkomen er door te worden misleid. Is het niet dit wat Satan absurd en kinderachtig maakt? Dit is net als wanneer mensen het Evangelie verkondigen en van God getuigen; zijn er ook dan geen ongelovigen die iets soortgelijks zeggen als Satan? Hebben jullie mensen wel eens iets soortgelijks horen zeggen? Hoe voel je je wanneer je dit soort dingen hoort? Voel je walging? (Ja.) Wanneer het je doet walgen, voel je dan ook weerzin en afkeer? Kun je, als je deze gevoelens hebt, onderkennen dat Satan en de verdorven gezindheid van Satans werken in de mens kwaadaardig zijn? Realiseer je je weleens in je hart iets als: "Satans woorden brengen aanvallen en verleiding, zijn woorden zijn absurd, belachelijk, kinderachtig en walgelijk. God zou echter in Zijn spreken en Zijn daden nooit zulke methoden gebruiken om over Zijn werk te spreken of Zijn werk uit te voeren en Hij heeft dat

nooit gedaan.” Natuurlijk kunnen mensen in zulke situaties slechts terugvallen op een beetje ervaring en hebben ze nog geen idee van Gods heiligheid, nietwaar? Met jullie huidige gestalte voelen jullie hoogstens dit: “Alles wat God zegt is de waarheid, het is heilzaam voor ons en we moeten het accepteren”; ongeacht of jullie dit kunnen accepteren of niet, zeggen jullie zonder uitzondering dat Gods woord waar is en God waarheid, jullie weten echter niet dat waarheid op zichzelf heiligheid is en de God heilig is.

Dus wat was het antwoord van Jezus op de woorden van Satan? “Jezus antwoordde: ‘Er staat ook geschreven: “Stel de Heer, uw God, niet op de proef.”’ Zit er waarheid in deze uitspraak van Jezus? (Ja.) Er zit waarheid in. Oppervlakkig gezien lijkt het op een gebod dat mensen moeten gehoorzamen, een eenvoudige zin, maar toch hebben zowel de mens als Satan die woorden vaak overtreden. De Heer Jezus zei tegen Satan, “Stel de Heer, uw God, niet op de proef”, omdat dit iets is dat Satan vaak deed en zijn uiterste best deed om te doen; je kunt zelfs zeggen dat Satan dit schaamteloos deed. Het ligt in Satans wezenlijke natuur God niet te vrezen en in zijn hart geen eerbied voor God te hebben. Zelfs toen Satan naast God stond en Hem kon zien, kon Satan het niet nalaten God te verleiden. Daarom sprak de Heer Jezus tot Satan, “Stel de Heer, uw God, niet op de proef.” Dit is een zin die God vaak tegen Satan heeft gezegd. Is het niet passend deze zin zelfs vandaag de dag te gebruiken? (Ja, want ook wij verleiden God vaak.) Waarom doen mensen dit zo vaak? Is het omdat mensen vol zijn van de zondige satanische gezindheid? (Ja.) Dus is wat Satan hierboven zei iets dat mensen vaak zeggen? En in welke situaties? Je zou kunnen zeggen dat mensen onafhankelijk van tijd of plaats dit soort dingen hebben gezegd. Dit bewijst dat de gezindheid van de mensen exact dezelfde is

als de verdorven gezindheid van Satan. De Heer Jezus sprak een eenvoudige zin, een zin die waarheid vertegenwoordigt, een zin die mensen nodig hebben. Was de Heer Jezus in deze situatie eigenlijk wel met Satan aan het discussiëren? Zat er iets confronterends in wat Hij tot Satan sprak? (Nee.) Hoe beschouwde de Heer Jezus in Zijn hart de verleiding van Satan? Deed het Hem walgen, voelde Hij afkeer? (Ja.) De Heer Jezus voelde afkeer en walging maar Hij ging niet de discussie aan met Satan en nog minder sprak Hij over grootse principes. Waarom is dat? (Omdat Satan altijd zo is, hij kan nooit veranderen.) Zouden we kunnen zeggen dat Satan onredelijk is? (Ja, dat zouden we.) Kan Satan erkennen dat God waarheid is? Satan zal nooit erkennen dat God waarheid is en nooit toegeven dat God waarheid is; dit is zijn natuur. Bovendien is er nog iets in Satans natuur dat mensen afstotend vinden, wat is dat? Bij zijn pogingen de Heer Jezus te verleiden geloofde Satan dat zelfs wanneer hij God zou verleiden en niet in zijn opzet zou slagen, hij het toch zou proberen. Ondanks het feit dat hij zou worden bestraft, zou hij het toch doen. Ondanks het feit dat hij er niets mee zou winnen, zou hij het toch doen en volhardde en verzette hij zich tot het bittere einde tegen God. Wat voor soort natuur is dit? Is dat niet kwaadaardig? Hij die woedend wordt als God wordt genoemd, hij die kwaad wordt als God wordt genoemd, heeft hij God gezien, kent hij God? Hij weet niet wie God is, gelooft niet in Hem en God heeft niet tot hem gesproken. God heeft hem nooit lastiggevalen, dus waarom is hij zo kwaad? Zouden we kunnen zeggen dat deze persoon kwaadaardig is? Trends in de wereld, eten, drinken, plezier maken, het najagen van beroemdheden, om geen van dergelijke dingen zou zo'n man zich druk maken, maar als één keer het woord 'God' of de waarheid van Gods woorden wordt genoemd, wordt hij woest; komt zo iets niet neer op het hebben

van een kwaadaardige natuur? Dit is voldoende om te bewijzen dat dit de kwaadaardige natuur van de mens is. Welnu, als jullie voor jezelf spreken, zijn er dan momenten wanneer waarheid wordt gesproken, wanneer Gods beproevingen voor de mensheid ter sprake worden gebracht, of wanneer Gods oordeelswoorden tegen de mens worden genoemd, jullie irritatie en afkeer voelen en jullie er niet over willen horen? Jullie denken misschien in jullie hart: hebben niet alle mensen gezegd dat God de waarheid is? Enkele van deze woorden zijn niet de waarheid, dit zijn duidelijk slechts Gods woorden van vermaning aan de mens! Sommige mensen kunnen zelfs walging in hun hart voelen: dit wordt elke dag ter sprake gebracht, de beproevingen die Hij ons oplegt worden genoemd, net als Zijn oordeel; wanneer komt aan dit alles een einde? Wanneer zullen we de goede bestemming ontvangen? Het is niet bekend waar deze onredelijke woede vandaan komt. Wat voor soort natuur is dit? (Een kwaadaardige natuur.) Het wordt ingegeven door de kwaadaardige natuur van Satan. Wat betreft God in relatie tot de kwaadaardige natuur van Satan en de verdorven gezindheid van de mens, Hij discussieert of kibbelt nooit met mensen en maakt Zich niet druk als mensen uit onwetendheid handelen. Jullie zullen zien dat God dingen anders bekijkt dan mensen en bovendien zullen jullie Hem geen gebruik zien maken van menselijke gezichtspunten, kennis, wetenschap, filosofie of voorstellingen hoe dingen moeten worden aangepakt. In tegendeel, alles wat God doet en alles wat Hij openbaart is verbonden met waarheid. Dat wil zeggen, elk woord dat Hij spreekt en elke actie die Hij heeft ondernomen betreft de waarheid. Deze waarheid en deze woorden zijn niet zomaar een ongegronde fantasie, maar worden veeleer door God uitgedrukt omwille van Gods wezen en Zijn leven. Omdat deze woorden en het wezen van alles wat God heeft gedaan

waarheid zijn, kunnen we zeggen dat Gods wezen heilig is. Met andere woorden, alles wat God zegt en doet, brengt mensen leven en licht; het stelt mensen in staat positieve dingen en de realiteit van deze positieve dingen te zien, en laat hen op het juiste pad wandelen. Deze dingen zijn bepaald vanwege Gods wezen en vastgesteld omwille van de essentie van Zijn heiligheid. Jullie hebben het gezien, nietwaar? We zullen doorgaan met de Schriftlezing.

Mat. 4:8-11 De duivel nam hem opnieuw mee, nu naar een zeer hoge berg. Hij toonde hem alle koninkrijken van de wereld in al hun pracht en zei: 'Dit alles zal ik u geven als u voor mij neervalt en mij aanbidt.' Daarop zei Jezus tegen hem: 'Ga weg, Satan! Want er staat geschreven: "Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen hem."' Daarna liet de duivel hem met rust, en meteen kwamen er engelen om voor hem te zorgen.

Satan, de duivel, zet, nadat zijn vorige twee valstrikken zijn mislukt nog een valstrik: hij toonde de Heer Jezus alle koninkrijken van de wereld en hun glorie en vroeg Hem de duivel te aanbidden. Wat valt je op over de ware eigenschappen van de duivel in deze situatie? Is Satan de duivel niet absoluut schaamteloos? (Ja.) Hoe schaamteloos wil je het hebben? Alles is door God geschapen en toch keert Satan het om en toont het God en zegt: "Zie de rijkdom en glorie van al deze koninkrijken. Als u mij aanbidt geef ik ze u allemaal." Is dat geen omkering van de rollen? Is Satan niet schaamteloos? God heeft alles gemaakt, maar was het voor Zijn plezier? God gaf alles aan de mensheid, maar Satan wilde het allemaal afpakken en zegt na afloop: "Aanbid mij!" "Aanbid mij en ik geef dit alles aan u." Dit is het lelijke gezicht van Satan; het is absoluut schaamteloos! Satan kent niet eens de betekenis van het woord 'schaamte', dit

is slechts een ander voorbeeld van zijn kwaadaardigheid. Hij weet niet eens wat 'schaamte' is. Satan weet heel goed dat God alles heeft geschapen en dat Hij het beheert en er Zijn heerschappij over uitoefent. Alles behoort aan God, niet aan de mens en nog minder aan Satan, en toch zegt Satan brutaalweg dat hij alles aan God zal geven. Doet Satan niet opnieuw iets absurds en schaamteloos? God haat Satan nu nog meer, nietwaar? En toch, wat Satan ook probeerde, trapte de Heer Jezus erin? Wat zei de Heer Jezus? ("Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen hem.") Heeft deze zin een praktische betekenis? (Ja.) Wat voor soort praktische betekenis? We zien Satans kwaadaardigheid en schaamteloosheid in zijn spreken. Dus als de mensen Satan zouden aanbidden, wat zou dan de uitkomst zijn? Zouden de mensen dan de rijkdom en glorie van alle koninkrijken ontvangen? (Nee.) Wat zouden zij ontvangen? Zou de mensheid even schaamteloos en belachelijk worden als Satan? (Ja.) Zij zouden dan in niets verschillen van Satan. Daarom sprak de Heer Jezus deze zin, die belangrijk is voor elk afzonderlijk individu: "Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen hem", een zin die stelt dat als je iemand anders dan de Heer, dan God Zelf, aanbidt, als je Satan aanbidt, je je in dezelfde vuiligheid wentelt als Satan. Je zou dan delen in Satans schaamteloosheid en kwaadaardigheid, en net als Satan zou je God verleiden en Hem aanvallen. En wat zal dan je einde zijn? Je zult worden veracht door God, worden neergeslagen door God en door Hem worden vernietigd. Probeerde Satan het opnieuw nadat hij de Heer Jezus meerdere keren zonder succes had verleid? Satan probeerde het niet nog een keer en ging weg. Wat bewijst dit? Het bewijst dat Satans kwaadaardige natuur, zijn boosaardigheid, zijn absurditeit en ongerijmdheid het niet waard zijn onder Gods aandacht te worden gebracht. De Heer Jezus heeft Satan in slechts drie

zinnen verslagen, waarna Satan met zijn staart tussen de benen het hazenpad koos, te beschaamd om nogmaals zijn gezicht te vertonen, en hij verleidde de Heer Jezus nooit meer opnieuw. Omdat de Heer Jezus de verleiding van Satan had weerstaan kon Hij nu makkelijk doorgaan met het werk dat Hij te doen had en de taken opnemen die voor Hem lagen. Heeft iets wat de Heer Jezus zei of deed in deze situatie, wanneer het nu wordt toegepast, praktische betekenis voor iedereen? (Ja.) Wat voor soort praktische betekenis? Is het verslaan van Satan iets gemakkelijk om te doen? Moeten mensen een duidelijk begrip hebben van Satans kwaadaardige natuur? Moeten mensen een nauwkeurig begrip hebben van Satans verleidingen? (Ja.) Wanneer je Satans verleidingen in je eigen leven ervaart, en je in staat bent Satans kwaadaardige natuur erin op te merken, zou je dan de verleiding kunnen weerstaan? Als je Satans absurditeit en ongerijmdheid kent, zou je dan nog steeds achter Satan staan en God aanvallen? Als je begrijpt hoe Satans kwaadaardigheid en schaamteloosheid door jou worden geopenbaard – als je deze dingen duidelijk herkent en weet – zou je dan nog steeds God op deze manier aanvallen en verleiden? (Nee, dat zouden we niet.) Wat zul je in plaats daarvan doen? (We zullen tegen Satan in opstand komen en hem verlaten.) Is dat iets gemakkelijk om te doen? Het is niet gemakkelijk. Om dit te doen moeten mensen regelmatig bidden, ze moeten vaak voor Gods aangezicht verschijnen en zichzelf onderzoeken. En ze moeten Gods discipline, Zijn oordeel en Zijn tuchtiging over zich neer laten komen. Alleen op deze manier zullen mensen zich geleidelijk aan onttrekken aan Satans bedrog en controle.

Uit de dingen die Satan heeft gezegd kunnen we opmaken wat het wezen van Satan is. Allereerst kan in het algemeen worden gezegd dat Satans wezen kwaadaardig is, iets dat in contrast staat met de heiligheid van God. Waarom zeg

ik dat Satans wezen kwaadaardig is? Je dient naar de consequenties van wat Satan de mensen aandoet te kijken om dit te kunnen zien. Satan verderft en controleert de mens en de mens handelt onder de verdorven gezindheid van Satan en leeft in een wereld van mensen die door Satan zijn verdorven. De mensheid wordt onbewust bezeten en geassimileerd door Satan en dus heeft de mens de verdorven gezindheid van Satan, die Satans natuur is. Hebben jullie uit alles wat Satan heeft gezegd en gedaan zijn arrogantie kunnen aflezen? Hebben jullie zijn bedrog en boosaardigheid gezien? Hoe openbaart Satans arrogantie zich voornamelijk? Heeft Satan altijd Gods plaats willen innemen? Satan heeft altijd Gods werk willen afbreken en zelf Zijn positie willen innemen, opdat mensen Satan zouden volgen, ondersteunen en aanbidden; dit is de arrogante natuur van Satan. Wanneer Satan mensen verderft, vertelt hij hen dan rechtstreeks wat ze moeten doen? Wanneer Satan God verleidt, zegt hij dan openlijk: "Ik verleid u, ik ga u aanvallen"? Dat doet hij absoluut niet. Welke methode gebruikt Satan? Hij verlokkt, verleidt, valt aan en plaatst valstrikken, en citeert daarvoor zelfs de Schrift. Satan spreekt en handelt op verschillende manieren om zijn sinistere voornemens en motieven te verwezenlijken. Nadat Satan dit heeft gedaan, wat kan dan opgemaakt worden uit wat zich in de mens heeft gemanifesteerd? Zijn mensen niet arrogant? De mens heeft duizenden jaren geleden onder Satans verderfelijke invloed en is dus arrogant, uitzonderlijk verwaand, leugenachtig, kwaadaardig en onredelijk geworden. Al deze dingen zijn veroorzaakt door Satans natuur. Omdat Satans natuur kwaadaardig is, heeft hij deze kwaadaardige natuur doorgegeven aan de mens en de mens deze kwaadaardige, verdorven gezindheid gegeven. Derhalve leeft de mens onder de verdorven satanische gezindheid en verzet de mens zich, net als Satan, tegen

God, valt God aan en verleidt Hem in zo'n mate dat de mens God niet aanbidt en Hem niet in zijn hart vereert.

Wat Gods heiligheid betreft, hoewel dit misschien een bekend onderwerp is, is het toch een onderwerp dat, als het wordt besproken, voor sommige mensen misschien een beetje abstract wordt en wat diepzinnig en dat buiten hun bereik komt te liggen. Maar je hoeft je geen zorgen te maken. Ik zal jullie helpen om te begrijpen wat Gods heiligheid is. Wat betreft het soort mens dat iemand is, hoef je alleen maar te kijken naar wat hij of zij doet en wat de resultaten van zijn of haar activiteiten zijn, om te kunnen zien wat het wezen van die persoon is. Kan dit op deze manier worden gezegd? (Ja.) Laten we dan eerst vanuit dit perspectief communiceren over Gods heiligheid. Met andere woorden: Satans wezen is kwaadaardig, en dus zijn Satans activiteiten richting de mensen erop gericht hen eindeloos te verderven. Satan is kwaadaardig, de mensen die hij heeft verdorven zijn dus zeker kwaadaardig, nietwaar? Zou iemand zeggen: "Satan is kwaadaardig, misschien is iemand die door hem is verdorven heilig"? Dat zou best een mop zijn, nietwaar? Zou zoiets mogelijk kunnen zijn? (Nee.) Satan is kwaadaardig, en aan die kwaadaardigheid zit zowel een essentiële en een praktische kant. Dit is niet zomaar ijdel gepraat. We zijn niet bezig kwaad te spreken over Satan; we communiceren slechts over waarheid en realiteit. Dit kan sommige mensen, of een bepaald deel van de mensen pijn doen, maar we hebben hiermee geen kwaadaardige bedoeling; misschien voelen jullie je vandaag een beetje ongemakkelijk als jullie dit horen, maar op een dag, in de nabije toekomst, zullen jullie in staat zijn het te herkennen, zullen jullie jezelf verachten en zullen jullie voelen dat waar we vandaag over hebben gesproken heel nuttig en waardevol voor jullie is geweest. Het wezen van Satan is

kwaadaardig, de resultaten van Satans activiteiten zijn dus onvermijdelijk ook kwaadaardig, of zijn op z'n minst verbonden met zijn kwaadaardigheid, kunnen we dat zeggen? (Ja.) Dus hoe verderft Satan de mens? We moeten eerst in het bijzonder kijken naar het zichtbare kwaad dat door Satan in de wereld en onder de mensheid wordt verricht, het kwaad dat mensen kunnen voelen; hebben jullie hier al eens eerder over nagedacht? Het kan zijn dat jullie hier nooit echt bij hebben stilgestaan, laat me dus een aantal hoofdpunten naar voren halen. Iedereen kent de evolutietheorie die Satan voorstelt, nietwaar? Is dit geen kennisgebied dat door de mens wordt bestudeerd? (Ja.) Satan gebruikt dus in de eerste plaats kennis om de mens te verderven en onderwijst hen dan kennis met zijn eigen methoden. Daarna maakt hij gebruik van wetenschap om hen te verderven, hun interesse in kennis, wetenschap en mysterieuze zaken of andere dingen die mensen wensen te ontdekken, te wekken. De volgende dingen die Satan gebruikt om de mens te verderven zijn traditionele cultuur en bijgeloof, en daarna maakt hij ook gebruik van sociale trends. Dit zijn allemaal dingen waarmee mensen in hun dagelijks leven in contact komen en ze zijn allemaal verbonden met dingen uit de omgeving van mensen, wat ze zien, wat ze horen, wat ze voelen en wat ze ervaren. Je zou kunnen zeggen dat het dingen zijn die iedereen omgeven, je kunt er niet aan ontsnappen of je eraan onttrekken. De mensheid heeft geen manier gevonden om niet door deze dingen te worden beïnvloed, geïnfecteerd, gecontroleerd en gebonden; ze heeft niet de kracht ze weg te duwen.

1. Hoe Satan kennis gebruikt om de mens te verderven

Laten we het eerst over kennis hebben. Beschouwt niet iedereen kennis als iets positiefs? Mensen denken op z'n minst dat het woord 'kennis' meer een positieve dan een negatieve connotatie heeft. Dus waarom vermelden we dan hier dat Satan kennis gebruikt om de mens te verderven? Is de evolutietheorie geen aspect van de kennis? Maken Newtons wetenschappelijke wetten geen deel uit van de kennis? De zwaartekracht van de aarde is deel van de kennis, nietwaar? (Ja.) Dus waarom hebben we dan kennis genoemd als een van de onderdelen van de inhoud die Satan gebruikt om de mensheid te verderven? Wat is jullie mening hierover? Bevat kennis ook maar een greintje waarheid? (Nee.) Wat is dan het wezen van kennis? Op welke basis wordt de kennis die de mens bestudeert geleerd? Is het op basis van de evolutietheorie? Is de kennis die de mens door onderzoek en samenvatting heeft verworven niet gebaseerd op atheïsme? Heeft ook maar iets van deze kennis een verbinding met God? Is het verbonden met het aanbidden van God? Is het verbonden met waarheid? (Nee.) Hoe maakt Satan gebruik van kennis om de mens te verderven? Ik heb net gezegd dat geen enkel onderdeel van deze kennis is verbonden met het aanbidden van God, of met waarheid. Sommige mensen denken er op deze manier over: "Het heeft misschien niets met waarheid te maken, maar het verderft mensen ook niet." Wat is jullie mening hierover? Heeft deze kennis je ooit geleerd dat het geluk van de mensen afhankelijk is van wat ze met hun eigen handen maken? Heeft kennis je ooit geleerd dat het lot van een mens in zijn eigen handen lag? (Ja.) Wat is dit voor geklets? (Het is onzin.) Precies! Het is onzin! Kennis is ingewikkeld om te bespreken. Je kunt eenvoudig stellen dat een kennisterrein niet meer is dan kennis. Dat wil zeggen een kennisterrein dat

wordt geleerd op basis van het niet aanbidden van God en een gebrek aan begrip van het feit dat God alles heeft geschapen. Wanneer mensen dit type kennis studeren, zien ze God niet als de God die over alles heerschappij uitoefent, ze zien Hem niet als degene die voor alles verantwoordelijk is en alles beheert. In plaats daarvan onderzoeken en studeren ze eindeloos, zoeken ze naar wetenschappelijke antwoorden op dat kennisterrein en speuren naar antwoorden op basis van kennis. Maar, wanneer mensen niet in God geloven en in plaats daarvan alleen onderzoek verrichten, dan zullen ze nooit de ware antwoorden vinden, nietwaar? Kennis biedt je alleen levensonderhoud, een baan en inkomen zodat je geen honger hoeft te lijden, maar kennis zal er nooit voor zorgen dat je God gaat aanbidden en kennis zal je nooit uit de buurt van het kwaad houden. Hoe meer kennis je verwerft, hoe meer je tegen God wilt rebelleren, God aan een onderzoek wilt onderwerpen, God wilt verleiden en tegen God in wil gaan. Dus wat zien we dat kennis de mensen leert? Het is allemaal de filosofie van Satan. Is er ook maar enig verband tussen Satans filosofieën en de overlevingsregels van verdorven mensen en de waarheid? Ze hebben niets met de waarheid te maken, ze zijn in feite het tegenovergestelde van de waarheid. Mensen zeggen vaak: "Leven is beweging" en "De mens is van ijzer, rijst is van staal, de mens voelt zich uitgehongerd als hij een maaltijd overslaat"; wat zijn dit voor uitspraken? Het zijn drogredenen en het aanhoren ervan zorgt voor een gevoel van walging. Satan heeft in deze zogenaamde kennis van de mens behoorlijk wat van zijn levensfilosofie en gedachtegoed weten te planten. En door dit te doen laat Satan de mens toe zijn denken, filosofie en gezichtspunt te adopteren zodat de mens het bestaan van God, Zijn heerschappij over alle dingen en Zijn heerschappij over het lot van de mens zou

kunnen gaan ontkennen. Met de vooruitgang van zijn studie en naarmate hij meer kennis begrijpt, voelt de mens het bestaan van God vager worden en kan hij zelfs het gevoel krijgen dat God helemaal niet bestaat. Wanneer Satan gezichtspunten, opvattingen en gedachten in het verstand van de mens heeft geplant, wordt de mens dan niet verdorven door deze gedachten die Satan in zijn verstand plant? (Ja.) Waarop baseert de mens tegenwoordig zijn leven? Gaat hij echt uit van deze kennis? Nee, de mens baseert zijn leven op de ideeën, opvattingen en filosofieën van Satan die verborgen liggen in deze kennis. Dit is waar de kern van Satans verderf van de mens plaatsvindt, dit is Satans doel en zijn methode om de mens te verderven.

We zullen het eerst hebben over het meest oppervlakkige aspect van dit onderwerp. Kunnen grammatica en woorden uit taallessen mensen verderven? Kunnen woorden mensen verderven? (Nee.) Woorden kunnen mensen niet verderven; ze zijn een instrument waarmee mensen kunnen spreken en een instrument waarmee mensen met God kunnen communiceren. Daarnaast vormen taal en woorden de manier waarop God tegenwoordig met mensen communiceert, het zijn instrumenten en ze zijn noodzakelijk. Eén plus één is twee en twee keer twee is vier; dat is kennis, nietwaar? Maar kan dit je verderven? Dit is gezond verstand en een regel, dit kan mensen dus niet verderven. Dus welke kennis verderft mensen dan wel? Het is kennis die vermengd is met Satans opvattingen en gedachten. Satan probeert de mensheid via kennis te doordrenken met deze opvattingen en gedachten. In een essay bijvoorbeeld is er niets verkeerd aan de geschreven woorden, maar het probleem zit hem in de opvattingen en de bedoeling van de auteur toen hij het essay schreef en ook de inhoud van zijn gedachten. Dit zijn spirituele dingen en die zijn in staat mensen te

verderven. Wat voor dingen zouden bijvoorbeeld je opvattingen kunnen veranderen als je naar een televisieprogramma kijkt? Zou wat de personages zeggen, de woorden zelf, mensen kunnen verderven? (Nee.) Wat voor soort dingen zouden mensen kunnen verderven? Het zijn de kernideeën en de inhoud van het programma, die de opvattingen van de maker weergeven, en de informatie die deze opvattingen bevatten, die de hoofden en harten van mensen kunnen beïnvloeden. Klopt dit? Nu weten jullie wat ik bedoel als ik in mijn betoog zeg dat Satan kennis gebruikt om mensen te verderven. Je zult me niet verkeerd begrijpen, nietwaar? Dus wanneer je weer een keer een roman of essay leest, kun je dan evalueren of de gedachten die in het essay worden uitgedrukt de mensheid verderven of een bijdrage leveren aan de mensheid? (We kunnen dat wel een klein beetje.) Dit is iets dat in een langzaam tempo moet worden bestudeerd en ervaren, het is niet iets dat makkelijk gelijk kan worden begrepen. Wanneer je bijvoorbeeld een kennisterrein onderzoekt of bestudeert, kunnen sommige positieve aspecten van deze kennis je helpen over dit kennisterrein enige algemene kennis op te doen en wat mensen zouden moeten vermijden. Neem bijvoorbeeld 'elektriciteit', dat is een kennisterrein, nietwaar? Zou je niet dom zijn als je niet wist dat mensen van elektriciteit een schok kunnen krijgen en beschadigd kunnen worden? Wanneer je dit kennisterrein begrijpt weet je dat je niet zomaar onvoorzichtig iets elektrisch aan kunt raken en weet je hoe je elektriciteit kunt gebruiken. Dat zijn beide positieve dingen. Is het je duidelijk wat we bespreken over hoe kennis mensen kan verderven? Er worden vele soorten kennis in de wereld bestudeerd en jullie moeten de tijd nemen om ze zelf te onderscheiden.

2. Hoe Satan gebruikmaakt van wetenschap om de mens te verderven

Wat is wetenschap? Geniet wetenschap niet bij zowat iedereen hoog aanzien en wordt ze niet door vrijwel iedereen als diepzinnig beschouwd? Wanneer wetenschap ter sprake wordt gebracht, hebben mensen dan niet het gevoel: “Dit is iets dat gewone mensen niet kunnen begrijpen, dit is een onderwerp waar uitsluitend wetenschappelijke onderzoekers of experts zich mee bezig kunnen houden. Er is geen verband met ons, gewone mensen”? Is er misschien niet toch een verband? (Ja.) Hoe maakt Satan gebruik van wetenschap om mensen te verderven? We zullen het alleen hebben over dingen die mensen regelmatig tegenkomen in hun eigen leven. Heb je weleens van genen gehoord? Jullie zijn allemaal bekend met deze term, nietwaar? Werden genen door de wetenschap ontdekt? Welke betekenis hebben genen nu precies voor mensen? Geven ze mensen niet het gevoel dat het lichaam een mysterieus iets is? Wanneer mensen kennismaken met dit onderwerp, zouden er dan geen mensen zijn – vooral de nieuwsgierigen – die er meer over willen weten en meer details te weten willen komen? Deze nieuwsgierige mensen zullen hun energie op dit onderwerp richten en wanneer ze niet druk zijn met andere dingen zullen ze om meer details over het onderwerp te leren informatie opzoeken in boeken en op het internet. Wat is wetenschap? Eenvoudig gezegd is wetenschap het geheel van ideeën en theorieën over dingen waar de mens nieuwsgierig naar is, naar dingen die onbekend zijn en hen niet door God zijn verteld; wetenschap omvat de ideeën en theorieën over de mysteries die de mens wil onderzoeken. Wat is de scope van de wetenschap? Je zou kunnen zeggen dat het tamelijk

veelomvattend is; de mens onderzoekt en bestudeert alles waar hij geïnteresseerd in is. Wetenschap omvat het onderzoeken van de details en wetten van deze dingen en het daarna poneren van aannemelijke theorieën waardoor iedereen gaat denken: “Deze wetenschappers zijn werkelijk fantastisch! Ze weten zo veel en hebben zo veel kennis om deze dingen te begrijpen!” Mensen hebben zo veel bewondering voor wetenschappers, nietwaar? Mensen die wetenschappelijk onderzoek doen, wat voor soort denkbeelden houden zij erop na? Willen ze niet het universum onderzoeken, de mysterieuze dingen op hun interessegebied onderzoeken? Wat is hiervan het uiteindelijke resultaat? Bij sommige wetenschappen trekken mensen hun conclusies op basis van vermoedens, bij andere vertrouwen mensen op menselijke ervaring om conclusies te trekken. Bij weer andere takken van wetenschap trekt men conclusies op basis van observaties van de achtergrond en de geschiedenis. Niet soms? Dus wat doet wetenschap voor mensen? Wetenschap laat mensen objecten alleen in de fysieke wereld zien en bevredigt slechts de nieuwsgierigheid van de mens; het laat mensen niet de wetten zien waarmee God heerschappij uitoefent over alle dingen. Het lijkt alsof de mens door middel van wetenschap antwoorden vindt, maar deze antwoorden zijn raadselachtig en zorgen slechts voor tijdelijke bevrediging, een bevrediging die er alleen toe dient dat het hart van de mens zich beperkt tot de fysieke wereld. De mens heeft het gevoel dat hij de antwoorden van de wetenschap heeft gekregen, dus wat voor kwestie zich ook voordoet, hij zal proberen ze te bewijzen of accepteren op basis van zijn wetenschappelijke denkbeelden. Het hart van de mens wordt bezeten door wetenschap en wordt door de wetenschap verleid tot een punt waarop de mens niet meer in staat is God te kennen, God te aanbidden en te geloven dat

alle dingen van God komen en de mens naar Hem moet opkijken voor antwoorden. Is dat niet waar? Hoe meer een persoon in wetenschap gelooft, des te absurder hij wordt, en des te meer hij gelooft dat alles een wetenschappelijke oplossing heeft en dat onderzoek alles kan oplossen. Zulke personen zoeken God niet en geloven niet dat Hij bestaat; zelfs mensen die God velen jaren hebben gevolgd zullen in een bevestiging bacteriën gaan onderzoeken of informatie opzoeken voor een antwoord op een bepaalde kwestie. Zulke personen kijken niet naar de kwesties vanuit het perspectief van de waarheid en in veel gevallen vertrouwen ze liever op wetenschappelijke denkbeelden en kennis of op wetenschappelijke antwoorden om problemen op te lossen; ze vertrouwen niet op God en zoeken God niet. Hebben zulke mensen God in hun hart? (Nee.) Er zijn zelfs mensen die God op dezelfde manier willen onderzoeken als dat ze wetenschap bestuderen. Zo zijn er bijvoorbeeld vele religieuze experts die naar de berg zijn gegaan waar de ark na de zondvloed is gestrand en daarmee het bestaan van de ark hebben bewezen. Maar bij het zien van de ark hebben ze niet het bestaan van God gezien. Ze geloven uitsluitend in de verhalen en de geschiedenis en dit is het resultaat van hun wetenschappelijke onderzoek en studie van de fysieke wereld. Als je materiële dingen onderzoekt, of het nu microbiologie, astronomie of geografie is, zul je nooit als resultaat vinden dat God bestaat of dat Hij over alles heerschappij uitoefent. Dus wat doet wetenschap voor de mens? Verwijdert het de mens niet van God? Staat het niet toe dat mensen God bestuderen? Laat het mensen niet sterker twifelen aan Gods bestaan? (Ja.) Dus hoe wil Satan gebruikmaken van wetenschap om mensen te verderven? Wil Satan geen gebruikmaken van wetenschappelijke conclusies om mensen te bedriegen en te verlammen en wil hij geen

dubbelzinnige antwoorden gebruiken om de harten van de mensen in zijn greep te houden zodat ze niet op zoek gaan naar of geloven in Gods bestaan? (Ja.) Dit is de reden waarom we zeggen dat dit een van de manieren is waarop Satan mensen verderft.

3. Hoe Satan gebruikmaakt van traditionele cultuur om de mens te verderven

Zijn er veel dingen die kunnen worden beschouwd als deel van de traditionele cultuur? (Ja.) Wat betekent deze traditionele cultuur? Sommigen zeggen dat deze is doorgegeven door onze voorouders, dat is één aspect. Vanaf het begin hebben families, etnische groepen en zelfs het menselijk ras hun manier van leven doorgegeven; hun gewoonten, gezegdes en regels, en deze hebben zich in de gedachten van de mensen verankerd. Mensen beschouwen ze als onlosmakelijk verbonden aan hun leven. Ze aanvaarden deze dingen en beschouwen ze als de regels en het leven die dienen te worden gevolgd. Ze willen deze dingen nooit veranderen of vaarwelzeggen omdat ze doorgegeven zijn door hun voorouders. Er zijn andere aspecten van traditionele cultuur die bij mensen tot in het bot verankerd zitten, zoals de dingen die zijn doorgegeven door Confucius of Mencius, en de dingen die mensen zijn onderwezen door Chinees taoïsme of confucianisme. Is dat soms niet zo? Wat voor dingen omvat traditionele cultuur? Omvat het ook de feestdagen die de mensen vieren? Bijvoorbeeld het Lentefestival, het Lantaarnfestival, het Vegen van de Gravenfestival, het Drakenbootfestival, het Geestenfestival en het Midherfstfestival.

Sommige families vieren het wanneer ouderen een bepaalde leeftijd bereiken, of wanneer kinderen één maand of honderd dagen oud worden. Enzovoort. Dit zijn allemaal traditionele feestdagen. Ligt aan deze feestdagen soms geen traditionele cultuur ten grondslag? Wat is de kern van traditionele cultuur? Heeft deze cultuur iets te maken met het aanbidden van God? Bevat deze cultuur elementen die mensen vertelt dat ze de waarheid moeten beoefenen? Zijn er feestdagen waarop mensen aan God offeren, naar Gods altaar gaan en Zijn onderwijzingen ontvangen? Zijn er zulke feestdagen? (Nee.) Wat doen mensen dan op al deze feestdagen? In de moderne tijd worden ze gezien als gelegenheden om te eten, te drinken en plezier te maken. Wat is de bron van traditionele cultuur? Van wie is traditionele cultuur afkomstig? (Satan.) De traditionele cultuur is van Satan. Tegen de achtergrond van deze traditionele feestdagen plant Satan bepaalde dingen in het hart van de mens, wat voor dingen? Ervoor zorgen dat mensen hun voorouders herinneren, is dat er een van? Bijvoorbeeld, tijdens het Vegen van de Graven-festival maken mensen de graven schoon en offeren ze aan hun voorouders. Zodat mensen hun voorouders niet vergeten. Satan zorgt er ook voor dat mensen eraan denken patriottisch te zijn, bijvoorbeeld met het Drakenbootfestival. Hoe zit het met het Midherfstfestival? (Familiereünies.) Wat is de achtergrond van familiereünies? Wat is er het doel van? Dit is om te praten en voor de emotionele banden. Uiteraard is het zo dat er, of we nu Chinees Nieuwjaar of het Lantaarnfestival vieren, vele manieren zijn de achterliggende redenen te beschrijven. Hoe je de achterliggende reden ook beschrijft, elk feest biedt Satan gelegenheid zijn filosofie en zijn ideeën in het hart van de mensen te planten, zodat ze van God afdwalen en niet weten dat God bestaat, en dat ze of aan hun voorouders of aan Satan offeren, of dat ze het

feest aangrijpen als excuus om te eten, te drinken en plezier te maken, om hun vleselijke verlangens te bevredigen. Elke keer dat deze feestdagen worden gevierd, worden Satans ideeën en opvattingen diep in het hart van de mensen geplant, en ze zijn zich daar niet eens van bewust. Wanneer mensen de middelbare of een latere leeftijd bereiken zijn deze ideeën en opvatting van Satan al diep in harten geworteld. Daarnaast doen mensen hun uiterste best deze ideeën zonder voorbehoud willekeurig over te dragen op de volgende generatie, of ze nu goed of fout zijn. Klopt dit? (Ja.) Hoe verderven traditionele cultuur en deze feestdagen de mensen? Weten jullie dat? (Mensen worden beperkt en gebonden door de regels van deze tradities, zodanig dat ze geen tijd of energie hebben om God te zoeken.) Dat is één aspect. Iedereen viert bijvoorbeeld Chinees Nieuwjaar, zou je je verdrietig voelen als je dit niet zou doen? Zijn er bepaalde taboes waaraan je je moet houden? Zou je niet voelen: "Ik heb geen Nieuwjaar gevierd. Deze Nieuwjaarsdag was verschrikkelijk; zal nu het hele jaar slecht zijn"? Zou je je niet slecht op je gemak voelen, zelfs een beetje angstig? Er zijn zelfs mensen die al jaren niet aan hun voorouders hebben geofferd en plotseling een droom hebben waarin een overledene hen om geld vraagt, wat denk je dat zo iemand van binnen voelt? "Hoe verdrietig dat deze overledene geld nodig heeft om uit te geven! Ik zal wat papiergeld voor hem verbranden, het zou gewoon niet goed zijn dat niet te doen. Wij levenden kunnen in de problemen komen als we niet wat papiergeld verbranden, wie kan zeggen wanneer het noodlot toeslaat?" Zij zullen altijd deze kleine angst en zorg in hun hart koesteren. Wie zorgt ervoor dat zij zich zorgen maken? (Satan.) Satan zorgt ervoor. Is dit niet een van de manieren waarop Satan de mens verderft? Hij gebruikt verschillende manieren en excuses om controle over je uit te oefenen je

te bedreigen en je aan hem te binden, in zo'n mate dat je in een roes komt, je ervoor zwicht en je eraan toegeeft; dit is de manier waarop Satan de mens verderft. Vaak, als mensen zwak zijn of wanneer ze zich niet volledig bewust zijn van de situatie, kunnen ze onbedoeld iets op een verwarde manier doen, dat wil zeggen, ze vallen ongewild in de handen van Satan en kunnen onopzettelijk iets doen zonder te weten wat ze doen. Dit is de manier waarop Satan de mens verderft. Er zijn nu zelfs nu heel wat mensen die ongaarne afstand doen van de diepgewortelde traditionele cultuur en deze gewoon niet op kunnen geven. Het is in het bijzonder wanneer ze zwak en passief zijn dat ze dit soort feestdagen willen vieren en Satan opnieuw willen ontmoeten en tevredenstellen, om troost in hun hart te brengen. Wat is de achtergrond van de traditionele cultuur? Is het de zwarte hand van Satan die achter de schermen aan de touwtjes trekt? Manipuleert en controleert Satans kwaadaardige natuur de dingen? Controleert Satan al deze dingen? (Ja.) Wanneer mensen in een traditionele cultuur leven en dit soort traditionele feestdagen vieren, kunnen we dan zeggen dat dit een omgeving is waarin ze door Satan voor de gek worden gehouden en verdorven en dat ze bovendien nog eens blij zijn dat ze door Satan voor de gek worden gehouden en verdorven? (Ja.) Dit is iets wat jullie allemaal erkennen, iets dat jullie allemaal weten.

4. Hoe Satan bijgeloof gebruikt om de mens te verderven

Jullie kennen de term 'bijgeloof', nietwaar? Er zijn enkele overeenkomsten tussen bijgeloof en traditionele cultuur, maar daar zullen we het vandaag niet

over hebben. In plaats daarvan zullen we de meest voorkomende vormen van bijgeloof bespreken: waarzeggerij, toekomstvoorspelling, het verbranden van wierook en de verering van Boeddha. Sommige mensen doen aan waarzeggerij, anderen vereren Boeddha en branden wierook, terwijl weer anderen hun toekomst laten voorspellen, of iemand toestaan hun gelaatstrekken te lezen om zo hun toekomst te weten te komen. Hoeveel van jullie hebben je toekomst laten voorspellen of je gezicht laten lezen? Dit is iets waar de meeste mensen in geïnteresseerd zijn, nietwaar? (Ja.) Waarom is dat? Wat voor soort voordeel trekken mensen uit waarzeggerij en het laten voorspellen van de toekomst? Wat wordt ermee bevredigd? (Nieuwsgierigheid.) Is het alleen maar nieuwsgierigheid? Zoals ik het zie, is dat niet per se zo. Wat is het doel van waarzeggerij en toekomstvoorspelling? Waarom wordt zoiets gedaan? Is het niet om de toekomst te kunnen zien? Sommige mensen laten hun gezicht lezen om de toekomst te voorspellen, anderen doen het om te zien of ze geluk zullen hebben of niet. Sommige mensen doen het om te zien hoe hun huwelijk zal zijn, en weer anderen doen het om te zien of ze volgend jaar geluk zullen hebben. Sommige mensen laten hun gezicht lezen om te zien wat hun vooruitzichten en die van hun zonen of dochters zullen zijn. Sommige zakenlieden doen het om te zien hoeveel geld ze gaan verdienen en om zo wat richting te krijgen over wat ze zouden moeten doen. Is het alleen maar om hun nieuwsgierigheid te bevredigen? Wanneer mensen hun gezicht laten lezen of soortgelijke dingen doen is het voor hun eigen toekomstige, persoonlijke voordeel en ze geloven dat al deze dingen nauw samenhangen met hun eigen lot. Is ook maar iets van deze dingen nuttig? (Nee.) Waarom is het niet nuttig? Is het niet goed hier iets over te weten? Dit helpt je om te weten wanneer het noodlot kan toeslaan en als je het van tevoren

weet kun je het vermijden, nietwaar? Wanneer je de toekomst is voorspeld kun je er omheen manoeuvreren zodat het komend jaar een goed jaar kan worden en je rijk kunt worden met wat je onderneemt. Is dat nuttig? Maar of het nuttig is gaat ons niets aan, en onze communicatie zal vandaag geen betrekking hebben op dit onderwerp. Hoe maakt Satan gebruik van bijgeloof om de mens te verderven? De mensen willen allemaal hun lot weten, dus behaalt Satan voordeel uit hun nieuwsgierigheid om hen te verleiden. Mensen houden zich bezig met waarzeggerij en toekomstvoorspelling en het lezen van gezicht om te weten te komen wat er in de toekomst met ze zal gebeuren en wat voor soort weg er voor hen ligt. Maar in wiens handen liggen uiteindelijk het lot en de vooruitzichten waar deze mensen zo bezorgd over zijn? (In Gods handen.) Al die dingen liggen in Gods handen. Wat wil Satan mensen laten weten wanneer hij deze methoden gebruikt? Satan wil het lezen van gezichten en toekomstvoorspelling gebruiken om mensen te laten weten dat hij hun toekomst kent, Satan wil de mensen vertellen dat hij deze dingen weet en ze controleert. Satan wil profiteren van deze mogelijkheid en deze methoden gebruiken om mensen te controleren, zodanig dat mensen er blind in gaan geloven en er elk woord van gehoorzamen. Als je bijvoorbeeld je gezicht laat lezen en de waarzegger sluit zijn ogen en vertelt je glashelder alles wat je een paar decennia geleden is overkomen, hoe zou je je dan van binnen voelen? Je zult plotseling iets voelen als: "Hij is zo accuraat! Ik heb nog nooit niemand over mijn verleden verteld, hoe wist hij ervan? Ik bewonder deze waarzegger werkelijk!" Het zou voor Satan niet zo moeilijk moeten zijn je verleden te kennen, nietwaar? God heeft je tot vandaag de dag geleid, maar Satan heeft ook de hele tijd mensen verdorven en heeft je gevolgd. Dat er voor jou decennia zijn verlopen betekent niets voor Satan en voor hem is

het niet moeilijk deze dingen te weten. Wanneer je weet dat wat Satan zegt klopt, zou je hem dan je hart niet geven? Je toekomst en lot, zijn die niet afhankelijk van zijn controle? Je hart voelt ogenblikkelijk enig respect en eerbied voor hem en van sommige mensen kan de ziel al door hem zijn weggerukt. En dan zul je de waarzegger onmiddellijk vragen: "Wat moet ik nu doen? Wat zou ik volgend jaar moeten vermijden? Welke dingen moet ik niet doen?" En dan zal hij zeggen: je moet daar niet heengaan, je moet dit niet doen, draag geen kleding in een bepaalde kleur, je zou niet naar deze of die plaatsen moeten gaan en je zou bepaalde dingen vaker moeten doen. ... Zou je niet alles wat hij zegt onmiddellijk ter harte nemen? Je zou het sneller onthouden dan het woord van God. Waarom zou je het zo snel onthouden? Omdat je voor je geluk op Satan zou willen vertrouwen. Is het niet op dit moment dat hij je hart in zijn greep krijgt? Wanneer zijn woorden uitkomen zoals voorspeld, zou je dan niet direct teruggaan om erachter te komen wat het lot het volgend jaar voor je in petto heeft? (Ja.) Je zult alles doen wat Satan je vertelt om te doen en je zult alle dingen vermijden waarvan hij zegt dat je ze moet vermijden; ben je hem niet gehoorzaam in alles wat hij zegt? Je zult heel snel in zijn greep terechtkomen, op een dwaalspoor worden geleid en onder zijn controle komen. Dit gebeurt omdat je gelooft dat wat hij zegt de waarheid is en omdat je gelooft dat hij je verleden, heden en toekomst kent. Dit is de methode die Satan gebruikt om mensen te controleren. Maar wie is er in werkelijkheid echt in controle? Het is God Zelf, niet Satan. Satan gebruikt alleen maar zijn trucs, in dit geval om onwetende mensen, die alleen maar de fysieke wereld zien te misleiden daarin te geloven en daarop te vertrouwen. Vervolgens vallen ze in Satans handen en gehoorzamen elk woord van hem. Maar geeft Satan ooit op wanneer mensen in God willen geloven en Hem volgen?

Satan geeft nooit op. Vallen mensen in deze situatie echt in Satans handen? (Ja.)
Kunnen we zeggen dat Satans gedrag wat dit betreft echt schaamteloos is? (Ja.)
Waarom zouden we dat zeggen? Dit zijn frauduleuze en misleidende tactieken.
Satan is schaamteloos en hij verleidt mensen ertoe te denken dat hij alles controleert, en hij bedriegt mensen zodat ze denken dat hij hun lot in handen heeft. Dit leidt ertoe dat onwetende mensen hem volledig gaan gehoorzamen en hij hen bezwendelt met slechts een of twee zinnen en mensen zich in hun roes voor hem buigen. Wat zijn dus de methoden die Satan gebruikt, wat zegt hij om jou in hem te laten geloven? Je kunt bijvoorbeeld niet aan Satan hebben verteld uit hoeveel mensen je gezin bestaat, maar hij zegt uit hoeveel leden je gezin bestaat, en voegt er de leeftijden van je ouders en kinderen aan toe. Stel dat je al argwaan en twijfels had aan het begin, zou je het niet iets geloofwaardiger zijn gaan vinden nadat je dit hebt gehoord? Satan kan dan bijvoorbeeld zeggen dat je het de laatste tijd niet makkelijk hebt op je werk, dat je leidinggevenden je niet de erkenning geven die je verdient en dat ze je altijd tegenwerken, enzovoort. Nadat je dit hebt gehoord denk je: "Dat klopt precies! De dingen lopen de laatste tijd niet soepel op het werk." Dus geloof je Satan een beetje meer. Dan zegt hij nog iets anders om je te misleiden, zodat je nog een beetje meer in hem gelooft. Beetje bij beetje merk je dat je je niet langer kunt verzetten of argwanend kan zijn. Satan gebruikt niet meer dan een paar triviale trucjes, zelfs onbeduidende trucjes, om je te hypnotiseren. Wanneer je bent gehypnotiseerd, zul je niet meer in staat zijn je te oriënteren, niet meer weten wat je moet doen en zul je gaan gehoorzamen wat Satan je zegt. Dit is de 'oh zo briljante' methode die Satan gebruikt om de mens te verderven, zo trap je ongewild in zijn valstrik en word je door hem verleid. Satan vertelt je een paar dingen waarvan mensen denken dat

die goed zijn en vertelt je daarna wat je moet doen en wat je moet vermijden. Zo word je onbewust beduvelde. Zodra je daarvoor bent gevallen, zullen de dingen lastig voor je worden; je denkt constant na over wat Satan je heeft gezegd en wat hij je heeft verteld om te doen, en wordt er onbewust door bezeten. Waarom is dit zo? Dat komt omdat het de mensheid aan waarheid ontbreekt en ze dus niet in staat is zich tegen Satans verlokkingen en verleidingen te verzetten. Geconfronteerd met Satans kwaadaardigheid, bedrog, verraad en boosaardigheid is de mensheid zo onwetend, onvolwassen en zwak, nietwaar? Is dit niet een van de manieren waarop Satan de mens verderft? (Ja.) De mens wordt onbewust, beetje bij beetje, verleid en bedrogen door de verschillende methoden van Satan, omdat de mens niet in staat is onderscheid te maken tussen het positieve en het negatieve. Het ontbreekt de mens aan deze gestalte en het vermogen over Satan te triomferen.

5. Hoe Satan gebruikmaakt van sociale trends om de mens te verderven

Wanneer zijn sociale trends ontstaan? Zijn ze een nieuw fenomeen? Je zou kunnen zeggen dat sociale trends ontstonden toen Satan begon mensen te verderven. Wat wordt tot sociale trends gerekend? (Kledingstijl en make-up.) Dit is iets waar mensen vaak mee in contact komen. Kledingstijl, mode en trends; dit is slechts een klein aspect. Is er nog iets anders? Vallen populaire gezegden die mensen vaak bezigen er ook onder? Vallen de levensstijlen die mensen nastreven er ook onder? Vallen sterren uit de muzikwereld, beroemdheden, tijdschriften en romans er ook onder? (Ja.) Welk aspect van deze trends is

volgens jullie in staat mensen te verderven? Welke van deze trends zijn voor jullie het meest verleidelijk? Sommige mensen zeggen: "We hebben allemaal een bepaalde leeftijd bereikt, we zijn vijftigers, zestigers, zeventigers of tachtigers, we kunnen niet meer aan deze trends meedoen en ze kunnen ons niet zo erg meer boeien." Klopt dit? Andere zeggen: "We volgen geen beroemdheden, dat is iets wat jongeren doen als ze twintiger zijn; we dragen ook geen modieuze kleren, dat is iets voor mensen voor wie image belangrijk is." Dus welke dingen kunnen jullie dan wel verderven? (Populaire gezegden.) Kunnen deze gezegden mensen verderven? Hier is er eentje, kunnen jullie zien of deze mensen verderft of niet, 'Alles draait om geld'. Is dit een trend? Als je dit vergelijkt met de modetrends of culinaire trends die jullie hebben genoemd, is dit dan niet veel erger? 'Alles draait om geld' is een filosofie van Satan die is gangbaar onder de hele mensheid, in elke menselijke samenleving. Jullie zouden kunnen zeggen dat dit een trend is, omdat ze geleidelijk aan in ieders hart is ingeprent. Helemaal aan het begin accepteerden de mensen dit gezegde niet, maar vervolgens gaven ze er hun stilzwijgende goedkeuring aan toen ze in contact kwamen met het echte leven, en begonnen ze het gevoel te krijgen dat deze woorden in feite waar waren. Is dit soms geen proces van Satan waarmee hij de mens verderft? Misschien begrijpen mensen dit gezegde niet allemaal in dezelfde mate, maar iedereen heeft in meer of mindere mate een idee wat met dit gezegde wordt bedoeld op basis van dingen die om hem of haar heen zijn gebeurd en op basis van persoonlijke ervaring, nietwaar? Ongeacht hoeveel ervaring iemand met dit gezegde heeft, wat is het negatieve effect dat het op iemands hart kan hebben? Er wordt iets geopenbaard door de gezindheid van de mensen in de wereld, waaronder die van elk van jullie. Hoe kan dit worden

geïnterpreteerd? Het is de verering van geld. Is het moeilijk dit uit iemands hart te verdrijven? Het is heel moeilijk! Het lijkt erop dat Satan de mens inderdaad grondig heeft verdorven! Nadat Satan deze trend heeft gebruikt om mensen te verderven, hoe manifesteert zich dit in hen? Voelen jullie niet dat jullie in de wereld niet zouden overleven zonder geld, dat zelfs één dag onmogelijk zou zijn? De status en de eerbiedwaardigheid van mensen is gebaseerd op hoeveel geld ze hebben. De ruggen van de armen zijn gebogen in schaamte terwijl de rijken genieten van hun hoge status. Ze staan allen trots rechtop, spreken luid en leven op arrogante wijze. Waar leidt dit gezegde en deze trend bij mensen toe? Zien veel mensen geld verdienen niet als iets om alles voor over te hebben? Zijn veel mensen niet bereid hun waardigheid en integriteit op te offeren in hun streven naar meer geld? Verspelen er niet nog veel meer mensen de kans hun plicht te vervullen en God te volgen, omwille van geld? Is dit geen verlies voor de mensen? (Ja.) Is Satan niet sinister om deze methode en dit gezegde te gebruiken om de mens in zo'n mate te verderven? Is dit geen kwaadaardige valstrik? Als je een ontwikkeling doormaakt van het bezwaar maken tegen een populair gezegde tot het uiteindelijk als waarheid accepteren van het gezegde, komt je hart volledig in de greep van Satan en ga je er onbewust naar leven. In welke mate heeft dit gezegde invloed op je? Het kan zijn dat je het juiste pad kent en dat je de waarheid kent, maar niet de kracht hebt om ze na te streven. Het kan zijn dat je duidelijk weet dat de woorden van God de waarheid zijn, maar dat je niet bereid bent de prijs te betalen of te lijden om de waarheid te verkrijgen. In plaats daarvan offer je liever je eigen toekomst en lot op om tot het bittere einde tegen God in te gaan. Wat God ook zegt, wat God ook doet, hoe zeer je je ook realiseert dat Gods liefde voor jou diep en groot is, je zou toch koppig je pad

blijven volgen en de prijs betalen voor dit gezegde. Dit wil zeggen dat dit gezegde je gedrag en gedachten reeds controleert, en je liever wilt dat je lot door dit gezegde wordt bepaald dan dat je het allemaal moet opgeven. Mensen doen dit, ze worden gecontroleerd door dit gezegde en worden er door gemanipuleerd. Is dit niet het effect van Satans verderfelijke werk in de mens? Is dit niet de filosofie en verdorven gezindheid van Satan die wortel schiet in je hart? Als je dit doet, heeft Satan dan niet zijn doel bereikt? (Ja.) Zie je hoe Satan op deze manier de mens heeft verdorven? Kun je het voelen? (Nee.) Je zag of voelde het niet. Zie je hier Satans kwaadaardigheid? Satan verderft de mens altijd en overal. Satan maakt het de mens onmogelijk zich tegen dit verderf te verdedigen en maakt dat de mens er hulpeloos tegenover staat. Satan zorgt ervoor dat je zijn gedachten, zijn opvattingen en de kwade dingen die eruit voortkomen accepteert in situaties waarin je onwetend bent en niet herkent wat er met je gebeurt. Mensen accepteren deze dingen volkomen en verzetten zich er niet tegen. Ze koesteren en hangen aan deze dingen alsof ze een schat vertegenwoordigen, ze laten zich door deze dingen manipuleren en bespelen, en dit is de manier waarop Satan de mens dieper en dieper verderft.

Satan gebruikt verschillende methoden om mensen te verderven. De mens bezit kennis en houdt er een aantal wetenschappelijke theorieën op na, de mens leeft onder invloed van traditionele cultuur en elk mens is erfgenaam en doorgever van traditionele cultuur. De mens is gehouden de traditionele cultuur die hem door Satan is gegeven voort te zetten en de sociale trends die Satan die mensheid heeft geboden te volgen. De mens is onafscheidelijk van Satan, werkt altijd mee aan wat Satan doet en accepteert zijn kwaadaardigheid, misleiding, boosaardigheid en arrogantie. Zodra de mens in bezit kwam van deze

gezindheden van Satan, leefde hij toen gelukkig of ongelukkig te midden van deze verdorven mensheid? (Ongelukkig.) Waarom zeg je dat? (Omdat de mens aan deze verdorven dingen gebonden is en onder controle daarvan staat, leeft hij in zonde en is hij verwickeld in een bittere strijd.) Sommige mensen dragen een bril en zien er heel intellectueel uit; het is mogelijk dat ze erg respectabel spreken met welsprekendheid en rede, en dat ze, omdat ze veel dingen hebben meegemaakt, zeer ervaren en subtiel zijn. Ze zouden misschien tot in detail kunnen spreken over grote en kleine zaken; ze zouden misschien ook de authenticiteit en redelijkheid van dingen kunnen beoordelen. Sommigen zouden kunnen kijken naar het gedrag en het voorkomen van deze mensen, en naar hun karakter, menslievendheid en gedrag, enzovoort, en niets op hen hebben aan te merken. Zulke mensen kunnen zich bijzonder goed aanpassen aan de huidige sociale trends. Hoewel deze persoon misschien wat ouder is, loopt hij nooit achter en voelt hij zich nooit te oud om te leren. Oppervlakkig gezien kan niemand iets op hem aanmerken, van binnen is hij echter volstrekt verdorven door Satan. Oppervlakkig gezien is er niets mis, hij is zachtaardig, verfijnd, bezit kennis en een zekere moraliteit; hij is integer en de dingen die hij weet zijn vergelijkbaar met wat jonge mensen weten. Met betrekking tot zijn natuur en wezen is deze persoon echter een compleet en levend voorbeeld van Satan, hij lijkt als twee druppels water op Satan. Dit is de 'vrucht' van Satans verderf van de mens. Wat ik heb gezegd kan pijnlijk voor jullie zijn, maar het is allemaal waar. De kennis die de mens bestudeert, de wetenschap die hij begrijpt en de methoden die hij kiest om aan maatschappelijke trends te voldoen, zijn zonder uitzondering gereedschappen van Satans verderf. Dit is absoluut waar. Derhalve leeft de mens in een gezindheid die geheel verdorven is door Satan en kan de

mens onmogelijk weten wat Gods heiligheid of Gods wezen is. Dit komt omdat er oppervlakkig gezien niets valt aan te merken op de manier waarop Satan de mens verderft; je kunt aan iemands gedrag niet zien dat er iets mis is. Iedereen doet zijn werk normaal en leeft een normaal leven; iedereen leest gewoon boeken en kranten, studeert en spreekt normaal. Sommige mensen hebben iets over ethiek geleerd en kunnen goed praten, zijn vol begrip en vriendelijk, zijn hulpvaardig en liefdadig en zorgen ervoor dat ze niet in onbetekenende ruzies verwickeld raken of van andere mensen profiteren. De verdorven satanische gezindheid is echter diep in hen geworteld; dit wezen kan niet worden veranderd door te vertrouwen op uiterlijke inspanningen. Vanwege dit wezen is de mens niet in staat Gods heiligheid te kennen, en ondanks het feit dat het wezen van Gods heiligheid aan de mens is geopenbaard, neemt de mens het niet serieus. Dit komt omdat Satan reeds via verschillende middelen volkomen bezit heeft genomen van de gevoelens, ideeën, opvattingen en gedachten van de mens. Deze bezetenheid, dit verderf, is niet tijdelijk of incidenteel; het is overal en altijd aanwezig. Dus beschouwen heel veel mensen die drie of vier jaar – of zelfs vijf of zes jaar – lang in God geloven nog steeds die kwaadaardige gedachten, opvattingen, logica en filosofieën die Satan bij hen heeft ingeprint als een schat en kunnen ze die dingen niet loslaten. Omdat de mens de kwaadaardige, arrogante en boosaardige natuur van Satan heeft aanvaard, is het onvermijdelijk dat er in de intermenselijke relaties van de mens vaak conflicten, ruzies en onverenigbaarheid voorkomen. Deze ontstaan als gevolg van de arrogante natuur van Satan. Als Satan de mensheid positieve dingen had gegeven – bijvoorbeeld wanneer het confucianisme en het taoïsme uit de traditionele cultuur die door de mens is geaccepteerd goede dingen zouden zijn – dan zouden

soortgelijke typen mensen, nadat ze deze dingen hadden geaccepteerd, met elkaar moeten kunnen opschieten. Waarom is er dan zo'n grote kloof tussen mensen die dezelfde dingen hebben geaccepteerd? Waarom is dat? Het is omdat deze dingen van Satan komen en Satan verdeeldheid tussen de mensen zaait. De dingen die Satan aanbiedt, hoe eerbiedwaardig of geweldig ze er oppervlakkig gezien ook uitzien, maken de mens slechts hoogmoedig en brengen in hem alleen arrogantie en niets meer dan het bedrog van Satans kwaadaardige natuur naar boven. Is dat niet waar? Iemand die zichzelf anders zou kunnen voordoen, een schat aan kennis zou bezitten, of een goede opvoeding zou hebben genoten, zou het niet meevallen zijn verdorven satanische gezindheid te verbergen. Dat wil zeggen, op hoeveel manieren deze persoon zichzelf ook omhulde, of je hem nu als heilige beschouwde of dacht dat hij perfect was, of dacht dat hij een engel was, hoe puur je ook dacht dat hij was, hoe zou zijn leven er achter de schermen uitzien? Welk wezen zou je zien wanneer de gezindheid van deze persoon zou worden geopenbaard? Je zou zonder twijfel de kwaadaardige natuur van Satan zien. Zou men dit kunnen zeggen? (Ja.) Bijvoorbeeld, stel dat jullie iemand in jullie nabije omgeving kennen die je als een goed mens beschouwde, misschien iemand die je bewonderde. Met je huidige gestalte, wat denk je over hen? Eerst kijk je of dit type mens wel of geen menselijkheid toont, of ze eerlijk zijn, of ze ware liefde voor mensen hebben en of hun woorden en daden anderen ten goede komen en hen helpen. (Nee.) De zogenaamde vriendelijkheid, liefde of goedheid die hier wordt getoond, wat is ze werkelijk? Het is allemaal vals, het is allemaal een façade. Deze achter-de-schermen-façade heeft een verborgen, kwaadaardig doel: dat deze persoon geliefd en bewonderd wordt. Zien jullie dit duidelijk? (Ja.)

Wat brengen de manieren van Satan om mensen te verderven de mensheid? Brengen ze iets positiefs? Ten eerste, kan de mens onderscheid maken tussen goed en kwaad? Zou je zeggen dat – of het nu gaat om de beoordeling van een beroemd of geweldig persoon of één of ander tijdschrift of andere publicatie – de standaards die ze in deze wereld gebruiken om te beoordelen of iets goed of kwaad, en juist of verkeerd is, nauwkeurig zijn? Zijn hun inschattingen van gebeurtenissen of mensen eerlijk? Zit er een kern van waarheid in? Beoordeelt de wereld of de mensheid positieve en negatieve dingen op basis van de standaard van de waarheid? (Nee.) Waarom zijn mensen hier niet toe in staat? De mensen hebben zo veel kennis bestudeerd en weten zoveel over wetenschap, zijn ze niet kundig genoeg? Waarom kunnen ze geen onderscheid maken tussen positieve en de negatieve dingen? Waarom is dit zo? (Omdat mensen de waarheid niet hebben; wetenschap en kennis zijn niet de waarheid.) Alles wat Satan de mensheid brengt, is kwaad en verderf en het ontbreekt het aan de weg, de waarheid en het leven. Met het kwaad en verderf dat Satan de mens brengt, kun je dan zeggen dat Satan liefde bezit? Kun je zeggen dat de mens liefde bezit? Sommige mensen zeggen misschien: “Je hebt ongelijk, er zijn over de hele wereld heel veel mensen die de armen of daklozen helpen. Zijn dat geen goede mensen? Er zijn ook veel liefdadigheidsinstellingen die goed werk doen; is het werk dat ze doen dan niet goed werk?” Dus wat zou je daarvan zeggen? Satan gebruikt veel verschillende methoden en theorieën om de mens te verderven; is dit verderf van de mens een vaag concept? Nee, dat is het niet. Satan doet ook enkele praktische dingen; hij promoot ook in de wereld en in de maatschappij een opvatting of een theorie. In elke dynastie en in elk tijdperk promoot hij een theorie en brengt de mens een aantal ideeën bij. Deze ideeën en theorieën

wortelen zich geleidelijk in de harten van mensen, en dan gaan mensen vervolgens naar deze theorieën en ideeën leven; worden ze daarmee niet onbewust Satan? Zijn mensen niet één met Satan? Wanneer de mensen één zijn geworden met Satan, wat wordt dan uiteindelijk hun houding tegenover God? Is dat niet dezelfde houding die ook Satan heeft tegenover God? Niemand durft dat toe te geven, nietwaar? Dat is erg angstaanjagend! Waarom zeg ik dat Satans natuur kwaadaardig is? Dit is vastgesteld en geanalyseerd op basis van wat Satan heeft gedaan en de dingen die Satan heeft geopenbaard; dat Satan kwaadaardig is, wordt niet zomaar beweerd. Als ik alleen maar zei dat Satan kwaadaardig is, wat zouden jullie dan denken? Jullie zouden denken: "Natuurlijk is Satan kwaadaardig." Ik vraag jullie dus: "Welk aspect van Satan is kwaadaardig?" Als je zegt: "Satans verzet tegen God is kwaadaardig," zou je nog steeds niet duidelijk genoeg spreken. Nu we op deze manier over deze kenmerken hebben gesproken, begrijpen jullie de specifieke inhoud van het wezen van Satans kwaadaardigheid? (Ja.) Als jullie Satans kwaadaardige natuur duidelijk kunnen zien, dan zullen jullie je eigen gesteldheden zien. Bestaat er enig verband tussen deze twee dingen? Is dit nuttig voor jullie of niet? (Dat is zo.) Wanneer ik communiceer over het wezen van Gods heiligheid, is het noodzakelijk dat ik dan communiceer over het kwaadaardige wezen van Satan, wat is dan jullie mening hierover? (Ja, dat is noodzakelijk.) Waarom? (Satans kwaadaardigheid laat Gods heiligheid duidelijk uitkomen.) Is dit juist? Het is gedeeltelijk goed, dat zonder Satans kwaadaardigheid de mensen Gods heiligheid niet zouden kennen; dat is juist. Als je echter zegt dat Gods heiligheid alleen maar bestaat vanwege het contrast met Satans kwaadaardigheid, is dat dan juist? Deze dialectische manier van denken is onjuist. Gods heiligheid is het

inherente wezen van God. Hoewel God het door Zijn daden openbaart, is het een natuurlijke uitdrukking van Gods wezen en is het Gods inherente wezen; het heeft altijd bestaan en is intrinsiek en eigen aan God Zelf, hoewel de mens het niet kan zien. Dit is omdat de mens leeft te midden van de verdorven gezindheid van Satan en onder Satans invloed, en de mensen weten niets over heiligheid, laat staan over de specifieke inhoud van Gods heiligheid. Is het noodzakelijk om eerst te communiceren over Satans kwaadaardige wezen? (Ja.) Sommige mensen zouden enige twijfels kunnen uiten, zoals: “Je communiceert over God Zelf, waarom praat je dan altijd over hoe Satan mensen verderft en dat Satans natuur slecht is?” Nu heb je deze twijfels gesust, nietwaar? Als mensen het kwaad van Satan kunnen onderscheiden en als ze er een nauwkeurige definitie van hebben, als mensen duidelijk de specifieke inhoud en manifestatie van het kwaad zien, de bron en het wezen van het kwaad, dan zullen de mensen wanneer nu Gods heiligheid wordt besproken, zich duidelijk realiseren dat dit Gods heiligheid is en deze herkennen als ware heiligheid. Als ik het kwaad van Satan niet bespreek, dan zullen sommige mensen ten onrechte geloven dat bepaalde dingen die mensen in de samenleving en onder de mensen doen – of iets in deze wereld – misschien gerelateerd is aan heiligheid. Is deze opvatting niet onjuist? (Ja.)

Daarom heb ik in gecommuniceerd over Satans wezen. Wat voor soort begrip van Gods heiligheid hebben jullie via jullie ervaringen in de afgelopen jaren gekregen, van het zien van Gods woord en het ervaren van Zijn werk? Praat er maar eens over. Je hoeft er geen woorden voor te gebruiken die goed in het gehoor liggen, spreek gewoon uit je eigen ervaring, is Gods heiligheid uitsluitend Zijn liefde? Is het alleen Gods liefde die we als heiligheid beschrijven?

Dat zou te eenzijdig zijn, nietwaar? Zijn er, naast Gods liefde, nog andere aspecten van Gods wezen? Hebben jullie die gezien? (Ja. God haat festivals en feestdagen, gebruiken en bijgeloof; dat is ook Gods heiligheid.) God is heilig en daarom haat Hij deze dingen, is dat wat dat betekent? Wat is in wezen Gods heiligheid? Heeft Gods heiligheid geen substantiële inhoud, anders dan dat Hij dingen haat? Denken jullie in je achterhoofd: “Omdat God deze kwaadaardige dingen haat, kan men zeggen dat God heilig is”? Is hier geen sprake van speculatie? Is dit geen vorm van deductie en oordeel? Wat is het grootste taboe wanneer het gaat over het begrijpen van Gods wezen? (Als we de werkelijkheid achter ons laten om over doctrines te spreken.) Dit is het meest taboe om te doen. Nog iets anders? (Speculatie en verbeelding.) Dit zijn ook zeer sterke taboes. Waarom zijn speculatie en verbeelding niet nuttig? Zijn dingen waarover je speculeert en fantaseert dingen die je echt kunt zien? Vormen zij het ware wezen van God? (Nee.) Wat is er nog meer taboe? Is het taboe om zomaar een aantal mooi klinkende woorden op te sommen om Gods wezen te beschrijven? (Ja.) Is het niet opschepperig en onzinnig? Oordelen en speculaties zijn onzinnig, net als het willekeurig gebruiken van mooi klinkende woorden. Holle lof is ook onzinnig, nietwaar? Geniet God ervan om naar mensen te luisteren die zulke onzin uitkramen? (Nee, dat doet Hij niet.) Hij voelt zich ongemakkelijk wanneer Hij dat hoort! God leidt en redt een groep mensen en zelfs nadat deze groep mensen Zijn woorden heeft gehoord, begrijpen ze nog steeds niet wat Hij bedoelt. Iemand zou kunnen vragen: “Is God goed?” dan zouden ze antwoorden: “Zeker!” “Hoe goed?” “Geweldig goed!” “Heeft God de mens lief?” “Ja!” “Hoeveel? Kun je dit beschrijven?” “Heel, heel veel! Het is dieper dan de zee en hoger dan de hemel!” Is dat geen onzin? Lijkt deze onzin niet op wat jullie zojuist zeiden: “God

haat Satans verdorven gezindheid, daarom is God heilig”? (Ja.) Is wat jullie zojuist hebben gezegd geen onzin? Waar komt de meerderheid van de onzinnige dingen die jullie zeggen vandaan? (Satan.) Onzinnige dingen die worden gezegd zijn hoofdzakelijk het resultaat van de onverantwoordelijkheid van mensen en hun oneerbiedigheid ten opzichte van God. Zouden we dit zo kunnen zeggen? Is het niet onverantwoordelijk dat je geen begrip had, en alsnog onzin uitkraamde? Is dat niet respectloos naar God? Je hebt een beetje kennis vergaard, een beetje begrepen van argumentatie en logica, dingen die je gebruikt hebt, maar bovendien nog gedaan hebt terwijl je God kent. Denk je dat God zich ongemakkelijk voelt als Hij dit hoort? Hoe kunnen jullie God proberen te kennen met deze methoden? Klinkt dat niet ongemakkelijk? Derhalve, als het over de kennis van God gaat, dan moet je bijzonder voorzichtig zijn; op plaatsen waar je God kent, moet je alleen daarover spreken. Spreek eerlijk en praktisch en verfraai je woorden niet met routineuze complimenten en gebruik geen vleierij; God heeft dat niet nodig en dit soort dingen zijn van Satan afkomstig. Satans gezindheid is arrogant en Satan houdt ervan om geveleid te worden en mooie woorden te horen. Satan is blij en gelukkig wanneer mensen alle mooi klinkende woorden die ze hebben geleerd op een rijtje zetten en deze woorden gebruiken voor Satan. Maar God heeft dit niet nodig; God heeft geen ophemeling of vleierij nodig en Hij eist niet dat mensen onzin uitkramen en Hem blind prijzen. God verafschuwt dit en zal zelfs niet naar onechte lof en vleierij luisteren. Dus als sommige mensen God blind prijzen en wat ze zeggen niet in overeenstemming is met wat er in hun hart is, als zij blindelings aan God geloften afleggen en achteloos tot Hem bidden, dan luistert God helemaal niet. Je moet verantwoordelijkheid nemen voor wat je zegt. Als je iets niet weet, zeg het dan

gewoon; als je iets wel weet, druk het dan op een praktische manier uit. Dus ten aanzien van wat Gods heiligheid specifiek en in werkelijkheid met zich mee brengt, hebben jullie daar een echt begrip van? (Toen ik opstandigheid aan de dag legde, toen ik overtredingen had begaan, ontving ik Gods oordeel en tuchtiging, en daarin zag ik Gods heiligheid. En toen ik situaties tegenkwam die niet overeenkwamen met mijn verwachtingen, bad ik over deze dingen en zocht ik naar Gods bedoelingen, en toen God mij verlichtte en me leidde met Zijn woorden, zag ik Gods heiligheid.) Dit is afkomstig uit je eigen ervaring. (Van wat God daarover heeft gezegd, heb ik gezien wat er van de mens is geworden nadat hij door Satan verdorven en beschadigd was. Toch heeft God alles gegeven om ons te redden en hierin zie ik Gods heiligheid.) Dit is een realistische manier van spreken; het is ware kennis. Zijn er nog andere manieren om dit te begrijpen? (Ik weet niet of mijn begrip wel of niet juist is. Ik zie Satans kwaadaardigheid in de woorden die hij sprak om Eva tot zonde te verleiden en in zijn verleiding van de Heer Jezus. In de woorden die God gebruikte om Adam en Eva te vertellen wat ze wel en niet konden eten zie ik dat Gods woorden ongecompliceerd en rein zijn en dat ze betrouwbaar zijn; hierin zie ik Gods heiligheid.) Van wat jullie deze mensen hebben horen zeggen, op welke woorden zeggen jullie het meest hartgrondig Amen? Wiens communicatie was het dichtst bij het onderwerp waarover we vandaag communiceren, wiens communicatie was het meest realistisch? Hoe was de communicatie van de laatste zuster? (Goed.) Je zegt amen op wat ze zei, wat zei ze dat het doel precies trof? (In de woorden die de zuster zojuist sprak hoorde ik dat Gods woord rechtdoorzee is en heel duidelijk, het is in het geheel niet zoals Satans indirecte woorden. Ik zag hierin Gods heiligheid.) Dat maakt er deel van uit. Was het correct? (Ja.) Heel

goed. Ik zie dat jullie iets hebben verworven in de twee laatste communicaties, maar jullie moeten hard blijven werken. De reden dat jullie hard moeten blijven werken is dat het begrijpen van Gods wezen een bijzonder diepe les is; het is niet iets dat iemand zomaar ineens begrijpt of iets dat slechts in een paar woorden duidelijk kan worden uitgelegd.

Elk aspect van de verdorven satanische gezindheid, de kennis, de filosofie, de gedachten, opvattingen en persoonlijke aspecten van mensen belemmeren hun in sterke mate Gods wezen te leren kennen; dus wanneer jullie dus deze onderwerpen horen, zijn sommige onderwerpen mogelijk buiten jullie bereik, zullen jullie sommige onderwerpen misschien niet begrijpen, en zullen er misschien onderwerpen zijn die jullie fundamenteel niet in overeenstemming kunnen brengen met de realiteit. Hoe dan ook, ik heb gehoord dat jullie Gods heiligheid begrijpen en ik weet dat jullie in je harten beginnen te accepteren wat ik heb gezegd en gecommuniceerd over Gods heiligheid. Ik weet dat in jullie harten het verlangen het wezen van Gods heiligheid te begrijpen begonnen is te ontspruiten. Maar wat me nog gelukkiger maakt, is dat sommigen van jullie al in staat zijn om de eenvoudigste woorden te gebruiken om jullie kennis van Gods heiligheid te beschrijven. Hoewel dit iets eenvoudigs is om te zeggen en ik het al eerder gezegd heb, zal dit in de harten van de meerderheid van jullie toch nog moeten worden goedgekeurd of indruk moeten maken. Niettemin, sommigen van jullie hebben deze woorden ter harte genomen; dit is best goed en een zeer goede start. Ik hoop dat jullie over de onderwerpen die jullie diepzinnig vinden – of over onderwerpen die nog buiten jullie bereik liggen – na blijven denken en daar meer en meer over zullen communiceren. Voor de onderwerpen die buiten je bereik liggen zal er iemand zijn om jullie meer begeleiding te geven. Als jullie

meer communiceren ten aanzien van de terreinen die nu al binnen jullie bereik liggen, zal de Heilige Geest Zijn werk in jullie doen en zullen jullie tot een beter begrip komen. Het begrijpen en kennen van het wezen van God is van het grootste belang voor de mens bij het binnengaan van het leven. Ik hoop dat jullie dit niet negeren of dit als een spelletje zien; het kennen van God is de grondslag voor het geloof van de mens in God en de sleutel tot zijn streven naar waarheid en het verkrijgen van redding. Als mensen in God geloven, maar Hem niet kennen, en als zij tussen bepaalde letters en leerstellingen leven, zal het voor hen nooit mogelijk zijn redding te bereiken, zelfs als zij handelen en leven in overeenstemming met de oppervlakkige betekenis van de waarheid. Dat wil zeggen, als je in God gelooft, maar je Hem niet kent, is je geloof helemaal voor niets en bevat het niets van de werkelijkheid. Dat begrijp je, nietwaar? (Ja, dat begrijpen we.) Hiermee eindigen we onze communicatie voor vandaag. (Dank aan God!)

4 januari 2014

God Zelf, de unieke VI

Gods heiligheid (III)

Het onderwerp waarover we de vorige keer hebben gecommuniceerd is de heiligheid van God. Met welk aspect van God Zelf heeft de heiligheid van God te maken? Gaat dit om het wezen van God? (Ja.) Dus wat is het belangrijkste

aspect van Gods wezen dat we in onze communicatie hebben besproken? Is het de heiligheid van God? De heiligheid van God is het unieke wezen van God. Wat was de hoofdinhoud van onze communicatie van de vorige keer? (Het onderscheiden van het kwaad van Satan. Dat wil zeggen van hoe Satan de mensheid verderft middels kennis, wetenschap, traditionele cultuur, bijgeloof en sociale trends.) Dit was het belangrijkste onderwerp dat we de vorige keer bespraken. Satan gebruikt kennis, wetenschap, bijgeloof, traditionele cultuur en sociale trends om de mens te verderven; dit zijn de manieren – vijf in totaal – waarop Satan de mens verderft. Welke van deze denken jullie dat Satan het meest gebruikt om de mens te verderven? Welke wordt gebruikt om mensen het diepst te verderven? (Traditionele cultuur. Dit is omdat satanische filosofieën, zoals de doctrines van Confucius en Mencius, diep in onze geest zijn ingeprent.) Sommige broeders en zusters denken dus dat het antwoord ‘traditionele cultuur’ is. Heeft iemand een ander antwoord? (Kennis. Kennis zal ons nooit toestaan God te aanbidden. Het ontkent het bestaan van God, en ontkent de heerschappij van God. Dat wil zeggen: Satan zegt ons dat we op jonge leeftijd moeten beginnen te studeren. Hij zegt dat alleen door te studeren en kennis te verkrijgen onze toekomst rooskleurige perspectieven heeft en wij een gelukkig lot zullen hebben.) Satan gebruikt kennis om je toekomst en lot te beheersen. Vervolgens leidt hij je om de tuin; zo denk je dat Satan de mens het grondigst verderft. Dus de meesten van jullie denken dat Satan kennis gebruikt om de mens het grondigst te verderven. Heeft iemand een ander antwoord? Hoe zit het bijvoorbeeld met de wetenschap of sociale trends? Is er iemand die deze als antwoord zou noemen? (Ja.) Vandaag zal ik weer communiceren over de vijf manieren waarop Satan de mens verderft. Als ik eenmaal klaar ben, zal ik jullie

nog een paar vragen stellen zodat we kunnen zien welke van deze dingen Satan precies gebruikt om de mens het grondigst te verderven.

De eerste van de vijf manieren die we noemden waarop Satan de mens verderft is kennis, dus laten we kennis nemen als ons eerste onderwerp van communicatie. Satan gebruikt kennis als lokaas. Luister goed: kennis is gewoon een soort lokaas. Mensen worden ertoe verleid om elke dag hard te studeren en zichzelf te verbeteren, om kennis als wapen in te zetten en zichzelf werkelijk te wapenen met kennis, en vervolgens kennis te gebruiken om de poort naar de wetenschap te openen; met andere woorden, hoe meer kennis je vergaart, hoe meer je zult begrijpen. Satan vertelt dit alles aan de mensen. Hij vertelt mensen dat ze verheven idealen moeten ontwikkelen terwijl ze kennis opdoen. Hij draagt hen op om ambities en aspiraties te kweken. Zonder dat de mens het doorheeft, brengt Satan veel van dit soort berichten over, waardoor mensen onbewust gaan denken dat deze dingen juist of heilzaam zijn. Zonder dat ze het in de gaten hebben, zetten mensen voet op deze weg, onbewust geleid door hun eigen idealen en ambities. Stap voor stap leren ze onbewust, uit de kennis die door Satan wordt ingegeven, de denkwijzen van grote of beroemde mensen. Ze leren ook enige dingen van de daden van mensen die als helden worden beschouwd. Wat bepleit Satan voor de mens in de daden van deze helden? Wat wil hij bij de mens inprenten? Dat de mens patriottisch moet zijn, nationale integriteit moet hebben en heldhaftig van geest moet zijn. Wat leert de mens van historische verhalen of biografieën van heroïsche figuren? Een gevoel van persoonlijke loyaliteit te hebben, bereid te zijn om wat dan ook te doen voor vrienden en broeders. Binnen deze kennis van Satan leert de mens onbewust veel dingen die allerminst positief zijn. Te midden van de onwetendheid van de mens worden

zaadjes die door Satan zijn voorbereid in de onvolwassen geest van de mensen geplant. Deze zaadjes geven hen het gevoel dat ze belangrijke mensen moeten zijn, beroemd moeten zijn, helden moeten zijn, vaderlandslievend moeten zijn, mensen moeten zijn die van hun familie houden, en mensen moeten zijn die alles voor een vriend doen, en een gevoel van persoonlijke trouw hebben. Verleid door Satan lopen ze zonder dat ze het doorhebben de weg die hij voor hen heeft bereid. Terwijl ze deze weg bewandelen, worden ze gedwongen om Satans leefregels te accepteren. Volledig onbewust ontwikkelen ze hun eigen regels waar ze naar leven, maar deze zijn niets meer dan de regels van Satan, die hij er krachtig bij hen heeft ingeprent. Tijdens het leerproces laat Satan hen hun eigen doelen ontwikkelen, hun eigen levensdoelen, regels om naar te leven en richting in het leven bepalen, terwijl hij al die tijd de dingen van Satan bij hen inprent middels verhalen, biografieën en alle andere mogelijke middelen om mensen stukje bij beetje te verleiden tot ze in het lokaas bijten. Op deze manier krijgen sommigen tijdens hun leerproces een voorkeur voor literatuur, sommigen voor economie, anderen voor astronomie of aardrijkskunde. Dan zijn er sommigen die van politiek beginnen te houden, sommigen die van natuurkunde houden, sommigen die van scheikunde houden en nog weer anderen die de voorkeur geven aan theologie. Dit zijn allemaal onderdelen van het grotere geheel dat kennis is. In jullie hart weet ieder van jullie waar deze dingen werkelijk over gaan; ieder van jullie heeft er al eerder contact mee gehad. Ieder van jullie kan over een van deze takken van kennis wel eindeloos doorpraten. En dus is het duidelijk hoe diep deze kennis de geest van de mens is binnengedrongen; het valt duidelijk te zien welke positie deze kennis inneemt in de geest van de mensen en hoe groot het effect ervan op hen is. Als iemand eenmaal van een

facet van kennis begint te houden, wanneer iemand er smoorverliefd op is geraakt, dan ontwikkelt hij onbewust ambities: sommige mensen willen schrijvers worden, sommigen willen literaire auteurs worden, sommigen willen van politiek hun carrière maken en sommigen willen zich bezighouden met economie en zakenmensen worden. Dan is er een aandeel aan mensen die helden, groot of beroemd willen zijn. Ongeacht wat voor soort persoon mensen willen zijn, het is hun doel om deze methode van kennis vergaren te gebruiken voor hun eigen doeleinden, om hun eigen verlangens, hun eigen ambities waar te maken. Hoe goed het ook klinkt: of ze hun dromen willen waarmaken, hun leven niet willen verknoeien, of een bepaalde carrière willen hebben; ze koesteren deze verheven idealen en ambities, maar waar is het in de grond allemaal voor? Hebben jullie ooit eerder nagedacht over deze vraag? Waarom handelt Satan op deze manier? Wat is het doel van Satan als hij deze dingen bij de mens inprent? In jullie harten moet duidelijkheid zijn over deze vraag.

Laten we nu praten over hoe Satan kennis gebruikt om de mens te verderven. Als eerste zullen we een duidelijk begrip moeten krijgen over deze dingen: wat wil Satan de mens met kennis geven? Langs welke weg wil hij de mens leiden? (De weg van weerstand tegen God.) Ja, dat is het beslist: weerstand tegen God. Dan kun je zien dat dit een gevolg is van het verwerven van kennis door mensen: ze beginnen weerstand te bieden tegen God. Dus wat zijn Satans sinistere beweegredenen? Je ziet het niet duidelijk, of wel? Gedurende het proces waarbij de mens kennis aanleert, zal Satan allerhande methoden gebruiken, of het nu gaat om het vertellen van verhalen, het eenvoudigweg aanreiken van een enkel beetje kennis, of mensen in staat stellen om hun verlangens of ambities te bevredigen. Langs welke weg wil Satan je

leiden? Mensen denken dat er niets mis is met het opdoen van kennis, dat het volkomen natuurlijk is. Om het op een aantrekkelijk klinkende manier te zeggen, het bevorderen van verheven idealen of het hebben van ambities staat gelijk aan het hebben van een drang, en dit zou het juiste levenspad moeten zijn. Is het niet een roemrijkere manier voor mensen om te leven als ze hun eigen idealen kunnen verwezenlijken, of succesvol een carrière kunnen hebben? Door deze dingen te doen, is het niet alleen mogelijk om je voorouders te eren, maar heb je ook een kans om je stempel op de geschiedenis te drukken – is dit geen goede zaak? Dit is een goede zaak in de ogen van wereldlijke mensen en voor hen moet het juist en positief zijn. Maar brengt Satan, met zijn sinistere motieven, mensen op dit soort wegen en is dat het enige wat er aan de hand is? Natuurlijk niet. In feite maakt het niet uit hoe verheven de idealen van mensen zijn, hoe realistisch de menselijke verlangens ook zijn of hoe gepast ze ook zijn, alles wat de mens wil bereiken, alles waarnaar de mens op zoek is, is onlosmakelijk verbonden met twee woorden. Deze twee woorden zijn van vitaal belang voor het leven van elke persoon en het zijn dingen die Satan bij de mens wil inprenten. Welke twee woorden zijn dit? Het zijn 'roem' en 'winst'. Satan gebruikt een heel subtiele methode, een methode die heel erg in overeenstemming is met de opvattingen van mensen en die helemaal niet radicaal is. Met deze methode zorgt hij ervoor dat mensen onbewust Satans manier van leven en de regels waarnaar hij leeft aanvaarden, en levensdoelen en hun richting in het leven bepalen. Door dit te doen krijgen ze ook, zonder het te weten, ambities in het leven. Ongeacht hoe groots deze ambities in het leven mogen lijken, ze zijn onlosmakelijk verbonden met 'roem' en 'winst'. Alles wat alle grote of beroemde personen, eigenlijk alle mensen, in het leven volgen, heeft alleen betrekking op

deze twee woorden: 'roem' en 'winst'. Mensen denken dat wanneer ze eenmaal roem en winst hebben vergaard, ze van deze dingen kunnen profiteren om een hoge status en grote rijkdom te genieten en van het leven te genieten. Ze denken dat roem en winst een soort kapitaal zijn dat ze kunnen gebruiken om een leven te verkrijgen waarin het plezier wordt nagejaagd en ongebreideld van het vlees wordt genoten. Omwille van deze roem en winst die de mens zo begeert, geven mensen gewillig, zij het onbewust, hun lichaam, geest, alles wat ze hebben, hun toekomst en hun lot over aan Satan. Ze doen dit zonder ook maar een moment te aarzelen, altijd onwetend van de noodzaak om alles wat ze hebben overgedragen terug te krijgen. Kunnen mensen nog enige controle over zichzelf behouden als ze eenmaal op deze manier hun toevlucht hebben genomen tot Satan en loyaal aan hem zijn geworden? Zeker niet. Ze worden totaal en volledig beheerst door Satan. Ze zijn totaal en volledig in een moeras verzonken en zijn niet meer in staat om zichzelf te bevrijden. Als iemand eenmaal verstrikt is in roem en winst, zoekt hij niet langer naar datgene wat helder is, dat wat rechtvaardig is of die dingen die mooi en goed zijn. Dit komt omdat de verleidelijke kracht die roem en winst uitoefenen over mensen te groot is; het worden dingen die mensen hun hele leven na gaan streven en zelfs voor eeuwig en zonder einde. Is dit niet waar? Sommige mensen zullen zeggen dat het vergaren van kennis niets meer is dan het lezen van boeken of het leren van een paar dingen die ze nog niet weten, om niet achter te blijven of achter te lopen in de wereld. Kennis wordt alleen vergaard zodat ze voedsel op tafel kunnen zetten, voor hun eigen toekomst of om in de eerste behoeften te voorzien. Is er iemand die een decennium lang hard studeren zou volhouden, alleen voor de eerste behoeften, alleen om de voedselkwestie op te lossen? Nee, zulke mensen zijn er

niet. Dus waarom lijdt een mens al die jaren onder deze ontberingen? Het is voor roem en winst. Roem en winst wachten in de verte op hen en wenken hen, en ze geloven dat ze alleen door hun eigen ijver, ontberingen en strijd de weg kunnen volgen die hen roem en winst zal brengen. Zo iemand moet deze ontberingen ondergaan voor zijn eigen toekomstige pad, voor zijn toekomstig plezier en om een beter leven te verkrijgen. Wat is in hemelsnaam deze kennis, kunnen jullie me dat zeggen? Zijn het geen levensregels die in mensen zijn ingeprent, regels die Satan hen aanleert terwijl ze kennis vergaren? Zijn het niet de 'verheven idealen' van het leven die door Satan in de mens zijn ingeprent? Neem bijvoorbeeld de ideeën van grote mensen, de integriteit van beroemde mensen of de dappere geest van heroïsche figuren, of neem de hoffelijkheid en goedheid van de hoofdpersonen en zwaardvechters in vechtsportromans: zijn dit niet allemaal manieren waarop Satan deze idealen inprent? (Ja, dat zijn het.) Deze ideeën beïnvloeden de ene generatie na de andere en de mensen van elke generatie worden ertoe gebracht deze ideeën te accepteren, voor deze ideeën te leven en ze eindeloos na te streven. Dit is de weg, het kanaal, waarlangs Satan kennis gebruikt om de mens te verderven. Dus nadat Satan de mensen naar deze weg heeft geleid, zijn zij dan nog steeds in staat om God te aanbidden? Bevatten de kennis en het gedachtegoed die Satan er bij de mens inprent ook maar een greintje van de verering van God? Bevatten ze iets wat tot de waarheid behoort? Bevatten ze iets van het vrezen van God en het vermijden van het kwade? (Nee, dat is niet het geval.) Jullie lijken een beetje onzeker, maar dat geeft niet. Zolang je erkent dat 'roem' en 'winst' de twee sleutelwoorden zijn die Satan gebruikt om mensen te verleiden het slechte pad te volgen, is dat genoeg.

Laten we nog eens kort doornemen wat we tot dusver besproken hebben: wat gebruikt Satan om de mens stevig in zijn greep te houden? (Roem en winst.) Dus Satan gebruikt roem en winst om de gedachten van de mens te beheersen, totdat mensen alleen nog aan roem en winst kunnen denken. Ze vechten voor roem en winst, lijden ontberingen voor roem en winst, ondergaan vernedering voor roem en winst, offeren alles wat ze hebben op voor roem en winst, en ze zullen enig oordeel vellen of enige beslissing nemen omwille van roem en winst. Op deze manier ketent Satan de mensen met onzichtbare boeien, en mensen hebben de kracht noch de moed om ze af te werpen. Zonder het door te hebben, dragen ze deze ketenen en sjokken ze met grote moeite steeds verder. Omwille van deze roem en winst mijdt de mens God en verraadt hij Hem, en wordt de mens steeds slechter. Daardoor wordt de ene generatie na de andere op deze manier vernietigd te midden van de roem en winst van Satan. Als we nu kijken naar de daden van Satan, zijn zijn sinistere motieven niet totaal verfoeilijk? Misschien kunnen jullie vandaag nog steeds Satans sinistere motieven niet doorzien, omdat jullie denken dat men niet kan leven zonder roem en winst. Jullie denken dat wanneer mensen roem en winst achter zich laten, ze niet langer de weg vooruit kunnen zien, niet langer in staat zijn om hun doelen te zien, dat hun toekomst donker, grauw en somber zal worden. Maar langzamerhand zullen jullie op een dag allemaal merken dat roem en winst monsterlijke boeien zijn die Satan gebruikt om de mens te ketenen. Wanneer die dag komt, zul je grondig Satans beheersing over je weerstaan en je volledig verzetten tegen de boeien die Satan gebruikt om je te ketenen. Wanneer de tijd komt waarop je alle dingen die Satan je heeft ingeprent wenst af te werpen, dan zul je volledig met Satan breken en ook werkelijk walgen van alles wat Satan je heeft gebracht.

Alleen dan zal de mensheid echte liefde voor en echt verlangen naar God hebben.

We hebben het er net over gehad hoe Satan kennis gebruikt om de mens te verderven, laten we nu communiceren over hoe Satan de wetenschap gebruikt om de mens te verderven. Ten eerste gebruikt Satan de naam van de wetenschap om de nieuwsgierigheid van de mens te bevredigen en ook de wens van de mens om de wetenschap te onderzoeken en mysteries te doorzoeken. Ook in naam van de wetenschap voldoet Satan aan de materiële behoeften van de mens en aan de eis van de mens om voortdurend zijn levenskwaliteit te verhogen. Satan gebruikt daarom in deze naam de methode van de wetenschap om de mens te verderven. Is het alleen het denken van de mens of de geest van de mens die Satan verderft door op deze manier de wetenschap te gebruiken? Als je naar de mensen kijkt, de gebeurtenissen, de dingen in onze omgeving die we zien, waar we mee in contact komen, wat verderft Satan dan verder nog met de wetenschap? (De natuurlijke omgeving.) Jullie hebben gelijk. Het lijkt erop dat jullie hierdoor erg zijn benadeeld en er ook diep door worden getroffen. Naast het gebruiken van alle verschillende bevindingen en conclusies van de wetenschap om de mens te misleiden, gebruikt Satan de wetenschap ook als een middel om moedwillig de leefomgeving die door God aan de mens werd geschonken te vernietigen en uit te buiten. Dit gebeurt onder het voorwendsel dat wanneer mensen wetenschappelijk onderzoek verrichten, hun leefomgeving steeds beter zal worden en hun levensstandaard voortdurend zal verbeteren, en bovendien dat wetenschappelijke ontwikkeling wordt ondernomen om tegemoet te komen aan hun dagelijks stijgende materiële behoeften en hun behoefte aan het steeds verhogen van hun kwaliteit van leven. Dit is de theoretische basis van Satans

ontwikkeling van de wetenschap. Maar wat heeft de wetenschap de mensheid gebracht? Waar bestaat onze directe omgeving uit? Is de lucht die de mensheid inademt niet verontreinigd? Is het water dat we drinken nog echt zuiver? (Nee.) Is het voedsel dat we eten natuurlijk? Het grootste deel ervan wordt geteeld met behulp van kunstmest en gekweekt met behulp van genetische manipulatie, en er worden ook mutaties geproduceerd met behulp van verschillende wetenschappelijke methoden. Zelfs de groenten en het fruit die we eten zijn niet langer natuurlijk. Het is niet gemakkelijk voor mensen om een natuurlijk ei te vinden om te eten. En eieren smaken niet meer zoals vroeger, die zijn ook al veranderd door Satans zogenaamde wetenschap. Kijkend naar het grote geheel, zien we dat de hele atmosfeer is vernietigd en vervuild; bergen, meren, bossen, rivieren, oceanen en alles boven of onder de grond, alles is verwoest door zogenaamd wetenschappelijke vooruitgang. Met andere woorden, de hele ecologische omgeving, de hele leefomgeving die de mensheid door God is geschonken, is vernietigd en geruïneerd door de zogenaamde wetenschap. Hoewel er veel mensen zijn die hebben verkregen wat ze verwachtten met betrekking tot de kwaliteit van het leven waarnaar ze op zoek waren, een kwaliteit die bevredigend is voor zowel hun lusten als hun vlees, is de omgeving waarin de mens leeft in wezen vernietigd en geruïneerd door de verschillende 'verworvenheden' die de wetenschap heeft gebracht. Nu hebben we niet langer het recht om één teug schone lucht in te ademen. Is dit het verdriet van de mens? Heeft de mens nog de geringste mogelijkheid om gelukkig te zijn in deze leefomgeving? De mens leeft in deze leefomgeving en vanaf het allereerste begin is deze leefomgeving door God voor de mens geschapen. Het water dat mensen drinken, de lucht die mensen ademen, het voedsel dat mensen eten,

planten, bomen en de oceanen – deze leefomgeving is de mens volledig door God geschonken; het is natuurlijk en werkt in overeenstemming met een natuurlijke wet die door God is vastgelegd. Als er geen wetenschap was, zou de mens gelukkig zijn geweest en van alles hebben kunnen genieten in de meest ongerepte staat in overeenstemming met de manier van God en in overeenstemming met datgene wat God hen heeft geschonken, om van te genieten. Maar nu is dit alles vernietigd en geruïneerd door Satan; de fundamentele leefomgeving van de mens is niet meer op zijn best. Maar niemand is in staat om te erkennen wat deze consequenties heeft veroorzaakt, of hoe dit tot stand is gekomen, en bovendien begrijpen en benaderen steeds meer mensen de wetenschap met de ideeën die Satan hen heeft ingeprent. Is dit niet ontzettend verfoeilijk en jammer? Nu Satan de ruimte heeft ingenomen waarin de mensheid leeft, hun leefomgeving, en hen heeft verdorven tot ze in deze gesteldheid raakten, en met de mensheid die zich op deze manier blijft ontwikkelen, bestaat er voor God enige noodzaak om deze mensen eigenhandig te vernietigen? Als de mensen zich op deze manier blijven ontwikkelen, welke richting zullen ze dan op gaan? (Ze zullen worden uitgeroeid.) Hoe zullen ze worden uitgeroeid? Naast de gulzige zoektocht van mensen naar roem en winst, verrichten ze voortdurend wetenschappelijke verkenning en diepgaand onderzoek, en voldoen ze onophoudelijk aan hun eigen materiële behoeften en lusten; wat zijn dan de gevolgen voor de mens? Allereerst is er geen ecologisch evenwicht meer en hand in hand hiermee zijn de lichamen van de mensen allemaal aangetast en beschadigd door dit soort omgeving, en hebben verschillende infectieziekten en plagen zich overal verspreid. Dit is een situatie waar de mens geen controle meer over heeft, nietwaar? Nu jullie dit begrijpen,

als de mensheid God niet volgt, maar altijd op deze manier Satan volgt – met behulp van kennis om zichzelf voortdurend te verrijken, met behulp van de wetenschap om onophoudelijk de toekomst van het menselijk leven te verkennen, met behulp van dit soort methodes om te blijven leven – kunnen jullie nu herkennen wat het natuurlijke einde van de mensheid zal zijn? (De ondergang.) Het zal de ondergang zijn: stapsgewijs zal de mens de ondergang naderen. Stapsgewijs de ondergang naderen! Het ziet er nu naar uit dat wetenschap een soort toverdrankje is dat Satan voor de mens heeft bereid, zodat wanneer jullie dingen proberen te onderscheiden, jullie dit doen door een wazige nevel; hoe goed jullie ook kijken, jullie kunnen de dingen niet duidelijk zien, en hoe jullie het ook proberen, jullie kunnen er niet achter komen. Maar Satan gebruikt nog steeds de naam van de wetenschap om je eetlust op te wekken en je om de tuin te leiden, voetje voor voetje, in de richting van de afgrond en in de richting van de dood. Nietwaar? (Ja.) Dit is de tweede manier.

De derde manier is hoe Satan de traditionele cultuur gebruikt om de mens te verderven. Er zijn veel overeenkomsten tussen de traditionele cultuur en bijgeloof, maar traditionele cultuur heeft bepaalde verhalen, toespelingen en bronnen. Satan heeft veel volksverhalen of verhalen in geschiedenisboeken verzonnen en bedacht, die bij mensen een diepe indruk hebben achtergelaten van traditionele culturele of bijgelovige figuren. Neem bijvoorbeeld China's 'De acht onsterfelijken die de zee over staken', 'Reis naar het westen', 'De Jadekeizer', 'Nezha verslaat de drakenkoning', en 'Ceremonie van de goden'. Zijn deze niet diep geworteld geraakt in de geest van de mens? Zelfs als sommigen van jullie niet alle details kennen, dan kennen jullie toch de verhalen in hun algemeenheid, en het is deze algemene inhoud die in je hart en in je geest

blijft hangen, zodat je ze niet kunt vergeten. Dit zijn verschillende ideeën of legenden die Satan lang geleden voor de mens heeft voorbereid en die in verschillende tijden zijn verspreid. Deze dingen schaden de ziel van mensen direct, ze hollen de ziel uit en houden mensen in hun ban van het ene na het andere. Dat wil zeggen dat wanneer je eenmaal dergelijke traditionele cultuur, verhalen of bijgelovige dingen hebt geaccepteerd, wanneer die eenmaal in je geest zijn gevestigd, en wanneer die eenmaal in je hart vastzitten, dan is het net alsof je gefascineerd bent – je raakt verstrikt en beïnvloed door deze culturele valstrikken, deze ideeën en traditionele verhalen. Ze beïnvloeden je leven, je kijk op het leven en ze beïnvloeden ook je beoordelingsvermogen van dingen. En wat meer is, ze beïnvloeden je streven naar het ware pad van het leven: dit is inderdaad een betovering. Je probeert het maar je kunt ze niet afschudden; je haalt naar ze uit, maar kunt ze niet neerhalen; je slaat ernaar, maar kunt ze niet neerslaan. Bovendien, nadat mensen onbewust onder dit soort betovering zijn gekomen, gaan ze onbewust Satan aanbidden en koesteren ze de voorstelling van Satan in hun harten. Met andere woorden, zij zien Satan als hun afgod, een voorwerp voor hen om te aanbidden en naar op te zien, en ze gaan zelfs zover dat ze hem als God beschouwen. De mensen weten niet dat deze dingen in hun hart hun woorden en daden besturen. Bovendien denk je aanvankelijk dat deze verhalen en legenden onwaar zijn, en dan erken je het bestaan van deze verhalen onbewust, waardoor ze echte figuren worden en ze in echte bestaande objecten veranderen. Je krijgt deze ideeën en het bestaan van deze dingen onbewust binnen. Je ontvangt ook onbewust duivels, Satan en afgoden in je eigen huis en in je eigen hart – dit is inderdaad een betovering. Voelen jullie hetzelfde? (Ja.) Zijn er onder jullie die wierook hebben verbrand en Boeddha

hebben aanbeden? (Ja.) Dus wat was het doel van het branden van wierook en het aanbidden van Boeddha? (Bidden om vrede.) Als je er nu over nadenkt, is het absurd om Satan om vrede te vragen? Brengt Satan vrede? (Nee.) Waren jullie toen onwetend? Zo'n manier is absurd, onwetend en naïef, toch? Satan denkt alleen na over hoe hij je kan verderven en hij kan je geen vrede schenken; hij kan je alleen tijdelijk uitstel geven. Maar je moet een gelofte afleggen en als je je belofte verbreekt of de gelofte verbreekt die je ten overstaan van hem hebt gedaan, dan zul je zien hoe hij je kwelt. Door je een gelofte te laten afleggen, wil hij je eigenlijk overheersen. Wanneer jullie baden voor vrede, hebben jullie toen vrede verkregen? (Nee.) Jullie verkregen geen vrede. Integendeel: Satan bracht ongeluk, eindeloze rampen – werkelijk een grenzeloze oceaan van bitterheid. Vrede vind je niet in het domein van Satan en dit is de waarheid. Dit is het gevolg voor de mensheid van feodaal bijgeloof en traditionele cultuur.

De laatste manier waarop Satan de mens verderft is door middel van sociale trends. 'Sociale trends' omvatten veel dingen. Sommige mensen vragen: "Betekent dat de laatste mode, cosmetica, haarverzorging en lekkernijen?" Worden die dingen als sociale trends beschouwd? Die vormen één onderdeel van sociale trends, maar daar zullen we het hier niet over hebben. We willen het alleen maar hebben over de ideeën die maatschappelijke trends teweegbrengen bij mensen, de gedragingen die ze bij mensen teweegbrengen in de wereld, de levensdoelen en -visie die ze bij mensen teweegbrengen. Deze dingen zijn erg belangrijk; ze kunnen de gemoedstoestand van de mens beheersen en beïnvloeden. Al deze trends, de ene na de andere, hebben een slechte invloed die de mensen voortdurend degenereert, en veroorzaakt dat ze voortdurend hun geweten, menselijkheid en verstand kwijtraken en dat hun moraal en de kwaliteit

van hun karakter steeds verder verlaagt, zodanig dat we zelfs kunnen zeggen dat de meerderheid van de mensen nu geen integriteit, geen menselijkheid heeft, noch enig geweten, laat staan gezond verstand. Dus wat zijn deze trends? Je kunt deze trends niet met het blote oog zien. Wanneer de wind van een trend langskomt, wordt misschien maar een klein aantal mensen trendsetters. Ze beginnen dit soort dingen te doen, accepteren dit soort ideeën of dit soort perspectieven. De meerderheid van de mensen, echter, in hun onwetendheid, zal nog steeds voortdurend worden besmet, geassimileerd en aangetrokken door dit soort trends, totdat ze het allemaal onbewust en onvrijwillig accepteren en er allemaal in worden ondergedompeld en door worden beheerst. Dergelijke trends zorgen ervoor dat mensen die niet gezond van lichaam en geest zijn, die niet weten wat de waarheid is en niet het verschil kunnen zien tussen positieve en negatieve dingen, de een na de ander, deze dingen bereidwillig accepteren, en ook de opvattingen ten aanzien van het leven en de waarden die van Satan afkomstig zijn. Ze accepteren wat Satan hun vertelt over hoe ze het leven kunnen benaderen en de manier van leven die Satan hun 'schenkt' en ze hebben noch de kracht of het vermogen en nog minder het bewustzijn om weerstand te bieden. Dus wat zijn deze trends precies? Ik heb een eenvoudig voorbeeld gekozen dat jullie misschien zullen begrijpen. Mensen in het verleden runden bijvoorbeeld hun bedrijf op een manier die noch oud noch jong bedroog, en die artikelen voor dezelfde prijs verkocht, ongeacht wie ze kocht. Spreekt hieruit niet een vleugje menselijkheid en geweten? Wanneer mensen deze principes gebruikten bij het zakendoen, laat het zien dat ze op dat moment nog steeds een geweten hadden, een mate van menselijkheid. Maar met de vraag van de mens naar steeds grotere hoeveelheden geld, gingen mensen onbewust steeds meer

van geld, gewin en plezier houden. Werd dan het geld voor mensen steeds belangrijker? Als mensen geld belangrijker gaan vinden, verwaarlozen ze onbewust hun reputatie, hun bekendheid, prestige en integriteit, nietwaar? Wanneer je zaken doet, zie je dat anderen verschillende manieren gebruiken om mensen op te lichten en rijk te worden. Hoewel het verdiende geld uit onrechtmatig verkregen winsten komt, worden ze steeds rijker. Ze houden zich bezig met dezelfde zaken als jij, maar hun hele familie geniet meer van het leven dan jij, en je voelt je slecht en zegt: "Waarom kan ik dat niet doen? Waarom kan ik niet zoveel verdienen als zij? Ik moet een manier bedenken om meer geld te krijgen, om mijn bedrijf te laten gedijen." Je doet dan je uiterste best om eens goed na te denken hoe je een heleboel geld kunt verdienen. Volgens de gebruikelijke methode om geld te verdienen, oud noch jong te bedriegen en dingen tegen dezelfde prijs aan iedereen te verkopen, verdien je je geld met een zuiver geweten, maar het zal je niet snel rijk maken. In de drang om winst te maken, ondergaat je denken echter een geleidelijke omwenteling. Tijdens deze omwenteling zullen ook je gedragsprincipes veranderen. Wanneer je iemand voor de eerste keer bedriegt, heb je je bedenkingen en zeg je: "Dit is de laatste keer dat ik iemand bedrieg, ik zal het niet nog een keer doen. Ik kan mensen niet bedriegen. Door mensen te bedriegen lok ik alleen vergelding en rampspoed uit!" Wanneer je iemand voor de eerste keer bedriegt, heeft je hart een aantal scrupules; dit is de functie van het geweten van de mens – om scrupules te hebben en het je te verwijten, zodat het onnatuurlijk voelt als je iemand bedriegt. Maar nadat je iemand met succes hebt bedrogen, zie je dat je nu meer geld hebt dan voorheen, en je denkt dat deze methode heel voordelig voor je kan zijn. Ondanks de doffe pijn in je hart, heb je nog steeds zin om jezelf te feliciteren met

je succes en voel je je een beetje tevreden over jezelf. Je keurt voor het eerst je eigen gedrag goed en je keurt je eigen misleiding goed. Naderhand, als de mens eenmaal besmet is door zulk bedrog, is het net zoals bij iemand die betrokken raakt bij gokken en dan een gokker wordt. In je onwetendheid keur je je eigen valsspelande gedrag goed en aanvaard je het. In je onwetendheid beschouw je valsspelen als legitiem commercieel gedrag, en het meest bruikbare middel voor je voortbestaan en je levensonderhoud; je denkt dat je hierdoor snel een fortuin kunt vergaren. Dit is een proces: aanvankelijk kunnen mensen dit soort gedrag niet accepteren, ze kijken neer op dit gedrag en deze manier van doen, dan experimenteren ze zelf met dit gedrag en proberen het op hun eigen manier uit en geleidelijk aan begint hun hart te veranderen. Wat is dan deze verandering? Het is een goedkeuring en erkenning van deze trend, een toelaten en goedkeuren van dit idee, dat er door de sociale trend bij jou ingeprent is. Zonder dat je het je realiseert voel je dat je slechter af bent wanneer je mensen niet bedriegt wanneer je zaken met ze doet. Wanneer je mensen niet bedriegt, heb je het gevoel dat je iets hebt verloren. Onbewust vereenzelvigd dit valsspelen zich met je ziel, het wordt je steunpilaar en een onmisbaar soort gedrag dat in je leven een principe wordt. Nadat de mens dit gedrag en dit denken heeft aanvaard, ondergaat het hart van de mens dan een verandering? Je hart is veranderd, is je integriteit dan veranderd? Is je menselijkheid veranderd? Is je geweten veranderd? (Ja.) Het geheel van de mensheid ondergaat een kwalitatieve verandering, van hun hart naar hun gedachten, zozeer dat de mensheid van binnenuit wordt veranderd. Deze verandering plaatst je steeds verder weg van God en je gedraagt je steeds meer in overeenstemming met de manier van doen van Satan, je gaat steeds meer op hem lijken.

Als je naar die sociale trends kijkt, zou je dan zeggen dat die op mensen een enorme invloed hebben? Hebben zij een zeer schadelijk effect op mensen? (Ja.) Een uiterst schadelijk effect op mensen. Satan gebruikt de ene sociale trend na de andere om wat bij de mens te verderven? (Geweten, rede, menselijkheid, moraal en de visie van de mens op het leven.) Veroorzaken ze een geleidelijke degeneratie van mensen? Satan gebruikt deze sociale trends om mensen stap voor stap in een duivelsnest te lokken, zodat mensen die in sociale trends verstrikt raken onbewust pleiten voor geld en materiële verlangens, evenals voor slechtheid en geweld. Als deze dingen eenmaal in het hart van de mensen zijn beland, wat wordt de mens dan? De mens wordt als de duivel Satan! Door welke psychologische neiging in het hart van de mens komt dit? Waar wordt de mens een voorstander van? Mensen beginnen wreedheid en geweld te waarderen. Ze houden niet van schoonheid of goedheid, laat staan van vrede. Mensen zijn niet bereid om het eenvoudige leven van de normale menselijkheid te leven, maar willen in plaats daarvan genieten van een hoge status en grote rijkdom, genieten van de geneugten van het vlees, geen moeite is hen te veel om hun eigen vlees te bevredigen, ze willen geen beperkingen, niet aan banden gelegd worden, met andere woorden doen wat ze maar willen. Dus als de mens is ondergedompeld geraakt in dit soort trends, kan de kennis die je hebt vergaard je helpen vrij te raken? Kunnen de traditionele cultuur en het bijgeloof waar je kennis van hebt je helpen om deze penibele situatie op te lossen? Kunnen de traditionele moraal en de traditionele ceremonie die de mens begrijpt hem helpen terughoudend te zijn? Neem bijvoorbeeld de Sanzijing. Kan het deze mensen helpen om uit het moeras van deze trends te stappen? (Nee, dat gaat niet.) Dus wordt de mens steeds kwader, arroganter, neerbuigender, zelfzuchtiger en kwaadaardiger. Er is geen

genegenheid meer tussen mensen, geen liefde meer tussen familieleden, geen begrip meer tussen familieleden en vrienden; menselijke relaties zijn gewelddadig geworden. Absoluut iedereen wil gewelddadige methoden gebruiken om te leven tussen zijn medemensen; men verzekert zich van een levensonderhoud door geweld te gebruiken; men wint zijn posities en verkrijgt zijn eigen winst met geweld en men doet alles wat men wil met gewelddadige en kwade manieren. Is deze mensheid niet angstaanjagend? (Ja.) Nu jullie al deze dingen waarover ik zojuist heb gesproken hebben gehoord, vinden jullie het niet angstaanjagend om in deze omgeving, in deze wereld en onder deze soorten mensen te leven, te midden van welke Satan de mensheid verdorven maakt? (Ja.) Hebben jullie je dus ooit beklagenswaardig gevoeld? Jullie voelen het nu zeker een beetje, nietwaar? (Ja.) Als ik jullie toon hoor, lijkt het alsof jullie denken: "Satan gebruikt zoveel verschillende manieren om de mens te verderven. Hij grijpt elke gelegenheid aan en is overal waar we kijken. Kan de mens nog worden gered?" Kan de mens nog worden gered? Kan de mens zichzelf redden? (Nee.) Kan de Jadekeizer de mens redden? Kan Confucius de mens redden? Kan Guanyin Bodhisattva de mens redden? (Nee.) Dus wie kan de mens redden? (God.) Sommige mensen zullen echter in hun hart vragen opwerpen als: "Satan schaadt ons zo grof, zo verwoed dat we geen hoop meer hebben om te leven, noch enig vertrouwen in het leven. We leven allemaal te midden van verdorvenheid en elk individu weerstaat God hoe dan ook, en onze harten zijn nu zo diep gezonken als het maar kan. Dus waar is God, terwijl Satan ons verderft? Wat doet God? Wat God ook voor ons doet, we voelen het nooit!" Sommige mensen voelen zich onvermijdelijk terneergeslagen en voelen zich onvermijdelijk enigszins ontmoedigd, nietwaar? Voor jullie is dit gevoel heel diep, omdat alles

wat ik heb gezegd bedoeld is om mensen dit langzaamaan te laten begrijpen, steeds meer te laten voelen dat ze geen hoop hebben, om meer en meer te voelen dat ze zijn verlaten door God. Maar maak je geen zorgen. Het onderwerp voor onze gemeenschap van vandaag, 'het kwaad van Satan', is niet ons echte thema. Wanneer we over het wezen van de heiligheid van God praten, moeten we echter eerst praten over hoe Satan mensen verderft en over het kwaad van Satan om het de mensen duidelijker te maken in wat voor soort toestand de mens nu verkeert. Een van de oogmerken van het hierover praten is om mensen het kwaad van Satan te laten kennen, en het andere is om mensen meer inzicht te geven in wat echte heiligheid is.

Zijn deze dingen waar ik zojuist over gesproken heb veel gedetailleerder dan de vorige keer? (Ja.) Is jullie begrip dan nu een beetje dieper? (Ja.) Ik weet dat heel veel mensen nu verwachten dat ik zeg wat de heiligheid van God precies is, maar als ik het heb over de heiligheid van God, zal ik het eerst hebben over de daden die God verricht. Jullie moeten allemaal aandachtig luisteren, dan zal ik jullie vragen wat de heiligheid van God precies is. Ik vertel het jullie niet gelijk, maar laat jullie proberen het uit te zoeken, ik geef jullie de ruimte om het uit te zoeken. Wat vinden jullie van deze methode? (Ze is goed.) Luister dan aandachtig.

Telkens wanneer Satan de mens verderft of ongebreidelde schade aanricht, staat God niet werkeloos tegenover hem, evenmin wendt Hij Zich af van of knijpt Hij een oogje dicht voor degenen die Hij heeft uitgekozen. Alles wat Satan doet is volkomen duidelijk en wordt door God begrepen. Ongeacht wat Satan doet, ongeacht welke trend hij veroorzaakt, God heeft alles door wat Satan probeert te

doen en God laat de mensen die Hij heeft gekozen niet in de steek. In plaats daarvan doet God alles wat nodig is zonder enige aandacht te trekken, stilzwijgend, in het verborgene. Wanneer God Zijn werk aan iemand begint, wanneer Hij iemand heeft gekozen, verkondigt Hij het aan niemand, noch kondigt Hij het aan Satan aan, laat staan dat Hij een groot gebaar maakt. Hij doet gewoon heel rustig, heel natuurlijk wat nodig is. Eerst kiest Hij een gezin voor jou; wat voor een achtergrond het gezin heeft, wie je ouders zijn, wie je voorouders zijn – dit alles was al door God besloten. Met andere woorden, dit waren geen impulsieve beslissingen die door Hem werden genomen, maar dit werk was al lang geleden begonnen. Als God eenmaal een gezin voor je heeft gekozen, kiest Hij ook de datum waarop je geboren zult worden. Dan kijkt God toe terwijl je al huilende ter wereld komt, Hij let op je geboorte, kijkt toe terwijl je je eerste woorden uitspreekt, kijkt toe terwijl je struikelt en waggelt bij je eerste stapjes, terwijl je leert lopen. Eerst doe je een stap en dan neem je er nog een ... nu kun je rennen, nu kun je springen, nu kun je praten, nu kun je je gevoelens uiten. Terwijl mensen opgroeien, is de blik van Satan op elk van hen gericht, zoals een tijger die zijn prooi in de gaten houdt. Maar terwijl God Zijn werk doet, heeft Hij Zich nooit laten beperken door mensen, gebeurtenissen of dingen, door ruimte of tijd; Hij doet wat Hij behoort te doen en wat Hij moet doen. Tijdens het opgroeien kun je veel dingen tegenkomen die je niet bevallen, je kunt tegen ziektes en frustraties aanlopen. Maar terwijl je deze weg bewandelt, staan je leven en je toekomst volledig onder Gods zorg. God geeft je een echte garantie die je hele leven meegaat, want Hij is direct naast je, bewaakt je en zorgt voor je. Je wordt volwassen zonder je hiervan bewust te zijn. Je komt in contact met nieuwe dingen en begint deze wereld en deze mensheid te leren kennen. Alles is nieuw

voor je, je hebt het nog niet eerder ervaren. Je doet graag wat je wilt. Je leeft binnen je eigen menselijkheid, je leeft binnen je eigen leefruimte en je hebt geen enkel begrip van het bestaan van God. Maar God let op je bij elke stap die je neemt terwijl je opgroeit, en waakt over je bij elke stap vooruit die je zet. Zelfs als je kennis vergaart, of wetenschap studeert, is God nooit een stap van je zijde geweest. Net als andere mensen heb je bij het leren kennen en in contact komen met de wereld, je eigen idealen gevestigd, je hebt je eigen hobby's, je eigen interesses, en je hebt ook hoge ambities. Je denkt vaak na over je eigen toekomst en schetst vaak de contouren van hoe je toekomst eruit zou moeten zien. Maar wat er onderweg ook gebeurt, God ziet alles met heldere ogen. Misschien ben je zelf je eigen verleden vergeten, maar voor God is er niemand die je beter kan begrijpen dan Hijzelf. Je leeft onder Gods wakend oog, opgroeiend, rijpend. Gedurende deze periode is Gods belangrijkste taak iets wat niemand ooit waarneemt, iets wat niemand weet. God vertelt je er zeker niet over. Je zou kunnen zeggen dat het een garantie is dat God iemand zal redden. Dit betekent dat God deze persoon wil redden, dus moet Hij dit doen, en deze taak is van vitaal belang voor zowel de mens als God. Weten jullie dit? Het lijkt alsof jullie hier geen gevoel voor hebben, of enig idee, dus ik zal het jullie vertellen. Vanaf de tijd dat je bent geboren helemaal tot nu heeft God veel werk aan je verricht, maar Hij geeft je geen uitputtende opsomming van alles wat Hij gedaan heeft. God heeft het je niet toegestaan het te weten en Hij heeft het je niet verteld. Voor de mens is echter alles wat Hij doet belangrijk. Voor God is het iets wat Hij moet doen. In Zijn hart is er iets belangrijks dat Hij moet doen dat veel van deze dingen ver overtreft. Dat wil zeggen, vanaf het moment van de geboorte van een mens tot aan nu moet God zijn veiligheid garanderen. Nu jullie deze woorden

gehoord hebben, hebben jullie misschien het gevoel dat jullie het niet helemaal begrijpen en zeggen jullie: "Is deze veiligheid zo belangrijk?" Wat is dan de letterlijke betekenis van 'veiligheid'? Misschien verstaan jullie er vrede onder, of misschien verstaan jullie eronder dat jullie nooit een ongeluk of ramp ervaren, goed leven, een normaal leven leiden. Maar in jullie hart moeten jullie weten dat het niet zo eenvoudig is. Dus wat is het in hemelsnaam waar ik het over gehad heb, dat wat God moet doen? Wat betekent veiligheid voor God? Is het echt een garantie voor jullie veiligheid? Nee. Dus wat is het wat God doet? Deze veiligheid betekent dat je niet wordt verslonden door Satan. Is dit belangrijk? Je wordt niet verslonden door Satan, dus gaat het om je veiligheid, of niet? Dit heeft betrekking op je persoonlijke veiligheid en er kan niets belangrijker zijn. Als je eenmaal door Satan bent verslonden, behoren je ziel en je vlees niet langer aan God toe. God zal je niet langer redden. God verlaat zulke zielen en laat mensen die zo zijn achter Zich. Dus ik zeg dat het belangrijkste wat God moet doen is om je veiligheid te garanderen, om te garanderen dat je niet door Satan wordt verslonden. Dit is nogal belangrijk, of niet? Waarom kunnen jullie dan niet antwoorden? Het lijkt erop dat jullie Gods grote goedheid niet kunnen voelen!

God doet veel meer dan de veiligheid van mensen garanderen en garanderen dat ze niet door Satan worden verslonden; Hij doet ook veel werk ter voorbereiding van het kiezen en redden van iemand. Ten eerste: wat voor soort karakter je hebt, in wat voor soort familie je geboren zult worden, wie je ouders zijn, hoeveel broers en zussen je hebt, en wat de situatie, economische status en de omstandigheden van het gezin waarin je bent geboren zijn – dit is allemaal nauwgezet door God voor je geregeld. Weten jullie in wat voor soort familie Gods uitverkoren volk meestal wordt geboren, voor zover het de meeste mensen

betreft? Zijn het vooraanstaande families? We kunnen niet met zekerheid zeggen dat ze er niet zijn, misschien zijn ze er, maar het zijn er maar heel weinig. Zijn het families met uitzonderlijke rijkdom, zoals miljardairs of multimiljonairs? Bijna nooit. Dus wat voor soort familie regelt God het meest voor deze mensen? (Gewone families.) Welke families kunnen dus als “gewone families” worden beschouwd? Daar horen werkende families bij – dat wil zeggen families die afhankelijk zijn van hun salaris om van te leven, die zich de belangrijkste noodzakelijkheden kunnen veroorloven en er niet al te goed aan toe zijn. Daar horen ook boerenfamilies bij. Boeren vertrouwen op het planten van gewassen voor hun eten, ze hebben graan te eten en kunnen zich behoorlijk kleden; ze zullen geen hongervrijden en zullen niet doodvriezen. Dan is er een aantal gezinnen dat kleine bedrijven runt en sommige gezinnen waar de ouders intellectuelen zijn, en deze kunnen ook als gewone gezinnen worden beschouwd. Er zijn ook enkele ouders die hoogstens kantoormedewerkers of minder belangrijke overheidsfunctionarissen zijn, die ook niet als vooraanstaande gezinnen kunnen worden beschouwd. Er worden meer mensen in gewone gezinnen geboren, en dit is allemaal door God geregeld. Dat wil zeggen, in de eerste plaats is de omgeving waarin je leeft niet de welgestelde familie die je je voorstelt, maar dit is eerder een gezin dat door God voor jou is gekozen, en de meerderheid van de mensen zal binnen de grenzen van dit soort gezinnen leven. Dus hoe zit het met sociale status? De economische omstandigheden van de meerderheid van de ouders zijn gemiddeld en ze hebben geen hoge sociale status – voor hen is het goed om gewoon een baan te hebben. Zijn er gouverneurs bij? Zijn er presidenten bij? (Nee.) Hooguit zijn het mensen zoals managers van kleine bedrijven of kleine zelfstandigen. Ze horen tot de middelmoet, en hun

economische omstandigheden zijn gemiddeld. Een andere factor is de leefomgeving van het gezin. Allereerst zijn er geen ouders die hun kinderen duidelijk zouden beïnvloeden om het pad van waarzeggerij en de toekomst voorspellen, te bewandelen; dit zijn er ook maar heel weinig. De meeste ouders zijn tamelijk gewoon. God regelt zo'n soort omgeving voor mensen op hetzelfde moment dat Hij ze kiest, en het is uiterst nuttig voor Zijn werk om mensen te redden. Van buitenaf lijkt het erop of God niets wereldschokkends voor de mens heeft gedaan; Hij doet gewoon alles rustig, nederig en in stilte. Maar in feite wordt alles wat God doet gedaan om een fundament te leggen voor jouw redding, om de weg voor te bereiden en om alle noodzakelijke voorwaarden voor je redding gereed te maken. Vervolgens brengt God iedereen op een vastgestelde tijd voor Hem terug: op dat moment hoor je Gods stem, op dat moment kom je voor Hem te staan. Tegen de tijd dat dit gebeurt, zijn sommige mensen zelf al ouders geworden, terwijl anderen gewoon iemands kind zijn. Met andere woorden, sommige mensen zijn getrouwd en hebben kinderen gekregen, terwijl sommigen nog vrijgezel zijn en nog geen eigen gezin hebben gesticht. Maar ongeacht de situatie van mensen, heeft God de tijd al bepaald waarop je zult worden gekozen en wanneer Zijn evangelie en woorden je zullen bereiken. God heeft de omstandigheden bepaald, besloten voor een bepaald persoon of een bepaalde context waardoor het evangelie aan je wordt doorgegeven, zodat je de woorden van God kunt horen. God heeft alle nodige voorwaarden al voor je voorbereid, zodat je zonder het zelf te weten voor Hem komt en wordt teruggebracht naar Gods gezin. De mens volgt God onbewust en betreedt elke stap van Zijn werk, betreedt elke stap van Gods werkwijze die Hij voor je heeft voorbereid. Wat voor soort manieren gebruikt God wanneer Hij op dat moment

dingen voor de mensen doet? Het allerminste is de zorg en bescherming die de mens geniet. Daarnaast zet God verschillende mensen, gebeurtenissen en dingen klaar, zodat de mens daarin Zijn bestaan en Zijn daden kan zien. Er zijn bijvoorbeeld mensen die in God geloven omdat iemand in hun familie ziek is. Wanneer anderen het evangelie prediken tot hen, gaan ze geloven in God, en dit geloof in God komt voort uit de situatie. Dus wie droeg er zorg voor deze situatie? (God.) Door middel van deze ziekte is er een aantal families waarin allen gelovigen zijn, jong en oud, terwijl er sommige zijn waar het geloof individueel is. Het lijkt of je in God gelooft als gevolg van ziekte, maar het is in feite een voorwaarde die aan je wordt geschonken, zodat je voor God komt – dit is de vriendelijkheid van God. Omdat het gezinsleven van sommige mensen moeilijk is en ze geen vrede kunnen vinden, komt er een toevallige gelegenheid voorbij waarop iemand het evangelie zal doorgeven en zal zeggen: “Geloof in de Heer Jezus en je zult vrede hebben.” Onbewust gaan ze in God geloven onder heel natuurlijke omstandigheden, dus is dit geen soort voorwaarde? En is het feit dat hun familie geen vrede kent niet een genade die hun door God is gegeven? Dan zijn er sommigen die om andere redenen in God zijn gaan geloven. Er zijn verschillende redenen en verschillende manieren om te geloven, maar welke reden je er ook toe brengt om in Hem te geloven, het is in feite allemaal geregeld en geleid door God. In de eerste instantie gebruikt God verschillende manieren om je te kiezen en je in Zijn familie op te nemen. Dit is de genade die God aan elke persoon schenkt.

Tijdens Gods huidige werkstadium in deze, de laatste dagen, schenkt Hij niet langer gewoon genade en zegeningen aan de mens zoals Hij dat eerder deed, noch spoort Hij de mensen voorzichtig aan om verder te gaan. Wat heeft de

mens tijdens deze fase van het werk gezien van alle aspecten van Gods werk die zij hebben ervaren? Ze hebben Gods liefde gezien en Gods oordeel en tuchtiging. Op dit moment voorziet God hen ook, ondersteunt, verlicht en begeleidt Hij hen, zodat ze geleidelijk Zijn intenties leren kennen, de woorden leren kennen die Hij spreekt en de waarheid die Hij de mens schenkt. Wanneer de mens zwak is, wanneer hij moedeloos is, wanneer hij nergens heen kan, dan zal God Zijn woorden gebruiken om hem te troosten, raad te geven en aan te moedigen, zodat mensen met een kleine gestalte langzamerhand hun kracht kunnen vinden, zich positief kunnen oprichten en bereid worden om samen te werken met God. Maar wanneer de mens ongehoorzaam is aan God of zich tegen Hem verzet, of zijn eigen verdorvenheid openbaart, dan zal God geen genade tonen en hem kastijden en disciplineren. Maar tegenover de dwaasheid, onwetendheid, zwakheid en onvolwassenheid van de mens zal God tolerantie en geduld tonen. Op deze manier, door al het werk dat God doet voor de mens, rijpt de mens geleidelijk, wordt volwassen en leert Gods bedoelingen kennen, enige waarheid kennen, weten wat positieve dingen en wat negatieve dingen zijn, weten wat kwaad is en wat duisternis is. God kastijdt en disciplineert de mens niet altijd, en Hij toont ook niet altijd tolerantie en geduld. In plaats daarvan zorgt Hij voor elke persoon op verschillende manieren, tijdens hun verschillende stadia en volgens hun verschillende gestalten en kaliber. Hij doet veel dingen voor de mens en tegen een hoge prijs; de mens ziet niets van de prijs of deze dingen die God doet, maar alles wat Hij doet, wordt in werkelijkheid voor elk persoon gedaan. Gods liefde is echt: door de genade van God ontloopt de mens de ene ramp na de andere, terwijl God keer op keer Zijn tolerantie toont tegenover de zwakheid van de mens. Het oordeel en de tuchtiging van God stellen mensen in

staat om geleidelijk de verdorvenheid van de mensheid en hun satanische wezen te leren kennen. Datgene wat God geeft, Zijn verlichting van de mens en Zijn leiding, dit alles stelt de mensheid in staat om steeds meer het wezen van de waarheid te kennen, en om steeds beter te weten wat mensen nodig hebben, welke weg ze moeten nemen, waarvoor ze leven, wat de waarde en betekenis van hun leven is, en hoe ze de weg voor hen kunnen bewandelen. Al deze dingen die God doet, zijn niet los te zien van Zijn enige oorspronkelijke doel. Wat is dan dit doel? Waarom gebruikt God deze manieren om Zijn werk aan de mens uit te voeren? Welk resultaat wil Hij bereiken? Met andere woorden, wat wil Hij in de mens zien en van hen krijgen? Wat God wil zien, is dat het hart van de mens nieuw leven kan worden ingeblazen. Deze manieren die Hij gebruikt om aan de mens te werken, zijn om voortdurend het hart van de mens op te wekken, de geest van de mens op te wekken, de mensen te laten weten waar ze vandaan komen, wie hen leidt, hen ondersteunt, voor hen zorgt en wie tot nu toe de mensen in staat heeft gesteld om te leven; ze moeten de mens laten weten wie de Schepper is, wie ze moeten aanbidden, welk soort weg ze moeten bewandelen en op welke manier de mens voor God moet komen; ze worden gebruikt om geleidelijk het hart van de mens te doen herleven, zodat de mens Gods hart kent, Gods hart begrijpt en de grote zorg en gedachte ziet achter Zijn werk om de mens te redden. Wanneer het hart van de mens nieuw leven wordt ingeblazen, dan wil hij niet langer het leven leven met een ontaarde, verdorven gezindheid, maar in plaats daarvan de waarheid zoeken tot tevredenheid van God. Wanneer het hart van de mens is opgewekt, kan hij zich volstrekt van Satan afkeren, niet langer door Satan worden geschaad en niet langer door hem beheerst of voor de gek gehouden worden. In plaats daarvan kan de mens op

een proactieve manier aan het werk van God en Zijn woorden meewerken om het hart van God tevreden te stellen en aldus godvrezendheid te verkrijgen en het kwade te schuwen. Dit is het oorspronkelijke doel van Gods werk.

Nu we praten over het kwaad van Satan heeft iedereen het gevoel gekregen dat mensen ongelukkig leven en dat het leven van de mens vol is met tegenslagen. Maar hoe voelen jullie je nu ik heb gesproken over de heiligheid van God en het werk dat Hij voor de mensen doet? (Heel blij.) We kunnen nu zien dat alles wat God doet, alles wat Hij nauwgezet voor de mens verzorgt, onberispelijk is. Alles wat God doet is zonder fouten, wat betekent dat het feilloos is, Hij heeft niemand nodig om Hem te corrigeren, advies te geven of iets te veranderen. Alles wat God voor elk individu doet, is buiten twijfel; Hij neemt iedereen bij de hand, zorgt elk moment voor je en heeft je nooit verlaten. Omdat de mensen opgroeien in een dergelijke omgeving en met een dergelijke achtergrond, kunnen we dan zeggen dat mensen in feite opgroeien in de palm van Gods hand? (Ja.) Hebben jullie dan nog steeds een gevoel van verlies? Voelt iemand zich nog steeds ontmoedigd? Heeft iemand dan het gevoel dat God de mensheid heeft verlaten? (Nee.) Dus wat heeft God in hemelsnaam dan gedaan? (Hij bewaart de mensheid.) De grote gedachten en zorg achter alles wat God doet, staan buiten kijf. Sterker nog: terwijl God dit werk uitvoert, heeft Hij nooit enige voorwaarde of eis gesteld aan iemand van jullie dat je de prijs moet kennen die Hij voor jou betaalt en dat je Hem daarom heel dankbaar moet zijn. Heeft God ooit zoiets gedaan? (Nee.) Gedurende jullie lange leven heeft zo ongeveer elk individu in vele gevaarlijke situaties verkeerd en vele verleidingen ondergaan. Dit komt omdat Satan vlak naast je staat, hij houdt je voortdurend in de gaten. Het bevalt hem als je getroffen wordt door een ramp, wanneer je

calamiteiten overkomen, wanneer alles verkeerd gaat voor je, het bevalt hem als je in zijn net gevangen zit. Wat God betreft, Hij beschermt je constant, en houdt je weg van de ene tegenslag na de andere en van de ene ramp na de andere. Daarom zeg ik dat alles wat de mens heeft – vrede en vreugde, zegeningen en persoonlijke veiligheid – feitelijk allemaal onder Gods beheer valt, en Hij leidt het leven en beslist over het lot van elk individu. Maar heeft God een opgeblazen idee van Zijn positie, zoals sommige mensen zeggen? Zegt Hij: “Ik ben de grootste van allemaal, ik ben degene die de leiding over jullie heeft, jullie moeten mij allemaal om genade smeken en ongehoorzaamheid zal met de dood worden bestraft.” Heeft God de mensheid ooit op deze manier bedreigd? (Nee.) Heeft Hij ooit gezegd: “De mensheid is verdorven, dus het maakt niet uit hoe ik ze behandel, elke willekeurige behandeling is goed genoeg; ik hoef de dingen niet zo goed voor hen te regelen.” Denkt God op deze manier? Heeft God soms zo gehandeld? (Nee.) Integendeel, Gods behandeling van iedereen is serieus en verantwoordelijk, zelfs verantwoordelijker dan jij voor jezelf bent. Nietwaar? God zegt niet zomaar wat, Hij staat niet op Zijn strepen, noch houdt Hij mensen voor de gek. Hij doet juist stil en eerlijk alles wat Hij Zelf moet doen. Deze dingen brengen zegeningen, vrede en vreugde voor de mens. Ze brengen de mens vreedzaam en gelukkig voor het aangezicht Gods en in Zijn familie; dan leven zij voor God en accepteren ze Zijn redding met de juiste redenering en het juiste denken. Is God ooit onbetrouwbaar geweest tegenover de mens in Zijn werk? Heeft Hij ooit valse vriendelijkheid getoond, de mens met een paar beleefdheden misleid en vervolgens de mens de rug toegekeerd? (Nee.) Heeft God ooit één ding beloofd en toen iets anders gedaan? Heeft God ooit loze beloftes gedaan en opgescheept dat Hij dit voor je kan doen of kan helpen om dat voor jou te doen,

en is Hij toen verdwenen? (Nee.) Er is geen bedrog in God, geen valsheid. God is getrouw en alles wat Hij doet is echt. Hij is de Enige op wie mensen kunnen rekenen en de God aan wie mensen hun leven en alles wat ze hebben kunnen toevertrouwen. Kunnen we, omdat er geen bedrog in God is, zeggen dat God de meest oprechte is? (Ja.) Natuurlijk kunnen we dat, toch? Hoewel dit woord, nu we het erover hebben, te zwak en menselijk is om het met betrekking tot God te gebruiken. Maar daar kunnen we niets aan doen, omdat de menselijke taal onze woorden begrenst. Het is hier niet helemaal gepast om God oprecht te noemen, maar we zullen dit woord voorlopig gebruiken. God is trouw en oprecht. Dus wat bedoelen we als we over deze aspecten praten? Bedoelen we de verschillen tussen God en de mens en de verschillen tussen God en Satan? Dit kunnen we zeggen. Dit is omdat de mens niet één spoor van Satans verdorven gezindheid in God kan vinden. Heb ik gelijk als ik dit zeg? Kan ik hiervoor een Amen krijgen? (Amen!) We zien niets van het kwaad van Satan geopenbaard in God. Alles wat God doet en openbaart, is geheel nuttig en behulpzaam voor de mens, is volledig bedoeld om voor de mensheid te zorgen, is vol van leven en geeft de mens een weg en een richting die hij kan volgen. God is niet verdorven en, verder, kijkend naar alles wat God doet, kunnen we zeggen dat God heilig is? (Ja.) Aangezien God niets van de verdorvenheid van de mensheid heeft en niets heeft wat lijkt op of identiek is aan de verdorven gezindheid van de mensheid of het wezen van Satan, kunnen we vanuit dit oogpunt zeggen dat God heilig is. God toont geen verdorvenheid en de openbaring van Zijn eigen wezen in Zijn werk is alle bevestiging die we nodig hebben dat God Zelf heilig is. Zien jullie dit? Nu, om Gods heilige wezen te kennen, laten we voor nu naar deze twee aspecten kijken: 1) Er is geen verdorven gezindheid in God; 2) het wezen van Gods werk aan de

mens stelt de mens in staat om Gods eigen wezen te zien en dit wezen is geheel positief. Want de dingen die God de mensen geeft bij alles wat Hij doet zijn allemaal positieve dingen. Ten eerste vereist God van de mens dat hij eerlijk is – is dit niet positief? God geeft de mens wijsheid – is dit niet positief? God geeft de mens de mogelijkheid om onderscheid te maken tussen goed en kwaad – is dit niet positief? Hij laat de mens de betekenis en waarde van het menselijk leven begrijpen – is dit niet positief? Hij laat de mens de essentie van mensen, gebeurtenissen en dingen zien in overeenstemming met de waarheid – is dit niet positief? (Ja, dat is het.) En het resultaat van dit alles is dat de mens niet langer wordt misleid door Satan, niet langer door Satan wordt geschaad of beheerst. Met andere woorden, ze stellen de mens in staat om zich volledig te bevrijden van de verdorvenheid van Satan, waardoor de mens geleidelijk het pad zal bewandelen van God vrezen en het kwade vermijden. Hoe ver zijn jullie nu op dit pad? Het is moeilijk om te zeggen, nietwaar? Maar hebben jullie nu op zijn minst een eerste begrip van hoe Satan de mens verderft, welke dingen slecht zijn en welke dingen negatief zijn? Jullie zijn nu ten minste op het juiste pad. Kunnen we dat zeggen? (Ja.)

We zullen nu ons gesprek over de heiligheid van God beëindigen, dus wie van jullie kan zeggen wat de heiligheid van God is na alles wat jullie hebben gehoord en ontvangen? Waarnaar verwijst de heiligheid van God waar ik het over heb? Denk er even over na. Is de waarachtigheid van God Zijn heiligheid? Is de trouw van God Zijn heiligheid? Is de onbaatzuchtigheid van God Zijn heiligheid? Is de nederigheid van God Zijn heiligheid? Is de liefde van God voor de mens Zijn heiligheid? God schenkt vrijuit waarheid en leven aan de mens – is dit Zijn heiligheid? (Ja.) Al ditgene wat God openbaart, is uniek; ze bestaat niet

binnen de verdorven mensheid, noch kan ze daar worden gezien. Niet het geringste spoor ervan is te zien tijdens het proces van Satans verderving van de mens, noch in de verdorven gezindheid van Satan, noch in de essentie of natuur van Satan. Alles wat God heeft en is, is uniek en alleen God Zelf heeft dit soort essentie, alleen God Zelf bezit dit soort essentie. Nu we dit besproken hebben, is er iemand van jullie die dit heilige in de mensheid heeft gezien? (Nee.) Is er dan iemand die zo heilig is onder de beroemde mensen, de grote mensen en de afgoden die jullie aanbidden in de mensheid? (Nee.) Dus nu we zeggen dat Gods heiligheid uniek is, belichaamt Hij dat in naam zowel als in waarheid? (Ja.) Dat doet Hij. Verder is er ook een praktische kant. Is er enige discrepantie tussen de heiligheid waar ik nu over spreek en de heiligheid waar jullie eerder aan gedacht hebben en die jullie je eerder hebben voorgesteld? (Ja.) Hoe groot is deze discrepantie dan? (Heel groot!) Wat bedoelen mensen vaak als ze over heiligheid praten? (Bepaalde uiterlijk gedragingen.) Wanneer mensen zeggen dat een gedraging of iets anders heilig is, dan zeggen ze dit alleen omdat ze het beschouwen als puur of aangenaam voor de zintuigen. Maar het ontbreekt deze dingen steevast aan de ware essentie van heiligheid – dit is het aspect van de doctrine. Bovendien, waar verwijst het praktische aspect van de ‘heiligheid’ dat mensen in hun gedachten vormen, naar? Is het voornamelijk wat ze denken of inschatten dat het is? Sommige boeddhisten sterven bijvoorbeeld tijdens het oefenen, ze overlijden terwijl ze daar zitten te slapen. Sommige mensen zeggen dat ze heilig zijn geworden en naar de hemel zijn gegaan. Dit is ook een soort van verbeelding. Dan zijn er sommigen die denken dat een fee die uit de hemel zweeft heilig is. Eigenlijk is het idee van mensen over het woord ‘heilig’ altijd slechts een soort holle voorstelling en theorie geweest zonder fundamenteel

echte inhoud die bovendien niets te maken heeft met de essentie van heiligheid. De essentie van heiligheid is ware liefde, maar meer dan dat is het de essentie van waarheid, rechtvaardigheid en licht. Het woord 'heilig' is alleen gepast wanneer het wordt toegepast op God; niets in de schepping is waardig om heilig genoemd te worden. De mens moet dat begrijpen. Van nu af aan gebruiken we het woord 'heiligheid' alleen voor God. Is dit gepast? (Ja.)

Laten we nog eens praten over de middelen die Satan gebruikt om de mens te verderven. We hebben zojuist gesproken over de verschillende manieren waarop God aan de mens werkt, en die ieder van jullie zelf kan ervaren, dus ik zal er niet te gedetailleerd op ingaan. Maar in je hart is het voor jullie misschien onduidelijk welke middelen Satan gebruikt om de mens te verderven, of op zijn minst ontbreekt het aan details. Is het goed voor jullie dat ik dit nog eens behandel? (Ja.) Willen jullie het begrijpen? Misschien zullen sommigen van jullie vragen: "Waarom zou u opnieuw over Satan praten? Op het moment dat Satan wordt genoemd, worden we boos, en wanneer we zijn naam horen voelen we ons geenszins op ons gemak." Hoe ongemakkelijk het jullie ook maakt, jullie moeten de feiten onder ogen zien, en deze dingen moeten duidelijk worden besproken en duidelijk worden gemaakt zodat het beter kan worden begrepen, anders kunnen jullie je echt niet losmaken van de invloed van Satan.

We hebben eerder de vijf manieren besproken waarop Satan de mens verderft. De middelen die hij aanwendt, vallen onder deze vijf manieren. De manieren waarop Satan de mens verderft zijn slechts een soort dekmantel; het meest verraderlijk zijn de middelen die zich achter deze façade schuilhouden en hij wil deze middelen gebruiken om zijn doelen te bereiken. Wat zijn deze

middelen? Vat ze voor mij samen. (Hij bedriegt, verleidt en bedreigt.) Hoe meer jullie opnoemen, des te dichterbij jullie komen. Het ziet ernaar uit dat jullie diep zijn geschaad, en sterke emoties hebben bij dit onderwerp. (Hij gebruikt ook mooie praatjes, hij beïnvloedt en neemt je tegen je zin in beslag.) Neemt je tegen je zin in beslag – dit maakt een extreem diepe indruk. De mensen zijn bang voor Satans bezetting tegen onze wil, nietwaar? Iemand anders? (Hij schaadt mensen gewelddadig, gebruikt zowel bedreigingen als aansporingen en hij liegt.) Leugens zijn de kern van zijn daden en hij liegt om je te bedriegen. Wat is de aard van liegen? Is liegen niet hetzelfde als bedriegen? Het doel van het vertellen van leugens is in feite om je te bedriegen. Zijn er nog andere trucs? Vertel mij alle trucs van Satan die jullie kennen. (Hij verleidt, schaadt, verblindt en misleidt.) De meesten van jullie hebben dezelfde gevoelens over deze misleiding, of niet soms? (Hij bestuurt de mens, neemt de mens in beslag, terroriseert de mens en weerhoudt de mens ervan in God te geloven.) Ik weet vrij goed wat jullie bedoelen en ze zijn allemaal goed. Jullie weten hier allemaal iets van, dus laten we ze nu samenvatten.

Er zijn zes primaire middelen die Satan gebruikt om de mens te verderven.

De eerste is controle en dwang. Dat wil zeggen dat Satan er alles aan zal doen om de controle over je hart over te nemen. Wat betekent 'dwang'? Het betekent dat hij bedreigingen en dwingende tactieken gebruikt om je ernaar te laten luisteren, waardoor je aan de gevolgen denkt als je niet gehoorzaamt. Je bent bang en durft hem niet te trotseren, dus je onderwerpt je aan hem.

De tweede is valsspelen en bedriegen. Wat houdt 'valsspelen en bedriegen' in? Satan verzint verhalen en leugens en haalt je ertoe over om ze te geloven.

Hij vertelt je nooit dat de mens door God is geschapen, maar hij zegt ook niet direct dat je niet door God bent gemaakt. Hij gebruikt het woord 'God' helemaal niet, maar gebruikt in plaats daarvan iets anders als vervanging, hij gebruikt dit om je te misleiden zodat je in principe geen idee hebt van het bestaan van God. Deze trucjes omvatten natuurlijk veel aspecten, niet alleen deze.

De derde is krachtige indoctrinatie. Krachtige indoctrinatie waarvan? Is krachtige indoctrinatie de vrije keuze van de mens? Gebeurt dat met de toestemming van de mens? (Nee.) Het doet er niet toe of je er niet mee instemt. In je onwetendheid stroomt het bij je binnen, zodat je doordrongen wordt van Satans denken, zijn levensregels en zijn essentie.

De vierde is bedreigingen en aansporing. Dat wil zeggen dat Satan verschillende middelen gebruikt om je ertoe te brengen hem aan te nemen, hem te volgen, te werken in zijn dienst; hij probeert met alle mogelijke middelen zijn doelen te bereiken. Soms geeft hij je kleine gunsten, maar hij verleidt je nog steeds tot het begaan van zonde. Als je hem niet volgt, zal hij je doen lijden en je straffen en zal hij verschillende manieren gebruiken om je aan te vallen en in de val te lokken.

De vijfde is misleiding en verlamming. 'Misleiding en verlamming' houdt in dat Satan een aantal prettig klinkende uitspraken doet en ideeën oppert die in overeenstemming zijn met de opvattingen van mensen, zodat het lijkt alsof hij nadenkt over het vlees van de mensen of over hun leven en toekomst, terwijl je eigenlijk gewoon voor de gek wordt gehouden. Hij verlamt je vervolgens zodat je niet weet wat goed is en wat verkeerd is, zodat je onbewust wordt misleid en daardoor onder zijn controle komt.

De zesde is de vernietiging van lichaam en geest. Wat vernietigt Satan dan bij de mens? (Zijn geest, zijn hele wezen.) Satan vernietigt je geest, waardoor je niet de kracht hebt om weerstand te bieden, wat betekent dat je hart heel langzaam naar Satan toebuigt, ondanks jezelf. Hij prent deze dingen er dagelijks bij je in. Elke dag maakt hij gebruik van deze ideeën en culturen om je te beïnvloeden en te voeden; heel langzaam wordt je wil verpest, zodat je niet langer een goede persoon wilt zijn, waardoor je niet langer wilt uitkomen voor wat jij gerechtigheid noemt. Zonder het te weten, heb je niet langer de wilskracht om tegen het getij stroomopwaarts te zwemmen, maar in plaats daarvan ga je mee stroomafwaarts. 'Vernietiging' betekent dat Satan mensen zo erg kwelt, dat ze schaduwen van zichzelf worden en niet langer menselijk zijn. Dat is het moment waarop Satan toeslaat en hen grijpt en verslindt.

Elk van deze middelen die Satan gebruikt om de mens te verderven, kan de mens de macht ontnemen om weerstand te bieden; elk van deze kan fataal zijn voor mensen. Met andere woorden kan alles wat Satan doet en elke vorm die hij gebruikt, ertoe leiden dat je degenereert, dat je onder Satans leiding komt, zodat je verstrikt kunt raken in een moeras van kwaad. Dit zijn de middelen die Satan gebruikt om de mens te verderven.

We kunnen zeggen dat Satan slecht is, maar om dit te bevestigen moeten we nog steeds kijken naar wat de gevolgen zijn van het verderven van de mens door Satan en welke gezindheden en essenties dit voor de mens oplevert. Jullie weten hier allemaal iets van, dus zeg het maar. Wat zijn de consequenties van het verderven door Satan van de mens? Welke verdorven gezindheden worden door hen uitgedrukt en onthuld? (Arrogantie en hooghartigheid, egoïsme en

verachtelijkheid, oneerlijkheid en bedrieglijkheid, verraderlijkheid en boosaardigheid, en een totaal gebrek aan menselijkheid.) Over het geheel genomen kunnen we zeggen dat ze geen menselijkheid hebben. Laat nu andere broeders en zusters spreken. (Als de mens eenmaal door Satan is verdorven, wordt hij meestal arrogant en zelfgenoegzaam, hij vindt zichzelf belangrijk, en wordt zelfingenomen, hebzuchtig en egoïstisch. Dit zijn de ergste gevallen.) (Nadat de mens door Satan is verdorven, gaat hij tot het uiterste om materiële dingen en rijkdom te verkrijgen. En dan wordt hij zelfs vijandig tegenover God, verzet zich tegen God, is God ongehoorzaam en verliest het geweten en het gezonde verstand dat de mens zou moeten hebben.) Wat jullie hebben gezegd is allemaal in wezen hetzelfde met slechts kleine verschillen, en sommigen van jullie letten meer op kleine details. Om samen te vatten: de dingen die ten aanzien van de verdorven mensheid het meest opvallen zijn arrogantie, bedrieglijkheid, boosaardigheid en zelfzuchtigheid. Maar jullie hebben allemaal hetzelfde over het hoofd gezien. Mensen zonder geweten, die hun verstand verloren hebben en die geen menselijkheid meer hebben – er is nog iets wat net zo belangrijk is wat niemand van jullie heeft gezegd. Dat is verraad. De uiteindelijke consequentie van deze gezindheden die in een mens bestaan nadat ze door Satan zijn verdorven, is hun verraad aan God. Ongeacht wat God tegen de mens zegt of wat voor werk Hij aan hen verricht, zij slaan geen acht op dat waarvan zij weten dat het de waarheid is. Dat wil zeggen, zij erkennen God niet langer en zij verraden Hem; dit is het gevolg van Satans verderven van de mens. Dat geldt voor alle verdorven gezindheden van de mens. Bij de manieren die Satan gebruikt om de mens te verderven – de kennis die mensen vergaren, de wetenschap die zij kennen, het bijgeloof, traditionele culturen en sociale trends

die zij begrijpen – zit daar iets bij wat de mens kan gebruiken om te beoordelen wat rechtvaardig is en wat onrechtvaardig is? Is er iets wat de mens kan helpen erachter te komen wat heilig en wat slecht is? Zijn er normen? (Nee.) Er zijn geen normen en geen fundamenten die de mens kunnen helpen. Zelfs als mensen het woord 'heilig' kennen, is er niemand die werkelijk weet wat heilig is. Dus kunnen deze dingen die Satan de mens brengt, hen helpen om de waarheid te kennen? Kunnen ze de mens in staat stellen te leven in toenemende menselijkheid? Kunnen ze de mens toestaan levens te leven waarin ze steeds meer in staat zijn om God te aanbidden? (Nee.) Het is duidelijk dat ze de mens niet in staat kunnen stellen om God te aanbidden of de waarheid te begrijpen, noch kunnen ze de mens in staat stellen te weten wat heiligheid en kwaad zijn. Omgekeerd raakt de mens steeds meer ontaard, steeds verder van God. Dit is de reden waarom we zeggen dat Satan slecht is. Nu jullie zoveel van Satans slechte eigenschappen hebben ontleed, hebben jullie gezien of Satan enig element van heiligheid heeft, hetzij in zijn eigenschappen of in jullie begrip van zijn essentie? (Nee.) Dat is een ding dat zeker is. Hebben jullie dan enige essentie gezien van Satan wat gelijkenis met God heeft? (Nee.) Heeft enige uitdrukking van Satan enige overeenkomst met God? (Nee.) Dus nu wil ik jullie vragen, wat is precies de heiligheid van God in jullie eigen woorden? Allereerst, in verband waarmee wordt gesproken over de heiligheid van God? Wordt erover gesproken in verband met het wezen van God? Of wordt erover gesproken in verband met een bepaald aspect van Zijn gezindheid? (Er wordt over gesproken in verband met de essentie van God.) We moeten een stevige grip krijgen op ons gewenste onderwerp. Er wordt gezegd in verband met de essentie van God. Allereerst hebben we het kwaad van Satan gebruikt in contrast met de essentie

van God, dus heb je iets van Satans wezen in God gezien? Hoe zit het met de essentie van de mensheid? (Nee, dat hebben we niet gezien, God is niet arrogant, niet egoïstisch en Hij verloochent niet, en hieruit zien we de heilige essentie van God geopenbaard.) Is er nog iets meer aan toe te voegen? (God heeft geen spoor van de verdorven gezindheid van Satan. Wat Satan heeft, is volledig negatief, terwijl wat God heeft alleen maar positief is. We kunnen zien dat God altijd aan onze zijde heeft gestaan, over ons heeft gewaakt en ons heeft beschermd, vanaf toen we heel klein waren, ons hele leven door tot nu toe, vooral wanneer we verward waren en de weg kwijt waren. Er is geen bedrog in God, geen vals spel. Hij spreekt eenvoudig en duidelijk en ook dit is de ware essentie van God.) Heel goed! (We zien niets van de verdorven gezindheid van Satan in God, geen dubbelhartigheid, geen opschepperij, geen loze beloftes en geen bedrog. God is het Enige in wie de mens kan geloven en God is getrouw en oprecht. Gods werk laat ons zien hoe Hij de mensen vertelt om eerlijk te zijn, wijs te zijn, goed van kwaad te kunnen onderscheiden en onderscheid te kunnen maken tussen verschillende mensen, gebeurtenissen en dingen. Hierin kunnen we Gods heiligheid zien.) Zijn jullie klaar? Zijn jullie tevreden met wat jullie hebben gezegd? Hoeveel inzicht van God hebben jullie nu echt in je hart? En hoezeer begrijpen jullie de heiligheid van God? Ik weet dat eenieder van jullie een bepaald niveau van perceptief begrip in zijn of haar hart heeft, omdat ieder individu Gods werk aan hem of haar kan voelen en, in verschillende mate, veel dingen van God krijgt; zij verkrijgen genade en zegeningen, zij zijn verlicht en geïllumineerd, en zij ontvangen Gods oordeel en tuchtiging zodat de mens enig eenvoudig begrip van de essentie van God kan krijgen.

Hoewel de heiligheid van God die we vandaag bespreken voor de meeste mensen vreemd kan lijken, zijn we met dit onderwerp begonnen, ongeacht hoe het ook lijkt, en jullie zullen een dieper inzicht krijgen op de weg die voor jullie ligt. Hiervoor is nodig dat jullie dit geleidelijk aan gaan voelen en begrijpen vanuit je eigen ervaring. Nu: jullie perceptieve begrip van Gods wezen vergt nog een lange periode, om het te leren, te bevestigen, te voelen en te ervaren, totdat jullie op een dag de heiligheid van God vanuit het allerbinnenste van je hart zullen kennen als de onberispelijke essentie van God, de onzelfzuchtige liefde van God, dat alles wat God aan de mens schenkt onzelfzuchtig is, en jullie zullen leren dat Gods heiligheid smetteloos en onberispelijk is. Deze essentie van God zijn niet alleen maar woorden die Hij gebruikt om met Zijn identiteit te pronken, maar in plaats daarvan gebruikt God Zijn essentie om in stilte en oprecht om te gaan met elk individu. Met andere woorden, de essentie van God is niet leeg, noch is het theoretisch of dogmatisch en het is zeker geen soort van kennis. Het is geen vorm van opvoeding voor de mens, maar in plaats daarvan de ware openbaring van Gods eigen daden en de geopenbaarde essentie van wat God heeft en is. De mens zou deze essentie moeten kennen en begrijpen, omdat alles wat God doet en elk woord dat Hij zegt van grote waarde is en van grote betekenis voor elk persoon. Wanneer je de heiligheid van God gaat begrijpen, kun je echt in God geloven; wanneer je de heiligheid van God gaat begrijpen, dan kun je echt de ware betekenis van de woorden 'God Zelf, de unieke' beseffen. Je zult niet langer denken dat je ervoor kunt kiezen om andere wegen te bewandelen, en je zult niet langer bereid zijn om alles te verraden wat God voor je heeft geregeld. Omdat de essentie van God heilig is, betekent dit dat je alleen door God de heldere, juiste weg door het leven kunt bewandelen; alleen door God kun je de

zin van het leven kennen, alleen door God kun je een waarachtig leven naleven, de waarheid bezitten, de waarheid kennen en alleen door God kun je een leven vanuit de waarheid verkrijgen. Alleen God Zelf kan je helpen het kwaad te mijden en je te bevrijden van de schade en overheersing door Satan. Naast God kan niemand en niets je redden van de zee van lijden zodat je niet langer lijdt: dit wordt bepaald door de essentie van God. Alleen God Zelf redt je zo onzelfzuchtig, alleen God is uiteindelijk verantwoordelijk voor je toekomst, je bestemming en je leven, en Hij regelt alle dingen voor je. Niets wat geschapen is of niet geschapen is kan dit voor elkaar krijgen. Omdat niets wat geschapen is of niet geschapen is een essentie van God zoals deze bezit, heeft geen enkele persoon en geen enkel ding het vermogen om jou te redden of te leiden. Dit is het belang van Gods essentie voor de mens. Misschien vinden jullie dat de woorden die ik heb gezegd inderdaad in principe een beetje kunnen helpen. Maar als je de waarheid nastreeft, als je de waarheid liefhebt, zullen deze woorden in je ervaring hierna niet alleen je bestemming veranderen, maar meer nog je op de juist weg van leven brengen. Je begrijpt dit, is het niet? Hebben jullie er nu dan enig belang bij om de essentie van God te kennen? (Ja.) Het is goed om geïnteresseerd te zijn. We zullen hier eindigen met het bespreken van ons onderwerp van vandaag over het kennen van de heiligheid van God.

Ik zou graag met jullie willen praten over iets wat jullie deden wat me verbaasde aan het begin van ons samenzijn vandaag. Sommigen van jullie hadden zojuist misschien een gevoel van dankbaarheid of voelden zich dankbaar en daarom wilden jullie fysiek uitdrukken wat jullie dachten. Dit is prima, en is noch goed noch fout. Maar ik zou graag willen dat jullie iets begrijpen. Wat is het? Ik zou jullie eerst willen vragen wat jullie zojuist hebben gedaan. Prosterneerden

jullie je of knielden jullie om te aanbidden? Kan iemand het mij vertellen? (Wij geloven dat het prosternatie was.) Jullie geloven dat het prosternatie was, wat is prosternatie dan? (Aanbidding.) Wat betekent in aanbidding knielen dan? Ik heb hierover niet eerder met jullie gecommuniceerd, maar vandaag heb ik het gevoel dat ik nodig met jullie over dit onderwerp moet spreken. Prosterner jullie je tijdens jullie gebruikelijke bijeenkomsten? (Nee.) Prosterner jullie je als jullie je gebeden zeggen? (Ja.) Prosterner jullie je elke keer dat je bidt als de omstandigheden het toelaten? (Ja.) Dat is geweldig. Maar ik zou graag willen dat jullie vandaag gaan begrijpen dat God alleen de kniebuigingen accepteert van twee soorten mensen. We hoeven de Bijbel of het gedrag van spirituele personen niet te raadplegen en ik zal jullie hier en nu iets waars vertellen. Ten eerste zijn prosternatie en knielen om te aanbidden niet hetzelfde. Waarom aanvaardt God de kniebuigingen van degenen die zich prosterner? Het is omdat God iemand tot Hem roept en deze persoon oproept om Gods opdracht te aanvaarden, dus prosterneert hij zich voor God. Dit is het eerste type persoon. Het tweede soort is het knielen in aanbidding van iemand die God vreest en het kwade mijdt. Er zijn alleen deze twee soorten mensen. Dus tot welk type behoren jullie? Kunnen jullie dat zeggen? Dit is feitelijke waarheid, hoewel het jullie gevoelens ietwat kan kwetsen. Er valt niets te zeggen over het knielen van mensen tijdens het gebed – dit is gepast en is zoals het zou moeten zijn, want wanneer mensen bidden, bidden ze meestal om iets, openen ze hun hart voor God en komen ze oog in oog met Hem. Het is communicatie en uitwisseling, van hart tot hart met God. Als je het alleen als een formaliteit doet, is dat niet zoals het zou moeten zijn. Ik wil jullie niet verwijten wat jullie vandaag hebben gedaan. Jullie weten dat ik het jullie slechts duidelijk wil maken, zodat jullie dit principe

begrijpen, nietwaar? (Dat weten we.) Zodat jullie dit niet blijven doen. Hebben mensen dan enige gelegenheid om zich te prosterner en te knielen voor het aangezicht van God? Er zal altijd een mogelijkheid zijn. Vroeg of laat zal er een dag komen, maar de tijd is nu nog niet rijp. Zien jullie dat? Voelen jullie je hier verdrietig door? (Nee.) Dat is goed. Misschien zullen deze woorden jullie motiveren of inspireren, zodat jullie in je hart de huidige benarde situatie tussen God en de mens kunnen kennen en wat voor soort relatie er nu tussen hen bestaat. Hoewel we recent veel hebben gesproken en veel hebben uitgewisseld, is het menselijke begrip van God nog lang niet voldoende. De mens heeft nog een lange weg te gaan om te proberen God te begrijpen. Het is niet mijn bedoeling om jullie dit met spoed te laten doen, of haastig dit soort ambities of gevoelens tot uitdrukking te laten brengen. Wat jullie vandaag hebben gedaan, kan jullie ware gevoelens onthullen en uitdrukken en ik heb het gezien. Dus terwijl jullie dit deden, wilde ik gewoon opstaan en jullie mijn beste wensen geven, want ik wens jullie allemaal het beste. Dus met elk woord en elke daad doe ik mijn uiterste best om jullie te helpen, om jullie te begeleiden, zodat jullie het juiste begrip en juiste inzicht in alle dingen kunnen krijgen. Dat begrijpen jullie, nietwaar? (Ja.) Dat is geweldig. Hoewel mensen enig begrip hebben van Gods verschillende gezindheden, de aspecten van wat God heeft en is en het werk dat God doet, gaat het grootste deel van dit begrip niet verder dan het lezen van woorden op een pagina, of ze in principe begrijpen, of er alleen maar aan denken. Waar mensen het meest in tekortschieten, is het echte begrip en inzicht dat voortkomt uit feitelijke ervaring. Hoewel God verschillende manieren gebruikt om de harten van de mens op te wekken, is er nog een lange weg te gaan voordat de harten van de mens eindelijk opgewekt zijn. Ik wil niet dat iemand het gevoel

heeft dat God hem in de kou heeft laten staan, dat God hem in de steek heeft gelaten of Zich van hem heeft afgewend. Ik zou alleen graag zien dat iedereen op weg ging om te streven naar de waarheid en God probeerde te begrijpen, voortdurend moedig marcherend met een onwankelbare wil, zonder bedenkingen, zonder lasten. Het doet er niet toe wat je verkeerd hebt gedaan, ongeacht hoe ver je bent afgedwaald of hoeveel overtredingen je hebt begaan, laat geen van deze dingen lasten of overbagage worden die je met je mee moet dragen in je streven om God te begrijpen. Ga door met marcheren. God houdt te allen tijde de redding van de mens in Zijn hart; dit verandert nooit. Dit is het kostbaarste deel van de essentie van God. Voelen jullie je nu een beetje beter? (Ja.) Ik hoop dat jullie de juiste benadering kunnen kiezen van alle dingen en de woorden die ik gesproken heb. Laten we deze gemeenschap hier dan beëindigen. Tot ziens iedereen! (Tot ziens!)

11 Januari 2014

God Zelf, de unieke VII

Een overzicht van Gods gezag, Gods rechtvaardige gezindheid en Gods heiligheid

Als jullie klaar zijn met jullie gebeden, is jullie hart dan kalm in de aanwezigheid van God? (Ja.) Als iemands hart kan worden gekalmeerd, zal hij of zij in staat zijn om het woord van God te horen en te begrijpen en zij of hij zal in

staat zijn om de waarheid te horen en te begrijpen. Als je hart niet kan worden gerustgesteld, als je hart altijd op drift is, of als je altijd aan andere dingen denkt, zal het je samenkomsten om het woord van God te horen beïnvloeden. Wat is dus de kern van wat we nu bespreken? Laten we allemaal even terugdenken aan het belangrijkste punt. Als het gaat om het kennen van God Zelf, de unieke, hebben we in het eerste deel Gods gezag besproken. In het tweede deel hebben we Gods rechtvaardige gezindheid besproken. En we hebben Gods heiligheid besproken in het derde deel. Heeft de specifieke inhoud die we bespraken elke keer een indruk bij jullie achtergelaten? Als het gaat om het eerste deel 'Gods gezag', wat heeft de diepste indruk op jullie gemaakt, welk deel had de meeste impact voor jullie? (God heeft eerst het gezag en de macht van het woord van God meegedeeld, God is betrouwbaar en Zijn woord zal waar worden. Dit is de eigenlijke essentie van God.) (Gods gebod aan Satan dat hij Job mag verleiden, maar zijn leven niet mag afnemen. Hieruit zien we het gezag van Gods woord.) Is er nog iets anders toe te voegen? (God gebruikte woorden om de hemelen en de aarde te creëren en alles daarin, en Hij spreekt om een verbond met de mens te sluiten en om Zijn zegeningen op de mens te richten. Dit zijn allemaal voorbeelden van het gezag van Gods woord. Bovendien zien we dat wanneer de Heer Jezus Lazarus opdracht gaf uit zijn graf op te staan, leven en dood onder Gods bewind staan; Satan heeft geen macht deze te beheersen, en of Gods werk in het vlees of de Geest wordt gedaan, Zijn gezag is uniek.) Dit is een begrip dat jullie hebben gekregen nadat jullie de communicatie hebben gehoord, toch? Wanneer we praten over Gods gezag, wat is dan jullie begrip van het woord 'gezag'? Wat zien mensen binnen de reikwijdte van Gods gezag, in wat God doet en openbaart? (We zien Gods almacht en wijsheid.) (We zien dat Gods

gezag altijd aanwezig is en dat het waarachtig en echt bestaat. We zien Gods gezag op grote schaal in Zijn heerschappij over het universum, en we zien het op kleine schaal als Hij de heerschappij over het menselijk leven neemt. God plant en controleert werkelijk de zes kruispunten van levens. Verder zien we dat Gods gezag God Zelf vertegenwoordigt, de unieke, en geen van de geschapen of niet-geschapen wezens kan dit bezitten. Gods gezag symboliseert Zijn status.) “Symbolen van Gods status en Gods positie”, jullie lijken een doctrinair begrip van deze woorden te hebben. Hebben jullie enige inhoudelijke kennis van Gods gezag? (God heeft over ons gewaakt en ons beschermd sinds we jong waren, en daarin zien we Gods gezag. We waren ons niet bewust van de gevaren die ons bedreigden, maar God beschermde ons altijd achter de schermen, dit is ook Gods gezag.) Zeer goed, goed gezegd.

Wanneer we praten over Gods gezag, waar ligt dan de focus, het belangrijkste punt? Waarom moeten we deze dingen bespreken? Ten eerste, het doel van het bespreken van deze inhoud is voor de mensen om Gods status als Schepper en Zijn positie onder alle dingen te bevestigen; dit is iets wat ze kunnen begrijpen, zien en voelen. Wat je ziet en wat je voelt, zijn Gods daden, Gods woorden en Gods beheer van het universum. Dus, wat gaan mensen nu echt begrijpen van alles wat ze zien, leren en weten door Gods gezag? Dit is het eerste, wat we al hebben besproken. Ten tweede, wanneer mensen alles zien wat God heeft gedaan en gezegd en beheerd door Zijn gezag. Daardoor kun je zien hoe krachtig en wijs God is bij Zijn beheersing van alles. Was dit niet de focus en het belangrijkste punt bij onze eerdere bespreking van Gods unieke gezag? Sinds die bespreking is er niet veel tijd verstreken en toch zijn sommigen van jullie dit vergeten, wat bewijst dat jullie geen diepgaand begrip hebben

verkregen van Gods gezag. Er zou zelfs gezegd kunnen worden dat de mens het gezag van God niet heeft gezien. Begrijpen jullie dit nu een beetje? Als je Gods gezag in actie ziet, wat zul je dan echt voelen? Heb je echt Gods kracht gevoeld? (Ja.) Wanneer je Gods woorden leest over Zijn schepping van het universum, voel je Zijn kracht, voel je Zijn almacht. Wanneer je Gods heerschappij voelt over het lot van mensen, wat voel je dan? Voel je Zijn kracht en Zijn wijsheid? Als God deze macht niet zou bezitten, als Hij deze wijsheid niet zou bezitten, zou Hij dan gekwalificeerd zijn om te heersen over alle dingen en over het lot van mensen? God bezit de macht en de wijsheid, en daarom heeft Hij het gezag. Dit is uniek. Heb je in de hele schepping ooit een persoon of schepsel gekend met een macht als die van God? Is er iemand of iets met de kracht om de hemelen en de aarde en alle dingen te scheppen, alsook het beheer en de heerschappij er over te hebben? Is er iemand of iets die kan regeren en de hele mensheid kan leiden en zowel altijd aanwezig als alomtegenwoordig kan zijn? (Nee.) Begrijpen jullie nu de ware betekenis van alles wat met Gods unieke gezag te maken heeft? Hebben jullie er enig begrip van? (Ja.) We hebben nu de punten besproken die betrekking hebben op Gods unieke gezag.

In het tweede deel hebben we het gehad over Gods rechtvaardige gezindheid. We bespraken niet veel dingen met betrekking tot Gods rechtvaardige gezindheid. Dit is omdat Gods werk in de eerste plaats gericht is op oordeel en tuchtiging in deze fase. Gods rechtvaardige gezindheid is duidelijk geopenbaard in het Tijdperk van het Koninkrijk, heel specifiek. Hij heeft woorden gezegd die Hij nooit eerder heeft gezegd vanaf de schepping; en in Zijn woorden hebben alle mensen, allen die Zijn woord hebben gezien, en allen die Zijn woord hebben ervaren, gezien hoe Zijn rechtvaardige gezindheid geopenbaard werd.

Wat is dan het belangrijkste punt dat we bespreken met betrekking tot Gods rechtvaardige gezindheid? Hebben jullie een diep begrip ontwikkeld van wat jullie hebben geleerd? Hebben jullie begrip gekregen door wat jullie ervaren hebben? (Gods verbranding van Sodom was omdat de mensen in die tijd erg verdorven waren geworden en daardoor de toorn van God over zich afriepen. Hieruit zien we Gods rechtvaardige gezindheid.) Laten we eerst eens kijken: als God Sodom niet had vernietigd, zou je in staat zijn te weten wat Zijn rechtvaardige gezindheid is? Dat zou je nog steeds kunnen, nietwaar? Je kunt het zien in de woorden die Hij heeft gegeven in het Tijdperk van het Koninkrijk, en ook door Zijn oordeel, tuchtiging en vervloekingen tegen de mens. Zie je Gods rechtvaardige gezindheid in het sparen van Ninevé? (Ja.) In het huidige tijdperk kunnen de mensen iets zien van Gods genade, liefde en tolerantie en kunnen de mensen dat ook zien wanneer Gods hart zich verzacht heeft als gevolg van het berouw van de mens. Nu we deze twee voorbeelden naar voren hebben gebracht om onze bespreking over Gods rechtvaardige gezindheid mee in te leiden, is het heel duidelijk om te zien dat Zijn rechtvaardige gezindheid is geopenbaard. In werkelijkheid is dit echter niet beperkt tot wat is vastgelegd in deze twee Bijbelverhalen. Wat is Gods rechtvaardige gezindheid, waar jullie over hebben gezien en geleerd door Gods woord en Zijn werk, uit wat jullie hebben ervaren? Bespreek dit vanuit jullie eigen ervaringen. (In de omgeving die God voor mensen heeft gemaakt, en wanneer zij in staat zijn om de waarheid te achterhalen en te handelen naar Gods wil, leidt God hen, verlicht hen en laat hen het licht in zich voelen. Wanneer mensen tegen God ingaan, en weerstand aan Hem bieden en tegen Zijn wil ingaan dan is er duisternis in hen, alsof God hen in de steek heeft gelaten. Zelfs zij bidden en weten niet wat zij tegen Hem moeten

zeggen, maar wanneer ze hun eigen opvattingen en fantasieën opzijzetten en bereid worden om met God samen te werken en ernaar streven beter te worden, dan is het hier dat Gods glimlachende gezicht geleidelijk begint te verschijnen. Hierdoor hebben we de heiligheid van Gods rechtvaardige gezindheid ervaren: God verschijnt in het heilige koninkrijk en Hij is in het verborgene op plaatsen waar vuiligheid is.) (Ik zie Gods rechtvaardige gezindheid in de manier waarop Hij met mensen omgaat. Onze broeders en zusters zijn verschillend van gestalte en kaliber en wat God van ieder van ons verlangt, verschilt ook. We zijn allemaal in staat om de verlichting van God in verschillende mate te ontvangen, en ook daarin zie ik Gods gerechtigheid. Dit komt omdat mensen andere mensen niet op dezelfde manier kunnen behandelen, alleen God kan dat.) Jullie hebben allemaal over bepaalde praktische kennis gesproken.

Weten jullie welke kennis het belangrijkste is om Gods rechtvaardige gezindheid te kunnen begrijpen? Er valt wellicht veel te zeggen vanuit ervaring ten aanzien van dit onderwerp, maar er zijn een paar hoofdpunten waarover ik jullie moet vertellen. Om Gods rechtvaardige gezindheid te begrijpen, moet men eerst Gods gevoelens begrijpen: wat Hij haat, wat Hij verafschuwt, wat Hij liefheeft, jegens wie Hij tolerant en genadig is en aan welk type persoon Hij die genade verleent. Dit is een belangrijk punt om te weten. Verder moet men begrijpen dat ongeacht hoe liefdevol God is, ongeacht hoeveel genade en liefde Hij heeft voor mensen, God niet tolereert dat iemand Zijn status en positie beledigt, noch tolereert Hij dat iemand Zijn waardigheid beledigt. Hoewel God van mensen houdt, zal Hij hen niet verwennen. Hij geeft de mensen Zijn liefde, Zijn genade en Zijn verdraagzaamheid, maar Hij heeft Zich nooit aan hen aangepast; Hij heeft Zijn principes en Zijn grenzen. Ongeacht in welke mate je

Gods liefde in je hebt gevoeld, ongeacht hoe diep die liefde is, je moet God nooit behandelen zoals je een andere persoon zou behandelen. Hoewel het waar is dat God mensen behandelt als dicht bij Hem staand, als iemand God als een andere persoon beschouwt, alsof Hij gewoon een schepsel is, zoals een vriend of een voorwerp van aanbedding, dan zal God Zijn aangezicht voor hen verbergen en hen in de steek laten. Dit is Zijn gezindheid, en de mensen mogen dit punt niet lichtzinnig opvatten. Daarom wordt er vaak in Gods woord over Gods gezindheid gezegd: het maakt niet uit hoeveel wegen je hebt gereisd, hoeveel werk je hebt gedaan of hoeveel je hebt verdragen, zodra je Gods gezindheid beledigt, zal Hij eenieder van jullie behandelen zoals jullie Hem hebben behandeld. Dit betekent dat God mensen ziet als dicht bij Hem, maar de mensen moeten God niet als een vriend of een familielid behandelen. Beschouw God niet als je maatje. Het maakt niet uit hoeveel liefde je van Hem hebt ontvangen, ongeacht hoeveel Hij van je heeft getolereerd, je moet God nooit als een vriend behandelen. Dit is Gods rechtvaardige gezindheid. Dat begrijp je toch? Moet ik hier nog meer over zeggen? Hebben jullie al enig inzicht in deze kwestie? Over het algemeen is dit de eenvoudigste fout die mensen maken, ongeacht of ze de dogma's begrijpen of dat ze er nooit eerder aan gedacht hebben. Wanneer mensen God beledigen, is dat misschien niet door één gebeurtenis, of door één ding dat ze hebben gezegd, maar het is eerder door een houding die ze aannemen en een gesteldheid waarin ze zich bevinden. Dit is heel angstaanjagend. Sommige mensen geloven dat ze God goed begrijpen, dat ze Hem kennen, dat ze misschien zelfs een aantal dingen doen die God goed zou vinden. Ze beginnen zich gelijk te voelen aan God en ze denken dat ze een slim soort vriendschap met God hebben gesloten. Dit soort gevoelens is heel

verkeerd. Als je hier geen dieper begrip van hebt, als je dit niet echt begrijpt, dan is het heel gemakkelijk om God te beledigen en zijn rechtvaardige gezindheid te beledigen. Dat begrijp je nu toch? Is Gods rechtvaardige gezindheid niet uniek? Zou die ooit gelijkwaardig kunnen zijn aan het karakter of de morele staat van een mens? Dat zou nooit kunnen. Dus, je moet niet vergeten dat ongeacht hoe God met mensen omgaat, hoe Hij ook over mensen denkt Gods positie, gezag en status nooit zullen veranderen. Voor de mensheid is God altijd de Heer van alle dingen en de Schepper.

Wat hebben jullie geleerd over de heiligheid van God? Wat was in dat deel dat gaat over 'Gods heiligheid', behalve dan dat het kwaad van Satan als contrast wordt gebruikt, de belangrijkste inhoud van onze discussie over de heiligheid van God? Is dat niet juist wat God heeft en is? Is wat God heeft en is uniek voor God Zelf? (Ja.) Niets van Zijn schepping bezit deze dingen. Dus we zeggen dat Gods heiligheid uniek is. Dit is iets wat jullie kunnen begrijpen. We hebben drie bijeenkomsten over Gods heiligheid gesproken. Kunnen jullie in je eigen woorden, met je eigen begrip, beschrijven wat jullie geloven dat Gods heiligheid is? (De laatste keer dat God met ons in contact trad, bogen we neer voor Hem. God heeft ons de waarheid gecommuniceerd omtrent knielen en neerbuigen om Hem te aanbidden. We zagen dat het niet in overeenstemming met Zijn wil was dat we bogen en Hem aanbeden als we tekort waren geschoten in Zijn eisen, en daarin zagen we Gods heiligheid.) Zeer waar. Is er nog iets anders? (In Gods woord voor de mensheid zien we dat Hij heel helder en duidelijk spreekt, Hij spreekt rechtuit en draait er niet omheen. Satan draait overal omheen en vertelt veel leugens. Uit wat er de vorige keer gebeurde toen we ons voor God verootmoedigden, hebben we gezien dat Zijn woorden en

daden altijd principieel zijn, Hij is altijd heel duidelijk en beknopt wanneer Hij ons vertelt hoe we moeten handelen, waar we ons aan moeten houden en hoe we actie moeten ondernemen. Maar de mensen zijn niet zo, nadat de mensheid was verdorven door Satan, trachtten de mensen hun eigen persoonlijke motieven en doelstellingen en hun eigen persoonlijke verlangens in hun daden en woorden te bereiken. In de manier waarop God voor de mensheid zorgt, in de zorg en bescherming die Hij hen geeft, zien we dat alles wat God doet positief is en heel duidelijk is. Op deze manier zien we de openbaring van de essentie van Gods heiligheid.) Goed gezegd! Heeft iemand anders hier nog iets aan toe te voegen? (Doordat God de kwaadaardige essentie van Satan blootlegt, zien we Gods heiligheid, krijgen we meer kennis over het kwaad van Satan en zien de bron van het lijden van de mens. In het verleden waren we ons niet bewust van het lijden onder het domein van Satan. Pas toen God het bekendmaakte, zagen we dat alle lijden dat voortkomt uit het nastreven van roem en rijkdom allemaal door Satan is geschapen. Pas toen voelden we dat heiligheid van God de ware redding is van de mensheid.) Is daar nog iets anders aan toe te voegen? (De verdorven mensheid ontbreekt het aan de ware kennis of liefde voor God. Omdat we het wezen van Gods heiligheid niet begrijpen, is ons buigen voor Hem in aanbidding niet puur, heeft het een verborgen doel en is vervuld van eigenbelang, wat God ongelukkig maakt. We zien dat God heel anders is dan Satan, Satan wil dat mensen hem adoreren en hem vleien en voor hem buigen en hem aanbidden. Satan heeft geen principes. Hierin waardeer ik ook de heiligheid van God.) Heel goed! Hebben jullie Gods perfectie gezien uit wat we hebben gecommuniceerd over Gods heiligheid? (Ja.) Zie je dat God de bron is van alle positieve dingen? Ben je in staat om te zien dat God de belichaming is van waarheid en

gerechtigheid? Zie je dat God de bron van liefde is? Zie je dat alles wat God doet, alles dat Hij voortbrengt en alles wat Hij openbaart onberispelijk is? (Ja.) Deze verschillende voorbeelden zijn allemaal belangrijke punten over Gods heiligheid waar ik over spreek. Vandaag lijken deze woorden misschien alleen nog maar dogma's voor jullie, maar op een dag, wanneer je het ervaart en je getuige bent van de ware God Zelf van Zijn woord en Zijn werk, zul je vanuit de grond van je hart zeggen dat God heilig is, dat God anders is dan de mensen en dat Zijn hart, Zijn gezindheid, en Zijn wezen allemaal heilig zijn. Deze heiligheid stelt de mens in staat om Zijn perfectie te zien evenals het feit dat het wezen van Gods heiligheid onberispelijk is. Het wezen van Zijn heiligheid bepaalt dat Hij de unieke God Zelf is, en het toont dit aan de mens en bewijst dat Hij de unieke God Zelf is. Is dit niet het belangrijkste punt? (Ja.)

Vandaag hebben we een overzicht gegeven van verschillende delen van de inhoud van eerdere bijeenkomsten. We zullen hier ons overzicht mee besluiten. Ik hoop dat jullie allemaal de kernpunten van elk item en onderwerp ter harte zullen nemen. Zie ze niet alleen als dogma's; lees ze echt door en probeer er goed over na te denken wanneer je tijd hebt. Bewaar ze in je hart en breng ze tot werkelijkheid – dan zul je echt alles ervaren wat ik heb gezegd over de werkelijkheid van wat God onthult over Zijn gezindheid en wat Hij heeft en is. Maar, je zult ze nooit echt begrijpen als je ze alleen maar noteert in je notitieboek, en niet over ze leest en denkt. Je begrijpt het nu, toch? Nu we deze drie items hebben behandeld, zullen de mensen een algemeen of zelfs specifiek begrip hebben gekregen van Gods status, Zijn wezen en Zijn gezindheid. Maar zullen ze een volledig begrip van God hebben? (Nee.) Zijn er, in jullie eigen begrip van God, nog andere gebieden waarvan jullie denken dat jullie een dieper inzicht

nodig hebben? Dat wil zeggen, nadat je inzicht hebt gekregen in Gods gezag, Zijn rechtvaardige gezindheid en Zijn heiligheid, heb je misschien in je eigen geest een erkenning van Zijn unieke status en positie gevormd, maar toch moet je door je ervaring kennis maken en waardering krijgen voor Zijn daden, Zijn macht en Zijn wezen voor je een dieper begrip kunt krijgen. Jullie hebben nu geluisterd naar deze communicaties, zodat jullie dit geloofsartikel in je hart kunnen bewaren: God bestaat echt, en het is een feit dat Hij alle dingen gebiedt. Niemand mag Zijn rechtvaardige gezindheid beledigen en Zijn heiligheid is een zekerheid die niemand ter discussie mag stellen. Dit zijn feiten. Deze communicaties geven de status en de positie van God de gelegenheid om een fundament te leggen in de harten van de mensen. Nu deze basis is gegeven, moeten de mensen meer proberen te begrijpen.

God is de bron van leven voor alle dingen (I)

Vandaag wil ik met jullie over een nieuw onderwerp communiceren. En wat dan wel? De titel van het onderwerp zal zijn 'God is de bron van leven voor alle dingen'. Is dit niet een behoorlijk groot onderwerp om te bespreken? Voelt het als iets dat misschien een beetje te groot is? God als bron van leven voor alle dingen lijkt misschien een onderwerp waartoe mensen afstand voelen, maar allen die God volgen, moeten het begrijpen. Dit komt omdat dit onderwerp onlosmakelijk verbonden is met elke persoon die God kent, Hem tevreden kan stellen en Hem kan vereren. Daarom moet dit onderwerp worden gecommuniceerd. Voorheen hadden sommige mensen misschien een

basisbegrip van dit onderwerp, of misschien waren sommige mensen zich ervan bewust. Ze hebben er misschien een simplistische kennis, of slechts een oppervlakkig begrip van in hun gedachten. Anderen kunnen er speciale ervaringen mee hebben; dankzij hun unieke ervaringen hebben ze er in hun hart een diep begrip van. Maar of kennis hiervan diep of oppervlakkig is, voor jullie is het eenzijdig en niet specifiek genoeg. Daarom moet dit onderwerp gecommuniceerd worden, om jullie een specifiekere en diepere begrip te geven. Ik zal een speciale methode gebruiken om met jullie over dit onderwerp te communiceren, een methode die we niet eerder hebben gebruikt en een methode die jullie misschien een beetje ongewoon vinden, of een beetje ongemakkelijk. Niettemin, nadat jullie het hebben gehoord, zullen jullie het begrijpen, wat de methode ook mag zijn. Vinden jullie het leuk om naar verhalen te luisteren? (Wij wel.) Het lijkt erop dat ik het bij het rechte eind had, om de methode van het verhaal te kiezen. Jullie willen allemaal graag verhalen horen. Wel, laten we beginnen! Jullie hoeven dit niet op te schrijven in jullie aantekeningen. Ik verzoek jullie kalm te blijven en stil te zitten. Je mag je ogen sluiten als je denkt dat je met open ogen afgeleid wordt door je omgeving of de mensen om je heen. Ik heb een prachtig verhaaltje voor je. Het is een verhaal over een zaadje, de aarde, een boom, het zonlicht, de zangvogels en de mens. Welke hoofdpersonages heeft het verhaal dat ik ga vertellen? (Een zaadje, de aarde, een boom, het zonlicht, de zangvogels en de mens.) Komt God er ook in voor? (Nee.) Maar ik weet zeker dat je je ontspannen en tevreden zult voelen na het vertellen van dit verhaal. Goed dan, luister maar.

Verhaal 1. Een zaadje, de aarde, een boom, het zonlicht, de zangvogels en de mens

Een klein zaadje viel op de aarde. Nadat er een geweldige regenbui voorbij was gekomen, groeide het zaadje uit tot een tere spruit en zijn wortels groeven zich langzaam een weg in de bodem. De spruit werd langzamerhand groter, en weerstond moedig rukwinden en regenbuien, en zag de verandering van de seizoenen bij wassende en afnemende maan. In de zomer schonk de aarde water, zodat de spruit de verzengende hitte kon verdragen. En omdat hij in de aarde stond, voelde de spruit de hitte niet en overleefde hij de hitte van de zomer. Toen de winter viel, hield de aarde de spruit in haar warme omhelzing en ze grepen elkaar stevig vast. En door de warmte van de aarde overleefde de spruit de bittere kou, en kwam ongedeerd de winterse stormen en sneeuwval van het seizoen door. Beschut door de aarde groeide de spruit dapper en was gelukkig. Hij werd lang en trots door de onzelfzuchtige verzorging die de aarde bood. De spruit groeide gelukkig door. Hij zong terwijl de regen omlaag spatte en danste en zwaaide als de wind blies. En zo zijn de spruit en de aarde van elkaar afhankelijk ...

Er gingen jaren voorbij en de spruit was nu een torenhoge boom. Hij had stevige takken gekregen, was getooid met ontelbare bladeren en stond stevig in de aarde. De wortels van de boom groeven zoals voorheen in de aarde, maar ze doken nu diep de bodem in. Wat ooit de spruit had beschermd, was nu de basis voor de machtige boom.

Een straal zonlicht scheen op de boom en de stam schudde. De boom strekte zijn takken breed uit en nam het licht zo diep mogelijk in zich op. De aarde onder de boom ademde in hetzelfde ritme, en voelde als nieuw aan. Juist toen blies er een frisse wind die van de takken vandaan kwam, en de boom trilde van vreugde, en barstte van energie. En op die manier zijn de boom en het zonlicht afhankelijk van elkaar ...

Er zaten mensen in de koele schaduw van de boom en ze koesterden zich in de frisse, geurige lucht. De lucht reinigde hun harten en longen, en het reinigde hun bloed. De mensen voelden zich niet langer moe of belast. En op die manier zijn de mensen en de boom van elkaar afhankelijk ...

Een zwerm zangvogels tjipte terwijl ze op de takken van de boom neerstreken. Misschien ontweken ze een vijand, of zaten ze te broeden en brachten ze hun jongen groot, of misschien namen ze gewoon een korte rustpauze. En op die manier zijn de vogels en de boom van elkaar afhankelijk ...

De wortels van de boom groeven door elkaar heen kronkelend diep in de aarde. De stam van de boom beschutte de aarde tegen wind en regen en de boom strekte zijn grote takken uit en beschermde de aarde eronder, en de boom deed dit omdat de aarde zijn moeder is. Ze versterken elkaar en vertrouwen op elkaar, en ze zullen nooit van elkaar scheiden ...

En dus is het verhaal ten einde. Het verhaal dat ik vertelde ging over een zaadje, de aarde, een boom, het zonlicht, de zangvogels en de mens. Het verhaal bevat slechts een paar onderdelen. Welke gevoelens kreeg je er bij? Begrijp je het, nu ik het op deze manier vertel? (We begrijpen het.) Jullie mogen praten over je gevoelens. Dus, wat voelen jullie na het horen van dit verhaal? Ik

zal jullie eerst vertellen dat alle dingen die ik jullie noemde, kunnen worden gezien en zij kunnen worden aangeraakt; dit zijn echte dingen, geen metaforen. Ik wil dat jullie doorgaan en nadenken over wat ik heb besproken. Niets dat ik behandeld heb was diepgaand en er zijn een paar zinnen die het belangrijkste deel van het verhaal vormen. (Het verhaal dat we hoorden, schildert een prachtig beeld: het zaad komt tot leven en naarmate het groeit beleeft het de vier seizoenen van het jaar: lente, zomer, herfst en winter. De aarde is als een moeder in de manier waarop zij voedt. Zij geeft warmte in de winter, zodat de spruit de kou kan overleven. Nadat de spruit tot een boom is gerijpt, raakt een zonnestraal zijn takken, tot vreugde van de boom. We zien dat van alle dingen van Gods schepping, ook de aarde levend is en dat zij en de boom van elkaar afhankelijk zijn. Ik zie ook de geweldige warmte die de boom van het zonlicht krijgt en, hoewel het heel gewoon is om vogels te zien, zien we hoe de vogels, de boom en de mensen allemaal samenkomen in harmonie. Wanneer we dit verhaal horen, is dit wat we in onze harten voelen, dat eigenlijk alle dingen van Gods schepping levend zijn.) Goed gezegd! Heeft iemand hier nog iets anders toe te voegen? (Terwijl in het verhaal het zaad ontspruit en uitgroeit tot een torenhoge boom, zie ik het wonder van Gods schepping. Ik zie dat God ervoor heeft gezorgd dat alle dingen elkaar versterken en van elkaar afhankelijk zijn en dat zij allemaal met elkaar verbonden zijn en elkaar dienen. We zien Gods wijsheid, Zijn wonder en we zien dat Hij de bron van leven is voor alle dingen.)

Alle dingen waar ik net over sprak, hebben jullie eerder gezien, zoals zaden, je weet hiervan, toch? Een zaadje dat tot een boom uitgroeit, is misschien geen proces dat je specifiek ziet, maar je weet dat het een feit is, toch? Jij weet van de aarde en het zonlicht. Het beeld van zangvogels die in een boom zijn

neergestreken, is iets dat alle mensen wel eens hebben gezien, toch? En mensen die verkoeling zoeken in de schaduw van een boom, dat hebben jullie allemaal gezien, toch? (We hebben dat gezien.) Dus welk gevoel krijgen jullie als jullie al deze voorbeelden in één beeld zien? (Harmonie.) Zijn alle voorbeelden die in dit beeld voorkomen van God afkomstig? (Ja.) Omdat ze van God komen, kent God de waarde en betekenis van het aardse bestaan van al deze verschillende dingen. Toen God alle dingen schiep, toen Hij elk ding plande en schiep, deed Hij dat met een bedoeling; en toen Hij die dingen schiep, werd elk daarvan met leven doordrenkt. De omgeving die Hij voor het bestaan van de mensheid creëerde, zoals zojuist in ons verhaal werd besproken, is een omgeving waarin de zaden en de aarde van elkaar afhankelijk zijn, waarin de aarde de zaden kan voeden en de zaden met de aarde verbonden zijn. De relatie tussen deze twee is van het begin af aan door God voorbestemd. De boom, het zonlicht, de zangvogels en de mens in dit beeld zijn een voorbeeld van de leefomgeving die God heeft geschapen voor de mensheid. Ten eerste, de boom kan de aarde niet verlaten en hij kan ook niet bestaan zonder zonlicht. Wat was dan Gods bedoeling om de boom te maken? Kunnen we zeggen dat het alleen voor de aarde was? Kunnen we zeggen dat het alleen voor de zangvogels was? Kunnen we zeggen dat het alleen voor de mensen was? (Nee.) Wat is de relatie tussen al deze dingen? Die relatie is er een van onderlinge versterking, onderlinge afhankelijkheid en onscheidbaarheid. Dat wil zeggen, de aarde, de boom, het zonlicht, de zangvogels en de mensen zijn van elkaar afhankelijk voor hun bestaan en ze voeden elkaar. De boom beschermt de aarde terwijl de aarde de boom voedt; het zonlicht zorgt voor de boom, terwijl de boom frisse lucht van het zonlicht betreft en de verzengende hitte van de zon op de aarde tempert.

Wie profiteert hier uiteindelijk van? De mensheid profiteert hiervan, toch? En dit is een van de principes en een van de primaire doelen waarom God de leefomgeving maakte voor de mensheid. Ook al is dit een eenvoudig beeld, we kunnen daarin Gods wijsheid en Zijn intenties zien. De mensheid kan niet leven zonder de aarde, of zonder bomen, of zonder de zangvogels en zonlicht, toch? Hoewel het een verhaal was, is datgene wat erdoor wordt geportretteerd een microkosmos van Gods schepping van hemelen en aarde en alle dingen en Zijn schenking van een omgeving waarin de mensheid kan leven.

God schiep de hemelen en de aarde en alle dingen voor de mensheid en Hij schiep ook de leefomgeving. Ten eerste is het belangrijkste punt dat in het verhaal wordt behandeld de onderlinge versterking, de onderlinge afhankelijkheid en de co-existentie van alle dingen. Volgens dit principe wordt de leefomgeving voor de mensheid beschermd, hij overleeft en gaat door; vanwege het bestaan van deze leefomgeving kan de mensheid gedijen en zich voortplanten. We zagen de boom, de aarde, het zonlicht, zangvogels en mensen in dit tafereel. Bevond God Zich ook in dat tafereel? Men heeft Hem daar niet gezien, wel? Maar wat men wel heeft gezien was de regel van de onderlinge versterking en de onderlinge afhankelijkheid tussen de dingen in dit tafereel; het is door deze regels dat mensen kunnen zien dat God bestaat en dat Hij de Heerser is. God gebruikt deze principes en regels om het leven en het bestaan van alle dingen te behouden. Op deze manier zorgt Hij voor alle dingen en voor de mensheid. Heeft dit verhaal enig verband met het thema dat we zojuist hebben besproken? Op het eerste gezicht lijkt het van niet, maar in werkelijkheid zijn de regels die God heeft gemaakt als de Schepper en Zijn heerschappij over alle dingen sterk

verbonden met het feit dat Hij de bron van leven voor alle dingen is en zijn ze onlosmakelijk met elkaar verbonden. Jullie hebben iets geleerd, toch?

God gebiedt de regels waardoor de werking van alle dingen wordt geregeld; Hij gebiedt de regels die gaan over het voortbestaan van alle dingen; Hij bestuurt alle dingen en regelt het zo, dat ze elkaar versterken en van elkaar afhankelijk zijn, zodat ze niet omkomen of verdwijnen. Alleen zo kan de mensheid voortleven; alleen zo kunnen ze onder Gods leiding in zo'n omgeving leven. Deze regels die alle dingen besturen staan onder de heerschappij van God, en de mens kan niet ingrijpen en kan ze niet veranderen; alleen God Zelf kent deze regels en alleen Hijzelf beheert ze. Wanneer de bomen zullen ontkiemen, wanneer het zal regenen, hoeveel water en hoeveel voedingsstoffen de aarde de planten zal geven, in welk seizoen de bladeren zullen vallen, in welk seizoen de bomen vrucht zullen dragen, hoeveel voedingsstoffen de bomen van het zonlicht zullen krijgen; wat de bomen zullen uitademen nadat ze door het zonlicht zijn gevoed – al die dingen waren van tevoren al door God geregeld toen Hij alle dingen schiep als regels waar de mens niet tegenin kan gaan. De dingen die door God zijn geschapen, of ze nu leven of – in de ogen van de mens – niet leven, zijn in Gods handen waar Hij er controle over uitoefent en erover regeert. Geen enkel mens kan deze regel veranderen of doorbreken. Dat wil zeggen, toen God alle dingen schiep, formuleerde Hij hoe ze zouden moeten zijn. De boom kon niet wortelen, ontspruiten en groeien zonder de aarde. Als de aarde geen bomen had, zou ze uitdrogen. De boom is ook de behuizing van de zangvogels, het is een plaats waar ze beschutting zoeken tegen de wind. Zou het goed zijn als de boom het zonder zonlicht moest stellen? (Dat zou niet goed zijn.) Als de boom alleen de aarde had, zou dat niet werken. Dit alles is voor de

mensheid en voor het voortbestaan van de mensheid. De mens krijgt frisse lucht van de boom en leeft op de aarde die door de boom wordt beschermd. De mens kan niet leven zonder zonlicht, de mens kan niet leven zonder alle verschillende levende wezens. Hoewel de relaties tussen deze dingen complex zijn, moet je goed onthouden dat God de regels heeft geschapen die alle dingen bepalen, zodat ze elkaar kunnen versterken, van elkaar afhankelijk kunnen zijn en samen kunnen bestaan. Met andere woorden, elk ding dat Hij heeft geschapen heeft waarde en betekenis. Als God iets zonder betekenis zou scheppen, zou God het laten verdwijnen. Dit is een van de methoden die Hij gebruikte bij het voorzien in alle dingen. Waar verwijst 'voorzien' naar in dit verhaal? Gaat God de boom elke dag besproeien met water? Heeft de boom Gods hulp nodig om te ademen? (Nee.) 'Voorzien' verwijst in dit geval naar Gods beheer van alle dingen na de schepping; Hij had alleen regels nodig om alles soepel te laten verlopen. De boom groeide helemaal vanzelf, doordat hij in de aarde was geplant. De voorwaarden om te groeien werden allemaal door God geschapen. Hij maakte het zonlicht, het water, de grond, de lucht en de omgeving, de wind, de vorst, de sneeuw en de regen en de vier seizoenen; dit zijn de voorwaarden die de boom nodig heeft om te groeien, dit zijn dingen die God heeft bereid. Is God dus de bron van deze leefomgeving? (Ja.) Moet God er elke dag op uitgaan om elk blad in de bomen tellen? Dat is niet nodig, toch? God hoeft de boom ook niet te laten ademen. God hoeft ook niet elke dag het zonlicht te wekken door te zeggen: "Het is tijd om nu op de bomen te schijnen." Hij hoeft dat niet te doen. Het zonlicht schijnt uit zichzelf, wanneer het, overeenkomstig de regels, tijd is dat het gaat schijnen; dan verschijnt het en schijnt het op de boom en absorbeert de boom het zonlicht wanneer dat nodig is, en wanneer het zonlicht niet nodig is dan leeft

de boom nog steeds volgens de regels. Je bent misschien niet in staat dit verschijnsel duidelijk uit te leggen, maar het is een feit dat iedereen kan zien en erkennen. Het enige dat je hoeft te doen, is erkennen dat de regels voor het bestaan van alle dingen van God komen en weten dat God soeverein is over de groei en het voortbestaan van alle dingen.

Is er een metafoor gebruikt in dit verhaal, zoals mensen het zouden noemen? Is het antropomorf? (Nee.) Waar ik het over had, is de waarheid. Alles wat levend is, alles wat leven heeft, staat onder de heerschappij van God. Het kreeg leven nadat God het had geschapen; het is het leven gegeven door God en het volgt de wetten en het pad dat Hij ervoor heeft geschapen. Dit hoeft niet door de mens veranderd te worden en heeft geen hulp van de mens nodig; dit is hoe God in alle dingen voorziet. Jullie begrijpen het, toch? Denken jullie dat het nodig is dat mensen dit herkennen? (Ja.) Dus, heeft dit verhaal iets te maken met biologie? Staat het op een of andere manier in verband met een terrein van kennis of een tak van studie? We hebben het hier niet over biologie en we doen zeker geen biologisch onderzoek. Wat is het belangrijkste waar we hier over spreken? (Dat God de bron van leven is voor alle dingen.) Wat zie je bij alle dingen in de schepping? Heb je bomen gezien? Heb je de aarde gezien? (Ja.) Je hebt het zonlicht gezien, toch? Heb je vogels in de bomen zien neerstrijken? (Ja.) Is de mens gelukkig dat hij in zo'n omgeving mag leven? (Jazeker.) Dat wil zeggen, God gebruikt alle dingen – de dingen die Hij schiep om de leefomgeving van de mensheid te behouden om te overleven en om de leefomgeving van de mensheid te beschermen, en dit is hoe Hij voor de mens zorgt en in alle dingen voorziet.

Wat vinden jullie van de stijl van dit gesprek, de manier waarop ik communiceer? (Het is gemakkelijk te begrijpen en er zijn praktische voorbeelden.) Dit is een wezenlijke manier om dingen te bespreken, toch? Is dit verhaal nodig om mensen te helpen herkennen dat God de bron van het leven is voor alle dingen? (Ja.) Als het nodig is, gaan we verder met het volgende verhaal. De inhoud van het volgende verhaal is een beetje anders en het belangrijkste punt is ook een beetje anders; de dingen in het verhaal zijn wat mensen kunnen zien te midden van Gods schepping. Ik zal opnieuw de methode van het vertellen van een verhaal gebruiken. Dan kunnen jullie allemaal rustig luisteren en nadenken over waar ik het over heb. Nadat ik het verhaal heb voltooid, zal ik je wat vragen stellen om te zien hoeveel je hebt geleerd. De hoofdpersonen in dit verhaal zijn een grote berg, een beekje, een felle wind en een gigantische golf.

Verhaal 2. Een grote berg, een beekje, een felle wind en een gigantische golf

Er was een stroompje dat heen en weer slingerde en uiteindelijk uitkwam bij de voet van een grote berg. De berg blokkeerde het pad van het stroompje, dus vroeg de stroom aan de berg met zijn zwakke, kleine stemmetje: "Wil je me er alsjeblieft langs laten, jij staat in de weg en je blokkeert het pad voor me." De berg vroeg toen: "Waar ga je naartoe?" Waarop het beekje antwoordde: "Ik ben op zoek naar mijn thuis." De berg zei: "Goed, ga je gang, stroom maar over me heen!" Maar omdat de kleine stroom te zwak was en te jong, was er geen manier

om over zo'n grote berg heen te komen, dus het kon alleen maar naar de voet van de berg blijven stromen ...

Een felle wind schoot voorbij en voerde zand en rommel mee naar de plek waar de berg stond. De wind brulde tegen de berg: "Laat me er langs!" De berg vroeg: "Waar ga je heen?" De wind brulde terug: "Ik wil naar die kant van de berg." De berg zei: "Oké, als je mij doormidden kunt breken, dan kan je gaan!" De felle wind huilde op allerlei manieren, maar hoe furieus hij ook waaide, hij kon de berg niet doormidden breken. De wind werd moe en stopte om uit te rusten. Dus aan die kant van de berg blies alleen een zwakke wind luchtigjes, wat de mensen daar prettig vonden. Dat was de groet die de berg de mensen gaf ...

Aan de kust spatte de nevel van de oceaan zachtjes tegen het rif. Plotseling kwam er een gigantische golf op en brulde zich een weg naar de berg. "Ga opzij!" Schreeuwde de gigantische golf. De berg vroeg: "Waar ga je naartoe?" De grote golf hield niet op, hij bleef maar stijgen en antwoordde: "Ik ben mijn territorium aan het uitbreiden en ik wil mijn armen een beetje strekken." De berg zei: "Oké, als je over mijn top kunt komen, zal ik de weg voor je vrijmaken." De grote golf trok zich een beetje terug en sloeg toen opnieuw tegen de berg. Maar hoe hard het water het ook probeerde, het kon niet over de berg komen. Het kon zich alleen maar langzaam terugtrekken naar waar het vandaan kwam ...

Door de eeuwen heen druppelde het stroompje zachtjes rondom de voet van de berg. Het volgde de koers die de berg had gemaakt, en kwam zo weer thuis; het sloot zich aan bij de rivier en stroomde de zee in. De berg zorgde voor het stroompje, en het verdwaalde niet. De stroom en de berg bekrachtigden elkaar

en waren van elkaar afhankelijk; ze versterkten elkaar, beteugelden elkaar en bestonden gezamenlijk.

Door de eeuwen heen bleef de felle wind steeds huilen naar de berg. De felle wind blies grote draaikolken van zand op, toen hij de berg 'bezocht', net als altijd. Hij bedreigde de berg, maar brak nooit de berg doormidden. De wind en de berg bekrachtigden elkaar en waren van elkaar afhankelijk; ze versterkten elkaar, hielden elkaar in toom en bestonden gezamenlijk.

Door de eeuwen heen rustte de gigantische golf ook niet en hij werd steeds groter. Hij brulde en sloeg steeds weer tegen de berg op, maar de berg bewoog nooit een centimeter. De berg waakte over de zee en zo groeiden en bloeiden de schepselen in de zee. De golf en de berg bekrachtigden elkaar en waren van elkaar afhankelijk; ze versterkten elkaar, ze beteugelden elkaar en bestonden gezamenlijk.

Dit verhaal is afgelopen. Allereerst, wat kunnen jullie me vertellen over dit verhaal, wat was het belangrijkste? Eerst was er een berg, een stroompje, een felle wind en een gigantische golf. Wat gebeurde er in het eerste deel met het beekje en de grote berg? Waarom zouden we praten over de grote berg en het beekje? (Omdat de berg de stroom beschermde, is de stroom nooit verdwaald. Ze vertrouwden op elkaar.) Zou je zeggen dat de berg het stroompje beschermde of belemmerde? (Hij beschermde hem.) Zou het kunnen dat hij hem belemmerd heeft? De berg en de kleine stroom waren samen; hij beschermde het stroompje maar was ook een belemmering. De berg beschermde het stroompje, zodat deze de rivier in kon stromen, maar weerhield hem er ook van om overal te stromen waar hij maar zou kunnen overstromen wat rampzalig zou

zijn voor de mensen. Is dit het belangrijkste van dit gedeelte? De bescherming van het stroompje door de berg en zijn taak als een barrière beschermd de huizen van de mensen. Je hebt het stroompje dat zich bij de rivier voegt aan de voet van de berg en later de zee in stroomt; is dat niet de taak van het stroompje? Toen het stroompje de rivier instroomde en vervolgens naar zee, waarop vertrouwde het? Was het niet afhankelijk van de berg? Het vertrouwde op de bescherming van de berg en de berg diende als een barrière; is dit het belangrijkste? Zie jij hoe belangrijk bergen voor water zijn, in dit geval? Heeft God een bedoeling, waarom Hij bergen zowel hoog als laag maakt? (Ja.) Dit is een klein deel van het verhaal, en alleen al van een stroompje en een grote berg zijn we in staat om de waarde en het belang van deze twee dingen te zien in Gods schepping. We kunnen ook Zijn wijsheid en bedoeling zien in hoe Hij deze twee dingen regeert. Nietwaar?

Waar gaat het tweede deel van het verhaal over? (Een felle wind en de grote berg.) Is wind een goede zaak? (Ja.) Niet noodzakelijk, Want soms kan de wind, als hij te sterk is, rampzalig zijn. Hoe zou je voelen als je buiten in de felle wind zou moeten blijven? Dat hangt van de sterkte ervan af, toch? Als het maar een windje was met windkracht drie tot vier, dan zou het te verdragen zijn. Hooguit zou iemand moeite kunnen hebben om zijn ogen open te houden. Maar zou je het aan kunnen als de wind krachtig genoeg was om een tornado te worden? Jij zou het niet kunnen volhouden. Dus het is fout als mensen zeggen dat de wind altijd goed is, of dat hij altijd slecht is, omdat het afhangt van de sterkte van de wind. Dus wat voor nut heeft de berg hier? Dient hij niet enigszins als een filter voor de wind? De berg neemt de felle wind op en reduceert hem tot wat? (Een licht briesje.) De meeste mensen konden het voelen in de omgeving waarin ze

leefden – was het een felle wind of een lichte bries die ze voelden? (Een licht briesje.) Is dit niet een van de doelen achter Gods schepping van bergen? Hoe zou het zijn als mensen in een omgeving wonen waarin het zand onstuimig door de wind wordt opgewaaid zonder dat er iets is wat het blokkeert of filtert? Zou het kunnen zijn dat land waar voortdurend zand en stenen in de rondte vlogen onbewoonbaar zou zijn? De mensen zouden door de rondvliegende stenen kunnen worden geraakt en door het zand verblind kunnen worden. De wind zou zo hard kunnen waaien, dat de mensen niet meer konden staan en in de lucht werden opgezogen. Huizen zouden kunnen worden vernietigd en er zouden allerlei rampen gebeuren. Heeft de felle wind waarde? Toen ik zei dat het slecht was, dan vinden mensen misschien dat het geen waarde heeft, maar klopt dat? Heeft de wind geen waarde als hij in een briesje verandert? Wat hebben mensen het hardste nodig als het vochtig of verstikkend is buiten? Ze hebben een lichte bries nodig om zachtjes over ze heen te blazen, om hun hoofd te verfrissen en leeg te maken, hun denken te scherpen, om hun humeur en hun gemoedstoestand te herstellen en te verbeteren. Stel je voor dat jullie allemaal in een kamer met veel mensen zitten en de lucht is benauwd, wat heb je het hardste nodig? (Een lichte bries.) Op plaatsen waar de lucht troebel en vol vuil is, kan de lucht iemands denken vertragen, de bloedsomloop verminderen en ze minder helder van geest maken. Maar de lucht zal weer fris worden als hij de kans krijgt om te bewegen en te circuleren, en de mensen zullen zich veel beter voelen. Ook al zouden het beekje en de felle wind een ramp kunnen worden, zolang de berg daar is, zal hij ze veranderen in dingen die de mensen ten goede komen; nietwaar?

Waar gaat het derde deel van het verhaal over? (De grote berg en de enorme golf.) De grote berg en de enorme golf. Het landschap hier is een berg aan zee waar we de berg, de oceaannevel en ook een enorme golf kunnen zien. Wat betekent de berg voor de golf in dit geval? (Hij beschermt hem en schermt hem af.) Hij is zowel een beschermer als een scherm. Het doel van bescherming ervan voorkomt dat dit deel van de zee verdwijnt, zodat de wezens die erin leven zich kunnen vermenigvuldigen en gedijen. Als een scherm houdt de berg het zeewater tegen – deze watermassa – zodat er geen overstroming volgt, en een ramp veroorzaakt wordt, die de huizen van mensen zou beschadigen en vernietigen. Dus we kunnen zeggen dat de berg zowel een scherm als een beschermer is.

Dit is de betekenis van de gezamenlijke band die de enorme berg en het stroompje hebben, de enorme berg en de felle wind hebben, en de enorme berg en de gigantische golf hebben; dit is de betekenis van het feit dat ze elkaar versterken en elkaar beteugelen en van hun co-existentie. Die dingen die God heeft geschapen worden in hun bestaan bestuurd door een regel en een wet. Dus, welke daden van God zijn jullie in dit verhaal tegengekomen? Heeft God, nadat Hij alle dingen geschapen had, die vervolgens genegeerd? Heeft Hij hun regels gegeven en de manieren ontworpen waarop ze werken om ze daarna te negeren? Is dat wat er is gebeurd? (Nee.) Wat is dat dan? God heeft nog steeds de controle over het water, de wind en de golven. Hij laat ze niet op hol slaan en Hij laat ze de huizen van mensen niet beschadigen of vernietigen, en daarom kunnen de mensen op het land blijven leven en zich vermenigvuldigen en gedijen. Dat betekent dat God de regels voor het bestaan al had uitgedacht toen Hij het universum maakte. Toen God deze dingen maakte, zorgde Hij ervoor dat zij de

mensheid zouden helpen, en Hij beheerste hen ook, zodat zij niet lastig of rampzalig voor de mensheid zouden zijn. Als zij niet door God zouden worden beheerd, zouden de wateren dan niet overal stromen? Zou de wind niet overal heen waaien? Houden ze zich aan de regels? Als God ze niet zou beheren, zouden ze niet door regels geleid worden en de wind zou huilen en de wateren zouden overal opkomen en stromen. Als de enorme golf hoger was geweest dan de berg zou dat deel van de zee dan nog steeds kunnen bestaan? De zee zou niet kunnen bestaan. Als de berg niet zo hoog zou zijn als de golf, zou dat deel van de zee niet bestaan en zou de berg zijn waarde en betekenis verliezen.

Zie je Gods wijsheid in deze twee verhalen? God schiep alles wat bestaat en Hij heerst over alles wat bestaat en Hij beheert alles ervan en zorgt voor alles ervan, en binnen alle dingen overziet en onderzoekt Hij elk woord en elke actie van alles wat bestaat. Evenzo ziet en onderzoekt God elk facet van het menselijk leven. God is dus tot in het diepst van elk detail op de hoogte van alles wat binnen Zijn schepping bestaat. Dit varieert van de functie, de natuur en de overlevingsregels van elk ding tot de betekenis van het leven ervan en de waarde van het bestaan ervan; al die dingen zijn bij God volledig bekend. God heeft alle dingen geschapen; denken jullie soms dat Hij de regels dient te bestuderen waardoor deze zaken bestierd worden? Is het nodig dat God kennis of de wetenschap van de mens bestudeert om daarover te leren en die te begrijpen? (Nee.) Is er ook maar één iemand onder de mensheid met geleerdheid en eruditie om alle dingen te begrijpen zoals God dat begrijpt? Die is er niet. Wel? Zijn er ook maar ergens astronomen of biologen die echt de regels begrijpen volgens welke alle dingen leven en groeien? Kunnen ze echt de waarde van het bestaan van elk ding begrijpen? (Nee.) Dit is omdat alle dingen

door God zijn geschapen en ongeacht hoeveel en diep de mensheid deze kennis bestudeert, of hoe lang ze ook proberen om het te leren, ze zullen nooit in staat zijn om het mysterie en het doel van Gods schepping van alle dingen te doorgronden, nietwaar? Hebben jullie, na wat we tot nu toe hebben besproken, het gevoel dat jullie een gedeeltelijk begrip hebben verkregen van de werkelijke betekenis van de uitdrukking: "God is de bron van leven voor alle dingen"? (Ja.) Ik wist dat veel mensen bij het bespreken van dit onderwerp meteen zouden denken: God is de waarheid en God gebruikt Zijn woord om voor ons te zorgen, maar zij denken er alleen maar over op dit niveau. Sommigen zouden zelfs vinden: "De manier waarin God voorziet in het menselijk leven, het dagelijks verschaffen van voedsel en drank en alle dagelijkse benodigdheden, geldt niet als voorzien voor de mensheid." Voelen sommige mensen zich niet zo? Is Gods bedoeling niet heel duidelijk zichtbaar in hoe Hij alles heeft geschapen, zodat de mensheid kan bestaan en normaal kan leven? God onderhoudt de omgeving waarin mensen leven en Hij biedt alle dingen die deze mensheid nodig heeft. Bovendien heeft Hij de heerschappij over alle dingen en beheert Hij ze. Dit alles stelt de mensheid in staat normaal te leven en te gedijen en zich te vermenigvuldigen; op deze manier zorgt God voor de hele schepping en de mensheid. Moeten mensen deze dingen niet herkennen en begrijpen? Misschien zullen sommigen zeggen: "Dit onderwerp staat te ver af van onze kennis van de ware God Zelf, en we willen dit niet weten omdat de mens niet bij brood alleen kan leven, maar in plaats daarvan leeft door het woord van God." Is dit juist? (Nee.) Wat is hier fout aan? Kun je God volledig begrijpen als je alleen de dingen kent die God heeft gezegd? Als je alleen Zijn werk en Zijn oordeel en tuchtiging accepteert, zul je dan God volledig begrijpen? Als je slechts een klein deel kent

van Gods gezindheid, een klein deel van Gods gezag, is dat genoeg om God te begrijpen, toch? (Nee.) Gods daden beginnen met Zijn schepping van het universum en ze gaan vandaag door waar Zijn daden te allen tijde en op elke moment duidelijk zichtbaar zijn. Als mensen geloven dat God bestaat, alleen maar omdat Hij een aantal mensen heeft gekozen aan wie Hij Zijn werk doet om die mensen te redden, en als zij geloven dat andere dingen niet met God te maken hebben, Zijn gezag, Zijn status en Zijn acties, kan dat dan worden beschouwd als God echt kennen? Mensen met zo'n zogenaamde kennis van God – die gebaseerd is op een eenzijdige opvatting – beperken Gods daad tot slechts een groep mensen. Is dit een ware kennis van God? Is het niet zo dat mensen met deze kennis van God Zijn schepping van alle dingen ontkennen en Zijn heerschappij over hen? Sommige mensen willen hier geen aandacht aan besteden en ze denken bij zichzelf: "Ik zie Gods heerschappij niet over alle dingen, het is iets te ver van mij verwijderd en ik wil het niet begrijpen. God doet wat Hij wil en het heeft niets met mij te maken. Ik accepteer alleen Gods leiderschap en Zijn woord zodat ik gered kan worden en volmaakt kan worden gemaakt door God. Voor mij is niets anders van belang. De regels die God heeft opgesteld toen Hij alle dingen schiep of de dingen die Hij doet om voor alle dingen en ook voor de mensheid te zorgen hebben allemaal niets met mij te maken." Wat voor soort gepraat is dit? Is dit soms geen daad van rebellie? Zijn er onder jullie die zo denken? Ik weet dat er een grote meerderheid is die wel op deze manier denkt, ook al zouden jullie dat niet zeggen. Dit type wat de Bijbel alleen letterlijk neemt, kan zijn eigen zogenaamde spirituele standpunt gebruiken in hoe zij alles bekijken. Ze willen God tot de Bijbel beperken, God beperken door de woorden die Hij heeft uitgesproken en God beperken tot alleen het

letterlijk geschreven woord. Ze willen niet meer over God weten en ze willen niet dat God meer aandacht besteedt aan het doen van andere dingen. Dit soort denken is kinderachtig en erg religieus. Kunnen mensen die deze opvattingen koesteren, God kennen? Ze zouden het moeilijk hebben als ze God wilden kennen. Vandaag heb ik twee verhalen verteld die elk een ander aspect hebben belicht. Nu jullie daar net mee zijn geconfronteerd, zouden jullie het gevoel kunnen krijgen dat ze diepgaand of zelfs een beetje abstract zijn en moeilijk te bevatten en te begrijpen. Het zou moeilijk kunnen zijn om ze te verbinden met Gods daden en God Zelf. Echter, alle daden van God en alles wat Hij onder alle dingen en onder de hele mensheid heeft gedaan, moeten duidelijk en nauwkeurig bekend zijn bij ieder afzonderlijk en bij iedereen die God wil leren kennen. Deze kennis zal je de bevestiging van en het vertrouwen in het ware bestaan van God geven. Het zal je ook nauwkeurige kennis geven van Gods wijsheid, Zijn macht en hoe Hij voor alle dingen zorgt. Het zal je de mogelijkheid geven om Gods ware bestaan duidelijk te begrijpen en te zien dat het niet fictief is, en geen mythe. Hierdoor kun je zien dat het niet vaag is, en niet alleen een theorie en dat God zeker niet alleen een spirituele voedingsbron is, maar Hij echt bestaat. Bovendien zullen de mensen daardoor kunnen weten dat God altijd voor de hele schepping en voor de mensheid heeft gezorgd; Hij doet dit op Zijn eigen manier en in overeenstemming met Zijn eigen ritme. Men kan dus zeggen dat het is omdat God alle dingen schiep en Hij hen de regels gaf dat zij door Zijn bevel elk hun toegewezen taken uitvoeren, hun verantwoordelijkheden vervullen en de rol spelen die aan elk van hen was toebedeeld. Alle dingen vervullen hun eigen rol voor de mensheid en doen dit in de ruimte, de omgeving waarin mensen leven. Als God de dingen niet op deze manier deed en de omgeving van de

mensheid niet was zoals het is, en het geloof van mensen in God of hun navolging van Hem – dan zou niets van dit alles mogelijk zijn; het zouden alleen maar lege woorden zijn, nietwaar?

Laten we nog een keer kijken naar dit verhaal dat we net hebben gehoord. De grote berg en het beekje. Wat is het nut van de berg? Er bloeit leven op de berg, dus die heeft op zichzelf al waarde. Tegelijkertijd blokkeert de berg het beekje en zorgt ervoor dat het niet stroomt waar het wil en daardoor een ramp betekent voor de mensen. Toch? Dankzij het bestaan van de berg, kunnen levende wezens zoals de bomen en grassen en alle andere planten en dieren op de berg floreren, terwijl ze ook richting geven aan de stroom van het beekje; de berg verzamelt de wateren van de beek en leidt ze op een natuurlijke manier rond zijn voet waar ze kunnen stromen in de rivier en uiteindelijk naar zee. De regels die hier gelden, zijn niet gemaakt door de natuur, maar werden speciaal door God geregeld op het moment van de schepping. Wat de grote berg en de felle wind betreft, de berg heeft ook de wind nodig. De berg heeft de wind nodig om de levende dingen die erop leven te strelen en tegelijkertijd beperkt de berg hoe hard de felle wind kan waaien zodat deze niet overweldigt en verwoest. Deze regel steunt in zekere zin de plicht van de grote berg, dus nam deze regel met betrekking tot de plicht van de berg een eigen vorm aan? (Nee.) Deze werd in plaats daarvan door God gemaakt. De grote berg heeft zijn eigen plicht en de felle wind ook. Nu, over de grote berg en de enorme golf, als de berg daar niet zou staan, zou het water dan uit zichzelf de juiste richting vinden om te stromen? (Nee.) Het water zou ook overweldigen en verwoesten. De berg heeft zijn eigen bestaanswaarde als berg, en de zee heeft zijn eigen bestaanswaarde als zee. Maar onder deze omstandigheden waarin ze normaal naast elkaar kunnen

bestaan en waarbij ze elkaar niet hinderen, beperken ze elkaar ook; de grote berg beperkt de zee zodat deze niet overstroomt en beschermt zo de huizen van de mensen en dit geeft de zee de kans om de levende dingen die erin wonen, te koesteren. Heeft dit landschap uit zichzelf vorm gekregen? (Nee.) Het werd ook door God geschapen. We zien aan de hand van deze beelden dat toen God het universum creëerde, Hij vooraf bepaalde waar de berg zou staan, waar het stroompje zou lopen, uit welke richting de felle wind zou waaien en waarheen hij zou gaan, evenals hoe hoog de enorme golven zouden zijn. Gods intenties en doeleinden worden binnen al deze dingen vervat en het zijn Zijn daden. Kun je nu zien dat Gods daden in alle dingen aanwezig zijn? (Ja.)

Wat is het doel van het feit dat we deze dingen bespreken? Is het zo opdat mensen de regels achter Gods schepping van het universum kunnen onderzoeken? Is het zo opdat mensen geïnteresseerd raken in astronomie en geografie? (Nee.) Wat is het dan? Het is zo opdat mensen de daden van God zullen begrijpen. In Gods daden kunnen mensen bevestigen en bewijzen dat God de bron van leven is voor alle dingen. Als je dit punt kunt begrijpen, kun je echt Gods plaats in je hart bevestigen en kun je bevestigen dat God de unieke God Zelf is, de Schepper van de hemelen en aarde en alle dingen. Dus, is het nuttig voor je begrip van God om de regels van alle dingen te kennen en om Gods daden te kennen? (Ja.) Hoe nuttig is dat? Ten eerste, als je deze daden van God begrijpt, zou je dan nog steeds geïnteresseerd zijn in astronomie en geografie? Zou je nog steeds het hart van een scepticus hebben en eraan twijfelen dat God de Schepper van alle dingen is? Zou je nog steeds het hart van een onderzoeker hebben en eraan twijfelen dat God de Schepper van alle dingen is? (Nee.) Wanneer je bevestigt dat God de Schepper van het universum

is en je bovendien de regels achter Zijn schepping leert kennen, wil je dan oprecht geloven dat God voorziet in het universum? (Ja.) Heeft 'voorzien in' hier een bepaalde betekenis of wordt het gezegd in een speciale omstandigheid? "God voorziet in alle dingen" is een zin met een zeer brede betekenis en reikwijdte. God voorziet mensen niet alleen van hun dagelijkse behoeften aan eten en drinken, Hij voorziet de mens van alles wat hij nodig heeft, inclusief alles wat mensen zien en dingen die niet kunnen worden gezien. God handhaaft, beheert en regeert de leefomgeving die de mens nodig heeft. Welke omgeving de mensheid ook nodig heeft in welk seizoen dan ook, God heeft het voorbereid. Welke atmosfeer of temperatuur dan ook geschikt is voor het menselijk bestaan, staat ook onder Gods controle en geen van deze regels verschijnen uit zichzelf of willekeurig; ze zijn het resultaat van Gods heerschappij en Zijn daden. God Zelf is de bron van al deze regels en Hij is de bron van leven voor alle dingen. Dit is een gevestigd en onaantastbaar feit of je het gelooft of niet, of je het nu wel of niet kunt zien of dat je het wel of niet kunt begrijpen.

Ik weet dat de overgrote meerderheid van de mensen alleen geloof hecht aan de woorden en het werk van God die in de Bijbel staan. Voor een minderheid van de mensen heeft God Zijn daden geopenbaard en heeft Hij mensen de waarde van Zijn bestaan laten zien. Hij heeft ze ook wat begrip laten krijgen over Zijn identiteit en het feit van Zijn bestaan bevestigd. Echter, voor veel meer mensen lijkt het feit dat God het universum heeft geschapen en dat Hij alle dingen beheert en in alles voorziet, vaag of dubbelzinnig en ze hebben zelfs een twijfelende houding. Zo'n houding zorgt ervoor dat mensen consequent geloven dat de wetten van de natuur uit zichzelf gevormd zijn, dat de veranderingen, transformaties en verschijnselen van de natuur en de wetten die de natuur

besturen, uit zichzelf ontstaan zijn. Wat dit betekent is dat in het denken van mensen, ze niet kunnen voorstellen hoe God alles heeft geschapen en heerst over alle dingen. Ze kunnen niet begrijpen hoe God voor alles zorgt en in alles voorziet. Vanwege de beperkingen van dit uitgangspunt geloven mensen niet in Gods schepping en heerschappij over alle dingen en dat Hij de Voorziener is; en zelfs zij die geloven zijn in hun geloof beperkt tot het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk: zij geloven dat Gods daden en Zijn voorzieningen voor de mensheid uitsluitend voor Zijn uitverkoren volk zijn. Dit is iets waar ik echt een hekel aan heb dit te zien en het brengt zoveel pijn met zich mee, omdat de mensheid geniet van alles wat God brengt en toch ontkennen ze tegelijkertijd alles wat Hij doet en alles wat Hij hun geeft. Mensen geloven alleen dat de hemelen en de aarde en alle dingen worden beheerst door hun eigen natuurlijke regels en door hun eigen natuurlijke wetten en dat ze geen enkele heerser hebben om hen te controleren of enige heerser om voor hen te zorgen en ze te onderhouden. Zelfs als je in God gelooft, geloof je misschien niet dat dit allemaal Zijn daden zijn; dit is een van de zaken die het meest over het hoofd worden gezien door elke gelovige in God, voor iedereen die Gods woord aanvaardt, en voor iedereen die God volgt. Dus zodra ik iets begin te bespreken dat geen verband houdt met de Bijbel of zogenaamde spirituele terminologie, raken sommige mensen verveeld of moe of ze voelen zich zelfs ongemakkelijk. Ze hebben het gevoel dat het vervreemd is geraakt van spirituele mensen en spirituele dingen. Dat is een slechte zaak. Als het gaat om het kennen van de daden van God, zelfs als we de astronomie, geografie of biologie niet noemen, kennen we Gods heerschappij over alle dingen, we kennen

Zijn zorg in alle dingen, en we weten dat Hij de bron van alle dingen is. Dit is een kritieke taak die moet worden bestudeerd, begrepen?

Over de twee verhalen die ik net heb verteld, hoewel ze misschien een ongewone inhoud hebben en ze misschien op een unieke manier verteld zijn, wilde ik toch eenvoudige taal en een eenvoudige methode gebruiken zodat jullie iets diepzinnigers konden begrijpen en accepteren. Dit was mijn enige doel. Ik wilde dat jullie zagen en geloofden dat God de Heerser over alles is door deze kleine verhalen en scènes. Het doel van het vertellen van deze verhalen is om je in staat te stellen de oneindige daden van God binnen de beperkte grenzen van een verhaal te zien en te kennen. Wanneer jullie dit resultaat volledig in jullie zelf bereiken, hangt af van jullie eigen ervaringen en jullie individuele streven. Als je de waarheid nastreeft en als je God wilt leren kennen, dan zullen deze dingen als een vaste en sterke aansporing voor je dienen; ze zullen je in staat stellen om een dieper bewustzijn te hebben, een helderheid in je begrip, en je zult geleidelijk dichter bij Gods daadwerkelijke daden komen, een nabijheid die zonder afstand en zonder fouten zal zijn. Echter, als je God niet wilt leren kennen, dan kunnen die verhalen die jullie hebben gehoord jullie geen kwaad doen. Jullie kunnen ze misschien als echte verhalen beschouwen.

Hebben jullie van deze twee verhalen enig begrip verkregen? Ten eerste, staan deze twee verhalen los van onze vorige discussie over Gods zorg voor de mensheid? Is er een onvermijdelijk verband? Is het zo, dat we binnen deze twee verhalen de daden van God zien en de zorgvuldige aandacht die Hij aan alles geeft wat Hij voor de mensheid van plan is? Is het zo dat alles wat God doet en al Zijn denken gericht zijn op het bestaan van de mensheid? (Ja.) Is Gods

zorgvuldige denken en aandacht voor de mensheid niet heel duidelijk? De mens hoeft niets te doen. God heeft voor mensen de lucht gemaakt – die hoeven ze alleen nog maar in te ademen. De groenten en vruchten die zij eten, zijn gemakkelijk verkrijgbaar. Van noord naar zuid, van oost naar west, heeft elke regio zijn eigen natuurlijke hulpbronnen en verschillende gewassen en de groenten en fruit zijn door God voorbereid. Over de wijdere omgeving gesproken, God heeft alle dingen zo gemaakt, dat ze elkaar bekrachtigen, onderling afhankelijk zijn, elkaar wederzijds versterken, elkaar tegenwerken en co-existeren. Dit is Zijn methode en Zijn regel om het voortbestaan en het bestaan van alle dingen te handhaven; op deze manier heeft de mensheid rustig en vredig geleefd en is ze gegroeid en heeft zich vermenigvuldigd van de ene generatie naar de volgende in deze leefomgeving tot op de dag van vandaag. Dat wil zeggen, God brengt evenwicht in de natuur. Als God niet soeverein was en niet aan de macht stond, kon geen mens de omgeving in stand houden en in evenwicht brengen, zelfs als die nog steeds door God geschapen was. Op sommige plaatsen is er geen lucht, daarom kunnen mensen daar niet leven en moeten ze niet over de grenzen heen gaan, die zijn er ter bescherming van de mensheid en deze dingen zijn een mysterie. Elke hoeksteen van de omgeving, de lengte en breedte van de aarde, en elk levend ding op aarde – zowel de levenden als de doden – werden door God gemaakt en Hij dacht voor hen: Waarom is dit ding nodig? Waarom is dat niet nodig? Wat is het doel om dit ding hier te hebben en waarom zou dat daar naartoe moeten gaan? God had dit alles al doordacht en het is niet nodig dat mensen zich er druk over maken. Er zijn enkele dwaze mensen die er altijd aan denken om bergen te verzetten, maar in plaats van dat te doen, waarom gaan ze dan niet naar de vlakten verhuizen? Als

je niet van bergen houdt, waarom zou je er dan gaan wonen? Is dit niet dwaas? Wat gebeurt er als je die berg verplaatst? Een orkaan zal er doorheen blazen of een enorme golf zal komen en de huizen van de mensen zullen vernietigd worden. Zou dat niet dwaas zijn? Mensen kunnen alleen vernietigen. Ze kunnen zelfs de enige plaats waar ze kunnen leven, niet onderhouden en toch willen ze in alle dingen voorzien. Dit is onmogelijk.

God staat de mens toe om alle dingen te beheren en heerschappij over hen te hebben, maar doet de mens het goed? De mensheid neigt naar vernietiging; de mensheid is niet alleen niet in staat om de dingen te behouden zoals God ze heeft geschapen, hij heeft ze zelfs vernietigd. De mensheid heeft de bergen tot puin gereduceerd, de zeeën met de aarde verstikt en de vlakten veranderd in woestijnen waar niemand kan leven. Toch heeft de in die woestijn de mens de industrie gemaakt en nucleaire bases gebouwd en vernietiging heerst aan alle kanten. De rivieren zijn niet langer rivieren, de zee niet langer de zee ... Wanneer de mensheid het evenwicht en de regels van de natuur verbreekt, is zijn dag van rampspoed en dood niet ver weg en onvermijdelijk. Wanneer de ramp komt, zullen ze weten hoe waardevol Gods schepping is en hoe belangrijk alles is voor de mensheid. De mens die leeft in een omgeving met een fijn klimaat is alsof hij in het paradijs is. Mensen realiseren zich deze zegening niet, maar zodra ze alles verliezen, zullen ze zien hoe zeldzaam en kostbaar het allemaal is. Hoe zou je dit allemaal terug kunnen krijgen? Wat zouden mensen kunnen doen als God niet bereid was om het opnieuw te scheppen? Wat zouden jullie kunnen doen? (We zouden niets kunnen doen.) Eigenlijk is er iets dat jullie kunnen doen en het is heel eenvoudig en als ik jullie vertel wat het is, zullen jullie onmiddellijk weten dat het haalbaar is. Waarom heeft de mens zijn huidige

milieuprobleem? Komt het door de hebzucht en vernietiging van de mens? Als de mens deze vernietiging beëindigt, zal de leefomgeving zich dan niet vanzelf herstellen? Als God niets doet, als God niet langer iets voor de mensheid wil doen – dat wil zeggen, Hij wil niet tussenbeide komen – zou de beste methode zijn voor de mensheid om deze vernietiging te stoppen en dingen terug te brengen naar hoe ze waren. Een einde maken aan al deze vernietiging betekent stoppen met het plunderen en verwoesten van de dingen die God heeft geschapen. Dit zal de omgeving waarin de mens leeft geleidelijk laten verbeteren. Als je dat niet doet, wordt het milieu verder vernietigd en wordt het alleen maar ernstiger. Is mijn methode eenvoudig? Hij is eenvoudig en haalbaar, toch? Eenvoudig, en het is mogelijk voor sommige mensen, maar is dit haalbaar voor de overgrote meerderheid van de mensen op aarde? (Nee.) Is het voor jullie op zijn minst haalbaar? (Ja.) Waar komt jullie “ja” uit voort? Zou je kunnen zeggen dat het een basis voor begrip van Gods daden is? Zou je kunnen zeggen dat het in overeenstemming is met Gods heerschappij en plan? (Ja.) Er is een manier om dit allemaal te veranderen, maar dat is niet het onderwerp dat we nu bespreken. God is verantwoordelijk voor elk menselijk leven en Hij is verantwoordelijk tot het einde. God zorgt voor jou, zelfs als je ziek bent gemaakt door de omgeving die door Satan is vernietigd of door vervuiling is getroffen, of als je een andere vorm van schade hebt geleden, dat maakt niet uit; God zorgt voor jou en Hij zal je laten leven. Heb je hier vertrouwen in? (Ja.) God neemt het verlies van het menselijk leven niet licht op.

Voelen jullie hoe belangrijk het is dat jullie erkennen dat God de bron van leven is voor alle dingen? (Ja, dat voelen we.) Welke gevoelens hebben jullie? Ga je gang en ik zal luisteren. (In het verleden zouden we er nooit aan hebben

gedacht om de bergen, zee en meren met de daden van God in verband te brengen. Vandaag, door de communicatie van God, begrijpen we nu dat dit altijd al daden van God waren en dat ze voortkwamen uit Zijn wijsheid, dus zien we dat God, zelfs toen Hij alle dingen begon te scheppen, al elk ding met een bestemming en Zijn goede wil had bezielde. Alle dingen bekrachtigen elkaar onderling en zijn onderling afhankelijk en de mensheid is de uiteindelijke begunstigde. Wat we vandaag hoorden voelt heel fris en nieuw en we hebben gevoeld hoe echt de daden van God zijn. In werkelijkheid en in ons dagelijks leven en bij alle dingen waarmee we te maken krijgen zien we dat dit zo is.) Je ziet het nu echt, toch? Gods zorg voor de mensheid is niet zonder een gezonde basis, Hij spreekt niet zomaar een paar woorden en dat is het. God doet zoveel, zelfs dingen die je niet ziet, doet Hij voor jouw voordeel. De mens leeft in deze omgeving, dit universum dat God schiep en daarin zijn mensen en andere dingen onderling afhankelijk, net zoals hoe het gas dat uit planten wordt verdreven de lucht zuivert en de mensen die het inademen ten goede komt. Sommige planten zijn echter giftig voor mensen, maar er zijn andere planten die daar een antigif voor zijn. Dit is een van de wonderen van Gods schepping! We hebben dit onderwerp vandaag niet besproken, maar in plaats daarvan hebben we in de eerste plaats de onderlinge afhankelijkheid van de mens en andere dingen besproken, dat de mens niet zonder andere dingen kan leven. Wat is het belang van Gods schepping van alle dingen? De mens kan niet leven zonder andere dingen, net zoals de mens lucht nodig heeft om te leven en hoe je, als je in een vacuüm zou worden geplaatst, je spoedig zou sterven. Dit is echt een basisprincipe om je te laten zien dat de mens andere dingen nodig heeft. Dus wat voor een houding zou de mens moeten hebben tegenover alle dingen?

Koester ze, bescherm ze, maak er efficiënt gebruik van, vernietig ze niet, verspil ze niet en verander ze niet in een opwelling, want alle dingen zijn van God en worden aan de mensheid geschonken en de mensheid moet ze gewetensvol behandelen. Vandaag hebben we deze twee onderwerpen besproken en jullie kunnen teruggaan en ze grondig overdenken. De volgende keer zullen we sommige dingen wat meer in detail bespreken. Onze communicatie eindigt hier vandaag. Tot ziens! (Vaarwel!)

18 januari 2014

God Zelf, de unieke VIII

God is de bron van leven voor alle dingen (II)

Laten we doorgaan met het onderwerp waar we het de vorige keer over hebben gehad. Kunnen jullie je dat nog herinneren? (God is de bron van leven voor alle dingen.) Is 'God is de bron van het leven voor alle dingen' een onderwerp dat ver van jullie af staat? Hebben jullie daar in jullie hart al een beetje een idee van? Kan iemand even spreken over datgene waar we bij onze laatste communicatie over dit onderwerp de nadruk op hebben gelegd? (Door Gods schepping van alle dingen zie ik dat God alle dingen voedt en de mensheid voedt. In het verleden heb ik altijd gedacht dat, wanneer God voor de mens zorgt, Zijn woord alleen bedoeld is voor Zijn uitverkoren volk, maar ik heb nooit ingezien, door de wetmatigheid van alle dingen, dat God de mensheid voedt.

Alleen door Gods communicatie om ons dit aspect van de waarheid te laten zien, heb ik gevoeld dat God de bron is van alle dingen, en dat het leven van alle dingen door God wordt gegeven, dat God deze wetten aanstuurt en dat Hij alle dingen voedt. Door Zijn schepping van alle dingen zie ik Gods liefde.) De laatste keer hebben we voornamelijk gesproken over Gods schepping van alle dingen en hoe Hij wetten en beginselen voor hen heeft ingesteld. Onder dergelijke wetten en onder dergelijke principes leven en sterven alle dingen met de mens en bestaan ze samen met de mens onder Gods heerschappij en worden ze door God gezien. We hebben er eerst over gesproken dat God alle dingen schiep en Zijn eigen manieren gebruikte om de wetten van groei voor alle dingen vast te stellen, evenals hun groeitraject en groeipatronen. Hij bepaalde ook de manieren waarop alle dingen in dit land overleven, zodat ze kunnen groeien en zich kunnen vermenigvuldigen en afhankelijk zijn van elkaar om te overleven. Met dergelijke methoden en wetten kunnen alle dingen met succes en vreedzaam op het land bestaan en groeien. Alleen in zo'n omgeving is de mens in staat om een stabiele thuis- en leefomgeving te hebben en, onder Gods leiding, zich verder te ontwikkelen en vooruit te komen.

De vorige keer bespraken we een basisconcept van God die in alle dingen voorziet: God voorziet eerst in alle dingen op zo'n manier zodat alle dingen bestaan en leven ten behoeve van de mensheid. Met andere woorden, zo'n omgeving bestaat dankzij de wetten die door God zijn ingesteld. Alleen doordat God dergelijke wetten handhaaft en beheert, heeft de mensheid de leefomgeving die ze nu heeft. Waar we de vorige keer over spraken, is een grote sprong vooruit in de kennis van God waarover we eerder gesproken hebben. Waarom bestaat zo'n sprong? Omdat toen we praatten over het leren kennen van God in

het verleden, spraken we binnen de omvang van God die de mensheid redt en beheert – dat wil zeggen, de redding en het management van Gods uitverkoren volk – over het kennen van God, Gods daden, Zijn gezindheid, wat Hij heeft en is, Zijn bedoelingen, en hoe Hij de mens voorziet van de waarheid en het leven. Maar het onderwerp waar we het de vorige keer over hadden, bleef niet langer alleen maar beperkt tot de Bijbel en binnen de reikwijdte van God die Zijn uitverkoren volk redt. Integendeel, het ging verder dan dit bereik, buiten de Bijbel, en buiten de beslotenheid van de drie stadia van het werk dat God doet op Zijn uitverkoren volk om over God Zelf te spreken. Dus wanneer je dit deel van mijn communicatie hoort, moet je je kennis van God niet beperken tot de Bijbel en de drie fasen van Gods werk. Je moet juist je geest open houden; je moet Gods daden zien en zien wat Hij heeft en is in alle dingen, en hoe God over alles heerst en alle dingen beheert. Door deze methode en op deze basis kun je zien hoe God in alle dingen voorziet. Hierdoor kan de mensheid begrijpen dat God de ware bron van leven is voor alle dingen en dat dit de ware identiteit van God Zelf is. Dat wil zeggen, Gods identiteit, status en gezag en Zijn alles, zijn niet alleen gericht op diegenen die Hem nu volgen – dat wil zeggen niet alleen gericht op jullie, deze groep mensen – maar op alle dingen. De reikwijdte van alle dingen is dan heel groot. Ik gebruik ‘alle dingen’ om de reikwijdte van Gods heerschappij over alles te beschrijven, omdat ik jullie wil vertellen dat de dingen die door God worden beheerst niet alleen zijn wat je met je ogen kunt zien, maar ook de materiële wereld die alle mensen kunnen zien, evenals een andere wereld die niet door menselijke ogen buiten de materiële wereld kan worden gezien, en bovendien de ruimte en planeten buiten de plaats waar de mensheid op dit moment zijn bestaan heeft. Dat is de reikwijdte van Gods heerschappij over alle

dingen. De reikwijdte van Gods heerschappij over alle dingen is heel groot. Wat jullie betreft, wat jullie zouden moeten begrijpen, wat jullie zouden moeten zien, en van welke dingen jullie kennis zouden moeten krijgen – dit zijn de dingen die ieder van jullie absoluut moet begrijpen en zien en waar ieder van jullie duidelijk over moet zijn. Hoewel de reikwijdte van deze ‘alle dingen’ zeer groot is, zal ik jullie niet vertellen over de reikwijdte die jullie helemaal niet zien of waarmee jullie niet in contact kunnen komen. Ik zal jullie alleen vertellen over de dingen binnen die reikwijdte waarmee menselijke wezens in contact kunnen komen, die ze kunnen begrijpen en bevatten, zodat iedereen de ware betekenis kan voelen van de uitdrukking “God is de bron van leven voor alle dingen.” Op die manier zal wat ik dan ook vertel, geen lege woorden zijn.

De vorige keer gebruikten we vertelmethoden om een eenvoudig overzicht te geven van het onderwerp ‘God is de bron van leven voor alle dingen’, zodat jullie een basisbegrip kunnen krijgen van hoe God in alle dingen voorziet. Wat is er het doel van om jullie dit basisconcept bij te brengen? Het is om jullie te laten weten dat, buiten de Bijbel en Zijn drie stadia van werk, God nog meer werk doet wat mensen niet kunnen zien en waarmee ze niet in contact kunnen komen. Dergelijk werk wordt door God persoonlijk uitgevoerd. Als God alleen Zijn uitverkoren volk voorwaarts zou leiden, zonder dit werk buiten Zijn management om, dan zou het zeer moeilijk zijn voor deze mensheid, inclusief jullie allemaal, om verder te gaan en deze mensheid en deze wereld zouden niet in staat zijn om zich verder te ontwikkelen. Dat is het belang van de uitdrukking ‘God is de bron van leven voor alle dingen’ waarover ik vandaag met jullie communiceer.

De fundamentele leefomgeving die God voor de mensheid schept

We hebben veel onderwerpen en tekst besproken met betrekking tot het gezegde 'God is de bron van het leven voor alle dingen' maar weten jullie in jullie harten wat God de mensheid schenkt, nog afgezien van het feit dat Hij jullie Zijn woord geeft en Zijn tuchtiging en oordeel over jullie? Sommige mensen zouden misschien zeggen: "God schenkt mij genade en zegeningen; Hij geeft mij discipline en troost en Hij geeft mij zorg en bescherming op elke mogelijke manier." Anderen zullen zeggen: "God voorziet mij dagelijks van eten en drinken", terwijl sommigen zelfs zullen zeggen: "God heeft mij alles geschonken." Met betrekking tot deze dingen waarmee mensen in hun dagelijks leven te maken hebben, zouden jullie kunnen reageren op een manier die betrekking heeft op het gebied van jullie eigen fysieke levenservaring. God schenkt veel dingen aan iedereen, hoewel wat we hier bespreken niet alleen beperkt is tot het gebied van de dagelijkse behoeften van mensen, maar is bedoeld om het gezichtsveld van een ieder uit te breiden en jullie de dingen vanuit een macroperspectief te laten zien. Aangezien God de bron van leven is voor alle dingen, hoe onderhoudt Hij het leven van alle dingen? Wat schenkt God aan alle dingen om hun bestaan te handhaven en de wetten van hun bestaan te handhaven, opdat alle dingen kunnen blijven bestaan? Dat is het belangrijkste punt van wat we vandaag bespreken. Begrijpen jullie wat ik heb gezegd? Dit onderwerp is misschien heel onbekend voor jullie, maar ik zal het niet hebben over doctrines die te diep gaan. Ik zal ernaar streven dat jullie het allemaal begrijpen als jullie geluisterd hebben. Jullie hoeven dit niet als een last te voelen – jullie hoeven alleen maar goed te

luisteren. Ik moet het echter nog wat meer benadrukken: waar praat ik over? Zeg het maar. (God is de bron van leven voor alle dingen.) Hoe voorziet God dan in alle dingen? Wat geeft Hij aan alle dingen zodat het kan worden gezegd dat 'God de bron van leven is voor alle dingen'? Hebben jullie hier enige opvattingen of gedachten over? Het lijkt erop dat het onderwerp waar ik het nu met jullie over heb in essentie een complete leegte in jullie harten en in jullie gedachten blootlegt. Maar ik hoop dat jullie het onderwerp en de dingen waar ik over ga praten met Gods daden kunnen verbinden, en dat jullie ze niet met enige kennis in verband brengen of ze verbinden met enige menselijke cultuur of onderzoek. Ik heb het alleen over God en over God Zelf. Dat is mijn suggestie voor jullie. Begrijpen jullie dat? Juist?

God heeft veel dingen aan de mensheid geschonken. Ik zal eerst vertellen over wat mensen kunnen zien, dat wil zeggen, wat ze kunnen voelen. Dit zijn dingen die mensen van binnen kunnen begrijpen en kunnen aannemen. Dus laten we eerst beginnen met de materiële wereld om te bespreken wat God de mensheid heeft geschonken.

1. Lucht

Ten eerste heeft God lucht geschapen zodat de mens kan ademen. Lucht is een substantie waar mensen dagelijks mee in contact staan en is iets waarop mensen van moment tot moment vertrouwen, zelfs als ze slapen. De lucht die God schiep is van onschatbare waarde voor de mensheid: het is het essentiële onderdeel van elke ademhaling en van het leven zelf. Deze substantie, die alleen

kan worden gevoeld maar niet gezien, was Gods eerste geschenk aan alle dingen. Heeft God na het scheppen van lucht gewoon de winkel dichtgegooid? Nadat de lucht was geschapen, keek God toen naar de luchtdichtheid? Keek Hij naar de inhoud? (Ja.) Wat dacht God toen Hij lucht maakte? Waarom maakte God lucht en wat was Zijn beweegreden? Mensen hebben lucht nodig en ze moeten ademen. Allereerst moet de dichtheid van lucht geschikt zijn voor menselijke longen. Weet iemand iets van de dichtheid van lucht? Dit is niet iets dat mensen moeten weten; het is niet nodig om dit te weten. We hebben geen exact getal nodig met betrekking tot de dichtheid van lucht. Een algemeen idee hebben is genoeg. God maakte lucht met een dichtheid die het meest geschikt zou zijn voor menselijke longen om te ademen. Dat wil zeggen, dat mensen zich er goed bij voelen en dat het hun lichaam niet beschadigt wanneer ze ademhalen. Dit is het idee achter de dichtheid van lucht. Dan zullen we het hebben over de inhoud van lucht. In de eerste plaats is de inhoud van de lucht niet giftig voor de mens en zal daardoor de longen en het lichaam niet beschadigen. God moest dit allemaal overwegen. God moest bedenken dat de lucht die mensen inademen soepel naar binnen en naar buiten moet gaan en dat, na het inademen de inhoud en hoeveelheid lucht zodanig moet zijn dat zowel het bloed als de afgewerkte lucht in de longen en het lichaam op de juiste manier zouden worden verwerkt en ook dat de lucht geen giftige componenten zou mogen bevatten. Met betrekking tot deze twee standaarden, wil ik jullie niet een hoop kennis voeren, maar laat ik jullie weten dat God een specifiek denkproces in gedachten had toen Hij elk ding schiep – het allerbeste. Bovendien, wat betreft de hoeveelheid stof in de lucht, de hoeveelheid stof, zand en vuil op aarde, evenals het stof dat uit de lucht naar beneden komt, heeft God ook Zijn manieren om voor deze dingen te zorgen –

manieren om ze op te ruimen of om te zorgen dat ze uiteenvallen. Hoewel er wat stof is, heeft God het zo gemaakt dat stof het lichaam en de ademhaling van de mens niet zou schaden en dat de stofdeeltjes een grootte zouden hebben die niet schadelijk zou zijn voor het lichaam. Was Gods schepping van de lucht niet mysterieus? Was het zo simpel als een ademstoot van Zijn mond? (Nee.) Zelfs in Zijn schepping van de eenvoudigste dingen, zijn Gods mysterie, Zijn gedachten en Zijn wijsheid volkomen duidelijk. Is God niet praktisch? (Ja, dat is Hij.) Wat dit betekent is dat God, zelfs bij het scheppen van iets eenvoudigs, aan de mensheid dacht. Ten eerste is de lucht die mensen inademen schoon, de inhoud is geschikt voor menselijke ademhaling, de lucht is niet giftig en veroorzaakt geen schade bij mensen, en de dichtheid is berekend op de menselijke ademhaling. Deze lucht die mensen in- en uitademen is essentieel voor hun lichaam, voor hun vlees. Dus mensen kunnen vrij ademen, zonder beperkingen of zorgen. Ze kunnen normaal ademen. Lucht is datgene wat God in het begin schiep en wat onmisbaar is voor de menselijke ademhaling.

2. Temperatuur

Het tweede is de temperatuur. Iedereen weet wat de temperatuur is. De temperatuur is iets waar een omgeving die geschikt is voor menselijk overleven mee uitgerust moet zijn. Als de temperatuur te hoog is, bijvoorbeeld als de temperatuur hoger is dan 40 graden Celsius, zou het dan niet heel uitputtend zijn voor mensen? Zou het niet vermoeiend zijn voor hen om erin te leven? En wat gebeurt er als de temperatuur te laag is en min 40 graden Celsius bereikt? Dat

zullen mensen ook niet kunnen verdragen. Daarom was God eigenlijk heel precies bij het instellen van dit temperatuurbereik. Het temperatuurbereik waaraan het menselijk lichaam zich kan aanpassen is in principe minus 30 graden Celsius tot 40 graden Celsius. Dit is het basis temperatuurbereik van het noorden tot het zuiden. In koude gebieden kan de temperatuur tot min 50 tot 60 graden Celsius dalen. Zo'n gebied is geen plaats waar God de mens toestaat te leven. Waarom zijn er zulke koude gebieden? Hierin liggen Gods wijsheid en bedoeling. Hij staat je niet toe in de buurt van die plaatsen te komen. God beschermt plaatsen die te heet en te koud zijn, wat betekent dat Hij niet bereid is om de mens daar te laten leven. Het is niet voor de mensheid. Waarom zou Hij dergelijke plaatsen laten bestaan op aarde? Als God de mens niet wilde toestaan daar te wonen of te leven, waarom zou God ze dan scheppen? Dat wordt door Gods wijsheid bepaald. Dat betekent dat de basistemperatuur van de omgeving voor het overleven van de mens ook naar redelijkheid is aangepast door God. Hier geldt ook een wet. God heeft een aantal dingen gemaakt om een dergelijke temperatuur te handhaven, om deze temperatuur te beheersen. Welke dingen worden gebruikt om deze temperatuur te handhaven? Allereerst kan de zon mensen warmte brengen, maar zullen mensen het wel aan kunnen als het te warm is? Is er iemand die dicht bij de zon durft te komen? Is er een instrument op aarde dat in de buurt van de zon kan komen? (Nee.) Waarom niet? Het is te heet. Het zal smelten als het te dicht bij de zon komt. Daarom heeft God een specifieke maat geschapen voor de afstand van de zon tot de mensheid. God heeft iets speciaals gedaan. God heeft een norm voor deze afstand. En dan zijn er ook nog de Zuidpool en de Noordpool op aarde. Daar zijn allemaal gletsjers. Kan de mensheid op gletsjers leven? Is het daar geschikt voor menselijke

bewoning? (Nee.) Nee, dus mensen gaan daar niet heen. Omdat mensen niet naar de Zuid- en Noordpool gaan, blijven de gletsjers behouden en kunnen ze hun rol spelen, namelijk het beheersen van de temperatuur. Snap je? Als er geen Zuid- en Noordpool zijn en de zon altijd op aarde schijnt, dan zullen alle mensen op aarde sterven door de hitte. Gebruikt God alleen deze twee dingen om een temperatuur te beheersen die geschikt is voor het overleven van de mens? Nee, er zijn ook allerlei levende dingen, zoals het gras op de velden, de verschillende soorten bomen en allerlei soorten planten in de bossen die de warmte van de zon absorberen en daardoor de thermische energie van de zon op zo'n manier neutraliseren, dat daardoor de temperatuur wordt geregeld van de omgeving waar de mensheid in leeft. Er zijn ook bronnen van water, zoals rivieren en meren. De oppervlakte van rivieren en meren is niet iets dat door iedereen kan worden bepaald. Niemand kan bepalen hoeveel water er op aarde is, waar het water stroomt, de richting waarin het stroomt, het watervolume of de snelheid van stroming. Alleen God weet dit. Deze verschillende waterbronnen, inclusief ondergronds water en de rivieren en meren bovengronds die mensen kunnen zien, kunnen ook de temperatuur regelen waarin mensen leven. Verder zijn er nog allerlei geografische formaties, zoals bergen, vlaktes, ravijnen en 'wetlands'. Deze verschillende geografische formaties en hun afmetingen en oppervlaktes spelen allemaal een rol bij het regelen van de temperatuur. Als een berg bijvoorbeeld een omtrek van honderd kilometer heeft, hebben deze honderd kilometer een effect van honderd kilometer. Wat betreft de hoeveelheid bergketens en kloven die God op aarde heeft geschapen, ook daar heeft God goed over nagedacht. Met andere woorden, achter het bestaan van elk afzonderlijk ding wat door God is geschapen is er een verhaal, en het bevat ook

Gods wijsheid en plannen. Bijvoorbeeld, bossen en de diverse soorten planten – het bereik en de omvang van het gebied waarin ze voorkomen en groeien kan door geen enkel mens onder controle worden gehouden en niemand heeft over deze dingen iets te zeggen. Hoeveel water ze absorberen, hoeveel thermische energie ze absorberen van de zon kan ook niet worden geregeld door een mens. Dit zijn allemaal dingen binnen de reikwijdte van wat God heeft gepland toen Hij alle dingen schiep.

Het is alleen te danken aan Gods zorgvuldige planning, overweging en regelingen in alle opzichten, dat de mens kan leven in een omgeving met zo'n geschikte temperatuur. Daarom gebruikt God alles wat de mens met zijn ogen ziet, zoals de zon, de Zuid- en Noordpool waar de mensen veel over horen, evenals de verschillende levende wezens op en onder de grond en in het water, en oppervlakten van bossen en andere soorten vegetatie en waterbronnen, verschillende waterlichamen, hoeveel zeewater en zoet water er is, plus verschillende geografische omgevingen, al deze dingen gebruikt God om normale temperaturen te handhaven voor het voortbestaan van de mens. Dit is absoluut. Alleen omdat God aan deze dingen denkt, kan de mens in een omgeving leven met zulke geschikte temperaturen. Het kan niet te koud of te heet zijn: plaatsen die te heet zijn en waar de temperaturen hoger zijn dan waar het menselijk lichaam zich aan kan aanpassen, zijn zeker niet door God voor jou bedoeld. Plaatsen die te koud zijn en waar de temperaturen te laag zijn, plaatsen waar, zodra er mensen komen, ze binnen enkele minuten zo bevroren zullen zijn dat ze niet meer kunnen spreken, hun hersenen zullen bevriezen, ze niet zullen kunnen nadenken, en ze snel zullen stikken – dergelijke plaatsen zijn ook niet door God bedoeld voor de mensheid. Het maakt niet uit wat voor soort

onderzoek mensen willen uitvoeren, of ze willen innoveren of dergelijke beperkingen willen doorbreken – ongeacht wat mensen denken, ze zullen nooit de grenzen kunnen overschrijden van wat het menselijk lichaam aankan. Ze zullen nooit in staat zijn om van deze beperkingen af te komen die God voor de mens heeft geschapen. Dit komt omdat God mensen heeft geschapen, en God weet het beste aan welke temperaturen het menselijk lichaam zich kan aanpassen. Maar mensen weten dit zelf niet. Waarom zeg ik dat de mensen dit niet weten? Wat voor dwaze dingen hebben mensen gedaan? Zijn er niet heel wat mensen geweest die altijd de Noord- en Zuidpool willen bedwingen? Ze willen er altijd heen om het land te bezetten, zodat ze zich er kunnen vestigen. Dat zou een krankzinnige daad zijn. Zelfs als je de polen grondig hebt onderzocht, wat dan nog? Zelfs als je je aan dergelijke temperaturen kunt aanpassen en daar kunt leven, zou het de mensheid dan op enige manier van nut zijn als je de huidige leefomgeving van de Zuid- en Noordpool zou 'verbeteren'? De mensheid heeft een omgeving waarin ze kan overleven, maar toch blijven de mensen daar niet gewoon rustig en inschikkelijk in wonen, maar in plaats daarvan dringen ze er op aan om zich naar plaatsen te wagen waar ze niet kunnen overleven. Waarom is dat zo? Ze zijn verveeld door het leven in deze geschikte temperatuur. Ze hebben te veel zegeningen genoten. Bovendien is deze normale leefomgeving vrijwel volledig verwoest door de mensheid, dus kunnen ze net zo goed naar de Zuidpool en de Noordpool gaan om nog meer schade aan te richten of zich in te zetten voor de een of andere 'zaak', zodat ze een soort van 'pionier' kunnen zijn. Is dit niet dwaas? Dat wil zeggen, onder de leiding van hun voorvader Satan, blijft deze mensheid het ene absurde na het andere doen, ze vernietigen roekeloos en moedwillig het prachtige huis dat God

voor de mensheid heeft geschapen. Dit heeft Satan gedaan. Verder, nu ze zien dat het voortbestaan van de mensheid op aarde een beetje in gevaar is, willen heel wat mensen manieren vinden om op de maan te kunnen verblijven en een uitweg zoeken door te kijken of ze daar kunnen leven. Maar ontbreekt er uiteindelijk zuurstof op de maan. Kunnen mensen overleven zonder zuurstof? Omdat op de maan zuurstof ontbreekt, is het geen plaats waar de mens kan blijven en toch blijft de mens ernaar verlangen daarheen te gaan. Wat is dit? Het is zelfvernietiging, toch? Het is een plaats zonder lucht en de temperatuur is niet geschikt voor menselijke overleving, dus het is niet door God bedoeld voor de mens.

De temperatuur waar we zojuist over spraken, is iets waar mensen in hun dagelijks leven mee te maken hebben. De temperatuur is iets wat ieder menselijk lichaam kan waarnemen, maar niemand denkt er over na hoe deze temperatuur tot stand kwam, of wie de leiding en het beheer heeft over deze temperatuur die geschikt is voor het menselijk leven. Dit leren we nu kennen. Is daar Gods wijsheid in? Is Gods hand hier in? (Ja.) In aanmerking nemend dat God een omgeving schiep met een temperatuur die geschikt was voor het menselijk leven, is dit dan een van de manieren waarop God in alle dingen voorziet? (Ja.) Dat is zo.

3. Geluid

Wat is het derde ding? Het is ook iets waarmee een normale leefomgeving voor mensen moet worden uitgerust. Het is ook iets waar God rekening mee

moest houden toen Hij alles schiep. Dit is iets heel belangrijks voor God en ook voor iedereen. Als God dit niet goed had aangepakt, zou dit een enorm obstakel zijn geweest voor het voortbestaan van de mensheid. Dat wil zeggen dat het een zeer significante impact zou hebben gehad op het lichaam en het leven van de mens, zodanig dat de mensheid niet in een dergelijke omgeving zou hebben kunnen overleven. Het kan ook gezegd worden dat alle levende wezens in zo'n omgeving niet kunnen overleven. Dus waar gaat dit over? Het is geluid. God heeft alles geschapen en alles leeft in Gods handen. In Gods ogen zijn alle dingen in beweging en levend. Met andere woorden, het bestaan van elk van de dingen die God heeft geschapen, heeft waarde en betekenis. Dat wil zeggen, het is noodzakelijk dat ze allemaal bestaan. Elk ding heeft een leven in Gods ogen; omdat ze allemaal in leven en in beweging zijn, zullen ze geluiden produceren. Bijvoorbeeld, de aarde draait voortdurend, de zon draait voortdurend, en de maan draait ook voortdurend. Er worden voortdurend geluiden gemaakt in de voortplanting en ontwikkeling en beweging van alle dingen. Dingen op aarde zijn zich constant aan het voortplanten, ontwikkelen en bewegen. Bijvoorbeeld, de funderingen van bergen bewegen en verschuiven, en alle levende dingen in de diepten van de zeeën zwemmen en bewegen zich in het rond. Dit betekent dat deze levende dingen, alle dingen in Gods ogen, in constante, regelmatige beweging zijn, volgens vaste patronen. Dus wat is het dat door al die dingen tot stand wordt gebracht die zich in het donker voortplanten en ontwikkelen en zich in alle heimelijkheid bewegen? Geluiden – geweldige, krachtige geluiden. Behalve planeet aarde zijn allerlei planeten ook voortdurend in beweging, en levende wezens en organismen op deze planeten zijn zich ook constant aan het voortplanten, ontwikkelen en in beweging. Dat wil zeggen, alle dingen met leven

en zonder leven gaan voortdurend vooruit in Gods ogen, en ze maken ook tegelijkertijd geluiden. God heeft ook deze geluiden geregeld. Jullie zouden moeten weten met welke reden deze geluiden zo geregeld zijn, toch? Als je in de buurt van een vliegtuig komt, wat zal het brullende geluid van het vliegtuig dan met je doen? Je oren zullen geleidelijk aan doof worden. Zullen jullie harten het kunnen verdragen? Sommigen met een zwakker hart zullen het niet kunnen verdragen. Natuurlijk zullen zelfs mensen met een sterk hart niet in staat zijn om het te verdragen als het te lang doorgaat. Dat wil zeggen, de invloed van geluid op het menselijk lichaam, of het nu op de oren of op het hart is, is zeer groot voor elk persoon en geluiden die te luid zijn, brengen mensen schade toe. Daarom, toen God alle dingen schiep en nadat ze normaal begonnen te functioneren, zorgde God ook dat deze geluiden – de geluiden van alle dingen in beweging – op de juiste manier werden toegepast. Dit is ook een van de noodzakelijke overwegingen die God heeft gehad bij het scheppen van een omgeving voor de mensheid.

Allereerst zal de hoogte van de atmosfeer vanaf het aardoppervlak geluiden beïnvloeden. Ook de grootte van de holtes in de grond zal het geluid regelen en beïnvloeden. Dan is er het samenvallen van verschillende geografische omgevingen, die ook het geluid beïnvloeden. Dat wil zeggen dat God bepaalde methoden gebruikt om van sommige geluiden af te komen, zodat mensen kunnen overleven in een omgeving die hun oren en harten kunnen verdragen. Anders zullen geluiden een enorm obstakel vormen voor het overleven van de mensheid en ze zullen grote problemen in hun leven veroorzaken. Dit zal een groot probleem voor ze zijn. Dat wil zeggen dat God heel precies was bij het scheppen van Zijn land, de atmosfeer en de verschillende soorten geografische

omgevingen. Gods wijsheid is hierin vervat. Het begrip van de mens hiervoor hoeft niet te gedetailleerd te zijn. Alles wat ze moeten weten is dat Gods daden daarin vervat zijn. Vertellen jullie me eens, was het werk dat God deed noodzakelijk? Dat wil zeggen, het geluid heel nauwkeurig afstellen om de leefomgeving van de mensheid en hun normale leven te beschermen? (Ja.) Als dit nodig was, kan vanuit dit perspectief gezegd worden dat God deze manier gebruikte om in alle dingen te voorzien? God heeft zo'n stille omgeving geschapen en dat aan de mensheid gegeven zodat het menselijk lichaam heel normaal kan leven in zo'n omgeving, zonder storingen, zodat de mensheid in staat is om normaal te bestaan en leven. Is dit een van de manieren waarop God voor de mensheid zorgt? Was dit wat God deed heel belangrijk? (Ja.) Het was heel noodzakelijk. Dus hoe waardeer je dit? Ook al kun jullie niet voelen dat dit Gods daad was, en weten jullie niet hoe God het destijds deed, kunnen jullie dan nog steeds voelen dat het noodzakelijk was dat God dit deed? Kun je Gods wijsheid voelen, of de zorg en de overweging die Hij erin stopt? (Ja.) Gewoon in staat zijn om dit te voelen is oké. Het is voldoende. Er zijn veel dingen die God heeft gedaan onder alle dingen die mensen niet kunnen voelen en zien. De reden dat ik ze hier vermeld is alleen maar om jullie wat informatie te geven over Gods daden, en zo kun je God leren kennen. Deze aanwijzingen kunnen jullie God beter laten kennen en begrijpen.

4. Licht

Het vierde punt houdt verband met de ogen van mensen – dat wil zeggen, licht. Dit is ook erg belangrijk. Wanneer je een helder licht ziet en de helderheid daarvan een bepaalde sterkte bereikt, kan dit menselijke ogen verblinden. Tenslotte zijn menselijke ogen ogen van het vlees. Ze kunnen niet tegen irritatie. Durft iemand rechtstreeks naar de zon te kijken? Sommige mensen hebben het geprobeerd en als ze een zonnebril dragen, gaat dat prima – maar daar heb je een hulpmiddel bij nodig. Zonder hulpmiddelen kun je met onbeschermden ogen niet rechtstreeks in de zon kijken. Toch schiep God de zon om licht te brengen aan de mensheid, en Hij regelde ook dit licht. Het is niet zo, dat God met de zon verder maar niets deed, dat Hij hem ergens neerzette en er vervolgens geen aandacht meer aan besteedde; zo werkt God niet. Hij is erg zorgvuldig in Zijn acties en overdenkt die heel goed. God schiep ogen voor de mensen zodat ze kunnen zien, en Hij stelde ook van tevoren de parameters voor het licht in, waarmee de mens dingen ziet. Het zou geen goede zaak zijn als het licht te zwak was. Als het zo donker is dat mensen geen hand voor ogen kunnen zien, dan verliezen hun ogen hun functie en hebben ze geen nut. Een plaats die te licht is, is ondraaglijk voor menselijke ogen, en dan zullen ze niets zien. Dus in de omgeving waarin de mens leeft, heeft God hen de hoeveelheid licht gegeven die geschikt is voor menselijke ogen. Dit licht zal de ogen van mensen niet schaden of beschadigen. Bovendien zullen de ogen van mensen hun functie niet verliezen. Daarom heeft God de wolken rond de zon en de aarde toegevoegd, en de dichtheid van de lucht kan ook normaal het licht filteren dat de ogen of huid van mensen kan beschadigen. Dit is gecorreleerd. Bovendien weerspiegelt de kleur van de door God geschapen aarde ook zonlicht en allerlei soorten licht en haalt dat deel van de felheid weg in licht wat ongemakkelijk is voor menselijke

ogen. Op die manier hoeven mensen niet altijd een hele donkere zonnebril te dragen om buiten rond te kunnen lopen en hun leven te leven. Onder normale omstandigheden kunnen menselijke ogen de dingen binnen hun blikveld zien zonder door licht te worden gehinderd. Dat wil zeggen, het zou geen goede zaak zijn als het licht te doordringend was of als het te zwak was. Als het te zwak was, zouden de ogen van de mensen beschadigd raken en al na kort gebruik vernield zijn; als het te helder was, zouden de ogen van de mensen er niet tegen bestand zijn. Juist dit licht dat de mensen hebben moet voor het menselijk oog geschikt zijn om te zien, en de schade die door licht aan de menselijke ogen wordt toegebracht, is door God tot een minimum beperkt op verschillende manieren. Ongeacht of licht voordelen of nadelen voor het menselijke oog met zich meebrengt, mensen kunnen hun ogen gebruiken tot het einde van hun leven. Heeft God dat niet grondig doordacht? Maar wanneer Satan, de duivel, dingen doet, denkt hij hier nooit over na. Het licht is te helder of te zwak. Zo doet Satan de dingen.

God deed deze dingen voor alle aspecten van het menselijk lichaam – gezicht, gehoor, smaak, ademhaling, gevoelens ... om het aanpassingsvermogen van de mensheid te maximaliseren zodat ze normaal kunnen leven en blijven leven. Dat wil zeggen zo'n door God geschapen bestaande leefomgeving, is de meest geschikte en meest gunstige leefomgeving voor het voortbestaan van de mensheid. Sommigen zullen denken dat dit niet veel is en dat het allemaal heel gewoon is. Geluiden, licht en lucht zijn dingen waarvan mensen het gevoel hebben dat ze ermee geboren zijn, dingen waar ze vanaf het moment van geboorte van kunnen genieten. Maar wat God deed achter hun plezier in deze dingen is iets dat ze moeten weten en begrijpen. Ongeacht of je voelt dat het

nodig is om deze dingen te begrijpen of te weten, kort samengevat, toen God deze dingen schiep, had Hij er uitgebreid over nagedacht, had Hij een plan, had Hij bepaalde ideeën. Hij plaatste de mensheid niet zomaar in een dergelijke woonomgeving, gewoon, nonchalant of zonder enig nadenken. Jullie denken misschien dat ik over elk van deze kleine dingen te uitgebreid heb gesproken, maar naar mijn mening is alles wat God de mensheid heeft verschaft noodzakelijk voor het voortbestaan van de mensheid. Daarin liggen Gods daden.

5. Luchtstroom

Wat is het vijfde? Dit heeft veel te maken met elke dag van ieder mens, en deze relatie is sterk. Het is iets waar het menselijk lichaam niet buiten kan in deze materiële wereld. Het is namelijk luchtstroom. 'Luchtstroom' is een woord dat alle mensen waarschijnlijk begrijpen. Dus wat is luchtstroom? Jullie zouden kunnen zeggen dat de stroom van lucht 'luchtstroom' wordt genoemd. Luchtstroom is wind die het menselijk oog niet kan zien. Het is ook een manier waarop gas beweegt. Maar wat is luchtstroom waar we het hier vooral over hebben? Jullie zullen het begrijpen zodra ik het vertel. De aarde draagt de bergen, de zeeën en alle dingen als ze draait, en wanneer ze draait, is er snelheid. Zelfs als je geen rotatie voelt, bestaat de rotatie toch. Wat brengt die draaiing mee? Voel je de wind langs je oren als je rent? Als wind kan worden gegenereerd als je rent, hoe kan er geen luchtstroom zijn als de aarde draait? Wanneer de aarde draait, zijn alle dingen in beweging. Ze is in beweging en draait met een bepaalde snelheid, terwijl alle dingen op aarde zich ook

voortdurend voortplanten en ontwikkelen. Daarom zal het bewegen met een bepaalde snelheid natuurlijk een luchtstroom veroorzaken. Dat is luchtstroom. Zal deze luchtstroom het menselijke lichaam tot op zekere hoogte beïnvloeden? Je ziet dat gewone tyfoons niet zo krachtig zijn, maar als ze toeslaan, kunnen mensen niet stil blijven staan en vinden ze het moeilijk tegen de wind in te lopen. Het is moeilijk om zelfs maar een stap te zetten. Het is zo krachtig, sommige mensen worden ergens tegenaan geduwd door de wind en kunnen niet bewegen. Dit is een van de manieren waarop luchtstroom de mensheid kan beïnvloeden. Als de hele aarde vol vlaktes zou zijn, zou het bijzonder moeilijk zijn voor menselijke lichamen om de luchtdruk te weerstaan, die zou worden veroorzaakt door de omwenteling van de aarde en de beweging van alle dingen met een bepaalde snelheid. Het zou heel moeilijk zijn om er mee om te gaan. Als dit het geval zou zijn, zou deze luchtstroom de mensheid niet alleen schade toebrengen, maar vernietiging. Niemand zou in een dergelijke omgeving kunnen overleven. Daarom gebruikt God verschillende geografische omgevingen om dergelijke luchtstromen op te lossen – in verschillende omgevingen worden luchtstromen zwakker, verandert hun richting, hun snelheid en hun kracht. Daarom heb je verschillende geografische landschappen, zoals bergen, bergketens, vlaktes, heuvels, bekkens, valleien, plateaus en rivieren. God past deze verschillende geografische omgevingen toe om de snelheid, richting en kracht van een luchtstroom te veranderen, door het reduceren of regelen in een geschikte windsnelheid, windrichting en windkracht, zodat mensen een normale leefomgeving kunnen hebben. Is het nodig dit te doen? (Ja.) Zoiets lijkt moeilijk voor mensen, maar het is gemakkelijk voor God, omdat Hij alle dingen waarneemt. Voor Hem is het scheppen van een omgeving met een geschikte

luchtstroom voor de mensheid te eenvoudig, te makkelijk. Daarom is in zo'n omgeving die door God is geschapen, ieder en elk ding onder alle dingen onmisbaar. Er is waarde en noodzaak in het bestaan van elk en ieder ding. Echter, dit principe wordt niet begrepen door Satan of door de mensheid die verdorven is. Ze blijven vernietigen en ontwikkelen, ze dromen er tevergeefs van om bergen in vlak land te veranderen, ravijnen op te vullen en wolkenkrabbers op vlak land te bouwen om betonnen oerwouden te creëren. Het is Gods hoop dat de mensheid gelukkig kan leven, gelukkig kan opgroeien en elke dag gelukkig kan doorbrengen in de meest geschikte omgeving die Hij op hen heeft afgestemd. Daarom is God nooit zorgeloos geweest als het gaat om het omgaan met de leefomgeving van de mensheid. Van temperatuur tot lucht, van geluid tot licht, heeft God ingewikkelde plannen en regelingen gemaakt, zodat het lichaam en de leefomgeving van de mens niet zouden worden blootgesteld aan enige inmenging van natuurlijke omstandigheden, en in plaats daarvan zou de mensheid normaal kunnen leven en zich kunnen voortplanten en normaal gesproken harmonieus kunnen samenleven met alle dingen. God heeft hierin voorzien voor alle dingen en de mensheid.

Kun je zien, aan de manier waarop Hij omging met deze vijf basisvoorwaarden voor menselijke overleving, hoe God in alles voorziet voor de mensheid? (Ja.) Dat wil zeggen dat God de meest basale voorwaarden voor het overleven van de mens schiep. Tegelijkertijd beheerst en beheert God deze dingen, en zelfs nu, nadat menselijke wezens al duizenden jaren bestaan, is God nog steeds voortdurend bezig met het veranderen van hun leefomgeving, de beste en meest geschikte leefomgeving voor de mensheid, zodanig dat hun leven normaal kan worden geleefd. Tot wanneer wordt dit gehandhaafd? Met

andere woorden, hoe lang zal God zo'n omgeving blijven bieden? Totdat God Zijn managementwerk grondig afrondt. Dan zal God de leefomgeving van de mensheid veranderen. Het kan op dezelfde manier, of op andere manieren, maar wat mensen nu echt moeten weten, is dat God voortdurend voorziet in de behoeften van de mensheid, dat Hij de leefomgeving van de mensheid beheert, bewaart, beschermt en onderhoudt. Het is aan deze omgeving te danken dat Gods uitverkoren volk zo normaal kan leven en Gods redding en tuchtiging en oordeel kan accepteren. Alle dingen blijven bestaan vanwege Gods heerschappij, terwijl de hele mensheid zich voort blijft bewegen, omdat God op deze manier in alles voorziet.

Heeft dit deel dat ik net verteld heb jullie op nieuwe gedachten gebracht? Voelen jullie nu het grootste verschil tussen God en de mensheid? Wie is de meester van alle dingen? Is het de mens? (Nee.) Wat is dan het verschil tussen hoe God en mensen omgaan met alle dingen? (God regeert over en regelt alle dingen, terwijl de mens van alles geniet.) Zijn jullie het eens met die woorden? Het grootste verschil tussen God en de mensheid is dat God over alle dingen heerst en in alle dingen voorziet. God is de bron van alles, en de mensheid geniet van alle dingen terwijl God voor hen zorgt. Dat wil zeggen, de mens geniet van alle dingen wanneer hij het leven aanvaardt dat God aan alle dingen schenkt. De mensheid geniet van de resultaten van Gods schepping van alle dingen, terwijl God de Meester is. Wat is dan vanuit het perspectief van alle dingen het verschil tussen God en de mensheid? God kan duidelijk de groeipatronen van alle dingen zien, en beheerst en beheert de groeipatronen van alle dingen. Dat wil zeggen, alle dingen worden door God gezien en vallen binnen de reikwijdte van Zijn inspectie. Kan de mensheid alles zien? Wat de mensheid ziet, is beperkt

– het is alleen wat ze voor hun ogen zien. Als je deze berg beklimt, zie je deze berg. Je kunt niet zien wat aan de andere kant van de berg is. Als je naar het strand gaat, kun je deze kant van de oceaan zien, maar je weet niet hoe de andere kant van de oceaan eruit ziet. Als je in dit bos aankomt, kun je de planten voor je ogen en om je heen zien, maar je kunt niet zien wat er verderop is. Mensen kunnen geen plaatsen zien die hoger, verder en dieper zijn. Het enige wat ze kunnen zien is wat zich rechtstreeks voor hen bevindt is en binnen hun gezichtsveld valt. Zelfs als mensen de wetmatigheid kennen van de vier seizoenen van het jaar of de wetmatigheid van hoe alle dingen groeien, dan zijn ze nog niet in staat om alle dingen te beheersen of te beheren. Daarentegen is de manier waarop God alle dingen ziet als de manier waarop God een machine zou zien die Hij persoonlijk heeft gebouwd. Hij zou elk onderdeel buitengewoon goed kennen. Wat de principes zijn, wat de patronen zijn en wat het doel ervan is. God kent al deze dingen zonder meer en duidelijk. Daarom is God God, en de mens is de mens! Zelfs als de mens onderzoek blijft doen naar de wetenschap en de wetten van alle dingen, is het slechts binnen een beperkt bereik, terwijl God alles beheerst. Voor de mens is dat oneindig. Als de mens iets heel kleins onderzoekt wat God deed, dan zouden ze hun hele leven kunnen zoeken zonder echte resultaten te bereiken. Dat is de reden waarom als je kennis gebruikt en wat je hebt geleerd om God te bestuderen, nooit in staat zult zijn God te kennen of te begrijpen. Maar als je de manier van het zoeken van de waarheid gebruikt en God zoekt, en naar God kijkt vanuit het oogpunt om God echt te leren kennen, dan zul je op een dag erkennen dat Gods daden en wijsheid overal zijn, en je zult ook precies weten waarom God de Meester van alle dingen en de bron van leven voor alle dingen wordt genoemd. Hoe meer van zulke kennis je hebt, des te meer

zul je begrijpen waarom God de Meester van alle dingen wordt genoemd. Alle dingen en alles, inclusief jij, ontvangen voortdurend Gods gestadige voorziening. Je zult ook duidelijk kunnen voelen dat er in deze wereld, en onder ons mensen, niemand buiten God is die zo'n kracht en zo'n essentie kan hebben om het bestaan van alle dingen te beheersen, te beheren en te handhaven. Wanneer je dit duidelijk wordt, zul je echt erkennen dat God jouw God is. Wanneer je dit punt bereikt, heb je God echt geaccepteerd en laat je Hem jouw God en je Meester zijn. Wanneer je dit begrijpt en je leven zo'n punt bereikt, zal God je niet langer meer testen en oordelen, noch zal Hij eisen stellen aan jou, omdat je God begrijpt, Zijn hart kent en God echt in je hart hebt aangenomen. Dit is een belangrijke reden om over deze onderwerpen te communiceren, namelijk over Gods heerschappij en het beheer van alle dingen. Het is om mensen meer kennis en begrip te geven; niet alleen om je dit te laten toegeven, maar om je meer praktische kennis en begrip van Gods daden te geven.

Het dagelijkse voedsel en drinken wat God voor de mensheid bereidt

We hebben zojuist gesproken over een deel van de algehele omgeving, dat wil zeggen, de voorwaarden die nodig zijn voor het menselijke voortbestaan dat God voor de mensheid heeft bereid sinds Hij de wereld heeft geschapen. We hebben zojuist gesproken over vijf dingen, en deze vijf dingen zijn de gehele omgeving. Waar we het straks over gaan hebben, is nauw verbonden met het leven van ieder mens in het vlees. Het is een noodzakelijke voorwaarde die meer overeenkomt met het leven in het vlees. Dit is voedsel. God schiep de mens en

plaatste hem in een geschikte leefomgeving. Naderhand had de mens voedsel en water nodig. De mens had die behoefte, dus bereidde God dit voor de mens. Daarom bestaat elke stap van Gods werk en alles wat Hij doet niet alleen maar uit lege woorden, maar wordt het ook echt uitgevoerd. Is voedsel iets waar mensen niet zonder kunnen in hun dagelijks leven? Is voedsel belangrijker dan lucht? Ze zijn even belangrijk. Het zijn beide voorwaarden en dingen die nodig zijn voor het overleven van de mensheid en het in stand houden van het menselijk leven. Is lucht belangrijker of is water belangrijker? Is temperatuur belangrijker of is voedsel belangrijker? Ze zijn allemaal belangrijk. Mensen kunnen niet kiezen, omdat ze niet zonder een van hen kunnen zijn. Dit is een echt probleem, niet iets dat je kunt kiezen. Je weet het niet, maar God weet het. Wanneer je voedsel ziet, zul je voelen: "Ik kan niet zonder eten!" Maar wist je, direct nadat je geschapen was, dat je voedsel nodig had? Je zou het niet weten, maar God weet het wel. Pas als je honger hebt en ziet dat er vruchten aan de bomen groeien en granen in de grond om te eten, dan beseft je dat je voedsel nodig hebt. Alleen als je dorst hebt en water wilt drinken, realiseer je je dat je water nodig hebt. Water werd door God voor de mens bereid. Wat eten betreft, maakt het niet uit of je drie maaltijden per dag eet, twee maaltijden per dag, of zelfs meer dan dat; kortom, eten is iets waar mensen niet zonder kunnen in hun dagelijks leven. Het is een van de dingen die nodig zijn voor het menselijk lichaam om te overleven. Dus waar komt voedsel voornamelijk vandaan? In de eerste plaats uit de grond. Grond werd door God voor de mensheid bereid. De bodem is geschikt voor het overleven van verschillende planten, niet alleen voor bomen of gras. God bereidde voor de mensheid zaden voor allerlei granen en verschillende soorten voedsel en Hij gaf de mensheid geschikte grond en land

om te bezaaien en hiermee verkrijgt de mensheid voedsel. Welke soorten voedsel zijn er? Jullie moeten hierover duidelijkheid hebben, toch? Ten eerste zijn er verschillende soorten granen. Wat zit er in granen? Tarwe, vossenstaart gierst, glutineus gierst, pluimgierst, en andere soorten gepeld graan. Graangewassen komen ook in veel verschillende soorten voor met verschillende variëteiten van zuid tot noord: gerst, tarwe, haver, boekweit, enzovoort. Verschillende soorten zijn geschikt om in verschillende gebieden te worden geteeld. Er zijn ook verschillende soorten rijst. Het zuiden heeft zijn eigen variëteiten rijst, die langer zijn en geschikt voor mensen uit het zuiden, omdat ze niet te plakkerig zijn. Omdat het klimaat heter is in het zuiden, moeten ze variëteiten eten als indica-rijst. Het mag niet te plakkerig zijn, anders kunnen ze het niet eten en verliezen ze hun eetlust. De rijst die wordt gegeten door mensen in het noorden is plakkeriger. Omdat het noorden altijd kouder is, moeten ze plakkerige rijst eten. Daarnaast zijn er verschillende soorten bonen. Deze worden boven de grond gekweekt. Er is ook voedsel onder de grond, zoals aardappelen, zoete aardappelen, taro en nog veel meer. Aardappelen groeien in het noorden. De kwaliteit van aardappelen in het noorden is erg goed. Wanneer mensen geen granen eten, kunnen aardappelen een hoofdbestanddeel van hun dieet vormen, zodat ze drie maaltijden per dag kunnen eten. Aardappelen kunnen ook een voedselvoorziening zijn. Zoete aardappelen zijn niet zo goed als gewone aardappelen in termen van kwaliteit, maar kunnen nog steeds door mensen worden gebruikt als voedsel om hun drie maaltijden per dag te kunnen eten. Wanneer granen nog niet beschikbaar zijn, kunnen mensen zoete aardappelen gebruiken om hun maag te vullen. Taro, wat vaak wordt gegeten door mensen in het zuiden, kan op dezelfde manier worden gebruikt en het kan ook als

hoofdvoedsel dienen. Zo zijn de vele verschillende gewassen, die noodzakelijke bestanddelen vormen van het dagelijks eten en drinken van de mensen. De mensen gebruiken verschillende granen om noedels, gestoomde broodjes, rijst en rijstnoedels te maken. God heeft deze verschillende soorten granen in overvloed aan de mensheid geschonken. Waarom zijn er zoveel variëteiten? Gods bedoelingen zijn daarin te vinden: aan de ene kant zijn ze geschikt voor de verschillende bodems en klimaten in het noorden, zuiden, oosten en westen; aan de andere kant komen de verschillende componenten en de bestanddelen van deze korrels overeen met de verschillende componenten en onderdelen van het menselijk lichaam. De mensen krijgen alleen de verschillende voedingsstoffen en componenten binnen die nodig zijn voor het onderhouden van hun lichaam, als ze deze granen eten. Hoewel noordelijk voedsel en zuidelijk voedsel anders zijn, hebben ze veel meer overeenkomsten dan verschillen. Deze voedingsmiddelen voldoen allemaal aan de normale behoeften van het menselijk lichaam en zijn geschikt voor het dagelijkse onderhoud van het menselijk lichaam. Dus de reden waarom de soorten die in verschillende gebieden worden geproduceerd zeer overvloedig zijn, is dat het menselijk lichaam nodig heeft wat door zulke voedingsmiddelen wordt geleverd. Ze hebben datgene nodig wat wordt geleverd door de verschillende voedingsmiddelen die in de grond worden gekweekt voor het onderhouden van het menselijk lichaam en het leiden van een normaal menselijk leven. Kortom, God was zeer attent jegens de mensheid. De verschillende soorten voedsel die God aan mensen heeft geschonken, zijn niet saai – ze zijn zeer uitgebreid. Als mensen granen willen eten, kunnen ze granen eten. Sommige mensen houden niet van noedels, zij willen rijst eten. Dan kunnen ze rijst eten. Er zijn allerlei soorten rijst – lange rijst, korte rijst, en ze

kunnen allemaal voldoen aan de smaak van mensen. Daarom, als mensen deze granen eten – zolang ze niet te kieskeurig staan tegenover hun voedsel – zullen ze geen gebrek aan voedingsstoffen hebben en gegarandeerd gezond leven tot op hoge leeftijd. Dat was het oorspronkelijke idee dat God in gedachten had toen Hij voedsel schonk aan de mensheid. Het menselijk lichaam kan niet zonder deze dingen – is dat geen realiteit? De mensheid kan deze echte problemen niet oplossen, maar God had het al voorbereid en doordacht. God had de dingen al lang geleden voor de mensheid bereid.

God heeft de mensheid meer gegeven dan alleen dit – er zijn ook groenten. Als je rijst eet, als rijst alles is wat je eet, krijg je misschien niet voldoende voedingsstoffen binnen. Als je vervolgens een paar kleine gerechten roerbakt of een salade bij de maaltijd voegt, dan zullen de vitamines in de groenten en verschillende sporenelementen of andere voedingsstoffen in staat zijn om aan de behoeften van het menselijk lichaam op een heel normale manier te voldoen. Als mensen geen hoofdmaaltijden eten, kunnen ze ook wat fruit nemen, nietwaar? Soms, wanneer mensen meer vocht of andere voedingsstoffen of verschillende smaken nodig hebben, zijn er ook groenten en fruit om die te leveren. Omdat de bodem en het klimaat in het noorden, zuiden, oosten en westen anders zijn, hebben ze ook verschillende soorten groenten en fruit. Omdat het klimaat in het zuiden te warm is, zijn de meeste groenten en fruit van het verkoelende soort dat de kou en hitte in het lichaam van mensen in evenwicht kan brengen wanneer ze deze eten. Aan de andere kant zijn er minder soorten groenten en fruit in het noorden, maar nog steeds genoeg voor de mensen in het noorden om van te genieten. Echter, als gevolg van maatschappelijke ontwikkelingen in de afgelopen jaren, als gevolg van de zogenaamde sociale vooruitgang, evenals

verbeteringen in vervoer en communicatie die noord en zuid en oost en west verbinden, kunnen mensen in het noorden ook fruit en groenten uit het zuiden eten, of plaatselijke producten uit het zuiden, en dat kunnen ze tijdens alle vier de seizoenen van het jaar doen. Maar hoewel hierdoor de eetlust en de materiële verlangens van de mensen kan worden bevredigd, worden hun lichamen ongewild onderworpen aan verschillende niveaus van schade. Dit is omdat onder het voedsel dat God voor de mensheid heeft bereid, er voedsel en fruit en groenten geschikt zijn voor mensen in het zuiden, evenals voedingsmiddelen en groenten en fruit die geschikt zijn voor mensen in het noorden. Dat wil zeggen, als je in het zuiden geboren bent, is het eten van dingen uit het zuiden erg geschikt voor jou. God bereidde deze voedingsmiddelen en groenten en fruit, omdat het zuiden een bepaald klimaat heeft. Het noorden heeft voedsel dat nodig is voor de lichamen van mensen in het noorden. Maar omdat mensen vrazuchtig zijn, zijn ze onbewust meegezogen in de golf van maatschappelijke ontwikkelingen, waardoor ze ongewild dergelijke wetten overtreden. Ook al hebben mensen het gevoel dat hun leven nu beter is, zo'n sociale vooruitgang brengt een verborgen schade toe aan het lichaam van meer mensen. Dit is niet wat God wil zien en is niet wat Hij bedoelde toen Hij de mensheid voorzag van dit voedsel, fruit en deze groenten. De mensen hebben de huidige situatie zelf veroorzaakt door de wetten van God te schenden.

Bovendien, wat God aan de mensheid heeft geschonken, is rijk en overvloedig, waarbij elke plaats zijn eigen lokale specialiteiten heeft. Sommige plaatsen zijn bijvoorbeeld rijk aan rode dadels (algemeen bekend als jujubes), terwijl andere rijk zijn aan walnoten, en anderen rijk zijn aan pinda's of verschillende andere noten. Deze materiële dingen leveren allemaal

voedingsstoffen die het menselijk lichaam nodig heeft. Maar God voorziet de mens van dingen in overeenstemming met het seizoen en de tijd en schenkt ook de juiste hoeveelheid op het juiste moment. De mensheid begeert lichamelijk genot en is vraatzuchtig, waardoor het gemakkelijk is om de normale wetten van menselijke groei te schenden en te beschadigen, wetten van toen God de mensheid schiep. Laten we als voorbeeld kersen nemen. Die zijn rond juni rijp. Onder normale omstandigheden zullen ze in augustus opraken. Kersen zijn maar twee maanden vers, maar door wetenschappelijke methoden kunnen mensen dat nu uitbreiden tot 12 maanden, tot het kersenseizoen van volgend jaar. Dat betekent dat er het hele jaar door kersen zijn. Is dit fenomeen normaal? (Nee.) Wanneer is het beste seizoen om kersen te eten? Het is de periode van juni tot augustus. Buiten deze periode, hoe vers je ze ook houdt, smaken ze niet hetzelfde en zijn ze ook niet wat het menselijk lichaam nodig heeft. Zodra de vervaldatum is verstreken, maakt het niet uit wat voor chemische stoffen je gebruikt, je zult het niet kunnen krijgen zoals het is wanneer het natuurlijk wordt gekweekt. Bovendien is de schade die chemicaliën aan mensen berokkenen iets dat niemand kan elimineren of veranderen. Dus wat brengt de huidige markteconomie de mensen? Het leven van mensen lijkt beter te zijn, het vervoer in alle richtingen is echt handig geworden en mensen kunnen allerlei soorten fruit eten in alle seizoenen van het jaar. Mensen in het noorden kunnen vaak bananen eten en enig eten, lokale specialiteiten of fruit uit het zuiden. Maar dit is niet het leven dat God de mensheid wil geven. Deze vorm van marktwerking heeft wat voordelen voor het leven van mensen, maar het kan ook schade opleveren. Vanwege de overvloedigheid van de markt eten veel mensen van alles, zonder er over na te denken. Dit is in strijd met de wetten van de natuur en

kan schadelijk zijn voor hun gezondheid. Dus de markteconomie kan mensen geen echt geluk brengen. Kijken jullie zelf maar. Worden druiven niet alle vier de seizoenen op de markt verkocht? In feite blijven druiven maar heel korte tijd vers nadat ze zijn geplukt. Als je ze tot de volgende juni bewaart, kunnen ze dan nog steeds druiven worden genoemd? Kun je ze rotzooi noemen? Ze hebben niet alleen niet meer de originele samenstelling van druiven, maar ze bevatten ook meer chemicaliën. Na een jaar zijn ze niet alleen niet vers meer, hun voedingsstoffen zijn ook allang verdwenen. Wanneer mensen druiven eten, voelen ze: "Zo blij! Zouden we 30 jaar geleden in dit seizoen druiven hebben kunnen eten? Je zou ze niet hebben kunnen eten, zelfs als je dat wilde. Hoe geweldig is het nu!" Is dit echt geluk? Als je geïnteresseerd bent, kun je druiven bestuderen die zijn geconserveerd met chemicaliën en zien wat hun samenstelling is en of deze samenstelling voordelen voor de mens kan hebben. In het Tijdperk van de Wet, toen de Israëlieten onderweg waren nadat ze Egypte hadden verlaten, gaf God hen kwartels en manna. Stond God toe dat mensen ze bewaarden? Een aantal van hen was kortzichtig en bang dat er de volgende dag niets meer zou zijn, dus bewaarden ze wat voor het geval ze het later nodig hadden. Wat gebeurde er toen? De volgende dag was het bedorven. God liet hen niets bewaren omdat God een aantal voorbereidingen had getroffen, die ervoor zorgden dat ze niet zouden verhongeren. De mensheid heeft niet dat vertrouwen, en ze hebben ook geen echt geloof in God. Ze zetten altijd wat opzij voor later en zijn nooit in staat om alle zorg en overwegingen te zien achter wat God heeft bereid voor de mensheid. Ze kunnen het gewoon niet voelen, ze wantrouwen God en denken: "Gods daden zijn onbetrouwbaar! Wie weet of God het aan de mensheid zal geven of wanneer Hij het zal geven! Als ik echt honger

heb en God het niet geeft, zal ik dan niet verhongeren? Krijg ik geen gebrek aan voeding?” Zie hoe klein het vertrouwen van de mens is!

Granen, fruit en groenten en alle soorten noten zijn allemaal vegetarisch voedsel. Hoewel het vegetarisch voedsel is, hebben ze voldoende voedingsstoffen om aan de behoeften van het menselijk lichaam te voldoen. God zei echter niet: “Het is voldoende om deze aan de mensheid te geven. De mensheid kan deze dingen gewoon eten.” God stopte daar niet en bereidde in plaats daarvan nog meer heerlijk smakende dingen voor de mensheid. Wat zijn dat voor dingen? Het zijn de verschillende soorten vis en vlees die jullie kunnen zien en eten. Er zijn zoveel soorten vlees en vis die God voor de mensen heeft bereid. Vissen leven allemaal in het water; de textuur van hun vlees is anders dan dat van vlees dat op het land wordt geproduceerd en ze kunnen verschillende voedingsstoffen aan de mensheid leveren. De eigenschappen van vissen kunnen ook de kou en warmte in menselijke lichamen in balans brengen, dus zijn ze buitengewoon heilzaam voor de mensheid. Maar wat goed smaakt, hoeft niet te worden overdreven. Hier geldt nog steeds hetzelfde gezegde: God schenkt de mensheid de juiste hoeveelheid op het juiste moment, zodat mensen normaal en goed kunnen genieten van deze dingen in overeenstemming met het seizoen en de tijd. Wat is pluimvee? Kip, kwartel, duif, etc. Veel mensen eten ook eend en gans. Hoewel God deze vleessoorten bereidde, stelde Hij bepaalde eisen aan Zijn uitverkorenen en stelde Hij tijdens het Tijdperk van de Wet bepaalde beperkingen aan hun dieet. Nu is dit bereik gebaseerd op individuele smaak en persoonlijke opvatting. Deze verschillende soorten vlees voorzien het menselijk lichaam van verschillende voedingsstoffen, die eiwitten en ijzer kunnen aanvullen, het bloed kunnen verrijken, spieren en botten kunnen versterken en

meer energie kunnen leveren. Ongeacht welke methoden mensen gebruiken om ze te koken en op te eten, kortom, deze dingen kunnen mensen helpen aan de ene kant smaak en eetlust te verbeteren en aan de andere kant hun maag tevreden te stellen. Het belangrijkste is dat ze het menselijk lichaam kunnen voorzien van hun dagelijkse behoeften aan voedsel. Dit zijn de overwegingen die God had toen Hij voedsel voor de mensheid bereidde. Er zijn vegetarische voedingsmiddelen en vleeswaren – is dat niet rijk en overvloedig? Maar mensen zouden moeten begrijpen wat Gods oorspronkelijke bedoelingen waren toen God al het voedsel voor de mensheid bereidde. Was het om de mensheid zich al te zeer tegoed te laten doen aan dit voedsel? Wat gebeurt er wanneer de mens verstrikt raakt bij zijn pogingen om deze materiële verlangens te bevredigen? Wordt hij dan niet overvoerd? Tast te veel voeding het menselijk lichaam niet op vele manieren aan? (Ja.) Daarom verdeelt God de juiste hoeveelheid op het juiste moment en laat mensen genieten van verschillende soorten voedsel in overeenstemming met verschillende tijdsperiodes en seizoenen. Bijvoorbeeld, na een zeer hete zomer te hebben doorstaan, zullen mensen nogal wat warmte, pathogene droogte en vochtigheid in hun lichamen opslaan. Wanneer de herfst komt, rijpen veel soorten vruchten, en wanneer mensen wat fruit eten, wordt er vocht afgedreven. Tegelijkertijd zullen runderen en schapen sterk zijn geworden, dus mensen zouden wat vlees als voedsel moeten eten. Na het eten van verschillende soorten vlees, zullen de lichamen van mensen energie en warmte hebben om hen te helpen de kou van de winter te weerstaan, en als gevolg daarvan zullen ze in staat zijn om de winter vreedzaam door te komen. Welke tijd het is om welke dingen voor de mensheid voor te bereiden, en welke tijd het is om dingen te laten groeien, vrucht te dragen en te rijpen – dit alles wordt door

God beheerst en geregeld, en alles in de juiste hoeveelheden. Dit gaat over “hoe God het voedsel bereidde dat noodzakelijk is voor het dagelijks leven van de mens”. Afgezien van alle soorten voedsel, voorziet God de mensheid ook van waterbronnen. Mensen moeten na het eten wat water drinken. Is alleen fruit eten genoeg? De mensen kunnen niet alleen maar fruit eten, en bovendien is er in sommige seizoenen geen fruit. Dus hoe kan het waterprobleem van de mensheid worden opgelost? Door God die vele waterbronnen boven de grond en onder de grond bereidt, inclusief meren, rivieren en bronnen. Deze bronnen van water kunnen worden gedronken in situaties waar er geen besmetting of menselijke verwerking of schade is. Dat wil zeggen als het gaat om de bronnen van voedsel voor het leven van het fysieke lichaam van de mensheid, heeft God zeer precieze, zeer nauwkeurige en zeer geschikte voorbereidingen getroffen, zodat de levens van mensen rijk en overvloedig zijn en het ze aan niets ontbreekt. Dit is iets dat mensen kunnen voelen en zien.

Bovendien schiep God, onder andere, enkele planten, dieren en verschillende kruiden die speciaal waren bedoeld om verwondingen te laten genezen of ziekten in het menselijk lichaam te behandelen. Wat doe je bijvoorbeeld als je je verbrandt of je per ongeluk brandt aan heet water? Kun je het spoelen met water? Kun je gewoon een stuk stof pakken en het er omheen wikkelen? Dan kan de plek vol raken met pus of geïnfecteerd raken. Bijvoorbeeld als je koorts krijgt, verkouden wordt, lichamelijk letsel oploopt van fysiek werk, een maagkwaal door verkeerd eten, of bepaalde ziektes ontwikkelt als gevolg van leefgewoonten of emotionele problemen, zoals vaatziekten, psychische aandoeningen of ziekten van de inwendige organen – dan zijn er overeenkomstige planten om al deze kwalen te genezen. Er zijn planten die de

bloedsomloop verbeteren om stagnatie te verhelpen, pijn verlichten, het bloeden stelpen, verdoving bieden, mensen helpen hun huid te herstellen, bloedstuwung in het lichaam verhelpen en giftige stoffen uit het lichaam verwijderen. Kortom, ze kunnen allemaal worden gebruikt in het dagelijks leven. Ze zijn nuttig voor de mensen en zijn door God bereid voor het menselijk lichaam in geval van nood. God heeft de mens in staat gesteld om sommige van deze dingen onopzettelijk te ontdekken, terwijl andere zaken werden ontdekt door mensen die God daartoe had uitgekozen, of als gevolg van speciale verschijnselen die Hij orkestreerde. Na hun ontdekking zouden mensen dit doorgeven en dan zouden veel mensen ervan op de hoogte zijn. Op deze manier heeft Gods schepping deze planten waarde en betekenis gegeven. Kortom, deze dingen zijn allemaal van God en werden bereid en geplant toen Hij een leefomgeving schiep voor de mensheid. Al deze dingen zijn zeer noodzakelijk. Waren Gods overwegingen beter doordacht dan die van de mensheid? Als je alles ziet wat God heeft gedaan, ben je dan in staat om Gods praktische kant te voelen? God werkte in het geheim. Toen de mens nog niet op deze wereld was gekomen, voordat Hij in contact kwam met deze mensheid, had God dit alles al geschapen. Alles wat Hij deed was ter wille van de mensheid, ter wille van hun voortbestaan, en met het oog op het bestaan van de mensheid, zodat de mensheid in deze rijke en overvloedige materiële wereld die God voor hen heeft bereid gelukkig kan leven, en zich geen zorgen hoeft te maken over eten of kleding, en zonder dat het aan iets ontbreekt. De mensheid blijft zich in zo'n omgeving voortplanten en overleeft.

Is er iets dat God doet, ongeacht of het groot of klein is, dat geen waarde of betekenis heeft? Alles wat Hij doet heeft waarde en betekenis. Laten we dit bespreken vanuit een vraag waar mensen vaak over praten. Veel mensen

vragen vaak: “Wat was er eerder, de kip of het ei?” (De kip.) De kip kwam als eerste, dat is zeker! Waarom kwam de kip eerst? Waarom kon het ei niet eerst komen? Komt de kip niet uit het ei? Na 21 dagen komt de kip uit. Die kip legt dan eieren en kippen komen weer uit de eieren. Dus kwam de kip of het ei eerst? Jullie antwoorden ‘kip’ met zekerheid. Waarom is dat zo? (De Bijbel zegt dat God vogels en dieren schiep.) Dat is gebaseerd op de Bijbel. Ik wil dat jullie over jullie eigen kennis praten om te zien of jullie enige feitelijke kennis hebben van Gods daden. Weten jullie zeker wat jullie antwoord is of niet? (God schiep de kip en gaf hem vervolgens het vermogen om het leven te reproduceren – het vermogen om eieren uit te broeden.) Deze interpretatie is min of meer juist. Eerst kwam de kip en daarna het ei. Dat is een ding dat zeker is. Het is niet bepaald een diepzinnig mysterie, maar de mensen van de wereld beschouwen het wel degelijk als zodanig en proberen het met filosofische theorieën op te lossen, zonder ooit tot een conclusie te komen. Dat is net zoiets als wanneer mensen niet weten dat God hen geschapen heeft. Dit fundamentele principe is hun niet bekend, en het is hun ook niet duidelijk of het ei of de kip het eerst was. Ze weten niet wat er als eerste was, dus ze zijn nooit in staat om het antwoord te vinden. Het is heel normaal dat de kip eerst kwam. Als het ei voor de kip kwam, dan zou dat abnormaal zijn! De kip kwam zeker eerst. Dit is zoiets simpels. Het vraagt niet van jullie dat jullie zeer goed geïnformeerd zijn. God heeft dit alles geschapen. Zijn oorspronkelijke bedoeling was dat de mens ervan zou genieten. Als de kip eenmaal bestaat, volgt daarna het ei natuurlijk. Is dit geen makkelijke oplossing? Als het ei als eerste werd gemaakt, zou de kip het dan nog steeds niet uit moeten broeden? Het rechtstreeks scheppen van de kip is een veel handiger oplossing. Op die manier kon de kip eieren leggen en de kuikens uitbroeden die

daarin zaten en hadden de mensen kip om te eten. Wel zo handig! De manier waarop God dingen doet, is efficiënt en niet omslachtig. Waar komt het ei vandaan? Van de kip. Er is geen ei zonder de kip. Wat God schiep was een levend iets! Mensen zijn absurd en belachelijk, raken altijd verstrikt in dit soort simpele dingen en komen uiteindelijk zelfs met een hele hoop absurde denkfouten. Zo kinderachtig! De relatie tussen het ei en de kip is duidelijk: de kip kwam eerst. Dat is de meest correcte uitleg, de meest correcte manier om het te begrijpen en het meest correcte antwoord. Dit is juist.

Waar hebben we het zojuist over gehad? In het begin hadden we het over de leefomgeving van de mensheid en wat God deed, bereidde en regelde voor deze omgeving, evenals de relaties tussen alles wat God voor de mensheid bereidde en hoe God met deze relaties omging om te voorkomen dat alle dingen schade toebrachten aan de mensheid. God loste ook de negatieve invloeden op de omgeving van de mens op, die werden veroorzaakt door de verschillende elementen teweeggebracht door alle dingen; Hij gaf ze de mogelijkheid om hun functies te maximaliseren, en schiep voor de mensheid een gunstige omgeving, en alle heilzame elementen, waardoor de mensheid zich kon aanpassen aan zo'n omgeving en de cyclus van geboorte en dood normaal door kon gaan. Vervolgens was het voedsel nodig voor het menselijk lichaam – dagelijks eten en drinken. Dit is ook een noodzakelijke voorwaarde voor het voortbestaan van de mensheid. Dat wil zeggen, het menselijk lichaam kan niet leven door alleen maar te ademen, met alleen het zonlicht of de wind, of alleen een geschikte temperatuur. Ze moeten ook hun maag vullen. Deze dingen om hun magen te vullen zijn ook volledig door God bereid voor de mensheid – dit is de bron van het voedsel van de mensheid. Als je deze rijke en overvloedige producten ziet –

de bronnen van voedsel en drank van de mensheid – kun je dan zeggen dat God de bron is voor de voorziening voor de mensheid en alle dingen? Als God alleen maar bomen en gras of gewoon verschillende levende wezens had geschapen toen Hij alle dingen schiep, als die verschillende levende wezens en planten allemaal voor vee en schapen waren om te eten, of voor zebra's, herten en verschillende andere soorten dieren, als bijvoorbeeld, leeuwen dingen zouden eten als zebra's en herten, en tijgers dingen zouden eten als schapen en varkens maar er geen enkel ding geschikt was om door mensen te worden gegeten, zou dat dan gewerkt hebben? Nee. De mensheid zou niet hebben kunnen blijven overleven. Wat zou er gebeurd zijn als mensen alleen boombladeren aten? Zou dat werken? Kunnen mensen het gras eten dat voor schapen is bedoeld? Misschien is het oké als ze het een keertje proberen, maar als ze het op de lange termijn blijven eten, zullen de menselijke magen het niet aankunnen en zullen ze niet lang meegaan. Er zijn zelfs dingen die door dieren kunnen worden gegeten, maar als mensen ze eten, worden ze vergiftigd. Er zijn enkele giftige dingen die dieren kunnen eten zonder dat het ze kwaad doet, maar mensen kunnen niet hetzelfde. Met andere woorden, God schiep menselijke wezens, dus God kent het best de principes en structuur van het menselijk lichaam en Hij weet wat mensen nodig hebben. God weet alles over de samenstelling en inhoud, wat we nodig hebben, hoe de interne organen van het menselijk lichaam functioneren, absorberen, elimineren en verteren. Mensen hebben geen idee en soms eten ze en voegen er blindelings dingen aan toe. Ze voegen te veel toe en dat leidt uiteindelijk tot onbalans. Als je de dingen eet en geniet die God normaal voor je heeft bereid, dan gaat alles goed met je. Ook al heb je soms een slecht humeur en heb je een bloedstuwing, het maakt niet uit. Je hoeft alleen maar een speciale

plant te eten en de stuwning zal verdwijnen. God heeft al deze dingen bereid. Dus, in Gods ogen staat de mens ver boven elk ander levend wezen. God bereidde een leefomgeving voor allerlei soorten planten en bereidde voedsel en een leefomgeving voor allerlei soorten dieren, maar alleen de eisen van de mens ten opzichte van zijn eigen leefomgeving zijn het strengst en mogen niet worden verwaarloosd. Anders zou de mensheid zich niet normaal kunnen blijven ontwikkelen en voortplanten en een leven leiden. God weet dit het beste in Zijn hart. Toen God dit deed, vond Hij het belangrijker dan alle andere dingen. Misschien kun je het belang niet inzien van een onbeduidend iets dat je ziet en waar je van geniet, of van iets dat je ziet en waar je van geniet dat je al sinds je geboorte hebt, maar God heeft al lang geleden of in het geheim voorbereidingen voor je getroffen. God heeft alle negatieve elementen die ongunstig zijn voor de mensheid en die het menselijk lichaam zouden kunnen schaden, zo goed mogelijk geëlimineerd en verzacht. Wat maakt dit duidelijk? Maakt het duidelijk hoe God tegenover de mensheid stond toen Hij hen schiep? Wat was dat voor houding? Gods houding was rigoureuus en serieus en Hij tolereerde geen inmenging van wat voor factoren of omstandigheden of vijandelijke machten ook buiten God. Hieruit kun je nu de houding van God zien toen Hij de mensheid schiep en in Zijn management van de mensheid op dat moment. Wat is Gods houding? Door de leef- en overlevingsomgeving geniet de mensheid zowel van zijn dagelijks voedsel als drank als andere dagelijkse behoeften, kunnen we Gods houding zien in de verantwoordelijkheid die Hij jegens hen heeft sinds Hij ze schiep, evenals Gods vastberadenheid om de mensheid deze keer te redden. Kunnen we de echtheid van God zien door deze dingen? Kunnen we Gods wonderbaarlijkheid zien? Kunnen we Gods onpeilbaarheid zien? Kunnen we

Gods almacht zien? God gebruikt eenvoudigweg Zijn almachtige en wijze manieren om de hele mensheid van alles te voorzien, en alle dingen te schenken. Nu we het erover hebben, nu ik zoveel heb verteld, kunnen jullie zeggen dat God de bron van leven is voor alle dingen? (Ja) Dit is zeker. Twijfel je daaraan? (Nee.) Gods voorzienigheid voor alle dingen is voldoende om te laten zien dat God de bron van leven is voor alle dingen, omdat Hij de bron van alles is die alle dingen in staat heeft gesteld tot bestaan, leven, voortplanting en doorgaan, en er geen andere bron is dan God Zelf. God voorziet in alle behoeften van alle dingen en al de behoeften van de mensheid, of het de meest elementaire leefomgeving van de mensen is, datgene wat mensen dagelijks nodig hebben, of de behoefte aan de waarheid waar Hij aan de menselijke geest van voorziet. Als het gaat om Gods identiteit en Zijn status voor de mensheid, in alle opzichten, is alleen God Zelf de bron van leven voor alle dingen. Is dit juist? (Ja.) Dat wil zeggen dat God de Heerser, Meester en Leverancier is van deze materiële wereld die mensen met hun ogen kunnen zien, en voelen. Is dit voor de mensheid niet Gods identiteit? Dit is helemaal waar. Dus als je vogels in de lucht ziet vliegen, moet je weten dat God dingen heeft gemaakt die kunnen vliegen. Maar er zijn levende dingen die in het water zwemmen en ze overleven ook op verschillende manieren. De bomen en planten die in de bodem leven, ontkiemen in de lente en dragen vrucht en verliezen bladeren in de herfst, en in de winter zijn alle bladeren gevallen en ze doorstaan de winter. Dat is hun manier van overleven. God schiep alle dingen, elk leven heeft een verschillende vorm, verschillende manier van leven, en gebruikt verschillende manieren om zijn kracht en vorm van leven te laten zien. Ongeacht op welke manier, het staat allemaal onder Gods heerschappij. Wat is het doel van God dat Hij regeert over alle verschillende

vormen van leven en levende wezens? Is het in het belang van de mensheid zodat ze kunnen overleven? (Ja.) Hij beheert alle levenswetten omwille van de overleving van de mensheid. Dit laat zien hoe belangrijk het voortbestaan van de mensheid voor God is.

Voor God is het van het grootste belang dat de mensheid normaal kan overleven en zich voortplanten. Daarom voorziet God de mensheid en alle dingen voortdurend van alles. Hij zorgt voor alle dingen op verschillende manieren, en doordat Hij het voortbestaan van alle dingen handhaaft, stelt Hij de mensheid in staat verder te gaan en het normale bestaan van de mensheid te handhaven. Dit zijn de twee aspecten waar we het vandaag over hebben. Wat zijn deze twee aspecten? (Vanuit het macro-perspectief schiep God de leefomgeving voor de mensheid. Dat is het eerste aspect. Ook heeft God deze materiële dingen bereid die de mens nodig heeft en kan zien en aanraken.) We hebben ons hoofdonderwerp via deze twee aspecten gecommuniceerd. Wat is ons hoofdthema? (God is de bron van leven voor alle dingen.) Je zou nu enig begrip moeten hebben waarom ik deze inhoud onder dit onderwerp heb behandeld. Zijn er discussies geweest die geen verband hielden met het hoofdonderwerp? Niets, toch? Misschien kunnen sommigen van jullie na het horen van deze dingen wat begrip krijgen en het gevoel hebben dat deze woorden erg belangrijk zijn, maar anderen nemen alles misschien meer letterlijk en hebben het gevoel dat deze woorden er niet toe doen. Ongeacht hoe jullie dit nu opvatten, in de loop van jullie leven zal er een dag komen waarop jullie begrip een bepaald punt bereikt, dat wil zeggen, wanneer jullie kennis van Gods daden en God Zelf een bepaald punt bereikt, en dan zullen jullie je eigen praktische

woorden gebruiken om een diepgaand en waarheidsgetrouw getuigenis van Gods daden af te leggen.

Ik denk dat jullie begrip nu nog steeds vrij eenvoudig en letterlijk is, maar jullie zijn in ieder geval in staat om, na mijn verhaal over deze twee aspecten, te herkennen welke manieren God gebruikt om voor de mensheid te zorgen of welke dingen God aan de mensheid schenkt? Hebben jullie een basisopvatting en een basisbegrip? (Ja.) Maar zijn deze twee aspecten die ik heb gecommuniceerd gerelateerd aan de Bijbel? (Nee.) Zijn ze gerelateerd aan Gods oordeel en tuchtiging in het Tijdperk van het Koninkrijk? (Nee.) Waarom heb ik dan deze twee aspecten gecommuniceerd? Is het omdat mensen ze moeten begrijpen om God te kennen? (Ja.) Het is zeer noodzakelijk om deze aspecten te kennen en het is ook zeer noodzakelijk om ze te begrijpen. Wees niet alleen beperkt tot de Bijbel, en beperk je niet alleen tot Gods oordeel en tuchtiging van de mens om alles over God te begrijpen. Wat is mijn doel achter het feit dat ik dit zeg? Het is om mensen te laten weten dat God niet alleen de God van Zijn uitverkoren volk is. Je volgt op dit moment God en Hij is je God, maar voor degenen buiten de mensen die God volgen, is God hun God? Is God de God van alle dingen? (Ja.) Doet God dan Zijn werk en voert Hij Zijn daden uit alleen voor degenen die Hem volgen? (Nee.) Vanuit het kleine perspectief omvat de reikwijdte de hele mensheid en alle dingen van de schepping. Op het hoogste niveau omvat dit het hele universum, iets wat mensen niet kunnen zien. Dus, kunnen we zeggen dat God Zijn werk doet en Zijn daden verricht onder de hele mensheid. Dit is voldoende om mensen alles over God Zelf te laten weten. Als je God wilt leren kennen en Hem echt wilt leren kennen en begrijpen, beperk je dan niet alleen tot de drie fasen van Gods werk en beperk je niet alleen tot de

verhalen over het werk dat God ooit heeft gedaan. Als je Hem op die manier probeert te kennen, dan beperk je God tot een bepaalde grens. Je ziet God als iets ontzettend kleins. Welke invloed zou het op mensen hebben als je zo deed? Je zou nooit Gods wonderbaarlijkheid en oppermacht leren kennen, en je zou nooit Gods macht en almacht en de reikwijdte van Zijn gezag leren kennen. Een dergelijk begrip zou van invloed zijn op je vermogen om de waarheid te accepteren dat God de Heerser over alle dingen is, evenals je kennis van Gods ware identiteit en status. Met andere woorden, als je begrip van God een beperkte reikwijdte heeft, is wat je kunt ontvangen ook beperkt. Daarom moet je de reikwijdte uitbreiden en je horizon verbreden. Of het nu gaat om de reikwijdte van Gods werk, Gods beheer, en Gods heerschappij, of alle dingen die beheerst en beheerd worden door God, je moet alles leren kennen en Gods daden daarin leren kennen. Door zo'n manier van begrijpen, zul je onbewust voelen dat God heerst, en alle dingen onder Hem beheert en ervoor zorgt. Tegelijkertijd zul je ook echt het gevoel hebben dat je een deel van alle dingen bent en een lid van alle dingen bent. Zoals God alle dingen levert, accepteer je ook Gods heerschappij en wat Hij schenkt. Dit is een feit dat niemand kan ontkennen. Alle dingen zijn onderworpen aan hun eigen wetten, die onder Gods heerschappij staan, en alle dingen hebben hun eigen overlevingsregel, die ook onder Gods heerschappij staat, terwijl het lot van de mensheid en wat ze nodig hebben ook nauw verbonden is met Gods heerschappij en Zijn voorzienigheid. Dat is de reden waarom, onder Gods heerschappij en bestuur, de mensheid en alle dingen onderling verbonden, afhankelijk en verweven zijn. Dit is het doel en de waarde van Gods schepping van alle dingen. Dat begrijpen jullie nu, nietwaar? Laten we dan onze communicatie vandaag afronden. Vaarwel! (Dank aan God!)

2 februari 2014

God Zelf, de unieke IX

God is de bron van leven voor alle dingen (III)

In de afgelopen tijd hebben we gesproken over vele dingen die te maken hebben met God leren kennen. Onlangs spraken we over iets zeer belangrijks in dit opzicht. Wat is het onderwerp? (God is de bron van leven voor alle dingen.) Het schijnt dat de dingen en het onderwerp waarover ik sprak een duidelijke indruk maakte op iedereen. De vorige keer spraken we over enkele aspecten van de omgeving voor overleving, die God voor de mensheid heeft geschapen. Ook heeft God in allerlei zaken voor het levensonderhoud van mensen voorzien. In feite zorgt God niet alleen voor een omgeving waarin mensen kunnen overleven of in hun dagelijkse levensonderhoud kunnen voorzien, maar wil Hij diverse aspecten van veel verborgen en noodzakelijk werk voor de overleving en het leven van mensen verrichten. Dit zijn allemaal daden van God. Deze daden van God zijn niet slechts beperkt tot Zijn voorbereiding van een omgeving waarin de mens kan overleven en in zijn dagelijkse levensonderhoud kan voorzien – zij strekken veel verder dan dat. Naast deze twee werkzaamheden zorgt Hij ook voor vele omgevingen en omstandigheden voor overleving die noodzakelijk zijn voor het leven van de mens. Dit is het onderwerp dat we vandaag gaan bespreken. Het houdt eveneens verband met Gods daden; anders zou het

zinloos zijn om het er hier over te hebben. Als mensen God willen leren kennen maar alleen een letterlijk begrip van 'God' hebben, van dat woord of van alle aspecten van wat God heeft en is, dan is dat geen werkelijk begrip. Wat is dus het pad om kennis van God te verkrijgen? Het is Hem leren kennen, elk aspect van Hem leren kennen door Zijn daden. We moeten dus vervolgens een communicatie hebben over Gods daden, over toen Hij alle dingen schiep.

Sinds God alle dingen geschapen heeft, is alles op basis van de door Hem vastgestelde wetten werkzaam geweest en in gedurige ontwikkeling gebleven. Onder Zijn alziend oog, onder Zijn heerschappij, hebben alle dingen zich gedurig ontwikkeld naast de overleving van mensen. Niets kan deze wetten veranderen en niets kan deze wetten tenietdoen. Dankzij Gods heerschappij kunnen alle wezens zich vermenigvuldigen. Dankzij Zijn heerschappij en management kunnen alle wezens overleven. Dat wil zeggen dat onder Gods heerschappij alle wezens op ordelijke wijze ontstaan, gedijen, verdwijnen en reïncarneren. In het voorjaar brengt motregen dat lentegevoel met zich mee en wordt de aarde bevochtigd. De grond ontdooit, het gras vindt zijn weg omhoog door de aarde en ontkiemt, terwijl de bomen stilaan groen worden. Al dit leven verleent de aarde een frisse vitaliteit. Zo zien het ontstaan en gedijen van alle wezens eruit. Allerlei dieren komen uit hun schuilplaats om de warmte van het voorjaar te voelen en een nieuw jaar te beginnen. Alle wezens baden in de hitte tijdens de zomer en genieten van de warmte die het seizoen met zich meebrengt. Ze groeien snel. Bomen, gras en allerlei soorten planten groeien heel erg snel. Daarna staan ze in bloei en dragen ze vrucht. Alle wezens hebben het in de zomer erg druk. Dat geldt ook voor mensen. In de herfst zorgt de regen voor najaarskoelte. Alle vormen van leven beginnen de komst het oogstseizoen te merken. Alle wezens

brengen vrucht voort en mensen beginnen al die verschillende soorten vruchten te oogsten, zodat ze voedsel hebben om zich op de winter voor te bereiden. In de winter beginnen alle wezens langzaam te rusten in de koelte. Ze worden stil en mensen laten in dat seizoen ook een pauze in. Deze overgangen tussen lente, zomer, herfst en winter – deze veranderingen treden allemaal op volgens de wetten die God heeft ingesteld. Hij leidt alle dingen en de mens op basis van deze wetten. Voor de mensheid heeft Hij een rijke en kleurige wijze van leven bedacht, om een omgeving voor overleving voor te bereiden, die verschillende temperaturen en seizoenen heeft. In deze ordelijke omgevingen voor overleving kunnen mensen ook overleven en zich op ordelijke wijze vermenigvuldigen. Mensen kunnen deze wetten niet veranderen en geen mens of wezen kan ze breken. Hoewel er in de wereld talloze veranderingen zijn geschied – zeeën zijn velden geworden, terwijl velden zeeën werden – blijven deze wetten bestaan. Ze bestaan omdat God bestaat en vanwege Zijn heerschappij en Zijn management. Met dit soort ordelijke, grotere omgeving gaat het leven van mensen voorwaarts binnen deze wetten en regels. Deze wetten hebben generatie na generatie mensen gecultiveerd en generatie na generatie hebben mensen binnen deze wetten weten te overleven. Mensen hebben generatie na generatie genoten van deze ordelijke omgeving om te overleven en van de vele dingen die door God werden geschapen. Ook al hebben mensen het gevoel dat dit soort wetten ingebakken zijn, ook al wuiven ze die helemaal weg en ook al kunnen ze niet voelen dat God deze wetten orkestreert, dat God over deze wetten heerst, God is, hoe dan ook, altijd betrokken bij dit onveranderlijke werk. Zijn doel in dit onveranderlijke werk is de overleving van de mensheid, zodat mensen voort kunnen gaan.

God stelt grenzen vast voor alle dingen om de hele mensheid te voeden

Ik ga vandaag spreken over hoe deze soorten wetten, die God aan alle dingen heeft gegeven, de hele mensheid voeden. Dit is een breed onderwerp, dat we dus kunnen opdelen en een voor een kunnen bespreken. Zo krijgen jullie er een duidelijker beeld van. Zo is het makkelijker voor jullie te bevatten en neemt jullie inzicht beetje bij beetje toe.

Ten eerste: toen God alle dingen schiep, stelde Hij grenzen vast voor bergen, vlakten, woestijnen, heuvels, rivieren en meren. Er zijn bergen, vlakten, woestijnen, heuvels en ook uiteenlopende watervlakten op aarde. Is er niet sprake van verschillende terreinen? God stelde grenzen vast tussen al deze verschillende soorten terreinen. Wanneer we spreken over het vaststellen van grenzen, betekent het dat bergen zijn afgebakend, vlakten zijn afgebakend, woestijnen een bepaalde omvang hebben en heuvels een vast gebied beslaan. Er is ook een vaste hoeveelheid watervlakten zoals rivieren en meren. Dat wil zeggen: God deelde bij de schepping alles heel duidelijk in. God heeft de straal en de omvang van een berg al vastgesteld, hoeveel kilometer die is. Hij heeft ook de straal en de omvang van een vlakte al vastgesteld, hoeveel kilometer die is. Toen Hij alle dingen schiep, stelde Hij ook de grenzen van de woestijnen en de reikwijdte van de heuvels en hun proporties vast, alsmede waardoor ze begrensd zijn – dat stelde Hij tevens allemaal vast. Hij stelde de omvang van rivieren en meren vast toen Hij ze schiep – ze hebben allemaal hun grenzen. Wat bedoelen we met ‘grenzen’? We spraken net al over hoe God heerst over alle dingen door

voor alle dingen wetten vast te stellen. Zo zullen dus, de omvang en grenzen van bergen door de draaiing van de aarde of het verstrijken van de tijd niet groter of kleiner worden. Dit staat vast: dit 'vast' is Gods heerschappij. Wat de vlakten, hun omvang en hun begrenzingen aangaan: die zijn door God vastgesteld. Ze hebben een grens en er ontstaat niet zomaar een bult midden in een vlakte. De vlakte verandert niet zomaar in een berg – dat zal niet gebeuren. De wetten en grenzen waar we net over spraken, hebben daarmee te maken. Wat de woestijn aangaat: we noemen de rollen van de woestijn of andere terreinen of geografische locaties hier niet, maar alleen de grenzen ervan. De woestijn zal zich onder Gods heerschappij evenmin uitbreiden. Dat komt omdat God er een wet, een omvang voor heeft vastgesteld. De oppervlakte en rol ervan, wat de begrenzingen en locaties ervan zijn: die zijn allemaal al door God vastgesteld. De woestijn zal zijn grenzen niet te buiten gaan, niet van locatie veranderen en zich niet zomaar uitbreiden. Hoewel de waterstromen, zoals rivieren en meren, allemaal volgens een vaste orde en continu zijn, zijn ze nooit buiten hun gebied of hun grenzen getreden. Ze stromen allemaal op ordelijke wijze in één richting, in de beoogde richting. Onder de wetten van Gods heerschappij valt er dus geen rivier of meer zomaar droog, of verandert de richting of hoeveelheid van de stroom niet zomaar door de draaiing van de aarde of het verstrijken van de tijd. Dit alles is onder Gods zeggenschap. Dat wil zeggen: alle dingen die God te midden van de mensheid heeft geschapen, hebben een eigen vaste plaats, gebieden en grenzen. Toen God alles schiep, werden hun grenzen vastgesteld. Die kunnen niet zomaar aangepast, vernieuwd of veranderd worden. Wat bedoelen we met 'zomaar'? Dat betekent dat ze niet willekeurig van plaats veranderen, zich uitbreiden of een andere vorm aannemen ten gevolge van het

weer, de temperatuur of de draaisnelheid van de aarde. Een berg heeft bijvoorbeeld een specifieke hoogte, de voet beslaat een bepaalde oppervlakte, ligt op een zekere hoogte en heeft een bepaalde hoeveelheid begroeiing. Dit is allemaal door God gepland en berekend en het zal dan ook niet zomaar veranderd worden. Wat vlakten betreft: de meeste mensen leven op de vlakten en klimaatveranderingen zullen geen gevolgen hebben voor hun gebieden of de waarde van hun bestaan. Niets in deze verschillende door God geschapen terreinen en geografische omgevingen zal zomaar veranderd worden. Wat bijvoorbeeld de componenten van de woestijn zijn, welke mineraalafzettingen zich onder de grond bevinden, hoeveel zand er is en welke kleur het zand heeft, de dikte – dit alles verandert niet zomaar. Waarom verandert dat alles niet zomaar? Dat komt door Gods heerschappij en Zijn management. God bestuurt al deze verschillende door Hem geschapen terreinen en geografische omgevingen op een geplande en ordelijke wijze. Al deze geografische omgevingen bestaan dus nog steeds duizenden, tienduizenden jaren nadat ze door God zijn geschapen. Ze vervullen nog steeds hun beoogde rol. Hoewel er in bepaalde perioden vulkanen uitbarsten, zich aardbevingen voordoen en er grote landverschuivingen plaatsvinden, staat God absoluut niet toe dat een bepaald soort terrein zijn oorspronkelijke functie verliest. Alleen door dit management van God, Zijn heerschappij over en grip op deze wetten, kan dit alles – dit alles wat de mensheid geniet en ziet – op ordelijke wijze op aarde overleven. Waarom beheert God al deze verschillende terreinen op de aarde op deze manier? Zodat het leven in de verschillende geografische omgevingen een stabiele omgeving heeft, kan voortleven en zich kan vermenigvuldigen in die stabiele omgeving. Al deze dingen – die mobiel en die immobiel zijn, die wel en die niet kunnen

ademen – vormen samen een unieke omgeving voor de overleving van de mensheid. Alleen een dergelijke omgeving kan generatie na generatie mensen voeden. Alleen een dergelijke omgeving kan mensen vreedzaam laten overleven, generatie na generatie.

Waar ik zojuist over gesproken heb, is een aardig uitgebreid onderwerp, dus misschien klinkt het wel een beetje als ‘ver van jullie bed’, maar jullie kunnen het begrijpen, toch? Het is dat Gods wetten in Zijn heerschappij over alle dingen heel belangrijk zijn – heel belangrijk! Wat is de voorwaarde zodat alle wezens binnen deze wetten kunnen groeien? Dat komt door Gods heerschappij. Dankzij Zijn heerschappij vervullen alle dingen hun eigen functies binnen Zijn heerschappij. Zo voeden de bergen de bossen, en voeden en beschermen de bossen op hun beurt de verschillende vogels en dieren die erin leven. De vlakten zijn een geschikte omgeving waarin mensen gewassen kunnen planten en verschillende vogels en dieren kunnen leven. De meeste mensen kunnen daardoor gerieflijk op vlak land wonen en leven. Op de vlakten bevinden zich ook de graslanden – grote lappen grasland. De graslanden zijn de vegetatie van de aarde. Ze beschermen de bodem en voeden het vee, de schapen en de paarden die op de graslanden leven. De woestijn vervult ook z’n eigen functie. De woestijn is geen geschikte woonplaats voor mensen, maar maakt een vochtig klimaat droger. De stromende rivieren en meren leveren drinkwater voor de mens. Overal waar de stromen heengaan, hebben mensen water te drinken en aan de behoefte aan water van alle dingen wordt op praktische wijze voorzien. God heeft grenzen vastgesteld voor de verschillende terreinen.

Vanwege die door God vastgestelde grenzen hebben verschillende terreinen verschillende omgevingen voor overleving opgeleverd. Die omgevingen voor overleving zijn gunstig geweest voor verschillende soorten vogels en dieren en boden alsmede ruimte voor overleving. Hieruit zijn de grenzen voor de omgevingen voor overleving van de verschillende levende wezens ontwikkeld. Dit is het tweede punt waar we het nu over gaan hebben. Ten eerste, waar leven de vogels, de dieren en de insecten? Leven ze in bossen en struikgewassen? Dat is waar zij thuishoren. Dus los gezien van het vaststellen van grenzen voor de verschillende geografische omgevingen, heeft God ook grenzen getrokken voor de verschillende vogels en dieren, vissen, insecten en alle planten. Hij heeft ook wetten vastgesteld. Dankzij de verschillen tussen diverse geografische omgevingen en dankzij het bestaan van verschillende geografische omgevingen hebben verschillende soorten vogels en dieren, vissen, insecten en planten een verschillende omgeving voor overleving. De vogels, de dieren en de insecten leven tussen de verschillende planten, de vissen leven in het water en de planten groeien op het land. Het land bestaat uit verschillende gebieden, zoals de bergen, vlakten en heuvels. Wanneer de vogels en de dieren eenmaal hun eigen vaste leefgebieden hebben, zullen ze niet ronddwalen en alle kanten uitgaan. Hun leefgebieden zijn in de bossen en de bergen. Als hun leefgebieden op een dag werden verwoest, de orde zou tot chaos vervallen. Wat zijn de gevolgen als deze orde tot chaos vervalt? Wie lijden er het eerst onder? (De mensheid.) Het is de mensheid. Hebben jullie binnen deze door God vastgestelde wetten en grenzen bepaalde verschijnselen opgemerkt? Bijvoorbeeld olifanten die in de woestijn rondlopen. Hebben jullie zoiets wel eens gezien? Als dit echt zou gebeuren, zou het een ontzettend vreemd verschijnsel zijn, omdat olifanten in het bos leven en

dat is de omgeving is om in voort te bestaan die God voor hen heeft bereid. Zij hebben hun eigen omgeving voor overleving en hun eigen vaste woonplaats, dus waarom zouden ze dan gaan ronddolen? Heeft iemand wel eens leeuwen of tijgers bij de kust van de oceaan zien ronddwalen? Nee, nooit. Het verblijf van leeuwen en tijgers is in de bossen en de bergen. Heeft iemand weleens de walvissen of haaien uit de oceaan door de woestijn zien zwemmen? Nee, nooit. Walvissen en haaien verblijven in de oceaan. Leven er mensen naast bruine beren in de woonomgeving van de mens? Zijn er mensen die altijd zijn omringd door pauwen of andere vogels, binnen of buiten hun huizen? Heeft iemand adelaars of wilde ganzen met apen zien spelen? (Nee.) Deze taferelen zouden allemaal vreemde verschijnselen zijn. De reden waarom ik spreek over deze dingen die jullie zo vreemd in de oren schijnt te klinken, is om jullie te laten begrijpen dat alle door God geschapen dingen – of ze nu aan één plek zijn gebonden of door hun neusgaten kunnen ademen – allemaal hun eigen wetten voor overleving hebben. Lang voordat God deze levende wezens schiep, had Hij voor hen hun eigen woonplaats, hun eigen omgeving voor overleving bereid. Deze levende wezens hadden hun eigen vaste omgeving voor overleving, hun eigen voedsel, hun eigen vaste woonplaats, hun eigen geschikte vaste plekken voor hun overleving, plekken met geschikte temperaturen voor hun overleving. Op die manier zouden ze niet ronddolen of de overleving van de mensheid ondermijnen of inbreuk maken op hun leven. Zo bestuurt God alle dingen. Hij zorgt zo voor de beste omgeving waarin de mensheid kan overleven. De levende wezens in alle dingen hebben hun eigen voedsel voor levensonderhoud in hun eigen omgeving voor overleving. Door dat voedsel zijn ze gebonden aan hun eigen natuurlijke omgeving voor overleving. In een dergelijke omgeving zijn ze

nog steeds aan het overleven, vermenigvuldigen en voortbestaan overeenkomstig de wetten die God voor hen heeft vastgesteld. Dankzij dergelijke wetten, dankzij Gods voorbestemming, leven alle dingen in harmonie met de mens en bestaat de mens samen met alle dingen in wederzijdse afhankelijkheid.

God schiep alle dingen en stelde grenzen voor hen vast; onder hen voedde Hij allerlei leven. Ondertussen bereidde Hij ook verschillende overlevingsmethoden voor mensen. Je ziet dan ook dat mensen niet slechts één manier hebben om te overleven. Ze hebben ook niet maar één soort omgeving voor overleving. We bespraken eerder dat God in verschillende bronnen van voedsel en water voor mensen voorziet. Dat is essentieel voor het voortbestaan van het leven van de mensheid in het vlees. Onder deze mensheid kunnen echter niet alle mensen van alleen granen leven. Mensen hebben verschillende overlevingsmethoden wegens verschillen in geografische omgevingen en terreinen. Deze overlevingsmethoden zijn allemaal door God bereid. Niet alle mensen houden zich voornamelijk met landbouw bezig. Dat wil zeggen: niet alle mensen verkrijgen hun voedsel door gewassen te verbouwen. Dit is het derde punt waar we het over gaan hebben: er zijn grenzen ontwikkeld op basis van de verschillende levenswijzen van de mens. Welke andere levenswijzen houden mensen er zoal op na? En uitgaand van verschillende voedselbronnen, welke andere soorten mensen zijn er dan? Er zijn diverse hoofdsoorten:

De eerste is een levenswijze van jagers. Iedereen weet wat dat is. Wat eten mensen die van de jacht leven? (Wild.) Zij eten de vogels en de dieren van het bos. 'Wild' is een modern woord. Jagers zien het niet als wild, ze zien het als voedsel, als bron voor hun dagelijkse levensonderhoud. Ze bemachtigen

bijvoorbeeld een hert. Voor hen betekent dit hert hetzelfde als voor een boer de gewassen van zijn grond. Een boer verkrijgt zijn gewassen van de grond en is blij en voelt zich op z'n gemak wanneer hij die gewassen ziet. Het gezin lijdt geen honger zolang er gewassen zijn om te eten. Zijn hart is gerust en hij voelt zich tevreden. En een jager voelt zich ook gerust en content wanneer hij ziet wat hij gevangen heeft, omdat hij zich geen zorgen meer hoeft te maken over voedsel. Er is voor de volgende maaltijd iets te eten, er ligt geen honger op de loer. Dit is iemand die leeft van de jacht. De meerderheid van hen die bestaan van de jacht wonen in de bergbossen. Zij verbouwen geen gewassen. Bebouwbaar land is daar niet makkelijk te vinden, dus overleven ze op verschillende levende dingen, verschillende soorten prooi. Dit is de eerste soort levenswijze die anders is dan die van gewone mensen.

Het tweede type is de levenswijze van een herder. Doen mensen die dieren hoeden voor hun levensonderhoud, ook aan landbouw? (Nee.) Wat doen ze dan wel? Hoe leven die? (Voor het merendeel hoeden ze vee en schapen voor hun levensonderhoud en in de winter slachten ze hun veestapel en eten ze die op. Hun belangrijkste voedsel bestaat uit rundvlees en schapenvlees en ze drinken thee met melk. Hoewel herders gedurende de vier seizoenen druk bezig zijn, eten ze goed. Ze hebben ruim voldoende melk, zuivelproducten en vlees.) Mensen die voor hun levensonderhoud dieren hoeden eten voornamelijk rundvlees en schapenvlees, drinken schapenmelk en koeienmelk en berijden stieren en paarden om hun dieren te hoeden in het veld met de wind in hun haar en de zon op hun gezicht. Ze ervaren niet de stress van het moderne leven. De hele dag door zien ze niets dan wijde uitspansels van blauwe luchten en uitgestrekte grasvlakten. De meerderheid van de mensen die kuddes hoeden

voor hun levensonderhoud, woont op graslanden en weet haar nomadische levenswijze generatie na generatie voort te zetten. Het leven op de graslanden is wat eenzaam, maar is ook een heel gelukkig leven. Het is geen verkeerde manier van leven!

Het derde type is een levenswijze van vissers. Een klein percentage van de mensheid woont bij de oceaan of op kleine eilandjes. Zij worden door water omringd, met zicht op de oceaan. Deze mensen vissen voor hun levensonderhoud. Wat is de voedselbron van degenen die vissen voor de kost? Hun voedselbronnen omvatten allerlei soorten vis, zeevruchten en andere producten uit de zee. Mensen die vissen voor hun levensonderhoud doen niet aan landbouw, maar gaan in plaats daarvan elke dag uit vissen. Hun hoofdvoedsel bestaat uit allerlei soorten vis en producten van de zee. Af en toe ruilen zij deze dingen voor rijst, meel en dagelijkse benodigdheden. Dit is een verschillende levenswijze van mensen die nabij het water wonen. Zij die nabij het water wonen, zijn ervan afhankelijk voor hun voedsel en het vissen is hun kostwinning. Het is de bron van hun levensonderhoud en van hun voedsel.

Naast de mensen die aan landbouw doen, zijn er voornamelijk de drie hierboven genoemde levenswijzen. Er zijn dus mensen die met hoeden, vissen en jagen aan de kost komen, maar de meeste mensen doen aan landbouw om in hun levensonderhoud te voorzien. En wat hebben mensen die aan landbouw doen zoal nodig voor hun levensonderhoud? Zij hebben grond nodig. Zij leven al generaties lang van het verbouwen van gewassen. Of ze nu groente, fruit of graan telen, ze krijgen hun voedsel en hun dagelijkse benodigdheden uit de aarde.

Wat zijn de basisvoorwaarden voor deze verschillende levenswijzen van de mens? Moet hun omgeving niet basaal in stand worden gehouden voor hun overleving? Dat wil zeggen: als degenen die van de jacht leven de bergbossen of de vogels en de dieren kwijt zouden raken, zou de bron van hun levensonderhoud verdwenen zijn. De richting waarin deze etniciteit en dit soort mensen heen zou gaan zou onzeker worden en ze zouden zelfs kunnen verdwijnen. En waarvan zijn zij die hoeden voor de kost afhankelijk? Waar ze echt van afhankelijk zijn, is niet hun veestapel, maar de omgeving waarin hun veestapel overleeft – de graslanden. Waar zou hun veestapel moeten grazen als er geen graslanden waren? Wat zouden het vee en de schapen dan eten? Zonder hun veestapel zouden de nomadische volken niets hebben om van te leven. Waar zouden zulke mensen zonder bron voor hun levensonderhoud heen moeten gaan? Overleven zou dan erg moeilijk worden, ze zouden geen toekomst hebben. Zonder waterbronnen zouden rivieren en meren opdrogen. Zouden al die vissen die voor hun leven van het water afhankelijk zijn dan nog bestaan? Die vissen zouden dan niet meer bestaan. Zouden de mensen die van het water en de vissen afhankelijk zijn voor hun levensonderhoud, blijven overleven? Als ze geen voedsel hadden, als ze geen bron voor hun levensonderhoud hadden, zouden die mensen niet langer kunnen blijven overleven. Dat wil zeggen, als er een probleem is met hun levensonderhoud of hun overleving, zouden die rassen niet langer voortbestaan en ze zouden kunnen verdwijnen, van de aarde worden weggevaagd. En als zij die aan landbouw doen voor de kost hun grond kwijtraakten, als zij geen dingen konden planten, en geen voedsel van verschillende planten konden verkrijgen, wat zou het resultaat zijn? Zouden mensen zonder voedsel niet omkomen van de honger? Als mensen stierven van

de honger, zou deze mensensoort dan niet uitsterven? Dat is dus Gods bedoeling met het behouden van verschillende omgevingen. God heeft maar één doel met het behouden van verschillende omgevingen en ecosystemen, met het behouden van de verschillende levende wezens binnen elke omgeving, namelijk: alle soorten mensen voeden, mensen voeden die in verschillende geografische omgevingen leven.

Als alle dingen van de schepping hun eigen wetten verloren, zouden ze niet langer bestaan. Als de wetten van alle dingen verloren gingen, zouden de levende wezens onder alle dingen niet kunnen voortbestaan. De mensheid zou ook de omgevingen waar ze van afhankelijk is om te overleven kwijtraken. Als de mensheid dat allemaal kwijtraakte, zou ze niet kunnen blijven floreren, zoals ze dat tot nu toe heeft gedaan, en zich generatie na generatie vermenigvuldigen. Mensen hebben tot nu toe kunnen overleven, omdat God hen heeft voorzien van alle dingen in de schepping om ze te voeden, om de mensheid op verschillende manieren te voeden. De mensheid heeft alleen tot nu toe kunnen overleven omdat God mensen op verschillende manieren voedt. Daarom hebben ze tot op de dag van vandaag overleefd. Met een dergelijke vaste omgeving voor overleving die gunstig en ordelijk is, kunnen alle soorten mensen op aarde, allerlei rassen overleven in hun eigen voorgeschreven gebied. Niemand kan buiten deze gebieden of deze grenzen treden, want God heeft die afgebakend. Waarom zou God die op deze wijze afbakenen? Dat is echt belangrijk voor de hele mensheid – echt belangrijk! God heeft de gebieden voor elk soort levend wezen afgebakend en de overlevingsmethode voor alle soorten mensen vastgesteld. Hij heeft ook de verschillende soorten mensen en verschillende

rassen op aarde onderverdeeld en hun gebieden vastgesteld. Dit is wat we vervolgens willen gaan bespreken.

Ten vierde: God stelde grenzen vast tussen verschillende rassen. Er zijn blanke mensen, zwarte mensen, bruine mensen en gele mensen op aarde. Dit zijn de verschillende soorten mensen. God heeft ook de gebieden voor het leven van deze verschillende soorten mensen vastgesteld. Zonder het te beseffen leven mensen binnen hun toepasselijke omgeving om te overleven onder Gods management. Niemand kan daarbuiten treden. In welke gebieden voornamelijk, woont het blanke ras bijvoorbeeld? Zij wonen voornamelijk in Europa en Amerika. Het geografische gebied waar zwarte mensen wonen is voornamelijk Afrika. Bruine mensen leven voornamelijk in Zuidoost-Azië en Zuid-Azië, zoals in Thailand, India, Myanmar, Vietnam en Laos. Gele mensen wonen voornamelijk in Azië, dat wil zeggen China, Japan, Zuid-Korea en meer van dergelijke landen. God heeft al deze verschillende soorten rassen op gepaste wijze verspreid, zodat deze verschillende rassen over verschillende delen van de wereld zijn verspreid. In deze verschillende gebieden van de wereld had God lang geleden al een geschikte omgeving voor overleving bereid voor elk menselijk ras. Binnen deze soorten omgevingen voor overleving heeft God de kleur van de grond en andere componenten voor hen bereid. Met andere woorden, de componenten in het lichaam van blanke mensen zijn niet hetzelfde als die in het lichaam van zwarte mensen en ze verschillen ook van de componenten in het lichaam van mensen van andere rassen. Toen God alle dingen schiep, had Hij al een dergelijke omgeving voor de overleving van dat ras bereid. Hij beoogde daarmee dat wanneer die soort mensen zich begon te vermenigvuldigen, wanneer zij in aantal begonnen toe te nemen, zij binnen de vastgestelde gebieden konden

passen. Voordat God menselijke wezens schiep, had Hij alles al uitgedacht – Hij zou Europa en Amerika aan blanke mensen geven om zich te kunnen ontwikkelen en te kunnen overleven. Dus toen God de aarde schiep, had Hij al een plan. Hij had het voornemen en het doel betreffende wat Hij op het ene stuk land zou plaatsen en wat op het andere stuk land gevoed zou worden. God bepaalde bijvoorbeeld al lang geleden wat voor bergen, hoeveel vlakten, hoeveel waterbronnen, wat voor soorten vogels en dieren, wat voor vissen en wat voor planten er op dat land zouden zijn. Toen God een omgeving voor overleving bereidde voor een menselijk soort, voor een ras, overwoog Hij allerlei aspecten: de geografische omgeving, de componenten van de aarde, de soorten vogels en dieren, de grootte van de verschillende soorten vissen, de componenten in de vis, verschillende kwaliteiten water plus al de verschillende soorten planten ... God had dat al lang geleden voorbereid. Dat soort omgeving is een omgeving voor overleving die God heeft geschapen en voorbereid voor blanke mensen en die hun van nature toebehoort. Hebben jullie gezien dat God goed heeft nagedacht bij de schepping van alle dingen en volgens een plan handelde? (Ja. Gods overwegingen voor verschillende soorten mensen waren zeer bedachtzaam. Voor de omgeving voor overleving van verschillende soorten mensen bereidde Hij de soorten vogels, dieren en vissen, hoeveel bergen en hoeveel vlakten er zouden zijn. Alles werd zeer bedachtzaam en nauwkeurig overwogen.) Bijvoorbeeld: wat voor voedsel eten blanke mensen voornamelijk? Het voedsel dat blanke mensen eten, verschilt enorm van het voedsel dat Aziatische mensen eten. Het basisvoedsel dat blanke mensen eten, bestaat voornamelijk uit vlees, eieren, melk en pluimvee. Granen zoals brood en rijst zijn doorgaans bijkomstig voedsel aan de rand van het bord. Zelfs bij het eten van groene salades, doen ze

er wat geroosterd rundvlees of kip bij. Zelfs als ze tarweproducten eten, voegen ze er kaas, eieren of vlees aan toe. Wat wil zeggen, dat hun basisvoedsel niet voornamelijk bestaat uit tarweproducten of rijst, maar ze eten tamelijk veel vlees en kaas. Ze drinken vaak ijswater omdat ze echt calorierijk voedsel eten. Blanke mensen zijn dus echt robuust. Dit zijn de bronnen voor hun leven, hun leefomgeving die God voor hen heeft bereid, zodat ze die levenswijze kunnen hebben. Die levenswijze verschilt van de levenswijze van mensen van andere rassen. Er is geen goed of fout in deze levenswijze – die is aangeboren, voorbestemd door God en vanwege Gods heerschappij en Zijn regelingen. Dit type ras heeft een bepaalde levenswijze en bepaalde bronnen voor zijn levensonderhoud. Dat is vanwege hun ras en vanwege de omgeving voor overleving die God voor dat type ras heeft bereid. Je zou kunnen zeggen dat de omgeving voor overleving die God voor blanke mensen heeft bereid en het dagelijkse voedsel dat ze uit die omgeving verkrijgen rijk en overvloedig is.

God heeft ook de nodige omgevingen voor overleving voor andere rassen bereid. Er zijn ook zwarte mensen. Waar bevinden zwarte mensen zich? Zij bevinden zich voornamelijk in het midden en zuiden van Afrika. Wat heeft God voor hen bereid in dat type leefomgeving? Tropische regenwouden, allerlei soorten vogels en dieren, ook woestijnen en allerlei soorten planten die ermee samengaan. Zij hebben bronnen voor water, hun levensonderhoud en voedsel. God stelde hen niet achter. Wat ze ooit ook gedaan hebben, hun overleving is nooit in het geding geweest. Zij nemen ook een bepaalde locatie in een bepaald gebied in een deel van de wereld in.

Laten we het nu een beetje over gele mensen hebben. Gele mensen bevinden zich voornamelijk in het Oosten. Wat zijn de verschillen tussen de omgevingen en geografische posities van het Oosten en het Westen? In het Oosten is het meeste land vruchtbaar. Het is ook rijk aan materialen en minerale afzettingen. Alle soorten bovengrondse en ondergrondse stoffen zijn dus overvloedig aanwezig. En voor deze groep mensen, voor dit ras, heeft God ook de overeenkomstige grond, het klimaat en de verschillende geografische omgevingen bereid die voor hen geschikt zijn. Hoewel er grote verschillen zijn tussen die geografische omgeving en de omgeving in het Westen, zijn het nodige voedsel voor de mensen, het levensonderhoud en de bronnen voor overleving door God bereid. Het is alleen een andere leefomgeving dan blanke mensen in het Westen hebben. Maar wat is dat ene ding dat ik jullie moet vertellen? Er zijn relatief veel mensen van het Oosterse ras. Daarom heeft God veel elementen toegevoegd, in dat stuk van de aarde, die verschillen van het Westen. In dat deel van de wereld heeft Hij veel verschillende landschappen en allerlei soorten materialen in overvloed toegevoegd. Natuurlijke bronnen zijn daar zeer overvloedig aanwezig. Het terrein is eveneens gevarieerd en divers, voldoende om een enorm aantal mensen in het Oosten te voeden. Iets wat verschilt van het Westen is dat het klimaat in het Oosten – van het zuiden naar het noorden, van het oosten naar het westen – beter is dan in het Westen. De vier seizoenen zijn duidelijk afgebakend, temperaturen zijn aangenaam, natuurlijke bronnen zijn overvloedig en het natuurlijke landschap en de terreinsoorten zijn veel beter dan in het Westen. Waarom heeft God dit gedaan? God heeft voor een uitgekiende balans tussen blanke mensen en gele mensen gezorgd. Wat houdt dat in? Het houdt in dat elk aspect van hun voedsel, de dingen die ze gebruiken, wat blanke

mensen hebben om te genieten veel beter is dan wat gele mensen kunnen genieten. Maar God stelt geen enkel ras achter. God gaf aan gele mensen een fraaiere en betere omgeving voor overleving. Dit is de balans.

God heeft voorbestemd welke soorten mensen in welke delen van de wereld moeten leven. Kunnen mensen deze grenzen overschrijden. (Nee, dat kunnen ze niet.) Wat prachtig! Zelfs als er oorlogen of inbreuken plaatsvinden gedurende verschillende tijdperken of op gezette tijden, kunnen deze oorlogen, deze inbreuken, de omgevingen voor overleving die God heeft voorbestemd voor elk ras absoluut niet verwoesten. Dat wil zeggen, God heeft bepaald dat bepaalde soorten mensen in een bepaald deel van de wereld leven. Zij kunnen niet buiten die gebieden treden. Zelfs als mensen een zekere ambitie hebben om hun territorium aan te passen of uit te breiden, is dat zonder Gods goedkeuring heel moeilijk te verwezenlijken. Het zal erg moeilijk zijn om daarin te slagen. Blanke mensen wilden bijvoorbeeld hun territorium uitbreiden en koloniseerden sommige andere landen. De Duitsers vielen sommige landen binnen, Engeland bezette India. Wat was het resultaat? Uiteindelijk is het ze niet gelukt. Wat leren we van dit falen? Wat God heeft voorbestemd, mag niet vernietigd worden. Dus, het maakt niet uit hoe groot het momentum is dat je misschien hebt gezien in de uitbreiding van Brittannië, uiteindelijk moesten ze zich toch terugtrekken en het land achterlaten dat nog steeds aan India toebehoorde. De mensen die in dat land wonen, zijn nog steeds Indiërs, niet de Engelsen. Dit is omdat God dat niet toestaat. Sommige wetenschappers op het gebied van geschiedenis of politiek hebben er scripties over geschreven. Zij dragen redenen aan waarom Engeland niet slaagde. Zij stellen dat het kon zijn vanwege een bepaalde etnische groep die niet overwonnen kon worden of dat er een andere menselijke reden achter

zat ... Dat zijn geen ware redenen. De ware reden is vanwege God – Hij staat het niet toe! God zorgt ervoor dat een etnische groep in een bepaald land blijft voortbestaan en vestigt deze daar. Als God niet toestaat dat die er weggaat, zal die er nooit weg kunnen gaan. Als God een gebied voor de etnische groep vaststelt, zal deze binnen dat gebied leven. De mensheid kan zich niet losmaken van die gebieden of eraan ontsnappen. Dat staat vast. Hoe sterk de indringers ook zijn of hoe zwak de mensen die belaagd worden ook zijn, hun succes hangt uiteindelijk van God af. Hij heeft dit al zo voorbestemd en niemand kan dat veranderen.

Zoals hierboven beschreven heeft God de verschillende rassen verspreid. Wat voor werk heeft God gedaan om de rassen te verspreiden? Eerst bereidde Hij de grotere geografische omgeving. Hij bestemde verschillende locaties voor mensen, waarna generatie na generatie daar overleeft. Dit staat vast – de gebieden voor hun overleving staan vast. En hun leven, wat ze eten, wat ze drinken, hun levensonderhoud – dat alles heeft God lang geleden al bepaald. Toen God alle dingen schiep, trof Hij verschillende voorbereidingen voor verschillende soorten mensen: er zijn verschillende samenstellingen van de bodem, verschillende klimaten, verschillende planten en verschillende geografische omgevingen. Verschillende plaatsen hebben verschillende vogels en dieren, verschillende wateren hebben hun eigen soorten vissen en aquatische producten. Zelfs de soorten insecten zijn door God bepaald. Zo zijn bijvoorbeeld de dingen die op het Amerikaanse continent groeien allemaal erg groot, erg hoog en erg robuust. De wortels van de bomen in het bos gaan niet zo diep, maar ze groeien wel erg hoog. Ze kunnen wel honderd meter hoog worden en soms nog wel wat hoger. Maar de bomen in de bossen in Azië zijn meestal niet zo hoog.

Neem aloëplanten bijvoorbeeld. In Japan zijn ze erg smal, erg dun, maar de aloëplanten in de VS zijn echt groot. Daar zit verschil in. Het gaat om dezelfde soort plant met dezelfde naam, maar op het Amerikaanse continent is die bijzonder groot. De verschillen in deze uiteenlopende aspecten zien of merken mensen misschien niet, maar toen God alle dingen aan het scheppen was, bakende Hij hen af. Hij zorgde voor verschillende geografische omgevingen, verschillende terreinen en verschillende levende materie voor verschillende rassen. Dat is omdat God verschillende soorten mensen heeft geschapen, en Hij weet wat ieder van hen nodig heeft en wat hun levenswijzen zijn.

Hebben jullie na de bespreking van deze dingen nu enige bekendheid met het onderwerp waar we het net over hadden? Begrijpen jullie er iets meer van? Er is een reden waarom ik over deze dingen heb gesproken binnen het overkoepelende onderwerp – nu zouden jullie er een basaal overzicht van moeten hebben, nietwaar? Vertel maar hoeveel jullie hebben begrepen. (De hele mensheid is gevoed door de wetten die God voor alle dingen heeft vastgesteld. Toen God deze wetten vaststelde, voorzag Hij verschillende rassen van verschillende omgevingen, verschillende levenswijzen, verschillende soorten voedsel en verschillende klimaten en temperaturen. Op die manier kan de hele mensheid zich op de aarde vestigen en overleven. Daaraan zie ik dat Gods plannen voor hun overleving heel precies zijn en ik kan Zijn wijsheid en volmaaktheid en Zijn liefde voor ons mensen zien.) (De door God vastgestelde wetten en gebieden kunnen door niets of niemand of enig gebeuren worden veranderd. Alles valt onder Zijn bestuur.) Als we kijken vanuit het perspectief van de wetten die God voor de groei van alle dingen heeft vastgesteld, leeft de hele mensheid, wat voor soort dan ook, dan niet onder Gods voorzienigheid – wordt

niet iedereen door Hem gevoed? Als deze wetten werden vernietigd of als God dergelijke wetten niet voor de mensheid had vastgesteld, wat zouden dan hun vooruitzichten zijn? Zouden mensen na het verlies van hun basisomgeving voor overleving nog een voedselbron hebben? Voedselbronnen zouden een probleem kunnen gaan vormen. Als mensen hun voedselbronnen zouden kwijtraken, als ze dus niets te eten konden krijgen, hoeveel dagen zouden ze in staat zijn om vol te houden? Waarschijnlijk zouden ze het zelfs nog geen maand volhouden, en hun overleving zou een probleem worden. Elk afzonderlijk ding dat God dus voor de overleving van mensen doet, voor hun voortbestaan, vermenigvuldiging en levensonderhoud is heel belangrijk. Elk afzonderlijk ding dat God onder alle dingen doet, is nauw verbonden met en onafscheidelijk van de overleving van mensen. Als de overleving van de mensheid een probleem werd, kon Gods management dan nog aanhouden? Zou Gods management dan nog bestaan? Gods management valt samen met de overleving van de hele mensheid die Hij voedt. Dus wat God ook voorbereidt voor alle dingen en wat Hij ook doet voor mensen, is allemaal noodzakelijk voor Hem en van cruciaal belang voor het overleven van de mensheid. Als van deze door God vastgestelde wetten voor alle dingen werd afgeweken, als deze wetten werden gebroken of verstoord, zouden alle dingen niet meer kunnen bestaan. De omgeving voor overleving van de mensheid zou niet meer blijven bestaan en hun dagelijkse levensonderhoud evenmin, noch zou de mensheid zelf langer voortbestaan. Om die reden zou Gods management voor de redding van de mensheid ook niet meer bestaan.

Alles wat we besproken hebben, elk ding, elk item is nauw verbonden met de overleving van ieder individu. Jullie zeggen misschien: "Waar je het over hebt, gaat ons boven de pet, we kunnen het niet zien." En misschien zijn er wel

mensen die zouden zeggen: “Waar je het over hebt, heeft niets met mij te maken.” Maar vergeet niet dat je als onderdeel van alle dingen leeft. Je behoort tot alle dingen onder Gods heerschappij. Geen ding kan buiten Gods heerschappij komen te staan. Geen enkele persoon kan zich buiten Zijn heerschappij plaatsen. Zijn heerschappij kwijtraken en Zijn voorzieningen kwijtraken, zou betekenen dat het leven van mensen, het leven van mensen in het vlees, zou verdwijnen. Daarom is het belangrijk dat God omgevingen voor overleving van de mensheid instelt. Het doet er niet toe van welk ras je bent of op welk stuk land je woont, in het Westen of in het Oosten – je kunt jezelf niet buiten de omgeving voor overleving plaatsen die God heeft ingesteld voor de mensheid. Je kunt je ook niet plaatsen buiten de voeding en voorzieningen van de omgeving voor overleving die Hij heeft ingesteld voor de mensen. Waar je ook voor je levensonderhoud en je leven van afhankelijk bent, waar je ook je leven in het vlees mee in stand houdt, je kunt jezelf niet buiten Gods heerschappij en Zijn management plaatsen. Sommige mensen zeggen: “Ik ben geen boer, ik plant geen gewassen voor de kost. Ik ben niet van de hemelen afhankelijk voor mijn voedsel. Ik ben dus niet aan het overleven in de door God ingestelde omgeving voor overleving. Een dergelijke omgeving heeft me niets opgeleverd.” Klopt dit wel? Je zegt dat je geen gewassen plant voor de kost, maar eet je dan geen granen? Eet je geen vlees en eieren? Eet je geen groente en fruit? Alles wat je eet, al die dingen die je nodig hebt, zijn onafscheidelijk verbonden met de omgeving voor overleving die God tot stand heeft gebracht. En de bronnen van alles wat de mensheid nodig heeft, kunnen niet gescheiden worden van alle dingen die God heeft geschapen, deze soorten omgevingen voor overleving. Het water dat je drinkt, de kleding die je draagt en alle dingen die je gebruikt – welke

daarvan wordt niet verkregen uit alle dingen? Sommige mensen zeggen: “Sommige zaken verkrijg je niet uit alle dingen. Zie je, plastic krijg je niet uit al die dingen. Dat is iets chemisch, door mensen gemaakt.” Is dit wel juist? Plastic wordt door mensen gemaakt, het is iets chemisch, maar waar kwamen de originele componenten van plastic vandaan? De originele componenten werden verkregen uit door God geschapen materialen. De dingen waarvan je geniet, die je ziet, elk afzonderlijk ding dat je gebruikt, alles is afkomstig van alles wat God heeft geschapen. Dat wil zeggen, het maakt dus niet uit welk ras, wat voor levensonderhoud of in welke soort omgeving voor overleving mensen leven: zij kunnen zich niet buiten Gods voorzieningen plaatsen. Houden deze dingen die we vandaag hebben besproken dus verband met ons onderwerp ‘God is de bron van leven voor alle dingen’? Vallen de dingen die we vandaag hebben besproken onder dit grotere onderwerp? (Ja.) Misschien is een deel van waar ik over gesproken heb vandaag wat abstract en is het wat moeilijk om te bespreken. Maar ik denk dat jullie het nu waarschijnlijk iets beter snappen.

We hebben de laatste paar keer tijdens onze communicatie met elkaar over een nogal breed scala aan onderwerpen gecommuniceerd. De reikwijdte daarvan is groot, dus kost het jullie enige moeite om alles goed te begrijpen. Dat komt omdat deze onderwerpen niet eerder zijn aangesneden in het geloof, van mensen, in God. Sommigen horen ze aan als een mysterie en anderen als een verhaal – welk perspectief is juist? Vanuit welk perspectief horen jullie dit allemaal aan? (We hebben gezien hoe methodisch God alle dingen heeft geregeld. We zien ook dat alle dingen deze wetten hebben en door deze woorden begrijpen we meer van Gods daden en Zijn nauwgezette regelingen om de mensheid te redden.) Hebben jullie door al die keren van gemeenschap

gezien hoe ver Gods management van alle dingen reikt? (De hele mensheid, alles.) Is God de God van één ras? Is Hij de God van één soort mensen? Is Hij de God van een klein deel van de mensheid? (Nee, dat is Hij niet.) Aangezien dat niet het geval is, en als Hij volgens de kennis van mensen betreffende God, alleen maar de God van een klein deel van de mensheid zou zijn, of als jullie geloven dat God alleen maar jullie God is, is dat perspectief dan juist? God bestuurt en heeft heerschappij over alle dingen. Mensen zouden daarom Zijn daden, Zijn wijsheid en Zijn almacht moeten zien die in Zijn heerschappij over alle dingen worden geopenbaard. Dit is iets wat mensen moeten weten. Je kunt wel zeggen dat God alle dingen bestuurt, over alle dingen en over de hele mensheid heerschappij heeft, maar als je geen begrip van of inzicht in Zijn heerschappij over de mensheid hebt, kun je dan werkelijk erkennen dat Hij over alle dingen heerschappij heeft? Je denkt misschien in je hart: dat kan ik wel, want ik zie dat God over mijn leven heerschappij heeft.” Maar is God echt zo beperkt? Dat is Hij niet! Je ziet alleen Gods heil voor jou en Zijn werk in jou, en daardoor zie je Zijn heerschappij. Dat perspectief is te beperkt en heeft gevolgen voor je daadwerkelijke kennis van God. Het beperkt ook je daadwerkelijke kennis van Gods heerschappij over alle dingen. Als je je kennis van God alleen beperkt tot het gebied van wat God voor jou doet en Zijn heil voor jou, dan zul je nooit kunnen inzien dat Hij over alles, over alle dingen en over de hele mensheid heerschappij heeft. Als het je niet lukt om dit allemaal in te zien, kun je dan werkelijk inzien dat God over jouw lot beschikt? Dat kun je niet. In je hart zul je dat aspect nooit kunnen inzien – je zult dat niveau nooit kunnen inzien. Dat begrijp je wel, toch? Ik weet eigenlijk wel in welke mate jullie deze onderwerpen, deze inhoud waar ik over spreek, kunnen begrijpen. Waarom blijf ik er dan over

praten? Omdat iedere volgeling van God deze onderwerpen moet begrijpen. Ieder die door God wil worden gered, moet kennis van deze onderwerpen hebben. Misschien begrijp je ze op dit moment niet, maar op een dag, wanneer je leven en je ervaring van de waarheid een bepaald niveau bereiken, wanneer de verandering in je levensgezindheid en je gestalte een bepaald niveau bereiken, pas dan zullen deze onderwerpen, die ik tijdens onze gesprekken met jullie communiceer, werkelijk voorzien in en bevredigend zijn voor je streven naar kennis van God. Deze woorden waren dus bedoeld om een fundament te leggen, om jullie voor te bereiden op jullie toekomstige begrip dat God over alle dingen heerschappij heeft en voor jullie begrip van God Zelf.

De mate van begrip van God in iemands hart bepaalt welke positie Hij in zijn hart inneemt. De mate waarin iemand God in zijn hart kent, bepaalt hoe groot God is in zijn hart. Als de God die je kent leeg en vaag is, dan is de God waarin je gelooft ook leeg en vaag. De God die je kent, is beperkt tot het gezichtsveld van je eigen persoonlijke leven, en heeft niets te maken met de ware God Zelf. Dus, Gods praktische daden kennen, Gods werkelijkheid en Zijn almacht kennen, de ware identiteit van God Zelf kennen, weten wat Hij heeft en is, weten wat Hij onder alle dingen heeft laten zien – die dingen zijn erg belangrijk voor elke afzonderlijke persoon die naar kennis van God streeft. Deze hebben een directe invloed op de vraag of mensen de werkelijkheid van de waarheid kunnen binnengaan. Als je je begrip van God beperkt tot louter woorden, als je het beperkt tot je eigen beperkte ervaringen, tot Gods genade die alleen jou aangaat of je beperkte getuigenissen van God, dan zeg ik dat de God waarin je gelooft absoluut niet de ware God Zelf is. Men kan ook zeggen dat de God in wie je gelooft een denkbeeldige God is, niet de ware God. Dat komt omdat de ware

God die Ene is die over alles heerschappij heeft, die te midden van alles wandelt, die alles bestuurt. Hij is die Ene die het lot van de hele mensheid in handen heeft – die Ene die het lot van alles in handen heeft. Het werk en de daden van de God over wie ik spreek, zijn niet beperkt tot maar een klein deel van de mensen. Die zijn niet beperkt tot alleen de mensen die Hem op dit moment volgen. Zijn daden zijn onder alle dingen zichtbaar, in de overleving van alle dingen en in de wetten van verandering van alle dingen.

Als je in al de dingen van Zijn schepping geen daden van God kunt zien of herkennen, dan kun je niet van Zijn daden getuigen. Kun je niet voor God getuigen, blijf je spreken over de beperkte zogenaamde God die je kent, die God die beperkt is tot je eigen ideeën in je eigen beperkte gedachten, blijf je spreken van een dergelijke God, dan zal God je geloof nooit prijzen. Als je alleen aangeeft hoe je Gods genade ervaart, Gods discipline en Zijn kastijding aanvaardt en Zijn zegeningen ervaart in je getuigenis voor Hem, wanneer je voor God getuigt, dan is dat uitermate ontoereikend en verre van bevredigend voor Hem. Wil je getuigen voor God op een manier die strookt met Zijn wil, getuigen voor de ware God Zelf, dan moet je zien wat God heeft en is op basis van Zijn daden. Je moet Gods gezag zien op basis van Zijn controle over alles. Je moet de waarheid zien van hoe Hij de hele mensheid voorziet. Als je alleen erkent dat je dagelijkse eten en drinken en wat je nodig hebt in het leven van God komen, maar niet de waarheid inziet dat God door middel van alle dingen de hele mensheid voorziet, dat Hij de hele mensheid leidt door Zijn heerschappij over alle dingen, dan zul je nooit voor God kunnen getuigen. Met welk doel zeg ik dit allemaal? Dat doe ik zodat jullie dit niet lichtvaardig opnemen, zodat jullie niet denken dat deze onderwerpen waarover ik heb gesproken niet relevant zijn voor

jullie eigen persoonlijke intrede in het leven en zodat jullie deze onderwerpen niet louter alleen als een soort kennis of leer opvatten. Als jullie hier met die houding naar luisteren, zullen jullie er geen enkel ding mee winnen. Jullie verliezen dan deze geweldige kans om God te leren kennen.

Wat is mijn doel om over al deze dingen te spreken? Mijn doel is dat mensen God kennen, dat mensen Gods praktische daden begrijpen. Zodra je God begrijpt en je Zijn daden kent, alleen dan heb je de gelegenheid of mogelijkheid om Hem te leren kennen. Als je bijvoorbeeld iemand wilt begrijpen, hoe ga je dan te werk? Zou je dan kijken naar zijn uiterlijke verschijning? Zou je dan kijken naar zijn kleding, hoe hij zich kleedt? Zou je kijken naar zijn manier van lopen? Zou je kijken naar de reikwijdte van zijn kennis? (Nee.) Dus hoe begrijp je iemand dan? Je oordeelt op basis van iemands spreken en gedrag, op basis van zijn gedachten, op basis van wat hij uitdrukt en wat hij onthult. Hierdoor ken je iemand en begrijp je iemand. Willen jullie God dus leren kennen, willen jullie Zijn praktische kant, Zijn ware kant, begrijpen, dan moet je Hem eveneens leren kennen op basis van Zijn daden en elk afzonderlijk praktisch ding dat Hij doet. Dat is de beste manier en de enige manier.

God zorgt voor een balans in de relatie tussen alle dingen om de mensheid een stabiele omgeving voor overleving te geven

God manifesteert Zijn daden onder alle dingen en onder alle dingen heerst Hij over de wetten van alle dingen en heeft deze in Zijn greep. We hebben net gesproken over hoe God de wetten van alle dingen bestuurt en hoe Hij de hele

mensheid voorziet en haar voedt binnen deze wetten. Dit is één aspect. Nu gaan we het hebben over een ander aspect, wat één manier is waarop God over alles controle houdt. Dit gaat erover hoe Hij na de schepping van alle dingen voor een gebalanceerde relatie tussen alles zorgde. Dit is ook nogal een omvangrijk onderwerp voor jullie. De relatie tussen alle dingen in balans houden – kunnen mensen dat wel voor elkaar krijgen? Dat kunnen mensen zelf niet. Mensen kunnen alleen maar vernietigen. Zij kunnen niet voor een balans in de relaties tussen alle dingen zorgen, zij kunnen deze niet beheren, noch hebben zij zoveel gezag of kracht. Alleen God Zelf heeft de macht om iets dergelijks te doen. Wat voor doel heeft God daarmee? Gewoon hetzelfde, het is nauw verbonden met de overleving van de mensheid. Alles wat God wil doen, is noodzakelijk – er is niets wat Hij wel of niet kan of wil doen. Om de overleving van de mensheid te waarborgen en mensen een gunstige omgeving voor overleving te geven, zijn er dan ook wat noodzakelijke, belangrijke dingen die Hij moet doen om hun overleving te waarborgen.

De letterlijke betekenis van de zinsnede “God zorgt voor een balans tussen alle dingen” beslaat een zeer breed onderwerp. Zo krijg je eerst te maken met het denkbeeld dat zorgen voor een balans tussen alle dingen, Gods meesterschap over alle dingen inhoudt. Wat betekent het woord ‘balanceren’? ‘Balanceren’ betekent allereerst dat je iets niet uit balans laat gaan. Het is net zoiets als het gebruik maken van weegschalen om dingen te wegen. Om de schalen in balans te krijgen, moeten de gewicht aan beide kanten hetzelfde zijn. God heeft vele dingen te midden van alle dingen geschapen – Hij heeft dingen geschapen die op een vaste plek staan, dingen die bewegen, dingen die leven en dingen die ademen, alsook dingen die niet ademen. Kunnen al die dingen

zomaar simpelweg een relatie van de wederzijdse afhankelijkheid, wederzijdse steun en beperkingen, oftewel onderlinge verbondenheid bewerkstelligen? Hierin schuilt zeker een beginsel. Het is zeer gecompliceerd, nietwaar? Het is niet moeilijk voor God. Voor mensen is het echter heel gecompliceerd om dit te onderzoeken. Het is een heel eenvoudig woord – balans. Maar als mensen er onderzoek naar deden, als mensen voor balans moesten zorgen, zelfs al werkten al die briljante wetenschappers eraan – menselijke biologen, astronomen, natuurkundigen, scheikundigen en zelfs geschiedkundigen – wat zou het uiteindelijke resultaat van dat onderzoek zijn? Dat resultaat zou op niets uitlopen. Daar is Gods schepping van alle dingen te ongelooflijk voor. De mensheid zal de geheimen ervan nooit ontsluiten. Toen God alle dingen schiep, stelde Hij bepaalde principes tussen hen in. Hij stelde verschillende manieren van overleving vast met wederzijdse beperking, aanvulling en van levensonderhoud. Deze verschillende methoden zijn zeer complex. Ze zijn niet simpel of eenzijdig. Wanneer mensen met hun verstand, de kennis die ze hebben verworven en de verschijnselen die ze hebben geobserveerd de beginselen achter Gods bestuur over alle dingen willen bekrachtigen of onderzoeken, zijn deze dingen uiterst moeilijk te ontdekken en het is ook erg moeilijk om enig resultaat te bereiken. Het is heel moeilijk voor mensen om resultaten te verkrijgen; het is heel moeilijk voor mensen om hun balans te handhaven wanneer zij alle dingen die door God geschapen zijn beheren door op hun menselijke denken en kennis te vertrouwen. Dit is omdat als mensen de beginselen van overleving van alle dingen niet kennen, zij niet weten hoe ze die balans moeten waarborgen. Als mensen dus alle dingen moesten besturen en over ze heersen, zouden zij deze balans hoogstwaarschijnlijk vernietigen. Zodra

dit was vernietigd, zouden hun omgevingen voor overleving ook worden vernietigd. En wanneer dat gebeurde, zou een crisis voor hun overleving volgen. Er zou een ramp uit voortkomen. Wanneer de mensheid in rampspoed leeft, wat ligt er dan voor hen in het verschiet? Dat is een uitkomst die moeilijk te raden, moeilijk te voorspellen zal zijn.

Hoe zorgt God dan voor een balans in de relaties tussen alle dingen? Ten eerste zijn er enkele plekken in de wereld die het hele jaar met ijs en sneeuw bedekt zijn. In andere plaatsen zijn de vier seizoenen allemaal als de lente. Daar zie je geen spatje ijs of sneeuw, er is geen winter. Dit is één manier – het is vanuit het perspectief van het grotere klimaat. De tweede manier gaat als volgt: een bergketen is overvloedig begroeid, waarbij allerlei planten de aarde bedekken. Er zijn stroken met bos en wanneer je daar doorheen loopt kun je de zon niet eens zien. Op andere bergen groeit niet eens gras – er is laag op laag van kale, wilde bergen. Vanaf de buitenkant gezien zijn zij beide bergen van opgestapelde modder. De ene groep bergen heeft volop begroeiing en de andere moet het zelfs zonder gras stellen. Dit is het tweede type. Bij het derde type zie je misschien eindeloze graslanden, velden met wuivend groen. Of je ziet misschien een woestijn zover het oog reikt. Je ziet niets wat leeft, geen enkele bron van water, alleen de fluitende wind langs het zand. Bij het vierde type is de ene plek bedekt door de zee, uitgestrekte gebieden met water, terwijl op een andere plek bijna geen bronwater te bespeuren valt. Bij het vijfde type motregent het in het ene land vaak en is het mistig en klam, terwijl in een ander land de zon vaak de hele dag door fel schijnt en je geen druppel regen ziet. Bij het zesde type is de ene plek een plateau waar de lucht ijl en ademen moeilijk is voor de mens, terwijl op een andere plek moerassen en laaglanden te vinden zijn als

natuurlijke leefgebieden voor verschillende soorten trekvogels. Dit zijn allemaal verschillende klimaattypen, oftewel de klimaten of omgevingen die met verschillende geografische omgevingen overeenkomen. Dat wil zeggen: God zorgt voor een balans in de basisomgevingen voor overleving van de mens vanuit de aspecten van de grotere omgeving, van het klimaat tot de geografische omgeving, van de verschillende componenten van de grond tot de hoeveelheid waterbronnen. Daarmee zorgt Hij voor een balans in de lucht, temperatuur en vochtigheid van de omgeving waarin mensen overleven. Met deze contrasten in verschillende geografische omgevingen hebben mensen stabiele lucht en zijn de temperatuur en vochtigheid in verschillende seizoenen stabiel. Mensen kunnen zo in een dergelijke omgeving voor overleving zoals altijd voort blijven leven. Eerst moet de grotere omgeving in balans worden gebracht. Dat gebeurt door gebruik te maken van verschillende geografische locaties en formaties alsmede de overgangen tussen verschillende klimaten voor wederzijdse inperking. Daarmee wordt de balans bereikt die God wil en die de mensheid nodig heeft. Dit is vanuit het perspectief van de grotere omgeving.

Kijken we naar de details, zoals vegetatie, hoe bereikt die dan deze balans? Dat wil zeggen: hoe kan vegetatie blijven voortbestaan binnen een gebalanceerde omgeving voor overleving? Dat gebeurt door de levensduur, het groeitempo en de voortplanting van verschillende soorten planten te reguleren om hun omgeving voor overleving te waarborgen. Neem het nietige gras als voorbeeld. Er zijn lentescheuten, zomerbloesems en herfstvruchten. De vruchten vallen op de grond. Het jaar daarop ontkiemt het zaad van de vruchten en groeit het volgens dezelfde wetten door. De levensduur van het gras is heel kort. Alle zaden vallen op de grond, schieten wortel en lopen uit, bloeien en produceren

fruit – dit proces vindt alleen plaats in de lente, zomer en herfst. En alle soorten bomen hebben hun eigen levensduur en verschillende perioden waarin ze uitlopen en vruchten voortbrengen. Sommige bomen gaan na dertig tot vijftig jaar al dood – die hebben een levensduur van dertig tot vijftig jaar. Maar hun vruchten vallen op de grond, schieten wortel en lopen uit, bloeien, brengen vruchten voort en leven ook weer dertig tot vijftig jaar. Dat is hun vernieuwingsfrequentie. Een oude boom gaat dood en een jonge boom groeit – daarom zie je altijd bomen groeien in het bos. Maar ze hebben ook hun eigen cyclus en proces van geboorte en dood. Sommige bomen kunnen meer dan duizend jaar in leven blijven, andere wel drieduizend jaar. Om wat voor plant het ook gaat of hoe lang de levensduur ook is, God zorgt over het algemeen voor de balans ervan op basis van hoe lang deze leeft, het vermogen tot en tempo van voortplanting, alsmede de hoeveelheid en de verhouding van voortplanting. Zo kunnen planten, van het gras tot de bomen, blijven gedijen, blijven groeien binnen een gebalanceerde ecologische omgeving. Wanneer je dus naar een bos op aarde kijkt, ongeacht of het bomen of gras betreft, is het zich continue aan het voortplanten en is het aan het groeien volgens zijn eigen wetten. Daar is geen hulp van de mens, geen extra werk van de mens voor nodig. Alleen dankzij deze balans kunnen zij hun eigen omgeving voor overleving in stand houden. Alleen dankzij een geschikte omgeving voor overleving kunnen deze bossen, deze graslanden op aarde blijven voortbestaan. Hun bestaan voedt generatie na generatie van mensen, alsmede generatie na generatie van allerlei soorten leven met natuurlijke leefgebieden in de bossen en de graslanden – denk aan vogels en dieren, insecten en allerlei micro-organismen.

God regelt ook de balans van alle soorten dieren. Hoe reguleert Hij deze balans? Net zoals bij planten – Hij regelt hun balans en stelt hun aantallen vast op basis van hun vermogen tot en tempo van voortplanting plus de voortgeplante aantallen en de rol die ze spelen onder de dieren. Leeuwen eten bijvoorbeeld zebra's. Als er meer leeuwen dan zebra's waren, wat zou dan het lot van de zebra's zijn? Zij zouden uitsterven. En als het voortgeplante aantal zebra's veel lager was dan het aantal voortgeplante leeuwen, wat zou dan hun lot zijn? Zij zouden dan ook uitsterven. Het aantal zebra's moet dus veel hoger zijn dan het aantal leeuwen. Dat komt omdat zebra's niet alleen voor zichzelf bestaan, ze bestaan ook voor de leeuwen. Je kunt ook zeggen dat elke zebra deel uitmaakt van de zebra's, maar ook als voedsel in de bek van een leeuw dient. Leeuwen kunnen zich nooit sneller voortplanten dan zebra's. Hun aantallen kunnen dus ook nooit hoger zijn dan de aantallen zebra's. Alleen op deze manier kan de bron van voedsel voor leeuwen gewaarborgd worden. En dus, hoewel leeuwen natuurlijke vijanden van zebra's zijn, zien mensen ze vaak op hun gemak in hetzelfde gebied rusten. Zebra's zullen nooit in aantal afnemen of uitsterven omdat de leeuwen op ze jagen en ze opeten. Evenmin zullen leeuwen ooit in aantal toenemen vanwege hun status als 'koning'. Deze balans heeft God lang geleden zo bepaald. God heeft zo wetten voor een balans tussen alle dieren ingesteld. Zo zijn zij in staat een balans te bereiken en dit is iets wat mensen vaak zien. Zijn leeuwen de enige natuurlijke vijanden van zebra's? Nee, krokodillen eten ook zebra's. Zebra's lijken echt een hulpeloze diersoort. Ze hebben niet de felheid van leeuwen. Wanneer ze er een tegenkomen, deze ontzagwekkende vijand, kunnen ze alleen wegrennen. Ze kunnen niet eens weerstand bieden. Wanneer ze de leeuw niet te snel af zijn, rest er niets anders

dan zich te laten opeten. Dit kom je in de dierenwereld dikwijls tegen. Wat is jullie indruk bij de aanblik van dit soort dingen? Hebben jullie medelijden met de zebra? Hebben jullie een hekel aan de leeuw? De zebra's zien er zo prachtig uit! Maar de leeuwen houden ze altijd gulzig in het oog. En de zebra's rennen dwaas genoeg niet ver weg. Zij zien de leeuw daar op ze wachten, gewoon op zijn gemak in de schaduw van een boom wachten. Wie weet wanneer hij ze gaat opeten. In hun hart weten ze dit, maar toch vertrekken ze niet uit dat gebied. Dit is wonderlijk en prachtig. Dit is het wonder van Gods voorbestemming, Zijn heerschappij. Je hebt medelijden met die zebra maar kunt hem niet redden. Je hebt ook een afkeer van de leeuw maar kunt hem niet wegsturen. De zebra is voedsel dat God voor de leeuw heeft bereid. Maar hoe de leeuwen ze ook opeten, zebra's zullen niet uitsterven. Leeuwen krijgen echt weinig nakomelingen in een erg laag tempo, dus het maakt niet uit hoeveel zebra's ze ook eten, hun aantallen zullen niet hoger worden dan de aantallen zebra's. Daar zit een balans in.

Wat voor doel heeft God met het handhaven van een dergelijke balans? Dat heeft te maken met de omgevingen voor overleving van mensen alsmede de overleving van de mensheid. Als zebra's, of een soortgelijke prooi van een leeuw – herten of andere dieren – zich te langzaam gaan voortplanten en het aantal leeuwen opeens toeneemt, wat voor gevaar zouden mensen dan lopen? Leeuwen die hun prooi verorberen is een normaal verschijnsel. Maar een leeuw die een mens opeet is een tragedie. Die tragedie is niet door God voorbestemd en heeft Hij niet zo geregeld. Dat doet Hij de mensheid niet aan. Dat doen mensen veeleer zichzelf aan. Dus vanuit Gods perspectief is de balans tussen alle dingen cruciaal voor de overleving van de mensheid. Of het nu planten of

dieren betreft, zij kunnen hun juiste balans niet kwijtraken. Planten, dieren, bergen en meren, God heeft voor de mensheid een normale ecologische omgeving bereid. Alleen als mensen een dergelijke gebalanceerde ecologische omgeving hebben, is hun overleving gewaarborgd. Als bomen of grassen een gering vermogen hadden om voort te planten of het tempo van voortplanting erg traag was, zou de bodem dan uitdrogen? Zou de bodem nog steeds gezond zijn als deze uitdroogt? Als de bodem zonder begroeiing komt te zitten en uitdroogt, zou er heel snel erosie en zandvorming optreden. Als de bodem slechter werd, zou de omgeving voor overleving van mensen ook worden vernietigd. Uit die vernietiging zouden weer rampen voortkomen. Zonder dit soort ecologische balans, zonder een dergelijke ecologische omgeving, zouden mensen vaak met rampen te maken krijgen ten gevolge van deze onbalans tussen alle dingen. Als er bijvoorbeeld een onbalans in de omgeving is waardoor het ecologische gebied van kikkers wordt vernietigd, verzamelen de kikkers zich allemaal, hun aantallen nemen sterk toe en mensen zien grote aantallen kikkers zelfs de straten oversteken in steden. Als er grote aantallen kikkers naar de omgeving voor overleving van mensen trekken, hoe zouden we dat dan noemen? Een ramp. Waarom zouden we dat een ramp noemen? Deze kleine dieren die heilzaam zijn voor de mensheid, zijn nuttig voor mensen wanneer ze op een plek blijven die geschikt voor ze is. Ze dragen bij aan de balans in de omgeving voor overleving van mensen. Zodra ze een ramp worden, verstoren ze de orde in het leven van mensen. Alle dingen en alle elementen die kikkers met zich meebrengen, kunnen de kwaliteit van het leven van mensen aantasten. Zelfs hun fysieke organen kunnen aangetast worden – dit is een van de soorten rampen. Nog een soort ramp, die mensen al vaak hebben meegemaakt – is de verschijning van grote

aantallen sprinkhanen. Is dat geen ramp? Dat is een angstaanjagende ramp. Het maakt niet uit hoe bedreven mensen zijn – mensen kunnen vliegtuigen, kanonnen en atoombommen maken – maar wanneer de sprinkhanen oprukken, wat voor oplossing hebben ze dan? Kunnen ze er met kanonnen op schieten? Kunnen ze er met machinegeweren op schieten? Nee. Kunnen ze er dan pesticiden op spuiten om ze te verdrijven? Ook dat is niet eenvoudig. Wat komen die piepkleine sprinkhanen dan doen? In het bijzonder eten ze gewassen en granen. Waar sprinkhanen ook gaan, zijn de gewassen helemaal vernietigd. Dus, in het geval van een sprinkhanenplaag, kan, in een oogwenk, de oogst van een heel jaar van het voedsel waar boeren van afhankelijk zijn – de graanoogst van een heel jaar – door de sprinkhanen volledig worden verslonden. Voor mensen is de komst van sprinkhanen niet alleen irritant – het is een ramp. Het verschijnen van grote aantallen sprinkhanen is dus een soort ramp. En muizen dan? Als er geen roofvogels zijn om muizen op te eten, zullen ze heel snel vermenigvuldigen, sneller dan je je kunt voorstellen. En als muizen zich ongehinderd uitbreiden, kunnen mensen dan goed leven? Dus wat is het wat de mensen te wachten zou staan? (Een epidemie.) Alleen maar een epidemie? Muizen kauwen op alles. Ze knagen zelfs aan hout. Al zijn er maar twee muizen in één huis, irriteert iedereen in het hele huishouden zich eraan. Soms stelen ze olie en eten dat op, soms eten ze de granen. En de dingen die ze niet eten daar kauwen ze gewoon op en veranderen deze in een totale puinhoop. Ze kauwen op kleding, schoenen, meubels – ze kauwen overal op. Soms zullen ze op de kast klimmen – kunnen die borden dan nog steeds worden gebruikt wanneer die muizen eroverheen zijn gelopen? Zelfs als je ze desinfecteert, zul je je nog steeds niet op je gemak voelen, dus gooi je ze maar gewoon weg. Dit zijn de ergernissen die muizen bij

mensen teweegbrengen. Hoewel muizen maar kleine schepsels zijn, weten mensen er zich geen raad mee en moeten ze zich in plaats daarvan hun rooftochten laten welgevallen. Een paar muizen zijn al genoeg om de boel te verstoren, laat staan wanneer er sprake is van een hele horde. Als hun aantallen te groot waren en het op een ramp zou uitlopen, zouden de gevolgen niet te overzien zijn. Zelfs schepsels die zo piepklein zijn als mieren zouden tot een ramp uit kunnen groeien. Als dat zou gebeuren zou de schade die ze de mensheid zouden berokkenen, ook niet genegeerd kunnen worden. Mieren kunnen bij huizen zoveel schade aanrichten, dat die instorten. Hun kracht moet niet over het hoofd gezien worden. Zou het niet beangstigend zijn als verschillende soorten vogels een ramp veroorzaakten? (Ja.) Om het op een andere manier te zeggen, het maakt niet uit wat voor dieren of levende wezens ze ook zijn, zodra ze hun balans kwijtraken, zullen ze groeien, zich voortplanten en leven ze niet meer binnen hun normale, reguliere grenzen. Dat zou onvoorstelbare gevolgen voor de mensheid hebben. Dat zou niet alleen gevolgen hebben voor de overleving en het leven van mensen, maar ook rampspoed over de mensheid brengen, zelfs tot het punt waarop mensen uitgeroeid worden en het lot van uitsterven ondergaan.

Toen God alle dingen schiep, gebruikte Hij allerlei methoden en manieren om ze in balans te brengen. Hij zorgde voor een balans in de leefomstandigheden voor de bergen en meren, voor een balans in de leefomstandigheden voor de planten en alle soorten dieren, vogels en insecten. Zijn doel was dat alle soorten levende wezens konden leven en zich voortplanten binnen de wetten die Hij had vastgesteld. Geen van de dingen van de schepping kan buiten deze wetten treden en de wetten kunnen niet worden gebroken.

Alleen binnen een dergelijke basisomgeving kunnen mensen veilig overleven en zich voortplanten, generatie na generatie. Als een levende soort over het aantal of de grens gaat die God heeft vastgesteld, of als deze de groei ratio, frequentie of het aantal overstijgt onder Zijn heerschappij, zou de omgeving voor overleving van de mensheid in uiteenlopende mate worden aangetast. Tegelijkertijd zou de overleving van de mensheid daarmee op het spel staan. Als er van één levende soort te veel zijn, worden mensen van hun voedsel beroofd. Ook worden hun waterbronnen en woonplekken aangetast. Op die manier komt de voortplanting of staat van overleving van de mensheid direct in het geding. Water is bijvoorbeeld erg belangrijk voor alles. Als er te veel muizen, mieren, sprinkhanen en kikkers zijn, of allerlei andere soorten dieren, zullen ze meer water drinken. Naarmate ze meer water gebruiken, binnen deze vaste gebieden met bronnen voor drinkwater en waterrijke gebieden, slinken het drinkwater en de waterbronnen voor de mensen en is gebrek aan water het gevolg. Als het drinkwater voor mensen wordt aangetast, verontreinigd of afgesloten omdat allerlei soorten dieren in aantal zijn toegenomen, zal het voortbestaan van de mensheid onder een dergelijke moeilijke omgeving voor overleving ernstig bedreigd worden. Als een of meer soorten levende wezens hun toegemeten aantal overschrijden, zal de lucht, temperatuur, vochtigheid en zelfs de inhoud van de lucht in de ruimte voor overleving van de mensheid worden vergiftigd en vernietigd in uiteenlopende mate. Evenzo, gaat er onder die omstandigheden voor de overleving en het lot van de mensen nog steeds de dreiging van dat type omgeving uit. Als mensen deze balans dus kwijtraken, wordt de lucht die ze inademen aangetast en het water dat ze drinken verontreinigd. Ook de temperaturen die ze nodig hebben, krijgen in verschillende mate met

veranderingen en de gevolgen daarvan te maken. Als dat gebeurt, krijgen de omgevingen om te overleven, die van nature aan de mensheid toebehoren, te maken met enorme gevolgen en uitdagingen. Welk lot en welke vooruitzichten zou de mensheid hebben in een dergelijk scenario waarbij hun basisomgeving voor overleving is vernietigd? Dat is een heel ernstig probleem! God weet om welke reden alle dingen van de schepping bestaan omwille van de mensheid, Hij kent de rol van alles wat Hij heeft geschapen, Hij weet wat voor invloed ze op mensen hebben en wat voor voordelen ze de mensheid brengen – daarom is er in Gods hart een plan voor dit alles en beheert Hij elk aspect van alle dingen die Hij heeft geschapen. Dus voor mensen is elk afzonderlijk ding wat Hij doet van groot belang – het is allemaal noodzakelijk. Wanneer je dus een of ander ecologisch verschijnsel ziet of bepaalde natuurwetten onder alle dingen, dan zul je niet meer twijfelen aan de noodzaak van elk afzonderlijk ding dat God heeft geschapen. Je zult in je onwetendheid geen woorden meer gebruiken om Gods regelingen van alle dingen en Zijn verschillende manieren om de mensheid te voorzien naar believen te veroordelen. Je zult ook geen willekeurige conclusies meer trekken over Gods wetten voor alle dingen die Hij heeft geschapen. Is dit niet het geval?

Waar hebben we het net allemaal over gehad? Denk er maar eens goed over na. God heeft Zijn eigen bedoeling met elk afzonderlijk ding dat Hij doet. Ook al kunnen mensen die bedoeling niet zien, het is altijd nauw verbonden met het overleven van de mensheid. Het is er onafscheidelijk mee verbonden – het is essentieel. Dat komt omdat God nooit iets heeft gedaan wat zinloos is. Zijn plan valt voor alles wat Hij doet binnen de theorieën en beginselen die ervoor gelden, waarin Zijn wijsheid schuilgaat. Het doel en de intentie achter dat plan zijn ter

wille van de bescherming van de mensheid, om de mensheid rampspoed, inbreuk door welk ander leven ook en elke schade die alle dingen bij mensen kunnen aanrichten te helpen afwenden. Kunnen we op basis van Gods daden die we in dit onderwerp besproken hebben dus zeggen dat God de mensheid op een andere manier voorziet? Kunnen we zeggen dat God de mensheid op deze manier voedt en hoedt? (Ja.) Is er een duidelijk verband tussen dit onderwerp en de titel van onze communicatie: 'God is de bron van leven voor alle dingen'? (Ja.) Er is een duidelijk verband en dit onderwerp is daar één aspect van. Voordat we over deze onderwerpen spraken, hadden mensen maar een vage voorstelling van God, van God Zelf en Zijn daden – zij hadden geen echt begrip van deze dingen. Maar wanneer mensen te horen krijgen over Zijn daden en wat Hij allemaal heeft gedaan, kunnen zij de principes van wat God doet duidelijk begrijpen, er begrip over verkrijgen en kunnen deze binnen hun bereik komen, toch? Ook al zijn er allerlei soorten zeer gecompliceerde theorieën, principes en wetten in Gods hart, wanneer Hij iets doet, toen Hij alle dingen schiep en wanneer Hij over alle dingen heerschappij voert, als één ding met jullie wordt gedeeld tijdens deze communicatie, kunnen jullie dan niet in jullie hart begrijpen dat dit allemaal Gods daden zijn, die heel concreet zijn? (Ja.) In welk opzicht is jullie begrip van God nu dan anders dan hiervoor? Het is essentieel anders. Jullie eerdere begrip was te hol, te vaag en jullie begrip nu omvat veel concreet bewijs voor Gods daden, om te vergelijken met wat God heeft en is. Alles wat ik gezegd heb, draagt dus geweldig bij aan jullie begrip van God.

Dat is alles voor de samenkomst van vandaag. Tot ziens! Fijne avond! (Tot ziens, God!)

9 februari 2014

God Zelf, de unieke X

God is de bron van leven voor alle dingen (IV)

Vandaag communiceren we een bijzonder onderwerp. Voor iedere gelovige geldt dat er maar twee dingen zijn die ze hoeven te weten, ervaren en begrijpen – en welke twee dingen zijn dat? In de eerste plaats, het persoonlijk binnengaan van het leven van mensen en het tweede houdt verband met het kennen van God. Denken jullie dat datgene wat we onlangs hebben besproken over het kennen van God haalbaar is? Je kunt gerust stellen dat dat buiten het bereik van de meeste mensen ligt. Misschien zijn jullie niet overtuigd door deze woorden. Waarom zeg ik het? Omdat jullie tijdens het luisteren naar wat ik eerder zei – ongeacht hoe en met welke woorden ik het formuleerde – jullie het letterlijk en theoretisch wel beseften wat ik zei, maar er was een ernstiger probleem, namelijk dat jullie niet begrepen waarom ik deze dingen zei, waarom ik het over deze onderwerpen had. Dit is de crux van het verhaal. Kortom, zelfs al heeft het iets toegevoegd aan jullie begrip van God en Zijn daden en zelfs al heeft het dat begrip verrijkt, jullie hebben nog steeds moeite om God te kennen. Nadat jullie hoorden wat ik zei, hebben de meesten van jullie niet begrepen waarom ik het zei en ook niet wat de link was met het kennen van God. De reden dat jullie de link ervan met het kennen van God niet kunnen begrijpen is dat jullie

levenservaring te oppervlakkig is. Als de kennis en ervaring van Gods woorden voor veel mensen op een heel oppervlakkig niveau blijft steken, dan zal hun kennis van Hem grotendeels vaag en abstract blijven, het zal algemeen, leerstellig, en theoretisch zijn. Theoretisch lijkt of klinkt het logisch en verstandig, maar in feite zijn de woorden die de meeste mensen zeggen over het kennen van God niet meer dan holle frasen. Waarom ik ze hol noem? Omdat je in je hart in feite niet helder hebt of de woorden over het kennen van God die uit je mond komen waar zijn of niet, of ze kloppen of niet. Om die reden moet, zelfs al hebben de meeste mensen veel informatie en veel onderwerpen voorbij horen komen over het kennen van God, hun eigen kennis van God nog voorbij gaan aan de theorie en aan de doctrine die vaag en abstract is. Hoe kan dit probleem dan worden verholpen? Hebben jullie daar wel eens over nagedacht? Als iemand de waarheid niet zoekt, kan diegene dan realistisch zijn? Als iemand de waarheid niet zoekt, dan staat diegene zonder meer buiten de werkelijkheid en heeft die persoon beslist geen kennis of ervaring van Gods woorden. En kunnen zij die Gods woorden niet kennen dan wel God kennen? Beslist niet! Die twee dingen gaan hand in hand. Veel mensen vragen daarom: “Hoe kan het zo lastig zijn om God te kennen? Als ik het heb over mezelf kennen, dan kan ik urenlang praten, maar als het gaat over God kennen, dan sta ik met een mond vol tanden. Zelfs als ik wel iets kan uitbrengen, dan is het geforceerd en klinkt het saai – het klinkt mezelf al ongemakkelijk in de oren terwijl ik het zeg.” Dit is de oorzaak. Als jij het gevoel hebt dat God kennen te moeilijk is, dat het je zwaar valt, dat je er niets over te melden hebt – niets werkelijks om te communiceren en daarmee te voorzien aan anderen, en te voorzien aan jezelf – dan bewijst dit dat je niet iemand bent die Gods woorden heeft ervaren. Wat zijn Gods woorden? Zijn

Gods woorden niet de uitdrukking van wat God heeft en is? Als je Gods woorden niet hebt ervaren, hoe kan je dan kennis hebben van wat God heeft en wat God is? Dat kan absoluut niet. Al deze dingen zijn met elkaar verbonden. Als je geen ervaring hebt met Gods woorden, dan kan je Gods wil niet vatten en kan je niet weten wat Zijn gezindheid is, waar Hij van houdt, wat Hij minacht, wat Hij vraagt van de mens, wat Zijn houding is ten opzichte van wie goed zijn, of ten opzichte van wie kwaad zijn – al deze dingen zullen dan zeker onduidelijk en duister zijn voor je. Als je in God gelooft terwijl je omgeven bent door duisternis, en je dan beweert dat je een van de mensen bent die de waarheid nastreven en die God volgen, zijn je woorden dan realistisch? Nee dus! Laten we het dan blijven hebben over de kennis van God.

Jullie zijn allemaal benieuwd om meer te horen over het onderwerp waar we het vandaag over hebben, nietwaar? Het onderwerp waar we het vandaag over hebben, heeft overigens te maken met het onderwerp ‘God is de levensbron voor alle dingen’, waar we het de laatste tijd over hebben gehad. We hebben veel gepraat over hoe ‘God de levensbron is voor alle dingen,’ met als doel het gebruiken van verschillende middelen en uitgangspunten om mensen in te lichten over hoe God over alle dingen regeert, met welke middelen Hij regeert over alle dingen, en door middel van welke principes Hij alle dingen beheert, zodat ze kunnen bestaan op deze door God geschapen planeet. Ook hebben we veel gesproken over hoe God de mens voorziet van wat er nodig is: met welke middelen zorgt God voor de mensheid, wat voor leefomgeving geeft Hij aan de mens en met welke middelen en vanuit welke uitgangspunten Hij voorziet in een stabiele leefomgeving voor de mens. Zelfs al heb ik niet letterlijk gesproken over de relatie tussen Gods heerschappij over alle dingen, Zijn bestuur van alle

dingen en Zijn management, ik heb wel indirect gesproken over hoe Hij alle dingen op deze manier bestuurt en over waarom Hij de mensheid op deze manier verzorgt en voedt – dit alles betreft Gods management. Er passeerden talloze onderwerpen de revue: van de macro-omgeving tot veel kleinere zaken zoals de basisbehoeften van de mens en zijn voedingspatroon; van hoe God over alle dingen regeert en hen op geordende wijze laat functioneren, tot aan de juiste en goede leefomgeving die Hij heeft gecreëerd voor mensen van ieder ras, enzovoort. Dit uitgebreide aantal onderwerpen heeft allemaal betrekking op hoe de mens in het vlees leeft. Dat wil zeggen, het heeft allemaal betrekking op zaken in de materiële wereld, die met het blote oog kunnen worden waargenomen, de zaken die mensen kunnen aanraken: bijvoorbeeld, bergen, rivieren, zeeën, vlaktes ... Al deze dingen zijn te zien en aan te raken. Als ik het heb over lucht en temperatuur, dan kunnen jullie je eigen adem gebruiken om het bestaan van lucht direct te ervaren en je lichaam gebruiken om te ervaren of de temperatuur hoog is of laag. De bomen, het gras, de vogels en dieren in het woud, de dingen die door de lucht vliegen, of op het land lopen, of alle kleine diertjes die uit hun holletjes tevoorschijn kruipen, mensen kunnen die allemaal met hun eigen ogen zien en met hun eigen oren horen. Ook al hebben deze dingen een ongelooflijk groot bereik, toch zijn ze niet meer dan een voorstelling van de materiële wereld. Materiële dingen zijn die zaken die mensen kunnen zien en voelen, dat wil zeggen, als je ze aanraakt, dan voel je ze, als je ogen ze zien, dan geven je hersens je een bijbehorend beeld, een plaatje. Het zijn echte en wezenlijke dingen; ze zijn voor jou niet abstract, ze hebben een vorm; ze zijn misschien vierkant, of rond, of lang of kort; al deze dingen geven ieder een andere voorstelling. Samen stellen al deze dingen datgene voor dat tot de

materiële wereld behoort. Wat betekenen ze dus voor God, die 'alle dingen' in 'Gods heerschappij over alle dingen'? Ze omvatten niet alleen de dingen die mensen kunnen zien en vastpakken, maar – bovendien – de onzichtbare en ontastbare dingen. Dit is een van de waarachtige betekenissen van Gods heerschappij over alle dingen. Zelfs al zijn deze dingen voor mensen onzichtbaar en ontastbaar, voor God bestaan ze werkelijk, zolang Zijn ogen ze kunnen waarnemen en ze binnen het bereik van Zijn soevereiniteit aanwezig zijn. Zelfs al zijn ze, voor de mensheid, abstract en onvoorstelbaar – en zelfs al zijn ze, bovendien, onzichtbaar en ontastbaar – voor God bestaan ze werkelijk en echt. Zo is het met de andere wereld van alle dingen waarover God regeert, en het is een ander aspect van het bereik van alle dingen waarover Hij regeert. Dit is het onderwerp waar we vandaag over communiceren – hoe God de spirituele wereld regeert en bestuurt. Aangezien dit onderwerp bespreekt hoe God over alle dingen regeert en ze bestuurt, betreft het de wereld buiten het materiële – de spirituele wereld – en is het derhalve van het grootste belang voor onszelf dat wij dit begrijpen. Alleen als ze deze inhoud hebben gecommuniceerd en begrepen, kunnen mensen werkelijk begrijpen wat de ware betekenis is van de woorden 'God is de levensbron voor alle dingen.' Dit is de reden waarom we het gaan hebben over dit onderwerp. En het doel van dit onderwerp is om het thema 'God regeert over alle dingen, en bestuurt alle dingen' te voltooien. Wellicht voelt het vreemd of ongelooflijk voor jullie als jullie dit onderwerp horen – maar ongeacht hoe jullie je eronder voelen, jullie moeten iets van dit onderwerp opsteken, omdat de spirituele wereld nu eenmaal onderdeel is van alle dingen waarover God regeert. Als jullie dat hebben gedaan, dan zullen jullie meer waardering, begrip en kennis hebben van de woorden 'God is de levensbron voor alle dingen.'

Hoe God de spirituele wereld regeert en bestuurt

Wat betreft de materiële wereld kunnen mensen, wanneer ze bepaalde dingen of fenomenen niet begrijpen, op zoek gaan naar relevante informatie, of anders kunnen ze verschillende kanalen gebruiken om achter hun oorsprong en het verhaal dat erachter ligt, te komen. Maar wanneer het gaat over de andere wereld waar we vandaag over spreken – de spirituele wereld die buiten de materiële wereld bestaat – dan hebben mensen absoluut geen methoden of kanalen om er ook maar iets over te weten te komen. Waarom zeg ik dit? Omdat, in de wereld van de mensheid, alles van de materiële wereld onscheidbaar is van het fysieke bestaan van de mens, en omdat mensen voelen dat alles in de materiële wereld onscheidbaar is van hun fysieke leven en fysieke bestaan, zijn de meeste mensen zich alleen bewust van, of zien ze alleen, de materiële dingen voor hun neus, de dingen die zichtbaar voor hen zijn. Wanneer het echter de spirituele wereld betreft – dat wil zeggen, alles dat van die andere wereld is – kun je rustig zeggen dat de meeste mensen niet geloven. Omdat de mensen deze niet kunnen zien en ze geloven dat het niet nodig is deze te begrijpen, of er ook maar iets over te weten. En dan hebben we het er nog niet eens over hoe de spirituele wereld een compleet andere wereld is dan de materiële wereld en vanuit Gods gezichtspunt open is – hoewel ze voor de mensheid verborgen en gesloten is. Daarom hebben mensen er veel moeite mee om een weg te vinden naar het begrijpen van de verschillende aspecten van deze wereld. De verschillende aspecten van de spirituele wereld waarover ik het ga hebben

betreffen alleen Gods bestuur en soevereiniteit. Ik openbaar geen mysteries, noch vertel ik jullie ook maar een van de geheimen die jullie te weten willen komen, want dit heeft te maken met Gods soevereiniteit, Gods bestuur en Gods voorziening en als zodanig zal ik alleen spreken over het deel waarvan het noodzakelijk is dat jullie het kennen.

Om te beginnen wil ik jullie een vraag stellen: hoe stellen jullie je de spirituele wereld voor? In grote lijnen is het een wereld buiten de materiële wereld, een wereld die onzichtbaar en ongrijpbaar is voor mensen. Maar hoe zou de spirituele wereld er in jullie verbeelding uit moeten zien? Omdat jullie het niet kunnen zien, kunnen jullie het je misschien niet voorstellen. Maar als jullie er verhalen over horen, zullen jullie nog steeds denken, dat zullen jullie niet kunnen tegenhouden. En waarom zeg ik dit? Er is iets dat veel mensen overkomt als ze jong zijn: wanneer iemand hen een eng verhaal vertelt – over geesten, zielen – worden ze doodsbang. En waarom zijn ze bang? Omdat ze zich die dingen inbeelden; al kunnen ze ze niet zien, ze hebben het gevoel dat de hele kamer ermee vol zit, ergens verstopt, of op een donkere plek, en ze zijn te bang om te kunnen slapen. Vooral 's nachts durven ze niet alleen in de kamer te zijn, of alleen op de binnenplaats. Dat is de spirituele wereld van jullie verbeelding, en het is een wereld die mensen angstaanjagend vinden. Sterker nog, iedereen beschikt wel over enige verbeeldingskracht en iedereen kan iets voelen.

Laten we beginnen bij de spirituele wereld. Wat is de spirituele wereld? Laat me je een korte en eenvoudige uitleg geven. De spirituele wereld is een belangrijke plaats, een die verschilt van de materiële wereld. En waarom zeg ik dat het belangrijk is? Dat gaan we tot in detail bespreken. Het bestaan van de

spirituele wereld is onlosmakelijk verbonden met de materiële wereld van de mensheid. Het speelt een belangrijke rol in de cyclus van leven en dood van de mens in Gods heerschappij over alle dingen; dat is de rol van de spirituele wereld, en een van de redenen waarom haar bestaan van belang is. Omdat het een plek is die niet waarneembaar is voor de vijf zintuigen, kan niemand goed beoordelen of zij bestaat of niet. Het reilen en zeilen van de spirituele wereld is nauw verbonden met het bestaan van de mensheid, waardoor de levensorde van de mens ook enorm wordt beïnvloed door de spirituele wereld. Heeft dit te maken met Gods soevereiniteit? Jazeker. Als ik dit zeg, begrijpen jullie meteen waarom ik dit onderwerp bespreek: Omdat het gaat om Gods soevereiniteit en Zijn bestuur. In een wereld als deze – één die onzichtbaar is voor mensen – overstijgt elk hemels bevel, decreet en bestuurlijk systeem de wetten en systemen van elk land in de materiële wereld, en geen wezen dat in deze wereld leeft, zou het lef hebben ze te overtreden of naar zich toe te trekken. Heeft dit te maken met Gods soevereiniteit en bestuur? In deze wereld bestaan duidelijke bestuurlijke decreten, duidelijke hemelse bevelen en duidelijke statuten. Op verschillende niveaus en op verschillende gebieden volgen opzichters strikt hun plicht en houden zich aan regels en voorschriften omdat ze de consequentie kennen van het overtreden van een hemels bevel, zijn ze zich heel erg bewust van hoe God het kwade bestraft en het goede beloont, en van hoe Hij alle dingen bestuurt, hoe Hij over alle dingen heerst, en bovendien zien ze heel goed hoe God Zijn hemelse bevelen en statuten uitvoert. Verschillen die van de materiële wereld, bewoond door de mens? Ze zijn totaal verschillend. Het is een totaal andere wereld dan de materiële wereld. Omdat er hemelse bevelen en statuten bestaan, gaat het over Gods soevereiniteit, bestuur en, bovendien, Gods gezindheid en

wat Hij heeft en is. Vinden jullie na het horen hiervan niet dat het hoogst noodzakelijk is dat ik over dit onderwerp spreek? Willen jullie de geheimen ervan niet kennen? (Ja, dat willen wij.) De spirituele wereld zit als volgt in elkaar. Hoewel het bestaat naast de materiële wereld en simultaan onderworpen is aan Gods bestuur en soevereiniteit, zijn Gods bestuur en soevereiniteit van deze wereld veel strikter dan die van de materiële wereld. Wat details betreft, moeten we beginnen met hoe de spirituele wereld verantwoording draagt voor het werk van de cyclus van leven en dood van de mensheid, want dit werk is een belangrijk onderdeel van het werk van de wezens van de spirituele wereld.

Onder de mensheid categoriseer ik de mens in drie typen. Het eerste type is de ongelovigen, degenen zonder religieuze overtuigingen. Zij worden ongelovigen genoemd. De overgrote meerderheid van ongelovigen gelooft alleen in geld, zij streven alleen hun eigen belangen na, zijn materialistisch en geloven alleen in de materiële wereld, niet in de cyclus van leven en dood of in verhalen over goden en geesten. Ik categoriseer ze als de ongelovigen, en zij vormen het eerste type. Het tweede type is een verscheidenheid van gelovige mensen die losstaat van de ongelovigen. Onder de mensheid categoriseer ik deze gelovigen in verschillende hoofdtypen: de eerste is joods, de tweede is katholiek, de derde is christelijk, de vierde is islamitisch en de vijfde boeddhistisch – er zijn vijf typen. Dit zijn de verschillende typen gelovige mensen. Het derde type wordt gevormd door degenen die in God geloven, wat op jullie slaat. Zulke gelovigen zijn degenen die God vandaag volgen. Deze mensen zijn verdeeld in twee typen: door God uitverkoren mensen en dienstdoeners. Er bestaat een duidelijk onderscheid tussen deze hoofdtypen. Dus nu kunnen jullie duidelijk onderscheid maken tussen de typen en indelingen van mensen, nietwaar? De eerste zijn de

ongelovigen – ik heb verteld wie de ongelovigen zijn. Tellen degenen die geloven in de Man met de Baard Daarboven als ongelovigen? Veel ongelovigen geloven alleen maar in de Man met de Baard Daarboven; ze geloven dat de wind, regen en donder, enzovoort, allemaal worden beheerst door deze entiteit, op wie ze vertrouwen voor het planten van gewassen en de oogst – maar bij het noemen van het geloof in God zijn ze toch onwillig om in Hem te geloven. Kan dit geloof in God worden genoemd? Zulke mensen vallen onder de ongelovigen. Dat begrijp je toch wel? Vergis je niet in deze categorieën. Het tweede type zijn gelovige mensen. Het derde type zijn degenen die God vandaag volgen. En waarom heb ik alle mensen in deze typen ingedeeld? (Omdat verschillende typen mensen een verschillende uitkomst en een verschillende bestemming hebben.) Dat is één aspect. Omdat deze verschillende rassen en soorten mensen bij hun terugkeer naar de spirituele wereld allemaal ergens anders heen zullen gaan, zij aan verschillende wetten van de cyclus van leven en dood onderworpen zullen worden, en dit is de reden waarom ik mensen in deze hoofdtypen heb ingedeeld.

1. De cyclus van leven en dood van de ongelovigen

Laten we beginnen bij de cyclus van leven en dood van de ongelovigen. Nadat een persoon sterft, wordt hij meegenomen door een opzichter uit de spirituele wereld. En wat van hen wordt meegenomen? Niet hun vlees, maar hun ziel. Wanneer hun ziel wordt meegenomen, komen ze op een plaats die een agentschap is van de spirituele wereld, die specifiek de zielen van net gestorven

mensen opneemt. (Opmerking: nadat iemand sterft, is de bestemming onbekend voor de ziel.) Wanneer ze naar deze plek worden gebracht, voert een ambtenaar de eerste controles uit, waarbij hun naam, adres, leeftijd en al hun ervaringen worden bevestigd. Alles wat ze tijdens hun leven hebben gedaan, is vastgelegd in een boek en gecontroleerd op juistheid. Nadat alles is gecontroleerd, wordt aan de hand van het gedrag en de acties van de persoon gedurende hun hele leven bepaald of ze zullen worden gestraft of opnieuw gereïncarneerd worden als persoon, wat de eerste fase is. Is deze eerste fase beangstigend? Het is niet zo beangstigend, want het enige dat is gebeurd, is dat de persoon op een donkere en onbekende plek is aangekomen.

In de tweede fase, als personen hun leven lang veel slechte dingen hebben gedaan, als ze veel misdaden hebben begaan, dan zullen ze naar een plaats van straf worden gebracht om gestraft te worden. Dat is de specifieke plaats waar mensen worden gestraft. De specifieke invulling van hun straf hangt af van de zonden die ze begaan hebben, en van hoeveel verdorven dingen ze deden voordat ze stierven – wat de eerste situatie is die plaatsvindt in de tweede fase. Vanwege de slechte dingen die zij deden en het kwaad dat zij begingen voordat zij stierven, zullen sommige mensen wanneer zij na hun straf gereïncarneerd zijn – wanneer zij eenmaal opnieuw in de materiële wereld zijn geboren – menselijk blijven, en zullen sommigen dieren worden. Dat wil zeggen, nadat een persoon terugkeert naar de spirituele wereld, worden ze gestraft voor hun slechte daden; bovendien worden ze door hun slechte daden in hun volgende reïncarnatie waarschijnlijk geen mens, maar een dier. Dieren die ze kunnen worden zijn onder andere koeien, paarden, varkens en honden. Sommige mensen kunnen een vogel in de lucht worden, of een eend of gans ... Nadat ze als dier zijn

gereïncarneerd, keren ze wanneer ze sterven terug naar de spirituele wereld en, net als daarvoor, zal de spirituele wereld op basis van hun gedrag voordat ze sterven, beslissen of ze al dan niet als persoon gereïncarneerd worden. De meeste mensen begaan te veel slechte daden, hun zonden zijn te ernstig, en daarom worden ze zeven tot twaalf keer gereïncarneerd als dier. Zeven tot twaalf keer – is dat beangstigend? (Dat is angstaanjagend.) Wat vinden jullie beangstigend? Iemand die een dier wordt, dat is beangstigend. En wat is voor een persoon het pijnlijkst aan het worden van een dier? Geen taal hebben, alleen simpele gedachten hebben, slechts kunnen doen wat dieren doen en eten wat dieren eten, over de simpele geest en lichaamstaal van een dier beschikken, niet rechtop kunnen lopen, niet kunnen communiceren met mensen, en over geen enkel aspect van menselijk gedrag en menselijke activiteiten beschikken die overeenkomt met dieren. Dat wil zeggen, onder alle omstandigheden maakt het zijn van een dier je tot de minste van alle levende wezens, en het is veel pijnlijker dan menszijn. Dit is één aspect van de straf van de spirituele wereld van degenen die veel kwaad hebben gedaan en grote zonden hebben begaan. Wat de ernst van de straf betreft: deze wordt bepaald door het soort dier dat ze worden. Kun je bijvoorbeeld beter een varken zijn dan een hond? Leeft een varken beter of slechter dan een hond? Slechter, toch? Als mensen een koe of een paard worden, zullen ze dan beter of slechter leven dan een varken? (Beter.) Zal iemand zich meer op zijn gemak voelen als hij opnieuw wordt geboren als een kat? Hij zou sowieso een dier worden en het is makkelijker om een kat te zijn dan een koe of een paard te zijn, omdat katten de meeste tijd sluimerend liggen te luieren. Het is arbeidsintensiever om een koe of paard te worden. Daarom moet iemand die als koe of paard wordt gereïncarneerd hard werken – wat veel

weg heeft van een zware straf. Een hond worden zou weer iets beter zijn dan een koe of een paard te worden, omdat een hond een nauwere band heeft met zijn baas. Na verschillende jaren huisdier te zijn geweest, kunnen sommige honden veel begrijpen van wat hun baas zegt. Soms kan een hond zich aanpassen aan de gemoedstoestand en behoeften van zijn baas, daarom behandelt de baas de hond beter, en de hond krijgt beter te eten en drinken en als hij pijn heeft, wordt er beter voor gezorgd – heeft de hond dus geen gelukkig leven? Daarom ben je beter af als hond dan als een koe of paard. Hierin bepaalt de ernst van de straf van een persoon hoe vaak zij als dier worden gereïncarneerd en als welke diersoort.

Omdat ze in hun leven zoveel zonden begingen, zullen sommige mensen gestraft worden door zeven tot twaalf keer als dier gereïncarneerd te worden. Nadat ze een voldoende aantal keer zijn gestraft, worden ze bij hun terugkeer naar de spirituele wereld ergens anders naartoe gebracht. De verschillende zielen in deze plaats zijn al gestraft en zijn van het soort dat zich voorbereidt om als mens gereïncarneerd te worden. Deze plaats categoriseert elke ziel in een type volgens de soort familie waarin ze geboren worden, welke rol ze zullen spelen als ze eenmaal gereïncarneerd zijn, enzovoort. Sommige mensen zullen bijvoorbeeld zangers worden als ze naar deze wereld komen en daarom worden ze bij de zangers geplaatst; sommigen zullen zakenmensen worden wanneer ze naar deze wereld komen, en dus worden ze bij zakenmensen geplaatst; en als iemand een wetenschapper wordt wanneer zij mensen worden, dan worden zij bij wetenschappelijke onderzoekers geplaatst. Nadat ze zijn geclassificeerd, wordt ieder op verschillende tijdstippen en toegewezen data weggezonden, net zoals mensen tegenwoordig e-mails versturen. Hiermee wordt één cyclus van

leven en dood voltooid. Vanaf de dag dat personen aankomen in de spirituele wereld, tot het einde van hun straf, of totdat ze heel vaak als dier zijn gereïncarneerd, en ze zich voorbereiden om gereïncarneerd te worden als mens, is dit proces voltooid.

En worden degenen die klaar zijn met hun straf en die niet gereïncarneerd zijn als dier, snel naar de materiële wereld gestuurd om mens te worden? Wat is de frequentie waarin dit kan gebeuren? Hiervoor gelden tijdgebonden beperkingen. Alles wat in de spirituele wereld gebeurt, is onderworpen aan passende tijdgebonden beperkingen en regels – die jullie zullen begrijpen als ik het aan de hand van getallen uitleg. Voor degenen die in een kort tijdsbestek gereïncarneerd worden, wordt hun wedergeboorte als mens al bij hun sterven gepland. De kortste periode is drie dagen. Voor sommige mensen is het drie maanden, voor sommigen drie jaar, voor sommigen dertig jaar, voor sommigen driehonderd jaar, enzovoort. Dus wat kunnen we zeggen over deze tijdgebonden regels, en wat houden ze precies in? Ze zijn gebaseerd op wat de materiële wereld, de menselijke wereld, nodig heeft van de ziel, en de rol die deze ziel in deze wereld moet spelen. Wanneer mensen gereïncarneerd worden als een gewoon persoon, worden de meesten van hen al heel snel gereïncarneerd, omdat de menselijke wereld dringend behoefte heeft aan zulke gewone mensen, en dus worden ze drie dagen later opnieuw uitgezonden naar een heel andere familie dan waar ze voor hun dood deel van uitmaakten. Maar sommigen spelen een bijzondere rol in deze wereld. “Bijzonder” wil zeggen dat er in de menselijke wereld geen grote vraag is naar deze mensen; er zijn niet veel mensen nodig om zo’n rol te spelen, en dus kan het wel driehonderd jaar duren voordat ze gereïncarneerd worden. Dat wil zeggen, deze ziel arriveert maar eens in de

driehonderd of zelfs drieduizend jaar. En waarom? Omdat er gedurende driehonderd of drieduizend jaar geen vraag is naar een dergelijke rol in de menselijke wereld, en dus worden ze ergens in de spirituele wereld bewaard. Neem bijvoorbeeld Confucius. Hij had een diepgaande invloed op de traditionele Chinese cultuur. Zijn komst had grote invloed op de cultuur, kennis, traditie en het denken van de mensen van die tijd. Maar zo iemand is niet nodig in elk tijdperk, daarom moest hij driehonderd of drieduizend jaar in de spirituele wereld blijven wachten voordat hij werd gereïncarneerd. Omdat in de menselijke wereld geen vraag was naar een dergelijk persoon moest hij werkeloos afwachten, want er waren maar heel weinig functies zoals de zijne, hij had weinig te doen, en daarom moest hij de meeste tijd ergens in de spirituele wereld apart worden gehouden, nutteloos, om pas weggezonden te worden als de menselijke wereld hem nodig had. Dat zijn de tijdgebonden regels van het spirituele rijk voor de frequentie waarmee de meeste mensen worden gereïncarneerd. Of ze nu heel gewoon of bijzonder zijn, de spirituele wereld heeft passende regels en de juiste uitvoering voor de verwerking van menselijke reïncarnatie, en deze regels en uitvoering worden door God naar beneden gestuurd, en niet bepaald of gestuurd door een deurwaarder of wezen in de spirituele wereld. Begrijp je het nu?

Voor elke ziel, hun reïncarnatie, wat hun rol in dit leven is, in wat voor familie ze worden geboren en hoe hun leven verloopt, hangt nauw samen met hun vorige leven. Allerlei mensen komen de menselijke wereld in en ze spelen verschillende rollen, evenals de taken die ze uitvoeren. En wat voor taken zijn dat? Sommige mensen komen om een schuld af te lossen: als ze anderen te veel geld schuldig waren in hun vorige leven, komen ze in dit leven een schuld terugbetalen. Tegelijkertijd komen sommige anderen juist een schuld innen: zij

raakten in hun vorige leven juist te veel zaken en geld kwijt door oplichting, en dus zal de spirituele wereld hen bij aankomst in de spirituele wereld gerechtigheid bieden en hen in staat stellen om hun schuld in dit leven te innen. Sommige mensen zijn gekomen om een schuld van dankbaarheid in te lossen: tijdens hun vorige leven – voor hun dood – was iemand aardig tegen hen, en in dit leven krijgen zij een geweldige kans om te worden gereïncarneerd en dus worden ze herboren om deze schuld van dankbaarheid in te lossen. Weer anderen worden ondertussen in dit leven herboren om een leven te eisen. En wiens leven eisen zij? Van degene die hen in hun vorige leven doodde. Kortom, het huidige leven van elk persoon is nauw verbonden aan hun vorige leven, ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Dat wil zeggen dat het huidige leven van elke persoon enorm wordt beïnvloed door hun vorige leven. Voordat hij stierf, lichtte Zhang bijvoorbeeld Li op voor een grote som geld. Is Zhang dan iets schuldig aan Li? Aangezien hij dat is, is het dan logisch dat Li de schuld bij Zhang ophaalt? Daarom moet er na hun dood een rekening tussen hen worden vereffend. Als zij gereïncarneerd worden en Zhang mens wordt, hoe kan Li zijn schuld dan bij hem innen? Eén manier is dat Li zijn schuld int door te worden herboren als de zoon van Zhang, Zhang verdient veel geld en het wordt verkwanseld door Li. Het maakt niet uit hoeveel geld Zhang verdient, zijn zoon Li verspilt het. Hoeveel Zhang ook verdient, het is nooit genoeg, en zijn zoon slaagt er op de een of andere manier altijd in om het geld van zijn vader op allerlei manieren uit te geven. Zhang is verbijsterd: “Waarom is mijn zoon altijd al een ongeluksbrenger geweest? Waarom hebben andere mensen zulke goede zonen? Waarom heeft mijn zoon geen ambities, waarom is hij zo nutteloos en incapabel om ook maar een cent te verdienen, waarom moet ik hem altijd onderhouden?”

Omdat ik hem wel moet onderhouden, zal ik het doen, maar waarom heeft hij altijd meer nodig, hoeveel geld ik hem ook geef? Waarom kan hij nog geen dag eerlijk zijn geld verdienen, maar zal hij niets doen, behalve lanterfanten, schranzen, zuipen, hoerenlopen en gokken? Wat is er in hemelsnaam aan de hand?” Dan denkt Zhang een poosje na: “Het kan zijn dat ik hem in het vorige leven iets schuldig was. Dan zal ik het afbetalen! Dit zal niet ophouden voor ik alles heb betaald!” Misschien heeft Li zijn schuld op een dag volledig geïnd, en wanneer hij veertig of vijftig is, zal er een dag zijn waarop hij plotseling tot bezinning komt: “Ik heb de eerste helft van mijn leven helemaal niets goed gedaan! Ik heb al het geld dat mijn vader verdiende verspild – ik zou een goed mens moeten zijn! Ik ga mezelf vermannen: ik word iemand die eerlijk is en fatsoenlijk leeft, en ik zal mijn vader nooit meer verdriet doen!” Waarom denkt hij dit? Waarom verandert hij plotseling ten goede? Heeft dit een reden, en welke dan? (Omdat Li zijn schuld heeft geïnd, heeft Zhang zijn schuld afgelost.) Dit is een kwestie van oorzaak en gevolg. Het verhaal begon heel lang geleden, nog voor hun beider geboorte, en dit verhaal over hun vorig leven is op hun huidige leven overgebracht, en geen van beide kan de ander de schuld geven. Wat Zhang zijn zoon ook leerde, zijn zoon luisterde nooit en verdiende nooit eerlijk zijn geld, maar de dag dat de schuld was afgelost, hoefde hem niets te worden geleerd; zijn zoon begreep het uit zichzelf. Dit is een eenvoudig voorbeeld, en er zijn ongetwijfeld nog veel meer dergelijke voorbeelden. En wat kunnen mensen ervan leren? (Dat zij zich goed moeten gedragen en geen kwaad moeten doen.) Dat zij geen kwaad moeten doen, en dat er vergelding zal zijn voor hun slechte daden! De meeste ongelovigen begaan veel kwaad, en vergelding was toch de weerslag van hun slechte daden? Maar is deze vergelding arbitrair? Alles wat

vergelding als weerslag heeft, heeft een achtergrond en een reden. Denk je dat jou niets zal gebeuren nadat je iemand geld hebt afgetrosgeld? Denk je dat het geen gevolgen voor jou heeft als je door middel van bedrog hun geld hebt ingepikt? Dat is onmogelijk en er zullen zeker gevolgen zijn! Ongeacht wie ze zijn en of ze geloven dat er een God is, alle mensen moeten verantwoordelijkheid nemen voor hun gedrag en de gevolgen dragen van hun daden. Wat dit eenvoudige voorbeeld betreft – Zhang wordt gestraft en Li wordt terugbetaald – is dit niet eerlijk? Wanneer mensen zulke dingen doen, is zoiets het gevolg. Het is er onlosmakelijk mee verbonden. Ondanks dat ze ongelovigen zijn, voor degenen die niet in God geloven is hun bestaan onderworpen aan dergelijke hemelse voorschriften en decreten, niemand kan eraan ontkomen en niemand kan deze realiteit vermijden.

Degenen die niet gelovig zijn, geloven vaak dat al het zichtbare bestaat, terwijl al het onzichtbare of wat heel ver van mensen af staat, niet bestaat. Ze geloven liever dat er geen “cyclus van leven en dood” is, en geen “straf”, en dus zondigen ze en begaan ze slechte daden zonder wroeging – waarna ze gestraft worden, of gereïncarneerd als dier. Van alle verschillende mensen onder de ongelovigen komen de meesten in deze vicieuze cirkel terecht. Dat komt omdat ze niet weten dat de spirituele wereld strikt is in het besturen van alle levende wezens. Of je het gelooft of niet, dit feit bestaat, want geen enkel persoon of object ontkomt aan de reikwijdte van wat waargenomen wordt door Gods ogen, en geen enkel persoon of object ontkomt aan de regels en beperkingen van Gods hemelse edicten en decreten. En dus laat dit eenvoudige voorbeeld iedereen zien dat, ongeacht of je wel of niet in God gelooft, het onaanvaardbaar is om te zondigen en kwaad te doen, en dit gevolgen heeft. Wanneer iemand die

een ander geld heeft afgetroggeld zo gestraft wordt, is dat een redelijke straf. Dergelijk veelvoorkomend gedrag wordt bestraft door de spirituele wereld, door de decreten en hemelse edicten van God, en dus zal verschrikkelijk misdadig en kwaadaardig gedrag – verkrachting en plundering, list en bedrog, diefstal en roof, moord en brandstichting enzovoort – worden onderworpen aan een reeks straffen van uiteenlopende zwaarte. En wat houden deze straffen van uiteenlopende zwaarte in? Bij sommige kost het tijd om de ernst ervan vast te stellen, andere worden door verschillende methodieken bepaald en weer andere gebruiken de bestemming van reïncarnatie van mensen. Bijvoorbeeld, sommige mensen zijn grofgebekt. Wat betekent “grofgebekt”? Het betekent veelvuldig schelden tegen anderen en het gebruik van kwaadaardige taal, taal die mensen vervloekt. Wat houdt kwaadaardige taal in? Het laat zien dat iemand een kwaadaardig hart heeft. Zulke mensen spreken vaak kwaadwillende taal die mensen vervloekt, en zulke kwaadwillende taal gaat gepaard met ernstige gevolgen. Nadat deze mensen zijn gestorven en een gepaste straf hebben ontvangen, kunnen ze herboren worden als stomme. Sommige mensen zijn heel berekenend tijdens hun leven, ze maken vaak misbruik van anderen, hun plannetjes zijn zeer uitgekiend en ze brengen anderen veel schade toe. Zij kunnen worden herboren als zwakzinnige of iemand met een verstandelijke beperking. Sommige mensen maken vaak inbreuk op de privacy van anderen; zij zien veel wat niet voor hun ogen bestemd is, en ze weten veel wat ze niet zouden moeten weten, en daarom kunnen ze als blinde herboren worden. Sommige mensen zijn zeer gewiekst tijdens hun leven, ze maken veel ruzie en begaan veel slechte daden, en dus kunnen ze herboren worden met een handicap; mank of met één arm, of gebocheld of met een draaihals, ze kunnen

niet goed lopen of hun ene been is korter dan het andere, enzovoort. Hierin worden ze onderworpen aan verschillende straffen al naar gelang van het niveau kwaad dat ze begingen tijdens hun leven. En wat denken jullie, waarom zijn mensen scheel? Zijn er veel van zulke mensen? Er zijn er vandaag veel bij. Sommige mensen zijn scheel omdat ze hun ogen in hun vorige leven te veel de kost gaven, ze deden te veel slechte dingen, en daarom worden ze in dit leven geboren met scheve ogen en in ernstige gevallen zelfs blind. Dat is vergelding! Sommige mensen kunnen goed met anderen overweg voordat ze sterven, ze doen veel goeds voor hun dierbaren, vrienden, collega's of de mensen die met hen verbonden zijn. Ze bieden liefdadigheid en zorg aan anderen, of helpen hen in financieel opzicht, anderen hebben hen heel hoog zitten, en wanneer zulke mensen terugkeren naar de spirituele wereld worden ze niet gestraft. Wanneer een ongelovige niet gestraft wordt, betekent dit dat hij of zij een heel goed mens was. In plaats van te geloven in het bestaan van God, geloven ze alleen in de Man met de Baard in de hemel. Ze geloven alleen dat er een geest boven hen zweeft die alles wat ze doen in de gaten houdt – dat is het enige wat ze geloven. En het resultaat is dat ze zich veel beter gedragen. Deze mensen zijn goedgehartig en liefdadig en wanneer ze uiteindelijk terugkeren naar de spirituele wereld, zal de spirituele wereld hen heel goed behandelen en zullen ze spoedig worden gereïncarneerd. Wanneer ze herboren worden, bij wat voor soort familie komen zij terecht? Hoewel deze familie niet rijk zal zijn, zal het er vredig zijn, met onderlinge harmonie; zij zullen serene, gelukkige dagen beleven, iedereen zal vreugdevol zijn en zij zullen een goed leven hebben. Wanneer zulke mensen de volwassen leeftijd bereiken, zullen zij een groot gezin hebben met veel aanhang, hun kinderen zullen getalenteerd en succesvol zijn en hun familie zal veel

voorspoed ervaren – en zo'n resultaat is nauw verbonden met het vorige leven van deze persoon. Dat wil zeggen, waar iemand na zijn dood heengaat en reïncarneert, ongeacht of het een man of vrouw is, ongeacht wat zijn of haar missie is, ongeacht wat het leven hem of haar brengt, welke tegenslagen en zegeningen ze ook genieten, wie ze zullen ontmoeten, wat hen zal overkomen – niemand kan dit voorspellen, eraan ontkomen of zich ervoor verstoppen. Dat wil zeggen, nadat voor jouw leven is vastgesteld wat er met je gebeurt, hoe je het ook probeert te vermijden, op welke manier je het ook probeert te vermijden, jij kunt de levensloop die God in de spirituele wereld voor jou heeft vastgesteld, op geen enkele manier schenden. Want wanneer je bent gereïncarneerd, ligt je levenslot al vast. Of het nu goed of slecht is, iedereen moet dit onder ogen zien en blijven doorgaan; dit is een kwestie waar niemand die in deze wereld leeft aan kan ontkomen, en er bestaat geen reëlere kwestie. Goed, jullie hebben dit allemaal begrepen, toch?

Nu jullie dit begrijpen, zien jullie dan ook in dat God zeer nauwkeurige en grondige controles en een bestuur heeft voor de cyclus van leven en dood van de ongelovigen? Ten eerste heeft God verschillende hemelse edicten, decreten en systemen ingesteld in het spirituele rijk, en na het instellen van deze hemelse voorschriften, decreten en systemen worden ze strikt uitgevoerd, zoals God heeft vastgesteld, door wezens met verschillende officiële posities binnen de spirituele wereld, en niemand durft hen te schenden. En dus bestaan er in de cyclus van het leven en de dood van de mensheid in de mensenwereld of iemand gereïncarneerd is als een dier of als persoon, er bestaan wetten voor beide. Omdat deze wetten van God komen, durft niemand ze te overtreden, noch kunnen ze door wie dan ook overtreden worden. Het is alleen door de

soevereiniteit van God en door het bestaan van zulke wetten dat de materiële wereld die mensen zien gestructureerd en ordelijk is; het is alleen door Gods soevereiniteit dat de mens vreedzaam kan bestaan naast de andere wereld, die volledig onzichtbaar is voor de mensheid, en dat de mens er in harmonie mee kan samenleven – dit alles is onlosmakelijk verbonden met Gods soevereiniteit. Nadat iemands vleeselijke leven sterft, heeft de ziel nog steeds leven in zich, en wat zou er dus gebeuren zonder Gods bestuur? De ziel zou overal rondzwalen, overal binnendringen en de levende dingen in de wereld van de mensheid zelfs schade toebrengen. Die schade zou niet alleen de mensheid treffen, maar ook planten en dieren, maar de mens zou de eerste zijn die schade ondervindt. Als dit zou gebeuren – als zo'n ziel stuurloos was en mensen echt beschadigde, en echt slechte dingen deed – dan zou er ook op juiste wijze met deze ziel worden omgegaan in de spirituele wereld: als het echt ernstig was, zou het bestaan van de ziel snel ophouden, zij zou vernietigd worden; indien mogelijk zou zij ergens worden geplaatst en vervolgens gereïncarneerd. Dat wil zeggen, het bestuur van de spirituele wereld van verschillende soorten zielen wordt opgedragen en uitgevoerd volgens stappen en regels. Alleen door middel van een dergelijk bestuur is de materiële menselijke wereld niet in chaos vervallen, alleen daardoor kent de materiële menselijke wereld een normaal verstand, normale rationaliteit en een geordend vleeselijk leven. Pas wanneer de mensheid zo'n normaal leven kent, zullen degenen die in het vlees leven door de generaties heen blijven bloeien en zich voortplanten.

Wat denken jullie van de woorden die jullie net gehoord hebben? Zijn ze nieuw voor jullie? En wat voelden jullie nadat ik deze woorden vandaag communiceerde? Voelden jullie, naast het gevoel dat ze nieuw zijn, nog iets

anders? (Mensen moeten zich goed gedragen, en ik zie dat God groot en beangstigend is.) (Nadat ik zojuist Gods communicatie heb gehoord over hoe God het einde van verschillende soorten mensen regelt, voel ik aan de ene kant dat Gods gezindheid geen enkele belediging toestaat en dat ik Hem moet vereren en aan de andere kant weet ik van welk soort mensen God houdt en van welk soort niet. Ik wil dus een van degenen zijn waar God van houdt.) Zien jullie dat Gods handelingen op dit gebied principieel zijn? Wat zijn de principes waarnaar Hij handelt? (Hij stelt het einde van de mensen vast op basis van alles wat ze doen.) Dit gaat over de verschillende einden van de ongelovigen waar we net over gesproken hebben. Wanneer het gaat over de ongelovigen, is het principe dat achter Gods handelingen zit dan het belonen van de goeden en het straffen van de slechten? Bestaan er uitzonderingen? (Nee.) Zien jullie dat er een principe achter Gods handelingen zit? De ongelovigen geloven feitelijk niet in God, ze kunnen Gods orkestratie niet gehoorzamen en ze zijn zich niet bewust van Gods soevereiniteit, laat staan dat ze God erkennen. Nog erger, ze lasteren God en vervloeken Hem, en ze staan vijandig tegenover degenen die in God geloven. Hoewel deze mensen zo'n houding tegenover God hebben, wijkt Gods bestuur over hen nog steeds niet af van Zijn principes. Hij bestuurt hen op een ordelijke manier in overeenstemming met Zijn principes en Zijn gezindheid. Hoe beschouwt God hun vijandigheid? Als onwetendheid! En dus heeft Hij ervoor gezorgd dat deze mensen – de meerderheid van de ongelovigen – ooit gereïncarneerd werden als dieren. Wat zijn ongelovigen dus in de ogen van God? Ze zijn vee. God bestuurt vee en Hij bestuurt de mensheid. Hij hanteert dezelfde principes voor dit soort mensen. Zelfs aan Zijn bestuur over deze mensen kan men nog steeds Zijn gezindheid en Zijn wetten achter Zijn heerschappij over alle

dingen zien. Zien jullie dus Gods soevereiniteit in de principes waarmee Hij de ongelovigen waarover we net hebben gesproken, bestuurt? Zien jullie Gods rechtvaardige gezindheid? (Die zien we.) Dat wil zeggen, met welke dingen Hij ook te maken heeft, God handelt volgens Zijn eigen principes en gezindheid. Dit is Gods wezen. Hij breekt niet zomaar de decreten of hemelse bevelschriften die Hij heeft vastgesteld omdat Hij dit soort mensen als vee beschouwt. God handelt volgens principes, zonder ook maar de geringste wanorde. Zijn handelingen worden in het geheel niet beïnvloed door welke factor dan ook, en wat Hij ook doet, het is altijd overeenkomstig Zijn eigen principes. Dit komt omdat God het wezen van God Zelf heeft, dat een aspect is van Zijn wezen dat geen enkel schepsel bezit. God is consciëntieus en verantwoordelijk in Zijn behandeling, benadering, management, bestuur van en heerschappij over elk object, persoon en levend wezen onder alle dingen die Hij heeft geschapen. Hij is hierin nooit onzorgvuldig geweest. Voor hen die goed zijn, is Hij genadig en vriendelijk; hen die slecht zijn, straft Hij meedogenloos, en voor de verschillende levende wezens creëert Hij passende regelingen op een tijdige en regelmatige manier overeenkomstig de verschillende eisen die op verschillende tijdstippen gelden voor de wereld van de mensheid, zodanig dat deze verschillende levende wezens worden gereïncarneerd volgens de rollen die zij op een ordelijke manier spelen, en zich op een ordelijke manier tussen de materiële wereld en de spirituele wereld verplaatsen.

De dood van een levend wezen – de beëindiging van een fysiek leven – geeft aan dat het levende wezen is overgegaan van de materiële wereld naar de spirituele wereld, terwijl de geboorte van een nieuw fysiek leven aangeeft dat een levend wezen van de spirituele wereld is overgegaan naar de materiële wereld

en is begonnen zijn rol op zich te nemen, zijn rol te spelen. Of het nu het vertrek of de aankomst van een wezen is, beide zijn onscheidbaar van het werk van de spirituele wereld. Wanneer iemand in de materiële wereld aankomt, heeft God in de spirituele wereld al passende regelingen getroffen en definities opgesteld wat betreft het gezin waar het wezen terecht komt, het gebied waar het zal aankomen, het uur waarop de aankomst zal plaatsvinden en de rol die iemand gaat spelen. Het hele leven van deze mens – de dingen die hij gaat doen, de wegen die hij zal gaan – voltrekt zich volgens de regelingen uit de spirituele wereld, zonder ook maar de geringste fout. Het moment waarop een fysiek leven eindigt en de manier en plaats waarop het eindigt zijn intussen ook duidelijk en herkenbaar voor de spirituele wereld. God regeert over de materiële wereld en Hij regeert over de spirituele wereld. Hij zal de normale cyclus van leven en dood van een ziel niet vertragen, noch kan Hij fouten begaan bij de regelingen met betrekking tot de cyclus van leven en dood van een ziel. Alle officiële wetsdienaars van de spirituele wereld voeren hun taken uit en doen dat wat ze moeten doen, volgens de instructies en regels van God. En zo, in de wereld van de mensheid, is elk materieel fenomeen dat door de mens wordt aanschouwd ordelijk en bevat geen chaos. Dit alles is vanwege Gods ordelijke heerschappij over alle dingen en omdat Gods gezag over alles heerst en alles waarover Hij heerst, omvat de materiële wereld waarin de mens leeft en bovendien de onzichtbare spirituele wereld achter de mensheid. En dus, als de mensheid een goed leven wil leiden en in een prettige omgeving wil leven, en daarnaast wil worden voorzien van de gehele zichtbare materiële wereld, dan dient de mens ook te worden voorzien van de spirituele wereld, die niemand kan zien en die namens de mensheid over elk levend wezen heerst en ordelijk is. Wanneer dus

wordt gezegd dat God de levensbron voor alle dingen is, hebben we dan niet iets toegevoegd aan ons bewustzijn en begrip van “alle dingen”? (Ja.)

2. De cyclus van leven en dood van de verschillende gelovige mensen

We hebben zojuist de cyclus van leven en dood besproken van de eerste categorie, de ongelovigen. Laten we nu de cyclus van de tweede categorie bespreken, de verschillende gelovige mensen. “De cyclus van leven en dood van de verschillende gelovige mensen” is ook een bijzonder belangrijk onderwerp en het is noodzakelijk dat jullie hier enig begrip van hebben. Laten we het eerst hebben over naar welke soorten geloof het “geloof” in “gelovige mensen” verwijst: Het verwijst naar jodendom, christendom, katholicisme, islam en boeddhisme, de vijf grote religies. Naast de ongelovigen vormen de mensen die in deze vijf religies geloven een groot deel van de wereldbevolking. Onder deze vijf religies zijn er maar weinig mensen die van hun geloof een carrière hebben gemaakt, maar toch hebben deze religies vele gelovigen. Deze gelovigen gaan naar een andere plek wanneer ze sterven. “Anders” dan wie? Dan de ongelovigen, de mensen die geen geloof hebben, waar we het net over hebben gehad. Nadat ze sterven, gaan de gelovigen van deze vijf religies ergens anders heen, een plek die anders is dan die van de ongelovigen. Maar het is hetzelfde proces. De spirituele wereld zal ook een oordeel over hen vellen gebaseerd op alles wat ze hebben gedaan voor ze stierven, waarop ze dienovereenkomstig zullen worden verwerkt. Maar waarom worden deze mensen ergens anders geplaatst om te worden verwerkt? Hiervoor is een belangrijke reden. En wat is die reden? Ik

vertel het jullie aan de hand van een voorbeeld. Maar voor ik dat doe – jullie denken misschien bij jezelf: “Misschien is het omdat ze een beetje in God geloven! Ze zijn geen volledig ongelovigen.” Dit is niet de reden. Er is een heel belangrijke reden waarom ze ergens anders worden geplaatst.

Neem boeddhisme: laat me jullie een feit vertellen. Een boeddhist is allereerst iemand die is bekeerd tot het boeddhisme, en is iemand die weet wat zijn geloof is. Wanneer een boeddhist het haar afknipt en een monnik of non wordt, betekent dit dat hij of zij afscheid heeft genomen van de seculiere wereld en het rumoer van de wereld ver achter zich heeft gelaten. Elke dag reciteren ze de soetra's en chanten de namen van de Boeddha's, ze eten alleen vegetarisch voedsel, ze leiden ascetische levens en brengen hun dagen door bij het koude, zwakke licht van de boterlamp. Ze brengen hun hele leven op deze wijze door. Wanneer hun fysieke leven eindigt, maken ze de som op van hun leven. In hun harten weten ze echter niet waar ze naar toe gaan nadat ze sterven, wie ze zullen ontmoeten en wat voor einde ze zullen hebben – in hun harten hebben ze geen duidelijkheid over deze dingen. Ze hebben niets meer gedaan dan hun hele leven vergezeld door een geloof blind door te brengen, waarna ze deze wereld verlaten vergezeld door blinde wensen en idealen. Zo is het einde van hun fysieke leven wanneer ze de wereld van de levenden verlaten en daarna keren ze terug naar hun oorspronkelijke plaats in de spirituele wereld. Of deze mensen worden gereïncarneerd om terug te keren naar de aarde en door te gaan met hun zelfontwikkeling is afhankelijk van hun gedrag en zelfontwikkeling voorafgaande aan hun overlijden. Als ze tijdens hun leven niets verkeerd hebben gedaan, worden ze snel gereïncarneerd en weer teruggezonden naar de aarde, waar ze opnieuw monnik of non zullen worden. Overeenkomstig de procedure

tijdens de eerste keer, zullen hun fysieke lichamen zichzelf ontwikkelen, waarna ze overlijden en terugkeren naar de spirituele wereld, waar ze worden getoetst, waarna ze – als er geen problemen zijn – nogmaals terug kunnen keren tot de mensenwereld, zich nogmaals tot het boeddhisme bekeren en doorgaan met hun zelfontwikkeling. Nadat ze drie tot zeven keer zijn gereïncarneerd, zullen ze nogmaals terugkeren naar de spirituele wereld, naar de plek waar ze elke keer heengaan nadat hun fysieke leven is beëindigd. Als hun verschillende kwalificaties en gedrag in de mensenwereld in overeenstemming zijn met de hemelse bevelen van de spirituele wereld, zullen ze vanaf dit punt daar blijven. Ze zullen niet meer als mens reïncarneren, noch zullen ze enig risico lopen te worden gestraft voor kwaad dat ze op aarde zouden doen. Ze zullen dit proces nooit meer ervaren. In plaats daarvan zullen ze, overeenkomstig hun omstandigheden, een positie innemen in het spirituele rijk. Dit is wat boeddhisten het ‘bereiken van boeddhaschap’ noemen. Het bereiken van boeddhaschap betekent voornamelijk realisatie behalen als een functionaris in de spirituele wereld worden en daarna niet opnieuw reïncarneren of het gevaar lopen gestraft te worden. Bovendien betekent het niet langer meer de ergernis te hoeven ondergaan om weer mens te zijn na te zijn gereïncarneerd. Lopen ze nog steeds een kans om als dier te worden gereïncarneerd? (Nee.) Dit betekent dat ze blijven om een rol in de spirituele wereld op zich te nemen. Ze zullen niet meer worden gereïncarneerd. Dit is één voorbeeld van het bereiken van de realisatie van boeddhaschap in boeddhisme. Wat betreft degenen die geen realisatie bereiken – wanneer zij terugkeren naar de spirituele wereld worden ze onderzocht en geverifieerd door de relevante functionaris, die erachter komt dat ze tijdens hun leven niet toegewijd hebben gepraktiseerd of niet consciëntieus

zijn geweest bij het reciteren van de soetra's en het chanten van de namen van de Boeddha's zoals voorgeschreven door het boeddhisme, maar integendeel veel slechte daden hebben gepleegd en zich hebben ingelaten met allerlei boosaardig gedrag. Dan zal er in de spirituele wereld een oordeel over hun kwaad worden geveld waarna ze zeker zullen worden gestraft. Wat dit betreft zijn er geen uitzonderingen. Wanneer kan een dergelijk persoon dus realisatie bereiken? In een leven waarin ze geen kwaad doen, waarbij na hun terugkeer in de spirituele wereld, wordt vastgesteld dat ze voor ze stierven niets fout hebben gedaan. Dan blijven ze reïncarneren, gaan door met het reciteren van de soetra's en het chanten van de namen van de Boeddha's, brengen hun dagen door bij het koude, zwakke licht van de boterlamp, doden geen enkel levend wezen, eten geen vlees, nemen geen deel aan de mensenwereld, maar laten de problemen van die wereld ver achter zich en hebben geen geschillen met anderen. Tijdens dit proces doen ze geen kwaad, waarna ze terugkeren naar de spirituele wereld en nadat al hun handelingen en gedrag zijn onderzocht, worden ze nogmaals in de mensenwereld gezonden, in een cyclus van drie tot zeven keer. Als dit proces niet wordt verstoord dan zal hun bereiken van boeddhachap onaangetast blijven en zal niet worden uitgesteld. Dit is een element van de cyclus van leven en dood van alle gelovige mensen: ze zijn in staat 'realisatie te bereiken' en een positie in te nemen in de spirituele wereld. Dit is wat hen onderscheidt van de ongelovigen. Allereerst, wat dient het gedrag te zijn van degenen die in staat zijn een positie in de spirituele wereld in te nemen wanneer ze op aarde leven? Ze mogen absoluut geen kwaad doen: ze mogen niet moorden, brandstichten, verkrachten of plunderen en wanneer ze fraude of bedrog plegen of stelen of roven, kunnen ze geen realisatie bereiken. Met

andere woorden, als ze enige band of betrokkenheid hebben met het kwaad, zullen ze niet in staat zijn aan de bestraffing van de spirituele wereld te ontsnappen. De spirituele wereld maakt passende regelingen voor boeddhisten die boeddhaschap bereiken: ze worden misschien aangewezen om degenen waarvan blijkt dat ze in boeddhisme en de Man met de Baard in de Hemel geloven te besturen, en de boeddhisten krijgen een eigen jurisdictie, misschien besturen ze alleen de ongelovigen, of misschien worden ze een hele bescheiden wetsdienaar. Zo'n toewijzing geschiedt volgens de aard van deze zielen. Dit is een voorbeeld van het boeddhisme.

Onder de vijf religies waarover we hebben gesproken, is het christendom enigszins speciaal. Wat is er speciaal aan het christendom? Dit zijn mensen die in de ware God geloven. Hoe kunnen degenen die in de ware God geloven hier worden vermeld? Omdat het christendom een soort geloof is, heeft het zonder twijfel alleen te maken met geloof – het is een soort ceremonie, een soort religie, en iets dat apart staat van het geloof van degenen die God echt volgen. De reden waarom ik het christendom heb vermeld als een van de vijf grote religies is omdat het christendom is afgedaald tot hetzelfde niveau als het jodendom, het boeddhisme en de islam. De meeste christenen geloven niet dat er een God is of dat Hij over alle dingen regeert, laat staan dat ze geloven in Zijn bestaan. In plaats daarvan gebruiken ze de Schrift slechts om over theologie te spreken en gebruiken ze theologie om de mensen te onderwijzen vriendelijk te zijn, lijden te verdragen en goede dingen te doen. Dit is het soort religie dat het christendom is: een religie die zich slechts concentreert op theologische theorieën en absoluut niets te maken heeft met Gods werk van het managen en redden van de mens, een religie van degenen die God volgen die niet door God wordt erkend. Maar

ook voor Zijn benadering van hen hanteert God een principe. Hij gaat niet terloops met ze om en behandelt ze niet willekeurig, op dezelfde manier als Hij de ongelovigen behandelt. Hij benadert ze op dezelfde manier als Hij de boeddhisten benadert. Wanneer een christen tijdens zijn leven zelfdiscipline toont, strikt gehoorzaamt aan de Tien Geboden en zich aan de wetten en bevelen houdt bij de eisen die hij stelt aan zijn eigen gedrag – en als hij dit zijn hele leven volhoudt – dan zal hij dezelfde tijd moeten besteden aan het doorlopen van de cycli van leven en dood voordat hij werkelijk de zogenaamde opname kan bereiken. Na deze opname te hebben bereikt blijven christenen in de spirituele wereld, waar ze een positie innemen en een van de wetsdienaars van de spirituele wereld worden. Evenzo, wanneer ze op aarde kwaad doen, als ze zondig zijn en te veel zonden begaan, is het onvermijdelijk dat ze in verschillende mate zullen worden gestraft en gedisciplineerd. In boeddhisme betekent het bereiken van realisatie het overgaan naar het Zuivere Land van Uiterste Gelukzaligheid, maar hoe wordt het in het christendom genoemd? Het wordt “de hemel binnengaan” of “opgenomen worden” genoemd. Degenen die werkelijk worden opgenomen, doorlopen ook de cyclus van leven en dood drie tot zeven keer, waarna ze, na te zijn overleden, naar de spirituele wereld komen, alsof ze in slaap zijn gevallen. Als ze voldoen aan de standaard kunnen ze blijven om een rol op zich te nemen en zullen, in tegenstelling tot de mensen op aarde, niet meer worden gereïncarneerd op een eenvoudige wijze of volgens de gebruikelijke manier.

Bij al deze religies is het einde waarover ze spreken en waar ze naar streven gelijk aan het bereiken van realisatie in het boeddhisme; deze ‘realisatie’ wordt echter op verschillende manieren bereikt. Ze zijn allemaal hetzelfde. Aan dit deel

van de mensen die deze religies aanhangen, het deel dat in staat is zich bij hun gedrag strikt te houden aan religieuze voorschriften, geeft God een passende bestemming, een geschikte plek om heen te gaan, en behandelt ze op gepaste wijze. Dit is allemaal redelijk, maar het is niet zoals mensen zich het zich voorstellen, nietwaar? Hoe voelen jullie je nu jullie hebben gehoord over wat er met de mensen van het christendom gebeurt? Hebben jullie het gevoel dat hun vervelende situatie niet eerlijk is? Leven jullie met ze mee? (Een beetje.) Er is niets aan te doen – ze kunnen alleen zichzelf verwijten maken. Waarom zeg ik dit? Gods werk is waarheid, God leeft en is echt, en Zijn werk is gericht op de hele mensheid en elk individu. Waarom accepteren ze dit dan niet? Waarom verzetten ze zich zo heftig tegen God en vervolgen ze Hem? Ze mogen van geluk spreken dat ze zo'n einde hebben, dus waarom zouden jullie medelijden met hen hebben? Dat ze op deze manier worden behandeld, toont een grote mate van tolerantie. Uitgaande van de mate waarin ze zich tegen God verzetten, zouden ze moeten worden vernietigd – toch doet God dit niet en behandelt Hij het christendom slechts op dezelfde manier als een gewone religie. Is het dus noodzakelijk om het tot in detail over de andere religies te hebben? Het ethos van al deze religies is dat mensen meer ellende moeten verdragen, geen kwaad doen, goede daden verrichten, anderen niet vervloeken, niet over anderen oordelen, zichzelf afzijdig houden van twisten, en goede mensen zijn – zo zijn de meeste religieuze onderwijzingen. Daarom, als deze gelovige mensen – deze mensen van verschillende religies en denominaties – in staat zijn zich strikt te houden aan religieuze voorschriften, dan zullen ze geen grote fouten of zonden begaan in de tijd dat ze op aarde zijn en zullen deze mensen, de mensen die in staat zijn om zich strikt te houden aan de religieuze voorschriften, na drie tot

zeven keer te zijn gereïncarneerd over het algemeen genomen blijven om een rol op te nemen in de spirituele wereld. Zijn er veel van zulke mensen? (Nee, er zijn er niet veel.) Waar is je antwoord op gebaseerd? Het is niet eenvoudig om goed te doen of je te houden aan religieuze regels en wetten. Boeddhisme staat mensen niet toe vlees te eten – zou je dat kunnen? Als je grijze gewaden zou moeten dragen en de hele dag soetra's moest reciteren en de namen van de Boeddha's moest chanten in een boeddhistische tempel, zou je dat kunnen doen? Het zou niet makkelijk zijn. Het christendom heeft de Tien Geboden, de geboden en de wetten, is het eenvoudig je daaraan te houden? Nee, dat is het niet! Neem bijvoorbeeld dat je anderen niet mag vervloeken: Mensen zijn niet in staat zich aan deze regel te houden. Ze kunnen zich niet beheersen en vloeken – en nadat ze hebben gevloekt kunnen ze het niet meer terugnemen, dus wat doen ze dan? Ze biechten 's avonds hun zonden op. Soms is er nadat ze anderen hebben vervloekt nog steeds haat in hun harten en gaan ze zelfs zover dat ze plannen maken om hen kwaad te doen. Samengevat, voor degenen die onder dit dode dogma leven is het niet eenvoudig niet te zondigen of kwaad te doen. En dus zijn er in elke religie maar een handjevol mensen die in staat zijn om werkelijk realisatie te bereiken. Je denkt dat, omdat er zo veel mensen zijn die deze religies aanhangen, er ook wel velen zullen zijn die blijven om een rol op zich te nemen in het spirituele rijk. Maar er zijn er niet zo veel, slechts enkelen zijn in staat dit te bereiken. Dit is het in grote lijnen wat betreft de cyclus van leven en dood van gelovige mensen. Wat hen onderscheidt, is dat ze realisatie kunnen bereiken, en dit onderscheidt hen van ongelovigen.

3. De cyclus van leven en dood van Gods volgelingen

Laten we het vervolgens hebben over de cyclus van leven en dood van degenen die God volgen. Dit gaat over jullie, let dus op. Denk er allereerst over na in welke categorieën mensen die God volgen kunnen worden onderverdeeld. (Gods uitverkoren mensen en dienstdoeners.) Er zijn er twee: Gods uitverkoren mensen en dienstdoeners. Laten we het eerst hebben over de door God uitverkoren mensen, waarvan er slechts enkelen zijn. Waar verwijst “de door God uitverkoren mensen” naar? Nadat God alle dingen had geschapen en de mensheid er was, selecteerde God een groep mensen die Hem volgde. Deze worden eenvoudigweg “de door God uitverkoren mensen” genoemd. Gods uitverkiezing van deze mensen heeft een speciale reikwijdte en betekenis. De reikwijdte is speciaal omdat die beperkt was tot een paar uitverkorenen die moeten komen wanneer God belangrijk werk doet. En wat is de betekenis? Aangezien zij een groep vormden die door God was uitverkozen, is de betekenis groot. Dat wil zeggen, God wil deze mensen compleet maken en hen vervolmaken en zal, nadat Zijn managementwerk is volbracht, deze mensen winnen. Is deze betekenis niet enorm? Derhalve zijn deze uitverkoren mensen van groot belang voor God, want zij zijn degenen die God van plan is te winnen. Terwijl de dienstdoeners – laten we even afstappen van Gods voorbestemming en het eerst hebben over hun afkomst. De letterlijke betekenis van ‘dienstdoener’ is iemand die dienst doet. Degenen die dienst doen, doen dit tijdelijk. Ze doen het niet voor lange tijd, niet voor altijd, maar worden tijdelijk ingehuurd of aangenomen. De meesten van hen worden gekozen uit de ongelovigen. Ze

komen naar de aarde wanneer het bevel wordt uitgevaardigd dat ze de rol van dienstdoener in Gods werk op zich zullen nemen. Het kan zijn dat ze in hun vorige leven een dier waren, maar het kan ook zijn dat ze een van de ongelovigen waren. Zodanig zijn de afkomsten van de dienstdoeners.

Laten we terugkeren naar de door God uitverkoren mensen. Wanneer de door God uitverkoren mensen sterven, gaan ze naar een compleet andere plek dan de ongelovigen en de verschillende gelovige mensen. Het is een plek waar ze worden vergezeld door engelen en Gods boodschappers, een plek die persoonlijk wordt bestuurd door God. Hoewel de door God uitverkoren mensen op deze plek God niet met hun eigen ogen kunnen aanschouwen, is het toch anders dan welke andere plek in het spirituele rijk dan ook. Het is een plek waar dit deel van de mensen heengaat na hun overlijden. Wanneer zij sterven, worden ook zij onderworpen aan een streng onderzoek door Gods boodschappers. En wat wordt er onderzocht? Gods boodschappers onderzoeken de paden die deze mensen gedurende hun levens hebben genomen bij hun geloof in God, of ze zich tijdens deze periode wel of niet ooit tegen God hebben verzet, Hem hebben vervloekt, en of ze wel of niet ernstige zonden of kwaad hebben begaan. Dit onderzoek beantwoordt de vraag of deze mens vertrekt of blijft. Waar verwijst 'vertrekken' naar? En waar verwijst 'blijven' naar? 'Vertrekken' verwijst naar de vraag of ze, gebaseerd op hun gedrag, tot de gelederen van Gods uitverkorenen blijven behoren. 'Blijven' verwijst naar het feit dat ze tot de mensen blijven behoren die door God tijdens de laatste dagen compleet gemaakt worden. Voor degenen die blijven heeft God speciale regelingen getroffen. Tijdens elke periode van Zijn werk zal God zulke mensen zenden om op te treden als apostelen of om te werken aan het opwekken of bedienen van de kerken. De mensen die in staat

zijn zulk werk te doen, worden echter niet zo vaak gereïncarneerd als de ongelovigen die elke keer opnieuw worden geboren. In plaats daarvan keren zij terug naar de aarde overeenkomstig de behoeften en stappen van Gods werk. Zij behoren niet tot degenen die vaak worden gereïncarneerd. Zijn er dus regels die bepalen wanneer ze worden gereïncarneerd? Komen ze eens in de paar jaar? Komen ze zo vaak? Nee, zo vaak komen ze niet. Dit is gebaseerd op Gods werk, op de stappen van Zijn werk en Zijn behoeften. Er zijn geen regels. De enige regel is dat wanneer God de laatste fase van Zijn werk uitvoert tijdens de laatste dagen, deze mensen allen zullen komen. Wanneer zij allen komen, zal dit de laatste keer zijn dat ze worden gereïncarneerd. En waarom is dat zo? Dit is gebaseerd op het resultaat dat wordt bereikt tijdens de laatste fase van Gods werk – want tijdens de laatste fase van het werk zal God deze uitverkoren mensen geheel compleet maken. Wat betekent dit? Wanneer, tijdens de laatste fase, deze mensen compleet worden gemaakt en vervolmaakt, zullen ze niet meer zoals eerder worden gereïncarneerd. Het proces van het menselijk zijn zal volledig tot een einde komen net als het proces van reïncarnatie. Dit heeft betrekking op degenen die zullen blijven. Waar gaan degenen die niet kunnen blijven naartoe? Degenen die niet kunnen blijven, hebben een gepaste plek om naar toe te gaan. Allereerst, als gevolg van hun kwaad, de fouten die ze hebben gemaakt en de zonden die ze hebben begaan, worden ook zij gestraft. Nadat ze zijn gestraft zendt God ze uit onder de ongelovigen, zoals dat past bij de omstandigheden. Hij regelt het zo dat ze onder de ongelovigen zullen zijn, of anders onder de verschillende gelovige mensen. Dat wil zeggen: er zijn twee mogelijke omstandigheden voor hen: De ene is wellicht na de bestraffing onder de mensen van een bepaalde religie te leven wanneer ze gereïncarneerd worden,

de andere is een ongelovige te worden. Als ze een ongelovige worden, verliezen ze al hun kansen. Terwijl ze, wanneer ze een gelovige worden – als ze bijvoorbeeld een christen worden – nog steeds de kans hebben terug te keren tot de gelederen van de door God uitverkoren mensen. Dit heeft vele complexe kanten. In het kort: wanneer een van de door God uitverkoren mensen iets doet dat God beledigt, zullen ze net als alle andere mensen worden bestraft. Neem bijvoorbeeld Paulus, waarover we eerder hebben gesproken. Paulus is een voorbeeld van degenen die worden bestraft. Krijgen jullie een idee waar ik het over heb? Is de omvang van de door God uitverkoren mensen vastgesteld? (Voor het grootste deel wel.) Het grootste deel is vastgesteld, maar een klein gedeelte niet. Waarom is dat zo? Ik heb hier verwezen naar de meest voor de hand liggende reden: kwaad doen. Wanneer ze kwaad doen, wil God ze niet, en wanneer God ze niet wil, werpt Hij ze tussen de verschillende rassen en mensensoorten, iets dat ze zonder hoop laat en het hen moeilijk maakt terug te keren. Dit heeft allemaal te maken met de cyclus van leven en dood van de door God uitverkoren mensen.

Vervolgens komt de cyclus van leven en dood van de dienstdoeners aan de beurt. We hebben het net gehad over de afkomst van de dienstdoeners, dat wil zeggen, zij zijn gereïncarneerd uit ongelovigen en dieren in hun vorige levens. Met de komst van de laatste fase van het werk heeft God uit de ongelovigen een groep van zulke mensen gekozen, en dit is een bijzondere groep. Gods doel met het kiezen van zulke mensen is dat ze Zijn werk dienen. ‘Dienst’ is geen woord dat erg elegant klinkt, noch is het iets dat ook maar iemand uit zichzelf bereid zou zijn om te doen, maar we moeten kijken tot wie het is gericht. Het bestaan van Gods dienstdoeners heeft een speciale betekenis. Niemand anders zou hun

rol kunnen spelen, want ze zijn door God gekozen. En wat is de rol van deze dienstdoeners? Om de door God uitverkoren mensen te dienen. Over het algemeen gesproken is hun rol Gods werk te dienen, samen te werken met Gods werk, en samen te werken met Gods voltooiing van Zijn uitverkoren mensen. Los van het feit of ze arbeiden, wat werk doen of bepaalde taken uitvoeren – wat is de eis die God aan deze mensen stelt? Stelt Hij hen bijzonder hoge eisen? (Nee, God vraagt ze loyaal te zijn.) Dienstdoeners dienen ook loyaal te zijn. Ongeacht je afkomst, of waarom God je heeft uitgekozen, moet je loyaal zijn aan God, aan wat God je heeft opgedragen en aan het werk waar je verantwoordelijk voor bent en de taak die je uitvoert. Wat zal dan het einde zijn van dienstdoeners als ze in staat zijn loyaal te zijn en God tevreden te stellen? Ze zullen kunnen blijven. Is het een zegen om een dienstdoener te zijn die blijft? Wat betekent het om te blijven? Wat betekent deze zegening? Wat betreft hun status lijken ze niet op de door God uitverkoren mensen, ze lijken van hen te verschillen. Echter, is waar ze in dit leven van genieten niet in feite hetzelfde als waar de door God uitverkoren mensen van genieten? Het is op z'n minst in dit leven hetzelfde. Jullie ontkennen dit niet, nietwaar? Gods uitspraken, Gods genade, Gods voorziening en Gods zegeningen – wie geniet er niet van deze dingen? Iedereen geniet van deze overvloed. De identiteit van een dienstdoener is dienstdoener, maar voor God zijn ze een van al de dingen die Hij geschapen heeft – het is simpelweg zo dat hun rol die van dienstdoener is. Zijnde één van Gods schepsels, is er verschil tussen een dienstdoener en de door God uitverkoren mensen? In feite is er geen verschil. In naam is er een verschil, in wezen is er een verschil, wat betreft de rol die ze spelen is er een verschil, maar God discrimineert deze mensen niet. Waarom worden deze mensen dan gedefinieerd als dienstdoeners? Jullie

zouden dit moeten begrijpen. De dienstdoeners zijn afkomstig uit de ongelovigen. Het noemen van de ongelovigen maakt ons duidelijk dat hun verleden slecht is: Ze zijn allemaal atheïsten, in hun verleden waren ze atheïsten, ze geloofden niet in God en ze stonden vijandig tegenover God, de waarheid en positieve dingen. Ze geloofden niet in God en geloofden niet dat er een God is. Kunnen ze dus Gods woorden begrijpen? Je kunt wel zeggen dat ze dat ze daartoe voor het grootste deel niet in staat zijn. Net als dieren niet in staat zijn menselijke woorden te begrijpen, zo begrijpen de dienstdoeners niet wat God zegt, wat Hij eist en waarom Hij zulke eisen stelt – ze begrijpen het niet, deze dingen zijn voor hen onbevattelijk, ze blijven onverlicht. Om deze reden bezitten deze mensen het leven waarover we hebben gesproken niet. Kunnen mensen de waarheid begrijpen zonder leven? Zijn ze uitgerust met de waarheid? Zijn ze uitgerust met de ervaring en kennis van Gods woorden? (Nee.) Zodanig zijn de afkomsten van de dienstdoeners. Maar omdat God deze mensen tot dienstdoeners maakt, gelden er nog steeds standaarden voor de eisen die Hij hen stelt. Hij kijkt niet op ze neer en behandelt ze niet plichtmatig. Hoewel ze Zijn woorden niet verstaan en ze zonder leven zijn, is God toch vriendelijk tegenover hen en gelden er nog steeds standaarden voor de eisen die Hij hen stelt. Jullie spraken zojuist over deze standaarden: loyaal zijn aan God en doen wat Hij zegt. In je dienst moet je dienen waar dit nodig is en dienen helemaal tot het einde. Als je een loyale dienstdoener kunt zijn, in staat bent tot het allerlaatst te dienen en de opdracht die je door God is toevertrouwd kunt vervullen, dan zul je een waardevol leven leven, en zul je aldus in staat zijn te blijven. Als je je nog een beetje harder inspant, als je nog beter je best doet, je inspanningen God te kennen verdubbelt, een beetje kunt spreken over de kennis van God, kunt getuigen van God en

bovendien iets van Gods wil kunt begrijpen, kunt meewerken aan Gods werk en je enigszins bewust bent van Gods wil, dan kan je lot, het lot van deze dienstdoener, veranderen. En wat zal deze verandering van je lot inhouden? Je zult niet langer alleen maar in staat zijn te blijven. Op basis van je gedrag en je persoonlijke aspiraties en streven zal God je tot een van zijn uitverkorenen maken. Zo zal je lot veranderen. Wat is het beste aspect van dit alles voor dienstdoeners? Dat ze een van de door God uitverkoren mensen kunnen worden. Als ze een van de door God uitverkoren mensen worden, het betekent dat ze niet langer worden gereïncarneerd als een dier zoals een ongelovige. Is dat goed? Dat is het, en het is goed nieuws. Dat wil zeggen dat dienstdoeners kunnen worden omgevormd. Het is niet zo dat een dienstdoener, wanneer God hem voorbestemd om te dienen, dit voor altijd zal doen. Dat is niet noodzakelijkerwijs het geval. God zal hen op basis van hun individuele gedrag verschillend behandelen en antwoorden.

Er zijn echter dienstdoeners die niet in staat zijn tot het einde toe te dienen. Er zijn er die tijdens hun dienst, halverwege, opgeven en God verloochenen, er zijn er die veel slechte dingen doen, en er zijn er zelfs die enorm veel kwaad veroorzaken en enorme schade toebrengen aan Gods werk, er zijn zelfs dienstdoeners die God vervloeken, enzovoort – en wat hebben deze niet te herstellen gevolgen te betekenen? Elk van deze kwaadaardige handelingen betekent het einde van hun dienst. Omdat je gedrag tijdens je dienst te slecht was, omdat je de regels hebt overtreden, zal God wanneer Hij ziet dat je dienst niet aan de eisen voldoet, je het recht om te dienen ontnemen, Hij zal je niet langer laten dienen, Hij zal je van voor Zijn aangezicht en uit het huis van God laten verdwijnen. Is het niet zo dat je niet wilt dienen? Wil je niet altijd kwaad

doen? Ben je niet altijd ontrouw? Welnu, er is een eenvoudige oplossing: je recht om te dienen, zal je worden ontnomen. Voor God betekent het een dienstdoener ontnemen van zijn recht om te dienen dat het einde van deze dienstdoener is geproclameerd, en dat hij niet langer geschikt is om God te dienen. God heeft zijn dienst niet langer nodig. Wat voor aardige dingen ze ook zeggen, deze woorden zullen vergeefs zijn. Wanneer de dingen dit punt hebben bereikt, zal deze situatie niet meer hersteld kunnen worden. Voor zulke dienstdoeners zal er geen weg terug zijn. En hoe gaat God om met zulke dienstdoeners? Belet Hij hen slechts te dienen? Nee. Belet Hij hen slechts te blijven? Of plaatst Hij ze apart en wacht Hij tot ze zich bekeren? Dat doet Hij niet. God is eerlijk gezegd niet zo liefdevol ten opzichte van de dienstdoeners. Als een mens zo'n houding aanneemt tijdens zijn dienst aan God zal God, als gevolg van deze houding, hem zijn recht te dienen ontnemen en zal hem nogmaals onder de ongelovigen terugwerpen. En wat is het lot van een dienstdoener die is teruggeworpen onder de ongelovigen? Het is hetzelfde lot als dat van de ongelovigen: te worden gereïncarneerd als een dier en in de spirituele wereld de bestraffing van de ongelovigen te ontvangen. God zal niet persoonlijk toezien op hun bestraffing, want ze hebben geen enkele relevantie meer voor Gods werk. Dit is niet alleen het einde van hun leven van geloof in God, maar ook het einde van hun eigen lot, de proclamatie van hun lot. Als dienstdoeners dus slecht dienstdoen, zullen ze zelf de gevolgen moeten dragen. Als een dienstdoener niet in staat is tot het eind toe te dienen, of zijn recht om te dienen hem halverwege wordt ontnomen, dan wordt hij onder de ongelovigen geworpen – en als ze onder de ongelovigen worden geworpen, zullen ze op dezelfde manier worden behandeld als vee, op

dezelfde manier als mensen zonder verstand of rationaliteit. Wanneer ik het zo stel begrijpen jullie het, nietwaar?

Zoals hierboven beschreven ziet Gods behandeling van de cyclus van leven en dood van de door God uitverkoren mensen en de dienstdoeners eruit. Hoe voelen jullie je na dit te hebben gehoord? Heb ik ooit gesproken over het onderwerp waar ik het zojuist over heb gehad, het onderwerp van de door God uitverkoren mensen en de dienstdoeners? Eigenlijk wel, maar jullie kunnen het je niet herinneren. God is rechtvaardig tegenover de door Hem uitverkoren mensen en de dienstdoeners. Hij is in alle opzichten rechtvaardig, nietwaar? Kun je ook maar ergens een tekortkoming vinden? Zijn er mensen die zullen zeggen: “Waarom is God zo tolerant ten opzichte van de uitverkorenen? En waarom is Hij slechts een beetje zachtmoedig ten opzichte van de dienstdoeners?” Is er iemand die op wil komen voor de dienstdoeners? “Kan God de dienstdoeners niet meer tijd geven en zachtmoediger en toleranter ten opzichte van hen zijn?” Zijn deze woorden juist? (Nee, dat zijn ze niet.) En waarom zijn ze niet juist? (Omdat het feit dat we tot dienstdoeners zijn gemaakt eigenlijk al een gunst is.) Het feit dat ze dienstdoeners mogen zijn is eigenlijk al een gunst! Waar zouden de dienstdoeners zijn zonder de term ‘dienstdoeners’ en zonder het werk van dienstdoeners? Onder de ongelovigen, levend en stervend met het vee. Wat een grote genade genieten ze momenteel, nu ze voor God mogen verschijnen en naar het huis van God mogen komen! Dit is een geweldige genade! Als God je niet deze gelegenheid had geboden te dienen, zou je nooit de kans hebben gehad voor God te verschijnen. Op z’n zachtst gezegd, zelfs als je iemand bent die boeddhist is en verwezenlijking hebt bereikt kun je hoogstens een loopjongen in de spirituele wereld worden. Je zult God nooit ontmoeten, nooit Zijn stem of

Zijn woorden horen, Zijn liefde en zegeningen voor je voelen, en je zult nooit van aangezicht tot aangezicht met Hem komen te staan. Het enige wat boeddhisten te doen staat, is het uitvoeren van eenvoudige taken. Ze kunnen God onmogelijk kennen en slechts blind meewerken en gehoorzamen, terwijl de dienstdoeners zoveel meer ontvangen tijdens deze fase van het werk! Allereerst kunnen zij van aangezicht tot aangezicht met God komen te staan, Zijn stem horen, Zijn woorden horen en de zegeningen en genade die Hij mensen schenkt, ervaren. Voorts kunnen ze genieten van de woorden en waarheden die door God zijn geschonken. Dienstdoeners hebben er werkelijk zo veel baat bij! Dus, als je als dienstdoener zelfs niet de juiste inspanning kunt leveren, zou God je dan toch behouden? Hij kan je niet behouden. Hij vraagt niet veel van je, maar je doet toch niets van wat Hij je netjes vraagt, je hebt je niet aan je plicht gehouden – en dus kan God je, zonder enige twijfel, niet behouden. Zo is Gods rechtvaardige gezindheid. God vertroetelt je niet, maar discrimineert je ook niet. Zo zijn de principes waarnaar Hij handelt. God behandelt alle mensen en schepsels op deze manier.

Wat betreft de spirituele wereld, wanneer de verschillende wezens daar iets fout doen, als ze hun werk niet goed doen, dan beschikt God ook over de overeenkomstige hemelse bevelschriften en decreten om hen onder handen te nemen – dit is absoluut. Zo zijn er tijdens het verschillende duizenden jaren durende managementwerk van God sommige wetsdienaars die kwaad hebben begaan, vernietigd, en sommige worden tot op de dag van vandaag vastgehouden en bestraft. Dit is iets wat elk wezen in de spirituele wereld voor ogen dient te houden. Als ze iets fout doen of kwaad begaan, worden ze bestraft – dit is gelijk aan Gods benadering van de door God uitverkoren mensen en de

dienstdoeners. En de principes waarna God handelt veranderen dus niet, of het nu in de spirituele wereld of de materiële wereld is. Ongeacht of je Gods handelingen nu kunt zien of niet, hun principes veranderen niet. God heeft altijd dezelfde principes gehanteerd in Zijn benadering van alle dingen en in Zijn omgang met alle dingen. Dit is onveranderlijk. God zal vriendelijk zijn jegens degenen onder de ongelovigen die relatief fatsoenlijk leven en zal kansen bewaren voor degenen in elke religie die zich goed gedragen en geen kwaad begaan en hen toestaan hun rol te vervullen bij alle dingen die door God worden bestuurd en te doen wat ze behoren te doen. Op dezelfde wijze zal God, overeenkomstig Zijn principes, niemand discrimineren onder degenen die God volgen, onder Zijn uitverkoren mensen. Hij is vriendelijk jegens eenieder die in staat is Hem oprecht te volgen en heeft eenieder die Hem oprecht volgt, lief. Het is alleen zo dat wat Hij deze verschillende soorten mensen – de ongelovigen, de verschillende gelovige mensen en de door God uitverkoren mensen – doet toekomen verschillend is. Neem de ongelovigen: Hoewel ze niet in God geloven en God hen als vee beschouwt, hebben ze toch allemaal voedsel om te eten, een plek voor zichzelf en een normale cyclus van leven en dood. Degenen die kwaad doen worden gestraft en degenen die goed doen worden gezegend en ontvangen Gods goedheid. Is dat niet zoals het is? Wat de gelovige mensen betreft, als ze in staat zijn zich reïncarnatie na reïncarnatie strikt te houden aan de religieuze voorschriften, dan zal God zich na al deze reïncarnaties uiteindelijk over hen uitspreken. Hetzelfde geldt vandaag de dag voor jullie, of jullie nu tot de door God uitverkoren mensen behoren of dienstdoeners zijn, God zal jullie ook in lijn brengen en jullie einde vaststellen overeenkomstig de regels en bestuurlijke decreten die Hij heeft vastgesteld. Wat betreft deze verschillende soorten

mensen – de verschillende soorten gelovige mensen die tot verschillende religies behoren – heeft God ze leefruimte gegeven? Waar is het jodendom? Heeft God zich met hun geloof bemoeid? Dat heeft Hij niet, nietwaar? En hoe zit het met het christendom? Ook daar heeft Hij zich niet mee bemoeid. Hij laat hen bij hun eigen procedures leven, Hij spreekt niet met hen, schenkt ze geen enkele verlichting en openbaart hen bovendien niets: “Als je denkt dat het juist is, geloof dan op deze manier.” De katholieken geloven in Maria en dat het via Maria was dat het nieuws werd doorgegeven aan Jezus, dat is hun vorm van geloof. Heeft God ooit hun geloof gecorrigeerd? God geeft hen de vrije teugels, Hij schenkt geen aandacht aan hen en biedt hen een bepaalde ruimte om in te leven. Is Hij ook zo ten opzichte van de moslims en de boeddhisten? Hij heeft ook voor hen grenzen vastgesteld en laat hen een eigen plek om te leven hebben, zonder dat Hij zich met hun respectievelijke geloven bemoeit. Alles is keurig geordend. En wat maken jullie uit dit alles op? Dat God gezag heeft, maar Hij Zijn gezag niet misbruikt. God organiseert alles perfect, Hij is methodisch en hierin ligt Zijn wijsheid en almacht.

We spraken vandaag over een nieuw en speciaal onderwerp, een onderwerp dat zaken van de spirituele wereld betreft, een onderwerp dat één aspect van Gods bestuur en heerschappij over de spirituele wereld is. Wanneer jullie deze dingen niet zouden hebben begrepen, zouden jullie misschien hebben gezegd: “Alles wat hier mee te maken heeft is een mysterie en heeft niets te maken met ons intreden in het leven. Deze dingen staan los van hoe mensen werkelijk leven, we hoeven ze niet te begrijpen noch hebben we de wens erover te horen. Ze hebben absoluut niets te maken met het kennen van God.” Denken jullie dat er een probleem schuilt in zo’n gedachtegang? Is deze juist? (Nee.) Zo’n

gedachtegang is niet juist en kent serieuze problemen. Dat komt omdat, als je wilt begrijpen hoe God over alle dingen heerst, je niet gewoon alleen kunt begrijpen wat je kunt zien en wat je met je denken kunt vatten. Je moet ook iets van de andere wereld begrijpen, de wereld die onzichtbaar voor je is maar die onlosmakelijk verbonden is met deze wereld die je kunt zien. Dit betreft Gods soevereiniteit, het heeft te maken met het onderwerp “God is de levensbron voor alle dingen”. Het is informatie over dat onderwerp. Zonder deze informatie zouden er tekortkomingen en onvolkomenheden zijn in de kennis van de mensen over hoe God de levensbron voor alle dingen is. Er kan dus worden gesteld dat waar we vandaag over gesproken hebben, afrondt waar we het eerder over hebben gehad alsmede de inhoud van “God is de levensbron voor alle dingen.” Dit begrepen hebbende, zijn jullie nu in staat God door middel van deze inhoud te kennen? En nog belangrijker, ik heb jullie vandaag een heel belangrijk stuk informatie doorgegeven over de dienstdoeners. Ik weet dat jullie echt graag over dit soort onderwerpen horen, dat jullie echt om deze dingen geven. Zijn jullie tevreden met waarover ik vandaag heb gesproken? (Ja, dat zijn we). Jullie hebben misschien geen sterke indruk gekregen van andere dingen, maar jullie hebben wel een bijzonder sterke indruk gekregen van de dingen die gezegd zijn over de dienstdoeners, want dit onderwerp raakt de ziel van ieder van jullie.

Gods eisen aan de mensheid

1. De identiteit en status van God Zelf

We zijn aan het eind van het onderwerp “God is de levensbron voor alle dingen” gekomen en ook van “God is de unieke God Zelf”. Nu we aan het einde zijn gekomen, moeten we een samenvatting maken. Wat voor soort samenvatting? Een samenvatting over God Zelf. Omdat het over God Zelf gaat, dient het betrekking te hebben op elk aspect van God, alsmede op de vorm waarin mensen in God geloven. En dus moet ik jullie eerst vragen: wie is volgens jullie, na deze prediking te hebben gehoord, de God in jullie geestesoog? (De Schepper.) De God in jullie geestesoog is de Schepper. Is er nog iets anders? God is de Heer van alle dingen. Zijn deze woorden op hun plaats? (Ze zijn op hun plaats.) God is die Ene die heerst over alle dingen en alle dingen bestuurt. Hij heeft alles wat er is geschapen, Hij bestuurt alles wat er is, heerst over alles wat er is en zorgt voor alles wat er is. Dit is de status van God en de identiteit van God. Voor alle dingen en alles wat er is, is Gods ware identiteit die van de Schepper en de Heerser over alle dingen. Dit is de identiteit die God bezit, en Hij is uniek onder alle dingen. Geen van Gods schepsels – of ze nu onder de mensheid leven of in de spirituele wereld – kan op enige manier Gods identiteit en status imiteren of er de plaats van innemen, noch er enig excuus voor aanvoeren dit te proberen te doen, want er is er slechts één onder alle dingen die deze identiteit, deze kracht, dit gezag en dit vermogen om over alle dingen te heersen bezit: onze unieke God Zelf. Hij leeft en beweegt zich onder alle dingen. Hij kan opstijgen tot de hoogste plaats, boven alle dingen, en Hij kan Zichzelf vernederen door een mens te worden, een van degenen van vlees en bloed te worden, van aangezicht tot aangezicht te komen met mensen en met hen wel en wee te delen. Tegelijkertijd beveelt Hij over alles wat er is, en bepaalt het lot van alles wat er is en in welke richting het beweegt. Bovendien stuurt Hij het lot van

de mensheid en de richting van de mensheid. Een God als deze moet worden aanbeden, gehoorzaamd en gekend door alle levende wezens. En dus, ongeacht tot welke groep en welk type onder de mensheid je behoort, is geloven in God, God volgen, God vereren, Gods regering accepteren en Gods regelingen voor je lot aanvaarden, de enige keuze, en de noodzakelijke keuze, voor elk mens, voor elk levend wezen. In Gods uniciteit zien mensen dat Zijn gezag, Zijn rechtvaardige gezindheid, Zijn wezen en de middelen waarmee Hij voor alle dingen zorgt alle uniek zijn. Zijn uniciteit bepaalt de ware identiteit van God Zelf, en het stelt ook Zijn status vast. En als er dus onder alle schepsels enig levend wezen, in de spirituele wereld of onder de mensheid, Gods plaats zou willen innemen of Hem zou proberen te imiteren, dan zou dat onmogelijk zijn. Dit is een feit. Wat zijn de eisen die zo'n Schepper en Heerser, die de identiteit, de macht en de status van God Zelf heeft, aan de mensheid stelt? Dit zou voor iedereen duidelijk moeten zijn en zou iedereen moeten onthouden. Het is heel belangrijk voor zowel God als mens!

2. De verschillende houdingen van de mensheid tegenover God

Hoe mensen zich tegenover God gedragen, beslist hun lot en beslist hoe God zich tegenover hen gedraagt en met hen omgaat. Op dit punt ga ik jullie een paar voorbeelden geven van hoe mensen zich tegenover God gedragen. Laten we eens ingaan op de vraag of het gedrag en de houdingen die ze aannemen tegen God juist zijn of niet. Laten we eens kijken naar het gedrag van de volgende zeven typen mensen:

1) Er is één type mens van wie het gedrag tegenover God in het bijzonder absurd is. Dit type mens denkt dat God als een Bodhisattva of heilige uit de menselijke overlevering is, iemand die het nodig heeft dat mensen drie keer buigen wanneer ze elkaar ontmoeten en wierook moeten branden nadat ze hebben gegeten. En dus wanneer ze in hun harten God dankbaar zijn voor Zijn genade en God erkentelijk zijn, ervaren ze vaak zo'n impuls. Ze willen zo graag dat de God waarin ze geloven vandaag de dag, net als de heilige waar ze in hun harten naar verlangen, het gedrag tegenover Hem kan accepteren, het gedrag waarbij ze drie keer buigen wanneer ze elkaar ontmoeten en wierook branden na het eten.

2) Sommige mensen zien God als een levende Boeddha die in staat is al de levenden weg te houden van het lijden en hen te redden. Ze zien God als een levende Boeddha die hen weg kan voeren van de zee van lijden. Het geloof in God van deze mensen is het aanbidden van God als een Boeddha. Hoewel ze geen wierook branden, zich buigen of offergaven schenken, is hun God in hun harten gewoon net als een Boeddha, een God die alleen vraagt dat ze vriendelijk en vrijgevig zijn, dat ze geen levend wezen doden, anderen niet vervloeken, een leven leiden dat eerlijk lijkt, en niets kwaads doen – uitsluitend deze dingen. Dit is de God in hun harten.

3) Sommige mensen aanbidden God als een iemand die geweldig of beroemd is. Ze kopiëren bijvoorbeeld alle manieren waarop deze geweldige persoon graag spreekt, met welke intonatie hij spreekt, welke woorden en vocabulaire hij gebruikt, zijn toon, zijn handgebaren, zijn overtuigingen en acties,

zijn houding – ze kopiëren ze allemaal, en het zijn deze dingen die ze volledig moeten leren beheersen bij hun geloof in God.

4) Sommige mensen zien God als een monarch. Ze voelen dat Hij boven alles verheven is en niemand durft Hem te beledigen – en als ze dat toch doen, zullen ze worden bestraft. Ze aanbidden zo'n monarch, omdat monarchen een bepaalde plaats in hun harten innemen. De gedachten, het gedrag, gezag en de natuur van de monarchen – zelfs hun interesses en persoonlijk leven – alles wordt iets dat deze mensen moeten begrijpen, kwesties en zaken waar ze zich zorgen over maken, en dus aanbidden ze God als een monarch. Zo'n vorm van geloof is belachelijk.

5) Sommige mensen hebben een bijzonder geloof in het bestaan van God, een geloof dat diep en standvastig is. Omdat hun kennis van God zo oppervlakkig is en ze niet veel ervaring hebben met de woorden van God, aanbidden ze Hem als een afgod. Hun afgod is de God in hun harten. Het is iets dat ze moeten vrezen en waar ze zich voor moeten neerbuigen, iets dat ze moeten navolgen en nadoen. Ze zien God als een afgod, een afgod die ze hun hele leven moeten navolgen. Ze kopiëren de toon waarop God spreekt en van buiten kopiëren ze degenen die God liefheeft. Ze doen vaak dingen die naïef, puur en eerlijk lijken en ze volgen hun afgod zelfs als een partner of compagnon die ze nooit kunnen verlaten. Dit is hun vorm van geloof.

6) Er zijn ook sommige mensen die, hoewel ze veel van Gods woorden hebben gelezen en veel preken hebben gehoord, in hun hart toch voelen dat het enige principe dat hun gedrag tegenover God zou moeten bepalen is dat ze altijd onderdanig en kruiperig moeten zijn, of anders God moeten loven en prijzen op

een manier die onrealistisch is. Ze geloven dat God een God is die van hen eist dat ze zich op zo'n manier gedragen en ze geloven dat als ze dit niet zo doen, ze op elk moment Zijn woede kunnen uitlokken of tegen Hem zondigen, en dat God hen als gevolg van het zondigen zal bestraffen. Zo is de God in hun harten.

7) En dan is er ook nog de meerderheid van de mensen, deze mensen vinden spirituele voeding in God. Omdat ze in deze wereld leven, kennen ze geen vrede of geluk en vinden ze nergens troost. Nadat ze God hebben gevonden, wanneer ze Zijn woorden hebben gezien en gehoord, zijn ze in hun harten heimelijk blij en opgetogen. Dit is omdat ze geloven dat ze eindelijk een plek hebben gevonden die ze gelukkig maakt, dat ze eindelijk een God hebben gevonden die hen spirituele voeding zal geven. Nadat ze God hebben aanvaard en begonnen zijn Hem te volgen, worden ze gelukkig, worden hun levens vervuld, zijn ze niet langer als de ongelovigen die door het leven slaapwandelen als dieren, en ze voelen dat ze in het leven iets hebben om naar uit te kijken. Aldus denken ze dat deze God hun spirituele behoeften kan bevredigen en zowel het verstand als de geest grote vreugde kan schenken. Zonder het zich te realiseren, kunnen ze deze God die hen spiritueel voedsel geeft en hun geest en hele familie geluk schenkt, niet meer verlaten. Ze geloven dat het geloof in God niets meer hoeft te doen dan hen te voorzien van spiritueel voedsel.

Bestaan de houdingen tegenover God van de verschillende typen mensen die hierboven zijn genoemd onder jullie? (Dat doen ze.) Als in iemands hart, in zijn geloof in God, een van deze houdingen schuilgaat, is zo iemand dan werkelijk in staat voor God te komen? Als in iemands hart een van deze houdingen schuilgaat, gelooft hij dan in God? Geloven ze in de unieke God Zelf?

(Nee.) Aangezien je niet in de unieke God Zelf gelooft, in wie geloof je dan? Als waar je in gelooft niet de unieke God Zelf is, dan is het mogelijk dat je in een afgod, een geweldig mens of een Bodhisattva gelooft, of dat je de Boeddha in je hart aanbidt. Bovendien is het mogelijk dat je in een gewoon mens gelooft. Samengevat, vanwege de verschillen vormen van geloof en houdingen van mensen tegenover God, plaatsen mensen de God van hun eigen waarneming in hun hart, ze leggen God hun voorstelling op, ze plaatsen hun houdingen en voorstellingen over God naast de unieke God Zelf en houden ze daarna omhoog om te worden gewijd. Wat betekent het wanneer mensen zulke ongepaste houdingen hebben tegenover God? Het betekent dat ze de ware God Zelf hebben verworpen en een valse God aanbidden. Het betekent ook dat ze op het moment dat ze in God geloven, God tegelijkertijd verwerpen, zich tegen Hem verzetten en het bestaan van de ware God ontkennen. Als mensen vasthouden aan zulke vormen van geloof, welke consequentie zal dat dan voor hen hebben? Zijn ze met zulke vormen van geloof in staat steeds dichterbij het vervullen van Gods eisen te komen? (Nee, dat zijn ze niet.) Integendeel, vanwege hun opvattingen en voorstellingen zullen mensen verder en verder verwijderd raken van Gods weg, want de richting die ze zoeken is tegengesteld aan de richting die God van hen eist. Hebben jullie ooit het verhaal gehoord “naar het zuiden gaan door met de strijdswagen in noordelijke richting te rijden”? Dit zou best wel eens een geval van “naar het zuiden gaan door met de strijdswagen in noordelijke richting te rijden” kunnen zijn. Als mensen op zo’n belachelijke manier in God geloven, dan geldt dat hoe beter je je best doet, hoe verder je van God verwijderd zult zijn. Ik vermaan jullie dus als volgt: voor jullie je op weg begeven, zul je eerst moeten uitvinden of je in de juiste richting gaat. Wees doelgericht in

je pogingen en vergeet niet jezelf af te vragen, "Is de God waarin ik geloof de Heerser over alle dingen? Is deze God waarin ik geloof slechts iemand die me spiritueel voedsel geeft? Is Hij mijn afgod? Wat vraagt deze God waarin ik geloof van mij? Keurt God alles wat ik doe goed? Dient alles wat ik doe en najaag het streven naar het kennen van God? Komt het overeen met de eisen die God aan mij stelt? Is het pad dat ik volg erkend en goedgekeurd door God? Is God tevreden met mijn geloof?" Je zou jezelf deze vragen vaak en herhaaldelijk moeten stellen. Als je naar kennis van God wilt streven, dan moet je alvorens je God tevreden kunt stellen een helder bewustzijn en duidelijke doelstellingen hebben.

Is het mogelijk dat God, als gevolg van Zijn tolerantie, met tegenzin deze ongepaste houdingen waarover ik net gesproken heb, accepteert? Kan God de houding van deze mensen prijzen? (Nee.) Wat zijn Gods eisen aan de mensheid en degenen die Hem volgen? Is het jullie duidelijk welke houding Hij van mensen eist? Vandaag heb ik zo veel gezegd, heb ik veel gesproken over het onderwerp God Zelf, alsook over Gods daden en wat Hij heeft en is. Weten jullie nu wat God van mensen wenst te ontvangen? Weet je wat God van je wil? Zeg het maar. Als jullie kennis uit ervaringen en oefening nog steeds gebrekkig of heel oppervlakkig is, kunnen jullie iets zeggen over jullie kennis van deze woorden. Hebben jullie summiere kennis? Wat vraagt God van de mens? (Tijdens deze verschillende communicaties heeft God met klem van ons geëist dat we God kennen, Zijn daden kennen, weten dat Hij de levensbron voor alle dingen is, en Zijn status en identiteit kennen.) En wat is de definitieve uitkomst wanneer God mensen vraagt Hem te kennen? (Ze weten dat God de Schepper is en dat mensen schepsels zijn.) Wanneer zij zulke kennis bereiken, wat verandert er dan in hun houding

tegenover God, in het volbrengen van hun plicht, of in hun levensgezindheid? Hebben jullie hier ooit over nagedacht? Kan gezegd worden dat ze, nadat ze God hebben leren kennen en Hem hebben begrepen, goede mensen worden? (Geloven in God is niet het streven een goed mens te zijn. Het is eerder het streven een schepsel van God te worden die aan de norm voldoet, en om een eerlijk persoon te zijn.) Is er nog iets anders? (Nadat we God werkelijk en op de juiste wijze leren kennen, zijn we in staat om met God als God om te gaan. We weten dat God altijd God is en dat wij schepsels zijn. We moeten God aanbidden en het juiste standpunt hebben.) Heel goed! Laten we ook wat anderen aan het woord laten. (We kennen God en we zijn uiteindelijk in staat mensen te zijn die God werkelijk gehoorzamen, God vereren en kwaad schuwen.) Dat is juist!

3. De houding die God van de mensheid vereist om ten opzichte van Hem te hebben

In feite is God niet erg veeleisend tegenover de mensheid – of tenminste, Hij is niet zo veeleisend als mensen zich dit voorstellen. Als God geen woord had gesproken, als Hij Zijn gezindheid niet had uitgedrukt of Zijn daden, zou God kennen bijzonder moeilijk voor jullie zijn, want mensen zouden dan moeten afleiden wat Gods bedoeling en Zijn wil is, iets dat bijzonder moeilijk voor hen is. Maar in de definitieve fase van Zijn werk heeft God vele woorden gesproken, heeft Hij een enorme hoeveelheid werk gedaan en heeft Hij vele eisen aan de mens gesteld. Met Zijn woorden en Zijn enorme hoeveelheid werk heeft Hij de mensen laten weten waar Hij van houdt, waar Hij een afkeer van heeft en wat

voor soort mensen zij zouden moeten zijn. Nadat ze deze dingen hebben begrepen, zouden mensen in hun hart een nauwkeurige definitie van Gods eisen moeten hebben. Ze geloven immers niet meer in de vage God, of volgen God te midden van vaagheid en abstractheid en het niets. In plaats daarvan zijn mensen nu in staat Gods uitspraken te horen en kunnen ze de standaarden van Zijn eisen begrijpen en bereiken, en God gebruikt de taal van de mensheid om mensen alles wat ze moeten weten en begrijpen te vertellen. Wanneer mensen vandaag de dag nog steeds niet weten wat God is en wat Hij van hen verlangt; als ze nog steeds niet weten waarom men in God zou moeten geloven of hoe men in Hem moet geloven of hoe ze Hem moeten behandelen, dan is er ten aanzien hiervan een probleem. Zojuist sprak ieder van jullie over één gebied; jullie zijn je bewust van een aantal dingen, of deze dingen nu specifiek of algemeen zijn – maar ik wil jullie de correcte, volledige en specifieke eisen van God jegens de mensheid vertellen. Ze omvatten slechts een paar heel eenvoudige woorden. Het kan zijn dat jullie deze woorden reeds kennen. Gods correcte eisen aan de mensheid en degenen die Hem volgen zijn als volgt. God eist vijf dingen van hen die Hem volgen: waar geloof, loyale navolging, absolute gehoorzaamheid, ware kennis en welgemeende verering.

Met deze vijf dingen eist God dat mensen Hem niet langer bevragen, noch Hem volgen met behulp van hun voorstellingen of vage en abstracte gezichtspunten. Ze dienen God niet te volgen met verbeeldingen of opvattingen. God eist dat eenieder van degenen die Hem volgen dit loyaal doen, niet halfhartig of vrijblijvend. Wanneer God eisen aan je stelt, je beproeft, je oordeelt, je onder handen neemt of snoeit, of je disciplineert en slaat, dien je absoluut gehoorzaam aan Hem te zijn. Je moet niet vragen naar de oorzaak, noch

voorwaarden stellen, en nog minder praten over de reden. Je gehoorzaamheid moet absoluut zijn. Kennis van God is het gebied waarop de mensen het meest gebrekkig zijn. Ze leggen God spreuken, uitspraken en woorden in de mond die niets met Hem te maken hebben en geloven dat deze woorden de meest nauwkeurige definitie van de kennis van God vormen. Hoe weinig zijn ze zich ervan bewust dat deze spreuken, die uit de menselijke fantasie, hun eigen redenering en hun eigen intellect ontspruiten, niet het geringste verband houden met Gods wezen. En dus wil ik jullie vertellen dat, wat betreft de kennis van de mensen die door God worden gewenst, God niet slechts van je vraagt dat je God en Zijn woorden erkent, maar ook dat je kennis van God correct is. Zelfs als je slechts één zin kan zeggen, of je je slechts bewust bent van een klein beetje, dan is dit kleine beetje bewustzijn correct en waar en verenigbaar met het wezen van God Zelf. Want God verafschuwt het door mensen te worden geloofd en geprezen wanneer deze lof en aanprijzing onrealistisch en ondoordacht zijn. Sterker nog, Hij haat het wanneer mensen Hem als lucht behandelen. Hij haat het wanneer mensen tijdens een discussie over onderwerpen die God betreffen luchthartig spreken en zomaar, zonder te aarzelen maar wat zeggen, te zeggen wat ze uitkomt. Bovendien haat Hij degenen die geloven dat ze God kennen en opscheppen over hun kennis van God en zonder beperking of voorbehoud onderwerpen bespreken die met Hem te maken hebben. De laatste van de vijf eisen was welgemeende verering. Dit is Gods ultieme eis aan al degenen die Hem volgen. Wanneer mensen de correcte en ware kennis van God hebben, zijn ze in staat God werkelijk te vereren en het kwaad te schuwen. Deze verering komt uit de diepten van hun hart en is bereid, en dat niet omdat God hen onder druk heeft gezet. God vraagt je niet Hem een mooie houding, handelwijze of

uiterlijk gedrag cadeau te doen. Hij vraagt in plaats daarvan dat je Hem vereert en vreest vanuit de diepten van je hart. Deze verering wordt bereikt als resultaat van de verandering in je levensgezindheid, omdat je kennis hebt van God, omdat je een begrip hebt van Gods daden, omdat je een begrip hebt van Gods wezen en omdat je het feit hebt erkent dat je een van Gods schepsels bent. En mijn bedoeling met het gebruik van het woord ‘welgemeend’ om verering te definiëren is dus om de mensheid te laten begrijpen dat de verering van God door de mensen uit de grond van hun hart moet komen.

Denk nu eens na over deze vijf eisen: Zijn er onder jullie die in staat zijn aan de eerste drie te voldoen? Hiermee bedoel ik waar geloof, loyale navolging en absolute gehoorzaamheid. Zijn er onder jullie die in staat zijn tot deze dingen? Ik weet dat als ik alle vijf zou hebben gezegd er zonder twijfel niemand onder jullie zou zijn geweest die bevestigend had kunnen antwoorden – daarom heb ik het tot drie gereduceerd. Denk eens even na over de vraag of jullie ze hebben bereikt of niet. Is “waar geloof” makkelijk te bereiken? (Nee dat is het niet.) Het is niet makkelijk, want mensen bevragen God vaak. En hoe zit het met “loyale navolging”? Waar verwijst dit “loyaal” naar? (Niet halfhartig te zijn, maar oprecht.) Niet halfhartig te zijn, maar oprecht. Je hebt de spijker op z’n kop geslagen! Dus, zijn jullie in staat aan deze eis te voldoen? Jullie moeten beter je best doen, nietwaar? Op dit moment voldoen jullie nog niet aan deze eis. Hoe zit het met “absolute gehoorzaamheid” – voldoen jullie daaraan? (Nee.) Die hebben jullie ook niet bereikt. Jullie zijn vaak ongehoorzaam en opstandig en luisteren vaak niet, of willen niet gehoorzamen of horen. Dit zijn de drie meest fundamentele eisen waaraan mensen voldoen, nadat ze het leven zijn binnengegaan, en jullie voldoen er nog niet aan. Hebben jullie dus op dit moment groot potentieel?

Voelen jullie je vandaag, nadat jullie mij deze dingen hebben horen zeggen, ongerust? (Ja.) Het klopt dat jullie je ongerust voelen. Wees niet ongerust. Ik voel me namens jullie ongerust. Ik ga niet verder in op de andere twee eisen. Het leidt geen twijfel dat niemand in staat is zich aan hen te houden. Jullie zijn ongerust. Hebben jullie dus je doelstellingen vastgesteld? Welke doelstellingen, in welke richting, zou je moeten nastreven en je voor inspannen? Hebben jullie een doelstelling? Laat het me duidelijk zeggen: Wanneer jullie voldoen aan deze vijf eisen, zullen jullie God tevreden hebben gesteld. Elk van hen is een indicator, een indicator van het feit dat het intreden van een mens in het leven de volwassenheid heeft bereikt, en de definitieve doelstelling hiervan. Zelfs als ik slechts een enkele van deze eisen zou nemen om er tot in detail over te spreken en van jullie zouden eisen eraan te voldoen, zou het niet makkelijk zijn dit te bereiken. Jullie moeten een bepaalde mate van ellende verdragen en een zekere hoeveelheid inspanning leveren. En wat voor soort mentaliteit zouden jullie hebben? Het zou dezelfde moeten zijn als die van een kankerpatiënt die erop wacht naar de operatietafel te gaan. Waarom zeg ik dit? Als je in God wilt geloven, en God en Zijn tevredenheid wilt winnen, dan is het zo dat als je niet een bepaalde mate van pijn verdraagt of een zekere hoeveelheid inspanning levert, je niet in staat zult zijn deze dingen te bereiken. Jullie hebben veel prediking gehoord, maar deze prediking gehoord te hebben, betekent niet dat deze prediking ook in je is. Je moet de prediking absorberen en transformeren in iets dat aan jou toebehoort, je moet het assimileren in je leven en het deel uit laten maken van je bestaan, je moet deze woorden en prediking de manier waarop je leeft, laten leiden en existentiële waarde en betekenis aan je leven laten geven – dan zal het de moeite waard zijn geweest dat je deze woorden

hebt gehoord. Als deze woorden die ik spreek geen enkele ervaring in je leven teweegbrengt, of enige waarde toevoegt aan je bestaan, dan heeft het geen zin dat je naar ze luistert. Dit begrijpen jullie, nietwaar? Als jullie dit hebben begrepen, is het verder aan jullie zelf. Jullie moeten aan het werk! Jullie moeten oprecht zijn in alle dingen! Wees niet verward – de tijd vliegt! Het merendeel van jullie gelooft al meer dan tien jaar in God. Kijk eens terug op deze tien jaar: Hoeveel hebben jullie gewonnen? En hoeveel decennia leven hebben jullie nog over? Dat is niet veel. Vergeet de vraag of Gods werk op jou wacht, of Hij je een kans laat, of Hij hetzelfde werk opnieuw zal doen – spreek hier niet over. Kun je de laatste tien jaar terugdraaien? Met elke dag die passeert en elke stap die je zet, worden de dagen die je nog hebt met een dag verminderd. De tijd wacht op niemand! Je zult alleen maar voordeel hebben bij het geloof in God als je het benadert als het grootste ding in je leven, belangrijker dan eten, kleding, of wat dan ook! Als je alleen gelooft wanneer je tijd hebt en niet in staat bent je volledige aandacht te wijden aan je geloof, als je altijd verstrikt bent in verwarring, dan levert het geen enkel voordeel op. Dit begrijpen jullie, nietwaar? Hier stoppen we voor vandaag. Tot de volgende keer! (Aan God zij dank!)

15 februari 2014

Bijlage:

Het aanschouwen van de verschijning van God in Zijn oordeel en tuchting

Net als honderden miljoenen andere volgelingen van de Heer Jezus Christus, houden we ons aan de wetten en geboden van de Bijbel, genieten we van de overvloedige genade van de Heer Jezus Christus en komen we samen, bidden, prijzen en dienen we in de naam van de Heer Jezus Christus – en dit alles doen we in de zorg en bescherming van de Heer. We zijn vaak zwak en vaak sterk. Wij geloven dat al onze handelingen in overeenstemming zijn met wat de Heer leert. Het spreekt dus vanzelf dat we ook geloven dat we ons op het pad bevinden waarop we de wil doen van de Vader in de hemel. We verlangen naar de wederkomst van de Heer Jezus, naar het glorievolle arriveren van de Heer Jezus, naar het einde van ons leven op aarde, naar de verschijning van het koninkrijk en naar alles zoals het was voorspeld in het boek Openbaring: De Heer arriveert en brengt rampspoed en beloont het goede en straft het kwade en neemt allen die Hem volgen en Zijn terugkeer verwelkomen op

Dit werd door God geschreven als voorwoord bij 'De oorsprong en ontwikkeling van De Kerk van Almachtige God'.

in de lucht om Hem tegemoet te komen. Elke keer dat we hieraan denken, kunnen we niet anders dan overmand worden door emotie. We zijn dankbaar dat we in de laatste dagen zijn geboren en het geluk hebben om getuige te zijn van de komst van de Heer. Al hebben we vervolging geleden, het is in ruil voor “een eeuwige luister, die alles omvat en alles overtreft”; wat een zegening is dat! Al dit verlangen en de genade die de Heer ons schenkt, maken ons vaak nuchter tot het gebed en brengen ons vaker samen. Misschien volgend jaar, misschien morgen, of misschien nog eerder wanneer de mens het niet verwacht, zal de Heer plotseling aankomen en zal Hij verschijnen onder een groep mensen die

aandachtig op Hem hebben gewacht. We strijden allemaal met elkaar, niemand wil achterblijven, om de eerste groep te zijn die de verschijning van de Heer aanschouwt, om een van degenen te worden die zullen worden opgenomen. We hebben alles gegeven, ongeacht de kosten, voor de komst van deze dag. Sommigen hebben hun baan opgegeven, sommigen hebben hun families verlaten, sommigen hebben afstand gedaan van het huwelijk en sommigen hebben zelfs al hun spaargeld gedoneerd. Wat een onzelfzuchtige toewijding! Een dergelijke oprechtheid en loyaliteit gaat zelfs de heiligen van vervlogen tijden te boven! Aangezien de Heer zegent wie Hij wil, en genade heeft aan wie Hij wil, zijn onze toewijding en uitgaven, geloven wij, reeds door Zijn ogen aanschouwd. Zo hebben onze oprechte gebeden ook Zijn oren al bereikt, en we vertrouwen erop dat de Heer ons zal belonen voor onze toewijding. Bovendien was God welwillend tegenover ons geweest voordat Hij de wereld schiep, en kan niemand Gods zegeningen en beloften aan ons afnemen. We maken allemaal toekomstplannen, en nemen het als vanzelfsprekend aan dat onze toewijding en uitgaven onderhandelingsfiches of aandelen zijn voor onze opname in de lucht om de Heer te ontmoeten. Bovendien plaatsen we onszelf zonder aarzelen op de toekomstige troon, met de leiding over alle naties en alle volkeren, om als koningen te regeren. Dit alles nemen we als gegeven, als iets dat we kunnen verwachten.

We minachten iedereen die tegen de Heer Jezus is; uiteindelijk zullen ze allemaal worden vernietigd. Wie heeft hen gezegd niet te geloven dat de Heer Jezus de Verlosser is? Natuurlijk zijn er momenten waarop we van de Heer Jezus leren en medelijden hebben met de wereld, want zij begrijpen het niet, en we moeten tolerant en vergevingsgezind zijn. Alles wat we doen is in

overeenstemming met de woorden van de Bijbel, want alles wat niet overeenkomt met de Bijbel is dwaalleer en ketterij. Een dergelijk geloof is diep ingebed in de geest van elk van ons. Onze Heer is in de Bijbel en als we niet afwijken van de Bijbel, zullen we niet van de Heer afwijken; als we ons aan dit principe houden, dan zullen we gered worden. We sporen elkaar aan en ondersteunen elkaar, en elke keer dat we samenkomen, hopen we dat alles wat we zeggen en doen in overeenstemming is met de wil van de Heer en aanvaard kan worden door de Heer. Ondanks de grove vijandigheid van onze omgeving, zijn onze harten vervuld van vreugde. Wanneer we denken aan de zegeningen die zo dicht binnen ons bereik zijn, is er dan niets dat we niet kunnen verzaken? Is er niets waarvan we niet kunnen verdragen om er afscheid van te nemen? Dit alles is impliciet en dit alles wordt bekeken door de ogen van God. Wij, de handvol behoeftigen die zijn opgeheven uit de mesthoop, zijn dezelfde als alle gewone volgelingen van de Heer Jezus: we dromen van opname, van gezegend te worden en van het regeren over alle naties. Onze verdorvenheid wordt blootgelegd in de ogen van God, en onze verlangens en hebzucht worden veroordeeld in de ogen van God. Maar toch gebeurt dit allemaal zo onopvallend, zo logisch, en niemand van ons vraagt zich af of ons verlangen juist is, laat staan dat ook maar iemand van ons twijfelt aan de juistheid van alles waar we ons aan houden. Wie kan Gods wil kennen? We weten niet te zoeken, te onderzoeken of zelfs bezig te zijn met het pad dat de mens bewandelt. Want we geven er alleen maar om of we opgenomen kunnen worden, of we gezegend kunnen worden, of er een plaats voor ons is in het koninkrijk der hemelen, en of we een deel van het water van de rivier des levens en de vrucht van de boom des levens zullen hebben. Geloven wij niet in de Heer, en zijn wij geen volgelingen van de Heer,

ter wille van het verkrijgen van deze dingen? Onze zonden zijn vergeven, we zijn tot inkeer gekomen, we hebben de bittere beker wijn gedronken en we hebben het kruis op onze rug gelegd. Wie kan zeggen dat de prijs die we hebben betaald niet door de Heer zal worden aanvaard? Wie kan zeggen dat we niet voor genoeg olie hebben gezorgd? We willen geen dwaze maagden zijn of een van degenen die in de steek worden gelaten. Bovendien bidden we vaak en vragen we de Heer om te voorkomen dat we misleid worden door valse Christussen, want er staat in de Bijbel: “Als iemand dan tegen jullie zegt: ‘Kijk, Christus is hier of daar,’ geloof het dan niet. Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan. Zij zullen grote tekenen en mirakelen aan de dag leggen, zodat zij – als dat mogelijk was – zelfs de door God uitverkozen mensen om de tuin zouden leiden” (Matteüs 24:23-24). We hebben allemaal deze Bijbelverzen in onze geheugens opgeslagen, we kennen ze door en door en we zien ze als een kostbare schat, als leven, en als de geloofsbrieven voor onze opname en verlossing ...

Duizenden jaren lang zijn de levenden heengegaan, hun verlangens en dromen met zich meenemend, en niemand weet met zekerheid of ze naar het koninkrijk der hemelen zijn gegaan. De doden keren terug en ze zijn alle verhalen vergeten die eens hebben plaatsgevonden en volgen nog steeds de leringen en de paden van de voorouders. En dus, met het verstrijken van de jaren en de dagen, weet niemand of onze Heer Jezus, onze God, echt alles accepteert wat we doen. We kijken simpelweg uit naar een uitkomst en speculeren over alles wat er zal gebeuren. Toch is God voortdurend stil gebleven en is Hij nooit aan ons verschenen of heeft Hij tot ons gesproken. En dus beoordelen we willens en wetens Gods wil en gezindheid volgens de Bijbel en de

tekenen. We zijn gewend geraakt aan de stilte van God; we zijn gewend geraakt aan het afwegen van het goed of kwaad van ons gedrag met behulp van onze eigen manier van denken; we zijn eraan gewend geraakt om onze kennis, opvattingen en morele ethiek te gebruiken om Gods eisen aan ons te vervangen; we zijn gewend geraakt aan het genieten van de genade van God; we zijn eraan gewend geraakt dat God hulp biedt wanneer we het nodig hebben; we zijn eraan gewend geraakt om onze handen naar God uit te strekken voor allerlei dingen en God maar raak te bevelen; we zijn ook gewend geraakt aan het volgen van doctrines, zonder aandacht te schenken aan hoe de Heilige Geest ons leidt; bovendien zijn we gewend geraakt aan dagen waarin we onze eigen meester zijn. Wij geloven in een God zoals deze, die we nog nooit hebben ontmoet. Vragen zoals hoe Zijn gezindheid is, wat Hij heeft en is, hoe Zijn beeld is, of we Hem zullen kennen of niet wanneer Hij komt, enzovoort – geen van deze dingen is belangrijk. Wat belangrijk is, is dat Hij in onze harten is, dat we Hem allemaal verwachten en dat we ons kunnen voorstellen hoe Hij is. We waarderen ons geloof en koesteren onze spiritualiteit. We beschouwen alles als mest en betreden alles met voeten. Omdat we de volgelingen zijn van de glorierijke Heer, ongeacht hoe lang en moeizaam de reis is, ongeacht welke ontberingen en gevaren ons overkomen, niets kan onze voetstappen stoppen als we de Heer volgen. “Een rivier van levenswater, helder als kristal, stroomt uit de troon van God en het Lam. Op beide oevers staat de boom des levens, die twaalf soorten fruit draagt en zijn fruit iedere maand voortbrengt. De bladeren van de boom zijn om de naties te genezen. Er zal geen vloek meer zijn, geen vloek. De troon van God en het Lam zal in de stad staan. Zijn dienaren zullen Hem dienen, en ze zullen Zijn gezicht zien, ze zullen Zijn gezicht zien. Zijn naam zal op hun

voorhoofden staan. En er zal geen nacht meer zijn: een kaars is niet meer nodig, geen kaars, noch het licht van de zon, want de Heer God geeft hun licht. Ze zullen voor eeuwig en altijd heersen. Ze zullen voor eeuwig en altijd heersen” (Openbaring 22:1-5). Elke keer dat we deze woorden zingen, vloeien onze harten over van vreugde en voldoening, en stromen tranen uit onze ogen. Dank aan de Heer omdat Hij ons gekozen heeft, dank aan de Heer voor Zijn genade. Hij heeft ons nu in deze tijd het honderdvoudige gegeven, heeft ons het eeuwige leven gegeven in de komende wereld, en als Hij ons nu zou vragen om te sterven, zouden we dat doen zonder de minste klacht. Heer! Kom alstublieft snel! Stel het niet nog een minuut langer uit, want we verlangen vurig naar u en hebben alles voor u opgegeven.

God is stil en is nog nooit aan ons verschenen, maar Zijn werk is nooit gestopt. Hij kijkt naar alle landen en beveelt alle dingen, en aanschouwt alle woorden en daden van de mens. Zijn management wordt in stappen en volgens Zijn plan uitgevoerd. Het gaat voorts in stilte, zonder dramatisch effect, maar toch komen Zijn voetstappen steeds dichterbij de mensheid en de stoel waarin Hij rechtsprekt wordt bliksemsnel in het heelal klaargezet, waarna onmiddellijk Zijn troon onder ons neerdaalt. Wat een majesteitelijk schouwspel is dat, wat een statig en plechtig tafereel. Als een duif en als een brullende leeuw arriveert de Geest onder ons allen. Hij is wijs, Hij is rechtvaardig en majesteitelijk, Hij komt geruisloos onder ons, en heeft autoriteit en is vervuld van liefde en mededogen. Niemand is op de hoogte van Zijn komst, niemand verwelkomt Zijn komst en bovendien weet niemand wat Hij allemaal zal doen. Het leven van de mens blijft onveranderd; zijn hart is niet anders en de dagen gaan voorbij zoals gewoonlijk. God leeft onder ons als een gewoon persoon, als een meest onbelangrijke

volgeling en een gewone gelovige. Hij heeft Zijn eigen bezigheden, Zijn eigen doelen, en bovendien heeft Hij de goddelijkheid die gewone mensen niet hebben. Niemand heeft het bestaan van Zijn goddelijkheid opgemerkt en niemand heeft het verschil tussen Zijn substantie en dat van de mens waargenomen. We leven samen met Hem, onbeperkt en onbevreesd, want we zien Hem als niets meer dan een onbelangrijke gelovige. Hij let op alles wat we doen en al onze gedachten en ideeën worden voor Hem blootgelegd. Niemand interesseert zich voor Zijn bestaan, niemand heeft enige voorstelling van Zijn functie en bovendien heeft niemand enig vermoeden van wie Hij is. We gaan gewoon door met onze bezigheden, alsof Hij niets met ons te maken heeft ...

Bij toeval drukt de Heilige Geest een passage uit van woorden 'via' Hem, en hoewel het heel onverwacht aanvoelt, erkennen we dat dit de uitspraak van God is en aanvaarden we het gretig van God. Dat is omdat, ongeacht wie deze woorden uitdrukt, zolang ze van de Heilige Geest komen, we ze moeten accepteren en we ze niet kunnen ontkennen. De volgende uiting kan via mij zijn, het kan via jou zijn, of het kan via hem zijn. Ongeacht wie het is, alles is de genade van God. Maar ongeacht wie de persoon is, we moeten ze niet aanbidden, want ongeacht wat dan ook, ze kunnen onmogelijk God zijn; we kunnen in geen geval een gewoon persoon zoals deze uitkiezen om onze God te zijn. Onze God is zo groot en eervol; hoe zou Hij vertegenwoordigd kunnen worden door iemand die zo onbelangrijk is? Sterker nog, we wachten allemaal op de komst van God om ons terug te brengen naar het koninkrijk der hemelen, en dus, hoe kan iemand die zo onbeduidend is, gekwalificeerd zijn voor zo'n belangrijke en zware taak? Als de Heer terugkomt, moet het op een witte wolk

zijn, voor iedereen zichtbaar. Wat zal dat glorieus zijn! Hoe kon Hij Zich zo geruisloos verstoppen onder een gewone groep mensen?

En toch is het deze gewone persoon, die verborgen is onder mensen, die het nieuwe werk van het redden van ons uitvoert. Hij legt niets aan ons uit, noch vertelt Hij ons waarom Hij gekomen is. Hij doet alleen het werk dat Hij van plan is te doen in stappen en volgens Zijn plan. Zijn woorden en uitingen worden steeds frequenter. Van troosten, vermanen, herinneren en waarschuwen, tot verwijten en disciplineren; van een toon die zachtaardig en vriendelijk is, tot woorden die fel en majestueus zijn – ze brengen allemaal compassie en schroom in de mens. Alles wat Hij zegt raakt de geheimen die diep in ons verborgen zijn, Zijn woorden steken in ons hart, steken onze geest en maken ons beschaamd en vernederd. We beginnen ons af te vragen of de God in het hart van deze persoon echt van ons houdt, en wat Hij precies van plan is te doen. Misschien kunnen we pas opgenomen worden als we zo'n pijn hebben doorstaan? In onze hoofden berekenen we ... over de bestemming die komt en over ons toekomstig lot. Maar nog steeds gelooft niemand van ons dat God vlees heeft aangenomen en onder ons werkt. Hoewel Hij al zo lang bij ons is, hoewel Hij al zoveel woorden van aangezicht tot aangezicht met ons heeft gesproken, zijn we nog steeds niet bereid om zo'n gewoon iemand te accepteren als de God van onze toekomst, laat staan dat we bereid zijn om de controle over onze toekomst en lot toe te vertrouwen aan zo'n gewoon iemand. Van Hem krijgen we een oneindige stroom van levend water en dankzij Hem leven we van aangezicht tot aangezicht met God. We zijn alleen dankbaar voor de genade van de Heer Jezus in de hemel en hebben nooit aandacht besteed aan de gevoelens van deze gewone persoon die de goddelijkheid in bezit heeft. Hij doet nog steeds Zijn werk nederig in het vlees

verborgen, en drukt de stem van Zijn hart uit. Hij is er schijnbaar ongevoelig voor dat de mensheid Hem verwerpt, blijkbaar eeuwig de kinderlijkheid en onwetendheid van de mens vergevend, en voor altijd tolerant ten aanzien van de oneerbiedigheid van de mens tegenover Hem.

Zonder dat we het wisten heeft deze onbeduidende man ons stap voor stap naar Gods werk geleid. We ondergaan ontelbare beproevingen, worden onderworpen aan ontelbare kastijdingen en worden getest door de dood. We leren van Gods rechtvaardige en majestueuze gezindheid, genieten ook van Zijn liefde en compassie, leren de grote kracht en wijsheid van God te waarderen, getuigen van de lieflijkheid van God en aanschouwen Gods diepe verlangen om de mens te redden. In de woorden van deze gewone persoon leren we de gezindheid en substantie van God kennen, leren we Gods wil kennen, leren we de natuur en substantie van de mens kennen en zien we de weg van redding en perfectie. Zijn woorden veroorzaken onze 'dood' en veroorzaken onze 'wedergeboorte'; Zijn woorden brengen ons troost, maar laten ons ook gebukt door gevoelens van verwijt en schuld; Zijn woorden brengen ons vreugde en vrede, maar ook grote pijn. Soms zijn we als lammeren voor de slachting in Zijn handen; soms zijn we als Zijn oogappel en ontvangen we Zijn liefde en genegenheid; soms zijn we als Zijn vijand, in as veranderd door Zijn toorn in Zijn ogen. Wij zijn de mensheid die door Hem is gered, wij zijn de maden in Zijn ogen en wij zijn de verloren lammeren aan wie Hij dag en nacht denkt om te vinden. Hij is genadig tegenover ons, Hij veracht ons, Hij heft ons op, Hij troost ons en vermaant ons, Hij leidt ons, Hij verlicht ons, Hij kastijdt en disciplineert ons, en Hij vervloekt ons zelfs. Hij maakt zich dag en nacht zorgen om ons, Hij beschermt en zorgt dag en nacht voor ons, Hij staat altijd naast ons, en Hij besteedt al Zijn

zorg aan ons en betaalt elke prijs voor ons. In de woorden van dit kleine en gewone vlees hebben we het geheel van God ervaren en hebben we de bestemming gezien die God ons heeft geschonken. Toch, ondanks dit alles, blijft ijdelheid in onze harten rondsluipen, en zijn we nog steeds niet bereid om een dergelijk persoon als onze God in de praktische zin te accepteren. Hoewel Hij ons zoveel manna heeft gegeven, zoveel om van te genieten, kan niets van dit alles zich meester maken van de plaats van de Heer in onze harten. We eren de speciale identiteit en status van deze persoon alleen met grote terughoudendheid. Als Hij niet spreekt om ons te laten erkennen dat Hij God is, dan zullen we absoluut niet het initiatief tonen om Hem te erkennen als de God die spoedig zou moeten arriveren en die toch al zo lang onder ons werkt.

De uiting van God gaat verder en Hij maakt gebruik van verschillende methoden en perspectieven om ons te vermanen wat te doen en de stem van Zijn hart tot uitdrukking te brengen. Zijn woorden dragen levenskracht en laten ons het pad zien dat we moeten lopen en laten ons begrijpen wat de waarheid is. We beginnen aangetrokken te worden tot Zijn woorden, we beginnen ons te concentreren op de toon en manier van Zijn spreken, en beginnen onbewust een interesse in de stem van het hart van deze onopvallende persoon te krijgen. Hij doet nauwgezette pogingen voor ons, verliest de slaap en eetlust voor ons, weent voor ons, zucht voor ons, kermt in ziekte voor ons, lijdt vernedering omwille van onze bestemming en redding, en Zijn hart bloedt en huilt tranen voor onze ongevoeligheid en opstandigheid. Wat Hij heeft en is gaat een gewoon persoon te boven, en kan door geen van de verdorvenen worden bezeten of bereikt. Hij heeft tolerantie en geduld dat geen gewoon persoon heeft, en geen enkel schepsel bezit Zijn liefde. Niemand anders dan Hij kan al onze gedachten

kennen, of onze aard en substantie snappen, of de opstandigheid en verdorvenheid van de mensheid beoordelen, of tot ons spreken en zo onder ons werken in naam van de God des hemels. Niemand behalve Hij kan het gezag, de wijsheid en de waardigheid van God bezitten; de gezindheid van God en wat Hij heeft en is, worden in hun geheel van Hem uit uitgegeven. Niemand anders dan Hij kan ons de weg wijzen en ons licht brengen. Niemand anders dan Hij kan de mysteries onthullen die God niet heeft geopenbaard vanaf de schepping tot nu toe. Niemand anders dan Hij kan ons redden van Satans slavernij en onze verdorven gezindheid. Hij vertegenwoordigt God, en drukt de stem van het hart van God uit, de vermaningen van God, en de woorden van oordeel van God voor de hele mensheid. Hij is een nieuw tijdvak begonnen, een nieuw tijdperk, en heeft een nieuwe hemel en aarde gebracht, nieuw werk, en Hij heeft ons hoop gebracht, en een einde gemaakt aan het leven dat we leidden in onduidelijkheid, en heeft ons toegestaan om het pad van redding ten volle te aanschouwen. Hij heeft ons hele wezen overwonnen en ons hart gewonnen. Vanaf dat moment worden onze geesten bewust en lijken onze zielen opnieuw te worden gerevitaliseerd: deze gewone, onbeduidende persoon, die onder ons leeft en lange tijd door ons is verworpen – is Hij niet de Heer Jezus, die voor altijd in onze gedachten is, en naar wie we dag en nacht verlangen? Het is Hij! Het is Hem echt! Hij is onze God! Hij is de waarheid, de weg en het leven! Hij heeft ons toegestaan om weer te leven, het licht te zien en heeft ervoor gezorgd dat onze harten niet langer dwalen. We zijn teruggekeerd naar het huis van God, we zijn teruggekeerd voor Zijn troon, we staan oog in oog met Hem, we hebben Zijn aangezicht aanschouwd en de weg die voor ons ligt gezien. In die tijd zijn onze harten volledig door Hem overwonnen; we twijfelen er niet langer aan wie Hij is

en werken niet langer Zijn werk en woord tegen, en we vallen helemaal neer voor Hem. We wensen niets anders dan de voetsporen van God voor de rest van ons leven te volgen en door Hem te worden vervolmaakt en Zijn genade terug te betalen en Zijn liefde voor ons terug te betalen en Zijn orkestraties en arrangementen te gehoorzamen, en samen te werken met Zijn werk, en alles te doen wat we kunnen om te voltooien wat Hij ons toevertrouwt.

Worden overwonnen door God is te vergelijken met een vechtsport wedstrijd.

Elk woord van God slaat op onze dodelijke plek en maakt ons bedroefd en bang. Hij onthult onze opvattingen, onthult onze verbeeldingen en onthult onze verdorven gezindheid. Door alles wat we zeggen en doen, en elk van onze gedachten en ideeën, worden onze natuur en substantie onthuld door Zijn woorden, hetgeen ons vernederd en bevend van angst laat zijn. Hij vertelt ons over al onze acties, onze bedoelingen en intenties, en zelfs de verdorven gezindheid die we zelf nooit hebben ontdekt, waardoor we voelen dat we in al onze armzalige onvolkomenheid worden blootgelegd en raken we zelfs volledig overtuigd. Hij oordeelt ons voor onze opstand tegen Hem, tuchtigt ons voor onze godslastering en veroordeling van Hem, en geeft ons het gevoel dat we in Zijn ogen waardeloos zijn en dat we de levende Satan zijn. Onze hoop wordt vernietigd, we durven geen onredelijke eisen meer te stellen en pogingen aan Hem te doen, en zelfs onze dromen verdwijnen van de ene dag op de andere. Dit is een feit dat niemand van ons zich kan voorstellen, en dat niemand van ons kan accepteren. Onze gedachten raken voor een moment uit balans, en we weten niet hoe we verder moeten gaan op het pad dat voor ons ligt, we weten niet hoe we verder moeten gaan in onze overtuigingen. Het lijkt erop dat ons

geloof terug is gegaan naar het allereerste begin en dat we de Heer Jezus nooit hebben ontmoet en geen kennis met Hem gemaakt hebben. Alles voor onze ogen verbijstert ons en geeft ons het gevoel dat we op drift zijn gezet. We zijn wanhopig, we zijn teleurgesteld en diep in ons hart is er een onbedwingbare woede en schande. We proberen stoom af te blazen, proberen een uitweg te vinden, en bovendien proberen we te blijven wachten op onze Heiland Jezus en onze harten naar Hem uit te storten. Hoewel er momenten zijn dat we noch hoogmoedig noch nederig zijn aan de buitenkant, zijn we in onze harten geteisterd door een gevoel van verlies als nooit tevoren. Hoewel we soms ongebruikelijk kalm lijken aan de buitenkant, ondergaan we van binnen golvende massa's pijniging. Zijn oordeel en tuchtiging hebben ons alle hoop en dromen ontnomen, hebben ons zonder onze buitensporige verlangens laten zitten, en niet bereid om te geloven dat Hij onze Redder is en in staat om ons te redden. Zijn oordeel en tuchtiging hebben een diepe kloof geopend tussen ons en Hem en niemand is zelfs bereid die over te steken. Zijn oordeel en tuchtiging zijn de eerste keer dat we zo'n grote tegenslag en zo'n grote vernedering ondergaan. Zijn oordeel en tuchtiging hebben ons in staat gesteld om Gods eer en intolerantie voor de overtredingen van de mens oprecht te waarderen, in vergelijking waarmee we zo laaghartig en onzuiver zijn. Zijn oordeel en tuchtiging hebben ons voor het eerst doen beseffen hoe arrogant en pompeus we zijn, en dat de mens nooit de gelijke van God zal zijn, of op één lijn met God. Zijn oordeel en tuchtiging hebben ons doen verlangen om niet langer in zo'n verdorven gezindheid te leven, en hebben ons ertoe aangezet om zo snel mogelijk van die natuur en substantie af te komen, en niet langer door Hem verafschuwd te worden en walgelijk voor Hem te zijn. Zijn oordeel en tuchtiging hebben ervoor

gezorgd dat wij graag Zijn woorden gehoorzamen, en niet langer bereid te zijn om tegen Zijn orkestraties en arrangementen te rebelleren. Zijn oordeel en tuchtiging hebben ons opnieuw het verlangen gegeven om te blijven leven en hebben ervoor gezorgd dat wij hem graag als onze Redder accepteren. ... We zijn het overwinningswerk uitgelopen, zijn uit de hel gestapt, zijn uit het dal van de schaduw van de dood gestapt. ... Almachtige God heeft ons gewonnen, deze groep mensen! Hij heeft over Satan gezegevierd en al Zijn vijanden verslagen!

We zijn gewoon zo'n gewone groep mensen met een verdorven satanische gezindheid, wij zijn degenen die door God zijn voorbestemd voor de tijdperken en we zijn de behoeftigen die God heeft opgeheven uit de mesthoop. Wij hebben eens God verworpen en veroordeeld, maar nu zijn wij overwonnen door Hem. We hebben het leven ontvangen en de weg van het eeuwige leven van God ontvangen. Ongeacht waar we op aarde zijn, ondanks vervolging en verdrukking, we kunnen niet gescheiden zijn van de redding door Almachtige God. Want Hij is onze Schepper en onze enige verlossing!

De liefde van God strekt zich uit als het water van een bron, en wordt gegeven aan jou, aan mij, aan hem en aan allen die oprecht de waarheid zoeken en die op de verschijning van God wachten.

Net zoals de maan altijd de zon volgt, houdt het werk van God nooit op, en wordt uitgevoerd op jou, op mij, op hem en op allen die de voetsporen van God volgen en het oordeel en de tuchtiging van God aanvaarden.

23 maart 2010

Dit werd door God geschreven als voorwoord bij 'De oorsprong en ontwikkeling van De Kerk van Almachtige God'.

Nawoord

Al omvatten deze woorden niet alle uitingen van God, voor de mensen volstaan ze om hun doel te bereiken: God kennen en een verandering van gezindheid teweegbrengen. Er zijn misschien mensen die denken dat, omdat Gods werk op het vasteland van China ten einde is gekomen, dit een bewijs is dat Hij klaar is met het spreken van alle woorden die Hij zou moeten uiten, en dat Hij onmogelijk nog nieuwe uitspraken kan hebben omdat dit alle woorden zijn die God kan zeggen. Bovendien zijn er mensen die geloven dat 'Het Woord verschijnt in het vlees' alle uitdrukkingen van God in het Tijdperk van het Koninkrijk bevat, dat het krijgen van dit boek gelijk staat aan het verkrijgen van alles van God, of dat dit boek in de toekomst de mensheid zal leiden zoals de Bijbel dat deed. Ik neem aan dat de mensen met deze visie geen minderheid vormen, want mensen willen God altijd graag beperkingen opleggen. Hoewel ze allemaal verkondigen dat God almachtig en allesomvattend is, maakt de natuur van de mens het hem makkelijk God binnen een bepaald gebied te beperken. Op hetzelfde moment dat ieder mens God begint te kennen, biedt hij ook weerstand aan God en beperkt hij Hem.

Het werk van God in het Tijdperk van het Koninkrijk is nog maar net begonnen. Alle uitspraken van God in dit boek waren alleen gericht tot Zijn volgers in die tijd, en ze vormen slechts een deel van de uitingen van God in Zijn huidige incarnatie. Ze vertegenwoordigen niet Gods alles. Er kan bovendien niet worden gezegd dat dit al het werk omvat dat God tijdens deze incarnatie gaat

verrichten. God zal Zijn woorden richten tot mensen van verschillende etniciteiten en achtergronden, en Hij zal de hele mensheid overwinnen en het oude tijdperk afsluiten. Hoe kan Hij er dan mee ophouden, nadat Hij zo een klein deel van Zijn woorden heeft gesproken? Het is alleen dat Gods werk in verschillende periodes en verschillende stappen is verdeeld. Hij werkt volgens Zijn plan en uit Zijn woorden volgens Zijn stappen. Hoe kan de mens ooit Gods almacht en wijsheid doorgronden? Het feit dat ik hier uitleg is het volgende: wat God is en heeft is voor altijd onuitputtelijk en onbegrensd. God is de bron van het leven en van alle dingen. God kan door geen enkel geschapen wezen worden doorgrond. Tenslotte moet ik iedereen nog aan het volgende herinneren: Baken God nooit meer af in boeken, woorden of Zijn eerdere uitspraken. Er is slechts één woord dat het kenmerk van Gods werk past: nieuw. Hij houdt er niet van om oude paden te bewandelen of Zijn werk opnieuw te doen. Hij wil bovendien niet dat mensen Hem aanbidden door Hem binnen een bepaald gebied te beperken. Dit is Gods gezindheid.

Sommige bijbelteksten zijn ontleend aan de Nieuwe Bijbelvertaling © 2004/2007 Nederlands Bijbelgenootschap.